

سوینگ مہاراج شیر سنگہ وشنوں بھگوان دی جے

نہکلنک ہر شبد بھنڈار

نؤواں بھاگ

تتکرا

- ۲۴ مکھڑ ۲۰۱۶ بکرمی گیانی گُرمکھ سنگھ دے گرہ ائی ائی سیکھ پنکگت دا وبار بھلائی پُر امرتسر ۱
- ۲۵ مکھڑ ۲۰۱۶ بکرمی مہندر سنگھ دے گرہ بھلائی پُر امرتسر ۲۴
- ۲۵ مکھڑ ۲۰۱۶ بکرمی بلونت سنگھ دے گرہ جلالا باد امرتسر ۲۵
- ۲۶ مکھڑ ۲۰۱۶ بکرمی اؤدھم سنگھ دے گرہ جلالا باد امرتسر ۳۱
- ۲۶ مکھڑ ۲۰۱۶ بکرمی ماسٹر سوہن سنگھ دے گرہ رام پُرا امرتسر ۳۶
- ۲۶ مکھڑ ۲۰۱۶ بکرمی ہری سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۳۷
- ۲۷ مکھڑ ۲۰۱۶ بکرمی پریتم سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۴۷
- ۲۷ مکھڑ ۲۰۱۶ بکرمی ہربنس سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۴۸
- ۲۷ مکھڑ ۲۰۱۶ بکرمی گجن سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۵۰
- ۲۷ مکھڑ ۲۰۱۶ بکرمی تارا سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۵۱
- ۲۷ مکھڑ ۲۰۱۶ بکرمی سادھو سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۵۲
- ۲۷ مکھڑ ۲۰۱۶ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۵۳
- ۲۷ مکھڑ ۲۰۱۶ بکرمی درشن سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۵۴
- ۲۷ مکھڑ ۲۰۱۶ بکرمی مہندر سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۵۵

- ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی چندر سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۵۶
- ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی میگھ سنگھ پریم سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۵۶
- ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی جوگندر سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۵۶
- ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی گندن سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۵۷
- ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی روڑ سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۵۷
- ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی سکھدیو سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۵۸
- ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی دلپ سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۶۳
- ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی گرمکھ سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۶۴
- ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی بھائی نرین سنگھ دے گرہ کنگ امرتسر ۶۴
- ۲۸ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ کنگ امرتسر ۷۲
- ۲۸ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی ماسٹر گندن سنگھ دے گرہ مال چک امرتسر ۷۷
- ۲۹ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی مسنا سنگھ دے گرہ نورنگا آباد امرتسر ۸۵
- ۳۰ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی مکھن سنگھ دے گرہ نورنگا آباد امرتسر ۹۳
- پہلی پوہ ۲۰۱۶ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۹۸
- ۲ پوہ ۲۰۱۶ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ بھوملی گرداس پُر ۱۰۸

- ۳ پوہ ۲۰۱۶ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ بٹالا گرداس پُر ۱۱۶
- ۳ پوہ ۲۰۱۶ بکرمی چرن سنگھ دے گرہ ہیراج پُر گرداس پُر ۱۲۰
- ۱۳ پوہ ۲۰۱۶ بکرمی کپتان بنتا سنگھ دے گرہ پنج گرائیاں گرداس پُر ۱۲۸
- ۱۳ پوہ ۲۰۱۶ بکرمی چرن سنگھ دے نوٹ پنج گرائیاں گرداس پُر ۱۳۹
- ۲۶ پوہ ۲۰۱۶ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۴۳
- پہلی پھگن ۲۰۱۶ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۸۸
- ۳ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی سرین سنگھ دے گرہ ندھاں والی فروزپُر ۲۰۴
- ۴ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی بوڑ سنگھ دے گرہ ناتھوال فروزپُر ۲۱۳
- ۵ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی سوداگر سنگھ دے گرہ ناتھوال فروزپُر ۲۱۸
- ۵ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی سوداگر سنگھ دے گرہ ناتھوال فروزپُر ۲۲۲
- ۵ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی حاکم سنگھ دے گرہ سماں سر فروزپُر ۲۲۴
- ۵ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی ناظر سنگھ دے گرہ ماڑی فروزپُر ۲۲۷
- ۶ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی گرچن سنگھ دے گرہ اُسا امرتسر ۲۵۰
- ۶ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی رتن سنگھ دے گرہ چمبل امرتسر ۲۵۳
- ۷ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی تارا سنگھ دے گرہ چمبل امرتسر ۲۵۹

- ۷ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی سوہن سنگھ دے گرہ ترنتارن امرتسر ۲۶۲
- ۱۴ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی دربار وچ پہاڑگنج دلی ۲۶۳
- ۱۶ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی بھگت سنگھ دے گرہ اٹارسی ۲۷۰
- ۱۷ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی بھگت سنگھ دے گرہ اٹارسی ۲۷۴
- ۱۸ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی جسونت سنگھ دے گرہ اٹارسی ۲۸۶
- ۱۸ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی سوندر سنگھ دے گرہ اٹارسی ۲۹۲
- ۱۸ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی ہریت سنگھ دے گرہ اٹارسی ۲۹۶
- ۲۱ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی پریت سنگھ دے گرہ کرول باگ دلی ۳۰۹
- ۲۲ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی ٹھاکر سنگھ دے گرہ نانک پُر کرنال ۳۱۳
- ۲۳ پھگن ۲۰۱۶ سروں سنگھ دے گرہ جگاتیاں کرنال ۳۲۴
- ۲۳ پھگن ۲۰۱۶ ہرینس سنگھ دے گرہ ٹھیکری چھنا کرنال ۳۳۱
- پہلی چیت ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھوال امرتسر ۳۳۸
- ۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی بچن سنگھ دے گرہ کانا کوٹا گرداس پُر ۳۸۰
- ۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی دھرتا سنگھ دے گرہ کانا کوٹا گرداس پُر ۳۸۴
- ۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی میلہ سنگھ دے گرہ کانا کوٹا گرداس پُر ۳۸۵

- ۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی دلپ سنگھ دے گرہ بابو پُر گرداس پُر ۳۸۹
- ۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی دیدار سنگھ دے گرہ بابو پُر گرداس پُر ۳۹۲
- ۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی سنتا سنگھ دے گرہ بابو پُر گرداس پُر ۳۹۵
- ۹ چیت ۲۰۱۷ بکرمی دلپ سنگھ دے گرہ بابو پُر گرداس پُر ۳۹۹
- ۹ چیت ۲۰۱۷ بکرمی ہزارا سنگھ دے گرہ بابو پُر گرداس پُر ۴۰۴
- ۹ چیت ۲۰۱۷ بکرمی ورکھا سنگھ دے گرہ بابو پُر گرداس پُر ۴۰۵
- ۹ چیت ۲۰۱۷ بکرمی پیارا سنگھ دے گرہ بابو پُر گرداس پُر ۴۰۶
- ۱۰ چیت ۲۰۱۷ بکرمی بلاکا سنگھ دے گرہ بابو پُر گرداس پُر ۴۱۰
- ۱۰ چیت ۲۰۱۷ بکرمی کیشن سنگھ دے گرہ الڑ پنڈی گرداس پُر ۴۱۳
- ۱۰ چیت ۲۰۱۷ بکرمی تیجا سنگھ دے گرہ الڑ پنڈی گرداس پُر ۴۱۶
- ۱۰ چیت ۲۰۱۷ بکرمی کیشن سنگھ دے گرہ الڑ پنڈی گرداس پُر ۴۲۰
- ۱۰ چیت ۲۰۱۷ بکرمی دارا سنگھ دے گرہ الڑ پنڈی گرداس پُر ۴۳۰
- ۱۱ چیت ۲۰۱۷ بکرمی چن سنگھ دے گرہ الڑ پنڈی گرداس پُر ۴۳۱
- ۱۱ چیت ۲۰۱۷ بکرمی پچن سنگھ دے گرہ بابو پُرا گرداس پُر ۴۳۲
- ۱۱ چیت ۲۰۱۷ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ کانا کوٹا گرداس پُر ۴۳۲

- ۱۱ چیت ۲۰۱۷ بکرمی اندر سنگھ --- دے گرہ آدی گرداس پُر ۴۳۳
- ۱۱ چیت ۲۰۱۷ بکرمی بوڑ سنگھ دے گرہ وزیر پُر گرداس پُر ۴۳۶
- ۱۱ چیت ۲۰۱۷ بکرمی پیپی بنتی دے گرہ نوشہرا گرداس پُر ۴۴۲
- ۱۱ چیت ۲۰۱۷ بکرمی چرن سنگھ دے گرہ بل گرداس پُر ۴۴۶
- ۱۲ چیت ۲۰۱۷ بکرمی اُجاگر سنگھ دے گرہ گرداس پُر ۴۵۰
- ۱۲ چیت ۲۰۱۷ بکرمی اتر سنگھ دے گرہ اوگرا گرداس پُر ۴۵۳
- ۱۴ چیت ۲۰۱۷ بکرمی مہندر سنگھ دے گرہ دھیرا گرداس پُر ۴۶۰
- ۱۴ چیت ۲۰۱۷ بکرمی دیا گرداس پُر ۴۶۴
- ۱۴ چیت ۲۰۱۷ بکرمی موہن سنگھ دے گرہ تارا چک گرداس پُر ۴۶۵
- ۱۴ چیت ۲۰۱۷ بکرمی بخشیش سنگھ دے گرہ قادر آباد امرتسر ۴۶۷
- ۱۵ چیت ۲۰۱۷ بکرمی گردھارا سنگھ دے گرہ بلو بال امرتسر ۴۷۵
- ۲۷ چیت ۲۰۱۷ بکرمی بابا موتا سنگھ دے گرہ کلسیاں امرتسر ۴۸۰
- ۲۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی بابا موتا سنگھ دے گرہ کلسیاں امرتسر ۴۸۸
- ۲۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی دلپ سنگھ دے گرہ گگوبوا امرتسر ۴۹۱
- ۲۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی گربخش سنگھ دے گرہ گگوبوا امرتسر ۴۹۳

- پہلی وساکھ ۲۰۱۷ بکرمی ٹھاکر سنگھ دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۴۹۴
- ۲ وساکھ ۲۰۱۷ بکرمی لاپھ سنگھ دے گرہ سیدپڑ امرتسر ۵۱۳
- ۲ وساکھ ۲۰۱۷ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ بٹالا گرداس پڑ ۵۱۸
- ۳ وساکھ ۲۰۱۷ بکرمی گرمنکھ سنگھ دے گرہ بھلائئ پڑ ڈوگراں امرتسر ۵۲۶
- ۲۰ وساکھ ۲۰۱۷ بکرمی مہندر سنگھ دے گرہ نیا سالا امرتسر ۵۲۹
- ۲۱ وساکھ ۲۰۱۷ بکرمی مرزا دے مقبرے پر قادیاں امرتسر ۵۳۹
- پہلی جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۵۴۲
- ۲ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی جاگیر سنگھ دے گرہ سوہل گرداس پڑ ۵۵۲
- ۳ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی لیفتینینٹ چیلہ سنگھ وزارت روڈ جموں ۵۶۲
- ۴ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی انگریز سنگھ دے گرہ نئی بستی جموں ۵۷۵
- ۴ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی گوڑا رام دے گرہ سیخ سر جموں ۵۷۹
- ۵ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی تیج بھان دے گرہ سیخ سر جموں ۵۸۶
- ۵ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی کرم چند دے گرہ سیخ سر جموں ۵۹۲
- ۵ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی سردارا سنگھ دے گرہ سیخ سر جموں ۵۹۴
- ۵ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی مہر سنگھ دے گرہ شیکھ سر جموں ۵۹۵

- ۵ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی تیج بھان دے گرہ سیخ سر جموں ۵۹۸
- ۶ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی رام چند دے گرہ دیوا جموں ۶۰۹
- ۶ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی نانک چند دے گرہ سرداری جموں ۶۱۴
- ۶ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی پورن چند دے گرہ ملک جموں ۶۱۹
- ۷ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی بھاگ سنگھ دے گرہ ملک جموں ۶۲۸
- ۷ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی رسال سنگھ دے گرہ مناور جموں ۶۲۸
- ۷ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی دولت سنگھ دے گرہ نواں چک جموں ۶۳۰
- ۷ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی سنت رام دے گرہ بانیاں جموں ۶۳۲
- ۷ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی بیلا سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۶۳۳
- ۷ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی دیوا سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۶۳۶
- ۸ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی اندر سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۶۴۳
- ۸ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی وکیل چند دے گرہ دھنگالی جموں ۶۴۵
- ۸ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی رولو دے گرہ باویا جموں ۶۴۶
- ۸ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی کتھا سنگھ دے گرہ موٹلا جموں ۶۴۷
- ۸ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی لچھمن سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۶۵۴

- ۹ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی فرنگی رام دے گرہ توتتاں والا جموں ۶۶۲
- ۹ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی گیان چند دے گرہ توتتاں والا جموں ۶۶۳
- ۹ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی گیان چند دے گرہ کھیر والا جموں ۶۶۳
- ۹ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی دھرم چند دے گرہ بالے چک جموں ۶۷۱
- ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی گردت سنگھ دے گرہ چھمب جموں ۶۸۰
- ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی دھوندا رام دے گرہ چھمب جموں ۶۸۷
- ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی بیبی رام کور دے گرہ چھمب جموں ۶۸۸
- ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی ایشر سنگھ دے گرہ دڑ جموں ۶۸۹
- ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی باجا سنگھ دے گرہ مٹو جموں ۶۹۵
- ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی بھولا رام دے گرہ جوڑیاں جموں ۶۹۷
- ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی پرکاش چند دے گرہ جوڑیاں جموں ۷۰۱
- ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی سیوا رام دے گرہ کلٹے جموں ۷۱۱
- ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی سردارا سنگھ دے گرہ سیڑ جموں ۷۱۷
- ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی دؤلت رام دے گرہ کوٹلی رائیا جموں ۷۳۳
- ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی دیوی سنگھ آسلا دے گرہ مکھو والی جموں ۷۳۶

- ۲۸ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی شبد سنگھاسن پر لکھت ہوئی مکان نن ۰ ۹۷۸۹ گلی نن ۰ ۷ ملتانى ڈھانڈا پہاڑ گنج نویں دلی ۷۴۰
- پہلی ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۷۴۷
- ۲ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی سرین سنگھ دے گرہ جنڈیالا گرو امرتسر ۷۵۴
- ۳ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی سرین سنگھ دے گرہ جنڈیالا گرو امرتسر ۷۶۴
- ۷ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی ڈاکٹر پال سنگھ دے گرہ بھلائی پُر ڈوگراں امرتسر ۷۶۹
- ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۷۷۷
- ۱۸ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۸۰۴
- ۲۳ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی ریشم سنگھ دے گرہ کھیہرا امرتسر ۸۲۱
- ۲۴ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی گرچن سگھ دے گرہ ایہمدپرا کیپورتھلا ۸۳۳
- ۲۴ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی جسونت سنگھ دے گرہ کرتارپُر جالندھر ۸۳۷
- ۲۷ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی گردیال سنگھ دے گرہ میہنیاں امرتسر ۸۴۲
- پہلی ساون ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۸۵۴
- پہلی بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۸۷۱
- ۲ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی نرین سنگھ دے گرہ نظام پُر امرتسر ۸۸۵
- ۳ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی کیہر سنگھ دے گرہ رچیوال فروزپُر ۸۹۳

- ۴ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی مل سنگھ دے گرہ رجبوال فروزپر ۹۰۱
- ۴ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی مختار سنگھ دے گرہ رامووالا فروزپر ۹۰۲
- ۵ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی پکر سنگھ دے گرہ رامووالا فروزپر ۹۰۹
- ۵ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی گردیال سنگھ دے گرہ رامووالا فروزپر ۹۱۶
- ۵ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی اُجاگر سنگھ دے گرہ رامووالا فروزپر ۹۲۳
- ۶ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی ہربنس سنگھ دے گرہ چوہنڑ چک فروزپر ۹۳۰
- ۷ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی بوڑ سنگھ دے گرہ ناتھوال فروزپر ۹۴۹
- ۸ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی اندر سنگھ دے گرہ ناتھوال فروزپر ۹۵۴
- ۸ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی گردیال سنگھ دے گرہ ناتھوال فروزپر ۹۵۹
- ۹ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی سوداگر سنگھ دے گرہ ناتھوال فروزپر ۹۶۷
- ۹ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی ماہلا سنگھ دے گرہ سماں سر فروزپر ۹۷۳
- ۱۰ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی جگپر داس دے گرہ کھیاری والا بٹھنڈہ ۹۸۲
- ۱۱ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی مکند سنگھ دے گرہ مہراج بٹھنڈہ ۹۹۶
- ۱۲ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی ودھاوا سنگھ دے گرہ مہراج بٹھنڈہ ۱۰۰۹
- ۱۳ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی بھاگ سنگھ دے گرہ کبڑی خانہ مہراج ۱۰۲۰

- ۱۳ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی گلزار سنگھ دے گرہ شاہو کے فروزپُر ۱۰۲۷
- ۱۴ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی راج سنگھ دے گرہ فرید کوٹ فروزپُر ۱۰۳۵
- ۱۴ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی کرم سنگھ دے گرہ پپلی فروزپُر ۱۰۳۸
- ۱۵ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی دھرم سنگھ دے گرہ پپلی فروزپُر ۱۰۵۰
- ۱۶ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی کِرپال سنگھ دے گرہ گولے والا فروزپُر ۱۰۶۰
- ۱۷ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی ہضورا سنگھ دے گرہ گولے والا فروزپُر ۱۰۶۹
- ۱۷ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی صوبیدار رام سنگھ دے گرہ گوال ٹولی فروزپُر ۱۰۷۵
- ۱۸ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی سُلکھن سنگھ دے گرہ مُونگلے فروزپُر ۱۰۸۷
- ۱۹ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی کَرئیل سنگھ دے گرہ آلے والا فروزپُر ۱۰۹۴
- ۱۹ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی ارجن سنگھ دے گرہ خلیل بستی فروزپُر ۱۰۹۸
- ۲۰ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی --- خلیل بستی فروزپُر ۱۱۰۱
- ۲۰ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی سُرین سنگھ دے گرہ ندھاں والی فروزپُر ۱۱۰۴
- ۲۱ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی گرچین سنگھ دے گرہ سدا سنگھ والا فروزپُر ۱۱۱۶
- ۲۲ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی گردیال سنگھ دے گرہ سدا سنگھ والا فروزپُر ۱۱۲۲
- ۲۲ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی سردارا سنگھ دے گرہ مناوا فروزپُر ۱۱۲۳

- ۲۳ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی کرنیل سنگھ دے گرہ شاہ والا فروزپڑ ۱۱۲۸
- ۲۳ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی کرنیل سنگھ دے گرہ شاہ والا فروزپڑ ۱۱۳۲
- ۲۴ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی گرداس سنگھ دے گرہ شاہ والا فروزپڑ ۱۱۳۶
- ۲۴ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی سوہن سنگھ دے گرہ منڈی جمال فروزپڑ ۱۱۴۱
- ۲۵ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی بغیچہ سنگھ دے گرہ منڈی جمال فروزپڑ ۱۱۵۰
- ۲۵ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی ہشن سنگھ دے گرہ قادر والا فروزپڑ ۱۱۵۵
- ۲۶ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی بیبی ہرنام کور دے گرہ تلوتی فروزپڑ ۱۱۶۰
- ۲۶ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی گرچن سنگھ دے گرہ اُسا امرتسر ۱۱۶۳
- پہلی آسُو ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۱۷۰
- پہلی آسُو ۲۰۱۷ بکرمی راشترپتی ڈاکٹر راجندر پرساد نوں جیٹھووال امرتسر ۱۱۷۳
- پہلی آسُو ۲۰۱۷ بکرمی سری ہرمندر صاحب پنٹھ خالصہ نوں جیٹھووال امرتسر ۱۱۷۴
- ۵ آسُو ۲۰۱۷ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ مانگا سرائے امرتسر ۱۱۷۸
- ۶ آسُو ۲۰۱۷ بکرمی -- مانگا سرائے امرتسر ۱۱۸۵
- ۶ آسُو ۲۰۱۷ بکرمی بیلا سنگھ دے گرہ ماہل مانگا سرائے امرتسر ۱۱۸۹
- ۷ آسُو ۲۰۱۷ بکرمی ہرینس سنگھ دے گرہ مانگا سرائے امرتسر ۱۱۹۸

- ۷ آسُو ۲۰۱۷ بِکرمی سوندر سنگھ دے گرہ بھلر امرتسر ۱۲۰۱
- ۸ آسُو ۲۰۱۷ بِکرمی منگل سنگھ دے گرہ سارنگڑا امرتسر ۱۲۱۰
- ۹ آسُو ۲۰۱۷ بِکرمی بوٹا سنگھ دے گرہ لیلیا امرتسر ۱۲۲۲
- ۹ آسُو ۲۰۱۷ بِکرمی اجیت سنگھ دے گرہ لوپو کے امرتسر ۱۲۲۶
- ۹ آسُو ۲۰۱۷ بِکرمی اوتار سنگھ دے گرہ کاؤ کے امرتسر ۱۲۲۸
- ۱۰ آسُو ۲۰۱۷ بِکرمی نرین سنگھ دے گرہ گمان پُر امرتسر ۱۲۳۴
- ۱۱ آسُو ۲۰۱۷ بِکرمی سورن سنگھ دے گرہ گمان پُر امرتسر ۱۲۴۴
- ۱۱ آسُو ۲۰۱۷ بِکرمی دلپ سنگھ دے گرہ گگوہا امرتسر ۱۲۵۰
- ۱۲ آسُو ۲۰۱۷ بِکرمی بخشیش سنگھ دے گرہ گگوہا امرتسر ۱۲۵۶
- ۱۲ آسُو ۲۰۱۷ بِکرمی منگل سنگھ دے گرہ سوبل امرتسر ۱۲۵۸
- ۱۲ آسُو ۲۰۱۷ بِکرمی سُرجن سنگھ دے گرہ بھچر امرتسر ۱۲۶۵
- ۱۳ آسُو ۲۰۱۷ بِکرمی موتا سنگھ دے گرہ کلسیاں امرتسر ۱۲۷۳
- ۱۳ آسُو ۲۰۱۷ بِکرمی گنڈا سنگھ دے گرہ دراج کے امرتسر ۱۲۷۶
- ۱۳ آسُو ۲۰۱۷ بِکرمی لچھمن سنگھ دے گرہ بھورے امرتسر ۱۲۸۱
- ۱۴ آسُو ۲۰۱۷ بِکرمی بلی سنگھ دے گرہ کیروں امرتسر ۱۲۹۱

- ۱۴ آسُو ۲۰۱۷ بکرمی مکھن سینگھ دے گرہ جوڑا امرتسر ۱۲۹۷
- ۱۵ آسُو ۲۰۱۷ بکرمی کیشو داس دے گرہ جنڈو کے سرہالی امرتسر ۱۳۰۹
- ۱۵ آسُو ۲۰۱۷ بکرمی سنتا سینگھ دے گرہ ترنتارن امرتسر ۱۳۱۳
- ۲۲ آسُو ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۳۲۲
- پہلی کتک ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۳۲۷
- ۱۹ کتک ۲۰۱۷ بکرمی اجیت سینگھ دے گرہ بٹالا گرداس پُر ۱۳۵۷
- ۲۰ کتک ۲۰۱۷ بکرمی بھگوان سینگھ دے گرہ سیدپُر امرتسر ۱۳۶۷
- ۲۰ کتک ۲۰۱۷ بکرمی ناظر سینگھ دے گرہ ملیاں امرتسر ۱۳۷۱
- ۲۱ کتک ۲۰۱۷ بکرمی موہن سینگھ دے گرہ سکیاں والی امرتسر ۱۳۷۸
- ۲۲ کتک ۲۰۱۷ بکرمی گیان سینگھ دے گرہ بھورچھی امرتسر ۱۳۹۲
- ۲۲ کتک ۲۰۱۷ بکرمی گُرمکھ سینگھ دے گرہ بھلائی پُر ڈوگرا امرتسر ۱۳۹۸
- ۲۳ کتک ۲۰۱۷ بکرمی اودھم سینگھ دے گرہ جلالا باد امرتسر ۱۴۰۳
- ۲۳ کتک ۲۰۱۷ بکرمی سوہن سینگھ دے گرہ رام پُر امرتسر ۱۴۰۷
- ۲۴ کتک ۲۰۱۷ بکرمی سُکھدیو سینگھ دے گرہ کلا امرتسر ۱۴۱۶
- ۲۵ کتک ۲۰۱۷ بکرمی ہری سینگھ دے گرہ کلا امرتسر ۱۴۲۳

- ۲۵ گتک ۲۰۱۷ بکرمی نرین سنگھ دے گرہ کنگ امرتسر ۱۴۲۷
- ۲۶ گتک ۲۰۱۷ بکرمی گرنام سنگھ دے گرہ کنگ امرتسر ۱۴۳۳
- ۲۶ گتک ۲۰۱۷ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ کنگ امرتسر ۱۴۳۹
- ۲۶ گتک ۲۰۱۷ بکرمی گندن سنگھ دے گرہ مال چک امرتسر ۱۴۴۲
- ۲۶ گتک ۲۰۱۷ بکرمی پیپی عجائب کور دے گرہ باٹھ امرتسر ۱۴۴۶
- ۲۶ گتک ۲۰۱۷ بکرمی مہندر سنگھ دے گرہ بان امرتسر ۱۴۴۸
- ۲۶ گتک ۲۰۱۷ بکرمی دارا سنگھ دے گرہ نورنگا باد امرتسر ۱۴۵۰
- ۲۷ گتک ۲۰۱۷ بکرمی مکھن سنگھ دے گرہ نورن باد امرتسر ۱۴۵۶
- ۲۸ گتک ۲۰۱۷ بکرمی سرین سنگھ دے گرہ جنڈیالا امرتسر ۱۴۶۲
- ۲۸ گتک ۲۰۱۷ بکرمی اندر سنگھ دے گرہ بندالا امرتسر ۱۴۶۸
- ۲۸ گتک ۲۰۱۷ بکرمی سرین سنگھ دے گرہ جنڈیالا گرو امرتسر ۱۴۷۲
- ۲۹ گتک ۲۰۱۷ بکرمی پیپی بلونت کور دے گرہ دھارڑ امرتسر ۱۴۷۵
- پہلی مکھڑ ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۱۴۸۰
- ۰۲ گتک ۲۰۱۷ بکرمی گرنام سنگھ دے گرہ ویرکا امرتسر ۱۴۸۸
- ۰۳ گتک ۲۰۱۷ بکرمی پچھوڑا سنگھ دے گرہ ویرکا امرتسر ۱۴۹۹

۱۴ کتک ۲۰۱۷ بکرمی گردپ سنگھ دے گرہ بردو پھالا جاندھر ۱۵۱۳

۱۵ کتک ۲۰۱۷ بکرمی لال سنگھ دے گرہ ڈلیوال جاندھر ۱۵۲۲

۱۶ کتک ۲۰۱۷ بکرمی کیسر سنگھ دے گرہ ڈلیوال جاندھر ۱۵۲۸

سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی جے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی جے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی جے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی جے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی جے

★ ۲۴ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی پنڈ بھلائی پُر ضلع امرتسر گیانی گرمکھ سنگھ دے گھر

اگی اگی سیکھ پنکت سنگت دا وبار ستجگ دی دھار ★

نرنکار نرنکار نرنکار، الکھ اگم بھیو اپاریا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل اپار، آپ اپنا آپ کرا رہیا۔ ہر پُرکھ نرنجن نرگن دھار، نر نرائن ناؤں
 دھرا لیا۔ آد نرنجن جوت اُجیار، دیپک ساچا اک جگا لیا۔ ابناشی کرتا میت مُرار، در گھر ساچے سو بھا پا رہیا۔ سری بھگوان سانجھا یار،
 سچکھنڈ نواس رکھا لیا۔ پاربرہم پرہم بھیو نیار، بھیو ابھید بھیو چھپا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اجوئی ربت پُرکھ
 اکال، دین دیال اپنا ویس وٹا لیا۔ دین دیالا پُرکھ اکالا، ہر ہر وڈی وڈیائیا۔ جگا جگنتر کھیل نرالا، آپ اپنالے کرائیا۔ آپے چلے اپنی
 چالا، چال نرالی اک رکھائیا۔ سنگ رکھائے کال مہاکالا، پرتپالا وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، انبھو پرکاش کرائیا۔
 آد پُرکھ ابناشی ہر، ہر ایک رنگ سمایا۔ وسنہارا ساچے گھر، گھر گھر مندر اک اپایا۔ اپنا اکھڑ آپے پڑھ، آپ اپنا نعرہ آپے لایا۔ اپنا گھاڑن
 آپے گھڑ، رُوپ انوہ آپ وٹایا۔ اپنی چوٹی آپے چڑھ چڑھ، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا
 ویس دھر، ویس اولّا اک اکلا ایک کھیل کھلایا۔ سو پُرکھ نرنجن وسے سچ محلہ، ہر پُرکھ نرنجن ایک گھر سہائیندا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ
 واسی پاربرہم ابناشی کرتا جوتی جوت آپے رلا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ اگم اگمرا شبد اناد ہر برہماد ایکنکار آپے گھلا، آپے راگ الائیندا۔ آپے

بھیو کھلئے آپے مکھ چھپئے کر کر ول چھلا، اچھل چھل دھاری آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نو نو چار لیکھ لکھائیندا۔ اک نو نو چار پار کنارہ، ہر پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ چھٹی جگ دئے ہلارا، دیونہارا بے پرواہیا۔ چوتھ جگ ویکھ اکھاڑا، لوک مات کرے رُشنائیا۔ لکھ چوراسی پنچم دھاڑا، نو کھنڈ رہی کُرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ناؤں دھرائیا۔ آد جگاد ہر نرنکار، نرگن رُپ سہایا۔ جگا جگتر لئے اوتار، لوک مات ویکھ وکھایا۔ شبد جنائے سچی دھار، آپ اپنا راگ الایا۔ سنتاں بھگتاں کھولے بند کواڑ، اندر مندر پھول پھلایا۔ سچ وکھئے اک دوار، تھر گھر واسی ویس وٹایا۔ میل ملئے کنت بہتار، ساچی سیجا آپ ہنڈھایا۔ کلجگ تریتا دواپر کھیل نیار، ہر خالق خلق آپ کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا آپ لکھایا۔ اپنا لیکھا لکھنہار، پارہسم وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوراسی کر پَسار، برہما وشن شو سیو لگائیا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، پنج تت ورتائیا۔ نو دوارے کھیل اپار، آپے کھیلے کھیل کھلایا۔ اندر مندر گپت ظاہر، گھر گھر وچ آپ ٹکائیا۔ نرگن جوتی کر اُجیار، جوت نرنجن ڈگمگائیا۔ شبد اناد سچی دھنکار، انحد ساچا تال وجائیا۔ پنچم میتا میت مرار، ساچی سخیاں منگل گائیا۔ رُپ انوپ شاہو بھوپ سچی سرکار، سچ سُلطان آپ اکھوائیا۔ نرگن سرگن کھیل اپار، آپ اپنا ناؤں دھرائیا۔ جاگرت جوت کرے اُجیار، نورو نور رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد شبد براہماد نام سچ شبد کرے کُرمائیا۔ سار شبد ہر بلوان، ایکا ایک اُپائیندا۔ نرگن کھیلے کھیل مہان، کھیلنہار دس نہ آئیندا۔ داتا دانی سرب بھگوان، بھگتن میتا ویس وٹائیندا۔ ویکھنہار جگت دکان، چوڈاں لوک پھول پھلاییندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں اُتہج سینج برہما وشن شو کروڑ تیتسسا سُرپت اند آپے پئے اپنی آن، آپ اپنا حُکم جنائیندا۔ ہر داتا دانی دیوے جیا دان، گھر گھر ہر رزق سبائیندا۔ لکھ چوراسی پین کھان، ایکا رسنا مکھ صلاحیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی بنت بنائیندا۔ ستجگ ساچا سچ دھر، ہر ساچے ویس کرایا۔ تریتا تیرا میل در، دوارا آپ سہایا۔ کاہنا کھیل کر، سخیاں منگل ایکا گایا۔ کلجگ گرو چیلے دیوے ور، گر چیلاناؤں دھرایا۔ ویلے اتم کھیل اگم اپار کر، بودھ آگادی بھیو ابھیدا دئے کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، عقل کل دھاری ہر نرنکاری، آپ اپنی کل ورتایا۔ عقل کل دھارا ہر نرنکارا، نرگن

رُوپ سمائيندا۔ پُرکھ اگمرا اگمري کارا، الکھ نرنجن آپ کرائيندا۔ ست ستوادى دپ اُجيارا، برہم برہمادى آپ جگائيندا۔ ساچا نادى ناد
 دھنکارا، ناد انادى آپ وجائيندا۔ جوتى جوت سرُوپ ہر، آپ اپنى جوت دھر، جُگ جُگ اپنا کھيل کھلائيندا۔ کھيلنہار پُرکھ سمرتھ، ہر
 ساچے وڈ وڈيائيا۔ جُگ جُگ مہما اکتھنى اکتھ، ويد کتیب بھيو نہ رائيا۔ لکھ چوراسى پائے نتھ، چار کُنٹ دہ دشا رہيا بھوئيا۔ ويکنہارا تيرتھ
 تٹ، اٹھسٹھ پھول پھلائيا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، ہر جو ہر مندر رہيا سہائيا۔ کھيلے کھيل بازى گر نٹ، سوانگى اپنا سانگ ورتائيا۔ بھاگ
 لگائے کايا مٹ، پنج تت کرے وڈيائيا۔ شبد انادى لائے سٹ، انحد تال وجائيا۔ آتم ويکھے ساچى کھاٹ، پلنگ رنگيلا سيچ وچھائيا۔ کدے
 نہ آئے آن باٹ، مات گرہ نہ پھيرا پائيا۔ جن بھگتاں نيڑے رکھے واٹ، ہر سنتن لئے ترائيا۔ پھلوں اترے اپنے گھاٹ، گرُمکھ ساچے لئے ترائيا۔
 جوتى جوت سرُوپ ہر، آپ اپنى جوت دھر، جُگ جُگ اپنى رچن رچائيا۔ ستجُگ تيرى دھار نرنکار، وار اٹھاراں جوت جگائيندا۔ ہنسا
 باون کر پيار، آپ اپنا ميل ملائيندا۔ دھرنى دھرت دھول کر اُجيارا، جل پنڀ ويکھ وکھائيندا۔ رو سس پائے سار، منڈل منڈپ ڈگمگائيندا۔
 برہمنڈ کھنڈ ہو اُجيارا، گگن پاتالاں پھول پھلائيندا۔ لوآن پُرياں ايکا دھار، ايکا حُکم منائيندا۔ سچ تخت بيٹھ سچى سرکار، سچکھنڈ دوارا
 سوہيا پائيندا۔ نرگن ديا باقى اک اُجيارا، کھلاپاتى آپ جگائيندا۔ نہ کوئى دوس نہ کوئى راتى، گھڑى پل نہ کوئى وکھائيندا۔ نہ کوئى ورن نہ کوئى
 گوت نہ کوئى جاتى، نہ کوئى ونڈ ونڈائيندا۔ نہ کوئى پتا نہ کوئى ماتى، پوت سپوتا نہ کوئى گود اُٹھائيندا۔ بھين بھيا ساک سجن نہ کوئى ناتى،
 دوسر کُنڀ نہ کوئى بنائيندا۔ آپے پُچھے اپنى واتى، در اپنا بھيو آپ کھلائيندا۔ جُگ جُگ مہما اکتھنى کاتھى، کتھنى کتھ نہ کھئے کتھائيندا۔
 جوتى جوت سرُوپ ہر، آپ اپنى جوت دھر، آپ اپنا بھيو کھلائيندا۔ ہر ساچا بھيد کھلاونا، کلجُگ اتم ويکھ وکھائيا۔ نو سو چرانوے
 چوڪرى جُگ پنڊھ مڪاونا، چھتى چھتى ويس وٹائيا۔ چار جُگ ليکھے لاؤنا، ستجُگ تريتا دواپر کلجُگ ليکھا رپے نہ رائيا۔ وشنون بنسى
 آپ اُٹھاون، ويکنہارا تهاؤں تھائيا۔ برہمے دے مت آپ سمجھاون، چارے ويدان پھول پھلائيا۔ شنکر ايکا رنگ رنگاونا، ايکا سکھيا بھچھيا
 جھولى پائيا۔ سُرپت راجا اند آپ بلاونا، پھڑ باہوں لئے اُٹھائيا۔ کروڑ تينيسا وقت چُکاونا، جگت جگديشا وڈ وڈيائيا۔ گن گندھرب اپنى
 سيوا لاؤنا، ويلے آنت دئے سمجھائيا۔ لوک مات پھيرا پاونا، نرگن سرگن جوت کرے رُشنائيا۔ رو سس مڪھ شرمونا، چاروں کُنٹ اندھيرا

چھائی۔ منڈل منڈپ نہ کوئی سُہاونا، بنک دوار ویکھ وکھائی۔ کلجگ تیرا رنگ رنگاونا، رنگنہارا اک اکھوئی۔ عیسیٰ موسیٰ آپ اُٹھاون، کالا
 سوسا تن سُہائی۔ چار یار سنگ محمد نال رلاونا، ایک کلمہ دئے سکھائی۔ نبی رسولاں پیر دستگیراں شاہ حقیراں پھڑ پھڑ آپ بہاونا، حُکمی
 حُکم وچ سہائی۔ حق حقیقت ویکھ وکھاون، لاشریک اک خُدائی۔ اک سدا ایک نعرہ بے عیب پروردگار اپنا آپ سُناونا، ایک الف کرے
 پڑھائی۔ انا الحق مقامے حق آپ وکھاون، جلوہ تُوڑ بے پرواہیا۔ مکہ کعبہ بھیو چُکاون، دو دو آہ ویس دھرائیا۔ حق جنابا اپنا ناؤں دھراونا،
 مَکھ بقابا آپ اُٹھائی۔ سچ احبابا رباب اک وجاونا، ایکنکارا ہر نرنکارا اک ستار بتھ اُٹھائی۔ بھیکھ اولّا اک اکلا نرگن سرگن اپنا ناؤں دھراونا،
 دھرنی دھرت دئے وڈیائی۔ نانک لیکھا پور کرآونا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائی۔ سنت کیرا نال رلاونا، سچکھنڈ دئے وڈیائی۔ ہر ہر سنتاں بھگتاں
 سنگ نبھاون، ہر سنتن لئے ترائیا۔ گیت سُہاگی ایک گاونا، ہر شبد وڈی وڈیائی۔ گیت سُہاگی سچ جیکارا اک بُلآونا، نرگن سرگن دئے
 سمجھائی۔ سو پُرکھ نرنجن اک مناونا، دوسر ایشٹ نہ کوئی جنائی۔ اکال پُرکھ ہر گھٹ نظری آونا، پاربرہم سچی سرنائیا۔ ست پُرکھ نرنجن
 پکڑے دامنا، شبدی گنڈھ پووائیا۔ دو جہانی بنے ضامنا، ایتھے اونھے بیوئے سہائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ
 تیری اتم ور، تیرا لیکھا جائے چُکائی۔ لیکھا ہر ہر آپ چُکاون، وشنوں ہر اُٹھائیندا۔ سچ بھنڈارا سچ وست گھر ساچے ویکھ وکھاون، تھر
 گھر ساچا اک سُہائیندا۔ دیونہارا کیسے دس نہ آونا، نیتز لوچن نین درشن کوئی نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد
 پُرکھ آد آد اپنا رنگ رنگائیندا۔ آد اپایا وشن دھار، وشنوں روپ وٹائیندا۔ چتربھج کھیل اپار، آد شکت جوت جگائیندا۔ بوند رکت نہ کری
 کوئی تیار، مات پت نہ کوئی بنائیندا۔ ایک ایک اک اکلا کھیل اپار، اک اکلا آپ کرائیندا۔ ساچی سکھیا سکھ بے عیب پروردگار آپ اپنی
 رچن رچائیندا۔ آپے بیوئے سچ سکدار، امرت تال آپ سُہائیندا۔ آپے نابھ کول کر اجیار، سرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ آپے برہما کر کر باہر،
 پاربرہم اپنا انگ کٹائیندا۔ آپے شنکر جنائے دھواں دھار، روپ انوپ آپ درسائیندا۔ آپے تیناں وسیا باہر، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ آپے
 دیوے وست سچا دھن مال، سچ خزانہ آپ بھرائیندا۔ آپے کرے کرے سچ پرتپال، پرتپالک ناؤں دھرائیندا۔ اپنی گھالان آپے گھال، ساچی
 سیوا آپ کھائیندا۔ آپے ترے گن مایا رچیا جال، رجو طمو ستو ویکھ وکھائیندا۔ آپے کال آپے مہاکال، دین دیال آپ اکھوائیندا۔ آپے کایا ماٹی

وسے کھال، آپے سچکھنڈ دوارے سوبھا پائیندا۔ آپے لکھ چوراسی ویکھ کھیت ڈال، پُھل پُھلواڑی آپ مہکائیندا۔ آپے گھٹ گھٹ اندر دیپک بال، جوت زرنجن آپ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، سچ وست اک ورتائیندا۔ وشنوں وست سچ ورتائی، ہر ساچے دیا کھائیا۔ دیونہارا رزق سبائی، دانا پنا وڈ وڈیائیا۔ برہمے برہم مت اک سمجھائی، پاربرہم سچی سرنائیا۔ لکھ چوراسی تیری رچن رچائی، تیرا رُپ سرب لوکائیا۔ شنکر کرے اک پڑھائی، جو گھڑے سو بہن وکھائیا۔ پُرکھ ابناسی بھو نہ رائی، تے بہ بہہ کرن صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست جھولی پائیا۔

وشنوں وست انمول، ستو گن جھولی پائیندا۔ برہما برہم کنڈے ایکا تول، راجس راجس سنگ نبھائیندا۔ شنکر دوارا ایکا کھول، طمو ت اک سمجھائیندا۔ آپے بیٹھا رہے اڈول، بھو ابھیدا بھو چھپائیندا۔ در دروازہ ایکا کھول، سچ دوارے سوبھا پائیندا۔ شبد اگئی آپے بول، دھرت ماتا آپ سنائیندا۔ لکھ چوراسی جانا مول، آپ اپنا رُپ وٹائیندا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش پنجان تتاں بنا کھول، اپنی رچن رچائیندا۔ اندر دھرنا ناہ قؤل، الٹا موندھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ کایا کھیل اپار، برہما وشن شو سیو کھائیا۔ گھر وچ گھر کر تیار، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ آتم سیجا ہو تیار، سویا بے پرواہیا۔ شبد دُھن سچی دُھنکار، آپ اپنی آپے گائیا۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھار، سچ سروور تال بھرائیا۔ دیپک جوت کر اجیار، بیٹھا مکھ چھپائیا۔ ترے گن مایا وسیا باہر، تتوت نہ کوئی رکھائیا۔ آپے جانے اپنی کار، کرنی کرتا آپ کھائیا۔ آپے سُن اگئی دھواں دھار، اندھ اندھیرا ڈیرہ لائیا۔ آپے کھولے نو دوار، جگت واسنا وچ بھرائیا۔ آپے کرے پنچ پیار، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار میل ملائیا۔ آپے آسا ترسنا دئے سہار، آپے جوٹھ جھوٹھ کرے پڑھائیا۔ آپے پنچم سخیاں منگلاچار، آپے پنچ دس بھو چکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا مندر کر تیار، اندر وڑ ہر زرنکار، آپ سہائے بنک دوار، گھر ساچا اک اپائیا۔ ساچا مندر کایا گڑھ، ہر ساچا آپ اپائیندا۔ سیوا لائے برہما وشن شو پھڑ، ساچا حکم سنائیندا۔ ترے گن مایا بدھی لڑ، ساچی وست جھولی پائیندا۔ پنچ تت وکارا بنیا گڑ، ہوئے ہنگتا وچ ٹکائیندا۔ ایکا تت رہیا سڑ، ہونی ہون

وکھائیندا۔ جوتی جوت سُرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ محلے آپے چڑھ، اُچ اٹلے آسن لائیندا۔ محل اٹل اُچ منارا، ہر ساچا آپ
 سہائیندا۔ لکھ چوڑاسی کر تیارا، اپنی کھانی ونڈ ونڈائیندا۔ اُتہج سیج بن ورتارا، جیرج انڈ بھیو چکائیندا۔ برہمنڈ دیونہارا سہارا، آپ اپنی
 کل ورتائیندا۔ پرمانند اک دوارا، نجانند کھول وکھائیندا۔ بہرمان کندھ آدھ وچکارا، اپنا پردہ پائیندا۔ کھیلے کھیل پُرکھ اپارا، اپنی وست آپ
 ٹکائیندا۔ من مت بُدھ کر تیارا، نرگن سرگن وچ دھرائیندا۔ منوآ من بن سیکدارا، ساچا حُکم سُنائیندا۔ جگت ترسنا بہر بہنڈارا، تامس جوت
 انس ہر گردھارا، آپے ویکھ وکھائیندا۔ مت متوالی ڈھیہہ ڈھیہہ پئے چرن دوارا، پھڑ پھڑ بابوں آپ اٹھائیندا۔ تیرا رُوپ دس نہ آئے وچ سنسارا،
 گرُمکھ ورلے آپ وکھائیندا۔ چاروں کُنٹ در در گھر گھر لکھ چوڑاسی لہدے پھردے جیو گوارا، ہتھ کسے نہ آئیندا۔ بُدھ متوالی چلی چالی،
 ہر ساچا مارگ پائیندا۔ تیرا دوارا نہ ہونے خالی، اپنی دھوڑ تیرے مستک ٹکا لائیندا۔ جن بھگتاں کرنی سچ دلالی، ہر ونجارا آپ سمجھائیندا۔
 جوتی جوت سُرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے پرواہ، شبد سروپی سچ ملاح، لوک مات دئے سنا، برہما وشن شیو آپ اٹھا،
 لکھ چوڑاسی ڈیرہ لا، گھٹ گھٹ اندر جوت جگا، جگ اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ برہما تیری سد وڈیائی، ہر ساچا آپ جنائیندا۔ وشنوں تیری
 سیو کمائی، ہر ساچا لیکھ لائیندا۔ شنکر تیری آنت ڈبائی، ساچا ڈورُو ڈنک آپ وجائیندا۔ لکھ چوڑاسی ویکھ وکھائی، لیکھا رہن نہ
 پائیندا۔ کلجگ کوکے دئے ڈبائی، چاروں کُنٹ سرب گر لائیندا۔ ورنان برنان پئی لڑائی، ساچی سرن نہ کوئی لگائیندا۔ کھتری برہمن شوڈر
 ویش ملے میل نہ ساچے ماہی، ہر سنگت نہ کوئی ملائیندا۔ نتھاویاں دیوے نہ کوئی تھائی، پھڑ باہوں نہ گلے کوئی لگائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وشنوں سدیا اپنے گھر، برہما ہتھیں لیا پھڑ، شنکر آیا دوارے چل، تیناں مت ربیا سمجھائیا۔ وشنوں
 سُن کر دھیان، ہر ساچا آپ سمجھائیندا۔ تیرا بخشے دتا پین کھان، چار جگ جو ورتائیندا۔ برہما اٹھ نوجوان، پرہہ ساچا بھیو کھلائیندا۔
 ویکھن آیا تیری سنتان، لکھ چوڑاسی ڈیرہ لائیندا۔ جیو جنت ناتا جڑیا پنج شیطان، ساچا سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ شنکر تیری ترسول
 کمان، پرہہ ساچا ہتھ اٹھائیندا۔ اٹھ اٹھ بال نادان، ویلا اتم آئیندا۔ کھیلے کھیلے سری بھگوان، چار جگ بھیو کوئی نہ پائیندا۔ چوڈاں لوکان
 ویکھ آپ دکان، چوڈاں طبقات پھول پھلائیندا۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ اباشی اپنی کل ورتے آن، کلجگ ویلا اتم آئیندا۔ ایک پھڑیا تیر کمان،

ساچا کھنڈا آپ چمکائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر مہربان، بنگ برہم پھول پُھلائیندا۔ نانا تھے پین کھان، کھانا پینا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا بیہو کھلائیندا۔ وشنوں برہما شو چرن دوار، دوئے جوڑ پئے سرنائیا۔ پُرکھ ابناشی کِریا دھار، تیری اوٹ اک رگھڑایا۔ تیری اچھیا بھچھیا سرب سنسار، ہوں سیوک سیوا رہے کھائیا۔ تیری بھچھیا ورتے ہر نرنکار، تیرے بھانے سد اکھوائیا۔ تون پت پتوتتا ہوں تیری نار، چرن دھوڑ مستک لائے نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ بن ہر تیرے نہ دسے کوئی سہار، دوسر در نہ کوئی جنائیا۔ تون داتا گھرن بھنہار، سمرتھ پُرکھ تیری وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دے مت رہیا سمجھائیا۔ وشنوں اچیا اپنی رت، برہم کول پُھل مہانا۔ شنکر تیری جانے مت گت، گت مت سری بھگوانا۔ تتان کرے ایکا مت، شبد سروپی بھے گانا۔ آد جگادی پرگٹ ہئے نہکلنک، نت نوت لوک مات کھیل مہانا۔ لکھ چوراسی ویکھے کھیت، ہر وڈ کرسانا۔ وڈھنہارا اگیت پچھیت، آپ اپنا بل دھرانا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا دھر فرمانا۔ دھر فرمان ہر سُنایا، برہمے وشنوں کرے جنائیا۔ کلجگ ویلا اتم آیا، نہ سکے کوئی چچائیا۔ جوٹھا جوٹھا بُرج دئے ڈھایا، تھر کوئی رہن نہ پائیا۔ نرگن اپنا وپس دھرایا، نرگن نور جوت کرے رُشنائیا۔ چاروں کُنٹ پھیرا پایا، اُتر پورب پچھم دکھن ویکھ وکھائیا۔ برہما وشن شو دیوت سر آپ اٹھایا، ویلے اتم لئے انگڑائیا۔ رو سس نس پنڈھ مکایا، بخشی سچ سرنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، برہما وشن شو لیکھا رہیا سمجھائیا۔ برہما وشن شو دوئے جوڑ کرے نمسکار، پرہ وڈا وڈ وڈیائیا۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی سُن پُکار، در تیرے منگی منگ ایکا بھچھیا منگ منگائیا۔ تیری کھڑی سچی گلزار، لوک مات بسنت بہار، لکھ چوراسی ترے گن ماٹی تت ٹکائیا۔ تون سچا گھمیار، ہوں کولہو چک گیزا آپے مار، تون پتھنہار وارو وار، آپے بھانڈے لئے اُپائیا۔ تیری وست سمرتھ پُرکھ کرتار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلائییا۔ برہما وشن شو اٹھ اٹھ نیتز آپے کھول، پرہو اگے دین ڈھائیا۔ ایکا وست ساڈے کول، دوسر نظر نہ کوئی آیا۔ گھٹ گھٹ اندر رہیا مؤل، مؤلا روپ آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا دئے سمجھائیا۔ برہما لیکھا ہر سمجھائے، شاہو بھوپ سکدارا۔ تتان پھڑ پھڑ اگے لائے، لوک مات وکھائے وارو وارا۔ سچ سچ کوئی نظر نہ آئے،

کلجگ کوڑا دسے سرب پسارا۔ گر پیر نہ کوئی منائے، سچ مندر نہ گرو دوارا۔ ساچا رنگ نہ کوئی چڑھائے، نہ کوئی دسے سچ للارا۔ بھگت
 بھگونت نہ میل ملائے، سادھ سنت بھوئے آوارہ۔ ناری کنت نہ کوئی ہنڈھائے، نار دُباگن بھوئے وبھچارا۔ چاروں کُنٹ اندھیرا چھائے، نہ دسے رو
 سس ستارا۔ رام کرشن نہ کوئی دھیائے، پائے میل نہ گھر زینکارا۔ سنگ محمد نہ کوئی ملائے، ناتا تٹا چار یارا۔ اللہ رانی دئے دُپائے، اُچی کوکے
 کرے پُکارا۔ ستنام نہ کوئی الائے، ست ست نہ کوئی جیکارا۔ گرو کی فتح نہ کوئی وکھائے، سرشٹ سبائی دھواں دھارا۔ ساچا چند نہ کوئی
 چڑھائے، گر گوہند بنیا سچ لکھارا۔ ساچا لیکھا دئے جنائے، کلجگ اتم پرگٹ بھوئے نہکلنک نرائن نر اوتارا۔ سمبل نگر ڈیرہ لائے، اُچ محلہ اک
 اکلا سچ تخت بیٹھ سچی سرکارا۔ ساچا عدل کھائے، برہما وشن شو پھڑ کھچ بھائے چرن دوارا۔ ایکا حکم سُنائے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا لہنا دئے مکائے۔ برہما وشن شو کر تیار، پرہ اپنے سنگ رکھائیا۔ نرگن سرگن کھیل اپار، نر زینکار
 آپ کرائیا۔ نہکلنک لئے اوتار، لوک مات کرے رُشنائیا۔ کلجگ بیڑا ڈبے وچ منجھدھار، ایکا دھکا دیوے لائیا۔ ستجگ ساچا کرے تیار،
 گھر ساچے ویکھ وکھائیا۔ دھرت مات دی سُنے پُکار، نیترو رو رہی گُرائیا۔ کھلڑے کیس دھاہاں رہی مار، چاروں کُنٹ نین اٹھائیا۔ سنت
 بھگت نہ میت مُرار، گرمکھ نظر کھئے نہ آئیا۔ سنسار سُکھ پسریا سرب سنسار، رنگ رلیاں رہیا منائیا۔ تیرتھ تٹ بھوئے خوار، دھیاں بھیناں
 رہے تکائیا۔ گر در مندر مسجد مٹھ شودوالا ہاہاکار، سچ دھرم نہ کوئی گُرمائیا۔ گر مندر اندر جوٹھ جھوٹھ کرن آہار، ساچا رسنا نام نہ لائیا۔
 پڑھ پڑھ تھکے جیو گوار، ہر کا بھيو کوئی نہ پائیا۔ پنڈت پاندھ نہ کرن وچار، جوت لائیا نہ تلک لگائیا۔ آپے ڈگے ڈونگھی غار، شاستر
 سمرت دئے گواہیا۔ مُلا شیخ مسائق پیر رہے جھکھ مار، ساچا ثالث کوئی نظر نہ آئیا۔ اُمتی اُمت رہی للکار، سمت سمتی دئے دُبائیا۔ خالص
 خالص دسے نہ وچ سنسار، جس ملیا گوہند ساچا ماہیا۔ اٹھے پیر نہ درس زینکار، بھلی سرب لوکائیا۔ رام نہ ملیا میت مُرار، سرت سوانی
 سینتا رہی گُرائیا۔ رادھا کرشن نہ کریا سچ پیار، نام بنسری نہ کوئی وجائیا۔ اُچی کوکن کرن گیان، ہر کا دھیان نہ کوئی لگائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، برہما وشن شو تیری دگان، پرگٹ ہو بھگوان، سرب جیاں دا جانی جان، جاننہار
 وڈ وڈیائیا۔ برہما وشن شو کر صلاح، تینا متا پکایا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہ، تیرا بھید کیسے نہ پایا۔ جگ جگ بے جگت ملاح، جاگرت

جوت کرے رُشنا یا۔ اپنا ناؤں نرائن دھرا، نر نرنکارا آپ اکھوایا۔ کاکوں بنس دئے بنا، جس جن اپنی دیا کمایا۔ تُوں داتا ہوں ڈکے سرنا، بخشنہار بے پرواہیا۔ اسیں بن آئے گواہ، کلجگ ویلا ویکھ وکھایا۔ اٹھسٹھ تیرتھ تیرے پچھے پچھے پھیرا آئے پا، تیری دھوڑی مستک ٹکا لایا۔ ترینی نینی ویکھیا ایک تھان، جمن سُرستی گنگا رہی راہ تکایا۔ آپ پکڑی جا جا بانہ، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ جگت سکھیا دئے سنا، نو سؤ چرانوے چوکڑی جگ تیرا اتم پندھ مُکایا۔ اگی سکھی نال لئے رلا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ وچھڑے میل ملایا۔ سمرتھ پُرکھ سر رکھے ہتھ دے کر ٹھنڈی چھان، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک ناؤں رکھایا۔ نہکلنک سُرپیر بلوان، برہما وشن شو رہے دھیائیا۔ آپے رام کرشن بن بن آئے کھن، آپے عیسیٰ موسیٰ سیوا لایا۔ آپے سنگ محمد ہو پردھان، اللہ رانی لئے پرناٹیا۔ آپے نانک دیوے اک نشان، دو جہان دئے جھلایا۔ ایک گوبند بخشے تیر کمان، کھڑگ کھنڈا ناؤں دھرائیا۔ آپے دیوے ساچا دان، داتا دانی وڈ وڈیائیا۔ آپے پوت سپوتا کر قربان، اپنی بھیٹا آپ چڑھایا۔ آپے دیوے درگاہ مان، در گھر ساچے وجی ودھایا۔ آپے لکھ چوراسی چکائے کان، آپے اُتیت دئے کرائیا۔ آپے جگ جگ ویکھے مار دھیان، آپ اپنی سیوا کھایا۔ کلجگ ویلا اتم آیا، پُرکھ ابناشی ہویا نگہبان، نیر نین اک اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، برہما وشن شو سدے در دوار، در دروازہ آپ کھلایا۔ در دروازہ غریب نوازا، ہر سجن آپ کھلایا۔ لکھ چوراسی تیرا رچیا کاجا، آپ اپنا منگل گائیندا۔ نال وجائے انحد واجا، دھنی ناد آپ وجائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پھرے بھاجا، دس کیسے نہ آئیندا۔ گرمکھ اٹھائے مار واجا، لکھ چوراسی وچوں پھول پھلایا۔ پنج تت رکھائی نقابا، اپنا مکھ آپ چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، برہما وشن شو تیری قیمت کرتا آپے تیری جھولی پائیندا۔ وشنوں تیرا مول چکاون، لکھ چوراسی سیوا کھایا، برہمے لیکھا اپنا پاون، لکھ لکھ لیکھا دئے مکھایا۔ شنکر تیرا پندھ مکاون، دور ڈراڈے واٹ نیڑے آئیا۔ سُریت راجا اند تختوں لاہونا، جگت منوتر دئے گواہیا۔ کروڑ تیتیسا جنم دواونا، لوک مات وڈی وڈیائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ویس وٹاونا، ستان دیپان جوت رُشناٹیا۔ لکھ چوراسی تیل چڑھاونا، ساچی سخیاں منگل گائیا۔ جگت ویلا انت وکھاونا، گھڑن بھتنہار بے پرواہیا۔ شاہ سلطان کوئی نظر نہ آونا، سپس تاج نہ کوئی ٹکائیا۔ ہندو مسلم سکھ

عيسائی نہ کیسے اکھواونا، ایکا برہم جنائیا۔ ایکا اکھر سرب پڑھاونا، سو پُرکھ زرنجن سچ پڑھائیا۔ سچ دوارا اک گھلاونا، چار ورنناں رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا لیکھا دئے مکائیا۔ تیرا لیکھا کلجگ جانا مک، ویلا اتم آئیندا۔ لکھ چوراسی بوٹا جانا سک، ہریا امرت سنج نہ کوئی کرائیندا۔ چار کٹٹاں منکھ مکھ پینا ٹھک، گر پیر نہ کھئے پچائیندا۔ ٹھگ چور یار سو بیٹھے لک لک، پھڑ باہوں باہر کڈھائیندا۔ ہر کا بھانا نہ جائے رُک، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ برہما وشن شو بیٹھے جھک، چرن دھیان رکھائیندا۔ دھرت مات سکھتا رہی سکھ، ساچا سگن اک منائیندا۔ پُرکھ ابناشی کون ویلے میری سُپھلی کرے ککھ، ہرجن ساچے میری گود بہائیندا۔ میری جُگان جُگان دی میٹے ترسنا بھکھ، ساچے نیتر درس وکھائیندا۔ اُجل ہووے میرا مکھ، کلجگ شاہی آپ دھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ برہما وشن شو کر دھیان، چار کٹٹ ویکھ وکھایا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہویا ہر بھگوان، نہکلنکا ناؤں دھرایا۔ سمبل نگری سچ مکان، نرگن اپنا آسن لایا۔ سرگن ساڈھے تِن ہتھ مکان، آپ اپنی بنت بنایا۔ نہ کوئی باڈی گھڑے ترکھان، گھڑنہارا آپ بن جایا۔ رکت بوند نہ کوئی پون مسان، اپ تیج وائے پرتھی آکاش کھیل رچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہایا۔ در سہنجنا ہر بھگوان، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ آد زرنجن کھیل مہان، جوت زرنجن ڈگمگائیندا۔ سچکھنڈ دوار اک مکان، تھر گھر واسی آپ سہائیندا۔ دیونہارا ساچا دان، ساچی وست جھولی پائیندا۔ شبد آگئی سنائے کان، لکھت پڑھت وچ نہ آئیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، لوک مات ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہمے پھلواری ویکھنہارا ستارا ہاڑی، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ برہما وشن شو لا پھلواری، سیوا رہے کھائیا۔ امرت پانی دین وارو واری، پریہات سندھیا نہ کوئی جنائیا۔ ترے گن مایا بنی سچ کیاری، پنج تت بوٹا دیوے لائیا۔ لکھ چوراسی کر تیاری، ساچی پنکھڑیاں مہک مہکائیا۔ ڈونگھی کندر گپھا کھیل نیاری، بھور بھور گپھا بیٹھا آسن لائیا۔ آپے جانے کھیل نیاری، کھیلنہار دس نہ آئیا۔ جودھا سورپیر بلی بلکاری، شستردھاری اک اکھوائیا۔ نام کھنڈا تیز کٹاری، برہمنڈاں آپ چمکائیا۔ آد جُگاد نہ گیا ہاری، پاسا ہار نہ کوئی رکھائیا۔ ویکھنہار سرب سنساری، ستگر پورا ناؤں دھرائیا۔ آپے ہوئے جگت جُعاری، ٹھگ چور یاری آپ کرائیا۔ آپے کرنہار خوارى، آپ اپنا میل ملایا۔

آپے چیرے دھر دھر آری، دو جہاناں وکھ وکھ کرائیا۔ آپے تیناں لوکاں کرے سیکداری، تیرلوی نند دئے وڈیائیا۔ آپے سچ گھر بیٹھا جوت
 نرنکاری، نرگن نور کر رُشنائیا۔ آپے سچ تخت سلطان وڈ سیکداری، شاہ بھوپ آپ اکھوائیا۔ آپے کرے پسر پساری، میننہار آپ ہو جائیا۔
 کلجگ تیری ویکھن آیا آپ پُھلوڑی، برہما وشن شو جو مات لگائیا۔ پاوے سار مؤنڈ مُنڈائے ویکھنہار مُچھ داہڑی، سپس جگدیش بھیو
 چُکائیا۔ جانے سار بہتر ناڑی، تن سو سٹھ باڈی کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اچرج ورتے
 کھیل آپ رگھرائیا۔ لکھ چوراسی بوٹا کر تیار، برہما وشن شو خوشی رہے منائیا۔ ترے گن مایا بٹھ دستار، پنچم گائن چائیں چائیا۔ کلجگ
 ملیا نام سیکدار، ساچا حکم رہیا سُنائیا۔ جوٹھ جھوٹھ کری خبردار، ایکا کھنڈا ہتھ پھڑائیا۔ مایا ممتا نار مُٹیار، جیو جنت لے پرنائیا۔ کام
 کرودھ لوبھ موہ ہنکار، بستر گہنے تن سچائیا۔ آسا ترسنا کجل دھار، نیتر نین رہی مٹکائیا۔ گھر گھر پھرے وارو وار، کامنی کام روپ وٹائیا۔
 شاہ سلطاناں کرے خوار، سادھاں سنتاں مت گوائیا۔ دھیرج جت ست کھچے سنسار، برہم مت نہ کوئی رکھائیا۔ رتی رت نہ رہے ناڑ ناڑ،
 چاروں کُنٹ پئی دُبائیا۔ کلجگ اتم کر وچار، پاربرہم دیا کھائیا۔ گر گویند میلا میت مُرار، پُرکھ اکال وڈیائیا۔ دین دیال ہو تیار، ساچی
 دھرمسال دئے سہائیا۔ ہر مندر ساچا ویکھ وچار، بیٹھا آسن لائیا۔ شبد ڈنکا اپر اپار، اپنا رہیا وجائیا۔ راؤ رنکاں کرے خبردار، سویا کوئی
 رہن نہ پائیا۔ چاروں کُنٹ خزاں بہار، رت بسنت نہ کوئی وکھائیا۔ ناری کنت نہ کوئی بہتار، ساچی سیج نہ کوئی ہنڈھائیا۔ ہر بہگت نہ
 کرے کوئی شنکار، نام دوشالا اپر پائیا۔ سنت سہیلے نہ کوئی ادھار، گرو چیلے نہ ویکھ وکھائیا۔ گرمکھ نہ بھرے کوئی بہنڈار، نام بہنڈار نہ
 کوئی ورتائیا۔ سکھی صدق گئے بار، سکھی سکھیا ہتھ نہ آئیا۔ لیکھا لکھ نہ سکے کوئی کرتار، کھانی بانی دئے دُبائیا۔ پرا پستی مدھم بیکھری
 ایکا دھار، چارے کھانی ویکھ وکھائیا۔ ساچا بانی ہر نرنکار، نہ دیوے کوئی صلاحیا۔ امرت پانی ٹھنڈا ٹھار، بھر پیالہ نہ کوئی پیائیا۔ برہما
 وشن شو تیری سُن پُکار، ہر ساچا لے انگرائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی ویکھ گلزار، ساچے بوٹے ویکھن آئیا۔ مالن بنی جوت نرنکار، نرگن کھاری
 ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ وکھائیا۔ نرگن جوت نور اکالن، ایک ایکا رنگ سہائیا۔ اجونی
 رست دین دیالن، دیناں بندھپ وڈ وڈیائیا۔ جگ جگ سنت سہیلے لوک مات چلے بھالن، آپ اپنا روپ وٹائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کریا

پالن، ہرجن ساچے لے ترائیا۔ کلجگ کھیل آنت مہان، مہا گنت گنی نہ جائیا۔ دھارے بھیکھ بل بل باون، ول چھل دھاری بھيو نہ رائیا۔ چار ورن نہ کوئی پچھان، نیتز نین نہ کوئی کھلائیا۔ آتم آتر نہ دسے برہم گیان، پاربرہم نہ میل ملائیا۔ نظر نہ آئے ہر ہر کاہن، مکند منوہر لکھی نرائن، ایک نین نہ کوئی دسائیا۔ سینتا رام نہ کوئی پچھان، من راون دئے ڈھائیا۔ نانک نرگن نہ بنائے کوئی ضامن، ویلے آنت دئے چھڈائیا۔ گر گوبند نہ پھڑائے کوئی دامن، اپنا پلو بیٹھے چھڈائیا۔ کلجگ زین اندھیری شامن، چاروں کنت اندھیرا چھائیا۔ اٹھی سوانی ہر ہر مالن، اپنی انگی تن چھھائیا۔ جوت نرنجن کر کر چان، لوک مات ویکھن آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا ویس دھرائیا۔ ساچی مالن سچ دوار، سچ سیوا رہی کھائیا۔ وربھندی آئی ہو تیار، جگت ڈنڈی ویکھ وکھائیا۔ واسنا گندی ویکھے نر نار، گھر گھر اپنا پھیرا پائیا۔ سرشٹ سبائی نیتز اٹھی ہوئی وبھچار، بھرماں کندھی نہ کوئی ڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ ہر مالن کرتار، جگ بوٹا ویکھ وکھنیا۔ پھل لگا ویکھ سنسار، لوک مات پھرے بھنیا۔ برہما وشن شو کھڑی گلزار، ساچا رنگ آپ رنگیا۔ ساچے پھل توڑے توڑنہار، جس ڈالی پت اُپر ہر جو مٹیا۔ آپ اپنی کرپا دھار، آپ اپنا بیڑا بٹھیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نرگن روپ ست سروپ آپ کرپا اپنا کمّیا۔ ساچی کھاری جوت کواری، نرگن اپنے ہتھ اٹھائیا۔ چارے کونٹاں پھرے وارو واری، ساچا در نظر نہ آئیا۔ اپنے مندر بیٹھ دواری، ایک متا رہی پکائیا۔ گوبند سدیا گھر درباری، در دروازہ آپ کھلائیا۔ لوک مات تیری یاری، تیرا سنگ سگل نبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ساچا سگن منائیا۔ گوبند ست ڈلارا، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ پُرکھ اکال تیرا روپ اپارا، تیرا تیرے وچ سھائیندا۔ تیری بسنت تیری گلزارا، تیری بہار ویکھ وکھائیندا۔ تیرا گھر تیرا بھنڈارا، تیرا آپ ورتائیندا۔ تیرا شبد تیرا جیکارا، نرگن سرگن آپ جنائیندا۔ تیرا روپ سرب سنسارا، دوسر رنگ نہ کوئی وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا آپ سمجھائیندا۔ ہر لیکھا آپ سمجھاونا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ باون اکھری بھيو کھلاونا، پینتی اکھری جگت لکھائیا۔ باون میتا روپ چھپاونا، باون نال وچی ودھائیا۔ وپہ سو وپہ بکرمی رنگ رنگاونا، محبان بیدو آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بوجھ بوجھائیا۔ سولان

سال ساچا سیوک، نرگن سچّی سیو کمائیندا۔ اک اکال دیوی دیوت، دوجی فُدرت ویکھ وکھائیندا۔ تیجے نیتر بھیو ابھیوک، بھیو ابھیدا آپ کھلائیندا۔ چوٹھے گھر وست امولک، ایکا نام وکھائیندا۔ پنجم وجے ساچی ڈھولک، شبد اگئی تال وجائیندا۔ چھویں چھپر نہ کوئی گولک، جس گھر اپنا آپ ٹکائیندا۔ ستویں ست پرکھ نرجن ایکا ایک جانے اپنی رُونک، اپنا در ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ اٹھویں اٹھ ت کر پسارا، نوویں نو در کھوج کھجائیندا۔ دسویں دس گھر میلا کنت بہتارا، ہرجن لے پرنا۔ چھوٹا بالا کر تیارا، ویہ سو دس بکرمی ویکھ وکھایا۔ اند اندراسن کھیل نیارا، شاہ شاباشن پار کرایا۔ سنگھ منجیتا تیز کٹارا، شبد اتینا ہتھ اٹھایا۔ دس اک گیارا ساچی ریتا، ساچا مندر اک سہایا۔ کھیلے کھیل جگت جگدیشا، شنکر ویلا دے مکایا۔ دو دس باراں چلائی اپنی ریتا، ہاڑ ستاراں دے سہایا۔ تین دس تیراں سادھاں سنتاں ویکھیا تپیا اک انگیٹھا، ہر کا شبد نظر نہ آیا۔ دس چار چوڈاں چوڈاں لوکاں پیسن پیٹھا، چوڈاں طبقات پھول پھلایا۔ دس پنج پندراں ویکھے تیرتھ تٹاں، تیرتھ تٹ سر سروور پھول پھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، سچ پھلواری آپ وکھایا۔ سمت سولاں پہلی چیتر، ہر ساچے دیا کائیا۔ برہمے وشن شو ویکھیا تیرا کھیتر، چاروں کنت پھیرا پائیا۔ ہر جو کھولیا اپنا نیتر، اپنا نین ربیا اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ پھلواری آپ مہکائیا۔ سچ پھلواری ویکھنہارا، ایکا ایک اکھویا۔ لکھ چوراسی وچوں بیج نیارا، جن بھگتاں آپ بجایا۔ نادی ست کر تیارا، شبدی ناؤں دھرایا۔ بھگت اندر بھر بھنڈارا، اپنا گھر بنایا۔ پاربرہم پرہہ ونجارا، ساچا ونج ربیا کرایا۔ دیونہارا سچ بھنڈارا، ایکا نام جھولی پایا۔ لیکھا جانے آر پارا، ادھ وچکار نہ کوئی رڑھایا۔ نہکلنک لے اوتارا، نرگن اپنا ناؤں وٹایا۔ سمبل نگری دھام نیارا، گر گوبند گڑھ وسایا۔ ساچا کھنڈا تیز کٹارا، ہر جو آپ اٹھایا۔ جوٹھے جھوٹھے بوٹے وڈھی جائے وارو وارا، لوک مات رہن نہ پایا۔ گرمکھاں کرے سد پیارا، اپنی ہتھیں سیو کمایا۔ شبد سروپی ایکا واڑا، چاروں کنت ربیا کرایا۔ پرکھ ابناشی ساچا لاڑا، لوک مات ویس وٹایا۔ ویہ سو سولاں بکرمی ستاراں ہاڑا، سچ اکھاڑا آپ لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ساچی مالن بن دلان، اپنا کھارا سپس اٹھایا۔ ساچی کھاری چکیا بہار، ہر پرکھ وڈی وڈیائی۔ ساچی ناری بو تیار، لوک مات ویکھ وکھایا۔ ستاراں ہاڑی پھل کیار، سچ بغیچہ پھول پھلایا۔

گُرمکھ ورلے دسے وچ سنسار، جس ملی ہر سرنائیا۔ گھر خوشیاں گائے منگلاچار، نار مُتیار وجی ودھائیا۔ زرگن ویس کرے اپر اپار،
 سولان شنکار آپ کرائیا۔ سمت سولان ہو تیار، نو دوارے کرے خوار، پنج چور دیوے مار، آشا ترسنا رہن نہ پائیا۔ ایک شبہ بول
 جیکار، ایک اکھر دئے سُنائیا۔ ایک الف میت مُرار، ایک نقطہ دئے بُجھائیا۔ ایک اکھر دئے آگھاڑ، ایک این سمجھائیا۔ ایک ایشٹ آپ کرتار،
 سریشٹ سبائی رچن رچائیا۔ ایک دریشٹ کھول کواڑ، ہر سنگت دئے ترائیا۔ ایک وار درس دئے آپ زرنکار، سوچھ سروپی روپ وٹائیا۔
 ساچی سیوا کرے وچ سنسار، زرگن سرگن ربیا ناؤں دھرائیا۔ گھنک پُر واسی ہو تیار، شاہو شاباشی وڈ وڈیائیا۔ منڈل راسی پاوے سار،
 ابناشی اچت آپ اکھوائیا۔ گُرمکھاں دوارے بنی داسی، ساچی مالن آپ ہو جائیا۔ ممکھ جیو کرن ہاسی، اتم پینی گل وچ پھاسی، گُرمکھ
 ادھارے رسن سواسی، جو جن ہر ہر رہے گائیا۔ ہتھ نہ آئے پنڈت کاشی، گرتھی پنٹھی دین دُہائیا۔ مُلا شیخ نہ ملیا واس نواسی، نیج اتم نہ
 پنڈھ مُکائیا۔ نانک گایا الکھنا لاکھی، آکاش آکاشی وڈ داتا بے پرواہیا۔ جن بھگتاں کرے پوری آسی، کلجگ اتم ہونے سہائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ستجگ اپنی دھار دئے چلائیا۔ ویہ سو سولان بکرمی ساچی دھار، ہر ساچے آپ
 چلائیا۔ پندرا کتک دوس وچار، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیا۔ اک گیاراں کر پیار، ایک گھر دئے بہائیا۔ چار در کھول کواڑ، نو ست ویکھ
 وکھائیا۔ اک اک کر پیار، اک اک نال ملائیا۔ چھٹی جگاں پاوے سار، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ اگی ہو تیار، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ ڈبڈے
 پتھر آپے تار، آپے ہونے سہائیا۔ غریب نائیاں لے ادھار، نانک ریتی اک چلائیا۔ غریب نانا پاوے سار، لالو لالن رنگ رنگائیا۔ شاہ سلطاناں
 دیوے در ڈرکار، راج راجان دس نہ آئیا۔ ورتے ورتاوے اک بھنڈار، سچ بھنڈاری وڈ وڈیائیا۔ نکھٹ نہ جائے وچ سنسار، آد جگاد بنت
 بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، باون تیری پوری آس کرائیا۔ بل باون کرے پوری آسا، ستجگ کلجگ مول چُکایا۔ چار
 جگ ایک اک بھرواسا، دوسر در نہ کوئی جنایا۔ ہر بھگت نہ ہونے نراسا، آس نراس وچ ٹکایا۔ پاوے سار پرتھی آکاشا، گگن منڈل ویکھ
 وکھایا۔ آپے جانے اپنی راسا، آپ اپنی رچن رچایا۔ کلجگ اتم کھیل تماشا، بائی مکھر آپ کرایا۔ تیئی مکھر داسی داسا، گھر ساچا ویکھ
 وکھایا۔ گر گر میلا شاہو شباشا، گھر وچھڑے دئے ملایا۔ امرت پائے کایا کاسہ، نام باٹا ہتھ اٹھایا۔ دیون آیا سچ دِلاسا، بھل رہے نہ رایا۔

ساچے کنڈے ہر جی تولے وٹا پایا نہ تولہ ماشہ، رتی مَول نہ کوئی رکھایا۔ گُرمکھاں اندر کرے واسا، کلجگ جیواں دِس نہ آیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ نہکلنک پُرکھ سُلطانا، ایکا ایکنکاریا۔ جودھا سورپیر بلی بلوانا، نام کھنڈا تیز کٹاریا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر مہربانا، سو پُرکھ نرنجن آپ اکھوا رہیا۔ جوت نرنجن دیپ مہانا، آد نرنجن آپ جگا رہیا۔ سچکھنڈ نواسی سری بھگوانا، سچ دوارے سوہا پا رہیا۔ تھر گھر واسی گن ندھانا، پاربرہم اپنا ناؤں دھرا لیا۔ برہم برہم برہم کرے پچھانا، لوک مات ویس وٹا لیا۔ برہما وشن شوہے خبردار، کلجگ ویلا اتم آگیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ستجگ ریتی پت پُنتی ٹھانڈی سیتی آپ چلا گیا۔ ٹھانڈی سیتی گِرور گِردھار، ہر کرتا آپ چلا گیا۔ ایکا نام شبد جیکار، ایکا نعرہ دئے سُنائیا۔ ایکا مندر گُرو دوار، مسجد مٹھ اک وکھائیا۔ ایکا اشٹ ہر نرنکار، نو دیو اک سرنائیا۔ واستک رُوپ نرگن دھار، آستک لیکھا دئے چُکائیا۔ سمرت شاستر گئے ہار، وید پُران رہے کُرائیا۔ انجیل قرآن ہاباکار، تیس بتیس دئے دُہائیا۔ کھانی بانی ہر ہر دھار، ہر ساچے آپ چلا گیا۔ نرگن سرگن کھیل اپار، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ کلجگ کرے پار کینار، ستجگ ساچا مارگ لائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکنکارا ہر نرنکارا، نرگن اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ستجگ مارگ ساچی دھار، ہر ساچا آپ چلائیئندا۔ سرشٹ سبائی پاوے سار، ہرجن ساچے میل ملائیئندا۔ گوبند سکھی ایکا دھار، تکھی دھار آپ جنائیئندا۔ والوں نیکی اپر اپار، بھیو کوئی نہ پائیئندا۔ مئی رکھی گئے ہار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ساچا در آپ سہائیئندا۔ ساچا در سچ دربارا، ہر ساچے آپ سہایا۔ ساچا بھگت سچ ونجارا، ہر ساچے نام کرایا۔ ساچی وست سچ بھنڈارا، ہر ساچے آپ بھرایا۔ ساچا رُوپ سرجنہارا، سچ سچ رہیا ورتایا۔ ساچا رنگ چڑھے سنسارا، اُتر کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ایکا اگی ساچی سکھی، کھنڈیوں تکھی تے والوں نیکی، نو کھنڈ دئے بنایا۔ نو کھنڈ پرتھی ساچی سکھی ایکا سکھ، ہر ساچا آپ اُچائیئندا۔ سمت ویہ سو سولار بکرمی چووی مگھر لیکھا دئے لکھ، نہ کوئی میٹھ میٹھ مٹائیئندا۔ نرگن جوتی جامہ دھار یا بھیکھ، آپ اپنا ویس وٹائیئندا۔ نہ کوئی مُچھ داڑی نہ دِسے کیس، مُونڈ مُنڈائے نہ کوئی اکھوائیئندا۔ بھیو نہ پائے برہما وشن

مہیش گنیش، بے آنت ہر بھگونت آپ اکھوائیندا۔ کلجگ اتم ہر سنگت کرے اک آدیس، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ پرگٹ ہویا ماجھے دیس، سرشٹ سبائی تیرا پردہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی پائے مل، گرمکھ اُچھائے ساچی گل، آپ بنائے ساچے پُھل، پُھل پُھلواری آپ مہکائیندا۔ ساچا پُھل گیا پُھل، لوک مات وجی ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی پاؤن آیا مل، ایک اگی نال رلائیا۔ سوہنگ کنڈے تولیا تول، نانک تیرا دھار چلائیا۔ گوبند کرے پورا قول، اگی کلاں پار کرائیا۔ آد جگاد رہے اڈول، زریھے اپنا ناؤں دھرائیا۔ لکھ چوراسی ربی انہول، ہرجن ساچے لئے اٹھائیا۔ زرگن سیوا کری ساؤل سؤل، آپ اپنا مکھ چھپائیا۔ کلجگ اتم اپنے اندر آپے رہیا بول، اُچی کوکے دئے دہائیا۔ چاروں گنٹ وجے ڈھول، پرگٹ ہویا بے پرواہیا۔ نو کھنڈ پرتھی کرے کھول، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک ناؤں رکھائیا۔ ساچا پُھل ہر جی توڑ، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرمکھاں چرن پرتی جوڑ، ساچا میل ملائیندا۔ آپ نیہائے لگی توڑ، آدھ وچ نہ کوئی ٹرائیندا۔ شبد چڑھائے ساچے گھوڑ، نیلا نیلی دھاروں پار کرائیندا۔ کلجگ اتم گیا بہڑ، براہمن گوڑ ویکھ وکھائیندا۔ دو جہاناں پنڈھ مکائے لما چوڑ، اپنے پگ آپ منائیندا۔ سسے اُپر لایا ہوڑ، زرگن سرگن میل ملائیندا۔ ہنگ برہم ویکھے مٹھا کوڑ، کوڑا ریٹھا بہن وکھائیندا۔ گرسکھاں بوجھاؤن آیا لگی اوڑ، ایک امرت میگھ برسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چوتھے گھر لایا پوڑ، ایک ڈنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ ایک ڈنڈا ہر برہمنڈا، اپنا آپ لگایا۔ کلجگ اتم ونڈائے ونڈاں، ستجگ ساچا راہ چلایا۔ میٹ مٹائے بھیکھ پاکھنڈا، دئی دویتی رہے نہ رایا۔ نام پھڑائے ساچا کھنڈا، لوہار ترکھان نہ دسے گھڑایا۔ پنج وکار وڈھے گنڈھاں، اندرے اندر آپ چلایا۔ گرسکھ ہووے نہ کدے رنڈا، ہر ہر جو کنت بندھایا۔ اتم کلجگ دسے کنڈھا، ویلا اتم آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ تیرا ساچا راہ وکھایا۔ ستجگ چال اولڑی چلے، ہر ساچا آپ چلائیندا۔ پنجم گنڈھ اپنے پلے بٹھے، آپ اپنے لڑ رکھائیندا۔ غریب نہانے پار کرائے جوں دیا کھائے جٹ دھئے، آپ اپنا سنگ رکھائیندا۔ زرگن روپ جگو جگ جن بھگتاں آگے مئے، دوسر آگے نہ سیس جھکائیندا۔ کسے نہ وسدا مندر محل اٹل چھپر چھنے، گرسکھاں اندر ڈیرہ لائیندا۔ آد جگاد جگ جگ بیڑا آپے بٹھے، نام چبُو ہتھ اٹھائیندا۔ آپے گھڑے آپے بھنے، سمرتھ پُرکھ ناؤں دھرائیندا۔ آپے دیونہارا ڈئے، کلجگ اتم ڈن وکھائیندا۔ آپے ستجگ ساچا چارے چنے، گرمکھ ساچے لال آپ اُچھائیندا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، لکھ چوڑاسی ویکھ کِیاری، پُھل توڑے جوت نرنکاری، اپنی ہتھیں سیو کھائیندا۔ ساچا
 پُھل ہر نرنکار، کلجگ ڈنڈی نالوں توڑ ٹرائیندا۔ ساچی سوٹی کر تیار، نام مُکھی آگے لائیندا۔ پچھے کنڈا ہنگ ٹیپی سار، ست دھارا وچ
 رکھائیندا۔ پُھل گندے وارو وار، آپ اپنے نال بندھائیندا۔ ایکا اگی کر تیار، ساچی سیکھی کھیل کھلائیندا۔ سولان اچھیا بھر بھنڈار، اگی کُلاں
 پار کرائیندا۔ من مت بُدھ دئے ادھار، برہم مت اک وکھائیندا۔ بستر بھوشن تن شنکار، ستگر پورا آپ کرائیندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ پھیرا مار،
 اپنی وست آپ کھچائیندا۔ کوئی نہ کیسے بنے سہار، ساچا سنگ نہ کوئی نیھائیندا۔ اگی سیکھاں کر تیار، سچ برات آپ سہائیندا۔ لاڑا سوہے نر
 نرنکار، کلغی توڑا جوتی جوڑا شبدی سیس ٹکائیندا۔ اک اگتی پھڑیا گھوڑا، سولان کلاں آسن پائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی آپے دوڑا، چوٹھا
 پوڑا آپ اٹھائیندا۔ کلجگ جیو ویکھے مٹھا کوڑا، گن اوگن ویکھ وکھائیندا۔ اتم سمبل نگری آیا دوڑا، ساچا دھام اک سہائیندا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، شبد ہار کر تیار، سیہرا گندے اپنی وار، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ ساچے ہار کر تیار، ہر
 ساچا ہتھ اٹھائیندا۔ پنچم میتا میتا مرار، پنچم میل ملائیندا۔ ٹھنڈا سینا ایکنکار، ساتک ست ست ورتائیندا۔ پنت پنت پنت پاپی جائے
 تار، پنت پاؤن ناؤں رکھائیندا۔ راون گڑ توڑ ہنکار، کلجگ لنکا آپ ٹرائیندا۔ گرمکھاں سینا سرتی کر پیار، آپ اپنے در پرنائیندا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جگ جگ دا چُکیا بھار، کلجگ اتم دئے اُتار، ویلا وقت آپ سہائیندا۔ ویلا وقت سہنجنا، ہر ساچے
 کھیل رچایا۔ جگائی جوت آد نرنجنا، نرگن نور نور رُشناپا۔ جن بھگتاں ملیا ساچا سجننا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ چرن دھوڑ کرئے مجنا، سر
 سروور اک وکھایا۔ ویلے اتم پردہ کجنا، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ جو گھڑیا سو بھجنا، تھر کھئے رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، ستجگ تیری ساچی ڈور، پنجاں ہتھ پھڑایا۔ پنچم جیٹھ پھڑے ڈور، ستجگ تیری بنت بنائیندا۔ پہلوں پنچے مارے چور،
 پنچم شبد پھیر لائیندا۔ اپنے چرنی آپے جوڑ، آپ اپنا میل ملائیندا۔ پنچ چڑھائے ساچے گھوڑ، نام گھوڑا اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ستجگ ساچا راہ وکھائیندا۔ ستجگ سچا سچا راہ، ہر ساچا آپ لگائیا۔ پنچ پیارے سیوا لا،
 پنچ کرے کُرمائیا۔ پُرکھ ابناسی بن ملاح، بیڑا اپنے کندھ اٹھائیا۔ بھڑ بھڑ باہوں لئے چڑھا، ستجگ تیرتا دواپر کلجگ بھلے راہیا۔ اپنے کٹھ

لئے لگا، وڈ داتا بے پرواہیا۔ گرمکھ ساجن آپ جگا، گیان نیتر آپ کھلائیا۔ انحد آواز آپ لگا، ایکا شبد سُنائیا۔ نہکلنک جامہ پا، گر گوہند دئے وڈیائیا۔ کلجگ کالکھ ٹکا دیوے لاه، جو چل آئے سرنائیا۔ ساچی رنگن دئے چڑھا، رنگ چلؤل اک وکھائیا۔ نرگن دپیک جوتی آپ جگا، اٹھے پھر رہے رُشنائیا۔ ساچا امرت جام دئے پیا، نام کھنڈا وچ پھرائیا۔ ساچا مٹھا دیوے پا، ہر سنگت تیری برہم ونڈ وڈائیا۔ شبد اگئی وچ سما، ساگر رُوپ آپ ہو جائیا۔ کایا گاگر دئے ٹکا، کول ناہ آپ پھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ستجگ ساچا مارگ لائیا۔ ستجگ ساچا مارگ لاؤنا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ پنچم پنچم راج پنچم ساز پنچم کاج آپ رچاونا، پنچم سنگ نبھائیا۔ پنچم ساز غریب نواز بنک دوار سہاونا، پنچم پنچم ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، پنچ پیارے دیوے ور، نرگن سرگن جوت دھر، درس دکھائے آگے کھڑ، آپ اپنا رُوپ وٹائیا۔ پنچم پیارے آئے دوار، ہر ساچے سچ ملایا۔ کر کرپا بخشے پھولنہار، اک اک گل وچ دیوے پایا۔ دو جہاناں پیچ ربیا سوار، بھل رہے نہ رایا۔ گھر وکھائے ٹھانڈا دربار، سچکھنڈ دربارا اک آپایا۔ میل ملاوا پُرکھ نار، ساچا کنت آپ ہو جایا۔ جگ جگ تن کرائے شنکار، اچھیا بھچھیا جھولی پایا۔ ست سچ بھرے بھنڈار، اتوٹ اٹٹ آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، پنچم میتا اک اتیتا آپ اکھوایا۔ پنچم ونڈ کر کرتار، لوک مات وڈیائیا۔ چار یار کر خوار، چار دئے وڈیائیا۔ ایکا گھر ایکا گھر بار، ایکا بنک سہائیا۔ ایکا دیونہار سچّی سرکار، ساچے تخت بے پرواہیا۔ اک اکلا ہو اُجیار، جگ جگ لوک مات ویس وٹائیا۔ سنت سہیلے پھڑ پھڑ باہوں جائے تار، منجھدھار نہ کوئی رُڑھائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ کر خوار، کلجگ تیرا تیری جھولی پائیا۔ چاروں کُنٹ باباکار، دھیرج دھیر نہ کوئی وکھائیا۔ دوس زین رووے ناری نار، نر نرائن نظر نہ آئیا۔ سرسٹ سبائی دھواں دھار، ساچا چند نہ کوئی چڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ دوس بونجا تیرتھ تٹ، ہر ساچے کھیل کھلایا۔ گرسکھاں ڈرمت میل کٹ، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ ساچا امرت ایکا جھٹ، سر سروور آپ بھرایا۔ خالی کیتے تیرتھ تٹ، ویلا آنت دئے ڈہایا۔ کھیلے کھیل بازی گر نٹ، ہر کا بھیو کیسے نہ پایا۔ اُچے مندر جانے ڈھٹھ، در بنک نہ کھئے سہایا۔ پرہہ گیڑن آیا اُلٹی لٹھ، گیڑا اپنے ہتھ رکھایا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، ہرجن ساچے لئے ترایا۔ ویہہ سو

سولان پکرمی ہو پرگٹ، اُچی کوکے دئے دُبايا۔ ہر سنگت ساچی کر اکٹھ، چووی مکھڑ دوس سہایا۔ کلجگ کھیڑا ہویا بہتھ، گر گوبند کھیڑا
 دئے وسایا۔ ابناشی کرتے کری چٹھ، رویداس چارے تیرا ڈیرہ آن وسایا۔ گنگا گوداوری سُستی تیرے چرن دوارے آئی نٹھ، نیوں نیوں رہی
 سیس جھکایا۔ تیری دھوڑ رسنا نال لئی چٹ، لکھ لکھ شکر منایا۔ پرہ پکڑ بہایا نال ٹھگ، جو کنگن گیا چھپایا۔ نال رلایا سنگھ جرنیلا
 جٹ، جو راجا رُوپ وٹایا۔ پھڑ پھڑ کھیلے کھیلے پُکھ سمرتھ، پُورب لہنا جھولی پایا۔ اپنی واگ پھڑائی سیکھاں ہتھ، اپنے خالی ہتھ رکھایا۔
 سرسٹ سبائی مٹھیا متھ، آنت کوئی رہن نہ پایا۔ ہر کی مہا اکٹھنا اکٹھ، ہر کرتا آپ سمجھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کلجگ تیری اتم ور، ہر سنگت ساچا میل ملایا۔ ہر سنگت میلا ہر دوار، ہر کی پوڑی آپ چڑھائی۔ ہر مندر میلا ہر زرنکار، اندرے
 اندرے دئے کرائیا۔ گر چیلایا ہویا خبردار، سجن سہیلا وڈ وڈیائی۔ جوت زرنجن چاڑھے تیلایا وچ سنسار، ساچا سگن منائی۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اگی سیکھ سیوا لائے، ہر سنگت لنگر ورتے بھنڈار، سنگھ گرمکھ تیرا نام اجیار، چار جگ دئے کرائیا۔
 چار جگ تیری وڈیائی، گرمکھ ہر وڈیائیندا۔ ہر سنگت کرن آئی گُرمائی، ایک شبد وچولا وچ بنائیندا۔ رل مل سخیو منگل گاؤنا چائیں
 چائیں، پرہ ویلا وقت سہائیندا۔ آپے بن کے آیا نین نائی، اپنا واڑا آپ منگائیندا۔ آپے کھارے لئے چڑھائی، آپے وٹنا تن ملائیندا۔ آپے سیس
 سیہرا رہیا بندھائی، جگدیش اپنے ہتھ اٹھائیندا۔ جوت زرنجن ساچا کجل نیناں رہی پائی، ایک ہتھ ترسول اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، رچیا کاج دیس ماجھ، چار ورن تیری بنے سانجھ، اوچ نیچ نہ کوئی رکھائی۔ چار ورن تیرا سچ بھنڈار، ہر ساچے آپ
 ورتایا۔ پنج پیارے رہن تیرے پھریدار، چاروں کُنٹ آپ بہایا۔ چار سیوک بن ورتار، اندر وڑ دین ورتایا۔ تن سیکھ دین جل وارو وار، تن
 بھنڈارا جل بہرایا۔ تن دال اٹھائے نال نال، نام کڑچھا ہتھ رکھایا۔ تیناں پھڑائے ہتھ روٹی بہاجی، جیو ادھارے کوٹن کوٹی، جس جن آئے مکھ
 پایا۔ دھرم رائے نہ اتم کئے بوٹی بوٹی، چتر گپت نہ لیکھ وکھایا۔ وچوں کڈھے واسنا کھوٹی، دُرمت میل دئے دھوایا۔ پھڑ چڑھائے ساچی چوٹی،
 ساچا بھوجن آپ کھوایا۔ گرسکھ نہ کوئی بٹھے تن لنگوٹی، جنگل جوہ نہ کوئی اٹھ دھایا۔ کوئی نہ چڑھے پربت چوٹی، جل دھار نہ کوئی وہایا۔
 گرسکھ تیری اتم رہی نہ سوتی، ستگر پورا آپ اٹھایا۔ نہ کوئی جننجو، نہ کوئی دھوتی، نہ کوئی تلک للاٹ لگایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، سچ بھنڈار کر تیار، ویکھے وگسے کرے وچار، ویکھنہار آپ ہو آئیا۔ سچ بھنڈارا سچ دوار، ہر ساچے آپ بھرایا۔ اگئی
سکھ سیوادر، ساچی سنگت ناؤں دھرایا۔ پنگت بنے وچ سنسار، اگئی اگئی جوڑ جڑایا۔ اگئی کلاں دئے تار، تارنہار بے پرواہیا۔ پچھلی لکھی
دئے نوار، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ گر گوہند میلا وچ سنسار، سنگھ روپ آپ ہو آیا۔ گر چیللا سوہے اک دربار، در در مندر آپ
گھلایا۔ گر گوہند دیوے نام کٹار، ساچا کھنڈا ہتھ پھڑایا۔ گر گوہند دیوے امرت دھار، امرت آتم جل پیایا۔ گر گوہند ویکھے سیس دستار،
کیس سیس چور جھلایا۔ گر گوہند ویکھے جت اپار، ست کچھ اک گر گوہند ہتھ کنکن نام شنکار، ساچی سکھیا سکھ سمجھایا۔ گر کا
شبد اک جیکار، واہ واپگر و فتح بُلایا۔ فتح ڈنکا سنے سرب سنسار، نہکلنکا دئے وجایا۔ راؤ زنکاں لائے پار، جو جن سرنائی آیا۔ ہرجن جن
کائے ادھار، جن جننی لیکھے لایا۔ کھیلے کھیل بار انک نراکار، نرگن اپنا رنگ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک
نرائن نر، ہر اپنا ناؤں دھرایا۔ در ہر ہر در بھگوانا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ شبد اگئی اک بانا، پُرکھ ابناشی آپ اڈائیا۔ لوآن پُریاں ویکھے
مار دھیانا، لوک مات پھیرا پائیا۔ گرمکھ ساچا چتر سُبانا، لئے اٹھائیا۔ آتم آتر برہم گیانا، ایکا بوجھ بُجھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو پردھانا،
ہنگ برہم دئے وکھائیا۔ سوہنگ شبد سچ نشانہ، سچکھنڈ آپ سنائیا۔ نانک گایا پد نربانا، ایکا روپ درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی جوت دھر، سو پُرکھ نرنجن ساچا ہر، ہنگ میلا سرشٹ سبائیا۔ ہنگ روپ چار کھانی، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ابناشی کرتا
ساچا ہانی، جگ جگ سنگ رکھائیندا۔ نرگن داتا دیوے پانی، امرت جل بھرائیندا۔ اپنی کتھا اکتھ سنائے ہانی، اپنا راگ الاہیندا۔ آپے ہوئے
جان جانی، جاننہار آپ اکھوائیندا۔ آپے راجا آپے رانی، شاہ سلطان آپ ہو آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا
ایکنکار، آد جگاد کر پسار، آپے گر پیر اوتار، آپے سادھ سنت ادھار، آپے گرمکھ لاوے پار، آپ منمکھ دئے سنگھار، اپنا در آپ
گھلاییندا۔ کھیلنہار پُرکھ اکالا، ایکا پُرکھ اکھوایا۔ کلجگ اتھ کھیل نرالا، لوک مات آپ کرایا۔ آپے کال آپ مہاکالا، آپ اپنا وپس وٹایا۔ آپے
بنیا بھگت دلالا، شبد شبدی ناؤں دھرایا۔ آپے گرو گرو گرو گرو گرا، آپے گوہند دئے وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
کلجگ تیری اتھ ور، نہکلنک نرائن نر، ایکا نور کرے زُشناہیا۔ نہکلنک نرگن دھار، نر ہر آپ چلائیا۔ کلجگ اتھ لئے اوتار، گرمکھ ساچے

میل ملائیا۔ سوہنگ شبد بول جیکار، سو پُرکھ نرنجن کرے پڑھائیا۔ دائی دایا بن سنسار، سگلی سرِشٹ ویکھ وکھائیا۔ الکھ اگم بھیو نیار، بھیو ابھیو آپ چُھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رُوداس چمیارے وسیا گھر، گُرمکھان بدھا ایکا لڑ، ساچا پلُو نام رسالُو، ہر ساچے ہتھ اُٹھایا۔ گھر جمیا پُت کالُو، نرگن نرگن بال سمجھایا۔ نانک بنیا جگت دِیالُو، دے مت گیا سمجھایا۔ کلجگ اتم تپنی ریت بالُو، سانت سانت ستنام نہ کوئی کرایا۔ سنت سُپیلے گُرمکھ سبجَن پاربرہم ابناشی کرتا، ایکنکار آپ اپنے آپے بھالُو، نہکلنک پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا آپ اکھوایا۔ نرگن داتا دیوے دان، جیو جنت ادھاریا۔ سچ سمگری سچ پکوان، سچ بھنڈار آپ وکھا لیا۔ گُرمکھ گُرسکھ ہر سنگت، مل مل بہ بہ کھان، ہر سنگت ناؤں دھرا لیا۔ رنگت چاڑے اک مہان، رنگ مجیٹھی اک چڑھا لیا۔ تیر نرالا مارے بان، دُئی دویتی پار کرا لیا۔ ساچا بنخشے پین کھان، جگت ترسنا بھکھ مٹا رہیا۔ ستجگ ساچے ہوتے پردھان، ساچا دھام آپ سہا لیا۔ چووی ہتھ چڑھے نشان، جس دوارے چرن چُھپا لیا۔ چار ورن مٹن آن، کھتری براہمن شوڈر ویش سیس سرب جھکا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کلجگ تیری اتم ور، گُرمکھ پال دین دِیال، اپنا لال آپ اُٹھا لیا۔ گُرمکھ ناتا تٹا مات پت، جگت کُٹب آپ چُھڈائیا۔ پُرکھ ابناشی ساچا پت، ستگر پورا آپ اکھوایا۔ سنگ نہہائے نت نوت، جگ جگ ویس وٹائیا۔ اٹھ پھر وسے چت، چت وت ٹھگوری کوئی نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست سرُپی ست دُلارا، گُرمکھ ساجن کر پیارا، ست سرُپی دئے ہلارا، دیوے درس اندر باہرا، گپت ظاہرا آپ ہو جائیا۔ گپت ظاہرا بن کے آیا، اپنا ناتا دئے ٹڑائیا۔ ترے گن مایا سڑ کے آیا، اپنا لنبُو اپنی ہتھیں لائیا۔ شبد اگمی گھوڑے چڑھ کے آیا، دس کیسے نہ آئیا۔ سچ وست نام ہتھ پھڑکے آیا، ہر سنگت کرے پڑھائیا۔ آد جگاد نہ کیسے کولوں ڈر کے آیا، نرہے اپنا ناؤں دھرائیا۔ نہکلنک ناؤں ہر رکھ، شبدی ڈنک وجایا۔ پاربرہم پربھ ہو پرتکھ، لوک مات ویس وٹایا۔ سادھان سنتاں بھانڈے کرے سکھ، اپنی وست اپنے ہتھ رکھایا۔ گُرسکھ غریب نانے ککھوں کرے لکھ، لکھ کروڑی نہ قیمت چُکایا، لکھ چوڑاسی وچوں کرے وکھ، سوہنگ بکا مستک لایا۔ ہر سنگت تیرا نرگن نانک کرے پکھ، جس سوہنگ رسنا گایا۔ گر گوہند سوہنگ تیر کمان اتم ویلے وست لئی رکھ، دوچا چلہ نہ ہتھ اُٹھایا۔ سرِشٹ سبائی کرے

بھٹھ، آپ اپنا بل دھرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، آپ اپنا ڈنک وجایا۔ وجے ڈنک وچ برہمنڈ، ہر ساچا آپ وجائیندا۔ کلجگ جیو بھاگاں مند، گوڑھی نیند سوائیندا۔ مدرا ماس رسنا بتی دند، ہر کا نام سرب بھلائیندا۔ گھر گھر وچ دسے نہ پرمانند، گھر میل نہ کوئی ملائیندا۔ گھر گھر نہ چڑھے نرگن چند، دیپک جوت نہ کوئی ڈگمگائیندا۔ گھر گھر نہ گائے کوئی سہاگی چھند، انحد راگ نہ کوئی لائیندا۔ گھر گھر نہ مکیا کیسے پندھ، نو دوارے سرب بھوائیندا۔ جن بھگتاں خوشی کرے بند بند، آپ اپنا درس دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، سچ بھنڈارا ہر ورتارا، ہر سنگت آپ ورتائیندا۔ ہر سنگت پنکت جانا بن، ایکا اگی مکھ رکھائیا۔ جنی جنیا ساچا جن، پرہہ لیکھے لئے لگائیا۔ سوہنگ سُنیا ساچے کن، دو جہاناں وجے ودھائیا۔ جھوٹھا بھانڈا لینا بھن، گر ہنکار رہن نہ پائیا۔ منوا من جائے من، شبد ڈوری تند بندھائیا۔ دیونہارا دانا پانی ان، سچ بھنڈارا رہیا بھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا سنگ نبھائیا۔ سگلا سنگ ہر چتر سجانا، بھگتن میل ملائیندا۔ ستگر پورا بنیا داتا دانا، پینا آپ اکھوائیندا۔ دیوے رزق پینا کھانا، وشنو بنسی ناؤں اُپائیندا۔ برہم مت اک پچھانا، گرم ناؤں اُچھائیندا۔ شنکر بھے ساچا گانا، جو جن ہر ہر درشن پائیندا۔ کروڑ تینتیس سُریت راجا اند اک گرسکھ تیرے رکھ چرن دھیانا، تیرا راہ تکائیندا۔ دیپک جوت جگے مہانا، آد جگادی ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، روداس چھیار کرپا دینی کر، چور ٹھگ آیا تیرے در، پُرکھ ابناشی لیا پھڑ، آپ اپنی دیا کھائیا۔ سنت ٹھگ کر اکٹھے، ساچا میل ملائیندا۔ ایکا بہائے ساچے ہٹے، ہر سنگت ہٹ کھلائیندا۔ چور ہر جی چرنی ڈھٹھے، پچھلی بھل بخشائیندا۔ روداس گنگا تیرے چرن چٹے، امرت جل چوائیندا۔ کبدھ ڈونمنی مٹے پھٹے، دئی دویتی میٹ مٹائیندا۔ ہر کا مال کدی نہ کوئی لٹے، گرسکھ ایہہ سمجھائیندا۔ دو جہاناں پھڑ پھڑ جڑ پٹے، جو گر کا بچن بھلائیندا۔ گر گوہند تیرا تیر نرالا چھٹے، آگے ہو نہ کوئی بچائیندا۔ ہر سنگت تیرا بھاگ نہ کدے نکھٹے، وڈ بھاگی میل ملائیندا۔ لیکھے لائے کایا بٹے، ابناشی اچتے دیا کھائیندا۔ کلجگ گوڑی نیند نہ سٹے، ستگر پورا آپ جگائیندا۔ ستجگ پھلواری لائے بوٹے، پھلاں ہار تن پھنائیندا۔ اگی ایکا دیوے جھوٹے، نام ہلارا اک وکھائیندا۔ ٹھگ چور یار کھتری براہمن سُدر ویش آپ بنائے ایکا مٹھے، بدھی گنڈھ نہ کوئی کھلائیندا۔ پھڑ کے اٹھائی نرک کوئی نہ سٹے،

جو جن درشن در آئے پائیندا۔ سچکھنڈ بہ بہ مؤجاں لُٹے، چار جُگ نہ کوئی جگائیندا۔ آون جاون لکھ چؤراسی چُھٹے، مات گرہ پھند
 کٹائیندا۔ چووی مگھر ساچا جل ٹھنڈا سپر پینا ایک گھٹے، سچ بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ کلجگ جیوان ناتا چُھٹے، ہر سنگت میل ملائیندا۔
 گرمکھ تیری بسنت رُتے، باران ماس جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ساچا مارگ آپے لائیندا۔
 ساچا مارگ جانا لگ، ہر ساچے آپ لگاونا۔ بیس ایکس بکرمی وچ جگ، جاگرت جوت اک وکھاونا۔ داتا دانی سؤرا سرگ، ست پُرکھ
 آپ اکھاونا۔ سہائے بنک دوار چُھائے پگ، پت پرمیشور روپ وٹاونا۔ جو جن سرنائی گئے لگ، بھو ساگر پار کراونا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ
 کگ، سوہنگ مانک موتی چوک چُگاونا۔ پورب جنم دا لاه دیوے داغ، ڈرمت میل آپ دھواونا۔ اندھ اندھیر جلائے چراغ، جوتی نور اک
 وکھاونا۔ گرسکھ بنائے پاکی پاک، پنت پنت آپ کراونا۔ ویلے آنت پت لُٹے رکھ، پرگٹ ہو ہو درس دکھاونا۔ گرسکھ تیرا دوارا دھرم رائے دا جم
 نہ سکے جھاک، نیتز نین نہ کیسے اٹھاونا۔ پُرکھ ابناشی تیری اپنی ہتھیں پکڑی واگ، دوسرے ہتھ نہ کیسے پھڑاونا۔ پورا کرے بھوکھت واگ،
 گر گوہند جو لکھاونا۔ مٹکھ نکیل پائے نک، در در گھر گھر بندر آپ نچاونا۔ جن بھگتاں آپے بنے چاکر چاک، چاکر چاکری آپ کراونا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، گنگا تیرا ساچا چھلا ہر پھڑایا ہتھ اٹھایا کر کر ول چھلا،
 روداس چمپارا گواہ اک رکھاونا۔ ساچا چھلا ساچا کنگن، ہر ساچا آپ رکھائیندا۔ کیسے در نہ جائے منگن، جھولی آگے نہ کیسے ڈاہندا۔ ہر
 بھکت لگائے اپنے انگن، آپ اپنی گود سہائیندا۔ نام بھوتی چاڑھے رنگن، رنگ رنگیلا آپ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر آپ اپنی جوت
 دھر، نہکلنک نرائن نر، سچ بھنڈارا سچ ورتارا ساچی سنگت آپ ورتائیندا۔ ساچی سنگت کھانا پینا، ہر ساچے تھال پروسیا۔ لوک مات
 بخشے سدا جینا، پچھلا بخشے کیتا روسیا۔ دو جہاناں پاٹا تن سینا، مار مارے نہ پھڑے دوسیا۔ بن پُرکھ اکال دوسر آگے نہ نیونا، گر گوہند
 لیکھ لکھاسیا۔ ست پُرکھ نرنجن ٹھانڈا کرے سینہ، جگ ترسنا پیاس مٹاسیا۔ امرت رنگ چڑھائے بھینا، بھنڑی زین اک سہاسیا۔ پار کرائے
 ترے گن تیناں، تن گن کرے بند خلاصیا۔ جوتی جوت سروپ ہر آپ اپنی کریا کر، میل ملائے شاہو شاباشیا۔ پینا جل امرت دھار رج، ہر
 ساچا آپ پیائیندا۔ ناد انادی جائے وچ، نرگن تار پلائیندا۔ رکھے لاج جوں جل دھار گج، کلجگ تندو تند کٹائیندا۔ ہر سنگت ہر پنکت ہر

کا رُوپ بہنا سچ، ہر ساچا آپ سچائیندا۔ ویلے آنت لاؤن نہ دیوے اچّ پچّ، لیکھا اپنا آپ مکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر آپ اپنی کِریا کر، اگی سِکھ کر ورتار، سیوا کرے وچ سنسار، ہرجن ساچے جائے تار، تارنہارا آپ اکھوائیندا۔ تارنہارا آگیا، ہر گوبند میت مُرار۔ نرگن دیوا اک جگا لیا، لوک مات ہویا اُجیار۔ شبد سہاگی اک سنا لیا، ساچا ڈھولا ایکنکار۔ آد جگادی ویس وٹا لیا، پاربرہم رُوپ کرتار۔ ہرجن ساچے میل ملا لیا، نانا توڑ سرب سنسار۔ اپنے پوڑے آپ چڑھا لیا، سیوا کرے پر اپار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کِریا دھار۔ ہر سنگت ہر پیکھنا، پاربرہم کرتار۔ پرہہ کڈھے بہرم بھلیکھنا، درس وکھائے در دوار۔ لیکھ چُکائے برہما وشن مہیشنا، آپ اپنی وار۔ میل ملائے دس دسمیشنا، گھر ساچے کنت بہتار۔ شاہو بھوپ نر نریشنا، بے عیب پروردگار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہر سنگت دیوے ایکا ور، ایکا وست جھولی پائیا۔

★ ۲۵ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی بھلائی پُر ڈوگراں مہندر سنگھ دے گھر ★

سِتگر میتا گرسکھ، گر پورا وڈ وڈیائیا۔ جنم جنم لیکھا رہیا لکھ، کرم کرم سنگ نبھائیا۔ اپنے نیتر رہیا پیکھ، دوسر دس کیسے نہ آئیا۔ آد جگادی لکھنہارا لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر آپ اپنی کِریا کر، گرمکھ ساچن لئے ترائیا۔ گرمکھ گر گر رتھا، ہر ہر نام انمول۔ گھر ساچا ایکا وکھرا، گُردر مندر جگت وروں۔ آپے جانے جگت ریٹھرا، اندر مندر وڈ وڈ بول۔ آد جگادی ٹھنڈا سیترا، ہر وسے سدا کول۔ آپے جانے اپنی ریٹرا، جیو جنت رہے انبھول۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرمکھ میلا ساچے در، در دوارا ساچا کھول۔ در دروازہ سچ دوار، پورب دشا وڈ وڈیائیا۔ تِن سؤ سٹھ میل کر پیار، ایکا کار کرائیا۔ پار کنارہ بیٹھ تٹ، سادھک سدھ رہیا سمجھائیا۔ ایک شبد رہیا رٹ، سوہنگ سو رسن کُرمائیا۔ کلجگ ویکھ جھوٹھا گھاٹ، سچ کنارے سوہیا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دوسرین درس وکھائیا۔ آتم آنتر اک پیار، رسنا ہر گن گائیندا۔ پُرکھ ابناشی کِریا دھار، دوسرین درس وکھائیندا۔ جھوٹھا ویکھ لوک پَسار، کایا مندر ساچے اندر در ساچے سوہیا پائیندا۔ نرگن ملیا نرگن دھار، سرگن سنگ نبھائیندا۔

کھلا پاتی میت مُرار، ساچی سادھنا ست ست وکھائیندا۔ میل میلاوا موہن مادھو مادھ، رُوپ انُوپ آپ درسائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا سنگ رکھائیندا۔ سگلا سنگ ستگر سجن، ہرجن آپ نبھائیا۔ ست کرائے اپنا مجن، ڈرمت میل دھوائیا۔ رکھنہارا جگت جن، لوک لاج دئے گوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر آپ اپنی کرپا کر، آتم سادھ سنت سادھ ساچے ساچا سنگ نبھائیا۔

★ ۲۵ مکھ ۲۰۱۶ پکرمی جلالاباد بلونت سنگھ دے گھر ★

ستگر سچا پاتشاہ، نرگن رُوپ ہر نرنکار۔ جگا جگنتر بن ملاح، لوک مات لئے اوتار۔ ایکنکارا اپنا ناؤں دھرا، نرگن کھیل کرے اپار۔ سرگن ساچا میل ملا، جوتی تُوڑ کرے اُجیار۔ شبد انادی دُھن اُجیا، راگ سُنائے انحد دھار۔ گھر وچ گھر دئے سہا، گھر مندر کھیل اپار۔ کھلا پاتی ویس وٹا، کرپا کر اگم اپار۔ کھیل نرالی آپ کرا، کھیلے کھیل وچ سنسار۔ برہما وشن شو سیو لگا، ترے گن مایا بھر بھنڈار۔ پنج ت جوت جُڑا، آپ اپنی کرپا کر دئے سہار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا وسنہارا، سچ محلہ تہر گھر واسی ہر نرنکار۔ ستگر سچا پاتشاہ، پرم پُرکھ سُلطان۔ اک چپائے ساچا ناں، پرگٹ ہو والی دو جہان۔ جن بھگتاں دیوے ساچا تھان، نتھوایاں دیوے ساچا مان۔ سنتن پکڑے ہر ہر بانہ، نرگن سرگن کھیل مہان۔ آتم آتہر ایکا برہم دئے جنا، پاربرہم سیری بھگوان۔ ایکا منتر دئے درڑا، آتمک دُھن شبد سچی دُھنکار۔ بودھ آگادھا بھیو کھلا، دیوے درس در دربان۔ نام اکلا دواں اک وکھا، اُچ محل کرے پچھان۔ تہر گھر واسی ویس وٹا، سچکھنڈ ویکھ سچ دکان۔ سچ سنگھاسن آسن لا، شاہو بھوپ وڈ راج راجان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل ہر مہان۔ ستگر سچا پاتشاہ، پاربرہم بے آنت۔ وسنہارا سچ گراں، ابناشی کرتا آد آنت۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، نہ کوئی بنائے بنت۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل سیری بھگونت۔ سیری بھگونت ہر بھگوان، پرم پُرکھ اکھوائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر مہربان، ہر پُرکھ نرنجن دیا کھائیندا۔ آد نرنجن جوت مہان، ایکنکارا ڈگمگائیندا۔ سچ تخت نوجوان، اک اکلا آسن لائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہو پردھان، آپ اپنا حکم سُنائیندا۔ دُھر فرمانا اک گیان، شبد انادی ناد وجائیندا۔ پرگٹ ہو سیری بھگوان، اپنا ویس وٹائیندا۔

ويس اولّا اڪ اڪلا، هر پُرڪه زرنجن آپ كرائيندا۔ وسنہارا اُچ محلہ، سچ دوارا اڪ سہائيندا۔ اپنی سکتی اپنی جوتی آپے رلا، آپ اپنا ميل ملائيندا۔ اپنے ديپڪ آپے بلا، تيل باقی نہ کوئی رکھائيندا۔ اپنا آسن آپے ملا، سچ سنگھاسن آپ سہائيندا۔ جوتی جوت سرُپ هر، آپ اپنی جوت دهر، جوئی ربت ناؤں دهرائيندا۔ جوئی ربت ايکنڪار، پُرڪه اڪال وڏی وڏيايا۔ زريہ۔ رُپ اگم اپار، الڪھ اگوچر بهيو نہ رائيا۔ نہ مرے نہ پئے جم وچ سنسار، آد جُگادی رچن رچائيا۔ ترے گن مايا وسيا باهر، پنج تت نہ ڪھئے وڪھائيا۔ مات پت نہ سُت دُلا، بهائی بهين نہ کوئی جنائيا۔ گهر مندر نہ ڪھئے دوار، چهپر چهڻ نہ ڪھئے چُھائيا۔ نہ کوئی دُوسر ميت مُرار، سگلا سنگ نہ کوئی وڪھائيا۔ نہ کوئی گر پير اوتار، سادھ سنت نظر نہ آيا۔ رَو سس نہ ڪھئے اُجيار، تارا منڌل نہ ڪھئے اُپائيا۔ برہما وشن شو نہ ڪھئے آڪار، نيون نيون سيس نہ ڪھئے جھڪائيا۔ جل بنب نہ ڪھئے دهار، دهرت دھول نہ ڪھئے رکھائيا۔ جنگل جوہ نہ ڪھئے پہاڙ، ڈوڻگھی گندر نہ ڪھئے وڪھائيا۔ ترے گن مايا نہ ڪھئے ادھار، رجو طمو ستو نہ رُپ وڪھائيا۔ پنج تت نہ ڪھئے پيار، پنجم جوڙ نہ ڪھئے جُڙائيا۔ نہ کوئی ديسے نو دوار، گهر وچ گهر نہ ڪھئے بنائيا۔ جوت زرنجن نہ ڪھئے اُجيار، ونڌن ونڌ نہ ڪھئے رکھائيا۔ نہ کوئی ديسے برہم گيان، اِشٽ ديو نہ ڪھئے جنائيا۔ نہ کوئی ديسے بهور نشان، نہ کوئی رچن رچائيا۔ نہ کوئی گوپی نہ کوئی کاہن، منڌل راس نہ ڪھئے رچائيا۔ نہ کوئی سيتا نہ کوئی رام، نہ کوئی باون بهيڪھ وٽائيا۔ نہ کوئی عيسى موسیٰ کرن سلام، محمد يار نہ سنگ رکھائيا۔ نانڪ گوہند نہ کوئی وڪھان، تتو تت نہ رُپ وٽائيا۔ لڪھ چوراسی نہ ڪھئے نشان، نش اڪھ نہ ڪھئے پڙھائيا۔ چار ويد نہ ڪھئے گيان، شاستر سمرت نہ ڪھئے لڪھائيا۔ ويد وياس نہ لڪھ پُران، اٺھاراں ميل نہ ڪھئے ملائيا۔ گيتا کرے نہ ڪھئے پردھان، راجن ميت تيس بنيس نہ ڪھئے گائيا۔ چار کھانی نہ منڪے نام نِدھان، اُتبھج سيتج جيرج انڌ نہ ويڪھ وڪھائيا۔ چار بانی نہ ڪھئے مان، پرا پستتي مدھم بيڪھري ڪھئے نہ گائيا۔ سر سرور نہ ڪھئے اشنان، تيرتھ تٿ ڪنارہ نہ ڪھئے بنائيا۔ گُردر مندر مسجد مٿھ شوڊوالا نہ ڪھئے مڪان، کُلا کھنڊ نہ رچن رچائيا۔ مُلا سيخ مسائق پير دستگير شاه حقير بہ بہ در در ڪھئے نہ گان، نہ کوئی کری پڙھائيا۔ اڪ اڪلا ايکنڪار، سچ محلے کر تيار، زرنجن ديپڪ کر اُجيار۔ شبد اگمی ساچی دھار، گهر ساچے آپ چلائيا۔ ساچا گهر سچڪھنڊ پُرڪھ اگم آپ اُپايا۔ آپے ونڌے اپنی ونڌ، برہمنڌ کھنڊ رچن رچايا۔ آپے چاڙھے اپنا چند، رَو سس سيوا ساچی لايو۔ آپے بھوئے سرب بخشنند، دين ديالا ناؤں دھرايو۔ آپ اُپچائے اپنا چھند، اپنی دُھن آپ الايو۔ آپے جانے اپنا

پرمانند، نجانند آپ ویکھ وکھایا۔ آپے ڈھائے بہرماں کندھ، آپے پردہ رہیا پایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکنکارا اپنا
 ناؤں دھرایا۔ ایکنکارا شہنشاہ، شہنشاہ سلطانا۔ وسنہارا ساچے تھان، سچکھنڈ دوارا اک مکانا۔ تہر گھر بہہ بہہ پکڑے بانہہ، مندر اندر سچ
 ٹکانا۔ دو جہانان کرے سچ نیاں، ایکا ایک سری بھگوانا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچایا۔ ہر ساچا
 رچن رچنڈرا، اک اکلا ایکنکار۔ سچکھنڈ دوارا اک سہنڈرا، نرگن نر کر اجیار۔ شبد انادی دھن اُچنڈرا، آپ اپنی کیرپا دھار۔ ساچا سٹ
 آپ اُٹھنڈرا، سار شبد کر پیار۔ دھر فرمانا آپ سُننڈرا، آپ ہویا خبردار۔ لوآن پُریاں رچن رچنڈرا، منڈل منڈپ لئے اُسار۔ رو سس اپنی
 جوت جگنڈرا، نرگن میت میت مُرار۔ اپنا رنگ آپ رگنڈرا، وشنوں روپ کرے کرتار۔ برہما اپنے کول کھلنڈرا، آپے اندر آپے باہر۔ شنکر
 دھواں دھار رکھنڈرا، نرگن کھیل اپر اپار۔ تیناں ایکا روپ وسنڈرا، ہر ساچا سرجنہار۔ ساچی وست اک وکھنڈرا، آپ اپنا کھول دوار،
 برہما وشن شیو نیتر ویکھ سیس نونڈرا، ڈھیہہ ڈھیہہ پین چرن دوار۔ پرہہ ابناشی اپنا بھیو کھلنڈرا، بخشے شبد سچی دھنکار۔ وشنوں آگے
 جھولی ڈھنڈرا، پرہہ بھرے اک بھنڈار۔ برہما اپنی اکھ کھلنڈرا، نیتر گیان دیوے پرہہ کیرپا دھار۔ چارے ویداں ویکھ ویکھ وکھنڈرا، اُتیت
 کرے سرب سنسار۔ شو اتم لیکھ چکنڈرا، جو اُچے دئے سنگھار۔ تیناں وچولا ہر اکھونڈرا، وڈ داتا سرجنہار۔ لکھ چوراسی ویس وٹنڈرا،
 آپ اپنی کیرپا دھار۔ اٹھان تیناں میل ملنڈرا، من مت بڈھ کرے پیار۔ جگ جگ اپنا کھیل کھلنڈرا، نرگن سرگن لئے اوتار۔ گر سترگر ناؤں
 دھرنڈرا، سادھان سنتاں ہر ہر پردے نام اک ادھار۔ ایکا امرت جام پلنڈرا، اتم اتر ٹھنڈی ٹھار۔ سر سروور اک ٹھنڈرا، ڈونگھی بھوری کر
 وچار۔ کاگوں ہنس بندرا، سر رکھ بتھ کرتار۔ ایکا انحد تال وجنڈرا، پنچم سخیاں میلا میت مُرار۔ بند کواڑی آپ کھلنڈرا، بجر کپائی دیوے
 پاڑ۔ اتم سیجا ہر سہنڈرا، اپنے رنگ روے نرکار۔ سرت سوانی ویکھ وکھنڈرا، گرمکھ ساجن کر پیار۔ ساچے شبد میل ملنڈرا، ناتا تئے
 سرب سنسار۔ منگل گائے گھر ساچا اک سہنڈرا، گیت سہاگی ساچی نار۔ پر پایا جوہن سچ بڈھنڈرا، گھر ملیا کنت بھتار۔ ساچی سیجا آپ
 سہنڈرا، نرگن نرگن کر پیار۔ اپنے انک آپ لگنڈرا، انگیکار آپ اکھونڈرا، اپنے انک لائے کرتار۔ دسم دواہری میل ملنڈرا، ہر بھگتن جائے
 تار۔ سچے پاتشاہ آپ اکھونڈرا، آد جگادی اک اوتار۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ جگنڈرا، گھلدا رہیا گر پیر اوتار۔ اپنا بھانا آپ رکھنڈرا،

دِس نہ آئے وچ سنسار۔ چھٹی جگ نہ ویس وٹندڑا، ویس انیکا ایکنکار۔ ستجگ تریتا دواپر ریکھ مٹندڑا، کلجگ اتم کھیلے کھیل اپر اپار۔ رام کرشن لہنا دین چکندڑا، لیکھا جانے عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار۔ نانک یرگن کھیل کھلندڑا، گر گوہند ساچی دھار۔ ہر گوہند میل ملندڑا، سمل نگری دھام نیار۔ سچ سنگھاسن اک وکھندڑا، ہر بھگتاں کر پیار۔ نیر اپنا آپ کھلندڑا، لوچن کرے بند سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، لوک مات لے اوتار۔ لوک مات ہر اوتارا، ہری ہر وڈی وڈیائیا۔ جگا جگنتر کھیل نیارا، کرتا پُرکھ بھیو نہ رائیا۔ اپنا نام ست بھرے بھندارا، ست ست دے ورتائیا۔ زبھے روپ ہوئے وچ سنسارا، سرشٹ سبائی لے اٹھائیا۔ مورت اکال کھیل نیارا، عقل کل وڈی وڈیائیا۔ جونی ربت ورتے ورتاوے یرگن دھارا، یرگن داتا بے پرواہیا۔ سو پُرکھ یرنجن سرجنہارا، سر سر دیوے رزق سبائیا۔ ہر پُرکھ یرنجن کر پسارا، گھر گھر بیٹھا جوت جگائیا۔ آد یرنجن ہو اجیارا، دوس رین ڈگمگائیا۔ سری بھگوان پاوے سارا، ہر بھگتن ویکھ وکھائیا۔ پُرکھ ابناشی میت مرارا، سنت سہیلے لے جگائیا۔ پاربرہم پرگٹ ہو وچ سنسارا، برہم برہم لے اٹھائیا۔ ایک ناد شبد دھنکارا، برہم برہماد آپ سُنائیا۔ شبد اگتی بول جیکارا، لوآن پُریاں دے سمجھائیا۔ برہما وشن شو دے ہلارا، کروڑ تیتیسا سُرپت راجا اند آپ اٹھائیا۔ کن گندھرب کنز جچھپ دے دہائی لکھ چوراسی پاوے سارا، نو کھنڈ پرتھی ستاں دیپاں پھیرا پائیا۔ اچے تے پرت ویکھ جنگل جوہ اجاڑ پہاڑا، ڈونگھی گارا جل تھل مہیئل رہیا سہائیا۔ ناتھ اناتھاں ----- پوجا پاٹھ اپر اپارا، ایک اکھ دے پڑھائیا۔ نش اکھ دِس نہ آئے وچ سنسارا، سو پُرکھ یرنجن آپے گائیا۔ ہر پُرکھ یرنجن بول جیکارا، اپنے نام دے وڈیائیا۔ جن بھگتاں بھرے سچ بھندارا، اتوٹ اٹھ رکھائیا۔ ہر سنتن میلا اک دوارا، ساچے گھر میل ملائیا۔ گرمکھ دیوے چرن پیارا، چرن چرنودک مکھ چوائیا۔ گرسکھاں تن کرے شنکارا، تن بستر بھوشن ایک نام وکھائیا۔ جگت جگدیش کھیل اپارا، سچ حدیث کرے پڑھائیا۔ راگ چھتیس نہ پاوے سارا، نارد من سُرستی رہی گرلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن اتنا ہر بھگوتنا، کھیلے کھیل جگا جگنتا، جگ کرتا وڈ وڈیائیا۔ جگ کرتا ہر کرنیہارا، ست پُرکھ یرنجن آپ اکھوائیندا۔ کلجگ ویکھے کوڑ پسارا، چاروں گنٹ اندھیرا چھائیندا۔ سرشٹ سبائی ہوئی نار وبھچارا، ہر کنت نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ نہ کوئی مندر نہ دوارا، نہ کوئی ساچی بھچھیا منگ منگائیندا۔ نہ کوئی شاہ نہ

سڪدارا، راج راجان نه ڪهڙو اکهوائيندا۔ نه ڪوئي در نه دربانا، نيون نيون سپس نه ڪوئي جهڪائيندا۔ نه ڪوئي گوپي نه ڪوئي ڪاپنا، نه ڪوئي بنسري نام وڃائيندا۔ نه ڪوئي سيتا رام بڻهه گانا، سُرتي سيتا نه ڪوئي پرنائيندا۔ نه ڪوئي شبد نه ترانه، انحد راگ نه ڪوئي الائيندا۔ نه ڪوئي پينا نه ڪوئي ڪهانا، آتم ترسنا بھڪه نه ڪهڙو مٿائيندا۔ نه ڪوئي وڪهائے پد زربانا، برهم پاربرهم نه ميل ملائيندا۔ پڙه پڙه تهڪه جيو جهانا، ايش جيو ساچا رنگ نه ڪهڙو رنگائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ڪلجگ تيري اتم ور، آپ اپنا ويس دهرائيندا۔ ويس وٿايا هر اولاءِ، هر پُرڪه وڏ وڏيائيا۔ سچڪهند نواسي اک اڪلا، قادر ڪرتا ڪهيل ڪهلائيا۔ پاوے سار راني الله، بے عيب پروردگار نور الابهيا۔ چوڏاں لوڪ پئے ترتهلا، چوڏاں طبقات ويڪه وڪهائيا۔ سچ سنيپڙا ايڪا گهلا، لاشريڪ سرب خدائيا۔ مقامے حق در گهر ساچا ايڪا ملا، حق حقيقت ڪرے ڪرمائيا۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني جوت دهر، ڪلجگ تيري اتم ور، نرگن دهارا هر زرنڪارا، نروير وڏي وڏيائيا۔ وڏ وڏيائي پُرڪه سلطان، هنگ برهم بهيو ڪهلائيندا۔ لوڪ مات هو پردهان، ايڪا ڏنڪا نام وڃائيندا۔ نانا توڙے پنج شيطان، ڪام ڪرودھ لوبھ موھ ھنڪار ميٺ مٿائيندا۔ تير انيالا مارے بان، مڪهي تڪهي آپ بنائيندا۔ دهرم وڪهائے اک نشان، چار ورنان آپ جنائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني جوت دهر، ڪلجگ تيري اتم ور، ساچا مارگ ايڪا لائيندا۔ ڪلجگ تيرا اتم پنده، هر ساچا آپ مڪائيا۔ جن بهڪتاں توڙے چوراسي پهنده، راءِ دهرم نه دئے سزائيا۔ جس جن گايا بتي دند، نج گهر ساچے ميل ملائيا۔ دوس زين پرمانند، اٿه پهر اک لو لائيا۔ جوت نرنجن چارھ چند، نورو نور ڪرے رُشنائيا۔ شبد سنائے راگ انحد، تار ستار آپ پلائيا۔ جام پيائے ساچي مد، بهر پيالہ مڪه لگائيا۔ پار ڪرائے نو دوارے حد، اپنا قلعہ آپ ٿڙائيا۔ سنت سھيلے گرو گُر چيلے چرن دوارے اپنہ سد، ستگر پورا آپ اکهوائيا۔ جگت وڪارا ديوے ڪڏھ، بوے ھنگتا دئے مٿائيا۔ ست پُرڪه نرنجن لڏائے ساچا لڏ، گرسڪھ بال انجانے گود اُٿھائيا۔ آپ ڪرائے پار تريلوڪي حد، درگاه ساچي ميل ملائيا۔ ادھ وچڪار نه جائے چھڏ، گر پورے وڏ وڏيائيا۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني جوت دهر، ڪلجگ اتم اپنا ناؤن پرڪٿائيا۔ ستگر پورا دين ديال، ديا نده اکهوائيندا۔ گرمڪھ ويڪھ ساچے لال، آپ اپنا ميل ملائيندا۔ امرت سھائے ساچا تال، آتم انتر آپ وڪهائيندا۔ ديوے نام سچا دهن مال، چور يار ٿھگ لُٽ ڪهڙو نه جائيندا۔ آپ شاه آپے ڪنگال، سچ دلال آپ هو آئيندا۔ ستجگ تريتا دواپر وچھڙے ڪلجگ اتم لئے بهال، گر گوبند ويس

وٹائیندا۔ چرن دوار رکھائے کال مہاکال، کال دیال بھیو نہ آئیندا۔ جن بھگتاں کرے سدا پرتپال، آپ اپنی سیو کھائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے پت ڈال، پھل پھلواری پھول پھلاییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ناؤں وٹائیندا۔ ناؤں وٹندڑا گہر گمبہر، اکم اکمڑی کار کرائیندا۔ پنج تت نہ کھئے سریر، ترے گن رچن نہ کھئے وکھائیندا۔ لکھ چوراسی نہ کھئے پھڑ، مات گرہ نہ کھئے ٹکائیندا۔ نیترو وائے نہ کھئے نیر، ہنس مکھ نہ کھئے کھلاییندا۔ مات سچ نہ کھئے سیر، بتی دھار نہ کھئے چوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے انگ سہائیندا۔ رنگ رتھ ہر کرتار، ایک رنگ رنگائیا۔ دھام انڈیٹھا اپر اپار، بیٹھا آسن لائیا۔ کوٹن کوٹی لبھدے پھردے جنگل جوہ وچ پھاڑ، اچے ٹلے پربت پھیریاں پائیا۔ کوٹن کوٹی بیٹھے ڈونگھی غار، سن سادھ لگائیا۔ کوٹن کوٹی اچی کوک واجاں مار، ہر ستا بے پرواہ نہ لے انگڑائیا۔ کوٹن کوٹی ہون دھوپ کرن سنسار، جگت سمگری رہے پائیا۔ بن ہر بھگت نہ جائے کوٹی دوار، بھگت کبیرا دئے گواہیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، جگت کرتا وڈ وڈیائیا۔ جس جن کرپا کرے اپر اپار، بھولے بھاؤ میل ملائیا۔ دھتا جٹ رہیا پکار، ملیا میل ہر گوسائیا۔ کلجگ اتم کھیل نرنکار، نرگن اپنا رہیا کھلایا۔ ہر سنگت دھتے کر تیار، مورکھ موڑے چتر سگھڑ بنایا۔ میل ملائے در دوار، اندر مندر ڈونگھی کندر کھوج کھوجائیا۔ شبد ڈوری ہتھ کرتار، ایک ایک آپ رکھائیا۔ لکھ چوراسی وچوں ہتھ لیاے چرن دوار، آوندا جاندا دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ ہتھ وڈیائی نہکلنک، اک اکلا اک ایکنکاریا۔ لیکھا جانے راؤ رنگ، راج راجان وچ سنساریا۔ اک شہائے سچ بنک، ہر بھگتن در درباریا۔ گرمکھ اُپچائے جوں جن جنک، جن جنی لیکھے لا رہیا۔ پرگٹ ہویا واسی پُری گھنک، گھنک پُر واسی کھیل کھلا رہیا۔ کھیلے کھیل بار انک، نیت نوت ویس دھرا لیا۔ گرمکھاں میٹھارا شنک، لکھ چوراسی بھرم بھلیکھا آپے پا رہیا۔ لہنا دین چکائے برہمے ست سنک، سنت کمار سناتن سنندن میل ملا رہیا۔ چار گنٹ نو کھنڈ پرتھی دہ دشا وجائے اپنا ڈنک، ساچا نعرہ ایک لا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ستگر ساچا ناؤں دھرا لیا۔ ستگر سجن میترا، ست پُرکھ نرنجن ایک۔ جن بھگتاں رنگے کایا چولی چیتھڑا، من مت بڈھ کرے بییک۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھڑا، آپے جانے اپنی ریت۔ آد جگادی پت پنترا، سدا سہیلا ٹھانڈا سیت۔ گرمکھاں دیوے نام اک انڈیٹھا، دوس

زین و سے چیت۔ مائس جنم ہرجن ورلے جیتڑا، ملیا ہر ایک رنگ رنگائے بست کیٹ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کیسے ہتھ نہ آئے گرو دوار مندر مسجد وچ مسیت۔ گرمکھ مندر سچ دوار، کایا کعبہ آپ وکھائیا۔ پُرکھ ابناشی نرگن دھار، بیٹھا آسن لائیا۔ اٹھے پھر واجاں رہیا مار، شبد انادی دُھن سُنائیا۔ اپنا نیتر آپ آگھاڑ، ہرجن تیرا راہ تکائیا۔ آتم سیجا سوتا کر پیار، آپ اپنی سیج سہائیا۔ آسن سولاں کلیاں کر شنکار، سولاں اچھیا پور کرائیا۔ نیتر لوچن نین کیسے نہ دیسا وچ سنسار، گرمکھ ساچے میل ملائیا۔ پاوے بھچھیا ہر نرنکار، نام وست اک رکھائیا۔ سیکھیا سیکھ سیکھ اترے پار، ہرجن ہر ہر میل سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن کھیل کر، سرگن نرگن سرگن اپنا ناؤں دھرائیا۔ سرگن نرگن ہر نرنکار، رُوپ آگم اپارا۔ سرگن نرگن کھیل اپار، آون جاون پتت پاؤن کھیلے کھیل وچ سنسارا۔

★ ۲۶ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی جلالاباد اودھم سنگھ دے گھر ★

ستگر پورا ہر ہر سجن، پارہم گر اوتاریا۔ گرمکھاں چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن، سر سروور اک نھا رہیا۔ گرھ ہنکاری بھانڈے بھجن، بھانڈا بہم بھو آپ بھنا رہیا۔ انحد تال نگارے وجن، کایا چندر اندر بنک سہا لیا۔ نیتر نین نام پائے کجل، ساچا نین آپ مٹکا لیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ سجن ویکھ وکھا لیا۔ ہر ہر سجن گر چرن دھوڑ، ڈرمت میل گوائیا۔ چتر سگھڑ بنائے مورکھ مؤڑھ، ستگر پورا وڈ وڈیائیا۔ وسنہارا نیڑے دور، ساکھیات سچ سرؤپی درس وکھائیا۔ نانا توڑے کوڑو کوڑ، سچ سچ کرے کرمائیا۔ آد جگادی حاضر حضور، ہر گھٹ تھان ہوتے سہائیا۔ داتا دانی وڈ جودھا سور، شاہ سلطان بے پرواہیا۔ آتم آنتر بخشے ایک نور، جوتی جوت ڈگمگائیا۔ آسا منسا جائے پور، ترسنا ترکھا دئے بھجائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے لئے ترائیا۔ ساچا مجن ہر دوار، گر ستگر آپ کرائیندا۔ گرمکھ ساچن لائے پار، ساچے بیڑے آپ چڑھائیندا۔ نام چبؤ اپر اپار، نرگن اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سرگن دیوے سچ سہار، ساچا مارگ اک وکھائیندا۔ دو جہاناں میت مرار، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ انگیکار کر کرتار، ہرجن ساچے میل

ملائیندا۔ ساچا سنگی وچ سنسار، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ امرت آتم بخشے ٹھنڈی ٹھار، نجر دھارا مکھ چوائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ ہرجن میلا ہر نرنکار، گر ستگر آپ ملائیا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ جگا جگنتر ساچی کار، جگ کرتا آپ کھائیا۔ لیکھا جانے سرب سنسار، لکھنہار دس نہ آئیا۔ سنت سہیلے لئے اُبھار، برہم مت اک سمجھائیا۔ شبد سُنائے سچ دُھنکار، راگ انادی اک الائیا۔ دیا باقی کر اُجیار، کھلا پاتی ویکھ وکھائیا۔ بوند سواتی ٹھنڈی ٹھار، کول ناہی مکھ چوائیا۔ اک اکتی جوت نرنکار، نج گھر بیٹھا تازی لائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر آپ اپنی کریا کر، ہرجن ویکھے تھائوں تھائیا۔ ہرجن ہر ہر پیکھیا، گھر مندر کھول کواڑ۔ آپے جانے پورب لیکھیا، لیکھا لکھنہار آپ گردہار۔ آد جگادی کر کر ویسیا، کرے کھیل اکم اپار۔ آپے نرگن جوت سرگن جوتی کرے پروسیا، جوت جوتی دئے ادھار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر آپ اپنی کریا کر، ہرجن میلے ساچے گھر، گھر محل منار۔ گھر محل سچ منارا، ہر ساچا آپ اُپائیندا۔ کایا گر تیار کر، اندر وڑ ویکھ وکھائیندا۔ اپنے پوڑے جائے چڑھ، اپنا دُنڈا ہتھ اُٹھائیندا۔ اپنے دوارے آپے کھڑ، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ اپنا اکھڑ آپے پڑھ، اپنا راگ الائیندا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپ بٹھائے اپنے لڑ، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کایا اندر ساچے مندر گرمکھ ساچے ویکھ وکھائیندا۔ گرمکھ تیرا سچ محل، ہر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ آوے جاوے اک اکلا، دوسر سنگ نہ کوئی جنائیا۔ شبد اگتی پھڑ پھڑ بھلا، پنجاں چوران دئے ڈرائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، آپ اپنی دیا کھائیا۔ سرتی شبدی آپے رلا، سرت شبد کرے کڑمائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن اندر بیٹھا وڑ، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ سچ سنگھاسن کایا گھر، ہرجن آپ سہائیندا۔ گرمکھ ورلے کھولے در، در دروازہ ویکھ وکھائیندا۔ اپنی کرنی آپے کر، اپنی کل ورتائیندا۔ آپ چکائے اپنا ڈر، سکلا بھے جگت مکائیندا۔ آپ نپائے ساچے سر، ہرجن کاگوں ہنس بنائیندا۔ آپ اپنے لئے ور، جگ جگ ساچا کنت اکھوائیندا۔ نر نرائن کریا کر، گرمکھ ناری میل ملائیندا۔ ور گھر پایا ایک ہر، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ نہ جنے نہ جائے مر، مات گریہ نہ پھیرا پائیندا۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ، مڑھی گور نہ کوئی دبائیندا۔ دو دو ہتھیں سکے نہ کوئی پھڑ، اندر بند نہ کھئے کرائیندا۔ آد جگادی اک اونکارا ہر نرنکارا اپنا کھیل آپے کر، گرمکھ ساچے ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ

اپنی جوت دھر، ہر سجن رنگ رنگائیندا۔ کایا اندر ساچا رنگ، ست پرکھ زرنجن آپ چڑھائیندا۔ ستگر پورا گر سرینگ، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ اپنی بھچیا اپنے کولوں منگ، اپنی جھولی آپ بھرائیندا۔ اپنا وجا آپ مردنگ، گرمکھ سوئے مات اٹھائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپے لنگھ، اُتبھج سینج جیرج اند ویکھ وکھائیندا۔ آپے پاوے سار نو کھنڈ، نو ست آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے وسنہار وچ برہمنڈ، آپے گھٹ گھٹ ڈیرہ لائیندا۔ آپے نار دُباگن ہوئے رنڈ، آپے ساچا کنت ہنڈھائیندا۔ آپے پنچ وکارا کرے کھنڈ کھنڈ، آپے کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار آسا ترسنا میل ملائیندا۔ آپے نام کھنڈا تیز چند پرچنڈ، سچ کٹار اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپ اپنی پائے ونڈ، زرگن سرگن اپنا راہ چلائیندا۔ آپے توڑنہارا دئی دویتی جھوٹھی کندھ، ہوئے ہنگتا گڑھ آپ ٹرائیندا۔ آپے سُنائے سہاگی چھند، گرمکھ ساچے ویکھ وکھائیندا۔ آپ سہائے پرمانند، نج آتم ڈیرہ لائیندا۔ آپے کرے پرکاش کوٹن کوٹ رو سس سورج چند، پرکاش پرکاش آپ سہائیندا۔ آپے گرسکھاں کرے خوشی بند بند، بندی توڑ نام دھرائیندا۔ آپے رسنا جہوا گئے بتی دند، گھنگٹ مکھ آپ رکھائیندا۔ آپے داتا دانی گنی گہند، گہر گمبہر ہیو نہ آئیندا۔ آپے ہوئے سدا بخشنند، بخشنہار اپنی بخشش آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سورپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ کایا مندر آپ سہائیندا۔ گرمکھ گہر سچ ٹکانا، گہر گہر وچ آپ بنایا۔ اندر بیٹھ سری بھگوانا، ساچا تخت رہیا سہایا۔ شاہو بھوپ وڈ راج راجانا، ایکنکارا آپ اکھوایا۔ آپے جانے اپنا گانا، دوسر ہتھ کسے نہ آیا۔ ست سروپی اک بانا، گر شبدی ناؤں دھرایا۔ آوے جاوے دو جہانا، زرگن اپنا پنڈھ مکایا۔ لوک مات ویکھ مار دھیانا، ہرجن ساچے ویکھ وکھایا۔ راگی نادی دیوے اک ترانہ، آتم آتر آپ سُنایا۔ سچ وکھائے پد زربانا، پر م پرکھ وڈ وڈایا۔ گرسکھاں ہتھ ہتھیں گانا، ایکا تندن ڈور رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لے ترایا۔ کایا مندر سچ دروازہ، ہر ستگر آپ کھلاٹیا۔ درس وکھائے غریب نوازا، گہر وجدی رہے ودھائیا۔ نال رلائے انحد واجا، دھنی دھن وچ سہائیا۔ جگا جگنتر پھرے بھاجا، گرمکھ ڈھونڈے تھاوں تھائیا۔ سچکھنڈ نواسی داسن داس آپ اپنی مارے واجا، آپ اپنی اکھ جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے لے اٹھائیا۔ ہرجن اٹھیا نوجوان، گر ستگر آپ اٹھایا۔ اک سُنایا دھر فرمان، ساچا سوہلا منگل گایا۔ امرت دتا پین کھان، جگت ترسنا بھکھ بچھایا۔ نام سُنایا ساچا کان، بجر کپاٹی توڑ ٹرایا۔ مندر وکھایا سچ مکان، تھر گہر واسی ڈیرہ

لایا۔ دھرم دکھایا سچ نشان، ساچے مندر آپ جھلایا۔ تخت دکھایا سِری بھگوان، تخت نواسی ڈیرہ لایا۔ دیونہارا دُھر فرمان، سچکھنڈ بیٹھا
 سوہا پایا۔ جُگ جُگ کھیلے کھیل مہان، نِرگن سرگن ویس وٹایا۔ لوک مات ہوئے پردھان، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے سینتا آپے رام، آپے کابنا
 ویس وٹایا۔ آپے نانک گوبند کر پرنام، آپ اپنا سیس جھکایا۔ آپے وسیا ساچے نگر گرام، ساچا مندر آپ سہایا۔ آپے کرے پرکاش کوئن
 بہان، اندھ اندھیر آپے ڈیرہ لایا۔ آپے جن بھگتاں دیوے ساچا دان، داتا دانی ناؤں دھرایا۔ آپے چرن دھوڑی بخشے سچا اشنان، گُرسکھ
 تیرتھ نہاؤن کھئے نہ جایا۔ در گھر ساچے دیوے مان، مان نایاں گلے لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ میلا سہج
 سُبھایا۔ سہج سُبھا ہر ہر پایا، گھر آتم وحی ودھائیا۔ گھر سخیاں منگل ایکا گایا، گیت سہاگی اک الاٹیا۔ ساچا سجن ویکھن آیا، نِرگن اپنا
 ویس وٹایا۔ دو جہانی لاج رکھن آیا، لاجاوت بے پرواہیا۔ گُرسکھاں پردہ کجن آیا، کلجگ میٹے جھوٹھی شاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچن کھوج کھوجائیا۔ گُرمکھ ساچن ہر ہر پایا، آتم آتر پیر۔ گھر مندر ساچا بنک سہایا، چوٹی چڑھ اخیر۔
 ساچی رنگن نام رنگایا، ہوئے ہنگتا کئے زنجیر۔ دو جے در نہ منگن جایا، گھر بخشے امرت ٹھانڈا سیر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، گُرمکھ دیوے ساچی دھیر۔ گُرمکھ دھیرج ساچا جت، ست سنتوکھ آپ رکھائیا۔ آتم آتر ایکا مت، برہم مت وڈی وڈیائیا۔ ہر
 شبد پریتی ساچا مت، تتوت سمجھائیا۔ ناڑ بہتر نہ اُبلے رت، رتی رت رہن نہ پائیا۔ چرن کول بندھائے نت، نہ کوئی توڑے توڑ ٹڑائیا۔
 وسنہارا گھٹ گھٹ، گھر بیٹھا جوت کر رُشناٹیا۔ لہنا دینا چُکائے تیرتھ تھ، گنگا گوداوری جھنا سُرستی گُرسکھ تیرے چرناں ہیٹھ وگائیا۔ اک
 جنائے پوجا پاٹھ، سوہنگ اکھڑ سچ پڑھائیا۔ کلجگ تیرا جھوٹھا گھاٹ، کلجگ جیواں رہیا رُڑھائیا۔ ستجگ نیڑے آئی واٹ، چُکیا پنڈھ
 جاندے راہیا۔ گُرسکھاں پورا کرے گھاٹ، ایکا نیتر درس دکھائیا۔ میل ملایا آتم کھاٹ، سچ سہنی سیج وچھائیا۔ نِرگن جوتی لاٹ لاٹ،
 اٹھے پھر کرے رُشناٹیا۔ آپ گھلائے ساچا ہاٹ، چوڈاں لوک رہے شرمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ سجن ویکھ
 دکھائیا۔ گُرمکھ سجن ٹولیا، گُرسنگر کر وچار۔ گھر اندر بہ بہ بولیا، کھولیا بند کواڑ۔ نام کنڈے ساچے تولیا، تولنہارا آپ نرنکار۔ سچ
 دوارا ایکا کھولیا، چار ورن کرے پیار۔ گُرسکھاں اُتوں آپ اپنا آپے گھولیا، آپ آپا آپے وار۔ آپے بدلیا اپنا چولیا، کلجگ تیری اتم پاوے

سار۔ آد جُگاد کدے نہ ڈولیا، ناؤں رکھائے نہ کلنک اوتار۔ گُرسکھاں دوارے بھئے آپے گولیا، سیوک سیوا کرے اپر اپار۔ مٹمکھ نال کدے نہ بولیا، ڈُونگھی بھوری سٹا پیر پسار۔ گُرسکھاں سنگ کھیلے ساچی ہولیا، لال گلالا رنگ چاڑھے آپ کرتار۔ سچ مجیٹھی رنگے چولیا، رنگ اُترے نہ دوجی وار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساجن لئے اُہار۔ گُرمکھ ساجن جن بلونت، بل بل بلہاریا۔ ہر پایا ایکا ساچا کنت، سوبھاؤنت ہوئی ناریا۔ نانا تٹا جیو جنت، سادھ سنت بھرے بھنڈاریا۔ گُرمکھ تیری مہا اگنت، وید کتیب سرب پُکاریا۔ تیری آتم آتر ایکا منیا منت، شبدا ناد اک الا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھا رہیا۔ ہرجن ہر ہر جانیاں، پرم پُکھ کرتار۔ سد چلے ساچے بھانیاں، نیوں نیوں جوڑ کرے نمسکار۔ مان گوائے راجے رانیاں، غریب زانیاں لائے پار۔ درگاہ ساچی دیوے مانیاں، پھڑ پھڑ باہوں جائے تار۔ کسے ہتھ نہ آئے سگھڑ سیانیاں، وڈ ودوانی رہے وچار۔ جس جن بھئے آپ پروانیاں، دیوے درس اگم اپار۔ شبدا نشانہ مارے کانیا، مگھی تیکھی اپر اپار۔ آپے جانے اپنی اکتھ کہانیاں، کتھنی کتھا نہ پاوے سار۔ آپے شبدا ناد دُھن بانیاں، آپے گاونہار۔ آپے وسے پد زربانیاں، آپے گھٹ گھٹ جوت پسار۔ آپے داتا دانیاں، آپے در در بنے بھکھار۔ آپے گُرسکھ بنائے ساچی رانیاں، ہر جو آپے بھئے سکدار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ میلے وچ سنسار۔ گُرمکھ سجن سہیلیا، ہر ستگر ساچے میت۔ ایکا رنگ رنگائے گُرو گُرجیلیا، آد جُگادی ٹھنڈا سیت۔ آپے وسے رنگ نولیا، آپے کرے وسیرا ہست کیت۔ اچرج کھیل پارہم پرہ کھیلیا، آپ چلائے اپنی ریت۔ گُرمکھاں دھرم رائے دی کٹے جیلیا، کرے کرائے پت پت پت۔ در گھر ساچے چاڑھے تیلیا، مانس جنم ہرجن جائے جیت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سد بیٹھا رہے اتیت۔ ترے گن اتیتا ہر زرنکار، سارنگ دھر آپ اکھوایا۔ پرکھے نیتا سرب سنسار، ثالث ثالثی سچ کمایا۔ لکھ چوڑاسی ویکھ وچار، گُرمکھ ساچے لئے جگایا۔ جم کی پھاسی گلوں لاپے ہار، تن بستر نام پھنایا۔ رسن سواس کر پیار، آتم راس دئے وکھایا۔ جوت پرکاش ہر زرنکار، سچکھنڈ نواسی پھیرا پایا۔ پرتھمی آکاش دئے ادھار، منڈل منڈپ آپ سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اوردھ کول آپ پگسایا۔ اوردھ کول نین مندھاری، اپنا موندھ موندھایا۔ امرت جھرنا اپر اپاری، نیج آتم آپ جھرایا۔ آپے سیتل ست ٹھنڈی ٹھاری، اگنی تت آپ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

برجن ساچے ویکھ وکھایا۔ ہر ستگر پورا دین دیال، گر منتر نام درڑائیندا۔ گرمکھ ویکھے ساچے لال، پھڑ باہوں گلے لگائیندا۔ لکھ چوراسی توڑ جنجال، آون جاون گیڑ کٹائیندا۔ دیوے نام سچا دھن مال، سچ خزینہ اک بھرائیندا۔ آپے سُنائے ساچا تال، سچ مردنگا اک وجائیندا۔ سنت سہیلے جگ جگ بھال، آپ اپنا رنگ چڑھائیندا۔ وس رکھائے کال مہاکال، کال مہاکال آپ ہو جائیندا۔ جن بھکتاں بنے لوک مات دلال، روپ انویا ویس وٹائیندا۔ دوس زین کرے پرتپال، سیوک ساچی سیو کھائیندا۔ اودھم سنگھ سنگھ ستگر لے بھال، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ پھل لگائے پت پت ڈال، پھل پھلواڑی آپ مہکائیندا۔ کایا مندر بنائے سچی دھرمسال، گردوارا اک وکھائیندا۔ اندر بیٹھا دین دیال، نت نوٹ دیا کھائیندا۔ نہ شاہ نہ کنگال، من اچھیا پھل کھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد جگ جگ آپ اپنا ویس دھرائیندا۔

★ ۲۶ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی رام پُر ماسٹر سوہن سنگھ دے گھر ★

گرمکھ رتن انول، ہر گوہند آپ اپائیندا۔ بند دوارا ساچا کھول، گھر ساچے آپ کھائیندا۔ شبدا گتی کنڈے تول، قیمت کرتا آپے پائیندا۔ لکھ چوراسی لے وروں، ہرجن ساچا ویکھ وکھائیندا۔ اپنی دھارن آپے بول، اپنا واک سُنائیندا۔ لیکھا جانے کایا چول، اپنا چولا آپ بدلائیندا۔ آد جگاد رہے اڈول، گرمکھ سدا اڈول رکھائیندا۔ سدا اتینا وسے کول، نت نوٹ ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا مانک ویکھ وکھائیندا۔ گرمکھ ہیرا ساچا لال، ہر ساچے آپ اپنیا۔ دو جہانی بنے دلال، ستگر پورا ایکا مٹیا۔ دیوے نام سچا دھن مال، جن جنی ایکا جنیا۔ اپنی گھالن آپے گھال، اپنا بیڑا آپے بٹھیا۔ ہرہوں تیر نرالا مارے بان، کایا گرھ آپے ونیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ کایا چولی چاڑھے رنگ بھنیاں۔ بھنڑا رنگ مٹھا رس، ہرجن ہر ہر آپ چڑھائیندا۔ پُرکھ ابناشی دیونہارا ، دیندیاں دے توٹ نہ آئیندا۔ میل ملاوا نس نس، دو جہاناں پندھ مکھائیندا۔ پردے اندر وس وس، آپ اپنا بھیو کھلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ہر ہر ویکھ وکھائیندا۔ لال اٹلڑا گرمکھ ہیرا، گر ستگر ہٹ وکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی گہر گمبھیرا، اپنے

تکڑ آپ ٹلائیندا۔ لکھ چوراسی قیمت رکھے نہ اک کسیرا، گرسکھ مل نہ کوئی چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ہرجن اپنے رنگ دکھائیندا۔ گرمکھ سجن لائے انگ، انگیکار آپ اکھوائیا۔ وڈ داتا سورا سربنگ، سرب کل وڈ وڈیائیا۔ ہرجن مندر جائے لنگھ، نج آتم کھول کھلائیا۔ ساچی وست ایکا منگ، اپنی بھچھیا ویکھ دکھائیا۔ نظر نہ آئے جل ترنگ، بھوری بھور بھویو کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچن ساچے گھر سمائیا۔ گھر سچا سمرتھ، ہر ہر آپ اپایا۔ اپنی مہا جانے اکتھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ گرمکھ مارگ ساچا دس، آپ اپنا میل ملایا۔ ترے گن مایا نہ سکے دس، پنج وکار نہ بوئے ہلکایا۔ نجھر دیوے ساچا رس، رسک رسک رسک آپ چوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلے ساچے گھر، گھر مندر ڈیرہ لایا۔ مندر اندر ہر نرنکارا، نرگن اپنا روپ رکھائیندا۔ دیا باقی کر اجیارا، گھٹ مندر ویکھ دکھائیندا۔ ساچا ناد شبد ڈھنکارا، ناد انادی آپ وجائیندا۔ سر سروور ٹھنڈا ٹھارا، امرت جام پیالہ بھر پیائیندا۔ آپے وسے سب توں باہرا، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ مندر اندر راج دوارا، راج جوگیشر اپنا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن جن ہر جگ جگ جگ جن اپنے لیکھے لائیندا۔

★ ۲۶ مگھ ۲۰۱۶ یکرمی پنڈ کلا ہری سنگھ دے گھر ★

سو پُرکھ نرنجن ہر بھگونت، آد جگاد سمائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ساچا کنت، نرگن داتا بے پرواہیا۔ ایکنکارا مہا اگنت، لیکھا لیکھ نہ کھئے جنائیا۔ آد نرنجن دھام سہنت، نرگن دیپک باقی جوتی ڈگمگائیا۔ سری بھگوان بنائے بنت، بسن بنواری آپ اکھوائیا۔ ابناشی کرتا کھیل کھلنت، کھیلنہارا دس نہ آئیا۔ پاربرہم نہ کوئی روپ نہ کوئی رنگ، ریکھ بھیکھ نہ کھئے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکنکارا ہر نرنکارا، جونی ربت ناؤں دھرائیا۔ جونی ربت پُرکھ اکالا، اگم اگم دھام سمائیندا۔ آد جگادی دین دیالا، انبھو پرکاش سمائیندا۔ آپے چلے اوڑی چالا، چال نرالی اک رکھائیندا۔ برہم برہمادی کھیل نرالا، پاربرہم بھویو نہ آئیندا۔ وسنہارا سچ سچی دھرمسالہ، سچکھنڈ دوارا اک سمائیندا۔ نرگن دیپک ساچا بالا، پرکاش پرکاش اپائیندا۔ نرگن اتیت شاہ کنگالا، راج راجانا آپ اکھوائیندا۔ وسنہارا دھام

نرالا، تھر گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ شبد اگتی اک اک ترانہ، دُھن انادی ناد و جائیندا۔ آپ اپنی کرے پچھانا، آپ اپنا بھیو کھلائیندا۔ آپے دیوے اپنا دانا، اپنی بھچھیا جھولی پائیندا۔ آپے وست رکھے مہانا، پاربرہم ناؤں اُچائیندا۔ آپے وسے سچ مکانا، اُچ محل اٹل آپ سہائیندا۔ آپے ناری پُرکھ چتر سُبانا، کنت کنتوبل آپ ہو جائیندا۔ آپے ست سنتوکھی بٹھے گانا، گھر ساچے سگن منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرکار ناؤں دھرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر ہر میت، آد نرنجن وڈ وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک اتینا، نرہے اپنا ناؤں دھرائیا۔ ایکنکارا ٹھنڈا سیتا، اگنی تت نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس دھرائیا۔ ویس اولّا ایکنکارا، پُرکھ ابناشی آپ کرائیندا۔ سری بھگوان کھیل نیارا، بھیو ابھید بھیو چھپائیندا۔ پاربرہم پرہہ ہو اُجیارا، آپ اپنا رُپ وٹائیندا۔ آپے پُرکھ آپے نارا، آپے سیج ہنڈھائیندا۔ آپ اُچائے سٹ دُلارا، پوت سپوتا ناؤں دھرائیندا۔ آپے دیوے دُھر فرمانا، شبد سنگھاسن ساچے آسن ساچا ڈیرہ لائیندا۔ لوآن پُریاں محل اُسارا، نرگن پاوے آپے سارا، برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھائیندا۔ رُو سس دئے سہارا، منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔ کرنی کرتا کرے کرتارا، کرنیہار کھیل کھلائیندا۔ جاگرت جوت جوت اُجیارا، نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈارا، اپنی سکھیا آپ سمجھائیندا۔ اپنا ورتے آپ ورتارا، اپنی رچن رچائیندا۔ اپنا پھل لگائے اپنے ڈالا، آپے بیج بجائیندا۔ آپ اُچائے ساچا لاڑا، نرگن اپنا ویس دھرائیندا۔ وشنوں کھیل کھیل نرالا، نرکار ساکار ہو جائیندا۔ اندر مندر بھریا تالا، سر سروور اک اُپائیندا۔ امرت ساچا بھر پیالہ، نابھی کولی آپ ٹکائیندا۔ پاربرہم پرہہ دین دیالا، دیاندھ اپنی کھیل کھلائیندا۔ آپے چلے اپنی چالا، گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ پُھل پُھلواری ویکھے لال گلالا، آپ اپنا پھل اُچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ اپنی کل ہر ورتائے، وڈ وڈا وڈ وڈیائیا۔ نابھی کولی پُھل کھلائے، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ امرت سنج ہرا کرائے، سُک کدے نہ جائیا۔ اپنی رُت آپ سہائے، سچ بسنتی بے پرواہیا۔ ابناشی اچت ناؤں دھرائے، وناشی رُپ نہ کھئے جنائیا۔ ساچے منڈل راسی پائے، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ اپنا انگ آپ کٹائے، وشنوں انس ہوئے سہائیا۔ برہم برہم برہم سربنس بنائے، ایکنکارا ونڈ ونڈائیا۔ دھواں دھار رچن رچائے، شنکر میلا سہج سُبھائیا۔ بھولا ناتھ آپ اُٹھائے، ہتھ ترسول پھڑائیا۔ ایکا سکھیا سچ سمجھائے، پُھل رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مورت اکال وڈ

وڈیائیا۔ مؤرت اکال پاربرہم، ابناشی کرتا ناؤں دھرائیندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، جوں اجوئی نہ کھئے دکھائیندا۔ آد جگادی جانے اپنا کم، کرنی کرتا ناؤں اپائیندا۔ ہرکھ سوگ نہ کھئے غم، آلس ندر وچ نہ آئیندا۔ اپنے اندر آپے گیا جم، مات پت نہ کھئے دکھائیندا۔ اپنا بیڑا آپے بٹھ، آپے بہار اٹھائیندا۔ نہ کوئی چھپری نہ کوئی چھن، سچکھنڈ دوارے سوبھا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہما وشن شو ایک رنگ، رنگ رنگیلا آپ ہو آئیندا۔ برہما وشن شو آپا، ہر ساچا حکم جنائیا۔ ایک دیوے رزق سب، ایک اُتپت ویس وٹائیا۔ ایک اتم لیکھا دئے مکا، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ تئاں دیوے ایک ناں، سو پُکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ سر رکھ سدا ٹھنڈی چھان، وڈ داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انادی آپ اکھوائیا۔ آد پُکھ ہر ایکنکارا، عقل کلا اکھوائیا۔ وشن برہما شو کر پسارا، ترے ترے ویس وٹائیا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈارا، ساتنک راجس تامس جھولی پائیا۔ لکھ چوراسی کھیل نیارا، ایک برہم سُنائیا۔ ونڈے ونڈے ونڈے اپارا، اُتہج سینج جیرج انڈ ایک ونڈ دکھائیا۔ لوآن پُریاں ویکھ برہمنڈ، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنج تت دیوے ور، آپ اپنی کرپا کر، سگلا سنگ رکھائیا۔ سگلا ساتھ ہر رگھناتھا، ایک ایک اکھوائیندا۔ لکھ چوراسی سُنائے گاتھا، اندر مندر ناد وجائیندا۔ شبدا گتی پوجا پائھا، ایک حکم الائیندا۔ آتم اندر سر سرور مارے ٹھائھا، امرت جل بھرائیندا۔ جوت نرنجن جگے للاثا، دیپک دیا اک دکھائیندا۔ بھاگ لگائے کایا ماثا، گھر گھر وچ مندر آپ سُهائیندا۔ آتم سوئے ساچی کھاٹا، برہم اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ نرگن سرگن ویس اولا، ہر سچا آپ کرائیا۔ سچکھنڈ نواسی اک اکلا، گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لائیا۔ وسنہارا جل تھلا، جنگل جوہ اجار پھاڑ پھیرا پائیا۔ پون پونی آپے رلا، سواس سواس آپ چلائییا۔ سچ سُنپہڑا آپے گھلا، شبدای شبدا کرے کُڑمائییا۔ جوتی شبدای آپے رلا، نرگن داتا وڈ وڈیائیا۔ پنج وکارا مارے بلا، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار ہلکائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انت سری بھگونت، نرگن سرگن ویس دھرائیا۔ نرگن میتا اک اتیتا، ترے گن بھیو نہ رایا۔ کھیلے کھیل پت پنتا، پت پاپی لے ترایا۔ ہر بھکتا بنے ساچا میتا، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ مٹھا کرے کورٹا ریٹھا، ایک منتر نام درڑایا۔ دھام رکھائے اک انڈیٹھا، نیتر نین اک کھلایا۔ ترے گن مایا نہ تپے انگیٹھا، جس جن ہر ہر درشن پایا۔ جگا جگنت ٹھانڈا سیتا، سنت سہیلے

لئے ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ رنگ رنگائے ہر بھگونت، پر م پُرکھ وڈی وڈیایا۔ گُرْمکھ اُٹھائے ساچے سنت، آتم برہم کرے جنائیا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، مایا ممتا موہ چُکائیا۔ ناتا توڑے بھکھ ننگت، سر سر دیوے رزق سبائیا۔ لیکھا جانے آد آنت، اہل آپ اکھوائیا۔ گُرْمکھ میلا ساچے کنت، ہر کنت اک رگھرائیا۔ آپ وکھائے رت بسنت، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستجگ ترینا دواپر پار کر کلجگ ویکھے سرب لوکائیا۔ کلجگ اتم ہر ہر سجن، ایک رنگ سہائے۔ جن بھگتاں کرائے ساچا چرن دھوڑ مجن، ڈرمت میل گوائے۔ نرگن سرگن پڑدے کجن، برہم پاربرہم وکھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس دھرائے۔ ویسادھاری الکھ نرنجن، اگم اگوچر بھو نہ رایا۔ جن بھگتاں نیتر پائے انجن، ایک نام ہتھ اٹھایا۔ گڑھ ہنکاری بھانڈے، بھجن، جس جن اپنی سرن لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا ناؤں دھرایا۔ جگ کرتا ہر پُرکھ سمرتھ، ستگر ساچا آپ اکھوائیندا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوہی ویس وٹائیندا۔ ستجگ ترینا دواپر نو نو چار مہما اکتھ، ست ست بھو نہ آئیندا۔ آپے کرے وکھ اٹھت، نو در لیکھ نہ کھئے جنائیندا۔ آپے پنج تت وکارا پائے بھتھ، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ آپے وسے گھٹ گھٹ، گھٹ مندر آپ سہائیندا۔ کھیلے کھیل بازی گر نٹ، سانگی سانگ ورتائیندا۔ جن بھگتاں تن پہنائے ساچا پٹ، نرگن نام دوشالا ہتھ اٹھائیندا۔ چوڈاں لوک کھلائے ایک ہٹ، ونج ونجارا اک کرائیندا۔ سنتن میلا نٹھ نٹھ، جگ جگ ساچے ویکھ وکھائیندا۔ چرن دوارے کر اکٹھ، ہر ہر مت اک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ ہرجن سچا ایک ہے، میلا ہر نرنکار۔ پرہ کرے بڈھ بیک ہے، نرگن باقی کر اجیار۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک ہے، پنج تت نہ کرے خوار۔ لیکھنہارا ساچے لیکھ ہے، ایک دو جا بھو نیوار۔ تیجے نیتر رہیا بیک ہے، آپ اپنا نین اگھاڑ۔ چوتھے گھر لائے میخ ہے، چوتھے پد سچی سرکار۔ پنجم میلا اک اکیلا نہ مچھ داڑی نہ دسے کیس ہے، مؤنڈ مؤنڈائے نہ ہر نرنکار۔ پرہ کرے بڈھ بیک ہے، چھویں چھپر چھن نہ کوئی لئے ویکھ ہے، سچکھنڈ وسے وسنہار۔ ست پُرکھ نرنجن سچ آدیس ہے، ست ستوادی ساچی دھار۔ برہما وشن مہیش شو شنکر رہیا ویکھ ہے، نیوں نیوں کرن نمسکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی کھیلے کھیل اگم اپار۔ اگم اگم کھیل نرالا، ہر پُرکھ نرنجن آپ

کرائیندا۔ ہر بھگتن دیوے ساچی مالا، نرگن نرگن نام ہتھ پھرائیندا۔ چرن بھکھار کرائے کال مہاکالا، دین دایلا دیا کھائیندا۔ جن بھگتاں توڑے جگت جنجالا، جاگرت جوت اک وکھائیندا۔ کوئن کوٹاں وچوں ایک ایک بھالا، ایک ایک رنگ رنگائیندا۔ شبد سروپی بن دلالا، گر پیر اوتار آپ اکھوائیندا۔ آپے سب توں وسے نرالا، اپنے حکم سرب پھرائیندا۔ کوئن کوٹی جگا جگت لوک مات گھالن رہے گھالا، پرہہ ساچی سیوا لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن رنگ سورا سربنگ روپ انوپ آپ رکھائیندا۔ روپ انویا ست سروپا، ہر سچا شاہ سلطانیا۔ وسنہارا چارے کوٹاں، دہ دشا ہونے پردھانیا۔ لوآن پریاں کھنڈاں برہمنڈاں گگن پاتالان دیوے ایک ہونٹا، نام ہلارا اک وکھانیاں۔ آپے برہمے وشن شو کرے مودھا ٹھوٹھا، آپے ساچی وسٹو وچ ٹکانیاں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل سری بھگوانیا۔ سری بھگوان ساکھیات، نرگن سرگن ویس دھرائیندا۔ جن بھگتاں رکھے اتم ذات، ورن گوت نہ کھتے بنائیندا۔ سچکھنڈ دوارا وکھائے ساچا ہاٹ، دوسر در ہرجن منگن کدے نہ جائیندا۔ جگا جگنتر پورا کرے گھاٹ، گھاٹا اپنے ہتھ وکھائیندا۔ ہر بھگت دوارے رہیا ناٹھ، نت نوت کھیل کھلائیندا۔ اپنا دینا چکائے پوجا پاٹھ، جس جن اپنا درس وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ نرگن گرو سرگن چیلا، گر چیلا میل ملایا۔ نرگن داتا سجن سہیلا، سرگن ساچا ویکھ وکھایا۔ نرگن وسے اک اکیلا، سرگن کوٹی کوٹ میل ملایا۔ نرگن چاڑھے ساچا تیلا، سرگن ساچا سگن منایا۔ نرگن پائے ساچی ویلا، سرگن جھولی آگے ڈاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا ناؤں دھرایا۔ نرگن ہر گوبند، ہر پُرکھ نرنجن ہر اکھوائیندا۔ سرگن میٹے سگلی چند، بھگتن بھگتی ویکھ وکھائیندا۔ داتا دانی گنی گہند، گہر گمبھیر آپ ہو جائیندا۔ ہر بھگت بنائے ساگر سندھ، اپنا جل وچ پھرائیندا۔ آپ بنائے اپنی بند، نادی ست ناؤں دھرائیندا۔ دھرم رائے نہ کڈھے چند، جس جن اپنا درس وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن کھیل کر، بھگت بھگوت ویکھ وکھائیندا۔ بھگت بھگوت آد انت، ایک رنگ سمایا۔ آپے ناری بنے کنت، سرتی شبدی میل ملایا۔ وکھ کرے وچوں لکھ چوراسی جیو جنت، آپ اپنا بت رکھایا۔ دیناں ناتھ بنائے ساچی بنت، دین اناتھان لے ترایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم کھیل کر، خالق خلق ویکھ وکھایا۔ خالق خلق ہر ویکھنہارا، بے عیب پروردگار۔ ثالث

بن کرے پیارا، انالحق لائے نعرہ۔ آلس یندرا وسیا باہرا، آپے گیت آپے ظاہرا۔ پیر دستگیر دئے سہارا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی دھارا۔ ساچی دھار ہر نرنکار، اپنی آپ اُپائیا۔ ستجگ ساچا کر ورتار، ترتے رام رُپ وٹائیا۔ دوپر کرسنا میت مُرار، نام بنسری اک وجائیا۔ کلجگ کوڑا دھوؤں دھار، عیسیٰ موسیٰ کالا سوؤسا تن چھائیا۔ سنگ محمد چار یار، اللہ رانی وجی ودھائیا۔ نانک نرگن نام ستار، ستنام ہتھ اُٹھائیا۔ چار ورنان کر پیار، ایک مت گیا سمجھائیا۔ ایک شبد گر اوتار، پنج تت نہ کھئے منائیا۔ جس گھر اندر جس تن مندر وسے آپ نرنکار، سو مندر سوہا پائیا۔ اٹھ پیر دیپ اُجیار، تیل باقی نہ کھئے رکھائیا۔ دوس زین سچی دھنکار، انحد تال وجائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد کٹار اک اُپائیا۔ شبد کٹار تکھی دھار، ہر ساچا سچ اُچائیندا۔ گوہند ست کر پیار، شاہ آسوار ہتھ پھڑائیندا۔ آپے رکھی تکھی دھار، دووین مُکھ رکھائیندا۔ گر مُکھاں کرے پار کِنار، مُمکھاں شوہ دریا رُڑھائیندا۔ دھرنی دھرت دھول سُن پُکار، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ راج راجانان کر خوار، شاہ سُلطانان ویکھ وکھائیندا۔ نوجوانا ہو تیار، پردھ بالا آپ ترائیندا۔ تیر نرالا مارے بان، انیالا آپ چلائیندا۔ ستجگ تیرا سچ نشان، ساچے ہتھ اُٹھائیندا۔ لوآن پُریاں پائے آن، برہما وشن شو سمجھائیندا۔ ساچا باڈی پرگٹ ہوتے گھر ترکھان، لکھ چوراسی موچھے آپے پائیندا۔ ستجگ اُپائے سچ مکان، کلجگ جھوٹھا ڈھیر آپے ڈھائیندا۔ نام اڈائے اک بان، نرگن اپنا آپ وکھائیندا۔ ساچی سخیاں ملے ساچا کاہن، گھر ساچے منڈل راس رچائیندا۔ ساچی سینتا ملے ایک رام، سینتا سرتی آپ پرنائیندا۔ نانک گوہند کر پرنام، در گھر ساچا اک سہائیندا۔ پُرکھ ابناشی جانی جان، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ نمان نماناں دیوے مان، تان ننانیاں آپ ہو جائیندا۔ گنو غریب کر پچھان، ہنکاریاں ہنکاری گڑھ ٹرائیندا۔ لکھ چوراسی پُن چھان، گر مُکھ ورلے مات جگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ نرنجن اک لکھ، اپنی لکھ جگائیندا۔ سچ لکھ بول جیکارا، ہر شبدی ڈنک وجایا۔ نرگن سرگن دئے ہلارا، سویا کوئی رہن نہ پایا۔ لکھ چوراسی تیرا ویکھ منارا، پرہ ساچے ڈنک وجایا۔ کرے کھیل گھڑن بھنہارا، سمرتھ پُرکھ وڈ وڈیایا۔ اپنے ہتھ اُٹھایا ساچا آرا، دو جہانان رہیا پھرایا۔ کلجگ کوڑا پار کنارہ، مۇرکھ مۇڑھا رہن نہ پایا۔ جوٹھا جھوٹھا نہ کوئی سہارا، خالی ٹھوٹھا سرب کرایا۔ وبھچار نہ کوئی نارا، سچ شنکارا تن کرایا۔ سرشٹ سبائی بولے اک جیکارا، واہ واہ گرؤ فتح

گجایا۔ ست نام بنے ونجارا، گر نانک تولا تولا تیرا تیراں تول ٹلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے پرواہ، جن بھگتاں دیوے سچ صلاح، شبد سروپی بن ملاح، ایک بیڑے دئے چڑھایا۔ ساچا بیڑا ہر نرنکار، جگ جگ آپ چلائیندا۔ لوک مات کر تیار، ہرجن ساچے آپ وکھائیندا۔ جس جن دیوے نام بھنڈار، بھگتن بھگتی ساچی لائیندا۔ لیکھا منگے اپر اپار، چووی ہزار ویکھ وکھائیندا۔ ساڈے تن کروڑ دئے ادھار، بہتر ناڑی میل ملائیندا۔ تن سو سٹھ ہاڈی اک ستار، تن مندر آپ وجائیندا۔ کھیلے کھیل گپت ظاہر، ظاہرا ظہور ناؤں دھرائیندا۔ ہرجن ساچے کر پیار، در گھر ساچے میل ملائیندا۔ نانا توڑے پنچم دھاڑ، پنچم نانا جوڑ جڑائیندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، ستگر ساچا ہتھ اٹھائیندا۔ جیرج انڈا پار کینار، برہمنڈاں چرناں ہیٹھ دباؤنڈا۔ پاوے ونڈاں ہر گردھار، کلجگ اتم وپس وٹائیندا۔ بھیکھ پکھنڈا کرے خوار، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ نرگن سرگن بھرے بھنڈار، داتا دانی آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکنکارا کر پسارا، نرگن سرگن میلا وچ سنسارا، بھگت بھگونت ہر سنت آد آنت جگا جگنت اپنا میل ملائیندا۔ میلنہارا ہر گوپال، گرمکھ سجن میل ملائیا۔ آپ اُپائے اپنے لال، مانک موتی پیرے رتن جوہر ناؤں دھرائیا۔ بھاگ لگائے کایا ماٹی کھال، برہم گیان اک درڑائیا۔ بخشے جوتی کوٹن بھان، رو سس مکھ شرمائیا۔ در گھر ساچے دیوے مان، انک سنہیری گل لگائیا۔ سچکھنڈ دوارا دھر مکان، تھر گھر واسی آسن لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگتن میلا اک گھر، گھر ساچا سوہا پائیا۔ گھر سہنجنا سچ دوار، ہر ساچے آپ سہایا۔ نرگن بیٹھا نراکار، نرویر اپنا ناؤں رکھایا۔ جونی ریت کھیل اپر اپار، جاگرت جوت کرے رُشناپا۔ بھگتن میلا وچ سنسار، آپ اپنا دئے کرایا۔ کلجگ تیرا ویکھ کینار، کائنات پھول پھلایا۔ عالم علمی گئے ہار، جگت وِدیا بیو نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی بانی دھر دی رانی، ہر ساچا شبد چلایا۔ ہر اچھیا گر شبد سچ، گرمکھ سدا صلاحیا۔ ہر شبد گر اندر جائے رچ، گرمکھ رنگ رنگائیا۔ ہر شبد لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رہیا تچ، گر گرمکھ رنگ چڑھائیا۔ ہر شبد بن ستگر پورے کسے نہ اندر جائے پچ، جیو جنت ہٹے ہلکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے بیٹھا بے پرواہیا۔ ہر شبد سچ سلطان، گر گر ناؤں دھرائیندا۔ ہر دیونہارا ساچا دان، گر گر جھولی پائیندا۔ ہر کرنیہارا سد دھیان، گر گر ویکھ وکھائیندا۔ ہر آد جگادی ہوئے نگہبان، گر گر

سنگ نہائیندا۔ گر گر میلا والی دو جہان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا شبد دُھر فرمان، گر گر آپ سُنائیندا۔ ہر شبد دُھر فرمانا، گر سَتگر آپ جنائیا۔ جن بھگتاں دیوے برہم گیانا، آتم آتر اک پڑھائیا۔ سنتن بخشے راگ ترانہ، دُھنی دُھن اُپجائیا۔ گر مگھاں دیوے سچ نشانہ، گھر ساچے سوہیا پائیا۔ گر مگھ میلا وچ جہانا، لوک مات کرے کڑمائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل مہانا، بھیو کھئے نہ پائیا۔ کلجگ اتم ہو پردھانا، نہککنا ناؤں رکھائیا۔ پنج تت نہ کھئے وکھانا، ترے گن تت نہ جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن سچن ساچے میت، آپ سُنئے سہاگی گیت، گیت گوہند اک الاٹیا۔ گیت گوہند سہج سگھ ساگر، ہر شبدی ناؤں دھرایا۔ جن بھگتاں نرم کرم کرے اجاگر، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ بھاگ لگائے کایا گاگر، کاجی ماٹی پھول پھلایا۔ گر مگھ ورا جگت سؤداگر، ساچا لال و باجن آیا۔ پرہ آچے بخشے دے دے آدر، جو جن آگے جھولی ڈاہیا۔ کریم کرتا ہر ہر قادر، رام رحیم ناؤں دھرایا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی چادر، گر تیغ بہادر پردہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہککنا نرائن نر، چار ورن ایک سرن، ایک راہ وکھایا۔ چار ورن ایک رنگ، کھتری براہمن شوہر ویش آپ چڑھائیا۔ چار ورن ایک منگ، ہر بھچھیا نام جھولی پائیا۔ چار ورن اک مردنگ، انحد شبد آپ وجائیا۔ چار ورن ایک گنگ، کایا اندر آپ وپائیا۔ چار ورن اک پلنگ، آتم سیج سہائیا۔ چار ورن اندر لنگھ، نرگن اپنا درس وکھائیا۔ چار ورن نہائے ساچا سنگ، سانجھا یار وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نو کھنڈ پرتمی ایک گھر، چار ورن دئے وکھائیا۔ چار ورن اک دروازہ، مندر اک وکھائیندا۔ چار ورن غریب نوازا، ایک گھر پیار۔ چار ورن سازن سازا، گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ چار ورن ایک راجا، ساچی رعیت آپ بنائیندا۔ چار ورن اک نوابا، شاہ سلطان اک وکھائیندا۔ چار ورن اک کعبہ، چار ورن سجدہ اک کرائیندا۔ چار ورن ایک امرت کول نابھا، اپنی ہتھیں آپ بھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہککنا نرائن نر، بستر کٹار ایکنکار، آپ اپنی کرپا دھار، گر مگھ ساچے تن پہنائیندا۔ تن کٹاری جوت نرنکاری، ہرجن تن پہنائیا۔ تکھی دھاری ہر شنگاری، کتیا کواری ناؤں دھرائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے وارو واری، لوک مات کھیل نیاری، اپنا ور آپے ڈھونڈن آٹیا۔ اچے ٹلے چڑھ چڑھ ویکھے جنگل جوہ اجاڑ پہاڑی، ڈونگھی

کندر سُمند ساگر پھول پُھلائیآ۔ اپنی رُت سُہائے اپنی واری، آپ اپنا دوس منائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نر اوتارا کھیل اپارا وچ سنسارا، کلجگ تیری اتم وارا جوتی جامہ بھیکھ وٹائیآ۔ جوتی جامہ ہر ہر رام، رام رُپ ہو آئیندا۔ کابنا گھنئیآ کھیل کھیلے شاما، ساچی نگری راس رچائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ وجائے دمامہ، سچ نگارہ اک وکھائیندا۔ نانک نرگن پورا کرے اپنا کاما، چار ورنان ایکا منتر نام پڑھائیندا۔ گر گوبند ہویا آترجاما، بھویو ابھیدا آپ گھلائییندا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہوئے نہکلنک بلی بلوانا، تیر نشانہ اک وکھائیندا۔ شبدا اگئی بول ترانہ، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ سمبل نگری سچ ٹکانا، ساچا دھام سہائیندا۔ ڈھردرگابی ساچا رانا، آپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ تختوں لاپے شاہ سلطاناں سیس تاج نہ کھئے ٹکائیندا۔ پیس اکیسا ورتے اپنا بھانا، جگت جگدیشا ویکھ وکھائیندا۔ چھتر سیس ہر اک جھلانا، نو کھنڈ حکم سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، ہر بھگتن ساچے لے ور، آپ اپنا کھول در، در دروازہ غریب نوازا، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناشی، ایکنکارا کھیل اپارا، نرگن میلا نرگن دھارا، ہرجن ساچے میل ملائییندا۔ ہرجن ملیا پاربرہم، لوک مات وجی ودھائیآ۔ ناتا تٹا پنج ت ت تن، ہر شبدا ہوئی کُرمائیآ۔ اپنا بیڑا گیا بٹھ، سر اپنا بہار اٹھائیآ۔ راہ تگن سورج چن، جس مارگ ہرجن جائیآ۔ برہما وشن شو کہن دھن دھن، سچ کبیرا گیا سمجھائیآ۔ پُرکھ ابناشی ایکا جائے من، ہر بھگتن اپنے وچ ٹکائیآ۔ جنی جنیا ساچا جن، جن جنی لیکھے لائیآ۔ پنج ت ت بھانڈا بھن، نرگن جوتی جوت ملائیآ۔ دس نہ آئے نیتر آٹھ، گیان نیتر آپ سمجھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا اپنے گھر، گھر سہنجنا جگے جوت آد نرنجنا، ابناشی کرتا ایکنکارا ہر نرنکارا، بیٹھا آپ جگائیآ۔ ساچا دیپک ہر ہر بال، سُن اگئی راہ تکائیندا۔ سب اپنے آپ بھال، آپے اپنا میل ملائییندا۔ ناتا توڑ جگت جنجال، کال دیال دیا کھائیندا۔ اک وکھائے بے حنم چال، ساچے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، براہمن گوڑے اپنے پوڑے ویکھ وکھائیندا۔ اپنا پوڑا ہر ہر میت، آپے آپ وکھائیآ۔ ایکا رنگ رنگائے ہست کیٹ، جو جن رسنا ہر ہر ہر گن گائیآ۔ ہری ہر ٹھنڈا سیت، ساتک ست ست ورتائیآ۔ رل مل سیکھیو گاؤ گوبند دے گیت، گر گوبند مکھ صلاحیا۔ کرے کرائے پت پت، پت پاون آپ اکھوائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیآ۔ ہرجن ساچا ویکھیا، گر ستگر

دین دِیال۔ لوک مات کڈھے بہم بُھلیکھیا، آتم دیپک جوتی ایکا بال۔ کیسے ہتھ نہ آئے مُلا شیخیا، پنڈت پاندھ رہے بہال۔ جس مستک
دُھر دُھر لیکھیا، تس ملیا لال گوپال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نرگن سرگن بنے دلال۔ سرگن
وچولا نرگن رُپ، نر نرائن اکھوائیندا۔ ساچا تولا تولنہارا جوٹھ جھوٹھ، نام وٹا ایکا پائیندا۔ پھرے دروہی چارے کوٹ، مہان بیدو بھیو نہ
آئیندا۔ جن بھگتاں اُپر جائے تھ، امرت گھٹ جام پیائیندا۔ آون جاون لکھ چوراسی جائے چھٹ، رائے دھرم پھند کٹائیندا۔ ہر بھکت رکھن
ساچی اوٹ، بن ہر ہر نہ کوئی منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپے داتا نرگن جوت، ہرجن نرگن جوت آپ ملائیندا۔ نرگن جوت جوت
اکال، عقل کلا اکھوائیا۔ وسنہارا سچّی دھرمسال، گھر ساچے سچ سہائیا۔ جن بھگتاں چلے نال نال، جُگا جُگنتر وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، چار ورن بہائے ایکا در، اوچ نیچ راؤ رنگ، راج راجان شاہ سلطان نہ کھئے اکھوائیا۔
راج راجانا اک دوارا، اوچان نیچان میل ملائیندا۔ چار ورن وکھائے اک بھنڈارا، امرت جام اک پیائیندا۔ ایکا ایشٹ دیو ہر کرتارا، شبدر گراک
سمجھائیندا۔ ایکا پُرکھ ایکا نارا، نر نرائن ناؤں دھرائیندا۔ ہرجن دیوے ست سہارا، ساچا منتر اک درڑائیندا۔ مہا اکھ کتھی نہ جائے وچ
سنسارا، چار وید چارے مکھ برہما کُرائیندا۔ وید پُراناں آئی ہارا، شاستر سمرت بھیو نہ پائیندا۔ گیتا گیان دئے ہلارا، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔
انجیل قرآن مارن نعرہ، سچ محبوب دس نہ آئیندا۔ نانک نرگن بول جیکارا، سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ نام ست بن ورتارا، سرشٹ سبائی
آپ ورتائیندا۔ گر گوبند سنگھ سچ سچّی سرکارا، واپگرُو فتح اک گجائیندا۔ لکھ چوراسی لیکھا لکھ اپرا، واک بھوکھت آپ لکھائیندا۔
کلجگ اتم پرگٹ ہووے نہکلنک نرائن نر اوتارا، نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ شبدر کھنڈا ہتھ تیز کٹارا، بہتر دھار پار کرائیندا۔ سمبل نگری سچ
منارا، ایک اونکارا آسن لائیندا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا، ست دُلارا ہر شبدری شبدر اُچائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ستاں دیپاں ویکھے اک
اکھاڑا، ایک بنک سہائیندا۔ بھاگ لگائے ستاراں ہاڑا، ستجگ ساچا راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک
نرائن نر، جن بھگتاں منگے آپے در، در درویش نر نریش پھیری پائیندا۔

★ ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی پنڈ کلا پریم سنگھ دے گھر ★

گر چرن دھوڑ چرنامت، چاترک ترکھا بُجھائیا۔ کنچن کایا امرت دیوے سنج، رس بھٹا اک وکھائیا۔ نہ کوئی جانے وار تھت، پرہہ اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ جگ جگ جن بھگتاں کرے ساچا پت، سنت ساچن لئے ترائیا۔ درس وکھائے نت نوت، نیتز نین آپ گھلائییا۔ داتا دانی ساچا پت، پاربرہم ہر اکھوائیا۔ لیکھے لائے بوند رت، رتی رت ویکھ وکھائیا۔ آپے وسنہارا چت، گھر مندر سوہا پائیا۔ ہریا کرے کایا کھیت، سچ پھلواری آپ مہکائیا۔ رت بسنتی مہینہ چیت، ہرجن ساچے آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ایکا بوجھ بُجھائیا۔ چرن دھوڑ گر مٹھا رس، گر گر مگھ جھولی پائیندا۔ پردے اندر آپے وس، آپ اپنا رس چکھائیندا۔ ساچا مارگ ہرجن دس، ساچے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ اگمی بولے ہس ہس، نرگن تار ستار آپ وجائیندا۔ بہتر ناڑی تاراں کس، نام گز اک پھرائیندا۔ ٹوں ہی ٹوں رہی دس، جس اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ میل ملاوا نس نس، نر نرائن آپ کرائیندا۔ اپنا تیر مارے کس، لوہار ترکھان نہ کھئے گھڑائیندا۔ ترے گن مایا نہ ڈسنی سکے ڈس، جگت وکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچ پیالہ دین دیا لا آتم مد ایکا جام گر منتر آپ پائیندا۔ چرن دھوڑ ساچا رنگ، ہرجن ساچے آپ چڑھائیا۔ پُرکھ اکما نرگن گھوڑے کس تنگ، سرگن ویکھے سہج سُبھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن پھڑیا ہتھ مردنگ، ہنگ برہم رہیا رنگائیا۔ ہرجن انگیکار کرے لائے انگ، اپنا انگن آپ سُبھائیا۔ دوسر در نہ کوئی منگے منگ، ست بھنڈارا آپ رکھائیا۔ چرن درسی کوٹن گنگ، ہرجن کایا آپ وپائیا۔ اپنے مندر آپے لنگھ، اپنی سیجا دئے سُبھائیا۔ ہرجن ساچن تیرا روپ پلنگ، پاوا چول نہ کھئے رکھائیا۔ اُپر بیٹھ سورا سربنگ، گھر ساچے سوہا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، امرت جام اک وکھائیا۔ گر چرن دھوڑ ساچی وتھ، بھگتن جھولی پائیندا۔ پاربرہم پُرکھ سمرتھ، جگ جگ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ ترے گن مایا پاوے نتھ، ست سنتوکھی ڈوری ہتھ اُٹھائیندا۔ ہرجن لہنا دین چکائے ہتھو ہتھ، پچھلا مول نہ کھئے رکھائیندا۔ جگت وکارا ہر ہر متھ، ساچے مارگ آپے لائیندا۔ چرن پریتی ساچا ہتھ، دوس رین رکھائیندا۔ ڈرمت میل آپے کٹ، کایا کنچن گرھ سُبھائیندا۔ گھر وچ کھول ساچا ہٹ، اپنا نام وکائیندا۔ آپے لابلے کھٹ، اپنی قیمت آپے پائیندا۔ آپے کرے کھیڑا بھٹھ، بھٹھ بھٹھیالا آپ تپائیندا۔ آپے امرت دیوے جھٹ، اگنی

تت بُجھائیندا۔ آپے جوتی نۆر لٹ لٹ، لال گُلالا ڈگمگائیندا۔ آپے مارے ساچی سٹ، انحد ایکا تال وجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا رنگ ہر سجن آپ رنگائیندا۔ گر چرن دھوڑ ساچی وست، انمول ائمل رکھائیا۔ ایکا رنگ رنگائے کیٹ ہست، اوچ نیچ بھیو چُکائیا۔ گرُمکھاں رکھے سدا مست، المست آپ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن بندھن دئے تڑائیا۔ گر چرناں دھوڑی توڑے بندھن، بندھی بندھ رہن نہ پائیا۔ گرُمکھ بوٹا ساچا چندن، در گھر ساچے آپ لگائیا۔ واسنا بھرے پرمانند، نیچ آتم آپ مہکائیا۔ سو پُرکھ سُنائے سہاگی چھندن، ہنگ برہم وجے ودھائیا۔ ترے ترے توڑے آپے تندن، آپے تئی گنڈھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا سہج سُبھائیا۔ چرن دھوڑ گر وست انمول، چوڈاں ہٹ نہ کھئے وکائیندا۔ جُگا جُگنتر در دروازہ اپنا کھول، ونج ونجارا آپ کرائیندا۔ نرگن سرگن اندر بہ بہ اپنا تولے تول، تول ترازو نام کنڈا اک رکھائیندا۔ اپنی دھارن آپے لئے بول، بولنہارا دس نہ آئیندا۔ اپنی وست سدا رکھے کول، جوں بھاوے توں ورتائیندا۔ ہرجن پردے اندر جائے مؤل، آپ اپنا روپ دھرائیندا۔ امرت آتم بخشے ساچی پائل، نام کھنڈا وچ پھرائیندا۔ دیوے وڈیائی اُپر دھول، جس جن اپنا رس چکھائیندا۔ ہرجن ساچن آد آنت نہ جائے ڈول، دھیرج دھیر اک وکھائیندا۔ گوہند سورا حاضر حضورا کرنہارا پورا قول، پچھلی کیتی بھل نہ جائیندا۔ اپنا بدلیا کایا چول، جوتی نۆر نہ کھئے بدلائیندا۔ پُرکھ اکال وجائے سچا ڈھول، باراں راسی کس وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچا اک اُجائیندا۔ گر چرن دھوڑ میل نرنکار، تھر گھر ساچے میل ملائیا۔ پھڑ پھڑ باہوں جائے تار، ستگر پورا وڈ وڈیائیا۔ دیوے درس اگم اپار، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ نرگن جوتی کر اُجیار، نر نرائن روپ وٹائیا۔ سگلا ساتھی سرب سنسار، سگلا سنگ نبھائیا۔ گرُمکھاں راکھی کرے ہوئے پھریدار، دوس زین سیو کھائیا۔ الکھنا لاکھی سچی سرکار، الکھ نرنجن اپنی الکھ آپ جکائیا۔ منگنہارا بھگت دوار، ایکا بھچھیا منگ منگائیا۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھار، کایا کاسہ آپ ٹکائیا۔ چرن دھوڑ بخشے جس جن کر پیار، جنم جنم دا مستک ٹکا کالی شاہی دیوے لاپیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار، اک آکیلا ایکنکار، کرے کھیل اگم اپار، سرشٹ سبائی ویکھ وکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وسنہارا سچ مکان، رکھنہارا شبد بیان، پرکھنہارا گرُمکھ نادان، آپ اپنا روپ وٹائیا۔

★ ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ پکرمی پنڈ کلا ہرینس سنگھ دے گھر ★

گر چرن دوار ٹھانڈا گھر، سانتک ست ست ورتائیا۔ گر چرن دوارا ملے ساچا ور، نام دان جھولی پائیا۔ گر چرن دوارا چکے ڈر، بھہ
 بھیانک نہ کھئے وکھائیا۔ گر چرن دوارا ہرجن جائے تر، ستگر پورا آپ ترائیا۔ گر چرن دوارا ساچا سر، گرمکھ ورا تاریاں لائیا۔ گر چرن
 دوارا ساچا گڑھ، گرمکھ ورلے لے چڑھائیا۔ گر چرن دوارا ایک اکھ لینا پڑھ، نانا تے جگت پڑھائیا۔ گر چرن دوارا گر درشن کرنا آگے کھڑ،
 گر گوبند میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھ سکھ مت سمجھائیا۔ گر چرن دوارا سچکھنڈ، گھر ساچا آپ
 سہائیندا۔ گر چرن دوارا اچ برہمنڈ، پاربرہم پرہ آپ اپائیندا۔ گر چرن دوارا جن بھگتاں ونڈی ونڈ، منمکھ حصہ نہ کھئے رکھائیندا۔ گر چرن
 دوار جگت وکارا کرے کھنڈ کھنڈ، نام کھنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ گر چرن دوارا نانا توڑے جیرج انڈ، چارے کھانی پار کرائیندا۔ گر چرن دوارا
 خوشی کرے بند بند، جگت روگ سوگ چنتا دکھ مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ سجن لیکھے لائیندا۔ گر
 چرن دوارا ہر ہر اوٹ، گرمکھ ورلے مات تکائیا۔ گر چرن دوارا کڈھ واسنا کھوٹ، مایا ممتا موہ مٹائیا۔ گر چرن دوارا تن لگائے ساچی
 چوٹ، نام نگارہ اک وجائیا۔ گر چرن دوارا پار کرائے اوت پوت، جو جن رہے سرنائیا۔ گر چرن دوارا یرمل جگائے بمل جوت، دیا باقی آپ
 ٹکائیا۔ گر چرن دوارا نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ایک رنگ سہائیا۔ گر چرن دوارا کھولے نیر سوت، سرت شبد ملائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ویکھے چائیں چائیا۔ گر چرن دوارا چار جگ ہرجن نانا، نہ کوئی توڑے توڑ ٹرائیندا۔ جگا جگنتر کھیلے
 کھیل پڑکھ بدھاتا، وڈیا رکھو نام دھرائیندا۔ میٹنہار اندھیری راتا، ساچا ہرجن چند چڑھائیندا۔ جن بھگتاں پچھے اتم واتا، آپ اپنا روپ
 وٹائیندا۔ اچے مندر بہ بہ مارے جھاتا، اپنی تاکی آپ کھلائیندا۔ کلجگ اتم ساچا ساقی بنیا ساکا، نام پیالہ اک پیائیندا۔ جگت جنائی بھگت
 وڈیائی بھوکھت واکا، آگلا پچھلا لیکھا لیکھے لائیندا۔ گر چرن گرسکھ نہ ہووے کدے جدائی، جڑیا جوڑ نہ کھئے ٹرائیندا۔ گرسکھ گھر وجدی
 رہے ودھائی، ستگر پورا سگن منائیندا۔ پاربرہم کری گڑمائی، جگت جدائی آپ چکائیندا۔ ویکھنہارا تھائوں تھائیں، دیپاں لوآں برہمنڈاں

کھنڈاں لوآں پُریاں نو کھنڈ ستّ دیپ لکھّ چوڑاسی اندر وڑ کوٹن وچوں گُرمکھ وِرا لئے پھڑ، آپ اپنی بُوچھ بُجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن میلے گُرو گُرجیلے، گُرمکھ پردہ لابندا۔

★ ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی پنڈ کلا گجن سنگھ دے گھر ★

گُرجن سچ دھیان، آتم آنتر اک بُجھائیا۔ گُرجن سچ گیان، ہر منتر نام پڑھائیا۔ گُرجن سچ مکان، گھر ساچا اک سُہائیا۔ گُرجن سچ اشنان، سر سروور اک نُہائیا۔ گُرجن اک مان، نان نانیاں گلے لگائیا۔ گُرجن اک بان، گُرمکھ ساچے لئے چڑھائیا۔ گُرجن پین کھان، آتم ترسنا بُکھ گوائیا۔ گُرجن چُکائے جم کی کان، لکھ چوڑاسی پھند کٹائیا۔ گُرجن میل ملائے گن ندھان، گن اوگن نہ ویکھ وکھائیا۔ گُرجن دیوے دُھر فرمان، آپ اپنا شبد سُنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرجن دوارا ایکنکارا، گھر مندر اک وڈیائیا۔ گُرجن دوارا سوبھاؤنت، ہر پُرکھ زرنجن آپ صلاحیندا۔ میل ملاوا ساچے سنت، گُرمت گُرجن میل ملائیندا۔ لیکھا جانے جیو جنت، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ ایکنکارا آد آنت، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ جن وڈیائی مہا اگنت، ہرجن بھیو کھئے نہ پائیندا۔ آپ سُنائے سچ سُہاگی ایکا چھنت، آپ اپنا راگ الائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرجن دھیان سچ بھنڈار، سچ شاہ آپ ورتائیندا۔ گُرجن دوارا ڈُونگھا ساگر، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ گُرجن دوارا لیکھا جانے کایا گاگر، پنج تت ویکھ وکھائیندا۔ گُرجن دوارا نام اُجاگر، رام نامہ اک وکھائیندا۔ گُرجن دوارا ملے آدر، ہرجن اپنے گلے لگائیندا۔ گُرجن دوارا کریم قادر، کرنی کرتا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ گُرجن دوارا سچ محلہ، ست پُرکھ زرنجن آپ اپایا۔ بھگت وچھل بیٹھا اک اکلا، اچھل چھلدھاری کھیل کھلایا۔ نرگن سرگن اندر مندر آپے رلا، گھٹ بیٹھا جوت جگایا۔ وسیا نہچھل دھام اٹلا، ابناشی کرتا دس نہ آیا۔ سچ سُنہڑا ایکا گھلا، گُرمکھ ساچے لئے جگایا۔ سو پُرکھ زرنجن بولے ہلا، ہنگ برہم ویکھ وکھایا۔ گُرسکھاں پھڑائے اپنا پلا، نام پلّو اک

اُٹھایا۔ سرِشٹ سبائی بھلائے کر کر ول چھلا، نیتر نیناں دس نہ آیا۔ گُرمکھاں امرت دیوے ٹھانڈا جلا، امرت دھاری آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے میل ملایا۔ گُر چرن دوارا ساچی راس، گُر پونجی اک وکھائیا۔ سچ وست گُر ساچے پاس، سچ خزانے آپ ٹکائیا۔ پہلے ہووے بھگتن داس، دو جے پھیر دئے ورتائیا۔ تیجے ترے گن مایا کرے ناس، چوٹھے چوٹھے پد ملایا۔ پنچم پنچم کر جوت پرکاس، نرگن نر کرے رُشنائیا۔ پاوے سار پرتھی آکاش، جل دھرتی پھول پھلایا۔ گُرسکھاں وسے سدا پاس، نیڑ دُور نہ کھئے وکھائیا۔ شبد سرُویی باس بلاس، ست سنتوکھی بھوگ بھوگائیا۔ نیج آتم پر ماتم کر کر واس، سُکھ ساتک ست ست ورتائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہککنک نرائن نر، گُر چرن دوارا نام بھنڈارا ہر ورتارا آپ آپے رہیا ورتائیا۔

★ ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی پنڈ کلا تارا سنگھ دے گھر ★

گُر چرن دوارا ساچا مندر، ہر ہر بنک سہایا۔ ہر جو بہ بہ اپنے اندر، اپنا دیپک آپ جگایا۔ ہر ہر پھڑے من منوآ بندر، نام نامہ بندھن پایا۔ ہر جو ہرجن ویکھے ڈونگھی گندر، آپ اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ گُر چرن دوارا سچ ملاح، ساچی نیا نام چلائی۔ گُر چرن دوارا گُر دیوے سچ صلاح، گُر گُرمکھ بوجھ بوجھائیا۔ گُر چرن دوارا گُرسکھ پھڑ پھڑ پائے راہ، ساچا مارگ اک وکھائیا۔ گُر چرن دوارا گُر پھڑ پھڑ بنس بنائے کان، ایکسا ساچی نام چوگ چکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن مندر دئے وڈیائیا۔ ہرجن ہر مندر سوہیا بنک، بنک دواری ویکھ وکھائیندا۔ جن لیکھ چکائے جوں جن جنک، جاننہار بھیو نہ آئیندا۔ لیکھا جانے بار انک، آپ اپنا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن دیوے نام ور، اگیان اندھیر سرب مٹائیندا۔

★ ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی پنڈ کلا سادھو سنگھ دے گھر ★

ہر مندر ہر سہایا، ہر وسے گھر گمبھیر۔ ہر مندر ہر جوت جگایا، ہر ویکھے چوٹی چڑھ اخیر۔ ہر مندر ہر راگ الایا، ہر امرت بخشے ٹھنڈا سیر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپے جانے اپنی کالی چٹی اک لکیر۔ نرگن چٹی دھار، سرگن کالا رنگ رنگائیا۔ دوہاں وچولا آپ نرنکار، تخت نواسی بے پرواہیا۔ سچکھنڈ نواسی ایکنکار، پُرکھ ابناشی بھیو نہ رائیا۔ سرگن جوتی کر اُجیار، آپ اپنی کرے رُشنائیا۔ ساچا مندر سہائے بنک دوار، جس گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ وید کتیب شاستر سمرت انجیل قرآن کھانی بانی گیانی دھیانی نہ پاوے کوئی سار، بے آنت بے آنت رہے سرب گائیا۔ سادھ سنت رہے پکار، بھگت منگن بن بھکھار، گُرمکھ ڈھیہہ ڈھیہہ کرن نمسکار، گُرسکھ باہاں رہے ہلار، مٹکھ روون زارو زار، پاربرہم پرہہ کھیل اپار، ہر مندر سوہے اک دوار، سچ محلہ اک اکلا نرگن داتا پُرکھ بدھاتا آپ اپنا رہیا سہائیا۔ ہر مندر سہائے سوہاؤنت، ہر سچا سچّی وڈ وڈیائیا۔ سرب جیاں دا ایکا کنت، لکھ چوراسی ناری نر نرائن پرناٹیا۔ لیکھے لائے ساچا سنت، جس جن اپنے رنگ رنگائیا۔ رسنا جہوا منیا منت، انڈیٹھا شبد چلائیا۔ دو جہاں بنائے بنت، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ پُرکھ اکال مہا اگنت، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہر مندر کھول سچ دروازہ، کھیلے کھیل غریب نوازا، جن بھگتاں مارے شبد اگمی واجاں، ناد انادی اک وجائیا۔ ناد اناد سچّی دھنکار، دھن آتمک آپ رکھائیندا۔ سگل سرشٹی سُننیہار، سُن سادھ سہائیندا۔ گُرمکھ سچن لے اُہار، اندر مندر میل ملائیندا۔ گھر میلا کنت بہتار، ساچی سخیاں ویکھ وکھائیندا۔ دوس زین منگلاچار، ڈھولا سوہلا ایکا گائیندا۔ گُرمکھ ناری کر شنکار، آسن سولان تن شنکار کرائیندا۔ نیر نیناں نام کجلا تکھی دھار، دو دھارا مٹکھ بھوائیندا۔ راہ تے ہر سچن میت مُرار، آپ اپنی بھجا اٹھائیندا۔ پاگل وکری ملے نرنکار، سرت سوانی شبد ہانی میل ملائیندا۔ امرت آتم ٹھنڈا جل پانی دیوے وار، جوت نرنجن سیوا لائیندا۔ دُھر دی بانی ساچی رانی بھگت پچھانی آپے گائے اپنی وار، اپنی دھار آپ چلائیندا۔ آپے اُتیت کرے سرب سنسار لکھ چوراسی آپے پار کرائیندا۔ ہرجن ہر بھگت گُرمکھ گُرسکھ مرے نہ جھ وچ سنسار، مرن جیوت جیوت مرن ایکا رنگ وکھائیندا۔ گھر مندر ویکھے ہری دوار، ہر ساچا آسن لائیندا۔ کھلا پاتی سانجھا یار، سگلا سنگ نبھائیندا۔ جن بھگتاں بیڑا کر جائے پار،

شوہ دریا نہ کھئے رڑھائیندا۔ ہر سنگت میلا اک زرنکار، نام بھوجن اک کھوائیندا۔ ساچی پنکت سوہے دربار، کایا رنگت اک چڑھائیندا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن چکائے جگت ڈر، نرہے بھ اپنا اک وکھائیندا۔

★ ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ پکرمی پنڈ کلا پورن سنگھ دے گھر ★

آتم سیجا ہر سنگھاسن، ہر مندر آپ سہایا۔ اُپر بیٹھ پُکھ ابناشن، سچکھنڈ نواسی آسن لایا۔ ستگر پورا شاہو شباسن، شبد
سچا اپنا ناؤں دھرایا۔ گُرمکھاں بنائے ساچی راسن، آپ اپنی دیا کایا۔ گھر گھر کرے پوری آسن، جو جن رہے دھیان لگایا۔ نرگن بنیا سرگن
داسن، روپ انوپ آپ وٹایا۔ لیکھا جانے پرتھی آکاشن، ڈونگھے ساگر پھول پھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا
ساچے گھر، ہر مندر بیٹھا آپے وڑ، چھپر چھن آپے ڈیرہ لایا۔ چھپر چھن سہنجنا، مندر سوہاؤنت سہائیندا۔ کیسے ہتھ نہ آئے گورکھ
مچھندرا، اُچے ٹلے سرب گرلائیندا۔ جن بھگتاں بیٹھے سدا بخشنڈرا، بخشش اپنے ہتھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
دھر، ہر رنگ راتا اُتم ذاتا میٹ میٹائے اندھیری راتا، نام سُنائے ساچی گاتھا، ایکا اکھ پوجا پاٹھا، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ سوہے بنک وجے
مردنگ نو نو رنگ، نر نرائن آپ چڑھایا۔ کوئن دھارا گنگ چرن دوار رسیاں منگ، کھیلے کھیل سورا سربنگ، برہمنڈ کھنڈ وجی ودھایا۔
پاوے راس گوکل نند، گویند چڑھیا ساچا چند، سوہلا گایا سہاگی چھند، گر منتر آتر اُتم برہم جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
جوت دھر، پُکھ اکال دین دبال دیا ساگر نرمل کرم اُجاگر، گُرمکھاں آپ بنایا۔ ہر مندر ہر سہنجنا، چار دیوار نہ کھئے رکھائیندا۔ ستگر
پورا درد دکھ بھ بھنجنا، دیناں اناتھاں درد وندائیندا۔ ایتھے اوتھے سکلا ساتھی دو جہاناں بیٹھے ساچا سجننا، سکلا سنگ نیہائیندا۔ محل اٹل اُچ
مینار اتم سب نے تجنا، بن گرو چرن دوار گھر ساچے سوہا کوئی نہ پائیندا۔ جس جن چرن دھوڑ کرائے ساچا مچنا، ست سروور آپ نہائیندا۔
پاربرہم ابناشی کرتے اتم پردہ کجنا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور حاضر حضور، جنم جنم
دے بخشنہارا قصور، ناد نور انحد انابت آپ وجائیندا۔

★ ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی دشن سنگھ دے گھر پنڈ کلا ★

گرہ مندر ہر مانک موتی، ہیرے لال جواہر جڑت جڑائیندا۔ گرہ مندر ہر نرگن جوتی، نور اُجالا اک وکھائیندا۔ گرہ مندر گھر ایکو جوتی، سچکھنڈ دوارا اک وسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جوہن ویکھ وکھائیندا۔ گرہ مندر گھر وسیا، نر ہر ساچا سلطان۔ گرہ مندر پھرے نسیا، لوآں پُریاں کر حیران۔ گرہ مندر مارگ دسیا، آپ اپنی دئے پچھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی آن۔ گرہ مندر ہر سہایا، سگل منور تھ پُن۔ ہرجن نیتر درشن پایا، لیکھا چُکیا گُن اوگن۔ پُرکھ ابناش ترس کمایا، جن سجن لئے چُن۔ اپنا لیکھا آپ سمجھایا، شبد جنائی ساچی دھن۔ نج گھر واسی پون سواسی ویکھ وکھایا، سرب پکار ربیا سُن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے ور، لکھ چوڑاسی چھان پُن۔ لکھ چوڑاسی چھاچھ وروول، ہرجن مکھن لئے کدھائیا۔ گُرمکھ تولے ساچے تول، ایکا کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ مرن جیون جیون مرن، ایکا رنگ وکھائیندا۔ گھر مندر ویکھے ہری دوار، ہر ساچا آسن لائیندا۔ کملاپاتی سانجھا یار، سگلا سنگ نبھائیندا۔ جن بھگتاں بیڑا کر جائے پار، شوہ دریا نہ کوئی رُڑھائیندا۔ ہر سنگت میلا اک نرنکار، نام بھوجن اک کھوائیندا۔ ساچی پنکگ سوہے در دربار، کایا رنگت اک چڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن چُکائے جگت ڈر، نرہے بھے اپنا اک وکھائیندا۔ گھر مندر ہر گوپال، پرم پُرکھ کرتاریا۔ ہرجن ویکھے ساچے لال، سٹ اگمی شبد ڈلاریا۔ دو جہاناں کرے پرتپال، کرتا کارج آپ سواریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نورو نور ڈگمگا رہیا۔ ہر مندر ہر سوہیا، اک اکلا ایکنکار۔ آد جگاد کدے نہ سویا، آلس نندرا نہ کوئی وچار۔ جن بھگتاں اندر بھگتی بیج آپے بویا، ہردے نام دان اُردھار۔ ہر بن اور نہ جانے کوٹیا، بھيو نہ پائے سرب سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ ہر مندر محل اٹاریا، ہر بیٹھا بے پرواہ۔ نرگن نور کرے اُجیاریا، جوتی جوت کرے رُشنا۔ شبد اناد سچی دھنکاریا، سُنے سُنائے بے پرواہ۔ شاہو بھوپ سچی سیکداریا، نرگن سرگن بنے ملاح۔ جن بھگتاں دیوے نام خُماریا، جُگ جُگ بھیس وٹا۔ نو دوارے کرے پار کیناریا، گھر دسویں میلا سہج سُبھا۔ سرتی شبدی بھے ساچی دھاریا، نام ڈوری گنڈھ پوا۔ آتم سیجا میل ملاوا کنت بہتاریا، نار سہاگن خوشی رہی منا۔ پایا پُرکھ

اک نرنکاریا، نرگن وچھڑ کدے نہ جا۔ گھر مندر سوہے سچ دواریا، ہر مندر وسیا ایکا تہاں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگا جگنت کرے کرائے سچ نیاں۔ جگا جگنتر جگ جگ کھیل، جگ کرتا آپ کرائیا۔ بجهائے بسنتر جن بھگتاں میل، گھر مندر آپ کرائیا۔ جانے آنتر ہر سجن سہیل، ستگر پورا ناؤں دھرائیا۔ ایکا منتر اچرج پاربرہم پرہہ کھیل، نرگن سرگن کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد نرنجن پُرکھ ابناشی داتا دانی درد دکھ بھہ بہنجن ہر بھگتن بیڑا پار کرائیا۔ بھگتن میلا ہر بھگونت، گھر مندر میل ملائیندا۔ سچ دوارے سوہن ساچے سنت، ست ستوادی ویکھ وکھائیندا۔ جاگرت جوت بنائے بنت، جگت جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ہرجن کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیندا۔ پاربرہم پرہہ مہا اگنت، وید کتیب بھویو نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اگم اگتری کار کرائیندا۔ اگم اگمٹرا کھیل اولّا، الکھ الکھنا آپ کرائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناشی ایکنکارا ویس وٹائیا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، جنگل جوہ اجاڑ پرہاس اچے ٹلے پربت پھول پھلایا۔ جن بھگتاں اندر آتم آنتر جوتی شبدی رلا، نرگن نرگن وچ سہائیا۔ سچ سنگھاسن شاہو شاہاشن کایا مندر آپے ملا، آتم سیجا سیج وچھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا پاربرہم، ہر ہر نام کرے کرمائیا۔

★ ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی مہندر سنگھ دے گھر پنڈ کلا ★

گر چرن تھے ہنکار، مان ابھان رہن نہ پائیا۔ گر چرن تن شنکار، شبد سار آپ کرائیا۔ گر چرن بھگت ادھار، مانس جنم لیکھے لائیا۔ گر چرن رنگ کرتار، رنگ رنگیلا موہن مادھو آپ چڑھائیا۔ گر چرن سچی سرکار، شاہو بھوپ ایکا ایک درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر چرن کھولے ہرن پھرن، نیتر لوچن نین اپنا درس دکھائیا۔ گرچرن راگ ناد سنگیت، ناد انادی آپ سنائیندا۔ گر چرن سادھ سنت سچ پربت، ساچی نیتی ویکھ وکھائیندا۔ گر چرن مانس منکھ جنم لئے جیت، جگت جگت پھند کٹائیندا۔ گر چرن نرمل کرے اتیت، نردھن سردھن ایکا رنگ رنگائیندا۔ گر چرن پت پاپی کرے پُنیت، پوت پوت اپنا رنگ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ گرسکھ اپنے لیکھے لائیندا۔

★ ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی چندر سنگھ دے گھر پنڈ کلا ★

تال سہاوا امرت دھار، امر امرا پد وکھائیا۔ کلوٹا کُل جائے تار، کل کلیش رہے نہ رائیا۔ مہا اگنت بھیو نیار، نہکلنکا وڈ وڈیائیا۔ دوار
بنکا ویکھ کواڑ، مایا ممتا دئے مٹائیا۔ ہوئے ہنگتا گڑھ توڑ ہنکار، ساچی سنگتا لئے ملائیا۔ نام رنگن چاڑھے آپ نرنکار، کلیاں چولا دئے
بدلائیا۔ غریب زائیاں کر پیار، شاہ سلطاناں خاک رلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا پردھ رکھائیا۔

★ ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی میگھ سنگھ دے گھر (پریم سنگھ دے گھر) پنڈ کلا ★

راج جوگ سچ دھار، ہر ہر آپ چلائیا۔ لوک پرلوک کھیل اپار، مات لوک وچی ودھائیا۔ سچ سلوک سہج ڈھنکار، شبد اناد آپ
الائیا۔ اکادھ بودھ بھیو نیار، سنت سادھ بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت جگیشر آپ اکھوائیا۔ جوگ
راج تخت سلطان، ہر ساچے تخت براجیا۔ ست وکھائے اک نشان، لوآں پُریاں پھرے بھاجیا۔ برہما وشن شو ویکھے مار دھیان، پُرکھ ابناشی
لوک مات رچیا کاجیا۔ کلجگ اتم کھیل مہان، ماجھے دیس سازن سازیا۔ جھوٹھی میٹے آپ دکان، پرگٹ ہوئے غریب نوازیا۔ چار ورنان
دیوے گیان، اوچ نیچ رکھنہارا لاجیا۔ گرمکھ ساچے سچ پچھان، ساچا ساچی لائے آوازیا۔ بخشنہارا بخشے ساچا دان، جوتی جوت سروپ
ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، گرمکھ چڑھائے نام سچے جہازیا۔

★ ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی جگندر سنگھ دے گھر پنڈ کلا ★

گھر سجن شوہ پایا، شہنشاہ مہربان۔ اپنا سالو آپ رنگایا، رنگن نام اک مہان۔ دین دیال دیا کمایا، بال انجانے بنائے چتر سجان۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیوے پین کھان۔ دیونہارا ہر داتار، جیو جنت ابھاریئن۔ گھر گھر مندر کھیل نرنکار،
نرگن جوت نور اجیاریئن۔ ہرجن ساچے لائے پار، منجھدھار نہ کوئی ڈبائین۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در

سُہائین۔ در سُہاوا سگلا سنگ، نردھن دھرن دھرت دھول سُہائیندا۔ ہرجن میلا آپے کر، ورنی برنی لیکھ لیکھائیندا۔ ست ستوادی دیوے ور، چار ورنناں بھہ چُکائیندا۔ تن مالا پائے نام ہر، من منکا آپ پھرائیندا۔ جو جن چرن سرن سرنائی گیا پڑ، پڑھ لیکھا مستک بٹھ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ سُہائے اپنا گھر، آپے بنک وکھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگتن بھاگ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔

★ ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ یکرمی گندن سنگھ دے گھر پنڈ کلا ★

ہر ستگر ست ستوادیا، ست سرُپ سہائے۔ کھیلے کھیل آد جُگادیا، جُگا جُگتر ناؤں دھرائے۔ پائے سار برہم برہمادیا، پاربرہم ہر بھيو نہ آئے۔ گرمکھ ساجن آپے لادھیا، لکھ چوراسی پھول وکھائے۔ دُھر دیبان ایکا وادیا، جن بھگت دوارے در در پھیرا پائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلے سہج سُبھائے۔ ہرجن میلنہار ہر، ہری ہر ہر ناؤں دھرائیندا۔ آپ وکھائے اپنا در، گھر ساچا اک سُہائیندا۔ بھچھیا پائے نام ور، آتم جھولی آپ بھرائیندا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، رُپ انوپ آپ وٹائیندا۔ آپے لائے اپنے لڑ، انگیکار آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ سجن سجن گرمکھ ویکھ وکھائیندا۔

★ ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ یکرمی رُوڑ سنگھ دے گھر پنڈ کلا ضلع امرتسر ★

کایا کپڑ رُپ تن شنکار، تھر کوئی رہن نہ پائیا۔ من مت بُدھ سرت نہ کوئی وچار، سرتی سرت بھوائیا۔ گیان دھیان اشنان نہ پاوے سار، بھيو ابھید بھيو چُھپائیا۔ جوگ جپ تپ ہٹھ ست ہونے حیران، تیرتھ تھ رہے گر لائیا۔ جیو جنت سادھ سنت تھ تھ، اپنا پینڈا رہے مکائیا۔ نیر ورو لے اٹھسٹھ، نام مدھانا ایکا پائیا۔ گیزنہارا اُلٹی لٹھ، چاروں کُنٹ رہیا پھرائیا۔ کلجگ اتھ ہو پرگٹ، نہکلنکا ناؤں دھرائیا۔

اک کھلائے ساچا ہٹ، چار ورنان ونج کرائیا۔ نام وست اندر گھت، سوہنگ شبد بھنڈار ورتائیا۔ نپتیاں رکھنہارا پت، پتوتتا ساچا ماہیا۔ لیکھا جانے آد آنت، آد آنت اک رگھرائیا۔ جن بھگتاں میلا ساچے کنت، ناتا تھے جگت جدائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچن لے اٹھائیا۔ ترے گن مایا جگت پساہا، پنچم بندھ بندھانیا۔ جوٹھ جھوٹھ کھیل نیارا، کام کرودھ لوبھ موہ پنج شیطانیا۔ آسا ترسنا آپ شنکارا، ہوئے ہنگتا کر پردھانیا۔ گیان ویراگ نہ کرے وچارا، دھیانی دھیان نہ کوئی لگانیا۔ آر پار نہ کوئی کنارہ، لیکھا لیکھ نہ کوئی چکانیا۔ نو ست دھواں دھارا، برہمنڈ کھنڈ کھوج کھجانیا۔ پت پرمیشر کھیل نیارا، ایش جیو بھیو چکانیا۔ جگت جگدیش ہو اُجیارا، لاشریک ناؤں دھرانیا۔ پُن صواب نہ کوئی وچارا، جگت عذاب اک نشانیا۔ کھیلے کھیل نرگن دھارا، سرگن ساچا مان وکھانیا۔ شبد اگتی اک جیکارا، سو پُرکھ نرنجن ہنگ برہم کرے پروانیا۔ ہنگتا دیوے نام بھنڈارا، گھر ساچے آپ ورتانیا۔ ستگر ساچا بول جیکارا، کرے کھیل سری بھگوانیا۔ نہکنک نرنائن اوتارا، گرمکھاں بیڑا پار کرائے والی دو جہانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، درگاہ ساچی سچکھنڈ دوارے دیونہار ساچا مانیا۔

★ ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی سکھدیو سنگھ دے گھر پنڈ کلا ★

الکھ اگم ایک ایکنکار، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ ست پُرکھ نرنجن کھیل اپار، نرگن نور جوت رُشنائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ نواسی اُچ اٹل محل مینار، تھر گھر بیٹھا آسن لائیا۔ اک اکلا کھیل اپار، عقل کل آپ ورتائیا۔ سچ تخت بیٹھ سچی سرکار، سچ سلطان ناؤں دھرائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدار، دھر فرمانا حکم جنائیا۔ اپنے مندر ہو تیار، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیا۔ ساچی بھکھیا پاوے پاونہار، اپنی جھولی آپ بھرائیا۔ سری بھگوان ہر داتار، نرگن دھار نرور وڈی وڈیائیا۔ مورت اکال ساچی کار، اجونی ریت رہیا کرائیا۔ سو پُرکھ نرنجن کرنہار، ہر وڈ داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھار اپنی آپ بندھائیا۔ نرگن داتا ہر نرنکار، عقل کلا اکھوائیندا۔ ساچے مندر بیٹھ دوار، بنک دوار آپ سہائیندا۔ آد نرنجن جوت اُجیار، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ سچکھنڈ نواسی بے عیب پروردگار، پاربرہم

ناؤں دھرائیندا۔ راج جوگ سچّی سرکار، گھر ساچے آپ کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلّا سچ محلہ، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ سچ محلہ نرگن دھار، پرہہ ابناشی آپ اُپائیا۔ سِری بھگوان میت مُرار، گھر بیٹھا سوہا پائیا۔ کرے کھیل اپر اپار، اپر اپار وڈّی وڈّیا۔ اپنا کرے آپ وبار، آپے سگن منائیا۔ آپے ناری کنت بہتار، آپے سیج ہنڈھائیا۔ سْت دلارا کر تیار، شبدی ناؤں دھرائیا۔ سیوک لائے ساچی کار، کرنی کرتا حُکم سُنائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں محل اُسار، گگن پاتالا ویکھ وکھائیا۔ کر پرکاش رو سس ستار، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ اپنا انگ کریا انگیکار، وشنوں اپنی ونڈ ونڈائیا۔ برہما کولا کریا باہر، روپ انوپ آپ درسائیا۔ سنگت میلا ہر گِردھار، بھولے ناتھ آپ اُٹھائیا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، ایکات سمائیا۔ پنچم میتا ہو تیار، کرے سچ گُرمائیا۔ ایک شبدا ناد دُھنکار، دُھن انادی آپ سُنائیا۔ برہم برہمادی کر تیار، ساچا گھاڑن آپ گھڑائیا۔ سمرتھ پُرکھ کھیل اپار، مہا اکٹھ کتھی نہ جائیا۔ آپ چلائے اپنا رتھ رتھوہی ہو تیار، لوک مات دھرائیا۔ دھرنی دھرت دھول کر آکار، جل پنہ آپ کُکائیا۔ نو نو ونڈ اپر اپار، ست ست کھوج کُھجائیا۔ گاوت گائے گیت آپ نرنکار، نرگن ڈھولا آپ سُنائیا۔ برہما ویتا کر اُجیار، چار وید کرے پڑھائیا۔ ونڈے ونڈ سرجنہار، ورہنڈی کھیل کھلائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن میل ملائی۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناش، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیندا۔ من مت بُدھ کر پرکاش، میل ملائے اپ تیج وائے پرتھی اکاس، تتو تتاں جوڑ جُڑائیندا۔ جوت نرنجن کر پرکاش، اندھ اندھیرا ربیا وناس، گگن گگنتر آپ سہائیندا۔ پون چلائے اک سواس، ساچے منڈل پاوے راس، دُھن انحد تال وجائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا میل ملائیندا۔ ساچا میلا ہر بھگوان، نرگن سرگن آپ ملائی۔ آتم برہم کر دھیان، اپنی رچن وکھائیا۔ سرتی سرت سرت گیان، سورپیر جنائیا۔ اک وکھائے سچ نشان، گھر گھر وچ آپ جھلائی۔ ساچے مندر بیٹھ مکان، دسم دواری کھوج کھوجائیا۔ آتم سیجا کر پردھان، بیٹھا ناؤں دھرائیا۔ آد جُگادی نگہبان، نہ مرے نہ جائیا۔ جن بھگتاں کرے آپ پچھان، اپنی بوجھ آپ بُجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لے ترائیا۔ ہرجن ساچے تارنہارا، ایک ایکنکارا آپ اکھوائیندا۔ سنتن میلا وچ سنسارا، گھر ساچے میل ملائیندا۔ بھگتن دیوے ست بھنڈارا، اک ورتارا آپ اکھوائیندا۔ اپنا نام بول جیکارا، لوک مات آپ سُنائیندا۔ منگن نہ جائے کیسے

دوارا، دوسر سنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ جگا جگنتر ساچی کارا، ستگر پورا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات ویس دھرائیندا۔ لوک مات ہر اوترا، گرمت گر ناؤں دھرائیا۔ اپنا کھیل آپے کرا، کرنہار بے پرواہیا۔ آپے پُرکھ ناری نعرا، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستجگ تریتا دواپر لیکھا اپنا گیا سمجھائیا۔ ہر لیکھا بلوان، ہر ہنگتا آپ درڑائیندا۔ ہر سنتن دیوے برہم گیان، آتم آتر میل ملائیندا۔ گرمکھ بنائے چتر سُبجان، دئی دویتی میٹ مٹائیندا۔ گرمکھاں دیوے اک گیان، ایک نام جپائیندا۔ ایک مندر سچ مکان، ایک ایشٹ وکھائیندا۔ داتا دانی سری بھگوان، نرگن نرگن روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ جگ جگ کھیل کھلندڑا، پرم پُرکھ کرتار۔ گرمکھ ساچے میل ملندڑا، دیوے درس اکم اپار۔ نیتر نین اک کھلندڑا، نرگن نور جوت اجیار۔ گھر چوتھے میل ملندڑا، میلا کنت بہتار۔ پنچم راگ اک سُنندڑا، آپے گائے گاونہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ کرے کرائے اپنی کار۔ کرن کراونہار ہر مہربان، پرم پُرکھ اکھوایا۔ گرمکھ دیوے ساچا دان، سچ بھندارا آپ ورتایا۔ بھگتن بھگتی اک گیان، ایک راہ وکھایا۔ سنتن اندر ہو پردھان، آپ اپنا پردہ لاپیا۔ گرمکھ میلا دو جہان، گھر گھر وچ لئی ملایا۔ گرمکھ ساچا چتر سُبجان، گرمکھ جوڑ جڑایا۔ جگا جگنتر کھیل مہان، پُرکھ ابناشی کھیل کھلایا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، نہکلنکا ناؤں رکھایا۔ نو کھنڈ پرتھی دیوے اک گیان، چار ورن ایک مارگ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در کھلایا۔ پُرکھ ابناشی ٹھانڈا سینا، ست ست وڈی وڈیائیا۔ گرمکھ اپنے جیہا کیتا، لوک مات وچی ودھائیا۔ بھگتن میلا پنت پنتا، پاربرہم سچی سرنائیا۔ سنتن وکھائے ساچی ریتا، آتم آتر اک لو لائیا۔ گرمکھاں رنگ لائے ہست کیتا، اوچ نیچ نہ کوئی جنائیا۔ گرمکھ ویکھے دھام انڈیٹھا، گھر مندر رہیا سہائیا۔ ہرجن نام ندھانا ایک پیتا، بھر پیالہ اک پیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ہر اپنا ویس دھرائیا۔ سو پُرکھ نرنجن سرجنہارا، ہر ہر ناؤں دھرائیندا۔ گرمکھ گولے اوتارا، ستگر اپنا ویس وٹائیندا۔ بھگتاں دیوے نام ادھارا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ سنتن میلا سچ دربارا، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ گرمکھ ساچن اترے پارا، ہر ساچا پار کرائیندا۔ گرمکھ نیتر لوچن درشن پائن گھر سوہے بنک دوارا، گھر مندر میل ملائیندا۔ ہرجن ویکھے سرجنہارا، سر سر رزق سبائیندا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ نرگن دھار پُرکھ کرتار، سرگن وچ
 ٹکائیا۔ سرگن دیپک کر اُجیار، نرگن کرے رُشنائیا۔ نرگن رُپ اگم اپار، نہ مرے نہ جائیا۔ سرگن ساچا بھر بھنڈار، ساچی وست اک اُچائیا
 - لوک مات لے اوتار، اپنا ناؤں وڈیائیا۔ ناؤں نرنکار بول جیکار، ساچے شبد کرے پڑھائیا۔ تریا ناد اک ستار، ہر اپنی آپ وجائیا۔ آپے
 اندر آپے باہر، گپت ظاہر آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم کھیل کھلائیا۔ کلجگ اتم ہر سُلطانا،
 ستگر ناؤں دھرائیندا۔ پُرکھ ابناشی والی دو جہانا، لوک مات پھیرا پائیندا۔ چترُپج کھیل مہانا، آد شکت رنگ رنگائیندا۔ ایشٹ دیو نمو گر
 آپ اکھوانا، واستک اپنا ناؤں دھرائیندا۔ بودھ آگادھ کھیل مہانا، شبد انادی ناد ستار وجائیندا۔ دُھن اگتی اک ترانہ، آپ اپنا آپ
 دھرائیندا۔ کلجگ اتم ہو پردھانا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگتاں بٹھے ساچا گانا، نام تندن ہتھ اٹھائیندا۔ اک وکھائے سچ مکانا، گھر
 گھر وچ میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لے ور، ور داتا آپ ہو جائیندا۔ گرمکھ سجن ہر ہر
 وریا، گر ستگر وڈ وڈیائیا۔ ہرجن ساچا گھارن گھڑیا، سمرتھ پُرکھ آپ گھڑائیا۔ اندر مندر آپے وڑیا، نرگن بیٹھا آسن لائیا۔ اپنے پوڑے آپے
 چڑھیا، سکھمن بیٹھی مکھ بھوائیا۔ ترکٹی چھٹی ٹٹا گڑھیا، گھر ساچے وجی ودھائیا۔ مان سروور امرت بھریا، کولا مکھ بھوائیا۔ انحد شبد
 انادی دُھن آپ سُنائے اپنے گھریا، تال تلواڑا آپ وجائیا۔ نرہے رُپ کدے نہ ڈریا، بھے بھیانک ہونے سہائیا۔ گرمکھ ساچن آپے پھڑیا، سرت
 شبد ملائیا۔ ترے گن مایا وچ نہ سڑیا، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار ہلکائیا۔ پنج تت نہ بنائے کوئی گڑھیا، چار دیوار نہ کوئی رکھائیا۔ اپنا اکھ
 آپے پڑھیا، نش اکھ ناؤں دھرائیا۔ جن بھگتاں لائے ساچی جڑیا، نہ سکے کوئی اکھڑائیا۔ گرمکھ ورلے آپے کھڑیا، جگ جگ اپنا رُپ وٹائیا۔
 نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑیا، کایا چولا آپ بدلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ہر بھگت دے وڈیائیا۔ بھگتن
 میتا ہر گوبند، آپ اُپائے اپنی بند، اک وکھائے سیج مہانا۔ داتا دانی گنی گھند، گر ستگر ناؤں دھرانا۔ جگا جگت سدا بخشنند، ست پُرکھ
 نرنجن وڈ مہربانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلے ساچے گھر، گھر ساچا اک وکھانا۔ گھر سچا مہربان، ہر ساچا
 آپ سہائیندا۔ گرمکھ ساچے چتر سُجان، پھڑ باہوں آپ بہائیندا۔ ایک رنگ رنگائے سری بھگوان، سارنگ دھر بھگوان بیٹھلو دس کیسے نہ

آئیندا۔ سرب جیاں دا جانی جان، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ آد جگادی نوجوان، بال بردہ نہ روپ وٹائیندا۔ سچکھنڈ وسے سری
 بھگوان، بیکنٹھ نواسی آپ اکھوائیندا۔ آپے سینتا آپے رام، آپے راون لنکا گڑھ ٹڑائیندا۔ آپے کاہنا کرشنا ہو پردھان، نام بنسری اک وجائیندا۔
 آپے نانک گوبند کھیل جہان، غریب نانے گلے لگائیندا۔ آپے چلہ تیر کمان، شبد نشانا آپ وکھائیندا۔ آپے جودھا سورپیر بلی بلوان، ول
 چھل دھاری بھیکھ وٹائیندا۔ آپے باون ہوتے نگہبان، بل اپنے رنگ رنگائیندا۔ آپے بھگتی دیوے بھگتن دان، اپنی اچھیا ساچی بھچھیا جھولی
 پائیندا۔ آپے سنتن کرائے سچ اشنان، آتم سر سروور آپ نہائیندا۔ آپے گرمکھاں دیوے اپنا مان، درگاہ ساچی دھام وکھائیندا۔ آپے گرمکھ
 ساچے ساچا بھشے چرن دھیان، چرن چرنودک مکھ چوائیندا۔ ایکنکارا کھیل مہان، نر نرنکارا آپ کرائیندا۔ نہ کوئی رسنا جہوا دسے زبان، بتی
 دند نہ کوئی وکھائیندا۔ پون سواسی نہ کوئی مسان، اگنی ہون نہ کھئے کرائیندا۔ نہ کوئی پین نہ کوئی کھان، آسا ترسنا نہ کوئی جنائیندا۔ نہ کوئی
 مندر مسجد گردوار دسے مکان، چار دیوار نہ کوئی رکھائیندا۔ چھپر چھن نہ کھیل مہان، اٹان گارا نہ کوئی لگائیندا۔ تھر گھر بیٹھ سری
 بھگوان، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ گھر وچ گھر کر پردھان، سچکھنڈ دوارا ناؤں دھرائیندا۔ نرمل دیپک اک مہان، آد نرنجن آپ جگائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا جن بھگتاں رکھے اتم ذاتا، ورن گوت نہ کوئی رکھائیندا۔ گرمکھ تیرا ساچا
 ورن، پرہ ساچا دئے وکھائیا۔ اباشی کرتا ساچی سرن، تیرا ایشٹ اک وکھائیا۔ کروڑ تیتیسا برہما وشن تیرا پانی بھرن، پیسن پیس سیو کھائیا۔
 پرہ نیتر دیوے ہرن بھرن، دوتے لوچن بند کرائیا۔ تارنہارا ترنی ترن، سمرتھ آپ اکھوائیا۔ رو سس دوس رین ڈرن بھے بھے وچ رہیا پھرائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھار اک ایکنکار، آد جگادی لے اوتار، ہرجن ساچے لئے ابھار، بھگت سنت ہر لائے
 پار، گرمکھ گرسکھ آپ لیائے چرن دوار، مٹمکھاں دئے سزائیا۔ مٹمکھ بندک دُشت ڈراچار، ہرجن ہر ہر آپ بھلایا۔ ایکا وسریا نام کرتار،
 رسنا جہوا ہوئی ہلکایا۔ من مت نال رلی کُڑیار، جھوٹھے دھندے مات لگایا۔ پنج تت وکارا کرے پیار، ساچا رنگ نہ کوئی چڑھایا۔ نو در ہوتے
 سدا خوار، دسواں در نہ کوئی گھلایا۔ آسا ترسنا رہی ونکار، ہوئے ہنگتا جوین اک ہنڈھایا۔ ملیا میل نہ میت مُرار، مایا بندھن نہ کوئی
 تڑایا۔ کایا بنیا گڑھ ہنکار، ہر کا روپ نظر نہ آیا۔ ترے گن مایا سڑیا ہویا خوار، سانتک ست نہ کوئی ورتایا۔ مورکھ موڑ نار وبھچار، ہر

ہر کنت نہ کوئی بندھایا۔ لکھ چوراسی مارے مارے مار، مارنہارا دس نہ آیا۔ بھگت وچھل آپ گردھار، گرمکھ ساجن لئے ترایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا ایک گھر، گھر سہنجنا اک دکھایا۔ گھر سہنجنا پڑکھ بدھات، ایک رنگ رنگائیا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، سورج چن نہ کوئی چڑھائیا۔ آد جگادی اک پرہات، ایک رت دکھائیا۔ بیٹھا رہے اک اکانت، آپ اپنا آسن لائیا۔ کھیلے کھیل بؤہ بدھ بھانت، وڈ داتا بے پرواہیا۔ نہ کوئی پت نہ کوئی مات، ساک سین نہ کوئی جنائیا۔ اپنی رکھ اتم ذات، ذات اذاتی میٹ مٹائیا۔ شبہ اگمی ساچی گاتھ، نرگن سرگن آپ سنائیا۔ آپے جانے پوجا پاٹھ، اپنے نام کرے پڑھائیا۔ جگ جگ پار کنارہ ویکھے گھاٹ، پتن ملے سہج سبھائیا۔ کلجگ اتم کوڑ کڑیارا مارے ٹھاٹھ، چار کنت لہر لہرائیا۔ کھیلے کھیل تریلوکی ناتھ، چوڈاں لوک وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نرگن سرگن ویس کر، ہرجن جن ہر ہر ہر رنگ رنگائیا۔

★ ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی دلپ سنگھ دے گھر پنڈ کلا امرتسر ★

گر گرمکھ بخشے چرن پیار، ہر ستگر وڈ وڈیائیا۔ ساچا ناد ناد دھنکار، انحد تال آپ وجائیا۔ جوت نرنجن دیپ اُجیار، دیا باقی ایک ایک ڈگمگائیا۔ بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھار، نہجہر جھرنا کول جھرائیا۔ شبہ اگمی ساچی دھار، نہج اتم آپ دکھائیا۔ سرت سوانی لئے اُبھار، ترے گن مایا پردہ لاپیا۔ گر گر میت کر پیار، اپنے رنگ رنگائیا۔ بجر کپائی توڑ کواڑ، گھر مندر دے دکھائیا۔ مندر سوہے بنک دوار، نرگن داتا آپ بنائیا۔ ساچی سیجا کھیل اپار، اتم اتر آپ وچھائیا۔ اُپر بیٹھ میت مرار، گرمکھ ساجن راہ تکائیا۔ گر شبہ وڈ بلکار، کھچی آئے واہو داہیا۔ دوہاں وچولا نر نرنکار، نرگن سرگن سرگن نرگن روپ وٹائیا۔ پایا ور ہر کنت بہتار، گرمکھ گھر گھر وچ خوشی منائیا۔ سوہاوتی ہوئی نار، کنت سہاگی اک بندھائیا۔ وچھڑ نہ جائے وچ سنسار، دو جہان سکلا سنگ رکھائیا۔ آد جگادی پڑکھ ابناشی ایک گر اوتار، جگ جگ ہر بھگت ہر سنت ہرجن گریسکھ گرمکھ ساجن لئے ترائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم کھیل کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔

★ ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی گرمکھ سنگھ دے گھر پنڈ کلا ضلع امرتسر ★

کال دیال پُکھ کرتار، مہاکال روپ وٹائیا۔ وسنہارا سچ سچ دهرمسال، گھر سہنجنا اک اپائیا۔ لیکھا جانے پنج تت کایا ماٹی کھال، جیاں جنتاں ویکھ وکھائیا۔ گرمکھاں کرے آپ سنہال، منمکھاں دئے سزائیا۔ کلجگ سادھ سنت ہونے بے حال، پتا پوت نہ کوئی وڈیائیا۔ اپنی گھال گئے گھال، تھکے ماندے روون مارن دھائیا۔ کوئی نہ ملے سچ دلال، بیڑا بنے دیوے لائیا۔ پھل نہ دسے کیسے ڈال، پھل پھلواری نہ کوئی مہکائیا۔ ترے گن مایا نہ تٹا جنجال، تن پنجر دئے ڈبائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ نام ونج جھوٹھ ونجارا، کلجگ جیو ورتائیندا۔ ہر پن کوئی نہ دیوے سچ بھنڈارا، ساچا رنگ نہ کوئی چڑھائیندا۔ جگت ترسنا گڑھ ہنکارا، پنج تت وکارا وچ وسائیندا۔ نام رتن امولک ہیرا اک پیارا، گر ستگر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرمکھ ورا بنے مات ونجارا، ایکا ونج اک کرائیندا۔ کھائے کھٹے وچ سنسارا، لہنا دینا مول مکائیندا۔ من مت مایا ممتا رہی جھکھ مارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیو کھلائیندا۔ بھیکھ پکھنڈی جگت سادھ، شبد ڈوری تند بندھائیا۔ آپے بخشے بخشنہارا اپرادھ، پاپی پنت لے ترائیا۔ پتا پوت لیکھا جانے واد وواد، پورب لہنا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، اجونی جون دئے کٹائیا۔ جونی چھٹے ناتا تھے، پنج تت ہونے بند خلاصیا۔ پھڑ پھڑ کئے منائے رٹھے، لکیا رہن نہ دیوے کیسے گٹھے، وڈ داتا شاہو شباشیا۔ بنھے ایکا مٹھے پار کنارے سٹے، سہائے ساچی رتے، رنگ رنگائے پرتھی اکاسیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے کھیل گھنک پُر واسیا۔

★ ۲۷ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی بھائی نرین سنگھ دے گھر پنڈ کنگ ضلع امرتسر ★

گرمکھ اٹھے نوجوان، ستگر پورا آپ اٹھائیندا۔ ہتھ پھڑائے نام نشان، دو جہاناں آپ جھلائیندا۔ داتا دانی گئی ندھان، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ آتم آتر برہم گیان، پاربرہم سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے آپ جگائیندا۔ گرمکھ

سچا سُر پیر، ہر ساچا آپ اُپائیندا۔ ایک دیوے ساچا تیر، رسنا چلہ آپ چڑھائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پینڈاں جائے چیر، سچکھنڈ دوارا اک وکھائیندا۔ آپے چوٹی چاڑھے پھڑا خیر، نرگن اپنی دیا کھائیندا۔ لیکھا جانے شاہ حقیر، پیرن پیر بھیو نہ آئیندا۔ ترے گن مایا کٹ زنجیر، شبہ ڈوری نال بندھائیندا۔ دُئی دویتی ہوئے ہنگتا کٹ کٹ پیر، امرت آتم ساچا جام پیندیندا۔ سیس بندھائے ساچا چیر، گر گوہند لیکھ لکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن سویا اک اُٹھائیندا۔ گرُمکھ ساچا ساکھیات، ہر پُرکھ نرنجن آپ بنائیندا۔ ایکا بخشے ساچی دات، چرن پریتی سچ وکھائیندا۔ ایتھ اونھ پُچھے وات، لوک مات آپ وڈیائیندا۔ بھیو نہ پائے کائنات، لکھ چوراسی مُکھ بھوائیندا۔ سورا سرہنگ سگلا ساتھ، اپنا آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا میلا آپ ملائیندا۔ گرُمکھ ساچا اُٹھیا، ہر سجن آپ اُٹھائے۔ پُرکھ اباشی ایکا اُٹھیا، پھڑا ہسوں گلے لگائے۔ امرت دیوے ساچا گھٹیا، سر سروور اک وکھائے۔ ہر کا ناتا کدے نہ اُٹھیا، نہ کوئی توڑے توڑ اُٹھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پوت سپوتا دئے سمجھائے۔ ناتا توڑے جگت سنسار، سو پُرکھ نرنجن دیا کھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ساچی کار، جگ جگ آپ کرائیندا۔ ایک ایکنکارا کھیل اپار، نرگن دھارا آپ چلائیندا۔ پُرکھ اباشی میت مُرار، گھر ساچا بنک سہائیندا۔ سری بھگوان سانجھا یار، سگلا سنگ نبھائیندا۔ پارہم پرہ بھیو نیار، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ دوار، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ اک اکلا نرکار، نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈار، تھر گھر واسی ویس وٹائیندا۔ آپے پُرکھ آپے نار، ناری کنت رُپ وٹائیندا۔ سٹ انادی شبہ ادھار، شبہی شبہ اُپجائیندا۔ آپے کرے اگتی کار، اپنا انگن آپ سہائیندا۔ دیپک جوتی کر اُجیار، کھلا پاتی ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ دوارا اک سہائیندا۔ سچ دوارا ہر سہنجنا، پر پُرکھ وڈیائیا۔ جوت جگائے آد نرنجنا، نرگن داتا بے پرواہیا۔ سچ سنگھاسن بہ بہ سجن، شاہو بھوپ ناؤں دھرائیا۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا، اباشی پُرکھ آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتائیا۔ اپنی کل آپے دھار، اپنی دیا کھائیندا۔ نرگن نرگن کر پیار، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ نرگن کنت نرگن نار، نرگن سنگ نبھائیندا۔ نرگن محل نرگن اٹار، نرگن دیا باقی آپ جگائیندا۔ نرگن شاہ نرگن سلطان، نرگن چوہدار اکھوائیندا۔ نرگن شبہ اگتی دھار، نرگن اپنا آپ اُپجائیندا۔ نرگن کرے ساچی کار، کرنی کرتا

ناؤں رکھائیندا۔ آپ اپنا کر پیار، آپ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ وشن برہما شو کر تیار، ترے ترے کھیل کھلائیںدا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، پنج
 ت میل ملائیںدا۔ لکھ چوراسی تن شنکار، ساچا گڑھ سہائیندا۔ من مت بڈھ دئے ادھار، آنتر آتم بوجھ بھجائیندا۔ نو دوارے کھول کوڑ،
 اپنا رس وکھائیندا۔ گھر وچ کر کھیل اپار، ساچا مندر آپ اُچھائیندا۔ شبد ناد سچے ڈھنکار، انحد ساچا تال وجائیندا۔ اپنا روپ کر پیار،
 برہم برہم ناؤں دھرائیندا۔ پون سواسی بھر بھنڈار، دوس رین چلائیندا۔ شاہو شاباش کھیل نیار، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا، آپ اپنا کھیل کھلائیںدا۔ نرگن سرگن ساچی دھار، لوک مات اُچھائیا۔ پُرکھ انبانشی
 کھیل اپار، آپ اپنی رچن رچائیا۔ لکھ چوراسی کر تیار، برہما وشن شو کری کڑمائیا۔ ساچا میت میت مُرار، آپ اپنی کھیل کھلائی۔ آپے بنے
 گر اوتار، ہر ستگر ناؤں دھرائیا۔ بھگت وچھل کھیل نرنکار، ہر سنتن میل ملائی۔ ستجگ ساچے پاوے سار، بل باؤن بھیکھ وٹائی۔
 تریتا تیرا کرے ادھار، راما راون دہسر گھائی۔ دواپر تیرا ویکھ شنکار، کاہنا بنسری اک وجائیا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکار، غریب نہانے گلے
 لگائیا۔ کلجگ تیرا کوڑ پَسار، چاروں کُنٹ ایکا ڈنک رہیا وجائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کر پیار، کالا سوُسا اک وکھائیا۔ سنگ محمد چار یار، چار
 یاری متا پکائیا۔ اللہ رانی ہو تیار، نیتر نین رہی مٹکائیا۔ چاروں کُنٹ کرے خوار، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ ورنان برنن ہاباکار، ساچی
 سرن نہ کوئی سرنائیا۔ دھرنی رووے زارو زار، نیتر نیناں نیر وبائیا۔ سنت سجن ہونے خوار، گھر ملے نہ ساچا ماہیا۔ پُرکھ انبانشی کرپا دھار،
 اپنی کل آپ ورتائیا۔ پنج تت کر پیار، نرگن جوت کری رُشنائیا۔ نانک میلا وچ سنسار، نرگن سرگن کھیل کھلائی۔ شبد اگمی ایکا ایکنکار،
 نام ست کرے پڑھائیا۔ چار ورن سوہن اک دوار، ایکا سکھیا سکھ سمجھائیا۔ کھتری برہمن شوڈر ویش نہ کوئی وچار، ایکا رنگ رنگائیا۔
 انگد کریا انگیکار، آپ اپنے انگ سمائیا۔ امرداس داس کرتار، سیوک سیوا سچ کرائیا۔ رام داس بھر بھنڈار، سر سروور اک نہائیا۔ ارجن
 میتا کھیل پیار، بودھ اکادھ شبد جنائیا۔ ساچا گرو گرو کر تیار، گرو گرتھ اک سمجھائیا۔ جوتی نور ہر کرتار، ہرگوبند دئے وڈیائیا۔ ہررائے
 میلا وچ سنسار، ہرکشنا وچے ودھائیا۔ تیغ بہادر وڈ بلکار، نام تیغ ہتھ اٹھائیا۔ غریب نہانیاں دیوے آدر آپ اپنا آپے وار، آپ اپنا سنگ
 نہائیا۔ سٹ دلارا پُرکھ اکال، ایکا ایک ایک اٹھائیا۔ گوبند سورا ساچا لال، سنگھ روپ آپ وٹائیا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، تن گاترے اک

لٹکائیا۔ برہمنڈاں مارنہارا مار، لوک مات ویس دھرائیا۔ جیرج انڈاں پاوے سار، اُتبھج سیبج کھیل نہ رائیا۔ راج راجاناں کرے خوَار، شاہ
 سُلطاناں خاک ملائیا۔ غریب نہانے لائے پار، آپ اپنی گود اُٹھائیا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار، ساچا کھنڈا وچ پھرائیا۔ پنچم میتا پنچ پیار، پنچم
 پنچ کرے کُرمائیا۔ دیوے ور سچّی سرکار، گُرمکھ ساچے آپ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا رنگن نام رنگائیا۔
 امرت نام ست بہنڈارا، گُرم ت گُرم آپ ورتایا۔ چار ورنان وکھائے اک دوارا، آپے منگن منگ منگایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ گُرم گوبند سنگھ سُرپر، شستردھاری وڈ وڈیائیا۔ چار ورنان پائی اک زنجیر، کٹی ہوئے پیڑ، دُئی دوتی رہن
 نہ پائیا۔ لیکھا جانے شاہ فقیر، شبد نیرالا پھڑیا تیر، تکھی مکھی ہتھ اُٹھائیا۔ آپے کٹنہارا بھیر، آپے بٹھے ساچی پیڑ، آپ اپنا ویس دھرائیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے بھانے آپ رکھائیا۔ ہر بھانا بلوان، گُرم سترگر آپ سمجھائیندا۔ آپے چھڈے جگت مکان،
 پُری اند تجائیندا۔ آپے ویکھے مار دھیان، گُرمی چمکُور آپ سہائیندا۔ آپے سورا نوجوان، آپ اپنا کھیل کھلاییندا۔ آپے پوت سپوتا دیوے
 دان، ساچی بھیتا آپ وکھائیندا۔ آپے کھیوٹ کھیٹا گُن ندھان، گُنوتتا کھیل کھلاییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سیس
 جگدیش آپ وٹائیندا۔ سیس جگدیش گُرم گوبند، ایکا رنگ رنگایا۔ گُرمکھاں میٹے سگلی چند، آپ اپنا درس دکھایا۔ داتا دانی گنی گہند،
 گہر گمبھیر بھيو نہ رایا۔ گُرمکھ بنایا اپنی بند، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ----- پنچم میلا
 آپ کراونا، پنچم ویکھے تھاوں تھائیا۔ ساچا مارگ ساچے لاونا، لوک مات کرے رُشنائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی ایکا ڈنک وجاونا، واہ واہ گُرم وڈی
 وڈیائیا۔ راج راجاناں شاہ سُلطاناں آپ اُٹھاونا، سویا کوئی رہن نہ پائیا۔ سیس تاج اپنا پھیر آپ ٹکاونا، جو گُرمکھ تیرے سیس گیا ٹکائیا۔
 ساچی سیکھی سیوا لاونا، لوک مات رہیا سمجھائیا۔ اگنی سیکھاں نال رلاونا، چووی مگھر وچی ودھائیا۔ پہلی چیت پرہ اپنے انگ لگاونا،
 والی بند دئے اُٹھائیا۔ سنگھ سنگت تیرا پچھلا لیکھا پرہ ساچے آپ مُکاونا، اپنا مُکٹ آپے لئے اُٹھائیا۔ آگے مارگ ساچا اک وکھاونا، پچھلی
 میٹے لگی شاپیا۔ ساچا دامن اک پھڑاونا، پلو چھٹ کدے نہ جائیا۔ کلجگ میٹے پاپی راونا، گُرمکھ تیرے نام تلوار اک چلائیا۔ آپے بنے
 دُھردرگاہی ساچا ضامنا، بھل رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کیتی بھل نہ جائیا۔ گُرمی چمکُور داتا تاج، ہر

ساچے سپس ٹکایا۔ کلجگ اتم کھیلے کھیل دیس ماجھ، پُرکھ ابناشی ویس وٹایا۔ نرگن سرگن سازن ساز، وید کتیب بھیو نہ آیا۔ ایکنکارے
 رچیا اپنا کاج، اپنا دوس آپ سہایا۔ گرمکھاں گھر گھر در در ستیاں مارے اک آواز، گرمکھ سوئے رہیا اٹھایا۔ پنچم مکھی بنیا تاج، جگت
 دکھی لئے تجایا۔ اتم کرے ککھی وچ سنسار، ماتا جننی جس جن ساچا جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پچھلا دتا آگے
 لیون آیا۔ اٹھ سیکھ ہر آپ اٹھئے، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیا۔ گوہند ہر ہر ناؤں دھرائے، ہر گوہند روپ سہائیا۔ سنگھ سنگھ ہر پھیرا
 پائے، سنگھ سنگھ وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ گرمکھ اٹھنا
 کلجگ جاک، ہر ستگر آپ جگائیندا۔ پُرکھ ابناشی ہتھ پکڑے واگ، چاروں کٹ آپ پھرائیندا۔ جنم جنم دے دھوئے داغ، پچھلا کرم
 چکائیندا۔ جگت ترسنا بھجے آگ، دئی دوتی پھند کٹائیندا۔ ترے گن مایا نہ ڈسے ڈسنی ناگ، آسا ترسنا وچ سہائیندا۔ اک اُچائے ساچا
 راگ، اندر مندر کھوج کھجائیندا۔ ویکھنہارا ہر برہما گرمکھ کایا گڑھ سہائیندا۔ کھیلے کھیل جگاد آد، آد جگادی ناؤں دھرائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا سنگ آپ رکھائیندا۔ گرسکھ تیرا سیج وبارا، ہر پُرکھ نرنجن دئے کرائیا۔ گر گوہند بنایا سیج ڈلارا،
 اتم لیکھا لیکھے لائیا۔ کلجگ ڈھنیا پار کنارہ، ساچی نیا ہر چلائییا۔ گرمکھاں وکھائے اک کنارہ، منجھدھارا نہ کوئی زڑھائیا۔ سرسے تیرا کر
 پیارا، تیرا تیرے لئے اٹھائیا۔ کھچ لیاے چرن دوارا، جو جن بیٹھے راہ تکائیا۔ پرگٹ ہویا شاہ آسوارا، نیلا نیلی دھاروں پار کرائیا۔ سولان کلیاں
 تن شنکارا، نرگن سرگن ویس وٹایا۔ پاربرہم پرہہ گر کرتارا، کرنیہارا آپ اکھوائیا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، تکھی دیوے دھار رکھائیا۔ کلغی
 توڑا سپس دستارا، جوتی جوڑا میل ملائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے ور، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔
 گرمکھ اٹھے ہرجن میت، ست پُرکھ نرنجن آپ اٹھائیندا۔ پُرکھ اکال دین دیال اک سُنائے سہاگی گیت، نش اکھڑ وکھڑ آپ پڑھائیندا۔ جگا
 جگنتر ساچی ریت، لوک مات آپ چلائییندا۔ کرے کرائے پت پت پت، پت آپ ترائیندا۔ گرمکھ میلے نہ دیہرا نہ مندر مسیت، در گھر ساچے
 درس دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نہکلنک آد نرنجن، ابناشی کرتا وڈ
 وڈیائییا۔ گرمکھاں ملے ساچا سجن، گرمکھ ساچے لئے جگائیا۔ چرن دھوڑ کرائے ایکا مجن، بنک دوارا اک وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، سینگھ سینگھ ہر سنگت سنگ رکھائیا۔ سینگھ سنگت سینگھ ساچا وریا، سگلا سنگ رکھایا۔ کایا رنگت رنگ ایک چڑھیا، اتر کدے نہ جایا۔ ایک اکھر نرگن روپ پُرکھ اکال گر گوبند پڑھیا، گرُمکھاں ربیا پڑھایا۔ تیر کمان سچ نشان ہتھ وچ پھڑیا، نیر نیناں دس نہ آیا۔ توڑنہارا ہنکاری گڑھیا، اگنی ہون کدے نہ سڑیا، جگ جگ اپنا بل رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرُمکھ اٹھائے ساچے گھر، دیونہارا ساچا وریا۔ گرُمکھ اٹھ سچ دربار، ہر ساچا تخت سہائیندا۔ جگے جوت اک نرنکار، دوسر روپ نہ کوئی وکھائیندا۔ ایک گر اوتار، ایک پوجس پوج پُجائیندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ نہ کوئی وچار، جل دھارا نہ کوئی نہائیندا۔ جنگل جوہ نہ وکھائے کوئی پہاڑ، ڈونگھی گندر نہ آسن لائیندا۔ کر کریا جائے تار، ستگر پورا سو اکھوائیندا۔ پچھلا قرضہ دے اُتار، آگے ساچے راہ چلائیندا۔ تیری رکھ سیس دستار، اپنا ویس وٹائیندا۔ جھوٹھی شاہی کریا خبردار، آؤندا جاندا دس نہ آئیندا۔ جاندی واری کر گیا ادھار، اپنا لیکھا نہ کیسے سمجھائیندا۔ جو لیکھیا سو سر سے دتا ڈار، ہتھ کیسے نہ آئیندا۔ اتم کل پرگٹ ہووے کل کلکی اوتار، اپنی کلا آپ ورتائیندا۔ وسے ایک دھام نیار، سمبل نگری ناؤں دھرائیندا۔ جگمگ جوت جگے اپار، ہر مندر ڈیرہ لائیندا۔ آپے اندر آپے باہر، آپے گیت آپے ظاہر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ سرشٹ سبائی ساچا دھرم جائے ہار، ککرمی ککرم وکھائیندا۔ گردر مندر مسجد مٹھ دھیاں بھیناں کرن واپار، ساچا سر نہ کوئی نہائیندا۔ رام داس گر مارے مار، گر ارجن مکھ بھوائیندا۔ نانک نرگن دھکا دیوے مار، اپنے انگ نہ کوئی لگائیندا۔ گوبند سورا کھچ کٹار، ویلے اتم ویس وٹائیندا۔ سوہنگ بھتھا اپر اپار، اپنا چلہ تیر کمان آپ بنائیندا۔ سرب کلا سمرتھ پرگٹ ہوئے والی دو جہان، نہکلنک نرائن نر، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ گرُمکھ اٹھ ساچے لال، گر ستگر آپ اٹھائیا۔ سال اٹھونجا ربیا کنگال، پرہہ بخشے ساچی شاہیا۔ پہلوں توڑ جگت جنجال، جگت ترسنا دے مٹائیا۔ ساچا مارگ آپ وکھال، اپنی انگلی لے لگائیا۔ گر شبد وچولا بن دلال، گر گوبند ناؤں دھرائیا۔ آپ اپنے لے بھال، لکھ چوراسی پھول پھولائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، اپنا ڈنک ربیا وجائیا۔ نہکلنک ہر وجیا ڈنک، سرشٹ سبائی آپ سُنائیندا۔ آپ اٹھائے راؤ رنگ، سچ نگارہ اک وجائیندا۔ سادھاں سنناں جیاں جنتاں اتم اتر کدھے شنک، بہرم بھلیکھا سرب گوائیندا۔ گرُمکھ سہائے تیرا بنک، در درویشا پھیری پائیندا۔ جوتی جامہ بار انک، نرگن سرگن ناؤں

دھرائیندا۔ گرسکھ پار کرائے جوں جنک، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ستجگ ساچا رتھ چلائیندا۔ پہلی چیت سمت ستاراں، ہر ساچا کھیل کھلائیا۔ راج جوگ بنے سکدارا، جوگ جگیشر، بھیو نہ پائیا۔ سیس تاج سوہے دستارا، پنچم مکھی مکھ صلاحیا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان بول جیکارا، ہندو مسلم سکھ عیسائی کھتری براہمن شوڈر ویش دئے جگائیا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسارا، اپنا پردہ دُور کرائیا۔ گرمکھ ساچے دئے سہارا، آپ اپنا بل وکھائیا۔ پار وکھائے اک کنارہ، آدھ وچکار نہ کوئی ڈبائیا۔ ایکا اگی سچی سکھی سرجنہارا، والوں نیکی دھاروں تکھی آپ بنائیا۔ نو کھنڈ پرتھی آپے پیکھی، میٹ مٹائے ملا شیخی، مسائق پیر دستگیر قُطب غوث نہ کوئی وکھائیا۔ آپے جانے لیکھا دھاری کیسی، موند موندائے ویکھ وکھائیا۔ پُرکھ اکال دین دیال ساچا میلا دس دسمیشی، کلجگ دہسر دیوے گھائیا۔ لیکھا چکے گپت گنسی، برہما وشن شو نہ کوئی منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، گرمکھ ساچے آپ اٹھائیا۔ گرمکھ اٹھ ہر اٹھندڑا، جودھا سور ہر بلوان۔ گھر ساچا اک وکھندڑا، دیپک جوت جگے مہان۔ شبد راگ اک سُنندڑا، وید کتیب بھیو نہ پان۔ درگاہ ساچی دھام وکھندڑا، دھرم جھلائے سچ نشان۔ ہر نشانہ نہ کوئی میٹ مٹندڑا، لیکھا جانے زمیں اسمان۔ گگن پاتالا کھوج کھجندڑا، آپے ہوئے نگہبان۔ برہمنڈاں کھنڈاں ویس وٹندڑا، نرگن روپ سری بھگوان۔ سچکھنڈ دوارا اک سہندڑا، سچکھنڈ واسی راج راجان۔ ساچا عدل آپ کھندڑا، دیونہارا دھر فرمان۔ شبد سُنہیڑا آپ گھلندڑا، سو پُرکھ نرنجن ہو مہربان۔ رام نام آپ اکھوندڑا، آپے بنیا کرشن کابن۔ عیسیٰ موسیٰ آپے رنگ رگندڑا، آپے سنگ محمد چار یار کرے پچھان۔ آپے نانک نرگن نام ست چپندڑا، لوک مات ہو پردھان۔ آپے گرو گرتھ گر اک اکھوندڑا، دُھردرگابی سچ نشان۔ آپے گوبند گر کھنڈا ہتھ چمکندڑا آپے کھچے باہر میان۔ سنگھ روپ آپ وٹندڑا، جودھا سور بلی بلوانا۔ ساچے لیکھ آپ لیکھندڑا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹان۔ کلجگ تیرا انت بھگونت ویکھ وکھندڑا، نہکلنک گن ندھان۔ مات پت نہ کوئی اکھوندڑا، جوتی نور سری بھگوان۔ سمبل نگری دھام سہندڑا، ساڈھے تِن ہتھ اک مکان۔ پوت سپوتا برہمن گوڑا آپ اکھوندڑا، وید ویاسا کرے دھیان۔ چارے ویداں پنڈھ مکھندڑا، پُران اٹھاراں کرے پچھان۔ شاستر سمرت بھیو چُکندڑا، گیتا ویکھ گن ندھان۔ انجیل قرآناں پار کھندڑا، داتا دانی وڈ مہربان۔ کھانی بانی میل ملندڑا،

نرگن سرگن وچ جہان۔ گر گوہند ساچا گھر اک سہندڑا، اُچ محلہ ایکا ایک پچہان۔ پُرکھ اکال گلے لگندڑا، در گھر ساچے میل ہر بھگوان۔ کلجگ اتم اپنا ناؤں دھندڑا، نہکلنک نہ سکے کوئی پچہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کھیلے کھیل دو جہان۔ گرسکھ ساچے سجنّا، ہر ساچا آپ اُٹھایا۔ ہر پردہ تیرا کجنا، تیری دُرمت میل دھوایا۔ جو گھڑیا سو بھجنا، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کالی میٹے جگت لکیر، بدلنہارا آپ تقصیر، تقدیر اپنے ہتھ رکھایا۔ ایکا نین نر نرنکار، اپنا آپ اُپایا۔ رسنا گھر گھر سارے کہن، ہر کا درس کیسے نہ پایا۔ سنت سادھ مایا ممتا و ہندے و ہن، چپو چپو نام نہ کیسے لگایا۔ جوٹھا جھوٹھا تن پایا کہن، سچ سنگار نہ کوئی کرایا۔ آپ چکائے لہن دین، لہنا دینا اپنے ہتھ رکھایا۔ جن بھگتاں بنے ساک سجن سین، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ گرمکھ گر گر گھر اکٹھے بہن، گر گوہند ایہہ سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے جگایا۔ گرسکھ گر گر روپ، گر گوہند دئے گواہیا۔ گرسکھ میلا ست سرُپ، ست ست کرے کڑمائیا۔ گرمکھ اُپر جائے تھ، گر داتا بے پرواہیا۔ پورب جنم جو گئے رُٹھ، کلجگ اتم لئے ملائیا۔ جس جن جام پیایا امرت گھٹ، رس اپنا وچ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے آپ جگایا۔ جگا ونہارا آگیا، نہکلنکی جامہ دھار۔ گرمکھ ساچے ایہہ سمجھا گیا، اُٹھ ہونا خبردار۔ تیرا تیرا راہ تکا گیا، آپ اپنا پندھ نوار۔ ہر سنگت کولوں منگن آیا آگیا، سمت سولان ہندا جائے پار۔ گرمکھ گھر گھر تیرا جگے چراغیا، سرشٹ سبائی اندھ اندھیار۔ اٹھے پھر پھرے بھاگیا، گر گوہند سیوادار۔ پنچم میتا آپ آپے جاگیا، پھیر سیکھاں دئے ہلار۔ پھڑ ہنس بنائے کاگیا، مانک موتی چوگ ڈار۔ ملیا میل دھر سنجوگیا، کلجگ تیری اتم وار۔ دیوے درس ہر اموگھیا، نرگن روپ سچی سرکار۔ ہن ہویا ہر سنگت جوگیا، دوس زین کرے پیار۔ نو سو چرانوے چوکرزی جگ جو ہر ہر بھوک بھوگیا، بھسٹر ہوئے نہ اترے پار۔ نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگیا، چنتا دکھ نہ کوئی وچار۔ ہر کا بھانا چوڈاں لوک نہ کیسے روکیا، چوڈاں طبقاں کرے خواری۔ ہر شبد سچ سلوکیا، برہما وشن شو کروڑ تیتیس سُریت راجا اند گاون وارو وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے لئے اُٹھال۔ گرمکھ اُٹھیا وڈ بلوانا، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ پُرکھ ابناشی تیرا کھیل مہانا، تیرا بھیو کیسے نہ پایا۔ تیرا مندر سچ مکانا ہر بھگوانا، ہوں یاچک منگن آیا۔ کیریا کر گن ندھانا دے دے دانا،

بھچھک بھچھیا جھولی پایا۔ ایتھ اوتھ تیرا مانا تٹا ابھانا، سر امرت دئے گواہیا۔ چرن دھوڑ سچا اشنانا، جوتی چمکے کوٹن بھانا، اندھ اندھیر دئے گواہیا۔ ساچا میلا ساچے کاہنا، گھر ساچے ویکھ وکھایا۔ تیرا مندر پد نربانا، بن تیرے ہتھ کیسے نہ آیا۔ نرگن میلا سچ مکانا، ستگر نانک راہ بنایا۔ کبیرا کرے آپ پچھانا، آپ اپنے انگ لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، گرسکھاں سُن پکار، ہر نرنکار جوتی جامہ بھیکھ بھیکھ وٹایا۔ گرمکھ منگے منگ، پرہ آگے جھولی ڈاہیا۔ جگ ترسنا میٹ بھکھ ننگ، اتم ترپت اک کرائیا۔ تیرا رہے سدا سنگ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ تیرا گرمکھ لڑ پھڑندڑا، کدے نہ کرے جنگ، تیرے شبد وڈی وڈیائیا۔ تیرا نام وجے مردنگ، تریلوک بیٹھے سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھاں رہیا سمجھائیا۔ گرمکھ سُننا اپنا کٹ لا، ہر ساچا سکھ سمجھائیندا۔ ہر پرگٹ ہووے بے پرواہ، بے عیب اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سرشٹ سبائی آپ بنے ملاح، گرمکھاں بیڑا پار کرا، منکھ آدھ وچکار ڈبائیندا۔ کلجگ اتم دیون آیا سچ صلاح، ساچے مارگ آپے پائیندا۔ پکڑ اٹھائے اپنی ہتھیں آپے بانہ، کلجگ دس کیسے نہ آئیندا۔ نتھاوایاں دیون آیا سچا تھان، چرن دوارا اک وکھائیندا۔ ہر بھگتاں بنے پتا ماں، گرمکھ بال انجانے گود اٹھائیندا۔ ہرجن سٹا کوئی رہے نہ، ستگر پورا آپ جگائیندا۔ جگ جگ بھلے نہ پاندھی اپنا راہ، اپنے مارگ آپے آئیندا۔ سرشٹ سبائی تھکی ماندی دئے سوا، مایا پردہ اُپر پائیندا۔ سمت ستاراں پنتھ پنتھی دئے جگا، گوبند کون ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت دیوے ساچا ور، ایک رنگت رنگ چلؤل، نام مجیٹھی بھگت للاری آپ رنگائیندا۔

★ ۲۸ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی کرتار سنگھ دے گھر پنڈ کنگ ★

آد پُرکھ ابناش ہر بھگوان، اک اکال ایکنکاریا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل مہان، جوتی جوت نور اجیاریا۔ ست سروپی شبد نشان، تھر گھر ساچے آپ سہا رہیا۔ کھیلے کھیل والی دو جہان، بھیو ابھید بھیو چھپا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، انبھو پرکاش کرا رہیا۔ انبھو پرکاش ہر بھگوتتا، ایک در کرائیندا۔ آپے جانے آدن آنتا، دس کیسے نہ آئیندا۔ چال نرالی جگا جگنتا، جگ کرتا آپ کرائیندا۔

آپ بنائے اپنی بنتا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ اپنے در درویش بنے منگتا، اپنی جھولی آپ بھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اجوئی ریت ناؤں دھرائیندا۔ اجوئی ریت اکالا، عقل کلا اکھوائیا۔ پاربرہم پرہہ دین دیالا، دیاندھ ناؤں دھرائیا۔ وسنہارا سچ سچّی دھرمسالہ، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ آپے شاہ آپے کنگالا، راج راجاناں آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے پرواہیا۔ نرگن داتا آد نرنجن، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ آپ اپنا بنے سجن، دوسر نہ سنگ کوئی رکھائیا۔ آپ اپنا کرے مجن، سر سرور اک اُپائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک رنگ رنگائیا۔ ایک رنگ ہر کرتارا، دس کیسے نہ آئیندا۔ وسنہار نہچل دھام اُچ محل منارا، آپ اپنا گھر سُہائیندا۔ نرگن دیا باقی کر اُجیارا، سورج چن نہ کوئی چڑھائیندا۔ سچ سنگھاسن کھیل نیارا، پُرکھ ابناشی آسن لائیندا۔ گھر مندر سوہے اک دوارا، در دروازہ آپ سُہائیندا۔ تھر گھر واسی ایکنکارا، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ آپ اپنا کر پسارا، آپے ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم پرہہ میت مُرارا، سگلا سنگ آپ رکھائیندا۔ نرگن نور اگم اپارا، الکھ اگوچر بھیو نہ آئیندا۔ نرہے کھیل کرے کرتارا، بھو سیس نہ کوئی جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلا ئیندا۔ کھیلنہارا ہر سمرتھ، پاربرہم ایکنکاریا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، وڈ وڈا وڈ سیکداریا۔ اپنی مہا جانے اکتھ، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنا رہیا۔ نہ اُچے نہ جائے ڈھتھ، جنم مرن نہ کوئی وکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک وکھائے سچ محلہ، بیٹھا رہے اک اکلا، آپ اپنا گھر سُہا لیا۔ گھر سُہنجنا پُرکھ ابناشی، تھر گھر آپ سُہایا۔ نرگن نور جوت پرکاسی، دیا باقی نہ کوئی رکھایا۔ اپنی پوری کرے آسی، اپنی اچھیا بھچھیا جھولی پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا ناؤں دھرایا۔ نرگن داتا بے پرواہ، ایک رنگ سہایا۔ وسنہارا ساچے تھان، سچکھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ کرے کرائے سچ نیان، درگاہ ساچی دھام سُہایا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی مان، بہین بھائی نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی نگر نہ گران، جگت کھیڑا نہ کوئی وسایا۔ نہ کوئی پکزنہارا بانہہ، نہ مارگ دئے وکھایا۔ نہ کوئی رکھے ٹھنڈی چھان، سر ہتھ نہ کیسے ٹکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں رکھایا۔ اپنا رکھ ناؤں نرنکار، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ آپے پُرکھ آپے نار، آپ اپنی سیج سُہایا۔ آپے ناری کنت بہتار، آپے انگیکار کرایا۔ آپے منگے منگ دوار، آپے بھچھیا جھولی پایا۔ آپے کرے سچ پیار، سچ وستو سچ اُپایا۔ ست دُلارا کر اُجیارا، ہر شبیدی ناؤں

دھرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچے منگل گایا۔ در گھر ساچے ساچا گیت، پُرکھ ابناشی آپے گائیا۔ پاربرہم
 چلائی اپنی ریت، آد جُگاد ویس وٹائیا۔ وسنہارا دھام انڈیٹھ، گھر بیٹھا آسن لائیا۔ جُگا جُگنتر پنت پُنیت، پنت پاؤن ناؤں دھرائیا۔ سکھا
 سپہلا ٹھنڈا سیت، اگنی تت نہ کوئی رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در دروازہ اک گھلائییا۔ در دروازہ ہر کھول،
 سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ پُرکھ اگمڑا آپ اپنا بولے بول، شبدی ناؤں دھرائیندا۔ نرگن تولے ساچا تول، الکھ نرنجن کھیل کھلائییندا۔ ایکا
 وست رکھی کول، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رچن رچائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاربرہم پرہہ اپنا انگ کٹائیندا۔
 اپنا انگ آپے کٹ، اپنا کھیل کھلائییا۔ اپنا نؤر کر پرگٹ، نراکار ساکار رُوپ آپ ہو جائیا۔ وشنوں لیکھے لیکھے جھٹ، برہم دئے سمجھائیا۔
 برہما اُچائے اپنی رت، رکت بوند نہ کوئی وکھائیا۔ شنکر دیوے ساچی وتھ، بھولا ناتھ انگ لگائیا۔ ترے گن مایا دیوے وتھ، رجو طمو ستو
 ویس وٹائیا۔ پنچم جوڑے ساچا تت، اپ تیج وائے پرتھی آکاش ویکھ وکھائیا۔ نال رلائے بڈھ من مت، گھر ساچا بنک سہائیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن ناؤں دھرائیا۔ نرگن سرگن ناؤں رکھ، ترے گن وجے ودھائیا۔ پنچ تت پیار کر پرتکھ، لکھ
 چوراسی رچن اُپائیا۔ اپنی دھارا اندر رکھ، بیٹھا مکھ چھپائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ کرتا ناؤں دھرائیا۔ جُگ
 کرتا ہر کرنیہارا، اپنی کل ورتائیندا۔ برہما وشن شو دئے ہلارا، آپ اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ شبد اناد سچّی دھنکار، دھن آتمک آپ اُچائیندا۔
 آتم برہم کر پسارا، پاربرہم پرہہ ویس وٹائیندا۔ ایکنکارا کھیل اپارا، اونکارا کرم کھائیندا۔ آپے سب توں وسیا باہرا، گھٹ گھٹ آپے آسن
 لائیندا۔ آپے پاوے اپنی سارا، اپنا بھیو آپ گھلائییندا۔ آپے دیوے نام ہلارا، گھر ساچے آپ جھلائییندا۔ آپے اپنا بن لیکھارا، چارے مکھ
 صلاحیندا۔ آپے ونڈن ونڈ ونڈے سنسارا، نو ست آپے پھیرا پائیندا۔ آپے ویکھے جنگل جوہ اُجاڑ پھاڑا، سمنڈ ساگر آسن لائیندا۔ آپے جُگ
 جُگ ویکھے پار کنارہ، ستجگ ساچا راہ چلائییندا۔ نرہے بول اک جیکارا، ایکا نام پرگٹائیندا۔ دواپر کریا کھیل اپارا، مور مُکٹ سپس
 ٹیکائیندا۔ کلجگ رُوپ اپر اپارا، عیسیٰ موسیٰ نال رلائییندا۔ ویکھنہارا سنگ محمد چار یارا، گھر ساچا اک سہائیندا۔ آد جُگادی اک اوتارا،
 ایکا گر اکھوائیندا۔ نرگن سرگن کھیل اپارا، نرنکارا آپ کرائیندا۔ پنچ تت میلا کنت بہتارا، ساچی ناری ناؤں دھرائیندا۔ نانک نر ہر ہو

اُجیارا، دیا باقی ڈگمگائیندا۔ سچکھنڈ لوک مات اک دوارا، چار ورنان اک سمجھائیندا۔ نام ست بھر بھنڈارا، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیندا۔
 ورنان برنان وسیا باہرا، نہکرمی کرم کھائیندا۔ پرگٹ ہو وچ سنسارا، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ اک شبدا بول جیکارا، گرو شبدا اک
 وکھائیندا۔ ایکا دوجا پار کنارہ، تیجا نین کھلائیندا۔ چوتھے پد پد نربانا، ساچا رانا ویکھ وکھائیندا۔ پنچم میلا سری بھگوانا، گرو ایشٹ اک
 جنائیندا۔ گر ارجن لیکھا لیکھ مہانا، نہ کھئے میٹے میٹ مٹائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ستگر سچا اک ہوتے پردھانا، پنچ تت نہ کوئی اٹھائیندا۔ شبدا
 گرو نوجوانا، بردھ بال نہ روپ وٹائیندا۔ مرے نہ جے وچ جہانا، مڑھی گور نہ کوئی دبائیندا۔ آد جگاد سنائے سچ ترانہ، ہر کا نام لائیندا۔
 جن بھگتاں وکھائے سچ مکانا، سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ چھ ست کھیل نوارنا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ اٹھ نو بھو چکوانا، در دسوان اک
 سہائیندا۔ جودھا سور بلی بلوانا، گر ستگر ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا
 رنگ رنگائیندا۔ کلجگ تیرا ویس اولا، ہر پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن اک اکلا، ایک ایکنکارا ناؤں دھرائیندا۔ سچکھنڈ
 نواسی وسیا سچ محلہ، سری بھگوان بھو نہ آئیندا۔ پاربرہم پرہہ وسنہارا جلا تھلا، گھٹ گھٹ ساچی جوت جگائیندا۔ شبدا سنیہڑا جگ
 جگ گھلا، گر پیر سادھ سنت آپ اُچھائیندا۔ جن بھگتاں اندر آسن ملا، اتم سیج سہائیندا۔ جوتی شبدا آپے رلا، نرگن سرگن ناؤں
 دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر ستگر مات اُچھائیندا۔ ستگر پورا آپ نرنکار، گر گر شبدا جنائیا۔ گر گر نام
 سچ بھنڈار، گرمکھاں دئے ورتائیا۔ گرمکھ ساجن میت مرار، گھر ساچے میل ملائیا۔ گرسکھ سہائے بنک دوار، در دوارا اک وکھائیا۔ ناتا توڑ
 سرب سنسار، چرن پریتی اک جنائیا۔ درس دکھائے اکم اپار، سوچھ سروپی روپ وٹائیا۔ شبدا ناد سچی دھنکار، انحد راگ لائیا۔ امرت اتم
 ٹھنڈی ٹھار، نجھر جھرنا دئے جھرائیا۔ گرمکھ ورا پیوے پیونہار، لکھ چوراسی مرے تہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 آد جگاد سری بھگونت گرمکھ ویکھے ساچے سنت، ہرجن لیکھا جانے آد انت، بھل رہے نہ رائیا۔ آدن آتنا کھیل مہانا، گر ستگر وڈ وڈیائیا۔
 جن بھگتاں دیوے نام ندھانا، نرگن اپنے ہتھ رکھائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچ نشانہ، جگ جگ اپنا آپ چڑھائیا۔ لوآن پُریاں اک ترانہ، ایکا ایک
 سنائیا۔ انحد ناد ایکا گانا، گرمکھ کایا گھر وجائیا۔ مندر اندر کھیل مہانا، ستگر بیٹھا آسن لائیا۔ اپنا آپ جن پچھانا، ہر ملیا بے پرواہیا۔

کوٹن کوٹ پرکاش کرے بھانا، اندھ اندھیر مٹائیا۔ ہر کا بھیو نہ جانے کوئی ودوانا، گیان دھیان رہے راہ تکائیا۔ بن ہر سنت نہ ملے کیسے نشانہ، کوٹن کوٹی بھلے جیو پاندھی راہیا۔ جس جن اپنا آپ دیوے دھر فرمانا، اپنی بوجھ آپ بھجائیا۔ آپ وکھائے پد نربانا، ترے گن آپ وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگا جگت جن بھگتاں ہونے سہائیا۔ بھگت سہیلا ہر نرنکار، نرہے روپ سمایا۔ اک اکلا ہو تیار، لوک مات ویس وٹایا۔ سجن سہیلا خبردار، آلس نندرا وچ نہ آیا۔ آپے جانے اپنا وقت ویلا، تہت وار نہ کیسے لکھایا۔ آپے گرو گریچلا، آپے نیوں نیوں سیس جھکایا۔ اپنا کھیل پاربرہم پرہے آپے کھیل، وید کتیب بھیو نہ رایا۔ کلجگ اتم گرمکھاں میل آپے میلا، ملیا میل وچھڑ نہ جایا۔ رائے دھرم دی کٹے جیلا، لکھ چوراسی پھند کٹایا۔ آپے وسے دھام نویلا، گرسکھ اولڑے دھام وسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد شبد ناد، برہمنڈاں کھنڈاں اپنا ناد وجایا۔ وجے ناد ہر سلطان، ستگر پورا آپ وجائیندا۔ شبد اگمی اک دھنکان، دس کیسے نہ آئیندا۔ کیسے نہ دسے وچ مکان، چہپر چھن نہ کوئی چھہائیندا۔ جن بھگتاں کر کریا دیوے اپنا دان، داتا دانی ناؤں دھرائیندا۔ آتم اچکے برہم گیان، برہم پاربرہم وکھائیندا۔ ایک راگ سنائے کان، آپ اپنا حکم جنائیندا۔ چرن دھوڑ سچا اشنان، ڈرمت میل گوائیندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ مکھ شرمنا، جس در ستگر پورا چرن ٹکائیندا۔ ایتھ اوتھ دو جہان رکھے مان، مات گریہ پھند کٹائیندا۔ امرت آتم بخشے بین کھان، جگت ترسنا بھکھ گوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ جاگرت جوت گرسکھ مندر، کایا گڑھ سہائیندا۔ ہرجن میلا اندرے اندر، جگت نیر بند وکھائیندا۔ بجر کپاٹی توڑے چندر، نام کھنڈا اک چلائیندا۔ بھاگ لگائے اندھیری کندر، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے کھوج کھجائیندا۔ ہرجن ساچے جانیا، ہر ستگر جانہار۔ گھر اپنا آپ پچھانیا، آپ اپنی کریا دھار۔ نام وکھایا ونجھ مہانیا، ڈونگھا ساگر کریا پار۔ ملے میل سری بھگوانیا، نرمل جوت اگم اپار۔ آون جاون چکے کانیا، ناتا تھے جگت سنسار۔ کیسے ہنٹھ نہ آئے راجے رانیا، غریب نمانے جائے تار۔ ونڈے ونڈے نہ سکھڑ سیانیا، بھکھک بھچھیا پائے آپ کرتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کھیلے کھیل کھیلنہار۔ کھیلنہارا دین دیالا، دیانندھ اکھوایا۔ نرگن چلی اولڑی چالا، دس کیسے نہ آیا۔ چرن بھکھاری مہاکالا، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ ویکھنہارا جوت جوالا،

آد شکتی پردہ لابیہا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں پرگٹایا۔ ناؤں رکھ ہر نہکنک، شبدی ڈنک وجائیندا۔ اک سہائے ساچا بنک، سمبل نگری ناؤں اُچائیندا۔ لیکھا جانے راؤ رنگ، اوچ نیچ بھیو مٹائیندا۔ گُرمکھ اُدھارے جوں جنک، گھر ساچے میل ملائیندا۔ واس نواسی پُری گھنک، گھنک پُر واسی کھیل کھلائیندا۔ آوے جاوے وار انک، جن بھگتاں بت آپ وکھائیندا۔ پھرنہارا من کا منک، من منوآ آپ بھوائیندا۔ شبد لگائے ساچی تنک، نام ڈوری ہتھ اُٹھائیندا۔ گُرمکھاں میٹے ساچی شنک، منمکھ مایا بھرم بھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سجن سچا پاتشاہ، بے پرواہ آپ اکھوائیندا۔ بے پرواہ پروردگارا، نورو نور الابیا۔ حق حقیقت پاوے سارا، لاشریک اک خدائیا۔ مقالے حق بول جیکارا، ایکا نعرہ دئے لگائیا۔ نور الابی میت مُرارا، شاہ سوارا لئے ملائیا۔ مُلا شیخ مسائق قُطب غوث نہ پاوے کوئی سارا، پیر دستگیر رہے راہ تکائیا۔ سنگ محمد چار یار بیٹھے آدھ وچکارا، چوڈاں طبقاں گنڈا لابیہا۔ اللہ رانی نیوں نیوں کرے نمسکارا، نیتر نیر رہی وبائیا۔ کلجگ اتم کوڑ پسارا، چاروں گنٹ اندھیرا چھائیا۔ چار ورن نہ کوئی سہارا، اٹھاراں برن رہے گُراٹیا۔ پرگٹ ہووے گر گوبند سنگھ بول جیکارا، سمت ستاراں راہ تکائیا۔ نو ست یائے آپے سارا، نام کھنڈا ہتھ چمکائیا۔ توڑنہارا گُڑھ ہنکارا، قلعے کوٹ رہیا ڈھائیا۔ گُرمکھاں بنے آپ ونجارا، گھر گھر ساچا ونج کرائیا۔ نام وکھائے سچ بھنڈارا، امرت اتم جام پیائیا۔ ایکا رنگے رنگ کرتارا، رنگنہارا دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ہر بھگت ہر سنت ہر جن گُرمکھ گُرسکھ اپنی گود اُٹھائیا۔

★ ۲۸ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی پنڈ مالچک ماسٹر گندن سنگھ دے گھر ضلع امرتسر ★

نرگن جوت ہر نرنکار، اک اکلا ایکنکاریا۔ ست سرُویی کھیل اپار، بھیو کوئی نہ پارہیا۔ سچکھنڈ وسے سچ دوار، تھر گھر ساچا آپ سہا رہیا۔ شاہو بھوپ سچا سیکدار، راجن راج آپ اکھوا رہیا۔ پارہرہم پرہ روپ اپار، دس کیسے نہ آ رہیا۔ کرے کراوے اپنی کار، کرنی کرتا ناؤں دھرا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اجوئی رہت آپ اکھوا رہیا۔ اجوئی رہت پُرکھ اکالا، نرہے اپنا

ناؤں رکھائیندا۔ جُگا جُگنتر دین دِیالا، ساچی کار کھائیندا۔ وسنہار سچ سچّی دھرمسالہ، سچ گھر ساچے سوہا پائیندا۔ داس رکھائے کال
 مہاکالا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ہر ناؤں پُرکھ ابناش، نہ مرے نہ جائیا۔ کھیلے کھیل شاہو
 شاباش، الکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ پاوے سار پرتھی آکاش، گگن پاتالاں ویکھ وکھائیا۔ رو سس کر پرکاش، منڈل منڈپ آپ سُہائیا۔ برہما
 شو کر داس، سیوک ساچی سیو لگائیا۔ پنج تت ترے گن مایا رکھے پاس، آپ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ نرگن سرگن کھیل تماش، لکھ چوراسی رچن
 رچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر کرتا آپ اکھوائیا۔ ہر پُرکھ سمرتھ، پاربرہم اکھوایا۔ نرگن سرگن چلائے رتھ، لکھ
 چوراسی ویکھ وکھایا۔ من مت بُدھ پائے نتھ، آتم برہم رنگ رنگایا۔ گھر مندر کھول ساچا ہٹ، ساچا بنک سُہایا۔ دیپک جوتی لٹ لٹ،
 اگیان اندھیر گویا۔ انحد شبد ساچی سٹ، تن نگارے آپ لگایا۔ آپ سُہائے ساچی کھاٹ، آتم سیجا آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال عقل کل دھار اپنی رچن رچایا۔ اپنی رچنا آپے رچ، اپنی دیا کھائیندا۔ آپے ورتے سچو سچ، ساچا منتر نام
 درڑائیندا۔ آپے پنج وکارا بن بن رہیا نچ، آپے ہر شبد دُھن اُچائیندا۔ آپ اُچائے کایا ماٹی کچ، پنج تت بھانڈا آپے بھن وکھائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن سرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نرگن سرگن ناؤں رکھ، لوک مات کرے رُشناٹیا۔ پنج تت ہو
 پرتکھ، آپ اپنا بھيو کھلاٹیا۔ شبد اگمی اندر آپ اُپائے اپنا پکھ، کیشنا سُکلا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 جُگ جُگ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ سَتجگ ونڈ ہر کرتار، اپنی آپ ونڈائیندا۔ باؤن کھیلے کھیل اپار، نر نرائن بھيو نہ آئیندا۔ تربتا تیرا نُور اُجیار،
 اپنا آپ اُپائیندا۔ لنکا توڑ گڑ ہنکار، غریب نمانے گلے لگائیندا۔ دواپر تیرا کھول کواڑ، گیتا گیان اک درڑائیندا۔ بھگت بھگتی کر وچار، ساچا
 مارگ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا کھیل کھلاٹیندا۔ کلجگ کھیل
 پروردگار، اپنا آپ کھلاٹیا۔ نُور الہی ایک ایکنکار، جلوہ نُور ڈگمگائیا۔ کائنات پاوے سار، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنی کرپا آپے دھار،
 ساچی وست ونڈ ونڈائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کر تیار، ترے گن حدیثا اک پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا گڑ اک
 اوتار، کھیلے کھیل محمدی یار، کلمہ نبی اک پڑھائیا۔ کلمہ نبی ہر امام، ایکا ایک سنائیندا۔ آپے جانے اپنا کام، دوسر سنگ نہ کوئی

رکھائیندا۔ وسنہارا کایا کھیڑا نگر گرام، پنج تت ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا نعرہ بے عیب پروردگار،
 مقامے حق ہو پرتکھ، ایک ایک سنائیندا۔ ایک نعرہ لاشریک، اپنا آپ سنائیا۔ محبان پیدو بی خیر یا اللہ توفیق، اعظمتو کسمتو اجوا اتلہے
 اپنے لڑ بندھائیا۔ وسنہارا سد نزدیک، دُور نیڑ پندھ مکائیا۔ بنہارا سچ رفیق، احباب رباب اک وجائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، نوری اللہ ناؤں دھرائیا۔ نورو نور ہر اُجیار، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ اگم اگمرا اگمڑی کار، ہر پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ آپے نرگن
 نور کر اُجیار، آپے سرگن سگن منائیندا۔ پنج تت کایا کر پیار، نانک گرھ سہائیندا۔ اندر وڑ سچی سرکار، ساچے تخت آسن لائیندا۔ دیا
 باقی اک اُجیار، اٹھے پھر ڈگمگائیندا۔ شبدا اناد سچی دھنکار، دُھن انادی آپ وجائیندا۔ نرگن سرگن اک پیار، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناشی،
 گھر ساچے ڈیرہ لائیندا۔ نانک پایا ہر پُرکھ بہتار، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ ایک سوہے بنک دوار، ایک رُوپ نظری آئیندا۔ دوہاں وچولا آپ
 سرجنہار، اپنا کھیل آپ کھلائییندا۔ آپے بول نام جیکار، ست نام درڑائیندا۔ نانک نرگن سرگن نانک بھرے بھنڈار، ایک وست ٹکائیندا۔
 لوک مات در وچار، چار ورنان آپ سمجھائیندا۔ اوچ نیچ پار کینار، ذات پات نہ کوئی رکھائیندا۔ جو جن رسنائے اُچار، جم کا پھند کٹائیندا۔
 لکھ چوراسی اترے پار، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ اتر پورب پچھم دکھن چارے کٹان مار اڈار، ہندو سکھ ایک رنگ رنگائیندا۔ مُسلم
 عیسائی ہو اُجیار، ایک کلمہ نبی پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ نانک نرگن دھار، لوک
 مات چلائییا۔ اتم کھیل وچ سنسار، اچرج رہیا وکھائیا۔ اپنا بھر بھگت بھنڈار، انگد انگیکار کرائیا۔ آپے ڈھیہہ ڈھیہہ پئے دوار، نیوں نیوں
 سیس جھکائیا۔ باون اکھرن تن شنکار، پینتیس اکھرن کرے پڑھائیا۔ بودھ اکادھی شبدا جیکار، نرگن اپنی بوجھ بوجھائیا۔ گاوٹ گاوٹ گائے اپنی
 وار، ساچا ڈھولا آپے گائیا۔ غریب زانیاں پاوے سار، بردھ اوستھائے ترائیا۔ امرداس پرہ دیوے تار، گر انگد انگ لگائیا۔ امرت آتم بخشے
 ٹھنڈی ٹھار، ساچا جل وکھائیا۔ اپنے رنگ رنگے کرتار، رنگ مجیٹھی اک چڑھائیا۔ اپنی کیرپا آپے دھار، رام داس دئے وڈیائیا۔ چھوٹے بالے کر
 پیار، پورب لہنا جھولی پائیا۔ ساچا سر کر تیار، امرت تال سہائیا۔ چاروں گنٹ کھول کواڑ، چار ورنان راہ تکائیا۔ شبدا اگمی سچ دھنکار،
 ارجن وچ ٹکائیا۔ گر ارجن بنیا ہر لیکھار، گرو گرتھ اک وڈیائیا۔ سنت بھگت بھگونت گر ایک سوہن اک دوار، گھر ساچے میل ملاییا۔

سرِشٹ سبائی کہے پُکار، ایکا گر شبد وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا ربیا سمجھائیا۔ گرُو گرتھ لوک مات دھر، چار ورنان ایہہ سمجھائیندا۔ میل ملائے ساچے گھر، جو جن دھیان لگائیندا۔ دو جہانان ملے ور، پُرکھ اکال منائیندا۔ جو نرگن سرگن اکھرتے پڑھ، جگت وِدیا مان چُکائیندا۔ ترے گن مایا نہ جائے سڑ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیندا۔ ستگر پورے لڑتے پھڑ، جگت وچھوڑا پندھ کٹائیندا۔ چھیوان گر ساچے گھوڑے چڑھ، میری پیری رُپ وٹائیندا۔ وکھ کرے سیس دھڑ، نام کھنڈا اک چمکائیندا۔ ستویں جوت آپے دھر، ہررکے ہر رُپ وٹائیندا۔ اٹھویں در آپے وڑ، بال اوستھا لیکھے لائیندا۔ نوویں توڑ ہنکاری گڑھ، گر تیغ بہادر بنیا سچ سوڈاگر، ساچا ونج اک کرائیندا۔ نانا تٹا پنج تت کایا گاگر، گھر ساچا اک سہائیندا۔ غریب زانیان نرمل کرم کرے اجاگر، اپنی رتی رت لیکھے لائیندا۔ درگاہ ساچی دیوے آدر، گھر ساچا آپ سہائیندا۔ کرے کھیل پرہہ کرتا قادر، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے پرواہ، پُرکھ ابناشی جگت ملاح، ساچا مارگ آپ چلائیندا۔ پُرکھ ابناشی ایکنکارا، عقل کلا اکھوائیا۔ گر گوبند اُپجایا سٹ دُلارا، گھر ساچے جنم دوائیا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، ساچے تن پہنائیا۔ کلغی توڑا سیس دستارا، ویکھے شہنشاہیا۔ نیلا گھوڑا کر آسوارا، لوآن پُریاں ربیا پھرائیا۔ گھاڑن گھڑے اپر اپارا، بھیو کھئے نہ پائیا۔ اپنی رکھی تکھی دھارا، تکھی دھار آپ چلائیا۔ آپے چڑھے اُچ پہاڑا، ہونی ہون سہائیا۔ آپے ملے میل ہر نرکارا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ آپے کھولے لوک مات دوارا، کیس گڑھ سہائیا۔ آپے بولے نام جیکارا، اپنا کھنڈا ہتھ اٹھائیا۔ ستاراں سو چھپنجا بکرمی سمت وچارا، گر ستگر دیا کھائیا۔ گرسکھ آئے کوئی دُلارا، پرہہ لیکھا دئے سمجھائیا۔ دیا سنگھ اٹھیا بول جیکارا، واہ واہ گرُو وڈی وڈیائیا۔ چارے آئے اپنی وارا، پنچم میلا سہج سبھائیا۔ گر ستگر کریا کھیل نیارا، دس کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوبند میلا ساچے گھر، گھر ساچے وچی ودھائیا۔ پنچ پیارے ساچی رُت، پریم رنگن اک رنگائیا۔ آتم آنتر ہر ہر مت، پارہم ہر سمجھائیا۔ بیج بیجیا ساچے وت، پُھل پُھلواری آپ مہکائیا۔ چرن کول بندھایا آپ اپنا نت، نہ کوئی توڑے توڑ ٹڑائیا۔ لوک مات رکھایا دھیرج جت، ست سنتوکھ اک وکھائیا۔ امرت ساچے باٹے گھت، ساچا کھنڈا وچ پھرائیا۔ پنچے بانی کر کر پاٹھ، اپنی درِشٹی وچ سہائیا۔ گرُمکھ دیوے سیکھیا کدے نہ وکنا کیسے ہاٹ، تیری قیمت کھئے نہ پائیا۔ تیرا چرن دوارا تیرتھ اٹھسٹھ،

گنگا گوداوری مکھ شرمائیا۔ امرت آتم دے جھٹ، ستگر پورا حاضر حضورا آپ اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، امرت رس دیوے ہس ہس، گھر ساچے سوہا پائیا۔ امرت پیالہ دین دیا، گرمکھاں آپ پیائیندا۔ آپے توڑ جکت جنجالا، اپنے مارگ لائیندا۔ ساچا دسے راہ سُکھالا، گرمت اک سمجھائیندا۔ اتم پھل لگنا ڈالا، کلجگ ویلا راہ تکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلاییندا۔ امرت جام پیالہ پیا، پُرکھ اکال منایا۔ آپے ڈھیہہ پیا سرنا، آگے اپنی جھولی ڈاپیا۔ گر چیلارو آپ وٹا، چیلارو آپ اکھوایا۔ دیونہارا ٹھنڈی چھان، گھر ویکھے سہج سُبھایا۔ پنٹھ خالصہ لیا سجا، چار ورنان ایکا رنگ چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ پنج پیارے تن شنکار، شستر گھوڑا ہتھ پھڑایا۔ گجری چند کر پیار، اپنے رنگ رنگائیا۔ گرمکھاں خوشی کرائے بند بند، اٹھے پھر وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھانا رسیا سمجھائیا۔ ہر بھانا بلوان، گر گوبند بوجھ بوجھائیندا۔ پُرکھ اکالا دھر فرمان، اپنا آپ سُنائیندا۔ اندپر چھڈنا پئے مکان، سکلا سنگ نہ کوئی وکھائیندا۔ کلجگ مایا جھوٹھی دسے رکان، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔ راج راجان کرے بے ایمان، شاہ سلطان نہ کوئی اکھوائیندا۔ گرمکھ ساچے چتر سجان، اپنا میل ملائیندا۔ ماجھے نواسی نہ سکے پچھان، مکھ بے دعویٰ ہتھ پھڑائیندا۔ ستگر پورا وڈ مہربان، اپنی کیتی بھل نہ جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا سنگ رکھائیندا۔ پری اند چھڈ دوارا، رنجیت نگارے چوٹ لگائیا۔ گر گوبند سورا شاہ آسوارا، ماتا گجری رسیا سمجھائیا۔ لال لعلان کر پیارا، ایکا مارگ رسیا وکھائیا۔ چاروں گنٹ دھواں دھارا، کھڑگ کھنڈا رسیا چمکائیا۔ سنگھ اجیت ویکھے وارو وارا، آگے پچھے پھیرا پائیا۔ آپے آئے چل کنارہ، ڈونگھا ساگر تاریاں لائیا۔ وایگرُو فتح بول جیکارا، گرمکھاں رسیا سمجھائیا۔ تین سو سٹھ گرتھ جو رکھیا کر تیارا، سرسا بھیٹ چڑھائیا۔ بائی کروڑ نہ کوئی آدارا، لہنا لہنے گیا چکائیا۔ گرمکھاں دیوے اک ہلارا، آپ اپنی دیا کھائیا۔ ست سو سکھ سرسے اندر دیوے پھرہ، شبد روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوبند ویکھے تھانوں تھائیا۔ گر گوبند ستگر گن ندھان، اپنا کھیل کھلاییندا۔ چالی سنگھ نوجوان، اجیت ججھار نال رلائیندا۔ فتح زوراور وچھڑ جان، ماتا گجری میل ملائیندا۔ رات اندھیری پندھ مکان، گری چمکور آپ سہائیندا۔ اپنی کھچ آپ کمان، اپنا چلہ آپ اٹھائیندا۔ میٹی جائے بے ایمان، شاہ افغانا آپ

کھپائیندا۔ تِنّ پھر کر جگت گھمسان، اپنا ویلا آپ سہائیندا۔ اُٹھو سنگھو دیوے دُھر فرمان، ساچا کھنڈا آپ چمکائیندا۔ آپے جو جھو وچ میدان، دھرت مات ونڈ ونڈائیندا۔ اجیت سنگھ نوجوان، دوئے جوڑ سیس جھکائیندا۔ تیری سکھی اُتوں آپ اپنا کراں قُربان، تیرا سُت پھیر اکھوائیندا۔ چھوٹا بالا مار دھیان، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ وڈے ویر ملنا آگوں آن، میں تیرا راہ تکائیندا۔ گر گوبند خوشی ہویا سچا سلطان، ساچا حُکم سنائیندا۔ پھڑ پھڑ مارے بے ایمان، مُغلاں جڑ اکھڑائیندا۔ ادھ وچکار گیا ہونے حیران، مُکھ لبان نال سُکائیندا۔ منگیا پانی مڑکے آن، آگے پتا ایہہ سمجھائیندا۔ سنگھ ججھار تیرا جھلنا مات نشان، تیرا دادا ہتھ اُٹھائیندا۔ سنگھ اجیت آئے پانی بیان، امرت کٹورا ہتھ رکھائیندا۔ کھیل کری والی دو جہان، ہرکھ سوگ نہ کوئی جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ دوس سبایا کھیل تماشا، گڑھی چمکور آپ سہائیندا۔ رین اندھیری پاوے راسا، رو سس ستار آپ نچائیندا۔ پنچم میتا دئے دلّاسا، گر مُکھاں ایہہ سمجھائیندا۔ گر ستگر سدا وسے پاسا، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ میرا سکھ نہ ہونے نراسا، آس نراس وچ ملائیندا۔ ویکھن آیا جگت تماشا، پُرکھ اکال آپ وکھائیندا۔ میرا لیکھ نہ مٹے رتی ماسہ، اپنی رت ساچا ت وچ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، گڑھی چمکور آپ سمجھائیندا۔ ساچی سکھیا کر وچار، گر مُکھ مُکھ صلاحیا۔ نیوں نیوں پئے چرن دوار، دوئے جوڑ سیس جھکائیا۔ تُوں داتا سچّی سرکار، سب تیری وڈیائیا۔ تُوں اندر وسیں آپے باہر، گپت ظاہر کھیل کھلائی۔ جا جا اپنی ویکھ سچّی سرکار، جو بوٹے لے لگائیا۔ گڑھی چمکور بنی بسنت بہار، پُھل ڈالی رہی مہکائیا۔ دتا ور سچّی سرکار، سنگھ منجیت آپ سمجھائیا۔ تیرا سیس میری دستار، ساچا تاج وکھائیا۔ گڑھی چمکور ہونے اجیار، راج جگیشر ویکھ وکھائیا۔ دیوے سنیہڑا جاندی وار، تیری کیتی پُھل نہ جائیا۔ کلجگ اتم قرضہ دئے اُتار، لہنا دینا مُول چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنی رچن رچائیا۔ چھوٹے بال سُت دُلا رے، ہر ساچے گھر بہائیندا۔ شاہ سلطان کرے وچارے، ساچی سکھیا نہ کوئی سمجھائیندا۔ سرہند گڑھی رکھے وچ مینارے، ساچے بُرج بند کرائیندا۔ نیہاں وچ آپ اُسارے، آگے ہو نہ کوئی چھڈائیندا۔ اُچی کوکے دھاہاں مارے، اک نلیر ملیر ہتھ پھڑائیندا۔ اک دو جے نالوں لگن پیارے، ایکا تول تُلّائیندا۔ چھوٹا وڈے رہیا للکارے، آپ اپنا کھیل کھلائی۔ میں جمیا پچھوں پہلے آئی وارے، گھر ساچا پہلوں

ويڪھ وڪھائيندا۔ دُوجا بولے بول فتح جيڪارے، ميں تيري سيوا سيو کھائيندا۔ تُون چھوٹا بالا بھل نہ جائ انجانے، ايسے کارن آگے لائيندا۔ پرہہ
 اباڻشي ورتے اپنے بھانے، گر گوبند کھيل کھلائيندا۔ ماما گجری سُنے اپنے کانے، جگت جلاد سرب سمجھائيندا۔ آپے چھٹی ديہہ پرانے، پران
 پرانی ميل ملائيندا۔ گر گوبند ورتے اپنے بھانے، ماچھوواڑے ڈيره لائيندا۔ آپے سَتا دے بانہ سرھانے، ايڪا پُرکھ اکال دھيائيندا۔ جوتي
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ليکھا آپ سمجھائيندا۔ آپ آبا اتون وار، ساچا تھان سھائيندا۔ گر گوبند سينگھ بلي بلکار، ساچی
 سيجا آسن لائيندا۔ سُولان ستھر کر پيار، ايڪا يار منائيندا۔ نانا تٹا سرب سنسار، گرمکھ ساچا راھ تکائيندا۔ امرت گھٹ پيتا تھنڊا تھار، اپنی
 بھچھيا منگ منگائيندا۔ دئے سنپڙا اپنی وار، پوني پون سھائيندا۔ جوتي جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھيل کھلائيندا۔ گر
 گوبند ديويے سچ سنديش، پُرکھ اکال سُنائيا۔ سَت دلارا تيرا رھيا ويڪھ، اپنی سيجا آسن لائيا۔ اپنی پھلواڑی آپے ويڪھ، تُون مالي ہون
 سيو کھائيا۔ پت ڈالی لائے داہڙی کيس، سيس جگديش آپ سھائيا۔ ايڪا جوتي نانک دھار گر دس دسميس، در بيٺا الڪھ جگائيا۔ جوتي
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ماچھوواڑا دھام نيالا ويڪھنارا ہر کرتارا، سچکھنڊ بيٺا ويڪھ وڪھائيا۔ پُرکھ اکال کھول دروازہ، نرگن
 اپنا راھ تکائيندا۔ سچ سلطان غريب نوازا، اپنا رُپ وٺائيندا۔ ماچھوواڑے آيا بھاجا، گر گوبند گلے لگائيندا۔ تيرا ميرا ايڪ ساچا، تيرا پيار
 تيري ستار گرمکھ ساچا اک وجائيندا۔ تيرا سوپے بنک دوار، نو کھنڊ پرتھمي آپ سھائيندا۔ ستان ديپان تيرا جيڪار، تيرا ڏنکا اک وجائيندا۔
 چار سَت جو دتے وار، چوتھے جُگ ويڪھ وڪھائيندا۔ چارے کُٹان دئے ٺلار، دھ دشا پھيري پائيندا۔ برہما وشن شيو تختون دئے اُتار، کروڑ
 تينتيسا رين نہ پائيندا۔ کرے کھيل اپنی وار، جوتي جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکالا دين دبالا، نرگن رُپا ست سرُپا پُرکھ
 اباڻشي گھٹ گھٹ واسي ايڪنکارا کھيل اپارا، گر گوبند دئے صلاحيا۔ گوبند سورا ستگر ميت، پُرکھ اکال منائيندا۔ تيري چلائی ساچی ريت،
 تيرا رُپ سرب دکھائيندا۔ سرشٹ سبائی گائے تيرا گيت، پُرکھ اکال اک منائيندا۔ ايڪا ہست ايڪا کيٹ، اوچ نيچ ايڪا رنگ رنگائيندا۔ نام پيالہ
 دئے انڊيٺا، امرت جام ساچا ہتھ رکھائيندا۔ پنت پاپي کرے پُنيٽ، جو جن رسنا مکھ لگائيندا۔ کايا ہووے تھنڊی سيت، سانتک ست
 ست دھرائيندا۔ ساچا ديھرا مندر مسيت، پُرکھ اکال تيرے چرن وڪھائيندا۔ جوتي جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھارا آپ

بندھائیندا۔ پُرکھ اکال دئے صلاح، گر گوہند اے سمجھایا۔ گوہند بنیا سچ ملاح، تیرا بیڑا ہر لئے تریا۔ ہرجن ساچا پار دئے کرا، جو رہے
 دھیان لگایا۔ آپے پکڑے اپنی بانہ، گھر ساچے میل ملایا۔ کلجگ اتم کرے سچ نیاں، تھان دھنتر اک سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیو کھلایا۔ گر گوہند بولے سچ جیکار، پُرکھ ابناشی رہیا سُنائیا۔ کون روپ تیرا ہیئے زرنکار، کلجگ اتم ویکھ
 وکھائیا۔ کون دھام وسے نیار، کون بنک سہائییا۔ کون نگر گرام پائن سار، کون کھیڑا دئے وڈیائییا۔ کون مات پت کرے پیار، کون ککھ لئے
 لٹکائییا۔ کون دشا ہو اُجیار، آپ اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیو کھلایا۔ گر گوہند پُرکھ اکال،
 اپنا بھیو کھلاییندا۔ پاربرہم پرہہ دین دیال، نت نوت ویس وٹائیندا۔ جگا جگتر اولڑی چال، وید کتیب نہ لیکھ لکھائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، تیری نئیا ساچا ڈھنیا ادھ وچکار رکھائیندا۔ ساچی نئیا گر گوہند، ایکا ڈھنیا بنت
 بنائییا۔ گرمکھاں میٹے سگلی چند، جو سرسے گیا رُڑھائییا۔ گری چمکور بنائی اپنی بند، آپ اپنی گود اُٹھائییا۔ چارے دُلا رے گئی گہند،
 چارے کُنٹ کرے رُشنائییا۔ آپے تارے بھو ساگر سندھ، ایکا چپو نام لگائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیناں ناتھ
 سگلا ساتھ جگ کرتا آپ اکھوائیا۔ پُرکھ اکال سچ سُناؤنی، ایکا شبد لائیندا۔ اپنی کھیل آپ کراؤنی، اپنا لیکھا آپ لکھائیندا۔ زرگن جوتی
 جوت جگاؤنی، دیپک باقی اک ڈگمگائیندا۔ سمبل نگری اک دساؤنی، اُچ محلے آسن لائیندا۔ گرمکھاں پوری کرے بھاؤنی، جو جن دھیان
 لگائیندا۔ میٹ مٹائے کام کامنی، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیندا۔ زین نہ دسے اندھیری شامنی، ستگر ساچا چند چڑھائیندا۔ پنچ
 پیارے پکڑے دامنی، پنچم پلا آپ پھڑائیندا۔ درگاہ ساچی ملی سچی ضامنی، شاہ شہیدا ناؤں دھرائیندا۔ پنتھ خالصہ تیری پکی رہے ہاڑی
 ساؤنی، ستگر پورا ویکھ وکھائیندا۔ جو ستگر بھلے مایا رُلے وس ہوئے جگت ترسنا تامنی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 آپ اپنی کھیل کھلاییندا۔ گڑھی چمکور نہ جائے بھل، ہر وڈا وڈ وڈیائییا۔ گرمکھاں پائے ساچا مل، کرتا قیمت آپ چکائییا۔ سچ پریتی جو جن
 گئے گھل، گھولی گھول گھول آپ گھائییا۔ آپ اُٹھائے لال اٹل، مانک موتی رتن جواہر ساچی جڑت جڑائییا۔ بھاگ لگائے ساچی گل، نادی بند
 آپ ترائیا۔ سچ دوارا جائے کھل، نانک گوہند ویکھ وکھائییا۔ گرمکھ سجن نہ جائے رُل، ویلا آنت دئے گواہیا۔ گرمکھ سجن ساچے پھل، چار

ورناں ویکھ وکھائیا۔ نام ترازو تولى تول، تیراں تیراں دھار چلائیآ۔ نو کھنڈ پرتھی سینگھ شیر آپ کرائے گھول، کرن کراونہارا دس نہ آئیآ۔ سچکھنڈ نواسی بیٹھا رہے اڈول، نرگن اپنا ناؤں دھرائیاں۔ شبد جیکارا آپے بول، لوک مات کرے رُشنائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک جوت دس اوتار، کلجگ ویکھے کھیل اپار اک اکلآ نر نرکار، ایکنکارا اپنا ویس وٹائیآ۔ ویس اولآ اک آکیلا، آد پُرکھ کرائیندا۔ آپے وسیا سچ محلہ، گھر ساچے سوبھا پائیندا۔ پاوے سار جلا تھلا، گگن پاتالان ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن کایا مندر اندر سچ سینگھاسن آپے ملا، آپ اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، جیو جنت آپ بھلائییندا۔

★ ۲۹ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی مہسا سینگھ دے گھر نورنگاباد ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن اگم اتھاہ، بیہو اہیو بیہو نہ آئیندا۔ ہر ہر بنے سچ ملاح، آپ اپنا کھیل کھلائییندا۔ ایکنکارا ایکاناں، عقل کل دھاری آپ اُچائییندا۔ آد نرنجن جوت جگا، دیپک ساچا آپ جگائییندا۔ سری بھگوان کھیل کھلا، سچکھنڈ ساچے سوبھا پائیندا۔ اہنشی کرتا ناؤں دھرا، نرگن ایک ویس وٹائییندا۔ پاربرہم پرہہ بیہو کھلا، آپ اپنی کل ورتائییندا۔ نرگن نرکار ساکار رُپ آپ وٹا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رچنا آپ رچائییندا۔ رچنہارا پُرکھ سُلطانا، اپنی کھیل کھلائیآ۔ پاربرہم پرہہ ہو پردھانا، اپنی دیا آپ کھائیآ۔ گھر مندر سوہے اک مکانا، تھر گھر بیٹھا آسن لائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا آپ اکھوائیا۔ نرگن داتا بے عیب پروردگار، نورو نور سہائییندا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بیہو نہ آئیندا۔ ساچے مندر بیٹھ دوار، بنک دوارا آپ سہائییندا۔ پُرکھ اہنشی کھیل نیار، شاہ سُلطان آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکنکارا اک محلہ، آپ اپنا آپے ملا، سچ سینگھاسن آسن لائییندا۔ سچ سینگھاسن پُرکھ اکال، ایک ایک اُچائیآ۔ کرے کھیل دین دیال، سو پُرکھ وڈ وڈیائیآ۔ ہر پُرکھ چلے اولڑی چال، ایک ایکنکارا دس نہ آئیآ۔ سری بھگوان رکھنہارا سچ سچا دھن مال، سچ خزانہ آپ بھرائیا۔ پُرکھ اہنشی کھیل مہان، آد نرنجن ویکھ وکھائیآ۔

پاربرہم کر ویکھے مار دھیان، ہر ہری رُوپ وٹائیا۔ ہری رُوپ دس نشان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچے سوہیا
 پائیا۔ ساچا گھر سچ ہلارا، ست پُرکھ نرنجن آپ دوئیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، کرنی کرتا ناؤں دھرائیندا۔ لیکھا جانے ناری نارا، ناری نر
 ویس وٹائیندا۔ آپ اُچائے سٹ دُلارا، شبدی شبد ناؤں اُچائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس دھرائیندا۔
 ویس اولّا پُرکھ ابناشا، ایک ایک کرائیا۔ اپنی جوت کر پرکاشا، نرگن نرگن کرے رُشنائیا۔ آپے کھیلے کھیل تماشا، وشن برہما نال رلائیا۔ برہم
 پاربرہم ہویا داسی داسا، در گھر ساچے وچّی ودھائیا۔ شنکر میلا پرتھی آکاشا، گگن منڈل آپ سہائیا۔ آپے رُو سس پاوے راسا، آپ اپنی
 رچن رچائیا۔ آپے ترے گن مایا دئے بھرواسا، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ آپے پنج تت کرے واسا، نرگن سرگن میل ملائیا۔ آپے ترسنا آپے آسا، آپے
 بُدھ مت من وچ سمائیا۔ آپے پون آپ سواسا، آپے رسنا چہوا پلائیا۔ آپے بہتر ناڑی کر پرکاشا، اندھ اندھیر کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن میل ملائیا۔ نرگن سرگن ہر ہر دھارا، بھیو کھے نہ پائیندا۔ اک اکلا کر پسارا، لکھ چوراسی
 آسن لائیندا۔ شبد انادی دُھن جیکارا، آپ اپنا آپ اُچائیندا۔ کایا مندر ویکھ منارا، سچ محلہ آپ سہائیندا۔ ڈونگی کندر ویکھے غارا، انہو
 پرکاش کرائیندا۔ جوت نرنجن کر اُجیارا، دیپک ساچا اک ٹکائیندا۔ ڈونگی بھوری پاوے سارا، سکہمن ویکھ وکھائیندا۔ ترینی کرے پار
 کنارہ، ترے کوٹان لیکھ لکھائیندا۔ سر سرور ٹھنڈی ٹھارا، گھر امرت جل بھرائیندا۔ اُحد ناد سچّی دُھنکارا، دُھن آتمک آپ لائیندا۔ آپے
 توڑ گڑھ ہنکارا، اپنا مندر آپ وکھائیندا۔ بجر کپائی آر پارا، سچ دوارا سوہیا پائیندا۔ آتم سیجا میت مُرارا، اپنا آسن آپ وکھائیندا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر گھر وچ آپ اُپائیندا۔ گھر گھر وچ آپ سہانا، تن مندر وچّی ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی ڈیرہ لایا،
 دس کیسے نہ آئیا۔ برہم اپنی انس بنایا، پاربرہم سچّی سرنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھارا ایک ایککارا، کھیلے
 کھیل اگم اپارا، گھر وچ گھر کر اُجیارا، دیپک دیپ کرے رُشنائیا۔ ہر دیپک کر اُجیارا، گھر مندر آپ ٹکائیندا۔ نرگن سرگن کھیل اپارا،
 کھلا پاتی آپ کرائیندا۔ بوند سواتی ٹھنڈی ٹھارا، بھر پیالہ جام پائیندا۔ اُتم ذاتی کر وچارا، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ ساچی گاتھی شبد دُھنکارا،
 آگادھ بودھ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کایا مندر ساچا گڑھ، نرگن اندر بیٹھا وڑ، سرگن ساچا کھیل کھلائیندا۔

نرگن اندر ہر سلطان، ہر ساچا تخت سہائیا۔ آد جگادی نگہبان، نہ مرے نہ جائیا۔ ہر جن میلے کر دھیان، ہر بھگت دے وڈیائیا۔ داتا دانی
 گن ندھان، ساچی وست اک اپائیا۔ امرت آتم پین کھان، ترسنا بھکھ گوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ
 گرمکھ ساجن لے ترائیا۔ گرمکھ ساجن ہر ہر پاؤنا، گر منتر نام درڑائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر ایک رنگ رنگاؤنا، ایک کھیل کھلائیندا۔
 کلجگ ویلا اتم آؤنا، لوآں پُریاں سرب سنائیندا۔ وشن برہما شو ہر آپ اٹھاؤنا، سویا کوئی رہن نہ پائیندا۔ سُرپت راجا اند کروڑ تینسنا نال
 رلاؤنا، نیتر نین کھلائیندا۔ لکھ چوراسی پردہ لابندا، ترے گن مایا ویکھ وکھائیندا۔ پنج تت لیکھا آپ چکاؤنا، اپ تیج وئے پرتھی آکاش اپنے
 ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیو جنائیندا۔ بھیو ابھیدا ہر نرنکار، عقل کلا اکھوائیا۔ بھگت وچھل
 میت مُرار، وڈ وڈی وڈیائیا۔ سنت سہیلے جاوے تار، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیا۔ گرمکھ ساجن لائے پار، ایک چپو نام لگائیا۔ گرمکھ
 بخشے چرن پیار، ساچی سیکھیا سیکھ سمجھائیا۔ دئی دویتی کر خوار، شرع شریعت میٹ مٹائیا۔ ایک رنگ رنگے کرتار، چار ورن کرے کڑمائیا۔
 کلجگ اتم ویکھے سرب سنسار، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ ہومے ہنگتا گڑھ ہنکار، چاروں کُنٹ ڈیرہ لائیا۔ نانا تٹا میت مُرار، ساچا
 سنگ نہ کوئی رکھائیا۔ در در گھر گھر روون زارو زار، نیتر نیر وبائیا۔ ہنس رلے کاگاں ڈار، ہر ہر کا نام بھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیا۔ جگ جگ کھیل ہر بھگوت، پاربرسم کرائیندا۔ لیکھا جانے سادھ سنت، گر پیر اوتار
 ویکھ وکھائیندا۔ مان رکھائے جیو جنت، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ آپ بنائے ساچی بنت، بن بنواری ناؤں دھرائیندا۔ آد نرنجن مہا اگت،
 وید کتیب نہ کوئی جنائیندا۔ اپنا لیکھا آپے جانے آد آنت، آنت آد آپ ہو آئیندا۔ سرشٹ سبائی ساچا کنت، ایکنکارا ناؤں دھرائیندا۔ آپے
 جانے اپنا منیا منت، شبداگما آپ اپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ کھیل کھلندڑا ہر
 نرنکار، ایک رنگ سمایا۔ چوتھے جگ پاوے سار، کلجگ ویلا اتم آیا۔ نہککنکا لے اوتار، ساچا ڈنکا نام وجایا۔ شاہ سلطاناں کرے خبردار،
 سویا کھئے رہن نہ پایا۔ نو کھنڈ پرتھی دیوے اک ہلارا، ستاں دیپاں آپ جگایا۔ جودھا سورپیر بلی بلکارا، بل اپنا آپ وکھایا۔ نام کھنڈا تیز
 کٹارا، تن گاترے آپ لٹکایا۔ لکھ چوراسی ماری جئے واروں وارا، مارنہارا دس نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ کھیلنہارا پُرکھ سمرتھ، شاہ سلطان وڈی وڈیائیا۔ جُگ جُگ مہا اکتھنا اکتھ، کتھنی کتھ نہ سکے
 رائیا۔ آپ اُپائے اپنی ساچی وتھ، ہر منتر ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ اپنا ناؤں شبدا
 جیکارا، ہر پُرکھ زرنجن آپ لگائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن پاوے سارا، ایکنکارا میل ملائیندا۔ پاربرہم پرہہ سانجھا یارا، برہم اپنا ناؤں وٹائیندا۔
 لوک مات ہو اُجیارا، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا۔ آپے جانے اپنا آر پار کنارہ، برہما وشن شوگر پیر اوتار سادھ سنت بھیو کوئی نہ پائیندا۔
 نام کھنڈا کھڑگ تیز کٹارا، برہمنڈاں آپ وکھائیندا۔ تیج پرچنڈ تکھی دھارا، دو جہاناں آپ چمکائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر اتم جُگ گھلدا
 ربیا اوتارا، آپ اپنا حُکم سنائیندا۔ کلجگ اتم کھیل نیارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نہکلنک نرائن نر، اپنی کل ورتائیندا۔ نہکلنک کل جامہ پا، سو پُرکھ زرنجن کھیل کھلاییندا۔ کلجگ کوڑا دئے مٹا، ہر پُرکھ زرنجن ڈنک
 وجائیندا۔ مایا مٹا لیکھا دئے مٹا، ایکنکارا کل ورتائیندا۔ گرہ ہنکاری دئے تڑا، نام کھنڈا ہتھ چمکائیندا۔ گرمکھ ساچے لے جگا، آپ اپنی
 بوجھ بوجھائیندا۔ سوچھ سرُپی درس دکھا، نیتر گیان اک کھلاییندا۔ چوتھ پدلے ملا، برہم مت اک وکھائیندا۔ پنچم ند لے وجا، ساچا
 راگ سنائیندا۔ آد جگادی ناؤں دھرا، دھر دھردی ڈیرہ لائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ پھیرا آپے پا، گگن پاتالان آپ سہائیندا۔ رو سس جوت ربیا
 چمکا، تارا منڈل لیکھ لکھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی بے پرواہ، گھر ساچے سوہا پائیندا۔ کلجگ اتم بنے ملاح، اپنا بیڑا آپ چلائییندا۔ ہرجن
 ویکھ تھان تھان، چار ورن نو کھنڈ ست دیپ گھر گھر پھول پھلاییندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کار، کاگوں ہنس اڈائیندا۔ نتھاوایاں دیوے ساچا
 تھان، در گھر ساچا اک وکھائیندا۔ ستجگ ساچا مارگ لا، آپ اپنی بنت بنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستگر
 ساچا ہر اکھوائیندا۔ ستگر سچا پاتشاہ، پاربرہم کرتار۔ جُگ جُگ لوک مات چلائے اپنا راہ، زرنجن سرگن لے اوتار۔ بھگتاں پھڑے ہر ہر
 بانہ، نت نوت کھیل اپار۔ ہر سنتاں رکھ ٹھنڈی چھاں، سمرتھ پُرکھ آپ کرتار۔ مٹمکھاں نہ دیوے کوئی تھان، دیوے در ڈرکار۔ رائے دھرم
 کرے نیاں، بیٹھا ادھ وچکار۔ چتر گیت پکڑے بانہ، لیکھا لیکھ دئے وکھال۔ لاڑی مؤت کرے نیاں، سیوا لائے کال مہاکال۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کل کلکی اوتار۔ کل اوتارا ہر زرنکارا، زرنجن جوت کرے زشنائیا۔ پاربرہم پرہہ کر

پسارا، سرگن ساچا ویکھ وکھائیا۔ شبد اگتی بول جیکارا، ساچا ناد وجائیا۔ لکھ چوراسی ویکھ گزارا، چاروں کُنٹ پھیرا پائیا۔ وشنوں کریا خبردارا، دیونہارا رزق سبائیا۔ برہما تیرا جگت اکھاڑا، برہم پردہ دیوے لاپیا۔ وشنوں تیرا دھام نیارا، ہر ساچا آپ سہائیا۔ شنکر میلا پر اپارا، دے مت رہیا سمجھائیا۔ کلجگ آئی اتم وارا، رین اندھیری چھائیا۔ سرشٹ سبائی دھواں دھارا، ساچا چند نہ کوئی چڑھائیا۔ ست دھرم نہ کوئی پیارا، گرمت نہ کوئی رکھائیا۔ گھر گھر نار دسے وبھچارا، من مت کری کڑمائیا۔ کایا بنیا گڑھ بنکارا، نرہے روپ نظر نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی سکھیا رہیا سمجھائیا۔ کلجگ سکھیا وشنوں بنسا، اپنی آپ جنائیندا۔ کھیلے کھیل بار سہنسا، سہنسر دھاری ویس وٹائیندا۔ آپ اُچائے اپنا بنسا، آپے میٹ مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا سنیہڑا آپ سُنائیندا۔ برہمے اُٹھ بال نادان، ہر ساچا آپ اُٹھائیا۔ اُٹھے نیر کھول ویکھ جہان، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیا۔ چارے مکھ تیرے گرلان، چارے وید دین دُہائیا۔ نُو کھنڈ پر تھمی سُنجھ مسان، دھرم جیکارا نہ کوئی لائیا۔ جوٹھا جھوٹھا دسے نشان، شاہ سلطان رہے جھلائییا۔ پنج وکارا بے ایمان، نو در پھرے ہلکائییا۔ پُرکھ ابناشی ویکھے مار دھیان، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ گوہند میتا نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ ساچا چلہ تیر کمان، نرگن اپنا آپ اُٹھائیا۔ پون پونی دُھر فرمان، شبدی شبد سُنائیا۔ تیر نیرالا اکو بان، ایکنکار آپ چلائییا۔ بن ہر بھگت نہ سکے کوئی پچھان، مایا بھلی سرب لوکائییا۔ ناتا جڑیا پین کھان، مایا ممتا رہی ترسائییا۔ نظر نہ آئے شاہ سلطان، ہر ہر درس کوئی نہ پائیا۔ پڑھ پڑھ تھکے وید پُران، انجیل قرآنا رہے گائییا۔ شاستر سمرت کر کر دھیان، لیکھا لیکھ رہیا سمجھائیا۔ کھانی بانی کر کر گیان، گیان گرو نہ کوئی ملائییا۔ ملیا میل نہ ہر بھگوان، ساچے پوڑھ نہ کوئی چڑھائیا۔ اتم مٹنا جگت نشان، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہمے آپ رہیا سمجھائیا۔ اُٹھ شنکر بل بل دھار، ہر ساچا مکھ صلاحیندا۔ کلجگ اتم آئی وار، تیری سیوا ساچی لائیندا۔ لکھ چوراسی کر خوار، جو گھڑیا سو بھن وکھائیندا۔ رائے دھرم کڈھے تیری وگار، تیرے حُکے سرب پھرائیندا۔ تیرے سر ہتھ رکھے کرتار، سمرتھ اپنا ناؤں رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، برہما وشن شو آپ اُٹھائیندا۔ برہما وشن شو ہر جگا، اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ ترے گن مایا ونڈ ونڈا، ایکا رنگ سہائیندا۔ پنج تت نشانہ دئے جنا، آپ اپنا راہ چلائییندا۔ جو

اُچے سو دے نہ، چارے کھانی ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ وشنوں دھئے جوڑ نمسکار، چرن دوار رہیا کرائیا۔ تُوں کرتا قادر کرنیہار، وڈ داتا بے پرواہیا۔ تُوں بخشنہارا وڈ بھنڈار، ہوں سیوک سیو کھائیا۔ تُوں کرتا پُرکھ ہوں تیری نار، در تیرے سوبھا پائیا۔ نوؤ نوؤ چار کر وچار، تیرے انک سہائیا۔ چھٹی جگ کر آکار، نراکار ویکھ وکھائیا۔ کلجگ اتم ڈھیہہ پیا تیرے دوار، بن تڈھ دیسے نہ ہور کوئی سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، منگے بھکھ جھولی ڈاہیا۔ وشنوں رووے نین آگھاڑ، دس کیسے نہ آئیندا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، تیرا تیری سیو کھائیندا۔ تیرا رنگ سرب سنسار، دوسر کوئی دس نہ آئیندا۔ ہست کپٹ تیرا ادھار، انڈیٹھ شبد چلائیندا۔ تیری جوتی نوؤ اُجیار، نوؤ نوؤ ڈگمگائیندا۔ تیرا نام سچ بھنڈار، لوک مات ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تیرے بھانے سد رہائیندا۔ برہما رووے نیتر دھووے، پرہہ تیری وڈ وڈیائیا۔ تیرا بھیو نہ جانے کھئے، لکھیا لیکھ نہ کوئی رکھائیا۔ سو پُرکھ تُوں داتا ایکا بھئے، ایک ایکنکارا ناؤں دھرائیا۔ لکھ چوڑاسی تیرا بیچ تیرا بھئے، پھل پھلوڑ تیرا مہکائیا۔ چار کھانی دئے ڈھوئے، اُتبھج سینج جیرج انڈ ویکھ وکھائیا۔ گھٹ گھٹ اندر آتم سیجا نرگن بہ بہہ سوئے، آپ اپنا مُکھ چھپائیا۔ اپنا رس اپنی بتھیں آئے چھئے، سواس سواس آپ چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوڑاسی تیری پھلوڑی، ہوں سیوک سیو رہیا کھائیا۔ برہما منوتر ویکھ وچار، چاروں گنٹ نین اُٹھائیندا۔ کلجگ اتم آئی وار، نوؤ نوؤ چار مُکھ صلاحیندا۔ چارے وید گئے ہار، ہر کا بھیو کوئی نہ پائیندا۔ کل رووے وچ سنسار، ویلا وقت نہ کوئی چھڈائیندا۔ جوت جگی اک نرنکار، نرگن ایکا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیو کھلائیندا۔ بھیو کھلائے پُرکھ نرنجن، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ شنکر تیرا ساچا سجن، بھولے ناتھ دئے صلاحیا۔ جو گھڑے سو اتم بھجن، تیری سیوا سچ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ بھولے ناتھ ہو تیار، چرن کول منگے سرنائیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، تیری گت مت کہی نہ جائیا۔ تُوں داتا پروردگار، نوؤ نوؤ سہائیا۔ لکھ چوڑاسی تیری دھار، تیری رچنا ویکھ وکھائیا۔ تیرا بیڑا وچ سنسار، لوک مات رہیا چلائیا۔ کون جانے تیرا پار کینار، آر پار نہ کوئی وکھائیا۔ تیرا حُکم سچی سرکار، دھر فرمانا دئے گواہیا۔ کلجگ اتم کراں سنگھار، جو دے

سو رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در آگے سیس نوائیا۔ پُرکھ سُلطان ہو مہربان، اپنی دیا کھائیندا۔ شنکر سُن لے لا لا کان، تیری سیوا سیوا کھائیندا۔ چوڈاں لوک خالی کر مکان، چوڈاں طبق نہ کوئی رہائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ نہ دسے نشان، سیس تاج راج راجان نہ کوئی کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا حُکم سُنائیندا۔ برہمے سُن کر وچار، کلجگ واری اتم آئیا۔ تیرا برہم ویکھ پَسار، پاربرہم وپس کرائیا۔ کلجگ کوڑا رہیا للکار، چار کُنٹ دہ دشا پھیری پائیا۔ ایک رنگ نہ دسے ہر نرنکار، ایکا رُوپ نہ کوئی جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے بھانے آپ رہائیا۔ وشنو تیرا اک بھنڈارا، لوک مات نظر نہ آئیندا۔ نہ کوئی دسے سچ ونجارا، ساچا ہٹ نہ کوئی کھائیندا۔ کرتا دسے نہ شاہ سِکدارا، ساچا عدل نہ کوئی کھائیندا۔ نہ کوئی دسے سچ بھکارا، ایکا بھچھیا نام منگ منگائیندا۔ در در گھر گھر گھر در در ہوئے سرب خوارا، دھیرج دھیر نہ کوئی وکھائیندا۔ پرہہ ابناشی بھیو نیارا، آپ اپنا وپس وٹائیندا۔ لوک مات لے اوتارا، ترے گن ناتا توڑ ٹڑائیندا۔ پنج ت کرے خوارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اپنا ڈنک وجائیندا۔ ایکا ڈنک ہر نرنکار، آد جگاد وجایا۔ ساچا دھرم دھر سنسار، اپنا مارگ آپے لایا۔ ورنان برنان وسیا باہر، چار دیوار بند نہ کیسے کرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، آپ اپنا میل ملایا۔ گرمکھاں دسے سچ پیار، اتر اتم اک لو لایا۔ نام اگنی بھر بھنڈار، سچ خزینہ اک جنایا۔ دیوے درس اگم اپار، جگت حرص آپ مٹایا۔ عرش قُرس ایکا کار، نرگن سرگن آپ کرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، شاہ سُلطان میٹ مٹایا۔ کلجگ جودھا ہر بلوان، سوربیر اکھوائیا۔ داتا دانی دو جہان، لوک مات کرے رُشنائیا۔ جن بھگتاں ہووے نگہبان، گرمکھ ساچے لے ملایا۔ نام وکھائے سچ نشان، ایکا ہتھ اٹھائیا۔ لوآن پُریاں بائے آن، آپ اپنا حُکم چلائیا۔ سنتن دیوے دُھر فرمان، رسنا جہوا نہ کوئی پلائیا۔ ساچا میلا سچ مکان، ساڈے تن ہتھ دے کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نر اوتارا ایکنکارا کرے کھیل اگم اپارا، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ کریا کھیل پُرکھ سُلطان، وپہ صد سولان سمت ویکھ وکھائیندا۔ پندراں کتک سچ نشان، نو کھنڈ پرتھی آپ اٹھائیندا۔ گیارا دوس جوت مہان، گرمکھ ساچے آپ جگائیندا۔ چار دوس چار جگ، سچکھنڈ شولوک برہم لوک دیولوک پھیرا پائیندا۔ نو دوس پاوے

سار، جیرج انڈ آپ اپنا مُکھ چھپائیندا۔ ستان دیپان وچ برہمنڈ، ست ست اپنا رنگ رنگائیندا۔ اک اک کرے کھنڈ، باران اک نال
 رلائیندا۔ اگی مگھر وچ وربھنڈ، آپ اپنا لیکھ لکھائیندا۔ دوئے دوس سورا سربنگ، گر گوبند لیکھا آپ چکائیندا۔ چوہی مگھر سہاگی چھند،
 ستجگ ساچا راہ وکھائیندا۔ پنج دوس گرمکھاں اندر چڑھیا ساچا چند، ساچا دیپک آپ ٹکائیندا۔ ہر سنگت خوشی کرائے بند بند، ہر کا
 پوڑا اک وکھائیندا۔ دوس زین پرمانند، نجاند آپ ربائیندا۔ دئی دوتی ڈھاپے کندھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ
 تیری اتم ور، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ چالی دوس پار کنارہ، چالی مکتے لئے ترائیا۔ اپنا آپ آپے وارا، اپنا لیکھا دئے مکائیا۔ ساچا ساکھ چلے
 وچ سنسارا، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکائیا۔ مہا سنگھ نظر نہ آیا جیو گوارا، ماجھے دیس بیٹھا جوت جگائیا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، ساقط
 نندک دُشت رسیا کھپائیا۔ پنج دوس کرے میل پنچم پیارا، پنچم میلا سہج سُبھائیا۔ ساچا ناد ساچی دُھنکارا، گھر شبدی شبد وجائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چالی دوس دوس رات، اک بنائی ہر پرہات، ایکاروپ دسائیا۔ چالی دوس چالی جگ،
 چھٹی مول چکائیندا۔ کلجگ اودھ گئی پگ، لیکھا لیکھ نہ کوئی مٹائیندا۔ پُرکھ ابناشی بیٹھا لک، آپ اپنا پردہ پائیندا۔ ہرجن ساچے آپ اپنی
 گودی لئے چُک، نت نوت ویس وٹائیندا۔ مُمکھاں مُکھ پائے تھک، نندک نندیا رس جنائیندا۔ چالی دین آپے لیکھا جانے گن گن، لیکھا اپنے
 ہتھ رکھائیندا۔ چالی دوس پار کنارہ، چار دس کرے کُرمائیا۔ چوتھے پد میل زرنکارا، گھر دسویں وجے ودھائیا۔ کُرمکھ وِرا پاوے سارا،
 جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ساچا لیکھا لیکھ سمجھائیا۔ پنج دوس
 پنچم رات، اٹھ پہر گن گایا۔ ہرجن تیری اتم ذات، ورنان برنان بھیو مٹایا۔ ایکا میلا ہر سچا پت مات، آپ اپنے انک لگایا۔ دیونہارا ساچی
 دات، ساچی وست جھولی پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم لیکھا ویکھ وکھایا۔ سچ وست انول، گر ستگر ہتھ
 رکھائیندا۔ اپنے کنڈے آپے تول، اپنی قیمت آپے پائیندا۔ لکھ چوراسی رہے انہول، ساچی اکھ نہ کوئی کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، ایکا ایک سرشٹ سبائی ساچی ٹیک، داتا دانی ہر اکھوائیندا۔ ساچی وست ہر نام بھنڈارا، لوک مات ورتائیندا۔
 ہرجن دیوے اک ادھارا، ایکا مارگ لائیندا۔ ساچا مندر کھول کواڑا، ساچا راہ وکھائیندا۔ لیکھا چُکے پنچم دھاڑا، پنچ وکارا نیڑ نہ آئیندا۔ اتر

آتم کرے سچ شنکارا، بستر بھوشن ایک نام دکھائیندا۔ کلجگ اتم بول جیکارا، سوہنگ ساچا نام درڑائیندا۔ سَتجگ ساچے ورتے ورتارا، سرشٹ سبائی ایک رنگ رنگائیندا۔ ایک ایشٹ دیوگر بھوئے نرنکارا، دوسر سس نہ کوئی جھکائیندا۔ ایک مندر ایک گروڈوارا، ایک شودوالا مٹھ اک دکھائیندا۔ ایک بھوپ اک سکدارا، تخت تاج اک ہندھائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ستاں دیپاں بنے اک ونجارا، ایک ہٹ رکھائیندا۔ ایک شستر اک کٹارا، ایک کھنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ ایک شاہ اک آسوارا، ایک آسن سوہا پائیندا۔ ایک روپ سرب سنسارا، نرگن سرگن آپ دکھائیندا۔ سَتجگ تیرا دھرم دوارا، ہر کرتارا آپ گھلاٹیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نہکرمی اپنا ناؤں رکھائیندا۔ نہکرمی ہر بھگونت، پارہم اکھوائیندا۔ آپ بنائے اپنی بنت، دوجا در نہ منگن جایا۔ لیکھا جانے سادھ سنت، جیو جنت ویکھ دکھایا۔ گرمکھاں دیوے نام منت، آپ اپنی سیوا لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، پنچم پنچم پنچم ویکھ دکھایا۔

★ ۳۰ مگھ ۲۰۱۶ بکرمی مکھن سنگھ دے گھر پنڈ نونگاباد ضلع امرتسر ★

ایک گھر ایکنکارا، نرگن اپنا آپ وسایا۔ دوجا مندر کھول کواڑ، سچکھنڈ ناؤں رکھایا۔ تیجے جوت کر اجیار، تھر گھر ساچے ڈگمگایا۔ چوتھے شاہ بھوپ سلطان، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ پنچم کھیل سری بھگوان، آپ اپنی بنت بنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا آپ جنایا۔ اک اکلا ایکنکارا، دوجا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ تیجا ناد سچی دھنکارا، گھر چوتھے شبد الائیندا۔ پنچم روپ اکم اپارا، دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیو جنائیندا۔ ایک ایک عقل کل دھارا، دوجا منگل آپے گائیندا۔ تیجے ساجن میت مرارا، گھر چوتھے سگن منائیندا۔ پنچم میلا کنت بہتارا، ناری نر نرائن اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جاگرت جوت جوت دکھائیندا۔ اک اکلا نرگن دھارا، اپنی آپ اپائیندا۔ دوسر رنگ سچی سرکار، روپ ریکھ نہ کوئی جنائیندا۔ تیجا سوہے بنک دوارا، گھر ساچے آسن لائیندا۔ چوتھا اچی کوکے کرے پکارا، اپنا راگ آپ الائیندا۔ پنچم سخیاں میت مرارا، آپ

اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا بنک سہائیندا۔ اک اکلا پاربرہم، برہم وڈی وڈیائیا۔ دوجے در
 نہ مرے نہ پئے جم، نہ کوئی تت رکھائیا۔ تیجے گھر نہ کوئی خوشی نہ کوئی غم، ست سنتوکھی بیٹھا آسن لائیا۔ چوتھے ہڈ ماس نہ ناڑی چم، پونی
 دم نہ کوئی رکھائیا۔ پنچم اپنا جانے کم، وڈ داٹا شہنشاہیا۔ اک اکلا شہنشاہ، ہر ہر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ دوجے اپنا بنے آپ ملاح، اپنا بیڑا
 آپ چلائیندا۔ تیجے گھر صفت صلاح، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھائیندا۔ چوتھے گھر ناؤں نرنکارا آپ دھرا، اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ پنچم جیکارا دئے
 لگا، تھت وار نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے رنگ رنگائیندا۔ اک اونکار ایکار رنگ، آد جگاد
 سمائیندا۔ دوسر کوئی نہ کرے بھنگ، نہ کوئی میٹ مٹائیندا۔ تیجے منگے نہ کیسے کولوں منگ، اپنی بھچھیا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ چوتھے وجائے نام
 مردنگ، اپنا ڈھولا آپے گائیندا۔ پنچم آپے جانے اپنا پنڈھ، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے
 وچ ٹکائیندا۔ اک اکلا پُرکھ ابناش، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیا۔ دوجا کھیلے کھیل سچ تماش، گھر ساچے رچن رچائیا۔ تیجے دیوے اپنا آپ
 دھرواس، آپ اپنا سنگ رکھائیا۔ چوتھے گھر کر پرکاش، اپنا دیپ کرے رُشنائیا۔ پنچم وسے آس پاس، در سہنجنا اک سہائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم سوہے اک دوار، در دوارا اک وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن اک اکلا، ایکار گھر وسایا۔ ہر پُرکھ نرنجن
 دوجا رلا، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ ایکنکارا پھڑیا پلا، در تیجے سوہا پایا۔ آد نرنجن نرگن باقی آپے بلا، گھر چوتھے کر رُشناہیا۔ سری بھگوان
 وسنہارا نہچل دھام اٹلا، سچکھنڈ دوارا سوہا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم ویکھے ایکار گھر آپ اپنا ناؤں دھرایا۔
 پنچم میتا پنچم جوگ، پنچم راج کھائیا۔ پنچم سُنائے سچ سلوک، دھر فرمانا اک رکھائیا۔ ساچا حکم نہ سکے کوئی روک، نہ کوئی میٹے میٹ
 مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم میلا ساچے گھر، ابناشی کرتا رچن رچائیا۔ پنچم جوڑ جوڑ جڑایا، آپ اپنا کھیل
 کھلائیندا۔ ابناشی کرتا ویس وٹایا، پنچم مکھ گھلائیندا۔ پاربرہم ہر رُپ دھر آیا، نرگن اپنی کل ورتائیندا۔ اپنے در متا پکایا، آپ اپنا حکم
 سُنائیندا۔ اپنی اچھیا پور کرایا، ساچی بھچھیا اک وکھائیندا۔ قدرت دوجی ویکھن آیا، نرگن سرگن رُپ وٹائیندا۔ برہما وشن شو تیجے تیناں
 سیوا لایا، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ لکھ چوراسی ترے گن مایا بنت بنایا، چوتھے مندر آپ سہائیندا۔ پنج تت جوڑ جڑایا، کایا ماٹی سوہا

پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سینگھاسن پُرکھ ابناشن، آپ اپنا آسن لائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن سچ سینگھاسن، ہر نر ساچا سوہا پائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن داسی داسن، اپنا ناؤں دھرائیا۔ ایکنکارا کرے کھیل آس پاسن، سچ وچولا رُپ وٹائیا۔ آد زرنجن ہر ہو پرکاشن، سچ متعلچی ناؤں دھرائیا۔ سِری بھگوان پاوے راسن، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم ویکھے سہج سُکھدائیا۔ پنچم میلا پنچم لایا، پنچم وچّی ودھائیا۔ پنچم در گھر اک سہایا، گھر ساچا اک ویکھ وکھائیا۔ پنچم ایکا جوگ جنایا، پنچم اک پڑھائیا۔ پنچم اک سلوک سُنایا، پنچم آپے گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا دئے سمجھائیا۔ پنچم لیکھا ایکا دھار، ہر اپنی بنت بنائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن کہے پُکار، ہر پُرکھ زرنجن نال رلائیندا۔ ایکنکارا کر وچار، آد زرنجن آپ اٹھائیندا۔ سِری بھگوان ہو تیار، پنچاں جوڑ جڑائیندا۔ ایکا وسے سچ دوار، سچ محلہ آپ اُپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچے ڈیرہ لائیندا۔ سِری بھگوان سچ سُلطان، ساچی دئے صلاحیا۔ آد زرنجن وڈ مہربان، مہر مہر وچ ٲکائیا۔ ایکنکارا سچ نشان، ساچا رہیا وکھائیا۔ ہر پُرکھ وڈ بلوان، سوریہر ناؤں دھرائیا۔ سو پُرکھ زرنجن ایکا آن، ایکا لیکھ سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچے سوہا پائیا۔ سو پُرکھ زرنجن ساچا میت، ہر پُرکھ زرنجن دئے صلاحیا۔ گھر ساچے دی ساچی ریت، ایکنکارا ویکھ وکھائیا۔ آد زرنجن دھام انڈیٹھ، نور کرے رُشنائیا۔ سِری بھگوان پت پت پت، آپ اپنا ناؤں دھرائیا۔ پنچاں گایا ایکا گیت، سُر تال اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ پنچم راگ تار ستار، ایکا ایک مُکھ صلاحیا۔ پنچم لیکھا اپنا آپے لکھ، اپنا متا پکایا۔ پنچم بہ بہ پائے بھکھ، ہر جھولی آگے ڈاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ پنچم میلا ساچی بنت، ساچے گھر بنائیا۔ اپنی مہا لیکھا اگت، اپنے وچ ٲکائیا۔ آپے آد آپے آنت، آپے ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ پنچم کھیل پُرکھ کرتارا، ہر اپنا آپ کرائیندا۔ پنچم دیوے سچ سیکدارا، ساچا در سہائیندا۔ پنچم بول اک جیکارا، دُھر فرمانا اک جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، راج بنت آپ وکھائیندا۔ در گھر ساچے ساچا راج، ہر ساچا آپ بنائیا۔ پنچم اپنا سازن ساز، پنچم کرے صلاحیا۔ پنچم اٹھائے ایکا واج، ایکا رُپ درسائیا۔ کون بے غریب نواز، جو

نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ سر اپنے اُپر رکھے تاج، سیوک ہو ہو سیو کھائیا۔ اپنی رکھے آپ لاج، لاجونت ناؤں دھرائیا۔ اپنا رچے اگتی کاج، آپ اپنا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر دس نہ آئیا۔ پنچم گھر متا پکایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر پُرکھ نرنجن ایکنکارا، آد نرنجن سِری بھگوان میل ملایا۔ ابناشی کرتا بنے ساچا سجن، گھر ساچے سوہا پایا۔ پاربرہم پرہ رکھے لجن، آپ اپنی سیو کھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سینگھاسن اک وکھایا۔ سچ گھر ساچا آپ سُہائے، ہر ساچے وڈ وڈیائیا۔ ساچا تاج اک بنائے، اپنا لیکھا آپ سمجھائیا۔ پنج دس وڈ وڈائے، نو چار وجے ودھائیا۔ ترے ترے لیکھا آپ جنائے، رُپ رنگ نہ کھئے وکھائیا۔ پنچم مُکھ آپ صلاحے، بتی دند نہ کھئے کھلائیآ۔ نیر نین نہ کوئی پرگٹائے، ہتھ پھڑ نہ کھئے اٹھائیا۔ نرگن نرگن سیس ٹکائے، نرگن اپنی گنڈھ پوائیا۔ ساچا راج آپ کھائے، ہر داتا بے پرواہیا۔ سچ تخت سلطان بہ بہ اپنا جوگ وکھائے، آپ اپنا رُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سمائیا۔ ساچا تاج رکھ سیس، سو پُرکھ نرنجن سوہا پائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بن جگدیش، آپ اپنا سیس جھکائیندا۔ ایکنکارا چھتر جھلائے سیس، آپ اپنی سیو لگائیندا۔ آد نرنجن آپ اپنا پیسن پیس، آپ اپنا بل دھرائیندا۔ سِری بھگوان اک حدیث، ایکا حُکم سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا تاج اک وکھائیندا۔ ساچا تاج تخت سلطان، ہر ساچا آپ سُہائیا۔ پہلے گھر ہویا مہربان، دوجے در دئے وڈیائیا۔ تیجے گھر ہو پردھان، چوٹھا میلا سہج سُہائیا۔ پنچم ویکھے نام نشان، آپ اپنا ہتھ اٹھائیا۔ اپنی رکھے آپ آن، اپنے حُکم آپ پھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ تخت بیٹھ ساچا راج کھائیا۔ سچ تخت بیٹھ سیکدارا، ساچا حُکم سُنائیندا۔ ابناشی کرتا در دربانا، در دوارے سوہا پائیندا۔ آپے بنیا ساچا رانا، اپنی رعیت آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ ابناشی کرتا کھول دروازہ، اپنی سیو کھائیندا۔ کھیلے کھیل غریب نوازا، اپنا حُکم جنائیندا۔ پاربرہم ہر سازن سازا، ساچا رُپ وٹائیندا۔ آپے بہ بہ مارے واجا، آپے میل ملائیندا۔ آپے رچیا اپنا کاجا، آپے سگن منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سُہائیندا۔ پاربرہم رُپ کرتارا، اپنا آپ وٹائیا۔ آپے میلا کنت بہتارا، آپے سیج ہنڈھائیا۔ آپے کرے سچ پیارا، آپے گلے لگائیا۔ آپے بخشے سُت ڈلارا، ایکا وست جھولی پائیا۔ آپ وکھائے سچ بھنڈارا، آپ دئے

ورتائیا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل اپارا، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، پاربرہم ایہ سمجھائیا۔ پاربرہم گھر دربار، آئے سچ دواریا۔ تخت بیٹھ سچّی سرکار، دیوے ہر دُھر فرمانیا۔ تیرا میرا اک پیار، تیرا رُپ بال انجانیا۔ تیری ونڈ سرب سنسار، تیری رچنا جگت مہانیا۔ میرا تاج تیری دستار، سیس تیرا اک سوہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا دُھر فرمانیا۔ پاربرہم کر نِمسکار، اپنے آگے آپے سیس جھکائیا۔ آپے داتا شاہ سیکدار، آپے حُکم سُنائیا۔ آپے بنیا چوبدار، اپنی سیو کھائیا۔ آپے بول سچ جیکار، آپے لئے بُلایا۔ آپے ونڈے ونڈ اپر اپار، ونڈنہارا آپ ہو جائیا۔ آپے پاربرہم کرے پیار، آپ اپنا میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گھر ساچا اک سہائیا۔ ساچا گھر ہر سہایا، پاربرہم در آیا۔ سو پُرکھ نرنجن حُکم سُنایا۔ تخت تاج اک دکھایا۔ اک دربارا آپ اپنا، آپ اپنی سیو کھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنا بھیو جنایا۔ پاربرہم منگے منگ، سچ دوارے جھولی ڈھپیا۔ آپے داتا بن سرینگ، وڈ دانی ناؤں دھرائیا۔ آپ لگائے اپنے انگ، آپ رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاربرہم ویکھ دکھائیا۔ پاربرہم منگے منگ، اپنی جھولی آگے ڈھپیا۔ اپنا کر آپے کارج اند، اند اند وجے ودھائیا۔ تیرا رُپ میرا بند، ایک ایک ہوئے کُرمائیا۔ تیرا نام میرا چھند، میرا چھند تیرا نام گھر ساچے سوہا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی اچھیا جھولی پائیا۔ سو پُرکھ نرنجن وڈ مہربانا، اپنی دیا کھائیندا۔ تیری ونڈ دو جہانوں، کرنی کرتا آپ کھائیندا۔ برہم رُپ کر پردھانا، سرگن سنگ نبھائیندا۔ تِن پنج کھیل آپ کرانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا آپ سمجھائیندا۔ پاربرہم اُٹھ لے انگڑائی، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ تیرا حُکم ربیا بُجھائی، تیرا بھانا سیس اُٹھایا۔ اپنی ہتھیں لکھ دے وڈے شہنشاہی، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ کوئی نہ رکھنی قلم شاہی، کاغذ کھئے دِس نہ آیا۔ تیرے ناؤں لیکھا بے پرواہی، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ پاربرہم گھر برہم جے چائیں چائیں، دائی دایا نہ کھئے لگایا۔ سدا سد رکھے ٹھنڈیاں چھائیں، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا سیس تاج اپنی ہتھیں پھڑ، سر اپنے اتوں لایا۔ ہتھ پھڑ تاج نرنکار، پاربرہم سمجھائیندا۔ ایک ایک کر آکار، ایکنکارا ناؤں اُپائیندا۔ اوڑا اکھڑ کھیل اپار، بھیو کیسے نہ آئیندا۔ ایڑا اکھڑ اک اکھاڑ، اپنا رُپ وٹائیندا۔ ایک ایشٹ ہر کرتار، ایڑی مُکھ صلاحیندا۔ سسا قلعے کر تیار، ہر ساچا بنت بنائیندا۔ چوتھا اکھڑ چار دیوار،

چاروں کُنٹ رکھائیندا۔ آپ رکھایا آدھ وچکار، تاج مُکھی مُکھ صلاحیندا۔ ہنگ برہم اندر واڑ، پاربرہم تیری گود بہائیندا۔ سوہنگ رُوپ کر کرتار، اپنا لیکھا آپ لکھائیندا۔ برہما وشن شو ترے گن مایا کر تیار، لکھ چوراسی تیری جھولی پائیندا۔ وشنوں کھیل کرے اپار، سر سر رزق سبائیندا۔ بھگون جوت دے آدھار، گھٹ گھٹ دیوا آپ جگائیندا۔ شیر رُوپ مہابلی ورتے ورتار، وچ سنسارا سنگھ اپنا ناؤں اُپائیندا۔ مارنہارا ساچی مار، دس کیسے نہ آئیندا۔ تیرا تیرے جن لے تار، ساچا راج کھائیندا۔ مہا راج کرے وچ سنسار، مہاراج اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اپنا محلہ آپ لے اُسار، آپے ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم نو سؤ چرانوے چوکڑی جگ رہنا سیوادار، اگلا پنڈھ پھیر وکھائیندا۔ پرگٹ ہو آپ نرنکار، تیرا لہنا مُول چکائیندا۔ ناؤں رکھ کلکی اوتار، اپنی کل ورتائیندا۔ سوہنگ شبد کر پیار، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان آپ اکھوائیندا۔ سیس رکھ تاج دستار، سچکھنڈ دوارا لوک مات جنائیندا۔ آپے لیکھ لکھنہار، لیکھا اپنے ہتھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ ابناشی ویس ہر، پرتھی آکاشی کھیل کھلائییندا۔

★ پہلی پوہ ۲۰۱۶ یکرمی جیٹھووال دربار وچ دیا ہوئی ★

ہر پُرکھ نرنجن سازن ساز، اپنی کھیل رہیا کھلائییا۔ چاروں کُنٹ نرگن سرگن رہیا بھاج، دس کیسے نہ آئییا۔ پنج تت کرائے گھر گھر ناچ، نتوآ نٹ سرب وکھائییا۔ بن گرمکھ پلے نہ دسے کیسے ساچ، ساچا کرم نہ کھئے کھائییا۔ پرہہ اتم کھولن آیا سب دے پاج، کلجگ مُلما دے وکھائییا۔ سر رہن نہ دیوے کیسے دے تاج، مان ابھان دے گوائییا۔ نہ کوئی دیسے راجن راج، شاہو بھوپ نہ وڈ وڈیائییا۔ بن ہر بھگت نہ رکھ کیسے دی لاج، جو آوے در دیوے ڈرکائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر گھر بیٹھا ویکھ وکھائییا۔ اپنی کرنی آپے کر، اپنا کھیل کھلائییندا۔ اپنی ورنی آپے ور، آپے ویکھ وکھائییندا۔ اپنی ترنی آپے تر، تارنہارا ناؤں رکھائیندا۔ گرمکھ ورا سرنی جائے پڑ، پھڑ باہوں پار کرائیندا۔ دوسر ہتھ نہ کھئے سیس دھڑ، نیرنن نہ کھئے وکھائییندا۔ توڑنہارا ہنکاری گڑھ، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ جگت وکاری لیائے پھڑ پھڑ، پھڑنہارا دس نہ آئیندا۔ اُچ محلے آپے چڑھ، چار کُنٹ ویکھ وکھائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائیندا۔

ہر پُرکھ زرنجن گہر گمبہر، بھیو کھئے نہ آئیندا۔ بن ہر بھگت نہ بدلے کیسے دی تقصیر، تقدیر اپنی تدبیر نہ کیسے جنائیندا۔ گُرمکھاں کھئے جگت
 زنجیر، ساچی سکھ مت اک سمجھائیندا۔ وڈ داتا ہر پیرن پیر، شاہ سلطان ناؤں دھرائیندا۔ مایا ممتا کٹ زنجیر، ایک پلّو نام پھڑائیندا۔ ایک
 روپ وکھائے ہست کیت، اوچ نیچ ایک رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، گہر ساچے سوہا
 پائیندا۔ کیسے ہتھ نہ آئے ہر بھگوان، لکھ چوراسی رہی گرلائیا۔ بھرے بھلے جیو نادان، ہر مایا بھرم بھلائیا۔ جوٹھا جھوٹھا پھڑ نشان، چاروں
 کُٹ رہے وکھائیا۔ کرے کھیل ہر مہان، آپ اپنا بھیو چھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ایک اپنی
 ونڈ ونڈائیا۔ اک اکلا ایک ونڈ، ایکنکارا آپ ونڈائیندا۔ کھیلے کھیل وچ برہمنڈ، پاربرہم ناؤں دھرائیندا۔ لیکھا جانے جیرج انڈ، اُتبھج سینج
 ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی بھیکھ پکھنڈ، چارے کُٹ ڈورؤ واپنڈا۔ من مت نار ڈباگن رنڈ، جیو جنت سرب ہنڈھائیندا۔ ہر ہر میتا
 اک اتینا سُننا دے کر کنڈ، اپنی کروٹ نہ آپ بدلائیندا۔ ہر بھگت وکھائے ایک اپنی ونڈ، کلجگ اتم آپ ونڈائیندا۔ دو جے تیجے دیوے دنڈ،
 چوٹھے پلا نہ کھئے پھڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ ہر دوارا ایکنکارا، ایک وست ٹکائیا۔
 گُرمکھ منگے بن بھکھارا، ساچا نام جھولی پائیا۔ جگت وکارا نہ کھئے پیارا، ترے گن دیوے در ڈرکائیا۔ پنچم کرے پنچ خوارا، گہر بیٹھا سیج
 ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی ونڈ نہ کھئے ونڈائیا۔ بن ہر بھگت نہ کوئی منگے، ہر کا دوار نظر نہ آئیا۔ گُرمکھ
 ورا کایا چولی رنگے، جو آئے چل سرنائیا۔ مایا ممتا نیڑ نہ لنگھے، جس ملیا ستگر پورا بے پرواہیا۔ آپے پرکھے ماڑے چنگے، ابھل گرو وڈ
 وڈبائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ کھیلنہارا ہر مہربانا، اپنی کل ورتائیندا۔ جن بھگتاں دیوے
 دھر فرمانا، ایک بوجھ بوجھائیندا۔ شبد اگتی ناد ترانہ، دھن آتمک آپ سُنائیندا۔ شاہو بھوپ وڈ راجا رانا، ایک حکم چلائیندا۔ لکھ چوراسی
 ویکھے مار دھیانا، زرنگن اپنا ویس دھرائیندا۔ سرگن کرے سچ پچھانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائیندا۔
 جوت ادھارا ایکنکارا، عقل کلا اکھوایا۔ ونڈے ونڈ وچ سنسارا، ایک دو جا بھو چکایا۔ چار ورتاں کرے اک پیارا، دوسر دھڑا نہ کھئے بنایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جس جن دیوے اپنا ور، اپنی بھچھیا جھولی پایا۔ ساچی بھچھیا نام کرتار، ہر پُرکھ زرنجن آپ

ورتائیندا۔ بن ہر کھئے نہ پاوے سار، گرمکھ ساچے آپ جگائیندا۔ چرن کول کرائے اک پیار، چرن چرنودک مکھ چوائیندا۔ دھرنی دھرت دھول
دئے سہار، آکاش پرکاش دیا کھائیندا۔ نچ آتم نچ گھر نچ روپ کر کر واس، نیتر نین اک کھلائیندا۔ پرہہ ابناشی راہ تکن لکھ آکاشا آکاش، کوئن
کوٹ چرناں ہیٹھ دباؤیندا۔ بن بھگت دوسر کسے ہیٹھ نہ وس، ہتھو ہتھ نہ کھئے پھڑائیندا۔ اپنی چال نرالی آپے دس، آپے مارگ لائیندا۔ جوتی
جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دوسر ونڈ نہ کھئے رکھائیندا۔ نہ کوئی ونڈ نہ کوئی حصہ، آد جگاد نہ ہر ونڈائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ لوآن
پُریاں نو کھنڈ جوت سرؤپی ایکو دسا، دوسر نور نہ کھئے وکھائیندا۔ ایکنکارا نراکارا کر پسارا ایکا تاج رکھائے سیسا، جگت جگدیشا ناؤں
دھرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ کھیل کھلاری ہر بھگونت، آد آنت بھیو نہ رایا۔ ویس
اولا جگا جگنت، جگ کرتا آپ کرایا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، ستگر اپنا بھیو مٹایا۔ جو جن آئے در ساچا منگت، ایکا بھچھیا دیوے
جھولی پایا۔ کر کریا رلائے ساچی سنگت، کوئن کوٹ جنم راج بھوگی بھوگ لیکھا لیکھ نہ کسے مکایا۔ ہرجن میلے میل ملاوا دھر سنجوگ،
گھر ساچا اک سہایا۔ پہلا کئے ہوئے روگ، دوجا منتر نام درڑایا۔ تیجا چکے برکھ سوگ، چوتھے گھر وجے ودھایا۔ پنجم دیوے درس
اموگھ، سوچھ سرؤپی روپ وٹایا۔ گرسکھ تیرا راہ تکن تے لوک، چوڈاں ہٹ رہے منہ اٹھایا۔ جگت وڈیائی نہ دیوے کسے موکھ، نہ کوئی
بیڑا بنے لایا۔ پاربرہم ابناشی کرتا بن ستگر پورے جیواں جنتاں دھرم رائے بھٹھیلے دیوے جھوک، نہ سکے کوئی پچایا۔ بن گرمکھ سچ نہ بولے
کوئی سلوک، شاہ سلطان ہوئے ہلکایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ جو جن آئے چل دوار، منگے ہر
سچی سرنائیا۔ دُرمت میل دئے اُتار، امرت ساچا جام پیائیا۔ کاگ رلائے ہنسا ڈار، کاگی کاگ نہ وشٹا کھائیا۔ مانس جنم دئے سدھار، لکھ
چوڑاسی پھند کٹائیا۔ جھوٹھا توڑ گڑھ ہنکار، ہر سنگت دئے ملائیا۔ جگت نہ دسے کوئی اُچ دربار، جو بیڑا بنے لائیا۔ سیوک سیوا کرنی
چاہے وچ سنسار، گر چرن سیو وڈی وڈیائیا۔ اتم در در منگدے پھرن بھکھار، شاہ سلطان گھر گھر پھیرا پائیا۔ گرمکھ ساچے چتر سُبجان،
در گھر ساچے بیٹھے آسن لائیا۔ جس جن ملیا ہر بھگوان، دوسر راہ نہ کھئے تکائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے
رنگ سہائیا۔ بن ہر بھگت نہ دیوے ور، کوئن کوٹ رہے بللائیا۔ بن گرسکھ نہ جائے کسے دے در، دوجا در نہ منگن جائیا۔ بن ہر بھگت نہ

نہائے کیسے سر، سر سرور نہ کھئے جنائیا۔ آد جگادی اک اکلا ایکنکارا آپ نہ رکھے کیسے دا ڈر، سرِ شٹ سبائی بھہ وکھائیا۔ کایا ماٹی پنج ت پہلے لئے گھڑ، جیو جہانا نام دھرائیا۔ کلجگ قلندر ڈوری بیٹھا پھڑ، دوس زین رہیا کھچائیا۔ اک دو جے نال رہے لڑ، گر گوہند ملیا کیسے نہ سچا ماہیا۔ اپنے پیراں اُتے سکے کوئی نہ کھڑ، دھرم دھیر نہ کوئی وکھائیا۔ کلجگ اتم سارے جانے جھڑ، پرہہ آپے جھاڑ وکھائیا۔ پُرکھ اکال دین دیال گرُمکھ پھڑایا لڑ، نہ سکے کوئی چھڈائیا۔ لوک مات ہر مارن نہ دیوے کیسے تڑ، اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرُمکھ ساچے لئے ترائیا۔ گرُمکھ ساچے چتر سُبجان، ہر ساچا سہج سُبھائیا۔ دیونہارا اتم گیان، اتم آتر اک بُجھائیا۔ کلجگ لڑن پنج شیطان، دُور دُوراڈے بیٹھے ویکھن لڑائیا۔ تیرے ہتھ پھڑایا سچ نشان، پرہہ ساچا سنگ نبھائیا۔ پرگٹ ہویا والی دو جہان، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ ساچی سیوا ہر چرن، گر ستگر میل ملنیا۔ کھولنہارا ہرن پھرن، دیوے پرکاش اتم انھیا۔ کلجگ جیو مرنی مرن، ویلے آت سب نوں ڈٹیا۔ گرُمکھ ساچے ساچی ترنی ترن، لوک مات چڑھ ساچا چنیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بیڑا آپ بٹھیا۔ بیڑا بٹھ ہر کرتار، لوک مات رہیا چلائیا۔ جوت سرُپی جامہ دھار، عقل کل آپ ورتائیا۔ کالکھ ٹکا مستک دھار، دھوڑی چرن نہ کیسے وکھائیا۔ مانس منکھ گئے ہار، مایا ممتا ہونے ہلکائیا۔ سچ نہ دے کوئی دربار، اپنے حصے ونڈ ونڈائیا۔ جس ملیاں ہونے نانک گر گر اوتار، اُچی کوک نہ دئے سُنائیا۔ پرہہ پھڑ پھڑ مارے سب نوں مار، جو بھلے پاندھی راہیا۔ سر بٹھ جگت دستار، گر گوہند درس نہ پائیا۔ نہ اوہ سکھ نہ منکھ نہ اوہ نار، ہیجڑا روپ وٹائیا۔ کلجگ اتم بانجھ دے پروار، پوت سپوت نہ کوئی اپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اپنی کھیل کھلائیا۔ سورا سکھ سو جائیے، جس ملیا گوہند سور۔ سورا سکھ پہچانیے، جس اتم اندر ہر کا نام بھنڈارا بھرپور۔ سورا سکھ سو وکھانیے، جس آگے ستگر پورا حاضر حضور۔ گرسکھ سو چتر سگھڑ سیانیے، جس جن پینڈاں مُکیا نیڑے دُور۔ تس گر گرسکھ کا درس نہ پانیے، جس ملیا نہ ہر غفور۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر بنتی کرے منظور۔ ہر بنتی ہرجن پاس، ہر ہرجن آپ سمجھائیا۔ ستگر تیرا داسی داس، پُرکھ اکال تیری سیو کھائیا۔ جگت ترسنا تیری بُجھے پیاس، گرو دوار گرچرن سیس سرنائیا۔ جو دیسے سو ہونے وناش، تہر کھئے رہن

نہ پائیا۔ محل اٹل سے جنگل جوہ ہر پرہاس، جل تھل وچ روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا
 پے پرواہیا۔ گرسکھ سنگ گرسکھ اُدھرے، گرسکھ سکھ سمجھائیندا۔ گرسکھ سنگ مانس جنم سدھرے، جنم مرن پھند کٹائیندا۔ گرسکھ
 سنگ گرسکھ کدے نہ اُجڑے، کایا کھیڑا آپ وسائیندا۔ گرسکھ سنگ گرسکھ وصل کرے ایکا حُجرے، سچ محراب اک جنائیندا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا سنگ رکھائیندا۔ سگلا سنگی ہر ہر میتا، پاربرہم روپ کرتارا۔ آد جُگادی اک اتیتا،
 نرگن سرگن کھیل اپارا۔ جُگا جُگنتر آپ چلائے اپنی ریتا، لوک مات لے اوتارا۔ آپے ٹھنڈا آپے سیتا، آپے اگنی تت ورتارا۔ آپے ہست آپے
 کیتا، آپے اوچ نیچ گوارا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا ورتے آپ ورتارا۔ ہر ورتارا ہر ہی جیہا، دوسر رنگ نہ کھئے
 وکھائیا۔ گرمکھان لائے ساچا نینہا، لگا نیہوں نہ توڑ ٹڑائیا۔ امرت برسے ساچا مینہا، میگھلا بیٹھا مُکھ شرمائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل وچ سنسار، چال نرالی اک رکھائیا۔ چال نرالی جوت اکالی، ہر اپنی کھیل کھلائییندا۔ شبدا اگنی سچ دلالی،
 جن بھگتاں سیو کھائیندا۔ پُرکھ اگتا آپے پھرے بتھان خالی، دو جہاناں پھیرا پائیندا۔ لکھ چوراسی تیرا مالی، بوٹا بوٹا ویکھ وکھائیندا۔ نرگن
 سرگن بنیا پالی، پالنہارا ناؤں دھرائیندا۔ جن بھگتاں توڑے جگت جنجالی، جاگرت جوت اک وکھائیندا۔ ویکھنہارا پت ڈالی، پھل پھلواری
 پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سمائیندا۔ رنگ رنگیلا ہر بھگوان، پاربرہم بھیو نہ آئیندا۔
 سو پُرکھ نرنجن سچ نشان، گھر ساچے آپ اٹھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل مہان، در گھر ساچے سوبھا پائیندا۔ ایکنکارا نوجوان، بردھ بال نہ
 روپ وٹائیندا۔ آد نرنجن جوت وکھان، نورو نور اُپائیندا۔ سری بھگوان سچ مکان، سچکھنڈ ساچے سوبھا پائیندا۔ ابناشی کرتا اک دھیان،
 در ایکا ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم پرہہ ہو پردھان، برہم اپنا روپ وٹائیندا۔ وشن شو جگت نشان، نرگن سرگن کھیل کھلائییندا۔ ست سرُوپہی
 دھر فرمان، ایکا شبدا سنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا لیکھ اُپائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچا لیکھا، اپنا آپ
 کرائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن نہ کوئی داڑھی دے سے کیسا، مؤنڈ مُنڈائے نہ کھئے وکھائیا۔ ایکنکارا نر نریشا، نرگن اپنا ناؤں اُپائیا۔ آد نرنجن جوت پرویسا،
 جوتی جوت وچ کُکائیا۔ سری بھگوان اپنا روپ آپے پیکھا، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم میلا

سہج سُبھائیا۔ پنچم گھر میل ملایا، گھر ساچا اک سہائیندا۔ نرگن نرگن وچ ٹکایا، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ نرگن نرگن آسن سیجا لایا،
 نرگن نرگن تخت سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہائیندا۔ در سہنجنا نرگن دھار، نرگن اپنی آپ
 چلائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن نرگن دھار، ہر پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیندا۔ ایکنکارا سہائے سچ دوار، آد نرنجن وڈ وڈیائیندا۔ سِری بھگوان میت
 مُرار، سکلا سنگ نبھائیندا۔ سیس تاج اک دستار، آپ اپنی آپ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم مُکھ آپ
 اُپائیندا۔ پنچم مُکھ پنچم تاجا، ہر رُپ ریکھ نہ کھئے جنائیا۔ پنچم نرگن سازن سازا، آپ اپنا ویکھ وکھائیا۔ پنچم رکھ اپنی لاجا، گھر ساچے
 وڈ وڈیائیا۔ پنچم ناؤں رکھ غریب نوازا، آپ اپنی دیا کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن ویس وٹائیا۔ نرگن
 سرگن ساچی کار، کرنی کرتا آپ کرائیندا۔ جُگا جُگنتر لے اوتار، لوک مات ویس وٹائیندا۔ گھٹ مندر جوتی کر اُجیار، نورو نور ڈگمگائیندا۔
 سنت سہیلے کر پیار، بھگت بھگتی میل ملائیندا۔ گر چیلے ویکھ اک دوار، ہر مندر آپ سہائیندا۔ اندر مندر ڈونگھی غار، کایا کندر پھول
 پھولائیندا۔ توڑے جندر گرھ ہنکار، ساچا کھنڈا نام اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیندا۔
 جُگ جُگ ویس ہر اِکلا، ایکنکارا آپ کرائیا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، جل تھل مہیئل ڈیرہ لائیا۔ لکھ چوراسی کر پسارا، گھٹ گھٹ اندر
 ویکھ وکھائیا۔ آد جُگادی اک اوتارا، گر سترگر ناؤں دھرائیا۔ کلجگ اتم ہو اُجیارا، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، شبدي شبدي
 چمکائیا۔ پرگٹ ہو وچ سنسارا، وپہ صد سولان بکرمی دئے وڈیائیا۔ اُچی کوک بول جیکارا، ایکا اکھّر دئے پڑھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن بن ورتارا،
 آپ اپنی سیو کھائیا۔ ہنگ برہم بھر بھنڈارا، اتوٹ اٹھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا راج جوگ آپ وکھائیا۔
 راج جوگ پُرکھ سمرتھ، وید کتیب بھيو نہ آئیندا۔ جُگا جُگنتر چلائے رتھ، رتھ رتھوہی دس نہ آئیندا۔ جانے جنائے مہا اکنھ، کتھنی کتھ نہ کھئے
 صالحیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی وتھ، وست امولک کایا گولک ایکا نامٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ
 تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، آپ اپنا بھيو کھلائییندا۔ اپنا بھيو ہر کھلاؤنا، سمت سمتی راہ تکائیا۔ چار گنٹ ایکا ڈنک وجاؤنا، سریشٹ
 سبائی آپ سُنائیا۔ ساچا دوس در گھر سہاؤنا، ہر سنگت ویکھ وکھائیا۔ پنچم میتا پنچم سال اپنا دیپک دیوے بال، گھر گھر کرے رُشنائیا۔

ہر سنگت وکھائے سچی دھرمسال، ڈھر دروازہ آپ کھلائیآ۔ جگ جگ وچھڑے لئے بہال، آپ اپنا میل ملائیآ۔ نرگن سرگن بن دلال، ساچا
 ثالث ثالثی ربیا کھائیآ۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، سو خالصہ خالص ناؤں وکھائیآ۔ جس جن توڑیا نہ جگت جنجال، گر گوہند نہ دئے گواہیا۔
 جھوٹھی گھالنا رہے گھال، ساچا راج جوگ نہ کھئے جنائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیآ۔ سچ خالصہ ہر
 کرتار، اتم اپنالے پرگٹائیآ۔ چار ورنان وچوں ننتار، نرگن نرگن میل ملائیآ۔ ست سنتوکھی ست دستار، شبد سروپی آپ بندھائیآ۔ ساڈھے
 تن ہتھ کایا مندر ساڈھے تن ہتھ اندر پائے نام کٹار، لوہار ترکھان نہ کھئے گھڑائیآ۔ امرت بخش ٹھنڈی ٹھار، ساچا کھنڈا نام پھرائیآ۔ مٹھا رس
 دیوے ڈار، گرسکھ گرسکھ تیرا پیار وچ سہائیآ۔ گرسکھ گرسکھ گرسکھ اک دوجے نوں مل مل گل وچ پائن ہار، گرسکھ نہ کرے
 لڑائیآ۔ گر گوہند سنگھ کرے پیار، جس اندر ساچی وست اک ٹکائیآ۔ کوئن کوٹ راج راجان ہونے خوار، ویلے آنت نہ کھئے چھڈائیآ۔ ناتا چھڈن
 جھوٹھے یار، بیٹھن مکھ بھوائیآ۔ اکو ملے ہر نرنکار، دوجی اوٹ نہ کوئی رکھائیآ۔ گرسکھ تیری ووٹ گر چرن پیار، دوجا راہ نہ کھئے تکائیآ۔
 لکھ چوراسی آلیوں ڈگے بوٹ، نہ سکے کوئی اٹھائیآ۔ نانک شبد نہ لگی تن چوٹ، گر ارجن نظر نہ آئیآ۔ رام داس تیرا سر سروور نرگن
 جگدی رہے جوت، منمکھ جیواں دس نہ آئیآ۔ ونڈ ونڈائی ورن گوت، پُرکھ اکال نہ کھئے سرنائیآ۔ باہروں دسدے ہلدے ہونٹ، اندر کوڑی
 کریا بیٹھے دبائیآ۔ اتم ویکھو مردے کیہڑی موٹ، مارنہارا دئے سزائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ اک سمجھائیآ۔
 گرسکھ لگے نہ اگنی آگ، پنج تت نہ ہونے ہلکایا۔ جس ملیا سورا سربگ، دوسر ساتھی کھئے نظر نہ آیا۔ ناتا تھے جھوٹھے جگ، گھر ساچا ایکا
 پایا۔ چرن پرس ساچے پگ، پاربرہم اک سرنایا۔ ستگر پورا کدے نہ رکھے وچ آدھ، بیڑا بنے دئے لگایا۔ سنت سہیلے آپے سد، اپنے بیڑے لئے
 چڑھایا۔ نو کھنڈ پرتھی وچنا نہ، راج راجان شاہ سلطان راہ رہے تکایا۔ پُرکھ ابناشی بند نہ ہویا کیسے دی حد، اپنا گھیرا کیسے نہ پایا۔ کلجگ
 اتم جوٹھے جھوٹھے مایا لوٹھے ہر مندر وچوں دیوے کڈھ، گرمکھ ساچے لئے وسایا۔ پُرکھ اکال نانک گوہند نالوں ہویا نہ اڈ، گر ارجن کولوں نہ
 مکھ بھوایا۔ سمت سولان اپنا مکھ وچوں باہر کڈھے کلجگ کھڈ، سمت ستاراں کرے رُشناہیا۔ سپس دھر ساچا تاج، سرشٹ سبائی دئے
 سُناہیا۔ لوک مات آیا وڈ راجن راج، نہکنکی جامہ پایا۔ کیسے دا پورا ہون نہ دیوے کاج، آپ اپنا ڈنک وجایا۔ ہر سنگت تیری رکھے لاج،

دوس زین سیو کمایا۔ ساچی ساجن آپے ساز، سگلا سنگ آپ نہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے مندر ڈیرہ لایا۔ اپنے مندر آپے وڑ، ہر بیٹھا بے پرواہیا۔ نرگن رُپ کوئی نہ سکے پھڑ، ہتھ کیسے نہ آئیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، پنج تت نہ کوئی وکھائیا۔ سمبل نگری اُپر چڑھ، ہر مندر آپ سہائیا۔ گرسکھ تیرے بجر فراق وچھوڑے اندر گیا سڑ، تیرا وچھوڑا جھل نہ سکے بے پرواہیا۔ کلگی توڑا سیس دھر، دھرنی دھرت دئے وڈیائیا۔ شبد اگتی گھوڑے چڑھ، نیلی دھاروں پار وکھائیا۔ آپے مارے پہلا پوڑ، چاروں کنت دئے بلائیا۔ لکھ چوڑاسی ویکھے پرکھے پھل مٹھا کوڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، گھر ساچا اک سہائیا۔ گھر سچا سلطان، ساچے تخت براجیا۔ گھر داتا ہر بھگوان، آد جگاد غریب نوازیا۔ گھر سچا ہر مہربان، آدن آنتا رکھے لاجیا۔ گرمکھ ساچے کر پہچان، پُرکھ اباشی رچیا کاجیا۔ آپے جودھا سورپیر پرگٹ ہووے نوجوان، رُپ وٹائے دیس ماجھیا۔ آپے کھنڈا کھچ تیر کمان، دہ دشا پھرے بھاجیا۔ آپ اٹھائے دھرم نشان، گپت گائے انحد واجیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ایکا مارے ساچی واجیا۔ سچی آواز بول جیکارا، آپ اپنا شبد لائیندا۔ گرمکھ ساجن سچ دوارا، ہر نرنکارا آپ وکھائیندا۔ ملیا میل کنت بہتارا، نر نرائن در سہائیندا۔ دوسر کھئے نہ دسے سہارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، دیونہارا جگت ور، در آئے سوالی نہ جان خالی، خالی ہتھ نہ کھئے وکھائیندا۔ خالی ہتھ اک نرنکار، سرشٹ سبائی بھنڈار بھرائیندا۔ بنیا رہے سدا ورتار، جگ جگ سیو کھائیندا۔ لوک مات لئے اوتار، گرمکھ ساچے میل ملائیندا۔ جوٹھا جھوٹھا توڑ گڑھ ہنکار، ہوئے ہنگتا برج ڈھائیندا۔ ست است پاوے سار، ستگر اپنا ناؤں رکھائیندا۔ برہم مت کر وچار، گرمت اک سمجھائیندا۔ پنج تت کر خوار، ساچے وٹ بیج بجائیندا۔ نام پھلواری اپر اپار، گھر گھر آپ سہائیندا۔ کلجگ اتم کھیل اپار، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ ایکا شبد بول جیکار، گیت سہاگی سوہنگ گائیندا۔ برہم برہمادی پاوے سار، پاربرہم پرہ وپس وٹائیندا۔ جگاں جگاں دی ہر جی کار، کرنی کرتا کار کھائیندا۔ سنت سہیلے جائے تار، ترے گن مایا اتیت وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکنکارا کھیل اپارا، نرگن دھارا وچ سنسارا، اپنی آپ بندھائیندا۔ ساچی دھار پُرکھ اکال، لوک مات چلائیا۔ ایکا شبد اک پیار، اک دوار چار ورن وکھائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش اک دوجے نوں نہ کرن خوار،

ذات اذاتی میٹ مٹائیا۔ مُسلم سِکھ ہندو عیسائی اک دوجے نوں نہ دیون ڈرکار، در دروازہ اک وکھائیا۔ سِکھ نال سِکھ لڑے بوئے گوار، امرت رس نہ کھئے چکھائیا۔ جگت ڈباگن نار وبھچار، جو بیٹھی کنت بھلائیآ۔ آتم سیجا نہ سکی شنکار، اپنا گھر نہ آپ سہائیا۔ اپنیاں بھجان نہ سکی اُبھار، چتر بھج نہ میل ملائیآ۔ در در کوکے کرے پکار، بن ستگر پورے کھئے نہ سُننے پائیا۔ ایکا اوٹ رکھو زرنکار، گر نانک گیا سمجھائیا۔ کیسے در نہ منگو بن بھکار، اپنے گھر وچ گھر اپنا کھول کھلائیآ۔ جس جن ملے آپ زرنکار، سرشٹ سبائی پچھے پھرے ہلکائیا۔ گرسکھ اپنا سر گر چرناں اتوں وار، گر تیری لوک مات کرے رُشنائیآ۔ سیکھی صدق سِکھ کر وچار، ساکھیاں پڑھ پڑھ نہ وقت گوائیا۔ والوں نیکی دھاروں تیکھی رکھی آپ کرتار، گر گوہند ایہہ سمجھائیا۔ جو چڑھے بیڑے سو اترے پار، ستگر پورا پار کرائیا۔ سوہے سیس سچی دستار، سمرتھ ہتھ آپ ٹکائیا۔ اچی پدوی دیوے آپ زرنکار، مانس ذات کی دئے وڈیائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھانا آپ ورتائیا۔ ہر بھانا بلوان، بھیو نہ آئیندا۔ بھلے جیو نادان، لیکھا لیکھ نہ کھئے جنائیندا۔ ہر سچا والی دو جہان، زرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ جگ جگ پرگت ہووے وچ جہان، آپ اپنا ناؤں رکھائیندا۔ گرمکھ ساچے کر پروان، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ بچتر سنگھ بال نادان، گر گوہند دیا کھائیندا۔ مست گج ہویا حیران، بھج بھج جان بچائیندا۔ ستگر پورا دیونہارا سرب گیان، کیسے دی سیکھیا وچ نہ آئیندا۔ گھٹ گھٹ ویکھے مار دھیان، کون سچ کون جھوٹھ کون جوٹھ ونج وپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ دیاوان ہر بھگوان، دوسر ہور نہ کھئے وکھائیا۔ بھیکھم وکھائے دو نشان، ہندو مُسلم بھائی بھائیآ۔ اتم کلجگ کھیل مہان، ہر کا بھیو نہ کھئے پائیا۔ سب دا میٹن آیا نشان، ایکا اک دئے وکھائیا۔ نہ کوئی ہندو نہ کوئی مُسلمان، سِکھ عیسائی نہ کوئی جنائیا۔ سرب جیاں دا اک نگہبان، آد آت اکھوائیا۔ دیونہارا پین کھان، وشنوں بنس تیری وڈیائیآ۔ برہما انس ویکھ نشان، برہم برہم کرے گڑمائیآ۔ شنکر بخشے چرن دھیان، اتم لیکھا لیکھ سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا روپ درسائیا۔ ایکا روپ ہر درساونا، ستجگ ساچا راہ چلائیندا۔ چار ورنان اک کراونا، دین مذہب نہ کھئے رکھائیندا۔ ایکا ڈھولا سب نے گاونا، نام جیکارا ایکا لائیندا۔ پُرکھ اکال اک مناونا، دوسر اشٹ نہ کھئے وکھائیندا۔ زرگن روپ سرب دھیاونا، سرگن پوجا آپ مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ

تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا میٹنہار اندھیری راتا، ستجگ ساچا چند چڑھائیندا۔ ستجگ ساچی ہر ہر دھار، اپنی آپ چلائی۔ کل کلکی کل لے اوتار، کالکھ ٹگا دئے مٹائی۔ جوٹھی جھوٹھی میٹ سرکار، ویکھنہارا ساچی شاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ساچے رہیا اٹھائی۔ ہرجن اٹھایا دیا کمایا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ پھڑ پھڑ باہوں راہے پایا موہ چکایا، مایا ممتا میٹ مٹائیندا۔ ساچی سنگتا میل ملایا، ہوئے ہنگتا گڑھ ٹڑایا، ایک دوجا بھو گوائیندا۔ غریب نہانا بھکھا ننگتا گلے لگایا، آپ اپنی گود اٹھایا، چار ورنان ایک رنگ رنگائیندا۔ سگلا ساتھی بن کے آیا، اپنا تانا تن کے آیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر ناؤں رکھائیندا۔ سگلا سنگ سورا سرینگ، اپنا آپ نبھائیندا۔ نام مردنگ وچ برہمنڈ، دو جہانا آپ وجائیندا۔ میٹنہارا بھیکھ پکھنڈ، جوٹھ جھوٹھ وڈھے کنڈ، ایک کھنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ ایک نام چند پرجنڈ ونڈی جائے ساچی ونڈ، گرمکھ مٹکھ آپ اپنے مارگ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، پنچم سال سال بسالا، کھیلے کھیل پُرکھ اکالا، چھبی پوہ ہو دیالا، گرمکھ اٹھائے ساچے لالا، رنگ چڑھائے اک گلالا، اتر کدے نہ جائیندا۔ چھبی پوہ ویہ صد سولان، ساچا دوس سہاونا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، اپنا پردہ اوہلا آپے لاہونا۔ اپنا بدلے آپے چولا، ہاڑھ ستاراں لکھیا لیکھ پور کراونا۔ نو کھنڈ پرتھی ستان دیپان لکھ چوراسی بنے تولا، نام کنڈا ہتھ اٹھاون۔ آپے بنیا رہیا بھالا بھولا، آپے شیطان شیطانا روپ وٹاونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ اپرمپر سوامی، کرے کھیل ہر نہکامی، نہکرمی ناؤں دھراونا۔ نہکرمی ہر بھگونت، کرم کانڈ نہ کھئے وکھائیندا۔ گرمکھ اُدھارے ساچا سنت، ستگر اپنا ناؤں اُچائیندا۔ درگاہ ساچی میلا ہر ساچے کنت، گرمکھ ناری آپ ہنڈھائیندا۔ کایا چولی چاڑھ رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیندا۔ آپے آد آپے آنت، مدھ اپنا کھیل کھلائییندا۔ اپنی مہا جانے آگت، کلجگ آنت اپنا بھو کھلائییندا۔ لکھ چوراسی بنائے بنت، آپے اتم ڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نر نار آپ سمجھائیندا۔

★ ۲ پوہ ۲۰۱۶ بکرمی کرتار سنگھ دے گھر پنڈ بھونلی گرداسپڑ ★

سو پُرکھ نرنجن سرب گنوت، بے عیب پروردگاریا۔ ہر پُرکھ نرنجن آد آنت، آپ اپنی کل ورتا رہیا۔ ایکنکارا کھیل بھگوت، نرگن اپنا رُوپ وٹا رہیا۔ آد نرنجن دیپک جوت اک جگت، پرکاش پرکاش سما رہیا۔ سِری بھگوان بنائے بنت، آپ اپنی دیا کما رہیا۔ ابناشی کرتا آپے کرے اپنی ممت، اپنا ایشٹ آپے اُپا رہیا۔ پاربرہم جُگا جُگت، اپنی ریتی آپ چلا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا ایکنکارا آپ اپنا کھیل کھلا رہیا۔ کھیل کھلندڑا ہر بھگوان، آد جُگاد وڈی وڈیائیا۔ نرگن رُوپ کھیل مہان، رُوپ رنگ نہ کھئے وکھائیا۔ کھلا پاتی نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ وسنہارا سچ مکان، گھر سُنہنجا اک وکھائیا۔ نہ کوئی بنائے لوہار ترکھان، باڈی سیو نہ کوئی کھائیا۔ کرے کھیل ہر گن ندھان، وڈ داتا بے پرواہیا۔ آپ اپنا کر پردھان، آپے ویکھ وکھائیا۔ آپے جانے اپنا سچ نشان، سچکھنڈ نواسی آپ جھلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھيو آپ چھپائیا۔ بھيو ابھیدا ہر نرنکارا، بھيو کوئی نہ پائیندا۔ سُنح پرکاش کر آکارا، نرگن دھارا نرگن وچ سائیندا۔ دیپک باقی کر اُجیارا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ آپ سہائے سچ دوارا، سچکھنڈ ساچا دھام وکھائیندا۔ تھر گھر کھول آپ کواڑا، گھر گھر وچ ڈیرہ لائیندا۔ پُرکھ اگئی بول جیکارا، اپنا نعرہ آپ سُنائیندا۔ نہ پُرکھ نہ دسے نارا، سو پُرکھ نرنجن ہر پُرکھ نرنجن میل ملائیندا۔ ایکنکارا کر پَسارا، آد نرنجن ویکھ وکھائیندا۔ ابناشی کرتا میت مُرارا، سِری بھگوان سنگ نبھائیندا۔ پاربرہم پرہہ کر پَسارا، اک اکلا ویکھ وکھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی نرگن دھارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ در گھر ساچا ہر دوار، پُرکھ ابناشی آپ اُچائیندا۔ نہ کوئی دسے چار دیوار، چہر چہن نہ کوئی چھپائیندا۔ شاہو بھوپ سچا سکدار، نراکار آپ اکھوائیندا۔ سچ سنگھاسن کر تیار، پُرکھ ابناشن آسن لائیندا۔ دیونہارا دھر فرمان، آپ اپنا حُکم چلائیندا۔ حُکمی حُکم کرے کار، کرنی کرتا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوئی ریت اپنا ناؤں اُچائیندا۔ جوئی ریت ہر بھگوانا، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ پُرکھ اکال کھیل مہانا، دس کیسے نہ آئیندا۔ وسنہارا سچ مکانا، سچکھنڈ نواسی ناؤں دھرائیندا۔ شاہو بھوپ ہر وڈ سُلطانا، سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ جودھا سور بلی بلوانا، بلدھاری بل رکھائیندا۔ ساچا کھنڈا تیز کر پانا، نام نامہ بتھ اُٹھائیندا۔ ساچا بنک اک وکھانا،

بنک دواہی آپ گھلائیندا۔ راگ انادی اک ترانہ، دُھن اگمڑی آپ اُچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسی
 پُرکھ ابناشی ایکنکارا کھیل نیارا، پاربرہم نہ مرے نہ پئے جم، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن اگم اتھاہ، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ہر پُرکھ
 نرنجن بے پرواہ، اپنی رچن رچائیندا۔ ایکنکارا وسے ایکا تھان، محل اٹل اچل اک وکھائیندا۔ آد نرنجن ایکا دیپک دئے جگا، آد جگاد نہ کھئے
 بُجھائیندا۔ سیری بھگوان پتا مان، مات پت آپ ہو جائیندا۔ ابناشی کرتا کرے سچ نیان، ساچا ثالث ویس وٹائیندا۔ پاربرہم پرہ پکڑے بانہہ،
 اپنا پلو آپ اُٹھائیندا۔ ایکا سکھیا دئے سمجھا، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ اپنی ونڈن آپ ونڈا، اپنا حصہ آپے پائیندا۔ ایکا سُت شبد جنا، جن
 جنی لیکھے لائیندا۔ دائی دایا نہ لیا بنا، نہ کوئی گود وکھائیندا۔ اپنی کرنی آپ کرا، کرتا پُرکھ ویکھ وکھائیندا۔ سُت دُلا رائے پرگٹا، گھر ساچے
 سوہا پائیندا۔ سچ سنیہڑا دئے سنا، ایکا رنگ رنگائیندا۔ لوآں پُریاں رچن رچا، برہمنڈاں کھنڈاں بنک سُہائیندا۔ گگن پاتالاں جوت جگا،
 رو سس لیکھے لکھائیندا۔ اپنا انگ آپ کٹا، نرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ وشنوں بنس دئے چلا، برہما کول پُھل کھلائیندا۔ ناہی روپ آپ
 دھرا، امرت جل سنج ہرا کرائیندا۔ شنکر میلا بے پرواہ، اندھ اندھیر اُپائیندا۔ تیناں ویکھے ایکا تھان، ایکا تت وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، دین دیا لا ہر گوپالا، اپنی کُل آپ اُچائیندا۔ پاربرہم پرہ کھیل اپارا، برہم اپنی کُل اُچائیندا۔ وشن شو کر پسارا،
 ترے ترے میل ملائیندا۔ نرگن سرگن کھیل سنسارا، ساکھیات روپ پرگٹائیندا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈارا، در گھر ساچے آپ ورتائیندا۔ رجو
 طمو ستو دئے ہلارا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش پنج تت جوڑ جُڑائیندا۔ پنج دس کر پرکاش، دس پنج لیکھے لکھائیندا۔ ترے ترے کر
 نواس، تتو تت اک جنائیندا۔ اندر باہر پاوے راس، گپت ظاہر دس نہ آئیندا۔ کھیلے کھیل پرتھی آکاش، جل بنب روپ وٹائیندا۔ پون
 سواسی دئے سواس، ساس گراس لیکھے لکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انادی ہر برہمادی پاربرہم اپنا ناؤں
 رکھائیندا۔ پاربرہم سیوادار، ساچی سیوا آپ کرائیا۔ لکھ چوراسی کر پیار، گھر گھر وچ کھوج کھوجائیا۔ اندر وڑے ڈونگھی غار، آپ اپنا
 راہ تکائیا۔ جوت نرنجن کر اُجیار، ست سرُپی ڈگمگائیا۔ امرت آتم بھر بھنڈار، ٹھانڈا سیر اک رکھائیا۔ آپ اپنا کھول کواڑ، آتم سیجا ربیا
 سُہائیا۔ نرگن سرگن کرے پیار، وڈ داتا بے پرواہیا۔ من مت بُدھ نہ پاوے سار، انہو درشتی اپنے ہتھ رکھائیا۔ ناتا توڑ گڑھ ہنکار، آسا

ترسنا دئے مٹائیا۔ لیکھا چُکائے کام کرودھ لوبھ موہ بنکار، پنچم شبد کرے کُرمائیا۔ دُهن اناد سچّی دُهنکار، انحد ساچا راگ سُنائیا۔ پنچم
 سخیاں میت مُرار، ساچا سوہلا ایکا ڈھولا گائیا۔ گھر سُهِنجنا آد نرنجنا ایکا بیٹھا ایکنکار، دوُجا سنگ نہ کھئے وکھائیا۔ خالق خلق کر پَسار،
 خلق خالق دئے وڈیائیا۔ بے عیب خُدائی پروردگار، نورو نُور ڈگمگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ محلہ اک اکلا اپنا
 آپ وسائیا۔ سچ محلہ سچکھنڈ، ہر ساچا آپ اُچائیندا۔ سچ محلہ وچ برہمنڈ، ہر اپنی رچن رچائیندا۔ سچ محلہ جیرج انڈ، اُتہج سینج
 ویکھ وکھائیندا۔ سچ محلہ اک اکلا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تہر گھر ساچا آپ اُپائیندا۔ سچ محلہ تہر گھر، دوسر در
 نہ کوئی وکھائیا۔ سچ محلہ جوت دھر، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ سچ محلہ اندر وڑ، پُرکھ ابناشی ڈیرہ لائیا۔ سچ محلہ آپے چڑھ، سچ
 سینگھاسن آسن سوہلا پائیا۔ سچ محلہ ویکھے کھڑ، ایکنکارا وڈ وڈیائیا۔ سچ محلہ اک اکلا نہ کوئی سکے پھڑ، ہتھ کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گھر ساچا اک سہائیا۔ سچ محلہ اگم اتہا، سو پُرکھ نرنجن آپ اُچائیندا۔ سچ محلہ بے پرواہ، ہر پُرکھ نرنجن
 ویکھ وکھائیندا۔ سچ محلہ اک ملاح، ایکنکارا آپ اکھوائیندا۔ سچ محلہ ساچا تھان، سری بھگوان آپ سہائیندا۔ سچ محلہ ساچا پکڑے بانہ،
 ابناشی کرتا سیو کھائیندا۔ سچ محلہ کرے سچ نیاں، پاربرہم اپنی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا
 اک وکھائیندا۔ سچ محلہ سچ سینگھاسن، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ سچ محلہ پُرکھ ابناشن، پاربرہم وڈ وڈیائیندا۔ سچ محلہ پرتھی آکشن، گگن
 پاتال نہ کھئے بنائیندا۔ سچ محلہ ساچی راسن، نرگن داتا آپ رچائیندا۔ سچ محلہ اک اکلا کرے واسن، رُوپ رنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دیوے ور، تہر تہر اندر وڑ، ایکا اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا پُرکھ اکال، انڈیہ دھام
 رکھائیا۔ تہر گھر کھیل سری بھگوان، آد جگادی ربیا کرائیا۔ لوک مات کھیل مہان، لکھ چوراسی رچن رچائیا۔ گھر وچ گھر سچ مکان، در
 گھر ساچا آپ سہائیا۔ دیونہارا دُھر فرمان، اندر مندر ربیا سُنائیا۔ ساچا مندر کر پروان، آپ اپنا چرن ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، کایا اندر آپے وڑ، آپ اپنی کھوج کھوجائیا۔ کایا اندر ہر ہر مندر، ہر ساچا آپ اُپائیندا۔ ترے ترے لایا آپے جندر، نہ کوئی
 توڑ ٹڑائیندا۔ وسنہارا ڈونگی کندر، اپنا مُکھ چھپائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر مندر ویکھ وکھائیندا۔ ہر مندر

ہر سوہاؤنت، نرگن سرگن وچ ٹکایا۔ ہر مندر میلا ساچے کنت، گھر ساچی وجے ودھایا۔ ہر مندر پھلواری پھل کھلے بسنت، ساچی زٹری
 آپ وکھایا۔ ہر مندر ملے ایک نام منت، پُرکھ اکال اک منایا۔ ہر مندر بنے ساچی بنت، جاگرت جوت جوت رُشنایا۔ ہر مندر مہا گنت
 اگنت، کوئن کوٹ رو سس بیٹھے سیس جھکایا۔ ہر مندر میلا ساچے سنت، ستگر پورا دئے کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، گھر گھر وچ ویکھ وکھایا۔ ہر مندر کایا گڑھ، ہر ستگر آپ سہائیندا۔ ہر مندر ہر جی ویکھ وڑ، اپنا کُنڈا آپے لاپندا۔ ہر مندر
 ایک اکھر جائے پڑھ، سو پُرکھ نرنجن آپ پڑھائیندا۔ ہر مندر اگنی ہون نہ جائے سڑ، خاکی خاک نہ کھئے ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کریا کر، ہر مندر اک اپائیندا۔ ہر مندر سچ ٹکانا، گھر گھر وچ آپ رکھایا۔ ہر مندر شبد بانا، گر ستگر رہیا اڈایا۔ ہر مندر امرت
 آم پینا کھانا، ترسنا بھکھ گویا۔ ہر مندر ملے ساچا مانا، نمان نمانیاں گلے لگایا۔ ہر مندر ویکھے اک نشانہ، دھرم نشانہ اک جھلایا۔ ہر مندر
 سنے ایک گانا، چھٹی راگ نین شرمایا۔ ہر مندر ملے پد نربانا، امرا پد اک اپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ
 چوراسی کایا مندر ہر مندر ناؤں اُچایا۔ ہر مندر ہر گوپال، ہر گوہند وڈ وڈیائیا۔ ہر مندر دین دیال، دیاندھ آسن لایا۔ ہر مندر جلوہ
 نور نور جلال، نور نورانہ ڈگمکایا۔ ہر مندر نہ کوئی شاہ نہ کنگال، ایک رنگ سرب رنگایا۔ ہر مندر ہر کرے سدا پرتپال، پرتپالک وڈ
 وڈیائیا۔ ہر مندر تھے جگت جنجال، لکھ چوراسی رہن نہ پائیا۔ ہر مندر ملے نام سچا دھن مال، سچ خزانہ اک وکھایا۔ ہر مندر ہرجن
 ہر ہر آپے لئے بھال، آپ اپنی بوجھ بوجھایا۔ ہر مندر ملے گر دلال، ساچا ونج اک وکھایا۔ ہر مندر ویکھے آپ گوپال، جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکنکارا، نرگن سرگن میلا کنت بہتارا، آم سیجا اک سہائیا۔ ہر مندر ہر سہایا، بیٹھا ترے گن اتیت۔
 ایک منتر نام درڑایا، کیسے ہتھ نہ آئے گردوار مندر مسجد مسیت۔ گرمکھ ساچے لئے جگایا، وکھائے دھام اک انڈیٹھ۔ پھڑ پھڑ مارگ آپے پایا،
 آپ جنائے اپنی ریت۔ نیت نین اک کھلایا، اٹھے پھر وسے چیت۔ راگ انادی اک الایا، دھن اگمی سچ سنگیت۔ بجر کپاٹی توڑ ٹڑایا، گڑھ
 ہنکارا بھے بہیت۔ آم سیجا دئے سہایا، ہرجن کرے پت پت پتیت۔ سر سروور اک ٹھایا، ایک رنگ رنگائے ہست کیت۔ نرگن دیپک اک جگایا،
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر ہر مندر آپے پیکھے آپے گائے اپنا گیت۔ ہر مندر ہر ساکھیات، جن بھگتاں بوجھ

بھائیندا۔ آپ بہ بہ مارے جہات، سچ جھروکا آپ کھلائیندا۔ آپ بند کواڑی ویکھ تاک، اپنا پڑدا آپ رکھائیندا۔ آپے آسو گھوڑے چڑھے
 راک، شبد اگئی آپ دوڑائیندا۔ آپے مات پت بھائی بھین سجن ساک، پتا پوت آپ اکھوائیندا۔ آپے چرن دھوڑی ہونے خاکی خاک، آپے سپس
 تاج ٹکائیندا۔ آپے جانے اپنے بھوکھت واک، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ہر مندر تیری ساچی گاتھ، گہر گمبھیر آپ سنائیندا۔ ستجگ تریتا
 دواپر چلایا تیرا راتھ، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر مندر لیکھ لکھائیندا۔ ہر مندر لیکھا
 ہر نرنکار، آپ اپنا دئے لکھائیا۔ آپے گر آپے اوتار، آپے ستگر ناؤں دھرائیا۔ آپے راج جوگ سکدار، آپے گہر گہر الکھ جگائیا۔ آپے نام
 بھگت بھنڈار، اپنی وست آپ رکھائیا۔ آپے بول شبد جیکار، اچی کوک دئے سنائیا۔ آپے سنت سپیلے لئے تار، آتم برہم اک جنائیا۔ آپے
 گرمکھ کرے سچ پیار، دھام اولٹا اک وکھائیا۔ آپے گرسکھ لئے اُبھار، گر دیا جوت جگائیا۔ آپے ساچے مندر ہو اُجیار، گر مندر سو بھا پائیا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، انہو پرکاش آپ رکھائیا۔ انہو پرکاش ہر بھگوتنا، بھو کھے نہ پائیندا۔ کھیل کھلائے آدن آنتا،
 ناد انادی ناد وجائیندا۔ جوت جگائے جگا جگنتا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ لیکھا جانے سادھن سنتا، بھگت بھگتاں مول چکھائیندا۔ گرمکھ
 میلا ناری کنتا، نر نرائن کھیل کھلائیندا۔ مٹمکھاں توڑے گرھ ہنکاری ہنگتا، مایا ممتا موہ چکھائیندا۔ ہر مندر بہ بہ آپے ہونے منگتا، اپنی
 منگ آپ منگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھو نہ آئیندا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ،
 ہر ڈونگھا ساگر گہر گمبھیریا۔ سو پُرکھ نرنجن بے پرواہ، لیکھا جانے نہ کھے پیر فکیریا۔ ہر پُرکھ نرنجن آپ اُپائے اپنا ناں، ورنان برناں توڑے
 زنجیریا۔ ایکنکارا پتا ماں، لکھ چوراسی دیوے ٹھنڈا سپریا۔ آد نرنجن جوت جگا، جوت نرنجن بخشے شاہ حقیریا۔ پُرکھ اناشی ویس وٹا،
 نرگن چڑھے چوٹی اک آخیریا۔ سری بھگوان اپنا بھاگ وٹا، کرے کھیل گئی گہیریا۔ پاربرہم برہم ناؤں دھرا، آپے کھے اپنی بھیریا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنا بستر چیریا۔ ہر بستر چیر ساچا رنگ، لال گلالن آپ رنگائیا۔ کنچن گرھ سہائے
 پلنگ، ساچا بنک وکھائیا۔ سو با ویس کرے انگ، گہر گمبھیر بھو نہ رائیا۔ چٹا آسن منگے منگ، اپنی سیجا آپ سہائیا۔ پیلی رنگن آپے
 رنگ، پیا پریم ویکھ وکھائیا۔ نیلی دھاروں پار لنگھ، ترے گن میلا سہج سبھائیا۔ کالی دھار لکھ چوراسی سنگ، کالا بھوشن اک ہنڈھائیا۔

ستگر پورا ہر سربنگ، جگ جگ مات لوک کرے رُشنائیا۔ نام وجائے ست مردنگ، سنت ساجن لے اٹھائیا۔ ہر بھگت لگائے اپنے انگ، انکیکار ناؤں رکھائیا۔ گرمکھاں اندر آپے لنگھ، ہر مندر ڈیرہ لائیا۔ گرمکھ آتم سیجا سچ پلنگ، ستگر پورا رہیا سہائیا۔ مانس جنم نہ ہونے بھنگ، جس گھر ور ہر پایا سہج سُکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر مندر ویکھے تھائوں تھائیا۔ ہر مندر گرمکھ تیرا در، ہر ستگر آپ سہائیندا۔ چرن کول کول چرن دیوے دھر، دھرنی دھرت دھول وڈیائیندا۔ سر سروور ایکا بھر، امرت دھار و ہائیندا۔ قلعے توڑ ہنکاری گڑھ، ایکا نام لڑ پھڑائیندا۔ پنج وکار نہ جائے اڑ، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔ ستگر دوارا اچ منارا ایکا ہر مندر بہنا وڑ، اٹاں گارا نہ کھئے لگائیندا۔ زرگن دیا باقی آپے دھر، دوس زین ڈگمگائیندا۔ کملاپاتی آگے کھڑ، سوچھ سروپی درس دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ایکا ایک سچ محلہ اک اکلا آپ وکھائیندا۔ اک اکلا ہر بنوارا، پاربرہم بے آنت۔ کرے کھیل ایکنکارا، ول چھل دھاری جگا جگنت۔ جن بھگتاں پاوے آپے سارا، میل ملاوا ساچی سنگت۔ شبد آگتی اک ہلارا، دیونہارا آدن آنت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، گرمکھ کایا چولی رنگت۔ کایا رنگ چلؤل، گر ستگر آپ رنگائیا۔ در گھر ساچے کوئی نہ لائے مؤل، قیمت کرتا کھئے نہ پائیا۔ جو جن چرن پریتی رہے گھول، گھولی گھول ویکھ وکھائیا۔ آتم آنتر آپے مؤل، اپنی وست اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچے کنڈے دیوے تول، نام کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ نو ست رہی انہول، برہما برہم مت نہ کھئے جنائیا۔ چوڈاں ہٹ کلجگ کھول، اپنا ونج رہیا کرائیا۔ جوٹھ جھوٹھ تولے تول، ساچی دھار نہ کھئے بندھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ہر جن ساچے لے پھڑ، ہر مندر میل ملائیا۔ ہر اندر مندر ہر ہر میلا، گر گرمکھ آپ کرائیندا۔ ایکا گھر وسے گرو گر چیلا، گر ساجن کھیل کھلائیندا۔ ستگر گر گرو گرسکھ سجن سہیلا، سگلا سنگ نیہائیندا۔ گرسکھ ویکھے گر گر ویلا، ویلا وقت نہ کیسے جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ہر ساجن ویکھ وکھائیندا۔ ہر سجن ہر پیکھیا، پاربرہم گر کرتار۔ جن بھگتاں لکھنہارا ساچا لیکھیا، پُرکھ ابناشی آگم اپار۔ چارے وید رہے بھلیکھیا، ہر کا بھیو نہ پاؤن سار۔ برہما وشن شو کرن آدیسیا، دوئے جوڑ چرن نمسکار۔ زرگن سرگن لکھ چوراسی آپ پرویسیا، آتم برہم دئے آدھار۔ جیو ایش ایش جیو لکھنہارا لیکھیا، لیکھا لکھ

آپ کرتار۔ سچ سلطانا ہر مہربانا نر نریشیا، دو جہانی پاوے سار۔ لہنا دینا جانے گنت گنیشیا، آد شکت ہوئے اجیار۔ آپے ستجگ تریتا
 دوپر کلجگ دھارے بھیسیا، باون راما کرشن مرار۔ آپے داتا جودھا سورپیر وڈ مرگیشیا، آپ اپنا بل رہیا دھار۔ آپے ملا شیخ مسائق پیر
 دستگیر لکھے لیکھیا، آپے عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار۔ آپے شاہ سلطاناں راج راجاناں کرے خالی کھیشیا، آپے در در کرے بھکار۔
 آپے غریب نائیاں تاج دھرے ساچے سیسیا، نو کھنڈ دئے آدھار۔ پاربرہم ابناشی کرتا تیری کوئی نہ کرے ریشیا، آد جگادی گر اوتار۔ کلجگ
 لیکھا جانے پس اکیسیا نانک نرگن ساچی کار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ہر مندر سہائے بنک
 دوار۔ ہر مندر ہر سہنجنا، نرمل جوت کرے رُشنائیا۔ ہرجن میلا ساچے سجننا، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ نیر نیناں نام پائے کجلا، اندھ اندھیر
 مٹائیا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجنا، اٹھسٹھ پنڈھ مکائیا۔ انحد تال تلواڑا کایا اندر وجنا، گر شبدی دئے سُنائیا۔ سُرَت سوانی کول بہہ بہہ سجننا،
 ہر ہانیاں ہانی دئے ملائیا۔ پنج تت جھوٹھا کچ اتم سب دا بھجنا، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ کال نگارہ سب دے سرتے وجنا، کال دیال آپ
 رگھرائیا۔ ہرجن چاڑھے سچ جہازنا، اپنا بیڑا آپ چلائی۔ سو پُرکھ نرنجن مارے اپنی واجنا، ہنگ برہم لئے اٹھائیا۔ آپے رچیا اپنا کاجنا، اپنی
 کرنی کرت کھائیا۔ لیکھا چکے راجن راجانا، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیا۔ پرگٹ ہوئے غریب نوازنا، گنو غریب ہوئے سہائیا۔ منمکھاں کڈھے پاجنا،
 جو جن بیٹھے ہر بھلائی۔ چٹے آسو چڑھے تازنا، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں گگن پاتالاں چار کُنٹ دہ دشا آپے پھیرا پائیا۔ گرسکھاں رکھے
 لاجنا، سِر سمرتھ ہتھ رکھائیا۔ پرگٹ ہوئے دیس ماجھنا، نہکلنکا ناؤں جنائیا۔ سمبل نگری سازن سازنا، ساڈھے تِن ہتھ ویکھ وکھائیا۔ ہر
 مندر سوہے شاہو شاباشنا، پُرکھ ابناشن آسن لائیا۔ سیس جگدیش رکھے تاجنا، لوک مات تخت تاج دئے اٹھائیا۔ لکھ چوراسی در در گھر
 گھر بھاجنا، یں ہر دسے نہ کوئی سہائیا۔ ویائے لہر خضر خواجنا، اندر میگھلا میگھ برسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے لئے پھڑ، ہر مندر ویس وٹائیا۔ ہر مندر سوہے ساچا بنک، ہر ستگر آپ سہائیندا۔ ایک رنگ وکھائے
 راؤ رنگ، اوچ نیچ نہ کھئے جنائیندا۔ گرسکھ ترائے جوں جن جنک، جن جنی لیکھے لائیندا۔ شبد اناد وجائے ڈنک، چوٹ نگارے اک
 لگائیندا۔ پرگٹ ہوئے واسی پُری گھنک، عقل کل دھاری روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر مندر آپے سوہا

پائیندا۔ ہر مندر ہر سہایا، گھر ساچا اک وکھتیا۔ ایک منگل ساچا گایا، راگ ترانہ اک اُپتیا۔ ایک سجن میل ملایا، گھر چڑھیا ساچا چتیا۔ ستگر پورا ویکھن آیا، پُرکھ ابناشی آپے متیا۔ گھر ساچے ڈیرہ لایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا، اتم ذاتا اک وکھتیا۔ ہر مندر اتم ذات، ورن برن نہ کھتے رکھائیندا۔ ہر مندر ایک امرت بوند سوانت، دئی دوت نہ کھتے جنائیندا۔ ہر مندر ایک دات، ہر اپنا ناؤں ونڈ ونڈائیندا۔ ہر مندر ایک گاتھ، چوڈاں لوک سرب سنائیندا۔ ہر مندر ایک پوجا پاٹھ، ایک ایشٹ منائیندا۔ ہر مندر ایک تیرتھ ایک تاٹ، اٹھسٹھ نہ کھتے جنائیندا۔ ہر مندر ایک گھاٹ، گرسکھ اوکھی گھاٹی آپ چڑھائیندا۔ ہر مندر کھیل بازی گر ناٹ، سوانگی اپنا سانگ رچائیندا۔ ہر مندر لہنا دین چکائے آن باٹ، مات گرہ پھند کٹائیندا۔ ہر مندر ہر نامے کرے دات، لکھ چوراسی پنڈھ مکائیندا۔ ہر مندر پورا کرے گھاٹ، گرمکھاں جھولی آپ بھرائیندا۔ ہر مندر وکھائے ساچی کھاٹ، پریم پٹولا اُپر پائیندا۔ ہر مندر امرت رس لینا چاٹ، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ ہر مندر جوت جگے للاٹ، ڈونگھی بھوری کوری ویکھ وکھائیندا۔ ہر مندر راہ تگن چوڈاں ہاٹ، چوڈاں طبقاں مکھ بھوائیندا۔ ہر مندر آپ سہائے پُرکھ سمراتھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن رکھے دے کر ہتھ، سکلا سنگ نبھائیندا۔ ہر مندر ساچا سنگ، آد آت وچھڑ نہ جائیا۔ ہر مندر وجائے نام مردنگ، انحد ساچی سیو کمایا۔ ہر مندر کوٹن کوٹ وپے دھارا گنگ، گنگا سُستی جمنا گوداوری مکھ شرمائیا۔ ہر مندر گرمکھ وِرا منگے منگ، لکھ چوراسی گوڑی پنڈ سوائیا۔ ہر مندر ہرجن وِرا جائے لنکھ، کوٹن کوٹ سادھ سنت جیو جنت بھلے پھردے پاندھی راہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جن بھگتاں کتے بھکھ ننگ، آپ لگائے اپنے انگ، ہر مندر ساچے بیٹھ پلنگ، ناری روپ چاڑھ رنگ، کنت کنتوبلا سورا سربنگ، گرمکھ دوجا در نہ منگن جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن آنتا ہر بھگوتتا، جگا جگنتا سادھن سنتا، کایا چولی چاڑھ رنگ بسنتا، لوک مات اتر کدے نہ جائیا۔

★ ۳ پوہ ۲۰۱۶ پکرمی اجیت سنگھ دے گھر بٹالا ضلع گرداس پُر ★

سمرتھ ہتھ وڈیائی، آد جگاد کھیل کھلائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن بھیو نہ رائی، ہر پُرکھ زرنجن ویکھ وکھائیندا۔ ایکنکارا اگم اتھابی، بے آنت بے پرواہ اپنا ویس وٹائیندا۔ پُرکھ ابناشی پکڑے بانہ، سری بھگوان سنگ نبھائیندا۔ پاربرہم پرہہ کرے سچ نیان، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا رچن رچا، سچ نواسی آسن لائیندا۔ تھر گھر محلہ اک وسا، آد زرنجن ڈگمگائیندا۔ اک اکلا سوہا پا، گھر سہنجنا آپ وکھائیندا۔ ہر مندر ہر جیو ناؤں دھرا، زرگن اپنا رنگ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر پُرکھ سمرتھ آپے جانے مہا اکتھ، اپنی کتھا آپ لائیندا۔ ہر مہا اکتھ، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ شبد اگمی چلائے رتھ، رتھ رتھوہی سیو کھائیندا۔ اپنے مندر ہو پرگٹ، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ آپے دھن انادی مارے سٹ، ویراگ آپ ہو آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ ناؤں وڈیائی ہر زرنکار، آد جگاد اپائیا۔ کرے کھیل اپر اپار، آپ اپر پیر بھیو نہ رائیا۔ پاربرہم پرہہ ہو اجیار، برہم میلا سہج سہائیا۔ لکھ چوراسی کر تیار، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ آپے دیوے جوت ادھار، زرگن سرگن دیا آپ ٹکائیا۔ آپے بخشے سچ پیار، سچ دوارا اک وکھائیا۔ آپے دیوے نام ادھار، ساچی وست جھولی پائیا۔ آپے کھول بند کوار، اپنا مندر دئے وکھائیا۔ ساچے مندر جوت اجیار، دوس زین ڈگمگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا اک سہائیا۔ ہر مندر گھر سہنجنا، ہر ساچا آپ اپائیندا۔ ستگر پورا آد زرنجنا، زرگن داتا آسن لائیندا۔ لکھ چوراسی ساچا سچنا، در در گھر گھر ویکھ وکھائیندا۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا، گھڑن بھنہار، آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا اک وکھائیندا۔ در گھر ساچا اچ منارا، آد جگادی رچن رچائیا۔ سرگن میلا وچ سنسارا، زرگن اپنا آپ کرائیا۔ آپے دیوے ناد دھن سچی دھنکارا، دھن آتمک وڈ وڈیائیا۔ گھر مندر ویکھ سچ چبارا، میت مرارا آسن لائیا۔ ڈونگھی گندر پار کنارہ، اندھ اندھیر نہ کھئے وکھائیا۔ کلاپاتی ہو اجیار، نورو نور کرے رُشنائیا۔ رو سس نہ کھئے ستارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے مندر بیٹھا وڑ، گرمکھ ساچا گھر وکھائیا۔ ساچا مندر گرسکھ گڑھ، کایا بنک آپ سہائیا۔ ست ستوادی اندر وڑ، سار شبد کرے پڑھائیا۔ سرت سوانی لے پھڑ، ایکا ڈوری نام بندھائیا۔ پاربرہم برہم گھاڑن گھڑ، سہنجنی گھڑی اک وکھائیا۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد جگاد جگ جگ گرمکھ ورلے بوجھ بھجھائیا۔ گرمکھ بوجھ ہر در سوجھ، ترے گن رنگ رہن نہ پائیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی آپ کھلائے بھو گوجھ، ستگر پورا ناؤں دھرائیا۔ آپ چکائے لہنا دینا، بھو مٹائے ایکا دو جے تیجے نین کرے رُسنائیا۔ چوٹھے گھر چوٹھے پد پنج تت آپے جھو جھ، رتی رت نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے ساچے مارگ پائیا۔ ساچا مارگ بے پرواہ، جگ جگ آپ لگائیندا۔ آپ اُپائے اپنا ناں، لوک مات آپ چپائیندا۔ سنت سہیلے پکڑ بانہ، آپ اپنے گلے لگائیندا۔ مٹکھ جیو اُدے کان، کاگی ڈار رلائیندا۔ ساچے ہنساں سر سروور دئے وکھا، مان سروور اک نہائیندا۔ مانک موتی چوگ چگا، سوہنگ ہنسا جاپ چپائیندا۔ دئی دوتی روگ کٹا، ہوئے گڑھ ٹرائیندا۔ ساچا ہر مندر اک وکھا، آسا ترسنا جگت مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ جگت ابھاس چھٹا ناتا، ہر پُرکھ نرنجن پایا۔ سو پُرکھ نرنجن سُنائے ساچی گاتھا، نیتز نین نہ بند کرایا۔ ایکنکارا لہنا دین چکائے مستک ماتھا، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ آد نرنجن جوتی نور کر پرکاسا، گھر گھر وچ دیپک دئے جگایا۔ ابناشی کرتا کھیل تماشا، آپ اپنا ویکھن آیا۔ سری بھگوان پائے راسا، منڈل منڈپ آپ سہایا۔ پاربرہم آد جگاد نہ کدے وناسا، نہ مرے نہ جایا۔ برہم برہم لیکھا جانے پون سواسا، لیکھا لکھنہارا آپ ہو آیا۔ کھیلے کھیل پرتمھی آکشا، کوئن کوٹ برہمنڈ کھنڈ گگن منڈل چرناں ہیٹھ دبا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے میل کر، میل ملاوا اک وکھایا۔ ناتا توڑ ہٹھ تپ، ست جوگ اک وکھائیا۔ کوئن کوٹ جنم اتارے پاپ، دُرمت میل دئے دھوائیا۔ آپ پچھانے اپنا آپ، برہم پاربرہم وکھائیا۔ میٹ مٹائے اندھیری رات، ساچا ایکا چند چڑھائیا۔ شبد اگمی اپنی گاتھ، پُرکھ سمرتھ آپ سُنائیا۔ لہنا دینا چکائے سیاں ساڈھ تِن تِن باتھ، ہرجن لیکھا لیکھے پائیا۔ اک جنائے پوجا پاٹھ، سوہنگ شبد سچی پڑھائیا۔ بھٹھ کرائے تیرتھ اٹھسٹھ، سچ سروور ہر چرن اک نہائیا۔ لکھ چوراسی اوکھا گھاٹ، گرمکھ ساچے آپ چڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر مندر وکھائے ساچا گھر، گھر شبیدی شبد کڑمائیا۔ ناتا توڑ جگت اشنان، آتم انتر اک نہائیندا۔ ناتا توڑ جگت وکھیان، ساچا گیان اک درڑائیندا۔ ناتا توڑ جگت گیان، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیندا۔ ناتا توڑ جھوٹھ دکان، ساچے مارگ آپے پائیندا۔ ناتا توڑ پنج شیطان، پنچم شبد میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

ساچا میلا ساچے گھر، گھر مندر آپ وکھائیندا۔ نانا توڑ جگت سادھ، ہرجن ہر ہر رہیا ملایا۔ نانا توڑ جگت ناد، کایا ناد اک سُنایا۔
 نانا توڑ جگت داد، نام داد جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کایا مندر میل ہر، ہر مندر ویکھ وکھایا۔ نانا توڑ
 جگت پڑھائی، آتم اندر اک لو لائیندا۔ نانا توڑ جگت جدائی، ہر چرن پریتی جوڑ جڑائیندا۔ نانا توڑ جگت کُرمائی، گر سَتگر پلا نام
 پھڑائیندا۔ نانا توڑ دھی جوائی، سُرَت سوانی شبد پرنائیندا۔ نانا توڑ اٹھسٹھ پانی، امرت آتم دھار اک پیائیندا۔ نانا توڑ چار کھانی، چوٹھا پد
 اک سہائیندا۔ نانا توڑ رسنا بانی، اجپا جاپ اک کرائیندا۔ نانا توڑ جگت کھانی، اکتھ کھانی شبد سُنائیندا۔ نانا توڑ مایا رانی، پد نربانی میل
 ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپاکر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ نانا توڑ جگت پیار، ہر چرن کول سمجھایا۔ نانا توڑ
 پُرکھ نار، ہر کنت دئے ملایا۔ نانا توڑ سکلا یار، ساچا ساتھی اک وکھایا۔ نانا توڑ ماں پُت بھین بھائی پت سنسار، نت نوت اپنا درس
 دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلے اپنے در، در دروازہ آپ گھلایا۔ نانا توڑ جگت سرُپ، نیج آتم سرُپ
 آپ درسائیا۔ نانا توڑ جگت بھوپ، ہر پُرکھ میل ملایا۔ نانا توڑ چارے کوٹ، اُتر پورب پچھم دکھن ایکا رنگ رنگایا۔ نانا توڑ کایا سوٹ،
 ایکا تندن تند بندھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچے آپ سہایا۔ نانا توڑ جگت سلطان، ہر ساچے میل
 ملائیندا۔ نانا توڑ آسا ترسنا پین کھان، دھیج دھیر ست سننوکھ اک گیان سمجھائیندا۔ نانا توڑ جیو جہان، درگاہ ساچی میل ملائیندا۔ نانا
 توڑ چار دیواری جگت مکان، کایا مندر اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر مندر ویکھ آپے کھڑ، آپ اپنا
 بنک وکھائیندا۔ ہر مندر سچ دوارا، ہر ساچے آپ اپایا۔ اک اکلا بیٹھا ایکنکارا، نرگن روپ ڈیرہ لایا۔ بودھ آگادھی شبد جیکارا، آپ اپنا
 دئے سُنایا۔ سرِشٹ سبائی کھیل نیارا، وید قرآن بیوی نہ رایا۔ شاستر سمرت رہے پکارا، لیکھا لیکھ نہ کیسے جنایا۔ آد جگادی اک اوتارا،
 جگ جگ اپنا روپ وٹایا۔ چوٹھے جگ کھیل نیارا، پُرکھ اگمڑا رہیا کرایا۔ نہکلنکی نورُ اُجیارا، نورو نورُ ڈگمگایا۔ گرمکھاں دیوے چرن
 سہارا، دوُجا در نہ کھئے وکھایا۔ دوس رین اٹھ پھر گھڑی پل امرت بخشے ٹھنڈی ٹھارا، نِجھر جھرنا آپ جھرایا۔ گرمکھاں کھولیا بند کواڑا، اپنا
 درس کر کر ترس تارنہار آپ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپاکر، آپ اپنا مارگ لایا۔ کوٹن کوٹ جنم تپ ابھياس، لیکھا لیکھ

نہ کھئے لگائیا۔ کوٹن کوٹ ڈونگھی گندر وڑ وڑ بیٹھے ڈونگھے کھات، نین مؤند آسن لائیا۔ کوٹن کوٹ آپ اپنا کر کر گھات، بیٹھے راہ تکائیا۔ کوٹن کوٹ اُچے ٹلے چڑھ چڑھ پریت رہے جھاک، آوند جاندا دس نہ آئیا۔ کوٹن کوٹ دوس رین لگے رہے کھولن تاک، بند کواڑی نہ کوئی کھلائییا۔ کوٹن کوٹ بن بن بیٹھے پاکی پاک، من دی میل نہ کھئے دھوائیا۔ کوٹن کوٹ بیٹھے ساقی ساک، نام پیالہ جام نہ کھئے پئیایا۔ کوٹن کوٹ شاہ سوار بیٹھے مار پلاک، اپنا آسو رہے دوڑائیا۔ کوٹن کوٹ منمکھ کرن چالاکي چلاک، سچ چالاکي نہ کوئی کھائییا۔ کوٹن کوٹ تن رمائی بیٹھے خاکی خاک، دھوڑ مستک ملی نہ ساچی شاہیا۔ کوٹی کوٹ گدر مندر مسجد بہ بہ رگدے ناک، بن ستگر پورے نگ نکیل کیسے نہ پائییا۔ کوٹن کوٹ ہون پوجا کردے پاٹھ، جگت سمگری ونڈ ونڈائیا۔ کوٹن کوٹ نہاؤدے تیرتھ اٹھساٹھ، گنگا گوداوری جمن سُرستی پھیرا پائییا۔ کوٹن کوٹ سادھا سنناں وکے ہاٹ، ساچی وست کیسے ہتھ نہ آئیا۔ کوٹن کوٹ لا لا گدیاں مہنت بیٹھے اُپر کھاٹ، آتم کھاٹ نہ کیسے سہائییا۔ کوٹن کوٹ الوئے رس رہے چاٹ، چاترک ترکھا نہ کیسے بھجائییا۔ کوٹن کوٹ راس منڈل رچاؤن کر کر نٹوآ ناٹ، ہر کا ناٹک دس نہ آئیا۔ کوٹن کوٹ اپنے انگ رہے کاٹ، انگیکار نہ ہویا ساچا ماہیا۔ کوٹن کوٹ مکائی بیٹھے واٹ، جگت گیان رہے درڑائیا۔ کوٹن کوٹ مستک تلک لگائن للاٹ، ترے ترے روپ وٹائییا۔ پُرکھ ابناش کلجگ اتم کیسے نہ دسے ساتھ، گھر گھر خالی ٹل رہے کھڑکائییا۔ کوٹن کوٹ لبھدے پھرن تریلوکی ناتھ، ناتھ اناتھاں نہ ہوئے سہائییا۔ کوٹن کوٹ شرع شریعت بدھے حق جناب، حاضر حضور حضرت نور نہ کھئے دسائییا۔ کوٹن کوٹ مکھ رکھ نقاب، نیوں نیوں سجدے رہے کرائیا۔ کوٹن کوٹ چھڈ چھڈ بھجے آپ، وچ تھلاں آسن لائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل آگم اپار، کلجگ تیری اتم وار، بن اپنی کرپا میل نہ کیسے ملائییا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، گرمکھاں دتا ساچا دان، ہر مندر بیٹھ کایا مکان، راتی ستیاں درس دکھائییا۔

★ ۳ پوہ ۲۰۱۶ بکرمی چرن سنگھ دے گھر بيم راج پُر ضلع گرداسپُر ★

سو پُرکھ نرنجن ہر سلطان، اک اکلا سوبھا پائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وڈ مہربان، نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نہکلنک وڈ بلوان، بلدھاری بھيو چھپائیندا۔ آد نرنجن کھیل مہان، جوتی نر ڈگمگائیندا۔ سري بھگوان نوجوان، پردھ بال نہ روپ وٹائیندا۔ ابناشی کرتا وسنہارا سچ مکان، سچکھنڈ ڈیرہ آپے لائیندا۔ پاربرہم منگے دان، گھر اپنے منگ منگائیندا۔ آپے بھوئے نگہبان، آپ اپنا کرم کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی اپنی کھیل کھلائییندا۔ سو پُرکھ نرنجن وڈ بلوانا، ایکا ایک اکھوائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن سچ نشانہ، در گھر ساچے آپ جھلائییندا۔ ایکنکارا پاوے سارا دو جہانا، آون جاون کھیل کھلائییندا۔ آد نرنجن ہو پردھانا، گھر ساچے روپ پرگٹائیندا۔ سري بھگوان سچ ترانہ، اپنا آپے گائیندا۔ ابناشی کرتا آپے ویکھے مار دھیانا، اپنا تین آپ کھلائییندا۔ پاربرہم پرہ ہو پردھانا، اپنا حکم سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، تھر گھر واسا کھیل تاشا، ہر ہر ساچا آپ کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سچ محلہ، ایکا ایک وسائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن اوچ اٹلا، ساچے مندر سوبھا پائیندا۔ ایکنکارا آپے پھڑے اپنا پلا، آپ اپنا بندھ بندھائیندا۔ آد نرنجن اپنے دیپک آپے بلا، باقی تیل نہ کھئے ٹکائیندا۔ سري بھگوان وسنہارا جلا تھلا، گھٹ گھٹ اپنا کھیل کھلائییندا۔ ابناشی کرتا سچ سنگھاسن ایکا ملا، سچ دوارے آسن لائیندا۔ پاربرہم سچ سندیش ایکا گھلا، شبد انادی اناد و جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نرگن داتا بے پرواہ، جگا جگنتر بن ملاح، آپ اپنا روپ دھرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن گھر گمبھیر، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن آپے مارے اپنا تیر، سچ نشانہ آپ رکھائیندا۔ ایکنکارا امرت رکھے ٹھانڈا سیر، سر سروور اک وکھائیندا۔ آد نرنجن اپنا دیوے آپے دھیر، دھیرج دھیر آپ دھرائیندا۔ سري بھگوان ایکا رنگ سملے ہست کپٹ، اوچ نیچ نہ کھئے جنائیندا۔ ابناشی کرتا وسے دھام انڈیٹھ، دس کیسے نہ آئیندا۔ پاربرہم پرہ آپے جانے اپنی ریت، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سچ سلطانا، پر پُرکھ اکھوائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن دیوے دانا، اپنی دیا آپ کھائیندا۔ ایکنکارا بٹھے گانا، در گھر ساچے سگن منائیندا۔ آد نرنجن بائے آنا، حکمی حکم آپ لائیندا۔ سري بھگوان ویس وٹائے گوپی کابنا، ناری کنت آپ ہو جائیندا۔ ابناشی کرتا بنے در دربانا، در درویش نر نریش اپنی الفی آپ ہنڈھائیندا۔ پاربرہم پرہ کرے آدیس، نیوں

نیوں اپنا سپس جھکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن دھار کھیل اپار، رُپ رنگ نہ کھئے جنائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن
 شہنشاہ، ایک ہر اکھوائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن صفت صلاح، صلاحی صلاح نہ کوئی صلاحیندا۔ ایکنکارا بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔
 آد زرنجن نتھواریاں دیوے ساچا تھار، درگاہ ساچی تھان اک سہائیندا۔ سری بھگوان پکڑے بانہ، آپ اپنے گلے لگائیندا۔ ابناشی کرتا پتا ماں،
 آپ اپنی گود سہائیندا۔ پاربرہم آپ جپائے اپنا ناں، نام ندھانا آپ بھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل آگم اپار،
 الکھ آگوچر بھیو نہ آئیندا۔ سو پُرکھ زرنجن ساچا سجن، گھر ساچے سوہا پائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن اک وکھائے ساچا مجن، چرن دھوڑی مستک
 ٹکا لائیندا۔ ایکنکارا آپے ہوئے پڑدے کجن، ساچا پردہ ایک پائیندا۔ آد زرنجن در گھر ساچے سچ نگارے ویکھے وجن، تال تلواڑا آپ وجائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر سچ محلہ آپ سہائیندا۔ سچ محلہ سوہاوت، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ پُرکھ
 ابناشی مہا آگت، وید کتیب بھیو نہ آئیندا۔ آپے نار آپے کنت، آپے اپنی سیج ہنڈھائیندا۔ آپے چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیندا۔
 آپے آد آپے آنت، مدھ اپنا رُپ دھرائیندا۔ آپے سادھ آپے سنت، گر پیر اوتار آپ اکھوائیندا۔ آپے جیو آپے جنت، آپے جاگرت جوت
 جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی کھیل تماشا، پُرکھ ابناشی آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ دوار ہر زرنکار، ایک
 آپ اپائیندا۔ نہ کوئی دسے چار دیوار، نہ کوئی بنت بنائیندا۔ دیا باقی نہ کوئی اُجیار، نہ کوئی سیو کرائیندا۔ شاہ سلطان نہ کوئی سیکدار، جگت
 بھوپ نہ رُپ وٹائیندا۔ کھڑگ کھنڈا نہ تیز کٹار، تیر کمان نہ کوئی اٹھائیندا۔ نہ کوئی منگے بھکھا ننگا بھکھار، بھکھک بھچھیا جھولی کھئے نہ
 پائیندا۔ رو سس نہ کوئی ستار، منڈل منڈپ نہ کوئی سہائیندا۔ برہما وشن شو نہ کھئے اُجیار، چارے وید نہ کھئے لکھائیندا۔ کھانی بانی نہ بٹھے
 دھار، جیرج انڈج اُتبھج سیتج رچن نہ کوئی رچائیندا۔ محل اٹل نہ کھئے مینار، سرگن رُپ نہ کھئے پرگٹائیندا۔ دھرت دھول نہ کرے پیار، جل
 بنب نہ کھئے دھرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل اپار، پُرکھ آگمڑا آپ کرائیندا۔ الکھ آگوچر وسے نیار، ست پُرکھ زرنجن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سو
 پُرکھ زرنجن میت مُرار، ہر ہر اپنا میل ملائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن کر پیار، اپنے انگ لگائیندا۔ ایکنکارا دئے سہارا، سگلا سنگ وکھائیندا۔ آد
 زرنجن جوت اُجیار، نور نورانہ رُپ دھرائیندا۔ سری بھگوان سانجھا یار، ورن گوت نہ کھئے بنائیندا۔ ابناشی کرتا ویکھے اک اکھاڑ، تھر گھر

ساچی رچن رچائیندا۔ پاربرہم ڈھر درگابی ساچا لاڑ، در گھر ساچا اک اکھوائیندا۔ شبد سنگھاسن کر تیار، ایک آسن سیج وچھائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھیو کھلائیندا۔ سچکھنڈ دوارے وسیا، ہر سجن شہنشاہ۔ آد جگاد پھرے نسیا، جگ
 جگ بنے مات ملاح۔ لکھ چوراسی کایا مندر آپے وسیا، آپے بیٹھا جوت جگا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا
 نار۔ اپنا ناؤں ہر بھگوان، درگاہ ساچی آپ اُچائیا۔ ساچا ست کر بلوان، شبدی شبد وڈیائیا۔ آپے ویکھے کنسا کاہن، ساچی سوہیا
 آپے پائیا۔ آپے دیوے اپنا دان، ساچی جھولی نام بھرائیا۔ آپے درگاہ کر پروان، لوآں پُریاں رہیا سُنائیا۔ آپے بخشے ساچا مان، لوک مات وڈ
 وڈیائیا۔ آپے لکھ چوراسی کر پردھان، گھر گھر وچ آپ سہائیا۔ آپے دیوے ڈھر فرمان، شبد اگئی تار پلائییا۔ کایا مندر سچ مکان، ترے گن
 ناتا جوڑ جڑائیا۔ پنچم میلا وچ جہان، اپ تیج وائے پرتھی آکاش کرے کڑمائیا۔ من مت بُدھ کر پردھان، اُپر مایا پردہ پائیا۔ آسا ترسنا نار
 رکان، ساچا جوہن رہی ہنڈھائیا۔ پنچ وسائے وچ شیطان، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکائیا۔ اپنا کرے بند مکان، بجر کپائی کُنڈا لائیا۔ کیسے
 ہتھ نہ آئے جگت جیو نادان، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ گرمکھ وِرا بھوئے چتر سُجان، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ آتم آتر دیوے برہم گیان،
 پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ امرت بخشے پین کھان، جگت ترسنا بھکھ گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ کھیل کھلائیا۔
 سچکھنڈ کھیل کھلندڑا، پاربرہم نرنکار۔ جگ جگ اپنا ویس وٹندڑا، لوک مات لئے اوتار۔ لکھ چوراسی ویکھ ویکھندڑا، گھٹ گھٹ اندر
 جوت اُجیار۔ شبد اناد دُھن وچندڑا، انحد سُنائے ساچی دُھنکار۔ سر سروور اک سہندڑا، آتم بھریا جل بھندار۔ در دروازہ آپ کھلندڑا،
 دُئی دویتی دیوے مار۔ آتم سیجا سچ سہندڑا، ہرجن ساچے کر پیار۔ سوئی سرتی آپ اُٹھندڑا، ایک دیوے شبد ہلار۔ گھر ساچے میل
 میلندڑا، کرے کھیل اگم اپار۔ برہم پاربرہم ایک رنگ رگندڑا، ناتا تھے سرب سنسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل
 وچ سنسار۔ وڈ سنساری ہر بھگونت، آد جگاد سمایا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، ہر بھگتن میل ملایا۔ گرمکھ میلا ناری کنت، آتم سیجا
 رنگ رنگایا۔ گرسکھ مہا گنت اگنت، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی رایا۔ کرے وکھ لکھ چوراسی وچوں جیو جنت، آپ اپنا درس دکھایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد شبد برہماد، ستگر ایک روپ جنایا۔ ستگر روپ ہر بھگوان، شبدی بنت بنائیندا۔ گر گر

ويڪھ ۽ وچ جھان، پنج تہ ڏيرہ لائيندا۔ ساچا نام کر پردھان، برہمنڊ کھنڊ آپ سُنائيندا۔ لوآن پُرياں پاڻ وٺڻ، آپ اپنا مُکھ چُهپائيندا۔
 گُرمکھان مٿائے دُئي دويتی کنده، بهانڊا بهرم بهوُ بهٿائيندا۔ آپ سُنائے اپنا سُهائي چهند، اپنا بهيوَ آپے آپ کُهلائيندا۔ ليکها جانے بتي دند، رسنا
 جُهوا آپ بلائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني کَريا کر، کھيلے کھيل پُرکھ بدھاتا، جُگ جُگ ميٿے اندھيري راتا، جن بهگتاں ديويے
 ساچي داٿا، شبد پُرهائي ايکا گاتھا، ساچا منتر نام درُڙائيندا۔ ساچا منتر ساچا نام نِدهان، پُرکھ ابناشي آپ جنائيا۔ بهگتن ديويے اک گيان،
 ايکا برہم وکھائيا۔ سنتن سُنائے ساچے کان، اپنا ناد آپ وجائيا۔ گُرمکھان کرے در پروان، آپ اپنے انک لگائيا۔ گُرسکھان ديويے جيا دان،
 لکھ چوراسي پھند کُٿائيا۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني کَريا کر، جُگ جُگ اپني رچن رچائيا۔ جُگ جُگ شبد بان، هر ساچا سچ
 چُڙھائيندا۔ لوآن پُرياں ويڪھ مار دھيان، برہما وشن شو اپنے بهانے آپ رهايندا۔ کروڙ تيتيس پائے آن، سُرپت راجا اند نيون نيون سيس
 جھڪائيندا۔ لوک مات نرگن سرگن هو پردھان، گُرسنگر ناؤں دھرائيندا۔ شبد جھلائے سچ نشان، نام ساچا وڏ وڏيائيندا۔ جوتي جوت
 سرُوپ هر، آپ اپني کَريا کر، لکھ چوراسي کھيل کُهلائيندا۔ لوک مات هر بهگونت اپني دھار بندھائيا۔ جوت جگائے جگا جگنت، جُگ
 جُگ اپني کار کمائيا۔ آپ اُٿھائے ساچے سنت، نرگن سرگن ويڪھ وکھائيا۔ ميل ملاوا هر هر کنت، گھر ساچے وچے ودھائيا۔ بهرے بھلے جيو
 جنت، جن جنکا نہ ويڪھ وکھائيا۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني کَريا کر، آپ اپنے رنگ رنگائيا۔ رنگ رتڙا رنگ رنگيلا، ايکا پُرکھ
 اکھوائيندا۔ آد جُگاد چھيل چھيلا، ست پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائيندا۔ سو پُرکھ نرنجن آپے ويڪھ اپنا سچ قبيلہ، لکھ چوراسي پھول پھولائيندا۔
 هر پُرکھ نرنجن دو جھاناں کرے اپنا حيلہ، آپ اپنا بردھ دھرائيندا۔ ايکنکارا جگت وکيلا، هرجن ساچے آپ ترائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ هر،
 آپ اپني کَريا کر، شبد گُربن ملاح، هرجن ساچے لئے جگا، ساچے بيڙے آپ چُڙھا، دو جھاناں پار کرائيندا۔ دو جھاناں اُترے پار، گُرسکھ
 وڏ وڏيائيا۔ سترگر پورا ديويے تار، آد جُگاد ويس وٿائيا۔ دو جھاناں کرے پيار، نرگن سرگن ميل ملائيا۔ دس نہ آئے وچ سنسار، دويے دويے
 لوچن ويڪھ تھڪي سرب لوکائيا۔ جس جن کھولے بند کواڙ، تيجا تين آپ کُهلائيا۔ ساچے پوڙے ديويے چاڙھ، سڪھمن ٿيڏي بنک پار کرائيا۔
 ميٿ مٿائے پنچم دھاڙ، مايا ممتا موہ چُڪائيا۔ کرے پرکاش بهتر ناڙ، نرگن جوت ڏگمگائيا۔ امرت ديويے ٿھنڏي ٿھار، نچھر جھرنا آپ جھرائيا۔

کاگ اڈائے ہنسا ڈار، مانک موتی چوگ چُگائیا۔ نادِ سُنائے سچّی دُھنکار، گھر مندر شبد الابیّا۔ آپ سُنائے سُناونہار، دوسر سنگ نہ کوئی
 رکھائیا۔ انحد ڈھولا مردنگ وجے اپار، ستگر پورا آپ وجائیا۔ سرت سوانی رہے خبردار، آس نندرا دئے مٹائیا۔ ہوے ہنگتا گڑھ توڑے
 ہنکار، ساچا مارگ اک وکھائیا۔ لیکھا جانے اندر باہر، گپت ظاہر بھیو نہ رائیا۔ ساچی سیجا کر پیار، آپے بیٹھا آسن لائیا۔ ہرجن ساچے
 کر تیار، آپ اپنی بھجان اٹھائیا۔ چتر بھج ہر میت مُرار، آد شکت رُوپ وسما، وسما رہیا سمائیا۔ کرے کھیل اکم اپار، دھام اکم اک سہائیا۔
 بدّ ماس ناڑی چمڑے وسیا باہر، تتوت نہ کوئی رکھایا۔ خوشی غم نہ کوئی پیار، ہرکھ سوگ نہ کوئی جنائیا۔ گرسکھاں بخشے چرن پیار،
 چرن چرنودک مُکھ چوائیا۔ ورن گوت کرے خوار، آتم برہم اک وڈیائیا۔ ہرن پھرن نیتر کھول گر اوتار، اپنا رُوپ درسائیا۔ در گھر ساچے
 دیوے واڑ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ وانہ لگے تتی ہاڑ، جس ملیا ہر ہر سچّا شہنشاہیا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ، ڈونگھی کندر
 ویکھ وکھائیا۔ ستگر پورا پھرے پچھے اگاڑ، جگ بھگتن سیو کھائیا۔ کلجگ میٹے اندھیری رات، زین اندھیری رہن نہ پائیا۔ کوڑی کریا کرے
 چہار، خاکی خاک آپ اڈائیا۔ من مت نہ کرے شنکار، ویسوا نار نہ کوئی اکھوائیا۔ گھر گھر اندر کرے پیار، دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ کرنی
 کرتا کرے آپ نرنکار، دوسر ہور نہ سنگ رکھائیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ کرتار، نر نرائن وجی ودھائیا۔ دو جہاناں بن سکدار، شاہ پاتشاہ آپ
 اکھوائیا۔ ست سرُوپی ساچا نشانہ ایکا چاڑھ، ستے دیپاں نو کھنڈاں برہمنڈاں آپ وکھائیا۔ سیس رکھ سچ دستار، تخت تاج اک سہائیا۔
 لکھ چوراسی رچ رچ کاج، لیکھا جانے پرواہیا۔ ساچے سنناں مارے اک آواز، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ دھردرگاہی دیوے داج، نام وستو
 جھولی پائیا۔ شبد چڑھائے سچ جہاز، ایکا چپو ہتھ اٹھائیا۔ جن بھگتاں سازن آپے ساز، اپنے بھانڈے آپ گھڑائیا۔ جُگا جُگنتر رکھے لاج، بھل
 رہے نہ رائیا۔ ہر کا نور نہ جھلے کوئی تاب، گر پیر اوتار رہے گائیا۔ شبد جنائے بودھ آگادھ، بودھ آگادھی اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، پُرکھ اکالا دین دیا، سچکھنڈ دوار وسے سچّی دھرمسالہ، ساچے سنگھاسن آسن سوہا پائیا۔ سوہاؤنت سچکھنڈ
 دوار، ساچا آسن لائیندا۔ نرگن رُوپ آپ نرنکار، نرور اپنا کھیل کھلائیندا۔ اجونی ریت آنت نہ پاراوار، بھیو ابھید نہ کوئی کھلائیندا۔ جُگ
 جُگ آوے جاوے اپنی وار، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کریا پار، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی پاوے سار،

کوڑے ریٹھے بہنّ وکھائیندا۔ ہر کا بھیو اگم اپار، وید کتیب بھیو نہ پائیندا۔ کاغد قلم لکھ لکھ گئی ہار، ہر کا حساب نہ کوئی آئیندا۔ سادھ سنت کرن پکار، اچی کوک کوک سُنائیندا۔ گر سترگر کہے آنت نہ پاراوار، بے آنت ناؤں دھرائیندا۔ کلجگ اتم لئے اوتار، نرگن اپنا روپ دھرائیندا۔ جوتی جامہ بھیو نیار، لوآن پُریاں کھیل کھلائیندا۔ لیکھا جانے رو سس ستار، برہما وشن شو آپ اُٹھائیندا۔ کروڑ تیتسّا دئے ادھار، سُرپت راجا اکھّ کھلائیندا۔ گن گندھرب لیکھا جانے آر پار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر گوپالا دین دیالا، جگ جگ چلے اولّری چالا، اپنی چال آپ رکھائیندا۔ جگا جگنتر اولّری چال، نر نرائن آپ چلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل نرال، عقل کل ورتائیندا۔ ایکنکار بن دلال، لوک مات ویس وٹائیندا۔ آد نرنجن جوت جلال، جلوہ نُور ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا سد پرتپال، سورا سربنگ ناؤں دھرائیندا۔ سری بھگوان ویکھنہارا پت ڈال، آپ اپنا بل دھرائیندا۔ پاربرہم ترے گن مایا پا جنجال، لکھّ چوڑاسی بندھن پائیندا۔ پاربرہم، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ وڈیائیندا۔ ترے گن بدھا ناتا، لکھّ چوڑاسی آپ ہنڈھائیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ سمراتھا، مہا اگنت گنی نہ جائیا۔ جگت اندھیر اندھیری راتا، چار کُنٹ اندھیرا چھائیا۔ چارے ورن گائن گاتھا، ہر کا روپ دس نہ آئیا۔ لہنا چُکے نہ مستک ماتھا، پورب لیکھا نہ کوئی رکھائیا۔ اندر مندر نہ سُنائے کوئی پوجا پاٹھا، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکائیا۔ مانس جنم پورا نہ کرے کوئی گھاٹا، اٹھسٹھ تیرتھ رہے نہائیا۔ نظر نہ آئے جوت للاٹا، لاٹاں والی رہے دھیائیا۔ امرت پیائے نہ ساچے باٹا، بھر پیالہ جام نہ کوئی پیائیا۔ نیڑ نہ دسے اپنی واٹا، اتم برہم نہ کوئی رُشنائیا۔ اپنا پردہ نہ کیسے پاٹا، گھر مندر نہ ویکھ وکھائیا۔ کلجگ کھیلے کھیل بازی گر ناٹا، آپ اپنا سانگ ورتائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے سمجھائیا۔ ہرجن ساچا پیکھیا، پیکھنہار نرنکار۔ دُھردرگاہی لکھے لیکھیا، لکھنہار آپ کرتار۔ کیسے ہتھ نہ آئے اولیئے پیر شیخیا، پیر دستگیر ہوئے خوار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ دھارے بھیکھیا، نرگن مات لئے اوتار۔ مچھ داہڑی نہ دسے کیسیا، مؤنڈ مُنڈائے نہ وچ سنسار۔ آپے ہوئے نر نرپسیا، سچکھنڈ نواسی بے عیب پروردگار۔ ہر ہر لیکھا جانے برہما وشن مہیش گیشیا، آپ اپنی بٹھے دھار، آپ پھرے دیس پردیسیا، لوآن پُریاں پاوے سار۔ برہمنڈاں کھنڈاں آپ پرکاسیا، نرگن داتا جوت اُجیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا کھیل

کرے اگم اپار۔ الکھ اگم اگمڑا، ہر ساچی کھیل کھلائیندا۔ مات پت نہ امی امڑا، سٹ گود نہ کوئی بہائیندا۔ پیسا پلے نہ دمڑھی دمڑا، ساچا ہٹ اک کھلائیندا۔ نہ خوشی نہ غمڑا، نیتر نیر نہ کوئی وہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نرگن کھیل نر ہر نرائن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ کھیلے کھیل نر ہر بنواری، عقل کل دھرائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپاری، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ جن بھگتاں دیوے نام بھنڈاری، ایک وست ہتھ پھڑائیا۔ گرسکھ آتم رہے نہ مات کواری، ہر ہر ساچا کنت پرنائیا۔ اچھیا بھچھیا کرے سچ شنکاری، ایک گہنا شبد تن پھنڈیا۔ سچکھنڈ نواسی گھر وسائے ایک باری، ستھر یارڑا ہیٹھ وچھائیا۔ کلجگ اتم آئی واری، لکھ چوراسی دئے ڈبائیا۔ اللہ رانی رووے زارو زاری، نیتر نیناں نیر وہائیا۔ اتر پورب پچھم دکھن رہیا وچاری، سچ سنگھاسن بیٹھا بے پرواہیا۔ پنڈت پاندھے پتری نہ کیسے وچاری، من کا پترا نہ کوئی اٹھائیا۔ گرتھی پنٹھی پڑھ پڑھ گئے ہاری، ہر کا روپ نظر نہ آئیا۔ بن ستگر کوئی نہ چڑھے اچ اٹاری، چڑھ چڑھ تھکی سرب لوکائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ ہوئے خواری، دھیاں بہیناں رہے تکائیا۔ نہ کوئی پُرش نہ کوئی ناری، نر نرائن نہ گھر بہائیا۔ جگت جیو ہوئے ہنکاری، جگت سیوا رہے کھائیا۔ اپنی کرے نہ کوئی کاری، جگت وید سرب اکھوائیا۔ بن گرمکھ لیکھے لگے نہ کیسے دی داہڑی، ستگر چرن نہ جو چھہائیا۔ کایا فصل نہ پکنا اتم ہاڑی، کچے پھل دئے ٹرائیا۔ بن ستگر پورے پھرے جنگل جوہ اجاڑ پہاڑی، درگاہ ساچی نہ کوئی بہائیا۔ لکھ چوراسی لٹے مؤت لاڑی، گھر گھر اپنا پھیرا پائیا۔ گرمکھ ملے پایا پاربرہم پُرکھوتم بے عیب پروردگاری، ویلے آنت ہوئے سہائیا۔ شاہو بھوپ ہر سچ سیکداری، ساچے تخت ڈیرہ لائیا۔ حکمی حکم ورتے ورتاری، حکمی حکم سرب پھرائیا۔ کلجگ اتم کھیل نرالی، پرگٹ ہوئے بے پرواہیا۔ تیز کٹار نہ کوئی اٹھالی، کھڑگ کھنڈا نہ کوئی چمکائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے لئے ور، جس جن بوجھ بچھائیا۔ گرمکھ چتر سجان، گر ستگر دیا کھائیندا۔ گرسکھ چتر سجان، ستگر میل ملائیندا۔ گرسکھ چتر سجان، گھر مندر بنک سہائیندا۔ گرسکھ چتر سجان، اندر مندر جوت جگائیندا۔ گرسکھ چتر سجان، شبد دھن راگ الائیندا۔ گرسکھ چتر سجان، ساچی سنجیاں میل ملائیندا۔ گرسکھ چتر سجان، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبد وچولا آپ بنائیندا۔ شبد وچولا لوک مات، جگ جگ ہر ہر آپ پرگٹائیندا۔ بیٹھا رہے اک اکانت، درگاہ ساچی سوہیا پائیندا۔ اتم رکھے اپنی ذات، ورن گوت نہ ونڈ ونڈائیندا۔ جن

بھگتاں دیوے ساچی دات، ساچی وست ساچے ہٹ وکائیندا۔ چوڈاں لوک وکھائے ایکا کھاٹ، اپنا آسن آپے لائیندا۔ چوڈاں طبقاں میٹے واٹ،
 دُور دُراڈا پندھ مکائیندا۔ جن بھگتاں پُورا کرے گھاٹ، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد داتا ایشٹ
 گردیو سریشٹ سبائی آپ بُجھائیندا۔ ایکا شبد گر سور، دوسر روپ نہ کوئی جنائیا۔ آد جُگادی آسا منسا پور، نہ مرے نہ جائیا۔ جُگا
 جُگنتر حاضر حضور، ہر سچا بے پروا ہیا۔ نہ نیڑے نہ دسے دُور، نیج آتم ڈیرہ لائیا۔ نانا توڑے کوڑو کوڑ، کوڑی کرپا دئے مٹائیا۔ آد جُگاد
 سد بھرپور، اتول اٹل آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر اک وکھائیا۔ شبد گر نوجوان، ایکا رنگ سپایا۔ آپ
 جھلائے سچ نشان، در گھر ساچے آپ اٹھایا۔ آپے لیکھا جانے گوپی کابن، منڈل راس آپ رچایا۔ آپے رام روپ بھگوان، غریب نہانے گلے
 لگایا۔ آپے لوک مات ہو پردھان، نرگن نام ست آپ درڑایا۔ آپے کھڑگ کھنڈا پھڑ کرپان، برہمنڈاں ویکھ وکھایا۔ آپے چلہ تیر کمان، تیر
 ٹفنگ آپ وکھایا۔ آپے ہوتے ہر مہربان، ہرجن ساچے لے ملایا۔ پت پاپی سرب تر جان، جس جن اپنی دیا کھایا۔ کرے پرکاش کوٹن بھان،
 اندھ اندھیر مٹایا۔ چرن دھوڑ کرے اشنان، ڈرمت میل رہے نہ رایا۔ درگاہ ساچی دیوے مان، لکھ چوراسی پھند کٹایا۔ رائے دھرم مکھ
 شرم، چتر گپت نہ لیکھ وکھایا۔ جس جن ستگر پُورا ملیا آن، اتم جوتی جوت میل ملایا۔ شبد وکھائے سچ بان، لوآں پُریاں ویکھ وکھایا۔
 سچکھنڈ وکھائے اک مکان، سچکھنڈ نواسی آپ سہایا۔ ورلے سنت کنت بھگونت رنگ رلیاں منان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کھیلے کھیل وچ سنسار، جگت ساگر ویکھ وکھایا۔ جگت ساگر ڈونگھی غار، ہر ستگر ویکھ وکھائیندا۔ گرمکھ ساچن لے اُبھار، آپ
 اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ منمکھاں دھکا دیوے مار، دھرنی ہولا بھار کرائیندا۔ دھرم رائے در کھول کواڑ، ساچا لیکھا لیکھے ہتھ رکھائیندا۔ نہ کوئی
 چھڈائے سجن میت مُرار، مات پت بھائی بھین نہ سنگ رکھائیندا۔ بن ستگر پورے کوئی نہ اترے پار، ویلا آنت نہ کوئی وکھائیندا۔ شاہ سلطان
 روون زارو زار، تخت تاج سرب تجائیندا۔ ہر سنت ہر بھگت ایکا شبد بول جیکار، ویلے اتم خوشی منائیندا۔ در گھر آئے میت مُرار، پھڑ
 باہوں گلے لگائیندا۔ گرسکھاں اٹھائے سر اپنے بھار، سپس جگدیش آپ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری

اتم ور، پيس اِکيس شبد حديث چار ورن چار کُنٹ نو کھنڈ وچ برہمنڈ سورا سربنگ اپنا آپ پڑھائيندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے دیوے ور، اک وکھائے ساچا گھر، کایا مندر آے وڑ، آپ اپنا میل ملائیندا۔

★ ۱۳ پوہ ۲۰۱۶ پکرمی کپتان بنتا سینگھ دے گھر پنڈ پنج گرائیا گرداس پُر ★

سو پُرکھ نرنجن ہر سلطان، آد جگاد سائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وڈ مہربان، رُوپ انُوپ آپ دھرائیندا۔ ایکنکارا کھیل مہان، الکھ اگوچر کھیل کھلائیندا۔ آد نرنجن نور مہان، جوتی جوت جوت جگائیندا۔ ابناشی کرتا نوجوان، ایکا رنگ سائیندا۔ سِری بھگوان داتا دیونہارا دان، ساچی وست رکھائیندا۔ پاربرہم ویکھے سچ نشان، در گھر ساچے آپ بلائیندا۔ سچکھنڈ دوارا اچ مکان، نرگن اپنا آسن لائیندا۔ گھر وچ گھر کر پروان، تھر گھر اپنی بنت بنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا کھیل اپار، سچکھنڈ دوار آپ سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن وڈ بلوانا، ایکا ایک اکھوائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن سچ نشانہ، در گھر ساچے آپ جھلائیندا۔ ایکنکارا ہو پردھانا، آپ اپنا حکم سنائیندا۔ آد نرنجن نور مہانا، نرگن اپنا نور دھرائیندا۔ ابناشی کرتا آے رکھے اپنا مانا، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ سِری بھگوان جانی جانا، بھید ابھید آپ اکھوائیندا۔ پاربرہم کھیلے کھیل دو جہانا، ویس انیکا آپ وٹائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سچ تخت ہر سہانا، شاہو بھوپ آسن لائیندا۔ نرگن داتا راج راجانا، آپ اپنا حکم چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا، پرتھی آکاشا پُرکھ ابناسا آپ کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سچ محلہ، ایکا ایک وسائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن اچ اٹلا، سچ سینگھاسن آپ سہائیندا۔ ایکنکارا اپنے اندر آے رلا، دوجا ت نہ کھئے بنائیندا۔ آد نرنجن اپنا ویس کرے اولّا، رُوپ رنگ نہ کوئی وکھائیندا۔ ابناشی کرتا وسنہارا جلاں تھلاں، جل تھل مہیئل ڈیرہ لائیندا۔ سِری بھگوان سچ سنہڑا ایکا گھلا، شبد انادی ناد وجائیندا۔ پاربرہم پھڑائے پلا، ایکا پلّو ہتھ رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھیلے کھیل اچھلا، ول چھل دھاری دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نرگن وچ سائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن نرگن دھار، ہر پُرکھ نرنجن آپ اُچائیا۔ ایکنکارا کر پیار، آد نرنجن لے ملائیا۔ ابناشی کرتا میت مُرار، سِری بھگوان ویکھنہارا تھاون تھائیا۔ پاربرہم

اپنے در آئے کرے نمسکار، اپنا سپس آپ جھکائیا۔ سچکھنڈ سے آپ نرنکار، دوسرے ہور نہ کوئی رکھائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچّی سرکار، شاہ سلطان ناؤں دھرائیا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، حکم حکم آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرکھ اکالا دین دایالا کھیل نرالا آپ کرائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر اکال، وڈا وڈا وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن دین دیاں، دیندھ آپ اکھوائیا۔ ایکنکارا آپ اُبائے کال مہاکال، آپ اپنے وچ ٹکائیا۔ آد نرنجن کرے سنبھال، جوت نرنجن ویس وٹائیا۔ ابناشی کرتا ایکا رکھے سچّا دھن مال، ساچا ہٹّ آپ کھلایا۔ پاربرہم کرے کرائے سدا پرتپال، دو جہاناں سیو کھائیا۔ پاربرہم آپے چلے اولٹری چال، چال اولٹری اک رکھائیا۔ سچکھنڈ دوارا سچّی دھرمسال، ستگر بیٹھا آسن لائیا۔ تھر گھر واسا ہر بھگوانا، آپ اپنا مکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا کھیل کھلایا۔ نرگن کھیل اگم اپار، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہو تیار، آپ اپنا بنک سہائیندا۔ بنک دوارا کھول کواڑ، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ آپے ویکھے سچّی اکھاڑ، در گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ آپے بنے ساچا لاڑ، کنت کنتوبل آپ ہو جائیندا۔ آپے بنے اپنی نار، نر نرائن روپ وٹائیندا۔ آپے سیجا رلیاں مانے کنت بہتار، نرگن نرگن انگ لگائیندا۔ آپے اندر آپے باہر، آپے اپنا میل ملائیندا۔ آپے کرنی کرتا کرے ساچی کار، کرتا پُرکھ ناؤں دھرائیندا۔ آپے اُچھائے اپنا ست ڈلار، شبدي ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگاہ ساچی ویکھ وکھائیندا۔ درگاہ ساچی ساچا سنگ، سو پُرکھ نرنجن آپ نہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن سورا سربنگ، آپ اپنا کھیل کھلاییندا۔ ایکنکارا وجائے مردنگ، آپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آد نرنجن سے سنگ، سگلا سنگ رکھائیندا۔ ابناشی کرتا کیسے تنگ، ساچے آسو آسن لائیندا۔ سری بھگوان منگے منگ، اچھیا بھچھیا ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم ساچے مندر آپے لنگھ، در دروازہ آپ کھلاییندا۔ سچکھنڈ دوارا سچّی پلنگ، نرگن اپنی سیج سہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اجوئی ربت آپ اکھوائیندا۔ اجوئی ربت ہر کرتار، دوسرے اور نہ کوئی جنائیا۔ نرہے کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر وڈا وڈیائیا۔ ست پُرکھ نرنجن بے عیب پروردگار، نوری جلوہ نور الہیہ۔ ساچے مندر سوہے آپ سیکدار، تخت تاج اک ہنڈھائیا۔ دو جہاناں کرے سچّا راج، در دربان نہ کوئی رکھائیا۔ آپے رچیا اپنا کاج، درگاہ ساچی وجے ودھائیا۔ آپے شاہ آپے نواب، آپے ویکھے اپنا آپ بے پرواہیا۔ آپے مائی آپے باپ، پوت سپوتا آپ اکھوائیا۔ آپے جانے اپنا وڈ

پرتاپ، لیکھا لیکھے وچ نہ آئیا۔ آپے جانے اپنا جاپ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سینگھاسن پُڑکھ ابناسن سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیا۔ سچکھنڈ دوارے ہر ہر وسیا، ایک ایککار۔ بھیو اپنا کیسے نہ دسیا، آد جُگادی بٹھے دھار۔ دو جہاناں پھرے نسیا، نرگن روپ اپر اپار۔ اپنے مندر بہہ بہہ ہستیا، اپنا کرے سچ پیار۔ اپنا دیا باقی آپ کرے پرکاسیا، جوتی جوت کر اُجیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوار کھیل اپار نرگن دھار۔ نرگن دھار آد جُگاد، ہر ساچا سچ چلائیندا۔ شبد وجائے ایک ناد، تریا راگ آپ الائیندا۔ لیکھا جانے بودھ آگادھ، بھیو ابھیدا بھیو کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، در گھر ساچا اک وسائیندا۔ در گھر ساچا سوہاوت، ہر ساچا سچ سُہایا۔ پُڑکھ ابناشی ایک کنت، نرگن بیٹھا آسن لایا۔ اپنی مہا جانے اگنت، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی رایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، انہو پرکاش آپ کرایا۔ انہو پرکاش ہر سُورپیر، ایک ایک کرائیندا۔ داتا دانی گنی گپیر، گہر گمبھیر آپ اکھوائیندا۔ پنج تت نہ دسے سریر، کایا گڑھ نہ کوئی وسائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تھر گھر ڈیرہ ایک لائیندا۔ تھر گھر اندر ہر ہر وڑیا، دس کیسے نہ آیا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھیا، آپے ویکھ وکھایا۔ آد جُگاد کیسے نہ پھڑیا، نرگن اچرج ویس وٹایا۔ اپنی ودیا آپے پڑھیا، نہ کوئی دوسر سکے پڑھایا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، نہ مرے نہ جایا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑیا، نہ کوئی بھن وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ نواسی ساچی درگاہ، کھیلے کھیل پُڑکھ بدھاتا، آپے دیوے اپنی داتا، داتا دانی ناؤں دھرایا۔ داتا دانی ہر بھگوانا، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیا۔ ست سرُوبی سچ نشانہ، ست پُڑکھ نرنجن آپ جھلایا۔ شاہو بھوپ بنے راج راجانا، ساچے تخت آپ سُہائیا۔ محبان بیدو کھیل مہانا، مہا اگنت گنی نہ جائیا۔ اک اکلا نوجوانا، ساچا تخت آپ سُہائیا۔ نہ کوئی چلہ تیر کمانا، شستر بستر نہ کوئی وکھائیا۔ نہ کوئی جودھا نال جوانا، نہ کوئی دسے لشکر شاہیا۔ نہ کوئی زمیں نہ اسمانا، گگن منڈل نہ ویکھ وکھائیا۔ رو سس نہ کھئے پردھانا، سُورج چن نہ کوئی چڑھائیا۔ پون پانی نہ کوئی مسانا، جل دھار نہ کوئی وہائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی نہ کھئے نشانہ، ست دیپ نہ ویس وٹایا۔ برہما وشن شیو نہ کوئی گیانا، چارے وید نہ کوئی پڑھائیا۔ جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ نہ کوئی بیابانا، ڈونگی کندر نہ کھئے وکھائیا۔ رسنا جہوا نہ کوئی گانا، بتی دند نہ کوئی پلائییا۔ نیتر نین نہ کرے کوئی دھیانا، رسن سواس نہ کوئی وکھائیا۔ اک اکلا سیری

بھگوانا، سچکھنڈ دوارے بیٹھا آسن لائیا۔ اپنی کرنی کرے مہانا، کرنہار اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ ساچا گھر، ہر ساچا آپ سہائیا۔ سچکھنڈ نواسی آد نرنجن، ایک رنگ سمائیندا۔ داتا دانی درد دکھ بھے بہنجن، اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپے جانے اپنا مجن، سر سروور آپ اک اپائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا سنگ اک وکھائیندا۔ ساچا بنک ہر دوار، ہر ساچا آپ اپائیندا۔ کھلاپاتی میت مُرار، گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ دیا باقی نہ کوئی اُجیار، نرگن جوتی جوت جگائیندا۔ بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھار، اپنا تال بھرائیندا۔ دوس راتی نہ کوئی وچار، گھڑی پل نہ کوئی جنائیندا۔ اک اکنتی کھیل نیار، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ آپے کھولے بند کوار، اپنا نین آپ اُٹھائیندا۔ اگنی لگے نہ وا تتی ہار، رتی رت نہ کوئی رکھائیندا۔ نہ کوئی نانا جوڑے بہتر نار، رکت بوند نہ میل ملائیندا۔ نرگن اُچلے نرگن دھار، نرگن نرگن وچ ٹکائیندا۔ نرگن کنت نرگن نار، نرگن سیج ہنڈھائیندا۔ نرگن شبد سُت دُلا، آپ اپنا رُوپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ محلہ اُچ اٹلا ایک ایک وسائیندا۔ سچ محلہ سچ درگاہ، ہر ساچا سچ سہائیندا۔ نرگن داتا بن ملاح، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جگا جگنتر کھیلے کھیل بے پرواہ، نت نوت کار کرائیندا۔ اپنی رچنا آپ رچا، برہما وشن شو سیوا لائیندا۔ ایک وست جھولی پا، ترے گن مایا جوڑ جڑائیندا۔ پنچم نانا سہج سُبھا، کایا گرھ سہائیندا۔ اندر مندر ڈیرہ لا، اپنا مکھ چھپائیندا۔ گھر وچ گھر لے رچا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لکھ چوراسی آپ اپائیندا۔ لکھ چوراسی بھانڈا گھڑ، برہما وشن شو سیو لگائیا۔ نرگن اندر آپے وڑ، آپ اپنا میل ملائیا۔ آپے پوجا آتم برہم، ایش جیو آپ اکھوائیا۔ آپے اپنی ککھوں لے جم، سہلی ککھ آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لکھ چوراسی ایک اور، ایک بوجھ بھجھائیا۔ لکھ چوراسی ہر ہر گھڑیا، ہر وڈا وڈا وڈیاٹیا۔ نرگن اندر نرگن وڑیا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ اپنے اندر آپے چڑھیا، گھر گھر وچ کر رُشنائیا۔ اپنا تالا آپے جڑیا، بجر کپاٹی آگے لائیا۔ نرہے ہو کدے نہ ڈریا، سرشٹ سبائی ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے ویکھے بے پرواہیا۔ بے پرواہ نور الہ، ایک رنگ سمائیندا۔ کھیلے کھیل شہنشاہ، تھان تھنتر ویکھ وکھائیندا۔ آد جگاد جپائے اپنا ناں، ناؤں نرنکارا آپ رکھائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا راہ، ساچی سیکھیا سیکھ سمجھائیندا۔ آتم برہم گیان درڑا، ایک در وکھائیندا۔ ساچی بھچھیا جھولی پا، نام بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ دہ دشا پھیری پا،

گر سترگر رُوپ پرگٹائیندا۔ کاگوں بنس دے بنا، ساچی چوگ اک چُگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اک اِکلا ایکنکار،
 کھیلے کھیل اگم اپار، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیندا۔ لکھ چوراسی ڈیرہ لایا، گھٹ گھٹ جوت جگائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلایا، نرگن داتا
 بے پرواہیا۔ سرگن ساچا میل ملایا، گھر ساچے وجی ودھائیا۔ گرمکھ ساچے لے اٹھایا، آپ اپنی بوجھ بھجھائیا۔ نو دوارے کھوج کھجایا،
 سُکھمن ٹیڈی بنک سہائیا۔ ترینی نینی پار کرایا، آپ اپنا رُوپ درسائیا۔ امرت سروور اک نھایا، ساچا تال آپ سہائیا۔ شبد سرُوپی راگ
 سنایا، انحد ڈھولا ساچا گائیا۔ پنچم بہ بہ آپے گایا، آپے اپنا ناد وجائیا۔ ساچی سخیاں میل ملایا، گھر ساچے سوہیا پائیا۔ دئی دوتی پردہ
 لابیہا، ایک رنگ سہائیا۔ ہومے ہنگتا گرھ ٹڑایا، سترگر پورا وڈ وڈیائیا۔ ایک اکھر نام پڑھایا، جگت ودیا بھیو کھلایا۔ آتم سیجا دے سہایا،
 سوچھ سہنجنی سیج سہائیا۔ سرت سوانی لے بٹھایا، شبد ہانی میل ملایا۔ ٹھنڈا پانی آپ پیایا، ترے گن مایا ساچا ساقی امرت جام پیایا۔
 دین دیا لا دیا کھایا، نچ آتم کر رُشنائیا۔ جوت نرنجن ڈگمگایا، دوس رین نہ کوئی رکھائیا۔ رو سس رہیا شرمایا، ہرجن تیرا رُوپ آپ وکھائے
 بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد شبد شبد اِشٹ گردیو آپ لگائے، پاربرہم ابناشی کرتا برہم برہمادی ساچی سیو
 آد جُگادی سیو کھائیا۔ پاربرہم آپ اپایا، اپنی انس بنائیندا۔ آد جُگادی کھیل کھلایا، ایک رنگ سہائیندا۔ ایش جیو کھیل کھلایا،
 جگدیش ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے میل ملاییندا۔ کھیل اولاً پُرکھ ابناشا، آد جُگاد کرائیندا۔
 جُگا جُگنتر لگا تماشا، آد جُگاد ویکھ وکھائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پاوے راسا، منڈل راس آپ رچائیندا۔ جن بھگتاں کرے پوری
 آسا، آس نراس سرب مٹائیندا۔ نچ گھر آتم کر کر واسا، گرمکھ ساچے میل ملاییندا۔ پاربرہم پرہ سرب گنتاسا، گن داتا آپ اکھوائیندا۔ لیکھا
 جانے پرتھی آکسا، گگن گگنتر پھول پھلاییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ ہرجن ساچے آپ اٹھائیندا۔ بھگت
 وچھل ہر گردھارا، در دوار اک سہایا۔ سنن کرے سچ پیارا، گھر ساچے میل ملایا۔ گرمکھ کرائے ونج وپارا، ایک نام ہٹ وکایا۔ گرسکھاں
 دیوے چرن کول ادھارا، دھیرج دھیر اک دھرایا۔ ترے گن مایا وسیا باہرا، پنچ تت نہ کھتے پرناہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 جُگ جُگ ہرجن ساچے لے تراہیا۔ ہر بھگتن میتا ہر بھگوت، ہر سجن لے اٹھائیا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، آتم انتر بوجھ بھجھائیا۔ گرمکھ

بنائے ساچی بنت، جُگ جُگ بیڑا بٹھ وکھائیا۔ گُرسکھ میلا ناری کنت، گھر ساچی سیج سہائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اُتر کدے نہ جائیا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، نون سو اکھڑ اک سمجھائیا۔ میل ملاوا ساچی سنگت، گر شبد کرے گُرمائیا۔ جوں انگ لگایا نانک انگد، آپ اپنے انگ سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد جُگاد اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ لیکھا لیکھ کرتار، چار وید بھید نہ آئیندا۔ پُران اٹھاراں گئے بار، وید ویاسا رسنا جہوا آپ سُنائیندا۔ شاستر سمرت کرے گیان، گیتا گیان اٹھاراں دھیائے اک جنائیندا۔ انجیلان فُراناں باباکار، کلمہ امام اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نُور الابی بے عیب پروردگار، مقالے حق حق وکھائیندا۔ نانک نرگن بول جیکار، نام ست اک درڑائیندا۔ برہم مت وچ سنسار، چار ورنان کرے پیار، اوچان نیچان اک پیار، ساچی رنگن اک رنگائیندا۔ ایک شبد گر اوتار، جیو جنت سرب سمجھائیندا۔ ساچے سنتان کرے پیار، آپ اپنی گود بہائیندا۔ ہنکاریاں توڑے گڑھ ہنکار، نام کھنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ برہمنڈان مارے آپے مار، ساچی ونڈا ونڈا ونڈائیندا۔ بھیکھ پکھنڈا دئے نوار، کوڑی کِرپا میٹ مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا جانے گھر گھر، جُگ جُگ ویس وٹائیندا۔ ویس اولڑا اک اکلا، نُورو نُور سہایا۔ کھیلے کھیل گھڑی گھڑی پل پلا، آد جُگاد ناؤں دھرایا۔ آپ پھڑائے اپنا پلا، پنج تت چولا آپ ہنڈھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ ایک گر ایک دھار، ایک پوج پُجائیا۔ ایک پُکھ ایک نار، کنت کنتوبل اک اکھوائیا۔ ایک تن اک شنکار، بستر بھوشن اک سہائیا۔ ایک پلنگ ایک سوونہار، ایک آلس نندرا دئے گوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، در گھر ساچے اپنا رُوپ آپ پرگٹائیا۔ ایک پُکھ اک سلطان، ایک بنک سہائیندا۔ ایک نُور نُور نُوران، آد شکت رُوپ وٹائیندا۔ ایک چترُبھج کھیلے کھیل مہان، کھیلنہارا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، بنک دوارا اک وڈیائیندا۔ بنک دوارا سچا در، سو پُکھ نرنجن آپ سہایا۔ ہر پُکھ نرنجن کِرپا کر، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ ایکنکارا آگے کھڑ، آد نرنجن لئے جگایا۔ ابناشی کرتا نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، سری بھگوان مُچھ داہڑی کیس نہ کوئی رکھایا۔ پاربرہم اپنا اکھڑ آپے پڑھ، نش اکھڑ آپ سہایا۔ ساچے پوڑے آپے چڑھ، اپنا مندر آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگ جُگ اپنی دھار بندھایا۔ جُگ جُگ دھار ہر نرنکار، لوک مات آپ بندھائیا۔ ستجگ ساچے پائے سار، سارنگ دھر بھگوان بٹھلو آپ اکھوائیا۔

تریتا تریا کر وچار، غریب نانے گلے لگائیا۔ لنکا توڑ گڑھ بنکار، دوتی دوشٹ آپ کھپائیا۔ دواپر تیرا کرم وچار، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔
 پرگٹ ہو وچ سنسار، ایکا بنسری نام وجائیا۔ بدر سُداما جائے تار، لج پت اپنے ہتھ رکھائیا۔ رتھ رتھوہی کھیل اپار، اپنا رتھ رہیا چلائییا۔
 کلجگ ویکھے کالی دھار، چاروں گنٹ اندھیرا چھائییا۔ عیسیٰ موسیٰ خبردار، کالا سوسا تن چھپائییا۔ جگت حدیثا کر اُجیار، ایکا کلمہ آپ
 پڑھائییا۔ کائنات ویکھ وچار، چار گنٹ پھول پھلاییا۔ چوڈاں طبقات کھول کواڑ، اک دوارا دئے وکھائییا۔ ویکھ وکھائے سنگ محمد چار یار،
 اللہ رانی نال رلائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائییا۔ کلجگ اتم کوڑ پسارا، ہر ساچا ویکھ وکھائیندا۔
 دھرتی دھول کرے پکارا، جیو جنت سرب گرائیندا۔ سادھ سنت نہ پاوے کوئی سارا، راج راجان نہ کوئی دسائیندا۔ چار ورن ہاباکارا، دھیرج
 دھیر نہ کوئی دھرائیندا۔ پاربرہم پرہہ بھیو نیارا، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ نانک نرگن کر پسارا، سرگن ساچی جوت جگائیندا۔ ایکا شبد بول
 جیکارا، منتر نام اک درڑائیندا۔ آپے کھول سچ بھنڈارا، اوچان نیچان آپ ورتائیندا۔ ایکا شبد ونج وپارا، چاروں گنٹ ونج وکھائیندا۔ ورنان
 برنن وسے باہرا، ساچی سرت اک کٹائیندا۔ ایکا لیکھا لیکھنہارا، جیو جنت سرب سمجھائیندا۔ سرشٹ سبائی میت مُرارا، ایکا گیت سہاگی
 گائیندا۔ سوہنگ اکھراگم اپارا، برہم پاربرہم سمائیندا۔ انگد انگیکار کر دیوے اک ہلارا، امر امراید بہائیندا۔ رام داس ہو اُجیارا، گرارجن
 آپ جگائیندا۔ انحد ناد سچی دھنکارا، بودھ آگادھ بھیو کھلائییندا۔ گرو گرتھ گر کر تیارا، لکھ چوراسی آپ سمجھائیندا۔ سنت بھگت
 بھگونت سوہن اک دوارا، دوجا در نہ کوئی وکھائیندا۔ منمکھان مارے اپنی مارا، نام کھنڈا ہتھ چمکائیندا۔ دو جہان کرے خوارا، رائے دھرم
 ہتھ پھرائیندا۔ چتر گیت پائے سارا، لاڑی موٹ نال پرنائیندا۔ گرمکھان وکھائے سچ دوارا، درگاہ ساچی ساچا دھام سہائیندا۔ جس جن ملیا ہر
 ہر میت مُرارا، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیلے کھیل اتم وارا، ہر پُرکھ نرنجن بھیو کھلائییندا۔ ایکنکارا کر پسارا، لکھ
 چوراسی پھول پھولائیندا۔ آد نرنجن دیپک کر اُجیارا، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان آپ وجائے اپنا تارڑا، شبد انادی دھن اُپر
 رکھائیندا۔ ابناشی کرتا ویکھے سچ اکھاڑا، ہرجن کایا مندر گوپی کابن آپ نچائیندا۔ پاربرہم گرسکھ بنائے ساچا لاڑا، مستک کٹا آپ سہائیندا۔
 آوے جاوے وارو وارا، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ایکا جوتی دس اوتارا، گر گوبند کھیل کھلائییندا۔ سنگھ روپ کر وچ سنسارا، ساچا

کہندا ہتھ چمکائیندا۔ چنڈ پرچنڈ دے ہلارا، ایکا چنڈی ہتھ وکھائیندا۔ شستر بستر تن شنکارا، کلغی توڑا سپس ٹکائیندا۔ ساچا گھوڑا شاہ
 آسوارا، نیلا نیلی دھاروں پار کرائیندا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھارا، ساچا کہندا نام وچ پھرائیندا۔ پنچم میتا پنچم پیارا، پنچم ناتا جوڑ جڑائیندا۔
 پنچم بول اک جیکارا، واہ واہ گرو فتح آپ سُنائیندا۔ وجدا رہے سچ نگارہ، پُرکھ اکال آپ وجائیندا۔ ایکا ایشٹ دیو گرو سریشٹ سبائی
 پاوے سارا، ایکنکارا دوجا ایشٹ نہ کوئی وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ کرتا ہر کرنیہارا اپنا کرم کھائیندا۔ کرتا
 پُرکھ ہر کرنے یوگ، جُگ جُگ کھیل کھائیندا۔ جُگا جُگنتر کرے سنجوگ، وجوگ لہنا دین آپ مَکائیندا۔ اپنا بھوگی بھوگے بھوگ، رس
 رسیا رس وکھائیندا۔ لیکھا جانے تٹاں لوک، چوڈاں ہٹ ویکھ وکھائیندا۔ شبد اگئی اک سلوک، لوآن پُریاں آپ سُنائیندا۔ برہما وشن شو
 اتم آنت آپے دیوے جھوک، تھر کوئی رہن نہ پائیندا۔ ہر کا بھانا نہ سکے کوئی روک، سادھ سنت سرب سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا پندھ مَکائیندا۔ کلجگ پندھ مَکنا، ہر ساچا آپ مَکائیا۔ کوڑ اندھیرا جگت توں مَکنا، اندھ
 اندھیر رہن نہ پائیا۔ جوٹھا جھوٹھا بوٹا سَکنا، پت ڈالی نہ کوئی مہکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگا جُگنتر آپ بُجھائے
 لگی بسنتر، ایکا امرت میگھ برسائیا۔ امرت جائے برس، ہر ستگر آپ برسائیندا۔ جن بھگتاں اُپر کرے ترس، کایا سنیچ ہری کرائیندا۔
 جگت ترسنا میٹے حرص، شبد شبدی جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ
 دھووے کالا داغ، ستگر ساچے ہتھ وڈیائیا۔ گر ارجن جوتی جگے چراغ، کایا مندر ہوئے رُشنائیا۔ ترے گن مایا لگی بُجھے آگ، سانتک ست
 ست ورتائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگ، مانک موتی چوگ چُگائیا۔ اتم اُچائے اک ویراگ، لو اتم اک وکھائیا۔ انحد سُنائے ساچا راگ، تال
 تلواڑا اک وجائیا۔ سرت سوانی جائے جاگ، گھر ساچے آپ جگائیا۔ برہم برہماد وجائے ناد، نرگن ڈھولا ایکا گائیا۔ لیکھا جانے جگاد آد، آد
 جگاد بے پرواہیا۔ میل ملائے سنت سادھ، بھگت بھگونت ویکھ وکھائیا۔ جو جن رسنا رہے ارادھ، دیوے درس تھاوں تھائیا۔ میل ملاوا
 مادھو مادھ، ہرجن ساچے سنگ نبھائیا۔ کلجگ کوڑ گُریارا جائے بھاگ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ پُرکھ ابناشی ہتھ اپنے پکڑے واگ، گر پیر
 اوتار دین گواہیا۔ ہر سرنائی جو جن گیا لاگ، ویلے آنت ہوئے سہائیا۔ دُرمت میل دھووے داغ، اُجل مَکھ آپ کرائیا۔ چرن دھوڑ کرائے مَجن

ماگھ، گرسکھ اٹھسٹھ تیرتھ نہاؤن نہ جائیا۔ ستگر سچا سجن ساک، مات پت بہین آپ اکھوائیا۔ آپے جانے اپنا بھوکھت واک، دوسر بھیو نہ کوئی رکھائیا۔ شبد اگمی چڑھ راک، آسو گھوڑا آپ دوڑائیا۔ سچ سنگھاسن مار پلاک، بیٹھے داتا شہنشاہیا۔ دو جہاناں دیوے اپنی ڈاک، سوہنگ اکھر اک پڑھائیا۔ کھیلے کھیل الکھنا الاکھ، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ اتم بہڑ دیوے بھاکھیا اپنی بھاکھ، نو کھنڈ پرتھمی دس نہ آئیا۔ سنت سہیلے گرمکھ چیلے سجن لے راکھ، لکھ چوراسی پھول پھلایا۔ آپے کرے ککھوں لاکھ، لکھو ککھ آپ کرائیا۔ آپے درس وکھائے بو پرتکھ، آپے بیٹھا مکھ چھپایا۔ آپے گرمکھ لکھ چوراسی وچوں کرے وکھ، آپ اپنی ونڈ ونڈایا۔ آپے جانے اپنا پکھ، کیشنا شکلا ویکھ وکھائیا۔ کلجگ اتم مارگ ایکا دس، چار ورن کرے پڑھائیا۔ ہرجن ملائے نس نس، گوڑھی نیند نہ کوئی سائیا۔ پردے اندر وس وس، آپ اپنی بوجھ بوجھائیا۔ سوہنگ تیر نرالا مارے کس، تکھی مکھی مکھ رکھائیا۔ پنچم وکارا دیوے جھس، تتوت رہن نہ پائیا۔ مایا ممتا ڈسنی ڈس، ناگ ناگنی رہے کر لائیا۔ بھگتاں دسے گھٹ گھٹ، اوچ نیچ نہ کوئی اُچائیا۔ گرمکھاں اندر جوت جگائے لٹ لٹ، گر گوبند انک گیا لکھائیا۔ ڈرمت میل دیوے کٹ، امرت ساچا جام پیایا۔ چوڈاں لوک وکھائے ہٹ، آپ اپنا ونج کرائیا۔ گرمکھ ورا لالباکے کھٹ، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ آد جگاد ہر کا کھیل بازی گر نٹ، ہر سوانگی سانگ رچائیا۔ لیکھا جانے تیرتھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمناسرستی پھول پھلایا۔ ویکھ وکھائے گر در مندر مسجد شودوالا مٹھ، نرگن اپنا روپ وٹایا۔ جو اُچایا سو جائے ڈھٹھ، تھر کھے رہن نہ پائیا۔ پُرکھ اکال الٹی گیزنہارا لٹھ، گیڑا اپنے آپ دوائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی ستاں دیپاں کوئی نہ پہنچے نٹھ نٹھ، دو جہاناں پنڈھ نہ کوئی مکائیا۔ کلجگ تیری کوڑی دھار دیوے کٹ، سپس دھڑ رہن نہ پائیا۔ گرمکھاں اتم آنتر امرت دیوے جھٹ، نچھر رس اک پیایا۔ آپ سہائے ساچی کھاٹ، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ تن پہنائے شبد گہنا ساچا پٹ، کفنی کفن نہ کوئی وکھائیا۔ جو جن رسنا جہوا رہے رٹ، رتن امولک نام اپنی جڑت جڑائیا۔ دئی دویتی پٹے بھٹھ، تیجا نیتر اک کھلایا۔ چوٹھے گھر دیوے امراید، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ آپے جانے پار کنارہ حد، منجھدھار نہ کوئی رڑھائیا۔ سنت سہیلے آپ اپنے آپے سد، آپ اپنی کرے پڑھائیا۔ منمکھاں اُپر جوٹھا جھوٹھا بھار دیوے لد، نہ سکے کوئی پیر اٹھائیا۔ سچکھنڈ دواریوں دیوے کڈھ، رائے دھرم دئے سزائیا۔ ویکھنہارا لکھیا کوئی نہ دیوے چھڈ، برہمنڈ کنڈ جنگل جوہ پہاڑ پھول پھلایا۔ دُباگن نار منمکھ نک دیوے

وڈھ، سیس چوٹی نہ کوئی گندائیا۔ لیکھے لگے نہ مایا کایا بڈ، جس بھلیا بے پرواہیا۔ گرسکھاں لڈائے ساچا لڈ، آپ اپنی گود بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیرا کوڑ پسارا، آپے میٹے میٹھارا، جیو جنت بھیو نہ رائیا۔ کلجگ کوڑ پسار، ہر ساچے میٹ مٹاونا۔ کرے کھیل ایکنکار، اک اکلا ڈنک وجاونا۔ لوآن پُریاں کرے خبردار، برہما وشن شو آپ اٹھاونا۔ نو کھنڈ پرتھی ہو تیار، جوتی جامہ بھیس وٹاونا۔ پنج تت نہ کوئی آکار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کھلاونا۔ جگ جگ کھیل کھلندڑا، پاربرہم بے آنتیا۔ کلجگ اتم ویکھ وکھندڑا، چاروں کُنٹ کھوج کھجنتیا۔ ساچا مندر نہ کوئی دسندڑا، پُرکھ ابناشی مایا پائی بے آنتیا۔ گرمکھ وِرا لایکا ایشٹ رکھندڑا، بھرے بھلا جیو جنتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، لیکھا جانے سادھ سنتیا۔ سادھ سنت ہر بوجھیا، آپ اپنی کِرپا دھار۔ ہرجن دوارے جو جن لوجھیا، رسنا جہوا نام ادھار۔ سچ دوارا ایک سوجھیا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ ترے گن مایا اگنی تت کدے نہ بوجھیا، سینتل شبد کرے ہر کرتار۔ لیکھا جانے ایکا دوجیا، آپے کھولے بند کواڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اک اکلا ایکنکار۔ اک اکلا ہر اکھوائیندا، وڈ داتا بے پرواہیا۔ دوجا محلہ سچ وسائیندا، اپنی فُدرت آپ رچائیا۔ تیجا نین اک کھلائیندا، جن بھگتاں بوجھ بوجھائیا۔ چوتھا پد آپ سائیندا، در گھر ساچا آسن لائیا۔ پنچم میل میل ملائیندا، جگت وچھوڑا کٹائیا۔ چھیویں چھپر چھن نہ کوئی سہائیندا، سچکھنڈ بیٹھا سیج سہائیا۔ ستویں ست پُرکھ یرجن، اپنا رُپ دھرائیندا، مات پت نہ کوئی بنائیا۔ اٹھان تتاں ویکھ وکھائیندا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بڈھ نال رلائیا۔ نو دوارے کھوج کھجائیندا، جگت واسنا پھول پھلائیا۔ دسم دواری اپنا گھر وسائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ دسم دوارا ساچا گھر، ہر ساچا سچ وسائیا۔ آپے یرگن اندر وڑ، اپنی کرے آپ رُشنائیا۔ آپے درس دکھائے اپنا کھڑ، رُپ انو پ آپ درسائیا۔ آپ پھڑائے اپنا لڑ، آپے پلے گنڈھ دوائیا۔ آپے شبد سُنائے نش اکھڑ پڑھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ آپے اتم سیجا سویا ہر چڑھ، آپے اپنی کروٹ لئے بدلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی درگاہ کھیل اپار، ہر یرنکار آپے رہیا کھلائیا۔ کھیل اپار ہر یرنکار، گھر ساچے سچ کرائیندا۔ سنتن کرے سچ پیار، آپ اپنا میل ملائیندا۔ دھن اتمک شبد جیکار، انادی ناد آپ وجائیندا۔ گھر مندر دیپ اُجیار، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ سر

سرور اک نیار، امرت جل بھرائیندا۔ گرمکھ ساچے لئے نپال، کاگوں بنس بنائیندا۔ جگا جگنتر چلے اوڑی چال، بھيو کوئی نہ پائیندا۔ جوتی
 جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ایک ڈنکا شبد وجائیندا۔ ڈنکا شبد انحد تورا، ست پرکھ زرنجن آپ وجائیندا۔ ناتا
 توڑے کوڑو کوڑا، کوڑ گڑیار میٹ مٹائیندا۔ جن بھگتاں آسا ترسنا کرے پورا، پوری بھچھیا جھولی پائیندا۔ آد جگادی حاضر حضورا، ظاہر
 ظہورا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کھیل اپارا، پاربرہم برہم پائے سارا، چاروں گنٹ
 کرے خوارا، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیندا۔ چاروں گنٹ کرے خوار، کلجگ کوکے دئے ڈبائیا۔ دھرت دھول کرے پکار، سپس بہار نہ کوئی
 اٹھائیا۔ سادھ سنت نہ بھہ دھار، وبھچار نہ کوئی ہٹائیا۔ نار کنت نہ کرے پیار، ویسوا روپ رہی ہنڈھائیا۔ مات پت نہ کوئی ادھار، پوت
 سپوت نہ گلے لگائیا۔ مایا ممتا مارے مار، جوٹھا جھوٹھا کھنڈا ہتھ چمکائیا۔ ستگر پورا پاوے سار، نیتر نین اپنا آپ کھلائییا۔ شبد گر لے
 اوتار، ایک کھیل رہیا کھلائییا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ تھاون تھائیا۔ کلجگ اتم پیکھیا، پاربرہم
 ہر کرتار۔ آپے ویکھ لیکھیا لیکھیا، لیکھا لیکھنہار آپ زرنکار۔ آپے دھارے اپنا بھیسیا، بھيو ابھیدا وچ سنسار۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی کار۔ کار کندرزا ہر مہربانا، دوسر اور نہ کھئے جنائیندا۔ درگاہ ساچی سچ نشانہ، ست رنگا آپ چڑھائیندا۔ لوک
 مات ہو پردھانا، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ پاوے سار دو جہاناں، گگن پاتالاں پھیرا پائیندا۔ شبد انادی سچ ترانہ، چار ورنان آپ
 سنائیندا۔ جن بھگتاں بھے سگنی گانا، ساچا تند ہتھ اٹھائیندا۔ درگاہ ساچی دیوے مانا، چرن دوار اک وکھائیندا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، ہر
 بھانے سد سائیندا۔ تختوں لائے راجا رانا، سپس تاج نہ کوئی ٹکائیندا۔ لنکا توڑے گرھ ابھانا، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ شبد مارے تیر نشانہ،
 لکھ چوراسی ڈیرہ ڈھائیندا۔ برہما شو منگے دانا، نیتر رو رو نیر وپائیندا۔ وشنوں بیٹھا بن نانا، در ساچے سپس جھکائیندا۔ شنکر باسک
 تشکا گلوں تجائے ایک منگے چرن دھيانا، ہتھ ترسول نہ کھئے وکھائیندا۔ رائے دھرم ہو پردھانا، آگے اپنی جھولی ڈاپیندا۔ لاڑی موٹ ہتھ پھڑے
 کانا، ساچا راہ اک تکائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کھیلے کھیل سورا سربنگ، نام وجائے آپ
 مردنگ، مرد مردانہ آپ اکھوائیندا۔ مرد مردانہ گجیا، جودھا سوربیر سلطان۔ رن بھومی کدے نہ بھجیا، شبد اٹھائے تیر کمان۔ تختوں لاپے

راجن راجیا، کرے کھیل سِری بھگوان۔ لکھ چوڑاسی رچیا کاجیا، لہنا دینا چُکائے زمیں اسمان۔ شبد چڑھائے آسو تاجیا، پرکاش چُکائے رَو سس سورج بہان۔ آپے ہوئے غریب نوازیا، گرُمکھ ساچے لئے پچھان۔ لیکھا چُکائے مکہ کعبہ حاجی حاجیا، سچ وکھائے اکِ امان۔ میٹ مٹائے دو دو آبیآ، نظر نہ آئے پنج شیطان۔ ایکا رنگ رنگائے شاہ نواویا، پُرکھ ابناشی نوجوان۔ کلجگ اتم پھرے بہاجیا، چوڈاں طبقاں ویکھے دکان۔ لہنا دینا چُکائے کل کے آجیا، چار یار ہوئے حیران۔ دستگیر نہ مٹے تاجیا، شاہ حقیر مٹے نشان۔ شبد اگتی مارے واجیا، دین الہی کر پروان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپے بنے سچ امام۔ سچ امام کلمہ کائنات، نور نورانہ آپ چلائیندا۔ حق حقیقت ویکھے مار جہات، لاشریک کھیل کھلائیندا۔ اپنے رکھے ہتھ گنجات، دوسر کوئی نہ پار کرائیندا۔ میٹے رین اندھیری رات، کلجگ کوڑا کوڑ کھلائیندا۔ چوڈاں طبقاں ویکھے اک لغات، اپنا کنارہ نہ کسے وکھائیندا۔ گگن گگنتر پردہ جائے پاٹ، امام امامہ روپ وٹائیندا۔ مہندی رنگ نہ رنگے خاکی خاک، لال گلال رنگ چڑھائیندا۔ آپے ہوئے پاکی پاک، آپ اپنا نور دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔

★ چن سنکھ دے نوٹ پنڈ پنج گرائیاں ضلع گرداس پُر ★

ہر سورا سرینگ، پرم پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ ٹھگ ٹھگوری رہیا ٹھگ، لکھ چوڑاسی ویکھ وکھائیا۔ لیکھا جانے ہنس کگ، کاک ہنس میل ملائیا۔ ترے گن مایا رہیا ڈن، جوتی لنبو اگتی لائیا۔ رین اندھیری رہی وگ، چاروں کُنٹ جڑ بلائیا۔ درس دکھائے آپ اُپر شاہ رگ، نرگن داتا بے پرواہیا۔ جگا جگنتر جانے اپنا مگ، ساچا مارگ اک وکھائیا۔ ویکھ وکھائے اپنا پد، گھر چوٹھا سہج سُبھائیا۔ نام وجائے شبد ند، برہم برہماد دئے سنائیا۔ پرگٹ ہوئے آد جگاد، جگ کرتا بے پرواہیا۔ لیکھا جانے سنت سادھ، گر پیر اوتار سیوا لائیا۔ شبد جنائے بودھ اکادھ، برہما وشن شو بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کھیلے کھیل ہر گھٹ تھائیا۔ ستگر چتر سُبجانا، من مت بُدھ نہ کوئی جنائیا۔ ست سرُپی شبد گیان، انہو پرکاش وکھائیا۔ اتم اتر ویکھے بخشے پین کھان، ترسنا بھکھ گوائیا۔ راگ سنائے راگی کان، سچ

ستار آپ بلائيا۔ دو جہاناں ديونہارا ايڪا دان، اڪ اڪلا آپ اڪھوائيا۔ زرگن رُوپ سري بھگوان، بر گھٹ بيٹھا آسن لائيا۔ ست سنتوڪھي وڈ مہربان، برکھ سوگ نہ کوئي جنائيا۔ کوئن کوئي بھلے پھرن وچ جہان، ستگر پورا دس نہ آيا۔ پريت چوٹی چڑھ چڑھ کرن دھيان، نيتزن نہ کوئي درسائيا۔ مندر بہ بہہ کرن گيان، رسنا جہوا رہے بلائيا۔ تيرتھ تھان کر اشنان، جيو جنت رہے کر لائيا۔ کوئن کوئي ديندے دان، دھني ديوت رہے منائيا۔ کوئن کوئي پوجا پاٹھ کران، رُو سس پوجس سيس جھکائيا۔ کوئن کوئي گائن گان، رسنا جہوا مکھ صلاحيا۔ کوئن کوئي ويکھن سچ نشان، دس نہ آئے شهنشاپيا۔ آد جگادي اڪ بھگوان، بھگتن ميلا سبھج سُبھائيا۔ ساچي سخياں بر بر کابن، ساچا منگل آپے گائيا۔ ايڪا داتا کر پروان، اپني اچھيا آپے ويکھ وکھائيا۔ ديونہارا بر جي مان، ايہان گرھ تڑائيا۔ جس جن بخشے چرن دھيان، چار ورن سرن سمجھائيا۔ ساچي سرن گن ندھان، جنم مرن پھند کئائيا۔ آون جاون چکے کان، رائے دھرم نہ دئے سزائيا۔ درگاہ ساچي سچ مکان، تخت نواسي آپ سُبھائيا۔ جوتي جوت سروپ بر، آپ اپني جوت دھر، رنگ رتڑا ساچا ماہيا۔ رنگ رتڑا بر بھگوان، رنگ رنگيلا اڪ اڪھوائيندا۔ ساچي سکھيا دو جہان، برہم وديا آپ پڑھائيندا۔ دھر دا ليکھا بر فرمان، شبد انادي آپ سُنائيندا۔ برہما وشن شو کر دھيان، کروڑ تيتيسا سُرپت راجا اند نيون نيون سيس جھکائيندا۔ گن گندھرب سارے گان، رسنا جہوا نہ کوئي بلائيندا۔ نو نو ست ست ويکھے مار دھيان، لکھ لکھ گيڑا آپ دوائيندا۔ لکھ لکھ کر پروان، چار ورنان نام کرائيندا۔ نيتز کھول جگت مہان، اپني قُدرت ويکھ وکھائيندا۔ ساچے تخت بيٹھ بھگوان، بر مندر سوبھا پائيندا۔ برجن ساچے کر پروان، شبدي شبد ميل ملائيندا۔ آپ کرائے اپني سچ پچھان، اوہلا پردہ آپ چُکائيندا۔ کر پرکاش ساچے بہان، بمل رُوپ آپ دھرائيندا۔ جوتي جوت سروپ بر، آپ اپني کريا کر، اپنا ليکھا اپنے بتھ رکھائيندا۔ جگت تھگوري تھگيا، تھگنہار کرتار۔ لکھ چوراسي وچون کھئے نہ چھڈيا، بھل نہ جائے وچ سنسار۔ برجن بھگت آپ اپنا آپے کڈھيا، آپ اپني کريا دھار۔ جگت وکارا وچون وڈھيا، نام کھنڈا پھڑ کٹار۔ جوتي جوت سروپ بر، آپ اپني کريا کر، پورب جھان لئے وچار۔ پورب ليکھا ويکھنہار، ايڪا ايکنکاريا۔ آوے جاوے وچ سنسار، جگ جگ کھيل اگم اپاريا۔ ورتے ورتاوے ساچي کار، کرني کرتا ناؤں دھرا رھيا۔ جوتي جوت سروپ بر، آپ اپني کريا کر، پورب جنم جنم ويکھ وکھا رھيا۔ جگت تھگ تھگي تھگدا، سجن وڈ ديال۔ کلجگ مايا اگني مکھدا، ترسنا بھکھ نہ

کھئے سُکال۔ ستگر پورا ایک لبہدا، آپ اپنا بھیو کھلاٹیا۔ کھیلے کھیل سورا سرگ، نانک نرگن وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کرائیا۔ ٹھگی ٹھگ تجائیندا، ویکھے نام آدھار۔ ستگر ساچا حکم سنائیندا، تیرا لیکھا وچ سنسار۔ تیرا اتم پنڈھ
 مکائیندا، پُرکھ ابناشی پاوے سار۔ اپنی کل آپ دھرائیندا، روپ انوپ سچی سرکار۔ جنم اجون اجونی آپ پھرائیندا، اجونی ریت کھیل اپار۔
 مانس جنم پھیر ڈائیندا، بھوجل ساگر کرے پار۔ پچھلا لیکھا آپ مٹائیندا، آگے بخشنہار نرنکار۔ دھرم رائے نہ نین اٹھائیندا، چتر گپت نہ بنے
 لکھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے پاونہارا سار۔ ساچی سار سالدا، پرم پُرکھ کرتار۔ گرمکھ ساچے پار اُتاردا، آپ اپنی
 کرپا دھار۔ کنڈھا جانے پار اُرادا، ویکھنہار منجھدھار۔ درگھر ساچا آپ اُساردا، سچکھنڈ محلہ اُچ مینار۔ گرمکھ ایک اپنے واڑدا، لکھ
 چوراسی کرے خوار۔ جھوٹے سنتاں جڑ اُکھاڑدا، شبد ڈنڈا تیز کٹار۔ راہ دے نہ پروردگار دا، رسنا کوڑی گڑھ ہنکار۔ دھرم رائے آگے ڈالدا،
 کنبھی نرکان دیوے واڑ۔ پھڑ باہوں نہ کھئے نکالدا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، کھیلے کھیل سجن ٹھگ
 یار دا۔ سجن سجن منندڑا، پرم پُرکھ کرتار۔ جگ ٹھگیا مکیا پنڈھڑا، بھوجل اُتريا پار۔ ڈونگھا ساگر وہن نین دا، نین نیناں دے وکھال۔ ستگر
 سچا پاتشاہ شاہاں سر شہنشاہ، لیکھا جانے شاہ کنگال۔ دو جہاناں بنے اک ملاح، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سنتاں
 کرے سنہال۔ ساچا ست اُباردا، ہر سجن میت مُرار۔ جوٹھے جھوٹھے پھل اُجاڑدا، پت ڈالی نہ دے وچ سنسار۔ نام کھنڈا ہتھ اُٹھالدا، دو
 جہاناں مارے مار۔ توڑے لنکا گڑھ ہنکار دا، غریب نہانے لے اُبار۔ ترے گن مایا اگنی ساڑدا، اپنی اگنی آپے بال۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے کرے کرائے سدا پرتپال۔ پرتپالک پرتپالیا، پرم پُرکھ کرتار۔ جن بھگتاں بیوے آپ دیالیا، دیوے درس اگم اپار۔
 چرن بھکھار بنائے کال مہاکالیا، دو جہاناں پیج سوار۔ شبد وجائے ساچا تالیا، نہ کوئی دے تار ستار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ہر سجن لائے پار۔ ہر سجن بیڑا بٹھیا، پرم پُرکھ کرتار۔ لوک مات چڑھیا چٹیا، نرگن جوت نور اُجیار۔ جھوٹے سادھاں دیوے ڈٹیا،
 کلجگ اتم کرے خوار۔ کلجگ کایا ماٹی بھانڈا گھڑیا سو بھٹیا، تھر رہے نہ کھئے وچ سنسار۔ بیٹھا ویکھے چھپر چھٹیاں، ڈونگھی کوری لے اُٹھال۔
 گرمکھ ورا جنی جن جنیا، جس ملیا آپ دین دیال۔ ہر در ہرجن من منو ایک مٹیا، گر شبد سچا دلال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، آپے ویکھے اپنے لال۔ گرسکھ لال ائمٹرا، قیمت کھئے لوک نہ پائیا۔ مات لوک نہ زلٹا، چوڈاں لوک نہ ہٹ وکائیا۔ آپ اُچیا اپنا ساچا پھلڑا، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیوے ساچا گھر، گھر اک سمجھائیا۔ اک اک کرتار، اک اک آپ بھوائیا۔ لکھ چوراسی جیو نہ کرے وچار، بستر گہنا نہ کوئی وکھائیا۔ دھئے سہنسر کر پکار، باسک تشکا رہیا گرائیا۔ وشنوں ستا پیر پسار، سانگو پانگ سیج بنائیا۔ برہما چارے مکھ رہیا للکار، اُچی کوک دئے ڈبائیا۔ چارے وید رہے پکار، ہر کا بھیو کوئی نہ پائیا۔ آد جگاد اجونی ریت کھیلے کھیل وچ سنسار، نرگن نرگن روپ وٹائیا۔ بھگت بھگونت میلا اکم اپار، اکمڑی سیجا آپ سہائیا۔ ہڈ ماس ناڑی چمڑے نہ پاوے کوئی سار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے نام دئے وڈیائیا۔ جھوٹھی ٹھگی جگت ٹھگور، کام کرودھ لوہہ موہ ہلکایا۔ جھوٹھی بستی ہویا بوڑ، نام خاری نہ کھئے رکھایا۔ آتم اندھیرا ہویا گھور، گہر گمبھیر دس نہ آیا۔ مانس جنم نہ گیا سوڑ، لکھ چوراسی پھند نہ کوئی کٹایا۔ ساچے نام نہ رگڑا لایا پیتا دور، سچ پیالہ ہتھ نہ کیسے پھڑایا۔ من مورکھ چڑھیا جھوٹھے گھوڑ، ہر کا شبد نہ کوئی رکھایا۔ گھر ساچے ملے نہ ایکا بوڑ، نرگن نرگن ویکھ وکھایا۔ ہر ہر نہ گایا نرنکاری دوہر، رسنا جگت وواد ودھایا۔ لیکھا چکے نہ تور مور، تور مور ایکا رنگ روپ رنگایا۔ پنج تت دسے گاگر کور، ساچا اکھر نہ کیسے لکھایا۔ من کا گھوڑا کیسے نہ ہوڑا، دہ دشا دئے دوڑایا۔ گرمکھ ورا ستگر پورے اپنے چرن کول سنگ جوڑا، چرن چرنوڈک مکھ چوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے ملایا۔ ہرجن ساچے میلدا، جگا جگنتر ساچی کار۔ اپنی کھیل آپے کھیلدا، منمکھاں مارے مارے۔ لیکھا جانے دھرم رائے دی جیل دا، لکھ چوراسی پاوے سار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ اٹھایا، کر کرپا دین دیال۔ درد دگھ بھہ بھنجن نام رکھایا، دیناں ناتھ کرے پرتپال۔ سجن ٹھگ ، شبد گر بن دلال۔ جھوٹھا کاک کگ اڈایا، ویلے آنت کرے سنہال۔ کلجگ اگنی آپ بھجھایا، دوس زین بن رکھوال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے اٹھائے ساچے لال۔ لال اٹھایا ہر ہر میت، کرپاندھ گن ندھان۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، پورب لہنا چکے آن۔ مانس جنم جائے جیت، پُرکھ ابناشی دیوے دان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چتر سگھڑ بنائے مورکھ مگدھ انجان۔

★ ۲۶ پوہ ۲۰۱۶ بکرمی جیٹھووال دربار وچ دیا ہوئی ★

ہر پُرکھ شاہ سلطان، اک اکلّا ہیو نہ آئیندا۔ سو پُرکھ نرنجن وڈ مہربان، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ ایکنکارا کھیل مہان، نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آد نرنجن اک نشان، نورو نور ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا نوجوان، بال پردھ نہ روپ وٹائیندا۔ سری بھگوان اک گیان، اپنا آپ درڑائیندا۔ پاربرسم پرہ ہو مہربان، اپنی کل ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلّا کھیل اپار، کرے کرے کرے کرنیہار، روپ ریکھ نہ کوئی جنائیندا۔ روپ ریکھ نہ ہر ہر رنگ، دس کیسے نہ آئیندا۔ پُرکھ ابناشی سورا سرینگ، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ آپ وجائے اپنا مردنگ، اپنا نعرہ آپ الائیندا۔ آپے رکھے اپنا سنگ، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلّا وسنہارا سچ محلہ، گھر ساچا آپ سہائیندا۔ سچ محلہ ہر نرنکار، اپنا آپ اپائیا۔ نہ کوئی باڈی کرے تیار، نہ کوئی ویکھ وکھائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر وڈ وڈیائیا۔ ست پُرکھ نرنجن ساچی دھار، گھر ساچے آپ چلائییا۔ نہ کوئی دیسے چار دیوار، چھپر چھن نہ کھٹے چھپائییا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل کرتار، اپنی کرنی آپ کھائییا۔ اپنا مندر کر کر تیار، تھر گھر بیٹھا آسن لائییا۔ جوت نور نور اجیار، نور نورانہ آپ اکھوائیا۔ اپنا کر بند کواڑ، آپے بنک سہائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکنکارا کھیل نرالا، کھیلے کھیل پُرکھ اکالا، دین دیا لا وڈ وڈیائیا۔ ساچا مندر کر تیار، ہر ساچی رچن رچائیندا۔ چاروں گنٹ اک وبار، ایکا روپ چڑھائیندا۔ ایکا شاہو بھوپ بن سیکدار، ساچا تخت ہنڈھائیندا۔ ایکا حکم دھر فرمان، ایکا عدل کھائیندا۔ اک جھلائے سچ نشان، ایکا گھر وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ ابناشا کھیل تماشا، ساچے گھر ایکا اپنا آپ آپے ویکھ وکھائیندا۔ ساچا مندر کھیل اولّا، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن اک اکلّا، نرگن اپنا ڈیرہ لائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وسایا سچ محلہ، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ ایکنکار سچ سنگھاسن ایکا ملا، دوسر کھٹے نہ سنگ وکھائیندا۔ آد نرنجن اپنے دیپک آپے بلا، آپ اپنی جوت جگائیندا۔ پُرکھ ابناشی آپے جانے اپنا ویلا، وار تھت نہ کھٹے وکھائیندا۔ ابناشی کرتا بنے سجن سہیلا، ساچا سنگ نبھائیندا۔ پاربرسم بنے چیلا، ہر گر گر روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سہائیندا۔ در سہنجنا پُرکھ اگم، ایکا ایک سہائییا۔ نرگن نور آد جگادی آپے جانے اپنا گم، کرتا کرنی آپ کھائییا۔ ست

ستوادی بیڑا بٹھ، ست پُرکھ نرنجن آپ چلائیآ۔ آپے گھڑے آپے لئے بہن، سمرتھ پُرکھ ناؤں دھرائیا۔ آپے جننی جن ساچا جن، ہر شبد شبد وڈیائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد اپنا لیکھا آپ لکھائیآ۔ آپے آد ہر ہر، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ آپے وسیا اپنے گھر گھر، در گھر ساچا اک سُہائیندا۔ آپے پُرکھ ناری نر، نر نر نرائن ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سچا شاہ سلطان، کھیلے کھیل سیری بھگوان، رُپ رنگ نہ کوئی نشان، جوتی نر نر مہان، رُپ انوپ آپ درسائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن ساچی دھار، ہر ساچے آپ چلائیآ۔ اگم اگمرا کرے کار، بھیو ابھید رکھائیآ۔ الکھ الکھنا اک جیکار، ایک نعرہ لائیآ۔ سچکھنڈ سُہائے بنک دوار، تھر گھر بیٹھا آسن لائیآ۔ پارہرم رُپ اپار، نرگن اپنا ویکھ وکھائیآ۔ ناری کنت سچ پیار، کنت بہتار وڈی وڈیائیآ۔ میلا میلے دھر دربار، درگاہ ساچی وجے ودھائیآ۔ ست سنگھاسن کر تیار، سوہاوتی نار سُہائیآ۔ کنت کنتوبلا کرے پیار، چترُہج وڈ وڈیائیآ۔ آد نرنجن جوت اُجیار، گھر بیٹھا دیپ جگائیآ۔ پُرکھ ابناشی کرے وچار، ساچا منگل ایکا گائیآ۔ سو پُرکھ نرنجن ہو تیار، اپنی آپ لئے انگڑائیآ۔ ہر پُرکھ نرنجن ٹھانڈا ٹھار، تھر گھر بیٹھا بے پروا بیسا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، در گھر ساچا اک سُہائیآ۔ ست پُرکھ نرنجن سوہاوت، ہر سدا سدا صالابیا۔ الکھ اگوچر ایکا کنت، پرم پُرکھ وڈیایا۔ سچکھنڈ بنائی ساچی بنت، تھر گھر ساچا دئے کھلایا۔ آپے ناری آپے کنت، انگیکار آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن میل ملایا۔ نرگن ناری نرگن کنت، نرگن نرگن گھر وسائیندا۔ نرگن رُپ پورن بھکونت، نرگن نرگن جوت جگائیندا۔ نرگن داتا آد آنت، نرگن جگ جگ ویس وٹائیندا۔ نرگن شبد نرگن منت، نرگن نام درڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا آپ سُہائیندا۔ نرگن ناری کر شنکار، گھر ساچے سوہا پائیآ۔ ایکا نین کجل دھار، ایکا نور نور چمکائیآ۔ ایکا کرے سچ پیار، ایکا راہ تکائیآ۔ ایکا رُپ پُرکھ کرتار، نرگن اپنا آپ وٹائیآ۔ چھیل چھیللا نوجوان ہو تیار، گھر ساچے آئے چائیں چائیا۔ ست پُرکھ نرنجن کھیل اپار، کھیلے کھیل اگم اتھابیا۔ سچکھنڈ دوارا کھول کواڑ، اپنا گنڈا آپے لابیآ۔ تھر گھر ساچے پاوے سار، گھر گھر وچ ویکھ وکھائیآ۔ آد نرنجن نرگن جوت سُتی نار مُٹیار، اپنا جوہن رہی ہنڈھائیآ۔ کنت کنتوبلا ایکنکار، آپ اپنی کھیل کھلائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناشی آپ اپنا میل ملائیآ۔ ناری کنت سچ پیارا،

سو پُرکھ نرنجن میل ملایا۔ ہر پُرکھ نرنجن پا ایکا وارا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ ایکنکارا سہائے بنک دوارا، دوسر در نہ کھئے کھلایا۔ جوت نرنجن کر اُجیارا، ایکا نور کرے رُشنایا۔ سری بھگوان کر پیارا، آپ اپنی گود بہایا۔ پُرکھ ابناشی میت مُرارا، ساچی دھارا رہیا چلایا۔ پاربرہم پرہ کھیل نیارا، در گھر ساچے آپ کرایا۔ ست پُرکھ نرنجن ایکنکارا، کل اپنی آپ ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ ویکھے سچ دوار، در گھر ساچا اک سہایا۔ سچکھنڈ دوارا آپے کھول، سو پُرکھ نرنجن بنت بنائیا۔ تھر گھر واسی وسیا کول، آپ اپنا میل ملائیا۔ نرگن ناری کرے چوبل، نرگن کنت ہنڈھائیا۔ نرگن اندر نرگن جئے مؤل، رکت بوند نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچے سوہا پائیا۔ ناری کنت ہویا میلا، سچکھنڈ وچی ودھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن جانے وقت ویلا، تھت وار نہ کھئے رکھائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن سجن سہیلا، گھر ساچے سوہا پائیا۔ ایکنکارا چاڑھے تیل، ایکا سگن منائیا۔ اچرج کھیل پُرکھ ابناشی اپنا کھیلا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا اک سہائیا۔ سچکھنڈ دوارا سچ دروازہ، ہر ساچے سچ اُپایا۔ تھر گھر رچیا اپنا کاجا، آپ اپنا میل ملایا۔ کرے کھیل وڈ راجن راجا، شاہو بھوپ نام دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھیو آپ کھلایا۔ سچکھنڈ اندر سچ نواس، ہر ساچا سچ رکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل تماش، رنگ رلیاں آپ منائیندا۔ آپے کرے ہاس بلاس، اپنی ترسنا پیاس آپ بھجھائیندا۔ اپنے اندر کر کر اپنا واس، اپنا بیج آپ بھجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوار تھر گھر مندر کر تیار، گھر گھر وچ آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ اندر تھر گھر واسا، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ اندر وڑ پُرکھ ابناشا، آپ اپنا کھیل کھلاییندا۔ نہ کوئی منڈل نہ کوئی راسا، رو سس نہ کوئی چمکائیندا۔ نہ کوئی پرتھی نہ آکاشا، گگن گگنتر نہ کھئے وکھائیندا۔ پنج تت ترے گن نہ کھئے واسا، لکھ چوراسی نہ بنت بنائیندا۔ سادھ سنت گر پیر اوتار نہ کھئے بھرواسا، ایشٹ دیو نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسی سوہاوت، کھیلے کھیل ناری کنت، نرگن اپنا کھیل کھلاییندا۔ نرگن ناری نر ہر گھر پایا، تھر گھر ساچے وچی ودھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن اُٹھ اُٹھ ویکھن آیا، آپ اپنا پھیرا پائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن راہ تکایا، سچ دوارا اک سہائیا۔ ایکنکارا پھل پھلواری رہیا برسایا، سوہاوت وچے ودھائیا۔ آد نرنجن کر رُشنایا، اپنی سیو رہیا کھائیا۔ پُرکھ ابناشی منگل گایا، گن

گہر گمبھیر سُنائیا۔ سِری بھگوان مُکھ توں پلا لاسیا، اپنے نین آپ مٹکائیا۔ پاربرہم گہر اک سُہایا، گہر ساچے رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد آپ اکھوائیا۔ آد آدی اک اکلا، ایک گہر سُہائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچ گہر ایک ملا، تھر گہر ساچے سوہیا پائیندا۔ نہچل دھام اُچ اٹلا، دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گہر اپنی سیج ہنڈھائیندا۔ گہر سیجا کنت بہتار، سچکھنڈ ہر سُہائیندا۔ گہر میلا پہلی وار، پُرکھ انباشی آپ کرائیندا۔ گہر میلا جانے بے عیب پروردگار، نُورو نُور نُور ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھو آپ چھپائیندا۔ ست پُرکھ زرنجن تھر گہر اندر وڑ، سچ محل سُہائیا۔ زرگن زرگن اندر کھڑ، آپ اپنا رُوپ درسائیا۔ سو پُرکھ زرنجن ساچا گھاڑن گھڑ، ہر پُرکھ زرنجن سیوا لائیا۔ ایکنکارا لائے جڑ، آد زرنجن دئے صالحیا۔ سِری بھگوان آپے پھڑ، انباشی کرتا بوٹا دئے لگائیا۔ پاربرہم پرہ بٹھے لڑ، اپنا پلو اک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گہر بیٹھا کھیل کھلائی۔ تھر کر کھیل ہر کرتارا، اپنا آپ کرائیندا۔ زرگن زرگن کر پیارا، زرگن زرگن وچ ٹکائیندا۔ زرگن جننی جنے ست دُلارا، زرگن گود اُٹھائیندا۔ زرگن بخشے سپر ٹھنڈی ٹھارا، زرگن زرگن آپ پیائیندا۔ زرگن رُوپ ایکنکارا، اونکار اپنا آپ اُچھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کر پَسارا، آپ اپنا رُوپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا کھیل کھلائی۔ پُرکھ انباشی جمیا ست، ہر شبدي ناؤں اُچھایا۔ کھیلے کھیل انباشی اچت، آپ اپنی کل ورتایا۔ سچکھنڈ سُہائی سچي رُت، تھر گہر ساچا منگل گایا۔ نہ کوئی کایا پنج تت دسے بُت، مات پت نہ کھئے وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ اُچھیا ست ہر بھگوان، ہر ساچا کھیل کھلایا۔ شبد سرُوپی نوجوان، ایک رنگ وکھتیا۔ ایک وسے سچ مکان، تھر گہر ساچے بہ بہ مٹیا۔ اک اُٹھائے سچ نشان، اپنا بیڑا آپ بٹھیا۔ ایک بخشے اپنا مان، چرن دھیان اک رکھتیا۔ ایک مندر اک مکان، اک وکھائے چہر چھتیا۔ ایک پُرکھ ایک سلطان، ایک رُوپ سِری بھگونیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ اوتارا زرگن دھارا ست دُلارا اک وکھتیا۔ ست دُلارا اُٹھیا نوجوان، سچکھنڈ ہوئے رُشنائیا۔ سو پُرکھ زرنجن دیوے اک گیان، ہر پُرکھ زرنجن کرے سچ پڑھائیا۔ ایکنکارا بخشے مان، ایک سِر سمرتھ ہتھ ٹکائیا۔ آد زرنجن بخشے جوت مہان، جوتی نُور کر رُشنائیا۔ سِری بھگوان دیوے دان، اپنی اچھیا بھچھیا جھولی پائیا۔ انباشی کرتا ایک راگ سُنائے کان،

دُھنی دُھن وچ اُچھائیا۔ پاربرہم کر پچھان، آپ اپنا دئے درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ اندر وڑ، نہ کوئی
 سیس نہ کوئی دھڑ، چوٹی جڑ نہ کوئی رکھائیا۔ سچکھنڈ کھیل اگم، ہر ساچے آپ کرایا۔ سٹ اگمی پیا جم، ہر شبدی ناؤں دھرایا۔ ست
 پُرکھ زرنجن آے من، اپنی منسا پور کرایا۔ آپے دیوے ساچا مال دھن، اپنا نام خزانہ اک وکھایا۔ اپنا راگ سنائے کن، در گھر ساچے آپے گایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ اپنی مہا آپے دئے لکھایا۔ سچکھنڈ نواسی بھیو ابھیدا، ہر پُرکھ زرنجن بھیو کھلایا۔ سو
 پُرکھ زرنجن اچھل اچھیدا، اچھل اچھل آپ کرائیا۔ آپے جانے اپنا لیکھا، الکھنا الکھ نہ لکھیا جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، در گھر ساچا اک وڈیائیا۔ در گھر ساچا ہر سہنجنا، سو پُرکھ زرنجن آپ سہائیندا۔ جوت جگائے آد زرنجنا، دیا باقی نہ کھئے رکھائیندا۔
 داتا دانی درد دکھ بھے بھنجنا، بھے بھنجن اپنا ناؤں اُچھائیندا۔ اپنے نیتر آپے پائے انجنا، گیان نیتر اک رکھائیندا۔ آپے دو جہانی ساک سین سبجنا،
 آپ اپنا میل ملائیندا۔ اپنا مندر اپنا اندر ہر پُرکھ زرنجن آپے تجنا، سو پُرکھ زرنجن ویس وٹائیندا۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا، نہ کوئی توڑے توڑے تڑائیندا۔
 اپنے نگارے آپے وجنا، آپ اپنا تال سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ سچکھنڈ دوارے
 لئے انگڑائی، ہر ساچا تخت سہائیندا۔ شاہ سلطان وڈی وڈیائی، راج راجان ویکھ وکھائیندا۔ نوجوان نہ مرے نہ جائی، ایک رنگ سہائیندا۔
 الکھ اگوچر بھیو نہ رائی، بھیو اپنا آپ کھلاییندا۔ ساچا سٹ اک اُچھائی، ہر شبد وڈ وڈیائییندا۔ ایک وست جھولی پائی، دھر فرمانا حکم
 سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے بھانے آپ رہائیندا۔ سٹ دلارا دھئے جوڑ، ہر چرنی سیس نوائیندا۔ تیری
 پریتی بھے توڑ، نہ کوئی توڑے توڑے تڑائیندا۔ آد جگاد تیری لوڑ، تیرا تیرے وچ سہائیندا۔ تیرا مٹھا پھل نہ بھئے کوڑ، تیرا رس رس وکھائیندا۔
 تیرے درس رہے اوڑ، تیرا راہ تکائیندا۔ آنت آد جانا بھڑ، ہوں سیوک سیوک کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دے مت
 آپ سمجھائیندا۔ شبد سٹ بال ندھان، ہر پُرکھ زرنجن دئے صلاحیا۔ تیرا مات پت سری بھگوان، نہ مرے نہ جائیا۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ
 ابناشی اک پھڑائے سچ نشان، در گھر ساچے آپ جھلایا۔ تیری میری اکو آن، تیرا حکم میری وڈیائی۔ میرو نام تیرو دان، اتوٹ اٹھ وکھائیا۔
 میری درگاہ تیرا مان، تھر گھر ساچے وجے ودھائیا۔ سچکھنڈ نواسی کرے پروان، سٹ دلارے دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی جوت دھر، گھر ساچا اک سُہائیا۔ بال اوستھا شبد بال، در گھر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ ٹوں سمرتھ پُرکھ کریں سدا پرتپال، تیری اوٹ اک تکائیندا۔ ہوں بالک اُچیا تیری ڈال، پُھل پُھلواڑی ٹوں مہکائیندا۔ سدا سُہیلا وسین نال، تیرا سنگ موہے بھائیندا۔ تیرا نام میرا تال، تال تلواڑا اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست جھولی پائیندا۔ ساچے سُت اُٹھ بل دھار، سو پُرکھ زرنجن دئے وڈیائیا۔ تیرا بھرے سچ بھنڈار، تیرا تیرے نال سائیا۔ تیرا رنگ رنگے کرتار، اُتر کدے نہ جائیا۔ تیرا مردنگ وجائے وجاونہار، سچ ستار اک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا شبد دئے جنائیا۔ شبد نانا چرن دوارا، رو رو نیتر نیر وکھائیندا۔ ست پُرکھ زرنجن کرپا دھار، تیرا تیرے آگے اپنا آپ بھیت چڑھائیندا۔ ٹوں زرنجن زراکار، سچکھنڈ ساچے سوہا پائیندا۔ ہوں ونج کراں وپار، در تیرا منگ منگائیندا۔ ٹوں بھگوت بھر بھنڈار، بھکھک آگے جھولی ڈائیندا۔ دوسر ہور نہ کوئی میت مُرار، نہ کوئی پلا گنڈھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بھچھیا جھولی پائیندا۔ ساچی بھچھیا ہر ہر ونڈ، شبدی شبد شبد بھرایا۔ میرا روپ رچن برہمنڈ، تیری سیوا سیو لگایا۔ میری دھار گگن پاتال نو کھنڈ، تیرے ڈالی پت لگایا۔ تیرے سیوادار بنے رو سس چند، سورج سوریا مُکھ صلاحیا۔ تیرا لیکھا دُور دُراڈا میرا پنڈھ، کیسے دس نہ آیا۔ میرا ناؤں تیرا چھنڈ، گیت سُہاگی اک سُنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا سکھ سمجھایا۔ ساچی سکھیا سُن سُت دُلا، ہر ساچا آپ سمجھائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈ کھنڈ گگن پاتال محل اُسار، تیرا تیری سیوا لائیندا۔ آکاش پرکاش دئے آدھار، رو سس میل ملائیندا۔ سورج چن سنگ ستار، آپ اپنی سوہا پائیندا۔ پون پونی بھر بھنڈار، سچ ہلارا اک لگائیندا۔ تیرا روپ انوپ کرتار، اپنا آپ آپ پرگٹائیندا۔ زرنجن زرنجن کر پیار، زراکار ساکار ہو جائیندا۔ وشو وشو کر تیار، نین نین مٹکائیندا۔ چترُبھج کھیل اپار، سُتھ پرکاس سُت سُت آپ اکھوائیندا۔ کرنی کرے کرنیہار، کرتا اپنی کل ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپے وشن ناؤں رکھ، ہر اپنا ناؤں وڈیائیا۔ آپے زرنجن آپے پرتکھ، آپ اپنی کل ورتائیا۔ آپے کھیلے کھیل الکھنا الکھ، لیکھا لیکھ نہ سکے کوئی رائیا۔ آپے اپنا آپ نالوں کیتا وکھ، آپے اپنا میل ملائیا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے رہیا چلائیا۔ آپے جانے اپنا پکھ، کیشنا سُکلا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوئی ریت وڈ وڈیائیا۔

جوئی ربت پُرکھ اکال، ایکا رنگ سمایا۔ ست پُرکھ زرنجن دین دیال، ہر پُرکھ زرنجن اپنا ناؤں رکھایا۔ سو پُرکھ زرنجن کر پرتپال، ایکنکارا وڈ
 وڈیایا۔ آد زرنجن دیپک بال، سچکھنڈ ساچے سوہیا پایا۔ تھر گھر وسے سچی دھرمسال، در دروازہ آپ گھلایا۔ ابناشی کرتا چلے اولڑی چال،
 چال زالی اک چلایا۔ سری بھگوان بن دلال، شبد وچولا ویکھ وکھایا۔ پاربرہم پرہ دیونہار سچا دھن مال، نام خزینہ اک لٹایا۔ وشنوں
 کرے آپ پرتپال، پرتپالک ہر صلاحیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا پردہ آپے لاپیا۔ اپنا پردہ آپے چک، ہر ساچے
 رُپ درسایا۔ ست پُرکھ زرنجن سچکھنڈ دوارے بیٹھا لک، آپ اپنا مُکھ چھپایا۔ جنی جنے نہ کوئی ککھ، پتا گود نہ کوئی بہایا۔ آد جگاد نہ
 ہوئے اٹا رُکھ، پُرکھ ابناشی وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، اپنی کریا کر، اپنا ناؤں آپ دھرایا۔ اپنا ناؤں وشو دھر، ہر ساچا آپ
 رکھائیندا۔ اپنا کر آپ آکار، آپے ویکھ وکھائیندا۔ اپنے اندر کر پیار، آپ اپنا در سہائیندا۔ اپنا امرت کر تیار، آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے وشو
 دئے آدھار، جل دھارا رُپ سہائیندا۔ آپے کولی کول اُجیار، آپے ناہی پُھل کھلائیندا۔ آپے برہما برہم پَسار، پاربرہم رُپ وٹائیندا۔ آپے چار
 مُکھ کر اُجیار، چارے دشا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زنگن داتا بے پرواہ، شبد سرؤپی بن ملاح، اپنا
 بیڑا آپ چلائیندا۔ آپے برہما کر اُتت، آپ اپنی رچن رچائیا۔ آپے بنیا کلاپت، آپ اپنا میل ملائیا۔ آپ اُچائی اپنی رت، رتی رت رت
 وکھائیا۔ اپنا بیج آپے گھت، کول پُھل آپ مہکائیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ سمرتھ، سار شبد سنگ ملائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آپے بیج اپنے وت، آپے ویکھ وکھائیا۔ برہما اُچیا برہم دھار، پاربرہم اُچایا۔ شبد سرؤپی شبد جیکار، ہر ساچا سچ سُنایا۔
 در گھر ساچے دیوے اک دیدار، درس درسی درس جنایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنے انگ لگایا۔ برہمے ہر ہر
 لایا انگ، انگیکار آپ اکھوائیندا۔ دیوے مت سورا سرینگ، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ہر کا شبد تیرا مردنگ، چار کُنٹ سُنائیندا۔
 نو نو منگے ایکا منگ، سیس جگدیش بھیٹ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ برہمے اُچیا
 شبد گیان، ہر ساچے بوجھ بُجھائیا۔ ایکا راگ ایک دھنکان، ایکا ناد وجائیا۔ سُن اگم نہ کئے پہچان، ہر ساچا کھیل کھلائیا۔ داتا دیوے ایکا
 دان، ایکا بھچھیا جھولی پائیا۔ ایکا اندر ویکھ مکان، ساچی وست وست ٹکائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، چرن دھیان اک

دکھائیآ۔ برہمے ملیا ہر بھگونت، وشو ویس وٹائیندا۔ آپ بنائے اپنا بنس، آپ اپنی انس سہائیندا۔ آپے رُوپ کرے سہنس، آپ اپنا بھیو
 چھپائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا سُن اگئی دھواں دھار، سچکھنڈ نواسی آئے باہر، اپنی کرے آپے کار، آپ
 اپنا کھیل کھلائیندا۔ اپنی کار آپے کر، اپنا رنگ رنگایا۔ بھولے ناتھ دیوے ور، شنکر شنکر میل ملایا۔ باسک تشکا سوہے گل، ہتھ
 ترسول پھڑایا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، اپنے چک آپ چڑھایا۔ اپنی قیمت کرتا بائے اپنے گھر، آپ اپنا مل چکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، وشن برہما بنھائے لڑ، شنکر میلا سہج سُبھایا۔ شنکر میلا شبد ڈور، برہما وشن سنگ رلائیآ۔ پُرکھ ابناشی کرے کھیل
 دوسر اور نہ کوئی ہور، ہر اپنی رچن رچائیآ۔ تِتاں چلے نہ کوئی زور، ہر اپنا بل دھرائیآ۔ تِتاں چلے نہ کوئی زور، ہر شبدی ڈور بندھائیآ۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ وشن برہما شو بٹھ، ہر ساچا حکم سُنائیندا۔ رُو سس اُچا سورج چن،
 منڈل منڈپ ڈگمگائیندا۔ ایک شبد سُنائے کن، ایک مت رکھائیندا۔ ایک دیونہارا دان، ایک جھولی پائیندا۔ ایک شبد اک نشان، ایک ہتھ
 جھلائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تِتاں ایک رنگ رنگائیندا۔ تِتاں میلا ایک گھر، ہر ساچے آپ ملایا۔ تے منگن ایک
 ور، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ تِتاں دسے ایک ڈر، زربھے رُوپ نظری آیا۔ تِتاں ٹہائے ایک سر، چرن چرنودک اک رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا اپنا آپ رچایا۔ ترے ترے میلا ہر زرنکار، اپنا آپ کرائیندا۔ پارہم کر پیار، برہم
 ساچا ویکھ وکھائیندا۔ ساچی وست ایکنکار، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ وشنوں نیوں نیوں کرے نمسکار، چرن دھوڑی مستک ٹکا لائیندا۔ برہما
 رووے زارو زار، نیتز نیر وپائیندا۔ شنکر کرے در پُکار، جٹا جُوٹ گل وچ پلا پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی
 کل ورتائیندا۔ وشنوں دیوے ایک ایک وست، ہر ساچے وڈ وڈیائیآ۔ ستو گن ساچا ت، ساچی جھولی پائیآ۔ برہما اُچایا وشنوں رت، رجو
 گن دے صلاحیا۔ شنکر دھواں دھار پرگٹ، طمو رُوپ رکھائیآ۔ ترے گن میلا گھٹ گھٹ، گھر گھر وچ دے وسائیآ۔ تِتاں پھنائے ایک پٹ،
 شبد دوشالا اک وکھائیآ۔ تِتاں نگارے لائے سٹ، اپنا شبد ناد وجائیآ۔ تِتاں اندر جوت لٹ لٹ، نرگن جوت کرے رُشنائیآ۔ تِتاں اندر امرت
 جٹ، ساچی دھار آپ چوائیآ۔ تِتاں اندر وچھائی کھاٹ، بیٹھا آسن لائیآ۔ تِتاں بُجھائی اپنی بات، اپنا لیکھا رہیا سمجھائیآ۔ تِتاں جنائے کھیل

بازی گر ناٹ، سوانگی سانگ رچائیا۔ تِٹاں اپنا انگ آپے کاٹ، اپنی ونڈ ونڈائیا۔ تِٹاں وکھائے ایکا ہاٹ، ونج وپار اک کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد بہنڈارا ہر برہمنڈ، اپنا آپ ورتائیا۔ وشنوں سُن کر دھیان، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ میرا ناؤں تیرا نشان، لوک پرلوک وکھائیندا۔ برہمے برہم تیرا گیان، سچ دھیان اک کرائیندا۔ شنکر رکھے ایکا آن، ایکا حُکم سُنائیندا۔ تِنان در شبد پروان، شبدي میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بہانا آپ چلائیندا۔ وشنوں اُٹھ کر تیاری، ہر ساچا آپ جگائیندا۔ برہمے تیری آئی واری، پاربرہم آپ پرگھائیندا۔ شنکر کر اُٹھ سواری، ہری ہر آپ چڑھائیندا۔ تِٹاں میلا جوت نرنکاری، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ تِٹاں دیوے سچ بہنڈاری، ست بہنڈار اک ورتائیندا۔ ترے گن مایا کر پیاری، ایکا جھولی پائیندا۔ اپنے آپ تون رکھی نیاری، نرگن اپنا انگ نہ انگ ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا سچا ور، ساچی سیکھیا اک سمجھائیندا۔ ترے گن مایا ہر بہنڈارا، وشن برہمے شو آپ ورتائیا۔ لکھ چوراسی کر پسارا، ترے گن تیری رچن رچائیا۔ وشنوں دیوے سچ بہنڈارا، رازق رِزق سبائیا۔ برہما مٹیا اک ادھارا، اپنا بوٹا آپے لائیا۔ شنکر لیکھا جانے اتم وارا، اپنا لیکھا دئے مُکائیا۔ ست پُرکھ نرنجن کھیل نیارا، پُرکھ کرتارا آپ کرائیا۔ دیونہارا سچ ہلارا، ساچا جھولا رہیا جھلائییا۔ ایکنکارا نراکارا، اونکار رُپ وٹائیا۔ آپے بٹھے اپنی دھارا، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ ہنگ ہنگ کر پسارا، سوہنگ رُپ آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے گن مایا ایکا ور، برہما وشن شو آگے دھر، ترے گن میلا میل ملائییا۔ ترے گن میلا ایکا گھر، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ ایکا رُپ ایکا رُت، ایکا وت بیج بجائیندا۔ ایکا کھیل پُرکھ سمرتھ، سار شبد ویکھ وکھائیندا۔ اپنی مہما جانے اکتھ، وشن برہمے آپ سمجھائیندا۔ اپنا شبد آپے دس، اپنا نام آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہمے اندر شبد دھر، سچ گیان ہر بھگوان اپنا آپ درڑائیندا۔ سچ گیانا ہر بھگوانا، ہر برہما برہم سمجھائییا۔ دُھر درگاہی سچ نشانہ، ایکنکارا دئے وکھائییا۔ وشنوں وشن کر پروانا، وشو اپنا رُپ درسائییا۔ شنکر میلا وچ جہانا، ہر ساچا آپ کرائیا۔ سانگو پانگ کھیل مہانا، باسک تشکا آپ ہنڈھائییا۔ مُکھ سہنسر ایکا گانا، دوئے سہنسر جہوا رہیا بلائییا۔ سچ تخت بیٹھ ہر سُلطانا، ساچی سیکھیا رہیا سمجھائییا۔ تِنان بدھا ایکا گانا، ایکا سگن منائییا۔ دُھر درگاہی دُھر فرمانا، ست پُرکھ نرنجن آپ سُنائییا۔ لوک مات

لکھ چوراسی جیو جنت کر پردھانا، گھڑ بھانڈے آپ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا ت آپ سمجھائیا۔ اپنا ت ہر
 نرنکار، آپے آپ بُجھائیندا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش کر تیار، ترے گن میل ملائیندا۔ بھانڈے گھڑے گھڑنہار گھمیار، چکی چک آپ
 پھرائیندا۔ آپے گیڑا دیوے اگم اپار، دس کسے نہ آئیندا۔ آپے اگنی دیوے ڈار، جوتی لنبو آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا
 کر، ساچی سیوا سیو کھائیندا۔ برہما وشن شو ور ہر پا، ڈھیہہ ڈھیہہ پئے سرنائیا۔ تیری سیوا سیوک بن بن رہے کہا، بخششی سچ سرنائیا۔
 کون سو ویلا کون وقت تیاں دئیں سمجھا، اسیں بھلے پاندھی رہیا۔ تیرا وچھوڑا رہے نہ را، تیرا درس نین بگسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کیرپا کر، اپنا بھیو آپ کھلائیآ۔ وشن برہمے شو سُن سُن کان، ہر ساچا سچ سُنائیندا۔ لکھ چوراسی جگت مکان، پنج ت آپ
 بنائیندا۔ ترے گن مایا کر پردھان، ساچا کھیل کھلائیآ۔ نو در کھول جگت دکان، سرشٹ سبائی ویکھ وکھائیندا۔ من مت بُدھ وچ نشان،
 پنج اٹھ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھیو آپ کھلائیآ۔ پنج تت کایا گھر سپاؤنا، بنکی بنک دواریا۔
 گھر وچ گھر آپ بناؤنا، اُچ محل اٹاریا۔ ٹیڈھی بنک راہ رکھاؤنا، اُچا ڈنڈا نو دواریا۔ تیاں میلا ایکا گھر بناؤنا، گھر گھر وچ ویکھ وکھا رہیا۔
 ڈونگھی کوری پھیرا پاؤنا، گھر گوری جوت جگا رہیا۔ جوت نرنجن ڈگمگاؤنا، نورو نور اک وکھا رہیا۔ سچ وست ہر جھولی پاؤنا، دے
 مت آپ سمجھا رہیا۔ انحد شبد آپ وجاؤنا، انہت اپنا روپ وٹا رہیا۔ امرت سروور سچ بھراؤنا، نجھر جھرنا اک وکھا لیا۔ بجر کپائی پردہ
 پاؤنا، کھے نہ پرے ہٹا لیا۔ اندر وڑ آسن لاؤنا، آتم سیجا ناؤں اُپا لیا۔ گھر وچ ساچا گھر سپاؤنا، گھر مندر اک وکھا لیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، وشن برہما شو ایکا در، ترے گن میلا پنج تت ایکا کر، لکھ چوراسی سنگ نبھا لیا۔ برہمے وشن شو ہر
 سمجھئے، گر گر پُرکھ وڈی وڈیائیآ۔ نو سو چرانوے جگ چوکڑی سیوا لائے، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی رچن رچئے، چارے
 کھانی ونڈ ونڈائیا۔ چارے بانی وچ ٹکائے، دس کسے نہ آئیا۔ شبد ہانی میل ملائے، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ برہما ویتا اک سمجھئے، وید ویدیا
 کرے پڑھائیا۔ چارے جگ لیکھا دئے لکھائے، بھل رہے نہ رائیا۔ ستجگ ساچا سنگ نبھائے، مہاسارتھی وڈ وڈیائیآ۔ ول چھل دھاری کھیل
 کھلائے، بل باؤن دئے صلاحیا۔ تیرتا تیرا تیر چلائے، تتو تت اک سمجھائیا۔ گرھ ہنکاری میٹ مٹائے، غریب نانے گلے لگائیا۔ دواپر تیری

دھار بندھائے، مُکند منوہر لکھی نرائن اپنا ویس وٹائیا۔ نام بنسری اک وجائے، ساچی سنخیاں منگل گائیا۔ پنچم لیکھا دئے چُکائے، پنچم مان وڈیائیا۔ ایکا دوجا رہن نہ پائے، تیجے نین اک رگھڑائیا۔ چوٹھے گھر ڈیرہ لائے، چوٹھے پد میل ملائیا۔ برہم ند اک وجائے، سُنائے سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ کرتا آپ اکھوئیا۔ جُگ کرتا ہر کرنے جوگ، بے آنت بے عیب پروردگاریا۔ آپ اپنا کریا بھوگ، سَتجُگ تریتا دواپر پار اُتاریا۔ کلجُگ ہویا دُھر سنجوگ، لکھیا لیکھ آپ نرنکاریا۔ جوٹھ جھوٹھ لگا روگ، مایا ممتا موہ بنیا گڑھ ہنکاریا۔ پھرے دروبی چوڈاں لوک، چوڈاں طبق باباکاریا۔ عیسیٰ موسیٰ سُنایا اپنا سلوک، گائے ترانہ سنگ محمد چار یاریا۔ انا الحق حق حقیقت نہ سکے کوئی روک، لاشریک کھیل اگم اپاریا۔ پیر دستگیر شاہ حقیر مُلا شیخ قُطب غوث نہ سکے کوئی روک، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل جودھا سُوُر بلی بلکاریا۔ جودھا سُوُر بلی بلوان، کائنات ویکھ وکھائیا۔ مقالے حق سچ مکان، لاشریک دئے گواہیا۔ مہمان بیدو نوجوان، اسم اعظم اک اکھوئیا۔ آپے گائے انجیل قرآن، تیس بتیس آپ صلاحیا۔ آپے کلمہ نبی بن ایمان، شرع شریعت دئے وڈیائیا۔ آپے شاہ بن افغان، خالق خلق ویکھ وکھائیا۔ آپے رام رحیم ہو رحمان، رحمت اپنے وچ ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل وچ سنسار، عزرائیل جبرائیل میکائیل اسرافیل چاروں کُنٹ بھوئیا۔ چاروں کُنٹ چار یاری، چارے دشا ویکھ وکھائیندا۔ شاہ سلطانا شاہ آسواری، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اعلیٰ اللہ نُوُر الابی ہو اُجیاری، نُوُر نُوُرانی جوت جگائیندا۔ احباب رباب وجائے ستاری، سچ سرنگا ہتھ اُٹھائیندا۔ اللہ رانی رہی کواری، ساچا کھوٹ نہ کھئے وکھائیندا۔ لوک مات آب حیات بھرنہاری، پانی ساچی سیوا سیو لگائیندا۔ جوتی جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنی دھار چلائیندا۔ ہر سَتگر ساچی دھار، سَت پُرکھ نرنجن آپ چلائیندا۔ نرگن سرگن لے اوتار، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ بھگت بھگونت میت مُرار، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ سنت شہیلا کر پیار، در گھر ساچا اک سہائیندا۔ نرگن باقی کر اُجیار، گھر دیپک اک جگائیندا۔ کملاپاتی ہو تیار، کول نین نین مٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ کھیلنہار پُرکھ سمرتھ، ہر سچا وڈ وڈیائیا۔ سَتجُگ تریتا دواپر چلایا رتھ، کلجُگ ویکھے بے پرواہیا۔ لکھ چوڑاسی پائی نتھ، ڈوری اپنے ہتھ رکھائیا۔ برہما وشن شو مہا گائن اکتھ، چار وید دین

دُبائیا۔ نرگن سرگن ربیا نٹھ، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، ہرجن ساچے لئے جگائیا۔ لیکھا جانے تیرتھ اٹھسٹھ، تٹ کنارہ پھول پُھلائیا۔ گنگا گوداوری دیکھے مٹھ، جمنا سُرسی چرن ٹکائیا۔ جوت جوالا لٹ لٹ، انہو پرکاش وکھائیا۔ اُچے ٹلے پربت چوٹی چڑھ آپے بھنّے دُئی دویتی وٹّ، در گھر ساچا اک سُہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ ابناشی ایکنکارا اونکارا نراکارا ساکارا نرگن سرگن اپنا روپ وٹائیا۔ نرگن داتا بے پرواہ، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ شبد سروپی بن ملاح، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ برہما وشن شو دئے صلاح، ساچا متا آپ پکائیندا۔ کروڑ تیتیس نال رلا، سُریت راجا نال رلائیندا۔ گن گندھرب لئے اٹھا، کینر جچھپ آپ ہلائیندا۔ لکھ چوراسی ڈیرہ لا، گھٹ گھٹ ویکھ وکھائیندا۔ گرمکھ ساچے میل ملا، گھر مندر اک سُہائیندا۔ پُرکھ ابناشی جوت جگا، جاگرت جوت اک جنائیندا۔ شاہ رگ اُپر ڈیرہ لا، اگنی تت بُجھائیندا۔ کاگوں ہنس لئے بنا، مانک موتی چوگ چُکائیندا۔ جنی جن لیکھے لا، جنک سپتری سینتا رام پرنائیندا۔ ساچی سخیاں منگل گا، ایکا کابن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ کرتا ہر کرنیہارا، کلجگ اتم لے اوتارا، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ نرگن سرگن ہر ہر میلا، ہر اپنی کھیل کھلائیندا۔ اپنے گھر آپے بنیا سجن سُہیلا، ساکھیات روپ وٹائیندا۔ اپنا کھیل آپے کھیلا، عقل کل دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھار ہر نرنکار، پنج تت کر پیار، سرگن میلا وچ سنسار، نانک نام وڈیائیندا۔ نانک ملیا ہر گوبند، گھر ساچے وچی ودھائیا۔ ترے گن مایا مٹی چند، پنج تت ہوئی رُشنائیا۔ امرت دھار ساگر سندھ، دوس زین وہائیا۔ پُرکھ ابناشی سد بخشند، گھر گمبھیر وڈی وڈیائیا۔ آپ اُچائے اپنی بند، نادی سٹ اُچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا نرگن دھار، کھیلے کھیل وچ سنسار، ایکا روپ سرب درسائیا۔ ایکا روپ سورا سربنگ، ہر سجن شہنشاہ۔ جن بھگتاں کایا چولی چاڑھے رنگ، وڈ داتا بے پرواہ۔ دو جہاناں کٹے بھکھ ننگ، شبد سروپی بن ملاح۔ آسو گھوڑے کسے تنگ، شاہ آسوارا ناؤں دھرا۔ لوآن پُریاں آپے لنگھ، برہمنڈ کھنڈ چرناں ہیٹھ دبا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نرگن میلا سرگن گھر، نانک ملیا سچا پاتشاہ۔ ستگر سچا پاتشاہ، ہر سجن ہر ہر پایا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، بہین بھرا نہ کھئے جنایا۔ نہ کوئی زمیں نہ اسمان، سورج چن نہ کھئے چڑھایا۔ نہ کوئی مندر نہ مکان، دھرنی دھرت نہ کھئے وکھایا۔ نہ کوئی ہنس نہ کوئی کان، کاگان ڈار نہ کھئے اڈایا۔ نہ

کوئی شبد نہ کوئی نان، گر پیر اوتار کوئی دس نہ آیا۔ نہ کوئی تھنتر نہ کوئی تھان، نہ کوئی ڈیرہ لایا۔ نہ کوئی برچہ نہ کوئی چھان، چھپر چھن نہ
 کھٹے چھپایا۔ نہ کوئی پکڑنہارا بانہ، نہ کوئی گلے لگایا۔ اک اکلا ویکھیا بے پرواہ، نانک میلا سہج سُبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، نرگن اندر سرگن وڑ، سرگن اپنا رُپ بنایا۔ سرگن بنیا ہر ہر رُپ، ہر ساچی جوت جگائیا۔ شبد نگارہ چارے کوٹ، دہ دشا
 آپ سُنائیا۔ ابناشی کرتا گیا تھ، گھر ساچے وجی ودھائیا۔ اپنا لاہا آپے رہیا لُٹ، اپنی جھولی آپ بھرائیا۔ اپنے اندروں آپے پُھٹ، اپنا نُوڑ
 کرے رُشنائیا۔ آپے ڈھائے اپنا قلعے کوٹ، گڑھ ہنکاری رہن نہ پائیا۔ آپ لگائے اپنی چوٹ، تن نگارہ اک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن میلا ایکا گھر، لوک مات کری گڑمائیا۔ پاربرہم برہم کر گڑمائی، گھر گھر بنک سہایا۔ سچکھنڈ دوارے
 وجی ودھائی، ساچا منگل اک سُنایا۔ آد نرنجن ویکھے چائیں چائیں، اپنا نین گھلایا۔ سو پُرکھ نرنجن پکڑے بانہیں، ہر پُرکھ نرنجن گلے لگایا۔
 سری بھگوان نتھاویاں دیوے تھائیں، درگاہ ساچی آپ بہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہما وشن شو دوارے رہے
 کھڑ، دوئے جوڑ پئے سرنایا۔ برہما وشن شو بن بھکار، در گھر ساچا ایکا منگیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، در دوارے تیرے آئے دوجا در نہ
 کوئی لنگھیا۔ کون ویلا پائیں سار، جُگ جُگ ہوئے بھکھے ننگیا۔ تیرا ونڈدے رہے بھنڈار، وڈ داتے سورے سرینگیا۔ نانک وچولا وچ
 سنسار، تیری سیجا سُناسچ پلنگیا۔ دوسر کھٹے نہ پاوے سار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے وشن شو دیوے ور،
 نانک نرگن لائے انگیا۔ برہما وشن شو سُن پُکار، ہر نانک نام جنائیا۔ تتان لیکھا لکھے اپار، دے مت آپ سمجھائیا۔ ترے گن مایا کرے خوار،
 پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ پنج تت مارے مار، مارنہارا اک اکھوائیا۔ کلجگ اتم لے اوتار، نہکنتکا ناؤں رکھائیا۔ وشو رُپ ورتے وچ سنسار،
 برہمے لہنا دئے مکھائیا۔ شنکر تیرا پار کینار، تیرا بیڑا آپ ترائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بوجھ آپ بُجھائیا۔ لیکھا لکھیا
 نانک نرگن نرکار، چار ورن سمجھایا۔ ایکا جوتی دس اوتار، گر گوہند ناؤں وٹایا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، تن گاترے آپ لٹکایا۔ کلغی توڑا
 سیس دستار، جوتی جوڑا شبد ملایا۔ ساچا گھوڑا شاہ آسوار، نیلا نیلی دھاروں پار کرایا۔ مٹھا کوڑا کھیل اپار، لوک مات ویکھ وکھایا۔
 سْت دُلارا ہو تیار، ساچی سیوا آپ کرایا۔ پُرکھ اکال بول جیکار، پنچم میلا میل ملایا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار، بھر پیالہ نام پیایا۔ کیس

سپس جگدیش سوہے دستار، ہتھیں کنگن اک پہنایا۔ دھیرج جت جگت وبار، ست سنتوکھ گیان درڑایا۔ برہم مت اپر اپار، گت مت آپ وکھایا۔ چار ورنان رنگ کرتار، رنگ مجیٹھی آپ چڑھایا۔ آپ اتریا پار کینار، گرمکھ ساچے پار کرایا۔ اتم بولے شبد جیکار، واپگرؤ فتح اک گجایا۔ پُرکھ اکال سانجھا یار، سرشٹ سبائی رہیا سمجھایا۔ پرگٹ ہووے وچ سنسار، سنت سہائی آپ ہو جایا۔ سمبل نگری دھام نیار، اپنا ڈیرہ لئی لگایا۔ اچا کوکے کرے پکار، ہر مندر ویکھ وکھایا۔ آس نندرا نہ سوئے کدے پیر پزار، ترے گن وچ کدے نہ آیا۔ ایک شبد شبد جیکار، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا نعرہ دئے سنایا۔ نہکلنکا لے اوتار، کلجگ اتم ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن میل ملایا۔ جگ جگ ویس اولڑا، ہر ستگر پُرکھ سلطان۔ کھیلے کھیل اک اکٹڑا، آد جگادی نوجوان۔ سچ دوارا ایک ملڑا، سچکھنڈ نواسی ہر مہربان۔ دو جہاناں پھیرے پلڑا، جودھا سورپیر بلوان۔ شبد سنپہڑا اپنا گھلڑا، آپ اپنی کر پچھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پرگٹ ہوئے وچ جہان۔ دو جہاناں ہر ہر والی، وڈا وڈی وڈ وڈیائیا۔ جگ جگ چلے چال نرالی، وید کتیب بھیو نہ پائیا۔ نرگن جوت اک اکالی، عقل کلا آپ اکھوئیا۔ شبد سروپی جگت دلالی، جگ جگ اپنی آپ کرائیا۔ ویکھ پھل لگا ڈالی، برہما وشن شو جو بوٹے رہے لگائیا۔ پُرکھ ابناشی بن کے آئے پالی، گرمکھ گنؤاں آپ چرائیا۔ ستگر ساچا لوک مات بنے ساچا ہالی، کلجگ کوڑے بیل آگے رکھائیا۔ سوہنگ تکھی رکھے پھالی، منمکھاں جڑ اکھڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا لئی پرگٹایا۔ پرگٹ ہویا ہر نرنکار، لوک مات ویس وٹایا۔ سال بونجا سویا پیر پزار، گوڑھی نیند نہ کھئے اٹھایا۔ نرگن سرگن کھیل سنسار، پُرکھ ابناشی آپ کرایا۔ بھوگیا بھوگ اپر اپار، جگت جگت وچ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ ویس وٹایا شاہ سلطان، برہما وشن شو بھیو نہ پائیندا۔ چار وید سرب گرلان، چارے جگ جگ صلاحیندا۔ پُران اٹھاراں بہ بہ گان، دوس زین سرب صلاحیندا۔ شاستر سمرت کرن گیان، گوچہ گیان نہ کھئے کھلائیندا۔ اٹھاراں دھیائے کیتا ہو پردھان، بھگن لیکھا ویکھ وکھائیندا۔ راہ تگن انجیل قرآن، عیسیٰ موسیٰ نین اٹھائیندا۔ چار یار سنگ محمد سرب پچھتان، اللہ رانی کون پرنائیندا۔ نانک لیکھا دھر فرمان، شبد اگئی دھارا چلائیندا۔ گویند چلہ تیر کمان، سوہنگ بھتھا مکھی آپ رکھائیندا۔ کلجگ پرگٹ ہووے والی دو جہان، نہکلنکا

ناؤں رکھائیندا۔ سال بونجا جگت نشان، کلجگ کایا چولا آپ بندھائیندا۔ اتم چھڈیا فنا مکان، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیندا۔ اپنی کرنی کرتا کرے بھگوان، لیکھا لیکھ نہ کھئے مٹائیندا۔ گوبند ملیا ہر ہر آن، سمبل نگری ڈیرہ لائیندا۔ ساڈھے تین ہتھ سچ نشان، ہر مندر میل ملائیندا۔ چھبی پوہ دوس مہان، ویہ سو بکرمی نال رلائیندا۔ کوٹن کوٹ راہ تگن کرشنا کاہن، کوٹن کوٹ رام تین اٹھائیندا۔ کوٹن کوٹ وشن لا لا بیٹھے دھیان، کوٹن کوٹ برہما مکھ صلاحیندا۔ کوٹن کوٹ شنکر سنن لا لا کان، دوس زین ستار وجائیندا۔ کوٹن کوٹ جگ مات کر پردھان، اپنی چلت چلائیندا۔ کوٹن کوٹ سادھ سنت دئے گیان، کوٹن کوٹ سرتی شبد ملائیندا۔ کوٹن کوٹ پون پانی مسان، کوٹن کوٹ اگنی تت وکھائیندا۔ کوٹن کوٹ راگی نادی بہ بہ گان، کوٹن کوٹ سن سادھی ڈیرہ لائیندا۔ کوٹن کوٹ جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ بیٹھے بیابان، کوٹن کوٹ جل جلدھارا سیس رڑھائیندا۔ کوٹن کوٹ تن لگوٹی بٹھ نشان، بوٹی بوٹی کوٹن ماس ٹرائیندا۔ نانک نرگن چڑھیا ایک چوٹی، دو جا سنگ کبیر نیہائیندا۔ کلجگ اتم پُرکھ اباشی کرے کھیل جوت اک اکلوتی، گھر گھر جوتی آپ جگائیندا۔ ویہ سو بکرمی آد شکت نہ رہی سوتی، ہر ساچا آپ اٹھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہتھ وچ پھڑی ایک سوٹی، ہنگ برہم آپ پلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، چھبی پوہ سچ دہارا، آپ منائے ڈھردرگاہی ساچا لاڑا، لوک مات ویکھن آیا سچ اکھاڑا، مات آکاش پاتال پھیرا پائیندا۔ ویہ سو بکرمی ہر نرنکار، اپنی جوت جگائیا۔ ست پُرکھ نرنجن ہو تیار، اگمڑے دھام سوہیا پائیا۔ اکھ الکھنا کر وچار، سچکھنڈ ڈیرہ لائیا۔ سچکھنڈ اندر کھیل اپار، تھر گھر سوہیا پائیا۔ تھر گھر کھولنہار کواڑ، اپنی کین باہر کڈھائیا۔ ایک کین کھیل اپار، ہر کرتا آپ کرائیا۔ برہما وشن شو کر تیار، ایک حصہ جھولی پائیا۔ اک گیاراں ونڈ اپار، اک اک ایک نال ملائیا۔ اک اک حصہ گر پیر اوتار، سادھان سنتاں جھولی پائیا۔ اک لکھ چوراسی کر تیار، جوت نرنجن گھر گھر جوت جگائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ کھیل اپار، ہر کرتا آپ کرائیا۔ کلجگ اتم ویس نرنکار، عقل کل دھاری اپنا آپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک چھبی دئے سمجھائیا۔ اک اکلا ایکنکار، عقل کلا اکھوائیندا۔ دوسر قدرت کر تیار، تیجا تین اک درسائیندا۔ چوٹھے پد کھیل اپار، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ پنچم شبد دھن جیکار، انحد نادی ناد وجائیندا۔ چھویس چھپر چھن نہ کھئے وچار، در گھر ساچے آسن لائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن نراکار، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ اٹھان تتان کھیل اپار، اپ تیج

وَأَكْشِ بِرْتَهِي آكاش من مت بُدھ ميل ملائیندا - نُو دوارے کھیل سنسار، سِرِشْٹ سبائی آپ نچائیندا۔ دسم دواری بیٹھ نرنکار، گھر گھر وچ سوہا پائیندا۔ اک دس ہو تیار، ایکا ایک الکھ جگائیندا۔ دو دس ہو أُجیار، نورو نُور ڈگمگائیندا۔ ترے دس پار کِنار، تیرا تیرا رنگ رنگائیندا۔ چار دس سچّی سرکار، چوڈا لوکاں پھول پھولائیندا۔ پنج دس اندر باہر، گیت ظاہر ناؤں دھرائیندا۔ چھ دس کر شنکار، گُرمُکھ ساچے ميل ملائیندا۔ ستّ دس سچ ستار، کایا مندر آپ وجائیندا۔ اٹھ دس امرت دھار، ٹھنڈی ٹھار آپ وپائیندا۔ نُو دس پار کِنار، سُنّ اگمّ پار لنگھائیندا۔ دس دس کھول کواڑ، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ بیس بیس ہو تیار، لوک مات جوت جگائیندا۔ اک اکیسا شاہ سِکدار، سچ نشانہ اک لگائیندا۔ ایکا اگی بہر بھنڈار، اپنی لکھی آپ مٹائیندا۔ اگی پنج پنج ورتار، پنج دس سوہا پائیندا۔ کیسے ہتھ نہ آئے وچ سنسار، نوکھنڈ سرب کُرائیندا۔ ستّاں دیپاں ہاہاکار، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ مُسلم لبھن محمدی یار، امام مہندی دس نہ آئیندا۔ ہندو گوڑ براہمن رہے پکار، وید ویسا لیکھ لکھائیندا۔ سیکھ اُچی کوکن کرن ہاہاکار، گر گوبند دس نہ آئیندا۔ ایکا یسُو رہے لو تار، بیس بیس ميل ملائیندا۔ پرگٹ ہو ہر نرنکار، لوک مات کھیل کھلائیندا۔ نرگن سرگن ایکا دھار، ایکا رُوپ چڑھائیندا۔ گوبند اندر گوبند واڑ، گوبند ویکھ وکھائیندا۔ گوبند ہڈ ماس ناڑی رت ناڑ، گوبند رکت بوند ميل ملائیندا۔ گوبند پنج ت کر پیار، گوبند پنج ککار وکھائیندا۔ گوبند پنج شبد بہر بھنڈار، گوبند پنچم مُکھ صلاحیندا۔ گوبند پنچم بنیا میت مُرار، پنچم ميل ملائیندا۔ گوبند پنچم سخیاں کنت بہتار، اپنے انگ لگائیندا۔ گوبند ساچا کھنڈا کر تیار، شبد ڈنڈا مُٹھ لگائیندا۔ لوہار ترکھان نہ گھڑے کوئی سُنیار، لوہا پارس کنچن نہ کھئے رکھائیندا۔ ساچی آرن کر تیار، گُرمُکھ تیری کایا اندر ٹکائیندا۔ اُتے شبد ہتھوڑا دیوے مار، انحد اپنے بہار دبائیندا۔ تکھی رکھے آپے دھار، نام پان اک چڑھائیندا۔ گُرسکھ تیری رسنا بنے چلہ تیر کمان، گر گوبند جودھا آپ کھچائیندا۔ پرگٹ ہویا والی دو جہان، نہککنکا ناؤں رکھائیندا۔ چھبی پوہ دوس مہان، ہر گوبند ميل ملائیندا۔ پورن پایا پُرکھ سلطان، پوری ودیا آپ پڑھائیندا۔ چوڈا ودیا مُکھ شرمنا، جگت گیان نہ کھئے درڑائیندا۔ ساچا دیوے دُھر فرمان، ہر سنگت آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہککنک نرائن نر، نر ہر اپنا ویس وٹائیندا۔ نر ہر نرائن بن بنواری، پاربرہم پرہہ ویس وٹایا۔ کلجگ تیری اتم واری، نہککنکا ناؤں رکھایا۔ جودھا سُوَر بلی بلکاری، شاہ

سُلطاناں رہیا جنایا۔ سادھاں سنتا دے ہلاری، سویا کھتے رہن نہ پایا۔ ہتھ پھڑیا کھنڈا نام تیز کٹاری، چاروں کُنٹ رہیا چمکایا۔ کلجگ جیو نہ دسے کوئی ہنکاری، من راون دے کھپایا۔ سینتا سُرتی کرے نار پیاری، ہر ہر رام لے پرناپا۔ رادھا رہے نہ جگت کواری، کاہنا کرشنا انگ لگایا۔ گُرمکھ تیری آئی واری، کلجگ اتم دے دُہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر سنگت دے سمجھایا۔ ہر سنگت اُٹھنا جاگ، ستگر پورا آپ جگائیا۔ دو جہاناں لگا بھاگ، لوک پرلوک ویکھ وکھائیا۔ شاہ سُلطان سیس لتھن تاج، سچ سیکدار نہ کھتے وڈیائیا۔ جن بھگتاں سوارن آیا کاج، زرگن جوت کر رُشنائیا۔ پرگٹ ہویا دیس ماجھ، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ ہر سنگت تیری رکھے لاج، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ نو کھنڈ پرتھی پینی بھاج، نہ دھیر کھتے دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چھبی پوہ سُبھاگا دوس، ہر سنگت سنگ نبھائیا۔ سمت سولان ساچی دھارا، دھرنی دھرت دھول سہائیندا۔ مات لوک جگت دوارا، سرِشٹ سبائی آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ سمت سولان ہر بھیو کھلایا، اُچی کوکے دے سُنائیا۔ نہکلنک کل جامہ پایا، لوک مات بھیو رُشنائیا۔ نو کھنڈ پرتھی دے ہلایا، نہ سکے کھتے پچائیا۔ برہما وشن شو رہیا کُرایا، کھلڑے کیس دین دُہائیا۔ اللہ رانی گل وچ پلا پایا، مستک ٹکا رہی لگائیا۔ دھرت مات جھولی رہی وچھایا، منگے منگ دے بے پرواہیا۔ رائے دھرم اُٹھ اُٹھ دھایا، آپ اپنا پنڈھ مُکائیا۔ چتر گپت لیکھا رہیا وکھایا، کلجگ لیکھا پھول پھولائیا۔ لاڑی موٹ اپنے انگ وٹنا لایا، ساچے کھارے چڑھی آپ اپنی لے انگڑائیا۔ نیتر کجلا ایکا پایا، دو جہان رہی مُکائیا۔ کلجگ کوڑا گہنا تن چھپایا، مایا ممتا بستر بھوشن رہی ہنڈھائیا۔ ساچا چوڑا ہتھ وکھایا، لال رنگن مہندی رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، منگن آئے تھاوں تھائیا۔ چھبی پوہ کھول دروازہ، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ وشنو چرن دوارے آیا بھاجا، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ برہما رووے رکھو لاجا، ویلے آنت نہ کھتے چھڈائیندا۔ شنکر پورا ہویا کاجا، کلجگ لیکھ مُکائیندا۔ تٹاں میلا کریا اندر دروازہ، آپ اپنے کٹھ بہائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کھول دروازہ، لوک مات راہ تکائیندا۔ ہر سنگت تیرا سازن سزا، ہر ساچا میل ملائیندا۔ زرگن جوت کریا ویس دیس ماجھا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیو کھلائیندا۔ لوک مات ہر آیا دوڑ، زرگن نور نور نورانہ۔ سچکھنڈ نواسی لایا ایکا پوڑ، پاوے

سار دو جہاناں۔ جن بھگتاں آپے جائے بھڑ، نام سُنائے سچ ترانہ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ویہ صد
 پندراں گُرمکھاں بدھا ہتھیں گانا۔ گُرمکھاں ہتھیں گانا بٹھ، اٹھسٹھ مُول چُکایا۔ سمت سولاں چڑھیا چن، ستگر پورے آپ چڑھایا۔ جنی
 جنیا ایکا جن، جن جنی لیکھے لایا۔ سُنیا راگ ساچا کن، ہر سوہنگ ڈھولا گایا۔ بھانڈا بھرم بھو دتا بھن، بھنڑی زین نال رلایا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرگن دھار وچ سنسار، گُرمکھاں اندر بند کرایا۔ ساچا کھنڈا جگت کٹار، ہر ساچا ویکھ وکھائیا۔ ہر
 سنگت کرے خبردار، لوک مات لے اٹھائیا۔ سیوک بنیا سیوادار، ستگر پورا سیو کائیا۔ نہ پُرکھ نہ دے نار، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا آپ سمجھائیا۔ جگت کھنڈا آر پار، ہر ساچا سیس ٹکائیندا۔ سرشٹ سبائی کرے
 خوار، گُرمکھ ساچے آپ ترائیندا۔ ہر سنگت تیرا چُکیا بہار، سر اپنے آپ اٹھائیندا۔ تیری مرنی مرے آپ کرتار، گُرمکھ ساچے پار کرائیندا۔
 پہلی چیتر دوس لے وچار، سیس تاج آپ ٹکائیندا۔ شاہ سلطان راہ تگن سرجنہار، غریب نیانے وچولے وچ رکھائیندا۔ بھڑ بھڑ باہوں کرے
 خوار، لگی جڑ سرب اکھڑائیندا۔ پرگٹ ہویا نہکنک نرائن نر اوتار، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، اپنا ناؤں دھرائیندا۔ گُرسکھاں پایا
 اپنا گھیرا، کھنڈا ہتھ چمکایا۔ ہر سنگت تیرا ستگر ڈھائے بھرمان ڈھیرا، اندر نرمل جوت کرے رُشنا یا۔ ایکا رنگ وکھائے سنجھ سویرا، دوس
 زین نہ کھئے بنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا لیکھا دے مکایا۔ ہر سنگت سمت سولاں، ہر شبدا
 کرے گُرمائیا۔ گُرسکھاں چُکے اپنی ہتھیں ڈولا، سچ کہار آپ بن جائیا۔ کروڑ تیتیس سُرپت راجا اند برہما وشن شو راہ وچ پاون رولا، اچی
 کوکن دین دُبا یا۔ گُرسکھاں دیوے وڈیائی اُپر دھولا، اتم اپنے لیکھے لے لگائیا۔ چھبی پوہ کرن آیا اُلٹا کولا، امرت امرت دے جھرائیا۔ ہندو درس
 دیکھائے کاہنا کرشنا ساول سولا، رام راما رُوپ وٹائیا۔ مُسلم ایکا نور ہو ہو مولا، مولا آپ اپنا نور درسائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، ہر سنگت دے وڈیائیا۔ ہر سنگت چڑھن ساچے بیڑے، سو پُرکھ نرنجن آپ چڑھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کلجگ کوڑے میٹے جھپڑے،
 کوڑی کِریا نہ کھئے وکھائیندا۔ ایکنکارا وسائے ساچے کھیڑے، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ آد نرنجن کرے نیڑے، پورب لیکھا ویکھ وکھائیندا۔
 پُرکھ ابناشی دیوے گیڑے، چوٹھا جگ آپ بھوائیندا۔ سری بھگوان وسیا نیڑے، اپنا پردہ آپ لائیندا۔ پاربرہم ہر سنگت تیرے آیا ویہڑے،

گھر تیرے راہ تکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناشی، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ سو پُرکھ
 نرنجن ہر نرنکار، کلجگ اتم ویس وٹائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو تیار، آپ اپنا راہ تکائیا۔ ایکنکارا کر آکار، نراکار کھیل کھلائییا۔ جوت نرنجن ہو
 اُجیار، آد نرنجن ساچی نگری آپ وسائیا۔ پُرکھ ابناشی سانجھا یار، کھتری براہمن شودر ویش چار ورن کرے کُڑمائیا۔ سِری بھگوان کرے
 پیار، گھر میلا سہج سُبھائیا۔ پاربرہم نردھن سردھن ایکا دھار، آپ اپنے لڑ رکھائیا۔ لوک مات بنایا سچکھنڈ دوار، گھر ساچا اک سُبھائیا۔
 گُرسکھاں کایا چولی چاڑے رنگ اپار، رنگنہارا ایکا آئییا۔ طعنے مارے سرب سنسار، طعنے تنک نہ کھئے لگائیا۔ گانے بٹھ بٹھ ہتھیں بار گیا
 جگت ونجار، جگت ناری سرب پرنائیا۔ پن ستگر پورے آنت نہ کرے کوئی پیار، نانا تھے مات پت بہین بھائیا۔ ہر سنگت گاؤ منگلاچار،
 گھر پایا سہج سُبھائیا۔ ہوئی سُبھاگی سُلکھنی نار، نہ ہر ساچا کنت ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم
 ور، کلجگ کوڑا دئے مٹائیا۔ کلجگ کوڑا لیکھ مٹاؤنا، ہر سنگت سہج سُبھائیا۔ ستجگ ساچا مارگ لاؤنا، ست ست ورتائیا۔
 کلجگ لیکھا پور کراؤنا، ویلا اتم دئے دُبائیا۔ ستجگ دھرت مات دی گود بہاؤنا، پوت سپوتا ایکا جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، ستجگ تیری ساچی دھار، آپ لیکھائے ہر نرنکار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ ستجگ ساچا بھیو کھلاؤنا، بودھ اگادھ جنایا۔
 ستائی پوہ لیکھ لیکھاؤنا، لیکھا لکھت وچ نہ آیا۔ راشٹریت آپ اٹھاؤنا، آپ اپنا حکم جنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد
 سنہیڑا دئے گھلایا۔ شبد سنہیڑا دیوے ہر، راشٹریت پت اٹھائیا۔ پاربرہم پرہہ توڑن آیا کلجگ گڑھ، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائیا۔ ایکا اکھر لینا
 پڑھ، پنڈت پاندھ نال ملایا۔ پہلی چیتر ویکھے کھڑ، سر اپنے تاج ٹکائیا۔ کوئی نہ سکے اندر وڑ، نہ بیٹھ مٹھ بھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نہ، نہ ہر اپنا کھیل کھلائییا۔ آد پُرکھ کھیل اپار، اپنا آپ دھرائیندا۔ ساچے مندر اندر ہو تیار، اپنا
 رُوپ پرگٹائیندا۔ اپنی جوت کر اُجیار، نورو نور ڈگمگائیندا۔ نرگن نراکار نرنکار، نرور رُوپ سمائیندا۔ نرگن رُوپ اگم اپار، الکھ الکھنا آپ
 پرگٹائیندا۔ جوئی ربت کھیل کرتار، انہو پرکاش کرائیندا۔ پُرکھ اکال دین دیال، آپ سہائے سچ دوار، سچکھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ جوئی
 ربت عقل کل دھار، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ آد جگادی ساچی کار، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ برہم برہمادی کھیل اپار، کھیلنہارا آپ کھلائییندا۔

جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنا ناؤں اُچائیندا۔ نرگن ناؤں ناؤں نرکار، ہر ساچا سچ وڈیائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، آپ اپنا ویس دھرائیا۔ سچکھنڈ سوہے بنک دوار، در دروازہ ویکھ وکھائیا۔ غریب نوازا شاہ سِکدار، شاہ سُلطانا ناؤں وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ ویس اولڑا پُرکھ کرتارا، ہر سَتگر آپ کرائیندا۔ جُگ جُگ لوک مات لے اوتار، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ شبَد اگمی اک جیکارا، ساچا نعرہ آپ لگائیندا۔ لوآن پُریاں دئے سہارا، برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھائیندا۔ ترے گن مایا کھیل نیارا، رُوپ انوہ آپ دھرائیندا۔ راج جوگ ہر پاوے سارا، جگت جگت ہر آپ بنائیندا۔ برہما وشن شو ہر کر بھکھارا، ساچی بھچھیا جھولی نام پائیندا۔ کروڑ تیتسا دئے ہلارا، سُریت آپ اٹھائیندا۔ نو کھنڈ پرتھمی دئے ہلارا، ستان دیپاں ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ رچن رچائے پُرکھ کرتارا، کرنی کرتا آپ کھائیا۔ جُگا جُگنتر کھیل نیارا، خالق خلق ویکھ وکھائیا۔ سرشٹ سبائی بٹھے دھارا، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیا۔ گھر گھر دپیک جوت کر اُجیارا، ہر مندر سوہا پائیا۔ آپے وسے دھام نیارا، نرگن داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ کرتا آپ اکھوائیا۔ جُگ کرتا پُرکھ سمرتھ، پاربرہم اکھوایا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوہی ناؤں دھرایا۔ سرشٹ سبائی پائے نتھ، نام ڈوری ہتھ رکھایا۔ اپنی مہا جانے اکتھ، کتھنی کتھ نہ سکے رایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی دھار دئے چلایا۔ ساچی دھار شاہ سُلطان، لوک مات آپ چلائی۔ آپے کھیلے کھیل دو جہان، آپ اپنی کل ورتائیا۔ آپے شبَدی شبَد گیان، آپے کرے برہم پڑھائیا۔ آپے بخشے نام ندھان، نرگن سرگن جھولی پائیا۔ آپے ست ستوادی نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ آپے بل باؤن ویکھ آن، آپ اپنا رُوپ وٹائیا۔ آپے سینتا رام کرے پرنام، آپے تیر کمان اٹھائیا۔ آپے گوپی میلا ساچے کاہن، ساچی بنسری آپ وجائیا۔ آپے عیسیٰ موسیٰ کر پچھان، کالا سوسا تن چھپائیا۔ آپے سنگ محمد دیوے دان، چار یاری ویکھ وکھائیا۔ آپے نانک کر پردھان، نام ست ونڈ ونڈائیا۔ آپے گوہند جودھا سورپیر بلوان، ساچا کھنڈا آپ چمکائیا۔ آپے وید شاستر پُران، آپے سمرت کرے پڑھائیا۔ آپے دیوے سچ گیان، گیتا گوہند آپ جنائیا۔ آپے بائبل لیکھا جانے انجیل قرآن، تیس بتیسسا آپے گائیا۔ آپے کھانی بانی دھر نشان، ساچی بانی ویکھ وکھائیا۔ آپے داتا دانی ہر بھگوان، دیونہار بھیو نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

جُگ اپنی رچن رچائیا۔ آپے ہوئے اٹھسٹھ نیر، جلدھارا آپ سہائیا۔ آپے گنگا گوداوری دیوے چیر، جمناسُستی لئے سہائیا۔ آپے شبد نیرالا مارے تیر، ایکا مُکھی نام چڑھائیا۔ آپے شاہ آپے حقیر، آپے گھر گھر الکھ جگائیا۔ آپے پیر دستگیر، شاہ شاہانہ آپ وڈیائیا۔ آپے ترے گن مایا آپے زنجیر، پائے بندھن بندھ کٹائیا۔ آپے ہوئے مایا رکھے بھیڑ، آپے ہنگنا گڑھ ڈھائیا۔ آپے چوٹی چڑھے اخیر، آپے خاکی خاک سہائیا۔ آپے گر پیر سادھ سنت دیوے دھیر، دھیرج دھیر اک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی مہا آپے جنائیا۔ آپے راج بھوپ سُلطان، آپے تخت تاج سہائیندا۔ آپ بنے بنک دربان، در درویش ناؤں وٹائیندا۔ آپے بھگتاں کرے پچھان، ہرجن آپے میل ملائیندا۔ آپے جوتی نور بخشے کوٹن بھان، رو سس مُکھ شرمائیندا۔ آپے ہوئے جانی جان، ہر گھٹ آپے ڈیرہ لائیندا۔ آپے نرگن روپ سری بھگوان، سرگن آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے گائے انحد ساچا گان، تریا راگ آپ لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ آپے شہنشاہ پاتشاہ، پت پتوتتا آپ اکھوائیا۔ آپے ستگر داتا بن ملاح، لوک مات ناؤں دھرایا۔ آپے جُگ جُگ چلائے اپنا راہ، اپنا مارگ آپے لائیا۔ آپے دیونہارا سچ صلاح، ایکا اکھڑ کرے پڑھائیا۔ آپ اُچائے اپنا ناں، نر نرنکارا آپ صلاحیا۔ آپے دیوے نتھوایاں تھان، تھان تھنتر سوبھا پائیا۔ آپے پتا آپے ماں، بال انجانے گود اٹھائیا۔ آپے دیونہارا ٹھنڈی چھان، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دئے سدا وڈیائیا۔ آپے راج جوگ سکدار سچا بھوپ، شاہ سُلطان آپ اکھوائیندا۔ آپے وسے چارے کوٹ، دہ دشا پھیری پائیندا۔ آپے تانا پیٹا ہوئے سوٹ، آپے بنت بنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا لیکھا ہر نرنکار، اپنے ہتھ رکھایا۔ لکھ چوراسی کر تیار، گھر گھر ڈیرہ لایا۔ سنت سہیلے کر پیار، آپ اپنی بوجھ بچھایا۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھار، نجھر جھرنا دئے جھرایا۔ شبد اناد سچّی دھنکار، دھن انادی آپ وجایا۔ آپے کھول بند کیوار، گھر ساچی سیج سہایا۔ آتم سیجا کر پیار، آپ اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہر سنتن ویکھ وکھایا۔ سنتن میلا سچ در، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ دھر درگاہی ملیا ور، ور گھر ایکا ایک سمجھائیندا۔ ناری ملیا ساچا نر، نر نرائن نظری آئیندا۔ اپنی کرنی رہیا کر، کرتا پُرکھ ناؤں اُچائیندا۔ نر بھے روپ نہ جائے ڈر، بھے بھیانک آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ رنگ رنگیلا سری

بھگوان، ہر بیٹھل وڈ وڈیائیا۔ جُگ جُگ ویکھے لوک مات مار دھیان، سچکھنڈ نواسی بے پرواہیا۔ بھگتاں دیوے بھگتی دان، بھاوانی بھگتن
 پور کرائیا۔ دو جہاناں رکھے مان، ابھاناں دئے کھپائیا۔ سچ وکھائے اک نشان، درگاہ ساچی آپ جھلائیآ۔ پد وکھائے اک زبان، پرمانند نند
 سہائیا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ اپنی کھیل کھلائیآ۔ جُگ جُگ کھیل کرنہار، اپنی کرت کھائیندا۔ سنت بھگت
 بھگونت لائے پار، ہرجن ساچے ویکھے وکھائیندا۔ آد آنت اپنی دھار، دھرنی دھرت دھول چلائیندا۔ جل بنب ہر پائے سار، آکاش پرکاش پھول
 پھلائیندا جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا ناؤں وٹائیندا۔ جُگ جُگ ناؤں ہر ہر رکھ، اپنی کل ورتائیندا۔
 نرگن سرگن ہو پرتکھ، ہرجن ساچے آپ ترائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کرے وکھ، اپنی ونڈن آپ ونڈائیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، اپنا اکھڑ
 آپ پڑھائیندا۔ پردے اندر ہر ہر وس، ہر کی پوڑی آپ چڑھائیندا۔ دو جہاناں نس نس غریب نہانے گلے لگائیندا۔ میٹے زین اندھیری مس،
 اگیان اندھیر نہ کھئے وکھائیندا۔ شبذ نرالا تیر مارے کس، ایکا مکھی مکھ لگائیندا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ
 اپنا ناؤں اچھائیندا۔ ناؤں رکھ ساچی دھار، ست پُرکھ نرنجن آپ چلائیا۔ ستجگ ویس اگم اپار، اگم اگمڑی کھیل کھلائیآ۔ تیرتا تیرا رنگ
 سرب سنسار، دو دو میلا سہج سُبھائیا۔ دواپر تیرا میت مُرار، اک اکلا اک اکھوائیا۔ کلجگ کوڑا ویکھ پَسار، آپ اپنی کل ورتائیا۔ وید
 پُران گئے ہار، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکائیا۔ شاستر سمتر ڈھیہہ ڈھیہہ پئے دوار، پرہہ آگے سیس جھکائیا۔ انجیل قرآنا ہاباکار، دوس زین دین
 ڈبائیا۔ کھانی بانی نہ کرے کھئے وچار، نانک گوبند دئے گواہیا۔ بھرے بھلا سرب سنسار، بھرم گڑھ نہ کھئے نڑائیا۔ تیرتھ تھان آئی ہار، سگلا
 سنگ نہ کھئے نبھائیا۔ گردر مندر مسجد دھواں دھار، نرگن جوت نہ کھئے رُشنائیا۔ پنڈت پاندھا نہ کرے وچار، مستک جھوٹھا تِلک لگائیا۔
 مُلا شیخ مسائق روون زارو زار، نور الہی نہ میل ملائیآ۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ ستجگ
 ساچا سچ پُکار، ہر سنتن آپ سُنائیندا۔ تیرتا بنے میت مُرار، ترے گن بندھن پائیندا۔ دواپر تیرا ٹھانڈا دربار، ایکا گھر جنائیندا۔ کلجگ
 کھیل سرب سنسار، پُرکھ ابناشی آپ کرائیندا۔ ایکا گر اک اوتار، ایکا ایشٹ منائیندا۔ ایکا شبذ اک جیکار، ایکا راگ سُنائیندا۔ چھٹی راگ
 کرن پُکار، نارد من سُرستی نال رلائیندا۔ ست نہ وجائے کوئی ستار، نام سرنگی نہ کوئی بتھ اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی

جوت دهر، کلجگ اتم ويڪھ وڪھائيندا۔ کلجگ کوڑ کوڑا، چارون کُنٺ لئ انگرڙاڻيا۔ ٻوٽو بنگتا ڪهنڊا تڪھي دھارا، اپن ٻٽھ اُٿھائيا۔
 دُھر دی لڪھي نہ کوئي ميٽھ ميٽھارا، نہ کوئي ديس ٻور سھائيا۔ چارون کُنٺ اڪ للڪارا، ايڪا ايڪ دئ سُنائيا۔ ڪوار ڪٽيا ڪرے سنگارا، گھر
 گھر ڪنت منائيا۔ ناري نہ ٻوٽو ٻھچارا، نہ نرائن ديس نہ آڻيا۔ پنج ت گڙھ بنيا ٻنڪارا، ست ست نہ ڪئو وڏياڻيا۔ ڪام ڪرودھ بول جيڪارا،
 اندر بيٺھ دين گواڻيا۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، اپني رچنا آپ رچائيا۔ ڪلجگ جوٺھ جهوٺھ پردھان، نو ڪهنڊ ويڪھ وڪھائيا۔
 ڪلجگ پنج ت شيطان، پنچم ڪئو راه ٻھلاڻيا۔ ڪلجگ مدر ماس پين ڪھان، اتم مدھ نہ ڪئو سھائيا۔ ڪلجگ اٿسٺ تيرتھ نہاؤن نہان، گر
 چرن دھوڙي اشنان نہ ڪئو ڪرائيا۔ ڪلجگ مندر مسجد گر در ٻھ ٻھ گان، ستگر پورا ديس نہ آڻيا۔ ڪلجگ گھر گھر بن گوبي ڪاٻن، ساڇي
 راس نہ ڪئو رچائيا۔ گھر گھر پوڄا پاڻھ ڪرن راما رام، اتم رام نہ ڪئو منائيا۔ گھر گھر رسنا گاون سننام، نام ست نہ ڪئو سھائيا۔ گھر گھر تن پن
 جگت ڪرپان، نام ڪهنڊا نہ ٻٽھ اُٿھائيا۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ڪلجگ اتم ويڪھ وڪھائيا۔ ڪلجگ تيرا کوڑ پسارا، چارون
 کُنٺ اندھيرا چھايا۔ نہ ڪئو شاه سلطان ديس سڪدارا، ساڇا عدل نہ ڪئو ڪمايا۔ نہ ڪئو سجن ميت مُرارا، ساڪ سين نہ ڪئو بنايا۔ دھيان ٻھنيان
 ڪرن ونج ونجارا، گر در مندر ويسوا گھر رکھايا۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آپ اپني جوت دهر، ڪلجگ تيري اتم ور، اپني ڪرت ڪمايا۔
 ڪلجگ تيرا کوڑا رنگ، ٻر پُرڪھ نرنجن ويڪھ وڪھائيا۔ لڪھ چوراسي جيو جنت سادھ سنت مايا ممتا سيح وچھائي اڪ پلنگ، جوٺھ جهوٺھ
 ليڪھا رھ گنائيا۔ سچ دوارا نہ کوئي ويڪھ لنگھ، ٻھر ٻھلي سرب لوڪائيا۔ گرمڪھ ورا منگه ايڪا منگ، ڪوئن کوئي جيو رھ بللاڻيا۔ من
 مت ٻوٽي ٻھاگان مند، گر مت نہ کوئي دسائيا۔ سچ نہ ديس چڙھيا چند، ڪلجگ زين اندھيري چھائيا۔ ڪيس ٻٽھ نہ آيا پرماند، پنج اتم نہ ويڪھ
 وڪھائيا۔ دئي دوتيتي ٻوٽو ڪندھ، ڪايا گڙھ ٽڪائيا۔ ستگر پورا سٽا دے ڪر ڪنڊ، نہ سکے ڪئو جگائيا۔ ورن برن ٻھيڪھ پڪھنڊ، ڪلجگ اپني
 ونڊ ونڊائيا۔ سرشٽ سبائي نار رنڊ، ٻر ڪنت نہ ڪئو ٻنڊھائيا۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آپ اپني جوت دهر، ڪلجگ تيري اتم ور، تيرا
 ليڪھا دئو چڪائيا۔ ڪلجگ ليڪھا ٻر چڪاؤنا، ٻر پُرڪھ پُرڪھ اوتاريا۔ ٻهرم ٻھليڪھا سرب ڪڏھاؤنا، لڪھ چوراسي پاوے ساريا۔ ٻر ٻما وشن شو
 آپ اُٿھاؤنا، ڪروڙ تيتيسا دئو ٻلاريا۔ نو ڪهنڊ پرتھمي ٻھيرا پاؤنا، ستان ديپان جوت جگا رھيا۔ دھرنی دھرت دھول ٻر آپ سھاؤنا، دهر

دھرنی لیکھے لا ربیا۔ اچے ٹلے پریت پھیرا پاؤنا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پھول پھولا ربیا۔ سمنڈ ساگر ویکھ وکھاؤنا، جل جل جل رُوپ سما ربیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا مارگ آپے لا ربیا۔ سَتجگ ساچا مارگ ہر ہر، ہر سَتگر آپ لگائیا۔ اپنی ودیا آپے پڑھ پڑھ، گُرمکھاں کرے پڑھائیا۔ اپنی اگنی آپے سڑ سڑ، ہرجن تت بُجھائیا۔ اپنی کرنی آپے کر کر، گُرمکھ ساچے لے ترائیا۔ گُرسکھ اندر آپے وڑ وڑ، اپنی بُوچھ بُجھائیا۔ سَتجگ تریتا دواپر کلجگ پھڑ پھڑ، پُورب لہنا ربیا چُکائیا۔ درس دیکھائے آگے کھڑ کھڑ، نرگن سرگن وپس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم سوہا پائیا۔ سوہاؤنت کنت بہتار، گھر ساچا آپ سہائیندا۔ ساچی سخیاں کرے اک پیار، در ساچے میل ملائیندا۔ گیت سہاگی بول جیکار، اپنی بُوچھ بُجھائیندا۔ نام وست بھر بھنڈار، ساچی جھولی آپ بھرائیندا۔ نرگن جوت کر اُجیار، گھر گھر وچ دیپ جگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ ہرجن ساچا میلیا، کر کِرپا کرتار۔ ہر ملیا سجن سہیلیا، وچھڑیا سنسار۔ ایکا گھر سوہے گرو گُر چیلیا، گُر در مندر کھیل اپار۔ دھرم رائے دی کئے جیلیا، لکھ چوراسی کرے خوار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکنک لے اوتار۔ نہکنک ہر اوتارا، ہر پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو اُجیارا، لوک مات کرے رُشنائیا۔ ایکنکارا عقل کل دھارا، اپنی کل ورتائیا۔ سوہنگ شبد بول جیکارا، برہم پاربرہم ملائیا۔ تیرتھ تٹ نہ کھئے کنارہ، اٹھسٹھ نہ کھئے وکھائیا۔ نہ کھئے مندر مسجد دسے گُردر دوارا، گُر چرن اک وڈیائیا۔ نہ کوئی کھڑگ کھنڈا چنڈ پرچنڈا دسے تیز کٹارا، نام کھنڈا اک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گُرمکھ ساچے لے اٹھائیا۔ گُرسکھ آپ اٹھاؤن آیا، پوہ چھبی رُت سہائیندا۔ ویہ سو سولان بکرمی نال رلایا، گُر گویند میل ملائیندا۔ نانک نام اک وکھایا، ایکا شبد بندھائیندا۔ سیتا رام لے پرنا یا، آپ اپنے لڑ لگائیندا۔ رادھا کرشنا رنگ رنگایا، رنگ چلو لا اک چڑھائیندا۔ ساچے مندر ڈیرہ لایا، وید ویاسا ویکھ وکھائیندا۔ پُوت سپوتا براہمن گوڑا ہر جو ہر ہر بن کے آیا، ہر ساچا رنگ وٹائیندا۔ تخت نواسی شاہو شاہاشی پُرکھ ابناشی اپنے آسو چڑھ کے آیا، سولان کلیاں آسن پائیندا۔ برہما وشن شیو راہ وچوں پھڑ کے آیا، آپ اپنا حُکم سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ساچے ویکھنہارا، آد جُگادی اک

اوتاريا۔ لوک مات کھیل نیارا، کرتا پُرکھ آپ کرا رہیا۔ جوئی ریت بھیو نیارا، نرگن ساچی دھار بندھا رہیا۔ گھر گھر دیپک کر اُجیارا، جوت نرنجن ڈگمگا رہیا۔ ساچا ساقی کر پیارا، بھر پیالہ جام پیا رہیا۔ کھولے تاکی بند کواڑا، پنچم دھاڑا پرے ہٹا رہیا۔ کنچن گڑھ سہائے اک دوارا، قلعہ کوٹ اک وکھا رہیا۔ اندر وڑ ایکنکارا، آپ اپنا میل ملا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا دوس آپ سہا لیا۔ ساچا دوس سوہے پرہات، ہر زٹری زت سہائیا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، گرسکھ اپنے رنگ رنگائیا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت نہ کوئی ذات نہ کوئی پات، کملاپات اک اکھوائیا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھ، نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی سروور مارے ٹھاٹھ، چرن دھوڑ مستک ٹکا ایکا لائیا۔ نہ کوئی اگنی جلے کاٹھ، نہ کوئی گرمکھ وکے ہاٹو ہاٹ، خاکی خاک نہ کوئی دباٹیا۔ نہ کوئی دیوی پوجا جوت للاٹ، اشٹبھج نہ رکھے ساتھ۔ نہ کوئی میلا تریلوکی ناتھ، اک اکلا کھیل کھلاٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے اٹھائیا۔ اٹھ جاگ گرمکھ ستیا، ہر ستگر آپ جگائیندا۔ پرگٹ ہویا پارپرہم انباشی اچتیا، آپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ کلجگ اتم آئی زتیا، ساچا پھل نہ کھئے مہکائیندا۔ پنج تت خالی دسے بتیا، ہر کا نام نہ کھئے دھرائیندا۔ پنجان چوراں دھن مال تیرا لٹیا، آگے ہو نہ کھئے چھڈائیندا۔ لکھ چوراسی بوٹا جانا پٹیا، پھر کھئے نہ مات لگائیندا۔ ستجگ ساچا چند ایکا پھٹیا، ستگر ساچی جوت جگائیندا۔ گرمکھاں دیوے ایکا امرت آم نام ساچا گھٹیا، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ستجگ وچھوڑا دیوے کٹ، جو ہر ہر گئے دھیائیا۔ تریتا پھنئے ایکا پٹ، ساچا بستر ہتھ اٹھائیا۔ دواپر ویکھ نیڑے واٹ، آپ اپنا پنڈھ مکائیا۔ کلجگ پورا کرے گھاٹ، گرمکھ ساچے آپ اٹھائیا۔ نرگن جوت جگائے للاٹ، مستک ریکھا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، چھبی پوہ ہر سنگت کرے جگت نرموہ، نرگن اپنا میل ملاٹیا۔ جگت نانا دیوے توڑ، ہر سنگت ہر سمجھائیندا۔ چرن پریتی لوے جوڑ، آپ اپنے چرن لگائیندا۔ شبد چڑھائے ساچے گھوڑ، ساچا گھوڑا اک وکھائیندا۔ جگاں جگاں دی پیاس بھجھائے لگی اوڑ، امرت میگھ آپ برسائیندا۔ مٹکھ در تون دیوے ہوڑ، سسے اُپر ہوڑا اک وکھائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے پھل مٹھا کوڑ، کوڑا ریٹھا آپ بھٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہر سنگت سدا سہائیندا۔ ہر سنگت اُپایا ساچا پھل، پھل پھلواری مات لگائیا۔ وشنو بنسی بنائی اپنی گل، اپنے بنس دئے

وڈیائیا۔ سِری بھگوان پاوے مُل، کلی کلی ویکھ وکھائیا۔ کلجگ بوٹا رہیا پُهل، آپ اپنی سیو کھائیا۔ اتم تولے ساچے تول، نام ترازو ہتھ اُٹھائیا۔ سچکھنڈ نواسی بیٹھ اڈول، گرمکھ اڈل رکھائیا۔ سدا سہیلا وسے کول، آپ اپنا درس دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت ست سمجھائیا۔ ہر سنگت دوس سہاونا، پاربرہم سرناہا۔ سوہنگ شبد ایکا گونا، جنم مرن رہے نہ رایا۔ پُرکھ ابناشی پکڑے دامنا، دو جہان ہوتے سہایا۔ جگت اندھیری میٹے شامنا، ساچا چند اک چڑھایا۔ نگر کھیڑا ویکھ گرامنا، کایا بنک سہایا۔ بل دھارے جوں بل باونا، ول چھل اپنا ویس وٹایا۔ گرھ لنکا توڑے جوں راما راونا، کلجگ گرھ رہن نہ پایا۔ کاپنا کنسا آپے گھاونا، آپ اپنا بل وکھایا۔ نانک گوہند میل ملاونا، کایا چولی رنگ چڑھایا۔ ڈھردرگاہی ساچا ضامنا، ایکنکارا اک اکھویا۔ آپے ہوتے پنت پاونا، پنت پاپی لئے تریا۔ شبد نیرالا مارے باننا، برہو روگ دئے گویا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنکا ناؤں رکھایا۔ نہکلنک جامہ پا، ہر ساچی جوت جگائیا۔ سرشٹ سبائی رہیا سمجھا، کلجگ پردہ آپے لاپیا۔ سمت ستاراں ویکھے راہ، چاروں کُنٹ نین اُٹھائیا۔ شاہ سلطاناں ملے نہ کوئی تھان، محل اٹل نہ کھئے سہائیا۔ کرے پیار نہ پتر مان، دھیان بھینان سرب تجائیا۔ دہ دشا اڈنے جھوٹھے کان، ہنس ڈار نہ کھئے وکھائیا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی چار ورن کھتری براہمن شوڈر ویش رہیا سمجھا، نہکلنکا اک اکھوئیا۔ پُرکھ اکال دیا کما، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ برہمے لیکھا دئے مُکا، ویلا اتم آئیا۔ شنکر تختوں دیوے لاہ، آپ اپنے وچ ٹکائیا۔ سُرپت راجا اند دئے اُٹھا، کروڑ تینیس نہ کھئے سہائیا۔ لوک مات پھیرا پا، نو کھنڈ کرے رُشنائیا۔ راجا رانا دئے ہلا، سپس تاج نہ کھئے ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، شبد نگارہ اک وجا، آپ اپنا حُکم سُنائیا۔ ساچا حُکم دھر فرمانا، ہر رانا آپ سُنائیندا۔ کلجگ اتم متنا پئے بھانا، گر گوہند لیکھ لکھائیندا۔ چار کُنٹ نہ دسنا کوئی نشانہ، سچ نشانہ نہ کھئے جھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، شبد کھنڈا وچ برہمنڈاں ورہنڈا اک چمکائیندا۔ شبد کھنڈا تکھی دھار، گرمکھاں ہتھ پھڑایا۔ پائے ونڈ سرب سنسار، نو نو ویکھ وکھایا۔ اپنے رنگ زوے کرتار، رنگ رنگیلا دس نہ آیا۔ چھیل چھیل بن سیکدار، سچ قبیلہ گرسکھ لئے بنایا۔ رنگ چڑھائے اپنا پیلا، پرا پستی ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے دیا کایا۔ دیا ندھ گہر گن ساگر، ہر ستگر ہر اکھوئیندا۔

گُرمکھاں نرمل کرم کرے اُجاگر، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ ساچے نام کرے سؤداگر، ونج ونجارا اک کرائیندا۔ بھاگ لگائے کایا گاگر، پنج ت
 ماٹی جوت جگائیندا۔ ایکا نام رتی رتناگر، گھر ساچے ہٹ وکائیندا۔ ایتھے اوتھے دیوے آدر، جس جن اپنے چرن لگائیندا۔ آپے ہونے کریم قادر،
 کرنی کرتا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ساچا دوس آپ سہائیندا۔ ساچا دوس ہر
 سہنجنا، گھر ساچے وجی ودھائیا۔ پایا پُرکھ اک نرنجنا، گھر ملیا ساچا ماہیا۔ داتا دانی درد دکھ بھہ بہنجنا، بھو ساگر پار کرائیا۔ نیتز پائے نام
 انجنا، اکیان اندھیر مٹائیا۔ ڈھردرگاہی ساچا سجن، ایکنکارا اک اکھوائیا۔ ویلے اتم رکھے لجنا، کلجگ کوکے دئے دُباٹیا۔ تخت تاج شاہ سلطان
 تجنا، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ جو گھڑیا سو بھجنا، بھننہار ہتھ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور،
 گُرمکھ اپنے لڑ بندھائیا۔ گُرمکھ تیرا پورب جنم، ہر ستگر ویکھ وکھائیندا۔ گُرمکھ تیرا ساچا کرم، نہکرمی کرم جنائیندا۔ گُرمکھ تیرا ساچا
 دھرم، ورن گوت نہ کھئے اُچائیندا۔ گُرمکھ تیرا ہرن پھرن، نیتز نین آپ کھلائیندا۔ گُرمکھ نانا توڑے مرن ڈرن، نرہے اپنا میل ملائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، پرگٹ ہو نر اوتار، نہکلنک اپنا ڈنک وجائیندا۔ وجیا ڈنک لوک
 مات، سمت سولاں ویکھ وکھائیا۔ برہما وشن شو رہے جھاک، در آئے سپس جھکائیا۔ دھن وڈیائی ہر ہر سنگت جس جن جُڑیا چرن
 نات، نہ کوئی توڑے توڑ ٹُڑائیا۔ پُرکھ اگمڑا ملیا اک بدھات، بدھنا نین نہ سکے اٹھائیا۔ لکھ چوراسی چُکی واٹ، مات گرہ نہ پھیرا پائیا۔
 گُرمکھ نہ وکے کیسے ہاٹ، جو جن در دوارے درشن پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھپی پوہ دوس سُبھاگا گُرمکھاں اندر
 رکھائے اپنا واجا، انحد اپنی ستار ہلاٹیا۔ گُرمکھ تیری سچ ستار، ہر کایا گھر ٹکائیندا۔ کلی مروڑے آپ نرنکار، دس کیسے نہ آئیندا۔ ساچی
 سُر وجائے تال، تال تلواڑا آپ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں بہال، آپ اپنا میل ملائیندا۔ ایکا رنگ رنگائے شاہ کنگال، اوچ نیچ نہ کھئے
 وکھائیندا۔ دوس زین کرے پرتپال، آپ اپنی سیو کھائیندا۔ لیکھا جانے سر سے گھالی گھال، گڑھی چمکور آپ سہائیندا۔ اتم پھل لگا ڈال، پت
 ڈالی آپ مہکائیندا۔ گوبند چلی اوڑی چال، سمبل نگری ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ویکھ
 وکھائیندا۔ ہر سنگت تیرا ساچا میت، ایکا ایک اکھوایا۔ سوہنگ گاؤنا سہاگی گیت، گھر ساچے میل ملایا۔ آد جگادی وسے چیت، چت

وت ٹھگوری کھئے نہ پایا۔ ستجگ چلائے ساچی ریت، ساچا مارگ ایکا لایا۔ ایکا رنگ رنگائے ہست کیت، کیتاں کیت آپ اکھوایا۔ دھام وکھائے
 اک انڈیٹھ، وید پُراں رہے جس گایا۔ سر سہائے بیتہر پیت، نام مُکٹ اک بٹھایا۔ لکھ چوراسی پرکھے نیت، نیت نوت ویس وٹایا۔ ہر
 سنگت کرے ٹھنڈی سیت، اپنا امرت میگھ برسایا۔ چرن پریتی ساچی ریت، ستگر پورا سچ سمجھایا۔ ستجگ ساچے کوئی نہ وسنا دیہرا
 مسیت، شودوالا مٹھ نہ کھئے بنایا۔ ستجگ سوہیا دھر درگاہ، ہر ساچا چرن بہائیا۔ کلجگ اتم نہکنکا پھیرا پا، کلجگ کریا ویکھ وکھائیا۔
 دو جہاناں سچ سنیہڑا رہیا سنا، شبدی شبد شبد چلائیا۔ ستجگ ساچے لئے اٹھا، آپ اپنی دیا کھائیا۔ کلجگ کوڑے رہیا سمجھا، تیرا اتم
 ویلا آئیا۔ دوہاں وچولا بے پرواہ، اپنی کل ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی لکھ جگائیا۔ ستجگ اٹھائے نگا
 بالا، سو پُرکھ نرنجن دیا کھائیندا۔ کلجگ اتم ویکھے مُکھ کالا، جوٹھا جھوٹھا ٹگا اک وکھائیندا۔ ستجگ وسے سچ دھرمسالہ، ور گھر ساچا
 اک سہائیندا۔ کلجگ کوڑا ہویا بے حالا، لوک مات گر لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دوہاں وچولا کھیل کھلائیندا۔
 ستجگ ساچے لے انگڑائی، ہر ساچا سچ سمجھائیا۔ کلجگ اٹھ ہوئے جدائی، تیرا اتم آنت وکھائیا۔ سگلا سنگ نہ کھئے نبھائی، چار یاری مُکھ
 بھوایا۔ سمت سولاں رت سہائی، چھبی پوہ دئے وڈیائیا۔ ستجگ تیری کر گڑمائی، دھرت مات دی گود بہائیا۔ آپے دھی آپ جوائی،
 سوہرے پیٹیا آپ بن جائیا۔ آپے نار بہتار رہیا ہنڈھائی، پوت سپوتا آپے جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستجگ ساچے
 دیوے ور، سمت سولاں ایکا ایک رت سہائیا۔ ستجگ ساچا مات دھر، گرمکھاں جوڑ جڑائیندا۔ کلجگ کوڑے چکے ڈر، بھے بھیانک نہ کھئے
 جنائیندا۔ ایکا روپ نظری آئے ہری ہر، ہر ہر اپنا میل ملائیندا۔ ایکا چرن دھوڑ نہائے ساچے سر، ڈرمت میل دھواییندا۔ ایکا ورنی رہیا
 ور، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ساچے ویکھن آیا، عقل کل
 ورتائیا۔ نرگن سرگن بن کے آیا، سرگن نرگن وچ سمائیا۔ اپنا تانا تن کے آیا، ترے گن مایا پائی پھابیا۔ ساچا رانا بن کے آیا، کلجگ میٹے
 جھوٹھی شاہیا۔ سٹ دُلارا جن کے آیا، آپے پتا آپے مائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر شبد دئے وڈیائیا۔ مات پت
 ہر سٹ دُلارا، شبدی شبد اُچایا۔ محل اٹل اُچ منارا، تھر گھر ساچا اک وسایا۔ سچکھنڈ نواسی سچ سیکدارا، گھر ساچے سوہیا پایا۔

کلجگ اتم کھیل نیارا، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ لوک مات لے اوتارا، نہکلنکا ناؤں دھرایا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، دوویں اپنے ہتھ اٹھایا۔
 گرمکھاں کرے پار کنارہ، ادھ وچکار نہ کھئے ڈبایا۔ مٹمکھاں مارے اپنی ہتھیں مارا، نہ سکے کوئی بچایا۔ دوویں رکھیاں تکھیاں دھارا، اک اک
 نال دئے ٹکرایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپارا، بھویو کسے نہ پایا۔ گر گوبند بنیا مات لیکھارا، لیکھیا لیکھ نہ کھئے مٹایا۔ میری پیر شاہ سوارا، شہنشاہ
 اپنا ناؤں دھرایا۔ نہکلنک لے اوتارا، راج راجاناں دئے ہلایا۔ اپنا کھیل کر نیارا، اپنی کل آپ دھرایا۔ اپنی بنھ آپے دھارا، ساچی بنت بنایا۔
 ہر سنگت وچ سوہے ساچا لاڑا، ساچے جانجی نال رکھایا۔ اللہ رانی لُٹے دین دباڑا، سورج چن نہ کھئے چڑھایا۔ گرسکھاں چار چھیرے کرے
 اپنی واڑا، پھریدار آپ اکھوایا۔ کوئی نیڑ نہ آوے ٹھگ چور یارا، کلجگ دھاڑا دئے کھپایا۔ ہر سنگت بولے ایکو نعرہ، سوہنگ مہاراج شیر
 سنگھ پرگٹ ہو ہو آیا۔ پرگٹ ہویا ہر گوبند، لوک مات وچی ودھائیا۔ ہر سنگت تیری میٹے چند، گھر گھر درس دکھائیا۔ پنج پیارے
 بنائے اپنی بند، آپ اپنی رت سہائیا۔ ستگر پورا گتی گہند، گہر گمبھیر وڈ وڈیائیا۔ کلجگ جیو لگائے اپنی بند، گرمکھ اپنے گلے لگائیا۔
 چھبی پوہ سمت سولان جنم جنم دی میٹن آیا چند، ستجگ تربتا دواپر کلجگ میل ملائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر،
 کھنڈے اُپر کھنڈا دھار، نو کھنڈ پرتھی مارے مار، شاہ سلطان ہونے خوار، بچیا کوئی رہن نہ پائیا۔ راج راجانا دئے ہلارا، دوویں دھارا مکھ
 پھرائیا۔ آپے اندر آپے باہرا، گپت ظاہرا دس نہ آئیا۔ آپے اناالحق لائے نعرہ، حق حقیقت ویکھ وکھائیا۔ آپے پرگٹ ہونے بے عیب پروردگارا،
 نورو نور جلوہ نور لابیا۔ آپے بولے فتح جیکارا، ایکا ڈنکا نام وجائیا۔ چار ورن چار گنٹ چار مکھ چار وید برہما کرے خوارا، دھیرج دھیر
 نہ کھئے دھرائیا۔ ہر سنگت تیرا سچ پیارا، لوک مات دئے وکھائیا۔ تیرا مندر بنایا اک منارا، نو در کھول کھلائیا۔ ساچی کُلی سرجنہارا، ساچا
 رنگ چڑھائیا۔ ساڈھے تین ہتھ تیرا پار کنارہ، سنگھ منجیتا دئے کرائیا۔ سنگھ جگدیشا بول جیکارا، ہر سنگت رہیا سمجھائیا۔ مگرے آؤنا
 وارو وارا، راہ وچ نہ کھئے اٹکائیا۔ برہما وشن شو نیوں نیوں کرن نمسکارا، گرسکھ تیرا راہ تکائیا۔ سچکھنڈ نواسی آگے کھڑا جودھا سورپیر بلی
 بلکارا، چترہج اپنیاں بھجان رہیا اٹھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہر سنگت
 لائی پھل پھلواری ویکھے تھاؤں تھائیا۔ کرے کھیل ہر سمرتھ، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ کھنڈے اُپر کھنڈا رکھ، چند پرچنڈ چمکائیندا۔ گرمکھ

گرسکھ لکھ چوراسی وچوں کرے وکھ، اپنی ونڈ ہر آپ ونڈائیندا۔ سوہنگ شبد ایک دس، ہنگ برہم میل ملائیندا۔ سادھا سنتا
 بھانڈے کیتے سکھ، ہر کا روپ دس کیسے نہ آئیندا۔ اج ککھوں ہونے لکھ، شاہ کروڑی خاک رلائیندا۔ گرسکھاں درس دکھائے ہو پرتکھ، آپ
 اپنا روپ وٹائیندا۔ چاروں کٹ کلجگ تپیا مٹھ، ترے گن مایا لنبو لائیندا۔ اتر پورب پچھم دکھن آپے کرے اکٹھ، اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ جھوٹھا
 برج ربیا ڈھٹھ، ساچا بھار نہ کھئے ونڈائیندا۔ پہلی چیتر سیس اُپر تاج رکھ، شاہ سلطان آپ اکھوائیندا۔ ہر سنگت تیرا کرے پکھ، دوسر
 ہتھ کیسے نہ آئیندا۔ گرسکھ تیرا کھنڈا اپنے سیس رکھ، جگدیش اپنی بھیٹا تیرے آگے چڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 ستجگ ساچا راہ دکھائیندا۔ ایک کھنڈا سر جگدیش، ہر اپنے آپ ٹکائیا۔ دو جی سرشٹی جائے پیس، کلجگ چکی آپ چلائیا۔ کیسے دے
 چھتر جھلے نہ سیس، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیا۔ نہ کوئی پڑھے جگ حدیث، نعرہ نام نہ کھئے لگائیا۔ شاہ سلطاناں خالی کھیس، گھر گھر منگن
 بھچھیا کھئے نہ پائیا۔ پرگٹ ہویا بیس اکیس، بیس بیسا وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، نو کھنڈ
 پرتھمی دیوے آپ سزائیا۔ چند پرچنڈ رکھ ہتھ کرتار، کرنی کرتا کرت کھائیندا۔ سرشٹ سبائی آر پار، سیس دھڑ آپ کھائیندا۔ ناری نر ہونے
 خوار، گر پیر اوتار نہ کھئے پچائیندا۔ چاروں کٹ دھواں دھار، سورج چن مکھ شرمائیندا۔ اللہ رانی کرے پکار، سر ہتھ نہ کھئے ٹکائیندا۔ نانا
 تٹا اک پروردگار، سانجھا یار دس نہ آئیندا۔ ہر سنگت تیرا بن سیوادار، ساچی سیوا آپ کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ ورتے کلجگ کل، ہر ساچا آپ ورتائیا۔ سرشٹ سبائی بھلائے کر کر
 ول چھل، ہرجن ساچے لئے اٹھائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل، لوک مات جوت کرے رُشنائیا۔ ساچا دیپک گیا بل، سمبل نگری رُت سہائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے لئے ترائیا۔ ہرجن ساچا پیکھیا، پرم پُرکھ کرتار۔ لیکھا چکائے دھاری کیسیا، منڈ
 منڈائے لئے اُبھار۔ روپ وٹائے دس دسمیسیا، نرگن جوت کر اُجیار۔ سیوا لائے برہما وشن مہیشیا، ترے گن مایا کر خوار۔ آپے کرے اولڑا
 ویسیا، نہکلنکا لے اوتار۔ آپے سستا باسک شیشیا، آپ اپنی سیج سوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نو سو چرانوے
 چوکڑی جگ تیرا قرضہ دئے اُتار۔ نو سو چرانوے چوکڑی ویلا اتم آیا، ہر ساچا ویکھ دکھائیندا۔ سرشٹ سبائی آپ اُچائے آپے دائی آپے دایا،

آپ اپنی بنت بنائیندا۔ پنج تہ منارا آپ رکھایا، آپے سیو کھائیندا۔ وشنوں دیوے رزق سبایا، سُریت ساچی سار در گھر ساچے آپے پائیندا۔ چوٹھے جگ کھیل کھلایا، چوٹھی کوٹ ویکھ وکھائیندا۔ چوٹھا پوڑا آپ رکھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، در گھر ساچا اک سہائیندا۔ در گھر ساچا ہر سہاونا، ہر ساچے وڈ وڈیائیا۔ کلجگ ویلا آنت کراونا، لوک مات رہن نہ پائیا۔ ستجگ ساچا مارگ لاؤنا، ساچی سیکھیا اک سمجھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی شہنشاہ اک اکھواونا، دوسر ہور نہ بنت بنائیا۔ لکھ چوراسی ایک شبد پڑھاونا، ستجگ ساچا سچ سمجھائیا۔ رام کرشن نانک گوبند عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد ایکا رنگ رنگاونا، آپ اپنے وچ ٹکائیا۔ دہ دشا ایکا روپ نظری آونا، نورو نور سوائیا۔ سوہنگ گیت سہاگی سرشٹ سبائی گاونا، لوک مات وچے ودھائیا۔ پُرکھ اکال اک مناونا، پُریاں لوآں مات سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نر اوتاری کھیل اپاری، وڈ سنساری آپ کرائیا۔ وڈ سنسارا ہر سیکدارا، ساچا شاہ سلطانیا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، نرگن دھارا دو جہانیا۔ گُرمکھاں دیوے اک ادھارا، نام ساچا تن ترانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چہبی پوہ وسے گھر گھر، مندر کر پروانیا۔ گُرسکھ تیرا کایا مندر، ہر ستگر دے سہائیا۔ آپے ویکھے تیرا اندر، تیرا تیرے وچ سمائیا۔ آپے توڑے لگا جندر، بجر کپائی رہن نہ پائیا۔ آپے کرے پرکاش ڈونگی گندر، جوتی نور نور رُشنائیا۔ کیسے ہتھ نہ آیا گورکھ مچندر، اچے ٹلے بیٹھے دھونیاں تائیا۔ چاروں کُنٹ بھوندے بندر، من مت ہوئی ہلکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ ساچے لیکھ لکھائیا۔ گُرمکھ ساچن ساچا لیکھا، ہر ساچا آپ لکھائیندا۔ کلجگ اتم دھریا ویسا، ویس اولڑا آپ کرائیندا۔ میل ملوا دس دسمیسا، در گھر ساچا اک سہائیندا۔ کلجگ اتم چلے کیسے دی کوئی نہ پیشہ، ہر بھانے آپ سہائیندا۔ شاہو بھوپ وڈ نر نریشا، نر نرائن اپنا ناؤں اُچائیندا۔ آپے ہوتے رکھی کیشا، گورردھن اپنے ہتھ اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا بھيو کھلائیندا۔ نرگن بھيو جانا کھل، ہر ساچا آپ کھلائیا۔ ہر سنگت اُچائی ساچی گل، کلونتا وڈ وڈیائیا۔ کرتا قیمت پائے مل، لکھ کروڑی نہ کھچکائیا۔ در گھر ساچے اُچیا ساچا پھل، پھل پھلوڑی آپ مہکائیا۔ آد جگاد سدا اُہل، بہرم بھلیکھ وچ نہ آئیا۔ ہر سنگت سوہنگ شبد رسنا گاؤندے سوہندے بل، پون سواس نال رلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

چاروں کُنٹ کھچ لکار، گُرمکھ اپنے اندر لیوے واڑ، قدم باہر نہ کھئے ٹکائیا۔ شبد سرُوبی کھچ لکیر، ہر سچ نشان لگائیندا۔ کیسے ہتھ نہ آئے پیر فقیر، گیانی دھیانی نہ ویکھ وکھائیندا۔ پنڈت پاندھ جگت رہے گھت وپیر، کلجگ پندھ نہ کھئے مکائیندا۔ پرگٹ ہویا گئی گپیر، گہر گمبھیر ساگر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوب ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، شبد سرُوبی سچ بیانا گُرمکھاں وکھائے اک ٹکانا، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ درگاہ ساچی دھام اولّا، ہر ستگر آپ سہایا۔ پُرکھ ابناشی اک اکلا، بیٹھا آسن لایا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، جل تھل مہیئل پھیرا پایا۔ شبدي جوتی آپے رلا، پون پونی ڈیرہ لایا۔ سچ سنہیڑا ایکا گھلا، دُھر فرمان نہ کیسے جنایا۔ جن بھگتاں پھڑائے جگ اپنا پلا، کلجگ اتم ویکھ وکھایا۔ چاروں کُنٹ بولنہارا ہلا، اپنے ہتھ کھنڈا چمکایا۔ جوتی جوت سرُوب ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، پُرکھ ابناشی آپ اکھوایا۔ پُرکھ ابناشی ہر بے آنت، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ گا گا تھکے سادھ سنت، گر پیر اوتار راہ تکائیندا۔ لکھ چوراسی مایا پائے بے آنت، جگ جگ اپنا پردہ آپ رکھائیندا۔ آد جگادی مہا آگت، الکھ نرنجن کھئے نہ گائیندا۔ آپ بنائی اپنی بنت، آپے گھڑے آپے بہن وکھائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت، نو کھنڈ پرتھی پھول پھلائیندا۔ گُرمکھ ناری ملیا ہر ہر ساچا کنت، جگت دُباگن نار سرب کُرائیندا۔ رسنا جہوا منیا منت، سوہنگ شبد اک پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُوب ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ آگتا نہ مرے نہ کدے جمّا، مات گود نہ کھئے سہائیندا۔ نہ کوئی مات پت کرے پیار، بہین بھائی نہ کھئے اکھوایا۔ دھیان پتر نہ سُت دُلاں، جگت کنت نہ کھئے وکھائیا۔ کام کرودھ لوہہ موہ نہ کوئی ہنکار، مایا ممتا نہ انگ لگائیا۔ جوٹھ جھوٹھ نہ کھئے ونجار، آسا ترسنا نہ سنگ رکھائیا۔ اک اکلا ایکنکار، جگ جگ اپنی کرنی آپ کرائیا۔ ستجگ تریتا دواپر لے اوتار، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ کلجگ کورے کرے خوار، نرگن جوت کر رُشنائیا۔ گُرمکھ ساچے لے اُبھار، اندر وڑ وڑ دے مت آپ سمجھائیا۔ اک وکھائے پار کِنار، ساچے بیڑے آپ چڑھائیا۔ چھو لائے سیوادار، آپ اپنی سیو کھائیا۔ جوتی جوت سرُوب ہر، نرگن جوتی جوت اُجالا، دینا بندھپ گر گویالا، گُرمکھاں کرے سدا پرتپالا، پرتپالک وڈ وڈیائیا۔ پرتپالے ہر مہربان، جگ جگ دیا کھائیندا۔ جن بھگتاں دیوے بھگتی دان، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ آتم آنتر اک گیان، برہم گیان آپ سمجھائیندا۔ ایکا رسنا پین کھان، ایکا تریپت وکھائیندا۔ ایکا ناد دُھن دُھنکان، ایکا منگل آپ سُنائیندا۔ ایکا گھر سچا مکان، سچکھنڈ دوارا

آپ اُپائیندا۔ ایک دھرم سچا نشان، در گھر ساچے آپ جھلائیندا۔ لال رنگ نہ سکے کوئی پچھان، لال اپنا رنگ رنگائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو پردھان، کنچن رُوپ وٹائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن اپنی آن، اپنی آن آپ دکھائیندا۔ سوہی دھار ایکنکار، نرگن اپنی آپ چلائیا۔ چٹا رنگ سورا سربنگ، گھر ساچے ویکھ دکھائیا۔ پیلا ویس در درویش، گر گوبند دئے گواہیا۔ نیلی دھار کرے آدیس، رُو سس سورج چن منڈل منڈپ ستار، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ کالا سوہا عیسیٰ موسیٰ، ہر ساچا تن پہنائیا۔ کلجگ ویکھے جگت حدیثا، کوڑی کریا کوڑ پڑھائیا۔ لیکھا جانے چینا رُوہا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنی جانے آپے وتھ، نہ ہتھ کیسے پھڑائیندا۔ ہر سنگت ساچا کر اکٹھ، گرمت اک رکھائیندا۔ چار ورن نہ کوئی وٹ، دئی دویتی پردہ لائیندا۔ گرچرن دوارا ساچا ہٹ، ہندو مسلم سکھ عیسائی ایک دھام بہائیندا۔ امرت آتم لینا چٹ، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ جوت جگائے لٹ لٹ، دیپک دیپک سنگ رلائیندا۔ بہاگ لگائے کایا مٹ، ہر جو ہر مندر ویکھ دکھائیندا۔ سیوا کرے تھ تھ، گرمکھ سوئے آپ اٹھائیندا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، آپ اپنا مکھ چھپائیندا۔ اک جنائے پوجا پاٹھ، گر منتر اک سنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہککنک نرائن نر، ستجگ تیری ساچی دھار، پرگٹ کرے وچ سنسار، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ ہر ہر لاؤنا، کلجگ کریا دئے مٹائیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں راؤ رنکاں ایک دھام بہاؤنا، اوچ نیچ نہ کوئی دکھائیا۔ سرشٹ سبائی سوہنگ اکھڑ جاپ جپاؤنا، بیس بیسا راہ تکائیا۔ سیس تاج جگدیش ٹکاؤنا، پنچم مکھ مکھ رکھائیا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان اُپر لیکھ لکھاؤنا، آپ اپنی دیا کھائیا۔ ست رنگ نشانہ آپ چڑھاؤنا، دلی دوارے پھیرا پائیا۔ پندراں کتک دوس سہاؤنا، بیس اکیسا کھیل کھلاؤنا۔ لکھیا لیکھ نہ کیسے مٹاؤنا، میٹنہار نہ کھئے اکھوائیا۔ چٹے اُپر کالی دھار رکھاؤنا، نقطہ این نہ کوئی جنائیا۔ الف الفی ایک پاؤنا، ایک ایک مکھ صلاحیا۔ اوڑا ائنکار ناؤں دھراؤنا، ترے لوک اپنے وچ بند کرائیا۔ ایڑا اکھ اک کھلاؤنا، نرگن سرگن ویکھ دکھائیا۔ ایڑی ایشٹ سرب بناؤنا، ایش جیو وڈ وڈیائیا۔ سسا قلعہ آپ سہاؤنا، چارے گنٹ بند کرائیا۔ اُپر ہوڑا اک ٹکاؤنا، نرگن سرگن میل ملائیا۔ ہاہا ہر کا رُوپ وٹاؤنا، اُپر ٹپئی دئے سہائیا۔ برہم برہم برہہ ویکھ دکھاؤنا، لکھ چوراسی بھول پھلاؤنا۔ کرے کرائے جو ہر بہاؤنا، ہر بہانا وڈ وڈیائیا۔ ہر سنگت دے بانہ سربانے سونا، ویلے آنت

سَتگر پورا گھر گھر دئے اُٹھایا۔ اُٹھدیاں جاگدیاں چرن دھیان رکھاؤنا، چرن کول پردے وچ ٹکایا۔ سَتگر پورا نظری آؤنا، سوچھ سرُپ
 روپ وٹایا۔ بال انجانے پھڑ پھڑ گلے لگاؤنا، جوں ماواں پُترن لاڈ لڈائیا۔ کاگوں ہنس بناؤنا، سوہنگ ہنسا چوگ چُکایا۔ جنم جنم دا
 روگ مٹاؤنا، لکھ چوراسی کٹے پھاسیا۔ گُرسکھ ہرکھ سوگ وچ کدے نہ آؤنا، پرہہ ملیا بے پرواسیا۔ در گھر ساچے ہر ساچا ایکا پاؤنا، دوجا
 راہ نہ کھئے تکایا۔ کلجگ اتم دسے ڈراؤنا، شاہ سلطان رہے کُراٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکُنک نرائن نر، جوتی
 جامہ بھیکھ وٹایا۔ جوتی جامہ ہر ہر دھر، الکھ نرنجن الکھ جگایا۔ گوہند کایا اندر وڑ، محل اٹل سہایا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، پنج
 تت نظر نہ آیا۔ کوئی نہ سکے ہتھیں پھڑ، لبہ لبہ تھکی سرب لوکایا۔ ہر سنگت اُپر کِریا کر، ہر اپنا میل ملاٹیا۔ شیر سنگھ کلجگ اگنی
 گیا سڑ، گُرمکھاں اگنی رہیا بُجھایا۔ جگت ودیا نہ گیا پڑھ، پنڈت پاندھے نہ کری پڑھایا۔ اپنا نش اکھڑ وکھڑ آپ بندھایا اپنے لڑ، لوک
 مات آیا چائیں چائیا۔ گُرسکھاں لگائی ڈُونگھی جڑ، نہ سکے کوئی اکھڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکُنک نرائن نر،
 شبد کھنڈا تیز کٹار، گُرسکھ تیرا سچ پیار، اپنے اُتوں دیوے وار، ساچی سیکھیا سیکھ سمجھایا۔ سَتجگ تیری ساچی سیکھی، چار ورن
 سمجھائیندا۔ آپے رکھے دھاروں تیکھی، ورن گوت میٹ مٹائیندا۔ آپے ویکھے والوں نکھی، دس کیسے نہ آئیندا۔ گوہند تیری ریکھ لیکھی، نہ کوئی
 میٹ مٹائیندا۔ کلجگ اتم بھگنے اپنی پیشی، در دوارے ہر بُلانیندا۔ نال رلایا دس دسمیشی، در درویش ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا حُکم سُنائیندا۔ کلجگ آیا چل دوار، نیتز نین نیر رہیا وٹایا۔ چھبی پوہ دھاہاں رہیا مار، پرہہ ساچا در
 ڈرکایا۔ نو دوارے کرن نہ دئے پار، گُرسکھاں ہتھ کھنڈا چمکایا۔ آپے اُٹھ کے گیا باہر، کلجگ کوڑا ویکھ وکھایا۔ ہر سنگت تیرا کرن نہ دتا
 دیدار، تیرے درس کوٹن کوٹ پاپی لئے ترائیا۔ آپے ہویا خبردار، گُرمکھ ساچے لئے جگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 کلجگ کوڑے رہیا سمجھایا۔ کلجگ سُن کر دھیان، ہر ساچا آپ سمجھائیندا۔ گُرمکھ ساچے ویکھ پچھان، پرہہ ساچا مستک ٹکا لائیندا۔
 ایکا بخشے چرن دھیان، دوجا در نہ کھئے وکھائیندا۔ تیری منے نہ کوئی آن، سَتگر پورا سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی تیری دکان،
 گُرسکھ ونج نہ کھئے کرائیندا۔ چھبی پوہ ہر سنگت چرن دھوڑ کرایا اشنان، جنم جنم دی میل گوائیندا۔ گُرسکھاں ہتھ پھڑا تیز کِریاں، کلجگ

کوڑا بابر کڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرسکھاں اندر بیٹھا وڑ، دس کیسے نہ آئیندا۔ کلجگ کوڑا نین اگھاڑ، اپنا راہ
 تکائیندا۔ پُرکھ ابناشی کِریا دھار، ساچا در نہ کھنڈے دسائیندا۔ اتم ناتا تئنا سرب سنسار، سگلا سنگ نہ کھنڈے وکھائیندا۔ کواری کتیا لاڑی مؤت
 ہوئی مُتیار، گھر گھر اپنا آپ وکھائیندا۔ ور منگے کنت بہتار، ساچا ہانی نہ کھنڈے دسائیندا۔ لکھ چوراسی کرے وچار، جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، کلجگ ساچے ایہہ سمجھائیندا۔ کلجگ اٹھ اٹھ گھر جا، ہر ساچا سچ سمجھائیا۔ تیری پُتری دئے ویاہ،
 کواری کتیا رہن نہ پائیا۔ پہلی جیتر دوس سہا، سر اپنے مُکٹ رکھائیا۔ تیری مہندی تیرے رنگن تیرے ہتھیں دئے چڑھا، تیرا سگن منائیا۔
 تیری کتیا تیری ڈولی پا، تیرے کندھ چُکائیا۔ کرے کھیل بے پرواہ، بھیو ابھیدا بھیو چُھپائیا۔ لوک مات وچ دئے ٹکا، مُکھ گھنکٹ دئے اٹھائیا۔
 جودھے سُروریر بلوان نال رلا، نو کھنڈ پرتھی اکتھ کرائیا۔ کلجگ سویمبر دئے رچا، ساچے لاڑے آپ بہائیا۔ تیری سپتری اپنی آسا سچ ہار
 ہتھ اٹھا، لکھ چوراسی دیوے گل پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چھبی پوہ دتا ور، کلجگ منگن آیا گھر، سنگت
 اندر نہ سکیا وڑ، ستگر پورا آپ ڈرکائیا۔ ستگر پورے تکھا کھنڈا، گرمکھاں ہتھ پھڑایا۔ کلجگ تیریاں وڈھے گنڈھاں، اپنی ہتھیں ونڈ
 ونڈایا۔ میٹن آیا بھیکھ پکھنڈا، جوٹھ جھوٹھ رہے نہ رایا۔ گرمکھاں توڑن آیا وچا جندا، اپنی کنجی نام لگایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، ایکا شبد اک کٹار، ایکا روپ آپ نرنکار، دوجی قدرت کرے پیار،
 گرمکھ ساچے لے اُبھار، چھبی پوہ دوس وچار، پار کرائے نر نار، پردھ بال جو جن سرنائی آیا۔ ہر چرن سچّی سرنائی، ہر ہرجن میل
 ملائیندا۔ ہر چرن ملے وڈیائی، چرن چرنودک مُکھ چوائیندا۔ ہر چرن سچ گُرمائی، ہر ساچا سگن منائیندا۔ ہر چرن مٹے پیڑ پرائی، ہر
 اپنی دیا کمائیندا۔ ہر چرن مٹے جھوٹھی شابی، ساچا تلک للاٹ لگائیندا۔ ہر چرن ملے ٹھنڈی چھائیں، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ویلا وقت سہائیندا۔ ہر چرن ہر دوارا، ہر پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ ہر چرن بختے سچ پیارا،
 ساچی دھارا آپ بندھائیندا۔ ہر چرن ملے میت مُرارا، نرگن اپنا میل ملائیندا۔ ہر چرن کھیلے کھیل اگم اپارا، اگم اگم وپس وٹائیندا۔ ہر
 چرن بول اک جیکارا، ایکا اکھ نام صلاحیندا۔ ہر چرن ملے سچ بھنڈارا، ہر ساچا آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، گھر ساچا اک وکھائیندا۔ ہر چرن دوارا ساچا راج، ڈھردرگابی آپ وکھائیا۔ ہر چرن دوارا پورن کاج، گر ستگر پور کرائیا۔ ہر چرن دوارا دیس ماجھ، گرسکھ ساچے لئے ملائیا۔ ہر چرن دوارا سچ جہاز، ہر سنگت بیڑے آپ چڑھائیا۔ ہر چرن دوارا پورن ہوئے کاج، ہر کرتا آپ کرائیا۔ ہر چرن دوارا رکھ لاج، ویلے آنت ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے اٹھائیا۔ ہر چرن دوارا سچ محلہ، ہر پُرکھ نرنجن آپ وسائیندا۔ ہر چرن دوارا پار وکھائے جلاں تھلاں، ڈونگھی دھار نہ کھئے وبائیندا۔ ہر چرن دوارا سچ سنہڑا ایک گھلا، نام ندھانا آپ سنائیندا۔ ہر چرن دوارا جوت جگئے گھڑی گھڑی پل پلا، اپنی پلک آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا آپ اُچائیندا۔ ہر چرن دوارا سچ دروازہ، سو پُرکھ نرنجن آپ کھلائیا۔ ہر چرن دوارا غریب نوازا، غریب نہانے لئے ترائیا۔ ہر چرن دوارا اک وجائے انحد واجا، ڈھن اپنے ہتھ رکھائیا۔ ہر چرن دوارا گرمکھاں دیوے آسو تازا، نرگن سرگن شبد چڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا اک بُجھائیا۔ چرن دوارا سچکھنڈ، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ گرمکھ منگے ساچی منگ، پرہ پوری آس کرائیندا۔ لوآن پُریاں آیا لنگھ، لوک مات جوت جگائیندا۔ سدا سہیلا وسے سنگ، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ کرے کرائے اگمی کار اپنے لائے انگ، اپنا انگن آپ سہائیندا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگ، گرمکھ ساچے آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن دوارا ایکنکارا ایک گھر وکھائیندا۔ چرن دوارا ساچی راس، ہر ساچا سچ جنائیا۔ سچ وست ہر ساچے پاس، ہر سجن آپ ورتائیا۔ چرن دوارا راہ تگے پرتھی آکاش، نیر نین نین اٹھائیا۔ چرن دوارا گرمکھ ہردے واس، گھر وچ گھر وجے ودھائیا۔ چرن دوارا رسن سواس، پونی پون سائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن دوارا اک وکھائیا۔ چرن دوارا جس جن پیکھیا، مٹیا جگت سنتاپ۔ ستگر پورا لکھ لیکھیا، آپ بُجھائے اپنا آپ۔ درس دکھائے نر نریشیا، اکھر پڑھائے ایک جاپ۔ جوتی جامہ دھریا بھیکھیا، نہ کوئی مائی نہ کوئی باپ۔ مچھ داہڑی نہ دسے کیسیا، جوتی نور وڈ پرتاپ۔ شبد اگمی دس دسمیسیا، آپے اتریا اپنے گھاٹ۔ نر نرائن وڈ نریشیا، آپے سویا سمبل نگری ساچی کھاٹ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن دوارا وکھائے ساچا ہاٹ۔ چرن دوارا ساچا ہٹ، چوڈاں لوک مکھ شرمائیا۔ چرن دوارا ایک دات، نرگن سرگن جھولی پائیا۔ چرن دوارا وڈ کرامات، نہکرمی کرم

کٹائیا۔ چرن دوارا لیکھا چُکے آن باٹ، گرہہ واس نہ پھند رکھائیا۔ چرن دوارا بستر تن پہنائے پاٹ، کایا چولی رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن دوار دئے وڈیائیا۔ چرن دوارا ہر ہر کھول، لوک مات ویس وٹائیندا۔ سچ وست ہر رکھے کول، جن بھگتاں آپ ورتائیندا۔ ناد انادی آپے بول، ایکنکارا نعرہ لائیندا۔ ساچے کنڈے ساچا تول، اپنی دھارن آپ چلائییندا۔ گُرمکھاں اندر آپے مؤل، اپنا رُپ درسائیندا۔ اُلٹا کرے نابھ کول، امرت آتم آپ بھرائیندا۔ دیوے وڈیائی اُپر دھول، کلجگ ویلا اتم آئییندا۔ رکھی کیش ساول سول، مُکند منوسر لکھی نرائن آپ اپنا ناؤں وٹائیندا۔ نہ کوئی جانے پنڈت پاندھا رول، حساب کیتا نہ کھئے وکھائیندا۔ نور الابی ایکا اللہ اول، اولیا پیر نہ کھئے گنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن دوارا اک اُچائیندا۔ چرن دوارا ساچا سر، گُرمکھاں آپ نہائیا۔ نرہے چُکائے جھوٹھا ڈر، مورت اکال درس دکھائیا۔ جونی ریت لئے ور، اجون اجونی پھند کٹائیا۔ نام ست بھنڈارا بھر، گھر ساچا اک سُہائیا۔ کرتا پُرکھ کرنی کر، اپنی کار کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہر چرن دوارا ساچا کھول، شبد اکم وجائے ڈھول، دس کیسے نہ آئیا۔ چرن دوارا ساکھیات، لوک مات دسائیندا۔ گُرسکھ بنائے پارجات، جو جن سرنائی آئییندا۔ ایکا دیوے ساچی دات، سوہنگ ساچی جھولی پائیندا۔ چرن کول بندھائے اپنا نات، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ دُرمت میل دیوے کاٹ، کایا کنچن گرہ سُہائیندا۔ گُرسکھاں پورا کرن آیا گھاٹ، ساچا تولا ویس وٹائیندا۔ آپ ستا نہ کیسے کھاٹ، آس نندرا نہ کھئے رکھائیندا۔ بھاگ لگائے گُرمکھ تیری کایا ماٹ، آتم سیجا سوہیا پائیندا۔ رسنا رس نجھر جھرنا لینا چاٹ، رسک رسک آپ وہائیندا۔ لہنا دینا چُکے تت آٹھ، نو در ساچا پندھ مکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن دوارا اک وڈیائییندا۔ چرن دوارا وڈ وڈیائی، ہر وڈا صفت صلاحیا۔ گُرمکھ ویکھے تھاوں تھائیں، تھان تھنتر گگن گگنتر پھول پھلائییا۔ پکڑنہارا نرگن باہیں، سوہنگ منتر اک پڑھائیا۔ ترے گن بُجھائے لگی بسنتر، امرت میگھ اک برسائیا۔ آپے بدھ جانے آتر، گت مت اپنی آپ بُجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن دوارا اک سُہائیا۔ چرن دوارا سچ سُلطان، ساچا تخت سُہائیندا۔ پُرکھ ابناشی وڈ مہربان، لوک مات ویس وٹائیندا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، نہکلنکا ناؤں رکھائیندا۔ ست ستوادی اک نشان، برہم برہمادی آپ جھلائییندا۔ آد جگادی اپنی کان، دو جہاناں آپ رکھائیندا۔ سنت سُہیلے کر پچھان، گر چیلے میل ملائییندا۔ شبد سرُوی

اک بیان، ستگر پورا آپ رکھائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا مان، آپ اپنے گلے لگائیندا۔ آون جاون چُکے کان، لکھ چوراسی ویکھ
 وکھائیندا۔ پت پاون سِری بھگوان، اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن دوارا ایک گھاٹ، لیکھا چُکے
 تیرتھ تاٹ، اٹھسٹھ نہاؤن کھئے نہ جائیندا۔ چرن دوارا سچ سروور، ہر ساچا سپر بھرائیا۔ لیکھا جانے گردھر گرور، گہر گمبھیر وڈی وڈیائیا۔
 آپے ہئے وڈ وڈا زوراور، آپ اپنا بل دھرائیا۔ اپنا گھوڑا پُرکھ ابناشی آپے لئے پھڑ، آپ اپنی واگ اٹھائیا۔ اکم اکم اُپر چڑھ، نرگن نرگن لئے
 دوڑائیا۔ راہ وچ نہ جائے اڑ، برہما وشن شو بیٹھے راہ تکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچ دوارے ساچی دھار، آپ چلائے
 ایکنکار اک اکلا کھیل کھلائییا۔ چرن دوارا ساچا آسن، ہر ستگر پُرکھ لگائیندا۔ کھیلے کھیل پرتھمی آکشن، منڈل منڈپ ویکھ وکھائیندا۔
 ایتھے اوتھے پاوے راسن، گوپی کاہن آپ نچائیندا۔ آپے کھیلے کھیل تماشن، نٹوآ نٹ آپ اکھوائیندا۔ جن بھگتاں ہئے داسی داسن، جگ جگ
 سیو کھائیندا۔ کلجگ اتم گھنک پُر کرپا واسن، پُری گھنک آپ سہائیندا۔ ستگر پورا شاہو شاباشن، شاہ سلطان ویس وٹائیندا۔ گرسکھاں
 پوری کرن آیا آسن، جو سر سے بھیٹ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچا گہر آپ وڈائیندا۔ چرن دوارا مستک
 دھوڑ، جس جن آپ لگائیندا۔ چتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑھ، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ نانا توڑے کوڑو کوڑ، سچ سچ میل ملائیندا۔ گہر وچ
 بخشے ساچا نور، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ گرسکھاں آگے حاضر حضور، ظاہرا ظہور جوت جگائیندا۔ آسا منسا کرے پور، گرسکھ نراسا نہ کھئے
 وکھائیندا۔ دو جہاناں پینڈا جانے نیڑا دور، ہر اپنا پنڈھ مکائیندا۔ سرب کل ہر بھرپور، گرمکھاں بھنڈارے آپ بھرائیندا۔ پنچ وکارا کرے
 چور، نام کھنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ داتا دانی جودھا سور، سورپیر ویس وٹائیندا۔ شبد نرالا مارے تیر، سوہنگ مکھی آگے لائیندا۔ اٹھسٹھ
 ورو لے آپے نیر، نام مدھانا ایک پائیندا۔ تن ورو لے پیر فقیر، دستگیر کھوج کھوجائیندا۔ شاہ سلطاناں لاپے چیر، خاکی خاک رلائیندا۔
 گرسکھ چوٹی چاڑھے اخیر، اچی کوک کبیر سنائیندا۔ ہر ملیا شاہ وڈ پیرن پیر، غریب ناناں میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، لگی پرتی توڑ نہائیندا۔ لگی پرتی نبھے توڑ، گر چرن آپ لگائیا۔ گرمکھاں آپے گیا ہڑ، کلجگ سوئے لئے
 جگائیا۔ جگ جگ دی لگی اوڑ، دے درس آپ بھجائیا۔ کایا مندر اندر لایا پوڑ، سوہنگ ڈنڈا وچ لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی جوت دھر، چرن دوارا اک سمجھائیا۔ چرن دوارا جس جن جانیا، ہر میلا شاہو شاہاش۔ گھر ساچے سیج رنگ مانیا، پورن ہوئی آس۔ در ہویا مان نانا، لیکھے لگا سواس سواس۔ پرہہ ملیا وڈ جروانیا، زر جوین ہوئے ناس۔ گر ستگر گرسکھ آپ پچھانیا، آپ اپنی ویکھی راس۔ ملیا میل ساچے ہانیا، وجی ودھائی پرتھی اکاس۔ امرت دیوے ٹھنڈا پانیا، گرسکھ بوٹا نہ جائے وناس۔ پھل پھلواری آپ مہکانیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل سرب گنتاس۔ چرن دوارا ہر بھگونت، ایک ایک رکھائیندا۔ گرمکھ ساچے ہوئے سنت، جس جن میل ملائیندا۔ دھن سُبھاگن سوہاؤنت، جس ملیا ہر ہر کنت، گھر ساچی سیج سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن دوارا ہر زینکار، اپنا گھر وکھائیندا۔ چرن دوارا ایکنکار، ایک رنگ سمایا۔ کلجگ اتم کھیل اپار، لوک مات ویس وٹایا۔ چھپی پوہ دوس وچار، نرگن جوت کرے رُشنایا۔ گوہند تیرا قرضہ دئے اُتار، تیرا لہنا رہے نہ رایا۔ تیری سیکھی کر تیار، ساچی سیکھیا دئے سمجھایا۔ ایک اگی میل سنسار، بھو ساگر دئے ترایا۔ اپنے نیتر پیکھی آپ کرتار، کرتا قدرت ویکھ وکھایا۔ آپے گھرن بھنہار، آپے بھانڈے لئے اُپجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن دوارا اک رکھایا۔ چرن دوارا ایک رکھ، ایک اکھ کھلائیندا۔ ستگر پورا ہو پرتکھ، گرمکھ ساچے آپ ترائیندا۔ آپے کرے ککھوں لکھ، لکھو ککھ آپ بنائیندا۔ سنت سپیلے گرو گریلے آپ اپنے لئے رکھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ کلجگ اتم ہو پرگٹ، آپ اپنا ڈنک وجائیندا۔ ہر سنگت وکھائے ساچا تیرتھ تٹ، سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ تن پھنڈے سوہنگ پٹ، تانا پیٹا آپ ملائیندا۔ تھر گھر ویچے ساچے ہٹ، چرن پریتی قیمت پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہر سنگت سنگ سہائیندا۔ ہر سنگت ستجگ ساچی دھار، ستگر آپ سمجھائیا۔ چار ورن کرنا اک پیار، دئی دویتی نہ کوئی رکھائیا۔ ناری رلیاں مانے نال بھتار، دوسر سیج نہ کوئی ہنڈھائیا۔ کواری کتیا نہ کرے شنکار، نیتر نین نین شرمائیا۔ ماواں پُتران دھرم پیار، دھیرج جت اک وکھائیا۔ بہین بھراواں اک ادھار، ایک رت اُپجائیا۔ ایک شبد اک جیکار، ایک راگ سُنائیا۔ ایک مندر اک دوار، ایک اشٹ دیو ہر اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستجگ ساچا مارگ لائیا۔ ستجگ مارگ ساچا رس، ہر سنگت وچ بھرائیندا۔ اک دوچے نوں ملیا بس بس، پریم گل وگڑی اک پوائیندا۔ نرالا تیر مارے کس، نین نیناں وچ ٹکائیندا۔ جگت وکارا ہر سنگت تیرے چرناں ہیٹھ

دیوے جھس، بے مکھاں سر خاک اڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا راہ اک وکھائیندا۔ ستجگ تیرا سچ پیار، ہر سنگت وچ رکھائیندا۔ نہ کوئی تگے دھی بہین مٹیاری، بہین بھائی سرب بنائیندا۔ ہر سنگت وچ نہ کرے کوئی شنکار، نیتر نین سرب شرمائیندا۔ چرن بخشے اک ادھار، دوسر پلو نہ کوئی بندھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی سکھیا سکھ وکھائیندا۔ ساچی سکھیا ہر دربار، ہر سنگت سہج سبھائیا۔ دوئے جوڑ کر نمنسکار، گر ستگر سپس جھکائیا۔ بن ہر چرن نہ تگے کوئی مکھ وچ دربار، استری پُرش ایکا روپ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی ریتی آپ بندھائیا۔ ستجگ ایکا گیا جاگ، ہر ساچے آپ جگایا۔ چھپی پوہ ہر سنگت دھوئے تیرا پچھلا داغ، آگے مارگ اک وکھایا۔ آئے دوار بنائے ہنس کاگ، مان سروور اک نہایا۔ بھیا دیپ جگائے چراغ، تیل باقی نہ کھئے پایا۔ جگت ناتا توڑے ساک، کوڑ کٹمب وکھایا۔ ستگر پورا پاکی پاک، ہرجن ساچے لئے بنایا۔ اندر بیٹھا رہیا جھاک، دوئے لوچن نیناں دس نہ آیا۔ جس جن پچھے آپے وات، آپ اپنا پردہ لایا۔ چرن دوار وکھائے ساچا ہاٹ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا لہنا دئے چکایا۔ کلجگ لہنا جانا مک، ہر ہر آپ مکائیا۔ جوٹھا جھوٹھا بوٹا جانا سک، ہریا سنج نہ کوئی کرائیا۔ مٹمکھاں مکھ پینا ٹھک، سمت سمتی ویکھ وکھائیا۔ سولان سال لنکھائے لک لک، اتم پردہ دیوے لایا۔ ہر سنگت تیرا بہار اپنے کندھے چک، دو جہاناں آوے جاوے واہو داہیا۔ گرسکھاں رکھیا اپنی گکھ، ہر سچ جنیندی مائیا۔ کرن آیا اُجل مکھ، اپنی ہتھیں سیو کھائیا۔ جگت وچھوڑا مٹے دکھ، دکھ سکھ وچ سہائیا۔ جنم جنم دی لگی بھکھ، کلجگ اتم ترپت کرائیا۔ سنگھ شیر بگھیلا رہیا بک، کوئی آگے ٹھہر نہ پائیا۔ نو کھنڈ پرتھی لئے لٹ، ٹھگ چور یار روپ وٹائیا۔ شاہ سلطاناں کڈھ کٹ، نام کھنڈا ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن دوارا اک سہائیا۔ چرن دوارا ساچا گڑھ، ہر سنگت آپ سمجھائیندا۔ گرمکھ اندر گیا وڑ، مٹمکھ راہ نہ کھئے تکائیندا۔ ہرجن پوڑے گیا چڑھ، ستگر پورا آپ چڑھائیندا۔ بھگتن پھڑیا ساچا لڑ، بھگت بھگتی ویکھ وکھائیندا۔ سنت سہیلا ایکا اکھڑ پڑھ، سوہنگ ڈھولا ساچا گائیندا۔ ستجگ ساچی لائی جڑ، لوک مات دھرائیندا۔ کھیلے کھیل ناری نر، نر نرائن ویس وٹائیندا۔ وجے ودھائی گھر گھر، گرمکھ ساچے آپ جگائیندا۔ ساچا امرت پیالہ آپے بہر، ساچا ساقی آپ پيائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، ستجگ تیرا سچ پیارا، ورتے ورتاوے وچ سنسارا، لوک مات آپ ورتائیندا۔ ستجگ ورتے ساچا ست، ست وچے ودھائیا۔ چار ورتاں ہر ہر مت، پارپرہم آپ سمجھائیا۔ ہر سنگت ساچی کر اُتیت، برہمے اُتیت دے مٹائیا۔ پرہہ کھے نہ جانے تیری گت، تیری قیمت کھے نہ پائیا۔ نہ کوئی جانے وار تھت، دوس زین نہ کھے وکھائیا۔ دھن سو ویلا جن بھگتاں کرے ساچا ست، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ کھیلے کھیلے نت نوت، آپ اپنی رت سہائیا۔ راہ تگے مہینہ چیت، سمت ستاراں ویکھ وکھائیا۔ آپے اٹھ اٹھ آئے اپنے کھیت، آپے رن جھوچھے آپے کرے لڑائیا۔ آپے بھوئے نیتن نیت، نرگن نور نور رُشنائیا۔ آپے لیکھا جانے پنجم جیٹھ، ہرجن ساچے لے ترائیا۔ پکڑ پچھاڑے وڈ وڈ سیٹھ، جگت دھناڈ نہ کوئی رکھائیا۔ ہر سنگت رکھے چھایا ہیٹھ، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ کلجگ ہاڑی وڈھے اگیت پچھیت، وڈ کرسانا ہر رگھرائیا۔ چاروں گٹ بالو ریت، ترے گن اگنی تت تپائیا۔ دہ دشا پھرن جن پریت، جگت جیت کرے لڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت سیکھ سمجھائیا۔ ہر سنگت سیکھیا لینی سیکھ، ہر ساچا آپ سمجھائیندا۔ اگلا لیکھا اپنی ہتھیں لیکھ، پچھلا کیتا آپ مکائیندا۔ چھبی پوہ جو جن منگے نام بھکھ، سچ بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ راتی ستیاں جا جا کرے ست، پھڑ بابوں گلے لگائیندا۔ درس دیکھائے نت نوت، آس بندرا وچ نہ آئیندا۔ اگلا دھام دے انڈٹھ، ساچا نین اک کھلائیندا۔ سمت سولاں سولاں سال ستا رہیا دے کر پیٹھ، اپنی کروٹ آپ بدلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستجگ ساچا راہ وکھائیندا۔ ستجگ ساچا چڑھیا چند، ہر ستگر آپ چڑھائیا۔ ہر سنگت تیرا خوشی کرائے بند بند، بندی چھوڑ وڈی وڈیائیا۔ اٹھ پھر پرمانند، پر پڑکھ آپ وکھائیا۔ جو جن تجائے مدرا ماس گند، رائے دھرم نہ دے سزائیا۔ سوہنگ شبد سُنائے سہاگی چھند، تھر گھر ساچے وچے ودھائیا۔ دئی دویتی ڈھائے کندھ، بہرم گڑھ رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سمگری جوت اگگری اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچی وست ہر اٹھول، ستگر پورا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ہر سنگت ساچی اپنے کنڈے لوے تول، نام کھنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ چھبی پوہ اوچی کوک آپے بول، سمت سولاں لیکھ لیکھائیندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں کڈھن آیا پورب پول، سادھان سنتاں آپ بلائیندا۔ شبد نگارہ وچے ڈھول، ہر نرنکار آپ وجائیندا۔ ساچی وست رہن نہ دیوے کیسے کول، اپنی وست اپنے وچ ٹکائیندا۔ گرمکھاں اندر جائے مؤل، نرگن اپنا روپ وٹائیندا۔ دوس زین کیسے دھرت

دھول دھول، زمیں اسمان آپ ہلائیندا۔ گر سنگت مکھ لگائے ساچی پاہل، رسنا سوہنگ رس چٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت تیرا سچ بھنڈارا، ستگر ساچا آپ بھرائیندا۔ بھرے بھنڈارا نام رنگ، ہر سجن شہنشاہیا۔ ہر سنگت چاڑھے اُچ اٹل محل پلنگ، در گھر ساچے آپ سہائیا۔ دوسر در نہ لئے منگ، دوڑے در نہ لکھ جگائیا۔ جن بھگتاں رکھے سدا سنگ، بھگت وچھل آپ اکھوائیا۔ کلجگ جیو بھاگان مند، بیٹھے مکھ چھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت سنگ رکھائیا۔ ہر سنگت سگلا ساتھ، ہر پُرکھ نرنجن آپ رکھائیندا۔ لہنا دینا چُکیا پوجا پاٹھ، جوگ ابھاس نہ کھئے وکھائیندا۔ ساچا تیرتھ ایک تات، ایک گھر وکھائیندا۔ اک پریتی ایک نات، ایک داتا جوڑ جڑائیندا۔ چھپی پوہ لیکھا جانے دوس رات، بھنڑی زین نال رلائیندا۔ ہر سنگت تیری پُچھن آیا وات، تیرے دکھڑے مکھ رکھائیندا۔ اتم کری تیری ذات، ورن گوت نہ کھئے بنائیندا۔ ساچا میلا کملاپات، کول کولا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت مان دوائیندا۔ ہر سنگت تیری ساچی رت، ہر ستگر آپ سہائیا۔ کھیلے کھیل ابناشی اچت، آپ اپنی دیا کھائیا۔ گرمکھ ڈلارے ساچے ست، شبدي جنم دوائیا۔ جگت دواویوں بوڑے لئے پُٹ، گھر اپنے آپ لگائیا۔ لکھ چوراسی گئی چھٹ، جوآئے چل سرنائیا۔ نام پیائے ساچا گھٹ، اٹھ پھر خار وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت دیوے مان وڈیائیا۔ مان وڈیائی ساچا ہر، ہر سنگت آپ دوائیندا۔ لاڑی موٹ چُکیا ڈر، ویلے آنت درس دکھائیندا۔ اپنی کریا آپے کر، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ سفل گکھ دئے کر، جس جن اپنا درس دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ رنگ رنگیلا ہر چلول، ہر سنگت آپ چڑھائیا۔ گوبند تیرا لیکھا گیا نہ بھول، اتم لہنا رہیا مکائیا۔ برہما وشن شو ہر سنگت تیرے اُتے برسے آئے بھول، پرہ ساچے سیو لگائیا۔ ست سرُپی شاہو بھویی، ساچے تخت پرچے نہ کوئی پاوا نہ کوئی چول، نہ کوئی باڈی بنت بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھے تھل اسگاہ، نرگن جوت نور رُشنائیا۔ نرگن جوتی نور اُجالا، ہر ساچا دیپ جگائیندا۔ کھیلے کھیل گر گوپالا، گوبند اپنا وپس وٹائیندا۔ جن بھگتاں توڑن آیا جگت جنجالا، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ چرن رکھائے کال مہاکالا، کال دیال روپ وٹائیندا۔ سمبل نگری ساچی دھرم دھرم دھرم سالہ، ہر ساچا آسن لائیندا۔ ہر سنگت تیرا بن رکھوالا،

ساچی سیوک سیو کائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، چھبی پوہ دوس
 سہائیندا۔ چھبی پوہ بھنڑی زین، گرمکھاں راہ تکائیا۔ آپے کھولے اپنا نین، آپے ویکھ وکھائیا۔ ہر سنگت ہر جی ساچا ساک سین، ساچا ناتا
 اک بندھائیا۔ آپے نقطہ جانے عین غین، آپے الف ناؤں وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ کھیلنہارا
 پُرکھ اکالا، کلجگ کالی دھار ویکھ وکھائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی مارے اک اچھالا، ست ساگر آپے پھول پھولائیندا۔ گرمکھ ساچے لہے لالا،
 لال لالن رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لیکھے لائیندا۔ ساچا لیکھا چرن دوارے، ہر ستگر آپ
 چکائیا۔ ہر سنگت تیرے سوہن بنک دوارے، کایا مندر ہیوے رُشنائییا۔ گھر گھر دیپک کر اُجیارے، جوت نرنجن ویکھ وکھائیا۔ گرمکھ
 ساچے کر پیارے، مگھ اپنے آپ صلاحیا۔ ساچا بھرے سچ بھنڈارے، اتوٹ اٹٹ نام ورتائیا۔ جو جن سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں
 بھگوان لائے پنج جیکارے، کوٹن کوٹ جنم دے جوگ ابھياس پاسکو تول نہ تول تُلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھنڈا
 ہتھ اُٹھائیا۔ ساچا کھنڈا ہر جی پھڑیا، سوہنگ ڈنڈا نال لگائیندا۔ تین لوکان ایکا پاسے دھریا، لکھ چوراسی نال رلائییندا۔ برہما وشن شو
 پھڑا پر کرایا، ساچا میل ملائییندا۔ دو جے پاسے کھیل اپریا، ہر ساچی کھیل کھلائییندا۔ گرسکھ تیری چرن دھوڑی اپنی ہتھیں پھڑ پھڑ اندر
 وڑیا، ساچا چھابا آپ بھرائیندا۔ چار جگ رہیا ڈریا، ساچا تول نہ کھئے تُلاییندا۔ کلجگ اتم نہکلنک ہر لائے اوتریا، اپنی کرنی آپ کائیندا۔
 لکھ چوراسی بھانڈا آپے گھڑیا، اتم آپے بھن وکھائیندا۔ گرسکھ موٹ کولوں کدے نہ ڈریا، ستگر پورا آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ تیرا راہ تکائیندا۔ ہرکھ سوگ نہ کوئی دکھ، چنتا چت نہ کھئے جنائیا۔ ستجگ خالی رہے نہ کوئی ککھ، بن
 پتر ماں نہ دیوے کھئے دُہائیا۔ چھوٹا بوٹا جائے نہ سک، پتا پت نہ ہیوے جُدائییا۔ پہلوں وڈیاں لائے چک، پچھوں واری نیکیاں آئییا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ ساچی دھار بندھائیا۔ ستجگ ساچا کر اُجیار، ہر لوک مات وڈیائیندا۔ نیتر کوئی نہ رووے زارو
 زار، نین نیر نہ کھئے وائیندا۔ بٹی دند نہ ہااکار، رسنا جہوا نہ کھئے ہلائییندا۔ ایکا رُپ نظر آئے کرتار، نرگن اپنی جوت جگائیندا۔ ست سنتوکی
 لائے سچ دربار، سچ سنگھاسن آسن سوہا پائیندا۔ ابناشی کرتا بن سیکدار، آپ اپنا راج کائیندا۔ پرتھی آکشن ایکا دھار، برہما وشن شو

سمجھائیندا۔ سوہنگ شبد چوڈاں لوک کرن جے جیکار، برہم پاربرہم اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک اپنی کل ورتائیندا۔ نہکلنک عقل کل دھار، ستجگ روپ وٹایا۔ ہر سنگت سہائے اک دوار، در دروازہ اک کھلایا۔ غریب نائیاں کرے پیار، آپ اپنی گود بہایا۔ چھوٹے بالے کرتیار، ہر سنگت ایہہ سمجھایا۔ سنگھ منجیت ہو تیار، ست رنگ رنگن رنگایا۔ پُری اندر کرے خوار، سُرپت راجا اند رہن نہ پایا۔ جگت جگدیشا ہو تیار، راہ ساچا ویکھ وکھایا۔ شنکر گل وچوں لاپے ہار، ہتھ ترسول سٹایا۔ ساچی پُری وچوں آئے باہر، پُورب لہنا جھولی پایا۔ سچ گھر سچ سکدار، ہر ساچے آپ بہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا ویکھ وکھایا۔ برہمے تیری اتم وار، برہمے دئے سمجھائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، ہر ساچا آپ کرائیا۔ ساچا سکھ کر تیار، ساچے پوڑے آپ چڑھائیا۔ سنگھ پال سچی سکدار، ایک ہتھ پھڑائیا۔ برہمے تیری اُپت دئے سنگھار، ستجگ اپنے بوٹے دیوے لائیا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل اپار، وید پُران شاستر سمرت کہانی بانی بھیو نہ رائیا۔ گا گا تھکے سادھ سنت گر پیر اوتار، بے آنت بے آنت کہہ کہے گئے وچ لوکائیا۔ ایکنکار آپے جانے اپنا پسر پسار، آد آنت مدھ آپے ڈیرہ لائیا۔ نہکلنک لائے اوتار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ بہنی رینڑیئے اٹھ نیر کھول، ہر ستگر آپ کھلاییندا۔ بہنی رینڑیئے اٹھ شبدی ایک بول، ہر ستگر آپ سنائیندا۔ بہنی رینڑیئے اٹھ وجا سچا ڈھول، ہر مردنگا ہتھ پھڑائیندا۔ بہنی رینڑیئے اٹھ تول ساچا تول، ہر ساچا کھنڈا ہتھ وکھائیندا۔ بہنی رینڑیئے اٹھ گرسکھ اندر جائیں موں، تیرا تیرے وچ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رین بہڑی ویکھ وکھائیندا۔ بہڑی رین چڑھیا چا، ہر سنگت درشن پائیا۔ پُرکھ ابناشی بنیا ملاح، کھیوٹ کھیٹا بے پرواہیا۔ دیونہارا سچ صلاح، صفت صلاح نہ کوئی صلاحیا۔ ہر سنگت پھڑائی آپے بانہ، سچ نیاں آپ کرائیا۔ نتھاوایاں دیون آیا تھان، نائیاں مان دھرائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کان، لیکھا لیکھے کاغد قلم نہ کوئی شاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اٹھاراں بہار بناسپت گرسکھ تیرے چرناں ہیٹھ دباٹیا۔ ہر چرن سچی پرہات، امرت ویلا آپ وکھائیندا۔ ستگر پورا اک اکانت، آد جگاد سمائیندا۔ گرمکھاں لیکھا جانے کہات، وہی کہاتہ نہ کوئی بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ چار کُنٹ ستگر ساچا اٹھ اٹھ ویکھے، نرگن اپنا روپ وٹائیا۔ نال رلایا دس

دسمیسے، دہ دشا پھیری پائیا۔ آپ اپنے آپے پیکھے، آپ اپنے لئے جگائیا۔ چھبی پوہ ہر سنگت بہ بہ لکھ لیکھے، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ پار اُتارے دھاری کیسے، موند مُندائے نال رلائیا۔ بن ستگر پورے لکھ چوراسی جنم کیسے نہ لیکھے، لیکھا کھئے نہ سکے مکائیا۔ راہ تگن آدھ وچکار بیٹھے، برہما وشن مہیش گیشے، نیر نین رہے اُٹھائیا۔ جیو جنت سادھ سنت کلجگ پئے بہرم بھلیکھے، مایا پردہ ایکا پائیا۔ ہر سنگت تیرا روپ بن بن آپے ویکھے، آپ اپنا نین کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر سنگت دتا ساچا ور، آپ لگایا اپنے لڑ، ویلے آنت ہونے سہائیا۔ آنت سہائی آپ پرہ، ہرجن ساچے سچ ترائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں لبھ، اپنے لال اپنے گل لٹکائیندا۔ ہر سنگت ہر دوارے رہی پھب، ساچی امرت چھپر لائیندا۔ کلجگ وا تتی رہی وگ، چاروں کُنٹ اگنی تت جلائیندا۔ گرسکھ تیرا واس کرائے اُپر شاہ رگ، سُرتی شبدی ڈور بندھائیندا۔ ہر مندر ٹکایا سبجا پگ، کلجگ جیواں دس نہ آئیندا۔ گھر گھر لگی ویکھو آگ، تتو تت نہ کھئے بھجائیندا۔ سنگھ سنگت تیری رکھی پگ، اپنا تاج تیرے سپس ٹکائیندا۔ لہنا دین چُکائے کل کے آج، سمت ستاراں راہ تکائیندا۔ دوس رین رہیا بھج، واہ واہ گرو اپنا کھیل کھلائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آیا تیج، لوک مات آسن لائیندا۔ ہر سنگت تیرا پردہ لئے کج، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ کلجگ کال نگارہ جانا وج، ہر ساچا آپ وجائیندا۔ جو گھڑیا سو جائے بھج، بھتہار دس نہ آئیندا۔ پہلی چیت اپنے سپس رکھائے تاج، تخت تاج سرب مٹائیندا۔ گرسکھاں مارے سُتیاں واج، سوہنگ شبد ساچی سیوا لائیندا۔ چھبی پوہ رچیا کاج، ساچی ناری کنت پرنائیندا۔ اپنی ہتھیں دیون آیا داج، پلے نام گنڈھ بندھائیندا۔ سوہرے پیئے رکھے لاج، درگاہ ساچی آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہر سنگت آگے اپنا آپ دھر، دھرن دھرنی وچ ٹکائیندا۔ ہر سنگت تیرا ساچا گھر، ستگر ساچا آپ سہائیا۔ ہر سنگت تیرے اندر وڑ، تیرے بنک دئے وڈیائیا۔ ہر سنگت تیری اگنی پہلوں گیا سڑ، شیر سنگھ شیر نظر نہ آئیا۔ سچکھنڈ نواسی بیٹھا مار دڑ، سولان سال اپنا مکھ بیٹھا چھپائیا۔ ساچے دوس چھبی پوہ ہر مندر بیٹھا آپے چڑھ، زرگن جوت کرے رُشنائیا۔ شاہ سلطانا لیائے پھڑ، چرن دوارا اک وکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی تھے گڑھ، ہر شبدی دھکا ایکا لائیا۔ سنت سپیلے گرو گر چیلے کر کر میلے آپ لگائے اپنے لڑ، اپنا پلا آپ پھڑائیا۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ، مڑھی گور نہ کھئے دبائیا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر سنگت دیوے

ساچا دان، سچ سچ کایا کچ آپ ٹکائیا۔ کائیا کچ ماٹی گگریا، ہر ساچا آپ اُچائیندا۔ ترے گن رُوپ ساچی نگریا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ نام وست سچ سمگریا، گھر ساچے آپ ٹکائیندا۔ جگے جوت اک ایکاگریا، اک اکلا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر سنگت چاڑھے نام رنگت، جوں نانک انگ لگایا انگد، انگیکار آپ اکھوائیندا۔

★ پہلی پھگن ۲۰۱۶ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

سو پُرکھ نرنجن نرگن دھار، آد آنت نہ کھئے جنائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن اگم اپار، اگم اگمرا بھیو نہ رائیا۔ ایکنکارا نرنکار، رُوپ ریکھ نہ کھئے جنائیا۔ آد نرنجن جوت اُجیار، نورو نور ڈگمگائیا۔ سری بھگوان کھیل اپار، لیکھا لیکھ نہ کھئے لکھائیا۔ ابناشی کرتا ست کرتار، ست ستوادی ست سائیا۔ پاربرہم ایکا دھار، اپنی آپ چلائییا۔ وسنہارا سچکھنڈ دوار، گھر ساچے سوہیا پائیا۔ محل اٹل اُچ منار، تہر گھر اپنا آپ اُپائیا۔ دیپک باتی کر اُجیار، نورو نور آپ دھرائیا۔ شامو بھوپ سچی سرکار، گھر ساچے سوہیا پائیا۔ تخت تاج اک سیکدار، راؤ رنگ وڈ وڈیائیا۔ حکمی حکم کرے اپار، آپ اپنا حکم جنائیا۔ سنے سناوے سُننیہار، دوسر کھئے دس نہ آئیا۔ اپنے رنگ رُوے کرتار، کرنی کرتا کِرت کھائیا۔ آپ سہائے بنک دوار، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک ایکنکار اپنا ناؤں رکھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن سرب گنوت، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن آد آنت، آپ اپنی کھیل کھلائییندا۔ ایکنکارا مہا اگنت، لیکھا لیکھ نہ کیسے جنائیندا۔ آد نرنجن بنائے بنت، جوتی جوت نور اُچائیندا۔ سری بھگوان ساچا کنت، ایکا پُرکھ اکھوائیندا۔ ابناشی کرتا آپے جانے اپنی انس، آپ اپنا در سہائیندا۔ پاربرہم بے منگت، در اپنا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر رنگ راتا، ہر ہر وڈی وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن آپے جانے اپنا ناتا، آپ اپنا میل ملائییا۔ ایکنکارا آپ نبھائے اپنا ساتھ، آپ اپنا سنگ رکھائیا۔ آد نرنجن دیپک جوت پرکاشا، پرکاش پرکاش آپ ٹکائیا۔ سری بھگوان چلائے راتھا، رتھ رتھوہی دس نہ آئیا۔ ابناشی کرتا گائے اپنی گاتھا، گاونہار گیت الائییا۔ پاربرہم نیوں نیوں نمسکار ٹیکے ماتھا، اپنی پئے ڈھیہہ سرنائیا۔ سچکھنڈ نواسی گھر سچ نواسا، تہر گھر

ساچے سوہیا پائیا۔ سچ سلطان شاہو شاہاشا، نہ مرے نہ جائیا۔ آپے داس آپے داسا، داسی داس سیو کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر مہربانا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن سِری بھگوانا، دس کیسے نہ آئیندا۔ آد نرنجن جوتی نُوَر نُوَرانہ، نُوَر نُوَر ڈگمگائیندا۔ اباشی کرتا سچ ترانہ، اپنا آپے گائیندا۔ سِری بھگوان مرد مردانہ، اپنا ناؤں رکھائیندا۔ پاربرہم کرے دھیانا، سچ دھیان اک جنائیندا۔ سچکھنڈ نواسی نوجوانا، رُوپ انُوپ آپ درسائیندا۔ آپے ہیوئے جانی جانا، جاننہار کھیل کھلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے پرواہ، آپ اپنا بے ملاح، اپنا بیڑا آپ چلائییندا۔ نرگن بیڑا کر تیار، سو پُرکھ نرنجن سیو لگائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن سیوادار، آد نرنجن نال رلائییا۔ ایکنکارا کر پیار، سِری بھگوان ویکھ وکھائیا۔ اباشی کرتا کرے دھیان، پاربرہم سچ صلاحیا۔ سچکھنڈ دوارے وسے اک مکان، دوسر در نہ کھئے کھلائییا۔ تھر گھر ویکھے اک نشان، سچ دوارے آپ جھلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اجوئی ربت وڈ وڈیائییا۔ اجوئی ربت پُرکھ اکالا، ایکا رنگ سہائیندا۔ وسنہارا سچ سچّی دھرمسالہ، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیندا۔ دینا بندھپ دین دایلا، گھر اپنے دیا کھائیندا۔ آپے چلے اپنی چالا، تھر گھر بیٹھا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، انہو پُرکاش آپ کرائیندا۔ انہو پُرکاش ہر نرنکار، اپنا آپ کرائیا۔ سچکھنڈ سہائے بنک دوار، سوہاؤنت وڈی وڈیائییا۔ نرگن باقی کر تیار، کھلاپاتی آپ جگائیا۔ آد جگاد ساچی کار، کرتا پُرکھ آپ کرائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچی دھار، گھر ساچے ویکھ وکھائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کر پسار، آپ اپنا گھر وسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ بیٹھا بے پرواہیا۔ سچکھنڈ نواسا پُرکھ اباشا، ایکا رنگ سہایا۔ جوتی نُوَر کھیل تماشا، جاگرت جوت کرے رُشنایا۔ آپے پاوے ساچی راسا، آپ اپنا منگل گایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا اک سہایا۔ در گھر سہنجنا ہر سہائے، سوہاؤنت وڈی وڈیائییا۔ سو پُرکھ نرنجن دیا کھائے، گھر ساچے وچّی ودھائییا۔ ہر پُرکھ نرنجن ویکھن آئے، آپ اپنا ویس دھرائیا۔ آد نرنجن کر رُشنائے، اپنا نُوَر ربیا وکھائیا۔ ایکنکارا منگل گائے، آپ اپنا راگ الائییا۔ سِری بھگوان سگن منائے، گھر ساچے سوہیا پائیا۔ اباشی کرتا راہ تکائے، اپنا مارگ ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم گھر ساچے آئے، گھر ساچا اک وکھائیا۔ سچکھنڈ دوارا رنگ رنگائے، رنگ رتڑا ہر ہر ماہییا۔ سچ سینگھاسن اک وچھئے،

پاوا چول نہ کھئے بنائیا۔ اپنی سیجا آپ سہائے، نرگن بیٹھا آسن لائیا۔ نرگن ناری نرگن کنت نرگن لئے پرنائے، گھر ساچے میل ملائیا۔ نرگن
 میلا سہج سُبھائے، نرگن ساچا سنگ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا ویکھ وکھائیا۔ گھر ساچا سچکھنڈ
 دوارا، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ نرگن نرگن کر پسارا، نرگن دھارا وچ رکھائیندا۔ نرگن ناری کنت پیارا، نرگن ساچی سیج ہنڈھائیندا۔ نرگن
 اندر نرگن باہرا، نرگن گپت ظاہرا روپ وٹائیندا۔ نرگن جوت نر اُجیارا، نرگن رکت بوند اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، گھر ساچا آپ وسائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر وسندڑا، پاربرہم بے آنت۔ آد جگاد بھیو نہ کھئے کھلندڑا، مہا کنت اگنت۔ گھر ساچے آپ
 سہندڑا، آپے ہیوئے سوہاوت۔ آپ اپنا میل ملندڑا، آپے ناری آپے کنت۔ آپ اپنا ست اُچندڑا، آپے گلے سہاگی چھنت، آپ اپنا ناؤں
 رکھندڑا، پاربرہم سری بھگوت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی بنت۔ نرگن ناری کنت پیاری، ہر پُرکھ
 نرنجن آپ پرنائیا۔ نرگن سیجا رہیا وچاری، نرگن بیٹھا آسن لائیا۔ نرگن انگیکار کرے اپنے انگ لگائے سچ سیکداری، سرب سوکھ آپ
 اکھوائیا۔ نرگن داتا بن بھنداری، اپنا بھندارا آپ ورتائیا۔ نرگن کرے نرگن شنگاری، ست شنگار آپ وکھائیا۔ ساچا رنگ اپراپاری، پُرکھ
 نرنجن آپ رنگائیا۔ اپنی جوت کر کواری، آپے اپنے نال ہنڈھائیا۔ رنگ رلیاں مانے بے عیب پروردگاری، نورو نر نر اکھوائیا۔ مقالے حق
 سچی یاری، حق حقیقت اپنے وچ رکھائیا۔ سچکھنڈ دوارے پیج سواری، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھیو آپ
 کھلائییا۔ ست پُرکھ نرنجن بھیو کھلاؤنا، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن میل ملاؤنا، ہر پُرکھ نرنجن انگ لگائیندا۔ آد نرنجن ویکھ
 وکھاؤنا، ایکنکارا در سہائیندا۔ سری بھگوان منگل گاؤنا، اباشی کرتا راگ لائیندا۔ پاربرہم پرہہ اک وکھاؤنا، سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔
 ایکا ناری ایکا کنت مناؤنا، دوجی سیج نہ کوئی ہنڈھائیندا۔ ست دلارا اک اُچاؤنا، ہر شبدی ناؤں دھرائیندا۔ ساچا بستر اک رنگاؤنا، آپ
 اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی ونڈن آپ وندائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن لال رنگ، ستح پرکاس آپ
 رنگائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن سچ پلنگ، کنچن روپ وٹائیا۔ آد نرنجن منگے منگ، سوہا ویس بے پرواہیا۔ ایکنکارا سچ دوارا لنگھ، چٹا رنگ
 رنگ الاہیا۔ سری بھگوان سورا سربنگ، پیلی دھار دھار صلاحیا۔ اباشی کرتا پھڑ مردنگ، آپ اپنا حکم چلائییا۔ نیلی دھار ایکا رنگ،

اپنی اچھیا آپ وبائیا۔ پاربرہم اپنا ڈھکے آپے ننگ، کالا رنگن رنگ چھپائیا۔ سچکھنڈ دوارے بنیا سنگ، گھر ساچے وچّی ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک ایک کھیل کھلائی۔ ستّ رنگ نشانہ سچکھنڈ، ہر ساچے سچ جھلایا۔ سو پُرکھ نرنجن ونڈی ونڈ، ہر پُرکھ نرنجن ویکھ وکھایا۔ آد نرنجن نبھائے سنگ، ایکنکارا میل ملایا۔ سِری بھگوان ویکھے لنگھ، ابناشی کرتا خوشی منایا۔ پاربرہم پرہ لایا انگ، آپ اپنے انگ چھپایا۔ سچ وچھائی سیج پلنگ، سچ تخت سلطان آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اگم اگم دھار رکھایا۔ اگمڑی دھار بے پرواہ، سچکھنڈ دوار چلائی۔ ستّ رنگن رنگ رنگا، نرگن جوت نور الابیا۔ اپنا رُپ آپ وٹا، آپے ویکھ وکھائیا۔ اپنی رچنا آپ رچا، آپ اپنے وچ سمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارے ساچا بھوشن اپنا آپ بنائیا۔ ساچا بھوشن ستّ رنگ دھار، ہر ساچا سچ سمائیندا۔ سچ سنگھاسن کر تیار، اُپر آسن لائیندا۔ آپے بنے ہر سیکدار، آپ اپنا حُکم چلائیندا۔ آپے بنے در چویدار، آپ اپنا سیس جھکائیندا۔ آپے منگے در بن بھکار، آپے اپنی جھولی ڈابیندا۔ آپے دیوے سچ بھنڈار، ساچی وستو آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنا حُکم سنائیندا۔ ساچا حُکم دھر فرمانا، ہر پُرکھ نرنجن آپ سنائیندا۔ ستّ رنگ نشانہ اک جھلانا، ایک میل ملائیندا۔ ایک مندر اک مکانا، گھر ایک سوہیا پائیندا۔ ایک راج اک راجانا، شاہو بھوپ اک اکھوائیندا۔ ایک در اک دربانا، ایک تخت تاج سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنا حُکم جنائیندا۔ حُکمی حُکم کر تیار، نرگن نرگن دئے جنائیا۔ نرگن بھوئے سچا سیکدار، نرگن بیٹھا آسن لائیا۔ نرگن وس سچ دربار، در دربارا آپ سہائیا۔ نرگن کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھيو نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی بھچھیا آپ ورتائیا۔ اپنی بھچھیا دیوے پا، نرگن نرگن سیو کھایا۔ سچ سنہیڑا دئے سنا، دھر فرمانا آپ جنایا۔ اپنی بنت آپ بنا، آپے رہیا سمجھایا۔ اپنی مہا آپ گنا، آپے ویکھ وکھایا۔ اپنی جنی آپ جنا، جن جنی آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچا اک وسایا۔ تھر گھر وسیا ہر نرنکار، سچکھنڈ دوار سوہیا پائیا۔ پاربرہم پرہ بھيو نیار، آپ اپنا بھيو کھلائی۔ اپنی سیوا کرے بن سیوادار، سیوک ساچی سیو کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ رنگیا رنگ رنگ انمول، رُپ رنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ ستّ پُرکھ نرنجن اپنے کندے تولیا تول،

دوسرے تول نہ کھئے ٹلائیندا۔ اپنا اکھر آپ بول، اپنا آپ سنائیندا۔ اپنی وست رکھے کول، اپنے ہٹ وکائیندا۔ اپنا دوارا آپ کھول، آپے ونج کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست آپ ونڈائیندا۔ ساچی وست ہر کر تیار، سو پُرکھ نرنجن دئے سمجھائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک پیار، ایکا رنگ رنگائیا۔ آد نرنجن در دربار، در در الکھ جگائیا۔ ایکنکارا ایکنکار، اک اکلآ آپ کرائیا۔ سری بھگوان کر پیار، پنچم میل ملائیا۔ ابناشی کرتا بنے سچا سنیار، ساچے کنڈے تول ٹلائیا۔ پاربرہم گٹھالی دیوے ڈار، آپ اپنی دیا کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم پنچم ویکھ وکھائیا۔ پنچم میلا سچ دوارے، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ پنچم کھیل اگم اپارے، پنچم ویکھ وکھائیندا۔ پنچم تخت پنچم سکدارے، پنچم سنگ رلائیندا۔ پنچم بہ بہ واجا مارے، آپ اپنا حکم لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم میلا ایکا گھر، آپے دیوے اپنا ور، آپے گھاڑن لئے گھڑ، آپے کنڈے تول ٹلائیندا۔ آپے تولا تولنہارا، نرگن تولنہار اکھوایا۔ آپے بولا بولنہارا، اپنا بول دئے جنایا۔ آپے پردہ کھولنہارا، اپنا پردہ دئے اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناشی گھر ساچا اک سہایا۔ سچکھنڈ پنچم مُکھ، پنچم ویکھ وکھنیا۔ پنچم رکھیا کیسے نہ ککھ، جننی جن نہ کیسے جنیا۔ پنچم سوگ نہ پنچم ڈکھ، پنچم بھوک نہ کھئے بھگنیا۔ پنچم ہویے نہ اٹا رُکھ، پنچم تت نہ کھئے بنیا۔ پنچم بیٹھا اندر لُک، گھر ساچا آپ سہنیا۔ پنچم گودی آپے چُک، پنچم پائے ساچے مُبیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے گن اوگنیاں۔ پنچم میلا پنچم دوار، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ ست پُرکھ نرنجن کھیل اپار، اگم اگم کھیل کھلائیا۔ الکھ نرنجن بول جیکار، ایکا ایک سنائیا۔ ست رنگ نشانہ، رُپ اپار، گھر ساچے رہیا سہائیا۔ اک اکلآ ہر سکدار، در گھر ساچے سوبھا پائیا۔ تخت شاہ ہویا تیار، بھوپ آسن اک وچھائیا۔ تھر گھر ہویے منگلاچار، تھر گھر واسی آپ کرائیا۔ جوت پرکاش ہوئی اُجیار، نورو نور نور رُشنائیا۔ ابناشی کرتا بن سنیار، پنچم مُکھ رہیا سہائیا۔ پاربرہم بن سیوادار، ساچا تاج ہتھ اٹھائیا۔ اپنی رُٹری اپنا درس نرگن نرگن لئے وچار، تھت وار نہ کھئے جنائیا۔ اپنے سیس رکھے سچی سرکار، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا تخت وڈیائیا۔ پنچم مُکھی ساچا تاج، ہر ساچا سیس جھکائیندا۔ دھردرگابی ساچا راج، اپنے چرناں ہیٹھ دبائیندا۔ شبد اگمی اک آواز، پُرکھ آکال آپ لگائیندا۔ اپنا رچیا آپے کاج، آپے ویکھ

وکھائیندا۔ ست رنگ نشانہ دتا داج، گھر ساچے آپ اڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ آپ اکھوائیندا۔ آد پُرکھ ہر ہر ایک، دوسر اور نہ کھئے۔ سو پُرکھ زرنجن رکھ ٹیک، ہر پُرکھ زرنجن دیوے ڈھوئے۔ آد زرنجن آپے پیکھ، ایکنکارا کدے نہ سوئے۔ سری بھگوان لکھ لیکھ، ابناشی کرتا کرے سوئی ہوئے۔ پاربرہم بنیا در درویش، آپے سیکدار در دربان آپ کھلئے۔ در دربان بنیا راجا، تخت تاج سہائیا۔ پُرکھ ابناشی غریب نوازا، سچکھنڈ دوارا اک سہائیا۔ آپے رکھ اپنی لاجا، آپ اپنا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی بھچھیا اپنی اچھیا آپے جھولی پائیا۔ اپنی بھچھیا بھر بھنڈار، آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے تاج رکھ سیکدار، آپے حُکم سنائیندا۔ آپے زرنجن رُپ نراکار، ریکھ رنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ آپے ابناشی کرتا ہو تیار، آپ اپنی کھیل کھلائییندا۔ آپے پاربرہم میت مُرار، آپ اپنا رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلائییندا۔ ست رنگ نشانہ پنچم تاج، سچکھنڈ دوارے آپ بنایا۔ پُرکھ ابناشی اپنا سازن ساز، اپنی گھاڑت گھڑن گھڑایا۔ اپنی آیرن کر تیار، اپنا ہتھوڑا آپ اٹھایا۔ اپنی کٹھالی آپے گال، اپنے سانچے آپے پایا۔ اپنا رنگ چاڑھ اپار، اُتر کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچے آپ ٹیکایا۔ ساچی وست کر تیار، گھر ساچے آپ ٹیکایا۔ اپنی ہتھیں رکھ زرنکار، آپے بند کرائیا۔ آپے ویکھ کرے وچار، وڈ داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دئے گواہیا۔ ساچی وست سچ درگاہ، ہر ساچا آپ ٹیکائیندا۔ زرنجن زرنجن کرے صلاح، اپنا متا آپ پکائیندا۔ زرنجن زرنجن بنے ملاح، زرنجن بیڑا آپ ترائیندا۔ اپنی رچنا آپ رچا، آپے کھیل کھلائییندا۔ اپنا رُپ آپ وٹا، نراکار ساکار آپ اکھوائیندا۔ آپے وشنوں نام دھرا، آپے امرت جل بھرائیندا۔ آپے ناہی پُھل لئے کھلا، کول کولا آپ اُچائیندا۔ آپے برہما ویتا ناؤں دھرا، آپ اپنا رُپ وٹائیندا۔ آپے سُن اگم ڈیرہ لا، دھواں دھار آپ رہائیندا۔ آپے شنکر لئے بنا، آپ اپنا ویس کرائیندا۔ آپے میلا دئے ملا، آپ اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ آپے ایشٹ دئے وکھا، گردیو آپ منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ برہما وشن شو کر تیار، ہر ساچا کھیل کھلائییندا۔ زرنجن زرنجن بن بھکار، زرنجن زرنجن منگ منگائیندا۔ زرنجن راج جوگ سیکدار، زرنجن ساچا تخت سہائیندا۔ زرنجن جانے اپنی کار، کرتا پُرکھ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی مہا آپ سنائیندا۔ زرنجن مہا آد آنت، لیکھا لیکھ نہ کھئے جنائیا۔

نرگن جانے اپنا منت، دوسر کرے نہ کھتے پڑھائیا۔ نرگن اُچائے جیو جنت، لکھ چوراسی رُوپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، ترے گن اپنے رنگ رنگائیا۔ ترے گن رنگ ہر بھگوان، اپنا آپ سمجھائیا۔ راجس تامس ساتک کر پروان، آپ اپنی دئے سالاحیا۔
 وشنوں وشو اک گیان، ایکا اک سمجھائیا۔ برہما برہم کر پردھان، پاربرہم رُوپ درسائیا۔ شنکر شنکر اک کلیان، ہر ساچا ویکھ وکھائیا۔
 تتاں وچولا ہر مہربان، ترے گن ساچا سنگ رلائیآ۔ آپ رکھے اپنی آن، اپنے بھانے سد رہائیا۔ نرگن رُوپ نہ سکے کوئی پچھان، کھیلے کھیل
 بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی بھچھیا آپے رہیا پائیا۔ ساچی بھچھیا بھر بھنڈارا، ہر کرتا کھیل کھلائیندا۔
 برہما ویتا کر پیارا، لکھ چوراسی میل ملائیندا۔ پنج تت دئے آدھارا، اپ تیج وائے پرتھمی آکاش ویکھ وکھائیندا۔ وشنوں بنے سچ ورتارا، رازق
 رزق آپ ہو جائیندا۔ شنکر کرے سچ سنگھارا، تھر کھتے رہن نہ پائیندا۔ آپے زمیں اسمانا بٹھے دھارا، لوآن پُریاں رچن رچائیندا۔ آپے برہمنڈ
 کھنڈ دئے سہارا، گگن گگنتر ویس وٹائیندا۔ آپے رُو سس بنے ستارا، منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔ آپے لکھ چوراسی گھٹ گھٹ اندر کر پسارا،
 آپ اپنا آسن لائیندا۔ آپے جگت پت بن ونجارا، ساچا ونج آپ کرائیندا۔ آپے چوڈاں لوک کھول دوارا، چوڈاں ہٹ ویکھ وکھائیندا۔ آپے تتاں
 لوکاں رکھے پار کنارہ، تریلوکی چرناں بیٹھ دباؤیندا۔ آپے باسک سیجا کر شنکارا، سانگو پانگ ہنڈھائیندا۔ آپے جل بنب دئے سہارا، دھرت
 دھول آپ سہائیندا۔ آپے پون سواسی دئے ہلارا، رسنا جہوا آپ چلائیندا۔ آپے شبد اگمی بول جیکارا، راگ انادی آپ سُنائیندا۔ آپے کھولے
 بند کواڑا، تال تلواڑا آپ وجائیندا۔ آپے لائے ساچا کھاڑا، آپے گوپی کاہن نچائیندا۔ آپے بنے دُھردرگاہی ساچا لاڑا، سیر اپنے تاج ٹکائیندا۔ آپے
 لکھ چوراسی منگن آئے واڑا، آپے گھر گھر الکھ جگائیندا۔ آپے کرے پرکاش بہتر ناڑا، آپے اندھ اندھیر سائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آپ اپنا رُوپ وٹائیندا۔ آپے رُوپ اگم پُرکھ کرتار، قادر کرتا وڈ وڈیائیا۔ آپے برہما وشن شو سیوا لائے سیوادار، ساچی
 سیوک سیو کھائیا۔ آپے ترے گن مایا بن ورتار، آپے پنچم میلا سہج سُبھائیا۔ آپے من مت بُدھ کر تیار، گھر ساچے آپ ٹکائیا۔ آپے نو
 دوارے کھول کواڑا، جگت واسنا وچ بھرائیا۔ آپے پنچم رکھے دھاڑا، آپے پنچم سخیاں بہ بہ منگل گائیا۔ آپے در گھر ساچے دیوے واڑا، آپے
 بیٹھا مُکھ بھوائیا۔ آپے رائے دھرم کرے پیار، آپے چتر گپت رہیا سمجھائیا۔ آپے لاڑی موٹ کر شنکار، لکھ چوراسی دئے پرنائیا۔ آپے وسیا

سب توں باہر، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ ایکنکارا کھیل اپار، بھیو ابھیدا بھیو چھپائیا۔ اپنی کرپا آپے دھار، اپنی کرنی کرت کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی وست اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنی وست سچا شاہ، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ دوسر ہتھ نہ دے پھڑا، نیڑ کھے نہ جائیندا۔ نہ کوئی منگے کسے کولوں صلاح، صفت صلاح وچ نہ آئیندا۔ نہ پھڑائے کسے نوں اپنی بانہ، ہتھو ہتھ نہ کھے دھرائیندا۔ دو جہانان کرنہارا سچ نیاں، پُرکھ ابناشی آپ اکھوائیندا۔ نہ کوئی پتا تے نہ کوئی مان، بالک گود نہ کھے اٹھائیندا۔ اپنے سر رکھے اپنی چہاں، سر اپنا تاج سہائیندا۔ سیس جگدیش اک بنا، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس دھرائیندا۔ ویس اولّا اک اکلا، ہر پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ویکھ وکھائیندا۔ شبدی جوتی آپے رلا، رُپ رنگ نہ کھے وکھائیندا۔ لکھ چوراسی آسن ملا، گھر گھر ڈیرہ لائیندا۔ سچ سنہڑا ایکا گھلا، جگ جگ شبد سُنائیندا۔ دپیک جوتی ایکا بلا، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ آپے پھلیا آپے پھلا، پھل پھلواری آپ مہکائیندا۔ آد جگاد کدے نہ ہلا، رت بسنت اک سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ترے ترے میلا ہر کرتار، ہر ساچے آپ کرایا۔ ایکا نام سچ بھنڈار، پاربرہم برہم میلا میل ملایا۔ شبدی ناد دھن جیکار، چارے ویداں لے سُنایا۔ چارے جگ کھیل اپار، ستجگ تریتا دواپر کلجگ ونڈ ونڈایا۔ گر پیر بن اوتار، سادھ سنت رُپ وٹایا۔ بھگت بھگونت ساچا یار، یار یاری رہیا نبھایا۔ رام رام رُپ اپار، رام راما وچ سمایا۔ سینتا سرتی کر پیار، سچ سوانی لے پرنایا۔ کابنا گوی میٹ مُرار، نام بنسری اک وجایا۔ رتھ رتھوایی کھیل اپار، لکھ چوراسی رتھ چلایا۔ گیتا گیان اک ادھار، دس اٹھ میل ملایا۔ وید ویاسا کریا پار، پُران اٹھاراں لے پڑھایا۔ ایکا چولا کر تیار، ساچا رنگ آپ رنگایا۔ کلجگ سوسا اک شنکار، تن بستر آپ پہنایا۔ عیسیٰ موسیٰ ہو تیار، سنگ محمد چار یار ڈورُو وایا۔ انجیل قرآناں کر اجیار، تیس بتیسا سوہلا گایا۔ اللہ رانی کنت بھتار، سچ محبوب اک پرنایا۔ حق جناب خردار، سچ رباب اک ہلایا۔ آب حیات کر تیار، سچ محرابے آپ ٹکایا۔ دو دو آب بٹھے دھار، ترے ترے مَول چُکایا۔ چوٹھے جگ کھیل اپار، انا الحق نعرہ لایا۔ لاشریک سانجھا یار، نورو نور جلوہ جلال اک اُچلایا۔ شرع شریعت کر تیار، ساچا کلمہ اک پڑھایا۔ ساچا سجدہ وچ سنسار، در گھر ساچے آپ کرایا۔ پنچے مُکھ ویکھے واروں وار، پنچم سیس تاج محمد دِس نہ آیا۔ اُمت

اُمتی کہہ گیا للکار، نیوں نیوں خاکی خاک رمایا۔ صدی چودھویں پاوے سار، نؤر الابی نؤر آپ خُدایا۔ چوڈاں طبقات کھولے بند کواڑ، اگلا ہٹ دئے دکھایا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسار، سچ امام ناؤں دھرایا۔ مُکھ نقاب دئے اُتار، پردہ کھئے رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ ویس اولّا اک اگلا، آد جگادی روپ وٹائیندا۔ وسنہارا سچ محلہ، سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ نرگن دیوا نرگن باقی نرگن جوت آپے بلا، نرگن پرکاش پرکاش دکھائیندا۔ نرگن میٹنہارا سلا، دئی دوتی میٹ مٹائیندا۔ نرگن پھڑائے سرگن پلا، سرگن نرگن میل ملائیندا۔ لیکھا جانے رانی اللہ، الابی نؤر آپ اکھوائیندا۔ آپے کرے ول چھلا، اچھل اچھل بھو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ نرگن ویس وٹایا، رکھیا ناؤں وچ سنسار۔ نانک ایک تہ بُجھایا، ایک روپ انوپ سچی سرکار۔ ایک مندر سوہبا پایا، ایک گھر ہویا جیکار۔ ایک سخیان منگل گایا، ایک پھولن برکھے اپر اپار۔ ایک نیتر درشن پایا، ست پُرکھ نرنجن سچی سرکار۔ لوک مات ویکھن آیا، مات پت کر پیار۔ پنج تہ چولا آپ ہنڈھایا، اندر وڑیا سرجنہار۔ آوندا جاندا دس نہ آیا، پنڈت پاندھ تھکے ہار۔ مُلا شیخ مسائق پیر دستگیر، بھو کسے نہ رایا۔ گل تسبیح مالا پائے ہار، بن ستگر نانک ایک ایک نظر کسے نہ آیا۔ چارے جگ گئے ہار، ست پُرکھ نرنجن گھر ساچے میل ملایا۔ سچکھنڈ سوہے بنک دوار، سرگن نرگن گھر سدایا۔ جوتی شبدی کر پیار، سرگن نرگن سیس جھکایا۔ نرگن نرگن دئے ادھار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نانک جوت اک رُشناپا۔ نانک نرگن جوت، پُرکھ اکال آپ جگائیا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، چار ورن کرے پڑھایا۔ مُورکھ مُگدھ پتت پاپی ادھارے کوئی کوٹ، کوئی کوٹ گیا ترائیا۔ تن نگارے لائی چوٹ، ستنام ڈنکا اک وجائیا۔ ہنکاریاں کڈھیا کایا کھوٹ، آتم آتر برہم جنائیا۔ چار ورن دکھائی ایک اوٹ، پُرکھ اکال اک وڈیائیا۔ در منگدے برہما وشن شو ات پوت، جگا جگنتر ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا گھر سہائیا۔ نانک نرگن ہر ہر پایا، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی روپ وٹایا، آپ اپنی دیا کھائیا۔ ست رنگ نشان چڑھایا، سچکھنڈ ربیا سہائیا۔ پنچم مُکھ تاج سیس نکایا، نانک نرگن پیکھ ربیا بگسائیا۔ نیوں نیوں اپنا سیس جھکایا، پاربرہم تیری وڈیائیا۔ ہوں سیوک توں داتا رگھرایا، سو پُرکھ نرنجن تیری مہا کہن نہ جایا۔ ہنگ برہم ویکھ دکھایا، سوئم روپ سوہنگ تیری سرناپا۔ کاغد قلم لکھے نہ رایا،

چار وید رہے گر لائیا۔ پُران اٹھاراں بہہ بہہ گایا، شاستر سمرت دین گواہیا۔ انجیل فُراناں راہ تکایا، سنگ محمد چڑھ چڑھ تھکے راہیا۔ نانک نرگن دوارے تیرے آیا، ملیا میل چائیں چائیا۔ تیرا درشن ہر جو تیرے ہر مندر پایا، دوسر در دسے ناہیا۔ تیرا سیس تاج موہے ساچے بھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ ست پُرکھ نرنجن تیرا تاج، گھر ساچے سوہبا پائیندا۔ ست سوامی تیرا راج، تیرے گھر سہائیندا۔ ست ستوادی تیری واج، تیرا شبد سُنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا دوار ہر نرنکار، لوک مات موہے بھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا لوک مات، ستگر نانک منگ منگائیا۔ پُرکھ ابناشی دیوے دات، دے مت اک سمجھایا۔ تیرا چلے جگت راتھ، چار ورنان لے چڑھایا۔ تیری پوجا تیرا نام پاٹھ، تیری اچھیا جگت پڑھایا۔ تیرا رکھے تیرا ساتھ، تیرا تیرے وچ سہایا۔ تیرا ہیوے اناتھاں ناتھ، ناتھ اناتھاں لے اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دے آپ گواہیا۔ آپے بنیا سچ گواہ، آپے حکم سُنائیندا۔ آپے ستگر نانک لیا منا، آپے راگ لائیندا۔ آپے ڈھولا لیا گا، لوک مات آپ سُنائیندا۔ آپے ستنام لیا درڑا، گھر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ آپے اپنا بھیو دے کھلا، بھیو ابھیدا آپ ہو جائیندا۔ سوہنگ اکھڑاں پڑھا، رُوپ انوپ آپ ملائیندا۔ ساچا تاج دے وکھا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ ست رنگ نشانہ دے چڑھا، ستنام آپ وڈیائیندا۔ اُپر ساچا لیکھ لکھا، آد انت میل ملائیندا۔ پنجم مکھ تاج لے اُپا، نرگن سیو نہ کھئے لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ لکھائیندا۔ پنجم تاج ہر پرگٹاؤنا، نانک ستگر ہر صلاحیا۔ نرگن رُوپ رُوپ وٹاؤنا، رُوپ رنگ نہ کھئے وکھایا۔ نرگن اُچایا نرگن گھڑایا، نرگن لوک مات اٹھ لے دھایا۔ نرگن حکم چلایا نرگن شبد جنایا، نرگن شبد دے وڈیائیا۔ اپنا ناؤں لے پرگٹایا، نہکلنک ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دو جہاناں اپنا چھتر جھلایا۔ نانک سُنیا دھر فرمانا، رسنا ہر گن گایا۔ کلجگ اتم آؤنا ساچا رانا، نہکلنک ناؤں دھرایا۔ جوت سروپی پہرے بانا، چار ورنان دس نہ آیا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، بھانے وچ نہ کسے رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرشٹ سبائی ایہہ سمجھایا۔ نہکلنک اُترے، آوے وچ سنسار۔ تانا پیٹا نہ کوئی سوترے، نہ کوئی بنت بنائے جیو گوار۔ مات پت بھین بھائی ساک سجن سین پت نہ پوترے، نہ کوئی ناری کرے پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل آپ نرنکار۔ نرگن نانک میل ملنیا، پایا پرم پُرکھ کرتار۔ گھر

ساچا اک سہتیا، وچھڑیا سنسار۔ ساچا میت کیسے نہ جمیا، آوے جاوے وارو وار۔ نہ گھڑیا نہ بھتیا، سریشٹ سبائی گھڑن بھنہار۔ تین لوک
 کیسے نہ ڈتیا، چوڈاں ہٹ نہ پائن سار۔ جگ جگ دے نہ آتم انھیا، ہر سنتن کرے پیار۔ جن بھگتاں پچھے پھرے بھتیا، لوک مات لے
 اوتار۔ جنی جن نہ کیسے جنیا، جٹ دھٹا لائے پار۔ گرمکھ ورلے ستگر پورا متیا، نانک رسنا کہے پکار۔ لکھ چوراسی دیونہارا ڈتیا، اتم
 کلجگ پرگٹ ہووے نہکلنک نرائن نر اوتار۔ کدے وسے نہ چھپر چھتیا، مندر ماڑی نہ کرے پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کرے کھیل اگم اپار۔ کھیل اپارا ہر نرنکارا، وچ سنسارا آپ کرائیا۔ ایکنکارا کر پسارا، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیا۔ شبدا اگمی اک
 جیکارا آپے بولے اپنی وارا، جگ جگ داتا بے پرواہیا۔ کلجگ تیرا روپ نیارا، چاروں کنت دھواں دھارا، ساچا چند نہ کھتے چڑھائیا۔ نانک
 بولے ست جیکارا، ورنان برنان کرے پیارا، ساچی سرنا اک رکھائیا۔ ایکا انگد انگیکارا، امرداس امرت دھارا، رام داس ملائیا۔ ارجن بول
 سچ جیکارا، بودھ آگادھ شبدا جنائیا۔ ایکا گر اک اوتارا، ایکا ایک ایک اکھوائیا۔ گرو گرتھ کھیل اپارا، سادھ سنت لے ملائیا۔ بھگتن
 دیوے سچ آدھارا، گھر ساچے ویکھ وکھائیا۔ ہر گوبند پاوے سارا، سارنگ دھر وڈ وڈیائیا۔ ہر رائے ہر کا دوارا، ہرجن ساچے میل ملائیا۔
 ہر کرشن اُتارے پارا، بال اوستھا وڈ وڈیائیا۔ تیغ بہادر تیکھی دھارا، دو دھارا دھار چلائیا۔ گوبند سورا ست ڈلارا، پُرکھ اکال اک منائیا۔
 ساچا شبدا بول جیکارا، واپگر و فتح اک گجائیا۔ ایکا ایشٹ دیو ایکا میت مُرارا، گھر ساچے اک سہائیا۔ ایکا کھڑگ کھنڈا کٹارا، ہتھ بھگوئی
 اک اٹھائیا۔ ایکا امرت سچ بھنڈارا، ساچا جام آپ پیائیا۔ ساچا ساقی بن ورتارا، ساچی بھچھیا جھولی پائیا۔ ساچے مندر کھول کواڑا،
 سچکھنڈ دوارا بوبا لایا۔ سچکھنڈ دوارا بیٹھا ہر نرنکارا، نرگن نور نور ربیا چمکائیا۔ پایا درس اگم اپارا، نیرن نین خوشی منائیا۔ لوچن کھولے
 اک دوارا، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ پنچم تاج سیس دستارا، پنچم مکھ ربیا صلاحیا۔ ایکا بولے سچ جیکارا، دوئے دوئے میل ملائیا۔ واہ واہ
 گر گر کہے پکارا، واپگر و فتح گجائیا۔ سچکھنڈ چوں آیا باہرا، پُرکھ اکال منائیا۔ کیس گڑھ سوہے دربارا، گھر ساچے سوہا پائیا۔ پنچم
 کرے پنچ پیارا، پنچم تاج آگے کھائیا۔ پنچم راج جوگ سیکدارا، پنچم سچی شہنشاہیا۔ پنچم میتا پنچم اتیتا پنچم ٹھانڈا پنچم سینتا، پنچم ریتا
 اک وکھائیا۔ پنچم مندر پنچم مسیتا، پنچم مٹھ شودوالا پنچم گرو دوارا دے سمجھائیا۔ پنچم تپے نہ تت انگیٹھا، پنچم رتی رت رہے نہ رائیا۔

پنچم نامِ ندھانا پیتا، گر ارجن تیری کھوپری ساچا باٹا آپ بنائیا۔ پنچم بانی پاٹھ بہ بہ آپے کیتا، شبدِ شبدی وچ سہائیا۔ پتت پاپی کرے پُنیتا، پتت پاؤن آپ اکھوائیا۔ پنچم مارے پنچم جیتا، پنچم ناد دُھن سُنائیا۔ پنچم ہست پنچم کیتا، پنچم دیوے وڈ وڈیائیا۔ پنچم وکھائے دھام انڈیٹھا، سُرتی شبدِ میل ملائیا۔ نانک گوبند ایکا کیتا، پُرکھ اکال سچّی سرنائیا۔ ایکا شبدِ اک حدیثا، ایکا کرے پڑھائیا۔ ایکا جگت اک جگدیشا، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم میلا سہج سُبھائیا۔ گر گوبند سینگھ سینگھ بلکارا، ہر ہر پُرکھ منایا۔ پنچ پیارے دئے آدھارا، ایکا مت سمجھایا۔ کھتری براہمن شودر ویش نہ کھئے وچارا، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ آپے اندر آپے باہرا، آپے گپت آپے ظاہرا، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ آپے کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، سیس بھیٹ آپ چڑھایا۔ آپے کرے تن شنکارا، بستر بھوشن آپ سجایا۔ آپے تلک للاٹ لگائے لگاونہارا، سوارتی کیسر نال رلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا سنگ نیھایا۔ پنچ پیارے کر پروان پنچم دئے وڈیائیا۔ پنچم دیوے دُھر فرمان، ساچا حُکم سُنائیا۔ پنچم راج پنچم راجان، شاہ سُلطان پنچ بنائیا۔ پنچم رکھ ساچی آن، سرشٹ سبائی اک وکھائیا۔ پنچم ہتھ پھڑائے نشان، لوک مات دئے جھلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کھلائییا۔ پنچ پیارے ہر ہر ساج، گر سجن میت اکھویا۔ اپنے سر توں لاہ کے تاج، گرسکھاں چرناں سیس جھکایا۔ تہاڈی سیکھی میری لاج، لچ پت تہاڈی جھولی پایا۔ میری سیوا تہاڈا کاج، میں سیوک سیوا کرنے آیا۔ تہاڈی وست ساچا راج، لوک مات وکھاؤن آیا۔ چار ورن چلاؤنا اک جہاز، اوچ نیچ نہ کھئے بنایا۔ کرتا رکھے سر تیرے تاج، آپ اپنی دیا کھایا۔ گر گوبند سینگھ اُٹھائی اک آواز، واہ واہ گر فتح گجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا سنگ رکھایا۔ پنچم پیارے پنچم رنگ، پنچم ویکھ وکھائیندا۔ داتا دانی سورا سرینگ، سورپیر بھیو نہ آئیندا۔ آپ ہیوئے شاہ ملنگ، آپے تخت تاج ہنڈھائیندا۔ آپے آسو گھوڑے کسے تنگ، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ دوڑائیندا۔ آپے کھڑگ کھنڈا کرے جنگ، چند پرجنڈ آپ چمکائیندا۔ آپے سرسا رسیا لنگھ، گڑھی چمکور آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیو رکھائیندا۔ گڑھی چمکور ہر کا دھام، ستجگ ساچے آپ سہایا۔ تریتا آیا چل کے رام، وششٹ گر اک منایا۔ دواپر بنسری وچی کاہن، سُرتی گوپی ناچ نچایا۔ نانک وسایا نگر گرام، آنت کنت بھگونت ملایا۔ ہر گوبند

پیایا ساچا جام، چھیواں گھر پھول پُھلایا۔ گر گوہند کریا پورا کام، کلجگ لہنا رہے نہ رایا۔ نیلے گھوڑے دتی لگام، سولان کلیاں آسن پایا۔
 چار جگ دا سُہایا دھام، دھرمی دھرمی دھرم کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گڑھی چمکور دئے سمجھایا۔ ستجگ باون بل
 بل دھار، بل راجا ایہہ سمجھائیا۔ بلکہ بکھاریوں آیا کر وچار، ڈیرہ ڈیرے لئے لگائیا۔ پوجا پاتھ کریا سندھیا وچار، ایک ایشٹ ایشٹ منائیا۔
 درس دکھایا ہر کرتار، چٹے آسو پھیرا پائیا۔ روپ اگم ویکھ نرنکار، بل باون ڈھیہہ ڈھیہہ پئے سرنائیا۔ منگے منگ بن بھکھار، اپنی جھولی آگے
 ڈاہیا۔ تون داتا داتار سد سُننہار، ہوں رسنا جہوا گائیا۔ دھرنی دھرت دھول رہی پکار، تیرا راہ تکائیا۔ تیرا چرن چھوہے وچ سنسار،
 غریب نانے لئے ترائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کر کرپا میل ملائیا۔ ----- جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، دے مت رہیا سمجھائیا۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، کلجگ کوکے دئے ڈہائیا۔ گوہند پھیرا ساچا پاؤنا، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ غریب نہانیاں
 گلے لگاؤنا، چار ورنان لئے اٹھائیا۔ ساچی دھرنی آپ سہاؤنا، چل کے آئے ساچا ماہیا۔ آپ اپنا بھیٹ چڑھاؤنا، بنس سرہنس لیکھے لائیا۔ سر
 تاج اک وکھاؤنا، گرمکھ آپ اُچھائیا۔ چار جگ دا لیکھا مول چکاؤنا، پورب لہنا رہے نہ رائیا۔ اپنی دستار کر پیار گرمکھ ساچے سپس
 ٹکاؤنا، سنگھ سنگت ہر سنگت روپ سائیا۔ کلغی توڑا دوسر کیسے نہ ہتھ پھڑاؤنا، برہما وشن شو کروڑ تیتیسایا بیٹھے راہ تکائیا۔ سولان
 سیج پھیر ہنڈھاؤنا، ساچا ستھر آپ وچھائیا۔ ساچا یار اک مناؤنا، ایک وجے ودھائیا۔ بل تیرا اُھاما، لوک مات چوتھے جگ لاہنا، ستجگ
 تریتا دواپر دین نال گواہیا۔ ساچا ثالث بنکے آؤنا، ساکھیات روپ وٹائیا۔ پھڑ پھڑ کاگوں ہنس بناؤنا، کاگ ہنسا ڈار رلائییا۔ تخت تاج آپ
 تجاؤنا، گرمکھان بخشے ساچی شاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ سولان ستھر ہیٹھ وچھایا، ایک
 یار دھیائیندا۔ پون پونی سیوا لایا، پون پوناں وچ ٹکائیندا۔ آون گون پار کرایا، ترے بھون پنڈھ مکائیندا۔ باون بون لیکھ مکایا، بل بل ویکھ
 وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ شبد سُنہڑا ساچے یار، گر گوہند آپ گھلایا۔ پُرکھ
 ابناشی کر پیار، آپ اپنی جھولی پایا۔ آپے پڑھے اپنی وار، اپنا بندھ آپ گھلایا۔ ایک اوڑا کر تیار، ترے گن میلا میل ملایا۔ تین لوک
 ترے گن برہما وشن شو بند کرے ادھ وچکار، چوڈاں لوک چار کُنٹ بٹھایا۔ نرگن روپ نراکار گر گوہند میلا وچ سنسار، شبد شبدی ڈنک

وجایا۔ تیرا سوہے بنک دوار، در دروازہ اک کھلایا۔ جنک اُلہاما دئے اُتار، ہرجن ساچے گلے لگایا۔ بدر سُداما کرے پیار، کابنا کرشنا
 ویکھ وکھایا۔ بھیلنی بنے در بھکھار، مکھ اپنے بھوگ لگایا۔ ساچا ورتے امرت وچ سنسار، پُرکھ ابناشی دئے ورتایا۔ چار ورنان دئے ادھار، من
 منوآ آپ بندھایا۔ مت متوالی نہ ہونے خوار، بُدھ بیک جنایا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، تن گاترے دئے لٹکایا۔ پنجاں دُشٹان کرے سنگھار، پنچم
 پنچم دئے کھپایا۔ اتم کلجگ پرگٹ ہونے نہکلنک نرائن نر اوتار، نرگن اپنا ناؤں دھرایا۔ سمبل نگری دھام نیار، ساڈھے تِن ہتھ بنت آپ بنایا۔
 جگ جگ جوت جگے اپار، تیل باقی نہ کوئی رکھایا۔ گھر وچ گھر کر تیار، گھر گھر وچ میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نہکلنک نرائن نر، ایک ڈنک دئے وجایا۔ کلجگ اتم کھیل کرانا، ہر ہر آپ جنائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ویس وٹاونا، ایکنکارا ناؤں
 دھرائیا۔ آد نرنجن جوت جگاونا، جوت نرنجن کرے رُشنائیا۔ پُرکھ ابناشی ویس وٹاونا، دس کیسے نہ آئیا۔ سری بھگوان اپنا بھو کھلاونا،
 آپ اپنا ڈھولا گائیا۔ پاربرہم اک سمجھاون، ایک ایشٹ دیو وکھائیا۔ وشنوں وشنو نال رلاونا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پھیرا پائیا۔ برہما
 وید چار پڑھاون، اپنی ویدیا آپ سکھائیا۔ شنکر باسک تشک گل سہاون، ہتھ ترسول اُٹھائیا۔ کروڑ تینتیس در بہاون، سُریت راجا اند منگے
 سرنائیا۔ گن گندھرب گیت ایک گاونا، کینر یچھپ ناچ نچائیا۔ دھرم رائے سیس جھکونا، چتر گیت تین شرمائیا۔ لاڑی موٹ سیس گنداونا،
 لال مہندی ہتھ رنگائیا۔ کوڑ کڑیارا کجَل پاونا، جوٹھ جھوٹھ تین مٹکائیا۔ آسا ترسنا پیار ودھاوانا، ہومے ہنگتا بستر بھوشن اک ہنڈھائیا۔
 پنچ وکارا بہ بہ گاونا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہونے بلکائیا۔ چار کُنٹ جگت نگارہ اک وجاونا، دہ دشا دئے اُٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ کلجگ اتم ہونے اندھیرا، ساچا چند نہ کوئی وکھائیا۔ سادھان سنتاں ڈھے ڈیرہ، گھر
 وچ گھر نہ کوئی وکھائیا۔ کایا اُجڑ اُجڑ وسے کھیرا، رُت بسنت نہ کوئی مہکائیا۔ پنچم نہ لائے کوئی اکھیرا، پنچم شبہ نہ کوئی سُنائیا۔ ویلے آنت
 نہ بٹھے کوئی بیڑا، گھر گھر بیٹھے بہ بہ رام اکھوائیا۔ پُرکھ ابناشی بائے گھیرا، نرگن لئے مات انکڑائیا۔ چوٹھے جگ کرے حق نیڑا، گرمکھ مٹکھ
 ویکھے تھانٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک اپنا ناؤں رکھائیا۔ نہکلنک ہر بھگوان، ایک ایک ایکنکاریا۔
 جوت سروپی نور مہانا، نورو نور اُجاریا۔ شبہ سروپی ست ترانہ، گر شبہی ناؤں دھرا لیا۔ کلجگ اتم پھریا بانا، آپ اپنا روپ وٹا لیا۔

سوہنگ شبد تیر کمانا، ساچا چلہ ہتھ اٹھا لیا۔ نرگن سرگن ویکھے دو جہانا، پرتھی آکاش پھیرا پا لیا۔ ایک راک اک ترانہ، ایک سوہلا گا لیا۔
 ایک مرد اک مردانہ، گر چیل اک بنا لیا۔ ایک پینا ایک کھانا، ایک رسنا رس وکھا لیا۔ دند بتیسا ایک گانا، ایک گوہند سگن منا لیا۔ ایک تیر
 ایک کھنڈا ایک تیز کرپانا، اپنی کرپا دھار وکھا لیا۔ ایک مندر اک مکانا، سمبل نگری ڈیرہ لا لیا۔ ہر جو ہر مندر اڈائے سچ بنا، شبد
 شبدی سیو کما لیا۔ آپے بنے ساچا رانا، سیس اپنا تاج سہا لیا۔ آپ چڑھائے ست نشانہ، ست رنگا آپ رنگا لیا۔ کلجگ اتم ہو پردھانا، اپنا
 ڈنک و جا لیا۔ سمت سولاں لیکھ لکھانا، شاہ سلطانا میٹ مٹا لیا۔ گرمکھ ساچے نوجوانا، گر گوہند گود سہا لیا۔ پہلی چیتر پھنڈے ساچا بانا،
 کایا چولی رنگ رنگا لیا۔ ایک اگی اک و خانا، ساچی سکھی سکھ سمجھا لیا۔ پنچم میلا دو جہانا، جوت للائی تلک وکھا لیا۔ لکھ چوراسی
 سہنا بہانا، ہر ہر حکمی حکم پھرا لیا۔ آپ چکائے ان دانا، پینا کھانا اپنے ہتھ رکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 ساچا تاج دھردرگابی، ایک ایک وکھا لیا۔ پنچم مکھ ساچا تاج، نو سو چرانوے چوکری جگ، دس کیسے نہ آیا۔ کلجگ اتم نرگن رچیا اپنا
 کاج، نرگن ویکھن آیا۔ پرگٹ ہویا دیس ماجھ، بھل رہے نہ رایا۔ سرشٹ سبائی راجن راج، شاہو بھوپ آپ اکھویا۔ ویہ سو ویہ بکرمی
 پورا کرنا اپنا کاج، ساچے تخت آپ سہایا۔ نو کھنڈ پرتھی سنائے اک آواز، ستان دیپاں آپ بلا لیا۔ گر سنگت چڑھی سچ جہاز، ستگر پورا
 آپ چڑھایا۔ لکھ چوراسی بھانڈا بھجنا کل کہ آج، کل کوکے دئے ڈھایا۔ لاڑی موٹ نچائے ناچ، مکھ گھنگت رہی اٹھایا۔ کایا ویکھے صراحی کاج،
 جگت پیالہ مدھ دئے پیایا۔ ستگر پورا گرمکھان پردے اندر جائے راج، ساڈھے تن کروڑ اپنا انگ بنایا۔ نیڑ نہ آئے کلجگ آنچ، تتی وا نہ لکے
 رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ساچا دوس دئے سہایا۔ ساچا دوس ہر سہاونا، پہلی چیتر ویکھ
 وکھائیندا۔ ویہ سو تیراں بکرمی دن یاد کرانا، راج راجاناں لیکھ لکھائیندا۔ ساچی دستار ہتھ پھراونا، بھیو ابھیدا بھیو چھپائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چوتھے سال چوتھے جگ، چار کٹ ویکھ وکھائیندا۔ سمت ویہ صد تیراں پہلی چیت، راج راجان سادھ
 سنت آپ اٹھایا۔ سنجا ہونا کایا کھیت، ساچی رت نہ کھئے وکھایا۔ کلجگ ہاڑی وڈھے اگیت پچھیت، تن دن اپنے لیکھے لایا۔ چوتھے دوس
 سادھ سنت کوئی نہ دسے نیتن نیت، چوتھا چیت دئے گواہیا۔ کلجگ سنت ہوئے پریت، چار کٹ وشٹا مکھ مکھ پائیا۔ پرکھ انبانشی تیرا کیسے

نہ پایا بہیت، بیٹھے اپنے آسن لائیا۔ اتم سر وچ پینی بالو ریت، کلجگ کرچھا ہتھ اٹھائیا۔ گر ارجن کرن آیا بہیت، سڑدے پردے سانت
 ست کرائیا۔ گھر ترکھاناں پیا جم آپے لائے وینت، سدھا چیر آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور،
 راج راجاناں شاہ سلطاناں، چار ورنان اچی کوک ربیا سُنائیا۔ چار ورن جانا جاگ، ہر ساچا جوت جگائیندا۔ ماجھے دیس لگا بہاگ،
 چاروں کُنٹ پلائیندا۔ مَنمکھاں سر پائے خاک، سنگ محمد چار یار کلجگ نال اڈائیندا۔ آپے چڑھیا ایک راک، شبد گھوڑا ہر دوڑائیندا۔ شاہ
 سلطاناں نکیل پائے ناک، تخت تاج سرب مٹائیندا۔ گرمکھاں بنے سجن ساک، ستجگ ناتا جوڑ جڑائیندا۔ جنم جنم دا پورا کرے گھاٹ، ساچا
 تولا اپنا تول ثلاثیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنج پیارے ایہ سمجھائیندا۔ پنج پیارے نیر کھول، ہر ستگر آپ کھلائیا۔
 پنجان اندر جائے بول، اپنا مکھ - پنجان اندر تولے تول، اپنا کُنڈا ہتھ اٹھائیا۔ پنجان کرے سدا اڈول، نہ کوئی ڈولے ڈول ڈلائی۔ پنجان
 اتوں آپ اپنا گھولی گھول، گھولی گھول سیو کھائی۔ امرت اتم بخشے ساچی پاہل، مٹھا رس وچ بھرائیا۔ دیوے وڈیائی اُپر دھول، دھرنی نیوں
 نیوں سیس جھکائی۔ امرتسر وکھائے امرت کول، مکھ ناہی ناہی بھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سگن آپ جنائیا۔
 پنج پیارے اگی سکھ، ایک بندھن پائیندا۔ ہر سنگت تیرا لیکھا لیکھ، چار ورن سمجھائیندا۔ دین مذہب در میٹے بھیکھ، پیس پیسا راہ
 تکائیندا۔ سرشٹ سبائی آپے ویکھ، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوارتی ساچا کیسر سنگھ پرگٹ
 سیوا لائیندا۔ پرگٹ سنگھ کیسر سوارتی، پہلی چیتر بھیٹ چڑھائی۔ ہر سنگت وا نہ لگے تتی، اپنی ہتھیں لیکھا دے لکھائی۔ ہر کا بھیو نہ
 پائن جگ چھٹی، راگ چھٹی رہے صلاحیا۔ سادھ سنت جیو جنت گا گا تھکے دند بتی، کلاپتی بھیو نہ رائیا۔ کلجگ اتم ملیا سچا ساتھی،
 جگت وچھوڑا پھند کٹائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگی سکھاں ایک رنگ چڑھائی۔ ڈھائی گز چٹا بستر، کیسر رنگ
 رنگونا۔ اگی سکھاں نام پھنڈے تن ساچا شستر، لوک مات کسے گلوں نہ لاہونا۔ تن پھنڈے اپنا نام زر بکتر، تیر تلوار نہ کھنڈا کسے گھاونہ۔ اتم
 بیج بیج اپنے وتر، پھل پھلواری آپ مہکاونہ۔ لیکھا جانے افغان لکھ ستر، بھگت بہتر میل ملاونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، نہکلنک نرائن نر، نر نرائن کھیل کھلاونا۔ پہلی چیتر ساڈھے دس، تہت وار ہر سمجھائی۔ ہر سنگت آؤنا نس نس، ستگر ملے

بے پرواہیا۔ ساچا مارگ دیوے دس، کوڑی کیریا دئے مٹائیا۔ شبد تیر نرالا دیوے مار کس، برہو روگ مٹائیا۔ بردے اندر جائے وس، برہر کا روپ سمائیا۔ جوتی جوت سرُپ برہر، آپ اپنی کیریا کر، ساچا تاج غریب نواز، گرمکھ ساچے ہتھ پھڑائیا۔ ہتھ تاج برہر پھڑاؤنا، ستگر پورا آپ سمجھائیندا۔ پنجاں سیکھاں آگے لاؤنا، ننگی دو کٹار چمکائیندا۔ چھیویں گھر پنڈھ مکاؤنا، چھ در پھول پھولائیندا۔ سنگھ نرائن سیو کھاؤنا، ساچی سیوا آپ کرائیندا۔ سچا ہتھ آگے ودھاؤنا، کھٹا ہیٹھاں منہ دھرائیندا۔ اُپر تاج آپ ٹیکاؤنا، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ پچھلا لہنا قرض مکاؤنا، اپنی وست دست بدست، شاہ بست کپٹ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ برہر، آپ اپنی کیریا کر، نہکلنک نرائن نر، آپ اپنا ویکھ وکھائیندا۔ اگئی سیکھ پھریدار، کیسر رنگ رنگائیا۔ سنگت گائے منگلا چار، دھن وجدی رہے ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی کرے پیار، نیوں نیوں اپنا سیس جگدیش جھکائیا۔ پُہل پُہلاوڑی کھڑے گلزار، لوک مات آپ مہکائیا۔ کلجگ تیری آنت بہار، ستجگ بسنت اپنے ہتھ رکھائیا۔ ہوئے ملاوا ناری کنت بہتار، آتم سیج سہاوی سُر ت شبد کرے گرمائیا۔ جوتی جوت سرُپ برہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ہری ہر ہر ہر کا روپ درسائیا۔ برہر کا روپ آگم اتھاہ، وید کتیب بھیو نہ رایا۔ چار جگ چار ورن اٹھاراں برن سادھ سنت جیو جنت رہے گا، آد آنت نہ کیسے جنایا۔ جگا جگنتر جن بھگتاں پکڑے آپ بانہ، آپ اپنا بھیکھ وٹایا۔ گرسکھ اٹھائے جوں بالک ماں، آپ اپنی گود سہایا۔ کاگوں ہنس دئے بنا، مانک موتی سوہنگ ہنسا چوک چکایا۔ نرگن جوتی دئے جگا، کایا مندر ڈگمگایا۔ انحد تال نگارے چوٹ دئے لگا، تال تلواڑا اک وجایا۔ آتم سیجا دئے سہا، بند کیوڑی آپ کھلایا۔ آلس نندرا دئے مُکا، آس نراسا پور کرایا۔ چرن بہرواسا اک وکھا، جوتی جوت سرُپ برہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، برہر سنگت دیوے ساچا دان، آتم آنتر برہم گیان، نام ست ہوئے پردھان، جگت پردھانگی آپ کمایا۔

★ ۳ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی پنڈ نڈھاں والی سرین سنگھ دے گھر ضلع فیروز پُر ★

سو پُرکھ نرنجن آگم اتھاہ، آد جگادی ہر اکھوائیندا۔ برہر پُرکھ نرنجن بے پرواہ، بھیو ابھیدا بھیو چھپائیندا۔ ایکنکارا صفت صلاح، لیکھا لیکھ نہ کھئے جنائیندا۔ آد نرنجن جوت جگا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان ایکاناں، اپنا آپ اُچھائیندا۔ ابناشی کرتا وسے ساچے تھان،

سچکھنڈ دوارا سوہا پائیندا۔ پاربرہم کرے اک نیاں، اک اکلا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در
 سہائیندا۔ در سہنجنا ہر نرنکار، ایک ایک پائیندا۔ سچکھنڈ محلہ نرگن دھار، تھر گھر واسی ڈگمگائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، الکھ
 اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ بھیو نہ آئیندا۔ نہ پتا نہ کھئے ماں، ساچی گود نہ کھئے سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی
 رچن رچائیندا۔ اپنی رچنا آپ رچئے، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ ایکنکارا ناؤں دھرائے، نہ مرے نہ جائیا۔ سچکھنڈ نواسی ڈیرہ لائے، محل اٹل اک
 پائیا۔ تخت تاج اک وکھئے، شاہ سلطان وڈ بھوپ ایکا رُپ اُچائیا۔ وسنہارا چارے کونٹ، دہ دشا پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا سچ محلہ، نرگن دھارا ایکنکارا، عقل کل دھاری آپ وسائیا۔ عقل کل دھار ہر بھگونت، آد جُگاد سہائیندا۔
 آپ بنائے اپنی بنت، دوسر کھئے نہ سنگ رلائیندا۔ آپے ناری آپے کنت، آپے نرگن نرگن سیج ہنڈھائیندا۔ آپے ویکھے رُت بسنت، پُھل
 پُھلواری آپ مہکائیندا۔ آپے منیا آپے منت، آپ اپنا جاپ درڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اجوئی ربت ناؤں
 دھرائیندا۔ اجوئی ربت پُرکھ اکال، ایکا رنگ سہائیا۔ آد جُگادی دین دیال، گھر ساچے سوہا پائیا۔ آپے چلے اولڑی چال، چال نرالی آپ
 پائیا۔ وسنہارا سچ سچّی دھرمسال، تھر گھر بیٹھا آسن لائیا۔ ست سرُپی شاہ کنگال، نرہے اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپے دھن آپے مال، سچ
 سمگری اپنی آپ پائیا۔ آپے کرے کرائے سدا پرتپال، پرتپالک ہتھ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پُرکھ نرنجن اپنا
 ناؤں دھرائیا۔ ست پُرکھ نرنجن ناؤں رکھ، اگم اگمڑی کار کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ہو پرتکھ، نرگن دیا باقی جوت جگائیندا۔ آپے بنے
 کلاپت، میت مُرارا آپ اکھوائیندا۔ آپے جانے مت گت، گت مت داتا بھیو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت
 اُجالا ہر گویالا دین دیالا کھیل کھلائیندا۔ کھیل کھلائے پُرکھ اگم، اگمڑی کار کرائیندا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ دسے چم، پنج تت نہ کھئے رکھائیندا۔ نہ
 کوئی پون سواسی دم، رسنا جہوا نہ کھئے گائیندا۔ اپنا بیڑا آپے بنھ، نرگن نرگن آپ چلائیندا۔ آپے جننی آپے جن، آپ اپنی گود سہائیندا۔ آپے
 وسے ساچی چھیری چھنّ، چار دیوار نہ کھئے پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا ایکنکارا، کھیلے کھیل اپرا،
 لیکھا لیکھ نہ کھئے جنائیندا۔ ایکنکارا ہر نرنکارا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ آد جُگادی کھیل اپرا، جُگ جُگ ویس وٹائیندا۔ لوآن پُریاں بٹھ دھارا،

برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھائیندا۔ آپے رَو سس بن ستارا، منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔ آپے زمیں اسماناں دئے ہلارا، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ آپے
 پرتھی آکاش کرے پیارا، گگن گگنتر سوہا پائیندا۔ آپے ترے گن مایا کھول کوڑا، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سمائیندا۔ رنگ سمائے ہر رنگ راتا، لیکھا لیکھ نہ کھئے جنائیا۔ ابناشی کرتا پُرکھ بدھاتا، پاربرہم پر پُرکھ
 اکھوائیا۔ اپنی رکھ اُم ذاتا، ورن گوت نہ کھئے بنائیا۔ بیٹھا رہے اک ایکانتا، در گھر ساچے سوہا پائیا۔ آپے پُچھے اپنی واتا، آپ اپنا سنگ
 رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رُپ وٹائیا۔ رُپ وٹندڑا ہر بھگوان، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ سچکھنڈ دوارے سچ
 نشان، ست پُرکھ نرنجن آپ جھلائیندا۔ ست ستوادی ہو مہربان، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ ساچا ست ست بلوان، شبدي شبد اُچھائیندا۔
 ایکاکیت ایکاکا راک ایکاکا دھنکان، راک انادی آپ سُنائیندا۔ ایکاکا مندر اک مکان، تہر گھر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا دان، داتا دانی ایکاکا وست ہتھ پھڑائیندا۔ ساچی دات دھر دربار، ہر ساچے ہتھ رکھائیا۔ اپنی کرپا آپے دھار،
 اپنی جھولی آپ بھرائیا۔ آپے وشنو کر تیار، دیوے رزق سبائیا۔ آپے کولا کولی ہو اُجیار، نابھی نابھی امرت مکھ چوائیا۔ آپے برہم کر
 پیار، پاربرہم دئے وڈیائیا۔ آپے وسے دھواں دھار، سُن اگم آپ سبائیا۔ آپے شنکر دئے آدھار، سانگو پانگ سیج سہائیا۔ آپے ترے گن کھیل
 کرے نرنکار، آپ اپنا بندھن پائیا۔ آپے پنج تت میلا وچ سنسار، اپ تیج وائے پرتھی آکاش آپ اپنا رُپ درسائیا۔ آپے وسے جل بنب جل
 جل دھار، دھرت دھول آپ وڈیائیا۔ آپے من مت بُدھ کر جوت اُجیار، دیا باقی نرگن اپنا آپ ٹکائیا۔ آپے چوڈاں لوک کھول تاک، ساچی
 ہاٹی آپ سہائیا۔ آپے شبد اگمی بول واک، اپنا ناؤں لئے پرکٹائیا۔ آپے ست سرُپی چڑھ راک، آسو اپنا آپ دُوڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا کھیل اپارا، وسنہارا سچکھنڈ دوارا، ترے گن میتا ہر اتیتا، ترے ترے وست اپنی ونڈ ونڈائیا۔ ترے گن
 بھندارا ہر نرنکارا، برہما وشن شو آپ ورتائیا۔ اپنا دیوے نام سہارا، نرگن نرگن رُپ درسائیا۔ الکھ اگوچر اگم اپارا، اگادھ بودھ شبد کرے
 گُرمائیا۔ آپے شبدي شبد بن لکھارا، بھیو ابھیدا بھیو کھلائیا۔ آپے ونج آپ ونجارا، اپنی وست آپے وچ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ، آتم برہم کرے گُرمائیا۔ آتم برہم ہر ہر ناتا، ہر ستگر آپ بنایا۔ آپے دوس

آپے راتا، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ آپے کھیلے کھیل بؤہ بؤہ بھانتا، وید کتیب لیکھا لکھ نہ سکے رایا۔ آپے دیوے اپنی داتا، برہما رو رو نیتر نین
 نیر وایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ کھیل کھلندڑا ست سرؤپ، مہا کتھ کتھی نہ جائیا۔ شاہ
 سلطانا وڈا بھوپ، سچ سکدار اک اکھوائیا۔ ایک تانا ایک سوت، ایک پیٹا رسیا پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ
 چوراسی اندر وڑ، بند کواڑا آپ کرائیا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑیا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ سرگن اندر نرگن وڑیا، دس کیسے نہ آئیندا۔ اپنے
 پوڑے آپے چڑھیا، شبد ڈنڈا ہتھ رکھائیندا۔ نو دوار کتے نہ اڑیا، ڈونگی بھور نہ کھئے پھرائیندا۔ سکھمن نارڑی پار کرپا، ترپینی نین مٹکائیندا۔
 سر سرور آتم بھریا، جل دھارا اک سہائیندا۔ انحد تال انادی ایک جڑیا، ساچا ڈنکا آپ وجائیندا۔ دسم دواڑی آپے کھڑیا، ساچی سیجا آپ
 سہائیندا۔ پنج وکارا آپے لڑیا، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار آپے ویکھ وکھائیندا۔ ہوئے ہنگتا آپے گڑھیا، گڑھ ہنکاری آپ سہائیندا۔ آسا ترسنا
 کدے نہ سڑیا، گھٹ ساچے سوبھا پائیندا۔ اپنی ویدا آپے پڑھیا، برہما ویتا آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 جاگرت جوت اک وکھائیندا۔ جاگرت جوت پُرکھ ابناشا، بھیو ابھیدا بھیو چھپائیا۔ لکھ چوراسی کھیل تماشا، گھر گھر وچ آسن لائیا۔ جوت
 نرنجن کر پرکاشا، دوس زین ڈگمگائیا۔ انحد شبد سرب گن تاسا، ناد انادی ناد وجائیا۔ ست ستوادی شاہو شاباشا، در گھر ساچے سوبھا
 پائیا۔ جن بھگتاں دیوے نام دلایا، ایک اپنا ناؤں سنائیا۔ بھاگ لگائے کایا کاسہ، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ
 داتا بے پرواہیا۔ جگ جگ داتا ہر نرنکار، اپنا کھیل کھلاییندا۔ ستجگ ویس اپر اپار، ویس انیکا رُپ وٹائیندا۔ سنت بھگت لے ادھار،
 آتم برہم میل ملائیندا۔ جگت جگت اپر اپار، ہرجن ساچے آپ جنائیندا۔ ساچی شکت دے ادھار، بوند رکت ویکھ وکھائیندا۔ کاغد قلم لکھ
 لکھ گئے ہار، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ جس جن کرپا کرے اپار، کر کرپا میل ملائیندا۔ آپے گھڑے بھنے بھتہار، سمرتھ پُرکھ آپ اکھوائیندا۔
 چلائے رتھ وچ سنسار، رتھ رتھوہی دس نہ آئیندا۔ ستجگ ساچے دے ہلار، نام ہلارا اک وکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن میت مرار، ہر پُرکھ
 نرنجن میل ملائیندا۔ ایکنکارا دے ادھار، آد نرنجن ویکھ وکھائیندا۔ سری بھگوان سچ دوار، ابناشی کرتا سوبھا پائیندا۔ پاربرہم پریہ ہو تیار،
 آپ اپنا رُپ وٹائیندا۔ برہم برہم کھیل نیار، ہنگ ہنگ آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستجگ تیرا ساچا

گھر، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ ساچا گھر سہنجنا، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ جوت جگائے آد زرنجنا، آد جگادی ڈگمگائیندا۔ جن بھگتاں چرن
 دھوڑ کرائے ساچا مجنا، زرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ ستگر پورا ساکھیات ملے ساچا سجننا، سگلا سنگ نبھائیندا۔ نیتر نین پائے نام کجلا، لوچن
 اک کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ تریتا دواپر اپنا ویس وٹائیندا۔ تریتا کھیل اپار، ہر پُرکھ زرنجن آپ کرائیا۔
 دواپر جوت اگم اپار، زرگن دیا باقی ایکا ڈگمگائیا۔ کلجگ کھیل وچ سنسار، کرنی کرتا آپ کرائیا۔ عیسیٰ موسیٰ میت مرار، سنگ محمد چار
 یار کرے کڑمائیا۔ انجیل فرانا بول جیکار، ایکا نعرہ دئے سنائیا۔ حق حقیقت ویکھ وچار، لاشریک اک خدائیا۔ مہبان پیدو ہو تیار، اپنی
 عظمت آپ وکھائیا۔ چوڈاں طبقات کھول کوار، ایکا جلوہ نور الہیا۔ ایکا نبی دئے وچار، امت امتی آپ سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ جگ جگ ویس ہر بھگوانا، اپنا آپ وٹائیندا۔ زرگن سرگن ہو پردھانا، نانک ناؤں
 دھرائیندا۔ ست سروپی ست ترانہ، شبدي شبد اُچائیندا۔ ایکا گوپی ایکا کابنا، ایکا گھر سہائیندا۔ ایکا مندر ایک مکانا، سچ سینگھاسن
 اک وچھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ویس وٹائیندا۔ آد جگادی ہر بھگونت، پرم پُرکھ اکھوایا۔ ہرجن
 تارے ساچے سنت، ستگر ساچا ناؤں دھرایا۔ لیکھا جانے جیو جنت، ہست کپٹ ویکھ وکھایا۔ ابناشی کرتا مہا اگنت، شاستر سمرت کتھ
 نہ سکے رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن داتا بے پرواہ، نانک بنیا ستگر ملاح، چار ورنان لئے تریا۔ چار ورنان
 سچ دربار، ستگر پورا اک جنائیا۔ اوچان نیچان کرے پیار، راؤ رنگ نہ کھئے وکھائیا۔ ساچا ڈنکا وچ سنسار، نام ست ربیا وجائیا۔ گرمکھ
 جنکا لئے ابھار، جن جننی ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دیا کھائیا۔ نانک زرگن زرگن داتا، زرویر روپ
 سمایا۔ آتم آنتر اک گیاتا، ایکا برہم وکھایا۔ ایکا پتا ایکا ماتا، پُرکھ اکال اک جنایا۔ ایکا بٹھے ساچا ناتا، نہ مرے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا جوتی دس اوتار، گر گوہند بولے سچ جیکار، سنگھ اپنا روپ وٹایا۔ ساچا نام بول جیکارا، گر گر اک
 سمجھائیا۔ ایکا گر اک اوتارا، اشٹ دیو اک وکھائیا۔ ایکا بھگت بھگونت کرے پیارا، ایکا میت سہج سکھدائیا۔ ایکا لکھ چوراسی دئے ہلارا،
 ایکا سادھ سنت کرے کڑمائیا۔ ایکا نام بے سچ ورتارا، ایکا بھچھیا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبد دئے

وڈیائیا۔ گر شبد ساچا سجن، لوک مات ہر وڈیائیندا۔ گر شبد ساچا مجن، گر مگھاں آپ کرائیندا۔ گر شبد ساچا کجل، نام نیتر دھار بندھائیندا۔ گر شبد سچ جہازن، ہرجن ساچے پار لنگھائیندا۔ گر شبد ساچا تاجن، ستگر پورا آپ چڑھائیندا۔ گر شبد اگتی مارے واجن، دھن آتمک آپ سناائیندا۔ گر شبد ساچا راجن، شاہو بھوپ نام دھرائیندا۔ گر شبد غریب نوازن، غریب نہانے گلے لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک منتر گر گر نام درڑائیندا۔ گر گر منتر نام ہر سچ، ست پرکھ نرنجن آپ درڑایا۔ ویکھنہارا کایا ماٹی بھانڈا کچ، پنج تت پھول پھولایا۔ من منوآ تن رہیا نچ، بن ستگر بندھن کھئے نہ پایا۔ ترے گن اگتی رہیا مچ، امرت جل نہ کھئے وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویس وٹایا۔ کلجگ اتم ویس، ہر اپنا آپ وٹایا۔ بھو نہ جانے برہما وشن مہیش گنیش، کروڑ تینتیس رہیا گر لائیا۔ ست ستوادی در درویش، نرگن سرگن کھیل کھلایا۔ داتا دانی دس دسمیس، کلجگ دہ سر دیوے گھایا۔ ویکھنہارا موند موند دھاری کیس، در درویشا پھیری پائیا۔ آد نرنجن نر نریش، ساچے تخت سوہا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت کنت بھگونت، ایک سچ سہائیا۔ ساچی سچ ہر سہائے، ہرجن ساچے میل ملتیا۔ اپنی درشتی آپ گھلئے، جوتی نور سری بھگونیا۔ ایک ایشٹ آپ جنائے، پرکھ اکال وڈ گن گنیا۔ سرشت سبائی پردہ لاپے، ہر والی دو جہنیا۔ کلجگ زین اندھیری چھلئے، ساچا دسے نہ کوئی چٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ کلجگ کھیل کھلندڑا، ہر ستگر شاہ سلطان۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹندڑا، نرگن روپ سری بھگوان۔ برہم پاربرہم ملندڑا، دیونہارا دانی دان۔ ساڈھے تین ہتھ بنک سہندڑا، آد جگادی نوجوان۔ سمبل نگری ویکھ وکھندڑا، سچکھنڈ نواسی سچ مکان۔ شبد انادی تال وجندڑا، لوآں پریاں ہون حیران۔ کروڑ تینتیس سیس جھکندڑا، شو شنکر ویکھے چرن لا دھیان۔ برہما نیتر نیر وبندڑا، وشنو ڈھیہ ڈھیہ منگے دان۔ پرکھ ابناشی کھیل کھلندڑا، لیکھا لکھے نہ کھئے جہان۔ گوبند ساچا تیر اٹھندڑا، رسنا چلہ تیر کمان۔ نو کھنڈ ویکھ وکھندڑا، ستان دیپاں نگہبان۔ رو سس مکھ لکھندڑا، نیتر نین سرب شرممان۔ رائے دھرم سیس جھکندڑا، چتر گیت کرے بیان، ہر کا بھو کھئے نہ پندڑا، چارے وید سرب گر لان۔ شاستر سمرت گیت سندنڈا، پُران اٹھاراں نال مل جان۔ گیتا گیان اک وکھندڑا، سینتا رام کرے دھیان۔ کاپنا کرشنا اوٹ رکھندڑا، کول نین کھیل مہان۔ عیسیٰ

مُوسىٰ راہ تکندڑا، لیکھا چُکے پنج شیطان۔ سنگ محمد سیو کمندڑا، چار یاری وسے ایکا گھر مکان۔ مکہ کعبہ آپ گھلندڑا، چوڈاں طبقات
 اک ایمان۔ نانک نرگن سرگن آپ اکھوندڑا، ستگر پورا وڈ مہربان۔ گوبند کھنڈا اک چمکندڑا، پنچم میتا وچ جہان۔ اتم لیکھا سچ لیکھندڑا،
 کلجگ میٹے جھوٹھی کان۔ نہکلنکا بھیو گھلندڑا، ہر مورت سیری بھگوان۔ سچ دھام آپ سہندڑا، سچکھنڈ کرے پروان۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کھیلے کھیل وڈ مہربان۔ مہربان ہر گوبند، ہر پُرکھ نرنجن آپ اکھوائیندا۔ جن
 بھکتاں میٹے سگلی چند، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ داتا دانی گنی گہند، گہر گمبھیر سائیندا۔ امرت آتم دیوے ساگر سندھ، بھر پیالہ جام
 پیائیندا۔ گرمکھ اُچائے اپنی بند، نادى سْت ناؤں دھرائیندا۔ مٹمکھ لگائے اپنی نند، جوٹھا جھوٹھا سنگ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، شبد گر گہر گمبھیر، ہرجن کرے سانت سریر، دُکھ درد سرب مٹائیندا۔ دُکھ درد ڈھاپے ڈیرہ، گر ستگر ہتھ وڈیائیا۔
 آپے تارے کر کر مہرا، مہربان بھیو نہ آئیا۔ ایکا رنگ رنگائے سنجھ سویرا، دوس رین نہ کھئے وکھائیا۔ چاروں کُنٹ چُکے گھیرا، دوتی دُشٹ
 رہن نہ پائیا۔ وسدا رہے کایا کھیڑا، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ دُبا تارنہارا بیڑا، بن ملاح بنھے لائیا۔ دیونہارا اُلٹا گیڑا، اپنی لٹھ آپ بھوائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گر شبد دئے ملائیا۔ گر شبدي ہر ہر ساچا میلا، ہرجن ساچے آپ کرائیندا۔ آپے گرو گرو گر
 چیلا، گر گوبند ویکھ وکھائیندا۔ دو جہانی سجن سہیلا، کلجگ ساچا سنگ نہبھائیندا۔ درگاہ ساچی چاڑھے ساچا تیلا، گھر ساچے سگن
 منائیندا۔ پنچم سخیاں بہ بہ پائن ویلا، گیت انادی راگ سنائیندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا اپنا کھیل آپے کھیلا، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ کٹنہارا
 رائے دھرم دی جھوٹھی جیلا، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ گرمکھ تیرا آپے جانے وقت ویلا، تہت وار نہ کھئے لیکھائیندا۔ آپے وسے سد نویلا،
 نج گھر آپے ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ست سروپی ایکا دھار، شبد اگتی بول جیکار، کایا مندر کھول کوار،
 درس دکھائے اپر اپار، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا سوہاؤنت، گرسکھ سجن وچی ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی پایا سچا کنت، سچ
 سہنجنی سیج سہائیا۔ لیکھا چُکے آد آنت، مدھ بھیو رہے نہ رائیا۔ مانس دیہی بے بنت، مانکھ لیکھا دئے چُکائیا۔ ویکھنہارا لکھ چوراسی جیو
 جنت، ہر سنت لئے اٹھائیا۔ گرسکھاں کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، چرن پریتی اک

دکھائیا۔ ہرجن دوجے گھر نہ ہونے منگت، جس ملیا ستگر پورا بے پرواہیا۔ آپ ملائے ساچی سنگت، پورب لہنا ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ویکھ دکھائیا۔ ہرجن ساچا پیکھیا، کر کریا کرتار۔ گر ستگر لکھے لیکھیا، گھر مندر بہہ گھر بار۔ آپ چکائے بہرم بھلیکھیا، دئی دویتی پردہ دئے اٹار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکائین ایکائین، ایکاکرے سچ پیار۔ سچ پیارا ہر نرکارا، ہر بھگتن آپ کرائیندا۔ گرمکھ سوہے سچ دوارا، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ ہر بھگتی بہرے بھگت بھنڈارا، اتوٹ اٹوٹ دکھائیندا۔ آپے ونج آپ ونجارا، آپ اپنی وست دکھائیندا۔ آپے خالق خلق دئے سہارا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن کھیل کر، سرگن نرگن میل ملائیندا۔ نرگن میلا گرسکھ رنگ، پاربرہم سرنایا۔ سرگن چپلا سچ پلنگ، تھر گھر آسن لایا۔ سوراسرینگ لائے انگ، ستگر پورا وڈ وڈیایا۔ کٹے بھکھ ننگ، سر سرور آتم ٹہائے ساچی گنگ، ڈرمت میل دھوایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ کوڑا میٹے دکھ، آتم آتر ایکا سکھ، سفل کرائے مات ککھ، جن جننی ہرجن ساچا جایا۔ دکھ دلدر جگت وناس، تتوت رہن نہ پائیا۔ گھر وچ گھر دیپ پرکاش، گھر نور کرے رُشنائیا۔ گھر میٹے لگی جگت پیاس، ترسنا ترپت کرائیا۔ گھر میل ملائے شاہو شاباش، میل ملاوا ساچے ماہیا۔ گھر پور کرائے آس، نراسا کھتے رہن نہ پائیا۔ گھر لیکھا لائے سواس سواس، جو جن ہر ہر رسنا گائیا۔ گھر لہنا چکائے دس دس ماس، مات گریہ پھند کٹائیا۔ گھر مندر ہر کر نواس، نج گھر بیٹھا تاڑی لائیا۔ گھر گوپی کاہن پائے راس، سُرتی شبدی میل ملائیا۔ گھر بھوگ گھر راس بلاس، گھر ہنس مکھ سہج سکھدائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرسکھ سجن لے ترائیا۔ تارنہارا پُرکھ اکال، اور نہ دسے کھتے۔ آد جگاد دین دیاں، جن بھگتاں دیوے نام ساچے ڈھونے۔ توڑنہارا جگت جنجال، آس نندرا وچ کدے نہ سوئے۔ شبد وجائے ساچا تال، سوئم روپ آپ ہو جائے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ویکھے اپنے گھر، گھر ساچا آپے سوہے۔ سوہے گھر در دروازہ، پُرکھ اکال آپ سہائیندا۔ اباشی کرتا غریب نوازا، غریب نانے گلے لگائیندا۔ مٹمکھاں کھولنہارا پاچا، کوڑی کریا ویکھ دکھائیندا۔ ہر بھگت دوارے پھرے بہاجا، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ ہر جو ہرجن ہر مندر آپے سازن سازا، کایا بنک سہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے رکھنہارا لاجا، آپ اپنا سنگ نبھائیندا۔ سنگ نبھائے پُرکھ سمرتھ، جس جن

دیا کھائیا۔ لہنا دین چُکائے سیاں ساڈھے تِن تِن بتّھے، دھرنی دھرت دھول ونڈ ونڈائیا۔ نام چڑھائے ساچے رتھ، دو جہاناں آپ چلائیآ۔ پُرکھ
 نرنجن مہا اکتھ، کاغد قلم نہ لکھے شاہیا۔ سگل وسورے جائن لتھ، جو جن نیتر لوچن نین درشن پائیا۔ جگت وکارا دیوے متھ، ایکاکرے
 نام پڑھائیا۔ جوٹھا جھوٹھا بُرج جائے ڈھٹھ، سچ سچ دئے وڈیائیا۔ پنچ وکارا جائے نٹھ، ستگر کھنڈا ہتھ چمکائیا۔ جگت ترسنا ہووے بہتھ،
 ساتک ست ست ورتائیا۔ گر چرن دوار وکھائے ایکاکرے، چوڈاں لوک رہے شرمائیا۔ سر سروور ایکاکرے، اٹھسٹھ لیکھا رہیا مُکائیا۔ گنگا
 گوداوری جمن سُرستی راہ تگن نٹھ نٹھ، ہر درس نین بگسائیا۔ جن بھگتاں امرت آم دیوے جھٹ، آپ اپنی سیو کھائیا۔ دئی دویتی میٹے
 پھٹ، ایکاکرے رنگ رنگائیا۔ جوت جگائے لٹ لٹ، نورو نور نور رُشنائیا۔ تن پھنائے ساچا پٹ، شبد دوشالا ہتھ اٹھائیا۔ جھوٹھی میل دیوے
 کٹ، ترے گن مایا اگنی لبو لائیا۔ ہر کا نام بیجے ساچے وت، گرسکھ پھل پھلواری آپ مہکائیا۔ لیکھا جانے اٹھت، اپ تیج وائے پرتھی
 آکاش من مت بُدھ نو در کھوجے سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن میلے ساچے در، در دربارا اک سُبھائیا۔ در
 دربار سُبھجنا، سوبھاوت سہج گن میت۔ داتا دانی درد دکھ بھہ بھجنا، ست سُنائے ساچا گیت۔ جو گھڑیا سو بھجنا، آد جگادی ساچی
 ریت۔ پن ستگر پورے پردہ کیسے نہ کجنا، کیسے ہتھ نہ آئے مندر مسیت۔ شبد سروپی ہر ہر گجنا، لکھ چوراسی پرکھے نیت۔ کال نگارہ
 چاروں کُنٹ نو کھنڈ ست دیپ لکھ چوراسی سرتے وجنا، لیکھا چکے ہست کیٹ۔ راج راجان شاہ سلطان محل اٹل تخت تاج سب نے تجنا،
 جھوٹھی رہے نہ جگت پریت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن میلے اپنے گھر، گھر سچا اک اندیٹھ۔ اندیٹھ دھام ہر
 سُبھندرا، چہپر چہن نہ کھئے چُھپائیا۔ سورج چند نہ کھئے چڑھندرا، منڈل منڈپ نہ کھئے وکھائیا۔ زمیں اسمان نہ کھئے سُبھندرا، گگن منڈل نہ ویکھ
 وکھائیا۔ برہما وشن شو نہ کھیل کندرا، ترے گن نہ کرے کُرمائیا۔ سمنند ساگر ڈونگھی دھار نہ کھئے وبنندرا، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ نہ ڈیرہ کھئے
 وکھائیا۔ لکھ چوراسی نہ میل ملندرا، اُتبھج سینج جیرج اند نہ ونڈ ونڈائیا۔ سادھ سنت نہ کوئی رسنا جہوا جاپ کندرا، بھگت بھگونت بتی
 دند نہ کھئے گائیا۔ مُلا شیخ مسائق پیر دستگیر کھئے نہ ناؤں رکھندرا، کلمہ نبی نہ کھئے پڑھائیا۔ اک اکلا ایکنکار سچکھنڈ نواسی ساچا دھام
 سُبھندرا، جگے جوت اگم اپار۔ ساچا ڈنک شبد وجندرا، اپنا کھیل کرے کرتار۔ جگ جگ ہر بھگتاں میل ملندرا، نرگن سرگن لے اوتار۔

کلجگ اتم کھیل کھلندڑا، بیڑا ڈوبے وچ منجدھار۔ ستجگ ساچا راہ چلندڑا، چار ورنان اک پیار۔ اوچ نیچ نہ کھے رکھندڑا، کھتری براہمن شودر ویش ایکا روپ سچی سرکار۔ غریب نانے آپ اٹھندڑا، شاہ سلطاناں توڑ ہنکار۔ سچ نشانہ آپ جھلندڑا، دو جہاناں ایکا دھار۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھ وکھندڑا، نو نو لیکھا گئے جگ چار۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ مکھ چھپندڑا، آنت بھگونت پرگٹ ہووے نہکلنک نرائن نر بلی اوتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد جگادی وسے ایکا گھر، در گھر ہر نر، اپنا آپ سہائیندا۔ گرمکھاں چکے جگت ڈر، بھہ بیانک نہ کھے وکھائیندا۔ کرنی کرتا کیرپا کر، کیرپا کرم میٹ مٹائیندا۔ سچ بھنڈارا نام بھر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، روگ سوگ چنتا دکھ جائے ہر، ہر کی پوڑی آپ چڑھائیندا۔

★ ۴ پھگن ۲۰۱۶ پکرمی ناتھیوال بوڑ سنگھ دے گھر ضلع فروزپور ★

ستگر پورا ہر مہربان، پرم پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ ہرجن ویکھے مار دھیان، جگ کرتا ویس وٹائیا۔ میل ملاوا دو جہان، لوک مات کرے کڑمائیا۔ شبد سروپی ست گیان، آتم آنتر برہم جنائیا۔ رسنا جہوا پین کھان، ہر شبدي تریپت کرائیا۔ در گھر ساچا کر پروان، گھر مندر سوبھا پائیا۔ ست ستوادی اک نشان، نرگن سرگن دے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بوجھ بھجھائیا۔ ستگر پورا سرب گنوت، ہر پُرکھ نرنجن بھیو نہ رائیا۔ مہا جانے آنت، جگا جگنتر کھیل کھلائییا۔ لیکھا جانے سادھ سنت، لکھ چوراسی روپ سائیا۔ نگر کھیڑا دھام سہائے اک بھگونت، محل اٹل منارا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائییا۔ ستگر پورا ہر نرنکار، سگلا سنگ رکھائیندا۔ بھگتن میتا ہو اجیار، لوک مات ویس وٹائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر پاوے سار، ساقط نندک دُشٹ ویکھ وکھائیندا۔ بھگتی داتا نام بھنڈار، بھگن جھولی پائیندا۔ چرن چرنامت ٹھنڈی ٹھار، بھر پیالہ جام پیائیندا۔ آتم تاکی کھول کواڑ، ساچی جھاکی آپ وکھائیندا۔ ساچا ساقی پروردگار، نجھر نامہ مکھ صلاحیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ نواسی ساچا گھر، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ نواسی صفت صلاح، ستگر ساچا کھیل کھلائییندا۔ نرگن اندر

نرگن بن ملاح، اپنی وست ونڈ ونڈائیندا۔ آتم برہم روپ وٹا، پاربرہم کھیل کھلائییندا۔ پنج تت کایا دئے ٹکا، دیپک جوتی آپ جگائیندا۔ اپنی دھارا آپ سما، آپے ویکھ وکھائیندا۔ راگ انادی آپے گا، گیت گوہند آپ لائیندا۔ پون سواسی آپ چلا، پون پونی نام رکھائیندا۔ ترے گن میلا سہج سُبھا، ترے ترے لیکھ لیکھائیندا۔ وشن سیوا رہیا کہا، برہما اپنا رنگ رنگائیندا۔ شنکر آتم لاوے ڈھاہ، کھیڑا کھئے رہن نہ پائیندا۔ جو اُچے سولے سما، آپ اپنے در وسائیندا۔ آپے باہر لے کڈھا، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ رکت بوند ویکھ وکھا، پنج تت ناتا جوڑ جڑائیندا۔ ہڈ ماس ناڑی رت میل ملاوا سہج سُبھا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ ویکھ ساچا گھر، گھر ساچا سچ صلاحیندا۔ گھر ساچا ہر اُچایا، نرگن روپ اپار۔ نہکرمی کرم کایا، کاغد قلم نہ پاوے سار۔ برہما وشن شو رہے کرایا، کون روپ کھیل کرے کرتار۔ لکھ چوراسی انگ سمایا، اندر وڑیا ڈونگھی غار۔ روپ ریکھ نہ کھئے وکھایا، نظر آئے نہ وچ سنسار۔ اپنا بھیو آپ کھلایا، جس جن بخشے چرن پیار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا جانے لیکھنہار۔ لیکھا لیکھنہار گویالا، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ بھگتن دسے راہ سُکھالا، ہر پُرکھ نرنجن سہج سُبھائیا۔ آپے چلے اولڑی چالا، ایکنکارا بھیو نہ رائیا۔ میل ملاوا پنج تت مائی کایا کھالا، آد نرنجن جوت رُشنائیا۔ دیپک جوتی آپے بالا، جوت نرنجن ڈگمگائیا۔ سری بھگوان وسے دھرم سچے دھرمسالہ، آپ اپنا بنک کھلایا۔ ابناشی کرتا گل پائے مالا، آپ اپنا شبد لائیا۔ پاربرہم پرہہ کھیل نرالا، برہم میلا سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ لوک مات ہر وسندڑا، پر پُرکھ کرتار۔ کایا مائی ویکھ وکھندڑا، پنج تت روپ آکار۔ اپنا مندر آپ سہندڑا، آپے ہوئے گھڑن بھنہار۔ آپ اپنی جوت جگندڑا، میٹ مٹائے اندھ اندھیار۔ آپ اپنا گیت سُندڑا، گاونہارا گائے اپنی وار۔ در گھر ساچا اک وکھندڑا، محل اٹل اُچ مینار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اُپائے اپنی دھار۔ ساچی دھار ہر بھگوان، اپنی آپ اُچائیا۔ ہر بھگتن ویکھ مار دھیان، جگ کرتا وڈ وڈیائیا۔ ست ستوادی نگہبان، ست پُرکھ نرنجن آپ اکھوائیا۔ گرمکھا دیوے ساچا دان، ساچی وست نام جھولی پائیا۔ پورن کرنہارا کام، اچھیا بھچھیا وچ ٹکائیا۔ ایتھے اوتھے رکھے مان، شاہ سلطانا وڈ وڈیائیا۔ ایک بخشے چرن دھیان، چرن چرنودک مکھ چوائیا۔ جوٹھ جھوٹھ مٹے نشان، سچ سچ کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا کایا سچ مکان۔ کایا مندر سچ مکان، ہر

ہر اپنا بنک سُہائیندا۔ آد جُگادی دُھر فرمان، دُھن آتمک آپ الائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچ گیان، بودھ آگادھ آپ جنائیندا۔ امرت آتم پین
 کھان، جگت ترسنا بُھکھ مٹائیندا۔ شبد انادی ایکا گان، راگ راگان آپ الائیندا۔ کوٹن کوٹ پرکاش کر کر بہان، بہاوی چرناں ہیٹھ دبائیندا۔
 بہگون روپ دو جہان، بہگوت اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لیکھ لکھائیندا۔ ہرجن لیکھا
 دُھر دربار، گھر مندر بیٹھ لکھائیا۔ آپ لیکھائے وچار، آپ اپنا بھیو کھلائیا۔ لوک ماتی لے اوتار، ساچا ساقی ویکھ وکھائیا۔ لہنا دین چُکائے
 باقی آپ نرنکار، آپ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرہ مندر پھیرا پائیا۔ گرہ مندر ہر سُہایا، پنج تت کایا
 محل مینار۔ پُرکھ ابناشی ڈیرہ لایا، دس نہ آئے وچ سنسار۔ ساچی سیجا آپ سُہایا، آپے کریا بند کواڑ۔ آپ اپنا میل ملایا، آپے ستا پیر
 پسر۔ آپے آلس نندرا دئے گویا، آپے نین مُدھاری کرے کھیل بے عیب پروردگار۔ آپے ہرجن لئے اٹھایا، دیوے درس آگم اپار۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرُمکھ ساچے ویکھ وکھایا۔ گرُمکھ سجن تیری ونڈ، سو پُرکھ نرنجن آپ ونڈائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن پلے بٹھے ایکا
 گنڈھ، ساچی وست جھولی پائیا۔ ایکنکارا ویکھ برہمنڈ، آپ اپنا نین اٹھائیا۔ آد نرنجن ویکھے چند، رو سس مُکھ شرمائیا۔ سری بہگوان
 ساچا چھند، اپنا آپ الائیا۔ ابناشی کرتا پرمانند، بیٹھا آسن لائیا۔ پاربرہم ہو بخشنند، برہم میلے سہج سُبھائیا۔ گرُمکھاں مٹائے دئی دویتی
 کندھ، بہانڈا بہرم بہو بہنائیا۔ میٹ مٹائے اندھیرا اندھ، آگیان رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا جانے
 بے پرواہیا۔ لیکھا جانے بے پرواہ، نرگن روپ اکھوایا۔ سرگن بن وچ ملاح، ستگر اپنا ناؤں دھرایا۔ جن بہگتاں دیوے سچ صلاح، سنت
 سُہیلا بھیو نہ رایا۔ گرُمکھ انگ لے لگا، گرُسکھ اپنی گود بٹھایا۔ ساچی وست جھولی دیوے پا، برہما وشن شو نال رلایا۔ کروڑ تیتیس پھولن
 برکھا رہے لا، گھر ساچا آپ وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے میل ملایا۔ میل ملاوا سچ در، ہر ستگر
 آپ کرائیندا۔ گرُمکھاں اندر آپ وڑ، آپ اپنا پردہ لاپنڈا۔ اپنی ودیا آپے پڑھ، ہرجن ساچے مات پڑھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے
 کھڑ، لوک مات گرُمکھاں راہ تکائیندا۔ لکھ چوراسی بہانڈا گھڑ، گھٹ اپنی وست ٹکائیندا۔ گرُسکھ پھڑائے اپنا لڑ، دوسر ہتھ کیسے نہ آئیندا۔
 سچ سینگھاسن اُپر چڑھ، شاہو بھوپ سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنی وست رکھائیندا۔ وست امولک

کایا گولک، ہر ساچے سچ ٹکائیا۔ گیت گائے سہج دُھن رائے شبد وجائے ساچی ڈھولک، تال تلواڑا نال رکھائیا۔ اپنا راگ آپے بولت، رسنا
 جہوا نہ کھئے ہلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا وڈ وڈیائیا۔ وڈ وڈیائی وڈ داتا میت، گُرمکھاں آپ وڈیائیندا۔ ست
 پُرکھ نرنجن سدا اتیت، نرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ آپے وسنہارا چیت، چاترک ترکھا آپ بُجھائیندا۔ آپ چلائے اپنی ریت، اپنا مارگ آپ
 وکھائیندا۔ آپے کرے پت پت پُنیت، پت پاون اپنا ناؤں رکھائیندا۔ ہرجن کایا کرے ٹھانڈی سیت، سائنک ست ست ورتائیندا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرہ مندر لیکھ لکھائیندا۔ گرہ مندر لیکھا ساچے گھر، ہر ستگر آپ کرائیا۔ آپے دیونہارا ور، آپے پور کرائیا۔
 آپ چُکائے اپنا ڈر، آپے لیکھا دئے سمجھائیا۔ آپے کرپا دیوے کر، مہربان بے پرواہیا۔ آپے خالی بھنڈارے دیوے بھر، دیندیاں توٹ نہ رائیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی آپے والی، سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیندا۔ دو جہاناں
 آپے پالی، پرتپالک سیو کھائیندا۔ آپے کرے سچ دلالی، ونج ونجارا دس نہ آئیندا۔ آپے لکھ چوراسی ویکھے پت ڈالی، پھل پھل پھلواری آپ
 مہکائیندا۔ آپے بال بردھ آپے نوجوانی، آپے آد انت مُکھ چھپائیندا۔ آپے بخشے پد نربانی، پرم پُرکھ میل ملائیندا۔ آپے ہوئے جیو نادانی، جیون
 جُگت مکت نہ کھئے کرائیندا۔ آپے وس علیے جابدانی، خلق خالق رُوپ وٹائیندا۔ آپے ہوئے لاثانی، لاشریک ناؤں دھرائیندا۔ آپے دیوے جن
 بھگتاں نام نشانی، لوک مات سوہا پائیندا۔ آپے بخشے امرت آتم، ٹھنڈا پانی بھر پیالہ جام پیائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ساچا بوٹا آپ لگائیندا۔ ساچا بوٹا آتم جڑ، پرم پُرکھ آپ لگائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن اپنی ہتھیں پھڑ، کایا مندر آپ ٹکائیندا۔ پرتپال کرے
 سیس دھڑ، تتوت سنگ نیہائیندا۔ جوت سرُویی اندر وڑ، آپ اپنا پرد رکھائیندا۔ پون سواسی اندر کر، آپے رس چکھائیندا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ امرت رس نچھر دھار، نچ گھر ساچا آپ وہائیا۔ اُٹا رُکھ کر تیار، اپنا بوٹا آپے لائیا۔
 آپے پانی دیوے سِنچ کیار، آپے سیو کھائیا۔ آپے رازق رحیم کرے پیار، اپنی روزی دئے پُچائیا۔ آپے کرے کرائے سدا پرتپال، مات پت بھیو نہ
 رائیا۔ آپے ویکھے اپنا لال، لال گُلالا گود سہائیا۔ آپے دیپک دیوے بال، جوتی نور کر رُشنائیا۔ آپے سانچے دیوے ڈھال، آپ اپنی کرت
 کھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے لیکھا دئے بُجھائیا۔ آپے لیکھا لکھنہار، ایکا ایکنکار اکھوایا۔ آپے فُدرت کر پیار،

رکت بوند میل ملایا۔ آپے تیجا کھول کیوڑ، پنج ت ویکھے سہج سُبھایا۔ آپے چوٹھے اگنی دیوے ڈار، ساچی بھٹھی آپ بنایا۔ آپے پنجم سہج سُکھ دھار، امرت اپنا دئے چھڑکایا۔ آپے چھیویں خبردار، انگی انگ لئے لٹکایا۔ آپے ستویں ست پُرکھ نرنجن کرے پیار، اپنی راس وچ رکھایا۔ آپے اٹھان تتاں بٹھے دھار، من مت بُدھ دئے صلاحیا۔ آپے ناویں بھوئے خبردار، اپنی بوجھ دئے بُجھایا۔ آپے دسویں پھل لائے کرتار، اپنا میوہ ویکھ وکھایا۔ آپے دوسرین کرے گفتار، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ آپے بنیا رہے شیرخوار، آپ اپنا رس چوایا۔ آپے دوئے جوڑ کرے نمسکار، نیوں نیوں سپس جھکایا۔ آپے منگے در کر پیار، نیتر لوچن درشن اک رکھرایا۔ آپے کیرپا کرے اپار، حُکمی حُکم آپ سُنایا۔ آپے اندر آپے باہر، آپے دیوے گود سُہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ رنگ رتڑا ہر بھگونت، دس دس وجے ودھائی۔ گرہ مندر ناتا ساچے کنت، باہر ویکھے جگت لوکائی۔ گھر میلا رسنا جہوا منیا منت، در واسنا واسنا وچ رکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دیا کھائی۔ اُچے سْت سْت دُلارا، لکھ چوراسی آپ اُچائیئندا۔ بھگتن کھیل کرے کرتارا، آپ اپنا بھيو کھلائیئندا۔ پاربرہم برہم دئے سہارا، برہم ودیا برہم پڑھائیئندا۔ آسا ترسنا جگت دوارا، نمسکارا سپس کرائیئندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار کر خوارا، در در دھکا لائیئندا۔ آتم درسی درس اپارا، داسن داسی آپ وکھائیئندا۔ نجھر میگھ امرت دھارا، امرت جھرنا آپ جھرائیئندا۔ ساچا شبد سچ جیکارا، سو پُرکھ نرنجن آپ سُنائیئندا۔ ہنگ برہم دئے آدھارا، سوہنگ رُپ آپ وٹائیئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن لیکھا بہہ سمجھائیئندا۔ بہہ لیکھا ہر سمجھاونا، ستگر پورا وڈ مہربان۔ لوک مات نشان جھلاونا، در گھر ساچے دیوے دان۔ پورب لہنا جھولی پاونا، اگی جنم بھوئے پردھان۔ مات گرہہ پھیر نہ آونا، پتا پوت نہ کھئے پچھان۔ کایا بنک نہ ویکھ وکھاونا، پنج ت نہ کھئے مکان۔ ایکا گوبند گیت گاونا، رسنا گئے سری بھگوان۔ لیکھا لیکھ نہ کیسے مٹاونا، دو جہان بھوئے حیران۔ نہکلنک نرائن نر ہر اک اکھواونا، جوت سرُپی جوت مہان۔ گرسکھ اپنے گھر بہاونا، سچکھنڈ دوار کر پردھان۔ لوک مات آپ وڈیاونا، ایکا بخشے سچ گیان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن بنائے چتر سُبجان۔ چتر سُبجان گرمکھ سبجن، پردھ بال نہ کھئے جنائی۔ ستگر پورا پردے کجن، سر اپنا ہتھ ٹکائی۔ داتا دانی درد دکھ بھہ بہنجن، بھو ساگر پار کرائیا۔ نام ندھانا نیتر پائے انجن، اگیان اندھیر مٹائی۔ دھوڑی مستک ٹکا لائے چندن،

چرن سروور آپ نٺائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پوت سپوتا پت مات دیونہار سچ وڈیائیا۔ دیونہار گہر گن ساگر، سرب سُکھاں سُکھ داتا۔ نرم کرم کرے اُجاگر، میٹے رین اندھیری راتا۔ ساچا ونج کرائے سچ سوڈاگر، ہرجن میٹے اندھیری راتا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھاں دیوے ساچا ور، آپے جوت جوت میں جاتا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہو مہربان، چرن کول کول چرن بندھائے سچا ناتا۔

★ ۵ پھگن ۲۰۱۶ پکرمی سوداگر سنگھ دے گہر ناتھیوال ضلع فیروزپور ★

ستگر پورا ہر سلطان، نر ہر نرائن آپ اکھوائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل مہان، ست پُرکھ نرنجن آپ کھلائیندا۔ الکھ اگوچر سری بھگوان، اگم اتہاہ بے پرواہ، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا ایکنکار، آد جگادی کر پسار، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ ستگر پورا ہر بھگونت، جونی ریت وڈی وڈیائیا۔ ہرجن تارے ساچے سنت، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیا۔ ویکھنہارا جیو جنت، چارے کھانی پھول پھلائییا۔ پاربرسم پرہ مہا اگت، وید کتیب بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال کھیل کھلائیا۔ پُرکھ اکال ہر سمرتھ، ایکا ایک ایک اکھوائیندا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ پُرکھ ابناشی مہا اکتھ، کتھنی کتھ نہ کھئے سٹائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی وتھ، ساچی وست جھولی پائیندا۔ جگت وکارا دیوے متھ، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ ستگر پورا ہر مہربان، ایکا گہر سہائیندا۔ تھر گہر وسے سچ مکان، محل اٹل آپ اپائیندا۔ ست سروپی اک گیان، اپنا نام جنائیندا۔ آتم آنتر ویکھ مار دھیان، دس کیسے نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی ساچا کابن، گہر منڈل راس رچائیندا۔ کرے پرکاش کوٹن بھان، رو سس مکھ شرمائیندا۔ دھن اناد سچی دھنکان، انحد سیوا سیو کھائیندا۔ گرمکھ ورا چتر سجان، جس جن اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ ایکا بختے چرن دھیان، چاترک ترکھا بھجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ ستگر ساچا نر ہر نرائن، دوسر اور نہ کھئے۔ گرمکھ ویکھ اپنے نین، آپ اپنے جیہا بھوئے۔ لکھ

چوڑاسی جیو جنت رسنا سارے کہن، گھر ملے نہ کیسے ڈھوئے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگاد جُگا جُگنتر کھیلے
 کھیل ترے ترے لہئے۔ ترے تریلوک پُرکھ اکالا، اپنی کل ورتائیندا۔ دینا بندھپ دین دیا، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچّی
 دھرمسالہ، تھر گھر اپنا آسن لائیندا۔ آپے شاہ آپے کنگالا، سچ خزانہ آپ ورتائیندا۔ آپے توڑنہارا جگت جنجالا، جاگرت جوت آپ جگائیندا۔
 آپے کرے کرے سدا پرتپالا، جُگ جُگ اپنی سیو کھائیندا۔ آپے پھل لگائے ڈالا، پت ڈالی ویکھ وکھائیندا۔ آپے شبد سرُویی بن دلالا، لوک
 مات ویس وٹائیندا۔ جن بھگتاں دسے راہ سُکھالا، لکھّ چوڑاسی پھند کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستگر پُورا
 اک اکھوائیندا۔ ستگر پُورا ہر گوبند، ایک رنگ سمایا۔ جن بھگتاں میٹے سگلی چند، چنتا سوگ رہے نہ رایا۔ ستگر پُورا گئی گہند، گہر
 گمبیر آپ اکھوایا۔ گرسکھ اُچائے اپنی بند، آپ اپنی گود اُٹھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ ایک ویس، در
 درویش لکھ نرنجن آپ کرایا۔ لکھ نرنجن اگم اتھاہ، بے آنت بھیو نہ آئیندا۔ جُگ جُگ بنے مات ملاح، ہر سننن راہ وکھائیندا۔ ست سرُویی
 ایک ناں، گر شبدی ناؤں درڑائیندا۔ نتھاویاں دیوے ساچا تھاں، غریب نایا گلے لگائیندا۔ آپے پتا آپے ماں، ست ڈلارا ویکھ وکھائیندا۔ پھڑ
 پھڑ ہنس بنائے کان، مانک موتی ایک نام چوگ چُگائیندا۔ بھو ساگر پار کرائے پھڑ پھڑ بانہ، ستگر پُورا سیو کھائیندا۔ دو جہانی کرے سچ
 نیاں، لکھّ چوڑاسی پھند کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ستگر پُورا ساکھیات، نرگن
 سرگن ویس وٹائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی دات، نام وست جھولی پائیندا۔ نج نیتر درس وڈ کرامات، آپ اپنا نین کھلائیندا۔ میٹے زین
 اندھیری رات، گھر گھر وچ دیپک آپ جگائیندا۔ بند کواڑ کھول تاک، دئی دویتی پردہ لائیندا۔ پنچ وکارا کرے خاک، خاکی خاک ملائیندا۔
 شبد گھوڑا ساچا راک، گُرمکھ ساچے آپ وکھائیندا۔ ہرجن چڑھے مار پلاک، لوآن پُریاں پار کرائیندا۔ سچکھنڈ دوار وکھائے کھولے تاک،
 محل اٹل آپ سُہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستگر پُورا ہر بھگونت، ہرجن میلا ناری کنت، آتم ساچی سیج
 سُہائیندا۔ آتم سیج سُہنجنا، ہر ستگر وڈ مہربان۔ جن بھگتاں چرن دھوڑ کرائے ساچا مجنا، آتم آتر دیوے برہم گیان۔ نیتر نین پائے ایک
 کجلا، جگت لوچن نین شرمنا۔ میل ملائے ساچے سجننا، گھر مندر سری بھگوان۔ جو گھڑیا سو بھجنا، تھر دسے نہ کھئے نشان۔ کال نگارہ

سرتے وجنا، چاروں کُنٹ بیئے حیران۔ پنج تے مکان سب نے تجنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جُگ جُگ ہرجن ساچے لئے پچھان۔ ہرجن سچا بیکھیا، بیکھنہار کرتار۔ آپے لکھیا لیکھیا، لیکھا جانے نہ وید چار۔ نر ہر نرائن دھارے بیکھیا، لوک مات لے اوتار۔ آپے مُچھ داہڑی رکھائے کیسیا، مؤنڈ مؤنڈائے سرجنہار۔ آپے ہونے دس دسمیسیا، آپے نانک نرگن دھار۔ آپے گرو گرتھ اُپدیسیا، گر منتر شبد جیکار۔ آپے کھیلے کھیل نر نریسیا، آپے رام کرشن اوتار۔ آپے برہما وشن مہیش گیشیا، آپے ترے گن مایا بھرے بھنڈار۔ آپے سچکھنڈ دوار کرے پروسیا، نرگن نور اگم اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ کھیلے کھیل وچ سنسار۔ وڈ سنساری ہر نرنکار، دھرت دھول ویکھ وکھائیا۔ چوڈاں لوکاں کھول کواڑ، ہاٹی ہٹ کرے رُشنائیا۔ پُرکھ اگما بھر بھنڈار، ترے بھون آپ وکائیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں دئے آدھار، لوآں پُریاں کھیل کھلائییا۔ زمیں اسماناں ایکا دھار، شاہ سلطاناں آپ بندھائییا۔ رو سس میل ستار، منڈل منڈپ آپ وڈیائییا۔ پونی پون دئے ہلار، روپ انوپ بے پرواہییا۔ آپے وسے دھام نیار، نہچل بیٹھا ڈیرہ لائییا۔ گھر وچ گھر کر تیار، گھر بیٹھا جوت جگائییا۔ گھر مندر سوہے بنک دوار، گھر اپنا تال سُنائییا۔ گھر انحد دُھن سچئی دُھنکار، آپ اپنا ناد وجائییا۔ گھر سخیا منگلاچار، گیت گوہند صلاحیا۔ گھر امرت ٹھنڈی ٹھار، ہر مندر آپ بھرائیا۔ گھر میلا کنت بہتار، گھر بیٹھا سہج سُکھدائییا۔ گھر کرے سچ پیار، ہر سَتگر ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلے تھاؤں تھائیا۔ ہرجن ہر ہر میلیا، کر کیرپا کرتار۔ گھر ساچے سوہے گرو گر چیلیا، گر گوہند میت مُرار۔ گھر وسے دھام نویلیا، چھپر چھن نہ کھئے پَسار۔ گھر پایا سجن سہیلیا، وچھڑیا سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے لئے اُبھار۔ ہرجن ہر ہر جانیا، ایکا رنگ کرتارا۔ در گھر ساچے ایکا مانیا، ملیا میل میت مُرار۔ چلے چلائے ساچے بھانیا، ہر بھانا کر پیارا۔ رسنا گاوے ساچا گانیا، ہر ہر ساچا ناؤں اُچارہ۔ آتم دیوے برہم گیانیا، سَتگر پورا بھرے بھنڈارا۔ درگاہ ساچی دیوے مانیا، آپ وکھائے اک دوارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، لوک مات مار جھات، ہرجن میل ملائے کلپات، پت پتونتا کھیل نیارا۔ پت پتونتا ہر میترا، پرم پُرکھ کرتار۔ گرسکھ کایا چولی رنگے چیتھڑا، چاڑھے رنگ اپر اپار۔ دیوے نام شبد انڈیٹھڑا، کایا مندر سچ دوار۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھڑا، میٹ مٹائے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ امرت بخشے ٹھانڈا سیترا، ست ست ورتے

ورتار۔ کرے کرائے پنت پُنترا، پنت پاپی جاوے تار۔ جُگ جُگ چلے چلائے اپنی ریترا، لکھ چوراسی نہ پائے سار۔ ساچا مندر دیہرا گرو دوار
 مسیترا، جس ملیا ہر نرکار۔ گرسکھ گائے سہاگی گیترا، اچا جاپ اپر اپار۔ ہر بہانا لگے میٹھرا، نیوں نیوں ڈھیہہ ڈھیہہ کرے سرن نمسکار۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہر بہگتاں کرے ادھار۔ بہگتن ہر رنگ رتیا، رام رنگ چلؤل۔ آپے دے سمجھاوے متیا، پُرکھ
 ابناشی کنت کنتول۔ بیج بیجے ساچے وتیا، آتم آنتر اُچائے ساچا پھؤل۔ آپے بخشے ساچی ستیا، چرن کولا بخشے دھؤل۔ ہرجن جانے مت
 گتیا، گت مت نہ جائے بھؤل۔ گُرمکھ ورلے لاہا کھٹیا، گر شبد پنکھوڑا لیا جھؤل۔ کلجگ کھیل بازی گر نٹیا، سرشٹ سبائی ربی بھؤل۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گرسکھاں کرنہارا سُولیوں سؤل۔ گرسکھ تیرا بندھن کٹ، گر ستگر دیا کھائیندا۔ دئی دویتی میٹے
 پھٹ، نام پٹی اک بندھائیندا۔ امرت آتم ساچا جھٹ، جگت ترسنا بھکھ بھجھائیندا۔ ڈرمت میل دیوے کٹ، نرمل نرمل آپ سمائیندا۔
 وسنہارا گھٹ گھٹ، ہر گھٹ آپے سوہا پائیندا۔ نرگن سرگن ہو پرکٹ، پرم پُرکھ ویس وٹائیندا۔ جوت اُجالا لٹ لٹ، نور نورانا ڈگمگائیندا۔
 شبد اگئی مارے سٹ، دس کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جس جن دیوے ساچا ور، گھر ساچے میل
 ملائیندا۔ ور گھر ہر نر ساچا پاؤنا، گر ستگر میل ملتیا۔ ڈکھ دادر ڈیرہ ڈھاؤنا، پون پونی دیوے ڈتیا۔ ایک مارگ ساچے لاؤنا، پُرکھ اکال
 سری بھگونیا۔ پاربرسم پرہے میل ملاؤنا، رُپ انوپ اک وکھتیا۔ نرگن ساچا چن چڑھاؤنا، سرگن کہے دھن دھن دھن دھتیا۔ چاترک ترکھا
 آپ بھجاؤنا، آتم جام پیائے امرت ہر ہر بہنیا۔ کاکوں ہنس آپ بناؤنا، ساچی چوگ مکھ وکھتیا۔ جم کا جیڑا آپ کٹاؤنا، رائے دھرم نہ دیوے
 ڈتیا۔ چتر گیت دا لیکھ چکاؤنا، لاڑی مۆت مکھ شرمنا۔ گُرمکھ اپنی گود بہاؤنا، سر اپنا ہتھ دھرتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، جس جن دیوے اپنا ور، آپے لائے بیڑا بتھیا۔ بیڑا بے دیوے لا، ہر شبد وڈی وڈیاٹیا۔ ستگر شبد جگت ملاح، گُرمکھ سجن
 لئے ترائیا۔ نرگن جپائے اپنا ناں، سرگن نرگن وچ سمائیا۔ ہوئے سہائی سبنا تھان، تھان تھنتر ویکھ وکھائیا۔ پاربرسم پرہے پکڑے بانہ، جو جن
 منگے سچ سرنائیا۔ نانک گوبند میلا ایک تھان، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش ویکھ وکھا، ست نام نام نربان ایک بان
 لگائیا۔ بھوت پریت پسو چکر نہ رہے کیسے تھان، نام کھنڈا اک چمکائیا۔ ہاکنی ڈاکنی سیس دے مڈا، بیر اٹھاراں رہے گر لائیا۔ چند پرچنڈکا

اک چمکا، آپ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ گرسکھ گرمکھ در گھر ساچے دئے بہا، گھر مندر آپ سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگت چُکائے جھوٹھا ڈر، نام نامہ ہونے سہائیا۔

★ ۵ پھگن ۲۰۱۶ پکرمی ناتھیوال ★

گھر ٹھا کر ابناشیا، گھر سگل منور تھ پُن۔ گھر منڈل پاوے راسیا، گھر اُچے شبدی دھن۔ گھر کھیل پرتھی آکاشیا، گھر گگن منڈل منڈپ سُن۔ گھر میلا پون سواسیا، گھر لیکھا گُن اوگن۔ گھر بھوگ رس بلاسیا، گھر پُکار رہیا سُن۔ گھر رکھے ہر جو واسیا، گرمکھ سجن چُن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لکھ چوراسی چھان پُن۔ گھر سلطان سہنجنا، شاہو بھوپ سکدار۔ گھر مہربان نرنجنا، جوت نور اُجیار۔ گھر ستگر ساچا سجن، کرے کھیل اپار۔ گھر تال تلواڑا وجنا، گھر شبد ناد دھنکار۔ گھر ستگر چرن دوارے بہ بہ سجن، گھر امرت بھرے بھنڈار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا جانے ایکا وار۔ گھر دھرنی دھرت دوارکا، گھر دھول دھرم دیا کا پوت۔ گھر کرے کرائے آرتی آرتا، گھر میلا کنت کنتوبل۔ گھر ویس پُکھ نار دا، نر نرائن چُکائے مول۔ گھر کھیل بے عیب پروردگار دا، گھر برکھنہارا پھول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے جانے اپنا مول۔ گھر میلا کنت سہاگیا، گھر سوبھاوتی نار۔ گھر کنت بہتارا جاگیا، گھر سوہے بنک دوار۔ گھر وجے انحد واجیا، گھر سنے سنائے سننیہار۔ گھر آوے جاوے پھرے بہاگیا، اندر باہر گپت ظاہر۔ گھر ہنس بنائے کاگیا، آپ اڈائے اپنی ڈار۔ گھر بہ بہ مارے واجیا، آلس نندرا پار کینار۔ گھر چڑھے ساچے تازیا، آسو گھوڑا شبد شنکار۔ گھر کھیل غریب نوازیا، گرمکھ سجن لئے ابھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پاونہارا ساچی سار۔ گھر ونج سچ ونجارڑا، گھر پرکھنہارا لال۔ گھر بیٹھ میت مُرارڑا، آپ اپنے رہیا بھال۔ گھر کرے پار کینارڑا، گھر مانک موتی دئے اچھال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ وجائے اپنا تال۔ گھر ونجارا سچ سوڈاگر، گھر ساچا در کھلائیندا۔ گھر ویکھنہارا کایا گاگر، محل منارا آپ اُپائیندا۔ گھر نہکرمی کرے کرم اُجاگر، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ گھر کرے کرائے ساچا آدر، آد جگادی ویس وٹائیندا۔ گھر میلا کرتا قادر، رحیم رحمان رحمت

اپنے ہتھ وکھائیندا۔ گھر کرے کھیل پدر مادر، موبن مادھو روپ وٹائیندا۔ گھر راگ سُنائے اپنا دادر، دروہی خُداے اک جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گھر گھر وچ تازی لائیندا۔ گھر تازی ہر بھگونت، گھر ندری ندر نہالیا۔ گھر واڑی منگے سنت، درائے بن سوالیا۔ در کھاری چُکے کنت، پُھل پھولن آپ اُٹھا لیا۔ گھر ویکھے رُت بسنت، پت ڈالی آپ مہکا لیا۔ گھر لیکھا جیو جنت، سِری بھگونت آپ بُجھالیا۔ گھر جانے مہا اگت، آپ اپنا مُکھ چُھپا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گھر دیا باقی اک جگا لیا۔ گھر دیا باقی کر پرکاش، گھر اندھ اندھیر وکھائیندا۔ گھر کھیل کرے سرب گنتاس، گھر مُکھڑا مُکھ چُھپائیندا۔ گھر اپنا کر کر واس، گھر نظر کیسے نہ آئیندا۔ گھر وسے آس پاس، گھر دُور دُراڈا پندھ جنائیندا۔ گھر پوری کرے آس، نراسا نراس سُہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گھر ایک رنگ رنگائیندا۔ گھر رنگے ایک رنگ، رنگن رنگ نہ کھئے جنائیا۔ گھر بیٹھ سورا سربنگ، سارنگ دھر آپ اکھوائیا۔ گھر ویکھے سچ پلنگ، سچ سُنجنی سیج سُہائیا۔ گھر آپ لگائے اپنے انگ، انکیکار بے پرواہیا۔ گھر منگے بن ملنگ، روپ انوہ آپ وٹائیا۔ گھر سدا رکھے سنگ، سگل منورتھ پور کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گھر ساچا آپ سُہائیا۔ گھر ساچا آپ اُپایا، نرگن سرگن ساچی دھار۔ گھر چہر چہن چُھپایا، گھر باڈی بن کرتار۔ گھر دیپک جوت جگایا، دوس زین رہے اُجیار۔ گھر ماٹی بھانڈا پوچ پوچایا، گھر بنیا ہر گھُمیار۔ گھر چکی چک بھوایا، آپے ویکھے اپنی وار۔ گھر بھانڈے آپ تپایا، ترے گن اگنی دیوے ڈار۔ گھر اپنا مُکھ کھلایا، آپے ویکھے چار دیوار۔ گھر اپنی وست ٹکایا، ہر امرت بھر بھنڈار۔ ہر ہر ہر ویکھن آیا، گھر ویکھے سچ دوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا جانے اگم اپار۔ گھر بھانڈا بہ ساچا گھڑ، کنچن گڑھ سُہائیا۔ ست سرُپی اندر وڑ، اپنی وست وچ ٹکائیا۔ آپے مُکھ بند کر، آپے دئے کھلایا۔ آپے پون سواس دھر، آپے شبد جنائیا۔ آپے امرت دیوے سر، آپے مُکھ رس رسائیا۔ آپے ناری آپے نر، آپ اپنا روپ وٹائیا۔ آپے اپنی کِرپا کر، گرمکھاں ایہ بُجھائیا۔ سنت ساجن لائے لڑ، گھر ساچے وچے ودھائیا۔ دیوے درس آگے کھڑ، جگت حرص رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گھٹ بھانڈا ویکھے وکھائیا۔ گھٹ بھانڈا ہر بیکھیا، نیتر نین آگھاڑ۔ اپنے لوچن آپے ویکھیا، اپنے ہتھ لائے ٹنکار۔ آپے قیمت پائے نر نریشیا، آپے ونج کرے وپار۔ آپے سچ سوڈاگر پھرے دیس پردیسیا، گرمکھ سجن لئے بھال۔

بال جوانی بردہ نہ کھئے وریسیا، ایک رنگ روے کرتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے کرے پیار۔ ہرجن بھانڈا نام
 اٹل، لکھ چوراسی قیمت کھئے نہ پائیا۔ ترے گن مایا کنڈے نہ سکے ٹل، چوڈاں لوک نہ کھئے ٹلائییا۔ خرید نہ سکے کوئی مُل، پن ستگر پورے
 ہتھ کھئے نہ پائیا۔ اباشی کرتا آپے جانے اپنا مُل، آپے لیکھا دئے مُکائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی وست اپنے ہتھ
 رکھائییا۔ گرسکھ کایا کایا مٹ، کرتا قیمت آپے پائیندا۔ چرن دوارا ساچا ہٹ، لوک مات آپ کھلائییندا۔ آپے ویکھے نٹھ نٹھ، دوس رین پنڈھ
 مُکائییندا۔ آپ تپایا اپنے بھٹھ، بھٹھ بھٹھیالا نہ کھئے رکھائییندا۔ اپنی کھولے بدھی گٹھ، اپنا پلو آگے ڈائیندا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، ہرجن ساچے
 ویکھ وکھائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لہنا آپ چکائییندا۔ گرمکھ کایا قیمت ہر ہر پا، اپنا لیکھا دئے چکائییا۔ آپ
 اپنا گرسکھاں اُتوں گھول گھٹا، گھولی گھول سیو کھائییا۔ چار جگ دی بولی دئے ویاہ، پورب لہنا دئے مُکائییا۔ کایا چولی دئے رنگا، سچ چولڑا
 ویکھ وکھائییا۔ نام مؤلی تند بندھا، ساچی مہندی رنگ رنگائییا۔ ایک وٹنا دئے لگا، اپنی ہتھیں تن چھپائییا۔ ساچے کھارے دئے چڑھا، آپ اپنا
 منگل گائییا۔ سیس سیہرا دئے سجا، سولان کلیاں آپ لٹکائییا۔ شبد گھوڑی آپ بہا، جوت نرنجن واگ رہے گندائییا۔ ساچا نیتر کجلا پا،
 ساچا سگن وکھائییا۔ گرسکھ جانجی نال رلا، اپنے ہتھ رکھے وڈیائییا۔ درگاہ ساچی ڈھکے جا، نام مردنگ سچ سازنگ ایک راگ الائییا۔
 سچکھنڈ دوارے ڈیرہ لا، آپ اپنا تھان سُہائییا۔ پُرکھ اباشی بے پرواہ، آگوں آوے چائیں چائینا۔ اپنا میل لائے ملا، گھر ساچے وجے ودھائییا۔
 دھی جوائی نار رکھا، ایک سیج سُہائییا۔ گرسکھ گرمکھ میل ملاوا کرے ساچے تھان، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سگلا سنگ سدا سد رکھائییا۔

★ ۵ پھگن سمت ۲۰۱۶ یکرمی پنڈ سماں سر حاکم سنگھ دے گھر ضلع فروزپور ★

گرمکھ گر سجن پایا، ہر ملی سچ سرنائییا۔ سگل منور تھ اچھ پن سہج سُکھدایا، در گھر ساچے میل ملائییا۔ رتن امولک ہیرا نام
 وڈیایا، لوک مات وجے ودھائییا۔ سچ سلوک منتر نام درڑایا، دب درشت آپ کھلائییا۔ چنتا ہرکھ سوگ مٹایا، سانتک ست ست وکھائییا۔

جگت وکارا نیڑ نہ آیا، نرگن سرگن بوجھ بھجھایا۔ پنج تت کایا کھیل کھلایا، ترے گن میلا بندھن پائیا۔ اپنا دیپک آپ جگایا، گھر ساچے آپ
 ٹکائیا۔ آپے اتم لئے بھجھایا، آپ اپنے وچ سمائیا۔ جگت نیتر دس نہ آیا، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی ہرجن حصہ
 آپ ونڈایا، ہر مندر ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم پاربرہم سرنائیا۔ سچ سرنائی ستگر میت، سکلا روگ
 وناسیا۔ ایکنکارا وسیا چیت، گھر میلا شاہو شاہاشیا۔ کایا مندر ٹھنڈا سیت، نرگن نور دیپ پرکاسیا۔ رسنا گائے سہاگی گیت، گوپی کاہن
 پاوے راسیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے کھیلے کھیل تماشیا۔ سچ سرنائی ہر نرنکار، سکلا سکھ اُچائیا۔ ناتا توڑ
 جگت سنسار، گھر ساچے میل ملائیا۔ میل ملاوا میت مرار، گھر ملیا سجن بے پرواہیا۔ آتم اتر اک دیدار، آپ اپنی دید درسائیا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ لیکھا لیکھ لکھائیا۔ ہر سرنائی سرنگت، ہر ستگر ویکھ وکھائیندا۔ نام بیجے ساچے وت، کایا
 کھیت ویکھ وکھائیندا۔ آپ لگائے ڈالی پت، پھل پھلوڑی آپ مہکائیندا۔ آپے رکھے دے کر ہتھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ست سرپوہی ساچی
 وتھ، ایکا برہم گیان درڑائیندا۔ گرمکھ سگل وسورے گئے لتھ، در گھر ساچے درشن پائیندا۔ جھوٹھا برج گیا ڈھٹھ، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔
 پُرکھ ابناشی میلا نٹھ نٹھ، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ لیکھا جانے جوں بھرت گھر دسرتھ، رام راما ویکھ وکھائیندا۔ ہر ہر مہا اکتھنا اکتھ،
 وید کتیب کھئے نہ گائیندا۔ جگ جگ گپڑے اپنی لٹھ، چاروں کنت پھرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شستر دھاری ویس
 وٹائیندا۔ جوں راما میت بھرت بھراتا، ہر ستگر ویکھ وکھائیا۔ توں سنگھ روپ ہوئے اک اکانتا، دیوے درس اگم اتھاپیا۔ جن اتم رکھی ہر
 ہر ذاتا، جوت جات جگت آپ جگائیا۔ آپ سنائی اپنی گاتھا، ہر مندر اندر کر پڑھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر
 ساچا ویکھ وکھائیا۔ ایکا میت ساچا سٹیا، بھٹیا اپنا ناؤں رکھائیندا۔ اک نرائن ایکا نٹیا، ایکا نرگن روپ چڑھائیندا۔ ایکا گپڑنہارا پھپہ، پیا پریم
 ویس دھرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلاییندا۔ آپے کھیلے کھیل کھلاری، خالق خلق وچ سمائیا۔ آپے
 بھگتن میلا وڈ سنساری، لوک مات میل ملائیا۔ آپے شبد اناد بول جیکاری، ساچا راگ ناد سنائیا۔ آپے محل اٹل لئے اُساری، گھڑن بھننہار
 آپ اکھوائیا۔ آپے پنج تت میلا ترے گن سیکداری، آتم برہم کرے شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلے اپنے

گھر، گھر ساچا اک وکھائیا۔ کایا مندر جگت منارا، ترے گن میل ملایا۔ پنچم میتا کھیل نیارا، اک اتیتا ربیا کرایا۔ ٹھانڈا سیتا ایکنکارا
نرادھارا، نرگن اپنا ناؤں دھرایا۔ ہرجن بخشے چرن پیارا، چاترک ترکھا دئے بُجھایا۔ اک وکھائے سچ دوارا، سچکھنڈ ساچا آپ سُہایا۔ جُگ
جُگ جن بھگتاں کرے مات پیارا، آپ اپنی گود اُٹھایا۔ دیوے دان سِری بھگوان، ایکا رنگ رنگے کرتارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
جوت دھر، جوتی نُور ہوئے اُجیارا۔ جوت اُجالا ہر گوپالا، گوبند گہر گمبھیرا۔ گُرمکھ ویکھے ساچا لالا، اپنی چوٹی چڑھ آخیرا۔ دوس رین
کرے پرتیالا، امرت بخشے ٹھانڈا سیرا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے دیوے سانتک ساچی دھیرا۔ دھیرج دھیر ست
سنتوکھ، گر ستگر ہتھ وڈیائیا۔ گُرمکھ تیرے قدم چُھے مکتی موکھ، نیوں نیوں سپس جھکائیا۔ نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگ، چنتا دُکھ نہ کھئے
وکھائیا۔ بھرے بھلے بھرمی لوک، لوک اگنی اگ لگائیا۔ ہرجن گائے سُہاگی سلوک، در گھر ساچے میل ملایا۔ ہر کا بھانا نہ سکے کوئی روک،
سادھ سنت گر پیر اوتار بیٹھے سپس جھکائیا۔ پرہہ درشن کو لوچن کوئن کوٹ، کوئن کوئی راہ تکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
دھر، گُرسکھ ساچے لئے ملایا۔ گُرمکھ سجن میلیا، گھر ساچے ستگر سجان۔ آپے ہوئے گرو گر چیلیا، دیونہارا ساچا دان۔ دو جہانی سجن
سُہیلیا، رام رُپ سِری بھگوان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنے لئے پچھان۔ اپنے آپ پچھان آیا، دُھر درگاہی ہر
نرنکارا۔ جُگ جُگ وچھڑے میل ملاؤن آیا، نرگن رُپ وچ سنسارا۔ شبد ڈوری بندھ بندھاؤن آیا، کھیلے کھیل اگم اپارا۔ جگت ناتا توڑ
تُراؤن آیا، جوٹھا جھوٹھا پار کنارہ۔ ساچا مارگ اک سیکھاؤن آیا، گُرمکھاں کرے سچ پیارا۔ دے مت آپ سمجھاؤن آیا، نیتز رووے نہ کھئے زارو
زارا۔ گھر ساچے سکن مناؤن آیا، کھلی رہے بسنت بہارا۔ گر شبدی لڑ پھڑاؤن آیا، آپ کرائے پار کنارہ۔ چنتا سوگ سرب مٹاؤن آیا، نام
وچائے سچ ستارا۔ کاگوں ہنس اداؤن آیا، آپ رلائے اپنی ڈارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن دیوے اک سہارا۔ سچ
سہارا نام وتھ، گر ستگر ہتھ وڈیائیا۔ ہر سنت چڑھائے اپنے رتھ، بے پرواہ آپ چلائی۔ لوآن پُریاں آپے متھ، برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھائیا۔
گُرسکھ تیرا کدے نہ وچھائے ستھر ستھ، سگلے ساتھی ست سمجھائیا۔ لہنا دینا چُکیا سیاں ساڈھے تن تن ہتھ، مات گرہ پھیر نہ آئی۔ پایا
پُرکھ اک اکتھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ اتم میلا جوں راما دسترہ، بہرت بہاؤنی وچ کُکائیا۔ مانس جنم لاہا کھٹ، اتم ساچی کھاٹ ہنڈھائیا۔

تن پہنایا شبد پٹ، نام رسالو اک رنگائیا۔ اتم وکیا ساچے ہٹ، کرتے قیمت ساچی پائیا۔ تن خاک نہ زلیا تیرتھ کیسے تٹ، گنگا گوداوری بیٹھی منہ چھپائیا۔ جوت جوالا لٹ لٹ، تیرا راہ تکائیا۔ اتم اُتریا ساچے گھاٹ، کھیوٹ کھیٹا پار کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا ایکنکارا گرمکھ میلا کنت بہتارا، سنگھ حاکم اتم پر ماتم وچ سمائیا۔

★ ۵ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی پنڈ ماڑی ناظر سنگھ دے گھر دیا ہوئی ضلع فروزپور ★

سو پُرکھ نرنجن اگم اتھاہ، آد آنت بھیو نہ رایا۔ ہر پُرکھ نرنجن بے پرواہ، بھیو ابھیدا بھیو چھپایا۔ ایکنکارا اک اکلا اپنا ناؤں اُپا، آپ اپنی رچن رچایا۔ آد نرنجن جوت جگا، جوتی نور نور رُشنایا۔ ابناشی کرتا ویس وٹا، آپ اپنا بنک سہایا۔ سری بھگون کھیل کھلا، کھیلنہارا دس نہ آیا۔ پارپرہم پرہہ دھام سہا، آپ اپنی الکھ جگایا۔ سچکھنڈ دوارا رچن رچا، تھر گھر اپنا آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال دس نہ آیا۔ پُرکھ اکالا ہر بے آنت، بھیو کھنڈ نہ پائیندا۔ کھیلے کھیل آد آنت، جگ جگ اپنی دھار بندھائیندا۔ آپ بنائے اپنی بنت، مہا گنت نہ کھنڈ گنائیندا۔ آپے ناری آپے کنت، ہر ساچی سیج ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جونی ریت ویس وٹائیندا۔ جونی ریت پُرکھ اگم، بھیو کھنڈ نہ پائیا۔ نہ مرے نہ پئے جم، آون جاون کھیل کھلائیا۔ پون سواسی نہ کوئی دم، تتوت نہ کھنڈ اُپائیا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ دیسے چم، جننی جن نہ کھنڈ کرائیا۔ نہ کوئی ترسنا نہ کوئی تم، آلس نندرا نہ کھنڈ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا، آپ اپنا دھام سہایا۔ دھام اولا ایکنکارا، ہر ساچا آپ اُپائیندا۔ تھر گھر وسے اک دوارا، در ساچے سوہا پائیندا۔ نرمل دیپ کر اُجیارا، کلاپاتی ویکھ وکھائیندا۔ سچ سنگھاسن کھیل نیارا، شاہو شاہاشن آسن لائیندا۔ سچ سلطانا ہر وڈ سکدارا، تخت تاج اک اُپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در ساچا آپ وکھائیندا۔ در گھر ساچا ہر سہنجنا، پرہہ اپنا روپ وٹائیا۔ پارپرہم درد دکھ بھے بہنجنا، گھر ساچے سوہا پائیا۔ آپے بنیا اپنا سجننا، سکلا سنگ آپ رکھائیا۔ نہ گھڑیا نہ بہجننا، گھڑن بھننہار وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ آگوچر بھیو نہ رائیا۔ الکھ آگوچر

دین دیا، دیا یدھ ناؤں دھرائیندا۔ وسنہارا سچ سچی دھرمسالہ، سچکھنڈ ساچے ڈیرہ لائیندا۔ آپے کال آپے مہاکالا، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سوہاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ساچا کنت، گھر ساچا ویکھ وکھائیا۔ ایکنکارا مہا اگنت، لیکھا لیکھ نہ کھئے جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جاگرت جوت اک رُشنائیا۔ جاگرت جوت ہر مہربان، اپنی آپ جگائیا۔ ست سرُویی ست نشان، گھر ساچے آپ وکھائیا۔ آپے بھئے نگہبان، آپ اپنی دیا کھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائیا۔ رچن رچاونہار نرنکارا، آد جُگاد سمایا۔ اگم اگمڑا اگمڑی کارا، پُرکھ نرنجن آپ کرایا۔ الکھ اگوچر بھيو نیارا، نرگن اپنے ہتھ رکھایا۔ آپ سہائے سچکھنڈ دوارا، تھر گھر بیٹھا سیج ہنڈھایا۔ آپے پُرکھ آپے نارا، نرنزن ناؤں اُچایا۔ آپے پاربرہم پرہہ کر پسارا، آپ اپنا رُوپ وٹایا۔ آپے وشن آپے برہم آپے شو دئے ہلارا، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ آپے ترے گن مایا بھر بھنڈارا، آپ اپنی رہیا ورتایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا بنک سہایا۔ آپے بنک دوارا کھول، سچکھنڈ ساچا سوہا پائیا۔ آپے شبد اگمی بول، ناد انادی ناد وجائیا۔ آپے اپنے جئے مؤل، آپ اپنے وچ سہایا۔ آپے آد جُگادی رہے آڈول، جُگا جُگنتر کھیل کھلایا۔ آپے ناہی کولی رہیا مؤل، آپے امرت جام پیایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کل آپ ورتائیا۔ کل ورتنتا ہر بھگوانا، بھيو ابھید کھلاییندا۔ جُگا جُگنتر کھیل مہانا، اپنا ویس وٹائیندا۔ برہما وشن شو بخشے اک دھیانا، ایکا رُوپ درسائیندا۔ لوآن پُریاں کھیل مہانا، برہمنڈ کھنڈ پھیرا پائیندا۔ لیکھا جانے رو سس سورج چن بھانا، منڈل منڈپ میل ملائیندا۔ نرگن سرگن ہو پردھانا، آپ اپنا ناؤں اُچائیندا۔ پنج تت میل وچ جہانا، اپ تیج وئے پرتھمی آکاش کھیل کھلاییندا۔ من مت بُدھ بھے گانا، نرگن اپنا سگن منائیندا۔ آتم برہم کر پردھانا، کایا بنک سہائیندا۔ کھیلے کھیل مرد مردانہ، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا لیکھ لکھائیندا۔ لیکھا لکھنہارا ہر ہر، ہر وڈا وڈا وڈائیا۔ لکھ چوراسی جوت دھر دھر، دھر دھرنی رہیا سہائیا۔ اپنی کرنی آپے کر کر، کرتا پُرکھ وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا جوت نور رُشنائیا۔ جوتی نور نور اُجالا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن دین دیا، آپ اپنا انگ کٹائیندا، ایکنکارا سد پرتپالا، لکھ

چوڑاسی سیو کھائیندا۔ آد زرنجن دیپک جوتی بالا، جوت زرنجن ونڈ ونڈائیندا۔ پُرکھ ابناشی وسے سچ سچّی دهرمسالہ، در گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ ابناشی کرتا ایک پائے سچّی گل مالا، آپ اپنا ناؤں اُچائیندا۔ پاربرہم کھیلے کھیل زرالا، برہم اپنا روپ وٹائیندا۔ زرنگن سرگن وجائے تالا، انحد ساچی سیو کھائیندا۔ ترے گن مایا پا جنجالا، اپنا بندھن اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکنکارا، کھیلے کھیل وچ سنسارا، دھرت دھول ہو اُجیارا، گگن منڈل دے ہلارا، برہما وشن شو سیو لگائیندا۔ ترے گن میتا اک اتیتا، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ آد جگادی ٹھنڈا سیتا، تھر گھر بیٹھا آسن لائیا۔ پاربرہم برہم ساچا میتا، پت پت پتتا ہر رگھرائیا۔ لیکھا جانے بست کیتا، راؤ رنگاں ویکھ وکھائیا۔ نام جنائے اک انڈیٹھا، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ ترے گن مایا ویکھ انگیٹھا، پنج ت کرے کڑمائیا۔ نام ندھانا ایک پیتا، گھر ساچے جام وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد زرنجن وڈ وڈیائیا۔ آد زرنجن شاہ سلطانا، ایک رنگ سمائیندا۔ برہما وشن شو کر پردھانا، حکمی حکم لائیندا۔ ترے گن میلا وچ جہانا، ساچا سنگ وکھائیندا۔ ایک شبد اک ترانہ، ایک راگ لائیندا۔ ایک امرت پینا کھانا، ترسنا بھکھ گوائیندا۔ اک وکھائے پد زربانا، گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اک اکلا سچ محلہ اُچ اٹلا آپ سہائیندا۔ سچ محلہ سچ دوارا، ہر ساچا آپ سہائیا۔ ساچا بھوپ شاہ سکدارا، سچ سلطان آپ اکھوائیا۔ ساچا نام سچ جیکارا، گھر ساچے آپ لائیا۔ ساچی وست سچ بھنڈارا، ہر ساچا سچ بھرائیا۔ ساچا شبد سچ ورتارا، ساچی سیو کھائیا۔ ساچا وچ سچ ونجارا، ساچی جھولی آپ بھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، زرنگن اپنی ونڈ ونڈائیا۔ زرنگن ونڈے اپنی ونڈ، بھيو کھئے نہ آئیندا۔ آپ اُچائے کھنڈ برہمنڈ، گگن پاتالان ڈیرہ لائیندا۔ آپ لیکھا جانے سورا سرنگ، دوسر بھيو کھئے نہ پائیندا۔ آپ لکھ چوڑاسی کایا چولی رنگ، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ آپے گھر گھر اندر بیٹھا بھچھیا رہیا منگ، اپنی جھولی آگے ڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوڑاسی وچ سمائیندا۔ لکھ چوڑاسی ہر سمایا، دس کسے نہ آئیندا۔ گھر وچ گھر اک اپایا، آپ اپنا بنک کھلائییندا۔ سچ سنگھاسن اک وچھایا، پُرکھ ابناشن ڈیرہ لائیندا۔ دیپک جوتی ڈگمگایا، نورو نور اُچائیندا۔ انحد ساچا راگ سنایا، پنچم پنچ صلاحیندا۔ امرت ٹھنڈی دھار وپایا، نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ کول کولا آپ کھلایا، کھلا پاتی بھيو نہ آئیندا۔ ڈونگی بھوری پار کرایا، کایا کوری ویکھ وکھائیندا۔ ترے

ترے میلا سہج سُبھایا، اپنا لیکھا آپ جنائندا۔ نو در کھوجے کھوج کھوجایا، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست نام انمول، آپ اپنی دئے ورتائیا۔ نام وست اک انمول، پرہہ ساچے ہتھ رکھائیا۔ دھردرگاہی ایک کنڈے دیوے تول، دوسر ہتھ نہ کسے پھڑائیا۔ آپے جانے اپنا بول، اپنی دھارا آپ سُنائیا۔ جن بھگتاں پردہ آپے کھول، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل سہج سُکھدائیا۔ بھگتاں دیوے نام اپارا، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیایا۔ کایا مندر بھر بھنڈارا، آپے ویکھے ویکھنہارا۔ ایک ناد شبد دُھنکارا، دُھن انادی آپ وجایا۔ آپے سُنے سُنئے سُننہارا، گھر ساچی سیو کمایا۔ درس دِکھائے اگم اپارا، سوچھ سرُوی رُوپ وٹایا۔ نرگن سرگن میلا کنت بہتارا، سنت سہیلے لئے جگایا۔ جاگرت جوت دِپیک کر اُجیارا، گھر گھر وچ آپ ٹکایا۔ آپے اندر آپے باہرا، گپت ظاہرا بھیو نہ رایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا کھیل کھلایا۔ جُگ جُگ کھیل کھلندڑا، پاربرہم پُرکھ اناشیا۔ نرگن سرگن ویس وٹندڑا، لیکھا جانے پرتھمی آکاشیا۔ سنت ساجن میل ملندڑا، کایا منڈل پائے راسیا۔ شبد گیان اک درڑندڑا، نیج آتم کرے واسیا۔ بند کواڑا آپ کھلندڑا، ہر ستگر شاہو شاہاشیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے کرے پوری آسیا۔ پوری آسا ساجن سنت، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ رسنا جہوا منیا منت، ایک منتر نام درڑائیندا۔ میل ملاوا ساچے کنت، گھر ساچی سیج سہائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنا بھیو کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا لیکھا دُھر کرتار، اپنے ہتھ رکھائیا۔ ونڈے ونڈ وچ سنسار، جُگ کرتا بے پرواہیا۔ چارے جُگ کر تیار، چارے کھانی وچ سائیا۔ ایک اکھ دئے ادھار، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ ہنگ برہم کر تیار، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ تیجا نیتر کھول کواڑ، سوچھ سرُوی رُوپ درسائیا۔ چوتھا پد اک دوار، آپ اپنا چرن وکھائیا۔ پنچم میلا پُرکھ بہتار، گھر ساچے سوہا پائیا۔ چھیواں چہر چھن نہ کھئے مینار، نرگن بیٹھا آسن لائیا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن ساچی کار، اگم اگم رسیا کرائیا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں وسیا باہر، اپ تیج وائے پرتھمی آکاش من مت بُدھ نہ سنگ رلائیا۔ نو در نہ دسے کواڑ، پنچ ت نہ کھئے ہنڈھائیا۔ جن بھگتاں کرے سچ پیار، لکھ چوراسی پھول پھلایا۔ دسم دوارا اک گھر بار، گھر میلا سہج سُکھدائیا۔ کاغد قلم نہ پاوے سار، لیکھا لکھ لکھ تھکے شاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ

جُگ اپنا ویس دھرائیا۔ سَتجُگ ویس سَت سَت کار، سَت ستوادی آپ کرائیندا۔ نرگن سرگن ہو اُجیار، وار اٹھاراں دھار بندھائیا۔ چارے ویدان اِک جیکار، آپ اپنی گنت گنائیندا۔ آپے وسیا سب توں باہر، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ آپے بھکتی بھرے بھنڈارا، بھگتن ساچا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ سَتگر ساچا پار اُتارا، بھيو کھئے نہ آئیندا۔ تريتا ويكھے وچ سنسارا، ساچي كل ورتائيندا۔ پُرکھ اگما کھیل نیارا، رُپ انوُپ وٹائیندا۔ آپے جانے اپنی کارا، کرنی کرتا کرنی آپ کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، رام نام آپ پرگٹائیندا۔ آپے رام رُپ اوتارا، آپے راون بنک سہائیا۔ آپے دیونہار سچ بھنڈارا، آد جُگادی آپ ورتائیا۔ آپے منکے بن بھکھارا، گھر ساچے اپنی الکھ جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آپے چلہ تیر کمانا، آپے ہتھ اُٹھائیندا۔ آپے جودھا سُرپیر بلوانا، آپ اپنا بل دھرائیندا۔ آپے مارے سچ نشانہ، پار کنارہ آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے توڑ ہنکاری گڑھ قلعے کوٹ آپ مٹائیندا۔ آپے رام رام کر پیار، آپ اپنا رُپ وٹائیا۔ آپے بھوئے نین مُدھار، کول نین بھيو نہ رائیا۔ آپے رتھ رتھوابی بن سنسار، اپنی سیوا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ ویس انیک وٹائیا۔ ویس انیکا ہر ہر، اپنا آپ وٹائیندا۔ سنت سہیلے ساچے پھڑ پھڑ، آپ اپنے سنگ ملائیندا۔ لیکھا جانے سیس دھڑ دھڑ، گھر گھر پھول پُھلائیندا۔ اپنی وِدیا آپے پڑھ پڑھ، ساچا منتر نام درڑائیندا۔ گیتا گیان آپے کر کر، آپ اپنا راگ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وید ویاسا آپے ور، پُران اٹھاراں مُکھ صلاحیندا۔ پُران اٹھاراں آپے گا، آپے ویکھ وکھائیا۔ سَتجُگ تريتا دوپر بھیرا پا، آپ اپنا رُپ وٹائیا۔ کلجُگ کھیل بے پرواہ، پُرکھ ابناشی آپ کرائیا۔ چوٹھا جُگ لے اُٹھا، گھر چوٹھے وچے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دے مت رہیا سمجھائیا۔ کلجُگ اُٹھیا نوجوان، ہر سَتگر آپ اُٹھایا۔ ایکا بخشے چرن دھیان، دے مت رہیا سمجھایا۔ تیرا راگ سرِشٹ سبائی سُنے کان، جوٹھ جھوٹھ تیری جھولی پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بل دھرایا۔ کلجُگ اُٹھیا بال نادانا، نیتر رو رو نیر وٹائیندا۔ پُرکھ ابناشی تیرا چرن دھیانا، دوسر اوٹ نہ کھئے نکائیندا۔ تیرا راگ میرا گانا، گیت اِک لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ور ساچا جھولی پائیندا۔ ساچا ور بھر بھنڈارا، ہر ساچا حُکم سُنائیندا۔ تیری کل

ورتنے وچ سنسارا، کل قلندر آپ نچائیندا۔ تیرا گڑھ بھوئے ہنکارا، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار میل ملائیندا۔ آسا ترسنا کرے پیارا، تیرا در سہائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ بنے ونجارا، چاروں کُنٹ ونج کرائیندا۔ اُچی کوکے لائے نعرہ، اپنا بول سُنائیندا۔ نہ کوئی دیسے سبّج یارا، میت مُرارا نہ کوئی وکھائیندا۔ چاروں کُنٹ دھوآن دھارا، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، تیرا سگلا سنگ وکھائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ کر تیارا، تیرے رنگ رنگائیندا۔ ایک کلمہ بول نعرہ، کائنات آپ سُنائیندا۔ سنگ محمد چار یارا، ایکا رُوپ وٹائیندا۔ حق حقیقت کھول کواڑا، لاشریک ویکھ وکھائیندا۔ لاشریک بے عیب پروردگارا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ بے عیب خدائی پروردگارا، مقامے حق اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ نور الہی بے پرواہ، نورو نور نورا نہ ڈگمگائیندا۔ ست سروپی بنے ہر ملاح، تامس ترسنا وچ سمائیندا۔ تریلوکی نندن نام دھرا، تتاں لوکاں کھوج کھجائیندا۔ شو برہما وشن سیوا لا، آد جگادی سگلا سنگ نیہائیندا۔ تیرا سنگ بنے پرہ بے پرواہ، تیرا مارگ ایکا لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اک اکلا کھیل کھلائیندا۔ کلجگ تیرا رنگ چلوں، ہر ساچا آپ چڑھائیا۔ سچ سنگھاسن ہر جی بیٹھا نہ کوئی پاوا نہ کوئی چول، دس کیسے نہ آئیا۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹا، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ دیوے ساچا ور، گھر ساچے اک سمجھائیا۔ چاروں کُنٹ آپ اٹھاؤنا، ایکا ڈنکا نام وجائیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں آپ جگاؤنا، سویا کوئی رہن نہ پائیا۔ در منگن بھیکھیا کیسے نہ پاؤنا، در در آپ پھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ ساچا ویکھ وکھائیا۔ کلجگ ور گھر ساچا پایا، گھر ساچے وچی ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی آگے سیس جھکایا، تُوں داتا بے پرواہیا۔ تیرا لیکھا لیکھ نہ کیسے مٹایا، لیکھا لیکھ وچ نہ آئیا۔ برہما وشن شو تیری سیو کھایا، کروڑ تیتتسا رہے دھیائیا۔ رام کرشن تیرا جس گایا، ایکا نام وڈی وڈیائیا۔ انجیل قرآناں آپے گایا، تیس بتیسائے وڈیائیا۔ نور الہی ڈگمگایا، جلوہ نور بے پرواہیا۔ مہمان پیدو آپ اکھوایا، بی خیر یا اللہ دس نہ آئیا۔ چوڈاں طبقات ایکا رنگ ہر ساچا آپ چڑھائیندا۔ جن بھگتاں درس دکھائے کایا مندر اندر لنگھ، اپنی دیا کھائیندا۔ کھیوٹ کھیٹا بن ونجارا، کلجگ ویکھ وکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیارا، نیتر نینا درس کھئے نہ پائیندا۔ آپے جانے اپنی دھارا، اپنا لیکھا آپ سُنائیندا۔ آوے جاوے وارو وارا، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ بے عیب خدائی پروردگارا، اپنا ناؤں رکھائیندا۔

لاشریک بول ایک نعرہ، اپنا کلمہ آپ الائنڈا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کرائیندا۔ چار کُنٹ کرے پُکار، محمد ساچی سیو کھائیا۔ چار یاری کرے خوار، اپنا پلُو رہی پھرائیا۔ چار ورن روون زارو زار، کھتری براہمن شوڈر ویش رہے کُرائیا۔ چارے وید ہاکار، آپ اپنی رہے سُنائیا۔ گیتا گیان گیا ہار، اٹھاراں دھیائے نہ کھئے الائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ دیوے ساچا ور، گھر سُنہنجا اک سُنہائیا۔ پُرکھ اباشی کھیل کر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ دوہاں دیوے ایک ور، ایک گھر بہائیندا۔ نانا جُڑیا اک گھر، دوویں میل ملائیندا۔ اک دُو جے نُوں ویکھن کھڑ، نیتر نیناں نال ملائیندا۔ اپنی چوٹی آپے چڑھ، واسنا کھوٹی آپ کرائیندا۔ آپے کوٹن کوٹی لئے پھڑ، آپ اپنے بہم بھلائیندا۔ آپے بوٹی بوٹی دئے کر، آپے ساچا سنت صلاحیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ کلجگ کھیل رانی اللہ، الابی نُور سمائیندا۔ جگت دوارا ایک ملا، گھر ساچا اک وکھائیندا۔ پھرے دروہی جلاں تھلاں، پیر دستگیر سرب کُرائیندا۔ نہ کوئی پھڑائے کیسے پلا، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دو دو آب اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ ونڈے ونڈ دیوے دات، ایک ونڈ ونڈائیا۔ نرگن آپے بھئے سنجھ سویرا سنجھ پرہات، دوس زین آپ اکھوائیا۔ آپ بیٹھا رہے اک اکانت، نرگن جوت نُور زُسنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ کھیل سہج سُبھائیا۔ کلجگ کوڑا ہویا ڈھور، پنج تت شور مچایا۔ چاروں کُنٹ ٹھگ چور، بیٹھے ڈیرہ لایا۔ گھر گھر دسن حرام خور، ہر کا نام نہ کھئے دھیایا۔ کوڑی کریا بندھی ڈور، ساچا تند نہ کھئے بندھایا۔ مایا ممتا نانا جوڑ، جیواں جنتاں رہے ستایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی لئے انگڑایا۔ لئے انگڑائی ہر بھگوان، اپنی کروٹ آپ بدلایا۔ لوک مات ویکھے مار دھیان، دھرنی دھرت دھول لکھ چوراسی رہی کُرائیا۔ سچ نہ دسے کھئے گیان، چار ورن نہ میل ملائیا۔ چاروں کُنٹ ہویا حیران، دھیرج دھیر نہ کھئے وکھائیا۔ نہ کوئی مذہب نہ ایمان، دین اسلام نہ کھئے پڑھائیا۔ نہ کھئے کلمہ نہ کھئے کلام، نہ کوئی ساچا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دیا کھائیا۔ نرگن ہر ہر کرپانڈھ، اپنی دیا کھائیندا۔ آپ بنائے اپنی بدھ، اپنا رُپ وٹائیندا۔ کرے کرائے کارج سدھ، ستگر ساچا ناؤں اُچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ نرگن سرگن ویس وٹایا، گر نانک ناؤں دھرائیا۔ آپ اپنا وچ رکھایا، گھر ساچے ہوئی زُسنائیا۔ ایک بنک

دئے سُہایا، گھر سُہنجنا سوہبا پائیا۔ ایک منتر دئے دِرڑایا، نام ست وِجی ودھائیا۔ چار ورنان دئے جپایا، اُوچ نیچ نہ ویکھ وکھائیا۔ راؤ رنکار گلے لگایا، ہنکاریاں گڑھ ٹڑائیا۔ من کا منکا آپ پھرایا، مت متوالی دئے صلاحیا۔ بُدھ بیکی روپ وٹایا، امرت جام اک پیائیا۔ سچ سُنہیڑا ہر سُناپا، ہر شبد وِجی ودھائیا۔ چاروں کُنٹ پھیرا پایا، جیو جنت سرب اُٹھائیا۔ ایکا پُرکھ اکال منایا، دوْجا اِشٹ نہ کھئے وکھائیا۔ نمو دیو اک رگھرایا، واستک روپ آپ سہائیا۔ خالق خلق وِچ دئے وکھایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا ناؤں دھرائیا۔ نانک نرگن ناؤں رکھ، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ ستگر پورا ہو پرتکھ، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ آپے کرے ککھوں لکھ، لکھوں ککھ بنائیندا۔ گھر گھر دیوے ساچی وتھ، ساچا نام جھولی پائیندا۔ پُرکھ اِبناشی اک سمرتھ، جیاں جنتاں آپ سمجھائیندا۔ جُگ جُگ چلائے مات رتھ، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ سچ دوارا کھولے ہٹ، چرن دوارا اک سُہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا جوتی دس اوتار، گر گوبند اُچے سٹ دُلا، سوریپر آپ اُچائیندا۔ سوریپر سلطان، گر ستگر وڈ وڈیائیا۔ ایکا کھنڈا تیر کمان، اپنا آپ چمکائیا۔ گرگمکھ ساچے کر پچھان، امرت جام پیائیا۔ پنچم میتا ہو پردھان، پنچم میلے سہج سُکھدائیا۔ پنچم دیوے اک گیان، ایکا شبد پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نانک گوبند ایکا گھر ساچا دئے وسائیا۔ نانک گوبند سچکھنڈ، گھر ساچا آپ سُہائیندا۔ کلجگ اتم ونڈے ونڈ، آپ اپنا بھیو کھلائیندا۔ سرشٹ سبائی ہوئی رنڈ، ساچا کنت نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ چاروں کُنٹ بھیکھ پکھنڈ، چار ورن سرب کرائیندا۔ پنڈت پاندھے ہوون اتم اندھ، ساچا گیان نہ کھئے سمجھائیندا۔ مُلا شیخ نہ مُکائے کوئی پندھ، ساچا سجدہ نہ کھئے کرائیندا۔ سادھ سنت رسنا لاون مدرا ماس گند، اتم جام نہ کھئے وکھائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ رکھن اند، پرمانند نہ کھئے سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا آپ سمجھائیندا۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، نانک نرگن دئے سمجھائیا۔ گوبند لیکھا لیکھ لکھاؤنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ پُرکھ اِبناشی پھیرا پاؤنا، جوئی ربت ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا ناؤں دئے سمجھائیا۔ ہر کا ناؤں ہر نرنکار، ہر ساچا سچ اُچائیندا۔ جُگا جُگنتر کھیل اپار، جُگ کرتا آپ کرائیندا۔ کلجگ اتم کھیل نیار، نرگن اپنا کھیل کھلائیندا۔ پرگٹ ہووے وِچ سنسار، نہکلنکا ناؤں اُچائیندا۔ شبد ڈنکا جگت نگار، آپ اپنا تال سُنائیندا۔ لوآن پُریاں پاوے سار، برہما وِشن شو ویکھ

وکھائیندا۔ کروڑ تیتیس پار کینار، سُرپت راجا اِنْد نال رلائیندا۔ گن گندھرب نہ کرے کھئے شنکار، بستر بھوشن نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ نو کھنڈ
 پرتھی ہو تیار، آپ اپنی جوت جگائیندا۔ ستان دیپاں کھول کواڑ، آپ اپنا بہرم مٹائیندا۔ ویہ سو پکرمی ایکار، اپنی کل ورتائیندا۔ اک
 اکلا روپ اپار، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ دوجی قدرت پاوے سار، تیجا لیکھا لیکھ مٹائیندا۔ چوتھے گھر پرہ ہو تیار، پنچم اتیتا روپ
 دھرائیندا۔ چھیویں چھپر چھنّ وسیا باہر، گھر ساچے جوت جگائیندا۔ ستویں ستواد ہر کرتار، ست پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیندا۔ اٹھویں
 کھیل کرے نرنکار، اپنا لیکھا آپ جنائیندا۔ نوویں توڑے گڑھ ہنکار، نو در بھانڈا بہرم بھٹائیندا۔ دسویں جوتی کر اجیار، دسم دوارا پنڈھ
 مٹائیندا۔ اک گیاراں میت مُرار، ساڈھے تِن ہتھ رچن رچائیندا۔ دس دو باراں اپنے رنگ رہوے نرنکار، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ دس
 تِن تیراں سادھاں سنتاں دئے ہلار، شاہ سلطاناں آپ اٹھائیندا۔ چوڈاں چوڈاں طبقاں کرے خوار، چوڈاں ودیا نہ کھئے پڑھائیندا۔ پنڈراں اٹھسٹھ
 تیرتھ مارے مار، گنگا گوداوری جمناسُستی پھول پھلائیندا۔ سولان کھیل اپر اپار، ویہ صد پکرمی میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نرگن ناؤں ہر بھگوان، اپنا آپ اُچھائیا۔ نہکلنک بلی بلوان، جوتی نور نور رُشناٹیا۔ شبد
 سروپی سچ نشان، ستان دیپاں آپ جھلاٹیا۔ میٹ مٹائے راج راجان، شاہ سلطان دس نہ آتیا۔ چار ورنان اک گیان، ایکارے پڑھائیا۔ چار
 ورنان اک مکان، ایک شبد دئے وکھائیا۔ چار ورنان اک بیان، ایک نام چڑھائیا۔ چار ورنان ایک پین کھان، ایک امرت جام پیائیا۔ چار ورنان
 ایک دیوے دان، داتا دانی آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم لیکھا دئے مٹائیا۔ کلجگ لیکھا جانا مُک،
 ہر ستگر آپ مٹائیندا۔ ہر کا بھانا نہ جائے رُک، نہ کوئی میٹ مٹائیندا۔ لکھ چوراسی بوٹا جانا سُک، ہریا سنج نہ کھئے کرائیندا۔ مات گرہ
 ویکھے اُٹا رُکھ، گھر گھر وچ پھول پھلائیندا۔ گرمکھ ورلے اُجل مُکھ، جو رسنا ہر ہر گائیندا۔ آتم آتر ساچا سُکھ، آتم برہم وکھائیندا۔
 سُفل کرائے مات گکھ، جن جننی لیکھے لائیندا۔ دو جہاناں ویکھے جھک، سچ سنگھاسن سوبھا پائیندا۔ جن بھگتاں میٹے چنتا دُکھ، ہرکھ
 سوگ نہ کھئے وکھائیندا۔ لکھ چوراسی اندر بیٹھا لک، گرمکھ ورلا درشن پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک
 نرائن نر، اپنا ناؤں اُچھائیندا۔ نہکلنک ستگر میت، سو پُرکھ نرنجن آپ اکھوائیندا۔ اک سُنائے سہاگی گیت، آپ اپنا نام درڑائیندا۔ سدا

سہیلا وسے چیت، آتم سیجا آپ سہائیندا۔ کرے کرائے پت پت پت، پت پاپی مات ترائیندا۔ لکھ چوراسی پرکھے نیت، لیکھا اپنا آپ کرائیندا۔
 گرمکھاں کایا کرے ٹھنڈی سیت، سچ پیالہ نام پپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ گرمکھ رنگ
 اپار، ہر سنگر آپ رنگائیا۔ مانس جنم دئے سوار، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ درگاہ ساچی دھام نیار، ست سہنجنا دھام وکھائیا۔ ایتھے اوتھے
 دئے سہار، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ مرے نہ جھ وچ سنسار، آوے جاوے بے پرواہیا۔ شبد گُر بن ونجار، در گھر ساچے ونج کرائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ وچھڑے میل ملائیا۔ جگ وچھڑے ہر میلیا، کر کریا گُر کرتار۔ اپنا کھیل آپے ہر کھیلیا،
 کلجگ اتم لے اوتار۔ آپے گرو گرو گُر چیلیا، ہر ساجن میت مُرار۔ آپے وسے دھام نویلیا، آپ سہائے بنک دوار۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، گرسکھ سجن لائے پار۔ گرسکھ اترے پار گھاٹ، پار کنارہ اک وکھائیا۔ دوسر وکے نہ کسے ہاٹ، کرتا قیمت آپے پائیا۔
 دُرمت میل دیوے کاٹ، سر سروور اک ٹہائیا۔ امرت رس لینا چاٹ، نجھر جھرنا رہیا جھرائیا۔ کلجگ اتم مُکی واٹ، دُور دُراڈا پندھ
 مکائیا۔ لکھ چوراسی پینا کھات، دھرم رائے کھاتا رہیا کھلائیا۔ ہرجن ورلے میلا پُرکھ سمراتھ، جس ہر ہر اوٹ رکھائیا۔ چاروں کُنٹ اگنی
 کاٹھ، ترے کُن ت وکھائیا۔ نگر کھیڑا ہوئے بھٹھ، جگت بھٹھالا اک تپائیا۔ لہنا دینے چکائے اٹھسٹھ، تیرتھ تٹ نہ کھئے وکھائیا۔ کھیلے کھیل بازی
 گر نٹ، ہر نٹوآ سانگ ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ اتم جوت کرے رُشنائیا۔ کلجگ جوت نُور نُورانی،
 نرگن اپنی آپ جگائیندا۔ پاربرہم پرہ دیوے سچ نشانی، جن بھگتاں بوجھ بُجھائیندا۔ گرمکھاں مارے تیر کانی، انیالا تیر آپ چلائیندا۔ کایا
 اندر انحد بانی، اپنا راگ سُنائیندا۔ آتم اتر ٹھنڈا جل پانی، امرت پیالہ مُکھ پپائیندا۔ گھر وکھائے اک پد نربانی، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔
 آپے ہویا جان جانی، جاننہار روپ وٹائیندا۔ آپے ہوئے برہم گیانی، برہم پاربرہم ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 گرمکھ سجن آپ اٹھائیندا۔ گرمکھ سویا اٹھیا جاگ، ہر سنگر آپ جگایا۔ کلجگ کایا لگا بھاگ، گھر مندر ہوئے رُشنایا۔ دیپک جوتی جگ
 چراغ، اندھ اندھیر مٹایا۔ دُرمت میل دھووے داغ، جنم جنم دا لیکھا دئے چکایا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگ، سوہنگ ہنسا چوگ چکایا۔
 جگت ترسنا بُجھائے لگی آگ، امرت میگھ اک برسایا۔ مایا ڈسے نہ ڈسنی ناگ، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، گُرمکھ سَجَن لئے تریا۔ گُرسکھ سَجَن تاریا، کر کِریا ہرِ گوہند۔ جگ دُکھڑا روگ نواریا، امرت پیایا ساگر سِندھ۔ گھر میلا کنت بہتاریا، آپ اُچائی اپنی بند۔ کلجگ اتم ویکھ وکھا لیا، ہرِ سَتگر ہو بخشند۔ دُبا پتھر آپ ترا لیا، جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، میٹنہارا سگلی چند۔ گُرسکھ سَجَن جاگیا، جاگرت جوت جگائے۔ گھر ساچے لگا بھاگیا، پرہہ ملیا ہرِ ہرِ رائے۔ سرن سرنائی ساچی لاگیا، جم دُنڈ نیڑ نہ آئے۔ لکھ چوڑاسی کٹی پھاسیا، رائے دھرم نہ دئے سزائے۔ کرے کرائے بند خلاسیا، درگاہ ساچی میل ملائے۔ سَتگر پورا شاہو شاباشیا، وچھڑ کدے نہ جائے۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ویکھے سہج سُبھائے۔ گُرمکھ سَجَن رتڑا، سَتگر رنگ اپار۔ نہ ٹھنڈا نہ تڑا، ایکا رُپ سچی سرکار۔ سگل وِسورا جگت جہان لتھڑا، گھر پایا درس مُرار۔ لیکھا چُکے ساڈھے تِن تِن ہتھڑا، لیکھا لیکھا رویداس چار۔ کبیرا نیوں نیوں چرنی ڈھتھڑا، سچکھنڈ میلا کنت بہتار۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، آپے جانے اپنی دھار۔ زرگن دھار ہرِ اولی، اپنی آپ اُپائیا۔ گُرمکھ ویکھے ساچی کلی، لوک مات آپ مہکائیا۔ گر گوہند سورا حاضر حضورا ہوکا دیوے گلیو گلی، گُرسکھ سَجَن لئے اُٹھائیا۔ اپنا سیس رکھنا تلی، لوک لاج جگت گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ ساچے ویکھ وکھائیا۔ گُرمکھ سَجَن سچ دروازہ، ہرِ ساچا سچ کھلائیندا۔ اندر وڑ غریب نوازا، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ شبد وجائے انحد واجا، آپ اپنا راگ سُنائیندا۔ سچ سنگھاسن ساچا راجا، شاہ سلطان آسن لائیندا۔ جُگا جُگنتر رچیا کاجا، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیندا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہووے دیس ماجھا، سمبل نگری دھام سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے سنگ رلائیندا۔ سگلا ساتھی ہرِ رکھناتھ، اور نہ کھئے جنائیا۔ گُرسکھ لین دین چُکائے مستک ماتھ، پورب لہنا جھولی پائیا۔ اک جپائے ساچا پاٹھ، برہم پاربرہم ملائیا۔ اک اُتارے اپنے گھاٹ، منجھدھار نہ کھئے رُڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ سَجَن لئے ترائیا۔ تارنہار ہرِ گردیو، گُرمکھ ساچے آپ ترائیندا۔ آپ لگائے ساچی سیو، ساچی سکھیا سکھ رکھائیندا۔ پھل کھوائے آتم میو، ریٹھا کوڑا آپ بھنائیندا۔ رسنا گن ہرِ ہرِ جہو، گیت گوہند اک لائیندا۔ اکھ نرنجن اکھ ابھیو، بھیو ابھیدا بھیو چھپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھان دیوے ایکا راہ، چار ورن بنائے بھین بھرا، اوچ نیچ نہ کھئے جنائیندا۔ چار ورن اک دوار، سَتگر نانک نام بُجھائیا۔ گر گوہند سینگھ

سنگھ کرے پیار، چار ورنان ایکا امرت جام پیاٹیا۔ چار ورنان اک سیکدار، صاحب سلطان اک اکھوٹیا۔ چار ورنان اک بھنڈار، اک داتا رسیا ورتاٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ میٹے کوڑ پسارا، جھوٹھا لنکا گڑھ توڑے ہنکارا، شاہ سلطان رہن نہ پائیا۔ کلجگ کوڑا پار کنار، پُرکھ اکال آپ کرائیا۔ ستجگ ساچا کر اجیار، لوک مات کرے رُشنائیا۔ کلجگ کرے ہاباکار، ویلا اتم آٹیا۔ ستجگ ہویا خبردار، ویہ سو سولان بکرمی دئے صلاحیا۔ دوہاں وچولا آپ نرنکار، لوک مات کھیل کھلاٹیا۔ سمت ستاراں دھکا دیوے مار، اپنا بل آپ دکھائیا۔ ستجگ ساچے کر پیار، آپ اپنی گود سہائیا۔ سمت اٹھاراں ہاباکار، چاروں کُنٹ سرشٹ کُرائیا۔ ستجگ اٹھ میت مُرار، ہرجن ویکھ ویکھ دکھائیا۔ ویہ صد اُنی اللہ رانی چوٹی جائے مُتی نہ کوئی دیسے سنگ محمد چار یار، انا الحق نعرہ کھئے نہ لائیا۔ ستجگ ساچا ہوئے خبردار، آپ اپنا روپ وٹائیا۔ بیس بیس پُرکھ کرتار، کھڑگ کھنڈا اک چمکائیا۔ شاہ سلطان کر خوار، تخت تاج دئے مٹائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ایکا دھار، ستان دیپاں آپ بندھائیا۔ لیکھا جانے جمن کنار، گر تیغ بہادر تیرا سیس جگدیش ویکھ دکھائیا۔ کلغی توڑا سیس دستار، جوتی جوڑا شبد گُرمائیا۔ آسو گھوڑا کر تیار، نیلا نیلی دھاروں پار کرائیا۔ سوہے تخت آپ سچی سرکار، دلی دوارے پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ ستجگ لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ستجگ ساچا مارگ لا، ست ست ورتاونا۔ چار ورنان ایکا برہم جنا، ایکا روپ سرب درساونا۔ ہندو مُسلم سکھ عیسائی ایکا رنگ رنگا، ایکا منتر نام درڑاونا۔ پُرکھ اکال اک منا، سیس جگدیش اک جھکونا۔ ایکا برن دئے وکھا، چار ورن اٹھاراں برن پنڈھ مُکونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ستجگ ساچا مات دھراونا۔ ستجگ ساچا ست ستواد، ہر لوک مات اُچائیا۔ شبد جنائی بودھ آگادھ، ست اکھ کرے پڑھائیا۔ لیکھا جانے سنت سادھ، بھگت بھگوت ویکھ دکھائیا۔ گُرسکھ ساچے سجن لادھ، آپ اپنا میل ملاٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا لکھ تھاون تھائیا۔ لیکھا لکھیا سکھ دُلا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ اپنے ست کیا پیار، اناشی اچت دیا کمائیندا۔ کایا بُت دئے آدھار، رُت بسنت آپ دکھائیندا۔ لوک مات کھڑی گلزار، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ لیکھا جانے سرب پروار، پردھ بال جوان آپ ترائیندا۔ گھر ویکھ سُبھاگن نار، ناری کنت کنت وڈیائیندا۔ گھر بھرے سچ بھنڈار، اتوٹ اٹوٹ آپ ورتائیندا۔ چوگ نکھٹ نہ جائے وچ سنسار،

ساچا ساقی جام پيائيندا۔ نہ کوئی لُٹے چور یار، ٹھگ ٹھگوری کھئے نہ پائيندا۔ گُرسکھان نال نہ کرے کوئی ادھار، اپنا پچھلا قرض مُکائيندا۔ اپنا
 آپ اتوں وار، آپ اپنی سیو کمائيندا۔ اپنی رت اُم دھار، برہم مت وچ ٹکائيندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرسکھ سجن
 مُکھ صلاحيندا۔ گُرسکھ صلاح صالابون جوگ، ہر بہگت وڈی وڈیائیا۔ گُرمکھ درشن پائے اک اموگھ، لوک مات نہ کھئے چترائیا۔ گھر مندر
 سُنے سچ سلوک، سوہنگ شبد اک پڑھائیا۔ چوڈاں لوک نہ سکن روک، گُرمکھ سرتی شبد ملائیا۔ چرن کول رکھائے ساچی اوٹ، آپ
 اپنی دیا کمائیا۔ جگت واسنا کڈھ کھوٹ، کوڑی کِریا دئے کھپائیا۔ تن لگائے ساچی چوٹ، سچ نگارہ نام وجائیا۔ اتم بھرے امرت پوٹ،
 ترسنا ترکھا دئے بُجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ ساچے وجے ودھائیا۔ گُرمکھ سجن گھر ودھائی، ہر ساچے منگل
 گایا۔ سرت شبد ہوئی گُرمائی، آپ اپنا میل ملايا۔ پیا پریم ملیا چائی چائی، آپ اپنا روپ درسایا۔ پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہیں، سیوک
 ساچی سیو کمایا۔ سدا سہیلا اک اکیلا جگ جگ رکھے سر ٹھنڈیاں چھائیں، آپ اپنا روپ وٹایا۔ آپے پنا آپے مائی، مات پت بھیو نہ آیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرسکھ سورا آپ ترایا۔ گُرسکھ سورا تاریا، کلجگ تیری اتم وار۔ دیوے درس ہر نرنکاریا،
 نرگن سرگن روپ کرتار۔ گھر بھرے سچ بھنڈاریا، ایکا ونج کرے وپار۔ گھر جوت نور اُجیاریا، نور نورانہ کر پَسار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، گھر کھولے بند کواڑ۔ بند کواڑا کھولیا، پرہ اپنی کِریا دھار۔ گر شبدی اندر وڑ وڑ بولیا، دس نہ آئے وچ سنسار۔ گُرسکھ
 اپنے کندے تولیا، تولنہارا اک نرنکار۔ نانک تیراں دھار بولیا، تیرا آنت نہ پاراوار۔ جس جن وسے کایا چولیا، چاڑھے رنگ اپرا پار۔ گُرسکھ
 پاوے اپنے ڈولیا، ستگر پورا بنے کہار۔ چُکی جائے بہار ہوئیا، آپ اپنے سر نرنکار۔ کرے ہوؤلا بہار دھولیا، دھرن دھرتی پیچ سوار، جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرسکھ اُچیا پھل کولیا، گھر ساچے کھڑی گلزار۔ کول ناہی ساچا پھل، گر گُرمکھ آپ اُچائيندا۔ بھاگ
 لگائے ساچی کُل، کُل کلوٹتا ویکھ وکھائيندا۔ نام امولک وست اٹل، ہر جو ہر مندر آپ ٹکائيندا۔ آد جگاد سدا اُہل، لکھ چوراسی آپ
 بھلائيندا۔ ترے گن مایا نہ جائے زل، اپنی قیمت آپے پائيندا۔ جن بھگتاں کرے سدا چوبل، نج اتم ڈیرہ لائيندا۔ ہر کا بھیو نہ جانے کوئی پنڈت
 پاندھا روُل، لیکھا لیکھ نہ کھئے گنائيندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ ساچے تھان سہائيندا۔ گُرسکھ تھان سہندرا، ہر

ويڪھ سبھڙي سڄڪھنڊ نواسي ويڪھ وڪھنڊڙا، آپ اپنا رُوپ وٺائے۔ ڪر ڪرپا ميل ملندڙا، آتم آنتر اک لو لائے۔ جاگرت جوت جگت
 جگندڙا، جوتي نور نور رُشنائے۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، هرجن ساڄے لئے اُٺھائے۔ هرجن ساڄا اُٺھيا، لوڪ مات ھويا
 پردھان۔ ڀرڪھ ابناشي ساڄا اُٺھيا، ديونھارا جيا دان۔ امرت پيائے آتم گھڻيا، شبد جنائي دھر فرمان۔ لکيا رهن نہ ديوي کيسے گھڻيا، چار کُنٺ
 ڪرے پڇھان۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، هرجن بخشے چرن دھيان۔ چرن ڪول جن ساڄا نانا، ايڪا ايڪا ايڪ سمجھائيا۔
 گرسڪھ تيري اُتم ذاتا، ورن گوت نہ ڪھڙے بنايا۔ هرجن تيرا پتا ماتا، ڀرڪھ اکال اک اکھوئيا۔ هرجن تيري ساڄي گاتھا، سوپنگ شبد سڄ
 ڀڙھائيا۔ هرجن تيرا مستڪ ماتھا، جوت للاڻي ويڪھ وڪھائيا۔ هرجن تيرا پوجا پاڻھا، گر چرن دھيان لگائيا۔ هرجن تيرا تيرتھ تاڻا، مستڪ
 دھوڙي خاڪ رمائيا۔ ليڪھا چڪے آن باڻا، آون جاون پھند ڪٽائيا۔ گرسڪھ تيرا ڪرے پورا گھاڻا، ساڄا تولا بے پرواھيا۔ جوتي جوت سرُوپ هر،
 آپ اپني جوت دھر، نہڪلنڪ نرائن نر، هرجن جن هر گُرمڪھ گرسڪھ سنت بھگت بھگونت ميل ملاوا ايڪا تھائيا۔ ڪوئن ڪوٺ پاپ اُتاريا، جو
 جن آئے سرنائيا۔ ايڪا بخشے نام آدھاريا، ڪر ڪرپا آپ گوسائيا۔ گُرمڪھ سڄن دئے سھاريا، نانايان گلے لگائيا۔ اک وڪھائے سڄ دواريا، اوچ نيچ
 اک وڏيائيا۔ ايڪا امرت جام پيا رھيا، نام ڪٿورا بٽھ اُٺھائيا۔ آپ سھائے بنڪ دواريا، ستگر ويڪھ تھاون تھائيا۔ جوتي جوت سرُوپ هر،
 آپ اپني ڪرپا ڪر، سِنگھ ناظر پڪڙے بانھيا۔ ننا زنگن دھار، نانڪ نام چلائيا۔ ججا ظاھر ھو وچ سنسار، ظاھر ظھور وڏي وڏيائيا۔ رارا
 رام ڪرے پيار، ايڪا نام وڄي ودھائيا۔ سستا قلعہ ڪر تيار، ساڄا گھر اک بنايا۔ اوڙا اکھڙ اونڪار، ائنگارا رُوپ سائيا۔ آيڙا اکھڙ دئے گھاڙ، نيچ
 نيتر نين گھلايا۔ ايڙي ايشٽ سڄي سرڪار، ستگر پورا آپ ھو جائيا۔ ساڄا مندر اک نيار، سو ڀرڪھ نرنجن آپ اُپائيا۔ ھنگ رُوپ سرب
 سنسار، جيو اُتم ناؤن دھرائيا۔ پرماتم ڪرے سڄ پيار، آپ اپنا کھيل کھلايا۔ دينان انتھان دئے سھار، سگلا سنگ نيھائيا۔ جوتي جوت
 سرُوپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، پنت پاپي لئے ترائيا۔ پنت پاپي ڪرے پنت، جو جن آئے چل دوار۔ گُرمڪھ ڪايا ٺھندي سيت، اگني تپے نہ تتي
 ٻاڙ۔ ساڄا مندر گُردوار مندر مسيت، ڪرے پرڪاش ٻهتر ناڙ۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، هرجن ميٽے پنچم دھاڙ۔ پنچم نانا
 ديوي توڙ، ستگر پورا هر اکھوئندا۔ چرن پريتي چرن ڪول جوڙ، دھرت دھول مان رکھائيندا۔ آتم آنتر آپے ٻهڙ، آپ اپنا ميل ملائيندا۔

شبد اگتی چڑھیا گھوڑ، نرگن اپنا گھوڑا آپ دوڑائیندا۔ دو جہاناں لایا ایکا پوڑ، سرگن نرگن میل ملائیندا۔ لکھ چوڑاسی ویکھ پھل مٹھا کوڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ ساچے سکھ اُچائیندا۔ آتم سکھ سرب گنوت، پرم پُرکھ ابناسیا۔ لیکھا جانے جیو جنت، کھیلے کھیل پرتھی آکاشیا۔ ایکنکار سرب گنوت، سری بھگوان داسن داسیا۔ پُرکھ ابناشی مہا اگت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ویکھ کنچن پاسیا۔ کایا کنچن روپ اپارا، گرمکھ آپ اُپائیا۔ آپے ویکھ سرجنہارا، اپنا نین کھلائیا۔ آپے بخشے چرن سہارا، چرن چرنودک مکھ چوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پنت پاؤن آپ اکھوائیا۔ پنت پاؤن ہر بھگوان، بھگتن لیکھ جنائیندا۔ شبد سروپی اک گیان، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ کرے پرکاش کوئن بھانن، جلوہ نور نور چمکائیندا۔ مارے شبد تیر نشانن، من ہنکاری گڑھ ٹرائیندا۔ سرت سوانی کرے پچھانن، ساچے ہانی میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگت پاپ روگ سنتاپ گرسکھ سجن آپ چکائیندا۔ جگت سنتاپ چکے روگ، چنتا سوگ رہن نہ پائیا۔ ستگر پورا دیوے ایکا جوگ، تن بھوتی نام لگائیا۔ سو پُرکھ نرنجن گاؤنا سچ سلوک، ہنگ برہم وجے ودھائیا۔ لہدے پھدے کوئی کوٹ، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگی کندر اُچے پربت سمند ساگر پھیریاں پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ڈگے آلیوں بوٹ، اپنی ہتھیں آپ اُٹھائیا۔ گرسکھ ساچا آپ اُٹھایا، ہر سیوک سیو کھائیندا۔ سچ سنگھاسن آپ سہایا اپنا مندر آپ وکھائیندا۔ ایکا منکا من پھرایا، جن جنکا لیکھ لائیندا۔ واسی پُری گھنکا ویکھن آیا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھان کرے سچ دلالی، شبد سروپی بن سوالی، نرگن جوت جگی اکالی، مورت اکال ناؤں دھرائیندا۔ مورت اکال کرتا پُرکھ، انہو پرکاش پرکاسیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، گرسکھان اندر کرے نواسیا۔ نام کسوٹی لکھ چوڑاسی لئے پرکھ، آپے جانے کھیل تماشیا۔ گرمکھ ورلے دیوے اپنا درس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، میل ملائے شاہو شاباشیا۔ پنت پاپی اُترن پار، نیتر لوچن نین ہر ہر درشن پایا۔ ہوئے ہنگتا تھے گڑھ ہنکار، نون سو اکھڑ آپ سمجھایا۔ جوٹھ جھوٹھ کرے خوار، سچ سچ بھنڈار بھرایا۔ نیڑ نہ آئے پنچ وکار، آسا ترسنا دئے ڈرکایا۔ ایکا اکھڑ بول جیکار، سو روپ آپ درسایا۔ ہنگ برہم میلا کنت بہتار، آتم سیج سہنجنی ڈیرہ لایا۔ رنگ رلیاں مانے اپر اپار، رنگ رنگیلا موہن مادھو ساول سندر گھر گھر پایا۔ چھیل

چھیلا سانجھا یار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نردھن سردھن ویکھ وکھایا۔ نردھن سردھن ایکا داتا، آد جُگاد اکھوائیندا۔
 گُرمکھاں رکھے سگلا ساتھا، ساچا سنگ نہ کھئے ٹُرائیندا۔ چُکے لہنا مستک ماتھا، انک بنک ویکھ وکھائیندا۔ سرب کل پُرکھ سمراتھا، جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جیون جُگت جگت اپنی آپ سمجھائیندا۔ جیون جُگت جگت گر چرن سرن، جنم مرن دئے چُکائیا۔
 نیتر کھولے ہرن پھرن، دُئی دویتی پردہ لاپیا۔ آون جاون چُکے مرن ڈرن، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ لیکھا مکے ورن برن، ذات پات نہ کھئے
 وکھائیا۔ ایکا رُپ ست سرُپ پاربرہم اُپائے اپنا برہم، برہم برہم وِجی ودھائیا۔ نہکرمی کرے اپنا کرم، کرم کانڈ نہ کھئے وکھائیا۔ جو جن ہر
 لاگا ساچی سرن، آسا منسا پُور کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے ہویئے ترنی ترن، تارنہار وڈ وڈیائیا۔ مہاراج شیر
 سِنگھ وشنوں بھگوان، ہر سِنگت دیوے درس بے پرواہیا۔

من مت جیو تیاگ، گُرمت اک پرنائیا۔ آتم آتر اک ویراگ، ہر چرن کول لو لائیا۔ سُرتی سوئی جائے جاگ، آلس نندرا پردہ لاپیا۔
 چرن دھوڑی مجن ماگھ، گر چرن دوار نہائیا۔ جھوٹھا ناتا ویکھ سجن ساک، بن ہر اور نہ سنگ نہائیا۔ شبد گھوڑھے چڑھنا ساچے راک، نو
 دوارے پار کرائیا۔ جگت وِسورے جائن لاتھ، گر پورے درشن پائیا۔ جوت لِلائی ایکا ٹِگلا لائے مستک ماتھ، نورو نور نور رُشنائیا۔ انحد
 شبد سُنائے ساچی گاتھ، گھر مندر تال وجائیا۔ ایکا منتر سَتگر ناؤں پوجا پاتھ، رسنا جہوا ہر گن گائیا۔ گھر وچ وکھائے تیرتھ اٹھ ساٹھ، آپ
 اپنی بوجھ بُجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جُگاد جُگ جُگ گُرمکھاں دیوے سچ صلاحیا۔ ایکا جینا ہر ہر ناؤں،
 کایا رنگن رنگ چڑھائیندا۔ میل ملاوا اگم اتھابو، بے پرواہو ویکھ وکھائیندا۔ وسنہارا کایا نگر گراؤں، ساچا کھیڑا آپ وسائیندا۔ گُرسکھ اٹھائے
 پھڑ پھڑ باہوں، سویا لوک مات کھئے رہن نہ پائیندا۔ کرے کرائے سچ نیاؤں، سچکھنڈ واسی پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، ہرجن آپ سمجھائیندا۔ من مت جھوٹھا ناتا، کلجگ کوڑ رہیا کُرائیا۔ چاروں کُنٹ اندھیری راتا، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیا۔ ایکا
 گر منتر نام سچی داتا، سَتگر نانک گیا سمجھائیا۔ گر گوبند چڑھائے ساچے راتھا، واہِگرو اکھڑ اک پڑھائیا۔ لہنا دینا چُکے تت آٹھا، تتوت نہ

کھئے ستائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ اپنا مارگ آپے لائیا۔ ساچی کرنی کار، ساچی کِرت جنائیندا۔ چار ورنان
 اک پیار، دُئی دویتی میٹ مٹائیندا۔ تیجے نیتر اک دیدار، آتم درسی درس دکھائیندا۔ چوٹھے پد سچّی سرکار، گھر ساچے میل ملائیندا۔ پنچم
 سوہے بنک دوار، پنچم اپنا کھیل کھلائیندا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، ایکنکارا آپ اکھوائیندا۔ ورتے ورتاوے وچ سنسار، آد انادی ویس
 وٹائیندا۔ ست ستوادی اپنی دھار، برہم برہمادی آپ جنائیندا۔ دُھن اناد سچّی دُھنکار، آتم اندر آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، گُرمٹ اک رکھائیندا۔ من مت ناتا دینا توڑ، گُرمکھ سکھ سمجھائیا۔ ہر چرن پریتی لینی جوڑ، پُرکھ اکال اک منائیا۔
 جگت وکارا دینا ہوڑ، در بنک رہن نہ پائیا۔ ستگر پُورا آپے جائے بہڑ، جس جن تیری بنت بنائیا۔ ویکھے پھل مٹھا کوڑ، لکھ چوڑاسی پھول
 پُھلائیا۔ دُھردرگاہی رہیا دوڑ، شبدا سرُویی ویس وٹائیا۔ گھر وچ گھر لگایا پوڑ، محل اٹل آپ سُھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، ساچی سیکھیا وچ سنسار، دیونہار آپ نرنکار، نرگن سرگن دئے سمجھائیا۔ نرگن سرگن صفت صلاح، اپنا شبدا جنائیندا۔ ستگر
 پُورا بن ملاح، جُگ جُگ ویس دھرائیندا۔ گُرسکھ سچن لئے جگا، جس جن اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ جوت نرنجن دیپ جگا، اگیان اندھیر
 مٹائیندا۔ امرت آتم جام پیا، جگت ترسنا بھکھ گوائیندا۔ ساچا مارگ اک وکھا، ایکا پندھ چلائیندا۔ راگ انادی اک سنا، اکھڑ وکھڑ آپ
 پڑھائیندا۔ بودھ آگادھی بھو کھلا، گُراجن میل ملائیندا۔ جگت پاندھی دیوے پندھ مکا، آپ اپنے در سُھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، سچ پریتی سچ وبارا، آپ کرکے وچ سنسارا، ہرجن ساچے آپ اٹھائیندا۔ ساچی کِرت کھائی، ہرجن ساچے آپ درڑھائیندا۔
 سریشٹ سبائی نین ویکھے بھینا بھائی، نیتر اکھ نہ کھئے اٹھائیندا۔ بن ہر اور نہ دسے کھئے سائیں، سمرتھ پُرکھ نہ کھئے اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی سیکھیا اک رکھائیندا۔ ساچی سیکھیا وچ سنسار، ہر ستگر آپ چلائیا۔ آپے رام روپ اوتار، رام راما وچّی
 ودھائیا۔ آپے کابنا کرشنا کھیل نرنکار، جگت بنسری نام وجائیا۔ آپے سخیان کرے منگلاچار، منڈل راس آپ رچائیا۔ آپے دوتی دُشٹ دئے
 سنگھار، غریب نہانے گلے لگائیا۔ آپے جانے آر پار کینار، منجھدھار آپ سہائیا۔ آپے عیسیٰ موسیٰ ہو اُجیار، جلوہ نور کرے رُشنائیا۔ ایکا
 الفی کر تیار، تن شنکار اک وکھائیا۔ آپے اناالحق بول جیکار، کلمہ نبی آپ پڑھائیا۔ آپے ویکھ محمد یار، چار یاری دئے صلاحیا۔ آپے مکہ

کعبہ کھول ڪواڙ، دو دو آبه ڏئ ملاءِيا۔ آڀه ڪهله ڪهله به عيب پروردگار، مقامه حق وچه ودهائيا۔ آڀه الله هو هو لائے نعره، آڀه بسمل
 روپ سائيا۔ آڀه نرگن سرگن بهر بهنڌار، نانڪ جوت ڪرے رُشنائيا۔ آڀه ستنام بول چيڪار، چار ورن ڪرے ڪرُمائيا۔ آڀه ديونهارا جگت
 آدهار، آڀه اپني ڏيا ڪمائيا۔ آڀه ايڪا جوتي دس اوتار، آڀه واپسگرو فتح گجائيا۔ آڀه امرت بهرے سچ بهنڌار، بهر پيالہ جام پيائيا۔ آڀه بڻه
 سيس دستار، آڀه بيٺها مؤنڊ مؤنڊائيا۔ آڀه ڪهڙگ ڪهنڊا ڪٿار، چنڊ پرچنڊ آڀ چمڪائيا۔ آڀه برهمند ڪهنڊ بڻه دهار، لوآن پُرياں بهيرا پائيا۔
 آڀه گگن گگنتر ڏئ ٺلار، آڀه اپنا ڪهيل رچائيا۔ آڀه برهما وشن شو ڪرے پيار، اپني سڪهيا آڀ سمجھائيا۔ آڀه ڪروڙ نيتيسا ڏئ سدهار،
 ساچي سڪهيا اڪ سمجھائيا۔ آڀه ڪهاني باني ڪهيل نيار، پرا پسنتي مدھم بيڪھري آڀه ريبيا گائيا۔ آڀه ويداں ڏئ اچار، پُراں اٿھاراں ڪرے
 پڙھائيا۔ آڀه بنا سانجھا يار، صدق صبوري آڀه نيھائيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آڀه اپني ڪرپا ڪر، لوڪ مات جيو جنت آڀ سمجھائيا۔
 ڪلجگ جيو اُٿنا جاگ، هر ساچا آڀه جگائيندا۔ مائس ديھي هوئي ڪاگ، هنس روپ نه ڪھڙے وٺائيندا۔ گهر گهر وچ نه جگه ڪھڙے چراغ، ديپڪ
 جوت نه ڪھڙے جگائيندا۔ ترے گن مايا لگي آگ، پنج تت نه ڪھڙے بجهائيندا۔ اتم هونا خاڪي خاڪ، خاڪي خاڪ سرب سائيندا۔ گر ڪا شبد تن بڻھنا
 تاگ، سترگر پورا سگن منائيندا۔ ايتھه اوتھه پڪڙے واگ، دو جهانان سنگ رڪھائيندا۔ من مت جگ ديني تياگ، گرم ت رنگ رنگائيندا۔
 جوتي جوت سروپ هر، آڀه اپني ڪرپا ڪر، ساچا مارگ اڪ وڪھائيندا۔ من مت ناتا جائے چھٽ، گرمڪھ ساچي بوجه بجهائيا۔ ڪام ڪرودھ لوبھ
 موھ هنڪار وچون ڪڏھ ڪٺ، نام ڪهنڊا هتھ اُٿائيا۔ آسا ترسنا جڙ ديوي پُٺ، مايا ممتا ڏئ تجائيا۔ امرت پيوے ساچا گھٽ، گر گوبند ڏئ
 پلائيا۔ آون جاون جائے چھٽ، لڪھ چوراسي بهند ڪٿائيا۔ تن نڪارے لگے چوٽ، انحد تال تلواڙا آڀه وڃائيا۔ ڪلجگ جيو آنيون ڏکے بوٽ،
 سچ محل نه ڪھڙے ٽڪائيا۔ جگت واسنا بهري ڪھوٽ، دوس زين هوئي هلڪائيا۔ بن هر نام بهرے نه ڪيسے دي پوٽ، سانڪ ست نه ڪھڙے ورتائيا۔
 جوتي جوت سروپ هر، آڀه اپني ڪرپا ڪر، ساچي ڪرني آڀه سمجھائيا۔ ساچي ڪرني چرن گر سيو، گر گر گر ويڪھ وڪھائيندا۔ امرت آتم ساچا
 ميو، پهل ساچا آڀه لگائيندا۔ پُرڪھ نرنجن الڪھ ابيو، آد جگادي ڪهيل ڪھلائيندا۔ داتا داني ديوي ديوي، سورپير ويس وٺائيندا۔ جوتي جوت
 سروپ هر، آڀه اپني ڪرپا ڪر، من مت در ڏرڪائيندا۔ من مت دور ڪناره، گرسڪھ تيري وڏ وڏيائيا۔ تيرے گهر وسے نرنڪارا، بن گر ويڪھ

کھئے نہ پائیا۔ من پنکھی اڈے دہ دس دھارا، شبد ڈور نہ کھئے بندھائیا۔ سرت سوانی نار کوارا، ساچا کنت نہ ویکھ وکھائیا۔ ہر جو ملے نہ ہر میت مُرا، مر مر جے سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گر مت اک سمجھائیا۔ گرمت برہم تت، پاربرہم سرنائیا۔ بہتر ناڑ نہ ایلے رت، رتی رت نہ دئے سکایا۔ ست سنتوکھی دھیرج جت، شبد گیان درڑایا۔ دئی دویتی میٹنا پھٹ، ایکا رنگن رنگ رنگایا۔ ہر وسنہارا گھٹ گھٹ، گھر گھر وچ بیٹھا آسن لایا۔ جس جن ڈرمت میل دیوے کٹ، آپ اپنا روپ وکھایا۔ بھاگ لگائے کایا مٹ، جوتی نور ڈگمگایا۔ کلجگ اتم لاہا لینا کھٹ، گر چرن دوار دھیان دھرایا۔ ساڈھے تے ہتھ منارا جانا ڈھٹھ، تھر کھئے رہن نہ پایا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھٹھ، ستگر پورا لے اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا مارگ اک اچایا۔ ساچی کرنی کار میل ہر سنگت، رسنا جہوا ہر گن گائیا۔ کایا چولی چڑھے رنگت، رنگ چلولا آپ چڑھائیا۔ گرسکھ دو جے در نہ جانا منگت، پُرکھ اکال اک منائیا۔ پرہہ کٹنہارا بھکھ ننگت، نام دوشالا اُپر پائیا۔ ہرجن انگ لگائے جوں نانک انگد، انگیکار آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا اپنا جاپ جپائیا۔ ایکا جاپ منتر ستنام، گر گر نام درڑایا۔ آپ پیائے امیوں رس جام، دوس رین خار کرایا۔ ناتا تے ماٹی چام، کوٹن بہان ہوئے رُشنا یا۔ تیر نرالا مارے بان، انیالا آپ چلایا۔ نام پھڑائے تیز کریان، لوہار ترکھان نہ کھئے گھڑایا۔ پنجاں لاپے آپے گھان، آپ اپنا وار وکھایا۔ کایا کھیڑا سچ مکان، گرودوار گر آپ سُہایا۔ ٹیڈھی بنک پار نشان، سکھمن آپے پندھ مکایا۔ ترینی نینی اک گیان، ایڑا پنگل مکھ صلاحیا۔ سر سروور وچ مہان، امرت آتم تال بھرایا۔ بند کواڑی کھول دکان، دسم دواڑی دئے وکھایا۔ انحد ناد سچی دھنکان، شبد اگئی آپ الایا۔ پنچم بہہ آپے گان، آپ اپنا نام صلاحیا۔ آتم سیجا ہو پردھان، سچ سنگھاسن اک وچھایا۔ جوت جگے سری بھگوان، برہم اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے پائے اپنی آن، اپنا بہانا آپ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گھر گھر وچ میل ملایا۔ گرسکھ گاؤنا ہر گوہند، دوس رین وڈیائیا۔ کلجگ مٹے سگلی چند، چنتا سوگ نہ کھئے رکھائیا۔ داتا دانی گئی گہند، گہر گمبھیر اک اکھوائیا۔ گرمکھ اُچائے اپنی بند، جو جن بیٹھے سیس جھکائیا۔ مٹکھ لگائے جگت بند، نندک نندیا مکھ صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمت اک وکھائیا۔ گرمت کوکے کوک پکارے، چار ورن جنائیا۔ پُرکھ ابناشی کنت بہتارے، سچکھنڈ بیٹھا سوہیا پائیا۔ تھر گھر وسے اُچ منارے،

استہل اپنا دھام بنائیا۔ کاغذ قلم لکھ لکھ ہارے، برہما وشن شو بھیو نہ رائیا۔ نانک ستگر چڑھیا اک چبارے، دوسر ہتھ کیسے نہ آئیا۔ کبیر
 جولاہا رہیا پکارے، نج نیتر درشن پائیا۔ پاربرہم پرہم میت مرارے، جگ جگ جن بھگتاں راہ تکائیا۔ جو جن گر کا نام شبد اچارے، اتم
 میلا سہج سُبھائیا۔ دھرم رائے نہ آئے دوارے، چتر گپت نہ لیکھ وکھائیا۔ لاڑی مؤت نہ کرے شنکارے، ویلے آنت نہ کھئے پرنائیا۔ گر شبد
 بیٹھائے سچ بیانے، دھرو پرہلاد جوں مات ترائیا۔ ہرجن ہوون سگھڑ سیانے، من مت نہ سنگ رکھائیا۔ گرمت چلائے گر کے بھانے، ہر بہانا
 وڈ وڈیائیا۔ تختوں لاپے راجے رانے، سپس تاج نہ کھئے ٹکائیا۔ کال مہاکال کھیل بھگوانے، دین دبال بھیو نہ رائیا۔ کلجگ جیو بال انجانے،
 ایک بھلیا ساچا ماہیا۔ پن ہر ستگر پورے نہ کھئے پچھانے، شاستر سمرت وید پُران، کھانی بانی دئے گواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اک وکھائے ساچا گھر، کرنی کرت لینی کر، ہر کا نام ایک اک سچی پڑھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنے ہتھ رکھی
 وڈیائیا۔

اپ تیج وائے پرتھمی آکاش، پنج ت ہر ہر بنت بنائیندا۔ من مت بڈھ کر پرکاش، نرگن اپنا انگ کٹائیندا۔ پون سواس دئے دھرواس،
 رسن سواس چلائیندا۔ نج گھر آتم رکھے واس، برہم اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی بنت
 بنائیندا۔ نو دس گیاراں بیس تیس چار، لکھ چوراسی جوں اپائیا۔ اک لکھ اسی ہزار، بھوت پریت ونڈ ونڈائیا۔ نانک بنیا مات لکھار، اپنا
 لیکھا گیا سمجھائیا۔ سرتی سرت دئے آدھار، سرتی سرت سنگ سہائیا۔ آکال مؤرت کھیل نیار، جونی رست بھیو نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بل آپ دھرائیا۔ اپنا بل آپ دھر، آپے کھیل کھلائیندا۔ لکھ چوراسی بھانڈے گھڑ، آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے
 کایا مندر وڑ، اپنا آسن لائیندا۔ آپے چوٹی بیٹھا چڑھ، دس کیسے نہ آئیندا۔ آپے بیر بیتلے لائے لڑ، اپنا حکم سنائیندا۔ آپے ہاکن ڈاکن لئے پھڑ،
 آپے سر مُنڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ آپے بنے مونگلی سار، نانک ہتھ پھڑائیا۔ آپے
 مارنہارا مار، پسو پریت جن خبیث نیڑ نہ آئیا۔ آپے کرنیہار خوار، آپے جونی جوں بھوائیا۔ آپے کرے بھگتاں ہیت، آپ اپنا نام جنائیا۔ آپے

وسے کایا کھیت، آپ اپنی کر رُسنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد بیان اک وکھائیا۔ شبد بیان ہر نرنکارا، اپنا آپ سہائیندا۔ آپے جانے اپنی کارا، آپے کھیل کھلائیندا۔ آپے پون ہونے آسوارا، پون پونی آپ دوڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ اپنی رچن آپ رچا، آپے کھیل کھلائیا۔ ستنام منتر درڑا، جگت پردھان آپ بنائیا۔ مسان پون کا رُپ دئے ہٹا، پون پونی ڈیرہ ڈھاپیا۔ جم کا بیٹا دئے کھپا، کالی کالکا سر لگائیا۔ اونی ماتا میٹ مٹا، گورجان ڈنک نہ کھئے وجائیا۔ جگت کنگرا دیوے ڈھا، آپ اپنا مردنگ وکھائیا۔ ہنسا بٹکا بنودیا پیر دئے سوا، گوڑھی نیند آپ وکھائیا۔ کالیا دُنیا نہ پھیرا سکے پا، شبد کھنڈا اک چمکائیا۔ احمد محمد دیوے در ڈرکا، بھور پاتال نہ نیڑے آئیا۔ بھیروں مکھ جائے بھوا، بھاونی بھاو نہ کھئے رکھائیا۔ بنونت نیوں نیوں بیٹھا ربیا سیس جھکا، پرہ ساچا شبد جنائیا۔ کھلنتا سلسلا رہے راہ تکا، آپ اپنا نین اٹھائیا۔ انجی کنجی نرنجی کلا سودری سنگ رلا، بھین بھرا، شکتی بھکتی نال رلائیا۔ نانک ستگر بنے ملاح، ڈبدا بیڑا دئے ترائیا۔ گل وچ پھاسی دئے لٹکا، بھوت پریت ویکھ وکھائیا۔ سنت ساجن ہو سہا، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ انجی کنجی نرنجی کلا سودری لیکھا دئے مکا، لیکھا لیکھا رہن نہ پائیا۔ گر کا شبد اک سنا، ایکا کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ شبد ساچا اکھ بجر کپاٹی توڑے پتھر، تیر نرالا اک لگائیا۔ سوہنگ اکھ ہر ہر گاؤنا، پنج تت کرے شنکاریا۔ دیوی دیو نہ کھئے مناؤنا، ملے اک کنت بہتاریا۔ ست دلارا ست بناؤنا، اباشی اچت ایہہ سمجھا رہیا۔ کایا بُت سفل کرؤنا، رسنا ڈھولا اک سنا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، غریب نہانے آپ اٹھا لیا۔ گرمکھ میلا ناری کنت، ہرجن ساچے ساچا سنگ نہائیا۔ گرسکھ رڑی بسنت، ہر بسنت بہار وکھائیا۔ گرسکھ میلا سری بھگونت، پھل پھلواری آپ مہکائیا۔ گرمکھ ملے نام سکنت، آپ اپنا وچ ٹکائیا۔ گرمکھ وڈیائی وچ جیو جنت، ستگر پورا آپ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پت ڈاہلی ویکھ وکھائیا۔ گرسکھ سوہاؤنت، گھر سجن ستگر پایا۔ گرسکھ وڈگنونت، گر گوبند میل ملایا۔ گرسکھ مہا اگنت، گر منتر اک درڑایا۔ گرسکھ بنائے بنت، گر سجن سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے در بہایا۔ گرسکھ راجن بھوپ، گھر میلا سہج سبھائیا۔ گرسکھ پرگٹے چارے کوٹ، چوتھے جگ وجے ودھائیا۔ گرسکھ ناتا توڑے جوٹھ جھوٹھ، کوڑ کوڑیارا رہن نہ پائیا۔ گرسکھان اُپر آپے تٹھ، سر

اپنا ہتھ رکھائیا۔ امرت جام پیائے گھٹ، گھر جھرنا آپ جھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیا۔ گُرسکھ سچا سنگ، ہر ستگر آپ رکھائیندا۔ گُرسکھ منگے منگ، گر شبدی نام وندائیندا۔ گُرسکھ لگے انگ، ہر انگی انگ وکھائیندا۔ گُرسکھ ڈوری نام پتنگ، آکاش پرکاشاں آپ پھرائیندا۔ گُرسکھ جگت دوارا ویکھے لنگھ، گھر ساچے میل ملائیندا۔ گُرسکھ میلا آتم پلنگ، سچ سینگھاسن آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گُرسکھ گر گر رُپ وٹائیندا۔ گر گر رُپ گُرمکھ دھار، گر گر گر دے بُجھائیا۔ ستگر پُورا ہر نرنکار، سارنگ دھر بھیو نہ رائیا۔ کایا ت کرے پیار، برہم مت اک درسائیا۔ بیچے بیچ سچ کیار، آپ اپنی سیو کائیا۔ بوٹا لائے وچ سنسار، پھل پُھل آپ مہکائیا۔ آپے پنکھڑی کھول ہونے گلزار، سچ سگندھی آپ مہکائیا۔ آپے مالن بنے جوت اکال، نرگن اپنا رُپ وٹائیا۔ آپے لکھ چوراسی وچوں لئے بھال، آپ اپنی کھوج کھوجائیا۔ آپے ست سرُپی بن دلال، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ آپے نال رلائے کال مہاکال، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گُرسکھ ساچا مات اُچائیا۔ گُرسکھ ساچن ساچا بوٹا، ہر جُگ جُگ آپ لگائیندا۔ آپے دیوے پونی بوٹا، ہر کی پوڑی آپ چڑھائیندا۔ آپ درسائے اپنا رُپا، انہو پرکاش آپ جنائیندا۔ آپے پاوے سار چارے کوٹاں، دہ دشا ویکھ وکھائیندا۔ آپے تانا پیٹا ہونے سوٹا، جگت سوٹک نہ کھئے لگائیندا۔ آپے کھیوٹ بن بن کھیٹا، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ آپے مات پت ہونے بیٹی بیٹا، رُپ انو پ آپ وٹائیندا۔ آپے ہونے نیتن نیتا، نج گھر اپنا واس دھرائیندا۔ آپے ویکھنہارا ساچا کھیٹا، سچ کِرسن بھیو نہ آئیندا۔ آپے پھرے بالو ریتا، آپے جنگل جوہ اُجاڑ ڈیرہ لائیندا۔ آپے لوک مات جُگ جن بھگتاں دیوے نیتا، شبد سرُپی حُکم سُنائیندا۔ آپے سیوا لائے برہما ویتا، برہم ودیا اک پڑھائیندا۔ آپے وشنوں جانے لیکھا، لیکھیا لیکھ نہ کھئے مٹائیندا۔ آپے شنکر رکھے چرناں بیٹھا، کال مہاکال نیڑ نہ آئیندا۔ آپے جانے اپنا ویسا، در درویشا پھیری پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے آپ ترائیندا۔ سچن سچا میت ایکنکار، ایک رنگ سمائیندا۔ ست سورنی ساچی دھار، ورنی برنی پار وکھائیندا۔ تارن ترنی آپ کرتار، کرتا پُرکھ کھیل کھلائیندا۔ ہرنی پھرنی کھول کواڑ، آتم درسی درس دکھائیندا۔ مرنی مرے نہ وچ سنسار، جو جن سچ سرنائی آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے پار کرائیندا۔ گُرسکھ دلارا ساچا ست، ست پُرکھ

نرنجن آپ اُچائیندا۔ آپ وکھائے بسنتی رُت، رُت زُڑی آپ سہائیندا۔ لیکھا جانے ابناشی اُچت، دوسر ہتھ نہ کیسے پھڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ گُرسکھ تیرا رُپ اپار، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ گُرسکھ تیرا کایا پنج تت مینار، لوک مات آپ سہائیندا۔ گُرسکھ تیرا شبد وچار، گر منتر آپ جنائیندا۔ گُرسکھ تیرا امرت بھنڈار، سچ پیالہ جام پیائیندا۔ گُرسکھ تیرا سچ دوار، سچکھنڈ ساچی ونڈ ونڈائیندا۔ گُرسکھ تیرا سچ سیکدار، ہر حُکمی حُکم سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن لگائے اپنے لڑ، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ اپنا بندھن ہر ہر پا، ہر سچن لے تراٹیا۔ لکھ چوراسی کٹے پھاہ، جم کا دوت نیڑ نہ آتیا۔ درگاہ ساچی دے سہا، بیکنٹھ نواسی بے پرواہیا۔ کال پھاس دا پھند کٹا، ویلے آنت نہ پائے پھاہیا۔ سچ دھرواسا اک وکھا، چرن کول سچّی سرناٹیا۔ درگھر ساچے پھیری پا، درد دکھ دے مٹائیا۔ ہر سنگت میلا سہج سُبھا، گرمکھ ساچے آپ کرائیا۔ گر چیلا ایک رنگ رنگا، نو جون آپ ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی زُڑی سوہا پائیا۔ ساچی زُڑی جگت گلزار، گُرسکھ رُپ آپ مہکایا۔ سچ واسنا بھر بھنڈار، نام سگندھی اک رکھایا۔ امرت جھرنا جھرے اپار، نچھر دھارا دے وبایا۔ ساچے مندر کر اُجیار، دیپک دیا اک وکھایا۔ نرمل جیا کر سنسار، ہرجن ساچے ویکھ وکھایا۔ ساڈھے تنّ ہتھ سیان اُترے پار، آپ اپنی ونڈ ونڈایا۔ بیجیا بیا اگم اپار، آپے ویکھ وکھایا۔ ایک دوجا تیا کھیل نیار، گھر چوتھے آپ سمایا۔ پنچم جانے جاننہار، پنچم سخیاں بہ بہ منگل گایا۔ چھند سہاگی ایکنکار، ساچا سوہلا آپ اُچایا۔ سنے ویراگی سننیہار، جگت گیانی بھیو نہ رایا۔ گُرسکھ ورلے سرتی سوئی جاگی، جس جن ہر ہر آپ جگایا۔ کلجگ پاپاں دھووے داغی، دُرمت میل رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرمکھ سچن ویکھ وکھایا۔ گُرسکھ منوآ جگت ٹھگور، چاروں کُنٹ ٹھگ وکھائیا۔ شاہ سلطانا اُٹھیا کور، کور آپ اپنا حُکم سنائیا۔ گُرسکھ گرمکھ چُکائے مور تور، تورا مورا رہے نہ رائیا۔ سو پُرکھ نرنجن پھڑی ایکا ڈور، ہنگ برہم لے بندھائیا۔ سوہنگ اکھڑ جڑیا جوڑ، آد جگادی رچن رچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرسکھ میلا سہج سکھدائیا۔

★ ۶ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی گرچین سنگھ دے گھر پنڈ اُسا ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن گہر گمبھیرا، پاربرہم وڈی وڈیاٹیا۔ ہر پُرکھ نرنجن مارے ایکا تیرا، پُرکھ ابناشی رُوپ وٹاٹیا۔ ایکنکارا چوٹی چڑھے
 اخیرا، سِری بھگوان ویکھ وکھائیا۔ آد نرنجن کھیلے کھیل وڈ پیرن پیرا، بھيو ابھیدا بھيو چھپائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، پُرکھ اکال ناؤں اُپائیا۔ پُرکھ اکالا دین دیا، آد جُگاد آپ اکھوائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ ساچی دھرمسالہ، در گہر ساچا آپ سہائیندا۔
 تہر گہر سوہے شاہ کنگالا، آپ اپنا بنک وکھائیندا۔ دپیک جوت ایکا بالا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ شبد اناد سچّی دھنکانا، راگ انادی آپ
 الائیندا۔ جوتی ربت کھیل مہانا، انہو پرکاش سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی مورت آپے ویکھ وکھائیندا۔ اپنی
 مورت ہر ہر رنگ، سو پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن وسے سنگ، دوسر رُوپ نہ کھتے جنائیا۔ ایکنکارا سچ سنگھاسن سوہے
 پلنگ، پاوا چول نہ کھتے بنائیا۔ آد نرنجن چاڑھے چند، جوتی نور کرے رُشنائیا۔ سِری بھگوان وجائے مردنگ، آپ اپنا ڈھولا گائیا۔ ابناشی
 کرتا سچکھنڈ دوارا آپے لنگھ، آپ اپنا آسن لائیا۔ پاربرہم نیوں نیوں منگے منگ، گہر ساچے سیس جھکائیا۔ پُرکھ اکال سورا سربنگ، اپنے
 ہتھ رکھے وڈیاٹیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا سچ محلہ اُچ اٹلا ایکنکارا آپ سہائیا۔ سچ محلہ سچ
 سنگھاسن، ہر ساچا آپ لگائیندا۔ کھیلے کھیل پرتھی آکشن، آد جُگادی دس نہ آئیندا۔ شاہو بھوپ ہر شاہو شاباشن، تخت تاج آپ
 سہائیندا۔ اپنے منڈل پاوے راسن، گوپی کاہنا آپ نچائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارا سوہاؤنت، پُرکھ
 ابناشی ایکا کنت، نر نرائن ناؤں دھرائیندا۔ سچکھنڈ دوار سہنجنا، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ جوت جگائے آد نرنجنا، آد جُگادی ناؤں
 دھرائیندا۔ داتا دانی درد ڈکھ بھے بھنجنا، بھے ہور نہ کھتے جنائیندا۔ تہر گہر واسی ساچا سجننا، سگلا سنگ نبھائیندا۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا، رُوپ
 انوپ نہ کھتے جنائیندا۔ تال نگارے آپے وجنا، آپ اپنی چوٹ وکھائیندا۔ آپے سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناشی بہ بہ سجننا، سچکھنڈ دوارا آپ
 سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُجالا ہر گوپالا، دین دیا آپ اکھوائیندا۔ رنگ رنگیلا ہر کرتارا، دوسر
 ہور نہ کھتے جنائیندا۔ جُگا جُگنتر کھیل اپارا، کرنی کرتا آپ کھائیندا۔ لکھ چوراسی بھے دھارا، برہما وشن شو سیو لگائیندا۔ اندر باہر گپت

ظاہرا، لکھ چوڑاسی پاوے سارا، نو در کھوج کھجائیندا۔ لکھ چوڑاسی ہو اُجیارا، گھر گھر وچ دیپ ٹکائیندا۔ ڈونگھی گندر پاوے سارا، اندھ اندھیارا، ایڑا پنگل سکھمن مارگ پائیندا۔ تریلوکی کھیل کھیل نیارا، آپ اپنا بیو کھلائیندا۔ آتم آنتر سچی دھارا، نجر جھرنا آپ جھرائیندا۔ کول کولا کر تیارا، ایکا مکھ بھوائیندا۔ آپے کرے بند کواڑا، آپے گندا لائیندا۔ آتم سیجا کھیل نیارا، کرنی کرتا آپ کھائیندا۔ انحد راگ سچی دھنکارا، دھن آتمک آپ سُنائیندا۔ ساچی سخیاں منگلاچارا، بہ بہ گیت لائیندا۔ کنت کنتول میت مُرارا، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ برہم برہم پرہہ کھیل نیارا، آپ اپنا گھر سُہائیندا۔ دسم دواری جوت اُجیارا، نرگن دھارا آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوڑاسی ویکھے گھر، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ گھٹ گھٹ وسیا پُرکھ اکم، دس کسے نہ آئیندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات پت نہ کوئی رکھائیندا۔ ہڈ ماس نارٹی نہ دسے جم، رکت بوند نہ میل ملائیندا۔ جگا جگنتر جانے اپنا کم، گر پیر اوتار سادھ سنت آپ ہو جائیندا۔ گگن پاتالاں دیوے تھم، بن تھماں آپ رہائیندا۔ ترے گن مایا بیڑا دیوے بنھ، لوک مات آپ چلائیندا۔ آکاش پرکاش سورج چن، منڈل منڈپ آپ سُہائیندا۔ نہ کوئی جننی جنے جن، پتا پوت نہ کھئے اکھوائیندا۔ نہ کوئی راگ سُنائے کن، نہ کوئی ودیا ہور پڑھائیندا۔ نہ کوئی چھپر نہ کوئی چھن، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا اپنا بیڑا آپے بنھ، برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈ اُتُبھج سینج ویکھ وکھائیندا۔ ایکا وست نام دھن، سچ وست جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے آپ جگائیندا۔ پُرکھ ابناشی روپ وٹایا، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ لکھ چوڑاسی ویکھ وکھایا، آپ اپنا سنگ نبھائیندا۔ ہرجن ساچا آپ اُٹھایا، ایشٹ دریشٹ آپ کھلائیا۔ روپ انوپا درس دکھایا، آتم حرص سرب مٹایا۔ چنتا سوگ ہرکھ گویا، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ نام کسوٹی پرکھ وکھایا، کنچن سونا روپ وٹایا۔ نرگن سرگن ترس کمایا، ترے گن میٹے لگی شاہیا۔ پورب لہنا قرضہ لایا، جنم جنم دا لیکھا رہیا چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن لیکھا لیکھے لایا۔ ہرجن لیکھا آپ لکھ، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ ہور کسے نہ رہیا دس، کوٹن کوٹی راہ تکائیندا۔ جگت وکارا چڑھی وس، بن ہرنام نہ کھئے لائیندا۔ مایا ممتا رہے پس، کلجگ چکی آپ چلائیندا۔ خالی دسن سب دے کھس، نام دھن نہ کھئے وکھائیندا۔ مایا ڈسنی رہی ڈس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرُمکھ ساچے آپ ترائیندا۔ گرُسکھ سجن تارنہارا، ایکنکارا اک

اکھوائیا۔ ستگر رُوپ وچ سنسارا، شبد شبدی رُوپ وٹائیا۔ آد جُگاد کرے پیارا، دوس رین میل ملائیا۔ سارنگ دھر کھیل نیارا، آپ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنپارا، لکھ لکھ تھکی ست سروور شاہیا۔ گرسکھ تیرا پار کنارہ، منجھدھار نہ کھئے رُڑھائیا۔ برہما وشن شو تگن تیرا دوارا، نیوں نیوں بیٹھے سیس جھکائیا۔ جس جن ملیا ہر زرنکارا، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھاں اک اک سمجھائیا۔ گُرمکھ آتم نیتر کھول، ستگر پورا درس دکھائیندا۔ ناد انادی وچائے ڈھول، انحد ساچی سیو کھائیندا۔ شبد اگئی آپے بول، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ نت نوت وسے کول، وار تہت نہ کھئے وکھائیندا۔ کایا پنج تت کرے چوبل، اپنا چولا آپ بدلائیندا۔ سرتی شبدی رہیا موئل، سچ پہلواڑی آپ مہکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ ساچے ویکھ وکھائیندا۔ گُرسکھ ہر ہر ویکھیا، کر کرپا کرتار۔ آپے کڈھے بہرم بھلیکھیا، ہوئے ہنگتا گڑھ نوار۔ آپے درس دکھائے گر گر دس دسمیسیا، نانک گوبند ساچی دھار۔ آپے لیکھا جانے دھاری کیسیا، مؤنڈ مؤنڈائے لے اُہار۔ آپے پھرے دیس پردیسیا، دو جہاناں ایک دھار۔ آپے شاہو بھوپ نر نریشیا، ہر سچا سچی سرکار۔ جُگ جُگ دھارے اپنا ویسیا، شاستر سمتر وید پُران نہ پائن سار۔ گُرمکھ ورلے نیتر ویکھیا، جس جن کرپا کرے آپ زرنکار۔ سرشٹ سبائی بہرم بھلیکھیا، کایا گڑھ ہویا ہنکار۔ جوت اولا دھارے بھیکھیا، اچھل اچھل رُوپ اپار۔ بل باؤن دیوے سکھیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکنکار۔ ایکنکارا پُرکھ ابناشا، ایک رنگ سمایا۔ جُگا جُگنتر کھیل تماشا، لوک مات ویکھن آیا۔ جن بھگتاں دیوے نام دِلاسا، بھگت بھگونت میل ملایا۔ لیکھا جانے رسن سواسا، جو جن رسنا رہے گایا۔ ہر بھگت ہرجن گُرمکھ گُرسکھ کھئے نہ رہے نراسا، نو کھنڈ پرتھی میل ملایا۔ ہر بھگت کدے نہ آوے بار پاسا، اپنے وٹے نام ٹلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مورت اکال دین دیال، جوئی ربت سرب پرتپال، چرن رکھائے کال مہاکال، گُرمکھاں وکھائے سچ سچی دھرمسال، تھر گھر ساچا اک وسایا۔

★ ۶ پھگن ۲۰۱۶ پکرمی رتن سنگھ دے گھر پنڈ چمبل ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ زرنجن لال گُلالا، سُتح پرکاس رُوپ وٹائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن کنچن ڈھالا، مہما انُوپ بے پرواہیا۔ ایکنکارا سُوہا ویس در درویش کھیل نرالا، اپنی دھار بندھائیا۔ آد زرنجن جوت اُجالا، ست سفیدی رُوپ سہائیا۔ سِری بھگوان ہو دلالا، پیلا رنگ آپ اُچائیا۔ اباثی کرتا اولڑی چالا، نیلا تندن پائیا۔ پاربرہم پرہ ہر گوپالا، کالی کفنی اک ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رُوپ وٹائیا۔ اپنا رُوپ ساچے گھر، ایکا ایک وٹائیندا۔ دُوچے مندر آپے وڑ، تیجا بنک سہائیندا۔ چوٹھا دیوے کھول کواڑ، پنچم سوہا پائیندا۔ چھیویں دے نہ کوئی ناری نہ کوئی نر، زرنجن اپنا کھیل کھلائییندا۔ ستویں مندر بیٹھا چڑھ، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ پہلا گھر اگم اتھاء، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ دُوچے در بن ملاح، اپنا راہ چلائییندا۔ تیجا دیوے سچ صلاح، صفتی صفت آپ وڈیائییندا۔ چوٹھے ڈھولا ایکا گا، اپنا ناؤں دھرائیندا۔ پنچم بولا آپ الا، اپنا راگ سُنائییندا۔ چھیویں پردہ دئے ہٹا، آپ اپنا ویکھ وکھائییندا۔ ستویں میل لائے ملا، گھر ساچے سوہا پائیندا۔ پہلے گھر اگم اپار، اپنی الکھ جگائیا۔ دُوچے در ہو تیار، اپنی کروٹ لائے بدلائیا۔ تیجے در کھیل اپار، زرنجن ویکھ وکھائیا۔ چوٹھے گھر میت مُرار، آپ اپنا سگن منائیا۔ پنچم بے سچ بہتار، آپ اپنا رُوپ سہائیا۔ چھیویں ناری جوت اُجیار، نورو نور ڈگمگائیا۔ ستویں ست پُرکھ زرنجن کرے پیار، آپ اپنا انگ لگائیا۔ ستویں گھر انگ لگا، چھیویں میل ملائییندا۔ پنچم بیج دئے بجا، چوٹھے گھر اُچائییندا۔ تیجے در پُھل پُھلوڑی دئے لگا، دُوچے گھر آپ مہکائییندا۔ پہلے گھر ویکھ وکھا، آپ اپنے رُوپ سہائیندا۔ پہلا گھر ہر زرنکار، اپنا آپ وکھائییندا۔ دُوچے بنھ اپنی دھار، اپنا رُوپ پرگٹائییندا۔ تیجے پاونہارا سار، اپنی اچھیا پور کرائیندا۔ چوٹھے گھر ہو اُجیار، دیک جوت آپ جگائییندا۔ پنچم بیٹھ سچ سرکار، سچ سنگھاسن اک سہائیندا۔ چھیویں گھر کھیل اپار، آپ اپنا متا پکائییندا۔ ستویں دیونہار ادھار، زرنجن زرنجن رنگ رنگائییندا۔ زرنجن رنگ اپرا، ہر ساچا آپ رنگائیا۔ آپے کھول سچ دوارا، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ آپے تھر گھر پاوے سارا، گھر گھر وچ رہیا سہائیا۔ آپے بن چوبدار دیوے پھرہ، آپ اپنی سیو کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے سوہا پائیا۔ پہلے گھر نر نریش، اپنا تخت سہائیندا۔ اپنی جوت آپ پرویش، آپے ویس وٹائییندا۔ اپنا لکھ آپے لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھائییندا۔ اپنا

نیتز آے لے پیکھ، آپ اپنا رُوپ صلاحیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رُوپ وٹائیندا۔ پہلے گھر رُوپ وٹایا، بھو کھتے نہ پائیندا۔ دُوچی دھار دے چلایا، تیجے اپنا کھیل کھلائیندا۔ چوٹھے مُکھ آپ کھلایا، آپ اپنا بول جنائیندا۔ پنچم نعرہ ایکا لایا، چھویں تال وجائیندا۔ ستویں ست ستوادی سُننے آیا، گھر گھر بہ بہ آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ محلہ اک وسائیندا۔ سچ محلہ ایکنکار، اپنا آپ وسائیا۔ دُوچی بٹھے ساچی دھار، سچ رُوپ وٹائیا۔ تیجا سُہائے تخت تاج سچّی سرکار، سچ سینگھاسن سوہا پائیا۔ چوٹھے بیٹھ پُرکھ کرتار، آپ اپنا حُکم سُنائیا۔ پنچم ہووے فرمانبردار، آپ نیوں نیوں سپس جھکائیا۔ چھویں در اندر باہر، گپت ظاہر بھو نہ رائیا۔ ستویں ست پُرکھ زرنجن اپنی کار، ہر ساچا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ست رنگ ساچی دھار، آپ اُچائے ایکنکار، نو سو چُرانوی چوکڑی جُگ نہ بائے کوئی سار، لیکھا لیکھ نہ کھتے جنائیا۔ ست رنگ جوت جگا، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ ست رنگ نشانہ آپ چڑھا، آپے ویکھ وکھائیندا۔ اپنا حُکم آپ سُننا، آپے سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا در سُہائیندا۔ در سُہنجنا پُرکھ اکال، گھر ساچے وچّی ودھائیا۔ ست رنگ نشانہ دین دِیال، گھر ساچے آپ چڑھائیا۔ آپے جلوہ نُور نُورانی جلال، نُور و نُور دُگمگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ ست رنگ نشانہ ہر بھگوانا، اپنی دھار آپ رنگائیندا۔ ست پُرکھ زرنجن نُوجوانا، آپ اپنا حُکم چلائیندا۔ آپے در درویش بے دربانا، آپ اپنی کار کھائیندا۔ آپے دیوے دُھر فرمانا، آپے حُکم سُنائیندا۔ آپے جانے اپنا بھانا، اپنے بھانے آپ ربائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارا اک اُچائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سوہاؤنت، زرنجن اپنا آپ اُپایا۔ آپے بیٹھ سری بھگونت، گھر ساچا آپ سُہایا۔ آپے مہا جانے اگنت، آپ اپنا بھو رکھایا۔ آپ بنائے اپنی بنت، آپ اپنا رُوپ دھرایا۔ آپے آد آپے آنت، مدھ اپنا ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا چھتر اک جھلایا۔ ساچا چھتر ہر بھگوان، سچکھنڈ دوارے آپ جھلایا۔ نہ کوئی زمیں نہ کوئی اسمان، گگن منڈل نہ کھتے اکھوائیا۔ نہ کوئی پون پانی دیوے دان، جل بنب نہ کھتے ترائیا۔ ترے گن مایا نہ کھتے پردھان، برہما وشن شو نہ کھتے وڈیائیا۔ پنچ تہ نہ کھتے مکان، برہم رُوپ نہ کھتے وٹائیا۔ راگ ناد نہ کھتے گان، سُر تال نہ کھتے وکھائیا۔ رو سس نہ کھتے بھان، سورج چن نہ کھتے چڑھائیا۔ کھنڈا کھڑگ

نہ کھئے کِرپان، تیر کمان نہ کھئے اُٹھائیا۔ رام کِرن نہ کھئے بلوان، رتھ رتھوہی نہ کھئے چلائیا۔ سِمرت شاستر نہ کوئی وید پُران، چارے مُکھ نہ کھئے گائیا۔ بھگت بھگونت نہ کھئے نِشان، آتم برہم نہ کھئے وکھائیا۔ گوپی دسے نہ کوئی کاہن، مندُل راس نہ کھئے رچائیا۔ بردھ بال نہ کھئے جوان، جگت وریش نہ کھئے وڈیائیا۔ نہ کوئی پین نہ کوئی کھان، آس نندرا نہ کھئے اُچجائیا۔ نار کنت نہ کرے پچھان، سُهنجی سیج نہ کھئے ہنڈھائیا۔ نہ کوئی داتا نہ کوئی دیوے دان، آگے جھولی کوئی نہ ڈاپیا۔ نہ کوئی تیرتھ کرے اشنان، سر سروور نہ کھئے وکھائیا۔ نہ کوئی شبد نہ کوئی گیان، نہ کوئی کرے پڑھائیا۔ نہ کوئی دین مذہب دسے ایمان، ورن برن نہ کھئے بنائیا۔ نہ کھئے شریعت انجیل فُران، تیس بتیس نہ کھئے گائیا۔ عیسیٰ موسیٰ نہ کھئے پردھان، جگت حدیث نہ کھئے وکھائیا۔ سنگ محمد نہ کرے کوئی پروان، چار یار نہ کھئے منائیا۔ نانک گوہند نہ کرے کوئی دھیان، کھانی بانی نہ کھئے سُنائیا۔ اک اکلا ہر بھگوان، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ سپس چھتر جھلئے ست رنگ نِشان، دوسر ہتھ نہ کھئے وڈیائیا۔ آد جُگادی مہربان، نہ مرے نہ جائیا۔ آپے جانے اپنی آن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے سوہا پائیا۔ چوٹھا گھر سچ دروازہ، سو پُرکھ نرنجن آپ گھلائیندا۔ آپے بہ بہ مارے واجا، اپنا ناؤں آپ لائیندا۔ آپے رچیا اپنا کاجا، آپ اپنا منگل گائیندا۔ آپ اپنا سازن سازا، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ آپ چلائے اپنا جہازا، اپنا بیڑا آپ ترائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، ست رنگ نِشانہ کر تیار، پُرکھ ابناشی اچھیا دھار، اپنی بھچھیا جھولی پائیندا۔ اپنی اچھیا پُرکھ اکال، آپے آپ پرگٹائیا۔ آپے ہویا دین دیال، اپنی دیا آپ کھائیا۔ آپے وسیا اپنی سچ سچّی دھرمسال، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ آپے کرے اپنی پرتپال، پرتپالک بے پرواہیا۔ آپ اپنا بنے دلال، آپ اپنی بوجھ بوجھائیا۔ سر چھتر سوہے ست رنگ نِشان، دوجی وست اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی گنت گنائیا۔ سچکھنڈ دوارا ایکنکارا، نرگن نرگن آپ سمائیندا۔ اک اکلا کھیل نیارا، دوجا کھئے نہ جانے پاراوارا، تیجے بیو نہ کھئے گھلائیندا۔ چوٹھے رُپ اگم اپارا، پنچم لائے سچ اکھاڑا، اپنی دھارا آپ بندھائیندا۔ پہلی دھار سو پُرکھ نرنجن، اپنی ونڈ ونڈائیا۔ دوجی کھیل کرے کرتار، دو دو میلا سہج سُبھائیا۔ ایکنکارا ہو تیار، اپنا رُپ آپ پرگٹائیا۔ آد نرنجن جوت اُجیار، اندر وڑ کرے رُشنائیا۔ سری بھگوان پاوے سار، کھلا پاتی کھیل کھلائیا۔ پنچم سوہن اک دوار، پنچم رُپ وٹائیا۔ ادھ وچکارے چڑھ نرنکار، اپنا آسن لائیا۔ اُچی کوک کرے پُکار، سو اپنا ناؤں وڈیائیا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پنچم ویکھے ایکا تھائیا۔ پنچم رُوپ اپار، سو پُرکھ نرنجن آپ وٹایا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل اپار، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ ایکنکارا ہو تیار، اپنی گھاڑن رہیا گھڑایا۔ آد نرنجن کرے سچ پیار، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ سِری بھگوان ایکا دھار، ایکا پانجا میل ملایا۔ دوہاں وچولا آپ کرتار، آپے آوے جاوے پھیرا پایا۔ پنچم میلا سچکھنڈ، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ آپے کرے اپنی ونڈ، آپے حُکم سُنائیندا۔ آپے دیونہارا گنڈھ، آپے اپنی آپ کھلاییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنی دیا کھلاییندا۔ پنچم گھر پنچم میلا پنچ پردھان، پنچاں ویکھ وکھائیندا۔ پنچم دیوے اپنا دان، پنچم آپے منگ منگائیندا۔ پنچم بنے آپے کاہن، آپ اپنی کھیل کھلاییندا۔ پنچم بخشے اک دھیان، ایکا رُوپ درسائیندا۔ پنچم کرے اک پہچان، آپ اپنا میل ملاییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا جوڑ جڑائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر پُرکھ نرنجن جڑیا جوڑ، کر کِریا آپ جڑائیندا۔ ایکنکارا چڑھیا گھوڑ، آپے ویکھ وکھائیندا۔ آد نرنجن سِری بھگوان جائے بھڑ، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پنچم ایک ڈور بندھائیندا۔ پنچم رنگ اپار، پنچم جوڑ جڑایا۔ پنچم رُوپ آپ نرنکار، نرگن نرگن ویکھ وکھایا۔ پنچم شاہ بھوپ سکدار، پنچم اپنا حُکم سُنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے بخشے سچ سچّی شہنشاہیا۔ پنچم شاہ سُلطان، سچکھنڈ ساچے سوہیا پائیندا۔ پنچم ہویا آپ مہربان، آپ اپنی دیا کھلاییندا۔ پنچم ویکھے ست نشان، ست ستوادی آپ جھلاییندا۔ پنچم ویکھے مار دھیان، سیس جگدیش نظری آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیندا۔ اپنی اچھیا آپے کر، آپے کھیل کھلایا۔ اپنی بھچھیا آپے بھر، اپنی ونڈ ونڈایا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، آپ اپنی رچن رچایا۔ اپنا سیس اپنے آگے دھر، آپے ویکھ وکھایا۔ آپے تخت نواسی جائے بن، شابو شاباشی بے پرواہیا۔ آپے پنچم مُکھ تاج پھڑ، نرگن اپنے سیس ٹکایا۔ اہناشی کرتا سچکھنڈ دوارے بیٹھا چڑھ، آپ اپنا حُکم چلایا۔ پاربرہم ہر لیا پھڑ، دے مت رہیا سمجھایا۔ پنچم تاج سیس ٹکایا، ہر جگدیش وڈی وڈیایا۔ اہناشی کرتا در دربان بہایا، دیوے حُکم صفت صلاحیا۔ پاربرہم در سد بہایا، دھر فرمانا اک جنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، پنچم مُکھ بھویو کھلایا۔ پنچم مُکھ بھویو کھلاؤنا، ہر تاج وڈی وڈیایا۔ چار مُکھ چار جگ چار وید پائھ پڑھاؤنا، چار ورن کرے کُرمائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم

مُکھ آپ وڈیائیا۔ پنچم مُکھ ایکنکار، اپنا گھر وکھائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن بھر بھنڈار، ہنگ برہم وچ سہائیندا۔ ہنگ روپ کر ساکار،
 وشنو اپنا کھیل کھلائیندا۔ آپے بھرے ست بھنڈار، اپنا کول روپ وٹائیندا۔ آپے پنکھڑی بن کھلے گلزار، سچ بہار آپ جنائیندا۔ آپے برہم
 ہونے باہر، ہنگ اپنا ناؤں رکھائیندا۔ آپے وسیا دھوواں دھار، سُن اگمی ڈیرہ لائیندا۔ آپے شنکر کر تیار، ساکھیات روپ درسائیندا۔ آپے
 وسے سب توں باہر، سو پُرکھ زرنجن ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ اپنا روپ وٹائیندا۔ سو پُرکھ
 پُرکھ اکال، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ ہنگ اُپائے اپنے لال، برہما وشن شو وچ وڈھائیا۔ آپے چلے اولڑی چال، چال نرالی اک رکھائیا۔ ترے گن مایا
 آپ دلال، اپنا ونج آپ وکھائیا۔ سانتک وشنو کرے پرتپال، ست ست ست بھجھائیا۔ راجس برہمے جھولی دیوے ڈال، دے مت اک
 سمجھائیا۔ تامس شنکر بدھا کال، ساچا سگن منائیا۔ تتاں وچولا کھیل کرپال، کرنی کرتا کرت کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، پنچم مُکھ ساچا تاج، دھردرگاہی ایکا راج، آد جگادی کرے کاج، بھيو کھئے نہ پائیا۔ چارے مُکھ ہر بھگوان، اپنی کھیل کھلائیا۔
 برہمے دیوے ایکا دان، ایکا بوجھ بھجھائیا۔ چاروں گنٹ جگت گیان، کرے سچ پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی
 ونڈ ونڈائیا۔ چارے جگ ونڈی ونڈ، چارے مُکھ صلاحیندا۔ لیکھا جانے اُتہج سینج جیرج انڈ، آپ اپنا لیکھ لکھائیندا۔ آپے ستا رہے دے
 کر کنڈ، آپ اپنا مُکھ چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ زرنجن ہر ہر کھیل کھلایا، سچکھنڈ
 نواسی سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ پنچم مُکھ تاج اُپایا، پُرکھ ابناشی بھيو نہ آئیندا۔ چار مُکھ جگت جگایا، چار کھانی لیکھ لکھائیندا۔ پنچم
 بہ بہ اپنا آسن لایا، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ برہما وشن شو سیو کھایا، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ ساچا رانا آپ ہو جایا، لکھ چوراسی رعیت
 اک وکھائیندا۔ دھر دا گانا آپ سُنایا، آپ اپنا ناؤں اُچائیندا۔ اپنا بانا آپ اُٹھایا، دس کیسے نہ آئیندا۔ اپنی گکھوں اپنا آپ آپے جایا، مات پت
 نہ کھئے بنائیندا۔ لکھ چوراسی تیرا دائی دایا، پُرکھ اکال اک اکھوائیندا۔ ترے گن مایا رکھی چھایا، لکھ چوراسی پردہ پائیندا۔ آد جگاد جگا
 جگنتر جگ جگ اپنا بھيو کھلایا، گر پیر اوتار سادھ سنت مات گھلائیندا۔ اپنے بھانے سرب رکھایا، حکمی حکم آپ چلائیندا۔ نیوں نیوں
 سیس رہے جھکایا، پنج تت چولا جو بندھائیندا۔ شبد انادی وچ ٹکایا، گر گر دے بھجھائیندا۔ اپنا آپ ہر اپنے دھام وسایا، لیکھا لیکھ نہ

کھئے وکھائیندا۔ نو ست نہ کل کھئے ونڈ ونڈایا، عقل کل دھاری آپ ہو جائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر ویکھ وکھایا، کلجگ اتم بھیو چکائیندا۔
 نرگن روپ نہکلنک جامہ پایا، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ نریا راگ اک سنایا، سفن سکھوپت جاگرت نہ کھئے منائیندا۔ اپنا بھیو آپ گھلایا،
 گر پیر اوتار بے انت بے انت کہہ کہہ سیس سرب نوائیندا۔ سچکھنڈ دوارا لوک مات وکھایا، سولان کلا پنڈھ مکائیندا۔ سمت سولان
 چڑھ کے آیا، گرھ ہنکاری آپ نرائیندا۔ دھر دربانا ست رنگ نشانہ پھڑ کے آیا، لوک مات آپ چڑھائیندا۔ سوہنگ اکھڑ ایک پڑھ کے آیا،
 لکھ چوراسی آپ پڑھائیندا۔ اپنی جوتی آپے سڑ کے آیا، ترے گن مایا نہ اکن لگائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے وڑ کے آیا، آپ اپنا
 بنک گھلائییندا۔ اپنا بھانا اپنے ہتھ تے دھر کے آیا، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیندا۔ اپنا کھنڈا آپے پھڑ کے آیا، تکھی دھار نہ کھئے وکھائیندا۔ پنچم
 مکھ تاج سیس اپنے دھر کے آیا، لوک مات آپ اُچائیندا۔ ساڈھے تین ہتھ سنگھاسن اُپر چڑھ کے آیا، پُرکھ اکال ویس وٹائیندا۔ برہما وشن
 شو کروڑ تینیس سُریت راجا اند راہ وچ آپے پھڑ کے آیا، آپ اپنا حکم سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس
 وٹائیندا۔ نرگن گھڑیا پنچم مکھ تاج، آد آد ہر وڈیائیا۔ دھر درگابی سچا راج، ہر کرے سچ شہنشاہیا۔ کلجگ اتم رچیا کاج، نو نو چار دئے
 گواہیا۔ اپنی شبد اگتی مار آواز، آپ اپنا حکم سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا وقت سہائیا۔ وقت سہاونا پُرکھ
 اکال، لوک مات وچی ودھائیا۔ ہرجن ساچے ویکھے لال، دین دیال دیا کھائیا۔ چرن چنے کال مہاکال، در بیٹھن سیس نوائیا۔ برہما وشن شو
 ہوئے بے حال، نیر رو رو نیر وہائیا۔ کروڑ تینیس نہ ملے کوئی دلال، بیڑا پار نہ کھئے کرائیا۔ پُرکھ ابناشی چلی اولڑی چال، وید کتیب بھیو نہ
 رائیا۔ کوئن کوٹ سادھ سنت گھالنا گئے گھال، لیکھا لیکھ نہ سکے رائیا۔ نانک کبیرے لیا بھال، سچکھنڈ وچی ودھائیا۔ کلجگ اتم کھیل نرال،
 پُرکھ ابناشی آپ کرائیا۔ پہلوں پھڑیا سنگھ پال، آپ اپنے انگ لگائیا۔ دو جے وجایا ساچا تال، پوت سپوتا ویکھ وکھائیا۔ پت پوترے دیوے
 سچا دھن مال، نام خزانہ اک وکھائیا۔ لکے پھل سچے ڈال، لوک مات آپ مہکائیا۔ گوبند تیری کایا ماٹی کھال، کایا اڈدی دسے شاہیا۔ تیرا
 ہویا نہ ونگا وال، گھوڑے چڑھیا ساچا ماہیا۔ پُرکھ ابناشی لئے بھال، لوآن پُریاں ویکھ وکھائیا۔ دُشت دمن گھالی گھال، سپت سرنگ ہم گنٹ

پھول پُھلایا۔ ست رنگ نشانہ تیرے ہتھ پھڑائے دین دیاں، لوک مات دئے چڑھایا۔ ایک رنگ رنگائے شاہ کنگال، راج جوگ اک وکھایا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکنک نرائن نر، اکلا لیکھا اپنا بند رکھایا۔

★ ۷ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی تارا سنگھ دے گھر پنڈ چمبل ضلع امرتسر ★

ہر ستگر سچا پاتشاہ، روپ رنگ نہ کھئے جنایا۔ پُرکھ ابناشی داتا بے پرواہ، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ آد جگادی اک ملاح، اپنا ویس وٹایا۔ ایکنکارا صفت صلاح، مہا گنت گتی نہ جانیا۔ اکھ اگوچر اگم اتھاہ، ہر پُرکھ نرنجن سہج سُکھدایا۔ وسنہارا ساچے تھان، سچکھنڈ بیٹھا سوہیا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ستگر سچا اک اکھوائیا۔ ستگر سچا ایکنکار، اک اکلا ہر اکھوائیندا۔ جگا جگنتر کھیل اپار، جگ کرتا آپ کرائیندا۔ نرگن سرگن ساچی دھار، ست پُرکھ نرنجن آپ چلائیندا۔ دو جہاناں اک ادھار، ایک بندھن پائیندا۔ لوک مات لے اوتار، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا۔ بھگتن کرے اک پیار، آپ اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ سنتن میلا دُھر دربار، در گھر ساچا اک سہائیندا۔ گرُمکھ سجن لے اُہار، آپ اپنا میل ملائیندا۔ گرِسکھ نیا جائے تار، اپنا بیڑا آپ چلائیندا۔ کھیلے کھیل وچ سنسار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ستگر پورا بھیو نہ آئیندا۔ ستگر پورا ہر بھگونت، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ ہرجن میلے ساچے سنت، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ گرُمکھ بنائے اپنی بنت، آپ اپنا بھیو کھلایا۔ گرِسکھ رلائے ساچی سنگت، سگلا سنگ آپ نبھایا۔ دوسر در نہ جائے منگت، گر پورے اک وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، وڈ وڈا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر وڈ سلطان، مہا اپر اپاریا۔ وسنہارا سچ مکان، تھر گھر واسی کر پساریا۔ دیونہارا ایک دان، ایکنکارا آپ اکھوارہ سیا۔ ساچا کھیل سری بھگوان، بھگتن اپنا ویس وٹا لیا۔ شبد انادی اک گیان، وڈ دھناڈھی آپ دھرا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، آپ اپنا کھیل کھلا لیا۔ ستگر پورا ہر بھگوانا، اور نہ کھئے دسائیندا۔ گر گر روپ وچ جہانا، اپنا میل ملائیندا۔ گرُمکھ کرے جگت پردھانا، شبد شبدی ناد وجائیندا۔ گرِسکھان بخشے چرن دھیانا، چاترک ترکھا آپ بُجھائیندا۔ جگا جگنتر دیوے دُھر فرمانا، شبد اگمی بول سُنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کَریا کر،

آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ ستگر پورا شبد بھنڈار، گر گر جھولی آپ بھرائیا۔ گر گر پورا بن ورتار، گرمکھاں دیوے تھاوں تھائینا۔ گرمکھ ساچا بول جیکار، گرمکھ سجن لے اٹھائیا۔ گرمکھ نیوں نیوں کرے سدا نمسکار، در ساچے سپس جھکائیا۔ لوک ماتی کھیل نیار، نرگن سرگن آپ کرائیا۔ کملا پاتی میت مرار، پیت پیتبر آپ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، تخت تاج اک سہائیا۔ تخت تاج ہر نرائن، نرگن اپنا آپ سہائیندا۔ گر گر بخشے ایکائین، آپ اپنی اکھ وکھائیندا۔ گرمکھاں چکائے لہنا دین، جگ جگ مارگ آپ لائیندا۔ گرمکھ بنائے ساک سجن سین، بنس سرینس ویکھ وکھائیندا۔ دھام اکھے ایکائین، در گھر ساچا اک وسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ ستگر سچا ہر نرنکار، گھر ساچے سوہا پائیندا۔ ستگر پورا بن سکدار، نرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ گرمکھاں دیوے شبد آدھار، نرگن باقی جوت جگائیندا۔ گرمکھاں در بنے بھکھار، ایکائین الفی گل ہنڈھائیندا۔ آوے جاوے وارو وار، جگ جگ اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شاہو بھوپ آپ اکھوائیندا۔ شاہو بھوپ ہر سکدار، درگاہ ساچی آپ سہائیا۔ ستگر پورا بن چوبدار، لوک مات سیو کھائیا۔ گرمکھاں واجان رہیا مار، سوئے لوک مات اٹھائیا۔ گرمکھاں پھڑ پھڑ باہوں دے اٹھال، آلس نندرا دے مٹائیا۔ لکھ چوراسی وچوں بھال، جم کی پھاسی پھند کٹائیا۔ شبد سروپی بن دلال، جگت وچولا بے پرواہیا۔ ایکائین دے راہ سکھال، مارگ پننہ آپ وکھائیا۔ اپنی گھالن آپے گھال، گرمکھاں پورن گھال کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن میلا سہج سہائیا۔ ستگر پورا ہر بلوان، بلدھاری آپ اکھوائیندا۔ سچکھنڈ وسے سچ مکان، تہر گھر اپنا آسن لائیندا۔ ست وکھائے اک نشان، سچ نشانہ آپ جھلائییندا۔ تخت تاج سری بھگوان، آپ اپنا ویکھ وکھائیندا۔ آپے بیٹھا ساچا کابن، آپ اپنا در سہائیندا۔ آپے دیوے دھر فرمان، آپ اپنا حکم لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھوشن آپ سہائیندا۔ اپنا بھوشن ہر نرنکار، آپے آپ بنائیا۔ اپنے گھر کر تیار، آپے ویکھ وکھائیا۔ آپے تاگا سوتر وٹ چاڑھے گرور گردھار، گھر گمبھیر وڈی وڈیائیا۔ آپے تانا تنے اپر اپار، آپے پیٹا دیوے پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بستر آپ اپائیا۔ اپنا بستر کر تیار، ہر ہر ویکھ وکھائیندا۔ آپے سیوے سیونہار، ساچی سوئی آپ چلائییندا۔ لیکھا جانے ایکنکار، دوسر دس کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی

دھار آپ چلائیندا۔ ستّ رنگ ستّ کرتار، ستّ ستواد بنائیا۔ اپنی ونڈ ونڈے بے عیب پروردگار، باران باران مۇل چُکائیا۔ ایکا دۇجا کر پیار، اٹھ چار ویکھ وکھائیا۔ چار مُکھ کھول کواڑ، اٹھ تت دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی الفی آپ بنائیا۔ ساچی الفی ہر مہربان، اپنی آپ بنائیندا۔ ستّ رنگ وکھائے اک نشان، باران باران جوڑ جُڑائیندا۔ سچکھنڈ دوار کر پروان، اپنا حُکم آپ جنائیندا۔ نوّ سوّ چرانوے چوکڑی ستا ربیا بن انجان، لوک مات نہ پھیرا پائیندا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، نرگن اپنا روپ وٹائیندا۔ کھیلے کھیل دو جہان، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر آپ اپنی کِرپا کر، اپنی الفی آپ اپائیندا۔ ایکا الفی ہر ہر اُفت، مہا گنت گنی نہ جائیا۔ لیکھا جانے نہ کوئی نبی رسول اُمت، امام اِماما وڈ وڈیائیا۔ آپے ودی سُدی جانے اپنا سمت، گہر گمبہر بھیو نہ رائیا۔ آپے آد آپے آنت، ہر بھگونت کھیل کھلائییا۔ آپ اُٹھائے ساچے سنت، ساچی سکھیا اک سکھائییا۔ آپے گرُمکھ منیا بنے منت، نام نامہ آپ درڑائیا۔ آپے گرُسکھ اُپجائے وچوں جنت، جاگرت جوت کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تن شنکار اک وکھائییا۔ نرگن اپنا ویس وٹاؤنا، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ ستّ رنگ نشانہ اک چڑھاؤنا، لوک مات پھیرا پائیندا۔ سیس تاج اک رکھاؤنا، در گہر ساچا اک وڈیائیندا۔ بستر تن اک چُھاؤنا، چوڑاسی کلیاں ویکھ وکھائیندا۔ ست باران جوڑ جُڑاؤنا، رنگ رنگیلا رنگ رنگائیندا۔ ساڈھے تِن ہتھ لمبا مین کراؤنا، ودھ گھٹ نہ کھئے بنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلائییندا۔ ساڈھے تِن ہتھ الفی گل ہر پا، لوک مات ویکھ وکھائییا۔ ایکا الف دئے پڑھا، نرگن سرگن بے پرواہیا۔ عین اکھ دئے کھلا، غین غفلت نہ کھئے رکھائییا۔ نُقطہ نوّن دئے مٹا، سیس مُکھ آپ اُٹھائییا۔ اپنی ترمیم آپے دئے کرا، اپنا لیکھا آپ جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا الفی تن شنکار، کھیلے کھیل پُرکھ کرتار، لکھ چوڑاسی ویکھ وکھائییا۔ لکھ چوڑاسی ساچی ڈور، ہر شبدي شبد بندھائیندا۔ وسنہارا اندھ گھور، جوت اُجالا روپ وٹائیندا۔ ستّ ستوادى چڑھیا گھوڑ، شاہ سوار ناؤں دھرائیندا۔ لوآں پُریاں رسیا دوڑ، برہمنڈاں کھنڈاں پھیرا پائیندا۔ گرُمکھاں بُجھائے لگی اوڑ، امرت میگھ اک برسائیندا۔ ویکھنہارا مٹھا کوڑ، کوڑا ریٹھا آپ بھٹائیندا۔ کلجگ اتم گیا بھڑ، گر گوبند میلا آپ ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا الفی ہر کرتار، اپنی آپ بنائیندا۔ الفی تن شنکار، ترے گن تت مٹائییا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، برہم مت

کرے گڑمائیا۔ چار ورنان اک ادھار، پُرکھ اکال آپ درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، پہلی چیتر کلجگ کھیتر اپنے نیتر ویکھ وکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا ناؤں دھرائیا۔

★ ۷ پھگن ۲۰۱۶ پکرمی سوہن سنگھ دے گھر ترن تارن ★

ہرِ باڈی چھنّ چھندڑا، چار دیوار نہ کھئے رکھائیا۔ اپنی سیوا آپ کمنڈرا، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ ساچا رنگ اک رگندڑا، رنگ رنگیلا موہن مادھو ساچا ماہیا۔ ست دروازہ اک کھلندڑا، آپ اپنا در سمجھائیا۔ دپیک جوت اک جگندڑا، جوتی نر نر رُشنائیا۔ ساچا دھام آپ سہندڑا، سوہاؤنت بے پرواہیا۔ ساچا کھیل آپ کھلندڑا، ایکنکارا دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، در ایکا ایک بُجھائیا۔ ساچا باڈی ہر پُرکھ سُلطان، اپنی بنت بنائیندا۔ سچکھنڈ بنائے سچ مکان، سچ سنگھاسن آپ وچھائیندا۔ ساچی سیجا کر پروان، در گھر ساچے آپ سہائیندا۔ اُپر بیٹھ نوجوان، نرگن اپنا دھام سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنا واس دھرائیندا۔ ساچا باڈی سچا شاہ، گھر ساچے سچ سہائیندا۔ تخت تاج اک بنا، آپ اپنے مندر ڈائیندا۔ چارے کوٹاں ویکھ وکھا، دہ دشا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنی سیوا کھائیندا۔ ساچا باڈی سچ سنگھاسن، ہر ساچا سچ اُچھائیا۔ آپ بنائے پُرکھ ابناشن، پرم پُرکھ بے پرواہیا۔ سچ دوارے آپ ٹکائے نہ کوئی پرتھی نہ آکشن، پاوا چول نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا سوُتر آپے لائیا۔ اپنا سوُتر آپے لا، ہر آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے بنیا بے پرواہ، آپے چیر چرائیندا۔ آپے ونڈی دیوے پا، اپنا حصہ آپ وندائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا تخت آپ سہائیندا۔ آپے رکھ تیکھا آرا، اپنی دھار چلائیندا۔ آپے چیرے چیرنہارا، سدھا چیر اک وکھائیندا۔ آپے پھڑ سچ گہاڑا، اپنی ہتھیں آپ لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا باڈی دس نہ آئیندا۔ ساچا باڈی اٹھ بلوان، اپنا بہار اٹھائیندا۔ سچ لگائے اک نشان، سچ نشانہ اک وکھائیندا۔ آر پار کرے دھیان، آدھ وچکار نہ مُکھ چھپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلائییندا۔ سچ سنگھاسن آپے ٹھوک، ہر ساچا سوہیا پائیندا۔ آپ رکھائے اُپر

چوڏاڻ لوڪ، لوآن پُرياں چرناں هيٺه دٻائيندا۔ اُپر بيٺه پڙهه سلوڪ، سو پُرڪه نرنجن آڀي گائيندا۔ هنگ برهم نه سڪي ڪهڙي روڪ، روڪنهارا دس نه آئيندا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آڀ اپني ڪرپا ڪر، ساڇا مندر اڪ سُهائيندا۔ سڇ سينگهاسن ساڇي مندر، هر ساڇا سڇ سُهائيندا۔ ساڏهه تن تن رکه اندر اندر، تريلوڪ بهيو نه آئيندا۔ تانا پيٽا ڏونگهي گندر، گهر گمبهر آڀ اوڻائيندا۔ بند ڪواڙي مار چندر، در گهر ساڇي آڀ سُهائيندا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آڀ اپني ڪرپا ڪر، ساڇا باڏي ڪهيل ڪهلائيندا۔ ساڇا باڏي پروردگار، تخت تاج سُهائيندا۔ نور نوران بهو اُجيار، شاه سلطانا آسن لائيندا۔ اپنا ليڪها آڀ وچار، ليڪها ليڪه وچ ٽڪائيندا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آڀ اپني ڪرپا ڪر، اڪم اتها به پرواه صفت صلاح آڀ جنائيندا۔ سڇ سينگهاسن سو بهاونت، سو پُرڪه نرنجن آڀ سُهائيندا۔ هر پُرڪه نرنجن ايڪا ڪنت، گهر ساڇي منگل گائيندا۔ ايڪنڪارا بهي منگت، آڀ نرنجن سنگ رکهائيندا۔ سري بهگوان چاڙهه رنگت، پُرڪه ابناشي آڀ اُٺهائيندا۔ پاربرهم آڀ جُگاد نه بهي منگت، جُگا جُگنتر ڪهيل ڪهلائيندا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آڀ اپني ڪرپا ڪر، ايڪا باڏي پُرڪه ڪرتار، برهما وشن شو لڪه چوراسي گهڙنيهار، گهڙ بهي ٻي پرواهيا۔ مهاراج شير سنگه وشنو بهگوان، آڀ جُگادي ڪهيل نيهار، جُگا جُگنتر مات اوتارا، بهگن ڪر سڇ پيارا، دوت دُشت در ڏرڪاڻيا۔

★ ۱۴ پيگن ۲۰۱۶ ڪرمي دلي دربار وچ لکھت بهوئي پهاڙ گنج گلي ن ۷ ملتانى ڏهانڏا مڪان ن ۹۷۸۹ ★

پيت پيٽر سو بهي سيس، سو پُرڪه نرنجن وڏ وڏياڻيا۔ هر پُرڪه نرنجن هر جگديش، ايڪنڪارا بهيو نه رانجا۔ آڀ نرنجن پيس اڪيس، راگ چهتيس بهيو نه رانجا۔ سري بهگوان تيس بتيس، رسنا جهوا نه سڪي گائيا۔ ابناشي ڪرتا اڪ حديث، آڀ جُگادي آڀ چلاڻيا۔ پاربرهم نرنجن اپنا پيسن پيس، سيوڪ ساڇي سيو ڪمائيا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آڀ اپني جوت دهر، اڪ اڪلا ڪهيل ڪهلاڻيا۔ پيت پيٽر هر بهگوان، سو پُرڪه نرنجن آڀ سُهائيندا۔ سڇ سويمبر دو جهان، هر پُرڪه نرنجن آڀ ڪرائيندا۔ ايڪنڪارا نوجوان، آڀ اپنا سگن منائيندا۔ آڀ نرنجن جوت مهان، نور نوران ڏگمگائيندا۔ ابناشي ڪرتا ڪر دهيان، آڀ اپنا بل دهرائيندا۔ سري بهگوان ڪهيل مهان، ڪهيل اپنا آڀ ڪهلائيندا۔ پاربرهم پر بهو

پردھان، سچکھنڈ ساچے سوہیا پائیندا۔ ست ستوادی ست ودھان، ست سرُپی آپ بنائیندا۔ آپے سخی آپے کاہن، آپ اپنا منگل گائیندا۔
 آپے شاہ بھوپ راج راجان، آپ اپنا حکم سنائیندا۔ آپے تخت تاج ویکھے مار دھیان، تھر گھر واسی ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا کھیل کھلائیندا۔ پیت پیتہر ہر بھگونت، پارہرم وڈی وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچا کنت، ہر پُرکھ نرنجن لئے
 پرنائیا۔ ایکنکارا ایک چاڑھے رنگ بسنت، اجونی ریت آپ رنگائیا۔ آد نرنجن آد آنت، آپ اپنا دیپ جگائیا۔ ابناشی کرتا کھیل بے آنت، اگم
 اکمرا کار کھائیا۔ سری بھگوان سوہاوت، سچکھنڈ دوارا اک سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، نرگن اپنا ویس دھرائیا۔
 پیت پیتہر نرگن دھار، پُرکھ اکال ویکھ وکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو تیار، ہر پُرکھ نرنجن میل ملائیندا۔ ایکنکارا کر پیار، آپ اپنا سنگ
 رکھائیندا۔ آد نرنجن ہو اُجیار، ست سرُپی ڈگمگائیندا۔ پُرکھ ابناشی بن بھکار، در اپنے منگ منگائیندا۔ سری بھگوان ہو تیار، ساچی
 بھچھیا جھولی پائیندا۔ پارہرم پرہ بن ورتار، اپنی جھولی آپ بھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچا ویکھ
 وکھائیندا۔ پیت پیتہر ہر بھگوان، ہر جو ہر گھٹ آپ سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن وڈ مہربان، ہر پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیندا۔ ایکنکارا کھیل
 مہان، آد نرنجن آپ کھلائیندا۔ سری بھگوان بٹھے گان، پُرکھ ابناشی ویکھ وکھائیندا۔ پارہرم پرہ چتر سگھڑ سیان، اپنا لیکھا آپ چکائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر سہنجنا اک سہائیندا۔ پیت پیتہر ہر نرائن، نرگن اپنا آپ اُچائیا۔ سو پُرکھ نرنجن بنے
 ساک سجن سین، ہر پُرکھ نرنجن سجن میل ملائیا۔ ایکنکارا ویکھے اپنا نین، آد نرنجن سنگ رکھائیا۔ ابناشی کرتا چکائے لہن دین، سری
 بھگوان اپنی وست آپ اُٹھائیا۔ پارہرم پرہ ایک دھام اکھے بہن، نرگن نرگن وچ سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر
 گھر ساچے وڈ وڈیائیا۔ تھر گھر ساچا ہر سہاونا، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل کھلاونا، ایکنکارا رنگ رنگائیندا۔ آد
 نرنجن ڈگمگاونا، ابناشی کرتا روپ وٹائیندا۔ سری بھگوان سنگ رکھاونا، پارہرم ناؤں دھرائیندا۔ سچکھنڈ دوارا اک سہاونا، چھپر چھن نہ
 کوئی وکھائیندا۔ ساچا تخت اک وچھاونا، آسن سیج نہ کوئی ہنڈھائیندا۔ ساچا کاہن اک اکھاونا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، پُرکھ اکالا دین دبالا، گھر ساچا آپ سہائیندا۔ تھر گھر ساچا اُچ محلہ، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن بیٹھ اک اکلا،

ایکنکارا سوہا پائیا۔ آد نرنجن دیپک بلا، ابناشی کرتا کرے رُشنائیا۔ سِری بھگوان اپنا آسن آپے ملا، پاربرہم دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ سمگری ساچی راس، گھر مندر آپ ٹکائیا۔ ساچی راس پُرکھ کرتار، کرنی کرتا آپ اُچائیندا۔ ساچے مندر بیٹھ نرنکار، سچکھنڈ ساچا آپ سُہائیندا۔ تھر گھر دیپک کر اُجیار، رُوپ انُوپ ڈگمگائیندا۔ سچ سِنگھاسن بیٹھ سچّی سرکار، حُکمی حُکم آپ چلائیندا۔ نرگن نرگن کر پیار، ناری کنت رُوپ وٹائیندا۔ بن وچولا سرجنہار، گھر گھر وچ پھیرے پائیندا۔ میل ملاوا کنت بہتار، نر نرائن رنگ رنگائیندا۔ ساچی سخیان منگلچار، اجوئی ریت آپ کرائیندا۔ آپے گائے گاونہار، دوسر کھئے نہ سنگ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناشی ایکنکارا کھیل اپارا، نرگن دھارا آپ چلائیندا۔ نرگن دھار ست سرُوپ، سو پُرکھ نرنجن آپ چلائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن چارے کوٹ، ایکنکارا دہ دشا ویکھ وکھائیا۔ آد نرنجن اپنے نُور آپے پُھٹ، نُورو نُور کرے رُشنائیا۔ ابناشی کرتا اُچ محل اٹل مینار چڑھے چوٹ، سچ سِنگھاسن آسن لائیا۔ سِری بھگوان ویس وٹائے کوٹن کوٹ، کوٹن کوٹی بھیو نہ رائیا۔ پاربرہم سچ لگائے اپنی چوٹ، ست نگارہ اک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، پُرکھ اگما نہ مرا نہ کدے جمّا، آون جاون کھیل کھلائیا۔ آون جاون ہر کرتار، اپنا کھیل کھلائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ایکنکار، عقل کل آپ ورتائیندا۔ تھر گھر بیٹھ سچے دربار، سچ سُلطانا ناؤں دھرائیندا۔ سچ ترانہ گائے اپنی وار، ناد انادی گیت لائیندا۔ سٹ دُلارا کرتیار، پُوت سپوتا ناؤں وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ رنگ رنگیلا ہر ہر میت، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ست اتیت، گھر ساچے سوہا پائیا۔ ایکنکارا وسے دھام انڈیٹھ، دس کیسے نہ آئیا۔ آد نرنجن آپ اپنا آپے جیت، گھر اپنے سوہا پائیا۔ پُرکھ ابناشی ہست کیٹ، آپ اپنا رُوپ وٹائیا۔ سِری بھگوان ساچی ریت، سچکھنڈ ساچے آپ چلائیا۔ پاربرہم وسنہارا سچ مسیت، تھر گھر ساچا اک سُہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ پیت پیتمبر نرگن تاج، پُرکھ نرنجن آپ بنائیندا۔ آدن آد رچیا کاج، آنت مدھ نہ کھئے وکھائیندا۔ اپنا سازن آپے ساز، سچ سِنگھاسن آپ وچھائیندا۔ آپے بنیا راجن راج، آپ اپنا آسن لائیندا۔ آپ اپنی مار آواز، در دربان آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنا ویکھ وکھائیندا۔ ویکھنہارا پُرکھ سمرتھ، دوسر اور نہ کوئی جنائیندا۔

اپنی مہا جانے اکتھ، کتھنی کتھ نہ کھئے سُنائیندا۔ کھیلے کھیل اپنے گھاٹ، سچ دوارا ویکھ وکھائیندا۔ آپے اندر وڑیا آن باٹ، آپ اپنا رُوپ پرگٹائیندا۔ آپے سویا اپنی کھاٹ، آپ اپنا پردھ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بیو کھلائییندا۔ بیو اولّا ہر بھگوان، اپنا آپ کھلائیّا۔ نرگن جوت نُوں مہان، آد جگاد ڈگمگائیّا۔ آپے جانے اپنا سچ نشان، آپ اپنے رنگ رنگائیّا۔ وسنہارا سچکھنڈ مکان، چار دیوار نہ کھئے بنائیّا۔ نہ کوئی رُو سس دسے سُوچ چنّ بھان، منڈل منڈپ نہ کھئے وکھائیّا۔ پرتھی آکاش گگن منڈل برہمنڈ کھنڈ نہ کھئے نشان، اُتبھج سیبج جیرج انڈ نہ کھئے وڈیائیّا۔ شبد دُھن نہ کھئے گیان، نام نامہ نہ کھئے سُنائیّا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنا بنک وکھائیّا۔ بنک دوارا ہر سُنہنجا، ایک ایک اپایا۔ سو پُرکھ نرنجن آد نرنجنا، ہر ہر بیٹھا آسن لایا۔ ایکنکارا گھر ساچے بہ بہ سجنّا، ساچا تخت آپ وڈیائیّا۔ آپ کرائے اپنا مچنا، ابناشی کرتا ناؤں دھرایا۔ سِری بھگوان نہ گھڑیا نہ بھجنا، نہ مرے نہ جایا۔ پاربرہم اپنے مندر آپے بہ بہ سجنّا، تہر گھر ساچا اک سہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ پیتمبر آپ اپایا۔ سچ پیتمبر ساچی دھار، پرم پُرکھ آپ اُپجائیّا۔ سچ پریتم کر پیار، پرم پُرکھ ویکھ وکھائیّا۔ سچ سچ گھر سچ شنکار، سچ ساچا آپ کرائیا۔ سچ پُرکھ ہر ساچی نار، سچ سچ کرے کُرمائیّا۔ سچ مندر سچ گھر بار، سچ اندر ویکھ وکھائیّا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گھر ساچا اک وسائیّا۔ گھر وسائے ہر پُرکھ اگمڑا، ایک ویس وٹائیندا۔ قیمت کھئے نہ پائے دمڑی دمڑا، ہٹو ہٹ نہ کھئے وکھائییندا۔ وسنہارا بن ناڑی چمڑا، تتوت نہ کھئے جنائیندا۔ مات پت نہ امی امڑا، بال گود نہ کھئے اُٹھائییندا۔ کرے کھیل اگم اگمڑا، آپ اپنی کھیل کھلائییندا۔ ساچا تھان اک سُنہنڈرا، سچکھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ سچ سنگھاسن جوت جگندڑا، نورو نُوں نُوں رُشنائیندا۔ شاہو بھوپ رُوپ وٹندڑا، مہا رُوپ نہ کھئے گنائیندا۔ حُکمی حُکم آپ سُنندڑا، دُھر فرمانا آپ لائیندا۔ چاروں کُنٹ ویکھ وکھندڑا، دہ دِشا پھیری پائیندا۔ شبد سِت اک اُٹھندڑا، آپ اپنے مارگ لائیندا۔ تخت تاج اک وکھندڑا، دو جہانان کھیل کھلائییندا۔ سِت رنگ ساچی دھار وہندڑا، سِت ستوادی آپ رنگائییندا۔ پنچم مُکھ کھول کھلندڑا، آپ اپنا ڈھولا گائییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن میل ملائییندا۔ نرگن میلا بے پرواہ، ہر ساچا آپ کرائیا۔ سو پُرکھ نرنجن بن ملاح، ہر پُرکھ نرنجن سیو کھائیّا۔ ایکنکارا دئے صلاح، آد نرنجن بھینا بھائیّا۔ ابناشی کرتا پھڑائے بانہ، سِری بھگوان آپ

اُٹھائیا۔ پاربرہم ویکھے ساچا تھان، تھر گھر ساچا اک وکھائیا۔ سچکھنڈ نواسی کرے سچ نیاں، نرگن میتا حُکم سُنائیا۔ پیت پیتھر آپ بنا، آپ اپنے ہتھ اُٹھائیا۔ سچ سویمبر ویکھ وکھا، آپ اپنا نین لگائیا۔ کاغد قلم نہ لکھے شاہ، لکھنہارا کھئے دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی وست آپ اُپائیا۔ ساچی وست سچ انمول، ہر ساچا آپ اُپائیندا۔ کھئے نہ سکے کنڈے تول، قیمت کرتا نہ کھئے وکھائیندا۔ اپنا اکھر آپ بول، شبد شبدی آپ اُپائیندا۔ اپنی جوتی آپے مؤل، آپ اپنا رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ کھیل کھلندرا ہر سلطان، تخت تاج وڈیائیا۔ آد جگادی نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ ست ستوادی ست نشان، ست پُرکھ نرنجن آپ جھلائیآ۔ دو جہاناں نکہبان، دئی دوتی نہ کھئے رکھائیا۔ آپے جانے اپنا دھر فرمان، اپنے بھانے آپ سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی وست آپ اُٹھائیا۔ اپنی وست ساچی راس، سو پُرکھ نرنجن آپ اُٹھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وسے پاس، ایکنکارا سنگ نیہائیندا۔ آد نرنجن کر پرکاش، اندھ اندھیر گوائیندا۔ سیری بھگوان سرب گنتاس، ابناشی کرتا آس پُجائیندا۔ پاربرہم پاوے راس، اپنا منڈل آپ سہائیندا۔ نرگن رُپ شاہو شاہاش، ساچی رچنا ویکھ وکھائیندا۔ نہ کوئی پرتھی نہ آکاش، منڈل منڈپ نہ کھئے جنائیندا۔ آد جگاد نہ کھئے وناس، ابناشی کرتا آپ اکھوائیندا۔ اپنے مندر کر کر واس، تھر گھر ساچا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنا حُکم سُنائیندا۔ حُکمی حُکم سچ دربار، ہر ساچا سچ سُنائیا۔ آپے بن بن چوبدار، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیا۔ آپے ہوتے خبردار، آس نندرا نہ کھئے رکھائیا۔ آپے اندر پھرے باہر، گپت ظاہر وڈ وڈیائیا۔ آپے پُرکھ آپے نار، کنت کنتوبل آپ ہو جائیا۔ آپے پوت سپوتا بن ست ڈلار، آپ اپنی ککھ سہائیا۔ آپے بہ بہ کرے پیار، آپ اپنا میل ملائیآ۔ آپے ونج ونجارا کرے وپار، آپ اپنا ہٹ کھلائیآ۔ آپے وست رکھ ہر اپر اپار، رُپ رنگ نہ کھئے جنائیا۔ آپے گھاڑن گھڑے سچا سنیار، اپنی کٹھالی آپے تائیا۔ آپے سہاگا دیوے ڈار، آپے سونا کنچن رُپ وٹائیا۔ آپے جڑتی جڑے کرتار، نرگن نرگن وچ ٹکائیا۔ آپے بن سچ سیکدار، شاہ سلطان آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، الکھ الکھنا الکھ جگائیا۔ الکھ نرنجن بول الکھ، در گھر ساچا منگ منگائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہو پرتکھ، آپ اپنا رُپ وٹائیندا۔ اپنی قیمت آپے بائے کروڑ لکھ، لکھیا لیکھ نہ کوئی جنائیندا۔ آپ اپنے نالوں کر کر وکھ، آپ اپنی سیو کھائیندا۔ اپنے چرناں اُپر جائے ڈھٹھ،

آپے پھڑ پھڑ گلے لگائیندا۔ آپے کھیل پُرکھ سمرتھ، آپ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے مہا اکتھنا اکتھ، اکتھ کہانی آپ جنائیندا۔ آپے اپنا چلائے آپ رتھ، رتھ رتھوہی ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ آپے رعیت آپے راجا، شاہو بھوپ آپ اکھوائیا۔ آپے سیس پہنے تاجا، آپے کفنی اپنی آپ ہنڈھائیا۔ اپنے گل پائے الفی مارے واجا، آپے بنیا وڈا شہنشاہیا۔ آپے چاروں کُنٹ پھرے بہاجا، آد جگاد ویکھ وکھائیا۔ آپے آسو چڑھے ساچے تازا، آپ اپنا آپ درڑائیا۔ آپے ہو غریب نوازا، اپنی آسا پور کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پیت پیتھر اک وکھائیا۔ پیت پیتھر سیس رکھ، رکھنہارا آپ اکھوائیندا۔ اپنا لیکھا آپے لکھ، اپنی گنتی آپ گنائیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپ اپنا بھیو کھلائییندا۔ اپنے اندر آپے وس، آپ اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ اپنے حکمے آپے نس، حکمی حکم آپ چلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شاہ سلطان ناؤں دھرائیندا۔ شاہ سلطان وڈ راجن راجا، تخت تاج براجیا۔ سیس سہائے ساچا تاجا، لیکھا جانے وڈ وڈ مہاراجیا۔ اپنے آسن بہ بہ اپنا رچیا آپے کاجا، آپے رکھنہارا لاجیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پاربریم دیوے ایکا داجیا۔ پاربریم اٹھ جاگ، سو پُرکھ نرنجن آپ جگائیا۔ میرا ناؤں تیرا راگ، تیرا راگ میری شنوائیا۔ میری دھن تیرا ساز، میری اکھ جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی تار بلائیا۔ سو پُرکھ نرنجن سچ ستار، اپنی ویکھ وکھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو تیار، اپنا پردہ آپے لائیندا۔ ایکنکارا نین اگھاڑ، پرتکھ روپ وٹائیندا۔ آد نرنجن سچ اکھاڑ، گھر ساچے آپ وکھائیندا۔ ابناشی کرتا سانجھا یار، میت مُرارا میل ملائییندا۔ سیری بھگوان کھیل اپار، سوانگی اپنا سانگ رچائیندا۔ ابناشی کرتا ہو تیار، سچ مردنگ ہتھ اٹھائییندا۔ پاربریم دئے ادھار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ ساچا آپ سہائییندا۔ پاربریم پرہ سچ مردنگ، اپنے ہتھ اٹھائیا۔ سیری بھگوان اک سازنگ، سازنگ سازنگا اک وجائیا۔ ابناشی کرتا سچ ترنگ، ثریا دھار اڈائیا۔ آد نرنجن سورا سربنگ، سورپیر ویکھ وکھائیا۔ ایکنکارا کس تنگ، آسن سنگھاسن اک وچھائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن بیٹھ پلنگ، آپ اپنا نین اٹھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن اچ محلے آپے لنکھ، آپ اپنا آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھیو ابھیدا بھیو کھلائییا۔ سو پُرکھ نرنجن دھر فرمانا، ہر پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ ایکنکارا کر دھیانا، اندر باہر ویکھ وکھائیندا۔ آد نرنجن ست سہانا، چتر سگھڑ وڈ وڈیائیندا۔ سیری بھگوان اک

نشانہ، ایک ناؤں وکھائیندا۔ ابناشی کرتا گائے گانا، شبدا انادی ناد وجائیندا۔ پاربرہم سچ مٹے بھانا، اپنے بھانے آپ سمائیندا۔ پاربرہم مٹیا ساچا
 بھانا، ہر ساچا آپ سٹائیندا۔ پُرکھ ابناشی ساچا رانا، گھر ساچے عدل کھائیندا۔ اپنا ویس آپ وٹانا، ویس انیکا آپ کرائیندا۔ اپنی جوت آپے
 ڈگمگانا، جوتی تورو نور آپ اکھوائیندا۔ آپے رو سس کر پردھانا، آپ اپنا چرن چھپائیندا۔ چرن کول وکھائے اک گیانا، ساچے نیتز میل
 ملائیندا۔ آپ رکھائے پندھ زمیں اسمانا، اپنی اچھیا آپ ٹکائیندا۔ ہر کا بھیو کیسے نہ پانا، بھیو ابھید بھیو کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ رو سس کر تیار، پاربرہم آپ اُچھائیا۔ آد زرنجن جوت کر اُجیار، نور نورانہ، وچ ٹکائیا۔
 ایکنکارا بن سکدار، ساچا حکم سٹائیا۔ آد جگادی ایکا دھار، اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ تیجا لوچن اک اگھاڑ، چرن کول درسٹایا۔ دوتے لوچن
 اپر اپار، نین مؤند آپ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ رو سس کر پرکاش، جوتی جوت ٹکایا۔
 دوہاں وچولا پُرکھ ابناش، دوسر سنگ نہ کوئی رکھایا۔ ساچے منڈل ساچی راس، منڈل منڈپ نال رلایا۔ کوئن کوٹ کر کر واس، تار ستار
 آپ بلایا۔ گرہ گرہ میلا وچ آکاش، ترے ترے دس نہ آیا۔ اپنا کر کر آپے واس، اپنے بھانے آپ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، پاربرہم پرہ ساچی سیو کھایا۔ پاربرہم پرہ اندر وڑ، رو سس کرے رُشنائیا۔ آپے آگے رہیا کھڑ، آپے مکھ بھوٹایا۔ آپے اُپر
 بیٹھا چڑھ، چرناں ہیٹھ دبائیا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، پُرکھ ابناشی بھیو نہ رائیا۔ نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جڑ، ساچا بیج نہ کوئی وکھائیا۔
 دو دو ہتھیں نہ سکے کوئی پھڑ، نیتز نین نہ رہے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رو سس بوجھ بوجھائیا۔ رو سس
 کر پُکار، نیتز رو رو نیر وبایا۔ پاربرہم تیری ساچی دھار، جوتی نور نور رُشنایا۔ ایکا کرن اک وپار، اک اک نال دئے ملایا۔ تیرا چرن
 سچ پیار، سچکھنڈ ساچے ویکھ وکھائیا۔ تیرا مکھ سچی سرکار، پنچم بہ بہ نال سہایا۔ ادھ وچکارے کھیل اپار، زرنجن اپنا ناؤں اُچھایا۔ اپنا
 کر بند کواڑ، اپنی وست وچ ٹکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تخت نواسی پُرکھ ابناشی شاہو شاہاشی بھیو چھپایا۔ شاہو
 شاہاشی بھیو نرالا، سو پُرکھ زرنجن بھیو چھپائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن جوت اکالا، عقل کل دھاری دس نہ آئیندا۔ ایکنکارا اولڑی چالا، آدن آنتا
 آپ چلائیندا۔ آد زرنجن جوت اُجالا، ہر گوپالا دس نہ آئیندا۔ ابناشی کرتا راہ سُکھالا، زرنجن اپنا روپ وکھائیندا۔ سری بھگوان بن دلالا، تھر

گھر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم بن رکھوالا، ساچی سیو کھائیندا۔ رو سس دووین لالا، لال لال آپ اُچائیندا۔ آپ اُچائے دیا کھئے، نوری کرن کرن سمائیا۔ کرنی کرتا کرت کھئے، کرنہارا دس نہ آئیا۔ اپنا نور نور رُشنائے، نورو نور ڈگمگائیا۔ تخت تاج ہر اک سہائے، شاہ سلطان دئے وڈیائیا۔ ساچا راج آپ کھئے، ڈھردرگاہی اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پیتمبر دئے وڈیائیا۔ سچ پیتمبر پنچم مُکھ، ہر مُکھڑا مُکھ صلاحیا۔ نہ کوئی چنتا نہ کوئی دُکھ، ہرکھ سوگ نہ کھئے جنائیا۔ نہ کوئی جننی رکھ رکھ، پتا مات نہ کھئے وڈیائیا۔ نہ کوئی ترسنا نہ کوئی بھکھ، ترے گن بندھ نہ کھئے بندھائیا۔ نہ کوئی کایا نہ کوئی مُکھ، رسنا جہوا نہ کھئے وکھائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے بیٹھا لک، نرگن نور نور رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا لیکھ وکھائیا۔ اپنا لیکھا لکھنہارا، بھو ابھید رکھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہر نرنکار، تھر گھر ساچے سوہا پائیندا۔ ست سرُپی بن سیکدار، عدل عدالت اک وکھائیندا۔ پیت پیتمبر سوہے دستار، دستگیر روپ وٹائیندا۔ اپنی اچھیا ساچا ہار، تن ساچے آپ لٹکائیندا۔ اپنی بھچھیا بھر بھنڈار، گھر اپنے آپ ورتائیندا۔ اپنی بھچھیا منگے بن بھکھار، آپ اپنا پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ سچ دروازہ، آپے کھولے غریب نوازا، بہ بہ اپنا کاج رچائیندا۔ کاج رچندڑا پُرکھ سلطان، نرگن داتا بے پرواہیا۔ آد پُرکھ کھیل مہان، آنت اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنی اُچ آپ سلطان، آپ اپنا ناؤں دھرائیا۔ پنچم مُکھ اک گیان، ایک پردہ لایا۔ ایک ویکھ سچ نشان، ایک لٹے اٹھائیا۔ نرکار پائے آن، ساکار روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے سیس رکھائیا۔

★ ۱۶ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی بھگت سنگھ دے گھر اٹاریسی ★

اجونی ربت نرگن دھار، پُرکھ اکال وڈ وڈیائیا۔ آد جگادی ایکنکار، اک اکلا کھیل کھلائییا۔ نرگن سرگن روپ کرتار، انہو پرکاش بھو نہ رائیا۔ شاہو بھوپ وڈ سیکدار، تخت تاج آپ سہائیا۔ سنے سناکے سُننہار، حُکمی حُکم آپ چلائییا۔ سچکھنڈ سہائے سچ دوار، تھر

گھر اپنا آسن لائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، گر پیر اوتار دین گواپیا۔ جاگرت جوت اگم اپار، الکھ اگوچر بے پروا پیا۔ نور نورانہ بے عیب پروردگار، بے پرواہ آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ اجونی ربت ست سروپ، ست پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ آد جگادی شاہو بھوپ، جگا جگنتر ویس وٹائیا۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپ، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائییا۔ اجونی ربت پُرکھ اکالا، ایک رنگ سمایا۔ آد جگادی دین دیالا، جگ جگ ویس وٹایا۔ جگا جگنتر کھیل نرالا، کرنی کرتا آپ کرایا۔ سیوا لائے کال مہاکالا، اولڑی چالا آپ چلایا۔ لیکھا جانے آد شکت جوت جوالا، ہون ہونی روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن آنتا آپ اکھوائیا۔ آدن آنتا ہر بھگوانا، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ کھیلے کھیلے دو جہاناں، ترے ترے لیکھا آپ چکائییا۔ چوڈاں چوڈاں ہو پردھانا، آپ اپنا کھیل کھلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سمائییا۔ رنگ اولا اک اکلا، ایک اک اکھوائیندا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈونگھی گندر پھیرا پائیندا۔ آد نرنجن اپنا دیپک آپے بلا، تیل باقی نہ کھئے رکھائیندا۔ سیج سنگھاسن ایک مالا، سچکھنڈ نواسی سوہیا پائیندا۔ آپے وسے نہچل دھام اٹلا، اُچ محل اٹل مینار وکھائیندا۔ کرے کھیل ول چھلا، ول چھلداہاری بھیو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ رچن رچاونہار کرتار، ایک کھیل کھلائییندا۔ آد جگادی لے اوتار، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ نرگن سرگن کھیل اپار، کھیلنہار آپ کھلائییندا۔ برناں ورنان وسے باہر، پنج تت نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر کھیل اپار، کھلا پاتی آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت جوت جگائیندا۔ جاگرت جوت ہر جگا، اپنا ویس وٹائیندا۔ نرگن سرگن ناؤں رکھا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم پرہم بھیو کھلا، برہم برہم آپ بھجھائیندا۔ وشنوں میلا سہج سُبھا، شنکر سنگ رکھائیندا۔ آپ اپنا مکھ چھپا، اپنی کار آپ کرائیندا۔ پردہ اولا جگت وکھا، جگت وچولا ناؤں دھرائیندا۔ اپنا ڈھولا آپے گا، ساچا بولا آپ الائیندا۔ لکھ چوراسی تولا ایک تول لئے ٹلا، دوسر کنڈا نہ کھئے اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا روپ دھرائیندا۔ اپنا روپ آپے رکھ، آپ اپنے وچ ٹکائییا۔ آپے بھانڈے کرے سکھ، آپے سکھنے لئے بھرائیا۔ آپ اپنے آپے پرکھ، ہرجن ساچے مات ترائییا۔ ست سروپی مارگ دس،

نون سو اکھر اک پڑھائیا۔ کرے کرائے ککھوں لکھ، لکھوں ککھ آپ وکھائیا۔ سرب کل آپ سمرتھ، پُرکھ اکال وڈ وڈیائیا۔ سرشٹ سبائی پائے
 نتھ، لوآن پُریاں آپ اُپائیا۔ جُگا جُگنتر رسیا نٹھ، آپ اپنا رتھ چلائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دھام اولّا اک اُپائیا۔ دھام
 اولّا ہر نرنکار، آد جُگاد اُپائیندا۔ کھیل کرنڈرا سرجنہار، ساقط نندک ویکھ وکھائیندا۔ بھگت وچھل ہر میت مُرار، بھگت بھگتی اک
 وکھائیندا۔ آپ اپنی پرہہ کِریا دھار، آپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپ اپنے رنگ روے کرتار، کرنی کرتا کھیل کھلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، در گھر ساچا اک سہائیندا۔ در سہایا سرب سُکھ، ہر سترگر آپ کرائیندا۔ میٹنہارا ترسنا بھکھ،
 ہرجن ساچا آپ جگائیندا۔ اُجل کرے مات مُکھ، دُرمت میل دھوائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں پُٹ، اپنا بوٹا ساچا مالی آپ لگائیندا۔ امرت
 جام پیائے ساچا گھٹ، دو جہانی ہتھ کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنی دھار بندھائیندا۔ ہرجن ساچا ہر
 رنگ راتا، سو پُرکھ نرنجن آپ رنگائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن پتا ماتا، ایکنکار گر سہائیا۔ آد نرنجن دیوے داتا، سری بھگوان سہج سُکھدائیا۔
 پُرکھ ابناشی بٹھ ناتا، چرن پریتی اک سیکھائیا۔ پاربرہم برہم رکھائے اُم ڈاتا، نہ مرے نہ جائیا۔ نرگن بیٹھا اک اکاتا، سچکھنڈ دوارا اک سہائیا۔
 نہ کوئی دوس نہ کوئی راتا، سورج چن نہ کھئے چڑھائیا۔ شبداگتی ایکا گاتھا، جُگا جُگنتر آپ چلائیآ۔ آپے ہو تریلوکی ناتھا، ترے ترے اپنا
 بندھن پائیا۔ آپے پوجا آپے پاٹھا، نش اکھر آپے کرے پڑھائیا۔ آپے تیرتھ آپے تاٹا، اٹھسٹھ اپنا روپ دھرائیا۔ آپے وسے آن باٹا، آپ اپنا ویس
 وٹائیا۔ آپے کرے پورا گھاٹا، پورب لہنا جھولی پائیا۔ آپے رکھے نیڑے واٹا، پچھلا پنڈھ مُکائیا۔ آپے انگی انگ ملاتا، آد شکت ناؤں دھرائیا
 ۔ آپے باسک سیجا سٹا کھاٹا، سانگو پانگ آپ بندھائیا۔ آپے وسے کایا ماٹا، لکھ چوراسی پھول پُھلائیآ۔ آپے بھریا امرت باٹا، ست پیالہ
 ہتھ اُٹھائیا۔ آپے کھیلے کھیل بازی گر ناٹا، سوانگی اپنا سوانگ ورتائیا۔ آپے سمن مؤسن بن بن چُک لیائے آٹا، اپنی کل آپ چلائیآ۔ ونج ونجارا
 در دربارا آپے بیٹھا ہاٹا، اپنا کنڈا ہتھ اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ رنگ رٹا پُرکھ اکال،
 سو پُرکھ نرنجن اک اکھوائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بن دلال، ایکنکارا میل ملائییندا۔ آد نرنجن سچکھنڈ بیٹھ سچی دھرمسال، ابناشی کرتا ویکھ
 وکھائیندا۔ سری بھگوان وچائے تال، شبدا ناد سُنائیندا۔ پاربرہم پرہہ شاہ کنگال، شہنشاہ آپ اکھوائیندا۔ آد جُگاد جُگا جُگت سنت

سُپیلے گُرُو گُر چیلے آپے بہال، آپ اپنے میل ملائیندا۔ گُرْمکھ اُٹھائے ساچے لال، پُوت سپُوتا رنگ رنگائیندا۔ دوس زین وسے نال، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ بہاگ لگائے کایا ماٹی کھال، پنج تت چولا آپ ہنڈھائیندا۔ پھل لگائے ساچے ڈال، پتّ ڈالی آپ مہکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا لکھنہار گوبند، دوسر اور نہ کھئے وکھائیندا۔ آد جگادی گئی گہند، گہر گمبہر ناؤں دھرائیندا۔ ابناشی کرتا ساگر سیندھ، ساچا امرت تال بھرائیندا۔ ہرجن اُچائے اپنی بند، سُت انادی ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن لیکھا آپے لکھ، دوسر ہتّ نہ کیسے وکھائیندا۔ نہ کوئی ہتّ نہ ہٹوانا، شو گدی نہ کھئے ہنڈھائیا۔ نہ کوئی راجان نہ کوئی رانا، حُکمی حُکم نہ کھئے سُنائیا۔ نہ کوئی پردھ نہ بال دسے نوجوانا، بلدھاری نہ کھئے وڈیائیا۔ نہ کوئی شستر بستر دسے تیر کمانا، کھڑگ کھنڈا نہ ہتھ اُٹھائیا۔ نہ کوئی گوپی نہ کوئی کاہنا، منڈل راس نہ کھئے وکھائیا۔ نہ کوئی سینتا نہ کوئی راما، جنک سپتری نہ کھئے پرنائیا۔ نہ کوئی راون مارے بانا، تیر کمان نہ ہتھ اُٹھائیا۔ نہ کوئی بھیکھ دھرے بل باون وچ جہانا، چار وید نہ کھئے پڑھائیا۔ نہ کوئی شاستر سمرت دئے گیانا، صفتی صفت نہ کھئے صلاحیا۔ نہ کوئی ست سنتوکھی ہتھ گانا، دھیرج جت نہ کھئے جنائیا۔ اک اکلا سری بھگوانا، نرگن اپنا کھیل کھلائییا۔ ہرجن ویکھے چتر سُجانا، لکھ چوراسی پھول پھلائییا۔ ایک دیوے نام ندھانا، دُھردرگابی سچ پڑھائیا۔ آتم آنتر پد نربانا، نربھ اپنا رُوپ وکھائیا۔ دو جہانی ساچا مانا، مان ابھانا دئے گوائیا۔ آپ رکھائے اپنے بھانا، ہر بھانا وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، پُورب لیکھا ویکھ وکھائیا۔ پُورب لیکھا ہر چُکاون، کلجگ تیری اتم وار۔ چوٹھے جگ بہار لاہونا، ترے گن سُتا کر پسا۔ ترے ترے لیکھا مُول مُکاون، برہما وشن شو رہے پُکار۔ ہرجن تیرا سنگ نبھاون، تیری ہتھ سیس دستار۔ دو جہاناں ایک رنگ رنگاون، رنگ بسنتی کھڑی گلزار۔ تیرا پیسن پیسا لیکھے لاؤنا، سیس جگدیش کر پیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا اپنا ور، ور داتا آپ نرنکار۔

★ ۱۷ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی بھکت سنگھ دے گرہ اٹارسی ★

سو پُرکھ نرنجن نراکار، نرویر ناؤں دھرائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن اگم اپار، الکھ اگوچر بھیو نہ رائیا۔ ایکنکارا کھیل نیار، رُوپ ریکھ نہ کھئے
 وکھائیا۔ آد نرنجن جوت اُجیار، دیپک دیپک کرے رُشنائیا۔ سِری بھگوان سرجنہار، آپ اپنا میل ملائیا۔ ابناشی کرتا میت مُرار، سگلا
 سنگ آپ رکھائیا۔ پاربرہم پرہہ کر پَسار، نرگن نرگن ویکھ وکھائیا۔ سچکھنڈ دوارا سچ اُسار، گھر ساچے سوہا پائیا۔ گھر وچ گھر کر تیار،
 تھر گھر اپنا بنک وکھائیا۔ سچ سنگھاسن شاہ سیکدار، نر نرائن آسن لائیا۔ نرمل جوئی ریت اُجیار، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ بے عیب خُدائی
 پروردگار، پر پُرکھ آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ سو پُرکھ نرنجن سچ محلہ، ہر
 سچا آپ وسائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک اکلا، ایکنکارا ڈیرہ لائیندا۔ آد نرنجن دیپک بلا، اگیان اندھیر نہ کھئے وکھائیندا۔ ابناشی کرتا آپے جانے
 اپنا ول چھلا، اچھل اچھل کھیل کھلائیندا۔ سِری بھگوان سچ سنگھاسن آسن ملا، تخت نواسی ڈیرہ لائیندا۔ پاربرہم اپنی شکتی آپے رلا،
 اجوئی ریت دس نہ آئیندا۔ سچکھنڈ دوارا نہچل دھام اٹلا، چار دیوار چھپر چھن نہ کھئے بنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، رُوپ انوپ ست سرُوپ، ست سلطانا آپ اکھوائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن شاہ سلطانا، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن
 نوجوانا، نہ مرے نہ جائیا۔ ایکنکارا وڈ بلوانا، بلدھاری بھیو نہ رائیا۔ آد نرنجن جوت مہانا، آد جگاد کرے رُشنائیا۔ ابناشی کرتا نگاہبانا،
 لوچن نین نہ کھئے وکھائیا۔ سِری بھگوان سچ ترانہ، راگ انادی آپے گائیا۔ پُرکھ ابناشی والی دو جہانا، رنگ رنگیلا موہن مادھو ساچا ماہیا۔
 پاربرہم دھر فرمانا، آپ اپنا حکم سُنائیا۔ سچکھنڈ دوارا وسے سچ مکانا، تھر گھر بیٹھا سوہا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، انہو پرکاش آپ کرائیا۔ سو پُرکھ نرنجن سٹح پرکاس، ہر پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ایکنکارا پائے راس، آد نرنجن ویکھ وکھائیندا۔ سِری
 بھگوان سرب گنتاس، پُرکھ ابناشی کھیل کھلائیندا۔ پاربرہم سد وسے پاس، واس نواسا آپ ہو جائیندا۔ سچکھنڈ دوار ساچی راس، منڈل
 منڈپ آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رُوپ وکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر بھگونت، آد جگاد بھیو نہ
 آئیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ساچا کنت، ایکنکارا ویس وٹائیندا۔ آد نرنجن مہا اگنت، لیکھا لیکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ ابناشی کرتا جگا جگنت، جگ

جگ اپنی دھار چلائی۔ سِری بھگوان لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنا رُوپ وٹائیندا۔ پاربرہم پرہہ ناری کنت، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سوہاؤنت، سچ سہنجنی سیج سہائیندا۔ تھر گھر واسی ناری کنت، کنت کئوہلا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن نرگن دھار، ہر پُرکھ نرنجن آپ چلائیا۔ ایکنکارا کھیل اپار، عقل کل دھاری دس نہ آئیا۔ آد نرنجن سچ سیکدار، سِری بھگوان سیو کھائیا۔ ابناشی کرتا چوبدار، دوس رین سیو کھائیا۔ پاربرہم دئے ہلار، آپ اپنی لئے انگریا۔ سچکھنڈ دوارا کھول کواڑ، تھر گھر ساچا ویکھ وکھائیا۔ ساچے مندر سچ اکھاڑ، ابناشی کرتا آپ لگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، نرگن نرگن دئے وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر وڈیائی، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بے پرواہی، بے پرواہ ناؤں رکھائیندا۔ ایکنکارا تھاؤں تھائیں، تھان تھنتر آپ سہائیندا۔ آد نرنجن آپ اپنی پکڑے بانہیں، آپ اپنا بل وکھائیندا۔ سِری بھگوان چائیں چائیں، ابناشی کرتا انگ لگائیندا۔ پاربرہم وسے ایکا تھائیں، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گھر سہنجنا ایکنکار، آد نرنجن کھیل نیار، نرگن اپنا ویس دھرائیندا۔ سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا، بھو کھئے نہ پائیندا۔ نرگن جانے نرگن راسا، نرگن ویکھ وکھائیندا۔ نرگن پوری کرے آسا، نرگن بھچھیا جھولی پائیندا۔ نرگن اندر نرگن واسا، نرگن نرگن وچ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اجوئی ریت بھو نہ آئیندا۔ اجوئی ریت پُرکھ اکالا، ایکا رنگ سمایا۔ سو پُرکھ نرنجن دین دیالا، ہر پُرکھ نرنجن وڈ وڈیایا۔ ایکنکارا بن دلالا، گھر ساچے ویس وٹایا۔ آد نرنجن جوت جلالا، جلوہ نور آپ وکھایا۔ سِری بھگوان وسے سچ سچ دھرمسالہ، سچ سنگھاسن سوہا پایا۔ ابناشی کرتا آپ بنائے کال مہاکالا، آپ اپنا حکم چلایا۔ پاربرہم پرہہ بن رکھولا، آد جگادی ویکھ وکھایا۔ آپے چلے اولڑی چالا، نرگن نرگن دئے صلاحیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا اک وکھایا۔ گھر ساچا سچکھنڈ دوار، سو پُرکھ نرنجن آپ اپنایا۔ ہر پُرکھ نرنجن کر تیار، ایکنکارا دئے وکھائیا۔ آد نرنجن دیپک دیا کر اجیار، ایکا ایک ڈگمگائیا۔ ابناشی کرتا کھیل اپار، دوس رین ویکھ وکھائیا۔ سِری بھگوان سانجھا یار، گھر ساچے سوہا پائیا۔ پاربرہم کرے نمسکار، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ تخت سچ سلطان، آپے بیٹھ سِری بھگوان، اپنا حکم آپ سنائیا۔ سچ تخت سچکھنڈ نواسا، ہر

ساچا آپ کرائیندا۔ اپنے چرن رکھ بھروسا، اپنی اوٹ آپ تکائیندا۔ اپنی پوری کرے آسا، اپنی بھچھیا آپے پائیندا۔ اپنا کارج آپے کرے راسا،
 آپ اپنی سیو کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپے ہیئے راج راجان، آپے بنے در دربان، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔
 سچکھنڈ دوارے ساچے تخت ہر ساچا چڑھ، سچ سنگھاسن سوہبا پائیندا۔ اپنا اکھر آپے پڑھ، آپ اپنا حکم سنائیندا۔ اپنے آگے آپے کھڑ،
 آپے نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، آپے ویکھ وکھائیندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، تتوت نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ دوارا اک وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ساچا بھوپ، ہر سجن شاہ اکھوائیندا۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی
 رُپ، لیکھا لیکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ نہ کوئی تانا پیٹا دے سوت، رنگن رنگ نہ کھئے چڑھائیندا۔ نہ کوئی مات پت دے پوت، گودی گود نہ کھئے
 سہائیندا۔ نہ کوئی سال برکھ مہینہ دے رت، بسنت بہار نہ کھئے جنائیندا۔ ترے گن مایا پنج تت نہ دے بت، پون سواس نہ کھئے چلائیندا۔
 ایکنکارا ابناشی اچت، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ آپ اُچائے اپنا ست، ہر شبدی ناؤں اُچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، ست دُلارا کر تیار، حکم سنائے ہر زرنکار، حکمی حکم آپ چلائیندا۔ ساچا حکم دھر فرمانا، ہر سچا آپ جنائیا۔ تخت نواسی
 ایکنکارا دے صلاحیا۔ آد جگادی ایکا بہانا، ہر بہانا وڈ وڈیائیا۔ ایکا پیٹا ایکا تانا، آپ اپنا میل ملائیا۔ ایکا راگ ایکا گانا، ایکا ناد
 وجائیا۔ ایکا پینا ایکا کھانا، ایکا بوجھ بوجھائیا۔ ایکا گھر اک مکانا، ایکا میلا بے پرواہیا۔ ایکا مان اک ابھانا، ایکا ایک روپ درسائیا۔ ایکا
 پُرکھ اک سلطانا، ایکا جوگ جگت جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آپ اپنا بھیو کھلائیا۔ شبد ست
 اُٹھ بلہار، سو پُرکھ زرنجن آپ جگائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن کر پیار، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ایکنکارا دے آدھار، آپ اپنا میل ملائیندا۔ آد زرنجن
 خبردار، جوت زرنجن جھولی پائیندا۔ سری بھگوان ایکا دھار، گھر گھر وچ میل ملائیندا۔ ابناشی کرتا امرت ٹھار، بوند سوانتی آپ پیائیندا۔
 پاربرہم بن سکدار، ساچا حکم سنائیندا۔ تیرا روپ آگم اپار، دس کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ
 سنگھاسن پُرکھ ابناشن اک اکلا ڈیرہ لائیندا۔ اک اکلا بے پرواہ، سچکھنڈ دوارے سوہبا پائیا۔ صفتی صفت صفت صلاح، گھر ساچے متا
 پکائیا۔ زرنجن دے راہ، زرنجن ساچا ویکھ وکھائیا۔ شبد دُلارا لے اُٹھا، آپ اپنی بوجھ بوجھائیا۔ اپنی وست جھولی پا، سچ بھنڈار اک

جنائیا۔ تیرا حُکم ورتے سبئی تھان، دیونہار آپ اکھوائیا۔ نرگن پتا نرگن مان، سو پُرکھ نرنجن آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچا اک وکھائیا۔ تھر گھر ساچے ہر مہربان، اپنا بنک سہایا۔ اُپر بیٹھ سِری بھگوان، سچ سنگھاسن ڈیرا لایا۔ ست ستوادی اک نشان، نرگن اپنا آپ جھلایا۔ شاہو بھوپ بن وڈ راجان، آپ اپنا حُکم چلایا۔ آپے دیوے دُھر فرمان، دُھردرگاہی ویکھ وکھایا۔ آپے وسے سچ مکان، سچ محلہ آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ ست رنگ نشانہ نرگن جوت، سچکھنڈ دوارے آپ جھلایا۔ لیکھا جانیا جُگ جُگ کوٹی کوٹن کوٹ، دوسر گھر نہ دئے وڈیائیا۔ شبد نگارے لائے چوٹ، ساچا دھونسا نام وجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنی لئے انگڑائیا۔ پاربرہم پریہ لئے انگڑائی، اپنی کروٹ آپ بدلائیندا۔ ابناشی کرتا دئے صلاحی، ساچی سیوا سیو کھائیندا۔ اپنا گھاڑن گھڑے بے پرواہی، اپنا نیتر آپ کھلائیندا۔ اپنی وست آپے پکڑے چائیں چائیں، سمرتھ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے بھجان رہیا اٹھائی، چترُبج ناؤں دھرائیندا۔ آپے سیس چھتر رہیا جھلای، ساچا چھتر ہتھ وکھائیندا۔ آپے پنچم دیوے پنچ وڈیائی، پنچم پنچم ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنا تخت سہائیندا۔ تخت نواسی غریب نوازا، ایک رنگ سمایا۔ شبد اگئی وجے واجا، آپ اپنی دُھن اُچایا۔ ست سرُپی ساچا تاجا، نرگن اپنا آپ اُپایا۔ پنچم مُکھی ایک تاجا، نرگن نرگن سیس ٹکایا۔ گھر گھر وچ بیٹھا ساچا راجا، رازق رزق رحیم اکھوایا۔ نرگن نرگن رچ رچ کاجا، گھر نرگن منگل گایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سیس جگدیش ایک مُکٹ سہایا۔ ایک مُکٹ پنچ مُکھ، نرگن نرگن سیس ٹکائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ویکھے مُکھ، ہر پُرکھ نرنجن پردہ لاپندا۔ ایکنکارا آگے جُھک، آد نرنجن آپ اٹھائیندا۔ سِری بھگوان لیکھا جانے لک لک، ابناشی کرتا مُکھ چھپائیندا۔ پاربرہم ویکھنہارا ترسنا بھکھ، آس نندرا نہ کوئی جنائیندا۔ شبد انادی گودی چُک، آپ اپنی گود سہائیندا۔ نہ مانس نہ کوئی مُکھ، رُپ انوپ آپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنا درس دکھائیندا۔ شبد دُلارا درشن پا، ایک ایک وکھائیا۔ دوئے دوئے جوڑ سیس جھکا، چرن کول دھیان ٹکائیا۔ منگے منگ بے پرواہ، تُوں داتا بے پرواہیا۔ خالی جھولی رہیا وکھا، چارے کتیاں آپ اٹھائیا۔ ساچی وست جھولی پا، اٹھ بھنڈار ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک دیوے سچ وڈیائیا۔ سچ وڈیائی ہر نرنکار، اپنے ہتھ

رکھائیندا۔ شبدِ شبدي کر پیار، ساچا حُکم سُنائیندا۔ لوآن پُریاں محل اُسار، برہمنڈ کھنڈ تیری سیو کھائیندا۔ ایکا کِرن کر اُجیار، تیرے
 رنگ رنگائیندا۔ سُوْرَج چنّ میل ستار، ساچے منڈل آپ لٹکائیندا۔ پرتھی آکاش دئے اُسار، جل بِنب رُوپ وٹائیندا۔ ترے گنّ مایا انگیکار،
 رجو طمو ستو ویکھ وکھائیندا۔ اپنا رُوپ کر آکار، نرآکار ساکار اکھوائیندا۔ وشنوں بنسی کھیل اپار، کول نین نین مٹکائیندا۔ سانگو پانگ کر
 تیار، ساچی سیج وچھائیندا۔ امرت آتم بھر بھنڈار، کول کولا پُھل کھلائییندا۔ پاربرہم پرہم ہو تیار، برہم اپنا رُوپ وٹائیندا۔ شنکر میلا
 دھواں دھار، سچ سمگری سنگ رکھائیندا۔ ایکا جوتی ایکا دھار، ایکا رُوپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 سچکھنڈ نواسا ساچا دھام، کھیلے کھیل ہر ہر رام، رام رام بھیو نہ آئیندا۔ شبد دُلارا سیو کما، چوڈاں لوک ہٹ کھلائی۔ زمیں اسماناں بنت
 بنا، گگن منڈل ویکھ وکھائی۔ برہمنڈ کھنڈ رچن رچا، اپنا بندھن آچے پائی۔ رُو سس لئے لٹکا، ایکا ڈوری نام وکھائی۔ آکاش پرکاش ربیا
 جگا، جاگرت جوت جوت رُشنائی۔ برہما وشن شو حُکم سُننا، حُکمی دئے وڈیائی۔ ایکا وست جھولی پا، ترے گنّ میلا سہج سُبھائی۔
 اپنے دوارے آچے آ، گھر ساچا آپ سُبھائی۔ آپے بنیا شہنشاہ، پاتشاہ آپ اکھوائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا
 اک سُبھائی۔ سْت دُلارا در گھر آیا، سچکھنڈ دوارے ڈیرہ لائیندا۔ پُرکھ ابناشی تیرا درس درس موہے موہ بھایا، دُو سر کھئے دس نہ آئیندا۔ تیرا
 نُور جلوہ جلوہ الہی اک رکھرایا، آد جُگادی ڈگمگائیندا۔ تیرا تاج تیرا راج تیرا کاج سہج سُکھدایا، سگل سمگری وست وکھائیندا۔ تُوں مات
 پت پتا مایا، دائی دایا تُوہی گود اُٹھائیندا۔ ہُوں بھکھاری ہر نرنکاری در تیرے تے آیا، تُدھ بن در نہ اور سیکھائیندا۔ ایکا اکھڑ تیرا تیرے در
 پڑھن آیا، ساچی ودیا نہ کوئی جنائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن تیرا لڑ پھڑ کے آیا، آپ اپنا میل ملائییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،
 ایکا بختے ساچا ور، دُو جا در نہ کوئی سیکھائیندا۔ سْت دُلارا منگے ور، پرہم آکے سیس جھکائی۔ آد جُگاد چُکے ڈر، نرہے تیرا ناؤں اک جنائی۔
 نہ جانا نہ جائے مر، آون جاون کھیل کھلائی۔ اک نہاؤنا ساچے سر، سر سروور اک وڈیائی۔ ایکا ترنی جانا تر، تارنہار آپ اکھوائی۔ اپنی کرنی
 کرتا پُرکھ دینی کر، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سیس جگدیش اک وکھائی۔ ہر بھگوان وڈ مہربان، شبدي شبد کرے
 جنائی۔ میرا نام تیرا نشان، آد جُگاد وچے ودھائی۔ تُوں گوپی ہُوں ساچا کابن، برہمنڈ کھنڈ راس رچائی۔ دیونہارا ساچا دان، سچ بھنڈار

اک ورتائیا۔ برہما وشن شو کر تیار، ساچی بھچھیا جھولی پائیا۔ اپنا کھیل کرے کرتار، کرنہار آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھیو ابھیدا بھیو کھلائیآ۔ سٹ دُلارا وڈ بلکارا، ایکا منگ منگائیندا۔ پُرکھ ابناشی شاہو شاہاشی نرگن دھارا، تیرا رُپ انُپ جنائیندا۔ تیرا تخت تیرا تاج ٹوبی سیکدارا، تیرا حُکمی حُکم الائیندا۔ کون رُپ ورتے وچ سنسارا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بھیو دینا دس، شبد سرُپی شبد وس، لیکھا لیکھ نہ کھئے لیکھائیندا۔ ہر بھگونت سہج سیکدار، شبدی شبد کرے جنائیا۔ میرا رُپ اپر اپار، مہا اگت گنی نہ جائیا۔ ایکا وسان سچکھنڈ دوار، اگم اگمڑا تھان وکھائیا۔ نرگن جوت کر اُجیار، نورو نور نُر رُشنائیا۔ نہ کوئی چن سورج نہ منڈل ستار، دھرت دھول نہ کھئے وکھائیا۔ نہ کوئی پسر نہ کوئی پسار، نہ کوئی ترے گن میل ملائیآ۔ پنج تت نہ کھئے آکار، نرگن رُپ نہ کھئے درسائیا۔ ایکا نام سچا جیکار، گھر ساچے آپ سُنائیا۔ سو پُرکھ نرنجن بنے بہتار، اپنی نار آپ پرنائیا۔ آپے سیجا سوئے پیر پسار، آپے اپنا انگ لگائیا۔ آپے اندر آپے باہر، گپت ظاہر آپ ہو جائیا۔ آپے سجن میت مرار، سگلا سنگ آپ نبھائیا۔ آپے سٹ دُلارا کر تیار، تیرا جنم دوائیا۔ لکھ چوراسی کر تیار، ترے گن ساچی ونڈ ونڈائیا۔ برہما ویتا اک بھنڈار، بھل رہے نہ رائیا۔ میری اچھیا تیری دھار، نرگن نرگن کرے کُرمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبد سٹ آپ سمجھائیا۔ شبد سٹ نین اٹھا، نیتر درشن پائیندا۔ پاربرہم تیرا سچا تھار، تھان تھنتر اک سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن تیرا نار، میرا نام مان دھرائیندا۔ کون وست برہمے جھولی دیواں پا، کون ونڈ ونڈائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن دئے سنا، ایکا حُکم آپ چلائیندا۔ میری اچھیا برہمے جھولی دینی پا، ہنگ ساچا ناؤں دھرائیندا۔ سوہنگ رُپ آپ بے پرواہ، پنچم مُکھ مُکھ صلاحیندا۔ چارے مُکھ دئے لگا، ساچامور مُکٹ لوک مات دھرائیندا۔ اپنی ودیا وچ ٹیکا، اپنا اکھر آپ پڑھائیندا۔ چارے ویداں لیکھا دئے لکھا، چارے جگ ونڈ ونڈائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر رجن رچا، کلجگ اپنا کھیل کھلائییندا۔ نو نو چار لیکھے لا، الکھ الکھ الکھ آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُجالا ہر گوپالا دین دیا لا ایکنکارا کھیل نیارا، ابناشی کرتا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ شبد سٹ سچ ہلارا، برہما وشن شو آپ لگائیا۔ آپے بھر سچ بھنڈارا، آپے دئے ورتائیا۔ آپے لکھ چوراسی دپیک کر اُجیارا، نو دس گیارا بیس تیس چار کرے کُرمائیا۔ آپے انڈج جیرج محل اُسار، اُتہج سینج اپنی ونڈ ونڈائیا۔ آپے اپ تیج

وئے پرتھی آکاش ویکھ مینار، اپنا گھاڑن آپ گھڑائیا۔ آپ من مت بُدھ کر اُجیار، نرگن نرگن وچ سہائیا۔ آپ نو دوارے کھول کواڑ، جگت
 واسنا وچ رکھائیا۔ آپ ڈونگھی گندر کرے کھیل نیار، ٹیڈھی بنک پھیرا پائیا۔ آپ ترے بینی بینی سروور دھارا، آتم امرت جل وکھائیا۔ آپ
 کرے بند کواڑا، بجر کپائی گنڈا لائیا۔ آپ گھر وچ گھر کھیل نیارا، آتم سیجا آپ سہائیا۔ آپ شبد ناد سچی دھنکارا، ناد انادی راگ لائیا۔
 آپ پنجم بہ بہ گائے گاونہارا، آپ اپنا راگ سنائیا۔ آپ کنت بنے بہتارا، آپ ناری نر نرائن پرنائیا۔ آپ سُرتی سُرت ہوئے آسوار، شبدی
 شبد گھوڑ چڑھائیا۔ آپ کھڑگ کھنڈا بن تیز کٹارا، شستر بستر تن سجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پنج تت میلا ساچے
 گھر، ہر مندر آپے بیٹھا وڑ، دسم دواری چوٹی چڑھ، دس کیسے نہ آئیا۔ شبد ست ساچا میتا، گھر سجن ویکھ وکھائیندا۔ پارہسم تیرا دھام
 اندیٹھا، دس کیسے نہ آئیندا۔ آد جگادی اولڑی ریتا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ایکنکارا ٹھانڈا سینتا، تتوت نہ کھئے رکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن پتت
 پُنتا، پتت پاؤن ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جاگرت جوت اک وکھائیندا۔ جاگرت جوت جوت اُجیار،
 نرگن اپنی آپ کرائیا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل اپار، لوآن پُریاں ویکھ وکھائیا۔ برہمنڈ کھنڈ دے آدھار، لکھ چوراسی میل ملائیا۔ گھر وچ گھر کر
 تیار، گھر بیٹھا مکھ چھپائیا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، بودھ آگادھ بھیو نہ رائیا۔ چلے چلائے اولڑی چال، چال نرالی اک رکھائیا۔ نرگن سرگن
 وجائے تال، شبد شبدی چوٹ لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا جانے ساچے گھر، در گھر ساچا دُھردرگاہیا۔
 دُھردرگاہی سچ محلہ، ہر ساچا سچ وسائیندا۔ پُرکھ ابناشی اک اکلا، آپ اپنا آسن لائیندا۔ لیکھا جانے جلاں تھلاں، جل تھل مہیئل آپ
 سہائیندا۔ اپنی جوت آپے بلا، تیل باقی نہ کھئے پائیندا۔ سچ سنیہڑا آپے گھلا، دُھر فرمانا آپ سنائیندا۔ جگا جگنتر آپ پھڑائے اپنا پلا، نرگن
 سرگن راہ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سنگھاسن کھیل تماشا، کرے کرائے پُرکھ ابناشا، ویکھ وکھائے پرتھی
 آکاشا، گگن گگنتر پھول پھلائیندا۔ گگن منڈل ساچی راس، ہر ساچا سچ ورتائیا۔ اپنے مندر کر کر واس، آپے ویکھ وکھائیا۔ لوک مات
 جن بھکتاں پوری کرے آس، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیا۔ سنت سہیلا داسی داس، گرمکھ سجن لے اٹھائیا۔ گرسکھ میلا سرب گنتاس،
 ستگر پورا میل ملائیا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ وچ پرہاس، سمنڈ ساگر پھول پھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ

اپنا بھیو کھلایا۔ ہر ہر ساچا بھیو کھلایا، ہر شبدی شبد جنائیندا۔ ساچا مارگ لوک مات چلایا، لکھ چوراسی جون دھرائیندا۔ آتم برہم اک وکھایا، پاربرہم ونڈ ونڈائیندا۔ وشنوں رزق دے سبایا، برہما اُتت ویکھ وکھائیندا۔ شنکر لیکھا دے مکایا، تھر کھے رہن نہ پائیندا۔ سنت بھکت بھگونت ہر ساچا میل ملایا، شبد سنیہڑا اک سنائیندا۔ اپنا ڈھولا آپے گایا، جگ جگ بولا آپ لائیندا۔ ساچا تولا آپ اکھوایا، نام کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ گر پیر اوتار لوک مات سیوا آپے لایا، حکمی حکم آپ پھرائیندا۔ پنج تت چولا آپ ہنڈایا، نرگن نرگن مکھ چھپائیندا۔ اپنی کل آپ ورتایا، عقل کل دھاری بھیو کھے نہ پائیندا۔ برہما وشن شو سپس رہے جھکایا، کروڑ تیتیسایا ایک راہ رہے تکایا، سرپت راجا اند رہیا گر لایا، دوس رین نیتز نیناں نیر وھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ اپنی ونڈ ہر کرتار، آپے کھیل کھلاییندا۔ شبد ست دے سہار، آپ اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ رہنا خبردار، تیری ساچی سیو کھائیندا۔ برہمے منوتر جائے ہار، ست اک نہ میل ملائیندا۔ شنکر لاپے باسک تشکا ہار، ہتھ ترسول سٹائیندا۔ جٹا جوٹ نہ کھے پیار، دھواں دھار نہ کھے وکھائیندا۔ برہما ویتا رووے زارو زار، چارے وید نہ پاٹھ سنائیندا۔ چارے کھانی بھوے خوار، چارے بانی لیکھ لکھائیندا۔ پرا پسنٹی ایکا دھار، مدھم بیکھری آپ جنائیندا۔ سارنگ سرنگا نہ کھے سنسار، ساچا راج نہ کھے پھرائیندا۔ مین ترنگ دے میل کرا، سورا سرینگ اک اکھوائیندا۔ منگے منگ نہ بن بھکھار، داتا دانی ویس وٹائیندا۔ کرے جنگ نہ پھڑے کٹار، تیر ٹپھنگ نہ کھے اٹھائیندا۔ کھڑگ کھنڈا نہ دے دھار، شستر بستر نہ کھے سچائیندا۔ اپنے رنگ روے کرتار، رنگ رنگیلا کھیل کھلاییندا۔ لکھ چوراسی بھانڈا کر تیار، ساچا گھاڑن آپ گھڑائیندا۔ آپے بھنے اپنی وار، دوسر ہتھ نہ کیسے پھڑائیندا۔ جگا جگنتر کھیل اپار، جگ چوکڑی ویکھ وکھائیندا۔ ستجگ ساچا کر تیار، وار اٹھاراں ویس وٹائیندا۔ بل باون میلا اپر اپار، دُشٹ ہنکاری راون میٹ مٹائیندا۔ راما روپ اگم اپار، کابنا بنسری نام وجائیندا۔ پنچم میتا میت مرار، ساچی گیتا نام درڑائیندا۔ وید ویاسا کر شنکار، کایا چولی رنگ رنگائیندا۔ پُران اٹھاراں اک وچار، باران اکھڑ آپ پڑھائیندا۔ برہما نارد میل اپر اپار، میل ملوا آپ وکھائیندا۔ آپے جانے آر پار کینار، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ آپے دیوے بودھ اگادھ گیان، سچ دھیان آپ جنائیندا۔ آپے عیسیٰ موسیٰ کر پردھان، اپنی ودیا آپ سنائیندا۔ آپے حکمی نبی امام، رحیم رحمان رازق رزق رحیم آپ اکھوائیندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی ویس وٹائیندا۔ آپ بے عیب پروردگار، نورو نور الایبیا۔ آپے سنگ محمد وسے چار یارا، نبی رسول آپ اکھوائیا۔ آپے اناالحق بول نعرہ، حق حق حقیقت دئے وڈیائیا۔ آپے لاشریک ورتے وچ سنسارا، خدی خدائی مؤل نہ بھائی۔ آپے احباب رباب وجائے ستارا، سچ ستار آپ بلائیا۔ آپے آب حیات کر پیارا، ایک ساقی جام پیائیا۔ آپے خاکی خاک دئے سہارا، آپے کفنی گل ہنڈھائی۔ آپے ایک الفی الف شنکارا، ایک نقطہ دئے بُجھائی۔ آپے ایک اکھ نین آگھاڑا، آپ اپنا روپ درسائیا۔ آپے مُلا شیخ مسائق پیر دستگیر گیت ظاہرا، جلوہ نورو نور الایبیا۔ آپے انجیل قرآناں دئے سہارا، تیس بتیس آپ پڑھائی۔ آپے زرگن نور کر اُجیارا، نانک پنج تت کرے کُرمائی۔ آپے بول شبد جیکارا، پنج پنج دئے وڈیائیا۔ آپے ست نام ست ورتارا، چار ورتاں بھچھیا جھولی پائی۔ آپے کھتری براہمن شوڈر ویش ایک رنگ رنگے سنسارا، آپے اپنی ونڈ ونڈائی۔ آپے ایک جوتی دس اوتارا، گوہند میلا سہج سُبھائی۔ آپے امرت ٹھانڈا ٹھارا، بھر پیالہ جام وکھائی۔ آپے لیکھا لکھ بن لیکھارا، اکادھ بودھ آپ جنائی۔ آپے گرو گرتھ گر اوتارا، گر گوہند دئے وڈیائیا۔ آپے بھگتاں بنے سہارا، جُگ جُگ پیچ رکھائی۔ آپے سنتاں کرے پار کنارہ، جگت ملاح بے پرواہیا۔ آپے گرمکھاں دیوے نام خُمارا، آتم آتر اک لو لائی۔ آپے گرمکھاں بخشے چرن پیارا، چرن چرنودک مکھ چوائیا۔ کلجگ اتم لئے اوتارا، نہکنا ناؤں رکھائی۔ اوچاں نیچاں کرے پار کنارہ، راؤ رنگاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایک دھام بھائی۔ گرمکھاں بنھے ساچا گانا، زرگن ساچا سگن منائی۔ سو پُرکھ زرنجن اک سُنائے سچ ترانہ، ہنگ برہم کرے کُرمائی۔ نایاں دیوے ساچا مانا، آپ اپنی گود اُٹھائی۔ لکھ چوراسی سرتے ورتے بھانا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائی۔ نہ کوئی رہسی راجا رانا، تخت تاج نہ کوئی ہنڈھائی۔ نہ کوئی راگ نہ گانا، سچ ستار نہ کوئی وجائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، سْت شبد کر پیار، تیرا کرے سچ وبار، لوک مات لئے اوتار، آپ اپنا روپ وٹائی۔ ہر ہر اپنا روپ وٹاونا، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ نہکنا کی جامہ پاونا، وید ویاس لکھیا لیکھ پور کرائیندا۔ شبد ڈکا اک وجاونا، نانک تولا تیراں تیراں دھار چلائیندا۔ راؤ رنگاں ایک رنگ رنگاونا، گوہند چولا آپ رنگائیندا۔ رام راجا آپ اکھواونا، سینا سرتی آپ پرنائیندا۔ ساچی بنسری نام وجاونا، جگت گوالا پھیرا پائیندا۔ قلمہ امام اک پڑھاونا، ایک اکھ وکھ آپ سنائیندا۔ سچ ایمان اک دھراونا، اپنی رحمت وچ رکھائیندا۔ دھر فرمانا اک جناونا، ستگر

پورا ناؤں دھرائیندا۔ نانک گوہند میل ملاونا، دئی دوتی کٹ وکھائیندا۔ نہکلنک کل کھیل کھلاونا، خالق خلق ویکھ وکھائیندا۔ گرسکھ لکھ چوراسی وچوں پکڑ اٹھاون، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ آتم انتر برہم گیان درڑاون، سچ دھیان اک جنائیندا۔ غریب ناناے گلے لگاونا، کایا گڑھ ہنکار مٹائیندا۔ سوچھ سرؤپی درس دکھاون، لوچن نین اک کھلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ساچا ویکھنہارا، آد جگاد سائیندا۔ جگا جگنتر لئی اوتارا، آپ اپنا رُپ وٹائیندا۔ سنتن پاوے ست ست سارا، سارنگ دھر بھگوان بیٹھلو آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، پورب لہنا لیکھ لائیندا۔ نامے تیری وڈ وڈیائی، ہر چہر چہن چھائیا۔ موئی گٹو جگت جوائی، جاگرت جوت جوت رُشنائیا۔ بھر پیالہ پیئے چائیں چائیں، کپلا گٹو دوہ آپ لے آئیا۔ دیہرا پھیر دئے وڈیائی، پنڈت پاندھے مکھ شرمائیا۔ پاربرہم درس دکھائی، بہتر ناڑ کرے رُشنائیا۔ زرگن گھر آیا چائیں چائیں، دوس رین سیو کھائیا۔ بھچھیا منگے کھاوے آپے آپے اپنی رضائی، دوسر بھیو کوئی نہ پائیا۔ اپنی سکھیا آپ سمجھائی، دے مت کرے پڑھائیا۔ نامے میلا ہر رگھرائی، رگھپت میلا سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی کھیل کھلائیا۔ نامے میلا ہر بھگونت، چہر چہن چھائیندا۔ باڈی بنیا ہر ساچا کنت، چار دوارے اک وکھائیا۔ آپے رنگ ویکھے بسنت، سچ گلزار آپ کھلائیا۔ آپے بنیا رسنا جہوا منیا منت، گیت گوہند آپے ہر ہر گائیا۔ لیکھا کھئے نہ جانے آد آنت، وڈ داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اکم اپار، الکھ اگوچر اکم اتھاہ بے پرواہ اپنے ہتھ رکھ وڈیائیا۔ نامے میلا ہر گوہند، چنتا چکھا رہن نہ پائیا۔ امرت ملیا ساگر سندھ، گہر گمبھیر میل ملائیا۔ جیو جنت کرن نند، نندک نندیا مکھ بھرائیا۔ ہرجن ساچا ساچی بند، پُرکھ ابناشی آپ بنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچائیا۔ نامے میلا ہر گوپال، دوس رین دھائیندا۔ تیرا رُپ جلوہ جلال، جل تھل مہیئل شبد سائیندا۔ میری کایا ماٹی دسے کھال، پنج تت کایا چولا ہنڈھائیندا۔ تیرا نام ائمٹرا لال، نامہ کون ہٹ رکھائیندا۔ سچ گٹھالی دینا گال، کنچن سوٹنا رُپ وٹائیندا۔ تیرا گگن تیرا دیپک تیرا تھال، تیرا مانک موتی تیرا رَو سس تیرا منڈل تیرا مکھ سہائیندا۔ کون نور ہر تیری جوتی، ہر ظاہر ظہور بن ورن گوتی، لبھدے پھردے کوٹن کوٹی، ہتھ کیسے نہ آئیندا۔ نامے تیڑ اک لنگوٹی، تیرا

بھوجن میری بوٹی، تیرا شبد میری واسنا کھوٹی، پت پت پت آپ کرائیندا۔ ٹوں ٹھا کر چاڑھے چوٹی، ہوں سیوک در آن کھلوتی، دھئے نین
 نیت روتی، جگ جگ سوانی رہی سوتی، بن ہر کنت نہ کوئی اٹھائیندا۔ ہماری دسے پاٹی دھوتی، سر دے اُتے رکھی چوٹی، مستک تلک
 تیری جوتی، تیرا روپ مہا انوپ ست سروپ سرب سمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا درس دکھائیندا۔ درس
 دکھندڑا ہر بھگونت، نامے من من بھانیا۔ چولی رگندڑا ساچا کنت، سالو رنگن لال رنگانیا۔ ناری نرائن وکھندڑا، نیتراک گھندڑا، پایا
 درس سری بھگوانیا۔ آتم سیج وچھندڑا، پھولن برکھا لگندڑا، گھر گھر آیا کنت وڈ پردھانیا۔ گل گلوکڑی پاؤندا رس بھوک بلاس وکھندڑا،
 چھٹا ناتا سرب جھانیا۔ پیا پریم اک ملندڑا، ایکاروپ پرہ ست سروپ آپ وکھندڑا، لیکھا جانے دو جھانیا۔ نامہ ڈھیہ ڈھیہ چرن دھوڑ
 مستک لگندڑا، ڈرمت میل گوانیا۔ پارہم سد بخشنڈڑا، جو جن رکھے اک دھیانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا
 ساچا ور، آپ اپنی بوجھ بھانیا۔ بوجھ بھجئے ہر بنواری، نامے نام جنائیا۔ پُرکھ ابناشی کنت بھتاری، جگ جگ گرمکھ ناری نار پرنائیا۔
 ساچا سپس تاج سچ سکداری، شاہ سلطان آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نامے وکھئے ایکا گھر، نرگن نور جوت
 رُشنائیا۔ نامے در ویکھیا، آنتر اک دھیان۔ آپے بخشے اپنا لیکھیا، دسناہار سری بھگوان۔ روپ رنگ نہ کوئی ریکھیا، پردھ بال نہ کوئی
 جوان۔ کون روپ دھرے لوک مات بھیسیا، نرگن سورپیر بلوان۔ سرگن تیری کرے پریکھیا، نہ دسے تیرا نشان۔ ناما منگے در در بھیکھیا،
 پرگٹ والی دو جھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے اپنا دان۔ نامے رکھنا یاد، ہر بھگوان بھگت جنائیا۔ نرگن روپ
 سری بھگوان، نرگن بھگت دئے جنائیا۔ نرگن کھیل دو جھان، زمیں اسمان ویکھ وکھائیا۔ ترے گن ویکھ مار دھیان، لکھ چوراسی ڈیرہ
 لائیا۔ نرگن دیوے دھر فرمان، گر پیر اوتار سادھ سنت حکمی حکم جنائیا۔ نرگن بنے ساچا کاپن، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ نرگن ہوئے لوک
 مات پردھان، کلجگ اتم کوکے دئے ڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا جانے تھاون تھائیا۔ نامے ہر مٹیا کہنا، دھئے
 جوڑ سپس جھکائیندا۔ نرگن تیرا درشن نینا، کون دوارے ناما پائیندا۔ پنج تہ رکھنا بستر گھنا، کایا گڑھ سہائیندا۔ اندر وڑکے آپے بہنا،
 تیری سیج اک وچھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد سمائیندا۔ نامے اتم ہر ہر آونا، نہکنک کرے رُشنائیا۔

سو پُرکھ نرنجن ڈنک وجاونا، پاربرہم میل ملائیا۔ نرگن رُوپ لوک مات پرگٹاونا، دِس کِسے نہ آئیا۔ گُرْمکھ ساچے آپ جگاونا، جُگ جُگ وچھڑے میل ملائیا۔ تیرا دوارا پھیر سہاونا، تیری چھپر دئے چھہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا لیکھا آپ جنائیا۔ نامے ور گھر ہر ہر پایا، گھر ساچے وجے ودھایا۔ دھئے جوڑ سیس جھکایا، نیتر نین دِس نہ پایا۔ کلجگ اتم راہ تکایا، نرگن نرگن ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نام ناما جھولی پایا۔ نام ناما نام دھرا، پنج تت چولی تن رنگائیا۔ لوک ماتى جنم دوا، مات گریہ باہر میل ملائیا۔ اندر وڑ نہ گیا سما، دس ماس نہ اگن تپائیا۔ رکت بوند نہ کوئی رکھا، مات پت نہ کوئی جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبدي سْت بھگت وڈیائیا۔ سْت ڈلارا سچ سپوتا، ہر ہر آپ اپائیندا۔ لیکھا جانے چارے کوٹا، دہ دشا ویکھ وکھائیندا۔ پنج تت کایا چولا دسے جھوٹھا، گھر ساچی وست ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بول اپنا تول، اپنے کنڈے ٹلائیندا۔ تولہارا ہر بھگونت، ایکا کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، ستگر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ بھیو کھلائے جیو جنت، جن جننی لیکھے لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا رُوپ درسائیندا۔ چھ گھر چھ اُپدیش، نامے رسنا ہر ہر گایا۔ ایکا رُوپ ہو پرویش، چھ در دئے کھلایا۔ چھ شاستر جھکائن سیس، باسک تشکا نیوں نیوں چرن دھیان لگایا۔ آپے ویکھے رکھی کیس، گوردھن دھاری بے پرواہیا۔ لیکھا جانے دس دسمیس، آپ اپنا رُوپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نامہ ٹھاکر رہے ہمیش، نہ مرے نہ جایا۔ نامے تیری روٹی دال، پرہہ ساچے لیکھے لائیا۔ گھر آئے چارے تیرا مال، ست سوانی بھیو نہ رائیا۔ آد جگاد کرے پرتپال، جُگ جُگ اپنا ویس وٹایا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، ہرجن ساچے اپنے وچ ٹکائیا۔ شبد سرُوپی بن دلال، لوک مات لئے ملائیا۔ تیری گھالن آپے گھال، گُرْمکھاں سیو کمائیا۔ سنگھ بھگت بھگون آپے بھال، نام ناما ساچے رنگ رنگائیا۔ اپنے سروور مار اُچھال، اپنا موتی آپے باہر کڈھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نہکلنک نرائن نر، نرگن درس اپنا آپ وکھائیا۔ نرگن درس اگم اپار، ہر ہر آپ وکھائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، ست سروور اٹھاراں بہار بناست مُکھ شرمائیندا۔ گرسکھ تیرا پار کنار، آر پار نہ کوئی جنائیندا۔ لیکھا جانے ہر نرنکار، جُگ اپنا ویس وٹائیندا۔ کلجگ اتم لئے اوتار، نہکلنکا ناؤں دھرائیندا۔ ساچی بھومکا سہائے بنک دوار، جس در ساچا چرن

ٹکائیندا۔ ناما آیا ترے ترے وارا، ترے ترے دِن اپنی الفی ہیٹھ وچھائیندا۔ منگے منگ بن بھکھارا، کون روپ نرگن لوک مات وٹائیندا۔ کلجگ اتم کھیل نیارا، ساچی بھومکا دے سہارا، سچ سنگھاسن اُپر ڈائیندا۔ پچھلا لہنا قرض اُتارا، بھگن بھگون کرے پیارا، شبد وچولا اگم اپارا، برہما وید بھیو نہ پائیندا۔ پُران اٹھاراں رہے پُکارا، گیتا گیان کرے سہارا، انجیل قُرآنا ایک نعرہ، کھانی بانی بٹھے دھارا، بن ہر ساچے گھر نہ کوئی پائیندا۔ گرمکھ میلا ہر سجن میت مُرارا، میت مُراری پھیرا پائیندا۔ جھوٹھا جوٹھا تچ سرب سنسارا، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار ترے گن اگنی آپے لائیندا۔ وبھچار کرائے ناری نارا، دُشت ڈراچارا ویکھ وکھائیندا۔ بن گرسکھ آتم بوئے نہ ٹھنڈی ٹھارا، جیو جنت سرب کُرائیندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا، در درویش نر نریش نامے گھر سنگھ بھگت ور منگن آیا چلکے واڑا، نرگن اپنی جھولی آگے ڈائیندا۔ ستجگ بنے اک دوارا، شاہ پاتشاہ نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ تخت نواسا پُرکھ ابناشا، بے پرواہ بنے ملاح کلجگ بیڑا آپ ترائیندا۔ مۇرکھ مُگدھ انجان کرن ہاسہ، کلجگ اندر بہ بہ دے دلاسا، رائے دھرم ویکھ وکھائیندا۔ ہر بھگتاں بخشے چرن بھرواسا، لیکھا جانے رسن سواسا، پون سواسی آپ سمائیندا۔ پار کرائے گگن گگنتر پرتھی آکشا، سچکھنڈ دوارا ایکنکارا، نرگن دھار پُرکھ اگمڑا، ہڈ ماس ناڑی نہ چمڑا، ہرجن ساچے جیو پنڈ تن کاچے ساچی وست اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پُھل پُھلواڑی آپے ویکھ وکھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، آگلا جنم دُھر دا کرم، لیکھا لکھیا دُھر آپ پرگٹائیندا۔

★ ۱۸ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی جسونت سنگھ دے گھر اٹارسی شہر مدھ پردیس ★

پُرکھ ابناشی ایک کنڈا، نرگن اپنے ہتھ رکھائیندا۔ دو جہاناں پاوے ساچی ونڈا، اپنا حصہ آپ کرائیندا۔ تول تُلّائے کھنڈ برہمنڈا، وربھنڈی ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے جیرج انڈا، اُتبھج سینج آپ اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی سیو کھائیندا۔ ساچا کنڈا ہر کرتار، سو پُرکھ نرنجن ہتھ اُٹھائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن دے ہلار، دوویں پاسے ویکھ وکھائیا۔ ایکنکارا بن سُنیار، ساچے وٹے ہتھ اُٹھائیا۔ آد نرنجن پاوے بہار، نام نامہ وچ ٹکائیا۔ ابناشی کرتا آدھ وچکار، اپنا ہتھ وکھائیا۔ سِری بھگوان وست نرادھار، امول امولک وچ ٹکائیا۔ پاربرہم اپنی دھارن گائے اپنی وار، اپنا واک سُنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے کنڈے تول ترازو،

تولہارا کھیل کھلایا۔ ساچا کنڈا پُرکھ اتھاہ، اپنے گھر رکھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کر صلاح، اپنا متا پکائیندا۔ لوآن پُریاں رچن رچا، اپنا بہار
 ونڈائیندا۔ لکھ چوراسی کھیل کھلا، گھٹ گھٹ ویس وٹائیندا۔ آتم برہم سرب جنا، جاگرت جوت دیپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا کھیل اپار، اک نال اک کرے پیار، اک ایکا ویکھ وکھائیندا۔ ایک اک اکل کل دھار، ایک رنگ سہائیندا۔ ایک برہما
 وشن شو کر پیار، ایک لکھ چوراسی بندھن پائیندا۔ ایک وست رکھے اپر اپار، آپ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ لوک مات کھیل نیار، نرگن سرگن آپ
 کھلاییندا۔ ساچے کنڈے ویکھے بہار، نیر نین آپ کھلاییندا۔ تولا ماشہ رتی کر کر باہر، ست ستوادی بھیو کھلاییندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی ونڈ رکھائیندا۔ اک اک کھیل اپارا، لکھ چوراسی ویس وٹائیندا۔ ایک ایک کر نیارا، تھر گھر ساچے آپ
 سہائیندا۔ جگا جگنتر کھیل نیارا، پُرکھ ابناشی آپ کرائیندا۔ پنج تت ویکھ منارا، جیو برہم اٹھائیندا۔ ایک دیوے ست بہنڈارا، سچ ونجارا ونج
 کرائیندا۔ گھاڑن گھڑے بن بن ٹھہیارا، نام سنیارا روپ وٹائیندا۔ کنڈا رکھ نرگن دھارا، دو جہاناں روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنی وست وست انمول اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اک اک ہر وسے باہر، گپت ظاہر بھیو نہ رائیا۔ لکھ چوراسی کر کر خبردار،
 چار کھانی دے وڈیائیا۔ آپ اپنی کرپا دھار، آپ اپنالے پرگٹائیا۔ بھگت بھگوان ویکھ وچار، ایک رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ اپنا حصہ آپ رکھائیا۔ اک اک پار کنارہ، اک ایکا ویکھ وکھائیندا۔ اک سو گیاراں کھیل اپارا، برہمنڈ کھنڈ
 اپنا حکم چلائیندا۔ ایک ایک برہم وشن شو اجیارا، اک ایک لکھ چوراسی رچن رچائیندا۔ ایک ایک بھرے بھگت بہنڈارا، لکھ چوراسی پورا
 تول نہ کوئی کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگت بھگونت آپ پرگٹائیندا۔ بھگت اُپائے ہری ہر گھاٹ، ہرجن ویکھ
 وکھانیا۔ ہرجن اُپائے تیرتھ تاٹ، ہر ہر چرن چھہانیا۔ ہرجن ہر ہر میل ملائے کایا ماٹ، دیپک جوتی جوت جگانیا۔ ہرجن ہر ہر سوئے آتم
 کھاٹ، ساچی سیج آپ سہانیا۔ ہرجن ہر بستر پہنائے تن ساچا پاٹ، ساچی الفی گل وکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ہر بھگتاں ایک رنگ رنگانیا۔ بھگتن ونڈ پُرکھ سلطان، ایک اک کرائیا۔ آپ جھلئے اپنا سچ نشان، جن بھگتاں ہتھ پھڑائیا۔ ناتھ اناتھاں ہوئے
 مہربان، دین دین دے وڈیائیا۔ ناد انادی وجائے ناد، ناد ناداں وچ ٹکائیا۔ شبد جنائی بودھ آگادھ، آگادھ بودھ بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگتن ہتھ بھگون ڈور، تار ستار آپ ہلائیآ۔ بھگتن میلا بھگتی گھر، بھگونت کھیل کھلائیندا۔ لوک مات
 مانس جنم کر، جنم جمان ویکھ وکھائیندا۔ پنج تت کایا چولا اندر وڑ، کایا گڑھ پھول پھلائیندا۔ ست سرُپی شبد شبدی لئی پھڑ، نام نامہ
 بندھن پائیندا۔ گرہ مندر اپنا گھاڑن گھڑ، گھر گھر وچ آسن لائیندا۔ سچ محل اُچ اٹار آے چڑھ، آپ اپنا مکھ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک بھگت لکھ چوراسی پار شکت دھارن دھار اک وکھائیندا۔ لکھ چوراسی ایک تول، جونی جونی آپ ہکائیآ۔ پُرکھ
 ابناشی اپنی رسنا آے بول، ہر بھگتن دیوے وڈ وڈیائیآ۔ سچکھنڈ نواسی سچ دوارا کھول، ساچی وست وند وندائیآ۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگتن ہر رنگ رتڑا، رنگ رنگیلا اک اکھوائیآ۔ بھگتن اندر ہر بھنڈارا، ہر شبدی شبد بھرائیندا۔ سچ ترازو
 سرجنہارا، خالص اپنے ہتھ اُٹھائیندا۔ آے جانے آر پار کنارہ، منجھدھار ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگتن
 میلا ایکے در، ایک اکھڑ آپ پڑھائیندا۔ ایک اکھڑ ہرجن پڑھ، پڑھ پڑھ اپنا رُپ وٹائیآ۔ ایک پوڑے ہرجن چڑھ، چڑھ چڑھ اپنا گھر سُہائیآ۔
 ایک پلو ہرجن پھڑ، پھڑ پھڑ ملے بے پرواہیآ۔ ایک اگنی ہرجن سڑ، سڑ سڑ اپنی جوت کرے رُسنائیآ۔ ایک گھاڑن ہرجن گھڑ، گھڑ گھڑ بھانڈا
 بھرم بھو بھٹائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نش اکھڑ رُپ سہائیآ۔ ایک رنگ ہر ہر کر، رنگ رتڑا اک رنگائیندا۔ ایک میلا
 ہر ہر در، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ ایک نہاؤن ہر ہر سر، سر سرور اک سُہائیندا۔ ایک گھر ہر ہر وڑ، ہرجن ساچے آپ اُٹھائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگتن رُپ آپ درسائیندا۔ بھگتن رُپ اگم اپار، ہر بن اور نہ کھئے جنائیآ۔ بھگتن رُپ اپر پار،
 ہر بن اور نہ کھئے منائیآ۔ وید کتیب نہ پاؤن سار، گا گا تھکی سرب لوکائیآ۔ شاستر سمرت نہ کرے وچار، بیہو ابھید نہ کھئے کھلائیآ۔ سنت
 کنت رہے پُکار، آتر آتم اک لو لائیآ۔ گر پیر ایک دھار، ہر ہر سچی سرنائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگتن دیوے وڈ
 وڈیائیآ۔ بھگت وڈیائی ہتھ نرنکار، اپنا بیہو کھلائیندا۔ اکی جنم مانس مانس کر اجیار، مانکھ مانکھ آپ سمجھائیندا۔ ایک بخش چرن پیار،
 چرن چرنودک مکھ لگائیندا۔ اٹھ پھر سچ گفتار، نام ستار آپ وجائیندا۔ ست سرُپی شبدی ہار، تن شنکار اپنا آپ وکھائیندا۔ پنج تت کر
 خوار، برہم مت بھر بھنڈار، دھیرج جت اک دھرائیندا۔ رتی رت پیج سوار، نرگن جوت نور اجیار، پُرکھ اکال ایک رُپ درسائیندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت تیرا رُپ آپ وٹائیندا۔ اگی جاے مائس رکھ، ایک منتر نام درڑائیا۔ پربلاد پرہ کر پرتکھ، رُپ انُپ آپ درسائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کیتا وکھ، رام نام اک پڑھائیا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے لئے چلائییا۔ گڑھ ہنکاری جائے ڈھٹھ، ڈھاونہار آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ جن بھگتاں پیج رکھائیا۔ اگی جنم سچ سیکدار، مائس مائس رُپ وٹائیندا۔ اگی برس ایکا دھار، ایکا شبد ایکا اکھر آپ پڑھائیندا۔ اگی برس جت ست دھار، نیتز نین موند لو تار گفتار آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائییندا۔ اگی جنم جگت دوا، ساچا سنگ نبھائیا۔ اک اک اکھر دئے پڑھا، ایکا ایکے نال ملائییا۔ رکھی مئی آپ سمجھا، سچ مت اک درسائیا۔ تکھی دھار آپ چلا، ایکنکار آپے ویکھ وکھائیا۔ ونڈے ونڈے پرواہ، برہمنڈ کھنڈ کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ویکھے تھائوں تھائیا۔ پربلاد پکاریا در نمسکاریا، ہر وچاریا نر نرائن ویکھ وکھائیندا۔ تیز کٹاریا پربت ہلاریا اگنی ساڑیا، تتوت نہ کھئے جلائییندا۔ ہر چرن پیاریا ایکا دھاریا نیوں نیوں نمسکاریا، دوجا سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ سرجنہاریا پاوے ساریا، رُپ دھاریا، کیٹاں وچ کیٹ آپ اکھوائیندا۔ تھم ٹھاریا چڑھ سخر مناریا، بھگت وچاریا ساچا وچ اک کرائیندا۔ دُشٹ بداریا گود اٹھا رہیا، پار کرا لیا، نر سنگھ رُپ وٹائیندا۔ پربلاد کرے گریہ زاریا، ٹوں بے پرواہ تیرا آنت نہ پاراواریا، کون رُپ ویس کرے وچ سنساریا، جن بھگتاں لاج رکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی بول جیکاریا، شبد سنیہڑا اک سنا رہیا، کلجگ اتم آوے واریا، نہکلنک لئے اوتاریا، ہرجن بھگت پربلاد اپنے آپ پرنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، بھگتن میلا میل ملا لیا۔ ستجگ بھگت ہر بھگوان، اک پربلاد ترائیا۔ جوتی جامہ سری بھگوان، مائس منکھ نہ کھئے درسائیا۔ کلجگ اتم کھیل مہان، نرگن نور کرے رُشنائیا۔ گُرْمکھ ویکھے بال انجان، جگت کان نہ کھئے جنائیا۔ ایکا دیوے دھر فرمان، سو اکھر کرے پڑھائیا۔ ہنگ برہم پرہ اپنی انس پچھان، آپ اپنی گود بہائیا۔ لکھ چوراسی وچوں آپ پچھان، ہرجن ساچے لئے اٹھائیا۔ نانیا دیوے ساچا مان، چرن کول اک وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ ویکھے کھیل اگم اتھابھیا۔ پربلاد رسنا گایا رام، آنتر ہر لو لائیندا۔ کلجگ اتم گرسکھاں سوہنگ پیتا ساچا جام، ہر ساچا آپ پیائییندا۔ اتم پورا کر کام، کرنی کرتا آپ کرائیندا۔ ہرجن تیرا کھیڑا نگر گرام، سدا سہیلا آپ

وسائیندا۔ تیری ماٹی کایا چام، ہر ساچا آپ بندھائیندا۔ تیری جوتی کوئن بہان، رو سس مکھ شرمائیندا۔ تیرا ناؤں کروڑ تیتیس برہما وشن شو آد جگادی گان، گاوت گاوت آپ سنائیندا۔ پُرکھ ابناشی ہو پردھان، لوک مات ویس وٹائیندا۔ دیونہارا دُھر فرمان، سچ سنڈیشہ اک سنائیندا۔ کلجگ اگنی تپت مہان، جگت وکارا ہرناکش اگن لگائیندا۔ پُرکھ ابناشی جانی جان، ہرجن ساچے آپ پچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا یندھ گہر گمبھیر ڈُونگھا ساگر، کایا گاگر جل دھارا ویکھ وکھائیندا۔ جل دھارا امرت رس، نجہر جہرنا آپ جہرائیا۔ پُرکھ ابناشی نس نس، کلجگ کایا تہم ویکھ وکھائیا۔ ہرجن چڑھائے بس بس، چرناں ہیٹھ دئے دبائیا۔ دوسر کیسے نہ ہووے وس، جیو جنت رہے کُرائیا۔ ہر بھگتن ساچا مارگ دس، سچ سنہڑا اک سنائیا۔ تیر نرالا مارے کس، انیالی مُکھی آپ وکھائیا۔ جوت سرُپی ہو پرتکھ، سوچھ سرُپی رُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ سمجھائیا۔ اگنی جنم جگ جگ دھار، مانس مانس آپ اُپجائیندا۔ اگنی برکھ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، ایک ایک راہ وکھائیندا۔ ایک اگنی آپے پرکھ، اپنی سوئی ہتھ اٹھائیندا۔ اتم آنت آنت اگنی جنم دے دے درس، کایا چولا آپ چھڈائیندا۔ برہم برہم پرہہ کر کر ترس، آپ اپنا سنگ رکھائیندا۔ ویکھنہارا جگت حرص، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا میل ملائیندا۔ ہرجن آتم اپنے اندر رکھ، گھر ساچے آپ سہائیندا۔ پہلاں پرگٹ ہوئے آپ پرتکھ، ہرجن ساچے پھیر جگائیندا۔ ہر دے اندر آپے وس، شبد شبدی میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر بھگتن ایک رنگ رنگائیندا۔ بھگتن رنگ چلُول، سچ مجیٹھی آپ رنگائیندا۔ بھگتن میلا کنت کنتویل، گھر مندر آپ سہائیندا۔ بھگت سنگھاسن سچ پنکھوڑا رہیا جھُول، سچکھنڈ نواسی آپ جھلائیندا۔ ترے گن داسی برکھ پھُول، پھُولن برکھا آپ لگائیندا۔ آپے جانے اپنا مُول، لیکھا اپنے ہتھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگتن لیکھا وچ سنسار، آپے جانے آپ نرنکار، جگ جگ کرے کھیل اپار، کھیلنہارا کھیل کھلائیندا۔ کھیلنہارا پُرکھ سمرتھ، گھر ساچے سوبھا پائیندا۔ اپنی مہا جانے اکتھ، کتھنی کتھ نہ کوئی سنائیندا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوہی سیو کھائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی وتھ، وست امولک ہتھ پھڑائیندا۔ کایا مندر کھول ہٹ، ونج ونجارا ویکھ وکھائیندا۔ آپے کھیلے کھیل بازی گر نٹ، نٹوآ سانگ ورتائیندا۔ اپنا دیپک اپنے گھر آپے رکھ، جوتی جوت جوت آپ جگائیندا۔ آپے انحد مارے سٹ،

تال تلواڑا آپ وجائیندا۔ آپے رُوپ انُوپ کر پرگٹ، گھر گھر وچ درس دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگتن میلا
 دُھردرگاہ، لوک ماتى دئے صلاح، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ ساچا بیڑا بٹھ کرتار، ایکا چپو نام لگائیا۔ ساچی نیا آر پار، ساچا سٹیا پار کرائیا۔
 بھینا بھینا دئے ادھار، پتا پوت مات وڈیائیا۔ جس جن میلا ہر نرنکار، میل ملاوا ایکا تھائیا۔ اتم آنت اترے پار، منجھدھار نہ کوئی رُڑھائیا۔
 بھگت بھگوت اک پیار، کبیر جلابا دئے گواہیا۔ کلجگ اتم کھیل نیار، پُرکھ ابناشی آپ کھلائییا۔ نرگن رُوپ وچ سنسار، گھر بھگتن پھیرا
 پائیا۔ جوں سٹ کمالا دئے ادھار، تیوں اکھڑ اک پڑھائیا۔ پت ڈال ویکھ گزار، غنچا پنکھڑیا آپ کھلائییا۔ ہر بھگت تیری بسنت بہار، آد
 جگاد مہک مہکائییا۔ پُرکھ ابناشی سیوادار، سنج امرت بوٹے ہرے کرائیا۔ آپے بنے مالن گرور گردھار، نام کھاری بٹھ اٹھائییا۔ پھل توڑے
 اپنی وار، سچ سگندھی اپنی وچ بھرائیا۔ بھورا گوٹجے سچ گنجار، ٹوبی ٹوبی راگ الاہیا۔ جوت اکالن نار مٹیار، اپنی کھاری سیس اٹھائییا۔
 آپے آئے چل سچے دربار، سچکھنڈ دوارا اک سہائییا۔ بار گندے اپنی وار، ساچی سوئی نام اٹھائییا۔ پریم دھاگا اندر ڈار، اک نال اک لئے
 بندھائییا۔ اک اک نال کر تیار، تریلوک مکھ بھوائیا۔ سگن منائے آپ نرنکار، لال بھوشن گل پہناییا۔ سیس گندے سرجنہار، مینہڈھی تن
 تن وٹ چڑھائییا۔ اپنے اندرون آئے باہر، تھر گھر واسی سچ دوارا آپ کھلائییا۔ رو سس کرن نمسکار، برہما وشن شو بیٹھے سیس جھکائییا۔
 چرن بھکھیا منگن وارو وار، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہ آپے جانے اپنی دھار، بندھن بندھ نہ کوئی بندھائییا۔ چوڈاں لوک
 چرن ہیٹھ لتاڑ، آوے جاوے واہو داہیا۔ لوک مات لئے اوتار، ہرجن ویکھے تھاون تھائیا۔ جوں پرہلاڈ گل لگایا آپ کرتار، پھڑ پھڑ آپ
 جگت بانہیا۔ کلجگ اتم کھیل اپار، پنج تت رُوپ نہ کوئی دسائییا۔ گھر گھر در در پھرے وارو وار، دوس زین نہ کوئی جنائییا۔ اک سو گیاراں
 سکھ تارے ایکا وار، اک اک نال بندھائییا۔ راتی سُنیاں دیوے پیج سوار، جوگ ابھاس نہ کوئی کرائیا۔ ایکا نام سچ شنکار، گرسکھاں
 تن کرائیا۔ مالن آئی دُھر دربار، جوت اکال سیو کھائییا۔ سوہنگ ہار کر تیار، لوک مات پھرے چائیں چائیا۔ پردھ بال نوجوان، گرسکھ
 ویکھے اک دھیان، دوجی اکھ نہ کوئی وکھائییا۔ چرن کول سچ دھیان، ایکا منتر برہم گیان، اتم ودیا اک پڑھائییا۔ چوڈاں ودیا ہون حیران،
 لیکھا چکے زمیں اسمان، پون پانی ہویے انجان، ہر کا بھیو کوئی نہ پائیا۔ گرمکھ ساچے چتر سگھڑ سیان، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی، کلجگ

اتمِ ملیا آن، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگی گندر سمنڈ ساگر پھولن کوئی نہ جائیا۔ گھر گھر بیٹھیاں کرے آنت کلیان، اک وکھائے سچکھنڈ نواسی سچ نشان، شاہ سلطانا ہو مہربان، شاہ پاتشاہ آپ اکھوئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دو جہاناں بن بن مالی، جن بھگتاں کرے سچ دلالی، نرگن سرگن سرگن اپنا کھیل کھلایا۔ ست رنگ نشانہ ستگر چاڑھ، ست پُرکھ نرنجن کھیل کھلایا۔ ہرجن ویکھے ساچے لال، درگاہ ساچی آپ شہائیندا۔ لوک مات جگت اکھاڑ، جوگی جتی سرب کُرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نرگن وسے سچ مکان، ہرجن ساچے ویکھے وکھائیندا۔

★ ۱۸ پھگن ۲۰۱۶ پکرمی بھگت سنگھ دے سپوت سوندر سنگھ دے گھر لکھت ہوئی اٹارسی ★

بھگتن ہر بھنڈار، نام ورتایا۔ سنتن سنگ اپار، آد جگاد رکھایا۔ گُرمکھ میت مُرار، گر بندھن ایکا پایا۔ گُرسکھ سجن لے اُبھار، گھر ساچا ویکھے وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رنگ رنگیلا اک اکھوایا۔ بھگتن نام انمول، جھولی پائیندا۔ سنتن وسے کول، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ گُرمکھ سدا اڈول، آپ کرائیندا۔ گُرسکھ پردہ کھول، شبد جنائیندا۔ تولنہارا ساچا تول، کنڈا نام وکھائیندا۔ لکھ چوراسی لے وروں، نام ہلارا اک لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیو کھلایا۔ ہر بھگتن ہر ملاح، آپ اکھوایا۔ سنتن سچ صلاح، نام جپایا۔ گُرسکھ پھڑ پھڑ بانہ، پار کرایا۔ گُرسکھ دیوے ساچا تھان، چرن چھپایا۔ کرے کرائے سچ نیاں، جگ جگ ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ بھگتن ہر دوار، ہر ہر سائیندا۔ سنتن کھول کواڑ، بھیو جنائیندا۔ گُرمکھ اندر واڑ، رنگ رنگائیندا۔ گُرسکھ جائے تار، ترنی ترن دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کار کمائیندا۔ بھگت وڈیائی اپنے ہتھ، گھر ساچے سوہا پائیا۔ سنت چلائے ایکا رتھ، رتھ رتھوہی بے پرواہیا۔ گُرمکھ میلا ہر سمرتھ، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ گُرسکھ سگل وسورے جائن لتھ، نیتر نیناں درشن پائیا۔ ہر ہر مہا اکٹھنا اکٹھ، کوئی کتھ نہ سکے رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اچرج اپنی ریت چلائی۔ بھگتن اندر وسیا، ایکا ایکنکار۔ سنتن مارگ دسیا، کر کِریا اپر اپار۔

گُرمُکھ دوارے پھرے نسیا، آد جُگادی ایکا کار۔ گُرسکھ گھر گھر بہ بہ وسیا، آپ اپنا کھول کواڑ۔ لیکھا جُکے زین اندھیری مسیا، سورج
 چن کرائے سیوادار۔ تیر نرالا ایکا کسیا، مارنہارا مارے مار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگتن کرے سچ شنکار۔ بھگتن
 تن شنکار، سچ سہائیا۔ سنتن امرت دھار، میگھ برسائیا۔ گُرمُکھ میلا اگم اپار، گھر میلے سہج سُبھائیا۔ گُرسکھ منگے اک دوار، دو جا در
 نہ کوئی وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، لیکھا لکھ لیکھ اپنے ہتھ رکھائیا۔ بھگتن لیکھ اپار، ہر جنائیندا۔ سنتن ساچی
 کار، سیو کھائیندا۔ گُرمُکھ جوت اُجیار، ڈگمگائیندا۔ گُرسکھ اُدھرے پار، درس کرائیندا۔ دس نہ آئے وچ سنسار، نظر چھپائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، آپے کاغد آپے شاہی، آپے قلم چلائیندا۔ بھگت لیکھا کاغد قلم، لیکھ لکھ نہ کوئی جنائیا۔ سنتن جانے
 آپے جنم، اپنا روپ درسائیا۔ گُرسکھ لیکھے لائے کرم، نہ کرمی وڈ وڈیائیا۔ گُرسکھ وکھائے ایکا دھرم، ورن جوت اک جنائیا۔ پُکھ ابناشی
 ساچی سرن، سرنگت بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، اک اکلا ویکھ وکھائیا۔ بھگتن میلا اک اکلا، ہر ساچے گھر
 کرائیندا۔ سنتن وسائے سچ محلہ، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ گُرمُکھ پھڑائے ایکا پلا، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ گُرسکھ دسے راہ سُکھالا،
 اوجھڑ مارگ نہ کوئی جنائیندا۔ ست سندیش آپے گھلا، آپ اپنا حکم سنائیندا۔ آپے کرے ول چھلا، اچھل چھلداہاری کھیل کھلائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنا جوت دھر، آپ اپنا بیج بچائیندا۔ بھگتن بیج اپار، ہر اُپایا۔ سنتن سِنچ کیار، ہرا کرایا۔ گُرمُکھ پُھل
 پُھلوڑ، مات لگایا۔ گُرسکھ توڑ ہار، گل پہنایا۔ پُکھ ابناشی کھیل اپار، نرگن سرگن جوڑ جُڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا
 کر، آپ اپنا راگ سنایا۔ بھگتن راگ اناد، نادی ناد سنائیندا۔ سنتن کھیل برہماد، برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھائیندا۔ گُرمُکھ آد جُگاد، جُگ
 جُگ مات پرگٹائیندا۔ گُرسکھان دیوے ساچی داد، ایکا وست جھولی پائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں لادھ، لالن لال آپ اُپجائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ہرجن ساچے سچ وڈیائیندا۔ بھگت وڈیائی ہر بھگوت، جُگ جُگ آپ کرائیا۔ لیکھا جانے ساچے
 سنت، دوسر ہتھ نہ کیسے پھڑائیا۔ گُرمُکھ مہا اگت، وید کتیب رہے جس گائیا۔ گُرسکھ وڈیائی جیو جنت، لال انملا اک وکھائیا۔ میت
 سکھائی ساچا کنت، پیت بیتمبر سیس چھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھٹ اپنی سیج سہائیا۔ بھگتن اندر سیج

سُہنجی، ہر ساچا آپ وچھائیندا۔ سنتن میلا جوت زرنجی، زرگن زرگن ویکھ وکھائیندا۔ گُرمکھ پایا درد دُکھ بھہ بہنجی، بھہ بھیانک دئے مٹایا۔ گُرسکھ تیر مارے نام انجی، اگیان اندھیر مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ اپنا ویس وٹایا۔ بھگتن ویس وٹندڑا، پرم پُرکھ کرتار۔ سنت ساجن ویکھ وکھندڑا، آپ اپنی کِریا دھار۔ گُرمکھ ساچا تھان سُہندڑا، تھان تھنتر اپر اپار۔ گُرسکھ ایکا رنگ رگندڑا، رنگ رنگیلا ہر کرتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا جانے سرب سنسار۔ لیکھا لیکھنہارا گویالا، دین دایالا ایکا ایک وڈیایا۔ جُگا جُگنتر اولڑی چالا، کھیل نرالا پُرکھ ابناشی آپ کرائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچّی دھرمسالہ، جوت اکالا نُورو نُور نُور رُشنایا۔ بھگتن پائے پھولن مالا، لوک مات بن دلالا، سیوک سیوا سچ کرائیا۔ شبد اناد وجائے تالا، پھل لگائے ساچے ڈالا، پت ڈالی آپ مہکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر بھگتن لیکھا سہج سُبھایا۔ بھگتن پایا بھیو گوبند، بھاوی بھگتن وچ سمایا۔ سنتن میٹے سگلی چند، چنتا چکھا آپ جلائیآ۔ گُرمکھ وِرا لگنی گہند، گھر ویکھے بے پرواہیا۔ گُرسکھ دھار ساگر سِندھ، امرت آتم مُکھ چوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل وکھایا۔ بھگتن کھیل اپار، ہر وکھائیندا۔ سنتن در بھکھار، منگن آئیندا۔ گُرمکھاں بن ونجار، ونج کرائیندا۔ گُرسکھاں وست اپار، جھولی پائیندا۔ آپے وسے سب توں باہر، دِس نہ آئیندا۔ جُگ جُگ کھیل اپار، زرگن سرگن جوت جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائییندا۔ کھیل اپارا ہر زرنکارا، بھیو ابھیدا بھیو رکھایا۔ آد جُگادی لے اوتارا وچ سنسارا، لکھ چوراسی ویکھ وکھایا۔ بھگتن بھر بھندارا، نام ادھارا، اک اکلا آپ ورتایا۔ سنتن میتا سٹ ڈلارا سچ سہارا، شبدی شبد شبد کُرمایا۔ گُرمکھ بول اک جیکارا لائے نعرہ، سو پُرکھ زرنجن سچ پڑھایا۔ گُرسکھ ڈھیہ ڈھیہ پئے دوارا کرے نسکارا، مستک ٹکا دھوڑی چرن چُھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا اک اکھوائیا۔ دیون کو گر ایکا دینا، اور نہ کھئے وکھائیندا۔ جن بھگتاں کرے ٹھانڈا سینہ، ساتک ست ست ورتائیندا۔ سنتن میلا جوں جل مینا، آپ اپنا میل ملائییندا۔ گُرمکھ پار کنارہ لوکاں تینا، ترے گن وچ پھیر نہ آئیندا۔ گُرسکھ رنگ چاڑھے بھینا، اتر کدے نہ جائیندا۔ ابناشی کرتا دانا پینا، پینا دانا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ جاگرت جوت پُرکھ کرتار، ایکنکارا اپنی آپ جگایا۔ دیپک باقی

کر اُجیار کھیل اپار باقی تیل نہ کھئے رکھائیا۔ لیکھا لکھے لیکھنہار اگم اپار، الکھ اگوچر وڈ وڈیائیا۔ بھگتن دیوے اک آدھار وچ سنسار، پُرکھ اکال اوٹ تکائیا۔ سنتن میلا کنت بہتار، نر نرائن کرے پیار، ناری رُوپ سرب درسائیا۔ گُرمکھ جیتے آپ اپنا اپنی وار، پنج تت کرے خوار، ایک منتر نام درڑائیا۔ گُرسکھ اُترے پار کِنار، ملے میل دُھر دربار، در گھر ساچا اک سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی وار بن بن ڈھاڈی آپے گائیا۔ گاونہارا گاویو، گہر گمبہر سُن۔ بھگتن میل اگم اپاریو، آپے جانے گن اوگن۔ سنتن اُچیو سٹ ڈلاریو، لکھ چوراسی وچوں لئے چُن۔ گُرمکھ بھرے اک بھنڈاریو، شبد اناد نادی دُھن۔ گُرسکھ ایک رُوپ دیکھارو، کیسے ہتھ نہ آوے رکھ مَن۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی پُکار آپے رہیا سُن۔ سُنے پُکار ہر نرنکار، آد جُگادی کھیل اپاریا۔ بھگت بھگتی کوکاں رہے مار، اُچ محل اٹار ایک راگ الا لیا۔ سنتن دسے ٹھنڈا دربار، نیتز نیوں نیوں کرن نمسکار بے عیب پروردگاریا۔ گُرمکھ پائن ور ایک وار، لڑ چُھٹے سرب سنساریا۔ گُرسکھ ترکھا دئے نوار، نیتز تین اک اگھاڑیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنے مندر آپے واڑیا۔ مندر اُچ محل، بھگت سہائیندا۔ سنتن نہچل دھام اٹل، اک وکھائیندا۔ گُرمکھ رویا جل تھل، رُوپ درسائیندا۔ گُرسکھ دُئی دویتی میٹے سل، ایک رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا بہ سمجھائیندا۔ لیکھا ہر سلطان، ایک ایک ایک رکھایا۔ ترے ترے منگن ساچا دان، ہر ہر جھولی آپ بھرایا۔ بھگتن بخشے ساچا مان، جُگ جُگ سِر اپنا ہتھ رکھایا۔ سنتن دیوے اک گیان، دُئی دویتی پردہ لابیا۔ گُرمکھ بنائے چتر سگھڑ سیان، بُدھ بییکی آپ کرایا۔ گُرسکھ ساجن کرے پچھان، رُوپ انوپ آپ درسایا۔ امرت بخشے پین کھان، جگت ترسنا بھکھ مٹایا۔ چرن کول رکھائے ایک آن، حُکمی حُکم آپ چلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن میلا ایک گھر، در دروازہ اک کھلایا۔ در دروازہ سچکھنڈ، ہر ستگر آپ کھلاییندا۔ گر گر مات ونڈائے ونڈ، ہر سنتن ویکھ وکھائیندا۔ سنت سہیلے منگاں رہے منگ، اپنی ریتی آپ چلائیندا۔ گُرمکھ سیجا سچ پلنگ، منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔ گُرسکھ کٹنہارا بھکھ ننگ، سچ خزینہ اک ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیا درشٹی دیوے دان، ایشٹ سریشٹ اک جنائیندا۔

★ ۱۸ پہگن ۲۰۱۶ بکرمی ہریت سنگھ دے گھر اٹاریسی ★

ہری ہر روپ نراکار، نرگن اپنا ناؤں رکھائیا۔ ستگر کھیل پُرکھ کرتار، سچکھنڈ دوارے آپ کھلائیآ۔ لوک مات لے اوتار، گر گر ویکھ وکھائیا۔ جن بھگتاں دیوے اک ادھار، آسا منسا تریت کرائیا۔ سنت سہیلے کھول کواڑ، گھر گھر وچ میل ملائیآ۔ گرمکھ ساچے پوڑے چاڑھ، شبد ڈوری ہتھ پھڑائیآ۔ گرسکھ اُجالا ناڑ ناڑ، دین دیاآ آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ اپنی کھیل کھلائیآ۔ نرگن داتا بے پرواہ، آد جگاد سہایا۔ ستگر پورا بن ملاح، لوک مات ویس وٹایا۔ گر گر شبد دے جنا، ایشٹ دیو اک اکھوایا۔ بھگت بھگونت میل ملا، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ سنت سہیلے لے جگا، آس نندرا دے مٹایا۔ گرمکھ انگی انگ کرا، آپ اپنی گود سہایا۔ گرسکھ سکھیا سکھ پڑھا، سکھ مت اک درڑایا۔ دھر دا لکھیا جھولی پا، جگت مٹھیا دے وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے ہوئے بے پرواہیا۔ نرگن داتا دھر دربار، گھر ساچا اک سہائیآ۔ ستگر روپ اکم اپار، اپنا آپ آپ پرگٹائیآ۔ گر گر ویکھ ایکا دھار، ایکا ایک سیج جنائیآ۔ بھگت بھگونت کھیل سنسار، آد جگاد ویکھ وکھائیآ۔ سنت کنت بن بہتار، نار پیار سیج ہنڈھائیآ۔ گرمکھ ناد شبد دھنکار، دھن آتمک آنتر آپ وجائیآ۔ گرسکھ درس درس اپار، گھر گھر وچ آپ وکھائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیا باقی اک ٹکائیآ۔ نرگن دیا باقی کملا پاتی، ہر مندر آپ سہائیآ۔ بنک کواڑا کھولے تاکی مارے جھاکی، آپ اپنا پردہ لاپندا۔ امرت باٹی ساچا ساقی، بھر پیالہ جام پیائیآ۔ آسو گھوڑا ساچا راکی، مار پلاکی سیج سنگھاسن آسن لائیندا۔ پُرکھ ابناشی پاکن پاکی، لیکھا جانے خاکن خاکی، خالق خلق روپ وٹائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، در اپنا آپ سہائیآ۔ نرگن نرگن نرگن رنگ، ہر آپ اپنا ویکھ وکھائیآ۔ ستگر پورا اک سرینگ، سورپیر وڈی وڈیائیآ۔ گر گر وجائے سیج مردنگ، ست دمامہ ہتھ اٹھائیآ۔ بھگتاں اندر آپے لنگھ، آپ اپنا در کھلائیآ۔ سنتن مانے سیج پلنگ، آپے ستا بے پرواہیا۔ گرمکھ لگائے اپنے انگ، اپنا انگن آپ سہائیآ۔ گرسکھ سیج دوارے جائے لنگھ، آدھ وچکار نہ کھئے رکھائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیآ۔ ہتھ وڈیائی رکھ کرتار، سرجنہار سگلا کھیل کھلائیآ۔ جوت اُجالا ہو اُجیار، وچ سنسار نور نورانہ ڈگمگائیآ۔ دین دیاآ سچکھنڈ سچی دھرمسال، وسنہار لوک مات ویس وٹائیآ۔

کال مہاکالا کر بھکھار، ساچے تخت سچے سرکار، حُکمی حُکم آپ چلائیندا۔ ستگر رُوپ ایکنکار، آد جُگادی ناؤں رکھائیندا۔ گر گر جانے
 ساچی کار، لوک مات راہ وکھائیندا۔ بھگتن بھگتی بھر بھنڈار، ست بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ سنت سہیلے ویکھے ڈونگھی غار، کایا کوری پھول
 پھلائیندا۔ گرمکھ سجن ساچے تاز، ترے ترے لوکاں پار کرائیندا۔ گرمکھ میلا میت مُرار، پریم پیارا آپ ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت وچ سہائیندا۔ جوت سلمے ہر رگھرائے، بھو کھے نہ پائیندا۔ کھیل کھلائے بے پرواہے، دس کیسے نہ آئیندا۔
 بنت بنائے رچن رچائے، لکھ چوراسی رنگ رنگائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر جوت جگائے ڈگمگائے، اندھ اندھیر گوائیندا۔ انحد ناد وجائے دھن سنائے،
 ساچا منگل آپے گائیندا۔ امرت جام پیائے، سرب سروور اک نپائے، دُرمت میل دھوائیندا۔ کاگوں ہنس بنائے، سوہنگ ہنسا چوک چُکائے،
 مانک موتی آپ اپائیندا۔ جوٹھا جھوٹھا داغ مٹائے، آتم جوتی چراغ جلائے، گھر مندر اک سہائیندا۔ ساقی بن بن جام پیائے، ترسنا بھکھ آپ
 مٹائے، سانتک ست آپ کرائیندا۔ پورب لیکھا ویکھ وکھائے، آگے لہنا جھولی پائے، لیکھا لیکھ نہ کھئے مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کریا کر، آپے لیکھا لیکھنہارا، آپے کرے ونج ونجارا، آپے ہٹو ہٹ وکائیندا۔ ساچا ہٹ نرگن نرائن، ایکا ایک کھلائیآ۔ اوکھا گھاٹ کوئی نہ
 ویکھے نین، کوٹن کوٹ راہ تکائیآ۔ ستگر پورا ساک سین، ایکا مارگ دئے وکھائیآ۔ گر گر مورت ایکا دھام اکھئے بہن، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیآ۔
 بھگتن چُکائے لہنا دین، لیکھا لیکھے لئے لگائیآ۔ سنتن بنے ساک سین، سجن میت بے پرواہیا۔ گرمکھ دھن دھن سد رسنا کہن، جہوا گن وڈ
 وڈیائیآ۔ گرمکھ پیکھے درس نیچ نیتر نین، آپ اپنی اکھ کھلائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، داسن داسا شاہو شاہاشا، پُرکھ
 اباشا کھیل تماشا، جُگ جُگ ویکھ وکھائیآ۔ کھیل اپارا ہر نرنکارا، جُگ جُگ ویکھ وکھائیندا۔ لئے اوتارا وچ سنسارا، گر گر ناؤں اپائیندا۔
 بھگت بھنڈارا بن ورتارا، ساچی بھچھیا اک وکھائیندا۔ سنت ہلارا شبد جیکارا، ایکا راگ الاٹیندا۔ گرمکھ اُجیارا پایا پُرکھ اپارا، اکم اکمڑی
 کھیل کھلائیآ۔ گرمکھ اُتارا پار کنارہ، بھو ساگر نہ کھئے رڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا لیکھا آپے ویکھ
 وکھائیندا۔ لیکھا لیکھے نرگن داتا، دوسر اور نہ کھئے جنائیندا۔ ستگر پورا پُرکھ بدھاتا، پُرکھ پُرکھوتم ناؤں دھرائیندا۔ گر گر وچ سنسارا ورننا،
 ورن گوت نہ کھئے جنائیندا۔ بھگتن بنے پتا ماتا، بال بالا گود اٹھائیندا۔ سنتن میٹ اندھیری راتا، نرگن ساچا چند چڑھائیندا۔ گرمکھ میل اک

اکانتا، اک اِکلا پھیری پائیندا۔ گرسکھ جنائے ساچی گاتھا، گیت گوبند آپ الائیندا۔ آپ نیہائے سگلا ساتھا، در گھر ساچے سنگ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ میل ملائے ساچا میتا، اک اتینا ایک رنگ سہائیا۔ جگ جگ جانے اپنی ریتا، پت پت پت پت پاپی لئے ترائیا۔ ایک رنگ رنگائے ہست کیتا، دھام وکھائے اک انڈیٹھا، سچکھنڈ دوارا سوہا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی مت اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچی مت ستگر ہتھ، ست ست ست ورتائیندا۔ گر گر چلائے جگت رتھ، رتھ رتھوہی پھیرا پائیندا۔ بھگتن دیوے ایک وتھ، ساچی وستو وند وندائیندا۔ سنتن کرے اک اکٹھ، ایک اکٹھ نام پڑھائیندا۔ گرمکھاں گیڑے الٹی لٹھ، من منوا آپ پھرائیندا۔ گرمکھاں امرت دیوے جھٹ، نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ آپے سوئے ساچی کھاٹ، ساچی سیجا آپ ہنڈھائیندا۔ آپے جانے نیڑے واٹ، دور دراڈا پندھ مکھائیندا۔ آپے چڑھے اوکھے گھاٹ، پار کنارے ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا منگل آپے گائیندا۔ منگل گائے گیت سہاگی ہر ہر راگی، لیکھا لیکھ نہ کھئے جنائیا۔ آد جگادی بن بیراگی ہوئے تیاگی، ترے گن میل اٹوپ ملائیا۔ اپنا ورتے سوانگ سوانگی، نہ کوئی جانے راگی نادی، راگ راگان بھیو نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در درویشا اک اکھوائیا۔ در درویش شاہ زیش، ایک ایک اکھوائیندا۔ لیکھا جانے برہما وشن مہیش گنپت گنیش، گن گن لیکھا آپ چکھائیندا۔ آپے سویا باسک شیش، آد جگادی رہے ہمیش، جیون مرن نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ جوتی جامہ شبد دممام، نرگن اپنا آپ وجائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، دو جہاناں لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ ساچی سخیاں گوپی کابنا، گن ندھانا ایک بنسری نام سنائیندا۔ ساچی سرتی سیتا راما، بخشے چرن دھینا، ست سنتوکھ اک درڑائیندا۔ ساچا منتر سچ گیانا، دیونہار پُرکھ سلطانا، برہم و دیا اک پڑھائیندا۔ بھگتن بٹھے ساچا گانا، وچ جہانا ساچا سگن منائیندا۔ سنتن آتم دیوے پینا کھانا، آپے رکھے اپنے بھانا، ہر بھانے آپ سہائیندا۔ گرمکھ سنائے ایک گانا دھر فرمانا، اناد انادی راگ الائیندا۔ گرمکھ بنائے چتر سکھڑ سیانا، بال انجانا بالی بڈھ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نردھن سردھن سردھن ایک گھر بہائیندا۔ نردھن سردھن نرگن روپ، ہری ہر ہر آپ بنائیا۔ ستگر پورا ست سروپ، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائیا۔ بھگتن میٹے اندھ کوپ، اندھ اندھیر رہن نہ پائیا۔

سنت اُچائے ساچے پُوت، در گھر ساچے وجے ودھائیا۔ گُرمکھ پنکھوڑا لینا جھوٹ، درگاہ ساچی آپ جھلائیآ۔ گُرسکھ ناتا توڑے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ میل ملائیآ۔ پُرکھ ابناشی آپے تٹھ، جُگ جُگ وچھڑے میل ملائیآ۔ جام پلائے امرت گھٹ، سر سروور اک نہائیآ۔ اون جاون لکھ چوڑاسی جم کی پھاسی جائے جھٹ، رائے دھرم نہ دئے سزائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس جن ملائے اپنے گھر، سو جن وچھڑ کدے نہ جائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر سمرتھ، مہما اکتھ کتھی نہ جائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن چلائے اپنا رتھ، آد جُگاد وڈی وڈیائیآ۔ ایک ایکنکارا نراکارا سچکھنڈ دوارے آپے وس، تھر گھر اپنا آپ سہائیآ۔ آد نرنجن کھیل تماش، پُرکھ ابناش اپنا آپ وکھائیآ۔ سری بھگوان سرب گنتاس، گنوتتا بے پرواہیا۔ ابناشی کرتا پاوے راس، در گھر ساچے وجے ودھائیآ۔ پارہم ایکا مندر ہو پرکاش، نرگن نور کرے رُشنائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پُرکھ اکالا دین دیا، اجونی ریت انہو پرکاش وکھائیآ۔ سو پُرکھ نرنجن بے پرواہ، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ آد نرنجن کھیل کھلا، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیندا۔ ایک ایکنکارا رنگ رنگا، رنگ مجیٹھی اک چڑھائیندا۔ آد نرنجن جوت جگا، تھر گھر ساچا آپ سہائیآ۔ ابناشی کرتا وسے ایکا تھان، محل اٹل اُچ مینار آپ اپائیندا۔ سری بھگوان کرے کرے سچ نیاں، سچ تخت سلطان سہائیآ۔ پارہم ویکھنہارا تھاون تھان، تھان تھنتر آپ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن روپ نراکار، کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھیو کھئے نہ آئیندا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ، ایک ایک ایکنکاریا۔ جُگ جُگ بنے آپ ملاح، اپنا بیڑا آپ چلا رہیا۔ اپنی دیوے آپ صلاح، آپ اپنا سنگ نبھا رہیا۔ آپے وسے ساچے تھان، سچکھنڈ نواسی ڈیرہ اپنا لا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنا روپ وٹا لیا۔ نرگن روپ اک اکلا، ہر سچا سچ وڈیائیآ۔ وسے نہچل دھام اٹلا، دس کیسے نہ آئیآ۔ جل تھل مہیئل آپے رلا، آپ اپنے وچ سمائیآ۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، سو بھاؤت بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ابناشی کرتا اک اکھوائیا۔ اک اکلا کر پسارا، ایک ایک ویکھ وکھائیندا۔ سچکھنڈ وسائے اک دوارا، در ساچا آپ اپائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، شہنشاہ ناؤں دھرائیندا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتارا، حُکمی حُکم آپ چلائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیآ۔ کھیلنہار ہر بھگونت، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سو بھاؤت، روپ ریکھ نہ کوئی جنائیندا۔ آپے ناری آپے کنت، آپے

ساچی سیج ہنڈھائیندا۔ آپے آد آپے آنت، مدھ اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ناؤں پرگٹائیندا۔
 نرگن ناؤں ہر گوپال، پرم پُرکھ آپ دھرائیا۔ آپے وسے سچ سچّی دھرمسال، گھر ساچا اک اُچائیا۔ دپیک جوتی آپے بال، نور نورانہ
 ڈگمگائیا۔ آپے چلے اپنی چال، چال نرالی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سنکھاسن پُرکھ ابناشن، آپ اپنا
 آسن لائیا۔ ساچا آسن ہر ہر لا، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ ساچا تاج سیس بکا، تخت تاج ویکھ وکھائیندا۔ در دربان بن بے پرواہ، نیوں
 نیوں سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھانا ساچا رانا، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ہر بھانا بلوان، بھیو کوئی نہ
 پائیندا۔ ہر وسے سچ مکان، چہر چہن نہ کھتے رکھائیندا۔ ہر داتا دانی دو جہان، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ آد جگادی وڈ مہربان، بھگوان
 اپنا رُپ وٹائیندا۔ ست سرُپی نوجوان، پردھ بال نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا ایکنکارا،
 نرگن دھارا کھیل اپارا، الکھ الکھنا آپ لکھائیندا۔ نرگن رُپ پُرکھ اگم، آد جگاد سہائیندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، جگ جگ اپنی کھیل
 کھلائیندا۔ کرنی کرتا کرے کم، کرتا پُرکھ ناؤں دھرائیندا۔ برہما وشن شو آپ اپنے لئے جم، اپنی گودی آپ سہائیندا۔ آپے پون سواسی دیوے
 دم، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ آپے ترے ترے بیڑا ہتھ، بھار اپنے کندھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن
 رُپ وٹائیندا۔ نرگن سرگن ساچی دھار، ہر ساچا سچ ورتائیا۔ اپنا رُپ اگم اپارا، ہر آپے ویکھ وکھائیا۔ آپے بھرے سد بھنڈار، وڈ
 بھنڈاری بے پرواہیا۔ آپے ورتے ہر ورتار، ہری ہر آپ اکھوائیا۔ ترے گن مایا کر تیار، ترے ترے میل ملائیا۔ آپے ونڈ ونڈے اپر اپارا،
 سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیا۔ ہنگ برہم کر تیار، سوئم رُپ آپ درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن ویکھ
 وکھائیا۔ نرگن سرگن گھاڑن گھڑ، اپنی رچن رچائیندا۔ ترے گن مایا ہتھ لڑ، پنچم تت ویکھ وکھائیندا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش لائے جڑ،
 آپے آنت اُکھڑائیندا۔ نرگن رُپ اندر وڑ، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ، مڑھی گور نہ کھتے دباؤنڈا۔ ہتھو ہتھ نہ سکے
 کوئی پھڑ، دس کیسے نہ آئیندا۔ اپنی وِدیا آپے پڑھ، لوک مات آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا
 کھیل کھلائیندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، برہما شو سیو لگائیا۔ نو دوارے کھول کواڑ، پنچ تت میل ملائیا۔ من مت بُدھ بھر بھنڈار، نرگن

اپنی وست ٹکائیا۔ کایا کوری کر تیار، سُکھمن بیٹھا مُکھ چھپائیا۔ ترے ترے میلا آدھ وچکار، بجر کپاٹی کُنڈا لابیہا۔ شبد اناد سچّی
دُھنکار، گھر مندر بند وکھائیا۔ آپے کرے منگلاچار، پنچم بہ بہ راگ الاٹیا۔ آپے سیجا سُتا پیر پَسار، آتم برہم ویکھ وکھائیا۔ جیو آتم
نِراکار، پرم آتم ویکھ وکھائیا۔ پُرکھ ابناشی ایکنکار، نِرگن سرگن کھیل کھلاٹیا۔ سو پُرکھ نِرنجن ہو تیار، ہنگ برہم کرے کُرمائیا۔ گھٹ گھٹ
اندر جوت اُجیار، آد نِرنجن ڈگمگائیا۔ بن ہر بہگت نہ پاوے کوئی سار، دس کیسے نہ آتیا۔ ہر سنتن کھولے آپ کواڑ، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔
گُرمکھاں میٹے پنچم دھاڑ، کام کرودھ لوہہ موہ بنکار نیڑ نہ آتیا۔ گُرسکھ ساچے مندر دیوے واڑ، در دروازہ اک کھلاٹیا۔ جوت جگائے بہتر
ناڑ، اندھ اندھیر رہن نہ پائیا۔ کایا مندر وکھائے سچ اکھاڑ، گوپی کابن آپ نچائیا۔ لیکھا جانے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، سُمند ساگر پھول
پھلاٹیا۔ ہرجن گھوڑی دیوے چاڑ، شبد ڈوری ہتھ پھڑائیا۔ مٹکھ سٹے پیر پَسار، لوک مات نہ کھئے اٹھائیا۔ کاگ رلے کاگی ڈار، ہنس
مانک موتی چوگ نہ کھئے چُکائیا۔ جوُن اجوُنی ہوئے خوار، اجوُنی رہت دئے سزائیا۔ دھرم رائے در مارے مار، نہ دسے کھئے سہائیا۔ بن ستگر
پورے کھئے نہ اترے پار، نہ دیوے سچ گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد انادا شبد برہبادا، اپنا کھیل آپ کھلاٹیا۔ اپنا
کھیل کھلندڑا ہر بھگوان، آد جُگادی ویس وٹائیندا۔ لوک ماتی دُھر فرمان، جُگ جُگ اپنا آپ سُنائیندا۔ آپے پنج تت کایا چولا ہو پردھان،
سرگن نِرنجن میل ملائیندا۔ آپے دیوے اپنا دان، اپنی بھچھیا جھولی پائیندا۔ آپے آتم اتر ہو ہو برہم گیان، اپنا اکھڑ وکھڑ پڑھائیندا۔ آپے راگ
راگی گائے گان، دُھن انادی ناد وجائیندا۔ آپے لیکھا جانے وید پُران، شاستر سمرت آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
دھر، آپ اپنا بھیو کھلاٹیندا۔ بھیو ابھیدا ہر ہر کھول، ہر بہگتن سچ درڑائیا۔ شبد اکھی ایکا بول، دُئی دویتی پردہ لابیہا۔ نام مردنگا وجے
ڈھول، سنت سُپیلے لئے جگائیا۔ گُرمکھاں سد سے کول، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ گُرسکھ تولے ساچے تول، نام کُنڈا ہتھ اٹھائیا۔ جگت
سرِشٹ سبائی رہے انہول، سوئے مات نہ کھئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نِرنجن داتا بے پرواہیا۔ شبد سروپی بن
ملاح آپ، لوک مات پھیرا پائیا۔ شبد گردیو ساکھیات، آد جُگاد سہائیا۔ ہرجن بنائے پارجات، پرم پُرکھ میل ملایا۔ ویکھنہارا کائنات،
پروردگار بے عیب خُدایا۔ گھٹ گھٹ اندر مارے جہات، نگاہبان روپ وٹایا۔ ہر سنتن کھولے اپنا تاک، اپنی درِشٹی آپے پایا۔ آپے ہوئے

پاکی پاک، پت پابی لے ترایا۔ شبد گھوڑے چاڑھے راک، لوآن پُریاں ویکھ وکھایا۔ برہما وشن شو رکھے آس، نیتز نین رہے اُٹھایا۔ کروڑ
 تینتیس لگی پیاس، سُرپت راجا اند رہیا کُرایا۔ جن بھگتاں پوری کرے آس، لوک مات پھیرا پایا۔ ہر سنتن ہوئے داسی داس، جُگا جُگنتر
 سیو کھایا۔ گُرمکھاں ویکھے پرتھی آکاش، ترے گُن مایا پھند کٹایا۔ گُرسکھ اندر کر کر واس، اپنا منتر آپ درڑایا۔ لیکھا جانے سواس سواس،
 رسنا جہوا آپ چلایا۔ آد جُگاد نہ ہوئے وناس، ستگر پورا سو اکھویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنی رچن رچایا۔
 ستگر پورا ہر بھگوان، دوسر اور نہ کھئے وکھایا۔ کھیلے کھیل دو جہان، برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھایا۔ آد جُگادی نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔
 ہتھ اُٹھائے ست نشان، سچکھنڈ دوارا آپ کھلایا۔ تخت بیٹھ ساچا کاہن، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ لوک مات ہو پردھان، ستجگ تریتا دواپر
 ویکھ وکھایا۔ کلجگ اتم کھیل مہان، نرگن جوت نور رُشنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس دھرائیا۔ ویس
 اولّا اک اکلا، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ سمبل نگری سچ محلا، نرگن اپنا آسن لائیندا۔ لکھ چوراسی آپ بھلائے کر کر ول چھلا، اچھل چھل
 دھاری کھیل کھلاییندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، دس کیسے نہ آئیندا۔ ایکا پھڑیا تکھا بھلا، لوآن پُریاں کھنڈاں برہمنڈاں جیرج انڈاں پار
 وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ویکھنہار آپ نرنکار، پنج تت نہ کھئے رکھائیندا۔ پنج تت نہ
 کھئے چولا، گر پیر نہ کھئے اکھوایا۔ پُرکھ ابناشی بنا تولا، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ نہ کوئی جانے کلا سولاں، عقل کل آپ اکھوایا۔ ایکا گائے
 ساچا ڈھولا، برہما وشن شو کروڑ تینتیس، لکھ چوراسی آپ سُنایا۔ کلجگ اتم کھیلے ہولا، نو کھنڈ پرتھی ستاں دیپاں آپے ویکھ وکھایا۔
 آپے رُپ انوپ ہوئے مولا، نور نورانہ ڈگمگایا۔ آپے وسے اُپر دھولا، آپے سانگو پانگ سیج ہنڈھایا۔ آپے رُپ وٹائے ساول سولا، مُکند
 منوہر لکھی نرائن آپ اپنی کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، لیکھا جانے بے پرواہیا۔
 کلجگ اتم آیا، ہر ساچا کھیل کھلاییندا۔ وید ویاسا گیا لکھایا، پوت سپوتا براہمن گوڑا اچے ٹلے پربت آسن لائیندا۔ نانک نرگن ایکا گایا،
 پُرکھ اکال منائیندا۔ گوہند ساچا راہ چلایا، ساچا دھام اک وکھائیندا۔ ہر مندر ہر جو اک سہایا، دو جا در نہ کھئے کھلاییندا۔ آوندا جاندا دس
 نہ آیا، ترے گُن کھئے نہ میل ملائیندا۔ گُرمکھ ورلے لے جگایا، جس جن اپنا درس دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

شبد اگئی ساچی دھار، پرگٹ کرے آپ نرنکار، نرگن ایکا ناؤں رکھائیندا۔ نرگن ناؤں ہر کرتارا، سرگن ساچا میل ملائیندا۔ ستجگ تریتا
 دواپر لئے اوتارا، ایکا گر اکھوائیندا۔ پیر دستگیر شاہ حقیر پاوے سارا، بے نظیر روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک ایکا ڈنک وجائیندا۔ نہکلنک پُرکھ سلطانا، مانس مائکھ نہ کھئے جنائیا۔ شبد سروپی سچ ترانہ، دُھر
 فرمانا آپ سنائیا۔ تختوں لاپے راجا رانا، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیا۔ لکھ چوراسی ورتے بھانا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا حُکم چلائییا۔ کلجگ اتم ساچی دھار، ہر ساچے سچ چلائییا۔ چار ورنان اک پیار،
 کھتری برہمن شودر ویش ایکا رنگ رنگائیا۔ اوچ نیچ پار کینار، راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان اک وڈیائییا۔ ایکا اکھڑ کر پردھان، سریشٹ
 سبائی دئے جنائیا۔ سرب جیاں دا اک بھگوان، دئی دویت نہ کھئے وکھائییا۔ گھر گھر بیٹھا ساچا کاہن، گھر گھر وچ راس رچائییا۔ گھر گھر میلا
 سینتا رام، سُرتی سینتا رام پرنائیا۔ گھر گھر نانک دیوے دُھر فرمان، جو جن رسنا جہوا گائییا۔ گھر گھر گوبند ملے آن، جو جن چرن دھیان
 رکھائییا۔ لکھ چوراسی کرے پچھان، گھڑن بھنہنہار اک اکھوائیا۔ رانا راجا دو جہان، ہرجن ساچے لئے جگائییا۔ امرت آتم پینا کھانا دیوے وچ
 جہان، اگنی تت بھجائییا۔ برہوں تیر نرالا مارے بان، آر پار آپ کرائیا۔ درگاہ ساچی سچکھنڈ نواسی دیوے مان، ابھان رہن نہ پائییا۔
 کلجگ بھلے جیو نادان، ہر کا روپ دس نہ آئییا۔ مدرا ماس پین کھان، مایا ممتا موہ ہلکائییا۔ جس جن ستگر پورا ملیا آن، شبیدی شبد لئے
 ملائییا۔ ناتا تئے جگت جہان، مات پت بھائی بھین ساک سجن سین نہ کھئے وکھائییا۔ ایکا منتر ہر ہر نامہ گان، دوسر دسے نہ کھئے پڑھائییا۔ چرن
 دھوڑ سچا اشنان، اٹھسٹھ تیرتھ رہے شرمائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائییا۔ ویس وٹائے پُرکھ
 اکالا، گر گر نہ کھئے اکھوائیندا۔ سرب جیاں کرے پرتیالا، پرتیالک ناؤں رکھائیندا۔ چرن رکھائے کال مہاکالا، سیوک ساچی سیو لگائیندا۔ شبد
 اناد وجائے تالا، تال تلوڑا آپ اٹھائیندا۔ جگا جگنتر اولڑی چالا، لوک مات آپ چلائییندا۔ جن بھگتار دسے راہ سُکھالا، اپنا اکھڑ آپ
 پڑھائییندا۔ ہنگ برہم گل پائے مالا، ہڈ ماس نارڑی چم لیکھے لائیندا۔ اتم توڑے جگت جنجالا، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن ساچی دھار پرگٹ کرے آپ نرنکار، ورتے ورتاوے وچ سنسار، ورن برن نہ کوئی رکھائیندا۔

ورن برن نہ کوئی ونڈ، گھٹ گھٹ اندر ہرِ پَساریا۔ لیکھا جانے کوٹ برہمنڈ، ہرجن ساچے لئے اُبھاریا۔ میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈ، جُگ جُگ لئے مات اوتاریا۔ مٹمکھاں سٹا دے کر کنڈ، دِس نہ آئے وچ سنساریا۔ نار دُہاگن ہوئی رنڈ، ہرِ کنت نہ کوئی ہنڈھا رہیا۔ گرمکھاں ساچی وست ایکا نام دیوے ونڈ، نام ست جھولی آپ بھرا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، ستگر پُورا ہرِ مہربان، گھر ساچے آپ سہائیندا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، نہکھنکا ناؤں دھرائیندا۔ چار ورنان اک گیان، ایکا شبد جنائیندا۔ چار ورنان اک مکان، سچکھنڈ دوارا اک وکھائیندا۔ چار ورنان اک دھیان، پُرکھ اکال اک جنائیندا۔ چار ورنان ایکا مان، اُچ نیچ نہ کوئی وڈیائیندا۔ چار ورنان ایکا پین کھان، دُئی دویتی نہ کوئی رکھائیندا۔ چار ورنان ایکا میلا سِری بھگوان، جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، ستگر پُورا آپ ہو جائیندا۔ ستگر پُورا اک ایکنکارا، عقل کل اکھوائیا۔ کل کلکی لئے اوتارا، ڈنکا شبد وجائیا۔ راؤ رنکاں کرے خوارا، بنک دوار نہ کوئی سہائیا۔ چاروں کٹاں دھواں دھارا، اندھ اندھیر وکھائیا۔ جیو جنت ہاہاکارا، من مت کرے لڑائیا۔ گرمت ہویا پار کنارہ، ساچی سیکھیا سیکھ بھلائیآ۔ کلجگ وین ڈونگھی گارا، بھرے بھلے جیو بہم گرھ نہ کوئی تڑائیا۔ مایا ممتا لگا اکھاڑا، آسا ترسنا وچ نچائیا۔ لگی آگ اگنی ہاڑا، امرت سِنچ ہرا نہ کوئی کرائیا۔ گر کا شبد نہ کرے پیارا، ہرِ کا رُپ نہ ردے وسائیا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نارا، نر نرائن نہ ویکھ وکھائیا۔ ساچا گھر نہ دسے کوئی منارا، گھر گھر وچ نہ کوئی رُشنائیآ۔ اگئی شبد نہ سُنے کوئی دھنکارا، انحد تال نہ کوئی وجائیا۔ آتم سیج نہ کرے پیارا، کنت کنتوبل نہ ویکھ وکھائیا۔ رسنا کرے جگت وکارا، واہ واہ گرُو نہ کوئی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم دھار، آپ چلائی وچ سنسار، آپے اتم کرے پار، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ من مت جگت گرلائے، چاروں کُنٹ ہاہاکاریا۔ ستگر پُورا نظر نہ آئے، زرگن نُوَر نُوَر اُجیاریا۔ گر کا شبد آپ بھلائے، رسنا جہوا نہ کیسے اُچاریا۔ من کا منکا نہ کوئی بھوئے، من منوآ بھوئے ہلکاریا۔ مت متوالی نہ بندھن پائے، مایا ممتا نہ موہ چکا رہیا۔ بُدھ بیک نہ کوئی رکھائے، ایکا ایک نہ ٹیک دھرا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، جیو جنت آپ بھلا لیا۔ کلجگ جیو گیا بھل، ہرِ نام نہ کھئے وڈیائیا۔ جھوٹھے کنڈے گیا تُل، ساچی وست نظر نہ آئیآ۔ اپنی قیمت نہ جانے مُل، کوڈی کوڈی ہٹ وکائیآ۔ اموک پیرا گیا زُل، خاکی خاک سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی کیریا کر، کلجگ تیری اتم ور، بے مکھاں سر پائے شاہیا۔ بے مکھ تیرا کوڑا ناتا، لوک مات جڑایا۔ دوس زین اندھیری راتا، ساچا چند نہ کوئی چڑھایا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھا، گائتری منتر نہ کوئی پڑھایا۔ نہ امرت پیا ساچے باٹا، گر گوہند دس نہ آیا۔ نانک نہ سویا آتم سیجا ساچی کھاٹا، انگی انگ نہ کوئی کرایا۔ گرو گرتھ گر اشٹ دیو نہ کیسے واچا، جگت واشنا وچ رکھایا۔ پنج تت دسے بھانڈا کاچا، تھر کھئے رہن نہ پایا۔ منوآ دہ دیش اٹھ اٹھ ناچا، نو دوارے کھوج کھجایا۔ ہر کا شبد جانے ہاسا، ہر کا بھیو کوئی نہ پایا۔ ابناشی کرتا جگ جگ کھیلے کھیل تماشا، نرگن سرگن روپ وٹایا۔ جن بھگتاں کرے پوری آسا، گھر گھر اپنا درس دکھایا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن ایکا کر، گھر سہنجنا جگے جوت آد نرنجنا، دیا باقی نہ کوئی ٹکایا۔ آد نرنجن سٹح پرکاس، انہو روپ سمائیندا۔ آد جگاد نہ جائے وناس، ابناشی کرتا ناؤں دھرائیندا۔ منڈل اپنے پائے راس، رو سس سورج چن آپ نچائیندا۔ لکھ چوراسی کر کر واس، پرتھی آکاش جل بنب روپ سمائیندا۔ دیناں بندھپ دیناں ناتھ سرب گنتاس، لکھیا لیکھ نہ کوئی مٹائیندا۔ پورن جوت سری بھگونت ایکا جانے ساچا سنت، سنت سہیلا آپ اکھوائیندا۔ گرمکھ ادھارے لکھ چوراسی وچوں جیو جنت، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ گرسکھ بنائے تیری بنت، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ آپے ناری آپے کنتا، گرمکھ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنتا، اتر کدے نہ جائیندا۔ توڑے گرھ ہوئے ہنگتا، آپ رلائے ساچی سنگتا، بن بن منگتا ایکا لکھ جگائیندا۔ آد جگادی بھکھا ننگتا، ہر بھگت بھنڈار آپ بھرائیندا۔ ہرجن ادھارے جوں نانک انگدا، انگیکار انگ سمائیندا۔ چار جگ آوندا جاندا مول نہ سنگدا، بھیو ابھیدا بھیو چھپائیندا۔ اچ محل اٹل اٹلے آپے چڑھدا، سچکھنڈ دوارے آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری کالی دھار آپے ویکھے وچ سنسار، چاروں کنت نار وبھچار، جیو جنت ہوئے خوار، گھر گھر منگل کھئے نہ گائیندا۔ گھر منگل نہ کوئی دھنکارا، گھر شبد نہ کوئی جنائیا۔ گھر سجن نہ میت مرارا، گھر ملے نہ ساچا ماہیا۔ گھر دیپ نہ کوئی اجیارا، گھر اندھیر نہ کوئی مٹائیا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، لکھ چوراسی ویکھے تھائوں تھائیا۔ گھر مندر سچ مکانا، سچ وست نہ کوئی وکھائیندا۔ گھر مندر ملے میل نہ سری بھگوانا، گھر اشٹ نہ کھئے جنائیندا۔ گھر مندر نہ کوئی بانا، ساچے شبد نہ کوئی چڑھائیندا۔ گھر ملے نہ ساچا رانا، تخت تاج نہ کوئی وکھائیندا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد

جُگادی کھیل اپارا، ورتے ورتاوے ہر نرنکارا، نرگن سرگن میلا وچ سنسارا، گر پیر بن اوتارا، اپنا حُکم چلائیندا۔ حُکم نرالا جوت اکالا، جُگ جُگ آپ سُنائیندا۔ جن بھگتاں دسے راہ سُکھالا، ایک منتر نام درڑائیندا۔ آپے اگن شکتی جوت جوالا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ آپے سیوالائے کال مہاکالا، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ آپے شبد سروپی بن دلالا، گر شبدی ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ کایا چولی رنگے ساچے سنت، رنگ مجیٹھی اک چڑھائیندا۔ آپ بنائے ساچی بنت، سیوک ساچی سیو کھائیندا۔ سرب جیاں دا ساچا کنت، گھر ساچے آپ ہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا اتم ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم ویکھ وکھاونا، بھل رہے نہ رائیا۔ سنگ محمد چار یار لیکھا آپ مکاونا، انجیل قرآن پھول پھلائیا۔ ایک کلمہ آپ پڑھاونا، نبی رسول آپ پڑھائیا۔ بن بن ساقی جام پیاونا، آبِ حیات ہتھ اٹھائیا۔ دو دو آہ میل ملاونا، شاہ نوابا بے پرواہیا۔ مکہ کعبہ پھیرا پاونا، آپ اپنا چرن چھہائیا۔ مکھ نقاب پردہ لاہونا، نوری جلوہ نور الہیا۔ پیر دستگیر شاہ حقیر آپ اکھاونا، لیکھا لکھ نہ کاغذ قلم شاہیا۔ پنڈت پاندھا آپ اٹھاونا، مستک ٹکا جوت للاٹ ویکھ وکھائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ پھیرا پاونا، گنگا گوداوری جمنا سُستی اپنے میل ملائیا۔ گر در مندر مسجد مٹھ ہر ساچے ویکھ وکھاونا، ویکھنہارا دس نہ آئیا۔ نو کھنڈ پرتھی شبد ہلارا اک لگاونا، ستان دیپان دئے ہلائیا۔ لکھ چوراسی تیرا پردہ لاہونا، اپنے ہتھ رکھ وڈیائیا۔ گرسکھ ساچے آپ اٹھاونا، آپ اپنے گل لگائیا۔ سوہنگ اکھر اک پڑھاونا، آد جُگادی روپ درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم وار، ستجگ بٹھے ساچی دھار، ست ستوادی ناؤں رکھائیا۔ کلجگ اتم پار کنارہ، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ستجگ ساچے دئے سہارا، سویا پوت آپ اٹھائیندا۔ دوہاں وچولا سرجنہارا، دس کیسے نہ آئیندا۔ ونج کرائے ہر ونجارا، ساچا ہٹ آپ کھلائیندا۔ کلجگ رووے زارو زارا، دوس زین کرائیندا۔ ستجگ ساچے نین اکھاڑا، ایک راہ تکائیندا۔ دھرت مات کرے ہاباکارا، ہولا بہار نہ کوئی کرائیندا۔ من مت لگا جگت اکھاڑا، ساچا تال نہ کوئی وجائیندا۔ چار ورنان جھوٹھی دھاڑا، کام کرودھ لوبھ موہ ہلکائیندا۔ لگی آگ بہتر ناڑا، ترے گن تت آپ جلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ستجگ ساچا آپ اٹھائیندا۔ ستجگ ساچے جانا اٹھ، ہر پُرکھ نرنجن آپ جگائیا۔ ایکنکارا گیا تھ، دے مت رہیا

سمجھائیا۔ گرمکھ کرے ایکا مٹھ، ایکا گنڈھ بندھائیا۔ مٹمکھ کڈھ وچوں کٹ، رائے دھرم در بہائیا۔ تیر نیرالا جائے چھٹ، پُرکھ اکالا آپ چلائیا۔ کلجگ جڑ دیوے پُٹ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ مٹمکھ جیواں بھاگ گئے نکھٹ، ملیا میل نہ ہر رگھرائیا۔ ناتا جڑیا اوت پوت، نار کنت خوشی منائیا۔ دسم دواری نہ کھلیا سُروت، آتم تاکی نہ کیسے کھلائیا۔ بہرمی بہرم بھلایا ورن گوت، زرگن جاتا نہ ساچا ماہیا۔ لہدے پھدے کوٹی کوٹ، جنگل جوہ اُجاڑ پھیریاں پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ کھولنہار دیناں بندھن، دیناں ناتھا بند کھائیندا۔ گرمکھاں وکھائے پرماندن، نجا نند آپ سہائیندا۔ تلک للاٹ لگائے ساچے چندن، چندن نام آپ اُچھائیندا۔ آپے دیوے سچ سُگندھن، نرمل واشنا وچ مہکائیندا۔ دئی دویتی ڈھاہوے کندھن، بھانڈا بہرم بھو بھٹائیندا۔ سرب جیاں آپے بخشندن، پاربرسم اک اکھوائیندا۔ کلجگ جیو بھاگاں مندن، وڈبھاگی ہر ساچا اپنے بھانے نہ کوئی رکھائیندا۔ رسنا گایا نہ بتی دندن، ساچا چھند نہ کوئی الائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ستجگ ساچے سچ وکھائیندا۔ ستجگ اُٹھ اُٹھ بلدھار، ہر ساچے سچ جنائیا۔ دھرت مات دی پیج سوار، تیرے ہتھ رکھ وڈیائیا۔ لوک مات ویکھ وچار، چاروں کُنٹ نین اُٹھائیا۔ جیو جنت بھوئے خوار، دھیاں بھیناں رہے تکائیا۔ ماتا پُتر نہ کرے سچ پیار، ناری کنت نہ کوئی ہنڈھائیا۔ گھر گھر دسے بہر شٹاچار، ایکا ایشٹ گئے بھلائیا۔ مَلا شیخ مسائق پیر کرن پُکار، ایکا جلوہ نور الہیا۔ بے عیب خُدا پروردگار، حق حقیقت ویکھ وکھائیا۔ لاشریک ہو تیار، چوڈاں طبقاں ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستجگ ساچے آپ جگائیا۔ ستجگ ساچے جانا جاگ، ہر ساچا آپ جگائیندا۔ کلجگ اتم لگی آگ، لوک مات نہ کھئے بھجھائیندا۔ مانس جیو بدھی ہوئی کاگ، دوس زین زین کُرائیندا۔ ملے مجن دھوڑی نہ ساچا ماگھ، گر چرن ایشنان نہ کھئے کرائیندا۔ ہوئے ہنگتا لگا داغ، دُرمت میل نہ کھئے دھوائیندا۔ گھر گھر جوتی بھجھی چراغ، دیپ پرکاش نہ کھئے کرائیندا۔ مایا ڈسے ڈسنی ناگ، گر در مندر ویکھ وکھائیندا۔ گرمکھ ورلے وڈ وڈبھاگ، جو جن ہر ہر درشن پائیندا۔ ناتا تھے کلجگ ساک، سجن سین میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، شبد کھنڈا اک چمکائیندا۔ شبد کھنڈا سُورا بلوان، ہر اپنے ہتھ اُٹھائیندا۔ لوآن پُریاں ویکھے مار دھیان، وشن برہما شو آپ اُٹھائیندا۔ کروڑ تیتسا ایکا آن، ایکا حُکم سنائیندا۔ لکھ چوڑاسی کر

دھیان، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ ایک راگ سنائے کان، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیندا۔ آپ وکھائے پد نربان، چوٹھا پد آپ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ستجگ ساچا راہ چلائیندا۔ ستجگ ساچا مارگ لاونا، ہر ساچے ہتھ وڈیائیا۔ ایک اکھر سرشٹ سبائی آپ سناونا، ہندو مسلم سکھ عیسائی کرے پڑھائیا۔ ایک اشٹ پرکھ اکال جاناونا، نرگن نور نور رُشنائیا۔ ایک راج راجن شاہ سلطان ہر اکھواونا، سیس تاج نہ کوئی ٹکائیا۔ ایک در دربان سچ مکان ہر آپ بہاونا، ہر بہگت دئے وڈیائیا۔ ایک تیر اک کمان ایک چلہ آپ چڑھاونا، اک نشانہ آپ لگائیا۔ ایک کھنڈا کھڑگ کٹار آپ چمکاون، چند پرچنڈ آپ وکھائیا۔ ایک برہمنڈ کھنڈ ہر آسن لاؤنا، سچ سنگھاسن سیج سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، شبد اگئی مارے مار، نرگن کھیل کرے کرتار، سرگن روپ نہ کھئے وٹائیا۔ سرگن اندر نرگن وڑیا، دس کسے نہ آئیندا۔ سمبل نگری آپے چڑھیا، ساڈھے تین ہتھ بنت بنائیندا۔ اپنا اکھر آپے پڑھیا، نش اکھر ناؤں دھرائیندا۔ اپنا کھنڈا ایک پھڑیا، تکھی دوویں دھار بنائیندا۔ دو جہاناں شاہ سلطاناں آگے دسے نہ کھئے اڑیا، تخت تاج سرب اٹھائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑیا، ویلے اتم آپے بہن وکھائیندا۔ گرمکھ ورا پاربرہم ابناشی کرتے کلجگ اتم آپے پھڑیا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنے مندر ڈیرہ لائیندا۔ ساچا مندر کرتیار، ہر مندر آپ سہائیا۔ نہ کوئی دسے چار دیوار، چھپر چھن نہ کھئے چھپائیا۔ رو سس نہ کھئے اجیار، تارا منڈل نہ کھئے رُشنائیا۔ گر پیر نہ کھئے اوتار، سادھ سنت نہ کھئے جنائیا۔ اک اکلا ایکنکار، گھر ساچے بیٹھا آسن لائیا۔ حکمے ورتے سرب ورتار، دھر فرمانا آپ سناٹیا۔ آپے کلجگ لوک مات دئے سہار، مان تان آپ رکھائیا۔ آپے میل ملاوا عیسیٰ موسیٰ سنگ محمدی یار، چار یاری ویکھ وکھائیا۔ آپے اتم بیڑا کر دئے پار، تہر کھئے دس نہ آٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے بہانے آپ سہائیا۔ ہر بہانا بلوان، بیہو کھئے نہ پائیندا۔ آپے کھیلے وچ جہان، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ کلجگ تیری جھوٹھ دکان، ویلے آنت لٹائیندا۔ آپ سنائے تیرے کان، نیر نین آپ کھلائیندا۔ لکھ چوراسی پُن چھان، ہرجن ساچے لال اپنے آپ اٹھائیندا۔ سرب جیاں پرہ جانی جان، بہرم بھلیکھا کھئے نہ پائیندا۔ ابناشی کرتا جیو نہ سکے کوئی پچھان، من مت بڈھ چٹرائی نہ کھئے جنائیندا۔ جس جن کیرپا کرے آپ مہربان، تیس جن ساچی سوجھی پائیندا۔ پہلاں بخشے چرن دھیان، دوجا شبدی شبد ملائیندا۔ تیجے نیر اک گیان، چوٹھے پد

ملائیندا۔ پنچم راکھ اک دھیان، ایکا ویس وٹائیندا۔ چھیویں چہر چہنّ مکان، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن کھیل مہان، اگم اگمڑی کھیل کھلائیندا۔ اٹھویں اٹھان تتاں ہو پردھان، نو دوارے کھوج کھجائیندا۔ دسم دواہی ہر بھگوان، دیپک جوتی نور جگائیندا۔ راگ شبد سچّی دھنکان، دھنی ناد آپ وجائیندا۔ سرت سوانی کر پروان، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ گھر وچ گھر سچ مکان، گھر ساچا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکنک نرائن نر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ویکھنہارا ہر بھگوتنا، ہرجن ساچے میل ملنیا۔ لیکھا جانے ساچے سنتاں، بھو چکائے اتم انہیاں۔ گرمکھ رنگ رنگتا، رنگ رنگیلا موہن مادھو سری بھگونیا۔ سرشٹ سبائی رکھی چنتا، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرتیاں۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیوے ایکا ور، اتم برہم پاربرہم، ساچی جنی جن جنیاں۔

★ ۲۱ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی پریم سنگھ دے گھر کرول باگ دلی ★

سو پُرکھ نرنجن سٹح پرکاشا، ایکا ایک بھو نہ رایا۔ ہر پُرکھ نرنجن پُرکھ ابناشا، آد جگادی اک سہایا۔ ایکنکارا کھیل تماشا، نرگن نور نور رُشناہا۔ آد نرنجن پاوے راسا، منڈل راس آپ رچایا۔ ابناشی کرتا سچکھنڈ نواسا، تھر گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ سری بھگوان اپنے مندر کرے واسا، دوسر دھام نہ کھئے بنایا۔ پاربرہم کھیلے کھیل پرتمھی آکاشا، گگن منڈل منڈپ ویکھ وکھایا۔ رو سس دئے بھرواسا، جوتی جوت جوت سویا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیل اگم اپار، اگم اتھاہ بھو نہ رایا۔ اگم اتھاہ ہر بے آنت، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ لیکھا جانے جگا جگنت، جگ کرتا ناؤں دھرائیا۔ ہر ہر مہا گنت اگنت، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ لیکھا جانے گرمکھ ورا سنت، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیا۔ ایکا شبد رسنا جہوا منیا منت، رام نام نام وڈیائیا۔ نر نرائن ناری کنت، ست پُرکھ نرنجن سوہا پائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست ستوادی ساچی دھار برہمنڈ کھنڈ پائے سار، اپنی ونڈ آپ ونڈائیا۔ برہمنڈ کھنڈ شبد ہلارا، ایکنکارا آپ لگائیندا۔ آد جگادی ایکنکارا، ایکا گھر سہائیندا۔ ستجگ تریتا دوپر کھیل اپارا، کلجگ اپنا ویس وٹائیندا۔ نرگن دیا باقی کر اجیارا، گھر ساچے آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ کھول کواڑا، لوک ماتی راہ تکائیندا۔ نو کھنڈ پرتمھی اک اکھاڑا، ستان دیپاں ویکھ وکھائیندا۔ چوڈاں طبقات

مارے مارا، مارنہارا دس نہ آئیندا۔ برہما وشن شو پاوے سارا، کروڑ تینتیسآپ اُٹھائیندا۔ لکھ چوڑاسی جیو گوارا، من مت سرب کُرائیندا۔
 گرمکھ وِرا چتر سگھڑ سیانا، جس جن ہر ہر اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ نہ کوئی دسے راجا رانا، شاہ سلطان نہ کھئے اکھوائیندا۔ چار ورنان مٹنا
 بہانا، ورن برن میٹ مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا، شاہو بھوپ سلطان دو جہان ویکھ
 وکھائیندا۔ دو جہاناں ہر ہر والی، دوسر ہور نہ کھئے جنائیندا۔ نرگن جوت جوت اکالی، آد شکت رُوپ وٹائیندا۔ شبدی شبد کرے دلالی،
 نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ سرشٹ سبائی بنیا پالی، دوس رین سیو کھائیندا۔ پھل لگا ویکھ ڈالی، کلجگ اتم پھیرا پائیندا۔ چلے چلائے اولڑی
 چالی، وید کتیب بھیو نہ آئیندا۔ اپنے ہتھان رکھے خالی، جن بھگت بھگتی بھنڈار جھولی بھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ساچا سجن میت، ہر سترگر پُرکھ آپ بنائیندا۔ ایک دیوے نام اتیت، ترے گن مایا نیڑ نہ آئیندا۔ کایا کرے
 ٹھنڈی سیت، پنت پاؤن آپ کرائیندا۔ اک سُنائے سہاگی گیت، سو پُرکھ نرنجن ڈھولا آپ لائیندا۔ دوس رین وسے چیت، گھر ساچے سوہیا
 پائیندا۔ ایک رنگ رنگائے بست کیٹ، اوج نیچ ویکھ وکھائیندا۔ وسنہارا دھام انڈیٹھ، نیچ گھر اتم ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ہرجن میلے ساچے گھر، گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ ہرجن ساچا ایک رنگ، ہر سنتن آپ ترائیا۔ آپے بھگت دوارا ربیا منگ،
 نرگن سرگن رُوپ وٹائیا۔ داتا دانی سورا سربنگ، سو پُرکھ اک اکھوائیا۔ جگت دوارے آپے لنگھ، ہرجن میلے سہج سُبھائیا۔ اتم سیجا ویکھ
 پلنگ، سچ سہنجنی سیج ہنڈھائیا۔ دئی دویتی ڈھائے کندھ، ہومے ہنگتا مایا ممتا گڑھ رہن نہ پائیا۔ آپ مُکائے آگلا پچھلا پنڈھ، ساچے
 مارگ آپ چڑھائیا۔ لیکھا جانے رسنا جہوا بتی دند، پون سواسی ویکھ وکھائیا۔ اتم آتر نجانند، نیچ اتم دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلے کایا گھر، گھر گھر وچ آپ وکھائیا۔ کایا مندر ساچا گھر، ہر پُرکھ نرنجن آسن لائیندا۔ نرگن اندر بیٹھا وڑ، جوت
 سرُوی دس نہ آئیندا۔ گرمکھ وِرا لے پھڑ، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، پنج تت نہ کھئے رکھائیندا۔ اپنی وِدا آپے
 پڑھ، جن بھگتاں آپ پڑھائیندا۔ آپ پھڑائے اپنا لڑ، آدھ وچکار نہ کھئے ٹڑائیندا۔ ساچے پوڑے جائے چڑھ، اچ محل اٹاری آپ سُبھائیندا۔ درس
 دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سرُوی رُوپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوت نراکار، ست سرُوی کھیل اپار،

بے عیب پروردگار آپ اکھوائیندا۔ بے عیب پروردگار ہر ہر رام، ایکا ایکنکاریا۔ شبد نادِ انادی وجائے دمامہ، لوآں پُریاں آپ سُننا رہیا۔
 جُگا جُگنتر کرے کرائے اپنا کاما، کرنی کرتا کرم کما رہیا۔ نرگن سرگن پھریا جامہ، رُوپ انُوپ آپ وٹا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ہرجن ویکھے ایکا در، در دروازہ اک کھلا رہیا۔ در دروازہ ساچا بنک، ہر سَتگر آپ کھلاٹیا۔ لیکھا جانے راؤ رنک، گھٹ گھٹ
 کھیل بے پرواہیا۔ ہرجن لائے ایکا تنک، شبد شبدی بندھن پائیا۔ لیکھا جانے جوں جن جنک، جن جننی ویکھ وکھائیا۔ شاہو شاباشی
 واسی پُری گھنک، وار انک کھیل کھلاٹیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم دھار، ویکھنہارا آپ نرنکار، ہر
 بھگن میلا سہج سُبھائیا۔ بھگن میلا دُھر درگاہ، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سَتگر پُورا بن ملاح، لوک مات پھیرا پائیندا۔ اپنا لیکھا آپے
 دئے جنا، آپ اپنا بھیو کھلاٹیندا۔ برہما چارے وید رہیا سُننا، چارے مُکھ صلاحیندا۔ وید ویاسا پُراں اٹھاراں گیا گا، لکھ چار ہزار ستاراں
 سلوک آپ گنائیندا۔ گیتا گیان ارجن درڑا، مُکند منوبر لکھی نرائن نام بنسری اک وجائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ صفت صلاح، سنگ محمد چار
 یار میل ملاٹیندا۔ انجیل قرآناں پکڑے بانہ، کلمہ نبی آپ سُنائیندا۔ کائنات پھیرا پا، آپ اپنا کھیل کھلاٹیندا۔ نرگن نرگن جوت جگا، نر نرائن
 رُوپ وٹائیندا۔ نام ست منتر درڑا، چار ورن آپ سمجھائیندا۔ دہ دشا پھیرا پا، چار کُنٹ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آد جُگادی ایکنکار کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر دس نہ آئیندا۔ الکھ اگوچر پُرکھ اگم، نیتر نین دس نہ آئیندا۔ نہ مرے نہ پئے
 جم، آون جاون کھیل کھلاٹیندا۔ جُگ جُگ لکھ چوراسی دیونہارا ڈن، آپے گھڑے آپے بہن وکھائیندا۔ گُرمکھ ورلے شبد ڈوری لے بٹھ، آپ
 اپنے انگ لگائیندا۔ ایکا راگ سُنائے کت، دُھن آتمک آپ وجائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم دھار، ورتے
 ورتاوے وچ سنسار، لیکھا لیکھ نہ کھئے مٹائیندا۔ لیکھا لیکھنہار گوپال، شاہ سلطان وڈ وڈیائیا۔ کھیلے کھیل دین دِیال، دیناں ناتھ بے پرواہیا۔
 ویکھ وکھائے کال مہاکال، دو جہان ویس وٹائیا۔ برہمنڈ کھنڈ اولڑی چال، گگن منڈل پھیرا پائیا۔ رُو سس وجائے تال، آپ اپنا کھیل کھلاٹیا۔
 لکھ چوراسی ویکھے شاہ کنگال، راؤ رنک پھول پھلاٹیا۔ ہر سنت ہر بھگت ہر ہر آپے لے بہال، آپ اپنی بُوچھ بُوچھائیا۔ دیوے نام سچا
 دھن مال، سچ خزانہ ٹھگ چور یار لُٹ کھئے نہ جائیا۔ شبد کٹھالی ساچی گال، سونا کنچن رُوپ وٹائیا۔ آپ بنائے ساچے لال، لال انملٹرا کرتا

قیمت آپے پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم وار، کھیلے کھیل وچ سنسار، کھیلنہارا دِس نہ آئیا۔ کلجگ اتم کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ نرگن جوت نور اُجیارا، ہر پُرکھ نرنجن ڈگمگائیندا۔ ایکنکارا بول جیکارا، نام نامہ اک سُنائیندا۔ آد نرنجن پاوے سارا، گھر گھر دپیک آپ دکھائیندا۔ سِری بھگوان بول جیکارا، ساچا نعرہ ایکا لائیندا۔ ابناشی کرتا ویکھے جگت اکھاڑا، نو کھنڈ پرتھی آپ لگائیندا۔ پارہم بنے ساچا لاڑا، برہم ساچی سوانی آپ پرنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیرا اتم رُوپ، چاروں کُنٹ جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ نہ کھئے دکھائیندا۔ کلجگ تیرا جھوٹھا ناتا، جیو جنت بندھن پایا۔ ملے میل نہ پُرکھ بدھاتا، ہر ہر رسنا نہ کھئے گایا۔ دوس رین اندھیری راتا، ساچا چند نہ کھئے چڑھایا۔ جوت نہ جگے مستک للاٹا، جگت گھاٹا نہ کھئے پور کرایا۔ ناتا نہ چھٹے آن باٹا، آون جاون نہ پنڈھ مکایا۔ اتم ملے نہ ساچی کھاٹا، گھر ساچے نہ کھئے وڈیایا۔ امرت ملے نہ سر سروور ساچے باٹا، بھر پیالہ ساچا ساقی جام نہ کھئے پیایا۔ منکھ وکیا ہاٹو ہاٹا، آنت کوڈی کوڈی آپ وکایا۔ گرمکھ ورلے سگل وسورا لاتھا، جس ستگر پورے درشن پایا۔ میل ملاوا تریلوکی ناتھا، ترے ترے لیکھا آپ چکایا۔ ستجگ سُنائے ساچی گاتھا، کلجگ اتم پھیرا پایا۔ ایکا پوجا ایکا پائھا، ایکا منتر نام درڑایا۔ ایکا سر سروور تیرتھ اٹھسٹھ مارے ٹھاٹھا، گنگا گوداوری جمنا سُرستی چرناں ہیٹھ دبا یا۔ ایکا آد شکت جوت للاٹا، سنگھ رُوپ شیر وٹایا۔ ایکا کھیلے کھیل بازی گر ناٹا، ہر سوانگی سوانگ دکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیرا کوڑ پسارا، چاروں کُنٹ اندھ اندھیارا، ساچا راہ نہ کھئے چلایا۔ ساچا راہ بھلا پنڈھ، جگت پاندھی رہے کُرائیا۔ مدرا ماس رسنا گند، بتی دند دین دُپائیا۔ گھر مندر نہ چڑھیا ساچا چند، کایا گڑھ نہ کھئے سہائیا۔ نج گھر نہ ملیا نجاند، پرمانند نہ کوئی دکھائیا۔ چوٹھے پد نہ سُنیا سہاگی چھند، تیجا نین نہ کوئی کھلاٹیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا لہنا تیری جھولی پائیا۔ کلجگ تیرا لہنا آپ چکاون، پُرکھ ابناشی آپ چکائیا۔ جوٹھا جھوٹھا بستر گہنا تیرے تن پہناونا، تیرا شنکار ویکھ دکھائیندا۔ مایا ممتا لائے انگ نیتر نیناں کجل پاون، رُوپ انوپ تیرا مٹکائیندا۔ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار بھینا بھینا تیرا ساک سین بناونا، تیرے سنگ رلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیرا اتم ویس، ویکھنہارا وارو وار در درویش پھیرا پائیندا۔ کلجگ کوڑا کر شنکار، ہر ساچی گھوڑی دئے چڑھائیا۔ کوڑی کِریا نال

پیار، جوٹھ جھوٹھ کری گڑمائیا۔ چارے کُنٹ کر خوار، سنگ محمد چار یار اللہ رانی نال پرنائیا۔ دُھردرگابی دھگا دیوے مار، آپے سٹے مُنہ دے بہار، منجھدھار آپ رڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ویس اولّا اک رکھایا۔ پاربرہم کھیل نیار، کرتا پُرکھ آپ کرائیا۔ سِری بھگوان بھگتن سنگ، ہر بھگوان رُوپ وٹائیا۔ بھگت بھگتی چاڑھے رنگ، ساچی رنگن نام رنگائیا۔ ایکا نام وجائے مردنگ، تال تلواڑا اپنے ہتھ رکھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن شاہ سلطان کسے تنگ، سولان کلیاں آسن لائیا۔ پاوے سار کوٹ برہمنڈ، جیرج اند اُنہج سیتج ویکھ وکھائیا۔ آپے کرے کھنڈ کھنڈ، ساچا کھنڈا ہتھ چمکائیا۔ جیو جنت نار دُباگن رنڈ، کوڑ گڑیارا ویس کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ مندر دیوے ڈھاہ، چار دیوار نہ کوئی بنائیا۔ کلجگ مندر جاوے ڈھتھ، چار دیوار رہن نہ پائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی گیڑے الٹی لٹھ، اپنا گیڑا آپ دوائیندا۔ مایا ممتا ہوئی بھٹھ، آسا ترسنا نال رلائیندا۔ لیکھا چکے اٹھسٹھ، اٹھ اٹھوتری مالا ویکھ وکھائیندا۔ جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈونگی کندر ویکھے نٹھ نٹھ، اچے ٹلے پربت پھول پھلاییندا۔ ہرجن کرائے ایکا دھام اکٹھ، چرن دوارا اک وکھائیندا۔ ایکا دیوے برہم مت، پاربرہم آپ سمجھائیندا۔ ست سنتوکھ دھیرج جت، من مت نہ کوئی گرائیندا۔ آپے جانے مت گت، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کلاپت، پیت پتبر سیس سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ پیت پتبر سوہے سیس، سِری بھگوان وڈی وڈیائیا۔ لیکھا جانے شاہ جگدیش، شاہ سلطانا بے پرواہیا۔ نورو نور نور پيس اکیس، اک اکلا کھیل کھلایا۔ لیکھا جانے راگ چھتیس، تیس بنیس بھیو کھلایا۔ آپ جنائے اک حدیث، چار ورنان سچ پڑھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، تیری خاک تیرے سیس پائیندا۔

★ ۲۲ پھگن ۲۰۱۶ بکرمی ٹھاکر سنگھ دے گھر پنڈ نانک سر ضلع کرنال ★

گرہ مندر ہر سہایا، پاربرہم پُرکھ کرتار۔ ابناشی کرتے کھیل رچایا، آد جگادی ایکنکار۔ جوت سرُوپی ویس وٹایا، نرگن جوت نور اجیار۔ گھٹ گھٹ دیپک آپ جگایا، پُرکھ اکم اکمڑی کار۔ سو پُرکھ نرنجن ویس وٹایا، ہر پُرکھ نرنجن میت مُرار۔ ایکنکارا رنگ رنگایا، آد

نرنجن دئے سہار۔ ابناشی کرتا ویکھ وکھایا، سِری بھگوان رُوپ اپار۔ پاربرہم پرہہ بھیو نہ رایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر مندر اک سہایا۔ گرہ مندر ہر سبجنا، تھر گھر ساچے وڈ وڈیائیا۔ پُرکھ ابناشی آد نرنجنا، نرگن داتا بے پرواہیا۔ اک اکیلا درد دُکھ بھہ بہنجنا، دو جہاناں کھیل کھلایا۔ بھگتن بنیا ساچا سبجنا، نرگن سرگن رُوپ وٹایا۔ نیتز نام بائے ایکا انجنا، اگیان اندھیر مٹایا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مچنا، دُرمت میل رہن نہ پائیا۔ لکھ چوراسی بھانڈا بھجنا، جو گھڑیا سو بھن وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُجالا ہر گوپالا، دین دیالا وڈ وڈیائیا۔ گرہ مندر کھیل کھلندڑا، ایکا ایک ایکنکار۔ پُرکھ ابناشی جوت جُگندڑا، دیا باقی کر اُجیار۔ شبدا نادی تال وچندڑا، انحد دُھن سچّی دُھنکار۔ سچکھنڈ دوارا ویکھ وکھندڑا، آپ اپنی کِریا دھار۔ سچ سنگھاسن سیج وچھندڑا، شاہو بھوہ سچّی سرکار۔ تخت تاج اک رچندڑا، رُوپ رنگ نہ کوئی وچار۔ آسن سنگھاسن آپ رکھندڑا، چھپر چھن نہ کوئی وچار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گھر ویکھ سرجنہار۔ گھر مندر سیج محلہ، ہر ستگر آپ سہائیندا۔ وسنہارا اک اکلّا، در گھر ساچے سوہبا پائیندا۔ لیکھا جانے جلاں تھلاں، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگی گندر ویس وٹائیندا۔ جوتی شبدا آپے رلا، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیندا۔ شبدا شبدا سنہپڑا گھلا، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرہ مندر کرے پوت، کھیلے کھیل نت نوت، آپ اپنی کھیل کھلاییندا۔ کھیل کھلندڑا پُرکھ سُلطان، گھر مندر وچّے ودھایا۔ جگے جوت سِری بھگوان، بسمل رُوپ آپ وٹایا۔ ویکھ وکھائے دو جہان، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پھیرا پائیا۔ شبدا سرُوپی ست گیان، ست ستوادی کرے پڑھایا۔ ایکا راگ اک دُھنکان، دُھن آتمک آپ جنایا۔ برہم دیوے دُھر فرمان، چارے ویداں کرے پڑھایا۔ وشنوؤ بخشے چرن دھیان، سچ سہنجی سیج سہایا۔ ستگر بائے اپنی آن، ناتھ اناتھان وڈ وڈیائیا۔ لیکھا جانے زمیں اسمان، منڈل منڈپ پھول پھلایا۔ رو سس دیوے دان، پرکاش پرکاش وچ ٹکایا۔ آپے ہوئے جانی جان، جاننہار اک اکھوایا۔ وسنہارا سچ مکان، سچکھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوت نراکار، لکھ آگوچر آگم اپار، آگادھ بودھ بھیو نہ رایا۔ سچکھنڈ وسے سچ مکانا، پرہم پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، جاگرت جوت کرے رُشنایا۔ ست سرُوپی شبدا ترانہ، آپ اپنا حُکم سُنایا۔ نرگن سرگن پھرے بانا، باون اپنا رُوپ دھرائیا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرہ مندر ویکھ ایکا در، در دروازہ اک کھلائیآ۔ سچکھنڈ دوارا آپے کھول، نرگن اپنا آسن لائیندا۔ شبدا
 اکھی وجے ڈھول، تال تلواڑا آپ رکھائیندا۔ اپنی وست اپنے رکھے کول، آد جگاد جگ جگ آپ ورتائیندا۔ ساچے کنڈے تولے تول، نام ترازو
 ہتھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرہ مندر بیٹھا آپے وڑ، آپ اپنا در سہائیندا۔ گرہ مندر ہر جو وڑیا، دس
 کیسے نہ آئیندا۔ پُرکھ ابناشی گھارن گھڑیا، پنج تت نہ کھئے جنائیندا۔ ترے گن مایا نہ بٹھے لڑیا، آپ اپنا کھیل کھلائییندا۔ آد جگاد کدے نہ مریا،
 مات گرہ نہ پھیرا پائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کریا، نر نرائن ویس وٹائیندا۔ اپنی چوٹی آپے چڑھیا، اُچ محل اٹل سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچے سچ وڈیائیندا۔ گھر سچا ہر مہربان، ایکا ایک اُپائیآ۔ ست سرُویی سچ نشان،
 سچکھنڈ دوارے آپ جھلائیآ۔ سچ تخت بیٹھ سری بھگوان، حکمی حکم آپ پھرائیآ۔ آپے بنے در دربان، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیآ۔ آپے
 ہوئے راج راجان، شاہ سلطان سوہا پائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا اک وکھائیآ۔ در گھر ساچا سوہاؤنت،
 سو پُرکھ نرنجن آپ اُپائیندا۔ ایکنکارا سری بھگونت، ہر پُرکھ نرنجن کھیل کھلائییندا۔ لیکھا جانے آد آنت، الکھ الکھنا ویکھ وکھائییندا۔ آپے
 ناری آپے کنت، کنت کنتوبل روپ وٹائیندا۔ آپے زُڑی سہائے بسنت، پھل پھل پھلواڑی آپ مہکائییندا۔ آپ اُپائے جیو جنت، لکھ چوراسی
 برہما وشن شو سیو کرائیندا۔ آپے لیکھا جانے ساچے سنت، آتم آنتر برہم گیان درڑائیندا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، مایا ممتا موہ چکائییندا۔
 در بھکھاری ہوئے منگت، در درویشا پھیری پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرہ مندر رنگ رنگائییندا۔ گرہ مندر رنگ
 مجیٹھ، ستگر پورا آپ رنگائیآ۔ پُرکھ اکال وسے دھام انڈیٹھ، دس کیسے نہ آئیآ۔ آپے ستا دے کر پیٹھ، آپ اپنا مُکھ چھپائیآ۔ گرُمکھ ورلے
 جنائے بھانا میٹھ، نش اکھڑ وکھڑ کرے پڑھائیآ۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، سانتک ست ست ورتائیآ۔ سو پُرکھ نرنجن سُنائے سہاگی گیت، ہنگ
 برہم کرے گڑمائیآ۔ بیٹھا رہے اک اتیت، نہ مرے نہ جائیآ۔ جگ جگ چلائے اپنی ریت، ستجگ تریتا دواپر ویس وٹائیآ۔ ایکا رنگ رنگائے
 ہست کیٹ، اوچ نیچ نہ کھئے جنائیآ۔ کرے کرائے پت پت پتیت، پت پاون آپ اکھوائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گھر مندر
 ہر سہنجنا، جگے جوت آد نرنجنا، تیل باقی نہ کھئے رکھائیآ۔ آد نرنجن کر پرکاش، کلجگ دوارا آپ سہائیندا۔ ساچے منڈل پاوے راس، نور

نورانہ ڈگمگائیندا۔ لیکھا جانے پرتھی آکاش، دھرت دھول ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگتاں پوری کرے آس، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ آپے ہونے داسی داس، سیوک ساچی سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر مندر اک سہائیندا۔ گھر مندر ہر سہایا، ایک رنگ رنگائیا۔ ساچی سخیاں منگل گایا، سنے سنائے بے پرواہیا۔ پنچم ناد شبد دُھن وجایا، انحد اپنا تال الاٹیا۔ بے عیب پروردگار ویکھ وکھایا، رام رحیم وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا لوک مات ویکھ جگت تماشا، لکھ چوراسی پھول پھلایا۔ جگ جگ کھیلے کھیل کھیلنہار، نرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ لوک ماتے لے اوتار، پنچ تت چولا آپ ہنڈھائیندا۔ سرگن ساچے کرے پیار، گھر گھر وچ ویکھ وکھائیندا۔ آپے کھولے بند کواڑ، پنچم دھاڑ میٹ مٹائیندا۔ نیچ آتم وکھائے سچ اکھاڑ، گوپی کاہن آپ نچائیندا۔ دُھردرگاہی ساچا لاڑ، گر شبدی ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبد گردیو آتم اشٹ سرشٹ سبائی میل ملائیندا۔ سرشٹ سبائی ساچا ناتا، ہر شبدی جوڑ جڑائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ بدھاتا، وید کتیب بھیو نہ پائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی داتا، ساچی بھچھیا اک وکھائیندا۔ میٹے زین اندھیری راتا، ستگر ساچا چند چڑھائیندا۔ شبدی دیوے ایک گاتھا، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیندا۔ جگ جگ پورا کرے گھاٹا، پورب لہنا ویکھ وکھائیندا۔ امرت پیائے ساچے باٹا، نام پیالہ ہتھ اٹھائیندا۔ آتم ویکھ ساچی کھاٹا، نام رنگیلا ایک پلنگ وچھائیندا۔ چوڈاں لوک کھلائے ایک ہاٹا، چوڈاں طبقات مول چکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل بازی گر ناٹا، سوانگی اپنا سوانگ رچائیندا۔ ویکھ وکھائے تیرتھ تاٹا، اٹھسٹھ پھیرا آپے پائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے کایا ماٹا، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ گرُمکھ چلائے ساتھ راتھا، رتھ رتھوہی سیو کھائیندا۔ لیکھا جانے تریلوکی ناتھا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرہ مندر ڈونگھی کندر، ہر ہر ویکھ وکھائیندا۔ ڈونگھی کندر کایا گاگر، بھیو کیسے نہ پایا۔ ہرجن ورلے کرم اجاگر، جس جن ستگر پورا دیا کایا۔ دیوے نام رتی رتناگر، رتی رتہ نہ رایا۔ نرمل کرم کرے اجاگر، سر سمرتھ ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ جگ جگ ویس پُرکھ کرتار، لوک ماتے کھیل کرائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر پاوے سار، کلجگ اتھ ویکھ وکھائیندا۔ نانک نرگن جوت نور اجیار، گر گوبند میل ملائیندا۔ ایک گھر سوہے بنک دوار، چیلار گر ایک رنگ رنگائیندا۔ ایک فتح بول جیکار، واہ وا گرو اک وکھائیندا۔

شبد گر کر تیار، سرِ شٹ سبائی مؤل وکھائیندا۔ پُرکھ اکال سرجنہار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر مندر ایک
 وڈیائیندا۔ گھر مندر پُرکھ اکال، تھر گھر ساچا آپ وسایا۔ سیوا لائے کال مہاکال، دین دیاں دیا کمایا۔ اپنا دیپک آپے بال، آپے ویکھ وکھایا۔
 آپے بیٹھ تخت سلطان، سیس تاج آپ ٹکایا۔ آپ جھلئے سچ نشان، دُھر درگاہ ویس وٹایا۔ آپے ہونے وڈ بلوان، بلدھاری بل دھرایا۔ آپے
 وسے سنج مسان، رُپ انُپ آپ درسایا۔ آپے برہما وشن شو کر پردھان، ترے ترے میلا میل ملایا۔ آپے پنج تت دیوے دان، اپ تیج
 وائے پرتھی آکاش کھیل کھلایا۔ آپے من مت بُدھ کرے گیان، اتر منتر آپ سمجھایا۔ آپے ہویا بے پچھان، دس کیسے نہ آیا۔ سرب جیاں دا
 جانی جان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم کھیل کھلایا۔ کلجگ اتم کھیل گوبند، سو پُرکھ زرنجن آپ کرائیندا۔
 داتا دانی گنی گہند، گہر گمبھیر بھیو نہ آئیندا۔ جن بھگتاں میٹے سگلی چند، جوت سرُپی درس وکھائیندا۔ امرت سر سرور وکھائے ساگر
 سندھ، نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ لیکھا چُکائے کروڑ تینتیس سُریت راجا اند، شو شنکر مؤل مکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کلجگ تیرا کھیل اپارا، ویکھنہار ہر زرنکارا، جگ جگ لے مات اوتارا، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ ویس اولّا، پُرکھ اکال آپ وٹایا۔
 پاوے سار رانی اللہ، سنگ محمد چار یار ویکھ وکھایا۔ عیسیٰ موسیٰ چھٹے پلا، سکلا سنگ نہ کھئے نہہائیا۔ کلمہ امام کائنات ایکا گھلا،
 عظمتو کسمتو دئے صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، وسنہارا سچ گھر، گرہ مندر اک رکھایا۔ گرہ مندر ہر سہاونا،
 زرنگن سرگن ساچی دھار۔ لوک مات ناؤں اُچاونا، سمبل نگری کر تیار، گوبند ساچا آسن لاونا، پوت سپوتا اک پیار۔ پُرکھ اکال اک
 مناونا، دوجا ایشٹ نہ کھئے وچار۔ تیجا نین اک کھلاونا، چوٹھے پد سچّی سرکار۔ پنچم بہ بہ راگ گاونا، راگ انادی ایکا دھار۔ چھویں چھپر
 چھن نہ کھئے وکھاونا، سچکھنڈ نیواسی وسے سچکھنڈ دوار۔ ست ستوادی ست پُرکھ زرنجن ایکا رُپ وٹاونا، اچھل چھل کرے کرتار۔ اٹھان
 تتان مؤل چُکاونا، ترے گن مایا دیوے ساڑ۔ نو دوار لکھ چوراسی کھوج کھجاونا، جگت واسنا ویکھ وکار۔ دسم دواری کُنڈا لاہونا، گرمکھ
 ساجن لے اُہار۔ اتم سیجا اک سہاونا، گھر میلا کنت بہتار۔ امرت ساچا جام پیاونا، رس رسیا ٹھنڈا ٹھار۔ گیت انادی ایکا گاونا، انحد شبد
 سچّی دھنکار۔ سوچھ سرُپی رُپ درساونا، بجر کپاٹی پردہ پاڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، گرہ مندر پاوے سار۔ گرہ

مندر ہرِ وسیا، ستگر دینِ دیاں۔ گرُمکھ ورلے مارگ دسیا، بیوے آپ ہرِ کریال۔ کرے پرکاش کوئن رو سسیا، توڑنہارا جگت جنجال۔ جگا جگنتر پھرے نسیا، گرُمکھ ویکھے ساچے لال۔ گھر مندر بہ بہ ہسیا، نیڑ نہ آئے کال مہاکال۔ شبد نیرالا تیر کسیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرہ مندر مارے اک اچھال۔ گرہ مندر سچ اچھال، ستگر پورا آپ لگائیندا۔ ہرجن اُچائے ساچا لال، لال انگٹرا ویکھ وکھائیندا۔ لوک مات بنے دلال، آپ اپنی سیو کھائیندا۔ لیکھا جانے کایا ماٹی کھال، مندر اندر سوہیا پائیندا۔ دیونہارا نام سچا دھن مال، سچ خزینہ اک لٹائیندا۔ دو جہانی شاہ کنگال، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ویکھے ساچا گھر، گھر وچ آپ بہائیندا۔ گھر وچ گھر کر تیار، کایا گرہ سہائیا۔ اندر وڑ پُرکھ کرتار، بیٹھا آسن لائیا۔ جگمگ جوت جگے اپار، دوس زین رُشنائیا۔ رو سس بیوے شرمسار، نیتر نین نہ کھئے اٹھائیا۔ ایک ناد سچی دھنکار، ناد انادی ناد وجائیا۔ امرت دیوے ٹھنڈی ٹھار، سر سروور اک بھرائیا۔ ترینی بینی اک پیار، سکھمن ٹیڈھی بنک بھوائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، چارے وید دین گواہیا۔ پُران اٹھاراں کرن پکار، ہر کا بیو کھئے نہ پائیا۔ ہرجن ورا پاوے سار، جس جن اپنی بوجھ بھجھائیا۔ کلجگ تیری اتم وار، نرگن نور نور رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے میل ملائیا۔ گھر مندر کھول دروازہ، ہر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ ویکھنہار غریب نوازا، جیواں جنتاں دس نہ آئیندا۔ شبد وجائے انحد واجا، چھٹی راگ نہ کھئے لائیندا۔ اپنا مندر آپے ساچا، آپے ویکھ وکھائیندا۔ آسو گھوڑے چڑھیا تازا، لوآں پُریاں آپ دوڑائیندا۔ شاہ سلطان راجن راجا، سیس تاج آپ ٹکائیندا۔ کلجگ تیرا اتم کاجا، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ کھئے نہ رکھے تیری لاجا، سگلا سنگ نہ کھئے نہہائیندا۔ لیکھا جُکے کل کہ آجا، کل کلکی اوتار ہر اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرہ مندر ویکھے ساچا گھر، نو کھنڈ پھیرا آپے پائیندا۔ ست دیپ نو کھنڈ، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے جیرج انڈ، اُتبھج سیبج پھول پھلائیندا۔ پاربرہم پرہہ بائے ونڈ، ونڈنہارا دس نہ آئیندا۔ لیکھا جانے کوٹ برہمنڈ، آپ اپنی اکھ کھلائیندا۔ جگا جگنتر دیوے دنڈ، ایک کھنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ نام ندھانا چنڈ پرچنڈ، دو جہاناں آپ چمکائیندا۔ میٹنہارا بھیکھ پکھنڈ، جوٹھ جھوٹھ آپ مٹائیندا۔ ساچا نام ایک ونڈ، چار ورنان میل ملائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش ایک پلے بٹھ گنڈھ، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ دئی دویتی ڈھاوے کندھ، بوے ہنگتا گرہ ٹرائیندا۔

اک سُنائے سہاگی چھند، پُرکھ اکال آپ الائندا۔ آپ جنائے اپنا پرمانند، نجانند آپ سائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ویکھنہار پُرکھ سمرتھ، گھٹ اندر جوت جگائیا۔ جُگ جُگ چلائے اپنا رتھ، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی وتھ، نام امولک جھولی پائیا۔ سگل وسورے جائن لتھ، جس جن نیتر لوچن نین درس دکھائیا۔ پنچ وکارا ہونے ستھ، کلجگ ستھ ہیٹھ وچھائیا۔ ترے گن مایا کرے ہتھ، ایک اگنی تت جلائییا۔ ساچا مارگ ستگر دس، من مت دے گوائیا۔ گرمت ساچی پردے رکھ، ہر ہر ساں لے ملائییا۔ لکھ چوراسی وچوں کرے وکھ، جس جن اپنا رنگ رنگائییا۔ ککھوں کرنہارا لکھ، لکھوں ککھ آپ کرائیا۔ ہرجن میلا نٹھ نٹھ، کلجگ اتھ ویکھ وکھائیا۔ منکھ کھیڑا دسے ہتھ، ہتھ ہتھیالا اگن تپائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ اتھ کھیل نرالا، چلے چلائے اولڑی چالا، چار ورنان اک پڑھائییا۔ چار ورن اک گیان، ہر ساچا سچ جائیندا۔ چار ورن اک دھیان، پُرکھ اکال اک منائیندا۔ چار ورن اک دان، ایک نام جھولی پائیندا۔ چار ورنان ایک مان، چرن کول اک وکھائیندا۔ چار ورن ایک پین کھان، آتم آتر امرت آپ پیائیندا۔ چار ورن اک پچھان، نیتر نین اک کھلائییندا۔ چار ورن ایک شبد گان، ساچا ڈھولا اک سُنائیندا۔ چار ورن اک مکان، سچکھنڈ دوارا اک وکھائیندا۔ چار ورن اک بھگوان، بھگت بھگتی رنگ رنگائیندا۔ چار ورن ایک کاہن، ایک منڈل راس رچائیندا۔ چار ورن ایک رام، رام رُپ آپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتھ ور، نہکلنک نرائن نر، نرگن جامہ سری بھگوانا، دو جہانان کھیل کھلائییندا۔ دو جہانان کھیلے کھیل، نرگن نور رُپ بے پرواہیا۔ گرمکھاں کرے ساچا میل، جُگ جُگ وچھڑے لے ملائییا۔ ٹھاکر ابناشی چاڑھے تیل، گھر ساچا سگن منائییا۔ دھرم رائے دی کئی جیل، ویلے آنت نہ دے سزائییا۔ لیکھا جانے گرو گُر چیل، گُر گوبند شبد ملائییا۔ سمرتھ پُرکھ سجن سہیل، سکلا سنگ آپ نبھائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر وچ دے وڈیائیا۔ گھر گھر وچ ہر اپایا، چار دیوار نہ کھنے بنائییا۔ اٹ گارا نہ کھنے لایا، چہر چہن نہ کھنے چھپائییا۔ جگت نیتر دس نہ آیا، لبھ لبھ تھکی سرب لوکائییا۔ جیو جنت ہونے ہلکایا، ہر کا رُپ نظر نہ آئییا۔ سادھ سنت دے ڈھایا، دیہرا مندر مسیت ملے نہ سچا ساچا ماہیا۔ جس جن اپنی دیا کایا، گھر گھر وچ دے وکھائییا۔ ستگر پورا سچ سنگھاسن بیٹھا آسن لایا، نیچ گھر اپنی تازی لائییا۔ گرسکھ میلا گُر گوبند سچ

سُبھایا، گر نانک پھڑ پھڑ تارے بانہیا۔ جس جن پُرکھ اکال اک منایا، دوجے در نہ منگن جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، کل کلوتتا آپ ورتائیا۔ گل کلوتتا اکل کل دھار، کلجگ اتم ویس وٹائیندا۔ شبد ڈنکا وچ سنسار، راؤ رنگاں آپ سنائیندا۔ واسی پُری گھنکا ہو تیار، سمبل نگری آپ سُہائیندا۔ وید ویاسا کرے پکار، پوت سپوتا براہمن گوڑا راہ تکائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، اچے ٹلے ساچے پریت اپنا آسن آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر مندر آپ جنائیندا۔ اچا ٹلا پریت چوٹی، کایا مندر آپ سُہائیا۔ آپ جگائے نرمل جوتی، نیرویر رُپ سہائیا۔ گرُمکھ اُدھارے وچوں کوٹن کوٹی، دے مت آپ سمجھائیا۔ آپے کڈھے واسنا کھوٹی، سچ سُگندھی نام بھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سہائیا۔ رنگ سمایا ہر رگھرایا، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ کلجگ اتم ویس وٹایا، نرگن اپنا ناؤں رکھائیندا۔ شبد شبدی شبد الایا، شبد شبدی مُول چُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرُمکھ لیکھا دیوے کر، پورب لہنا جھولی پایا۔ گرُمکھ لیکھا آد جُگاد، ہر سَتگر ویکھ وکھائیندا۔ پاوے سار برہم برہماد، بھيو ابھیدا بھيو کھلائییندا۔ دیونہارا بودھ اگادھ، شبد شبدی شبد سنائیندا۔ سنت سہیلے ساچے لادھ، در گھر ساچے میل ملائییندا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، آپ اپنے گھر بہائیندا۔ لیکھا جانے اندھیری کھاڈ، ڈونگی گندر پھول پھلائییندا۔ نانا توڑے بدّ ماس، اتم برہم پاربرہم ملائییندا۔ سَتگر پورا نہ ہوتے وناس، ابناشی اپنا ناؤں دھرائیندا۔ لیکھا جانے سواس سواس، جو جن رسنا چہوا گائیندا۔ جگ جگ پوری کرنہارا آس، ہرجن ساچے پار کرائیندا۔ بنیا رہے داسی داس، سیوک سیوا آپ کھائیندا۔ لیکھا لیکھائے دس دس ماس، درد ڈکھ آپ وندائیندا۔ پار کرائے پرتھی آکاش، سچکھنڈ دوارے آپ بہائیندا۔ جوتی جوت کر پرکاش، آون گون پنڈھ مکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے آپ اُٹھائیندا۔ ہرجن آپ اُٹھاؤن آیا، نرگن رُپ اگم اپار۔ آپ اپنا رُپ درساون آیا، پُرکھ ابناشی کھیل نیار۔ بھانڈا بھرم بھو بھٹاؤن آیا، گر منتر کر اجیار۔ جوٹھا جھوٹھا نانا ٹراؤن آیا، بخشنہار چرن پیار۔ مایا ممتا موہ چُکاؤن آیا، دیوے نام شبد بھنڈار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرُمکھ ویکھے اک اکلا، وسنہارا سچ محلا، گھر ساچا بنک دوار۔ بنک دواری آپ پرہے، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ گرُسکھ ساچے لے لہے، جگ جگ اپنا کھیل کھلائییا۔ امرت چوٹے کول نہے، کول کولا آپ

کھلایا۔ جگت وکارا دیوے دب، سر اپنا بٹھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلے ساچے گھر، در گھر ساچا
 اک وکھایا۔ در گھر ساچا ہر بھگوان، ایکا ایک وکھائیندا۔ لوک مات نہ کوئی نشان، جیو جنت نہ کوئی بنائیندا۔ نظر نہ آئے ساچا کاپن،
 ساچا مندر نہ کوئی سہائیندا۔ جوٹھا جھوٹھا پین کھان، کام کرودھ سرب کُرائیندا۔ ہر کا روپ نہ سکے کوئی پچھان، آتم پر ماتم نہ کوئی ملائیندا۔
 ایش جیو نہ کوئی دھیان، جگت جگدیش نہ کوئی صالحیندا۔ ساچا چھتر نہ سیس کوئی جھلان، راج راجان نہ بنک سہائیندا۔ نام نہ دیوے کوئی
 دان، جیاں بھچھیا نہ جھولی پائیندا۔ چرن دھوڑ نہ کھئے اشنان، دُرمت میل نہ کوئی دھوائیندا۔ ہر مندر نہ دسے کوئی مکان، ساچا گیت نہ
 کوئی سُنائیندا۔ کلجگ جھوٹھی کھول دکان، جھوٹھا ونج کرائیندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ سرب کُران، لچ پت نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ورلے آپ اٹھائیندا۔ ہر بھگت اٹھ جاگ، ہر ساچا نیتز نین کھلاییندا۔ ہر سنت پیارے سُن سُن راگ،
 پُرکھ ابناشی ایکا گائیندا۔ گُرمکھ ساچے سچ ویراگ، ہر ہوں تیر نرالا ایکا لائیندا۔ گُرسکھ بھجائے لگی آگ، امرت میگھ اک برسائیندا۔ آپ
 بنائے ہنس کاگ، سوہنگ ہنسا موتی چوک چُکائیندا۔ دپیک جوت جگے چراغ، دوس زین ڈگمگائیندا۔ جنم جنم در دھووے داغ، تن بستر
 اک پہنائیندا۔ جو جن سرنائی گیا لاگ، لکھ چوراسی پار کرائیندا۔ میل ملاوا موہن مادھو مادھ، گھر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ گر کر تکر ساچے ہٹ وکھائیندا۔ گُرمکھ ویکھ ویکھ آئیا۔ ہر بھگتی بھگت
 بھنڈارا، پرہ ساچا آپ ورتائیا۔ گُرمکھ کر اُجیارا، گور مڑھی پنڈھ چُکائیا۔ گُرسکھ دئے سچ آدھارا، چرن کول دھیان لگائیا۔ لیکھا جانے
 آر پار کنارہ، منجھدھار نہ کوئی رُڑھائیا۔ بھو ساگر ویکھ ڈونگی غارا، جل تھل مہیئل پھیرا پائیا۔ گُرسکھ سہائے اک دوارا، مہبان پیدو وڈ
 وڈیائیا۔ الکھ نرنجن بول جیکارا، الکھ الکھنا الکھ سُنائیا۔ جگ جگ لئے مات اوتارا، ہرجن ساچے آپ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، بھگن پیٹھلو بھیو نہ رائیا۔ بھگتن میتا ہر بھگونت، پرم پُرکھ آپ اکھوائیندا۔ لیکھا جانے جیو جنت، جن جننی ویکھ
 وکھائیندا۔ آد جُگادی مہا آگت، رسنا جہوا نہ کوئی گنائیندا۔ سرب جیاں دا ساچا کنت، پُرکھ اکال اک اکھوائیندا۔ لکھ چوراسی مینا منت،
 دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ آپ بنائے اپنی بنت، آپ اتھ ڈھاپنندا۔ دوجے در نہ جائے منگت، آپ اپنا گھر سہائیندا۔ دیوے وڈیائی ساچی

سنگت، جوں نانک انگد انگ لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری کالی دھار، نُو کھنڈ پرتھی وچ سنسار، ست ستواد نہ کوئی وکھائیندا۔ ست ستواد نہ کھئے رنگ، لال گلالا رنگ چڑھائیا۔ کنچن رنگ نہ سیج پلنگ، سُوہا ویس نہ کوئی وٹائیا۔ چٹی دھار نہ ویکھے لنگھ، پیلا بستر تن چُھپائیا۔ نیلی دھاروں گیا لنگھ، سگلی چنت نہ کوئی مٹائیا۔ کلجگ کالا وچائے مردنگ، کال کوکے دئے دُہائیا۔ لاڑی مۆت منگے منگ، رائے دھرم نال رلائییا۔ پُرکھ ابناشی سورا سرینگ، سُرپیر دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ کوکے کوک پُکارے چاروں کُنٹ بابا نعرے، ہر کا نام نہ کوئی دھیائیا۔ کلجگ کوکے کوڑ کڑیارا، چار کُنٹ لئے انگریائیا۔ دوس زین اندھ اندھیارا، ساچا چن نہ کوئی چڑھائیا۔ جیواں جنتاں مان موہ ہنکارا، ایکا سنگ نبھائیا۔ سادھ سنت کرن وبھچارا، ناری کنت بہتار نہ کوئی ہنڈھائیا۔ بہیناں بھٹیا نہ کھئے پیارا، پتا پُوت نہ کھئے وڈیائیا۔ مات پت نہ دئے سہارا، نہ کوئی دیسے دھی جوئیا۔ ساک سین نہ میت مرارا، کوڑی کِریا ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم پرہہ پاوے سارا، دھرت دھول رہی گرلائییا۔ کلجگ آئی اتم وارا، نہ دیسے کھئے سہائیا۔ اناالحق نہ بولے کوئی نعرہ، حق حقیقت مُکھ شرمائیا۔ لاشریک کرے کھیل نیارا، بے عیب پروردگارا آپ خُدائیا۔ مقالے حق پاوے سارا، شرع شریعت ویکھ وکھائیا۔ مُلا شیخ مسائق پیر روون زارو زارا، دستگیر نہ کھئے سہائیا۔ چوڈاں طبقات اک ہلارا، نبی رسولاں دئے جگائیا۔ پنڈت پاندھے مارے مارا، تلک للائی ویکھ وکھائیا۔ کھتری براہمن کر خوارا، شوڈر ویش پھول پھلاییا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ نہکلنک لئے اوتارا، نرگن اپنا ناؤں رکھائیا۔ لکھ چوراسی ونج وپارا، ایکا ہٹ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ تیرا ساچا میلا، میل ملائے گرو گُر چیلا، چیلا گُر آپ اکھوائیا۔ چیلا گُر دین کے ناتھ، ناتھ اناتھاں ہوئے سہائیا۔ ستگر پورا سگلا ساتھ، آد جگاد نبھائیا۔ آپ چُکائے پوجا پاٹھ، ساچا منتر اک پڑھائیا۔ آپ اُتارے اپنے گھاٹ، پار کنارہ اک وکھائیا۔ آپ سائے اپنی کھاٹ، اتم سیجا اک وچھائیا۔ آپ وکائے اپنے ہاٹ، گرسکھ تیری قیمت کرتا آپے پائیا۔ کسے ہتھ نہ آیا نُو نُو ناتھ، سدھ چوراسی رہے گائیا۔ گرسکھاں نیڑے رکھے واٹ، دُور دُراڈا پندھ مُکائیا۔ جنم جنم دا پورا کرے گھاٹ، جس جن اپنی گود بیٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ویکھے تھائوں تھائیا۔ تھان تھنتر پھولیا، پاربرہم گُر کرتار۔ گرسکھ ساچے کُنڈے تولیا، تولنہار آپ نرنکار۔ سچ دوارا ایکا کھولیا، ایکا

ونج اک وبار۔ لکھ چوراسی پاوے رؤلیا، دس نہ آئے سرجنہار۔ وسنہارا کایا مندر اپنے پردے اوبلیا، آپ اپنا پردہ ڈار۔ گرمکھاں وسے سدا کولیا، کول نین میت مرار۔ ہوئی ہوئی آپے بولیا، شبد انحد وجائے سچی دھنکار۔ ستگر پورا کدے نہ ڈولیا، اڈول اڈل وچ سنسار۔ ہرجن کایا اندر مولیا، پھل پھلواری کھڑے گلزار۔ دو جہاناں کرے بہار ہوئی، کوٹن کوٹ پاپ دئے اتار۔ جس جن ایکا اکھ ہر ہر بولیا، بہو ساگر اترے پار۔ دیونہار شبد جھکولیا، اُنجا پون کرے خوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ساچا جائے تار۔ تارنہار دین دیال، ہرجن ساچے آپ ترائیندا۔ گرسکھ ویکھے ساچا لال، لال اٹلڑا آپ اٹھائیندا۔ آپ اپنے آپے بہال، آپ اپنا میل ملائیندا۔ شبد سروپی بن دلال، گھر گھر وچ پھول پھلائیندا۔ کلجگ چلی اولڑی چال، بہیو کھئے نہ پائیندا۔ پنج تت نہ دیسے ماٹی کھال، ترے گن نہ جوڑ جڑائیندا۔ اگم اگمڑا وجے تال، اگتی سر آپ رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوار بیٹھ سچی دھرمسال، دھردرگاہی ویکھ وکھائیندا۔ جن بہگناں کرے سدا پرتپال، پرتپالک آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے دیوے ور، میل ملاوا ساچے گھر، گرہ مندر آپ سہائیندا۔ گرہ مندر وسے ہر ہر راجا، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن غریب نوازا، آسن سنگھاسن آپ سہائیا۔ گرسکھ اٹھائے دیا کھائے آپ جگائے مارے واجاں، آلس نندرا وچ نہ آئیا۔ ست پُرکھ نرنجن چلائے سچ جہازا، سچ ساچے لئے چڑھائیا۔ ویلے اتم رکھے لاجا، جگت جگدیش اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھاں لیکھا لکھنہار ورتے ورتاوے وچ سنسار، پُرکھ پُرکھوتم کھیل اپار، کاغز قلم نہ لکھنہار، کرم دھرم جرم ورن برن ساچی سرن اک رکھائیا۔ ان روپ سریر کو جان، نرگن نور نور رُشنائیا۔ تن سریر سری بہگوان، نچ بیٹھا آسن لائیا۔ نہ کوئی پین نہ کوئی کھان، رسن گیان نہ کھئے لائیا۔ نہ کوئی روپ نہ نشان، نیتر نین نہ کھئے دسائیا۔ نہ کوئی بردھ نہ جوان، بال اوستھا نہ کھئے دسائیا۔ نہ کوئی ہتھ پیر دسے کان، مکھ ناک نہ کھئے لگائیا۔ نو در نہ کھئے نشان، پنج تت نہ کھئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا روپ انوپ درسائیا۔ نرگن روپ نرگن دھار، نرگن نرگن وچ اپائیا۔ نرگن مندر کر تیار، نرگن بیٹھا آسن لائیا۔ نرگن کنت نرگن بہتار، .....

★ ۲۳ پھکن ۲۰۱۶ پکرمی سرون سینگ دے گھر پنڈ جگاتیاں ضلع کرنال ★

سو پُرکھ نرنجن ایکا داتا، آد جُگاد سمائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن سچا ناتا، جُگا جُگ آپ بندھائیندا۔ ایکنکارا پُرکھ بدھاتا، ایکا رنگ رنگائیندا۔ آد نرنجن اُتم ذاتا، ورن گوت نہ کھئے وکھائیندا۔ سِری بھگوان میٹے اندھیری راتا، ساچا چند اک چڑھائیندا۔ ابناشی کرتا اک اکانتا، سچ سینگھاسن آسن لائیندا۔ پاربرہم پتا ماتا، آپ اپنا ویس دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال عقل کل دھار، الکھ اگوچر اگم اپار، بھیو ابھیدا آپ گھلائییندا۔ سو پُرکھ نرنجن سو بھاؤنت، ایکا رنگ سمایا۔ ہر پُرکھ نرنجن آد آنت، رُپ اتوپ آپ درسایا۔ ایکنکارا مہا اگنت، لیکھا لیکھ نہ کھئے جنایا۔ آد نرنجن جُگا جُگنت، جوت نرنجن دئے رُشنایا۔ ابناشی کرتا ساچا کنت، کنت کنتوبل وڈ وڈیایا۔ سِری بھگوان بنائے بنت، نہ کوئی دوسر سنگ رکھایا۔ پاربرہم آپے جانے اپنا آنت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنا کھیل کھلایا۔ نرگن داتا بے پرواہ، اجوئی ریت بھیو نہ رائیا۔ کرتا پُرکھ اک ملاح، ایکا بیڑا سچ چلائیا۔ دُھردرگاہی وسے ساچے تھان، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناشی ایکا آسن ڈیرہ لائیا۔ دو جہاناں کرے سچ نیاں، حُکمی حُکم آپ چلائیا۔ کھیلے کھیل اگم اتھاہ، الکھ الکھنا وڈ وڈیائیا۔ تھر گھر بنک رہیا سہا، در دروازہ آپ گھلائییا۔ آپے ہیوئے شاہ پاتشاہ، شہنشاہ صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُجالا ہر گوپالا، دین دیال اک اکھوائیا۔ اک اکلا ایکنکار، عقل کلا اکھوائیندا۔ وسنہارا سچ دوار، سچکھنڈ ساچے سو بھا پائیندا۔ تھر گھر کھولے آپ کواڑ، ٹھانڈا دربار آپ اُچھائیندا۔ تخت بیٹھ سچّی سرکار، آپ اپنا آسن لائیندا۔ در درویش ہیوئے چویدار، سیس جگدیش اپنا آپ جھکائیندا۔ ورتے ورتاوی ہر ورتار، آپ اپنا حُکم جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا کھیلے کھیل پرتھی آکشا، گگن منڈل پاوے راسا، لوآن پُریاں ویکھ وکھائیندا۔ لوآن پُریاں کھیل اولّا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، سچ محلہ آپ سہائیندا۔ جلاں تھلاں آپے رلا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ آپے ڈیرہ لائیندا۔ شبد انادی سچ سندیش نرگن دھارا ایکا گھلا، برہما وشن شو آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت آپے رلا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ نرگن سرگن پھڑائے پلا، اتم پر ماتم رنگ رنگائیندا۔ آپے کرے کھیل ول چھلا، اچھل چھل دھاری بھیو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیندا۔ ویس وٹندڑا پُرکھ سُلطان، آد جُگاد وڈی وڈیائیا۔ لوک مات بیوے پردھان، نرگن سرگن رُوپ وٹائیا۔ دُھردرگاہی اک فرمان، سچ ساچا سچ جنائیا۔ شبد انادی سچ دُھنکان، دُھن انادی آپ الائیا۔ برہمنڈ کھنڈ ویکھ مار دھیان، جیرج انڈ اُنہج سینج ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی جگت نشان، چاروں کُنٹ آپ جھلائییا۔ دہ دشا ہو پردھان، کھیلے کھیلے بے پرواہیا۔ داتا دانی گن ندھان، ایک منتر نام درڑائیا۔ بھگتاں دیوے بھگتی دان، بھگون اپنا میل ملائییا۔ ست وکھائے سچ دکان، چوڈاں لوک مُکھ بھوئییا۔ گرمُکھ بخشے اک دھیان، آتم آتر بوجھ بُجھائییا۔ گرسکھاں دیوے ساچا دان، ساچی بھچھیا جھولی پائییا۔ ایک شبد رسنا گان، اکھر وکھر آپ پڑھائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنے نام رکھے وڈیائییا۔ ہر ہر ناؤں اپار، وید کتیب بھیو نہ پائیندا۔ برہما لکھ لکھ گیا ہار، چارے ویدان مُکھ صلاحندا۔ صفتی صفت کرے وچار، نیر نین نہ کھئے درسائیندا۔ دیونہار اک نراکار، سرگن ساچا میل ملائییندا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل اپار، شامبو شاباشی آپ کھلائییندا۔ ترے گن مایا وسے باہر، پنج تت نہ میل ملائییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنی رچن رچائیندا۔ جُگ جُگ کھیل پُرکھ اکال، اپنا آپ کرائیندا۔ گرمُکھ ویکھے ساچے لال، لکھ چوراسی وچوں آپ اٹھائییندا۔ شبد سرُوپی بن دلال، سچ ونجارا ونج کرائیندا۔ ایک دیوے نام سچا دھن مال، سچ خزینہ ہنٹھ پھڑائییندا۔ لیکھا جانے کال مہاکال، جگت جنجال توڑ ٹڑائییندا۔ پھل لگائے کایا ڈال، پھل پھلواری آپ مہکائییندا۔ امرت سرور بخشے تال، کایا مندر آپ بھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جُگ جُگ اپنا کھیل کھلائییندا۔ کھیلنہار پُرکھ سمراتھ، ایک رنگ سہائییندا۔ جُگ جُگ مہا کتھنا اکاتھ، کتھنی کتھ نہ کھئے سُنائییندا۔ ستجگ تریتا دواپر چلائے راتھ، کلجگ ویلا اتھ آئیندا۔ لکھ چوراسی بیٹھی گھاٹ، ساچا بیڑا نہ کھئے رکھائییندا۔ لہنا دینا چُکیا اٹھ ساٹھ، تیرتھ تاٹ نہ کھئے نُہائییندا۔ گھر گھر جوت نہ دسے کھئے لاٹ، اگیان اندھیر نہ کھئے گوائیندا۔ انحد شبد نہ وجے سٹ، تن نگارہ نہ کھئے وجائییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائییندا۔ ہرجن ساچا جُگ جُگ دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ چلائییا۔ بھگتن میتا ایکنکار، رُوپ انوہ آپ وٹائییا۔ بھگت وچھل وچ سنسار، آپ اپنا کھیل کھلائییا۔ ڈبڈے پاتھر دیوے تار، جس جن اپنی دیا کھائییا۔ ہرجن بخشے سچ پیار، سچ دوارا اک وکھائییا۔ میٹ مٹائے اندھ اندھیار، کوڑ کڑیاری دس نہ آئییا۔ جوت نرنجن کر

اُجیار، گھر گھر وچ دئے وکھائیا۔ شبد اناد سچّی دُھنکار، اُحد تال آپ وجائیا۔ امرت دیوے ٹھنڈی ٹھار، بھر پیالہ جام پیائیا۔ کھول وکھائے
 بند کواڑ، بجر کپائی پردہ لاییا۔ گھر ساچے سچ دیوے واڑ، سُرتی شبدی میل ملائیا۔ ناری کنت سچ پیار، آتم سیجا آپ وکھائیا۔ میل
 ملاوا جوت نرنکار، نرگن نرگن وچ ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیونہارا ساچا ور، جُگ جُگ اپنی ونڈ ونڈائیا۔
 ساچی وست ہتھ کرتار، گر ستگر آپ ورتائیندا۔ گر گر پاونہارا سار، لوک مات ویس وٹائیندا۔ گر مگھ ساچن جائے تار، دے مت ت
 سمجھائیندا۔ گر سگھ لیکھا آر پار، منجھدھار نہ کھئے زڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جس سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔
 تارنہار ایکو دینا، دیناں ناتھ ہونے سہائیا۔ جن بھگتاں کرے ٹھانڈا سینہ، آپ اپنی بوجھ بوجھائیا۔ گر سگھ سہارا جوں جل مینا، چاترک ترکھا
 آپ بوجھائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بھینا، اتر کدے نہ جائیا۔ پار کرائے لوکاں تیناں، گھر ساچے وچے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کیرپا کر، جُگ جُگ ہرجن ساچے میل ملائیا۔ میل ملاوا ہر بھگوان، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ آتم اتر اک گیان، ایکا برہم وکھائیندا۔ گھر
 وچ گھر سچ مکان، چھپر چھن نہ کھئے چھپائیندا۔ دیا باقی جوت مہان، کملاپاتی آپ ٹکائیندا۔ سناوے گاتھی دھر فرمان، بودھ آگادھی بھیو
 کھلائیندا۔ ایکا ناد وچائے سچّی دُھنکار، آتم اتر بوجھ بوجھائیندا۔ کرے پرکاش کوٹن بھان، رو سس مگھ شرمائیندا۔ گر مگھ گر سگھ کاگ
 ہنس بن جان، مان سروور جو جن ٹھائیندا۔ ستگر پورا دیوے دان، دیا درشتی آپ کھائیندا۔ سرب جیاں دا ساچا کھن، لکھ چوراسی
 گوپی آپ نچائیندا۔ ایتھے اوتھے ایکا رام، دوسر روپ نہ کوئی وٹائیندا۔ گر مگھان دیوے ساچا مان، درگاہ ساچی آپ سہائیندا۔ اک وکھائے پد
 نربان، نربہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ برہما وشن شو کروڑ تیتیسا سُرپت راجا اند بہ بہ گان، کوئی کوٹ دھیان لگائیندا۔ کیسے ہتھ نہ آئے سری
 بھگوان، بھیو ابھیدا بھیو چھپائیندا۔ جُگ جُگ لوک مات ہو پردھان، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ سنت سہیلے گرو گرو چیلے لئے پچھان، پورب
 لہنا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم پھیرا پائیندا۔ کلجگ اتم ہر ہر دھار، نرگن نراکار چلائیا۔
 جوتی جامہ کھیل اپار، جوتی جوت رُشنائیا۔ شبدی شبد جیکار، ساچا نعرہ ایکا لائیا۔ وسنہارا دھام نیار، سمبل بیٹھا رُت سہائیا۔ اُچا
 ٹلا پریت آپے پاڑ، آپ اپنا پردہ لاییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیرا اتم ویس، نرگن روپ نر نریش کھیلے کھیل

در درویش، الکہ الکہنا اپنی الکہ جگائیا۔ الکہ الکہنا ہر بھگوان، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ دس نہ آئے زمیں اسمان، دھرت دھول نہ کوئی رکھائیندا۔ وید پُران شاستر سمرت سارے گان، ہر ہر اپنا کھیل کھلائییندا۔ گر پیر سادھ سنت اوتار آد جگادی سچ نشان، لوک مات آپ اُچھائییندا۔ اک اِکلا دیونہارا دُھر فرمان، جُگ جُگ اپنا حُکم سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چار ورن رنگ رنگائیندا۔ چار ورن رنگ انمول، ہر ساچا آپ چڑھائیا۔ لکھ چوراسی ایک کنڈے دیوے تول، نام کنڈا ہتھ اُٹھائیا۔ شبد اگئی وجے ڈھول، برہمنڈ کھنڈ آپ سُنائیا۔ اپنی دھارن آپے بول، ترے ترے لیکھا دئے مُکائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچ دوارا ایک کھول، ایک ونج کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ وکھائیا۔ کلجگ اتم ویکھنہارا، ایک ایک ایکنکاریا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، الکہ اگوچر بھیو نہ آریسا۔ ست ستوادی ساچی دھارا، ست ست آپ چلا رہیا۔ پاوے سارا پُرکھ نارا، ناؤن نرائن آپ دھرا لیا۔ جن بھگتاں دیوے نام آدھارا، آپ اپنا بھیو کھلا لیا۔ سننن میلا میت مُرارا، گھر سجن ویکھ وکھا لیا۔ گرُمکھاں وکھائے پار کنارہ، ساچا بیڑا آپ چلا رہیا۔ گرِسکھ سہائے بنک دوارا، بنک دواری ویس وٹا لیا۔ ویس وٹنڈرا ہر ہر میت، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ کرے کرائے پنت پنت، پنت پاؤن بے پرواہیا۔ گرُمکھ کایا ٹھنڈی سیت، اگنی ت نہ کوئی جلائییا۔ دھام وکھائے اک انڈیٹھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئییا۔ مانس جنم جانا جیت، جگت ٹھگوری کھئے نہ پائییا۔ ایک رنگ رنگائے ہست کیٹ، راؤ رنگ نہ کوئی وکھائیا۔ ستجگ تیری ساچی ریت، ہر ساچا سچ چلائییا۔ نہ کوئی مندر ناں مسیت، شودوالا مٹھ نہ کوئی وکھائیا۔ کایا مندر ایک گیت، ہر مندر آپ سُنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا کھیل کھلائییا۔ جُگ جُگ کھیل پُرکھ سُلطان، ست ستوادی آپ کرائیندا۔ کلجگ میٹے کوڑ نشان، ستجگ ساچا مارگ لائیندا۔ چار ورن اک گیان، ایک ہر ہر نام درڑائیندا۔ نانا توڑے پنج شیطان، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیندا۔ آشا ترسنا سرب مٹ جان، جو جن ستگر پورے درشن پائیندا۔ توڑنہارا مان ابھان، نون سو اکھڑ آپ سمجھائییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لیکھ لائیندا۔ ہرجن لیکھا لکھنہارا، ایک ایک ایک اکھوایا۔ پورب لہنا کرم وچار، نیتر نیناں درس دکھایا۔ بھیو ساگر جن جائے تار، جن جننی ویکھ وکھایا۔ میل ملاوا دُھر دربار، در دروازہ اک کھلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لے پھڑ، شبد ڈوری

ہتھ اٹھایا۔ شبِ دور ہتھ کرتار، جُگ جُگ اپنی سیو کھائیندا۔ ہرجن میلے وچ سنسار، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ ایکا بخشے چرن پیار،
 چرن چرنو دک مُکھ چوائیندا۔ کایا گڑھ توڑ ہنکار، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم
 راس، آپے پائے پرتھی آکاش، نو ست کھیل کھائیندا۔ نو ست ہر ہر ڈیرہ، دس کسے نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی ہیرا پھیرا، کر کر مات
 بھلائیندا۔ دیونہارا اُلٹا گیڑا، اپنی لٹھ آپ گرائیندا۔ شاہ سلطانان مکے جھیڑا، سیس تاج نہ کھئے وکھائیندا۔ نہ کوئی وسے نگر کھیڑا، سچ گراں نہ
 کھئے سہائیندا۔ دھرت مات دا کھلا ویہڑا، جُگ جُگ آپ کرائیندا۔ جن بھگتاں بنھنہارا بیڑا، کھیوٹ کھیٹا روپ وٹائیندا۔ کلجگ اتم لائے اکھیڑا،
 چاروں کُنٹ پلائیندا۔ کرے کرائے حق نبیڑا، گر ستگر ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے آپ
 جکائیندا۔ جاگہار ایک گردیو، دوسر اکھ نہ کھئے کھلائیا۔ پاربرہم الکھ ابھیو، بھیو ابھیدا بھیو چھپائیا۔ ہرجن لگائے ساچی سیو، آپ اپنا نام
 سمجھائیا۔ جو جن گائے رسنا جہو، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ کوستک منیا لائے تھیو، تلک للائی ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، بھگتن میلا سہج سہجائیا۔ بھگتن میلا ہر گوبند، سچکھنڈ وچے ودھائیا۔ میٹنہارا سگلی چند، چنتا چکھا دئے گوائیا۔
 اباشی کرتا گنی گہند، گہر گمبھیر آپ اکھوائیا۔ امرت بھریا ساگر سندھ، بھر پیالہ جام پیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 دین دیالا وڈ وڈیائیا۔ دین دیال درد دکھ بھہ بھنجنا، ایکا رنگ سمایا۔ جن بھگتاں نیتر پائے نام انجنا، اگیان اندھیر مٹایا۔ دو جہانی ساچا
 سبنا، لوک مات ویکھن آیا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجنا، دُرمت میل گویا۔ گڑھ ہنکاری بھانڈا بھجنا، بھانڈا بھرم بھو آپ بھٹایا۔ شب
 نگارے ساچے وچنا، تن مندر کھیل کرایا۔ امرت آتم پی پی رچنا، ہنس کاگ آپ بنایا۔ جگت وسورے سگلے لتھنا، روگ سوگ دئے مٹایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچی سیوا لایا۔ ہرجن ساچی سیوا لگ، ہر ہر رسنا ناؤں دھبائیندا۔ میل ملاوا
 سورے سربگ، گھر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ جگت بھجائے لگی آگ، امرت آتم میگھ برسائیندا۔ درس دکھائے اُپر شاہ رگ، نو دوارے پندھ
 چکائیندا۔ ہنس بنائے بگلا کگ، سوہنگ ہنسا موتی چوگ چکائیندا۔ نام پیالہ پیائے ساچی مد، دوس رین حمار جنائیندا۔ دُھن وجائے انحد
 ند، راگی راگ آپ الائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، آپ اپنا میل ملائیندا۔ پنج وکارا دیوے وڈھ، نام کھنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ کرے پرکاش

اندھیری کھڈ، نُوْر نُوْرانہ دیپ جگائیندا۔ دوس رین لڈائے لڈ، دسم دواری ویکھ وکھائیندا۔ اک جنائے زربان پد، پرمانند آپ جنائیندا۔ سچ دوارے آپ سد، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ جوٹھا جھوٹھا بہار رہیا لد، ویلے آنت نہ کھئے اٹھائیندا۔ سنگی ساتھی جان چھڈ، ساچا پلُو نہ کھئے پھڑائیندا۔ اتم ویلا اتم آئی حد، برہما وشن شو سرب کُرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے آپ اٹھائیندا۔ ہرجن ساچا جاگیا، جگا ونہار آپ کرتار۔ من اُچے اک بیراگیا، ایکا شبد سچّی لو تار۔ میل ملاوا موہن مادھیا، گھر میلا میت مُرار۔ لیکھا جانے آد جُگادا، جُگا جُگنتر پاوے سار۔ ہرجن پھڑ پھڑ بابوں آپے کاڈھیا، اگنی آگ وچوں لئے اُہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ویکھنہار آپ زرنکار۔ ویکھنہار پُرکھ اکالا، دوسر سنگ نہ کھئے جنائیندا۔ جُگا جُگنتر اولڑی چالا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ کلجگ اتم کھیل زِالا، زِگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ شبد بنائے اک دلالا، پنج تت نہ گر وکھائیندا۔ کایا وسے سچ سچّی دھرمسالہ، سچ سینگھاسن سو بہا پائیندا۔ دیپک جوتی ایکا بالا، پرکاش پرکاش آپ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن نیتر پیکھیا، پرم پُرکھ کرتار۔ پچھلی مٹے لیکھی ریکھیا، آگے لیکھنہار زرنکار۔ لیکھا جانے در درویشیا، در در بنے آپ بھکار۔ آپے سٹا باسک سیجیا، سانگو پانگ لئے ہلار۔ آپے برہما لکھ ویدیا، گن داتا وڈ بھنڈار۔ آپے شنکر ویکھے کھلے کیسیا، جٹا جوٹ اگم اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کھیلے کھیل وچ سنسار۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، ہر ساچے مات بنائیا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، لوک مات مات رُشنائیا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، ہر ساچے سچ من بھائیا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، ہر راگی راگ سُنائیا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، گُرسکھ تیری چھری چھن چھائیا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، ہر نام کری گُرمائیا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، ہر پردے رہے وسائیا۔ ہر سنگت وڈیائی دھن، گھر ساچے چڑھے چن، سُکے رُکھڑے ہرے کرائیا۔ ایکا بیڑا دیوے بٹھ، نام چھو اک لگائیا۔ ہر سنگت تیرا کہنا من، آگے آگا دئے ودھائیا۔ اندھیر گھور وکارے دیوے ڈن، کیشنا سُکلا بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سنگت کولوں منگ ور، گُرسکھ تیری جھولی پائیا۔ ہر سنگت تیری اتم ذات، ہر سترگر آپ بنائیندا۔ ہر سنگت تیرے ہتھ سچّی دات، گُرسترگر منگ منگائیندا۔ ہر سنگت تیری اک پرہات، دوس

زین نہ کھئے وکھائیندا۔ ہر سنگ تیرا ساچا نات، نرگن سرگن جوڑ جڑائیندا۔ ہر سنگ تیری آتم کھاٹ، ہر ساچا آسن لائیندا۔ ہر سنگ
 چڑھائے اوکھے گھاٹ، گرسکھ ساچے پار کرائیندا۔ آگے رکھے نیڑے واٹ، دکھ سکھ وچ روپ وٹائیندا۔ پورا کرے پچھلا گھاٹ، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ ویکھنہار ہر برہمنڈ، گھٹ گھٹ اندر پھول پھلائییندا۔
 ترے گن مایا ونڈی ونڈ، اپ تیج وائے پرتھی آکاش پنج تت ناتا جوڑ جڑائیندا۔ لیکھا جانے جیرج انڈ، آپ اپنی کھیل کھلائییندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جنم کرم اپنے ہتھ رکھائیندا۔ پنج تت ناتا کایا مندر، من مت بڈھ وچ ٹکائیا۔ جوت جگائے اندرے اندر، دس
 کیسے نہ آئیا۔ بیٹھا رہے اندھیری گندر، آپ اپنا مکھ چھپائیا۔ آپے گکھی لایا جندر، آپے دئے کھلائییا۔ سرب جیاں ہر ساچا بخشنڈر،
 بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ جیو جنت جگ بھاگان مندر، بھاوی بھاگ وچ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا
 ور، پوت سپوتا جھولی پائیا۔ پوت سپوتا ست دلارا، گھر ساچے سچ سہایا۔ دس دس ماس دئے آدھارا، آپ اپنی دیا کھایا۔ پون سواسی اک
 سہارا، رسنا جہوا آپ چلایا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل نیارا، ہنگ برہم جھولی آپ بھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا
 ساچا ور، جگ سنتان ہر بھگوان، اپنا لیکھا دئے لیکھایا۔ دوئے ہتھ چرن گر سیو، دکھ روگ رہن نہ پائیا۔ نیتر درس الکھ ابھیو، چنتا
 سوگ مٹائیا۔ رسنا گاؤنا ساچی جہو، سوہنگ شبد سہج سکھدائیا۔ کایا لگے ساچا میو، پت ڈالی ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ہتھو ہتھ ساچی وست پھڑائیا۔ ایکا ہتھ ہر سنگ رنگ، دوئے بھچھیا جھولی پائیندا۔ دوئے جوڑ منگے منگ، انگ
 سنگ آپ اکھوائیندا۔ لیکھا جانے کاجی ونگ، رتن امولک ہیرا آپ بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخشے ساچا
 ور، جگت روگ آپ گوائیندا۔ ہر سنگ سچ دوار، آتم آتر رہی دھیائیا۔ روگ سوگ چنت نوار دکھ دلدر دئے گوائیا۔ مات پت بھرے
 بھنڈار، گکھی ککھ سہائیا۔ جو جن منگے شبد آدھار، شبد اناد دھن سُنائیا۔ جو جن منگے درس اپار، راتیں سُنتیاں درس دکھائیا۔ جو جن
 مانگے چرن پیار، چرن دھوڑی مستک ٹکا لائیا۔ جو جن مانگے سچکھنڈ دوار، سچکھنڈ نواسی دئے وکھائیا۔ جو جن مانگے لکھ چوراسی پار
 کینار، آون جاون پھند کٹائیا۔ جو جن مانگے نرمل جوت اجیار، گھر گھر وچ دیپ جگائیا۔ جو جن مانگے امرت ٹھانڈی ٹھار، بھر پیالہ جام

پيائيا۔ جو جن مانگے نانک گر ٹھاندا دربار، نانک درشن دئے کرائيا۔ جو جن مانگے گویند گھوڑ آسوار، نیلے والا نیلی دھاروں پار وکھائيا۔ جو جن مانگے ہر سنگت پیار، گرسکھ ناتا جوڑ جڑائيا۔ جو جن مانگے تن ہنکار، من کا منکا دئے بھوائيا۔ جو جن مانگے جوٹھ جھوٹھ شنگار، کوڑ کڑیارا ویس وکھائيا۔ جو جن منگے ہر ساچا کنت بہتار، آتم سیجا دئے ملائيا۔ ہر سنگت تیرا دکھ درد دئے نوار، جو جن آئے چل سرنائيا۔ گرسکھ وسدا رہے سدا دوار، در دروازہ آپ کھلائيا۔ لیکھ لگا پُرکھ نار، بردھ بال جوان ماتا ککھ ایکا رنگ رنگائيا۔ آپے ادر پاوے سار، اگنی تت نہ کھئے جلائيا۔ وڈبھاگی ہر پایا دوار، ستگر پورا وچھڑ کدے نہ جائيا۔ اتم ویلے بیوئے سہار، آپ اپنی گود اٹھائيا۔ سچکھنڈ دوارے دیوے وار، جوتی جوت آپ ملائيا۔ گھڑی سہنجنی سچ دبار، گھر پایا بے پرواہيا۔ خوشی کرائے بہتر نار، بندی بند آپ کٹائيا۔ غریب نہانے جائے تار، آپ اپنے گلے لگائيا۔ گرمکھ تیرا سچ پیار، لکھ کروڑی قیمت کھئے نہ پائيا۔ ہر سنگت تیرا سچ بھنڈار، لوک مات ورتے ورتاوے پُرکھ اباشی سیو کھائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جیاں جنتاں دکھڑے ہر، گھر گھر وچ سکھ اُچائيا۔

★ ۲۳ پھگن ۲۰۱۶ یکرمی ہرینس سنگھ دے گھر پنڈ ٹھیکری چھتہ ضلع کرنال ★

نرگن روپ ایکنکار، عقل کلا وڈ وڈیائيا۔ نرگن جوت نور اُجیار، پُرکھ اباشی بیو نہ رائيا۔ پُرکھ اکالا کھیل اپار، کھیلنہارا بے پرواہيا۔ وسنہارا سچ دوار، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائيا۔ ایکا راگ سچی دھنکار، شبد انادی ناد لائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنا ناؤں رکھائيا۔ نرگن داتا ہر مہربان، آد جگاد سہائیندا۔ اک اکلا کھیل مہان، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ تخت نواسی سری بھگوان، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ سچکھنڈ دوارا اک مکان، تھر گھر آپے ویکھ وکھائیندا۔ آد نرنجن جوت مہان، سو پُرکھ نرنجن آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ ایکنکارا کھیل اپارا، لیکھا لیکھ نہ کھئے جنائيا۔ شاہو بھوپ وڈ سیکدارا، تخت تاج آپ ہنڈھائيا۔ حکمی حکم کر پسارا، حکم حکمی آپ چلائيا۔ الکھ اگوچر کھیل نیارا، بودھ آگادھ وڈی وڈیائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر نواسا پُرکھ اباشا منڈل راس آپ رچائيا۔ منڈل راس پُرکھ سلطان، ہر ساچا سچ رچائیندا۔

آپے دیوے دُھر فرمان، آپ اپنا حُکم سُنائیندا۔ لوآن پُریاں ویکھے مار دھیان، برہمنڈ کھنڈ پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُجالا ہر گویالا دین دِیالا، آپ اپنے رنگ سمائیندا۔ رنگ رنگیلا ہر کرتار، گھر ساچے سوہیا پائیا۔ رُوپ رنگ نہ کھئے سکے وچار، دِس کیسے نہ آئیا۔ ست سرُویی ساچی دھار، ست ستوادی آپ چلائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، اگم اگمڑی کار کرائیا۔ ناد تورت اک دُھنکار، ہر شبدی شبد سُنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ وسائے سچ محلہ بیٹھا رہے اک اِکلا، دُوسر کھئے نہ سنگ رکھائیا۔ اک اِکلا کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن میت مُرارا، سگلا سنگ رکھائیندا۔ ایکنکارا کرے پیارا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ آد نرنجن ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ سِری بھگوان بٹھے دھارا، آپ اپنی بنت بنائیندا۔ ابناشی کرتا اندر باہرا، گپت ظاہرا کھیل کھلائیندا۔ پاربرہم پرہہ بن سکدارا، ساچا در آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ تھر گھر ٹھانڈا دربارا، آپ اپنا آسن لائیندا۔ در درویش بنے چوبدارا، گھر ساچے ساچی سیو کھائیندا۔ کھڑگ کھنڈا نہ کوئی کٹارا، شستر بستر نہ کھئے وکھائیندا۔ پنج تت نہ کھئے آکارا، ترے گن میل نہ کھئے ملائیندا۔ رَو سس نہ کھئے ستارا، زمیں اسمان نہ بنت بنائیندا۔ منڈل منڈپ نہ کھئے اکھاڑا، گوپی کاہن نہ کھئے نچائیندا۔ برہما وشن شو نہ کھئے اُجیارا، چارے مُکھ نہ کھئے صالائیندا۔ کروڑ تیتیس نہ کھئے سہارا، سُرپت راجا اند نہ رُوپ وٹائیندا۔ گر پیر نہ کھئے اوتارا، سادھ سنت نہ کھئے وکھائیندا۔ مات پت نہ کھئے سنسارا، بہین بہیا نہ ویکھ وکھائیندا۔ محل اٹل نہ کھئے منارا، مندر گُرودوار نہ کھئے اُپائیندا۔ ست سروور جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، اُچے ٹلے پرہت نہ ویکھ وکھائیندا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نارا، ناری کنت نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ایکنکارا، اک اِکلا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اجوئی رپت بھیو نہ آئیندا۔ اجوئی رپت پُرکھ اکال، ایکا رنگ سمایا۔ آپے چلے اولڑی چال، وید کتیب بھیو نہ رایا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچی دھرمسال، در دروازہ آپ کھلایا۔ چرن بھکار بنائے کال مہاکالا، دین دِیال ناؤں دھرایا۔ اپنا دپیک آپے بال، پاربرہم پرہہ ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ سچکھنڈ دوارے ساچی دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ چلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن پاوے سار، آپ اپنی گنت گنائیندا۔ ایکنکارا دئے آدھار، اچھیا بھچھیا آپ وکھائیندا۔ آد نرنجن سانجھا یار، دپیک دپ آپ جگائیندا۔ پُرکھ ابناشی ہو تیار، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ سِری

بھگوان بول جیکار، آپ اپنا نعرہ لائیندا۔ پاربرہم کھول کواڑ، رُوپ انُوپ آپ درسائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در
 گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ در گھر ساچا ہر سُنہنجا، ایک رنگ سمایا۔ پُرکھ اکالا آپے بنیا اپنا سُنجا، آپ اپنا سنگ رکھایا۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا،
 مورت اکال ویس وٹایا۔ آد جگادی اپنی آپے رکھے لُجنا، آپ اپنا رُوپ درسایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے اپنا ور،
 اپنی جھولی آپ بھرایا۔ آپے بنے در بھکاری، شاہ سلطان آپ اکھوٹیا۔ آپے کرے سچ سیکداری، آپے نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ آپے نرگن
 جوت کر اُجیاری، آپے نُو نُو وچ ٹکائیا۔ آپے بنے وڈ بھنداری، اپنی دات اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 آپ اپنا میل ملائیا۔ آپے میل ملندڑا، ناری کنت بہتار۔ آپے ہر ہر سیج سُنندڑا، تھر گھر بیٹھ سچے دربار۔ آپے اپنا رس بھوگ بلاس
 کوندڑا، نرگن نرگن کر پیار۔ آپے سْت دُلارا اُچندڑا، آپ اپنی کرپا دھار۔ آپے دُھر فرمانا حُکم سُنندڑا، پُوٹ سپُوٹا کر کر خبردار۔ لوآن پُریاں
 رچن رچندڑا، برہمنڈ کھنڈ محل اُسار۔ ترے گن مایا ہتھ وکھندڑا، گھاڑن گھڑے اپر اپار۔ نرکار ساکار رُوپ آپ وٹندڑا، وشن رُوپ اپر اپار۔
 امرت ناہی آپ سُنندڑا، آپے کھڑے سچی گلزار۔ آپے پنکھڑی مُکھ وکھندڑا، آپے اندروں آئے باہر۔ آپے برہما ناؤں رکھندڑا، پاربرہم کھیل
 اپار۔ آپے سُن اگم رہندڑا، آپے وسے دھواں دھار۔ آپے شنکر جوت جگندڑا، اپنے رنگ روے کرتار۔ شبد داتا اک وکھندڑا، جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی دھار۔ شبد داتا بے پرواہ، نرگن اپنا سْت اُچائیندا۔ سچکھنڈ دوارے دیوے سچ صلاح،
 ساچا حُکمی حُکم سُنائیندا۔ برہما وشن شیو سیوا دئے لگا، سیوک سیوا سچ کرائیندا۔ ایک اکھڑ دئے پڑھا، سو پُرکھ نرنجن نظری آئیندا۔ تخت
 تاج اک وکھا، دُھر دربارا آپ سُنائیندا۔ راجن راج بے پرواہ، پاربرہم اپنا رُوپ وٹائیندا۔ تتان میلا سہج سُبھا، ترے گن ساچا رنگ
 رنگائیندا۔ لکھ چوراسی رچن رچا، ایک مت تت وکھائیندا۔ پنج تت میل ملا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش جھولی پائیندا۔ من مت بُدھ وچ
 ٹکا، نرگن اپنا رُوپ چھپائیندا۔ گھر وچ گھر دئے سہا، گھر اپنا بنک بنائیندا۔ نرگن دپیک اک ٹکا، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ شبد انادی دُھن
 اُچا، انحد تال وجائیندا۔ سر سروور اک وکھا، امرت جھرنا آپ جھرائیندا۔ آتم سیجا ڈیرہ لا، برہم پاربرہم اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی رچن رچ، آپے اندر وڑیا سچ، کایا ماٹی بھانڈا کچ آپ وکھائیندا۔ کایا ماٹی کر تیار، نو در کھول کھلائی۔

پنچم پنچ کر پیار، پنچم ناد دُھن سُنائیآ۔ پنچم میلا وچ سنسار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار انگ لگائیآ۔ پنچم راج جوگ سکدار، پنچم لیکھا
 بے پرواہیآ۔ پنچم ویکھے بنک دوار، ڈونگی بھوری پھول پُھلائیآ۔ پنچم توڑے گڑھ ہنکار، پنچم کھنڈا ہتھ چمکائیآ۔ بنے وچولا آپ نرنکار،
 شبد شبدی رُوپ وٹائیآ۔ آسا ترسنا کرے پیار، ہوئے ہنگتا رنگ رنگائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لکھ چوراسی اندر
 وڑ، نرگن بیٹھا مُکھ چُھپائیآ۔ لکھ چوراسی اندر وڑیا، ہر ساچا دس نہ آئیندا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھیا، محل اٹل آپ سہائیندا۔ اپنا گھاڑن
 آپے گھڑیا، آپے بہن وکھائیندا۔ اپنی وِدیا آپے پڑھیا، اکھڑ وکھڑ آپ جنائیندا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، تتوت نہ کھئے رکھائیندا۔ نہ جنے نہ
 کدے مریا، آون جاون کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، برہم اپنا رُوپ درسائیندا۔ برہم ہر کھیل نیارا،
 دپیک دیا آپ جگائیآ۔ اندر وڑ پُکھ کرتارا، گھٹ بیٹھا آسن لائیآ۔ لکھ چوراسی پاوے سارا، بھل رہے نہ رائیآ۔ لوک مات کھیل اپارا، شبد
 انادی ناد وجائیآ۔ بھگتن دیوے اک ادھارا، آتم آتر بوجھ بُجھائیآ۔ درس دکھائے اگم اپارا، نیتر لوچن نین اک کھلائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ اپنا ناؤں اُچائیآ۔ جُگ جُگ ناؤں ہر نرنکار، جن بھگتاں آپ سُنائیندا۔ سنتن میتا وچ سنسار، سچ سمگری
 جھولی پائیندا۔ گرُمکھ اتتا ٹھانڈے دربار، گھر ساچے آپ وڈیائیندا۔ گرُسکھ پت پت پتتا کرے کرنیہار، پتت پاپی آپ ترائیندا۔ دیوے نام انڈیٹھا
 اگم اپارا، اکھڑ وکھڑ آپ پڑھائیندا۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھا آپ نرنکار، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ بھگتن اندر وسیا، پرم پُکھ کرتار۔ سنتن میٹے اندھیری مسیا، نرگن جوت کر اُجیار۔ گرُمکھاں دوارے پھرے
 نسیا، جُگا جُگنتر ساچی کار۔ گرُسکھ مارگ ایکا دسیا، میل ملائے کنت بہتار۔ تیر نرالا ایکا کسیا، بجر کپائی دیوے پاڑ۔ ترے گن مایا
 مول نہ ڈسیا، جس جن ملیا میت مُرار۔ جگت وکارا چرناں ہیٹھاں جھسیا، نیڑ نہ آئے لوبھ موہ ہنکار۔ کرے پرکاش کوٹن رو سسیا، دپیک
 دیا کر اُجیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ لئے مات اوتار۔ ہر اوتارا کھیل اپارا، نرگن سرگن رُوپ وٹائیندا۔ نت
 نوٹ کھیل نیارا وچ سنسارا، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ بھگت ادھارا دُشٹ سنگھارا، ساکھیات رُوپ وٹائیندا۔ نام ادھارا بول جیکارا، ہرجن
 ساچے آپ اُٹھائیندا۔ تیز دھارا مارے کٹارا، اگم اپارا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ اپنا ویس

وٹائیندا۔ ویس اولّا اک اِکلا، ہر ہر آپ کرائیندا۔ آد جگادی اچھلا، دس کیسے نہ آئیندا۔ ہر بھگتن جوتی شبدی رلا، جوتی جوت جوت جگائیندا۔ سچ سنگھاسن آتم ملا، ایک سیجا آپ وچھائیندا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پھول پھلائیندا۔ گرمکھ پھڑائے اپنا پلا، دو جہان نہ کھئے چھڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ ویس اپارا ہر سلطان، جگ جگ آپ کرائیندا۔ بھگتن دیوے برہم گیان، آتم آتر بوجھ بچھائیندا۔ سنتن دیوے سچ نشان، سچ نشانہ اک جھلائیندا۔ گرمکھ بنائے چتر سگھڑ سیان، چاترک ترکھا آپ بچھائیندا۔ گرسکھاں دیوے اک گیان، ایک منتر نام درڑائیندا۔ ستجگ ساچے ہو پردھان، روپ اتوپ آپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ ایک گر ایک ویس، پُرکھ اکال اک اکھوئیا۔ ایک در اک درویش، ایک اپنی اکھ جگائیا۔ ایک نر اک نریش، نر نرائن وڈ وڈیائیا۔ ایک آد جگادی رہے ہمیش، نہ مرے نہ جائیا۔ ایک لکھنہار لیکھ، ایک ایک ایک وڈیائیا۔ ایک حکم جنائی برہما وشن مہیش گنیش، حکمی حکم سرب پھرائیا۔ ایک ایک رہیا ویکھ، لکھ چوراسی آپ سمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ اپنا رنگ رنگائیا۔ ستجگ رنگ ست ستواد، سو پُرکھ نرنجن آپ رنگایا۔ لیکھا جانے برہم برہما، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ آپے آنت آپے آد، مدھ اپنا کھیل کھلایا۔ آپے شبد انادی بودھ آگادھ، برہما وید نہ کھئے الایا۔ آپے دیونہارا ساچی داد، گر اوتار روپ وٹایا۔ آپے لوآن پُریاں وجائے ناد، شبد جیکارا آپ سُنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنا روپ درسایا۔ جگ جگ روپ اپار، نرگن سرگن آپ وکھائیندا۔ لوک مات لے اوتار، آپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ستجگ ساچے ساچی کار، کرنی کرتا آپ کرائیندا۔ بھگتاں دیوے بھگتی ادھار، بھگت بھگون میل ملائیندا۔ رنگ ائملا ایک چاڑھ، کایا چولی آپ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ رچن رچاونہار گوپال، دوسر اور نہ کھئے وکھائیا۔ آپے جانے اپنی چال، ستجگ تریتا ویکھ وکھائیا۔ نرگن سرگن بن دلال، رام روپ آپ وٹایا۔ آپے روپ ہونے کال، کال روپ آپ رکھائیا۔ آپے راون دیوے گھال، تیر کمان آپ چلائییا۔ ہرجن ساچے لے پچھان، غریب نہانے گلے لگائییا۔ سر سروور توڑے مان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ ستجگ تریتا پار کنارہ، ہر دواپر ویکھ وکھائیندا۔ کاہنا کرشنا میت مُرارا، کول نین نین مٹکائیندا۔ پنچم میتا سچ

آدھارا، پنچم ویکھ وکھائیندا۔ دروید سُت پائے سارا، دریودھن میٹ مٹائیندا۔ رتھ رتھوہی شاہ سوارا، خالی بتھ سرشٹ سبائی وکھائیندا۔ اٹھاراں دھیائے بول جیکارا، گیتا گیان اک درڑائیندا۔ آپے جانے آر پار کنارہ، آپے ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنی کار کرائیندا۔ دواپر اُتریا اپنے گھاٹ، ہر ساچے پار اُتاریا۔ کلجُگ وچھائی اپنی کھاٹ، لوک مات آسن لا لیا۔ کوڑ کڑیارا کھول ہاٹ، جوٹھی جھوٹھی وست وچ ٹکا لیا۔ کھیلے کھیل بازی گر ناٹ، گھر گھر اپنا سوانگ ورتا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا حُکم جنا لیا۔ دُھر فرمانا ہر بھگوان، جُگ جُگ آپ سُنائیندا۔ ستجُگ تریتا دواپر کر پردھان، اتم میل ملائیندا۔ کلجُگ ویکھے جگت نشان، نو کھنڈ پرتھی پھیرا پائیندا۔ ستاں دیپاں اک گیان، ایکا حُکم سُنائیندا۔ مایا ممتا مد پین کھان، کایا چولی رنگ رنگائیندا۔ ہر کا نام نہ سکے کوئی پچھان، اندھ اندھیر ایکا چھائیندا۔ رو سس نہ چڑھے کوئی بان، جوت نرنجن نہ کوئی جگائیندا۔ ساچی سخی نہ میلا ہیوے کابن، نام بنسری نہ کوئی وجائیندا۔ سینتا سرتی نہ ملے رام، شبد ہانی نہ کوئی وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس دھرائیندا۔ ویس اولاً رانی اللہ، ہر ساچے آپ وٹایا۔ بسمل روپ اک اکلّا، نرگن بیٹھا کھیل کھلایا۔ کلمہ امام ایکا گھلا، سچ حدیث اک سُنایا۔ موسیٰ عیسیٰ پھڑایا پلا، آپ اپنے لڑ بندھایا۔ فرش خاکی اک مُصلا، لوک مات ہیٹھ وچھایا۔ عرش قُرس ڈیرہ ملا، دس کیسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کائنات ویکھ وکھایا۔ کائنات مار جھاکھی، پروردگار ویکھ وکھائیندا۔ بے عیب بنیا آپ ساقی، بھر پیالہ جام پائیندا۔ آپے چڑھیا اپنے راکی، ساچا آسو آپ دوڑائیندا۔ لیکھا کوئی نہ جانے بندہ خاکی، خاکی خاک سرب وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا حُکم سُنائیندا۔ حُکمے اندر ہر ورتارا، ہر وڈا وڈیائیا۔ شبد سرُپی کھیل اپارا، کلمہ نبی آپ جنائیا۔ لیکھا جانے محمدی یارا، در گھر ساچا پھول پھلایا۔ حق حقیقت کھیل اپارا، لاشریک ویکھ وکھائیا۔ مقالے حق ایکا نعرہ، انا الحق اپنا روپ درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کلمہ آپ پڑھائیا۔ اپنا کلمہ جگت حدیث، نور الابی آپ الائیندا۔ آپے گائے بتیس تیس، تیس بتیس آپ سُنائیندا۔ اپنا پیسن آپے پیس، آپ اپنی سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیو کھلاییندا۔ اپنا بھیو آپے کھول، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ایکا کلمہ اپنا بول، چوڈاں لوک

آپ جنائیندا۔ عرش فرش فُرس و جے ڈھول، ہر مردنگا ہتھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنی دھار بندھائیندا۔ انجیل قُرآنا ہتھی دھار، لوک مات کُرمائیا۔ شرع شریعت کر وچار، خالق خلق ویکھ وکھائیا۔ راجا رعیت کرے خوار، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ جگت حقیقت جائے ہار، شاہ حقیر رو رو نیر و ہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھنہارا ساچا گھر، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیا۔ ویس وٹائے ہر نرنکارا، نرگن نرگن ناؤں اُچھائیندا۔ نانک میلا وچ سنسارا، پنج تت چولا آپ ہنڈھائیندا۔ نام ست بول جیکارا، چار ورنان آپ سمجھائیندا۔ اوچان نیچان پار کنارہ، راؤ زناں ایکا رنگ رنگائیندا۔ غریب زانیاں پاوے سارا، آپ اپنے گلے لگائیندا۔ ہنکاریاں توڑے گڑھ ہنکارا، اُچے ٹلے پھول پھلائیندا۔ ساچا ونج کرائے اک ونجارا، چوڈاں ہٹاں مان گوائیندا۔ چوڈاں طبقات کرے کنارہ، کوٹ کوٹن وچ سمائیندا۔ میل ملاوا اک ایکنکارا، پُرکھ اکال اک وکھائیندا۔ ورنان برنان وسے باہرا، ذات پات نہ کوئی جنائیندا۔ ہر کا شبد اک نرکارا، ساچا گر اک اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد شبدی میل ملائیندا۔ شبد گر سچا سوربیر، نانک پنج تت صلاحیا۔ جن بھگتاں کڈھ ہوے پیڑ، آپ اپنی دیا کمائیا۔ سنتن مارے ساچا تیر، تیر نرالا اک چلائیا۔ گرمکھ چوٹی چاڑھ اخیر، ادھ وچکار نہ کوئی وڈیائیا۔ گرسکھاں کئے جگت زنجیر، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ وڈ داتا ہر پیرن پیر، گر گر ایکا رُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا شبد دئے وڈیائیا۔ شبد گر وڈ بلوانا، آد جُگاد سمایا۔ کھیلے کھیل دو جہانا، لوک مات ویس وٹایا۔ نانک گائے نام ترانہ، تار ستار نرنکار وجایا۔ لکھ چوراسی بھے گانا، گھر گھر سگن منایا۔ ساچی سخی ملے کاہنا، منڈل راس آپ رکھایا۔ درگاہ ساچی دیوے مانا، جس جن نیوں نیوں سیس جھکایا۔ ایکا راگ سُنائے گانا، انحد ساچی سیوا لایا۔ دیونہارا دُھر فرمانا، شبد شبدی دئے جنایا۔ کلجگ اتم ہوئے ویرانہ، تھر کئے رہن نہ پایا۔ جیو جنت ناتا جُڑے پنج شیطانا، کام کرودھ ہوئے ہلکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ نرگن نانک بول جیکارا، لکھ چوراسی گیا سُنائیا۔ کلجگ اتم ہوئے دھواں دھارا، جھوٹھی زین اندھیری چھائیا۔ مات پُت کرے پیارا، بھین بھنیا سیج ہنڈھائیا۔ نہ کوئی دِسے میت مُرارا، ساک سین نہ کوئی اکھوائیا۔ سریشٹ سبائی ہوئے وپھچارا، ہر ہر کنت نہ کوئی ہنڈھائیا۔ سادھ سنت ہر بھگونت نہ کرے کوئی پیارا، تن ویسوا شنگار کرائیا۔ گر در

مندر ہونے خوارا، دھیاں بھیناں راہ تکائیا۔ پُرکھ ابناشی پاوے سارا، نرگن ویکھے تھاوں تھائیا۔ برہمنڈ کھنڈ دئے ہلارا، لوآں پُریاں آپ ملائیا۔ لوک مات لئے اوتارا، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ شبد ڈنکا ہر اپارا، شاہ سلطانان دئے جگائیا۔ جن بھگتاں کرے اک پیارا، آپ اپنا میل ملائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لیکھا چُکے سمنڈ ساگر جگت شاہیا۔ کرے کھیل اگم اپارا، ایکنکار بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ وکھائیا۔ کلجگ اتم ویکھنہارا، ایکا ایک اکھوائیندا۔ کھیلے کھیل وچ سنسارا، ستگر پورا ناؤں دھرائیندا۔ ایکا جوتی دس اوتارا، گر گوبند مکھ صلاحیندا۔ پوت سپوتا بن ڈلارا، گھر ساچے سوہا پائیندا۔ پُرکھ اکال اک جیکارا، رسنا جہوا ایکا گائیندا۔ آپے جانے آر پار کنارہ، آپ اپنا بھیو کھلائیندا۔ لیکھا لکھ دھر سنسارا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ کلجگ اتم آئے وارا، دھواں دھار سرب وکھائیندا۔ پرگٹ ہونے ہر نرنکارا، نہکلنکا ناؤں دھرائیندا۔ سبیل نگری دھام نیارا، پُرکھ ابناشی آسن لائیندا۔ ایکا شبد بول جیکارا، ہنگ برہم میل ملائیندا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، دو جہاناں آپ چمکائیندا۔ راج راجانا کرے خوارا، سیس تاج نہ کوئی ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ویکھنہار سورا سربنگ، ستگر پورا ناؤں دھرائیندا۔ ستگر پورا ہر مہربان، ایکنکارا وڈ وڈیائیا۔ پرگٹ ہونے وچ جہان، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ دیونہارا دھر فرمان، شبدی ڈھولا ایکا گائیا۔ لکھ چوراسی توڑے مان، جگت ابھان رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ اتم ویکھ وکھائیا۔

★ پہلی چیت ۲۰۱۷ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

سو پُرکھ نرنجن وڈ مہربان، آد جگاد سمائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل مہان، نرگن اپنا آپ کرائیندا۔ ایکنکارا وڈ بلوان، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ آد نرنجن جوت مہان، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا نوجوان، پردھ بال نہ کوئی وکھائیندا۔ سری بھگوان سچ نشان، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ پاربرہم وسے سچ مکان، سچ سینگھاسن آسن لائیندا۔ سچکھنڈ دوارا اک مکان، چہپر چہن نہ کوئی وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا ایکنکار، کھیلے کھیل اگم اپارا، لکھ اگوچر دس کیسے نہ آئیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل

مہانا، ہر پُرکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ ایکنکارا گن نِدهانا، جوت زرنجن ڈگمگائیندا۔ پُرکھ ابناشی اک ترانہ، سِری بھگوان آپے گائیندا۔ پاربرہم
 کھیلے کھیل مہانا، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی کھیل اپار، کرے کرے ہر زرنکار، دِس
 کسے نہ آئیندا۔ کھیل اپارا ہر زرنکارا، اپنا آپ کرائیندا۔ وسنہارا دھام نیارا، زرن گن اپنا گھر وکھائیندا۔ سچکھنڈ وسائے بنک دوارا، بنک دواری
 ناؤں دھرائیندا۔ رو سس نہ کھئے ستارا، سورج چن نہ کھئے چڑھائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈ کھنڈ نہ کھئے سہارا، جیرج انڈ اُنُبھج سیبج نہ رچن
 رچائیندا۔ جنگل جوہ نہ کھئے اُجاڑ پہاڑا، ڈونگھی کندر نہ پھیری پائیندا۔ وسنہارا دھام نیارا، زرن گن دیا باقی کملاپاتی اپنا آپ جگائیندا۔ ساچے
 مندر کھول تاکی، آپ اپنا مُکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی کھیل کھلائیندا۔ آد جُگادی کھیل اولّا،
 ہر ساچا آپ کرائیندا۔ بیٹھا رہے اک اِکلا، عقل کل ناؤں دھرائیندا۔ وسنہارا جل تھلا، گھٹ گھٹ اپنا روپ وٹائیندا۔ اپنے دیپک آپے بلا،
 اگیان اندھیر نہ کھئے وکھائیندا۔ شبَد جوتی آپے رلا، سچ سنَدیش سچ ترانہ اپنا آپ سُنائیندا۔ آد جُگادی رہے ہمیش، دوسر رنگ نہ کھئے
 وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا کھیل تماشا شامبو شاباشا، اپنا آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی
 ہر بھگوان، اپنی کھیل کھلائیّا۔ سو پُرکھ زرنجن مار دھیان، ہر پُرکھ زرنجن دئے سمجھائیّا۔ ایکنکارا کر پچھان، آد زرنجن لئے اُٹھائیّا۔ سِری
 بھگوان دیوے دان، ابناشی کرتا جھولی پائیّا۔ پاربرہم منگے ایکا دان، در درویش اپنی الکھ جگائیّا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا
 کر، آپ اپنے رنگ رنگائیّا۔ رنگ رنگیلا ہر کرتار، ساچا رنگ رنگائیندا۔ لالن لال اگم اپار، کنچن روپ آپ وٹائیندا۔ سوہا ویس در
 درویش الکھ الکھنا بول جیکار، آپ اپنی الکھ جگائیندا۔ چٹی دھار کھیل اپار، روپ انوپ آپ درسائیندا۔ پیلا بستر کر شنگار، سچ
 سِنگھاسن آسن سوہبا پائیندا۔ نیلی دھار کھیل اپار، خالق خلق روپ وٹائیندا۔ کالا رنگ سورا سرینگ، آد جُگاد جُگ اپنا ویس
 وٹائیندا۔ اپنے مندر آپے لنگھ، آپ اپنا ویکھ وکھائیندا۔ نشان چاڑھے ست رنگ، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِرپا کر، ست رنگ نشانہ کر تیار، سچکھنڈ دوارے دیوے چاڑھے، دوسر در نہ کھئے وکھائیندا۔ ست رنگ نشانہ کر تیار، سچکھنڈ
 نواسی خوشی منائیّا۔ آپے ویکھے ویکھنہار، دوسر دِس کسے نہ آئیّا۔ زرن گن داتا زرن گن بھکھاری زرن گن اپنی بتھیں دیوے چاڑھے، زرن گن آپے ویکھ

وکھائیا۔ یرگن شاہ یرگن گھوڑ آسوار، یرگن اپنا آپ دوڑائیا۔ یرگن کھنڈا تیز کٹار تیر کمان یرگن اپنا ناؤں دھرائیا۔ یرگن شاہ یرگن سلطان،
 یرگن راج یرگن راجان، شاہو بھوپ وڈ وڈیائیا۔ دیوے حکم دھر فرمان، آپ اپنا بھیو کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 گھر ساچے ویکھ وکھائیا۔ گھر ساچا ہر سہنجنا، پُرکھ انباشی آپ سہائیندا۔ جگے جوت آد یرنجنا، دیا باقی نہ کوئی ٹکائیندا۔ اپنا بنیا آپے سبجنا،
 ساک سین ناؤں دھرائیندا۔ اپنا پردہ آپے کجنا، اپنا پردہ ہتھ اٹھائیندا۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا، آد جگادی ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ سچ محلا آپ وسائے اک اکلّا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ کرتارا، اپنا آسن لائیا۔ دیوے
 دھر فرمانا اگم اپارا، آپ اپنا حکم جنائیا۔ نہ کوئی دسے چوبدارا، دوارپال نہ کوئی ٹکائیا۔ نہ کوئی نیوں نیوں کرے نمسکارا، چرن سیس نہ کھئے
 رکھائیا۔ نہ کوئی بولے کوکے نعرہ، رسنا جہوا نہ کوئی بلائییا۔ اک اکلّا پروردگارا، بے عیب خدائی بیٹھا جلوہ نورا لاییا۔ رام روپ یراکارا،
 یرگن اپنا کھیل کھلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا تخت آپے رہیا سہائیا۔ تخت سہاوا ہر سلطان، الکھ آگوچر بھیو نہ
 آئیندا۔ ست رنگ جھلائے اک نشان، سچکھنڈ دوارے آپ وکھائیندا۔ دوجا دیوے دھر فرمان، سو پُرکھ یرنجن حکم جنائیندا۔ ہر پُرکھ یرنجن
 کر دھیان، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ ایکنکارا سنے لا لاکان، آپ اپنا راہ تکائیندا۔ آد یرنجن وڈ بلوان، سیوک سیوا مکھ کرائیندا۔ انباشی
 کرتا بن راجان، آپ اپنے سیس ٹکائیندا۔ سری بھگوان کھیل دربان، در درویش الکھ جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 پنچم مکھ پنچم تاج دھردرگاہی ساچا راج، سچکھنڈ دوارے آپ بنائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر یرنکارا، تخت تاج اک سہائیا۔ پنچم مکھ پنچ
 اُجیارا، پنچم ویکھے بے پرواہیا۔ دس نہ آئے وچ سنسارا، نیرن یرن درس کھئے نہ پائیا۔ آد جگادی کھیل نیارا، آپ اپنا کھیل کھلائییا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے تخت سوہاؤنت کھیلے کھیل سری بھگونت، آپ اپنا حکم چلائییا۔ اپنی اچھیا دھر فرمانا، ساچا حکم
 جنائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہر ہر رانا، آپ اپنا تخت سہائیندا۔ آپے جانے اپنا بھانا، بھیو کوئی نہ پائیندا۔ آپے پہرے اپنا بانا، روپ انوپ آپ
 وٹائیندا۔ آپے شاہ آپے سلطانا، شہنشاہ آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنا حکم چلائییندا۔ اپنا حکم سچ
 دربار، ہر ساچا سچ جنائیا۔ سو پُرکھ یرنجن کریا خبردار، ہر پُرکھ یرنجن لے اٹھائیا۔ ایکنکارا کر دھیان، آد یرنجن میل ملائییا۔ سری بھگوان

ويڪھه اڪ نشان، ست ستوادی آپ جهلائيا۔ پُرڪھ ابناشي پنجم مُڪھ تاج سُهان، تخت تاج دئے وڏيائيا۔ نه کوئي ديسے در دربان، اپني اچھيا
 آپے لئے پرگتائيا۔ ست دُلا را نوجوان، هر شبدی شبد اُٺائيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کريا کر، سچ سنپڙا اڪ سمجھائيا۔ ست
 دُلا کر تيار، سچڪھنڊ دوارے آپ بهايا۔ نرگن کرے سچ پيار، سچ ساچا ميل ملايا۔ تيرا روپ اپر اپار، ميرا بنس ناؤن اُچايا۔ جوتي جوت
 سروپ هر، آپ اپني کريا کر، تيري دھار تيرا تيرے وچ رکھايا۔ شبد دُلا رے هو تيار، هر ساچا سچ جنائيندا۔ لوآن پُرياں کر تيار، برهمند
 کھنڊ رچن رچائيندا۔ وشن دينا اڪ ادھار، نرگن سرگن کھيل کھلائيندا۔ کولي کولا کر اُجيار، برهما ست ست اکھوائيندا۔ ابناشي اچت کھيل
 اپار، اپني رت آپ سھائيندا۔ آپے اندر آپے باهر، گپت ظاھر آپ اکھوائيندا۔ آپے برهما کر پसार، چارے مُڪھ مُڪھ صلاحيندا۔ آپے ديويے
 شنکر دھار، آپ اپنا رنگ رنگائيندا۔ آپے تڻاں وسيا باهر، بهيو کھي نہ پائيندا۔ ترے گن مايا بهر بهنڊار، ساچي وست نال رلائيندا۔ پنج تت
 کرے اُجيار، پنج پنجيس ويڪھه وکھائيندا۔ لکھ چوراسي اڪ ادھار، گھڙ بهانڊے آپ رچائيندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کريا کر،
 آپ اپنا کھيل کھلائيندا۔ لکھ چوراسي گھاڙن گھڙيا، برهما وشن شو سيو لگائيا۔ پُرڪھ ابناشي اندر وڙيا، دس کيسے نہ آيا۔ من مت دوار کيسے
 نہ پھڙيا، بُدھ متوالي ربي کُرائيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني جوت دهر، اجوئي رھت پُرڪھ اڪال، کھيلے کھيل دين ديال، آپ اپني
 ديا کمايا۔ دين ديا لا هر گوپالا، عقل کلا ورتائيندا۔ لکھ چوراسي کھيل نرالا، آپ اپني رچن رچائيندا۔ ترے گن مايا پا جنجالا، شبد ڏوري
 نال بندھائيندا۔ کھيلے کھيل هر نرالا، خالق خلق وچ سھائيندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کريا کر، آپ اپني ونڊ ونڊائيندا۔ اپني ونڊ
 هر هر ونڊے، بهيو کوئي نہ پائيندا۔ لوآن پُرياں کھيلے کھيل برهمند کھنڊ کھنڊے، کھنڊ کھنڊ اپنا آپ کرائيندا۔ آپے جانے جيرج انڊے، اُتبھج
 سينج ميل ملايندا۔ آپے جانے آر پار کنڊھ، ادھ وچکارے ڏيره لائيندا۔ آپے چڙھ ساچے ڏنڊے، اپنا ڏنڊا اپنہ بٽھ رکھائيندا۔ جوتي
 جوت سروپ هر، آپ اپني کريا کر، اپني ونڊ کرے کرتار، ستجگ تريتا دواپر وچ سنسار، اپنا مارگ آپے لائيندا۔ ونڊے ونڊ پُرڪھ اڪالا،
 بهيو کوئي نہ پائيندا۔ برهم دسے راه سُکھالا، چارے ويدان مُڪھ سُنائيندا۔ سيوا لائے کال مہاکالا، دهرم رائے رنگ رنگائيندا۔ چتر گپت پھل
 ويڪھه لگا ڏالا، لاڙي موٽ توڙ تڙائيندا۔ ليکھا جانے شاه کنگالا، نہ بهيو کوئي چھپائيندا۔ جن بهگتاں پائے شبد سروپي تن ساچي مالا، اچيا

جاپ آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ ویس اولّا پُرکھ اکال، اپنا آپ کرائیا۔ جُگا جُگتر
 اولڑی چال، جاگرت جوت کرے رُشناٹیا۔ شبد وجائے تال، لوآن پُریاں آپ سُنائیا۔ بھگتن دیوے ساچی گھال، نام بھگتی جھولی پائیا۔ لوک
 مات آئے بن بن دلال، نرگن سرگن رُپ وٹائیا۔ پنج تت ماٹی بھاگ لگائے کایا کھال، آپ اپنا مُکھ چُھپائیا۔ وسنہارا سچ سچّی دھرمسال،
 سچکھنڈ دوارا در دروازہ اک گھلاٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا ناؤں دھرائیا۔ سَتجُگ ناؤں رکھ کرتار،
 لوک مات ویس وٹائیندا۔ ہرجن ساچے جائے تار، آپ اپنا میل ملائیندا۔ بھگتن دیوے نام آدھار، ایکا وست جھولی پائیندا۔ لیکھا جانے وار
 اٹھار، اٹھ دس پھول پُھلاٹیندا۔ سَتجُگ تیرا پار کینار، تریتا اپنے رنگ رنگائیندا۔ لنکا توڑ گڑھ ہنکار، رام راما ویکھ وکھائیندا۔ ست سوانی
 کر پیار، سینتا سرتی اک پرنائیندا۔ غریب نانے جائے تار، آپ اپنے گلے لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا
 کھیل کھلاٹیندا۔ کھیل کھلندڑا ہر بھگونت، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ گُرمکھ ملاوا ناری
 کنت، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اُتر کدے نہ جائیندا۔ جُگ جُگ مہا گنت آگت، وید کتیب بھیو کھئے نہ
 پائیندا۔ آپے آد آپے آنت، مدھ اپنا ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل وچ سنسار، جوتی نُور نُور
 اُجیار، نُورو نُور ڈگمگائیندا۔ تریتا تریا پار کنارہ، ترے گن بھیو بہن نہ رائیا۔ کھیلے کھیل آگم اپارا، آپ اپنا رُپ وٹائیا۔ آپے بنے جگت لکھارا،
 پُران اٹھاراں آپے گائیا۔ آپے کاہنا کرشنا میت مُرار، مُکند منوہر لکھی نرائن رُپ انوپ آپ وٹائیا۔ آپے گیتا گیان دئے سہارا، اٹھاراں دھیائے
 رسنا گائیا۔ آپے پنچم کرے پیارا، بھگت بھگونت ویکھ وکھائیا۔ آپے رتھ رتھوہی کھیلے کھیل اپارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 دواپر تیرا انک انک سمائیا۔ دواپر انک انک ہر لیکھا، دس کیسے نہ آئیندا۔ وید ویاسے نیتر پیکھا، رسنا جہوا گائیندا۔ مچھ دابڑی نہ دسے
 کیسا، سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیندا۔ جن بھگت دوارے بنے در درویشا، جُگ جُگ اپنی اکھ جگائیندا۔ بھیو نہ پائے برہما وشن مہیش
 گنیشا، کروڑ تیتیسرا راہ تکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُجالا ہر گوپالا، دین دایلا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ دین
 دایلا کھیل اپار، اپنا آپ کرائیا۔ کلجُگ رُپ اپر اپار، نو کھنڈ پرتھی دہ دشا چارے کوٹ آپ چڑھائیا۔ پنچم پنچ پنچ پیار، پنچم ویکھ

تھاؤں تھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیرا کھیل اپار، ہر ساچا آپ کھلایا۔ کلجگ کھیل سچ محلا، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ چوڈاں طبقات ایکا نُور وکھائے رانی اللہ، آپ اپنا ناؤں جنائیندا۔ کلمہ امام پھڑایا پلا، نبی رسولاں آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دھار بندھائیندا۔ کلمہ امام نُورِ الہی، جلوہ جلوہ ہر بھگوانیاں۔ کھیلے کھیل بے پرواہی، دو جہاناں اک نشانیا۔ جوٹھی جھوٹھی کرے شاہی، شاہ سلطان وڈ بلوانیاں۔ نانا توڑے بھیناں بھائی، سجن میت نہ کھئے اکھوانیاں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگانیاں۔ عیسیٰ موسیٰ پار کینارہ، سنگ محمد کرے کُرمائیا۔ ویکھنہارا چار یارا، چوڈاں طبق دئے ہلایا۔ حق حقیقت کھول کواڑا، بنک دوارا اک جنائیا۔ دھر درگاہی ساچا لاڑا، نُورو نُور نُور رُشنائیا۔ پاوے سار زمیں اسمان نو کھنڈ پرتھی ویکھے اک اکھاڑا، لوآن پُریاں پھول پھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ رنگ امولا ہر زرنکار، اپنا آپ رنگائیندا۔ پنج تت چولا کر تیار، زرگن زرگن وچ ملائیندا۔ سرگن بولا بول جیکار، نانک نام دھرائیندا۔ نام ست ونج وپار، چار ورن آپ کرائیندا۔ ایکا نام نام کرتار، کرنی کرتا آپ درڑائیندا۔ دھرنی دھرت دھول دئے سہار، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ رسنا گائے سوہنگ دھار، سو پُرکھ زرنجن اک منائیندا۔ ہنگ برہم کرے پیار، دئی دویت نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ نانک میلا پُرکھ اکال، گھر ساچے سچ ملائیندا۔ ویکھنہارا دیپک مستک ساچا تھال، گگن گگنتر آپ سہائیندا۔ سر سروور آتم آتر بھریا تال، سچ بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ ایکا وست نام دھن سچا دھن مال، سچ خزینہ ہتھ پھڑائیندا۔ چرن بھکھار کرائے کال مہاکال، آپ اپنا حکم سنائیندا۔ دوس زین کرے پرتپال، پرتپالک بھيو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا حکم سنائیندا۔ ساچا حکم دھر فرمانا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ نانک ستگر سنے سچ دھیانا، آپ اپنا ویکھ وکھائیندا۔ مات لوک کورو کور ہوئے پردھانا، سچ سچ نہ کھئے جنائیندا۔ نہ کوئی دے شاہ سلطانا، تخت تاج نہ کھئے سہائیندا۔ ملے نہ میل سری بھگوانا، چار ورن سرب کُرائیندا۔ نام نہ دیوے کوئی دانا، بھکھک بھچھیا جھولی کھئے نہ پائیندا۔ کون روپ کھیلے کھیل گن دھانا، نانک زرگن آپ جنائیندا۔ نہکلنکی پھرے بانا، لکھیا لیکھ نہ کھئے مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا جوتی شبد سندیش، لیکھا جانے دس دسمیش، در درویش ویس

وٹائیندا۔ دس دسمیش در دربارا، در دروازہ آپ گھلائیآ۔ پُرکھ اکال بنایا سَت دُلارا، آپ اپنا ناؤں وٹائیآ۔ پنچم مینا پنچ پیارا، پنچم پنچ کرے جنائیآ۔ پنچم ناد دُهن جیکارا، پنچم شبد شبد سُنائیآ۔ پنچم کھڑگ کھنڈا کٹارا، پنچم چنڈ پرجنڈ چمکائیآ۔ پنچم امرت دیوے ٹھنڈی ٹھارا، سانتک سَت سَت ورتائیآ۔ پنچم سیس بٹھے دستارا، مُکھ اپنے مُکھ صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دئے سمجھائیآ۔ ساچا لیکھا ہر بھگوان، اپنا آپ چلائیندا۔ گر گوبند سنگھ نوجوان، سُرورِپ آپ اُٹھائیندا۔ ساچا کھنڈا سچ کرپان، سچ بھگوتی سِری بٹھ پھڑائیندا۔ سچ وکھائے اک نشان، سچکھنڈ دوارا آپ جنائیندا۔ شاہ سُلطان راج راجان، سرب سیس جھکان، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیندا۔ پُرکھ اکال ایکان، دوجا نام نہ کھئے وڈیائیندا۔ ایکا چمکے ساچا بھان، کوٹن کوٹ شمع آپ جلائیندا۔ ایکا راگ وجائے تان، دوجا تال نہ کھئے لائیندا۔ ایکا دیوے دُهر فرمان، ساچا حُکمی حُکم سُنائیندا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہووے نہکلنک بلی بلوان، پُرکھ ابناشی اپنا رُپ وٹائیندا۔ لیکھا جانے سینا رام، گنپت گنیش برہما وشن مہیش، اپنی جھولی پائیندا۔ رُپ وٹائے کرشنا کاپن، وید ویاسا دھیان لگائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ کر پروان، سنگ محمد دیوے اک ایمان، شرع شریعت اک جنائیندا۔ نانک گوبند سچ نشان، آپ جھلائے دو جہان، والی دو جہاناں ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وڈ مرگیش اپنا ویس وٹائیندا۔ وڈ مرگیش نر نریش، دس دسمیش آپ اُٹھائیآ۔ لیکھا جانے رکھی کیش، کیشو اپنا رُپ وٹائیآ۔ آد جگادی رہیا ویکھ، مُکھ مُکھڑا آپ چھپائیآ۔ آپے لکھنہارا لیکھ، لکھیا لیکھ دئے مٹائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دهر، آپ اپنا رنگ رنگائیآ۔ گرُو گوبند سنگھ گوبند سورا، ہر گوبند رنگ رنگایا۔ شبد ناد انادی تورا، تریا راگ آپ سُنایا۔ آسا منسا کرے پورا، پت پرمیشور ناؤں دھرایا۔ آد جگادی حاضر حضورا، نہ مرے نہ جایا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑا، سچ سچ ناتا آپ بندھایا۔ بخشنہارا ساچی دھوڑا، مستک ٹیکا آپ لگایا۔ کایا چولی رنگن رنگ چڑھائے گوڑھا، اُتر کدے نہ جایا۔ چتر سُگھڑ بنائے مورکھ موڑھا، آپ اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ جنایا۔ گوبند سُن ہر فرمانا، ہر ہر وچ آپ ملائیندا۔ تیرا رُپ سِری بھگوانا، مین میری میٹ مٹائیندا۔ تیرا ناد تیرا ترانہ، سُر تال اک وجائیندا۔ تیرا تیری ہتھیں بدھا گانا، نہ کوئی توڑ ٹڑائیندا۔ تیرا اُٹھائے سچ نشانہ، دو جہاناں آپ جھلائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپے آپ مُکائیندا۔

لیکھا ہر مُکاونا، بھیو کسے نہ رایا۔ چارے ویداں مُکھ شرمونا، برہما گا گا تھکا رسنا جہوا ہو ہلکایا۔ شاستر سمرت لیکھا لیکھ نہ کسے جناونا، لیکھا لیکھ نہ سکے کوئی رایا۔ اٹھاراں دھیائے گیتا ایکا رُوپ درسونا، پُرکھ اکال وڈ وڈیایا۔ انجیل قرآناں ڈھولا گاونا، صفتی صفت صفت صلاحیا۔ کہانی بانی اک سمجھاونہ، پرہ ساچے پد ترایا۔ ہر کا بھیو کسے نہ پاونا، گر گوبند آپ سمجھایا۔ تیرا ساچا ڈنک وجاونا، شبدی تیرا ناؤں رکھایا۔ تیرا نگر کھیڑا پھیر وساونا، سمبل ناؤں رکھایا۔ آنت وچھوڑا آپ کراونا، پنج تت ناتا توڑ ٹڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیو کھلایا۔ بھیو کھلندڑا ہر بھگوان، ایکا ایکنکاریا۔ کھیلے کھیل دو جہان، لوک مات لے اوتاریا۔ دیونہارا ساچا دان، ساچی وست اک وکھا رہیا۔ ہرجن میلا گوپی کابن، گھر بنسری نام وجا رہیا۔ سینتا سرتی میلا رام، جگت بنواس آپ کٹا رہیا۔ نانک نام دیوے سنتام، نام ست اک سمجھا رہیا۔ گر گوبند تیرا نگر گرام، ساڈھے تین ہتھ ویکھ وکھا رہیا۔ تیری ماٹی کایا چام، ہڈ ماس ناڑی رت، گرمکھاں رنگ رنگا رہیا۔ تیرا چار ورن پکڑے دام، دامنگیر آپ بنا رہیا۔ کلجگ مٹے اندھیری شام، تیرا نور چند چڑھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھا رہیا۔ گر گوبند سنگھ سنگھ کر پروانا، پاربرہم میل ملایا۔ تون داتا ہونینا دانا، سیوک سیوا سچ کھایا۔ آد جگادی تیرا نشانہ، گر پیر رہے جھلایا۔ بن تیرے دسے نہ کھنڈے ٹکانا، پُرکھ اکال اک وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا لیکھا گیا سمجھایا۔ ساچا لیکھا گڑھی چمکور، ہر پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ویکھ اندھ گھور، چاروں گنٹ اندھیرا چھائیندا۔ ایکنکارا پکڑنہارا ٹھگ چور، نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آد نرنجن جوتی نور دیوے جوڑ، نورو نور ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان چڑھے گھوڑ، نیلا نیلی دھار ویکھ وکھائیندا۔ اباشی کرتا آپے دوڑ، آپ اپنا سیس ٹکائیندا۔ پاربرہم پرہ لایا پوڑ، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ گرمکھاں بھجئے لگی اوڑ، امرت میگھ آپ برسائیندا۔ لکھ چوراسی ریٹھا ویکھے مٹھا کوڑ، جو گھڑیا بھن وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوبند میلا ایکا رنگ رنگائے گرو گر چیلا، سیس تاج اپنی ہتھیں آپ پہنائیندا۔ چیلا گر ایکا دھار، ایکا رنگ رنگایا۔ اپنے سیس رکھ دستار، گرمکھ ساچے سچ وڈیایا۔ اتم کلجگ پاوے سار، لہنا لہنا دئے چکایا۔ لیکھا کرے سچ دربار، پُرکھ اکال وچ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا

رُوپ وٹایا۔ رُوپ وٹندڑا ہر بھگوانا، کلجگ اتم ویکھ وکھائیا۔ کھیلے کھیل نوجوانا، نہ مرے نہ جائیا۔ شبد انادی ڈھر فرمانا، آد جگاد
 سنائیا۔ شاہو بھوپ وڈ راج راجانا، شہنشاہ آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک ناؤں
 رکھائیا۔ نہکلنک ناؤں رکھ، ہر اپنا آپ پرگٹایا۔ ویہ سو پکرمی ہو پرتکھ، جوتی جامہ ویس وٹایا۔ ویہ سو اک لیکھا لیکھ، دئی دوتی میٹ
 مٹایا۔ تیجے نیتر آپے پیکھ، ہرجن ساچے لے جگایا۔ چوتھے پد لائے میخ، پنچم میلا سہج سُبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ ویہ سو پکرمی ہو تیار، لوک مات کری رُشنائیا۔ سولان برس چھپیا ربیا
 وچ سنسار، آپ اپنا پردہ آپے پائیا۔ تیرتھ تٹاں آپ وچار، گُردر مندر مسجد مٹھ شودوالے ویکھ وکھائیا۔ سادھاں سنتاں جانے سار، اندر
 مندر کھوج کھوجائیا۔ ڈونگھی بھوری ویکھے اندھ اندھیار، سُکھمن ناڑی اپنے ہتھ رکھائیا۔ کھئے نہ کرے کلجگ پار، سر سروور کھئے نہ نہاؤں
 جائیا۔ کاگ رلے کاگاں ڈار، ہنس ہنس مکھ چوگ نہ کھئے چُگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور،
 نہکلنک نرائن نر، اپنا پردہ دئے اٹھائیا۔ سمت ستاراں پہلی چیتر، ہر ساچے سچ جنائیا۔ پُرکھ ابناشی لوک مات آیا ساچے کھیتر، نو کھنڈ
 پرتھی ویکھ وکھائیا۔ راشٹریتی کھولنا نیتر، ہر ساچا ربیا جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سیس تاج اک ٹکائیا۔
 راشٹریتی اٹھ نادان، راج اندر پرشاد ہر ساچا آپ سنائیندا۔ پرگٹ ہویا والی دو جہان، بھرم بھلیکھا سرب مٹائیندا۔ راج تاج تخت سرب مٹ
 جان، شاہ سلطان نہ کھئے اکھوائیندا۔ لوک مات نہ رہنا کیسے دا مان، مان ابھانی آپ مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ساچا لیکھا شبد سندیشہ آپ سنائیندا۔ راشٹریتی اٹھ اٹھ جاگ، پنڈت نہرو نال رلاونا۔ ماجھے دیس لگا بھاگ، پرہہ ساچے سچ لکھاونا۔ نو
 کھنڈ پرتھی لگنی آگ، آگے ہو نہ کیسے بچاونا۔ شاہ سلطاناں اُدے دسدے کاگ، ساچی چوگ نہ کیسے چُگاونا۔ پن ہر پکڑے نہ کھئے واگ،
 دیس پردیساں آپ سناونا۔ جو جن سرنائی جائے لاگ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنیہڑا دیوے ور، سویا لوک مات
 اٹھاونا۔ نیتر نین لینا کھول، کلجگ کوکے دئے دُبائیا۔ پُرکھ ابناشی ربیا بول، شبد اگمی آپ سنائیا۔ ستاں دیپاں وجے ڈھول، ست رنگ
 نشانہ دئے گواہیا۔ تولن آیا پورے تول، نام کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ جیاں جنتاں کھیلے ہولی ہول، دھرنی ہولا پار کرائیا۔ پورا کرن آیا قول، گوہند

کیتا بھل نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شاہ سُلطاناں رسیا جگائیا۔ راشٹریٹ مار دھیان، پُرکھ ابناشی کھیل کھلائیندا۔
 سٹ رنگ چڑھایا اک نشان، شبد کھنڈا ہتھ چمکائیندا۔ آپے بنے شاہ سُلطان، راج راجان ہر اکھوائیندا۔ سچکھنڈ دوارا اک مکان، پارہرہم
 آپ سہائیندا۔ دیونہارا دُھر فرمان، دُھر دی بانی بان لگائیندا۔ کلجگ اتم چُکنی کان، تہر کھتے رہن نہ پائیندا۔ شاہ سُلطان ہون حیران،
 بیابان راہ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نو کھنڈ پرتھی آپ اٹھائیندا۔ راشٹریٹ ہر ساچا پکڑ
 اٹھائیندا۔ کلجگ ویلا اتم آیا، ماجھے دیس جوت جگائیندا۔ سمبل نگری دھام سہایا، گر گوبند شبد چلائیندا۔ ایکا ڈنکا نام وجایا، پُرکھ
 اکال کھیل کھلائیندا۔ دس کیسے نہ آیا، ثالث اپنا روپ وٹائیندا۔ نرگن سرگن بن کے دھایا، کال مہاکال چرناں ہیٹھ دبائیندا۔ آپ اپنا بہار
 وکھایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کھیلے کھیل آگم اپار، ساچا لیکھا لیکھ لکھائیندا۔ لیکھا لیکھنہار گویال، بھل رہے نہ رائیا۔
 پھل نہ دسے کیسے ڈال، پت جھڑ کلجگ آپ کرائیا۔ سرتے کوکے سب دے کال، نہ سکے کھتے بچائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، دیونہارا ساچا ور، سرشٹ سبائی دے سمجھائیا۔ ساچا لیکھا دُھر فرمانا، در دوارے آئیندا۔ سمت ستاراں آسوتن دوس ہوئے سہانا، ہر
 میلا میل ملائیندا۔ کلجگ ہتھیں بٹھے گانا، گھر گھر سگن منائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا لیکھا دسے ہر، دوس
 دہاڑا آپ جنائیندا۔ آسوتن ملنا میل، راشٹریٹ دے جنائیا۔ کھیلے کھیل گرو گریچل، ستگر پورا وڈ وڈیائیا۔ کٹنہارا دھرم رائے دی جیل،
 آون جاون پھند کٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ آسوتن آونا دوار، ہر میلا میل ملنیاں۔ اپنے
 نیتر ویکھ لینا سنسار، کون دوار چڑھے سچ چنیا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکار، آد جگادی پھرے بھتیا۔ شبد سرُویی مارے مار، جو اڑیا سو آگے
 ڈٹیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اُچی کوکے کرے پکار، جو گھڑیا سو بھتیاں۔ ہرجن آونا در دروازہ، ہر ساچا سچ
 سمجھائیندا۔ پُرکھ ابناشی غریب نوازا، غریب نانے گلے لگائیندا۔ کلجگ اتم رچیا کاجا، ساچا کھنڈا اک چمکائیندا۔ نہ کوئی دسے راجن راجا،
 تخت تاج سرب مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد سنیہڑا دیوے بھیج، جوتی نور وکھائے تیج، لیکھا جانے جوں شمس
 تبریز، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم دھار، اپنے ہتھ رکھی کرتار، دوسر ہتھ نہ کیسے رکھائیندا۔ پنتھ

خالصہ گر گر دھار، ہر ستگر شبد جنائیا۔ نانک یرگن کر پیار، چار ورن کرے گڑمائیا۔ گوہند میتا میت مرار، سنگھ سنگھ روپ وٹائیا۔
 سچ وکھائے اک دوار، اوچ نیچ بھیو نہ رائیا۔ سر امرت امرت ست بھنڈار، سر سروور اک وکھائیا۔ نہا نہا تھکے چو گوار، کاگ ہنس نہ
 روپ وٹائیا۔ جو جن ستگر پورے کرے پیار، دئی دویتی رہن نہ پائیا۔ کایا توڑے گڑھ ہنکار، گرو گرتھ دئے گواہیا۔ گر ارجن بنیا میت
 مرار، گھر ساچے ویکھ وکھائیا۔ گوہند لیکھا اپر اپار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ کلجگ اتم آئی وار، پرہہ ساچا کھیل کھلائییا۔ سمبل نگری
 دھام نیار، ساڈھے تین ہتھ بنت بنائیا۔ اندر وڑیا گر کرتار، گر شبدی ناؤں دھرائیا۔ پُرکھ اکال میت مرار، ساچا سنگ نیہائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، ایکا اپنا روپ درسائیا۔ گوہند سورا حاضر حضورا، انہو پرکاش سمایا۔ شبدی دیوے
 نادى ثورا، ناد انادی راگ سُنایا۔ آسا منسا کرنہارا پورا، پورب لہنا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری
 اتم ور، نہکلنکا ناؤں رکھایا۔ نہکلنک ستگر ہر ہر، دوسر اور نہ کھئے جنائیا۔ سچ پیالہ نام دیوے بھر بھر، اپنی ہتھیں جام اٹھائیا۔ درس
 دکھائے اندر وڑ وڑ، کلغی توڑا سپس چکائیا۔ لکھ چوراسی بھانڈے گھڑ گھڑ، گھڑن بھنہار آپ ہو جائیا۔ اچے پورے آپے چڑھ چڑھ، اپنا
 مندر آپ سہائیا۔ اپنا اکھڑ آپے پڑھ پڑھ، واہ واہ گرو فتح گجائیا۔ اپنی اگنی آپے سڑ سڑ، اپنا ہون آپ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، بھرم بھلیکھا دئے کڈھائیا۔ پرگٹ ہویا ہر مہربانا، گرمکھاں آپ جنائیندا۔ شبد وکھائے تیر نشانہ،
 تیر تیراں آپ چلائیندا۔ جودھا سوربیر بلی بلوانا، پاربرہم ناؤں دھرائیندا۔ ہرجن میلا دو جہاناں، گرسکھ سنگھ آپ سمائیندا۔ آون جاون
 چکے کانا، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ اٹھنا جاگ ہر ہر آیا،
 ہر سچا سچ وڈیائیا۔ ورن برن ہر میٹ مٹایا، چار ورن اک سرنائیا۔ چوتھا جگ دئے گواہیا، کلجگ انت رہن نہ پائیا۔ ساچی سکھیا سکھ
 دئے سمجھایا، پن ہر نہ اور سرنائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھے رایا، لیکھ الیکھا بے پرواہیا۔ پنڈت پاندھ بھیو نہ آیا، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ساچا مکٹ ساچا تاج، سر رکھے آپ غریب نواز، دوسر سپس نہ کیسے
 چکائیا۔ سوہے سپس تاج جگدیش، جاگرت جوت جوت زشنائیا۔ لیکھا چکنا پس اکیس، ہر ساچا آپ چکائیا۔ لہنا جانے راگ چھتیس،

رسنا جہوا ربی گائیا۔ انجیل فُرانا ویکھے حدیث، کلمہ نبی کون پڑھائیا۔ وید پُران پیسن رہے پیس، ستجگ تریتا دواپر کلجگ ونڈ ونڈائیا۔ شاہ سلطاناں خالی کھیس، ترے گن بیٹھے مکھ چھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم وار، ستجگ ساچی دھار آپ بندھائیا۔ ستجگ ساچی دھار چلاونی، پاربرہم گر کرتار۔ کلجگ تیری ریت مٹاونی، ناتا توڑ سرب سنسار۔ جن بھگتاں پورن کرے بھاونی، دیوے درس اکم اپار۔ نیڑ نہ آئے کامن کامنی، مارے تت پنچ ہنکار۔ درگاہ ساچی دیوے ضامنی، اک اکلایکنکار۔ مٹے زین اندھیری شامنی، ساچا چند کرے اجیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستجگ لاوے آپ زینکار۔ ستجگ ساچا ہر لگاونا، زرگن جوتی جامہ دھار۔ کلجگ کوڑا پنڈھ مکاونا، چوٹھے جگ آئی ہار۔ شاہ سلطاناں خاک ملاونا، راؤ زکناں کر خوار۔ گرمکھ ساچے آپ جگاونا، آپ اپنی کیرپا دھار۔ ایکسا سوہنگ اکھڑ پڑھاونا، چار ورنان کر پیار۔ دئی دویتی پنڈھ مکاونا، آسا ترسنا دیوے مار۔ کایا چولی رنگ رنگاونا، رنگنہار آپ کرتار۔ بھینان بھائی اوج نیچ آپ بناونا، ناتا جوڑ وچ سنسار۔ شبد کھنڈا ہتھ اٹھاونا، تکھی رکھے دوویں دھار۔ ہر کا حکم نہ کیسے مٹاونا، نہ کوئی میٹھ میٹھنہار۔ جو گھڑیا سو بھن وکھاونا، کل کلکی لے اوتار۔ امام مہندی نام دھراونا، مسلم نور الاہی لے اہار۔ کلمہ اپنا آپ پڑھاونا، حق حقیقت ویکھ وچار۔ لاشریک آپ اکھاونا، خدی خدائی دیوے مار۔ عظمت اپنے ہتھ رکھاونا، غفلت کرے نہ پروردگار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچا بیڑا کرے تیار۔ کلجگ اتم مکنا، ہر ساچا آپ مکائیا۔ ہر کا بھانا کدے نہ رکنا، نہ کوئی میٹھ میٹھ مٹائیا۔ ہریا بوٹا سارا سکنا، بن ستگر پورے امرت جام نہ کوئی پیائیا۔ سنگھ شیر لوک مات نہیں لکنا، پرگٹ ہویا بے پرواہیا۔ پاتشابان دے گھر جا جا بکنا، سمت ستاراں دے گواہیا۔ سر تاج رکھ دو جہاناں آد شکت تیرے دوارے جھکنا، جوت زرنجن لے پرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ اتم دے کھپائیا۔ کلجگ اتم آپ کھپاؤنا، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ لکھ چوراسی میٹھ مٹاؤنا، بچیا کھئے رہن نہ پائیندا۔ جل تھل مہیئل پھیرا پاؤنا، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ویکھ وکھائیندا۔ شاہ سلطاناں ساچی سیج کیسے نہ ملے سونا، تخت تاج نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ گھر گھر گر در مندر مسجد کیسے نہ ملے گاؤنا، راگ تال نہ کھئے وجائیندا۔ چہتر جھلائے نہ کھئے پونا، اُنجا پون اپنے چرناں بیٹھ دباؤنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا پنڈھ

مُکائیندا۔ کلجگ تیرا پندھ مُکاؤنا، ہر ساچے ساچی جوت جگائیا۔ لوآن پُریاں آپ اُٹھاؤنا، ستان دِپیاں دئے اُٹھائیا۔ لوآن پُریاں پھیرا پاؤنا، کروڑ تیتیسا دئے جگائیا۔ برہما وشن شو پھڑ ہلاؤنا، شبد ہلارا اک وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا جگ جگ کھیلے کھیل تماشا، پرتھی آکشا رُپ وٹائیا۔ رُپ وٹایا ہر نرنکار، دِس کسے نہ آئیندا۔ کلجگ کوڑا کرے پار، جھوٹھی دھار آپ وپائیندا۔ نال رلائے محمدی یار، چار یاری ویکھ وکھائیندا۔ اللہ رانی نیتز رو رو کرے پکار، پیر دستگیر دھیر نہ کئے دھرائیندا۔ شرع شریعت آئی ہار، چوڈاں طبقات ہر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ چوڈھویں صدی کرے خوار، خالق خلق رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ پنڈت پاندھ روون مار دھا، اٹھسٹھ تیرتھ رہے کُراٹیا۔ بن ہر ساچے دسے نہ کوئی ملاح، سادھ سنت جوٹھے جھوٹھے بیٹھے دھونیاں تائیا۔ سر سر بیٹھے پا پا سواہ، تن سواہ نہ کوئی کرائیا۔ رسنا جہوا رہے گا، گاونہارا دِس نہ آئیا۔ ایکا رام نہ ملیا کسے تھان، رام بیٹھا مُکھ چھپائیا۔ ہنتھیں پُن کراؤندے گان، جیو آتما پُن نہ کسے کرائیا۔ گھر گھر پوجدے پتر ماں، اپنا پتر نہ کوئی منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ویکھنہارا گھر گھر، پنڈت پاندھ پھول پھلاٹیا۔ پنڈت پاندھ تلک لالاٹ لگایا، اوکھی گھاٹ آپ چڑھائیا۔ تیرتھ تاٹ جگت نہایا، اپنا ناؤن نہ کوئی وکھائیا۔ گھر گھر میگھ ساؤن برسایا، امرت جھرنا نہ کوئی جھرائیا۔ من ہنکاری راون کسے نہ ڈھایا، چار کُنٹ پئی لڑائیا۔ سینتا سرتی رام دامن نہ کسے پھڑایا، بناس رہی کُراٹیا۔ کلجگ نہکلنک پرہ ایکو آیا، دوسر کھئے رہن نہ پائیا۔ ----- کلجگ تیرا ویس مُکاونا، نہ دسے اندھیری رات۔ ستجگ ساچا چن چڑھاونا، پُرکھ ابناشی ویکھ مار جہات۔ ساچا تخت اک سُھاونا، بیٹھا اک اکانت۔ ایکا راگ نو کھنڈ ستان دِپیاں لوآن پُریاں گاونا، سوہنگ شبد آئے آواز۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ویکھن آیا تیرا سماج۔ کلجگ تیرا سماج ویکھنا، چار کُنٹ نین اگھاڑ۔ پُرکھ ابناشی لکھنا لیکھنا، برہما شو وشن نال لیایا کر تیار۔ اتم کسے نہ نیتز پیکھنا، چاروں کُنٹ ہویا اندھیار۔ مُچھ داہڑی نہ دسے کیسنا، سرب جیاں دا سانجھا یار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، کل کھیل اگم اپار۔ کلجگ ناتا تُننا، توڑے پُرکھ اگم۔ تیر نرالا شبد چھٹنا، لکھ چوڑاسی لاپے چم۔ سنگھ شیر کلجگ جھل وچ بکنا، آپے مارے اپنی مار۔ نو کھنڈ پرتھی اندر وڑ کسے نہ لکنا، کرے

کھیل اپر اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، تیرے سپس پائے تیری چہار۔ کلجگ چہار منمکھ
 شاہی، مستک ٹکا آپ لگائیندا۔ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار دئے گواہی، ساچا سنگ نبھائیندا۔ آسا ترسنا پھڑ پھڑ باہیں، لڑ نال لڑ
 بندھائیندا۔ گوہند بوٹا ایک پٹیا کاہی، کلجگ تیری جڑ اکھڑائیندا۔ میل ملایا چھپے نائی، جھیور جٹ انگ لگائیندا۔ کلجگ اتم پھڑ پھڑ
 تارے باہیں، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا بوٹا دیوے پٹ، شوہ دریائے
 دیوے سٹ، آر پار نہ کھئے وکھائیندا۔ کلجگ اتم اترنا پار، چوٹھا جگ لے انگرائیا۔ ستجگ ساچی بنھے دھار، ستگر داتا بے پرواہیا۔ سو
 پُرکھ زرنجن ہو تیار، ہر پُرکھ زرنجن میل ملائیا۔ ایکنکارا کر پیار، آد زرنجن لے اٹھائیا۔ ابناشی کرتا ساچا یار، سری بھگوان رنگ رنگائیا۔
 پاربرہم رُپ اپار، ہنگ برہم کرے گڑمائیا۔ جوت سرُپی جامہ دھار، شبد شبدی ڈنک وجائیا۔ لکیا رہیا وچ سنسار، اٹھسٹھ سال نہ
 مکھ وکھائیا۔ باؤن اکھری کر تیار، آپ اپنے وچ ٹکائیا۔ پینتیس اکھری جیواں جنتاں دئے ادھار، ستاراں اکھڑ زرنجن اپنے وچ سمایا۔ ستاراں
 اکھڑ اکھڑیا اپر اپار، سمت ستاراں ویکھ وکھائیا۔ پرگٹ ہویا ہر زرنکار، بونجا باؤن اپنا رُپ وٹائیا۔ باؤن باؤن دئے ادھار، ہر گوہند تیری
 وڈیائیا۔ منگی منگ ڈھیہ ڈھیہ دوار، لکھ چوراسی کون پار کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، باراں سال کھیل تماش،
 ست ستوادی اپنی ونڈ ونڈائیا۔ ستجگ ساچا ہر ہر لاؤنا، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ کلجگ اتم میٹ مٹاؤنا، چاروں کٹ آپ مٹائیندا۔
 گرمکھ ساچے آپ اٹھاؤنا، آپ اپنا حکم سُنائیندا۔ لکھ چوراسی پھند کٹاؤنا، لکھ چوراسی اپنی جھولی پائیندا۔ پرمانند اک وکھاؤنا، نجاند آپ
 دسائیندا۔ امرت جام جام پیاؤنا، ترسنا بھکھ مٹائیندا۔ شبد اناد ناد و جاؤنا، انحد اپناراگ سُنائیندا۔ آتم سیج سیج سہاؤنا، سچ دوار آپ
 وڈیائیندا۔ سرتی شبدی میل ملاؤنا، میل ملاوا آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ساچا تخت آپ سہاؤنا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ سپس
 تاج جگدیش ٹکاؤنا، پنچم پنچم راج کھائیندا۔ لوک مات پھیرا پاؤنا، نہکلنکا ناؤں اپائیندا۔ شبد راجا اک جگاؤنا، دوس زین حکم سُنائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، پنچم پنچم میل ملائیندا۔ ساچے تخت سچا پاتشاہ، سوہے ہر زرنکار۔ جگ
 جگ بے جگت ملاح، گر ستگر لے اوتار۔ لکھ چوراسی دسے راہ، ہر منتر نام پیار۔ ---- گرمکھ ساچے لے ابھار۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی کیریا کر، سَتَجُگ ساچی بٹھے دھار۔ سَتَجُگ ساچا لاونا، پرم پُرکھ آپ کرتار۔ بیس اکیسا نام دھراونا، نرگن نُوَر جوت اُجیار۔ دلی دوارے پھیرا پاونا، نو کھنڈ ہو اُجیار۔ سرِشٹ سبائی سیس جھکاونا، شاہ سُلطان در دربار۔ دُھردرگاہی حُکم چلاونا، لیکھا جانے نہ کوئی سنسار۔ چار ورنان اک بناونا، کھتری براہمن شوُدر ویش نہ کوئی وچار۔ راؤ رنگ اک کروانا، ایک رنگ رنگے کرتار۔ تخت تاج اک سُہاونا، ایک در سچا دربار۔ سیاست وراست میٹ مٹاونا، کلجگ اتم جائے ہار۔ شاستر سمرت پنڈھ مُکاونا، وید پُران کرن پُکار۔ گیتا گیان وچ سہاونا، ایک اکھڑ ایکنکار۔ انجیل فُرانا گود بہاونا، آپ اپنی گود اُٹھال۔ کھانی بانی رنگ رنگاونا، پُرکھ اکال اک جیکار۔ سوہنگ شبد اک سُناونا، سو پُرکھ نرنجن میت مُرار۔ ہنگ برہم نظری آونا، برہم روپ سرب سنسار۔ ترسنا طمع سرب مٹاونا، آسا آسا بھرے بھنڈار۔ خوشی غم نہ کوئی جناونا، نیتر رووے نہ کوئی زارو زار۔ ایک بستر تن پہناونا، ایک کرے سچ شنگار۔ ایک کجَل نین پواونا، ہر ہر نام اپر اپار۔ ایک بھوشن بھوشن آپ سُہاونا، رنگ مجیٹھی چاڑھے آپ نرنکار۔ پیا پریم اک پرناونا، ایک کنت ایک نار۔ نیتر نین نہ کیسے اُٹھاونا، نہ دسے کوئی وبھچار۔ گھر گھر مندر کایا گڑھ سُہاونا، نرگن دیپک جوت کر اُجیار۔ انحد تال اک وجاونا، آپے گونجے گونجنہار۔ سر سروور اک نُہاونا، امرت اتم ٹھنڈی ٹھار۔ دیپک دیپ اک جگاونا، نرگن باقی کملاپاتی کر اُجیار۔ راشٹری نہ کیسے اکھاونا، نہ کوئی دسے چوبدار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست رنگ نشانہ دیوے چاڑھ۔ سَتَجُگ ست نشانہ چاڑھنا، ہر سچ سچ سمجھائیا۔ پنچم تاج سیس رکھاونا، پنچ پیارے دئے وڈیائیا۔ پنچم راج جوگ کھاونا، جگت جگت اک وکھائیا۔ پنچم ہرکھ سوگ مٹاونا، مایا ممتا موہ مٹائیا۔ پنچم تینا لوکان پار کراونا، چوٹھے پوڑے آپ چڑھائیا۔ پنچم جگت وجوگ مٹاونا، سچ سنجوگ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، پنچم دیوے ساچا راج، نو کھنڈ پرتھی کرے کاج، آپ اپنا حُکم سُنائیا۔ پنچم راج جوگ سُلطانا، پنچم سچ شہنشاہیا۔ پنچم دیوے شبد بیانا، پنچم چاروں گنٹ بھوائیا۔ پنچم دیوے راگ ترانہ، پنچم انحد شبد سُنائیا۔ پنچم دیوے پرکاش کوٹن بھانا، رو سس مُکھ شرمائیا۔ پنچم میلے ساچا کھنا، روپ انوپ آپ درسائیا۔ پنچم دیوے اک نشانہ، شبد نشانہ تیر چلائیا۔ پنچم بٹھے ایک گانا، پُرکھ ابناشی سگن منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، سَتَجُگ سچا ساچا سنگ وکھائیا۔ سَتَجُگ ساچا لاؤنا، لاونہار بے پرواہ۔ ایک تاکا

سوت آپ بناونا، ایکا اُنڀہار جُلاه۔ ایکا بستر تن چُھاونَا، ایکا اوڏھ تهاؤں تهاں۔ ایکا پردہ ہر ہر پاونا، ایکا پکڑنہارا بانہ۔ ایکا ساچا دھام سہاونَا، ایکا کرے سچ نیاں۔ ایکا شاہ سلطان اکھاونَا، ایکا نتھاویاں دیوے تهاں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بخشنہارا ٹھنڈی چھاں۔ بخشنہارا آپ پرہ، جُگ جُگ دیا کھائیندا۔ ستجگ ساچے دیوے ور، پنچم مُکھ صلاحیندا۔ ایکا اگی گھاڑن گھڑ، ستجگ ساچی سیکھی ناؤں دھرائیندا۔ والوں نیکی آپے کر، دھاروں تیکھی آپ بنائیندا۔ مُنی رکھی رہے ڈر، سنت سادھ سرب گرائیندا۔ جیو جنت مایا ممتا رہے ہر، ہر کا نام نہ کوئی دھیائیندا۔ نہ کوئی دسے ناری نر، ناری نر نہ انگ لگائیندا۔ اپنی اپنی ودیا رہے پڑھ، ہر کا شبد نہ کوئی سنائیندا۔ اپنے اپنے اندر رہے وڑ، ہر مندر کھئے نہ ڈیرہ لائیندا۔ اپنی اگنی رہے سڑ، کلجگ اگنی نہ کھئے بُجھائیندا۔ اپنی لڑائی رہے لڑ، پنج چور نہ کھئے مار مُکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ستجگ ساچا دیوے ور، ساچی ریتی اک چلائیندا۔ ستجگ تیرا ساچا روپ، ہر ساچے مات لگاونا۔ پرگٹ بھئے شاہو بھوپ، سچ سلطان نام دھراونا۔ اک جیکارا چارے کوٹ، سوہنگ اکھڑ اک پڑھاونَا۔ نانا توڑے جوٹھ جھوٹھ، کنچن کایا گرھ سہاونَا۔ ہر سنگت اُپر آپے ٹھہ، آپ اپنے مارگ لاونا۔ آپ بندھائے اپنی مُٹھ، ایکا تند نام رکھاونَا، لُکیا رہن نہ دیوے کیسے گٹھ، جس ہر ہر نام دھیاونَا۔ مُٹھکاں ہتھ پھڑے خالی ٹھوٹھ، چار کُنٹ دہ دشا آپ بھاونَا۔ در دواویوں کدھے کُٹ، شبد کھنڈا ہتھ چمکاونَا۔ سرشٹ سبائی پینی لُٹ، دھن مال نہ کیسے بچاونَا۔ کوئی نہ چڑھ پہاڑی چوٹ، اُچے تُلے پربت پھول پھلاونا۔ سمیرو نیترووے ہاڑے کدھے کوٹن کوٹ، دھیرج دھیر نہ کھئے دھراونا۔ آد جگادی پارپرہم کرتا ایک نرمل جوت، جُگ جُگ اپنا ویس وٹاونَا۔ آپے جانے اپنا اوت پوت، بنس بنسا آپ سہاونَا۔ جن بھگتاں کھولنہارا سوت، نیچ نیترو آپ کھلاونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستجگ ساچا رنگ رنگاونَا۔ ستجگ ساچا رنگ، رنگ رنگ وچ سمائیندا۔ پُرکھ ابناشی سورا سرینگ، نرگن سرگن وکھائیندا۔ گر گوبند سنگھ سورپیر نیلے گھوڑے کسیا تنگ، نیلا نیلی دھاروں پار کرائیندا۔ کلجگ تیرا ویکھن آوے جنگ، اپنے شستر اپنے چرناں ہیٹھ دبائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی دھرم رائے دے دوارے دیوے ٹنگ، جو جن ہر ہر توں مُکھ بھوائیندا۔ سنگھ سنگت اُچایا وچ کنگ، اپنا مُکٹ اپنے سر رکھائیندا۔ کیسے کولوں کُچھ نہ رہیا منگ، سرب جیاں دا داتا آپ اکھوائیندا۔ اپنا مندر سچکھنڈ دوارا آپے آیا لنگھ،

لوک مات آسن لائیندا۔ کلجگ جیو ویکھے کاجی ونگ، اپنے ویلے آپے بہنّ وکھائیندا۔ گرسکھاں کئے بُکھ ننگ، لکھّ چوڑاسی الفی اپنے گل ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنکا جامہ پائیندا۔ سٹ رنگ چارھ نشان، سرشٹ سبائی دئے سُنائیا۔ سر رکھ تاج مہان، برہمے چارے مکھ دئے مٹائیا۔ شنکر ہویا آنت حیران، باسک تشکا گلوں لابییا۔ وشنوں آگے آیا کرن بیان، پرہ آگے سیس جھکائیا۔ کروڑ تینتیس سرب گران، سُرپت راجا اند دئے دُہائیا۔ لکھّ چوڑاسی جیو جنت سادھ سنت آنت پچھتان، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ گرسکھ ساچے سوہنگ گان، سو ملیا بے پرواہیا۔ ہنگ برہم کری پچھان، آپ اپنے لئے ملائیا۔ ہر بھل نہ جائے بن انجان، جگ جگ آوے واہو داہیا۔ سیوا لائے سورج رو سس بہان، حُکمی حُکم ربیا پھرائیا۔ لیکھا جانے زمیں اسمان، برہمنڈ کھنڈ چرناں ہیٹھ رکھائیا۔ جیرج اند نہ کوئی نشان، اُتہج سینج دس نہ آئیا۔ آپے دیونہارا برہمے وشن شو ترے گن مایا دان، آنت اپنی جھولی آپے لئے پائیا۔ نہ کوئی مندر نہ مکان، مسجد گرو دوار نہ کوئی وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ تیری اتم ور، ستجگ ساچا لوک مات دھر، اپنی ریتی آپ وکھائیا۔ ستجگ ساچا اُٹھیا آیا چرن دوار، ابناشی کرتا پاربرہم زرگن روپ ایکا تھیا، بھرے نام نام بھنڈار۔ لوک مات نہ جائے لُٹیا، نیڑ آئے نہ ٹھگ چور یار۔ بوٹا لگا نہ جاوے پٹیا، لگاونہار آپ کرتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، آپے کرے اپنی کار۔ کار کران آیا ہر کرتار، کرتا قیمت کھئے نہ پائیا۔ اپنی پیج آپے ربیا سوار، جگ جگ بھگتاں پیج رکھائیا۔ چنڈی ہو کے چمکے وچ سنسار، جوتی جوت سیو لگائیا۔ دامنی دمکے آپ زرنکار، چارے کُنٹ کرے زُسنائیا۔ کھڑگ کھنڈا بن کٹار، کھنڈ برہمنڈ ویکھ وکھائیا۔ جیرج اند دئے ہلار، بھیکھ پکھنڈ دئے مٹائیا۔ گرسکھ کرے ٹھنڈا ٹھار، سپتل سپتل دھار وہائیا۔ ایکا اگی سکھی کر تیار، تیغ بہادر تیری چادر، سرشٹ سبائی اُپر آپ ٹکائیا۔ تیغ بہادر تیری رت، رتی رت رنگائیندا۔ تیرا روپ برہم مت، گرسکھاں وچ ٹکائیندا۔ تیرا چرن تیرتھ اٹھسٹھ، سر سروور اک ٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستجگ ساچا لوک مات دھر، ساچا مارگ ایکا لائیندا۔ چار ورن تُننا ناتا، ہندو مُسلم سکھ نہ کوئی اکھوائیا۔ پاربرہم کرے پرہ اُتم ذاتا، ذات اذاتی میٹ مٹائیا۔ میٹنہارا اندھیری راتا، کالی زین رہن نہ پائیا۔ ایکا گائے ساچی گاتھا،

گہر گمبھیر وڈ وڈیائیا۔ کھیلے کھیل تریلوکی ناتھا، ترے ترے اپنی گود بہائیا۔ سرب جیاں دا سگلا ساتھا، پُرکھ اکال اک اکھوائیا۔ سگل وسورا ہرجن لاتھا، جو جن ہر ہر درشن پائیا۔ کوئن کوٹ مستک تلک لگائن للائٹا، جوت للائٹ نہ کھئے جگائیا۔ کلجگ اتم پورا کرن آیا گھاٹا، ساچے کنڈے تول ٹلائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ وڈ وڈیائی پُرکھ اکال، دوسراوٹ نہ کوئی جنائیندا۔ اگی سیکھ بنائے ساچے لال، لالنا رنگ چڑھائیندا۔ جوت اکالن سیوادار، ساچی سیو کھائیندا۔ بنی مالن دھر دربار، پھولن ہار اک گندائیندا۔ کھاری چک سچی سرکار، لوک مات ویس وٹائیندا۔ لیکھا جانے پُرکھ نار، ناری پُرکھ ویکھ وکھائیندا۔ پھڑ پھڑ پائے گل وچ ہار، کلی کلی نال گندائیندا۔ اندر دھاگا دیوے ڈار، آپ اپنا نام سہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اگی سیکھ بن درباری، ستجگ ساچی چلے وہاری، کرتا کرنی کاری آپ کرائیندا۔ اگی سیکھ بن درباری، ہر ساچا ونڈ ونڈائیندا۔ ساچے تخت سوہے جوت زرنکاری، زرگن اپنا روپ ڈگمگائیندا۔ چار چاروں گنٹ سیواداری، پنج پیارے پنچم چرن دھیان وکھائیندا۔ چار دوویں جوڑ کرن نمسکاری، آنتر منتر بوجھ بوجھائیندا۔ پنج ترے منگن بن بھکاری، اٹھ تہ میتھ مٹائیندا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش کرے خواری، من مت مول چکائیندا۔ لیکھا جانے بھگت لکھاری، شبدی دھار دھار وچ ٹکائیندا۔ حکمی حکم حکم سرکاری، شاہ سلطاناں آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچا مارگ ایکا لائیندا۔ ساچا مارگ وچ سنسار، ست پُرکھ زرنجن آپ لگائیا۔ نہ کوئی دسے جیو گوار، مۇرکھ مۇڑ، دس نہ آئیا۔ نہ کوئی کرے ہابکار، من مت نہ کوئی کرائیا۔ نہ کوئی رووے زارو زار، اچی کوکے دئے دُبائیا۔ گھر گھر ہووے جے جیکار، رسنا جہوا ہر گن گائیا۔ بتی دند کرن پیار، اتم آنتر اک لو لائیا۔ چھٹی راگ کرن نمسکار، ہرجن تیری وڈ وڈیائیا۔ برہما وشن شو بن بھکار، گر سیکھ ساچے تیری سیو رہے کھائیا۔ پُرکھ ابناشی دیونہار، دوچے در نہ منگن جائیا۔ جگا جگنتر گر پیر لئے اوتار، اپنی سکھیا دئے سمجھائیا۔ سننن بھرے ست بھنڈار، ساچی وست ایکا ہٹ وکائیا۔ چوڈاں لوکاں پاونہارا سار، چوڈاں طبقات پھول پھلاییا۔ تنان لوکاں وسیا باہر، سچکھنڈ نواسی آپ اکھوائیا۔ چہپر چھن نہ کوئی سہار، محل اٹل آپ بنائیا۔ آپے ہویا سیوادار، جگ جگ ساچی سیو کھائیا۔ ہر سنگت تیرا سچ پیار، ستگر ساچا آپ کرائیا۔ ستجگ تریتا دواپر

وچھڑے یار، کلجگ اتم لئے ملائیا۔ ساچا بیڑا کر تیار، اپنے بیڑے لئے چڑھائیا۔ اپنے سر تے جُکے بہار، گُرمکھ بھولے بہار رکھائیا۔ سینگھ منجیتا آپے آپے وار، جگدیشا راہ چلائی۔ برہما ویکھے نین آگھاڑ، سینگھ پالا آوے واہو داہیا۔ شنکر ڈھیہہ ڈھیہہ کرے نمسکار، چھوٹے بالے وڈ وڈیائیا۔ کروڑ تینتیسا کرے پُکار، سُریت راجا اند رہن نہ پائیا۔ من منجیتا ہو اُجیار، گھر ساچے اک جیکار سُنائیا۔ پرگٹ ہویا کرتار، برہمے منوتر مؤل چُکائیا۔ ساچا منتر کر اُجیار، سوہنگ شبد کرے پڑھائیا۔ نہکلنک اُتریا نرنکار، مات گرہ نہ واس رکھائیا۔ دس ماس نہ کریا کوئی پیار، رکت بوند نہ جوڑ جُڑائیا۔ گود چُک نہ دئے کوئی ہلار، جگت لوری نہ کوئی رکھائیا۔ بڈ ماس ناڑی نہ کوئی اُدھار، رتی رت نہ کوئی بنائیا۔ نرگن جوت کر اُجیار، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ شبد گر لے اوتار، لوک مات آیا پھیرا پائیا۔ سمبل نگری دھام نیار، ساڈھ تین ہتھ آپ رچائیا۔ گوبند سورا وڈ بلکار، جودھا اپنا ناؤں دھرائیا۔ چوراسی کلیاں تن شنگار، چوراسی الفی آپ ہنڈھائیا۔ اپنا حلفیہ دئے بیان، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ گُرمکھاں لیکھا جانے دُھر درگاہ سیری بھگوان، اپنا لیکھا آپے دئے لیکھائیا۔ سادھ سنت ہوئے حیران، ہر کا بھیو کوئی نہ پائیا۔ اندر وڑ وڑ سارے گان، دس کیسے نہ آئیا۔ جس جن اُپر ہوئے آپ مہربان، چرن دوارے کھچ لیائیا۔ سچکھنڈ توں آیا آپ بھگوان، گن ندھان لوک مات ویکھ وکھائیا۔ اُتر پورب پچھم دکھن ویکھے مار دھیان، بھل رہے نہ رائیا۔ ہر سیکھ گُرمکھ ہر بھگت ایکا بائے اپنی آن، اپنا درس کر کر ترس، گھر گھر وچ آپ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پہلی چیتر دئے وڈیائیا۔ پہلی چیتر لوک مات چڑھیا، سمت سترہ لیکھ لکھائیندا۔ پُرکھ انباشی اپنے گھوڑے آپے چڑھیا، اپنا آسن ہیٹھ وچھائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ایکا کھنڈا ہتھ وچ پھڑیا، برہمنڈاں چرناں ہیٹھ دبائیندا۔ گُرمکھاں لڑ آپے پھڑیا، اک دوجے نال بہائیندا۔ جیو جنت سادھ سنت تریلوک پاربرہم اپنا گھاڑن گھڑیا، برہما وشن شو سیو کھائیندا۔ چوتھے گھر آپے وڑیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، ست پُرکھ نرنجن آپ اکھوائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن آیا، لوک مات وچی ودھائیا۔ الکھ الکھنا الکھ اکھوایا، الکھ آگوچر وڈ وڈیائیا۔ سُن آگئی پیراں ہیٹھ چھڑکے آیا، آپ اپنا روپ وٹائیا۔ دسم دواڑی گُرمکھاں اندر وڑ کے آیا، آپ اپنا کُنڈا لاییا۔ سُکھمن ناڑی ٹیڈھی بنک اپنی ہتھیں سیدھی کر کے آیا، تریینی نینی پنڈھ مکائیا۔ نو دوارے تچ کے آیا، جھوٹھا بھانڈا بھو بھنائیا۔ گُرمکھ ساچے کایا پنڈ آپے واچے بھانڈے کاچے اپنے در بھڑ کے

آیا، شبد ڈوری اک وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ایک جوت کری زُسنائیا۔ جوت اُجالا ہر
 گوہند، بھل رہے نہ رائیا۔ جن بھگتاں میٹھے سگلی چند، گھر گھر درس دکھائیا۔ ہرجن بنائے اپنی بند، نادی سٹ اُچھائیا۔ داتا دانی گنی گہند،
 گھر گمبھیر آپ اکھوائیا۔ امرت بخشے ساگر سندھ، بھر پیالے راتیں سُنیاں جام پیائیا۔ دھرم رائے نہ کڈھے چند، جو چل آئے سرنائیا۔ لکھ
 چوراسی کرے نند، ویلے آنت دئے سزائیا۔ ہر سنگت تیرا ہوتے بخشند، اپنی گود بہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نہکلنک نرائن نر، ایکنکارا اک اکھوائیا۔ ایکنکار ہر نرنکار، ایک رنگ سہایا۔ پرگٹ ہویا وچ سنسار، نہکلنکی جامہ پایا۔ شبد گر کر تیار،
 گر گوہند ناؤں دھرایا۔ سہمبل نگری دھام نیار، ساڈھے تین ہتھ آسن لایا۔ ایک کھنڈا ہتھ پھڑ سرجنہار، نو کھنڈ پرتھی رسیا بلایا۔ رو سس
 کرن نمسکار، نیوں نیوں بیٹھے سیس جھکایا۔ برہما منگے بن بھکار، آگے اپنی جھولی ڈھایا۔ وشنوں رووے زارو زار، ویلا اتم آیا۔ رزق نہ
 دیوے کوئی سنسار، تیرا بھنڈارا تیرے آگے سٹایا۔ باسک تشکا گلوں لاپے شنکر ہار، ہتھ ترسول دس نہ آیا۔ کروڑ تینسہا تن نہ کوئی
 شنگار، اچھہرا ناچ نہ کوئی نچایا۔ گن گندھرب کوئی نہ اوچی کوکے کرے پیار، ساچا تال نہ کوئی وجایا۔ سادھ سنت کوئی نہ چڑھے اُچ
 مینار، پرہہ ابناشی اتوں پھڑ کے تھلے لایا۔ بن گرسکھ کھئے نہ اترے پار، پاربرہم پار کراون آپ آیا۔ ہر سنگت تیرا پیار، دو جہاناں بھل نہ
 جایا۔ کلجگ اتم ویکھ آپ نرنکار، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، سرشٹ
 سبائی اپنا گھاڑن آئے گھڑ، آئے بہن وکھایا۔ بھنہار پُکھ سمرتھ، دوسر اور نہ کھئے جنائیندا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوہی ناؤں
 دھرائیندا۔ لکھ چوراسی دیوے متھ، اپنے بھانڈے بہن وکھائیندا۔ آئے جانے مہا اکتھ، کتھنی کتھ نہ کھئے سُنائیندا۔ گرمکھان اندرے اندر پائے
 نتھ، من پنچھی بٹھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے راما دسرتھ، رام روپ آپ ہو آئیندا۔ کابنا کرشنا ویکھے ستھ، سخیاں منگل ناچ نچائیندا۔ اُلٹی
 گیزنہارا لٹھ، کلجگ گیزا آپ چلائیندا۔ پاوے سار اٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمنا سُرستی پھول پھلاییندا۔ لوآن پُریاں نٹھ نٹھ، اپنا پنڈھ
 مکائیندا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، گھٹ گھٹ اندر اپنی جوت جگائیندا۔ دیپ نرالا لٹ لٹ، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ انحد شبد مارے سٹ،
 تال تلواڑا آپ وجائیندا۔ بھاگ لگائے کایا مٹ، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ چوڈاں لوک وکھائے ایک ہٹ، آپ اپنا در کھلائیندا۔ دئی دوتی میٹھے

بھٹ، ایک رنگ رنگائیندا۔ تن لپیٹے ساچا پٹ، شبد پلا بٹھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکنک نرائن نر، پُرکھ اکالا دین دیا، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ کھیلنہارا ایکنکار، آد جگاد سمایا۔ کلجگ اتم لئے اوتار، نہکنکی جامہ پایا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، بھل رہے نہ رایا۔ نو دس گیاراں بیس تیس کھیل اپار، چار چار رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلنہارا کھیل اپار، آپ اپنا بھیو کھلایا۔ بھیو کھلائے ہر بھگونت، بھل رہے نہ رائیا۔ گرمکھ اٹھائے ساچے سنت، آپ اپنی بوجھ بھائیا۔ ایک میل ملائے ناری کنت، کنت کتوبل آپ اکھوٹیا۔ سیجا سہائے پھولن رت وکھائے اک بسنت، پھل پھلواڑی آپ مہکائیا۔ بھرے بھلا جیو جنت، ہر کا روپ دس نہ آتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ایک ایک سرشٹ سبائی بخشے ٹیک، جن بھگتاں کرے بدھ بییک، پچھلی ریکھا دئے مٹائیا۔ پچھلا لیکھ مٹاؤن آیا، ہر سچا بے پرواہ۔ سچ مارگ ایک لاون آیا ستجگ دیوے سچ صلاح۔ گرمکھ ساچے آپ جگاؤن آیا، دیوا گھر گھر دئے ٹکا۔ اپنا شبد آپ پڑھاؤن آیا، انحد راگ دئے سنا۔ اپنا امرت آپ پیاون آیا، گر گوہند بن ملاح۔ ساچے بیڑے آپ چڑھاؤن آیا، سخی سرور بے پرواہ۔ تختوں تاجوں آپ لاہون آیا، خاکی خاک دئے ملا، شاہ سلطانا آپ جگاؤن آیا، ایک ڈھولا رہیا گا۔ ہر سنگت میل ملاؤن آیا، میل ملائے بھین بھرا۔ ماواں پتران رنگ رنگاؤن آیا، اپنی گودی لئے اٹھا۔ جگ جگ وچھڑے ایک گھر بہاؤن آیا، سچکھنڈ دوارا ایک دئے وکھا۔ ڈھردرگاہی سچ ملاحی بن کے آیا، کھیوٹ کھیٹا اپنا بیڑا رہیا چلا۔ گوہند بیٹا پُرکھ اکال ایک ایک رل کے آیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکنک نرائن نر، نر ہر آپ اکھوٹیا۔ نر ہر نرویر، ایک ایک اکھوٹیندا۔ کلجگ اتم ورتے قہر، نہ کوئی میٹ مٹائیندا۔ ویکھنہارا سوا پھر، سوا سیر ان اپنے سر اٹھائیندا۔ ایک وقت نہ کوئی لئے دیر، دُور ڈراڈا پندھ مکائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی رہیا گھیر، برہما وشن شو سرب گرلائیندا۔ لیکھا جانے اندج جیر، اُتبھج سینج پھول پھلائیندا۔ جس جن تارے پرہ ساچا کر کر مہر، اگنی تت آپ بھجائیندا۔ پرگٹ ہویا سنگھ شیر، شیر دلیر کھئے نہ روک رکائیندا۔ کلجگ تیرا اُٹاگیڑ رہیا گیڑ، لٹھ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جیو جنت اک دوجے نال دیوے بھیر، پچھے مکھ نہ کوئی بھوٹیندا۔ لگی جڑ سب دی دئے اکھیڑ، لوک مات نہ کوئی لگائیندا۔ دھرت مات تیرا کھلا کرے ویہڑ، ہولا بہار آپ وکھائیندا۔ سمت ستاراں چھیڑاں دیوے چھیڑ، اُتر پورب پچھم

دکھن پھیرا پائیندا۔ ویہ سو بکرمی دئے نیڑا نیڑ، آپ اپنا رنگ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کال رُپ آپ ہو جائیندا۔ آپے کال آپے دیال، نرگن سرگن رُپ دکھائیا۔ چلے چلاوے اولڑی چال، چال نرالی اک دکھائیا۔ ترے گن مایا ہتھ جنجال، لکھ چوراسی لئے پھسائیا۔ پھل نہ دسے کسے ڈال، چاروں کٹ ویکھ دکھائیا۔ لیکھا جانے حق حلال، حق حقیقت بے پرواہیا۔ لاشریک جلوہ نوری جلوہ جلال، بے عیب ناؤں خدائیا۔ پرگٹ ہویا بن دلال، دس کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہی الابی نور، اناالحق اک آواز لگائیندا۔ سرب کلا آپے بھرپور، سرشٹ سبائی رہیا تگ دس کسے نہ آئیندا۔ توڑنہارا شاہ فقیراں حقیراں غرور، بے نظیر ناؤں دھرائیندا۔ آپے چوٹی چڑھے اخیر، آپے خاکی خاک رمائیندا۔ آپے امرت ہووے ٹھانڈا سیر، آپے آب حیات پيائیندا۔ آپے میٹنہارا تقدیر، تقصیر تدبیر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے مارنہارا زنجیر، نہ کوئی میٹ مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل وچ سنسار، کھیلنہارا آپ ہو آئیندا۔ کھیلنہارا آیا کھیل کھلاری، کھتری براہمن شوڈر ویش بھیو نہ رائیا۔ جگی جوت اک نرنکاری، در درویش نر نریش برہما وشن شو بھیو کھلایا۔ لیکھا جانے گنت گنیش، بھل رہے نہ رائیا۔ ہر سنگت دوارے در درویش، گل کفنی ایکا پائیا۔ جوں نانک نرگن موڈھے دھریا کھیس، ہتھ کھونڈی سرشٹ سبائی رہیا بھلایا۔ گر گوبند سورا دس دسمیش، چارے چارے گیا گھلایا۔ مات پتا اپنی اکھیں لئے ویکھ، ہر سنگت تیری سیوا لایا۔ ہر کا کوئی نہ جانے بھیو، بھیکھ کون رُپ ورتے وچ سنسار بے پرواہیا۔ کلجگ اتم لکھیا لیکھ، آپے دئے مٹایا۔ بھاگ لگائے ماجھے دیس، ہر مندر تیری وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ستجگ ساچا ایکا رنگ رنگایا۔ رُپ رنگ ریکھ بھیکھ ستگر ساچا آپے ویکھ دکھائیندا۔ آپے نو نو دوارے ناچا، نو نو آپے مکھ چھپائیندا۔ آپے ہر ہر ہر ہر ہر ہر ہر اپنا رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کرے کھیل اگم اپار، پرگٹ ہو وچ سنسار، ساگر سندھ پھول پھلاییندا۔ ساگر سندھ ڈونگھی گاگر، کایا مٹ آپ دکھائیا۔ جن بھگتاں نرم کرم کرے اجاگر، جس جن اپنی بوجھ بوجھایا۔ دیوے نام رتی رتناگر، رتی رت رہن نہ پائیا۔ کلجگ اتم بنیا ہر سوڈاگر، گر شبدی رُپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

دیونہارا ساچا ور، ہر سنگت سنگ نبھائیا۔ ہر سنگت تیرا ساچا سنگ، ہر پُرکھ نرنجن آپ نبھائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ، رنگ
 مجیٹھی اک وکھائیندا۔ آتم آتر پرماند، پرم پُرکھ آپ کرائیندا۔ مدراس تجاؤنا گند، رسنا جہوا نہ کوئی لگائیندا۔ ہر کا ناؤں گاؤنا بتی دند،
 اکھڑ وکھڑ اک پڑھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سُنائے سہاگی چھند، ہنگ برہم آپ لائیندا۔ دُئی دویتی ڈھاہے کندھ، بھانڈا بہرم بھو بھنائیندا۔
 ستجگ ساچا چڑھے چند، ستگر آپ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بیس اکیسا ہر جگدیشا، آپ اپنا میل
 ملائیندا۔ میل ملائے ہر بنواری، بھل رہے نہ رائیا۔ گرسکھ سرتی نہ رہے کواری، گر شبدی رنگ رنگائیا۔ دوس زین کرے شنگاری،
 سولان کلیاں ست شنگار وکھائیا۔ دیوے نام شبد بھنڈاری، وڈ داتا بے پرواہیا۔ ہوئے سہائی۔ جنگل جوہ اجاڑ پہاڑی، ڈونگی گندر ویکھ
 وکھائیا۔ نو دوار پار کناری، جگت ترسنا میٹ مٹائیا۔ ایکا ایک وکھائے محل اٹاری، اوچا مندر سوہیا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کریا کر، ہرجن دیوے ساچا ور، در گھر ساچے میل ملائیا۔ سچکھنڈ دوار اچ محلا، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ پُرکھ اناشی بیٹھا اک اکللا،
 نانک کپرا درشن پائیندا۔ اپنا پھڑایا آپ پلا، آپ اپنا سنگ رکھائیندا۔ شبد سنہڑا ایکا گھلا، ایکا بوجھ بوجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتھ ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتھ ویکھن آیا، کوڑی کریا دھار۔ بھیکھ پکھنڈا میٹن آیا، لیکھا جانے تت وکار۔
 ہوئے ہنگتا گڑھ ٹراؤن آیا، پھڑ کھنڈا نام کٹار۔ ایکا دوچا پنڈھ مکاؤن آیا، تیجا نین کھول کواڑ۔ چوتھے پد آپ بہاؤن آیا، مایا ممتا توڑ
 جنجال۔ پنچم شبد آپ سناؤن آیا، ستویں ست پُرکھ نرنجن دین دیال۔ اٹھاں تتاں رنگ رنگاؤن آیا، نو دوارے گھالے گھال۔ دسویں دسم
 دواری جوت جگاؤن آیا، نرگن دیپک جوت اکال۔ گر شبد اک بنایا، لوک مات بن دلال۔ پنچ تت نہ گر کھئے بنایا، آد جگادی ہر ہر چال۔
 جس جن اندر اپنا آپ دئے ٹکایا، ساچا دیپک دیوے بال۔ سادھ سنت گر پیر اوتار سو اکھوایا، جس لگی نبھے نال۔ جس اپنا بھو ہر آپ
 گھلایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے دیوے ساچا سچ سچا دھن مال۔ دھن مال خزانہ ہر نرنکار، جگ جگ آپ
 ورتائیندا۔ کلجگ اتھ بن دلال، ہر شبدی ناؤں دھرائیندا۔ گرمکھ ساچے رہیا بھال، پرتپالک سیو کھائیندا۔ جو جن گھالان رہے گھال، لیکھا
 لیکھے آپے لائیندا۔ ویلے آنت نہ کھائے کال، جم کا دوٹ نہ مکھ وکھائیندا۔ سچکھنڈ بنائے سچی دھرمسال، درگاہ ساچی آپ وکھائیندا۔ جوتی

جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہر سنگت تیرے آگے آپ اپنا سپس دھر، اپنی بھیٹا آپ چڑھائیندا۔ ہر سنگت تیرا اُچ دوارا، سو پُرکھ نرنجن آپ بنایا۔ گر پیر اوتار آئے تیرے سیوادارا، تیری سیوا سیو کمایا۔ درس دکھائے آگے ہو ظاہرا، نورو نور کرے رُشنائیا۔ کلجگ اتم ورتے قہرا، اگنی اگن جلا یا۔ کال نہ چھڈے کسے دا کھہڑا، سر سر اپنا ڈنک وجایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا آپ دئے سمجھایا۔ دیال رُوپ ہر بن کے آیا، گرسکھ لئے ترائیا۔ کال رُوپ ہر بن کے آیا، منمکھاں دئے کھپائیا۔ دیال رُوپ ہر بن کے آیا، بھگتن دئے وڈیائیا۔ کال رُوپ ہر بن کے آیا، مایا ممتا دئے جلائی۔ دیال رُوپ ہر بن کے آیا، ہر سنتاں لئے اُٹھائی۔ دیال رُوپ ہر بن کے آیا، گرمکھ اپنے انگ لگائی۔ کال رُوپ ہر بن کے آیا، مَورکھ مَورے میٹ مٹائی۔ دیال رُوپ ہر بن کے آیا، کوڑی کیریا دئے مٹائی۔ دوہاں وچولا نرگن اپنا رُوپ دھر کے آیا، شبدی شبد کرے کُرمائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے بنیا بے پرواہیا۔ دیال رُوپ ہر بن کے آیا، ہر بھگتاں میل ملائیندا۔ کال رُوپ ہر بن کے آیا، کال نگارہ اک وجائیندا۔ دیال رُوپ ہر بن کے آیا، ہر سنتاں نین کھلائیندا۔ کال رُوپ ہر بن کے آیا، دھرم رائے آپ جگائیندا۔ دیال رُوپ ہر بن کے آیا، گرمکھاں شبد دُھن اُچائیندا۔ کال رُوپ ہر بن کے آیا، چتر گیت حساب لکھائیندا۔ دیال رُوپ ہر بن کے آیا، گرسکھ اپنے رنگ رنگائیندا۔ کال رُوپ ہر بن کے آیا، لاڑی مؤت سپس گندائیندا۔ دوہاں وچولا نرگن رُوپ پُرکھ اگمڑا دھر کے آیا، دُھر دُھردی جوت جگائیندا۔ دیال رُوپ ہر بن کے آیا، ہر سنگت دئے وڈیائیا۔ کال رُوپ ہر بن کے آیا، کال قلندر رہیا نچائی۔ دیال رُوپ ہر بن کے آیا، ہر سنتن امرت آتم جام پیائی۔ کال رُوپ ہر بن کے آیا، کاغذ قلم نالے لیکھا جانے شاہیا۔ دیال رُوپ ہر بن کے آیا، گرسکھاں اپنی گود بہائی۔ کال رُوپ ہر بن کے آیا، ترے بھون اُون گون پھیرا پائی۔ دیال رُوپ ہر بن کے آیا، گرسکھ گر کی بانی آپ سُنائی۔ کال رُوپ ہر بن کے آیا، کلجگ جیواں کال ہانی دئے ملائی۔ کال دیال آپ پرہ بن کے آیا، آد جگاد سما یا۔ جگ جگ کھیل کرے اکادھ بودھ، بودھ اکادھ بھیو نہ رایا۔ ہرجن ہردا آپے سودھ، ہر کا رُوپ دئے درسایا۔ منمکھاں کرے ممتا جودھ، جودھا کام نال رلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، سمت ستاراں رہیا ور، واہوا ستگر نام وڈیایا۔ واہوا گرُو ستگر ست، ست ست وڈی وڈیائیا۔ واہوا گرُو گر مت، گر گوبند گیا سمجھائی۔ واہوا گرُو گرمت، وڈ منتر گیان پڑھائی۔ واہوا

گرو گرت، ایکا تت تت سمجھائیا۔ واپوا گرو گرت، کلاپت اپنا قول نہائیا۔ واہ واہ گرو گرت سمرتھ، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ واپوا
 گرو گرت چلائے رتھ، جگت جگدیشا اپنا بھیس وٹائیا۔ واہ واہ گرو گرت کھڑا کرے بھٹھ، جو جن بیٹھ مگھ چھپائیا۔ واپوا گرو گرت، ہر
 سنگت کرے ایکا دھام اگتھ، چار ورنان ناتا جوڑے بھینان بھائیا۔ گرسکھ سگل وسورے جائن لتھ، ستگر پورے درشن پائیا۔ منمکھ در
 تون جائن نٹھ، جنم کرم ٹکن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرم کرم لیکھا دئے جنائیا۔ جنم کرم ہتھ کرتار، لیکھا
 لیکھنار دین دیا لیا۔ گھٹ گھٹ بھانڈے لئے اُسار، جوتی دیوے نور اُجالیا۔ من مت بڈھ دیوے ڈار، اگنی تت تت وکھا لیا۔ نال رلائے پنج
 وکار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار وجائے تالیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، گھر گھر وچ آپ سہا لیا۔ اندر مندر ناد دھنکار، شبدی ڈنک آپ و جا لیا۔
 سنے سنائے سُننپار، دوسر ہتھ کسے نہ آلیا۔ گرمکھ ساچے لئے اُبھار، آپ اپنا بھيو کھلا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہر سنگت کرے پرتپالیا۔ پرتپالنہارا ایک ہے، اک اکلایکنکار۔ آد جگادی ساچی ٹیک ہے، پرہ
 ساچا سرجنہار۔ جگا جگنتر رہیا ویکھ ہے، جے مرے نہ وچ سنسار۔ آپے جانے اپنا بھیکھ ہے، دوجا لیکھ نہ کوئی لیکھار۔ ہر بھگتاں میلا
 رہے ہمیش ہے، میل ملائے آپ کرتار۔ اتم جوتی کر پرویش ہے، پرہ پُرکھ کرے اُجیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 جگ جگ لوک مات لئے اوتار۔ لوک مات اوتارا ہر نرنکارا، اپنا بھیکھ وٹائیندا۔ نرگن سرگن رکھ دھارا، دوویں روپ جنائیندا۔ تیجا شبدا
 اگم اپارا، اپنا ناد وجائیندا۔ چوتھا پد اُچ منارا، جگت نیتر دس نہ آئیندا۔ پنچم شبدا سچی دھنکارا، دھن اتمک آپ سُنائیندا۔ جن بھگتاں کئے
 لکھ چوراسی آون جاون گیترا دکھ جگت نوارا، ہر ہر ساچا دیا کھائیندا۔ پارس پرس کنچن لوہا سونا اُتريا پارا، سچ کسوٹی ایکا لائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، اک وکھائے پد نربان، شبد اڈائے سچ بیان، لیکھا جانے دو جہان، اپنا پنڈھ آپ
 مکھائیندا۔ ہر ساچے پنڈھ مکاونا، جو جن آئے سرنائیا۔ سچکھنڈ دوارا اک وکھاونا، گھر ساچے وچے ودھائیا۔ آپ اپنا میل ملاونا، ملیا میل
 وچھڑ نہ جائیا۔ جوتی جوت جوت رلاونا، جوتی جوت جوت سمائیا۔ پنچ تت نہ کوئی وکھاونا، روپ رنگ نظر نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، سرب جیاں دا ایکا داتا، پارہرم پرہ پُرکھ بدھاتا، دوسر در نہ کوئی جنائیا۔ سرب جیاں پرہ

دیوے دان، ساچی وست اک ورتائیندا۔ سرب جیاں اک بھگوان، ایک رام وکھائیندا۔ سرب جیاں ایک کابن، ایک بنسری نام وجائیندا۔ سرب جیاں اک نشان، ایک گھر سُہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ست ستوادی برہم برہمادی کھوج گھجائیندا۔ برہم برہماد ہر ویکھ وکھایا، بھیو ابھیدا بھیو اپاریا۔ شبد انادی ناد وجایا، نام ترانہ اک اپاریا۔ بودھ آگادھی راگ سُنایا، ساچا سوہلا آپے گا لیا۔ ہنس کاگی ڈار رلایا، کاگ ہنسا رُپ وٹا لیا۔ سازنگ دھر آپ اکھوایا، سہج دُھن دُھن سما لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، تخت تاج ویکھ وکھا لیا۔ لیکھا لیکھنہار اک، ایک ایک ایکنکاریا۔ ترے ترے گن منگنہار بھکھ، کوٹن کوٹ کھڑے دواریا۔ شبدی سکھیا لین سکھ، آپ سُنائے سُناون باریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ بھنڈارا آپ ورتا رہیا۔ لیکھا لیکھنہار لیکھ، ایک ایک رنگ سمایا۔ آد جگادی ساچی ریت ایک، ہر ستگر آپ چلایا۔ آپے سب نوں رہیا ویکھ، ویکھنہارا دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اک اک وڈیایا۔ ایک گھر اک مکانا، ایک سوہا پائیندا۔ ایک شبد اک بانا، ایک ستگر آپ اڈائیندا۔ ایک پُرکھ اک سلطانا، ایک راج کھائیندا۔ ایک مہربان مہربانا، مہر مہر وچ رکھائیندا۔ ایک شبد راگ ترانہ، گیت انادی ایک گائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ تیری ونڈ ونڈائیندا۔ ایک ونڈ پنج تت، اپ تیج وائے پرتھی آکاش کری گڑمائیا۔ ایک ونڈ بوند رکت، ہڈ ماس ناڑی جوڑ جڑائیا۔ ایک ونڈ من مت بُدھ، ایک ایک سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا لیکھ وچ نکائیا۔ ایک ونڈ شبد دُھنکار، پنچم دھام سُہانیا۔ ایک رُپ ہری ہر ہر رام، رام رُپ سِری بھگوانیا۔ ایک امرت جام، ساچا پیاونہار، اک اکھوانیا۔ ایک دھارے رُپ باونا بان، بل بل اپنا بل جنانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا راہ وکھانیا۔ ایک مارگ ساچا دس، پنچم میل ملایا۔ ستگر ساچا پردے اندر وس، آپ اپنا لیکھا دئے جنائیا۔ تیر نرالا مارے کس، بحر کپائی توڑ ٹڑایا۔ ترے گن مایا نہ سکے دس، موہ مایا نیڑ نہ آیا۔ اتم دیوے ساچا رس، رس رسیا مُکھ چوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم ایک جوت کرے رُشنایا۔ پنچم جوت جائے جگ، ستگر پورا آپ جگائیندا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کگ، سوہنگ موتی چوگ چکائیندا۔ درس دکھائے اُپر شاہ رگ، گھر گھر وچ میل ملائیندا۔ کلجگ بُجھائے لگی آگ، آپ اپنی دیا کھائیندا۔

پنجم مُکھی تاج گُرسکھ ہیرے جڑے وچ نگ، چمک چمک وچ ٹکائیندا۔ لوک مات دیپک جائے جگ، ستگر ساچا آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنی دھار رکھائیندا۔ ہیرے مانک مانک موتی، گُرسکھ وڈ وڈیائیا۔ لوک مات جگدی رہے جوتی، جاگرت جوت آپ جگائیا۔ پہلی چیتر ناتا ٹٹیا ورن گوتی، ورن گوت نہ کوئی رکھائیا۔ ہر سنگت آتم اُٹھائی سوتی، گُوڑھی پیند نہ کوئی سوائیا۔ وچوں واسنا کڈھ کھوٹی، کوئن کوٹ پاپ مُکائیا۔ آپے اندر وڑ کے ویکھے چوٹی، آؤندا جاندا دِس نہ آئیا۔ رسنا کھائے نہ کوئی ماس بوٹی، بوٹی بوٹی نہ کوئی کٹائیا۔ سنگھ کرم درس درس منگدا گیا مردان ہوتی، پرہہ اتم ملے بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا تاج اپنا نگ آپ بنائیا۔ سنت پُکارن آد جُگاد، ہر اُتر اک لو لائیا۔ پُرکھ ابناشی دیونہارا ور، ایکا وست دست پھڑائیا۔ جگت وجائے اپنا ناد، ترے گن وچ کدے نہ آئیا۔ ہر بھگتاں سُنے سد فریاد، جو رہے جگت بلالائیا۔ پُرکھ ابناشی موہن مادھو مادھ، مُکند منوہر لکھمی نرائن نین نین وکھائیا۔ ایکا جانے بودھ آگادھ، اگم اگمڑی کرے پڑھائیا۔ ہرجن ساچے لکھ چوڑاسی وچوں کاڈھ، آپ اپنی گود بہائیا۔ سچکھنڈ کرے لاڈ، برہم پیالہ جام پیائیا۔ تیناں لوکاں پار کرائے پندھ مُکائے پچھلی حاد، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مانک موتی آپ چمکائیا۔ گُرسکھ چمکیا وچ سنسارا، ہر ستگر آپ چمکایا۔ جوں نانک انگد کِریا پیارا، آپ اپنے انگ لگایا۔ جوں انگد امرداس دئے سہارا، در اپنا اک بُجھایا۔ جوں امرداس رام داس کرے اُجیارا، گھر مندر جوت جگایا۔ جوں رام داس گر بھرے بھنڈارا، گر ارجن شبد سُنایا۔ گر ارجن ستگر بن لکھارا، گرُو گرتھ گیا لکھایا۔ گرُو گرتھ سوہے سچ دوارا، ہر مندر ہر جو ہر ہر ڈیرہ لایا۔ کوڑ کُڑیارا نہ وڑے اندر، جس جن ستگر درشن پایا۔ کلجگ جیو ہوئے بندر، گر کا شبد بھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گر شبدی اک وڈیائیا۔ ستگر پورا ایک ہے، گر مُکھاں آپ لے ملائے۔ ستگر پورا ایک ہے، گُرسکھ لے ملائے۔ ہر گوبند رکھی ٹیک ہے، ہر رائے لے ترائے۔ ہر ہر رائے ہر ہر لے ویکھ ہے، ہر کِشنا لے جگائے۔ ہر کِشنا کِریا بھیکھ ہے، بابا لیکھا دئے چھپائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ستگر پورا دئے وڈیائے۔ ستگر پورا اک رکھناٹھ، ہر ستگر دئے وڈیائیا۔ ابناشی کرتا رہے ساتھ، آپ اپنا ساتھ نبھائیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ پُرکھوتم پُرکھ سمرتھ، ہتھ سمرتھ وڈیائیا۔ ایکا جوت گوبند اندر رکھ، گوبند گوبند گُڑھ سہائیا۔ جوتی

جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اگی منگ منگائیا۔ ایکا اگی ساچی سیکھیا ستگر بھائیا۔ پُرکھ ابناشی لیکھا لیکھا، کلجگ اتم دئے وڈیائیا۔ سرشٹ سبائی دسے متھیا، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ کلجگ مایا پیسن پیسا، ترے گن مایا چکی آپ چلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے ترائیا۔ ساچی اگی ایکنکار، اک اگلا آپ اُپائیندا۔ ست رنگ نشانہ اپر اپار، تِنان لوکان آپ وکھائیندا۔ ست ستوادی ساچی دھار، نرگن نرگن رُوپ وٹائیندا۔ ست ستوادی بول جیکار، سچ ڈھولے شبد سُنائیندا۔ چوڈاں لوک اک اکھاڑ، چوڈاں چوڈاں حُکم سُنائیندا۔ چوڈاں سیکھاں چوڈاں لوکان چوڈاں طبقات اندر دیوے وار، آپ اپنا حُکم سُنائیندا۔ پنج پیارے کر پیار، اک سہائے بنک دوار، ساچا دھام آپ سہائیندا۔ اگی سیکھ ایکا رُوپ وکھائے ایکا ست بنائے ایکا لال، اپنا نام چپائیندا۔ ایکا گھان گئے گھال، گھالی گھال لیکھے لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے مانک منیاں آپ بنائیندا۔ مانک منیا پائے مُل، کرتا قیمت آپ چُکائیا۔ ویہ سؤ سولاں پکرمی ساچے کنڈے گئے ٹل، ستگر پورا آپ ٹلائی۔ بھاگ لگائے اپنی گل، اگی گلاں مات ترائیا۔ جس جن رسنا گایا سوہنگ بھل، بھلیاں زلیاں لیکھے لئے لگائیا۔ کروڑ تینتیسا برکھے پھل، سُریت راجا اند سیو کھائیا۔ جس جن ایکا اکھڑ ایکا وار گایا بُل، ایکا ایک دئے ملائی۔ امرت اتم نہ گیا ڈلھ، جو ہر ہردے وچ وسائیا۔ مانس جنم نہ گیا رُل، ہیرا ساچے ہٹ وکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، گرسکھ اپنا سیس تاج بنائیا۔ گرسکھ بنیا سیس تاج، ہر سنگت جڑت جڑایا۔ پُرکھ ابناشی سازن ساز، لوک مات میل ملایا۔ بن کے آیا غریب نواز، غریب نہانے لئے اٹھایا۔ ست چلائے سچ جہاز، ستجگ ساچا راہ وکھایا۔ کلجگ کوڑ گُریارا ربیا ناچ، نٹوآنٹ سوانگی سوانگ وکھایا۔ چاروں کُنٹ لگی آنچ، اگنی اگ رہی جلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگت دیوے ساچا ور، گھر گھر دیوے درس دکھایا۔ گھر گھر درشن دکھاون، ہر سنگت ہر ہر یاد۔ راتیں سُنیاں آپ اٹھاون، پھڑ باہوں سُنے فریاد۔ روگ سوگ سرب مٹاون، دیوے نام ساچی داد۔ ایکا مندر آپ سہاون، شبد جنائی بودھ اگادھ۔ ساچی سخیاں منگل گاونا، میل ملایا موہن مادھو مادھ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے لادھ۔ ہرجن ساچا لادھیا، کر کرپا آپ کرتار۔ گرسکھ اتم مدھ سدا مدھیا، دوس رین رہے خمار۔ وجے نادی ناد ندیا، دوس رین دھنکار۔ سچ دوارے ستگر سدیا، آپ اپنا کر

پیار۔ سرِ شٹ سبائی نانا چھڈیا، جسِ ملیا گر کرتار۔ پنج وکارا وچوں کڈھیا، دئی دویتی دیوے مار۔ کرے پرکاش اندھیری کھڈیا، نرمل جوت ہوئے اُجیار۔ گھر ساچے لڈائے لڈیا، مات پت جوں کرے پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت بخشے امرت دھار۔ امرت دھار انوٹھا رس، ہر سنگت جام پیاٹیا۔ ستگر پورا دیوے ہس ہس، لوک مات ویس وٹاٹیا۔ پردے اندر وس وس، من مت دئے گواٹیا۔ شبدي مارے تیر کس، انیالا تیر آپ چلاٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا جس ہر سنگت رہیا گائیا۔ ہر سنگت تیرا جس ہر ہر گاونا، برہم مت اک وچار۔ گر کا شبد نہ کیسے بھلاونا، ستجگ سُن شبد جیکار۔ گھر مندر بہ بہ گاونا، ملے میل پُرکھ کرتار۔ مندر مسجد مٹھ شودوالا ایک رنگ رنگاونا، ایک رنگ رنگے کرتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت ساچی جائے تار۔ تارنہارا دین کے ناتھ، دیناں ناتھ دیا کھائیندا۔ لہنا چکائے مستک ماتھ، پورب لیکھا جھولی پائیندا۔ نانا تھے سیان ساڈھے تِن تِن ہاتھ، رویداس چہارا لیکھ لکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد بھگوتی اک چمکائیندا۔ شبد بھگوتی بھگون دھار، آد شکت رہی شرمائیا۔ جوت جولا پانی بھرنہار، پونی سیو کھائیا۔ پُرکھ اکالا ہوئے سہار، سر سر اپنا ہتھ کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نر ہر اپنا نام سُنائیا۔ نر ہر نرائن ہر بنواری، نرگن اپنا کھیل کھلاٹیندا۔ پاربرہم پرہ نرگن جوت کر اُجیار، نورو نور ڈگمگائیندا۔ شبد ناد برہماد سُنائے وڈ سنساری، سچ ساچا حکم الاٹیندا۔ ہر سنگت ہر ہر کر پیاری، آپ اپنا میل ملاٹیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سیس رکھیا ہر سنگت تاج، ویلے اتم رکھ لاج، لاجونت آپ ہو جائیندا۔

سو پُرکھ نرنجن آد آنت، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بنائے بنت، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ ایکنکارا مہا اگت، لیکھا لیکھ نہ کوئی وکھائیندا۔ آد نرنجن سوہاوت، جوت اُجالا ڈگمگائیندا۔ اناشی کرتا ناری کنت، ساچا میل اپنا آپ ملاٹیندا۔ سری بھگوان دھام سہنت، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ پاربرہم پرہ آپے ہوئے منگت، اپنی بھچھیا آپ منگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا آپ سہائیندا۔ تہر گھر ساچا سچ دربارا، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن شاہ سیکدارا، وڈ سلطان ناؤں

دھرائیندا۔ ایکنکارا کھیل اپارا، نرگن دھارا روپ دھرائیندا۔ آد نرنجن جوت اُجیارا، ست پسارا آپ کرائیندا۔ پُرکھ ابناشی میت مُرارا اگم اپارا، الکھ اگوچر کھیل کھلائیندا۔ سِری بھگوان کنت بہتارا ناری نارا، نر نرائن ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم در دربارا، اپنا آپ سہائیندا۔ ایکا اک وسنہارا سچ منارا، محل اٹل آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اجوئی ریت نام دھرائیندا۔ اجوئی ریت پُرکھ اکال، عقل کل وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارا آپ سہائے سچ سچھی دھرمسال، ہر ہر بیٹھا آسن لائیا۔ ایکا وست رکھے سچ سچا دھن مال، نت نوت آپ ورتائیا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، شہنشاہ بے پرواہیا۔ روپ بنائے کال مہاکال، پرتپال آپ کرائیا۔ اپنا دیپک آپے بال، نرمل جوت کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا، اپنا آپ کرائیا۔ سچکھنڈ سچ مینار، ہر ساچا سوہبا پائیندا۔ الکھ اگوچر اگم اپارا، اک اکل ویکھ وکھائیندا۔ شاہو بھوپ سچھی سرکار، ستگر پورا ناؤں دھرائیندا۔ ایکا کرے بند کوار، چار دیوار نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن اپنا آسن لائیندا۔ نرگن آسن شاہو شاباش، ہر ہر ساچا آپ لگائیا۔ اپنے مندر پاوے راس، نورو نور ڈگمگائیا۔ آپے ہوئے اپنا داسی داس، سیوک ساچی سیو کھائیا۔ آپے وسے اپنے پاس، آپ اپنے انگ لگائیا۔ اپنی جوت آپے کر پرکاش، سو پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیا۔ آد جگاد نہ جائے وناس، جگ کرتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ مینار وسنہار ایکنکارا، ایکا رنگ رنگائیا۔ رنگ اولٹا اک اکٹڑا، آد پُرکھ نرنجن آپ رنگائیندا۔ ساچا دھام اک سہندڑا، سوہاؤنت آسن لائیندا۔ اپنا میل آپ ملندڑا، ناری کنت روپ وٹائیندا۔ ست دوارا اک وکھندڑا، شبدی شبد آپ اُچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ کھیل کھلاونہار سمرتھ، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن مہا اکتھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ آد نرنجن دیوے ساچی وتھ، پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی ایکا وست جھولی پائیا۔ سِری بھگوان شاہو شاباش، اپنی کرے پور آس، پاربرہم میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل کھیل اپارا، تھر گھر واسی تھر دربارا اک سہائیا۔ تھر دربارا ٹھانڈا گھر، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ آپے اندر بیٹھا وڑ، دِس کیسے نہ آئیندا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، تتوت نہ کوئی رکھائیندا۔ نہ کوئی وِدیا گیا پڑھ، رسنا جہوا نہ کوئی گائیندا۔ قلعے کوٹ نہ گھارن گھڑ، چھپر چھن نہ کوئی چھہائیندا۔

نرہے رکھے نہ کیسے کوئی ڈر، آپ اپنا حُکم چلائیندا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، اجوئی ریت رُپ وٹائیندا۔ دھرت آکاش آپ اپنا آپے دھر، آپ آپے
 ویکھ وکھائیندا۔ نام ست بھنڈارا بھر، سچکھنڈ دوارا آپ ورتائیندا۔ کرتا پُرکھ کھیل کر، کرنی کرتا آپ کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، ڈھردرگاہی ساچا لاڑ، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ کھیلنہار ایکنکار، عقل کلا اکھوائیا۔ سچکھنڈ دوارے کر پسا، نرگن نُر
 ڈگمگائیا۔ شبد سنگھاسن کر تیار، پُرکھ ابناشن آسن لائیا۔ شاہو بھوپ ایکا ایک اک سیکدار، حُکمی حُکم بھوایا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار،
 بھو ابھیدا بھو چھپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے سچ جنایا۔ سچکھنڈ دوارا ایکا گھڑ، گھاڑن گھڑیا نہ کوئی
 بھٹائیندا۔ سچکھنڈ دوارا نرہے رُپ اپنا دھر، بھے بھیانک سرب جنائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ایکنکارا آپے کھڑ، آپ اپنا حُکم سُنائیندا۔ سچکھنڈ
 دوارا ہر سجن میت مُرا آپ پھڑائے اپنا لڑ، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوار اُچ مینار، اٹل محل آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوار
 شبدی دھار، سِت ڈلارا آپ وھائیندا۔ سچکھنڈ دوار امرت ٹھنڈی ٹھار، سر سروور آپ وکھائیندا۔ سچکھنڈ دوار نرمل دیا جوتی کر اُجیار،
 نورو نُر ڈگمگائیندا۔ سچکھنڈ دوار نُر خدائی بے عیب پروردگار، جلوہ نُر آپ وکھائیندا۔ سچکھنڈ دوار رام رُپ سچی سرکار، گھر ساچا
 سوہا پائیندا۔ سچکھنڈ دوار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس دھرائیندا۔ سچکھنڈ نواسا، ہر ساچے سچ
 وڈیایا۔ سچکھنڈ پرکاشا، ہر ساچا آپ کرائیا۔ سچکھنڈ بھرواسا، ہر اپنا آپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 سچکھنڈ ساچی بوجھ بھجھایا۔ سچکھنڈ اندر ہر ہر وڑیا، دِس کیسے نہ آئیندا۔ پُرکھ ابناشی اپنے پوڑے آپے چڑھیا، اپنے مارگ آپے لائیندا۔
 نہ کیسے باڈی گھاڑت گھڑیا، نہ کوئی بنت بنائیندا۔ اپنی جڑت آپے جڑیا، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سچ منارا، ہر ساچے سچ اپایا۔ اندر وڑے ایکنکارا، گھر ساچا آپ سہایا۔ نرمل نُر کر
 اُجیارا، نُر نورانہ ڈگمگایا۔ سِت سروپی سِت ہلارا، سِت ستوادی آپ ہلایا۔ سِت پُرکھ نرنجن کھیل اپارا، کھیلنہارا دِس نہ آیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، اپنا گھاڑن آپ گھڑیا۔ سچکھنڈ دوارے گھاڑن گھڑ، گھر گھر وچ آپ بنایا۔
 تھر گھر اندر دیوے دھر، در دروازہ آپ کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے بے پرواہیا۔ تھر گھر ساچا کر تیار،

نرور ناؤں دھرائیندا۔ آپے جانے آر پار کینار، منجھدھار بھیو کھئے نہ پائیندا۔ آپے وسے اندر بابر، گپت ظاہر کھیل کھلائیندا۔ آپے پُرکھ آپے نار، آپے ساچی سیج ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچا کھول کواڑا، اندر وڑے آپ زرنکارا، سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ سچ سنگھاسن سوہاؤنت، تھر گھر ساچا آپ سہائیا۔ پُرکھ ابناشی بیٹھ اکت، کنت کنتوہلا سیج ہنڈھائیا۔ آپے جانے اپنا رنگ بسنت، سچ سہنجنی سیج ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تھر گھر دربارا کھیل اپارا، گھر گھر وچ آپ کرائیا۔ گھر وچ گھر کر تیار، ہر ساچا تخت سہائیندا۔ اُپر بیٹھ سچی سرکار، شاہ سلطانا شاہو بھوپ رُپ وٹائیندا۔ اپنی ہتھیں بنھے گانا، آپ اپنا گن جنائیندا۔ رسنا راگ گائے ترانہ، شبدي شبد الائیندا۔ پاربرہم پرہہ پُرکھ سری بھگوانا، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ آپے دیوے دھر فرمانا، حُکمی حُکم آپ سُنائیندا۔ آپے جانے اپنا پد زربانا، آپ اپنا گھر سہائیندا۔ آپے پھرے اپنا بانا، رُپ انوُپ آپ وٹائیندا۔ آپے راجا آپے رانا، آپے رعیت ناؤں دھرائیندا۔ آپے بنے در دربانا، در درویش آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سندیش نر نریش، زرگن اپنا آپ سُنائیندا۔ شبد سندیش ہر زرنکار، تھر گھر ساچے آپ اُپائیا۔ سچکھنڈ دوارے ہو تیار، آپ اپنی لے انگرائیا۔ آپے کھولے بند کواڑ، اپنا کُنڈا آپے لاپیا۔ آپے سُن اگتی ویکھے دھاڑ، رُپ انوُپ آپ وٹائیا۔ اپنا ویکھے سچ اکھاڑ، منڈل راس رچائیا۔ رُو سس سورج چن نہ دسے کوئی ستار، برہمنڈ کھنڈ ویکھے وکھائیا۔ گگن پاتال نہ کوئی آدھار، دھرت دھول نہ کوئی وڈیائیا۔ آکاش پرکاش نہ ہوتے اُجیار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوار آپے کھول، نش اکھر وکھر رہیا بول، وجائے نام مردنگا ساچا ڈھول، دُھن ناد آپ سُنائیا۔ ثریا ناد سچ ترانہ، ہر ساچا آپے گائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہر بھگوانا، آپ اپنا حُکم سُنائیندا۔ ابناشی کرتا نوجوانا، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا اک سہائیندا۔ در گھر ساچا ثریا راگ، ہر ہر ناد ہر ساچا آپ سُنائیا۔ ست دوارے سُنے فریاد، پرہہ ساچا شبد جنائیا۔ لیکھا لکھ نہ سکے کھئے دانی دیونہارا ساچی داد، سچ وست اک رکھائیا۔ تیرا رُپ ویکھے برہم برہماد، لوآن پُریاں تیرا رنگ رنگائیا۔ نہ کوئی سنت نہ کوئی سادھ، گر پیر اوتار نہ کوئی دِسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوار ہو اُجیار، کھیلے کھیل اگم اپار، جوتی نور ہو اُجیار، تھر گھر ساچے سوہا پائیا۔

آپے جانے اولٹری چال، چال اولٹری اک رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے گھالان گھال، ساچی سیوا آپ کھائیندا۔ سْت دُلارا بنیا لال، اپنی گودی آپ بہائیندا۔ پُرکھ ابناشی دین دِیال، بن دلال آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ چرناں ہیٹھ رکھائے کال مہاکال، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، اپنا آسن لائیندا۔ تھر گھر ساچا سچ منارا، ہر ساچا سچ سہائیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ کرتارا، قادر کرتا وڈ وڈیائیا۔ آسن سینگھاسن اپر اپارا، شاہو شباشن آپ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ محلہ آپ سہائیا۔ سچ محلا وسیا، وساونہار کرتار۔ اپنا بھیو کسے نہ دسیا، نہ کوئی پاوے سار۔ برہم برہما د پھرے نسیا، شبد سُنائے ساچی دھار۔ گھٹ گھٹ اندر آپے وسیا، نرگن رُوپ اپر اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے بنے سچا سکدار۔ سچ سکدار ہر بھگوانا، گھر ساچے آپ اکھوائیندا۔ آپے جانے اپنا ست رنگ نشانہ، سچکھنڈ دوارے آپ چڑھائیندا۔ پنچم مُکھ تاج مہانا، ایکنکارا آپ اُپائیندا۔ دیونہارا ساچا دانا، درگاہ ساچی آپ ورتائیندا۔ جوت سروپی جوتی بانا، اپنا آپ ہنڈھائیندا۔ ایکا شبد دُھر فرمانا، سری بھگوانا آپ سُنائیندا۔ جُگا جُگنتر کھیل مہانا، جُگ جُگ ویس وٹائیندا۔ ستجُگ تریتا دواپر ویکھے جگت مکانا، ترے گُن میلا میل ملائیندا۔ پنچ تت کایا کھیل مہانا، لکھ چوراسی جوڑ جُڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا تت آپ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، برہما وشن شو سیو کائیا۔ من مت بُدھ کر تیار، نرگن اپنی وست ٹکائیا۔ کایا مندر پاوے سار، ڈُونگھی گندر پھول پھلائییا۔ نو دوارے کھول کواڑ، جگت واسنا وچ بھرائیا۔ پنچم پنچ دئے ادھار، پنچم پنچم وچ ٹکائیا۔ پنچم ناد دُھن جیکار، پنچم منگل اک سُنائیا۔ پنچم ڈھیہہ ڈھیہہ پئے دوار، پنچم پنچم نیوں سیس جھکائیا۔ پنچم کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار، آپ اپنا بل دھرائیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ کرتار، گھر گھر وچ آپ سہائیا۔ لیکھا جانے ٹیڈھی دھار، ڈُونگھی کوری بھوری آپ سہائیا۔ اندر کریا بند کواڑ، بجر کپائی سِلا لگائیا۔ سر سروور بھر بھنڈار، بیٹھا مُکھ چھپائیا۔ آتم سیجا کر تیار، سچ سہاونی سیج وچھائیا۔ اندر وڑ ہر نرنکار، نرگن اپنا رُوپ وٹائیا۔ دِس نہ آئے وچ سنسار، دوئے دوئے لوچن ربیا چمکائیا۔ جس جن کریا دیوے کر ہر کرتار، آپ اپنی بُوچھ بُجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستجُگ تریتا دواپر دیوے ور، گرمکھ ساچے لے اٹھائیا۔ ستجُگ تریتا دواپر ہر ہر بھگت، ہر جی بُوچھ بُجھائیندا۔ لیکھا جانے آد شکت، جوتی نور

ڈگمگائیندا۔ آپے جانے بوند رکت، رتی رت ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنتن ویس وٹائیندا۔ سنتن ہر
 رنگ رتڑا، پارہم گر کرتار۔ کایا چولی رنگے چیتھڑا، چاڑھ رنگ اپر اپار۔ وکھائے دھام اک انڈیٹھڑا، سچکھنڈ نواسی سچ دوارا۔ نام ندھانا
 جس جن پیتڑا، ناتا چھٹے سرب سنسار۔ اک سنائے شہاگی گیتڑا، سو نرنجن پُرکھ نرنکار۔ ہنگ برہم پرہ ساچے جیتڑا، آد جگادی اک
 اوتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل وچ سنسار۔ وڈ سنساری ہر کرتار، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ لوک مات
 لئے اوتار، آپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، نو کھنڈ پرتھی ستاں دیپاں پھول پھلائیندا۔ ایک بول سچ جیکار، ہر ہر ساچا
 نام درڑائیندا۔ جیواں جنتاں دئے آدھار، سادھاں سنتاں میل ملائیندا۔ بھگتاں دیوے بھگن بھگتی بھنڈار، ساچی وست اک وکھائیندا۔ کایا
 کرے ٹھنڈی ٹھار، بھر پیالہ آپ پیائیندا۔ ساچا ساقی بنے بے عیب پروردگار، حقیقی جام ہتھ اٹھائیندا۔ سچ صراحی سکھن ناڑی دیوے ایک
 دھار، امرت جھرنا جھیر آپ جھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک بھرے سچ پیالہ، آپے ہوئے دین دیالا، گرمکھ ویکھ
 ساچے لالا، جگت ترسنا حرص مٹائیندا۔ جگت ترسنا بچھے پیاس، جس جن ستگر پورا دیا کھائیا۔ لوک مات مار جہات پوری کرے آس،
 ہرجن نراس نہ کوئی وکھائیا۔ آد جگادی ایکنکار برہمنڈ ہوئے داسی داس، سیوک سچی سیو کھائیا۔ گھر وچ گھر کرے پرکاش، آپ اپنی کر
 رُشنائیا۔ میل ملائے شاہو شاہاش، ست سروپی نظری آئیا۔ گگن منڈل وکھائے پرتھی آکاش، نج آتم نج گھر پر آتم ویکھ وکھائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت کرتا وڈ وڈیائیا۔ جگت کرتا جانیا، ایک رنگ اپار۔ درگاہ ساچی اپنا رنگ آپے مانیا، سچکھنڈ
 بیٹھ سچی سرکار۔ آپے ورتے اپنے بھانیاں، نہ کوئی میٹھ میٹھار۔ آپے گائے اپنے گانیاں، بولے ناد شبد دھنکار۔ تریا راگ اک وکھانیاں، در
 گھر ساچے آپ نرنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچا آپ سوہانیاں۔ اپنی اچھیا ہر نرنکار، تریا
 راگ سمجھائیندا۔ پائے بھچھیا سرب سنسار، گھر گھر ونڈ ونڈائیندا۔ بن سنت ستگر کھئے نہ پائے سار، کوٹن کوئی جیو بھوائیندا۔ برہما چارے
 مکھ چارے وید گا گیا ہار، آد آنت نہ کھئے وکھائیندا۔ بے آنت بے آنت بے عیب پروردگار، ہر بھگونت اپنا بھیو آپ چھپائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا روپ نہ کوئی وکھائیندا۔ ترے جگ پار کنارہ، ترے گن مایا ویکھ وکھائیا۔ چوتھے جگ ہوئے اجیارا،

ہر ساچے وڈ وڈیائیا۔ ایک کلمہ کر تیار، کائناتِ امام بنائیا۔ ایک شبد سچ بھنڈارا، نام ست ورتائیا۔ ایک گر شبد اوتارا، نانک گوہند اک
 سمجھائیا۔ ایک منگے سچکھنڈ دوارا، دوہے در نہ منگن جائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ ہر کا بھیو نہ پاوے کوئی سنسارا، وید کتیب نہ
 کوئی وکھائیا۔ کہانی بانی کرے پکارا، رسنا جہوا ہوئی ہلکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا بھیکھ
 آپ کرائیا۔ کلجگ اتم بھیکھ اولّا، ہر پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ لیکھا جانے رانی اللہ، بسمل اپنا روپ وٹائیندا۔ سچکھنڈ نواسی اک اکلّا،
 آپ اپنی کل ورتائیندا۔ پاوے سار جلا تھلا، جل تھل مہیئل پھول پھلائیندا۔ شبد سروپی پھڑیا پلا، چاروں کُنٹ اٹھائیندا۔ سچ سنیہڑا ہر
 ساچے گھلا، ہرجن ساچے آپ جگائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن پھڑے پلا، ہنگ برہم میل ملائیندا۔ جیو جنت بھلائے کر کر ول چھلا، اچھل
 چھل دھاری کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نہکلنک ہر
 سورپیر، پنج تت نہ کوئی رکھائیا۔ نہ کوئی شستر نہ کوئی تیر، جگت کمان نہ کوئی اٹھائیا۔ نہ کوئی طوق نہ زنجیر، کھڑگ کھنڈا نہ کوئی چمکائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنا بل آپ دھرائیا۔ نرگن سورپیر سلطانا، ستگر پورا ناؤں دھرائیندا۔ نرگن سورپیر نو
 جونا، ایک روپ وکھائیندا۔ نرگن کھنڈا تیر کمانا، ساچا شبد چلائیندا۔ نرگن ویکھے جگت میدانا، نو نو پھیرا پائیندا۔ نرگن لکھ چوراسی بٹھے
 گانا، گھر گھر سگن منائیندا۔ نرگن راگ سنائے گانا، انحد ساچا تال وجائیندا۔ نرگن جوت جگائے مہانا، کلجگ اتم ویس وٹائیندا۔ نرگن میٹ
 مٹائے راج راجانا، شاہ سلطانا نہ کوئی وکھائیندا۔ نرگن ورتے اپنے بھانا، گر گوہند لیکھ لکھائیندا۔ نرگن اپنا جانے سچ ٹیکانا، در گھر ساچا آپ
 سہائیندا۔ نرگن چڑھیا سچ بیانا، نام بیانا اک اڈائیندا۔ نرگن روپ یون مسانا، بل اگنی بل دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا کھیل ورتائیندا۔ نرگن داتا بے پرواہ، آد جگاد سمایا۔ نرگن داتا صفت صلاح، صفت صلاحی کیسے
 نہ گایا۔ نرگن داتا اک ملاح، چوڈاں طبقات بیڑا رہیا چلایا۔ نرگن داتا وسے ایک تھان، مقامے حق ڈیرہ لایا۔ نرگن داتا کرے سچ نیان، جگ
 جگ اپنا عدل کمایا۔ نرگن داتا جن بھگتاں پکڑے آپے بانہ، آپ اپنا میل ملایا۔ نرگن داتا غریب نواز اپنے پتا ماں، آپ اپنی گود اٹھایا۔ نرگن
 داتا سنتن دیوے ٹھنڈی چھان، سر اپنا ہتھ ٹیکایا۔ نرگن داتا پھڑ پھڑ ہنس بنائے کان، سوہنگ شبد ساچی چوک چگایا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ نرگن داتا پُرکھ نرنجن، ہر ساچا وڈ وڈیایا۔ نرگن نیتر نام پائے
 انجن، اگیان اندھیرے مٹایا۔ نرگن سکھا سکھائی درد دکھ بھہ بہنجن، بھو ساگر آپ ترائیا۔ نرگن چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن، دُرمت میل
 گوائیا۔ نرگن آد جگادی ساچا سجن، سچکھنڈ دوارے بیٹھا آسن لائیا۔ نرگن کلجگ اتم گرسکھاں آیا پردے کجن، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھارا پر اپارا، ہر نرنکار آپ چلائی۔ نرگن داتا ہر سمرتھ، سرب کل آپ اکھوائیندا۔
 نرگن چلائے اپنا رتھ، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ نرگن مہا اکھنا اکتھ، وید کتیب کوئی نہ گائیندا۔ نرگن سُنائے اپنی گاتھ، لوک مات مارگ
 لائیندا۔ نرگن پوجا نرگن پاٹھ، نرگن ایشٹ دیو بن جائیندا۔ نرگن تیرتھ نرگن تاٹ، نرگن چوڈاں ہٹ سمائیندا۔ نرگن کنارہ نرگن گھاٹ، نرگن
 جل جل دھار بندھائیندا۔ نرگن بستر نرگن پاٹ، نرگن نام دھیان آپے لائیندا۔ نرگن سیجا نرگن کھاٹ، نرگن آسن ہر سینگھاسن آپ
 وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائییندا۔ نرگن گوپی نرگن کاہن، نرگن بنسری نام وجایا۔ نرگن سینتا
 نرگن رام، نرگن بن بن کھوج کھوجایا۔ نرگن نام نرگن یدھان، نرگن نرگن جھولی پائی۔ نرگن ساقی نرگن جام، نرگن بھر پیالہ جام پیایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن ایک ایک اک اکھوائیا۔ نرگن شبد نرگن بانی، نرگن حُکمی حُکم سُنائیندا۔ نرگن چارے وسے
 کھانی، چارے جگ ویکھ وکھائیندا۔ نرگن چارے وید جنائے ہانی، نرگن اپنا میل ملائییندا۔ نرگن داتا جی پرانی، قرآن قرآن وچ سمائیندا۔
 نرگن راجا نرگن رانی، نرگن اکتھ کہانی آپ لائیندا۔ نرگن امرت دیوے ٹھنڈا پانی، نرگن اگنی تت جلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک اپنا ناؤں رکھائیندا۔ نہکلنک ہر بھگوانا، نرگن جوت نور رُشنایا۔ کلجگ اتم بھوے پردھانا،
 شبد ڈنکا اک وجایا۔ لوآں پُریاں ویکھے مار دھیانا، برہما وشن شو آپ اٹھایا۔ جن بھگتاں ہتھیں بٹھے گانا، لوک مات اک رُشنایا۔ سوہنگ
 شبد سُنائے سچ ترانہ، اتم برہم پاربرہم ملائی۔ دو اکھر گائے ایک گانا، چوٹھا جگ میٹ مٹایا۔ مُکھ شرمائے رو سس بھانا، نیتر نین نہ کھوے
 اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کھڑگ کھنڈا اک چمکایا۔ کھڑگ کھنڈا ہر جگدیش، شبدی
 شبد اٹھائیندا۔ لکھ چوراسی پیسن جائے پیس، کلجگ چکی جوٹھی جوٹھی آپ چلائییندا۔ لیکھا جانے جگت حدیث، انجیل قرآنا پھول

پھلایندہ۔ راج راجانا ویکھے سپس، سپس تاج نہ کوئی ٹکائیندا۔ لیکھا جانے پيس اکیس، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ساچی دھارا آپ چلائیندا۔ پيس اکیسا ہر جگدیشا، شاہو شپسا آپ اکھوایا۔ ساچا تاج رکھائے سپسا، ستگر پورا وڈ وڈیائیا۔ نو کھنڈ پرتھی اک حدیثا، چار ورنان کرے پڑھایا۔ لیکھا جانے موسیٰ عیسیٰ، سنگ محمد چار یار ایک دھار وہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکنک نرائن نر، نر نرنکارا اپنا کھیل آپ کھلایا۔ نر نرائن ہر نرنکار، نرگن اپنا ناؤں دھرایا۔ پرگٹ ہویا وچ سنسار، کلجگ اتم ویکھ وکھایا۔ لوآن پُریاں کھیل اپار، اندج جیرج اُتہج سینج بیو نہ رایا۔ ونڈنہارا آپے ونڈ، اپنا حصہ آپ ونڈایا۔ کلجگ جیو سٹے دے کر کنڈ، پُکھ ابناشی پھیرا پایا۔ سرشٹ ہوی رنڈ، ساچا کنت نہ کوئی ہنڈھایا۔ تیرتھ تٹان بھیکھ پکھنڈ، گنگا گوداوری جمن سُرستی ساچا کنت نہ کوئی ملایا۔ گر در مندر مسجد پائن ڈنڈ، ہر کا روپ دس نہ آیا۔ بھرمان ڈھائی نہ کیسے کندھ، ہوئے کندھ نہ کوئی ٹرایا۔ گھر گھر چڑھیا نہ ساچا چند، گر کا شبد نہ کیسے الایا۔ خوشی ہویا نہ بند بند، نرگن روپ نظر نہ آیا۔ رسنا لایا مدرا ماس گند، پرمانند سرب تجایا۔ جو جن ایک اکھ گائے سہاگی چھند، لکھ چوراسی دے کٹایا۔ کلجگ اتم سوہنگ شبد جو گائے بتی دند، پيس پيس ایک دھار بندھایا۔ ستگر پورا ہر بخشند، کوٹن کوئی پاپی لے ترایا۔ منکھ جیو بھاگان مند، اتم بیٹھے مکھ بھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکنک نرائن نر، گرُمکھ ساچے لے جگایا۔ گرُمکھ ساچے جگاؤن آیا، نرگن جوتی جامہ دھار۔ جگ وچھڑے میل ملاؤن آیا، نہکنک نرائن نر اوتار۔ شبد گر اک سمجھاؤن آیا، آد جگادی میت مُرار۔ گھر مندر دیپ جگاؤن آیا، گھور اندھیرے ہوئے اجیار۔ بوند سوانتی آپ پیاون آیا، بھر پیالہ ٹھنڈی ٹھار۔ اک اکتی درس دکھاؤن آیا، سوچھ سرُپی ہر نرنکار۔ ساچے مارگ آپے لاؤن آیا، ہر بوٹا جگت اپار۔ پنچ وکارا گرھ ٹراؤن آیا، نام کھنڈا مارے مار۔ جوٹھا جھوٹھا لڑ چھڑاؤن آیا، سچ سچ کرے پیار۔ آسا ترسنا جگت مٹاؤن آیا، گر چرن کرائے اک پیار۔ اُجڑیا گھر پھیر وساؤن آیا، کایا مندر کھول کواڑ۔ پنچ پیارے نال رلاؤن آیا، سر بٹھی سچی دستار۔ تخت تاج راج جوگ ساچی وست جھولی پاؤن آیا، لوک مات بن سیکدار۔ کاگوں ہنس بناؤن آیا، گر سیکھ رلے نہ کاگی ڈار۔ اتم اپنی گود سہاؤن آیا، گرُمکھ ساچے لال لے اُہار۔ جوتی جوت جگاؤن آیا، گھر گھر دیپک ہوئے اجیار۔ جگت ابھاس پنڈھ

مُکاوَن آیا، سِر بٹھ رکھ کرتار۔ چار جُگ دی لگی پیاس بُجھاوَن آیا، بٹھ پھڑ صُراحی مِیت مُرار۔ برہما وشن شو گُرسِکھ تیری سیو لگاوَن
 آیا، کروڑ تیتیسایوں نیوں نیوں کرے نِمسکار۔ برہمنڈ کھنڈ تیرا داسی داس بناوَن آیا، تیرا مندر وکھائے اُچ دربار۔ سچکھنڈ دوارا آپ سُھاوَن آیا،
 نِرگن جوتی جامہ دھار۔ گُرمکھ ایکا رنگ رنگاوَن آیا، جودھا سُوَرپیر گُر کرتار۔ نام کھنڈا اک چمکاوَن آیا، چنڈی چمکے وارو وار۔ ور بھنڈی
 میٹ مٹاوَن آیا، بھیکھ پکھنڈی نہ دِسے وچ سنسار۔ ساچی ڈنڈی راہ چلاوَن آیا، چار ورنان کرے پیار۔ واسنا گندی سرب کڈھاوَن آیا،
 شبد سُگندھی بھرے بھنڈار۔ چند نُوچندی آپ چڑھاوَن آیا، آپے ویکھے سیتلا دھار۔ بھاگان مندی دھرت مات پھیر اُٹھاوَن آیا، کلجگ اتم
 ہؤلا کرے بہار۔ ہر سنگت تیرے اُتوں پُھل برساون آیا، اپنی سیوا کرے سیوادار۔ رائے دھرم تیرے در توں آپ ڈرکاوَن آیا، چتر گپت لیکھا
 دئے نہ کوئی وکھال۔ لاڑی موٹ مُکھ شرماون آیا، نیتر نینار لئے اکھاڑ۔ گُرسِکھ تیری سیج سُھاوَن آیا، اندر وڑ آپ نرنکار۔ بجر کپائی توڑ
 تِراوَن آیا، شبد ہتھوڑا دیوے مار۔ سر سروور آپ ہُھاوَن آیا، دُرمت مِیل دئے اُتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ
 تیری اتم ور، درس دیکھائے آپ کرتار۔ ہر درشن چُکے جگ لیکھا، جوگ ابھياس نہ کھئے جنائیا۔ جس جن آئے نیتر پیکھا، اجپا جاپ روپ
 وٹائیا۔ ستگر پورا دس دسمیشا، راما کرشنا رنگ رنگائیا۔ عیسیٰ موسیٰ جانے لیکھا، چار یار سنگ محمد کرے کُرمائیا۔ کلجگ اتم کڈھے
 بہرم بھلیکھا، بھانڈا بہرم بھو بھٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے مِیل ملائیا۔ مِیل ملندڑا ہر بھگوانا، شاہو
 بھوپ اکھوایا۔ شبد سُنندڑا دُھر ترانہ، راگی راگ الایا۔ جوت جگندڑا دو جہانا، جاگرت جوت کرے رُشنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کلجگ اتم پھیرا پایا۔ پھیرا پائے ہر رگھرائے، رگھپت وڈی وڈیائیا۔ ڈبڈے پاتھر لئے ترائے، جو جن آئے سرنائیا۔ ترے گن مایا نہ
 ستھر کوئی وچھائے، پنج تت نہ سیج سُھائیا۔ نیتر نین اتھر نہ کوئی وپائے، جس ہر مِلیا بے پرواہیا۔ کلجگ جھکھڑ رہیا جھلائے، جیو جنت
 جڑ اکھڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لئے اُٹھائیا۔ کلجگ اندھیر جھلیا، چار کُنٹ نُو کھنڈ۔ کلجگ بوٹا اتم
 پُھلیا، پرہ ویکھنہار برہمنڈ۔ سمت ستاراں اٹھاراں جائے ہلیا، دِیسے دُہاگن رنڈ۔ ساچے تول نہ کیسے ٹلیا، پرہ پائی نہ کوئی ونڈ۔ لوک مات نہ پئے
 ملیا، نانا جُڑیا بھیکھ پکھنڈ۔ سچ دوارا ایکا کُھلیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے آپ اپنے لئے منگ۔ ہرجن

ساچے منگن آیا، دیناں ناتھ کے ناتھ۔ اپنے انگن آپ اُٹھاؤن آیا، آپ رکھائے سگلا ساتھ۔ اپنا کنگن نام پہناؤن آیا، آپ جنائے پوجا پاٹھ۔ اپنا مردنگن آپ وجاؤن آیا، سوہنگ شبد اُتارے ایکا گھاٹ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، گرسکھ وکائے نہ کیسے ہاٹ۔ گرسکھ ہٹ کیسے نہ وکنا، کرتا قیمت آپے پائیا۔ لکھ چوراسی تیرا راہ تکنا، ساچا مارگ پنٹھ اک وکھائیا۔ نام دو جہانی رکھنا، جیو جنت رسنا گائیا۔ لکھ چوراسی وچوں ورو لے مکھنا، سرشٹ سبائی چھاچھ بنائیا۔ اتم کلجگ کرے بھکھنہ، تیرا تیرا ہونے سپائیا۔ بن بھکاری منگے دچھنا، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ جوٹھ جھوٹھ کایا وچ نہ رکھنا، کوڑی کریا باہر کڈھائیا۔ بن ہر نامے بھانڈا سکھنا، ویلے آنت کم نہ آئیا۔ ساچا مارگ بن ستگر پورے کیسے نہ دسنا، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ وید کتیب ہر کا نام گائن جسنا، ہر کا نام ہتھ نہ کیسے پھڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے آپ ملائیا۔ ہرجن ساچا میلنا، کر کریا آپ نرنکار۔ کلجگ اتم کھیل کھیلنا، پرگٹ ہو وچ سنسار۔ جوت نرنجن چاڑھے تیلنا، آد نرنجن کر پیار۔ ستگر پورا سجن سہیلنا، لوک مات کرے وچار۔ آپے جانے وقت ویلنا، وار تھت پاوے سار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ رکھائے ساچے لاڑ۔ گرمکھ ساچا لاڑا، ہر ساچا آپ اُٹھائیندا۔ شبد گھوڑے آپے چاڑھا، واگ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ میٹ مٹائے پنچم دھاڑا، موہ وکارا میٹ مٹائیندا۔ جوت جگائے بہتر ناڑا، گھر گھر وچ ویکھ وکھائیندا۔ اندر مندر وکھائے اک اکھاڑا، گوپی کابن آپ نچائیندا۔ ہونے سپائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، ڈونگھی گندر ویکھ وکھائیندا۔ شبد اُٹھائے تیز کٹارا، چند پرچند آپ چمکائیندا۔ تکھیاں رکھے دوویں دھارا، گرمکھ منکھ ویکھ وکھائیندا۔ گرمکھان بخشے چرن پیارا، منکھ در دوار آپ پھرائیندا۔ دوہاں وچولا سرجنہارا، ہیو کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جامہ ہر بھگوانا، بھگون روپ وٹائیندا۔ بھگوان روپ شاہو بھوپ، نرگن نرائن وٹائیا۔ ویکھنہارا چارے کوٹ، دہ دشا پھیری پائیا۔ جگت ناتا توڑے جوٹھ جھوٹھ، ستجگ سچ سچ ورتائیا۔ جن بھگناں اُپر جائے تھ، گرمت اک سمجھائیا۔ من مت ستگر دواویوں جائے رُٹھ، در گھر ساچے رہن نہ پائیا۔ ہرجن ہر جگت وکارا کڈھ کٹ، کایا گندر پھول پھلائییا۔ دئی دویتی ویکھے پھٹ، بھرمی بھرم پھلائییا۔ ہر سنگت بنائے ایکا مٹھ، چار ورن بھینا بھائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر،

اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ہتھ وڈیائی پاربرہم، جگ جگ کھیل کھلایا۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات گریہ نہ پھیرا پایا۔ پون سواسی نہ لے دم، رسنا جہوا نہ کوئی بلایا۔ نیتر نین نہ رووے چھم چھم، آس نندرا وچ نہ آیا۔ ہرکھ سوگ نہ خوشی غم، چنتا چکھا نہ کھئے جلایا۔ نہ گھڑے نہ کوئی جائے بہن، گھڑن بہنہار آپ اکھوایا۔ جن بہگتاں بیڑا دیوے ہتھ، جگ جگ اپنا روپ وٹایا۔ دھرو پربلاد چڑھایا چن، نرگن ساچا کھیل کھلایا۔ ہرجن آتم جائے من، من منکا آپ پھرایا۔ جوت جگائے کایا تن، تنی وا رہے نہ رایا۔ گرسکھ مت کہے دھن دھن، ستگر پورا ساچا پایا۔ سُنیا راگ ایکا کن، چھتی راگ رہے شرمایا۔ دھن جنیندی مائی جس جنیا جن، ستگر پورے میل ملایا۔ بہانڈا بہرم دیوے بہن، لنکا گڑھ ہنکار ٹڑایا۔ لیکھا لگا کھادا پیتا پانی ان، جس جن نیتر ہر ہر درشن پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، گرمکھ ساچے لئے ترايا۔ کلجگ تنی اگنی آگ، سرشٹ سبائی رہی جلائیآ۔ ستگر پورا اک سریگ، سورپیر آپ اکھوئیآ۔ گرمکھاں ہتھ ساچا تک، نام تندن تند بندھائیآ۔ درس دکھائے اُپر شاہ رگ، شاہ سلطانا وڈی وڈیائیآ۔ دیپک جوتی گیا جگ، جگ کرتا آپ جگائیآ۔ شبد نگارہ رہیا وچ، ستگر پورا آپ وجائیآ۔ ہر سنگت تیری رکھ لچ، شبد دوشالہ اُپر پائیآ۔ جو گھڑیا سو جائے بھج، تھر کھئے رہن نہ پائیآ۔ کلجگ لاؤن نہ دیوے کیسے اج پج، کایا کفنی پھول پھلایآ۔ ہرجن تیرا مکہ کعبہ کایا مندر کرنا ساچے حاجی حج، اُچ محراب ہر نواب ساچے حُجرے بیٹھا آسن لائیآ۔ چرن گھوڑے دئے رکاب، دئی دویتی مکھ پردہ لاپے نقاب، اپنے ہتھ رکھے صراحی آب حیات، بھر پیالہ آپ پیائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن بیڑے دیوے چاڑھ، ساچا بیڑا اک وکھائیآ۔ ساچا بیڑا کر تیار، ہر ستگر سیو کھائیآ۔ گرمکھاں چُکے آپے بہار، اپنے کندھ اُٹھائیآ۔ چپو لائے نام اپار، منجھدھار آپ ترائیآ۔ ڈونگھا ساگر کرے پار، کلجگ ویکھ وکھائیآ۔ آپے جانے آر پار، سچ کنارہ آپ سہائیآ۔ ست ستوادی دئے سہار، ست ساگر پھول پھلایآ۔ کایا گاگر کھیل اپار، ہرجن ساچے میل ملائیآ۔ بھگت سوڈاگر وچ واپار، نامہ ہٹ کھلایآ۔ شبد انمولا بھر بہنڈار، کایا چولا رنگ رنگائیآ۔ تولا بنیا ہر نرنکار، ساچا کنڈا ہتھ اُٹھائیآ۔ سولان کلا نہ کوئی اوتار، عقل کل دھاری روپ وٹائیآ۔ بھولا بھالا بن وچ سنسار، سرشٹ سبائی آپ بھلایآ۔ گرسکھ دوارے گولا ہوئے آپ نرنکار، نرگن سرگن سیو کھائیآ۔ سرگن میلا وچ سنسار، نرگن بھل کدے نہ جائیآ۔ نرگن ساچا میت مُرار،

سرگن وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ سرگن ڈھیہہ ڈھیہہ پئے دوار، زرگن پھڑ پھڑ گلے لگائیندا۔ زرگن دیوے سچ پیار، سرگن لکھ لکھ شکر منائیندا۔ سرگن پھڑ پھڑ پوڑے دیوے چاڑھ، زرگن اپنے اپنے گھر بہائیندا۔ گرسکھ گرسکھ سترگر سوہے اک دوار، گر چیلنا ناؤں وٹائیندا۔ جاگرت جوت جگائے اگم اپار، دیا باقی اک وکھائیندا۔ کھلا پاتی میت مرار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا ایک گھر، گھر گھر وچ میل ملائیندا۔ گھر میلا کھلا پاتیا، گھر نین نین دھار۔ گھر ایک رنگ ویکھے پرہاتیا، دوس زین نہ کوئی وچار۔ گھر گائے ساچی گاتھیا، اکھڑ وکھڑ اپر اپار۔ گھر مندر پوجا پاٹھیا، گھر پون دیپ ہلار۔ گھر میلا سگلا ساتھیا، میل ملاوا ساچے یار۔ گھر ہونے ساچی آرتیا، دھوپ دیپ کھیل اپار۔ گھر منڈل راس منڈپ آپ سہاسیا، گھر چند سورج اوتار۔ گھر اتم ہونے ذاتیا، گھر برہم کرے وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لائے پار۔ گھر مندر ہر سہنجنا، گھر سوہے ہر بھگوان۔ گھر دیپک جگے زرنجنا، گھر جھولے سچ نشان۔ گھر میلا ساچے سجننا، گھر درس سری بھگوان۔ گھر کرنا سچا مچنا، گھر دھوڑ چرن اشنان۔ گھر کرنا ساچا حچنا، گھر ملے اک امام۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لائے پچھان۔ ہرجن ساچا آپ پچھانیا، کر کرپا گرتار۔ دیوے نام گن ندھانیا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ لکھ چوراسی پُن پُن چھانیا، گرمکھ لال لائے نکال۔ کیسے ہتھ نہ آئے راجے رانیا، شاہ سلطان رہے بہال۔ کیسے دے نہ مندر گانیا، گر در مندر مسجد بیٹھے لا لا دھیان۔ گرسکھ تیرا ہٹ مکانیا، اندر وڑیا دین دیال۔ دیونہارا دھر فرمانیا، شبد جنائی وڈ مہربان۔ جو جن چلے سترگر بھانیا، گھر گھر درس دکھائے آن۔ لبھن جائے نہ کوئی وچ بیابانیاں، لکھ چوراسی خاک رہی چھان۔ گرسکھ گرو گرسکھ آت گرسکھ آت اپنی کرے جان پچھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہونے گن ندھانیا۔ گن ندھانا ہتھ نہ آندا، سرشٹ سبائی رہی کر لائیا۔ کوئن کوئی جیو کر لاندوا، نیتز نیر رہے وائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ مٹکھ خاک چھاندا، کایا مندر نہ پھول پھلایا۔ گیان دھیان جگت واسنا پھرے واجدا، من واسنا نہ کھئے گوائیا۔ چاروں کٹ پھرے ناچدا، نج اتم نہ کوئی رسائیا۔ بھانڈا ویکھ ماٹی کاج دا، پوچے پوچ چمکائیا۔ اپنی وست نہ آپے واجدا، ساچا کنڈا ہتھ اٹھایا۔ اپنا گھر نہ کیسے بھاسدا، گھر بھلی سرب لوکائیا۔ کلجگ ویلا جنگل جوہ اجاڑ پرہاس دا، سنجی زین اندھیری چھایا۔ گرمکھ ورا درسی درس پیاس دا، در ہر درشن آس رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

جُگ جُگ بھگتن ہوئے سہائیا۔ بھگتن ہوئے سہائک، ہر ساچا سچ بھگوانیا۔ جس جاتا ہر ہر نائک، ہر دیوے ڈھر مانیا۔ آد جُگادی سدا سہائک، سمرتہ پُرکھ اک اکھوانیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لئے ور، کیسے ہتھ نہ آئے وڈ وڈ دانیا۔ گیانی دھیانی وڈ ودوانی، چاروں کُنٹ کھوج کھوجائیا۔ کیسے ہتھ نہ آئے سچ نشانی، پڑھ پڑھ رسنا جہوا واد وواد ودھائیا۔ اَنتر منتر پڑھیا اکھر نہ ایکا بانی، جو بان نرالا دئے لگائیا۔ رسنا جہوا رڑکیا پانی، ساچا مکھن ہتھ نہ آئیا۔ بن ستگر پورے کئے نہ مارے تیر نشانی، سچ نشانہ نہ کئے لگائیا۔ بن ہر شبد لیکھے لگے نہ کیسے بردھ بال جوانی، مانس بیٹھے جنم گوائیا۔ کیسے ہتھ نہ آئے ٹھنڈا پانی، اٹھسٹھ تیرتھ پھیریاں رہے پائیا۔ نظر نہ آئے پد نربانی، دوئے دوئے لوچن جگت ویکھ وکھائیا۔ رنگ مانیاں چارے کھانی، بھوگ بلاس وڈ وڈیائیا۔ ہر کا شبد نہ ملیا ساچا ہانی، ساچی سیج نہ کیسے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے ویکھے تھاوں تھائیا۔ تھان تھنتر سو بہاؤنت، ہر ستگر آپ سہائیندا۔ ہر سنگت بُجھائے تیری بسنتر، امرت میگھ اک برسائیندا۔ سوہنگ شبد گاؤنا ساچا منتر، جم کا دوٹ نیڑ نہ آئیندا۔ گر کا چرن دھیان ساچا منتر، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ آپے بدھ جانے اَنتر، جو جن نیتر درشن پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا نام آپ رکھائیندا۔ سوہنگ شبد برہم پاربرہم، ہر ہر ناؤں دھرایا۔ ہر سنگت لیکھا چُکیا جگت غم، چنتا چکھا دئے مٹائیا۔ رسنا گاؤنا دما دم، جہوا ساچی سیو کمایا۔ من کی واسنا رکھے من، من پنکھی بندھ بندھایا۔ مت متوالی رکھے تن، تتوت نہ کئے جلایا۔ بدھ بیکی کہے دھن دھن دھن، ستگر سچا پایا۔ آگے دیوے نہ کوئی ڈن، رائے دھرم نہ سیس اُٹھایا۔ جس جن بیڑا دیوے ہتھ، منجھدھار نہ کوئی ڈبایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت تیرا بن ملاح، کھیوٹ کھیٹا رُپ وٹایا۔ کھیوٹ کھیٹا ستگر پورا، جگت ملاح اکھوایا۔ گرُمکھاں آگے حاضر حضورا، آد جُگادی ویس وٹایا۔ کلجگ جوٹھا جھوٹھا ہونجھے کوڑا، کوڑی کِریا میٹ مٹایا۔ ہر سنگت تیرے مستک لائے چرن دھوڑا، جوت للائی آپ جگایا۔ چتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑا، جو جن سرنائی آیا۔ سوہنگ رنگ رنگائے گوڑھا، اتر کدے نہ جایا۔ نام کنگن پھنائے چوڑا، آپ اپنا سگن منایا، کلجگ اتم اپنا قول کرے پورا، کیتا قول بھل نہ جایا۔ ستگر پورا داتا سورا، سرہنگ آپ اکھوایا۔ وسنہارا نیڑ دورا، دور نیڑے پندھ مُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت میلے اپنے

در، در دروازہ غریب نوازا، اپنا آپ کھلایا۔ در دروازہ کھلیا، کھولنہار کرتار۔ ستگر پورا کدے نہ لائے ملیا، دیوے درس اگم اپار۔ آپے پھلیا آپے پھلیا، ہر سنگت وکھائے سچی گزار۔ ہرجن لوک مات کدے نہ زلیا، کرے کرائے سچ ونج وپار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت تیرے آگے کھڑ، لیکھا جانے لکھنہار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیان دا سانجھا یار۔

★ ۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی چن سنگھ دے گھر پنڈ کانا کاوٹنا ضلع گرداس پور ★

ہر ساچے سچ گھاڑن گھڑیا، ہر وڈا وڈا وڈیاٹیا۔ سو پُرکھ نرنجن اندر وڑیا، نرگن اپنا کھیل کھلایا۔ ہر پُرکھ نرنجن پھڑیا لڑیا، انگیکار آپ اکھوٹیا۔ ایکنکارا اکھڑ پڑھیا، نش اکھڑ آپ پڑھایا۔ آد نرنجن کدے نہ سڑیا، نہ مرے نہ جائیا۔ سری بھگوان اپنے آگے آڑیا، آپ اپنا بل دھرائیا۔ ابناشی کرتا نرہے بھے آپے کریا، گھر گمبھیر بے پرواہیا۔ پاربرہم پرہہ بیٹھا ڈڑیا، در دوار سہائیا۔ سچکھنڈ دوارا سچکھنڈ نواسی بنائے ایکا سریا، سر سروور اک سہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ وٹایا۔ رنگ وٹایا پُرکھ اکال، سٹح پرکاس اکھوٹیندا۔ لالن لال جلوہ نوری جلال، بے مثال آپ اکھوٹیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچی دھرمسال، سچ مقام اک وڈیائیندا۔ ست سروپی بن دلال، تھر گھر ساچے میل ملائیندا۔ کھیلے کھیل دین دیاں، گوہند گوپال ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا کھیل اپارا، نرگن دھارا آپ چلائیندا۔ نرگن دھار کھیل اپار، ہر ساچا سچ ورتایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو تیار، آپ اپنا بل دھرائیا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈار، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنا سہائے بنک دوار، ایکا بنک وکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نرگن لیکھا سہج سہائیا۔ نرگن لیکھا کنچن رنگ، ہر ساچے مندر سوہیا پائیندا۔ پاربرہم سورا سرنگ، دس کیسے نہ آئیندا۔ آد جگادی آپ اپنے لگائے انگ، اپنی سیج آپ ہنڈھائیندا۔ سچکھنڈ دوار منگے ایکا منگ، بھچھیا اچھیا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، در گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ در گھر ساچے ہر ہر ویس، سوہی دھار چلائیا۔ پرم پُرکھ پرہہ ہو پرویش، نرگن جوت نور ژشنایا۔ آد جگادی اک آدیس، ایکا ایک سیس جھکایا۔ اک اکلا رسیا ویکھ، گھر ساچے کر ژشنایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا جانے بے پرواہیا۔ بے پرواہ ساچی دھار، ست سفیدی آپ وائیندا۔ در گھر ساچے کر پیار، ہر ہر ساچا سگن منائیندا۔ اپنے

رنگ روے کرتار، اپنی ندی ندر سہائیندا۔ جانہارا کھیل اپار، سچکھنڈ نواسی ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر،
 آپ اپنا بندھن پائیندا۔ بندھن پائے ہر ہر روپ، پیلا رنگ وٹائیا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا پھیرا پائیا۔ آد جگادی ست سروپ، در
 گھر ساچے ربیا سہائیا۔ ایک تانا ایک سوٹ، تانا پیٹا اک وکھائیا۔ آپے جانے اپنی رت، پھل پھلواری آپ مہکائیا۔ آپے ہوتے ابناشی اچت،
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویکھ وکھائیا۔ ویکھنہارا بے پرواہ، ہر سجن شاہ سلطانیا۔ نیلا رنگ لے رنگا، اپنی
 چولی آپ وکھائیا۔ اپنے انگ لے لگا، انگیکار سری بھگوانیا۔ ساچا سنگ لے نیہا، درگاہ ساچی ہو پروانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کیریا کر، آپے ورتے اپنے بھانیا۔ اپنا بھانا جانے صاحب سلطان، ست پڑکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ آپے جانے اپنی آن، آپے حکمی حکم
 سنائیندا۔ آپے پائے پد نربان، نگہبان آپ ہو آئیندا۔ آپے کرے سچ پچھان، اپنی قیمت آپے پائیندا۔ آپ سہائے سچ استھان، سچ سنگھاسن
 آسن لائیندا۔ اپنا رنگ اک پچھان، کالکھ ٹکا مستک لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ست رنگ کر تیار، سچکھنڈ
 جوتی دھار، سچ سنگھاسن ہر نرنکار، آپے بیٹھے سرجنہار، آپ اپنی جوت جگائیندا۔ ست رنگ ہر ہر دھارا، سو پڑکھ نرنجن آپ
 چلائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن ویکھنہارا، نیت نین اک اٹھائیندا۔ ایکنکارا کر پسارا، گھر ساچے خوشی منائیندا۔ آد نرنجن پاوے سارا، گیت ظاہر
 روپ انوپ آپ درسائیندا۔ ابناشی کرتا کر پیارا، آپ اپنا سنگ نبھائیندا۔ سری بھگوان سچی سرکارا، ساچا بستر اک وکھائیندا۔ پاربرہم کر
 شنگار کھولے بند تھر گھر کواڑا، نیج ڈیرہ آپے لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست نشانہ ہر بھگوانا، گھر ساچے آپ
 جھلائیندا۔ ست رنگ نشانہ کر تیار، سچکھنڈ آپ جھلائیا۔ پنچم مکھ سیس دستار، ہر ساچا آپ رکھائیا۔ سچ سنگھاسن بیٹھ نرنکار،
 حکمی حکم سنائیا۔ شبد اگتی لے ابھار، ست دلارا آپ اٹھائیا۔ اپنی شکتی بھر بھنڈار، سچ واکتی اک بنائیا۔ بوند رکتی نہ کھئے پسار، مات
 گربہ نہ کوئی رکھائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، لیکھا لکھے نہ کوئی شاہیا۔ سچکھنڈ وسے آپ نرنکار، سچ دوارا سوہا پائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کیریا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ساچا تخت سچ سلطانا، ہر ساچا کرم کھائیندا۔ شبد ناؤں دھر سری بھگوانا، نر ہر نرائن
 آپ اکھوائیندا۔ دھریا ویس ساچے کاہنا، ساچا مکٹ سیس ٹکائیندا۔ شبد اگتی پھرے بانا، دس کیسے نہ آئیندا۔ گائے راگ دھن ترانہ، تال

تلواڑا نہ کھئے وجائیندا۔ آپے ہویا جانی جانا، اپنی بوجھ آپ بوجھائیندا۔ آپے دیونہارا مانا، آپ اپنا مان رکھائیندا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، ہر بھانا وڈ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے بیٹھا وڑ، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ہر ہر ہر براجے، ساچے تخت سُہایا۔ پُرکھ انباشی اپنا رچیا آپے کاچے، آپے ویکھ وکھایا۔ آپ سُہائے سیس تازے، آپے رنگ رنگایا۔ آپے مارنہارا واچے، آپ اپنا حُکم سُناپا۔ آپے رکھنہارا لاجے، اپنی لچیا آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ تخت بیٹھ سُلطانا، اپنا کرے آپ دھیانا، آپ اپنا بھیو کھلایا۔ ست رنگ نشانہ ہر ہر چاڑھ، سچکھنڈ دوارا آپ سُہائیا۔ ڈھردرگابی بن بن لاڑ، تخت تاج دئے وڈیائیا۔ اپنی اچھیا اپنے وچوں کاڈ، اپنی جھولی آپ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ پنچم تاج رکھ سیس ہر، ساچا کھیل کھلاییندا۔ شبد انادی سُت آگے دھر، آپ اپنا حُکم چلائیندا۔ سُت ڈلارا چرنی گیا پڑ، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ ایک اکھڑ جاواں پڑھ، دوجا لیکھ نہ کوئی وکھائیندا۔ آد جگادی تیرا در، در ساچا اک سُہائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن دتا ور، بالک بھچھیا منگ منگائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن کرپا دیوے کر، دے مت آپ سمجھائیندا۔ دو جہان چُکائے تیرا ڈر، بھہ اپنا آپ وکھائیندا۔ تیری دھار تیرا پیار تیرے نال جائے رل، ہر ساچا آپ رلائیندا۔ کرے تیار مہاکال، شبد شبدی سنگ رکھائیندا۔ پنچم مُکھ سُہائے ایک وار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ سُہائیندا۔ شبد منگی منگ ہر دوار، ہر ساچا جھولی پائیندا۔ اپنی اچھیا کر تیار، مہاکال نال رلائیندا۔ پنچم مُکھ سُہائے ایک وار، چھیواں در کھلاییندا۔ ستویں وجے ساچا تال، ست ستوادی آپ وجائیندا۔ مہاکال بن بھکھار، پاربرسم آگے جھولی ڈاپیندا۔ کون روپ بھیوے تیرا زرنکار، ویس انیکا بھیوے کھئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دے مت آپ سمجھائیندا۔ مہاکال کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیا۔ کھیلے کھیل سِری بھگوان، بھیو ابھید بھیو چھپائیا۔ سچکھنڈ دوار سچ مکان، آد جگادی آسن لائیا۔ جھلدا رہے شبد نشان، ہر ساچا آپ جھلایا۔ بیٹھا رہے راج راجان، سیس اپنا مُکٹ ٹکائیا۔ دیندا رہے دانی دان، وڈ داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھیو کھلایا۔ مہاکال سُن ہرجن میت، سچکھنڈ دوارے آپ سُنائیا۔ پاربرسم چلائے اپنی ریت، سو پُرکھ زرنجن حُکم سُنائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر پنت پنت، پنت پاؤن آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کړيا کر، آپ اپنا بهیکه وکھائیا۔ هر لیکھا لیکه اپار، بهیو کھئے نه پائیندا۔ سټ دُلارا تیرا یار، تیرا سنگ رکھائیندا۔ بریمنڈ کھنڈ لوآں پُریاں محل لئے اُسار، رَو سس تیری انس بنائیندا۔ منڈل منڈپ کر پَسار، کوئن کوٹ ستار چمکائیندا۔ برہما وشن شو دئے ادھار، اپنی بهچھیا اک وکھائیندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، ساچے بهانڈے آپ گھڑائیندا۔ ساچا بنے هر ٹھہیار، رُوپ انوپ آپ وٹائیندا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، وید کتیب نه کوئی جنائیندا۔ گر پیر نه پاوے سار، سادھ سنت نه کھئے لکھائیندا۔ منگن منگ بن بهکھار، ساچا در اک سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ هر، آپ اپنی کړيا کر، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ لکھ چوراسی کر پَسار، جُگ جُگ اپنی کھیل کھلائیآ۔ سټ دُلارے کرے پیار، شبَد شبَدی وچ سہائیا۔ آپے کرے بند کوار، اندر بیٹھا مُکھ چُھپائیا۔ آپے کرے سچ جیکار، اپنا نعره آپے لائیا۔ آپے پاونہارا سار، هر جن ساچے لئے اُٹھائیا۔ آپے کرنہار خوار، گھٹ گھٹ ویکه وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ هر، آپ اپنی کړيا کر، دیونہارا ساچا ور، مہاکال اک سمجھائیا۔ مہاکال هر سمجھایا، بھل رے نه رائیا۔ پُرکھ ابناشی آپ اُچایا، تیری بند آپ دھرائیا۔ مات پت نه کوئی بنایا، شبَد دُلارا بنیا بهائیا۔ تیری سیوا سچ وکھایا، هر ساچا آپ کرائیا۔ دُوسر کوئی ویکه نه پایا، نیر نین نظر نه آئیآ۔ چرن دوار اک سمجھایا، در گهر ساچا آپ وڈیائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ هر، آپ اپنی کړيا کر، آپ اپنی کھیل کھلائیآ۔ چرن دوار ساچا گهر، مہاکال سمجھائیندا۔ نه پُرکھ نه ناری نر، نر نرائن رُوپ وٹائیندا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا کرنی کھیل کھلائیآ۔ پاوے سار دھرنی دهر، دهرت دھول آپ وڈیائیآ۔ گگن پاتالاں آپے کھڑ، اپنے نیر ویکه وکھائیندا۔ سچکھنڈ دوار سہائے گڑھ، تهر گهر ساچے آسن لائیندا۔ آپ پھڑے اپنا لڑ، اپنا پلُو شبَد رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ هر، آپ اپنی کړيا کر، تیری سیوا سیو سمجھائیندا۔ مہاکال تیری ساچی دھار، هر ساچے سچ چلائیآ۔ جُگ جُگ نه ہونا خبردار، لوک مات نه لئے انگرائیا۔ تیرا شاہو بھوپ هر سیکدار، دُوسر حُکم نه کھئے سُنائیا۔ نُو سُو چرانوے چوکری جُگ سټا رہنا پیر پَسار، نه سکے کوئی اُٹھائیا۔ اتم کلجُگ آئے تیری وار، پرہہ ساچا لئے جگائیا۔ لوک مات لئے اوتار، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ سټ رنگ نشانہ کر تیار، نُو کھنڈ پرتھمی دئے وکھائیا۔ پنچم مُکھ سیس دستار، شاہ سُلطانا آپ کُکائیا۔ راج راجاناں کرے خوار، تخت تاج نه کوئی ہنڈھائیا۔ اتم آئے تیری وار، تیرا رُوپ سرب درسائیا۔ جوتی جوت سرُوپ هر، آپ اپنی کړيا کر، مہاکال دئے دُبائیا۔ مہاکال در دوارا، هر ساچا آپ کھلائیآ۔ اک وکھائے

پنچم تاجا، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ ست رنگ نشانہ مارے واجا، ستان دیاں آپ اٹھائیندا۔ نرگن سرگن رچیا کاجا، دس کیسے نہ آئیندا۔ دوس زین وجے انحد واجا، تیرا گھر وکھائیندا۔ دو جہاناں پھرے بھاجا، لوآن پُریاں چرناں ہیٹھ رکھائیندا۔ سچ چلائے نام جہازا، اپنا آپ بنائیندا۔ جن بھگتاں رکھے اتم لاجا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ بھاگ لگائے دیس ماجھا، سمبل وڈ وڈیائیندا۔ نہ کوئی شاہ نہ نوبا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ نہ کوئی پاپ پُن صوبا، جگت عذابا نہ کوئی رکھائیندا۔ نہ کوئی مکہ نہ کوئی کعبہ، جگت محراب حُجرے ڈیرہ لائیندا۔ نہ کوئی تیرتھ اٹھسٹھ دسے آبا، سر سروور نہ کوئی نہائیندا۔ نہ کوئی گر پیر اوتار سنت سادھ دسے بابا، بردھ بال نہ کوئی جنائیندا۔ نہ کوئی گھوڑا نہ چرن رکابا، آسن سنگھاسن نہ کوئی وکھائیندا۔ نہ کوئی تیر تلوار کھنڈا کھڑگ نہ سازن سازا، شستر بستر نہ کوئی چمکائیندا۔ شبد سروپی پھرے بھاجا، مہاکال نام دھرائیندا۔ پاربرہم پرہ تیری کوئی نہ جھلے تابا، نیر نین نہ کوئی اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گھر ساچا آپ سہائیندا۔ مہاکال لے انگری، چرن کول کرے نمسکاریا، پاربرہم تیری وجدی رہے ودھائی، تیرا کھیل اپر اپاریا۔ سار شبد تیری سار نہ پائی، سرشٹ سبائی ویکھ وچاریا۔ لکھ چوراسی ہوئی بلکائی، لکھ لکھ گیڑ نہ کیسے نواریا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہی، کلجگ کرے کھیل آپ زینکاریا۔ نرگن جوت جوت اُجیار ہوئے رُشنائی، شبدی جامہ گر گر دھاریا۔ ہرجن پکڑے پھڑ پھڑ باہیں، منکھ جیو آپ سنگھاریا۔ مہاکال اتم پھرے چائیں چائیں، چار کُنٹ وچ سنساریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل پُرکھ کرتاریا۔ پُرکھ کرتار کھیل کھلاونا، شبد دُلارا آپ اٹھایا۔ مہاکال ہر سنگ رلاونا، ہر گھر ساچے میل ملایا۔ دوہاں وچولا آپ اکھواونا، دو دو دھار آپ بندھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، حُکمی حُکم آپ سُنایا۔

★ ۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی دھرتا سنگھ دے گھر پنڈ کانا کاؤٹا ضلع گرداس پُر ★

ہرجن ہر ہر میلیا، کر کرپا ستگر دین۔ میل ملاوا گرو گُر چیلیا، گھر ساچے جوں جل مین۔ ہر ملیا سجن سہیلیا، در ٹھانڈا کرے سین۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پار کرائے لوکاں تین۔ تیناں لوکاں پار کنارہ، ترے گن ویکھ وکھائیا۔ چوتھے گھر میت مُرارا، ہرجن ویکھ وکھائیا۔ پنچم دیوے نام سہارا، پنچم موہ تڑائیا۔ آد جگادی ایکنکارا، گرمکھ لے اٹھائیا۔ دو جہاناں پار کنارہ، جگت ساگر

ویکھ وکھائیا۔ تیرے کول اک پیارا، دیوے دیونہار سہج سُکھدائیا۔ گُرسکھ میلا وچ سنسارا، گُرسنگر دئے کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، پکڑ باہوں دئے ترائیا۔ تارنہارا سترگ پُورا، سرب کلا سمرتھ۔ درس دکھائے حاضر حضورا، سگل وسُورے دیوے متھ۔ آسا منسا کرے پُورا، سد رکھے دے کر ہتھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھاں بخشے ایکا نام ندھان۔ ساچی وست سوہنگ دات، نام ندھان جھولی پائیا۔ ہرجن بھجے اپنا آپ، ہوئے رنگ گوائیا۔ میٹ مٹائے تینو تاپ، ترسنا اگن بھجائیا۔ جگت وکار میٹے سنتاپ، ست سنتوکھ ورتائیا۔ آپے ہوئے مائی باپ، گُرسکھ بال انجانے گود بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میٹ مٹائے اندھیری رات، گھر ساچا چند وکھائیا۔ چند چندرما سیتل دھار، سترگ چرن دوار۔ پُرکھ ابناشی پاوے سار، گُرمکھ ساچے لئے اُہار۔ سترگ پُورا بخشے چرن پیار، جو جن منگے منگ بھکھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرسکھ سجن اُتارے پار کینار۔

★ ۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی میلا سنگھ دے گھر پنڈ بابو پُرا ضلع گرداس پُرا ★

سترگ پُورا ہر بھگونت، ہری ہر آد جگاد سمایا۔ کھیلے کھیل جگا جگنت، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ آپ بنائے اپنی بنت، نرگن سرگن جوڑ جڑایا۔ شبد جنائی مہا اگنت، ناد انادی ناد وجایا۔ سچکھنڈ نواسی ساچا کنت، ہر سجن ناؤں دھرایا۔ ساچا چاڑھے رنگ بسنت، نام ندھانا اتر نہ جایا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنا ویس دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، عقل کل دھاری کھیل کھلائیا۔ سترگ پُورا ہر مہربان، ایکا رنگ سائیندا۔ سترگ پُورا والی دو جہان، اک اکلا کھیل کھلائیندا۔ سترگ پُورا گن ندھان، نرگن اپنا ناؤں رکھائیندا۔ سترگ پُورا ساچا کاہن، سمرتھ پُرکھ آپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سترگ پُورا وڈ مہربان، دین دیال دیا کھائیندا۔ سترگ پُورا سچ نشان، نام نشانہ آپ جھلائیندا۔ سترگ پُورا دُھر فرمان، آد جگادی آپ سُنائیندا۔ سترگ پُورا دیوے مان، مان نائیاں آپ ہو آئیندا۔ سترگ پُورا پائے آن، حُکم حُکم آپ سُنائیندا۔ سترگ پُورا جانی جان، ہر گھٹ اندر ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر شبد شبد وڈیائیندا۔ سترگ ساچا سُر، سُر پیر آپ اکھوائیندا۔ سترگ پُورا ایکا تور، تور توراہ ڈگمگائیندا۔ سترگ پُورا ایکا تور،

ناد انادی آپ وجائیندا۔ ستگر پورا حاضر حضور، جگ جگ اپنی جوت جگائیندا۔ ستگر پورا سرب کلا بھرپور، سمرتھ پُرکھ آپ
 اکھوائیندا۔ ستگر پورا آپے نیڑے آپے دُور، دُور دُراڈا پنڈھ مکائیندا۔ ستگر پورا ناتا توڑے کوڑو کوڑ، ساچا جوڑا جوڑ جُڑائیندا۔ ستگر
 پورا مستک لائے ساچی دھوڑ، دُرمت میل آپ گوائیندا۔ ستگر پورا چتر سُکھڑ بنائے مَورکھ موڑ، جس سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ستگر پورا
 ایکا بخشے جوتی نَور، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ ستگر پورا صاحب
 سلطان، ایکا ایکنکاریا۔ ستگر پورا نوجوان، بال بردھ نہ روپ وٹا رہیا۔ ستگر پورا سری بھگوان، شبد بھگوٹی ہتھ اُٹھا رہیا۔ ستگر
 پورا ست نام، نشانہ ایکا ایک جھلا رہیا۔ ستگر پورا سچ گیان، آتم انتر اک دھیا رہیا۔ ستگر پورا ست بان، ست ستوادی آپ وکھا
 رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے پرواہ، آد جگادی بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلا رہیا۔ ستگر پورا بیڑا
 ہتھ، اپنے کندھ اُٹھائیندا۔ ستگر پورا آد جگادی کہے دھن دھن دھن، نامہ ہٹ وکائیندا۔ ستگر پورا ایکا راگ سُنائے کن، چھٹی راگ دس نہ
 آئیندا۔ ستگر پورا بھاگ لگائے کایا تن، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ہرجن ساچے
 ویکھ وکھائیندا۔ ستگر پورا دین دیال، دیاندھ اکھوائیندا۔ کرے کرائے سدا پرتپال، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ ستگر پورا دیونہار سچا دھن
 مال، نام خزانہ ہٹ وکائیندا۔ ستگر پورا توڑنہار جنجال، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ ستگر پورا ست سرُپی بن دلال، ساچا میلا میل
 ملائیندا۔ ستگر پورا آپ وجائے اپنا تال، تار ستار آپ ہلائیندا۔ ستگر پورا پھل لگائے کایا ڈال، پھل پھلواری ویکھ وکھائیندا۔ ستگر پورا
 آپے چلے اولڑی چال، وید کتیب بھیو نہ پائیندا۔ آپ اپنی گھالے گھال، گھولی گھول آپ گھائیندا۔ ستگر پورا چلے نال نال، ہرجن ساچے آپ
 چلائیندا۔ ستگر پورا دیپک جوتی دیوے بال، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ ستگر پورا انحد وجائے ساچا تال، انحد اناہت راگ الائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وسنہارا ساچے گھر، ستگر پورا آپ اکھوائیندا۔ ستگر پورا گہر گمبیر، بھیو کسے نہ پایا۔ ستگر پورا
 امرت بخشے ٹھانڈا سیر، ہرجن ساچے مکھ چوایا۔ ستگر پورا شبد نرالا مارے تیر، آر پار آپ کرایا۔ ستگر پورا ہومے ہنگتا دئی دویتی
 کدھ پیڑ، مایا ممتا موہ چُکایا۔ ستگر پورا چوٹی چاڑھے اک اخیر، در مندر آپ گھلایا۔ ستگر پورا وڈ پیرن پیر، گر پیر اوتار اپنی سیوا

لایا۔ ستگر پورا آد جگادی لکھ چوراسی کٹہارا پیڑ، تھر کھئے رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا بنک سہایا۔ ستگر پورا سرب گن ساگر، ہر ستگر ناؤں دھرائیندا۔ جگ جگ جن بھگتاں کرے کرم اجاگر، ڈرمت میل دھوائیندا۔ آپے بنے سچ سوڈاگر، ہرجن ساچے اپنا ونج وکھائیندا۔ ایک نام رتی رتناگر، چوڈاں لوکاں ایک ہٹ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستگر پورا کھیل کھلائیندا۔ ستگر پورا ایکنکار، عقل کل ورتائیا۔ ستگر پورا کر پساں، آد جگاد ویکھ وکھائیا۔ دیوے جوت رو سس سورج چن ستار، نور نور وچ رکھائیا۔ ستگر پورا پاوے سار، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ، ڈونگھے ساگر ہوں ترائیا۔ ستگر پورا مچھ کچھ دیوے تار، لکھ لکھ اپنا گیز بھوائیا۔ ستگر پورا ساچا مارگ دیوے دس، جگ داتا بے پرواہیا۔ ستگر پورا دو جہاناں پنڈھ مکائے نس، اپنا ڈیرہ سورا سربنگ آپ اٹھائیا۔ ستگر پورا بردے اندر جائے وس، ہرجن ساچے آپ جگائیا۔ ستگر پورا زین اندھیری میٹے مس، اندھ اندھیر گوائیا۔ ستگر پورا جگت وکارا دیوے جھس، گرسکھ تیرے چرن ہیٹھ دبائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ویکھے تھاون تھائیا۔ ستگر ساچن میت، ایک روپ درسایا۔ اک سنائے سہاگی گیت، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ برہمے چارے وید ایک اکھر لیا جیت، ہر کا روپ ہر ہی وچ ٹکایا۔ بن ہر بھگت کھئے نہ کرے کایا ٹھنڈی سیت، ستگر پورا امرت میگھ اپنا آپ برسایا۔ آد جگادی پت پت پت، پت پاپی لئے ترایا۔ میٹ مٹائے تیری ریت، ستجگ ساچا مارگ لایا۔ نہ کوئی دیہرا نہ مندر مسیت، شودوالا مٹھ نہ کوئی سہایا۔ نہ کوئی ہست نہ کوئی کیٹ، نہ کوئی راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان نہ کوئی اکھوایا۔ ابناشی کرتا کرے کھیل اک انڈیٹھ، کھانی بانی رہی گر لایا۔ سر تے سوہے پنچم پیت، ست پڑکھ نرنجن اپنی چہہر آپے لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستگر پورا سرب سکھدایا۔ ستگر ناؤں، گر گر پورا وڈی وڈیائیا۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھاون، ساچی سرن سرن اک سرنائیا۔ ہرجن اٹھائے پھڑ پھڑ باہوں، آپ اپنی سیو کھائیا۔ وسنہارا کایا نگر گراؤں، ساچا کھپڑا آپ وسائیا۔ سدا سہیلا اک اکیلا رکھے ٹھنڈی چھاؤں، سمرتھ اپنا ہتھ ٹکائیا۔ آپے پتا آپے ماؤں، بال انجانے ساچا سیر بتی دھار مکھ چوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستگر پورا وڈ بلوان، کھیلے کھیل دو جہان، لیکھا جانے زمیں اسمان، رو سس بھوے حیران، بھيو کھئے نہ پائیا۔ ستگر پورا دھر فرمانا، برہمے وشن آپ جنائیندا۔

سَتگر پُورا اک ترانہ، کروڑ تیتیسا جھولی پائیندا۔ سَتگر پُورا اک گیانا، سُریت راجا اند آپ سُنائیندا۔ سَتگر پُورا اک پانا، گن گندھرب
 آپ اڈائیندا۔ سَتگر پُورا کھیل مہانا، کاغد قلم نہ کوئی لکھائیندا۔ سَتگر پُورا نوجوانا، پردھ بال نہ روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ ویس وٹایا ہر نرنکار، ایک رنگ سمایا۔ مرے نہ جھے وچ سنسار، سچکھنڈ نواسا پُرکھ
 اناشا اپنا کھیل کھلایا۔ آوے جاوے وارو وار، لوک مات لئے اوتار، دھر دھرنی ویکھ وکھایا۔ رو سس کرن پکار، نیتروون زارو زار،
 دھیرج دھیر نہ کوئی دھرایا۔ برہما ویتا گیا بار، لیکھا لیکھا جگ یار، جگ کرتا بھیو نہ رایا۔ شنکر کرے گریازار، باسک تشکا لئے اُبھار،
 سہنسر مُکھ ساچی سیجا وشنو آسن لایا۔ ایکنکارا کھیل اپارا نرکار، بٹھے دھار وچ سنسار، نہکلنکا جامہ پایا۔ شبد ڈنکا راؤ رنکا واسی
 پُری گھنکا، اپنا آپ سُنایا۔ ہرجن اٹھائے جوں جن جنکا، آپ پھرائے من کا منکا، پوجا پاٹھ نہ کوئی کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، سَتگر پُورا وسیا ساچے گھر، کایا مندر بنک سہایا۔ کایا مندر گرو دوار، ہر سَتگر آپ سہائیندا۔ جن بھگتاں کرے سچ پیار، گھر
 ساچے میل ملائیندا۔ سنتن دیوے امرت دھار، نج رس مُکھ چوائیندا۔ گُرمکھ ساچے لئے اُبھار، کایا کوری پھول پھلاییندا۔ گُرسکھ ساچن
 جائے تار، ترے گن مایا پھند کٹائیندا۔ درس دکھائے اگم اپار، پُورب لہنا موں چکائیندا۔ لکھ چوراسی کر خوار، بند خلاصی آپ کرائیندا۔ رسن
 سواسی پاوے سار، مدرا ماسی در ڈرکائیندا۔ پنڈت کاشی گئے ہار، ہر کا روپ دس نہ آئیندا۔ جوت پرکاش اک نرنکار، گُرمکھ ساچے جوت
 جگائیندا۔ گھنک پُر واسی ہو تیار، گھر چوتھے در کھلائیندا۔ شاہو شاہاشی میت مُرار، پنچم میلا جوڑ جڑائیندا۔ پوری کرے کرائے آس،
 جگت نراس نہ کوئی وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کایا مندر اندر وڑ، ہرجن ساچے آپ اٹھائیندا۔ کایا مندر سَتگر
 وڑیا، دس کیسے نہ آیا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھیا، ساچا ڈنڈا ہتھ رکھایا۔ پہلوں توڑے ہنکاری گڑھیا، دوجا توڑ ٹڑایا۔ سکھمن ناڑی آپے
 کھڑیا، ٹیڈھی بنک پار کرایا۔ سُمند ساگر اپنا تال آپے وڑیا، شبد ڈھولا آپے گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَتگر
 پُورا وسے ایکا گھر، گھر مندر آپ وڈیایا۔ گھر مندر ہر سہایا، پنچ تت آکار۔ سَتگر پُورے ڈیرہ لایا، نرگن جوت کر اُجیار۔ اپنا ڈھولا آپے
 گایا، انحد وجائے تار ستار۔ ہنگ سویا آپ اٹھایا، برہم کریا گھر اُجیار۔ باراں سس رہے شرمایا، ابھياس گئے ہار۔ ہر کی کرن بھیو نہ رایا،

گرمکھ اندر کرے اُجیار۔ کوٹن کوٹ رو سس کرن نمسکار، جس گھر اندر ستگر پورے چرن ٹکایا۔ بجر کپائی لائے پاڑ، بند کواڑا آپ گھلایا۔ سر سرور چرن دوارے گرسکھ آئے ٹھنڈا ٹھار، چرن چرنودک مکھ لگایا۔ آتم سیجا آپ سہائے میت مُرار، ستگر پورا سیو کمایا۔ گرسکھ سوالی کر شنگار، سولان اچھیا بھچھیا جھولی پایا۔ تن بستر پہنائے اک زرنکار، نام گیتا اک وکھایا۔ ساچا کنگن کر پیار، کنت کنتوبل ہتھ اٹھایا۔ نام رنگن مہندی وچ سنسار، ہرجن ساچے ہتھ رنگایا۔ مؤلی تندن گورور گردھار، دو جہاناں بندھن پایا۔ ترے گن مایا بہن بہنڈار، گرمکھ ساچی گھوڑی آپ چڑھایا۔ جوت زرنجن گندے واگ اپنی وار، آپ اپنا وٹ چڑھایا۔ ساچی سخیاں منگلاچار، گیت گوہند اک الایا۔ گھر ور پایا پُرکھ کرتار، نہ مرے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ستگر پورا اک اکھوایا۔ ستگر پورا ہر ہر آیا، دوسر اور نہ کھئے جنائیندا۔ سب دا پردہ دیوے لایا، مایا پردہ نہ کھئے رکھائیندا۔ چوتھا بوج دیوے ڈھایا، گڑھ ہنکار نہ کوئی بنائیندا۔ مایا ممتا کری صفایا، صفت صلاحی آپ ہو جائیندا۔ سریشٹ سبائی دائی دایا، ہر ساچا روپ وٹائیندا۔ سادھاں سنتاں ویکھے پنج تت کایا، کاگی کاگ آپ اڈائیندا۔ گرمکھ ورلے ہر ہر پایا، جس جن اپنی بوجھ بھجائیندا۔ گھر گھر مندر جگت بنایا، ہر کا مندر نہ کوئی وکھائیندا۔ ودیا پڑھ پڑھ جگت سنایا۔ آتم ودیا نہ کوئی لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے دیوے ور، ستگر پورا دیا کمائیندا۔ ستگر پورا پاربرسم، پرم پُرکھ اکھوایا۔ ہرجن تیرا جانے آپے کم، تیری کرنی کرت کمایا۔ جگ جگ بیڑا رہیا ہتھ، بنہنہار بے پرواہیا۔ کیسے نہ وسیا چھپر چھن، چار دیوار بند نہ کیسے کرایا۔ جگت راگ نہ سنے اپنے کن، ناد انادی اناد وجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکنکارا کھیل اپارا، زرنجن دھار آپ چلایا۔ زرنجن دھار سورا سرینگ، پُرکھ زرنجن آپ چلایا۔ سچکھنڈ دوار سچ پلنگ، دوسر گرمکھ سیج سہائیا۔ ترے ترے کال درسی آپے رنگ، ترے ترے ناتا توڑ ٹرائیا۔ کیسے دروں نہ منگے منگ، دیونہار آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وڈ داتا سورا سرینگ، ہرجن لگائے اپنے انگ، انگیکار آپ اکھوایا۔

★ ۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی دلپ سنکھ دے گھر بابو پُر ضلع گرداس پُر ★

من مت جیو تیاگ، در گھر ساچا اک بھجائیا۔ گر شبد نام ویراگ، ہرہوں تیر نرالا لائیا۔ ہنس بنیا کلجگ کاگ، رسنا جہوا وشٹا

مکھ تجائیا۔ ترے گن مایا بچھے آگ، تتوت اک دکھائیا۔ مایا ڈسے نہ ڈسنی ناگ، روگ سوگ نہ کوئی دکھائیا۔ سچ سرنائی ایکا لاگ، بن
 ستگر نہ کوئی سہائیا۔ ہر ہر میلا کنت سہاگ، سوبھاؤنت نار وڈیائیا۔ سرت سوانی جائے جاگ، گر شبدی شبد جگائیا۔ گھر مندر لگے
 ساچا بھاگ، میل ملاوا ساچے ماہیا۔ جوتی جگے اک چراغ، اندھ اندھیر گوائیا۔ انحد سُنائے اپنا راگ، لو آنتر آپ بچھائیا۔ چرن دھوڑی من
 ماگھ، ڈرمت میل گوائیا۔ شبد سروپی بنھے تاگ، دھیرج جت سنتوکھ اک دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنی
 بوجھ بچھائیا۔ من مت تھے نات، گر ستگر آپ سمجھائیا۔ مٹے زین اندھیری رات، اگیان اندھیر گوائیا۔ اتم کرے ہرجن ذات، دین مذہب نہ
 کوئی دکھائیا۔ درس دکھائے اک اکانت، نوری جلوہ نور الہیا۔ امرت دیوے بوند سوانت، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ درس دکھائے اک اکانت،
 اک اکلا روپ وٹائیا۔ نام دکھائے ساچی دات، سچ وست اپنی جھولی آپ بھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، من مورکھ
 موڑھ آپ سمجھائیا۔ من مورکھ مگدھ انجان، ستگر پورا آپ سمجھائیندا۔ ایکا دیوے نام ندھان، سچ نشانہ ہتھ پھرائیندا۔ شبد جنائے دھر
 فرمان، حکمی حکم آپ الہیندا۔ ایکا راگ سُنائے کان، راگی راگ سُنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، من ممتا موہ
 چکائیندا۔ من ممتا موہ چکاون، ہرجن ساچے کر پیار۔ در دوارے درس دکھاون، در درویشا بن بھکار۔ گھر گھر ساچا دیپ جگاون، جوتی
 نور کر اگیار۔ امرت ساچا جام پیونا، بھر پیالہ ٹھنڈا ٹھار۔ پھڑ اپنے مارگ لاونا، اوچڑ مارگ ویکھ سنسار۔ ہر سنگت ساچا میل ملاونا،
 ہرجن ساچے لئے ابھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، من مت کرے خوار۔ من مت ہوئے خوار، ہر کرائیندا۔ ہرجن کرے پیار،
 دیا کھائیندا۔ دیوے درس اپار، روپ وٹائیندا۔ گھر مندر سوہے دوار، چرن چھائیندا۔ رنگ چاڑھ ہر اپار، اتر نہ جائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمت اک دکھائیندا۔ گرمت گر کا روپ، ستگر شبد جنایا۔ لیکھا جانے جوٹھ جھوٹھ، مایا ممتا موہ مٹایا۔
 جت دوارے جائے تھ، در درکا ویکھ دکھایا۔ پیالے پیالہ جام گھٹ، گھر امرت آپ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، من
 مت تیاکے شبد بیراگے، سنت سہاگے میل ملایا۔ سنت سہاگا سوبھاؤنت، ہر سجن میت مرارڑا۔ گھر نرائن ہر ہر کنت، دوس زین کرے
 پیارڑا۔ وڈ وڈیائی ہر رگھرائی کایا چولی چاڑھ رنگ بسنت، رنگ رنگے اپر اپارڑا۔ آد جگاد لیکھا جانے جیو جنت، جن بھگتاں میت

مُرارڑا۔ جُگا جُگتتر مہا اگنت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے جانے آر پار کِنارڑا۔ آر پار ہر ہر ڈیرہ، دِس کِسے نہ آیا۔
 آپے چار کُنٹ رکھنہارا پھیرا، دہ دشا ویکھ وکھایا۔ آپے وسے نیرن نیرا، دُور دُراڈا آپ ہو جایا۔ آپے تارے کر کر اپنی مہرا، مہربان ناؤں
 دھرایا۔ آپے بھرم بھلائے کر کر ہیرا پھیرا، ول چہل دھاری کھیل کھلایا۔ آپے دیوے اُلٹا گیڑا، من منوآ آپ گِڑایا۔ آپ وسایا کایا کھیڑا، ہر
 مندر ہر جو ڈیرہ لایا۔ آپے بَننہارا بیڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا چَپو نام لگایا۔ ہرجن بیڑا دیوے تور، ہر ساچا
 سیو کائیا۔ بھئے سہائی اندھ گھور، کلجگ کوکے دئے دُبائیا۔ اپنے ہتھ رکھے ڈور، نہ کوئی توڑے توڑ ٹڑایا۔ گُرمکھ گُرسکھ پایا ور جیہا لوڑ،
 گھر ملیا ساچا ماہیا۔ جُگاں جُگاں دی لگی اوڑ، سَتگر پُورا دئے بُجھائیا۔ غریب نہانیاں آپے جائے بھڑ، اپنا لیکھا آپ وکھائیا۔ لکھ چوڑاسی
 ویکھے رس مٹھا کوڑ، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہاناں سِری بھگوانا ایکا لائے نام پوڑ، اچے ڈنڈے ہتھ پھڑائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لے ور، گھر میلا میل ملائیا۔ گُرمت گُرم رنگ، سَتگر ساچا آپ چڑھائیا۔ گُرم گُرم سورا
 سرینگ، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیا۔ گُرم گُرم وجائے نام مردنگ، تار ستار نہ کوئی بلائیا۔ گُرم گُرم بیٹھ ویکھے آپ پلنگ، آتم سیجا اک سہائیا۔
 گھر گھر سدا سہیلا وسے سنگ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ گُرم گُرم کٹنہار بھکھ ننگ، سَتگر پُورا اپنا ناؤں دھرائیا۔ گُرم گُرم چڑھائے ساچا چند،
 چند چکور اک لو لائیا۔ گُرم گُرم خوشی کرائے بند بند، بندی توڑ وڈ وڈیائیا۔ گُرم گُرم وکھائے پرمانند، نج آتم کر رُشنائیا۔ گُرم گُرم مٹائے جگت وکارا
 گند، بتی دند نہ مُکھ چُھپائیا۔ گُرم گُرم سُنائے سہاگی چھند، واہ واہ گیت گوبند الاٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن
 ساچے لے اٹھائیا۔ گُرمکھ سجن ساک، ہر ناتا جوڑ جوڑایا۔ پُرمکھ ابناشی پاکي پاک، پنت پاپی لے تریا۔ سَتگر پُورا آپے جانے اپنا واک،
 بھوکھت بھوکھتی لے سُنایا۔ ہر ہر چڑھے آپے اپنے راک، ساچا گھوڑا نام دوڑایا۔ پاربرہم پرہہ الکھنا الاکھ، لیکھا لکھ نہ سکے رایا۔ کرنہارا
 ککھوں لاکھ، لکھوں ککھ آپ بنایا۔ آپے درس دیکھائے ہو پرتکھ، کلجگ اتم ویس وٹایا۔ لیکھا جانے کیشنا شکلا پکھ، ودی سُدی مُکھ
 بھوایا۔ آپ اپنے آپے لے رکھ، جُگ جُگ سِر اپنا ہتھ رکھایا۔ لکھ چوڑاسی پائے نتھ، لوآن پُریاں آپ پھرایا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، ہر جو ہر
 مندر ہر ہر ڈیرہ لایا۔ گُرمکھ کایا دُرمت میل دیوے کٹ، بھر پیالہ امرت جام پیایا۔ شبد انادی دُهن دُهن مارے ایکا سٹ، راگ راگنی آپ

بلايا۔ پرگٹ ہووے آپے جھٹ پٹ، نرگن سرگن رُوپ وٹايا۔ آپ کھلائے اپنا ہٹ، ايکا وستو نام وکايا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، من مت ناتا دیوے توڑ، گرمت گر چرن پړیتی دیوے جوڑ، جوڑنہار دس نہ آيا۔

★ ۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی دیدار سینگھ دے گھر پنڈ بابو پُر ضلع گرداس پُر ★

نیت لوجن نین درس دیدار، ہرجن روگ سوگ مٹائیندا۔ گر چرن کول دھول سچ پیار، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ دھرنی دھرت دھول کر اُجیار، در گھر ساچے کھیل کھلائیندا۔ اورنی ورن گِرور گِردهار، پرم پُرکھ بھیو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رُوپ دھرائیندا۔ درس دیدار ستگر میت، نیت نین آگھاڑیا۔ ستگر پورا ہرجن وسے چیت، گھر مندر ہر اُجیاریا۔ میل ملائے نام انڈیٹھ، اُچ محل اٹل مناریا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، سینل دھار آپ چوا رہیا۔ ایکا رنگ رنگائے ہست کیٹ، کیٹ کیٹا آپ اُپا رہیا۔ امرت جام پیائے ایکا میٹھ، رس ساچا آپ بھرا رہیا۔ ہرجن مانس دیہی جائے جیت، مانس جنم لیکھے لا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے درس وکھا رہیا۔ درس نیت ہر گر سجن، ترسنا بھکھ گوائیا۔ میل ملاوا درد دکھ بھہ۔ بھنجن، بھو ساگر پار کرائیا۔ نیت نام ندھانا دیوے انجن، اگیان اندھیر مٹائیا۔ چرن دھوڑ بختے سچا مجن، سر سروور اک ٹھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، ساچا درش درس آپ کرائیا۔ ساچا درس در دربار، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ ساچا رُوپ پُرکھ کرتار، نرگن سرگن آپ وٹائیندا۔ ساچا رنگ رنگے سنسار، رنگ رنگیلا اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، اپنا درس اپنا بھیو الکھ نرنجن گرو گُردیو، آپے آپ کھلائیندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، ہری ہر کھیل کھلائیا۔ مانس مانکھ ہو اُجیار، جوتی نور کرے رُشنائیا۔ شبدي شبد شبد دھنکار، گھر مندر آپ سُنائیا۔ اندر وڑ ہر نرنکار، اپنا بیٹھا مُکھ چھپائیا۔ آد جگادی ساچی دھار، سچ ساچے آپ اُپائیا۔ بھگتن کرے مات پیار، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیا۔ آپے بختے بختنہار، بختش اپنے ہتھ رکھائیا۔ سہنسر مُکھ نہ سکے وچار، رسنا جہوا گن گائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، آپ اپنا بھیو کھلائیا۔ لکھ چوراسی کر تیار، برہم برہم سمجھائیندا۔ برہم برہم بنے بھکھار، پاربرہم

سنگھاسن آسن سوہیا پائیندا۔ دوتے جوڑ کرے نمسکار، روپ رنگ نہ کھٹے وکھائیندا۔ ڈھیہہ ڈھیہہ منگے منگ دوار، در دروازہ اک سہائیندا۔
 نیترووے زارو زار، نینی نین نہ کوئی مٹکائیندا۔ شبدی شبد کرے پکار، رسنا چہوا نہ کوئی بلائیندا۔ پُرکھ ابناشی کِریا دھار، دے مت آپ
 سمجھائیندا۔ تیرا روپ آپ نرنکار، تیرا میرا سنگ وکھائیندا۔ میرا سنگ سرب سنسار، تیرا تیرے رنگ رنگائیندا۔ تیری منگ بھرے بھنڈار،
 آپ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ برہم وست پاوے پاوہار، ساچی وست ہتھ پھڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دے مت آپ
 سمجھائیندا۔ دیوے مت پاربرہم برہم، ہر ساچا سچ سُنائیندا۔ میرا تیرا ایک دھرم، دوسر برن نہ کھٹے وکھائیندا۔ میرا حُکم تیرا کرم، کرنی کِرت
 ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک رکھائیندا۔ ساچی سکھیا سُن اٹھ کر دھیان،
 ہر ساچا سچ جنائیا۔ برہم برہم تیرا روپ مہان، پاربرہم روپ جنائیا۔ لکھ چوراسی دیوے مان، اپنی انس آپ اُچائیا۔ اپنے ہتھ رکھے
 نشان، تیرا نشانہ آپ جھلائی۔ آپے دیوے جیاں دان، جی داتا بے پرواہیا۔ تیرا بنائے اک مکان، پنچم میلا میل ملائی۔ سُناؤندا رہے دھر
 فرمان، سچ ستار اک بلائی۔ بھل نہ جائے بن انجان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنی بوجھ بھجھائی۔ برہم ویکھ نیترو
 کھول، ہر ساچا سچ سُنائیندا۔ میرا روپ توبی توبی رہیا بول، تیرا میرا رنگ وکھائیندا۔ ہوں وسنہارا سدا کول، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔
 آد جگادی وجاونہار ڈھول، اپنا مردنگ ہتھ اُٹھائیندا۔ تیرا مندر آپے پھول، تیری وست تیرے ہتھ پھڑائیندا۔ تیرا بھنڈارا بھرے امرت کول،
 ٹھانڈا سینا اک جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا حُکم آپ سُنائیندا۔ ساچا حُکم برہم پچھان، پاربرہم جنایا۔
 دیونہارا دھر فرمان، ساچے تخت رہیا سہایا۔ نرگن روپ سری بھگوان، گوپی کاہن نہ کھٹے نچایا۔ لیکھا جانے نہ سینتا رام، رام سینتا آپے گایا۔
 اک اکلّا نوجوان، نہ مرے نہ جایا۔ آد جگادی پاوے آن، اپنے بھانے سد رباہا۔ دیونہارا دیوے دان، داتا دانی اک اکھوایا۔ جگ جگ تیری
 کرے پچھان، آپ اپنا روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تیرا تیرا لیکھ لیکھایا۔ سُن فرمانا ہر بھگوان، برہم نیترو نین
 آگھڑایا۔ ابناشی کرتا توبی جان، ہوں سیوک چرن بلہاریا۔ تیرا شبد نرالا بان، آد جگادی ایکا ماریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، آپ اپنا ویس دھرا لیا۔ سُن برہم اُٹھ اُٹھ جاگ، ہر ساچے سچ جگائیندا۔ پاربرہم پرہ لائے بھاگ، اپنی انس ویکھ وکھائیندا۔ اپنے

ہتھ رکھے تیری واگ، چار جُگ آپ بھوائیندا۔ چار کُنٹ مایا ممتا لایا داغ، اُپر پردہ ایکا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آپ اپنا کھیل کھلائییندا۔ برہم پُکارے سُن پُکار، ہر ساچے سچ رگھڑایا۔ ہوں سیوک تیرا سیوادار، لوک مات سیو کمایا۔ لکھ چوراسی اندر
 رہیا تُوں واڑ، اپنا مُکھ بند کرایا۔ پھریدار کرائی پنچم دھاڑ، دوس زین رہی کُرایا۔ ترے کُن اگنی لایا اک اکھاڑ، ٹٹوآ نٹ سوانگ ورتایا۔
 تیرا میرا اک پیار، بھل کدے نہ جایا۔ برہم ٹھانڈا دربار، تہر گھر تیرا اک سہایا۔ سچکھنڈ دوارے سُن پُکار، منگنہار سیس جھکائی۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دئے سمجھایا۔ سُن پُکار ہر زرنکار، برہم پاربرہم سمجھائییندا۔ بھگتن اندر اپنی دھار، ساچا
 شبد ٹکائییندا۔ تیرا میل کرے سنسار، در گھر ساچا ویکھ وکھائییندا۔ اپنی ہتھیں کھول کواڑ، در دروازہ آپ کھلائییندا۔ کرے کرائے سچ پیار،
 ساچا میلا میل ملائییندا۔ نام کرائے اک شنگار، ساچا بستر تن سچائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوجھ
 بوجھائییندا۔ برہم تیری پاوے سار، زرگن اپنا ویس وٹایا۔ سچ دوارے ہو اُجیار، گھر دیپک جوت جگایا۔ بھر پیالہ امرت دھار، ٹھانڈا جل
 وکھایا۔ بند کواڑی کھول کواڑ، آپ اپنا چرن ٹکایا۔ ساچی سیجا میل بہتار، ہر کنتن کنت وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، جُگ جُگ اپنا بندھن پایا۔ جُگ جُگ بندھن ہر بھگونت، برہم برہم بندھایا۔ آپ اُچائے اپنے سنت، اپنا لیکھا آپ گنایا۔ مہا جانے
 گنت اگنت، لکھ سکے نہ کوئی رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پردہ اوہلا آپ چکایا۔ پردہ اوہلا چکنا، ہر ساچا آپ
 چکائییندا۔ برہم تیرا پینڈا مُکنا، پاربرہم درس دکھائییندا۔ کایا مندر پھیر نہ تگنا، آپ اپنے وچ نہ ٹکائییندا۔ دوسر دوار کدے نہ جھکنا، ہر
 ساچا رنگ رنگائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بوجھ بوجھائییندا۔ برہم تیرا کھیل اپار، پرہ ساچا مات کرائیا۔
 پرگٹ ہو وچ سنسار، زرگن جوت کرے رُشنائیا۔ آپے بن گر داتار، آپ اپنا حُکم سُنائیا۔ آپے بھگت لئے اُہار، آپ اپنا رنگ چڑھائیا۔ آپے
 سنتن بھرے بھنڈار، ساچی بھچھیا جھولی پائیا۔ آپ گرسکھ بنائے یار، آپ اپنے انگ لگائیا۔ آپے گرسکھ جائے تار، تارنہارا ہر رگھڑائیا۔ آپے
 اندر وڑ میٹ مٹائے پنچم دھاڑ، تُو دوارے کھوج کھوجائییا۔ آپے کوری بھوری کرے اُجیار، جوت زرنجن آپ جگائییا۔ آپے امرت بخشے ٹھنڈی
 دھار، امیوں رس آپ وکھائییا۔ آپے مندر ہو اُجیار، ساچا تخت آپ سہائییا۔ آپے شبد سُنائے دُهن سچّی دُهنکار، اپنا گیت آپے گائییا۔ آپے

مکھ گھنگھٹ دے اُتار، دئی دویتی پردہ لایا۔ آپے سنپٹ دے نرنکار، نرگن جوت اگنی تت جلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، تیرا میرا میلا میل ملائی۔ میل ملاوا ہر کرتار، آتم برہم ملائیندا۔ پُرکھ ابناشی میت مُرار، سگلا سنگ نہائیندا۔ گھر مندر ساچے کر پیار، اپنی گود بہائیندا۔ رنگ رلیاں مانے آپ بہتار، ساچی سیج شہائیندا۔ سوہے مکھڑا نرگن دھار، نیتر نین نہ کوئی مٹکائیندا۔ بئی دند نہ کوئی جیکار، رسنا جہوا نہ کوئی بلائیندا۔ سیس نہ کرے کوئی شنگار، شبد گہنا نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ نہ کوئی گھوڑا شاہ آسوار، آسن سنگھاسن نہ کوئی وچھائیندا۔ نہ کوئی سجن میت مُرار، در دربان نہ کوئی وکھائیندا۔ اک اکلایکنکار، ایکا اپنا روپ وٹائیندا۔ برہم برہم برہم کر پیار، گھر ساچے درس دکھائیندا۔ نیتر لوچن نین درس دیدار، نرگن نرگن آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد جگاد جگ جگ برہم پاربرہم ملائیندا۔

★ ۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی سنتا سنگھ دے گھر پنڈ بابو پُر ★

ہر شبد سنت ہر شبد گر، ہر ہر ناما وڈ وڈیائی۔ ہر شبد کنت ہر شبد میلا دھر، ہر ساچا آپ ملائی۔ ہر شبد آد، ہر شبد آنت، ہر شبد چاڑھے رنگ بسنت، رنگ رنگیلا اک اکھوائیا۔ ہر شبد جیو ہر شبد جنت، ہر شبدی شبد جنائیا۔ ہر شبد منیا ہر شبد منت، ہر رسنا جہوا گائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا نام دے وڈیائی۔ ہر شبد بان ہر ساچا رانا، تخت تاج شہائیندا۔ ہر شبد راگ دھن ترانہ، ہر شبد ہوئے پون مسانا، دو جہاناں پھیرا پائیندا۔ ہر شبد گوپی ہر شبد کاہنا، ہر شبد سیٹا ہر شبد راما، روپ انوپ آپ وٹائیندا۔ ہر شبد بھومکا ہر شبد استھانا، ہر شبد اپنا کھیل کھلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپ اپنا ویکھ وکھائیندا۔ ہر شبد ہر تال، ہر شبد مردنگ ہر ساچا سچ وچھائیندا۔ ہر شبد گھالن رہیا گھال، آپے مندر آپے لنگھ، آپے ویکھ وکھائیندا۔ ہر شبد سروور اک اچھال، ہر شبد ساچا سچ پلنگ، ہر ساچا آسن لائیندا۔ ہر شبد وسے سدا نال، ہر شبد دھار گنگ، ہر ساچا آپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد انادی آپ اکھوائیندا۔ ہر شبد دیوار ہر شبد دھار ہر سچ پسا، ہر شبدی دے بھیو کھلائی۔ ہر شبد پُرکھ ہر شبد نار، ہر شبد پیچ رہیا سوار، ہر شبد وڈ وڈیائی۔ ہر شبد راج جوگ سیکدار،

ہرِ شبد بھوگے بھوگ وچ سنسار، بھسمر اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد دئے ورتائیا۔ ہرِ شبد سنجوگ ہرِ شبد وجوگ، ہرِ شبد میل ملائیا۔ ہرِ شبد وسے تئان لوک، ہرِ شبد سُنائے اک سلوک، اپنا ڈھولا آپے گائیا۔ ہرِ شبد مکت ہرِ شبد موکھ، ہرِ شبدی شبد بھوائیا۔ ہرِ شبد ہرکھ ہرِ شبد سوگ، ہرِ شبد ہنگتا دکھ گوائیا۔ ہرِ شبد لکھ چوراسی دیوے جھوک، آد جگاد نہ سکے کوئی روک، جوئی جوئی آپ بھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ ہرِ شبد پوجا ہرِ شبد پاٹھ، ہرِ شبد سروور ہرِ شبد ٹھاٹھ، ہرِ شبد آگنی ہرِ شبد کاٹھ، ہرِ شبد جوتی لاٹ لاٹ، ہرِ شبدی ڈگمگائیا۔ ہرِ شبد ونجارا ہرِ شبد ہاٹ، ہرِ شبد چوڈاں لوکاں ایک رنگ وکھائیا۔ ہرِ شبد بھوئے تریلوکی ناتھ، ہرِ شبد نبھائے سگلا ساتھ، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ ہرِ شبد چلائے جگ جگ راتھ، ہرِ شبد مہا اکتھنا اکتھ، چارے وید نہ سکے گائیا۔ ہرِ شبد لہنا دین چکائے سیاں ساڈھے تن تن ہاتھ، ہرِ شبد ویکھ وکھائے مستک ماتھ، اندر مندر کھوج کھوجائیا۔ ہرِ شبد ملاوا کملاپات، میٹ مٹائے اندھیری رات، ایک ساچا چند چڑھائیا۔ ہرِ شبد نہ رکھائے کوئی ذات پات، دیونہارا ساچی دات، ایک وست بٹھ رکھائیا۔ ہرِ شبد وڈ کرامات، لیکھا جانے دو جہاناں کھات، لکھنہار آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبدی شبد وڈ وڈیائیا۔ شبد گر شبد گردیو، شبد کرائے ساچی سیو، شبد مہا آپ جنائیندا۔ شبد داتا اکھ ابھیو، شبد نرنجن سدا ابھیو، نرمل اپنا تھائوں سہائیندا۔ شبد مات شبد پت، شبد کرے ساچا پت، آد جگاد جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ شبد وار شبد تھت، شبد پرگٹے نت نوت، برس ماس نہ کوئی جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد آپ اکھوائیندا۔ شبد تیر شبد ترنگ، شبد گر سورا سربنگ، شبد لائے اپنے انگ، شبد وجائے نام مردنگ، لوآن پُریاں آپ سُنائیندا۔ شبد سیجا شبد پلنگ، شبد روپ دسے انرنگ، شبد شبدی منگے منگ، ہرِ شبدی ونڈ ونڈائیندا۔ شبد لوآن پُریاں رہیا لنگھ، شبد شبدی کسیا تنگ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا شبد چلائیندا۔ شبد نرالی دھار، ہرِ چلائیا۔ ستجگ ساچے کر تیار، سو پُرکھ نرنجن صفت صلاحیا۔ ہرِ پُرکھ نرنجن میت مُرار، آپ اپنا گیت سُنائیا۔ ایکنکارا ہویا خبردار، مکھ نقاب پردہ لاپس۔ آد نرنجن کر اُجیار، دیپک جوت کرے رُشنائیا۔ سری بھگوان سانجھا یار، سگلا سنگ آپ رکھائیا۔ ابناشی کرتا بن

سِکدار، لوک مات پھیرا پائیا۔ پاربرہم پرہ در دربان، در درویش الکھ جگائیا۔ برہم برہم کرے پچھان، ہر ساچا وڈ وڈیائیا۔ سچ دوارے دھرم نشان، سچ دوارے آپ جھلائیآ۔ ایک دیوے برہم گیان، ہنگ برہم میٹ مٹائیآ۔ لیکھا جانے کوئن بھان، رو سس ربیا چمکائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد کرے پڑھائیآ۔ ایک شبد ایک جاپ، ایک اکھر پڑھائیآ۔ ایک بوجھے اپنا آپ، آپ آپا وچ پرگٹائیآ۔ ایک مائی ایک باپ، ایک پت پت کرائیآ۔ ایک ست اک سنتاپ، ایک سگلا سنگ نبھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا شبد اُچھائیآ۔ آپے شبد راگ ترانہ، ہر ساچا سچ اُچھائیآ۔ آپے داتا گن ندھانا، نرگن اپنا ناؤں دھرائیآ۔ آپے وشو روپ ہو پردھانا، گھر گھر رزق اُچھائیآ۔ آپے برہما برہم پچھانا، انس بنس رنگ رنگائیآ۔ آپے شنکر ہو نانا، نیوں نیوں سیس جھکائیآ۔ آپے ترے گن مایا بدھا گانا، اپنا سگن منائیآ۔ آپے پنج تت کر نشانہ، اپ تیج وائے پرتھی آکاش میل ملائیآ۔ آپے من مت بدھ دیوے دانا، گھر گھر وچ آپ اُکھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد شبدی مکھ صلاحندا۔ ہر شبد اپار ایکنکار، نرگن نرگن آپ اُپایا۔ سچکھنڈ وچائے سچ ستار، سچ سازنگ ناؤں دھرایا۔ ایک رنگ روے کرتار، راگ راگنی نہ کھئے وکھایا۔ لوک مات کھیل اپار، جوتی نور ڈگمگایا۔ ستجگ ساچے ساچی دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ چلایا۔ ہنگ برہم پرہ کر پیار، آپ اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبدی ونڈ ونڈایا۔ سو پُرکھ نرنجن ونڈے ونڈے، دس کیسے نہ آئیآ۔ چاروں گنٹ شبد سروپی چار دیواری رکھے کندھ، آپ اپنا پردہ پائیآ۔ نو دوارے کر کر بند، در دروازہ نہ کوئی کھلائیآ۔ آپے جانے اپنا دور دُرادا پندھ، نیڑ دور نہ کوئی وکھائیآ۔ آپے گائے شبد سہاگی ہر چھند، گیت گوہند آپ الائیآ۔ آپے جانے پرمانند، نیج گھر اپنا رس اپنے وچ اُکھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر شبدی شبد صلاحندا۔ شبد صلاحیا ہر بھگوان، گر ستگر ناؤں دھرائیا۔ لوک مات کر پردھان، گر گر بوجھ بوجھائیآ۔ گر گر دیوے ایک دان، جیاں داتا وڈ وڈیائیا۔ آپ اپنی کرے پچھان، ہر بھگتن میل ملائیآ۔ بھگتن پائے ساچی آن، سر اپنا ہتھ رکھائیآ۔ سنتاں دیوے ست ست دان، ست ستوادی جھولی پائیآ۔ تیر نرالا مارے بان، شبدی چلہ آپ اُٹھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیآ۔ شبد چلہ شبد تیر، شبد نشانہ ہر لگائیآ۔ شبد امرت شبد سپر، بھر پیالہ جام پیائیآ۔

شبِ چوٹی چاڑھے اکِ اخیر، سچ محلے آپ بہائیندا۔ شبِ کڈھے ہوئے پیڑ، روگی روگ مٹائیندا۔ شبِ کئے جگت زنجیر، لکھ چوراسی پھند
مکائیندا۔ شبِ دیونہارا دھیر، دھیرج دھیر اکِ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شب نام وڈیائیندا۔ شبِ گر گہر
گمبھیر، ہر ساچے سچ اُچایا۔ شبِ ٹھانڈا سَنگر سیر، بھر پیالہ جام پیائیا۔ شبِ داتا جودھا سُرپر، وڈ بلوان اکِ اکھویا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا شبِ حُکمی حُکم آپ چلایا۔ حُکمی حُکم ہر فرمان، شبِدی شبِ سُنائیندا۔ جُگ جُگ کھیلے کھیل
مہان، لوک مات ویس وٹائیندا۔ سنت ساجن کر پچھان، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ میٹ نشان، سچ سچ مارگ اکِ وکھائیندا۔
جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ سَتجگ کھیل کھلاونہارا، ہری اوم ایکنکار۔ ایک شب نام چلاونہارا،
دو جہان پاوے سار۔ ایک بھگتی بھگت وڈیاونہارا، اوچی کوکے بولے نام جیکار۔ ایک مارگ ہر ہر لاونہارا، چاروں کُنٹ ہوئے اُجیار۔ ایک
سکھیا سچ سمجھاونہارا، چار ورنان کرے پیار۔ جگت مٹھیا آپ وکھاونہارا، میٹ مٹائے جیو گوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
ایک پیڑ شبِ کٹار۔ شبِ کٹار دو دھار کھنڈا، ہر ساچا ہتھ اُٹھائیندا۔ پاونہارا جُگ جُگ ونڈا، کلجگ اتم ونڈ ونڈائیندا۔ لکھ چوراسی جیو
جنت رنڈا، سادھ سنت کنت نہ کوئی بندھائیندا۔ مایا ممتا موہ بہاگان مندا، بہانڈا بہرم نہ کئے بہٹائیندا۔ مدرا ماس مُکھ اہار رکھائے گندہ، امرت
رس نہ کئے چکھائیندا۔ جوت زرنجن نُر نورانہ چڑھیا چندا، چند چکور نہ میل ملائیندا۔ سنت سَنگر ویکھنہارا آپ اپنا بندہ، بندی خانہ پھول
پھلائیندا۔ سُناونہارا ساچا چھندا، سوہنگ ایک گائیندا۔ ہرجن توڑیا آپے چندا، نام ہلارا اکِ وکھائیندا۔ دئی دوتی ڈھائی کندھا، در گہر
ساچے میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبِ مُکھ رکھائیندا۔ شبِ گر سرب گنونت، آد جگاد رکھایا۔ ہر شبِ
لیکھا جانے جیو جنت، بھل رہے نہ رایا۔ بھگتن مہا گئے اگت، جگت لیکھا لیکھ سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
کہانی بانی رچن رچایا۔ ہر مہا جگت بانیاں، چار وید کرن پُکار۔ پُران اٹھاراں اکتھ کہانیاں، ایک گائن ہر زرنکار۔ شاستر سمرت بن بن رانیاں،
منگن منگ بن بھکھار۔ گیتا گیان اکِ وکھانیاں، رسنا بول کرشن مُرار۔ انجیل قرآناں میل ملاوا ساچے بانیاں، کلمہ رسول دھر فرمان۔ نانک
گایا پد زربانیاں، میل ملاوا کنت کنتوہل۔ ارجن اکھڑ اکِ پچھانیا، ترے لوک برساون ہارا بھول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

شبد وکھائے اک ائبھل۔ ہر شبد کدے نہ بھلیا، جگ جگ کھیل کھیل اپار۔ ہر شبد کدے نہ زلیا، زلنہار سرب سنسار۔ ہر شبد کدے نہ
 ثلیا، نہ کوئی تولے اگم اپار۔ ہر شبد بھنڈارا جگ جگ ایکا کھلیا، ورتاونہار آپ نرنکار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے
 کھیل وچ سنسار۔ شبد بھنڈارا کھولیا، ہر ساجن ستگر میت۔ سوہنگ اکھڑ ایکا بولیا، ستجگ تیری ساچی ریت۔ جس جن گایا ساچا
 ڈھولیا، لیکھا چکیا مندر مسیت۔ ستگر وسیا سدا کولیا، اٹھ پھر پرکھے نیت۔ ہوئی ہوئی اندر مندر بہ بہ بولیا، کایا کرے ٹھنڈی سیت۔
 بھاگ لگائے ساچے چولیا، مانس جنم ہرجن ساچا جائے جیت۔ ہر پردے اندر مؤلیا، ایکا رنگ رنگائے ہست کیٹ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، مٹمکھاں ستا دے کر پیٹھ۔ مٹمکھ جیو انجانیا، نیتر نین آگھاڑ۔ کھیلے کھیل سری بھگوانیا، شبد
 سرؤپی ساچی دھار۔ جن بھگتاں کرے مات پچھانیا، اک اپنا درس وکھال۔ دیونہارا ڈھر فرمانیا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ایکا دسے راہ سکھال۔ ساچا مارگ ہر ہر دسنا، ہر پردے اندر وس۔ ہرجن میٹے زین اندھیری مسنا، تیر نرالا مارے کس۔ مٹمکھ در توں
 اٹھ اٹھ نسنا، کیسے نہ چلے کوئی وس۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا رس۔

★ ۹ چیت ۲۰۱۷ بکرمی دلپ سنگھ دے گھر پنڈ بابو پُرا ★

نرگن شہنشاہ پاتشاہاں شاہ، ہر ستگر پُرکھ اکھوائیندا۔ نرگن داتا بے پرواہ، بے آنت نام دھرائیندا۔ نرگن نور الابی اک خدا، جلوہ نور
 ڈگمگائیندا۔ نرگن رام راجا ناؤں دھرا، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ نرگن راج راجانا کرے سچ نیاں، سچ سنگھاسن سوہیا پائیندا۔ نرگن ڈھر
 فرمانا دے جنا، آپ اپنا حکم سنائیندا۔ نرگن سچکھنڈ دوار دے وس، سچکھنڈ واسی کھیل کھلائیندا۔ نرگن تھر گھر اپنی رچن لے رچا، چار
 دیوار نہ کوئی وکھائیندا۔ نرگن دیپک جوت لے جگا، آد نرنجن سیوا لائیندا۔ نرگن ساچا سچ نشانہ دے چڑھا، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ نرگن
 سپس تاج لے ٹیکا، راج جوگ اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا اک وڈیائیندا۔ نرگن شاہ نرگن سلطان،
 نرگن راؤ رنگ اکھوائیا۔ نرگن بھگت نرگن بھگوان، نرگن ستگر ویس وٹائیا۔ نرگن جیو جنت جہان، نرگن شبد گن وڈیائیا۔ نرگن دیوے ڈھر

فرمان، نرگن راگ ناد سُنائیا۔ نرگن پنج تت کرے دھیان، نرگن ترے ترے میل ملائیا۔ نرگن ویکھے مات دکان، نرگن ہٹو ہٹ وکائیا۔ نرگن
 زمیں نرگن اسمان، نرگن رو سس آپ چمکائیا۔ نرگن گن گندھرب کرے آپ پچھان، نرگن کروڑ تیتیسا روپ وٹائیا۔ نرگن برہما وشن کرے
 پردھان، نرگن شبد کھیل کھلائیا۔ نرگن من مت بُدھ کرے سنتان، آپ اپنی انس اُچھائیا۔ نرگن کام کرودھ لوہہ موہ ابھان، آسا ترسنا روپ
 جنائیا۔ نرگن جوٹھ جھوٹھ دیوے دان، سچ سچ کرے وڈیائیا۔ نرگن مندر مسجد کھیلے کھیل جگت مکان، نرگن آسن سچ سنگھاسن اک
 وچھائیا۔ نرگن رائے دھرم پھڑائے بان، آد جگاد تیر چلائیا۔ نرگن چتر گیت بیٹھا لیکھا لیکھ جہان، لیکھا جانے پنچم شاہیا۔ نرگن وسنہارا اُچ
 اٹل مکان، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیا۔ نرگن سو پُرکھ نرنجن دیونہارا جیا دان، ہر پُرکھ نرنجن سنگ رلائیا۔ نرگن ایکنکارا کرے کلیان،
 کلکاتی نیڑ نہ آئیا۔ نرگن آد نرنجن مہا مہان، لیکھا گت نہ کوئی گنائیا۔ ابناشی کرتا نوجوان، تہر گھر بیٹھا جوت جگائیا۔ سری بھگوان بن بن
 کابن، ساچے منڈل راس رچائیا۔ پاربرہم کرے اک دھیان، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیا۔ سچ تخت سچ سلطان، ہر ساچا سوہا پائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نرگن ایکا اک اک اک ورتائیا۔ ایکا ایک ہر نرنکارا، نرگن کھیل کھلائیندا۔ آد جگادی کر پسارا،
 جگ جگ ویکھ وکھائیندا۔ سچکھنڈ نیواسی کھول دوارا، آپ اپنا بنک سہائیندا۔ آپے اندر آپے باہر، گیت ظاہر آپے روپ وٹائیندا۔ سچ
 تخت سچ سیکدار، ساچا حکم چلائیندا۔ راگ ناد دھن ستار، تال تلوڑا اک وجائیندا۔ بودھ آگادھ شبد جیکار، پُرکھ ابناشی آپ سُنائیندا۔
 سچ دواویوں آئے باہر، آپ اپنا پگ ٹکائیندا۔ سُن آگم دھواں دھار، سورج چن نہ کوئی چڑھائیندا۔ نہ کوئی دے منڈل منڈپ ستار، گگن
 گگنتر نہ کوئی وکھائیندا۔ اپنے رنگ روے کرتار، نورو نور سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا ہر نرنکار،
 کھیلے کھیل آگم اپار، آد جگادی ساچی کار، سچ ساچی کھیل کھلائیندا۔ ہر ساچا کھیل کھلندڑا، نرگن روپ انوپ۔ گھر ساچے دیپ
 جگندڑا، کرے پرکاش چارے کوٹ۔ ساچے تخت آپ سہندڑا، پُرکھ ابناشی ایکا بھوپ۔ دھر فرمانا اک سُنندڑا، شبد اُٹھائے ساچا دوٹ۔ سُن
 آگمی ویکھ وکھندڑا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے جانے اپنا پوت۔ پوت سپوتا ہر بلوان، شبیدی شبد وڈیائیندا۔ مہاکال
 میل مہان، گھر ساچے میل ملائیندا۔ چرن کول اک دھیان، ایکا اکھ وکھر آپ پڑھائیندا۔ ایکا ورن دیوے دان، دوسر ہور نہ کوئی دسائیندا۔

ایکا تخت اک سلطان، ایکا حکم چلائیندا۔ ایکا بیوئے نگہبان، آد جگادی ویکھ وکھائیندا۔ اک جھلئے سچ نشان، رنگ رنگیلا آپ رنگائیندا۔
ایکا مکھ سہج سکھ سبحان، نور الابی آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن نور سرینگ، آپ اپنا رنگ
وکھائیندا۔ انرنگ داتا پُرکھ بدھاتا، بھید ابھیو نہ کوئی جنائیا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، عقل کل وڈ وڈیائیا۔ سچکھنڈ نواسی مارے جھاتا، اندر
مندر کھوج کھوجائیا۔ سُن اگئی اندھیری راتا، پرکاش نہ کوئی وکھائیا۔ شبد شبدی دیوے ساتھا، ساچا سنگ رکھائیا۔ مہاکال نیوں نیوں ٹیکے
ماتھا، پرہ تیری وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کل ورتائیا۔ سُن اگئی دھواں دھارا، دھرت دھول نہ کوئی
وڈیایا۔ گگن مندل نہ کوئی پسارا، ساکار روپ نہ کھئے وٹایا۔ شبدی کھیل ہر زینکارا، آپے ویکھ وکھایا۔ مہاکال درپے بھکارا، نیتر رو رو نیر
وبایا۔ منگے منگ ایکا وارا، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ پوت سپوت ست دُلارا، ہر ساچا دئے اُچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
دھر، بھيو ابھیدا بھيو کھلایا۔ مہاکال سیس جھکا، پرہ آگے نیتر نیر وھائیندا۔ ایکا وست جھولی پا، دوسر منگ نہ کوئی منگائیندا۔ سگلا
سنگ دئے وکھا، حکمی حکم الائیندا۔ میرا انگ دئے کٹا، انگیکار وڈ وڈیائیندا۔ اک مردنگ دئے وجا، چاروں کُنٹ سُنائیندا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچے آپ سُنائیندا۔ مہاکال سُن کر دھیان، ہر ساچا دیوے وڈ وڈیائیا۔ پوت سپوتا دیوے دان، تھر
گھر ساچے رہن نہ پائیا۔ سچکھنڈ دوار نہ سکے آ، نیتر نین نہ درشن پائیا۔ تیرا بوٹا دئے لگا، جڑ اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی بھچھیا جھولی پائیا۔ مہاکال تیرا ساچا پوت، ہر ساچا سچ اُچائیندا۔ تیرا پیٹا تیرا سوت، تیرا تانا
وچ ٹکائیندا۔ تیرا لیکھا تیری کوٹ، تیری دشا پھول پھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اپنا حکم سُنائیندا۔ مہاکال
اُچے پوت ست دُلا، ہر ساچے شبد جنایا۔ دھواں دھار کر پسا، سُن اگم ٹکایا۔ سُن اگم کڈھے باہر، مات پت نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی بھچھیا جھولی پایا۔ اچھیا بھچھیا اُچیا بال، تتوت نہ کوئی رکھایا۔ مہاکال
کرے پرتپال، کال اپنے رنگ رنگایا۔ ستگر داتا دین دیال، ایکنکارا آپ اکھوایا۔ آپے چلے اپنی چال، چال نرالی اک جنایا۔ کیسے نہ وسے وچ
مکان، بنک دوار نہ کوئی سہایا۔ نیتر دسے نہ کوئی نشان، روپ سروپ نہ کھئے وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی

سیوا لایا۔ کال اُچیا کالی دھار، ہر ہر رنگ سیاہا۔ مہاکال در بن بھکھار، ایک منگ منگایا۔ پُرکھ ابناشی کِریا دھار، گھر گھر وچ دئے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی سِکھیا اک سِکھایا۔ ساچی سِکھیا ہر سمجھائے، وڈا وڈ وڈیائیا۔ تیری سیوا آپ لکائے، برہمنڈ کھنڈ کھوج کھوجائیا۔ مات لوک ہر رچن رچائے، دھرت دھول اُپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لکھ چوراسی بھانڈے گھڑ وکھائے، برہما وشن شو سیو کھائیا۔ لکھ چوراسی بھانڈا گھڑنا، پنج تت بنت بنائیا۔ سرگن نرگن اندر وڑنا، نرگن سرگن رُپ وٹایا۔ شبد سرُپی کیسے نہ پھڑنا، بتھ کیسے نہ آئیا۔ جگا جگنتر لوک مات لڑنا، پنچم کرے لڑایا۔ گرمکھ ورلے ساچے پوڑے چڑھنا، جس ستگر آپ چڑھائیا۔ کال دوارے ادھ وچ اڑنا، نہ کوئی سکے پندھ مکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کھیلے کھیلے پے پرواہیا۔ اُچیا کال ہونے بلوان، ہر ساچے سچ اُچایا۔ لکھ چوراسی میٹ نشان، تیرا تیری جھولی پایا۔ ہر جن ساچے کر پچھان، ساچی سِکھیا اک سمجھایا۔ ہنگ برہم پرہ دیوے دان، سو پُرکھ نرنجن میل ملایا۔ ہر سنت بنے ساچا کھن، پُرکھ ابناشی سیو کھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ نشانہ اک وکھایا۔ گرسکھ تیرا سچ نشانڑا، ہر ستگر سچ سمجھائے۔ درگاہ وجے اک تراڑا، نادی دھن اُچائے۔ راہ دسے اک سُکھالڑا، گھر گھر وچ میل ملائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی ودیا آپ جنائے۔ اپنی ودیا ہر بھگوان، ایک جنائیا۔ آد جگاد جگ جگ جو جن سوہنگ گان، کال مہاکال نیڑ نہ آئیا۔ آگے آگے چلے بھگوان، پچھے پچھے آپ چلائییا۔ دو جہانان دیوے مان، پُرکھ ابناشی کھیل کھلائییا۔ مہاکال کرے چرن دھیان، نیوں نیوں سیس جھکائییا۔ تاج تخت سوہے اک نگہبان، دوس رین ویکھ وکھائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی سِکھیا اک سِکھائییا۔ کال ڈھیہہ پیا دوار، مہاکال سنگ رلایا۔ کون رُپ ہونے وچ سنسار، تیرا تیرا ناؤں اُچایا۔ کون شبد لائے جیکار، جے جے پُریاں لوآں آپ کرایا۔ کون شستر ہونے ڈھال، تیز کٹار نہ کوئی گھایا۔ کون ہر جن گھالنے گھال، بھگت بھگتی ویکھ وکھایا۔ کون شبد وجے تال، ناد انادی ناد سُناہیا۔ کون وست سچا دھن مال، جھولی کون بھرایا۔ کون پھل ویکھے ڈال، پُھل پُھلوڑی آپ مہکایا۔ کون رُپ کرے پرتپال، تیرا بھیمو کیسے نہ آیا۔ جگا جگنتر اولڑی چال، چال نرالی اک رکھایا۔ پُرکھ ابناشی کرے پرتپال، ہر جن ساچے آپ اُٹھایا۔ کایا مندر ویکھ دھرمسال، گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ گرمکھ اُٹھائے اپنے لال، اٹلڑے قیمت کھئے

نہ مات چُکایا۔ ایک دیپک دیوے بال، اندھ اندھیر رہے نہ رایا۔ لکھ چوڑاسی وچوں بھال، آپ اپنے لئے اُٹھایا۔ نام پائے ساچی گل مال، من
 کا منکا لئے پھرایا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، دین دیال سر ہتھ رکھایا۔ توڑنہارا جگت جنجال، جاگرت جوت کرے رُشنایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا مارگ آپ دکھایا۔ ہر مارگ ساچا پنٹھ، بھيو کھئے نہ پایا۔ ہر مہا شبد شاستر وید پُران گرتھ، انجیل قرآن
 سرب گایا۔ ہر کا روپ آد آنت، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ جگ جگ راہ تگن سادھ سنت، گر پیر اوتار رہے صالاہیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے در بیٹھا آسن لایا۔ نرگن در سہنجنا، اُج اکم اتھاہ۔ ہر بیٹھا اک نرنجنا، شہنشاہ سر شہنشاہ۔ داتا دانی درد
 دکھ بھ۔ بھنجنا، دو جہانی بنے ملاح۔ جن بھگتاں نیت پائے نام انجنا، اندھ اندھیرا دئے گوا۔ چرن دھوڑ کرائے مجنا، اٹھسٹھ دیوے نہ کوئی تھان،
 جگ جگ جن بھگتاں پردہ کجنا، شبد سروپی دوشالہ ہتھ اٹھا۔ ہر شبد نہ گھڑیا نہ بھجنا، پنج تت چولا رہیا ہنڈھا۔ تال نگارہ ایک وچنا،
 گر پورا دئے وجا۔ کال دوارا چھڈ چھڈ ٹھننا، مڑ تکے نہ گرسکھ تیرا راہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ بنے مات ملاح۔
 مات ملاح کھیوٹ کھیٹا، ہر ستگر پُرکھ اکھوائیندا۔ گرمکھ اُچائے اپنا بیٹا، آپ اپنی گود سہائیندا۔ شبد سروپی ساچے شبد آپ لپیٹا، تتی
 وا نہ کوئی لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ ترائیندا۔ تارنہارا ست پُرکھ، دوسر اور نہ کوئی جنائیندا۔
 لکھ چوڑاسی وچوں سنت سہیلے لئے پرکھ، نام کسوٹی ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا کھیل کھلائییندا۔
 نرگن داتا دیاوان، آد جگاد سمایا۔ نرگن داتا ہر بھگوان، ہرجن ساچے لئے جگایا۔ نرگن داتا وڈ مہربان، غریب نیانے گلے لگایا۔ نرگن داتا
 سچ نشان، لوک مات آپ جھلایا۔ نرگن داتا رمیا رام، راون گڑھ ہنکار ٹرایا۔ نرگن روپ کرشنا کابن، نام بنسری اک وجایا۔ نرگن نانک
 کر پرنام، نام ست منتر درڑایا۔ نرگن وسے کایا نگر گرام، فتح ڈنکا اک وجائیا۔ نرگن میٹے اندھیری شام، جگ جگ ساچا چند چڑھایا۔
 نرگن چلہ تیر کمان، نرگن ساچا بان دکھایا۔ نرگن کھیلے کھیل دو جہان، لوآں پُریاں پھیرا پایا۔ نرگن کلجگ اتم ہو پردھان، آپ اپنا روپ وٹایا۔
 شبد ڈنکا وجے دو جہان، برہمنڈ کھنڈ آپ سُنایا۔ راؤ رنک اُٹھائے راج راجان، سویا کوئی رہن نہ پایا۔ گرمکھان دیوے ساچا دان، داتا دانی
 بن کے آیا۔ لکھ چوڑاسی بھند کٹان، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ جو جن چرنی ڈگے آن، ویلے آنت بھوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کریا کر، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ ویس اولڑا ہر ہر کرتار، اپنا آپ کرائیندا۔ کرے کرائے ورتے ورتائے وچ سنسار، سازنگ دھر بھگوان، اپنا کھیل کھلائیندا۔ پاوے سار پُرکھ نر نار، نر ہر ہری ہر نرائن اپنا روپ وٹائیندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، برہمنڈ نام چمکائیندا۔ سیس تاج اک دستار، تخت تاج آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نرگن سرگن ایکا کھیلے کھیل سورا سربنگ، گھر ساچے سوہا پائیندا۔ گھر ساچا ہر بھایا، وڈ داتا گھر گمبھیر۔ جگ ترسنا رنگ مٹایا، من سانتک ست سریر۔ کوڑا ناتا توڑ ٹڑایا، مایا ممتا کٹ زنجیر۔ ہر درشن نیترا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ہرجن پیائے امرت ساچا سیر۔

★ ۹ چیت ۲۰۱۷ بکرمی ہزارا سنگھ دے گرہ بابو پُر ★

ہست کپٹ وسیا، گر ساگر گھر گمبھیر۔ ہرجن ورلے مارگ دسیا، کر کریا شاہ حقیر۔ ہرجن پردے اندر وسیا، وڈ داتا پیرن پیر۔ بان نرالا ایکا کسیا، شبدی شبد چلائے تیر۔ گھر مندر پھرے نسیا، دو جہاناں پینڈا چیر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے بٹھنہارا پیڑ۔ بٹھے پیڑ گر کرتار، کریا پاندھ وڈ وڈیائیا۔ بھو جل ساگر کرے پار، بھے بھیانک بھئے سہائیا۔ جل تھل مہیئل پائے سار، ڈونگھا ساگر ویکھ وکھائیا۔ ایکا نئیا کر تیار، ہرجن ساچے لئے چڑھائیا۔ پار کرائے پار کینار، منجھدھار نہ کوئی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جس جن ہر ہر جن جگ جیون مکت کرائیا۔

کال پھانس کئے جم کنکر، دوٹی دُشٹ نیڑ نہ آئیا۔ بھئے سہائی وچ بھینکر، بھے بھیانک روپ وٹایا۔ لیکھا جانے ایکا انکر، ایکا گر دئے سمجھائیا۔ پوجا چُکی گنیش شنکر، شودوالا مٹھ اک وکھائیا۔ اگن بُجھائے لگی بسنتر، سیتل دھار وہائیا۔ سرب جیاں بدھ جانے آنتر، بھل رہے نہ رائیا۔ ہرجن گائے سوہنگ منتر، من مت بدھ لیکھے لائیا۔ آنت کال بنائے بنتر، جم تراس نہ کوئی وکھائیا۔ لیکھا جانے جُگا جُگنتر، جُگ کرتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، برہم پاربرہم کرے سوتنتر، سرت شبد اک لو لائیا۔

اندھ اندھیار ہر کاڈھیا، کر کِریا ہر رئے۔ دُکھ دِلدر واڈھیا، نام کھنڈا اک چمکئے۔ چرن دوارے لڈائے لاڈیا، جوں بالک پتا مارئے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سر اپنا ہتھ رکھائے۔ ہتھ رکھ سمرتھ کرتار، بال انجانے آپ اٹھائیا۔ دیوے وتھ اپر اپار، نام شبدا ونج کرائیا۔ ملے وڈیائی وچ سنسار، لچیت اپنے ہتھ رکھائیا۔ گھر مندر ہونے اُجیار، بند دروازہ آپ کھلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، غریب نوازا غریب نمانے گلے لگائیا۔ نمانیاں مان ہر نرنکار، جُگ جُگ کھیل کھلائییندا۔ پھڑ پھڑ باہوں جائے تار، جگت ملاح آپ ہو آئییندا۔ ایتھے اوتھے کرے پیار، سگلا سنگ نبھائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نار کنت رنگ بسنت کایا چولی ایکا رُپ وکھائییندا۔

دیناں ناتھ دین ہر ٹھاگر، دین دِیال اکھوایا۔ نرمل کرم کرے اُجاگر، جو جن سرنائی آیا۔ ساچا نام رتن رتناگر، رتی رت وچ ویکایا۔ ونج کرائے اک سوڈاگر، نام وست جھولی پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لال اٹلٹرا ایکا ہٹ وکایا۔ لال اٹلٹرا گُرمکھ سکھ، سکھی سکھیا سکھ وپچاریا۔ ساچا لیکھا آپے دیوے لکھ، پچھلا لیکھا ہتھیں پاڑیا۔ نیتز نین آئے دس، ساچا لوچن اک اگھاریا۔ جگت میٹے لگی ترکھ، آتم بھرے سچ بھنڈاریا۔ جو جن منگے ایکا بھکھ، دیونہار آپ ورتا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیناں ناتھ دین ہر، دانن داتا دانی دیا کما رہیا۔

★ ۹ چیت ۲۰۱۷ بکرمی ورکھا سنگھ پنڈ بابو پُر ★

جیو جنت ہر تاریا، جُگ جُگ کھیل اپار۔ ہر ہرجن کرے پیاریا، آپ اپنی کِریا دھار۔ سنسا روگ سرب نواریا، روگ سنناپ اُترے پار۔ گھر مندر ہونے اُجیاریا، جوت جگائے اگم اپار۔ ہست کپٹ پیج سواریا، اوچ نیچ نہ کھئے وچار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے بخشے ایکا دھار۔ شبد گردیو، سنسا روگ جلائییا۔ گُرسکھ لگائے ساچی سیو، سیوک سیوا آپ کرائیا۔ ابناشی کرتا الکھ ابھیو،

الکھ اگوچر بے پروا ہیا۔ جو جن گائے رسنا جہو، جیو جگت جگت اک سمجھائیا۔ کرے کھیل ہر نہکیو، نہچل دھام وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، ہرجن ساچے در بہائیا۔ در دروازہ سچ درگاہ، در دوار وکھائیندا۔ ندري ندر بن ملاح، کرمی کرم بند کٹائیندا۔ ورنی برنی پار کرا، ساچی سرنا اک وکھائیندا۔ تارن ترنی آپ اکھوا، ہرجن ساچے آپ ترائیندا۔ ہرنی پھرنی درس دکھا، نیتر نین آپ ترپتائیندا۔ امرت میگھ میگھ برسا، کروڑ چھیانویں مکھ شرمائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، آپ بچھائے لگی آگ، دیوے درس سورا سرگ، پھڑ پھڑ بنس بنائے کگ، ساچی چوگ ایکا نام چکائیندا۔

★ ۹ چیت ۲۰۱۷ بکرمی پیارا سنگھ دے گھر پنڈ بابو پُر ★

ستویں گھر ست ستواد، ست پُرکھ زرنجن آسن لایا۔ سو پُرکھ زرنجن آدن آد، سچ سینگھاسن اک سُہایا۔ ہر پُرکھ زرنجن سگلا ساتھ، در گھر ساچے آپ نیہایا۔ ایکنکارا چلائے اپنا راتھ، رتھ رتھوایی اک اکھوایا۔ آد زرنجن جوت پرکاش، زرنجن نؤر ڈگمگایا۔ سری بھگوان مہا اکتھنا اکتھ، کتھ سکے نہ کوئی رایا۔ ابناشی کرتا دیوے دات، ساچی وست اک وکھایا۔ پاربرہم لہنا چکائے اپنا آپ، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ سچکھنڈ دوارا ساچا کھات، ہر ساچے سچ سُہایا۔ اُپر بیٹھ پُرکھ ابناش، تخت نواسی آسن لایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، ستواں گھر اک سمجھایا۔ ستواں گھر ہر سلطان، زرنجن ساچا سچ سُہائیندا۔ اُپر بیٹھ سری بھگوان، زرنجن جوتی جوت جگائیندا۔ نہ کوئی دوسر ہور نشان، سگلا سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ نہ کوئی گوپی نہ کوئی کابن، نہ کوئی منڈل راس رچائیندا۔ نہ کوئی سیتا نہ کوئی رام، دھنُش بان نہ کوئی اُٹھائیندا۔ نہ کوئی سنت بھگت کرے پرنام، نیوں نیوں نہ کھئے سپس جھکائیندا۔ نہ کوئی رَو سس سورج چن دےسے بہان، منڈل منڈپ نہ کھئے رکھائیندا۔ نہ کوئی اُتپت مات پت سننان، پوت سپوتا نہ گود سُہائیندا۔ نہ کوئی زمیں نہ آسمان، دھرت دھول نہ کوئی وڈیائیندا۔ نہ کوئی پانی پون مسان، گن گندھرب نہ کوئی نچائیندا۔ برہما وشن شیو نہ کرے کوئی کلیان، چارے وید نہ کوئی لکھائیندا۔ نہ کوئی کرے پوجا پاٹھ، وید ویاس نہ روپ وٹائیندا۔ مچھ کچھ نہ ہوتے پردھان، تیس بتیس نہ کوئی صلاحیندا۔ نہ کوئی دےسے در دربان، دوارپال نہ کوئی رکھائیندا۔

جوتى جوت سرُوپ ہر، آپ اپنى كړيا كر، ست ستوادى ايكاً گهر وكهائيندا۔ ستوان گهر آد زرنجن، زرگن كهيل كهلائيندا۔ نه كوئى دسه
 دوسر سجن، نه كوئى سنگ رلائيندا۔ آپه بيټها اپنا كرے مجن، آپ اپنا ميل ملائيندا۔ داتا داني درد دكه بهه بهنجن، دكه روگ نه كهه
 وكهائيندا۔ جوتى جوت سرُوپ ہر، آپ اپنى جوت دهر، ست گهر وسيا آپ، آپ اپنا در شهائيندا۔ ستوان گهر ساچى دهار، ہر ساچے
 سچ چلائيا۔ سو پُر كه زرنجن كهيل اپار، ہر پُر كه زرنجن آپ وكهائيا۔ ايكنكارا كر پيار، آد زرنجن دئه وڌيائيا۔ ابناشى كرتا دئه ٺلار، سري
 بهگوان آپ اٺهائيا۔ پاربرہم ايكاً ايكاً كرے دهيان، گهر ايكاً ويكه وكهائيا۔ سچكهٺڻ نواسى وسے سچ مڪان، اُچ محل اٺل ايكاً ايكاً سُهائيا۔
 ساچا دھام ہر ہر جو ملا آں، آپه سوبها پائيا۔ جوتى جوت سرُوپ ہر، آپ اپنى كړيا كر، ستوان گهر ست سنتوكه نه كوئى ہر كه نه كوئى
 سوگ، چنتا روگ نه كوئى وكهائيا۔ ستويں گهر گهاژن گهڙيا، اپنى بنت بنايا۔ زرگن روپ اپنه پوڙے آپه چڙهيا، اُچا ڏنڏا نه كوئى ركهايا۔
 آپه وڙيا اپنه سريا، سر سروور اڪ وڌيائيا۔ آپ اپنه جيها كريا، آپ اپنا مڪه وكهائيا۔ آپه سُكا آپه هريا، ٺهل ٺهلواڙى آپ مهڪائيا۔ جوتى
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنى كړيا كر، ست دروازہ آپه كهول، ابناشى كرتا آپه بول، آپ اپنا حُكم سُنائيا۔ ستوان گهر ست پُر كه ساكھيات،
 نر نرائن آپ سُهائيندا۔ آپه جانے اپنى ذات، ورن برن نه كهه بنائيندا۔ نه كوئى دوس نه كوئى رات، گهڙى پل نه كهه وكهائيندا۔ بيټها رهے اڪ
 اڪانت، اڪ اڪلا سوبها پائيندا۔ آپه جانے اپنى وات، اپنى سيو كهائيندا۔ آپه ديوے اپنى دات، اپنى بهچھيا آپ بهرائيندا۔ كهيله كهيل بوہ بدھ
 بهات، روپ انوپ رنگ وٺائيندا۔ جوتى جوت سرُوپ ہر، آپ اپنى كړيا كر، ست ست ستوان گهر ايكاً بيټها اندر وڙ، آپ اپنا مڪه
 صلاحندا۔ مڪه صلاح ہر بلوان، ايكاً رنگ سمايا۔ ستويں گهر سچ نشان، ست پُر كه زرنجن آپ جهلايا۔ آپه ويكه مار دهيان، ويكهنهار
 آپ هو جايا۔ جوتى جوت سرُوپ ہر، آپ اپنى كړيا كر، آپ اپنه رنگ رنگيا۔ رنگ رنگيلا ہر بهگونت، اپنا كهيل كهلائيندا۔ آد جُگادى
 مہا اگت، ويد كتيب نه كوئى لكهائيندا۔ كهيله كهيل جُگا جُگت، جُگ جُگ ويس وٺائيندا۔ آپه آد آپه آنت، آپ اپنى كل ورتائيندا۔ آپه
 نار آپه كنت، آپه سيج ہنڏهائيندا۔ آپه چاڙه رنگ بسنت، رنگ مچيٺه اڪ چڙهائيندا۔ آپ بنائے اپنى بنت، ساچا گهاژن آپ گهڙائيندا۔
 آپه جيو آپه جنت، آپه جاگرت جوت جگائيندا۔ آپه سادھ آپه سنت، آپه ستگر ناؤں دهرائيندا۔ آپه رسنا جهوا منيا منت، آپ اپنا

مات پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست ستوادی ہر برہمادی برہم آپے پھول پھلائیئندا۔ آپے برہما آپے برہم، ہر سچا وڈ وڈیائیا۔ آپے مرے آپے پئے جم، اُتپت آپ اکھوئیا۔ آپے پون سواسی لئے دم، آپے ستا سیج وچھاییا۔ آپے خوشی آپے غم، آپے ست سنتوکھ دئے وڈیائیا۔ آپے ترسنا آپے تم، آپے سانتک ست کرائیا۔ آپے جننی آپے جن، آپے گود سہاییا۔ آپے کایا پنج تت تن، آپے بیٹھا اندر آسن لاییا۔ آپے من مت بُدھ بیڑا رہیا بٹھ، آپے چارے کنتاں رہیا بھوئیا۔ آپے وسے چھپر چھن، ہر مندر آپے سوہیا پائیا۔ آپے راگ سُنائے کت، شبد ڈنکا اک وجائیا۔ آپے دیونہارا ڈن، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ آپے گھڑے آپے لئے بھن، اپنے بٹھ رکھ وڈیائیا۔ آپے سورج آپے چن، آپے نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ آپے گن گندھرب ویکھے گن، کتر پچھپ آپے ناچ کرائیا۔ آپے کروڑ تیتیس دیوے دھن، ساچی وست جھولی پائیا۔ آپے شنکر بیڑا دیوے بٹھ، باسک تشکا گل لگائیا۔ آپے برہما ویتا جائے من، لکھ چوراسی آپ اُپائیا۔ آپے وشنوں باسک سیج سانگو پانگ سویا دے کر کند، آپے دیوے رزق سبائیا۔ آپے ترے گن مایا کرے کھن کھن، آپے پنج تت جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سری بھگوان وڈ مہربان، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا بے پرواہ آپ اکھوئیا۔ ست پُرکھ نرنجن بے پرواہ، آد جگاد سمایا۔ سو پُرکھ نرنجن بن ملاح، آپ اپنا ویس وٹایا۔ ہر پُرکھ نرنجن بیڑا رہیا چلا، دو جہانی سیو کمایا۔ ایکنکارا ایک گیت رہیا گا، ہر ہر نام آپ صالابیا۔ آد نرنجن جوت جگا، نور نورانہ ڈگمگایا۔ سری بھگوانا پیج رہیا رکھا، جگ جگ رکھدا آیا۔ ابناشی کرتا دیوے سچ صلاح، ساچے سنتاں دئے اٹھایا۔ پاربرہم پرہ پکڑے بانہ، جو جن رسنا جہوا رہے گایا۔ ویس اویسا آپ وٹا، آپ اپنا روپ دھرایا۔ گر پیر اوتار آپ اکھوا، پنج تت چولا آپ بندھایا۔ شبد انادی ڈھولا آپے گا، برہم برہمادی آپ سُنایا۔ ہرجن ساچے لئے جگا، جاگرت جوت کر رُشنایا۔ وسادی وساد گیا سما، وشو روپ آپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناشی آپ اپنا کھیل کھلایا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، ایک ایک ایکنکاریا۔ جگا جگنتر ساچی ٹیک، لوک مات لئے اوتاریا۔ جن بھگتاں کرے بُدھ بیک، ایک منتر نام درڑا رہیا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، امرت جام اک پیا رہیا۔ آپے ویکھ، لوچن تیجا آپ کھلا رہیا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، پورب لیکھا لیکھ مٹا رہیا۔ مچھ داہڑی نہ دے کیس، نرگن اپنا ویس دھرا لیا۔ آپے لیکھ جانے برہمادی برہما وشن مہیش کنیش، در گھر

ساچے آپ سمجھا لیا۔ آپے بیٹے رکھی کیش، گوردھن اپنے ہتھ اٹھا لیا۔ آپے داتا نر نریش، حُکمی حُکم آپ چلا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے بیٹے در درویش، ایک الفی گل ہنڈھا رہیا۔ ایک الفی الہی نُر، آپ اپنے تن رکھائیندا۔ سرب کلا آپے بھرپور، حاضر حضور ویس وٹائیندا۔ ناد ترانہ وجائے نُر، حق بحق نعرہ ایک لائیندا۔ داتا دانی وڈ جودھا سُر، خالق خلق ویکھ وکھائیندا۔ مہمان بیڈو بخشنہارا ایک نُر، نُر الہی ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا سچ صلاحیندا۔ ساچا گھر خُدائی ذات، زیر زیر نہ کوئی وکھائیا۔ ایک جانے کائنات، چوڈاں طبق پھول پُھلایا۔ مقالے حق مارے ایک جہات، اپنا پردہ آپے لایا۔ دیونہارا سرب نجات، گھر بیٹھا مَکھ چُھپایا۔ آد جُگادی پُچھے وات، اپنا کلمہ آپ پُڑھایا۔ دین ایمان رکھے اپنے ساتھ، رمز رحمان اک سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ستواں ست سمجھایا۔ ستویں گھر جلوہ نُر، نُر نورانہ آپ وکھایا۔ چوڈاں طبقاں سُنائے ایک نُر، آدھ وچکارے ناد وجایا۔ محمد راہ تگے دُور، چار یاری سنگ رکھایا۔ منگے منگ آسا حُور، ترسنا آگے ناچ نچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بے پرواہ مولا آپ اکھویا۔ بے پرواہ مولا اللہ، بیہو کھئے نہ پائیندا۔ سچ حدیث کلمہ امام پُڑھا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ حقیقی جام دئے پیا، لاشریکی کھیل کھلاییندا۔ جگت تاریخی دئے مٹا، ساچا چند اک چڑھائیندا۔ عشق حقیقی دئے کرا، طالب طلب اک وکھائیندا۔ احباب رباب دئے وجا، تار ستار آپ بلاییندا۔ مکہ کعبہ پھیرا پا، شاہ نوابا رُپ وٹائیندا۔ پُن صوابا لہنا دینا دئے چُکا، آب حیاتا گھٹ پیائیندا۔ مَکھ نقابا دئے اٹھا، آپ اپنا پردہ لاییندا۔ ساچا چرن رکابا دئے ٹیکا، اپنا آسو آپ دوڑائیندا۔ چار کُنٹ دہ دشا نو کھنڈ پرتھی جیو اُپا، ستاں دیپاں آپ جگائیندا۔ برہما وشن شو دئے ملا، حُکمی حُکم سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد پاربرہم آپ کھلاییندا۔ کھیل کھلندڑا ہر بھگوان، جُگ جُگ کھیل کھلایا۔ ست پُرکھ نرنجن نوجوان، نہ مرے نہ جایا۔ سچکھنڈ دوارے جھلائے سچ نشان، ست ستوادی ویکھ وکھایا۔ لوک مات بن بن آئے ساچا کابن، جُگ جُگ اپنا ویس وٹایا۔ تریلوکی نندن راج راجان، شاہو بھوپ بے پرواہیا۔ چوٹھا گھر وسائے اک مکان، چوٹھے در لئے اُپجایا۔ پنچم ڈھولا سارے گان، واہ واہ ستگر سچا پایا۔ جن بھگتاں میلا وچ جہان، سنتن لیکھا آپ مَکایا۔ گُرمکھ اٹھائے چتر سُبجان، ترسنا ترکھا دئے بُجھایا۔ گُرسکھا دیوے جیا دان، جیون جُگت اک جنایا۔ لکھ چوراسی

پھند کٹان، بندی چھوڑ نام دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستویں گھر دیوے واسا، جس جن رکھیا چرن بہرواسا، پوری آسا دئے کرایا۔ گرسکھ پورن آس کر، گھر ساچے آپ بہائیندا۔ ہرجن سچ دھرواس دھر، دھیج دھیر اک وکھائیندا۔ سنتن جوت پرکاش کر، اپنا میل ملائیندا۔ سرب جیاں دا داس ہر، جگ جگ سیو کھائیندا۔ پرتھی آکاش چکے ڈر، جو جن سرنائی آئیندا۔ کلجگ اتم ساچی ترنی جائے تر، بہو ساگر نہ کوئی زڑھائیندا۔ ستگر پورا گرمکھاں آگے آئے کھڑ، دھرنی دھول میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے گھر سچ سنگھاسن ایکسا سوہے پُرکھ ابناشن، جن بھگتاں پوری کرے آسن، جگت نراس نہ کوئی کرائیندا۔

★ ۱۰ چیت ۲۰۱۷ بکرمی بلاکا سنگھ آسا سنگھ پیارا سنگھ ہزارا سنگھ دے گھر پنڈ بابو پُر ★

ہر بھانا بلوان، ہر اپنے ہتھ رکھایا۔ آد جگادی کھیل مہان، پُرکھ ابناشی آپ کرایا۔ ویس انیکا دو جہان، نت نوت آپ وٹایا۔ سچ نشانہ سری بھگوان، سچکھنڈ دوارے آپ جھلایا۔ دیونہارا دھر فرمان، سچ سندیشہ شبد سنایا۔ پُریاں لوآں پائے آن، برہمنڈ کھنڈ اپنا منڈل آپ سہایا۔ رو سس کر پردھان، سیوک سیوا سرب لگایا۔ برہما وشن شو اک نشان، نرگن اپنا ناؤں دھرایا۔ ترے گن مایا کر پردھان، سگلا سنگ نبھایا۔ تتوت تت مہربان، کرنی کرت آپ وکھایا۔ آتم برہم ایکسا دان، داتا دانی آپ ورتایا۔ گھر مندر ویکھ سچ مکان، لکھ چوراسی ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ وڈ بھانا ہر بھگونت، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے آد آپے آنت، اپنی کھیل کھلاییندا۔ آپے سادھ آپے سنت، گر پیر آپ اکھوائیندا۔ آپے منیا آپے منت، آپے من مت بڈھ دھرائیندا۔ آپے ناری آپے کنت، آپے ساچی سیج ہنڈھائیندا۔ آپے چاڑھے رنگ بسنت، نام للاری آپ رنگائیندا۔ آپے توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ آپے لیکھا جانے بھکھا ننگت، سیس تاج آپ چکائیندا۔ آپے ہر ہر بنائے ساچی سنکت، سگلا سنگ آپ وکھائیندا۔ آپے پاندھا آپے پنڈت، گیان گوشت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے برہمنڈ کھنڈ کرے کھنڈت، آپے رچنا سچ رچائیندا۔ آپے جیرج آپے اندج، اُتہج سیج آپ

وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر بھانے سد رہائیندا۔ ہر بھانا اتھاہ، بھو کھنہ نہ پائیندا۔ ہر شبیدی شبد صلاح، اپنا حُکم سُنائیندا۔ ہر سَتگر بن ملاح، جُگ جُگ ویس وٹائیندا۔ ہر وسے ساچے تھان، سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ ہر پکڑنہارا بانہ، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ ہر ہنس بنائے کان، ایک مانک موتی چوگ چُگائیندا۔ ہر نتھوایاں دیوے تھان، درگاہ ساچی دھام وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر بھانے سد سہائیندا۔ ہر بھانا دُھر درگاہ، ساچا سچ سہائیندا۔ ہر بھانا گر پیر اوتار رہے منا، جُگ اپنا حُکم چلائیندا۔ ہر بھانے کیسے ہتھ نہ سکے آ، کھوجت کھوج نہ کوئی کھجائیندا۔ ہر بھانے کرے سچ نیاں، ساچے تخت سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وڈ بھانا آپ کرائیندا۔ وڈ بھانا ہر بلوان، ایک ایک رکھایا۔ آد جُگادی سِری بھگوان، ساچا تخت سہایا۔ گرؤاں پیراں دیوے دان، سادھاں سنتاں حُکم جنایا۔ آپے بخشے چرن دھیان، مات لوک وچ آیا۔ پنج تت جکت نشان، اپنا بندھن ایک پایا۔ اندر مندر سچ فرمان، ہر ساچے آپ سُنایا۔ ایک رکھے شبیدی آن، دوسر ڈنک نہ کوئی وجایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنے بھانے رچن رچایا۔ اپنے بھانے رچن رچ، ہر ساچے سچ وکھایا۔ اپنا حُکم کرے سچ، سچو سچ ورتایا۔ لکھ چُراسی بھانڈا کچ، آپے گھڑے بھن وکھایا۔ آپے گھٹ گھٹ اندر رہیا نچ، سوانگی اپنا سوانگ ورتایا۔ آپے ترے گن اگنی رہیا مچ، جوتی لنبو ایک لایا۔ آپے مارگ ساچ دس، دہ دشا پھیری پایا۔ آپے لیکھا جانا ہس ہس، گر پیر اوتار سادھ سنت اپنا حُکم سُنایا۔ آپے میل ملائے نس نس، نرگن سرگن سیو کھایا۔ آپے شبد نرالا مارے تیر کس، تکھی دھار آپ وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر بھانا سد صلاحیا۔ بھانے اندر رَو سس، سورج چن آپ بھوٹیا۔ بھانے اندر اندھیر مس، پرکاش پرکاش دئے وڈیائیا۔ بھانے اندر اُچے جائے ڈھٹھ، ہر بھانے مرے جئے جائیا۔ ہر بھانے گیڑے اپنی لٹھ، جُگ جُگ گیڑا آپ بھوٹیا۔ ہر بھانے کرے گرمکھ اک اکٹھ، ہر سنگت میل ملائیا۔ ہر بھانے لوآن پُوریاں برہمنڈاں کھنڈاں پائے نتھ، لکھ چوڑاسی آپ بھوٹیا۔ ہر بھانے جیو جنت ستھ دیوے گھت، خاکی خاک خاک ملائیا۔ ہر بھانے کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، تھر کھنہ رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جُگاد ہر ہر بھانا نوجوانا نہ مرے نہ جائیا۔ ہر بھانا نوجوان، آد جُگاد سمایا۔ سور پیر بھڑ نشان، چار جُگ اٹھ اٹھ دھایا۔ دیونہارا دُھر فرمان، ساچے تخت سہایا۔ تخت تاج اک

بھگون، سِری بھگون آپ سہایا۔ سِری اسکیت گن ندهان، سرِشٹ بھگت ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ وڈ بھانا سِری اسکیت جگت کے ایس، جاگرت جوت کری رُشنائیا۔ نانک گوہند اک حدیث، پُرکھ ابناشی آپ پڑھائیا۔ ابناشی کرتا ایکا چہتر جھلئے سیس، دُوسر کوئی رہن نہ پائیا۔ جُگا جُگنتر ہر ہر اپنا پیسن پیس، لوک مات چکی اک چلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھانا حُکم جنائیا۔ ہر بھانا ہر ہر مٹیا، چار گنٹ جیکار۔ جو آیا سو ڈٹیا، لیکھا رہے نہ وچ سنسار۔ جو گھڑیا سو بھتیا، گھڑن بھننہار آپ نرنکار۔ برجن بیڑا ورلے بنھیا، کر کرپا آپ کرتار۔ جس بھانا سترگر مٹیا، کلجگ اتم کرے وچار۔ درگاہ ساچی چڑھے چٹیا، چن سُورج مُکھ شرمسار۔ سترگر پُورا بٹھے تندیا، سگن منائے اگم اپار۔ اک اُچائے پرماندیا، نج آتم امرت ٹھنڈی ٹھار۔ سوہنگ گائے سہاگی چھندیا، سچکھنڈ نواسی ملے کنت بہتار۔ لکھ چُوراسی تھے پھندیا، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ گرسکھ دُوسر در نہ کرے بندھنا، جس ملیا آپ نرنکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے بھانے ورتے سرب سنسار۔ ہر بھانا ورتاونا، سادھ سنت دھیان لگائیا۔ ہر بھانا ورتاونا، برہما وشن شو نین اُٹھائیا۔ ہر بھانا ورتاونا، کروڑ تینتیس نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ ہر بھانا ورتاونا، وید پُران دین گواہیا۔ ہر بھانا ورتاونا، رام راما گیا سمجھائیا۔ ہر بھانا بلوان، ارجن کرشنا گیتا گیان اک درڑائیا۔ ہر بھانا ورتاونا، عیسیٰ موسیٰ رہے گر لائیا۔ ہر بھانا بلوان، انجیل قرآنا سنگ رلائی کاغد شاہیا۔ ہر بھانا بلوان، نانک نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ ہر بھانا بلوان، گر ارجن بھید ابھید آپ گھلائی۔ ہر بھانا بلوان، گر گوہند اپنی رت، پُرکھ اکال تیرے لیکھے لائیا۔ ہر بھانا بلوان، سترگر پُورا اک سہائیا۔ ہر بھانا ورتاونا، کلجگ اتم کو کے دئے دُبائیا۔ ہر بھانا ورتاونا، ہر اپنی اچھیا آپے پُور کرائیا۔ ہر بھانا ورتاونا، گر گر بھچھیا جھولی پائیا۔ ہر بھانا ورتاونا، پچھلا لکھیا لیکھا دئے مٹائیا۔ ہر بھانا ورتاونا، اگلا مارگ آپے لائیا۔ ہر بھانا ورتاونا، اوچاں نیچاں میٹ مٹائیا۔ ہر بھانا ورتاونا، راؤ رنگاں ایکا رنگ رنگائیا۔ ہر بھانا ورتاونا، چار ورتاونا ایکا دھام بہائیا۔ ہر بھانا ورتاونا، لکھ چُوراسی جیو جنت سوہنگ ڈھولا ایکا گائیا۔ ہر بھانا ورتاونا، گر در مندر مسجد مٹھ شُودوالے سترگر پُورا ایکا نظری آئی۔ ہر بھانا ورتاونا، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ ہر بھانا ورتاونا، گھٹ گھٹ اندر دیپک جوت اک جگائیا۔ ہر بھانا سمجھاونا، جن بھگتاں در گھر ساچے بخشے سچی شہنشاہیا۔ ہر بھانا ورتاونا، تخت تاج کھئے رہن

نہ پائیا۔ ہر بھانا ورتاونا، نیوں نیوں پڑھے نہ کوئی نماز، پنچم وقت سپس نہ کھئے جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا سچ سماج اک رکھائیا۔ ہر بھانا ورتنت، آد جگاد سمایا۔ جگ جگ بنائے اپنی بنت، دوسر سنگ نہ کھئے رکھایا۔ پڑکھ ابناشی مہا اگت، لکھیا لیکھ نہ کھئے جنایا۔ کلجگ اُچائے ساچے سنت، جس جن اپنا درس دکھایا۔ اٹھسٹھ تیرتھ مایا پائے بے آنت، ہر کا بھیو کوئی نہ پایا۔ گھر گھر بیٹھے جگت مہنت، ویلے اتم دئے سزایا۔ کیسے نہ ملیا ہر ہر کنت، اوچی کوکن رو رو رہے سُنایا۔ من مانیا مایا مت، تن بھیکھ پکھنڈ بنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھانا اپنے آگے دھر، پچھے اپنا حکم سُنایا۔ اپنا بھانا آگے رکھ، ہر ہر وڈ وڈیائیا۔ گرمکھ ساجن لئے رکھ، کلجگ تتی وا نہ لگے رایا۔ نو نو ست ست دیوے متھ، نہ سکے کوئی بچایا۔ دھرت مات ستھر بیٹھی گھت، گل پلُو ایکا پائیا۔ نیتر نیر ورو لے سٹے اٹھ، گھلڑا کیس رہی وکھایا۔ اتم قیمت پئے نہ کروڑی لکھ، ککھوں لکھ آپ وکایا۔ چاروں کُنٹ کھیل بازی گر نٹ، کلجگ اپنا ویس وٹایا۔ سادھاں سنتاں جڑاں رہیا پٹ، اپنی ہتھیں رہیا اُکھڑایا۔ کیسے نہ لیکھے لگا کایا کھادھا ان مٹ، ساچی کیرت نہ کوئی کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہر بھانا حکم سُنایا۔ بھانا روپ انڈٹھ، دس کیسے نہ آیا۔ جن بھگتاں کرے سدا بت، جگ جگ اپنا میل ملایا۔ جوٹھا جوٹھا اُچارے کھیت، کلجگ اتم بیج بچایا۔ سادھ سنت ہیوے جن پریت، جن ہر ہر درس نہ نیتر پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہر سنگت دیوے ایکا ور، بھانا ہر سنگت نیڑ نہ آیا۔

★ ۱۰ چیت ۲۰۱۷ بکرمی کیشن سنگھ دے گھر پنڈ الڑ پنڈی ضلع گرداس پُر ★

گرسکھ سچا اکھیئے، جس ملیا ہر نرنکار۔ گرسکھ سچا اکھیئے، جس ملیا نام آدھار۔ گرسکھ سچا اکھیئے، جس ملیا ہر کنت بہتار۔ گرسکھ سچا اکھیئے، جس ہر مندر پایا درس اپار۔ گرسکھ سچا اکھیئے، جس ستگر سرتی کرے پیار۔ گرسکھ سچا اکھیئے، جس بجر کپائی جائے پاڑ۔ گرسکھ سچا اکھیئے، جس امرت اتم ملے ٹھنڈی ٹھار۔ گرسکھ سچا اکھیئے، جو اڈے ہنساں ڈار۔ گرسکھ سچا اکھیئے، جس

ڈرمت میل دئے اُتار۔ گُرسکھ سچّا اُکھیئے، جسِ نانا توڑے پنچ وِکار۔ گُرسکھ سچّا اُکھیئے، گُزھ توڑے مایا ممتا ہوئے ہنگتا کام کرودھ لوہہ
 موہ ہنکار۔ گُرسکھ سچّا اُکھیئے، آسا ترسنا دیوے مار۔ گُرسکھ سچّا اُکھیئے، گھر منگے منگ بھکار۔ گُرسکھ سچّا اُکھیئے، نانا توڑے نو
 دوار۔ گُرسکھ سچّا اُکھیئے، نیتز لوچن راہ تکے میت مُرار۔ گُرسکھ سچّا اُکھیئے، چرن کول منگے ایکا نِمسکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کھیلے کھیلے اپر اپار۔ سَتگر سچّا اُکھیئے، ایکا ایکنکار۔ سَتگر سچّا اُکھیئے، الکھ اگوچر اگم اپار۔ سَتگر سچّا اُکھیئے،
 وسنہارا سچکھنڈ سچّے دوار۔ سَتگر سچّا اُکھیئے، الکھ نرنجن جوت اُجیار۔ سَتگر سچّا اُکھیئے، سُنّ اگتی پاوے سار۔ سَتگر سچّا اُکھیئے،
 نرمِل دیا باقی کلاپاتی گھر مندر کرے پَسار۔ سَتگر سچّا اُکھیئے، آپے ویکھے مار جھاکئی، دِس نہ آئے وچ سنسار۔ سَتگر سچّا اُکھیئے، کھولے
 کواڑ بند تاکی، آپ اپنی کرپا دھار۔ سَتگر سچّا اُکھیئے، ساچا جام پیائے بن بن ساقی، بھر پیالہ ایکا وار۔ سَتگر سچّا اُکھیئے، شبد گھوڑ
 چڑھائے ایکا مار پلاکی، دو جہاناں کرے پار۔ سَتگر سچّا اُکھیئے، لیکھا جانے نہ جیو خاکی، کنچن محل دئے اُسار۔ سَتگر سچّا اُکھیئے، اپنا
 جانے بھوکھت واکی، ایکا شبد کرے پیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے وِنج واپار۔ گُرسکھ سچّا اُکھیئے، جسِ ملیا
 بے پرواہ۔ گُرسکھ سچّا اُکھیئے، جسِ پایا پُرکھ اتہاہ۔ گُرسکھ سچّا اُکھیئے، جسِ ملے شبد صلاح۔ گُرسکھ سچّا اُکھیئے، جسِ سَتگر پُورا
 پکڑے بانہ۔ گُرسکھ سچّا اُکھیئے، جسِ درگاہِ ملے تہاں۔ گُرسکھ سچّا اُکھیئے، جسِ ملیا ایکا پتا ماں۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کرے کرائے سچ نیار۔ سَتگر پُورا اُکھیئے، گُن داتا گھر گمبھیر۔ سَتگر پُورا اُکھیئے، وڈ داتا پیرن پیر۔ سَتگر پُورا اُکھیئے، جن بھگت
 امرت آتم دیوے ٹھانڈا سیر۔ سَتگر پُورا اُکھیئے، دئی دویتی کڈھ پیڑ۔ سَتگر پُورا اُکھیئے، ایکا رنگ رنگائے بست کیڑ۔ سَتگر پُورا اُکھیئے
 پتت پایاں مُگدھ انجانیاں آپے بٹھے پیڑ۔ سَتگر پُورا اُکھیئے، شبد نرالا مارے تیر۔ سَتگر پُورا اُکھیئے، لکھ چوراسی کئے زنجیر۔ سَتگر پُورا
 اُکھیئے، چوٹی چڑھائے پھڑا خیر۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا جانے ہرجن ساچا، ایکا گھر بہائے امرت بختے ساچا سیر۔
 گُرسکھ سچّا اُکھیئے، جسِ ملیا سچّا شاہ۔ گُرسکھ سچّا اُکھیئے، جسِ نانا ٹٹا بھین بھرا۔ گُرسکھ سچّا اُکھیئے، ہر ہردے لے وسا۔ گُرسکھ
 ساچا اُکھیئے، جو درگاہ ساچی ساچے گھر تاریاں ربیا لا۔ گُرسکھ سچّا اُکھیئے، جو اُچی کوک دئے سنا۔ گُرسکھ سچّا اُکھیئے، لوک جیبا دئے

تجا۔ گُرسکھ سچّا اکھیئے، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا پھڑائے اپنی بانہ۔ سَتگر سچّا اکھیئے، جوتی جوت سِری بھگوان۔ سَتگر پُورا اکھیئے، دیونہارا جیا دان۔ سَتگر پُورا اکھیئے، سرب جیاں دا ساچا کابن۔ سَتگر پُورا اکھیئے، دیونہارا مان سیتا رام۔ سَتگر پُورا اکھیئے، وسنہارا سچکھنڈ ساچے گرام۔ سَتگر پُورا اکھیئے، آد جُگاد جُگ جُگ اپنی بھکتی منکے نہ کھئے دام۔ سَتگر پُورا اکھیئے، نہچل دھام وسے کرے بسرام۔ سَتگر پُورا اکھیئے، لیکھا جانے ہڈ ماس ناڑی چام۔ سَتگر پُورا اکھیئے، برہوں مارے تیر نرالا بان۔ سَتگر پُورا اکھیئے، امرت بخشے پین کھان۔ سَتگر پُورا اکھیئے، بوئے سہائی سُنجھ مسان۔ سَتگر پُورا اکھیئے، ہرجن پت رکھے آن۔ سَتگر پُورا اکھیئے، شبد بیٹھائے اک بان۔ سَتگر پُورا اکھیئے، گر پیر اوتار سادھ سنت ایکا رنگ وکھائے مہان۔ سَتگر پُورا اکھیئے، اُپر تخت بیٹھے آپ نکہبان۔ سَتگر پُورا اکھیئے، آد جُگاد دیونہارا جو دُھر فرمان۔ سَتگر پُورا اکھیئے، ہر سنتن رکھے مان۔ سَتگر پُورا اکھیئے، لکھ چوڑاسی وچوں آپ اپنے لئے پچھان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی کان۔ گُرسکھ سچّا اکھیئے، ہر صفتی صفت صلاحیا۔ گُرسکھ سچّا اکھیئے، جس سَتگر سچّا بوئے سہایا۔ گُرسکھ سچّا اکھیئے، جس جگت ناتا توڑ ٹڑایا۔ گُرسکھ سچّا اکھیئے، جس کایا مندر گھر سہایا۔ گُرسکھ سچّا اکھیئے، جس اپنا راگ آپ الایا۔ گُرسکھ سچّا اکھیئے، سر سروور جس بھرایا۔ گُرسکھ سچّا اکھیئے، جس سَتگر اپنے در بہایا۔ گُرسکھ سچّا اکھیئے، ایکا پوجا ایکا پاٹھ لو آنتر اک رکھایا۔ سَتگر پُورا اکھیئے، گُرسکھ سوئی آتم آپ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ سَتگر پُورا اکھیئے، ہر سچّا بھگونت۔ سَتگر پُورا اکھیئے، سرب جیاں دا ایکا کنت۔ سَتگر پُورا اکھیئے، جوت جگائے جگا جُگنت۔ سَتگر پُورا اکھیئے، آد جُگادی مہا اگنت۔ سَتگر پُورا اکھیئے، سیوا لائے سادھ سنت۔ سَتگر پُورا اکھیئے، آپ بنائے ساچی بنت۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا جانے جیو جنت۔ گُرسکھ سچّا اکھیئے، گر چرن کول دھیان۔ گُرسکھ سچّا اکھیئے، جس ملیا ہر مہربان۔ گُرسکھ سچّا اکھیئے، جس پایا پد نربان۔ گُرسکھ سچّا اکھیئے، گھر شبد دُھن ہوئے نشان۔ گُرسکھ سچّا اکھیئے، جس کوٹن کوٹ دیوت سُر نیوں نیوں سیس جھکان۔ گُرسکھ سچّا اکھیئے، جس برہما وشن شو راہ تکان۔ گُرسکھ سچّا اکھیئے، سُنّ اکم کوٹن کوٹ روّ سس پرکاش کرے روّ سس بھان۔ گُرسکھ سچّا اکھیئے سچکھنڈ دوار ہوئے پروان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا دُھر فرمان۔ سَتگر پُورا اکھیئے، آد جُگاد سہائے۔ سَتگر پُورا اکھیئے، برہم برہماد اپنی کھیل کھلائے۔ سَتگر پُورا اکھیئے، شبد انادی ناد وجائے۔ سَتگر پُورا اکھیئے، گروآں پیراں سادھاں سنتاں اپنا بودھ اگادھ شبد سُنائے۔ سَتگر پُورا اکھیئے، جُگا جُگنت گُرمکھ گُرسکھ اپنے لادھ آپ اپنا میل ملائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ سہائے۔ گُرسکھ سچا اکھیئے، جس ملیا پارہم۔ گُرسکھ سچا اکھیئے، جس سَتگر پُورا لائے م۔ گُرسکھ سچا اکھیئے، نہ خوشی نہ کوئی غم۔ گُرسکھ سچا اکھیئے، رسنا جہوا گائے دما دم۔ گُرسکھ سچا اکھیئے، برہوں نیر ویاے چہاں چہم۔ گُرسکھ سچا اکھیئے، جس ہر شبد ترسنا تم۔ گُرسکھ سچا اکھیئے، ورا جنی جنیا جن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے بیڑا دیوے بٹھ۔ گُرسکھ سچا اکھیئے، جس پایا ہر گوبند۔ سَتگر پُورا اکھیئے، جو میٹے سگلی چند۔ گُرسکھ سچا اکھیئے، آپ اُچائے اپنی بند۔ سَتگر پُورا اکھیئے، وڈ داتا گئی گہند۔ گُرسکھ سچا اکھیئے، امرت بھریا ساگر سِندھ۔ سَتگر پُورا سچا اکھیئے، سرب جیاں آپ بخشند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی بند۔

★ ۱۰ چیت ۲۰۱۷ بکرمی تیجا سنگھ دے گھر پنڈ الٹر پنڈی ضلع گرداس پُری ★

سرب ویاپی سرب سُکھ، دیونہار داتار۔ سرب ویاپی میٹے دُکھ، کر کرپا اپر اپار۔ سرب ویاپی اُجل کرے مُکھ، ایکا بخشے نام آدھار۔ سرب ویاپی سُپھل کرے کُکھ، مانس جنم پیج سوار۔ سرب ویاپی گیڑا مٹائے اُلتا رُکھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ رنگے کرتار۔ سرب ویاپی سہج سُکھ داتا، سَتگر پُورکھ اکھوایا۔ سرب ویاپی پتا ماتا، آد جُگاد سہایا۔ سرب ویاپی میٹے اندھیری راتا، گیان بھان پرکاش کرایا۔ سرب ویاپی رکھ اُتم داتا، جوت جگت اک وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے انگ لگایا۔ سرب ویاپی ہر ہر میتا، ہر جی ویکھ وکھائیا۔ سرب ویاپی پتت پُنتتا، پتت پاپی لئے تراٹیا۔ سرب ویاپی شبد جنائی جنائے دھام انڈیٹھا، رسنا جہوا ہر گن گائیا۔ سرب ویاپی کایا مندر کرے ٹھنڈا سینتا، امرت برکھا اک برکھائیا۔ سرب ویاپی میل ملائے جوں بن وچھوڑا رام سینتا، اتم پنڈھ مُکائیا۔ سرب ویاپی ایکا راگ سُنائے جوں ارجن اٹھاراں دھیائے گیتا، کرشن گھنڈیا دوجی ودیا نہ کوئی پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کِرپا کر، آپ بندھائے اپنے لڑ، بھولے بھاؤ سہج سُبھائیا۔ سرب ویاپی ایکا ہر، ہری ہرجن آپ ترائیا۔ سرب ویاپی ایکا گھر، گھر
 ساچا سچ بُجھائیا۔ سرب ویاپی ایکا در، غریب نوازا آپ کھلائییا۔ سرب ویاپی ایکا نر، نر نرائن ناؤں دھرائیا۔ سرب ویاپی ایکا سر، سر
 سروور سہج سُبائیا۔ سرب ویاپی ایکا اکھڑ پڑھ، سرشٹ سبائی رسیا پڑھائیا۔ سرب ویاپی توڑ گڑھ، ہنکار وکار دئے مٹائیا۔ سرب ویاپی
 لائے جڑ، اپنی ہتھیں بوٹا آپ لائیا۔ سرب ویاپی درس دیکھئے آگے کھڑ، جس جن اپنی دیا کھائیا۔ سرب ویاپی ہرجن بندھائے اپنے لڑ، شبد
 پلؤ گنڈھ بندھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے ساچا رنگ چڑھائیا۔ سرب ویاپی ہر داتار، آد جگاد سمایا۔
 سرب ویاپی لکھ چوراسی کرے پیار، آپ اپنی دیا کھایا۔ سرب ویاپی ورن برن وسے باہر، ذات پات نہ کوئی جنایا۔ سرب ویاپی کھیلے کھیل
 گپت ظاہر، اندر باہر ویس وٹایا۔ سرب ویاپی ہرجن ساچے لئے اُبھار، جگ جگ اپنا روپ وٹایا۔ سرب ویاپی گرمکھ سچن لائے پار، ساچے
 بیڑے نام چڑھایا۔ سرب ویاپی، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ سرب ویاپی سرب گنونت، ہر ستگر
 پُرکھ اکھویا۔ سرب ویاپی لیکھا جانے جیو جنت، گھٹ گھٹ اپنا آسن لایا۔ سرب ویاپی ہرجن اُٹھائے ساچے سنت، آپ اپنا میل ملایا۔
 سرب ویاپی جس جن لوک مات بنائے بنت، لکھ چوراسی وچوں باہر کڈھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جم کی پھاسی پھند
 کٹایا۔ سرب ویاپی گوبند روپ، ستگر پُرکھ اکھوائیندا۔ ستگر پُرکھ شاہو بھوپ، ساچا حکم جنائیندا۔ سرب ویاپی وسنہارا چارے کوٹ،
 دہ دشا پھول پھلائییندا۔ سرب ویاپی نانا توڑے جوٹھ جھوٹھ، ساچا منتر نام آپ درڑائیندا۔ سرب ویاپی جس جن ہر جائے تھ، آپ اپنا
 میل ملائییندا۔ سرب ویاپی ایکا امرت آم دیوے گھٹ، اگنی تت بُجھائیندا۔ سرب ویاپی، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 آپ اپنا کھیل کھلائییندا۔ سرب ویاپی ستگر داتا، ساچی کھیل کھلایا۔ سرب ویاپی پُرکھ بدھاتا، ایکا ایک سنگ سمایا۔ سرب ویاپی آپ
 رکھائے سگلا ساتھ، وچھڑ کدے نہ جایا۔ سرب ویاپی ایکا شبد جنائے پوجا پاٹھا، سوہنگ منتر نام درڑایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ
 اپنی کِرپا کر، سرب جیاں بدھ جانے آنتر، جگت بسنتر تت گویا۔ سرب ویاپی گن ندھان، اوگن نہ کھئے جنائیا۔ سرب ویاپی ہر بھگوان،
 ہر بھگتن ویکھ وکھائیا۔ سرب ویاپی سچ نشان، گرمکھ مات جھلائییا۔ سرب ویاپی جانی جان، گھٹ گھٹ مندر کھوج کھوجایا۔ سرب

ویابی شبد فرمان، اپنا راگ آپ سُنائیا۔ سرب ویابی چُکائے آون جان، ہرجن ساچے لے ترائیا۔ سرب ویابی دو جہانی بخشے مان، جو جن آئے سرنائیا۔ سرب ویابی ایک اکھڑ دیوے دان، نام وکھڑ شبد پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ناتھ اناتھاں ہویئے سہائیا۔ سرب ویابی اکھنا اکھ، اکھ اگوچر بھیو نہ رائیا۔ سرب ویابی ہو پرتکھ، لوک مات جوت کرے رُشنائیا۔ سرب ویابی ہرجن ساچے لے رکھ، ایک منتر نام پڑھائیا۔ سرب ویابی کرنہارا لکھوں ککھ، کرتا قیمت دے چُکائیا۔ سرب ویابی مارگ ایک دس، مائس جنم دے وڈیائیا۔ سرب ویابی پردے اندر وس، ہر کی پوڑی دے چڑھائیا۔ سرب ویابی ایک دیوے آتم رس، رسنا جہوا بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا جانے بے پرواہیا۔ سرب ویابی ایک رام، نرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ سرب ویابی دیوے نام، نام نامہ جھولی پائیندا۔ سرب ویابی پیائے جام، سچ پیالہ ہتھ اٹھائیندا۔ سرب ویابی پورن کرے کام، کایا کپٹ پھول پھلائیندا۔ سرب ویابی لیکھا جانے ماٹی چام، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے اپنا ور، در گھر ساچے آپ بھائیندا۔ سرب ویابی ہر کرتار، کرنی کرتا آپ اکھوائیندا۔ سرب ویابی کرے سرب پیار، کپٹ کپٹاں روپ سہائیندا۔ سرب ویابی دیوے سرب دھار، شبد شبدی میل ملائیندا۔ سرب ویابی ایک ایک بخشے چرن پیار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ سرب ویابی بوجھیا، ہر ستگر دین دیاں۔ سرب ویابی ایک سوجھیا، گرمکھ ورلے ساچے لال۔ سرب ویابی ایک بھو چُکائے ایک دوجیا، ساچا دسے راہ سُکھال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا جانے پت ڈال۔ سرب ویابی سچ پھلوڑی، ہرجن ویکھ وکھائیا۔ سرب ویابی آپے کھیت آپے واڑی، سرب رکھیا آپ کرائیا۔ سرب ویابی آپے ویکھ اپنی فصل ہاڑی، اپنی جھولی آپے پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت چُکائے جھوٹھا ڈر، ہرجن ساچے اپنے بھے رکھائیا۔ سرب ویابی ساکھیات، اپنا درس دکھائیا۔ سرب ویابی غریب نواز پارجات، پھل پھل آپ مہکائیا۔ سرب ویابی دُھردرگاہی دات، ساچی وست جھولی پائیا۔ سرب ویابی آتم کرائے ذات، چار ورنان مُکھ شرمائیا۔ سرب ویابی پچھلا پورا کرے گھاٹ، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ سرب ویابی اک وکھائے تیرتھ تاٹ، سر سرور چرن ٹھائیا۔ سرب ویابی آگے رکھے نیڑے واٹ، دُور دُراڈا پندھ مُکائیا۔ سرب ویابی روگ سوگ چنتا دکھ دیوے کاٹ، آتم سُکھ سہج سُکھدائیا۔ سرب ویابی اک وکھائے سچا ہاٹ، ہرجن

ساچے بوجھ بوجھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، غریب نانیاں اندر وڑ، اپنی سیجا آپے ربیا سہائیا۔ سرب ویاپی نرگن جوت، آد جگاد سمایا۔ سرب ویاپی تارے کوٹی کوٹی، کوٹن کوٹی لیکھے لایا۔ سرب ویاپی کڈھے واسنا کھوٹ، امرت آتم رس بھرایا۔ سرب ویاپی دیوے اک بھنڈارا اتوٹ، آد جگاد نکھٹ نہ جایا۔ سرب ویاپی ترسنا ترکھا بھرے پوٹ، آسا منسا پور کرایا۔ سرب ویاپی آپ بٹھائے آلیوں ڈگے بوٹ، کلجگ اتم ہوئے سہایا۔ سرب ویاپی شبد نگارے لائے چوٹ، آپ اپنا تال وجایا۔ سرب ویاپی ایک اک وکھائے چرن اوٹ، دوسر در نہ کھئے پھرایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا کرم ویکھ وکھایا۔ سرب ویاپی کھیل برہمنڈ، ہر ہر آپ کرائیندا۔ سرب ویاپی جیرج انڈ، جگ جگ ویکھ وکھائیندا۔ سرب ویاپی آپے جانے اپنا پنڈھ، دو جہاناں پھیری پائیندا۔ سرب ویاپی ویکھنہارا نو کھنڈ، لوک مات ویس وٹائیندا۔ سرب ویاپی، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا روپ دھرائیندا۔ سرب ویاپی ڈونگھا ساگر، ہر ہر روپ سمایا۔ سرب ویاپی آپے وسے کایا گاگر، گہر گمبیر دس نہ آیا۔ سرب ویاپی غریب نانیاں کرے کرم اجاگر، اپنی ہتھیں لیکھ لیکھایا۔ سرب ویاپی آد جگادی اک سوڈاگر، ساچا ونجی ونج کرایا۔ سرب ویاپی جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سہائے تھان سگلا ساتھ، ایک ٹیک بخشے رگھناتھ، رگھپت اپنا سنگ رکھایا۔ چار ورنان سچ پریت، سچ سچا اک رکھایا۔ چار ورنان اک ریت، ساچی ریت چلائیا۔ چار ورنان ایک مندر مسیت، گرودوار اک وکھایا۔ چار ورنان پرکھے نیت، کھتری براہمن شوڈر ویش بھل نہ رائیا۔ چار ورنان کایا کرے ٹھنڈی سیت، جو جن رسنا سوہنگ گائیا۔ چار ورن کرئے پت پت پت، ڈرمت پاپاں میل دھوائیا۔ چار ورن مائس جنم جائن جیت، چرن کول کول چرن اُپر دھول جو جن سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہست کیٹ کیٹ ہست ساچا میت اک اکھوائیا۔ جگ جیون داتا بھیٹیا، جل تھل مہیئل پور۔ ستگر پایا کھیوٹ کھیٹیا، لیکھا جانے نیڑے دور۔ ناتا بدھاتا پتا پوت بیٹیا، آد جگادی حاضر حضور۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بخشنہارا چرن دھوڑ۔ ستگر پورا پایا، گنوتتا گن ندھان۔ من سنسا روگ چُکایا، آتم دیوے اک گیان۔ دئی دویتی پردہ لایا، درس دکھائے سچ مکان۔ ہوئے ہنگتا گرھ ٹڑایا، شبد وکھایا سچ نشان۔ تن سڑدا آپ پچایا، کر کرپا مہربان۔ اُپر پردہ ایک پایا، ویلے آنت ہوئے نگہبان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد ناما دیوے

ساچا دان۔ زردھن سردھن ایکا رنگ، ہر ستگر آپ رکھایا۔ زردھن سردھن وسے سنگ، اپنی سیو کھایا۔ زردھن سردھن ایکا دھار ویائے گنگ، امرت مکھ چوایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نون سو اکھر اک پڑھایا۔ ایکا اکھر ایکا اکھ ایکا نین، ایکا مکھ صلاحیا۔ ایکا پت لے رکھ ایکا نر نرائن، ایکا اک بھئے سہایا۔ ایکا بھرے ایکا بھانڈے کرے سکھ ایک چکائے لین دین، ایکا ایک وڈ وڈیائیا۔ ایکا مہا اکھنا اکھ ایکا نانا جوڑے بھائی بھین، ساک سین اک اکھوایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ چلائے کایا رتھ، رتھ رتھوایا ایکا اکھوایا۔ ایکا گر ایکا دھار، ایکا شبد جنایا۔ ایکا سکھ اک پیار، ایکا لکھ لکھ جھولی پائیا۔ ایکا روپ ہر ہر رسیا وس، گھٹ گھٹ اندر جوت جگایا۔ ایکا مٹائے دئی دوتی وس، مٹھا رس اک گھایا۔ ایکا ونڈے اپنا بس، ساچی ونڈن ایکا پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نمانیاں دیوے اپنا مان، اینھے اوتھے سگل جہان، آتم درس دیوے گھر آن، ہر گھر گھر گھر وچ بھئے سہایا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، زردھن اپنی جھولی پائیا۔

★ ۱۰ چیت ۲۰۱۷ بکرمی کیشن سنگھ دے گھر دیا ہوئی الٹر پنڈی ضلع گرداسپر ★

سو پُرکھ نرنجن سچ سکدار، ہر ساچا حکم سنائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بن سنیار، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ ایکنکارا کٹھالی کر تیار، اپنی وست آپ وکھائیندا۔ آد نرنجن دیپک دیوے بال، لال لالائی ڈگمگائیندا۔ اباشی کرتا آپ اپنا وچ دیوے گھال، کنچن روپ وٹائیندا۔ سری بھگوان اپنی وست لے سنہال، آپ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ پاربرہم پرہ بن دلال، ساچا ونج کرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر اپنے کھیل کھلائییندا۔ سو پُرکھ نرنجن ست فرمان، اپنا آپ جنایا۔ ہر پُرکھ نرنجن کر پروان، سیوا سیو کھایا۔ ایکنکارا کر دھیان، آپے نیوں نیوں ویکھ وکھائیا۔ آد نرنجن دیپ مہان، گھر ساچے کرے رُشنایا۔ اباشی کرتا اپنا لیکھ لکھے مہان، ایکا اکھر آپے پائیا۔ سری بھگوان بن دربان، ساچی وست ٹکائیا۔ پاربرہم ویکھ نشان، بیٹھا راہ تکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھاڑن آپ گھڑایا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل کریا، بیو کھئے نہ پائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن گھاڑن گھڑیا، گھڑنارا آپ اکھواییندا۔ ایکنکارا اندر وڑیا، آپ اپنا

وچ ٹکائیندا۔ آد نرنجن جوتی نور جڑیا، رنگ رنگیلا ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان ہتھ وچ پھڑیا، گھر ساچے ویکھ وکھائیندا۔ اباشی کرتا ویکھے دریا، در دروازے سوہا پائیندا۔ پاربرہم نرائن نہ ہریا، برہم اپنا ویس دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر اپنا آپ سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر بھگوان، اپنا آپ جنائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کر پروان، سکلا سنگ وکھائیا۔ ایکنکارا کر پچھان، اپنے ہتھ اٹھائیا۔ آد نرنجن دیوے مان، آپ اپنا میل ملائیا۔ اباشی کرتا نوجوان، اپنی لئے آپ انگڑائیا۔ سری بھگوان دیوے دان، ایکا وست ہتھ اٹھائیا۔ پاربرہم ویکھنہارا ساچا کابن، نیتز نین اک اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے سوہا پائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچا کابن، گھر ساچے آپ سہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن سچ نشان، ساچے ہتھ رکھائیندا۔ ایکنکارا ہو پردھان، چاروں گنٹ آپ بلائیندا۔ آد نرنجن ہویا جانی جان، اپنا بھیو آپ گھلائیندا۔ اباشی کرتا کرے پروان، پنچم ساچا سنگ رکھائیندا۔ پنچم میلا دھر دی بان، پُرکھ اباشی آپ کرائیندا۔ ساچے تخت راج راجان، سچکھنڈ نواسی آپ سہائیندا۔ شاہو بھوپ بن سلطان، تخت نواسی حکم چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سگن آپ منائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر بے آنتا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بے منگتا، اپنی جھولی آگے ڈائیندا۔ ایکنکارا آپے ہوتے بھکھا ننگتا، دھن مال خزینہ آپ بھرائیندا۔ آد نرنجن سچ دوارا آپے لنکھدا، اندر باہر نہ کھئے وکھائیندا۔ اباشی کرتا در درویش کدے نہ سنگدا، الکھ الکھنا اپنی الکھ جگائیندا۔ پنچم مکھ ایکا بھکھ منگدا، ایکا وست ہتھ پھڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنگھاسن آپ سہائیندا۔ سچ سنگھاسن ہر بھگوانا، ایکا آپ سہایا۔ ست سروپی ست نشانہ، ست پُرکھ نرنجن آپ چڑھایا۔ آد نرنجن وڈ مہربانا، آدن آنتا آپ اکھوایا۔ اپنا ہتھ آپے گانا، ساچا سگن منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا، پُرکھ اباشا ویکھ وکھایا۔ سو پُرکھ نرنجن ویکھنہارا، اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ ساچا تخت کر تیارا، سچ سنگھاسن اک وچھائیا۔ ساچا دیپک کر اجیارا، نور نورانہ آپ ٹکائیا۔ ساچا چور دئے ہلارا، پُرکھ اباشی آپ جھلائیا۔ ساچا بھوپ بن سکدارا، آپ اپنا چرن ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ بیٹھا ساچا ماہیا۔ سچکھنڈ سچ سنگھاسن ہر نرنکار، ایکا آپ وچھایا۔ جگمگ جوت جگے اپار، آد جگادی آپ جگایا۔ کھلاپاتی ہو تیار، سچ سہنجی سیج سہایا۔ اک اکتی بیٹھ کرتار، اپنی کرنی ربیا کھایا۔

آپے بنیا چویدار، آپ اپنا حُکم سُنايا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، چُترُہج آپ اکھوایا۔ چُترُہج ہر سُلطانا، دس کیسے نہ آیا۔ آپے مرد مرد مردانہ، آپ اپنا ناؤں اُپایا۔ آپے گوپی آپے کاہنا، آپے اپنے گھر گھر راس رچایا۔ آپے کھیلے کھیل بھگوان رُوپ سِری بھگوانا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا مندر اک سہایا۔ ساچا مندر ہر سہاونا، ہر ساچی کریا دھار۔ ساچا بھوپ اک بناونا، آپ اپنا کر پیار۔ ساچا رُوپ اک وٹاونا، دس نہ آئے وچ سنسار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے بھٹے ساچا سِکدار۔ سچ سِکدار اک اکھوونا، شاہو بھوپ راج راجان۔ ساچا حُکم اک چلاونا، پُرکھ ابناشی کر دھیان۔ سچ نشانہ اک چڑھاونا، اُچ محلے ہر بھگوان۔ ایک تاج سِیس ٹکاونا، پنچم مُکھ مُکھ نشان۔ سو پُرکھ نرنجن اپنا کھیل آپ کھلاونا، کھیلنہار گن نِدهان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنا راگ الاونا۔ پنچم مُکھ پنچم تازا، ہر ساچے سچ اُپجایا۔ اُپر لایا نام سہاگا، سچ کٹھالی ایک تایا۔ آپے سویا آپے جاگا، نت نوت آپے ویکھ وکھایا۔ آپے پایا پریم پیارا دھاگا، ترے گن ہتھ نہ کیسے وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گھر مندر اک سہایا۔ پنچم تاج سِیس رکھ، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیا۔ نرگن آگے نرگن رُوپ ہو پرتکھ، نرگن نرگن ویکھ وکھائیا۔ نرگن اندر باہر نرگن وکھ، نرگن نرگن وچ سمائیا۔ نرگن الکھنا الکھ، اگم آگوچر نرگن آپ اکھوائیا۔ نرگن سو پُرکھ نرنجن بھٹے پرتکھ، رُوپ انوپ آپ درسائیا۔ اپنا مارگ سچکھنڈ دوارے آپے دس، اپنی بوجھ آپ بوجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی دھار آپ چلائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچی دھار، گھر ساچے آپ چلائیندا۔ جگا جگنتر آد جگادی کھئے نہ پاوے سار، لیکھا لیکھ نہ کھئے لکھائیندا۔ کوئن کوٹ جو جن دئے ہلار، ایک ہلارا آپ ہلائیندا۔ خالق خلق بے عیب پروردگار، ثالث کھئے نہ وچ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، در گھر ساچا اک وڈیائیندا۔ تخت تاج سہاونا، سچکھنڈ وچے ودھائیا۔ راج راجان اک اکھوونا، پرہہ ساچا شہنشاہیا۔ دو جہان جوگ کماونا، حُکمی حُکم آپ چلائیا۔ دُھر فرمانا اک سُناونا، نہ کوئی لکھے قلم شاہیا۔ ساچا تخت اک وڈیاونا، پاوا چول نہ کھئے بنائیا۔ زمیں اسمان کیسے نہ ڈاہونا، دھرت دھول نہ کوئی بہار اُٹھائیا۔ سادھ سنت گر پیر اوتار ہر سینگھاسن مہا کیسے نہ گاونا، بے آنت بے آنت کہہ کہے گئے وچ لوکائیا۔ اپنا بھيو ہر آپ کھلاونا، نرگن جوت کر رُشنائیا۔ پُرکھ اکال دین دیاں اپنا راگ آپ الاونا، آپے بیٹھا رہیا سُنائیا۔ سچکھنڈ نواسی تال اک

وجاونا، تال تلواڑا نہ کھئے سنائیا۔ در دروازہ اک کھلاونا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ غریب نوازا نام دھراونا، دو جہاناں کرے سچی پاتشابیا۔
 جگ جگ اپنا کاج رچاونا، ڈور اپنے ہتھ رکھائیا۔ شاہ سلطاناں میٹ مٹاونا، خاکی خاک دئے ملائیا۔ ساچا کھنڈا اک چمکونا، تھر گھر بیٹھا
 آپ گھڑائیا۔ جودھا سورپیر آپ اکھواونا، آپ اپنا بل دھرائیا۔ رو سس برہمند کھنڈ چرناں ہیٹھ دباونا، کوئی سکے نہ بہار اٹھائیا۔ جو گھڑیا
 سو بہن وکھاون، حکمی حکم حکم چلائیا۔ دھردرگاہی ایک ناد وجاونا، تریا راگ آپ سنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 سیس اپنا تاج ٹکائیا۔ ساچا تاج سیس سلطان، ہر ساچے سچ ٹکایا۔ پُرکھ ابناشی وڈ مہربان، سچکھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ دو جہاناں ویکھے
 مار دھیان، آپ اپنا نین کھلایا۔ شبداگمی پاوے آن، سچ فرمانا آپ جنایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن
 رچایا۔ سچکھنڈ واسی رچن رچائے، وڈ داتا بے پرواہیا۔ لوآں پُریاں بنت بنائے، برہمند کھنڈ میل ملائیا۔ برہما وشن شو اپنی بند اُچائے، آپ
 اپنی دیا کمائیا۔ ترے گن مایا وست ٹکائے، گھٹ گھٹ جھولی آپ بھرائیا۔ لکھ چوراسی جوڑ جُڑائے، پنج تت گھاڑن آپ گھڑائیا۔ شبدا ناد
 وچ ٹکائے، دس کیسے نہ آئیا۔ برہم برہمادی کھیل کھلایے، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، راج جوگ
 جگت وکھائیا۔ راج جوگ جگت جگدیشر، لوک مات آپ چلائیندا۔ سرب جیاں دا ایک ایشر، ایک روپ درسائیندا۔ آپ اُچائے تپی
 تپیشر، مئی مینشر سیو لگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ راج جوگ جگت سلطانا، لوک مات
 کھیل کھلائیندا۔ مانس مانکھ کر پردھانا، لکھ چوراسی وڈ سیکدار آپ بنائیندا۔ لیکھا جانے تت مکانا، ہتھو ہٹ پھول پھلائیندا۔ دھردرگاہی
 نام ترانہ، شادیانہ سچ وجائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنا حکم لائیندا۔ راج جوگ جگ چان، ہر ساچا
 آپ کرائیندا۔ بھگتاں دیوے بھگتی دان، آتم برہم گیان دھرائیندا۔ سنتن میلا ساچے رام رامن، رام راما آپ اکھوائیندا۔ گُرمکھاں پکڑے آپے
 دامن، دامنگیر آپ اکھوائیندا۔ گُرسکھاں ہوتے سچا ضامن، آد آنت دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ اپنا
 کھیل کرائیندا۔ جگ جگ کھیل پُرکھ کرتار، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کر پَسار، ایکنکارا سیوا لائیا۔ آد نرنجن بن پنہار، گھر
 گھر پھیرا پائیا۔ ابناشی کرتا دئے آدھار، سری بھگوان اپنا رنگ رنگائیا۔ پاربرہم ہو تیار، اپنی ونڈن ونڈ وندائیا۔ برہم روپ سرب سنسار،

لکھ چوراسی وچ ٹکائیا۔ جیو آتم کر تیار، نرگن بیٹھا مکھ چھپائیا۔ وسنہارا دھرت مینار، ساچا گرہ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا اک سمجھائیا۔ در گھر ساچا کایا مندر، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ نرگن سرگن وڑیا اندر، اپنا مکھ چھپائیندا۔ آپ لایا اپنا جندر، نہ کوئی توڑ ٹھائیندا۔ لیکھا جانے اندھیری کندھر، ڈونگی بھور مکھ چھپائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی راس رچائیندا۔ جگت راس رچائے لیلایا، لالن لال رنگ ہو اُجیاریا۔ آپے جانے اپنا ویس کنچن سوہا چٹا پیلایا، نیلا کالا ویکھے دھاریا۔ آپے کرے اپنا حیلہ، دو جہاناں پاوے ساریا۔ آپے ہوئے چھیل چھیلایا، نرگن داتا بے عیب پروردگاریا۔ آپے جانے اپنا سچ قبیلہ، ہر سنتن کرے پیاریا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کھیلے کھیلے اگم اپاریا۔ اگم اپار ہر نرنکار، اپنا کھیل کھلائییندا۔ آد جگادی اک اوتار، گر گر ناؤں دھرائیندا۔ گر گر روپ وچ سنسار، ستگر حکم سنائیندا۔ سنتان دیوے نام آدھار، ایکا وست ہتھ پھڑائیندا۔ بھگتن اندر بھر بھنڈار، ساچی دات آپ ورتائیندا۔ گرمکھاں بخشے چرن پیار، چرن چرنودک مکھ چوائیندا۔ گرسکھاں کرے پار کینار، آدھ وچکار نہ کھئے ڈبائیندا۔ سچ تخت سچ سیکدار، ساچا عدل کھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ کلجگ اتم ویس اولایا، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ لیکھا جانے رانی اللہ، نورِ ایلہی آپ الائیندا۔ آپ پھڑے چار یاری سنگ محمد پلا، اپنا پلو آپ پھڑائیندا۔ آپے وسے نہچل دھام اٹلا، آپے لوک مات کھیل کھلائییندا۔ آپے لکھ چوراسی بھلائے کر کر ول چھلا، ول چھل دھاری ناؤں دھرائیندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم رنگ رنگائیندا۔ رنگ رنگیلا ہر کرتار، کرتا قدرت وچ سائیا۔ رام روپ پسر پسر، رو رہیا سرب تھائیا۔ کرے کھیل اگم اپار، آپ اپنی کل ورتائیا۔ عقل کلا کل آپے دھار، چاروں گنٹ ویکھ وکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی پاوے سار، نام کھنڈا اک چمکائیا۔ برہمنڈاں ویکھے ہو تیار، جیرج انڈاں پھول پھلائییا۔ بھیکھ پکھنڈا کرے خوار، دئی دوتی میٹ مٹائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ لیکھا لکھنہار شاہ، وڈا داتا آپ اکھوایا۔ آپے بنے جگت ملاح، جگ جگ بیڑا آپ چلایا۔ آپے پاوے اپنے راہ، مارگ پننہ آپ دسایا۔ آپے ہوئے صفت صلاح، رسنا سکے نہ کھئے صلاحیا۔ آپے وسے جل تھل اسگاہ، مہیئل اپنا روپ وٹایا۔ آپے جانے اپنا ناں، کوٹن کوٹی

نام اُپایا۔ آپے وسے اپنے گران، سچ محلہ آپ وسایا۔ آپے بھگتن پکڑے بانہ، لوک مات پھیرا پایا۔ آپ تہاویاں دیوے تھان، تھان تھنتر اک سہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ کھیلنہار پُرکھ سمرتھ، ایکا ایکنکاریا۔ آد جگاد مہا اکتھ، وید کتیب بھید نہ پا رہیا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوہی دس نہ آ رہیا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی وتھ، ساچی وسْت نام وکھا رہیا۔ نو کھنڈ پرتھی پائے نتھ، جیو جنت سادھ سنت چاروں کُنٹ بھوا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے آپ اٹھا رہیا۔ ہرجن ساچے اٹھاونہار، ایکا آپ اکھوایا۔ جگ جگ لے مات اوتار، گر پیر نہ دے کوئی صلاحیا۔ کلجگ اتم پاوے سار، نرگن نور کر رُشنایا۔ شبد ڈنک وجائے اپر اپار، لوآن پُریاں دے بلایا۔ ایکا بول سچ جیکار، ہنگ برہم لے ملائیا۔ ہنگ برہم بھئے اُجیار، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُورب لیکھا ویکھ وکھایا۔ پُورب لیکھا ویکھنہار گُپالا، اپنا بھيو آپ رکھائیندا۔ ہرجن ویکھے ساچے لالا، جگ وچھڑے میل ملائیندا۔ نرگن سرگن بن دلالا، گھر ساچے سیو کھائیندا۔ آپے چلی اولڑی چالا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ آپ اٹھائے نکا بالا، گرمکھ سویا آپ جگائیندا۔ آپے کرے کرے سرب پرتپالا، پرتپالک اپنا ناؤں رکھائیندا۔ آپے گھالے اپنی گھالا، گھولی گھول آپ گھائیندا۔ آپے سنگ رکھائے کال مہاکالا، آپ اپنا حُکم سُنائیندا۔ آپ پھل لگائے ڈالا، پت ٹاہنی ویکھ وکھائیندا۔ آپے توڑے جگت جنجالا، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ آپ سہائے سچکھنڈ سچّی دھرمسالہ، گھر ساچا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پُورب لہنا ویکھ وکھائیندا۔ پُورب لہنا ویکھن آیا، آپ اپنی کِریا دھار۔ گرمکھ ساچے پرکھن آیا، نام کسوٹی رکھی نال۔ لکھ چوراسی وچوں رکھن آیا، غریب نانا لالو لال۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد سرُویی بن دلال۔ شبد سرُویی بن دلال، ہر ساچی سیو کھائیندا۔ گرمکھ گھالی ساچی گھال، ستگر ساچے لیکھے لائیندا۔ جنم جنم کرے پرتپال، مرن مرن دا پلا چھڈائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا میل ملائیندا۔ میل ملاوا ہر نرنکار، گرمکھ سبّج آپ کرائیا۔ سیوک سیوا کری کر پیار، ستگر ساچے لیکھے لائیا۔ مٹھا رس نہ دے کوئی وچ سنسار، رس کودرا اک بھرائیا۔ نانک کِریا اک پیار، غریب نانا گلے لگائیا۔ سر تیرا چُکیا اپنے بھار، اتم ویلے دے مکائیا۔ لینا جنم وچ سنسار، مانس رُوپ پھیر وٹائیا۔

نہکنک آئے پھر اپنی وار، نرگن جوت کر رُشناٹیا۔ سر رکھ سپس تاج دستار، دو جہاناں چرناں ہیٹھ رکھ شہنشاہیا۔ تیرا قرضہ دئے اُتار، سر ہؤلا بہار رکھائیا۔ سؤریپر بلی ہر نرنکار، اگی سکھاں نال رلاٹیا۔ اپنا قرض نہ رکھیا کوئی ادھار، ہر سنگت دئے دکھائیا۔ پھر بیٹھا تخت سچے دربار، اپنا مکھ سکھاں دکھائیا۔ سر رکھ سچّا تاج آپ نرنکار، گرسکھاں دیوے درس بے پرواہیا۔ نو کھنڈ پرتھی برہمنڈ کھنڈ کروڑ تینیس برہما وشن شو سادھ سنت گر پیر اوتار بن پنہار، پرہ ساچا حکمی رہیا پھرائیا۔ پرہ گرسکھاں اُتوں دیوے وار، ساچا تاج تیرے چرناں ہیٹھ ٹکائیا۔ تیرا دوارا سچکھنڈ، ادھ وچکار نہ کھئے اٹکائیا۔ اُچی کوکو کرو پُکار، پرہ پایا سچ ساچا ماہیا۔ آون جاون چُھٹیا وچ سنسار، لکھ چؤراسی رہن نہ پائیا۔ برہما نے در بھکار، لالو تیری وڈ وڈیائیا۔ وشنوں روپ کرایا کرتار، تیرے در بھچھا منگن آئیا۔ شنکر نیترووے زارو زار، ہتھ ترسول نہ کوئی دکھائیا۔ چھوٹے بالے دھکا دتا مار، نہ سکے کھئے اٹھائیا۔ سنگھ پالا بیٹھا کر شنکار، چاروں کُنٹ راہ تکائیا۔ کروڑ تینیس گایا ہار، سُریت راجا اند رہیا گرلاٹیا۔ سنگھ منجیتا اتینا بھے چرن دوار، پرہ ساچے تخت بہائیا۔ تپیا انگیٹھا سرب سنسار، ہر ساچا رہیا تپائیا۔ نام ندھان گرمکھ پیتا چرن دوار، اٹھ پھر خمار رکھائیا۔ ہست کیتا رنگیا رنگ کرتار، اوچ نیچ نہ کھئے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرایا کر، نہکنک نرائن نر، سچکھنڈ دوار سوہے نرنکار، ہر سنگت بنائے اپنا پریوار، اتم وار اپنے چرن بہائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ستجگ ساچی سچ سچا کرے شہنشاہیا۔

ہر شبد وڈی وڈیائیا، ستگر ساچا ناؤں دھرائیندا۔ ستگر ساچے وڈ وڈیائیا، گر گر اپنا روپ وٹائیندا۔ گر ساچے وڈ وڈیائیا، ہر بھگتن رنگ رنگائیندا۔ ہر بھگتن وڈ وڈیائیا، سنتن سنگ نہائیندا۔ ہر سنتن وڈ وڈیائیا، گرمکھاں کھیل کھلائیندا۔ ہر گرمکھ وڈ وڈیائیا، گرمکھ ساچے میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرایا کر، شبد شبدی ویس وٹائیندا۔ ہر شبد مہربان، ستگر گھر وسایا۔ ستگر دیوے ساچا دان، گر گر جھولی پایا۔ گر گر بخشے اک گیان، ہر بھگتن ویکھ دکھایا۔ ہر سنتن میلا ساچے کاسن، گھر ساچے راس دکھایا۔ ہر سنتن دیوے ایک مان، گرمکھ ساچے ویس وٹایا۔ گرمکھ بخشے اک دھیان، گرمکھ ساچے رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرایا کر، ہر شبدی شبد صلاحیا۔ ہر شبد سؤریپر، ستگر ہتھ رکھایا۔ ستگر مارے ساچا تیر، گر گر نشانہ اک کرایا۔ گر گر

کڈھے ہوئے پیڑ، بھگتن لیکھا آپ سمجھایا۔ بھگتن بننا ہر ہر بیڑ، سنتن آد آنت ہوئے سہایا۔ چوٹی چاڑھے اک اخیر، اپنی دیا کہا۔
 گرمکھاں آتم دیوے ٹھنڈا سپر، گرمکھ ساچے ایک جام پیایا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپ اپنا شبد وڈیایا۔ شبد وڈیائی
 ستگر دیو، ہر ساچا سچ رکھائیندا۔ آد جگادی الکھ ابھیو، گر گر ناؤں دھرائیندا۔ بھگتن دیوے اک میو، امرت پھل اک کھوائیندا۔ سنتن
 جانے رسنا جہو، گن اوگن نہ کئے وکھائیندا۔ گرمکھ مستک لاوے ساچا تھیو، کوستک منیا آپ چمکائیندا۔ گرمکھ میل ملاوا سدا نہکیو،
 نہچل ایک دھام وسائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہر شبد بیانا ساچا رانا، ایک ایک اڈائیندا۔ ستگر شبد بیان، ہر
 ساچا آپ اڈائیا۔ گر گر میلا وچ جہان، دو جہانان ویکھ وکھائیا۔ بھگتن بھگتی کر پروان، بھگوان اپنا روپ درسائیا۔ ساچے سنتن کر پروان،
 گھر ساچے میل ملائیا۔ گرمکھ بنائے چتر سگھڑ سجان، برہم مت اک سمجھائیا۔ گرمکھ بال انجان پچھان، آپ اپنے انگ لگائیا۔ آد جگادی
 جانی جان، بھلنہار اہل آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک شبد بنے رتھوایا۔ شبد چلائے ساچا رتھ، ستگر
 ساچی سیو کائیندا۔ گر گر مہا اکتھنا اکتھ، اپنا لیکھا آپ جنائیندا۔ بھگتن رکھے دے کر ہتھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ سنتن دیوے ساچی
 وتھ، ایک وست جھولی پائیندا۔ گرمکھاں سگل وسورے جائن لتھ، نیر لوچن نین اک کھلائیندا۔ گرمکھاں مارگ ایک دس، ساچے مارگ
 آپے پائیندا۔ ہر دے اندر ہر جو وس، ہر مندر میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کیرپا کر، شبد گر بن ملاح، ساچا بیڑا آپ
 چلائیندا۔ شبد گر سچ ملاح، ستگر آپ اپایا۔ گر گر دیوے اک صلاح، صفتی صفت صلاحیا۔ بھگتن چپائے ایک نار، نام ندھان
 اک وکھایا۔ سنتن پکڑے آپے بانہ، آپ اپنی دیا کہا۔ گرمکھاں دیوے ساچا تھان، چرن دوار اک وکھایا۔ گرمکھاں بنے پتا مان، پُرکھ
 اباشی سیو کہا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کیرپا کر، شبد رانا ساچے تخت آپ بہایا۔ شبد تخت تاج سلطان، ہر ستگر آپ سہایا۔
 گر گر پورا نوجوان، آد جگادی کھیل کھلایا۔ بھگتن میلا دو جہان، ایکنکارا آپ کرایا۔ سنتن ویکھے مار دھیان، نو کھنڈ پرتھی پھول پھلایا۔
 گرمکھاں پائے ایک آن، ایک حکمی حکم سنایا۔ گرمکھاں دیوے دھر فرمان، شبد انادی دھن جنایا۔ امرت آتم پین کھان، جگت ترسنا بھکھ
 مٹایا۔ ایک راگ سنائے کان، دھن آتمک آپ الاہیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کیرپا کر، شاہ آسوار آپ اکھوایا۔ شاہ آسوار ہر نرنکار،

شبد آسو آپ دوڑائیا۔ ستگر پورا ہو تیار، سچکھنڈ دوارا ویکھ وکھائیا۔ اپنے اندروں آپے آئے باہر، آپ اپنا چرن اٹھائیا۔ چاروں گنٹ پاوے
 سار، دہ دشا ویکھ وکھائیا۔ محل اٹل اُچ مینار، آپ اپنا دئے تجائیا۔ آوے جاوے وارو وار، جُگ جُگ جگت ویس وٹائیا۔ لوک مات لئے
 اوتار، ایکا شبد کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت جوت جگائیا۔ ورن گوتی وسیا باہر، ذات پات نہ کوئی رکھائیا۔ آپے گپت
 آپے ظاہر، اندر مندر بیٹھا آسن لائیا۔ آپے پُرکھ آپے نار، نر نریشا وڈ وڈیائیا۔ آپے کرے اپنی کار، دوس رین سیو کھائیا۔ آپ اٹھائے اپنا
 بہار، سیس جگدیش آپ اٹھائیا۔ آپے ویکھے سچ اکھاڑ، گھر ساچے سوہا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا شبد وجے
 ودھائیا۔ شبد ترانہ ہر بھگوانا، دو جہاناں آپ وجائیندا۔ گرمکھاں دیوے اک بپانا سچ نشانہ، پینا دانا دیا کھائیندا۔ ہتھیں بٹھے ایکا گانا، امرت
 بخشے پینا کھانا، آپ چلائے اپنا بھانا، سد بھانے آپ سمائیندا۔ تیر نیرالا مارے بانا، تختوں لاپے راجا رانا، بھيو نہ بائے چتر سُگھڑ سیانا، مایا
 بہرم سرب بھلائیندا۔ ہرجن دیوے ساچا مانا، آتم توڑے جگت ابھانا، چرن دھوڑ کرئے اشنانا، دُرمت میل آپ دھوائیندا۔ لیکھا جانے گوپی
 کابنا، آپے ہوئے نین مدھانا، نرگن سرگن پھرے بانا، رُوپ انوپا آپ وٹائیندا۔ ایکا کھنڈا تیر کھانا، آپے جودھا سورپیر بلی بلوانا، آپے ہوئے
 نوجوانا، جگت واسی نہ کوئی بندھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، شبدی ناؤں دھرائیندا۔ آپے بھوپ چارے کوٹ، دہ
 دشا پھیری پائیا۔ آپے نرگن ست سروپ، نر ہر ناؤں دھرائیا۔ آپے تاگا آپے سوٹ، تانا پیٹا آپے پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کیرپا کر، شبد ڈوری مایا تند آپے بٹھے اپنے بند، بندی چھوڑ آپ اکھوائیا۔ آپے رچیا اپنا کاجا، آپے رکھے اپنی لاجا، آپ اپنا ویس دھرائیندا۔
 آپے آسو آپے تاجا، آپے ہوئے شاہ نوابا، آپے اپنا آسن لائیندا۔ آپے جانے دو دو آہ، آپے تن وجائے اک ربابا، مکہ کعبہ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، شبد نشانہ ہر بھگوانا، ایکا ایک رکھائیندا۔ شبد گر ہر بھگوان، ایکا ایک اپایا۔ جُگ جُگ کھیلے
 کھیل مہان، لوک مات ویس وٹایا۔ ایکا راگ سچے دھنکان، ناد برہماد دئے سُنایا۔ جیو جنت نہ سکے کوئی پچھان، نیتر نین دس نہ آیا۔ جس
 جن بخشے اپنا مان، سو جن ساچی بوجھ بوجھایا۔ کایا مندر سُنائے دھر فرمان، لیکھا لیکھ نہ کوئی وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کیرپا کر، ایکا شبدی شبد اپجایا۔ شبد اپجائے ساچا ہر، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ جُگا جُگنتر مات دھر، لکھ چوراسی دئے سمجھائیا۔ ستگر گر

آپے ور، پنج تت کرے کُرمائیا۔ بھگتن چُکائے لکھ چوڑاسی ڈر، در ایکا ایک وکھائیا۔ سنتن میلا ہری ہری، ہر مندر دئے کرائیا۔ گُرمکھاں پھڑائے اپنا لڑ، ایکا پلُو ہتھ اُٹھائیا۔ گُرسکھ پوڑے جائے چڑھ، جس جن آپ چڑھائیا۔ کایا مندر آپے وڑ، سُرَت سوانی لئے جگائیا۔ جگت وکارا جائے جھڑ، پنج تت رہے شرمائیا۔ درس دیکھائے آگے کھڑ، نیج گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہری، آپ اپنی کرپا کر، شبدی اپنا ناؤں اُچجائیا۔ شبد گُرو گُرو اندر وڑیا، کایا مندر آپ سہایا۔ ساچے پوڑے آپے چڑھیا، اپنا ڈنڈا آپ لگایا۔ اپنے دوارے آپے کھڑیا، آپ اپنا مُکھ وکھایا۔ اپنا گھاڑن آپے کھڑیا، بھنہار نہ کوئی بھن وکھایا۔ اپنی جڑتی آپے جڑیا، رکت بوند نہ کھئے وکھایا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، نہ مرے نہ جایا۔ اپنی وِدیا آپے پڑھیا، برہما ویتا آپ پڑھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہری، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبدی رُوپ وٹایا۔ شبد رُوپ ہری ان رنگ، دِس کِسے نہ آئیندا۔ نام وچائے اک مردنگ، اپنی سیوا آپ کھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا آپے لنگھ، لوآن پُریاں ڈیرہ ڈھاپیندا۔ نو کھنڈ پرتھمی کرے ننگ، ستان دیپاں ڈیرہ ڈھاپیندا۔ لیکھا جانے سرب وربھنڈ، ایشٹ رُوپ نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہری، آپ اپنی کرپا کر، شبد نگارہ ایکنکارا، دھواں دھار آپ وجائیندا۔ شبد نگارہ وجیا، جاونہار نرنکار۔ نو کھنڈ پرتھمی پھرے بھجیا، ایتھے اوٹھے پاوے سار۔ ترے گن مایا پردہ کِسے نہ کجیا، پنج تت نہ کوئی آکار۔ جن بھگتاں رکھے جیا، گُر پیر بن اوتار۔ کلجگ اتم اپنے مندر اپنے سنگھاسن آپے سبجیا، نرگن رُوپ جوت نراکار۔ ایکا نام چلائے سچ جہازیا، کلجگ بیڑا دیوے تار۔ لیکھا چُکے کل کے آجیا، لکھ چوڑاسی نہ ہونے خوار۔ میٹ مٹائے راجن راجیا، شاہ سلطانان مارے مارے۔ سیس رکھے نہ کوئی تاجیا، کرے نہ کوئی شنگار۔ گھر مندر نہ دِسے ناچیا، ویسوا رُوپ کرے نہ کوئی وچار۔ پرگٹ ہویا دیس ماجھیا، کلگی توڑا سیس دستار۔ نہ کوئی ویکھے حاجی حاجیا، اُچی کوک نہ کرے پُکار۔ اٹھسٹھ تیرتھ کوئی نہ پھرے بھاجیا، گنگا گوداوری جمناسُستی گئی ہار۔ ایکا شبد سو پُرکھ نرنجن مارے واجیا، جگت برہم کرے خبردار۔ پرگٹ ہونے غریب نوازیا، غریب نمانے جائے تار۔ جوتی جوت سرُوپ ہری، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بولے شبد جیکار۔ شبد جیکارا سوہنگ سو، ہر سچ سچ جنایا۔ گُرمکھاں ڈرمت میل دھو، آپ اپنا میل ملایا۔ نیج آتم رس ایکا چو، بجر کپائی کھول کھلایا۔ شبد انادی دیوے ڈھوآ ڈھو، انحد رہیا سیس جھکایا۔ اپنی ہتھیں بیچ دتا بو، نہ سکے کوئی جڑ اُکھڑایا۔ پرہہ پار کرائے تتاں لو، چوڈاں لوکان پنڈھ مُکایا۔ گُرمکھ سبجن دھرم رائے

کولوں اپنی ہتھیں لئے کھوہ، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ ویلے آنت دوسر نیڑ نہ آوے کو، لاڑی موٹ نہ مکھ وکھایا۔ چاروں کُنٹ شبد سہاگا ربیا جوء، ساچا ہالی ہر بن بن آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبد ڈوری اک رکھایا۔ شبد ڈور ہتھ کرتار، کلجگ اتم آپ اٹھایا۔ لکھ چوراسی کرے خوار، دہ دشا ایک نرک پھرائیا۔ گرمکھاں کرے سچ پیار، کنبھی نرک کوئی نہ جائیا۔ ندھڑک ہونے کرے پکار، گھر ملیا شہنشاہیا۔ ہتھ کھڑگ پھڑ آیا تیز کٹار، اٹھ پھر سیو کھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک شبد رُپ وٹایا۔ شبد کٹارا ہر جو پھڑیا، گرمکھاں لاج رکھائیندا۔ نرگن رُپ ہو لوک مات چڑھیا، دس کیسے نہ آئیندا۔ گرمکھ ورا آپ اپنا آپے پھڑیا، لکھ چوراسی ورول وکھائیندا۔ ایک اکھڑ گرمکھ ورا پڑھیا، سوہنگ اپنا ناؤں پڑھائیندا۔ ہیرا مانک موتی اپنے سیس تاج گرمکھ جڑیا، سر اپنے آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبد سورا ہر نرنکارا، کلجگ تیری اتم وارا، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ ویس وٹایا پُرکھ سلطان، نرگن وڈا وڈا وڈیائیا۔ گرمکھاں دیون آیا دان، ایک وست ہتھ رکھایا۔ شبد وکھائے سچ نشان، ستگر پورا آپ جھلایا۔ جگت چکائے جھوٹھی کان، کایا اپنے لیکھے لایا۔ جو جن ہر ہر رسناگان، گاونہارا آپ ہونے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، رکھنہارا اپنے گھر، گھر محلہ اُچ اٹلا نہچل استھل تھر ٹھانڈا آپ وکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہ پُرکھ نہ دسے نار، ایک رُپ آپ نرنکار، گرمکھاں کرے شبد پیار، دوجا رنگ نہ کھئے جنایا۔

★ ۱۱ چیت ۲۰۱۷ بکرمی دارا سنگھ دے گھر اٹر پندی ضلع گرداس پُر ★

سرب جیاں کرے پرتپال، پرتپالک ہر رگھرایا۔ ہرجن ونگا ہونے نہ وال، جس اپنی بوجھ بچھایا۔ ساچے ڈھانچے دیوے ڈھال، نام کٹھالی ایک پایا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، مایا ممتا ویکھ وکھایا۔ پھل لگائے ساچے ڈال، امرت میوہ پھل کھوایا۔ سدا سہیلا وسے نال، دوس زین سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا ایک تھان وڈیایا۔ تھان تھنتر چرن گردوار، گر گر مندر اک سہایا۔ بچھے بسنتر وچ سنسار، گر گر امرت میگھ برسایا۔ جانے بدھ آتر ہر نرنکار، جیو آتما ویکھ وکھایا۔ کِرپا کرے کِرپن ہر گردھار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، مان تان وچ جہان، جن جن کا آپ رکھایا۔

★ ۱۱ جیت ۲۰۱۷ بکرمی چن سینگھ دے گھر بابو پُرا ضلع گرداس پُرا ★

کال پھاس جم کٹ، ہر بخشے چرن دواریا۔ گھر مندر وکھائے ساچا ہٹ، چوڈاں لوک کر اُجیاریا۔ امرت نُہائے تیرتھ تٹ، سر سروور اک وکھا رہیا۔ ڈرمت میل دیوے کٹ، کر کِریا پار اُتاریا۔ گُرمکھ وِرنے لاہا رہے کھٹ، ہر پُرکھ نرنکاریا۔ رسنا رس رہیا چٹ، سوہنگ اکھڑ جاپ اپاریا۔ دُئی دویتی مٹے پھٹ، ستگر پُورا آپ مٹا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنے رنگ رنگا رہیا۔ رنگ رنگیلا ہر کرتار، رنگ مجیٹھی اک چڑھائیندا۔ کھیلے کھیل اکم اپار، اکم اکمڑی کار کرائیندا۔ اکھ اگوچر بھیو نیار، جگ جگ اپنا بھیو چھائیندا۔ سنت سہیلے میت مُرار، گر گر چیلے ویکھ وکھائیندا۔ اک اکیلے دئے آدھار، بنس سرینسا نال رلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا پھل امرت میوہ، ہرجن ساچے آپ کھوائیندا۔ امرت رس ساچا دُدھ، رسنا جہوا آپ کھوائیا۔ آپے کرے بیک بُدھ، من مت دُور کرائیا۔ کرتا کرے کارج سدھ، سکلا بھیو چُکائیا۔ گھر سہائے نو ندھ، اٹھ اٹھاراں اک سرنائیا۔ پرہ ملن دی ساچی بدھ، ستگر اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دین دیاں ہر گوپالن، لال لالن ویکھ وکھائیا۔ دین دیاں سرب جگ میتا، پرم پُرکھ اکھوایا۔ ہرجن پرکھنہارا نیتا، من منوا دئے بھوایا۔ چرن کول بندھائے پریتا، جگت پریتی موہ چُکایا۔ نام ندھان دیوے انڈیٹھا، بھر پیالہ جام پیایا۔ سدا سہیلا رکھے سدا ٹھنڈا سیتا، اگن تت نہ کھئے رکھایا۔ پتا پُوت ایکا رنگ ہر ساچے کیتا، دوجا رنگ نہ کھئے چڑھایا۔ لیکھا جانے پچھلا بیتا، اگلا لہنا لہنے جھولی پایا۔ ستگر پُورا نہ مریا نہ کدے جیتا، جمن مرن وچ نہ آیا۔ کوئن کوٹ اُدھارے پتت پاپی کر پُنتتا، جنم جنم وچھڑے میل ملایا۔ آپ چلائی اپنی ریتا، وید پُران شاستر سمرت انجیل قرآن کھانی بانی بھیو نہ رایا۔ نہ کوئی مندر نہ مسیتا، ہرجن کایا مندر اپنا آسن آپ سہایا۔ کایا آسن سوہاؤنت، سہج سہج سمائیا۔ گھر ملاوا ہر ہر کنت، نج آتم وجے ودھائیا۔ پایا پریتم اک بھگونت، بھگن بھگتی کر کُرمائیا۔ سوہنگ گایا سہاگی چھنت، گھر چوٹھا اک وکھائیا۔ آد جُگادی مہا اننت، اگنت گنی نہ جائیا۔ تن کایا چولی رنگ بسنت، چیتر چیتن رت سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن بنائے ساچی بنت، کرم جرم دھرم اپنے ہتھ رکھائیا۔

★ ۱۱ چیت ۲۰۱۷ بکرمی یچن سنگھ دے گھر بابو پُر ضلع گرداس پُر ★

پنچم کڈھے کایا چور، حرام خور رہن نہ پائیا۔ لیکھا جانے اندھ گھور، گھور اندھیرا ویکھ وکھائیا۔ شبد وکھائے ساچا زور، جورو زور نہ کھئے وڈیائیا۔ جگت وکارا دیوے ہوڑ، نام کھنڈا اک چمکائیا۔ چرن پریتی دیوے جوڑ، کر کرپا بے پرواہیا۔ نام چڑھائے ساچے گھوڑ، کایا مندر اندر آپ دوڑائیا۔ ور پایا جہا لوڑ، کنت سہاگی اک ہنڈھائیا۔ پوری کر جگت تھوڑ، اتوٹ اٹھ وکھائیا۔ ستگر پورا ساجن جائے بہڑ، جمدوٹ نیڑ نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چارے کوٹ ہوئے سہائیا۔

★ ۱۱ چیت ۲۰۱۷ بکرمی اجیت سنگھ دے گھر کانا کاؤٹنا ضلع گرداس پُر ★

ہر ہر نام ساچا سُکھ، جگت ترسنا روگ مٹائیا۔ ہر ہر نام اُجل مُکھ، لوک مات دئے وڈیائیا۔ ہر ہر نام سفل کرائے ککھ، جن جنی لیکھے لائیا۔ ہر ہر نام گرہ واس کئے اُلٹا رُکھ، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ ہر ہر نام، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ورلے جھولی پائیا۔ ہر ہر نام سہج سُکھ داتا، گر ستگر ہٹ وکائیندا۔ ہر ہر نام اتم کرائے ذاتا، ذات پات نہ کھئے رکھائیندا۔ ہر ہر نام میٹے اندھیری راتا، گھر گھر ساچا چند چڑھائیندا۔ ہر ہر نام اتم پُچھے واتا، بھٹیا بیبا سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ ہر ہر نام ہر درس دکھائے اک اکاتا، جو جن رسنا جہوا گائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ورلے ایک نام جھولی پائیندا۔ نام پدارتھ ساچی وتھ، ستگر اپنے ہتھ رکھائیا۔ گرمکھان دیوے پُکھ سمرتھ، جُگ جُگ لوک مات ورتائیا۔ لکھ چوراسی وچوں لے رکھ، تتی وا نہ لگے رائیا۔ لیکھا جانے سیاں ساڈھے تے ہتھ، دھرت مات نہ گود سہائیا۔ ایک منتر جپئے پوجا پاٹھ، ہنگ برہم میل ملائیا۔ پورب پچھلا پورا کرے گھاٹ، ساچے کنڈے نام ٹلائییا۔ گرسکھ وکے نہ کیسے ہاٹ، وید شاستر پُران گرتھ قیمت کھئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ادھارے وچوں سنکھ، اسنکھ سنکھ اسنکھ پھول پھلائییا۔

★ ۱۱ چیت ۲۰۱۷ بکرمی اند سینگھ درشن سینگھ کرم سینگھ دے گھر پنڈ آدی ضلع گرداس پُر ★

سو پُرکھ نرنجن سرب گنوت، آد جگاد سمايا۔ ہر پُرکھ نرنجن مہا اگت، بھيو کيسے نہ پایا۔ ايکنکارا بنائے بنت، اپنی رچنا آپ رچایا۔ آد نرنجن ساچا دھام سہنت، سچکھنڈ دوارا آسن لایا۔ ابناشی کرتا ساچا کنت، نرگن نرگن لئے پرنايا۔ پاربرہم آد آنت، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ پاربرہم لیکھا جانے ساچے سنت، شبد انادی دھار چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا، اپنا آپ کرایا۔ سچکھنڈ سچ محلہ، ہر ساچا سچ وسائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن اک اکلّا، ہر پُرکھ نرنجن آسن لائیندا۔ ايکنکارا وسنہارا جلا تھلا، آد نرنجن جوت نرنجن جگائیندا۔ سری بھگوان شبد سنہڑا ايکا گھلا، ابناشی کرتا لکھ چوراسی آپ سُنائیندا۔ پاربرہم برہم پائے ہلا، ہنگ برہم ويکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپر، الکھ الکھنا بھيو نہ کوئی جنائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ٹھانڈا سینتا، آد جگاد سمايا۔ آپ چلائے اپنی ریتا، آپ اپنا ويس وٹایا۔ کھیلے کھیل ہست کیتا، جُون اجوئی آپ پھرایا۔ اپنا رس جانے میٹھا، انرس اپنا آپ وکھایا۔ ايکا دھام اولڑے بیٹھا، سچ سینگھاسن سوہبا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نرگن جوت پُرکھ بدھاتا، اتم ذاتا اک کرایا۔ نرگن داتا بے پرواہ، ايکا رنگ سمائیندا۔ جگا جگنتر بن ملاح، لوک مات ويس وٹائیندا۔ شبد سروپی شبد صلاح، آپ اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ ساچے سنتاں دیا کما، اتم آنتر برہم گيان درڑائیندا۔ گُرمکھ ساچے میل ملا، ايکا دوجا بھو چکائیندا۔ گُرمکھ ساچے سنگ رلا، آپ اپنا درس وکھائیندا۔ سورا سربنگ آپ اکھوا، نام مردنگ اک وجائیندا۔ کایا مندر ڈیرہ لا، انحد تال اک وجائیندا۔ سر سروور اک وکھا، امرت اتم آپ بھرائیندا۔ بجر کپاٹی توڑ تڑا، ساچی سیجا آپ سہائیندا۔ پاربرہم پرہم ويس وٹا، گھر گھر وچ آپ ٹکائیندا۔ دیا باقی اک جگا، جوت نرنجن اک وکھائیندا۔ بوند سواتی دئے پیا، سیتل دھار اک وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی کھیل کھلاییندا۔ عقل کلا کل دھار، کھیل کھلاییندا۔ لوک ماتی لئے اوتار، جگ جگ ويس وٹائیندا۔ آپ لگائے ساچی کار، ہرجن ساچی کارے لائیندا۔ اندر مندر گپت ظاہر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ شبد اناد سچی دھنکار، آپے آنتر شبد وجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ کرتا ناؤں دھرائیا۔ جگ کرتا ہر کرنہار، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، لوک مات ويس وٹائیا۔

شبد اگتی بول جیکار، نرگن ڈھولا ایکا گائیا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، برہما وشن شولئے اٹھائیا۔ سُرپت دئے اک ادھار، بھل رہے نہ رائیا۔
 ساچے سنتاں کر پیار، آپ اپنا میل ملائیا۔ لیکھا جانے رو سس سورج چن ستار، منڈل مندپ کھوج کھوجائیا۔ برہمنڈ کھنڈ دئے ادھار، نو
 کھنڈ ستاں دیپاں رہیا سمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار چلائی۔ جگ جگ دھار ہر کرتار،
 لوک مات چلائیندا۔ ہرجن ساچے لائے پار، جس جن اپنی بوجھ بھجائیندا۔ نانا توڑے کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار، آسا ترسنا میٹ مٹائیندا۔
 ساچی وست رکھے گھر تھار، تھر گھر واسی دیا کھائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، وید کتیب نہ کوئی سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ہرجن ساچے آپ اٹھائیندا۔ ہرجن ساچے ویکھنہار، ایکا رنگ سمایا۔ ایکا بخشے چرن پیارا، چرن چرنودک مکھ چوایا۔ آپے کھولے
 بند کواڑا، ڈونگی گندر پھیرا پایا۔ اک کرائے سچ جیکارا، واہ واہ گرو روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبد اک
 جنایا۔ شبد گر ستگر پورا، دوسر اور نہ کوئی جنائیندا۔ جگا جگنتر حاضر حضورا، روپ رنگ نہ کوئی وکھائیندا۔ اجونی ریت نورو نورا،
 پُرکھ اکال آپ اکھوائیندا۔ آپ وجائے انادی ثورا، تار ستار آپ ہلائییندا۔ سنتاں بھگتاں آسا منسا کرے پورا، سرب کل آپ اکھوائیندا۔ نانا
 توڑے کوڑو کوڑا، ساچا منتر نام درڑائیندا۔ گرمکھ ورا بخشے چرن دھوڑا، چرن دھوڑا آپ سہائیندا۔ کایا چولی رنگ چاڑھے گوڑھا، اتر
 کدے نہ جائیندا۔ چتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑھا، جس جن اپنا سنگ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر سچ
 نشان ویکھنہارا دو جہان، لوآن پُریاں پھیرا پائیندا۔ شبد گر وڈ بلوانا، ہر ساچا سچ دھرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی جھلائے سچ نشانہ، درگاہ
 ساچی آپ چڑھائیندا۔ لوآن پُریاں پائے آنا، حکمی حکم آپ سنائیندا۔ لکھ چوراسی کر پردھانا، آتم برہم وچ ٹکائیندا۔ شبد سنائے اک ترانہ،
 راگ راگنی مکھ شرمائیندا۔ گرمکھ ورلے بھے گانا، ستگر پورا سگن منائیندا۔ آپے ہیئے پینا دانا، داتا دانی ناؤں دھرائیندا۔ سرب جیاں ہر
 جانی جانا، دس کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر پورا آپ اکھوائیندا۔ ستگر پورا ہر کرتار، اچرج کھیل
 کھلائی۔ ورتے ورتاوے وچ سنسار، جگ جگ اپنا روپ وٹائی۔ ستجگ تریتا دواپر کریا پار، کلجگ کھیلے کھیلے پرواہیا۔ سچکھنڈ
 نواسی ہو تیار، پُرکھ ابناشی سیو کھائی۔ برہما وید نہ پائے سار، چارے مکھ رہیا صلاحیا۔ پُران اٹھاراں گئے ہار، وید ویاسا گیا گائیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد ملاح جُگ جُگ اپنا ویس دھرائیا۔ شبد گر سورا سرنگ، ایکا ایک اکھوایا۔ جُگ جُگ وجائے اپنا مردنگ، نام ستار ہتھ اٹھایا۔ برہمنڈ کھنڈ لوآں پُریاں آپے لنگھ، گگن پاتال پھیرا پایا۔ لوک مات جن بھگتاں نبھائے سدا سنگ، وچھڑ کدے نہ جایا۔ نانا توڑے بھکھ ننگ، ساچی وست ایکا جھولی پایا۔ کلجگ کوڑی چڑھی کنگ، چاروں کُنٹ لہر لہرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ستگر پورا دیوے ایکا ور، لکھ چوراسی جھولی پایا۔ ستگر سچی سرکار، ہر ساچا سیچ اُچائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل اپار، برہمنڈ ویکھ وکھائیندا۔ جیرج انڈ پاوے سار، اُتہج سیبج پھول پُھلائیندا۔ بھیکھ پکھنڈا وچ سنسار، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیندا۔ آتم رنڈا جیو گوار، ساچا کنت نہ کوئی ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد گرُ گر پورا، ایکا آپ اکھوائیندا۔ ایکا شبد ستگر دیو، ہر ساچا سیچ اُچائیندا۔ ابناشی الکھ ابھیو، بھیو ابھید کھلائیندا۔ ہرجن لائے ساچی سیو، سیوک سیوا سیچ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد گر وڈ بلوان، دو جہاناں پھیرا پائیندا۔ ہر شبد گر نوجوانا، نہ مرے نہ جائیا۔ کھیلے کھیل سری بھگوانا، اپنی اچھیا روپ وٹائیا۔ لکھ چوراسی ہو پردھانا، لک لک بیٹھا آسن لائیا۔ آپے چلہ تیر نشانہ، شستر بستر آپ سہائیا۔ آپے مرد مرد مردانہ، پاربرہم اک اکھوائیا۔ آپے بٹھنہارا گھر گھر گانا، آپ اپنا سگن منائیا۔ آپے دیوے پرکاش رو سس سورج بھانا، اپنا تیج آپ چمکائیا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، ہر بھانے سد سہائیا۔ گرمکھ ورلے ہر کا شبد مات پچھانا، نیترین دس نہ آئیا۔ ہرجن ہویا چتر سگھڑ سیانا، جس سر سمرتھ ہتھ ٹکائیا۔ آون جاون چکے کانا، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ شبد سرُپی ملے اک بیانا، ستگر دے چڑھائیا۔ سچکھنڈ ساچا دھام سہانا، تھر گھر ساچے وجے ودھائیا۔ نانا تٹا آون جانا، وچ جوتی جوت سہائیا۔ گرمکھ ورلا پائے پد زربانا، پرم پُرکھ آپ اپنا میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جیو جنت سادھ سنت آد آنت ہر بھگونت ساچا کنت ساچی آتم سیج سوہا پائیا۔

★ ۱۱ چیت ۲۰۱۷ بکرمی بوڑ سنگھ دے گھر پنڈ وزیر پُر ضلع گرداس پُر ★

سو پُرکھ نرنجن پاتشاہ، نرگن ایکا ایک اکھوائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بے پرواہ، آپ اپنی کل دھرائیندا۔ ایکنکارا سچ ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ آد نرنجن نور نورانہ ڈگمگا، نور الابی ناؤں دھرائیندا۔ ابناشی کرتا وسے اپنے تھار، بھومکا آپ سہائیندا۔ سری بھگوان کرے سچ نیاں، آد جگادی حکم چلائیندا۔ پاربرہم آپ اپنا روپ لے وٹا، آپ اپنا ویس دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا سچ سہائیندا۔ گھر ساچا ہر سہاونا، ایکنکارا ایکا ایک۔ پُرکھ ابناشی ڈیرہ لاونا، دوسر رکھے نہ کوئی ٹیک۔ سچ سنگھاسن اک وچھاونا، ہر بہ بہ لکھے لیکھ۔ تخت تاج اک سہاونا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا بھیکھ۔ ساچا بھیکھ ہر نرنکار، سچکھنڈ دوارے آپ وٹائیا۔ نرگن روپ اگم اپار، ست پُرکھ نرنجن آپ دسائیا۔ الکھ الکھنا کھیل اپار، اگم اگوچر بھیو نہ رائیا۔ نرگن باقی کر تیار، کملاپاتی جوت جگائیا۔ ساچی کھاٹی کھیل اپار، ہر کرتار آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر شاہاں اک اکھوائیا۔ ستگر سچا شہنشاہ، ایکا رنگ سہایا۔ سچکھنڈ بیٹھا آسن لا، روپ رنگ نہ کوئی وکھایا۔ اپنا تخت رہیا سہا، تخت نواسی دس نہ آیا۔ اپنا حکم رہیا چلا، اپنے بھانے سد سہایا۔ در دربانا الکھ جگا، درگاہ ساچی نیوں نیوں سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپے کھول، آپ اپنا آسن لایا۔ سچکھنڈ دوارا سچ دروازہ، پُرکھ ابناشا آپ کھلائیندا۔ کھیلے کھیل غریب نواز، نرگن اپنی دھار چال چلائیندا۔ آپے رنگ آپے راجا، آپ اپنا حکم سنائیندا۔ آپے مارے اپنی واجا، شبد اگمی آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ ساچا رنگ شبد رنگنہار، ہر ساچا آپ اُچائیا۔ ویکھ وکھائے ہر برہما، آد جگاد کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد دے وڈیائیا۔ ہر شبد وڈ بلوان، ہر ساچے گھر اُچایا۔ ہتھ رکھ سری بھگوان، پرتکھ روپ وٹایا۔ پاوے سار دو جہان، نرگن نورو نور ڈگمگایا۔ آد جگادی ایکا آن، حکمی حکم آپ سنایا۔ لیکھا جانے دھر فرمان، سچ سندیشہ آپ الایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا کھیل اپارا، ایکنکارا آپ کرایا۔ ایکنکار پُرکھ اگم، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، پنج ت نہ کوئی رکھائیندا۔ جگا جگنتر جانے اپنا کم، کرنی کرتا کرت کھائیندا۔ نہ کوئی گھڑے نہ سکے

بہن، گھڑن بہنہار آپ اکھوائیندا۔ اپنا بیڑا آپے ہتھ، پاربرہم آپ چلائیندا۔ رسنا جہوا نہ کہے کوئی دھنّ دھنّ، بتی دند نہ کوئی بلائیندا۔ نہ کوئی
 سُنے سُنائے ناد کن، راگی راگ نہ کوئی الائیندا۔ نہ کوئی جننی جنے جن، پوت سپوتا نہ کوئی رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا نہ کوئی سورج نہ کوئی
 چنّ، منڈل منڈپ نہ کوئی سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد اُجالا دین دایلا اپنا آپ پرگٹائیندا۔ شبد اُچایا ہر
 بھگوان، تھر گھر ساچے وجے ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی ویکھے مار دھیان، جُگ جُگ اپنی پیج دھرائیا۔ دیونہارا ساچا مان، درگاہ ساچی ساچا
 تھان سہائیا۔ ایک راگ سُنائے کان، دُھن اپنی آپ اُچائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ شبد سَت سورا
 بلوان، ہر پُرکھ زرنجن آپ اُپایا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ اُٹھائے سچ نشان، ساچا بیڑا آپ بندھایا۔ برہما وشن شو کر پردھان، آپ
 اپنے انگ لگایا۔ آپے ترے گن مایا دیوے دان، داتا دانی دس نہ آیا۔ آپے پنج تت ناتا جوڑے دو جہان، لکھّ چوڑاسی میل ملایا۔ آپے زرنجن
 سرگن ہو پردھان، دیا باقی اک جگایا۔ آپے شبد سُنائے سچّی دُھن کان، انحد راگ اک الایا۔ آپے وسے کایا مندر سچ مکان، آپ اپنا رُوپ
 چھپایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر سِو کمایا۔ ہر شبد پیج سواریا، ستگر ساجن میت مُرار۔ گر کرپا وچ
 سنساریا، لوک مات لئے اوتار۔ سنت کنت کرے پیاریا، اَنتر اَتم دئے آدھار۔ پنج تت کرے خواریا، میٹ میٹائے کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار۔
 امرت بخشے ٹھنڈا ٹھاریا، آسا ترسنا دیوے مار۔ ایک بول سچ جیکاریا، کایا مندر ہر مندر گردوار۔ آتم سیجا دھام سہا ربیسا، آپ اپنی کرپا
 دھار۔ زرنجن سرگن میل ملا ربیسا، شبد وچولا بن کرتار۔ ساچا چولا آپ بدلا لیا، جُگا جُگنتر ساچی کار۔ ایک ڈھولا اپنا گا ربیسا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر شبد بھرے بھنڈار۔ ہر شبد بھنڈارا شبد بھرپور، سو پُرکھ زرنجن آپ بھرائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن آسا
 منسا پور، جُگ جُگ اپنا میل ملائیندا۔ ایکنکارا وسنہارا نیڑے دور، دور دُراڈا پنڈھ مکائیندا۔ آد زرنجن ظاہرا ظہور، جوت زرنجن
 ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا ایکا تور، ناد اناد وجائیندا۔ سری بھگوان ناتا توڑے کوڑو کوڑ، در گھر ساچے میل ملائیندا۔ پاربرہم لیکھا جانے
 مورکھ مُگدھ موڑھ، جس جن سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سرُویی رُوپ وٹائیندا۔ شبد
 سرُویی رُوپ انوٹھا، دس کیسے نہ آیا۔ وسنہارا چارے کوٹاں، دہ دشا پھیری پایا۔ جُگ جُگ لکھّ چوڑاسی کرے خالی ٹھوٹھا، جو گھڑیا بہن

وکھایا۔ گرمکھ ورلے اُپر تھھا، ایکا امرت جام نام پیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گردیو شبد اکھویا۔ گردیو شبد اِشت کرتار، ایکا جگت کرائیا۔ واستک روپ سرب سنسار، وشو اپنا ناؤں دھرائیا۔ آستک جیو ہوئے ہنکار، ناستک روپ آپ سمائیا۔ پرکاش جوت سرب نراکار، نرگن ویکھے تھاوں تھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کھلایا۔ جگ جگ کھیل کھلندڑا، پاربرہم گر کرتار۔ ستجگ ساچا لیکھ لیکھندڑا، آپ اپنی کر وچار۔ تربتا تیرا پنڈھ مُکندڑا، روپ دِسے نہ وچ سنسار۔ دواپر اتم لیکھ لیکھندڑا، چاروں کُنٹ پاوے سار۔ کلجگ اتم جوت جگندڑا، زین اندھیری ویکھے دھواں دھار۔ چار ورن سرب کندڑا، دھیرج دھرے نہ کھئے کرے پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ کلجگ اندھیری زین، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ نہ کوئی ساک سجن دِسے سین، سکلا سنگ نہ کھئے نبھایا۔ مایا رانی کھائے ڈین، جت ست دھیرج دئے گویا۔ ہر کا درس نہ ویکھے کوئی نین، سنت سادھ رہے گرلایا۔ جوٹھا جھوٹھا بستر پایا کہن، ہر کا شبد نہ کھئے بندھایا۔ دئی دویتی ڈبے وبن، سچے بیڑے نہ کھئے چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گرمکھ آپے لے جگایا۔ گرمکھ ورلا جاگیا، جس کِرپا کرے آپ نرنکار۔ سچ سرنائی ستگر لاگیا، ہر شبد کرے پیار۔ ترے گن لگی بھئی آگیا، پنج تت ہوئے خوار۔ مایا دِسے نہ ڈسنی ناگیا، نیڑ نہ آئے کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار۔ ستگر پورا اپنی ہتھیں پکڑے واگیا، دو جہاناں بائے سار۔ نرگن سرگن اندر پھرے بھاگیا، روپ انوپ سچی سرکار۔ پھڑ ہنس بنائے کاگیا، امرت آم ایکا ڈار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے لے اُبھار۔ ہرجن ساچا اٹھیا، پایا پُرکھ اپار۔ ہر شبدی گر گر تھیا، دیوے درس آپ نراکار۔ لوک مات نہ جائے لُٹیا، لُٹ نہ سکے ٹھگ چور یار۔ مانس جنم بھاگ نہ نکھٹیا، ملیا میل میت مُرار۔ اتم چڑھے ساچی چوٹیاں، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ کڈھنہارا واشنا کھوٹیاں، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ سہائے بنک دوار۔ بنک دوار سہنجنا، ہر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ جوت جگائے آد نرنجنا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ داتا دانی درد دکھ بھے بھنجنا، بھو ساگر پار کرائیندا۔ جن بھگتاں نیتر بائے نام انجنا، آگیان اندھیر مٹائیندا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجنا، اٹھسٹھ پنڈھ مکائیندا۔ جو گھڑیا سو بھجنا، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ جن بھگتاں پردہ آپے کجنا، شبد دوشالا ہتھ اٹھائیندا۔ کال نگارہ نو کھنڈ پرتھمی لکھ چوراسی سپس وجنا، شاہ سلطان نہ کھئے پچائیندا۔ راج راجاناں تخت

تاج جگ تجنا، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ گرمکھ ورلے امرت آتم پی پی رجنا، جس ہر ہر آپ پیاٹیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گرسکھ ساچے میل ملائیندا۔ گرسکھ ساچا میلیا، کر کیرپا آپ کرتار۔ ایک رنگ رنگے گر چیلیا، رنگ رنگیلا اپر اپار۔ گھر پایا سجن سہیلیا، وچھڑیا سنسار۔ کئے دھرم رائے دی جیلیا، لکھ چوراسی کرے پار۔ ہر جو کھیل اپنا آپے کھیلیا، نرگن رُپ لئے اوتار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے لئے پار۔ ہرجن ساچا بیڑا بنھ، گر ستگر آپ چلائیندا۔ گرمکھ چڑھیا ساچا چن، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ ستگر کہے دھن دھن، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ دوار ایکنکار لوک مات کھیل اپار، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ نرگن سرگن پیکھیا، جوتی جوت نور اجیار۔ نرگن سرگن لکھ لیکھیا، لیکھا جانے دھرم دوار۔ نرگن سرگن ویکھ ریکھیا، کرم دھرم کرے وچار۔ نرگن سرگن دھارے بھیکھیا، نہکلنکا لئے اوتار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہر شبہ کرے وپار۔ ہر شبہ ونجار ست، ست پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر شبہ ونجار ست، ستگر پورا ساچے ہٹ وکھائیندا۔ ہر شبہ ونجار ست، گر گر ایک رنگ وکھائیندا۔ ہر شبہ ونجار ست، بھگتن جھولی آپ بھرائیندا۔ ہر شبہ ونجار ست، سنت ساجن ویکھ وکھائیندا۔ ہر شبہ ونجار ست، گرمکھ ایکا بوجھ بچھائیندا۔ ہر شبہ ونجار ست، گرسکھ سجن سنگ نبھائیندا۔ پُرکھ ابناشی دیونہارا برہم مت، من مت نہ کھئے وکھائیندا۔ آد جگادی جانے مت گت، جگ جگ اپنی رچن رچائیندا۔ آوے جاوے نت نوت، بھگتن میت کھیل کھلائیندا۔ نہ کوئی وار نہ کوئی تھت، ماس برکھ نہ ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپ اپنا رُپ دھرائیندا۔ شبہ جنائی دھر فرمان، ست پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ ستگر دیوے دھر فرمان، گر گر بوجھ بچھائیندا۔ گر گر دیوے ایکا مان، بھگتن سنگ ترائیندا۔ بھگتن دیوے اک دھیان، ایک ایشٹ وکھائیندا۔ ایک ایشٹ سری بھگوان، سنتن میل ملائیندا۔ سنتن کھولے اک دکان، چوڈاں لوک مکھ شرمائیندا۔ ایک دیوے ساچا دان، داتا دانی ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ گرمکھ ساچے چتر سجان، آپ اپنا بھو کھلائیندا۔ اندر مندر اک نشان، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ گرسکھ اٹھائے بال انجان، آپ اپنی گود بھائیندا۔ جگت چکائے جھوٹی کان، دے مت آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے آپ اٹھائیندا۔ ہر شبہ ساجن میت، ستگر بتھ وڈیائیا۔ گر گر بیٹھا

اک اتیت، نرگن سرگن بے پروا بیا۔ بھگتن کایا کرے ٹھنڈی سیت، سنتن ست ست ورتائیا۔ گرمکھ چلائے اپنی ریت، وید کتیب بھیو نہ رائیا۔
 گرسکھ ملے ہر ساچا میت، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ مانس جنم جائے جیت، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ ایک رنگ رنگائے ہست کیت، ستگر
 پورے ہتھ وڈیائیا۔ امرت رس دیوے ساچا میٹھ، نجھ جھرنا آپ جھرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے دیوے
 ور، کایا مندر ویکھ وکھائیا۔ کایا مندر سچ محلہ، ہر ساچے سچ وسایا۔ نرگن بیٹھا اک اکللا، نج آتم ڈیرہ لایا۔ آتم سیجا سچ سنگھاسن ملا،
 آپ اپنی سوہا پایا۔ شبد سنہڑا ایک گھلا، ناد انادی دھن وجایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھایا۔
 ہرجن کایا مندر ڈوگھا ساگر، سر سرور آپ سہائیا۔ بھاگ لگا پنج تت گاگر، ستگر پورا آپ لگائیا۔ نرمل جوت کرے اجاگر، دوس زین
 ڈگمگائیا۔ ایک نام کرائے ونج سوڈاگر، ساچی وست ساچے ہٹ وکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ تیرا کایا مندر پھول
 پھلایا۔ کایا مندر ڈونگھی بھوری، سکھمن ناڑی پھول پھلایا۔ اندھ اندھیری ویکھے کوری، دیپک اپنا آپ لٹکائیندا۔ سرت سوانی اوری
 گوری، شبد بانی آپ ملائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن تیرا کایا مندر آپ سہائیندا۔ کایا مندر سچ دوارا، گرمکھ
 آپ جنائیندا۔ سرتی شبدی کرے پیارا، گھر ساچے میل ملائیندا۔ اگم اگمڑا دئے ہلارا، اگمی دھار آپ وبائیندا۔ انحد دھن سنائے آپ دھنکارا،
 پنچم سخیاں منگل گائیندا۔ آپے ویکھے ویکھنہارا، روپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ کایا اندر وڑ،
 آپ اپنا تخت سہائیندا۔ گرسکھ کایا اندر وڑیا، گر ستگر آپ کرتار۔ ساچے پورے آپے چڑھیا، ناتا توڑ نو دوار۔ ٹیڈھی بنک گھاڑن گھڑیا،
 آپے ہوئے آر پار۔ اپنا اکھڑ آپے پڑھیا، آپے بولے سچ جیکار۔ اپنا پلا آپے پھڑیا، آپے بنیا میت مرار۔ اپنا گڑھ آپے توڑے، آگے کوئے نہ اڑیا،
 بجر کپاٹی دیوے پاڑ۔ سر سرور ساچا امرت آپے بھریا، پُرکھ ابناشی ٹھنڈا ٹھار۔ سُکا بوٹا ہریا کریا، ہنس اڈائے کاگوں ڈار۔ ساچی سیجا
 چرن دھریا، آتم سیجا کر پیار۔ گرمکھ ساچا آپے وریا، پُرکھ ابناشی میت مرار۔ ایک سیجا پیر پسریا، ناری میلا کنت بہتار۔ گھر وچ گھر
 گھر اُجریا، اندھ اندھیرا دئے نوار۔ آد جگاد کدے نہ مریا، ستگر پورا گر اوتار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے
 لائے پار۔ آتم سیجا سچ پلنگ، ستگر پورا آپ سہائیندا۔ سرت سوانی منگے منگ، شبد بانی میل ملائیندا۔ امرت دھار وپائے گنگ، ساچی

دھار آپ چلائیندا۔ شبدي شبد سورا سربنگ، گر گر ايكا روپ وٹائيندا۔ کئھارا بھکھ ننگ، ترسنا روگ ميٹ مٹائيندا۔ پنج وکار نہ کرے
 جنگ، ساچا کھنڈا اک چمکائيندا۔ سچ دوارے آپے لنگھ، آپ اپنا راہ چلائيندا۔ ساچے آسو کس تنگ، ساچی گھوڑی گرمکھ آپ
 چڑھائيندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن وسے ساچے گھر، گھر مندر آپ صلاحندا۔ گھر مندر سوبھاوت، گر ستگر
 آپ سہائيا۔ گرمکھ ميلا ناری کنت، ہر کنت کنتوبل اک ہنڈھائيا۔ کایا چولی چاڑھ رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائيا۔ توڑے گڑھ ہوئے
 ہنگت، ہنکار وکار دئے مٹائيا۔ نانا جوڑے ساچی سنگت، سگلا سنگ وکھائيا۔ ہرجن ميلا جوں نانک انگد، نرگن سرگن ہوئے سہائيا۔
 ستگر پورا کيسے در نہ جائے منگت، ديونہار سرشٹ سبائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن وسے ساچے گھر، کایا کھيڑا
 آپ وسائيا۔ کایا کھيڑا سچ گران، ہر ساچا سچ سہائيندا۔ آپے ويکھے اپنا تھان، اپنی ونڈ آپ ونڈائيندا۔ آپے پکڑنہارا بانہ، آپ اپنی گود
 سہائيندا۔ آپے ہنس بنائے پھڑ پھڑ کان، کاگوں ہنس آپ اڈائيندا۔ آپے پتا آپے مان، پوت سپوتا آپ اکھوائيندا۔ آپے کرے سچ نیاں، گھر گھر
 وچ آسن لائيندا۔ آپ جنائے اپنا نان، ہنگ برہم آپ سُنائيندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا کھيڑا آپ وسائيندا۔ آپ
 وسائے کایا کھيڑا، ہر ہر جوت جگائيا۔ آپے ديوے ايکا گيڑا، من ہنکار دئے بھوائيا۔ آپے کرے حق نيڑا، سرتی شبدي ميل ملائيا۔ آپے کرے
 کھلا ويہڑا، پنج دوت دئے مٹائيا۔ آپے بنھے ساچا بيڑا، ايکا چيو نام لگائيا۔ آپے ڈھائے بھرمان ڈيرہ، نام گيان اک درڑائيا۔ آپے جانے سنجھ
 سویرا، اندھیری زين رہن نہ پائيا۔ آپ مٹائے ہيرا پھيرا، ايکا پھيرا ہر درسائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ تيرا کایا
 مندر آتم سیجا آپ سہائيا۔ گرمکھ کایا سچ سنگھاسن، ہر ساچا سیج سہائيندا۔ آد جگادی داسی داسن، جگ جگ سیو کائيندا۔ نيچ گھر
 آتم کرے نواسن، نيون نيون سپس جھکائيندا۔ پوری کرے ساچی آسن، آسا ترسنا ميٹ مٹائيندا۔ گھر مندر بہ بہ پائے راسن، گوپی کاہن
 آپ نچائيندا۔ لين دين چکائے دس دس ماسن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھيل کھلائيندا۔

★ ۱۲ چیت ۲۰۱۷ بکرمی بیبی بنتی پنڈ نوشہرا ضلع گرداس پُر ★

ایش جیو اُپایا، کھیل اگم اپار۔ جگدیش کھیل رچایا، جُگ جُگ ویکھنہار۔ برہم اپنا رنگ رنگایا، پاربرہم گر کرتار۔ جنم مرن کھیل کھلایا، لکھ چوراسی کر پسار۔ آپ اپنا پردہ دھرایا، جیو پاوے نہ کوئی سار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی دھار۔ آتم برہم اُپائیندا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوراسی وچ ٹکائیندا، پنج تت کر گڑمائیا۔ حکمی حکم آپ پھرائیندا، اجوئی جوں آپ پھرائیا۔ کرم دھرم آپ جنائیندا، ورن برن ویکھ وکھائیا۔ ساچے مارگ آپے جان دا، دے مت رہیا سمجھائیا۔ کوڑی کرپا جگت پچھاڑدا، کوڑا دھندا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا لیکھ لکھائیا۔ آتم برہم ہر کرتار، ایش جیو اُپایا۔ ورتے ورتاوے وچ سنسار، جیو جنت ویکھ وکھایا۔ گھٹ گھٹ اندر ہو اُجیار، دیا باقی آپ جگایا۔ ساچا ساقی ہر زینکار، امرت جام آپ پیایا۔ آپے سوتا پیر پسار، خاکی خاک دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ جیو ایش آتم دھار، ہر ہر آپ اُپجائیا۔ ست ستوادی ساچی کار، جُگ جُگ آپ کرائیا۔ لکھ چوراسی وسنہار، سیوک سیوا سچ کھائیا۔ برہم آتم ایکا دھار، استھان بھومکا سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ویکھے تھاون تھائیا۔ پاربرہم برہم پایا، گھر مندر بنک دوار۔ پاربرہم پرہم مٹھ بھوایا، دس نہ آئے اندھ اندھیار۔ پاربرہم برہم سمجھایا، ایکا شبدی شبد دھنکار۔ پاربرہم برہم سہایا، آپ اپنا پردہ ڈار۔ پُرکھ انباشی بھیو نہ آیا، کھیلے کھیل اگم اپار۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھایا، کیٹ کیٹاں کر پسار۔ شاہ سلطانا رُپ وٹایا، ستگر نام بن سیکدار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے آپ کرتار۔ لیکھا ہر کرتار، برہم پاربرہم اکھوائیندا۔ لکھ چوراسی کر اُجیار، گھر گھر دیپ آپ ٹکائیندا۔ کھلاپاتی کھیل اپار، دھر دی رانی آپ کرائیندا۔ ڈونگی گندر بہ بہ مارے جھاکی، زینکارا اپنی تاکی آپ کھلائیندا۔ لہنا دینا جانے باقی، واہ واہ جُگا جُگنتر ویس وٹائیندا۔ ساچا ساقی میت مُرار، امرت پیالہ ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا در آپ سہائیندا۔ آتم برہم برہم وچھوڑیا، پاربرہم بے آنت۔ اپنا جوڑا آپے جوڑیا، گر مٹھ ورلے ساجن سنت۔ آپے بخشے ساچا گھوڑیا، نام سُنائے سہاگی چھنت۔ آپے در دوارے دیوے ہوڑیا، مایا پائے بے آنت۔ آپے چڑھائے ساچے پوڑیا، لیکھا جانے آد آنت۔ آپے ویکھے رس مٹھا

کوڑیا، ہر ہر مہا گنت اگنت۔ آپے پھرے دو جہاناں دوڑیا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ہر بھگونت۔ بھگون
 ہر بھگون، پاربرہم وڈی وڈیاٹیا۔ برہم ویکھ مات نشان، جیو ایش رُپ وٹاٹیا۔ آتر آتم اک گیان، آتم برہم اک سمجھائیا۔ آپے دیونہار
 دان، گھر ساچی وست رکھائیا۔ آپے سغیاں مل مل منگل گائے کاہن، آپے بیٹھا مکھ چھپائیا۔ آپے پردھ بال نوجوان، آپے رُپ رنگ نہ کوئی
 سہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی اپنی وند وندائیا۔ لکھ چوراسی وندی وند، ہر ساچے کرم کماہیا۔ کھیلے کھیل
 وچ وربھند، نو دس گیاراں پیس تیس چار سگلا سنگ رکھایا۔ آپے جیرج آپے اند، اُتہج سینج رُپ وٹایا۔ آپے سٹا دے کر کند، آپے
 ساچی سیج ہندھایا۔ آپے نار دُباگن ہوتے رند، کنت کنتول آپ سہایا۔ آپے پلے بٹھے اپنی گندھ، آپے خالی ہتھ پھرایا۔ آپے کرے کھنڈ کھنڈ،
 آپے ایک بندھن پایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ لکھ چوراسی کھیل نیار، برہم پاربرہم کرائیا۔ جیو
 ایش کرتیار، سچ حدیث اک پڑھائیا۔ کرم نہکرمی کرے وچار، جنم جنم ویکھ وکھائیا۔ دھرمی دھرم کرے پکار، ساچا دھام اک وکھائیا۔ ایک
 میت ہر کرتار، قادر کرتا قدرت وچ سہائیا۔ ایک نام ایک نعر، ایک نور ڈگمگائیا۔ ایک گیت ایک ظاہر، ظاہر ظہور اک وکھائیا۔ پاربرہم پرہ
 کرے پیار، پاربرہم وڈی وڈیاٹیا۔ ایک نام دئے آدھار، دوسر اوٹ نہ کوئی تکایا۔ ایک کنڈا تولنہار، سچ ترازو ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک مت آپ سمجھایا۔ لیکھا جانے پاربرہم، پاربرہم آپ سمجھائیندا۔ پنج تت کایا تن، گھر ساچا آپ وسائیندا۔
 اندرے اندر بیڑا بٹھ، ساچے مندر آپ ٹکائیندا۔ دوسرین راگ سنائے کن، ساچا حکم لائیندا۔ کرے پرکاش ساچے چن، جوت نرنجن سیوا
 لائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم آتم گھر سہائیندا۔ برہم دوارا سچ گھر بار، سچ سچ ٹکائیا۔ برہم ویکھے چار دوار،
 آتم بنک سہائیا۔ آتم لو کر اجیار، برہم اندر بند کرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا مندر آپے وڑ، آپے ویکھے بے پرواہیا
 - برہم استھان آتم پرکاش، ایش جیو کرائیندا۔ آد جگاد نہ ہوتے وناش، ایشی کرتا کھیل کھلاٹیندا۔ اپنی اچھیا بخشے سواس، ساچی دھار
 اک وپائیندا۔ کایا گڑھ پرتھی آکاش، گگن منڈل رُپ وٹائیندا۔ آپے وسے آس پاس، سگلا سنگ آپ نیہائیندا۔ داتا دانی سرب گنتاس،
 جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا مندر ساچا گڑھ، ایک بنک سہائیندا۔ برہم نواسا آتم پرکاشا، برہم آتم وڈ وڈیاٹیا۔ پُرکھ

ابناشی ویکھے کھیل تماشاً، گھر گھر وچ جوت جگائیا۔ ایکا دیوے نام بھروسا، نج مندر آپ اُچائیا۔ ایکا گن چلائے سواس سواسا، ایکا راگ
 سنائیا۔ ایکا پوری کرے آسا، آسا آسا وچ ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم لیکھا لیکھے پائیا۔ برہم لیکھا ہر بھگوان،
 آد جگاد جنائیندا۔ لکھ چوراسی کر پردھان، جون اجونی آپ پھرائیندا۔ مانس مانکھ دیوے اک گیان، آپ اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ شبدا
 سروپی ساچا دان، نر ہر ساچی جھولی پائیندا۔ امرت بخشے آتم پین کھان، ترسنا بھکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ گھر وچ گھر پرکاش کرے مہان، نور
 نورانہ ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا وچھوڑا آپ کٹائیندا۔ برہم وچھوڑا ہر ہر پا، لکھ چوراسی رہیا بھوائیا۔
 آد جگاد نہ سکے کوئی چھڈا، پھندن پھند نہ کوئی کٹائیا۔ پنج تت چولی تن دئے پھنا، پشو پنکھی ایکا رنگ رنگائیا۔ کوکر سوکر جوڑ جڑا، ترور
 سرور آپ بھوائیا۔ مچھ کچھ ڈیرہ لا، گج اپنا روپ وٹائیا۔ ہنسا ہنسا چوگ چگا، سنسا اپنا روپ وکھائیا۔ اپنی انسا ویکھے تھائوں تھان،
 پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا وچھوڑا آپ کٹائیا۔ آتم وچھوڑا دیوے کٹ، پرہم آتم وڈی وڈیائیا۔ آپ
 وکھائے اپنا ہٹ، کایا مندر کھول کھلائییا۔ درس دکھائے ہو پرگٹ، نور نورانہ بے پرواہیا۔ ساچا امرت نچھر دیوے جھٹ، آپ اپنی سیو کھائیا۔
 آتم سہائے ساچی کھاٹ، برہم تھان اک وڈیائیا۔ پور کرائے آپے گھاٹ، ایش جیو جھولی پائیا۔ آتم رس لئے چاٹ، پُرکھ ابناشی آپ چٹائیا۔ آپے
 ویکھے نیڑے واٹ، دور ڈراڈا پنڈھ مکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پھند آپ کٹائیا۔ پاربرہم پھند کٹنہارا، لکھ
 چوراسی رہن نہ پائیا۔ جگا جگنتر کھیل اپارا، جگ کرتا آپ کرائیا۔ نرگن سرگن لئے اوتارا، لوک مات کرے رُشنائیا۔ ڈھردرگاہی سچی
 ڈھنکارا، شبدا نادى ناد وچائیا۔ آپے گائے سنائے سننہارا، اکھر وکھر کر پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ وچھڑے
 میلا میل ملائییا۔ میل ملاوا ہر گوہند، برہم پاربرہم کرائیندا۔ آپے میٹے اپنی چند، اپنا لیکھا آپ چلائییندا۔ آپے ساگر آپ سندھ، آپ نیر
 ورو لے امرت میگھ آپ برسائیندا۔ آپے صاحب گھر گمبھیر گئی گھند، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 لکھ چوراسی پھول پھلائییندا۔ لکھ چوراسی لکھ لکھ وار، لکھ لکھ گیارا آپ دوئییندا۔ صد بیس نہ کرے کوئی وچار، بیس بیس آپ پھرائیندا۔
 پُرکھ ابناشی کھیل اپار، بھید ابھیدا نہ کوئی کھلائییندا۔ ایکا نام جگدیش نرنکار، رسنا کدے نہ کوئی سنائیندا۔ راگ چھتیس گئے بار، ہر کا

رُوپ نہ کوئی صلاحیندا۔ شاستر سِمرت وید پُراناں وسیا باہر، گیتا گیان سرب گرلائیندا۔ کھیلے کھیل آپ اپنی وار، جُگ جُگ اپنا ویس
 دھرائیندا۔ شبد برہماد برہم پاوے سار، لکھّ چوڑاسی کایا چولا پھول پُھلائیندا۔ ایش جیو دئے آدھار، ساچا چھتر سپس جھلائیندا۔ ہنس
 ہنس دئے وچار، رسنا جہوا سرب پلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت وچھوڑا آپ کٹائیندا۔ جگت وچھوڑا کٹنہارا،
 سو پُرکھ نرنجن آپ اکھوایا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل اپارا، ایکنکارا سیوا رہیا کایا۔ آد نرنجن کر اُجیارا، گھر گھر اندھیرا دئے مٹایا۔ ابناشی کرتا
 بوئے خبردارا، آلس نندرا دئے گویا۔ سِری بھگوان کرے سچ پیارا، آپ اپنا شبد سُنایا۔ پاربرہم پرہہ پاوے سارا، برہم اپنی گود بہایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا لیکھا آپ لکھایا۔ لکھّ چوڑاسی گھر گھر، برہم پاربرہم دس نہ آئی۔ تیرتھ
 تٹاں پھر پھر آگا، پھڑ پار نہ کھئے کرائیا۔ سجدہ کریا مدینہ مکہ، ساچا سپس لیکھے کھئے نہ لائیا۔ سادھ سنت نہ دے ساک سجن سین سکا، جو
 ساچے بیڑے دئے چڑھائی۔ وید پُران شاستر سِمرت دیون دھکا، ساچی نئی نہ کوئی وکھائی۔ جگت نیت نہ دے ہر الکھنا الکھا، لکھ لکھ جہوا
 رہی گائی۔ چاروں کُنٹ نو کھنڈ پرتھی جگت مندر دے ڈھٹھا، ساچی جوت نہ کوئی ٹکائی۔ شاہ سلطاناں وچھایا ستھر ستھا، ساچی سیج
 نہ کوئی ہنڈھائی۔ گر در مندر مسجد جیو جنت ہارے ٹیک ٹیک متھا، مستک ریکھ نہ کوئی مٹایا۔ لکھّ چوڑاسی پھر پھر برہم آتم جیو تھکا،
 سچ سنگھاسن نہ کوئی سہائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ اپنا بھیو کھلائی۔ جیو اپایا چھوٹا بالا، برہم چار جُگ
 بھوائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نرالا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ آد جُگادی اولڑی چالا، جُگ جُگ آپ چلائیندا۔ سنگ رکھائے کال مہاکالا، ساچی
 سیو آپ کھائیندا۔ آپے بوئے دین دیا، دینا بندھپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ پھل لگائے ساچے ڈالا، پت جھڑ آپ کرائیندا۔ آپے توڑے جگت
 جنجالا، جگت جنجالا آپے پائیندا۔ آپے شاہ آپے کنگالا، آپے گھر گھر الکھ جگائیندا۔ آپے بنے سچ دلالا، ایکا ونج نام کرائیندا۔ آپے کرے
 کرائے سدا پرتپالا، نت نوت ویس وٹائیندا۔ آپے وسے سچکھنڈ سچی دھرمسالہ، آپے لک لک مکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، برہم پاربرہم آپ درسائیندا۔ برہم میلا گر چیلا، ہر گھر ساچے وجے ودھائی۔ ستگر میلا سجن سہیلا، نرگن سرگن کھیل
 کھلائی۔ آون جاون دھرم رائے دی کئے جیلا، لکھّ چوڑاسی پھند کٹائی۔ اپنی ہتھیں سگن منایا گرمکھ سجن چاڑھے تیلا، ساچا وٹنا تن وکھائی۔

دھام اوڑے آپ ہایا اپنے رنگ رنگائے نویلا، اک اکلا پھیری پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوجھ بوجھایا۔ بن ہر شبد نہ جانیا، پاربرہم گر کرتار۔ بن ہر شبد نہ مانیا، گھر ساچا کنت بہتار۔ بن ہر شبد نہ جانیا، ہر سنتن میت مُرار۔ بن ہر شبد نہ جانیا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی دھار۔ بن ہر شبد نہ بوجھیا، برہم پاربرہم ابھید۔ بن ہر شبد نہ سُجھیا، پڑھ پڑھ تھکے چارے وید۔ بن ہر شبد بھیو نہ کھلے گُجھیا، کرے کھیل اچھل اچھید۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے کھیلے اپنی کھیل۔ آتم ملایا جنم مٹایا، لکھ لکھ گیترا کٹ وکھائیندا۔ کرم کمایا دھرم دھرایا، ورن گوت نہ کوئی بنائیندا۔ چرن ٹکایا ڈبڈے لے ترایا، پاتھر پابن اپنے گل لٹکائیندا۔ مرن کٹایا سیس ہتھ دھرایا، دو جہاناں میل ملائیندا۔ جُگ جُگ وچھڑی آتما پرما تاج وچ ٹکایا، سکلا سنگ نبھائیندا۔ مانس جنم لیکھے لایا، لکھیا لیکھ نہ کیسے مٹایا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ رسنا جہوا ایکا اکھر گرسکھ گرمکھ سوہنگ گایا، ہنگ برہم پاربرہم ایکا دھام سُہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم پرما تاج ایش جیو جگدیش سیس تاج اک سُہائیندا۔

★ ۱۲ چیت ۲۰۱۷ بکرمی چرن سنگھ دے گھر پنڈ دھول ضلع گرداس پُر ★

گرمکھ اُجل مُکھڑا، ہر ستگر آپ کرائے۔ ہوئے میٹے دُئی دویتی دُکھڑا، کایا رنگن نام چڑھائے۔ سُپھل کرائے مات گکھڑا، لکھ چوراسی پھند کٹائے۔ مات گریہ نہ ہوئے اُلٹا رُکھڑا، دس دس ماس نہ آگن جلائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لے ملائے۔ گرسکھ ساچا بیڑا، گر ستگر آپ چلائیندا۔ کایا چولی رنگے چیتھڑا، رنگ مجیٹھی اک چڑھائیندا۔ دیوے نام شبد انڈیٹھڑا، وید کتیب بھیو نہ پائیندا۔ امرت بخشے ٹھنڈا سیترا، نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ کرے کرائے پت پُنترا، دُرمت پاپاں میل دھوائیندا۔ اک سُنائے سُہاگی گیترا، شبد انادی دُھن اُپجائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ساچا بھالیا، ہر ستگر دین دِیال۔ جُگ جُگ کرے سدا پرتپالیا، دوس زین رہے رکھوال۔ دیوے نام سچا دھن مالیا، پھل لگائے کایا ڈال۔ آتم انتر کایا مندر دیک جوتی ایکا بالیا، اندھ اندھیرا دئے نوار۔ انحد راگ گھٹ گھٹ آپ سُنا لیا، شبد وجائے ساچا تال۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن

ساچے لئے سنہال۔ ہرجن ساچا سوہاؤنت، ہر بہگتن وڈ وڈیائیا۔ پُرکھ ابناشی میلا ایک کنت، درگاہ ساچی دئے ملائیا۔ ایک شبد ایک نام ایک
 رسنا جہوا منیا منت، مایا ممتا ہئے ہنگتا روگ گوائیا۔ روگ سوگ مٹائے بھکھ ننگت، چنتا دکھ رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ ویکھے ساچے تھائیا۔ ساچا تھان آپ سہاونا، ایک ایکنکار۔ ہرجن سویا مات جگونا، جگت کھیل اگم اپار۔ نیتر
 لوچن نیناں درس اک دکھاونا، آتم تاکی کھول کواڑ۔ بھر پیالہ امرت جام اک پیاونا، پنچ وکارا میٹے دھاڑ۔ سچ دوار اک وکھاونا، سچکھنڈ
 نواسی کھیل اپار۔ برہم پاربرہم سماونا، نرگن سرگن دئے آدھار۔ ایک جوگ سچ وکھاونا، ساچے تخت آپ نرنکار۔ شبد شبدی حکم جناونا،
 آپ سُنائے گپت ظاہر۔ بھیو ابھید بھیو کھلاونا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لائے پار۔ ہرجن ساچے پار کینار،
 ستگر پورا آپ کرائیندا۔ کھئے نہ آئے وچ منجھدھار، سنسار ساگر نہ کوئی رڑھائیندا۔ نام دیوے بیڑے چاڑھ، ایک چپو آپ لگائیندا۔ آپے وسے
 آدھ وچکار، دُور ڈراڈا پندھ مکائیندا۔ آد جگادی کھیل اپر اپار، بودھ آگادھ کھیل کھلائیندا۔ سادھاں سنتاں پائے سار، ہر شبد برہما
 کھوج کھجائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ہرجن لیکھا ہر کرتار، اپنے ہتھ رکھائیا۔ رائے دھرم
 نہ کرے خوار، ویلے آنت نہ دئے سزائیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، ہرجن ساچے لئے ملائیا۔ ایک بخشے چرن پیار، چرن چرنودک مکھ چوائیا۔
 کاگ رلائے ہنساں ڈار، سوہنگ ہنسا چوگ چگائیا۔ ہنس سرہنسا جائے تار، جس در اپنا چرن چھپائیا۔ ستگر پورا میت مرار، نرگن داتا
 اک اکھوائیا۔ ورنان برناں وسے باہر، ذات پات نہ کوئی رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلا سہج سُبھائیا۔ سہج
 سُبھاگر سجن پایا، گر ستگر گہر گمبھیر۔ آون جاون پندھ مکایا، چوٹی چڑھے اک آخیر۔ نو دروازے جگت تجایا، جگت ترسنا کٹی پیڑ۔
 ساچا مندر اک سہایا، امرت بخشے ٹھانڈا سیر۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، کھیلے کھیل گنی گہیر۔
 بے پرواہ ہر پُرکھ نرنجن، آد جگاد بھیو نہ آئیندا۔ صفت صلاح ساچا سجن، رُوپ انُوپ رُوپ وٹائیندا۔ جگت ملاح کرائے مجن، ساچا بیڑا آپ
 چلائیندا۔ دو جہانی پردے کجن، نام دوشالہ دین دیالا گر گویالا، ساچا ہتھ اٹھائیندا۔ جگ جگ چلے اولڑی چالا، ہر کا بھیو نہ کوئی
 پائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سرؤپی بن دلال، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ ہرجن ہر ہر میلیا، برہم پاربرہم

سائے۔ ایکا گھر وسائے گرو گریچلیا، گوئند لیکھا لیکھ چکائے۔ آپے وسے دھام نوپلیا، سچ محلہ آپ اُپائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے اُٹھائے۔ ہرجن ساچے اُٹھ اُٹھ جاگ، ستگر پُرکھ آپ جگائیندا۔ آتم جوتی جگے چراغ، اگیان اندھیر گوائیندا۔ دُرمت میل دھووی داغ، پُورب کرماں ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن اُچائے اک ویراگ، جن ویراگی اک کرائیندا۔ جگت وکھائے جھوٹھا تیاگ، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگ، سیر سیر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ سرن سرنائی جو جن گیا لاگ، برہم برہم آپ وڈیائیندا۔ چرن دھوڑ کرائے مجن ماگھ، سر سروور اک سہائیندا۔ دو جہاناں سجن ساک، سگلا سنگ رکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی پاکی پاک، گھٹ گھٹ واسی ویکھ وکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی چڑھیا راک، اپنا آسو آپ دوڑائیندا۔ بجر کپائی توڑے تاک، انحد تال تلواڑا آپ وجائیندا۔ ڈوگھی کندر بیٹھا رہیا جھاک، ساچی سوہیا پائیندا۔ آپے جانے اپنا بھوکھت واک، جگ جگ آپے پور کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن میل ملائیندا۔ ہر سجن ہر رنگ مانیان، ہر پایا بے انت۔ گھر مندر اک پچھانیاں، پُرکھ ابناشی ساچا کنت۔ نرگن روپ سیری بھگوانیاں، دس نہ آئے جیو جنت۔ بھرے بھلے سگھڑ سیانیاں، کلجگ مایا پائی بے انت۔ ترے گن وجا اک نشانیاں، پنج تت گرھ بنیا ہوئے ہنگت۔ گھر ملیا نہ ہر بھگوانیاں، ملیا میل نہ ساچے سنت۔ چوٹھا پد نہ کیسے پچھانیا، نار سہاگن ہنڈھائے نہ کنت۔ رسنا گا گا تھکی گانیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل جگا جگنت۔ جگت کھیل اولڑا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک اکڑا، جوتی جامہ ویس وٹائیندا۔ ایکنکارا ایکا مارگ دسے سکھلڑا، ساچا مندر اک جنائیندا۔ آد نرنجن اپنے دیپک آپے بلڑا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ سیری بھگوان پھڑائے پلڑا، شبد پلؤ اک وکھائیندا۔ ابناشی کرتا اپنی جوتی آپے رلڑا، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ پاربرہم سچ سندیش ایکا گھلڑا، جیو آتم برہم آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سندیشہ نر نریشا ہرجن ساچے آپ سنائیندا۔ شبد سندیشہ ہر بھگونت، جگ جگ آپ سنائیندا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، سنت ستگر میل ملائیندا۔ گرمکھ ملائے آپے کنت، ہر ساچا وچھڑ نہ جائیندا۔ گرسکھ بنائے ساچی بنت، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر دیا باقی کر پرکاش، اگیان اندھیر دئے وناس، میل ملائے شابو شاباش، گھر ساچا آپ سہائیندا۔ گھر ساچا ٹھانڈا دربار، ہر ساچا آپ اُپائیندا۔ جس

جن ملیا گر کرتار، مانس مائکھ لیکھے لائیندا۔ دھرت دھول پیج دئے سوار، آکاش پرکاش آپ سہائیندا۔ اکال مورت نراکار، اجونی ربت ایکا ویس وٹائیندا۔ سنتن کرے سچ پیار، سانتک ست ست آپ ورتائیندا۔ گرمکھ ساچے لئے اُہار، گیان گر اک وکھائیندا۔ گرمکھ ساچے بخشے چرن پیار، جگت ناتا توڑ تڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے سچ سمجھائیندا۔ ہرجن ساچے ساچی دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کر پیار، کرنی کِرت اپنی رہیا کھائیا۔ نرگن ایکنکارا ہو تیار، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ آد نرنجن دُھر دربار، اپنا نور کرے رُشنائیا۔ ابناشی کرتا سانجھا یار، ورن گوت نہ کوئی بنائیا۔ سری بھگوان بن سکدار، دو جہاناں راج کھائیا۔ پاربرہم پرہہ سیوادار، لوک مات ویس وٹائیا۔ برہما وشن شو کر پیار، ترے گن مایا ساچا رنگ رنگائیا۔ پنچم کایا چولا کر تیار، اپ تیج وائے پرتھی آکاش اپنا سنگ وکھائیا۔ اندر وڑ نراکار، نیج آتم سیج سہائیا۔ شبدی شبد شبد جیکار، دوس رین آپ سُنائیا۔ گرمکھ وِرلا سُنے سُننہار، لکھ چوراسی گوڑھی نیند سوائیا۔ جگا جگنتر لئے اوتار، جوگ جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ سنتن بھرے سچ بھنڈار، ساچی وست اک ورتائیا۔ بھگتن میلا دُھر دربار، سچکھنڈ دوارے آپ کرائیا۔ نرگن روپ نراکار، نرویر اپنا ناؤں اُچائیا۔ ساچا نام بول جیکار، ایکا ڈھولا رہیا سُنائیا۔ اوچاں نیچاں کرے پیار، راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایکا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ساچے لئے اٹھائیا۔ گرمکھ وِرلا اٹھیا، جس ستگر آپ اٹھائے۔ ستگر پورا ایکا تٹھیا، پاربرہم وڈ وڈیائے۔ امرت دیوے ساچا گھٹیا، نیتز لوچن آپ گھلائے۔ ناتا توڑے جوٹھیا جھوٹھیا، سچ سچ گیان اک درڑائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ ملائے۔ ہرجن ساچا جاگیا، جگاونہار کرتار۔ گر ستگر سرنائی لاگیا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ ستگر پورا پکڑے اپنی ہتھیں واگیا، لوآن پُریاں کرے پار۔ دو جہاناں پھرے بھاگیا، اک اکلا ایکنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ نئے بال انجانے آد جگادی جائے تار۔ گرمکھ بال بالی بڈھ، گر ستگر ویکھ وکھائیندا۔ پردھ بال جوانا پائے سُدھ، آپ اپنا بھیو کھلائییندا۔ بھیو کھلائے اپنا گجھ، شبد شبدی ناد وجائیندا۔ گرمکھ گرمکھ اپنا گھر جائے سَجھ، گھر گھر وچ میل ملائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ ترائیندا۔ تارنہارا ایکا گر، دوسر در نہ کوئی جنائیندا۔ میلا ملانے لیکھا دُھر، دُھر سنجوگی ویکھ وکھائیندا۔ لین دین چکائے تور

مور، اندھ گھور پھول پھلائیئندا۔ شبدي سرتي بٽھ ڏور، من منوآ ده دشا پنجهي اُڏ اُڏ نه پھيري پائيندا۔ مارنھارا پنجه چور، نام کھنڏا بٽھ چمکائيندا۔ آڀے چاڙھ ساڇے گھوڙ، شبد گھوڙا اڪ وکھائيندا۔ ڏھردرگاھي آڀے ڏوڙ، نرگن سرگن روپ وٽائيندا۔ سچکھنڏ نواسي سچکھنڏ ڌوارے لائے پوڙ، برهمند کھنڏ جيرج انڏ اُتھج سينج اپن چرناں بيٺھ دبائيندا۔ لکھ چوڙاسي ويکھ پھل مٽھا کوڙ، جوتي جوت سروپ ھر، آڀ اپني کريپا کر، ھرجن ساڇے ديوے ور، گرمکھ ساجن آڀ ترائيندا۔

★ ۱۲ چيت ۲۰۱۷ يکرمي اڃاگر سنگھ دے گھر ★

جگ جگ کھيل اپار، سو پُرکھ نرنجن آڀ کرائيندا۔ ھر پُرکھ نرنجن لئے اوتار، روپ انوپا آڀ وٽائيندا۔ ايکنکارا کرے کار، آڀ اپنا کھيل کھلائيندا۔ جوتي جوت سروپ ھر، آڀ اپني کريپا کر، اپني رچن رچائيندا۔ جگ جگ کھيل پُرکھ سلطانا، پاربرسم آڀ کرائيا۔ لوک مات بو پردھانا، گر ستگر ناوڻ دھرائيا۔ ھر جي ويکھ جگت جھانا، ننان نائياں بھي سھائيا۔ ايکا بخشے چرن دھيانا، چرن کول وڏ وڏيائيا۔ ست ستوادي بٽھ گانا، ساڇي ڏوري بندھن پائيا۔ ليکھا جانے سيتا راما، رام رام روپ وٽائيا۔ سر سرور مان گوانا، جوتي جوت سروپ ھر، آڀ اپني کريپا کر، ايکا بھگتن گلے لگائيا۔ ايکا ايک سرب گن داتا، آڏ جگاد سھايا۔ ميٽے زين اندھيري راتا، جگ جگ اپنا چند چڙھايا۔ شبد چلائے ساڇي گاتھا، منتر نام اڪ ڊرڙايا۔ ايکا جانے پوجا پاٽھا، اپني وديا آڀ پڙھايا۔ جوتي جوت سروپ ھر، آڀ اپني کريپا کر، نردھن اپنا روپ وٽايا۔ نردھن ھر بھگوان، آڏ جگاد سھائيندا۔ ستگر پورا بن مھربان، لوک مات ويس وٽائيندا۔ ھرجن ويکھ مار دھيان، چارے کتياں ده دشا پھول پھلائيندا۔ ليکھا جانے کرشنا کابن، نام منتر اڪ جنائيندا۔ پير سُداما ديوے مان، جگت دليري گلے لگائيندا۔ ساڇا بخشے پين کھان، نام کھنڏا اڪ پھڙائيندا۔ آڀ وکھائے اڇ اٿل مڪان، استھل اپنا روپ دھرائيندا۔ جوتي جوت سروپ ھر، آڀ اپني کريپا کر، ھرجن ساڇے ليکھ لکھائيندا۔ ليکھا لکھنھار داتار، ھر وڏا وڏ وڏيائيا۔ غريب نائياں پاوے سار، سر اپنا بٽھ رکھائيا۔ ايکا بھگت کر پيار، گھر بدر چرن ٽڪائيا۔ رسنا رس لئے اپار، چھڻي بھوجن مُکھ شرمائيا۔ اٿھاراں دھيائے گيتا نه کرے پُکار، ھر بھگت بھيو کوئي نه پائيا۔ جس جن مليا

ہر نرنکار، جگت ترسنا بھکھ گوائیا۔ گھر مندر سوہے اک دوار، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر،
 نتھاوایا دیوے ساچا تھان، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ درگاہ ساچی دھام سہنجنا، ہرجن ساچے آپ وکھائیندا۔ نیترا پائے نام انجنا، اگیان
 اندھیر مٹائیندا۔ ڈھردرگاہی سچا سچنا، سکلا سنگ نبھائیندا۔ جو گھڑیا سو بھجنا، گھڑن بھنہار آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی کیرپا کر، جگ جگ اپنا روپ وٹائیندا۔ روپ اولاک اکلا، ہر ہر نام وٹائیندا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ
 ڈونگی کندر پھیرا پائیندا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ انباشن ایک مالا، سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، پونی پون سہائیندا۔
 دپیک پرکاش اپنے آپ بلا، سورج چن نہ کوئی چڑھائیندا۔ سچ سندیش نر نیش ایک گھلا، شبد انادی ناد وچائیندا۔ آپے لکھ چوراسی
 بھلائے کر کر ول چھلا، اچھل چھل دھاری کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، بن ہر بھگت نہ پھڑائے اپنا پلا، جیو
 جنت سرب گرلائیندا۔ جیو جنت رہیا گرلائے، چاروں گنٹ اندھیرا چھایا۔ کلجگ کوکے دئے دپائے، ہر کا روپ دس نہ آیا۔ پُرکھ انباشی نظر
 نہ آئے، نرگن اپنا روپ وٹایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ کھیلنہارا دین دایلا، آد نرنجن وڈ وڈیائیا۔
 الکھ اگوچر پُرکھ اکالا، اگم اگمٹرا اگمٹری کار کرائیا۔ گرمکھ ویکھے ساچے لالا، لال انملڑے اپنے ہتھ رکھائیا۔ شبد سرؤپی بن دلالا، لوک مات
 میل ملائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، نردھن سردھن ایک جوت کرے رُشنائیا۔ نردھن اندر وسیا، پاربرہم گر کرتار۔ ایک
 مارگ اپنا دسیا، نرگن روپ وچ سنسار۔ ساچے مندر بہہ بہہ ہستیا، شبد داتا بے عیب پروردگار۔ ہر جی تیر نیرالا ایک کسیا، ہر ہری
 مارے اپنی مار۔ دو جہاناں پھرے نسیا، کلجگ اتم لے اوتار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہر سچن ساچے لے اُہار۔ گرمکھ
 سچن ملایا، کر کیرپا ہر بھگوت۔ سر اپنا ہتھ رکھایا، آپ بنایا ساچا سنت۔ بھولا بھاؤ اک رکھایا، لیکھا جانے جگا جگنت۔ کرم کانڈ نہ کھئے
 دسایا، مایا ممتا کر بھسمنت۔ نور نورانی درس دکھایا، بھيو چکایا آد آنت۔ مانس جنم لیکھے لایا، آپ بنائی ساچی بنت۔ کاگ ہنساں ڈار
 ملایا، ملیا میل ساچی سنگت۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپے لائے اپنے انگت۔ انگیکار کر کرتار، اپنی گود بہائیندا۔
 روگ سوگ چنتا دئے نوار، سکلا سکھ جنائیندا۔ اُجل مُکھ کر پیار، شبد دھارا اک جنائیندا۔ شبد وکارا کڈھے کٹ، ساچا شبد صفت

صلاحیندا۔ ستگر پورا آپے جائے تھے، اپنی دات ساچی وست جھولی پائیندا۔ کلجگ سکے نہ کوئی لٹ، چور یار نیڑ نہ آئیندا۔ مانس جنم
 بھاگ نہ جائے نکھٹ، رائے دھرم نہ ڈن لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ پھلواری دیوے پٹ، بوٹا اپنے گھر
 لگائیندا۔ ساچا پھل سچ پھلواری، ہر ساچا سچ لگائیا۔ آپے کرے ساچی داری، سیوک سیوا آپ کھائیا۔ آپے پیج رہیا سواری، مورکھ
 موڑھ گلے لگائیا۔ آپے دیوے شبد ادھاری، نیج آتم دھیر دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ڈبڈے پتھر آپ ترائیا۔ کلجگ
 پتھر مگدھ من پابن، مایا بھرم بھلایا۔ ساچا دکھائے ایک دین، ایشٹ دیوگر نظری آیا۔ رسنا جہوا گرسکھ رہیا چین، چت وت ٹھگوری کھے
 نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نردھن اپنے رنگ رنگایا۔ نردھن رنگ اپار، گر ستگر آپ چڑھائیندا۔ پھڑ پھڑ باہوں جائے
 تار، تارنہارا دس نہ آئیندا۔ دوس رین کرے پیار، اندھ اندھیر ویکھ وکھائیندا۔ کوڑی کرپا دئے نوار، ساچے مارگ آپے پائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے گھر دیوے دھر، درگھر ایک ایک صلاحیندا۔ سچ دوارا دھر دھام، سچکھنڈ نواسی آپ ملایا۔ لیکھا
 جانے نگر گرام، گرسکھ کایا کپڑ آپ وسائیا۔ لیکھا جانے بڈ ماس ناڑی چام، اگنی تت آپ بھجھائیا۔ میل ملایا ایک رام، رام رام میل ملایا۔
 پورن کرے ستگر کام، کام کامنی نیڑ نہ آئیا۔ پلے بٹھے ساچا دام، ایک شبدی گنڈھ پوائیا۔ امرت پیائے ایک جام، ترسنا بھکھ مٹایا۔ کرے
 پرکاش کوٹن بھان، نرگن جوت نور رشنائیا۔ آپے دیوے جیا دان، جیاں داتا بے پرواہیا۔ ایتھے اوتھے بخشے مان، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لے پھڑ، آپ اپنے لڑ بندھائیا۔ آپ پھڑایا اپنا لڑ، گرسکھ بال انجائیاں۔ آپے گھاڑن لیا گھڑ،
 دس نہ آئے سگھڑ سیانیاں۔ آپے لائے چوٹی جڑ، کھیلے کھیل دو جہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا مان نائیاں۔ مان
 نائیاں دیوے مان، درگاہ ساچی سچ وڈیائیا۔ ایک اکھڑ ہر ہر گان، سو پڑکھ نرنجن میل ملایا۔ ہنگ برہم چکے کان، چاکر چاکری اک
 وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ گرمکھ ہرجن ہرہگت وسائے ایک گھر، گھر سچا سچ سکھدائیا۔

★ ۱۲ چیت ۲۰۱۷ بکرمی عطر سنگھ دے گھر پنڈ اوگرا ★

ست پُرکھ نرنجن ہر مہربان، نرگن روپ وڈی وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارے وسے سچ مکان، جوتی نور نور رُشنائیا۔ تھر گھر ساچا کر پروان، سچ سنگھاسن آپ سہائیا۔ تخت بیٹھ سِری بھگوان، شاہ بھوپ اک اکھوائیا۔ ست ستوادی دُھر فرمان، شبدا انادی آپ الایا۔ کھیلے کھیل دو جہان، آپ اپنا روپ وٹائیا۔ چترُہج آپے ہوتے جانی جان، آپ اپنا بھیو کھلائیا۔ آد شکت جوت مہان، آپ اپنا روپ وکھائیا۔ چترُہج آپے ہوتے جانی جان، آپ اپنا بھیو کھلائیا۔ لوآن پُریاں ویکھے مار دھیان، برہمنڈ کھنڈ اپنی رچن رچائیا۔ برہما وشن شو دیوے دان، ایکا وست ہتھ پھڑائیا۔ ترے ترے ویس وٹائیا۔ اتم میلا وچ جہان، لوک مات کرے کُرمائیا۔ من مت بُدھ کر نشان، نرگن اپنا انگ کٹائیا۔ لکھ چوراسی کھیل مہان، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرگن داتا اک اکھوائیا۔ ست پُرکھ نرنجن وڈ مہربانا، آد جگاد سہایا۔ کھیلے کھیل گن ندھانا، گنوتنا بھیو نہ رایا۔ شبدا انادی دُھن ترانہ، اکم اکمڑا آپ سُنایا۔ لکھ چوراسی ویکھے مار دھیانا، نرگن سرگن میل ملایا۔ بھگتن دیوے دُھر فرمانا، شبدا انحد راگ سُنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ست پُرکھ نرنجن کھیل کھلایا۔ ست پُرکھ نرنجن سورپیر، وڈ داتا ہر بھگوانیا۔ آد جگاد چلائے ایکا تیر، ساچا شبدا مارے بانیا۔ لوآن پُریاں پینڈا آپے چیر، آپے جانے اپنی آتیا۔ بھگتن بخشے امرت آتم ٹھانڈا سیر، شبدا چڑھائے سچ بانیا۔ دو جہاناں بٹھے دھیر، رتھ رتھوہی کھیل مہانیا۔ ایکا رنگ رنگائے ہست کیٹ، اوچ نیچ نہ کوئی جانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی دھار چلانیا۔ ست پُرکھ نرنجن سچ محلہ، ایکا ایک وسائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن بیٹھا اک اکلا، سچ دوار سہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وسنہارا جلاں تھلاں، نہچل دھام آپ سہائیندا۔ ایکنکارا ست سروپی ان رنگ اللہ، آپے پھڑے اپنا بھلا، آپ اپنا سنگ نبھائیندا۔ آد نرنجن درد دُکھ بھے بھنجن اپنے دیپک آپے بلا، دیا باقی نہ کوئی رکھائیندا۔ اناشی کرتا آپے جانے اپنا ول چھلا، اچھل چھل دھاری دس نہ آئیندا۔ سِری بھگوان سچ سنہڑا شبدا آپے گھلا، ناد ترانہ دُھن اُچائیندا۔ پارہرہم پرہ آپے رلا، اپنی انس آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست پُرکھ نرنجن ساچا دھام آپ وڈیائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن سوہاؤنت، ہر مہا کہن نہ جائیا۔ آد جگادی ایکا کنت، لکھ چوراسی لے

پرنائیا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، ہر بھگتن مان رکھائیا۔ گرمکھ بنائے اپنے ست، گھر میلا بے پرواہیا۔ گرمکھ اُچائے وچوں جیو جنت، جاگرت جوت کر رُشنائیا۔ جگا جگنتر ساچا کنت، وید کتیب رہے جس گائیا۔ منمکھاں مایا پائے بے انت، اپنا پردہ آپ رکھائیا۔ کایا گرھ بنائے ہوئے ہنکت، جوٹھ جھوٹھ کرے کُرمائیا۔ آسا ترسنا ہوئی ننگت، ہوئے روگ وچ ٹکائیا۔ جس جن میلے ساچی سنکت، کایا چولی رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ست پُرکھ نرنجن آپ اکھوائیا۔ ست پُرکھ نرنجن پُرکھ اکالا، ایکارنگ سمایا۔ دیناں بندھپ دین دیا، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ چلے چلائے اولڑی چالا، چال نرالی اک رکھایا۔ چرن دوار رکھائے کال مہاکالا، حکمی حکم آپ سُنایا۔ شبد وجائے ساچا تالا، لوآن پُریاں آپ الایا۔ لکھ چوراسی پھل لگائے ڈالا، اپنا میوہ ویکھ وکھایا۔ جن بھگتاں دسے راہ سُکھالا، آتم آتر ایکارہم گیان درڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ست پُرکھ نرنجن ست ستواد، لیکھا جانے برہم برہماد، آد جگاد اپنا لیکھ آپ مُکایا۔ ست پُرکھ نرنجن ہر سمرتھ، دوسر اور نہ کوئی جنائیا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، وڈ رتھوہی بے پرواہیا۔ شبد جنائے مہا اکتھ، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی رائیا۔ لکھ چوراسی پائے نتھ، شبدی ڈوری ہتھ رکھائیا۔ جن بھگتاں دیوے ایکار وتھ، نام ست جھولی پائیا۔ سگل وسورے جائن لتھ، جو جن ہر ہر درشن پائیا۔ وسنہارا سدا جگت، نرگن سرگن روپ وٹایا۔ لیکھا جانے تیرتھ اٹھسٹھ، سر سروور پھول وکھائیا۔ چوڈاں لوک وکھائے ایکار ہٹ، وڈ داتا بے پرواہیا۔ ہرجن بھاگ لگائے کایا مٹ، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ دُرمت میل دیوے کٹ، ستگر پورا وڈ وڈیائیا۔ من منوا کھیلے کھیل بازی گر نٹ، مت متوالی رہی گر لائیا۔ بڈھ بیک کرے جھٹ، جس سیر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ دئی دویتی میٹے پھٹ، تیر نرالا ایکار لائیا۔ ہنکاری بُرج جائے ڈھٹھ، پُرکھ اباشی آپے ڈھائیا۔ کایا گیرے الٹی لٹھ، اپنا گیرا آپ دوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گھٹ گھٹ اندر آپے وڑ، گھر گھر وچ آسن لائیا۔ گھر وچ گھر ہر جی وڑیا، دس کیسے نہ آئیندا۔ گرمکھ دوارے آپے چڑھیا، اپنی بوجھ آپ بوجھائیندا۔ اپنی ودیا آپے پڑھیا، ہرجن ساچے آپ پڑھائیندا۔ آپے توڑے ہنکاری گرھیا، پنچ وکارا میٹ مٹائیندا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، مڑھی گور نہ کھئے دبائیندا۔ ادھ وچکار کدے نہ اڑیا، پار کنارہ اک وکھائیندا۔ گرمکھ بندھائے اپنے لڑیا، ایکار پلو ہتھ اٹھائیندا۔ مانک موتی گرمکھ در گھر ساچے آپے جڑیا، آپ اپنی سیو کھائیندا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑیا، ستگر پورا ناؤں

دھرائیندا۔ در دوارے آگے کھڑیا، ہرجن آتم برہم دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پُرکھ نرنجن اک اتیتا، آپے جانے اپنی ریتا، جُگ جُگ اپنی کار کرائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن بے پرواہ، ایک رنگ سمایا۔ جُگ جُگ بنے مات ملاح، لوک ماتى ويس وٹایا۔ جن بھگتاں دیوے نام صلاح، ایک مارگ دئے دکھایا۔ پار اُتارے پھڑ پھڑ بانہ، سیوک ساچی سیو کھایا۔ نتھاویاں دیوے ساچا تھان، درگاہ ساچی دھام سہایا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کار، سوہنگ مانک موتی چوگ چُکایا۔ آد جُگاد جُگا جُگنت کرے سچ نیاں، لیکھا اپنے ہتھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پُرکھ نرنجن ایکو داتا، آپے ہوئے برہم گیاتا، پاربرہم ويس دھرایا۔ برہم گیانا برہم گیان، آپ اپنا شبد جنائیا۔ آتم انتر اک دھیان، لو آتم اک دکھائیا۔ سر سروور پین کھان، ترسنا بھکھ گوائیا۔ داتا دانی گن ندھان، اچھیا بھچھیا جھولی پائیا۔ ہتھ پھڑائے شبد کھان، رسنا جھوا تیر چلائیا۔ کھانی بانی ہوئے حیران، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیا۔ گرمکھ وِرا چتر سُبجان، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیا۔ کایا مندر سچ مکان، ہر مندر آپ سہائیا۔ آتم سیجا کر پروان، ستگر پورا ویکھ دکھائیا۔ اُپر بیٹھ سِری بھگوان، تخت تاج اک سہائیا۔ ایک راگ سنائے کان، انحد ساچی سیوا لائیا۔ کرے پرکاش کوئن بھان، اندھ اندھیر رہن نہ پائیا۔ شبدی دیوے سرتی دان، سرت سوانی میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پُرکھ نرنجن ایکنکار، آد جُگادی ساچی کار، جُگ کرتا آپ کرائیا۔ ست پُرکھ نرنجن گن ندھانا، گن اوگن نہ کوئی جنائیندا۔ پرم پُرکھ سِری بھگوانا، پاربرہم ويس وٹائیندا۔ جُگ جُگ کھیلے کھیل مہانا، وید پُران نہ کوئی لکھائیندا۔ برہما ویکھے نیت کرے دھیان، نیوں نیوں چرن سیس جھکائیندا۔ وشنوں منگے ایک دانا، ساچی وست جھولی پائیندا۔ شنکر منے ست ست بھانا، باسک تشک گلوں سٹائیندا۔ سُریت راجا اند بھوئے حیرانا، ہر کا بھیو کوئی نہ پائیندا۔ کروڑ تیتیس منگے اک نشانہ، ایشٹ دیو ہر منائیندا۔ لکھ چوراسی جیو نادانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پُرکھ نرنجن ساچی کار، ست پُرکھ آپ کرائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن کرنے یوگ، ایک ایک اکھوایا۔ جن بھگتاں میلا دھر سنجوگ، جُگ جُگ میل ملایا۔ آپے کئے ہوئے روگ، مایا ممتا موہ چُکایا۔ ایک شبد دکھائے ساچا جوگ، بن کھنڈ نہ پھیرا پایا۔ رسنا چُکے ساچی چوگ، امرت میوہ پھل کھوایا۔ جگت ناتا تھے وجوگ، گر شبدی میل ملایا۔ آتم سیجا بھوگے بھوگ، دوجی سیج نہ کوئی بندھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پُرکھ نرنجن

ساچا میتا، اک اتتا ناؤں دھرائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن میت مُرار، ایکا دھام سُہائیندا۔ آپے وسے سچکھنڈ دیوار، چار دوار نہ کوئی بنائیندا۔
 چہر چہن نہ کوئی سہار، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ رو سس نہ کوئی ستار، منڈل منڈپ نہ کوئی دکھائیندا۔ زمیں اسمان نہ کوئی دھار، رچن
 رچائیندا۔ ترے گن مایا نہ کوئی پَسار، پنج ت نہ کوئی بندھائیندا۔ گر پیر نہ کوئی اوتار، سادھ سنت نہ کوئی اکھوائیندا۔ جل بنب نہ کوئی
 دھار، چہر دھار نہ کوئی وھائیندا۔ تیرتھ ت نہ کوئی کِنار، اٹھسٹھ نہ بھیکھ وٹائیندا۔ شبد دُھن نہ کوئی جیکار، راگ ناد نہ کھئے سُنائیندا۔
 برہما وشن شو نہ کھئے اُجیار، نرگن سرگن بھیکھ نہ کھئے وٹائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، مس سیابی ست سمندر نہ کھئے بنائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ست پُرکھ نرنجن ایکا داتا، اپنی وست آپ اُپائیندا۔ آپے نرگن ہر گویند، در گھر ساچے سوبھا پائیندا۔ آپے
 میٹے سگلی چند، ساتک ست ست ورتائیندا۔ داتا دانی گہر گمبھیر گئی گہند، ستگر اپنا ناؤں رکھائیندا۔ پاربرہم پرہہ اُچائے اپنی بند، آپ
 اپنا انگ کٹائیندا۔ آپے دھار ویائے امرت ساگر سیندھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، در گھر ساچا آپ سُہائیندا۔ ست پُرکھ
 نرنجن سچ دوارا، تہر گھر ساچا آپ سُہائیا۔ الکھ نرنجن بول جیکارا، اپنی الکھ آپ جگائیا۔ آپے منگے بن بھکھارا، اپنی الفی گل ہنڈھائیا۔
 آپے بنے سچ سکدارا، ساچا تخت سُہائیا۔ آپے ہوئے چویدارا، نیوں نیوں اپنا سیس آپ جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،
 ست پُرکھ نرنجن اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ ست پُرکھ نرنجن سچ دروازہ، سچکھنڈ دوارے آپ کھلائیندا۔ الکھ اگوچر غریب نوازا، آپ اپنی کل
 ورتائیندا۔ ہر مندر بہہ بہہ مارے واجا، اپنا مندر آپ سُہائیندا۔ آپے رچے اپنا کاجا، نرگن نرگن کھیل کھلائیندا۔ شبد سُنائے انحد واجا، آپ
 اپنا راگ سُنائیندا۔ آپ چلائے سچ جہازا، اپنی سیوا آپ کھائیندا۔ آپے آسو رکھ تازا، آسن سنگھاسن آپ سُہائیندا۔ آپے لوآن پُریاں پھرے
 بھاجا، منڈل منڈپ آپے راس رچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سُہائیندا۔ سچکھنڈ دوار ہر نرنکار،
 اپنا آپ سُہائیا۔ شاہو بھوپ وڈ سکدار، شاہ سلطانا ناؤں دھرائیا۔ کلغی توڑا سیس دستار، ہر جگدیش آپ ٹکائیا۔ جوتی شبدی جوت
 کرتیار، لوک مات ویکھ دکھائیا۔ سسے اُپر ہوڑا نرگن سرگن بنے دھار، ہنگ برہم میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،
 لیکھا جانے تھائیں، ایکا تتو رنگ رنگائیا۔ تتو تت رنگ رنگایا، کنچن گڑھ سُہائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلایا، ہرجن ساچے آپ

اُچائیندا۔ ترے گن بندھن پھند کٹایا، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیندا۔ ست سرؤپی چند چڑھایا، دیپک بہان اک پرکاش کرائیندا۔ پرمانند آپ
 رکھایا، نج آتم رس چوائیندا۔ دئی دویتی پردہ لایا، من بندر بٹھ وکھائیندا۔ شبد قلندر ڈوری ہتھ رکھایا، گھر اپنے ناچ کرائیندا۔ سہاگی
 چھندن ایکا گایا، گیت گوبند لائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ گھر سچا ہر وڈیائی، پاربرہم
 برہم بے آنتیا۔ گھر وڈا کرے ست کڑمائی، لیکھا جانے ساچے سنتیا۔ ہرجن وجے سچ ودھائی، پایا پُرکھ اک بھگوتیا۔ جوتی جوت سرؤپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے آ آنتیا۔ آدن آنتا ہر بھگوتنا، ایکا رنگ سہایا۔ کھیلے کھیل جگا جگنتا، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ آپے
 بھکھا آپے ننگتا، شاہو بھوپ اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے در در پھرے منگتا، گھر گھر اپنا نام اپنے ہٹ وکایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، جگ جگ اپنی چال چلایا۔ چال اولی جوت اکالی، اپنی آپ چلائیندا۔ دو جہاناں ساچا والی، لکھ چوراسی بوٹا ویکھ
 وکھائیندا۔ دوس زین بنیا رہے پالی، ہرجن ساچی سیو کھائیندا۔ میٹے زین اندھیری کالی، ستجگ ساچا چند چڑھائیندا۔ توڑنہارا مایا ممتا
 جگت جنجالی، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ اپنے ہتھ رکھے خالی، گرمکھ سچ بھنڈارا نام بھرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جگ جگ کھیل اولڑا، ست پُرکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ دو جہاناں اک اکلڑا، زرگن سرگن روپ وٹائیندا۔
 جن بھگتاں در دوارے آگے کھلڑا، سوچھ سرؤپی درس دکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ ساچی بٹھ دھار،
 اک اکلایکنکار، لکھ چوراسی دئے آدھار، ایکا اکھ شبد پڑھائیندا۔ ایکا اکھ جگت وکھ، ہر پُرکھ زرنجن آپ پڑھائیندا۔ جن بھگتاں بجر
 کپائی توڑے جندر، دوجی سلا آپ اٹھائیندا۔ پنج وکارا کرے ستھر، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست ہتھ رکھائیندا۔ ساچی وست ہتھ کرتار، آد جگاد رکھایا۔ جن بھگتاں دیوے کر پیار، دوسر
 ہٹ نہ کیسے وکایا۔ سنتن بھرے نام بھنڈار، اتوٹ اٹھ رکھایا۔ گرسکھ سجن جائے تار، کر کرپا بے پرواہیا۔ گرسکھاں بخشے چرن پیار، ساچا
 ناتا جوڑ جڑائیا۔ درگاہ ساچی پاوے سار، آپ اپنا درس وکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ لیکھا لیکھ جنائیا۔
 ستجگ لیکھا لیکھا، تریتا بھ دھار۔ دواپر پینڈا مُکیا، کلجگ آئی ہار۔ اٹھسٹھ تیرتھ سُکیا، امرت ملے نہ جل، ساچے گھر نہ کوئی وچار۔

سادھ سنت در در پھرے لُکِیا، اُوچی کوک نہ کرے پُکار۔ امرت سوما کدے نہ بھُٹِیا، نام پئے نہ سچ بھُہار۔ تیر نیرالا کدے نہ چھُٹِیا، ملے میل نہ گوبند یار۔ امرت پیتا کیسے نہ گھُٹِیا، کھلے بند نہ کوئی کواڑ۔ ہر کا نام کیسے نہ لاہا لُٹِیا، لکھ چوراسی جھکھ رہی مار۔ گرمکھ ورلے اُپر پاربرہم ابناشی آپے تھُٹِیا، آپے دیوے نام ادھار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ اگم اپارا ہر نرنکارا، نرگن رُوپ سمایا۔ آد جُگادی اک اوتارا، اک گر اکھویا۔ شبد سرُویی سچ بھنڈارا، ہر ساچا سچ ورتایا۔ سو پُرکھ نرنجن بول جیکارا، ہنگ برہم لئے جگایا۔ دوہاں وچولا بن سنسارا، ایک رنگ رنگایا۔ ایک ڈھولا گئے اپنی وارا، آپ اپنا راگ جنایا۔ ساچا تولا بے عیب پروردگارا، چوڈاں لوکاں لئے تُلایا۔ چوڈاں طبقات دئے ہلارا، سنگ محمد ویکھ وکھایا۔ چار یاری کرے پُکارا، اللہ ہو ہو نعرہ لایا۔ اناالحق کڈھے ہاڑا، مقامے حق راہ تکایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیارا، نُر الہی آپ کرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ساچا لیکھا آپ سمجھایا۔ ساچا لیکھا نُر نورانہ، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ بے عیب نُرانی کھیل مہانا، خالق خلق ویکھ وکھائیندا۔ اُمت اُمتی بٹھے گانا، ساچا سگن منائیندا۔ کلمہ امام اک وکھانا، کائنات آپ جنائیندا۔ پیر دستگیر پیر کرے پروانہ، مُلا شیخ مسائق ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ اپنی دھار چلائیندا۔ مُلا شیخ مسائق پیر، اُچی کوکن دین دُہائیا۔ ہتھ نہ آئے دستگیر، بے نظیر رُوپ وٹائیا۔ نہ کوئی میٹے تقدیر، تقصیر تدبیر نہ کوئی وکھائیا۔ چاروں کُنٹ وچا زنجیر، اللہ رانی رہی گر لائیا۔ پُرکھ ابناشی وڈ پیرن پیر، اپنی کھیل رہیا کھلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ اللہ الہ، ایک اُکم سُنائیندا۔ نورو نُر بن ملاح، نُر نورانہ ڈگمگائیندا۔ ایک کلمہ صفت صلاح، سچ صلاحی آپ صلاحیندا۔ آپے ویکھے اپنا تھان، زمیں اسماناں پھول پھلائیندا۔ مکہ کعبہ پھیرا پا، دو دو آہ حج وکھائیندا۔ حق جنابا آپ اکھوا، سچ نوابا رُوپ وٹائیندا۔ بے آہ ویکھے تھاون تھان، نوری تاب نہ کوئی جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک وجائے سچ ربابا، احباب ستار آپ وکھائیندا۔ سچ ستار شبد دھنکار، ہر ساچا آپ سُنائیا۔ دو جہاناں نوجوانا سِری بھگوان پائے سار، سچ نشانہ اک وکھائیا۔ گوپی کابنا میت مُرار، منڈل راس اک وکھائیا۔ سینتا رام کر پرنام، اپنا کام آپ کرائیا۔ جن بھگتن دیوے امرت جام، آب حیات آپ پیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپے

میٹے کوڑ پَسار، توڑنہارا گڑھ بنکار، جھوٹھا گڑھ رہن نہ پائیا۔ جھوٹھا گڑھ جانا ٹٹ، ہر ساچا آپ ٹرائیندا۔ لکھ چوراسی نانا جائے چھٹ، سگلا سنگ نہ کھئے نہہائیندا۔ کلجگ لوک مات وچوں کڈھے کٹ، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ گر کا تیر نرالا رہیا چھٹ، ساچا چلہ ہتھ اٹھائیندا۔ جھوٹھی شاہی جڑ دیوے پٹ، اپنی سیوا آپ کھائیندا۔ گھر گھر اندر دے پھٹ، بہین بھائی نہ میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری کالی دھار، چاروں گنٹ کرے خوار، ساچا پیار نہ کوئی کرائیندا۔ ساچا پیار نہ سجن میت، مات پت بہین بھائی نہ کوئی سکھائیا۔ کلجگ چلائی اپنی ریت، مندر مسیت دین گواہیا۔ سادھاں سنتاں کایا بیئے نہ ٹھانڈی سیت، اگنی آگ نہ کوئی بھجھائیا۔ تیرتھ تٹاں پرکھے نیت، گنگا گوداوری سُرسی جمنائین شرمائیا۔ ہر جو ہر گھٹ ہر مندر وسیا دے نہ وچ قلبوت، ٹھگوری رہیا پائیا۔ نہ گائے گوبند گیت، رسنا جہوا ہوئی ہلکائیا۔ ستگر پورا کایا اندر سُتا دے کر بیٹھ، اپنی کروٹ لے بدلائیا۔ ہرجن ورلا مانس جنم رہیا جیت، جس اپنی بوجھ بھجھائیا۔ ملیا نام دھام انڈیٹھ، دس کیسے نہ آئیا۔ ایک رنگ وکھائے ہست کیت، اوج نیچ بیو چکائیا۔ صدی چودھویں رہی پیت، سنگ محمد رہیا کُرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ساچے لے اٹھائیا۔ گرمکھ آپ اٹھاون، کرپا پر اپار۔ گھر دیپک اک جگاون، زرگن جوت کر اجیار۔ امرت ساچا جام پیاون، دوس رین رکھے ٹھنڈا ٹھار۔ گیت سہاگی اک سناونا، انحد شبد بول جیکار۔ آتم سیجا سچ سہاون، آپ اپنا کر پیار۔ سرت سوانی میل ملاونا، شبد ہانی خبردار۔ سچ سوانی سنگ نہاون، کنت کنتوبل کرے پیار۔ امرت سپر مٹھا اک برساون، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے بخشے نہجہر دھار۔ نہجہر دھار امرت رس، گرمکھان آپ پیائیا۔ ہردے اندر وس وس، ہر اپنا روپ درسائیا۔ ایک مارگ دس دس، جھوٹھا نانا توڑ ٹرائیا۔ تیر نرالا مارے کس، تکھی مکھی آپ بھوائیا۔ جگت وکارا دیوے جھس، شبدی شبد دبائیا۔ ترے گن مایا نہ ڈسے ڈس، ناگ ناگنی مکھ بھوائیا۔ ہرجن میلے ہس ہس، گھر ساچے کر کُرائیا۔ منمکھ در توں جائن نس، ہر کا شبد نہ رسنا گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، سنت ساجن ویکھ وکھائیا۔ سنت ساجن میٹرا، گر ستگر ویکھ وکھائیندا۔ کایا چولی رنگے چیتھڑا، لال گلالا رنگ وکھائیندا۔ گرمکھ منمکھ ویکھے کوڑا ریٹھڑا، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لیکھ وکھائیندا۔ ہرجن لیکھا چکیا،

ستگر پورا آپ چکائیندا۔ چاروں کُنٹ رہن نہ دیوے کتے لکیا، پورب لہنا ویکھ وکھائیندا۔ سنت ستگر بوٹا کدے نہ سکیا، امرت سنج ہرا کرائیندا۔ کلجگ ویلا اتم ڈھکیا، لکھ چوراسی رو رو سرب کر لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ اپنی گودی چکیا، درگاہ ساچی دھام بہائیندا۔

★ ۱۴ چیت ۲۰۱۷ بکرمی مہندر سنگھ دے گھر پنڈ دھیرا ضلع گرداس پُر ★

سو پُرکھ نرنجن ایکا گاونا، ستگر پورا وڈ وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک دھیونا، نرگن داتا بے پرواہیا۔ ایکنکارا ویکھ وکھاونا، نج نیتر نین گھلایا۔ آد نرنجن اک جگاونا، جوت نرنجن کر رُشنایا۔ سری بھگوان درشن ایکا پاونا، دوسر راہ نہ کھتے تکایا۔ اناشی کرتا گھر بہاونا، گھر مندر وجے ودھایا۔ پاربرہم پرہہ میل ملاونا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ سچکھنڈ دوارا اک سہاونا، اچ محل اٹل مینار سوہیا پائیا۔ تہر گھر واسی رنگ رنگاونا، رنگ رنگیلا بے پرواہیا۔ شبد انادی ڈھولا ایکا گاونا، ناد دُھن آپ سُنایا۔ برہما وید ہر کھوج گھجاونا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال اک اکھوائیا۔ پُرکھ اکال بے پرواہ، آد جگاد سمایا۔ وسنہارا نہچل دھام اتہا، آپ اپنا روپ اپایا۔ شاہو بھوپ آپ اکھوا، تخت نواسی کھیل کھلایا۔ شبدی شبد حکم دئے جنا، دُھر فرمانا آپ سُنایا۔ ساچا رانا ڈیرہ لا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا اک وڈیایا۔ در گھر ساچا سوہاؤنت، سچکھنڈ دوار وڈی وڈیائیا۔ ہر ہر بیٹھا ایکا کنت، نر نرائن آپ اکھوائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن میل ملاوا ساچے کنت، درگاہ ساچی سوہیا پائیا۔ ایکنکارا مہا اگنت، بھیو ابھید چھپایا۔ اناشی کرتا جگا جگنت، جگ جگ اپنی کار کرائیا۔ سری بھگوان میل ملائے ساچے سنت، نرگن سرگن ویکھ وکھایا۔ پاربرہم آپ جنائے اپنی بنت، اکھڑ وکھڑ نام پڑھایا۔ لیکھا جانے جیو جنت، لکھ چوراسی آپ سہایا۔ ترے گن مایا پائے بے آنت، نیتر نین دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا ایکنکارا اچ محل اٹل منارا آپ سہایا۔ سچ منارا وسیا، بیٹھا ہر ہر ایکنکار۔ ایکنکارا پن ہر بھگتاں کیسے نہ دسیا، لکھ چوراسی کرے وپچار۔ جگا جگنت پھرے نسیا، نرگن سرگن لئے اوتار۔ جن ہر ہرجن ہر ہردے اندر آپے وسیا، امرت آتم

بخشے ٹھنڈی ٹھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھے سچ دربار۔ سچ دربار سہنجنا، ستگر ساچا آپ سہائے۔
 دیپک دیپ جگائے آد زرنجنا، نور نورانہ ڈگمگائے۔ گھر میلا ساچے سجننا، پُرکھ ابناشی سنگ نبھائے۔ ناد انادی ایکا وجنا، انحد ساچی سیو
 کھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر بنک ویکھ وکھائے۔ بنک دوارا ہر سہائیندا، رُپ انوپ آپ کرتار۔ ساچے مندر
 سوہا پائیندا، سچ تخت بیٹھے سچی سرکار۔ پُرکھ اکال ناؤں دھرائیندا، جوتی جوت بے عیب پروردگار۔ گگن منڈل رچن رچائیندا، پُریاں
 لوآن بٹھے دھار۔ برہما وشن شو سیو کرائیندا، ترے گُن مایا دئے بہنڈار۔ اندر باہر آپ اکھوائیندا، سرگن زرنگن بٹھے دھار۔ پنج تت کایا گرہ
 بنائیندا، گھاڑن گھڑے اپر اپار۔ اندر وڑ وڑ آسن لائیندا، گھر وچ گھر کر تیار۔ اپنی ہتھیں جندا لائیندا، نہ کوئی توڑے وچ سنسار۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا آپ اُچائیندا۔ گھر اُچایا پاربرہم، تھر گھر واسی دیا کھائیا۔ آپے اندر رکھیا برہم، زرنگن
 رُپ نہ کھئے وکھائیا۔ اپنے آتر آپے پئے جم، مات پت نہ کھئے بنائیا۔ آپ اُچائے اپنا نام، نہ کوئی دوسر کرے پڑھائیا۔ نہ کوئی ترسنا نہ کوئی تام،
 خوشی غم نہ کوئی رکھائیا۔ نہ کوئی نگر نہ گرام، جگت کھیڑا نہ ویکھ وکھائیا۔ نہ کوئی رو سس تیج دیوے بہان، منڈل منڈپ نہ کوئی وکھائیا۔
 نہ کوئی چلہ تیر کمان، کھڑگ کھنڈا کٹار نہ ہتھ اٹھائیا۔ جودھا سورپیر بلی بلوان، ایکنکارا آپ اکھوائیا۔ سچکھنڈ سچ تخت بیٹھ سلطان، دو
 جہاناں حکم چلائییا۔ شبد انادی دھر فرمان، لوک مات آپ جنائیا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا دان، آتم آتر برہم گیان درڑائیا۔ آپ اپنی کرے
 کرائے سچ پچھان، دئی دویتی پردہ لاپیا۔ در دوارے دیوے مان، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیا۔ ایکا ثور سُنائے ساچے کان، راگ راگنی بھیو نہ
 پائیا۔ جُگا جُگنتر توڑے مان ابھان، کوڑی کریا میٹ مٹائیا۔ سچ دھرم جھلائے اک نشان، چاروں کُنٹ وکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ستاں دیپاں
 پائے ایکا آن، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ دو جہاناں ہو پردھان، ہر بھگوان اپنا آسن آپ سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 سچ محل ایکنکار، زرنگن دیپک کر اُجیار، کھلاپاتی بیٹھا میت مرار، سچ سنگھاسن آپ سہائیا۔ سچ سنگھاسن ہر بھگوان، اپنا آپ سہائیندا۔
 نہ کوئی دوسر ہور نشان، سکلا سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ نہ کوئی گوپی نہ کوئی کاپن، منڈل راس نہ کھئے رچائیندا۔ نہ کوئی سینتا نہ کوئی رام،
 بنواس پھیرا نہ کوئی پائیندا۔ نہ کوئی شبد دھن نہ کوئی کرے پرنام، نیوں نیوں سپس نہ کوئی جھکائیندا۔ نہ کوئی پین نہ کوئی کھان، تن بستر نہ

کوئی بندھائیندا۔ نہ کوئی جگت اکھر سُنائے کان، رسنا جہوا بٹی دند نہ کوئی بلائیندا۔ نہ کوئی داتا دانی دیوے دان، آگے جھولی نہ کھئے رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے اک مہربان، اپنی بھچھیا آپے پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرکھ ابناشی اک اِکلا، آپے وسے سچ محلہ، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا تھر دوار، در دروازہ آپ گھلائیئا۔ غریب نوازا ویکھنہار، اپنی دشا آپے ویکھ وکھائیئا۔ اُتر پُورب پچھم دکھن نہ سکے وچار، دہ دشا نہ رُپ وٹائیئا۔ جیرج انڈج اُتبھج سینج نہ کھئے پَسار، کھانی بانی نہ کھئے وکھائیئا۔ اکتھ کتھنی گائے آپ نرنکار، وید کتیب بھيو نہ رائيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا سو بھاؤنت، ایکا بیٹھا ہر نر سِری بھگونت، نر ہر نرائن آپ اکھوائیا۔ گھر سہایا پُرکھ اگم، گھر ساچے وچی ودھائیئا۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات گریہ نہ پھیرا پائیئا۔ آد جُگاد پون سواس نہ لئے دم، الکھ اگوچر اگم اتھاہ، بے پرواہ وڈ وڈیائیئا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، بالک گود نہ کھئے اُٹھائیئا۔ رسنا جہوا نہ چپے کوئی نار، آپ اپنے وچ رہیا سہائیئا۔ آپے وسے ساچے تھان، تھان تھنتر آپ اُپائیئا۔ جُگا جُگنتر کرے سچ نیان، کاغد قلم نہ لکھے کیسے شاہیا۔ جن بھگتاں جیئے ایکا نار، گھر مندر اندر اپنا راگ آپ سُنائیئا۔ آپ اُٹھائے پھڑ پھڑ بانہ، اَلس نندرا دئے گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا اک وڈیائیئا۔ در گھر ساچا پایا، کر کرپا آپ نرنکار۔ سو پُرکھ نرنجن آسن لایا، ہر پُرکھ نرنجن سیوادار۔ اک اونکارا حُکم چلایا، آد نرنجن نرگن جوت کرے اُجیار۔ سِری بھگوان رہیا سُنایا، ابناشی کرتا پاوے سار۔ پاربرہم اپنا نیوں نیوں سیس جھکایا، ہر ہر کرے خبردار۔ سنت ساچن ویکھ وکھایا، جُگا جُگنتر لئے اوتار۔ جگت ساگر پھول پُھلایا، کایا گاگر ہو اُجیار۔ ساچا ونج سوڈاگر اک کرایا، نام وکائے ایکا ہٹ بازار۔ چوڈاں لوکان مُکھ بھوایا، چوڈاں طبقان کرے خوار۔ لوآن پُریاں بیڑا آپ چلایا، برہمنڈ کھنڈ اُٹھائے بھار۔ تریلوکی نندن ترے ترے ویکھ وکھایا، آپے جانے اپنی سار۔ جُگ جُگ لہنا آپ چُکایا، ستجگ تریتا دواپر کریا پار۔ کلجگ اتم ویکھ وکھایا، نرگن جوت کرے اُجیار۔ لکھ چوڑاسی گھٹ گھٹ مندر کھوج کُھجایا، تخت نواسی سچی سرکار۔ کرم ککرماں ویکھ وکھایا، من مت بُدھ نہ پاوے سار۔ گُرمکھ ساچے دھندے لایا، ایکا بخشے نام پیار۔ مٹکھ اندھ گُوڑھی نیند سوایا، نال رلایا کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ویکھے سچ دوار۔ سچ دوارا ہر پُرکھ رہیا کھولیا، آد آنت سائے۔ سو پُرکھ آپے بولیا، شبدا انادی ڈنک وجائے۔

بر پُركھ وسے كوليا، ايكا دُوجا بهيو چُكائے۔ ايكنكارا آپے مؤليا، پُهل پُهلواڑى آپ مہكائے۔ آد نرنجن كدے نہ ڈوليا، اڈل اڈول آپ ہو جائے۔
 سرى بهگوان تولے ساچا توليا، نام كندا ہتھ اُٹھائے۔ پُركھ ابناشى بنيا گوليا، ساچى ساچا سيو كمائے۔ پاربرہم وچ وچوليا، شبدي وچولا ناؤں
 اُچجائے۔ برہم پردہ آپے پھوليا، كايا مندر ويكھ وكھائے۔ ليكھا جانے كلا سوليا، عقل كل آپ رگھرائے۔ جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنى كِريا
 كر، آپے جانے امرت ناہي كوليا، نجرہ جھرنا آپ جھرائے۔ نجرہ جھرنا آپ جھرائندا، ہر سَنگر سَجَن مِيت۔ امرت ميگھ آپ برسائندا، كايا
 كرے ٹھنڈى سِيت۔ سچ پيالہ جام پيائندا، كرے كرائے پت پُنت۔ دين دِيالا دِيا كمائندا، آپ سُنائے اپنا گيت۔ پُركھ اكالا ميل ملائندا،
 مانس جنم ہرجن جائے جيت۔ ساچى چالا آپ چلائندا، بيٹھا رہے اِك ايت۔ كال مہكال چرناں ہيٹھ دبائندا، ايكا رنگ رنگائے ہست كِٹ۔
 سچ محلہ آپ وسائندا، سچكھنڈ دوارا اِك انڈيٹھ۔ گُرمكھ ساچے آپ جگائندا، آد جُگادى جُگ جُگ ريت۔ كايا مندر مسجد كعبہ آپ
 وكھائندا۔ جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنى كِريا كر، لكھ چُوراسى پرکھے نيت۔ لكھ چُوراسى پرکھنہارا، ايكا ايكا اونكاريا۔ جُگا جُگنتر لے
 اوتارا، گُر شبدي ناؤں دھرا رہيا۔ ايكا گھر وسے دوئے دوئے دھارا، دھر دھرنى سوبھا پا رہيا۔ رُو سس سورج چن سِتارہ، منڈل منڈپ
 سرب گُرا رہيا۔ شنكر رووے زارو زارا، باسك تشكا گلوں سٹا رہيا۔ برہما منگے وارو وارا، چارے مَكھ اِك صلاح رہيا۔ وشنوں سانگو
 پانگ تچے سيچ دوئے جوڑ كرے نمسكارا، چرن كُول دھيان لگا رہيا۔ باسك سہنسر مَكھ گائے اپنى وارا، دوئے سہنسر جہوا آپ بلا ليا۔ ہر كا
 بهيو اگم اپارا، لكھ نرنجن ليكھ نہ كيسے ليكھا ليا۔ ست پُركھ نرنجن ہو اُجيارا، گھر ساچے آپ سہا رہيا۔ كلجگك اتم كھيل اپارا، جوتى جامہ
 بھيكھ وٹا رہيا۔ ورن گوتى وسے بابرا، ذات پات نہ كھئے ركھا ليا۔ پنج تت نہ كرے پيارا، من مت بَدھ نہ ميل ملا ليا۔ شبد اگمى اِك جيكارا،
 پُركھ اگمرا آپ سنا رہيا۔ نو كھنڈ پرتھي پاونہارا سارا، سارنگ دھر ناؤں دھرا رہيا۔ گُرمكھ سَجَن لائے پارا، شبد دھار نہ كوئى زُڑھا ليا۔
 جوتى جوت نُر اُجيارا، نپكلنكا ناؤں ركھا ليا۔ سمبل نگرى دھام نيارا، ايكنكارا آسن لا رہيا۔ ويد وياسا بن ليكھارا، اُچا ٹلا پربت اِك سہا
 رہيا۔ پُوت سپُوتا براہمن گوڑا، آپے وسے دھام نيارا، اُچا پُوڑا آپ لگا رہيا۔ اتم ويكھے جگت اكھاڑا، لكھ چُوراسى بھيڑ بھيڑا رہيا۔ شبد
 اگمى ركھ دھاڑا، شاہ سُلطانان ميٹ مٹا رہيا۔ گُرسكھ بنائے ساچا لاڑا، سر اپنا ہتھ ٹكا رہيا۔ ميٹ مٹائے پنچم دھاڑا، پنچم پنچم ديوے شبد

دُھنکارا، دُھن آتمک آپ سُنارہیا۔ اندرے اندر درس گُر میت مُرارا، جگت نیتر بند کرا رہیا۔ تیجا نین کھول کواڑا، ہرجن ساچے سچ سمجھا لیا۔ چوٹھے پدمیت مُرارا، آپ اپنا سنگ وکھا رہیا۔ پنچم بول اک جیکارا، برہم پاربرہم سما رہیا۔ آتم سیجا کر پیارا، شبدی سُرتی رنگ لگا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرْمکھ گُرْمکھ دیوے ساچا ور، نام نِدهانا ہر بہگوانا ایکا وست کایا مندر اندر ڈُونگھی گندر سچ ساچی جھولی آپ بہرا رہیا۔

★ ۱۴ چیت ۲۰۱۷ پکرمی دتیا ضلع گرداس پُر ★

دیناں ناتھ درد دُکھ بہنجن، دین دِیال آپ اکھوائیندا۔ غریب نائیاں ساچا سجن، ستگر ساچا سیو کھائیندا۔ کلجگ آنت کرائے ایکا مجن، دوجا تال نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ دیناں ناتھ اناتھاں ناتھ، سگلا سنگ رکھائیا۔ سرب وست پرہ رکھے ساتھ، جگ جگ آپ ورتائیا۔ لہنا دین چُکائے مستک ماتھ، پورب جمان ویکھ وکھائیا۔ دھرم رائے نہ پھولے کھات، کھاتا وحی نہ کھئے وکھائیا۔ جس جن سُنائے اپنی گاتھ، سوہنگ ڈھولا ایکا گائیا۔ لیکھ چُکائے مستک ماتھ، بدھنا لیکھا دئے مٹائیا۔ کرے کرائے پورا گھاٹ، نام بہنڈارا اک ورتائیا۔ ہر مندر وکھائے ساچ ہاٹ، چرن دوارا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دین دین دِیال دیا کھائیا۔ دیناں ناتھ دِیال گُر ستگر، ہر پُرکھ نرنجن دیا کھائیندا۔ میل ملائے لکھیا دُھر، دُھر مستک ویکھ وکھائیندا۔ جگت جگت گھر جائے ہڑ، آپ اپنا بھیو کھائیندا۔ دردیاں درد ونڈائے دوڑ، دُکھ دلدر میٹ مٹائیندا۔ مٹھا رس کرے ریٹھا کوڑ، امرت پھل آپ پکھائیندا۔ چرن پریتی ساچی جوڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دینا بندھپ نام دھرائیندا۔ دینا بندھپ دیا بندھ ساگر، گھر گمبھیر سمایا۔ آد جگادی آپے جانے اپنی بدھ، پُرکھ بدھاتا بھیو نہ رایا۔ ناتھ اناتھاں کرے کارج سدھ، ساچی آس جھولی پایا۔ آتم آنتر دیوے ودھ، تیر نرالا بان چلایا۔ در بہکھار کرائے نو ندھ، نیوں نیوں بیٹھی سیس جھکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سگلا سنگ آپ نہایا۔ سگلا سنگ سرب گُر دینا، گُرْمکھ آپ رکھائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بہینا، تن من ہریا آپ کرائیندا۔ لیکھا چُکائے ترے گن تیناں، لوک

جنجالا، جنم مرن پھند کٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے رنگ سائیندا۔ ساچا رنگ سہایا ہرجن پوت، ستگر ساچا میل ملائیندا۔ پُرکھ ابناشی پاوے سار چارے کوٹ، دہ دشا پھول پھلائیندا۔ نانا توڑے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ اک وکھائیندا۔ آپ سہائے اپنی رت، پھل پھلواری آپ مہکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ساچا پیکھیا، پیکھنہار کرتار۔ ترے گن مایا ویکھ بھیکھیا، پنج تت پاوے سار۔ لکھ چوراسی لکھ لیکھیا، لیکھ لکھاونہار آپ کرتار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے لئے ابھار۔ ہرجن ساچا سچ گھر، ہر ساچا سچ ہائیندا۔ ستگر پورا ایک اور، گر جھولی نام بھرائیندا۔ آن جان چکے ڈر، جم کا دنڈ نہ کھئے وکھائیندا۔ اپنے مندر آئے چڑھ، گرسکھ ساچے آپ جگائیندا۔ شب پھڑائے ساچا لڑ، ایک پلؤ گنڈھ دوئیندا۔ کایا مندر بیٹھا وڑ، دس کسے نہ آئیندا۔ گرمکھ ورا لئے پھڑ، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ قلعے کوٹ ہنکاری گڑھ، ہوئے بُرج آئے ڈھابند۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے سچ صلاحیندا۔ ہرجن سچ صلاحیا، ہر ستگر پُرکھ سبجان۔ کر کیرپا درس دکھایا، وڈ داتا وڈ مہربان۔ گھر مندر ویکھ وکھایا، لیکھا چکے سنج مسان۔ ہر مندر جوت جگایا، جوتی نورو نور نوران۔ امرت دھارا اک وبایا، جل بھر سری بھگوان۔ ساچا شبدی ناد وجایا، انحد وجائے سچے دھنکان۔ در گھر ساچے بہ بہ منگل گایا، راگ ناد ہوئے حیران۔ آتم سیجا تخت سہایا، تخت نواسی ساچا کابن۔ سرت سوانی میل ملایا، شبد ملاوا ہانی بان۔ ایک دھام دئے وسایا، گھر مندر سچ مکان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گرمکھ ساچی ناری کر پروان۔ گرمکھ ناری نر نرائن ہر پایا، گھر ساچے وجی ودھائیا۔ کنت کنتوبلا ویکھن آیا، نرگن روپ بے پرواہیا۔ نام رسالو رنگ رنگایا، ویس اولٹرا آپ کرائیا۔ دین دیالو بھيو کھلایا۔ اپنا پردہ دئے چکائیا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے لئے پرنائیا۔ ہرجن ساچا نار سہانگ، گھر کنت سہاگی پایا۔ جنم جنم دا دھویا داغن، دُرمت میل گویا۔ ہنس بنیا گھر ساچے کاگن، سر سروور ایک ٹھایا۔ دیپک جوت جگے چراغن، اندھ اندھیر مٹایا۔ اہجے شبد من بیراگن، من منسا دئے مٹایا۔ ستگر پورے جو جن سرنائی لاگن، سنسا روگ دئے مٹایا۔ جگت ترسنا بوجھائے اگن، تتو تت نہ کھئے ستایا۔ مایا ڈسے نہ ڈسنی ناگن، وکار ہنکارا نیڑ نہ آیا۔ گرمکھ ورلے سوئے جاگن، جس جن ہر ہر آپ جگایا۔ چرن دھوڑ کرائے سچا ماگھن، امرت

جل آپ بھرایا۔ گر کی مہا گائے راگنی راگن، وید پُران رہے جس گیا۔ جس جن ہر ہر کنت پایا سو سُبھاگن، گھر مندر دئے سُہایا۔ سچ سوامی شبد اگنی مارے واجن، آپ اپنا حُکم الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن میلے سہج سُبھایا۔ سہج سُبھاؤ میل ہر، غریب نہانے لئے ترائیا۔ اک وکھائے ساچا در، دربار ساچے سوہیا پائیا۔ نہ پُرکھ نہ دسے نار، نرگن داتا بے پرواہیا۔ اپنی کرنی رہیا کر، آد جُگاد ویس وٹائیا۔ نہ جنے نہ جائے مر، جُگ جُگ اپنا کھیل کھلائیا۔ نرہے رُپ نہ جائے ڈر، بھہ بھیانک نہ کھئے وکھائیا۔ پُرکھ اکال اپنی کرنی کرتا کر، دُوسر لئے نہ کھئے صلاحیا۔ جو جن سرنائی جائے پڑ، سرنگت اک وکھائیا۔ اپنی کِرپا آپے کر، کرم ککرماں لیکھے لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، مایا بندھن دیوے توڑ، سُرتی شبدی دیوے جوڑ، نام چڑھائے ساچے گھوڑ، بانکی چال اک رکھائیا۔ شبد گھوڑ شاہ سوارا، ہر ست پُرکھ نرنجن آسن لائیندا۔ گُرْمکھ ملائے اگم اپارا، الکھ اگوچر بھیو نہ آئیندا۔ کھچی آئے وارو وارا، دوس رین سیو کھائیندا۔ لکھ چوراسی پاوے سارا، گھر گھر مندر کھوج کھجائیندا۔ ہرجن اپنی ہتھیں کڈھے آپے باہرا، ساچا نعرہ اک سُنائیندا۔ ساچا ونج کرائے نام ونجارا، کلجگ ایکا ہٹ کھلائییندا۔ چار ورنان سچ پیارا، اوچان نیچان میل ملائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گرسکھان دیوے اک دوارا، چرن سرن سرن چرن ساچا دھام وکھائیندا۔

★ ۱۴ چیت ۲۰۱۷ بکرمی بخشیش سینگھ دے گھر دیا ہوئی قادراباد ضلع امرتسر ★

صاحب سچا سو اکھیئے، آد جُگاد سائے۔ صاحب سچا سو بھاکھیئے، نرگن سرگن رُپ وٹائے۔ صاحب سچا الکھنا الاکھیئے، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی رائے۔ صاحب سچا سگلا ساتھیئے، جُگا جُگنتر ویکھ وکھائے۔ صاحب سچا پُرکھ سمراتھیئے، ایکنکار ناؤں دھرائے۔ صاحب سچا سُنائے سچے گاتھیئے، سو پُرکھ نرنجن ناؤں اُچائے۔ صاحب سچا اک جنائے پوجا پاٹھیئے، ہنگ برہم میل ملائے۔ صاحب سچا چلائے سچا راتھیئے، ہرجن ساچے لئے چڑھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا اک اکھوائے۔ صاحب سچا پائے، ہر ستگر گھر گمبھیر۔ صاحب سچا ویکھ وکھائے، ساتک کرے ست سریر۔ صاحب سچا گھر ساچے آپ بہائے، برہوں وچھوڑا کئے پیڑ۔ صاحب سچا

درگاہ سچی درشن پائیے، لکھ چوراسی کئے زنجیر۔ صاحب سچا سچکھنڈ نواسی اک دھیائیے، امرت بخشے ٹھانڈا سپر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وڈ داتا دانی گنی گہیر۔ صاحب سچا سلطان، پاربرہم اکھوائیندا۔ صاحب سچا مہربان، ستگر ناؤں دھرائیندا۔ صاحب سچا مہربان، ساچے تخت آسن لائیندا۔ صاحب سچا مہربان، راج جوگ آپ کھائیندا۔ صاحب سچا مہربان، ساچا حکم آپ سنائیندا۔ صاحب سچا مہربان، تخت نواسی ویس وٹائیندا۔ صاحب سچا مہربان، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ صاحب سچا ہر ایک کابن، نام بنسری اک وجائیندا۔ صاحب سچا ہر ایک رام، سینتا سرتی سرب پرنائیندا۔ صاحب سچا ہر ایک جان، ہرجن ساچے مات ترائیندا۔ صاحب سچا اک پچھان، مان زبانیں آپ اکھوائیندا۔ صاحب سچا ایک دیوے دانی دان، ساچی وست جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وڈ داتا آپ اکھوائیندا۔ صاحب سچا سورپیر، سو پُرکھ زرنجن وڈ وڈیائیے۔ صاحب سچا وڈ پیرن پیر، شہنشاہ آپ اکھوائیے۔ صاحب سچا دو جہاناں گتے وہیر، لوآن پُریاں دئے بلائیے۔ صاحب سچا لیکھا جانے پیر فقیر، دستگیر ویکھ وکھائیے۔ صاحب سچا اپنے رنگ رنگائے شاہ حقیر، حق حقیقت دئے صلاحیا۔ صاحب سچا بے نظیر، لکھ سکے نہ کوئی چھائیے۔ صاحب سچا میٹے تقدیر، تدبیر اپنے ہتھ رکھائیے۔ صاحب سچا آپے جانے اپنی تقصیر، تصویر کیسے نہ ہتھ پھڑائیے۔ صاحب سچا کٹنہار زنجیر، جورو زر رہن نہ پائیے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سلطان آپ اکھوائیے۔ صاحب سچا مہربان، ہر پُرکھ زرنجن آپ اکھوائیندا۔ صاحب سچا جھلئے سچ نشان، درگاہ ساچی آپ چڑھائیندا۔ صاحب سچا ایک دیوے دھر فرمان، برہما وشن شیو آپ سمجھائیندا۔ صاحب سچا جن بھگتاں رکھے ساچا مان، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ صاحب سچا جانی جان، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، درگاہ ساچی سوہا پائیندا۔ صاحب سچا گنی گہیر، پاتشاہ سر شاہ اکھوائیے۔ ستگر سچا ہرجن ساچے کرے سانت سریر، اگنی تت نہ کھئے جلائیے۔ صاحب سچا امرت جام پیائے ساچا نیر، نرمل اپنا روپ درسائیے۔ صاحب سچا ساچا شبد تن پہنائے بستر چیر، سچ کٹار ہتھ پھڑائیے۔ صاحب سچا کٹنہارا بھیر، آد آت ہوتے سہائیے۔ صاحب سچا بنہارا بیڑ، گن اوگن نہ کھئے جنائیے۔ صاحب سچا ایک رنگ رنگائے بست کیٹ، اوچ نیچ نہ ویکھ وکھائیے۔ صاحب سچا وسے دھام انڈیٹھ، تھر گھر واسی بیٹھا آسن لائیے۔ صاحب سچا گرمکھ ملائے

ساچا میت، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ صاحب سچّا اک سُنائے سہاگی گیت، سوہنگ اکھّر وکھّر جگت پڑھائیا۔ صاحب سچّا کرے کرے پتت
 پُنت، کوٹن کوٹی لئے ترائیا۔ صاحب سچّا ہر سنتن وسے آپے چیت، چیتن روپ آپ کرائیا۔ صاحب سچّا آد جگاد ٹھنڈا سیت، نہ مرے نہ
 جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھ وڈیائیا۔ صاحب سچّا ہر بھگوت، بھگون کھیل کھلائیندا۔ صاحب سچّا
 ہر ساچا کنت، گرمکھ ناری آپ پرنائیندا۔ صاحب سچّا کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، نام مجیٹھی رنگ رنگائیندا۔ صاحب سچّا ہر
 بے آنت، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ صاحب سچّا مہا آگت، الکھ نرنجن الکھ الکھنا آپ اکھوائیندا۔ سچّا صاحب آد آنت، جگ جگ اپنا ویس
 دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی رچن رچائیندا۔ آد جگادی واسیا، ہر ساچا سچ سمائے۔ جگا جگنتر
 ویکھے کھیل تماشیا، دو جہاناں پھیری پائے۔ نرگن جوت کر پرکاشیا، اگیان اندھیرا آپ مٹائے۔ ہرجن بھگتاں ہیوے داسی داسیا، سنت ساجن
 میل ملائے۔ لیکھا جانے پرتھی اکاشیا، گگن گگنتر پھول پھلائے۔ گرمکھ ہردے اندر رکھے واسیا، گھر مندر ڈیرہ لائے۔ ستگر پورا شاہو
 شاباشیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا آپ اکھوائے۔ جگ کرتا کھیل کھلائیندا، جگا جگنتر بنھے دھار۔ روپ انویا
 آپ وٹائیندا، پُرکھ ابناشی آگم اپار۔ نرگن سرگن کھیل کھلائیندا، ایک روپ گر اتار۔ ساچا ڈنکا شبد وجائیندا، لوآن پُریاں کرے خبردار۔
 ستجگ تریتا دواپر پار کرائیندا، کلجگ اتم آئی ہار۔ چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیندا، رو سس ہیوے شرمسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، آپے ورتے اپنا ورتار۔ سچ ورتار ورتاون آیا، نہکلنک بلی بلوانا۔ کلجگ اتم پنڈھ مُکاوَن آیا، مارے شبدی تیر نشانہ۔
 ستجگ ساچا چند چڑھاوَن آیا، ست سروپی بنھے گانا۔ چار ورنان ایک گھر بہاوَن آیا، دیوے نام گُن ندھانا۔ اوچاں نیچاں میل ملاوَن آیا،
 اک وکھائے پد نربانا۔ سوہنگ اکھّر آپ پڑھاوَن آیا، سرب جیاں پرہہ جانی جانا۔ روڑی سکھر ویکھ وکھاوَن آیا، کرپانڈھ سری بھگوانا۔
 کلجگ پتھر بھنّ وکھاوَن آیا، جوٹھا جھوٹھا مٹے نشانہ۔ لکھّ چوراسی ستھر آپ وچھاوَن آیا، چاروں کُنٹ سُنج مسانا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل دو جہاناں۔ دو جہاناں کھیل آگمڑا، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ ہرجن پھڑائے اپنا پلّڑا، لوک مات ویکھ
 وکھائیندا۔ شبد سنیہڑا ایک گھلڑا، آپ اپنا حُکم الاٹیندا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن آتم سیجا ایک ملّڑا، جگت نیتر دِس نہ آٹیندا۔ بیٹھا رہے

اک اکلڑا، اک اونکارا ناؤں دھرائیندا۔ ستجگ مارگ دتے اک سُکھلڑا، ایکا وست نام امولک جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ ستجگ نام ساچا ہر، ہر ایکا اکھر آپ پڑھائیا۔ لوک مات آپے دھر، دھر دھرتی دھول دتے سہائیا۔ اپنی کرنی کرتا آپے کر کر، اپنی قیمت آپے پائیا۔ نو کھنڈ پرتھی اک وکھائے ساچا سر، سر چرن دوارا وڈ وڈیائیا۔ گرمکھ سہیلے اپنی ہتھیں پھڑ پھڑ، درگھر ساچے میل ملائیا۔ نج آتم پوڑے آپے چڑھ چڑھ، سوئے سنت لے اٹھائیا۔ آپے توڑ ہنکاری گڑھ گڑھ، قلعے کوٹ نہ کھٹے وکھائیا۔ اپنی اگن آپے سڑ سڑ، گرمکھاں اگ رہیا بھجھائیا۔ اپنا نانا توڑ سپس دھڑ دھڑ، گرمکھ سپس دھڑ بھوئے سہائیا۔ درس دکھائے آگے کھڑ کھڑ، سوچھہ سرؤپی روپ وٹائیا۔ اپنی وڈیا آپے پڑھ پڑھ، ہر سنگت ساچی کرے اک پڑھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن مات لے ترائیا۔ ہر پڑھائے سچ سلوک، مہا اگنت گنی نہ جائیا۔ گرسکھ تیرے چرن چھے مکت موکھ، پرہہ ساچا دیوے در ڈرکائیا۔ تیرا راہ تگن تے لوک، چوڈاں ہٹ نین اٹھائیا۔ برہما وشن شیو گائن اک سلوک، کروڑ تیتیس کرے پڑھائیا۔ رائے دھرم نہ سکے کدے روک، نیوں نیوں اپنا سپس جھکائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ ساچا مارگ اک وکھائیا۔ ستجگ مارگ لاؤنا، ہر ساچا بے پرواہ۔ ایکا شبد جہاز چلاونا، پُرکھ ابناشی بن ملاح، ایکا چپو ہتھ اٹھاونا، نام نامہ لے وکھا۔ چارے کُنٹ آپ پھراونا، دہ دشا پھیری پا۔ گرمکھ ساچا آپ جگاونا، شبد ہلونا دیوے لا۔ امرت جام اک پیاونا، بھر پیالہ مکھ دتے چھکا، گیت سہاگی اک سناونا، سوہنگ ڈھولا آپے گا۔ کاگوں ہنس آپ بناونا، سر سروور سچ نہا۔ جنم جنم دا داغ مٹاونا، ڈرمت میل دتے گوا۔ نام ویراگ اک لگاونا، برہمن تیر نرالا دتے چلا۔ ساک سین آپ اکھواونا، آپے بنے پتا ماں۔ بال انجانے گود اٹھاونا، سر رکھ ٹھنڈی چھاں۔ ساچے تخت آپ بہاونا، کرے کرائے سچ نیاں۔ درگاہ ساچی مان دواونا، تیتھوایاں دیوے اپنا تھاں۔ ستجگ ساچا سنگ نیہاونا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہ۔ ستجگ ساچا چند چڑھاونا، سیتل ست کرے رُشنائیا۔ گرمکھ نور نورانہ آپ چمکاونا، جوتی نور نور سوائیا۔ نیتر نین آپ مٹکاونا، نین مُدھار ویکھ وکھائیا۔ چھیل چھیلآ آپ اُچاونا، ساچا جوہن اک وکھائیا۔ چار ورن قبیلہ اک بناؤنا، ذات پات نہ کھٹے رکھائیا۔ پیلا دستار سپس آپ بندھاونا، لکھ چوراسی سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ ساچے کرے

گرمائیا۔ ستجگ ساچا سوہنا، سُہائے بنک دوار۔ پُرکھ ابناشی ہر گھٹ من منوآ آپے موہنا، آپ اپنی کرپا دھار۔ ساچا ڈھولا ایک گاؤنا، نرگن بول شبد جیکار۔ ممکھ کیسے نہ ملے سیجے سؤنا، شبد اگمی مارے مار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ کھولے سچ کواڑ۔ سچ کواڑا کھولنا، پرہ اپنی کرپا دھار۔ لکھ چوراسی جگ ورولنا، گرمکھ ساچے لئے اُہار۔ ایک کنڈے نام تولنا، دوسر وٹا نہ رکھ وچ سنسار۔ لکھ چوراسی پردہ پھولنا، سادھاں سنتاں پاوے سار۔ گرمکھ وِرا لال امولنا، قیمت کرتا پائے اپنی وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ جیکارا ایک بولنا، سو پُرکھ نرنجن ہر نرنکار۔ ہر نرنکارا ستجگ دھارا، اپنی آپ چلائیا۔ آپے ورتے اپنی کارا، وڈ داتا بے پرواہیا۔ جیواں جنتاں کرے سچ پیارا، گھر ساچے میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ ساچا راہ دکھائیا۔ ستجگ مارگ ساچا پنٹھ، ست پُرکھ نرنجن آپ چلائیا۔ آپے پوجا پاٹھ ہوئے وید شاستر سمتر گرتھ، اپنے نام کرے پڑھائیا۔ آپے اپنا ناد وجائے ساچا سنکھ، اپنی بانگ ازاں آپ الائیا۔ آپے ہنس ہوئے اڈے پنکھ، مچھ کچھ جل دھارا آپ سُہائیا۔ آپے گائے مکھ سہنس، اپنی جہوا آپ ہلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستجگ ساچے سوہا پائیا۔ ستجگ ساچے ساچا گن، ہر ساچا وچ ٹکائیندا۔ سرب ویاپی سرب پُکار لئے سُن، دوس زین راہ تکائیندا۔ سنت ساچن آپے چُن، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ کرے کرائے چہان پُن، جگت چھاچھ وِرول دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ تیرا ساچا راہ، پُرکھ ابناشی بن ملاح، لوک مات آپ چلائیندا۔ لوک مات ساچی دھار، ہر ساچا آپ چلائیا۔ ایک ڈنکا وجے وچ سنسار، ایک چہتر سیس جھلائیا۔ ایک راج راجان ہوئے سیکدار، شاہ سلطان اک اکھوائیا۔ ایک دیوے دھر فرمان، ایک شبد نام پڑھائیا۔ ایک حکمی حکم ورتے ورتار، دوسر ہور نہ کھئے صلاحیا۔ ایک مندر مسجد گروڈوار، شودوالا مٹھ مسیت اک دکھائیا۔ ایک راگ ناد وجائے ستار، سارنگ سارنگا آپ ہلائیا۔ ایک گات گائے اپنی وار، پوڑی گوڑی آپ الائیا۔ ایک وسے سچ مینار، گھر ساچے سوہا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ ساچا ویکھ دکھائیا۔ ستجگ ساچا جائے لگ، ہر ساچے ساچ لگاونہ۔ جن بھگتاں درس دکھائے اُپر شاہ رگ، دوس زین ایک رنگ رنگاونہ۔ اک دکھائے چوٹھا پد، پرم پُرکھ میل ملاونا۔ پنچم شبد وجائے ند، نانا روپ آپ وٹاونہ۔ آپے جانے پار کنارہ اپنی حد، برہماد کھوج کھاونہ۔ آپے گائے شبد بودھ

آگادھ، کہانی بانی بیہو نہ پاونا۔ آپے رنگ رنگائے سنت سادھ، بھگت بھگونت آپ اکھواونا۔ آپے رُوپ وٹائے موبن مادھو مادھ، مُکند منوہر
 لکھی نرائن کھیل کھلاونا۔ آپ سُنے سرب فریاد، ساچے تخت آپ سہاونا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَتجگ ساچا
 رنگ رنگاونا۔ سَتجگ ساچا رنگ اپار، چار ورنان آپ چڑھائیا۔ ناتا تئے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، آسا ترسنا میٹ مٹائیا۔ ہوئے ہنگتا
 دیوے مار، جگت ترسنا بھکھ گوائیا۔ ساچے شبد کرے پیار، ہنگ برہم وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 سَتجگ ساچے دیوے ور، راؤ رنگ نہ کھئے وکھائیا۔ راؤ رنگ ایکا رنگ، ہر ساچا آپ رنگائیندا۔ پُرکھ ابناشی سورا سربنگ، سگلا سنگ
 نہہائیندا۔ نام وجائے اک مردنگ، برہمنڈ کھنڈ آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا آپے لنگھ، ساچے تخت چرن ٹکائیندا۔ دئی دویتی ڈھائے کندھ،
 بہانڈا بہرم بہاؤ بہٹائیندا۔ اک اُچائے پرمانند، نج آتم رس چوائیندا۔ جیو جنت رسنا کھئے نہ لائے مدرا ماس گند، سوہنگ سو ساچا جاپ
 چپائیندا۔ خوشی کرائے بند بند، بندی توڑ دیا کھائیندا۔ ہرجن چڑھائے ساچے چند، لوک مات آپ رُشنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، سَتجگ ساچا سچ سہائیندا۔ سَتجگ اندر سچ دھر، سچ ساچا ویکھ وکھائیا۔ پُرکھ ابناشی دیوے ور، گھر ساچے وست
 ٹکائیا۔ جگت جہان چُکے ڈر، جیو جیو نہ کھئے ترسائیا۔ سو پُرکھ زرنجن کِریا کر، من مت دئے گوائیا۔ گُرت ساچی آگے دھر، جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چار ورنان دئے سمجھائیا۔ چار ورن اٹھاراں برن آپ سمجھاؤنا، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیندا۔ ہندو مُسلم
 سکھ عیسائی نہ کیسے اکھواؤنا، آتم برہم سرب وکھائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش پنڈھ مکاؤنا، ذات پات میٹ مٹائیندا۔ اکھ وکھڑ ایکا
 جاپ جپاؤنا، دوئے دوئے رُوپ وٹائیندا۔ زرگن سرگن میل ملاؤنا، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 سَتجگ ساچا کھیل کھلاؤنا۔ سَتجگ ساچا ورتے ورتنت، سو پُرکھ زرنجن آپ ورتائیا۔ ایکا ناتا جیو جنت، سگل سرشٹی بہین بہائیا۔
 ناری میلا ساچے کنت، دوسرین نہ کھئے اٹھائیا۔ ہر کا نام نہ منگن جائے کوئی بن بن منگت، ہٹو ہٹ نہ کھئے وکھائیا۔ ساچی بنائے ہر ہر
 سنگت، ہر کی پوڑی آپ چڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سَتجگ ساچا ویکھ وکھائیا۔ سَتجگ ساچی ایکا گوت،
 پُرکھ ابناشی آپ اُپائیندا۔ زرگن میلا ساچی جوت، جوتی جوت کھیل کھلاؤنا۔ تن نگارے شبدی چوٹ، اکم اکمرا آپ لگائیندا۔ کھئے نہ

رکھے واسنا کھوٹ، مایا ممتا نہ کھئے پرنائیندا۔ کھئے نہ پیوے پوست گھوٹ، مد پیالہ نہ بتھ اٹھائیندا۔ کھئے نہ در در منگے روٹ، در درویش نہ
 کھئے اکھوائیندا۔ نہ کوئی بھنے کباب بوٹی بوٹ، رسنا جہوا نہ کھئے ہلکائیندا۔ کوئی نہ سوئے کر کر بند سوت، پُرکھ ابناشی گھر گھر درس دکھائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا مارگ ایکا لائیندا۔ نہ کوئی ہون نہ کوئی دھوپ، دیوا بتی نہ کھئے جلائیآ۔ نہ کوئی سل پاتھر
 پابن لئے پوج، برہما وشن شو گنیش نہ کھئے منائیآ۔ نہ کوئی شستر کھنڈے جائے جھوجھ، تیر کمان نہ کھئے چلائیآ۔ پُرکھ نرنجن ایکنکارا لکھ
 چوراسی آپے لئے بوجھ، ساچی سوجھ اپنے بتھ رکھائیآ۔ نیتز نین اٹھا نہ کوئی ویکھے چند دوج تیج، گھر گھر چندرما پرکاش کرائیآ۔ گُرْمکھ سجن
 جائے پتیج، پیا پریم گھر وچ پائیآ۔ آپے کرے ساچی ریحھ، گُرْمکھ سچ شنکار اک وکھائیآ۔ دوس زین بیٹھا رہے آگے در دہلیز، آپ اپنی سیو
 کھائیآ۔ ہرجن چرن کول جن جائے بھیج، امرت میگھ آپ برسائیآ۔ ساچی زڑی ایکا بیج دیوے بیج، کایا دھرتی ہل چلائیآ۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ستجگ سچ پھلواڑی آپ مہکائیآ۔ ستجگ بوٹا لائے پھل، گُرْمکھ ساچا بیج بجائیندا۔ پُرکھ ابناشی کدے نہ
 جائے بھل، جگ جگ اپنی رچن رچائیندا۔ کرے کھیل امول امل، امولک اپنی وست ٹکائیندا۔ آد آنت پاونہارا ساچا مل، لکھ کروڑی نہ کھئے
 چکائیندا۔ زرگن کنڈے تولے تول، سرگن ہتھ نہ کھئے وکھائیندا۔ ستجگ اُچائے اپنی گل، وشو اپنی دھار چلائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، سکلا سنگ آپ رکھائیندا۔ سکلا سنگ پُرکھ بدھاتا، ستجگ ساچے آپ نبھائیآ۔ آپے دیوے اپنی داتا، داتا دانی سیو
 کھائیآ۔ آپ سنائے اپنی گاتھا، واہ واہ گرو وڈ وڈیائیآ۔ آپے جانے پوجا پاٹھا، نام ست ست پڑھائیآ۔ آپے پورا کرے گھاٹا، ساچا تولا
 بے پرواہیآ۔ نہ کوئی دسے تیرتھ تاٹا، اٹھسٹھ رہن نہ پائیآ۔ بھاگ لگائے کایا ماٹا، سر سروور اک وکھائیآ۔ درس دکھائے ساچی کھاٹا، مندر
 گردوارا نہ کھئے بنائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ستجگ ساچے ساچی بنت بنائیآ۔ ستجگ ساچے ساچا گرو دوار، ہرجن
 کایا بنک سہائیندا۔ اندر وڑ گر کرتار، اپنا آسن آپ وچھائیندا۔ آپے بولے اپنی دھار، اپنا واک آپ لائیندا۔ آپے پردہ دیوے ڈار، آپے مُکھ
 چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گھر مندر آپ سہائیندا۔ گھر مندر ہر سہاونا، پنج تت کایا کر پیار۔ ہر مندر آپ
 بناونا، اٹان گارا نہ لائے زرنکار۔ چھپر چھن نہ کھئے رکھاونا، نہ کوئی گھاڑن گھڑے جگت سنیار۔ ساچا سورن اک چمکاون، کنچن نیوں نیوں

کرے نمسکار۔ شبِ گُر وِچ وساونا، جنے مرے نہ وِچ سنسار۔ گرتھی کوئی پڑھن نہ لاونا، آپے سُنائے ہرِ نرنکار۔ سازنگ ڈھڈ نہ کھئے
 وجاونا، انحد رکھے سچّی دُھنکار۔ جگت سٹیج نہ کھئے رکھاونا، اُتے چڑھے نہ کوئی گوار۔ پُرکھ ابناشی اپنا واک الاونا، آپ اپنی کِرپا دھار۔
 گُرُو گرتھ اک وکھاونا، جل ڈوبے نہ اگنی دیوے ساڑ۔ کیسے کاغد قلم شاہی نہ مان دواونا، نِش اکھّر رُوپ آپ نرنکار۔ سَتجگ ساچے ساچا
 اکھّر اک پڑھاونا، اٹھے پھر رکھے دُھنکار۔ من پنکھی اپنی ڈور آپ بندھاونا، دہ دِشا نہ کرے وِچار۔ مت متوالی دُوچا راہ نہ کھئے تکاونا، چار
 کُنٹ نہ ہوئے خوار۔ بُدھ بیکھی آپ کراونا، ترے گُن مایا نہ دیوے ساڑ۔ مُلا شیخ مسائق نہ کھئے اکھاونا، پیر دستگیر نہ دئے آدھار۔ پنڈت
 پاندھے تلک نہ کیسے لگاونا، گل جنجُو نہ کرے شنگار۔ جگت سُنت نہ کیسے کراونا، کئے انگ نہ ہوئے خوار۔ سُوْرا سرینگ سَتگر پُوْرا اک
 اکھاونا، کرے کھیل وِچ سنسار۔ راجا رانا میٹ مٹاونا، نہ کوئی ہووے چھتر دھار۔ در دربان نہ کیسے بہاونا، نہ کوئی ونڈے ونڈ وِچ سنسار۔
 دُھردرگاہی ایکا حُکم چلاونا، نہ کوئی رکھے ڈاک تار۔ چٹھی رسائن کاغد کیسے نہ ہتھ پھڑاونا، نہ کوئی گھر گھر پھیرے دیوے مار۔ راتیں سُنتیاں
 اپنا حُکم سُنونا، شبِ اگمی بلا ستار۔ سچکھنڈ بیٹھے لوآں پُریاں بندھن پاونا، ایکا ڈور اپر اپار۔ جوتی جوت سرُوپ ہرِ، آپ اپنی کِرپا کر،
 سَتجگ ساچے ساچا کرے وِہار۔ سَتجگ چُکے پُوچا پاٹھ، پُرکھ ابناشی آپ چُکائیا۔ سَتجگ کھئے سروور نہ مارے ٹھاٹھ، جل دھار نہ کھئے
 وڈیائیا۔ سَتجگ سادھ سنت نہ کھولے کوئی ہاٹ، ہرِ کا نام نہ کوئی وکائیا۔ سَتجگ سَتگر پُوْرا دیپک جوت جگائے للاٹ، دوسر در منگن
 کھئے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہرِ، آپ اپنی کِرپا کر، دوسرین کرے پڑھائیا۔ دوسرین شبِ چلاونا، آلس نندرا نہ کوئی رکھائے۔ گُرْمکھ
 ساچے میل ملاونا، کایا جنڈرا توڑ تڑائے۔ مد پیالہ نام پیاونا، سچ خُمار اک وکھائے۔ نیتر نین اک کھلاونا، اٹھے پھر رُشنائے۔ سوہنگ ساچا
 جاپ چاونا، سو پُرکھ نرنجن گھر گھر پھیرا بئے۔ جوتی جوت سرُوپ ہرِ، آپ اپنی کِرپا کر، سَتجگ ساچا تخت سہائے۔ سَتجگ ساچا تخت
 سُلطان، دو جہاناں آپ صلاحیا۔ پُرکھ ابناشی وڈ مہربان، جیواں جنتاں دئے وڈیائیا۔ ایکا اکھّر کر پردھان، پاربرہم کرے کُرمائیا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہرِ، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سینگھ وِشنُوں بھگوان، سرِشٹ سبائی اپنا اِشٹ ویکھ وکھائیا۔

★ ۱۵ چیت ۲۰۱۷ پکرمی گِردھارا سنگھ دے گھر بلووال ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن ایکا پاونا، آد جگاد سمائے۔ ہر پُرکھ نرنجن ایکا گاونا، اکم اگمڑا اکمڑی کار کرائے۔ اک اونکارا ایک دھیانا، نہ مرے نہ جائے۔ آد نرنجن ویکھ وکھاونا، جوت سروپی ڈگمگائے۔ سری بھگوان تخت بہاونا، سچکھنڈ واسی بے پرواہے۔ ابناشی کرتا سیس جھکاونا، دوسر اشٹ نہ کوئی منائے۔ پاربرہم برہم سہاونا، ایکا دوجا بھو چکائے۔ تھر گھر ساچے پھیرا لاونا، محل اٹل اک وکھائے۔ برہما وشن شو سیو لگاونا، حکمی حکم آپ سنائے۔ لکھ چوراسی رنگ رنگاونا، اپنے بھانڈے آپ گھڑائے۔ پنج تت ساچا میل ملاونا، ترے گن ایکا بندھن پائے۔ نو دوارے کھوج کھجاونا، بنک دواری ویکھ وکھائے۔ گھر گھر وچ آپ سہاونا، ہر ساچی رچن رچائے۔ دھن نادی ناد وجاونا، برہم برہمادی آپ الائے۔ سر سروور اک سہاونا، امرت آتم جل بھرائے۔ آتم سیجا رنگ رنگاونا، آپ اپنا ویس دھرائے۔ ساچا محل اٹل اک اپاونا، دسم دواری سوہیا پائے۔ بجر کپائی گنڈا لاہونا، دئی دویتی میٹ مٹائے۔ ناری کنت میل ملاونا، ساچی سیجا سوہیا پائے۔ رس رسنا اک کھاونا، رس رسیا آپ چکھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائے۔ سو پُرکھ نرنجن پیکھنا، ایک نین کھائے۔ ہر پُرکھ نرنجن دھارے بھیکھنا، روپ انوپ آپ وٹائے۔ ایکنکارا لکھ لیکھنا، جگا جگنتر کھیل کھائے۔ آد نرنجن آپے جانے اپنی ریکھنا، روپ رنگ نہ کوئی وکھائے۔ ابناشی کرتا مچھ داہڑی نہ دسے کیسنا، سیس جگیش نہ مؤنڈ منڈائے۔ سری بھگوان لیکھا جانے برہما وشن مہیش گیشنا، حکمی حکم آپ پھرائے۔ پاربرہم دھارے اپنا بھیکھنا، برہم لیکھا بہ سمجھائے۔ آپے نر نرائن ساچ نریشنا، ساچے آسن سوہیا پائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنا نام دھرائے۔ سو پُرکھ نرنجن دھیانا، دو جہانا والی۔ ہر پُرکھ نرنجن ساچے مندر آپ بہاونا، آد جگاد کرے پرتپالی۔ ایکنکارا ستگر پورا اک وکھاونا، دوسر کرے نہ کھئے دلالی۔ آد نرنجن ڈگمگاونا، میٹے رین اندھیری کالی۔ سری بھگوان سنگ رکھاونا، دھر درگاہی بنے ساچا مالی۔ ابناشی کرتا کنت ہنڈھاونا، لیکھا جانے شاہ کنگالی۔ پاربرہم اپنا رنگ رنگاونا، شبد وجائے ساچی تالی۔ سچکھنڈ دوارے سوہیا پاونا، ویکھے محل اٹل اچ مناری۔ ترے گن مایا پھند کٹاونا، پنچم پنچ نہ کرے خواری۔ گھر ستگر ایکا پاونا، ہر شبد سچا سیکداری۔ انحد اپنا راگ الاونا، دھنی آتمک وجے سچی دھنکاری۔ نیچر جھرنا آپ جھراونا، امرت سوہے بنک

دواری۔ پیا پریم گھر گھر پاونا، لیکھا چُکے دسم دواری۔ ست ستوادی ایکا نظری آونا آد جُگادی ایکنکاری۔ سُرُتی شبدی ایکا رنگ رنگاونا، رنگنہارا ہر لاری۔ دھام اولڑے آپ بہاونا، نہ کوئی دیسے چار دیواری۔ ساچا دیپک اک جگاونا، دوس زین کرے اُجیاری۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپاری۔ سو پُرکھ نرنجن ساچا گائیے، ہر داتا گھر گمبہر۔ ہر پُرکھ نرنجن سنگ سائیے، امرت بخشے ساچا سیر۔ ایکنکارا انگ لگائیے، دئی دوتی کئے پیڑ۔ آد نرنجن جوت جگائیے، چوٹی چاڑھے اک اخیر۔ ابناشی کرتا ویکھ وکھائیے، درس دکھائے بے نظیر۔ سری بھگوان درشن پائیے، وڈ داتا پیرن پیر۔ پاربرہم گلے لگائیے، لکھ چوراسی کئے زنجیر۔ آون جاون سُپھل کرائیے، لیکھا چُکے ہست کیٹ۔ ایکا مندر سوہیا پائیے، سچکھنڈ دوارا دھام انڈیٹھ۔ رس رسنا ہر شبد ایکا لائیے، آپ کھوائے ستگر میٹھ۔ بہرماں کندھ ایکا ڈھائیے، گائیے شبد سہاگی گیت۔ گھر پنچم ناد وجائیے، کایا ہونے پنت پنت۔ امرت میگھ اک برسائیے، کرے کرائے سانتک سیت۔ درد دکھ بھہ بہنجن نرنجن ایکا ایشٹ منائیے، آد جُگاد چلائے اپنی ریت۔ کوڑا ناتا توڑ ٹڑائیے، گوبند گائیے ساچے گیت۔ کلجگ سوسا تن تجائیے، اتم صدی رہی بیت۔ ایکا ڈھولا آکھ سنائیے، سوہنگ وسے ساچے چیت۔ پردہ اوبلا مات اٹھائیے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے ہار چیت۔ سو پُرکھ نرنجن دھیوانا، تھر دربارے بیٹھا ہر رائے۔ ستگر سچا ایکا پاونا، گر شبدی میل ملائے۔ بھگتن روپ مات وٹاونا، ایکا بھگتی نام درڑائے۔ سنت ساچا آپ اکھواونا، ہر چرن کول چت لائے۔ گرمکھ اپنا ناؤں دھراونا، مایا ممتا موہ تجائے۔ گرسکھ اپنا لیکھ لکھاون، لکھنہارا بے پرواہے۔ پچھلا کیتا پندھ مُکاونا، پورب جنان ویکھ وکھائے۔ ایکا چھند سہاگی گاونا، ست پُرکھ نرنجن آپ پڑھائے۔ نیج اتم رس ایکا پاونا، امرت اتم دئے پیائے۔ کوٹ جنم دا پاپ گاونا، ستگر ساچے درشن پائے۔ اپنی کیتی بھل بخشاونا، آگے مارگ دئے وکھائے۔ کاگ اپنا ہنس روپ وٹاونا، سوہنگ ساچی چوک رسنا لائے۔ کالا داغ جگت دھواونا، آیا چل سچی سرنائے۔ من ویراک اک اُچاونا، بن ہر نظر کئے نہ آئے۔ کلجگ کوڑا پندھ مُکاونا، جھوٹا ناتا توڑ ٹڑائے۔ ستجگ ساچا سنگ نبھاونا، ور گھر پایا ہر ہر رائے۔ مل سخیان بہ بہ منگل گاونا، گیت گوبند اک لائے۔ سو پُرکھ نرنجن کاج رچاونا، کرنی کرتا کھیل کھلائے۔ ہر پُرکھ نرنجن سچ سہاگ گاونا، شبد شبدی ناد سنائے۔ ایکنکارا اپنا سگن مناونا، مستک تلک للاٹ وکھائے۔ ابناشی کرتے گھر وساونا، آد نرنجن لئے اٹھائے۔ سری بھگوان

ساچے گھوڑے آپ چڑھاونا، پاربرہم پرہہ اپنی ہتھیں واگ گندائے۔ جوت نرنجن کجلا پاونا، نام سلائی ہتھ اٹھائے۔ سوہرا پیٹیا ایک گھر وکھاونا، ہر ہر نار کنت ملائے۔ ساچی ڈولی آپ بہاونا، جگت کپار نہ کھئے رکھائے۔ ساچے کندھے آپ اٹھاونا، خاکی بندے نہ کوئی لگائے۔ مایا اندھے بہرم بھلاونا، گرمکھ ساچے لئے جگائے۔ جھوٹھے دھندے پندھ مکاونا، سچ سچ مارگ ایک لائے۔ نار دُباگن نہ کھئے پرناونا، وبھچار نیڑ رہن نہ پائے۔ لوک لاج سرب تجاونا، گرسکھ سیکھ مت اک سمجھائے۔ ستگر پورے ساچے نام جہاز چڑھاونا، ساچا بیڑا لئے ترائے۔ ساچا داج ہر کا ناؤں گندھ بندھاونا، درگاہ ساچی لے کے جائے۔ سچکھنڈ اُچ محلے آپ بہاونا، شبہ رنگیلا پیڑھا ہیٹھ رکھائے۔ سچ سالو آپ رنگاونا، سیس جگدیش آٹکائے۔ مکھ گھنگٹ آپ اٹھاونا، دو جہاناں پردہ دئے چکائے۔ پیا پریم نظری آونا، نرگن داتا بے پرواہے۔ گرسکھ سخی انک سماونا، انگیکار آپ کرائے۔ دوسر دس کسے نہ آونا، لکھ چوراسی ویکھے نین اٹھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست ستوادی ساچی دھار بندھائے۔ سو پُرکھ نرنجن سدا سیویئے، اک اکل کھیل اپار۔ ہر پُرکھ نرنجن وڈا وڈا وڈ دیویئے، دیوت سُر کرن نمسکار۔ ایکنکارا الکھ ابھیویئے، برہما وشن شو بھوئے پنہار۔ آد نرنجن کتھنی کتھ نہ سکے رسنا جہویئے، لیکھا لکھ نہ کوئی لیکھار۔ اباشی کرتا دیوے ساچا میویئے، امرت پھل کر تیار۔ سری بھگوان ساچا میت گھر گھر سیویئے، گھر مندر کھیل اپار۔ پاربرہم نہ مرے نہ پئے جم جگا جگنتر ایک سیویئے، نرگن سرگن بٹھے دھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ اگم اگوچر بھجیا، جس اپنی دیا کھائے۔ ستگر پورا بھيو کھلائے گھجیا، اتر آتم آپ سنائے۔ لیکھا چکے ایک دو جیا، نینی نین بھوئے رُشنائے۔ چوتھے پد پینڈا مکیا، امراد آپ وکھائے۔ پنچم بہ بہ نیڑے ڈھکیا، نرگن میلا سہج سبھائے۔ چھیویں اُجل کرے مکھیا، سر اپنا ہتھ دھرائے۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن لکھ چوراسی کولوں لکيا، گرمکھ ور لے درس دکھائے۔ ہرجن بوٹا کدے نہ سکيا، پت ڈالی آپ مہکائے۔ جو جن سرنائی جھکیا، پھڑ فرشوں عرش بہائے۔ کلجگ ویلا اتم ڈھکیا، عرش فرش رہیا کر لائے۔ لیکھا جانے مانس منکھیا، دیوت سُر بھيو نہ رائے۔ ہرجن اُجل کرے مکھیا، سوچھ سروپی درس دکھائے۔ گرمکھ ور لاپنی گودی ہر ہر چکیا، گر گر ساچی سیو کھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر اپنا کھیل کھلائے۔ سو پُرکھ نرنجن جائے بہڑ، ہر پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ ایکنکارا چڑھے ساچے گھوڑ، آد نرنجن واگ اٹھائیا۔ اباشی کرتا دو جہاناں لائے ایک پوڑ،

سری بھگوانا سیو کماٹیا۔ پاربرہم آد جگادی رہیا دؤڑ، نرگن اپنا کھیل کھلاٹیا۔ ہر ہر بھجھائے لگی اوڑ، ساچا میگھ اک برسائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے پھل مٹھا کوڑ، کوڑا ریٹھا بھنّ وکھائیا۔ ہر سنت بھگت چرن پرتی دیوے جوڑ، جاگرت جوت کر رُشناٹیا۔ من متوالہ دیوے ہوڑ، ایکا کھنڈا شبد اٹھائیا۔ سرتی بٹھے اپنی ڈور، نام نامہ بندھن پائیا۔ لیکھا جانے اندھ گھور، جوت نرنجن کر رُشناٹیا۔ پکڑ بدارے پنچم چور، چور یار ٹھگ آپ مٹائیا۔ پنچم مٹائے مور تور، ہوئے ہنگتا رہن نہ پائیا۔ پنچم وکھائے اپنا زور، وڈ جابر بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر کھیل کھلاٹیا۔ سو پُرکھ نرنجن تٹھیا، ہر سچا بے پرواہ۔ ایکنکارا اپنے بل آئے اٹھیا، ہر پُرکھ نرنجن دئے صلاح۔ اباشی کرتا آپ ویکھے اپنی گٹھیا، آد نرنجن کر رُشنا۔ پاربرہم کدے نہ جائے لٹیا، سری بھگوان بنے گواہ۔ ہر شبد چڑھے آپے ساچی چوٹیا، سچ محلے ڈیرہ لا۔ لکھ چوراسی ویکھے واسنا کھوٹیا، گھٹ گھٹ اندر پھیرا پا۔ گرسکھ لہے وچوں کوٹن کوٹیا، آپ اپنے لئے جگا۔ دیوے نام اک اتوٹیا، سچ بھنڈارا ہر ورتا۔ اتم دھرم رائے نہ توڑے بوٹیا، چتر گپت نہ دئے سزا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے بے پرواہ۔ سو پُرکھ نرنجن داتا سوربیر، بلوان آپ اکھوائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن آسا پور، ساچا امرت سپر جام پیائیندا۔ ایکنکارا مارے تیر، تیر نرالا اک چلائیندا۔ آد نرنجن گہر گمبھیر، بھو ابھیدا بھو کھلائیندا۔ اباشی کرتا وڈ پیرن پیر، دستگیر ناؤں دھرائیندا۔ سری بھگوان شاہ حقیر، حق حقیقت پھول پھلائیندا، پاربرہم پرہ بٹھے پیڑ، جگ جگ بیڑا آپ چلائیندا۔ جن بھگتاں کٹے ساچی بھڑ، لوک مات روپ وٹائیندا۔ ایکا بخشے ساچا سپر، نیر پیالہ جام پیائیندا۔ چٹے اُپر کھچ لکیر، کاغد شاہی میل ملائیندا۔ چار جگ چار ورن چار کھانی چار بانی لکھیا لکھت کرے تقدیر، تکبیر تدبیر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا بندھن پائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن بندھن پا، لکھ چوراسی ویکھے وکھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن رو سس سورج چندن دئے چڑھا، ایکنکار حُکم سُنائیندا۔ آد نرنجن جوتی وچ دئے ٹکا، جگا جگنتر ڈگمگائیندا۔ اباشی کرتا رہیا بھوا، دوس زین بنائیندا۔ سری بھگوان ویکھے زمیں اسمان، گگن گگنتر پھول پھلائیندا۔ پاربرہم آپے کھڑا اپنے تھان، سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ جگ جگ کرے سچ نیاں، اپنا گیترا آپ چلائیندا۔ جن بھگتاں پھڑے لوک مات بانہ، نرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ ایکا اکھڑ نام دئے جیا، ساچا ڈھولا آپے گائیندا۔ ساچا مارگ دئے وکھا، اپنا پنتھ

چلائیندا۔ راگ انادی دئے سُنّا، ایکا راگ لائیندا۔ واد وواد دئے مٹا، آد جُگاد کھیل کھلائیندا۔ سادھ سنت لئے ملا، آپ اپنا درس دیکھائیندا۔
 بودھ آگادھ شبد جنا، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ دُھر دی داد جھولی پا، ساچا ہٹ اک کھلائیندا۔ چارے ویداں دئے لکھا، اپنی ونڈن آپ
 ونڈائیندا۔ برہما ویتا منگے ڈھیہہ ڈھیہہ سرنا، چرن دھوڑی مسنک اک چھپائیندا۔ وشنوں کوکے اُچی کر کر بانہہ، بھگون ساچا راہ تکائیندا۔
 شنکر منگے چرن دوارے تھان، تن بھوٹی اک رمائیندا۔ پاربرہم پرہہ بے پرواہ، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ ساچے سنتاں درشن دیوے آ، نت
 نوٹ جوت جگائیندا۔ لکھ چوڑاسی وچوں لئے اٹھا، نو کھنڈ پرثہمی پھول پھلائیندا۔ ورن گوت نہ دئے کوئی بنا، ذات پات نہ کوئی منائیندا۔
 ایکا برہم دئے وکھا، سُرَت شبدی میل ملائیندا۔ نہکرمی اپنا کرم لئے کما، ہرجن ساچے مان دوائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کان، جگت وشٹا نہ
 کھتے پھول پھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنی دھار بندھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن جینا جاپ، دو جے اکھڑ
 نہ کھتے پڑھائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن وڈ پرتاپ، پر پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ ایکنکارا مارے تینوں تاپ، ترے گن ناتا توڑ ٹڑائیا۔ آد نرنجن میل ملاوا
 کلاپات، کول نین نین درسائیا۔ ابناشی کرتا کھولے تاک، بند کیوڑی آپ کھلائیا۔ سری بھگون ویکھے مار جھاک، آتم سیجا سیج سہائیا۔
 پاربرہم پرہہ بنے ساچا سجن سین ساک، سکلا سنگ نبھائیا۔ برہم برہم برہم وکھائے پاک، پت پت وڈ وڈیائیا۔ جن بھگتاں پردہ لئے
 ڈھاک، ڈھاکن کو پت آپ اکھوائیا۔ لیکھا جانے خاکی خاک، خالق خلق ویکھ وکھائیا۔ جیو جنت ایکا پائے نکیل ناک، مایا ممتا ڈوری اک
 وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنی راس رچائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچا سجن، سچکھنڈ دوارے سوہا
 پائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن نہ گھڑیا نہ بھجنا، تتوت نہ کھتے رکھائیندا۔ ایکنکارا نرگن روپ کیسے نہ لبھنا، جگت نیت درشن کھتے نہ پائیندا۔ آد نرنجن
 کیسے پھندی وچ نہ بھجنا، آد جُگادی کھیل کھلائیندا۔ ابناشی کرتا اپنے مندر بہہ بہہ آپے سجن، تھر گھر ساچا آپ سہائیندا۔ سری بھگون
 شبد نگارہ، بن بن آپے وچنا، اپنا تال آپ سُنائیندا۔ پاربرہم پرہہ پردہ آپے کجنا، اپنا مکھ آپ چھپائیندا۔ برہم برہم برہم کرائے ساچا مچنا،
 سر سروور اک نہائیندا۔ گرمکھ ورلے امرت در گھر ساچے پی پی رچنا، کول ناہ آپ کھلائیندا۔ ہر شبد چڑھنا ساچے جہازنا، پار کنارہ آپ
 وکھائیندا۔ ست سروپی مارے اک آوازنا، شبدی شبد جیکارا لائیندا۔ کھیلے کھیل غریب نوازنا، غریب نمانے میل ملائیندا۔ ہنکاریاں توڑے

گڑھ کھولے پاچنا، نام کھنڈا اک چمکائیندا۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجنا، سچ سُلطانا ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم ویس اولّا دیس ماجھنا، ساچی نگری پھیرا لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست پُرکھ زرنجن ست ستواد لیکھا جانے آد جگاد، جگ جگ اپنا راہ چلائی۔ راہ چلندڑا پُرکھ اکال، دینا بندھپ وڈ وڈیائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچی دھرمسال، مندپ ماڑی نہ کھئے سہائیا۔ ساچا دیپک بیٹھا بال، دیوا بتی نہ کھئے رکھائیا۔ ساچے تخت بیٹھا نوری جلوہ جلال، شاہ کنگال نہ وڈ وڈیائیا۔ آپے بنے سچ دلال، ساچا ونج آپ کرائیا۔ آپے سیوادار اٹھائے کال مہاکال، دین دیاں بے پرواہیا۔ آپے سچ دواویوں مارے اپنی چھال، قلعے کوٹ پار کرائیا۔ آپے اپنی گھال جگ جگ لے گھال، ہر داتا اک اکھوائیا۔ ستجگ تریتا دواپر چلی جگت چال، کلجگ اولڑی چال اپنے ہتھ رکھائیا۔ کریا کھیل بے مثال، وید شاستر سمتر پُران انجیل قرآن کھانی بانی گر پیر اوتار سادھ سنت بھیو کھئے نہ پائیا۔ دو جہاناں ایکا چال، چوڈاں طبقاں ایکا راہ وکھائیا۔ گرُمکھاں چلے نال نال، بے عیب پروردگار ناؤں اکھڑ اک خدائیا۔ کلجگ اتم کرے کال، کال نگارہ اک وجائیا۔ گرُمکھ سجن لے بھال، بھگون اپنی بھکتی آپ کھائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، بندھن بند دے کھائیا۔ آپے ویکھے اپنے لال، لال امولک موتی ہیرے مانک جواہر آپ اٹھائیا۔ آنت کنت بھگونت کرے سنت پرتیال، جگا جگنتر سیو کھائیا۔ بنائے بنت ہر دین دیاں، درد دکھ بھے بھنجن دیناں اناتھاں درد ونڈائیا۔ لکھ چوراسی حال بے حال سرت سنہال، کوئی پاندھی راہ نہ چلے راہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ساچے لے پھڑ، اپنا بندھن آپے پائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، رکھنہار بخشے سچ سچی سرنائیا۔

★ ۲۷ چیت ۲۰۱۷ بکرمی با بے موتا سنگھ دے گھر دیا ہوئی کلسیاں ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ زرنجن گن ندھان، ہر وڈا وڈیائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن مہربان، زرنجن داتا بے پرواہیا۔ ایکنکارا نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ آد زرنجن کھیل مہان، اک اکلا کھیل کھلائی۔ سیری بھگوان داتا دانی دیوے دان، آد جگادی وڈ وڈیائیا۔ انباشی کرتا پائے ایکا آن، آپ اپنا حکم چلائی۔ پاربرہم ویکھے مار دھیان، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ایکا نین اٹھائیا۔ ایکا منتر اک گیان، سچکھنڈ دوارے آپ جنائیا۔ ست پُرکھ

نرنجن دُھر دی بان، بے آنت بے پرواہ آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا، اگم اگمڑا
 اگمڑی کار کرائیا۔ اگم اگمڑا کھیل اولّا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک اگلا، ایکنکارا سنگ لائیندا۔ آد نرنجن وسنہارا
 جلاں تھلاں، ابناشی کرتا گھٹ گھٹ ڈیرہ لائیندا۔ سری بھگوان جوتی شبدی آپے رلا، نرگن نرگن رنگ رنگائیندا۔ پاربرہم سچ سنکھاسن
 ایکا ملا، تھر گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلا لائیندا۔ سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا،
 سو پُرکھ نرنجن آپ کھلا لائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن پرتھی آکاشا، گگن منڈل منڈپ ویکھ وکھائیا۔ اک اگلا پاوے راسا، رو سس سورج چن حُکمی
 حُکم پھرائیا۔ آد نرنجن ہو پرکاشا، جوتی نور کرے رُشنائیا۔ ابناشی کرتا داسی داسا، سیوک ساچی سیو کھائیا۔ پُرکھ ابناشی پوری کرنہارا
 آسا، اچھیا بھچھیا جھولی پائیا۔ پاربرہم گھٹ گھٹ اندر کرے واسا، نج اپنی جوت جگائیا۔ سچکھنڈ نواسی شاہو شاباشا، ساچے تخت آپ
 سہائیا۔ برہما وشن شو بخشے چرن بھرواسا، کول کولا نین کھلا لائیا۔ امرت آتم دے بھجئے پیاسا، سانتک ست ست ورتائیا۔ آد جگاد نہ کدے
 وناسا، جگا جگنتر ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا بے پرواہیا۔ بے پرواہ اک اگلا، سچکھنڈ دوارے
 سوہیا پائیندا۔ وسنہارا سچ محلہ، بنک دوارا آپ سہائیندا۔ بیٹھا رہے نہچل دھام اٹلا، اچ محل اٹل آپ اُپائیندا۔ اپنے دیپک آپے بلا، ست
 پرکاش آپ کرائیندا۔ سچ سنہیڑا شبدا اگمی آپے گھلا، جگ جگ اپنا حُکم چلا لائیندا۔ ترے ترے پھڑائے آپے پلا، آپ اپنے انگ لگائیندا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگ جگ اپنا بندھن آپے پائیندا۔ جگ جگ بندھن ہر کرتار، لوآن پُریاں آپے پائیا۔ برہما وشن
 شو کر خبردار، دُھر فرمانا دئے جنائیا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، ایکا بنک سہائیا۔ پنج تت کر آکار، نراکار وچ سہائیا۔ ہڈ ماس ناڑی کر
 شنگار، تن بستر اک سہائیا۔ اندر مندر کھول کواڑ، ساچی ہاٹی ویکھ وکھائیا۔ چوڈاں لوکاں بٹھے دھار، چوڈاں طبقاں ویکھ وکھائیا۔ برہمنڈ
 کھنڈ اندر دیوے واڑ، ست سرُویی دیا کھائیا۔ آپے ہونے پہریدار، دوس رین سیو کھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگ
 کرتا اک اکھوائیا۔ جگ کرتا پُرکھ سمرتھ، ہر ساچا ہر اکھوائیندا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوہی نہ کھئے وکھائیندا۔ لکھ چوڑاسی پائے نتھ،
 چار کُنٹ دہ دشا جُون اجُون آپ پھرائیندا۔ آپ جنائے پوجا پاٹھ، ابناشی کرتا نام درڑائیندا۔ چارے ویداں کھول ہاٹ، شبدا انادی ناد

وجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ کرنی کرتا کرت کائیندا۔ جُگ کرتا ہر بھگوان، وڈ داتا بے پرواہیا۔ ست سرُپ ست نشان، سچ دوارے آپ جھلایا۔ نو کھنڈ ویکھے مار دھیان، ستاں دیپاں پھول پھلایا۔ لکھ چوراسی ہو پردھان، گھر گھر بیٹھا لکھ جگایا۔ آپے گائے ناد دھنکان، دھن آتمک شبد سنایا۔ آپے لیکھا جانے پنج شیطان، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہوئے ہلکایا۔ آسا ترسنا پین کھان، مایا ممتا اپنے رنگ رنگایا۔ آپے ہرہوں تیر نرالا مارے بان، نمکھ نمکھ آپ کٹایا۔ آپ جوت ست جگائے مہان، اندھ اندھیر دئے گوائیا۔ آپ سنائے دھر فرمان، گھر ساچے وجے ودھایا۔ آپے سنت اٹھائے دیوے مان، بھگت بھگوت اک وڈیایا۔ آپے جودھا سورپیر بلوان، تیر کمان آپ اٹھایا۔ آپ کھڑگ کھنڈا تیز کیرپان، سنکھ چکر گدا آپ بھوایا۔ آپے برہمنڈ کھنڈ ہو پردھان، آپ اپنا ویس دھرائیا۔ آپے لیکھا جانے گوپی کاہن، آپے ستیاں منڈل راس رچایا۔ آپے میل ملائے سینا رام، سینا سرتی رام شبد پرناایا۔ آپے امرت پیائے ساچا جام، نام پیالہ ہتھ اٹھایا۔ آپے ساچا سجدہ کر پرنام، آپے نیوں نیوں سیس جھکایا۔ آپے کلمی کلمہ پڑھے امام، کائنات آپ پڑھایا۔ آپے اسم اعظم ہوئے اسلام، نبی رسول آپ اکھوایا۔ آپے آپے حیات پیائے جام، ملکالموت اپنا روپ وٹایا۔ آپے پرگٹ کرکے ستنام، نام نامے وڈ وڈیایا۔ آپے وسے کایا کھیڑا ساچے نگر گرام، گھر مندر سوہیا پائیا۔ آپے بھاگ لگائے ماٹی چام، اپ تیج وائے پرتھی آکاش، من مت بڈھ اپنے وچ ٹکایا۔ آپے میٹے زین اندھیری شام، ساچی سچ کرے رُشناایا۔ آپے لیکھا جانے کوٹن کوٹی بھان، کوٹ کوٹی ایکا کیرن دئے وڈیایا۔ آپے آد جگادی جانی جان، جُگ جُگ اپنا ویس وٹایا۔ آپے ستجگ ساچے کرے پردھان، آپے تریتا تیر چلاایا۔ آپے دواپر ہویا نو جوان، مُکند منوہر لکھی نرائن وڈ وڈیایا۔ آپے کلجگ کھیلے کھیل دو جہان، لوک مات پھیرا پائیا۔ آپے عیسیٰ موسیٰ جگت نشان، کالا سوسا تن پھنایا۔ آپے مذہب دین اسلام، انجیل قرآنا آپے گایا۔ آپے وید شاستر سمرت ہوئے پُران، گائتری منتر آپ پڑھایا۔ آپے اوانگ روپ آپ بھگوان، سوئم روپ سرب درسایا۔ آپے بھگوت بھگوتی کھچے میان، سنکھ آسوار آپ ہو جائیا۔ آپے ہوئے بال نادان، روپ انوپ آپ وٹایا۔ آپے نانک نرگن دیوے دان، ساچی وست جھولی پائیا۔ آپے گوہند جودھا بنے بلوان، ایکا کھنڈا ہتھ چمکایا۔ آپے امرت آتم کرے پان، پتت پتت آپ کرائیا۔ آپے بخشے سچا پین کھان، جگت ترسنا بھکھ گوائیا۔ آپے جگا جگنتر ہو پردھان، لوک مات نرگن جوت کرے رُشناایا۔ آپے سرگن شبد

سُنائے کان، نرگن اپنا نیش اکھڑ کرے پڑھائیا۔ کلجگ اتم لے پچھان، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیا۔ رو سس مُکھ شرمٰن، سیتل دھار نہ کھئے
 وبائیا۔ کاغد قلم ہوئے حیران، لکھ لکھ تھکی ست سرور تیری سیاہیا۔ بسدھاگن نہ جانے گن ندھان، اُچی کوکے دئے دُہائیا۔ کروڑ تیتتسا
 چرن دوارے منگن آن، خالی جھولی رہے دکھائیا۔ برہما نیترا اٹھے رووے نیر ورو لے اپنا آپ نہ رہیا پچھان، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ شنکر
 بیٹھا سُنج مسان، سریشٹ سبائی رہیا جنائیا۔ وشنوؤں سُنے ہر کا شبد لا لا کان، باسک سانگو پانگ، سیج بیٹھا آسن لائیا۔ ایکنکارا سیری
 بھگوان، نرگن داتا اپنی کھیل رہیا کھلائییا۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناشی پرگٹ ہوئے والی دو جہان۔ گھنک پُر واسی اپنا ناؤں دھرائیا۔ شبد
 اُٹھائے سچ نیشان، درگاہ ساچی آپ جھلائییا۔ لوک مات ویکھے مار دھیان، ہرجن ساچے لے جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ایکنکارا کھیل اپارا جگ جگ پسارا، آپ اپنا ویکھ دکھائیا۔ ہر پسارا پیکھیا، نرگن رُپ اپار۔ برہما وشن شو نہ جانے لیکھیا، چارے
 وید رہے پکار۔ ہر کا رُپ مُچھ داہڑی نہ دے کیسیا، مؤنڈ مُنڈائے نہ وچ سنسار۔ بھانا جانے گرو دس دسمیشیا، کلجگ اتم ورتے
 ورتاوے جو کرتار۔ تخت تاج نہ دے نر نریشیا، نر نرائن کرے خوار۔ جوتی جامہ دھارے بھیکھیا، نہکلنک لے اوتار۔ شبدی وچولا دیس
 پردیسیا، ڈھولا گائے آپ اپنی وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ اگم اپار ہر ہر کھیل، بھو کھئے نہ
 پائیندا۔ جگ جگ ہرجن ہر بھگت ساچے سنت لے میل، آپ اپنا میل ملائیندا۔ آد نرنجن چاڑھے تیل، جوت نرنجن سگن منائیندا۔ اچرج
 پاربرہم پرہہ کھیلے کھیل، گرمکھ ورلے بوجھ بھجائیندا۔ سکھا سکھائی سجن سہیل، نرگن سرگن رنگ رنگائیندا۔ وسنہارا دھام نویل، دھرتی
 دھول آپ سہائیندا۔ لیکھا جانے گرو گُر چیل، گُر ستگر سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم
 ور، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ جوتی جامہ ہر گویال، نہکلنک ناؤں رکھائیا۔ پُرکھ ابناشی دین دیال، در گھر ساچے بیٹھا سوہا پائیا۔
 گرمکھ ویکھے ساچے لال، جگ وچھڑے میل ملائییا۔ نانا توڑے کال مہاکال، آپ اپنی گود بہائییا۔ کلجگ اتم چلی اولڑی چال، لیکھا لکھ نہ
 سکے کوئی رائیا۔ شبد سرُپی بن دلال، گُر گوبند دئے گواہیا۔ نو کھنڈ پرتھی تیرا سہائے ساچا تال، اٹھسٹھ لیکھا دئے مکائییا۔ ستجگ ساچی
 وست دیوے سچا دھن مال، نام خزانہ اک دکھائیا۔ ایک رنگ رنگائے شاہ کنگال، اوچ نیچ رہن نہ پائیا۔ لکھ چوراسی پھل لگائے ایک ڈال،

پُھل پُھلاوڑی مات مہکائیا۔ گُرسکھ سَجَن ساچے بہال، بھوجل اتم پار کرائیا۔ دوس رین وسے نال، رَو سس رہے راہ تکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹایا، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ گھنک پُر واسی پھیرا پایا، سمل بیٹھا جوت جگائیا۔ نرگن سرگن بن کے آیا، سرگن نرگن وچ سہائیا۔ نرگن نرگن گھوڑے چڑھ کے آیا، لوآں پُریاں چرناں ہیٹھ دبائیا۔ شبد اگتی کھنڈا پھڑ کے آیا، بہتر ناڑ رہی کُرائیا۔ کلجگ اگنی آپے سڑ کے آیا، گُرسکھاں اگنی دے بُجھائیا۔ دُھردرگاہی دُھر دا شبد ایکا پڑھ کے آیا، سو پُرکھ نرنجن کرے سچ پڑھائیا۔ چار ورنان لڑ پھڑ کے آیا، کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا جوت جگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکنکارا پُرکھ اکالا، آپے چلے اولڑی چالا، جگت اولڑی چال چلائی۔ چال اولڑی ہر نرائن، نرگن اپنی آپ چلائیندا۔ سرگن کھئے نہ سکے کہن، لیکھا دوسر ہتھ نہ کسے پھڑائیندا۔ دس نہ آئے دھئے نین، جگت نیتر سرب ترسائیندا۔ جس جن ستگر پورا ملیا ساک سَجَن سین، نج نیتر اکھ کھلائیندا۔ ناتا تے مات پت بہائی بہین، گر شبدی جوڑ جُڑائیندا۔ نیڑ نہ آئے لاڑی موٹ ڈائن، دھرم رائے نہ بندھن پائیندا۔ جو جن سوہنگ شبد رسنا کہن، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ کلجگ آنت چُکائے لین دین، دیونہار آپ اکھوائیندا۔ گرو گُرسکھ دھام اکھئے ساچے بہن، سچکھنڈ دوارا سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نرگن اپنا بھیو کھلائیندا۔ نرگن بھیو اولڑا، وید کتیب کہن نہ جائیا۔ پُرکھ ابناشی اک اکلڑا، جگ جگ اپنی رچن رچائیا۔ سچکھنڈ دوارا ایکنکارا تھر دربارا آپے گھلڑا، سنگھاسن آسن کر رُشنائیا۔ گر پیر اوتار پھڑائے پلڑا، لوک مات شبد کُرمائیا۔ سچ سندیش ہر نریش جگا جگنتر آپ اپنا گھلڑا، حُکمی حُکم سرب چلائی۔ کلجگ اتم ویس اولڑا، نرگن اپنا رنگ وٹائیا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ دیسے چمڑا، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، نرگن کھیل کرے ہر، ہری ہر آپ اکھوائیا۔ ہری ہر کھیل اپارا، ہر ساچا ویس وٹائیندا۔ نرگن سرگن دوویں دھارا، لوک مات چلائیندا۔ گر ستگر ساچائے اوتارا، اپنا کھیل کھلائیندا۔ شبد انادی اک جیکارا، سرشٹ سبائی آپ سُنائیندا۔ ورنان برناں وسے باہرا، ذات پات نہ کھئے بنائیندا۔ پینتیس اکھ نہ پاوے سارا، باون اکھ نہ کھئے پڑھائیندا۔ چار وید نہ بنے لکھارا، برہما مُکھ نہ چار صلاحیندا۔ وشنو نیوں نیوں نہ کرے نمسکارا، نیتر دھیان نہ کھئے لگائیندا۔ سچکھنڈ وسے آپ نرنکارا، سچ

سنگھاسن آسن لائیندا۔ کلجگ اتم کھیل نیارا، خالق خلق ویکھ وکھائیندا۔ بے عیب خدائی پروردگارا، نورو نورو ڈگمگائیندا۔ من مت پاوے سارا، لاشریک ویکھ وکھائیندا۔ عظمتو کسمتو رنگ رنگے رنگنہارا، رنگ رنگیلا آپ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، چوڈاں طبقاں اک ہلارا، پیر دستگیر لیکھا جانے گیت ظاہرا، جگت نیتر ویکھ وکھائیندا۔ پیر دستگیر شاہ حقیر، ہر ساچا سچ اُچائیا۔ خدی خدائی مارے تیر، بے نظیر بے پرواہیا۔ لیکھا چکے بونجا پیر، بے تال دئے دہائیا۔ شرع شریعت توڑ زنجیر، ایک کلمہ دئے پڑھائیا۔ مقالے حق چوٹی چاڑھے اک اخیر، اناالحق بحق دئے وکھائیا۔ کلجگ تیری میٹ تقدیر ویکھ تقصیر، اپنی تدبیر آپ بنائیا۔ راہ تگدے نیتر پیر فقیر، امام امامہ نورو الاہیا۔ پُرکھ ابناشی شبد اگئی گھت وپیر، چارے کوٹاں پنڈھ مکائیا۔ چار یاری منگے سیر، آب بے آب ویکھ وکھائیا۔ شاہ نواب نہ کٹے کوئی بھیر، دیونہار عذاب سزائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ مؤلا اللہ، نورو نورو سمایا۔ چوڈاں طبقاں بن ملاح، صدی چوڈھویں چپو دئے لگایا۔ اتم بھلے ایک راہ، نوح ہتھ کیسے نہ آیا۔ سخی سرور نہ پکڑے کوئی بانہ، سخاوت سکے نہ کوئی تریا۔ پنکھی پنچھی ترور سرور کوکن گرلان کان، کاگ ہنس نہ روپ وٹایا۔ سپس نہ رکھے کوئی ٹھنڈی چھاں، کلجگ اگنی تت تپایا۔ نہ کوئی سہارا پتا ماں، پتا پوت نہ میل ملایا۔ لیکھا چکائے سور گان، جگت قصائی چھری ہتھ نہ کھئے رکھایا۔ سرشٹ سبائی لیکھا دئے چکا، کلجگ ویلا اتم آیا۔ ایک نام ڈنکا دئے وجا، سوہنگ اکھڑ اک پڑھایا۔ سنگھ شیر ہر ناؤں دھرا، سنگھ روپ لئے وٹایا۔ آد شکت جگت بھوانی سیوا لا، بھگت بھگتی لئے تریا۔ جگ جگ دا بانی آپ اکھوا، ستجگ مارگ دئے وکھایا۔ کلجگ جھوٹھا مندر دیوے ڈھاہ، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار گڑھ کھئے دس نہ آیا۔ پُرکھ اکال ایک نام دئے جیا، لکھ چوراسی جہوا ہر گن گایا۔ بھر پیالہ امرت جام دئے پیا، جاگرت جوت کرے رشنایا۔ کاگوں ہنس دئے بنا، مانک موتی چوک چکایا۔ شاہ رگ اُپر درس دکھا، جگت ترسنا آگ دئے بچھایا۔ امرت میگھ اک برس، نجھر جھرنا دئے جھرایا۔ راج راجاناں شاہ سلطانان دیوے خاک ملا، غریب نہانے گلے لگایا۔ ست رنگ نشانہ دئے جھلا، ستان دیپاں حکم سنایا۔ پُرکھ ابناشی کھیلے کھیل تھاون تھان، تھان تھنتر ویکھ وکھایا۔ کیسے نہ وسے نگر گراں، گرسکھ تیری کایا مندر اندر ڈیرہ لایا۔ آد آنت پکڑے بانہ، جوں ماتا پوت گود اٹھایا۔ اک جپائے اپنا ناں، دو جا ایشٹ نہ کھئے

رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ایک ڈنکا آپ وجایا۔ ایک ڈنکا شبد نرنکار، ہر اپنا آپ وجایا۔ کلجگ کوڑا میٹ پَسار، ستجگ ساچا مارگ لائیا۔ چار ورن سوہن اک دوار، ہندو مُسلم سیکھ عیسائی، ناتا بنائے بھیناں بھائیا۔ مندر مسجد شودوالا مٹھ ایک بولے نام جیکار، گر در مندر ایک کوک سنائیا۔ ایک ڈنکا وجے وچ سنسار، فتح واپگرُو آپ اپنی اپنے ہتھ رکھائیا۔ مہاراج شیر سینگھ ہو تیار، وشنوں کھیل کرے بے پرواہیا۔ بھگون جوتی جوت کر اُجیار، ہنگ برہم کرے گُرمائیا۔ سو پُکھ نرنجن میت مُرار، سگلا سنگ نیہائیا۔ راج جوگ سچا سیکدار، ساچی رعیت دے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر وڈ وڈیائیا۔ الکھ اگوچر گھنک پُر واس، پُری گھنک آپ تجائیا۔ سچکھنڈ دوارے کر پرکاش، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ گوبند رکھی ایک آس، پُکھ اکال راہ تکائیا۔ صاحب ستگر داسی داس، سیوک یاچک چاکر سیو کھائیا۔ جن بھگتاں پوری کرے آس، جگا جگنتر ہر سنت لے ترائیا۔ پار کنارہ جائے پرتھی آکاش، پرم پُکھ وڈی وڈیائیا۔ دھرتی تیرا ویکھ کھیل تماش، جل دھارا آپ سہائیا۔ سمند ساگر نہ بیٹے نراس، اُچے ٹلے پرت جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ویکھ وکھائیا۔ مان سرور رکھے آس، کون پیاس دے بُجھائیا۔ پاربرہم ابناشی کرتا نرگن روپ ست سرُپ پوری کرنہارا آس، پُرب پُرب ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نرگن داتا اک اکھوائیا۔ نرگن داتا ہر بے آنت، پرم پُکھ اکھوائیندا۔ گُرمکھ ورا جانے سنت، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ ہرجن میلا ناری کنت، نر نرائن آپ پرنائیندا۔ بھگتن مہا گنت آگت، لیکھا لیکھ نہ کھئے لیکھائیندا۔ بھرے بھلا جیو جنت، جاگرت جوت نہ کھئے جگائیندا۔ گُرسکھ کایا چولی چاڑھ رنگ بسنت، نام جیٹھی رنگ رنگائیندا۔ دھن سہاگ ہوئے دھن دھتونت، پریا پریم میل ملائیندا۔ مٹکھ مایا پائے بے آنت، کایا کپڑ گورھی نیند سوائیندا۔ آپے جانے جنائے اپنا منت، اکھڑ وکھڑ شبد پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوڑا شبدی گھوڑا چاروں کُنٹ دوڑائیندا۔ چاروں کُنٹ رہیا دوڑ، ستگر پورا وڈ وڈیائیا۔ نرگن لایا ایک پوڑ، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے پھل مٹھا کوڑ، گھٹ گھٹ بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ گُرسکھ ورلے جائے بھڑ، باہوں پکڑ گلے لگائیا۔ جگ جگ دی لگی بُجھائے اوڑ، دے درس تریپ کرائیا۔ کیسے ہتھ نہ آئے پوت سپوتا براہمن گوڑ، اُچے ٹلے

پریت بیٹھے راہ تکاٹیا۔ سمبل نگر کھئے نہ جانے لماں چوڑ، گر گوبند گیا لکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، شبد ترانہ ہر بھگوانا دو جہاناں آپ سُنائیا۔ شبد ترانہ ساچا راگ، ہر ساچا سچ لائیندا۔ گرمکھ ورلے وڈ وڈ بھاگ، جس جن اتم اتر کھوج کھجائیندا۔ ڈرمت میل دھوے داغ، ساچی رنگن نام رنگائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگ، جس جن اپنے چرن لگائیندا۔ دیپک جوت جگے چراغ، گیان بہان پرکاش آپ وکھائیندا۔ گھر میلا ناری کنت سہاگ، سُرتی شبدی میل ملائیندا۔ چرن دھوڑ کرائے مجن ماگھ، اٹھسٹھ پینڈا آپ مُکائیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہانی پکڑے واگ، ادھ وچکار نہ کھئے اٹکائیندا۔ جس جگے سو جن جائے جاگ، دوسر اکھ نہ کھئے کھلائیندا۔ ترے گن مایا لگی آگ، پنج تت بسنتر نہ کھئے بھجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نام اکھڑ اک وڈیائیندا۔ ایکا اکھڑ ہر کا ناؤں، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ ایکا اکھڑ وسے ہر گھٹ تھائوں، دس کسے نہ پائیا۔ ایکا اکھڑ کرے سچ نیائوں، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ ایکا اکھڑ پتا ماؤں، ایکا اکھڑ بال سکھائیا۔ ایکا اکھڑ دیوے سدا ٹھنڈی چھاؤں، چارے وید دین گواہیا۔ ایکا اکھڑ ستگر پورا آپے جانے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ایکا نام کرے پڑھائیا۔ ایکا اکھڑ شبد بہانا، گر ستگر ہتھ رکھایا۔ ایکا اکھڑ پنڈھ مکائے آون جانا، لکھ چوراسی گیڑ چکایا۔ ایکا اکھڑ گروآں پیراں رکھے اپنے بہانا، ہر بہانا وڈ وڈیایا۔ ایکا اکھڑ لہنا دینا چکائے راجا رانا، راج راجاناں دئے سزائیا۔ ایکا اکھڑ بھچھیا منگے در دربانا، در در پھیری الکھ جگایا۔ ایکا اکھڑ ہویے پروانہ، پرم پُرکھ میل ملایا۔ ایکا اکھڑ روپ سری بھگوانا، نہ مرے نہ جایا۔ سو اکھڑ ستجگ ساچے چڑھے نشانہ، پُرکھ اناشی آپ چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگت ہر ہر ہر گائے گانا، پاربرہم دئے صلاحیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانا، نرگن نرگن نرگن نرگن کھیل کھلایا۔

★ ۲۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی موتا سنگھ دے گھر پنڈ کلسیاں ★

سچکھنڈ دوار سہندڑا، پُرکھ ابناشی وڈ مہربان۔ تھر گھر واسی جوت جُگندڑا، آد جُگادی نوجوان۔ شبد انادی راگ اندڑا، گاونہارا گائے گان۔ سُن اگئی ویکھ وکھندڑا، وڈ داتا دانی دان۔ لوآں پُریاں لیکھ لکھندڑا، لیکھا جانے زمیں اسمان۔ رَو سس نُوڑ چمکندڑا، منڈل منڈپ ہو پردھان۔ آپ اپنی راس رچندڑا، جُگا جُگنتر کھیل مہان۔ دھرت دھول ویکھ وکھندڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے جانے اپنی آن۔ دھرت دھول دھول وڈیائی، ہر پُرکھ نرنجن آپ وڈیائیندا۔ نرگن سرگن کر گُرمائی، جگت وچولا کھیل کھلائیندا۔ بھگتن بھگتی بھچھیا جھولی پائی، نام بھنڈاری آپ اکھوائیندا۔ ساچے سنتاں لئے جگائی، جاگرت جوت اک وکھائیندا۔ جُگ جُگ اپنا میل ملائی، لوک مات دیا کھائیندا۔ کلجُگ اتم کرے سچ نیائیں، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ سچ نیواں ہتھ کرتار، آد جُگاد رکھایا۔ جُگا جُگنتر لے اوتار، لوک مات کرے رُشنایا۔ کلجُگ کھیل اگم اپار، وید اتھرن دئے ڈھایا۔ وید ویاسا کر پکار، رسنا جہوا گیا گایا۔ نانک گوہند بول جیکار، ایکا اکھڑ گیا پڑھایا۔ پُرکھ اکال میت مُرار، جوئی رہت اک اکھوایا۔ دُکھ درد بھہ بہنجن ہر سرب سنسار، سگلا سنگ آپ ترایا۔ شاہ سلطان بھوپ اک سِکدار، دو جہاناں راج جوگ اک وکھایا۔ حُکمی حُکم کرے ورتار، وڈ بھانے بھاناں وچ ٹکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگا جُگنتر ویس وٹایا۔ جُگ جُگ کھیل کھلندڑا، پاربرسم پرہ بے آنت۔ نرگن اپنا ویس وٹندڑا، لیکھا جانے جیو جنت۔ پنج تت کایا چولا آپ ہڈھندڑا، لیکھا جانے آد آنت۔ گُرمکھ ورلے آپ جگندڑا، شبد جنائی منیا منت۔ ساچا کنت سہاگ ہڈھندڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرِشٹ سبائی ساچا کنت۔ کنت کنتوہلا ہر بھگوان، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ جُگا جُگنتر کھیل مہان، پُرکھ سمرتھ آپ کرائیا۔ کلجُگ اتم ہو پردھان، پُری گھنک کرے رُشنایا۔ ساچے سنتن اتم گیان، برہم گیان اک درڑائیا۔ بخشش بخشے چرن دھیان، لو آنتر آپ لگائیا۔ من مانیا ملیا جیا دان، جیون جُگت اک سیکھائیا۔ گھر سخی ملیا ساچا کاہن، ساچے مندر بنسری نام وجائیا۔ لیکھا چُکا سییا رام، سیتل دھار سہج سُکھدائیا۔ ایکا نرگن کر پرنام، جگت جگدیش سیس جھکائیا۔ کھیڑا ویکھیا سچ گرام، جگت جھیڑا دئے کٹائیا۔ کوٹن کوٹ شرمائن رَو سس سُوْرچ بھان، ایکا کیرن ہر رُشنائیا۔ سنت منی سنگھ

چرن دوارے ڈگا آن، ہر ملیا پھڑ پھڑ بانپیا۔ ارجن گیتا دتا اک گیان، دوسر پُستک نہ ہتھ پھڑائیا۔ کلجگ اتم سچ نشان، اپنا اکھڑ دیوے
وچ ٹکائیا۔ بجر کپائی پتھر توڑ سچ مکان، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ کلجگ بھلا جیو نادان، مایا پردہ ایکا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کھیل پسارا ہر نرنکارا نراکارا نرگن دھارا آپ چلائی۔ سنت منی سنگھ جے جے ونت، جیتسری
ایکا راگ سمایا۔ پاربرہم پرہہ پایا ساچا کنت، سری راگ گھر مندر آپ الایا۔ کایا چولی چڑھیا رنگ بسنت، بسنت منگلاچار رہیا دکھایا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، در گھر ساچا اک درسایا۔ در گھر ساچا ہر بھگونت، پاربرہم وڈی وڈیائی۔
لیکھا جانے ساجن سنت، ستگر داتا بے پرواہیا۔ سخی میلا ساچے کنت، گرو گردھر گرہ مندر پھیرا پائیا۔ سکھا سہیلا آد آنت، جگا
جگنت سکلا سنگ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اچرج اپنی رچن رچائیا۔ اچرج رچنا ہر ہر رچ، آد جگاد سمایا۔
گھٹ گھٹ اندر رویا سچ، سچ مندر آپ آپایا۔ پنج تت کایا دیسے کچ، تھر کھے رہن نہ پایا۔ جگا جگنت رہیا نچ، سوانگی اپنا سوانگ ورتایا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نو نو چار اپنا بندھن آپ رکھایا۔ نو نو چار بندھن پا، جگ چوکرئی آپ چلائی۔ برہما منوتر
لیکھا دئے لکھا، ست اک کرے کڑمائیا۔ اٹھ تت رنگ رنگا، نو نو کھوج کھوجائیا۔ پنج پنج لیکھا دئے مکا، دس دس ویکھ وکھائیا۔ لکھ لکھ
گیڑا دئے دآ، لکھ بیس جگدیش بے پرواہیا۔ کلجگ جھپڑا دئے مکا، پُرکھ اگمڑا اگمڑی کار کھائیا۔ ست سروپی جامہ پا، تتو تت اک رکھائیا۔
نہکرمی نہکرمی ہر آپ اکھوا، کرم ککرمی ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ساچی دھرنی
آپ سہائیا۔ نو نو چار کرے پکار، برہما ویتا سنگ رلائی۔ وشنو نیترووے زارو زار، کول نین نہ کھے مٹکائیا۔ شنکر ڈھیہ ڈھیہ کرے
نمسکار، دھوڑی مستک ٹکا لائی۔ دھرتی منگے ساچی چھار، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ کروڑ تیتیس بن بھکار، ایکا لکھ رہے جگائیا۔ لکھ
چوراسی کرے وچار، کون لیکھا دئے مٹکائیا۔ دھرم رائے تگے دوار، ادھ وچکار تاڑی لائی۔ جگ چوکرئی درس منگے کرتار، ہولا بہار نہ کھے
کرائیا۔ گر پیر اوتار اچی کوک کرن پکار، بن ہر نہ کھے سہائیا۔ شاستر سمتر وید پُران نہ پائن سار، انجیل قرآن کھانی بانی رہی گائیا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، دھام اولٹا اک سہائیا۔ دھام اولٹا سچکھنڈ نواس، تھر گھر آپ وڈیایا۔ پُرکھ

ابناش شاہو شاہباش، ساچے تخت ڈیرہ لایا۔ نرگن جوت جوت پرکاش، دیا باقی نہ کھئے جگایا۔ نہ کوئی پون نہ سواس، رسنا جہوا نہ کھئے ہلائی۔ نہ کوئی پرتھی نہ آکاش، گگن منڈل نہ کھئے دکھایا۔ آپے رچے اپنی راس، آپ اپنی سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا گیڑا دئے چکایا۔ کلجگ گیڑا چکنا، دھرت دھول کرے پکار۔ سنگھ شیر دلیر ایک بکنا، شاہ سلطاناں کرے خوار۔ ہر کا بھانا کدے نہ رُکنا، ورتے ورتاوی وچ سنسار۔ اندر وڑ کیسے نہ لکنا، شبد اگتی مارے مار۔ کلجگ بوٹا جھوٹھا سُنکا، پھل دسے نہ کیسے ڈار۔ گرمکھ ورا گودی چکنا، درگاہ ساچی کرے پیار۔ ہر کا روپ نہ مانس نہ دسے منکھنا، نرگن جوت نور اجیار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھرتی سنے پکار۔ دھرتی سُن پکار، جگدیش جگت وڈیائی۔ پُری گھنک گھنک وچار، بھو ساگر ویکھ وکھائی۔ جوں جنک سپتری جائے تار، دھنک دھنش اپنے ہتھ اٹھائی۔ جوں توڑنہارا گڑھ ہنکار، لنگا راون رہن نہ پائی۔ جوں کنس دُساسن مارے مار، دریودھن میٹ مٹائی۔ جوں کھنڈا کھڑگ کھچ کٹار، چلے تیر کمان چڑھائی۔ کلجگ اتم کھیل بے عیب پروردگار، نوری اسم جسم آپ اکھوائیا۔ بسمل کرے سرب سنسار، ایک دھار دھار چلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل آپ خدائی۔ خالق خلق بے نظیر، نور نورانہ آفتاب مہتابیا۔ چوڈاں چوڈاں پائے زنجیر، لیکھا چکے شاہ نوابیا۔ سچے صوفی چکائے اتم بھیر، جس پایا مکہ کایا کعبیا۔ درس دکھائے پیرن پیر، آسو گھوڑے ساچے چرن دے رکابیا۔ چوٹی چڑھیا اک اخیر، لیکھا جانے غیب اغیبیا۔ مکھ نقاب بستر چیر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، میل ملائے دو دو آیا۔ دو دو آب ہر ہر میلا، دو جہاناں ویکھ وکھائی۔ لیکھا جانے گر گر چیلا، گر گر ایک روپ سہائی۔ سنت ملائے سجن سہیلا، گھر ساچے وجے ودھائی۔ آپے جانے اپنا وقت ویلا، پنڈت پاندھا تھکا ماندا نہ سکے کھئے بتائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک ایک ایک اکھوائیا۔ نہکلنک ہر بھگوان، دوسر اور نہ کھئے جنائیندا۔ ست سروپی سچ نشان، سچکھنڈ دوارے آپ جھلائیندا۔ چوڈاں لوکاں پائے آن، لکھ چوراسی حکم سنائیندا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، روپ ریکھ آپ وکھائیندا۔ گرمکھ ساچے چتر سجان، جس جن ساچی بوجھ بھجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کالا سوسا ویکھ وکھائیندا۔ کالا سوسا کالی دھار، کل کلوتتا ویکھ

وکھائیا۔ ست سفیدی کر پیار، ست ستوادی لے ملائیا۔ بودھ آگادھی شبد جیکار، ایکا ڈھولا ساچا گائیا۔ سوہنگ مہاراج شیر سینگھ وشنو بھگوان، پرگٹ بھوے وچ سنسار، پردہ اوہلا رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اندر نرگن وڑ، سرگن ڈنکا رہیا سُنائیا۔

★ ۲۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی دلپ سینگھ دے گھر پنڈ گگوبوآ ضلع امرتسر ★

نرگن ہر ہر رام، ہری ہر ہر کھیل کھلائیندا۔ نرگن ہر ہر شام، گھنٹیا نئی مات چلائیندا۔ نرگن ہر ہر وڈ امام، کائنات کلام آپ پڑھائیندا۔ نرگن ہر ہر ستنام، ست منتر اک درڑائیندا۔ نرگن ہر ہر گوہند جام، بھر پیالہ آپ پيائیندا۔ نرگن ہر ہر وسنہار سچ گرام، نگر کھیڑا آپ سہائیندا۔ نرگن ہر ہر پورن کرے کام، قادر کرتا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، شبد نشان اک جھلائیندا۔ نرگن ہر ہر بے پرواہ، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیا۔ نرگن ہر ہر بھگت ملاح، جگ جگ بیڑا رہیا چلائیا۔ نرگن ہر ہر پاوے ساچے راہ، مارگ پنٹھ اک دسائیا۔ نرگن دکھاوے نتھاوایاں ساچا تھان، تھان تھنتر ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ نرگن ہر ہر ساچا میت، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیندا۔ نرگن ہر ہر اک اتیت، گھر مندر جوت جگائیندا۔ نرگن ہر ہر آپے جانے اپنی ریت، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ نرگن ہر ہر پت پت پاپی کرے پتیت، پت پاون ناؤں دھرائیندا۔ نرگن ہر ہر وسے چیت، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ نرگن ہر ہر ایک رنگ رنگائے ہست کپٹ، اوچ نیچ ورن برن نہ کھوے دھرائیندا۔ نرگن ہر ہر شبد جنائے اک انڈیٹھ، اپنی مہا آپ گنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ نرگن رنگ ہر ہر چلؤل، مہا اگت گئی نہ جائیا۔ نرگن ہر ہر نہ جائے بھول، گرمکھ ساچے میل ملائیا۔ نرگن ہر ہر کنت کنتوبل، ہرجن سخی ویکھ وکھائیا۔ نرگن ہر ہر سچ پنکھوڑا رہیا جھول، ہرجن ساچے آپ جھلائیا۔ نرگن ہر ہر آپ چکائے پچھلا مول، آگے لیکھا رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کھیلے کھیل اگم اتھاپیا۔ نرگن ہر ہر سگلا سنگ، پرم پُرکھ پت پرمیشور آپ نہائیندا۔ نرگن ہر ہر سورا سرینگ، چار کنت

نام مردنگ آپ وجائیندا۔ نرگن ہر ہر لوآن پُریاں آپے لنگھ، لوک مات گرمکھ ساچے آپ جگائیندا۔ نرگن ہر ہر ساچی سیجا سٹا اک
 پلنگ، آتم آتر آسن لائیندا۔ نرگن ہر ہر وپائے سر سروور ساچی گنگ، امرت تالاب آپ بھرائیندا۔ نرگن ہر ہر آپے لائے اپنے انگ، انگیکار
 دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت شہیلے ویکھ وکھائیندا۔ نرگن ہر ہر ساچا ستگر، ہر وڈا وڈا وڈیائیا۔ نرگن
 ہر ہر لیکھا جانے درگاہ دُھر، دُھردرگاہ ویکھ وکھائیا۔ نرگن ہر ہر شبد جنائے ایکا سُر، سُر تال نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، گھر میلا سہج سُبھائیا۔ نرگن ہر ہر وڈ بلوانا، گھر گمبھیر آپ اکھوائیندا۔ نرگن ہر ہر شاہ سلطانا، رُپ انوپ آپ
 دھرائیندا۔ نرگن ہر ہر ایکا دیوے پد نربانا، نرُور اپنا کھیل کھلائیندا۔ نرگن ہر ہر ایکا دیوے برہم گیانا، برہم پاربرہم ملائیندا۔ نرگن ہر
 ہر ایکا دیوے دانا، ساچی وست جھولی پائیندا۔ نرگن ہر ہر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔
 نرگن ہر ہر وڈ مہربان، مہما کتھن کتھی نہ جائیا۔ نرگن ہر ہر بے پہچان، رُپ رنگ نہ کھئے وکھائیا۔ نرگن ہر ہر ایکا وسے سچ مکان،
 چھپر چھن نہ کھئے چُھپائیا۔ نرگن ہر ہر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرُور نرُورانہ ڈگمگائیا۔ نرگن ہر ہر نرُور نرُورانہ، جلوہ
 جلال آپ درسائیندا۔ نرگن ہر ہر کھیل مہانا، لکھ چُوراسی کھیل کھلائیندا۔ نرگن ہر ہر راگ ترانہ، نادی شبد وجائیندا۔ نرگن ہر ہر آپے
 پائے اپنی آنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا حُکم چلائیندا۔ نرگن ہر ہر سچ فرمان، دو جہاناں آپ سنائیا۔ نرگن
 ہر ہر دُھر دیبان، دُھر لیکھا دئے مُکائیا۔ نرگن ہر ہر شبد نرالا مارے بان، تیر انیالا آپ چلائیا۔ نرگن ہر ہر آپے ہوتے جانی جان، گھر گھر
 وچ کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا ہر بے آنت، ہر ہر میلا ساچے سنت، گھر ساچے وجے
 ودھائیا۔ نرگن ہر ہر سنت پیارڑا، سرگن میلا سہج سُبھائے۔ پنچم ملاوا میت مُرارڑا، ترے گن وندن وند وندائے۔ لیکھا جان آر پار کینارڑا،
 منجھدھار اپنا چپو رہیا لگائے۔ آپے سٹا ستھر یارڑا، سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن ساچی سیج آپ سُبھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، نرگن ہر ہر اچرج کھیل آپ کھلائے۔ نرگن ہر ہر سرب گنوتنا، پرہم پُرکھ اکھوائیندا۔ پاربرہم بے آنت بے آنتا، جیو جنت سادھ سنت
 رسنا سرب گائیندا۔ آپے جانے اپنا لیکھا آد آنتا، جُگ جُگ اپنا ویس دھرائیندا۔ آپے شبد راگ ناد گائے آپے پوتھی دیوے سنتھا، منتر نام

آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنا رنگ رنگائیندا۔ نرگن رنگ اگم اپارا، وید کتیب کہن نہ پائیا۔ ہر ہر سے دھام نیارا، تھر گھر اپنی سیج ہنڈھائیا۔ تھر گھر سوہے بنک دوارا، در دروازہ نہ کھئے لگائیا۔ محل اٹل اُچ منارا، لیکھا لیکھ نہ کاغد قلم شاہیا۔ سنت ستگر پاوے سارا، جس اپنا میل ملائیا۔ ساچا شبد سچ دھنکارا، دھن دھن وچ اُچجائیا۔ سنے سناوے سنیہارا، سُن سہادہ بودھ آگادھ لو لو وچ ٹکائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، آد جگادی سچ جیکارا، سو پُرکھ نرنجن آپ لگائیا۔ کلجگ اتم گپت ظاہرا، کھیلے کھیل ہر کرتارا، ایکا اکھر کر تیارا، بنک برہم کرے نیارا، نرگن سرگن جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نُر نُر نُر ڈگمگائیا۔ نُر اُجالا ہر گوپالا، دینا ناتھاں دیا کمائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن کھیل نرالا جوت اکالا، سرِشٹ سبائی ویکھ وکھائیندا۔ بیو چکائے کال مہاکالا اولڑی چالا، جگت جنجال توڑ ٹڑائیندا۔ ایکا مندر سہائے سچی دھرمسالہ، لیکھا جانے جوت جوالا، دپیک دیا اک ٹکائیندا۔ جن بھگتاں اتم پائے ساچی مالا، شبد سرُپی بن دلالا، من کا منکا آپ پھرائیندا۔ لیکھا جانے شاہ کنگالا، پھل ویکھ لکھ چوراسی ڈالا، پاتی پاتی کھلا پاتی دوس راتی ویکھ وکھائیندا۔ گرسکھاں دسے راہ سُکھالا، چرن پریتی گھالان گھالا، رائے دھرم نیڑ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیل ساچا ہر، ہری ہر ہرجن ساچے لئے ور، در اپنا میل ملائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کاغد قلم وید کتیب شاستر سمرت انجیل قرآن، گر پیر اوتار سادھ سنت برہما وشن مہیش گپت در درویش اپنی لائے آپے سیو، اپنا لیکھا نہ کیسے جنائیندا۔

★ ۲۸ چیت ۲۰۱۷ بکرمی گربخش سنگھ دے گھر گگوپوا ضلع امرتسر ★

سُکھ دُکھ ایکا دھار، چنتا سوگ نہ کھئے جنائیا۔ مانس مائکھ کرے پیار، من ممتا دئے تجائیا۔ ساچا شبد جگت ادھار، گرسکھ رسنا جہوا گائیا۔ سگلا بھو دئے نوار، ستگر پورے ہتھ وڈیائیا۔ اتم بخشے بخشہار، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ست ست گرمت اک پڑھائیا۔ دُکھ سُکھ ہر کا روپ، ہری ہر ہر کھیل کھلائیندا۔ کر پساں چارے کوٹ، دہ دشا ویکھ وکھائیندا۔ پنج تت آکار ناتا جھوٹھ، سگلا سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ گرمکھ ورا اُچے ساچا پوت، جس جن ساچے سوت نام بندھن پائیندا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُکھ سُکھ وچ دکھائیندا۔ دُکھ دیال سہج سُکھ ساگر، گرُمکھ ورلے ونڈ ونڈائیا۔ کایا چولی چڑھ رنگ گلال، جو جن دُکھ وچ ہر ہر رہیا دیھائیا۔ ہرجن بنے ساچے لال، ترے گن مایا گودڑی نہ کھئے ہنڈھائیا۔ پُرکھ پُرکھوتم کرے پرتپال، رین نین دوس سیو کھائیا۔ اتم پوہ نہ سکے کال، جگت جنجال نہ دسے پہاہیا۔ جس جن دیوے نام سچا دھن مال، دو جہاناں دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا چُکائے شاہ کنگال، گرُسکھ بھانے وچ سہائیا۔ سُکھ دُکھ جگت جگ پرتاپ، پورن پرمیشور آپ رکھائیندا۔ دُکھ وچ بُجھے اپنا آپ، سُکھ ساچا نظری آئیندا۔ جس جن ستگر پورا ملیا مائی باپ، چنتا سوگ نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرُسکھاں دیوے ایک اور، چکھا چنتا ہڈیاں بالن نہ کھئے تپائیندا۔

★ ۱ وساکھ ۲۰۱۷ بکرمی ٹھاکر سنگھ دے گھر جیٹھووال دیا ہوئی ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن صاحب سلطان، آد جگاد سہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وڈ بلوان، اگم اگمڑا کھیل کھلائیندا۔ ایکنکارا وڈ مہربان، الکھ لکھنا ناؤں دھرائیندا۔ آد نرنجن جوت مہان، نرگن نورو نور ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا والی دو جہان، اک اکلا سوہیا پائیندا۔ سری بھگوان نوجوان، پردھ بال نہ روپ وٹائیندا۔ پاربرہم ست فرمان، ست پُرکھ نرنجن آپ لائیندا۔ ساچے تخت ہو پردھان، سچکھنڈ ساچے ڈیرہ لائیندا۔ نہ کوئی مندر نہ مکان، چہپر چہن نہ کھئے دکھائیندا۔ نہ کوئی زمیں نہ اسمان، گگن منڈل نہ کھئے اپائیندا۔ رو سس نہ کھئے نشان، لوآں پُریاں نہ رچن رچائیندا۔ برہما وشن شو نہ کھئے گیان، چرن دھیان نہ کھئے لگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سرب گنوت، ہر پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ ایکنکارا مہا اگنت، آد نرنجن لکھا نہ جائیا۔ سری بھگوان ساچا کنت، ابناشی کرتا آپ ہنڈھائیا۔ پاربرہم آد آنت، مدھ اپنی کھیل رچائیا۔ سچکھنڈ نواسی لیکھا جانے جیو جنت، جگا جگنتر ویس دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، عقل کل آپ اکھوائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچی دھار، در گھر ساچے آپ وٹائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کر پیار، ایک انک لگائیندا۔ ایکنکارا کھیل اپار، نر ہر اپنی آپ کرائیندا۔ آد نرنجن ٹھانڈا ٹھار، سانتک ست ست ورتائیندا۔ سری

بھگوان ہو تیار، نرگن اپنا روپ وٹائیندا۔ ابناشی کرتا ساچا بھر بھنڈار، ساچی وست آپ اپائیندا۔ پاربرہم پرہہ بن بھکار، اپنی جھولی آگے
 ڈائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل کرے کرتار، کرنی کرتا آپ کرائیندا۔ راج جوگ کرے سکدار، ساچے تخت سوہا پائیندا۔ حکمی حکم کرے
 وچار، دھر فرمانا آپ الائیندا۔ نہ کوئی دیسے چوبدار، دوارپال نہ کھئے رکھائیندا۔ اک اکلّا نرکار، جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچا گھر، ہر سچا سچ سہائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن اندر وڑ، بیٹھا آسن لائیا۔ ایکنکارا پھڑ لڑ، اپنا
 پلّو نال بندھائیا۔ آد نرنجن ساچے پوڑے آپے چڑھ، اُچ محلے ڈگمگائیا۔ سری بھگوان آگے کھڑ، روپ انوپ آپ درسائیا۔ ابناشی کرتا اپنا اکھڑ
 آپے پڑھ، نش اکھڑ آپے کرے پڑھائیا۔ پاربرہم پرہہ گھاڑن گھڑ، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ سچکھنڈ دوار نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جڑ، آد آنت نہ کھئے
 وکھائیا۔ نہ کوئی قلعے کوٹ دیسے گڑھ، چار دیوار نہ کھئے وکھائیا۔ شاہ سلطان نہ سکے کھئے پھڑ، راج راجان نظر نہ آئیا۔ جل دھار نہ دیسے ہڑ،
 دھرت دھول نہ کھئے وڈیائیا۔ پنج تت نہ دیسے ناڑی نڑ، ترے گن نہ بندھن پائیا۔ نہ جنے نہ جائے مر، لکھ چوراسی نہ کھئے بھوائیا۔ نہ کوئی تیرتھ
 تٹ دیسے سر، سر سرور نہ کھئے وکھائیا۔ اپنی کرنی رہیا کر، آد جگادی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، اکم
 اکمڑی کھیل کھلائییا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر سلطانا، درگاہ ساچی سوہا پائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن سچ نشانہ، ست ستوادی آپ جھلائییندا۔
 ایکنکارا پد نربانا، اپنا آپ جنائیندا۔ آد نرنجن وچ سمانا، نورو نور دھرائیندا۔ سری بھگوان نہ کیسے پچھانا، روپ ریکھ نہ کھئے وکھائیندا۔
 پاربرہم ویس مہانا، اک اکلّا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے وڑ، گھر گھر وچ آپ بنائیندا۔
 سچکھنڈ دوارا ہر اپا، اپنی دیا کھائیندا۔ سچ سنگھاسن آسن لا، تخت تاج سہائیندا۔ دھر فرمانا آپ جنا، حکمی حکم پھرائیندا۔ راجا رانا آپ
 اکھوا، اپنا سیس جھکائیندا۔ ناد ترانہ آپ وجا، تار ستار بلائییندا۔ پاربرہم پرہہ ناؤں دھرا، جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 سچکھنڈ دوارے اندر وڑ، آپ اپنا بھیو کھلائییندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر سہنجنا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ سو پُرکھ نرنجن درد دکھ بھے بھنجنا،
 ہر داتا بے پرواہیا۔ ایکنکارا سچ دوار کرائے مجنا، سر سرور اک وکھائیا۔ آد نرنجن رکھے لجنا، اندھ اندھیر نہ کھئے وکھائیا۔ سری بھگوان نہ
 گھڑیا نہ بھجنا، بھتنہار ہتھ وڈیائیا۔ ابناشی کرتا آد جگادی ایکا گجنا، شبدا انادی ناد وچائیا۔ پاربرہم سچکھنڈ اندر تھر گھر بہ بہ سجننا،

گھر گھر وچ آپ سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اک اِکلا کھیل کھلائیا۔ اک اِکلا ایکنکارا، بھو کھنہ نہ پائیندا۔ آد آنت اک اوتارا، ایکا ویس وٹائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچّی سرکارا، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر بھو نہ آئیندا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نارا، نہ نرائن ناؤں دھرائیندا۔ نہ کوئی سجن میت مُرارا، پتر دھیاں نہ بنت بنائیندا۔ نہ کوئی ناری کنت بہتارا، سیج سہنجی نہ کھنہ ہنڈھائیندا۔ نہ کوئی سخیان منگل گائے اپنی وارا، رچنا راس نہ کھنہ رچائیندا۔ نہ کوئی تال نہ تلواڑا، راگنی راگ نہ کھنہ سُنائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپارا، در گھر ساچے آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ جوت اُجالا ہر گوپالا، تھر گھر ساچے سوہا پائیا۔ اپنی کرے آپ پرتپالا، آد جُگاد سیو کھائیا۔ آپے کھیلے کھیل نرالا، وید کنتب نہ کھنہ پڑھائیا۔ نہ کوئی گل وچ پائے مالا، رسنا جہوا نہ کھنہ پلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارے آپ پراجے، ساچے سیس سوہے تاجے، پنچم مُکھ آپ سہائیا۔ پنچم مُکھ تاج سہاونا، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ایکا نظری آونا، دوسر ہور نہ کھنہ وکھائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ایکا گونا، وابوا وجدی رہے ودھائیا۔ ایکنکارا رنگ رنگاونا، رنگ چلُول اک چڑھائیا۔ آد نرنجن جوت جگاونا، جوت نرنجن ڈگمگائیا۔ سری بھگوان کھیل کھلاونا، اپنی مہا آپ وکھائیا۔ ابناشی کرتا ناؤں دھراونا، نرگن جوت کر رُشنائیا۔ پاربرہم تھر گھر ساچے ڈیرہ لاونا، اپنا تخت تاج سہائیا۔ ساچی ونڈ آپ ونڈاونا، اپنی بھچھیا اچھیا منگ منگائیا۔ آپے جھولی آگے ڈاہونا، شاہ حقیر آپ اکھوائیا۔ بے نظیر آپ اکھواونا، تدبیر تقصیر آپ بنائیا۔ لاشریک نام دھراونا، نورو نور جلوہ لاییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر رنگ راتا، رنگ رنٹا ساچا ماییا۔ ہر پُرکھ نرنجن اتم ذاتا، ورن گوت نہ کھنہ بنائیا۔ ایکنکارا سوہے اپنی کھاٹا، پاوا چُول نہ کھنہ بنائیا۔ آد نرنجن کرے پرکاش چوڈاں ہاٹا، چوڈاں لوک اک رُشنائیا۔ سری بھگوان دیوے داتا، وڈ داتا اک اکھوائیا۔ ابناشی کرتا آپے گائے اپنی گاتھا، نرگن نرگن کرے پڑھائیا۔ پاربرہم سرب کلا سمراتھا، سمرتھ پُرکھ آپ اکھوائیا۔ آپے چلائے اپنا راتھا، رتھ رتھوہی اک اکھوائیا۔ آپ نبھائے سکلا ساتھا، سکلا سنگ آپ ہو جائیا۔ آپے پتا آپے ماتا، آپے جن جننی ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا لیکھا آپ لکھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن نراکار، ایکا رنگ سہایا۔ ہر پُرکھ نرنجن میت مُرارا، گھر سجن سچا پایا۔

ایکنکارا کر پیار، سیج سہاوی دئے سہایا۔ آد نرنجن دیپک باقی بال، پرکاش پرکاش دئے کرایا۔ سِری بھگوان چلے اوڑی چال، چال نرالی اک رکھایا۔ ابناشی کرتا اپنا رُوپ وٹائے کال مہاکال، دین دِیال اپنا ناؤں دھرایا۔ پاربرہم اپنا آپے پائے جنجال، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ آپے شبد اگمی بن دلال، پُوت سپوتا آپے جایا۔ آپے ویکھے ساچا لال، ساچی گودی آپ بہایا۔ آپے اپنا پھل لگائے اپنی ڈال، پتّ ڈالی آپ مہکایا۔ آپے اپنی گھالن رہیا گھال، سیوک ساچی سیو کھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اندر نرگن وڑ، نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، ناری کنت سیجے چڑھ، شبد دُلارا سْت اُپجایا۔ شبد سْت سچ بلوانا، سچکھنڈ دوارے آپ اُپائیندا۔ تہر گھر واسی دیوے دُھر فرمانا، درگاہ ساچی آپ سُنائیندا۔ لوآن پُریاں پاوے تیری آنا، تیرا بنک وسائیندا۔ میرا راگ تیرا گانا، تیری دھار چلائیندا۔ تیرا رُوپ سِری بھگوانا، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ سْت سرُوپ بدھا گانا، سْت پُرکھ نرنجن سدا منائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل سْت ستواد لیکھا جانے آد جُگاد، برہم برہماد اپنی رچن رچائیندا۔ اپنی رچنا ہر رچائے، وڈ داتا بے پرواہیا۔ شبد دُلارا سیو کھائے، اگم اگمڑی کھیل کھلایا۔ سچکھنڈ دوارا تچ تہر گھر واسی باہر آئے بھج، آپے رکھے اپنی لُج، لاجونت آپ اکھوٹیا۔ شبد شبدی پردہ رہیا کج، آپ اپنا پردہ پائیا۔ اپنے نگارے آپے رہیا وج، تار سْتار نہ کھئے رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلّا ایکنکار کرے کھیل اپر اپار، سْت دُلارا کر تیار، اپنے اندر لیوے واڑ، آپے باہر کڈھایا۔ آپے پُوت سپوتا مات پت، جن جننی آپ اکھوٹیندا۔ آپے آد جُگاد جُگا جُگنت کھیلے کھیل نِت نوت، ویس اوپسا ویس وٹائیندا۔ آپے جوتی ناری کرے پت، آپے کنت رُوپ سمائیندا۔ آپے وسے ساچے کھیت، پُھل پُھلواری آپ مہکائیندا۔ آپے رکھے چھایا ہیٹھ، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ آپے ہوئے نیتن نیت، نیت نیت اپنی رچن رچائیندا۔ آپے ہارے آپے لئے جت، آپے اپنی چال چلائیندا۔ آپے وسے دھام انڈٹھ، نیتن نیتن نہ کیسے وکھائیندا۔ آپے ساچی سیجا رہیا لیٹ، ساچی کھاٹ ہیٹھ وچھائیندا۔ آپے سوت تانا پیٹ، آپے ساچی بنت بنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اندر نرگن دھار، نرگن اپنا رُوپ وٹائیندا۔ نرگن اندر نرگن باہر، نرگن گپت نرگن ظاہر، نرگن نور کرے رُشنائیا۔ نرگن سجن نرگن میت مُرار، نرگن میلا سہج سُبھائیا۔ نرگن ٹھانڈا در دربار، نرگن بیٹھا آسن لائیا۔ نرگن ورتے سچ ورتار، نرگن ستواد اکھوٹیا۔ نرگن شبد بول جیکار، آپ اپنا ناؤں اُپجائیا۔ نرگن ناؤں رکھ

نرنکار، نرنکار کھیل کھلائیآ۔ نرنن اپنا آپ لئے پاڑ، جوتی جوت سرؤپ بر، آپ اپنی کړيا کر، در گهر بئٹھا لکھ جگائيا۔ نرنن آيا نرنن
 دوار، نرنن ويکھ وکھائيا۔ نرنن پُرکھ اگمڑا ايکنکار، نه مرے نه جائيا۔ نرنن پُرکھ اکال بول جیکار، اپنا ناؤن آپے اُپجائيا۔ نرنن وشو کر
 پسار، وشنون اپنی کل ورتائيا۔ نرنل امرت بهريا ٹهنڈی ٹھار، ست سرورر آپ ٹکائيا۔ نرنن کول ہويا اُجيار، نابھی کول آپ بهوائيا۔ نرنن
 کھڑی سچي گلزار، پت پت آپ مہکائيا۔ نرنن ساچی سچ بہار، پاربرہم ويکھ چائين چائيا۔ برہم اندرون آيا باہر، پرہہ ساچے ہتھ وڈيائيا۔
 ديوے درس اگم اپار، بودھ اگادھ کرے پڑھائيا۔ ايکا اکھ نيش اکھ آپ وچار، کوئی دوسر دس نه پائيا۔ برہم اندر کر پسار، برہم وديا اک
 سمجھائيا۔ برہما نيون نيون کرے چرن نمسکار، مستک ٹکا دھوڑی خاک رمائيا۔ ٹون ٹھاکر ہون سيوک ٹھار، آد جگاد سيو کھائيا۔ ٹون
 داتا وڈ سرجنہار، سر سر دينا رزق سبائيا۔ تيرے در بنے بھکھار، ايکا بھچھيا منگ منگائيا۔ پُرکھ ابناشی کړيا دھار، ديونہار بے پرواھيا۔ ايکا
 وست بهرے بھنڈار، نام وست امولک جھولی پائيا۔ نیکھٹ نه جائے وچ سنسار، ايکا ايک دئے سمجھائيا۔ تيري کرائے دھندھوکار، سنن اگم وڈی
 وڈيائيا۔ آپے شنکر کرے پيار، ايکا تخت وکھائيا۔ ايکا تن پھنڈے بار، باسک تشکا گل لٹکائيا۔ ايکا ترسول کر تيار، جوتی نور کرے رُشنائيا۔
 وشنون سوتا پير پسار، سانگو پانگ اک بندھائيا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل کرے اپار، آپ اپنا نين کھلائیآ۔ ديوے حُکم سچي سرکار، سيوک
 سيوا سچ لگائيا۔ لکھ چوراسی کر پيار، برہم مت سمجھائيا۔ وشنون گھر گھر بهر بھنڈار، تيرے ہتھ ہتھ وڈيائيا۔ شنکر اتم دئے
 سنگھار، تھر کھے رہن نه پائيا۔ تئان وچولا آپ نرنکار، دس کيسے نه آيا۔ شبد اگتی واجا مار، تھر گھر بئٹھا سيچ سہائيا۔ کاغد قلم نه
 لکھنہار، ليکھا لکھ نه کھے شاہيا۔ برہما نيون نيون کرے نمسکار، اٹھ نيتر رپے شرمائيا۔ وشنون گل پلا پا پارہيا پُکار، تيرا وچھوڑا جھليا نه
 جائيا۔ شنکر گلوں لاپے اپے ہار، بن تيرے کجھ نه بهائيا۔ تيرا حُکم سچي سرکار، شہنشاہ ميٹيا نه جائيا۔ ٹون ديسين وڈ ٹھٹھيار، ہون
 گھميار گھميار اکھوائيا۔ لکھ چوراسی کرنی کار، قادر تيري قدرت اک جنائيا۔ برہما وشن شو کی کرن وچار، تيري چرن اوٹ تکائيا۔ اک
 وست ديويں تھار، تھر گھر وسيا اک ملاھيا۔ پُرکھ ابناشی کړيا دھار، اپنی دريشی آپے پائيا۔ ترے گن مايا کوڑ پسار، رجو طمو ستوا پنے
 رنگ رنگائيا۔ برہما وشن شو ديوے کر پيار، اک اک جھولی پائيا۔ وشنون ستو کړيا گل دا ہار، رجو برہما رنگ رنگائيا۔ طمو شنکر ويکھ

اپنے اکھاڑ، گھر ساچے ناچ نچائیا۔ پُرکھ ابناشی سچ ڈلار، تے لے اُچائیا۔ ترے گن مايا بنائی جگت نار، گھر ساچے کرے کُرمائیا۔ ساچا منگل آپ اُچار، سو پُرکھ نرنجن ڈھولا گائیا۔ ہنگ برہم کرے پَسار، اپنی ونڈ آپ ونڈائیا۔ ہر کا بھیو نہ کھئے وچار، لیکھا لیکھ نہ لیکھا جائیا۔ الکھ نرنجن بے عیب پروردگار، نورو نور جلوہ لاییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ترے گن مايا پائی ونڈ، کھیلے کھیل وچ برہمنڈ، رچنا رچی وچ وربھنڈ، لکھ چوراسی دتی گنڈھ، ساچی وست جھولی پائیا۔ ساچی وست وست انمول، وشن برہما شو جھولی پائیندا۔ پاربرہم اپنے کنڈے آپے تول، نام ترازو ہتھ اُٹھائیندا۔ لوآن پُریاں گنڈا کھول، برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ وکھائیندا۔ گگن منڈل وجائے ڈھول، رَو سس اپنی جوت چمکائیندا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش پنج تت آپے کرے چوبل، ترے گن مايا جگت جُڑائیندا۔ آپے اندر رکھیا کھول، آکاش پرکاش آپ کرائیندا۔ آپے رکھیا پردہ اوہل، اپنا مکھ آپ چھپائیندا۔ آپے ہوئی ہوئی رہیا بول، اپنا راگ آپ لائیندا۔ اپنے اندر گیا مؤل، مؤلا رُوپ آپ اکھوائیندا۔ آپے بنیا اپنا کول، کول کولا نام دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ترے گن مايا بھر بھنڈارا، برہما وشن شو لائے سیوادارا، لکھ چوراسی آپ اُپائیندا۔ برہما وشن شو ترے گن وست جھولی پا، دوئے جوڑ کرن نِسکاریا۔ تُوں پاتشاہ سچا شہنشاہ، تیرا رُوپ نہ کیسے وچاریا۔ تُوں مارگ سچا دینا لا دیویں سچ صلاح، تیرا آنت نہ پاراواریا۔ تُوں اپنا نام آپے دئیں سنا، ہوں مَورکھ مُگدھ گواریا۔ تُوں اپنا ایشٹ آپے دئے دھرا، ساری سریشٹ تیرا رنگ رنگاریا۔ تُوں ساڈی دریشٹ دئے کھلا، دیو دیوا نمو دیو ایشٹ گر واستک رُوپ تیرا نظری آ رہیا۔ تُوں داتا الکھ ابھیو تیری برتھا نہ جائے سیو، تُوں سمرتھ پُرکھ ناؤں دھرا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، آپ اپنا بھیو جنا لیا۔ بھیو جنائے ہر بھگوان، برہمے وشن شو کرے جنائیا۔ لکھ چوراسی مات نشان، لوک مات وڈ وڈیائیا۔ پنج تت پردھان، ترے ترے تت آپ رکھائیا۔ پنچم شبد پنچ گیان، پنچ دس وجے ودھائیا۔ پنچ نال رلائے شیطان، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار ہلکائیا۔ پنچم دیوے لوک مات دان، آسا ترسنا ہوئے ہنگنا میل ملائیا۔ پنچم بنائے سچا کاہن، من منوآ وڈ وڈیائیا۔ پنچم مت کرے پردھان، ایک حکم سنائیا۔ پنچم بڈھ بیکی لے پچھان، گھر ساچے ویکھ وکھائیا۔ نو در کھولے جگت دکان، جگت واشنا وچ رکھائیا۔ گھر وچ گھر دھرے مہان، نرگن اپنی ونڈ ونڈائیا۔ سَکھمن نارِی ٹیڈ ندھان، اندھ گھور گھور سائیا۔ ایڑا پنگل نہ سکے کھئے وکھان، مارو دند کرے

جُڏائيا۔ پنج وڪارا مارے بان، من منوآ ڪرے شهنشاپيا۔ من مت بڏھ ٻوٽو نادان، ساچا بل نه ڪوٽي رکھائيا۔ ڀرڪھ ابناشي وڏ مھربان، اپني ڏيا آپ ڪمائيا۔ اندر رکھي سچ نشان، جوت نرنجن ڪر رُشنائيا۔ ساچي ڏهن سُنائے ساچے کان، ڏهن آتمڪ آپ الاڻيا۔ انحد گائے اپنا گان، پنچم ميلا سهج سُبھائيا۔ امرت آتم رکھي پين ڪهان، ڪول ڪولا آپ بهرائيا۔ شبد نرالا مارے بان، تڪھي مڪھي تير چلاڻيا۔ بجر ڪپاڻي ويڪھ چٿان، نه ڪوئي بهنّ بهنّ ٻٽائيا۔ هر ڪا شبد سَتگر پورا ٻوٽو آپ مھربان، اپنا پرده ديوي لاپيا۔ گھر وچ گھر جوت جگائے مھان، دسم دواڙي ڪھيل ڪھلاڻيا۔ ساچي سيجا سُناتا نوجوان، ڪنت ڪنٿولا اڪ اکھوڻيا۔ سُرَت سواني ساچي سخي ملے سچا ڪابن، گھر ساچے راس رچائيا۔ ساچي سيجا ٻو پروان، پاربرهم ميل ملاڻيا۔ گھر وچ گھر ڪھيل مھان، گھر گھر وچ رهيا ڪرائيا۔ لڪھ چوراسي ديوي دان، جيان داتا جي دان جهولي پائيا۔ وشنو برهما شو ٻوٽو حيران، برهم ڪون روپ اکھوڻيا۔ پاربرهم ڪون دواڙي ديوي مان، ڪون گھر وچے ودھائيا۔ ڪون ڀرڪھ ٻوٽو سُجان، جس ملے سچا ماھيا۔ ڪرم دھرم جرم وچ جھان، تينان ليکھا ايڪا رنگ رنگائيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، برهم ديوي ايڪا ور، وشنو ٻھنڌارا ساچا بهر، شنڪر اتم دينا هر، تهر ڪوٽي ربن نه پائيا۔ ترے ٻھڪھاري در دروازے، نيون نيون سپس جھڪايا۔ شبد اگني وچن واچے، ڀرڪھ اڪال رهيا سُنايا۔ ساچے تخت بيٺھا وڏ راجن راجے، تهر گھر محلہ اُچ اٿلا ساچے سچ سُهايا۔ ڪرے ڪھيل غريب نوازے آسو گھوڙے چڙھ تازے، لوآن ڀرياں آپ دوڙايا۔ برهم وشن شو تيري رکھ لاجے، جس تيري بنت بنايا۔ آپے رچيا اپنا ڪاچے، پرہ آپے ويڪھ وڪھايا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ايڪا اکھر آپ بجهايا۔ ايڪا اکھر ڀرڪھ اڪال، سو اپنا نام درڙائيا۔ برهم اُپر ٻو ڏيال، دين ڏيال ڏيا ڪمائيا۔ تن پھنايا ساچا لال، لال گلالا آپ اکھوڻيا۔ پھل لگائے اپن ڏال، آپ اپني رُت سُهائيا۔ آپ بنائي دھرم سچي دھرمسال، برهم اندر ڏيرھ لاڻيا۔ شبد وجايا ساچا تال، نرگن ڪرے سچ پڙھائيا۔ اپنا مارگ دس سُڪھال، چارے ويد ڪرے جنائيا۔ چارے جُگ ڪرے بحال، اپنا بندھن توڙ ٿڙائيا۔ اپني چوڪڙي گھالن گھال، آپ اپني سيو ڪمائيا، جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ساچي سڪھيا اڪ سمجھائيا۔ ساچي سڪھيا هر سمجھائے، برهم ٻھل رھے نه رائيا۔ تيرا ويلا اتم آتے، تهر ڪوٽي ربن نه پائيا۔ تيرا ڪال ڏنن ٻنائے، مھاکال وڏ وڏيائيا۔ تيرا جنجال ڏنن ٿڙائے، ترے گن ميٽي تيري شاھيا۔ تيري گھال ليکھ لائے، نو سو چرانوے چوڪڙي جُگ اتم پنڊھ مڪائيا۔ تيرا تهال مستڪ ويڪھ وڪھائے،

گن گگنتر پھول وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تیرا لہنا دئے چُکائیا۔ برہمے نیتز نیر وایا، پرہہ تیرا بھانا سر سر مٹیا۔ ہوں چاکر تیری سیو کمایا، ویلے آنت نہ جاواں ڈٹیا۔ گھڑ گھڑ بھانڈے اٹاں لاواں، میں جو گھڑیا سو توں ہی بھٹیا۔ ترے گن مایا تیرا تپدا رہے آوا، تیرا حُکم سورج چن مٹیا۔ کون ویلا میں تیرا درشن پاواں، توں میرے دوارے آویں بھنیا۔ پرہہ تیری سرنگت تیری سرنائی بل بل جاواں، مینوں تیری چھایا میں وساں تیری چہپر چھٹیا۔ توں میرا پتا توں میرا مایا، توں میرا دائی دایا، تیری سرن تیری سرنائی گھولی گھول گھواواں، تیرے حُکمے اندر آیا، لکھ چوراسی سیو کمایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپے دیوے اپنا ور، تیرا بھانا سر سر مٹیا۔ پُرکھ ابناشی شبد جنایا، برہمے بوجھ بوجھائیا۔ لکھ چوراسی تیرا کھیل رچایا، ویکھنہارا بے پرواہیا۔ ترے گن مایا رنگ رنگایا، پنچم مُکٹ مُکٹ جڑائیا۔ برہم برہم وچ برہم ٹکایا، پاربرہم بھیو نہ رائیا۔ دھرت دھول دئے سہایا، دھرنی دھرن ویکھ وکھائیا۔ سادھ سنگت تیرا سنگ نبھایا، بھگت بھگونت دئے وڈیائیا۔ اپنا ناؤں لئے اُچایا، اپنے سیوک آپ سُنائیا۔ گر پیر رُپ لئے وٹایا، اتار اپنا کھیل کھلایا۔ سہنسر مُکھ باسک سیوا لایا، دو سہنسر جہوا رہیا پلائییا۔ وشنوں سانگو پانگ ڈیرہ لایا، سانگو پانگ رہیا کھلایا۔ اتم ویلا کوئی بھیو نہ پایا، تیرے وید دین گواہیا۔ پُرکھ ابناشی نرگن رُپ ست سرُپ لئے وٹایا، لوک مات کرے رُشنائیا۔ کوٹن کوٹ جیو جنت بھرم بھرم کیسے ہتھ نہ آیا، جُگ چوکڑیاں جان بتائیا۔ اٹھاسی اٹھاسی ہزار برس جس تپ کمایا، نرگن گھر ملے نہ سچا ماہیا۔ کھنڈ کھنڈ جس تن کرایا، اگنی اگنی بھیٹ چڑھائیا۔ رتی رت جو رہے سُکایا، رتی نام نہ ہٹ وکایا۔ تیرتھ تھ جو رہے نُہایا، جٹا جوٹ دھار گنگا اپنی دھار وہائیا۔ سُرستی جمنا نہ پار کرایا، گوداوری دئے دُبائیا۔ اٹھسٹھ نیر رہے کُرایا، کایا گرہ صاف نہ کھئے کرائیا۔ رواس رہے شرمایا، جوت پرکاش نہ کھئے کرایا۔ گن گندھرب دین دُبایا، گھر مندر راگ نہ کھئے سُنائیا۔ چارے وید بھیو ہلکایا، ہر کا رُپ نہ کھئے وکھائیا۔ برہما اپنا ویلا وقت نہ کیسے جنایا، اپنے بھانے آپ سہائیا۔ تیرا اتم اپنے لیکھے لئے لگایا، تیری بدلی کرے شاہیا۔ ساچے سیکھاں مان دئے دواوا، برہم پُری آپ بہائیا۔ مستک چرن آپ چُھپایا۔ اگم اگم بوجھ آپ بوجھائیا۔ ساچی سرن اک تکایا، سنسا روگ رہے نہ رائیا۔ ساچا چہتر سیس جھلایا، جگدیش ہتھ وڈیائیا۔ امرت جھرنا دئے جھرایا، امیوں رس آپ بھرائیا۔ اٹھ پھر درس دکھایا، سینگھ پال رُپ وٹائیا۔ آپے پتا آپے مایا، آپ اپنی گود سہائیا۔ تیرا

لیکھا دئے چُکایا، پُورب لہنا ویکھ وکھائیا۔ اپنا رُوپ لئے وٹایا، نہکلنکا ناؤں دھرائیا۔ پنج تت نہ کھئے وکھایا، من مت بُدھ نہ کھئے چٹرائیا۔ شبدا
 اکھی ایکا گایا، چارے وید لکھن نہ پائیا۔ برہمے لکھ لکھ شکر منایا، سجدہ کرے بے پرواہیا۔ تیرا تیری گود سہایا، تیرا سوہنگ مہا رسنا سیر
 ایکا پیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنی کھیل کھلائیا۔ وشنوؤں بخشے وشو دھار، ست ستوادی کھیل کھلائیندا۔
 لکھ چوراسی تیرا آہار، لیجج فیجج آپ بنائیندا۔ بھکھ بھوج کر تیار، روزی رزق رازق نام دھرائیندا۔ چوچی چوج کرے نرنکار، چال اولڑی
 اک وکھائیندا۔ بودھ آگادھی کھیل نیار، شبدا نادى ناد وکھائیندا۔ اتوٹ اٹت بھر بھنڈار، آد جگاد ورتائیندا۔ آپے اتم پاوے سار، آپ اپنی
 کل ورتائیندا۔ بھگت بھگونت کرے پیار، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ اندر مندر کھول کواڑ، کنچن گرھ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، وشن اپنی انس اُچائیندا۔ انسا بنسا ہر کرتار، سہنسر سہنسا ناؤں رکھائیا۔ اپنا بیڑا وچ سنسار، ساچے ساگر آپ ترایا۔
 آپے جانے آر پار، منجھدھار آپ ڈبائیا۔ آپے ونج کرے واپار، آپے ہتھو ہتھ وکائیا۔ آپے کھیوٹ کھیٹا سانجھا یار، پُرکھ اکال آپ اکھوائیا۔
 آپے بیٹی بیٹلئے اُبھار، آپ اپنی گود سہائیا۔ آپے نیتن نیتا میت مُرار، نیت نوت ویکھ وکھائیا۔ آپے ٹھانڈا سیتا سچ دربار، سچکھنڈ بیٹھا آسن
 لائیا۔ آپے پنت پُنت نرگن نراکار، پنت پاپی لئے ترائیا۔ آپے ہست کھٹاں پسر پسار، اُچ نیچ اپنی جوت جگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، وشنوؤں سیوا اک سمجھائیا۔ وشنوؤں سیوا ساچی کر، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر وسیا ہر، بن ہر نظر کھئے
 نہ آئیندا۔ کھلا رکھے سدا در، نہ بند کھئے کرائیندا۔ اپنی کرنی آپے کر، قادر قدرت ویکھ وکھائیندا۔ اپنا بھانا آپے جر، آپ اپنے سیس ٹکائیندا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وشنوؤں چاڑھ ایکا رنگ، پاربرہم سورا سربنگ نام وچائے سچ مردنگ، ساچا دھونسا آپ
 وکھائیندا۔ وشنوؤں سُن کر دھیان، ہر ساچے سچ جنائیا۔ تیرا مٹے آنت نشان، میٹھار آپ اکھوائیا۔ کوٹن کوٹ بیٹھے در دربان، وشن برہمے
 لکھ جگائیا۔ رسنا جہوا بہ بہ گان، بتی دند رے ہلائییا۔ جس جن کِریا کرے آپ بھگوان، ساچی سیوا دئے لگائیا۔ لوک مات کرنی سچ
 پچھان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا حکم دھر فرمانا، دیونہارا ساچا رانا، وڈ سچا شہنشاہیا۔ شاہ سلطانا، ہر
 مہربانا ایکا ایکنکاریا۔ وشنوؤں راگ سُنائے ترانہ، نادى ناد وچا رہیا۔ ست سرُوپی بٹھے گانا، ساچا سگن منا رہیا۔ اتم ویکھے مار دھیانا، آپ

اپنی دیا کہا رہیا۔ میلے میل دو جہانوں، ترے بھون میٹ مٹا رہیا۔ آون گون اک ترانہ، ایکا راگ سنا رہیا۔ لکھ چوراسی جانی جانا، گھٹ گھٹ اندر ویکھ وکھا رہیا۔ آپے ہونے مات پردھانا، نرگن اپنا ناؤں دھرا رہیا۔ سچ جھلائے اک نشانہ، ساچا مارگ اک وکھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوجھ بوجھا رہیا۔ وشن برہما شو جنایا، ہر اپنا بھو کھلائیندا۔ نرگن سرگن کھیل کھلایا، سرگن نرگن روپ وٹائیندا۔ نرگن اندر جوت جگایا، سرگن ڈگمگائیندا۔ سرگن تاک آپ کھلایا، بند کیوڑی آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ ویس وٹائے ہر بھگوانا، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ ستجگ ساچے ہو پردھانا، ساچا تخت اک سہائیا۔ سریشٹ سبائی ساچا رانا، راؤ رنگ ویکھ وکھائیا۔ برہمنڈ کھنڈ سنائے سچا گانا، لوآں پریاں آپے گائیا۔ لوک مات اک ترانہ، ثریا ناد اک وجائیا۔ سُن سیکھوپت جاگرت ہونے حیرانا، جگ جیون داتا بھو نہ رائیا۔ آپے گائے کھانی بانی اک ترانہ، شاستر سمتر آپ الاٹیا۔ آپے رام روپ ہو پردھانا، سینا سرتی لے پرنائیا۔ آپے تریتا تریا ویس کرے بہانہ، تیر کمان آپ اٹھائیا۔ آپے پھرے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ بیابانا، آپے غریب زباناں گلے لگائیا۔ آپے بھیلنی دیوے دانا، چرن سرن سچی سرنائیا۔ آپے لنکا گڑھ توڑے مارے راون وڈ بلوانا، آپے میٹے جھوٹھی شاہیا۔ آپے ایکا نام ہونے پردھانا، دوئے دوئے اکھر جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرنی کرتا کھیل کھلایا۔ کرنی کرتا ساچا کھن، بھو کھنے نہ پائیندا۔ مکند منوہر لکھی نرائن آپے دیوے سچا دان، مور مکت سیس تاج آپ ٹکائیندا۔ آپے سخیان منگل گائے گان، ساچی راس آپ رچائیندا۔ آپے بن گولا دیوے دان، آپے بنسری نام وجائیندا۔ آپے ارجن بخشے گیتا گیان، اٹھاراں دھیائے آپ درڑائیندا۔ آپے پنچم کرے در پروان، دروپت لجا آپ رکھائیندا۔ آپے بدر سداما دیوے مان، ہنکاریاں ہنکار میٹ مٹائیندا۔ آپے میٹے جھوٹھ نشان، ساچا ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شاستر سمتر وید کتیب آپے گائے اپنی جہو، وید کتیب ہر کا روپ نہ کھنے بنائیندا۔ آپے کھیل کھیلے بھگوانا، بھو کھنے نہ پائیندا۔ آپے کلجگ ہو پردھانا، پریا پریم ویکھ وکھائیندا۔ آپے جانے آون جانا، لکھ چوراسی آپ بھوائیندا۔ آپے پھرے اپنا بانا، ویس انیکا روپ دھرائیندا۔ آپے دیوے دھر فرمانا، بڈھ بیکی آپ کرائیندا۔ آپے عیسیٰ موسیٰ بدھا گانا، کالا سوستا تن وکھائیندا۔ آپے سنائے اک ترانہ، سچ حدیثا آپ پڑھائیندا۔ آپے درگاہ کرے پروانہ، نور نور وچ ٹکائیندا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیو کھلائیندا۔ آپے نُر الابی جلوہ نُر، نُر نُر نُر سچ ظہور ہوئے مہانیا۔ آپے راہ تکے اُپر کوہ طور، آپے موسیٰ بھیکھ وٹانیا۔ آپے منگ منگے بہشتی حور، آپے کھیلے کھیل سِری بھگوانیا۔ آپے بنے شاہ غفور، آپے پائے فتور پنج شیطانیا۔ آپے توڑنہار غرور، آپے حضور ہوئے پردھانیا۔ آپے دیوے آبِ حیات سرور، آپے بھر پیائے اک پیمانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کھیلے کھیل دو جہانیا۔ دو جہاناں خالق خلق، بے عیب ناؤں دھرائیندا۔ آپے وسے اپنے فلک، اپنا پردہ آپے لائیندا۔ آپے نوری اسم رکھے اپنا تعلق، طالب طلب اپنی پوری آپ کرائیندا۔ آپے محبوب عاشق عشق، احباب رباب آپ وجائیندا۔ آپے صادق آپے بھکھک، صبر صبوری آپ ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے جلوہ نُر الہ، آپے بنے سچ ملاح، چوڈاں طبقات ویکھ وکھائیندا۔ چوڈاں طبقات آپے امام، کائنات ویکھ وکھائیا۔ آپے چار یاری بنے غلام، جبرائیل میکائیل اسرافیل عزرائیل آپ اکھوائیا۔ آپے دیونہارا سچ پیغام، آپے قاصد ربیا اڈائیا۔ آپے گھوڑے دیوے اک لگام، چرن رکاب اک رکھائیا۔ آپے جانے حقیقی کلام، لاشریکی ہتھ وڈبائیا۔ تحقیقی تحریکی میٹے دو جہان، نوری نُر کرے رُسنائیا۔ سچ توفیقی کرے کام، توفیق اک خدائیا۔ نام حقیقی دیوے جام، اندھیری شام گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک کلمہ دئے پڑھائیا۔ ایک کلمہ ہر حدیث، اُمتی اُمت آپ سکھائیندا۔ ایک پیسن ربیا پیسن، چاروں کُنٹ گیزا آپ لگائیندا۔ ایک چھتر ایک سیس، ایک امام ناؤں دھرائیندا۔ چوڈاں چوڈاں ویکھے تیس بتیس، آپ اپنا حُکم سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ سنگ محمدی چار یار، رانی اللہ نال رلائیا۔ مہبان بیدو کھیل اپار، انا الحق کرے گُرمائیا۔ سچ محرابے کرے پُکار، مکہ کعبہ دئے ڈبائیا۔ شاہ نوابا پروردگار، خاکی تن نہ کھئے رکھائیا۔ امام امامہ سر ہوئے سِکدار، رعیت ویکھے خلق خدائیا۔ دُھر فرمانا مارے مار، تیر کمان نہ ہتھ اُٹھائیا۔ ایک کلمہ کرے پیار، قرآن قرآن انجیل انجیل بھیو نہ رائیا۔ ساچا بالم ہوئے آپ تیار، صنم اپنا نام رکھائیا۔ سِلا پتھر دیوے تار، اُچے پریت چرن چھپائیا۔ محمد چرن دوارے منگے منگ بھکھار، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ صدی چوڈھویں جائے ہار، چوڈاں لوک نہ کھئے سہائیا۔ چوڈاں طبقات مارے مار، مارنہارا دِس نہ آئیا۔ ڈُلڈل اعلیٰ شاہ سوار، نیلے بستر تن رکھائیا۔ کالی کفنی دیوے پاڑ، ایک الفی آپ ہنڈائیا۔ ایک الف کرے درکار، نِجھر دھارا آپ چوائیا۔ الف روپ آپ کرتار، نرگن

اپنی ونڈ ونڈائیا۔ بھيو نہ پائے کوئی جيو گوار، جگت وديا مُکھ چُھپائيا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اونکارا وسے اپنے گھر، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ سچکھنڈ دوارے وسیا، پاربرہم پرہے آنت۔ گُرمکھ ورلے مارگ دسیا، میل ملائے ساچے سنت۔ جُگ جُگ جن بھگتاں پھرے پچھے نسیا، ڈھردرگاہی ساچا کنت۔ تیر نرالا ایکا کسیا، آپ مارے مہاگنت آگنت۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے آد آنت۔ آد آنت ہر ہر کھیل، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ گُرمکھ سچن لئے میل، آپ اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ کایا چولی چاڑھ تیل، گھر ساچے سکن منائیندا۔ میل ملائے سچن سھیل، ستگر پورا سنگ نبھائیندا۔ دھام بہائے اک نویل، سچکھنڈ دوارا آپ بنائیندا۔ لیکھا جانے گُرو گُر چیل، گُر چیلآ آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیندا۔ ویس اولٹا پُرکھ آگم، نرگن آپ دھرائیندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات گریہ نہ پھیرا پائیندا۔ پون سواس نہ لئے دم، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیندا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ دسے چم، پنج تت نہ کھئے رکھائیندا۔ آپے جانے اپنا کم، جُگ جُگ آپ ترائیندا۔ نہ کوئی ترسنا نہ کوئی تم، آلس نندرا وچ نہ آئیندا۔ نہ کوئی خوشی نہ کوئی غم، ممتا موہ نہ کھئے ودھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھيو چُھپائیندا۔ اپنا بھيو آپے رکھ، جُگ جُگ کرے وڈیائیا۔ آپے نرگن سرگن کر پرتکھ، بھگت بھگتی ویکھ وکھائیا۔ آپے لیکھا جانے مستک متھ، گگن منڈل کر رُشنائیا۔ آپے پائے نام سرُویی ساچی نتھ، ہرجن ساچے آپ اُٹھائیا۔ آپے دیوے ساچی وتھ، شبد امولک کایا گولک آپ ٹکائیا۔ آپے درس دکھائے ہو پرگت، سوچھ سرُویی روپ وٹائیا۔ آپے امرت آتم دیوے جھٹ، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ آپے جوت جگائے لٹ لٹ، اگیان اندھیرا دئے مٹائیا۔ آپے وسے گھٹ گھٹ، ہست کپٹ ایکا رنگ سائیا۔ آپے دئی دویتی میٹے پھٹ، برہوں روگ رینن نہ پائیا۔ آپے ناتا توڑے آن باٹ، مات گریہ دس دس ماس نہ کھئے تپائیا۔ آپے ڈرمت میل دیوے کٹ، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ پاربرہم ایشی کرتا سرب کلا سمرتھ، سمرتھ پُرکھ آپ اکھوائیا۔ سمرتھ پُرکھ اک اکلآ، گھر ساچے سوہبا پائیندا۔ لوک مات وسائے سچ محلہ، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، سمند ساگر ڈیرہ لائیندا۔ کرے کھیل ول چھلا، اچھلا اچھلا ناؤں اُچھائیندا۔ لیکھا جانے رانی اللہ، آپ اپنا پنڈھ مُکھائیندا۔ اپنا نور آپے گھلا، ست سرُوپ آپ وٹائیندا۔ پنج تت کایا جوتی رلا، شبدی ڈنک وچائیندا۔ نانک پھڑایا ساچا بھلا، نام ست منتر اک

درژائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا، پُرکھ ابناشا اپنا آپ کرائیندا۔ نانک نِرگن سرگن دھار، لوک مات چلائیا۔ پُرکھ ابناشی کر پیار، آپ اپنا میل ملائیا۔ دوہاں وچولا سرجنہار، ست پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیا۔ سچکھنڈ دوارا سہائے بنک دوار، الکھ الکھنا بے پرواہیا۔ تخت بیٹھ سچّی سرکار، سیس جگدیش سوہا پائیا۔ پنچم مُکھ تاج ہر نرنکار، آپ اپنا دئے پرگنائیا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل اپار، ہنگ برہم گیا کرائیا۔ شہنشاہ سچّا سیکدار، شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیا۔ نانک درشن پایا ہر کرتار، درگاہ وجّی سچ ودھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن کر پیار، آپ اپنے انگ لگائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن بول جیکار، نام ست کرے پڑھائیا۔ ایکنکارا بنھے دھار، دھار دھار وچ ٹکائیا۔ آد نرنجن ہو تیار، جوتی جوت جوت ملائیا۔ سری بھگوان خبردار، لوک مات سنگ نبھائیا۔ ابناشی کرتا اک جیکار، چارے ورنان دئے سُنائیا۔ پاربرہم پرہم میت مُرار، کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا رنگ رنگائیا۔ اٹھاراں برنان کر خوار، پُرکھ اکال اک جنائیا۔ چاروں گنٹ دئے ہلار، دہ دشا کرے رُشنائیا۔ ہنکاریاں توڑے گڑھ ہنکار، نام کھنڈا اک چمکائیا۔ غریب نائیاں پاوے سار، ستنام کرے پڑھائیا۔ جگت وکاراں کر خوار، من مت دئے تجائیا۔ گرمت ساچی کر آکار، ساکار دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا شبد گر اکھوائیا۔ شبد گر داتا سُر، نانک گر دئے گواہیا۔ آد جگادی حاضر حضور، نہ مرے نہ جائیا۔ نُر لاہی جلوہ نُر، نورو نُر ڈگمگائیا۔ شبد وجائے نادی نُر، تار ستار نہ کھئے بلائیا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، سچ سچ کرے کُرمائیا۔ جس جن مستک لائے دھوڑ، مَورکھ مُگدھ چتر سگھڑ بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا بھیو کھلائیا۔ نانک کھولیا بھیو ہر نرنکار، ایکا اکھ نام جنائیندا۔ بہتر ناڑ وجے ستار، سارنگ ساچی سیو کائیندا۔ چھتی راگ رہے پکار، راگ راگنی حُکم سُنائیندا۔ انحد دیوے ساچی دھنکار، تال تلواڑا آپ سُنائیندا۔ پُرکھ اگم اگمڑی گفتار، گُفتم اپنی آپ جنائیندا۔ پیشتو پیش سُنے سُننہار، پیشانی آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بودھ آگادھ آپ الائیندا۔ بودھ آگادھ بھیو ابھیدا، نانک ہر جنایا۔ لیکھا جانے نہ چارے ویدا، سادھ سنت رہے دھیایا۔ لیکھا لکھے نہ کھئے کتیبہ، گر پیر رہے صالابھیا۔ رسنا گائے نہ کوئی جہوا، جیو جنت رہے گر لایا۔ پُرکھ ابناشی الکھ ابھیوا، الکھ آگوچر اگم اتہاہ بے پرواہ اپنا ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد اگم سچ جیکار، آپ سُنائے سُناونہار، ایکا نانک جھولی پایا۔

نانک سُن شبد جیکار، اُچی کوکے دئے دُہائیا۔ پُرکھ ابناشی اک نرنکار، دُوسر اِشٹ نہ کھئے جنائیا۔ جُگا جُگنتر گُر پیر اوتار سادھ سنت پنہار، مُلا شیخ مُوسئِ اک پیر دستگیر سیو کھائیا۔ آپے کرتا جانے اپنی کار، قُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ سرِشٹ سبائِ اندھ اندھیار، سچ چندرما نہ کھئے چڑھائیا۔ ورن برن ہاہکار، ساچی سرن نہ کھئے تکائیا۔ سَتجگ تربتا دواپر ہویا پار، کلجگ اتم رہن نہ پائیا۔ ایڑا اتھرن کرے وچار، اللہ رانی نال صلاحیا۔ صدی چوڈھویں آئے ہار، چوڈاں طبقاں ویکھ وکھائیا۔ وید ویاسا بن لیکھار، پُران اٹھاراں گیا جنائیا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہووے نہکلنک نرائن نر اوتار، پُوت سپوتا براہمن گوڑا اُچے ٹلے پربت اپنا ڈیرہ لائیا۔ نانک گایا ایکا وار، ایکا مت ربیا سمجھائیا۔ کیسے گکھوں نہ جئے لئے اوتار، مات پت نہ کھئے بنائیا۔ مہابلی اترے وچ سنسار، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ شبد سروپی تیز کٹار، کھڑگ کھنڈا اپنا لئے چمکائیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں پاونہارا سار، برہمے ویلا دئے مُکائیا۔ شنکر کرے پار کینار، شو پُری ویکھ وکھائیا۔ اند اندراسن تچ بنے بھکھار، بھوگی بھوگ نہ کھئے کرائیا۔ کروڑ تینیساروے زارو زار، اُچی کوکے دئے دُہائیا۔ گن گندھرب نہ گائے کوئی اپنی وار، کنر جچھپ نہ ناچ نچائیا۔ پرگٹ ہووے ہر کلکی اوتار، نرگن اپنا ناؤں دھرائیا۔ لکھ چوراسی جئے ہار، بیڑا پار نہ کھئے کرائیا۔ کلجگ ڈبے وچ منجھدھار، سیس بہار نہ سکے اٹھائیا۔ لیکھا لیکھ آپ نرنکار، حُکمی حُکم کرے جنائیا۔ ایکا جوتی دس اوتار، گوہند سنگھ سنگھ اکھوائیا۔ سنگھ سنگھ بول جیکار، ایکا فتح ڈنک وجائیا۔ پنچم پنچم دئے آدھار، پنچم کرے سچ گُرمائیا۔ پنچم بنایا سچا سکدار، پنچم بجنشے شہنشاہیا۔ پنچم مار تیز کٹار، نام دھار آپ چلائیا۔ پنچم کر نمسکار، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ پنچم امرت بھر بھنڈار، کایا باڈے آپ پیائیا۔ مٹھا رس ہر نرنکار، گُربانی وچ ٹکائیا۔ گُرو ارجن بنیا میت مُرار، گُر شبد دئے گواہیا۔ گُرو گرتھ گُر میت مُرار، چار ورنان اک سمجھائیا۔ جگت سُت نہ کرے پیار، ابناشی اچت اک منائیا۔ سہائی رُت سانجھے یار، بسنت رُتری ویکھ وکھائیا۔ آپے ستھر سُتا پیر پَسار، منگے درس ساچے ماہیا۔ پُرکھ ابناشی ملیا ایکنکار، جنگل جوہ میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا لیکھ نہ کھئے جنائیا۔ نانک گوہند ہر ہر میلا، ایکا جوتی جوت رُشنائیا۔ آپے گُرو گُرو گُر چِلا، گُر چِلا آپ اکھوائیا۔ آپے بنیا سجن سہیلا، پُرکھ اکال آپ منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپ اپنا بندھن پائیا۔ گُر گوہند سنگھ بلکار، ستگر پورا ناؤں دھرائیندا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، تیر ترکش آپ اٹھائیندا۔

کلغی توڑا سپس دستار، پنچم پیارا آپ اکھوائیندا۔ واپگرُو فتح بول جیکار، چار ورنان ڈنکا اک سُنائیندا۔ اوچان نیچان ایکا دھار، امرت ساچا جام پیائیندا۔ نیلے گھوڑے ہو آسوار، شاہ آسوار کھیل کھلائیندا۔ اتم وار گیا پُکار، سرشٹ سبائی ایہہ سمجھائیندا۔ نہکلنک لئے اوتار، پُکھ اکل اشٹ وکھائیندا۔ دو جے در نہ بنے کوئی بھکار، پنج تت گرُو نہ کھئے اکھوائیندا۔ شبد گرُو سرب سنسار، جُگ جُگ سگلا سنگ نہائیندا۔ کایا دیس لئے اوتار، در درویش کھیل کھلائیندا۔ پُکھ اگم اگمڑی دھار، لوک مات آپ چلائیندا۔ سمبل نگری دھام نیار، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیندا۔ اک اکلّا وسے ایکنکار، دوجا کھئے رہن نہ پائیندا۔ ہر مندر ویکھے سچ دوار، اتر پُورب پچھم دکھن دشا پھول پُھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ کلجگ ویلا اتم آیا، ایکا ڈھیا دئے گواہیا۔ پُکھ اناشی جامہ پایا، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ ساچا ڈنکا شبد وجایا، برہما وشن شو کروڑ تیتیس لئے اٹھائیا۔ لوک مات ناؤں دھرایا، آپ اپنی کر پڑھائیا۔ سمبل نگری ڈیرہ لایا، ساڈھے تن ہتھ ویکھ وکھائیا۔ گوبند میلا سچ ملایا، پرہہ ملیا وچھڑ نہ جائیا۔ گر چیلایا ایک رنگ رنگایا، سپس اپنا تاج ٹکائیا۔ سوہنگ اکھر آپ لکھایا، نانک رسنا گیا گائیا۔ کیر جلابہ دئے ڈبایا، درشن پایا ساچے ماہیا۔ پُکھ اناشی دیا کماہیا، کلجگ کھیل کرے بے پرواہیا۔ نرگن سرگن آپے بن بن آیا، سرگن نرگن میل ملائیا۔ ستگر ساچا گھاڑن گھڑ کے آیا، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ شاہ سوار ہر نرنکار شبد اگمی گھوڑے چڑھ کے آیا، نو کھنڈ پرتھی ستار دیپان رہیا دوڑائیا۔ ایکا نام کھنڈا ہتھ پھڑ کے آیا، لما چوڑا نہ کھئے جنائیا۔ سپس دھڑاڈ اپنا کر کے آیا، لکھ چوڑاسی دئے کٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ایکنکار آپ اکھوائیا۔ نہکلنک ہر نرنکار، دوسر اور نہ کھئے اکھوایا۔ پرگٹ کل کلکی اوتار، کل کلیش دئے مٹایا۔ دس دسمیش کرے پیار، دہ دشا ویکھ وکھایا۔ نر نریش ہو تیار، سچ سنگھاسن سوہیا پایا۔ در درویش بنے بھکار، گرسکھ دوارا منگن آیا۔ مچھ داہڑی کیس نہ دسے وچ سنسار، نہ کوئی مؤنڈ مُنڈایا۔ گنپت گنیش نہ کرے پیار، اشٹ دیو نہ کھئے رکھایا۔ سرشٹ سبائی سانجھا یار، ہر اپنا ناؤں دھرایا۔ گرمکھ ساچے لئے اُہار، ہرجن ساچے ویکھ وکھایا۔ ہر سنتن کرے پیار، پارہہم وڈی وڈیایا۔ بھگت بھگونت میت مُرار، بیت پیتہر رہیا سہایا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار، اپنی چہہر آپے لایا۔ کروڑ چھیانویں گیا ہار، سینتل دھار نہ کھئے وہایا۔ بن ستگر پورے کھئے نہ

کرے پار، ستگر پورا پُرکھ اکال اک بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ساچا
 تخت تاج سہایا۔ تخت تاج ہر گوبند، ایک ایک سہائیندا۔ جن بھگتاں میٹے سگلی چند، جس جن اپنا درس دکھائیندا۔ ہر سنت بنائے اپنی
 بند، سٹ انادی ناؤں دھرائیندا۔ گرمکھ امرت دھار ویائے ساگر سندھ، کول کولا آپ بھرائیندا۔ گرسکھاں ہونے سدا بخشند، بخشش اپنے ہتھ
 رکھائیندا۔ منمکھ لگائے اپنی بند، مکھ تھکاں آپ بھرائیندا۔ وڈ داتا گئی گہند، گہر گمبہر بھیو نہ آئیندا۔ لیکھا جانے، جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ کھیلے کھیل پُرکھ کرتار، ہر بھگتاں دئے وڈیائیا۔ جس جن کھولے بند کواڑ، بجر کپائی توڑ
 ٹڑیائیا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار، بوند سوانتی آپ پلائیائیا۔ کایا مندر اندر وکھائے سچا گرو دوار، ستگر بیٹھا راہ تکائیائیا۔ نیتر نین کرے اُجیار،
 تیجا لوچن آپ کھلائیائیا۔ انحد شبد سنے دھنکار، ساچا راگ آپے گائیائیا۔ جو جن آئے چل دوارا، پرہ لیکھا دئے مکائیائیا۔ لکھ چوراسی پار کنارہ،
 رائے دھرم نہ دئے سزائیائیا۔ لاڑی موٹ نہ کرے شنگارا، ویلے آنت نہ لئے پرنائیائیا۔ ستگر پورا کرے پیارا، گرمکھ اپنی گود بہائیائیا۔ کلجگ اتم لے
 اوتارا، چار جگ وچھڑے میل ملائیائیا۔ جو سر سے ڈبے ڈونگی دھارا، آپ اپنے گلے لگائیائیا۔ سپس جگدیش اتوں جس وارا، گڑھی چمکور
 ہونے سہائیائیا۔ چالی چالی پار کنارہ، چھٹی جگ سیو کائیائیا۔ گر گوبند میت مرارا، گھر میلا سہج سبھائیائیا۔ شاستر سمرت وید پُراناں انجیل قرآنا
 وسے باہرا، کھانی بانی رہی گن گائیائیا۔ کرے کھیل گپت ظاہرا، اندر باہرا آپ اکھوائیائیا۔ چار ورن سُنائے ایک نعرہ، سوہنگ مہاراج شیر
 سنگھ وشنوں بھگوان کرے پڑھائیائیا۔ شاہ سلطاناں راج راجاناں آؤنا چل دوارا، ویہ سو بیس بکرمی راہ تکائیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، اپنی مایا آپے چھائیائیا۔ آپے مایا آپے چھایا، آپے پردہ پائیندا۔ آپے گر آپ اوتار پیرن پیرا آپ اکھوایا،
 آپے بھیو رکھائیندا۔ آپے منتر آپے نام آپے شبدی شبد درڑایا، آپے گیان گوجھ وکھائیندا۔ آپے رسنا آپے جہوا آپے بتی دند بلایا، سُن سہادھ
 آپ کرائیندا۔ آپے نیتر لوچن نین بند وکھایا، آپے نین نین درسائیندا۔ آپے دیپک جوت دیا آپ جگایا، اگیان اندھیر آپ مٹائیندا۔ آپے کلجگ
 اتم نہکلنکا بن کے آیا، ہرجن ساچے آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیکھی سیکھ سمجھائیندا۔ ساچی
 سیکھی سیکھ وچار، سیکھیا سیکھ وچ نہ آئیائیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، اپنی درشتی دئے ٹکائیائیا۔ چرن دوار ساچی بھگتی وچ سنسار اک

سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جوگ ابھیاس نہ کھئے کرائیا۔ جوگ ابھیاس تُٹا ناتا، سَتگر پُورے درشن پایا۔ رسنا جہوا چُھٹی گاتھا، ہر ہر ایک رسنا گایا۔ لہنا دینا چُکیا پُوجا پاٹھا، پت پرمیشور نظری آیا۔ سر سرور مُکیا گھاٹا، چرن دھوڑ ایکا نُہایا۔ امرت پیتا کایا باٹا، پُرکھ ابناشی آپ پیایا۔ آگے آئی نیڑے واٹا، پچھلا چوڑاسی پندھ مُکایا۔ گُرسکھ کدے نہ کھائے گھاٹا، سَتگر ساچے کنڈے تول تُلایا۔ سیوا کرے آد شکت جوت لِلاٹا، ہونئی ہون گُرسکھ تیرا پریم ابوتی وچ پویا۔ اُم ہونئی جگت ذاتا، جوتی جاتا ایکا پایا۔ لیکھا چُکیا مستک ماتھا، جس جن چرنی مستک لایا۔ پاربرہم پرہ سگلا ساتھا، پُرکھ اکال سنگ نیہایا۔ گُرسکھ وکے نہ کیسے باٹا، بن سَتگر پُورے قیمت نہ سکے کوئی چُکایا۔ کلجگ کھیل بازی گر ناٹا، سوانگی اپنا سوانگ رچایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی سیکھی سیکھ اکھوایا۔ ساچی سیکھی گوبند گوپال، ہر ساچا میل ملائیندا۔ گُرمکھ ویکھے ساچے لال، لال گلالا رنگ چڑھائیندا۔ لکھ چوڑاسی وچوں بھال، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ آپ وجائے ساچا تال، تن نگارے چوٹ لگائیندا۔ لکھ چوڑاسی توڑ جنجال، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ سمت ستاراں بن دلال، کلجگ بیڑا پار کرائیندا۔ پہلی وساکھ ہونے خوشحال، جو جن نیتر درشن پائیندا۔ ویلے آنت نہ کھائے کال، جم کا دوٹ نیڑ نہ آئیندا۔ سچکھنڈ ہائے سچی دھرمسال، سَتگر پُورا اپنی ہتھیں آپ اُٹھائیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہانی چلے نال نال، آلس نندرا وچ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ ساچے میل ملائیندا۔ گُرسکھ من تن رتھا، ہر نامہ رنگ امول۔ ہرجن نہ ٹھانڈا نہ تتر، ایکا تکر ٹلے تول۔ گُرمت ویکھے ساچی مترا، من مت نہ بولے بول۔ لیکھا ملے ہتھو ہتھڑا، شبد نگارہ وجے ڈھول۔ کلجگ اتھ راہوں گھتھڑا، سچ وست نہ کیسے کول۔ بسنت سوہے نہ کھئے زُٹا، پت ڈالی نہ رہی مول۔ لکھ چوڑاسی جیو سنبل زُکھ نہ پھل نہ پھلڑا، امرت آتم چھکی نہ ساچی پوبل۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھاں پردے دیوے کھول۔ گُرسکھ تیرا پردہ کھولنا، کر کِریا سرجنہار۔ تیری کایا مندر بولنا، ہولی ہولی کرے گُفتار۔ تیری سُرتی سُرتی مؤلنا، شبد شبدی کھیل نیار۔ تیرا کرے بہار ہولنا، سر اپنے چُکے بہار۔ کلجگ آنت کدے نہ ڈولنا، چاروں گُٹ ہونے ہاکار۔ پُرکھ ابناشی سچ دوارا ایکا کھولنا، چار ورن بنے بھکھار۔ اوچاں نیچاں راؤ رنکاں راج راجاناں ایکا کنڈے تولنا، تولنہارا آپ نرنکار۔ جو جن چرن پریتی گھولی گھول گھولنا، بہو ساگر اُترے پار۔ سوہنگ شبد ایکا بولنا، سَتجگ

ساچی سچ جیکار۔ نو کھنڈ وجے ڈھولنا، مردنگا گونجے نام گنجار۔ ہرجن تیرا ڈونگی بھوری کایا کوری پردہ آپے کھولنا، لیکھا جانے اندھ اندھیار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، سر رکھ تاج دستار۔ گرسکھ سویا جاگیا، کلجگ اتم چکیا مول۔ پُرکھ ابناشی لوک مات آیا بھاگیا، جوں دھرو پربلا د ملیا کنت کنتھول۔ جو جن رہے وچ آگیا، شب د پنکھوڑا لے جھول۔ ہر ملیا کنت سہاگیا، دو جہانی برکھے بھول۔ ستگر پورا پایا وڈ وڈ بھاگیا، ساچا داتا دُولھو دُولھ۔ من اُچائے اک ویراگیا، گرسکھ نہ جائے بھول۔ جو جن سرنائی لاگیا، سرنک کلاپت ایک کنت ہر بھگونت کنت کنتھول۔ گرسکھ سویا اٹھیا، کلجگ اتم لے انگری۔ ستگر پورا آپے تھیا، لوک مات دیون آیا نام ودھائی۔ چار کنت رہن نہ دیوے لکھا کیسے گھیا، ہر شب د کرے کرمائی۔ مٹکھ جیو نہ دے جوٹھا جھوٹھیا، ویلے آت رائے دھرم دے سزائی۔ کنبھی نرک ٹنکے پٹھیا، اگنی تے بالو پائے سر شاہی۔ گرسکھ پورب جنم جو رُسیا، کلجگ اتم لے ملائی۔ آپ اندر وڑ بھجائے گرسکھ تیرا عسیا، تیرا پیسن پیسن سیو کھائی۔ تیرا تن بنائے اپنا سوسیا، اپنی چولی دے تھائی۔ لیکھا چکائے عسیا مۇسیا، گرمکھاں بخشے ساچی شاہی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اجونی ریت پُرکھ اکالا پرگٹ بھئے دین دیا، چرن دوار رکھائے کال مہاکالا، در آئے ترائے کوئن کوٹ جنم دے وڈ گناہی۔ گرسکھ سویا ساچی نید، ستگر پورا آپ سوائیندا۔ سگلی میٹے دو جہاناں چند، چنتا چکھا نہ کھئے وکھائیندا۔ داتا دانی وڈ مہربانی گنی گہند، وڈ مہربان ساگر سندھ آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن دیوے ساچا ور، ور گھر ساچا ایک سمجھائیندا۔ ور گھر ایک پاون، ہر سچا ایکنکار۔ ایک کنت ہندھاونا، پُرکھ ابناشی کر پیار۔ ایک سیج سہاونا، ہر سجن میت مرار۔ ایک انگ لگاونا، وچھڑ نہ جائے وچ سنسار۔ ایک بنک سہاونا، اتم سیجا کر تیار۔ ایک رنگ چڑھاونا، رتی رت برہم مت اتم تے اتوں وار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ ساچے جائے تار۔ گرمکھ ساچا تاریا، آد جگاد وڈی وڈیاٹیا۔ ستجگ ساچے کھیل اپاریا، دس اٹھ کرے رُشنائیا۔ دھئے دھئے روپ آپ نرنکاریا، نرگن سرگن کھیل کھلاٹیا۔ پنج تے جوت اُجیاریا، شب د شب دی ڈنک وجائیا۔ ہر بھگت کرائے ونج سچ ونجاریا، ایک بھچھیا جھولی پائیا۔ کلجگ آئی اتم واریا، چاروں کنت اندھیرا چھائیا۔ ورنان برنان پھڑ پھڑا رہیا، شاہ سلطان کرن لڑائیا۔ ناری کنت نہ کھئے پیاریا، وپھچار رہی کھائیا۔ پتا پوت نہ ست دُلا ریا،

بھائی بھین نہ پت رکھائیا۔ نہ کوئی سجن میت مُراریا، سرِشٹ سبائی ہوئی گنابیا۔ سادھ سنت من ہنکاریا، جگت وِدیا واد ودھائیا۔ پُرکھ
 اِبناشی نہ کھئے منا رہیا، اپنے گیت رہے گائیا۔ گھر مندر نہ جوت کوئی جگا رہیا، گُردر مندر مسجد شِودوالے مٹھ کرن رُشنائیا۔ اپنا شبد نہ
 کسے الا لیا، رسنا پڑھ پڑھ جگت سُنائیا۔ اپنا لیکھا نہ کسے پڑا لیا، جیوان جنتاں لیکھا رہے جنائیا۔ اپنا کنت نہ کسے منا لیا، گھر گھر
 شادیاں رہے رچائیا۔ چوٹھے پد پرہہ اِبناشی کسے نہ پا لیا، چوٹھی لانو پوری ہوئی نہ وِچ سنسار، دُباگن نار سرب اکھوا رہیا۔ جس جن
 ستگر پورے چرن پیار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچے لے ور، آپ اپنے گھر بہا لیا۔ گھر سُہاوا تھر دربارا،
 مہا کنت گنی نہ جائیا۔ ایکا وسے ایکنکارا، عقل کلا اکھوائیا۔ سچکھنڈ نِواسی ساچی دھارا، درگاہ ساچی آپ چلائی۔ ساچا تخت سچّی
 سرکارا، سچ سِنگھاسن آسن لائیا۔ پُرکھ اِبناشی کھیل اپارا، سیس تاج آپ ٹکائیا۔ پنچم مُکھ مُکھ اُجیارا، سپتم اپنا رنگ رنگائیا۔ ست پُرکھ
 نرنجن کھیل نیارا، ست ستوادی آپ کرائیا۔ کلجگ اتم لے اوتارا، نہکلنک ناؤں دھرائیا۔ گُرسکھ گُرمکھ ہرجن ہربھگت ہر سنت وسن اک
 دوارا، ایکا منگل گائیا۔ گُرسکھاں چھٹا جگت سنسارا، ناتا جڑیا بے پروابیا۔ کلجگ مایا کٹھا کھائے سرب سنسارا، چچیا کھئے رہن نہ پائیا۔
 جس جن ملیا سچّا ہر دوارا، ہرجن ہر کا رُپ سمائیا۔ گُرمکھ اُترے پار کنارہ، مٹکھ وِہندی دھار وِہائیا۔ جُگا جُگنتر ساچی کارا، ست
 پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، گُرسکھ بھڑائے اپنا لڑ، ٹھاگر اِبناشی کِریا کر، ٹھاگر ٹھاگر
 لے ترائیا۔ ٹھاگر تریا دھٹا جٹ، ٹھاگر ٹھاگر رُپ وِٹائیندا۔ ٹھاگر لاہا لے کھٹ، ٹھاگر ٹھاگر مُکھ وکھائیندا۔ ٹھاگر وسے گھٹ گھٹ، گھٹ
 ٹھاگر آسن لائیندا۔ ٹھاگر کھولے ساچا ہٹ، ٹھاگر ونج وِپار اک کرائیندا۔ ٹھاگر پھنڈے تن پٹ، ٹھاگر چھپر چھنّ چھپائیندا۔ ٹھاگر گائے موئی
 جوالے جھٹ، ٹھاگر کپلا دوہ لے آئیندا۔ ٹھاگر کھیلے کھیل بازی گر نٹ، پنڈت پاندھا بھیو نہ پائیندا۔ ٹھاگر گُرسکھاں پہلوں بھرے کایا مٹ،
 اپنی ترسنا پھیر بُجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے ٹھاگر آپے ٹھاگر، اپنی ٹھوکر آپے لائیندا۔ مہاراج شیر سِنگھ
 وِشنو بھگوان، آد جُگادی کھیل مہان، جُگ جُگ اپنی کھیل کھلائی۔

★ ۲ وساکھ ۲۰۱۷ بکرمی لایہ سنگھ دے دروازے آگے پنڈ سید پُر ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن اگم اپار، آد جگادی کھیل اپاریا۔ ہر پُرکھ نرنجن بھیو نیار، رُوپ ریکھ نہ کھئے جنا رہیا۔ ایکنکارا ساچی دھار، ست ستوادی آپ ویا رہیا۔ آد نرنجن جوت اُجیار، نور نورانہ ڈگمگا رہیا۔ سِری بھگوان میت مُرار، ساچا سنگ رکھا رہیا۔ ابناشی کرتا دو جہاناں پاوے سار، نرگن اپنا کھیل کھلا رہیا۔ پاربرہم پرہ آپے جانے اپنی کار، کرنی کرتا ناؤں دھرا رہیا۔ وسنہارا سچکھنڈ دوار، سچ سنگھاسن آسن لا رہیا۔ شاہو بھوپ سچّی سرکار، وڈ سلطان بھیو اپاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکالا دین دیا لا نرکار دس نہ آ رہیا۔ سو پُرکھ نرنجن گہر گمبھیر، وڈ داتا بے پرواہیا۔ ہر پُرکھ نرنجن چوٹی چڑھے اک اخیر، محل اٹل آپ سہائیا۔ ایکنکارا شاہ حقیر، ایکا رنگ سہائیا۔ آد نرنجن آپ اپنی بٹھے بیڑ، جوتی جاتا آپ اکھوائیا۔ سِری بھگوان وڈ پیرن پیر، پیت پیتبر سیس چھہائیا۔ ابناشی کرتا آپے جانے اپنا امرت سیر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ پاربرہم جودھا سور وڈ داتا پیرن پیر، بلی بلوان آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ بیٹھا سوہیا پائیا۔ سچکھنڈ دوارا سچ محلہ، ہر ساچا سچ سہائیندا۔ پُرکھ ابناشی اک اگلا، تھر گہر واسی آسن لائیندا۔ اپنی جوتی دیپک آپے بلا، دیا باقی نہ کھئے ٹکائیندا۔ کملاپاتی وسے نہچل دھام اٹلا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سچ سندیش ہر نریش شبد اگمی ایکا گھلا، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ ست ستواد برہم برہما آپ پھڑائے اپنا پلا، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ آپے ہیئے اچھلا اچھلا، ول چھل دھاری کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آدن آنتا ہر بھگونت، جگ جگ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن وڈ مہربان، ہر پُرکھ نرنجن بے پرواہیا۔ ایکنکارا نوجوان، آد نرنجن نہ مرے نہ جائیا۔ سِری بھگوان دیوے دان، ابناشی کرتا اتوٹ، اٹ آپ ورتائیا۔ پاربرہم کھیلے کھیل مہان، اپنی اچھیا بھچھیا جھولی پائیا۔ سچکھنڈ دوار ہر نرنکار کھیل اپار، نرگن نرگن دیوے مان، نرگن اپنی ونڈ ونڈائیا۔ نرگن شاہ نرگن سلطان، راج راجان آپ اکھوائیا۔ نرگن گوپی نرگن کاہن، نرگن ساچا سنگ نہائیا۔ نرگن میلا دو جہان، نرگن ویکھے تاڑی لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُجالا ہر گوپالا، آدن آنتا اک اکھوائیا۔ آدن آنت سِری بھگونت، دوسر اور نہ کھئے جنائیندا۔ آپے ناری آپے کنت، آپے ساچی سیج ہنڈھائیندا۔ آپے اپنی مہا

جانے آگت، لیکھا لیکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ آپے اپنا رنگ رنگے اک بسنت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسا
 کھیل تماشا پُرکھ ابناشا اپنا آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ اٹاری جوت زرنکاری، زرگن اپنی آپ جگائیا۔ جگا جگنتر ہو اُجیاری، تھر گھر ساچے سوہیا
 پائیا۔ وجے شبد ناد دُهن سچّی دُهنکاری، دُهنی دُهن ناد اُچجائیا۔ آپے سُنئے سُنئے سُنئہاری، اپنا ڈھولا آپے گائیا۔ آپے ونج آپ وپاری،
 آپے ساچا ہٹّ کھلائییا۔ آپے بھکھک منگے بن بھکھاری، آپے داتا دانی ناؤں دھرائیا۔ آپے پاربرہم ابناشی کرتا زرگن کھیلے کھیل اگم اپاری، الکھ
 اگوچر بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر مندر سوہے سوہاؤنت، کھیلے کھیل سِری بھگونت، ہر ہر اپنا کھیل
 کھلائییا۔ ہر کھیل اولّا، اک اکلّا، ساچے دھام کھلائییندا۔ سچکھنڈ نواسی سچ تخت سلطان آپے ملّا، مہربان آپ آسن لائیندا۔ سچ
 سندیش نر نریش ایکنکارا اونکارا آپے گھلّا، زراکار حُکم سُنائیندا۔ اپنے در دوار آپے کھلّا، در درویش آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارا ایکنکارا اپنا آپ سُهائیندا۔ سچکھنڈ دوارا تھر گھر واس، پُرکھ ابناشی سوہیا پائیا۔ نر نرائن کھیل تماش،
 آپ اپنا ویکھ وکھائییا۔ اپنے مندر پاوے راس، اپنا منڈل آپ سُهائییا۔ اپنے آگے آپے ہوئے داس، آپے نیوں نیوں سپس جھکائییا۔ آد آنت نہ جائے
 وناس، تھر گھر واسی بے پرواہیا۔ نہ کوئی پرتھمی نہ آکاش، دھرت دھول نہ کھئے وڈیائییا۔ رو سس نہ کھئے پرکاش، ترے گن مایا نہ تت وکھائییا۔
 پنچم پنچ نہ کھئے دھرواس، رکت بوند نہ کوئی وکھائییا۔ نہ کوئی پون نہ کوئی سواس، رسنا جہوا نہ کھئے بلائییا۔ زرگن نور نور پرکاش، سچکھنڈ
 دوارے سوہیا پائیا۔ مات گریہ نہ وسے دس دس ماس، پتا پوت نہ ناؤں دھرائیا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ نہ دِسے کوئی پرہاس، سمند ساگر نہ
 ویکھ وکھائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، در گھر ساچا اک سُهائییا۔ در گھر ساچا ہر سُهنجنا، زرگن جوت دیپ پرکاشیا۔
 پُرکھ ابناشی درد دکھ بھہ بھنجنا، آد جگاد نہ کدے وناسیا۔ سکھا سُهپلا ساچا سجنّا، آپ اپنی پوری کرے آسیا۔ آپے جانے اپنا مجنا، امرت
 دھارا آپ چلاسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارا ہر جی وسے ایکنکارا ایکا رنگ سماسیا۔ ایکا رنگ رنگ اپار،
 رنگ رتّا آپ اکھوائیا۔ سو پُرکھ زرنجن ہو اُجیار، ہر پُرکھ زرنجن ویس وٹائییا۔ ایکنکارا دئے ہلار، آد زرنجن آپ جگائیا۔ سِری بھگوان ساچی
 کار، ابناشی کرتا کرے کرت کھائییا۔ پاربرہم پرہہ ہو تیار، جن جننی آپ اکھوائیا۔ سْت دُلارا کر تیار، ہر شبدي ناؤں دھرائیا۔ لوآن پُریاں

برہمنڈاں کھنڈاں محل اُسار، چوڈاں لوکاں ونڈ ونڈائیا۔ اپنی اچھیا آپے دھار، وشو اپنا رُوپ وٹائیا۔ آپے کول کولا کھڑے گلزار، آپے ناہی
 امرت سچ بھرائیا۔ آپے اندر آپے باہر، گپت ظاہر آپ اکھوائیا۔ آپے برہم کر پَسار، پاربرہم اپنی ونڈ ونڈائیا۔ آپے شنکر بنیا میت مُرار،
 ہتھ ترسول اٹھائیا۔ آپے ترے گن مایا بھر بھنڈار، ستور جو طمو اپنے رنگ رنگائیا۔ آپے پنج تت کھیلے کھیل سنسار، اپ تیج وائے پرتھی
 آکاش بنت بنائیا۔ لکھ چوراسی کر تیار، مائس مانکھ دئے وڈیائیا۔ نو دوارے کھول کواڑ، جگت واسنا وچ ٹکائیا۔ گھر وچ گھر کر تیار، گھر
 بیٹھا آسن لائیا۔ گھر مندر دسے دھواں دھار، گھر ساچا چند چڑھائیا۔ گھر پنج شبد سچّی دھنکار، گھر سُن سادھ وکھائیا۔ گھر بہ بہ
 مارے مار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہوئے ہلکائیا۔ گھر نام وجائے سچ ستار، تار ستار نہ کھئے ہلائییا۔ گھر امرت بھریا ٹھنڈا ٹھار، ناہی کولی
 مکھ بھوائیا۔ گھر انحد شبد وجائے سچّی سرکار، تال تلواڑا نہ کھئے وکھائیا۔ گھر مان سروور لئے اچھال، ساچی وسٹو آپ رکھائیا۔ گھر بجر کپائی
 لائے پاڑ، دئی دویتی پردہ دئے مٹائیا۔ گھر آتم سیجا کر تیار، نیج بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ گھر سخیاں منگلچار، گھر کیت گوبند لائیا۔ گھر ویس کرے
 گُریار، من مت کھیل کھلائییا۔ گھر بڈھ بیکی کرے پیار، گھر سگلا سنگ رکھائیا۔ گھر ستگر بیٹھا میت مُرار، ڈونگی کندر مکھ چھپائیا۔
 گھر سوہے بنک دوار، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ گھر میلا کنت بہتار، ناری سرتی لئے پرنائیا۔ گھر ایک سیجا سٹے پیر پَسار، نہ کروٹ لئے
 بدلائیا۔ گھر پایا میت مُرار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی آتم ذات، ہر ساچے سچ
 اپائیا۔ نرگن بخشے اپنی ذات، جیو آتم پر آتم میل ملائییا۔ ایش جیو ویکھ مار جہات، بند تاک آپ کھلائییا۔ آپے ہوئے پتت پاک، پوت اپنا
 ناؤں دھرائیا۔ آپے ساک سین سجن ساک، مات پت بھائی بہین آپ ہو جائیا۔ آپے اتم پت لئے راکھ، ویلے آنت ہوئے سہائیا۔ آپے پُچھنہارا
 وات، کلاپت آپ اکھوائیا۔ آپے لہنا دین چکائے باق، رائے دھرم ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن
 رچائیا۔ لکھ چوراسی بھانڈا گھڑیا، برہما وشن شو سیو کھائیا۔ نرگن سرگن اندر وڑیا، دس کسے نہ آئییا۔ اپنے مندر آپے چڑھیا، ہر بیٹھا ڈیرہ
 لائیا۔ آؤندا جاندا کسے نہ پھڑیا، نیتر لوچن نین نہ کھئے وکھائیا۔ اپنی ویدا آپے پڑھیا، نیش اکھر کرے پڑھائیا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، مڑھی
 گور نہ کھئے دبائیا۔ پھڑ کٹار کدے نہ لڑیا، حکمی حکم رکھ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوار کھیل اپار،

ہر گِردہار آپ کرائیا۔ ہر گِردہار سچ نشانی، تہر گھر ساچے آپ وکھائیندا۔ آد شکت جوت بھوانی، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ چتر بھج
 کھیل مہانی، مورت اکال رُوپ وٹائیندا۔ جونی ریت وڈا دانی، نر بھہ اپنا بھو جنائیندا۔ شبد اگمی گائے ترانی، اپنا سوہلا آپ الائیندا۔ آپے
 جانے اپنی بانی، برہم بھچھیا ایک جھولی پائیندا۔ چار وید لوک مات نشانی، لکھ چوراسی جیو جنت آپ سمجھائیندا۔ آپے ویکھے چارے
 کھانی، اندج جیرج سینج اُتھج گھٹ گھٹ پھول پھلائیندا۔ آپے راجا آپے رانی، تخت تاج آپ سہائیندا۔ آپے ہویا جان جانی، آپ اپنا ویس
 دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ پرکاش پُرکھ انباش، اک اکلا آپ کرائیندا۔ اک اکلا اگم اتھار، عقل کلا
 اکھوائیا۔ لکھ چوراسی بن ملاح، لوک مات ویس وٹائیا۔ نرگن سرگن ناؤں دھرا، پنج تت کرے کُرمائیا۔ شبد اگمی وچ ٹکا، راگ ناد آپ
 الائیا۔ دیپک جوتی اک جگا، گھر گھر وچ کرے رُشنائیا۔ اپنا آپ دئے جنا، برہم برہم برہم دئے وکھائیا۔ رُو سس رپے شرما، جس جن
 ملیا سچا ماہیا۔ لوک مات پھیری پا، ہر بھگت لئے اُٹھائیا۔ ہر سنتاں دیوے صفت صلاح، نام ندھانا جھولی پائیا۔ دو جہاناں بن ملاح،
 ساچا بیڑا آپ چلائیا۔ کھیوٹ کھیٹا نام دھرا، سرشٹ سبائی ویکھ وکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی پھیرا پا، ستاں دیپاں لئے انگرائیا۔ لوآن پُریاں
 برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ وکھا، برہما وشن شولئے سمجھائیا۔ جگ جگ لیکھا دئے مکا، تہر کھئے رہن نہ پائیا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلا، ہنگ
 برہم وچ سمائیا۔ سوئم رُوپ اپنا آپ کرا، اوانگ اپنا ناؤں اُچائیا۔ دیوی دیوا بھیمو نہ پائے کوئی را، لکھ ابھیو وڈی وڈیائیا۔ واستک رُوپ
 وشو اپنا نام دھرا، نو دیو اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارے نراکار تخت نواسی بے عیب پروردگار،
 خالق خلق ویکھ وکھائیا۔ بے عیب پروردگار ہر نرنکار، جگ جگ اپنی کھیل کھلائیندا۔ بھگتاں دیوے بھگتی دھار، آتم شکتی اک
 دھرائیندا۔ بوند رکتی کر پیار، جگت واکتی آپ اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کھیلے کھیل وچ سنسار، ثالث اپنا ناؤں
 دھرائیندا۔ سچا ثالث ہر بھگوت، لوک مات ویس وٹائیندا۔ آپ اُٹھائے ساچے سنت، ست دھرم اک درڑائیندا۔ آپ جنائے برہم مت، برہم
 ودیا اک پڑھائیندا۔ آپ رکھائے نرگن تت، تتو تت نہ کھئے جنائیندا۔ آپے جانے مت گت، گت مت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے بیج بیجے ساچے
 وت، پھل پھلواری آپ مہکائیندا۔ آپے سنتن جوڑے چرن کول نت، جگت ناتا توڑ ٹرائیندا۔ چار ورن وکھائے ایک ذات پات، کھتری براہمن

شودر ویش نہ ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جُگا جُگنتر لوک مات بُجھائے لگی بسنتر، سرب جیاں بدھ جانے
 آنتر، ساچے سنتن میل ملائیندا۔ سنتن میلا ہر بھگوان، گُرمکھ وڈا وڈ وڈیائیا۔ شبد جنائی دُھر فرمان، کاغد قلم نہ لکھے شاہیا۔ ہرجن پائے
 پد نربان، پرم پُرکھ میل ملائیا۔ جو جن رسنا جہوا ہر ہر گان، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ امرت آتم بخشے پین کھان، ترسنا بُھکھ دئے مٹائیا۔
 ایکا راگ سُنائے کان، انہو پرکاش کرائیا۔ ایکا دیوے برہم گیان، جگت گیان نہ کھئے وکھائیا۔ سچ وکھائے ست نشان، ست پُرکھ نرنجن آپ
 جھلائی۔ جن بھگتاں اُپر ہوئے آپ مہربان، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ آپ کرائے اپنی پچھان، سوچھ سرُپی درس دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کیرپا کر، جُگ جُگ لیکھا ویکھ وکھائیا۔ جُگ جُگ لیکھا ہتھ کرتار، چار جُگ چوکرئی آپ بھوائیندا۔ آپے برہما منوتر پائے سار،
 جُگا جُگنتر کھیل کھلائی۔ آپے شاستر سمتر وید رہیا وچار، کھانی بانی پھول پھلائی۔ آپے انجیل قرآنا پاوے سار، شاہ سلطانا ناؤں
 دھرائیندا۔ شبد ترانہ اپر اپار، گُرمکھ ورلے آپ سُنائیندا۔ کایا مندر اندر کھیل اپار، ڈونگی گندر آپے گائیندا۔ بجر کپائی توڑے جندر، اپنا
 مکھ آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچ بھگوتی بھگوت دھار، اپنی آپ وکھائیندا۔ ساچی دھار دُھردرگاہ، ہر
 ساچا سچ جنائیندا۔ رتھ رتھوہی اک ملاح، لکھ چوراسی بیڑا آپ چلائی۔ جن بھگتاں دیوے سچ صلاح، ایکا نام چپائیندا۔ رام رام دئے
 ملا، رام رُپ آپ اکھوائیندا۔ پورن کام دئے کرا، نہکرمی کرم کھائیندا۔ کایا نگر کھیڑا دئے وسا، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ جھوٹھا جھیڑا
 دئے مُکا، بھانڈا بھرم بھو بھٹائیندا۔ پنج تت ستھر دئے وچھا، آسا ترسنا میٹ مٹائیندا۔ ایکا اکھر دئے پڑھا، لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا۔ گر پیر
 اوتار سادھ سنت رہے گا، تریا ناد اک وجائیندا۔ گُرمکھاں جاگ دئے کھلا، تیجا نتر آپ کھلائی۔ چوتھے پد دئے ملا، گھر ساچے سوہیا
 پائیندا۔ پنجم میلا سہج سُبھا، پُرکھ ابناشی آپ کرائیندا۔ چھویں چھپر چھن نہ رکھے کوئی چھاں، سر اپنا ہتھ دھرائیندا۔ ستویں ست پُرکھ
 نرنجن جوتی جوت لئے ملا، جوتی جوت وچ ٹکائیندا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں دئے کھپا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بدھ نظر نہ آئیندا۔ ناویں
 نو دوارے کھوج کھجا، کایا گڑھ پھول پھلائی۔ دسم دواہری جوت جگا، گُرمکھ ساچے راہ وکھائیندا۔ سیکھمن ناڑی پار کرا، ٹیڈھی بنک
 پنڈھ مکائیندا۔ ایڑا پنگل لیکھا دئے جنا، لیکھا لیکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ ستگر پورا ناؤں دھرا، آپ اپنا رُپ وٹائیندا۔ کاکوں ہنس دئے بنا،

سوہنگ مانک موتی چوک چُگائیندا۔ گھر گھر جوتی دئے جگا، نام بٹی ایک لائیندا۔ کوٹن کوٹ رہے دھیا، دس کیسے نہ آئیندا۔ رام نام گھر گھر بیٹھے رہے گا، رام رنگ نہ کھئے رنگائیندا۔ کاہنا کرشنا نیتر نین رہے تکا، مُکند منوہر لکھی نرائن نین درس کھئے نہ پائیندا۔ جس جن بنے سجن سین، گھر ساچے میل ملائیندا۔ ناتا توڑے بھائی بھین، بھئی بیبا آپ اکھوائیندا۔ آپ چُکائے لہن دین، جُگ جُگ وچھڑے میل ملائیندا۔ ہر بھگت لاڑی موٹ نہ کھائے ڈین، چتر گپت نہ حساب کھلائیندا۔ رائے دھرم نیوں نیوں چرنی پین، جس دوارے گرمکھ جائیندا۔ برہما وشن شو آگے ہو ہو بہن، در در ساچا درس کرائیندا۔ ہر سنتن مہا کھئے نہ سکے کہن، سنت سُہیلا اک اکلا ایک رنگ رنگائیندا۔ برہم پاربرہم ایک دھام اکٹھے بہن، سوہنگ روپ آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے ور، درس دیکھائے آتم گھر، نیج آتم میل ملائیندا۔ نیج آتم نیجہر رس، نیج دھارا آپ چلائیآ۔ نیج مندر میلا ہس ہس، نیج گھر وجے سچ ودھائیآ۔ نیج در مارگ دیوے دس، ساچا پنٹھ اک وکھائیآ۔ نیج تیر نرالا مارے کس، نکھی مُکھی نام چڑھائیآ۔ نیج پردے اندر جائے وس، نرگن اپنی دیا کھائیآ۔ جُگا جُگنتر جن بھگتاں ہویا رہیا وس، نت نوٹ اپنا ویس وٹائیآ۔ جگت وکار ہنکار چرناں ہیٹھ دیوے جھس، تریلوکی ناتھ اپنا بہار اُپر پائیآ۔ لیکھا جانے سر سروور تیرتھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمناسُستی ویکھ وکھائیآ۔ آپے جانے کینار تٹ، آپ اپنا پھیرا پائیآ۔ جن بھگتاں دئی دویتی میٹھے پھٹ، ایک پٹی نام بندھائیآ۔ آتم امرت سر سروور دیوے جھٹ، بھر پیالہ جام پیائیآ۔ آتم سیج سوائے کھاٹ، پلنگ رنگیلا آپ وچھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلے اپنے گھر، گھر ساچا ہر ساچا در ساچا ور ساچا ملے میل سہج سُکھدائیآ۔

★ ۲ وساکھ ۲۰۱۷ بکرمی اجیت سنگھ دے گھر بٹالا ضلع گرداس پُری ★

سو پُرکھ نرنجن شاہ سلطان، شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیآ۔ ہر پُرکھ نرنجن سچ نشان، ست ستوادی آپ جھلائیآ۔ ایکنکارا وڈ مہربان، اپنی رچنا آپ رچائیآ۔ آد نرنجن کھیل مہان، گھر ساچے کرے رُشنائیآ۔ ابناشی کرتا نو جوان، نر نرائن ناؤں دھرائیآ۔ سری بھگوان آپے ہویا

جانی جان، اپنا لیکھا آپ گنایا۔ پاربرہم پرہ ہو پردھان، بھیو ابھیدا بھیو کھلایا۔ سچکھنڈ دوارے نگہبان، نہ ہر اپنا نین کھلایا۔ دہ دشا
 ویکھے مار دھیان، چارے کوٹاں پھول پھلایا۔ تخت نواسی راج راجان، شاہو بھوپ بے پرواہیا۔ اگم اگمرا ڈھر فرمان، الکھ الکھنا آپ سنایا۔
 دو جہاناں ایک آن، حکمی حکم پھرائیا۔ ایک شبد ایک گان، نام ترانہ ایک لایا۔ ایک جوتی ہر بھگوان، گھر ساچے سوہا پائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اولّا، تھر گھر واسی آپ کرائیندا۔ آد جگادی اک اکلا، عقل کل
 ورتائیندا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، جل تھل مہیئل ڈیرہ لائیندا۔ سچ سنگھاسن ایک ملا، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکالا دین دایالا جونی ربت دس نہ آئیندا۔ جونی ربت پُرکھ اکال، روپ رنگ نہ کھئے جنایا۔ جگا جگنتر
 اولڑی چال، چال نرالی آپ رکھایا۔ اپنی وست اپنے ہتھ رکھے بھگوان، اچھل اچھل وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، جگ جگ اپنا وپس وٹایا۔ جگ جگ وپس پُرکھ سلطان، نرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ لوآن پُریاں ویکھے مار دھیان، برہمنڈ کھنڈ اپنا
 کھیل کھلاییندا۔ لوک مات ہو پردھان، دھرت دھول آپ سہائیندا۔ لیکھا جانے زمیں اسمان، چوڈاں لوکاں پھول پھلاییندا۔ برہما وشن شو
 دیوے دان، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ چرن دوارا بخشے مان، در دروازہ اک کھلاییندا۔ ست سروپی پائے آن، اپنا بھانا آپ جنائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیو کھلاییندا۔ بھیو اولّا ہر بھگونت، اپنا آپ کھلایا۔ کھیلے کھیل جگا جگنت،
 جگ کرتا بے پرواہیا۔ لیکھا جانے آد آنت، آنت آد وڈی وڈیایا۔ آپ اٹھائے ساچے سنت، ایک منتر نام درڑایا۔ میل ملائے ساچے کنت، ہر
 دُلھا آپ اکھوایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ مہا جانے اگنت، اگنت لیکھا لیکھ نہ کھئے راتیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جگ جگ اپنا وپس وٹایا۔ جگ جگ کھیل ہر نرکارا، لوک مات آپ ورتائیندا۔ آپے وسے سچکھنڈ دوارا، تھر
 گھر ساچے سوہا پائیندا۔ آپے گگن منڈل ہو اُجیارا، رو سس آپ چمکائیندا۔ آپے برہما وشن شو دئے آدھارا، آپ اپنی جوت ٹکائیندا۔ آپے
 شبد اگتی بول جیکارا، الکھ نرنجن اپنی الکھ جگائیندا۔ آپے ورتے ورتاوی ہر ورتارا، آپ اپنی دھار بندھائیندا۔ آپے پنج تت کرے پیارا،
 ترے گن آپے میل ملاییندا۔ آپے برہم کر پسارا، پاربرہم کھیل کھلاییندا۔ آپے گر پیر اوتارا، بھگت بھگونت اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپے انحد

شبد سچی دھنکارا، دُهن انادی ناد وجائیندا۔ آپے امرت سروور ٹھنڈی ٹھارا، کول کولا آپ دھرائیندا۔ آپے جوت زرنجن ہو اُجیارا، گھر گھر دیا آپ ٹکائیندا۔ آپے آتم سیجا کر پیارا، ساچی سخیاں میل ملائیندا۔ آپے گائے گاونہارا، گاوٹ گاوٹ اپنا راگ لائیندا۔ آپے بھرے سچ بھنڈارا، نام ونجارا آپ اکھوائیندا۔ آپے سنتن کھولے بند کواڑا، بجر کپائی پردہ لائیندا۔ آپ وکھائے سچ اکھاڑا، گوپی کاہن آپ نچائیندا۔ آپے میٹے پنچم دھاڑا، مایا ممتا موہ چُکائیندا۔ آپے جوت جگائے بہتر ناڑا، اگیان اندھیر گوائیندا۔ آپے ویکھ وکھائے دُھردرگاہی ساچا لاڑا، ساچے گھوڑے آپ چڑھائیندا۔ آپے کھیلے کھیل جنگل جوہ اُجاڑ پھاڑا، ڈونگھی کندر پھول پُھلائیندا۔ آپے اگنی تت بُجھائے تتی باڑا، سانتک ست ست آپ ورتائیندا۔ آپے لیکھا لکھنہارا، چارے ویدان بھيو کُھلائیندا۔ آپے برہما کرے پیارا، چارے مُکھ مُکھ صلاحیندا۔ آپے وشنوں بخشے چرن سہارا، وشو اپنا روپ سہائیندا۔ آپے باسک سیجا سوتا پیر پسارا، سانگو پانگ آپ ہنڈھائیندا۔ آپے شنکر ہو اُجیارا، ہتھ ترسول اُٹھائیندا۔ آپے کروڑ تئیساً بٹھے دھارا، امرت ساچا جام پيائیندا۔ آپے لکھ چوراسی کر پسارا، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ آپے زرنگ سرگن کھیل کرے سنسارا، سازنگ دھر بھگوان بیٹھلو، دس کیسے نہ آئیندا۔ آپے جاگرت جوت کرے اُجیارا، آپ اپنا ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادا ہر برہمادا، شبد چلائے ناد انادا، راگ راگنی آپ لائیندا۔ شبد انادا ہر بھگونت، پاربرہم آپ اُچائیا۔ آپ سُنائے ساچے سنت، ست ستوادى دیا کھائیا۔ آپے توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ ہوئے ہلکائیا۔ آپے لیکھا جانے جیو جنت، ایش جیو وڈی وڈیائیا۔ آپے شبد گائے مینا منت، من منوا آپ بندھائیا۔ آپے میٹ مٹائے سگلی چنت، چنتا چکھا نہ کھئے جلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر اپنا کھیل کھلائییا۔ جگا جگنتر کھیل اپارا، سو پُرکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن لے اوتارا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ ایکنکارا کر پسارا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ آد زرنجن میت مُرارا، جوت زرنجن ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان بول جیکارا، شبد اگمی آپ سُنائیندا۔ اباشی کرتا کر پیارا، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم پرہ بھر بھنڈارا، اتوٹ اٹھ آپ ورتائیندا۔ نام ونج کرائے سچا سیکدارا، راؤ رنگ راج راجان ایکا رنگ رنگائیندا۔ ایکا وست رکھے ہر تھارا، تھر گھر ساچے آپ ٹکائیندا۔ اُچ محل اٹل منارا، سچکھنڈ دوارا سوہا پائیندا۔ اٹھ پھر رہے اُجیارا، سنجھ سویر نہ کھئے رکھائیندا۔ نہ کوئی سورج چند دسے

ستارہ، منڈل منڈپ نہ کھئے رُشنائیندا۔ تخت بیٹھ سچی سرکارا، سیس ساچا تاج ٹکائیندا۔ پنچم مُکھ ہو اُجیارا، درگاہ ساچی کھیل کھلائیندا۔ چار جُگ کر پَسارا، ایکا چوڑی بندھن پائیندا۔ برہما ویتا منگے بن بھکارا، آگے اپنی جھولی ڈابیندا۔ پاربرہم پرہ دیونہارا، ساچی بھچھیا اک وکھائیندا۔ وشنوں دُوئے جوڑ کر نِسکارا، مستک ٹکا چرن دھوڑی آپ لگائیندا۔ پاربرہم تیرا سچ پیارا، لوک مات بھل نہ جائیندا۔ شنکر رووے زارو زارا، نیتر نیناں نیر وہائیندا۔ بھولا ناتھ منگے اک سہارا، ایکا ناتا جوڑ جڑائیندا۔ پُرکھ نرنجن ایکنکارا، آپے جانے اپنی کارا، ساچا رانا دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ لوک مات لے اوتارا، ترے گُن ویکھ جگت پَسارا، پنچ ت کرے پیارا، آپ اپنی جوت جگائیندا۔ بھگتن دیوے نام ادھارا، سنتن بخشے چرن دوارا، گُرمکھان کرے دیپ اُجیارا، گُرسکھان بخشے امرت ٹھنڈی ٹھارا، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرب کل آپے سمرتھ، جُگا جُگتر چلائے رتھ، رتھ رتھوہی اپنا ناؤں دھرائیندا۔ رتھ رتھوہی ہر نرنکار، جُگ جُگ گیزا آپ دوائیا۔ سَتجُگ تریتا دواپر کریا پار، کلجُگ ویلا اتم آئیا۔ چارے کُٹناں دئے ہلار، آپ اپنا دھکا لائیا۔ لکھ چوراسی بھئے خوار، جو گھڑیا سو بھن وکھائیا۔ رو سس نہ رہے اُجیارا، پرکاش پرکاش نہ کھئے جنائیا۔ دھرنی رووے دھاہاں مار، دھولا بہار نہ کھئے اُٹھائیا۔ ساول سولا میت مُرار، کابنا کرشنا روپ وٹائیا۔ رام راما ہو اُجیارا، کلجُگ لنکا راون گڑھ دئے تڑائیا۔ سشتر بستر تیز کٹار، گوبند چیرا سیس گندائیا۔ نرگن نرویر کرے کھیل نیار، نانک چار ورنا کرے پڑھائیا۔ نام ست بول جیکار، کلجُگ زین اندھیری رات، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیا۔ تیرتھ تٹ چوڈاں ہٹ اٹھسٹھ روون زارو زار، سیس جگدیش ہتھ نہ کھئے ٹکائیا۔ سادھاں سنتاں خالی مٹ، کایا گڑھ نہ کھئے وڈیائیا۔ جوت نہ جگے لٹ لٹ، جوت جولا رہے جگائیا۔ دُرمت میل نہ دیوے کٹ، سر سروور تال تاریاں رہے لائیا۔ گُردر مندر مسجد شودوالے بیٹھے مٹھ، مایا ممتا موہ نہ کھئے چُکائیا۔ کھیلے کھیل بازی گر نٹ، کلجُگ سوانگی اپنا سوانگ رچائیا۔ دوس زین مارے سٹ، جوٹھ جھوٹھ ٹکسال ہتھ اُٹھائیا۔ گھر گھر الٹی گیزا جائے لٹھ، من منوآ نال لائیا۔ نو کھنڈ پرتھی راج راجان کوئی نہ رکھے کسے دی پت، پت پرمیشور گئے بھلائییا۔ گھٹ گھٹ اندر ابلے رت، رتی رت نام دِس نہ آئیا۔ نہ کوئی دھیرج سنتوکھ دِسے جت، کام کامنی ہوئی ہلکائییا۔ کسے در نہ اُبجے برہم مت، من مت جگت پرنائیا۔ ساچا بیج نہ بیجیا آتم وٹ، سچ کیاری نہ کھئے مہکائییا۔ آسا ترسنا اندر لئی گھت، دوس زین رہی

ستائیا۔ کوڑ کُٹب بدھا نات، پُرکھ بدھاتا دِس نہ آئیا۔ جھگڑا پایا ذات پات، جاگرت جوت نہ کھئے رُشنائیا۔ ڈُونگھی گندر اندھیری رات، جوت زرنجن نہ کرے رُشنائیا۔ اتم پورا کرے نہ کھئے گھاٹ، ساچے کنڈے نہ کھئے تُلانیا۔ کلجگ نیڑے آئی واٹ، اوچی کوکے دئے دُہائیا۔ کایا بستر سب دا جانا پاٹ، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ دھرم رائے دے وکنا ہاٹ، گر پیر نہ دیوے کوئی گواہیا۔ رنگ کُسمبڑا جائے پاٹ، لال گُلالا نہ کھئے رنگائیا۔ اتم سیجا سُنتا نہ ساچی کھاٹ، گھر ملیا نہ ساچا ماہیا۔ لیکھا چُکے نہ آن باٹ، مات گرہ نہ پھند کٹائیا۔ جس جن سَتگر پورا دیوے اپنا ساتھ، دو جہاناں بھئے سہائیا۔ لہنا دینا چُکائے ہتھوں ہاتھ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ کھیلے کھیل تریلوکی ناتھ، تِنّاں لوکاں ویکھ وکھائیا۔ کلجگ اتم آپ جنائے ساچی گاتھ، سَتجگ ساچا راہ وکھائیا۔ گرسکھاں لہنا دینا چُکائے سیاں ساڈھے تِنّ تِنّ ہاتھ، رویداس چارا نال رلائیا۔ لیکھا چُکے پوجا پاٹھ، جو جن سَتگر پورے درشن پائیا۔ آپے پتا آپے مات، ہرجن بال انجانے گود اٹھائیا۔ چار ورن بنائے بہین بھرات، کھتری براہمن شوڈر ویش برن اٹھاراں ایکا رنگ رنگائیا۔ آد جُگادی بیٹھا رہے اک اکنت، اک اکلّا کھیل کھلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگا جُگنتر ویس وٹائیا۔ جُگا جُگنتر بھیکھ بھگونت، بھگون اپنی کھیل کھلائیندا۔ لیکھا جانے ناری کنت، نر نرائن ویکھ وکھائیندا۔ آپے مایا پائے بے آنت، دُئی دویتی پردہ آپے لابندا۔ آپے سار سمالے جیو جنت، جم کی پھاسی آپ کٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا رنگ رنگائیندا۔ رنگ رتھا ہر کرتار، مہما اکتھ کتنہ نہ جائیا۔ برہما چارے وید لکھ لکھ گیا ہار، ہر کا بھيو کھئے نہ پائیا۔ وید ویاسا بن لیکھار، پُران اٹھاراں کرے پڑھائیا۔ شاستر سمرت کر وچار، چھ چھ دیون نال گواہیا۔ گیتا گیان کر اُجیار، دس اٹھ میل ملائییا۔ انجیل قرآن کھول کواڑ، جگت حدیث کرے پڑھائیا۔ کھانی بانی ساچی دھار، دُھردرگاہی آپ الائییا۔ سادھ سنت کرن پُکار، پرہہ داتا بے پرواہیا۔ بھگت بھگونت سانجھا یار، میت مُرارا اک اکھوائیا۔ گُرمکھ لیکھا جانے دُھر دربار، دُھر مستک لیکھ چُکائیا۔ گُرسکھ سجن لئے اُبھار، لکھ چوراسی وچوں باہر کڈھائیا۔ دُبدے پاسن پاتھر لئے تار، ساچی سیلا ستو چرن چُھپائیا۔ غریب نانے لائے پار، جو اُتر اتم رہے دھیائیا۔ جُگا جُگنتر کھیل اپار، کلجگ اتم ویکھ وکھائیا۔ شبد ڈنکا اپر اپار، واسی پُری گھنکا آپ وجائیا۔ میٹے شنکا سرب سنسار، سنسار روگ دئے گوائیا۔ جوں کاہنا کنسا کرے خوار، راون راما دئے مٹائیا۔ کلجگ اتم مارے مار، نرگن داتا بے پرواہیا۔

ساچا کھنڈا تیز کٹار، نام یدھانا ہتھ اُٹھایا۔ لوآن پُریاں پاوے سار، کروڑ تینتیسا سُرپت راجا اِند برہما وشن شولے جگائیا۔ کن گندھرب دے ہلار، سویا کھے رہن نہ پائیا۔ پشو پریتاں کرے خوار، مانس مانکھ آپ اُٹھایا۔ گرسکھ ساچے لائے پار، ساچے بیڑے نام چڑھایا۔ کلجگ ڈبے وچ منجدھار، وہندی دھار آپ وہایا۔ نال رلائے محمدی یار، صدی چوڈھویں دے دہایا۔ اللہ رانی رووے زارو زار، نیتر نیر رہی وہایا۔ آب حیات ٹھنڈا پانی نہ ملے وچ سنسار، نانا تٹا سچ خدایا۔ خالق خلق پاوے سار، مخلوق ویکھے سرب لوکائیا۔ کائنات آر پار، چوڈاں طبق رہے شرمائیا۔ ساچا ساتھ نہ کھے کرے آنت پیار، ساچا راہ نہ کھے وکھایا۔ کلمی کلمہ رہے وچار، امام امامہ آپ اکھوائیا۔ جگت دمامہ وجے اک نرنکار، ہر ہر ساچا آپ وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، لیکھا لیکھے لے لگایا۔ لیکھا لیکھے لاونا، کلجگ تیرا اتم وار۔ جو گھڑیا سو بہن وکھاون، پُرکھ ابناشی کھیل اپار۔ شنکر ساچی سیوا لاونا، لکھ چوراسی دے سنگھار۔ برہمے بھانڈا آپ گھڑاونا، وچ وست رکھے ہر تھار۔ وشنوں روزی رازق آپ پُچاونا، دیوے رزق سرب سنسار۔ پرہ سب دا مَول چُکاون، اپنا ورتے سچ ورتار۔ کھانا پینا پہننا بند کراونا، تن کرے نہ کھے شنگار۔ سولان اچھیا ویکھ وکھاون، سولان کلیاں نہ پاوے کوئی بار۔ ساچا سیس نہ کیسے گنداونا، نیتر نین نہ کجل دھار۔ بتی دند نہ مکھ ہساونا، نیتر روون زارو زار۔ گیت سہاگ کیسے نہ گاونا، گھر گھر ہونے خوار۔ ساچا کنت نہ کیسے ہنڈھاون، ناری نر نہ کھے پیار۔ جگت وپھچار اک وکھاون، سرشٹ سبائی دھواں دھار۔ جوتی لنبو ایکا لاونا، اگنی تت دیوے ساڑ۔ گرمکھ ورا آپ پچاونا، کر کیریا ہر نرنکار۔ سر اپنا ہتھ ٹکاون، نرگن سرگن کر پیار۔ سوہنگ ساچا جاپ چاونا، ستجگ ساچی بٹھ دھار۔ ترے گن مایا تیرا تاپ مٹاونا، تینو تاپ دیوے مار۔ امرت میگھ اک برساون، کایا کرے ٹھنڈی تھار۔ کول کولا جھرنا آپ جھراونا، نچھر رس اپر اپار۔ گرسکھ کاگوں ہنس بناونا، مانس جنم پیج سوار۔ جنم جنم دا پچھلا داغ دھواونا، کر کیریا آپ کرتار۔ اگلا لیکھا آپ لیکھاون، برہمے وید نہ پائن سار۔ گرسکھ ساچے تخت بہاونا، درگاہ ساچی سچ سچی دھرمسال۔ اتم جوتی جوت میل ملاونا، پھل لائے ساچے ڈال۔ آون جاون پندھ مکاونا، جو جن گھالن رہے گھال۔ ساچے مندر آپ سہاونا، کرے کرائے سدا پرتپال۔ گرمکھ دوسر ہتھ نہ کیسے پھڑاونا، ویلے آنت نہ کھائے جم کال۔ کال مہاکال اپنے چرناں ہیٹھ دباونا، لکھ چوراسی توڑ جنجال۔ کرے کرائے جو ہر بھاون، جگا جگنتر

اولڑی چال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اگما اگمڑی کار، کرے کرائے وچ سنسار، نرگن جوتی جامہ لے اوتار، شبد
 ڈنکا اک وجاونا۔ شبد ڈنکا وجیا، چار کُنٹ جیکار۔ برہما وشن شو پھرے بھجیا، کروڑ تیتیس کرے پُکار۔ لکھ چوراسی کھئے نہ رکھے لجا،
 مائس جنم گئے ہار۔ کال نگارہ سر تے وجیا، اوچی کوکے کرے پُکار۔ گرسکھ ورا سنگر دوارے بہ بہ سجیا، ہر سنگت کرے پیار۔ چرن
 دھوڑ کرے ساچا مجن مجیا، ڈرمت میل لے اُتار۔ ویلے اتم پردہ کجیا، کر کِریا آپ نرنکار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلجگ تیرا اتم رنگ، آپے ویکھے سورا سربنگ، سچ مردنگ ایکا وجیا۔ نام مردنگا ڈھول نگارہ، ترے گن مایا رہیا جگائیا۔ آپ وجائے ہر
 نرنکارا، پنج تت دئے اٹھائیا۔ مت بُدھ دئے ہلارا، منوآ سویا رہن نہ پائیا۔ گرمکھ ورا پاوے سارا، جس جن اتم بوجھ بُجھائیا۔ منمکھ جیو
 ہونے گوارا، گر کا شبد نہ کھئے گائیا۔ اندر مندر وسے نہ ہر نرنکارا، گھر بنک نہ کھئے سہائیا۔ جنک سپتری نہ کرے کھئے پیارا، سینتا سرتی نہ کھئے
 پرنائیا۔ بن ہر نامے اترے نہ کھئے پارا، کبیر جُلابا دئے گواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک
 نرائن نر، لیکھا جانے چوویاں اوتارا، چوتھا جُگ ویکھ وکھائیا۔ چوتھے جُگ ساچی دھار، چار ویداں پھول پُھلائیندا۔ چارے کھانی پاوے
 سار، چارے بانی بیہو جنائیندا۔ چار ورن رہے پُکار، چارے دشا نین اٹھائیندا۔ چارے گھر راہ تگن میت مُرار، کون دوارے ہر ہر پھیرا
 پائیندا۔ اُتر پورب پچھم دکھن دس نہ آئے وچ سنسار، جیو جنت راہ تکائیندا۔ جس جن بخشے چرن پیار، گھر مندر ویکھ وکھائیندا۔ تن ماٹی
 ہاٹی کھول کواڑ، اوکھی گھاٹی آپ چڑھائیندا۔ تیرتھ تاٹی سر سروور آر پار، جوت للائی ڈگمگائیندا۔ اک اکنتی کھیل اپار، بوند سواتی دیوے
 ٹھنڈی ٹھار، گرسکھ چاترک ترکھا بُجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اٹھ پھر رکھے پرہاتی، سویر سنجہ نہ کھئے بنائیندا۔
 گرمکھ تیری سچ پرہاتی، اٹھ پھر رنگ رنگیا۔ راتیں سُنیاں پُچھے واتی، سُنن سکھوپت جاگرت تریا اپنا کھیل کھلایا۔ اتم رکھی تیری ذاتی،
 ذات پات نہ ونڈ ونڈایا۔ کلجگ مٹی اندھیری راتی، سنگر ساچا چند چڑھایا۔ کلجگ مارے نہ اپنی کاتی، تکھا تیر نہ کھئے وکھایا۔ گرسکھ
 ہووے نہ کھئے گھاتی، گر چرن دھیان اک دھرایا۔ پرہ دیونہارا ساچی ذاتی، وست امولک جھولی پایا۔ ستجگ تیری بوند سواتی، امرت
 میگھ اک برسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُجالا ہر گوپالا، دین دایالا اپنا ناؤں دھرایا۔ دین دایالا گھر گن

ساگر، ستگر پورا وڈ وڈیائیا۔ گرمکھاں نرمل کرم کرے اُجاگر، مایا ممتا موہ چُکائیا۔ ایکا ونج کرکے سچ سوڈاگر، ساچی وست ایکا ہٹ وکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ کرتا ے پرواہیا۔ جُگ کرتا ے پرواہ، بھیو ابھیدا بھیو چُھپائیندا۔ شبد سرُپی بن ملاح، گر ستگر ناؤں دھرائیندا۔ نام ست دیوے سچ صلاح، ساچا مارگ اک وکھائیندا۔ کلجگ کوڑا پندھ دے مُکا، کوڑی کریا میٹ مٹائیندا۔ ستجگ ساچا دیوے لا، دھرت مات دی گود بہائیندا۔ ورن برن نہ کھے ونڈ ونڈا، ایشٹ دیو اک رکھائیندا۔ نہ کوئی کھائے سوراگان، اک حدیث سرب پڑھائیندا۔ ہندو مُسلم سیکھ عیسائی ایکا رنگ دے رنگا، آپ اپنی کھیل کھلائییندا۔ راج جوگ ساچا دے سیکھا، ساچی رعیت میل ملائییندا۔ نو کھنڈ پرتھی ایکا حُکم سنا، ستاں دیپاں سچ نشان جھلائییندا۔ جگت جگدیش پرہہ کھیل کھلا، آپ اپنا کرم کھائییندا۔ سیس تاج اک ٹکا، راج راجاناں آپ سمجھائییندا۔ شبد آسو رہیا دوڑا، چارے واگاں ہتھ رکھائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ کرے پار کنارہ، ستجگ ساچی بھے دھارا، دوہاں وچولا ہر نرنکارا، گرسکھاں کرے سچ پیارا، ہرجن ساچے پار کرائیندا۔ ہرجن بیڑا بٹھنا، اپنی گنڈھ سنبھال۔ ہر ہر بھانا سرتے متنا، پُرکھ ابناشی اولڑی چال۔ جو گھڑیا سو بھٹنا، ویکھنہارا گگن منڈل ساچا تھال۔ جیو ہنکاری سرب ڈٹنا، جگت وجائے جھوٹھا تال۔ گرمکھ وِرا جننی جِننا، جس ہوتے آپ کِرپال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، گرسکھاں کرے آپ سنبھال۔ گرسکھاں سدا سمبھالدا، ستگر سورا وڈ مہربان۔ لیکھا جانے دو جہان دا، آپ جھلائے سچ نشان۔ لیکھا چُکائے دھرم رائے دی کان دا، لاڑی موٹ نہ کرے پروان۔ درگاہ ساچی اک وکھان دا، میل ملائے سیری بھگوان۔ ناتا تے آون جان دا، لکھ چوراسی پندھ مُکان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، سمبل نگری بیٹھا وڑ، ساڈھے تے ہتھ ویکھ مَکان، کھیلے کھیل کھیل مہان۔

★ ۳ وساکھ ۲۰۱۷ بکرمی گرمکھ سنگھ دے گھر بھلائی پُر ڈوگراں ★

ہرِ مورتِ اکال، کال ربت اکھوائیا۔ ہرِ مورتِ دِیال، دینِ دِیال وڈی وڈیائیا۔ ہرِ مورتِ اکال، عقل کل بے پرواہیا۔ ہرِ مورتِ دِیال، اگم اتھاہ بے پرواہیا۔ ہرِ مورتِ اکال، ایک اپنا ناؤں اُچجائیا۔ ہرِ مورتِ دِیال، ساچا ڈنکا شبد وجائیا۔ ہرِ مورتِ اکال، سچکھنڈ ساچے سوہبا پائیا۔ ہرِ مورتِ دِیال، تھر گھر ساچے آسن لائیا۔ ہرِ مورتِ اکال، برہمنڈ کھنڈ کرے رُشنائیا۔ ہرِ مورتِ دِیال، لوآن پُریاں ونڈ وندائیا۔ ہرِ مورتِ اکال، لوک مات ویس وٹائیا۔ ہرِ مورتِ اکال، برہما وشن مہیش سیوا لائیا۔ ہرِ مورتِ اکال، نر نریش نر نرائن اکھوائیا۔ ہرِ مورتِ دِیال، مچھ دابڑی نہ دسے کیس، سیس جگدیش نہ موندنڈ موندائیا۔ ہرِ مورتِ اکال دو جہاناں در درویش، گھر گھر اپنی اکھ جگائیا۔ ہرِ مورتِ دِیال نرگن سرگن اولٹا ویس، پاربرہم پرہہ روپ وٹائیا۔ ہرِ مورتِ اکال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک داتا آپ اکھوائیا۔ ہرِ مورتِ اکال، لوک مات پساریا۔ ہرِ مورتِ دِیال، ترے گن مایا ت پیاریا۔ ہرِ مورتِ اکال، پنچم ناتا جوڑ جُڑا رہیا۔ ہرِ مورتِ دِیال، من مت بُدھ ناتا چرن بندھا رہیا۔ ہرِ مورتِ اکال، گھر وچ گھر بنک سہا لیا۔ ہرِ مورتِ دِیال، انحد واجا شبد وجا لیا۔ ہرِ مورتِ اکال، ساچے تخت راجن راجا آپ اکھوا رہیا۔ ہرِ مورتِ دِیال، لکھ چوراسی سوارے کاجا، گھڑ بھانڈے ویکھ وکھا رہیا۔ ہرِ مورتِ اکال آپے ہمئے غریب نوازا، غریب نانے گلے لگا رہیا۔ ہرِ مورتِ اکال، شبد اگتی مارے واجا، تار ستار آپ بلا رہیا۔ ہرِ مورتِ اکال جُگا جُگنتر رچیا کاجا، ترے بھون ویکھ وکھا رہیا۔ ہرِ مورتِ دِیال آسو رکھے ایک تازا، دہ دشا آپ دوڑا رہیا۔ ہرِ مورتِ اکال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا پردھ رکھا لیا۔ ہرِ مورتِ اکال، گھر گمبھیر سمایا۔ ہرِ مورتِ دِیال، آد آنت بھیو نہ رایا۔ ہرِ مورتِ اکال امرت بخشے ساچا سپر، در گھر ساچے جام پیایا۔ ہرِ مورتِ دِیال لیکھا جانے شاہ فقیر، گر پیر اوتار سیوا لایا۔ ہرِ مورتِ اکال لکھ چوراسی مارے زنجیر، نرگن سرگن بندھن پایا۔ ہرِ مورتِ دِیال شبد چلائے ایک تیر، تکھی مُکھی دھار بندھایا۔ ہرِ مورتِ دِیال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگا جُگنتر گرمکھاں ویکھے آتم بھکھی، دے درس ترس کھایا۔ ہرِ مورتِ اکال، روگ سوگ وچ نہ آئیا۔ ہرِ مورتِ دِیال، دُھر دا جوگ اک وکھائیا۔ ہرِ مورتِ اکال، چوڈاں لوک بھیو کھلائیا۔ ہرِ مورتِ دِیال، نام ندھانا

سچ سلوک اک سنائیا۔ ہر مورت اکال بخشہاری ساچی موکھ، مکٹی در در سیوا لائیا۔ ہر مورت دیاں، ہرجن بھوگے ساچا بھوگ، رس رسیا رس وکھائیا۔ ہر مورت اکال لیکھا جانے دھر سنجوگ، دھر دی ریکھ نہ کھئے مٹائیا۔ ہر مورت دیاں جھوٹھا میٹے جگت وچوگ، ہر مورت آگ نہ کھئے لگائیا۔ ہر مورت اکال، درس دکھائے آپ اموگھ، نیر نین اک کھلائییا۔ ہر مورت دیاں نام چکائے ساچی چوگ، جگت ترسنا بھکھ مٹائیا۔ ہر مورت اکال ہرجن ادھارے وچوں کوئن کوئی کوٹ، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ ہر مورت دیاں سچ نگارے لائے چوٹ، ایکا ڈنکا آپ وجائیا۔ ہر مورت اکال ہرجن کڈھ ممتا کھوٹ، ست سنتوکھ گیان درڑائیا۔ ہر مورت دیاں زرگن بمل جگائے جوت، دھواں دھار نہ کھئے وکھائیا۔ ہر مورت اکال نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ذات پات نہ کھئے وڈیائیا۔ ہر مورت دیاں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور کرے رشنائیا۔ ہر مورت اکال، جگا جگنتر کھیل کھلائییندا۔ ہر مورت دیاں، لگی بسنتر آپ بھجائیندا۔ ہر مورت اکال، نام منتر اک درڑائیندا۔ ہر مورت دیاں، ساچی بنتر آپ بنائیندا۔ ہر مورت اکال، سرب جیاں بدھ جانے آتڑ، اپنا بھيو آپ چھپائیندا۔ ہر مورت دیاں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہر مورت اکال، بھگتن دیوے وڈ وڈیائیا۔ ہر مورت دیاں، سنت ساچن لئے جکائیا۔ ہر مورت اکال، گرمکھ میلے سہج سُبھائیا۔ ہر مورت دیاں، گرمکھ اپنے گلے لگائیا۔ ہر مورت اکال، ساچی بھچھیا بھکھ جھولی پائیا۔ ہر مورت دیاں، اگلا لیکھا دیوے لکھ، پچھلا آپ مٹائیا۔ ہر مورت اکال ساچی مستک لائے میخ، بدھنا بدھ نہ کھئے وڈیائیا۔ ہر مورت دیاں، ہر سجن آپے ویکھ، چرن کول پریت بندھائیا۔ ہر مورت اکال، کرے کرائے اولڑا ویس، اک اکلڑا بھيو نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا جانے پرواہیا۔ ہر مورت اکال، بھيو ابھيو چھپائیندا۔ ہر مورت دیاں، چارے وید برہما رسنا ہر جس گائیندا۔ ہر مورت اکال، لیکھا لکھے نہ کھئے کتیب، آد آنت نہ کھئے وکھائیندا۔ ہر مورت دیاں گانہ سکے کوئی جھو، جھوا گن نہ کھئے وڈیائیندا۔ ہر مورت اکال گرمکھ ورلے لائے سیو، جس جن اپنی بوجھ بھجائیندا۔ ہر مورت اکال زرگن داتا الکھ ابھيو، الکھ آگوچر نام دھرائیندا۔ ہر مورت دیاں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا لیکھا آپ لکھائیندا۔ ہر مورت اکال، ساچا لیکھا لیکھ لکھائیندا۔ ہر مورت دیاں، ہرجن بھرم بھلیکھا دور کرائیندا۔ ہر مورت اکال، پون پونا ساچا چور سپس جھلائییندا۔

ہرِ مُورْت دَیال، جوتی جوت سرُوپ ہرِ، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچا سنگ نیہائیندا۔ ہرِ مُورْت اکال، آد جُگادی سدا سُہیلیا۔ ہرِ
 مُورْت دَیال، جُگا جُگنتر گُرمکھ میلیا۔ ہرِ مُورْت اکال، ایکا رنگ رنگائے گُرو گُرجیلیا۔ ہرِ مُورْت دَیال، سگلا سنگ نیہائے سجن سُہیلیا۔
 ہرِ مُورْت دَیال، لکھ چُوراسی کٹے دھرم رائے دی جیلیا۔ ہرِ مُورْت اکال، جوتی جوت سرُوپ ہرِ، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپے
 کھیلیا۔ ہرِ مُورْت اکال، گھٹ گھٹ اندر آپ سمائیا۔ ہرِ مُورْت دَیال، مندر اندر سوہیا پائیا۔ ہرِ مُورْت اکال، نرگن دیا باقی اک جگائیا۔
 ہرِ مُورْت دَیال، کملاپاتی ساچی سیج سُہایا۔ ہرِ مُورْت اکال، بند کواڑا کھولے تاکی، ساچا ساقی جام پیائیا۔ ہرِ مُورْت دَیال، لیکھا جانے
 بھوکھت واکی، اکھڑ وکھڑ کرے پڑھائیا۔ ہرِ مُورْت اکال ساچے آسو چڑھے راکی، چاروں کُنٹ آپ پھرائیا۔ ہرِ مُورْت دَیال، دو جہان نہ دے
 کوئی عاقی، آگے سیس نہ کھٹے اٹھائیا۔ ہرِ مُورْت اکال، گرسکھاں لہنا دیوے باقی، پُورب مَول چُکائیا۔ ہرِ مُورْت دَیال، جوتی جوت سرُوپ
 ہرِ، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیا۔ ہرِ مُورْت اکال، مایا ممتا موہ تجائیندا۔ ہرِ مُورْت دَیال، ہوئے ہنگتا گڑھ نژائیندا۔
 ہرِ مُورْت اکال، بھکھا ننگتا گلے لگائیندا۔ ہرِ مُورْت دَیال، نانک انگدا انگ سمائیندا۔ ہرِ مُورْت اکال، ساچی سنگت ویکھ وکھائیندا۔ ہرِ
 مُورْت دَیال، جوتی جوت سرُوپ ہرِ، آپ اپنی کَریا کر، ہرجن ساچے دیا کمائیندا۔ ہرِ مُورْت اکال، ہرجن ساچا آپ اٹھائیا۔ ہرِ مُورْت
 دَیال، در گھر میلا ساچا میل ملائیا۔ ہرِ مُورْت اکال، جُگا جُگنتر آپے جانے اپنا ویلا، وار تھت نہ کھٹے رکھائیا۔ ہرِ مُورْت دَیال، اچرج
 کھیل آپے کھیلا، نِت نوت ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہرِ، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے دئے وڈیائیا۔ ہرِ مُورْت اکال، ہری ہرِ
 ہرِ ناؤں دھرائیندا۔ ہرِ مُورْت دَیال، کرنی کرتا کر کر ویکھ وکھائیندا۔ ہرِ مُورْت اکال، دھرنی دھرت دھول جل آپے دھرتا، جل بنب اپنا
 رُوپ وٹائیندا۔ کول پُھل کول ناہی امرت جل آپے بھردا، ساچا جھرنا آپ جھرائیندا۔ گرسکھ کایا اندر آپے وڑدا، سُرتی شبدی میل ملائیندا۔
 تخت نواسی ساچے پوڑے آپے چڑھدا، سچ سِنگھاسن سوہیا پائیندا۔ لکھ چُوراسی وچوں ہرجن ساچے آپے پھڑدا، نام ڈوری ہنٹھ اٹھائیندا۔
 اپنا اکھڑ اپنے مندر بہ بہ آپے پڑھدا، ہنگ برہم سو رُوپ سمائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہرِ، آپ اپنی کَریا کر، ہرجن میلے ساچے گھر،
 آپ اپنا پردھ رکھائیندا۔

★ ۲۰ وساکھ ۲۰۱۷ بکرمی مہندر سنگھ دے گھر پنڈ نیا شالا ضلع گرداس پُر ★

سو پُرکھ نرنجن پایا، اک اکلّا کھیل اپار۔ ہر پُرکھ نرنجن گایا، نرگن جوت نر اُجیار۔ ایکنکارا ویکھ وکھایا، گھر مندر سو پے بنک دوار۔ آد نرنجن دیپ جگایا، میٹ مٹائے اندھ اندھیار۔ سِری بھگوان سنگ نبھایا، میل ملاو کنت بہتار۔ ابناشی کرتا گود اُٹھایا، جُگا جُگنتر ساچی کار۔ پاربرہم ویس وٹایا، رُوپ انو پ سچّی سرکار۔ سچکھنڈ دوارا اک سُہایا، سچکھنڈ نواسی سرجنہار۔ سچ سنگھاسن آسن لایا، پُرکھ ابناشی ہو اُجیار۔ شاہو شاباشن حُکم چلایا، شبد اگّی اک جیکار۔ ایکا اپنی بنت بنایا، نرگن نرگن کر پیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ اگم اپارا کھیل نیارا، مہا گنت گنی نہ جائیا۔ سو پُرکھ نرنجن اک ونجارا، ایکا وست ویکھ وکھائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ساچی وست رکھے تھارا، تھر گھر ساچے آپ ٹکائیا۔ ایکنکارا کر پسارا، آد جُگاد ویکھ وکھائیا۔ آد نرنجن بھیو نیارا، لیکھا لیکھ نہ کھئے جنائیا۔ سِری بھگوان سچّا سیکدارا، ساچے تخت سچ سلطان سوہا پائیا۔ ابناشی کرتا بن دربارا، آپ اپنا سیس جھکائیا۔ پاربرہم پرہ منگے دانا، نرگن آپ اپنی اچھیا بھچھیا ویکھ وکھائیا۔ سچکھنڈ دوارا سچ مکانا، اُچ محل اٹل آپ سُہائیا۔ آپے پھریا اپنا بانا، مات پت نہ کھئے بنائیا۔ آپے گائے اپنا گانا، ناد تران آپ وجائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا اک سُہائیا۔ در گھر ساچا سوہاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سُہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بے آنت بے آنت، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ایکنکارا ایکا کنت، ایکا سیج ہنڈھائیندا۔ آد نرنجن لیکھا جانے جیو جنت، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ سِری بھگوان میل ملاوے ساچے کنت، کنت کنتوہل کھیل کھلائیندا۔ ابناشی کرتا بنائے بنت، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ پاربرہم لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسا کھیل ابناشا، ابناشی کرتا آپ کرائیندا۔ ابناشی کرتا پُرکھ اکال، رُوپ ریکھ نہ کھئے جنائیا۔ سچکھنڈ دوار سے سچّی دھرمسال، تھر گھر بیٹھا آسن لائیا۔ اپنی آپ کرے پرتپال، پرتپالک بے پرواہیا۔ آپ وجائے اپنا تال، شبد شبدی دُھن رکھائیا۔ آپے لیکھا جانے کال مہاکال، دین دیال وڈ وڈیائیا۔ آپے اپنی گھالن لئے گھال، آد جُگاد ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا ایکنکارا، نرگن بیٹھا جوت جگائیا۔ نرگن داتا بے پرواہ، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن سچ صلاح،

صفتی صفت آپ صلاحیندا۔ ایکنکارا بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ آد نرنجن جپائے ایکاناں، نش اکھڑ وکھڑ آپ پڑھائیندا۔ سِری بھگوان
وسے ساچے تھان، تھان تھنتر سوہیا پائیندا۔ ابناشی کرتا آپے کر سچ نیاں، شاہو بھوپ آپ اکھوائیندا۔ پاربرہم میل ملاوا ایکاناں، نام ندھانا
جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھو نہ آئیندا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، دس
کیسے نہ آئیندا۔ جُگا جُگنتر کھیل اپار، آپ اپنا رُپ وٹائیندا۔ برہما وشن شو کر پیار، شبد شبدی ناد وچائیندا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار،
ایکا تت وکھائیندا۔ برہم مت کر اُجیار، آپ اپنی رت ترائیندا۔ سرب کل سمرتھ پُرکھ نرنکار، جونی ریت کھیل کھلائیندا۔ لوآن پُریاں
برہمنڈاں کھنڈاں محل اٹل لے اُسار، آپ اپنی بنت بنائیندا۔ دیا باقی کر اُجیار، نرگن ایکا جوت ڈگمگائیندا۔ کملاپاتی میت مُرار، در گھر ساچے
میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ رنگ رنگیلا ہر کرتارا، برہما وشن شو دے جنائیا۔
آپے بھے اپنی دھارا، نرگن سرگن کھیل کھلائیا۔ آپے دیوے ست بھنڈارا، ست ستوادی آپ ورتائیا۔ آپے دیوے شبد ہلارا، اپنی بوجھ آپ
بُجھائیا۔ آپے وسے دھواں دھارا، سُن اگم آپ سہائیا۔ آپے کرے پار کنارہ، آدھ وچکار اپنا ڈیرہ لائیا۔ آپے ترے گن مایا پائے سارا، رجو طمو
ستو رہن نہ پائیا۔ پنج تت کر پیارا، اپ تیج وائے پرتھمی آکاش آپ اپنی کھیل کھلائیا۔ آپے چیو جنت بن ورتارا، لکھ چوراسی جھولی پائیا۔
جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکالا دین دیا آد نرنجن درد دکھ بھے بھنجن، دیناں ناتھ دیا کمائیا۔ ساچی وست نام
امولک، سو پُرکھ نرنجن ہتھ رکھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن تولے ایکا تول، ساچا کنڈا آپ اٹھائیندا۔ ایکنکارا بولے بول، اپنی دھارن آپ چلائیندا۔
آد نرنجن سدا ادول، جُگا جُگنتر نہ کھے ڈُلائیندا۔ سِری بھگوان وسے کول، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ ابناشی کرتا رہیا مول، رُپ رنگ نہ کھے
وکھائیندا۔ پاربرہم اُٹا کرے کول، امرت اپنا جام بھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا نرکار، کرے کھیل
اپر اپار، آپ اپنی ریکھ اُچائیندا۔ آپے کول آپے امرت رس، آپ اپنا وچ ٹکائیا۔ آپے ترے گن میلا کرے ہس ہس، آپ اپنا بندھن پائیا۔
آپے پنج تت پیار کرے نس نس، در گھر ساچے جوڑ جُڑائیا۔ آپے برہما مارگ رہیا دس، چارے وید کرے پڑھائیا۔ آپے شبد تیر نرالا مارے
کس، چارے مُکھ مُکھ بھوائیا۔ آپے ہردے ہر ہر جائے وس، ہر جو ہر مندر ڈیرہ لائیا۔ آپے کرے پرکاش کوٹن رو سس، جوتی نور نور

وچ ٹکائیا۔ آپے باسک تشکا مارے ڈس، وش آتم آپ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی دھار، آد جُگادی کھیل اپار، اک اِکلا آپ کرائیا۔ اک اِکلا سِری بھگوان، دُوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے وسنہارا سچ مکان، چار دیوار نہ کھئے بنائیندا۔ نہ کوئی چلہ تیر کمان، شستر بستر نہ کھئے سجائیندا۔ نہ کھئے جودھا سُرُپیر بلوان، دُوسر رنگ نہ کھئے رنگائیندا۔ اک اِکلا والی دو جہان، آپ اپنا بل دھرائیندا۔ پون پانی سرب شرمٰن، لکھ چُوراسی جیو جنت نرگن جوتی آپ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ در گھر ساچا ہر بھگونت، ایکا ایک سہائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیندا۔ لیکھا جانے سادھ سنت، ستگر اپنی کھیل کھلائییندا۔ آپے گڑھ ہوئے ہنکت، پنج وکارا اپنا ت اُپائیندا۔ آپے کایا چولی رنگے رنگت، رنگ مچھئی اکا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی کھیل اپارا، کرے کرائے کرنیہارا، کرتا پُرکھ ناؤں دھرائیندا۔ کرتا پُرکھ کرنے یوگ، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ دو جہاناں آپے رسیا بھوگے بھوگ، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر آپے جانے دُھر سنجوگ، سنجوگ وِجوگ اپنا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے لیکھا جانے چوڈاں لوک، لوک پرلوک اپنی کھیل کھلائییندا۔ آپے گائے شبد سلوک، برہما ویتا آپ سمجھائیندا۔ آپے جانے مکت موکھ، جُون اجوئی آپ پھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نُور ڈگمگائیندا۔ جوتی نُور نُور اُجالا، ایک ایک رنگ رنگائیا۔ جُگا جُگنتر اولڑی چالا، بھیو ابھیدا بھیو چھپائیا۔ آپے جانے اپنی مالا، آپ اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپے ویکھے سچ سچّی دھرمسالہ، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیا۔ آپے لکھ چُوراسی پھل لگائے کایا ڈالا، پُھل پُھلوڑی آپ مہکائیا۔ آپے انحد ناد وجائے تالا، تال تلواڑا اپنے ہتھ رکھائیا۔ آپے آتم امرت بھریا تالا، سر سروور ساچا نہاؤن آپ نہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچا اک وڈیائیا۔ گھر وڈا ہر وڈیایا، پاربرہم بے آنت۔ درگاہ ساچی جوت جگایا، پُرکھ ابناشی ایکا کنت۔ سچ سِنگھاسن آسن لایا، مہا گنت اگنت۔ شاہو بھوپ اک اکھوایا، آپ بنائے ساچی بنت۔ شبدی سٹ اک اُچایا، آپ جنائے اپنی بنت۔ برہما وشن شیو جوت جگایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا جانے آد آنت۔ آد آنت ہر وسیا، پاربرہم کرتار۔ اپنا بھیو کیسے نہ دسیا، لیکھا لیکھ نہ وید چار۔ دو جہاناں پھرے نسیا، نرگن جوت کر

اُجیار۔ آپ اُپائے رو سسیا، منڈل منڈپ دئے سہار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ناؤں دھرے زرنکار۔ زرنکار ہر ناؤں
 رکھ، زرگن اپنی جوت جگائیا۔ وشنوں روپ ہو پرتکھ، سانگو پانگ سیج ہنڈھائیا۔ برہما ویتا لئے رکھ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ شنکر
 دیوے ایکات، باسک تشکا گل لٹکائیا۔ ترے گن مایا رکھے ہتھ، آپ اپنی لئے اُجائیا۔ پنج تت وکھائے ایک ہٹ، سچ بھنڈارا آپ ورتائیا۔
 ایک وست اندر گھت، زرگن جوت دئے جگائیا۔ سنگ رکھائے من بڈھ مت، زرگن اپنی ونڈ ونڈائیا۔ لیکھا جانے کایا پنج تت مٹ، زرگن سرگن
 روپ وٹائیا۔ کھولے کواڑ کایا گھٹ، گھر گھر وچ روپ پرگٹائیا۔ لکھ چوراسی لئے پھٹ، آپ اپنا تیر چلائییا۔ زرگن سرگن اندر ہو پرگٹ،
 دھرت دھول کرے رُشنائییا۔ اپنی میل آپے کٹ، اُجل مُکھ آپ دھرائیا۔ اپنی کروٹ آپے وٹ، آپ اپنا نور کرے رُشنائییا۔ آپے سوئے ساچی
 کھاٹ، گھر گھر آتم سیج آپ ہنڈھائیا۔ آپے مستک جوت دھرے للاٹ، جوت زرنجن آپ جگائیا۔ آپے جگ جگ جانے اپنی واٹ، اپنا
 پنڈھ آپ مُکائیا۔ برہما دوویں جوڑ چرن دوار مستک ٹیکے ماتھ، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ پُرکھ ابناشی اپنی دسے آپے گاتھ، آنتر آتم کرے
 پڑھائیا۔ سگل وِسورے جائن لاتھ، نیتر نین درشن پائیا۔ سرب کل ہر سمرتھ، اپنا گیڑا رہیا چلائییا۔ آپ اُچائے آپے دیوے متھ، برہما وشن
 شو تیری پیش کھئے نہ جائیا۔ کھیلے کھیل سوانگی بازی گر نٹ، آپ اپنی رچن رچائیا۔ سچکھنڈ دوارے ساچے تخت بیٹھ ہو پرگٹ، پرم پُرکھ
 اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، برہمے دیوے ایک مت، مت تت وچ رکھائیا۔ مت تت ہر ساچی دھار،
 پاربرہم برہم سمجھائیندا۔ برہما تیرا لیکھا وید چار، تیری بنت بنائیندا۔ شبد انادی اک جیکار، ست اک نال ملائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل
 اپار، پنج تت نہ کھئے رکھائیندا۔ جگ جگ نہ مرے وچ سنسار، لاڑی موٹ نہ کھئے پرنائیندا۔ کرے کھیل اکم اپار، اکم اکمڑی چال چلائییندا۔
 بڈ ماس ناڑی چمڑے وسیا باہر، رکت بوند نہ کھئے اُپائیندا۔ تیرے اندر کر پیار، آپ اپنی تار وجائیندا۔ چارے وید کر تیار، چارے جگ نال
 رلائییندا۔ چارے کھانی پاوے سار، چارے بانی میل ملائیندا۔ گر پیر اوتار آون وارو وار، جگ چوکڑی آپ پھرائیندا۔ رو سس سورج چن
 کرن پُکار، دوس رین سیو کھائیندا۔ کروڑ تینتیس منگے بن بھکار، سُرپت راجا راہ تکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد
 آد کھیل برہماد، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ برہمے سُن کر دھیان، ہر ساچے سچ جنائیا۔ تیرا روپ سچ جہان، تیرا انگ انگ کٹائیا۔ پرگٹ

بووے وچ جہان، زربھو اپنا ناؤں رکھائیا۔ میرا شبد تیرا فرمان، سرِ شٹ سبائی دئے سُنائیا۔ میرا امرت پین کھان، نِجھر جھرنا اک وکھائیا۔
 میرا ناؤں تیرا شبد وکھان، رسنا جہوا ایکا گائیا۔ میری درگاہ تیرا مان، میری سرن تیری سرنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ایکا ور دیوے ساچے گھر، ساچے تخت سچ سلطان ہو مہربان، برہمے بھچھیا جھولی پائیا۔ برہمے بھچھیا ساچی پا نرگن نرکار، اپنی ونڈ
 ونڈائیندا۔ پرہہ ابناشی تیرا چرن دوار، جگ جگ نہ کھئے جھڈائیندا۔ تیری سیوا کران اپار، سیوک جھولی آپ بھرائیندا۔ تیرا ونج میرا واپار،
 تیرا بٹ میں چلائیندا۔ تیرا گھر بنک دوار، جگ جگ ویکھ وکھائیندا۔ وچھڑ نہ جائیں وچ سنسار، مایا بہرم نہ موہے بھلائیندا۔ لکھ
 چوراسی تیری دھار، لوک مات تیرا رُوپ پرگٹائیندا۔ برہم انس کر تیار، گھٹ گھٹ اندر جوت جگائیندا۔ سہنس سہنس پاوے سار، آپ
 اپنا وچ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ برہمے تیرا ہر ہر میتا، ست پُرکھ
 نرنجن آپ اکھوائیا۔ میرا در ٹھانڈا سینا، جگا جگنتر اک رکھائیا۔ جگا جگنتر چلائے ریتا، لوک مات کرے رُشنائیا۔ میری دھار پتت پُنتتا،
 پتت پاپی لئے ترائیا۔ میرا رنگ ہست کیتا، اوچاں نیچاں آپ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بوجھ آپے رہیا
 بھجائیا۔ اپنا رنگ آپ چڑھایا، برہمے لیکھا اک سمجھائے۔ نیر نین اک گھلایا، کول نین بے پرواہے۔ جوتی جوت ڈگمگایا، ایکا نور کرے
 رُشنائے۔ اپنا بھيو آپ گھلایا، کاغد قلم کوئی لکھ نہ سکے رائے۔ لیکھا ہتھ نہ کیسے پھڑایا، تخت نواسی سچکھنڈ دوارے ڈیرہ لائے۔ لکھ چوراسی
 جیو آپایا، ہنگ برہم اندر بند کرائے۔ پاربرہم برہم میل ملایا، نرگن سرگن ویکھ وکھائے۔ سہاگی چھند ایکا گایا، آپ اپنا لئے اُچائے۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا سوہاؤنت، ہر جو بیٹھا ساچا کنت، گھر ساچے ڈیرہ لائے۔ درگاہ ساچی ہر پردھانا،
 دوسر ہور نہ کھئے وکھائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن نوجوانا، ایکا رنگ رنگائیندا۔ ایکا وسے سچ مکانا، تھر گھر ساچے سوہا پائیندا۔ آپے گوپی آپے
 کابنا، آپے اپنا سنگ نبھائیندا۔ آپے مئے اپنا بھانا، ہر بھانے سد سمائیندا۔ آپے گائے اپنا گانا، راگ انادی آپ سُنائیندا۔ آپے پہنے جوتی جامہ،
 نرگن اپنا رُوپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے برہمے دیوے مانا، وشن شو آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ ایکنکارا
 کھیل اولّا، ہر ساچا سچ کرائیا۔ آپے وسیا سچ محلہ، تھر گھر بیٹھا جوت جگائیا۔ آپے جوتی شبدی رلا، نرگن اپنی دھار بندھائیا۔ آپے سچ

سنہڑا ایکا گھلا، حُکمی حُکم آپ سُنائیا۔ آپے برہمے پھڑایا اپنا پلا، آپ اپنے لڑ بندھائیا۔ آپے وسیا جلاں تھلاں، جل تھل مہیٹل ڈیرہ لائیا۔ آپے لیکھا جانے جنگل جوہ اُجاڑ پھاڑ ڈُونگھی ڈلا، دھرنی دھرت دھول آپ وڈیائیا۔ آپے بیٹھا رہے اک اِکلا، نِرگن اپنی جوت کر رُشنائیا۔ آپے وسے نہچل دھام اٹلا، محل اٹل سوہبا پائیا۔ آپے کرے کرائے اپنا ول چھلا، اچھل چھلداہاری وڈ سیکداری بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، برہما لیکھا جانے چارے وید، ساچی کِریا آپ کرائیا۔ چارے وید ساچی سیکھیا، پرہہ ابناشی کرتا آپ جنائیا۔ چار جُگ منگن بھکھیا، اگے بیٹھے جھولی ڈاہیا۔ سرِشٹ سبائی دیسے مٹھیا، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ ایکنکارا ایکا ایک جس جن پیکھیا، کال مہاکال نیڑ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ور داتا آپ اکھوائیندا۔ ور داتا شبد بھنڈاری، ایکا ایکنکاریا۔ نِرگن جوت نُور اُجیاری، نُورو نُور اُجا رہیا۔ آد جُگادی کھیل نیاری، خالق خلق وچ کھلا رہیا۔ جُگا جُگنتر سانجھا یاری، آپ اپنا رُوپ وٹا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چارے ویداں لیکھا لیکھ، برہمے دیوے ایکا سیکھ، ساچی سیکھیا سیکھ سمجھا رہیا۔ برہما لیکھ لیکھ وید چار، اگے کوکے دئے ڈبائیا۔ سو پُرکھ نِرجن تیری کھئے نہ پائے سار، تیرا لیکھا لیکھت وچ نہ آئیا۔ تُوں داتا داتار سرجنہار، تیری مہا گنت گنی نہ جائیا۔ سیوک سیوا کرے وچ سنسار، ساچی سیوا جو لگائیا۔ ویلا اتم میلا ہوئے پُرکھ بہتار، ناری کنت لئے پرنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا شبد کرے جنائیا۔ برہمے ہر ہر شبد جنایا، آتم برہم سمجھائیندا۔ نو سؤ چرانوے چوکڑی جُگ تیری سیوا لایا، جیو جنت تیرے نال پرنائیندا۔ تیرا رُوپ برہم درسایا، ہنگ برہم آپ اُچھائیندا۔ تیرا سگلا سنگ نبھایا، وشنو سِر سِر رزق سبائیندا۔ شنکر لیکھا دئے مُکایا، جو گھڑیا سو بھنّ وکھائیندا۔ چار جُگ گیرا آپ چلایا، گیرا گیرے وچ رکھائیندا۔ نو نو چار پرہہ ساچا ویکھ وکھایا، ساچے تخت ڈیرہ لائیندا۔ چارے کھانی بھیو نہ رایا، بھیو ابھیدا آپ چھپائیندا۔ سرگن رُوپ آپ پرگٹایا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ اپنی دھارا آپ چلایا، آپ اپنا کھیل کھلائییندا۔ بے آنت بے آنت اپنا ناؤں اُچھایا، سادھ سنت سب رسنا گائیندا۔ رو سس راہ رہے تکایا، منڈل منڈپ ویکھ وکھائیندا۔ تیرا گیرا نہ کھئے چُکایا، بن ہر میل نہ کھئے ملائییندا۔ نو نو چار جُگ وقت دئے چُکایا، آپ اپنی کھیل کھلائییندا۔ پنج تت نہ کھئے رُوپ وٹایا، کایا بنک نہ کھئے سہائیندا۔ نِرگن جوت نُور کرے رُشنایا، نِرگن اپنا

ویس وٹائیندا۔ نہکنکی جامہ اک رکھایا، مات پت نہ کھئے بنائیندا۔ بھینا بھینا نہ کھئے رکھایا، ساک سین نہ ویکھ وکھائیندا۔ دھرت دھول کیسے
 دس نہ آیا، آکاش پرکاش نہ کھئے جنائیندا۔ برہما وشن شو ویلا اتم دئے وکھایا، آپ اپنا مۇل چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے تخت تخت سلطانا، آپے بیٹھا والی دو جہاناں، سچکھنڈ ویکھے مار دھیانا، لوآن پُریاں ویکھ وکھائیندا۔ برہمنڈ
 کھنڈ گگن گگنتر، لوآن پُریاں ویکھنہارا ایکا ایکنکاریا۔ جُگا جُگنتر لئے اوتارا، نرگن سرگن رۇپ وٹا رہیا۔ ستجگ تریتا دوپر پار کنارہ،
 کلجگ اتم آئی وارا، کھانی بانی کرے وچارا، ت ورو لے سرجنہاریا۔ سادھاں سنتاں پاوے سارا، اتم آتر برہم پاربرہم کھیل نیاریا۔ چارے
 ویداں دئے ہلارا، پُراں اٹھاراں کھوج کھجا رہیا۔ سمرت شاستر کرے وچارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رۇپ وٹا
 رہیا۔ رۇپ وٹنڈا ہر بھگوانا، مہا کتھ کتھی نہ جائیا۔ کھیل کھلنڈا دو جہاناں، لوک مات کرے رُشنائیا۔ پرگٹ ہو سِری بھگوانا، گھر
 ساچا ویکھ وکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھے مار دھیانا، ستاں دیپاں پردہ لاییا۔ چوڈاں وِدیا ویکھے جگت گیانا، لکھ چوراسی مات پڑھائیا۔ رام
 رمیا کھیل مہانا، سینتا سرتی کون پرنائیا۔ لیکھا جانے گوپی کاہنا، نام بنسری اک وجائیا۔ عیسیٰ موسیٰ ویکھ نشانہ، کالا سوسا اک چھپائیا۔
 سنگ محمد جگت ترانہ، چار یاری نال گائیا۔ اللہ رانی کھیل مہانا، انا الحق وجی ودھائیا۔ حقیر فقیر شاہ ویکھے وچ جہانا، پیر دستگیر کھوج
 کھوجائیا۔ عالم علما کرے دھیانا، عالم گیر بے پرواہیا۔ جگت زنجیر اک وکھانا، تقدیر تقصیر وچ بندھائیا۔ لیکھا جانے شاہ سلطانا، راج راجانا
 بھيو کھلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ سنگ محمد چار یار، اُمت اُمتی ویکھ
 وکھائیندا۔ نبی رسولان پاوے سار، نوبت اپنی آپ وجائیندا۔ کایا کعبہ ویکھ کواڑ، دو دوآبہ میل ملائیندا۔ لیکھا جانے پنچم جھوٹھی دھاڑ،
 پنج شیطانا آپ مٹائیندا۔ پنچم ترانہ گئے وارو وار، لاشریک کھیل کھلائییندا۔ ساچا گانا کر تیار، مہندی موی نام رنگائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ کھیل وچ سنسار، کھیلنہار آپ کھلائییندا۔ کھیل اولّا ہر کرایا، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ نرگن جوتی
 جوت جگایا، نانک نرگن آپ اُٹھائیندا۔ نام ست منتر اک درڑایا، چار ورنان آپ اُٹھائیندا۔ غریب نہانیاں گلے لگایا۔ ہومے گڑھ ٹڑائیندا۔
 اُچی کوکے دئے دُبايا، سرشٹ سبائی آپ سُنائیندا۔ ایکا اکھّر جگت پڑھایا، گر گر بانی ناؤں وکھائیندا۔ ایکا گر گر لئے پرگٹایا، جوتی جوت

جوت جگائيندا۔ گر ارجن سيوا ساچي لايا، ساچا سنگ نيھائيندا۔ ايڪا جوتي نور کر رُشنايا، گويند ميلا ميل ملائيندا۔ پنجم ميلا ميل ملايا، ساچي سيس دستار بندھائيندا۔ امرت ساچا جام پيايا، ايڪا کھنڊا وچ پھرائيندا۔ کاگو ہنس دے بنايا، سورپير وڏ وڏيائيندا۔ چار ورنان ايڪا گود بہايا، کھتري براہمن شودر ويش پنڊھ مکائيندا۔ مٹھا رس ايڪا پايا، ايڪا جام ہتھ اُٹھائيندا۔ آپ اپنا وار وکھايا، ساچي سيوا سيو کمائيندا۔ اتم ويلے گيا سُنايا، پُرکھ ابناشي شبد جنائيندا۔ کلجگ اتم ہيے رُشنايا، جگت اندھيرا آپ مٹائيندا۔ نہکلنک کل ہر رُوپ وٹايا، جوتي جوت سرُوپ ہر، آپ اپني کريا کر، کھيلے کھيل ساچے گھر، گھر ساچا اک وڏيايا۔ گھر ساچا ہر سہائيندا، تھر گھر سچا دربار۔ چار ديوار نہ کھے بنائيندا، چھپر چھن نہ کھے وچار۔ نہ کوئي باڏي نال رلائيندا، گھاڙن گھڙے نہ وچ سنسار۔ سچ سمدھي آپے لائيندا، بودھ آگادھي شبد جیکار۔ وسادي رُوپ سمائيندا، اک اڪلا ايکنکار۔ مَلا شيخ مسائق بهيو نہ پائيندا، سچ مہربانا پاوے سار۔ ساچا حاجي حج نہ کھے وکھائيندا، مکہ کايا کعبہ نہ کوئي پاوے سار۔ پنج غازي نہ کھے مٹائيندا، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار۔ ساچے تازي نہ کھے چڙھائيندا، ملے ميل نہ شاه سوار۔ ساچا نمازي نظر نہ آئيندا، پنجے وقت ہيے خوار۔ دُھر دي آواز ساچے بجرے نہ کھے لگائيندا، جگت محراب نہ مارے نعر۔ نورو نور ظاہر ظہور درس نہ کھے وکھائيندا، کوہ طور راه تگن ساچے يار۔ آسا پور نہ کھے کرائيندا، اللہ راني رووے زارو زار۔ گر گويند تيرا ليکھا لکھيا نہ کھے مٹائيندا، کلجگ اتم پرگٹ ہيے نہکلنک نرائن نر اوتار۔ نو کھنڊ پرتھمي ساچي سکھيا اک سمجھائيندا، سو پُرکھ زرنجن ميت مُرار۔ ہنگ برہم ميل ملائيندا، شبدی سرت کر پيار۔ ڈونگھي کنڊر پھول پھلائيندا، سُکھمن ويکھے ڈونگھي غار۔ ترينی نيني پنڊھ چُکائيندا، سر سروور دے نہال۔ کاگو ہنس آپ کرائيندا، سوہنگ موتي چوگ ڏار۔ ہنسا رُوپ آپ وٹائيندا، نرگن سرگن اپنے رنگ روے کرتار۔ ساچي سرسا آپ نہائيندا، نيلے والا ہو اُجيار۔ گرُمکھاں اُپر ترس کمائيندا، پھڙ پھڙ بابون جائے تار۔ کلجگ ترسنا حرص مٹائيندا، ديوے نام شبد آدھار۔ امرت ميگھ اک برسائيندا، کروڙ چھيانويں ہيے خوار۔ گھر ساچا اک وکھائيندا، دسم دواري کھول کواڙ۔ بجر کپاڻي توڙ ٺڙاوندا، ايڪا دھکا ديوے مار۔ لکھ چوراسي پھند کٹاوندا، سر ہتھ رکھ زرنکار۔ ساچي درگاہ آپ بہاوندا، جوتي جوت کر اُجيار۔ کلجگ کوڙا پنڊھ مُکاوندا، تھر رپے نہ وچ سنسار۔ لکھ چوراسي بھانڊا بھن وکھاوندا، بھننہار آپ ٺھنہيار۔ برہما وشن شو سرب گرلاوندا، ويلا اتم

آئی بار۔ کروڑ تینتیس نہ دھیر دھراوندا، سُرپت رووے زارو زار۔ سادھاں سنتاں ایکا راہ وکھاوندا، پُرکھ اکال سچّی سرکار۔ ساچا ڈھولا ایکا گاوندا، تولا بن آپ زرنکار۔ اپنا چولا آپ بدلاوندا، جوتی جامہ بھیکھ اپار۔ ساچا سوہلا ایکا گاوندا، بِندو مُسلم سیکھ عیسائی دئے آدھار۔ کلجگ جھوٹھا رولا ایویں پاوندا، آنت نبھ نہ کھئے نال۔ رائے دھرم نال اُٹھالدا، چار جُگ جو گھالان رہیا گھال۔ چتر گپت حساب وکھالدا، ہتھ پھڑ نام مثال۔ لاڑی موٹ آپ شنگاردا، گھر گھر ویکھ شاہ کنگال۔ گُرمکھاں اُتوں آپ اپنا آپے واردا، ویلے آنت بنے دلال۔ درگاہ ساچی آپے واردا، نیڑ نہ آئے مایا کال۔ آپے توڑے گڑھ ہنکار دا، ناتا چھٹے جگت جنجال۔ مٹکھ ترے گن اگنی آپے ساڑدا، ویلے آنت نہ سکے کھئے سنبھال۔ لیکھا رکھیا اپنے ہتھ مہینہ ہاڑ دا، پُرکھ ابناشی کھیل نرال۔ ہرجن ساچی گھوڑی چاڑھدا، گر گوبند ہر گوپال۔ کلجگ جیواں بہتر ناری دسدا گھر اُجاڑدا، نہ کوئی سکے سرت سنبھال۔ شبد گرو بیٹھا سب نوں تاردا، نہ کوئی چوڈاں لوک جھلے جھال۔ ویکھے کنارہ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ دا، ست سمندر ویکھے ڈونگھا تال۔ نو کھنڈ پرتھی جڑ اُکھاڑدا، پت دسے نہ کیسے ڈال۔ نہکلنک نرائن نر چوٹھے جگ کرم وچاردا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی چلے چال۔ چال نرالی جوت اکالی، کلجگ اتم آپ چلائیا۔ کیسے نہ دیوے کھئے دلالی، سریشٹ سبائی خالی ہتھ وکھائیا۔ بوٹا پئے آپے مالی، لوک مات جو لیا لگائیا۔ شاہ سلطاناں کھیسے کرے خالی، در در بھکھیا منگن بھکھ کھئے نہ پائیا۔ کلجگ جڑ اُکھیرے ساچا ہالی، سوہنگ تکھا پھالا آگے لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے آنت بے آنت بے پرواہ بھیو نہ رائیا۔ بے پرواہ سو پُرکھ نرنجن، سرب جیاں داتارا۔ جس جن نیتر پائے نام انجن، میٹ مٹائے اندھ اندھیارا۔ جن بھگتاں بنے ساچا سجن، لوک مات لے اوتارا۔ ہرجن ہر ہر پردے کجن، ایکا دیوے نام سہارا۔ کلجگ کال نگارے سر تے وجن، سریشٹ سبائی دھواں دھارا۔ شاہ سلطان تخت تاج تجن، چاروں کُنٹ ہاباکارا۔ گُرمکھ گُرسکھ ہرجن ہر بھگت ہر چرن دوارے بہ بہ سجن، پایا پُرکھ اگم اپارا۔ جس جن چرن دھوڑ کرائے مجن، اٹھسٹھ تیرتھ اُترے پار کنارہ۔ پی پی امرت گُرمکھ رجن، نجھر جھرے ساچی دھارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن کھیل کر، اپنی کل ورتے سنسارا۔ کل ورتے ہر کلونت، کل کالکھ ٹگا دئے مٹائیا۔ گُرمکھ اُہارے ساچے سنت، لکھ چوراسی وچوں لے اُٹھائیا۔ ایکا شبد کرائے منیا منت، من منوآلے بندھائیا۔ سرت سوانی میلا ہر ہر کنت،

گرُ شبد کرے گُرمائیا۔ لیکھا جانے جیو جنت، جاگرت جوت اک جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلا ساچے
 گھر، میل ملاوا سہج سُبھائیا۔ ہرجن ہر ہر میلیا، میلنہار زینکار۔ لیکھا جانے گُرو گُر چلیا، گُر چیلا سوہن سدا اک دوار۔ پرہہ پایا
 سجن سہیلیا، لکھ چوراسی اترے پار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ ساچے لے اُبھار۔ گُرسکھ ساچا مانک موتی،
 ہیرے رتن جڑت جڑائیا۔ ستگر پُورا آپ جگائے زنگن جوتی، گھر دپیک کرے رُشنائیا۔ لہدے پھدے کوئن کوئی، تیرتھ تٹاں پھیرا پائیا۔
 چاروں کُنٹ پھرن بٹھ لنگوٹی، چکرورتی رہے اکھوائیا۔ کوئن کوٹ چھڈ چھڈ روٹی، اگنی دھونیاں رہے تائیا۔ کوئن کوئی تل تل بوٹی، آپ اپنا
 رہے جلائییا۔ بن ستگر پورے کھئے نہ کڈھے واسنا کھوٹی، تیجا نیتز نہ کھئے کھلائییا۔ چوٹھے پد نہ چاڑھے چوٹی، چوٹی مں مں بیٹھے پاندھی
 رابیا۔ جس جن ملی نام سوٹی، پنجان چوراں دئے ہٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ سجن لے اُٹھائیا۔ گُرسکھ سجن
 اُٹھیا، ستگر پُورا آپ اُٹھائیندا۔ گُر ستگر پُورا اُٹھیا، دے درس دیا کھائیندا۔ پنچ وکارا آپے کُٹھیا، مایا ممتا موہ گوائیندا۔ کلجگ مایا نہ جائے
 لُٹیا، ساچا ہٹ اک وکھائیندا۔ امرت جام پیائے گُٹھیا، دوس زین خُمار وکھائیندا۔ پوجا پاٹھ لیکھا چُٹھیا، جس جن اپنی گود بہائیندا۔ گُرسکھ
 بوٹا جائے نہ پُٹیا، ستگر پُورا آپ لگائیندا۔ ستگر پُورا کدے نہ رُٹھیا، رُٹھے سکھ آپ منائیندا۔ پھڑ پھڑ بندھائے ایکا مٹھیا، ذاتاں پاتاں میٹ
 مٹائیندا۔ تیر زالا ایکا چُٹھیا، بجر کپاٹی توڑ تڑائیندا۔ دس ماس جو ٹنگیا رہیا پُٹھیا، اتم پندھ مٹائیندا۔ سچکھنڈ دوارے اپنے چرناں آپے
 سٹیا، دوسر دھام نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچے لے ور، گھر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ گھر
 ساچا آپے پیکھیا، کایا مندر اندر سچ دوار۔ آپے لیکھیا ساچا لیکھیا، قلم شاہی نہ کرے پیار۔ ستگر پُورا زنگن رُپ مچھ داہڑی نہ دے
 کیسیا، مؤنڈ مُنڈائے نہ وچ سنسار۔ آد جگاد رہے ہمیشیا، مرے نہ جے زنگن دھار۔ آپے نہ آپے نریشیا، آپے تخت تاج سلطان سکدار۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپر، گُرمکھ ساچے کر پیار۔ گُرسکھ گُر گُر پیارا پایا، جگت جہانا ناتا توڑ۔
 ستگر گُر دوارا ایکا منگن آیا، ست سرُوبی چڑھیا ساچے گھوڑ۔ کایا چولی رنگن آیا، چرن پریتی ناتا جوڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ویلے اتم جائے ہُڑ۔ ویلا اتم ہر بھگونت، گُرمکھان ہوئے سہائیا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، ستگر پورے ہتھ

وڈیائیا۔ میل ملائے ناری کنت، نرگن سرگن سنگ نبھائیا۔ مان رکھائے وچ جیو جنت، لکھ چوراسی وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیا۔ ہرجن ہر ہر جانیا، پارہم کرتار۔ چرن دوارا ایک مانیا، گھر میلا میت مرار۔ سدا چلے چلائے اپنے بھانیا، ہر بھانا وڈ بلکار۔ درس دکھائے غریب نائیاں، نان نائیاں آپ نرنکار۔ گڑھ توڑے وڈ زروائیاں، شاہ سلطاناں کر خوار۔ اک سنائے ساچی بانیاں، سو پُرکھ نرنجن بول جیکار۔ ہنگ برہم پائے پد نربانیاں، ترے گن ناتا توڑ جگت جنجال۔ سنے سنائے آکتھ کہانیاں، گاونہارا گر گوپال۔ دھر لیکھا پئے نیسانیا، گرمکھ اُچائے ساچے لال۔ امرت بخشے ٹھنڈا پانیا، جو جن گھالن رہے گھال۔ شبد ملواوا ساچے ہانیاں، گھر وجے انادی تال۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوس زین کرے پرتپال۔ پرتپالک وڈ سنساریا، ہر داتا گھر گمبھیر۔ گرمکھ منگے اک دلایا، شبد سرؤپی شاہ فقیر۔ آپے چلے اولڑی چالیا، آپ ورو لے اٹھسٹھ نیر۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ چوٹی چاڑھے اک اخیر۔ گرمکھ چوٹی ساچی چڑھیا، سچکھنڈ ساچی دھرمسال۔ نرگن اکھڑا ایک پڑھیا، شبد سرؤپی وجے تال۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، پھل لگے کایا ڈال۔ دھرم رائے آگے ہو کیسے نہ پھڑیا، چتر گیت لیکھا لیکھ نہ سکے وکھال۔ لاڑی مؤت مستک سڑیا، سنگ ہو نہ پائے جنجال۔ درگاہ ساچی گرمکھ ورا چڑھیا، جس ستگر پورا کرے سنہال۔ سنگھ مہندر لڑا ایک پھڑیا، پھڑایا آپ باپ گوپال۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی گھال آپے رہیا گھال۔

★ ۲۱ وساکھ ۲۰۱۷ بکرمی مرزا دے مقبرے پر کادیاں ضلع گرداس پور ★

لاشریک بے عیب پروردگار، نور نورانہ بے پرواہیا۔ آد جگادی سانجھا یار، ایک کلمہ نام پڑھائیا۔ امام امامہ شاہ سیکدار، شاہ سلطان وڈ وڈیائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، جلوہ نور اک الاہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک وسے ایک گھر، ایک ایک کرے رُسنائیا۔ ایک نور نور نورانہ، لیکھا لیکھ نہ کھئے جنائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل مہانا، درگاہ ساچی آپ کرائیا۔ ایک وسے سچ مکانا، چار دیوار نہ

کھئے بنائیا۔ ایک کلمہ کرے پروانہ، علماں علما کرے پڑھائیا۔ ایک دیوے دُھر فرمانا، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ ایک بٹھے ساچا گانا، ساچا سگن اک
 منائیا۔ اک سُنائے آتم دُھن نام ترانہ، تُعارف اپنا آپ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، الہی نور اک اکھوائیا۔ الہی نور
 نور الہ، حق حقیقت ویکھ وکھائیندا۔ لاشریک اک خُدا، خالق خلق رُوپ وٹائیندا۔ پیر فقیر شاہ حقیر اپنے رنگ دئے رنگا، جس جن اپنی
 دیا کمائیندا۔ سچ مردنگ کایا محراب دئے وجا، ایک کعبہ آپ دکھائیندا۔ دو دو آہ ویکھ وکھا، آب حیات جام پیائیندا۔ پُن صواب اک گنا،
 آپ اپنا راہ چلائییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا جلوہ جلوہ نور، اک اِکلا حاضر حضور، رحمت رحمان آپ
 اکھوائیندا۔ رحمت رحمان ہر محبان بیدو بی خیر یا اللہ نور الہیہا۔ سرب جیاں دا سچ ایمان، اُمت اپنی کرے پڑھائیا۔ آپے جانے اپنی اک
 کلام، کاغد قلم نہ لکھے شاہیا۔ آپے بنیا رہے سد غلام، آپ اپنی سیو کمائیا۔ آپے دیوے ساچا تام، جگت ترسنا بھکھ گوائیا۔ آپے کرے
 کراوے اپنا کام، کائنات ویکھ وکھائیا۔ آپے میٹے اندھیری شام، ساچا چند کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا
 آپ جنائیا۔ اپنا لیکھا ہر مہربان، طالب طلبا آپ پڑھائیندا۔ درگاہ ساچی وکھائے اک نشان، سچ ساچا آپ جھلائییندا۔ دو جہانی ویکھے مار
 دھیان، چوڈاں طبقات پھول پھلائییندا۔ لیکھا جانے زمیں آسمان، جیو جنت ڈیرہ لائیندا۔ کرے پرکاش آپ اپنے بھان، دِس کیسے نہ آئیندا۔
 جس جن دیوے اپنا دان، آتمک وِدیا اک سُنائیندا۔ چوڈاں وِدیا ہون حیران، بھیو ابھیدا بھیو کھلائییندا۔ ایک ناد وجائے کان، راگ الہی آپ
 لائیندا۔ آپ سُنائے اپنا کلام، رسنا جہوا نہ کھئے بلائییندا۔ سچ مُقدس ویکھ مقام، مقامے حق راہ تکائییندا۔ انا الحق اک پیغام، دُھردرگاہی آپ
 سُنائیندا۔ احمد محمد پکڑے دام، دامنگیر دامن اپنا آپ پھڑائییندا۔ سچ دوارے کر پروان، نگہبان ویکھ وکھائیندا۔ نیڑ نہ آئے جگت شیطان،
 مہربان کھیل کھلائییندا۔ حق جماعت کر پردھان، یا حق حُکم سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک کلمہ آپ جنائیندا۔
 ایک کلمہ لاشریک، سرشٹ سبائی آپ پڑھائیا۔ میٹنہار جگت تاریک، اندھ اندھیر رہن نہ پائیا۔ ہر کا اکھڑ اک باریک، جگت نیت پڑھن نہ
 پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ ایک اللہ، گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ سچ سنگھاسن ایک
 ملا، گھر گھر وچ ڈیرہ لائیندا۔ احمد سنیہڑا ایک گھلا، حُکمی حُکم لائیندا۔ چار ورن پھڑائے پلا، جوتی نور ڈگمگائییندا۔ کرے کھیل اک اِکلا،

عقل کل آپ ورتائیندا۔ پون پونی آپے رلا، ڈونگی کندر جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ پھیرا پائیندا۔ کوڑ کڑیارا کرے بلا، دھیرج دھیر نہ کھئے
 دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا روپ درسائیندا۔ درگاہ ساچی سچ بہشت، گھر ساچا سچ سہائیندا۔ جس
 جن دیوے اپنا ایشٹ، ایش جیو آپ ملائیندا۔ جگت واسنا کرے بھرشٹ، زربھو بھے سرب وکھائیندا۔ کلجگ اتم لیکھا جانے سرب سرشٹ،
 روپ انوپ آپ درسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار یاری تگے راہ، سنگ محمد بن ملاح، احمد لیکھا دئے دکھا، آپ
 اپنا پردہ لاپیا۔ اپنا پردہ دیوے چک، نورو نور کرے اجیاریا۔ جوٹھا جھوٹھا سنیڑا جائے مک، سچ سچ ورتے وچ سنساریا۔ پرگٹ ہووے
 جو بیٹھا لک، ڈنک وجائے اپر اپاریا۔ ہر بہگت بوٹا نہ جائے سک، مرشد مرید ایکا رنگ رنگا رہیا۔ اپنی گودی لئے چک، آپ اپنا سنگ نبھا
 رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ویکھے سچ دُعا، نبی رسولاں نال رلا، پیر پیغمبر ویکھ وکھا، دستگیر دست ملا،
 دست بردار نہ آپ اکھوائیا۔ دست بدست ویکھ تقدیر، تکبیر لیکھا آپ جنائیندا۔ آپ جنائے اپنی تدبیر، تلقین اک کرائیندا۔ کایا کعبہ ویکھے
 شاہ فقیر، فُطرب غوث پھول پھلائیندا۔ جھوٹھا توڑے جگت زنجیر، جس جن رحمت رحمان آپ کرائیندا۔ چوٹی چاڑھے اک اخیر، ساچی
 صدا بانگ اوچی کوک آپ سنائیندا۔ ایکا میلا دئے ملا، نور نور وچ رکھائیندا۔ کلمہ کلام دئے پڑھا، کاتب بھیو کھئے نہ پائیندا۔ خادم بنے آپ
 خُدا، بائیل دُعا جو منگ منگائیندا۔ جھوٹھا نظام ناظم دئے مٹا، جگت نہاد ویکھ وکھائیندا۔ ساچا ثالث بنے بے پرواہ، عدل اپنا آپ کھائیندا۔
 غالب غُربت دئے گوا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ مقام مقامے حق، خُدی خُدا رہیا تگ، حق حقیقت ویکھ وکھائیندا۔
 حق حقیقت سچا حقدار، حاکم حُکم آپ جنائیا۔ میل ملائے میت مُرار، اندر مندر حُکم سنائیا۔ آپ جنائے اپنی گفتار، جگت رفتار نہ کھئے
 وکھائیا۔ احباب رباب وجائے سنسار، سارنگ سارنگی نہ ہتھ وکھائیا۔ انجیل قرآن کرے پکار، بیس بیس دئے گواہیا۔ خالق خلق کرے پیار،
 دُئی دویت نہ کھئے رکھائیا۔ نندک دُشٹ دراچار، چاروں کُنٹ دین دُہائیا۔ پرگٹ کرے اپنا نور اجیار، مہتاب بے آب ہونے کُرائیا۔ سرشٹ
 سبائی پکڑے واگ، ڈور اپنے ہتھ اٹھائیا۔ ساچے گھر جگائے چراغ، تیل بتی نہ کھئے پائیا۔ تت وکارا بھجے آگ، مایا ممتا دئے گوائیا۔ ایکا کلمہ
 پڑھائے ایڈھیا کاشی پراگ، مکہ کعبہ کرے اک جنائیا۔ جس جن اُچائے آتم ویراگ، بسمل روپ آپ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، ایک نور شاہ سلطانا، کھیلے کھیل سری بھگوانا، بھارت کھنڈ ویکھ برہمنڈ، نو نو کھنڈ پھیرا پائیا۔ سچ دُعا ہوئے قبول، جس جن ایک ایک دھیایا۔ نہ قاتل نہ دسے مقتول، کایا مقبرہ ویکھ وکھایا۔ خُداوند کریم عظیم نہ جائے بھول، تعلیم روزہ اک پڑھایا۔ آپے جانے اپنا سچ اصول، بے قاعدگی وچ کدے نہ آیا۔ آپ جنائے اپنا جنون، جاگرت جوت کرے رُشنایا۔ پہلا میٹے سرب قانون، ذات پات ورن گوت برن اٹھاراں دئے کھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ مُقدس ویکھ دھام، ایک کھپڑا اک گرام، ایک اچھیا ایک کام، ایک بھچھیا دیوے رام، نام ندھانا ایک گایا۔

★ پہلی جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

لال رنگ ہر گلالا، سو پُرکھ نرنجن آپ اُچائیندا۔ بنے للاری پُرکھ اکالا، ہر پُرکھ نرنجن نال رلائیندا۔ ایکنکارا چلے اولڑی چالا، چال نرالی اپنی آپ اُپائیندا۔ ابناشی کرتا وسے سچکھنڈ سچی دھرمسالہ، دُھر دربارا آپ سہائیندا۔ سری بھگوان بنے دلالا، درگھر ساچے سیو کھائیندا۔ پاربرہم راہ ویکھ اک سُکھالا، مارگ اپنا پنڈھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لال رنگ رنگ رنگیلا آپ رنگائیندا۔ لال رنگ ہر انمولا، ایک ایک اُچائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن بنیا تولا، ساچے کنڈے آپ ٹلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن در درویش بن بن گولا، اپنی بھکھیا منگ منگائیندا۔ ایکاونکارا بولے ایک بولا، ایک اُحکمی حُکم جنائیندا۔ آد نرنجن گائے ساچا ڈھولا، روپ رنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ سری بھگوان وسے کولا، آپ اپنا پردہ لاپندا۔ ابناشی کرتا رنگے چولا، دوسر رنگ نہ کھئے جنائیندا۔ پاربرہم آپ مٹائے پردہ اوہلا، آپ اپنا روپ پرگٹائیندا۔ سچکھنڈ دوارے سُنائے ایک سوہلا، ناد انادی راگ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا رنگ اُپائیندا۔ ساچا رنگ لال اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ اُچائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کر پیارا، آپ اپنا کھیل کھلائییندا۔ اک اونکارا بن للارا، ساچی سیوک سیو کھائیندا۔ سری بھگوان کرے کھیل نیارا، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ ابناشی کرتا وسے اُچ چُبارا، محل اٹل اک سہائیندا۔ آد نرنجن ہو اُجیارا، دیپک دیا اک جگائیندا۔ پاربرہم نیتر نین اک اگھاڑا، آپے اپنا درشن پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک رنگ

رنگے لال، لالن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ لال لالن پُرکھ اگمّا، دوسر ہور نہ کھتے جنائیندا۔ آپے جانے اپنا کما، آد جُگادی کھیل کھلائیندا۔ مات پت
 جنی جن نہ کیسے جنا، رسنا رس نہ کھتے وکھائیندا۔ راگ ناد نہ سُنائے کوئی کتا، رسنا جہوا نہ کھتے بلائیندا۔ نہ کرے پرکاش کھتے رو سس چتا،
 سورج سوریا نہ کھتے چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لال رنگ اپرا، آپ اُپائے ہر زرنکارا، در گھر ساچے آپ
 سہائیندا۔ در گھر ہر سہنجنا، پُرکھ اناشی آپ سہائیا۔ کھیل کرے درد دکھ بھہ بہنجنا، بھيو ابھیدا بھيو چھپائیا۔ اپنا لیکھا آپے جانے نہ گھڑیا
 نہ بھجنا، گھڑن بھتنہار بے پروا بیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، آپ اپنا ویس دھرائیا۔ سچکھنڈ
 دوارے آپے وڑیا، زرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نر زرنکارا اپنی سیج آپے چڑھیا، آپ اپنا سگن منائیندا۔ اپنا پلا آپے پھڑیا، سالو اپنی گنڈھ
 بندھائیندا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑیا، روپ ریکھ نہ کھتے وکھائیندا۔ اگنی پونی کدے نہ سڑیا، تتوت نہ کھتے جلائیندا۔ ودیا اکھر کھتے نہ پڑھیا، آپ
 اپنا شبد سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا کھیل اپرا، ہر زرنکارا آپ کرائیندا۔ کھیل اپرا سری بھگوان،
 اپنا آپ کرائیا۔ سچکھنڈ دوارا سہائے سچ مکان، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ آد جُگادی نوجوان، بردھ بال نہ روپ وٹائیا۔ اپنی جوتی نال رلائے
 نار رکان، انگ انگیکار کرائیا۔ اپنی سیجا کرے پروان، پرم پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ اپنا ویکھے مار دھیان، زرگن زرگن نین ملائیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا کھیل اپرا، اک اونکارا آپ کھلائیا۔ اک اونکارا سچ محلہ، سچکھنڈ سوہا پائیندا۔ ساچی
 سیجا اک اکلا، اپنا آسن لائیندا۔ آپ پھڑائے اپنا پلا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ آپ وسائے نہچل دھام اٹلا، اگم اتھاہ آپ اکھوائیندا۔ اپنا آسن
 آپے ملا، آپ اپنا چرن ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سوہاؤنت، ہر سچ
 کری گڑمائیا۔ ہر ہر بنیا ناری کنت، نر ہر نرائن ویکھ وکھائیا۔ آپ بنائی اپنی بنت، آپ اپنی رچن رچائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اپنا بھيو دئے کھلائیا۔ سچکھنڈ دوارا ہر بھگوانا، تخت نواسی سوہا پائیندا۔ اپنے ہتھیں بٹھے گانا، آپ اپنا سگن منائیندا۔ آپے
 بولے سچ ترانہ، تریا راگ آپ لائیندا۔ آپے ویکھے سچ نِشانہ، در گھر ساچے آپ جھلائیندا۔ آپے بن بن نوجوانا، اپنا جوہن روپ سہائیندا۔
 آپے مستی مست مستانہ، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ آپے آد شکت بنے نوجوانا، زرگن نار بھتار روپ وٹائیندا۔ آپے سوہرے پیئے دیوے مانا،

آپ اپنا حُکم چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کھیلے کھیل اگم اپار، الکہ اگوچر دِس نہ آئیندا۔ سچکھنڈ دوارا پاربرہم، ایک رنگ سمایا۔ نہ مرے نہ پئے جم، تتوت نہ کھئے اُپایا۔ آپے جانے اپنا کم، کرتا کارج آپ رچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا، پُرکھ ابناشا آپ کرایا۔ پُرکھ ابناشا کھیل کزنڈا، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ ساچے تخت آپ سہندڑا، سوہاؤنت بے پرواہیا۔ اپنی رچنا آپ رچندڑا، رچ رچ ویکھے ویکھنہارا دِس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیا۔ نرگن ناری نرگن کنت، نرگن بنے وچولیا۔ نرگن دھام نرگن کام نرگن سوہاؤنت، نرگن گائے ڈھولیا۔ نرگن جام نرگن منت، نرگن بولے بولیا۔ نرگن آد نرگن آنت، نرگن کھیلے اپنی ہولیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے رنگے اپنی چولیا۔ نرگن ناری کنت بہتارا، سچکھنڈ ڈیرہ لایا۔ نرگن کرے سچ پیارا، نرگن اپنا میل ملایا۔ نرگن نیتر نین ویکھے ایک دھارا، دھار دھار وچ ٹکایا۔ نرگن گپت نرگن ظاہرا، ظاہر ظہور رُپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ نرگن میل پُرکھ بدھاتا، آد نرنجن وڈ وڈیائیا۔ کھیلے کھیل اک اکتنا، عقل کل بھیو نہ رائیا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی راتا، گھڑی پل نہ کھئے بنائیا۔ نہ کوئی برس نہ کوئی ماس نہ کوئی لیکھا لکھ گاتھا، نہ کوئی کرے پڑھائیا۔ نہ کوئی منڈل منڈپ رو سس چلائے راتھا، حُکمی حُکم نہ کھئے بھوئیا۔ اک اکلّا ہر سمراتھا، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ اپنے اندر مارے ساچی ٹھاٹھا، سر سروور آپ اکھوئیا۔ اپنا بنے آپے باٹا، امرت اپنا وچ ٹکائیا۔ آپے بیچے اپنے ہاٹا، چوڈا ہٹ نہ ونج وکھائیا۔ آپے سوہے اپنی کھاٹا، سیج سہنجنی اک وچھائیا۔ آپے جوتی نور ہونے للاٹا، نورو نور ڈگمگائیا۔ آپے وڑے آن باٹا، آپے پردہ دئے ٹڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیل اگم اتھابیا۔ نرگن باٹا امرت بھریا، پریم پریم وچ سائیندا۔ آپے پھڑ پھڑ آگے کریا، آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے ناری نر دیوے وریا، ور گھر اپنا آپ سہائیندا۔ آپے اپنا سگن کریا، پریم رنگن رنگ رنگائیندا۔ لال رنگ پہلی ویر پُرکھ ابناشی کریا، سچکھنڈ دوارے اپنی سیج سہائیندا۔ اپنا پلّو آپے پھڑیا، دوسر کھئے نہ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کھیلے کھیل اگم اپار، اگم اگم کھیل کھلائیندا۔ لال رنگ ہر نرنکارا، گھر ساچے آپ رنگائیا۔ ناری کنت میل بہتارا، پریا پریم ویکھ وکھائیا۔ ساچا سالو ہونے تیارا، دین دیالو آپ کرائیا۔ آد جگادی آنت نہ پاراوارا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ کھئے نہ جانے آر پار کنارہ،

بے آنت بے پرواہیا۔ لال رنگ نرگن دھارا، سُتھ پرکاس آپ کرائیا۔ سچکھنڈ نواسی آپے جانے اپنی دھارا، آپ اپنے وچوں پرگٹائیا۔ کرے کھیل
 کھیلنہارا، ساچی رچنا رچ وکھائیا۔ سچکھنڈ دواویوں آوے باہرا، سُن اگم سمائیا۔ سُن اگمی ہو اُجیارا، پاربرہم لئے اُٹھائیا۔ پاربرہم پرہہ بھر
 بھنڈارا، برہم ودیا اک جنائیا۔ برہم برہم کر اُجیارا، وشنوں وشنو روپ پرگٹائیا۔ شنکر کھیل وچ سنسارا، ستگر پورا آپ کرائیا۔ تَنان
 وچولا بن نرکارا، ترے گن جھولی اک بھرائیا۔ ایک شبد شبد جیکارا، دُھن آتمک آپ سُنائیا۔ چارے ویداں بن لیکھارا، چارے مُکھ دئے
 صلاحیا۔ چارے جُگ بھرے بھنڈارا، چارے کھانی ویکھ وکھائیا۔ چارے بانی اپنی دھارا، آپ اپنا شبد سُنائیا۔ چارے ورن کرے پُکارا،
 چار چاراں ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، اپنا لیکھا آپ جنائیا۔ لیکھا ہر بھگونت، بھیو کئے نہ پائیندا۔ کھیلے کھیل
 جُگا جُگنت، جُگ وِس وٹائیندا۔ آپے ناری آپے کنت، کنت کنتوہل ناؤں دھرائیندا۔ آپے چولی چاڑھے رنگ بسنت، کایا کپڑ ویکھ
 وکھائیندا۔ آپے منیا آپے منت، آپے شبد روپ پرگٹائیندا۔ آپے جیو آپے جنت، لکھ چوراسی آپ سمائیندا۔ آپے سادھ آپے سنت، آد آنت
 ویکھ وکھائیندا۔ آپے ہوئے آپے ہنگت، خماں غریبی آپ ہنڈھائیندا۔ آپے بھکھا آپے ننگت، شاہ سلطان آپ ہو جائیندا۔ آپے در در
 بھکھاری بنے منگت، آپے منگیاں بھچھ نہ پائیندا۔ آپے چولی چاڑھے ساچی رنگت، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنی دھار بندھائیندا۔ لال رنگ ہر کرتار، اپنا آپ رنگائیا۔ پرگٹ کرے وچ سنسارا، گر ستگر بوجھ
 بُجھائیا۔ نرگن سرگن کر پیار، پیا پریم دئے ملائیا۔ گھر سہنجنا کھیل اپار، آد نرنجنا آپ کرائیا۔ درد دُکھ بھہ بھنجنا پاوے سار، نیترا انجنا ایک
 پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات دئے وڈیائیا۔ لال رنگ لوک مات، گر ستگر آپ چڑھائیندا۔ پُرکھ ابناشی
 ویکھے مار جھات، نیترا نین نہ کئے دکھائیندا۔ لیکھا چُکائے دوس رات، سویر سنجھ نہ کئے بنائیندا۔ ہر بھگت سُنائے اپنی گاتھ، آپ اپنا نام
 الائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لال رنگ وند وندائیندا۔ لال رنگ وندی وند، وندنہار کرتارا۔ بھیو نہ بئے کوئی وچ
 برہمنڈ، لکھ لکھ تھکا سرب سنسارا۔ آنت نہ جانے جیرج انڈ، اُتبھج سینج دسے نہ پار کنارہ۔ دس نہ آئے وچ نو کھنڈ، ست دپ نہ کئے
 اُجیارا۔ پُرکھ ابناشی اپنی سیجا سٹا دے کر کنڈ، نیترا نین نہ کئے اگھاڑا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی کارا۔

لال رنگ ہر سلطان، در گھر ساچے آپ ورتائیندا۔ جُگا جُگنتر ہو مہربان، جن بھگتاں جھولی پائیندا۔ گُر سَتگر دیوے ساچا دان، گُن نِدهان دیا کمائیندا۔ جس سخی مِلیا سچّا کابن، تِس سالو لال رنگائیندا۔ لکھّ چوراسی جیو جنت سرب پچھتان، نیتِ درس کھئے نہ پائیندا۔ کوٹن کوٹ رسناگان، کایا کوٹ نہ کھئے تڑائیندا۔ جس جن اُپر ہونے آپ مہربان، تِس جن اپنا رنگ رنگائیندا۔ جُگ جُگ کرے مات پروان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گُرْمکھ ساچے آپ اُٹھائیندا۔ گُرْسکھ لگے نہ داغ، گُر سَتگر آپ دھوائیندا۔ گُرْسکھ نہ ہونے کاگ، مانک موتی چوگ چُکائیندا۔ گُرْسکھ اُچے اک ویراگ، برہوں تیر نرالا انیالا آپ لگائیندا۔ گُرْسکھ جوتی جگے چراغ، اندھ اندھیرا آپ مٹائیندا۔ گُرْسکھ پکڑے آپ واگ، ساچی سیوا سیو کمائیندا۔ گُرْسکھ تیری سرن ہر ساچا جائے لاگ، لوک مات تیری اوٹ رکھائیندا۔ تیرے گھر لگی بُجھائے آگ، اپنا امرت میگھ برسائیندا۔ تیرے مندر گائے اپنا راگ، اپنی دُھن آپ اُچائیندا۔ تیرا بنے سجن ساک، آپ قبیلہ نہ کھئے دکھائیندا۔ تیری دھوڑی منگے خاک، سچکھنڈ دوارے آپ ٹکائیندا۔ آپ چڑھائے پھڑ پھڑ باہوں ساچے راگ، شبد گھوڑا آپ دوڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گُرْمکھ ساچے میل ملائیندا۔ گُرْسکھ مانک موتی ہیرا لال، سَتگر پورا قیمت پائیا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ دو جہان کرے پرتپال، گُر پیر دین گواہیا۔ چارے بانی کرے پُکار، چارے کھانی دئے مُکائیا۔ سچکھنڈ وکھائے سچی دھرمسال، دوسر در نہ کھئے بھوائیا۔ جس جن چاڑھے رنگ لال، اُتر کدے نہ جائیا۔ کلجگ بنیا آپ دلال، دِس کسے نہ آئیا۔ شبد سرُپی مارے ایکو چھال، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پار کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لال رنگ اک اکھوائیا۔ لال رنگ سچ دربارا، ہر ساچا آپ اُپائیندا۔ جُگ جُگ رنگے وچ سنسارا، سَتجگ تریتا دواپر پار کرائیندا۔ کلجگ اتم آئی وارا، نانک نرگن بول سُنائیندا۔ کبیرا اوچی کوکے کرے پُکارا، ساچے لالن درشن پائیندا۔ واپوا تیرا وسدا رہے دوارا، در تیرا اک سہائیندا۔ در درویش بنے بھکھارا، ایکا منگن منگ منگائیندا۔ نانک پایا ایکا وارا، اک اونکارا ویکھ وکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی بھر بھنڈارا، ساچی وست ہتھ پھڑائیندا۔ مِلیا میل نار بھتارا، نرگن ناری نانک ہر ہر ساچا کنت منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی رنگن آپ چڑھائیندا۔ نانک چڑھیا رنگ چلُول، چولا ترے گُن آپ رنگایا۔ ایک اکھشر ایکا مُول، ایکا منتر نام سچ درڑایا۔ ایکا سیجا ایکا پھُول، ایکا آسن سینگھاسن سہایا۔ ایکا

کنت اک کٹھول، ایک ناری نر نرائن پر نایا۔ ایک شبد پنگوڑا رہیا جھول، پاوا چول نہ کھئے رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا میل ملایا۔ نانک میل کنت بہتار، سچکھنڈ وچی ودھائیبا۔ پایا پُرکھ ایکنکار، ایک میل ساچے ماہیا۔ دو جہاناں ایک دھار، ایک رنگ سہائیبا۔ وچھڑ نہ جائے وچ سنسار، سگلا سنگ آپ نہائیبا۔ چاڑھے رنگ اپر اپار، لال گلالا آپ وکھائیبا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیبا۔ چار جُگ نو سو چُرانوے چوکرئی دھار، گُرمکھ ورلے دیا کمائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں ایک بھگت لیائے چرن دوار، اُچی کوک کبیر الائیندا۔ بن نانک نہ کرے کوئی سچ پیار، سچکھنڈ دوارے میل ملائیندا۔ نانک کہے سچ پُکار، لوک مات مات سمجھائیندا۔ کلجگ اتم آئے وار، رین اندھیری اندھیرا چھائیندا۔ نہ کوئی دے میت مُرار، ساک سین نہ کھئے بنائیندا۔ نانا تھے گر پیر اوتار، سادھ سنت نہ کھئے منائیندا۔ پڑھ پڑھ بانی نہ کرے کھئے وچار، کلجگ اپنا بان لگائیندا۔ سر پانی نہ کرے کوئی ٹھنڈا ٹھار، سروور اگنی تت جلائیندا۔ جگت ودیا نہ کرے پار، بیڑا مات نہ کھئے ترائیندا۔ ورن برن ہوئے خوار، ساچی سرن نہ کھئے رکھائیندا۔ ہرن پھرن نہ کھلے کواڑ، سادھ سنت جوٹھ جھوٹھ مُکھ رکھائیندا۔ پرگٹ ہووے نہکنک کل کلکی اوتار، جوتی جامہ ویس وٹائیندا۔ سمبل نگر ہویا اُجیار، ساڈھے تِن ہتھ لیکھ لکھائیندا۔ گوبند میتا بے عیب پروردگار، ایک نعرہ آپ سُنائیندا۔ شبد کھنڈا پھڑے سچ کٹار، سچ سُلطان ہتھ اُٹھائیندا۔ پنج شیطاناں مارے مار، جگت وکارا میٹ مٹائیندا۔ بھگت دوارا منگے بن بھکار، ایک الفی الف آپ ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ چوتھے جُگ ہر اوتارا، نرگن اپنا کھیل کھلائیندا۔ شبد اگمی اک جیکارا، ساچا حکم سُنائیندا۔ شاہی لشکر نہ کھئے گھوڑ آسوارا، تیر تلوار نہ ہتھ اُٹھائیندا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، دو جہاناں آپ چلائیندا۔ لکھ چوراسی مارے مارا، مارنہارا دس نہ آئیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، ست سمندر مس بسدھا دھار نہ کھئے دھرائیندا۔ آد آنت نہ پاراوارا، سادھ سنت سرب گرلائیندا۔ اپنی مت گت جانے آپ نرنکارا، دوسر سنگ نہ کھئے رلائیندا۔ کلجگ کھیل کرے اپارا، خالق خلق ویکھ وکھائیندا۔ اُچی کوکے بولے نعرہ، انا الحق حق ملائیندا۔ تن ویس کرے شنگارا، محبان مہربان اپنا میل ملائیندا۔ مکہ کعبہ دو دو آہ دئے ہلارا، چوڈاں طبقات پھول پھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بھیکھ وٹائیندا۔ بھیکھ وٹایا الابی نور، جلوہ نور وچ وکھائیبا۔ آپے وسے کوہ طور، آپے بیٹھا

مکھ چھپائیا۔ آپے ہونے حاضر حضور، حضرت نوح آپ ہو جائیا۔ آپے بخشے سچ ظہور، شاہ غفور وڈ وڈیائیا۔ آپے نیڑے آپے دور، آپے
 حُجرہ رہیا وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا دئے سمجھائیا۔ اپنا لیکھا بن ملاح، لوک مات سمجھائیندا۔ نبی
 رسولان دیوے سچ صلاح، امام امامہ رُوپ وٹائیندا۔ پھڑ پھڑ پائے اپنے راہ، قلمی کلمہ آپ پڑھائیندا۔ آپے بسمل رُوپ ہو جائے سما، آپ اپنا
 رُوپ آپ پرگٹائیندا۔ آپے رانی اللہ ناؤں دھرا، اپنا سالو آپ رنگائیندا۔ لال رنگ اک چڑھا، ساچی مہندی ہتھ لگائیندا۔ امام مہندی ویس
 وٹا، ویس اولآ آپ کرائیندا۔ اُمت اُمتی ویکھ وکھا، سمت سمتی لیکھ چُکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لال رنگ اک
 سمجھائیندا۔ محمد اُچی ایکآ آس، بے عیب آپ اُچائیا۔ پروردگار بُجھائے پیاس، بے پرواہ وڈ وڈیائیا۔ ایکآ کلمہ اک سواس، ایکآ آت دئے
 پڑھائیا۔ ایکآ کرے بند خلاص، بندہ بندی خانہ لئے تڑائیا۔ ایکآ کرے درگاہ ساچی واس، وصل محبوب اک وکھائیا۔ ایکآ پڑھے سچ نماز، نون
 سو اکھڑ اک پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی دیا آپ کھائیا۔ محمد تکیا جلوہ الہی، ایکآ رنگ سہایا۔ چار یار ملایا
 بن ملاحی، ساچا میلا میل ملایا۔ نوری نور سے ایکآ تھائیں، تھان تھنتر اک سہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لوک مات
 مار جھات، چوڈان لوک رکھے اپنے کھات، چوڈان طبقات ویکھے اک برات، محمد بندھایا ساچا نات، اللہ رانی نال پرنائیا۔ اللہ رانی جُڑیا
 جوڑ، لال لال رنگ رنگایا۔ شاہ سوارا چڑھیا ساچے گھوڑ، مؤلی مہندی گانا ہتھ بندھایا۔ ساچی تسبیح اپنی لئی توڑ، من کا منکا آپ پھرایا
 - مٹھا کِرپا ریٹھا کوڑ، امرت رس آپ بھرایا۔ درشن دیا ہر ہر دوڑ، آپ اپنا پنڈھ مُکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا
 رُوپ آپ درسایا۔ محمد ویکھیا لال رنگ، بسدھا سدھ رہے نہ رائیا۔ چوڈان طبق نچیا بن ملنگھ، اللہ رانی نال نچائیا۔ چوٹھا یار نال رہیا نرین
 سنگھ کنگ، ہتھ کنگن آپ بندھائیا۔ جُگ جُگ مکے نہ کیسے دا پنڈھ، نہ کوئی پاندھی اپنے قدم گنائیا۔ چار ورنان سناؤندا آیا اپنا چھند،
 حق حقیقت ویکھ وکھائیا۔ آپے وسیا پرمانند، نجاند رُوپ وٹائیا۔ جس جن ڈھائے بھرمان کندھ، ایکآ جلوہ نور وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لال رنگ دئے وڈیائیا۔ لال رنگ ہر آپ چڑھایا، دوسر ہور نہ کھئے رنگائیندا۔ محمد جلوہ آپ وکھایا، نور ناد ناد
 وجائیندا۔ سچ سروور آپ رڑھایا، بھر پیالہ مد پپائیندا۔ سچ صراحی ہتھ اُٹھایا، نور الہی سیو کھائیندا۔ آؤندا جاندا دس نہ آیا، ویس اویسا

ویس دھرائیندا۔ جس جن اپنا کلمہ آپ دئے سُنا یا، تیس بتیس شرع شریعت آیت نہ کھئے سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ محمد تکیا لال انمولا، سُدھ رہی نہ رائیا۔ اپنا چُکیا جائے نہ ڈولا، چار کپار رہیا بُلایا۔ پروردگار کھیلے ہولا، لوک مات ویکھ وکھایا۔ کربلا بنیا آپ وچولا، ایک رنگن رنگ وکھایا۔ سُنا یا اپنا ساچا ڈھولا، دے مت گیا سمجھایا۔ چوڈاں صد رہے رُوَلا، مولا میل نہ کھئے ملائیا۔ صدی چوڈھویں بدلے چولا، امام امامہ وڈا شہنشاہیا۔ لوک مات سُنائے ایک ڈھولا، چار جُگ کیسے ہتھ نہ آیا، ایک رنگ نہ کھئے وکھایا۔ نانک بنیا ساچا تولا، تیراں تیراں تیری دھار چلائی۔ بن ہر ہر جی کرے نہ کوئی بہار ہوَلا، دھرنی دھرت دھول رہی کُرائیا۔ کرشن ہویا کلا سولاں، ارجن بنیا رتھ رتھوہیا۔ کلجُگ اتم پُرکھ ابناشی شبد سرُپی مارے گولہ، نہ سکے کھئے بچایا۔ جن بھگتاں اندر اپنا مندر آپے کھولا، اپنا پردہ دئے گوائیا۔ سوہنگ گائے ساچا ڈھولا، ہنگ برہم میل ملائیا۔ کایا رنگے ساچا چولا، لال رنگ اک وکھایا۔ سرشٹ سبائی کھیڈے ہولا، واہوا تیری وڈ وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا چولا رنگ رنگایا، نرگن سرگن تن پنیایا، اندر اپنا ڈیرہ لایا، واہوا مندر اک سُہایا، لوہار ترکھان نہ کیسے بنایا، نہ کوئی باڈی سنگ رکھایا۔ لال رنگ ہر نرنکارا، کلجُگ اتم آپ رنگائیندا۔ ست رنگ نشانہ کر پیارا، نواں کھنڈاں آپ سمجھائیندا۔ گُرسکھاں کرے پار کنارہ، نو دوارے پنڈھ مکائیندا۔ درس دیکھئے کھول کواڑا، راتیں سُتیاں آپ اُٹھائیندا۔ ڈھردرگاہی ایک لاڑا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ گُرسکھ پرنائے ساچی نارا، ساچی سخیان ویکھ وکھائیندا۔ آون جاون توڑن وچ سنسارا، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ لیکھے لائے ساڈھے تِن ہتھ منارا، مایا ممتا موہ گوائیندہ۔ اک وکھائے سچ دوارا، درگاہ ساچی آپ سُہائیندا۔ سچکھنڈ نواسی بن سیکدارا، ساچا حُکم چلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھاں کرے وڈ وڈ بھاگ، پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگ، کاگوں ہنس آپ اڈائیندا۔ وڈبھاگی ہر پایا، پاربرہم سلطان۔ جگت جھوٹھا پنڈھ مکایا، مٹیا آون جان۔ ہر ساچا کنت ہنڈھایا، سُنجی سیج نہ ہونے دو جہان۔ پریا پریتم گلے لگایا، آپ اپنے لئے پچھان۔ لکھ چوراسی مُکھ بھوایا، کروٹ بدلے نہ گن ندھان۔ ساچی سخیان آپ ہنڈھایا، پُرکھ ابناشی ساچا کھن۔ گھر گھر بنسری نام وجایا، دُھنی راگ سُنائے ساچے کان۔ گوال بالا رُوپ وٹایا، گُرسکھ گئوآں چارے وچ بیابان۔ ساچا مُکٹ سپس ٹکایا، بنیا شاہاں دا شاہ سلطان۔ ست رنگ نشانہ اک اُٹھایا، میٹ مٹائے

بے ایمان۔ لال رنگ اک رنگایا، گرسکھ سارے خوشی منان۔ گھر سہنجنا پُرکھ ابناشی ور گھر پایا، نانا تٹا جیو جہان۔ چوٹھے جُگ چوٹھی لانو، چوٹھے گھر آپ دواوا، گرتھی پنتھی نہ سکن پچھان۔ پُرکھ ابناشی سب نے گایا، درس کیسے نہ دیوے آن۔ کلجگ ساچا وقت سہایا، ستجگ تریتا دواپر وچھڑے میلے آن۔ رام کرشن آپ گھلایا، عیسیٰ موسیٰ کر پروان۔ محمد کلمہ آپ پڑھایا، چالی برس میٹ شیطان۔ نانک میلا سہج سُبھایا، در گھر ساچے کھیل مہان۔ پوت سپوتا اک اُچایا، گر گویند نوجوان۔ سنتاں بھگتاں آپ سمجھایا، کایا اندر کھول دکان۔ کلجگ اتم ویس وٹایا، شبد سروپ ہر بھگوان۔ جوتی جامہ کھیل کھلایا، پنج تت نہ کھئے نشان۔ گرسکھاں رنگ چڑھاوَن آیا، آپ اپنا کر دھیان۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی ویکھ وکھایا، ونڈ نہ پائے شاستر سمرت وید پُران، کہانی بانی انجیل قرآن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، لال رنگ کرے پردھان۔ لال رنگ کر پردھان، ستجگ ساچا دئے وکھائیا۔ چار ورن چار کُنٹ لکھ چوراسی سارے گان، ایک ایک کرے پڑھائیا۔ جن بھگتاں دیوے ایک دان، داتا دانی ہر اکھوائیا۔ گرسکھ اتم ملے میل سری بھگوان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی چولی آپ رنگائیا۔ گرسکھ تیری پریم رت، لال رنگ رنگایا۔ تیری اتم رکھے پت، تیرا تیرے دوارے آیا۔ تیرا دھیرج تیرا ست، تیرا رتھ دئے چلایا۔ تیری بُدھ تیری مت، گرمت دئے سمجھایا۔ تیرا بیج تیرے وت، تیری کایا دئے بجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کایا کیاری اک وکھایا۔ کایا کیاری لائے کیسر، نہکرمی کرم کھائیا۔ مستک ٹکا لگے تھنيسر، دھرت دھول وڈ وڈیائیا۔ لیکھا جانے نہ برہما وشنو مہیش مہیشر، چار وید بھیو نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لال رنگ اک وڈیائیا۔ لال رنگ ہر اُچندڑا، نرگن نرگن دھار۔ لوک مات کھیل کھندڑا، سنت بھکت بھگونت کرے پیار۔ گرمکھ ساچے ویکھ وکھندڑا، نانا توڑے نر نار۔ آپ اپنے انگ لگندڑا، انگیکار کرے کرتار۔ بھانڈا بہرم بھو بھندڑا، دئی دویتی دیوے مار۔ ایک ساچا شبد سُنندڑا، دوس رین رہے دھنکار۔ جگت جنجالا توڑ ٹُندڑا، لیکھا چُکے تٹ کِنار۔ خوشی غم ایک رنگ وکھندڑا، ہر سنگت کر پیار۔ سمت سولاں راہ چلندڑا، گرسکھ رووے نہ زارو زار۔ لال رنگ اک چُندڑا، چووی مگھر دوس وچار۔ سچ ملاح آپ اکھوندڑا، بھر بھر بیڑا لائے پار۔ جو جن ساچی سیو کمنڈڑا، مانس جنم لئے سوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک تن کرے شنگار۔ سچ شنگار لال رنگن، رنگ

رنگیلا آپ کرائیا۔ گرسکھ پایا ساچا کنگن، رام نام آپ گھڑائیا۔ دوجے در نہ گیا منگن، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ منکھ جیو در تے سنگن،
 نیتر دسے نہ بے پرواہیا۔ بن گرسکھ نہ سہائے کوئی اپنا انگن، گھر بنک نہ کھئے سہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لال رنگ
 اک وکھائیا۔ لال رنگ ہر چڑھایا، ایک بھٹھی نام تپائیندا۔ ترے گن مایا بھٹھی ہیٹھاں ڈاہیا، اکی جیٹھ لکھت لکھائیندا۔ نار تھیہ والا نام
 وڈیایا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ سولان سال تپدا ربیا کڑھایا، پُرکھ ابناشی جوتی لنبو آپے لائیندا۔ سمت ستاراں پہلی چیت دوس سہایا،
 ساچا تاج سیس ٹکائیندا۔ لوک مات شاہ پاتشاہ بن کے آیا، سنسا روگ سرب چکائیندا۔ اپنی ہتھیں گرمکھاں تن نام چولا دئے پہنایا، پھڑ
 ہتھیں نہ کھئے لائیندا۔ سمت ستاراں ہاڑ ستاراں دوس دئے سہایا، کون رنگ سورا سربنگ جن بھگتاں آپ چڑھائیندا۔ سچکھنڈ نواس پُرکھ
 ابناش آپے سٹھے آتم سیجا لنگھ، سچ پلنگ آپ سہائیندا۔ کلجگ بھتے کاچی ونگ، گرسکھ کنگن آپ پہنائیندا۔ داتا دانی سورا سربنگ آپ
 اپنی دیا کھائیندا۔ شبد وجائے نام مردنگ، اپنی اچھیا مردانہ روپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر،
 رنگ اولاک اک اکلایا وکھائیندا۔ چڑھیا رنگ رنگ مجیٹھ، اتر کدے نہ جائیا۔ ستگر ملیا اک انڈیٹھ، جگت نیتر دس نہ آئیا۔
 جگت پیسن آپے پیٹھ، پیسن پیس رہیا سیو کھائیا۔ نرگن ہو ہو وسیا چیت، سرگن بھیو نہ جانے رائیا۔ کرے کرائے پنت پنت، پنت پاپی
 لئے ترائیا۔ جو جن گائے سہاگی گیت، سوہنگ اکھڑ اک پڑھائیا۔ پاربرہم ملے پرہہ ساچا میت، میت مورا ساچا پھیرا پائیا۔ اک رنگ رنگائے
 ہست کیٹ، اوچ نیچ نہ کھئے جنائیا۔ سیس سہائے پیتمبر پیت، جس اپنا جس آپ کرائیا۔ آپے جانے اپنی ریت، جگا جگنتر ویس وٹائیا۔
 ساچا ویہڑا کایا کعبہ مندر مسیت، گردوارا اک وکھائیا۔ جس جن ستگر ملیا اک اتیت، ترے گن ناتا دئے ٹرائیا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، لال
 رنگ دئے وکھائیا۔ مانس جنم گئے جیت، جو جن آئے سرنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر
 سنگھ وشنو بھگوان، ہرجن دیوے ایک دان، جیا دان جھولی پائیا۔

★ ۲ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی جگیر سنگھ دے گھر پنڈ سوہل ضلع گرداس پُر ★

سو پُرکھ نرنجن سد مہربان، ہر داتا بے پرواہیا۔ ہر پُرکھ نرنجن سچ نشان، آد جگاد جھلائیآ۔ اک اونکارا نوجوان، نر ہر نہ مرے نہ جائیا۔ آد نرنجن جوت مہان، پرم پُرکھ آپ جگائیآ۔ سِری بھگوان ساچا دان، تخت نواسی آپ ورتائیآ۔ ابناشی کرتا کھیل مہان، اک اِکلا آپ کرائیا۔ پاربرہم پربھ گن ندھان، گنوتا وڈ وڈیائیآ۔ سچکھنڈ وسے سچ مکان، محل اٹل اُچ مینار اک وکھائیآ۔ دوسر دسے نہ کھئے نشان، نرگن بیٹھا مکھ چھپائیآ۔ آپے گوپی آپے کابن، آپے سگلا سنگ وکھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا رنگ رنگائیآ۔ سو پُرکھ نرنجن ہر ہر داتا، ایکا رنگ سمائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن شبد گیاتا، دُھن انادی ناد وجائیندا۔ ایکنکارا گائے اپنی گاتھا، بودھ آگادھ آپ اکھوائیندا۔ سِری بھگوان سگلا ساتھا، در گھر ساچے آپ نبھائیندا۔ ابناشی کرتا آپے کھیلے کھیل تماشا، منڈل راس آپ رچائیندا۔ پاربرہم در گھر ساچے کر واسا، بنک دوارا اک سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا جوت پرکاشا، نرگن نور ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکنکارا کھیلے کھیل اگم اپارا، الکھ آگوچر بھیو نہ آئیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سوہاؤنت، ہر پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیآ۔ ایکنکارا آد آنت، آد نرنجن سوہا پائیآ۔ سِری بھگوان ساچا کنت، ابناشی کرتا سیج ہنڈھائیآ۔ پاربرہم بنائے اپنی بنت، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیآ۔ سچکھنڈ دوارا مہا اگت، لیکھا لیکھ نہ کھئے وکھائیآ۔ آپے آد آپے آنت، سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن ڈیرہ لائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اِکلا کھیل اپارا، کرے کرائے کرنیہارا، کرنی کرتا ناؤں دھرائیندا۔ کرنی کرتا کرنے یوگ، دوسر اور نہ کھئے وکھائییندا۔ نرگن نرگن کرے بھوگ، سچ سنجوگ آپ ہنڈھائییندا۔ آپے وسے اپنے لوک، دو جہاناں آپ سمائیندا۔ آپے شبد سچ سلوک، راگ ترانہ آپ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکالا دین دیالا، تھر گھر ساچے آسن لائیندا۔ تھر گھر ساچا سچ محلہ، سو پُرکھ نرنجن آسن لائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن آپ اپنا پھڑائے پلا، آپ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ ایکنکارا مارگ لائے آپ سُکھلا، ساچا پوڑا آپ وکھائییندا۔ آد نرنجن اپنے دیپک آپے بلا، باقی تیل نہ کھئے ٹکائییندا۔ سِری بھگوان سچ سندیش ایکا گھلا، نر نرائن حکم سُنائییندا۔ ابناشی کرتا اپنی جوتی آپے رلا، تتوت نہ کھئے دکھائییندا۔ پاربرہم آپے جانے اپنا ول چھلا، اچھل اچھل آپ ہو جائیندا۔ سچکھنڈ دوارا اک منارا نہچل

دھام اٹلا، نرگن داتا آپ وسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سنگھاسن سچ سلطان، بیٹھنہارا ہر مہربان، دوسر در نہ کھئے اُپائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سچ سلطانا، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن آپے جانے ایکا پد نربانا، نر بھے اپنا ناؤں رکھائیا۔ ایکنکار کھیل مہانا، جونی ریت وڈ وڈیائیا۔ ابناشی کرتا گن یدھانا، اوگن وچ نہ کھئے ٹکائیا۔ سِری بھگوان وڈ بلوانا، جودھا سور پیر اک اکھوائیا۔ پاربرہم لیکھا جانے در دربانا، در درویش الکھ جگائیا۔ سچکھنڈ دوارا اک مکانا، چار دیوار نہ کھئے رکھائیا۔ تہر گھر واسا پُرکھ ابناشا، گھر گھر وچ آپ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر شہنجا جوت جگائے آد نرنجنا، نور نورانہ نور دھرائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچا نور، نرگن اپنا آپ دھرائیندا۔ (ہر پُرکھ نرنجن) حاضر حضور، ہر ہر اپنا ویس وٹائیندا۔ ایکنکارا آسا منسا پور، اپنی آسا آسا وچ رکھائیندا۔ آد نرنجن جوت جگائے حاضر حضور، در گھر ساچے آپ رکھائیندا۔ سِری بھگوان آپے وسے نیڑے دور، دور ڈراڈا پنہ نہ کھئے جنائیندا۔ ابناشی کرتا آپے چاڑھے اپنا رنگ گوڑھ، لال گلالا رنگ رنگائیندا۔ پاربرہم منگے ساچی دھوڑ، اپنی دھوڑی آپ اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا سوہاوت، ہر ہر وسے ساچا کنت، نر ہر وڈی وڈیائیا۔ نر ہر نرائن پُرکھ بہتارا، پاربرہم اکھوائیندا۔ سچکھنڈ سُہائے ایکا دوارا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، حکمی حکم سنائیندا۔ دھر فرمانا بول جیکارا، شبدا نادی ناد و جائیندا۔ آپے بٹھے اپنی دھارا، کاغد قلم نہ لیکھ لکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے وسے ساچے گھر، در دروازہ آپ گھلائییندا۔ در دروازہ پروردگار، درگاہ ساچی آپ گھلائییا۔ اک اکلا کر پَسار، نرگن بیٹھا بے پرواہیا۔ جلوہ نور نور اُجیار، نور نورانہ شہنشاہیا۔ ساچے تخت سوہے سچی سرکار، سیس جگدیش وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا بنک اُپائیا۔ بنک دوارا ہر سُہائے، بھیمو کھئے نہ پائیندا۔ سچکھنڈ دوارا جوت جگائے، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنا ناؤں دھرائے، ہر پُرکھ نرنجن گیت سُہاگی آپے گائیندا۔ ایکنکارا سگن منائے، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ آد نرنجن ایکا روپ درسائے، ریکھ بھیکھ نہ کھئے وٹائیندا۔ ابناشی کرتا در درویش پھیری پائے، سِری بھگوان میل ملائییندا۔ پاربرہم نیوں نیوں در دوارے اپنے سیس جھکائے، اپنی جھولی آگے ڈاہندا۔ شاہ سلطان آپ بن جائے، آپ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ ایکا وست ہتھ اُٹھائے، نیتر نین نہ کھئے

درسائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ کھیل اولّا، کرے کرائے اک اِکلا، ایکا ایک ایک اکھوائیندا۔ ایکا پُرکھ اگم
 اپار، در گھر گھر ساچے آسن لائیندا۔ آپ سہائے سچ دربار، در درباری ویس وٹائیندا۔ چہتر جھلّے ایکنکار، سیوک ساچی سیو کھائیندا۔
 شاہو بھوپ بن سِکدار، چویدار آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، درگاہ ساچی ساچا گھر، ایکا وسے ہری ہر،
 ہر ہر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ہر ہر اپنا ناؤں رکھ، نر نرنکار آپ وڈیائیا۔ ساچے مندر ہو پرتکھ، ہر مندر دئے سہائیا۔ نرگن اندر نرگن باہر،
 نرگن گپت نرگن ظاہر، نرگن وچوں نرگن ہویا وکھ، نرگن نرگن وچ سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے بھوئے سرب کلا
 سمرتھ، عقل کل وڈ وڈیائیا۔ عقل کلا ہر بھگوانا، ایکا رنگ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارے گائے اک ترانہ، آپ اپنا ناد وجائیندا۔ ایکا حُکم دُھر
 فرمانا، دُھر دی دھار بندھائیندا۔ مات پت کر نشانہ، پوت سپوتا آپ اکھوائیندا۔ پنج تت نہ کھئے گیانا، برہم مت نہ کھئے دھرائیندا۔ رتی رت
 نہ کھئے پچھانا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، درگاہ ساچی ونڈے ونڈ، ونڈنہارا آپ اکھوائیندا۔ ونڈنہارا پُرکھ اکال، آپ اپنی
 ونڈ ونڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارے ہو دیال، دیاندھ آپ اکھوائیا۔ لیکھا جانے کال مہاکال، اولڑی چال آپ چلائیآ۔ آپ اپنا توڑ جنجال، اپنا
 بندھن دئے گوائیا۔ اپنے سرور مارے اُچھال، اپنا مانک لئے اُٹھائیا۔ آپ سہائے ساچا تال، امرت اپنا ناؤں وکھائیا۔ آپ اُچھائے اپنا لال، شب
 دُلارا آپ ساچا ناؤں رکھائیا۔ آپے بنے ہر دلال، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آپے اپنا تت دئے ڈھال، ہڈ ماس ناڑی رت نہ کھئے جنائیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچے مندر ایکا وڑ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، رُوپ رنگ نہ کھئے وکھائیا۔ اپنے اندر آپے وڑیا، سچکھنڈ
 دوارا سوبھا پائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن در درویش ہو ہو آگے کھڑیا، نرگن نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن اپنی وِدیا آپے پڑھیا،
 باؤن رُوپ نہ کھئے دھرائیندا۔ ایکنکارا اپنا پھڑے آپے لڑیا، اپنی اوٹ آپ رکھائیندا۔ آد نرنجن اگنی تت کدے نہ سڑیا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔
 سری بھگوان نہ کوئی بھنے نہ کسے گھڑیا، بھنن گھڑنہار آپ ہو جائیندا۔ ابناشی کرتا ساچے پوڑے آپے چڑھیا، سچکھنڈ دوارے ڈیرہ لائیندا۔
 پاربرہم نر نریش نرائن نریا، نر ہر ہری اپنا ناؤں رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیوے اپنا ور، اپنی اچھیا
 آپے بھچھیا جھولی پائیندا۔ ساچی بھچھیا ہر بھگونت، اپنی آپے جھولی پائیا۔ درگاہ ساچی بنیا ناری کنت، نرگن نرگن سیج ہنڈھائیا۔

سچکھنڈ دوارا بنائی بنت، برہما وشن شو بھیو نہ رائیا۔ اپنا چاڑھ آپے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ اپنی ڈھن اُچائے اپنا منت، شبدا
 شبدا ناؤں رکھائیا۔ نہ کوئی سادھ نہ کوئی سنت، ست ستوادی بیٹھا جوت جگائیا۔ لیکھا جانے آد آنت، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ہر ہر وسیا، آد جگادی پھرے نسیا، آپ اپنی سیو کھائیا۔ ساچی سیوا ہر نرنکار، در گھر
 ساچے آپ کھائیندا۔ اپنا روپ کر تیار، آپ اپنے وچ رکھائیندا۔ آپ اپنا کر پسا، آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپ بنائے سچا گھر بار، سچکھنڈ دوارا
 ناؤں دھرائیندا۔ گھر وچ گھر کر تیار، تھر گھر اپنا آسن لائیندا۔ چار کُنٹ دہ دشا دے نہ کوئی دوار، ونڈن ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویکھ وکھائیندا۔ آپ اپنا آپے ویکھ، اپنی خوشی منائیا۔ اپنا دھاریا آپے بھیکھ، مات پت نہ کھئے
 بنائیا۔ اپنا لیکھیا آپے لیکھ، کاغد قلم نہ رکھے کوئی شاہیا۔ مچھ داہڑی نہ دے کیس، نہ کوئی ہر ہر مؤنڈ مُنڈائیا۔ گنپت نہ کھئے گنیش، برہما
 وشن شو اِشٹ نہ کھئے جنائیا۔ اک اِکلا آپ اپنی کرے آدیس، آپ اپنا سیس جھکائیا۔ جگا جگنتر رہے ہمیش، نہ مرے نہ جائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوار کر پسارا آپے جانے اپنی کارا، کرتا پُرکھ آپ اکھوائیا۔ کرتا پُرکھ کرنہارا، اپنی کرنی کِرت
 کھائیندا۔ اپنے گھر ہو اُجیارا، اپنا دیپک آپ جگائیندا۔ اپنے گھر بھر بھنڈارا، آپ اپنا ناؤں وکھائیندا۔ اپنے گھر بن ونجارا، آپ اپنا ونج
 کرائیندا۔ اپنے گھر بن ورتارا، ہر اپنا ہٹ چلائیندا۔ آپے وست رکھے اک تھارا، تھر گھر ساچے کھیل کھلائییندا۔ نرگن بھئے نرگن دھارا، نرگن
 رنگ رنگائیندا۔ نرگن حُکم سچّی سرکارا، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ نرگن بول سچ جیکارا، ساچا نعرہ ایکا لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا سوہاؤنت، کھیلے کھیل ناری کنت، کنت کنتوبل اپناروپ وٹائیندا۔ کنت کنتوبل پاربرہم، گھر ساچے وجے
 ودھائیا۔ نہ مرے نہ پئے جم، لکھ چوراسی نہ کھئے بھوائیا۔ کرے کرائے اپنا کم، اپنی کرنی آپ کرائیا۔ نہ خوشی نہ کوئی غم، نیتر نیر نہ کھئے وپائیا۔ نہ
 کوئی پون سواسی لئے دم، رسنا جہوا نہ کھئے بلائییا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چن، تارا منڈل نہ کھئے دکھائیا۔ نہ کوئی گندھرب نہ کوئی گن، کروڑ
 تینتیس ویکھ وکھائیا۔ نہ کوئی چھپر نہ کوئی چھن، نہ کوئی باڈی بنت بنائیا۔ نہ کوئی ترے گن مایا ممتا وسے تن، نہ کوئی ڈن رکھائیا۔ نہ کوئی
 جنی جنے جن، مات گرہ نہ کھئے ٹکائیا۔ نہ کوئی بُدھ مت نہ دے من، پنج تت نہ کھئے ہنڈھائیا۔ نہ کوئی دے مگھ نگ کن، گیت گانہ کھئے

سُنائیا۔ پُرکھ اِبناشی اپنے گھر نر ہر اپنا بیڑا آپے بیٹھا بٹھ، آپے ربیا چلائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارا کھول
 کوڑ، بھو اِبهیدا بھو کھلایا۔ نرگن کنت نرگن ناری، نرگن اپنا آپ پرنایا۔ نرگن محل نرگن اٹاری، نرگن اپنی سیج وچھایا۔ نرگن تت نرگن
 شنگاری، نرگن کملاپت ویکھ وکھایا۔ نرگن بائے اپنی ساری، آپ اپنا پردہ لایا۔ نرگن کرے اک پیاری، پیا پریم آپ اکھویا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا سگن منایا۔ سگن منڈڑا ہر ہر کاپن، درگاہ ساچی ویکھ وکھائیآ۔ اپنے در دوار ہوئے پردھان،
 پاربرہم وڈی وڈیائیآ۔ اپنا دیوے سچ فرمان، ساچا حکمی حکم الائیآ۔ لالن رنگے لال رنگ مہان، دین دیا لا ہر گویالا اپنا رُپ آپ درسائیآ۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوار ہو اُجیار، کرے کھیل اگم اپار، اگم اگمڑی چال چلائیآ۔ اگم اگمڑا اگمڑی چال،
 ہر ساچا سچ چلائیآ۔ شبد سرُپ وجائے تال، ناد انادی راگ الائیآ۔ اپنی گھال آپے گھال، آپ اپنی سیو کھائیآ۔ آپے کرے سدا پرتپال،
 پرتپالک آپ اکھوائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سینگھاسن پُرکھ اِبناشن کھیل تماشن آپ کرائیآ۔ کھیل تماشنا سچی
 رہراس، در گھر ساچے آپ وکھائیآ۔ داتا دانی سرب گنتاس، گنوت بے پرواہیا۔ اپنی پوری کرے آس، اپنی ترکھا آپ بچھائیآ۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا شبد سُت لے اُٹھائیآ۔ اُٹھ سُت نوجوان، ہر ساچا آپ اُٹھائیآ۔ ہتھ پھڑائے سچ نشان، درگاہ ساچی آپ
 جھلائیآ۔ میری تیری ایکو آن، ایک رنگ رنگائیآ۔ میرا حکم دھر فرمان، تیری دھار بندھائیآ۔ تُوں پوت سپوتا بن نادان، ہوں تیرا پرد
 رکھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبدی شبد آپ وڈیائیآ۔ ہر شبد بلکار، پُرکھ اِبناشی آپ اُٹھایا۔ دیوے وڈ سچی
 سرکار، ساچا لہنا جھولی پایا۔ تیری ونڈ اپر اپار، نرگن نرگن دے سمجھایا۔ لوآن پُریاں برہمنڈ کھنڈ محل لے اُسار، تیرا منڈل ویکھ وکھایا۔
 تیری رسن بنائے رو سس ستار، بنس سرہنسا ناؤں رکھایا۔ تیری جوت جگے اپار، تیرے گھر ہوئے رُشنایا۔ پاربرہم کرے پیار، ساچی سیج
 آپ ہنڈھایا۔ ایک مندر کر تیار، ہر ہر جو ڈیرہ لایا۔ تیرا بھرے ست بھنڈار، سچ بھنڈار آپ ورتایا۔ نرکار ہوئے ساکار، نرگن سرگن ویس
 کرایا۔ وشن رُپ اپر اپار، آپ اپنا لے پرگٹایا۔ کول تین کر اُجیار، تین تیناں وچ رکھایا۔ آپ اپنا کر پسار، آپ آپے ویکھ وکھایا۔ وشنو اندر
 امرت دھار، ناہی کول آپ اُچایا۔ کھلے کول ہوئے گلزار، برہم برہم لے پرگٹایا۔ برہم بولے اک جیکار، پُرکھ اِبناشی حکم سُنایا۔ گھر ساچے

بیٹھ سچے دربار، ساچی ونڈن اک رکھایا۔ چارے بانی کر تیار، تُریا ناد اک سُنایا۔ چارے جُگ کر ورتار، چارے کھانی لے اُپایا۔ چار ورنار
 بھر بھنڈار، چار مُکھ دے صلاحیا۔ چار ویداں لے اُچار، بھیو ابھیدا بھیو کھلایا۔ اچھل اچھل آپ نرنکار، دس کیسے نہ آیا۔ آپے شنکر بٹھ
 دھار، دھوواں دھار ویکھ رکھایا۔ سُن اگم ہو اُجیار، اپنا نُور لے چمکایا۔ ایکا شبد بھر بھنڈار، ترے ترے دے ورتایا۔ ترے ترے ویس کرے
 سچے سرکار، ترے گن اپنا ت رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد ہر برہما، برہم برہم ویکھ رکھایا۔ پاربرہم
 برہم پایا، گھر برہم وچی ودھائی۔ وشنو ویکھن آیا، وشنو اپنا ناؤں دھرائی۔ آپے دیوے رزق سبایا، رازق رحیم آپ ہو جائی۔ آپے لے
 آنت کھپایا، شنکر ہتھ ترسول اٹھائی۔ اپنا بُرج آپے ڈھایا، آپ اپنا کھیل کھلائی۔ آپے ترے گن لڑ پھڑایا، رجو طمو ستو کری گڑمائی۔ آپے
 پنج ت میل ملایا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش اپنا انک بنائی۔ آپ اپنا کر پرویش، در درویش کھیل کھلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، پنج ت کر پسار، کھیلے کھیل ایکنکارا، سو پُرکھ نرنجن رکھے ساچی دھارا، ہر پُرکھ نرنجن شبد انادی رہیا اُچارا، آپ اپنا ناد
 وچائی۔ پنج ت ہر ہر گھاڑن گھڑیا، ترے گن میل ملائیندا۔ برہما وشن شو آپے پھڑیا، آپ اپنا حُکم سُنائیندا۔ اپنا اکھڑ آپے پڑھیا، اکھڑ
 وکھڑ آپ سُنائیندا۔ اپنے مندر آپے کھڑیا، آپ اپنا درس دکھائیندا۔ اپنے گھر آپے لڑیا، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ اپنے در ہیرے مانک موتی
 لال جواہر آپے جڑیا، ہر مندر آپ سمائیندا۔ اپنے گھر آپے وسے ڈونگی غاریا، اندھ اندھیرا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، پنج ت کر پردھان، لوک مات وکھائے اک نشان، جگت نشان آپ جھلائیندا۔ پنج ت کایا گڑھ کر تیار، ترے گن بندھن پایا۔
 پنچم پنچ کر جیکار، پنچ راگ ناد وجایا۔ پنچم کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، پنچم میلا سہج سُبھایا۔ پنچ دس کرے وچار، ہس ہس ویکھ
 وکھایا۔ مت بُدھ دے آدھار، نرگن اپنی ونڈ وکھایا۔ من منوا کر سکدار، نو دوارے تخت سجایا۔ کرے کھیل آپ نرنکار، اپنی رچنا ویکھ
 وکھایا۔ گھر وچ گھر کر پسار، بحر کپاٹی گنڈا لایا۔ سُکھمن ٹیڈھی بنک کر تیار، ساچی پوڑی آپ چھپایا۔ امرت سروور بھر بھنڈار، اپنا
 گنڈ رہیا وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے سوہے سچا دربار، آتم سیجا اک آدھار، در گھر ساچا آپ سُہایا۔ آتم
 سیجا کھیل اپارا، ہر ساچا سچ کرائیا۔ ناد شبد سچے دھنکارا، ہر بہ بہ منگل گائیا۔ پرکاش آکاش کر اُجیارا، واس نواس آپ وکھائیا۔ پون

سواس نہ لئے ہلارا، داس داسی آپ جنائیا۔ نیج گھر واس نیج آتم کرے پیارا، ایش جیو وڈ وڈیائیا۔ جگدیش سوہے سچ دوارا، در دروازہ آپ گھلایا۔ پاربرہم ہر ہر میلا کنت بہتارا، ہر ساچا کنت آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سرگن اندر نرگن وڑ، میل ملائے سہج سُبھائیا۔ نرگن سرگن ہر ہر میلا، لوک مات کرایا۔ لکھ چوراسی گرو گُر چیلا، گر ہر ہر رُپ وٹایا۔ جگا جگنتر سَجَن سہیلا، ساقی اپنا ناؤں دھرایا۔ آپے جانے اپنا وقت ویلا، وید کتیب بھیو نہ آیا۔ اچرج کھیل پاربرہم پرہہ کھیلا، لوک مات وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لکھ چوراسی کر تیار، مانس منکھ کر پیار، رُپ انُپ آپ درسایا۔ رُپ انُپا شابو بھوپا، ہر ستگر پُرکھ اکھوائیندا۔ وسنہارا چارے کوٹا، دہ دشا پھیری پائیندا۔ آپے لائے اپنا بوٹا، آپے جڑ اکھڑائیندا۔ آپے لیکھا جانے جوٹھا جھوٹھا، سچ سچ آپ ورتائیندا۔ آپے کرے خالی ٹھوٹھا، بھر پیالہ آپے ہتھ پھڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، برہما وشن شو دیوے ور، حُکمی حُکم آپ سُنائیندا۔ ساچا حُکم دُھر فرمانا، برہما وشن شو کرے جنائیا۔ چارے جگ ورتے اپنا بھانا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ دو جہانی ساچا رانا، پاتشاہ آپ اکھوائیا۔ لوک مات سنت بھگت کرے پردھانا، آپ اپنا گیت سُنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تِتاں دیوے ایک اور، ایک سیکھیا سیکھ سمجھایا۔ تِتاں سٹ کر دھیان، ہر ساچے سچ سہایا۔ چار وید جگت گیان، برہمے ودیا اک پڑھایا۔ وشنو تیرا رکھے مان، سچ بھنڈارا آپ ورتایا۔ شنکر تیری ایک کان، باسک تشکا ویکھ وکھایا۔ سانگو پانگ سیج کر پروان، آپ بیٹھا آسن لایا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ برہمے منوتر تیرا جھلدا رسیا نشان، پُرکھ ابناشی آپ جھلایا۔ ستجگ تریتا دواپر چلے مات دکان، چوڈاں ہٹ ویکھ وکھایا۔ جگ جگ ہوئے آپ مہربان، اپنا رُپ لئے پرگٹایا۔ نرگن سرگن دیوے مان، جوت شبد شبد جوت وچ ٹکایا۔ آپے رام ہوئے بلوان، آپے راون دہسر گھایا۔ آپے ویکھے گوپی کاہن، دُشٹ ہنکاری میٹ مٹایا۔ آپے بھگتاں کرے پروان، غریب نیانے گلے لگایا۔ آپے کلجگ ویکھے کوڑ نشان، کوڑا ڈنکا جگت سُنایا۔ آپے عیسیٰ موسیٰ ہو پردھان، کالا سوسا تن وکھایا۔ آپے انجیل قرآن گائے گان، تیس بتیسا آپ سمایا۔ آپے سنگ محمد چار یاری دیوے دُھر فرمان، اللہ رانی متا آپ پکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا شبد سچ سندیش، آپ سُنائے نر نیش، سچکھنڈ بیٹھا حُکم سُنایا۔ ساچا حُکم ساچا شاہ، ہر ساچا سچ سُنائیندا۔ جگا جگنتر

بنے ملاح، جُگ جُگ بیڑا آپ ترائیندا۔ جن بھگتاں دیوے سچ صلاح، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کان، ساچی مانک موتی چوگ چُکائیندا۔ درگاہ ساچی رکھائے ساچا تھان، تھان تھنتر اک وڈیائیندا۔ کرے کرائے سچ نیاں، ہنکاری دُشٹاں آپ کھپائیندا۔ کلجُگ کھڑا ویکھے نگر گراں، نو کھنڈ پرتھی ستاں دیباں پھول پھلائیندا۔ نانک زرگن گیا سنا، بن ہر کھئے نہ پار لنگھائیندا۔ ایکا منتر گیا جنا، نام ست سرب پڑھائیندا۔ اوچ نیچاں ایکا رنگ رنگا، کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا دھام بہائیندا۔ ایکا کلمہ نبی گیا لکھا، جگت رسؤل آپ وڈیائیندا۔ محبان بیدو بی خیر یا اللہ بنے سچ ملاح، چوڈاں طبقاں بیڑا آپ ترائیندا۔ ایکا جوتی دس دس ناؤں رکھا، نورو نور نور آپ دھرائیندا۔ شبد اگمی حُکم سنا، سرشٹ سبائی آپ جگائیندا۔ کلجُگ اتم ویلا جائے آ، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیندا۔ نانا تھے پتر ماں، پتا پوت نہ ویکھ وکھائیندا۔ نہ کوئی دسے بہین بہرا، بہیناں بھینا نہ سنگ رلائیندا۔ بڈھ بیکی کاگ وانگ رہی کُرا، چاروں کُنٹ کوک سُنائیندا۔ کسے نہ ملے سچا تھان، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ راج راجان نہ کرے سچ نیاں، غریب زانیاں کھئے نہ گلے لگائیندا۔ جگت نیتانیاں پکڑے کوئی نہ بانہ، پھڑ بابوں نہ کھئے اٹھائیندا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہ، درگاہ ساچی ویکھ وکھائیندا۔ اتم پرگٹ ہووے آ، نہکلنکا ناؤں دھرائیندا۔ شبد دُنکا دئے وجا، راؤ رنکاں آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جُگ جُگ رکھے اپنی دھار، پُرکھ ابناشی کھیل اپار، لوک مات آپ کھلائیندا۔ نانک دھار زرگن روپ، نہ نرائن چلائیا۔ گوبند سورا ست سروپ، ست دُلارا وڈ وڈیائیا۔ لیکھا جانے جوٹھ جھوٹھ، ہووے ہنگتا گڑھ نڑائیا۔ پُرکھ اکال جائے ٹوٹھ، مہربان مہربان مہربان وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنی دھار بندھائیا۔ جُگ جُگ دھار ہر چلائے، وید کتیب بھیو نہ رایا۔ سادھ سنت سد رہے گائے، رسنا جہوا جگت بلایا۔ دُھر فرمانا آپ سُنائے، آپ اپنی دیا کمایا۔ بودھ اکادھا شبد الائے، زرگن سرگن میل ملایا۔ اپنا پردہ دئے چُکائے، بھگت بھگوت ہوئے سپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجُگ اتم کھیل کھلایا۔ کلجُگ ویلا اتم آؤنا، چار کُنٹ جنت کُرائے۔ سرشٹ سبائی دھیر نہ کھئے دھراؤنا، ست سنتوکھ نہ کھئے وکھائے۔ ساچا منتر نہ کسے درڑاؤنا، ہری ہر نہ کھئے ملائے۔ پڑھ پڑھ ویدا واد ودهاؤنا، گیان دھیان نہ وچ ٹکائے۔ سادھ سنت سرب کُراؤنا، کام کرودھ لوہ موہ ہنکار نہ کوئی میٹے میٹے مٹائے۔ ساچا تخت نہ کسے وکھاؤنا، ساچا عدل نہ کھئے کھائے۔ ایکا رنگ

نہ کیسے رنگاؤنا، نام للاری دس نہ آئے۔ نہکلنک ہر جامہ پاؤنا، جوت نؤر کرے رُشنائے۔ ساچا شبد ڈنک وجاؤنا، لوآن پُریاں برہمنڈاں
 کھنڈاں اُتبھج انڈ جیرج سینج لے جگائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ پرگٹائے۔ ہر نہکلنک لوک مات اوتارا،
 دس کیسے نہ آئیا۔ جوتی نؤر جوت اُجیارا، جوت جوت وچ ٹکائیا۔ شبد نام سچا جیکارا، ساچا نعرہ دئے سُنائیا۔ چارے ورنان دے ہلارا،
 چاروں کُنٹ آپ اُٹھائیا۔ نؤ کھنڈ ویکھے آر پارا، دیپ ست پھول پُھلایا۔ برہمے نیتر نین اگھاڑا، آلس نندرا دئے مٹائیا۔ وشنوں ویکھے مات
 سنسارا، دوس زین سیو کھائیا۔ شنکر چاروں کُنٹ دے للکارا، اُچی کوکے کوک سُنائیا۔ رائے دھرم کھول کواڑا، در دروازہ رہیا کھلایا۔
 چتر گپت بن لیکھارا، اپنا لیکھا رہیا سمجھائیا۔ لاڑی مؤت کرے شنگارا، نین کجَل رہی پائیا۔ کلجگ آئی اتم وارا، سالو رڑی اپنا رنگ
 رنگائیا۔ لکھ چوراسی ورے کنت بہتارا، گھر گھر پھیری پائیا۔ گرمکھ ورا اترے پارا، جس ستگر سچا ملیا بے پرواہیا۔ سمت سمتی دے
 ہلارا، سنمل رُکھ سرشٹ سبائیا۔ پھل نہ دسے کیسے ڈالا، پت ڈالی رہی کھلایا۔ چاروں کُنٹ آئی ہارا، شاہ سلطان پنج شیطان کرے لڑائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ نرگن جوت اُجالا ہر
 گوپالا، نہکلنکا ناؤں رکھائیندا۔ لوک مات بھگت دلانا بنے رکھوالا، سیوک ساچی سیو کھائیندا۔ نال رلائے کال مہاکالا، اولڑی چالا جگت
 جنجالا توڑ ٹڑائیندا۔ کایا مندر وکھائے سچی دھرمسالہ، امرت شہائے ایک تالا، سر سروور آپ ٹھائیندا۔ ایک نام گل پائے ساچی مالا، من کا منکا
 آپ پھرائیندا۔ انحد شبد وجے ساچا تالا، دُھن آتمک راگ ناد آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم
 ور، نہکلنک نرائن نر، سرشٹ سبائی آپ اُٹھائیندا۔ سرشٹ سبائی اُٹھنا جاگ، ہر ستگر آپ جگائیندا۔ نؤ کھنڈ پرتھمی لگی آگ، لوک
 مات نہ کوئی بُجھائیندا۔ کیسے گھر نہ دسے چراغ، دیا باقی نہ کوئی جگائیندا۔ چاروں کُنٹ اڈنے کاگ، ہنس روپ نہ کھئے وٹائیندا۔ ناری ملے نہ
 کنت شہاک، شہاگی رُت نہ کھئے وکھائیندا۔ مایا ممتا جوٹھا جھوٹھا لگا داغ، بن ستگر پورے نہ کھئے دھوائیندا۔ آنت نہ پکڑے کوئی واگ، کنت
 بھکونت مکھ چھپائیندا۔ مایا ممتا ڈسنی ڈسے ناگ، کلجگ اپنا کھیل وکھائیندا۔ ہر بھگت نہ اُچے من ویراگ، برہوں تیر نہ کھئے لگائیندا۔
 جھوٹھے دسن سجن ساک، آنت سنگ نہ کھئے نبھائیندا۔ جو جن ہر سرنائی جائے لاگ، سر سمرتھ ہتھ رکھائیندا۔ چرن دھوڑ کرے مجن ماگھ،

اٹھسٹھ تیرتھ پندھ مُکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، جیو جنت آپ سمجھائیندا۔ جیو جنت اٹھنا
 جاگ، ہر جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ شبد سرُویی بٹھے تاگ، ترے گن اگنی دے بُجھائیا۔ اک سُنائے ساچا راگ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔
 کایا مندر اندر جوتی جگے چراغ، ہر مندر ہونے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیوے ساچا ور، گھر ساچے میل
 ملایا۔ ہرجن ہر ہر پایا، گر سَتگر گھر گمبھیر۔ کلجگ اتم پندھ مُکایا، لکھ چوراسی کٹی بھیڑ۔ پرمانند آپ سمایا، چوتھے پد چڑھ اخیر۔
 نیتر تیجا آپ گھلایا، امرت بخشے ٹھانڈا سیر۔ دئی دویتی پندھ کٹایا، ایک رنگ وکھانے ہست کیٹ۔ ایک اونکار میل ملایا، وڈ داتا پیرن
 پیر۔ گھر سچا شاہو پایا، لوک مات مٹے تقصیر۔ ناری بہ بہ کنت منایا، ہرہوں ناٹھی گھروں پیڑ۔ پیا پریم منگل گایا، لالن رنگیا اپنا چیر۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے دیوے دھیر۔ دھیرج دیوے ست گیان، چرن کول وڈیائیا۔
 اتم آتر مارے بان، برہم شستر آپ چلائی۔ پنجاں چوراں لاپے گھان، آسا ترسنا دے مٹائی۔ میٹ مٹائے جھوٹھ نشان، گڑھ ہنکار رہن نہ
 پائیا۔ ایک دیوے نام ندھان، بیج نیتر آپ گھلایا۔ ایک شبد سُنائے کان، آپ اپنی دھن اُچھائی۔ سچکھنڈ دوارے دیوے ساچا مان، مکٹی
 گرسکھاں چرناں ہیٹھ دبائی۔ برہما وشنوں شو راہ تکن آن، جس مارگ گرسکھ جائیا۔ سَتگر پورا سورپیر بلوان، دو جہاناں ہونے سہایا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، گُرمکھ لگائے اپنے لڑ، آپ اپنا بندھن پائی۔ بندھن بندھپ دیوے پا،
 پاونہار نرنکارا۔ سنت سَتگر لے ملا، لوک مات کھیل اپارا۔ بھگت بھگونت ہونے سہا، نرگن جوت کر اُجیارا۔ لکھ چوراسی لے بھلا، مایا ممتا
 کھیل نیارا۔ جگ جگ وچھڑے لے ملا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ سہائے بنک دوارا۔ بنک دوارا سوہیا، لوک مات
 وڈیائیا۔ گرسکھ گر گر جہا ہویا، جس جن اپنی دیا کھائی۔ آس نندرا وچ نہ سویا، جس جن ہر ہر آپ جگائی۔ گھر ساچے لے کے آیا
 ڈھوا، ایک نام وست دکھائی۔ ہر پن اور نہ جانے کوآ، نیتر لوچن دس کسے نہ آئیا۔ گرسکھ بیج ساچا بوآ، پھل پھلواری آپ مہکائی۔ کرے
 پرکاش ترے ترے لوآ، لوآن پُریاں سچ رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے ساچا ور، ساچی وست جھولی
 پائی۔ ساچی وست نام جاگیر، سینگھ جگیر وکھائی۔ سنگ رکھائے آنت اخیر، چور یار لٹ کھئے نہ جائیا۔ سَتگر پورا کٹنہارا بھیڑ، جگت

جنجالا دئے ٹرائیا۔ بھر پیالہ پیائے امرت سپر، مد پیالہ دئے سٹائیا۔ تن پہنائے ساچا چیر، بستر اپنا شبد وکھائیا۔ اٹھسٹھ کایا اندر ورو لے نیر،
 نچھر جھرنا امرت آپ جھرائیا۔ جنم جنم دی نکلے پیڑ، مانس جنم لیکھے لائیا۔ گرسکھاں گرسکھ ملیا وچھڑیا ویر، راہ تگے سرب لوکائیا۔ رس
 وچ رس جوں مٹھا رس کھیر، دودھی دھار آپ وبائیا۔ کسے ہتھ نہ آئے پیر فقیر، مٹا شیخ مسائق رہے گر لائیا۔ پنڈت پاندھے نیتر و ہائن نیر،
 وشنوں بھگوان درس نہ کسے دکھائیا۔ گرسکھ ساچے بٹھے دھیر، دھرنی دھرت دھول اپنے رنگ رنگائیا۔ پہلاں کٹے جگت زنجیر، دوجی ڈوری
 نام بندھائیا۔ تیجے ہرن پھرن نیتر وکھائے پیرن پیر، چوتھے پد آپ سبائیا۔ پنچم رنگ رنگائے شاہ حقیر، شاہ سلطان روپ وٹائیا۔ چھویں چھپر
 چھن نہ دسے بے نظیر، رحمت رحمان آپ اکھوائیا۔ ستویں ست ست ست میٹے آپ تقدیر، تقصیر اپنی ونڈ ونڈائیا۔ اٹھویں اٹھ تہ نہ پائن وین
 کیر، اپ تیج وائے پرتھمی آکاش من مت بڈھ نہ کھئے سدائیا۔ نوویں نو دوارے کٹے بھیر، نو در کھوجے سہج سبھائیا۔ دسویں بخشے امرت
 سپر، بھر پیالہ آپ پیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، گرمکھ سجن چرن دھوڑ
 کرائے ایکاجن، ڈرمت میل آپ گوائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ سچا سچی شہنشاہیا۔

★ ۳ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی لیفٹینینٹ چیلا سنگھ دے گھر وزارت روڈ جموں ★

سو پُرکھ نرنجن ہر سلطان، اک اکلا وڈ وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن مہبان، بیدو بی خیر یا الاہیا۔ ایک اونکارا نوجوان، پروردگار اک
 خدائیا۔ آد نرنجن جوت مہان، نور نورانہ نور رُشناٹیا۔ سری بھگوان دو جہان، آد جگاد ویس وٹائیا۔ ابناشی کرتا اک نشان، عقل کل آپ
 جھلاٹیا۔ پاربرہم برہم اک گیان، ایک کلمہ رہیا پڑھائیا۔ دھن اناد سچی دھنکان، امام امامہ آپ سُنائیا۔ سچکھنڈ دوارا کھول دکان، سچ
 سنگھاسن آسن لائیا۔ حکمی حکم دھر فرمان، ایک اسم آپ سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جلوہ نور اک وکھائیا۔
 جلوہ نور ہر جلال رحمان، رحمت وچ رکھائیندا۔ جگا جگنتر ایک آن، عالم گیر آپ رکھائیندا۔ سچ جھلائے نام نشان، چوڈاں لوکاں ویکھ
 وکھائیندا۔ چوڈاں طبقات ہو پردھان، حق حقیقت پھول پھلاٹیندا۔ لاشریک نگہبان، واحد اپنا ناؤں اُپجائیندا۔ مالک گل گن ندھان، خالق

اپنا رُوپ وٹائیندا۔ ثالث بنے دیوے جیا دان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکالا دین دایلا، رام رحیم آپ اکھوائیندا۔ رام رحیم بے عیب پروردگارا، ایک اونکارا کھیل کھلائیندا۔ آد جگادی سانجھا یارا، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ ایک کلمہ کر تیارا، نبی رسول آپ پڑھائیندا۔ ایک نام کر اُجیارا، رام نام آپ لکھائیندا۔ ایک شبد بول جیکارا، جاگرت جوت آپ جگائیندا۔ ایک وسے دھام نیارا، اُچ محل اٹل آپ بنائیندا۔ پنج تت نہ کھئے آکارا، ہڈ ماس ناڑی رت نہ کھئے وکھائیندا۔ مڑھی گور نہ کھئے پسارا، اگنی ہون نہ کھئے کرائیندا۔ رنگ رُوپ نہ گپت ظاہرا، ظاہر ظہور آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک شاہ اک سلطان، ایک حُکم اک فرمان، آپ اپنا حُکم چلائیندا۔ ساچا حُکم دھر فرمانا، کلمہ امام آپ پڑھائیا۔ آپے جانے اپنا بھانا، ورتے ورتاوی وڈا شہنشاہیا۔ راج جوگ اک وکھانا، حُکمی حُکم سرب پھرائیا۔ ایک گائے راگ ترانہ، ناد انادی آپ سُنائیا۔ ایک برہم کرے پچھانا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ ایک جودھا سورپیر بلی بلوانا، شاہ سوار اک اکھوائیا۔ ایک بھے ساچا گانا، ایک مؤلی مہندی رنگ رنگائیا۔ ایک ویکھے مار دھیانا، نیترین نہ کھئے کھلائیا۔ ایک رکھے تیر کمانا، ایک شاستر آپ چمکائیا۔ ایک دیوے برہم گیانا، برہم وڈیا سرب پڑھائیا۔ ایک کرے سچ سنتانا، وشنون انس اُچجائیا۔ ایک رنگ دو جہاناں، ہر بھگوانا آپ چڑھائیا۔ ایک دیوے وشنون دانا، دیوے رزق سرشٹ سبائیا۔ ایک شنکر مارے بانا، ایک ہتھ ترسول پھڑائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا جانے بے پرواہیا۔ لیکھا لیکھ اک اکلا، ہر ساچا سچ رکھائیندا۔ آپے وسے سچ محلہ، نوری اللہ ناؤں دھرائیندا۔ اپنی جوت اپنے نور بسمیل ہوئے آپے رلا، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ جگ جگ گر پیر اوتار سادھ سنت دستگیر آپے گھلا، ملا شیخ مسائق آپ اکھوائیندا۔ پنڈت پاندھ اندر آپے رلا، اپنا گیان آپ درڑائیندا۔ چار ورن پھڑائے ایک پلا، ساچی سکھیا آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُجالا ہر گویالا، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ عقل کلا ہر مہربانا، دوسر اور نہ کھئے جنائیندا۔ لوک مات کھیلے کھیل مہانا، خالق خلق رُوپ وٹائیندا۔ ایک دیوے دھر فرمانا، حُکمی حُکم آپ سُنائیندا۔ آپے وسے سچ مکانا، درگاہ ساچی دھام وکھائیندا۔ سرب جیاں ہر جانی جانا، آپ اپنا مکھ چھپائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک رنگ رنگ کرتارا، کھیلے کھیل اگم اپارا، آد جگادی ساچی کارا، جگ جگ اپنی دھار بندھائیندا۔ جگ جگ دھار بے پرواہ، بے آنت آپ

بندھائیا۔ آپے بنے سچّا شہنشاہ، راج راجان آپ اکھوائیا۔ حق حقیقت ویکھے تھائوں تھان، تھان تھنتر ویکھ وکھائیا۔ لوآن پُریاں پھیرا پا، چوڈاں طبقاں کھوج کھوجائیا۔ مقالے حق حق ایک نعرہ لا، آپ اپنا دئے جنائیا۔ ایک بانگ اک صدا، اک محراب دئے سنائیا۔ ایک میٹے سرب اجزاں، سرب غزا رہیا پھچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان ہو مہربان، ایک مارگ دئے وکھائیا۔ ایک مارگ ہر بھگوان، دو جہان آپ چلائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن گن ندھان، ہر ہر اپنا کھیل کھلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن نوجوان، بال بردھ نہ روپ وٹائیندا۔ ایک اونکارا ایک رکھے آن، دوسر سپس نہ کھئے اٹھائیندا۔ آد نرنجن دانی دان، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ سری بھگوان کھیل مہان، درگاہ ساچی آپ کھلائیندا۔ اباشی کرتا گئے ایک گان، گیت الابی آپ لائیندا۔ پارہم ہو پردھان، لوک مات ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر آپے بدھ جانے اتر، بھیو ابھیدا آپ کھلائیندا۔ بھیو اولّا اک اکلا، ہر ساچا آپ کھلائیندا۔ آپے روپ وٹائے نوری اللہ، انا الحق آپے نعرہ لائیندا۔ آپے وسے جلاں تھلاں، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈونگی گندر آپ سمائیندا۔ سچ سندیش نر نریش اپنا آپ آپے گھلا، عزرائیل جبرائیل میکائیل اسرافیل ساچی سیوا آپ لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نورو نور ڈگمگائیندا۔ نورو نور نر نرائن، ہری ہر آپ اکھوائیندا۔ رسنا چھو نہ سکے کوئی کہن، وید کتیب بھیو نہ پائیندا۔ ہرجن ورا لیکھا جانے میٹے نطقہ عین، عین اپنی اکھ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک الف الفی پروردگار نرگن سرگن بٹھے دھار، آپ اپنی دھار چلائیندا۔ ساچی دھار پُرکھ اکال، پارہم آپ چلائیا۔ آپے ویکھے چارے لال، چار یاری کرے گڑمائیا۔ سنگ محمد کر پرتپال، ایک جلوہ دئے وکھائیا۔ خالق خلق رہیا سنبھال، گھر گھر اپنی جوت کر رُشنائیا۔ ایک ایک بنے دلال، دوسر بور نہ کھئے سہائیا۔ گھر گھر دیپک اپنا بال، سچ چراغ کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک کلمہ کائنات، آپے رہیا پڑھائیا۔ کائنات ہر کا روپ، چار ورن درسایا۔ ویکھنہارا چارے کوٹ، دہ دشا پھیری پایا۔ لیکھا جانے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ اک درڑایا۔ جگ جگ پیر فقیر شاہ سلطان آپے جائے تھ، مہربان اپنا ناؤں دھرایا۔ پنج شیطان جگت وکارا دیوے کٹھ، ساچا منتر نام اک درڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا کھیل کھلایا۔ جگا جگنتر ویس اولڑا، پُرکھ اباشی آپ کرائیندا۔ درگاہ ساچی ساچے دھام اک اکلا، نور نورانہ

ڈگمگائیندا۔ اپنی جوتی آپے رلڑا، جوتی جوت جوت جگائیندا۔ کھیلے کھیل اچھل اچھلڑا، ول چھلداہاری اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ستجگ تریتا
 دواپر آپ پھڑایا اپنا پلڑا، جن بھگتاں آپ اٹھائیندا۔ شبد اگمی ایکا گھلڑا، لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنی ودیا آپ پڑھائیندا۔ اپنی ودیا چارے وید، برہمے چارے مکھ سنائیا۔ اپنا لیکھا رکھے ابھید، بھیو ابھیدا آپ چھپائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی سکھیا ساکھیات لوک مات لے پرگٹائیا۔ ساچی سکھیا لوک مات، ہر ساچا آپ چلائیندا۔ آپے ویکھے مار
 جہات، مکھ نقاب آپے لابندا، آپے لیکھا جانے شاہ نواب، آپ اپنا حکم سنائیندا۔ آپے عرش فرش فرص ویکھے ہو بے تاب، آب حیات
 اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے سحر ہوئے باد، بادبانا آپ جھلائیندا۔ آپ وجائے اگمی ناد، ثریا راگ آپ سنائیندا۔ آپے ہوئے سچا گاڈ، آپ اپنے رنگ
 رنگائیندا۔ جن بھگتاں کرے ساچا لاڈ، ساچی گودی آپ سہائیندا۔ جگت چوراسی وچوں دیوے کاڈھ، جم کی پھانسی آپ کٹائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ سمائیندا۔ رنگ سمایا ہر بھگونت، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ لیکھا جانے ساچے سنت،
 ستگر پورا آپ اکھوائیا۔ میل ملاوا ناری کنت، گھر ساچی سیج ہنڈھائیا۔ کایا چولی چاڑھ رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ ایکا رام نام
 منوآ منت، سینتا سرتی رام پرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ کھیلے کھیل دو جہان، آد زرنجن جوت
 جگائیندا۔ آپے بنے ساچا کابن، ساچی سخیاں میل ملائیندا۔ نام بنسری وجائے آپ بھگوان، بھگون بھگتی بھگونت آپ الائیندا۔ آپے غریب
 نہانیاں دیوے دان، بال انجانیاں آپ اٹھائیندا۔ آپے شاہ سلطاناں کرے حیران، تخت تاج ویکھے دکھائیندا۔ آپے میٹنہار جیو شیطان، لیکھ انت
 اپنا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جگ جگ ویس ہر مہربانا، اپنا آپ کرایا۔
 عیسیٰ موسیٰ ہو پردھانا، کالا سوسا رنگ رنگایا۔ سنگ محمد چار یار ہویا پردھانا، ایکا پلؤ پروردگار آپ پھڑایا۔ انجیل قرآنا کر پردھانا، پس
 پسا آپے گایا۔ چوڈاں طبقاں اک نشانہ، زمیں اسماناں آپ جھلایا۔ مکہ کعبہ اک گیانا، دو دو آب میل ملایا۔ آپے ساچے گھوڑے چڑھیا شاہ
 نواب، اپنا آسو آپ دوڑایا۔ آپے چرن چھپائے وچ رکابا، مہبان اپنا روپ وٹایا۔ آپے ہوئے خادم خادا، در درویش آپ کہایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا کھیل اپارا، کرے کرے وچ سنسارا، نرگن روپ نور اجیارا، پنج تت نہ کھئے دکھائیندا۔ ساچا نعرہ

بری ہر رام، اپنا آپ سنائیا۔ اوانگ روپ سِری بھگوان، سوہنگ ساچی دھار بندھائیا۔ لیکھا جانے کرشنا کاہن، نام بنسری آپ وجائیا۔
 ایک اکھشر کر پروان، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ ایک کلمہ وکھائے سچ امام، امام امامہ وڈ شہنشاہیا۔ ایک حقیقی پیائے جام، صُراحی اپنے ہتھ
 اٹھائیا۔ احباب رباب وچائے وچ جہان، سچ ستار آپ بلائیا۔ لیکھا جانے پُن صواب، مہمان بیدو نہ کھئے خُدائیا۔ ایک لیکھا لکھے ہزارا درود،
 بصری اسم آپ پڑھائیا۔ آپے ہوتے سچا محبوب، عاشق عشق وچ رکھائیا۔ آپے وسے وچ قلبوت، آپے تورو نور نور اکھوائیا۔ اپنا دیوے آپ
 ثبوت، گر پیر اوتار دین گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک جوت کرے رُسنائیا۔ جوتی نور ہر گوہند، ایک رنگ
 پایا۔ داتا دانی گئی گہند، گہر گمبھیر آپ اکھوایا۔ امرت برکھے ساگر سندھ، آب حیات اپنے وچ ٹکائیا۔ ہرجن بنائے اپنی بند، نادی سٹ
 ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کھلایا۔ جگ جگ کھیل ہر بھگوان، لوک مات کرائیندا۔
 کلجگ ویکھے مار دھیان، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ نانک دیوے پد نربان، ایک روپ درسائیندا۔ ایک شبد اک گیان، راگ ترانہ اک سنائیندا۔
 ہندو مسلم بدھاگان، دئی دویت نہ کھئے دکھائیندا۔ مکہ کعبہ آپ پچھان، کاشی ایڈھیا پراگ پھیری پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ایک سیکھیا ہر سلطان، لوک مات آپ جنائیندا۔ ایک کلمہ نبی رسول، چار ورن کرے پڑھائیا۔ ایک کنت اک کنتوبل، پُرکھ اکال اک
 اکھوائیا۔ ایک شبد پنکھوڑا لینا جھول، سچ بہشتی آپ جھلائی۔ ایک برکھنہارا پھول، اپنا رحم رہیا کھائیا۔ ہر کا شبد نہ جانا بھول، گہر گہر
 اندر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک دتا ایک ور، ایک میلا سہج سُبھائیا۔ ایک الفی گل وچ پا، نانک نرگن
 روپ وٹایا۔ ایک سیکھیا گیا سمجھا، اوچ نیچ بھیو نہ رایا۔ سرشٹ سبائی مٹھیا گیا گنا، تھر کھئے رہن نہ پایا۔ ہندو مسلم بنائے بہین بہرا، ساچا
 ناتا جوڑ جڑایا۔ درگاہ ساچی ملے ایک تھان، پروردگار نہ ونڈ وٹایا۔ رام اللہ ایکو نان، ایک دھام رہیا سہایا۔ ایک سجدہ سب نوں رہیا کرا،
 ایک سیس جھکایا۔ ایک نماز رہیا پڑھا، ایک بانگ دئے سنایا۔ ایک حُجرہ دئے وکھا، ایک حضرت لئے ملایا۔ ایک شجرہ سب دا دئے بنا، آپ اپنی
 قلم چلایا۔ قلمی کلمہ آپ آپا، عالم علما دئے پڑھایا۔ شرفل مؤلا آپ خُدا، ہرفن مؤلا دئے سہایا۔ رام نام اک چپا، کاہنا کرشنا روپ وٹایا۔ اعلیٰ
 شاہ آپ اکھوا، ساچا کھنڈا رہیا چمکایا۔ دُلل اپنا آپ دوڑا، آپے ویکھ وکھایا۔ نانک سیکھیا سہج سُبھا، سرشٹ سبائی رہیا جنایا۔ اُچی

کوکے دئے سُنّا، آپ اپنا پردہ لایا۔ بن ہر بھگونت نہ کوئی کنت، ساچی نار نہ کھئے اکھوایا۔ عشق حقیقی نہ دئے کوئی کرا، سچ معشوق نہ کھئے
 ملایا۔ پت پُنتی کرے اک خُدا، جو جن نیتز نین درشن پایا۔ ایک امرت جام دئے پلا، گوبند میلا سہج سُبھایا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنگاں ایک
 رنگ رنگا، ایک ودیا رہیا پڑھایا۔ دوتی دُشٹاں دئے کھپا، گڑھ ہنکاری توڑ ٹڑایا۔ پیر فقیراں شاہ حقیراں بے نظیراں دئے ملا، پیرن پیرا آپ
 اکھوایا۔ ساچا سیرا مُکھ چوا، سانتک ست دئے ورتایا۔ آنت اخیرا گیا جنا، کلجگ ویلا کوکے دئے دُباہا۔ چاروں کُنٹ اندھیرا جائے چھا، سچ
 سچ نہ کھئے رُشناہا۔ رَو سس رہے مُکھ شرما، آفتاب طلوع نہ کیسے کرایا۔ پاندھی بھلے اپنا راہ، تھکے ماندے دین دُباہا۔ کلجگ آندھی وگے
 واہو داہ، شاہ سُلطاناں رہی پلایا۔ ہر کی باندھی نہ سکے کھئے چُھڈا، صدی چوڈھویں محمد ایہہ سمجھایا۔ وید ویاسا گیا لکھا، براہمن گُڑا
 پُوت سپوتا بھیو کھلایا۔ نانک نرگن دھار رہیا چلا، نرگن روپ کرے رُشناہا۔ گر گوبند پردہ گیا لاه، سرشٹ سبائی آپ اٹھایا۔ پُرکھ ابناشی
 پرگٹ ہووے بے پرواہ، مندر مسجد گرو دوار بند نہ کیسے کرایا۔ شودوالے مٹھ نہ بیٹھا ڈیرہ لا، گھٹ گھٹ اندر نور کرے رُشناہا۔ کلجگ آنت
 جوت جگا، نہکلنکا اپنا ناؤں رکھایا۔ سمبل نگری دئے وسا، اچے ٹلے پرت آسن لایا۔ ساچا شبد سنپڑا دئے گھلا، سرشٹ سبائی آپ اٹھایا۔
 شاہ سُلطاناں راج راجاناں لئے جگا، سویا کھئے رہن نہ پایا۔ ست رنگ نشانہ لئے بنا، نو کھنڈ پرتھی ستاں دیپاں لئے دکھایا۔ سولان سال بھیو
 لئے چُھپا، سمت ستارویں کرے رُشناہا۔ بھارت کھنڈ جوت جگا، برہمنڈ ویکھ دکھایا۔ جیرج انڈ پھیری پا، اُتبھج سینج پھول پُھلایا۔ چارے
 ورنان ایک راگ دئے سُنّا، دئی دوتی دئے مٹایا۔ شاہ بھہیکھن لئے جگا، آپ اپنا ایشٹ دکھایا۔ راشٹر پت نیتز دئے گھلا، آسو تین دوس سہایا۔
 پنچم تاج جھولی دتا پا، بھل رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا کھیلے کھیل اک اکتا، آپ چلائے
 اپنی گاتھا، کھیلے کھیل تریلوکی ناتھا، لہنا جانے سیاں ساڈھے تین تین ہاتھا، پوجا پاٹھ ویکھ دکھایا۔ پوجا پاٹھ اٹھسٹھ نیر، ہر ہر ساچا ویکھ
 دکھائیندا۔ کایا کعبہ ویکھے پیر فقیر، اندر مندر ڈیرہ لائیندا۔ آپے کئے اپنی جگت زنجیر، ساچی ڈوری نام بندھائیندا۔ آپے چوٹی چاڑھے پھڑ
 اخیر، منزل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے بخشے امرت ساچا سیر، نچہر دھارا آپ وائیندا۔ آپے لیکھا جانے شاہ حقیر، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وائیندا۔ کلجگ اتم ویس وٹایا، کھیلے کھیل شاہ نوابا۔ شاہ سُلطاناں رہیا جگایا، پُرکھ ابناشی بیٹھ سچی

محرابا۔ ایک حُکم رہیا سُنا یا، لیکھا جانے ساچا کعبہ۔ ایک رُوپ رہیا درسایا، ہر ساچا موہن مادھو مادھا۔ مُکند منوہر لکھی نرائن نر ہر
 آیا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ رنگ رتڑا ہر ساچا میت، ایک رنگ سما یا۔ سرِشٹ سبائی پرکھ
 نیت، لُکیا کھئے رہن نہ پایا۔ لیکھا جانے ہست کیٹ، کیٹ کیٹاں رُوپ وٹایا۔ لکھ چوراسی لئے جیت، شبد کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ آپے بھئے کوڑے
 ریٹھ، آپ اپنی کھیل کرایا۔ کلجگ تپیا اک انگیٹھ، ترے گن آگنی رہیا لایا۔ کھئے نہ کرے ٹھنڈا سیت، نو کھنڈ رہے کرایا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنی جوت کرے رُشنا یا۔ جوت جگائے سری بھگوانا، سری دھر اپنا ناؤں
 دھرائیندا۔ چار ورنان دیوے اک گیانا، کھتری براہمن شوڈر ویش آپ سمجھائیندا۔ ہندو مُسلم سکھ عیسائی گائن اک ترانہ، ایک کلمہ آپ
 سکھائیندا۔ ایک گھر اک مکانا، درگاہ ساچی اک وکھائیندا۔ ایک مندر مسجد سچ نشانہ، جو ہر ہر دھیان لگائیندا۔ ایک ہونے داتا دانی دانا،
 ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ ایک بخشے دھر دھر اپنا مانا، مان ابھانا آپ گوائیندا۔ ایک ہونے ساچا رانا، سیس ساچا تاج ٹکائیندا۔ ایک ہونے
 شاہ شہانہ، شاہ سلطانا رُوپ رنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ ایک ہونے نر نر کاہنا، ساچی بنسری نام وجائیندا۔ ایک رام رام ہونے پردھانا، کلجگ راون
 ہنکاری میٹ مٹائیندا۔ ایک کربلا پھڑے تیر کمانا، ایک جل جل آپ ترسائیندا۔ ایک دیوے پد نربانا، گھر ساچے آپ ہائیندا۔ ایک مقامے حق
 وکھائے سچ نشانہ، جگت تاریکی آپ مٹائیندا۔ ایک کرے پرکاش کوٹن بھانا، سورج چند نہ کھئے چڑھائیندا۔ ایک بھے سگنی گانا، اتم اپنا سگن
 منائیندا۔ ایک دوزخ وکھائے راہ شیطانا، سچ بہشتی اک ہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ایک حُکم
 سرب سُنائیندا۔ حُکم سنہڑا دھر درگاہ، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ سرِشٹ سبائی رہیا اٹھا، پردہ اوہلا نہ کھئے رکھائیندا۔ راشٹری دے ہلا، نیت
 نین آپ کھلا ئیندا۔ چار کُنٹ نو کھنڈ پرتھی رووے مارے دہا، نیت نیر سرب و ہائیندا۔ اچے مندر اڈنے کان، ساچا راگ نہ کھئے الائیندا۔ دین
 مذہب اتم بیٹھنے ایک تھان، ونڈی ونڈ نہ کھئے رکھائیندا۔ سانجھا یار لوک مات جائے آ، آپ اپنا پردہ لاه مکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، چار ورنان ایک رُوپ درسائیندا۔ چار ورن ہر کا رُوپ، پاربرہم برہم اُچھائیندا۔ اندر وسے ست سرُوپ، ست ستوادی
 کھیل کھلا ئیندا۔ نو دوارے ناتا جھوٹھ، پنج شیطان نال رلائیندا۔ جس جن اُپر جائے تھ، آپ اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ ساچا جام پیائے گھٹ،

امرت مُکھ چوائیندا۔ دُئی دَویتی جائے چُھٹ، مایا ممتا موہ چُکائیندا۔ جگت وکارا جڑ دیوے پُٹ، سچ سچ بوٹا ایکا لائیندا۔ ورنان برنان نانا
 جائے چُھٹ، ایکا رُوپ سرب درسائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کایا مندر آپ سہائیندا۔ کایا مندر ہر جو وڑ، ساچا
 گڑھ سہائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، ایکا نُور نُور رُشنائیا۔ نہ کوئی ودیا رہیا پڑھ، چوڈاں ودیا کرے پڑھائیا۔ بجر کپائی توڑے گڑھ،
 سُکھمن ٹیڈھی بنک پار کرائیا۔ امرت نُہائے ساچے سر، سر سرور اک وکھائیا۔ کاکوں ہنس دئے کر، ستگر پورے وڈ وڈیائیا۔ ایکا رنگ
 رنگائے ناری نر، نر نرائن بے پرواہیا۔ آتم سیجا درس دکھائے کھڑ، سچ سرُوپی رُوپ وٹائیا۔ سنت سہیلے لئے پھڑ، مَنمکھاں دس نہ آئیا۔ اپنی
 کرنی آپے کر، کرتا قُدرت ویکھ وکھائیا۔ زبھے رُوپ نہ رکھے کوئی ڈر، بھے بھیانک اپنی کھیل کھلایا۔ شاہ سُلطاناں لئے پھڑ، راج منتری ویکھ
 وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر گھر وچ کرے رُشنائیا۔ گھر وچ دیپک بالیا، زرگن رُوپ اپار۔
 گھر وچ وکھائے سچّی دھرمسالیا، گھر میلا میت مُرار۔ گھر گھر وچ جگے جوت جُالیا، گھر سوانی کرے شنکار۔ گھر گھر وچ سینگھ شیر
 ہوئے آسوار۔ ویکھے کھیل لاٹاں والیا، لٹ لٹ نُور ہوئے اُجیار۔ گھر گھر لیکھا چُکے ماتا کالیا، کالکھ بٹکا دئے اُتار۔ گھر گھر کرے آپ رکھوالیا،
 پارہم بے عیب پروردگار۔ جُگ چلے اولڑی چالیا، وید کتیب نہ پاؤن سار۔ جگی جوت اک اکالیا، عقل کلا کل اپنی دھار۔ چوٹھے جُگ بن
 آیا ہالیا، لیکھا منگے سرب سنسار۔ راج راجان پھرن ہنٹھاں خالیا، ویلے آنت نہ کرے کوئی وچار۔ پھل دسے نہ کسے ڈالیا، سمنل رُکھ لئے ہلار۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، کلغی توڑا سبب رکھے دستار۔ کلغی توڑا ہر
 بھگونت، ایکا ایک رکھایا۔ شبد وجائے ایکا ڈنک، برہما وشن شو لئے اُٹھایا۔ کروڑ تینتیسا ویکھے بنک، گن گندھرب پھول پُھلایا۔ لوک مات
 آپ جگائے راؤ رنگ، نیتر نین اک وکھایا۔ پرگٹ ہویا واسی پُری گھنک، وار انک ویکھے وکھایا۔ گُرمکھ اُدھارے جوں جن جنک، جنک
 سپتری سینتا سُرتی لئے پرناہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپے ویکھے وچ سنسار، چاروں کُنٹ
 ہاکار، دین مذہب رہے گُراہیا۔ دین الہی دیناں ناتھ، درد دُکھ بھے بھجن اپنا ناؤں رکھائیندا۔ سرشٹ سبائی سگلا ساتھ، وچھڑ کدے نہ
 جائیندا۔ لیکھا جانے مستک ماتھ، پورب لہنا آپ گنائیندا۔ آپ چلائے اپنا راتھ، رتھ رتھوہی ویس کرائیندا۔ سرب کلا آپے سمراتھ، سمرتھ

پُرکھ بھیو نہ آئیندا۔ ہر کی مہا اکتھنا اکتھ، کاغذ قلم لکھن نہ پائیندا۔ جو دیسے سو جائے ڈھٹھ، تھر کھئے نظر نہ آئیندا۔ انجیل قرآن کر کھتھ، ایکا
 مصلاً ہیٹھ وچھائیندا۔ آپے سجدہ کرے ڈھٹھ، آپے اپنے ہتھ خالی وکھائیندا۔ آپے بھے مسجد مٹھ، آپ اپنا روپ پرگٹائیندا۔ آپے لیکھا جانے
 نٹھ نٹھ، طبق طبقاں پھول پھلائیندا۔ آپے کرتب کرے پُرکھ سمرتھ، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کلجگ اتم پاوے سار، سرشٹ سبائی دئے ہلار، جگت ہلارا آپ دوائیندا۔ سرشٹ سبائی آنت ہلارا، سو پُرکھ نرنجن آپ ڈائیندا۔ کوڑی
 کریا کرے پار کنارہ، جوٹھ جھوٹھ سرب رڑھائیندا۔ چار ورنان وکھائے اک دوارا، دئی دویتی میٹ مٹائیندا۔ ست سنتوکھی بھرے نام بھنڈارا،
 آتم دوشی سرب مٹائیندا۔ سچا گوشہ کرے وچ سنسارا، سوہنگ کوش اک پڑھائیندا۔ نردوش رہے پروردگارا، دوش سبنا سر لگائیندا۔ آپ
 خاموش ستا پیر پسارا، سرشٹ سبائی آپ لڑائیندا۔ مدہوش نہ ہیوئے کدے نرنکارا، ہرکھ سوگ نہ کھئے جنائیندا۔ لوک پرلوک اک جیکارا،
 سچا سلوک آپ لائیندا۔ جوتی جوش لئے ہلارا، گھر گھر جوتی ڈگمگائیندا۔ جوتشی جوتش نہ کیسے کھئے وچارا، پنڈت پاندھا پتری پھول
 حساب نہ کھئے لگائیندا۔ عظمتو کسمتو عجبا اٹھپے آپے وسے سب توں باہرا، اپنا آسن آپ سہائیندا۔ آپے جانے آر پار کنارہ، منجھدھار آپ
 رڑھائیندا۔ آپے سنجھ سویر بائے سارا، زین اندھیری آپ مٹائیندا۔ آپے لیکھا جانے سورج چند ستارہ، چوڈویں چندن چندا روپ آپ
 وٹائیندا۔ آپے ویکھے سرشٹ سبائی ست اکھاڑا، چند پرچنڈ آپ چمکائیندا۔ آپے اپنے برہمنڈ کر پسارا، آپ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ نرگن سرگن
 کھیل نرنکارا، سرگن نرگن میل ملائیندا۔ جاگرت جوت نور ہیوئے اُجیارا، کوڑ گڑیارا پندھ مکائیندا۔ سمت ستاراں کھیل اپارا، ہر نرنکارا آپ
 کرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اپر اپارا، اپر اپار اپنی دھار چلائیندا۔ ساچی دھار ساچی ریت، ہر
 ساچے سچ چلائیا۔ ایکا مندر اک مسیت، ایکا گر در ویکھ وکھائیا۔ ایکا ہست ایکا کیٹ، انڈیٹھ ایکا رنگ رنگائیا۔ ایکا ساجن ایکا میت،
 دامنگیر اک اکھوائیا۔ ایکا ٹھانڈا ایکا سیت، ایکا اگنی ت وکھائیا۔ ایکا شبد ایکا ناد ایکا گیت، ایکا کلمہ آپ پڑھائیا۔ ایکا برہم کرے پُنیت،
 ایکا رُوح لئے بخشائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کھیلے کھیل سرشٹ سبائیا۔ ایکا ساجن ایکا ہر، ایکا گر ایکا گھر، ایکا در
 سہائیندا۔ ایکا ناری ایکا نر، نر ہر نرائن ایکا روپ وٹائیندا۔ ایکا کرنی آپ کر، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ ایکا دھرت دھول دھرنی اُپر چرن

دھر، بؤلا بہار آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ کڈھ بہرم بھلیکھیا، لیکھا جانے دھاری کیسیا، مؤنڈ مُنڈائے ویکھ وکھائیندا۔ ویکھنہارا گھٹ گھٹ اندر، دس کیسے نہ آئیندا۔ کایا وسیا ساچے مندر، گھر گھر وچ جوت جگائیندا۔ کرے پرکاش ڈونگھی کندر، کافر مومن رُپ وٹائیندا۔ آپے توڑے لگا چندر، بند کواڑا آپ گھلاٹیندا۔ لیکھا جانے گورکھ مچھندر، اُچے ٹلے پھول پھلاٹیندا۔ منکھ جیو چاروں کُنٹ بھوندے بندر، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک مت ایکا بُدھ ایک ت ایکا سُدھ، ایکا برہم نرمل دُدھ، ایکا نیر دئے وکھائیا۔ ایکا نیر ہر ورولے، کایا مندر ویکھ وکھائیا۔ جوٹھی جوٹھی چھاچھ کلجگ کُنڈے تولے، کرتا قیمت کھئے نہ پائیا۔ اندر وڑ آپے بولے، اپنا بسمل رُپ وٹائیا۔ نرگن ہونے وسے چولے، کایا الفی آپ ہنڈھائیا۔ آپے رکھے اپنے پردے اولے، آپ اپنا مکھ چھپائیا۔ مُرید مُرشد گائے ڈھولے، جس ملیا بے پرواہیا۔ سدا سہیلا وسیا کولے، دُور ڈراڈا پندھ مُکائیا۔ چار ورن بائے اپنے رولے، ہر کا رُپ نظر کیسے نہ آئیا۔ کوئی اندر وڑ وڑ لبھدے اکھاں کھولے، کوئی اُچی کوکے دئے ڈہائیا۔ مؤلا کایا اندر کیسے دے نہ مؤلے، ملک الموت دئے ڈہائیا۔ آپے گائے اپنے سوہلے، سالییاں صاحب اپنا آپ لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چار ورن وکھائے اک دروازہ، پاربرہم پرہہ غریب نوازا، آپ وجائے اپنا انحد واجا، تار ستار نہ کھئے رکھائیا۔ انحد واجا وجے ستار، ہر ساچا آپ وجائیا۔ گُرمکھ ورلے کرے آپ گفتار، گپت ظاہر باطنی رُپ وٹائیا۔ سچ سہنجی سیجا کرے پیار، آپ اپنا رنگ ویکھے نور الاہیا۔ طالب طلب کرے سنسار، عالم علم بھیو نہ رائیا۔ عُربت توڑے گڑھ ہنکار، آپ اپنا بل دھرائیا۔ مُرشد ملے ہو ہو ظاہر، مکھ کعبہ کایا وچ وکھائیا۔ سچ محمد اُچی کوکے کرے پکار، عالمین یامین اک خُدائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم کھیل نیارا، کرے کرائے وچ سنسارا، ستجگ ساچی بٹھے دھارا، ساچا مارگ اک رکھائیندا۔ ساچا مارگ سچ سندیش، نو نو ست ست آپ جنایا۔ لیکھا جانے برہما وشن مہیش گنیش، گنپت لیکھا بوجھ بوجھایا۔ بھیو چُکائے دیوی دیوت، در درویش اکھواسچ سچ لکھایا۔ پرگٹ ہونے آد نرنجن سد آدیس، آد آنت ویس وٹایا۔ لیکھا جانے رکھی کیش، جگت گوردھن آپ ہلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، سریشٹ سبائی بٹھے دھار، دھر دھرنی دھرت دھول ایکا رنگ رنگایا۔ دھرنی دھرت دھول پرہہ دیوے رنگ، کلجگ ایکا رنگ رنگائیا۔ اک

وچائے نام مردنگ، لوآن پُریاں آپ سُنائیآ۔ لوآن پُریاں آپے لنگھ، برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھائیآ۔ کلجگ ڈھاہے بہرماں کندھ، بہرم بھلیکھا دئے
 مٹائیآ۔ ست ستوادى چڑھ چند، نور اُجالا کر رُشنائیآ۔ چار ورن گان ایکا چھند، سو پُرکھ نرنجن ہر منائیآ۔ خوشی کرائے بند بند، بندى
 چھوڑ بند کٹائیآ۔ لیکھا جانے بتی دند، رسنا رس آپ بھرائیآ۔ اک وکھائے پرمانند، نج آتم امرت رس چوائیآ۔ آپ گوائے مدرا ماس گند، نو کھنڈ
 ویکھے تھاوں تھائیآ۔ جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنى جوت دھر، کلجگ تیرا اتم ویلا، لیکھا جانے گرو گُر چيلا، مُرید مُرشد ایکا رنگ
 رنگائیآ۔ ایکا رنگ مُرشد مُرید، ہر ساچا سچ رنگائیآ۔ ایکا ایک کرے ساچی دید، درشٹ ایشٹ سرشٹ آپ کھلائیآ۔ اک وکھائے ساچی
 عید، نرگن اپنا چند چڑھائیآ۔ جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنى کرپا کر، کلجگ اتم کھیل اپارا، لوک مات آپ کرائیآ۔ کھیل اپارا ہر
 نرنکارا، کلجگ اتم انت کرائیآ۔ بیس بیسا ہو اُجیارا، شاہ آسوارا چاروں کُنٹ پھیرا پائیآ۔ سنگت ہر ہر بھرے بھنڈارا، پاربرہم وڈی وڈیائیآ۔
 جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنى کرپا کر، اک وکھائے سچ نشانہ، ست رنگ جھلے دو جہانان، دو جہان والی آپ جھلائیآ۔ لوک مات تیرا
 راج، پنجم پنچ وڈیائیآ۔ وہہ سو بیس بکرمی بھئے کاج، ہر ساچا آپ کرائیآ۔ سیس کیسے نہ دسے تاج، تخت تاج سرب الٹائیآ۔ نو کھنڈ
 پرتمی اُٹھائے اک آواز، سیاست وراشت نہ کھئے بنائیآ۔ غریب زانیاں پرہ رکھے لاج، سرشٹ سبائی ایکا رنگ رنگائیآ۔ ستجگ ساچا سازن
 ساز، ساچی سکھیا اک سمجھائیآ۔ ایکا شاہ اک نواب، ایکا عدلی عدل کھائیآ۔ جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنى جوت دھر، سچ نشانہ
 ہر مہربانا، ایکا ایک اُٹھائیآ۔ ست رنگ نشانہ ست ستواد، لوک مات کرے رُشنائیآ۔ پُرکھ ابناشی رکھنا یاد، بھل کھئے نہ جائیآ۔ ہر کا
 شبد بودھ آگادھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیآ۔ ستان دیپان لیکھا جانے سنت سادھ، لوک مات سھئے لئے اُٹھائیآ۔ جمن کنارے وجے ناد، نادى
 ست آپ وجائیآ۔ امام امامہ سر بھئے نواب، سچ دمائمہ اک رکھائیآ۔ اپنا نور اپنے وچوں کاڈھ، لوک مات کرے رُشنائیآ۔ اک خدا اک آد،
 اک واپگرؤ رام نام رہے وسما، ایکا کرشن رُپ درسائیآ۔ ایکا نانک گوبند سُنے فریاد، آپ اپنا درس دکھائیآ۔ ایکا میٹے واد وواد، کوڑی کرپا
 رہن نہ پائیآ۔ سچا پیر سب نوں جائے لادھ، ہومے پیڑ دئے گوائیآ۔ جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنى کرپا کر، کلجگ اتم گھارن گھڑ، ساچے
 پوڑے آپ چڑھائیآ۔ ساچا پوڑا ہر نرنکار، لوک مات لگائیآ۔ براہمن گوڑا رُپ اپارا، پوت سپوتا ویس وٹائیآ۔ محمد لیکھا وچ سنسار،

چوڈاں طبقاں ویکھ وکھائیندا۔ نانک نرگن لئے اُدھار، نہککنک روپ وٹائیندا۔ گوہند کھنڈا تیز کٹار، نام پرچنڈ آپ چمکائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ دئے ہلار، وریہنڈ ونڈ وٹائیندا۔ کھنڈ کھنڈ کرے سنسار، نار دُہاگن رنڈ نہ کھنڈ دکھائیندا۔ کلر کندھ ڈھیہہ ڈھیہہ ہوئے گار، سچ محل نہ کھنڈ بنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک جوتی ہو اُجیار، کھیلے کھیل اپر اپار، اگم اگمڑا اگمڑی کار کرائیندا۔ اگم اگمڑا نوری اللہ، ایک ایک اکھوائیندا۔ ہڈ ماس ناڑی چمڑا پنج تت کدے نہ رلا، سچ سینگھاسن سوہیا پائیندا۔ جگا جگنتر سچ سندیش نر نریش ہو پرویش اپنا گھلا، حُکمی حُکم آپ سُنائیندا۔ کلجگ اتم کریا ولا چھلا، بل باون بھیکھ وٹائیندا۔ حضرت نوح در دوار ایک ملا، ساچی نئیا ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل گرور گردھار، گرہ اپنا ویکھ وکھائیندا۔ گرہ مندر ہر ویکھیا، کایا کعبہ کھول کواڑ۔ اپنے نیتر آپے پیکھیا، اپنا روپ اگم اپار۔ اپنا آپے لکھیا لیکھیا، جگت بھگت نہ پاوے سار۔ روپ وٹائے دھاری کیسیا، مؤنڈ مُنڈائے سچی سرکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پوت سپوتا براہمن گوڑا، اچے ٹلے پربت لائے پوڑا، بجر کپائی آپے ہڑا، شبد سرُویی رکھے ہتھوڑا، لکھ چوراسی ویکھے جیو مٹھا کوڑا، کوڑا ریٹھا آپے بہن وکھائیا۔ آپے بھنے بہنہنہارا، بدھ اپنی آپ کرائیندا۔ جگ جگ کرے پار کنارہ، ستجگ تریتا دواپر ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے گر گر اوتارا، سادھ سنت حُکم سُنائیندا۔ بھگتاں بھرے بھگتی نام بھنڈارا، ونج ونجارا اک ونج کرائیندا۔ مُلا شیخ مسائق پیر سوہن سچ دوارا، بھکھک بھچھیا ایک جھولی پائیندا۔ ایک کوک ایک نعرہ، حق بحق آپ سمجھائیندا۔ ایک رام نام کر پیارا، ایک ایشٹ روپ درسائیندا۔ ایک نانک ستنام بول جیکارا، نام ست سرب درڑائیندا۔ ایک گوہند دئے ہلارا، وابوا گرو فتح گجائیندا۔ آپے وسیا سب توں نیارا، نہچل دھام آپ وکھائیندا۔ کلجگ اتم کھیل اپارا، نرگن نرگن آپ کرائیندا۔ آپے میل ملائے محمدی یارا، احمد محمد کھیل کھلائییندا۔ آپ عیسیٰ موسیٰ ہوئے اُجیارا، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ آپے نر نرائن کھیل کرے وچ سنسارا، نہککنکا کلنک سرب گوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جیون داتا پُرکھ بدھاتا، اک سُنائے ساچی گاتھا، لیکھا چکے مستک ماتھا، ساڈھے تِن تِن ہتھ مول مُکائیندا۔ ساڈھے تِن تِن ہتھ مڑھی گور، ہندو مُسلم ویکھ وکھائیا۔ بن ہر نامے ساچے کلمے ہوئے چور، جگت بیڑی نہ سکے کھنڈ تڑائیا۔ سچ ایمان ساچی شرع کسے ورلے کول، حرام خور سرب لوکائیا۔ اپنے نیتر کھاندے ویکھے ڈھور، ڈور

بتھ نہ نبی پھڑائیآ۔ اتم وسنا پئے اندھیر گھور، گر پیر نہ کھئے چھڈائیآ۔ چاروں کُنٹ کرن غل شور، جو رو زور رہے دکھائیآ۔ پُرکھ ابناشی پروردگار سب نوں پھڑ کے آگے لئے تور، حاکم حکم نہ کھئے چھڈائیآ۔ چڑھ کے آیا ساچے گھوڑ، عرش فرش زمیں آسمان برہمنڈ کھنڈ اپنا پھیرا پائیآ۔ سنت بھگت بھگونت گُرمکھ گُرمکھ ساچے صوفی اپنے انگ لئے جوڑ، آپ اپنا سنگ نبھائیآ۔ ایک الف چُکائے مور تور، دوسر راہ نہ کھئے ترائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، مُسلم ہندو سیکھ عیسائی ایک ملے سیچ گوسائیں، لیکھا جانے تھاوں تھائیں، یسُوہ کرسچن گیا سمجھائیآ۔ یسُوہ بیٹا مریا جایا، نبی خُدا اکھوائیندا۔ آنت اندھیرا سرشٹ سبائی چھایا، ساچا نُور نہ کھئے دھرائیندا۔ میرا خُون رہے دھیایا، یوروشلم سرب کُرائیندا۔ ویلا اتم ویکھ دکھایا، آپ اپنا رُوپ پرگٹائیندا۔ سویا کھئے رہن نہ پایا، گھر خالی سرب دسائیندا۔ بھین بھائی نہ ساتھ رکھایا، پتا پُوت نہ میل ملائیندا۔ بیوی خوت نہ کھئے ہنڈھایا، ساچی سیچ نہ کھئے سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک نبی ہوتے اُجیار، ایک گُرائے اوتار، ایک رام کھیل سنسار، ایک نانک جوت اُجیار، ایک گوبند بٹھے دھار، ایک شبد کرے جیکار، نہکُنک اپنا ناؤں رکھائیآ۔ نہکُنک ہر بھگونت، دوسر اور نہ کھئے دکھائیندا۔ آد جُگادی مہا اگت، چارے وید سرب الائیندا۔ اٹھاراں پُران ویکھ منیا منت، وید ویاسا بھیو کھلائیندا۔ شاستر سمرت پڑھ پڑھ تھکے جنت، ہر ہر دس کیسے نہ آئیندا۔ اٹھاراں دھیائے گائے گیتا بے آنت بے آنت، کابنا کرشنا اپنا رُوپ درسائیندا۔ انجیل قرآن کھیل مہانا ایک نور درسائے سری بھگونت، سر ساگر آپ ٹھائیندا۔ کھانی بانی اک نشانی آپے جانے جُگا جُگت، جُگ جُگ اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، اک کھلائے ساچا در، دوسر در نہ کھئے دکھائیندا۔ ساچا در اک کھلاؤنا، چار ورن سرنائیآ۔ دین مذہب اسلام اک بناؤنا، عالم گیر بے پرواہیآ۔ دامنگیر دامن اک پھڑاؤنا، دُولھو دُولھ آپ اکھوائیآ۔ ظالماں ظلم آپ گواؤنا، جینی اپنی آپے لئے لکھائیآ۔ رام نام ایشٹ اک کراؤنا، وششٹ گُرمکھ گُرمائیآ۔ لنکا گُرمکھ ہنکاری توڑ تڑاؤنا، پنڈت راون دہ سر گھائیآ۔ کوڑ کُریارا کنس میٹ مٹاؤنا، کابنا کرشنا بل دکھائیآ۔ پنچم پنچ گلے لگاؤنا، در دریودھن دئے دُرائیآ۔ کلجگ نفس بند کراؤنا، ہوس حرص دئے کھپائیآ۔ مومن رُوپ سرب اکھواؤنا، گھر ملیا میل سچے ملاہیآ۔ نام منتر ست اک دِرڑاؤنا، ست نام دئے گواہیآ۔ واپگرُو فتح جیکارا جگت بلاؤنا، جو اپنا تن من چت لئے گُرو بھیٹ چڑھائیآ۔ پاربرہم اپنا بھیو

کھلاؤنا، سو پُرکھ نرنجن اکال پُرکھ جوئی ریت ایکا رُوپ درسائیا۔ ہنگ برہم جیو جنت سرب بُجھاؤنا، پرہ اپنی انس اُچائیا۔ ترے ترے میلا ویکھ وکھاؤنا، رجو طمو ستو ترے گن مایا بندھن برہم وشن شو ونڈ ونڈائیا۔ نرگن سرگن اندر رکھیا اپنا پرماندن، چندن نچ واس مہکائیا۔ آپ سُنائے ساچا چھندن، پابند رکھے اک خُدا سرب خُدائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بھیو دیوے کھول، سمت سمتی لوک مات بول، ساچا ڈھول دے وجائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا وسَت نام نِدھان رکھے کول، سرِشٹ سبائی دے ورتائیا۔

★ ۴ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی انگریز سنگھ منگل سنگھ دے گھر نئی بستی جموں ★

بھگت اُدھارن آپ پرہ، ہری ہر رُوپ وٹائیندا۔ جُگا جُگنتر میل ملائے لبھ، لکھ چوراسی پھول پُھلائیندا۔ امرت جام پیائے مد، نام خُماری اک چڑھائیندا۔ اُلئی کرے کول نہ، نچھر جھرنا آپ وکھائیندا۔ پنچ وکارا دیوے دب، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔ نو دوارے کرائے پار حد، جوٹھا جھوٹھا نیہوں مکائیندا۔ اک اُچائے ساچی جد، وشنوں بنسی کھیل کھلائیندا۔ شبد وجائے انحد ند، راگ ترانہ آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگت وچھل ہر میت مُرار، کھیلے کھیل وچ سنسارا، نرگن سرگن رُوپ دھرائیندا۔ بھگت وچھل ہر گردھار، ایکا دھام وڈ وڈیائیا۔ جُگا جُگنتر پاوے سار، دیاوان بے پرواہیا۔ غریب نیانے ویکھے مار دھیان، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ بخشش کرے نام دان، آتم بھچھیا ایکا پائیا۔ آتر منتر برہم گیان، نرگن شبد کرے پڑھائیا۔ ایکا راگ سُنائے کان، کاغد قلم نہ لکھے شاہیا۔ دو جہانان پائے ساچی آن، ساکھیات رُوپ درسائیا۔ پرہوں تیر نرالا مارے بان، انیالا تیر آپ چلائی۔ گھٹ گھٹ ہیوے جانی جان، ہر گھٹ بیٹھا سہج سُبھائیا۔ آد جُگادی سری بھگوان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ویکھے تھاؤں تھائیا۔ ہرجن ہر ہر جانیا، ہر میلا سہج سُبھائے۔ ہرجن ویکھے گن نِدھانیاں، گنوتنا رنگ رنگائے۔ آپ چلائے اپنے بھانیا، ایکا اکھر بوجھ بُجھائے۔ آپ بنائے چتر سگھڑ سیانیا، مَورکھ مَورھے لے ترائے۔ ایکا سُنائے اکتھ کہانیاں، اکتھ کتھ آپ لائے۔ آپے جانے اپنی بانیاں، آپ اپنا حُکم سُنائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلا وچ سنسار، آپ کرائے۔ اک اونکار، ہرجن ساچے کر پچھان۔ ہرجن ہر ہر ایک ہے، ایک رنگ سہایا۔ پُرکھ
 اباشی کرے بُدھ بیک ہے، آتم آتر ویکھ وکھایا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک ہے، پنچم تت نہ تت جلا یا۔ ست سرُوپی لائے میخ ہے، نہ
 کوئی سکے مات اُکھڑایا۔ ایک رنگ رنگائے دھاری کیس ہے، مُونڈ مُنڈائے گود بہایا۔ لیکھا جانے دُھر دا لیکھ ہے، لکھنہار بے پرواہیا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگونت آد آنت ہرجن ساچے لائے اُٹھایا، ہرجن ساچا سو بہاؤنت، ہر ستگر پُرکھ منائیندا۔ میل ملاوا
 ہر ہر کنت، گھر ساچی سیج بندھائیندا۔ مانس جنم بنائی بنت، من منوآ آپ سمجھائیندا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، آسا ترسنا میٹ
 مٹائیندا۔ ناتا توڑے بھکھ ننگت، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگن پوری کرے آسا، چرن کول
 بخشے سچ بھرواسا، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ساچی سکھیا گن وچار، ہر ساچے سچ پڑھائیا۔ ایک اکھڑ ایکنکار، ایک اونکار رُوپ
 جنائیا۔ سو پُرکھ نرنجن خبردار، آد جگاد رہیا سہائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن میت مُرار، اک اکلّا بے پرواہیا۔ آد نرنجن ہو اُجیار، جوت نرنجن
 سرب جگائیا۔ سری بھگوان ٹھانڈا ٹھار، سانتک ست دئے ورتائیا۔ اباشی کرتا کھیل اپار، گھر گھر اپنا ویس وٹائیا۔ پارہم سے دھام نیار،
 پارہم اپنا رُوپ درسائیا۔ ایش جیو ایک دھار، جگت جگدیش ویکھ وکھائیا۔ سیس دھڑ نہ ہوئے اُجیار، پیسن پیس سیو کھائیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتاں اندر آپے سے، آپ اپنا دھام سہائیا۔ بھگن اندر وسیا، نرنجن رُوپ اپار۔ ساچا مارگ ایک دسیا، ناتا
 توڑ کام کرودھ لوہ موہ ہنکار۔ کرے پرکاش کوئن کوٹ رو سسیا، رو سس ہوئے شرمسار۔ جگا جگنتر پھرے نسیا، لوآن پُریاں دئے ہلار۔
 برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈ اُتہج سینج تیر نرالا ایک کسیا، دو جہاناں مارے مار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لائے
 اُہار۔ ہرجن ساچا اُٹھیا، لوک مات لائے انگرائیا۔ سو پُرکھ نرنجن سٹا اُٹھیا، ایک رُوپ انو پ درسائیا۔ جام پیائے امرت گھٹیا، نیتر نین اک
 گھلائی۔ ناتا توڑے جوٹھ جھوٹھیا، سچ سچ ونج وکھائیا۔ میل ملائے اباشی اچتیا، چت وت ٹھگوری کھئے نہ پائیا۔ آپ سہائے ساچی رُتیا،
 بسنت بہار آپ وکھائیا۔ آپے درس دیکھائے ہرجن سٹیاں، آلس نندرا دئے مٹائیا۔ پنچ وکارا پھڑ پھڑ گٹیا، جگت شیطان نیڑ نہ آتیا۔ ہر بھگت نہ
 جائے کدے لُٹیا، نام خزانہ ملیا بے پرواہیا۔ آون جاون چھٹیا، لکھ چوراسی رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن

ساچے لئے ترائیا۔ ہرجن ہر ہر تاریا، کر کریا ہر نرنکار۔ جگ جگ کھیلے کھیل وچ سنساریا، نرگن سرگن ہو اُجیار۔ بھگت بھگوت بھگتی
 ایک مارگ لا رہیا، جگت جگت جوگ سچ وبار، ساچی شکتی آپ دھرا رہیا۔ آد شکت اگم اپار، ایکا جوتی نور ڈگمگا رہیا۔ جوت
 سروپی جوت نرنکار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن لیکھا لائے در، در دوار اک سُہا لیا۔ در دوارا ہر بھگوت، ایکا
 ایک سُہائیندا۔ سچکھنڈ دوار بنائے بنت، اپنا گھاڑن آپ گھڑائیندا۔ گرمکھ ورا ویکھے سنت، جس جن ساچے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ لیکھا
 جانے آد آنت، مدھ اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے لئے ور، آپ اپنے لڑ بندھائیندا۔ ہرجن ہر
 ہر میتڑا، پارہرم گر کرتار۔ کایا چولی رنگے چیتھڑا، دُرمت میل دئے اتار۔ نام جنائے اک انڈیٹھڑا، ساچے مندر کھول کواڑ۔ کرے کرائے پنت
 پُنتڑا، پنت پاپی لئے ادھار۔ آپے جانے اپنی ریتڑا، جگا جگنتر لئے اوتار۔ ست پُرکھ نرنجن ٹھانڈا سیتڑا، ست ستوادی کھیل نیار۔ ایکا گائے
 سُہاگی گیتڑا، سوہنگ شبد اگم اپار۔ مائس جنم ہرجن جیتڑا، لکھ چوراسی نہ ہوئے خوار۔ ایکا رنگ وکھائے ہست کیتڑا، چار ورن سوہن
 اک دوار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے بھرے بھنڈار۔ سچ بھنڈارا نام ونڈ، ہر ستگر آپ ونڈائیندا۔
 وسنہارا وچ برہمنڈ، جیرج انڈ پھول پھلائیندا۔ آد جگادی کدے نہ دیوے کنڈ، جو جن رسنا ہر ہر گائیندا۔ منمکھ جیو نار دُباگن رنڈ،
 ساچا کنت نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ ہرجن ڈھائے دئی دویتی کندھ، بھانڈا بہرم بھو آپ بھنائیندا۔ آپ مکائے جھوٹھا پنڈھ، ساچے پوڑے آپ
 چڑھائیندا۔ اک وکھائے پرمانند، نج آتم رس چوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ساچا
 سوہیا، گھر مندر بنک دوار۔ ایکا بیج ساچا بویا، لوک مات کھڑی گلزار۔ درگاہ ساچی ملے ڈھوآ، ڈھولا گائے ایک اونکار۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہر بھگت دیوے نام ادھار۔ ہر ہر نام انمول، ستگر ساچے ہٹ وکائیندا۔ جگت تگر سکے نہ کوئی تول، نو
 کھنڈ پرتھی مکھ شرمائیندا۔ اپنی وست ہر آپے رکھے کول، اپنی قیمت آپے پائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت وروول، ہرجن ساچے میل
 ملائیندا۔ شبد اناد وجائے ڈھول، انحد مردنگا آپ اٹھائیندا۔ ساچے مندر آپے بول، اپنا نعرہ آپے لائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ایک کھول، جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی وست اک رکھائیندا۔ ساچی وست ہر ہر نام، ہر ستگر آپ اپایا۔ آپے رکھے کایا مندر

گرام، گھر گھر وچ دئے ٹکایا۔ کھئے نہ لائے ہر جو دام، قیمت کھئے نہ سکے چُکایا۔ جس جن ہوئے آپ مہربان، تِس دیوے آپ رگھڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے لئے جگایا۔ ہرجن ساچا جاگیا، نیرن کھول کواڑ۔ من تن اُچے اک ویراگیا، واؤ لگے نہ تتی ہاڑ۔ ترے گن مایا بچھے اگیا، پنج وکار نہ سکے ساڑ۔ دُرمت میل دھوے داغیا، امرت بخشے ٹھنڈا ٹھار۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگیا، سر سروور دئے نہال۔ گھر دیپک جوت جگے چراغیا، میٹ مٹائے اندھ اندھیار۔ میل ملاوا کنت سہاگیا، دھن سُلکھنی سوہاوتی نار۔ چرن دھوڑ مجن کرائے ماگھیا، ہر سجن میت مُرار۔ جو جن سرنائی لاگیا، آون جاون اُترے پار۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھیا، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ سچکھنڈ نواسی کرے لاڈیا، سر رکھ ہتھ سمرتھ کرتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے پائے سار۔ سار سالیئن ساکھیات، سرب کلا بھر پوریا۔ گرسکھ بنائے پار ذات، پُرکھ ابناشی حاضر حضوریا۔ ہر بھگت بندھائے چرن نات، ذات پات نہ کھئے وکھا رہیا۔ اک چڑھائے ساچے راتھ، رتھ رتھوہی کھیل کھلا رہیا۔ ایک منتر پوجا پاٹھ، اکھڑ وکھڑ آپ پڑھا رہیا۔ ایک امرت سروور مارے ٹھاٹھ، کایا جل آپ ٹکا رہیا۔ چوڈاں لوک وکھائے ایک ہاٹ، ونج ونجارا رُپ دھرا رہیا۔ ایک سویا ساچی کھاٹ، آتم سیجا آسن لا لیا۔ ایک جانے نیڑے واٹ، دُور ڈراڈا پندھ مُکا لیا۔ ایک پوری کرے کھاٹ، سوچھ سرُپی درس دکھا لیا۔ اک نہائے تیرتھ تاٹ، اٹھسٹھ ایک دھار بندھا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن دیوے ایک ور، دُئی دویتی موہ مٹا لیا۔ دُئی دویتی دیوے توڑ، گر ستگر ہتھ وڈیائیا۔ شبدا چڑھائے ساچے گھوڑ، تریا راگ آپ سنائیا۔ جگت وکارا دیوے ہوڑ، در دوار رہن نہ پائیا۔ مٹھا کرے ریٹھا کوڑ، امرت آتم آپ چوائیا۔ ایتھ اوتھ جائے بہڑ، دو جہاناں ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جس جن اپنی دیا کھائیا۔ جس جن ہوئے دیال، سو جن پار اُتاریا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، گر ستگر دئے سہاریا۔ توڑ تڑائے جگت جنجال، جاگرت جوت اک جگا رہیا۔ دیوے نام سچا دھن مال، سچ خزینہ آپ وکھا رہیا۔ کایا مندر اندر سچی دھرمسال، مانک موتی ہیرے لال جڑت جڑا رہیا۔ گگن مستک ویکھے ساچا تھال، رو سس سیس جھکا رہیا۔ آد نرنجن دیپک آپے بال، اندھ اندھیرا سرب مٹا لیا۔ انحد شبدا وجائے تال، پنچم اپنا راگ سُنا لیا۔ سُر ت سوانی کرے سنبھال، ساچا ہانی شبدا ملا لیا۔ آتم سیجا کر پروان، آپ اپنے انگ لگا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن

ساچے لئے ور، گھر ساچے سگن وکھا لیا۔ ہرجن وریا کرپا کر، گر ستگر گہر گمبہیر۔ لیکھا جانے نرائن ناری نر، آد جگاد شاہ سلطان پیرن پیر۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ کرنیہار بٹھے بیڑ۔ کلجگ چکائے جھوٹھا ڈر، گرمکھ چوٹی چاڑھے پھڑا خیر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگت بندھائے ایک لڑ، گرمکھ ویکھے آپے کھڑ، ہر سنتن لائے ساچی جڑ، امرت بخشے ٹھانڈا سیر۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نردھن سردھن نردھن نراکار نرادھار نرویر ایکا شبد وکھائے ساچی دھیر۔

★ ۴ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی گوڑھا رام دے گھر پنڈ شیخ سر ضلع جموں ★

سو پُرکھ نرنجن شاہ سلطانیا، آدن آنتا کھیل اپار۔ ہر پُرکھ نرنجن وڈ مہربانیا، نرگن داتا بے عیب پروردگار۔ ایکنکارا کھیل مہانیا، کرے کرائے آپ کرتار۔ آد نرنجن جوتی نر ڈگمگانیا، دیپک نور کرے اجیار۔ سری بھگوان ایکا رنگ سمانیا، روپ رنگ نہ کوئی وچار۔ ابناشی کرتا سچکھنڈ دوارا اک سہانیا، سچ سنگھاسن ہر سیکدار۔ پاربریم آپے جانے اپنی اکتھ کہانیاں، گات گائے اپنی وار۔ تھر گھر ساچا اک نشانیا، آپ سہائے بنک دوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ اگم اپار کھیل نیارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن میل ملاوا، ایکنکارا، آد نرنجن ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا کر پسارا، سری بھگوان دئے ہلارا، پاربریم پرہ ویکھ وکھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل نیارا، ساچا شبد سچی دھنکارا، راگ انادی آپ الائیندا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، اپنی اچھیا بھرے بھنڈارا، ساچی سیکھیا دھر دربارا، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا، پُرکھ ابناشا آپ کرائیندا۔ پُرکھ ابناشا اک اکلا، آد جگادی کھیل کھلائیا۔ نرگن وسے سچ محلہ، نراکار روپ درسائیا۔ اوچو اوچ اچ اٹلا، نہچل اپنا دھام سہائیا۔ آپے پھڑیا اپنا پلا، اپنا بندھن آپے پائیا۔ اپنی شکتی اپنی جوتی آپے رلا، آپ اپنا بل رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا کھیل اپارا، ایکنکارا آپ کرائیا۔ ایکنکارا نرگن دھار، سچکھنڈ دوارے آپ چلائیندا۔ کھلا پاتی میت مرار، کول نین آپ مٹکائیندا۔ ساچی گاتھی کر تیار، شبد انادی ناد و جائیندا۔ پُرکھ بدھاتی دھر دربار، درگھر ساچا آپ سہائیندا۔ ست ستواد ہو اجیار، اگم

اگمڑی کار کرائیندا۔ الکھ نرنجن بول جیکار، اپنی الکھ آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارا سوہاؤنت، آپے وسے سِری بھگونت، ناری کنت رُپ وٹائیندا۔ ناری کنت ہر بھگوانا، اپنی سیج ہنڈھائیا۔ ایکا مرد اک مردانہ، مہربان اک اکھوائیا۔ ایکا بٹھے ساچا گانا، ایکا گھر گھر سگن منائیا۔ ایکا گائے راگ ترانہ، تُریا راگ ناد وجائیا۔ ایکا کھولے سچ دکانا، در دروازہ آپ کھلائییا۔ ایکا دسے پد نربانا، پاربرہم وڈی وڈیائییا۔ ایکا بخشے برہم گیانا، آپ اپنی دیا کھائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جوت اُجالا نرگن داتا کھیلے کھیل پُرکھ بدھاتا، اک اکانتا آسن لائییا۔ ساچا آسن شاہ سُلطان، تہر گھر ساچے آپے لائیندا۔ آپے گوپی آپے کاہن، آپے منڈل راس رچائیندا۔ آپے سینتا آپے رام، رام اپنا رُپ وٹائیندا۔ آپے نرگن نرگن کرے کام، آپے ساچا در سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرگن داتا بے پرواہ، آد جُگادی سچ ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائییندا۔ ساچا بیڑا ہر بھگونت، آد جُگاد چلائییندا۔ لیکھا جانے جُگا جُگنت، جُگ اپنا ویس وٹائیندا۔ آپے شبد ہوئے منیا منت، آپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اپنی مہا جانے اگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئی وکھائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ کھول دروازہ، کھیلے کھیل غریب نوازا، آپ وجائے اپنا واجا، تار ستار نہ کوئی رکھائییندا۔ سچا شبد در گھنگھور، گھر مندر آپ سُنائییا۔ کرے کھیل اندھ گھور، نرگن نور کر رُشنائییا۔ آپے چڑھے اپنے گھوڑے، دُور دُراڈا ساچا ماہیا۔ ساچے گھر لائے ایکا پوڑے، اُچا ڈنڈا اپنے ہتھ رکھائییا۔ آپے ہوئے براہمن گوڑے، پُوت سپوتا بے پرواہیا۔ لوآں پُریاں رہیا دُوڑے، دو جہاناں برہمنڈاں کھنڈاں پھیری پائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کھیلے کھیل پُرکھ اکالا، اپنی دھار آپ چلائییندا۔ آپ اپنی کرے سدا پرتپال، پرتپالک رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا جانے ساچے گھر، گھر ساچا اک سہائیندا۔ ساچا گھر گھر سہنجنا، ہر ساچی جوت جگائییا۔ پُرکھ ابناشی آد نرنجنا، نرگن بیٹھا آسن لائییا۔ دیناں ناتھ درد دُکھ بھے بھنجنا، بھو ساگر آپ ترائیا۔ سرب جیاں دا ساچا سجننا، ایکنکارا اک اکھوائیا۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا، گھڑے بھنے سرشٹ سبائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا گھر تہر دربارا پُرکھ ابناشی پاوے سارا، رُو سس نہ کوئی ستارا، زمیں اسمانا دئے ہلارا، ایکنکارا کھیل کھلائییا۔ ایکنکارا ہر گوہند، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ آپ اُچجائے اپنا سٹ دُلارا، شبد شبدی ناؤں دھرائیا۔ آپے ہوئے گنی گھیرا، گھر گمبھیر وڈ وڈیائییا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا سُت کر تیار، ابناشی اچت پاوے سار، سُہائے رُت اگم اپار، آپ اپنی ویکھ وکھائیا۔ سُت ڈلارا
 نوُجوانا، ہر ساچے گھر اپایا۔ شبد انادی دُھر فرمانا، آد جُگادی آپ سُنایا۔ چرن کول بخشے اک دھیانا، نیتر لوچن اک کُھلایا۔ اُتر آتم اک
 گیانا، ایک ایشٹ دیو وکھایا۔ ایک مندر اک مکانا، اک سینگھاسن سوہا پایا۔ ایک شاہ اک سُطانا، ایک بیٹھا جوت جگایا۔ ایک چلہ تیر کمانا،
 ایک شستر بستر آپ سجایا۔ ایک مارنہارا بانا، آر پار ایک رُوپ درسایا۔ ایک بٹھ ساچا گانا، درگاہ ساچی سگن منایا۔ ایک دیوے ساچا دانا،
 ساچی بھچھیا جھولی پایا۔ اک سُنائے سچ ترانہ، راگ انادی آپے گایا۔ اک وکھائے اپنا بھانا، ہر بھانے سد سہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، ساچی رچنالے رچ، اندر بڑے ہو ہو سچ، ساچا ویس وٹایا۔ ہر ساچا شاہ سُطان، ایک ایک ایکنکاریا۔ سچکھنڈ
 جھلئے اک نشان، دو جہاناں پاوے ساریا۔ لوآن پُریاں ویکھے مار دھیان، چوُداں لوکاں دئے ہلاریا۔ اُون گون دُھر فرمان، پون پونی آپ سُنا
 رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا سُت کر تیار، ابناشی اچت پاوے سار، سُہائے رُت سچکھنڈ نواسا داسی داسا،
 سیوک ساچی سیوک کام رہیا۔ ساچی سیوا ہر ہر میت، ایک ایک کھائیندا۔ شبد سُنایا ساچا گیت، سُت ڈلارا ویکھ وکھائیندا۔ آپ چلائی
 اپنی ریت، اپنا بنس آپ سہائیندا۔ آپے ہوئے ٹھانڈا سیت، سانتک اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک
 وسے سچ دوار، دوُجی دسے نہ کوئی دھار، تیجے کھولے بند کواڑ، چوٹھے پد ہوئے اجیار، پنچم میلا سچی سرکار، چھویں چھپر نہ کوئی
 وچار، ستویں ست ست کرے ساچی کار، اٹھویں اٹھان تتاں کر پیار، نوویں نو در کھولے بنک دوار، دسویں اپنا آسن لائیندا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا گھر ساچا ہر ساچا ور ایک کنت منائیندا۔ ایک کنت گائے ڈھولا، شبد انادی گیت گائیا۔ نرگن اپنا
 بدلا چولا، سرگن اپنا رُوپ درسائیا۔ شبد سرُویی بن وچولا، دوہاں ایک میل ملائیا۔ آپے وشنوں ہوئے گولا، آد جُگادی سیو کھائیا۔ آپے
 پاربرہم برہم بنیا تولا، اپنا کٹھا ہتھ اٹھائیا۔ آپ چُکائے اپنا پردہ اوہلا، آپ اپنا وچ ٹکائیا۔ اپنے کول آپے مؤلا، آپے امرت تال سہائیا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے اندر بیٹھا وڑ، باہر مُکھ آپ کھلائیا۔ آپے اندر آپے باہر، گپت ظاہر ظہور آپ اکھوائیندا۔
 آپے پُکھ آپے نار، نر نرائن اپنی سیج آپ سہائیندا۔ آپے جوتی کرے سچ پیار، ورن گوتی نہ رُوپ درسائیندا۔ آپے اُچی چوٹی چڑھے آپ

نرنکار، محل اٹل آپ سہائیندا۔ شبد سرُوپی ور گھر پا، گھر ساچے شبد جنائیندا۔ پُرکھ ابناشی ایکا گا، ایکا ہرِ الایندا۔ ایکا ویکھے ساچا
 تھان، تھان تھنتر آپ سہائیندا۔ ایکا پتا ایکا ماں، رُوپ رنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ ایکا وشنوں لئے اُچا، ایکا کول ناہ آپ اُپائیندا۔ ایکا پھل لئے
 کھلا، ایکا برہما رُوپ وٹائیندا۔ ایکا چار مُکھ لئے بنا، چارے کوٹاں ویکھ وکھائیندا۔ ایکا چارے ویداں دئے لکھا، چارے ناؤں آپ الایندا۔ ایکا
 چارے کھانی لئے رچا، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ ایکا چارے جُگ ونڈ ونڈا، ونڈنہارا دس نہ آئیندا۔ ایکا لکھ چوراسی بنت بنا، پنج ت ت میل
 ملائیندا۔ ایکا ترے گُن مایا جوڑ جُڑا، جاگرت جوت وچ ٹکائیندا۔ ایکا اپ تیج وئے پرتھی اکاش رنگ رنگا، من مت میل ملائیندا۔ ایکا نو
 دوارے دئے کھلا، جگت واسنا وچ بھرائیندا۔ ایکا رتھ رتھوہی رتھ لئے چلا، سرشٹ سبائی آپ بلائیندا۔ ایکا اپنا رُوپ وٹا، سُن سادھی
 پھول پھلائیندا۔ ایکا دھواں دھار رہیا سما، دس کسے نہ آئیندا۔ ایکا شنکر لئے اُچا، باسک تشکا گل لٹکائیندا۔ ایکا ترسول ہتھ اُٹھا، چاروں
 گُنٹ پھیری پائیندا۔ ایکا سرشٹ سبائی ویکھے تھاون تھان، جو گھڑیا بہن وکھائیندا۔ ایکا بے آپ ملاح، کھیوٹ کھیٹا آپ اکھوائیندا۔ ایکا
 دیوے صفت صلاح، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ اک وکھائے ساچا ناں، ناؤں نرنکارا آپ جپائیندا۔ ایکا مارگ دئے درڑا، دو جہاناں آپ
 چلائیندا۔ برہما وشن شولے سمجھا، ایکا اکھڑ آپ پڑھائیندا۔ نش اکھڑ اپنا رُوپ درسا، آپ اپنے وچ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آپے بٹھے اپنی دھار، آد جگادی کھیل اپار، کرے کرے کرنیہار، کرتا پُرکھ ہو اُجیار، اجونی ریت وچ سنسار، نرہے ہوئے
 سچّی سرکار، مورت اکال پاوے سار، دین دیال اپنا ناؤں دھرائیندا۔ لکھ چوراسی جنت اُپایا، گھر ساچے وچّی ودھائیا۔ پاربرہم پرہ رُوپ
 وٹایا، جگت اپنا ناؤں دھرائیا۔ سوئم رُوپ سوہنگ ہو ہو لوک مات پھیرا پایا، اک دوجے نال کرے گُرمائی، ایکا شبد سچّی دھار بندھایا،
 نیتر لوچن نین دس نہ آئیا۔ گھٹ گھٹ اندر جوت جگایا، ایش جیو میل ملائیا۔ جگت جگدیش کھیل رچایا، خالق خلق وچ سمائیا۔ رفیق
 توفیق دئے اک خُدایا۔ آپ اپنی رچن رچائیا۔ لاشریک پائے اپنی مایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیوے اپنا ور،
 دوسر سنگ نہ کھئے رلائیا۔ ساچا ور ترے گُن دات، برہما وشن جھولی پائیندا۔ لکھ چوراسی بدھا نات، ناتا بدھاتا جوڑ جُڑائیندا۔ آپے بیٹھا
 رہے اک اِکانت، در گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ ساچی کھیل لوک

مات، جُگ جُگ آپ کرائیندا۔ آپے ویکھے مار جہات، آپ اپنا مُکھ چُھپائیندا۔ لیکھا جانے دوس رات، گھڑی پل گنت گنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ونڈنہارا ساچی ونڈ، کھیلے کھیل وچ برہمنڈ، لیکھا جانے جیرج انڈ، اُتہج سیتج ویکھ وکھائیندا۔ چارے کھانی کر تیار، ہر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ چارے بانی بھر بہنڈار، ایک شبد سُنائیندا۔ چارے جُگ ورتے ورتار، سَتجگ تریتا دواپر کلجگ میل ملائیندا۔ چارے ویدان کر تیار، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ چار ورنان ایک دھار، جُگا جُگنتر آپ چلائیندا۔ مانس مانس کر پیار، مانکھ اپنی بُوچھ بُوچھائیندا۔ شبد اگتی ہر گُفتار، اُتر دھار آپ الائیندا۔ ساچے سنت کر تیار، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ بھگت بھگوت میت مُرار، گھر ساچے میل ملائیندا۔ اک وکھائے سچ دربار، درگاہ ساچی آپ لگائیندا۔ سپس رکھ تاج نرنکار، پنچم مُکھ صلاائیندا۔ پنچم در کھول کواڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا آپ گنائیندا۔ ساچا لیکھا لیکھنہارا، جُگ جُگ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ سَتجگ تریتا دواپر کرے پار کنارہ، کلجگ ویلا اتم آئیندا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکارا، ہومے ہنکتا روگ مٹائیندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، چند پرچند آپ چلائیندا۔ اشدبھج ہو اُجیارا، شاہ آسوارا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیلے کھیل اگم اپار، ایک حُکم سُنائیندا۔ بودھ اکادھ شبد جیکارا، ہر ساچا سچ لگائیندا۔ بھگت بھگوت میت مُرار، گھر سنتن میل ملائیندا۔ دوٹی دُشٹ در دُرکارا، در در میل نہ کوئی ملائیندا۔ لیکھا جانے آر پار کنارہ، منجھدھارا پھیری پائیندا۔ لکھ چوراسی دئے سہارا، اپنا گپڑا آپ دوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَتجگ داتا بے پرواہ، تریتا بنے آپ ملاح، دواپر بنے دیوے لا، کلجگ اتم تگے راہ، چاروں گنٹ دھواں دھار ساچا چند نہ کوئی چڑھائیندا۔ شاہ سُلطان گئے ہار، راج راجان پاندھی راہیا۔ سادھ سنت ہومے خوار، ہر کا پوڑا نظر نہ آتیا۔ پڑھ پڑھ وید نہ سکے وچار، پُران اٹھاران نہ ملیا ساچا ماہیا۔ شاستر سمرت رہے پُکار، اُچی کوک دین دُہائیا۔ گیتا گیان دئے اُچار، اٹھاران دھیائے دئے گواہیا۔ انجیل قرآن سرب پچھتان، مُلا شیخ مسائق پیر سچ مصلا بیٹھ نہ کوئی وچھائیا۔ کھانی بانی نہ کوئی دھار، دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ پڑھ پڑھ تھکے جیو گوار، رسنا جہوا واد وواد ودھائیا۔ گُرمکھ ورلے ملیا ہر نرنکار، کلجگ اتم بے پرواہیا۔ ناتا توڑ سرب سنسار، ایک سَتگر لئے منائیا۔ ساچے شبد کرے پیار، پُتر دھی بھین بھائی نہ کوئی دھی جوائیا۔ ورن گوت تون وسیا باہر، ذات

بات نہ کوئی رکھائیا۔ اک اِکانت بول جیکار، بے عیب پروردگار مقامے حق ایکا نعرہ رہیا لگائیا۔ رام نام بول جیکار، کرے پیار جو جن رسنا
 چہوا رہے گائیا۔ ایکا ناد شبد دُھنکار، مُکند منوہر لکھی نرائن نام بنسری اک وجائیا۔ ایکا اللہ ہو ہو کرے پُکار، انا ہو انا الحق ویکھ
 وکھائیا۔ ایکا بولے نام ست دُھر دی دھار، ست ستوادی لئے اُٹھائیا۔ ایکا گرو فتح کر پیار، واہ واہ گرو دئے سمجھائیا۔ سرب جیاں دا
 ایکنکار، دوسر ونڈ نہ کوئی ونڈائیا۔ چار جگ کراؤندا لوک مات وبار، ورن برن کھیل کھلایا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش کر اُجیار، گھر گھر
 اپنی ونڈ ونڈائیا۔ آپے وسیا سب توں باہر، جگت و دیا جگ پھڑایا۔ کیسے ہتھ نہ آئے مندر مسجد گرو دوار، گھر گھر بیٹھا جوت جگائیا۔ کایا
 کعبہ کھول کواڑ، چوڈاں طبقات ویکھے بن ملاہیا۔ سنت بھگت دئے ادھار، تن مندر سوہا پائیا۔ گھر شبد سچی دُھنکار، گھر سخیاں منگل
 گائیا۔ گھر امرت ٹھنڈا ٹھار، بھر پیالہ جام پیایا۔ گھر اتم سیجا کرے شنگار، سولاں کلیاں آپ سہایا۔ سولاں اچھیا بھرے بھنڈار، آسا
 ترسنا دئے مٹائیا۔ ناری میلا کنت بہتار، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ مورکھ مُگدھ نہ پاؤن سار، چاروں کوٹ اچی کوک دین دُہایا۔ کیسے نہ ملیا
 سانجھ یار، سخی سرور سلطان رہے منائیا۔ ڈونگی کنڈر کرے پیار، من بندر اپنی ڈور بندھائیا۔ بجر کپائی لگا توڑے جندر، نام کھنڈا ہتھ
 اُٹھایا۔ اُچے ٹلے چڑھ چڑھ تھکے گورکھ مچھندر، گر پیر دین گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیرا کھیل اپارا،
 کرے کرائے ہر نرنکارا، ورتے ورتاوی وچ سنسارا، دھرت دھول ویکھ وکھائیا۔ دھرت دھول ہر ویکھن آیا، لوک مات جوت رُشنایا۔ چار
 ورن ہرنا پھرنا کھولن آیا، دب نیتر اک درسائیا۔ چوٹھے پد چڑھ چڑھ میلا میل ملاؤن آیا، گھر ساچے وجی ودھائیا۔ پنچم سخیاں بہ بہ
 منگل گایا، گیت گوبند اک الاٹیا۔ کاغد قلم کوئی لکھن نہ پایا، ست سمندر رہے گر لائیا۔ بسدھا اپنا مکھ چھپایا، بناسپت رہی نین شرمائیا۔
 پن ہر بھگت ہر جو ہر مندر دس نہ آیا، نیتر لوچن نین درس نہ کوئی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم کھیل
 نرالا، کیرپا کرے پُرکھ اکالا، چار ورن ایکا سرنا ایکا رنگ رنگائیا۔ چار ورن اک گیان، ایکا نام شبد پڑھائیا۔ چار ورن اک دھیان،
 ست ستوادی اک سرنائیا۔ چار ورن ایکا دان، اتم بھچھیا برہم وکھائیا۔ چار ورن ایکا کھن، ساچی سخیاں ویکھ وکھائیا۔ چار ورن ایکا
 رام، سینتا سرتی لئے پرنائیا۔ چار ورن دسے ایکا بھان، ایکا نور کرے رُشنایا۔ چار ورن سنائے ایکا گان، دُھن اتمک آپ الابیا۔ چار ورن

دیوے ایکا مان، ہندو مسلم سکھ عیسائی نہ کرے وڈیائیا۔ چار ورنان کرے آپ پچھان، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کھیلے کھیل سری بھگونت، لیکھا جانے آد آنت، آنت آد آپ اکھوائیا۔ آد آنت بیو ابھیدا، پُرکھ ابناشی کھیل کھلائیندا۔ لیکھا جانے چار ویدان، وید واداتا آپ اپائیندا۔ کلجگ میٹے اندھیری راتا، اتھرن آنت کرائیندا۔ اللہ رانی پُچھے واتا، سنگ محمد ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے تریلوکی ناتھا، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ ستجگ چلائے ساچی گاتھا، سو نش اکھر آپ پڑھائیندا۔ لہنا دین چکائے مستک ماتھا، پورب لیکھا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا منتر پوجا پائھا، ایکا سروور مارے ٹھاٹھا، تین لوک کھلائے ایکا ہاٹا، امرت پیائے ساچے ہاٹا، لیکھا جانے جوت للاٹا، جوتی نور آپ جگائیندا۔ جوتی نور جگاؤن آیا، جاگرت جوت ہر رگھرائیا۔ کلجگ اتھ لیکھ مٹاؤن آیا، ہر سچا شہنشاہیا۔ ستجگ ساچا مارگ آپ وکھاؤن آیا، زرگن بنیا آپ ملاہیا۔ جگ جگ وچھڑے سنت کنت بھگونت میل ملاؤن آیا، آپ اپنے لئے جگائیا۔ مٹکھ گوڑی نیند ساؤن آیا، مایا پردہ اُپر پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن پردے اندر جائے وس، ایکا مارگ دیوے دس، آپ اپنی بوجھ بھجھائیا۔ ساچا مارگ ہر ہر پنتھ، ہری ہر اپنا آپ جنائیندا۔ لیکھا جانے سنکھ اسنکھ، کوٹن کوٹ گنت گنائیندا۔ وید پُران پکارن گرتھ، بن ستگر پار نہ کھئے کرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے پھڑ، آپ اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ ہرجن ہر ہر بھجھیا، کیریا کری آپ بھگوان۔ بیو چکائے ایکا دوجیا، تیجا نیتر کھول مہان۔ گھر اپنا آپے سوجھیا، تن مندر سچ مکان۔ جو جن چرن کول ہر ہر جھوجیا، ملے وڈیائی دو جہان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن دیوے ساچا مان۔ مان نائیاں آپ ہر، جگ جگ ویکھ وکھائیندا۔ بھگت بھگونت آئے در، در درویش پھیری پائیندا۔ کرنی کرتا آپے کر، اپنی کروٹ آپ بدلائیندا۔ لیکھا جانے ناری نر، پردھ بال جوان نہ روپ دھرائیندا۔ لکھ چوراسی بھانڈا گھڑ، گھٹ وستو تھر دھرائیندا۔ ہرجن ساچے لئے پھڑ، آپ اپنا میل ملائیندا۔ ستگر پورا نہ سپس نہ دسے دھڑ، پنج تت نہ کوئی وکھائیندا۔ کایا اندر ساچے پوڑے آپے جائے چڑھ، آؤندا جاندا دس نہ آئیندا۔ ہرجن چکائے جگت ڈر، نرہے اپنا بھے کرائیندا۔ جو جن ایکا اکھر جائے پڑھ، نش اکھر ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ آگن نہ جائے سڑ، ترے گن تتوت بھجھائیندا۔ سچ بھنڈارا اپنا بھر، اتوٹ اٹھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، ہرجن دیوے ساچا ور، ور داتا آپ اکھوائیندا۔ دیوے ور رنگن نام، رنگ مجیٹھی اک چڑھائیا۔ لیکھا جانے کایا ماٹی چام، ساچا دام اک بندھائیا۔ آپ وسائے نگر گرام، کایا کھیڑا سہج سکھدائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے دیوے ور، نام ندھانا ہر مہربانا ایکا جھولی پائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جیا داتا پُرکھ بدھاتا، پُرکھ پُرکھوتم آپ اکھوائیا۔

★ ۵ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی تیج بھان دے گھر شیخ سر ضلع جموں ★

ست پُرکھ نرنجن ست ست دھار، ست ستوادی آپ چلائیندا۔ اگم اگمڑی کھیل اپار، اگم اگمڑی کھیل کھلائییندا۔ الکھ الکھنا الکھ جیکار، الکھ اگوچر آپ لگائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہو تیار، در گھر ساچے بنت بنائیندا۔ شبد اناد سچّی ڈھنکار، تھر گھر ساچے آپ سنائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن میت مُرار، ہر پُرکھ نرنجن ویس وٹائیندا۔ ایکنکارا نراکار، نرگن اپنا روپ درسائیندا۔ آد نرنجن ویکھ پَسار، آپ اپنا پردہ لابند۔ ابناشی کرتا وسے سچ سچے دربار، گھر محلہ اک سہائیندا۔ سری بھگوان سرجنہار، درگاہ ساچی ویس وٹائیندا۔ پاربرہم پرہہ راج راجان، شاہ سلطان ناؤں دھرائیندا۔ تخت تاج وڈ مہربان، دو جہانناں آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ سچّی رچنا رچ کرتار، گھر مندر سوہبا پائیا۔ نرگن نرگن کر پیار، نرگن اپنے انگ لگائیا۔ نرگن سیجا ستا پیر پَسار، نرگن اپنی لے انگڑائیا۔ نرگن کھیل اگم اپار، نرگن ویکھے بے پرواہیا۔ نرگن داتا دیونہار، سرگن بھچھیا رسیا پائیا۔ نرگن ونج کرے واپار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، درگاہ ساچی ایکا گھر، ست پُرکھ نرنجن بیٹھا وڑ، دوسر سنگ نہ کھے رکھائیا۔ ست پُرکھ نرنجن سچّا شہنشاہ، شاہ شاہانہ آپ اکھوائیندا۔ تخت نواسی بیٹھا ڈیرہ لا، روپ رنگ نہ کوئی جنائیندا۔ ابناشی کرتا جوت جگا، نرگن دیا باقی اک ٹکائیندا۔ تخت تاج آپ سہا، راج جوگ آپ کمائیندا۔ در دربانا بیٹھا سیس جھکا، در درویشا آپ کرائیندا۔ دھر فرمانا حکم سنا، اپنا مارگ آپ لائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن آپ جگا، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن دیوے سچ صلاح، ساچی سکھیا جھولی پائیندا۔ ایکنکارا بنائے ملاح، ساچا کھیوٹ کھیٹا بھار اٹھائیندا۔ آد نرنجن گنت گنا، آپ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ سری بھگوان آپ وکھائے اپنا تھان، دھرت دھول نہ کوئی

جنائیندا۔ ساچا مندر ربیا سہا، چہر چہن نہ کوئی اُپائیندا۔ سچ سینگھاسن لیا ڈاہ، پاوا چوَل نہ کوئی جڑائیندا۔ پُرکھ ابناشی اُپر بیٹھا بے پرواہ، آپ اپنا تخت سہائیندا۔ نِرگن داتا آپ اکھوا، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ اپنی اچھیا بھچھیا جھولی لئے پا، پاربرہم ساچی سیو کھائیندا۔ ساچی سیوا کرے آپ خُدا، نورو نُوَر ڈگمگائیندا۔ اپنا جلوہ آپ وکھا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچے سچ بیانا، آپ رکھے ساچا رانا، دوسر بھو نہ کوئی جنائیندا۔ نہ کوئی دوسر نہ دوار، در درویش نہ کوئی اکھوائیندا۔ اک اِکلا ایکنکار، تہر گھر آسن لائیندا۔ جگت جگت جوت جگائے اگم اپار، پرہہ ساچے سچ وڈیائیا۔ سچکھنڈ سوہے بنک دوار، گگن منڈل نہ کوئی زُشنائیا۔ رُو سس نہ کوئی ستار، برہما وشن شو نہ سیس جھکائیا۔ کروڑ تیتیس نہ کوئی ادھار، سُریت راجا اند نہ ملے ساچا ماہیا۔ گن گندھرب نہ کوئی پُکار، گیت گوبند نہ کوئی الائیا۔ لکھ چوڑاسی نہ کوئی پَسار، ترے گن مایا نہ جڑت جڑائیا۔ پنج تت نہ کوئی ادھار، نِرگن سرگن نہ کھئے درسائیا۔ جنگل جوہ نہ کوئی پہاڑ، جل تھل مہیئل نظر کوئی نہ آئیا۔ نو کھنڈ نہ کوئی اکھاڑ، ست دیپ نہ ونڈ ونڈائیا۔ سادھ سنت نہ گر پیر اوتار، سیس چہتر نہ کھئے جھلائییا۔ چوڈاں ودیا نہ کوئی وچار، رسنا جہوا نہ کوئی پڑھائیا۔ چارے وید نہ کوئی لیکھار، پُران اٹھاراں نہ کوئی گائیا۔ انجیل قرآن نہ کوئی وچار، گیتا گیان نہ کوئی درڑائیا۔ کھانی بانی نہ کوئی پسر پَسار، اِشٹ دیو نہ کوئی منائیا۔ اشٹبھج نہ سینگھ آسوار، چکر گدا نہ کوئی پلائییا۔ چار جگ نہ کوئی دھار، چار کُنٹ نہ کوئی وکھائیا۔ دہ دشا نہ کوئی پَسار، اُتر پُورب پچھم دکھن ونڈ نہ کوئی ونڈائیا۔ من مت بُدھ نہ کوئی وچار، نو در نہ کھوج کھوجائیا۔ دسویں نُوَر نہ کوئی اُجیار، سُن سادھ نہ کوئی سہائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ نہ وہے دھار، گنگا گوداوری نہ دھار وہائیا۔ گر در مندر مسجد مٹھ نہ پاوے کوئی سار، چار دیوار نہ کوئی جنائیا۔ کھیلے کھیل بازی گر نٹ وچ سنسار، ہر نرنکار نِرگن بیٹھا ساچے تخت آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اک اِکلا کھیل اپارا، نِرگن کرے کرائے بے پرواہیا۔ سچکھنڈ دوارا ہر ہر وسیا، پاربرہم ہر کرتار۔ نہ کوئی زین اندھیری دے مسیا، نہ کوئی چند بھئے اُجیار۔ نہ کوئی تیر نیرالا کسے کسیا، نہ کوئی رام راون مارے مار۔ نہ کوئی چار کُنٹ پھرے نسیا، نہ کوئی جودھا سُوَر پیر بلی بلکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ سچ دوارے کرے کھیل اگم اپارے، ایکا کھیل سُوَر سربگیا۔ سُوَر سربگ سرب گن داتا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ آپے ویکھے کھیل

تماشا، نرگن سرگن روپ وٹائیا۔ اپنا نور کرے پرکاشا، ترے ترے میلا سہج سُبھائیا۔ آپ بُجھائے اپنی پیاسا، امرت دھار آپ وبائیا۔ آپے پائے
 ساچی راسا، سانگو پانگ سیج آپ ہنڈھائیا۔ آپے پوری کرے اپنی آسا، آپ اپنی رچن رچائیا۔ آپے لکھ چوراسی کر کر واسا، نج گھر بیٹھا
 مکھ چُھپائیا۔ آپے ہونے داسی داسا، سیوک سیوادار آپ اکھوائیا۔ آپے کرے پنچم سچ پرکاشا، دیوے مات وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد شبد برہما، ساچا ناد آپ وجائیا۔ ساچا ناد ہر نرنکار، ایکآ آپ وجائیندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، گھڑ
 بھانڈے ویکھ وکھائیندا۔ اندر دھر نام بھنڈار، اپنی ہتھیں بند کرائیندا۔ جیو جنت نہ پاوے سار، جُگا جُگنت سرب کُرائیندا۔ بھکت بھگونت
 کرے کھیل اپار، نرگن سرگن بوجھ بوجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناشی کرتا اپنی کل آپ ورتائیندا۔ آد
 برہما شبد اُپایا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ نرگن چارے کوٹاں گایا، چارے مکھ آپ صلاحیا۔ نرگن واجا سچ وجایا، سچ ستار آپ بلائیا۔ نرگن
 پردہ دئے گویا، نورو نور کر رُشنائیا۔ نرگن راجا بن کے آیا، شاہ سلطان وڈ وڈیائیا۔ نرگن سازن ساز وکھایا، لکھ چوراسی بنت بنائیا۔ نرگن
 سرگن جوڑ جُڑایا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش نال رلائیا۔ نرگن ساچا حُکم سُنایا، برہما وشن شو سمجھائیا۔ چار جُگ جُگ گپڑ وکھایا، کوبلو
 چکی چک پھرائیا۔ گر پیر اوتار ساچی سیوا لایا، جُگ جُگ ساچا حُکم سُنائیا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جُگ ایکآ مارگ لایا، منو منونتر
 اپنے وچ ٹکائیا۔ کلجگ اتم ویکھ کھیل سبایا، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ کلجگ اگنی آگ تپایا، چاروں کُنٹ آپ وکھائیا۔ آپ اپنا روپ لئے
 وٹایا، نرگن نرگن اک خُدائیا۔ ثالث ثالث بن کے گھر گھر پھیرا پایا، روپ ریکھ نہ کوئی وکھائیا۔ در درویش نر نریش ہو ہو الکھ جگایا، اپنی
 کھیل کھلایا۔ رُڑی رُت دئے سہایا، ابناشی اچت وڈ وڈیائیا۔ ایکآ دوس مات دھرایا، ودی سُدی مکھ شرمائیا۔ اماوس چن نہ کوئی چڑھایا،
 نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ پہلا مندر ہر سُبھایا، سچکھنڈ دوار وچی ودھائیا۔ دوجا جندر توڑ تڑایا، اپنا پردہ دئے گوائیا۔ تیجا سٹ لئے
 اُجایا، ہر شبدي ناؤں دھرائیا۔ چوٹھے گھر گھر بہ بہ آپ سُبایا، چوٹھا پد دئے وکھائیا۔ پنچم مل مل منگل گایا، ایکآ دوجا دوجا ایکآ رنگ
 سمائیا۔ پنچم شبد آپ الایا، پنچم راگ راگنی رہے سپس جھکائیا۔ پنچم لیکھا لیکھ لکھایا، چار وید بھیو نہ رائیا۔ پنچم گھوڑے آپ چڑھایا،
 ساچی ڈور ہتھ اُٹھائیا۔ پنچم پنچ سلطانا پھیرا پایا، گھر پنچم وچی ودھائیا۔ لوک مات ہو رُشنایا، پنچم جیٹھ خوشی منائیا۔ برہما وشن شو

در دوار بیٹھے سیس جھکایا، گل پلّو رہے دکھائی۔ کروڑ تیتیس نیر نیر وایا، سُریت راجا اند منگے ور بے پروا ہیا۔ پُرکھ ابناشی رہیا سمجھایا، ساچا شبد اک الاٹیا۔ کلجگ اتم دئے مٹایا، جگت اندھیر رہے نہ رائیا۔ پُرکھ ابناشی پھیرا پایا، نرگن سرگن کر رُشنائیا۔ بل باون بھیکھ دئے چُکایا، بھولے بھاؤ سرب لوکائیا۔ راون گڑھ دئے تڑایا، رام راما روپ وٹائیا۔ کنس ہنکاری دئے کھپایا، کلجگ جورو زر نہ کوئی دھرائیا۔ مور مُکٹ سیس ٹکایا، ایک حکم دئے سُنائیا۔ جوٹھ جھوٹھ سُبھ نُسبہ رہن نہ پایا، اشٹبھج اپنی کل دکھائی۔ ایک چکر دئے پھرایا، چکر سُندرشن نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ ساچی گدلے اٹھایا، نو کھنڈ پرتھی اپنی اُنگل لے ٹکائیا۔ دو جہاناں گیار دئے دویا، دوس رین آپ بھوٹیا۔ سورج چن رہے کُرایا، تتی اگنی رہی سرب جلاٹیا۔ پنچم جیٹھی ہر ہر پھیرا پایا، پنچم بخشے سچ سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم دیوے ساچا مانا، ہرجن بخشے سچ دھیانا، اتم اُچائے برہم گیانا، میل ملائے گن ندھانا، اوگن نہ کھئے جنائیا۔ پنچم جیٹھ ہر کا دوار، ہر ساچا سچ سہائیندا۔ بھگتن کرے سچ پیار، در گھر ساچا ویکھے دکھائیندا۔ دھن سُلکھتی ہوئی نار، نر ہر ایک کنت منائیندا۔ ناتا تٹا جگت سنسار، وبھچار جگت وکار نیڑ نہ آئیندا۔ تن بستر بھئے سچ شنگار، نیر نیناں کجل نام پائیندا۔ سالو رنگے اپر اپار، لال گلالا رنگ دکھائیندا۔ کنگن پائے ہر نرنکار، لال مہندی ہتھ دکھائیندا۔ ساچی سخی کر تیار، گھر ساچے میل ملائیندا۔ چارے پد بھئے کپار، چوٹھے گھر آپ بھائیندا۔ پنچم ملیا پیا بہتار، نار مٹیاری آپ پرنائیندا۔ ساچی سخیاں منگلاچار، جگت وید اک سُنائیندا۔ شبد اناد وجے دھنکار، دھنی ناد آپ سُنائیندا۔ گاوت گاوت گائے آپ نرنکار، ساچا سوہلا آپ الاٹیندا۔ ڈھولا رہیا بول جیکار، سوہنگ بولا آپ سُنائیندا۔ ساچا تولا بن سنسار، نام کسوٹی ہتھ رکھائیندا۔ اپنی درشت سہاگا دیوے ڈار، کنچن اپنے رنگ رنگائیندا۔ گُرمکھاں کرے سچ پیار، سچ سہنجی سیج سہائیندا۔ اک دکھائے سچ دربار، جگت ناتا توڑ تڑائیندا۔ جگ جگ جوت جگے اپار، دیا باقی نہ کوئی رکھائیندا۔ کملاپاتی میت مرار، گھر مندر آپ دکھائیندا۔ چتربھج اپنیاں بھجان رہیا پسار، اشٹ اپنا روپ وٹائیندا۔ لیکھا جانے دھر دربار، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ پنچم جیٹھی دوس وچار، نیر نینی روپ دکھائیندا۔ جگ جگ وچھڑے میلے یار، ستجگ تریتا دواپر پورب لہنا جھولی پائیندا۔ ساچی سیوا کرے کرتار، بھگت وچھل اپنا ناؤں دھرائیندا۔ بھڑ بھڑ پاتھر جائے تار، ستی ابلیا چرن چھپائیندا۔ رام نام بلی بلکار، گڑھ ہنکاری توڑ تڑائیندا۔

بھیلنی کلکھنی کرے پار، مکھ اپنے بھوک لگائیندا۔ غریب نانیاں پاوے سار، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ بدر سُداما دئے تار، دروپد لجا
 آپ رکھائیندا۔ ارجن رتھ چلائے وچ سنسار، رتھ رتھوہی آپ اکھوائیندا۔ پنچ پانڈو کر پیار، پنچم اپنے رنگ رنگائیندا۔ جگت ہنکاری کر
 خوار، درپودھن دُشت مُکائیندا۔ کلجگ اتم ہو اُجیار، ایک منتر نام درڑائیندا۔ نانک وجائے نرگن دھار، ست ست سرنگی ہتھ پھڑائیندا۔
 ارجن بنیا لیکھ لکھار، بودھ آگادھ شبد جنائیندا۔ گرو گوبند کر پیار، پنچم ناتا جوڑ جڑائیندا۔ امرت کھنڈا تیز کٹار، سپس دستار آپ
 سہائیندا۔ ساچے گھوڑے ہو آسوار، ساچے مارگ آپ رکھائیندا۔ ویلے اتم کرے پکار، پرہہ ابناشی راہ تکائیندا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، اپنا
 میل ملائیندا۔ شبد سُنائے سچی دُھنکار، آپ اپنا حُکم جنائیندا۔ چوتھے جگ کھیل اپار، کلجگ اتم ہر ہر آپ کرائیندا۔ پرگٹ ہووے وچ
 سنسار، نہکلنکا ناؤں رکھائیندا۔ سمبل نگری دھام نیار، ساڈھے تِن ہتھ رچن رچائیندا۔ ایک دیپک کر اُجیار، تیل باقی نہ کھئے پائیندا۔ شبد
 ڈنکا وجائے سرب سنسار، راؤ رنگاں آپ اُٹھائیندا۔ پنچم جیٹھ پاوے سار، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ جگت جلندے جائے ٹھار، پاپی گندے
 میٹ مٹائیندا۔ اپنے بندے کرے پیار، اتم اندھے در ڈرکائیندا۔ چند نو چند چڑھے وچ سنسار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، پنچم جیٹھ دوس اپار۔ پرگٹ ہویا آپ نرکار، سرگن رُپ وچ سنسار، سنسار ساگر ویکھ وکھائیا۔ سنسار ساگر ڈونگھی کندر،
 جگت اندھیرا چھایا۔ لکھ چوراسی بھوندی بندر، من منوآنہ کیسے بندھایا۔ گھر گھر نہ توڑیا کیسے جندر، ترے گن مایا بندھن پایا۔ سدا وسیرا
 ڈونگھی کندر، گیان دیپ نہ کوئی جگایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لے ملایا۔ دوس سُبھاگا پنچم جیٹھ،
 لوک مات وڈیائیا۔ غریب نانے رکھے چھایا بیٹھ، جو جن آئے سرنائیا۔ لکھ چوراسی بھنے کوڑے ریٹھ، مٹھا رس نہ کوئی وکھائیا۔ اتم چڑیاں
 چُگیا کھیت، چاروں کُنٹ سرِشٹی سرِشٹ دئے ڈبائیا۔ مایا ممتا ہوئے پریت، جگت جیو نہ سکے کوئی بچائیا۔ ہر ہر ملیا نہ نیتن نیت، نیتر نین
 نہ درشن پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لے ترائیا۔ ہرجن ساچا تاریا، کر کرپا آپ بھگوان۔ لکھ چوراسی
 گیڑ نیواریا، آون جاون چُکی کان۔ اک وسائے سچ دواریا، در گھر ساچے سچ مکان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن
 میلے چتر سُبجان۔ ہرجن چتر سُبجان، مَورکھ مَورھے دھندے لائیا۔ جس جن بخشے چرن دھیان، من شیطان ربن نہ پائیا۔ اتم اُپچے اک گیان،

گیتا گیان دے گواہیا۔ میل ملائے ساچے رام، سینتا سرتی رام پرنائیا۔ ایک شبد سُنائے کان، اوانگ سوہنگ رُوپ اک درسائیا۔ اک وکھائے سچ نشان، ستگر پورا آپ جھلائیآ۔ ایک پائے اپنی آن، رائے دھرم نہ دے سزائیا۔ ویلے آنت کرے پچھان، ہرجن ساچے اپنی گود بہائیا۔ ستگر پورا سد مہربان، نہ مرے نہ جائیا۔ جودھا سُوپر بلی بلوان، کلجگ اتم پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم دوس پنچم دہاڑا، گرمکھ ویکھے ساچا لاڑا، کرے پرکاش بہتر ناڑا، کایا مندر سچ اکھاڑا، گوپی کاہن آپ نچائیا۔ گوپی کاہن ہر ہر میل، سرتی شبد ملائیندا۔ لیکھا جانے گرو گُر چیلا، چیلا گُر رنگ سہائیندا۔ آد جگادی سجن سہیلا، نت نوت اپنا ویس وٹائیندا۔ آپے جانے اپنا وقت ویلا، وید کتیب نہ کوئی لکھائیندا۔ کلجگ اتم اچرج کھیل پارہم پرہہ کھیلا، نرگن نور جوت جگائیندا۔ آپے وسے دھام نویلا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم جیٹھ دوس سُبھاگا، گرمکھ وِرا سویا جاگا، جس جن آپ جگائیندا۔ گرسکھ ساچا جاگیا، جگاونہار آپ نرنکار۔ سچ سرنائی ایک لاگیا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ ہنس بنیا در گھر ساچے کاگیا، چاروں گنٹ اک اڈار۔ من سمرت اک ویراگیا، بھکتی بھگت بھرے بھنڈار۔ ڈرمت میل دھووے داغیا، مانس جنم دے سوار۔ آپ چڑھائے سچ جہازیا، بیڑا پار کرکے وچ منجھدھار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لائے پار۔ پار کنارہ دسے گھاٹ، پتن بیٹھا ساچا ماہیا۔ کلجگ اتم نیڑے آئی واٹ، پاندھی بھلے جگت راہیا۔ بن ہر کوئی نہ سوئے آتم سیجا کھاٹ، ساچی سیج نہ کوئی ہنڈھائیا۔ کلجگ سوانگی نٹوآ کھیل کرے ناٹ، گھر گھر اپنا ڈنک وجائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھان وکھائے ایک ہاٹ، در دروازہ آپ وکھائیا۔ ایک ہاٹ ہر ہر کھولیا، نو کھنڈ پرتھی بول جیکارا۔ ایک اکھر ہر ہر بولیا، سوہنگ شبد سچ جیکارا۔ گیان کنڈے ساچے تولیا، تولنہار آپ نرنکارا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے کرے پیارا۔ ہرجن رسیا ہر رنگ رتھا، کنچن رنگ سہائے۔ پُرکھ ابناشی نہ ٹھنڈا نہ تترّا، سینتل دھار رکھائے۔ اپنے در بیٹھا اپنے رنگ رتھا، رنگ رنگیلا موہن مادھو آپ اکھوائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنچم جیٹھ ویہ صد بکرمی ستاراں، سچ بہارا آپ لگائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، لیکھا جانے ناری نارا، پردھ بال جوانا، ایک رُوپ درسائیا۔

★ ۵ جیٹھ ۲۰۱۷ پکرمی کرم چند دے گھر پنڈ شیخ سر جموں ★

ہر بھگت سدا ترپتاسیا، تیر اچھیا پور کرائے۔ ہر بھگت بھجائے پیاسیا، امرت آتم میگھ برسائے۔ ہر بھگت لیکھا جانے سواس
 سواسیا، پون سواس لیکھ کرائے۔ ہر بھگت اڈائے پرتھمی اکاسیا، گگن گگنتر آپ پھرائے۔ ہر بھگت میل ملاوا شاہو شاباشیا، درگاہ ساچی
 آپ ملائے۔ ہر بھگت نج گھر ساچے کرے واسیا، محل اٹل اک سہائے۔ ہر بھگت مانس جنم ہویے رہراسیا، باران راسی بھیو نہ رائے۔ ہر بھگت
 ناتا تھے دس دس ماسیا، مات گرہ نہ پھیرا پائے۔ ہر بھگت آد جگاد نہ کدے وناسیا، ابناشی کرتا دیا کبائے۔ ہر بھگت، جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ رنگائے۔ ہر بھگت ہر ہر پایا، ایک رنگ بسنت۔ ہر بھگت سرب سکھدایا، پُرکھ ابناشی ملیا
 کنت۔ ہر بھگت در دروازہ اک کھلایا، گھر سجن سوہاوت۔ ہر بھگت غریب نواز اک ملایا، شبد جنائے منیا منت۔ ہر بھگت ایک اکھڑ
 نام درڑایا، گڑھ تٹا ہومے ہنکت۔ ہر بھگت لکھ چوراسی سنگل آپ تڑایا، میل ملاوا ساچے سنت۔ ہر بھگت ساچا منگل ہر ہر گایا،
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا جانے آد آنت۔ ہر بھگت ہر بھیٹیا، نرگن روپ نرکار۔ ہر بھگت ساچا بیٹیا، مات پت
 اک کرتار۔ ہر بھگت سیجا ساچی لیٹیا، سچ سنگھاسن اپر اپار۔ ہر بھگت ملیا کھیوٹ کھیٹیا، اک اکلا ایکنکار۔ ہر بھگت مٹھا ہویے کوڑا
 ریٹھیا، امرت بھریا آپ بھنڈار۔ ہر بھگت اپنے نیر ہر ہر آپے ویکھیا، اپنا لوچن سچ اگھاڑ۔ ہر بھگت ہر کڈھے بھرم بھلیکھیا، گھر مندر
 دپیک جوت کر اگیار۔ ہر بھگت درشن پائن برہما وشن مہیش گنیشیا، شو شنکر کرے پیار۔ ہر بھگت سدا ادیسیا، مرے نہ جھے وچ
 سنسار۔ ہر جوتی جوت پرویشیا، ایک شبد راگ سنائے سچی دھنکار۔ ہر بھگت میل ملایا نر نیشیا، ساچے تخت سچی سرکار۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگتن دیوے نام بھنڈار۔ ہر بھگت سہج سکھدایا، گھر ساچے وچی ودھائیا۔ ہر بھگت ترے گن مایا
 پھندن توڑ تڑایا، آتم برہم کری گڑمائیا۔ ہر بھگت ساچا چھندن ایک گایا، رسنا جہوا ایک گن وکھائیا۔ ہر بھگت پرمانندن آپ سمایا، نجاندنج
 گھر آپ چوایا۔ ہر بھگتن جھوٹھا بندھن آپ تڑایا، مایا ممتا کٹی پھاپیا۔ ہر بھگت ایک درشن ہر ہر پایا، بھگت کبیر دئے گواہیا۔ اچ محلے چڑھ
 چڑھ ڈھولا گایا، آپ اپنا راگ سنائیا۔ ایک ساچا بنک سہایا، کنچن گڑھ ناؤں دھرائیا۔ پُرکھ ابناشی لڑ بندھایا، نہ کھئے توڑے توڑ تڑایا۔

جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر بھگت ویکھے تھاوں تھائینا۔ ہر بھگت سچ بھنڈار، پُرکھ ابناشی آپ ورتائیندا۔ داتا دانی دیونہار، اتوٹ اٹٹ آپ وکھائیندا۔ جُگا جُگنتر کھیل اپار، لوک مات آپ کرائیندا۔ اپنی بانی کر تیار، سچ سوانی آپ اُٹھائیندا۔ شبد ہانی میل بہتار، ساچا جوڑا جوڑ جُڑائیندا۔ نرگن بٹھے اپنی دھار، دھار دھار وچوں آپ کڈھائیندا۔ سار شبد ایکنکار، سارنگ دھر آپ اپنی کل ورتائیندا۔ سرگن اندر نرگن واڑ، آپ اپنا مُکھ چُھپائیندا۔ اپنا کھول آپ کواڑ، آپ اپنی دُھن سُنائیندا۔ آپے اندر آپے آئے باہر، رُوپ رنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ رسنا جہوا سیو کرے اپار، بٹی دند آپ بلائیندا۔ گن اوگن نہ کرے کوئی وچار، نرگن سرگن ایکا رُوپ درسائیندا۔ بھگتن اندر میت مُرار، بہ بہ آسن لائیندا۔ لیکھا جانے روداس چمیار، کایا چمڑا آپ ہنڈھائیندا۔ بالمیک ویکھ بٹوار، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پھیرا پائیندا۔ اندر رکھ سچّی ستار، ست ستوادی آپ وجائیندا۔ نانک پرگٹ کری وچ سنسار، ایکنکارا آپے گائیندا۔ ساچا سارنگا ہو اُجیار، آپ اپنی سُر سُنائیندا۔ لیکھا دُھر دربار، دُھر درباری آپ الائیندا۔ بھگتن اندر کر وچار، ڈُونگھی غار کھیل کھلائیندا۔ بھیو نہ پائے کوئی جیو گوار، کون رُوپ ہر وٹائیندا۔ کلجگ اتم کھیل سچّی سرکار، ساکھیات اپنی بنت بنائیندا۔ رُوپ نہ دسے نر نار، نر نرائن ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ساچے لئے اُہار، لکھ چوراسی پھول پُھلائیندا۔ پورب کرم لہنا کر وچار، تن بستر گہنا ایکا پائیندا۔ درشن نیناں گِرور گِر دھار، گھر مندر آپ وکھائیندا۔ کرم ککرمان کرے وچار، نہکرمی اپنا کرم آپ کرائیندا۔ بیڑی سنگ لوہا جائے تار، جگت بہار نال اُٹھائیندا۔ جس جن کریا درس سچّا دیدار، دید اپنی آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جُگاد سدا مہربان، سر اپنا بٹھ رکھائیندا۔

★ ۵ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی سردارا سنگھ دے گھر جموں ★

گھر مندر بنک دوارڑا، گرہ بھیتر آپ وسائیا۔ گھر سجن میت مُرارڑا، ہر بیٹھا بے پرواہیا۔ گھر کرے سچ پیارڑا، جن ساجن میل ملائیا۔ گھر چاڑھے رنگ اپارڑا، رنگ مجیٹھی اک رنگائیا۔ گھر کرے ہر شنگارڑا، سولان شنگار آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، گرہ مندر سوہیا پائیا۔ گرہ مندر ہر ہر سبیا، گرمت گر گہر گمبہیر۔ گہر مندر تال وجیا، وجاونہارا گئی گہیر۔ گہر گڑھ ہنکاری بھجیا، گہر پایا امرت سیر۔ گہر پردہ اپنا کجیا، گہر مٹے تقدیر تقصیر۔ گہر رکھنہارا جیا، گہر لیکھا جانے شاہ فقیر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گہر چوٹی چڑھ اخیر۔ گہر مندر سوہنا سوہاوت، گہر سچی محل اٹاریا۔ گہر بیٹھا سری بھگوت، عقل کل اپنی دھاریا۔ گہر لیکھا آد آنت، گہر جگ جگ پیج سواریا۔ گہر شبد انڈیٹھا منت، گہر شبد سچی دھنکاریا۔ گہر مہا ہر بے آنت، گہر روپ اکم اپاریا۔ گہر میلا ساچے کنت، گہر میلا شاہ سرکاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گہر مندر بنے آپ پجاریا۔ گرہ مندر گہر گہر پاٹھ، سچ پوجا آپ کرائیندا۔ گہر مندر مارے سروور ٹھاٹھ، سر امرت آپ وکھائیندا۔ گہر نورو نور نورانی جوت للاٹ، گہر دیوی دیوا ایشٹ منائیندا۔ گہر شبد انابد ناد، گہر انہت سیو کرائیندا۔ گہر کھیل پُرکھ سمراتھ، گہر ڈھول مردنگ وکھائیندا۔ گہر اُچائے ساچی گاتھ، گہر بودھ اکادھ سُنائیندا۔ گہر میل تریلوکی ناتھ، گہر سخیاں منگل گائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بنک دوارا اک سہائیندا۔ گہر مندر سوہے بنک، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ گہر بھجائے ایک انک، ایک اکھ نام پڑھائیندا۔ گہر میٹے بھرما شنک، سنسا روگ آپ چکائیندا۔ گہر بھگت بنائے جوں جن جنک، جن جنی لیکھے لائیندا۔ گہر میلا واسی پُری گھنک، گھنی شام ویکھ وکھائیندا۔ گہر جوتی شبدی لائے تنک، گہر تریمت تریا ویس وٹائیندا۔ گہر مردنگ وکھائے ڈنک، ڈورو اپنے ہتھ اٹھائیندا۔ گہر لیکھا گہر ساچا انک، نت نوت ویس دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرہ مندر کھوج کھجائیندا۔ گرہ مندر ہر پھولیا، اوچا بنک دوار۔ ساچے کنڈے آپے تولیا، پُرکھ ابناشی تولنہار۔ اپنی دھارا آپے بولیا، سوہنگ شبد سچ جیکار۔ گرہ مندر کدے نہ ڈولیا، ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار۔ جن بھگتاں اندر آپے مؤلیا، زرگن جوت کر اجیار۔ امرت بھرے ساچا کولیا، الٹی ناہی دئے پُہار۔ آپے ہونے کلا سولیا، آپے کل کلکی لئے اوتار۔ آپے بدلے اپنا چولیا، چولے رنگے گرمکھ میت مُرار۔ آپ مٹائے پردہ اولیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ویکھے بنک سچا گہر بار۔ گہر بار ہر ہر پیکھیا، کایا گڑھ محل۔ آپے لکھنہارا لیکھیا، بیٹھا نہچل دھام اٹل۔ آپے لیکھا جانے دس دسمیسیا، آپے بھرم بھلیکھا پائے ول چھل۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بنک دوارا آپے بیٹھا مل۔ بنک دوارا سچ

سنگھاسن، ہر ہر ساچا سوہا پائیا۔ کرے کھیل پرتھی آکشن، شاہ شاباشن وڈ وڈیائیا۔ ہرجن لیکھا جانے رسن سواسن، آنتر آتم بوجھ بھائیئا۔ نج گھر آتم کر کر واسن، گھر مندر دئے سہائیئا۔ ہر بھگت نہ ہوئے کدے اُداسن، چنتا سوگ نہ کوئی وکھائیئا۔ مانس جنم کرے رہ راسن، اجونی اجون نہ کوئی بھوئیئا۔ بھگت سہیلا سدا داسی داسن، دوس زین پیسن پیس سیو کھائیئا۔ ہرجن ساچے سد بل بل جاسن، جس پایا ہر رگھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرہ مندر گھر کرے پوت، امرت رس ساچا سنج، پھل پھل پھلواری آپ مہکائیئا۔

★ ۵ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی مہر سنگھ دے گھر شیخ سر جموں ★

ہر شبد سچا گردیو، ایک ایشٹ سرب درسائیئا۔ پُرکھ ابناشی الکھ ابھیو، جگ جگ اپنا کھیل کرائیا۔ آد نرنجن وڈ دیوی دیو، شاہ سلطان بے پرواہیا۔ آپے جانے اپنی سیو، سیوک سیوا سچ وکھائیئا۔ نام جیئے رسنا جہو، گنوت وڈ وڈیائیا۔ کوستک منیا مستک لائے تھیو، نورو نور جوت رُشنائیئا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا جانے اگم اتھاہ، ساچی سیوا ہر مہربان، ہرجن اک سمجھائیئا۔ رسنا جہوا گن ندھان، ایک ایک دھیائیئا۔ ایک ایشٹ دو جہان، سرشٹ سبائی آپ وکھائیئا۔ ایک سخی ملے ساچا کاپن، ایک بنسری نام وجائیئا۔ ایک دیوے سچ گیان، اندھ اندھیر اک مٹائیئا۔ ایک بخشے پین کھان، ترسنا بھکھ مات گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک سیوک سیوادار، ہرجن ساچے کرے پیار، بھگت وچھل ہر وڈ گردھار، گرور اپنا رُپ پرگٹائیئا۔ کایا مندر سچ دوارا، گھر سچا سوہا پائیندا۔ کرے کھیل اپر اپارا، تھر دربارا آپ وسائیندا۔ اچی کوک بول جیکارا، ایک نعرہ آپے لائیندا۔ سار شبد کر پسارا، برہماد برہم رچن رچائیندا۔ آپے بخشے سُت دُلارا، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ آپے ونج کرائے بن ونجارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سیوک ہوئے سیوادارا، سیوک بل اپنا آپ رکھائیئیندا۔ سیوک سیو بل ایک دھار، بلی بلوان آپ اکھوائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہو تیار، آپ اپنا حکم جنائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کر تیار، اپنی وست وچ ٹکائیندا۔ سیوا لائے سورج چن ستار، منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔

آپے جانے اپنی کار، کرتا قادر آپ کرائیندا۔ جل بنب ہر کر تیار، دھرت دھول آپ ٹکائیندا۔ برہما وشن شو اک پیار، چرن دوار اک وکھائیندا۔ ترے گن مایا در ورتار، در در اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ لکھ چوراسی کھیل نیار، خالق خلق اپنی کھیل کھلائییندا۔ گھر مندر ساچا کر تیار، گھر گھر وچ بنت بنائیندا۔ ڈونگی گندر کھیل اپار، محل اٹل آپ شہائیندا۔ پاربرہم برہم کر اُجیار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر مندر آپ ٹکائیندا۔ گھر مندر ہر رکھیا، پرہ اپنا آپ سنبھال۔ آد جُگاد کیسے نہ لکھیا، دینا بندھپ دین دِیال۔ بن ہر بھگت نہ کیسے پرکھیا، لکھ چوراسی ہوئی بے حال۔ ستگر بن گر مارگ کیسے نہ دسیا، ساچی چلے نہ کوئی چال۔ کال مہاکال چرناں ہیٹھ جھسیا، کرے کھیل پُرکھ اکال۔ گرُمکھ ورلے پردے اندر وسیا، آپ وکھائے سچی دھرمسال۔ نرگن سرگن پچھے پھرے نسیا، لیکھا جانے شاہ کنگال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کرائے سدا پرتپال۔ پرتپالک پرتپالدا، پرتی بنب ویکھ وکھائے۔ راہ جانے کال مہاکال دا، دین دِیال اپنا ناؤں دھرائے۔ پہاہ توڑے جگت جنجال دا، جس جن سر اپنا ہتھ ٹکائے۔ اپنا دِپیک آپے بالدا، اگیان اندھیرا دئے چُکائے۔ گرُمکھاں آپے سرت سمبالدا، آلس نندرا دئے مٹائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر ساچا اک شہائے۔ گھر ساچا ہر شہنجنا، ہیرے موتی جڑت جڑایا۔ گھر بیٹھا آد نرنجنا، آپ اپنا آسن لایا۔ جس جن ملے ساچا سجننا، گرہ مندر دئے وکھایا۔ جو گھڑیا سو بھجنا، تھر کھئے ربن نہ پایا۔ کال نگارہ سب دے سر تے وجنا، جو آیا سو چل وکھایا۔ کلجگ اتم سنگھ شیر دلیر ہو ہو گجنا، گرُمکھ ساچے لئے ترایا۔ آپ اپنے چرن دوار کرائے مجنا، جوٹھا جھوٹھا پنڈھ مُکایا۔ گرُمکھاں وچ بہ بہ آپے سجننا، اپنی سیو نہکیو نردھن ہو ہو آپ کھایا۔ ہر سنگت تیرا درس کر کر ہر ہر رجنا، اپنی تریپت آپ کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ویلے آنت لئے ملایا، آنت ملایا آنت کال، کال گراس نہ کوئی چبائیا۔ آنت ملایا آنت لئے سنبھال، کرے سنبھال ستگر پورا بے پرواہیا۔ آنت ملایا آپ اٹھائے اپنے لال، آپ اپنے گلے لگائیا۔ آنت لیکھا وکھائے شاہ کنگال، گرُمکھ شاہ پاتشاہ آپ جنائیا۔ لکھ چوراسی وچوں بھال، مانک موتی نرگن جوتی سرتی سوتی آپ اٹھائیا۔ لہدے پھدے کوئن کوئی، ستگر پورا نظر کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جنم جنم دی کڈھ واسنا کھوٹی، جس جن اپنے چرن لگائیا۔ گرُمکھاں اتوں وارے اپنی بوٹی بوٹی، تن اگنی بھیٹ چڑھائیا۔ نرگن ہوئے چڑھیا

چوٹی، اتر کدے نہ جائیا۔ ہتھ پھڑائی سوہنگ سوٹی، چور یار ٹھگ کھئے نیڑ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن
 وسائے ساچے گھر، در دوار دوارکا آپ کھلائیآ۔ کام دھین امرت رس، ہری ہر نامہ آپ سمجھائیآ۔ گہر گمبھیر ہوئے وس، ست سرُپ دئے
 کرائیا۔ ایک مارگ ساچا دس، درد دکھ بھے بہنجن دیا کھائیآ۔ لوک مات کرائے ساچا جس، اُپجس خاکی خاک ملائیآ۔ ہری مندر ہر ہر
 پردے وس، ہر کی پوڑی دئے چڑھائیآ۔ جو جن پرہ ملن دی رکھے آس، کر کیرپا میل ملائیآ۔ جنم جنم دی بھجھے پیاس، ترسنا ترپت آپ
 وکھائیآ۔ در دوار نہ دسے کھئے نراس، نردھن سردھن ایک رنگ رنگائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک امرت مکھ چوائیا۔
 کام دھین نرمل دُدھ، ہر امرت رس چکھائیآ۔ اُجل کرے آپے بُدھ، بُدھ بیکی رُپ وٹائیآ۔ کارج کرے گھر گھر سُدھ، ست روگ سرب
 چکھائیآ۔ اپنا بھیو کھلائے گجھ، مایا پردہ آپے لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن لیکھا لیکھ گنائندا۔ کام دھین
 گرہ وسے گھر، ہرکھ سوگ نہ کوئی جنائیآ۔ نیتیان دیوے ور، پریتی پر پُرکھ سیکھائیآ۔ کایا سیتی شبد گیان، دھیان ندھان وچ رکھائیآ۔
 ست سرُپی اک بان، پر پُرکھ پت پرمیشور پت پتیا آپ وکھائیآ۔ ہری ہر ہر کر پچھان، ہر جو ہر ہر ویکھ وکھائیآ۔ جس جن اُپر ہوئے
 آپ مہربان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک نام دئے درڑائیآ۔ ایک نام ندھان نربان، مہربان آپ جنائیآ۔ اون گون پون
 کرے پچھان، باون جوتی ویکھ وکھائیآ۔ دیناں اناتھاں دیوے دان، درد بہنڈاری درد وندائیآ۔ کیرپا کرے شاہ سلطان، سمرتھ اپنی وتھ
 جھولی پائیآ۔ چنتا روگ سوگ سرب مٹ جان، جو جن رسنا سوہنگ گائیآ۔ لیکھا دسے سرب جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، چرن چھپائے ساچے گھر، سل پاتھر کایا ماٹی کاجی گاگر آپ ترائندا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک ونج کرائے سچا
 سوڈاگر، ساچی وست ایک ہٹ وکائیآ۔

★ ۵ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی تیج بھان دے گھر شیخ سر ضلع جموں ★

سو پُرکھ نرنجن نرگن دھار، نرویر آپ چلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن عقل کل کھیل اپار، آد جگادی آپ کھلائیندا۔ ایکنکارا روپ اگم اپار، الکھ الکھنا آپ وکھائیندا۔ آد نرنجن ہو تیار، ست سروپی آپ درسائیندا۔ سری بھگون بل اپنا دھار، در گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ اناشی کرتا نہ پُرکھ نہ دسے نار، اپنا ت آپ اُپائیندا۔ پاربرہم شاہو بھوپ سچی سرکار، شاہ شاہانہ ناؤں وٹائیندا۔ سچ دوارا کھول کواڑ، سچکھنڈ اپنا تخت سہائیندا۔ تھر گھر مندر پاوے سار، گھر گھر وچ آپ سہائیندا۔ باڈی بن آپ نرنکار، ساچی سیوک سیو کھائیندا۔ سچ سینگھاسن کر تیار، پاوا چول نہ کوئی رکھائیندا۔ آسن لائے دھر دربار، درگاہ ساچی آپ وچھائیندا۔ نہ کوئی دسے چوہدار، در دربان نہ کوئی سہائیندا۔ اک اکلّا ہو اُجیار، نوجوان اپنا روپ وٹائیندا۔ اپنی اچھیا آپے کر وچار، اپنی منگن آپ منگائیندا۔ اپنی سیکھیا دیونہار سچی سرکار، ساچا حُکم آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رچن آپ رچائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سٹح پرکاس، پر پُرکھ آپ کرائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن شاہو شباش، نہ مرے نہ جائیا۔ ایکنکارا پاوے راس، منڈل اپنی راس رچائیا۔ آد نرنجن رکھ واس، واس نواسا اک کرائیا۔ سری بھگون داسی داس، داسن داس آپ ہو جائیا۔ اناشی کرتا کھیلے کھیل پرتھی آکاش، آپ اپنا روپ وٹائیا۔ پاربرہم برہم کر پرکاش، جوتی جوت جگائیا۔ سچکھنڈ دوارا ساچے تخت نواس، نرگن بیٹھا حُکم چلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ محلہ دئے اُسار، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ سچ محلہ اگم اپارا، اگم اگمڑا آپ سہائیندا۔ اُچا ٹلا کر تیار، اچھل اچھل آسن لائیندا۔ چاروں گنٹ نہ کوئی دیوارا، چھپر چھن نہ کوئی سہائیندا۔ ایکا دیپک کر اُجیارا، نرگن باقی جوت جگائیندا۔ شہنشاہ شاہ بن سکدارا، شاہ بھوپ آپ اکھوائیندا۔ اپنے رنگ روے کرتارا، دوسر رنگ نہ کوئی رنگائیندا۔ اپنی اچھیا اپنا کر پسارا، آپے ویکھ وکھائیندا۔ بے عیب خدائی پروردگارا، جلوہ نور ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا بیٹھا وڑ، دس کسے نہ آئیندا۔ سچکھنڈ دروازہ غریب نوازا، ایکا ایک رکھائیا۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجا، لیکھا جانے بے پرواہیا۔ آد جگادی سازن سازا، سچ رچنا آپ رچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سینگھاسن سو بھاوت، آپے بیٹھ سری بھکونت، بھگون اپنا روپ درسائیا۔ ساچے تخت سچ سلطان،

ہر ساچا آپ سہائیندا۔ ساچا روپ سِری بھگوان، گھر ساچے آپ پرگٹائیندا۔ گھر ساچے ویکھے ساچا کاہن، گھر ساچے رنگ رنگائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ایکنکارا، کل اپنی آپ رکھائیا۔ نرگن جوت کر اُجیارا،
 نُر نورانہ ڈگمگائیا۔ آپے بنے بھوپ سِکدارا، شہنشاہ پاتشاہ آپ اکھوائیا۔ اپنی گھاڑت گھڑے بن سُنیارا، سچ گنھالی آپ تپائیا۔ اپنی جوت لائے
 انگیارا، اگنی اپنی آپ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے تخت شاہ نواب، ایکا بیٹھا سوہیا پائیا۔ سوہاؤنت ہر
 بھگوان، تخت نواسی تخت پراجیا۔ آپ جھلائے سچ نشان، کھیلے کھیل غریب نوازا۔ اپنا دیوے دُھر فرمان، شبد اگنی مارے واجیا۔ آپے بنے
 راج راجان، آپے رکھے اپنی لاجیا۔ آپے جودھا سورپیر بلی بلوان، آپ سوارے اپنا کاجیا۔ آپے ویکھے اپنا مار دھیان، جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، اپنا ہونے آپ مُحتاجیا۔ ساچے گھر اُچے مندر چڑھ، ہر اپنا آپ ویکھے وکھائیندا۔ آپے آگے بیٹھا کھڑ، آپ اپنا مُکھ بھوائیندا۔
 آپے اپنی وِدیا ربیا پڑھ، آپے اپنا راگ الائیندا۔ آپے اپنا گھاڑن گھڑ، گھڑن بھننہار آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 اپنا حُکم سچ سندیش، آپ سُنائے نر نریش، نر نرائن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نر نرائن ہر ناؤں رکھ، اپنا نُر لائے پرگٹائیا۔ آپے ساکھیات ہونے
 پرتکھ، در گھر ساچے سوہیا پائیا۔ آپے کھیلے کھیل الکھنا الکھ، الکھ اگوچر وڈ وڈیائیا۔ آپے اپنا مارگ دس، ساچا راہ آپ چلائی۔ آپے اپنے
 اندر وس، اپنا ت آپ بُجھائیا۔ آپے اپنے سنگ ربیا ہس، آپ اپنی خوشی وکھائیا۔ آپے گائے اپنا جس، اپنا گن آپ جنائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیلے کھیل اپار، عقل کل دھار آپ چلائی۔ عقل کل دھارا کھیل اپارا، ہر ساچا سچ کرائیندا۔
 سچکھنڈ نواسا دُھر دربارا، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ ساچا رانا بن سِکدارا، عادل عدلی حُکم کھائیندا۔ ایکا گھر سوہے دربارا، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا آپ گنائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو تیار، اپنی بنت آپ بنائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن بھر بھنڈار، ایکا وست
 ربیا وکھائیا۔ ایکنکارا بن سُنیارا، ساچی گھاڑت ربیا گھڑائیا۔ آد نرنجن ساچا دیپک کر تیار، ایکا جوت کرے رُشنائیا۔ سِری بھگوان جڑت
 جڑائے آگم اپار، اپنا روپ انوپ وچ کُکائیا۔ پنچم بنے سیوادار، ساچی سیوا سچ وکھائیا۔ پنچم مُکھ کر تیار، پنچم میلا میل ملائی۔ سِری
 بھگوان سوہے دربارا، اپنی وست آپ وکھائیا۔ پارہرم کرے نمسکار، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا

کر، ساچی گھاڑت آپ گھڑائیا۔ سو پُرکھ نرنجن گھاڑت گھڑ، اپنا آپ درسایا۔ ہر پُرکھ نرنجن جڑتی جڑ، لال امولک وچ ٹکایا۔ ایکنکارا ہنتھیں
 پھڑ، آپ اپنے ہتھ اُٹھایا۔ آد نرنجن آگے کھڑ، ساچی دیوے صفت صلاحیا۔ ابناشی کرتا سیس لے دھر، درگاہ ساچی سگن منایا۔ سری
 بھگوان دیوے ور، واپوا اپنا شبد سُنایا۔ پاربرہم سرن سرنائی جائے پڑ، در درویشا الکھ جگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، درگاہ ساچی کھیل کھلایا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل اپارا، ساچی بنت بنائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن سیوادارا، گھر ساچی سیو کھائیا۔ ایکنکارا بن
 پنہارا، چاکر چاک آپ اکھوٹیا۔ آد نرنجن بن کہارا، چاروں کُنٹ رہیا اُٹھائیا۔ ابناشی کرتا شاہ سیکدارا، ساچا تخت رہیا سُہائیا۔ سری
 بھگوان کر پیارا، سیس تاج اک ٹکائیا۔ پاربرہم بنے بھکھارا، آگے اپنی جھولی ڈھپیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھیو
 کھلایا۔ ساچا تاج سچ سُطان، پنچم مُکھ اُپائیندا۔ اپنے سیس رکھ ہر بھگوان، ساچا حُکم سُنائیندا۔ لوآں پُریاں اک گیان، دُھر فرمانا اک
 الائیندا۔ ایکا شبد نوجوان، سَت دُلارا آپ اُٹھائیندا۔ سیوا لائے دو جہان، دو جہاناں والی ویس وٹائیندا۔ چرن دوارا بخشے مان، درگاہ ساچی
 اک سُہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بھچھیا آپ ورتائیندا۔ ساچی بھچھیا ہر نرنکار، اپنی بوجھ بھجھائیا۔ پنچم مُکھ
 تاج کر تیار، ابناشی کرتا سیس ٹکائیا۔ سری بھگوان میت مُرار، نرگن ساچا میل ملائیا۔ پاربرہم پرہ کرے وچار، جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد دئے وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن سچ تخت پراج، اپنا بھیو کھلایا۔ ہر پُرکھ نرنجن بخشے راج، درگاہ ساچی دھام سُہایا۔
 ایکنکارا کرے کاج، کرتا پُرکھ آپ کرایا۔ آد نرنجن رکھ لاج، لاجونت بے پرواہیا۔ سری بھگوان غریب نواز، گھر ساچے سوبھا پایا۔ ابناشی
 کرتا ویکھے اک جہاز، اک اکلّا رہیا چلایا۔ پاربرہم پرہ دیوے داج، ساچی وست جھولی پایا۔ ایکا شبد مارے واج، سار شبد سنگ
 رلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھیدا آپ جنایا۔ سَت پُرکھ نرنجن شبد سار، آپ اپنے وچوں پرگٹائیندا۔ اگم اگمڑا
 بول جیکار، الکھ الکھنا آپ سُنائیندا۔ تیجے گھر آئے سچکھنڈ دوار، تھر گھر اپنا گنڈا لاپندا۔ چوٹھے گھر کر پسار، اپنی رچنا ویکھ وکھائیندا۔
 سُن اگمی دھوؤں دھار، رُوپ انُوپ نہ کھئے درسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تخت ساچا تاج، آپے رچے غریب
 نواز، رچ رچ آپے ویکھ وکھائیندا۔ ساچا تاج سیس سوہے بھگوان، سچکھنڈ ساچے وچی ودھائیا۔ ایکنکارا نوجوان، بردھ بال نہ رُوپ وٹائیا۔

جودھا سُرپر بلوان، بل دھاری اپنا بل وکھائیا۔ مات پت نہ کھئے نشان، پتا پوت نہ گود سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا لیکھے لے لگائیا۔ اپنا لیکھا لیکھنہارا، وید کتیب نہ کھئے رکھائیندا۔ اپنے نیتز اپنا آپ پیکھنہارا، دوئے دوئے لوچن نہ کھئے کھلائیندا۔ اپنے تخت تاج سچا شاہو بیٹھنہارا، جگت رعیت نہ کھئے بنائیندا۔ اپنے سیس تاج ہر پرکھنہارا، پریکھیا وچ کدے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سیس تاج رکھ اپنی کھیل کرے پرتکھ، نرگن وچوں نرگن ہوئے وکھ، آپ اپنا رنگ وٹائیندا۔ نرگن اندروں آیا باہر، شبدی اپنا ناؤں دھرائیا۔ نرگن جوت مات کرے پیار، دھن شبد گود سہائیا۔ پُرکھ اکال کرے پیار، پتا پوت وڈ وڈیائیا۔ بنھے سیس سچّی دستار، ساچا تاج نام ٹکائیا۔ بھرے اٹھ آپ بھنڈار، پرہ وڈا شہنشاہیا۔ سُت ڈلارا ڈھیہ ڈھیہ پئے چرن دوار، دوئے جوڑ سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ونڈ آپ ونڈائیا۔ نرگن اپنی ونڈی ونڈ، ونڈنہار آپ اکھوایا۔ اپنے پلے بنھائی آپے گنڈھ، اپنا بہار آپ اٹھایا۔ سُت شبد سُنایا ایک چھند، ہر ساچے آپ الایا۔ میرا روپ تیرا پرمانند، تیرا میرے وچ بکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا اکھ آپ وکھایا۔ سُت شبد ہر اکھ ویکھیا، اپنا نین آگھاڑ۔ نہ روپ نہ دے ریکھیا، نہ کوئی در دوار۔ اک اکلّا وسے سچ محلہ نرگن جوت شبد پرویسیا، آپ وجائے اپنی سچ ستار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے شبد دئے ادھار۔ ساچے شبد سُن ساچے لال، ہر ساچا سچ سمجھائیا۔ تیرے پھل لگے ڈال، تیری پھلواری آپ مہکائیا۔ تیرا بنے آپ دلال، تیرا وچ اک کرائیا۔ تیری گھالن رہیا گھال، وڈ وڈا شہنشاہیا۔ تیری ساچی چلے چال، سچکھنڈ بیٹھا دیوے سچ صلاحیا۔ سار شبد کرے تیری پرتپال، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ تیرا وجدا رہے تال، پُرکھ اباشی آپ وجائیا۔ تیری اُچجئے سچّی دھرمسال، در دروازہ آپ کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک مات رہیا سمجھائیا۔ سُت ڈلارا سُن سندیش، اپنی آپ لے انگرائیا۔ پارہم سد رہے ہمیش، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ تس پُرکھ کو سدا آدیس، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ ساچے سجن میں وساں تیرے دیس، تیرا گھر موہے بھائیا۔ تون پتا ہوں بالک بال آھڑ وریس، تیرا بھیو نہ جانا رائیا۔ تیرا ست سرُپ رہیا ویکھ، نرگن جوت تیری رُشنائیا۔ میری کوئی نہ چلے پیش، اک اکلّا بیٹھا راہ تکائیا۔ میں بنیا ریاں تیرا درویش، در تیرے سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت شبد دیوے ور، ایک بھچھیا

جھولی پائیا۔ سْت شبد سُن فرمان، سو پُرکھ نرنجن آپ سُنائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہویا آپ مہربان، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ایکنکارا دیوے
 دان، ساچی بھچیا جھولی پائیندا۔ آد نرنجن ہو پردھان، آپ اپنا بل وکھائیندا۔ سری بھگوان بخشے مان، چرن دوارا اک جنائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی ونڈ آپ ونڈائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل اولڑا، ایکا ایک کرائیندا۔ شبد پھڑے ساچا پلڑا، دے مت
 آپ سمجھائیندا۔ تیرے در نرگن آے کھلڑا، آپ اپنا رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنی ونڈ وٹائیندا۔ ساچی
 ونڈ ہر نرنکار، اپنی آپ ونڈائیا۔ ساچے شبد کر پیار، اپنی بوجھ آپ بوجھائیا۔ اپنا رُپ کر تیار، اٹوپ مہما کتھ نہ جائیا۔ ایکا ہنگ پسر
 پسار، شاہو بھوپ لے وٹائیا۔ اپنی اچھیا کر وچار، وشو اپنا رُپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور،
 ایکا دوجا ویکھ وکھائیا۔ وشو رُپ وشنوں رنگ، ہر ہر آپ رنگایا۔ آپے مانی اپنی سیج پلنگ، آپ اپنا کنت ہنڈھایا۔ آپے منگی اپنی
 منگ، دیونہار آپ اکھوایا۔ آپے رکھے ساچا سنگ، سکلا ساتھی ناؤں دھرایا۔ آپے جانے اپنا اگلا پنڈھ، آپے پچھلا رہیا مُکایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دتا ساچا ور، آپ اپنا رُپ پرگٹایا۔ اپنا رُپ آپ پرگٹائے، ہر وڈا بے پرواہیا۔ اپنا کول آپ کھلے،
 آپے امرت رہیا بھرائیا۔ آپے ناہی باہر کڈھائے، آپ اپنا لے مہکائیا۔ آپے اپنا گل کھلے، آپے پنکھڑی ویکھ وکھائیا۔ آپے برہم ناؤں دھرائے،
 پاربرہم صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنی کل ورتائیا۔ آپے برہما وبتا پایا میتا، ناہی کول پھل کھلایا۔
 آپے ہوئے کھیوٹ کھیٹا، اپنا بیڑا آپ چلائیا۔ آپے مات پت ہوئے بیٹی بیٹا، پتا پوت آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 سچ سنگھاسن ہر بھگوان، آپ اُپائے اپنا سچ نشان، آپے لے جھلایا۔ آپے وشن برہما کر تیار، شنکر رُپ وٹائیندا۔ آپے وسے دھواں دھار،
 سُن اگم آپ سمائیندا۔ آپے بنیا میت مُرار، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ آپے سو پُرکھ نرنجن ہویا مہربان، ساچا دان آپے جھولی پائیندا۔ آپے
 ہنگ رُپ کر پردھان، ترے ترے میلا میل ملائیندا۔ سوہنگ اکھڑ اک نشان، اپنے سیس تاج ٹکائیندا۔ ترے گن مایا جگت نشان، نرگن
 اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سوہنگ اکھڑ کر تیار، کرے کھیل اگم اپار، برہما وشن شو آپ پڑھائیندا۔
 برہمے لیکھا آپ جنایا، پرہ وڈا وڈ وڈیائیا۔ اپنا شبد اپنا راگ الاپا، آپے دے سمجھائیا۔ اپنا نیتر آپ کھلایا، آپے دیوے درس بے پرواہیا۔

اپنے مارگ آپے لایا، دے مت رہیا سمجھائیا۔ ایکا وست بتھ پھڑایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے تھاوں تھائیا۔
 وشنوں بنسی کر تیارا، اپنا بنس سہائیندا۔ ساچی وست بھر بھنڈارا، ساچا حُکم لائیندا۔ آد جُگاد رہے ورتارا، سیوک سیوا اک وکھائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے ساچا ور، دوجا در نہ کھئے بنائیندا۔ شنکر میتا کر تیار، ساچی سکھیا ہر سمجھائیا۔
 انڈیٹھا دیوے شبد بھنڈار، دوس رین رہیا جگائیا۔ بھولے ناتھ تن شنگار، باسک تشکا گل لٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، تتاں کرے ایکا میلا، آپ بنے گرو چیلا، چیلا گرو آپ سمجھائیا۔ تتاں دیوے اک دھیانا، پرہ وڈا وڈا وڈیائیا۔ تتاں دیوے اک گیانا،
 ایکا کرے پڑھائیا۔ تتاں دیوے اک نشانہ، ایکا مارگ لائیا۔ تتاں جنائے اک ترانہ، ایکا تال وکھائیا۔ تتاں بدھا ایکا گانا، ایکا سگن منائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار، بودھ آگادھ اپنے ہتھ رکھائیا۔ بودھ آگادھ شبد اناد، ہر اپنے ہتھ رکھائیا۔ برہمے
 دیوے ساچی داد، ایکا ودیا لئے پڑھائیا۔ چارے وید سنے فریاد، اوچی کوکے دئے ڈبائیا۔ ویکھنہار برہم برہما، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ وسنہارا
 آد جُگاد، جُگ اپنی رچن رچائیا۔ تنہاں دیوے ساچی داد، اپنی ونڈ اک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا
 دیوے ساچا ور، ساچے بھانڈے آپ گھڑائیا۔ ساچا بھانڈا کر تیار، پرہہ ابناشی ایہہ سمجھائیندا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، ساچے گھر سہائیندا۔
 پنچم جوڑ سچی سرکار، پنچم میلا میل ملائیندا۔ پنچ پنچ کرے آہار، پنچ دس سوہیا پائیندا۔ اٹھ دس نہ کھئے دھار، دھرنی دھرت دھول آپ
 سہائیندا۔ پُریاں لوآں دئے سہار، رو سس آپ چمکائیندا۔ منڈل منڈپ ہو اُجیار، نورو نور ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، برہمے دیوے ایکا تت، آپے پائے اپنی رت، رکت بوند نہ کھئے رکھائیندا۔ رکت بوند نہ پتا مات، لکھ چوراسی بنت بنائیا۔ ہنگ برہم
 رکھی ساچی ذات، پُرکھ ابناشی اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپے ہویا کملاپات، جیو جنت ناری نر نرائن آپ پرنائیا۔ آپ سنائی اپنی گاتھ، اپنا ڈھولا
 آپے گائیا۔ سرب کلا ہویا سمرتھ، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوراسی بھانڈا پتھ، کولہو چکی چک آپ چلائی۔ من مت بڈھ پائی آپے نتھ،
 کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار وچ سمائیا۔ پنچ شبد آپے کر پرگٹ، گھر گھر وچ دئے ٹکائیا۔ نو دوارے کھول جگت کھاٹ، آسا ترسنا دئے سوائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے لکیا اندر بجر کپاٹ، اپنا کُنڈا آپے لائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ونڈ ونڈائے، ونڈنہار نرنکارا۔ جیو

پنڈ پرہہ آپ بنائے، آپے دیوے سچ سہارا۔ نو دوارے انڈ ہیٹھ دباے، کھیلے کھیل دُھر دربارا۔ برہمنڈ اپنی رچن رچائے، رو سس کر اُجیارا۔
 اُپر اپنا آسن لائے، گھر بیٹھ سچّی سرکارا۔ در مندر اپنا گیت لائے، آپے ہوئے سُننہارا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے
 بوجھے آپے پاوے اپنی سارا۔ ہنگ برہم پرہہ رچن رچایا، لکھّ چوڑاسی بنت بنائیا۔ نو دس گیاراں بیس تیس لکھّ چار ویکھ وکھایا، چوڑاسی
 لکھّ آپ بھوئیا۔ چارے بانی رہیا پڑھایا، چارے وید رہیا گائیا۔ چارے کہانی وچ سمایا، جانی جان آپ اکھوئیا۔ دُھر دی بانی شبد الایا،
 جگ جگ لوک مات سُنائیا۔ اکتھ کہانی بھیو نہ آیا، کتھ سکے نہ جیو لوکائیا۔ کاغد قلم نہ لکھ شاپیا، سمنڈ ساگر رہے گرلائیا۔ پاربرہم
 اباشی کرتے اپنا پردہ آپے لاپیا، جن بھگتاں دئے بُجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ اکھّر کر تیار، برہما وشن شو
 کریا پسر پسر، لکھّ چوڑاسی لئے اُبھار، اپنی انس آپ بنائیا۔ بنک پسارا ایکنکارا، دوّجی قُدرت ویکھ وکھائیندا۔ تیجے در کھیل نیارا جوت
 اُجیارا، ایشٹ دریشٹ آپ گھلائیندا۔ چوتھے در میت مُرارا کرے پیارا، گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ پنچم بولے سچ جیکارا ایک نعرہ، نرگن اپنا
 آپ لگائیندا۔ چھویں چھپر چھنّ نہ کھئے سہارا چار دیوارا، سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ ستویں ست پرکھ نرنجن نہ کوئی پرکھ نہ کوئی نارا، نہ
 کوئی کرے تن شنگارا، ویس اوپسا ویس وٹائیندا۔ اٹھویں اٹھ تتاں وسے باہرا کھیل نیارا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بُدھ نہ کھئے
 رکھائیندا۔ نو دوارے در نہ کھئے کواڑا، وا نہ لگے تتی ہاڑا، اگنی آگ نہ کھئے بنائیندا۔ دسویں بیٹھا کر پسارا کھیل نیارا، ہنگ برہم اپنا میل
 ملائیندا۔ سوہنگ شبد سچّی دُھنکارا، آپ وجائے وجاونہارا، ثریا ناد آپ سُنائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہو تیارا، لوک مات لئے اوتارا، جگ
 جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جن بھگتاں دیوے چرن پیارا، ساچا نام بھرے بھنڈارا، اتوٹ اٹھ آپ ورتائیندا۔ انحد شبد وجے نگارہ، بجر کپاٹی
 پردہ پاڑا، آتم سیجا آپ سہائیندا۔ امرت دیوے ٹھنڈی ٹھارا، ساگر ورو لے آپ نرنکارا، چوڈاں لوکاں پھول پُھلائیندا۔ گرسکھ نہ اڈے کاگاں
 ڈارا، ہنس بنائے وچ سنسارا، سوہنگ مانک موتی چوگ چُگائیندا۔ پرگٹ ہویا بے عیب پروردگارا، سر رکھ تاج آپ نرنکارا، شاہ سُلطانا
 کرے خوارا، راج راجان نہ کھئے رکھائیندا۔ شبد کھنڈا تیز کٹارا، آپے رکھے تکھی دھارا، چاروں گنٹ دئے ہلارا، نو کھنڈ پرتھی آپ پلائیندا۔
 ستاں دیپاں پار کنارہ، رو سس نہ کھئے اُجیارا، لوآن پُریاں دھواں دھارا، آپ اپنا بل وکھائیندا۔ برہما وشن رہے پُکارا، اٹھ نیتز کھول کواڑا،

کون کوٹے پاربرہم اپنا کھیل کھلائیندا۔ سہل نگری دھام نیارا، گر گوہند بنا مات لکھارا، وید ویاسا کرے وچارا، پوت سپوتا براہمن گوڑا
 اچے تلے ساچے پریت اپنی جوت جگائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت لئی جائے دن دہارا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ کلجگ تیرا ویکھن آیا
 آپ اکھاڑا، نو سو چرانوے چوگری جگ نہ مکھ وکھائیندا۔ جو گھلدا رسیا گرو پیر اوتارا، آپ اپنا حکم سنائیندا۔ کلجگ اتھم ہیئے اجیارا،
 برہمنڈ کھنڈ اپنے چرناں ہیئہ دبائیندا۔ جن بھگتاں کرے سچ پیارا، ساچی گود آپ بھائیندا۔ کرن آیا ونج ونجارا، نام کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ تولن
 آیا جھوٹھ و بھچارا، شوہ دریائے آپ رڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سوہنگ اکھر کر تیار، لکھ چوراسی کرے
 پسا، آپے اندر آپے باہر، آپے گپت آپے ظاہر، برہم پاربرہم آپ اکھوائیندا۔ برہم روپ آپ زینکارا، ایش جیو آپ اکھوائیا۔ جگت
 جگدیش کھیل نیارا، سیس تاج آپ شہائیا۔ اک حدیث سرب سنسارا، نرگن سرگن کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، پُرکھ اکالا دیاوان، پرگٹ ہیئے سری بھگوان، دھرم جھلائے سچ نشان، میٹ مٹائے جیو شیطان، گرمکھ اٹھائے چتر سجان، آپ اپنی
 بوجھ بھجھائیا۔ اپنی بوجھ بھجھائے گر ستگر، دھر مستک ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ہر بھگت چرن پریتی جائے جڑ، مٹکھ در ڈرکائیندا۔ ایکا
 شبد ایکا تال ایکا سر، رنگ رتھا ساچا ماہی آپ وجائیندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا چڑھ کے آیا ساچے گھوڑ، سولان کلیاں آسن پائیندا۔ نرگن
 نیرویر نراکار رسیا دوڑ، دو جہاناں پندھ مکھائیندا۔ جنم جنم دی لگی اوڑ، گرمکھاں آپ بھجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ساچے ویکھن آیا، آپ اپنی کل کل دھار۔ ساچا لیکھا لیکھن آیا، دھردرگاہی ہو تیار۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن ہر ہرجن بہائے اک دوار۔ اک دوارا سچکھنڈ، ہر ساچے سچ شہایا۔ ستجگ تریتا دواپر ونڈدا آیا
 ساچی ونڈ، دھرو پربلاد دئے گواہیا۔ لیکھا چکائے جیرج انڈ، جو جن سرنائی آیا۔ ننگی ہون نہ دیوے اتھم کنڈ، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ رائے دھرم
 نہ دیوے دنڈ، چتر گپت نہ لیکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم میتا اک اتیتا کیسے ہتھ نہ آئے گرو دوار مندر مسیتا،
 گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لایا۔ گھٹ گھٹ اندر ہر جو وڑیا، ہر مندر آپ شہائیا۔ نرگن روپ کیسے نہ پھڑیا، باہر لبھدی پھرے لوکائیا۔ نش اکھر
 آتم اندر کیسے نہ پڑھیا، پڑھ پڑھ و دیا جگت ہوئی بلکائیا۔ اپنی آگنی کھئے نہ سڑیا، گھر گھر لبو رہے لگائیا۔ اپنے پوڑے کھئے نہ چڑھیا، اچ محل

اٹل سٹے آسن لائیا۔ اپنا توڑیا نہ ہنکاری گڑھیا، سرشٹ سبائی ویکھ وکھائیا۔ گرسکھ ورا ستگر پورے سرن سرنائی پڑیا، ستگر پورا لے
 ترایا۔ گر ستگر نہ جنے نہ کدے مریا، مڑھی گور نہ کدے دبائیا۔ جن بھگتاں در دوارے آگے کھڑیا، نرگن سرگن روپ وٹایا۔ کلجگ اتم
 آپ اپنا آپے پھڑیا، سوئی سرتی لے اٹھایا۔ سوہنگ اکھر جس جن پڑھیا، لکھ چوراسی دے کٹایا۔ درگاہ سچی جا کے وڑیا، جس نیتر
 درشن پایا شہنشاہیا۔ ادھ وچکار کدے نہ اڑیا، جوئی جون نہ کھئے بھوایا۔ مات گریہ بھانڈا پھیر نہ گھڑیا، دس ماس نہ کھئے تپایا۔ جگت
 جیواں نال گرمکھ لڑیا، مٹکھ مارن طعنے رسنا بول ہوئی بلکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم جیٹھ دیون آیا سچ
 ودھایا۔ پنچم جیٹھ ہر بھگت وڈیائی، پنچم میتا ہر ہر پایا۔ گر ستگر ہوئی شبد گڑمائی، سرت سوانی لڑ بندھایا۔ چوتھے پورے دے
 چڑھائی، ور پایا بے پرواہیا۔ رسنا گاؤنا چائیں چائیں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم جیٹھ دیوے ور، ہرجن ساچے اپنیاں
 بھجان اٹھایا۔ اپنیاں بھجان آپے چک، ہرجن ساچے پار اٹاردا۔ گرسکھ نہ جائے بوٹا سک، ستگر پورا پیچ سواردا۔ منمکھاں پینڈا جائے نہ
 مک، رائے دھرم راہ وچ ونگاردا۔ ویلے آنت نہ جائے کوئی لک، جو من متیا در ہنکاردا۔ شوہ دریا دیوے سٹ، کنبھی دکھ نہ کھئے نواردا۔ ہر
 بھگت لاہا رہے لٹ، پایا درس پروردگار دا۔ نیتر درس امرت آتم پیتا گھٹ، مانس جنم پیچ سواردا۔ آون جاون جائے چھٹ، لکھ چوراسی گیڑ
 نواردا۔ مٹکھ در توں کڈھے کٹ، اتم پاسا آیا ہاردا۔ پُرکھ ابناشی کسے کولوں نہ منگے ووٹ، اک اکلّا اپنی کھیل آپ کھلاردا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم جیٹھ وکھائے ساچا گھر، پنچم میتا تن شنگاردا۔ پنچم تن رنگایا، ہر سجن وڈ مہربان۔ نام جیٹھی اک
 چڑھایا، اتر نہ جائے دو جہان۔ ساچی ریتی اک چلایا، چار ورنان اک گیان۔ اوچاں نیچاں ایکادھام بہایا، لیکھا جانے راج راجان۔ ساچا منتر
 اک درڑایا، سوہنگ شبد کر پردھان۔ برہم پاربرہم ملایا، اک وکھائے چرن دھیان۔ ساچے ساقی ساچا جام پیایا، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے مات پچھان۔ ہرجن ساچے سجن، تیرا درس اگم اپار۔ تیرے در درویش ہر ہر بہ بہ کرے مجنا، تیرا امرت
 ٹھنڈا ٹھار۔ تیرا پردہ تیرے کجنا، تیری رکھ سیس دستار۔ تیرے مکے کرے ساچا حننا، حاجی بن آپ نرنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے کرے پیار۔ سچ پیارا ہر نرنکارا، ہری ہر ہرجن آپ کرائیندا۔ دے سہارا چرن دوارا، نین نیارا اک کھلائیندا۔

شبد دُھنکارا اندر بابرا، تال اناد اناد و جائیندا۔ جاگرت جوت کر اُجیارا میٹے اندھیارا، شاہ سوارا درس دیکھائیندا۔ پون ہلارا ٹھنڈی ٹھارا، آتم
 دھارا آپ وائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا دیوے سچ سندیش، تخت پراجے نر نریش، وشیش اپنی کھیل کھلائیندا۔
 بہنی رینڑیئے اٹھ جاگ، ہر ساچا آپ جگائیا۔ لوک مات لگا بھاگ، نو نو ہونے رُشناٹیا۔ گرمکھاں بجاہون آیا لگی آگ، امرت میگھ اک
 برسائیا۔ دپیک جوت جگائے چراغ، تیرا اندھیرا دئے مٹائیا۔ ایکا بخشے نام ویراگ، کاگ ہنس روپ وٹائیا۔ ترے گن ڈسے نہ ڈسنی ناگ، مایا
 متا موہ مٹائیا۔ ہر ہر ملے کنت سہاگ، ساچی زین وچی ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنا میل ملاٹیا۔ بہڑی
 زین نیر کھول، چاروں کُنٹ ویکھ وکھایا۔ کون کوٹ پرہہ رہیا بول، شبد اگتی آپ الا یا۔ کون کنڈے تولے تول، کون ترازو ہتھ اٹھایا۔ کون
 مردنگ وجائے ڈھول، ستیاں رہیا جگایا۔ کون وست سد رکھے کول، جن بھگتاں آپ ورتایا۔ لکھ چوراسی ستی رہی انہول، ویلا گیا ہتھ نہ
 آیا۔ پاربرہم پرہہ مارن آیا رول، پردہ اوہلا آپ رکھایا۔ منمکھاں کولوں کرائے مخول، گرمکھاں مکھ امرت آپ چوایا۔ بہنی رینڑیئے تون رہنا سدا
 اڈول، تیرا ناتا سنگت آپ جڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی زین دئے سہایا۔ بہڑی زین چڑھیا چاء، پرہہ ابناشی
 شکر منایا۔ دھن بھاگ میرے جے بہین پیاری ملیا گرسکھ بھرا، میری جیالئے رکھایا۔ میرے سر اُپر رکھے ٹھنڈی چھاں، دوتی دُشت نیڑ کھئے نہ
 آیا۔ ستجگ وکھائے ساچا راہ، چار ورنان ناتا جوڑ جڑایا۔ نہ کوئی کھائے سور گاں، رتی مکھ رت نہ کھئے لگایا۔ گھر گھر اڈنے اتم کاں، سنجی
 زین دئے ڈہایا۔ بن ستگر پورے کھئے نہ پکڑے بانہ، ویلے آنت نہ کھئے چھڈایا۔ جگ جگ کردا آیا سچ نیاں، راما کرشنا روپ وٹایا۔ کلجگ اتم
 نتھوایاں دیوے ساچا تھان، غریب نائیاں گود بہایا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں دیوے خاک ملا، سپس تاج نہ کھئے ٹکایا۔ ساچا شبدی حکم دئے
 چلا، دوجی دھار نہ کھئے بندھایا۔ نو کھنڈ پرتھی ایکا مارگ لئے لگا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بہڑی زین وکھائے ساچا
 گھر، ہر سنگت میل ملایا۔ بہڑی زین سنگت میلا، پنچم جیٹھ ہوئی گڑمائیا۔ لیکھا جانے گرو گریچلا، گوبند داتا بے پرواہیا۔ آد
 جگادی سجن سہیلا، سکھ ساگر روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بہڑی زین دئے صلاحیا۔ بہنی رینڑیئے تیرا سچا
 رنگ، ہر سنگت آپ چڑھائیا۔ ہر سنگت منگے ایکا منگ، گر درس نین ترپتائیا۔ ستگر پورا داتا وڈ سرنگ، دوہاں میلے ساچے تھائیندا۔

آپ لڳائے اپنے انگ، اپنے انگن دے وڌيائيا۔ شبد وجائے اک مردنگ، آپے ستياں رهيا جڳائيا۔ لوآن پُرياں برهمنداں کهنڌاں آيا لنگھ، لوک مات جوت کرے رُشنائيا۔ اک سُنائے سُهَاگي چهند، ساچا ڏهولا آپے گائيا۔ کلجگ جيو بهاگان مند، کروڌ کھيے نه سکے بدلائيا۔ جس جن ديوے اپنا پرمانند، پريا پريم دے ملائيا۔ جس رسنا تجايا مدرا ماس گند، بهرمان کنده آپے ڏهاپيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، بهني ريڙي تيرا ساچا چهند، در گهر ساچے آپے گائيا۔ در گهر ساچے گاوڻا، هر پاتشاه سلطان۔ ست پُرکھ نرنجن اک مناوڻا، ابناشي ڪرتا دو جهان۔ دوسر سيس نه کيسے جهڪاوڻا، اتم مے سرب نشان۔ پُرکھ اکال ايڪا نظري آوڻا، چار ورنان اک گيان۔ ايڪا ايشڌ دهيان لگاوڻا، ساچا ايشڌ سري بهڪوان۔ پتھر کاغذ کيسے نه پار لنگهاوڻا، گاگا تهڪے ويد پُران۔ انجيل قرآنن ايپه سمجهاوڻا، ساچا نبي ديوے سچا اک ايمان۔ امام امامه آپ اکهاوڻا، آپے ميڙے پنج شيطان۔ دامنگير دامن آپ پهڙاوڻا، آپ سُنائے الله اک رام۔ در دروازہ اک گهلاوڻا، جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني جوت دهر، پنچم ميلا ساچے گهر، پنچم موه آپ چڪاوڻا۔ پنچم ناتا ديوے جوڙ، گر ستگر وڏ وڌيائيا۔ پنچم ناتا ديوے توڙ، گر ستگر بے پروا بيا۔ پنچم چارھ ساچے گهوڙ، گر ستگر سچا شهنشاپيا۔ پنچم در تے ديوے هوڙ، ديونهارا آپ سزائيا۔ پنچم ميتا پنچ پيارا ايڪنڪارا دهر دربارا آپے جائے بهڙ، آپ اپنا روپ وٺائيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، پنچم جيڻه دوسر سُهَاوڻا، هر سنگت هر هر نام اک دهياوڻا، ايڪا ليکها دے مڪائيا۔ ايڪا ليکها پار ڪرائے، بندي چهوڙ آپ اکهاوڻندا۔ ايڪا بيڙے لے چڙهائے، ساچا بيڙا آپ چلائيندا۔ ايڪا کهيڙا دے وسائے، ساچے نگر ڏيره لائيندا۔ جگت جهيڙا دے مٺائے، جو جن سوہنگ رسنا گائيندا۔ الڻا گيڙا آپ دوئے، من منڪا آپ پهرايئندا۔ گهلا ويهڙا آپ وکھائے، جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، هر جن ديوے ايڪا ور، گهر ساچا آپ سُهَائيندا۔ گهر ساچے سُکھ پايا، هوے روگ نوار۔ پُرکھ ابناشي اک منايا، ناتا توڙ سرب سنسار۔ کنت سُهَاگي اک بندهايا، دهن سُلڪهني سوهاوتتي هوئي نار۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني جوت دهر، کلجگ تيري اتم ور، نهڪلنڪ نرائن نر، مهاراج شير سنگھ وشنون بهڪوان، هر جن ديوے جيا دان، داتا داني ديا آپ ڪمائيا۔

★ ۶ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی رام چند دے گھر پنڈ دیوا ضلع جموں ★

ایکنکار عقل کل دھار، سو پُڑکھ زرنجن ویس وٹائیندا۔ زرگن روپ اگم اپار، آد جگادی کھیل کھلائیندا۔ سچکھنڈ سہائے بنک دوار، پُڑکھ ابناشی ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر ویس وٹائیندا۔ جگا جگنتر ہر بھگوان، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ زرگن سرگن کھیل مہان، روپ انوپ آپ وٹائیا۔ شبد انادی دُھر فرمان، لوک مات آپ سُنائیا۔ لکھ چوراسی اک گیان، آتم آتر بوجھ بُجھائیا۔ ہر سنتاں دیوے ساچا مان، بھگتن میلا سہج سُبھائیا۔ اک وکھائے سچ مکان، کایا مندر گڑھ بنائیا۔ دپیک جوت جگے مہان، بمل روپ آپ درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا وڈ وڈیائیا۔ جگ کرتا ہری ہر بھگونت، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ لکھ چوراسی بنائے بنت، برہما وشن شو سیو کھائیا۔ لیکھا جانے آد آنت، اپنا گپڑا آپ دوائیا۔ ہرجن اُچائے ساچے سنت، سادھن سدھ آپ ترائیا۔ آپ جپائے اپنا منت، نیش اکھڑ کرے پڑھائیا۔ اجونی ریت ساچا کنت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ لیکھا آپ چُکھائیا۔ جگ جگ لیکھا ہر مہربان، لکھ چوراسی آپ چُکھائیندا۔ ہر بھگتن دیوے برہم گیان، آتم ودیا آپ پڑھائیندا۔ ساچا دیوے شبد نشان، در گھر ساچے آپ وکھائیندا۔ سریشٹ سبائی ایک پائے آن، ایک حکم سُنائیندا۔ شاہو بھوپ والی دو جہان، راج راجانا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جگ تربیتا مات ہنڈھایا، دواپر اپنی کھیل کھلائیا۔ زرگن سرگن ویس وٹایا، لوک مات کر سُنائیا۔ بھگت وچھل ہر ناؤں دھرایا، اپنا برد آپ دھرائیا۔ ایک نئی نام چلایا، ہرجن ساچے لے چڑھائیا۔ ساچا سئی بن کے آیا، رام راما وڈ وڈیائیا۔ ایک گھنٹیا روپ وٹایا، مُکند منوہر بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لے اُٹھائیا۔ ہرجن ساچا میترا، ہر ہر آپ جنائیندا۔ کایا چولی رنگے چیتھڑا، رنگ رنگیلا آپ اکھوائیندا۔ ایک نام وکھائے سچ اندیٹھڑا، ساچی سیوا آپ کھائیندا۔ آپے پت پاپی کرے پُنتیڑا، پت پاپی آپ ترائیندا۔ جگ جگ چلائے اپنی ریتڑا، ستگر ساچی دھار بندھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم اندھیری رات، چاروں کُنڈ اندھیرا چھائیا۔ سچ وست نہ کیسے پاس، جیو جنت رہے کُرائیا۔ ترے گن مایا بدھا نات، پنچ وکار ربیا کُرائیا۔ ساچا سنگ نہ دے

ساتھ، سگلا سنگ نہ کوئی نہیائیا۔ دس نہ آئے تریلوکی ناتھ، تین لوک پئی دُبائیا۔ رسنا جہوا چُکیا پوجا پاٹھ، پڑھ پڑھ اکھّر جگت پڑھائیا۔ کوئی نہ نہاوے ساچا گھاٹ، اٹھسٹھ تیرتھ نیتر نیر رہے وبائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ کرے کھیل بے پرواہیا۔ کلجگ ویلا اتم آیا، اچی کوکے دئے دُبائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلایا، لوآں پُریاں پھیرا پائیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں کھوج کھجایا، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی دئے پلایا، ستان دیپاں آپ جگائیا۔ شاہ سلطاناں دیوے خاک ملایا، سیس تاج نہ کوئی ٹیکائیا۔ شاہ نواب کوئی رہن نہ پایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ کرے کھیل اگم اپار، ایکنکارا آپ اکھوائیا۔ ایک ایکنکارا اک اکلّا، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ ویکھنہارا جلاں تھلاں، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر پھول پھلاییندا۔ سچ سندیش نر نریش نر نرائن ایکا گھلا، شبدي شبد آپ سُنائیندا۔ گرمکھ ورلے پھڑائے ایکا پلا، ہرجن سویا آپ اُٹھائیندا۔ بھگتاں اندر بھگتی رلا، بھگون اپنا درس دکھائیندا۔ آپ بھلائے کر ول چھلا، باون بھیکھ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم کھیل اپار، کرے کرائے ہر نرنکار، نرگن سرگن دوویں دھار، ساچی دھارا آپ وکھائیندا۔ ساچی دھار ہر بھگونت، لوک مات چلائی۔ لیکھا جانے جیو جنت، چارے کُنٹ ویکھ وکھائیا۔ توڑنہارا گرھ ہوئے ہنگت، جوں راما راون گھائیا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، ست ستوادی بے پرواہیا۔ نار دُباگن ویکھے کنت، جو ہر ہر رہے دھیائیا۔ لکھ چوراسی مایا پائے بے آنت، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے آپ اُٹھائیا۔ ہرجن ساچے سجن میت، غریب زانیاں گلے لگائیندا۔ جُگاں جُگاں دی ساچی ریت، ستگر ساچا آپ نہیائیندا۔ ایکا رنگ رنگائے ہست کیت، اُچ نیچ راؤ رنگ راج راجان نہ کوئی وکھائیندا۔ آپے کرے کایا ٹھنڈی سیت، امرت اتم میگھ برسائیندا۔ کرے کرائے پنت پنت، پنت پاؤں اپنا ناؤں دھرائیندا۔ مانس جنم ہر بھگت جائے جیت، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ ایکا گائے گوہند گیت، گیت گوہند آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم کھیل نیارا، کرے کرائے کرنہارا، دو جہاناں آپ کرائیندا۔ دو جہاناں دھر فرمان، ہر شبدي شبد جنائیندا۔ برہما دیوے اک گیان، ایکا اکھّر آپ پڑھائیندا۔ وشنوں دیوے ساچا مان، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ شنکر کرے در پروان، در درویش ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم میٹے کوڑ کُریارا، نو نو دئے شبد ہلارا، ست ست

کرے پار کنارہ، برہم مت آپ سمجھائیندا۔ برہم مت دیوے ساچا ایشٹ، آتم دریشٹ آپ کھلائیآ۔ لیکھا جانے سرب سریشٹ، ساکھیات
 رُوپ وٹائیآ۔ بھيو چُکائے راما وششٹ، رُوپ انُوپ اک درسائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن دیوے ساچا ور،
 روگ سوگ چنت گوائیآ۔ روگ سوگ مٹے دکھ، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ لوک مات کرائے اُجل مکھ، درمت میل آپ دھوائیندا۔ کرے
 کرائے ہر رگھرائے اک اُچائے ساچا سُکھ، سانتک ست ست آپ وکھائیندا۔ کر درس نیتز نین جگت ترسنا مٹے بھکھ، آتم تریت آپ وکھائیندا۔
 دُھر دا لیکھا دئے لکھ، لیکھا لیکھ نہ کوئی مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دیوے ساچا ور، ہر اپنا نام
 درڑائیندا۔ ساچا منتر شبد گیان، گُرم ت گر آپ جنائیآ۔ جن بھگتاں بخشے اک دھیان، لو اتر آپ لگائیآ۔ اک سُنائے راگ کان، چھتی راگ
 بھيو نہ رائیآ۔ نیڑ نہ آئے پون مسان، جس درشن پایا ساچے ماہیا۔ گھر کرے پرکاش کوٹن بھان، جوت زرنجن کر رُشنائیآ۔ نام وکھائے ساچی
 کھان، گھر گھر وچ آپ ٹکائیآ۔ سرب جیاں دا جانی جان، ساچے مندر اندر بیٹھا آسن لائیآ۔ لکھ چوراسی وچوں ہرجن ساچے لے پچھان،
 پورب لہنا ویکھ وکھائیآ۔ ایکا دیوے نام ندھان، نیج نیتز آپ کھلائیآ۔ چوتھے پد کر پروان، پرم پُرکھ میل ملائیآ۔ پنچم وکھائے سچ نشان، درگاہ
 ساچی آپ جھلائیآ۔ پُرکھ اباشی ہو مہربان، غریب نانے گلے لگائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیرا اتم ویلا،
 ایکا بنے سجن سہیلا، لیکھا جانے گرو گُر چیلا، گُر چیلا رُوپ وٹائیآ۔ گُر چیلا ہر نرائن، زرنگن اپنی دھار چلائیآ۔ گُرمکھ ویکھے ساچے
 ساک سجن سین، جگ وچھڑے میل ملائیآ۔ درس دکھائے اپنے نین، دوئے لوچن بند کرائیندا۔ لاڑی مؤت نہ کھائے ڈین، رائے دھرم نیڑ نہ
 آئیندا۔ جو جن ہر ہر ناؤں رسنا کہن، لین دین سرب چُکائیندا۔ مایا ممتا نہ وہنا جھوٹھے وبن، سچی وست اک پھڑائیندا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن لگائے اپنے لڑ، ایکا پلُو نام وکھائیندا۔ ہرجن ساچے پلُو پھڑیا، پُرکھ اباشی آپ پھڑائیآ۔ ساچے پوڑے
 ایکا چڑھیا، گھر مندر پوڑی لائیآ۔ سُکھمن ناڑ کدے نہ اڑیا، ڈونگھی بھوری چرناں ہیٹھ دبائیآ۔ امرتسر ٹہائے ساچے سریا، ہنس کاگ رُوپ
 وٹائیآ۔ شبد اناہد اُپر دھول پُرکھ اباشی آپ دھریا، سُر تال اپنے ہتھ رکھائیآ۔ بجر کپائی توڑ گڑھیا، دئی دوتی پردہ لاپیآ۔ آتم سیجا ہرجن
 ساچے آپے وڑیا، آپ اپنا میل ملائیآ۔ گُرمکھ گُر گر آپ اپنے جیہا کریا، ایکا رنگن رنگ چڑھائیآ۔ آون جاون چُکے ڈریا، لکھ چوراسی پھند

کٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لے پھڑ، آپ اپنا بندھن پائیا۔ بندھن پائے نام ڈور، نرگن سرگن ویکھ
 وکھائیندا۔ بنہنہارا پنچے چور، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار میٹ مٹائیندا۔ آسا ترسنا دیوے ہوڑ، جگت واسنا آپ کھپائیندا۔ اک پریتی دیوے
 جوڑ، نہ کوئی توڑے توڑ ٹرائیندا۔ من منوا نہ پائے شور، دہ دشا نہ اٹھ اٹھ دھائیندا۔ مت متوالی نہ کرے زور، زور اپنا آپ وکھائیندا۔ گرمکھ
 چڑھائے ساچے گھوڑ، شبد آسو آپ دوڑائیندا۔ آپ اپنے سنگ لے تور، دوسر ہور نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا
 کر، ہر بھگتن ایک رنگ وکھائیندا۔ بھگتن ہر رنگ رتیا، آد جگاد سائے۔ ایک دیوے ساچی متیا، برہم و دیا آپ پڑھائے۔ اپنا مارگ آپے دسیا،
 نو دوارے کھوج کھجائے۔ گھر دسویں بہ بہ ہسسیا، پُرکھ اناشی بے پرواہے۔ بھگت دوارے پھرے نسیا، جگ جگ اپنی پیج رکھائے۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے دیوے ور، در گھر ساچا وڈ وڈیائے۔ در گھر ساچا گلی ککھ، الکھ نرنجن آپ سہائیندا۔
 درس دکھائے ہو پرتکھ، نرگن اپنا روپ وٹائیندا۔ کرنہارا ککھوں لکھ، لکھ کروڑی خاک ملائیندا۔ ہر بھگت ہرجن لکھ چوراسی وچوں کرے
 وکھ، اپنی ونڈن آپ ونڈائیندا۔ میل ملاوا نٹھ نٹھ، دُور ڈراڈا پنڈھ چکائیندا۔ ایک پلے بٹھ نام گٹھ، ساچی گٹھڑی ہتھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم
 گیڑے اٹی لٹھ، جیو جنت سرب کر لائیندا۔ بن پیا کھیرا دسے بھٹھ، سوہرا پیئے نہ کھئے سہائیندا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، گھٹ اتر کھوج
 کھجائیندا۔ ہرجن امرت آتم نچہر دھارا دیوے جھٹ، ساچا جھونا آپ جھرائیندا۔ آپ سہائے ساچی کھاٹ، آتم سیجا آسن لائیندا۔ بجر کپائی
 پتھر جائے پاٹ، جو جن نیتز درشن پائیندا۔ ہرجن نہ وکے کیسے ہاٹ، چوڈان لوکان پنڈھ مکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا
 کر، جس جن وکھائے اپنا گھر، گھر مندر اک سہائیندا۔ گھر مندر ہر سچ منارا، ایک ایک وکھائیا۔ آپے وسے ایکنکارا، اونکارا روپ وٹائیا۔
 آپے ہوئے شاہ سیکدارا، شاہ سلطان بے پرواہیا۔ آپے حکمی حکم کرے ورتارا، دھر فرمانا آپ سنائیا۔ آپے لیکھا جانے رو سس ستارا، منڈل
 منڈپ آپ بھوئیا۔ آپے زمیں اسماناں دئے ہلارا، گگن گگنتر کھوج کھوجائیا۔ آپے برہما وشن شو کرے پیارا، آپے کروڑ تیتیسا سُریت راجا اند
 لے اٹھائیا۔ آپے ترے گن مایا بھر بھنڈارا، پنچم ناتا جوڑ جڑائیا۔ آپے لکھ چوراسی کر پسارا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ آپے جگا جگنتر لے
 اوتارا، ہرجن ساچے لے ترائیا۔ آپے ستجگ تریتا دواپر کیتا پار کنارہ، کلجگ اتم ویکھے بے پرواہیا۔ آپے وید پُراناں دئے ہلارا، شاستر سمرت

آپ سُنائیا۔ آپ وید ویاسا بن لیکھارا، چار لکھ ہزار ستاراں سلوک گیا گنایا۔ آپ اٹھاراں دھیائے کر پسارا، ارجن گیان اک درڑائیا۔ آپے انجیل قرآناں لیکھا جانے بے عیب پروردگارا، مقالے حق کرے رُسنائیا۔ آپے قلمی کلمہ پڑھے شاہ سوارا، اُچے ٹلے کوکے دئے دُہائیا۔ آپے جلوہ نُور کر اُجیارا، نُور نُورانہ رُوپ درسائیا۔ آپے مکہ کعبہ کھول کواڑا، دو دو آہ پھیری پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد جُگادی کھیل اولّا، آپ کرائے الہی اللہ، حق حقیقت ویکھ وکھائیا۔ حق حقیقت لاشریک، پروردگار ویکھ وکھائیندا۔ آپے میٹنہارا جگت تاریک، آپ اپنا چند چڑھائیندا۔ آپے لیکھا لیکھ وڈ بریک، تیس بتیس نہ کھئے گائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے گائے اپنی دھار، پرگٹ ہو وچ سنسار، نرگن تت کرے وچار، ایک تت آپ سہائیندا۔ نرگن تت نانک نرائن نر پایا، گھر ساچے وچ و دھائیا۔ منتر نام ست درڑایا، چار ورنان کرے پڑھائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش ایک رنگ رنگایا، ذات پات نہ کھئے وکھائیا۔ راؤ رنکاں راج راجاناں آپ سمجھایا، جگت دسے جھوٹھی شاہیا۔ ساچا ڈنکا اک وجایا، چارے کوٹاں پھیری پائیا۔ گوبند کھنڈا اک چمکایا، چنڈ پرچنڈ آپ چمکائیا۔ جیرج انڈ ویکھ وکھایا، اُتہج سیئج پھول پھلائییا۔ چوٹھا جُگ دئے دُہایا، چارے کوٹاں پھیری پائیا۔ بن ہر ہوئے نہ کوئی سہایا، گر پیر اوتار دین گواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، پرگٹ ہو وچ سنسار، نہکلنکی جامہ دھار، شبدی ڈنک وچے سنسار، سرشٹ سبائی آپ اُٹھائیا۔ سرشٹ سبائی جگاونہارا، آد جُگاد سمایا۔ ایک شبد بول جیکارا، لوآن پُریاں ویکھ وکھایا۔ برہم پاربرہم کرے سچ پیارا، ایش جیو میل ملایا۔ گھر مندر سوہے اک دوارا، ستگر ساچا آپ سہایا۔ میٹ مٹائے دھواں دھارا، اندھ اندھیرا رہن نہ پایا۔ جس جن بُجھائے دیا کلمے اک دوارا، گھر گھر وچ دئے وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے پار کرایا۔ پار کرایا بن ملاح، بیڑا لوک مات چلائیا۔ سوہنگ اکھ دیوے سچ صلاح، ستجگ سچ کرے کرمائیا۔ کلجگ کوڑا مٹے نان، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ سدا سہیلا سر رکھے ٹھنڈی چھان، سمرتھ پُرکھ ہتھ وڈیائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کان، سوہنگ ہنسا موتی چوگ چُگائیا۔ نتھاویاں دیوے ساچا تھان، غریب نہانے گلے لگائیا۔ دو جہاناں کرے سچ نیاں، تخت نواسی بے پرواہیا۔ شاہ سلطانا دیوے خاک ملا، کلجگ ویلا اتم آئییا۔ در در گھر گھر اُڈن کان، سرشٹی درشٹی کاگ وانگ کُرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ساچی وست اک

وکھائیا۔ ساچی وست نام انمول، ہرجن ساچی جھولی پائیندا۔ آد جگادی رکھے کول، جگ جگ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ ست ستوادی ساچے کنڈے تول، تولنہارا آپ اکھوائیندا۔ اپنی دھارن آپے بول، سوہنگ اکھر شبد پڑھائیندا۔ سرتی شبدی جائے مؤل، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ الٹا کرے نابھ کول، امرت آتم رس بھرائیندا۔ مان رکھائے اُپر دھول، دھر دھرنی آپ وڈیائیندا۔ درس دکھائے سُندر ساول، روپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر مندر آپ سہائیندا۔ گھر مندر ہر سوہیا، در گھر کھیل مہان۔ ملے گیان اک اگادھ بودھیا، رسنا جہوا نہ کرے بیان۔ گر کا شبد سدا وڈ جودھن جودھیا، مرے نہ جھے دو جہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک اکھر دیوے دُھر فرمان۔ دُھر فرمانا ساچا رانا، ہری ہر ہر آپ سُنائیا۔ کلجگ ورتے ہر ہر بھانا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ بھیو نہ بئے سگھڑ سیانا جگت و دیا دئے دُہائیا۔ گرُمکھ وِرلا کر پروانہ، اپنی بوجھ آپ بُجھائیا۔ ایکا بجنشے چرن دھیانا، چاترک ترکھا دئے گوائیا۔ درس دکھائے بؤہ بدھ نانا، آپ اپنی کل ورتائیا۔ ست سنتوکھی بئے گانا، دھیرج جت اک دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک وسائے ساچے گھر، مندر سوہے سری بھگونت، لیکھا چُکے جیو جنت، ذات پات نہ کوئی رکھائیا۔

★ ۶ جیٹھ ۲۰۱۷ پکرمی نانک چند پریم چند بھولا رام دے گھر پنڈ سرداری ضلع جموں ★

جوت جگائے جگت جوت، جاگرت جوت ہر رگھرائیا۔ جگت بھولے کوئی کوٹ، کوٹن کوٹ روپ وٹائیا۔ شبد لگائے ساچی چوٹ، سچ نگارہ آپ وجائیا۔ اک رکھائے اپنی اوٹ، پُرکھ ابناشی وڈ وڈیائیا۔ برہما وشن شو بنائے اوت پوت، برہما وشن شو لوک ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُجیار اک کرائیا۔ جوت اُچائے ہر رگھرائے، آد انت نہ کوئی جنائیندا۔ سُنح پرکاس آپ کرائے، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ اپنے مندر آپ ٹکائے، گھر بنک آپ سہائیندا۔ اپنا کھیل آپ کھلائے، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ اپنی سوہیا آپ جنائے، گنوتنا ناؤں دھرائیندا۔ اپنی کھیل آپ کھلائے، اپنا بھیو آپ کھلائییندا۔ ساچی کرنی کِرت کھائے، کرتا پُرکھ ناؤں وڈیائیندا۔ درگاہ

ساچی ڈیرہ لائے، در سُهِنجنا اِک رکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنا پردہ آپے لاپے، آپ اپنا رُوپ پرگٹائیندا۔ ایکنکارا ناؤں رکھائے، نرگن دھارا آپ چلائیندا۔ ابناشی کرتا اپنی گت مت آپ جنائے، لیکھا لیکھ نہ کوئی وکھائیندا۔ سِری بھگوان ساچے تخت ڈیرہ لائے، شاہ سلطان اپنا حُکم چلائیندا۔ پاربرہم نرگن نُوں کر رُشنائے، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا جوت جوت اُجالا، ایکا نُوں پُرکھ اکالا، دین دِیالا کھیل کھلائییندا۔ ساچی جوت ہر کر تیار، اگم اگمڑے دھام سہائیا۔ ایکا کھول آپ کواڑ، آپے ویکھے ویکھ وکھائیا۔ اپنے اُپر آپے بھوئے موہت نرنکار، نرگن نرگن لئے پرنائیا۔ نرگن کنت نرگن نار، نرگن ساچی سیج سہائیا۔ نرگن کنت نرگن بہتار، نرگن سیوک سیوا کرے اپار، درگاہ ساچی سیو کھائیا۔ نرگن آپ اپنا محل لئے اُسار، جوتی باقی کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا جوتی جوت جگائیا۔ جوتی جوت گئی جگ، سِری بھگوان آپ جگائیندا۔ کرے کھیل سورا سرننگ، بھوئے کوئی نہ پائیندا۔ اپنی سرنائی آپے لگ، آپ اپنا حُکم منائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی جوت کر تیار، جوتی اندروں آئے باہر، ساچی دھارا آپ وپائیندا۔ ساچی دھارا جوتی جوت، پُرکھ ابناشی جوت اُپائیندا۔ آپے کھیلے کھیل الکھ نرنجن انک بار، کوئی کوٹ کوٹ کوٹاں ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، کھیل کھلتا آپ ہو جائیندا۔ گوہند گایا ہر ہر گیت، انتر آتم اِک یو لائیا۔ نہ مندر وڑیا کیسے مسیت، گردوار نہ چرن ٹکائیا۔ پُرکھ اگما ایکا دھام رہیا ڈیٹھ، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائیا۔ آد جُگادی نہ سوئے دے کر پیٹھ، جو جن دھیان لگائیا۔ سدا سہیلا بھوئے میت، میت مُرارا بے پرواہیا۔ تہر گھر وسے دھام اتیت، ترے گن مایا بندھن پایا۔ لکھ چوراسی پرکھ نیت، گر گوہند ویکھے سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا گیت دئے سمجھائیا۔ ساچا گیت گایا ڈھولا، پُرکھ ابناشی اِک منایا۔ ماچھووارا پاٹا چولا، سولان ستھر بیٹھ وچھایا۔ پنج تت ماٹی رکھیا اوہلا، اپنا بولا نہ کیسے سُنایا۔ نرگن اندر کریا تولا، اپنا ہٹ آپ چلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بُوچھ بُوچھایا۔ گوہند گائے ہر ہر کرتار، رسنا چہوا نہ کوئی پلائییا۔ نرہے بھوئے کدے نہ ڈردا، بھے اپنا سرب وکھائیا۔ اجوئی ربت کدے نہ مردا، جنم مرن وچ نہ آئییا۔ گرُوآن پیراں سادھاں سنتاں گھاڑن گھڑدا، گھڑن بہنہار آپ اکھوائیا۔ پنج تت کایا چولے اندر آپے وڑدا، آپ اپنی وست ٹکائیا۔ گوہند اِک اکال سجدہ ایکا کردا، دوسر

سپس نہ کیسے جھکائیا۔ ہوں سیوک ہویا تیرا بردا، تیری بدھی نہ کوئی چھڈائیا۔ کریا کھیل نراین نر دا، نر نریش سبنی تھائیا۔ تیرا بھانا میں لوک مات جردا، مات پت ناتا توڑیا ساک سجن سین نہ کوئی وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سنہڑا اک سُنائیا۔ شبد سنہڑا اک بھگوان، اپنا آپ سُنائیندا۔ پُرکھ ابناشی دُھر فرمان، شبد اگمی آپ جنائیندا۔ گوبند سؤرا نوجوان، آپ اپنے گل لگائیندا۔ ایتھے اوتھے ویکھے دو جہان، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ تیرا تیرے اُتوں کر قربان، آپ اپنی جھولی پائیندا۔ تیرا جھلائے سچ نشان، لوک مات آپ وکھائیندا۔ سرشٹ سبائی مئے آن، ایکا حُکمی حُکم سُنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک سُنائے سچ سندیش، پاربرہم پرہ نر نریش، دس کیسے نہ آئیندا۔ گوبند گائے گوبند ہر، گوبند گوبند وچ سائیا۔ گوبند ناری کنت ملیا ور، گر گوبند سیج ہنڈھائیا۔ گوبند آکے گوبند اپنا آپ دتا دھر، گوبند گوبند جھولی پائیا۔ گوبند بھنڈارا رہیا بھر، گوبند گوبند رہیا ورتائیا۔ اپنی کرنی آپے لئے کر، آد آنت بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا کرے قؤل اقرار، کیتا قؤل آپ نبھائیا۔ ساچا کریا ہر اقرار، قلم لیکھ نہ کوئی لکھائیندا۔ نرگن نرگن کرے پیار، نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ نرگن شاہ بنے سکدار، نرگن نرگن حُکم چلائیندا۔ نرگن جوت جگے نرنکار، نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ نرگن بھٹھ کرے سنسار، نرگن کھیڑا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ پُرکھ ابناشی بھیو کھلایا، گوبند گر سمجھائیا۔ تیرا لہنا اپنی جھولی پایا، سر اپنے رہیا اٹھائیا۔ تیرا چولا لئے بدلایا، ایکا ڈھولا آپے گائیا۔ تیرا ہولا لئے منایا، کھیلے کھیل سرشٹ سبائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا اک وکھائیا۔ گوبند سُنیا ہر ہر گیت، سو پُرکھ نرنجن آپ سُنایا۔ مانس جنم جانا جیت، پنج تت تت مُکایا۔ کلجگ اتم چلے چلائے ساچی ریت، لوک مات پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تیرے تیرے دئے لڑ لگایا۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، شاہ پاتشاہ آپ جنائیندا۔ گوبند تیرا سنگ نبھاؤنا، پُرکھ ابناشی میل ملائیندا۔ نرگن ہو ہو جامہ پاؤنا، مات پت نہ کوئی بنائیندا۔ تیرے اندر ڈیرہ لاؤنا، تیری پلنگ سیج سہائیندا۔ تیرے مندر بہ بہ گاؤنا، تیرا ایشٹ آپ منائیندا۔ تیری ویکھے ٹھنڈی پوؤنا، سانتک اپنا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا حُکم آپ سُنائیندا۔ ساچا حُکم سُن گوبند، گھر ساچے خوشی منائیندا۔ جگت مٹوئی سگلی چند، چنت سوگ نہ

کوئی رکھائیندا۔ میل ملاوا گئی گہند، گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ پُرکھ ابناشی آپ اُچائی اپنی بند، دُشٹ دمن لیکھے لائیندا۔ نہ کوئی کرائے ہون کُنڈ، نیناں دیوی نہ دیو جگائیندا۔ ہیم کُنڈ نہ ہونا سُن، نیتر بند نہ کوئی وکھائیندا۔ تیرے اندر رکھے اپنی دُهن، اپنا راگ آپ سمجھائیندا۔ تیری پُکار لئے سُن، جگت پُکار تیرے آگے رکھائیندا۔ تیرے تیرے وچوں کڈھے چُن، جو تیری سیو لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سندیشہ اک سُنائیندا۔ سچ سندیشہ ستگر سُنیا، لوک مات خوشی منائیا۔ لیکھا چُکیا گُن اوگنیا، گُنوت نہ کوئی گُن وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، میل ملاوا کرے کرائے سہج سُبھائیا۔ اپنی کیتی کدے نہ بھلے، اُبھل آپ اکھوائیندا۔ جھوٹھے کُنڈے کدے نہ تُلے، ساچا تولا تول تُلائیندا۔ ترے گُن مایا وچ کدے نہ رُلے، درگاہ ساچی سوہیا پائیندا۔ ویکھنہارا کایا کُلے، گھر گھر اپنی جوت جگائیندا۔ گوہند بوٹا کدے نہ تُلے، پُرکھ ابناشی پھل لگائیندا۔ بھاگ لگائے ساچی کُلے، گُوتتا آپ اکھوائیندا۔ کلجگ اندھیرا ایکا جھلے، لکھ چوراسی جڑ اکھڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کیتا قول پور کرائیندا۔ کیتا کولا ہر بھگوان، اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ پرگٹ بھوئے والی دو جہان، نہکلنک ناؤں رکھائیا۔ تیرا کرے اک دھیان، سچ گیان اپنے وچ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کریا قول اقرار، کھیلے کھیل اگم اپار، بھل نہ جائے وچ سنسار، اُبھل گُر آپ اکھوائیا۔ نہکلنکا ناؤں دھرایا، پُرکھ ابناشی جوت جگائیا۔ گوہند ساجن میل ملایا، تھر گھر ساچے وچی ودھائیا۔ سچ سنگھاسن آسن لایا، پُرکھ ابناشی سیج سُبھائیا۔ سمل نگری ناؤں دھرایا، جوت اِکگری اک جگائیا۔ شبد انادی ناد سُنایا، برہم برہمادی کھوج کھوجائیا۔ آد جگادی ویس وٹایا، اک اِکلا بے پرواہیا۔ برہما وشن شولئے جگایا، تیری سیوک بخشے سچ سرنائیا۔ ساچے مندر کر رُشنا یا، اگیان اندھیر دئے مٹائیا۔ تیرا بوٹا مات لوک دئے لگایا، ساڈھے تِن بٹھ رچن رچائیا۔ نو در مندر آپ کھلایا، در دروازہ بے پرواہیا۔ ست رنگ نشانہ تیری رت آپ رنگایا، گُر ارجن میل ملایا۔ پنچم مُکھی تاج تیرے سیس ٹکایا، گڑھی چمکور بھل نہ جائیا۔ تیرا ڈبدا بیڑا ساچا جہاز آپ ترایا، سرسا لیکھا رہیا مُکائیا۔ اپنا سازن ساز پرہ آپے آیا، نہ کوئی دیوے ہور صلاحیا۔ ماجھے دیس ڈیرہ لایا، نہ زپیش اک اکھوائیا۔ پہلی چیت دوس منایا، ویہ سو ستاراں پکرمی نال رلائیا۔ یاراں نال یار بن کے آیا، گواراں نال ہو گوار، بن بن بٹھ رہیا ملایا۔ اپنی کھچ سچی کٹار، تیرے میانوں کڈھے باہر، گُر مُکھاں

ہتھ پھڑائیا۔ اپنا سپس دتا ادھ وچکار، جگت جگدیش نیوں نیوں سپس جھکائیا۔ تیرا ویکھے راج جوگ سچا سیکدار، نو کھنڈ پرتھی تیری
 سرن تکائیا۔ برہما وشن شو دیوت سر برہمنڈ کھنڈ کرن نمسکار، دوسر اوٹ نہ کھئے تکائیا۔ تیرا ورتے سرب ورتار، تیری سکھیا سچ پڑھائیا۔
 چار ورن کرن پیار، ہر میلا سہج سُبھائیا۔ ورن برن ہون خوار، ملے در نہ سچا کھئے تھائیا۔ جو جن پُرکھ اکال بولے اک جیکار، ہنگ
 برہم لئے ملائیا۔ کریا قول سچا اقرار، بے قرار پورا لئے کرائیا۔ بھل نہ جائے بن کے یار، ستھ یار جو رہیا ہنڈھائیا۔ مِت پیارا کرے پیار، آپ
 اپنا روپ وٹائیا۔ مُرید مُرشد سوہن اک دوار، ایکا حُجرہ رہیا بنائیا۔ نو کھنڈ کرے خوار، کلجگ مُجرا دئے وکھائیا۔ کوڑ گُریارا نچے گھر گھر
 بار، مُکھ گھونگٹ لئے اٹھائیا۔ تیرے تیرے دوارے پھڑ پھڑ دیوے تار، تیرا پلّو آپ پھڑائیا۔ آپے چڑھ کے آئے گھوڑ آسوار، نیلا نیلی دھاروں
 پار کرائیا۔ کلغی توڑا سپس دستار، جوتی جوڑا شبد ملائیا۔ تیرا پوڑا لگے وچ سنسار، براہمن گوڑا روپ وٹائیا۔ پوت سپوتا کر تیار، شبد
 اودھوتا رہیا دوڑائیا۔ چارے کوٹاں دئے ہلار، جوٹھا جھوٹھا ٹھوٹھا بہن وکھائیا۔ تیری گنڈھ پوے سنسار، نہ کوئی کھولے کھول گھلائیا۔ کرے
 ونڈاں ہر نرنکار، ونڈنہارا دس نہ آئیا۔ کریا قول سچے سرکار، اُپر دھول پور کرائیا۔ گرسکھ نہ بھلنا نہ ہونا مات خوار، بن ستگر پار نہ کھئے
 کرائیا۔ چارے کھانی کرے پُکار، پرہ ملن دا مارگ رہی بتائیا۔ جس جن ستگر پورا ملے آن، جپ تپ نہ کھئے وکھائیا۔ ایکا اکھ پڑھے ہر
 مہربان، سوہنگ شبد سچے کرمائیا۔ سخیاں ملیا ساچا کاپن، گھر گھر بنسری نام وجائیا۔ جگت بناس کٹیا جوں سینا رام، سینا سرتی بن
 بن کھوجن کدے نہ جائیا۔ گھر ملیا گھنٹیا شام، اندھیری شام دئے مٹائیا۔ گھر نانک کر پرنام، گھر گوبند فتح گجائیا۔ گھر دیونہارا مان، غریب
 نانے گلے لگائیا۔ گوبند تیرے لئے پچھان، آد آنت بھل نہ جائیا۔ اتم دیوے درگاہ ساچی مان، سچکھنڈ دوارا آپ گھلائیا۔ جو جن چرنی دگا
 آن، لکھ چوراسی دئے کٹائیا۔ ایکا دیوے برہم گیان، پاربرہم میل ملائیا۔ جھلدا رہے سچ نشان، ہر ساچا آپ جھلائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنا قول کر، پورے کرے اتم ور، بہرم بھلیکھا دئے کڈھائیا۔ بہرم بھلیکھا ہرجن چکنا، مٹے رین اندھیار۔ کلجگ جھوٹھا پنڈھ
 اتم مُکنا، ستجگ سچ ہوئے اجیار۔ ہر کا بھانا کدے نہ رُکنا، گر گوبند کرے پیار۔ گر مُکھ بوٹا کدے نہ سُکنا، پُرکھ ابناشی امرت سینچے ٹھنڈا
 ٹھار۔ مٹکھ جیو اندر وڑ کیسے نہ لکنا، آنت جم ڈنڈ کھائے مار۔ دھرم رائے کنبھی نرک پھڑ پھڑ سٹنا، جوں اجونی پھرائے وارو وار۔ گرسکھ اُچی

کوک لوک مات وچ بُکنا، نال ملیا سینگھ شیر سچی سرکار۔ اپنا بہار گرسکھ کیسے نہ چکنا، پُرکھ ابناشی چکنہار۔ دو جہاناں پینڈا مُکنا، پاندھی پنڈھ نہ کرے دوجی وار۔ چرن دوارے جس جن جھکنا، لکھ چوراسی نہ بیوے خوار۔ گُرمکھ بال انجانا اپنی گودی آپے چکنا، شبد پنکھوڑا دئے ہلار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے کرے پیار۔ ہرجن تیرا سچ پیار، سنگر ساچا بھل نہ جائیا۔ جگ جگ بنیا رسیا بھکھار، جن بھگت دوارے منگن آئیا۔ آوے جاوے اپنی وار، وار تھت نہ کھئے رکھائیا۔ نرگن سرگن لئے اوتار، نت نوت ویس وٹائیا۔ غریب نیانے آپ بنائے اپنے گل دا بار، لال ائمٹڑے اپنے گلے لٹکائیا۔ ہنکاریاں گڑھ توڑے وچ سنسار، دوتی دُشت آپ کھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، گُرمکھ گُرسکھ بندی کھانیوں لئے چھڈائیا۔ بندی خانہ توڑن آیا، ہر سُورا وڈ بلوان۔ چرن پریتی جوڑن آیا، دیونہارا دُھر فرمان۔ دھرم دوارا در تے ہوڑن آیا، سچکھنڈ دوارا کر پردھان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن دیوے اک گیان۔ اک گیان ہر نرنکار، چرن کول درسائیا۔ ایک نیتر درس بھگوان، جگت ترسنا دئے مٹائیا۔ ایک راگ سُنائے احد کان، دُھن آتمک آپ الایا۔ ایک جوت کرے پرکاش کوٹن بھان، اندھ اندھیر دئے مٹائیا۔ ایک در کرے پروان، جو جن آئے سرنائیا۔ کلجگ جیو آنت پچھتان، لیکھا سکے نہ کھئے مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے دیوے اپنا ور، آپے ویکھے اپنے گھر، گھر اپنے پور کرائیا۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، پردھ بال نہ کھئے جوان، رُپ رنگ نہ دسے وچ جہان، جوتی جوت جگے مہان، شبد ناد دُھن آپ وجائیا۔

★ ۶ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی پورن چند دے گھر پنڈ ملک ضلع جموں ★

امرت سروور ستگر پاس، جگ جگ آپ ورتائیندا۔ جن بھگتاں بُجھائے لگی پیاس، آسا ترسنا پور کرائیندا۔ نج گھر اندر کر کر واس، آپ اپنی دیا کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا امرت آپ رکھائیندا۔ ساچا امرت شیخ سر، ہر ساچے سچ اُپجایا۔ تیج بھان اندر دھر، چاروں کُنٹ جیوان جنتان آپ پیایا۔ مٹکھ ڈردے سروور اندر نہ سکن وڑ، دور ڈراڈے دین دُباہا۔ سنت سہیلے لائے اپنے

لڑ، گر چیلے ویکھ وکھایا۔ بھانڈا توڑ ہنکاری گڑھ، امرت آتم جام پیایا۔ ساچا راجا شاہ پاتشاہ پرہ آئے گھر، گھر ساچی سیج ہنڈھایا۔ سچ سنگھاسن چرن دھر، دُھر دا لیکھا دئے مُکایا۔ پاوے سار ناری نر، نر نرائن رُوپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا تال اک وکھایا۔ ساچا تال امرت دھار، ہرجن نجھر آپ جھرائیا۔ کایا مندر اندر کر تیار، در دوارا بند وکھایا۔ جس جن کھولے آپ کواڑ، سو جن ویکھن پائیا۔ شیخ سر وا نہ لگے تتی باڑ، ستگر پورا سر اپنا ہتھ رکھایا۔ گرمکھاں جوت جگئے بہتر ناڑ، دوس رین کرے رُشنایا۔ اپنا گھڑیا ساچا گھاڑ، گھڑن بھنہار وڈ وڈیایا۔ پھڑ پھڑ بابوں اپنے تال دیوے واڑ، کاگ ہنس رُوپ بنایا۔ لیکھا چُکے وسیرا جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، درگاہ ساچی دھام سُہایا۔ ساچا راجا ویکھے سچ اکھاڑ، تخت سلطان بیٹھا جوت جگایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سر سرور کر تیار، دُبدے پاتھر جائے تار، جس جن اپنا درس دکھایا۔ گرسکھ ٹھایا ساچے تال، سر سرور آپ اُپائیندا۔ ناتا توڑ کال مہاکال، دین دیال اپنا میل ملائیندا۔ لکھ چوراسی تھے جگت جنجال، رائے دھرم نیڑ نہ آئیندا۔ اک وکھائے سچی دھرمسال، ساچا مندر آپ بنائیندا۔ کایا گھر ساچا دیپک بال، گھر گھر وچ ویکھ وکھائیندا۔ پھل لگائے ساچے ڈال، امرت میوہ مُکھ کھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکسا ساچا سر وکھائیندا۔ ساچا سر سچی سرکار، گھر ساچے آپ جنایا۔ نو دوارے کرائے پار، اپنے مارگ آپے لایا۔ سُکھمن ناڑی ٹیڈھی بنک گرسکھاں ہیٹھاں دئے لتاڑ، اپنا پلو آپ پھڑایا۔ ترینی نینی دئے آدھار، ایڑا پنگل ویکھ وکھایا۔ ساچے سرور دیوے واڑ، اپنی ہتھیں سیو کھایا۔ آگے کھڑ کرے پرتپال، وڈ داتا پِرواہیا۔ سرت سوانی بھے اپنے نال، شبد ڈوری ایکسا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شیخ سر دئے وڈیایا۔ شیخ سر ہر کا رُوپ، شیخی کیسے دی رہن نہ پائیا۔ ہر کا ڈنکا وجنا چارے کوٹ، باراں باراں کوس ہوئے رُشنایا۔ جیواں جنتاں ناتا تھے جوٹھ جھوٹھ، رسنا جہوا ہر ہر گن ہر ہر سارے گایا۔ رہن نہ پائے خبیث ڈائن جن بھوت، جادوگر کرٹوت نہ کھئے وکھایا۔ شبد ڈوری بھے کچے سوٹ، ساچا تند نہ کھئے ٹڑایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبد ڈنڈا ہتھ اٹھایا۔ جن پريت بھوت تھے ناتا، گرمکھاں آپ ٹڑائیندا۔ مٹکھ جیو ہوئے نار کھداتا، ساچا کنت نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ مٹے نہ رین اندھیری راتا، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی ڈائن اک سمجھائیندا۔ ساچی ڈائن من مت، جیواں جنتاں

رہی ستائیا۔ گُرمکھ وِرا جانے برہم مت، پاربرہم جس وِدیا اک پڑھائیا۔ سَتگر پُورا چرن کول بندھائے ساچا نت، شبد کھنڈا ہتھ پھڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اکم اتھایا۔ اکم اگمڑا اگمڑی کار، جُگا جُگنتر آپ کرائیندا۔ سنت سہیلے جائے تار، گُرمکھ ساچے میل ملائیندا۔ بھگتاں کرے اک پیار، نام بھگتی سچ درڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام کھنڈا اک چمکائیندا۔ جنم جنم دا پُورب پاپ، جیواں جنتاں رہیا ستائیا۔ جس جن لگیا کھنگ تاپ، ایکا بھلیا ہر رگھڑائیا۔ جو جن رسنا چے سوہنگ جاپ، تینوں تاپ دے مٹائیا۔ اک وکھائے ساچا ہاٹ، سَتگر پُورا نظری آئیا۔ گُرمکھ گُرمکھ گُرمکھ نہ سوئے کیسے کھاٹ، بیٹھاں ستھر نہ کھئے وچھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، دُکھ دلدر دے مٹائیا۔ کھنگ تاپ جائے مُک، جس ہر ہر درشن پایا۔ کایا مندر وچوں جڑ دیوے پُٹ، سوہنگ تکھی مُکھی آپ لگایا۔ امرت جام پیائے گھٹ، سانتک ست آپ کرایا۔ مُنمکھاں بھاگ جان نکھٹ، جو بیٹھے مُکھ بھوایا۔ کلجگ اتم پینی لُٹ، ہر کا رُپ بن کے ہر ہر آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھاں کئے ہوئے روگ، شبد کرائے سچ سنجوگ اتم سیجا بھوگے بھوگ، جگت وچوگ نہ کھئے رکھایا۔ کھنگ تاپ کرے پُکار، جس در ہر ہر چرن ٹکائیندا۔ گر کا شبد مارے مار، ساچا کھنڈا ہتھ چمکائیندا۔ اچی رووے زارو زار، نیر نیناں نیر وہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ اپنا بل آپ رکھ، اپنی درشتی آپے پائیا۔ آپے کایا وچوں کھنگ تاپ کرے وکھ، کیشنا شُکلا پکھ ویکھ وکھائیا۔ گُرمکھاں رچھیا کرے نس نس، اتم بھچھیا ایکا جھولی پائیا۔ ساچا مارگ جائے دس، سوہنگ ساچا شبد پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔

ہند چین نہ جڑے جوڑ، جوڑی جوڑ نہ کھئے جڑائیندا۔ پُرکھ ابناشی چڑھیا ساچے گھوڑ، لوک مات پھیرا پائیندا۔ لوآں پُریاں رہیا دوڑ، ستاں دیپاں نواں کھنڈاں ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی پھل ویکھے مٹھا کوڑ، کوڑا ریٹھا بھن وکھائیندا۔ دوہاں دواہیوں دیوے ہوڑ، اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ پنجابی صوبہ جھوٹھی منگ، لوک مات رہن نہ پائیا۔

پُرکھ ابناشی نو کھنڈ پرتھی رنگے ایک رنگ، شبد رنگن اک چڑھائیا۔ گرتھی پنتھی ہونے ننگ، ہر کا رُوپ دِس نہ آئیا۔ ہر مندر ہر کا پوڑا نہ گئے لنگھ، ساچے سرور تاریاں کھئے نہ لائیا۔ مایا رانی سر چُکی پنڈ، نہ سکے سر کوئی بہار اُٹھائیا۔ پُرکھ ابناشی کرے کھیل وچ برہمنڈ، جیواں جنتاں ایک رُوپ درسائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا لیکھنہار کرتارا، جیو جنت کی کرے وچارا، مت بڈھ نہ پائے سارا، من منوآ دئے دُہائیا۔ منوآ کوکے جگت پیار، ساچی دھار نہ کھئے وکھائیندا۔ مت متوالی ہونے خوار، ساچا مارگ دِس نہ آئیندا۔ بڈھ بیدیکی گئی ہار، کلجگ اپنا بل دھرائیندا۔ بن ہر شبد نہ اترے کوئی پار، کھنڈا کٹار جیو جہان سرب چمکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس دھرائیندا۔ ویکھنہارا پاک ہند، نرگن داتا بے پرواہیا۔ جیو جنت کی کرن چند، جگت چندیا ہتھ کچھ نہ آئیا۔ مُسلم ہندو پرہہ کی ہند، سرب جیاں دا اک گوسائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آر پار کھیلے کھیل دو دو دھار، اپنی دھار آپ بندھائیا۔ ہند پاک نہ کھئے ناتا، ساچا میل نہ کھئے ملائیا۔ اُنی اُنسا چُھے ساتھ، سگلا سنگ نہ کھئے وکھائیا۔ پُرکھ ابناشی بنائے ایک جاعتا، واحد لاشریک اک خدائیا۔ پروردگار لہنا دینا ویکھے مستک ماتھا، جلوہ نور نور الہیہا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، اپنی بڈھ اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچی بڈھ ہر کرتار، جگت سیاست بیو نہ آئیندا۔ جگا جگت کھیل مہان، ابناشی کرتا آپ کرائیندا۔ تختوں لاپے راج راجان، غریب نائیاں دیا کرائیندا۔ ہرجن ساچے کر پچھان، آپ اپنا میل ملائیندا۔ ایک دیوے شبد ندھان، نج آتم آپ وسائیندا۔ گھر راگ سنائے سچی دھنکان، انحد اپنا تال وجائیندا۔ ثریا راگ کر پروان، تورت تورت وچ رکھائیندا۔ ستگر پورا وڈ مہربان، ہرجن ساچے ویکھے وکھائیندا۔ سخیاں ملے ساچا کابن، گھر آتم سیج ہنڈھائیندا۔ سرتی سیتا ملے ساچا رام، شبدی میلا میل ملائیندا۔ ہند پاک نہ کھئے نشان، گرسکھ دوہاں در دُرکائیندا۔ گرسکھ پار کرائے چوڈاں لوک چوڈاں ہٹ اک وکھائے سچ مکان، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ جس جن دیوے دھر فرمان، رسنا جہوا نہ کھئے ہلائیندا۔ سار شبد شبد کرے پردھان، دھار دھار وچ ٹکائیندا۔ اندر باہر کھیل اپار، گپت ظاہر رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے دھام سہائیندا۔ دھام سہنجنا ہر بھگونت، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ ہرجن ویکھے ساچا سنت، جس ملیا ساچا ماہیہا۔ لوک مات بنائی بنت، ناری کنت اک ہنڈھائیا۔ کایا چولی چاڑھ

رنگ بسنت، اُتر کدے نہ جائیا۔ اک سُنائے سہاگی چھنت، وابوا سَتگر وڈ وڈیائیا۔ کھیلے کھیل آد جُگاد جُگا جُگنت، جُگ کرتا آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کھیلے کھیل پُرکھ ابناشن، آپ پراجے سچ سِنگھاسن، ساچے منڈل پاوے راسن، سورج چن نہ کھئے چمکائیا۔

سَتگر سدا صلاحیئے، آنت نہ پاراوار۔ گر گر سدا وڈیائے، لوک مات لئے اوتار۔ بھگت بھگونت سدا رسنا گائے، کھیلے کھیل اپر اپار۔ سنت ساجن ویکھ وکھائے، نام چپے اکم اپار۔ گرُمکھ ایکا رنگ رنگائے، رنگ مجیٹھی وچ سنسار۔ گرِسکھ بل بل سد جائے، جس ملیا ہر زرنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ویکھنہارا دُھر دربار۔ دُھر دربار سُنہنڈرا، پاربرسم ہر کرتار۔ جُگا جُگنتر وِس وٹندڑا، لوک مات لئے اوتار۔ پُھل پُھلواڑی آپ لگندڑا، مالی بے سرجنہار۔ گرِسکھ ساچی کلی آپ کھندڑا، اٹھ پنکھڑیاں کر اُجیار۔ نام تاگا بٹھ اُٹھندڑا، آپ اپنی کِرپا دھار۔ سوئی سرتی ویکھ وکھندڑا، ویکھنہارا زراکار۔ پھڑ پھڑ کلی اک گندندڑا، سچ بنائے سچا ہار۔ سَتگر پورے بیٹ چڑندڑا، گر سَتگر کرے پیار۔ اپنے نیتر آپے ویکھ وکھندڑا، تیجا نیتر کھول کواڑ۔ چوتھ گھر آپ سُنہنڈرا، چوتھا گھر سچا دربار۔ پنچم میلا آپ ملندڑا، پنچم شبد سچے دھنکار۔ پنچم سخیان راگ سُنندڑا، گیت گوبند آپ زرنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے کرے سچ شنگار۔ سچ شنگار ہر پھولن مالا، کول نین آپ مٹکائیا۔ گرُمکھان بے لوک مات دلالا، شبدی اپنا ناؤں دھرائیا۔ کایا مندر اندر وکھائے سچے دھرمسالہ، ہر مندر بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ ساچی پھولن نام کیاری، ہر ساچا آپ لگائیندا۔ گرِسکھ تیری کایا کھاری، آپے بھر وکھائیندا۔ آپے توڑے وارو واری، اپنی سیوا آپ کھائیندا۔ قیمت کھئے نہ پائے لکھ ہزاری، کرتا قیمت آپ چُکائیندا۔ جُگا جُگنتر ویکھ وکھائے سچ پھلواڑی، لوک مات پھیرا پائیندا۔ برہمے وشن شو تیری پکی ہاڑی، ترے گن تیرا پھل پکائیندا۔ پنچ ت تیری آئی واری، پرہہ ساچا وڈ وکھائیندا۔ کرے کھیل سرجنہاری، دوسر سنگ نہ کھئے رلائیندا۔ گرُمکھان اُنوں آپ اپنا رہیا واری، سپس دھڑ نہ کوئی بنائیندا۔ ہر بھگت سرتی نہ رہے کواری، سَتگر پورا آپ پرنائیندا۔ تن سولان کرے شنگاری، اچھیا

بھچھیا وچ ٹکائیندا۔ دوس زین پھرے پچھے اگاڑی، پردہ اوبلا نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک پھل ربیا
 پھل، ساچے کنڈے جائے ٹل، تولنہارا اک اکھوائیندا۔ ایک تولا تولنہارا، دوجا سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ تیجی دھارن بولنہارا، چوتھے پد آپ
 سمائیندا۔ پنچم در گھر کھولنہارا، چھویں چھپر چھن نہ کوئی بنائیندا۔ ستویں ست پُرکھ زرنجن آد آنت کدے نہ ڈولنہارا، نہ ڈولے نہ کوئی
 ڈلائیندا۔ اٹھان تتان وسے باہرا، اپ تیج وئے پرتھمی آکاش من مت بُدھ نہ کوئی وکھائیندا۔ لکھ چوراسی نو دوار کھول کواڑا، جگت واسنا
 وچ سمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سر سروور بھرے تال، لگی پریتی نبھ نال، نہ کوئی توڑے توڑ ٹرائیندا۔ تال
 لگایا کرپا دھار، جیو جنت بھیو نہ رائیا۔ گرمکھ بھال اٹھایا وچ سنسار، سنسار ساگر آپ ترائیا۔ گھر دیپک جوتی دیا دتا بال، تیل باقی نہ
 کوئی رکھائیا۔ شبد اناد دُھن وچے ساچا تال، تار ستار نہ کوئی بلائیا۔ تیج بھان بھان ہر کر پیار، جیا دان جھولی پائیا۔ جو جن چرن دھوڑ
 کرے اشنان، دُرمت میل رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن دیوے ساچا ور، درس وکھائے اندر وڑ، نہ
 کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، اپنے پوڑے آپے جائے چڑھ، اُچ محل اٹل مینار، آپے کھولے بند کواڑ، اپنی تاکی آپ وکھائیا۔ اپنی تاکی آپے کھول،
 ستگر پورا دیا کھائیندا۔ شبد اگمی آپے بول، سچ جیکارا شبد سنائیندا۔ اک انادی وچے ڈھول، وجاونہارا آپ وجائیندا۔ اک اتتا وسے کول،
 ساچا میتا میل ملائیندا۔ ساچی سیجا کرے چول، آپ اپنی گود بہائیندا۔ آپے اندر جائے مؤل، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ہرجن میلے ساچے در، در دروازہ آپ گھلائیندا۔ در دروازہ سچ دوارا ہر ستگر آپ گھلائیا۔ چار ورنان کرے اک پیارا، کھتری
 براہمن شوڈر ویش نہ کوئی بنائیا۔ ایک شبد سچا سکدارا دو جہاناں راج کھائیا۔ گاؤندے آئے گر اوتارا، سادھ سنت اُچی کوکن دین دُہائیا۔
 سچکھنڈ وسے آپ زرنکارا، زرنگن نور کر رُشنائیا۔ ساچے تخت بہ ساچا بھوپ ہو اُجیارا، چوہدار نہ کوئی بنائیا۔ پنچم تاج سیس رکھے جگدیش
 ایکنکارا، سو پُرکھ زرنجن وڈ وڈیائیا۔ ست پُرکھ زرنجن ست رنگ نشانہ دئے ہلارا، پارہرم پرہ اپنی گنڈھ بندھائیا۔ جگا جگنتر کھیل نیارا،
 وید کتیب بھیو نہ رائیا۔ آپے کرے اپنی کارا، آپے لیکھا لیکھنہارا، لیکھا لکھ نہ کیسے نال شاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 ہر مندر اندر جوت دھر، زرنگن سرگن کرے رُشنائیا۔ زرنگن سرگن کھیل نیارا، سو پُرکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن ساچی دھارا،

نراکار آپ ٹکائیندا۔ ایکنکارا کھیل اپارا، اجونی ریت ویس وٹائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن ہو اُجیارا، جوت زرنجن سرب جگائیندا۔ ابناشی کرتا میت مُرارا، گھر گھر اپنا حُکم سُنائیندا۔ سِری بھگوان دیوے پِره، جن بھگتاں سیو کمائیندا۔ پاربرہم ہر کر پَسارا، اتم ونڈ آپ ونڈائیندا۔ وشن شو دئے ہلارا، برہم اپنا حُکم سُنائیندا۔ ترے گن مایا تیرا پار کنارہ، کلجگ اتم پندھ مکائیندا۔ پنج تت تن ہونے خوارا، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیندا۔ کرے کھیل گھرن بھنہارا، سمرتھ پُرکھ اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچے آپ جگائیندا۔ گُرمکھ وِرا جاکیا، ستگر پورا آپ جگائے۔ من اُچے اک ویراگیا، پرہ ملیا بے پرواہے۔ سرن سرنائی ساچی لاگیا، من منکا بہم مٹائے۔ ہنس بنیا جیو کاگیا، رسنا کاگ نہ کوئی کُرائے۔ چرن دھوڑ کرائے مجن ماگھیا، اٹھسٹھ تیرتھ رہے شرمائے۔ دُرمت میل دھووے داغیا، آپ اپنی سیو کمائے۔ میل ملائے کنت سہاگیا، ساچا ڈھولا ایکا گائے۔ دُھر دا وجا ساچا نادیا، سویا کوئی رہن نہ بائے۔ کایا مندر اندر دھریا انحد واجیا، ستگر پورا آپ وجائے۔ جس جن تیرا سازن سازیا، تیرا تن من اپنے لیکھے لائے۔ گُرمکھ نو دوار نہ پھرے بھاجیا، من پنکھی اڈ نہ دہ دیش دھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن سچ سروور آپ نہائے۔ ہر سروور ہرجن نہاتا، نرمل نیر پچھانیا۔ اتم ہوئی لوک مات ذاتا، اُچے برہم گیانیاں۔ مٹے زین اندھیری راتا، کرے پرکاش کوئن بھانیاں۔ گُرمکھ بال انجانے گود اٹھائے جوں پیاری ماتا، پتا سِر اپنا ہتھ رکھانیاں۔ ایکا دیوے ساچی داتا، دُھر شبد سِری بھگوانیاں۔ درس دکھائے اک اکانتا، سوچھ سروپی روپ وٹانیاں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لہنا دینا چُکائے مستک ماتھا، پچھلا لیکھا آپ مٹانیا۔ پچھلا لیکھا آپ مکاؤنا، کرم دھرم جنم ویکھ وکھائیا۔ نہکرمی نہکرم کماؤنا، ایکا کرے سچ پڑھائیا۔ نش اکھر جاپ آپ کراؤنا، اجپا جاپ وڈ وڈیائیا۔ بجر کپائی پتھر پرے ہٹاؤنا، آپ اپنا پردہ لے اٹھائیا۔ رنگ رنگیلا گُرمکھ ساچا ایکا رنگاؤنا، رنگ رنٹا ساچا ماہیا۔ کایا ماٹی ہڈ ماس ناڑی چم اپنے لیکھے لاؤنا، رتی رت رہن نہ پائیا۔ ہرجن سوہنگ سو گاؤنا، راتیں سُنیاں ستگر پورا لے جگائیا۔ جگت ناتا موہ تجاؤنا، مایا ممتا در دُرکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن نہائے ساچے سر، ڈونگھا تال آپ وکھائیا۔ ڈونگھا تال کایا کندر، جگت اندھیرا آپ رکھایا۔ کلجگ جیو چاروں کُنٹ بھوندے بندر، بن ستگر پورے ہتھ کیسے نہ آیا۔ ستگر پورا پہلوں توڑے اپنا جندر، آپ اپنے سنگ لے ملایا۔ پھڑ پھڑ چاڑھے ساچے

مندر، ہر کا پوڑا آپ سہایا، میل ملاوا اندرے اندر، پنڈ انڈ برہمنڈ سچکھنڈ اپنا تھان سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک رکھائے ساچا سر، کھلا رکھے اپنا در، جگت بھے چکے ڈر، نرہوؤ اپنا بھے جنایا۔ نرہوؤ مؤرت اکال، اجونی ربت اک اکھوائیا۔ آپے کال آپ دیال، آپ اپنی رچن رچائیا۔ آپے وسے سچ سچی دھرمسال، سچکھنڈ سوبھا پائیا۔ آپے گنبھی نرک مارے چھال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دوویں دھار آپ چلائیا۔ آپے نرگن سرگن داتا، آپے جوتی جوت سمائیندا۔ آپے پُرکھ پُرکھوتم بن بدھاتا، پُریاں لوآن پھیرا پائیندا۔ آپے بنے پت ماتا، سْت دُلارا شبد اپنی گود بہائیندا۔ آپے دوس آپے راتا، آپے سورج چن چڑھائیندا۔ آپے بانی بودھ گائے گاتھا، گیان دھیان آپ رکھائیندا۔ آپے بن رتھوہی چلائے راتھا، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیندا۔ سْتجگ تریتا دواپر کھیلے کھیل تریلوکی ناتھا، دیناں اناتھاں گلے لگائیندا۔ آپے وید پُراناں گائے پوجا پاٹھا، شاستر سمرت آپ پڑھائیندا۔ آپے دو جہانی پھرے ناٹھا، اون گون ترے بھون روپ وٹائیندا۔ آپے بھگتاں کرے پورا گھاٹا، اپنی درستی وچ پکائیندا۔ آپے نرگن جگے للاٹا، تورو نور ڈگمگائیندا۔ آپے تیرتھ آپے تاٹا، سر سروور آپ سہائیندا۔ آپے وسے آن باٹا، مات گرہہ اگنی ہون آپ کرائیندا۔ آپے ناہی کول امرت باٹا، آپے اگنی تت تپائیندا۔ آپے چوڈاں لوک کھولے ہاٹا، چوڈاں طبقات ڈیرہ ڈھائیندا۔ آپے وکے ہاٹو ہاٹا، اپنی قیمت کھئے نہ پائیندا۔ آپے کھیلے کھیل بازی گر ناٹا، گر پیر اوتار اپنا روپ وٹائیندا۔ آپے باون بنے کھیوٹ کھیٹا، بل اپنا روپ درسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگا جُگنتر ساچی کار اک چلائے ہر نرنکار، لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا۔ آپے پیر دستگیر، شاہ حقیر آپ اکھوائیا۔ آپے مارنہار زنجیر، آپے تندن تند ٹڑائیا۔ آپے چوٹی چڑھے اخیر، مقامے حق ویکھے اک خدائیا۔ آپے آب حیات ورو لے نیر، بے آب آپ تڑپھائیا۔ آپے بخشے ٹھانڈا سپر، جل تھل اپنا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد جُگاد جُگا جُگنتر روپ انویا آپ درسائیا۔ آپے ہمئے الہی اللہ، اناالحق آپ پُکاردا۔ آپے روپ سہائے بسملا، بسمل اپنا آپ کرائیندا۔ آپے وسے اُچ محلہ، اُچے ٹلے آسن لائیندا۔ آپے لوک مات پھرے بن بن جھلا، جیو جنت بھيو کھئے نہ پائیندا۔ آپے ساچا حُکم دُھر فرمان آت عنایت کر کر گھلا، شرع شریعت اپنا روپ وٹائیندا۔ آپے مکہ کعبہ پھرائے اپنا پلا، مُلا شیخ مسائق آپ تڑپھائیندا۔ آپے نرگن جوتی پنج تت نانک چولا رلا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ آپے نام ست ست بولیا بولا، چار ورنان ونج کرائیندا۔ آپے

ارجن چُکایا پردہ اوہلا، بودھ اگادھا شبد سُنائیندا۔ آپے گوہند بدلیا اپنا چولا، سْت دُلارا ناؤں دھرائیندا۔ آپے دھرنی دھرت دھول جُگ جُگ بہار کردا آیا ہوّلا، دُشٹ ہنکاری آپ مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجُگ تیری اتم ور، ساچا کھیل آپ کھلائیندا۔ ساچا کھیل کھلاؤن آیا، نرگن رُپ اگم اپار۔ ساچا ڈنک شبد وجاؤن آیا، دو جہاناں ہو تیار۔ راؤ رنگاں آپ اٹھاؤن آیا، سویا رہے نہ وچ سنسار۔ ہرجن ساچے میل ملاؤن آیا، آپ اپنی کِریا دھار۔ دُئی دوتی پھند کٹاؤن آیا، توڑ تڑائے گڑھ ہنکار۔ اتم ذاتی آپ کراون آیا، چار ورن کرے پیار۔ اندھیری راتی میٹ مٹاؤن آیا، ساچا چند بھئے اُجیار۔ سوہنگ اکھڑ اک پڑھاؤن آیا، ستجُگ تیری آئی وار۔ راج راجانا شاہ سلطانا خاک ملاؤن آیا، سپس تاج نہ رکھے کھئے دستار۔ گرسکھاں ساچے امرتسر وچ ٹھاؤن آیا، دو جہاناں اپنی جُبھی مار۔ مانک موتی ہیرے لال اپنے باہر کڈھاؤن آیا، پارکھو بن سچا سنیار۔ ساچی کسوٹی ہتھ پھڑ کے آیا، نام کٹھالی کر تیار۔ شیخ سر سر ہٹی آپ کھلاؤن آیا، امرت بھرے ہر بھنڈار۔ مٹمکھاں چٹی آپ بہراون آیا، در در کرے آپ خوار۔ اٹھسٹھی نیر سپر گرسکھ چرناں تیریاں ہیٹھ دباؤن آیا، گنگا سُرستی جمنا گوداوری پاوے سار۔ کیسوا کیسو اپنا رُپ وٹاؤن آیا، گووردھن چُکیا جھوٹھا بہار۔ کیسی کیس ویکھ وکھاؤن آیا، دس دسمیش لئے اوتار۔ باسک شیش سیج پانگو سانگ آپ ہنڈھاؤن آیا، آپے سْتا پیر پَسار۔ اپنی ترسول آپ چمکاؤن آیا، شو شنکر کر تیار۔ برہم ودیا برہم سرب پڑھاؤن آیا، پاربرہم میلا کرے آپ نرنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ویکھے اپنے گھر، گھر سوہے بنک دوار۔ گھر بنک دوار سُہندڑا، گرہ مندر وجی ودھائیا۔ ستگر پورا درس دیکھندڑا، دب نیتز اک کھلائیا۔ ساچا راگ اک سُندڑا، چھٹی راگ رہے شرمائیا۔ ناری کنت میل ملندڑا، جگت وچھوڑا دئے کٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ سُہائے بنک دوار، گھر وچ گھر کر تیار، دیپک جوت کرے رُشنائیا۔ گھر مندر گرہ سوہاؤنت، ہر سچا ستگر پایا۔ ساچی سخی ملیا ہر ہر کنت، ایکا منگل ہر ہر گایا۔ لوک مات بنی ساچی بنت، گر ستگر آپ بنایا۔ آپے رس رسیا آپے منیا منت۔ آپے شبدی شبد سُنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ویکھے ساچے در، در سُہنجنا جگے جوت آد نرنجنا، نرگن جوت کر رُشناپا۔ نرگن جوت آد نرنجن، جوت نرنجن رُپ وٹائیا۔ آد جُگادی درد دُکھ بھہ بہنجن، دیناں اناٹھاں دُکھ مٹائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہانی ساچا سبج، ستگر پورا آپ اکھوائیا۔

لکھ چوراسی بھانڈے بھجن، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ کال نگارے سر تے وجن، کلجگ کوک رہیا کُرائیا۔ آنت کنت بھگونت رکھے لجن، سمرتھ پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ شاہ پاتشاہ تخت تاج تاجن، چاروں کُنٹ جیو کُرائیا۔ نہ کوئی حاجی کرے جن، مکہ کعبہ نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ کھیلے کھیل سرشٹ سبائیا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ گرسکھ ہرجن ہربھگت چار ورن اک سرن ہندو مسلم سکھ عیسائی لکھ چوراسی وچوں لئے ترائیا۔

★ ۷ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی بھاگ سنگھ دے گھر پنڈ ملک ضلع جموں ★

من باچھت ہر سردھا پور، دکھ سکھ وچ رکھائیا۔ جینہ ویکھے تینہ حاضر حضور، دوس رین دیا کھائیا۔ پینڈا چکے نیڑا دور، حاضر حضور بے پرواہیا۔ نانا توڑے کوڑو کوڑ، ساچی سرن اک رکھائیا۔ چتر بنائے مورکھ موڑھ، گر پورا وڈ وڈیائیا۔ دیوے دات ہر دانی سور، سرب کل سمرتھ آپ اکھوائیا۔ جس جن بخشے چرن دھوڑ، جنم جنم دے پاپ گوائیا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نون سو اکھڑ اک سمجھائیا۔

★ ۷ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی رسال سنگھ صاحب سنگھ دے گھر پنڈ مناوڑ ضلع جموں ★

ستگر پورا سرب جیاں داتا، ورن گوت نہ کھئے رکھائیندا۔ سرشٹ سبائی پتا ماتا، لکھ چوراسی گود بھائیندا۔ ہر بھگتاں دیوے ساچی داتا، نام بھندارا آپ ورتائیندا۔ شبد چڑھائے ساچے راتھا، آد جگاد آپ چلائیندا۔ ایک منتر جپائے پوجا پاٹھا، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ اک سروور بنائے تیرتھ تاٹا، گھٹ اندر آپ نہائیندا۔ ایک درس دکھائے جوت للاٹا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ اک سوائے ساچی کھاٹا، آتم سیجا آپ سہائیندا۔ ایک ونج کرائے ساچے ہاٹا، سچکھنڈ دوار سوہا پائیندا۔ ایک پورا کرے گھاٹا، ماس جنم لیکھے لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، ستگر پورا اک اکھوائیندا۔ ستگر پورا ہر بلوان، لوآن پُریاں آپ سائیا۔ جگ جگ دیوے دھر فرمان، اپنا نام آپ اُپائیا۔ جیواں جنتاں سادھاں سنتاں پائے ایکا آن، ایکا حُکمی حُکم سُنائیا۔ ہرجن ساچے لئے پچھان، لکھ چوراسی وچوں آپ جگائیا۔ آنتر آتم دیوے برہم گیان، برہم ودیا اک پڑھائیا۔ ایکا بخشے چرن دھیان، نیتر نین اک کھلائیآ۔ میل ملائے ساچے رام، رام رمئیآ آپ اکھوائیا۔ درس دکھائے گھنئیآ شام، کاہنا اپنا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر سچا شہنشاہیا۔ ستگر سچا پاتشاہ، پاربرہم نرنکار۔ جن بھکتاں بنے جگت ملاح، نرگن سرگن لئے اوتار۔ ہرجن پھڑ پھڑ راہے پا، لکھ چوراسی گیتا دئے نوار۔ آپے کئے جم کا پھاہ، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ نام چپائے صفت صلاح، جگا جگنتر ایکا کار۔ اک دوارا دئے وکھا، دھرم کھنڈ کھول کواڑ۔ برہمنڈ ہر پھیری پا، جیرج انڈ دیوے پیج سوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اگم اپار۔ ستگر پورا صاحب گنوت، ایکنکارا اک اکھوائیا۔ ہرجن اٹھائے ساچے سنت، ساچی ودیا اک پڑھائیا۔ جگ جگ بنائے ساچی بنت، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ کلجگ ویلا آیا آنت، چار کُنٹ اندھیرا چھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن داتا ہر بھگوان، پرگٹ ہووے وچ جہان، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ جوتی جامہ ہر ہر راما، نرگن سرگن ویس کرائیندا۔ نام وجائے سچ دمامہ، سچ نگارے چوٹ لگائیندا۔ کھیلے کھیل گھر گھر شاما، ساچی بنسری آپ وجائیندا۔ اپنا کرے پورن کاما، کرتا پُرکھ ویس دھرائیندا۔ گرمکھاں دیوے نام گن ندھانا، گن اوگن نہ کھئے جنائیندا۔ اک وکھائے سچ نشانہ، درگاہ ساچی آپ جھلائییندا۔ آپ بٹھائے شبد بیانا، ساچا رانا سیو کھائیندا۔ آون جاون چُکے کانا، لکھ چوراسی پھند کھائیندا۔ جو جن رسنا گائے سوہنگ گانا، سو پُرکھ نرنجن میل ملائییندا۔ لکھ چوراسی سرتے ورتے بھانا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ستگر پورا دین دیال، دیاندھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ہرجن ویکھے ساچے لال، بال انجانے آپ اٹھائیندا۔ شبد سرُوبی بن دلال، کلجگ اتم سیو کھائیندا۔ پورب جنم دا لیکھا چُکے گھالی گھال، لہنا لہنیدار جھولی پائیندا۔ ساچا بنک سہائے سچے دھرمسال، جس دوارے چرن کھائیندا۔ سدا سہیلا کرے سدا پرتپال، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ پھل لگائے کایا ڈال، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ گرمکھ توڑ جگت جنجال، ہر سنگت ساچی میل ملائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، روگ

سوگ جگت سنتاپ، جنم جنم دے کئے پاپ، دُرمت میل آپ دھوائیندا۔ جو جن سوہنگ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان چپے جاپ، جاگرت جوت آپ وکھائیندا۔ گُرمکھاں کرے وڈ پرتاپ، آپ اپنا روپ بنائیندا۔

★ ۷ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی دُولت سِنگھ دے گھر دیا ہوئی پنڈ نواں چک ضلع جموں ★

ایکا اوٹ ہر بھگت سوامی، ہرجن ساچے آپ ترائیندا۔ آد جگاد سدا نہکامی، نہکرمی اپنا کرم کھائیندا۔ گھٹ گھٹ وسے آترجامی، گھر گھر اپنی جوت جگائیندا۔ آپ سُنائے اپنی انحد بانی، گھر مندر راگ لائیندا۔ آتم دیوے ٹھنڈا پانی، امرت جام آپ پیائیندا۔ اپنی سُنائے اکتھ کہانی، اکتھ کتھا آپے گائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سوامی اک اکھوائیندا۔ سچ سوامی ایک اوٹ، پُرکھ ابناشی وڈ وڈیائیا۔ جنم جنم دے پاپ اُتارے کوٹی کوٹ، کوٹن کوٹ جیو آپ ترائیا۔ مایا ممتا ہوئے ہنگتا واسنا کڈھے کھوٹ، ساچی سُرَت شبد لو لائیا۔ آپ اُٹھائے آلیوں ڈکے بوٹ، ہرجن ساچے گود بہائیا۔ تن نگارے لائے چوٹ، ایک ڈنکا نام وجائیا۔ نرگن نرویر جگائے اندر جوت، اندھ اندھیرا دئے مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سوامی بے پرواہیا۔ سچ سوامی ہر سلطان، سچکھنڈ دوارے سوبھا پائیندا۔ شبد جھلاؤنا اک نشان، لوآں پُریاں آن رکھائیندا۔ ایک دیوے ڈھر فرمان، ساچے سنتاں سیوا لائیندا۔ لوک مات بخشے چرن دھیان، گیان دھیان اک درڑائیندا۔ ایک بخشے پین کھان، جگت ترسنا بھکھ مٹائیندا۔ ایک راگ سُنائے کان، اپنی ودیا آپ پڑھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، چترُہج روپ وٹائیندا۔ ساچی سخیاں میلا ساچے کاہن، گھر منڈل راس رچائیندا۔ آد جگادی مہربان، ہرجن ساچے آپ ترائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کُلی ککھ کر پروان، ہوئے پرتکھ سری بھگوان، رنگ اپنا رنگ رنگائیندا۔ سچ سوامی پُرکھ ابناشا، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ جگ جگ کھیلے کھیل تماشا، نرگن سرگن روپ وٹائیا۔ جن بھگتاں پوری کرے آسا، جوں پیر سُداما گلے لگائیا۔ غریب نہانیاں دئے دلّاسا، بدر الوُنا ساگ کھائیا۔ جس جن دیوے چرن بھرواسا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گھر ساچا ویکھ وکھائیا۔ سچ سوامی پُرکھ اکال، کال پھاس نہ کھئے رکھائیا۔ بھگت بیٹھل سد کِرپال، بھگت بھگونت ویکھ وکھائیا۔ لکھ

چوڑاسی توڑ جنجال، اپنے لیکھے لئے لگائیا۔ ایک نام دیوے وست سچا دهن مال، ساچے ہٹ آپ وکائیا۔ جو جن سیوا رہے گھال، گھالی
 گھال لیکھے پائیا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، اوچ نیچ نہ کھئے بنائیا۔ ستجگ تریتا دواپر بندا آیا مات دلال، گرمکھ ساچے آپ اُچائیا۔ کلجگ
 اتم کھیل کرے گوبند گوپال، اک اونکارا ویس وٹائیا۔ سو پُرکھ نرنجن چلے اولڑی چال، ہر پُرکھ نرنجن دئے اک صلاحیا۔ اک اونکارا چلے چلائے
 نال نال، آد نرنجن جوت کر رُشنائیا۔ سِری بھگوان آپ اپنے آپے لئے بھال، ابناشی کرتا ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم برہم پھل لائے ساچے ڈال، پھل
 پھلوڑی ویکھ وکھائیا۔ برہمے وشن شو تیرا پورا کرے اک سوال، چارے ویدان ویکھ وکھائیا۔ دیوے رزق ربیا سرت سنبھال، گھر مندر
 بے پرواہیا۔ شنکر لیکھا چکے جگت کال، جگت گراس اک وکھائیا۔ ہرجن ویکھے ساچے لال، سواس سواس رسنا جہوا جو جن رہے
 دھیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سوامی سچا داتا، اک اونکارا پُرکھ بدھاتا، آپے جانے اپنی گاتھا، ساچا راتھا آپ
 چلائیا۔ ساچا رتھ رتھ رتھوہی، جگ جگ آپ چلائیندا۔ آپے مارگ پندھ مکائے بن بن پابی، آپ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ آپے غریب نیانیاں
 پاوے سار تھاوں تھائیں، شاہ سلطاناں آپ خاک ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میتا اک اتیتا ٹھنڈا سیتا اک
 اکھوائیندا۔ ٹھنڈا سیتا سیتل دھار، ست پُرکھ نرنجن آپ وٹائیا۔ اکھ اکوچر اکھ اتھاہ بے پرواہ کرے پیار، اکھ اکمٹرا اکمٹری کار کھائیا۔ نرگن
 سرگن شبد سروپی دیوے سچ صلاح، ہر کا نام وڈی وڈیائیا۔ چار ورنان ایک پتا ایک ماں، پاربرہم پرہہ آپ اکھوائیا۔ آگے ذات کھئے پُچھے نہ،
 جھوٹھی کرپا جگت اُپائیا۔ بن رام نہ پکڑے کوئی بانہہ، درگاہ ساچی نہ کوئی بہائیا۔ چار گنٹ دہ دشا نو کھنڈ ست دیپ ماما اُدے کان،
 ہنس روپ نہ کوئی وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سوامی دامنگیر آپے توڑے وجھا زنجیر، پھڑ کے چوٹی چاڑھ
 اخیر، اپنی منزل آپ وکھائیا۔ ساچی منزل اُچا پوڑا، کایا مندر اندر آپ لگائیندا۔ جن جن جو ہر مندر آئے بہڑا، پھڑ باہوں پار کرائیندا۔
 وید کتیب نہ جانن لما چوڑا، لکھ لکھ حکمی حکم سنائیندا۔ کیسے ہتھ نہ آئے براہمن گوڑا، پوت سپوتا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سچ سوامی سرب گنوتنا، آپ اُٹھائے ساچے سنتا، سنت ساجن میل ملائیندا۔ ساچا سنت ستگر میت، لوک مات وڈیائیا۔
 ایک گائے ہری گوبند دے گیت، رسن جہوا سہج سکھدائیا۔ پُرکھ اکمٹا وسے چیت، ٹھگ ٹھگوری کھئے نہ پائیا۔ ایک رنگ دسائے ہست کیٹ،

ہست کپٹ ہر آپ سہائیا۔ نام جنائے دھام انڈیٹھ، جگت نیتر دس نہ آئیا۔ جس جن کایا کرے ٹھنڈی سیت، اگنی تت نہ کھئے تپائیا۔ پاربرہم پرہ ملے ساچا میت، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ ایک گائے سہاگی کیت، رسنا جہوا ایک گن وکھائیا۔ کرے کرائے پت پٹیت، جو جن رہے سرنائیا۔ درس دکھائے اک اتیت، ترے گن مایا وچ نہ آئیا۔ ہرجن مانس جنم جائے جیت، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم وار، سچ سوامی نرگن نہکامی، زردھن سردھن آپ اکھوائیا۔ زردھن سردھن ایک سنگ، دئی دویت نہ کوئی رکھائیندا۔ ہرجن ڈھائے بہرمان کندھ، گرہ ہنکاری آپ ٹرائیندا۔ اک اُچائے پرمانند، نج اتم رس وکھائیندا۔ جو جن تجائے مدرا ماس گند، کر کرپا درس کرائیندا۔ خوشی کرائے بند بند، جن بھوت پریت کوئی نیڑ نہ آئیندا۔ رسنا گائے بتی دند، سوہنگ امرت مکھ چوائیندا۔ دس نہ آئے نیتر اندھ، اگیان اندھیر سرب وکھائیندا۔ جن بھگتاں میلا ملیا ہر بخشنند، بخشنہارا اپنی بخشش اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آون جاون چُکیا پندھ، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیوے ساچا ایک ور، نام خزانہ دیونہارا بینا دانا، ہرجن کرے ٹھنڈا سینہ، جل مینا آپ ترائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لیکھا چُکائے لوک تینا، ترے گن مایا موہ مٹائیندا۔

★ ۷ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی سنت رام دے گھر پنڈ بانیاں ضلع جموں ★

پنج تت مندر کایا گڑھ، ترے گن مایا بنت بنائیندا۔ اپ تیج وائے پرتمی آکاش جڑت جڑ، ہڈ ماس ناڑی رت میل ملائیندا۔ من مت بڈھ اندر دھر، نرگن اپنی کھیل کھلائیندا۔ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار بنھائے لڑ، آسا ترسنا وچ ٹکائیندا۔ ساچا گھاڑن آپے گھڑ، گھر گھر وچ آپ سہائیندا۔ نو دوارے کھول کواڑ، جیو جنت بنت بنائیندا۔ نرگن جوت کر اجیار، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ شبدا اٹل سچے دھنکار، انحد راگ آپ الائیندا۔ اندر وڑ کرے پیار، ڈونگی گندر آسن لائیندا۔ بجر کپائی کھول کواڑ، اپنا مندر آپ سہائیندا۔ ایک دیوے سچ ہلار، اُنجا پون آپ جھلائیندا۔ پون سواسی کر تیار، تن مندر آپ ٹکائیندا۔ کرم نہکرمی بھر بھنڈار، ساچی وست آپ وکھائیندا۔ من منوا کر سیکدار،

ساچے تخت آپ سہائیندا۔ ساچی سکھیا دیوے دیونہار، اپنی بوجھ آپ بھائیندا۔ پاربرہم پرہ اندر واڑ، اپنے آسن سوہا پائیندا۔ کلاپاتی میت مُرار، بند تاکی آپ گھلائیندا۔ ساچا ساقی بن کرے پیار، امرت ساچا جام آپ پائیندا۔ لہنا دینا باقی ویکھ وچ سنسار، اپنا لیکھا آپ گنائیندا۔ روگ سوگ چنتا دکھ ترسنا بھکھ آپے اندر دیوے واڑ، اپنا حکم آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بہتر ناڑی ویکھ وکھائیندا۔ بہتر ناڑی گھاڑن گھڑیا، رکت بوند میل ملائیا۔ جگت وکارا آپے بھریا، پُرکھ ابناشی بھیو نہ رائیا۔ اپنی کرنی آپے کریا، گھر گھر دیوے رزق سبائیا۔ مانس مائکھ مانس آپے پھڑیا، آپے دئے سزائیا۔ آپے پھڑ پھڑ بابوں رسیا ترایا، تارنہارا اک اکھوائیا۔ آپے جانے آر پار کنارہ، منجدھار اپنا ڈیرہ لائیا۔ ہڈی ہڈ ویکھے ویکھنہارا، رسنا جہوا کھایا پارا، رتی رت وچ سبائیا۔ اٹھے پھر لگا رہے ساڑا، سانتک ست نہ کوئی کرائیا۔ لگی آگ تتی ہاڑا، آس نندرا گئی گوائیا۔ چنتا دکھ بنیا اکھاڑا، ساچا سُکھ نہ کوئی اُچائیا۔ ستگر پورا آیا چل دوارا، کایا بنک ویکھ وکھائیا۔ جو جن چرن سرن کرے نمسکارا، دکھ روگ سوگ رہن نہ پائیا۔ نام کھنڈا مارے تیز کٹارا، دو دو دھڑ آپ وکھائیا۔ رسنا گائے سوہنگ شبد اک جیکارا، برہم برہماد برہم ملائیا۔ لکھ چوراسی ہوئے پار کنارہ، جم دند نہ دیوے کوئی آئیا۔ درگاہ ساچے وکھائے دھام نیارا، ایکنکار بیٹھا نرگن آسن لائیا۔ بھکھ منگے بھکھ دوارا، ساچی بھچھیا ہر ہر جھولی پائیا۔ کرے رچھیا وچ سنسارا، رچھک اپنا ناؤں دھرائیا۔ بھگت وچھل آپ گردھارا، جن بھگتاں پیج رکھائیا۔ بدر سُداما کریا پار کنارہ، بھیلنی بیر مُکھ اپنے پائیا۔ غریب نہانیاں پاوے سارا، گٹو غریباں ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کایا دکھ دیوے کٹ، تن پہنائے شبد پٹ، آپ اپنی دیا کھائیا۔

★ ۷ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی بیلا سنگھ جگت سنگھ دے گھر پنڈ دھنگالی ضلع جموں ★

ہر سنگت روگ مٹاونا، دکھ دادر دئے گوائے۔ گھر گھر سوگ نہ کیسے مناونا، ساچا سُکھ اک اُچائے۔ ایکا ساچی چوگ چُکاون، سوہنگ رسنا ہر ہر گائے۔ درس اموگھ آپ کراونا، آپ اپنا پردہ دئے اٹھائے۔ ساچا جوگ اک وکھاونا، ہر سرن سچی سرنائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، امرت میگھ اک برسائے۔ امرت میگھ سہاونا، ہر سنگت مُکھ چوائیندا۔ کایا دکھڑا سرب مٹاونا، آپ اپنی

دیا کھائیندا۔ ایک شبد تن سنگار کرانا، دئی دویتی پردہ لاپندا۔ پھڑ پھڑ کاگ بنس بناونا، سوہنگ ساچی چوگ چُگائیندا۔ لوک مات داغ دھواونا، اپنی سیوا آپ کھائیندا۔ شبد جیکارا ایک گاونا، ساچی سکھیا آپ سکھائیندا۔ پد نربانا ایک پاونا، گھر ساچا آپ وسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت ویکھ وکھائیندا۔ ہر سنگت تیرا آتم محلہ، پرہہ ابناشی آپ وسائیا۔ آپے پھڑے تیرا پلا، اپنا پلُو ہتھ وکھائیا۔ تیری جوتی آپے رلا، اپنی جوت کر رُشنائیا۔ تیری جوتی آپے کھلا، آپ اپنی لئے انگڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے مان وڈیائیا۔ مان وڈیائی ساچے گھر، جنم مرن کھائیندا۔ دُکھ دلدر دیوے ہر، ہر کے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ جو جن سرنائی آئے چل، نہچل دھام آپ بہائیندا۔ جو ہر سنگت وچ گیا رل، مات گریہ وچ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سُکھ اک وکھائیندا۔ ساچا سُکھ گر چرن دوار، چنتا روگ رہن نہ پائیا۔ اُجل مُکھ وچ سنسار، دھوئے نین درس درس کر تریٹائیا۔ کرے سپہل گکھ آپ نرنکار، دھن دھن جنیندی مائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت میل ملاواں بہیناں بہائیا۔ بہیناں بہائیناں سچا ناتا، ہر سچا جوڑ جڑائیندا۔ ناری کنت اک پچھاتا، دوسر نین نہ کھئے اُٹھائیندا۔ گرمکھ نیوں نیوں تگے جوں لچھمن سینا ماتا، ست نت ہر ہر مت اک وکھائیندا۔ جو جن بھلے ہر کی گاتھا، جوں اجونی آپ بہوائیندا۔ پورا کرے نہ کوئی گھاٹا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت آپ وڈیائیندا۔ ہر سنگت تیرا سچ پیار، سچ ساچا آپ بندھائیا۔ تیرا گھر تیرا دربار، تیرے در وچی ودھائیا۔ تیرا شبد تیرا جیکار، تیری جھولی پائیا۔ تیرا نام تیرا بھنڈار، تیرا تیرے در ورتائیا۔ تیرا دُکھ دلدر دئے نوار، دوتی دُشٹ کوئی تیرا رہن نہ پائیا۔ تیرے اُتے کرے نہ کوئی وار، تیری رکھیا کرے آپ ہر رگھڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیوے آپ صفائیا۔ ہر سنگت تیرا توڑ جنجال، دُکھ اپنی جھولی پائیندا۔ تیری پریتی بھے نال، چرن کول کول چرن آپ جڑائیندا۔ تیرا پیار ساچی ڈھال، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ تیرا درد ونڈے دین دیال، دیناں ناتھان سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے پیج سوار، خوشی کراوے نر نار، پردھ بال جوان آپ ترائیندا۔ پردھ بال جائے تر، جس درشن ہر ہر پایا۔ جادو جڑی جن بھوت نہ دیوے کوئی ڈر، جس جن سوہنگ رسنا گایا۔ ہر سنگت دیوے ساچا ور، پُرکھ ابناشی ایہہ سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا شبد وچ ٹکایا۔ ہر سنگت تیرا رکھ مان، مان ابھانا دئے گوائیا۔ اپنا وکھائے سچ نشان، در گھر ساچے آپ جھلائیا۔ آپے پائے اپنی آن، اپنا حکم آپ سنائیا۔ گرمکھ سُننا لا لاکان، چرن کول دھیان وڈ وڈیائیا۔ تیری پاپن کرے پردھان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ہر سنگت ساچا مان دواؤنا، بال بالے آپ اٹھائیندا۔ ایک ڈنڈا ہتھ پھڑاؤنا، نام کھنڈا آپ چمکائیندا۔ ٹونا جادو سرب مٹاؤنا، لکھ لکھ جام نہ کھئے پیاٹیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بل دھرائیندا۔ گرسکھ تیرے پیر جتی چم، بھوت پریتاں سر لگائیا۔ تیرے دوارے کوئی چیل لے نہ سکے دم، جو آئے جائے گرائیا۔ تیرا میٹے جگت غم، اپنی رنگن اک چڑھائیا۔ تیرا بیڑا دیوے ہتھ، سر اپنے بہار اٹھائیا۔ تیری سوہے چھری چھن، محل اٹل دیوے ڈھائیا۔ غریب نائیاں اندر گیا رل، آؤندا جاندا دس نہ آئیا۔ سچ سنگھاسن بیٹھا مل، منمکھاں دس نہ آئیا۔ اندر بیٹھا وچائے ٹل، مندر دوارا اک سہائیا۔ پنڈت پاندھے بھلائے کر کر ول چھل، نیتر نیناں نظر کیسے نہ آئیا۔ کلجگ اتم وڑیا گرسکھاں دی ساچی جھل، آپ اپنا مکھ چھپائیا۔ دھردرگاہی لے کے آیا ساچا پھل، ہر سنگت آپ کھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ایک تندن نام بندھائیا۔ تینوں تند بندھے ہتھ، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ گھر گھر چڑھے نوچندی ساچا چند، نو گرہ نہ کھئے وکھائیندا۔ باراں راسی مکھ پندھ، بند خلاصی آپ کرائیندا۔ گیت سنائے ساچا چھند، ساچا ڈھولا آپ الائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ویکھ وکھائیندا۔ ہر سنگت ویکھے اپنے نیتر، نیچ نیتر آپ کھلائیا۔ لکھ چوراسی وڑیا کھیتر، ساچا مالی پھیرا پائیا۔ بھاگ لگایا پہلی چیتر، سیس جگدیش آپ ٹکائیا۔ کلجگ آکے دھریا ایک، سُدھ بڈھ رہی نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ساچا سنگ رکھائیا۔ ساچا سنگ سکلا ساتھ، ستگر پورا آپ رکھائیندا۔ سگل وسورے جان لاتھ، جو جن ہر ہر درشن پائیندا۔ لہنا دینا چکے سیاں ساڈھے تین تین ہاتھ، رویداس چارا لیکھ لکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت میلا سچ درگاہ، پُرکھ ابناشی اک ملاح، ایک اونکارا جپائے اپنا ناں، نر نرنکارا آپ دھرائیندا۔ نام نرنکارا نرگن دھار، نرکارا آپ چلائیا۔ ہر سنگت پیج جائے سوار، جیون مرن ایک رنگ وکھائیا۔ گرمکھ گرسکھ نہ روئے دھاہاں مار، دھیرج دھیر دھرت دھول آپ جنائیا۔ ستگر پورا امرت بخش ٹھنڈی ٹھار، سانتک ست آپ

ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت میلا ایک در، گھر ساچے آپ کرائیا۔ ہر سنگت تیری سچ پرہات، ستگر پورا آپ دکھائیندا۔ کلجگ مٹے اندھیری رات، زین اندھیری نہ کھئے دکھائیندا۔ صاحب سچا سد وسیا اک اکانت، اک اکلہ کھیل کھلائیندا۔ داتا دیوے دانی دات، سچ بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگت چاڑھے نام رنگ، دوجا در نہ لئے منگ، ایک بھچھیا جھولی پائیندا۔ ایک بھچھیا پُرکھ سلطان، ہرجن جھولی پائیا۔ اُچے آتر اک گیان، گیان گوجھ آپ دکھائیا۔ لیکھا چکے پون مسان، پون پونی دئے بھوائیا۔ ویکھ دکھائے پرتھمی آکاش، آکاش آکاشاں پھیرا پائیا۔ گرمکھ نہ بھوئے کدے اداس، ست سنتوکھ گیان ایک اک درڑائیا۔ اپنے اندر آئے کرے واس، سرت شبد میل ملائیا۔ لیکھا تھے جنگل جوہ اُجاڑ پھاڑ بھرواس، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دوارے آئے کھڑ، اپنا رُپ لئے پرگنائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھ تیری پانہی کرے بلوان، وچ چھمب سچ نشان، جن خبیث رہن نہ پائیا۔

★ ۷ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی دیوا سنگھ دے گھر پنڈ دھنگالی ضلع جموں ★

ہر ستگر پورا اٹھیا، اباشی کرتا نوجوان۔ جن بھگتاں اُپر تھیا، نرگن ہویا آپ مہربان۔ امرت پیائے ساچے گھٹیا، دھرم دکھائے اک نشان۔ آئے چڑھیا ساچی چوٹیا، کایا مندر ویکھ مکان۔ وچوں کڈھے واسنا کھوٹیا، داتا دانی گن ندھان۔ ایکا بخشے چرن اوٹیا، جگا جگنتر ہو مہربان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخشے برہم گیان۔ ستگر پورا جاگیا، دیناں بندھپ دین دیاں۔ لوک مات آیا بھاگیا، نرگن کھیل کرے دو جہان۔ گرمکھ اُچائے اک ویراگیا، شبد اناد وجائے تال۔ جنم جنم دا دھووے داغیا، آپ اپنی کرے پرتپال۔ گھر گھر دیپک جگاوے چراغیا، آد نرنجن ایک جوتی دیپک بال۔ میل ملائے کنت سہاگیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے نام سچا دھن مال۔ ستگر سچا بھڑیا، پاربرہم بے آنت۔ گرمکھاں پیاس بھجائے لگی اوڑیا، سوہنگ جنائے ساچا منت۔ آپ چڑھائے سچے پوڑیا،

درگاہ ساچے دھام سُنہنت۔ پھل ویکھے مٹھا کوڑیا، لکھّ چوڑاسی جیو جنت۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پھرے دوڑیا، ویس انیکا آد آنت۔ ویس ادھار براہمن گوڑیا، پُوت سپوتا بنائے بنت۔ گُرسکھ آپ اپنے نال جوڑیا، گڑھ توڑیا ہوئے ہنگت۔ ہرجن اپایا جیسا لوڑیا، ملیا میل ساچی سنگت۔ کلجگ اتم در تون ہوڑیا، در در بھکھاری پھرے ننگت۔ پُرکھ ابناشی چڑھے ساچے گھوڑیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے جانے اپنی منت۔ ستگر پورا سوڑیہر، ست پُرکھ نرنجن آپ اکھوایا۔ ایک چلہ پھڑیا تیر، سوہنگ مکھی آپ لگایا۔ دو جہاناں پینڈا آیا چیر، لوک مات جوت جگایا۔ شاہ سلطاناں کرے فقیر، در در آپ پھرائیا۔ گُرمکھاں کڈھے ہوئے پیڑ، ہرہوں روگ رہن نہ پائیا۔ امرت بخشے ساچا سیر، بھر پیالہ جام پیایا۔ چرن دوار بنائے بھکھار وڈ پیرن پیر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوت کرے رُشناایا۔ ستگر سچا ہر گوبند، گوبند مہا کتھن نہ جائیا۔ گوبند میٹے سگلی چند، ساکھیات درس دکھایا۔ گہر گمبہر گنی گہند، وڈ مرگند بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کر کِریا میل ملایا۔ ستگر پورا پارہہم، برہم ودیا اک پڑھائیندا۔ نہ کوئی خوشی نہ کوئی غم، چنتا سوگ نہ کھئے رکھائیندا۔ اک جپائے ساچا نام، امرت جام آپ پلائیندا۔ پورن کرن آیا پورے کام، پورب لہنا ویکھ وکھائیندا۔ پلے بٹھے ساچا دام، دامگیر دیا کھائیندا۔ گُرمکھ تیرا نگر کھپڑا وسے گرام، گہر مندر سوہیا پائیندا۔ لیکھا جانے ماٹی چام، رو سس آپ چمکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ ساچے آپ وڈیائیندا۔ گُرمکھ وڈیائی دھن، ہر ستگر سچا پایا۔ گُرسکھ وڈیائی دھن، گہر ساچا منگل گایا۔ گُرمکھ وڈیائی دھن، گہر انجن نیتر پایا۔ گُرسکھ وڈیائی دھن، دُکھ بہنجن میل ملایا۔ گُرمکھ وڈیائی دھن، گہر سجن ویکھن آیا۔ گُرسکھ وڈیائی دھن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پورب لیکھا رہیا چُکایا۔ ہر بہگت وڈیائی دھن، گہر دھن ہر نامہ پایا۔ ہر سنت وڈیائی دھن، گہر دیپک جوت جگایا۔ ہر بہگت وڈیائی دھن، گہر انادی شبد الاہیا۔ ہر سنت وڈیائی دھن، برہم برہمادی کھوج کھجایا۔ ہر بہگت وڈیائی دھن، آد جگادی ایک ایشٹ رکھایا۔ ہر سنت وڈیائی دھن، آتم دریشٹی اک کھلایا۔ ہر بہگت وڈیائی دھن، سرب سریشٹی دئے تجایا۔ ہر سنت وڈیائی دھن، ایک ہر ہر رہیا منایا۔ ہر بہگت وڈیائی دھن، نہرہو ساچا بھو چُکایا۔ ہر سنت وڈیائی دھن، آتم سیجا ساچی سوتی، گہر ساچا کنت ہنڈھایا۔ ہر بہگت وڈیائی دھن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کریا کر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ گر گر وڈیائی دھن، لوک مات ویس وٹائیندا۔ ستگر وڈیائی دھن، گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ گر وڈیائی دھن، دھر فرمانا حکم جائیندا۔ ستگر وڈیائی دھن، حکمی حکم آپ پھرائیندا۔ گر گر وڈیائی دھن، ایکا اکھر جگت پڑھائیندا۔ ستگر وڈیائی دھن، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ گر گر وڈیائی دھن، ڈبڈے پاتھر مات ترائیندا۔ ستگر وڈیائی دھن، سچکھنڈ دوارا اک اونکارا ایکا گھر دسائیندا۔ گر گر وڈیائی دھن، جیاں جنتاں دے آدھارا، ایکا سکھیا سکھ سمجھائیندا۔ ستگر وڈیائی دھن، لکھ چوراسی کر پسارا، برہما وشن شو سیو لگائیندا۔ گر گر وڈیائی دھن، نرگن شبد بول جیکارا، اپنی دھارا آپ بندھائیندا۔ ستگر وڈیائی دھن، جگا جگنتر کھیل اپارا، نراکارا آپ کرائیندا۔ گر گر وڈیائی دھن، کھانی بانی کرے وچارا، بودھ اکادھ گیان آپ سُنائیندا۔ ستگر وڈیائی دھن، محل اٹل اُچ منارا، دیپک جوتی جوت جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ گر سکھ وڈیائی دھن، دھرت دھول ملے وڈیائیا۔ گرمکھ وڈیائی دھن، گھر مندر سوہیا پائیا۔ ہر سنت وڈیائی دھن، پیا پریم ویکھ وکھائیا۔ ہر بھگت وڈیائی دھن، پریت اک بھگوان لگائیا۔ گر گر وڈیائی دھن، شبد شبدی کرے پڑھائیا۔ ستگر وڈیائی دھن، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ اباشی کرتا اپنا بیڑا آپے بٹھ، آد جگاد ربیا چلائییا۔ سو پُرکھ نرنجن آپ چڑھائے ساچا چن، رو سس کرے رُسنائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن دیوے گیان آتم اٹھ، ایکنکار روپ سائیا۔ آد نرنجن کسے نہ جنی جنیا جن، مات پت نہ کھئے بنائیا۔ اباشی کرتا پنج تت نہ دسے تن، ترے گن نہ روپ درسائیا۔ سری بھگوان نہ دیوے کوئی ڈن، گھڑ بھن نہ کھئے بنائیا۔ اباشی کرتا پاربرہم نہ مرے نہ پئے جم، جنی گود نہ کھئے اٹھائیا۔ جگا جگنتر جانے اپنا کم، نرگن سرگن ویس وٹائیا۔ ستگر وڈیائی دھن، الکھ نرنجن کھیل کھلاییندا۔ گر گر وڈیائی دھن، ہو پرتکھ درس دکھائیندا۔ بھگت وڈیائی دھن، گیت گوہند ایکا گائیندا۔ سنت وڈیائی دھن، موہن مادھو گھر اپنے آپ دسائیندا۔ گرمکھ وڈیائی دھن، دین دنی سرب تجائیندا۔ گر سکھ وڈیائی دھن، ایکا راگ سنے کن، دو جا راگ نہ کھئے لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا شبد شبد سندیش، آپ سُنائے برہما وشن مہیش گیش، کروڑ تینتیسآپ سمجھائیندا۔ ستگر پورا پاربرہم، اباشی کرتا ناؤں دھرائیندا۔ گر گر نہ مرے نہ پئے جم، نت نوت ویس وٹائیندا۔ بھگت بھگونت گائے دما دم، آپ اپنی کرت کھائیندا۔ سنت ساجن جائے من، من منکا آپ پھرائیندا۔ گرمکھ ویکھ چڑھیا ساچا چن، اندھ اندھیر

سرب گوائیندا۔ گُرسکھاں بھانڈا بہرم بھو دیوے بہن، ایکا دوجا بھو چُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا جانے دُھر دربار، آد جُگادی ساچی کار، کرنیہارا آپ کرائیندا۔ گُرسکھ وڈیائی دھن، دھن دھن جنیندی مائیا۔ گُرمکھ وڈیائی دھن، رسنا گاؤندی ساچا ماہیا۔ ہر سنت وڈیائی دھن، دوس زین وچھڑ نہ جائیا۔ ہر بھگت وڈیائی دھن، آتر آتم اک لو لائیا۔ گر گر وڈیائی دھن، ہر کا شبد دئے سُنائیا۔ ستگر وڈیائی دھن، جُگ جُگ اپنی کرے آپ جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی دھارا آپ وکھائیا۔ ستگر وڈیائی دھن، تھر گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ گر گر وڈیائی دھن، سُن اگئی پندھ مَکائیندا۔ گُرمکھ وڈیائی دھن، چوٹھے پد سدا ربائیندا۔ گُرسکھ وڈیائی دھن، گھر گھر مندر ہر ہر درشن پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ سرگن بٹھے نرگن دھار، نرگن نرگن وچ ٹکائیا۔ نرگن سرگن کرے پیار، گر گر ناؤں اُچائیا۔ گر گر کِریا کرے وچ سنسار، گُرمکھ ساچے لئے ترائیا۔ گُرمکھ ساچا بھوئے خبردار، گُرسکھ ساچے لئے اُٹھائیا۔ گُرسکھ اُٹھیا وچ سنسار، آس نندرا دئے مٹائیا۔ کرے درس ہر نرنکار، چنتا سوگ رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سنڈیشہ نر نریشا آد جُگادی اک سُنائیا۔ ستگر پورا آد جُگاد، آبناشی کرتا آپ سمایا۔ گر گر کھیلے کھیل وچ برہماد، جُگ جُگ اپنا ڈنک وجایا۔ بھگت وجائے ساچا ناد، در گھر ساچے آپ سُنایا۔ سنتن ہر ہر لیا لادھ، دوسر ہتھ کسے نہ آیا۔ گُرمکھ میلا مادھو مادھ، گھر ساچا ویکھ وکھایا۔ گُرسکھ ملی ساچی داد، ساچی بھچھیا جھولی پایا۔ جُگ جُگ سُندا آیا آپ فریاد، جو جن رہے بللایا۔ میٹنہارا واد وواد، ساچی سیکھیا اک سمجھایا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، جم کی پھاسی دئے تڑایا۔ لیکھے لائے چم ماس ناڑی ہاڈ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ستگر پورا دیوے ساچا ور، سمرتھ پُرکھ آپ اکھوایا۔ ستگر پورا پُرکھ سمرتھ، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ گر گر چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوایی کھیل کھلائیندا۔ بھگتاں دیوے ساچی وتھ، ایکا وست ہتھ پھڑائیندا۔ سنتن سُنائے مہا اکتھ، اکتھ کہانی آپ جنائیندا۔ گُرمکھاں سگل وسورے جائن لتھ، در گھر ساچے درس کرائیندا۔ گُرسکھ چرن سرن سرنائی جائے ڈھٹھ، پھڑ باہوں گلے لگائیندا۔ جُگ جُگ گیڑے اپنی لٹھ، سرشٹ سبائی آپ بھوئیندا۔ بن ہر کھیرا دسے بھٹھ، ستھر یار نہ کھئے سہائیندا۔ کلجگ پینڈا مکے نہ ٹھ ٹھ، جیو جنت سرب کُرائیندا۔ ترے گن مایا پنج تت وکاراں پائی نتھ، کال قلندر آپ نچائیندا۔

رائے دھرم دُور دُرادا بیٹھا رہیا ہس، ویلا اتم آئیندا۔ لاڑی مؤت لال مہندی ہتھیں رہی جھس، سمت ستاراں ویکھ وکھائیندا۔ ستگر پورا گرمکھاں مارگ ایکا دس، ساچا منتر نام درڑائیندا۔ چار دوارے کر اکٹھ، دیناں اناتھاں درد وندائیندا۔ اتم آنت پت لئے رکھ، پت پتوتتا دیا کمائیندا۔ گرسکھ تیرا نیتز نرگن اکھ، نین نرائن آپ مٹکائیندا۔ تیرا برج نہ جائے ڈھٹھ، ہر مندر آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ ستگر پورا گہر گمبہر، الکھ آگوچر بھیو نہ آئیندا۔ گر گر داتا پیرن پیر، شاہ حقیر ویکھ وکھائیندا۔ بھگتن چڑھائے چوٹی اک اخیر، جلابا کبیر اکھ سُنائیندا۔ سنتن بخشے ٹھانڈا سیر، ست ستواد دھرم درڑائیندا۔ گرمکھاں دو جہاناں پینڈا جائے چیر، ادھ وچکار نہ کھئے اٹکائیندا۔ گرسکھ توڑ جگت زنجیر، اپنا پھندن آپ کٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ ستگر ساچا سرب جیاں داتا، لکھ چوراسی وچ سمائیا۔ گر گر دیوے اک گیاتا، گیان گوجھ وڈ وڈیائیا۔ بھگتن دیوے ساچا ساتھا، سکلا سنگ بے پرواہیا۔ سنتن لیکھا چکے مستک ماتھا، جوت نرنجن کرے رُشنائیا۔ گرمکھ وکائے ساچے ہاٹا، کرتا قیمت آپے پائیا۔ گرسکھاں پیائے امرت ہاٹا، کایا کاسہ آپ بھرائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ اتم پور کرکے گھاٹا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا سنگ رکھائیا۔ گرسکھ تیری وڈیائی دھن، تیری گت مت آپ جنائیندا۔ گرمکھ وڈیائی دھن، کلاپت میل ملائیندا۔ ہر سنت وڈیائی دھن، برہم مت اک سمجھائیندا۔ ہر بھگت وڈیائی دھن، رتی رت لیکھ لائیندا۔ گر گر وڈیائی دھن، اُتپت ساری جھولی پائیندا۔ ستگر وڈیائی دھن، جو گھڑیا سو بہن وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی چال چلائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر چال نرالی، ہر پُرکھ نرنجن آپ چلائیا۔ کلجگ اتم جگی جوت اک اکالی، کال دیال روپ وٹائیا۔ اپنے ہتھ رکھے خالی، کھنڈا تیر ٹفنگ، کٹار ہتھ نہ کھئے اٹھائیا۔ لکھ چوراسی برہم وشن شو تیری ویکھے پت پت ڈالی، پُھل پُھلواری جو مات لگائیا۔ چار جگ دیندا آیا آپ دلالی، گر پیر اوتار سیو کھائیا۔ آپے لیکھا جانے جلوہ نور جلالی، ظاہر ظہور ہر غفور آپ اکھوائیا۔ اپنا بغیچہ ویکھن آیا آپے مالی، نرگن جوت کر رُشنائیا۔ ساچے بوٹے لکھ چوراسی وچوں رہیا بھالی، گرمکھ سجن آپ اٹھائیا۔ کلی کلی ویکھی لگی پت ڈالی، چاروں کٹ بھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ جگت بغیچہ ویکھن آیا، نیچ نیچاں وچ سمائیندا۔ سچ

حدیثا پڑھاؤن آیا، پیس پیسا راہ تکائیندا۔ چہتر سیس آپ جھلاؤن آیا، شاہ سلطاناں میٹ مٹائیندا۔ خالی کھپسا سب دا کرن آیا، ترے گن
 مایا مؤل چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ ساچے ساچا سنگ رکھائیندا۔ گرمکھ ساچا سنگ، ہر سجن آپ
 رکھائیا۔ گھر گھر بھچھیا منگے منگ، در در الکھ جگائیا۔ نو در ویکھے آپے لنگھ، دسویں پنڈھ مکائیا۔ آتم سیجا سچ پلنگ، گر سنگر آپ
 ہنڈھائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ، رنگنہارا اک اکھوائیا۔ سرتی ڈوری نام پتنگ، برہمنڈ کھنڈ آپ اڈائیا۔ کلجگ بھنے کاجی ونگ، کاجی
 گگریا رہن نہ پائیا۔ جوٹھ جھوٹھ چاروں کٹ نہ بن ملنگ، مایا الفی گل ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گر گرمکھ
 لئے سائیا۔ ستگر ساچا جاگیا، گر گر میل ملائے۔ ہر بھکت اُچائے اک ویراگیا، سنتن میلا سہج سُبھائے۔ گرمکھ ملاوا کنت سہاگیا،
 گرسکھ منگل بہ بہ گائے۔ مٹکھ دہ دشا پھرے بھاگیا، من ٹھور نہ کھئے رکھائے۔ کاگان ڈار رلیا بن بن کاگیا، سوہنگ مانک موتی چوگ نہ کھئے
 چکائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، تخت تاج اک سہائے۔ تخت تاج سہنجنا، سو پُرکھ نرنجن آپ
 سہائیندا۔ سچکھنڈ نواسی بہ بہ سجن، دھر دربارے آسن لائیندا۔ گرسکھ سُن میت ہمارے سجن، تیرا ساچا سنگ نیہائیندا۔ اتم آپے پردہ
 کجنا، تیری لچ پت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ ساچے سد سہائیندا۔ گرمکھ سہایا آپ ہر، دس
 کسے نہ آئیا۔ گرسکھان اندر گیا وڑ، اپنا روپ آپ وٹائیا۔ سنت سہیلے لئے پھڑ، جاگرت جوت کر رُشنائیا۔ بھگتاں پھڑایا اپنا لڑ، ایک پوڑے لئے
 چڑھائیا۔ گر گر و دیا گیا پڑھ، ساچی پڑھے نام پڑھائیا۔ ستگر پورا اگم اتھاہ بے پرواہ درس دکھائے آگے کھڑ، نرگن اپنا روپ وٹائیا۔ گرمکھان
 لگائے ساچی جڑ، نہ سکے کھئے اکھڑائیا۔ مٹکھ جیو جھوٹھے وہن جائن ہڑ، پار کنارہ نہ کھئے درسائیا۔ جم کے دوت ادھ وچکار لین پھڑ، رائے
 دھرم ہتھ پھڑائیا۔ چتر گیت لیکھا لیکھا آگے دیوے دھر، مانس جنم جو رہے گگرم کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ
 ساچے لئے ترائیا۔ گرمکھ تارنہارا آگیا، کل کلکی اوتار۔ سیس ساچا تاج ٹکا لیا، سرشٹ سبائی کرے خوار۔ اُچی کوک شبد جنا لیا، آپ
 اپنا پردہ دئے اُتار۔ نرہوؤ اپنا ناؤں رکھا لیا، لکھ چوراسی مارے مار۔ کال مہاکال اپنیاں چرناں ہیٹھ دبا لیا، اُتے پائے اپنا بہار۔ برہما وشن شو
 آپ اُٹھا لیا، پُریاں لوآن کرے خبردار۔ سرتیت راجا اند نال رلا لیا، کروڑ تینتیسائیں آگھاڑ۔ گن گندھرب آپ ہلا لیا، کتر چھپ کرے پکار۔

لوک مات جوت جگا لیا، پرگٹ ہو چوویاں اوتار۔ شبد کھنڈا ہتھ اٹھا لیا، تکھی رکھے دوویں دھار۔ دھرم جیکارا ایک لایا، چار ورنان کر پیار۔ اٹھاراں برنن میٹ مٹا رہیا، کرے کھیل وچ سنسار۔ ساچی سرنا اک تکا رہیا، نو کھنڈ پرتھی کھول دوار۔ ستاں دیپاں راہے پا رہیا، بھلیا رہے نہ جیو گوار۔ شاہ سلطاناں آپ نو رہیا، دو جہاناں کرے کھیل نرنکار۔ سیاست وراست سرب مٹا لیا، ایک حکم سچی سرکار۔ تخت تاج آپ سہا لیا، شاہو بھوپ بن سکدار۔ گرمکھ ساچا آپ بہا لیا، آپ اپنے چرن دوار۔ ستگر اٹھیا پُرکھ اکلیا، کلجگ کالی زین میٹے اندھیار۔ گھر گھر دیک گرمکھان آپے بالیا، جوں ایدھیا رام کرے پیار۔ ساچی دھرمسال آپ بہا لیا، نہ کوئی دسے چار دیوار۔ چہر چہن نہ کھئے چہا لیا، گھر وچ مندر اک تیار۔ گرمکھ تیرا رنگ پارہم اپنی چولی آپ چڑھا لیا، چوراسی کلیاں کر تیار۔ تیرا پریم پیار اپنی الفی آپ ہنڈھا رہیا، تن کرے سچ شنکار۔ تیرا چند ستجگ ساچا آپ چڑھا رہیا، زرگن جوت کر اجیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے آپ بہائے ساچے دربار۔ در دربار پارہم، برہمنڈ اُپر آپ رکھائیندا۔ گرمکھان سوارے آپے کم، دوس زین سیو کھائیندا۔ جو جن رسنا سوہنگ گائے دم، درگاہ ساچی میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ تیرا ساچا گھر، سچکھنڈ دوارا آپ بنائیندا۔ سچکھنڈ دوارا جائیے، جتھے زمل جوت ہونے پرکاش۔ سچکھنڈ دوارا جائیے، جتھے بھگتاں پوری ہووے آس۔ سچکھنڈ دوارا جائیے، جتھے ملے شاہو شاباش۔ ستگر پورا ایک حکم وکھائیے، گھر مندر پاوے راس۔ سچکھنڈ دوارا جائیے، جتھے کھئے نہ جائے نراس۔ سچکھنڈ دوارا جائیے، لیکھا چکے پرتھی آکاش۔ سچکھنڈ دوارا جائیے، ستگر پورا گرسکھان اندر کرے واس۔ ستگر پورا جائیے، غریب نائیاں کرے بند خلاص۔ سچکھنڈ ساچا جائیے، جتھے دھرو پربلاد اُدھارے وچ پرہاس۔ سچکھنڈ ساچا جائیے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھان وسے سدا پاس۔ گرمکھ تیرے سنگ وسیرا، انگ سنگ ہونے آپ سہائیا۔ تیرا گھر بنائے اپنا وسیرا، میرا تیرا رہن نہ پائیا۔ تیرا گھر میرا ڈیرہ، تیرا ور میری ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ساچے پھڑائے اپنا لڑ، آپ اپنے نال بندھائیا۔ ساچا لڑ ساچا پلا، ہرجن ساچے آپ پھڑائیندا۔ پُرکھ ابناشی آد جگاد بنیا رہیا جھلا، ول چہل دھاری کھیل کھلائیندا۔ ہر بھگت ہرجن گرمکھ گرسکھ مٹائے دئی دوتی سلا، ایک ساچے مارگ لائیندا۔ کرے کھیل اک اکلا، وشنوں وشنو روپ سہائیندا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے کرتا ہر بھگوان، آپے وشنوں دیوے دان، آپے برہما برہم اُتپت کرے سنتان، آپے شنکر میٹے سرب نشان، پُرکھ ابناشی اپنی کل ورتائیا۔ آپے وشنوں باسک سیج ہنڈھائے، سانگو پانگ نام دھرائیا۔ آپے برہما چارے وید سُنائے، ایک اکھڑ کرے پڑھائیا۔ آپے شنکر ہتھ ترسول پھڑائے، باسک تشکا گل لٹکائیا۔ آپے سمنڈ ساگر ورول وکھائے، چوڈاں رتن آپ کڈھائیا۔ آپے جل بنب ڈیرہ لائے، دھرت دھول اُپر آپ ٹکائیا۔ آپے رو سس سورج چن چڑھائے، منڈل منڈپ آپ سہائیا۔ لوآں پُریاں آپے رچن رچائے، برہمنڈ کھنڈ آپے ویکھ وکھائیا۔ آپے لکھ چوراسی بھانڈے گھڑ وکھائے، بھنہار آپ ہو جائیا۔ آپے چار جگ جگ ویکھ ویکھائے، نت نوت اپنی کھیل کھلائیا۔ آپے اپنا منتر نام جپائے درڑائے، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ اتم ہو مہربان، ستجگ جھلائے سچ نشان، لیکھا جانے زمیں اسمان، چوڈاں طبقات ویکھے مار دھیان، چوڈاں لوکاں دیوے اک گیان، ایک شبد کرے پڑھائیا۔

★ ۸ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی اندر سنگھ دے گھر دیا ہوئی پنڈ دھنگالی ★

سادھ سنگت ہر بخشے دان، درگاہ ساچی وڈ وڈیائیا۔ چرن پریتی چرن دھیان، چرن کول چت لائیا۔ ساچی نیتی وچ جہان، جوٹھ جھوٹھ نہ مکھ وکھائیا۔ کایا پتت پُنیتی سرتی شبد گیان، ایک کرے نام پڑھائیا۔ امرت بخشے ساچا پین کھان، جگت کامنا میٹ مٹائیا۔ دھوڑ کرائے سچ اشنان، مکھ اُجل آپ وکھائیا۔ برہوں مارے تیر نرالا بان، من منوالے ڈھاپیا۔ مت متوالی پائے ایک آن، گرمت اک سمجھائیا۔ بڈھ بیکی کر پچھان، ساچی سُدھ آپ کرائیا۔ بھو کھلائے گجھ ستگر پورا ہو مہربان، آپ اپنی بوجھ بوجھائیا۔ نیتر لوچن نین دیوے درس مہان، داسی داس سیو کرائیا۔ شبد سُنائے دھر فرمان، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ تولا بنیا گن ندھان، رام نام کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ لکھ چوراسی کرے پچھان، گھٹ گھٹ اندر کھوج کھوجائیا۔ گرسکھ گرمکھ دیوے اپنا دان، اچھیا بھچھیا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سادھ سنگت وچ سہائیا۔ سادھ سنگت ہر دیوے مانا، جگت ابھان رین نہ پائیا۔ ایک اکھڑ پڑھائے وڈ وڈوانا، جگت وڈیا مول چکائیا۔

ست سنٹوکھی بٹھے گانا، دھیرج دھرم سرب سُکھدائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر سنگت دیوے وڈ وڈیائیا۔ سادھ سنگت وٹھو قُربان، ہر ہر ساچی سیو کھائیندا۔ شبد سرُپی سچ بان، گن نِدهان آپ وکھائیندا۔ آپے ہویا جانی جان، جیون جُگت آپ سِکھائیندا۔ لیکھا چُکے پون مسان، پون پانی دھرت دھول ویکھ وکھائیندا۔ اکٹھ کہانی سُنائے ایکا کان، آپ اپنا نام لائیندا۔ کلجگ جیو سرب پچھتان، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ گُرمکھ گھر گھر بٹھے خوشی منان، گوہند ساچا میل ملائیندا۔ ہری ہر نر نرائن نوجوان، بردھ بالان ویکھ وکھائیندا۔ ناری کنت کرے پچھان، رُپ بسنت آپ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سادھ سنگت مات وڈیائیندا۔ ہر سنگت ہر دانا پینا، ایکنکارا اک اکھوائیا۔ گُرمکھ اُدھارے جوں جل مینا، جل امرت تال سُہائیا۔ اگنی تت بُجھائے ٹھانڈا کرے سینہ، سینل سینل دھار وہائیا۔ لیکھا چُکے لوک تینان، ترے گن پھندن دئے کٹائیا۔ گڑھ ہنکاری بھتے بینا، میں تون نہ کھئے جنائیا۔ گر چرن دوارے وسے ساچا جینا، آپے میٹے بھرم دی کائیا۔ اپنا تن پاٹا آپے سینا، سوہنگ سوئی ہتھ پھڑائیا۔ ایکا رنگ چڑھائے ہر ہر بہینا، بہڑی رین نال رلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر سنگت سنگ نہائیا۔ سادھ سنگت بخشے ہر دات، داتا دانی ناؤں دھرائیندا۔ ہر درس وڈ کرامات، بھیو ابھیدا بھیو کھلائیندا۔ چار ورن بندھائے نات، ذات پات نہ کھئے وکھائیندا۔ کلجگ میٹے اندھیری رات، ستجگ ساچا چند چڑھائیندا۔ آپ اُتارے اپنے گھاٹ، ساچے پتن ڈیرہ لائیندا۔ سدا سُہیلا ہونے کھیوٹ کھاٹ، کھیٹا اپنا رُپ وٹائیندا۔ ایکا جوت جگائے للاٹ، نور نورانہ ڈگمکائیندا۔ گُرمکھاں وکھائے ایکا ہاٹ، پُرکھ ابناشی آپ کھلائیندا۔ سچ وست ہر رکھے پاس، منکن در نہ کیسے جائیندا۔ گُرسکھاں لیکھے لائے سواس سواس، جو جن رسنا سوہنگ گائیندا۔ جنم جنم دی لگی بُجھائے پیاس، گھر امرت میگھ برسائیندا۔ ہر سنگت ہویا ہر داسی داس، در در گھر گھر سیو کھائیندا۔ کرتا کرے پوری آس، نج آتم واس اپنا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سادھ سنگت دیوے جیا دان، جُگت جگت مکت ہتھ بھگوان، بھگون بھگتن ویکھ وکھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، در دوار دینان اتاتھاں بخشے مان، ابھانیاں مان دئے گوائیا۔

★ ۸ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی وکیل چند دے گھر پنڈ دھنگالی ضلع جموں ★

ہر گھٹ دپیک بالیا، گھر گھر کرے رُشنائیا۔ گھٹ گھٹ جوت جوایا، لاٹ للائی اک وکھائیا۔ گھر گھر پُرکھ اکالیا، کالکھ ٹکا دئے مٹائیا۔ گھر گھر بنائے سچی دھرمسالیا، گھر گھر ساچا ناد سُنائیا۔ گھر گھر توڑے جگت جنجالیا، گھر گھر وجدی رہے ودھائیا۔ گھر گھر کرے سدا پرتپالیا، گھر گھر گُرمکھ رہیا جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گرہ مندر دئے وڈیائیا۔ گھر گھر گُرو گُرو گُردیو، گھر گھر نمو دیو نمسکار کرائیندا۔ گھر گھر پرکٹ ہونے الکھ ابھیو، گھر گھر اپنی الکھ جگائیندا۔ گھر گھر دیوت سُر لگائے سیو، گھر گھر اپنا حُکم چلائیندا۔ گھر گھر وسے رسنا جہو، گھر گھر بتی دند صلاحیندا۔ گھر گھر امرت بخشے سوہنگ ساچا میو، گھر گھر امرت پھل آپ کھوائیندا۔ گھر گھر کرم کئے نہکرمی نہکیو، گھر گھر دھرم دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گھر گھر وچ رُپ درسائیندا۔ گھر گھر دیوا گھر گھر باقی، گھر گھر جوت جگائیا۔ گھر گھر دوس گھر گھر راتی، گھر گھر سورج چن کرے رُشنائیا۔ گھر گھر بوند گھر سوانتی، گھر گھر سانتک ست ورتائیا۔ گھر گھر میلا کملا پاتی، گھر گھر کول نین نین مٹکائیا۔ گھر گھر بنے ہر ہر راتھی، گھر گھر رتھ رتھوہی، آپ دیا کھائیا۔ گھر گھر جنائے پوجا پاٹھی، گھر گھر سوہنگ شبد کرے پڑھائیا۔ گھر گھر لہنا دینا چُکائے باقی، گھر گھر ساچا ساقی جام پیائیا۔ گھر گھر من منوآ تن رہے نہ عاقی، گھر گھر گُرمکھ رہیا اٹھائیا۔ گھر گھر کھولے بند کواڑا تاکی، گھر گھر دسم دواہی ڈیرہ لائیا۔ گھر گھر رکھے چال بانکی، گھر گھر آسو گھوڑا آپ دوڑائیا۔ گھر گھر بندھائے آراپت ہاتھی، چوڈاں رتناں ورول وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گرہ مندر کھوج کھوجائیا۔ گھر گھر میتا گھر کول نین، گھر گھر نرائن سہائیندا۔ گھر گھر میتا گھر سجن سین، گھر گھر ساک سبندھ ملائیندا۔ گھر گھر ناتا ویکھے بھائی بہین، گھر گھر مات پت درسائیندا۔ گھر گھر ناری کنت اکٹھے بہن، گھر گھر ساچی سیج سہائیندا۔ گھر گھر چُکائے لین دین، گھر گھر پورب لیکھا جھولی پائیندا۔ گھر گھر جھوٹھے وہن کدے نہ وہن، ساچے بیڑے آپ چڑھائیندا۔ لاڑی موٹ نہ کھائے ڈائن، ویلے آنت اپنی گود بہائیندا۔ کلجگ اتم آیا لین، پچھلا پنڈھ مٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں دا ایکا کاپن، ایکا منڈل راس رچائیندا۔

★ جیٹھ ۲۰۱۷ پکرمی رولہ دے گھر پنڈ بانیاں ضلع جموں ★

بردھ اوستھا بنی بدھ، بدھ بدھنا لیکھ چکائیا۔ ہر کرتا کارج کرے سدھ، صدق صبوری آپ نہائیا۔ گھر اُچھائے نو ندھ، اٹھاراں سدھ پھرے ہلکائیا۔ آتم آنتر دیوے ودھ، سوئی سار شبد ہتھ پھڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جنم اجنا ویکھ وکھائیا۔ پردھ اوستھا آنتر گت جانی، پنج تت کایا ویکھ وکھائیا۔ نانا تے پنج شیطان، شاہ سلطان ایکا نظری آئیا۔ ایکا بخشے چرن دھیانی، گیان دھیان اک درڑائیا۔ تیر نرالی مارے کانی، آر پار آپ کرائیا۔ گھر آیا دے کے جاوے سچ نشانی، درشن ہونے زین سبائیا۔ گھر امرت بخشے ٹھنڈا پانی، بانی اپنی آپ پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت بڈھیا ویکھ وکھائیا۔ جگت بڈھیا بڈھا ہونے ندھا، گرمکھاں گھر جنم دوائیا۔ پنج تت نانا توڑ کرو اڈو اڈا، ہڈ ماس ناڑی اگن جلائی۔ دس ماس مات گریہ نہ رکھے ڈونگی کھڈا، تت اپنے نال ملائی۔ نو مہینے اٹھاراں دوس گبھ اندھیرے وچوں کڈھا، پنج تت اپنی وستو دئے بکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گھر ساچا اک وکھائیا۔ جگت بڈھیا دینا کٹ، کٹنہارا اک اکھوائیندا۔ اپنی قیمت پائے اپنے ہٹ، کرتا قیمت آپ چکائیندا۔ اک نہائے ساچے تٹ، سروور تیرتھ اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچے جنم دوائیندا۔ ہونے جنم گھر ساچے میت، گرمکھ مکھ وڈیائیا۔ تیرا بڈھیا چھوٹے چچیاں دسے ریت، بالی بدھ سوہنگ ڈھولا گائیا۔ تیری کایا پنت پنت، پنت پاؤن دئے کرائیا۔ مائس جنم جائے ساچی جگ جیت، جگ جیون داتا جگتی اپنی آپ جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پچھلا لیکھا دیوے ہر، آگے اپنا پنڈھ وکھائیا۔ ساچا پنڈھ مارگ ہر، سرن سوہت سوہت سکھ پایا۔ گیان نیتر کھلے ہرن پھرن، مرن ڈرن بھو چکایا۔ نانا تٹا ورن برن، کرنی کرن اپنا میل ملایا۔ دھن سہنجی سوہے دھرتی دھول دھرن، جتھے ہر ہر درس دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا لہنا جھولی پایا۔ لہنا لہنا دیونہارا، ایکا ایک اکھوائیندا۔ جگ جگ دیوے بھر بھنڈارا، وڈ بھنڈاری وپس وٹائیندا۔ آد جگاد بنیا رپے ورتارا، لوک پرلوک ویکھ وکھائیندا۔ سچ سلوک بولے اک جیکارا، ڈھر دربارا آپے گائیندا۔ جگت بڈھیا ہونے پار کنارہ، اپنی دھارا آپ بندھائیندا۔ کرپا کرے ہر نرنکارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لیکھ مکھائیندا۔ ہرجن لیکھا مکھا، مکھا

پندھ آخیر۔ کایا پنجر جو بیٹھا لکيا، چوٹی چڑھے آنت آخیر۔ جن بھگتاں درس پیاسا پھرے بھکھیا، آپے ہویا حال بے حال فقیر۔ گرسکھ گرمکھ ہربھگت ہرسنت لوک مات نہ رہے رُسیا، پرہ ملے ہو ہو آپ حقیر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پردھ ویکھے لیکھا بال، ساچی گودی دئے بہال، آپے کرے ساچی رکھیا۔ رکھیا کرنیہارا ہر گویال، گوبند اپنا ناؤں دھرائیا۔ پھل پھلواری مہکائے ساچے ڈال، آپ اپنی مہک مہکائیا۔ گھر سُہائے سُہنجنا تال، ترور سرور پنکھی پنچھی تاریاں لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، جنم کرم دھرم اپنے ہتھ رکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اک رکھائے ساچی سرن، سرنگت اک بے پرواہیا۔

★ ۸ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی کتھا سنگھ جیون سنگھ دے گھر پنڈ موئل ضلع جموں ★

ہر پُرکھ نرنجن اک اکلڑا، جگا جگنتر کھیل کھلائیندا۔ درگاہ ساچی دھام سُہندڑا، نرگن اپنی جوت جگائیندا۔ سرگن اپنا ویس وٹندڑا، لوک مات پھیرا پائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھندڑا، گھر گھر اپنا آسن لائیندا۔ سنت سُہیلے آپ اٹھندڑا، آتم آتر گیان درڑائیندا۔ ساچا شبدا اک سُندڑا، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جگا جگنتر ویس اولّا، ہر ساچا سچ کرائیا۔ لکھ چوراسی بھلائے کر کر ول چھلا، نرگن سرگن روپ وٹائیا۔ کلجگ اتم لیکھا جانے رانی اللہ، اناالحق ویکھے خُدائیا۔ سنگ محمد پھرائے اپنا پلا، چاروں کُنٹ پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ کلجگ اتم کالا رنگ، نو کھنڈ پرتھی آپ چڑھائیندا۔ جوٹھ جوٹھ جگت مردنگ، سرشٹ سبائی آپ وجائیندا۔ غریب نہانے بھوئے ننگ، سر ہتھ نہ کھئے رکھائیندا۔ راج راجان شاہ سلطان مایا متا بھوئے اندھ، نیر نین نہ کھئے کھلائیندا۔ ساچا دسے نہ کیسے چند، مسیا رین سرب وکھائیندا۔ ورنان برنان ہوتی کندھ، بھانڈا بہرم نہ کھئے بھٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، آپ اپنا ناؤں اُچائیندا۔ کلجگ تیرا کوڑ پسارا، چاروں کُنٹ دئے دُہائیا۔ چوڈاں طبقات کھیل نیارا، زمیں آسماناں ویکھ وکھائیا۔ شرع شریعت پاوے سارا، لاشریک اک خُدائیا۔ غفلت کرے نہ بے عیب پروردگارا، غافل کرے سرشٹ سبائیا۔ اُچی کوکے لائے نعرہ، اپنی صدا آپ سُنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی کړپا کر، جگ جگ اپنی رچن رچائیا۔ کلجگ کوڑا وچیا ڈنک، چارون کُنٹ اُٹھ کړلایا۔ نانا تښا راو رنک، شاه سلطان دین دُبايا۔ سچ دوارا دسه نه کڅه بنک، ساچا مندر نه کڅه سُہایا۔ پرگٹ ہویا واسی پُری گهنک، عقل کل دھاری اپنا ناو رکھایا۔ ہرجن ویکھے جوں جن جنک، جن جنی لیکھے لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ میٹے کوڑ پسارا، ساچا چند اک چڑھایا۔ کلجگ کنسا اتم آنت، ہر پُریکھ نرنجن آپ مٹائیا۔ چارون کُنٹ مایا پائے بے آنت، ترے گن اپنا روپ درسائیا۔ ہری ہر نہ ملے کوئی سنت، چارون کُنٹ ٹھگوری پائیا۔ ابناشی کرتا مہا بے آنت، لیکھا گنت نہ کڅے گنائیا۔ لیکھا جانے جیو جنت، سرشٹ سبائی آپ اُٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، اپنا لیکھا دئے سمجھائیا۔ لیکھا لیکھنہار نرنکار، آد جگاد سائیندا۔ وشنوں کرے سچ پیار، بنس اپنا ویکھے وکھائیندا۔ برہما نیتر رہیا اگھار، چارے کوٹاں ویکھے وکھائیندا۔ شنکر اپنا کھول کوڑا، ہتھ ترسول چمکائیندا۔ پُریکھ ابناشی کړیا خبردار، شبد سنہپڑا اک گھلائیندا۔ چوتھے جگ آئی ہار، برہم مت نہ کڅے پڑھائیندا۔ پنج تت کایا تپیا انگیار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار سرب جلائیندا۔ رتی رت نہ دسه وچ سنسار، آسا ترسنا سرب بھرائیندا۔ ساچی کھاٹ نہ سووے کوئی پیر پسار، ہر ہر کنت نہ کڅے منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، شبد سنہپڑا اک سنسار، وشنوں اُٹھ ہو تیار، پُریکھ ابناشی آپ جگائیا۔ تیرا وشو روپ نہ دسه وچ سنسار، نر ناری گئے بھلائیا۔ تیرا بھریا اک بھنڈار، تون داتا رزق سبائیا۔ تون گھر گھر بنے جگ ورتار، تیری سیوا سچ کھائیا۔ تیرا لیکھا لیکھا نہ سکے کڅے وچار، بھرمے بھلی سرب لوکائیا۔ پڑھ پڑھ تھکے جیو گوار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، دے مت رہیا سمجھائیا۔ برہم اُٹھ کر دھیان، پُری برہم آپ پلائیندا۔ چارے جگ گیڑے مہربان، چارے وید میل ملائیندا۔ اتھرن اتم آئی ہان، چارون کُنٹ سرب وکھائیندا۔ اللہ رانی ہوئی نادان، نیتر سچ نہ کڅے گھلائیندا۔ وبھجاری جیو نہ سکے کڅے پچھان، ساچا کرم نہ کڅے کرائیندا۔ تیرا تیج لکھا وچ جہان، برہم جوت نہ کڅے جگائیندا۔ اتم برہم نہ سکے کڅے پچھان، ایش جیو نہ کڅے ملائیندا۔ کلجگ کوڑا ہویا پردھان، ڈورو ڈنکا اک وجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، برہما اکھڑا اک پڑھائیندا۔ شنکر اُٹھ ہو تیار، ہر ساچے سچ جنائیا۔ کلجگ اتم کوکے کرے پکار، راہ تکے تیرا واہو داہیا۔ جو گھڑیا سو بہن وچ سنسار، تیری سیوا سچ وکھائیا۔ لکھ چوراسی ہونے خوار، ساچے تخت نہ کیسے وڈیائیا۔ راج

راجان کرن بابکار، اُچی کوکن دین دُبائیا۔ ترے گن مایا دینی ساڑ، پنج تت نظر نہ آئیا۔ ایکا اگنی لاؤنی ہاڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، تِنان ویکھے ایکو تھائیا۔ وشنو تیری ساچی کار، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ برہمے تیرا برہم پیار، پاربرہم ویکھ وکھائیندا۔ شنکر تیرا
 آنت شنگار، باسک تشکا گل لٹکائیندا۔ دو جہاناں پاوے سار، لوک مات جوت جگائیندا۔ مایا بھلے بھرمی جیو گوار، ہر کا نام نہ کھئے
 دھیائیندا۔ گھر گھر بھریا لوبھ ہنکار، دھیرج جت نہ کھئے دھرائیندا۔ ناری کنت نہ کھئے پیار، ساچا مندر نہ کھئے سہائیندا۔ دھرم رائے دُھر دربار
 بیٹھا کرے وچار، چتر گپت نال رلائیندا۔ چوٹھے جگ کھول کواڑ، اپنا لیکھا آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 کلجگ تیری اتم ور، تیرا پندھ مُکائیندا۔ کلجگ اتم پندھ مُکاؤنا، چار ورن رہن نہ پائیا۔ شاہ سلطاناں تختوں لاہنا، سیس تاج نہ کھئے
 ٹکائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا رنگ رنگاؤنا، ایکا اکھڑ کرے پڑھائیا۔ ہندو مُسلم نہ کیسے اکھواؤنا، روزہ بانگ نہ کھئے سُنائیا۔ ساچے
 حُجرے بہ کیسے نہ گاؤنا، مکہ کعبہ پھول پھلائییا۔ پنڈت پاندھا وید شاستر سمرت ایکا رنگ رنگاؤنا، رنگ رنگیلا اک اکھوائیا۔ سچ دوارا
 اک کھلاؤنا، اوچ نیچ بھیمو چُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ میٹے کوڑی شاہیا۔ کلجگ مٹے کوڑا شاہ، جگت
 سِکدار رہن نہ پائیا۔ ایکنکارا بنے اک ملاح، سِری بھگوان بیڑا آپ چلائییا۔ اباشی کرتا دیوے سچ صلاح، ساچی سیکھیا مات سیکھائیا۔ نہ
 کوئی سجدہ کرے سیس نوا، پنج وقت نماز نہ کھئے پڑھائیا۔ نہ کوئی مُصلّا سکے بیٹھ وچھا، وُضو بانگ نہ کھئے جنائیا۔ نہ کوئی مستک تلک لے
 لگا، جوت للائی اک وکھائیا۔ ایکا برہم دئے درڑا، پاربرہم وڈی وڈیائییا۔ ستجگ ساچا مارگ لا، ساچی سیکھیا اک سمجھائیا۔ نو کھنڈ
 پرتھمی وسے ایکا تھان، ستان دیپاں میل ملائییا۔ سچ سندیشہ دئے سنا، برہما وشن مہیش گنیشا اپنے رنگ رنگائیا۔ نہ کوئی جانے دھاری
 کیسا، مؤنڈ مندائے آپے ویکھ وکھائیا۔ آپے دھارے اپنا وپسا، زرگن سرگن جوت رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگ
 جگ اپنی رچن رچائیا۔ ستجگ اُتریا پار کنارہ، باون بل بل بھیکھ وٹایا۔ تریتا تیری پاوے سارا، رام رگھنس آپ کہایا۔ دواپر تیرا آنت
 کنارہ، مُکند منوہر آپ کرایا۔ کلجگ اتم لے اوتارا، نہکلنکا ناؤں رکھایا۔ وید ویاسا بن لکھارا، براہمن گوڑا گیا سمجھایا۔ پوت سپوتا ہو
 تیارا، اچے ٹلے پریت بیٹھا آسن لایا۔ نانک اُچی کوکے کرے پُکارا، ایکنکارا اک منایا۔ گوبند بولے سچ جیکارا، سمبل نگری ناؤں اُپایا۔ پرگٹ

بوئے ہر سرجنہارا، جوتی تُوَر کر رُشناہا۔ ایکا ڈنک وجائے وجاؤنہارا، دِس کیسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر جن ساچے لیکھے لایا۔ کلجگ کوڑ پسارا کوڑیا، کوڑی زین اندھیار۔ لکھ چوراسی چُکے لینا دینیا، جیو جنت کھئے نہ اُترے پار۔ ناتا تئے ساک سجن سینیا، بیڑا ڈبے وچ منجھدہار۔ لاڑی مؤت کھائے ڈینیا، تن سولان کر شنکار۔ گرمکھ ورلے ہر ہر رسنا کہن، ہر ستگر کرے پیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل اگم اپار۔ کھیل اگمرا اگمڑی کار، ست پُرکھ زرنجن آپ کرائیا۔ سو پُرکھ زرنجن ہو تیار، آپ اپنی رچن رچائیا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل اپار، گھنک پُر واسی آپ کرائیا۔ بند خلاصی کرے وچ سنسار، گرمکھ سجن آپ اٹھائیا۔ جم کی پھانسی دئے ہلار، جو جن ہر ہر گئے بھلائییا۔ پنڈت کاشی نہ کرے وچار، گرتھی پنتھی دین دُہائیا۔ جوت پرکاشی زرنجن دھار، آد زرنجن آپ جگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا کھیڑا ویکھ وکھائیا۔ کلجگ کھیڑا نو کھنڈ، دھرت دھول آپ وسایا۔ پُرکھ اباشی ونڈے ونڈ، چارے کوٹاں ویکھ وکھایا۔ دہ دشا ویکھے بھیکھے پکھنڈ، سچ سچ نہ کھئے درڑایا۔ من مت نار دُہاگن ہوئی رنڈ، گھر کنت سہاگ نظر نہ آیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن دیوے ساچا ور، گرمکھ ساچے لئے تریا۔ ساچا کھیڑا ساچی سنگت، ہر ساچا سنگ نبھائییا۔ اندرے اندر بن منگت، رسنا کہن نہ سکن رائیا۔ پُرکھ اباشی کئے بھکھ ننگت، بھکھیاں ننگیاں دیوے رزق سبائییا۔ غریب نانے لائے انگت، انگیکار آپ کرائیا۔ تئے گڑھ ہوئے ہنگت، گھر گھر وجدی رہے ودھائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے درس بے پرواہیا۔ ساچا کھیڑا وسیا جیو جنتیا، پردھ بال جوان ویکھ وکھائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنتیا، ہری ہر چولا آپ رنگائیندا۔ ایکا دیوے منیا منتیا، شبد شبدی جھولی پائیندا۔ تئے گڑھ ہوئے ہنگتیا، ہر ہر روپ درسائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ساچا کھیڑا سنگت وسیرا، گھر ساچے میل ملایا۔ دکھاں دردان ڈھاہے ڈیرہ، جو جن سرنائی آیا۔ چاروں کُنٹ پائے شبدی گھیرا، قلعہ کوٹ نہ کھئے وکھایا۔ آپے وسے نیرن نیرا، نجھر گھر اپنا ڈیرہ لایا۔ غریب نانیاں بٹھے بیڑا، ایکا چھو ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا ویلا دئے سہایا۔ دکھاں روگاں توڑے ناتا، جس جن نیتر درشن پایا۔ میٹے زین اندھیری راتا، اندھ اندھیرا دئے گویا۔ اک وکھائے پوجا پاٹھا، رام نام اک درڑایا۔ اک وکھائے ساچا ہاٹا،

جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ ساچا کھیڑا نگر گراں، گرہ اپنے وچ رکھائیا۔ سدا سہیلا سر رکھے ٹھنڈی چھاں، تتی وانہ لگے رائیا۔ دُکھ دلدرد تورے پھڑ پھڑ بانہ، در آیا دُکھیا کھنڈے رہن نہ پائیا۔ جو جن سوہنگ شبد گائے ساچا ناں، جم کی پھاسی دئے کٹائیا۔ نتھاویاں دیوے ساچا تھاں، تھان تھنتر اک سہائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کان، ایکا مانک منیا ہنسا ساچی چوگ چُکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا اشٹ اک وکھائیا۔ ساچا کھیڑا ساچا اشٹ، دیوی دیوا آپ وکھائیندا۔ بھگتن کھولے بھگتی درشت، اپنا پردہ آپے لاپندا۔ نانا تورے جھوٹھی سرشت، در گھر ساچے میل ملائیندا۔ میل ملاوا جوں راما وششت، گر چیلایا ایکا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن آپ وڈیائیندا۔ ساچا نگر دیا پرہہ دھار، دیناں اناتھاں وڈی وڈیائیا۔ خالی ککھ نہ رہے کوئی گھر گھر گودی وچ دئے ہلار، سکے رُکھڑے آپ ہرے کرائیا۔ اپنا امرت نجھر برے ٹھنڈی ٹھار، سانتک ست ست ورتائیا۔ جو جن آئے چل دوار، در دوارکا دئے وکھائیا۔ میل ملاوا کرشن مُرار، ساچی بنسری اک وجائیا۔ رادھا کوکے کرے پکار، کول نین راہ تکائیا۔ مور مُکٹ سیس دستار، چھیل چھیلایا ساچا ماہیا۔ پن گھٹ آیا ویکھے تٹ کینار، جمن کنارہ سوہیا پائیا۔ گوکل بندرا بن بن واجاں مار، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ ساچی سخیاں کرے پیار، گھر منگل ایکا گائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے اٹھائیا۔ نگر کھیڑا اُچو اُچ، پارہم پرہہ پایا۔ لیکھا چُکیا نیچو نیچ، نیچاں اندر آپ سمایا۔ ویکھنہارا کھیوٹ کھیٹ، اندٹھ رُوپ وٹایا۔ پیت پیتمبر سوہے سیس، جگت جگدیش کھیل کھلایا۔ چاروں گنٹ پیسن رہیا پیس، کلجگ چکی اک چلایا۔ اللہ رانی پڑھے حدیث، کلمہ امام آپ سُنایا۔ پڑھ پڑھ تھکے راگ چھتیس، راگاں والا دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن کھیڑا دئے وسایا۔ ہرجن کھیڑا اُچا گھر، محل اٹل وکھائیا۔ ستگر پورا اندر وڑ، دس کیسے نہ آئیا۔ اپنے پوڑے گیا چڑھ، کایا مندر اندر آپ لگائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، ساچی سیجا رہیا ہنڈھائیا۔ اپنی ودیا نش اکھڑ آپے پڑھ، گرمکھ ساچی کرے پڑھائیا۔ جس پھڑایا اپنا لڑ، دو جہانی پار کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے جگائیا۔ نگر کھیڑا سچ ٹکانا، ہرجن ساچے سوہیا پائیا۔ گر گر دیوے شبد بانا، سیوک ساچی سیو کھائیا۔ دُھردرگاہی ساچا رانا، ستجگ ساچی بوجھ بوجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ

ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دیوے ساچا ور، خالی ککھ نہ رکھائیا۔ خالی ککھ نہ جائے رہ، گر ستگر دیا کھائیندا۔ جو جن سنگت وچ آئے
 بہ، مند بھاگی بھاگ لگائیندا۔ رسنا کوئی کہے نہ کہے، گھٹ گھٹ اندر ویکھ وکھائیندا۔ دکھیاں اندر دکھ نہ رہے، بانجھ نار نہ کوئی جنائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے پھل آپ لگائیندا۔ ساچا پھل پھل آپ لگائے، کایا کنچن گڑھ سہائیا۔ امرت سنج ہرا
 کرائے، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ خالی بھانڈے دئے بھرائے، بھرنہار آپ اکھوائیا۔ ماتا نہ رووے پتر دے ہاوے، پوری اچھیا آس کرائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ڈبڈے پاتھر لئے ترائیا۔ ڈبڈے پاتھر تارنہار گوپالا، سو پُرکھ نرنجن دیا کھائیندا۔ ہرجن اُچائے ساچے لالا،
 لال انمولا ناؤں رکھائیندا۔ گل وچ پائے سوہنگ مالا، ہنگ برہم میل ملائیندا۔ پاربرہم پرہ چلے اولڑی چالا، لوک مات کھیل کھلائیندا۔
 سنگ رکھائے کال مہاکالا، لکھ چوراسی پھول پھلائیندا۔ ہرجن بھائے سچ سچ دھرمسالہ، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے پار کرائیندا۔ ہر سنگت ہر تاریا، دیناں ناتھ دیاندھ دھار۔ گرمکھ اترے پار کیناریا، پایا پُرکھ اکم اپار۔
 گھر وسدا رہے دواریا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک بخشے سچ پیار۔ سچ پیار چرن کول، نابھی کول مُکھ کھلائیا۔ ملے
 وڈیائی اُپر دھول، دھر دھرنی دئے صلاحیا۔ آتم اتر جائے مول، مؤلا روپ آپ اکھوائیا۔ میل ملاوا سندر سول، گھر ویکھ سہج سُبھائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن لیکھائے لگائیا۔ ہرجن لیکھا لاؤنا، لیکھا دھر کرتار۔ ساچے مندر آپ بہاونا، اُچ محل اٹل
 مینار۔ ساچی سخیاں میل ملاونا، سولان کلیاں کر شنکار۔ گیت گوبند ایکا گاون، سوہنگ شبد بول جیکار۔ پُرکھ ابناشی در گھر پاون،
 گھر میلا کنت بہتار۔ آون جاون پھند کٹاونا، ناتا چھٹے سرب سنسار۔ سیج رنگیلی اک بندھاونا، درگاہ ساچی دھر دربار۔ پُرکھ اکمرا اک
 مناونا، جنتے نہ مرے آوے جاوے وارو وار۔ ستجگ تریتا دواپر ویکھ وکھاونا، راما کرشنا لے اوتار۔ کلجگ اتم پندھ مکاونا، نہپکنکی جامہ
 دھار۔ ستجگ ساچا مارگ لاؤنا، چار ورن کرے پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے لئے اُبھار۔ ہرجن ساچا
 سوہیا، تیرا بنک دوار۔ ہر جو ساچا بیج بویا، پھل لگے اپر اپار۔ دھر دا لے کے آیا ڈھوا، کرائے ونج سچا پیار۔ مُکھ امرت ساچا چوہیا،
 کھڑیا پھل ہوئی گلزار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن وکھائے سچ بہار۔ سچ بہار بسنتی رت، گرمکھ تیری آپ بنائیندا۔

لیکھا جانے ابناشی اچت، پاربرہم پرہہ کھیل کھلائیندا۔ آپ اُچائے ساچے سُت، برہم تت اک وکھائیندا۔ پنچ وکارا کڈھے کُٹ، ایکا کھنڈا
 ہتھ چمکائیندا۔ امرت جام پیائے ساچا گھٹ، بھر پیالہ ہتھ اُٹھائیندا۔ لکھ چوراسی جائے چھٹ، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ہر ہر رنگ رنگائیندا۔ ہرجن ہر ہر رنگیا، رنگے نام چلُول۔ دیوے دان مؤنہوں منگیا، جو جن
 سرنائی آئے بھول۔ گرمکھ گر در کدے نہ سنگیا، میل ملاوا کنت کنتوبل۔ آپے جانے اپنا بال بھینگیا، جگا جگنتر نہ جائے بھول۔ ساچا میل
 ملایا ساچے سنگیاں، اپنا توڑے نہ کدے اصُول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپ کر، غریب نہانے کرے قبُول۔ غریب نہانے جھولی
 پا، اپنا شکر منائیندا۔ اپنا قرضہ دیوے لاہ، مقروض نہ کھئے اکھوائیندا۔ اپنا فرض کرے ادا، عادل ساچا عدل کھائیندا۔ گرسکھاں کولوں ہوئے نہ
 کدے جُدا، جگ جگ ساچا سنگ نبھائیندا۔ کلجگ اتم اپنا آپ کر فدا، اپنی فطرت نہ کھئے وکھائیندا۔ شبد اگئی ناد وجا، حضرت اپنا ناؤں
 رکھائیندا۔ کاغد قلم کوئی لیکھا جانے نہ، بے آنت بے آنت سرب گائیندا۔ گرمکھ ورلے اپنی بوجھ دئے بُجھا، گیان گوجھ آپ درڑائیندا۔
 تیجا نیتر دئے کھلا، نچ نیتر ویکھ وکھائیندا۔ چوتھ پد دئے بہا، گھر چوتھ میل ملائیندا۔ پنچم ڈھولا دیوے گا، شبد وچولا رُپ وٹائیندا۔
 گرسکھ کایا چولا دئے بدلا، جیون مکت آپ کرائیندا۔ سولان کلا رُپ پرگٹا، رُپ برائی آپ اکھوائیندا۔ عقل کل کل ویس وٹا، نہکنکا ناؤں
 رکھائیندا۔ ہرجن ساچے لئے جگا، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ ساچے کھیڑے چرن ٹکا، اُجڑیا کھیڑا آپ وسائیندا۔ ڈبدا بیڑا لئے ترا، ساچی
 سیوا سیو کھائیندا۔ نو کھنڈ پرتمی اُلٹا گیڑا دئے دوا، کلجگ جھیڑا آپ مکھائیندا۔ دھرت مات دا کھلا ویہڑا دئے کرا، چاروں کُنٹ ویکھ
 وکھائیندا۔ گرمکھاں اُپر اپنا ہتھ ٹکا، ویلے آنت آپ پچائیندا۔ سمرتھ پُرکھ ناؤں دھرا، ساچا رتھ آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے ایکا ور، راتی سُتیاں نہ آوے کسے ڈر، دکھ روگ سوگ چنتا جائے ہر، جو جن چرنی سیس نوٹائیندا۔
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دے کے جاوے جیا دان، جو جن کرے چرن دھوڑ سچا اشنان، ڈرمت میل آپ گوائیندا۔

★ ۸ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی لچھمن سنگھ دے گھر پنڈ دھنگالی ضلع جھوں ★

اک اِکلا ایکنکارا، عقل کلا ورتائیا۔ دوجا سچکھنڈ وسے سچ دوارا، لوآن پُریاں بنت بنائیا۔ تیجے برہمنڈ کھنڈ کر تیارا، رو سس ستارا آپ چمکائیا۔ چوٹھے برہما وشن شو کر اُجیارا، اپنی رت تت بنائیا۔ پنجویں ترے گن مایا بھر بھنڈارا، پُرکھ ابناشی آپ ورتائیا۔ چھیویں لکھ چوراسی کر پَسارا، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ ستویں شبد انادی بول جیکارا، گھر گھر وچ جوت جگائیا۔ اٹھویں اٹھان تتان کھیل نیارا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بُدھ نال رلائیا۔ نوویں نو در کھولے وچ سنسارا، جگت واسنا آپ بھرائیا۔ دسویں زرگن جوتی کر اُجیارا، گھر گھر وچ کرے رُسنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ اک اِکلا عقل کل دھار، دوجی قُدرت ویکھ وکھائیندا۔ تیجے کھولے بند کواڑ، چوٹھے پد آسن لائیندا۔ پنجم بول نام جیکار، چھیویں چھپر چھن سہائیندا۔ ستویں ست ستوادی دھار، اٹھویں اپنی گنت گنائیندا۔ نوویں نو کھنڈ کر تیار، دسویں اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، روپ انوپ آپ درسائیندا۔ اک اِکلا کھیل اولّا، ہر ساچا سچ کرائیا۔ دوجے سچکھنڈ وسائے سچ محلہ، اُچا لائا آسن لائیا۔ تیجے جوتی نور آپے بلا، آد زرگن کر رُسنائیا۔ چوٹھے سچ سنَدیش ایکا گھلا، دُھر دی بانی بان لگائیا۔ پنجویں پنجاں تتان آپے رلا، کایا بنک آپ سہائیا۔ چھیویں کرے اپنا ہلا، پنج تت پنج وکار کرے کُرمائیا۔ ستویں ست ستوادی پھل لگائے ایکا ڈالا، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ اٹھویں کھیلے اولڑی چالا، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ نوویں نو در ویکھے جگت جنجالا، جیو جنت بندھن پائیا۔ دسویں کھیل پُرکھ اکالا، زرگن سرگن وچ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا جانے بے پرواہیا۔ اک اِکلا کھیل نیارا، زرگن اپنا آپ کرائیندا۔ دوجا بھرے شبد بھنڈارا، ست ستوادی آپ ورتائیندا۔ تیجا جانے آر پار کنارہ، منجھدھارا اپنی کھیل کھلائیندا۔ چوٹھا لیکھا لیکھے پُرکھ نارا، نر نرائن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ پنجم ایتھے اوتھے دئے سہارا، دُھر دا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ چھیویں شاستر سمرت وسے باہرا، وید پُران بھیو نہ پائیندا۔ ستویں ست ستوادی نہ پُرکھ نہ دسے نارا، ایکا جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ اٹھویں کھیلے کھیل اگم اپارا، الکھ آگوچر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ناویں ناد وجائے اوجی کوکے کرے پُکارا، آپ اپنا حکم سنائیندا۔ دسویں در مندر سوہے سچا گھر بارا، دیا باقی آپ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، مہا اگت بے آنت آپ رکھائیندا۔ اک اِکلا آد جُگاد، پُرکھ ابناشی آپ اکھوائیا۔ دُوْجا وجائے ساچا ناد، برہمنڈ کھنڈ آپ سُنائیا۔ تیجے شبد چلائے بودھ اگادھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ چوٹھے گھر رہے وساد، بسمل اپنا روپ وٹائیا۔ پنچم لیکھا جانے سنت سادھ، گھر مندر کھوج کھوجائیا۔ چھویں گرمکھ ساچے لئے لادھ، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ ستویں ست پُرکھ زرنجن میٹے اندھیری رات، ساچا نور کرے رُشنائیا۔ اٹھویں اٹھان تتان مٹے جگت وواد، کوڑی وکھ رہن نہ پائیا۔ نوویں نو در تچے رس سواد، پھیکا رس نہ کھئے وکھائیا۔ دسویں گھر میل ملاوا موہن مادھو مادھ، آپ اپنا میل ملائیا۔ اک اِکلا سورا سربنگ، سرب کلا بھریوریا۔ دُوْجا آسن لئے سچ پلنگ، پُرکھ ابناشی حاضر حضوریا۔ تیجے اپنے اندر آپ لنگھ، آپے چاڑھے ست سروریا۔ چوٹھے گھر وجائے ست مردنگ، جوت جگائے نورو نوریا۔ پنچم پنج تت ویکھ کایا ونگ، لیکھا چکے نیڑ دوریا۔ چھویں سُنائے سہاگی چھند، انحد وجے ساچی ثوریا۔ ستویں میٹے اندھیری اندھ، ناتا تھے کوڑو کوڑیا۔ اٹھویں اٹھان تتان مکے پندھ، آپے مکائے شاہ غفوریا۔ نوویں نو چندی چاڑھے ایکا چند، ایکا بخشے ساچی دھوڑیا۔ دسم دواری ویکھ وکھائے ہر برہمنڈ، جیو پنڈ حاضر حضوریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آسا منسا آپے پوریا۔ اک اِکلا سچ سلطانا، در ہر ساچے سوہا پائیندا۔ دُوْجا تخت سری بھگوانا، درگاہ ساچی آپ سہائیندا۔ تیجے جھلائے سچ نشانہ، اُچ مکانا آپ ٹکائیندا۔ چوٹھے بٹھے سگنی گانا، سچکھنڈ دوارے اپنا سگن منائیندا۔ پنچم تاج اک مہانا، آپ اپنی بنت بنائیندا۔ چھویں بنے ساچا کابنا، گھر ساچے سوہا پائیندا۔ ستویں مرد مرد مردانہ، آپ اپنا ناؤں اُچائیندا۔ اٹھویں اٹھ اٹھ ویکھ دو جہاناں، نیتر تیناں آپ وکھائیندا۔ نوویں نو در کر پروانہ، پاربرہم پرہ رنگ چڑھائیندا۔ دسویں چھٹا پینا کھانا، آسا ترسنا نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ اک اِکلا کھیل برہمنڈ، پاربرہم آپ کرائیا۔ دُوْجی ونڈے ساچی ونڈ، پُریاں لوآں ویکھ وکھائیا۔ تیجے ڈھاہے اپنی کندھ، اپنا پردہ دئے چُکائیا۔ چوٹھے وکھائے پرمانند، پرہ پُرکھ بے پرواہیا۔ پنچم مٹائے اندھیرا اندھ، زرنجن باقی کھلا پاتی کر رُشنائیا۔ چھویں درسائے نجاند، نج گھر بیٹھا تاڑی لائیا۔ ستویں جگت جنجالا توڑے پھند، بندی چھوڑ آپ اکھوائیا۔ اٹھویں آپے دیوے اپنی گنڈھ، ساچی گنڈھ نام پوائیا۔ نوویں نو در رکھے ٹھنڈ، اگنی پوہ نہ سکے رائیا۔ دسویں میلا ہرگوہند، آپ وجائے سچ ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔

اک اِکلا سچ سنگھاسن، تھر گھر ساچا آپ سہائیندا۔ دوجا کھیل پُرکھ ابناشن، پاربرہم پرہ آپ کرائیندا۔ تیجا ویکھے کھیل پرتھی آکاشن، آکاش آکاشاں اُپر ڈیرہ لائیندا۔ چوتھے گھر رکھے واسن، چوڈاں لوک اک سلوک سُنائیندا۔ پنچم گھر جوت پرکاشن، برہما وشن شو دیپ ٹکائیندا۔ چھیویں پوری کرے آسن، گر پیر اوتار، سادھ سنت رنگ رنگائیندا۔ چھیویں ویکھے کھیل تماشن، لوک مات ویس وٹائیندا۔ ستویں در گھر ساچے کرے نواسن، نردھن اپنا روپ وٹائیندا۔ اٹھویں وسے آس پاسن، سواس سواسن اپنا رنگ چڑھائیندا۔ نوویں نو در اپنی بھکھیا بھاسن، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ دسویں گھر شابو شاباشن، ساچا شاہ آپ ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ اک اِکلا ہر گوہند، گھر گمبھیر سمایا۔ دو جے میٹے سگلی چند، اپنی چنتا نہ کھئے وکھایا۔ تیجے ہوتے سدا بخشندا، بخشنہار بے پرواہیا۔ چوتھے گھر نادی سٹ اُچائے اپنی ہند، مات پت نہ کھئے بنایا۔ پنجویں امرت دھار وپائے ساگر سیندھ، سنسا روگ نہ کھئے جنایا۔ چھیویں لیکھا جانے کروڑ تیتیسا سُرپت راجا اند، اند اندراسن پھول پھلایا۔ ستویں داتا گتی گہند، آپ اپنے وچ سمایا۔ اٹھویں اٹھ ت نہ سکے کوئی ہند، ہندیا وچ کدے نہ آیا۔ نوویں نو در جگت واسنا بھری ٹنڈ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار وچ دھرایا۔ دسویں گھر وسیا ہر، لیکھا چکے پنڈ اند، برہمنڈ اپنی رچن رچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دئے سمجھایا۔ پہلے گھر ہر نرنکار، نرگن اپنی جوت جگائیندا۔ دو جے گھر ہو تیار، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ تیجے سچ سنگھاسن کر تیار، شابو بھوپ آسن لائیندا۔ چوتھے بنے در دربان، در درویشا اپنی سیوا آپ کھائیندا۔ پنچم پنچم تاج اک بھگوان، اپنے سیس آپ ٹکائیندا۔ چھیویں ہوتے آپ مہربان، اپنا حکم آپ سُنائیندا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن نوجوان، اپنا جوبن آپ ہنڈھائیندا۔ آٹھویں ست جنے سری بھگوان، پوت سپوتا شبدی ناؤں دھرائیندا۔ نوویں رنگ رنگے دو جہان، اجونی رپت اپنی کل ورتائیندا۔ دسویں سوہے راج راجان، راج راجانا آپ اکھوائیندا۔ اک دس گن ندھان، اپنی مہا آپ گنائیندا۔ اپنے در جھلئے سچ نشان، تھر گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ دو دس ہو پردھان، دُور دُراڈا ویکھ وکھائیندا۔ تین دس پائے اپنی آن، اپنے بھانے سد رہائیندا۔ چار دس پاربرہم برہم کرے پچھان، اپنی ونڈن آپ ونڈائیندا۔ پنج دس برہما وشن شو اپنی جھولی پائے دان، آٹھویں کوئی پھل کھلائییندا۔ چھ دس کرے اپنی آپ کلیان، آٹھویں اندر آٹھویں باہر آٹھویں گپت آٹھویں ظاہر، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ دس چھ ہو

تیار، ایکا نؤر کرے اُجیار، برہم اپنا سٹ اُچائیندا۔ دس ست چارے مَکھ کر تیار، چارے کوٹاں ویکھ وکھائیندا۔ اٹھ دس بھر بھنڈار، چارے ویداں آپ پڑھائیندا۔ نو دس کر تیار، ترے گن مایا جھولی پائیندا۔ دس دس بیس کھیل جگدیش، لکھ چوراسی رچن رچائیندا۔ اک اکیس سُنائے حدیث، ساچا شبد آپ الائیندا۔ دو بیس اپنا پیسن پیس، اپنا ہٹ آپ کھلائیندا۔ تین بیس پاربرہم تیری کوئی نہ کرے ریس، اپنے بھانڈے آپے گھڑ وکھائیندا۔ چار بیس کرے کھیل جگدیش، پنج ت میل میل ملائیندا۔ بیس پنج نیتر ویاے انجھ، جو گھڑیا سو بھن وکھائیندا۔ اک اکلّا ہر اوتارا، دوجا سرگن رُپ وٹائیندا۔ تیجے کھیل کرے وچ سنسارا، چوتھے دین دُئی ویکھ وکھائیندا۔ پنجم شستر تیز کٹارا، چھیویں شنکر ہتھ پھڑائیندا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن ہو اُجیار، ست ستوادی دھار بندھائیندا۔ اٹھویں کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نوویں رنگ نہ دے کھئے سنسارا، دسویں رُپ نہ کھئے وکھائیندا۔ گیارویں منگے نہ کھئے سہارا، بارھویں میل نہ کھئے ملائیندا۔ تیرویں منگے نہ کھئے دوارا، چوڈھواں چوڈاں لوکاں آپ کھلائیندا۔ پندرویں پنڈت بن نہ بنے بھکھارا، سولویں سولاں کل نہ کھئے اُچائیندا۔ ستارویں آپے جانے اپنی دھارا، اٹھارویں اپنا پردہ لائیندا۔ اک نو اُنسا کھیل نیارا، جگت جگدیشا آپ کرائیندا۔ بیس بیسا بھئے خبردارا، آس نندرا وچ نہ آئیندا۔ اک اکیس بول جیکارا، سچ حدیث آپ سُنائیندا۔ دو بیس ویکھے سچ اکھاڑا، چاروں کُنٹ پھیرا پائیندا۔ تین بیس بڈھ بیکی کر اُجیار، گیان بودھ سرب درڑائیندا۔ چار بیس چوویاں نہکلنک نرائن نر اوتارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ پنجھی پرکرتی کرے پار کنارہ، نرت سرت ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنے رنگ سہائیندا۔ اک اکلّا رنگ امولا، ہر ساچا آپ رکھائیا۔ دوجی قُدرت بنیا تولا، تولنہارا دس نہ آئیا۔ تیجے بولے ساچا ڈھولا، سچ سندیشہ دے سُنائیا۔ چوتھے بدلایا اپنا چولا، سرگن نرگن رُپ وٹائیا۔ پنجم وسے پردے اوبلا، دس کیسے نہ آئیا۔ چھیویں آپے پائے اپنا رولا، آپ اپنی دھن اُچائیا۔ ستویں بھئے ست پُرکھ نرنجن مولا، نرگن نؤر کر رُشنائیا۔ اٹھویں لیکھا جانے دھرت دھولا، دھر دھرتی ویکھ وکھائیا۔ نوویں نؤ در نؤ کھنڈ در دروازہ آپے کھولا، اپنی ہتھیں گنڈا لاپیا۔ دسویں گھر وسے ہر کیسے ہتھ نہ آئے بھالا بھولا، بھلی سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا لیکھا رسیا لکھائیا۔ پہلے اندر ایکا وڑیا، دوجا پردہ آپ چُکائیا۔ تیجے پوڑے آپے چڑھیا، چوتھے گھر کرے رُشنائیا۔ پنجم ودیا ایکا پڑھیا، چھیویں

کرے سرب پڑھائیا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن اپنا گھاڑن گھڑیا، اٹھویں لکھ چوراسی جڑت جڑائیا۔ نوویں نو در اپنی آسا ترسنا آپے سڑیا،
 دسویں آپے بیٹھا جوت جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر سہائے ساچا مندر، ہر مندر اک وڈیائیا۔ اک اکلّا سچ محلہ،
 ہر سجنّ آپ سہائیندا۔ دوجا وسے جلاں تھلاں، تیجے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پھیری پائیندا۔ چوتھے کرے پرکاش ڈونگھی ڈلا، پنجم ساچا چند
 چڑھائیندا۔ چھیویں نرگن سرگن آپے رلا، ستویں ساچا حُکم سُنائیندا۔ اٹھویں شبد اگمی پھڑائے پلا، پلو اپنے نال بندھائیندا۔ نوویں در
 دروازے آپے کھلا، خالق خلق روپ وٹائیندا۔ دسویں دئی دویتی میٹے سلا، ثالث سچ ثالثی آپ کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ایکا وسے ساچا گھر، گھر ساچا آپ سہائیندا۔ اک اکلّا عقل کل دھار، لیکھا لیکھ نہ کھئے جنائیا۔ دوجی جوت جگے نرنکار، تیجے
 شبد وجے شنوائیا۔ چوتھے گھر کھیل نیار، پنجم سخیاں منگل گائیا۔ چھیویں گھر سچی سکدار، ستویں ست ستوادی آپ کھائیا۔ اٹھویں
 کھیل وڈ سنسار، نو تو ویکھے بے پرواہیا۔ دسویں جوت جگے اپار، لاٹ للائی اک رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 لیکھا لیکھے وچ لگائیا۔ اک اکلّا سرب گنتاس، قادر کریم آپ اکھوائیندا۔ دوجا گھر گھر رکھے واس، تیجا در در پھیری پائیندا۔ چوتھے جوت کر
 پرکاش، پنجم نرنجن روپ وٹائیندا۔ چھیویں دیوے پون سواس، ستویں ساچی راس رچائیندا۔ اٹھویں وسے وچ آکاش، نوویں پرتھی کھوج
 کھجائیندا۔ دسویں ہونے داسی داس، در درویشا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ اک
 اکلّا اگم اتھاہ، الکھ اگوچر بھیو نہ رایا۔ دو جہاناں بنے ملاح، جُگ جُگ اپنا پھیرا پایا۔ آپ اُپائے ساچا ناں، ناؤں نرنکارا آپ اکھوایا۔ ساچی
 قُدرت دئے وسا، سرشٹ سبائی لیکھ لکھایا۔ اپنی بنت لے بنا، گھڑ بھانڈے روپ وٹایا۔ جیو جنت جوت جگا، برہم ت بند کرایا۔ ہرکھ
 سوگ نہ کھئے رکھا، اپنا گیڑا رہیا چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھیدا بھیو کھلایا۔ جُگ جُگ گیڑا چار، چار ویداں
 کرے پڑھائیا۔ جُگ جُگ گیڑا چار، چارے مکھ کرے صلاحیا۔ جُگ جُگ گیڑا چار، چارے بانی کرے پڑھائیا۔ جُگ جُگ گیڑا چار،
 چارے کھانی لے اُپجائیا۔ جُگ جُگ گیڑا چار، چارے ورنان روپ وٹائیا۔ جُگ جُگ گیڑا چار، چار جُگ چوکڑی اک بنائیا۔ جُگ جُگ
 گیڑا چار، چار نو آپ بھوایا۔ جُگ جُگ گیڑا چار، چار ست دئے دہائیا۔ جُگ جُگ گیڑا چار، چار کُنٹ ویکھ وکھائیا۔ جُگ جُگ گیڑا

چار، چار یار رہے کُراٹیا۔ جُگ جُگ گِٹا چار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی وتھیا دیوے دس، چار وید بھیو نہ پائیا۔ جُگ جُگ گِٹا ہر کرتار، چاروں جُگ بھوائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر پاوے سار، بھگت بھگونت ویکھ وکھائیندا۔ سنتاں کرے سچ پیار، ساچی سکھیا اک سکھائیندا۔ گُرمکھ سجن لے اُبھار، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ گُرسکھ پھڑ پھڑ لائے پار، جُگ جُگ بیڑے آپ چڑھائیندا۔ نت نوت ہر ساچی کار، وار تھت نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نُو سُو چُرانوے چوکڑی جُگ، اپنی کل ورتائیندا۔ نُو سُو چُرانوے چوکڑی جُگ، اپنے بھگت آپ اپائیا۔ نُو سُو چُرانوے چوکڑی جُگ، اپنے سنت آپ اٹھائیا۔ نُو سُو چُرانوے چوکڑی جُگ، اپنے گُرمکھ میل ملائیا۔ نُو سُو چُرانوے چوکڑی جُگ، اپنے گُرسکھ لے سمجھائیا۔ نُو سُو چُرانوے چوکڑی جُگ، اپنا لیکھا آپ لکھ، اپنے آگے لے ٹکائیا۔ نُو سُو چُرانوے چوکڑی جُگ، برہما وشن شو منگدے آئے بھکھ، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ نُو سُو چُرانوے چوکڑی جُگ، کوٹن کوٹ اندر اپنا تخت تاج گئے تچائیا۔ نُو سُو چُرانوے چوکڑی جُگ، کروڑ تیتیسا اپنا روپ رہے وٹائیا۔ نُو سُو چُرانوے چوکڑی جُگ، رو سس اپنی کایا گئے پلٹائیا۔ نُو سُو چُرانوے چوکڑی جُگ، نُو دھرو اپنا مکھ گئے چھپائیا۔ نُو سُو چُرانوے چوکڑی جُگ، کوٹن کوٹ رام کرشن بیٹھے ویس وٹائیا۔ نُو سُو چُرانوے چوکڑی جُگ، پُرکھ ابناشی اپنی کھیل آپ کھلائی۔ نُو سُو چُرانوے چوکڑی جُگ تیری اودھ گئی پُگ، آگے لیکھا رہے نہ رائیا۔ نُو سُو چُرانوے چوکڑی جُگ، کوٹن کوٹ جپی تپی ہتھی تپیشر منی رکھیشر اپنی چوگ گئے چُکائیا۔ نُو سُو چُرانوے چوکڑی جُگ، برہما ایشر گر گورکھ اُچے ٹلے پھیریاں گئے پائیا۔ نُو سُو چُرانوے چوکڑی جُگ، دوس زین دائی دایا بن بن سیو گئے کھائیا۔ نُو سُو چُرانوے چوکڑی جُگ، ایکا مائی تن چیلے اپنے گئے بنائیا۔ نُو سُو چُرانوے چوکڑی جُگ، کوئی لیکھا نہ سکیا لکھ، بے آنت بے آنت سارے رہے گائیا۔ نُو سُو چُرانوے چوکڑی جُگ، تیرا ہتھ تپ ابھاس جوگ جگت جگت گئے وکھائیا۔ نُو سُو چُرانوے چوکڑی جُگ، تیرے سنت بھگت بھگونت گُرمکھ گُرسکھ اپنے پیٹے پائیا۔ نُو سُو چُرانوے چوکڑی جُگ تیرا آیا آنت، کلجگ اپنا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ نُو سُو چُرانوے چوکڑی جُگ، سنت سہیلے جو اپنے سنگ رکھایا۔ نُو سُو چُرانوے چوکڑی جُگ، بھگت بھگونت میل ملایا۔ نُو سُو چُرانوے چوکڑی جُگ، گُرمکھ ساچے رہیا تریا۔ نُو سُو چُرانوے

چوڪڙي جُگ، گُرسڪھ ساڇ ويڪھ وڪھيا۔ نو سؤ چُرانوے چوڪڙي جُگ، تيرا لہنا اپنے بتھ رکھايا۔ نو سؤ چُرانوے چوڪڙي جُگ، پُركھ
 ابناشي ساڇا گھنا لوڪ مات اپنا آپ لئے پرگھايا۔ نو سؤ چُرانوے چوڪڙي جُگ، اپنا کھنا پورا دئے کرايا۔ نو سؤ چُرانوے چوڪڙي جُگ، تيرا
 ليڪھا اپنياں نيناں ويڪھ وڪھيا۔ نو سؤ چُرانوے چوڪڙي جُگ، پُركھ ابناشي ساڇا ساڪ سڃن سين گُرسڪھ اڪ رکھايا۔ جوتي جوت سروپ
 هر، آپ اپني کَريا کر، نو سؤ چُرانوے چوڪڙي جُگ دے وچھڙے ميٽ، کلجُگ اتم کرے پنت پُنيٽ، لوڪ مات جنم دوايا۔ نو سؤ
 چُرانوے چوڪڙي جُگ رکھے اپني گود، سچڪھنڊ اپنا ڏيرھ لائيا۔ کلجُگ اتم کريا اپنا جودھ، جودھا سُورپير آپ اکھوائيا۔ اپنا ساھ آپے سودھ،
 سچ تاريخ اڪ ليڪھائيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کَريا کر، جُگ جُگ اپنا لہنا دئے چُڪائيا۔ سچ تاريخ هر مہربان، لوڪ مات اڪ
 جنائيندا۔ نو سؤ چُرانوے چوڪڙي جُگ کُدا آيا سدا دھيان، مہربان اپني سيو کمائيندا۔ کلجُگ اتم ہو پردھان، نپڪنڪا جامہ پائيندا۔ گُرمُڪھ
 ساڇے کر پروان، هر سنگت ناؤں دھرائيندا۔ بيچ بيچيا وچ جھان، ہاڙ ستاراں رُت سُهائيندا۔ امرت پھل دِتا پين کھان، رسن وڪار سرب
 مٿائيندا۔ سنت بھگت گُرمُڪھ گُرسڪھ جُگ جُگ دے وچھڙے کُٹھے کيتے آن، سؤے مات آپ اُٿھائيندا۔ اپنياں کرے آپ پچھان، جگت وچولا
 نہ کُٹے رکھائيندا۔ ساڇا دھام کرے پروان، سچ نشانہ آپ چُڙھائيندا۔ گُرمُڪھ گُرسڪھ هر سنگت روپ ہوئي بھگوان، اپني جوتي وچ رکھائيندا۔
 ديون آيا دُھر فرمان، سوہنگ سوہلا اڪ سُنائيندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کَريا کر، جُگ جُگ هر سنگت تيري سيوا آپ
 کمائيندا۔ هر سنگت هر سيوا کر، اپنا شُڪر منائيا۔ جُگ جُگ وچھڙے بئھے لڙ، اپني ہتھين گنڏھ دوائيا۔ درشن کرن آيا گھر گھر، درس
 پياسا سچا ماہيا۔ گُرسڪھ تيرا دھرم رائے دا چُڪے ڏر، ستگر پورا اپنا بھے اڪ وڪھائيا۔ پهلون گُرسڪھان چرنی جائے پڙ، پھر گُرسڪھ اپنے چرن لگائيا۔
 جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کَريا کر، اچرج اپني کھيل کھلايا۔ اڪ اڪلا درس پياسا، دوجا سڪھان راھ تکائيندا۔ تيچے سنگت اندر
 کرے واسا، چوٿيھ اپنا مُڪھ وڪھائيندا۔ پنچم پاوے ساڇي راسا، چھيوين چھپر چھن چُھائيندا۔ ستويں ست پُركھ نرنجن پوري کرے آسا،
 چرن بھرواسا اڪ دھرائيندا۔ اٿھويں تتان کرے تيرا خلاصہ، بندي توڙ بندينانيون آپ چُھڏائيندا۔ نوويں نو در نہ جھوٽھا ہوئے واسا، خالي ٿھوٽھا

آپ کرائیندا۔ دسویں گھر سرب گنتاسا، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارا رہیا تچ، لوک مات آیا بھج، ہر سنگت وچ رہیا سچ، ساچی سیکھیا آپ سمجھائیندا۔ ساچی سیکھیا سُن جن میت، ائہل گر آپ سمجھائیا۔ تیری میری اک پریت، پریتیوان آپ لگائیا۔ اٹھ پھر گرسکھاں دے ہر گائے گیت، دوسر ہور نہ کھتے سُنائیا۔ گرسکھ تیری کایا تیرا مندر مسیت، اندر بیٹھا سیو کھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لوک مات پھیرا پائیا۔ لوک مات ہر پھیرا پایا، نرگن جوت کر سُنائیا۔ ہر سنگت ساچی ویکھن آیا، دُور دُراڈا کر کے دھائیا۔ پردھ بال جواناں ایکا رنگ رنگایا، ناری پُرش نہ ونڈ ونڈائیا۔ نر نرائن سر ہتھ رکھایا، لیکھا جانے تھاو تھائیا۔ درس پیاسا پھرے تھایا، پن گرسکھ تیرے درس، ترکھا نہ کھتے بھجائیا۔ گرسکھاں گھر امرت رہیا برس، ایکا میگھ چھپر لائیا۔ ہر سنگت ستگر پورے اُتے کرنا ترس، تیرا ترس میری وڈیائیا۔ ہر سنگت گر وسن دینا اُتے فرش، پن سنگت گر اُتے فرش رہن نہ پائیا۔ ہر سنگت تیرا وسیرا اُتے عرش، پُرکھ اناشی چاروں کُنٹ پھرہ آپ رکھائیا۔ کلجگ اتم اپنی میٹن آیا حرص، گرسکھ تیرا درشن پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر سنگت دیوے مان وڈیائیا۔ ہر سنگت تیرا اُچا در، پُرکھ اناشی منگن آیا۔ اپنے پریم جھولی دینی بھر، در آیا نراسا مڑ کدے نہ جایا۔ لوک مات دینا ساچا ور، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر سنگت تیرا پھڑے لڑ، چھٹ کدے نہ جایا۔ واہ واہ سیکھ تیری وڈیائی، وڈ وڈا آپ وڈیایا۔ واہ واہ سیکھ تیری وڈیائی، تیری درگاہ دھام سہائیندا۔ واہ واہ سیکھ تیری وڈیائی، تیرے گھر ہر ستگر تیری پوجا آپ کرائیندا۔ واہ واہ سیکھ تیری وڈیائی تیرا بھو کھولے گوجھا، گوبند اپنا پردہ لائیندا۔ واہ واہ سیکھ تیری وڈیائی تیرا در ایکا سوجھا، نو کھنڈ پرتھی سرب تجائیندا۔ واہ واہ سیکھ تیری وڈیائی تیرے اُتوں تیرا ستگر جھوجا، آپ اپنا بھیٹ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر سنگت ویکھے ایکا گھر، ساچا گھر اک اُچائیندا۔ گرسکھ وڈا صالحیئے، جس ملیا پاربرہم گر کرتار۔ پھڑ پلا پار لنگھ جائیے، بیڑا ڈبے نہ وچ منجھدھار۔ گرسکھ تیرا لکھ لکھ شکر منائیئے، تیرا سوہیا بنک دوار۔ گرسکھ تیرے در نیوں نیوں سیس جھکائیے، تیرا سنگت نال پیار۔ ساچی سیکھیا سیکھ سمجھائیے، ہر سنگت ساچا گرودوار۔ گرُو ہور تھان نہ کیسے پائیے، کلجگ آئی اتم وار۔ مندر مسجد دین دُہائیے، اُچی کوکن کرن پکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، گُرمکھ دیوے ایکا ور، تیرا وسدا رہے دوار۔ گُرسکھ دوارا وسیا، لوک مات بوئے رُشنائیا۔ ستگر پورا آیا نسیا، دُور دُراڈا پنڈھ مَکائیا۔ بردے اندر آ کے وسیا، اپنی کری سچ پڑھائیا۔ اُچی کوک کیسے نہ دسیا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ مَمکھ کیسے نہ آئے ہتھیا، نیتروون مارن دھائینا۔ ابناشی کرتا پُرکھ سمرتھیا، ہرجن ساچے لئے ملائیا۔ لیکھا چُکائے سیاں ساڈھے تِن تِن ہتھیا، لیکھا لیکھے لئے لگائیا۔ جس جن چرن سیس ٹیکایا اپنا متھیا، مستک لیکھا دئے مَکائیا۔ گُرمکھ ورلے لاہا کھٹیا، جیو جنت بہرم بھلائیا۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، جس بردے اندر آ کے وسیا، آپ اپنا میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا لیکھے آپ نرنکار، سیوا کرے روداس چار، چٹے اُپر پائے کالی شاہیا۔

★ ۹ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی فرنگی رام دے گھر پنڈ توتان والی ★

بندھن توڑ کٹ جم پھاس، چم ماٹی لیکھے لائیا۔ جگت جنم دی بھجے پیاس، ہر ستگر دئے بھجائیا۔ لیکھا لیکھیا وید ویاس، بھوکھت پُران گیا جنائیا۔ کنڈی ڈیرہ شاہو شاہباش، شالہ اپنالے لگائیا۔ بیاسا کرے پوری آس، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ ساچے مندر کر کر واس، دیا باقی کرے رُشنائیا۔ ایکا رنگ رہے دوس رات، سچ پرہاتی آپ وکھائیا۔ جُگا جُگنتر پُچھے وات، جو جن بیٹھے راہ تکائیا۔ سدا سہیلا وسے ساتھ، جیو جہاناں دس نہ آئیا۔ لہنا چُکائے مستک ماتھ، دینا پچھلا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آسا ترسنا دئے مٹائیا۔ آسا ترسنا بھجے آگ، اگنی تت نہ کوئی وکھائیا۔ ساچے مندر دھرے پگ، پرتمھی جھوم جھوم خوشی منائیا۔ ہرجن سرنائی جائے لگ، گھر ساچے میل ملائیا۔ ست سنتوکی دھیرج بٹھے ایکا تگ، ایکا ڈوری پائیا۔ درس دکھائے دیا کھائے اُپر شاہ رگ، شہنشاہ آپ اکھوائیا۔ اندر لہنا چُکے سہنسر بھگ، ہر ساچا دئے چُکائیا۔ اُچی کوک سُنائی بانگ، اپنا راگ آپ الایا۔ پُرکھ ابناشی اپنا آپ سوانگ، نرگن نور کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کالکھ ٹِکا دئے مٹائیا۔ کالکھ ٹِکا جائے لتھ، گوتم مستک لایا۔ کھیلے کھیل پُرکھ سمرتھ، جیو جوانی ویکھ وکھایا۔ جُگ جُگ چلائے اپنا رتھ، رتھوایی سیو کھایا۔ پچھلا جنم بویا بھٹھ، اگلا کھیرا دئے وسایا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا اکھّر نام پڑھایا۔ ایکا اکھّر ہر ہر چینا ناؤں، نتھاویاں بھئے سہائیا۔ آپ پار اُتارے پھڑ پھڑ باہوں، بھسڑ اپنا رُپ وٹائیا۔ ستجگ کرے سچ نیاؤں، کلجگ اتم لیکھا دئے مکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستی اہلیا ویکھ وکھائیا۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، کِریا کرے گن ندھان، گنوت گن کہن نہ جائیا۔

★ ۹ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی گیان چند دے گھر پنڈ توتان والی ضلع جموں ★

ہر گوبند کھیل اپارا، پُرب ویکھ وکھائیا۔ پنکھی اُقاب ندی کنارہ، بیٹھا آسن لائیا۔ چرن رکاب ستگر آسوارا، دئے نین ویکھے اک اٹھائیا۔ من اُچیا چاؤ درس نیارا، دھن مائس جو درشن رہے پائیا۔ زرگن پرگئی اندر زرگن دھارا، زرگن بوجھ بوجھائیا۔ ستگر صاحب سلطان پاوے سارا، گھٹ گھٹ آتر ویکھ وکھائیا۔ دیوے حکم سچی سرکارا، شبیدی شبد کرے جنائیا۔ تیرا جنم بھئے وچ سنسارا، مائس ساچا رُپ وٹائیا۔ زرگن آئے ہو اُجیارا، تیرا لیکھا دئے مکائیا۔ ناؤں رکھ نہکلنک نرائن نر اوتارا، ستلج لیکھا دئے مکائیا۔ کندھی ڈھاب دئے سہارا، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ دیوے نام شبد آدھارا، جیون جگت اک سکھائیا۔ سوہنگ شبد سچ پیارا، گر ستگر وچ ملائیا۔ تیری آسا ترسنا بنے جگت سہارا، تیرا لیکھا ویکھ وکھائیا۔ پنکھی نیوں نیوں کرے نمسکارا، اندرے اندر سپس جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، پچھلا لہنا رہیا مکائیا۔

★ ۹ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی گیان چند دے گھر پنڈ خیروال ضلع جموں ★

ست پُرکھ زرنجن صاحب سلطان، ست ستوادی ست سہائیا۔ اکم اکمڑا کھیل مہان، گھر اکمڑے آپ کرائیا۔ اکھ زرنجن وڈ مہربان، اکھ اکھنا لکھیا نہ جائیا۔ سو پُرکھ زرنجن گن ندھان، گنوتنا بے پرواہیا۔ ہر پُرکھ زرنجن نوجوان، اک اکلا آپ اکھوائیا۔ ایکنکارا وسے سچ مکان، سچ محلہ آپ سہائیا۔ آد زرنجن جوت مہان، نورو نور ڈگمگائیا۔ ابناشی کرتا شاہ سلطان، تخت نواسی اک اکھوائیا۔ سری بھگوان

ساچا کابن، رُوپ رنگ نہ کھئے وکھائیا۔ پاربرہم کھیلے کھیل مہان، در گھر ساچے کھیل کھلائیا۔ سچکھنڈ دوارا سچ مکان، ہر ہر ساچا آسن لائیا۔ شاہو بھوپ وڈ راج راجان، عقل کل آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، در گھر ساچے دیوے وڈیائیا۔ ست پُرکھ زرنجن سوبھاوت، الکھنا الکھ نہ لکھیا جائیا۔ اناشی کرتا ایک کنت، ایکنکارا رُوپ وٹائیا۔ سو پُرکھ زرنجن بنائے بنت، ہر پُرکھ زرنجن ویکھ وکھائیا۔ سچکھنڈ دوارا آپ سہائے ساچا دھام سہنت، زرنجن باقی کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، درگاہ ساچی ایکا نُوں کرے رُشنائیا۔ درگاہ ساچی سچ ٹکانا، تھر گھر ساچے آسن لائیندا۔ پاربرہم سری بھگوانا، پرم پُرکھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اپنا کھیل کرے ہر مہانا، بھو ابھیدا بھو چھپائیندا۔ ساچے مندر ہو پردھانا، آپ اپنا حُکم چلائیندا۔ آپے دیوے دھر فرمانا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے تخت آسن لائیندا۔ ساچے تخت آسن لایا، سچکھنڈ ساچا سوبھا پائیندا۔ زرنجن داتا اک اکھوایا، داتا دانی رُوپ وٹائیندا۔ اپنی بھچھیا اک وکھایا، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ اپنی اچھیا آپ کرایا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ اپنا لیکھا آپ لیکھایا، دوسر کھئے نہ سنگ رلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ محلے بیٹھا چڑھ، آسن سنگھاسن آپ وچھائیندا۔ سچ محلے اُچ منارا، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ اک اکلّا وسے سرجنہارا، آپ اپنا دھام سہائیندا۔ آپے پُرکھ آپے نارا، آپے ساچی سیج بندھائیندا۔ آپے اچے ست دُلارا، ہر شبدی ناؤں دھرائیندا۔ آپے ویکھے اپنا سچ اکھاڑا، اپنی دھارا آپ بندھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا، پُرکھ اناشا آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل اپارا، زرنجن اپنا آپ کرائیا۔ سار شبید ست کر تیارا، آد جُگاد ویس وٹائیا۔ ایکا ناد سچی دھنکارا، شبید اگمی آپ الایا۔ ایکا حُکم سچی سرکارا، دھر فرمانا آپ جنائیا۔ برہما وشن شو کر تیارا، ترے گن مایا رنگ رنگائیا۔ پنج تت ہر بھر بھنڈارا، اپنی وست ہتھ پھڑائیا۔ گگن منڈل لوآن پُریاں ہو اُجیارا، رو سس کرے رُشنائیا۔ سُن اگمی پار کنارہ، رُوپ انوُپا آپ درسائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، زرنجن اپنا ویس وٹائیا۔ زرنجن دھار سرگن رُوپ، ست پُرکھ زرنجن کھیل کھلائییندا۔ لیکھا جانے چارے کوٹ، دہ دشا ویکھ وکھائیندا۔ شبید ہلارا ایک جوت، لوآن پُریاں پھیری پائیندا۔ ایکا تاگا ایکا سوٹ، ایکا تندن بندھ بندھائیندا۔ ایکا پتا ایکا پوت، پوت سپوتا سرب وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا لیکھا آپ گنائیندا۔

ساچا لیکھا لیکھنہارا، آد جُگاد سمايا۔ برہما وشن شو کر تیارا، لکھ چوراسی بنت بنایا۔ گھر گھر مندر کر تیارا، نو در جگت ویکھ وکھایا۔
 اندر وڑ سچی سرکارا، پُرکھ ابناشی آسن لایا۔ پنچم رکھ باہر دھاڑا، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار آپ وسایا۔ پنچم بول شبد جیکارا، گھر
 ساچی دُهن سُنايا۔ امرت بھرے ٹھنڈی ٹھارا، کول نابھی آپ ٹکایا۔ آپے کریا بند کواڑا، بحر کپائی گُنڈا لایا۔ آپے آتم سیجا ہو اُجیارا، ساچا
 تخت رہیا سُہایا۔ آپے برہم روپ پرگٹ ہو سنسارا، بنک اپنا ناؤں رکھایا۔ سو پُرکھ نرنجن نہ مرے نہ پئے جم، نورو نور سدا رُشنايا۔ نہ
 خوشی نہ کوئی غم، ہرکھ سوگ وچ نہ آیا۔ نہ ترسنا نہ کھئے تم، آلس یندرا نہ کھئے وکھایا۔ جُگ جُگ بیڑا لوک مات بتھ، لکھ چوراسی آپ
 چلایا۔ وسنہارا چہر چہن، محل اٹل ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے پرواہ، سرگن بنے شبد
 ملاح، ساچا راگ اک سُنايا۔ شبد اُپائے ہر نرنکار، اپنی اچھیا آپ جنائیا۔ لوآں پُریاں محل اُسار، برہمنڈ کھنڈ آپ وسائیا۔ لکھ چوراسی کر
 تیار، گھر گھر وچ آپ بہائیا۔ سرگن نرگن کر پیار، اپنا جوڑا آپ جُڑائیا۔ بخشے ناد سچی دُهنکار، گھر مندر وجے ودھائیا۔ آپے سادھ سنت
 گر پیر بن اوتار، لوک مات کرے جنائیا۔ آپے ہر ہر ناؤں لے اُچار، آپے بیٹھا مُکھ بھوئیا۔ آپے ایشٹ بنے گردھار، آپے سریشٹ ویکھ وکھائیا۔
 آپے نرگن نور ہوئے اُجیار، آپے سرگن بند کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جُگ جُگ سنت کنت بھگونت اپنی دھار
 چلائیا۔ آپے سنتن ہوئے میت، برہم ودیا آپ پڑھائیا۔ آپے ترے گن رہے اتیت، مایا بندھن کھئے نہ پائیا۔ آپے ٹھانڈا آپے سیت، سانتک ست
 آپ ورتائیا۔ آپے گائے گوہند گیت، لکھ چوراسی آپ پڑھائیا۔ آپے وسے ہست کیٹ، اوچ نیچ نہ کھئے وکھائیا۔ آپے سیج سُہائے دھام انڈیٹھ،
 کایا مندر اندر ڈیرہ لائیا۔ آپے برہم پاربرہم کرائے سچ پریت، ایش جیو میل ملائیا۔ آپے جُگ جُگ چلائے اپنی ریت، اپنا ڈھولا آپے گائیا۔
 آپے لیکھا جانے مندر مسیت، آپے گر در کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن روپ نرادھار، نراکار اک
 اکھوائیا۔ نراکار ہر ہر گویالا، وید کتیب بھیو نہ پائیندا۔ جُگ جُگ چلے اپنی چالا، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سیوا لائے کال مہاکالا، جگت
 جنجالا ویکھ وکھائیندا۔ بھکتاں بھکتی پھل لگائے ڈالا، امرت میوہ اک کھوائیندا۔ ہر سنتن وکھائے کایا مندر سچی دھر مسالہ، چار دیوار نہ کھئے
 بنائیندا۔ جوت نرنجن کر اُجالا، گھر ساچا دیپک جگائیندا۔ سوہنگ پائے سچی گل مالا، ہنگ برہم رنگ رنگائیندا۔ بھاگ لگائے کایا ماٹی

کہالا، خالق خلق ویکھ وکھائیندا۔ انحد وجے ساچا تالا، تال تلواڑا آپ وجائیندا۔ امرت سروور مارے اک اُچھالہ، مانسروور آپ بھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کرتا کرنیہار، آد جگادی اک اوتار، سادھاں سنتاں پاوے سار، لیکھا جانے گر پیر اوتار، حکمی حکم آپ بھرائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن سچا پاتشاہ، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ الکھ نرنجن ایکا الکھ لئے جگا، دو جہاناں آپ سُنائیا۔ نرگن سرگن روپ وٹا، ستگر گر ناؤں دھرائیا۔ سنت سہیلے لئے جگا، جاگرت جوت کر سُنائیا۔ بھکت بھگونت لئے اٹھا، آتم درشٹی آپ کھلائی۔ گرمکھ ساچے لئے ملا، آپ اپنا پردہ لایا۔ گرمکھ ساچے انگیکار لئے کرا، اپنی گود آپ بھائی۔ ستجگ تریتا ویکھیا دواپر اپنی پھیری پا، اپنی کل آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اکم اپارا، اکم اکمڑی کار کرائیا۔ نرگن سرگن ایکا رنگ، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ صاحب سلطان سورا سربنگ، پُرکھ ابناشی آپ اکھوائیندا۔ جن بھگتاں آتم سیجا سُنتا سچ پلنگ، دوسر سیج نہ کھتے ہندھائیندا۔ نام انڈیٹھا وجائے مردنگ، ساچی سیوا آپ کھائیندا۔ اک چڑھائے ساچا چند، رو سس مکھ شرمائیندا۔ خوشی کرائے بند بند، جس سر اپنا ہتھ کھائیندا۔ لیکھا چکائے جیرج انڈ، اُتہج سیج پار کرائیندا۔ چرناں ہیٹھ دیلے کوٹن برہمنڈ، پاربرہم پرہم وپس وٹائیندا۔ لیکھا جانے سرب وربھنڈ، الکھ چوراسی ناچ نچائیندا۔ جن بھگتاں سُنائے اپنا چھند، لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا۔ نہ کوئی گائے بتی دند، رسنا جہوا نہ کھتے پلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ وپس کرے اولّا، کایا مندر ویکھے سچ محلہ، اُچ اٹلا آسن لائیا۔ نرگن سرگن ساچا میت، میت مُرارا آپ اکھوائیا۔ نرگن سُنائے سہاگی گیت، سرگن کوکے دئے دُہائیا۔ نرگن بیٹھا رہے اتیت، سرگن چاروں کُنٹ بھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی دھار بندھائیا۔ جگ جگ دھار ہر نرنکار، لوک مات آپ چلائیندا۔ لکھ چوراسی لیکھا کرے آر پار، سرب سنسار ویکھ وکھائیندا۔ ستجگ تریتا دیوے ہلار، دواپر ویلا آنت وکھائیندا۔ کلجگ کوکے کرے پُکار، چار کُنٹ اپنا ڈورؤ واہندا۔ جوٹھ جھوٹھ کر پَسار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نال رلائیندا۔ آسا ترسنا بھر بھنڈار، در در اپنی ونڈن ونڈ ونڈائیندا۔ سرشٹ سبائی کر نار وبھچار، اپنا حکم چلائیندا۔ کیسے نہ ملے کنت بھتار، کھلی مینڈھی سرب وکھائیندا۔ سادھ سنت گئے ہار، ہر کا پوڑا نہ کھتے چڑھائیندا۔ چار وید روون زارو زار، ڈبدا بیڑا نہ کھتے ترائیندا۔ پُران اٹھاراں کرن وچار، ساچا متا نہ کھتے پکائیندا۔ گیتا گیان پائے

سار، اک دھیان بھگت رکھائیندا۔ انجیل قرآن کر پردھان، سنگ محمد چار یار ویکھ وکھائیندا۔ دین ایمان سرب کرلان، سچ رسؤل نہ کھئے
 نظری آئیندا۔ مکہ کعبہ بھئے ویران، ساچا حج نہ کھئے کرائیندا۔ کہانی بانی بھلے جیو نادان، نرگن میل نہ کھئے ملائیندا۔ گھر لگے پنج شیطان، پنج
 شبد نہ کھئے سُنائیندا۔ ایکا بھلیا ہر بھگوان، ساچا مارگ نہ کھئے وکھائیندا۔ ورن برن مکھ شرمنا، ساچا کھن نظر نہ آئیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ کلجگ کوڑا کر پسارا، چار ورنناں رہیا لڑائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ کریا پار کنارہ،
 گنگا گوداوری دئے دُباٹیا۔ مندر مسجد گروڈوار باباکارا، مایا رانی اپنا رنگ چڑھائیا۔ سادھاں سنتاں من بنکارا، ہر کا روپ نہ کھئے درسائیا۔
 ساچا مندر کایا وسائے نہ کوئی گروڈوارا، گھر ٹھاکر نظر نہ آئیا۔ اندر ہون دھوپ نہ بھئے کھئے اُجیارا، ساچا گھرت نہ کھئے وکھائیا۔ جوت للاٹ نہ
 کھئے پسارا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ کھوجن در در اپنی الکھ جگائیا۔ گھر شبد نہ سنے کھئے دھنکارا، جگت تال رہے وجائیا۔ گھر امرت پیئے نہ
 ٹھنڈا ٹھارا، دوس زین بھئے ہلکائیا۔ گرمکھ ورلے پرہہ ملیا ایکنکارا، گھر ساچے وجی ودھائیا۔ ستگر روپ اکم اپارا، الکھ اگوچر بھيو نہ رائیا۔
 پرگٹ بھئے وچ سنسارا، نرگن سرگن ناؤں دھرائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، لیکھا لیکھ نہ کھئے جنائیا۔ جس جن کریا کر وکھائے اپنا در دوارا، سو
 جن بوجھن پائیا۔ کلجگ اتم نہکلنک نرائن نرلئے اوتارا، نرگن جوت کرے رُشناٹیا۔ ایکا شبد بولے جیکارا، سوہنگ اکھر اک پڑھائیا۔ نام
 ست آنت نہ پاراوارا، اونکارا کھیل کھلاٹیا۔ آد نرنجن کر اُجیارا، اوانگ روپ سرب سہائیا۔ ترے گن مایا وسے باہرا، پنج تت کھیل کھلاٹیا۔
 لکھ چوراسی گھر گھر مندر پاوے سارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، اک اکللا کھیل اپارا، آپ کرائے
 ہر کرتارا، لوک مات لئے اوتارا، تارنہار آپ اکھوائیا۔ کلجگ تیرا کوڑا بھیکھ، چاروں کُنٹ ویکھ وکھایا۔ نہ کوئی نر نہ نریش، راج راجان دس
 نہ آیا۔ بڈھ بیکی گھلڑے کیس، نیتر نیناں نیر وبائیا۔ مت متوالی اپنے ویکھ لیکھ، لیکھا لیکھا نہ کھئے مٹایا۔ من منوآ مُچھ دارھی نہ دسے
 کیس، اپنا موند آپے رہیا مُنڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ ویکھے تیرا گھر، نو کھنڈ پرتھی پھول پھلایا۔ کلجگ
 اتم ویکھن آیا، نرگن اپنا جامہ دھار۔ چوٹھے جگ گیڑا رہیا دواپا، چارے کٹاں دئے ہلار۔ برہما وشن شیو رہیا اٹھایا، آپ کرائے شبد بے دار۔
 ایکا حکمی حکم رہیا سُناپا، لکھ چوراسی دئے ہلار۔ شاہ سلطان کھئے رہن نہ پایا، راج راجان بھئے ویران۔ گرھ ہنکاری دئے تڑایا، بن ہر نامے

خالی دسن مکان۔ مٹکھ جیو دئے کھایا، لیکھا جُکے پنج شیطان۔ ایکا کلمہ نو کھنڈ پرتھی دئے پڑھایا، سرِشٹ سبائی اک ایمان۔ ایکا شبدا
 انادی دئے سُنایا، میل ملاوا سِری بھگوان۔ نو دوارے بند کرایا، دسویں جوت جگائے اک مہان۔ اٹھان تتان پھیرا پایا، ست سرُپ وکھائے
 اک نشان۔ چھیویں چھپر چھن جُھپایا، پنجم شبدا راگ دُھنکان۔ چوٹھے پد ڈیرہ لایا، تیجا نیترا کھولے ہو نگہبان۔ دو جا گھر اک سُہایا،
 سچکھنڈ نواسی وسے سچ استھان۔ ایکا ایکنکارا ویکھ وکھایا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ کلجگ اتم پھیرا پایا، پرگٹ ہویا والی دو جہان۔
 گرُمکھ ساچے لئے جگایا، دیوے نام سچا دھن مال۔ من مت جھوٹھی دئے گویا، گرمت کرے گھر پردھان۔ من پنکھی اڈ اڈ دہ دِش نہ جایا،
 آپ پائے اپنی آن۔ سُکھمن تیرا ٹیڈھا پنڈھ مُکایا، گرُسکھاں ہو آپ مہربان۔ لیڑا پنگل چرناں بیٹھ دبا، پُرکھ ابناشی جانی جان۔ ہرجن
 ساچے سنگ رلایا، امرت اتم سروور آپ وکھائے اپنا کر دھیان۔ کاگوں ہنس آپ وٹایا، ساچے سر کرائے اشنان۔ ایکا راگ برہمادی آپ سُنایا،
 سُنن نہ پائے کیسے کان۔ آگادھ بودھی بھیو کُھلایا، لیکھا جنائے دُھر فرمان۔ سرتی شبدا میل ملایا، کر کریا آپ مہربان۔ اتم اتر سیج
 ہنڈھایا، گر ستگر نوجوان۔ نہ مرے نہ کدے جایا، آد جگادی ساچا کابن۔ ساچی سخیاں ویکھ وکھایا، گرُمکھ کرے پروان۔ دسم دواوی
 وچوں باہر کڈھایا، آپ اپنا پھڑائے سچ نشان۔ سُن اگتی پار کرایا، جودھا سورپیر بلوان۔ تھر گھر ساچے آپ ٹکایا، پنج تت نہ کھئے نشان۔
 سچکھنڈ دوارا آپ کُھلایا، گرُمکھ ساچے آپ پچھان۔ الکھ آگوچر میل ملایا، ملیا میل سِری بھگوان۔ ست ستوادی ویکھ وکھایا، ست
 پُرکھ نرنجن جانی جان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، جن ہر کرے در پروان۔ ہرجن ساچا سوہاؤنت،
 وید پُران سرب جس گائیندا۔ جس جن ملیا ہر ہر کنت، کھانی بانی رُپ پرگٹائیندا۔ لیکھا جُکے منیا منت، رسنا شبدا نہ کھئے گائیندا۔ دھن
 سُہاگی ساچا سنت، جو ہر ہر درشن پائیندا۔ جگت جیواں مایا پائی بے آنت، کلجگ اپنا پردہ پائیندا۔ چاروں کُنٹ بھکھ ننگت، ہر کا نام
 نہ کھئے ورتائیندا۔ بن ہر دسے نہ کھئے ساچی سنگت، سکلا سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ بن ہر نامے کھئے نہ چاڑھے رنگت، رنگ مجیٹھ نہ کھئے
 رنگائیندا۔ بن ستگر کھئے نہ توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، ہنگ برہم نہ کھئے وکھائیندا۔ بن گر مانس جنم ہوئے بھنگت، لکھ چوراسی پھند نہ کھئے
 کٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے آپ اٹھائیندا۔ کلجگ تیرا کورڈا ڈنک، نو کھنڈ

پرتھی وچیا۔ نانا تٹا راؤ رنک، پنج وکارا پھرے بھجیا۔ نہ کوئی میٹے کیسے دا شنک، نہ کوئی رکھے کیسے لچیا۔ گُرمکھ ورا اُدھرے جوں جن جنک، جس جن چرن دھوڑ کرائے ساچا مچیا، جوتی شبد لائے تنک۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم کھیل اپارا، کرے کرائے کرنیہارا، ہرجن رکھے ساچی لچیا۔ ہرجن تیرا سچ نشانہ، ستگر پورا آپ جھلائیندا۔ گر گر دیوے شبد بیانا، لوک مات آپ چڑھائیندا۔ آتم آتر برہم گیانا، برہم و دیا آپ پڑھائیندا۔ آتم امرت پینا کھانا، جگت ترسنا بھکھ گوائیندا۔ اک وکھائے پد نربانا، نربھے اپنا روپ جنائیندا۔ ساچے تخت سچ سلطانا، ہر بھگوانا آسن لائیندا۔ جن بھگتاں بٹھے ایکا گانا، لوک مات سگن منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، شبد اکھنڈ وچ برہمنڈ اپنا آپ چلائیندا۔ شبد گرو گر مہربان، آد جگاد سمایا۔ جگ جگ رکھے سچ نشان، لوآن پُریاں آپ جھلایا۔ جگ جگ پائے اپنی آن، ستجگ تریتا دواپر پار کرایا۔ جگ جگ ہوئے مات پردھان، اپنا ڈنکا آپ وجایا۔ جگ جگ میٹے جھوٹھ نشان، سچ سچ دئے درڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوگ جگت اپنے ہتھ رکھایا۔ جگ جگ ویس اوٹرا، شبدی گر روپ وٹئے۔ جن بھگتاں مارگ دسے اک سُکھلڑا، مٹکھ جیو سرب بھلائے۔ در دوارے آتم سیجا سچ سنگھاسن آپے کھلڑا، آپ اپنا درس دیکھئے۔ نرگن سرگن پھڑائے پلڑا، آپ اپنے نال بندھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ گر ستگر ناؤں دھرائے۔ ستگر شبد ہر جگدیش، نرگن سرگن وچ سمائیندا۔ اپنی پڑھائے اک حدیث، شرع شریعت آپ جنائیندا۔ آپے لیکھا جانے راگ چھتیس، ست سُرستی آپ سمجھائیندا۔ آپے لہنا دین چکائے بیس اکیس، جو گھڑیا سو بہن وکھائیندا۔ آپے ہرجن تیرے چہتر جھلائے سیس، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات ویکھے گھر، ہرجن تیرا بنک وڈیائیندا۔ ساچا بنک بنک دوارا، در گھر ساچا اک سہائیا۔ ساچا بھگت بھگونت ونجارا، پُرکھ ابناشی ایکا ونج کرائیا۔ ساچا سنت ہر ست ڈلارا، ست پُرکھ نرنجن آپ اُچائیا۔ ساچا گُرمکھ سوہے اک دوارا، در دروازہ آپ کھلائیا۔ ساچا گُرسکھ منگے منگ بن بھکھارا، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ ساچا ستگر بنیا رہے ورتارا، دیندیاں توٹ کھئے نہ آئیا۔ آد جگادی اک اوتارا، ایکا گر اکھوائیا۔ کلجگ اتم کرے پار کنارہ، تو نو لیکھا دئے چکائیا۔ ایکا شبد بول جیکارا، سوہنگ ڈھولا آپے گائیا۔ ساچا تولا بن نرنکارا، سرشٹ سبائی تول تلائیا۔ گُرسکھ نہ آئے پاسا ہارا،

بار حیت پرہ اپنے ہتھ رکھائیا۔ بہرے بھلا بہم گوارا، بہم گڑھ نہ کھئے ٹرائیا۔ جوٹھا جھوٹھا تن شنگارا، ویسوا روپ رہیا وٹائیا۔ گھر ملیا نہ
 پُرکھ اپارا، ساچا کنت نہ درس دکھائیا۔ آتم سیج نہ کرے کوئی پیارا، سُنجی سیج دئے دُہائیا۔ سُرَت سوانی کوکے رووے زارو زارا، سَتگر
 شبد ساچا ہانی، ملیا نہ بے پرواہیا۔ آر پار نہ دسے کھئے کنارہ، ڈُونگھے ساگر بھوری بھور رہی بھوائیا۔ جس جن کرپا کرے آپ نرنکارا، در
 گھر آئے درشن دیوے جم کی پھابی دئے کٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، گُرسکھ کلجگ ساگر جائے تر،
 جو جن سوہنگ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان رسنا گائیا۔ کلجگ ساگر کرنا پار، ایکا نام بول جیکارا۔ گُرسکھ تیرا جپ تپ اُتریا پار،
 تیرے اندر وڑیا آپ نرنکارا۔ تیرا جم جم دا اُتریا بہار، تیرا بہار چُکے آپ گردھارا۔ تیرا دوارا ٹھنڈا ٹھار، ہر امرت برسے میگلا دھارا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے کرے پیارا۔ سچ پیار سُہاوی رات، رین بھنڑی رنگ رنگائیا۔ سَتگر بخشی ساچی دات،
 آتم جھولی نام بھرائیا۔ اپنا درس دکھائے آپ وڈ کرامات، کرم دھرم جرم لیکھے لائیا۔ من مت نیڑ نہ آئے دُہاگن نار کدات، گُرم ت ایکا ایک
 سکھائیا۔ آد آنت پُچھے وات، نرگن سرگن روپ وٹائیا۔ درس دکھائے بوہ بدھ بھانت، کر کرپا بے پرواہیا۔ آپے بنے پتا مات، گُرمکھ بال انجانے
 گود اُٹھائیا۔ درس دکھائے اک اکانت، اک اکلّا پھیری پائیا۔ شبدی شبد سُنائے ساچی گاتھ، سوہنگ نام وڈی وڈیائیا۔ ہر سنگت چڑھی
 ساچے راتھ، رتھ رتھوہی رہیا رتھ چلائییا۔ نہ کوئی پوجا نہ کھئے پاٹھ، جوگ ابھاس نہ کھئے کرائیا۔ نہ کوئی تیرتھ نہ کھئے تاٹ، مندر گُردوار نہ کھئے
 رکھائیا۔ کر کرپا چڑھائے اپنے گھاٹ، اپنا بیڑا آپ اُٹھائیا۔ گُرسکھ تیری لکھ چوراسی مُکی واٹ، مات گریہ نہ پھیری پائیا۔ پرہ سیج وچھائی
 ساچی کھاٹ، درگاہ ساچی اک رکھائیا۔ گُر چرن دوارے وکنا ایکا ہاٹ، چوڈاں لوک نہ بہم بھلائییا۔ کلجگ کھیل بازی گر ناٹ، سوانگی
 رہیا سوانگ رچائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنتر دیوے شبد گیانا، گیان دھیان وچ رکھائیا۔ گیان دھیان چرن گُریک،
 دوجی ٹیک نہ کھئے تکائیندا۔ سَتگر پورا کرے کرائے بُدھ بیک، کایا کھوٹ آپ گوائیندا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، اگنی ہاڑ نہ کھئے تپائیندا۔
 پورب ویکھنہارا لیکھ، آگے لیکھا آپ مُکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، گُرسکھ وسائے ساچے گھر،
 مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔

★ ۹ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی دھرم چند دے گھر پنڈ بالے والا ضلع جموں ★

سو پُرکھ نرنجن کھیل اپاریا، آدن آتا اک رگھڑائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن جوت اُجاریا، نور نوران بے پرواہیا۔ ایکنکارا نرگن دھاریا، روپ انوپ آپ درسائیا۔ آد نرنجن ڈگمگا ربیا، اکھ لکھنا لکھیا نہ جائیا۔ سری بھگوان تخت سہا ربیا۔ درگاہ ساچی آسن لائیا۔ ابناشی کرتا حکم چلا ربیا، دُھر فرمانا آپ سُنائیا۔ پاربرہم پرہ وٹا ربیا، ویس انیکا آپ رکھائیا۔ لوآن پُریاں رچن رچا ربیا، منڈل منڈپ آپ سہائیا۔ شبد دُلارا سَت آپ اُپا ربیا، دیوے مان وڈی وڈیائیا۔ رو سس دیپک آپ جگا ربیا، تار ستار کرے رُشنائیا۔ وشنوں روپ آپ دھرا ربیا، وشنوں میلا سہج سُبھائیا۔ نابھی کول پُھل کھلا ربیا، امرت دھارا آپ چلائی۔ برہم اپنا ناؤں دھرا ربیا، اندر باہر بھیو نہ رائیا۔ دھواں دھار آپ سما ربیا، سُن اگئی ڈیرہ لائیا۔ شنکر اپنا انگ کٹا ربیا، ہتھ ترسول پھڑائیا۔ وشنوں وشو اک اُپا لیا، دے مت ایکا سمجھائیا۔ برہما چارے مکھ کھلا لیا، اٹھ نیتراہ تکائیا۔ شنکر ساچا سنگ نبھا لیا، ایکا عقل کل ورتائیا۔ وشنوں ایکا وست جھولی پا ربیا، داتا دیوے رزق سبائیا۔ برہما ایکا ہر ہر گیان درڑا ربیا، چارے ویداں دے لکھائیا۔ شنکر ایکا رنگ رنگا لیا، باسک تشکا گل لٹکائیا۔ وشنوں اپنا رنگ وٹا لیا، نرگن نور سرگن نور کرے رُشنائیا۔ برہما اپنی ونڈ ونڈا ربیا، چار چار کرے پڑھائیا۔ شنکر ساچا گھر وسا لیا، پُرکھ ابناشی ویکھ وکھائیا۔ پُرکھ ابناشی اپنا راہ چلا ربیا، بے آنت بے پرواہیا۔ ترے گن اپنا ت بنا لیا، رجو طمو ستو نام رکھائیا۔ ستو وشنوں جھولی پا ربیا، رجو برہمے انگ لگائیا۔ تامس شنکر ہتھ پھڑا ربیا، لہنا لہنا ربیا وکھائیا۔ تیناں ایکا حکم سُن لیا، آپ اپنی دیا کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَت سَت اپنی دھار آپ بنا ربیا۔ سو پُرکھ نرنجن ایکا گاونا، دوسر ہور نہ کوئی جنائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ایکا گاونا، ایکا ایشٹ آپ دھرائیندا۔ ایکنکارا نرکارا ویکھ وکھاونا، روپ رنگ نہ کوئی وکھائیندا۔ آد پُرکھ نرنجن ساچا دیپ جوت جگاونا، آد جگادی ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا گھر گھر پاونا، ساچے کھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ سری بھگوان ایکا سنگ رکھاونا، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ برہم پاربرہم روپ وٹاونا، نرگن سرگن کھیل کھلائییندا۔ ترے ترے ساچا ویس کراونا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھیو آپ کھلاونا۔ اپنا بھیو اگئی کھول، اپنا پردہ دے چُکائیا۔ سَت پُرکھ نرنجن ساچی وست رکھے کول، دوسر ہتھ نہ کیسے

پھڑائیا۔ الکہ نرنجن الکہ جیکارا ایکا بول، اپنا نعرہ اک لگائیا۔ سچکھنڈ دوارے وجے ڈھول، ساز مردنگا ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اچرج اپنی ریت چلائیا۔ اچرج ریت ہر بھگوان، آد آد اپنی آپ چلائیندا۔ اپنے تخت بیٹھ سلطان، ساچا حکم آپ ورتائیندا۔ شاہو بھوپ راج راجان، راج جوگ آپ کھائیندا۔ ساچے مندر بیٹھ مکان، تھر گھر ساچا آپ سہائیندا۔ ساچا دیپک جگے مہان، تیل باقی نہ کھئے ٹکائیندا۔ ساچا راگ گئے گان، گاونہارا دس نہ آئیندا۔ کھیلے کھیل سیری بھگوان، سارنگ دھر آپ اکھوائیندا۔ اپنی کرے آپ پچھان، اپنا میلا آپ ملائیندا۔ آپے بھوئے نوجوان، اپنا رُپ اتوپ اپنا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا سو بھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ جگے جوت آد نرنجن ایکا بیٹھا ہر ہر کنت، کنٹوبل وڈی وڈیائیا۔ آد جگادی درد دکھ بھے بہنجن شبد جائے اپنا سُت، ناد انادی ناد وجائیا۔ سچکھنڈ نواسا ساچے دھام ساچا سجن کرے کھیل بے آنت، اگم اتہاہ بے آنت بے پرواہ اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے لیکھا جانے اپنے جنت، جیو جنت لے اُپائیا۔ برہمے دیوے اک گیان، ایکا اکھڑ آپ پڑھایا۔ وشنوں دیوے دھر فرمان، دھر دا شبد آپ جنایا۔ شنکر سُندا لا لا کان، سنسا روگ رہے نہ رایا۔ چوڈاں لوک کھول دکان، پُرکھ ابناشی ڈیرہ لایا۔ تریلوک اک نشان، آپ اپنا دئے جھلایا۔ ساچا حکم دھر فرمان، دھر دی وادی دھر دی دھار بندھایا۔ لکھ چوراسی دیوے دان، ایکا جھولی وست ٹکایا۔ برہما کرے در پروان، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ پُرکھ ابناشی ہویا مہربان، دے مت رہیا سمجھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ برہما سیوک سیوادار، ترے پنج جوڑ جڑائیندا۔ گھاڑن گھڑے اپر اپار، اٹ گارا نہ کھئے وکھائیندا۔ اندر مندر کھیل اپار، ڈونگی کندر آپ کرائیندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، لوک مات ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کھیلے کھیل اگم اپار، الکہ اگوچر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، برہما وشن شو خوشی منائیا۔ پُرکھ ابناشی تیری سار، ہوں سیوک مول نہ پائیا۔ تون شاہ سچا سکدار، ہوں رعیت سیو کھائیا۔ تون داتا دانی گر کرتار، ہوں بھچھک جھولی آگے ڈاہیا۔ تون صاحب سچا داتار، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا مت رہیا سمجھایا۔ برہمے سن سچ گیان، پُرکھ ابناشی آپ جنائیندا۔ لکھ چوراسی دتا دان، تیری جھولی پائیندا۔ وشنوں سیوا کرے مہان، گھر گھر رزق

پُچائیندا۔ شنکر آنت کرے کلیان، جو گھڑیا بہنّ وکھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کرے کھیل مہان، اپنی ونڈن ونڈ ونڈائیندا۔ چارے وید تیرا دھیان، تیری اچھیا بھچھیا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دیوے ساچا ور، ساچی سکھیا آکھ سُنائیندا۔ برہما اُٹھ لے انگڑائی، نیتر نین اگھاڑیا۔ پُرکھ انباشی تیری وڈیائی، تیرا بھیو کسے نہ پالیا۔ تیرا حُکم مٹاں میرے سچے سائیں، تیرا چھایا سر رکھا لیا۔ تیری سیو کھاواں چائیں چائیں، لکھ چوراسی بہار اُٹھا لیا۔ تیرا درشن منگاں اُچیاں کر کر باہیں، نیتر نین راہ تکا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ گھلا رہیا۔ برہمے سُن تیری فریاد، نہ ہر ساچا دیا کھائیندا۔ ایک دیوے تیری داد، تیری وستو جھولی پائیندا۔ کھیلے کھیل وچ برہما، آد جُگاد رچن رچائیندا۔ چار جُگ نو سُو چرانوے چوکرئی جُگ تیرا میلا کدا رہے سنت سادھ، گر پیر اوتار نال رلائیندا۔ لوک مات و جاؤندا رہے ناد، جُگ جُگ اپنا حُکم سُنائیندا۔ شبد جنائے بودھ اگادھ، دُھر بانی لیکھ لکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھیدا آپ گھلائییندا۔ برہما دئے جوڑ کرے نمسکار، پرہ چرن سیس جھکائیا۔ جُگ جُگ راہ تگاں تیرا پروردگار، بن تیرے میرا بھئے نہ کھئے سہائیا۔ جو لوک مات آوے اوتار، جس تیرا اپنا دئے گوائیا۔ جو سادھ سنت کرے پزار، اُچی کوکن دین دُہائیا۔ سرشٹ سبائی کرن پُکار، ایک اکھر کرن پڑھائیا۔ جُگا جُگنتر کھیل نیار، رُوپ انوپا لے وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا درس موہے بھائیا۔ پُرکھ انباشی دین دیا، دیاںدھ آپ اکھوائیندا۔ برہمے دسے راہ سُکھالا، آپ اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ اپنا ناؤں رکھئے کال مہاکالا، اولڑی چالا آپ چلائیندا۔ ترے گُن مایا پائے جنجالا، ساچا گانا آپ گنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی گر پیر اوتار، سادھ سنت کرے جنائیا۔ ایک شبد بول جیکار، اپنا نعرہ دئے سُنائیا۔ ایک جوت کر آکار، نرگن دھارا دئے بندھائیا۔ ایک کھول بند کواڑ، اپنا درس دئے وکھائیا۔ ایک میل ملائے ساچے لاڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ برہما لیکھا رہیا پُچھ، گھر ساچے کر پُکاریا۔ لوک مات تیرا رُوپ نرگن سرگن دیوے سُکھ، ساچا سُکھ کون وکھا رہیا۔ لکھ چوراسی میٹے کون دُکھ، دُکھیاں دُکھ کون ونڈا رہیا۔ نایاں میٹے کون بھکھ، بھکھیاں رزق کون پُچا رہیا۔ مار جہات لیکھا چُکائے کون اُٹا رُکھ، مات گرہ پھند کون کٹا رہیا۔ پُرکھ انباشی کرپا کر، دئے سندیش برہمے نرگن آپے بن مانکھ، پنج تت چولا آپ ہنڈھا

رسیا۔ گُرمکھ سنت بھگت لکھ جُوراسی وچوں چُگ، آپ اپنی بُوچھ بُجھا رسیا۔ بتھ پھڑائے نام دُھج، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کِرپا کر، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ برہما آگے کرے پُکار، سُن داتا بے پرواہیا۔ کون پُرکھ ہونے وچ سنسار، گر پیر اوتار کون اکھوائیا۔ کون میٹے
 سوگ ہرکھ، ایک رنگ رنگائیا۔ کون کرے تیری رچنا اُتے ترس، تیرا تیرا ہونے سہائیا۔ کون امرت میگھ دیوے برس، سانتک ست دئے
 ورتائیا۔ کون میٹے میری حرص، ہوس رہن نہ پائیا۔ کون لیکھا جانے عرش فرش، قُرس کُرا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کِرپا کر، ایک اکھڑ رسیا بُجھائیا۔ لوک مات اوتار نشانی، برہمے برہم رسیا سمجھائیا۔ جُگ آنت کرے جیو شیطانی، چولا چولا لئے
 بدلائیا۔ آپے جانے اپنی بانی، رام نام کرے پڑھائیا۔ لیکھا جانے اکتھ کہانی، اکتھ اکتھنا آپ اکھوائیا۔ جن بھگتاں دیوے ٹھنڈا پانی، امرت آم
 جام پیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بھگت بھگونت ایک رنگ رنگائیا۔ سنت نشانہ ہر بھگوانا، ایک ایک سمجھائیندا۔ پنج
 تت دیوے مانا، ابھانا میٹ مٹائیندا۔ اپنا راگ سُنائے ترانہ، دُھن آتمک آپ وجائیندا۔ ایک بتھ ساچا گانا، پُرکھ ابھاشی سگن منائیندا۔ ایک
 دیوے دُھر فرمانا، اپنا اکھڑ آپ وکھائیندا۔ جیواں جنتاں وچ وسے ہو ہونا، نانا ناناں آپ اکھوائیندا۔ ہر کا سر تے مئے بھانا، سو سنت
 مات اکھوائیندا۔ برہمے برہم رُپ وکھانا، پاربرہم آپ سمجھائیندا۔ گر گر ویکھ جگت وچار، ہر ساچا بُوچھ بُجھائیندا۔ ستگر کِرپا کرے
 آپ کرتار، گر گر جنم دوائیندا۔ مات گریہ وسے باہر، دس ماس نہ اندر آئیندا۔ نو اٹھاراں کر کر پار، اپنا چولا رُپ وٹائیندا۔ برہم پاربرہم
 کر پیار، جوتی جوت وچ ٹکائیندا۔ آپ سُنائے سچّی دُھنکار، دُھر دا شبد آپ الائیندا۔ آپے لیکھا جانے دُھر دربار، درگاہ ساچی آپ
 بہائیندا۔ آپے ونج کرائے وپار، ساچی وستو ہٹ وکائیندا۔ آپے نام بھرے بھنڈار، اپنی ونڈن اپنے بتھ رکھائیندا۔ آپے گنڈھ پاوے سنسار،
 لوک مات جوڑ جُڑائیندا۔ آپے ست ست بول جیکار، جگت جیکارا اک وکھائیندا۔ آپے ورن برن کر پیار، دئی دویتی میٹ مٹائیندا۔ آپے
 ساچی سرن دسے زرنکار، زرنگن سرگن میل ملائیندا۔ گر گر کرے کھیل اپار، گُرمت سکھیا اک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کِرپا کر، اپنا بھيو آپ گھلائیندا۔ برہما سُن اٹھیا نوجوان، پرہ ساچے سچ سمجھائیندا۔ چار جُگ تیرا آوے جاوے دُھر فرمان، جیو جنت
 سرب گائیندا۔ تیرا شبد ڈنکا وجے وچ جہان، تیرا نام سرب الائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک دے ساچا ور، تُوں

کون روپ پرگنائیندا - ساچا ور دے پرتپالک، برہما پاربرہم سنائیندا۔ کون کھیل کرے وچ خالق، نرگن نرگن روپ وٹائیندا۔ کون جگ بنیں
 ثالث، سچ ثالثی مات کرائیندا۔ کون روپ ہیوے خالص، سرشٹ سبائی بند خلاص کرائیندا۔ کون روپ نہ بندرا نہ رکھے آس، جوئی ریت کون
 اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے دیوے ساچا ور، اپنا پردہ آپے لائیندا۔ پُرکھ ابناشی سچ جنایا، آپ اپنا بھیو
 گھلائییندا۔ سچکھنڈ دوارے آسن لایا، تھر گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ سٹ دُلارا اک اُچایا، ہر شبدی ناؤں دھرائیندا۔ پُریاں لوآں برہمنڈاں
 کھنڈاں حُکم چلایا، لکھ چوراسی بندھن پائیندا۔ گر پیر اوتار سادھ سنت حُکم پھرایا، اپنا بھانا آپ منائیندا۔ اپنا نام سچ جیکارا اک
 سُنایا، رسنا جہوا سرب گائیندا۔ اک دھیان اِشٹ گر آپ اکھویا، ایک نیتز نین گھلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ
 اپنا روپ وٹائیندا۔ برہما رووے دھاہاں مار، پرہ ساچا کر جنائیا۔ کون جگ سُنے سرب پُکار، لوک پرلوک برہمنڈ کھنڈ تیرا راہ رہے تکائیا۔
 کون روپ سُنائے سچ سلوک، لکھ چوراسی تیرا ایک ناؤں گائیا۔ کون روپ بخشے ساچی موکھ، مکئی چرناں ہیٹھ رکھائیا۔ کون روپ میری
 رچنا دیوے جھوک، ایک جوتی لنبو لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بوجھ دے بُجھائیا۔ برہمے بوجھ کر وچار، ہر
 پُرکھ نرنجن آپ سُنایا۔ چار جگ ایک بٹھے دھار، ستجگ تریتا دواپر کلجگ اپنا بندھن پایا۔ اک چوکڑی چووی اوتار، دس اٹھ اٹھاراں
 ویکھ وکھایا۔ باؤن اکھڑ کرے تیار، پینتی اکھڑ لوک مات پرگٹایا۔ ستاراں اکھڑ گر پیر نہ پاؤن سار، اپنے اندر بند کرایا۔ نو سو چرانوے
 چوکڑی جگ تیرا کر کر پسار، تیرا لیکھا ویکھ وکھایا۔ وشنوں دے دے تھکے سرب بھنڈار، جیو جنت تریت نہ کھئے کرایا۔ اتم آئے چل دربار،
 اپنی وتھیا دے سُنایا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، بؤں ڈھٹھا تیری سرنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے ایک اکھڑ رہیا
 پڑھایا۔ نو سو چرانوے چوکڑی تیرا پسارا، اکتڑ منوتر دین گواہیا۔ رو سس پانی ہارا، سورج چنّ چنّ واہو داہیا۔ منڈل منڈپ اک سہارا،
 شبد ڈوری بندھن پائیا۔ نو گرہ کرے چرن بھکھارا، دھرو دربارا اک سہائیا۔ لیکھا چکائے نو نو وارا، چار جگ آپ بھوئیا۔ نو کھنڈ پرتھمی
 دے ہلارا، سچ ہلونا ایک لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا دیوے بھیو کھول، شبد انادی ایک بول، بولنہارا اک اکھوائیا۔
 شبد انادی بولیا، ساچی دھن جیکار۔ برہمے پردہ کھولیا، پُرکھ ابناشی کھیل اپار۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ تیرا باغیچہ مؤلیا، لوک مات

کھڑی گلزار۔ کلجگ اتم کرے ہولیا، چاروں کُنٹ پھیرا مار۔ نر ہر بنے ساچا تولیا، نام کُنڈا ہتھ اُٹھال۔ تیرا پورا کرے کیتا قولیا، بھل نہ جائے
 بے عیب پروردگار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے دتے اپنی دھار۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ پندھ مُکاؤنا، چار
 جگ گیزا آپ دوائیا۔ چار وید پرہہ بھیو کھلاؤنا، چارے مکھ صلاحیا۔ چار کُنٹ پرہہ پھیرا پاؤنا، چار ورن ویکھ وکھائیا۔ چارے بانی آپ
 پڑھاؤنا، پرا پسنتی مدھم بیکھری اپنی دھار چلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا لیکھا آپ لیکھائیا۔ برہمے کلجگ اتم آؤنا،
 نو نو چار پندھ مُکاؤنا۔ ستجگ تریتا دواپر پار لنگھاؤنا، کلجگ اتم ویکھ وکھاؤنا۔ راما کرشنا میل ملاؤنا، عیسیٰ موسیٰ آپ جگاؤنا۔
 سنگ محمد چار یار ڈھولا گاؤنا، انا الحق نعرہ لاؤنا۔ مقامے حق اک وکھاؤنا، سچ امام روپ پرگٹاؤنا۔ ایکا کلمہ نبی پڑھاؤنا، نبی رسولان آپ
 سمجھاؤنا۔ مُلا شیخ مسائق آپ اُٹھاؤنا، پیر دستگیران راہ وکھاؤنا۔ حق حقیقت ویکھ وکھاؤنا، لاشریک ڈنک وجاؤنا۔ ساچی تاریخ اک
 جناؤنا، نہ کوئی میٹ میٹ مٹاؤنا۔ چوڈان طبقان ڈیرہ ڈھاؤنا، اچی کوک آپ سُناؤنا۔ دامنگیر نہ کیسے اکھاؤنا، ہتھ دامن نہ کیسے پھڑاؤنا۔
 ضامن ہو نہ کیسے چھڈاؤنا، اللہ رانی مکھ شرمناؤنا۔ نانک نرگن جوت جگاؤنا، سرگن اپنا روپ دھراؤنا۔ پُرکھ اکال ایکا گاؤنا، ایکنکارا گھر
 بہاؤنا۔ ست نام ست منتر درڑاؤنا، چار ورنان اک پڑھاؤنا۔ ہندو مُسلم ایکا رنگ رنگاؤنا، دئی دویتی میٹ مٹاؤنا۔ کلجگ مارگ اک
 وکھاؤنا، جھوٹھا ٹھوٹھا بہن وکھاؤنا۔ تانا پیٹا ایکا پاؤنا، ایکا سوتر رنگ رنگاؤنا۔ اوچان نیچان راؤ رنگان ایکا دھام بہاؤنا، ساچا تخت اک
 وکھاؤنا۔ انگد انگیکار کراؤنا، امرو امراپد درسناؤنا۔ رام داس ساچا سر بہراؤنا، امرت تال سُہاؤنا۔ ارجن لیکھا بودھ گیان درڑاؤنا، گرو گرتھ
 اک لیکھاؤنا۔ ہر گوبند ساچے گھوڑے آپ چڑھاؤنا، دو دھارا آپ بندھاؤنا۔ ہر رائے ہر آپ ملاؤنا، ہر کرشنا ویکھ وکھاؤنا۔ تیغ بہادر تیغ
 اُٹھاؤنا، دھرت دھول ہولا بہار کراؤنا۔ گوبند ست آپ اُچھاؤنا، تن کٹار آپ سجاؤنا۔ کلغی توڑا سیس ٹکاؤنا، پنج پیارے میل ملاؤنا۔ امرت
 باٹے جام پیاؤنا، اوچان نیچان رنگ رنگاؤنا۔ آپ اپنا وار وکھاؤنا، سر بہانا سچ مناؤنا۔ ماچھوواڑے اک دھیاؤنا، سولان ستھر ہیٹھ
 وچھاؤنا۔ شبند سنیہڑا اک گھلاؤنا، متر پیارے حال سُناؤنا۔ پُرکھ ابناشی دیا کھاؤنا، گر گوبند میل ملاؤنا۔ برہمے تیرا رنگ چڑھاؤنا، رنگ
 رتھا آپ اکھاؤنا۔ گوبند گوبند گھر سہاؤنا، گوبند گوبند سوہیا پاؤنا۔ گوبند ڈنکا اک وجاؤنا، پُرکھ ابناشی آپ وجاؤنا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکنکار، کھیلے کھیل وچ سنسار، نرگن سرگن رکھے دھار، دھار اولیٰ آپ چلاونا۔ نرگن ملیا گر گوہند، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ تیرا امرت ساگر سندھ، لوک مات دئے وہائیا۔ چار ورن بنائے تیری بند، تیرا ڈنکا اک و جائیا۔ داتا دانی گئی گہند، گہر گمبھیر آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند میلا ساچے گہر، گہر ساچا اک وڈیائیا۔ برہمے سن کر وچار، ہر پُرکھ نرنجن آپ سُنائیندا۔ وید ویسا بنے لیکھار، لیکھا اپنا آپ جنائیندا۔ گوہند جودھا بن بلکار، ایکا بھچھیا منگ منگائیندا۔ نانک بولے سچ جیکار، سریشٹ سبائی آپ سمجھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، جگا جگنتر آپ کرائیندا۔ کلجگ آئے اتم وار، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیندا۔ سریشٹ سبائی ہوتے نار وبھچار، ساچا کنت نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ ورن برن اپنا دھرم جائن ہار، ساچا دھرم نہ کھئے وکھائیندا۔ گہر گہر بھرے اک ہنکار، مایا ممتا موہ ہلکائیندا۔ آسا ترسنا کرے خوار، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ سیکھ نال سیکھ نہ کرے پیار، سیکھیا سیکھ سیکھی توڑ نہ کھئے نبھائیندا۔ اتم لئے نہکلنک نرائن نر اوتار، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ گوہند تیرا کرے سچ پیار، تیری نگری آپ سہائیندا۔ سمبل تیرا دھام اپار، اچے ٹلے ڈیرہ لائیندا۔ امرت جام بھر بھنڈار، ہر ورتارا اک ورتائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی بول جیکار، واپوا گرؤ فتح اک گجائیندا۔ رام نام کرے پیار، کابنا گیت اپنے آپ لائیندا۔ ایکا کلمہ سچ نیار، اچی کوک آپ سُنائیندا۔ آپے وسے سب توں باہر، دس کیسے نہ آئیندا۔ کلجگ میٹے کوڑ پَسار، کوڑی کرپا ویکھ وکھائیندا۔ لوک مات لائے سچ دربار، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ برہمے بننا پئے بھکھار، شو شنکر نال رلائیندا۔ وشن رُپ کرے تیار، ترے ترے اپنا کھیل کھلائیندا۔ بھگون جوت جگے سنسار، نرگن دیا آپ جگائیندا۔ برہمے تیری پائے سار، ہنگ رُپ تیرا ویکھ وکھائیندا۔ سوئم رُپ ہوتے سرجنہار، سو پُرکھ نرنجن اپنا ناؤں اُچائیندا۔ سوہنگ شبد کر تیار، لوک مات آپ دھرائیندا۔ ستجگ بیڑا کرے تیار، ساچا باڈی بنت بنائیندا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، گہر گہر بھانڈے پھول پھلائیندا۔ ہندو مُسلم سیکھ عیسائی نہ کرے کوئی وچار، ذات پات وچ نہ آئیندا۔ دین مذہب نہ کھئے آدھار، شرع شریعت نہ بندھن پائیندا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، پُرکھ اکال اک اکھوائیندا۔ کلجگ اتم کھیل کرے اپار، نرگن اپنا رُپ وٹائیندا۔ بھرمے بھلا سرب سنسار، بھرم گڑھ نہ کھئے تڑائیندا۔ کایا چلھے تپے اک انگیار، ترے گن مایا اگنی لائیندا۔ گرُمکھان کھلے دیوے آپ بھنڈار، ساچا نام آپ ورتائیندا۔ کلجگ کلکی لے اوتار، نرگن اپنا ناؤں

دھرائیندا۔ امام مہندی پاوے سار، دشا لہندی پھول پھلائیندا۔ انجیل قرآن اکٹھی ہو ہو بہندی، کون کوٹے ہر ہر جوت جگائیندا۔ لال رنگن رنگائے ساچی مہندی، گھر ساچا سگن منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا نور آپے ڈگمگائیندا۔ نور نورانہ شاہ سلطانا مہربان اک اکھوائیا۔ شاہ سوار نوجوانا، شاہ پاتشاہ بے پرواہیا۔ چوڈاں طبقات ویکھے مار دھیانا، جلوہ نور نور الہیا۔ ایکا کلمہ کلام کر پروانہ، علما علما دئے پڑھائیا۔ ایکا رکھے تیر کمانا، شاہ افغانا ویکھے وکھائیا۔ لیکھا جانے غفور ایرانا، محبان بھیو نہ رائیا۔ میٹ مٹائے پنچ شیطانا، اک نشانہ دئے لگائیا۔ کرے کھیل والی دو جہاناں، بے عیب پروردگار اپنا ناؤں رکھائیا۔ طالب طلبا آپ پڑھانا، ایکا منتر نام درڑائیا۔ لیکھا جانے انجیل قرآنا، تیس بتیسا دئے گواہیا۔ چار یاری کر پردھانا، سنگ محمد میل ملائیا۔ عزرائیل جبرائیل میکائیل اسرافیل گائے اک ترانا، واحدے لاشریک ایکا ایک خدائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل مہانا، امام امامہ سر اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، کالا سوؤسا تن چھپائیا۔ کالا سوؤسا تن شنگار، اپنی الفی آپ بندھائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ پاوے سار، مسلم سنی ویکھے وکھائیندا۔ مکہ کعبہ کھول کواڑ، دو دو آہ کھوج کھجائیندا۔ شاہ نوابا سانجھا یار، چرن رکابے آپ ٹکائیندا۔ دہ دشا پھرے شاہ سوار، اپنا گھوڑا آپ دوڑائیندا۔ ہرجن ساچے لئے ابھار، اُمت اُمتی ویکھے وکھائیندا۔ صوفیاں صوفی کرے پیار، اپنا نشہ نام چڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، آپ چُکائے تیرا لہنا، تیرا بستر تیرے گل پہنائے گہنا، جوٹھ جوٹھ نال لٹکائیندا۔ جوٹھا جوٹھا تیرا بستر، کلجگ تیرا سنگ رکھائیندا۔ مایا رانی تیرا شستر، تیری قمر بندھائیندا۔ تیری بدھ جانے آنتر، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار تیرا گڑھ بنائیندا۔ ترے گن مایا تیری بسنتر، گھر گھر آگ لگائیندا۔ ستجگ چلائے اپنا منتر، سوہنگ ساچا جاپ جپائیندا۔ گُرمکھ سدا رہے ستنتر، ڈرمت میل دھوائیندا۔ آپ بنائے بھگتاں بنتر، برہم گیان آپ درڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیرا کھیل نیارا، کرے کرائے کرنیہارا، کرنہار آپ اکھوائیندا۔ کلجگ تیرا کالا چولا، چارے کتیاں رہیا وکھائیا۔ تیری سرشٹی کھیلے ہولا، لال رنگن اک وکھائیا۔ چارے جگ چکن ڈولا، نو کھنڈ پرتمی وچ بہائیا۔ رانی موٹ اپنا گیت گائے ڈھولا، تین ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل رہیا کھلائیا۔ کھیلے کھیل ہری دوار، ہری ہر اپنا روپ وٹائیندا۔ رائے دھرم ہو تیار، پُرکھ ابناشی

حُکم سُنائیندا۔ ورن برن بوئے خوار، ساچی سرن نہ کھئے رکھائیندا۔ دھیرج جت تٹا سنسار، ساچی پت نہ کھئے رکھائیندا۔ رتی رت گئی ہار، برہم مت نہ کھئے دھرائیندا۔ اٹھسٹھ ہویا وبھچار، ناری پُرش ننگا تاریاں لائیندا۔ گُردر مندر مسجد سچ دھرم نہ دسے اکٹھ، جگت سیاست ناچ کرائیندا۔ پُرکھ ابناشی ویکھنہارا اک سمرتھ، سرب کل اپنا ناؤں دھرائیندا۔ کلجگ اتم ہوئے پرگٹ، نہکلنکا جامہ پائیندا۔ گُرمکھ سجن کرے وکھ، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ستجگ مارگ ساچا دس، بھلے پاندھی راہے پائیندا۔ گُر گوبند ملائے میلا تھ تھ، دوس رین سیو کھائیندا۔ کلجگ بُرج رہیا ڈھٹھ، کُر کندھ نہ کھئے پچائیندا۔ جھوٹھا کھیڑا ہونا بھٹھ، بن یار ستھر نہ کھئے بندھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ میل ملاوا ہر گوبند، چنتا سوگ رہے نہ رائیا۔ ستگر پورا سدا بخشنند، نہ مرے نہ جائیا۔ مٹکھ لگائے اپنی نند، نندک نندیا مُکھ بھرائیا۔ ہرجن اُچائے ساچی بند، مات پت آپ اکھوائیا۔ در آیاں میٹھے سگلی چند، سانتک ست ست ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لے جگائیا۔ ہرجن ساچا جاگیا، پرہہ کِریا کری اپار۔ شابو ملیا وڈ راجن راجیا، ناتا تٹا سرب سنسار۔ مٹکھ جیو چاروں کُنٹ پھرے بھاجیا، مگر لگا کام کرودھ ہنکار۔ گھر ملیا نہ غریب نوازیا، دیوے پیچ سوار۔ اند وجے نہ ساچا واجیا، ڈھنی سنے نہ ناد ڈھنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھان آپ نوازیا، نرگن سرگن کر پیار۔ نرگن میلا میلیا، سرگن پریم پیار۔ نرگن کھیل گرو گُر چیلیا، گُر چیلان بھے دھار۔ نرگن ستگر سجن سہیلیا، سرگن ویکھ اک دوار۔ نرگن کٹے دھرم رائے دی جیلیا، سرگن لکھ چوراسی اترے پار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، لیکھا جانے کلغی توڑا، جوڑی جوڑا شاہ آسوار۔ کلغی توڑا ہر نرنکار، آد آنت رکھائیندا۔ شبد گھوڑے ہو آسوار، جگ جگ پھیرا پائیندا۔ مٹھا کوڑا پرکھے پرکھنہار، لکھ چوراسی پھول پھلائیندا۔ گُرمکھان کھولے بند کواڑ، اپنی درشتی آپے پائیندا۔ کرے پرکاش بہتر ناڑ، جوت نرنجن آپ جگائیندا۔ امرت بخشے ٹھنڈا ٹھار، گھر سروور آپ پپائیندا۔ آتم سیجا ہو تیار، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ سرت سوانی میلے شبد بہتار، گھر سخیاں منگل گائیندا۔ پنچم شبد بول جیکار، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ رنگن رنگ چڑھے اپار، چڑھیا رنگ اتر نہ جائیندا۔ چارے جگ گئے ہار، ویلا اتم آئیندا۔ نارد من ویس کرے اپار، کلجگ تیرا سنگ نبھائیندا۔ باران اکشر کرے تیار، برہما ویتا نال

رلائیندا۔ جگت سُستی کرے پیار، چھٹی راگ الائیندا۔ پاربرسم پرہہ بیہو نیار، لیکھا لیکھ نہ کھئے جنائیندا۔ جیو جنت چاروں کُنٹ رہے جھکھ مار، حقیقی جام نہ کھئے پیائیندا۔ پُرکھ اکال دین دِیال آد جُگادی اک اوتار، دوسر گرو نہ کھئے وکھائیندا۔ جس تن چولے کرے پیار، پنج تت بنک سُہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، سمبل نگر بیٹھا وڑ، نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، نہ کوئی جیو جنت سکے پھڑ، در در گھر گھر بیٹھ رہے کُرائیا۔ پُرکھ ابناشی کریا کھیل اپارا، چار جُگ مُکھ شرمایا۔ لیکھ نہ لیکھا کیسے کر اُجیارا، گر پیر اوتار رہے راہ تکائیا۔ کون روپ پرگٹے وچ سنسارا، نہکلنک کون اکھوائیا۔ گر گوہند بنا سچ لکھارا، لکھ لکھ لیکھا دئے گوہیا۔ سوہنگ شبد ہیوئے اُجیارا، چلہ تیر کمان نہ کھئے وکھائیا۔ دو جہاناں مارے مارا، شاہ سلطاناں خاک ملائیا۔ غریب زانیاں پاوے سارا، گڑھ ہنکاریاں دئے تڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، اک وجائے ساچا ڈنکا، آپ اٹھائے راؤ رنکا، راج راجان سویا کھئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چار ورن ایکا گھر، ستجُگ ساچا گھاڑن گھڑ، نو کھنڈ پرتھمی ست دیپ برہمنڈ کھنڈ اُتہج سیج جیرج انڈ ایکا ایک رنگ رنگائیا۔

★ ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی گردت سنگھ دے گھر چھمب ضلع جموں ★

ستگر پورا ہر نرنکار، اک اکلا ہر اکھوائیندا۔ گر گر روپ وچ سنسار، شبدی ڈھولا ایکا گائیندا۔ بھکتی بھکت کر تیار، بھگون اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ سنتن دیوے نام ادھار، ساچا مارگ اک وکھائیندا۔ گر مُکھ سجن لئے اُہار، آتر آتم پردہ لائیندا۔ گرسکھ ساچے کرے پیار، چرن دوارا اک وکھائیندا۔ آد جُگادی کھیل اپار، جُگ جُگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ لوک مات پاوے سار، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستگر ساچا آپ اکھوائیندا۔ ستگر ساچا ہر مہربان، در گھر ساچے سوہیا پائیا۔ گر گر دیوے اک نشان، شبد نشانہ ہتھ پھڑائیا۔ بھکتاں دیوے بھکتی دان، ساچی بھچھیا جھولی پائیا۔ سنتن دیوے برہم گیان، برہم ودیا اک پڑھائیا۔ گر مُکھ ویکھے گن ندھان، گنوتتا بے پرواہیا۔ گرسکھاں چرن دھوڑ کرائے اشنان، امرت ساچا جام پیائیا۔ کھیلے کھیل دو جہان، جُگ

جُگ اپنا ویس وٹائیا۔ داتا دانی سِری بھگوان، ساچی وست آپ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اِکلا ایکنکارا، آد جُگادی کھیل اپارا، در گھر ساچے آپ کرائیا۔ ستگر سچا سرب گنوت، ست پُرکھ زرنجن آپ اکھوائیندا۔ گر گر بنائے آپے بنت، اپنی جوتی آپ جگائیندا۔ بھگتن میلا ہر ہر کنت، گھر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ سنتن کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، رنگ محیٹھی اک رنگائیندا۔ گرُمکھاں دیوے ایک منت، منتر نام درڑائیندا۔ گرُسکھاں بنائے ساچی بنت، سِر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، آد جُگادی بھیو نہ آئیندا۔ ترے گن مایا رکھے بے آنت، لکھ چوراسی پردہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، زرگن اپنی دھار چلائیندا۔ ستگر پورا ہر مہربانا، سچکھنڈ دوارے سوبھا پائیا۔ گر گر شبد کر پردھانا، لوک مات کرے رُشنائیا۔ بھگتاں بٹھے ساچا گانا، آپ اپنا سگن منائیا۔ سنتن دیوے اک ترانہ، انحد نادی ناد وجائیا۔ گرُمکھاں بخشے اک دھیانا، آنتر آتم ہر لو لائیا۔ گرُسکھاں کرے آپ پچھانا، دئی دویتی پردہ دئے چُکائیا۔ اک وکھائے پد زربانا، پرم پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جُگادی اک اِکلا، اک وسائے سچ محلہ، تیر گھر بیٹھا جوت جگائیا۔ ستگر پورا نوجوان، اگم اگمڑی کار کھائیندا۔ گر گر روپ سِری بھگوان، زرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ بھگتن میلا دو جہان، آپ اپنا سنگ نبھائیندا۔ سنتن پائے ساچی آن، اپنے بھانے وچ رکھائیندا۔ گرُمکھاں چُکائے جم کی کان، لکھ چوراسی پھند کھائیندا۔ گرُسکھاں راگ سُنائے ایک کان، اپنا ڈھولا آپے گائیندا۔ اک وکھائے سچ مکان، گھر گھر وچ آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھیو ابھیدا بھیو کھلائیندا۔ ستگر پورا ست رنگ، ست ستوادی آپ سمایا۔ گر گر منگے ایک منگ، زرگن سرگن جھولی پایا۔ بھگت وجائن نام مردنگ، پُرکھ ابناشی ہتھ پھڑایا۔ سنت سہیلے نہاون ساچی گنگ، امرت سروور اک وکھائیا۔ گرُمکھ نو دوارے جائن لنگھ، اپنا پردہ آپ تڑایا۔ گرُسکھ جگت مایا نہ مارے ڈنگ، ممتا موہ دئے چُکایا۔ ستگر پورا صاحب سنگ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، عقل کل آپ ورتایا۔ ستگر پورا عقل کل دھار، جُگا جُگنتر ویس وٹائیندا۔ گر گر روپ وچ سنسار، پنج تت چولا آپ ہنڈھائیندا۔ شبد ناد دُھن جیکار، اپنا راگ سُنائیندا۔ زرگن جوتی کر اُجیار، گھر دیپک آپ ٹکائیندا۔ ہنکاریاں توڑے گرہ ہنکار، غریب نہانے گلے لگائیندا۔ ایک بخشے چرن پیار، چرن چرنودک مُکھ چوائیندا۔ ایک اِشٹ گردیو وکھائے سچی سرکار، نو نمسکار آپ کرائیندا۔

واستک روپ وچ سنسار، وشو اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا اک وڈیائیندا۔ ستگر پورا آد
 نرنجن، آد جگاد سمايا۔ گر گر نیترا پائے انجن، گیان نیترا اک کھلایا۔ دیناں ناتھا درد دکھ بھہ بہنجن، دین دنی ویکھ وکھایا۔ سرب جیان دا
 ساچا سجن، بے پرواہ مؤلا اپنا ناؤں دھرایا۔ جگ جگ آوے بھگتاں پردے کجن، مُمکھاں دئے سزایا۔ گر مُکھاں رکھے لوک مات لجن، نام
 دوشالہ ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا روپ لے پرگٹایا۔ ستگر پورا شاہو بھوپ، شاہ پاتشاہ آپ اکھوئیا۔ گر
 گر ویکھے چارے کوٹ، دہ دشا پھیریاں پائیا۔ اک اکلّا ست سرُپ، ست ستوادی آپ اکھوئیا۔ ناتا توڑے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ دئے
 درڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر پورا شبد بھنڈارا، لوک مات بنے ورتارا، اپنا ہٹ آپ کھلایا۔ ستگر پورا
 کھولے ہٹ، چوڈاں لوکاں ونڈ ونڈائیندا۔ گر گر لاہا رہیا کھٹ، آگے اپنی جھولی ڈائیندا۔ لوک مات ہو پرگٹ، پاربرہم برہم لیکھا آپ
 جنائیندا۔ ویکھ وکھائے کایا مٹ، پنج تت پھول پھلاییندا۔ لیکھا جانے ہڈ ماس ناڑی رت، رکت بوند ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن دیوے ساچی
 مت، برہم مت اک درسائیندا۔ آپے جانے مت گت، گت مت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ شبد جنائی ایکا تت، تتو تت مٹائیندا۔ نام چڑھائے ساچے
 رتھ، رتھ رتھوایی پھیرا پائیندا۔ شبد سنائے ساچی گاتھ، انمولا ڈھولا آپے گائیندا۔ جگ جگ ویکھے اپنا گھاٹ، ساچے پتن پھیرا پائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر ساچا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ستگر سچا دین دیال، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ گر گر اُچھائے
 ساچا لال، شبد شبدی ویکھ وکھایا۔ برہمنڈ بٹھائے سچی دھرمسال، نو نو لیکھا آپ گنایا۔ جن بھگتاں بنے دلال، ساچا ونج اک وکھایا۔
 ایکا دیوے وست نام دھن مال، سچ خزانہ دئے لٹایا۔ نیڑ نہ آئے جھوٹھا کال، دیال سر اپنا ہتھ کٹایا۔ مہاکال کرے پرتیال، جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر سچا سچ سکھدایا۔ ستگر سچا ہر پُرکھ نرنجن داتا، بھو ابھید نہ کئے کھلاییندا۔ گر گر روپ ہر آپ پچھاتا،
 رنگ ریکھ نہ کئے وکھائیندا۔ کھیل کھلئے تریلوکی ناتھا، لوآں پُریاں پھیرا پائیندا۔ چتر بھج پُرکھ سمراتھا، اپنیاں بھجان آپ اٹھائیندا۔ جن بھگتاں
 نہھائے ساچا ساتھا، اشٹ بھج روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ ستگر پورا پُرکھ انباشی،
 سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ گر گر روپ جوت پرکاشی، نرگن سرگن وچ کٹائیندا۔ بھگتاں اندر کرے نواسی، نیج آتم ڈیرہ لائیندا۔ نام جپائے

پون سواسی، بند خلاصی آپ کرائیندا۔ کایا منڈل پاوے راسی، رو سس آپ چمکائیندا۔ من مت نہ ہوئے کئے اداسی، جگت ویراگ نہ کئے
 دکھائیندا۔ سرت سوانی رہے پیاسی، ہر درشن تریپت کرائیندا۔ نرگن جوت آد جگاد نہ کدے وناسی، جگ جگ اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر پورا روپ وٹائیندا۔ ستگر پورا جودھا بلکار، شستر بستر آپ اٹھائیا۔ گر گر روپ وچ سنسار،
 ترے گن اتیت بے پرواہیا۔ ستجگ ساچے پائی سار، سنک سندن سناتن سنت گمار ناؤں رکھائیا۔ براہ روپ دھر اپر اپار، یگے پُرش دئے
 وڈیائیا۔ حیکریو کھیل نیار، نر نرائن جوت کرے رُشنائیا۔ کیل من نیے دھار، ایکات گیان درڑائیا۔ دتا ترے پاوے سار، رکھپ دیو وجے
 ودھائیا۔ پرتھو رڑکے زمیں اسمان، پُرکھ ابناشی سیوا لائیا۔ متس وسے وچ جل دھار، مین اپنی کل دھرائیا۔ کچھپ چکے ساچا بہار، مندرا
 اپنی پٹھ اٹھائیا۔ دھنتر وید ہونے اُجیار، اوکھد سارے ویکھ وکھائیا۔ موہنی روپ ورتے ورتار، شنکر لیکھا دئے چکائیا۔ باؤن دھر روپ
 نرنکار، بل راجائے ترائیا۔ نر سینگھ جوت کر اُجیار، پربلاد اگنی پوپے نہ پائیا۔ ہنسا چوک چکے اپار، پنکھی پنچھیاں وچ سہائیا۔ ہری
 ہر کرے پیار، دھرو پربلاد نال ترائیا۔ ہر نر اپنی کھیل اپار، گج تندوے تند لے کٹائیا۔ ستجگ جوت جگے اپار، نرگن سرگن ویس وٹائیا۔
 تریتا تیرا کرم وچار، پاربرہم پرہہ کھیل کھلائیا۔ پرس رام دئے آدھار، پتا پوت کرے گڑمائیا۔ کورو کُشیتز کھیل اپار، ساچا ساگر اک سہائیا۔
 رام رام لے اوتار، گھر دسترہ وچی ودھائیا۔ سینتا سرتی کر پیار، جنک سپتری لے پرنائیا۔ چڑھے چلہ تیر کمان، ساچا دھنکھ آپ اٹھائیا۔
 بن بن کھوجے اپر اپار، جنگل جوہ پھیرا پائیا۔ بانر باندر دئے تار، بالی سگریو انگد گلے لگائیا۔ ہنوتنا دیوے اک آدھار، مہانیر وڈی وڈیائیا۔
 غریب نائیاں لائے پار، جگت بھیلنی آپ اٹھائیا۔ لنکا توڑ گڑھ ہنکار، ہنکاری راون دئے کھپائیا۔ چار وید چھ شاستر نہ کرے وچار، دہسر
 اپنا ناؤں دھرائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، جگ جگ اپنا ویکھ وکھائیا۔ دوپر تیرا ہو اُجیار، تیرا روپ ویکھ وکھائیا۔ کواری کتیا بھرے
 بھنڈار، وید ویاسا ست اُچائیا۔ پُران اٹھاراں لکھے لیکھ اپار، نارد من نال رلائیا۔ باران اکھڑ کر تیار، برہمے دین صلاحیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر پورا اک اکھوائیا۔ ستگر پورا ہر بھگوان، دوسر اور نہ کئے دکھائیندا۔ جامہ دھارے کرشنا کابن،
 مکند منوہر لکھی نرائن ناؤں دھرائیندا۔ پنجان دیوے اک گیان، ساچی سیکھیا اک سمجھائیندا۔ دروپد ست کرے پروان، اپنا پردہ اُپر

پائیندا۔ بدر سُداما کر پچھان، غریب نمانے گلے لگائیندا۔ ارجن دیوے اک گیان، اٹھاراں دھیئے آپ سُنائیندا۔ گیتا گیان کر پردھان، لوک مات راہ چلائیندا۔ جوٹھا جھوٹھا میٹ نشان، دھرم یُدھ اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ اپنی کھیل کھلائیندا۔ دوپر تیرا پار کنارہ، یادو بنس رہن نہ پائیا۔ پُرکھ ابناشی ہو اُجیارا، اتھرن وید ویکھ وکھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کر اُجیارا، جلوہ نُور کرے رُشنائیا۔ ایکا حُکم دُھر دربارا، کلمہ قلمی آپ پڑھائیا۔ نبی رسُول کر پیارا، شرع شریعت اک وکھائیا۔ ایکا دھام وکھائے سانجھا یارا، مقامے حق وڈیائیا۔ سچ تُوْفیق بے عیب پروردگارا، رحیم رفیق اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سنگ مُحمد چار یار، لیکھا جانے پروردگار، بے پرواہ اپنا ناؤں دھرائیا۔ چار یاری پار کنارہ، پُرکھ ابناشی کھیل کھلائیندا۔ نرگن سرگن لے اوتارا، نانک جوتی جوت جگائیندا۔ ایکا جوتی دس اوتارا، گر گوبند لیکھا آپ جنائیندا۔ پتا پوت کر پیارا، گھر مندر اک وکھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی وسے سچ دوارا، آد جُگادی ویس وٹائیندا۔ کلجگ کوڑا کوڑا کُریارا، چار گنٹ اندھیرا چھائیندا۔ ورنان برنان ہاباکارا ایکا رنگ نہ کھئے رنگائیندا۔ گر پیر لیکھا جانے جیو گوارا، دے مت سرب سمجھائیندا۔ کلجگ تیری بٹھے دھارا، بڈھ بیک بیکئی اک اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَتگر سچا شہنشاہ، گر گر بنے مات ملاح، اپنا بیڑا آپ چلائیندا۔ سَتگر سدا صلاحیئے، نرگن روپ اکم۔ سَتگر سدا صلاحیئے، نہ مرے نہ پئے جم۔ سَتگر سدا صلاحیئے، گگن پاتال رکھائے بن بن تھم۔ سَتگر سدا صلاحیئے، لوآن پُریاں بیڑا رہیا بٹھے۔ سَتگر سدا صلاحیئے، کرے پرکاش بن سورج چن۔ سَتگر سدا صلاحیئے، ساچا راگ سُنائے کن۔ سَتگر سدا صلاحیئے، پنچ وکارے دیوے ڈن۔ سَتگر سدا صلاحیئے، لیکھا چُکائے چھپری چھن۔ سَتگر سدا صلاحیئے، کر کِریا جائے من۔ سَتگر سدا صلاحیئے، لیکھے لائے جنی جن۔ سَتگر سدا صلاحیئے، دیوے گیان آتم انھ۔ سَتگر سدا صلاحیئے، دیوے نام سچا دھن۔ سَتگر سدا صلاحیئے، ہنکاری گڑھ دیوے بھن۔ سَتگر سدا صلاحیئے، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سَتگر پورا اک بھگوان۔ سَتگر پورا سدا صلاحیئے، مہربان مہربانا۔ سَتگر پورا سدا صلاحیئے، آد جُگادی نُوجوانا۔ سَتگر پورا سدا صلاحیئے، دُھن آتمک ناد سُنائے راگ ترانہ۔ سَتگر پورا سدا صلاحیئے، دیوے گن گن ندھانا۔ سَتگر پورا سدا صلاحیئے، آتر بدھ کرے آپ پچھانا۔ سَتگر سدا صلاحیئے، لیکھا جانے پون مسانا۔ سَتگر پورا سدا

صلاحیئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے جانے دُھر فرمانا۔ سَتگر پُورا ہر گوہند، سِنگھ ساچا رُپ وٹائیندا۔ آپے میٹے
 اپنی چند، ہرکھ سوگ نہ کھئے رکھائیندا۔ لیکھا جانے اندراسن اند، کروڑ تیتیسا ویکھ وکھائیندا۔ ویکھ وکھائے برہما وشو شو مرگند، آپ اپنا
 پردہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سَتگر پُورا ایک ایک، لکھ چوراسی بخشے ٹیک، ایک رُپ انوپ درسائیندا۔ جُگ
 جُگ سَتگر سچا ایکو ایک، ایک رنگ سما۔ چار جُگ لکھ چوراسی جیو جنت گر پیر اوتار سادھ سنت رکھدے آئے ٹیکا، رسنا جہوا گن
 گن گایا۔ نانک کبیر اُپر چڑھ چڑھ ویکھا، اپنی ترسنا آپ بُجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم کھیل کھلایا۔
 جُگ جُگ اوتارا ہر نرنکارا، نرگن دھار آپ چلائیندا۔ لوک مات کھیل اپارا وچ سنسارا، پُرکھ ابناشی آپ کرائیندا۔ نرگن جوتی کر اُجیارا
 پاوے سارا، ہرجن ساچے آپ جگائیندا۔ شبد اگمی بول جیکارا اگم اپارا، الکھ الکھنا کھیل کھلاییندا۔ پرگٹ ہووے وچ سنسارا، نہکلنک نر
 اوتارا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، چند پرچنڈا آپ اٹھائیندا۔ ونڈے ونڈ ونڈنہارا، برہمنڈ کھنڈ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ سَتگر پُورا
 ہو تیارا، لوک مات پھیری پائیندا۔ کرے کھیل چوویاں اوتارا، چوڈاں دس میل ملائیندا۔ آپے جانے پار کنارہ، لیکھا اپنا آپ لیکھائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سَتگر سچن سچا ایک میت، بیٹھا رہے اک اتیت، شبد سُنائے سہاگی گیت، ساچا منتر آپ
 درڑائیا۔ سَتگر پُورا جاگیا، نرگن جوتی جامہ دھار۔ کلجگ تیری پکڑی ہتھ اپنے واگیا، چاروں کُنٹ دئے ہلار۔ بادشاہ شاہ سلطانان لٹھے
 تاجیا، سیس رہن نہ دیوے کیسے دستار۔ پرگٹ ہویا دیس ماجھیا، نہکلنکی لے اوتار۔ سِنگھ شیر ہو ہو گاگیا، چار کُنٹ دہ دشا مارے
 للکار۔ اپنے چڑھیا آسو تازیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل آپ کرتار۔ سَتگر پُورا اٹھیا، نرگن رُپ نرکار۔
 گُرمکھاں اُپر اٹھیا، سَتجگ تریتا دواپر وچھڑے میلے یار۔ امرت جام پیائے ساچا گھٹیا، مٹے زین اندھیری دھواں دھار۔ آپ چڑھائے ساچی
 چوٹیا، شبد ہلارا ایک مار۔ وچوں کڈھے واسنا کھوٹیا، پنچ وکارا دیوے مار۔ اک رکھائے چرن اوٹیا، سوہنگ شبد پڑھائے سچ جیکار۔
 لہدے پھدے کوٹن کوٹیا، جنگل جوہ وچ اُجاڑ۔ مائس دیہی پڑھ پڑھ تھکی پوتھیاں، درس نہ پایا ہر نرنکار۔ ہنکاری گلان کرن تھوتھیاں،
 تھر رہنا کیسے نہ وچ سنسار۔ پُرکھ ابناشی اتم پھڑ پھڑ مٹے چوٹیاں، چاروں کُنٹ کرے خوار۔ رائے دھرم توڑے بوٹیاں، کنبھی نرک کرے

وچار۔ گرسکھاں گھر گھر جگن جوتیاں، نرمل جوت ہئے اُجیار۔ آپ اُٹھائے رُو حان سوتیاں، شب دُلا ر دئے مار۔ گُرمکھ ور لے اپنی دُرم ت مَیل دھوتیا، جو آئے چل دوار۔ مٹکھ ممتا دوس رَین رونڈیا، اُچی کوکے کرے پُکار۔ دُباگن نار اپنی مینڈھی کھوہنڈیا، سِر ننگی پھرے وچ سنسار۔ گُرمکھ سوانی گیت سہاگی گاؤنڈیا، گھر پایا ور کرتار۔ مٹکھ تیرا مَل نہ پئے کوڈیا، خالی ہتھ جائیں وچوں سنسار۔ گُرمکھ ساچے درگاہ ساچی لائیاں بوڑیاں، ستگر پورا آپ چڑھاونہار۔ مٹکھاں ویلاں ہوئیاں کوڑیاں، آپے پُٹ پُٹ سٹے باہر۔ گُرمکھاں بُجھائے لگی اوڑیا، امرت برکھ ٹھنڈی ٹھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستگر پورا سرجنہار۔ ستگر پورا رِزق سبائیندا، جُگا جُگنتر کار۔ ستگر پورا گُرمکھاں مِیل ملائیندا، لوک مات لے اوتار۔ ستگر پورا مٹکھاں در دُرکائیندا، ایکا دھکا دیوے مار۔ ستگر پورا گُرمکھ ساچے دھام بہائیندا، سیوا کرے سیوادار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک لئے اوتار۔ نہکلنک ہر بُکیا، شب دُنکا وجے انت۔ لوک مات کیسے کولوں نہ رُکیا، کھیلے کھیل ہر بے آنت۔ کلجگ ویلا اتم دُھکیا، گھر گھر رووے جیو جنت۔ گُرمکھ بوٹا کدے نہ سُکیا، جو جن سوہنگ گائے منیاں منت۔ اتم کیسے پانی نہ دِسے حُقیبا، ہرجن بنائے ساچے سنت۔ مدرا ماس پینڈا مُکیا، گُرمکھ کایا چولی چاڑھ رنگ بسنت۔ گر کا شب د کدے نہ آکیا، آد جُگادی مارے آد آنت۔ چار کُنٹ نہ رہے کھئے لُکیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے آنت بے آنت بے آنت، کھیل بے آنتا بے پرواہ انہو پرکاش وکھائیا۔ آپ اُٹھائے ساچے سنتا، انڈٹھ دھام دئے وڈیائیا۔ ایکا مندر ایکا بنک ایکا ہر سہنتا، ایکا ہرجن ویکھ وکھائیا۔ ایکا راگ دُھن سُن سادھ آپ اُچنتا، پُرکھ اناشی کھیل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستگر سچا کایا ماٹی بہانڈا ویکھ کچا، وست امولک اپنے ہتھ رکھائیا۔ وست امولک کایا گولک، گر ستگر آپ ٹکائیندا۔ انحد وجائے ساچی ڈھولک، تار ستار نہ کھئے وکھائیندا۔ درس دکھائے اک امولک، مَل کھئے نہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے مِیل ملائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ستگر میت ستجگ چلائے ساچی ریت، چار ورن ایکا سرن ایکا برن وکھائیندا۔

★ ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی دھونڈا رام دے گھر دیا ہوئی چھمب ضلع جموں ★

نیت درشن ہر ہر پا، ہرجن چنتا سرب مٹائیا۔ پورب لہنا ویکھ وکھا، گر ستگر پیاس بھجھائیا۔ مانس جنم لیکھے لا، اگلا لیکھا آپ جکائیا۔ ستگر پورا سر ہتھ ٹکا، دیوے مات جگت وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ویکھے تھاوں تھائیا۔ تھان تھنتر ہر سہایا، پارہم وڈی وڈیائیا۔ گھٹ گھٹ اندر ویکھ وکھایا، جس جن آنتر ہر لو لائیا۔ رسنا جہوا جو رہے دھیایا، میل ملائے سہج سبھائیا۔ جگت ترسنا آگ بھجھایا، امرت میگھ اک برسائیا۔ جگت جلندے آن ترایا، ڈبڈے پاتھر باہر کڈھائیا۔ پُرکھ ابناشی ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن ہر ایک بوجھ بھجھائیا۔ مانس جنم کرم وچار، نہکرمی کرم کھائیا۔ لیکھا جانے دھر دربار، درگاہ ساچی ویکھ وکھائیا۔ لوک مات ہو اجیار، ہرجن ساچے آپ ترائیا۔ غریب نائیاں پاوے سار، شاہ سلطاناں در ڈرکائیا۔ جس اندر اپنا رکھے سچ پیار، سو مندر آپ سہائیا۔ کایا بند کھول کواڑ، پنچم دھاڑ میٹ مٹائیا۔ آگ نہ لگے تتی ہاڑ، سینل سانتک ست آپ کرائیا۔ ہوئے پرکاش بہتر ناڑ، جوت نرنجن اک جگائیا۔ درگاہ ساچی دیوے واڑ، سچکھنڈ دوارا اک وکھائیا۔ بردھ اوستھا لائے پار، جگت بڈھیپا اپنے ہتھ رکھائیا۔ کر کرپا لیکھا لکھ لکھنہار، لکھ لکھ اپنے لیکھے پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم آنتر دیوے ایک رس، رس اپنا اک وکھائیا۔ ساچا رس مٹھا ناؤں، ہر نامے وڈ وڈیائیا۔ کایا وسائے نگر گراؤں، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ ہرجن اٹھائے پھڑ پھڑ باہوں، نرگن سرگن میل ملائیا۔ کرے کرائے سچ نیاؤں، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ جن بھگتاں بنے پتا ماؤں، آپ اپنی گود بہائیا۔ پھڑ پھڑ بنسے بنائے کاؤں، کاگوں ہنس آپ اڈائیا۔ بھیو ابھیدا سر رکھے ٹھنڈی چھاؤں، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک دیوے جیا دان، جگت جگت بھگت بھگوت چرن سچھی سرنائیا۔

★ ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی پپی رام کور دے گھر چھمب ضلع جموں ★

تھر گھر ساچا سچ دربارا، سو پُرکھ نرنجن آپ بنائیندا۔ محل اٹل اُچ منارا، ہر پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ نہ کوئی دیسے چار دیوارا، ایکنکارا کھیل کھلائیندا۔ چھپر چھنّ نہ کھئے سہارا، آد نرنجن جوت جگائیندا۔ نہ کوئی مندر دسے گرو دوارا، سچکھنڈ ساچا آپ سہائیندا۔ ابناشی کرتا ہو اُجیارا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ سِری بھگوان آپے ہویا خبردارا، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ پاربرہم پرہہ کر پسارا، آپ اپنا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ تھر گھر ساچا سچ محلہ، ہر ساچے جوت جگائیا۔ ایک بیٹھا اک اِکلا، ایکنکارا روپ ریکھ نہ کھئے وکھائیا۔ سچ سنگھاسن ایک ملا، درگاہ ساچی سچ وڈیائیا۔ اپنے دیپک آپے بلا، تیل باقی نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچا سچ دروازہ، غریب نوازا آپ کھلائیا۔ تھر گھر ساچا دھر دربارا، ہر ساچا سچ وڈیائیندا۔ تخت نواسی ایکنکارا، شاہو بھوپ آپ اکھوائیندا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتارا، شبدی شبد آپ جنائیندا۔ کرے کھیل وچ سنسارا، ہرجن ساچے آپ اُٹھائیندا۔ ایک دیوے نام آدھارا، نام نامہ جھولی پائیندا۔ ایک ونج کرکے ونجارا، ساچی وست ہتھ رکھائیندا۔ اُچی کوک بولے جیکارا، ساچا ڈھولا آپے گائیندا۔ گُرمکھ وِرا تھر گھر بیٹھے ہو نیارا، مَمکھ جیو سرب کُرا لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچا ساچا کھول، شبد اگمی ایک بول، ہرجن ساچے آپ جگائیندا۔ تھر گھر بیٹھن ہرجن سنت، دوسر ہتھ کیسے نہ آیا۔ گُرمکھ ناری میلا ہر ہر کنت، ساچی سیج اک ہنڈھایا۔ درگاہ چڑھ رنگ بسنت، پُرکھ ابناشی آپ چڑھایا۔ رسنا جہوا ہر ہر منیا منت، من منکا دئے بھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچا اک وکھایا۔ تھر گھر ساچا سوہاؤنت، پُرکھ ابناشی آپ سہایا۔ جن بھگتاں وکھائے جُگا جُگنت، جُگ جُگ اپنی کھیل کھلایا۔ لیکھا جانے آد آنت، نہ مرے نہ کدے جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر نواسی پُرکھ ابناشی، منڈل راس آپ رچایا۔ تھر گھر ساچے کھیل اپار، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ لوک مات گر لے اوتار، نرگن سرگن کھیل کھلائیا۔ سَتگر پورا جن بھگتاں کاج آپ سوار، دوس رین سیو کھائیا۔ گھر گھر ورتے نام بھنڈار، خالی بھانڈے آپ بھرائیا۔ مَمکھ سٹے رہن پیر پسار، مایا پردہ اُپر پائیا۔ ہوئے گڑھ بنے ہنکار، ہر کا روپ دس نہ آئیا۔ دھنّ

سُلکھنی سوہاؤنتی نار، جو ایکا پُرکھ ربی منائیا۔ استہل سوہن سچ سچ چُبار، تہر گھر ساچے مات وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، در گھر ساچا اک سمجھائیا۔ در گھر ساچا ہر سمجھاونا، ہر ہر ساچی سیو کھائیندا۔ دوتی دُشٹ آپ مُکاون، نام کھنڈا اک چمکائیندا۔ ساچا اشٹ اک جناونا، گر گوبند رُپ درسائیندا۔ پھڑ باہوں مارگ پاونا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تہر گھر ساچا اک وڈیائیندا۔ تہر گھر ساچا ڈُونگھا ساگر، مچھلی نیر وچھنی ربی بللائیا۔ گرُمکھاں وکھائے کایا گاگر، امرت جل بھریا سچ صُراحیا۔ دیوے نام رتی رتناگر، ساچا ونج اک کرائیا۔ پیا پریم بنے جگت سؤداگر، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ گرُسکھاں کرے نرمل کرم اُجاگر، جاگرت جوت کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تہر گھر ساچا اک سہائیا۔ تہر گھر ساچا ہر سہنجنا، لیکھا جانے اک اکانت۔ جگے جوت آد نرنجنا، ایکا رنگ رین دوس پرہات۔ گرُمکھ میلا ساچے سجنّا، لیکھا چُکے ذات پات۔ کایا بھانڈا سب دا بھجنا، ساچی وست نہ کیسے کول رکھی دات۔ گرُمکھ ورلے امرت پی پی رجنا، بند کواڑا کھول تاک۔ تہر گھر ساچے بہ بہ سجنّا، ناتا تھے سجن ساک۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تہر گھر ویکھے ساچا گھر، گھر ساچا پاکی پاک۔

★ ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۷ یکرمی ایشر سنگھ دھیان سنگھ دے گھر پنڈ دڑ ضلع جموں ★

ہر ستگر سچا پاتشاہ، پُرکھ اباشی ایک اونکار۔ آد جُگادی صفتی صفت صلاح، نرگن نور اگم اپار۔ جُگا جُگنتر بنے جگت ملاح، لوک مات لے اوتار۔ لکھ چوراسی دسے ساچا راہ، شبداگمی بول جیکار۔ ایکا اکھڑ جپائے اپنا ناں، آپ اپنی کِرپا دھار۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھان، نرگن سرگن کر پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے جانے اپنی کار۔ کار کوندرا ہر کرتار، کرتا پُرکھ آپ اکھوائیندا۔ جونی ربت بھیو نیار، اجون اجونی ویس وٹائیندا۔ مورت اکال ہو اُجیار، دین دیال ڈگمگائیندا۔ سچکھنڈ وسے سچھی دھرمسال، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ دیپک جوتی اپنا بال، سچ پرکاش کرائیندا۔ اپنی مشقت آپے گھال، اپنی پریتی آپ بنھائیندا۔ اپنے مندر وجائے اپنا تال، شبدا نادی آپے گائیندا۔ آپے چلے اولڑی چال، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ آپے پاربرہم برہم سرت لے سنبھال، آپ اپنا

ویکھ وکھائیندا۔ آپے ترے گن مایا پا جنجال، لکھ چوراسی بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی کھیل
 کھلائیندا۔ آپے پاتشاہ سلطان، ست پُرکھ نرنجن آپ اکھوائیندا۔ آپے پُرکھ ابناشی وڈ مہربان، ایکنکارا اپنی دیا آپ کھائیندا۔ آپے سو پُرکھ
 نرنجن جھلئے سچ نشان، آپے ہر پُرکھ نرنجن سیو کھائیندا۔ آپے ابناشی کرتا ہونے نوجوان، آپے سری بھگوان سنگ نبھائیندا۔ آپے پاربرہم
 پرہ ہو پردھان، برہم اپنا حکم سنائیندا۔ آپ اٹھائے سچ نشان، درگاہ ساچی آپ جھلائیندا۔ آپے وسے سچ مکان، تھر گھر ساچا آپ بنائیندا۔
 آپے ہونے نکہبان، نرویر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا روپ وٹائیندا۔ شاہ پاتشاہ
 ایکنکارا، عقل کلا اکھوائیا۔ آد جگادی کھیل اپارا، نرگن داتا آپ کرائیا۔ آپ اپنا کر پسارا، آپے ویکھ وکھائیا۔ آپے نرگن لے اوتارا، سرگن
 ساچی جوت جگائیا۔ آپے پنچم شبد بول جیکارا، تن مندر آپ سہائیا۔ آپے وسے اندر باہرا، گپت ظاہر آپ ہو جائیا۔ آپے شاہو بھوپ
 سیکدارا، آپے دھر فرمانا حکم جنائیا۔ آپے تخت تاج رکھ سیس دستارا، آپے ونڈن ونڈ ٹرائیا۔ آپے آسو ہونے شاہ آسوارا، ساچا گھوڑا آپ
 دوڑائیا۔ آپے پون دئے ہلارا، لوآن پُریاں پھیرا پائیا۔ آپے لیکھا جانے سورج چن ستارہ، منڈل منڈپ کھوج کھوجائیا۔ آپے پاوے سار زمیں
 آسمان گگن منڈل ویکھے آر پارا، دھول ساگر ڈیرہ لائیا۔ آپے نو کھنڈ پرتھی ویکھے کھاڑا، ستان دیپاں جوت کرے رُشنائیا۔ آپے ہونے
 دھردرگاہی سچا لاڑا، ستگر ساچا ناؤں دھرائیا۔ آپے لیکھا جانے جنگل جوہ اجاڑ پہاڑا، ڈونگھی گندر آپے پھول پھلائییا۔ آپے بھگتاں کرے
 سچ پیارا، منمکھاں دئے سزائیا۔ آپے شبد ناد دھن جیکارا، آپے پنچ وکار کرے ہلکائیا۔ آپے امرت تال سہائے ٹھنڈی ٹھارا، آپے اگنی تت
 جلائییا۔ آپے وسے اندھ اندھیارا، آپے نرگن جوت آد نرنجن کرے رُشنائیا۔ آپے ویکھے کایا مندر سچ دوارا، آپے بیٹھا مکھ چھپائییا۔ آپے کھنڈا
 شبد تیز کٹارا، شستر بستر آپ سجائییا۔ آپے پُرکھ آپے نارا، نر نرائن آپ ہو جائیا۔ آپے گوہند جانے دھارا، دھرنی دھرت دھول دئے وڈیائییا۔
 آپے گرمکھاں بنے مات سہارا، جگ جگ اپنا ویس وٹائییا۔ آپے خلق خالق ویکھے پروردگار، آپے مخلوق دئے صلاحیا۔ آپے پنڈت پاندھا لیکھا
 جانے آر پارا، گیان دھیان آپ درڑائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستگر سچا پاتشاہ، پاربرہم اک اکھوائیا۔ سچا پاتشاہ
 ہر نرائن، نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے ایکائین، دو جی اکھ نہ کھئے کھلائیندا۔ جگ جگ چکائے لہنا دین، جنم کرم پرہ اپنے

ہتھ رکھائیندا۔ جن بھگتاں پائے بستر نام کہن، تن سچ شنگار کرائیندا۔ مٹکھ جھوٹھے وہن وہن، ساچا راہ نہ کھئے چلائیندا۔ اُچی کوک
 سارے کہن، ہر کا درس نہ کھئے پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستگر ساچا بن ملاح، گُرمکھ ساچے آپ ترائیندا۔
 ستگر صفت صلاحیندا، سرب گناں گنوت۔ آپ چکائے لہنا دینا، آد جگاد سِری بھگوت۔ کلجگ اتم ویکھے اپنے نیناں، پُرکھ ابناشی مہما
 اگت۔ جوٹھا جھوٹھا دسے ساک سبج سینا، بن ہر نام نہ بنائے ساچی بنت۔ تہر دربار کیسے نہ بہنا، بہرے بھلے جیو جنت۔ گُرمکھ وِرا
 درشن کرے نیناں، دھن وڈیائی ساچے سنت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کھیلے کھیل جُگا جُگت۔ جُگا جُگنتر کھیل اپارا،
 ست پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ ایک گر اک اوتارا، ایک نام کرے پڑھائیا۔ ایک شبد اک جیکارا، نام ست اک وکھائیا۔ ایک رام کرشن مُرارا، ایک
 اللہ نُور درسائیا۔ ایک فتح بول جیکارا، واہ واہ گرو اک سمجھائیا۔ ایک وسے دھام نیارا، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ کھانی بانی پاوے سارا،
 ناد دھنی آپ وجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ جُگ جُگ کھیل سِری بھگوان،
 اپنا آپ کرائیندا۔ پرگٹ ہووے والی دو جہان، گر گر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ستگر ساچا بن مہربان، ہر سنگت میل ملائیندا۔ شبد جنائی
 برہم گیان، ساچے سنتن آپ اٹھائیندا۔ گُرمکھاں بخشے اک دھیان، اِشٹ دیو اک اپائیندا۔ گُرسکھ بنائے چتر سُجان، مَورکھ مَورھے اپنے
 دھندے لائیندا۔ ایک دیوے نام ندھان، داتا دانی آپ ورتائیندا۔ آتم آتر دیپ جگائے مہان، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ ساچا شبد سُنائے کان، اکھڑ
 وکھڑ آپ پڑھائیندا۔ چوڈاں ودیا ہوئی حیران، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ اپنی چال چلائیندا۔ جُگ جُگ کھیل
 جگت پسارا، پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیندا۔ برہما وشن شو پاوے سارا، کروڑ تیتیس پھول پھلائیندا۔ سُرپت اند دئے ہلارا، برہمنڈ کھنڈ ویکھ
 وکھائیندا۔ لکھ چوراسی گت مت جانے اندر باہرا، بیو ابھیدا بیو کھلائیندا۔ گُرمکھ جگائے دیا کھائے وچ سنسارا، آپ اپنی بوجھ بوجھائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا بندھن پائیندا۔ جُگ جُگ بندھن ہر مہربان، اپنا آپے پائیا۔ ستجگ ساچے
 سچ نشان، ایک ایک ونڈ ونڈائیا۔ تریتا رام نام کر پردھان، ترے گن لیکھا دئے چکائیا۔ دوپر ویکھے کرشنا کہن، رتھ رتھوایی بے پرواہیا۔
 کلجگ عیسیٰ موسیٰ کر پردھان، سنگ محمد چار یار کرے کُرمائیا۔ انجیل قرآن کھول دکان، چوڈاں طبق کرے رُشنائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل

مہان، نانک نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ درگاہ ساچی کر پروان، سچکھنڈ دوارے میل ملائیا۔ نام ست دیوے دان، لوک مات مات وڈیائیا۔
 چار ورنان اک گیان، ایکا اکھڑ رہیا پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا حکم آپ سُنائیا۔ ساچا حکم دُھر
 فرمانا، نانک نرگن گائیندا۔ ستنام کر پردھانا، چار کُنٹ ڈنک وجائیندا۔ ایکا راگ سُنائے گانا، تار ستار آپ پلائیندا۔ اک وکھائے سچ بپانا،
 لوآن پُریاں آپ اُڈائیندا۔ ایکا ہویا جانی جانا، بودھ اکادھ شبد چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کرے
 ساچی کار، کرنی کرتا آپ اکھوائیندا۔ کرنی کرتا مارگ چلائے پنتھ، وڈ داتا بے پرواہیا۔ گر ارجن میلا ایکا ہر لیکھا جانے گرو گرتھ، اکونجا
 بونجا دھار چلائیا۔ شبد انادی وجے سنکھ، سنت بھگت لے جگائیا۔ ناری ملیا ساچا کنت، گھر ساچی خوشی منائیا۔ پاربرہم مہا اگنت،
 بے انت کہے لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی رچن رچائیا۔ ایکا جوتی کھیل اپارا، گھر دسویں آپ
 جگائیندا۔ آپ اُپائے سٹ دُلارا، گوہند ناؤں دھرائیندا۔ سینگھ روپ کر وچ سنسارا، کھڑگ کھنڈا ہتھ پھڑائیندا۔ تیج پرچنڈا کر تیارا،
 برہمنڈاں کھوج کھجائیندا۔ پاوے ونڈاں پاونہارا، اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ ایکا امرت بھر بھنڈارا، پنچم میتا پنج پلائیندا۔ آپ بن سچا سکدارا،
 ساچی سکھیا سکھ سمجھائیندا۔ گر چیل سولے اک دوارا، ایکا گھر بہائیندا۔ آپ اپنا آپے وارا، اپنا لیکھا آپ مکائیندا۔ آپے ملیا ساچے یارا،
 ڈھولا ماہی ایکا گائیندا۔ پُرکھ اناشی کرے پیارا، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ شبد اگمی بول جیکارا، آپ اپنی بوجھ بھجائیندا۔ کلجگ کوکے
 چاروں کُنٹ کرے پکارا، دہ دشا اندھیرا چھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر کھیل اولّا، آپے ویکھے سچ
 محلہ، جلاں تھلاں پھیرا پائیندا۔ جل تھل مہیئل آپ سمایا، ترے گن اتیتا وڈ وڈیائیا۔ لکھ چوراسی ڈیرہ لایا، پتت پُنیتا دس نہ آئیا۔ گرمکھ
 ساچے لے جگایا۔ جاگرت جوت کر رُشنائیا۔ سچ سندیش اک سُنایا، واپگرُو فتح آپ گجائیا۔ ایکا اوٹ ہر رکھایا، پاربرہم تیری سچی
 سرنائیا۔ پُرکھ اکال اک منایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کرائیا۔ کھیل کرائے کرنہارا، قادر کرتا کریم آپ
 اکھوائیندا۔ آپے پرگٹ ہووے وچ سنسارا، روپ انوپ آپ وٹائیندا۔ آپے وسے ڈونگھی گارا، اُجل مُکھ آپ وکھائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا،
 ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ الکھ اگوچر اگم اپارا، الکھ الکھنا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ

اپنی بنت بنائیندا۔ بنت بنائے ہر مہربانا، کلجگ ویکھ وکھائیندا۔ کرے کھیل ہر والی دو جہاناں، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ چاروں کُنٹ جیو شیطانا، پنج تت سرب رکھائیندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہویا بلوانا، زور اپنا آپ دھرائیندا۔ منوا من ہوتے پردھانا، ساچا حکم چلائیندا۔ پنج شبد ہوتے ندھانا، گھر سنتن کھتے نہ پائیندا۔ مایا رانی نار رکانا، جیو جنت سرب پرنائیندا۔ مدرا ماس پینا کھانا، آتم رس نہ کھتے وکھائیندا۔ رسنا چے جگت گانا، انحد تال نہ کھتے وجائیندا۔ ہر کا روپ نہ کیسے پچھانا، گر گوہند ایہ سمجھائیندا۔ کلجگ اتم ورتے بھانا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ پرگٹ ہووے نہکلنک بلی بلوانا، کل کلکی اوتار آپ اکھوائیندا۔ شبد ڈنکا وجائے دو جہاناں، سویا کھتے رہن نہ پائیندا۔ پکڑ اٹھائے راج راجاناں، کلجگ تیری رعیت ویکھ وکھائیندا۔ رائے دھرم سُنائے دُھر فرمانا، آپ اپنا حکم چلائیندا۔ دھرم رائے اٹھیا نوجوانا، چتر گپت نال رلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ کلجگ اتم کھیل اولا، پُرکھ ابناشی آپ کرائیا۔ لیکھا چکے رانی اللہ، بسمل روپ آپ کرائیا۔ چوڈاں طبقات مارے ایکا بلا، شبد آگتی فوج چڑھائیا۔ کرے کھیل اچھل اچھلا، ول چھل دھاری اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپے وسے نہچل دھام اٹلا، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ آد جگادی اک اکللا، نہ مرے نہ جائیا۔ آپے وسے جلاں تھلاں، جل ڈونگھر آپ سمائیا۔ اپنی جوتی آپے رلا، اپنا شبد آپے گائیا۔ سچ سندیش ایکا گھلا، لوک مات کرے جنائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی ڈونگھا ڈلا، نہ کیسے کھتے بچائیا۔ ستاں دیپاں پھڑائے نہ کھتے پلا، سکلا سنگ نہ کھتے رکھائیا۔ جوٹھا جھوٹھا کلجگ ہویا جھلا، چاروں کُنٹ پھرے واہو داہیا۔ مٹمکھاں دے اندر رلا، من مت نال رلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ جوت کرے رُسنائیا۔ کلجگ اتم جوت اُجالا ہر گوپالا، پُرکھ ابناشی آپ کرائیندا۔ کھیلے کھیل دین دِبالا اولڑی چالا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ گرُمکھاں دسے راہ سُکھالا توڑے جگت جنجالا، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ چرن رکھائے کال مہاکالا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم ویکھن آیا، پاربرہم کرتار۔ نہکلنکی جامہ پایا، نرگن جوت اُجیار۔ ساچا ڈنکا رہیا وجایا، دو جہاناں پاوے سار۔ کلجگ ہنکارے رہیا ڈھایا، نہ کوئی دیسے چار دیوار۔ گرُمکھ سنتاں رہیا اٹھایا، دیوے شبد ہلار۔ ساچا کنتا میل ملایا، ہوئی سُبھاگن نار۔ پُرکھ ابناشی درشن پایا، وسریا سنسار۔ جم کی پھاسی دئے کٹایا، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی

جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کرے اکمڑی کار۔ کار اکمڑی پُرکھ اکمّا، آپے آپ کرائیندا۔ نہ مرے نہ کدے جمّا، مات گرہ نہ پھیرا پائیندا۔ پون سواسی لئے نہ دماں، نیتر نیر نہ کھئے وائیندا۔ ہڈّ ماس نہ ناڑی چمّا، پنج تت نہ کھئے رکھائیندا۔ ہرکھ سوگ نہ کھئے غما، آس نندرا وچ نہ آئیندا۔ جگ جگ جن بھگتاں سوارے کما، اپنی سیوا آپ کرائیندا۔ ستجگ بیڑا ستگر بٹھا، سچ ملاح آپ اکھوائیندا۔ آپ اٹھائے اپنے کندھا، کھیوٹ کھیٹا ناؤں دھرائیندا۔ مائس مائکھ رہن نہ دیوے کوئی پاپی گندہ، کوڑا ریٹھا بھنّ وکھائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر سنائے ایکا چھندا، ایکا نام جنائیندا۔ مٹکھ جیو نہ دیسے کلجگ اندھا، اندھ اندھیر سرب گوائیندا۔ گرمکھاں اُچائے پرماندا، نج اتم رس چوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ جوتی جامہ مات دھر، دھرتی دھول دئے وڈیائیا۔ سنت سھیلے ساچے پھڑ، آپ اپنا میل ملائیا۔ ہرجن ساچا گھاڑن گھڑ، کاچے بھانڈے بنت بنائیا۔ زرگن اندر بیٹھا وڑ، ساچے آسن ڈیرہ لائیا۔ اکھی پوڑے بیٹھا چڑھ، مارگ اپنا آپے پائیا۔ جگت جیو نہ سکے کوئی پھڑ، کوئن کوٹ پھاندی بیٹھے اپنیاں پھاپیاں لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرمکھ ساچے آپ جگائیا۔ گرمکھاں اندر جوت دھر، اپنی دیا کھائیندا۔ ستگر پورا کِریا کر، ہرجن ساچے آپ اٹھائیندا۔ شبد جنائی اتم در، پر اتم میل ملائیندا۔ جھوٹھا توڑ ہنکاری گرھ، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ پنچ وکارا پٹے جڑ، سچ سچ مارگ ایکا لائیندا۔ گھر وچ وکھائے اپنا گھر، گھر مندر بنک سھائیندا۔ امرت پیالہ جام بھر، گرمکھاں آپ پیائیندا۔ کلجگ اتم دیوے ساچا ور، ستگر پورا دیا کھائیندا۔ ہرجن سرنائی گیا پڑ، جم کا بھو چکائیندا۔ آپ بٹھائے اپنے لڑ، ادھ وچکار نہ کھئے چھڈائیندا۔ درگاہ ساچی لائے جڑ، گرمکھ بوٹا آپ لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ ہرجن ساچا سچ گھر، ستگر ساچا آپ بہائیا۔ اپنی کِریا آپے کر، آپ اپنی گود اٹھائیا۔ آون جاون چکے ڈر، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ساچے آپ ترائیا۔ ہرجن ساچا تاریا، کر کِریا آپ بھگوان۔ ایکا دیوے نام ادھاریا، ست سروپی برہم گیان۔ اک وکھائے سچ دواریا، چرن کول ہر دھیان۔ ایکا ونج کرائے جگت ونجاریا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، گرمکھ بنائے چتر سجان۔ چتر سجان مورکھ موڑھ، ہر ستگر آپ بنائیا۔ جس جن بخشے چرن دھوڑ، ڈرمت میل

دئے گوائیا۔ کایا چولی رنگ چاڑھ گوڑھ، اتر کدے نہ جائیا۔ کلجگ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، ستجگ سچ کرے کڑمائیا۔ منمکھتا رکھے دُورو
دُور، گُرمکھ نیڑے نیڑ وسائیا۔ جگت وکارا کرے چور، نام کھنڈا اک چمکائیا۔ ستگر داتا جودھا سور، بلی بلوان آپ اکھوائیا۔ گُرمکھاں آشا
منسا پور، جگت ترسنا دئے مٹائیا۔ جگا جگنتر حاضر حضور، پردہ اوہلا نہ کوئی رکھائیا۔ کلجگ اتم نرگن کریا پرگٹ اپنا نور، جوتی جوت
ڈگمگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیا۔ ویکھنہارا ہر
گوپال، گوہند مہا کہی نہ جائیا۔ گُرمکھ ویکھے ساچے لال، لوک مات پھیرا پائیا۔ شبد گر بن دلال، گھر گھر ویکھے چائیں چائیا۔ جنم جنم دا
توڑ جنجال، کرم کرم دا پھند کٹائیا۔ گُرمکھ شاہ بنائے جگت کنگال، نام دھن ایکا جھولی پائیا۔ پھل لگائے کایا ڈال، امرت رس جہوا آپ
کھوائیا۔ لکھ چوراسی وچوں بھال، آپ اپنے لڑ لگائیا۔ دوس زین کرے پرتپال، پرتپالک سیو کھائیا۔ گُرمکھ نیتز نین درس کر ہون نہال،
منمکھ روون مارن دھابی اچی کوکن دین دہائیا۔ گُرمکھ تیری سچی ویکھے دھرمسال، کایا بنک کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے ور، پُرکھ ابناشی کریا کر، لیکھا جانے ہری ہر، ہر نرائن آپ اکھوائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں
بھگوان، گُرمکھاں دیوے اک گیان، ورن برن نہ کوئی جنائیا۔

★ ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی باجا سنگھ دے گھر پنڈ مٹو ★

ہر ہر شبد اپار، ہرجن رسنا گائیندا۔ رام نام اُردھار، ہر ہر دے اندر آپ ٹکائیندا۔ آپے کرے بند کواڑ، بند تاکی آپ رکھائیندا۔ آپے
لیکھا جانے اگم اپار، بھيو ابھید آپ جنائیندا۔ آپے کایا مندر ویکھے سچ دوار، در درویشا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
جوت دھر، ہرجن ساچے ویکھے ایکا گھر، جگا جگنتر ویکھے وکھائیندا۔ کایا مندر سچ محلہ، ہر شبدی نام ٹکایا۔ آپے ویکھے اک اکلا، نرگن
اپنا روپ جنایا۔ جس جن پھڑائے اپنا پلا، آپ اپنی بوجھ بوجھایا۔ پنچ وکار نہ مارے بلا، کام کرودھ دئے گویا۔ آپ پھڑائے دیا کھائے شبد سروپی
ایکا پلا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر نام بھنڈارا آپ ورتایا۔ نام بھنڈارا اپنی ورتائے دات، ہر ستگر آپ ورتائیا۔ نہ

کوئی پُچھے ذات پات، ورن برن نہ کوئی جنائیا۔ ہر بھگتاں میٹے اندھیری رات، اگیان اندھیر مٹائیا۔ شبدی شبد سُنائے ساچی گاتھ، ایکا رام نام وڈیائیا۔ ساچا ہون پوجا پاٹھ، گائتری منتر آپ پڑھائیا۔ ایکا اکھشر بھجے اپنا آپ، باراں راسی پھول پھلایا۔ لیکھا جانے پون سواس، گرمکھاں بے پرواہیا۔ ہرجن میلا شاہو شاہباش، سری بھگوان آپ کرائیا۔ آد جگادی کھیل تماش، جگ جگ لوک مات ویکھ وکھائیا۔ گھر مندر پاوے ساچی راس، گوپی کاہن آپ نچائیا۔ بھگتن کرے پوری آس، برہم برہماہ کھوج کھوجائیا۔ نج گھر آتم رکھے واس، نجاند آپ درسائیا۔ مہا جانے پرتھمی آکاش، اپ تیج وئے پرتھمی آکاش ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی وست نام اتول اپنے کنڈے دیوے تول، تولنہارا آپ اکھوائیا۔ تولنہارا تولے تول، نام کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ اپنی دھارا آپے بول، پاربرہم کرے پڑھائیا۔ نرگن وسے سرگن کایا چول، ساچی وست اک ٹکائیا۔ اپنی اچھیا جائے مؤل، روپ رنگ نہ کوئی وکھائیا۔ امرت بھرے ساچے کول، کول ناہی آپ بھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی وست سچ ورتا، ہر ہر ساچا آپ ورتائیا۔ نام وست ہر ورتنت، انک کلا کل دھاریا۔ جن بھگت ویکھے ساچے سنت، جگ جگ کھیل اپاریا۔ نام جیائے منیاں منت، ایکا رام نام سچ سکھ دھاریا۔ کایا چولی چاڑھ رنگ بسنت، آپے رنگے اپنی واریا۔ میل ملائے ہر ہر کنت، ہرجن سوہاوتی ناریا۔ کھیلے کھیل آد آنت، پُرکھ ابناشی جگت جواریا۔ جیواں جنتاں مایا پائے بے آنت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن اٹھائے دیوے درس اپاریا۔ درس امولا ہر نرائن، رسنا جہوا کتھ نہ سکے رائیا۔ جن بھگتاں کھولے اپنا نین، دب درشتی آپ کھلایا۔ جن بھگتاں مکائے اپنا دین، شبد ڈھولا ایکا گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے ساچی سکھ اک سمجھائیا۔ ساچی سکھیا منتر نام گردیو، ایشٹ درشت آپ کھلایا۔ ابناشی کرتا پاربرہم الکھ ایویو، سریشٹ سبائی رزق پچائیندا۔ اجونی ربت وڈ دیوی دیو، ایکنکارا نراکارا نرادھار آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن میلا ایکا گھر، گھر مندر آپ وکھائیندا۔ گھر مندر ہر سچ منارا، کایا گڑھ سہائیا۔ نرگن دیپک کر اجیارا، جوت نرنجن رہیا ڈگمگائیا۔ شبد اناد دھن گائے وارو وارا، انحد ساچا راگ الاٹیا۔ امرت بھر ہر بھنڈارا، نام ورتارا اک وکھائیا۔ سرگن اندر نرگن دھارا، نرگن سرگن کھیل کھلایا۔ کھولے بولے بند کواڑا، ساچا ڈھولا آپے گائیا۔ آتم سیجا ہو تیارا، روپ انوپ آپ درسائیا۔ بھگتن

میتا ایکنکارا، سرتی شبدی جوڑ جڑائیا۔ اک وکھائے ٹھانڈا دربارا، تتی واؤ نہ لاکے رائیا۔ جس جن بخشے چرن پیارا، جُگ جُگ اپنا میل ملائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کریا پار کنارہ، کلجگ اتم ویس وٹائیا۔ نہکلنک نرائن نر لے اوتارا، نرگن اپنی کھیل کھلائیا۔ ہرجن ساچے کرے پیارا، شبدا آوازن اک لگائیا۔ سوہنگ شبد بول جیکارا، برہم پاربرہم ملائیا۔ آد جگادی اک اوتارا، گر ستگر ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بھگتن چاڑھ ایکا بھگتی رنگ، داتا دانی سورا سرہنگ، سیج وکھائے اتم پلنگ، جھوٹھا در نہ کھئے جنائیا۔ جھوٹھا در جگت ناتا دیوے توڑ، مایا بندھن رہن نہ پائیا۔ ایکا رام نام چڑھائے ساچے گھوڑ، سولان کلیاں آسن پائیا۔ سرتی شبدا دیوے جوڑ، دُور دُراڈا پنڈھ مکائیا۔ آپ بھجئے ہرہوں لگی اوڑ، امرت میگھ اک برسائیا۔ مٹھا کرے ریٹھا کوڑ، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن وسائے اپنے گھر، گھر میلا سہج سُبھائیا۔ گھر ملیا ہر گویال، رگھناتھ رگھپت بے پرواہیا۔ بنس بنسا کرے سرت سنہال، انسا بنسا ویکھ وکھائیا۔ کوٹن کوٹ جنم سہنس سہنسا کرے رکھوال، آپ اپنی سیو کھائیا۔ کلجگ اتم اولڑی چال، پُرکھ ابناشی آپ رکھائیا۔ ہرجن ساچے لئے بہال، لکھ چوراسی پھول پُھلائیا۔ اندر وڑ وڑ بنے آپ دلال، رسنا جہوا نہ کھئے ہلائیا۔ جو جن پورب جنم جنم گھالن آئے گھال، گھال اپنے لیکھے لائیا۔ ناتا توڑے جگت جم کال، تت کال روپ وٹائیا۔ پرگٹ ہو دین دیال، ناتھ اناتھان ہونے سہائیا۔ کایا مندر وکھائے سچی دھرمسال، ستگر بیٹھا تخت سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ویکھے اپنے گھر، گھر ٹھانڈا روپ درسائیا۔ مہاراج شیر سنکھ وشنوں بھگوان، چرن دوارے بخشے مان، مان نینیاں آپ رکھائیا۔

★ ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی بھولا رام دے گھر پنڈ جیوڑیاں ★

آد شکت روپ وٹایا، کملاپاتی ہو اجیار۔ ساچی ہونی ہون کرایا، نرگن جوت گھرت ڈار۔ پون پونی آپ سمایا، الکھ آگوچر اکم اپار۔ لاٹ لاٹ آپ وکھایا، میٹ مٹائے دھواں دھار۔ ساچے گھاٹ ڈیرہ لایا، لیکھا جانے آر پار۔ تیرتھ تاٹ اک کھلایا، کر کریا ایکنکار۔ سچ ہاٹ اک وکایا، قیمت کرتا آپے ڈار۔ نام وست اک سمجھایا، شبدا اناد سچی دھنکار۔ بودھ آگادی کھیل کھلایا، لیکھا لیکھ نہ کھئے وچ سنسار۔

نرگن سرگن رُوپ دھرایا، لوک مات لے اوتار۔ بھگتاں بھگتی ویکھن آیا، پورب کرماں کر وچار۔ ساچی شکتی نال لیایا، آپ اپنی کرپا دھار۔
 بوند رکتی ویکھ وکھایا، لیکھا جانے پنج تت آکار۔ اک ویکتی آپ اکھوایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل کھیلنہار۔
 آد شکت آد بھوانی، نرگن جوت جوت جگائیا۔ پُرکھ ابناشی شاہ سُلطانی، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ گائے جس وید پُرانی، اپنی مہما آپ
 سُنائیا۔ آپے دے اکتھ کہانی، رسناکتھ نہ سکے رائیا۔ آپے جانے دُھر دی بانی، اپنا بیہو آپ گھلائی۔ آپے ویکھے ساچی رانی، ساچے تخت
 بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل وکھائیا۔ آد شکت انڈھ رُوپ، آد پُرکھ نرنجن آپ اپایا۔
 لیکھا جانے ساچا بھوپ، سچ سینگھاسن آسن لایا۔ ویکھنہارا چارے کوٹ، دہ دشا پھول پھلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنا نُور آپ درسایا۔ آد شکت نُور نُورانہ، نُورو نُور ڈگمگائیندا۔ اچا ٹلا پربت نہ کھئے مکانا، سچکھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ شبد اگئی اک پبانا،
 ساچی رانی آپ چڑھائیندا۔ لیکھا جانے آن جانا، دو جہاناں ویس وٹائیندا۔ کرے کھیل سیری بھگوانا، ایکنکارا اپنی کل ورتائیندا۔ آد نرنجن
 ملائے نار رکانا، ساچا جوین آپ ہنڈھائیندا۔ آپے دیوے دُھر فرمانا، شبد اگئی آپ سُنائیندا۔ آپ وکھائے سچ ٹکانا، سچکھنڈ دوارا اک
 وکھائیندا۔ آپے بخشے چرن دھیانا، مُکھ گھنگٹ آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آد شکت
 شستر دھار، نرگن رُوپ انوپ درسائیا۔ آپے سینگھ ہونے آسوار، آپ اپنا بل رکھائیا۔ آپے اشٹبھج کر اُجیار، سینگھ چکر گدا ہتھ اٹھائیا۔
 آپے کھڑگ کھنڈا پھڑ تیز کٹار، بن جنگل پھیرا پائیا۔ آپے منگے در ہو ہونار، پُرکھ ابناشی اک منائیا۔ لوک مات توڑ ہنکار، سُنہہ سُنہہ دئے
 کھپائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے بے پرواہیا۔ سُنہہ بداریا شکت آد، ایکا کھنڈا آپ چمکایا۔ ویلے اتم ہر جو
 آیا یاد، مایا ممتا موہ ٹڑایا۔ ڈرگا اک وجایا ناد، ڈورو اپنے ہتھ اٹھایا۔ دھرت دھول ڈگا رہیا آرادھ، پرہہ تیری سچ سرنایا۔ بن تیرے کون
 سُنے فریاد، ہووے کون سہایا۔ ایکا بخش ساچی داد، تیرا درس منگان بن تہایا۔ دوس رین کراں یاد، جگت وچھوڑا دے کٹایا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اشٹبھج آپ سمجھایا۔ سُنہہ پکارے دھرت دھر، دھڑ سپس نہ کھئے سوبھا پائیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا کر، تیری
 دھول نہ دئے وڈپائیا۔ اپنا کیتا رہے بھر، لوک مات بھلیا بے پرواہیا۔ تیرا وچھڑیا آنت در، درگاہ دھام نہ کھئے سہائیا۔ چوراسی وچوں آوے ڈر،

نرک نواس نہ کھئے رکھائیا۔ تیرے کھنڈے کریا وار، مکتی مکت نہ کیوں کرائیا۔ اتم ٹوٹے ہو کے ڈگا تیرے چرن دوار، تیری چرن دھوڑ
 مستک لگی شاہیا۔ تیرا شبد شیر روپ رہیا جگ تار، اُپر شکتی آپ ٹکائیا۔ برہما نیتر کھول رہیا وچار، اٹھ نین راہ تکائیا۔ چتربھج اپنیاں
 بھجان آپ پسار، اشٹبھج گلے لگائیا۔ اپنے وچوں آپ نکال، آپ اپنی دئے صلاحیا۔ میرا روپ اگم اپار، پُرکھ نار نہ ویس وٹائیا۔ تیرا لہنا
 دیوان وچ سنسار، بھل رہے نہ رائیا۔ تین جگ سونا پیر پسار، ستیاں کھئے نہ لئے اٹھائیا۔ کلجگ اتم آئے وار، نرگن جوت ہویئے رُشنائیا۔
 نہکنکا جامہ دھار، تیرا لیکھا لئے پھولائیا۔ کیتا وار چندی تلوار، برہمنڈی کھوج کھوجائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، نرگن جوت کر رُشنائیا۔
 سنگھ شیر آئے اپنی وار، جگت بانا آپ ہنڈھائیا۔ جھوٹھا چولا دئے اُتار، نرگن نرگن وچ سمائیا۔ نرگن داتا ہو تیار، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔
 اشٹبھج کر پیار، آپ اپنے لڑ بندھائیا۔ ناری کنت کرے بہتار، لال بھوشن آپ رنگائیا۔ پرگٹ ہو گورو گردھار، گرہ اپنا ویکھ وکھائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا اپنا دئے سمجھائیا۔ کلجگ ویلا آنت سلاخنا، پُرکھ ابناشی کریا دھار۔ نسنہ تیرا میل ملاؤنا، کر
 کریا آپ نرنکار۔ اپنا بل آپ دھراؤنا، روپ رنگ دسے نہ وچ سنسار۔ اپنا کھنڈا شبد ہتھ اٹھاؤنا، ایکا کرے پھیر وار۔ تیرا مانس جنم لیکھ
 لاؤنا، تیرے اندرون مارے کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار۔ سنگھ چیل نام دھراؤنا، بوٹا لائے اگم اپار۔ پھل لوک مات کھواؤنا، تیری رتی رت کر
 اُجیار۔ بنس سربنس آپ تراؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، تیرا قرضہ دئے اُتار۔ تیرا قرضہ اتم جانا لتھ، ستگر پورا آپ
 مکائیا۔ تیرا دھڑ لتھا ستھر ستھ، تیرا سپس دئے گواہیا۔ تون منگی ایکا وتھ، پرہ چرن سرن سچی سرنائیا۔ چھینجا سال رکھیا ڈھک، اُپر
 پردہ اپنا پائیا۔ آنت جگت گٹھالی وچوں کڈھ، اپنے امرت جل وچ ٹکائیا۔ اپنے تاج جڑایا بیرا ننگ، سوہنگ وچ وچ ٹکائیا۔ اپنا واسا کریا
 رگ رگ، بلدی اگ آپ بھجھائیا۔ نام پیائی ساچی مد، نسنہ جو پیالہ رہیا ہتھ رکھائیا۔ چرن دوارے اپنے سد، پچھلا لیکھا دئے مکائیا۔ لکھ
 چوراسی وچوں کڈھ، گھر چرن دوارے آپ بہائیا۔ جگت قبیلہ پچھے دیوے نہ چھڈ، تارنہارا بہیناں بہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، لیکھا جانے دھر کرتار، آد شکت اک پیار، اشٹبھج سنگھ آسوار، نرگن دھار آپ چلائییا۔ نرگن دھار دھر نرنکار، اپنا کھیل
 کھلائیندا۔ ستجگ کلجگ کر پیار، دویاں ناتا جوڑ جڑائیندا۔ کلجگ دھکا دیوے مار، ستجگ ساچا راہ وکھائیندا۔ ستجگ ساچے کرے

پیار، ساچا مارگ اک وکھائیندا۔ کلجگ کوڑا کر خوار، در دوار آپ ڈرکائیندا۔ ستجگ ساچی بے بسنت بہار، گرمکھ پھل پھل آپ
 مہکائیندا۔ کلجگ رُڑی خزان ڈگے پت ڈال، پت پنکھڑی رہن نہ پائیا۔ گرمکھ بھورا گونجے گونجہار، سچ سگندھی وچ مہکائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچے گھر، گھر مندر ویکھ وکھائیا۔ گھر مندر سہاونا، جگے جوت اپار۔ گھر پُرکھ ابناشی
 اک مناونا، اک اکلّا ایکنکار۔ گھر گیت سہاگی گاونا، سوہنگ شبد سچی جیکار۔ برہم پاربرہم ملاونا، نانا توڑ سرب سنسار۔ ساچی
 درگاہ آپ بہاونا، لوآن پُریاں کر کر پار۔ ایکا گودی آپ اٹھاونا، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ ورن گوتی بھیو چکاونا، جوتی جگی اک نرنکار۔
 سُرتی سوئی آپ اٹھاونا، شبد انادی ہلونا مار۔ میرا تیرا بھیو مٹاونا، میں توں نہ کرے وچار۔ پوت سپوتا آپ اکھاونا، ست دلارا کر پیار۔
 چارے کوٹاں ویکھ وکھاونا، بھل نہ جائے بھلنہار۔ ساچا جھوٹا آپ جھلاونا، شبد ہلارا دئے آپ کرتار۔ رس مٹھا مکھ چاونا، نجھر برکھے امرت
 دھار۔ ستجگ رُٹھا آپ مناونا، کلجگ کاجا ٹھوٹھا گھڑ ٹھہیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن تیرا ویکھے کایا محل مینار۔
 سچ منارا اچی چوٹی، ہر ساچے تخت سہایا۔ نرمل نرگن جگے جوتی، دیا باقی نہ کھئے وکھایا۔ دُرمت میل کلیور دھوتی، نرمل نرمل روپ
 درسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لیکھا لیکھے لایا۔ پورب لیکھا چُکیا، لوک مات وجے ودھائیا۔ ہر کا بھانا کدے نہ
 رُکیا، گر پیر گئے منائیا۔ آسا ترسنا بوٹا کدے نہ سُکیا، جس جن پرہہ چرن اوٹ رکھائیا۔ ہر بھگت کدے نہ رہے لُکیا، پرہہ ساچا لئے
 پرگٹائیا۔ اُجل کرے مات مُکھیا، مُکھ اپنے آپ صلاحیا۔ سُپھل کرائے مات گکھیا، دھن دھن جنیندی مائیا۔ گر کا شبد تیر نشانہ کدے نہ
 آکیا، جس مارے پار کرائیا۔ سنگھ شیر شاہ آسوار ہو ہو بکیا، نرگن جوت کر رُشنائیا۔ پنچ وکارا جڑوں پٹیا، تتوت دئے گوائیا۔ گرمکھ
 کدے نہ جائے لُٹیا، ٹھگ چور یار دین دہائیا۔ گرسکھ مارگ کدے نہ گھٹھیا، جس اپنے مارگ لائیا۔ آپ اٹھائے کلجگ ستیا، دوس رین سیو
 کمائیا۔ سوہاوت ہوئی ساچی رُتیا، رُت رُڑی دئے گواہیا۔ ملیا میل پُرکھ اچتیا، چت چیتن روپ درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ہرجن ساچا لیکھ چُکایا۔ لیکھ چُکایا کرپا کر، پچھلا قرضہ اُتاریا۔ آگے جھولی دیوے بھر، دیوے نام
 بھنڈاریا۔ اپنا سپس جگدیش گرمکھاں پیراں ہیٹھ دھر، سر اپنا بہار اٹھا رہیا۔ آپ اپنا پنچ تت چولا چھڈیا گھر، گرمکھاں گھر آپ وسا رہیا۔

بالمیک بجواڑا لیا پھڑ، سولان مگھر ویہ سو دس بکرمی اشٹبھج روپ درسا رہیا۔ سنگھ منجیتا لایا آگے پھڑ، گرمکھ ساچے راہے پا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا کھیڑا پہلے اجاڑ، گرمکھاں اندر آسن لا رہیا۔

★ ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی پرکاش چند دے گھر جمونشہر ★

سو پُرکھ صاحب سلطان، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن مہربان، آد جگاد اک اکھوئیا۔ ایکنکارا کھیل مہان، اکم اکمڑی کھیل کھلائیا۔ آد زرنجن جوت مہان، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ سری بھگوان ہو پردھان، عقل کل آپ اکھوئیا۔ ابناشی کرتا نوجوان، ایک ایک سمائیا۔ پاربرہم پرہ کھیل مہان، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ برہم برہم کر پردھان، ترے ترے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ سو پُرکھ زرنجن شاہ پاتشاہ، ایک ایک اکھوایا۔ ہر پُرکھ زرنجن سچ ملاح، ساچا بیڑا آپ چلایا۔ ایک ایکنکارا ایک اپنا ناؤں رکھا، ایک ڈنکا نام وجایا۔ آد زرنجن در گھر ساچا کر رُشنا، دیپک ساچا اک وکھایا۔ ابناشی کرتا بے پرواہ، ساچی سیجا اپنا آسن لایا۔ سری بھگوان سہائے تھان، تھر گھر روپ انوپ وٹایا۔ پاربرہم کرے کرائے اپنا آپ نیاں، ڈھر در لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ پاربرہم برہم روپ دھرا، زرنجن سرگن جوت جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ سو پُرکھ زرنجن گھر گمبھیرا، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن آد جگادی ٹھانڈا دھیرا، ست سنتوکھ اک رکھائیا۔ ایکنکارا شاہ فقیرا، داتا دانی در گھر ساچے سوہا پائیا۔ آد زرنجن ایک گھر کرے وسیرا، دوسر در نہ کوئی بنائیا۔ ابناشی کرتا آپے کرے اپنی مہرا، مہربان آپ ہو جائیا۔ سری بھگوان سچکھنڈ دوارا اک وسائے ساچا ڈیرہ، ایک آسن آپے لائیا۔ پاربرہم برہم وسے نیرن نیرا، دور ڈراڈا نہ کوئی اکھوئیا۔ برہم برہم پنچ ت کرے وسیرا، ترے ترے اپنا جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ سو پُرکھ زرنجن ساچا میتا، ایک رنگ سمایا۔ ہر پُرکھ زرنجن سدا اتینا، جنم مرن وچ نہ آیا۔ آد زرنجن جوت جگائے ہونی اک انگیٹھا، اپنا ت آپ رکھایا۔ سری بھگوان ٹھانڈا سینتا، سینتل دھارا آپ وپایا۔ ابناشی کرتا آپ اپنا رہیا جیتا، ہر جت اپنے ہتھ رکھایا۔ پاربرہم سد پُنتتا، پنت کھئے نہ روپ وٹایا۔ برہم اُپجائے بست کیتا،

گھر گھر اپنا آسن لایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرُویر اپنا ناؤں رکھایا۔ سو پُرکھ نرنجن پُرکھ اکالا، ایک ایک اکھوئیا۔ ہر پُرکھ نرنجن دین دیا، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ ایکنکارا اولڑی چالا، جگا جگنتر آپ چلائیا۔ آد نرنجن وسے سچ سچّی دھرمسالہ، جوت نرنجن ڈگمگائیا۔ سِری بھگوان توڑے جگت جنجالا، نرگن جوت کر رُشنائیا۔ ابناشی کرتا سنگ رکھائے کال مہاکالا، بلدھاری اپنا بل دھرائیا۔ پاربرہم اپنا ناؤں گل پائے اپنی مالا، آپ اپنی سیو کھائیا۔ برہم وسائے پنج تت سچّی دھرمسالہ، اپ تیج وائے پرتھمی آکاش گڑھ بنائیا۔ ترے گن مایا تت آپے ڈھالا، برہما وشن شو سیو کھائیا۔ لکھ چوراسی کھیل نرالا، گھڑ بھانڈے آپ وکھائیا۔ اپنے پھل لگائے ڈالا، مچھ داہڑی آپ بنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے پرواہیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر ہر کنت، گھر ساچے سوہا پائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ایک رنگ رنگے بسنت، دوسر رنگ نہ کوئی چڑھائیندا۔ ایکنکارا مہا اگنت، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئی وکھائیندا۔ آد نرنجن لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنا ویس وٹائیندا۔ سِری بھگوان دیوے جوت جیو جنت، لکھ چوراسی جیا دان جھولی پائیندا۔ ابناشی کرتا ایک شبد اُچائے منیا منت، آپ اپنی دھن رکھائیندا۔ پاربرہم لیکھا جانے ساچے سنت، لوک مات میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، لکھ اگوچر بھیو نہ آئیندا۔ لکھ اگوچر سِری بھگوانا، بھیو ابھیدا بھیو چھپائیا۔ سچکھنڈ دوارے وسے اک مکانا، درگاہ ساچی دھام سُہائیا۔ تھر گھر ویکھے مار دھیانا، گھر گھر وچ کرے رُشنائیا۔ شاہو بھوپ وڈ سُلطانا، سچ سینگھاسن آسن اک وچھائیا۔ اُپر بیٹھ راج راجانا، آپ اپنا بل دھرائیا۔ آپ وکھائے سچ نشانہ، دو جہاناں آپ جھلائیا۔ آپے ویکھے پنچم مُکھ پنچم تاج گن ندھانا، نرگن نرگن ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا، کھیل تماشا اپنا آپ رچائیا۔ سچکھنڈ دوارا اُچ محلہ، ہر ساچا سچ سُہائیندا۔ ایکنکارا اک اکلا، ایک آسن لائیندا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ کرے کھیل اچھلا، ول چھل دھاری اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ایک ملا، سپس جگدیش اپنا آپ سُہائیندا۔ شبدی جوتی آپے رالا، حُکمی حُکم آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لوک مات ویس وٹائیندا۔ لوک مات کھیل اپارا، نرگن سرگن رُپ وٹائیا۔ برہما وشن شو کر تیارا، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈارا، پنج تت کرے کُرمائیا۔ آد جگادی دیونہارا،

دیندیاں توٹ نہ آئیا۔ اجوئی ربت سب توں وسے باہرا، اجوئن اجوئی آپ بھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن کھیل ویکھے بے پرواہی۔ سرگن کھیل ہر نرنکارا، نرگن ویکھ وکھائیندا۔ نرگن جوت جگے اپارا، سرگن اندر آپ ٹکائیندا۔ سرگن دیوے نام آدھارا، گھر مندر اک وکھائیندا۔ نرگن بول شبد جیکارا، سرگن ساچے آپ سُنائیندا۔ سرگن منگے بن بھکھارا، آگے اپنی جھولی ڈائیندا۔ نرگن بنیا رہے ورتارا، ساچا ہٹ آپ کھلائییندا۔ سرگن ڈھیہہ ڈھیہہ پئے دوارا، دوئے جوڑ سیس جھکائیندا۔ نرگن میل ملائے میلنہارا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ پاربرہم کر پیارا، ایکارو ڈرسائیندا۔ سوہنگ شبد شبد نیارا، لوک مات آپ چلائییندا۔ جگت رت پار کنارہ، برہم مت اک سمجھائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر گھر جوتی آپ ٹکائیندا۔ گھر گھر جوتی پُرکھ اکالا، دین دیا لکھ چوراسی آپ جگائیا۔ کایا ماٹی ویکھ دھرمسالہ، پھل لگائے ساچے ڈالا، لوک مات وڈی وڈیائیا۔ شبد سروپی بنے دلالا، گھر گھر دُھن ناد شبد رسیا وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا کھیل اپارا، ورتے ورتاوے وچ سنسارا، جگا جگنتر ساچی کارا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ ہر بھگوان نرگن داتا، سرگن جیو دان جھولی پائیندا۔ اتم رکھے اپنی داتا، ورن گوت نہ کھئے رکھائیندا۔ برہم پاربرہم بندھ ناتا، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ لیکھا جانے اٹھ تاتا، نو دوارے کھوج کھجائیندا۔ ایکا منتر ایکا پوجا ایکا پاٹھا، ایشٹ دیو اک اکھوائیندا۔ ایکا تیرتھ ایکا تاٹا، سر سروور اک ٹھائییندا۔ ایکا جوتی اک للاٹا، ایکا گھاٹ آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ نرگن سرگن روپ پرگٹائییندا۔ نرگن میلا لوک مات، پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ سرگن چیلنا بخشے دات، داتا دانی وڈ وڈیائیا۔ نرگن پُچھے جگا جگنتر وات، سرگن ساچی دئے صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا ہر کرنیہارا، اپنا جانے آپ پسارا، لیکھا جانے رو سس سورج چن ستارہ، منڈل منڈپ کھوج کھوجائیا۔ منڈل منڈپ ویکھے برہمنڈ، الکھ الکھنا لکھیا نہ جائیا۔ بھیمو چکائے جیرج انڈ، اُتُبھج سینج اپنا پردہ لابیہا۔ آپے ونڈے اپنی ونڈ، ونڈنہارا دس نہ آئیا۔ لیکھا جانے نو دوار نو کھنڈ، نو گرہ اپنے حکم چلائیہا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا کھیلے کھیل سرشٹ سُبائیہا۔ سرشٹ سُبائی کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو تیارا، اک اونکار میل ملائییندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھول کواڑا، ابناشی کرتا راہ تکائییندا۔ سری بھگوان بن سیکدارا، پاربرہم پرہ آپ اُٹھائییندا۔ برہم دیوے

دُھر فرمانا، لوک مات حُکم چلائیندا۔ شبد سرُوی انحد گانا، گھر گھر تال آپ وجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، پنچم
 تت تت اپار، آپ اُچائے وچ سنسار، سار شبد شبد چلائیندا۔ پنچ تت کر پسارا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش میل ملائیندا۔ بوند رکت کر
 پیارا، ایک دو جا جوڑ جڑائیندا۔ نو در کھول جگت کواڑا، پنچم دھاڑا نال ملائیندا۔ کایا مندر ڈونگھی غارا، سچ اکھاڑا آپ دکھائیندا۔ گھر وچ
 گھر کر تیارا، محل اٹل ناؤں دھرائیندا۔ پنچم شبد بول جیکارا، ساچا منگل آپے گائیندا۔ امرت بھر ٹھنڈی ٹھارا، کول ناہے مکھ اُٹائیندا۔ آپے
 کرے بند کواڑا، آپ اپنا کُنڈا لائیندا۔ آپے ساچی سیجا کر پسارا، نرگن اپنا مکھ چھپائیندا۔ آپے وسے دسم دوارا، نیتر نین دس کیسے نہ آئیندا۔
 آپے جانے سچ منارا، اُچ اٹل ایک دھام سُہائیندا۔ آپے رُپ وٹائے ایکنکارا، عقل کل آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، جوت اُجالا ہر گویالا، گوبند اپنا ناؤں رکھائیندا۔ گوبند گویال پُرکھ ابناشا، ایک ایک اکھوائیندا۔ جُگا جُگتر ویکھے جگت تماشا، لوک
 مات ویس وٹائیندا۔ اپنے منڈل پاوے ساچی راسا، نرگن نرگن ویکھ دکھائیندا۔ لیکھا جانے پرتھی آکاشا، آکاش پرکاش آپ دھرائیندا۔ لکھ
 چوراسی کر کر واسا، نواس نواسا رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ جاگرت جوت گھر
 گھر اندر، برہم آپ ٹکائیندا۔ آپے وسے اپنے مندر، اپنی سوہیا آپ گنائیندا۔ نہ کوئی توڑے لگا جندر، پردہ کھئے نہ پرے ہٹائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، نرگن سرگن ویکھ دکھائیندا۔ نرگن سرگن کھیل اپارا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ لوک مات لے اوتارا، گر
 ستگر ناؤں دھرائیا۔ شبد کھنڈا تیز کٹارا، ایک اپنے ہتھ اُٹھائیا۔ آپے آئے بھگتن چل دوارا، ساچے سنت لے اُٹھائیا۔ پنچ وکارا کر خوارا، کام
 کرودھ لوبھ موہ ہنکار گوائیا۔ آسا ترسنا مارے مارا، ہوئے ہنگتا گڑھ دیوے ڈھاپیا۔ ایک نام کرے اُجیارا، رام نام سچ پڑھائیا۔ آنتر آتم سُنے
 آپ پکارا، گھر بیٹھا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ایک اکھڑ کرے پڑھائیا۔ ایک اکھڑ بودھ گیانا، اکادھ بودھ آپ
 جنائیندا۔ ایک پنڈت ہر بھگوانا، سرشٹ سبائی آپ پڑھائیندا۔ ایک شاہ اک راج راجانا، سچ سلطان اک اکھوائیندا۔ اک سکدار دو جہانان،
 دو جہانیں اپنا حُکم چلائیندا۔ ایک حُکم دُھر فرمانا، سنتان بھگتان آپ سُنائیندا۔ ایک راگ اک ترانہ، گیت انادی ایک گائیندا۔ ایک مندر اک
 مکانا، بنک دوار اک سُہائیندا۔ ایک پُرکھ چتر سُجانا، در گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ ایک پد پد نربانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا

کر، جُگ جُگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ جُگ جُگ کھیل کر کرتار، لوک مات گیڑا اپنے ہتھ رکھائیا۔ سرگن ستگر لے اوتار، گرگر اپنا رُوپ وٹائیا۔ شبد منتر کر اُجیار، ساچی سکھیا کرے پڑھائیا۔ سنت بھگت بھگونت دیوے تار، آپ اپنا میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ اپنا ویس دھرائیا۔ جُگ جُگ ویس وٹندڑا، پُرکھ اگم اتھاہ۔ ساچا مارگ آپ وکھندڑا، ایکا اکھڑ نام جیا۔ ستجگ ساچا ویکھ وکھندڑا، لوک مات بن ملاح۔ دواپر تریتا پار کوندڑا، غریب نائیاں گلے لگا۔ گرھ ہنکاریاں آپ ٹوندڑا، ایکا دھکا دیوے لا۔ رام نام آپ جپندڑا، دو دو اکھڑ دئے وکھا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کابنا کرشنا رُوپ وٹندڑا، سولان کل کل ورتا۔ دواپر تریتا ستجگ اُتريا پار، کلجگ لوک مات لئے انگڑائیا۔ عیسیٰ موسیٰ ہویا خبردار، سنگ محمد چار یار کری گڑمائیا۔ اللہ رانی بول جیکار، اُچی کوک کرے سُنائیا۔ مقامے حق ایکا یار، پروردگار ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا رُوپ پرگٹائیا۔ رُوپ اپارا ایکنکارا، وید کنیب بھیو نہ پائیندا۔ لیکھ لیکھ تھکا وید ویاس بن لیکھارا، برہما چارے مُکھ صلاحیندا۔ چارے وید کرے پُکارا، اتھرن اپنا لیکھا آپ وکھائیندا۔ گیتا گیان اک سہارا، برن اٹھاراں میٹ مٹائیندا۔ چار ورنان کرے سچ پیارا، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کھئے ونڈ ونڈائیندا۔ جس جن ملے آپ کرتارا، نیچوں اوچ آپ کرائیندا۔ سرب جیاں دا سانجھا یارا، لاشریک اک اکھوائیندا۔ حق حقیقت بول جیکار، شرع شریعت ویکھ وکھائیندا۔ ایکا جوتی نُر اُجیارا، جلوہ نُر آپ وکھائیندا۔ چوڈاں طبقات پاوے سارا، چوڈاں لوکان کھوج کھجائیندا۔ تیناں لوکان وسے باہرا، لوآن پُریاں چرناں ہیٹھ دبائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل اپارا، پُرکھ ابناشی آپ کرائیندا۔ الکھ اگوچر ہو اُجیارا، الکھ الکھنا کھیل کھلائیندا۔ کاغد قلم نہ لیکھنہارا، گیان دھیان نہ کھئے رکھائیندا۔ راؤ رنگ نہ پاوے سارا، راج راجانا مُکھ شرمائیندا۔ ایکا بھگتاں دئے آدھارا، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ ساچے سنتاں دیوے نام سچ ہلارا، اپنا پردہ آپے لاپیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ کرتا ہر کرنے جوگ، گرُمکھاں کرے سچ سنجوگ، ستگر ساچا میل ملائیندا۔ ساچا میلا ہر کرتار، جن بھگتاں آپ کرائیا۔ آد جگادی کھیل اپار، جُگا جُگنتر آپ کرائیا۔ ایکا بخشے چرن پیار، اچھیا بھجھیا اک وکھائیا۔ ساچی سکھیا دھر دربار، دھر دی دھار آپ چلائیا۔ جُگا جُگنتر کھیل نیار، اک اکلآ آپ کرائیا۔ کلجگ پرگٹ ہو وچ سنسار، ساچا سنگ آپ نہائیا۔ میٹ مٹائے اندھ

اندھیار، ایکا جوت کرے رُسنائیا۔ نانا توڑے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، آسا ترسنا دئے کھائیا۔ مایا ممتا کرے خوار، جوٹھ جھوٹھ دئے مٹائیا۔
 شبد اگنی مارے مار، کلجگ کوڑا رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا لیکھا دئے مٹائیا۔
 کلجگ تیرا لیکھ مٹاؤنا، تیرا لیکھا رہے نہ رائیا۔ کوڑ کڑیارا میٹ مٹاؤنا، صدی چوڈھویں دئے مٹائیا۔ اللہ رانی مکھ شرماؤنا، مکھ گھنگٹ ایکا
 پائیا۔ پُرکھ ابناشی کلمہ اک پڑھاؤنا، کائنات ویکھ وکھائیا۔ ساچی شریعت اک جناؤنا، کایا مکھ کعبہ دئے وکھائیا۔ ایکا اشٹ آپ مناؤنا،
 لاشریک روپ خُدائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیرا پار کنارہ، اتم کوکے دئے دُبائیا۔ کلجگ اتم اُترنا پار، لوک
 مات رہن نہ پائیا۔ ورن برن ہون خوار چار ورن دین دُبائیا۔ بھگت بھگوت کرے پیار، گھر میلا سہج سُبھائیا۔ ایکا گائے شبد جیکار، گیت
 گوبند اک الاٹیا۔ ایکا مندر ویکھ در دربار، اٹان گارا نہ کھئے لگائیا۔ چہر چہن نہ کرے تیار، کایا مندر سوہیا پائیا۔ اپنا دیپک کر اُجیار، دیا
 باقی نہ کھئے ٹکائیا۔ اٹھ پہر شبد دُھنکار، ڈھولک چھینا نہ کھئے وجائیا۔ مٹکھ بھلائے باہر، ستگر بیٹھا اندر تاڑی لائیا۔ کلجگ کوڑا کرے
 خوار، من منوآٹکن نہ پائیا۔ دہ دشا مارے اُدار، شانت ست نہ کھئے کرائیا۔ مت متوالی ہوئی خوار، مایا ممتا موہ ہلکائیا۔ بڈھ بیکی گئی بار،
 گھر ملیا نہ ساچا ماہیا۔ جوٹھ جھوٹھ کر پیار، کلجگ جیو بھلے پاندھی راہیا۔ ساچے در نہ چڑھے کوئی دوار، بند تاک نہ کھئے کھلاٹیا۔ امرت
 ملیا نہ ٹھنڈا ٹھار، اٹھسٹھ تیرتھ نہاؤن رہے نہائیا۔ گھر جوت نہ جگی زرنکار، مندر دیپک رہے ٹکائیا۔ گھر ملیا نہ میت مُرار، پڑھ پڑھ وِدیا
 رہے سُنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیرا کوڑ پَسارا، اتم کرے پار کنارہ، مات لوک رہن نہ پائیا۔ کلجگ میٹے
 اندھیرا اندھ، مسیا زین آپ چُکائیا۔ جوٹھا جھوٹھا مکے پندھ، اگلا مارگ آپ وکھائیا۔ چار ورن بخشے پرمانند، نیج اتم وجے ودھائیا۔ ستجگ
 ساچے کھئے نہ لائے رسنا مدرا ماس گند، امرت جام اک پیائیا۔ پشو پنکھی پنچھی مانس گاؤن اک سہاگی چھند، سوہنگ شبد وڈی وڈیائیا۔
 گھر گھر دیپک ہوئے اُجالا چڑھے چند، جوت زرنجن کرے رُسنائیا۔ دویتی دوئی ڈھائے کندھ، بہرماں گڑھ آپ ٹرائیا۔ کدے نہ سووے دے کر
 کند، گرمکھاں مکھ ویکھ وکھائیا۔ داتا دانی ستگر سدا بخشند، بخشنہارا اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ
 ساچا مارگ دئے وکھائیا۔ کلجگ تیرا توڑے نانا، ورن برن میٹ مٹائیندا۔ من مت رہے نہ نار کڈاتا، گُرمٹ اک سمجھائیندا۔ ایکا پوجا ایکا

پاٹھا، ایک منتر نام درڑائیندا۔ ایک کھولے ساچا ہاٹا، ہرجو گھٹ گھٹ نظری آئیندا۔ ایک نبھائے سگلا ساتھا، آد جگاد سیو کمائیندا۔ ایک چلائے ساچا راتھا، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ ایک چکائے لہنا مستک ماتھا، پورب لہنا جھولی پائیندا۔ ایک ویکھے آد شکت جوت للاٹا، آد بھوانی ایکا رُوپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا ایشٹ دیو گر واستک رُوپ آپ سمائیندا۔ واستک رُوپ وشو دھار، وشن ناؤں کرے پرگٹائیا۔ برہما لیکھا جانے وید چار، چارے جگ آپ بھوئیا۔ شنکر تیری ساچی سار، جگت سنگھار سیوا لائیا۔ تیناں وچولا آپ زرنکار، زرگن زرویر اک اکھوئیا۔ آپ اپنی کرے وچار، وچار وچ کیسے نہ آئیا۔ نو سؤ چرانوے چوکری جگ کریا کھیل اکم اپار، چار جگ چوکری اک گنائیا۔ برہمے منوتر اکت کرے پار کینار، اپنی دھار وکھائیا۔ ساچا شستر نہ تن کٹار، ذرا بکتر نہ تن وکھائیا۔ ایک استر ہر زرنکار، شبد گھوڑا رہیا دوڑائیا۔ لوآن پریاں کرے پار، برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھائیا۔ لوک مات کھیل اپار، نو کھنڈ پرتھی کھوج کھوجائیا۔ ستان دیپاں پردہ دئے اٹار، ست سمندر ورو لے چھاچھ نام مدھانا ایک پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ اتم کھیل اولا، لیکھا جانے رانی اللہ، بسمل رُوپ آپ سمائیا۔ بسمل رُوپ آپ اناد، برہما ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جگ آد جگاد، جگ جگ اپنا رُوپ آپ پرگٹائیندا۔ لیکھا جانے سنت سادھ، بھگت بھگونت میل ملائیندا۔ پرگٹ ہو موہن مادھو مادھ، اپنی بنسری نام وجائیندا۔ جن بھگتاں سنے سد فریاد، غریب نانے گلے لگائیندا۔ ایک دیوے ساچی داد، ہر کا نام جھولی پائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، اپنی گودی آپ بہائیندا۔ سدا سدا پرہ کرے لاڈ، لال لالن ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا لیکھا جاوے مک لکھ چوراسی بوٹا جائے سک، ہریا امرت سینچ نہ کھئے کرائیندا۔ کلجگ تیرا کوڑا رنگ، نو کھنڈ پرتھی ویکھ وکھائیا۔ کلجگ تیری جھوٹھی کنگ، جیواں جنتاں رہی ہنڈھائیا۔ کلجگ تیری سیج پلنگ، کام کامنی رُوپ وٹائیا۔ کلجگ تیری اتم منگ، سنگ محمد چار یار ہوئے گڑمائیا۔ کلجگ تیری ڈھائے کندھ، گلر کندھ رہن نہ پائیا۔ کلجگ تیرا مکے گند، جگت وکار نہ کھئے ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تیرا لیکھا دئے چکائیا۔ کلجگ تیرا چکنا لیکھا، ویلا اتم آئیندا۔ پُرکھ ابناشی کڈھے بھرم بھلیکھا، سریشٹ سُبائی آپ سمجھائیندا۔ نہ کوئی جانے دھاری کیسا، موڈ مُنڈائے سرب بھلائیندا۔ آپ ہوئے نر نریشا، دس دسمیسا رُوپ وٹائیندا۔ آپ ہوئے در

درویشا، بھگت بھکاری ناؤں دھرائیندا۔ آپے لیکھا جانے برہما وشن مہیش گنیشا، شو شنکر میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا پندھ مکائیندا۔ تیرا پندھ ہر مکاونا، کلجگ اتم کھیل اپار۔ ستجگ ساچا مارگ لاونا، پیس پیسا کر وچار۔ جگت جگدیشا اک اکھاونا، دوچا ایشٹ نہ وچ سنسار۔ رام کرشن میل ملاونا، نانک گوہند اک پیار۔ عیسیٰ موسیٰ لڑ بندھاونا، سنگ محمد چار یار۔ وید پُراناں آپے گاونا، گیتا گیان دئے آدھار۔ انجیل قُرانا حکم سُناونا، سچ ایمانا پروردگار۔ کہانی بانی ویکھ وکھاونا، پرا پسنٹی مدھم بیکھری اک وچار۔ ستجگ ساچا رنگ چڑھاونا، ایکا کھول سچ دوار۔ ایکنکار سب توں نظری آونا، جگمگ جوت جگے اپار۔ پنج تت نہ کھئے وکھاونا، من مت نہ کھئے دھار۔ گر در مندر مسجد ایکا روپ وٹاونا، شودوالا مٹھ پاوے سار۔ کایا بنک اک گھلاونا، سکھمن ٹیڈھی بنک کر پار۔ ترینی نینی آپ ٹھاونا، سر رکھ ہتھ کرتار۔ امرت ساچا جام پیاونا، نجھر جھرنا جھیرے اپار۔ الٹی نابھی مکھ اٹھاونا، کول نابھ کھڑے گلزار۔ پھڑ کاگوں ہنس بناونا، سوہنگ ہنسا کرے پیار۔ بجر کپاٹی توڑ ٹراونا، دئی دویتی دئے نوار۔ انحد شبد اک سُناونا، دھن آتمک سچی دھنکار۔ آتم سیجا پردہ لاہونا، دسم دواری میلا کنت بہتار۔ ہندو مسلم سیکھ نہ کھئے وکھاونا، برہم پاربرہم انس وچ سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستجگ ساچی چلے چال۔ ستجگ چلے چال نرالی، مہا گنت گنی نہ جائیا۔ کلجگ میٹے زین اندھیری کالی، شاہ سلطاناں خاک ملائیا۔ پھل نہ دسے کسے ڈالی، پت جھڑ آپ وکھائیا۔ ویلے آنت نہ دیوے کھئے دلالی، جوٹھ جھوٹھ نہ دئے گواہیا۔ چار ورن دسن ہتھاں خالی، رام کرشن نانک گوہند عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار ملیا میل نہ ساچے ماہیا۔ سمت ستاراں دھرم رائے وکھائے حق حلالی، چتر گیت آپ اٹھائیا۔ پرگٹ ہویا دو جہاناں والی، ور بہنڈ کھوج کھوجائیا۔ سب توں منگن آیا اپنا ہالی، لکھ چوراسی کایا دھرتی پھول پھلائیا۔ برہمے وشن شو لگایا بوٹا ویکھنہارا ہر ہر مالی، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ گر مکھ ویکھے جنہاں گھال گھالی، ہر ہر کا نام رہے دھیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستجگ ساچا مارگ دس، ہر پردے اندر جائے وس، ہر کے پوڑے آپ چڑھائیا۔ ستجگ مارگ ساچا دسنا، چار ورنان اک پیار۔ کوڑ گریارن کولوں نسنا، جو جن سوہنگ بولے شبد جیکار۔ میٹے زین اندھیری مسنا، گھر دیپک جوت جگے نرکار۔ بھگت بھگونت ایکا گھر وسنا، دوسر کھئے نہ ہور وچار۔ کرے پرکاش کوٹن

رَو سسنا، رَو سس کرن نِمسکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَتجُگ ساچا کرے وبار۔ سَتجُگ ساچا مات رکھ،
 پیس پیسا کرے کُڑمائیا۔ نرگن رُپ ہو پرتکھ، جگت جگدیشا ویکھ وکھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ اڈنے ککھ، اُنی اُنیسا دئے دُبائیا۔ نو نو کرے وکھو
 وکھ، بندھن بندھ نہ کھئے بندھائیا۔ آپے کرے لکھوں ککھ، ہنٹو ہنٹ آپ وکائیا۔ انجیل قُرآنا بہہ رہی ہس، صدی چوڈھویں خوشی منائیا۔
 چار یار نس نس، اپنا پنڈھ رہے مُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ سَتجُگ ساچا دھرنا
 مات، دھرت دھول آپ وڈیائیندا۔ کلجُگ تیری کوئی نہ دِسنی ذات، ورن برن نہ کھئے رکھائیندا۔ سَتجُگ بنے سچ جماعت، ایکا منتر نام
 درڑائیندا۔ کلجُگ تیرا کرے گھات، دس اٹھ اٹھاراں راہ تکائیندا۔ سَتجُگ تیری ہونے پرہات، امرت ویلا آپ سہائیندا۔ کلجُگ میٹے اندھیری
 رات، اندھ اندھیر نہ کھئے وکھائیندا۔ سَتجُگ تیرا اُچے دھیرج ست، کلجُگ دھیرج جت نہ کھئے دھرائیندا۔ سَتجُگ بیج بیجے اپنے وت،
 کلجُگ تیری جڑ اُکھڑائیندا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، جیو جنت ویکھ وکھائیندا۔ سوانگی سوانگ رچیا بازی گر نٹ، نٹ نٹو رُپ وٹائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ اپنی کھیل کھلائییندا۔ کھیل کھلاونہارا ہر بھگوان، مہا کتھ کتھی نہ جائیا۔ سَتجُگ
 رُپ ہو مہربان، بل باون بھیکھ دھرائیا۔ تریتا رام نام کر پردھان، دہسر باناں نال گھائیا۔ دواپر رُپ وٹائے کرشنا کاپن، مور مُکٹ سپس
 ٹکائیا۔ ایکا بھگت دئے گیان، گیان گیتا آپ درڑائیا۔ سولاں کلا ہو پردھان، سولاں اچھیا پور کرائیا۔ سولاں کلیاں سچ نشان، ولیا چھلیا آپ
 وکھائیا۔ ساچی گوپیاں دیوے مان، جو کرشن کرشن دھیائیا۔ غریب زانیاں ویکھ مار دھیان، بدر سُداما گلے لکائیا۔ جُگا جُگنتر کھیل
 مہان، بنکاری دُشٹ دئے کھپائیا۔ کلجُگ اتم ویکھ مار دھیان، سرِشٹ سبائی رہی کُرائیا۔ کیسے ہتھ نہ آئے سچ گیان، چوڈاں وڈیا دئے
 دُبائیا۔ پنڈت پاندھا مُلا شیخ گرتھی پنتھی کھئے نہ وڑیا اپنے سچ مکان، دُور دُراڈے بیٹھے راہ تکائیا۔ گر در مندر مسجد بہہ بہ گان، کایا مندر
 نہ کھئے وسائیا۔ پڑھ پڑھ سُناوندے نام بھگوان، بھگون درشن کھئے نہ پائیا۔ مایا ممتا لوبھی ہونے نادان، گن ندھان دِس نہ آئیا۔ ناتا تٹا نہ پنج
 شیطان، پنج وقت نماز سُنائیا۔ بانی مارے نہ ساچا بان، من گھائل نہ کھئے کرائیا۔ گائتری منتر نہ دیوے دیوند پُران، دیوی دیوا دِس نہ آئیا۔
 کلجُگ سُنجا جیو نادان، گھر وست نہ سچ ٹکائیا۔ جوٹھ جھوٹھ پین کھان آسا ترسنا جہوا ہلکائیا۔ کلجُگ اتم پُرکھ ابناشی کرے پچھان، جوتی

جامہ بھیکھ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، اپنا ناؤں رکھائیا۔ نہکلنک ہر بھگوان، پنج تت نہ کھئے رکھائیندا۔ شبد سرُویی اک گیان، آتم برہم آپ جنائیندا۔ سچ وکھائے اک نشان، سچکھنڈ دوارے آپ جھلائیندا۔ نرمل جوت جگے بھگوان، ورن گوت نہ کھئے رکھائیندا۔ چوڈاں لوکاں ویکھے آپ دکان، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ لوک مات ہونے مہربان، ہرجن ساچے آپ اٹھائیندا۔ درس دکھائے در گھر آن، پورب لہنا ویکھ وکھائیندا۔ نام ندھانا بخشے ساچی کھان، چار یار لٹ کھئے نہ جائیندا۔ اک رکھائے اپنی آن، دوسر در نہ کیسے پھرائیندا۔ شبد اگتی اک بیان، بھگت بھگونت آپ چڑھائیندا۔ لکھ چوراسی مٹے کان، رائے دھرم نہ ڈن لگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیرا انت کنارہ، پرگٹ ہونے ہر اوتارا، لوک مات کھیل وکھائیندا۔ لوک مات کھیل نیارا، پُرکھ ابناشی آپ کرائیا۔ چوٹھے جگ چوویاں اوتارا، کل کلکی آپ اکھوائیا۔ شبدی جوتی جوڑا کلگی توڑا سپس دستارا، نام گھوڑا اک دوڑائیا۔ گرمکھاں بہڑا آپ نرنکارا، جنم جنم دی لگی اوڑ پیاس بُجھائیا۔ امرت برکھے ٹھنڈی ٹھارا، نچھر جھرنا انڈٹھا رس مُکھ چوائیا۔ درس دکھائے اگم اپارا، سوچھ سرُویی رُوپ وٹائیا۔ سمت ویہ سو ستاراں بکرمی ہو اُجیارا، بھارت کھنڈ کرے رُشنائیا۔ الابت کیتال دئے ہلارا، ہرورکھ ویکھ وکھائیا۔ کہپرکھ کرے پیارا، بھدر نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ شاہ سلطاناں ایکا شبد سُنائے بول جیکارا، والی ہند آپ اٹھائیا۔ بن ہر نر نرائن کھئے نہ بیڑا لائے پار کنارہ، کلجگ نئیا ربیا ڈبائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گرمکھاں بنے ساچا سٹیا، دھرم رائے نہ کڈھے وہٹیا۔ باقی لیکھا دئے مُکائیا۔ گرمکھ لیکھ مُکاون، کر کیرپا آپ کرتار۔ ساچے بیڑے نام چڑھاونا، آپ لائے پار کنار۔ کھیوٹ کھیٹا آپ اکھواونا، سیوا کرے وچ سنسار۔ مستک لیکھا آپ چُکاون، پُرکھ ابناشی کیرپا دھار۔ اولیا پیر شیخ مسائق میٹ مٹاون، اُچی کوک نہ کرے کھئے پکار۔ ستجگ ساچا راہ چلاونا، ست پُرکھ نرنجن ساچی کار۔ گرمکھ رنگ رنگیلا آپ رنگاونا، چار ورنان کر پیار۔ نو کھنڈ پرتھی سرِشٹ سبائی قبیلہ اک بناونا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلاونا۔ نو کھنڈ پرتھی اک قبیلہ، گھر مندر اک شہائیا۔ سوہنگ شبد بنے وسیلہ، دئی دویتی رہن نہ پائیا۔ پُرکھ ابناشی ملے میل چھیل چھیلایا، نرگن داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ستجگ ساچا لئے اُچائیا۔ ستجگ ساچا پرگٹے، پرگٹ آپ نرنکار۔ ونج ونجارا ایکا ہٹ وکھائے، پُرکھ ابناشی

چرن دوار۔ لکھ چؤراسی بھڑ اٹھائے، سویا رہے نہ کھئے وچ سنسار۔ سوہنگ شبد آپ پڑھائے، ایک اکھ بول جیکار۔ گھٹ گھٹ مندر دیپ جگائے، کملاپاتی نین مدھار۔ نین کول ہر آپ مٹکائے، وشنوں کرے کھیل اپار۔ سانگو پانگ سیج آپ ہنڈھائے، باسک تشکا کر پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے اپنی وار۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک جوت نور مہان، کرے پرکاش دو جہان، نو ست اک گیان، برہم مت دیوے دان، آتم وت ایک بیج بجائیا۔

★ ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی سیوا رام رسیا رام دے گھر دیا ہوئی پنڈ کھئے ★

اک اونکارا اگم اتھاہ، لکھ آگوچر ناؤں دھرائیندا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہ، بے عیب پروردگار جوت جگائیندا۔ سری بھگوان صفت صلاح، مہا اگت نہ کھئے گنائیندا۔ ابناشی کرتا جگت ملاح، جگ جگ بیڑا مات چلائیندا۔ نرگن سرگن ویس وٹا، عقل کل اپنی کھیل کھلائیندا۔ شبد اگتی ڈھولا گا، راگ ناد اک وجائیندا۔ لکھ چؤراسی ڈیرہ لا، گھٹ گھٹ اپنا مندر سہائیندا۔ برہما وشن شو سیوا لا، ترے گن پلے گنڈھ بندھائیندا۔ پنج تت کر رشنا، جوت نرنجن دیپ جگائیندا۔ نو دوارے ویکھ وکھا، جگت ترسنا وچ بھرائیندا۔ من مت بڈھ دئے ٹیکا، روپ انوپ آپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ کھیلنہارا ہر سمرتھ، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ پُرکھ اکال چلائے اپنا رتھ، دین دیال سچا رتھوہیسا۔ سچکھنڈ نواسی ایک رکھ ساچی وتھ، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ ورتائیا۔ ایک منتر نام درڑائے پوجا پاٹھ، نش اکھ وکھ کرے پڑھائیا۔ اک سروور وکھائے تیرتھ تاٹ، امرت آتم تال بھرائیا۔ اک وجائے نگارے انحد سٹ، شبد انادی آپ سُنائیا۔ ایک سوٹے ساچی کھاٹ، سچ سنگھاسن آپ ہنڈھائیا۔ ایک جانے اپنی واٹ، دو جہاناں پنڈھ مٹکائیا۔ ایک کھولے چوڈاں ہاٹ، چوڈاں لوک نرگن جوت کر رشنائیا۔ ایک لیکھا جانے آن ہاٹ، جیو جنت پھول پھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا وڈ وڈیائیا۔ اک اکلا ہر نرنکارا، جگا جگنتر کھیل کھلائیندا۔ سچکھنڈ نواسی اک سہائے سچ دوارا، تھر گھر

ساچے آسن لائیندا۔ شاہو بھوپ وڈ بن سکدارا، راجن راج آپ اکھوائیندا۔ ست سرُوبی سچ نشانہ دئے ہلارا، درگاہ ساچی آپ جھلائیندا۔
 حُکمی حُکم ورتے ورتارا، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ وشنوں بنسی کر اُجیارا، گھر گھر اپنا رزق سبائیندا۔ برہما آتم آنتر بھر بھنڈارا، شبہ
 شبہدی جھولی پائیندا۔ چارے ویداں بن لکھارا، چارے جُگ چارے مُکھ آپ صلاحیندا۔ شنکر ساچے گھر کر پیارا، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔
 ایکا بخشے ساچی کارا، جو گھڑیا بھنّ وکھائیندا۔ ترے گُن اتینا ایکنکارا، اندیٹھا کھیل کھلائیندا۔ لوک مات لے اوتارا، نرگن سرگن میل
 ملائیندا۔ گر گر رُوپ ورتے آپ کرتارا، جوتی شبہدی میل ملائیندا۔ بھگت بھگوت وکھائے اک اکھارا، آپ اپنی بوجھ بھجائیندا۔ سنتاں
 دیوے سچ ہلارا، دئی دویتی پردہ لائیندا۔ گرُمکھاں کرے اک پیارا، گھر مندر میل ملائیندا۔ گرُمکھاں دیوے امرت ٹھنڈا ٹھارا، بھر پیالہ جام
 پیائیندا۔ جُگا جُگتر کھیل نیارا، پُرکھ ابناشی آپ کرائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، وید پُران سرب جس گائیندا۔ آپے وسے سچ محل اُچ اٹل
 منارا، دُھر دربارا آپ سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل اپارا، دو جہانی آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن میت مُرارا، در گھر ساچے سوہیا پائیندا۔
 ایکنکارا کر پسارا، آپ اپنا ویکھ وکھائیندا۔ آد نرنجن ہو اُجیارا، گھر گھر دیا باقی آپ ٹکائیندا۔ سِری بھگوان بھر بھنڈارا، اتوٹ اٹٹ اپنا ناؤں
 رکھائیندا۔ ابناشی کرتا بن ورتارا، لوک مات آپ ورتائیندا۔ پاربرہم پرہہ کھیل نیارا، خالق خلق رُوپ وٹائیندا۔ رام رُوپ ایکا دھارا، رنگ
 ریکھ نہ کوئی جنائیندا۔ جُگا جُگتر آپ ورتے اپنا ورتارا، دوسر سنگ نہ کوئی رلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ
 سینگھاسن پُرکھ ابناشن اپنا ڈیرہ لائیندا۔ سچ محلہ ایکنکار، سچکھنڈ دوار آپ سہائیا۔ جل تھل مہیئل کر پسار، آپ اپنی رچن رچائیا۔ دھرت
 دھول کر پیار، رُوپ انوپ ست سرُوپ آپ وٹائیا۔ لیکھا جانے جنگل جُوہ اُجاڑ پہاڑ، ڈونگھی کندر اُچے ٹلے پربت پھول پھلایا۔ لکھ
 چوراسی ویکھ وچار، ہر بھگتاں لے اُٹھائیا۔ ایکا دیوے نام ادھار، رام نام کرے پڑھائیا۔ لیکھا جانے کایا ماٹی نگر گرام، ساچا کھیڑا ویکھ
 وکھائیا۔ امرت امیوں رس پیائے ساچا جام، ستگر پورا ہتھ اُٹھائیا۔ سنتاں کرے پورا کام، کام کامنی میٹ مٹائیا۔ آسا ترسنا مٹائے اندھیری
 شام، ہوے ہنگتا رہن نہ پائیا۔ سچ پرکاش کرے ایکا بھان، بھگون بھگتن ہونے سہائیا۔ ایکا بخشے دانی دان، نام ندھانا جھولی پائیا۔ چرن
 دوارے بخشے مان، جگت ابھانا دئے مٹائیا۔ اک وکھائے سچ نشان، سچکھنڈ دوارے آپ جھلائیا۔ لوک مات ہو پردھان، جُگ جُگ اپنی

رچن رچائیا۔ ستجگ ساچا کر پروان، آپ اپنے وچ ٹکائیا۔ تریتا لیکھا جانے سپیا رام، راون لنکا گرھ ٹڑائیا۔ دواپر دیئے جوڑ کرے پرنام، کابنا بنسری ایکا نام وجائیا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہویئے والی دو جہان، نرگن اپنا ناؤں رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جگ کرتا ہر کرنہار، آد جگادی اک اوتار، بھگت بھگونت پائے سار، ساچے سنن دیوے نام آدھار، گرمکھ سجن لائے پار، گرسکھ ساچے میل ملایا۔ کلجگ اتم کھیل اولڑا، سو پُرکھ نرنجن آپ کراونا۔ آد جگادی اک اکلڑا، روپ انوپ آپ وٹاونا۔ سچکھنڈ دوار سہائے سچ محلڑا، تھر گھر ساچے ڈیرہ لاونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، لوک مات ویس وٹاونا، لوک مات ویس اپارا، ہر پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ نرگن روپ اگم اپارا، جوتی باقی آپ جگائیا۔ سرگن کرے سچ پیارا، گھر گھر وچ میل ملایا۔ میٹ مٹائے اندھ اندھیارا، دھواں دھار نہ کھئے وکھائیا۔ سُن اگئی پار کنارہ، اپنا پنڈھ آپ چکائیا۔ اک وسائے سچ دوارا، گھر گھر وچ کر رُشنائیا۔ ستگر کھیل اپر اپارا، گر گر اپنا ناؤں وٹائیا۔ دوہاں وچولا بنے آپ نرنکارا، شبدی اپنا ناؤں دھرائیا۔ شبید سروپی بول جیکارا، ہر ہر ناؤں لے پرگٹایا۔ کلجگ اتم کھیل نیارا، نہکلنکا اپنا ناؤں رکھائیا۔ بے عیب خدائی پروردگارا، جلوہ نور نور الہیہا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگا جگنتر، آپ بوجھائے لگی بسنتر، امرت میگھ آپ برسائیا۔ کلجگ اتم لگی آگ، چار کُنٹ کُرائیندا۔ کوئی نہ دیوے دھیرج جت، ست سننوکھ مگھ بھوائیندا۔ شاہاں پاتشاہاں لتھی پت، راج راجان کھئے نظر نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی اُلی رت، سانتک ست نہ کھئے ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جگ جگ اپنا ویس دھرائیندا۔ کلجگ اتم کوک پکار، جیو جنت رہیا کُرائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ہابکار، ست دیپ دین دُبائیا۔ ورنان برنان کھئے نہ کرے سچ پیار، ساچی سرن نہ کھئے رکھائیا۔ برنان پھرنان نیتر کھلے نہ بند کواڑ، سادھ سنت بیٹھے تاریاں لائیا۔ گھر گھر اگنی لگی ہاڑ، پنج تت رہی جلائی۔ اُبلے رت بہتر ناڑ، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار ہلکائیا۔ جوٹھ جھوٹھ بنایا اک اکھاڑ، سچ سچ نہ کھئے وکھائیا۔ ایکا بھلیا ہر کرتار، رسنا جہوا کھئے نہ گائیا۔ کلجگ کوک کرے پیار، چارے کٹاں رہیا سُنائیا۔ چوڈاں طبقات دیاں ہلار، سنگ محمد دئے گواہیا۔ چوڈاں لوکان بناواں اک اکھاڑ، نو کھنڈ پرتھی چرناں ہیٹھ دباہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جگ جگ اپنی دھار چلائی۔ کلجگ کوڑا وڈ بلوان، جھوٹھ شستر ہتھ اٹھائیندا۔ چاروں کُنٹ کرے ویران، گرھ بنک نہ کھئے

سہائیندا۔ لیکھا توڑے انجیل قرآن، سچ ایمان نہ کھئے دھرائیندا۔ نال رلائے پنج شیطان، کلمہ نبی نہ کھئے پڑھائیندا۔ گھر گھر گل گل تسبیح پائے
 بے ایمان، من کا منکا نہ کھئے بھوائیندا۔ اللہ رانی نین شرممان، ویلا اتم آئیندا۔ چار یار رون گرلان، پیر دستگیر نہ کھئے ملائیندا۔ پُرکھ ابناشی
 کھیل مہان، جُگ جُگ اپنی کار کھائیندا۔ پنڈت پاندھا نہ دیوے کھئے گیان، ساچا منتر نہ کھئے درڑائیندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ نہاؤن نہان، دُرمت میل
 نہ کھئے کٹائیندا۔ مندر بہ بہ ایکا گان، کایا مندر نہ کھئے وسائیندا۔ ٹھاگر پوجا کرن بھگوان، بھگون ہتھ نہ کیسے آئیندا۔ جوٹھی جھوٹھی کھول
 دکان، مایا رانی نال پرنائیندا۔ کلجُگ ویکھ مار دھیان، آپ اپنا حُکم چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جُگ جُگ میٹے
 کوڑ پسارا، پرگٹ ہوئے وچ سنسارا، ستجُگ تریتا دواپر پار اتارا، کلجُگ اتم واری آئیا۔ کلجُگ تیرا اتم وار، چاروں گنٹ اندھیرا چھایا۔
 دیناں انا تھان کھئے نہ سنے پُکار، درد دکھ نہ کھئے ونڈایا۔ غریب نمانے دھاہاں رہے مار، بال پردھ جوان اچی کوکن دین دُہایا۔ نیتر رووے نر نار،
 زارو زار نیر وہایا۔ جوٹھے جھوٹھے ہوئے سیکدار، ساچا عدل نہ کھئے کھایا۔ چاروں گنٹ ہوئے وبھچار، کام کرودھ لوبھ موہ ہلکایا۔ ہنکار اپنا گڑھ
 کر تیار، کایا مندر اندر ڈیرہ لایا۔ پُرکھ ابناشی پاونہارا سار، لکھ چوراسی ویکھ دکھایا۔ سادھ سنت کرن پُکار، ہر کا پوڑا دس نہ آیا۔ اتم
 ڈکے منہ دے بہار، پھڑ باہوں نہ کھئے اٹھایا۔ کلجُگ پائے گل وچ ہار، آپ اپنے انگ لگایا۔ چاروں گنٹ جھوٹھ شنکار، تن ویسوا روپ وٹایا۔
 ملے میل نہ ہر نرنکار، نیتر نین درس کیسے نہ پایا۔ گھر مندر نہ جوت اُجیار، ہون دھوپ دیپ نہ کیسے دکھایا۔ گھر کنت نہ کھئے پیار، نار
 دُہانگ سرب گرلایا۔ رُت بسنت نہ کھڑی گلزار، پت ڈالی نہ کوئی مہکایا۔ بھورا گونجے نہ سرجنہار، سچ سگندھی نہ ویکھ دکھایا۔ منمکھ جیو
 اپنا جنم گئے ہار، جم کا جیڑا نہ کیسے کٹایا۔ کلجُگ آئی اتم وار، نو ست ست نو ہر ہر ویکھ دکھایا۔ برہم مت پرہ پاوے سار، تتوت اک
 بچھایا۔ گت مت جانے نر نار، نر نرائن اپنا ناؤں رکھایا۔ رتھ چلائے سرب سنسار، جُگ جُگ اپنا ناؤں وٹایا۔ مہا اکتھ بول جیکار، ساچا
 نعرہ ایکا لایا۔ ساڈھے تین تین ہتھ رہیا وچار، دھرت دھول دھرنی تیری ونڈ ونڈایا۔ جو دیسے سو جائے ڈھٹھ اتم وار، بھٹھ کھیڑا آپ کرایا۔
 اُلٹی گیڑے لٹھ آپ نرنکار، جُگ چوٹھا ویکھ دکھایا۔ اتھرن آئے ہر دوار، گل پلُو ایکا پایا۔ پُرکھ ابناشی کریا دھار، کلجُگ ناتا دے نڑایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے دیوے ساچا ور، ساچا شبد آپ جنایا۔ اتھرن سنی ہر پُکار، ایکا حُکم جنایا۔ برہمے سدے

وچ دربار، سچ دربارا آپ لگایا۔ تیری چوکرئی ہویا پار کینار، تیرا جگ سرنائی آیا۔ اؤدھ گئی پگ وچ سنسار، جگت چوگ نہ کھئے وکھایا۔
 خالق خلق سُنے پکار، مخلوق ویکھے سہج سُبھایا۔ آفتاب طلوع نہ ہوئے اپنی دھار، نبی نوع دئے ڈھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا لیکھا دئے مُکایا۔ کلجگ سورا سورپیر سربنگ، بل اپنا آپ وکھائیا۔ سرشٹ سبائی وجائے مردنگ، ساچا
 ڈورؤ ہتھ اٹھائیا۔ راج راجاناں کرے ننگ، سیس تاج نہ کھئے کُکائیا۔ لیکھا جانے گوداوری گنگ، جمنا سُرسی اٹھسٹھ تیرتھ پھیرا پائیا۔ گُدر
 مندر مسجد اپنی بھکھیا رہیا منگ، در رویشا آپ اکھوائیا۔ نو دوارے آپے لنگھ، نو نو کھوج کھوجائیا۔ رسن آبار کرایا مدرا ماس گند، بتی
 دند ہر کا نام نہ کھئے صلاحیا۔ جوت زرنجن چڑھ نہ چند، اندھ اندھیرے سٹی سرب لوکائیا۔ بہرماں ڈھائے نہ کھئے کندھ، دوجا پردہ نہ کھئے
 اٹھائیا۔ کیسے ہتھ نہ آئے پرمانند، نج آتم گئے گوائیا۔ گھر سُنے نہ ساچا چھند، انحد شبد نہ کھئے سُنائیا۔ خوشی ہوئے نہ بند بند، ترے گن مایا
 بندھن پائیا۔ من اچھیا نہ کرے کھئے کھنڈ کھنڈ، من مت نہ کھئے سمجھائیا۔ برہم مت نہ ونڈے ونڈ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 جگ جگ اپنا کھیل آپ کرائیا۔ کلجگ کوڑا راجا، چار کُنٹ اکھوائیندا۔ دہ دشا پھرے بھاجا، آپ اپنا ویکھ وکھائییندا۔ لکھ چوراسی رچیا
 کاجا، ساچا سگن منائیندا۔ رائے دھرم مارے واجاں، ستیاں آپ اٹھائییندا۔ لاڑی مؤت دیوے داجا، ساچی وست ہتھ اٹھائییندا۔ نانا توڑے
 سنناں سادھاں، ساچا سنت نہ کھئے وکھائییندا۔ ملے میل نہ کرشن رادھا، سچ سوامی نہ کھئے منائیندا۔ سینتا رام نہ مادھو مادھا، سُرتی سینتا شبد
 نہ کھئے پرنائیندا۔ کھانی بانی شبد نہ جانے بودھ آگادھا، پڑھ پڑھ رسن وواد ودھائییندا۔ گھر گھر وجائے نہ کھئے نادا، دھن آتمک نہ کھئے سُنائییندا۔
 امرت بھوجن کیسے نہ کھادھا، جوٹھ جھوٹھ مُکھ وکھائییندا۔ نظر نہ آیا مکہ کعبہ، ساچا حاجی حج نہ کھئے کرائیندا۔ کلجگ اٹھ اٹھ ویکھے شاہ نوابا،
 چرن رکابا آپ کُکائییندا۔ ستاں دیپاں پھرے بھاجا، دوس زین زین دوس ایکا رنگ وکھائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 کلجگ تیری اتم ور، تیرا لیکھا آپ مُکائییندا۔ کلجگ تیرا سازن ساز، چوٹھے جگ کری گُرمائیا۔ تیری سُرتی رہی بانجھ، ساچا ست نہ کھئے
 وکھائیا۔ تیرے نیتر نیر انجھو آنجھ، اکھ پرتکھ ویکھ وکھائیا۔ تیرا نانا تھے جگت سانجھ، ستگر پورا دئے تڑائیا۔ اتم کل پرگٹ ہوئے دیس ماجھ،
 نہکنک ناؤں رکھائیا۔ ستجگ ساچے ساچا بخشے راج، سچ سچ دئے وڈیائیا۔ ست دھرم دا سیس رکھائے تاج، دھیرج جت اک وکھائیا۔ جن

بھگتاں سنتاں رکھے لاج، جو ہر ہر رسنا گائیا۔ پچھلا لگا دھوے داغ، آگے نرمل آپ کرائیا۔ چرن دھوڑ کرائے مجن ماگھ، دُرمت میل رہن نہ پائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگ، سوہنگ ساچی مانک موتی چوگ چُکائیا۔ گھر گھر دیپک جوت جگے چراغ، انحد شبد وجے ودھائیا۔ سریشٹ سبائی اپنے ہتھ پکڑے واگ، چاروں کُنٹ آپ پھرائیا۔ ست ستوادی چلائے اک جہاز، چارے ورنان لے چڑھائیا۔ اٹھاراں برن نہ کرن ناچ، سوانگی سانگ نہ کھئے وکھائیا۔ لیکھا جانے کایا ماٹی کاچ، گھر سچ سچ دئے وکھائیا۔ ترے گن لگی بھجئے آنج، سینتل دھار اپنی آپ چوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ستجگ ساچے دئے وڈیائیا۔ ستجگ ساچا لاونا، کلجگ تیری اتم وار۔ بل باون بھیکھ وٹاونا، نرگن روپ اگم اپار۔ کلجگ ہنکاری مارے راونا، شبد کھنڈا تیز کٹار۔ جوٹھ جھوٹھ کنسا پکڑ گراونا، کرشنا کابنا ہو اُجیار۔ تیرا کوڑا پندھ مُکونا، مٹے زین اندھیری دھوؤں دھار۔ ستجگ ساچا چن چڑھاونا، جگے جوت اک نرنکار۔ چار ورنان ایکا رنگ رنگاونا، کھتری براہمن شوڈر ویش کرن پیار۔ سکھ عیسائی ہندو مُسلم ایکا دھام بہاونا، اک وکھائے مندر مسجد گروڈوار۔ ایکا رام نام درس کراونا، مٹے حرص سرب سنسار۔ پاربرہم پرہ ترس کماونا، برہم میلے کیرپا دھار۔ ایک اکھڑ جاپ جپاونا، سو پُرکھ نرنجن نراکار۔ ہنگ ہنگتا میٹ مٹاونا، ساچی سنگتاں بخشے اک آدھار۔ کایا چولا رنگ رنگاونا، اُتر نہ جائے دوچی وار۔ بہانڈا بہرم بھو بھٹاونا، شبد ہتھوڑا ایکا مار۔ سوہنگ سو ساچا جاپ جپاونا، جاگرت جوت ہونے اُجیار۔ گھر گھر منگل ایکا گاونا، ایکا رنگ رنگائے نر نار۔ ست ستوادی کھیل کھلاونا، برہم برہمادی کرے وچار۔ آد جگادی روپ وٹاونا، جگا جگنتر ساچی کار۔ جن بھگتاں میل ملاونا، سنتن کھولے بند کواڑ۔ گرمکھاں امرت جام پیاونا، گرسکھاں ترسنا دئے نوار۔ دُھر دا لیکھا آپ سمجھاونا، تھر رہے نہ کوئی وچ سنسار۔ غریب نہانے گلے لگاونا، شاہ سلطاناں کر خوار۔ سریشٹ سبائی تیرا مارگ اک وکھاونا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، کرے کھیل وچ سنسار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگت بھگونت بھگون آد جگادی جائے تار۔

★ ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۷ پکرمی سردارا سنگھ فقیر سنگھ دے گھر پنڈ سیڑ ضلع جموں ★

ست پُرکھ نرنجن سرب گنونت، آد جُگاد سمائیندا۔ الکھ اگوچر اگم اتہاہ بے آنت، بے پرواہ ایکا ناؤں دھرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن مہما اگنت، بھيو ابھید نہ کوئی پائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ساچا کنت، گھر ساچا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکنکارا اپنی کھیل کھلائی۔ ایکنکارا ہر نرنکار، در گھر ساچے سوہا پائیا۔ آد نرنجن ہو اُجیار، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ اناشی کرتا بے عیب پروردگار، جلوہ نُور نُور اُچائیا۔ سِری بھگوان ایکا وسے سچکھنڈ سچے دوار، تہر گھر اپنا آسن لائیا۔ پاربرہم پرہہ جائے اپنی دھار، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، عقل کل آپ اکھوائیا۔ سو پُرکھ نرنجن عقل کل دھاری، رُپ انوپ ریکھ رنگ نہ کوئی جنائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل اپاری، اک اِکلا آپ کرائیندا۔ ایکنکارا سہج سیکداری، درگاہ ساچی آپ کھائیندا۔ آد نرنجن نرگن رُپ اگم اپاری، آپ اپنا آپ پرگٹائیندا۔ اناشی کرتا شاہو بھوپ راجن راج ایکا وسے اُچ محل اٹل مناری، تخت تاج آپ سہائیندا۔ سِری بھگوان آپ اُٹھائے سچ نشان، دو جہاناں آپ جھلائی۔ پاربرہم پرہہ ہو پردھان، نرگن کھیل کرے مہان، کھیل اولڑی آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، درگاہ ساچی آپ سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر بھگوانا، مہما اکتھ کتھی نہ جائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن وسے سچ مکانا، چہپر چہن نہ کوئی چھپائیا۔ ایکنکارا گن ندھانا، گن اوگن نہ کوئی جنائیا۔ آد نرنجن اپنی کل آپ ورتانا، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیا۔ سِری بھگوان نُوجوانا، پردھ بال نہ رُپ وٹائیا۔ اناشی کرتا جُگا جُگنتر کرے کھیل مہانا، نہ مرے نہ جائیا۔ پاربرہم اپنے گھر منگے دانا، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اِکلا ویس وٹائیا۔ سو پُرکھ نرنجن اک اِکلا، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وسے سچ محل، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ ایکنکارا اپنی جوتی آپے رلا، مات پت نہ کوئی بنائیندا۔ آد نرنجن سٹح پرکاس آپے بلا، باقی تیل نہ کوئی ٹکائیندا۔ سِری بھگوان سچ سینگھاسن ایکا ملا، پاوا چول نہ کوئی رکھائیندا۔ اناشی کرتا وسے نہچل دھام اٹلا، دِس کیسے نہ آئیندا۔ پاربرہم آپے پھڑے اپنا پلا، اپنا سنگ آپ نہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سوہاؤنت، ایکا رنگ سمایا۔ ہر پُرکھ نرنجن ساچا کنت، نرگن اپنا رُپ وٹایا۔ ایکنکارا اپنی مہما آپے جانے اگنت، اپنا لیکھا اپنے وچ ٹکایا۔ آد نرنجن کھیلے کھیل آد آنت،

مدھ اپنا ویس وٹایا۔ سِری بھگوان دو جہان بنائے بنت، نِش اکھڑ آپ اُپایا۔ پاربرہم آپے بوئے در درویشا منگت، نیوں نیوں اپنا سیس جھکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست ستوادی آد جُگادی اپنی رچن آپ رچایا۔ سو پُرکھ نرنجن شاہ سُلطان، تخت تاج اک ہنڈھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن راج راجان، دُھر فرمانا حُکم سُنائیندا۔ ایکنکارا بن دربان، در گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ آد نرنجن اپنی مئے آپے آن، اپنا حُکم آپ چلائیندا۔ سِری بھگوان ویکھے مار دھیان، اپنا پردہ آپے لاپنندا۔ ابناشی کرتا آپے بوئے جانی جان، اپنا لیکھا آپ گنائیندا۔ پاربرہم ایکا منگے دان، داتا دانی آپ بو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا ہر بے آنت، آپے نار آپے کنت، اپنی سیج آپ ہنڈھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ناری کنتا، گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن آپ بنائے اپنی بنتا، اپنی سیجا آپ ہنڈھائیندا۔ ایکنکارا اپنی چولی آپے رنگدا، دوسر سنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ آد نرنجن اپنا در آپے لنگھدا، دوسر در نہ کھئے گھلائییندا۔ ابناشی کرتا لیکھا جانے سیج پلنگ دا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچے آپے وڑ، آپ اپنا آسن لائیندا۔ در گھر ساچے آپے وڑیا، نرگن اپنی کھیل کھلائییندا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھیا، دس کیسے نہ آئیندا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑیا، سچکھنڈ دوارا ناؤں دھرائیندا۔ سچکھنڈ اندر تھر گھر آپے کریا، گھر گھر وچ آپ سمائیندا۔ آپے پُرکھ ناری نریا، نر نرائن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اپنا آپ آپے وریا، ہر جو اپنے مندر سوہیا پائیندا۔ اپنا بھوگ بلاس نرگن نرگن سنگ کریا، تتوت نہ کھئے کرائیندا۔ اپنے اندر آپے وڑیا، اپنی بند آپ ٹکائیندا۔ آپے باہر در دوار آئے کھڑیا، رُپ انوپ آپ وٹائیندا۔ اپنی ودیا آپے پڑھیا، نِش اکھڑ اپنا جاپ چپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارا کر تیار، جوت جگائے اگم اپار، ایکنکارا کھیل نیار، کھیل اولآ آپ کرائیندا۔ سچ محلہ کر تیار، ہر ساچا کھیل کھلائییندا۔ ایکا دپیک کر اُجیارا، آد جُگادی ڈگمگائیندا۔ رَو سس نہ کھئے ستارا، سورج چن نہ کھئے چڑھائیندا۔ منڈل منڈپ نہ کھئے ہلارا، آکاش پرکاش نہ کھئے وکھائیندا۔ برہما وشن شو نہ سوہے دوارا، ترے گن تت نہ کھئے جنائیندا۔ پنج تت نہ کھئے ادھارا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش نہ رُپ وٹائیندا۔ جنگل جوہ نہ کھئے پہاڑا، جل تھل نہ کھئے ڈیرہ لائیندا۔ سادھ سنت نہ گر پیر کوئی اوتارا، ایکنکارا اپنی کل ورتائیندا۔ نہ کوئی نام شبد بولے جیکارا، دُھن ناد نہ کھئے وجائیندا۔ نہ کھئے امرت ویکھے ٹھنڈا ٹھارا، جل دھارا نہ کھئے بنائیندا۔ نہ کوئی نیوں نیوں کرے نمسکارا، سیس جگدیش

نہ کھئے جھکائیندا۔ لکھ چوراسی نہ کھئے پَسارا، گھڑ بھانڈے نہ کھئے بنائیندا۔ نہ کوئی چلہ تیر کمان تیز کٹارا، شستر بستر نہ کھئے رکھائیندا۔ نہ کوئی
 پُرکھ نہ کوئی نارا، جگت سیج نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ نہ کوئی دسے وڈ بھنڈارا، پھڑ ہتھ نہ کھئے ورتائیندا۔ چوڈاں لوک نہ کھئے اکھاڑا، ترے بھون نہ
 کھئے پھرائیندا۔ کروڑ تینتیس نہ کرے کھئے پیارا، سُریت راجا اند، راگ تال نہ کھئے وجائیندا۔ نہ کوئی سجن میت مُرارا، راج راجان نہ کھئے اکھوائیندا۔
 نہ کوئی در درویش منکے بن بھکھارا، گل الفی نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ چار ورن نہ کھئے سہارا، کھتری براہمن شوڈر ویش رنگ نہ کھئے رنگائیندا۔ نہ
 کوئی بٹھے سیس دستارا، مؤنڈ مُنڈایا نہ کھئے رکھائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن اگم اپارا، الکھ اگوچر اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ سچکھنڈ سہائے اک
 دوارا، آد آد اپنا کھیل کرائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، حُکمی حُکم آپ سُنائیندا۔ نرگن رُوپ آپے پائے اپنی سارا، من مت بُدھ نہ کھئے
 دھرائیندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ نہ کھئے ہنکارا، آسا ترسنا نہ میل ملائیندا۔ پُوت سپُوت نہ سُت ڈلارا، مات گرہ نہ کھئے پھیری پائیندا۔ رنگ
 رلیاں مانے نہ نال کوئی نار بہتارا، سکلا سنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ چار وید نہ کھئے لکھارا، چارے مُکھ نہ کھئے گائیندا۔ اٹھاراں پُران نہ کھئے سہارا،
 چوڈاں وِدیا نہ کھئے پڑھائیندا۔ گیتا گیان نہ کرے آدھارا، دس اٹھ اٹھاراں نہ میل ملائیندا۔ نو نِدھان نہ دسن دوارا، اٹھاراں سِدھان نہ رُوپ
 وٹائیندا۔ جوگ ابھياس جپ تپ ہتھ ست سنجم نیم نہ کھئے کرے دربارا، ہونی ہون نہ کھئے وکھائیندا۔ دھوپ دپ گھرت دیا باقی نہ کرے کھئے
 اُجیارا، اِشٹ دیو نہ کھئے منائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسا، کھیل تماشا پُرکھ ابناشا اپنا آپ کرائیندا۔
 سچکھنڈ دوارا ہر مہربان، ایکنکارا جوت جگائیا۔ ست پُرکھ نرنجن کھیل مہان، در گھر ساچے آپ کرائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچا سُلطان،
 آپ اپنی لے انگرائیا۔ آپے ہوئے وڈ مہربان، مہربان اپنی دیا کمائیا۔ ست سرُوپی اک چڑھائے سچ نشان، جوتی دھارا آپ بدلایا۔ پہلے گھر
 گن نِدھان، لال لال رُوپ وٹایا۔ دُوچے در کر دھیان، کنچن اپنا گڑھ سہائیا۔ تیجا ویس سری بھگوان، سوہا ثالث آپ اکھوائیا۔ چوٹھے
 گھر ہو پردھان، ست سفیدی دھار وہائیا۔ پنچم اپنا آپ کر پچھان، پیلا رُوپ وٹایا۔ چھیویں ویکھنہارا چھپر چھن مکان، نیلی دھار دھار
 بندھائیا۔ ابناشی کرتا والی دو جہان، کالا رنگ سورا سربنگ، در گھر ساچے آپ پرگٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، درگاہ
 ساچی سچ وسیرا در گھر ساچا آپ سہائیا۔ در گھر ساچا ہر سہنجنا، تھر گھر ساچے سوہا پائیا۔ پُرکھ ابناشی آد نرنجنا، نرگن بیٹھا ڈیرہ لائیا۔

داتا دانی درد دُکھ بھہ بہنجنہ، دیناں ناتھ آپ اکھوئیا۔ آپے بنے اپنا سجنہ، آپ اپنا سنگ رکھائیا۔ آپے کرے اپنا مچنا، آپ اپنا امرت لے
 پرگٹائیا۔ نہ گھڑیا نہ بہجنا، گھڑن بہنہار آپ اکھوئیا۔ ساچے تخت ساچے بھوپ، ہر بھگوان بہ بہ سجنہ، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ اپنا پردہ
 آپے کچنا، دوسر ہور نہ کھئے وکھائیا۔ اپنا چلائے سچ جہازنا، نرگن نرگن بن رتھوہیا۔ آپے رچیا اپنا کاجنا، کرتا پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ اپنا سازن
 آپے سازنا، اکال مؤرت بے پرواہیا۔ آپے بھئے شاہ نوابنا، جوئی رست بھيو نہ رائیا۔ اپنی کرے آپ آرادھنا، اپنا ناؤں آپے گائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وسیا، آد جگادی پھرے نسیا، نسنہارا دس نہ آئیا۔ سچ محلہ اُچ اٹاری، تھر گھر ساچا
 آپ سہائیندا۔ جوت جگائے ایکنکاری نراکاری، نرگن اپنی کھیل کھلائیندا۔ گھر مندر سوہے بنک دواری، ڈھر درباری آپ سہائیندا۔ اپنا
 میلا کرے پُرکھ ناری، آپ اپنی سیج ہنڈھائیندا۔ جوتی شکتی کھیل نیاری، جگتی اپنی آپ بنائیندا۔ آپے مات پت بنے وڈ سنساری، پوت
 سپوتا اپنا آپ پرگٹائیندا۔ سٹ دُلارا کر تیاری، شبدي ناؤں رکھائیندا۔ سار شبد اک ادھار، آپ اپنے وچ ٹکائیندا۔ آپے اندر آپے باہر،
 آپے گیت آپے ظاہر، آپے سچکھنڈ وسائے سچ دوار، تھر گھر آسن آپے لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے منڈل پاوے
 راس، رو سس نہ کھئے پرکاش، گگن گگنتر نہ کھئے وکھائیندا۔ ساچے مندر کھیل اپارا، سٹ دُلارا اپنا آپ اُچائیا۔ ساچے سٹ کرے پیارا،
 اپنی گود بہائیا۔ آپے کرائے ونج ونجارا، ایکا وسٹو ہتھ بھڑائیا۔ تیرا روپ میری دھارا، میری جوت تیرا سہارا، تیرا نام میرا جیکارا، تیرا گھر میرا
 دربارا، در دربارا اک اکھوئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سٹ کر تیار، سار شبد بھرے بھنڈار، سچکھنڈ دوارا اپنا
 حکم سُنائیا۔ ساچا حکم ساچا رانا، ہر ساچا سچ اُچائیندا۔ پوت سپوتے متنا پئے بھانا، بھانے اندر سب وکھائیندا۔ تیرا رکھان دو جہان مانا،
 سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ میرا تال تیرا گانا، تیرا راگ میرا ناد سُنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے دیوے ایکا
 ور، ساچے سٹ آپ سمجھائیندا۔ شبد دُلارا سٹ، ست پُرکھ نرنجن آگے سیس جھکائیا۔ کرپا کر ابناشی اُچت، ہوں سیوک سیو کھائیا۔
 تیری سوہے ساچی رُت، رُت رُتری ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ور گھر ساچا جھولی پائیا۔
 ور گھر ساچا ہر نرنکار، شبد شبدي آپ سُنائیندا۔ تیری سیوا اگم اپار، اگم اگمرا آپ لگائیندا۔ تیرے سر ہتھ اک کرتار، تیری رچنا آپ

رچائیندا۔ تیرا رُوپ نرگن دھار، دِس کِسے نہ آئیندا۔ تیری ونڈ ونڈے اپر اپار، تیری جھولی آپ بھرائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ کر تیار، دُھر فرمانا
 حُکم جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ سْت دُلارا اُٹھیا، ہرِ شبدی نُو جوان۔ پرہہ سَتگر میرا
 تُٹھیا، ہویا آپ مہربان۔ ساچی وست دینی ایکا مُٹھیا، ہوں منگے بھکھک دان۔ میرا در نہ جائے لُٹیا، آد جُگادی جھلدا رہے نشان۔ میرا بوٹا
 نہ جائے پُٹیا، پُرکھ ابناشی ہوں تیری سنتان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیوے ور سِری بھگوان۔ سِری بھگوان اگم جنائی،
 شبد سار سمجھایا۔ تیری رچنا آپ رچائی، مات پت آپ اکھویا۔ تیری سیوا رسیا کھائی، دائی دایا نہ کھئے لگایا۔ تیری کدے نہ ہوئی جُدائی،
 تیرا وچھوڑا موہے نہ بھایا۔ تیری وجدی رہے ودھائی، سچکھنڈ ساچے سوہا پایا۔ تیرے سر سمرتھ ہتھ رسیا ٹکائی، اپنی وتھ ونڈ ونڈایا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے دیوے ساچا ور، درگاہ ساچی دھام سُہایا۔ درگاہ ساچی ور گھر پا، ہرِ شبد خوشی
 منائیندا۔ پُرکھ ابناشی ملیا بے پرواہ، نہ کوئی نانا توڑ ٹرائیندا۔ ایکا دیوے صفت صلاح، ساچی سیکھیا اک سمجھائیندا۔ ایکا بے سچ ملاح،
 ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ اک وکھائے اپنا راہ، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ اک دھرایا اپنا نان، ناؤن نرنکارا آپ اکھوائیندا۔ میری سیوا دتی لا، آپ
 اپنا حُکم سُنائیندا۔ حُکم ورتے تھاوں تھان، تھان تھنتر نظر کھئے نہ آئیندا۔ سچکھنڈ بیٹھا متا رسیا پکا، تھر گھر اپنا کُنڈا لائیندا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، در گھر ساچا آپ سُہائیندا۔ سُن شبد کر دھیان، ہرِ ساچے سچ جنایا۔ ایکا رُوپ سِری
 بھگوان، دُوسر ویس نہ کھئے کرایا۔ تیرا پائے تیری آن، میرا بھانا تیرے سر رکھایا۔ میرا شبد تیرا گیان، میرا حُکم تیرا فرمان، دو جہاناں دئے
 جنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دتا ساچا ور، ساچی اچھیا پُور کرایا۔ ساچی اچھیا بھچھیا جھولی بھر، ساچے سْت
 خوشی منائیا۔ نرہو جُکایا اپنا ڈر، نرور اپنا رُوپ درسائیا۔ اکال مورت کرنی کر، کرتا پُرکھ کرے کُرمائیا۔ اجوئی ربت ملیا ہر، آد جُگاد
 ہوئے سہائیا۔ ایکنکارا لڑ لیا پھڑ، نہ کوئی چھوڑے نہ چھوڑ چھڑائیا۔ ایکا اکھر اپنا آپے پڑھ، آپ اپنے وچ بند کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِرپا کر، ایکا لیکھا لیکھ سمجھائیا۔ سْت دُلارا ہو مہربان، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ اپنے مندر مار دھیان، اپنا اندر پھول پھلائییندا۔
 آپے ویکھے اپنا ہان، آپ اپنا میل ملائییندا۔ آپ اپنا کر پروان، آپ اپنے گلے لگائییندا۔ آپے وسے سچ مکان، ساچا ڈیرہ آپ سُہائیندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ ساچی رچنا ہر رچائے، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ اپنی ونڈ آپ ونڈائے، اک کِرن سچکھنڈ دواویوں باہر کڈھائیا۔ لوآں پُریاں بنت بنائے، رَو سس کرے رُشنائیا۔ منڈل منڈپ ویکھ وکھائے، دیپک تارکا آپ جگائیا۔ اپنا رُپ آپ پرگٹائے، نِرگن سرگن کھیل کھلائیا۔ نِراکار ساکار آپ ہو جائے، وشو کھیل بے پرواہیا۔ وِشنوؤں اپنا ناؤں دھرائے، گھر امرت تال سُہائیا۔ امرت جل آپ بھرائے، اپنی ناہی لئے ٹِکائیا۔ اپنا بوٹا آپ لائے، اپنی ہتھیں سیو کھائیا۔ اپنا پُہل آپ کھلائے، اٹھ پنکھڑیاں ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم برہم رُپ وٹائے، برہم اپنا ناؤں دھرائیا۔ شبد ڈلارا سیو کھائے، ساچی رچنا ویکھ وکھائیا۔ دُھر فرمانا حُکم سُنائے، ایکا شبد کرے پڑھائیا۔ سُن اگئی پھول پُہلائے، دھوؤں دھار ویکھ وکھائیا۔ اپنا شنکر رُپ وٹائے، لیکھا کرے بے پرواہیا۔ ترے ترے لیکھا ویکھ وکھائے، ترے گن وچ کدے نہ آئیا۔ ترے گن مایا رچن رچائے، رجو طمو ستو کرے کُڑمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبد ڈلارا وڈ بلوان، کھیلے کھیل ہر گھٹ تھائیا۔ ترے گن مایا کر پردھان، برہم وشن شو جھولی پائیا۔ پنج تت تت نشان، اپ تیج وائے پرتھی آکاش آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ پنج پنجمی میل وچ جہان، نِرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ سرگن ساچا کر پروان، بوند رکت میل ملائیا۔ ہڈ ماس ناڑی چم بنائے اک مکان، بہتر ناڑی تِن سَو سٹھ ہاڈی جوڑ جُڑائیا۔ نو در کھول دکان، جگت واسنا وچ بھرائیا۔ نال رلائے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار پنج شیطان، آسا ترسنا میل ملائیا۔ ہوئے ہنگتا گڈ نشان، اُچا بُرج دئے وکھائیا۔ من منوآ کر پردھان، سچ سیکدار اک بنائیا۔ مت متوالی کھیل مہان، نِرگن اپنی انس اُچائیا۔ بُدھ بیکی کرے پچھان، اپنی وست اپنے ہتھ رکھائیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، گھر گھر وچ رچن رچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، پنج تت کرے پیارا، کرے کھیل اپرا، نِرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ کایا مندر بنیا بنک دوار، نو در ہر ہر ویکھ وکھائیندا۔ پاوے سار اندھیری ڈونگی غار، ڈونگی گندر پھول پُہلائیندا۔ کرے کھیل اپرا، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ سُکھمن ٹیڈھی بنک اندھ اندھیار، دھوؤں دھار سرب وکھائیندا۔ ترینی نینی کھیل اپرا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ گھر مندر امرت دھار، ناہی کول آپ بھرائیندا۔ گھر مان سروور کر تیار، ساچا جل وچ ٹِکائیندا۔ گھر انحد شبد سچّی دُھنکار، دوس رین تال وجائیندا۔ گھر پنجم سخیاں گائن وارو وار، گیت گوہند اک الائیندا۔ گھر بجر کپاٹی لائے پاڑ، بند دروازہ آپ کرائیندا۔ گھر آتم سیجا کر تیار، گھر گھر وچ

جوت جگائیندا۔ جوت نرنجن کر اُجیار، رُوپ اٹوپ آپ درسائیندا۔ گھر سُرَت سوانی کرے پیار، اپنا میلا میل ملائیندا۔ گھر شبد ہانی ملے ساچا یار، ساچی سیج ہنڈھائیندا۔ گھر رنگ رلیاں مانے نال بہتار، پریم پیار اک وکھائیندا۔ گھر ناتا تھے سرب سنسار، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ گھر کوئن کوٹ رُو سس کرن اُجیار، باران راسی مُکھ شرمائیندا۔ اپنی وست ہتھ رکھ کرتار، کایا مندر اندر بند کرائیندا۔ ساچا گُر ستگر ہو تیار، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ لوک مات کھیلے کھیل اپرا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ ساچی رچنا ہر رچ، ہرہما وشن شو سیو کھائیندا۔ ہر کا شبد اندر وسے سچ، دس کیسے نہ آئیندا۔ من منوآ دہ دشا رہیا نچ، چاروں گنٹ پھیرا پائیندا۔ کایا ماٹی بھانڈا دسے کیچ، کنچن گڑھ نہ کوئی بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوڑاسی پاؤنی سار، لوک مات لے اوتار، اپنی دھارا آپ بندھائیندا۔ نرگن سرگن کھیل اپرا، کرتا پُرکھ آپ کرائیا۔ پنج تت کرے پیارا، پاربرہم ویکھ وکھائیا۔ شبد اگتی بھیو نیارا، بھیو ابھیدا آپ کھلائیا۔ گر گر رُوپ پرگٹ ہو وچ سنسارا، اپنا ناؤں دے جنائیا۔ ساچے بھگتاں کرے پیارا، بھگت بھگونت میل ملائییا۔ میٹ مٹائے پنچ وکارا، جوٹھ جوٹھ رہن نہ پائیا۔ آسا ترسنا کرے خوارا، ہوئے ہنگتا گڑھ تڑائیا۔ کایا مندر کر اُجیارا، دھواں دھار دے گوائیا۔ اپنا نام بول جیکارا، پنچم تت دے سمجھائیا۔ گیان دھیان ہر نرنکارا، ایکاشٹ دے وکھائیا۔ بودھ اگادھ بول جیکارا، بُدھ بیک آپ کرائیا۔ ستگر رُوپ وکھائے اگم اپرا، شبدی شبد اپنا شبد سنائیا۔ نو دوارے کرے پار کنارہ، ادھ وچکار نہ کھئے رکھائیا۔ سکھمن ناڑی ہو اُجیارا اپنا درس دے کرائیا۔ پھڑ پھڑ باہوں کرے پار کنارہ، ڈونگی غارا پندھ مکائیا۔ جوت نرنجن کر اُجیارا، گھر ساچا ویکھ وکھائیا۔ بھگتاں وکھائے اک دوارا، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ ساچے امرت نپائے ٹھنڈے ٹھارا، کاگ ہنس رُوپ وٹائیا۔ ایکا چوک چُگائے چُگاونہارا، اپنا ناؤں رسنا مُکھ لگائیا۔ اک سنائے سچی دھنکارا، دھن آتمک ناد وجائیا۔ بجر کپائی کرے پار کنارہ، آر پار اپنا رُوپ درسائیا۔ سرتی شبدی میلا کنت بہتارا، آتم سیج وجے ودھائیا۔ دسم دواری کھیل نیارا، ستگر پورا آپ کرائیا۔ گھر مندر سوہے اچ منارا، استھل ویکھے بے پرواہیا۔ اپنی جانے آپے کارا، سنت سہیلے نال ملائییا۔ دسم دواری ہوئے باہرا، سن اگتی پار کرائیا۔ کرے کھیل ایکنکارا، عقل کل وڈی وڈیائییا۔ لوآن پُریاں ہرہمنڈاں کھنڈاں چوڈاں لوکاں کرے پار کنارہ، ہرہما وشن شو رہے راہ تکائیا۔ جن بھگتاں وکھائے اک

دربارا، درگاہ ساچی دھام جنائیا۔ الکھ الکھنا کرے کھیل نیارا، لیکھا لیکھ نہ لیکھا جائیا۔ اگم اگمڑا اگمڑی کارا، اگمڑے دھام آپ وکھائیا۔
 ست پُرکھ نرنجن آپے کرے اپنے ست ورتارا، سچ ساچے لئے ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔
 نرگن سرگن جوتی شبدی جوڑا، پنج ت میل ملائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سسے اُپر لایا ہوڑا، برہم ہنگ رُپ وٹائیندا۔ آد جگادی جگا
 جگنتر جن سنتاں آپے بہڑا، آپ اپنا رُپ درسائیندا۔ اُچ محل اٹل لگایا اپنا پوڑا، چوٹھا ڈنڈا اک رکھائیندا۔ گرمکھاں لگی بھجھئے پیاس آتم
 اوڑا، امرت میگھ آپ برسائیندا۔ لکھ چوراسی ریٹھا ویکھ کوڑا، گھر گھر اندر پھول پھلائیندا۔ دو جہاناں پھرے دوڑا، سیوک ساچی سیو
 کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر شبدی اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ستگر پورا ہر نرنکار، سچکھنڈ ساچے ڈیرہ لائیندا۔
 گر گر رُپ وچ سنسار، نام ندھان ایکا ایک پرگٹائیندا۔ بھگت بھگوت کھیل مہان، در گھر ساچے میل ملائیندا۔ ساچے سنتاں کرے پردھان،
 آتم برہم گیان درڑائیندا۔ گرمکھاں لکھ چوراسی چکائے کان، مات گرہ پھند کٹائیندا۔ گرمکھاں بخشے چرن دھیان، در دوارا اک وکھائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا گر اک اوتار، ایکا شبد اک بھنڈار، ایکا داتا دیونہار، جگ جگ لوک مات ورتار، ایکا
 شبد دیو گر اشٹ، ہر ساچا سچ وڈیائیا۔ ایکا شبد کھلائے درشٹ، ایکا درشٹ ویکھ وکھائیا۔ ایکا رُپ دسے سرب سرشٹ، دس کیسے نہ
 آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا شبد گر مہربان، ایکا جانے دو جہان، دو جہاناں کھیل کھلائیندا۔ شبد گر سورا
 مہربانا، اپنی دیا کمائیندا۔ جن بھگتاں بٹھے بھگتی گانا، ساچا سگن منائیندا۔ سنتاں دیوے اک نشانہ، ساچا مارگ اک وکھائیندا۔ گرمکھاں
 سُنائے ایکا راگ کانا، دھنی دھن ناد وجائیندا۔ گرمکھاں چرن دھوڑ دھوڑ سچ اشنانا، دُرمت میل گوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، جگا جگنتر ساچی کار، آپ کرائے ایکنکار، شبد شبدی سیو کمائیندا۔ شبد اُجالا گر گویالا، پاربرہم پُرکھ سمرتھیا۔ لیکھا
 جانے کال مہاکالا، آپ چلائے اپنا رتھیا۔ آپے توڑے جگت جنجالا، آپے وسے گھٹ گھٹیا۔ آپے پھل لگائے ساچے ڈالا، آپے ویکھے وکھائے پت
 ڈالی پتیا۔ آپے پھرے ہتھ کھالا، آپے بھگتاں جھولی اپنے نام رتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی کھیل اپارا،
 کرے کرائے کرنیہارا، لوک مات لئے اوتارا، نرگن سرگن اپنا رُپ وٹائیندا۔ نرگن سرگن ساچا میلا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن

گُرُو گُر چِیلا، گُر چِیلا رُوپ وٹائیندا۔ ایکنکارا سَجَن سُهیلا، جُگ جُگ سنگ نبھائیندا۔ آد نرنجن جوت نرنجن چاڑھ تِیلا، گھٹ گھٹ دیپ آپ جگائیندا۔ ابناشی کرتا آپ جانے اپنا وقت ویلا، وید پُران بیو نہ پائیندا۔ سِری بھگوان جُگ جُگ اپنا کھیل اچرج آپے کھیلا، مہا گنت نہ کھئے گنائیندا۔ پاربرہم اپنے دھام آپے وسے اک آکیلا، رُوپ انوپ نہ کھئے درسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ کرتا ہر کرنیہارا، نرگن سرگن لے اوتارا، لکھ چوراسی پاوے سارا، لوک مات جوت جگائیندا۔ لوک مات جگے ہر جوت، نرگن سرگن وچ ٹکائیا۔ ستگر پورا نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ذات پات نہ کھئے رکھائیا۔ لیکھا جانے کوئی کوٹ، کوئی کوٹ رُوپ وٹائیا۔ جن بھگتاں تن نگارے لگائے چوٹ، شبد ڈنکا اک وجائیا۔ مایا ممتا واسنا کڈھے کھوٹ، سچ سچ آپ سمجھائیا۔ آپ اٹھائے آنیوں ڈکے بوٹ، گُر منتر نام درڑائیا۔ اک رکھائے چرن اوٹ، دو جی ہور نہ کھئے سرنائیا۔ نام بھنڈارا دئے اتوٹ، چور یار ٹھگ لٹ کھئے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لے ترائیا۔ جُگ جُگ اوتار ہر بھگونت، بھگتاں پیج رکھائیندا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، سنت ستگر میل ملائیندا۔ گُرْمکھ میلا ناری کنت، گھر مندر سیج ہنڈھائیندا۔ گُرْسکھ کایا چولی چاڑھ رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیندا۔ کر کرپا گڑھ توڑے ہوئے ہنکت، بھکھ نکت آپ کٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ساچے پیکھیا، پرم پُرکھ کرتار۔ آپے لکھنہارا لیکھیا، آپے ویکھے وچ سنسار۔ آپے دھارے اپنا بھیکھیا، آپے گُر ستگر لے اوتار۔ آپے لیکھا جانے مچھ داہڑی کیسیا، آپے مؤنڈ مؤنڈائے سرجنہار۔ آپے ویکھے برہما وشن مہیش گنیشیا، آپے وید ویدانتا پاوے سار۔ آپے سچا نر نریشیا، آپے بھوپ ہوئے سیکدار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے بھگتن کرے پیار۔ آپے بھگت دوارا منگدا، جُگا جُگنتر ساچی کار۔ آپے سنتن چولی رنگدا، رنگ مجیٹھی ایکا چاڑھ۔ آپے گُرْمکھاں اندر لنگھدا، اپنا بند کھول کواڑ۔ آپے گُرْسکھاں نال ہنڈھدا، مرے نہ جھے وچ سنسار۔ آپے نام انملا اپنا ونڈدا، ساچے کنڈے تولنہار۔ آپے لیکھا چُکائے بھیکھ پکھنڈ دا، کوڑی کرپا دئے نوار۔ آپے لیکھا جانے جیرج انڈ دا، اُنْبھج سینج پاوے سار۔ آپے پردہ لاپے کھنڈ برہمنڈ دا، نو ست ہوئے اُجیار۔ آپے ویکھے پرکاش سورج چن دا، آپ اپنی کین کر اُجیار۔ آپے دھرت دھول آکاش بیڑا بنڈھا، شبد ڈوری اپر اپار۔ آپے سچکھنڈ دوارے درگاہ ساچی بہ بہ وسدا، آپے لکھ چوراسی کرے پَسار۔ آپے

جوئی ریت ہو ہو نسدا، آپے جوئاں اندر کھاوے مار۔ آپے تیر نرالا کسدا، شبد اگئی مارے بان۔ آپے ترے گن مایا ہو ہو ڈسدا، آپے
 بنے پنج شیطان۔ آپے امرت جام پیائے ساچے رس دا، آپے ہوئے نگہبان۔ آپے پنج وکارا پیراں ہیٹھاں جھسدا، آپے نال رلائے وڈ بلوان۔ آپے
 گرمکھاں اپنا مارگ دسدا، جگا جگنتر کھیل مہان۔ آپے گرسکھاں اندر وسدا، کایا مندر سچ مکان، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، جوت سرؤپی ہر بھگوان۔ ہر بھگوان پُرکھ اگمڑا، اگمڑی کار کرائیندا۔ ہڈ ماس نہ دسے چمڑا، رتی رت نہ کھئے وکھائیندا۔ مال دھن نہ
 کوئی دمڑھی دمڑا، خالی ہتھ سد پھرائیندا۔ مات پت نہ امی امڑا، ساچی گود نہ کھئے سہائیندا۔ آپے جانے اپنا کمڑا، جگ جگ اپنی چال
 چلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر کرے کھیل اپارا، جن بھگتاں دیوے شبد ہلارا، چوڈاں لوکاں پار کنارہ،
 سچ دوارا اک وکھائیندا۔ سچ دوارا ستگر میت، گرسکھ اک وکھائیا۔ اٹھ پھر پرکھے نیت، ہرجن سکلا سنگ نبھائیا۔ کرے کرے پتت
 پُتت، گر پورے وڈ وڈیائیا۔ من منوا نہ جائے جیت، شبد ڈوری تند بندھائیا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، اگنی تت نہ کھئے رکھائیا۔ اک بندھائے
 چرن پریت، ساچی ریت مات وکھائیا۔ شبد سنائے سہاگی گیت، گھر مندر اندر انحد تال وجائیا۔ ایک رنگ وکھائے بست کیٹ، اوچ نیچ نہ
 کھئے وڈیائیا۔ دھام وکھائے اک انڈیٹھ، جگت نیت دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا کھیل مہانا، پُرکھ ابناشی
 آپ کرائیا۔ اک اکلا ایکنکار، گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ دوجا اپنا کر پساں، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ تیجا بھگتاں نیت دئے اپار، دھئے لوچن بند
 وکھائیندا۔ چوتھے پد سچی سرکار، گھر ساچا آسن لائیندا۔ پنجم شبد دھن جیکار، آپ اپنا راگ سنائیندا۔ چھیویں مندر اگم اپار، نہ کوئی
 دیسے چار دیوار، چھپر چھن نہ کھئے چھہائیندا۔ ستویں ست پُرکھ نرجن ست ستوادی کرے ساچی کار، جگا جگنتر کھیل کھلائیندا۔ اٹھویں
 اٹھاں تتاں وسے باہر، من مت بڈھ اپ تیج وائے پرتھی آکاش تت نہ کھئے بنائیندا۔ ناویں نو در بیڑا کرے پار، ڈونگھی کوری بھوری پاوے سار،
 جس سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ دسویں در گھر میلا سچی سرکار، سرت شبدی میل ملائیندا۔ گرمکھ گرسکھ ہر بھگت ہرجن آپ سہائے اپنے
 سچ دربار، در گھر ساچے آپ بہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گر مہربان، ستگر دیوے دھر فرمان، دھر دی
 بان آپ رکھائیندا۔ ستگر پورا سچا جائیے، پنج تت کرے پچھان۔ ستگر پورا جائیے، رتی رت دیوے مان۔ ستگر پورا جائیے، نانا توڑے

پنج شیطان۔ ستگر پورا جانیئے، چرن وکھائے اک دھیان۔ ستگر پورا جانیئے، برہوں مارے ایکا بان۔ ستگر پورا جانیئے، دیوے نام گن
 ندھان۔ ستگر پورا جانیئے، شبد بیٹھائے اک بان۔ ستگر پورا جانیئے امرت دیوے پین کھان۔ ستگر پورا جانیئے، در گھر ساچے دیوے مان۔
 ستگر پورا جانیئے، ایکا بخشے برہم گیان۔ ستگر پورا جانیئے، اُچائے دُھن سچی دُھنکان۔ ستگر پورا جانیئے، نانا توڑے پون مسان۔ ستگر
 پورا جانیئے، ایکا اپنی رکھے آن۔ ستگر پورا جانیئے، کایا مندر اندر وکھائے سچ دکان۔ ستگر پورا جانیئے، دو جہاناں ہووے سنگ مات لوک
 لکھ چوراسی پھند کٹان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دیوے دُھر مان۔ ستگر پورا جانیئے، درس دکھائے ساکھیات۔
 ستگر پورا جانیئے، گرسکھ بنائے پارجات۔ ستگر پورا جانیئے، شبد اگمی دیوے دات۔ ستگر پورا جانیئے، چرن کول بندھائے نات۔ ستگر
 پورا جانیئے، اک بانا سہائے آتم سیجا ساچی کھاٹ۔ ستگر پورا جانیئے، نانا توڑے تیرتھ تاٹ۔ ستگر پورا جانیئے، دو جہاناں نیڑے رکھے
 واٹ۔ ستگر پورا جانیئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت جگائے اک لاٹ۔ ستگر پورا جانیئے، پاربرہم پُرکھ سمرتھ۔
 ستگر پورا جانیئے، جگ جگ چلائے رتھ۔ ستگر پورا جانیئے، ایکا دیوے نام وتھ۔ ستگر پورا جانیئے، لیکھا چکائے سیاں ساڈھ تَن تَن
 ہتھ۔ ستگر پورا جانیئے، کایا مندر اندر اپنی بدلے آپ کروٹ۔ ستگر پورا جانیئے، جگت وچھوڑا میٹے پھٹ۔ ستگر پورا جانیئے، ہر مندر
 ساچے وسے آد جگاد نہ جائے ڈھٹھ۔ ستگر پورا جانیئے، اپنی ہتھیں گیڑے اپنی لٹھ۔ ستگر پورا جانیئے، شبد پہنائے تن پٹ۔ ستگر پورا
 جانیئے، امرت آتم دیوے جھٹ۔ ستگر پورا جانیئے، لیکھا چکائے آن باٹ۔ ستگر پورا جانیئے، گہر گمبھیر گئی گہند۔ ستگر پورا جانیئے،
 امرت آتم دیوے ساگر سندھ۔ ستگر پورا جانیئے، گُرمکھ اُچائے اپنی بند۔ ستگر پورا جانیئے، جگت جہاناں مٹائے چند۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، آد جگاد سدا بخشنند۔ ستگر پورا جانیئے، ایکا ایکنکارا۔ ستگر پورا جانیئے، وسے سچکھنڈ
 سچے دوارا۔ ستگر پورا جانیئے، تہر گہر کھولے بند کواڑا۔ ستگر پورا جانیئے، سُن اگمی کرے پار کنارہ۔ ستگر پورا جانیئے، دسم دواری
 پاوے سارا۔ ستگر پورا جانیئے، بند کواڑی کھولے تالا۔ ستگر پورا جانیئے، امرت مارے اک اُچھالہ۔ ستگر پورا جانیئے، ایکا راگ سُنائے
 سچی دُھنکانا۔ ستگر پورا جانیئے، میل ملائے کایا مندر سچ مکانا۔ ستگر پورا جانیئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

دیونہارا ساچا ور، آد جُگاد سِری بھگوانا۔ سَتگر سچا جانیئے، ہر سچا صاحب کنت۔ سَتگر سچا جانیئے، کایا چولی چارھ رنگ بسنت۔
 سَتگر سچا جانیئے، ایک شبد جنائے منیا منت۔ سَتگر سچا جانیئے، مَورکھ مَور بَنائے چتر سَکھڑ دیوے وڈیائی وچ جیو جنت۔ سَتگر پُورا
 جانیئے، گڑھ توڑے ہوئے ہنگت۔ سَتگر پُورا جانیئے آپ ملائے اپنی سنگت۔ سَتگر پُورا جانیئے، امرت جام پیائے آپ بہائے اپنی پنکت۔
 سَتگر پُورا جانیئے، انگی کار کرے آپ لکائے اپنے انگت۔ سَتگر پُورا جانیئے، دُوجے در نہ جائے منکت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، ایک سَتگر سچا شاہ، گُرمکھاں بنے آپ ملاح، لکھ چَوراسی کٹے پہاہ، مائس جنم پیج سواریا۔ سَتگر پُورا جانیئے، دیوے ست
 سنتوکھ گیان۔ سَتگر پُورا جانیئے، جنم کرم پائے نِسان۔ سَتگر پُورا جانیئے، اپنے نیتر ویکھے مار دھیان۔ سَتگر پُورا جانیئے، اپنی درِشٹی دیوے
 گیان۔ سَتگر پُورا جانیئے، لکھ چَوراسی سرب سرِشٹ کرے پہچان۔ سَتگر پُورا جانیئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 کھیلے کھیل والی دو جہان۔ سَتگر پُورا جانیئے، ناتا توڑے جوگ ابھیاس۔ سَتگر پُورا جانیئے، جن بھگتاں ہووے داسی داس۔ سَتگر پُورا
 جانیئے، گُرمکھاں اندر کرے واس۔ سَتگر پُورا جانیئے، جگت ترسنا بُجھائے پیاس۔ سَتگر پُورا جانیئے، آد جُگاد نہ جائے وناس۔ سَتگر پُورا
 جانیئے، لیکھا جانے پرتھی آکاش۔ سَتگر پُورا جانیئے، گھر مندُل پاوے راس۔ سَتگر پُورا جانیئے، پوری کرے آس۔ سَتگر پُورا جانیئے،
 جگت جنجالا توڑے جھوٹھا بنواس۔ سَتگر پُورا جانیئے، گھر نرمل جوت کرے پرکاش۔ سَتگر پُورا جانیئے، گھر تخت بیٹھے شاہو شاباش۔
 سَتگر پُورا جانیئے، جوتی جوت سرُپ ہر آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی ایک ہر، ایک جانے اپنی راس۔ سَتگر پُورا جانیئے، دین درد دُکھ
 بھنجن۔ سَتگر پُورا جانیئے، نیتر نام پائے اک انجن۔ سَتگر پُورا جانیئے، چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن۔ سَتگر پُورا جانیئے، دو جہاناں بنے سجن۔
 سَتگر پُورا جانیئے، آد آنت پردے کجن۔ سَتگر پُورا جانیئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ چلائے سچ جہازن۔ سَتگر
 پُورا جانیئے، ہر سچا شہنشاہ۔ سَتگر پُورا جانیئے، وڈ صفتی صفت صلاح۔ سَتگر پُورا جانیئے، جن بھگتاں بنے آپ ملاح۔ سَتگر پُورا
 جانیئے، گُرمکھاں بہار اپنے سپس لئے اٹھا۔ سَتگر پُورا جانیئے، پھڑ پھڑ باہوں اپنے راہے دیوے پا۔ سَتگر پُورا جانیئے، اتم کرے سچ نیاں۔
 سَتگر پُورا جانیئے، ہنس بنائے کان۔ سَتگر پُورا جانیئے، گُرمکھاں لاڈ لڈائے جوں بالک ماں۔ سَتگر پُورا جانیئے، سر رکھے سدا ٹھنڈی چھاں۔

سَتگر پُورا جانیئے، کر کِریا درگاہ ساچی لئے بہا۔ سَتگر پُورا جانیئے، نِتھاویاں دیوے ساچا تہاں۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنا ناں۔ سَتگر پُورا جانیئے، دَب دَرشٹ دئے کھلائیا۔ سَتگر پُورا جانیئے، مہربان اک اکھوائیا۔ سَتگر پُورا جانیئے، جپ تپ ہٹھ نہ کوئی کرائیا۔ سَتگر پُورا جانیئے، دھونی اگ نہ کوئی تپائیا۔ سَتگر پُورا جانیئے، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا میل ملائیا۔ سَتگر سو بلوان، گرسکھاں دیا کھائیندا۔ ایکا دیوے نام بیان، پھڑ باہوں اُپر بہائیندا۔ اپنی دَرشٹی لیکھا چُکائے دو جہان، لکھ چوڑاسی پھند کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَتگر سچا آپ اکھوائیندا۔ سَتگر سچا سچ ہے، سرب کلا بھرپور۔ سَتگر سچا سچ ہے، سدا سدا حاضر حضور۔ سَتگر سچا سچ ہے، ایکا ایک جوتی نور۔ سَتگر سچا سچ ہے، ناتا توڑے کوڑو کوڑ۔ سَتگر سچا سچ ہے، گرمکھاں بخشے چرن دھوڑ۔ سَتگر سچا سچ ہے، ایکا رنگ رنگائے گوڑھ۔ سَتگر سچا سچ ہے، سگھڑ بنائے مَورکھ موڑ۔ سَتگر سچا سچ ہے، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا چُکائے نیڑے دُور۔ سَتگر سچا ایک ہے، ایکو پُرکھ اکھوائے۔ جُگ جُگ بھگتاں بخشے ساچی ٹیک ہے، آپ اپنی دیا کھائے۔ کرے کرے بُدھ بیک ہے، جگت دویتی ویکھ وکھائے۔ آپے لکھنہارا لیکھ ہے، اپنا لیکھا دئے سمجھائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگا جُگنتر آپ چلائے اپنا منتر، لوک مات بُجھائے لگی بسنتر، سانتک ست آپ ورتائے۔ سَتجگ تریتا دوپار رام نام اپارا، سولاں کل کھیل کھلائیا۔ اوم روپ سچی سرکارا، اشٹ دیو سریشٹ سبائیا۔ واستک روپ اگم اپارا، وشنوں اپنا ناؤں دھرائیا۔ نمو دیو کرے نمسکارا، نمو سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگا جُگنتر اپنا ناؤں دھرائیا۔ سَتجگ تریتا اُتریا پار، دوپار آنت رہن نہ پایا۔ گر پیر سادھ سنت لئے اوتار، حُکمی حُکم سرب پھرایا۔ ہر ہر ناؤں بول جیکار، جیواں جنتاں گئے سمجھایا۔ پُرکھ ابناشی ایکا ایک گھر ساچے وسنہار، دُوجا در نہ کوئی دِسیا۔ چوٹھا جُگ کرے پُکار، ایڑا اتھرن اکھ کھلائیا۔ بودھ گیانا وچ سنسار، ایکا رسنا تیر چلایا۔ پُرکھ ابناشی بھیو نیار، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ اپنا کلمہ کر تیار، اپنا بنس آپ پڑھایا۔ ساچا سجدہ پروردگار، سیس جگدیش آپ جھکایا۔ عیسیٰ موسیٰ کھول کوڑا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا روپ آپ وٹایا۔ عیسیٰ موسیٰ کالا سوسا شاہ اپنے تن پہنائیا۔ ایکا شبد اک حدیثا، ایکا حُکم سنائیا۔ لیکھا جانے

تیس بتیسا، بھیو ابھید آپ گھلاٹیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پروردگار سانجھا یار، نورو نور الابیا۔ نور الابی اللہ نور، مقامے حق سہائیندا۔ اپنا وجائے ساچا نور، ناد انادی آپ لائیندا۔ آپے ہونے جلوہ حضور، بے پرواہ اپنا کھیل کھلاٹیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ ویس وٹائے اک اکلّا، لیکھا لیکھ نہ لیکھا جائیا۔ آپے ناؤں دھرائے رانی اللہ، انا الحق نعرہ لائیا۔ اپنے ہتھ اٹھائے جگت مُصلا، آپے نیوں نیوں سپس جھکائیا۔ آپے کلمہ امام کائنات سچ سنڈیش گھلا، انجیل قرآن کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگ محمد چار یار آپے وسے سچ محلہ، چوڈاں طبقات ویکھ وکھائیا۔ چوڈاں طبقات کُنڈا کھول، زمیں اسماناں پھول پھلاٹیندا۔ ایکا اوچی کوکے بول، نعرہ حق آپ لائیندا۔ ایکا تولے ساچا تول، تولنہارا دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، آد جگاد اپنی رچنا ویکھ وکھائیندا۔ اپنی رچنا ویکھنہارا، سرشٹ سبائی ویکھ وکھائیا۔ نرگن جوتی کر اُجیارا، نانک پنج تت کرے گُرمائیا۔ سچکھنڈ سہائے اک دوارا، سرگن نرگن میل ملایا۔ ایکا نام ست بول جیکارا، چار ورنان کرے پڑھائیا۔ ایکا جوت نور دس اُجیارا، گوبند فتح اک گجائیا۔ کلجگ چاروں کُنٹ بن اندھیارا، ساچا چند نہ کوئی وکھائیا۔ سرشٹ سبائی دھواں دھارا، دھرت دھول دئے دہائیا۔ شاہ سلطان نہ کوئی سکدارا، ساچا تخت نہ کوئی ہنڈھائیا۔ سادھ سنت آتم آنتر نہ دئے کوئی ہلارا، شبہ ہلونا نہ کوئی لگائیا۔ مایا رانی گھر گھر ستی پیر پسارا، لوک مات نہ لئے انگرٹایا۔ کلجگ کوڑ گُریارا کرے خوارا، جوٹھ جھوٹھ وچی ودھائیا۔ کوئی نہ چڑھے کایا مندر اُچ منارا، گھر گھر تھکے پاندھی راہیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیارا، ہرجن ساچے لئے جگائیا۔ کیسے ہتھ نہ آئے مندر مسجد گُردوارا، کایا کعبہ بیٹھا روپ چھپائیا۔ جس جن کرے آپ سچ پیارا، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ تریا راگ بول جیکارا، سُنن سکھوپت جاگرت پنڈھ مکائیا۔ بیکھری مدھم پسنٹی کرے پار کنارہ، آپ اپنا روپ درسائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، پُرکھ ابناشی اپنی کھیل کھلاٹیا۔ کلجگ ویلا اتم آیا، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلاٹیندا۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹایا، نہکلنک ناؤں دھرائیندا۔ شبہ ڈنکا اک وجایا، لوآن پُریاں برہما وشن شیو دیوت سر آپ اٹھائیندا۔ راؤ رنکان راج راجاناں شاہ سلطانان رسیا جگایا، سادھان سنتان پردہ لابندا۔ گُرمکھان پھڑ پھڑ میل ملایا، آپ اپنی گود بہائیندا۔ سچ سچ جپ تپ اک وکھایا، چرن سرن اک تکائیندا۔ جوگ ابھياس وچ

پرہاس ڈیرہ اک وکھایا، جو جن سوہنگ سو رسنا گائیندا۔ جنم مرن دا گیڑ کٹایا، لکھ چوراسی رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ہر ملن دی ساچی بدھ، اپنی آپ سمجھائیندا۔ ہر ملے ہر دوار، ہری ہر کا رُپ وٹایا۔ گھر مندر بیٹھا کر پساں، جل
 تھل ہتھ کسے نہ آیا۔ کلجگ ٹھگیا ٹھگ بن سرب سنسار، شاہ رگ اُپر چڑھ کھئے نہ جائیا۔ تپیا اگنی اگ جھوٹھ انگیار، پنج تت رسیا
 جلائیآ۔ سُرَت سوانی ہوئی نار وبھچار، شبد کنت نہ کھئے ہنڈھائیآ۔ پڑھ پڑھ تھکے جیو گوار، پڑھ پُستک واد ودھائیآ۔ پیا پریم نہ کریا سچ
 پیار، سُنجی سیج وچھائیآ۔ کلجگ اتم نرگن جوت کر اُجیار، گرسکھ غریب نمانے لے اٹھائیآ۔ پھڑ پھڑ اپنے مندر آپے دیوے واڑ، راہ وچ نہ
 کھئے اٹکائیآ۔ گرسکھ تیرے چرناں ہیٹھ دباے پنچم دھاڑ، نو نڈھ اٹھاراں سدھ تیرے دوارے روون دین ڈھائیآ۔ رائے دھرم نہ کرے خوار، چتر
 گپت نہ حساب وکھائیآ۔ لاڑی مؤت نہ کرے شنکار، ویلے آنت نہ لے پرنائیا۔ ستگر پورا کرے پیار، اپنی گودی لے اٹھائیآ۔ سچکھنڈ دوارے
 دیوے واڑ، اچے ڈنڈے آپ چڑھائیآ۔ گرسکھ کوئی نہ ڈبے وچ منجھدھار، جس ہر ملیا بے پرواہیا۔ ایکا شبد سوہنگ گاؤنا بول جیکار،
 برہم پاربرہم سائیآ۔ چار جگ دا قرضہ دے اُتار، چوٹھ جگ ویکھ وکھائیآ۔ پرگٹ ہو سچی سرکار، ساچے تخت ڈیرہ لائیآ۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھاں دیوے ساچا ور، گھر مندر وجے ودھائیآ۔ گرسکھ ساچے درشن پاؤنا، نیتر نین نین درسائیندا۔ مانس
 جنم پنڈھ مکاؤنا، ساک سجن سین آپ ہو جائیندا۔ اپنی گود آپ اٹھاؤنا، دوسر ہتھ نہ کسے پھڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ستجگ ساچا دیتے جاپ، کوٹ جنم دے اُتارے پاپ، ترے گن مایا رہی کانپ، تینوں تاپ میٹ مٹائیندا۔
 ستگر سچا ہر ہر آیا، گھر ساچے وجی ودھائیآ۔ گرمکھ ساچے لے جگایا، جاگرت جوت کر رُشنائیآ۔ آپ اپنا میل ملایا، دئی دویتی میٹ
 مٹائیآ۔ چنتا سوگ ہرکھ دے گویا، امرت میگھ آپ برسائیآ۔ غریب نمانیاں اُپر ترس کمایا، ترے کال درسی اپنا پھیرا پائیآ۔ عرش فرش قُرس
 گرہ ویکھ وکھایا، قادر قدرت رُپ وٹائیآ۔ ساچا ثالث بن کے آیا، کلجگ ستجگ کرے نیائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ہرجن میلے ساچے گھر، میل ملاوا ساچی تھائیآ۔ ہرجن ہر ہر پاؤنا، گر ستگر ساچا میت۔ گھر منگل ایکا گاونا، سو پُرکھ نرنجن سہاگی
 گیت۔ ڈونگھی کندر وڑ نہ کسے دھیوانا، ہر وسنہارا چیت۔ اچی کوک نہ کسے سناونا، کسے ہتھ نہ آئے مندر مسیت۔ گھر گھر اپنا مندر آپ

سہاونا، گرسکھ کر کر پت پت پت۔ دپک جوتی آپ جگونا، آپے بہ بہ گائے گیت۔ اپنا درس آپ کرانا، دھام وکھائے اک انڈیٹھ۔
 سوہنگ ہنسا چوک چکاونا، ستجگ ساچی چلے ریت۔ ہنس سرہنسا آپ تراونا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک رنگ
 رنگائے ہست کیٹ۔ گرسکھ سجن سچا پایا، ستگر دین دیال۔ جگت وچھوڑا پھند کٹایا، کلجگ اتم ایکا گھالی گھال۔ گر چرن من چت
 جوڑ جڑایا، پھل لگا ساچے ڈال۔ ستگر پورا ساچی گھوڑی لے بہایا، آپے چلے نال نال۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھان
 دیوے ایک اور، لیکھا جانے شاہ کنگال۔ شاہ کنگال کلجگ لٹیا، ساچی وست نہ کیسے کول۔ کلجگ جیوان بھاگ نکھٹیا، مایا ممتا ربی ورو۔
 دھر درگاہوں نانا ٹٹیا، نو کھنڈ پرتھی وجے ڈھول۔ ہر کا شبد تیر نیرالا چھٹیا، لکھ چوراسی پردہ دیوے کھول۔ جوٹھا جھوٹھا بوٹا جائے پٹیا،
 لگا رہے نہ اپر دھول دھول۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا پورا کرے قول۔ گرمکھ من وجی ودھائی، من ممتا
 جگت گوائیا۔ من پنکھی اڈ اڈ دہ دس نہ جائی، نیوں نیوں بیٹھا سیس جھکائیا۔ ستگر سوٹی شبد ہتھ اٹھائی، اپنا بل آپ وکھائیا۔ اتم واسنا
 کھوٹی کڈھ دھرائی، جھوٹھی وکھ رہن نہ پائیا۔ مایا رانی چوٹی آپ کٹائی، در در دیوے انت ڈبائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، گرمکھان سر ہتھ دھر، سمرتھ سیو کھائیا۔ صاحب سمرتھ سرب گنوتا، جیاں داتا اک اکھوائیندا۔ ستجگ بنائے ساچی بنتا، کلجگ کوڑ
 کڑیارا میٹ مٹائیندا۔ گرمکھان دوارے آپے بنے منگتا، پریم بھچھیا منگ منگائیندا۔ آوندا جاندا آد جگاد برہم برہما کدے نہ سنگدا، جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نراکار سرگن ساکار دوہاں وچولا شبد دھار، آر پار اپنی کھیل کھلائی۔ گرمکھ گرسکھ بھگت
 بھگوت سنت کنت لے اُہار، آپ اپنے گلے لگائیندا۔ ستگر پورا جودھا سورپیر بلی بلکار، اپنا بل آپ رکھائیندا۔ گرسکھان کرے سچ پیار،
 ساچی سمگری ہتھ پھڑائیندا۔ جو جن اک وار ایکنکار کرے نمسکار، منجھدھار نہ کھئے ڈبائیندا۔ کلجگ اتم ویکھ وچار، نرابار نراکار نرادھار
 نردھن اپنے رنگ رنگائیندا۔ جگت محلے وچوں کڈھ اپنے محلے لئے واڑ، در دروازہ بند کرائیندا۔ مٹمکھان مگر لگائی پنچم دھاڑ، آگے ہو نہ کھئے
 پچائیندا۔ گھر گھر در در تپے اگتی تپے ہاڑ، ترے گن لبو ایکا لائیندا۔ نو دوارے نو کھنڈ ہوئی اجاڑ، ساچا گھر نہ کھئے دسائیندا۔ گرمکھ ورلے
 بخشے چرن پیار، چرن چرنودک مکھ چوائیندا۔ پھڑ پھڑ ڈبے پاتھر جائے تار، جس جن اپنا چرن چھپائیندا۔ ستجگ بدھی ساچی دھار،

ایکا منتر آنتر مُکھ رکھائیندا۔ کیسے اپنا نام نہ دسے اندر واڑ، اُچی کوک آپ سُنائیندا۔ ساچے پوڑے دیوے چاڑھ، جو جن سرنائی آئیندا۔ گرسکھ بنائے ساچا لاڑ، ناری کنت روپ وٹائیندا۔ گرمکھ گرسکھ سخیاں گاون منگلاچار، گھر گھر اپنا گیت سُنائیندا۔ واہ واہ ہر ہر پایا کنت بہتار، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ کلجگ جیو اُچی کوکن روون بانہ ہلار، پیا پریم نہ کھئے ملائیندا۔ نار دُباگن ہوئی وبھچار، جوٹھ جھوٹھ تن شنگار کرائیندا۔ گرمکھ پایا ایک کجل اپنا نین آگھاڑ، نام ندھانا ہر بھگوانا اک وکھائیندا۔ جو جن منگے ہر ہر ناؤں بن بھکھار، کایا نگر کھیڑا آپ وسائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ اتم کھیل اپارا، نہکلنک لے اوتارا، نرگن سرگن ساچی دھارا، شبد شبد شبدی شبد روپ سَمائیندا۔

★ ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۷ پکرمی دولت رام دے گھر کوٹلی رائیاں ضلع جموں ★

ہر بھگت وڈیائی جُگ چار، جُگا جُگنتر لے پرگٹائیا۔ ہر بھگت وڈیائی جُگ چار، بھگت بھگوت میل ملاتیا۔ ہر بھگت وڈیائی جُگ چار، لوک مات کرے گڑمائیا۔ ہر بھگت وڈیائی جُگ چار، پُرکھ ابناشی لے اٹھائیا۔ ہر بھگت وڈیائی جُگ چار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ویکھے تھاوں تھائیا۔ ہر بھگت وڈیائی سچ گھر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ ہر بھگت وڈیائی میلا پُرکھ نر، نرائن میل ملائیندا۔ ہر بھگت وڈیائی ایک اکھڑ جائے پڑھ، نرگن اپنا آپ پڑھائیندا۔ ہر بھگت وڈیائی چُکے ڈر، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ ہر بھگت وڈیائی ایک ملے ساچا ہر، ہر کی پوڑی آپ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہر بھگت وڈیائی ہر چرن لیکھ، لیکھا لیکھ بے پرواہیا۔ جُگا جُگنتر آپے ویکھ، نیر نین دے کھلائییا۔ کرے کرائے اولٹا وپس، روپ رنگ نہ کھئے رکھائیا۔ سورپیر ہر نر نریش، وڈ مرگیش اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر بھگت میل میلا سہج سُبھائیا۔ بھگت میل ہر کرتار، آد جُگاد کرائیندا۔ ایکا بخشے شبد آدھار، اتم آنتر بوجھ بُجھائیندا۔ ایکا جوت کر اُجیار، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ ایکا کھول بند کواڑ، دھرم دوار اک وکھائیندا۔ اک چلائے نام سار، آر پار آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر

بھگت وسائے ساچے گھر، گھر مندر آپ سہائیندا۔ گھر مندر ہر کایا گڑھ، جن بھگتاں آپ دکھائیا۔ پنج وکارا مارے پھڑ، دوت دُشت ربن نہ پائیا۔ ساچا گھاڑن آپے گھڑ، گھر گھر وچ لئے ٹکائیا۔ ساچی وسٹو اندر دھر، امرت ساچا تال بھرائیا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا ور، بھر پیالہ جام پئیایا۔ ایکا رُوپ دسائے ہری ہر، نیر نین اک کھلایا۔ قلعے توڑ ہنکاری گڑھ، ایکا مندر دئے بھائیایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچا ویکھ دکھائیا۔ ہر بھگتن میل غریب نوازا، پُرکھ ابناشی آپ ملائیندا۔ آپے کھولے بند دروازہ، اپنا پردہ آپے لائیندا۔ پاوے سار وڈ راجن راجا، شاہ سیکدار دیا کھائیندا۔ گھر مندر وجائے اپنا واجا، انحد ساچا راگ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتاں اندر بھگتی بھر، بھانڈا بہرم بھو بھٹائیندا۔ ہر بھگتاں بھگتی کر پیار، آتم شکتی اک دکھائیا۔ بوند رکتی لیکھے لائے وچ سنسار، اپنے رنگن اک رنگائیا۔ جگے جوت اگم اپار، اندھ اندھیرا دئے مٹائیا۔ دیوے درس ٹھانڈے دربار، گھر گھر وچ وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن لیکھا دئے سمجھائیا۔ بھگتن لیکھا اپر اپارا، کتھنی کتھ نہ سکے کوئی رائیا۔ بھگتاں اندر ایکا دھارا، نرگن اپنی آپ رکھائیا۔ بھگتن اندر شبد بُلارا، شبد شبدی آپ چلائیایا۔ بھگتن اندر ہو اُجیارا، دیپک جوت کرے رُشنائیا۔ بھگتاں اندر امرت دھارا، نچھر چھرنا آپ جھرائیا۔ بھگتاں بنے آپ سہارا، جُگ جُگ لوک مات ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن ایکا بوجھ بوجھائیا۔ بھگتن ایکا در بوجھیا، پایا پُرکھ ہر کرتار۔ لیکھا جُکے ایکا دوجیا، تیجا نین ہونے اُجیار۔ چوتھے پد ہر چرن کول لبھیا، پنچم ملے شبد دُھنکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتاں دیوے نام بھنڈار۔ نام بھنڈارا وست انمول، ہر بھگتن جھولی پائیندا۔ آد جُگادی رکھے کول، جُگ جُگ آپ ورتائیندا۔ اپنے کندے آپے تول، آپ اپنا بھار دکھائیندا۔ آپے ہونے کلا سول، عقل کل دھاری آپ اکھوائیندا۔ آپے وسے کایا چول، آپے نرگن رُوپ وٹائیندا۔ آپ وجائے ساچا ڈھول، آپے سُن سادھ سائیندا۔ آپے پردہ دیوے کھول، آپے اپنا مُکھ بھوائیندا۔ آپے لکھ چوراسی لئے ورول، ہرجن ساچے باہر کڈھائیندا۔ آپے شبد اگنی نام جیکارا دیوے بول، جُگ جُگ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپے کھیلے ہولی ہول، دھرت ہولا بھار آپ کرائیندا۔ آپے بیٹھا رہے اڈول، جیو جنت آپ ڈلائییندا۔ آپے نو کھنڈ پرتھمی ویکھے گھول، گھر گھر اپنا بل دکھائیندا۔ آپے سچکھنڈ دوارا دیوے کھول، ساچے بھگتاں میل ملائیندا۔ آپے سُرتی شبدی جائے مؤل، جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرِ بھگتاں دیوے ایکا ور، ایکا وست جھولی پائیندا۔ سُرْت شبد سچ پیار، تن مندر آپ کرائیا۔ گھر پیا پریم
 کنت بہتار، انک سہیلڑی ویکھ وکھائیا۔ اپنے رنگ رُوے نرنکار، نرگن داتا اک اکھوائیا۔ آتم سیجا سووے پیر پَسار، آد جُگاد وڈی وڈیائیا۔
 گُرمکھ ساچے لئے اُٹھال، جس جن اپنی دیا کھائیا۔ گھر دیپک باقی دیوے بال، اندھ اندھیرا دئے گوائیا۔ اک وکھائے سچّی دھرمسال، دھرم دوارا
 بے پرواہیا۔ نانا توڑ جگت جنجال، کال پھاس دئے مٹائیا۔ جو جن گھالان رہے گھال، اتم لیکھے لئے پائیا۔ شبد سرُویی بن دلال، لوک مات
 ونج وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگتاں اندر آپے وڑ، کایا گُڑھ آپ سہائیا۔ کایا گُڑھ سچ منارا، پنج تت بنک
 بنایا۔ کرے کھیل پُرکھ نرنکارا، نرگن سرگن ویکھ وکھایا۔ بھگت بھگوت کر اُجیارا، لوک مات پیج دھرایا۔ جُگ جُگ لئے آپ اوتارا،
 سَتجگ تریتا دواپر ویس وٹایا۔ کلجگ نر ہر اتم وارا، نہکلنک اپنا ناؤں رکھایا۔ ہرجن ساچے کرے سچ پیارا، سچ سرنائی اک درڑایا۔ اک
 وکھائے چرن دوارا، چار ورن میل ملایا۔ ایکا بھرے نام بھنڈارا، دیونہار اک اکھوایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بھگتاں
 دیوے نام ندھان، اک وکھائے سچ نشان، سچ محلے آپ جھلایا۔ سچ نشانہ ہر جھلاؤنا، چار کُنٹ وجے ودھائیا۔ گُرمکھ سچن میت ساچا مان
 دواؤنا، مایا ممتا موہ مٹائیا۔ ایکا اکھڑ برہم وِدیا آپ پڑاؤہنا، پاربرہم کرے گُرمائیا۔ ساچے سروور آپ نہاؤنا، تال سہاوا اک وکھائیا۔ لکھ
 چوراسی پھند بند بند کٹاؤنا، بندی چھوڑ دیا کھائیا۔ سَتجگ ساچا چند چڑھاؤنا، گھر گھر دیپک کرے رُشنائیا۔ کوڑ کُڑیارا پندھ مکاؤنا،
 جوٹھا جھوٹھا نانا دئے ٹڑایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر بھگتن دیوے جگت وڈیائیا۔ ہر بھگت سدا صلاحیئے، ملیا
 میل سری بھگوان۔ ہر بھگت سدا گن گائیے، پرگٹ ہووے دو جہان۔ ہر بھگت سدا درشن پائیے، جس ملیا آپ مہربان۔ ہر بھگت سدا
 سنگ رکھائیے، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگتن دیوے برہم گیان۔ برہم گیان بھگت بھگوت درڑیتا، سر اپنا ہتھ
 رکھائیا۔ آپے کرے پت پت پت پت پاون بے پرواہیا۔ لیکھا جانے رام سیتا، رام راما اک اکھوائیا۔ بھو کھائے گیان گیتا، کاہنا بنسری نام
 وجائیا۔ گُرمکھان دیوے نام انڈیٹھا، بھگتن گائے چائیں چائیا۔ جُگ جُگ چلائے اپنی ریتا، چال اولڑی اک وکھائیا۔ ----- کلجگ اتم انت
 اپنا آپ جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے دیوے شبد صلاحیا۔ شبد صلاح صلاحنا، صاحب سچا

ایک۔ درس ویکھ ہر ہر نیناں، تن من نہ لگے سیک۔ درگاہ ساچی سچکھنڈ دوارے ساچے بہنا، گر چرن دوارا ایکا ایک۔ ہر ہر ناؤں پاؤنا شبد گہنا، پُرکھ ابناشی لئے ویکھ۔ ایکا بہانا سر تے سہنا، ہر ہر جو ہر مندر بہ بہ لکھ لیکھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بہگتن میلا ایکا گھر، گھر ساچا لئے ویکھ۔ گھر ساچا ہری ہر مندر، کملاپاتی آسن لائیا۔ میل ملاوا ڈونگھی گندر، اپنا پلؤ آپ پھڑائیا۔ آپے توڑے ہنکاری جندر، ہوئے ہنگتا دئے مٹائیا۔ درس دکھائے اندرے اندر، در در اپنی الکھ جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر بہگت بندھائے اپنے لڑ، ایکا بندھن اپنا پائیا۔ ہر بہگتن بندھن نام پا، ڈوری اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی کولوں مٹکھ چھپا، گرمکھاں درس دکھائیندا۔ اپنا لیکھا آپے دئے گنا، بھيو ابھیدا آپ کھلائیندا۔ مایا ممتا موہ دئے چکا، ساچی سنگتا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بہگتن دیوے بہگتی دان، آتر آتم اک گیان، گن ندھان ویکھ وکھائیندا۔ گن ندھانا سیری بھگوانا، جگا جگنتر کھیل کھلائیا۔ آپے گائے اپنا گانا، اپنا ناؤں آپ پرگٹائیا۔ اپنا اڈائے سچ بانا، ہرجن ساچے آپ چڑھائیا۔ آپے دیوے درگاہ ساچی مانا، مانا نیناں ہوئے سہائیا۔ آپے ورتے اپنا بہانا، لکھ چوراسی اپنے بہانے وچ رکھائیا۔ لیکھا جانے راج راجانا، شابو بھوپ ساچے تخت آسن لائیا۔ جن بہگتاں وکھائے اک نشانہ، سچکھنڈ دوارے آپ جھلائیا۔ گیت گوبند گائے ترانہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بہگتاں اندر آپے وس، اپنا مارگ دیوے دس، جگت ناتا توڑ ٹڑائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگادی نگہبان، جن ہر ہر جن ویکھ وکھائیا۔

★ ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی دیوی سنگھ اصلا دے گھر مکھو والی ضلع جموں ★

جنم جنم دی میٹے تھکاوٹ، جو جن آئے سرنائیا۔ مانس جنم بنائے بناوٹ، پنج تت کایا ویکھ وکھائیا۔ رسنا جہوا ہر ہر گھٹ مندر جو جن رہے گاوت، گاونہارا ویس وٹائیا۔ کلجگ اتم دیون آیا دعوت، شبد ڈھولا ایکا گائیا۔ نرگن سرگن بنیا مہاوت، نام نیزہ ہتھ اٹھائیا۔ پچھ جگ جگ رہے کہاوت، در دوار گرمکھ درشن پائیا۔ چرن دھوڑ جو جن نہاوت، ڈرمت میل رہے نہ رائیا۔ پنج وکارا کرے بغاوت، گھر گھر

پئی لڑائیا۔ بن ستگر پورے نہ کرے کوئی سخاوت، رحمت بتھ نہ کیسے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت بڈھیپا ویکھ وکھائیا۔ جگت بڈھیپا گیا تھک، لوک مات پندھ مُکن نہ پائیا۔ کایا ماٹی سُکی رت، ہڈ ماس نارٹی پنجر رہیا نہ رائیا۔ بیج نہ بیجیا آتم وت، پُہل پُہلواری دس نہ آئیا۔ جھوٹھیا کھولے رکھیا کھاتا کھت، نام وست نہ وچ ٹکائیا۔ مٹی نہ اندھ اندھیری رات، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیا۔ پُت پوترا نہ کوئی دسے ساتھ، سکلا سنگ گئے تجائیا۔ بن ہر کھئے نہ لہنا چُکائے مستک ماتھ، پورب جنم نہ ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک لیکھا دئے سمجھائیا۔ مائس جنم ملیا مات، دس دس ماس اگنی کُنڈ تپایا۔ ڈھدرگاہی ملی ایکا دات، نام امولا جھولی پایا۔ بنس سرینس بدھا نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑایا۔ گھر مندر وکھائے ساچا ہاٹ، نر ہر ساچا رہیا کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ویکھنہارا پورب ور، مائس مائکھ پھول پھولایا۔ پورب جنم ماری مار، کرم گت نہ کھئے کٹائیا۔ پتا پوت ناتا تٹا وچ سنسار، تاگا سوت تانا پیٹا نہ کھئے وکھائیا۔ آر پار بیٹھا اک کینار، آپے بوجھے آپے دئے بُجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت وچھوڑا جائے جگ، پتا پتر لگی ہرہوں آگ، شاہ رگ رہی تڑپھائیا۔ پتا پوت ہویا وچھوڑا، برس برسی دئے گواہیا۔ ہت پیار کیسے نہ بہڑا، میلا میل نہ کھئے ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا جانے اندر وڑ، کایا مندر کھوج کھوجائیا۔ کایا مندر جگت پیاسی، دوس زین رہے بللائیا۔ کون کرے بند خلاصی، جگت بندھن توڑ ٹرائیا۔ بردھ اوستھا نردھن جوت ساچا نور نہ کھئے پرکاشی، اندھ اندھیرا گیا چھائیا۔ پوری ہوئی نہ مات آسی، آسا نراسا دئے ڈبائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بردھ بڈھیپا رہیا جان، سچ سنڈیش دئے گن ندھان، ایک اکھ دئے سنائیا۔ سچ سنڈیشہ سُننا کر دھیان، ہر سجن آپ سنائیندا۔ تیرا پوت جگت نشان، چیچو ملیاں ڈیرہ لائیندا۔ اوتھے کھول جگت دکان، پنساری ہٹ سیو کھائیندا۔ کر سنت ہویا مُسلماں، ایمان شرع اپنے گل لگائیندا۔ پنج نمازاں پڑھے قرآن، مکہ کعبہ ویکھ وکھائیندا۔ اک وکھائے سچ ایمان، شرع شریعت بند کرائیندا۔ پوت بھلیا پتا نادان، جگت ناتا توڑ ٹرائیندا۔ گھر ناری کنت ملی رکان، مایا ممتا موہ ہنڈھائیندا۔ مگر لگے پنج شیطان، سر کھئے نہ دوسر ہور اٹھائیندا۔ بردھ اوستھا سرت سوانی ایک منگے ساچا دان، ہر ہر نام اک وکھائیندا۔ آن جاون چُکے کان، جم کی پھاسی پھند کٹائیندا۔ ملے میل سری بھگوان، اپنا نیتر آپ کھلائییندا۔ دوئے نیتر جگت وکھان، جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت تھکاوٹ دیوے چُک، اگلا پینڈا رہیا مُک، ساچا پاندھی آپ مُکائیندا۔ آیا دُکھیا در دوار، دُکھ اپنا پھول سُنائیا۔ جگت وچھوڑا مارے مار، وجوگ روگ ٹکن نہ پائیا۔ ستگر پورا کرپا کرے اپار، ایکا سکھیا دئے سمجھائیا۔ بن ہر کرتار کوئی نہ سچا یار، مات پت بہین بھائی ساک سجن پتر دھیاں آنت نہ سنگ نبھائیا۔ ایکا ہر کا ناؤں رسنا جہوا لینا اُچار، ترے گن مایا پھند کٹائیا۔ اٹھانویں برس امر اترے پار، نو اٹھ وجے ودھائیا۔ نو نو کھولے آپ کواڑ، دسویں میلا شہنشاہیا۔ تیجا نیتر کر اُجیار، کایا کھیتر ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، غریب نہانے دیوے ور، درد دُکھ بھہ بہنجن آپ اکھوائیا۔ دیناں اناٹھاں دین دیا، اپنی دیا کمائیندا۔ اک وکھائے سچ سچی دھرمسالہ، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ پھل لگائے کایا ڈالا، پت ڈالی ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی توڑ جنجالا، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ سوہنگ پائے گل ساچی مالا، من کا منکا آپ پھرائیندا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکالا، پُرکھ اباٹھی سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھکھک بھچھیا دیوے ور، جو جن سرن سرنائی منگن آئیندا۔ جگت تھکیواں جانا لتھ، پنج تت چولا رنگ رنگائیا۔ سگل وسورے جائن لتھ، چنتا چکھا دئے مُکائیا۔ جس جن چڑھائے اپنے رتھ، در گھر ساچے میل ملائیا۔ لہنا دینا چُکائے سیاں ساڈھے تین تین ہتھ، اپنی ونڈ آپ کرائیا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا لہنے جھولی پائیا۔ نرگن کھیل ہر نرنکار دا، آد جُگادی آپ کرائے۔ بھیو اولٹا پروردگار دا، رُپ ریکھ نہ کھئے وکھائے۔ کرے کھیل سانجھے یار دا، ورن برن نہ کھئے جنائے۔ توڑے گڑھ ہنکار دا، نام کھنڈا ہتھ اُٹھائے۔ جن بھکتاں پیج سواردا، جُگ جُگ اپنی جوت جگائے۔ ساچے سنتاں پھڑ پھڑ تاردا، مارگ پنتھ اک وکھائے۔ گُرمکھاں روگ نواردا، ہوئے روگ رہن نہ پائے۔ گُرمکھ ساچے پار اُتاردا، ستگر پورا سیو کھائے۔ آپ آپا اتوں واردا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت ساچی ویکھ وکھائے۔ ہر سنگت ساچا رنگ، ستگر پورا آپ چڑھائیا۔ گھر گھر آتم ویکھے سچ پلنگ، دسم دوااری ڈیرہ لائیا۔ نو دوارے رہیا لنگھ، ٹیڈھی بنک پار کرائیا۔ ہتھ پھڑ نام مردنگ، ساچا ناد اک سُنائیا۔ دُئی دویتی ڈھائے کندھ، پردہ اوہلا دئے چُکائیا۔ اک اُپجائے پرمانند، نجاند اپنا رُپ درسائیا۔ سچ سُنائے سہاگی چھند، سوہنگ ڈھولا آپے گائیا۔ گُرمکھاں خوشی کرے بند بند، بندی خانہ دئے کٹائیا۔ آپ چڑھائے ساچا چند، نرگن جوت کر

رُشنائیا۔ جس جن گایا بٹی دند، اتم میلے تھاؤں تھائیا۔ مٹمکھاں سٹا دے کر کنڈ، نیتر دس کیسے نہ آئیا۔ کرے کھیل وچ وربھنڈ، جوتی
 جامہ بھیکھ وٹائیا۔ پاوے سار جیرج انڈ، اُتبھج سینج کھوج کھوجائیا۔ وسنہارا ہر برہمنڈ، پاربرہم ناؤں دھرائیا۔ جُگ جُگ ونڈے اپنی ونڈ،
 سَتجُگ تریتا دواپر کلجُگ اپنی ونڈی رہیا پائیا۔ آپے کرے کھنڈ کھنڈ، نُو کھنڈ پرتھی ویکھ وکھائیا۔ آپ رکھائے چند پرچنڈ، تکھی دھار آپ
 چمکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ ساچے ویکھ وکھائیا۔ گُرمکھ ساچا لال انلڑا، گُر سَتگر ویکھ وکھائیندا۔ جُگا
 جُگنتر ساچے کنڈے ٹلڑا، کرتا قیمت آپے پائیندا۔ ترے گُن مایا وچ کدے نہ رُڑا، خاکی خاک نہ کھئے ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ہر سنگت میلا سچ دوار، چار ورنان کرے اک پیار، اُوچاں نیچاں راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایکا دھام بہائیندا۔ چار
 ورنان اک گیانا، ایکا اکھڑ کرے پڑھائیا۔ چار ورنان اک بھگوانا، پرم پُکھ میل ملائیا۔ چار ورنان ایکا دانا، نام ندھانا جھولی پائیا۔ چار
 ورنان دیوے برہم گیانا، اتم اُتر کرے جنائیا۔ کلجُگ اتم پرگٹ ہو نہکلنک بلی بلوانا، بل اپنا آپ وکھائیا۔ ست رنگ جھلائے اک نشانہ،
 ستان دیپان کرے رُشنائیا۔ گُرمکھاں بٹھے ہتھیں گانا، گھر گھر اپنا سگن منائیا۔ سمت سترہ ہو پردھانا، بیس بکرمی کرے جنائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت میلا ایکا گھر، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ ہر سنگت ہر کر پروان، سچ پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔
 سچکھنڈ دوارے ایکا مان، دھرم دوارا اک وکھائیندا۔ آون جاون چُکے کان، سری بھگوان میل ملائیندا۔ گُرمکھ بوٹے لوک مات سدا مہکان،
 سچ سگندھی نام بہرائیندا۔ بھگت واشنا بھرے وچ جہان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے ایکا ور، ہر ساچا
 کھیل کھلائیندا۔ ہر سنگت ہر پایا، ہر ہر کا روپ اپار۔ در در گھر گھر ویکھ وکھایا، گُرمکھاں کر پیار۔ جیٹھ اگنی تپش دئے بُجھایا، امرت
 ورکھے ٹھنڈی ٹھار۔ ترسنا حرص دئے مٹایا، اتم اُتر دھر پیار۔ اپنا ترس آپ کمایا، گُرمکھ ساچے لائے پار۔ نرگن سرگن درس دکھایا، نیتر نینان
 آپ آگھاڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ہوئے سہایا۔ ہرجن تیری ساچی مت، برہم مت اک وکھائیا۔ سَتگر
 پورا رکھے پت، لوک مات ہوئے سہائیا۔ تیری لیکھے لگے رت، رتی رت اپنے لیکھے پائیا۔ سَتگر سچا جانے مت گت، جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لائے ترائیا۔ ہرجن ساچا تاریا، کر کرپا آپ کرتار۔ جنم جنم دا روگ نواریا، ایکا بخشے چرن پیار۔ گھر

مندر کر اُجیاریا، میٹ مٹائے اندھ اندھیار۔ دیوے درس اگم اپاریا، بند تاکی کھول کواڑ۔ جیٹھ اگن کیسے نہ ساڑیا، تتی واؤ نہ کرے خوار۔ جو جن بولے سوہنگ شبد سچ جیکاریا، مانس جنم نہ آئے ہار۔ پورب لہنا لیکھا پار اتاریا، لیکھا دیونہار سچی سرکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھاں بھرے نام بھنڈار۔ نام بھنڈارا ہر بھگونت، جگا جگنتر آپ ورتائیندا۔ گرمکھ ورلے ویکھے سنت، جس جن جھولی نام بھرائیندا۔ لکھ چوراسی مایا پائے بے آنت، ترے گن پردہ اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ میلا ناری کنت، گھر مندر آپ سہائیندا۔ گھر مندر ہر سہاونا، نرگن نور جوت اُجیار۔ گرمکھ ساچا ویکھ وکھاونا، اندر مندر گپت ظاہر۔ در درویشا پھیرا پاونا، لکھ نرنجن بول جیکار۔ شبد انادی اک سناونا، آتم دھن وجے اپار۔ گرمکھ گرمکھ ایکا دھام وساونا، جس گھر وسے آپ نرنکار۔ در آیاں لیکھے لاونا، جائے پیج سوار۔ منمکھاں مکھ شرمائونا، من رکھیا اک ہنکار۔ گرمکھ ورلے سیس جھکائونا، جس جھکیا آپ نرنکار۔ دوس دہاڑا سچ سہاونا، تیرا تیرا کرے پیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے پاوے سار۔ سار سالیئن دوس زین پرہات، گھڑی پل پل ویکھ وکھائیا۔ وسنہارا کائنات، چار کنت دہ دیش اپنا کھیل کھلائیا۔ لکھ چوراسی مارے جہات، ہرجن ساچے لئے اٹھائیا۔ آپے پُچھنہارا وات، واستک اپنا روپ درسائیا۔ چرن کول بندھائے ساچا نات، دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ گرمکھاں ہونے پتا مات، مات پتا آپ اکھوائیا۔ ورن برن نہ کھئے ذات، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر سنگت میلا وچ جہان، دو جہاناں والی آپ کرائیا۔

★ ۲۸ جیٹھ ۲۰۱۷ بکرمی شبد سنگھاسن پر لیکھت ہوئی مکان نن ۰ ۹۷۸۹ گلی نن ۰ ۷ ملتانى ڈھانڈا پہاڑ گنج نویں دلی ★

ہست کپت ہر کرتار، جوں اجونی کھیل کھلائییندا۔ روپ انوپ بے عیب پروردگار، نورو نور ڈگمگائیندا۔ ست سروپ شاہو بھوپ سچی سرکار، سچ سلطانا ناؤں دھرائیندا۔ لکھ چوراسی کھیل اپار، گھٹ گھٹ باقی آپ ٹکائیندا۔ کملاپاتی میت مرار، نرگن اپنی رچن رچائیندا۔ آد جگادی نرکار، ساکار روپ وٹائیندا۔ سرشٹ سبائی پاوے سار، گھٹ گھٹ اندر پھول پھلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، ہست کیٹ جیرج انڈ روپ ریکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ ہست کیٹ ہر کی دھار، ہر ساچا سچ اُچائیا۔ اک اکل کھیل اپار، ایکنکارا آپ کرائیا۔ سچکھنڈ نواسی ہو اُجیار، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ وکھائیا۔ ایکا نؤر کر اُجیار، شبدی دھار وچ ٹکائیا۔ شبدا ناد دُھن جیکار، پون پونی آپ سمائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہست کیٹ ایکا ہتھ وڈیائیا۔ ہست کیٹ ہر سمایا، بھيو ابھید بھيو جنائیندا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہیا، اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اپنی کل آپ ورتایا، جگا جگنتر کھیل کھلائیندا۔ پُرکھ ابناشی سچ ملاح بن کے آیا، کھیوٹ کھیٹا آپ چلائیندا۔ ہرجن ساچے سنت سھیلے نرگن سرگن روپ آپ اپنا میل ملایا، اپنا ہت آپے ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کپیا کر، ہست کیٹ ایکا سنگ، ساچا سنگ آپ نبھائیندا۔ ہست کیٹ سگلا ساتھ، ہر ساچا سچ نبھائیا۔ پاربرہم پُرکھ ابناش، آد جگاد دئے وڈیائیا۔ کھیلے کھیل پرتھمی آکاش، آکاش آکاشا اپنا روپ سمائیا۔ جن بھگتاں ہویا رہے داس، جگا جگنتر سیو کھائیا۔ گھٹ گھٹ اندر رکھے واس، نرگن سرگن بے پرواہیا۔ منڈل بہہ بہہ پاوے راس، گھر مندر آپ سھائیا۔ گُرمکھاں پوری کرے آس، اُوچ نیچ نہ ویکھ وکھائیا۔ سدا سھیللا وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کپیا کر، ہست کیٹ ایکا روپ درسائیا۔ ایکا روپ ہر کرتار، اپنا آپ اُچائیندا۔ اجوُن اجوُنی ہو تیار، نرگن ہر گھٹ ڈیرہ لائیندا۔ ایکا اکھڑ کر وچار، ساچی سکھیا آپ سمجھائیندا۔ لیکھا لکھ نہ سکے وید چار، پُران شاستر بھيو نہ پائیندا۔ آد جگادی کھیل اپار، جگا جگنتر آپ کرائیندا۔ بودھ آگادھی نام جیکار، سچ جیکارا آپ سُنائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہو تیار، لوک مات ویس وٹائیندا۔ ترے کال درسی بھيو نیار، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہست کیٹ ویکھ وکھائیندا۔ ویکھنہارا ہر بھگونت، آد جگاد سمایا۔ ویکھنہارا جگا جگنت، مہا اگنت لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھایا۔ ہرجن ویکھے ساچے سنت، لکھ چوراسی کھوج کھجایا۔ گھر مندر اُچائے ہر ہر ناؤں منیا منت، اپنی ویدیا آپ پڑھایا۔ دو جہاناں بنائے ساچی بنت، ست پُرکھ نرنجن اپنی سیوا آپ لگایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر ہر ہر ویس، کرے کرائے نر نریش، ہست کیٹ میل ملایا۔ ہست کیٹ میلا بھگوان، ہر ساچا آپ کرائیا۔ جگ کرتا دیونہار دان، کرتا پُرکھ ناؤں دھرائیا۔ مورت اکال وڈ مہربان، اجوُنی ریت ناؤں دھرائیا۔ آد جگادی نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ شبدا اُٹھائے سچ نشان، درگاہ

ساچی آپ جھلائیآ۔ پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں پائے ایکا آن، رو سس رہے سپس جھکائیآ۔ برہما وشن شو کرن دھیان، کروڑ تیتیسا سُرپت راجا اند، نین نین رہے اُٹھائیآ۔ پُرکھ ابناشی وڈ مہربان، آپ اپنی کل ورتائیآ۔ ہرجن ساچے کرے پروان، درگھر ساچا ویکھ وکھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے منڈل ساچی راس، پاربرہم برہم کر پرکاش، نرگن پوری کرے آس، ہست کیٹ ایکا بھچھیا جھولی پائیآ۔ پائی بھچھیا نام ندھان، ایکا جھولی بھرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن وڈ مہربان، ایکنکارا کھیل کھلائیندا۔ آد نرنجن دیوے دان، ابناشی کرتا سنگ رکھائیندا۔ سری بھگوان بخشے مان، نانیاں گلے لگائیندا۔ پاربرہم ایکا پائے اپنی آن، دوسر حکم نہ کوئی جنائیندا۔ گُرمکھ ساچے چتر سُبجان، جُگا جُگنتر ویکھ وکھائیندا۔ لوک مات کھول سچ دکان، ساچا ہٹ اک وکھائیندا۔ جیو جنت نہ سکے کوئی پچھان، لکھ چوراسی بھرم بھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہست کیٹ پاوے سار، لکھ چوراسی اگم اپار، بھيو ابھید آپ کھلائیندا۔ ہست کیٹ ہر رنگ راتا، رنگ رتھا ساچا ماہیا۔ آپ سُنائے اپنی گاتھا، جُگا جُگنتر کرے اک پڑھائیآ۔ لیکھا جانے لہنا دینا مستک ماتھا، پورب پورب ویکھ وکھائیآ۔ پنج تت کایا ماٹی چلائے راتھا، مہاسارتھی بے پرواہیا۔ کرے کھیل تریلوکی ناتھا، چوڈاں لوک کر رُشنائیآ۔ جن بھگتاں پورا کرے گھاٹا، ایکا وست ہتھ پھڑائیآ۔ نرگن جوتی نور جگے للاٹا، آد نرنجن کر رُشنائیآ۔ سر سروور وکھائے تیرتھ تاٹا، تٹ کنارہ سوہیا پائیآ۔ لیکھا چُکائے آن باٹا، مات گرہ پھند کٹائیآ۔ آگے نیڑے آئے واٹا، دُور دُراڈا پندھ مُکائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہست کیٹ سد مہربان، سچ نشان اک وکھائیآ۔ سچ نشان دُھر دربار، ہر ساچا سچ وکھائیندا۔ محل اٹل اُچ مینار، پُرکھ ابناشی آپ جھلائیندا۔ گُرمکھ ساچے کر تیار، جُگا جُگنتر آپ وکھائیندا۔ آپے کھولے بند کواڑ، لوچن لوئن آپ درسائیندا۔ چوٹھے پد آپے واڑ، پنچم جوڑا آپ جُرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہست کیٹ لائے لڑ، ایکا پلُو نام پھڑائیندا۔ نام پلُو سچ گنڈھ، ہر ساچے ہتھ وڈیائیآ۔ جُگا جُگنتر ونڈے اپنی ونڈ، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیآ۔ وسنہارا ہر برہمنڈ، لوآں پُریاں کھوج کھوجائیآ۔ لیکھا جانے جیرج انڈ، اُنہج سینج بھل نہ رائیا۔ پاوے سار سورج چند، رو سس ویکھ وکھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے جانے اپنا پندھ، اپنا لیکھا ویکھ وکھائیآ۔ اوچ نیچ ہست کیٹ سرب جی داتا، ایکا رنگ سہایا۔ پاربرہم پرہ پُرکھ بدھاتا، بھيو کیسے نہ پایا۔ جُگ جُگ میٹی

اندھیری راتا، اندھ اندھیرا دئے گویا۔ جن بھگتاں نیہائے سگلا ساتھا، سگلا سنگ آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہست کپٹ ہر سنجوگ، ہر ساچے آپ کرایا۔ لیکھا جانے چوڈاں لوک، چوڈاں چوڈاں ویکھ وکھایا۔ پُری برہم اک سلوک، سینگھ شیر نام سُنایا۔ وشنوؤں وشو بھانا نہ سکے روک، نیوں نیوں اپنا سپس جھکایا۔ ہر بھگت نہ منگے کوئی موکھ، پرہہ درس رہے ترپتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہست کپٹ ایکسا سنگ نیہایا۔ ہست کپٹ ایکسا سنگ، ہر ستگر سنگ رکھائیندا۔ کلجگ اوڈھ رہی لنگھ، کلجگ ویلا اتم آئیندا۔ سرشٹ سبائی دھرت مات ساچی سیج مانگے پلنگ، نو ست اک وچھائیندا۔ جلدھار نہ دسے کوئی گنگ، سر سروور امرت بوند نہ کوئی مُکھ چوائیندا۔ چارے کٹ ہوئے ننگ، ساچا پردہ نہ کوئی پائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن ایکسا سو کسے تنگ، ہر پُرکھ زرنجن سیو کھائیندا۔ ایکنکارا سچکھنڈ دوارا آپے لنگھ، آد زرنجن ویکھ وکھائیندا۔ اباشی کرتا وچائے مردنگ، سری بھگوان ہتھ اٹھائیندا۔ پاربرہم ہرجن ساچے لائے اپنے انگ، برہم برہم ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت مایا متا جھوٹھی گنڈھ، ہوئے ہنگتا گڑھ نہ کوئی ٹرائیندا۔ ستگر پورا گہر گمبھیرا سورا سربنگ، سو پُرکھ زرنجن اک اکھوائیندا۔ گرمکھاں اندر زرنجن روپ نراکار آپے لنگھ، اتم سیجا آپ سہائیندا۔ کایا ماٹی کاجی ونگ، کنچن گڑھ آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہست کپٹ چُکائے ڈر، زربھ اپنا بھے وکھائیندا۔ زربھ روپ ہر زرنکارا، ہرجن ساچے آپ جگائیا۔ ایکا بخشے چرن پیار، چرن چرنودک مُکھ چوائیا۔ شبد جنائی دُھن جیکار، ناد انادی آپ وچائیا۔ کلجگ اتم کھیل اپار، کھیلنہارا آپ کھلائیا۔ زرنجن روپ نراکار، زردھن سردھن ویکھ وکھائیا۔ ساقط بندک دُشٹ ڈراچار، سادھ سنت بھگت بھگونت میل ملائیا۔ سنت کنت میلا نار بھتار، گرمکھ ویکھ سہج سُبھائیا۔ گرمکھ سوہے بنک دوار، گہر وجدی رہے ودھائیا۔ منمکھ ڈبے وچ منجھدھار، جُگا جُگنتر رہیا زُڑھائیا۔ نہ کوئی دیسے پار کِنار، نیا نام نہ کھئے چڑھائیا۔ سگلا سنگ چُھٹا سنسار، بھینا بھینا دس نہ آئیا۔ کڈھ وہنیا دھرم رائے کرے خوار، لیکھا لکھیا نہ سکے کوئی چُکائیا۔ گرمکھ ساچا اچی کوکے کرے پکار، ستگر تیری سچ سچی سرنائیا۔ ستگر پورا پھڑ پھڑ بابوں لائے پار، ویلے آنت ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہست کپٹ ناتا، آپے توڑے پُرکھ بدھاتا، لڑ اپنا اک وکھائیا۔ ہست کپٹ جگت کھیل، اُچ نیچ ونڈ ونڈائیا۔ ہریجن ہر ساچا لے میل،

برجن اپنی دیا کھائیا۔ گھر مندر جوت جگائے بن باقی بن تیل، دوس زین اک رُشنائیا۔ ست ستوادی بنے سجن سہیل، گھر میلا سہج سُبھائیا۔
 لیکھا جانے گرو گُر چیل، چیل گُر روپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا جگت مان وڈیائیا۔ ہست کیٹ
 سوہے بنک، سچکھنڈ نواسی آپ سہائیندا۔ لیکھا جانے راؤ رنگ، ایکا ڈنک آپ وجائیندا۔ ایکا نام وجائے ساچا ڈنک، چار ورنان آپ
 سُنائیندا۔ پرگٹ ہویا واسی پُری گھنک، گھنک پُر واسی اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ ہر جن جن ہر مان رکھائے جوں جن جنک، گھر گھر اپنا
 رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ہست کیٹ کر پیار، تھر گھر دیوے شبد دھار، پیت پتہر
 سیس سہائیندا۔ پیت پتہر ہر جگدیش، شاہ سلطان آپ جھلائیا۔ اپنا پیسن آپے پیس، کلجگ چکی رہیا چلائیا۔ چار کُنٹ چار جگ چار
 ورن چار بانی چار کھانی چار وید چار یار اک حدیث، اک کلمہ علما آپ پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، واستک روپ
 سرب سنسار، ہست کیٹ دئے ادھار، پتت ادھارن اپنا ناؤں آپ دھرائیا۔ پتت ادھارن دین دایلا، دیندھ پُرکھ ابناشیا۔ جگا جگنتر اولڑی
 چالا، کرے کرائے شاہو سباسیا۔ چرن دوار رکھے بھکھار کال مہاکالا، بہ کھیلے کھیل کھیل تماشیا۔ لکھ چوراسی ونج وپار، دو جہان پرتھی
 اکاشیا۔ گرمکھ ساچے لئے ابھار، گھر مندر نرگن جوت کر پرکاشیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہست
 کیٹ داسن داسیا۔ ہست کیٹ ہر وسیرا، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ آپے پھرے نیرن نیرا، دورن دور آپ ہو جائیندا۔ آپ چکائے میرا تیرا،
 تیرا میرا نہ کوئی رکھائیندا۔ آپے ڈھائے بہرمان ڈیرہ، بہرمان گڑھ آپ تڑھائیندا۔ آپے کرائے سنجھ سویرا، زین اندھیرا نہ کوئی وکھائیندا۔ آپے شبد
 سروپی پائے گھیرا، چار کُنٹ اپنا گھیرا پائیندا۔ آپے کرے حق نیڑا، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ گرسکھاں ویکھے کایا کھیڑا، پنج تت مندر کھوج
 کھجائیندا۔ آپے دھرت مات کرے کھلا وہیڑا، جو گھڑیا بہن وکھائیندا۔ آپے ترے گن مایا لائے اکھیڑا، آپے پنچم جڑ پٹائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہست کیٹ بیڑا بٹھ، کرے کھیل سری بھگوان، بھگوان اپنی کھیل کھلائیندا۔ ہست کیٹ وست انمول،
 سو پُرکھ نرنجن جھولی پائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن تولے ساچا تول، جگت کنڈا نام ہتھ اٹھائیندا۔ آد نرنجن اپنی دھاروں آپے بول، سری بھگوان
 ساچی سیکھیا دے سمجھائیندا۔ ابناشی کرتا وسے کول، پاربرہم مکھ پردہ آپے لاپندا۔ برہم برہم پرہہ آپے بول، سرگن ڈھول مردنگ وجائیندا۔

دُئی دویتی پردہ کھول، ساچا مندر اک سہائیندا۔ اُٹا کرے نابھ کول، امرت کولا آپ بھرائیندا۔ سُرتی شبدی جائے مؤل، مؤلا اپنا ناؤں رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہست کِٹ چُکے ڈر، ساچی سِکھیا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ہست کِٹ لیکھ چُکاؤنا، ستگر ساچا رنگ رنگائیا۔ چار ورنان ایکا برن رکھاؤنا، سرنگت بے پرواہیا۔ چار کُٹ ایکا شبد پڑھاؤنا، اکھڑ وکھڑ جاپ بے پرواہیا۔ چار جگ پندھ مکاؤنا، چار یار دین گواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ہست کِٹ اپنی گود اُٹھائیا۔ ہست کِٹ دیا کر، اپنی دیا کائیندا۔ ستجگ ساچا مات دھر، دھرت دھول دھول آپ وڈیائیندا۔ نو نو ست ست ایکا ور، ہر ہر اپنی جھولی پائیندا۔ ہست کِٹ چُکے ڈر، اوچ نیچ نہ کھئے وکھائیندا۔ راؤ رنگ نہ دسے ناری نر، نر نرائن اپنی کھیل کھلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہست کِٹ لیکھا جائے مُک، ہر ساچا آپ مُکائیندا۔ ہست کِٹ سرب سُکھدیو، چار ورن کرے کُرمائیا۔ پاربرہم ابناشی کرتا الکھ ابھیو، پرم پُکھ اک اکھوائیا۔ ایکا ایشٹ ایکا دیو، دیوی دیو اک منائیا۔ لکھ چوراسی رسنا جہو، پُکھ اکال اک وڈیائیا۔ مانس مانکھ مستک تھیو، کوستک منیا جوت رُشنائیا۔ پاربرہم سدا نہکیو، کیول اپنے ناؤں دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہست کِٹ سرب ہر میت، ستجگ چلائے ساچی ریت، مندر مسیت نہ کوئی وکھائیا۔ ساچا مندر دیہرا مسیت، کایا گڑھ چار ورن اک جنائیندا۔ ست پُکھ نرنجن بیٹھا اتیت، اندر وڑ دس کسے نہ آئیندا۔ جس جن پھڑائے اپنا لڑ، پھڑ مارگ آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہست کِٹ ایکا ور، اپنی بھچھیا جھولی پائیندا۔ ساچا مندر ہر مینار، کایا مندر اک درسائیا۔ دیپک جوت جگے اُجیار، بمل رُپ اک درسائیا۔ شبد ناد وجے دھنکار، دھن آتمک آپ سنائیا۔ سوہے بنک بنک دوار، در دروازہ نہ کوئی کھلائییا۔ بنے بنت نہ چار دیوار، چھپر چھن نہ کوئی چُھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہست کِٹ ایکا کر، ہر مندر آپ وکھائیا۔ ہر مندر ہری دوار کا، ہر ساچا سچ درسائیا۔ پاوے راس منڈل تارکا، رو سس کرے رُشنائیا۔ کرے کرائے گھر آرت ساچی آرتا، گگن منڈل ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہست کِٹ وکھائے ایکا گھر، گھر ساچا اک سمجھائیا۔ گھر ساچا ہر سہنجنا، اُچ اٹل مینار۔ جگے جوت اک نرنجنا، دوس زین ہوئے اُجیار۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا، نہ ڈھیہہ ڈھیہہ ہوئے خوار۔ اندر وڑ پھیر پھیر نہ تجنا،

ملے میل ہر میت مُرار۔ در دوار بہ بہ سجنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہست کیٹ وکھائے اک گھر بار۔ ہست کیٹ
 لیکھا سچکھنڈ، پرہہ سچی سچ سرنائیا۔ ست جگ چلائے ساچی ونڈ، برہمنڈ اک سرنائیا۔ ترے گن دیونہارا دنڈ، پنچم ویکھے تھاوں تھائیا۔
 لیکھا جانے جیرج انڈ، انڈج جیرج کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہست کیٹ ایکا دھام بہائیا۔ ہست کیٹ
 دھام سُہاونا، جس ملیا ستگر میت۔ گھر مندر ایکا پاون، ستجگ چلے ساچی ریت۔ ایشٹ دریشٹ اک وکھاون، رنگ رنگیلا ہست کیٹ۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ور داتا ہست کیٹ۔ ہست کیٹ ور پایا، ہر ملیا بے پرواہ۔ ایکا دوجا بھو
 چکایا، تیجا ستگر شبد ملاح۔ چوتھا در اک سمجھایا، گھر مندر میلا شہنشاہ۔ پنچم ناتا توڑ ٹڑایا، پنچم ناد شبد دھن رہیا سنا۔ چھویں
 چہہر ایکا لایا، امرت میگھ دئے برس۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن ست ستوادی جوت جگایا، اندھ اندھیرا دئے گوا۔ اٹھویں اٹھان تتان ویکھ
 وکھایا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بُدھ دئے سمجھا۔ نو دوارے کھوج کھجایا، جگت واسنا باہر کڈھا۔ دسویں میلا سہج سُبھایا، بحر
 کپائی پردہ لاہ۔ اتم سیجا رنگ رنگایا، سچ سُنجنی سیج ہنڈھا۔ پیا پریم ویکھ وکھایا، گھر مندر بے پرواہ۔ آسا ترسنا رہے نہ رایا، سنسا
 روگ دئے چکا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہست کیٹ دیوے ور، ایکا اپنا بندھن پایا۔ ہر ہر بندھن نام اپارا، دس کیسے نہ
 آیا۔ گرُمکھاں دیوے سچ سہارا، سارنگ دھر بھگوان بیٹھلو اپنی دیا آپ کھائیا۔ کلجگ اتم ستجگ کھیل کرے نیارا، آدھ وچکار ڈیرہ لایا۔
 دوہاں وچولا سرجنہارا، وڈ داتارا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھے کھڑ، ہست کیٹ اپنی انش
 بنائیا۔ ہست کیٹ انش سپوت، مات پت ہر اکھوائیندا۔ ایکا دھاگا ایکا سوت، تانا پیٹا ایکا پائیندا۔ ایکا وسنہارا چارے کوٹ، ایکا اپنا
 کھیل کھلاییندا۔ ایکا کلجگ ناتا توڑے جوٹھ جھوٹھ، ایکا سچ سچ مارگ اپنا آپے لائیندا۔ ایکا گر گرُمکھاں اُپر جائے تٹھ، امرت گھٹ آپ
 پیائیندا۔ ایکا سُہائے اپنی رُت، رُت بسنتی پھل پھلواری آپ مہکائیندا۔ میلے میل پاربرسم ابناشی اچت، سٹ دُلا رے میل ملائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکنک نرائن نر، ہست کیٹ ویکھے ایکا در، در دوارا آپ کھلاییندا۔

★ پہلی ہاڑ ۲۰۱۷ یکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

دھن بہاگ دہاڑا پہلی ہاڑ، ہر اپنی ایکم ویکھ وکھائیا۔ مات لوک ویکھ پُرکھ ابناشی اک اکھاڑ، دو جہاناں ویس وٹائیا۔ شاہ سلطانا ساچا لاڑ، ترے ترے اپنا بھیو کھلائییا۔ لکھ چوراسی ٹوبے ناڑ ناڑ، چوٹھے گھر کرے کھیل بے پرواہیا۔ پنچ وکارا دیوے ساڑ، پنجم شبدا دُھن شنوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی ایکم ویکھ وکھائیا۔ ہر ایکم اپار، ودی سُدی نہ کھئے رکھائیندا۔ رو سس نہ پائن سار، پُٹیا اماوس نہ روپ وٹائیندا۔ برس ماس نہ کوئی دھار، دیوس زین نہ کھئے جنائیندا۔ گھڑی پل نہ کھئے پیار، ویلا وقت نہ کھئے وکھائیندا۔ اپنی اچھیا آپے دھار، اپنی کل ورتائیندا۔ نہ کوئی سکھیا سکھے وچ سنسار، بے پرواہ اپنی کھیل کھلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، اپنی ایکم آپ سہائیندا۔ ساچی ایکم ہر زرنکار، اپنی آپ اُپائیا۔ سچکھنڈ دوارے بیٹھ سچی سرکار، ساچی ونڈن ونڈ وٹائیا۔ لوآں پُریاں ہویا باہر، گگن پاتال نہ کھئے وکھائیا۔ منڈل منڈپ نہ کھئے سہار، زمیں اسمان نہ روپ درسائیا۔ جل پنہ نہ کھئے آکار، مہیئل روپ نہ کھئے وٹائیا۔ برہما وشن شو نہ کھئے ونجار، چوڈاں لوک نہ ہٹ کھلائییا۔ ترے بھون نہ کھئے آدھار، اون گون نہ کھئے پھرائیا۔ اُنجا پون نہ کھئے ہلار، روپ ریکھ نہ کھئے وکھائیا۔ ساچے مندر بیٹھ سچی سرکار، در گھر ساچا آپ سہائیا۔ اپنی اچھیا کر وچار، اپنی بھچھیا جھولی پائیا۔ ساچا نام بھنڈارا کر تیار، داتا دانی اپنے ہتھ رکھائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، لیکھا منگے نہ کھئے شاہیا۔ جگت جگت نہ کھئے وچار، بھگت بھگوت نہ کھئے صلاحیا۔ نار کنت نہ کھئے پیار، سیج سہنجی نہ کھئے ہنڈھائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، اپنی ایکم آپ بنائیا۔ ایکا ایکم ہر بھگوان، اپنی آپ اُپائیندا۔ دوسر نہ کوئی دسے نشان، نہ کوئی رچن رچائیندا۔ محل اٹل نہ کھئے مکان، چھپر چھن نہ کھئے چھپائیندا۔ دُھن ناد نہ کھئے گان، راگنی راگ نہ کھئے سنائیندا۔ پون پانی نہ کھئے مسان، اگنی تت نہ کھئے رکھائیندا۔ ودیا منتر نہ کھئے گیان، سکھیا سکھ نہ کھئے سمجھائیندا۔ سرون سنے نہ کھئے کان، انتر دھیان نہ کھئے لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، اپنی ایکم آپ اُپجائیندا۔ اپنی ایکم ہر کرتار، در گھر ساچے آپ بنائیا۔ سو پُرکھ زرنجن کر تیار، ہر پُرکھ زرنجن میل ملائییا۔ ایکنکارا بن بن میت مُرار، آد زرنجن انگ رکھائیا۔ ابناشی کرتا کھول کواڑ، سری بھگوان ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم برہم کر تیار، ایکا ایک دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کَریا کر،

ایکا ایک اک سمجھائیا۔ ایک ایک اک کرتارا، ایک گھر سُہائیندا۔ ایک جوت نُور اُجیارا، ایک دیپ جگائیندا۔ ایک نام بول جیکارا، آپ اپنا گھر سُہائیندا۔ ایک وست نام ہر تھارا، تھر گھر ساچے آپ ٹکائیندا۔ ایک ونج کرے ونجارا، ایک ہٹ گھلائییندا۔ ایک قیمت پائے پاونہارا، ایک مل چُکائیندا۔ ایک منگے بن بھکھارا، ایک بھچھیا ہتھ پھڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، اپنی ایک اپنے رنگ رنگائیندا۔ ایک ایک سچکھنڈ، ہر ساچے سچ اُچائیا۔ نہ کوئی دسے برہم برہمنڈ، جیرج انڈ نہ کھئے وڈیائیا۔ نہ کوئی سُنائے سُہاگی چھند، رسنا جہوا نہ کھئے پلائییا۔ نہ کوئی جانے دو جہاناں پنڈھ، اپنا ڈگ نہ کھئے اُٹھائییا۔ نہ کوئی ویکھے پرمانند، نجانند نہ کھئے وڈیائیا۔ نہ کوئی امرت دھارا ساگر سِندھ، بھر پیالہ جام نہ کھئے پیائییا۔ نہ کوئی مات پت اُچائے پوت سپوت اپنی بند، رکت بوند نہ کھئے وکھائییا۔ شاہ پاتشاہ نرند، مرگند رُپ نہ کھئے وٹائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ایک اپنا ناؤں دھرائیا۔ ایک اپنا ناؤں دھر، ہر ایک رُپ درسایا۔ سچکھنڈ دوارے کھیل کر، نش اکھر اپنا حُکم چلایا۔ شاستر سمرت وید پُران نہ آگے دھر، اکھر وِدیا نہ کھئے پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ایک ایک رُپ وٹایا۔ ایک ایک پُرکھ اکال، آد آد اپنی آپ بنائییا۔ ست پُرکھ نرنجن ست ستواد، گھر ساچے خوشی منائییا۔ اتم ویکھے کھیلے کھیل جُگاد، جُگ جُگ وڈی وڈیائیا۔ اک اُچائے اپنی اولاد، مات پت اک اکھوائیا۔ ایک رُپ سنت سادھ، ایک نین درس دکھائییا۔ ایک شبد بودھ اکادھ، ایک نام کرے رُشنائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ایک اپنا ناؤں رکھائییا۔ ایک اپنا ناؤں رکھ، ہر ساچے کھیل کھلایا۔ سچکھنڈ دوارے ہو پرتکھ، نرگن اپنا رُپ وٹایا۔ لیکھا لیکھ الکھنا الکھ، لیکھے وچ نہ کسے گنایا۔ اپنا مارگ آپے دس، اپنی ونڈن آپ وٹدایا۔ آپے اندر جائے وس، آپ اپنا بنک سُہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، ایک اپنا نام دھرایا۔ ایک نام ہر مہربان، اپنا آپ جنائییا۔ آپے ویکھے مار دھیان، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آپ وکھائے ایک سچ نشان، سچکھنڈ دوارے آپ اُٹھائییا۔ ست رنگ لیکھا جوت مہان، سو پُرکھ نرنجن دئے لکھائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا پردہ آپے لایا۔ اک نشانہ کر تیار، سچکھنڈ دوارے آپ سُہایا۔ ساچا کھیل اگم اپار، پُرکھ اکال دین دیال آپ وکھایا۔ پھل لگائے اپنے ڈال، آپے چلے اولڑی چال، آپ اپنا ویس دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ دوارا اک وڈیایا۔ سچکھنڈ دوارا وسیا، پُرکھ ابناشی

آپ وسائیندا۔ ایکنکارا بہ بہہ ہسّیا، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ اپنی نگری پھرے نسیا، سچ سمگری ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اگمّا اگمّری کار کھائیندا۔ اگمّری کار کرپہارا، اپنی کل ورتائیندا۔ نرگن اندر نرگن دھارا، نرگن آپ ٹکائیندا۔ نرگن نرگن کرے پیارا، نرگن سنگ سمائیندا۔ نرگن اندر نرگن باہرا، نرگن رُپ انوُپ درسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی ایکم آپ بنائیندا۔ نرگن کھیل کر کرتار، گھر بنک آپ سہایا۔ اپنی دشا آپ وچار، اپنا حصّہ آپے پایا۔ اپنا لیکھا لیکھنہار، لیکھا لیکھ نہ کھئے جنایا۔ پُرکھ ابناشی کِریا دھار، ساچا سگن آپ منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد اپنی رچن رچایا۔ اپنی رچنا رچنہارا، اپنی بنت بنائیندا۔ اپنی ایکم کر تیار، نرکارا ساکار رُپ وٹائیندا۔ وشنوُ وشو ہو تیار، دیپ اُجیارا آپ کرائیندا۔ اپنے مندر رکھی اپنی دھارا، اپنی ونڈن ہر وڈیائیندا۔ آپے برس ماس دوس رین گھڑی پل کر وچارا، آپ اپنے وچ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا پردہ آپے پائیندا۔ وشنوُ کر ہر تیار، اپنی ایکم آپ سُنایا۔ نرگن ماس برس نرگن کرے وچار، نرگن دوس رین اپنے وچ ٹکائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، کرے کرکے بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا لیکھا دئے لکھایا۔ ایکا لیکھا لیکھنہارا، دوجا اور نہ کھئے جنائیندا۔ پہلی ہاڑ دوس وچارا، ہر نرکارا وشنوُ جنم دوائیندا۔ اپنے اندرون کڈھیا باہرا، مات پت نہ کھئے وکھائیندا۔ رنگیا رنگ رنگ کرتارا، دوسر رنگ نہ کھئے چڑھائیندا۔ آپ وکھایا در دربارا، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ آپے امرت بھریا امر بھنڈارا، آپ اپنی دھار چوائیندا۔ جھرنا جھرے اپر اپارا، بوند بوند آپ برسائیندا۔ ایکا ایکم نیوں نیوں کرے نمسکارا، اگلا راہ نہ کھئے سمجھائیندا۔ ایکا ساتا ہو اُجیارا، سو پُرکھ نرنجن ہر پُرکھ نرنجن ایکنکارا میل ملائیندا۔ آد نرنجن ہو اُجیارا، ابناشی کرتا کھیل کھلائیندا۔ سِری بھگوان لیکھا جانے چرن دھوڑ مجن، پاربرہم موُل چکائیندا۔ وشنوُ نیتر پایا انجن، اندھ اندھیر نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ اک ستّ کر پیار، امرت بوند سواتی آپ چوائیا۔ وشنوُ اندر بھر بھنڈار، کول کولا آپ ٹکائیا۔ آد جگادی بنیا ٹھنڈا ٹھار، وسادی رُپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وشنوُ اندر اپنی وست آپ ٹکائیا۔ وشنوُ اندر ناہی دھار، پُرکھ ابناشی آپ چلائیندا۔ چرن کول ہر امرت کر پیار، نرکار ساکار جھولی پائیندا۔ ساڈھے تنّ کروڑ بوند کر تیار، اپنی ونڈ وندائیندا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ وِشنُوں اندر امرت دھارا، ہر ساچے آپ ٹکائیا۔ ایک ایک دئے ہلارا، ست ستوادی
 بے پرواہیا۔ اپنا جانے آپ دہاڑا، دوسر ہتھ نہ کھئے وڈیائیا۔ ت نہ دسے بہتر ناڑا، رکت بوند نہ میل ملائیا۔ کملاپت میت مُرارا، مل اپنی
 سیج ہنڈھائیا۔ بیجے بیج اگم اپارا، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ ستاراں دوس سچ وبارا، نرگن نرگن نرگن آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، اپنی کل آپ ورتائیا۔ ستاراں دوس وِشو رس، ہر ہری آپ پیائیندا۔ نرگن رُوپ اندر وس، نرکار کھیل کھلائیندا۔ اپنا
 مارگ دیوے دس، بودھ آگادھ گیان درڑائیندا۔ میرا رُوپ بھئے پرکاش، تیری ناہی پُھل کھلائیندا۔ نرگن جوت بھئے پرکاش، اندھ اندھیر نہ
 کھئے جنائیندا۔ اپنی پوری کرے آس، اپنی بھچھیا جھولی پائیندا۔ تیرے اندر کِریا واس، مُکھ مُکھی باہر رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، اپنی بنت آپ بنائیندا۔ اپنی بنت بناونہارا، آد جگاد سمائیندا۔ وِشنُوں ناہی کول کر تیارا، سچ ونجارا ویکھ وکھائیندا۔ کول
 کولا کر تیارا، جل جل آپ ٹکائیندا۔ آپے پنکھڑیاں بن کھولے مُکھ کواڑا، آپ اپنا پردہ لابندیا۔ آپے پاربرہم رُوپ کر پیارا، برہم اپنا رُوپ
 وٹائیندا۔ دھن سُبھاگ بھئے ستاراں ہاڑا، برہما وِشنُوں گود بہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ور داتا
 آپ اکھوائیندا۔ برہما وِشن کر تیار، اچھیا اچھیا وچ رکھائیا۔ پُرکھ ابناشی کِریا دھار، لیکھا لیکھا دئے سمجھائیا۔ اندرے اندر سچ پیار، ست
 ستار دئے وجائیا۔ کھچنہارا وارو وار، دس کسے نہ آئیا۔ پاوے سار دھواں دھار، سُن اگم ڈیرہ لائیا۔ آپے شنکر کر اُجیارا، اپنا سنسائے
 چُکائیا۔ ساچا بنس کر تیار، اپنی انس ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک ایک دئے ودھائیا۔ برہما وِشن شو کر
 تیار، ترے گن مایا آپ اُچھائیندا۔ پنج تت بھر بہنڈار، لکھ چوراسی جوڑ جُڑائیندا۔ پون سواسی کر شنکار، من مت بُدھ نال رلائیندا۔ آتم
 برہم دئے آدھار، ایش جیو ویکھ وکھائیندا۔ کرم کرم بھر بہنڈار، آسا ترسنا وچ ٹکائیندا۔ جنم مرن وچ سنسار، ریتی نیتی آپ وکھائیندا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا حُکم چلائیندا۔ حُکم چلائے دھر فرمانا، شاہو بھوپ وڈی وڈیائیا۔ اک اکلّا ایکنکارا ساچا
 رانا، اپنی رعیت ویکھ وکھائیا۔ آپ جنائے اپنا بھانا، ترے ترے لیکھا بوجھ بوجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، حُکمی حُکم
 رکھے وڈیائیا۔ حُکے اندر سورج چن، منڈل منڈپ آپ بھوائیندا۔ حُکے اندر برہما وِشن شو بیڑا بنھ، لکھ چوراسی نئیآ آپ وکھائیندا۔ حُکے

اندر وسائے چھپری چہنّ، حُکْمے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پھرائیندا۔ حُکْمے اندر دیوے مال دھن، حُکْم حُکْمی بھکھ منگائیندا۔ حُکْمے اندر دیونہارا
 ڈنّ، سرِ سر اپنا حُکْم منائیندا۔ حُکْمے اندر راگ سُنائے کُنّ، سویا کھئے رہن نہ پائیندا۔ حُکْمے اندر جننی جنے جن، حُکْمے اندر جو گھڑیا بہنّ
 وکھائیندا۔ حُکْمے اندر رکھے نیترا تھ، حُکْمے اندر گیان نیترا آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا حُکْم آپ سمجھائیندا۔
 حُکْمے اندر کر اُتپت، حُکْمی حُکْم پھرائیا۔ حُکْمے اندر میل ملائے بوند رکت، حُکْمے اندر جیرج اند اُتہج سینج لئے اُچائیا۔ حُکْمے اندر رکھے برہم
 مت، حُکْمے اندر ایکات وکھائیا۔ حُکْمے اندر بندھائے نت، حُکْمے اندر توڑ تڑائیا۔ حُکْمے اندر سُنائی گاتھ، برہما چار وید کرے پڑھائیا۔ حُکْمے
 اندر وشنوؤ جنایا اپنا پاٹھ، سوہنگ پوجا اک سمجھائیا۔ حُکْمے اندر شنکر پورا کرے گھاٹ، کنتھ مالا گل لٹکائیا۔ حُکْمے اندر ویکھے چوڈاں
 ہاٹ، حُکْمے اندر زمیں اسمان دین ڈھائیا۔ حُکْمے اندر جُگ جُگ نیڑے رکھے واٹ، حُکْمے اندر پنڈھ مُکائیا۔ حُکْمے اندر اُچائے دوس رات، ماس
 برس حُکْمے آپ بنائیا۔ حُکْمے اندر آپے بیٹھا رہے اک اکانت، اپنا حُکْم نہ توڑے نہ کھئے تڑائیا۔ حُکْمے اندر ویکھے مار جھات، حُکْمے اندر بیٹھا مُکھ
 چھپائیا۔ حُکْمے اندر بنائی ذات پات، حُکْمے اندر دئے کھپائیا۔ حُکْمے اندر نیہائے ساتھ، حُکْمے اندر سگلا سنگ تجائیا۔ حُکْمے اندر چلائے راتھ،
 حُکْمے اندر رتھ رتھوہیسا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک ایک دئے سمجھائیا۔ ایک ایک ہر کرتارا، اپنا آپ سمجھائیندا۔ نرگن گھر
 نرگن لے اوتارا، نرگن میل ملائیندا۔ نرگن شاہ نرگن سکدارا، نرگن حُکْم سُنائیندا۔ نرگن در دربان بنے دوارا، نرگن سپس جھکائیندا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی ونڈن آپے ہتھ رکھائیندا۔ لوک مات ونڈ ونڈائے، رو سس حصّہ آپ ونڈائیا۔ ودی سُدی جھولی
 بائے، برہما لیکھا دئے لکھائیا۔ باران ماس جوڑ جُڑائے، تیس بتیس ایک گائیا۔ پُرکھ ابناشی بھیو نہ رائے، کون رُتھی ہر سہائیا۔ کون ماس آپ
 وڈیائے، کون دوس وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی بنت آپ بنائیا۔ بنت بنا ہر بنواری، اپنے وچ ٹکائیندا۔
 اپنا لیکھا لکھ لکھاری، سچکھنڈ دوارے آپ ٹکائیندا۔ چارے ویداں لوک مات یاری، لکھ چوڑاسی آپ بندھائیندا۔ ونڈے ونڈ وڈ سنساری،
 جگت ساگر ویکھ وکھائیندا۔ ستجگ تریتا بٹھی دھاری، دواپر اپنی کھیل کھلائیندا۔ کلجگ بنیا جگت جواری، اپنا پیشہ آپ کھائیندا۔ نو
 نو گئی واری، چار چار کُرائیندا۔ چار چار ٹٹی یاری، چار چار مُکھ بھوائیندا۔ چار چار نار وپھجاری، سچ شنکار نہ کھئے کرائیندا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا ویلا آپ سہائیندا۔ نو نو چار پار کنارہ، چار نو نو ویکھ وکھائیا۔ نو نئیا ویکھے منجھدھارا، نو دوارے دین دُبائیا۔ چار ورن روون زارو زارا، چار یاری نہ سنگ وکھائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپارا، جُگ چوکڑی رہیا بھوائیا۔ کلجگ اتم کھیل کرے کرتارا، خلق سمجھ نہ سکے رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی ایکم آپ سمجھائیا۔ اپنی ایکم ہر نرنکار، آپے آپ سمجھائیندا۔ وشنوں سہائے تیرا دوار، تیرا جنم خوشیاں نال منائیندا۔ برہما تیرا پورا کرے وبار، تیرا لیکھا لیکھ چُکائیندا۔ شنکر تیرا کرے پیار، تیرا تیری گود سہائیندا۔ ایکسا ساتا ایکنکار، نراکار گھر وسائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کھول کواڑ، دُھر دربارا ڈیرہ لائیندا۔ کلجگ واؤ تتی ہاڑ، سرشٹ سبائی آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ ایکاکل عقل کل دھار، دھر دھرنی ویکھ وکھائیندا۔ آکاش پرکاش ہو اُجیار، سچ نواسی نواس کرائیندا۔ آپے وسے ادھ وچکار، مدھ اپنا ڈیرہ لائیندا۔ آپے لوک مات لئے اوتار، نو سو چرانوے چوکڑی جُگ بھوائیندا۔ آپے کلجگ اتم ہو تیار، پنج تت نہ کھئے رکھائیندا۔ آپے نرگن نور ہو اُجیار، اپنا دیپک آپ جگائیندا۔ آپے شبد رُپ ورتے وچ سنسار، ستگر ساچا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ اپنا راہ تکائیندا۔ جُگ جُگ راہ تکدا آیا، تکنہارا بے پرواہ۔ جُگ جُگ بھگتاں پیج رکھدا آیا، نرگن سرگن بن ملاح۔ جُگ جُگ گرسکھاں پردے ڈھکدا آیا، ڈھان کو پت اپنا ناؤں رکھا۔ جُگ جُگ منمکھاں اگنی ساڑدا آیا، اپنا لنبو آپے لا۔ جُگ جُگ ساچے پوڑھے چڑھ چڑھ درس دکھایا، اُچ محل اٹل ڈیرہ لا۔ جُگ جُگ جیوان جنتاں مایا ممتا رولا وچ رکھایا، اپنا پردہ اوہلا نہ سکے چُکا۔ جُگ جُگ اپنا ڈھولا گاؤندا آیا، ستجگ تریتا دواپر باون راما کرشنا دئے صلاح۔ جُگ جُگ اپنا بولا گاؤندا آیا، اپنا کلمہ نبی پڑھا۔ جُگ جُگ ڈبڈے تراؤندا آیا، ستنام منتر اک پڑھا۔ جُگ جُگ اپنی فتح گجاؤندا آیا، واپگرُو اپنا ناؤں رکھا۔ جُگ جُگ وچھڑے میل ملاؤندا آیا، سوہنگ اپنا رُپ وٹا۔ جُگ جُگ اپنا ناں دھراؤندا آیا، کلجگ اتم دئے سمجھا۔ پہلی ہاڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک ایکم دئے وکھایا۔ ایک ایکم آئی جگ، ہر ساچا آپ لیائیندا۔ اک ست وسے اُپر شاہ رگ، گھر ساچے ڈیرہ لائیندا۔ اک ست بھے ست تگ، ترے گن مایا پھند کٹائیندا۔ اک ست پیائے مد پار کرئے حد، رائے دھرم نہ مکھ وکھائیندا۔ پہلی ہاڑ وشنوں تیری ویکھی جد، تیرا بنس آپ اپائیندا۔ گرمکھ سجن ساچے سد، آپ اپنے

انگ لگائیندا۔ برہما تیرے گیڑے وچوں کڈھ، اپنی جھولی پائیندا۔ شنکر تیری لاڑی مؤت نہ لڈائے کوئی لڈ، چتر گپت نہ حساب وکھائیندا۔ درگاہ ساچی سچکھنڈ دوارے سچ نشانہ دتا گڈ، نہ کوئی جڑ اکھڑائیندا۔ کلجگ تیرا کوڑ کڑیارا پہاہ دتا وڈھ، نام کھنڈا آپ چلائیندا۔ ستارویں دن ہر سنگت کر دینی اڈ، سمت ستاراں آپ سہائیندا۔ گرسکھاں اندر وڑ ویکھے اندھیری کھڈ، دئی دویتی پردہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، وشو روپ آپ وکھائیندا۔ وشنوں تیرا سچ توہار، ہر ساچا سگن منائیندا۔ گرمکھاں کرے سچ پیار، ساچی سیوا آپ کھائیندا۔ ترے گن مایا بنے پنہار، جگت پنہاری در ڈرکائیندا۔ تیرا کایا کنچن گڑھ بنائے آپ سنیار، سچ کٹھالی آپے پائیندا۔ وشنوں بنیا بھگون یار، بھگت ساچے میل ملائیندا۔ چار کٹ کرائے جے جے جیکار، ایکا ڈنکا نام وجائیندا۔ ستاراں دوس راتیں ستیاں گرسکھاں گل جا جائے ہار، آوندا جاندا دس نہ آئیندا۔ ناری کنت کرے پیار، آتم سیجا آپ ہنڈھائیندا۔ آپ اپنا اتوں وار، ہؤلا بہار سرب کرائیندا۔ دکھ بھجن ملیا میت مرار، نیتز انجن نام پائیندا۔ ساچا سجن وچ سنسار، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ ڈبڈے پاتھر دیوے تار، پاپن اپنا چرن چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا ایکم رنگ رنگائیندا۔ ایکم ہر رنگ رنگیا، رنگنہار زرنکارا۔ وشنوں دوارا ایکا منگیا، پرہہ ساچا سرجنہارا۔ آد جگاد نہ بھکھا ننگیا، بھریا رہے سد بھنڈارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل وچ سنسارا۔ کھیل اپارا وچ سنسارا، ہر زرنکارا آپ کرائیندا۔ زرنگن زرنگن لے اوتارا، سرگن سرگن میل ملائیندا۔ اپنی زرتی کر پیارا، رتی رت آپ سہائیندا۔ اپنی پھل پھلوڑی پائے سارا، پت ڈالی ویکھ وکھائیندا۔ مالی بنے ہر زرنکارا، مالن جوت اکالن ناؤں دھرائیندا۔ سچ کھاری سیس اٹھائے سیوا کرے اکم اپارا، لوک مات پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد جگادی ایکنکار، کرے کھیل اکم اپارا، الکھ اگوچر اکم اتہاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگون، پنج تت نہ کھئے نشان، جگت ودیا نہ کھئے گیان، پتر دھیاں نہ کھئے مان، گرسکھ بنائے سچ نشان، دو جہان آپ جھلائیندا۔

★ ۲ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی سرین سنگھ دے گھر جنڈیالا گرو ضلع امرتسر ★

پُرکھ اگمڑا کھیل اپارا، نراکارا آپ کرائیندا۔ وسنہارا دھام نیارا، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ گھر وچ گھر کر تیارا، تھر دربارا ناؤں دھرائیندا۔ نرمل جوتی کر اُجیارا، دیپک دیا آپ ٹکائیندا۔ ایکا راگ اک دھنکارا، ناد انادی شبد لائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، شاہو بھوپ روپ وٹائیندا۔ اک اگلا ایکنکارا، عقل کل آپ ورتائیندا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، حکمی حکم آپ پھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اگم اگمڑا دھام سہائیندا۔ دھام اگمڑا پُرکھ اکال، جونی ربت آپ سہائیا۔ ایکا وسے دین دیال، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ الکھ نرنجن اولڑی چال، اگم اتھاہ آپ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن دھارا آپ بندھائیا۔ نرگن دھارا ہر بھگوان، اپنی آپ چلائیندا۔ سچکھنڈ دوارے سچ نشان، تھر گھر ساچے آپ جھلائیندا۔ آد جگادی کھیل مہان، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ روپ رنگ نہ سکے کھئے وکھان، نیر نین نہ کھئے درسائیندا۔ سچ تخت نواسی والی دو جہان، سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ ایکا وسے اک مکان، دو جا در نہ کھئے گھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ کل ورتنتا ہر بھگونت، پُرکھ ابناش وڈی وڈیائیا۔ آپے جانے آد آنت، لیکھا لیکھ نہ سکے کھئے رائیا۔ نرگن بنائے نرگن بنت، نرگن نرگن میل ملائیا۔ نرگن ناری نرگن کنت، نرگن نرگن سیج ہنڈھائیا۔ نرگن بھئے سوہاؤنت، گھر ساچے وچے ودھائیا۔ نرگن لیکھا آد آنت، نرگن اپنا بھيو گھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرہے اپنا ناؤں رکھائیا۔ نرہے ہر ہر ناؤں رکھ، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ آپ اپنا کر پرتکھ، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ لیکھا جانے الکھنا الکھ، الکھ اگوچر اگم اتھاہ اپنا ناؤں جنائیندا۔ آپے وسے سب تون وکھ، بھيو ابھیدا بھيو چھپائیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے گھر وکھائیندا۔ اپنی دشا آپے نس، اپنا پنڈھ مکائیندا۔ اپنے مندر آپے وس، سچکھنڈ دوار سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دھار بندھائیندا۔ اپنی دھار ہر نرنکار، آد آد بندھائیا۔ نرگن نرگن کر آکار، نرگن نراکار سہائیا۔ نرگن جوت جوت اُجیارا، نرگن نور نور رُشنائیا۔ نرگن ناد ناد دھنکارا، نرگن شبد شبد شنوائیا۔ نرگن محل اٹل مینار، سچکھنڈ دوارا سوہا پائیا۔ نرگن تھر گھر بنائے اک دربار، در دروازہ نہ کھئے وکھائیا۔ نرگن سٹ نرگن ڈلار، نرگن پتا پوت اکھوائیا۔ نرگن مات دئے آدھار، داتا دانی بے پرواہیا۔

نرگن بیٹھ اک اِکانت سچّی سرکار، سچ سنکھاسن سوہیا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وسنہارا ساچے گھر، تہر گھر ساچا
 آپ وڈیائیا۔ تہر گھر ساچا ہر سُنہنجا، اپنا گڑھ بنایا۔ جوت جگائے آد نرنجنا، اُپر چڑھ آسن لایا۔ آد جگادی درد دکھ بھہ بھنجانا، نرہے اپنا
 ناؤں دھرایا۔ سدا سُہیلا ساچا سبجنا، نہ مرے نہ جایا۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا، گھڑن بھنہار آپ اکھویا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، سچکھنڈ دوارا سچ محلہ پُرکھ ابناشی وسیا اک اِکلا، دوسر سنگ نہ کھئے رلایا۔ سچکھنڈ دوارا ساچا تھان، ہر ساچا آپ سُہائیندا۔
 پرگٹ ہو سری بھگوان، ابناشی کرتا کھیل کھلائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن نوجوان، ہر پُرکھ نرنجن میل ملائیندا۔ آد نرنجن جوت مہان، جوتی
 جوت ڈگمگائیندا۔ پاربرہم ہو پردھان، آپ اپنی کھیل وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اگم اگمڑا اگمڑی کار کرائیندا۔
 اگم اگمڑا پُرکھ اکالا، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ سچکھنڈ نواسی وسے سچ سچّی دھرمسالہ، تہر دربارا سوہیا پائیا۔ جگا جگنتر اولڑی چالا، آپ
 اپنی آپ رکھائیا۔ سنگ رکھائے کال مہاکالا، دین دیا لے پرواہیا۔ اپنا پھل لگائے اپنے ڈالا، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، اگمڑی کار آپ کھائیا۔ اگمڑی کار کراونہارا، اپنی کھیل کھلائیندا۔ سچکھنڈ کھول دوارا، گھر ساچے آسن لائیندا۔ ساچی
 سیجا کر تیار، نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ میل ملاوا کنت بہتارا، گھر ساچا سگن منائیندا۔ آپے اندر آپے باہرا، گپت ظاہرا رُوپ دھرائیندا۔
 آپے مات پت بن ونجارا، ساچی وست اپنے ہتّ ٹکائیندا۔ آپے پرگٹ ہوئے سْت دُلارا، شبدی ناؤں دھرائیندا۔ آپے شاہو بھوپ بن سیکدارا،
 دُھر فرمانا حُکم سُنائیندا۔ آپے نیوں نیوں کرے نمسکارا، سیس جگدیش آپ جھکائیندا۔ آپے بے عیب ہوئے پروردگارا، نورو نور ڈگمگائیندا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا، پُرکھ ابناشا اپنا آپ کرائیندا۔ سْت دُلارا کر تیار، ہر ساچا سچ
 سمجھائیندا۔ تیرا رُوپ میری دھار، تیرا رنگ سرب سمائیندا۔ تیرا مردنگ سنے سچ سرکار، سْت پُرکھ نرنجن گھر ساچے آپ سُنائیندا۔ تیرا
 انگ کرے انگیکار، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، سْت دُلارا ایہہ سمجھائیندا۔
 شبد سْت کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ پُرکھ ابناشی وڈ مہربان، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ چرن کول وکھائے اک دھیان، دوسر اوٹ نہ کھئے
 رکھائیندا۔ میرا حُکم تیرا فرمان، در دربان وچ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سیکھیا اک

رکھائیندا۔ ساچی سیکھیا سُن لا کت، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ پُرکھ اکال تیرا بنیا جنی جن، مات پت نہ کھئے وکھائیندا۔ پنج تت نہ دے تن، ترے گن نہ ونڈ ونڈائیندا۔ دوسر کھئے نہ دیوے ڈن، نہ کوئی گھڑے بھن وکھائیندا۔ کدے وسیرا نہ ہووے چہر چہن، مندر اندر بند نہ کھئے کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست جھولی پائیندا۔ ساچی وست پارہم، ایکا جھولی پائیا۔ شبد شبدی نہ مرے نہ پئے جم، جوُن اجوُنی نہ کھئے پھرائیا۔ نہ خوشی نہ کھئے غم، چنتا سوگ نہ کھئے وکھائیا۔ تیرا جانے تیرا کم، تیرے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ لوآن پُریاں بیڑا ہتھ، رو سس کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا اکھڑ دئے پڑھائیا۔ ساچی سیکھیا سُن ست ڈلارا، دوئے جوڑ سیس جھکائیندا۔ پُرکھ ابناشی تیرا دھام نیارا، نراکارا ویکھ وکھائیندا۔ لوآن پُریاں بنے منارا، منڈل منڈپ آپ اُچائے چن ستارا، آکاش پرکاش آپ رکھائیندا۔ آپے ونج کرے ونجارا، آپ اپنا ہٹ کھلائییندا۔ آپے وشو پائے سارا، وشنوُن اپنی کل دھرائیندا۔ آپے امرت جل جل دھارا، ناہی بند وکھائیندا۔ آپے پرگٹ ہو آئے باہرا، کول کولا روپ وٹائیندا۔ آپے پارہم برہم کر پسارا، برہم اپنا ناوُن دھرائیندا۔ آپے شنکر دئے ہلارا، سُن اگم آپ سائیندا۔ آپے تنان وسے باہرا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے در، در دروازہ آپ کھلائییندا۔ در دروازہ کھولیا، شبد ست نوجوان۔ وشنوُن اندر وڑ وڑ بولیا، برہمے دیوے اک گیان۔ شنکر اپنے کندے تولیا، تولنہار سری بھگوان۔ نرگن نرگن بدلے چولیا، دے نہ کھئے نشان۔ اک سُنائے ساچا ڈھولیا، سو پُرکھ نرنجن وڈ مہربان۔ ہنگ روپ آپے مؤلیا، انس بنس کر پچھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے پائے اپنی آن۔ ترے ترے میتا اک اتیتا، ترے ترے دھار بندھائیا۔ درگاہ ساچی بیٹھا ٹھانڈا سیتا، سانتک ست روپ وٹائیا۔ سار شبد چلائی اپنی ریتا، پت پت پتیتا بے پرواہیا۔ آپے بنیا ساچا میتا، کرے کھیل رتھ رتھوہیا۔ چلائے شبد نام انڈیٹھا، روپ رنگ نہ کھئے وکھائیا۔ اپنا رنگ اپنا روپ اپنا بھیکھ آپے کیتا، ویس اولٹا آپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، برہما وشن شولئے اُچائیا۔ برہما وشن شو کر تیار، شبد شبدی حکم سُنائیندا۔ اگم اگمٹا بھيو نیار، ہڈ ماس ناڑی چمڑا نہ کھئے وکھائیندا۔ امی امڑا نہ کھئے وچ سنسار، مات پت نہ کھئے بنائیندا۔ دمڑھی دمڑا نہ کرے پیار، مایا روپ نہ کھئے وٹائیندا۔ اگمڑی کرے اگمڑا کار، آپ اپنا حکم سُنائیندا۔ اپنا کھول سچ بھنڈار، ست

ستوادی آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی اچھیا پائے بھچھیا، بھکھک بھچھیا اک وکھائیندا۔ ساچی بھچھیا ہر کرتار، اپنی آپ اپائیا۔ ترے ترے وند وندائیا۔ ستو کرے ست سنگار، وشنوں انگ لگائیا۔ رجو دیوے اک ادھار، برہمے جھولی پائیا۔ طمو ت اک وچار، شنکر رنگ رنگائیا۔ تِنان میلا ہر نرنکار، ترے گن مایا جوڑ جڑائیا۔ شبد سٹ بول جیکار، ایک نعرہ دئے سُنائیا۔ تِنان کرے خبردار، آلس نندرا نہ کھئے وکھائیا۔ ساچی سیوا سیوک کرے وچار، چاکر چاکری اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد آد کرتا اک اکھوائیا۔ آد کرتا کرنے جوگ، نراکار ہر اکھوائیندا۔ اپنا کرے آپے بھوگ، آپ اپنا سنگ رکھائیندا۔ آپے کرنہار سنجوگ، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ آپ اُچائے اپنا سچ سلوک، آپ اپنا راگ الایندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا نام اک وکھائیندا۔ ساچا نام انمول، ہر ساچے آپ اُچایا۔ اپنے کنڈے آپے تول، وشنوں جھولی پایا۔ وشنوں رہنا سدا اڈول، پُرکھ ابناشی سیس ہتھ بکایا۔ میری وست تیرے کول، در تیرا بند وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد شبدی ویکھ وکھایا۔ برہمے ویکھ کر دھیان، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ میرا نام تیری دکان، ساچا ہٹ کھلائییندا۔ میرا رُپ تیرا نشان، دو جہان آپ جھلائییندا۔ میرا ناد تیری دھنکان، دھن دھن وچ رکھائیندا۔ میرا در تیرا مان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک اپنا حُکم جنائیندا۔ شنکر سُن لے انگری، ہر ساچے سچ جنایا۔ ہر شبد کری گڑمائی، ایک بندھن بندھ بنداہایا۔ تیری سیوا سیو لگائی، سیوک سیوا دئے سمجھایا۔ ویکھنہارا سبب تھائیں، بھل کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا حُکم رہیا سُنایا۔ وشن برہما شنکر ہر مہربانا، ایک شبد کرے جنائیا۔ پاربرہم پرہم کھیل مہانا، مہاگنت گنی نہ جائیا۔ شاہو بھوپ وڈ سلطانا، تخت تاج رہیا سہائیا۔ ترے گن مایا کر پردھانا، ترے ترے انگ لگائیا۔ ایک بدھا ساچا گانا، ساچا سگن منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، سچکھنڈ دوارے بیٹھا حُکم سُنایا۔ سچکھنڈ دوارا وسیا، ہر ساچا آپ وسائیندا۔ اپنے مندر بہ بہ ہسیا، آپ اپنا ویکھ وکھائیندا۔ اپنے رس آپے ہوئے رسیا، رسنا رس نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا آپ وڈپائیندا۔ در گھر ساچا وڈی وڈیائی، سو پُرکھ نرنجن سوہا پائیندا۔ شبد سٹ وچی ودھائی، گھر ساچے منگل گائیندا۔ وشنوں وشنو رہیا

سمجھائی، نام بھنڈارا جھولی پائیندا۔ جگت ونجارا بن سببیں تھائیں، گھر گھر رزق پُچائیندا۔ برہمے پھڑ اٹھائے بابیں، سچ بلونا ایک لائیندا۔ ایک وِدیا رہیا سیکھائی، چارے ویدان مُکھ صلاحیندا۔ تیرے ہتھ دیوے وڈیائی، برہم روپ پاربرہم تیری جھولی پائیندا۔ لکھ چوراسی رچن رچائی، رچ رچنا ویکھ وکھائیندا۔ کایا ماٹی کچ بنائی، اپ تیج وائے پرتھمی آکاش پنج تت تیری جھولی پائیندا۔ من مت بُدھ وچ دھرائی، نرگن اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ نو دوارے کھول وکھائی، دسواں بند رکھائیندا۔ برہم انس نہ روپ جنائی، آتم اپنا رنگ رنگائیندا۔ پرم آتم سنگ نبھائی، ایش جیو ویکھ وکھائیندا۔ متنا حکم اک گوسائیں، گھر گمبھیر آپ سمجھائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھیں چائیں چائیں، چار کُنٹ دہ دشا ونڈ ونڈائیندا۔ شنکر سویا رہن نہ پائی، پاربرہم آپ جگائیندا۔ جو گھڑیا سو بہن وکھائیں، تھر دس کھئے نہ آئیندا۔ چاکر بن کے سیو کھائیں، ساچی سیکھیا اک سیکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی رچنا رچائے سچ، سچ سچا کھیل کھلائیندا۔ وشن برہما شو متیا بھانا، دوئے جوڑ کرن نمسکاریا۔ تُوں صاحب سلطان پاتشاہ شاہ سچا رانا، ہوں تیرے دربار دربانیاں۔ تیری مئیے سدا آنا، تیرا حکم دھر فرمانیاں۔ تُوں رکھنا چرن دوارے ساچا ماناں، ہوں بالک بال نادانیاں۔ تیرا نام ملے ایک گانا، دوسر دسے نہ راگ ترانیاں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک دیوے دھر فرمانیاں۔ دھر فرمانا ساچا بول، سو پُرکھ نرنجن آپ سنائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن وجائے ایک ڈھول، ایکنکارا تال وکھائیا۔ آد نرنجن پردہ اپنا دیوے کھول، سری بھگوان ویکھ وکھائیا۔ ابناشی کرتا کرے سدا چوبل، پاربرہم ہونے گڑمائیا۔ برہم رہنا مات اڈول، نہ کوئی ڈولے ڈول ڈلائیا۔ اگم اگمڑا وسے کول، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ وشنوں اندر آپے مؤل، کول تیری ناہ کھلائیا۔ تیری رچنا رچے اُپر دھول، جل بنب آپ ٹکائیا۔ اپنی اچھیا جائے مؤل، دس کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک تت رہیا سمجھائیا۔ برہما وشن شو دوئے جوڑ در منگن بن بھکاریا۔ پاربرہم تیری ساچی لوڑ، تیرا در ہوں ونج ونجاریا۔ کون سو ویلا ساڈی مٹے اوڑ، امرت جھرنا تیرا جھرے اگم اپاریا۔ کون روپ جائے بہڑ، لوک مات وچ سنساریا۔ کون رنگ ویکھے دوڑ دوڑ، اجونی رست بے عیب پروردگاریا۔ کون منڈل لائے پوڑ، گگن گگنتر دئے سہاریا۔ کون تند بندھے ڈور، کھچی آئے چرن دواریا۔ کون راج کون دسے زور، کون جگت نر نرنکاریا۔ کون روپ کریں پرکاش اندھ گھور، لیکھا ویکھیں سورج چن ستاریا۔ کون سنگ لکھ چوراسی نرگن

سرگن دیویں توڑ، کون بیڑا پار کرائے جگت کیناریا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ایکا دے ساچا ور، ڈھیہ پئے تیرے دواریا۔ پُرکھ ابناشی ساچا میتا، ایکا شبد سُنائیندا۔ وِشنوں رہنا سدا اتیتا، ہر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ برہمے تیری برہم ریتا، پاربرہم آپ چلائیندا۔ شنکر تیرا جگت انگیٹھا، اپنے تے آپ تپائیندا۔ لکھ چوراسی ہست کیتا، جُون اجونی آپ اُچائیندا۔ گھر وچ دھام بنایا اک انڈیٹھا، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ گرو دوار نہ مندر مسیتا، شودوالا مٹھ نہ کھئے رکھائیندا۔ کنچن گڑھ آپے کیتا، دسم دواری سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا رُپ آپ سہائیندا۔ وِشن برہمے شو ہر سمجھایا، اتر اک گیان درڑائیا۔ نرگن اپنا رُپ دھرایا، سار شبد وجے ودھائیا۔ سچکھنڈ دوارا بنک بنایا، تھر گھر بیٹھا آسن لائیا۔ تخت تاج آپ وڈایا، شہنشاہ کرے سچی پاتشاہیا۔ سیس تاج اک ٹکایا، پنچم مُکھی بے پرواہیا۔ ست رنگ نشانہ ربیا جھلایا، درگاہ ساچی وجے ودھائیا۔ ڈھر فرمانا حُکم سُنایا، حُکمی حُکم کرے کھیل بے پرواہیا۔ برہما وِشن شو تیرا رُپ وٹایا، انس بنس وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوراسی گود بہایا، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ چوڈاں لوک ہٹ کھلایا، ترے بھون آپ سائیا۔ نام نگارہ ڈنک وجایا، ایکا ناد ہر الاٹیا۔ بودھ آگادھ بھیو کھلایا، برہمے کرے پڑھائیا۔ چارے ویداں چارے مُکھ صلاحیا، چارے کُنٹ پھیرا پائیا۔ چارے جگ گیڑ دواپا، چار ورنان ویکھ وکھایا، چارے بانی رُپ وٹائیا۔ چارے کھانی وچ سماپا، چارے یاری بندھن پایا، پرمانندن آپ دسائیا۔ سچ سہاگی چھندن گایا، بتی دندن نہ تال وجایا، رسنا جہوا نہ کھئے جنائیا۔ شبد آگتی تار ہلایا، سچ ستار آپ وجایا، جگت سارنگ نہ ہتھ اٹھائیا۔ پُرکھ اکال ویکھ وکھایا، دین دیال دیا کھایا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔ نیش اکھر وکھر برہم پڑھنا، برہم پاربرہم سمجھائیندا۔ ساچے پوڑے ایکا چڑھنا، آدھ وچکار نہ کھئے اٹکائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ساچے وڑنا، سچ دوارا آپ جنائیندا۔ سری بھگوان لڑ ایکا پھڑنا، نہ کوئی توڑے توڑ ٹرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ساچی وندن وند وندائیندا۔ ساچی وند ہر نرنکار، اپنی آپ وندائیا۔ برہمے ودیا دتی وید چار، وید ویدانت مُکھ صلاحیا۔ اپنا بھیو رکھے نیار، بھیو ابھید نہ کھئے کھلایا۔ دیوے حُکم سچی سرکار، سر سیر مننا سبنیں تھائیا۔ نو نو چار چوکرئی کھیل وچ سنسار، من منونت دین گواہیا۔ ایکا ساتا کرے پیار، ایکم اپنی کل ورتائیا۔ چار چار جگ اترن پار، چار چار ویکھ

وکھائیا۔ لکھ چوراسی پسر پسر، الکہ الکہنا کھیل کھلایا۔ آوے جاوے وچ سنسار، نرگن سرگن روپ وٹایا۔ جوتی جوت سرورپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ وکھایا۔ نرگن سرگن کھیل اپارا، ہر ساچا سچ سہائیندا۔ پاربرہم پرہ لے اوتارا، جگ جگ ویس وٹائیندا۔
 گر گر روپ ورتے وچ سنسارا، ستگر اپنا روپ درسائیندا۔ سنتن دیوے نام بھنڈارا، ساچی وست جھولی پائیندا۔ بھگت وکھائے اک دوارا،
 سچ دوارا آپ کھلاییندا۔ گرمکھاں دیوے ہر ہلارا، ہری ہر ہر میل ملاییندا۔ گرسکھاں کرے سچ پیارا، آتم ساچی سیج ہنڈھائیندا۔
 جوت نرنجن کر اجیارا، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ شبد سنائے سچی ڈھنکارا، انحد ناد وجائیندا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھارا، بھر پیالہ جام پٹائیندا۔
 کاگ اڈائے ہنس ڈارا، کاگوں ہنس روپ وٹائیندا۔ کھولنہارا بند کوارا، بجر کپائی توڑ ٹڑائیندا۔ پنج تت وکارا اگنی ہاڑا، آسا ترسنا آپ مٹائیندا۔
 دسم دواوی کر پیارا، ہر اپنا کھیل کھلاییندا۔ سرت سوانی پاوے سارا، شبد ہانی میل ملاییندا۔ ناری کنت سوہن اک دوارا، ایکسا سیج
 ہنڈھائیندا۔ ایکسا میت اک موارا، ایکسا سخیاں منگل گائیندا۔ وشن برہمے شو تیری سنے آنت پکارا، اپنا کیتا قول آپ نیہائیندا۔ چار جگ کرے
 آر پارا، نو نو چار ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو چار چوکرے جگ، اپنا گپڑا آپ دوائیندا۔ جگ جگ
 گپڑا آپ دواؤنا، ہر ساچے کل ورتایا۔ گر پیر اوتار آپ اکھواؤنا، نرگن سرگن روپ وٹایا۔ شبیدی شبد نام دھراؤنا، شبیدی شبد کرے
 جنایا۔ ست پرکھ نرنجن ڈنک وجاؤنا، اچی کوکے دے ڈبایا۔ سچ سلوک ایکسا گاؤنا، سو پرکھ نرنجن بنت بنایا۔ ہنگ روپ سرب درساؤنا،
 برہم ایش جیو کرے کڑمائیا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، جگ کرتا آپ اکھوائیا۔ جگ کرتا ہر سمرتھ،
 ست ستوادی ناؤں دھرائیندا۔ اباشی کرتا چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوہی ویس وٹائیندا۔ دیونہارا ساچی وتھ، جگ جگ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔
 ستجگ تریتا دواپر دے متھ، کلجگ ویلا اتم آئیندا۔ لوآن پریاں برہمنڈاں کھنڈاں پائے نتھ، گگن پاتالاں ویکھ وکھائیندا۔ انڈج جیرج کرے
 بھٹھ، اُتبھج سینج پھول پھلاییندا۔ آپے جانے اپنا گھاٹ، اپنا بیڑا آپ چلائییندا۔ پاندھی پاہی اپنی جانے واٹ، اپنا پینڈا آپ مکھائیندا۔ چوڈاں
 طبقاں ویکھے ہاٹ، چوڈاں لوکان کھوج کھجائیندا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی کار کھائیندا۔ جگ جگ کار
 کرے کرتارا، قادر کرتا کریم اپنا ناؤں دھرائیا۔ لوک مات لے اوتارا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کلجگ اتم دے ہلارا، چارے ورنان ویکھ وکھایا۔

چارے کوٹاں پاوے سارا، اُتر پُورب پچھم دکھن ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچے در، در دروازہ اک کھلائیا۔ در دروازہ دُھر درگاہ، در درویشا آپ کھلائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر بنیا آپ ملاح، جگت نیا آپ چلائیندا۔ باون راما رُپ وٹا، کاہنا کرشنا کھیل کھلائیندا۔ تیر کمانا ہتھ اُٹھا، رتھ رتھوایی رتھ چلائیندا۔ اتم لیکھا گیا مُکا، لہنا لہنے جھولی پائیندا۔ بھگت بھگونت لے ملا، غریب نیانے گلے لگائیندا۔ سوچھ سرُپی درس دکھا، جگت ترسنا بھکھ مٹائیندا۔ نیتر گیان اک کھلا، نیج نیتر اپنا رُپ درسائیندا۔ ساچے پوڑے دے چڑھا، چوٹھے پد سائیندا۔ پنجم دُھن راگ الا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جگ جگ اپنی کار کرائیندا۔ جگ جگ کار کرن کرتار، کلجگ اپنا کھیل کھلائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کر تیار، سنگ محمد چار یار ایکا گھر کری کڑمائیا۔ انجیل قرآن دے آدھار، کلمہ امام آپ پڑھائیا۔ نبی رسولان کر اُردھار، نُور نُورانہ نُور درسائیا۔ حق حقیقت وکھائے سانجھا یار، بے عیب پروردگار اپنا ناؤں دھرائیا۔ دو جہاناں پاوے سار، حق حقیقت ویکھے تھائوں تھائینا۔ ثالث بنے وچ سنسار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ ایکنکار ویس اولٹا، آد جگاد کرائیندا۔ گُرمکھاں کرے بھاری پلڑا، بے مُکھ ہوئے بہار رکھائیندا۔ اپنا مارگ دے سَکھلڑا، ساچے مارگ آپ چلائیندا۔ نہچل دھام وکھائے اٹلڑا، سچکھنڈ دوارا سوہیا پائیندا۔ اپنی جوتی آپے رلڑا، شبد شبدی ڈھولا گائیندا۔ آپے ہوئے اچھل اچھلڑا، ول چھل دھاری اپنا کھیل کھلائیندا۔ آپے نرگن سرگن اندر سچ سینگھاسن ملڑا، در گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن رُپ نرکار، آد جگادی اک اوتار، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ ہر اوتارا کھیل اپارا، نرگن دھارا نر ہر اپنی آپ چلائیندا۔ کلجگ اتم پاوے سارا، رُپ انوہ سچی سرکارا، ریکھ بھیکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھول کوڑا، آپے بٹھے اپنی دھارا، پنج تت کر پیارا، دیا باقی آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچا اک وکھائیندا۔ گھر سچے صاحب سلطان، ست پُرکھ نرنجن ایکا وسیا۔ ستگر پورا ہو مہربان، لوک مات پھرے نسیا۔ دُھردرگاہی سچ نشان، ہرجن ساچے ایکا دسیا۔ شبد سُنائے ساچے کان، میٹے زین اندھیری مسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا جانے رو سسیا۔ لیکھا جانہارا ہر نرنکار، دوسر اور نہ کھئے جنائیندا۔ لوک مات کھیل اپار، نرگن سرگن رُپ وٹائیندا۔ نام ست بول جیکار،

نانک اپنا رنگ رنگائیندا۔ ترے گن مایا وسیا باہر، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ چار ورنان کرے پیار، اوچ نیچ راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان نہ
 کھئے وکھائیندا۔ ملاً شیخ مسائق پیر دستگیر دیوے اک گیان، انجیل قرآن ایکا سبق پڑھائیندا۔ پنڈت پاندھ ویکھے مار دھیان، نگاہبان اپنا
 ناؤں دھرائیندا۔ نانا توڑے پنج شیطان، جو جن سرنائی آئیندا۔ اک اُچائے برہم گیان، آتم وِدیا اک پڑھائیندا۔ امرت بخشے پین کھان، جگت
 ترسنا بھکھ گوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر اوتار روپ انوپ آپ وٹائیندا۔ نانک ستگر سرب جی داتا، لوک
 مات ویکھ وکھائیا۔ چوٹھے جگ ست نشان جھلاتا، بودھ آگادھ وڈی وڈیائیا۔ مٹے زین اندھیری راتا، ساچا چند اک چڑھائیا۔ ستنام ساچی
 گاتھا، اوچان نیچان کرے پڑھائیا۔ سرب جیان دا ایکو پتا ماتا، پُرکھ اکال رہیا سمجھائیا۔ بن ستگر پورے ویلے آنت نہ پُچھے کوئی واتا، رائے
 دھرم دئے سزائیا۔ مانس جنم پورا کرے نہ کوئی گھاٹا، کلجگ جئے جنم گیا ہرائیا۔ لیکھا چکے تیرتھ تاٹا، جس ستگر ملیا بے پرواہیا۔ جوت
 جگائے کایا ماٹا، دوس زین ہوئے رُشنائیا۔ لیکھ جانے مستک للاٹا، لیکھا لکھیا دئے مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جگ
 جگ ایکا اپنی کل ورتائیا۔ کلجگ کل نانک دھار، نرگن سرگن آپ چلائیندا۔ سرشٹ سبائی کر پیار، نو کھنڈ پرتھی گلے لگائیندا۔ ستان
 دیپان ہو اُجیار، ست ستوادى حُکم سُنائیندا۔ ہر کا شبد سچا پیار، ساچا شبدي مات لگائیندا۔ ہر کا ناؤں میت مُرار، سگلا سنگ
 وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ ستگر نانک چار ورن جنایا، اوچ نیچ رہن
 نہ پائیا۔ جو گھڑیا سو بہن وکھایا، تھر کھئے دس نہ آئیا۔ ہنکاریاں گڑھ دئے تڑایا، نام کھنڈا ایکا چمکائیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں کھوج کھوجایا،
 جیرج انڈاں پھول پھولائیا۔ سد بخشند اپنا ناؤں دھرایا، گئی گہندا بے پرواہیا۔ مٹکھ جیوان نندیا رہیا کرایا، نندک نندیا مکھ وکھائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، آپ اپنی بوجھ بوجھائیا۔ نانک ہر ہر جنایا، سچکھنڈ نواسی گہر گمبھیر۔ اپنا
 مول آپ پچھانیا، ست ہویا سانت سریر۔ آپے چلے ہر ہر بہانیا، چوٹی بیٹھا چڑھ اخیر۔ پایا پُرکھ اک سلطانیا، وڈ جودھا سورپیر۔ ساچے
 گہر ہویا پروانیا، امرت ملیا ٹھنڈا سیر۔ گنوتتا گن نندھانیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، چوٹھے جگ لیکھا جانے پیرن پیر۔
 ایکا جوت جوت اکالا، عقل کلا اکھوائیا۔ ایکا جوت دس دس مالا، موند مٹیاں آپ لٹکائیا۔ ایکا جوت ترے ترے کالا، ترے درسی کھیل

کھلایا۔ ایک جوت سچی دھرمسالہ، سچکھنڈ وسے بے پرواہیا۔ ایک جوت کال مہاکالا، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک جوتی کھیل اپارا، نانک گوہند ساچی دھارا، سنگھ اپنا روپ وٹایا۔ نانک گوہند ہر کرتار، ماٹی تت بھیو نہ رایا۔ شبد ڈنکا اپر اپار، بازی گر ناٹی کھیل کھلایا۔ کلجگ ہاٹی ونج وپار، تیرتہ تاٹی ویکھ وکھایا۔ اوکھی گھاٹی چڑھنیہار، اپنا پینڈا رسیا مکایا۔ اچی کوک کرے پکار، سریشٹ سبائی دئے سمجھایا۔ کلجگ اتم پاوے سار، وڈ داتا بے پرواہیا۔ نہکلنک لئے اوتار، نانک نرگن اک جنایا۔ گوہند سچا شاہ آسوار، ساچا گھوڑا رسیا دوڑایا۔ لوآں پُریاں آر پار، اپنے چرناں ہیٹھ رکھایا۔ کلغی توڑا سپس دستار، جوتی جوڑا شبد ملایا۔ پنچم میتا میت مُرار، بھر پیالہ جام پیایا۔ آپے ڈھیہہ ڈھیہہ پئے دوار، اپنی جھولی آکے ڈاہیا۔ جیو جنت نہ پائے سار، پُرکھ اکال کھیل رچایا۔ کلجگ اتم آئے وار، گر گوہند اپنا تن لئے چھپایا۔ گرسکھان اندر کرے جوت آکار، نرگن نور ہئے رُشنایا۔ اچی کوکے شبد جیکار، ساچا نعرہ دئے سُنایا۔ کل کلکی لے اوتار، کل کلکا روپ وٹایا۔ سمبل نگری دھام نیار، گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ جوت اِکگری جگے وچ سنسار، تیل باقی نہ کھئے رکھایا۔ کملاپاتی بنے سانجھا یار، سگلا سنگ اک رکھایا۔ اندھیری راتی ہئے دھوآن دھار، رو سس مکھ شرمایا۔ راج راجان شاہ سلطان جائن ہار، کلجگ اتم کوکے دئے ڈبایا۔ چار ورن روون زارو زار، دھیچ دھیر نہ کھئے دھرایا۔ دھرتی کوکے کرے پکار، کال کھلڑے کیس وکھایا۔ پیر فقیر نہ کھئے سہار، اللہ رانی نین مٹکایا۔ پُرکھ ابناشی پاوے سار، جوتی جامہ بھیکھ وٹایا۔ پرگٹ ہووے نہکلنک نرائن نر اوتار، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں ویکھ وکھایا۔ ساچے سنتاں کرے پیار، کایا مندر کھوج کھوجایا۔ بھگتاں دیوے بھگتی آدھار، بھگون اپنا میل ملایا۔ گرمکھان کرے تن شنکار، نام بستر ایکاپایا۔ گرسکھان امرت دیوے ٹھنڈا ٹھار، نام ندھانا جام پیایا۔ لکھ چوڑاسی وچوں کڈھے باہر، آپ اپنی گود اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ اپنا رنگ رنگایا۔ رنگ رتھا پارہم، آد نرنجن وڈ وڈیائیا۔ پُرکھ ابناشی نہ مرے نہ پئے جم، سری بھگون مات گریہ نہ ڈیرہ لائیا۔ سو پُرکھ نرنجن نہ خوشی نہ کوئی غم، ہر پُرکھ نرنجن آس نندرا وچ نہ آئیا۔ پارہم پون سواسی لئے نہ دم، رسنا جہوا نہ کھئے ہلایا۔ آپے کرے اپنا کم، لکھ چوڑاسی ویکھ وکھایا۔ لیکھا جانے چھپری چھن، اچے لٹے پربت جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر ویکھ وکھایا۔ جل تھل مہیئل بیڑا دیوے بنھ، سمنڈ ساگر ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، جُگ جُگ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ جُگ جُگ وڈیائی ہتھ کرتار، برہما وشن شو سیو کھائیندا۔
 حُکے اندر گر پیر اوتار، سادھ سنت پھیری پائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، گھٹ گھٹ
 بھانڈے آپ بنائیندا۔ ایک وست رکھے ہر تھار، در گھر ساچے آپ ٹکائیندا۔ پارہم برہم کر اُجیار، ایش جیو بنت بنائیندا۔ آپے گھڑے بھنے بن
 ٹھہیار، کوبلو چکی چک آپ بھوائیندا۔ آپے رکھے تکھی دھار، آپے اپنا مُکھ بھوائیندا۔ آپے سُکھ جانے سنسار، آپے دُکھی دُکھ پھرائیندا۔
 آپے مانس مانکھ لئے اُبھار، آپے خاکی خاک ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد جُگادی کھیل اپارا، آوے جاوے وارو
 وارا، جُگا جُگتر لے اوتارا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن سرگن کھیل کر، ساچے مندر
 بیٹھا وڑ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ دس کسے نہ آئیندا۔

★ ۳ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی سُرین سنگھ دے گھر جنڈیالا گرو ضلع امرتسر ★

گرسکھ جوین ونت، جوین ہر ہر نام وڈیائیا۔ گرمکھ سوہاؤنت، گھر سچ شنکار کرائیا۔ گرمکھ ور منگے ساچا کنت، ست پُرکھ
 نرنجن اک رگھرائیا۔ گرمکھ آسا منسا پور کنت، پارہم وڈ وڈیائیا۔ گرمکھ اک وکھانے منیا منت، جہوا رسنا ہر ہر گائیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جن جوین ویکھ وکھائیا۔ گرسکھ جوین رتھا، لال گلالا رنگ اپار۔ در گھر ساچے بیٹھا وکھرا، آپ اپنی کر
 وچار۔ سگل و سورا جگت لتھڑا، چنتا سوگ نہ کھئے پیار۔ لال رنگیلا رنگ چڑھائے ہتھڑا، جگت مینہدی بھئے خوار۔ میل مللاوا کلاپتھا،
 پت پتوتتا ہر کرتار۔ اک چڑھائے ساچے رتھڑا، رتھ رتھوہی سچا سکدار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن جوین دئے ہلار۔
 ہرجن جوین جگت جوانی، ستگر سچی سرنائیا۔ شبد مللاوا ایکا ہانی، ہر ہر کنت منائیا۔ گھر اندر امرت ٹھنڈا پانی، نیر سیر وہائیا۔ بنک
 دوارا انحد ہانی، دوس رین آپ جنائیا۔ سچ مکانا پد نربانی، پارہم آپ وکھائیا۔ اکتھ کتھ سُنائے کہانی، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ گرمکھ بنائے
 ساچی رانی، سچ محل آپ وسائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن جوین دئے وڈیائیا۔ ہرجن جوین ساچا سُکھ، سُکھ

ساگر رُوپ سائیندا۔ ستگر میٹے ہوئے دُکھ، گھر پریا پریم میل ملائیندا۔ درس دیکھائے پردہ چُک، نیر نین مٹکائیندا۔ بال اوستھا جو ربیا لُک، آپ اپنا بھیو کھلائیندا۔ ویکھنہارا جھک جھک، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جوہن رنگ اک چڑھائیندا۔ گُرمکھ جوہن رنگ کرتار، ستگر ساچا آپ رنگائیا۔ لوک مات لے اوتار، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیا۔ شبد وچولا بنے وچ سنسار، دِس کیسے نہ آئیا۔ گولا بنے در پنہار، پکھا پھیر سیو کھائیا۔ سچ کرائے تن شنکار، ایکا الفی ہتھ اٹھائیا۔ اندر باہر ایکا دھار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہر جوہن ویکھے شہنشاہیا۔ گُرمکھ جوہن پایا، ستگر چرن دوار۔ ستگر پورا دیا کایا، ایکا بھرے سچ بھنڈار۔ سچ بھنڈارا آپ ورتایا، استھل سوہن گھر چُبار۔ گھر چُبارے پھیرا پایا، آپ اپنی کِرپا دھار۔ کِرپا ندھ ناؤں رکھایا، دِس نہ آئے وچ سنسار۔ سنسار ساگر وروں وکھایا، نام ندھانا دئے ہُلا۔ نام ندھانا ایکا پایا، پیکھنہار سچی سرکار۔ ساچے شاہو رُوپ وٹایا، کرے کھیل اگم اپار۔ اگم اپار بھیو نہ رایا، ہرجن ویکھے سچ دُلا۔ ہرجن اپنے انگ لگایا، گُرمکھ کرے مات اُجیار۔ گُرمکھ ساچا رنگ چڑھایا، اتر نہ جائے دُوچی وار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے کرے پیار۔ ہرجن جوہن رنگ اپارا، دِس کیسے نہ آئیندا۔ رنگنہارا آپ نرنکارا، نراکار سیو کھائیندا۔ آد جُگادی بنیا رہے للارا، جگت ونجارا پھیری پائیندا۔ لیکھا جانے آر پارا، سچ کنارہ ڈیرہ لائیندا۔ تتوت کرائے اک شنکارا، برہم مت بھوشن اک وکھائیندا۔ ایکا سیس جگدیش دستارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گُرمکھ ساچے ویکھ وکھائیندا۔ گُرمکھ جوہن مانیا، ہر ملیا سچا شاہو۔ پایا پد اک نربانیا، ملیا میل اگم اتھاہو۔ اپنا گھر آپ پچھانیا، آپے چلیا سچے راہو۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد جُگاد ہرجن بنے سچ ملاہو۔ سچ ملاح پُرکھ اکال، کال جنجال ٹرائیا۔ بھگت بھگونت آپے بہال، دین دیال دیا کھائیا۔ سادھ سنت بنے رکھوال، آد آنت بے پرواہیا۔ جیو جنت کرے سنہال، جو جن رہے سرنائیا۔ ہنگ برہم ویکھے دھرمسال، کایا بنک آپ سہائیا۔ گُرمکھ بنائے ساچے لال، ہرجن اپنا سنگ رکھائیا۔ توڑنہارا جگت جنجال، جاگرت جگت اک جنائیا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گُرمکھ جوہن جوگ کھائیا۔ گُرمکھ جوہن دُھر سنجوگ، ہر ساچا میل ملایا۔ آنتر آتم رسیا بھوگے بھوگ، بھسمر اپنا کھیل کھلایا۔ جگت وچھوڑا کٹے وجوگ، ہوئے روگ دئے مٹایا۔

انحد انابت سُنائے سچ سلوک، اکھڑ وکھڑ آپ پڑھایا۔ چرن داسی کرائے مکٹ موکھ، سر اپنا ہتھ دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، نہ ہرکھ نہ کھئے سوگ، گُرمکھاں چُکائے ایکا چوگ، آتم ترسنا بھکھ مٹایا۔ آتم ترسنا ہونے دُور، گُرسنگر دیا کھائیندا۔ گھر مندر
 وسے سدا حضور، ہر مندر ہر کی پوڑی آپے لائیندا۔ نرگن دیپک جوت جگائے نُور، ظاہر ظہور کھیل کھلائیندا۔ آسا منسا سدا سد پُور،
 سر سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جگت جوہن دسے کوڑ، ہرجن جوہن سچ ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بخشنہارا
 ساچی دھوڑ، مستک ٹکا نام لگائیندا۔ ساچی دھوڑ مستک ماتھ، برہم مت درڑائیا۔ جوہن جوانی ایکا ساتھ، گرہ مندر ویکھ وکھائیا۔
 لال رنگن ویکھے ہاتھ، نیتر نین آپ کھلائیا۔ بنک دوارے بہ بہ گائے گاتھ، ناتھ اناتھاں ویکھ وکھائیا۔ ہون گھرت ویکھے پوجا پاٹھ، پاٹھشالا تن
 سہائیا۔ سروور سہائے تیرتھ تاٹ، امرت جل آپ بھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا جوہن رنگ اولا اپنے ہتھ رکھائیا۔
 چار جگ جگت جوہن، سرگن سرگن نال ہنڈھایا۔ سادھ سنت ایک نام بیج ساچا بوون، پت ڈالی پھل مہکایا۔ آتم سیجا چڑھ چڑھ
 ساچی سوون، ساچا پوڑا نام لگایا۔ دُرمت میل مل مل دھوون، مایا ممتا موہ چُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا
 کھیل کھلایا۔ چار جگ جگت جوہن ہونے خوار، کاچی ماٹی رہن نہ پائیا۔ فرید کوکے کرے پکار، کاگ نین مُکھ لگائیا۔ سرشٹ سبائی جائے
 ہار، ہر کا رُپ دس نہ آئیا۔ گُرمکھ وِولا پائے سار، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیا۔ چڑھ محل اٹل مینار، دُئی دویتی پردہ دیوے لایا۔
 کوڑی کرپا کرم تچے شنکار، ساچی الفی اک ہنڈھائیا۔ نام ندھانا پائے کجل دھار، نیتر نین اک کھلائیا۔ سولان کلیاں سچ پیار، سولان اچھیا
 پُور وکھائیا۔ جوہن ہنڈھائے نار مُٹیاری، گُرمکھ گھر ساچے سوہا پائیا۔ کنت بہتارا ہر نرنکار، دُولھو دُولھ کرے پیار پاربرہم بے پرواہیا۔ ساچی
 سیجا پھولن برسے برکھا دھار، سچ سگندھی اک مہکائیا۔ رو سس نہ کھئے ہونے اُجیار، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ امرت برکھے ٹھنڈا ٹھار، گھر
 ساچے سکن منائیا۔ نرگن رُپ سچی سرکار، ساچا تخت آپ سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا جوہن ویکھ وکھائیا۔
 سرگن جوہن سرگن میلا، سرگن سنگ رکھایا۔ سرگن گُرو سرگن چیلا، چار جگ کھیل کھلایا۔ سرگن سجن سرگن سہیلا، سرگن سرگن
 ویکھ وکھایا۔ نرگن وسیا اک آکیلا، دس کیسے نہ آیا۔ اچرج کھیل پاربرہم پرہ اپنا کھیلا، کلجگ ویلا اتم آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی کِرپا کر، آپ اپنی کل ورتایا۔ نرگن ہر نرنکار، نرگن آتم برہم جنائیا۔ نرگن کنت ہر بہتار، نرگن سرتی لئے پرنائیا۔ نرگن شبد سچ جیکار، نرگن نام مردنگ وجائیا۔ نرگن جوہن لئے ہلار، رُوپ رنگ بے پرواہیا۔ نرگن مندر کر تیار، گھر گھر وچ ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ نرگن جوہن دس نہ آئے، گرمکھار رنگ رنگائیندا۔ کلجگ حصہ آپ ونڈائے، اپنی ونڈن ونڈ وکھائیندا۔ دہ دشا اٹھ اٹھ پھیری پائے، دو جہاناں پندھ مکائیندا۔ گرمکھ ساچے میل ملائے، گوہند سکلا سنگ نبھائیندا۔ لال گلالا رنگ چڑھائے، اپنا جوہن ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنا میل ملائیندا۔ نرگن جوہن اپر اپارا، نرگن ایش جیو رنگائیا۔ نرگن تت نہ کھئے دھارا، نرگن ہر ہر رُوپ سمائیا۔ نرگن رنگ نہ دسے وچ سنسارا، نرگن سکلا سنگ نبھائیا۔ کلجگ اتھ کھیل نیارا، سرگن رُوپ نہ کھئے درسائیا۔ اندر مندر کرے پیارا، ستگر سچا شہنشاہیا۔ رنگ چڑھائے اگم اپارا، رنگنہارا دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک جوہن ویکھ وکھائیا۔ گرسکھ اندر ساچا جوہن، ہر ساچے نام رکھایا۔ رنگ رلیاں مانن ایک سیچے سوون، سرتی شبدی کھیل کھلایا۔ اپنے آگے آپے ہوون، دوجا رُوپ نہ کھئے وٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک اپنا پردہ لایا۔ سرتی جوہن سچ گھر، اپنا ویکھ وکھائیا۔ گر شبد ملیا ساچا ور، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ میل ملاوا ناری نر، نر ہر ایک دھام بہائیا۔ نرہے چکایا جگت ڈر، بھے اپنا اک درسائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک رنگن ویکھ وکھائیا۔ سرتی رنگ شبد لارار، ہر کرتا آپ رنگائیندا۔ دسم دواہری دئے ہلارار، ساچا جوہن ویکھ وکھائیندا۔ سیچ شہنجنی سوئے کنت بہتارا، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ درد دکھ بھے بہنجن کرے کھیل اپنی وارا، چوٹھا جگ مکھ صلاحیندا۔ نرگن رُوپ لئے اوتارا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ نرگن آتم پاوے سارا، پرہم آتم ویکھ وکھائیندا۔ نرگن دھام کر تیار، گھر گھر وچ ڈیرہ لائیندا۔ نرگن جوہن ویکھنہارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گرمکھ ساچے میل ملائیندا۔ گرمکھ ملیا ہر سرنائی، مٹے جگت اندیسے۔ پُرکھ ابناشی دیا کھائی، کلجگ اتھ دیوے سچ سنڈیشہ۔ نہکلنکا جامہ پائی، پرگٹ ہوئے ماجھے دیسا۔ سمبل نگری اک شہائی، تخت شہایا نر نریشا۔ ہر مندر ساچی جوت جگائی، در منگن برہما وشنوون شیو بن درویشا۔ اپنی کل آپ ورتائی، رُوپ رنگ نہ کھئے جنائی، دس نہ آئے مچھ داہڑی کیسا۔ جوتی جوت کر رُشنائی، لوک مات خوشی منائی، جوئی رست

دھارے بھيسا۔ پُرکھ اکال وڃي ودھائي، نرگن ڏهولا گائے چائين چائين، آپ چڪائے اپنا ليکها۔ گُرمکھ اُٺھائے پھڙ پھڙ بانھين، کرے کرائے سچ نياين، لوک مات کھڙے نہ چلے کيسے دی پيشا۔ سر ديون آيا ٺھندياں چھائين، جوتي جوت سرُپ ھير، آپ اپني کريپا کر، آپے وسے اپنے ديسا۔ ديس دستر سُھاونا، ھير ساچا سچ سُھائيندا۔ نرگن نرگن ميل ملاونا، سرگن سرگن پنڊھ مُکائيندا۔ نرگن نرگن کھيل کھلاونا، سُرتي شبدي جوڙ جُڙائيندا۔ نرگن نرگن جوگ کھاونا، جگت ھڻھ نہ کھڙے وکھائيندا۔ جوتي جوت سرُپ ھير، آپ اپني کريپا کر، گُرمکھ ميلے اپنے گھر، گھر جوين اک وکھائيندا۔ گھر جوين جوگ جُگت، جاگرت جوت کرے رُشنائيا۔ گھر بھوگي بھوگ کرے اپني بُھگت، بھگون بھگتن سنگ رکھائيا۔ لوک پرلوک دو جھان، بنائے اپني جُگت جُگ کرتا وڏ وڏيائيا۔ جوتي جوت سرُپ ھير، آپ اپني کريپا کر، کلجگ تيري اتم ور، زھکنک نرائن نر، گُرمکھ لگائے اپنے لڙ، نرگن نرگن سنگ رکھائيا۔ نرگن سُرتي شبد پياري، سنت کنت ميل ملنيا۔ گُرمکھ گھر شاہو پايا سچا سڪداری، گرہ مندر بہ بہ مٽيا۔ در گھر ساچے لڳي ياري، پُرکھ اکال ايڪا مٽيا۔ جوين ويڪھے تن شنڪاري، کروٽ لئے نوجُونيا۔ گُرمکھ ساچے لئے اُبھاري، لوک مات ويڪھ وکھنيا۔ اُچي کوک کرے پُڪاري، آپ اپنا راگ سُننيا۔ چرن کول ليکها ڏھر درباري، سچڪھنڏ دوارا کھيل کھلنيا۔ کلجگ آئي اتم واري، ساچا تخت نہ کھڙے سُھنڙيا۔ شاہ سُلطانا آئے ھاري، ھير کا رُپ کيسے نہ مٽيا۔ گُرمکھ ھويا شاہ آسواري، ساچے گھوڙے چرن رکاب ٽڪتيا۔ ابناشي کرتا پاوے ساري، ليکها جانے دو جھنڙيا۔ گُرمکھ نار نہ رپے کواري، گھر کنت کنتوبلا پھرے ھنڙيا۔ جوين ھنڏھائے اپني واري، پاوے ساري چھپر چھنڙيا۔ جوتي جوت سرُپ ھير، آپ اپني جوت دھر، وسنھارا ساچے گھر، مات پت نہ کيسے جنيا۔ مات پت نہ کوئي دادا، بنس سر بنس نہ کوئي جنائيا۔ کرے کھيل آد جُگادا، اک اکلا وڏ وڏيائيا۔ ليکها جانے بودھ آگادھا، شبد شبدي رُپ سائيا۔ اپنا مندر آپے لادھا، سچڪھنڏ دوارا آپ سُھائيا۔ آپ وجائے اپنا نادا، ٿريا ناد آپ وکھائيا۔ آپے ھوئے رپے وسادا، وسادي اپنا ناؤن دھرائيا۔ آپ لڏائے اپنا لاڏا، جُگ جُگ اپني کھيل کھلايا۔ آپے ليکها جانے سنتن سادھا، ستگر اپنا ناؤن دھرائيا۔ آپے گُرمکھ ساچن ساچے لادھا، لکھ چوراسي کھوج کھوجائيا۔ آپ وجائے اپنا انحد وادا، تار ستار نہ کوئي ٻلايا۔ آپے سواري گُرمکھاں کاجا، گر ستگر وڏ وڏيائيا۔ آپے رکھنھارا لاجا، سمرتھ پُرکھ آپ اکھوئيا۔ آپے شاہو بھوپ بن وڏ راجن راجا، تخت تاج اک سُھائيا۔ آپے چلائے سچ جھازا، ساچا بيڙا اپنے

بتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنی بنت آپ بنائیا۔ اپنی بنت ہر بنواری، درگاہ ساچی آپ بنائیندا۔ نرگن جوت نراکاری، نرادھاری ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم لے اوتاری، ساچی دھاری مات بندھائیندا۔ گرْمکھ جو بن ویکھ ایکا واری، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ویکھ ساچے گھر، گھر ساچا اک سہائیندا۔ مہراج شیر سنگھ وشنو بہگوان، گرْمکھاں وکھائے سچ نشان، گھر گھر در در ہر ہر آپ اٹھائیندا۔

★ ۷ ہاڑ ۲۰۱۷ یکر می ڈاکٹر پال سنگھ دے گھر پنڈ بھلائی پُر ڈوگراں ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن صاحب سلطان، اگم اتھاہ بے پرواہ اکھوائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وڈ مہربان، آد جگاد جگاد جگنتر اپنی کار کھائیندا۔ ایکنکارا کھیل مہان، عقل کل دھاری بھيو کوئی نہ پائیندا۔ آد نرنجن جوت مہان، اجوئی ریت نورو نور ڈگمگائیندا۔ سری بہگوان کھیل مہان، بھيو ابھیدا اچھل اچھیدا دس کسے نہ آئیندا۔ ابناشی کرتا نوجوان، مؤرت اکال روپ انوپ وٹائیندا۔ پاربرہم کھیلے کھیل دو جہان، سچکھنڈ دوارے سوبھا پائیندا۔ سچکھنڈ دوار وسنہارا گن ندھان، گنوتتا گن آپ جنائیندا۔ گھر وچ گھر ہر مکان، تھر دربارا آپ سہائیندا۔ شاہو بھوپ بن وڈ راجان، ست ستوادی ست ست آسن لائیندا۔ شبد اگمی دھر فرمان، ناد انادی ناد وجائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا ایکنکارا، آد جگادی کھیل اپارا، نرگن جانے نرگن دھارا، دوسر روپ نہ کوئی وکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر ہر میتا، ایک رنک سہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ٹھانڈا سیتا، درگاہ ساچی آسن لائیندا۔ ایکنکار پت پنتا، پتت پاؤن ناؤں دھرائیندا۔ آد نرنجن سدا انڈیٹھا، نیتر لوچن نین دس نہ آئیندا۔ سری بہگوان آپے جانے اپنی ریتا، جگاد جگنتر کھیل کھلائےندا۔ ابناشی کرتا آپے بنے اپنا میتا، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ پاربرہم ایک رنک سہائے ہست کیتا، اوچ نیچ نہ کوئی وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا اگم اپارا، تھر گھر بیٹھ سچے دربار، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سوبھاؤنت، ہر ساچا آپ سہائیا۔ ایکنکارا نر ہر کنت، نر نرائن سچ سہنجنی سیج سہائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ایک رنک چڑھائے بسنت، آد انت اتر نہ جائیا۔ ایک گیت گائے سہاگی چھنت، گھر مندر

بے پرواہیا۔ اپنا لیکھا جانے آد آنت، دوسر بتھ نہ کوئی وڈیایا۔ پُرکھ پُرکھوتم مہا اگنت، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، جوت اکالا دین دیا، در گھر ساچے سوہا پائیا۔ در گھر ساچا تھر دربارا، ہر ساچے آپ اپایا۔ نرگن جوت کر اُجیارا،
 ہری ہر بیٹھا کھیل کھلایا۔ چار کُنٹ نہ کوئی کواڑا، دہ دشا نہ کوئی وکھایا۔ کرے کھیل ایکنکارا، نرکارا ایکارو پ وٹایا۔ ساچی دُھن سچی
 دُھنکارا، شبد اگمی ناد وجایا۔ راگ راگتی نہ پاوے سارا، لیکھا لیکھ نہ کوئی گنایا۔ الکھ نرنجن آپ اپنا بول جیکارا، آپ اپنا ناؤں دھرایا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا سچ محلہ، پُرکھ ابناشی اک اکلا، سچ سینگھاسن سوہا پایا۔ سچ سینگھاسن
 سری بھگوان، ایک آسن لائیندا۔ سچکھنڈ نواسی نوجوان، نر ہر اپنا روپ وٹائیندا۔ ست ستوکھی ست نشان، ست ستوادی ناؤں
 دھرائیندا۔ دو جہاناں ایک مان، لوآن پُریاں بریمنڈاں کھنڈاں ایک حکم سُنائیندا۔ ایک شبد اک دُھنکان، پُرکھ ابناشی بیٹھ سچ مکان،
 سچکھنڈ دوارے آپے گائیندا۔ سُر تال نہ کوئی وکھانا گن گندھرب نہ کوئی پچھان، کروڑ تینیس نہ مُکھ صلاحیندا۔ سُریت نہ کرے کوئی دھیان،
 شنکر سُنے نہ لا لاکان، برہما ویکھے نہ مار دھیان، وشنو کوئی نہ کھیل کھلاییندا۔ لکھ چوراسی نہ کوئی پردھان، پنج تت نہ کوئی مان، من
 مت بُدھ نہ کوئی گیان، رسنا جہوا نہ کوئی پلائیندا۔ نہ کوئی زمیں نہ اسمان، پانی پون نہ کوئی نشان، اگنی ہون نہ مارے بان، تتوت نہ کوئی
 اُچائیندا۔ چار وید نہ کوئی پُران، چارے کھانی نہ کوئی کلیان، چارے بانی نہ کوئی گان، چارے جگ نہ کوئی نشان، چار ورن نہ کوئی
 وکھائیندا۔ اک اکلا ہر بھگوان، تھر گھر وسے نوجوان، بردھ بال نہ روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا
 کھیل اپارا، کرے کرائے کرنہارا، کرتا پُرکھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ کرتا پُرکھ ہر بھگونت، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ درگاہ ساچی سوہاؤنت،
 سچکھنڈ نواسی بے پرواہیا۔ تھر دربارے میل ملاوا ناری کنت، نر ہر وڈی وڈیایا۔ ایک نام جنائے منیا منت، نر نرکارا آپے گائیا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد اگمی ہر ہر دھار، جوتی جوت کرے اُجیار، کوٹن کوٹی روپ اپارا، ریکھ رنگ نہ کوئی
 وکھائیا۔ ریکھ رنگ نہ کھے روپ، ہر کا بھیو کھے نہ پائیندا۔ آد جگادی ست سرُوپ، ست پُرکھ نرنجن اپنا ناؤں رکھائیندا۔ وسنہارا چارے
 کوٹ، دہ دشا ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک گھر ہر سہائے، کھلاپاتی دیپ جگائے، تیل باقی نہ کھے

رکھائیندا۔ تیل باقی نہ کھئے پیار، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ کھلا پاتی میت مُرار، تھر گھر ساچے کرے رُشنائیا۔ رو سس نہ کھئے اُجیار، سورج
 چنّ نہ کھئے چڑھائیا۔ منڈل منڈپ پاوے سار، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، در گھر ساچا اک وڈیائیا۔
 در گھر ساچا ہر وڈیایا، سچکھنڈ دوار سوہیا پائیندا۔ گھر گھر وچ آپ ٹکایا، تھر گھر ساچا ناؤں دھرائیندا۔ سچ سنگھاسن اک وچھایا، پاوا
 چوُل نہ کھئے بنائیندا۔ سولاں کلیاں آسن پایا، آپ اپنا کھیل کھلا ئیندا۔ نرگن نُور کر رُشنایا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ شاہو بھوپ وڈ راج
 راجانا اپنا ناؤں دھرایا، سچ سنگھاسن چرن ٹکائیندا۔ در دربان در درویش آپ اکھویا، نرگن اپنی الفی ایکا اپنے انگ لگائیندا۔ آپے نیوں
 نیوں سیس جھکایا، آپے اپنا حُکم سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارا اُچ اٹلا، پُرکھ ابناشی آپے ملا، آپ
 اپنا بنک سہائیندا۔ بنک سہائے ساچا گھر، گھر ساچے و جی ودھائیا۔ نہ کوئی ناری نہ کوئی نر، نر نرائن اپنی رچن رچائیا۔ اپنا بھوگ آپے کر،
 اپنی سیج ہنڈھائیا۔ آپے اُتت بن بن دیوے ور، آپے اپنی گود سہائیا۔ آپے سِت دُلا رلائے لڑ، انکیکار آپ کرائیا۔ نرگن نرگن گھاڑن گھڑ،
 نرگن نرگن جھولی پائیا۔ نرگن نرگن لائے جڑ، نہ سکے کھئے اُکھڑائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، رکت بوند نہ میل ملائیا۔ اکھڑ وڈیا نہ جائے پڑھ،
 نیش اکھڑ کرے پڑھائیا۔ اپنے مندر آپے کھڑ، سوچھ سرُپی اپنا درس دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارا
 ایکنکارا نرکارا نر ادھارا آپ ہو جائیا۔ نرکارا نرگن داتا، نر ویر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آد جُگادی پُرکھ بدھاتا، اپنا پرد آپ رکھائیندا۔ آپے پتا آپے
 ماتا، آپے بالک روپ وٹائیندا۔ آپے دیوے اپنی ساچی داتا، آپے بھکھ اپنی جھولی آگے ڈائیندا۔ آپے جانے جنائے اپنی گاتھا، آپے اپنا شبد
 الائیندا۔ آپے چلائے اپنا راتھا، رتھ رتھوہی آپ اکھوائیندا۔ آپے نبھائے اپنا ساتھ، سگلا سنگ آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کِرپا کر، شبد اگمی ایکا بول، سچکھنڈ دوارا دیوے کھول، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ بھیو ابھیدا ہر جنایا، اپنی اچھیا پور کرائیا۔ ست
 ستوادی سیو کمایا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ آد جُگادی ویس وٹایا، آپ اپنی کل وکھائیا۔ آپ اپنا روپ وٹایا، نرگن نرگن لئے انکڑائیا۔ وشو اپنی
 گود بہایا، وشنوون میلا سہج سُبھائیا۔ گھر امرت ناہہ چوایا، کول کول لائے اُچھائیا۔ اپنی ڈالی پھل لگایا، پت پنکھڑیاں ویکھ وکھائیا۔ اپنا روپ
 آپ وٹایا، پاربرہم برہم اپنا ناؤں رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا لیکھا دئے سمجھائیا۔ اُچھیا پوت برہما ست، وشنوون

کول مُکھ کھلایا۔ پاربرہم ابناشی اچت، اپنا لیکھا دئے سمجھایا۔ وار تھت نہ کوئی رُت، دیوس ماس برکھ نہ کھئے جنایا۔ پنج تت نہ کوئی بُت، ترے گن مایا نہ بندھن پایا۔ نرگن دھری نرگن جوت، جوتی جوت کر رُشناپا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، وندن ونڈ نہ کھئے ونڈایا۔ نہ کوئی ترسنا نہ کوئی کھوٹ، مایا ممتا نہ کھئے تپایا۔ ہومے ہنگتا نہ لائے کوئی چوٹ، جوٹھ جھوٹھ نہ کھئے وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاربرہم برہم روپ کر، آپ اپنا بنس سُہایا۔ وشنوں انس برہم ڈلارا، برہما بنس سرہنس وڈیائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیارا، اپنی مہا آپ کرائیا۔ اپنی اچھیا بن ورتارا، ساچی بھچھیا ترے گن روپ درسائیا۔ ترے گن دیوے اک ہلارا، ترے لوکاں کرے گرمائیا۔ ترے ترے سیوک لائے سیوادارا، شنکر اپنی بوجھ بھجھایا۔ ایکا وست وست ہر تھارا، تھر اپنے ہتھ رکھایا۔ لوآن پُریاں بنایا محل منارا، اٹ گارا نہ کھئے لگایا۔ بندھن پایا سورج چن ستارہ، آکھ پرکاش آپ ٹکایا۔ آپے وسیا سب توں باہرا، بے آنت بے پرواہ ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ کرے کھیل گپت ظاہرا، ظاہر ظہور شہنشاہیا۔ جوتی نور کر اُجیارا، اپنی دھارا آپ بندھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دیوے ور، آپ اپنی دیا کھایا۔ ور داتا ہر بھنڈاری، ترے ترے وست آپ ورتائیندا۔ کرے کھیل ایکنکاری، اونکارا اپنا ناؤں درسائیندا۔ ایکا ونج اک وپاری، ایکا ہٹ کھلائیندا۔ ایکا در درویش بے بھکاری، در در اپنی اکھ جگائیندا۔ ایکا ایشٹ گر وڈ پنہاری، ہر اپنا ناؤں رکھائیندا۔ ایکا پوجا اک پُجاری، ایکا نیوں نیوں سپس جھکائیندا۔ ایکا شاہ سچا سلطان کرے سکداری، ایکا حُکمی حُکم پھرائیندا۔ ایکا وسے محل اٹل اُچ مناری، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیندا۔ ایکا ترے گن مایا دئے آدھاری، وشن برہما شو نال پرنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ساچی سکھیا ہر بھگوان، برہمے وشن شو آپ سنائیندا۔ آد اُپجایا ہر نشان، آد آدی آپ اکھوائیندا۔ جگت جگت بئے اپنی آن، جاگرت جوت اک ٹکائیندا۔ ڈھردرگاہی ڈھر فرمان، دو جہان آپ چلائیندا۔ برہما وشن شو رکھی آن، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ لکھ چوراسی کر پردھان، جیو جنت روپ وٹائیندا۔ چارے کھانی کر پچھان، اندج جیرج اُتبھج سینج میل ملائیندا۔ نو نو چار چوکرئی جگ اک گیان، چار جگ اپنا گیٹ رکھائیندا۔ برہما سنے لا لا کان، ہر کا حُکم نہ کھئے بھوائیندا۔ وشنوں کرے چرن دھیان، نیر نیناں نیر وٹائیندا۔ شنکر ویکھ ہویا حیران، بھ بھیانک روپ ہر درسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کِریا کر، آد جُگادی اک اکیلا، لکھ چوڑاسی سجن سہیلا، آپے جانے اپنا ویلا، تہت وار نہ کھئے رکھائیندا۔ تہت وار نہ دوں ماس، ودی سدی نہ کھئے رکھائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل تماش، درگاہ ساچی آپ کھلائیا۔ سچکھنڈ دوارے پاوے ساچی راس، ساچا تخت آپ سہائیا۔ آد جُگادی کر پرکاش، پرم پُرکھ آپ اکھوائیا۔ اپنی کرے آپے پوری آس، بے آس نہ ہونے خُدائیا۔ ثالث بنے شاہو شاہباش، شاہ سُلطانا بھل نہ جائیا۔ لکھ چوڑاسی کر کر واس، پون سواسی دئے صلاحیا۔ لیکھا جانے پرتھی آکاش، گگن منڈل پھول پھولائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، برہم مت ایکا ت رہیا سمجھائیا۔ برہم مت اک گیان، ہر شبدي شبد جنایا۔ پُرکھ ابناشی سچ نشان، درگھر ساچے آپ جھلایا۔ ایکا حکم اک فرمان، ایکا نادى ناد وجایا۔ ایکا روپ سِری بھگوان، روپ انویا دئے ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا آپ چُکایا۔ ساچا لیکھا جگت دھار، پاربرہم برہمے جھولی پائیا۔ شبد جنائی وید چار، چارے جُگ کرے کُرمائیا۔ چارے کھانی کر تیار، چارے بانی کرے پڑھائیا۔ چار جُگ کر ورتار، چار ورن ویکھ وکھائیا۔ چار یاری پاوے سار، سار پاشا کھیل کھلائیا۔ اتم بازی جائے بار، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ نو نو چار چوکڑی جُگ کر خوار، گر پیر اوتار سادھ سنت سیوا لائیا۔ پنڈت پاندھے اچی کوکن کرن پُکار، وید سمرت شاستر دین دُہائیا۔ مَلا شیخ مسائق پیر روون زارو زار، دستگیر رہے کُرائیا۔ ہر کا کھیل اپر اپار، انجیل قرآن نہ سکے گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ چار جُگ جگت گیڑا، ہر ساچا آپ دوائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر چُکیا جھیڑا، کلجگ ویلا اتم آئیندا۔ حق حقیقت لاشریک کرے حق نیڑا، بے عیب عیب سرب ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگتاں بٹھے آپے بیڑا، لکھ چوڑاسی پھول پھلاییندا۔ نو کھنڈ پرتھی ستاں دیپاں دھرت مات دا کھلا کرے ویہڑا، پرتھی آکاش آپ اپنی رچن رچائیندا۔ لکھ چوڑاسی من مت اُلٹا دیوے گیڑا، بُدھ بیک نہ کھئے رکھائیندا۔ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار کایا نگر وسے کھیڑا، ہر کا نام نہ کھئے درڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چار جُگ دئے ہلارا، آپے جانے آر پار کنارہ، دُور دُراڈا ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم آئی وار، دھرتی کوکے دئے دُہائیا۔ مانس مانکھ آپ اپنا گئے بار، دھیرج جت ست سنتوکھ نہ کھئے رکھائیا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار، ساچا کنت نہ کھئے بندھائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی وبھچار، کوڑی کِریا کرم کُرمائیا۔ ہر ملیا نہ کنت بہتار، اتم سیج نہ کھئے سہائیا۔ گھر مندر نہ

بوئے اُجیار، دیا باقی نہ کھئے جگائیا۔ سُرَت سوانی رووے زارو زار، بے آب مرے تہائیا۔ امرت جھرنا جھرے نہ ٹھنڈا ٹھار، بھر پیالہ جام نہ کھئے
 پیائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ گئے ہار، گنگا گوداوری جمن سُرستی ربی کُرائیا۔ سادھ سنت ساچا کرے نہ کھئے شنکار، تن جھوٹھی بھوت رہے
 رمائیا۔ ملے میل نہ پیا پریم یار، تریا ترکھا نہ کھئے بُجھائیا۔ ترے گُن مایا جگت بھنڈار، پنچ وکارا ونڈ ونڈائیا۔ آسا ترسنا کرے خوار، گھر گھر
 جوین رہی وکھائیا۔ مَمکھ جیو نہ پائے سار، ہر کا رُوپ نہ کھئے درسائیا۔ گُرمکھ وِرا اُترے پار، جس جن اپنی بُوچھ بُجھائیا۔ بند کواڑی
 کھول کواڑ، پنچم دھاڑ دئے مٹائیا۔ کِرپا کر آپ نرنکار، نرگن سرگن لے ملائیا۔ ایکا نین دئے آگھاڑ، دوئے لوچن بند وکھائیا۔ وا نہ لگے تتی ہاڑ،
 بخشے سَتگر چرن سچّی سرنائیا۔ ساچے پوڑے دیوے چاڑھ، چوٹھے پد میل ملائیا۔ پنچم ناد شبد دُھنکار، گھر مندر دئے سُنائیا۔ پُرکھ
 ابناشی کھیل اپار، کاغد قلم نہ لکھے شاہیا۔ برہما ویتا نہ پاوے سار، چار وید کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگا
 جُگنتر ساچی کار، کرے کرائے کرنیہار، لوک ماتی لے اوتار، نرگن سرگن کھیل کھلائیا۔ جُگا جُگنتر اک اوتارا، سو پُرکھ نرنجن رُوپ وٹائیندا۔
 ہر پُرکھ نرنجن کھیل نیارا، خالق خلق وچ کرائیندا۔ ایکنکارا ہو اُجیارا، آد نرنجن جوت جگائیندا۔ سِری بھگوان پاوے سارا، ابناشی کرتا میل
 ملائیندا۔ پاربرہم دئے ہلارا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ سرگن رُوپ وچ سنسارا، پنچ تت ناتا جوڑ جُڑائیندا۔ گُرمکھ ساچن کر پیارا،
 ترے گُن مایا پھند کٹائیندا۔ جوت نرنجن دیپک کر اُجیارا، اگیان اندھیر گوائیندا۔ انحد شبد سچّی دُھنکارا، پنچم مل سخیاں منگل گائیندا۔
 ویکھے وگسے کرے وچارا، ویکھنہارا دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم اپنا وپس وٹائیندا۔ کلجگ اتم
 ہر پرویش، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ آپے نر آپ نریش، آپے سیوک سیو کھائیندا۔ آپے لیکھا جانے برہما وشن مہیش گیش، در در آپے
 الکھ جگائیندا۔ آپے ویکھنہارا مچھ داہڑی کیس، آپے اپنا موٹڈ مُنڈائیندا۔ آپے بہ بہ لیکھنہارا لیکھ، لیکھا لیکھا آپ مٹائیندا۔ آپے چار جُگ
 کر پرویش، اپنی چوگڑی آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔
 کلجگ اتم کھیل کرتار، اپنی آپ کرائیا۔ نہکلنکا لے اوتار، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ شبد ڈنکا وچ سنسار، چاروں گنٹ دئے سُنائیا۔ نو
 کھنڈ کرے خبردار، سوپا کھئے رین نہ پائیا۔ برہمنڈ مارنہارا مار، چوڈاں لوک دئے ہلائیا۔ چوڈاں طبقات کر خوار، صدی چوڈھویں ویکھ

وکھائیا۔ چوڈس چنّ نہ ہونے اُجیار، اماوس زین سرب لوکائیا۔ بن ستگر پورے نہ پاوے کھئے سار، بہو ساگر پار نہ کھئے کرائیا۔ رائے دھرم کرے
 خوار، چتر گیت دئے گواہیا۔ لاڑی موٹ کر شنکار، کلجگ جیواں لئے پرنائیا۔ ہرجن ساچے اُترن پار، جس جن ملیا ہر سچا پاتشابیا۔
 ایک نام دئے آدھار، ہر پردے وچ ٹکائیا۔ اجپا جاپ کر تیار، کٹھ مالا آپ پہنائیا۔ رسنا جہوا نہ کھئے وچار، سواس سواس وچ سہائیا۔ بتی
 دند نہ کرے پکار، اُچی کوک نہ کھئے سنائیا۔ ہر کا چھند سہاگی نچھر دھار، دھن آتمک آپ الائیا۔ برہم آتم کرے پیار، ایش جیو کر کڑمائیا۔
 جگت جگدیش پاوے سار، جگت جگت جگ اپنے ہتھ رکھائیا۔ لکھ چوراسی کرے پار، جم کی پھاسی دئے ٹڑائیا۔ گھنک پُر واسی میت
 مُرار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دیا ایک باقی، آپ جگئے کھلاپاتی، میٹے زین اندھیری راتی، ستجگ ساچا چند
 چڑھائیا۔ ستجگ ساچا چند چڑھاؤنا، پاربرہم برہم دیا کھائیندا۔ گرمکھ گرسکھ دیپک آپ جگاؤنا، تن مندر آپ سہائیندا۔ امرت جام پیالہ
 اک پیاؤنا، نچھر جھرنا اک جھرائیندا۔ انحد ناد اک وجاؤنا، کایا بنک آپ سنائیندا۔ برہم برہمادی بہیو کھلاؤنا، دئی دوتی پردہ آپ اٹھائیندا۔
 بودھ آگادھ شبد جاناؤنا، گرمکھ ساچے میل ملائیندا۔ واد وواد سرب مٹاؤنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے
 میل کر، گھر اپنا میل ملائیندا۔ گھر میلا اتم دھار، کایا کنچن گڑھ سہایا۔ ستگر پورا کر پیار، تن مندر ویکھ وکھایا۔ ڈونگی گندر کر پیار،
 ہنکاری جندر توڑ ٹڑایا۔ من بندر پھڑ ہنکار، گر شبدی بندھن پایا۔ ایکا بخشے چرن پیار، چرن چرنودک مکھ چوایا۔ ڈرمت میل دئے اُتار،
 جو جن سرنائی آیا۔ قادر قدرت کرے پیار، قدرت قادر ویکھ وکھایا۔ ہرجن ساچے کر پیار، ستجگ ساچا مارگ لایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سمگری جھولی پایا۔ سچ سمگری نام دھن راس، گرمکھاں جھولی پائیندا۔ نیج گھر آتم کر کر
 واس، بند خلاصی آپ کرائیندا۔ اندھیری گندر کر پرکاش، کوٹن کوٹ رو سس آپ چڑھائیندا۔ ست سنتوکھ دھیرج جت دئے دھرواس،
 دھرم دیا اک وکھائیندا۔ گرسکھاں پوری کرے آس، پورب جنم لیکھے لائیندا۔ ہرجن ہونے نہ مات اداس، ہر کی پوڑی آپ چڑھائیندا۔ لیکھا
 کئے دس دس ماس، مات گربہ نہ اگن تپائیندا۔ لیکھے لائے سواس سواس، جو جن سوہنگ رسنا گائیندا۔ پار کرائے پرتھی آکاش، سچکھنڈ
 دوارے آپ بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھاں بنے میت مُرار، آد جگادی لے اوتار، گر گر اپنا ناؤں دھرائیندا۔

گر چيلا گر ساکھيات، گر گهر گمبھير سائيندا۔ گرسکھ سجن بنائے پارجات، گر گرمکھ سيو کھائيندا۔ گر برجن ميٺے اندھيري رات، گر
 ست ست ساچا چند چڙھائيندا۔ گر گهر گمبھيرا پڇھ وات، آد آنت سنگ نبھائيندا۔ گر کڏھ ٻوٺ پيڙا، امرت سيرا مکھ چوائيندا۔
 گر توڙے جگت زنجيرا، نام ڏوري آپ بندھائيندا۔ گر چوٽي چاڙھ پھڙ آخيرا، چوٺھ گهر آپ بهائيندا۔ گر ليکھا جانے شاه حقيرا، اوچان
 نيچان راؤ رنکان راج راجاناں شاه سلطانان ايڪا دهام بهائيندا۔ جوتي جوت سرؤپ هر، آپ اپني کريپا کر، گر ايشٽ ديونو واستک روپ،
 وشو اپنا ناؤں دهرائيندا۔ گر وشو چار ورن، کھتري براہمن شوڏر ويش ويکھ وکھائيا۔ گر ستگر پورا بخشے ايڪا سرن، چرن کول وڏي
 وڏيايا۔ ستگر پورا ليکھا چڪائے مرن ڏرن، ترني ترن آپ اکھوئيا۔ گر گر کھولے ٻرن پھرن، نج نيتر کرے رُشنايا۔ جوتي جوت سرؤپ هر،
 آپ اپني جوت دهر، ديونهارا ساچا ور، برجن ساچے لئے ترائيا۔ برجن ساچا تاريا، سر ٻٽھ رکھ کرتار۔ آون جاون گيڙ نواريا، لکھ چوراسي
 اترے پار۔ ايڪا بخشے چرن پياريا، گھنک پُر واسي ٻو اُجيار۔ پچھلا ليکھا اپني ٻٽھين پاڙيا، ليکھا چڪيا دهرم دوار۔ پايا درس هر نرنڪاريا،
 درس ديونے آپ کرتار۔ مانس جنم نہ جھٽے ٻاريا، مليا ميل ميت مُرار۔ گهر سوپے بنک دواريا، جوتي جوت سرؤپ هر، آپ اپني کريپا کر،
 ديونهارا ساچا ور، برجن هر هر ميلا گرو گر چيلا ناري کنت بهتار۔ کنت بهتار سرب سکھ سوامي، گهر گمبھير اکھوئيندا۔ نيپکرم کرے
 نيپکامي، نردھن سردھن اپن ليکھ لائيندا۔ سرب جيان بدھ جانے آتر آترجامي، آترگت آپے ويکھ وکھائيندا۔ جن بهگنان امرت آتم ديونے
 ٽھنڊا پاني، بهر پيالہ جام پيائيندا۔ اگم اگمڙا سُنائے اگمي باني، ناد اناد اپنا آپ وجائيندا۔ گرمکھ گرمکھ پايا پد نرباني، سچ نشاني اک
 وکھائيندا۔ چار ورن چار جگ برجن گائے اکتھ کہاني، کتھ کتھ اکتھ آپ سُنائيندا۔ گرمکھ دُھردرگاہے بني ساچي راني، درگاہ ساچي سچ
 محل اُچ اٿل مينار آپ بهائيندا۔ ستگر سچا صاحب سلطان آد جگاد جگا جگنت کرے سدا پرتپالي، پرتپالک اپنا ناؤں رکھائيندا۔ کلجگ اتم
 بنيا والي، گرمکھاں بهنڊارے بهرے خالي، خالي اپن ٻٽھ رکھائيندا۔ نرگن چلي اولڙي چالي، سرگن بهيو نہ کھي پائيندا۔ غريب نانيان کرے آپ
 دلالي، شبد وچولا ناؤں دهرائيندا۔ کايا مندر اندر وسے سچي دهرمسالي، چھپر چھن چار ديوار نہ کھي بنائيندا۔ گهر گهر اندر نرگن جوت جگ
 اکالي، پُرکھ اکال آپ جگائيندا۔ هر سنگت بوٺا لايما مالي، کُل مالک خالق اپني خلق ويکھ وکھائيندا۔ جوتي جوت سرؤپ هر، آپ اپني کريپا

کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، اپنی کرپا آپے کر، گرمکھ سجن لئے ور، گھر اپنا میل ملائیندا۔ گھر میلا بھگونت، گھر گھر وچ ودھائیا۔ گھر میلا گروگر سنت، گھر گھر وچ خوشی دکھائیا۔ گھر شبد ناد دھن منت، گھر انحد راگ لائیا۔ گھر مایا پائے بے آنت، گھر گھر وچ گوڑھی نیند سوائیا۔ گھر گھر وچ اٹھائے ہرجن ساچا سنت، جس جن اپنی دیا کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ میلا ناری کنت، میل ملاوا ہر بھگونت، آد جگادی مہا آگنت، سادھ سنت وید پُران شاستر سمتر رہے جس گائیا۔ مہاراج شیر سینگھ وشنو بھگوان، نراکار نرگن ایکا روپ سائیا۔

★ ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۷ یکرمی پنڈ جیٹھووال دربار وچ شبد دھار ★

ست پُرکھ نرنجن نرگن گن ندھان، گنوتنا وڈ وڈیائیا۔ الکھ آگوچر آگم اتہاہ بے پہچان، روپ رنگ ریکھ نہ کوئی جنائیا۔ سچکھنڈ دوارے وسے دھام مکان، تھر گھر ساچے آسن لائیا۔ شبد انادی دھر فرمان، دھر دربارے آپ سُنائیا۔ آد جگادی کھیل مہان، آگم آگمرا کھیل کھلائیا۔ ست سروپی نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو مہربان، اپنی کل ورتائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن دیوے دان، دیونہار بے پرواہیا۔ ایکنکارا سچ نشان، ست ستوادی اک بنائیا۔ آد نرنجن نور مہان، نور نورانہ جوت جگائیا۔ اناشی کرتا آپ اپنی کرپچھان، نرگن نرگن ویکھ دکھائیا۔ سری بھگوان کرے کھیل مہان، گھر مندر سوہا پائیا۔ پاربرسم آپ اپنی رکھ آن، دوسر حکم نہ کھئے پھرائیا۔ تخت نواسی راج راجان، شاہو بھوپ وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن وسے نرگن گھر، نرگن میلا سہج سُبھائیا۔ نرگن ہر ہر وسیا، ساچے تخت سچ سلطان۔ بھيو ابھید کسے نہ دسیا، جگا جگنتر کھیل مہان۔ اپنی سیجا آپے بہ بہ ہسسیا، آپے جانے دھر فرمان۔ آپے رس مانے بن بن رسیا، آپے ویکھے مار دھیان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل سری بھگوان۔ سری بھگوان سرب گنوتنا، گن اوگن کہن نہ جائیا۔ آپے آد آپے آنتا، مدھ اپنی رچن رچائیا۔ آپے لیکھا جانے جگا جگنتا، جاگرت جوت آپ دکھائیا۔ آپے دھام کھنڈ سچ سہنتا، آپے تھر گھر کرے رُسنائیا۔ آپے محل اٹل رچن رچنتا، اُچ مینار ویکھ دکھائیا۔ آپے جوین روپ بڈھنتا،

آپے نۆر نۆر درسائیا۔ آپے ناری آپے کتا، آپے پھۆن برکھا لائیا۔ آپے در درویش بے منگتا، آپ اپنی الکھ جگائیا۔ آپے ثالث چولی رنگن رنگتا، نرگن رنگیلا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرۆپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل اکھ اتھایا۔ اکھ اتھاہ بے پرواہ، پروردگار اکھوائیندا۔ نۆر نۆرانہ صفت صلاح، صفتی صفت وچ نہ آئیندا۔ دو جہاناں دُھر ملاح، ساچا بیڑا آپ اٹھائیندا۔ ایکا اپنا ناؤں دھرا، ایکا الفی تن ہنڈھائیندا۔ ایکا بستی دئے وکھا، ایکا نگر گرام سہائیندا۔ ایکا میت گھوڑا لئے دوڑا، شاہ آسوار اک بنائیندا۔ ایکا پوڑا لئے چڑھا، درگاہ ساچی آپ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرۆپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ کھیلے کھیل پُرکھ سمرتھ، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن چلائے رتھ، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ ایکنکارا اپنی جھولی پاوے وتھ، اپنی وست آپ وندائیا۔ آد نرنجن نرگن نۆر گھت، ساچا دیپ کرے رُشنائیا۔ سری بھگوان آپے ویکھے اپنی پت، پت پرمیشور ناؤں دھرائیا۔ ابناشی کرتا آپ اپنا کر اُنتت، آپے لیکھا لئے لکھائیا۔ پاربرہم آپے ویکھے جانے اپنا ہٹ، دوسر در نہ پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرۆپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرگن لئے اپائیا۔ نرگن پُرکھ اکال، اپنی کل ورتائیندا۔ نرگن پُرکھ دیال، دین دیال آپ ہو جائیندا۔ نرگن رۆپ مہاکال، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ نرگن کرے کرائے سدا پرتپال، پرتپالک دس نہ آئیندا۔ نرگن پائے اپنا آپ جنجال، کال رۆپ آپ وٹائیندا۔ نرگن وسے سچ سچّی دھرمسال، سچکھنڈ دوارے سوبھا پائیندا۔ جوتی جوت سرۆپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھیو ابھیدا اچھل اچھیدا آپ اپنا بھیو کھلائیندا۔ سچکھنڈ وسے آپ نرنکار، نرگن نۆر آپ رُشنائیا۔ دوسر دسے نہ کھئے دھار، قُدرت کرتا نہ کھئے بنائیا۔ رۆ سس نہ کھئے اُجیار، گگن منڈل نہ کھئے وڈیائیا۔ دھرت دھول نہ کھئے سہار، زمیں اسمان نہ کھئے بنائیا۔ جنگل جوہ نہ کھئے پہاڑ، سمنڈ ساگر نہ کھئے وکھائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، لیکھا جانے نہ کھئے شاہیا۔ پنج تت نہ کھئے ورتار، ترے گن رنگ نہ کھئے رنگائیا۔ من مت بُدھ نہ کھئے وچار، چتر سگھڑ نہ کھئے وکھائیا۔ منمکھ مؤڑھے نہ کھئے گوار، ہوے ہنگتا نہ کھئے ورتائیا۔ بھکھا ننگتا نہ دسے کھئے دربار، شاہ سلطان نہ سیس تاج ٹکائیا۔ کھڑگ کھنڈا نہ دسے کٹار، شستر بستر نہ کھئے سجائیا۔ جورو زر نہ کھئے بہتار، تیر کمان نہ ہتھ اٹھائیا۔ شاہی لشکر نہ شاہ آسوار، آسو گھوڑا نہ کھئے دوڑائیا۔ تیر تَنگ نہ مارے مار، کال رۆپ نہ کھئے وٹائیا۔ لاڑی موٹ نہ کرے شنکار، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ چتر گپت نہ کرے وچار، لیکھا لکھے نہ تھاؤں تھائیا۔ لکھ چوراسی نہ کھئے پَسار، چارے

کہانی نہ ویکھ وکھائیا۔ چارے بانی نہ کھئے شبد نگار، چارے وید نہ کھئے پڑھائیا۔ چارے مکھ نہ کھئے پکار، چاروں کُنٹ نہ کھئے سُنائیا۔ چار
 جُگ نہ کھئے کلیان، چار چار نہ وچے ودھائیا۔ نو کھنڈ نہ کھئے نشان، ست دیپ نہ روپ درسائیا۔ برہمنڈ کھنڈ نہ کھئے پردھان، برہما وشن شو
 نہ حُکم جنائیا۔ ایشٹ دیو نہ پوجا گیان، سمرت روپ نہ کھئے وکھائیا۔ دریشٹ ویشٹ رام نہ دیوے کھئے مان، کاہنا بنسری نہ کھئے اٹھائیا۔ نرگن
 کھیل سِری بھگوان، نر ہر اپنا آپ کرائیا۔ سچکھنڈ نواسی وسے سچ مکان، آپ اپنا گھر سُہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، تھر گھر وسے سچ دوار، اک اِکلا ایکنکار، نرگن روپ اگم اپار، الکھ اگوچر بھیو نہ رائیا۔ سچکھنڈ دوار ہر نرنکار، ایکا ایک
 وسائیندا۔ نرگن نور نور اُجیار، نورو نور ڈگمگائیندا۔ سچ سنگھاسن کر تیار، پُرکھ ابناشن آسن لائیندا۔ اُپر بیٹھ سچ سرکار، سو پُرکھ
 نرنجن ایکا ناؤں دھرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بنے چوہدار، در دربان الکھ جگائیندا۔ ایکنکارا بول جیکار، اُچی نعرہ اک لائیندا۔ آد نرنجن ہو
 اُجیار، گھر دیپک ڈگمگائیندا۔ سِری بھگوان بن پنہار، در ساچی سیو کھائیندا۔ ابناشی کرتا کرے سچ وبار، گھر ساچے سچ کھائیندا۔
 پاربرہم ڈھیہہ ڈھیہہ پئے چرن دوار، آپ اپنا سیس جھکائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن سچ وچار، آد پُرکھ آد جُگادی کھیل اپار، اپنی دھار آپ
 رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اِکلا ویس وٹائیندا۔ اک اِکلا عقل کل دھار، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ سچکھنڈ
 دوار کھول کواڑ، آپ اپنا آسن لائیندا۔ آپے بنے سچ سرکار، ساچے تخت آپ سُہائیندا۔ اپنی کرنی کر وچار، کرتا پُرکھ آپ اکھوائیندا۔ اپنی
 سرنی پُر منگے منگ بن بھکار، اپنی جھولی اگے ڈائیندا۔ آپے ور دیوے دیونہار، داتا دانی ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا، ایکنکارا نرادھارا نرویر اپنا ناؤں رکھائیندا۔ نرویر اکال مورت، اجونی رہت بھیو نہ آئیندا۔ پُرکھ
 ابناشی ساچی صورت، سچکھنڈ دوارے آپ بنائیندا۔ اپنی منسا آپے پورت، ایکا رنگ رنگائیندا۔ نہ کوئی نیڑ نہ کوئی دُورت، گھر گھر وچ
 جوت جگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گھر گھر وچ کر تیار، آپے ویکھے ویکھنہار، آد جُگادی ساچی کار، ہر ساچا
 آپ کرائیندا۔ گھر وچ گھر گھر نیار، ہر ساچے کھیل کھلایا۔ سچکھنڈ نواسی نراکار، نرگن نور کرے رُشنایا۔ تھر گھر بائے آپے سار، آپ اپنا
 بنک وکھایا۔ اوچو اوچ بے عیب پروردگار، جلوہ نور نور ٹکایا۔ تخت نواسی شاہو شباشی بھیو نیار، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بنک آپ وڈیا۔ ساچا بنک سوہے در، در دروازہ آپ کھلایا۔ پُرکھ ابناشی ہری ہر، ہری ہر اپنا
 رُوپ وٹایا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ کھیل کھلایا۔ ایکنکارا ایکا ہر، زرنکارا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آپ چُکایا اپنا ڈر، زہے اپنا ناؤں رکھایا۔ زہے ہویا شاہو بھوپ، شاہ سلطانا آپ اکھوائیندا۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی رُوپ، رُوپ رنگ
 نہ کوئی رکھائیندا۔ نہ کوئی دِشا نہ کوئی کوٹ، نہ کوئی وندن وند وندائیندا۔ نہ کوئی سچ نہ کوئی جھوٹھ، نہ کوئی ونجی ونج وکھائیندا۔ نہ کوئی
 ٹھگ چور یار سکے لُٹ، چوگ نکھٹ نہ کوئی وکھائیندا۔ پُرکھ اکال زرگن شاہو بھوپ، مورت اکال اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ایکا کھیل بار انک
 کوٹن کوٹ کوٹ رُوپ، اپنا ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ سچ دوار، ایکا وسے وسنہار، دوسر کھے
 نہ سنگ رکھائیندا۔ نہ کوئی سنگ سگلا ساتھ، نہ کوئی میل ملتیا۔ نہ کوئی بہ بہ گائے گاتھا، وید پُران نہ کوئی پڑھنیا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی
 پاٹھا، مندر مسجد چار دیوار نہ کوئی رکھتیا۔ امرت رس نہ مارے ٹھاٹھا، سر سروور نہ کوئی ٹہنیا۔ نہ کوئی پون پونی نہ کوئی جوت لالاٹھا، اگنی
 لاٹا نہ کوئی رکھنیا۔ نہ کوئی پنج ت وسے کایا ماٹا، نہ کوئی نیوں نیوں سیس جھکتیا۔ چوڈاں لوک نہ دسے چوڈاں طبق وچھائی کھاٹا، نہ کوئی
 سیج بڈھتیا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناشا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوار اک سہنیا۔ سچکھنڈ دوار سوہاؤنت،
 زرگن ساچا اک سہائیندا۔ پُرکھ ابناشی ساچا کنت، ہر ہر ناری نر نرائن آپ پرنائیندا۔ آپ اپنی بنائے بنت، واہ واہ اپنا کھیل کھلاییندا۔ آد
 جُگاد جُگا جُگنتر مہا اگت، لیکھا لیکھت وچ نہ آئیندا۔ نہ کوئی سادھ نہ کوئی سنت، گر پیر اوتار نہ کوئی اکھوائیندا۔ نہ کوئی رسنا جہوا منیا
 منت، من مت بڈھ نہ کوئی دھرائیندا۔ نہ کوئی ہوئے نہ کوئی ہنگت، نہ کوئی گرھ ہنکار وکھائیندا۔ نہ کوئی ورن برن ایکا رُوپ نہ دسے کوئی
 سنگت، تتوت نہ کوئی ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارا کھیل اپار، کرے کرائے کرنہار، قادر اپنی کھیل
 کھلاییندا۔ قادر کریم بے عیب پروردگار، نورو نور جلوہ الہیا۔ پارہم پرہم ہیو نیار، پُرکھ ابناشی دس نہ آتیا۔ سری بھگوان ہو تیار،
 آپ اپنا گھر وسائیا۔ ساچے تخت سچی سرکار، سچ سنگھاسن سوہا پائیا۔ راج جوگ اک زرنکار، زرگن اپنا رُوپ درسائیا۔ حُکمی حُکم کر
 وچار، حُکمی حُکم وچ رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنی بنت وکھایا۔ بنت بنائے ہر بھگوان، سچکھنڈ دوار

سُہائیندا۔ نرگن نرگن ہو مہربان، نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ نرگن گوپی بن بن کاہن، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ نرگن ست بن سنتان،
 نرگن اپنا گھر وسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوار آپ سُہائیندا۔ سچکھنڈ دوار وڈ وڈیائی، ہر وڈا وڈ
 وڈیائیندا۔ پُرکھ ابناشی کری کڑمائی، نرگن نرگن اپنا آپ پرنائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن گھر وجے ودھائی، ہر پُرکھ نرنجن گیت سُہاگی آپے گائیندا۔
 ایکنکارا ویکھے چائیں چائیں، آد نرنجن نال رلائیندا۔ سری بھگوان پکڑے بانہی، ابناشی کرتا آپ اٹھائیندا۔ پاربرہم اپنی سیوا رہیا کھائی،
 سیوک سیوادار ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوار آپ سُہائے کرے کھیل بے پرواہے، بے پرواہ
 اپنی کل ورتائیندا۔ سچکھنڈ دوار سُہنجنا، ہر ساچا آپ سُہائیندا۔ جوت جگائے آد نرنجن، آد آنت ویکھ وکھائیندا۔ داتا بن درد دکھ بھ
 بھنجنا، نرہے اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نرمل نرور کر کر مجنا، امرت ساچا تال سُہائیندا۔ سدا سُہیلا بن بن سبنا، ساچا سنگ نہائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک ایک ایکنکارا، آپے جانے اپنا آپ پَسارا، دوسر ہور نہ کوئی وکھائیندا۔ ایکنکارا پُرکھ آگم، الکھ
 آگوچر بھیو نہ رایا۔ اپنی گودی آپے پیا جم، مات پت نہ کوئی بنایا۔ اپنا بیڑا آپے بٹھ، آپے رہیا چلایا۔ آپے وسیا اپنی چہر چھن، سچکھنڈ
 دوارا آپ سُہایا۔ آپ راگ سنائے اپنے کت، ناد انادی آپ وجایا۔ آپ اپنے مندر بہ بہ گیا من، آپ اپنا حکم سُنا یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو دئے کھلایا۔ بھیو کھلئے سچکھنڈ، ست پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائی۔ پہلی ونڈی اپنی ونڈ، سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیا۔
 دوجی کھولی نرگن گنڈھ، ہر پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیا۔ تیجے ہویا آپ بخشند، ایکنکارا ناؤں اُچھائیا۔ چوتھے آپے جانے اپنا پندھ، آد نرنجن کر
 رُشنائیا۔ پنجویں میل گئی گھند، ابناشی کرتا سنگ رکھائیا۔ چھیویں گھر در ور ہر نر ایکا بند، سری بھگوان لئے اُچھائیا۔ ستویں در گئی
 گھند، پاربرہم رُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا لیکھا دئے بُجھائیا۔ پہلا لیکھا ہر کرتار، سو پُرکھ نرنجن ناؤں
 دھرایا۔ دوجا لیکھا دھر دربار، ہر پُرکھ نرنجن ویس وٹایا۔ تیجا در کھول کواڑ، ایکنکارا انگ لگایا۔ چوتھا اندر کر تیار، آد نرنجن جوت
 جگایا۔ پنچم میلا میلنہار، ابناشی کرتا ویکھ وکھایا۔ پنچم میلا دھر دربار، نرگن نرگن آپ کرایا۔ ساچا تخت کر تیار، سچ سینگھاسن آسن
 لایا۔ پنچم پنچم کر پیار، پنچم ویکھے تھاؤں تھانیا۔ پنچم ایکا دئے آدھار، پنچم ایکا رُپ سہایا۔ پنچم اک کر سکدار، پنچم ایکا تاج وکھایا۔

پنجم وکھایا اک دربار، پنجم ایکا حکم جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناشی آپ اپنی کل ورتایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر پُرکھ نرنجن پایا، آد نرنجن وِجی ودھائی۔ ابناشی کرتا منگل گایا، آپ اپنا گیت الاٹیا۔ ساچا بنک آپ سہایا، گھر ساچا صفت صلاحیا۔ شاہو بھوپ اک دھرایا، شاہ سلطانا ویکھ وکھائی۔ پنجم مُکھ مُکھ صلاحیا، پنجم دیوے آپ ودھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا رانا آپ بنائی۔ ساچا رانا ہر سلطان، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیندا۔ پنجم پنچ کر پروان، پنجم پنچ پردھان آپ بنائیندا۔ پنجم دیوے سچ نشان، پنجم تاج مُکھ صلاحندا۔ پنجم جانے اک گیان، پنجم اک رُپ وکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ نواسی ساچا بھوپ، ہر ساچا آپ اکھوائیندا۔ پنچ مُکھ پنچ نشانہ، ہر ساچے سچ اُپایا۔ نرگن بن بن راج راجانا، راجن راج آپ اکھویا۔ ست سنتوکی بدھا گانا، ست ست اپنا سگن منایا۔ گت مت جانے آپ بھگوانا، بھگون اپنی کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پنجم تاج سوہاونت، آپ سہائے سری بھگونت، آد آنت آپ سہایا۔ پنجم تاج کر تیار، پنجم مُکھ مُکھ صلاحیا۔ تخت نواسی بیٹھ تخت سرکار، نرگن اپنے سیس ٹکائی۔ سچکھنڈ نواسی آپ پروردگار، جلوہ جلوہ وِچ تکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پنجم مُکھ سچا تاج، آپ رکھائے سیس غریب نواز، دوسر ہور نہ کھئے وڈیائی۔ سیس رکھ تاج نرنکار، نرگن سچی کھیل کھلاییندا۔ دوچی بٹھے ساچی دھار، سری بھگوان سیو لگائیندا۔ پارہم کرے خردار، آپ اپنا حکم سنائیندا۔ ست سرُپی ست ورتار، گھر ساچے آپ ورتائیندا۔ نرگن جوت ہٹے اُجیار، آپ اپنا رنگ وٹائیندا۔ ستح پرکاس کر نرنکار، نرنکار کھیل کھلاییندا۔ لال گلالا رنگ چاڑھ، کنچن اپنا رُپ وٹائیندا۔ سوہا ویس ہر آپ سرکار، چٹی دھار میل ملائیندا۔ پیلا میل اگم اپار، نیلا نیلی دھار پار کرائیندا۔ کالا ویس کرے انیک انک کل کل وچار، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ ایکا جوت کھیل نیار، گھر گھر وِچ آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا جوتی اک جھمکار، آپے ویکھے کھول اپنی اکھ، اپنا نین آپ کھلاییندا۔ ایکا جوتی ساچی دھار، ست ست رنگ سمائی۔ سچکھنڈ دوارے کر اُجیار، تھر گھر ساچے دئے بہائی۔ تھر گھر ساچے آپے واڑ، اپنا گنڈا اپنی ہتھیں لایا۔ سچکھنڈ دوارے کر اُجیار، تھر گھر ساچے دئے بہائی۔ نہ کوئی پُرکھ نہ دسے نار، نرگن کھیل کرے بے پرواہیا۔ سولان کرے نہ کوئی شنکار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دئے سمجھائیا۔ ایکا جوتی ست رنگ، ست ستوادی آپ وٹائیندا۔ آپے لائے اپنے انگ، انگیکار آپ اکھوائیندا۔ آپ وکھائے اپنا ایشٹ وچ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچے گھر، گھر ساچا آپ وکھائیندا۔ ساچے گھر کھیل اپار، ساچی جوت جوت رُشنائیا۔ رنگے رنگ نرگن نرگن دھار، ایکا رنگ چڑھائیا۔ ونڈے ونڈے سچی سرکار، ونڈنہارا دس نہ آئیا۔ ایکنکارا کھیل اپار، نرادھار سچی سرکار، شاہو بھوپ آپ اکھوائیا۔ ساچے تخت بیٹھ کرے وچار، ساچے ہتھ سچی وڈیائیا۔ آد جگادی حُکمی حُکم ورتے ورتار، نہ کوئی میٹے میٹے مٹائیا۔ اچا مندر ہو اُجیار، سچکھنڈ سے وسنہار آپ اکھوائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر پُرکھ ابناشی سرب گھٹ واسی اپنا مارگ آپے دسے، دوسر مارگ کوئی نہ لائیا۔ ساچے مندر آپے سے، تھر گھر ساچا آپ وسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ محلہ سچ پَسارا، کرے کرائے ہر کرتارا، سچ سنگھاسن کھیل اپارا، پنچم تاج سیس دستارا، ست پُرکھ نرنجن آپ سچائیا۔ پُرکھ نرنجن سازن سازیا، سہائے ساچا گھر۔ پُرکھ ابناشی غریب نوازیا، آپے دیونہارا ور۔ آپے رکھے سیس تاجیا، آپے در درویش بنے در۔ آپے رچیا اپنا کاجیا، آپے گھاڑن لئے گھڑ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچا ہر۔ ساچا ہر ہر سُلطانا، ہر سجن بے پرواہ اکھوائیندا۔ پنچم تاج تاج مہانا، تخت نواسی سیس ٹکائیندا۔ چھویں گھر گھر فرمانا، در در آپ سمجھائیندا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن گن ندھانا، اپنا گن آپ وکھائیندا۔ ست رنگ نشانہ دو جہاناں، ہر بھگوانا آپ جھلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ونڈن آپ ونڈائیندا۔ ست رنگ نشانہ دیوے چاڑھ، سچکھنڈ وچی ودھائیا۔ آپے بٹھے اپنی دھار، ہار جت نہ کھئے وکھائیا۔ نہ کوئی سجن میت مُرار، دوتی دشمن نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن کھیل کرے ہر، ہر کی گت نہ کھئے جنائیا۔ ست رنگ نشانہ سچ دوارے، ہر ساچا سچ چڑھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کر وچارے، ہر پُرکھ نرنجن آکھ سُنائیندا۔ ایکنکارے تیری کارے، کار کرتا آپ کھائیندا۔ آد نرنجن ہو اُجیارے، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا پاوے سارے، لے اوتارے کھیل کھلائییندا۔ پاربرہم بھیو نیارے، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ ساچے مندر استھل بیٹھ چُبارے، آپ اپنا متا پکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ ساچا متا ہر پکایا، سچکھنڈ وچی ودھائیا۔ ست رنگ نشانہ اک چڑھایا، آد جگاد جھلائییا۔ پنچم مُکھ تاج

پہنایا، پنجم دیوے مان وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی اچھیا اپنے وچ رکھائیا۔ اپنی اچھیا اپنے اندر دھر، آپے باہر کڈھائیندا۔ آپے دیونہارا ور، ور داتا ناؤں رکھائیندا۔ آپے اپنی کِریا کر، کر کِریا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنی دھار بندھائیندا۔ کِریا کر سِری بھگوان، اپنی اچھیا پُور کرائیا۔ کرے کھیل والی دو جہان، دو دو دھار آپ چلائیا۔ آپے نرگن نُر مہان، آپے آد آد وڈیائیا۔ آپے شکت ہونے پردھان، آپ اپنی کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنے گھر اپنی رچنا ویکھ وکھائیا۔ گھر وچ گھر رچن رچایا، رچ رچنا ویکھ وکھائیا۔ ساچے مندر ہو اُجیار آپ اپنا رنگ رنگایا، ہر ساچا میل ملائیا۔ ناتا بدھاتا جوڑ جُڑایا، اک اکانتا کھیل کھلائیا۔ دوس راتا نہ کھیل کھلایا، دائی دایا نہ سیو کھائیا۔ جوتی جاتا آپ ہر جایا، جاگرت جوت اک جنائیا۔ اپنا نُر نُر درسایا، نُر نُرانہ نُر نُر ڈگمگائیا۔ آپ اپنا ویلا وقت سُہایا، تھت وار نہ کھنے جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا بیج بجائیا۔ بویا بیج اپنے کھیتر، آپے ہل چلائیندا۔ آپے ویکھے اپنے نیتر، اپنی درِشٹی آپ کھلائیندا۔ آپے رُت جانے اپنی بسنت بسنتی چیتر، آپے میل ملائیندا۔ آپے کرے ساچا ہیتر، نت نوت اپنی دھار بندھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا پردہ لائیندا۔ ہر پردہ آپ چُکایا، آپ اپنی کِریا دھار۔ سچکھنڈ دوار سچ وسایا، نرنکار نرنکار نراکار۔ جوتی جوت میل ملایا، گھر گھر وچ بھریا بھنڈار۔ گھر گھر وچ کر رُشنایا، گھر گھر ہونے اُجیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے بنیا ناری کنت بہتار۔ ناری کنت بنیا ہر ہر، ہر سچا بے پرواہیا۔ اپنی جوت اپنے اندر دھر دھر، آپ اپنا میل ملایا۔ اپنے مندر آپے کھڑ کھڑ، آپ اپنا درس دکھایا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھ چڑھ، آپ اپنا کُنڈا لایا۔ آپ اپنا نُر آپے دھر دھر، آپ اپنا انگ لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سو پُرکھ نرنجن اپنا لیکھا دئے سمجھایا۔ سو پُرکھ نرنجن اچھیا دھار، اپنی کھیل کھلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کر پیار، اپنی گود بہائیندا۔ ایکنکارا اندر دیوے واڑ، آنتر اپنا بیج بجائیندا۔ آد نرنجن نرگن جوت کر تیار، آپ اپنا میل ملائیندا۔ اباشی کرتا آپے اندر آپے باہر، رسیا بھوگی آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ست سنجوگی اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے بھوگے بھوگ، بھسمر اپنا رُپ وٹایا۔ ایکا ایک نرگن جوت، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ نہ کوئی قلعہ نہ کوئی کوٹ، نہ کوئی در سہایا۔ نہ کوئی نگارہ نہ کوئی

چوٹ، تال تلواڑا نہ کوئی وجایا۔ کسے رکھے نہ کوئی اوٹ، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی کھیل اپارا، کرے کرائے کرنیہارا، کرتا پُرکھ اپنا ناؤں دھرایا۔ کرتا پُرکھ ناؤں رکھ، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ہو پرتکھ، نرگن نرگن رُوپ وٹائیندا۔ ساچے مندر آپے وس، آپ اپنا بل دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی سوہیا پایا۔ ست پُرکھ نرنجن دھریا بھیس، ہر پُرکھ نرنجن آپ وٹائیندا۔ ایکنکارا تیرے لکھے لیکھ، آد نرنجن نال رلائیندا۔ سِری بھگوان کرے آدیس، دیس اپنا آپ سہائیندا۔ ابناشی کرتا نر نریش، اپنی الفی آپ بندھائیندا۔ پاربرہم آپ اپنا رہیا ویکھ، شاہو بھوپ سچکھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماش، پُرکھ ابناشا آپ کرائیندا۔ ایکا وسیا سچکھنڈ نرنکارا، آپ اپنی جوت جگایا۔ اک سہائے سچ دوارا، ساچا تخت سہایا۔ شاہو بھوپ سچی سرکارا، سچکھنڈ اپنا آسن لایا۔ ست رنگ نشانہ کر تیارا، دو جہاناں آپ چڑھایا۔ ست پُرکھ نرنجن ساچی دھارا، دُھر دی دھار آپ سہایا۔ ست پُرکھ نرنجن بول جیکارا، ایکا اپنی الکھ جگایا۔ تہر گھر وسیا وسنہارا، بند کواڑا آپ کھلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کل ورتایا۔ ست دوارا کھولیا، کھولنہار آپ نرنکار۔ اپنا وجود نرگن نرگن آپے تولیا، تولنہارا بولے ایکا دھار۔ آد جگاد رہے اڈولیا، نہ ڈولے ڈولنہار۔ سچکھنڈ نواسی سچ دوارا ایکا کھولیا، اتوٹ اٹھ رکھے بھنڈار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی کھیل اپارا۔ آد جگادی ایکا ہر سچا پاتشاہ، ساچے تخت ہوئے ٹھیا۔ دُھردرگاہی اک ملاح، جگا جگنتر کدے نہ رُٹھیا۔ دیونہارا سچ صلاح، لُکیا بیٹھا ایکا گُٹھیا۔ سچکھنڈ دوارے مُکھ چھپا، کسے کولوں جاوے نہ کدے لُٹیا۔ ٹھگ چور نہ لے چُرا، ہر کا چوگ نہ کدے نکھٹیا۔ بھنڈارا اپنا رہیا ورتا، پُرکھ ابناشی بوٹا کدے نہ جاوے پُٹیا۔ لکھ چوراسی رہیا لگا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا آد آپے سمجھا۔ آد پُرکھ آپ اُپایا، اپنی دیا کمائیا۔ اپنی ونڈ رہیا ونڈایا، آپ اپنی سیو لگائیا۔ سچ دوارا آپ اُپجایا، وست اتوٹ اٹھ جھولی پائیا۔ اپنی لجا آپ رکھایا، آپے دیداں رہے ودھائیا۔ اپنا مندر آپ سہایا، اپنی جوت کر رُشنائیا۔ اپنا منگل آپے گایا، سُر تال نہ کوئی وجائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوار ایکنکار، کرے کھیل اگم اپارا، پاربرہم اپنی کل ورتائیا۔ کُلوٹا کال دیال، اپنی کل ورتائیندا۔ سر سرور اک اُچھال،

پُرکھ ابناشی آپ لگائیندا۔ اپنی کرے آپ سنبھال، آپ اپنا ویکھ وکھائیندا۔ اپنا توڑ آپ جنجال، آپ اپنی چال وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر بنک اک سہائیندا۔ گھر بنک ہر سہاونا، سہائے ہر کرتار۔ پُرکھ ابناشی بھیو کھلاونا، گھر مندر بیٹھ سچّی سرکار۔ ایکا سٹ سٹ اُچاونا، ابناشی اچت کھیل اپار۔ پنج تت نہ تت بناونا، رکت بوند نہ کوئی پیار۔ برہم جوت نہ کھے جگاونا، من مت نہ دئے ادھار۔ کایا بنک نہ کوئی وساونا، کرے کھیل اگم اپار۔ آپ اپنی گود دھراونا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ور دیونہار۔ سو پُرکھ نرنجن ور گھر پایا، وڈ داتا بے پرواہیا۔ ہر پُرکھ نرنجن خوشی منایا، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ ایکنکارا گاون آیا، آپ اپنا رُپ وٹائیا۔ جوت نرنجن کر رُشنایا، آد نرنجن کھیل کھلائییا۔ سری بھگوان بنے ملاسیا، اپنا بیڑا رسیا چلائییا۔ ابناشی کرتا چپو لایا، آپ اپنا بل دھرائیا۔ پاربرہم برہم صلاحیا، گھر ساچے صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھید آپ جنائیا۔ سو پُرکھ نرنجن وست امول، اپنی آپ جنائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن تولے تول، ایکا کنڈا ہتھ رکھائیندا۔ ایکنکارا دھارن بول، سچ جیکارا ایکا لائیندا۔ آد نرنجن مندر کھول، اپنے اندر آپ ٹکائیندا۔ ابناشی کرتا جائے مؤل، مؤلا اپنا ناؤں رکھائیندا۔ سری بھگوان پورا کرے قول، کیتا قول آپ نبھائیندا۔ پاربرہم نہ کوئی رُپ ساول سؤل، الکھ ابھید نہ کوئی جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی بنت بنائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سچ پیار، ہر پُرکھ نرنجن نال کرائیندا۔ ایکنکارا ساچی سیج کر تیار، گھر ساچے آپ سہائیندا۔ آد نرنجن پھرے چاروں طرف ایکا وار، چاروں گنٹ پھیرا پائیندا۔ ابناشی کرتا اندرے اندر بھنچ بھنڈار، سچ بھنڈار آپ ورتائیندا۔ سری بھگوان آئے باہر، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ پاربرہم ہو اُجیار، آپ اپنا رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت جوت سہائیندا۔ جوت اُجالا ہر گویالا، جوتی جوت کری رُشنایا۔ پُرکھ ابناشی دین دیالا، دیا ندھ وڈی وڈیایا۔ سچکھنڈ وسائے سچّی دھرمسالہ، تھر گھر بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نرگن ویس وٹائیا۔ نرگن رُپ سری بھگوانا، اپنی کھیل کھلائییندا۔ نرگن مات پت بنے بال نادانا، بالی بالا آپ اکھوائیندا۔ نرگن وشنوں بن انجانا، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیونہارا ساچا مانا، آپ اپنا مان رکھائیندا۔ آپے وسیا نراکار، نرگن نور نور اُپایا۔ آپ اپنا بھر بھنڈار، آپے دئے ورتایا۔ آپے اتم کرے

پیار، آپ اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرگن سرگن وچ ٹکایا۔ آپے اندر ہر کرتار، آپے کل ورتائیندا۔ آپے
 امرت بھر بھنڈار، ناہی آپ اُٹائیندا۔ آپے نور کر اُجیار، آپے باہر وکھائیندا۔ آپے پارہم پاوے سار، برہم اپنا آپ اُپائیندا۔ آپے پُھل کھڑی
 گلزار، آپے پنکھڑیاں مکھ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وشن برہما شو کر تیار، پارہم ویکھ وکھائیندا۔ کرے
 کم سچّی سرکار، نہکرمی کرم کھائیندا۔ مانس جنم اپنے ہتھ وندے کرتار، اپنا بھانا آپ سمجھائیندا۔ ورن برن نہ کھے پیار، ساچی سرن اک
 رکھائیندا۔ چرن سرن سرن چرن اک سرکار، سچّی سرن اک وکھائیندا۔ ترنی ترن تارنہار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 آپ اپنی جوت جگائیندا۔ برہما ویتا پارہم، برہم برہم کری گُرمائیا۔ وشنوں اندر آپے جم، آپ اپنا رُوپ وٹائیا۔ اپنا بیڑا آپے ہتھ، آپے کھیل
 کھلائیا۔ آپے شنکر چاڑھے چن، دھواں دھار آپ سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا اپنے وچوں باہر کڈھایا۔
 برہما وشن کر تیار، ہر اپنا کھیل کھلایا۔ درگاہ ساچی سچ دربار، تخت نواسی حکم سُنایا۔ شبد انادی دُھر جیکار، انادی ناد وجایا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکار وار ایکار اکھ آپ پڑھایا۔ ایکار وار ایکار اکھ آپ پڑھائے، پارہم برہم سمجھائیندا۔ وشنوں تیرا لیکھا
 پرہ اپنے ہتھ رکھائے، تیری سیوا آپ کھائیندا۔ شنکر تیرا زور تیرا بل دھرائے، تیرا تیری جھولی پائیندا۔ تتاں وچولا آپ رگھرائے، ترے ترے
 ساچا ویس وٹائیندا۔ اپنی وست دے ورتائے، ترے گن تت اُپجائیندا۔ رجو طمو ستو انگ لگائے، آپ اپنی کل وکھائیندا۔ تتاں ترے ترے رنگ
 چڑھائے، رنگنہارا رنگ رنگائیندا۔ سورا سرنگ آپ اکھوائے، اپنا انگ نہ بھنگ کرائیندا۔ ست سرُوپ سرب سہائے، جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، اپنی کل ورتائیندا۔ ساچی رچنا رچ کرتار، ترے گن ترے ترے میل ملایا۔ ایکار حکم دُھر دربار، دُھر فرمانا آپ جنایا۔
 شبدی شبد شبد جیکار، شبد گر آپ وکھایا۔ شبد نور نور اُجیار، شبد شبد پرکاش وکھایا۔ شبد لوآن پُریاں لے اُسار، شبد برہمنڈ کھنڈ
 بنت بنایا۔ شبد سورج چن کرے اُجیار، منڈل منڈپ ویکھ وکھایا۔ شبد ونج شبد واپار، شبد ہتھو ہٹ وکایا۔ شبد محل شبد اٹار، شبد
 ساچی سیج ہنڈھایا۔ شبد ناری شبد کنت بھتار، شبد انگی انگیکار کرایا۔ شبد ست ہویے دُلاں، شبد گودی گود سہایا۔ شبد جودھا
 سورپیر بلکار، شبد کھڑگ کھنڈا تیز چمکایا۔ شبد گر پیر ہویے اوتار، شبد سادھ سنت رُوپ وٹایا۔ شبد وشنوں بھرے بھنڈار، ساچی

وست جھولی پایا۔ شبد برہما کرے پیار، اپنا لیکھا آپ سمجھایا۔ شبد وشنوں کرے سنگار، سچ الفی اک رکھایا۔ شبد اندر آپ زرنکار،
 دوسر ہٹ نہ کوئی دکھایا۔ شبدی شبد کرے پر آپکار، آپکار اپنا اک کمایا۔ شبد جت شبد ہار، شبد جھنڈا اک لہرایا۔ شبد کھنڈ برہمنڈ
 جیرج انڈ ہونے اُجیار، لوک پرلوک ہونے سہایا۔ شبد کرے کھنڈ کھنڈ شبد نار دُباگن رنڈ، شبد ساچا کنت ہنڈھایا۔ شبد بھیکھ شبد پکھنڈ،
 شبد سچ سچ درڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اکھڑ آپ سمجھایا۔ ایک شبد ساچی وست انمول، وشنوں ہر
 سمجھائیندا۔ آپے تیرا تولے تول، ہر شبدی کھنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ شنکر تیرا تینوں رکھے اڈول، تیری دھارن آپ چلائیندا۔ شبد اگئی وسے
 کول، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا شبد اک سمجھائیندا۔ ساچا شبد ہر زرنکار، وشنوں آپ
 درسایا۔ شبد وسے سچکھنڈ دوار، ایک گونج گونج وچ ٹکایا۔ شبد سُنائے ایک دھار، دُھر فرمانا اک سُنایا۔ وشنوں چارے کُنٹ کرے
 وچار، ہر کا شبد دس نہ آیا۔ دوئے جوڑ کرے نمسکار، پُرکھ ابناشی تیری داسی سیو کمایا۔ سیوک بن سیوادار، چرن دھوڑی مستک
 خاک رمایا۔ تیری وست میرا آدھار، میرا ادھار تیری سہایا۔ تُوں پتا ہوں سُن دُلا، کیوں بیٹھا مَکھ چھپایا۔ ہوؤ بھکھک منگے بن بھکھار،
 وشنوں آگے جھولی ڈاہیا۔ پُرکھ ابناشی کرپا دھار، شبد اگئی حُکم سُنایا۔ وشنوں بنسی کر اُجیار، تیرا میرا رُپ وٹایا۔ میرا حُکم تیری
 نمسکار، میرے رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دئے سمجھایا۔ وشنوں سُن کر دھیان، ہر ساچا آپ
 سمجھائیندا۔ پہلاں بنایا تیرا مکان، اپنا آسن وچ لگائیندا۔ دوسر نہ دسے کوئی نشان، رُپ رنگ نہ کھئے دکھائیندا۔ نہ کوئی سخی نہ کوئی کاہن،
 نہ کوئی ناری کنت ہنڈھائیندا۔ کیسے ہٹ نہ دسے دکان، نہ کوئی ونج ونجارا ونج کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی
 کھیل کھلائیندا۔ وشنوں سُنیا دُھر فرمان، نیتر نیناں نیر وہائیا۔ تُوں شاہ پاتشاہ سچ سُلطان، شہنشاہ وڈی وڈیائیا۔ ہوں در درویشا بنے
 دربان، تیری الفی گل وچ پائیا۔ تیرا مندر اک مکان، تُوں وسے بے پرواہیا۔ ہوں منگن آئے دان، داتا دانی ایک بھچھیا جھولی پائیا۔ تُوں میرا
 جانی جان، میں تیری انس اکھوائیا۔ تُوں میرا نگاہبان، میں تیری اوٹ تکائیا۔ تُوں میرا سچ نشان، ہوں منگاں سچ سرنائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک وشنوں دئے سمجھائیا۔ وشنوں تینوں آد اپایا، تیرا پتا آپ زرنکار۔ تیرا بوٹا آپ لگایا، مالی بنیا سرجنہار۔

ساچا امرت آپ چوایا، اپنی برکھے نجر دھار۔ کروڑ چھیانوے میگھ نہ کھئے وکھایا، نہ کوئی سیوا کرے سیوادار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھولے بھیو آپ نرنکار۔ وشنوں تیرا مان رکھاون، ہر ساچے سچ جنائیا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ تیرا مکھ نہ کیسے دساونا، چار چار جگ چوکرئی گیڑا دئے گڑائیا۔ تیرا بھنڈارا آپ ورتاونا، تیری وست ہتھ رکھی رگھڑائیا۔ تیرا اتم کھیل کھلاونا، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ آنت تیرا چولا آپ وٹاونا، کایا چولی بھیو نہ رائیا۔ تیرا گولا ہر اکھواونا، تیرا تولا بنے سہائیا۔ تیرا ڈولا اپنے کندھ اٹھاون، ہوتے کھار سچا شہنشاہیا۔ تیرا مکھ نہ کیسے وکھاون، گھنگھٹ ایکائے کڈھائیا۔ اپنا پردہ آپ اٹھاون، اپنی نار اپنے انگ لگائیا۔ دوسر ہتھ نہ کیسے لگاونا، لوک مات تیری کھئے نہ کری گڑمائیا۔ تیری جوت اپنے وچ ٹکاونا، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ ورن گوت وچ نہ آونا، کوٹن کوٹ جنم دئے بھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں دیوے ایک اور، ایک اکھڑ دئے سمجھائیا۔ وشنوں سُنیا سچ سندیش، پُرکھ ابناشی آپ سُنایا۔ نیوں نیوں کرے چرن کول آدیش، مستک دھوڑی ٹکا لایا۔ کون روپ ملے نر نریش، تیرا بھیو کیسے نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں دیوے ایک اور، نرگن روپ دئے درسایا۔ وشنوں ہر سُنائیندا، اٹھ ست بال نادان۔ تیرا نیتراک کھلائیندا، سچکھنڈ ویکھ سچا مکان۔ پُرکھ ابناشی آسن لائیندا، ست رنگ جھلائے اک نشان۔ پنچم مکھ سیس تاج ٹکائیندا، نرگن جوت سری بھگوان۔ تیرا ویلا اتم سہائیندا، لوک مات کرے کھیل مہان۔ جوتی جامہ روپ وٹائیندا، تیرا لیکھا چکائے آن۔ نرگن سرگن کھیل کھلائیندا، کھیلے کھیل کھیلنہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ وشنوں ویلا اتم آونا، ہر ساچا دئے سمجھائیا۔ آپ اپنا روپ وٹاونا، آپ اپنا کھیل کھلائیا۔ تیرا نام وڈیاونا، آپ اپنی کر گڑمائیا۔ نرگن تیرا میل ملاونا، نرگن وجدی رہے ودھائیا۔ ساچی سیجا آپ سہاونا، سُنجی سیج سرب وکھائیا۔ نرگن نرگن میل ملاونا، نو نو چار لیکھا دئے مکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے تخت سہائیا۔ ساچا سگن بٹھے ڈور، ہر ساچے سچ کمایا۔ آپ اپنے نال لئے تور، آپ اپنے بھانے وچ رکھایا۔ جگ جگ چلن نہ دیوے کیسے دا جورو زور، بل باون اپنی کھیل کھلایا۔ ہر بن اور نہ دسے کوئی ہور، روپ انوپ نہ کوئی وٹایا۔ لیکھا جانے اندھ گھور، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دئے سمجھایا۔ وشنوں لیکھا جانیا، ہر سچے شہنشاہ۔ تیرا

حُکم دُھر فرمانیا، میرا بنے جگت ملاح۔ تُوں صاحب سچا رانیا، تُوں صِفتی صِفت صلاح۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا بخشے اپنا ناں۔ وِشنوُن منگے نام دان، پرہہ آگے جھولی ڈاہیا۔ پُرکھہ ابناشی کر کلیان، تیری کل وڈی وڈیاٹیا۔ کون روپ تیرا دھیان، نِرگن نِرگن لئے ملاٹیا۔ پُرکھہ ابناشی اپنا دیوے آپ بیان، دوسر کوئی نہ گواہ رکھائیا۔ سو روپ سِری بھگوان، ہنگ تیری کرے کُڑمائیا۔ تُوں انس میرا نشان، سربنس تیرا لئے بنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی دھار آپ بندھائیا۔ وِشنوُن سوہنگ گایا، پایا ہر بھگوان۔ دوسر کھئے نظر نہ آیا، ایکا دسیا سچ نشان۔ گھر مندر اک دسیا، اُچ اٹل مکان۔ گیت گوہند اک الایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے ہویا جانی جان۔ جانی جان پاربرہم، ایکا اپنے ہتھ رکھے وڈیاٹیا۔ برہم اُچائے اپنی دُھن، دُھن دُھن وچ سمائیا۔ آپ بُجھائے اپنا گن، گنوتتا گن جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا پردہ آپ چُکائیا۔ برہم ہر سمجھائیندا، پاربرہم ہر کرتار۔ ایکا شبدي شبد الائیندا، الاہی تُوں آپ نرنکار۔ صِفتی صِفت صلاحیندا، صِفت صلاحی پروردگار۔ اُلفت اپنی آپ کرائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا الف کر اُجیار۔ شبد اُچارن کر بھگوان، ایکا اکھڑ آپ پڑھایا۔ ایکا بخشے چرن دھیان، دوسر ستھ نہ کوئی وچھایا۔ بخشنہارا دانی دان، داتا دانی آپ اکھویا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کل اپنی وچ رکھایا۔ اپنی کل اندر دھار، دھرم دیا آپ کھائیا۔ سوٹک سوٹک کر وچار، پرسوٹک ویکھ وکھائیا۔ در گھر ساچے کھیل اپار، ہر ساچا آپ کرائیا۔ اُلٹا رُکھ نہ کوئی وچار، ایکا مُکھ مُکھ صلاحیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گوہجھ گوہجھ دئے کھلاٹیا۔ گوہجھ گیان دھیان پرہہ دیوے برہم وچار، ایکا اکھڑ نام پڑھایا۔ چیتن چت ہر نرنکار، ساچا گیتا آپ وکھایا۔ گیتا گیتے گیتنہار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کرے کرنیہار۔ ایکا گیتا شبد ناد، ناد انادی آپ وجائیا۔ برہم برہم وکھائے برہماد، برہم برہم وچ وکھائے آد جُگاد، آد انت بے پرواہیا۔ ایکا ناری ملے کنت سہاگ، سہاگی کنت اک اکھوائیا۔ ایکا نیتر کھولے جاگ، نیناں ایکا روپ درسائیا۔ ایکا گھر لائے بھاگ، سِری بھگوان اپنی دیا کھائیا۔ ایکا اک اُچائے ویراگ، ویراگی اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا وست اندر دھر، دھر دھر ویکھ وکھائیا۔ اندر دھریا دھام اپارا، تُوں تُوں تُوں اُجیاریا۔ پُرکھہ ابناشی بھریا سچ بھنڈارا، کرے وچ وچ وچاریا۔ آپے

بنے ہر ورتارا، ورتاونہار اگم اپاریا۔ لیکھا جانے لکھنہارا، لیکھا لکھ نہ پاوے کوئی ساریا۔ چارے ویدان کھول کواڑا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ لگائے ایکا نعریا۔ اپنا نعرہ سچ جیکار، اوانگ رُپ آپ لگایا۔ سوہنگ رُپ ساچی دھار، برہم پاربرہم چلایا۔ دوئم رنگ رنگے سچّی سرکار، گھر ساچے رنگ چڑھایا۔ شبد مردنگ وجے سچّی ڈھنکار، ناد انادی آپ سُنایا۔ بودھ اگادھی شبد جیکار، بھیو ابھیدا آپ سُنایا۔ چارے ویدان بن لیکھار، چارے کھانی میل ملایا۔ چارے بانی کر پیار، چارے جگ گیڑ گرایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ برہمے ملیا سچ دربار، ہر ساچے تخت سُہایا۔ اُپر بیٹھ سچّی سرکار، آپ اپنا رُپ درسایا۔ نیوں نیوں کرے نمسکار، نیتر نین نین شرمایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کل ورتایا۔ برہما نین نیر ورولے، نیتر نین نہ دھیر دھرائیا۔ پُرکھ ابناشی تخت نواسی بیٹھا اڈول نہ بولے، شبدی شبد جنائیا۔ آپ سُنائے اپنے سوپلے، گیت گیان وچ ٹکائیا۔ آپے وسیا اپنے اوپلے، اپنا پردہ آپے پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم برہم رکھے سرنائیا۔ پاربرہم برہم اُپایا، گھر مندر اک سُہائیندا۔ پُری برہم ویکھ وکھایا، چرناں اپنیاں ہیٹھ دبائیندا۔ اُپر اپنا بہار ٹکایا، برہما بہار نہ سپس اٹھائیندا۔ چارے مُکھ رُولا پایا، چاروں گنٹ کوک سُنائیندا۔ نیوں نیوں سپس دے جھکایا، سچ حدیث اک پڑھائیندا۔ آپ اپنا حُکم چلایا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھیو چُکائیندا۔ بھیو چُکایا ہر بھگونت، برہمے برہم جنایا۔ تیری بنائی آپ بنت، تیرا رُپ وٹایا۔ تُوں ناری ہر ساچا کنت، تیری سیج ہنڈھایا۔ تیرا لیکھا آد آنت، ہر اپنے ہتھ رکھایا۔ تیری مہا نام منت، ساچا منتر سُنایا۔ ہر کی مہا سدا بے آنت، تیرے مُکھ صلاحیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل اپنے گھر وکھایا۔ برہمے پایا ہر کا بھاؤ، بھیو ابھید مٹایا۔ نتھاوایاں دیوے ساچا تھاوں، منگن در دروازے تیرے آیا۔ پُرکھ ابناشی پکڑیں بابوں، ہوئے سیوک سیو کمایا۔ تونہی پتا تونہی ماؤں، ہوئے بالک رُپ رکھایا۔ تیرا ناؤں ہنس ہوئے کاؤں، ہنس مُکھ چوگ چُکایا۔ سدا دینی ٹھنڈی چھاؤں، سر میرے ہتھ رکھایا۔ میرا نگر تیرا گاؤں، تیرا کھیڑا تُوہی دئی وسایا۔ تیرے چرناں بل بل جاؤں، چرن دھوڑ مستک ٹگا لایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا دے بُجھایا۔ برہمے دتی ایکا بوجھ، پاربرہم سمجھائیندا۔ تیرا برہم نہ کوئی دُوج، میری انس اکھوائیندا۔ تیری انس میرے چرن کولان جائے جوجھ، چرن

چرن کولان وچ ٹکائیندا۔ ایک بھيو رکھ گوجھ، تیری جھولی نہ کوئی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا حُکم سُنائیندا۔ سُنیا حُکم برہم دھار، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ پُرکھ ابناشی تیری دھار، تیرے وچ سَمائیا۔ ہوں مَورکھ مُگدھ کی جانان گوار، تُوں بے آنت بے پرواہیا۔ ہوں بالک منگان بن بھکار، تُوں سمرتھ داتار، دیونہار اکھوائیا۔ ہوں مَورکھ لاؤنا اپنی کار، سیوک سیوالئے کمائیا۔ تیرے در بنیا رہاں بھکار، تیری بھچھیا موہے بھائیا۔ تیرا منگدا رہاں دوار، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک وست ہتھ اڈول، دستگیر بنیا ساچا ماہیا۔ دستگیر ہر آپ سُنایا، شاہ پاتشاہ ناؤں دھرائیندا۔ برہمے سپر اک پیایا، امرت آپ چوائیندا۔ سچ زنجیر اک بندھایا، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا آپ لیکھائیندا۔ لیکھا برہمے برہم دھار، پاربرہم جنایا۔ نو سؤ چرانوے چوکرئی جُگ تیرا رہے پَسار، لوک مات ویکھ وکھایا۔ لکھ چوراسی تیرا کرے جے جیکار، تیرا رنگ رنگایا۔ اتم آنت پرہ کر یا کھیل اپنی وار، آپ اپنی کل ورتایا۔ چارے وید نہ پاؤن سار، تیری ویدیا نہ کھئے جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا بھيو کھلایا۔ سُنیا بھيو ہر بھگوان، برہما خوشی منائیندا۔ تُوں صاحب سچا سُلطان، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیندا۔ تیرا جھلئے آپ نشان، جُگا جُگنتر آپ جھلائییندا۔ تُوں مہربانا مہربان، مہر اپنی اک رکھائیندا۔ تیرا پریم نرالا بان، ہوں اپنے وچ لگائیندا۔ تیرے چرن میرا مان، نایاں مان آپ رکھائیندا۔ تیرا حُکم دُھر فرمان، تیری آن سرب پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ دیا ندھ سہج گن پورا، اپنی دیا کمائیندا۔ برہمے تیرا آنت کرے پورا، وقت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لوک مات پرگٹ بھئے حاضر حضورا، نرگن اپنی کھیل کھلائییندا۔ اپنا شبد ناد وجائے تورا، تریا راگ آپ الائییندا۔ نانا توڑے کوڑو کوڑا، کوڑی کِریا آپ مٹائیندا۔ تیرے مستک لائے اپنی دھوڑا، تیرا لیکھا لیکھے پائیندا۔ کِریا قول کرے پورا، بھل کدے نہ جائیندا۔ ابناشی کرتا ستگر سورا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا حُکم سُنائیندا۔ برہمے ویلا اتم آؤنا، ہر ساچا دئے جنائیا۔ پُرکھ ابناشی ویس وٹاؤنا، دس کیسے نہ آئیا۔ وشنوں اپنے انگ لگاؤنا، تیرا لیکھا دئے مکائیا۔ تیری جوت اپنے وچ ٹکاؤنا، جوتی جوت لئے ملائیا۔ اپنا قلعے کوٹ پھیر وساؤنا، تیری پُری نہ کوئی درسائیا۔ اپنا ڈنک آپ وجاؤنا، چارے وید دئے کھپائیا۔ ساچا بھيو کیسے نہ پاؤنا، نو سؤ چرانوے چوکرئی جُگ دئے دہائیا۔

اُچی کوک شبد سُناؤنا، واہ واہ تیری قُدرت ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی کل آپ ورتائیا۔ برہمے سُنیا لا کر
 کُن، پرہہ تیرا بھِیو نیارا۔ تیرے در سوہے سُوَرَج چن، کوئی کوٹ کرن نِمسکارا۔ ہوں جنیا تُوں بن کے جننی جن، اُچیا سُت ڈلارا۔ تُوں بیڑا
 دتا ہتھ، ہوں کھڑا ادھ وچکارا۔ تیرا حُکم لیا من، دوئے دوئے جوڑ کران نِمسکارا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کرائے سچ
 پیار۔ برہمے تیرا سچ پیار، ہر ساچے آنت کھاونا۔ تیرا لہنا دینا دئے اُتار، آپ اپنا قرضہ لاہونا۔ ساچے تخت بیٹھ سچّی سرکار، جوتی جامہ
 بھیکھ وٹاونا۔ شاہ سُلطانا ناؤں دھر پنچم مُکھ سپس رکھ دستار، لوک مات ویکھ وکھاونا۔ اپنی انس کر اُجیار، ساچا رتھ پھیر چلاونا۔
 تیری پُری کر خوار، اپنا دھام آپ وساونا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا آپے کرے پُورا قوُل، بھل
 کدے نہ جاونا۔ لیکھا جانے دھرنی دھرت دھول دھول، آکاش آکاشاں ویکھ وکھائیا۔ آپے گھٹ گھٹ رہیا موُل، آپ اپنی کل ورتائیا۔ آپے
 امرت بھریا نابھ کول، آپے بھریا دئے ڈلائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے شنکر دھواں دھار، روپ انوپ درسائیا۔ ایکا
 روپ سچّی سرکار، جوتی جوت جگائیندا۔ ایکا وسے اُچ مینار، محل اٹل اک سہائیندا۔ شنکر کر آپ پیار، آپ اپنی انس سہائیندا۔ باسک
 تشکا کر تیار، کنتھ مالا آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ ترسول ہتھ پھرائیندا۔ شنکر
 منگی چرن دھوڑی، ہر ساچا دیا کھائیندا۔ ایکا رنگن چاڑھے گوڑھی، اک بھبوت وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،
 اپنی کل ورتائیندا۔ چرن دھوڑی ملیا دان، شنکر خوشی منائیا۔ اک جھلائے سچ نشان، اپنا بل دھرائیا۔ پُرکھ ابناشی ملیا ساچا کاہن، ناری
 کنت میل ملائیآ۔ واہ واہ وسیا گھر مکان، پیا پریم ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شنکر ایکا وست آپ ورتائیا۔
 شنکر منگے وست اپار، پُرکھ ابناشی آپ ورتائیندا۔ میرا درس نُوں اپار، ایکا اپنی منگ وکھائیندا۔ تیری لگی رہے پیاس، ناتا کھئے نہ توڑ
 ٹرائیندا۔ تیرے تین میرا شنگار، میرا سنگ تیری توڑ نہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ رکھیا
 ہتھ سر ہر کرتار، سمرتھ سمرتھ دیا کھائیندا۔ پائے نتھ آپ نرنکار، اپنی ڈوری نال بندھائیندا۔ برہما وشن کر پیار، ایکا شنکر سنگ نہائیندا۔
 تھر رہے نہ کوئی وچ سنسار، جو گھڑیا سو بھن وکھائیندا۔ تتان لوکان پاوے سار، ترے گن تیرے نال پرنائیندا۔ تیرا ت کرے وچار، آپ

اپنی رت وکھائیندا۔ سچ سچ سچی سرکار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا میل ملائیندا۔ شو شنکر منگی سچ بھوتی، پرہ چرن دھوڑ لگایا۔ پُرکھ ابناشی تیری اک ابوتی، جگت ہون تپایا۔ لکھ چوراسی ویکھاں چارے کوٹی، جو گھڑیا سو بھن وکھایا۔ تیری بھلے نہ کدے اکال مورتی، مورت اکال دیا کھایا۔ تیرا جدا رہے ناد تورتی، تورت تریا آپ سُنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دیوے اپنا ور، اپنا لیکھا دئے سمجھایا۔ شنکر تیرا ساچا ناتا، ہر ساچا جوڑ جڑائیندا۔ تیری گئے آپے گاتھا، تیرا حکم سُنائیندا۔ تیری دھوڑ لائے ماتھا، تیرا مستک آپ چمکائیندا۔ جٹا جوٹ تیری ہر پوجا پاٹھا، تیرا ساچا مٹھ کھلائیندا۔ تیرے اندر بھریا ایک باٹا، اکھ لیکھ نہ کوئی لکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ دیاندھ گہر گن ساگر، شنکر ایہ سمجھایا۔ آپے ویکھنہارا گاگر، آپ اپنا روپ وٹایا۔ تیرا سِندھ تیرا ساگر، تیری لہر لہر وچ سمایا۔ تیرا کرم کرے اجاگر، نہکرمی ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا حکم سُنایا۔ شنکر سُن گوہند گیت، ہر ساچا آپ سُنایا۔ آد بندھائی تیری ریت، تیرا بھيو دئے کھلایا۔ نہ کوئی مندر نہ مسیت، شودوالا مٹھ نہ کوئی وکھایا۔ ایک ایک پت پت پُنت، پاپی لئے ترائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اتم لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ وشنو سُنیا اتم لیکھا، لیکھا ہر بھگوان۔ آپ میٹے اپنا بھرم بھلیکھا، ستوادی ست دسے اک نشان۔ نرگن روپ درسایا مچھ داہڑی نہ دسے کیسا، مؤنڈ مُنڈائے نہ کوئی جہان۔ بھيو ابھید کرے اولٹرا ویسا، لیکھا لکھے نہ کوئی مہان۔ شنکر نیوں نیوں کر ادیسا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا دھر فرمان۔ دھر فرمانا شبد جنائی، ہر ساچے سچ جنایا۔ شنکر تیری بنت بنائی، بناونہارا آپ اکھوایا۔ اتم لہنا دینا چُکائی، نو نو چار پنڈھ مُکایا۔ تیرا بنک آپ سہائی، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ تیری جوتی جوت ملائی، جوتی جوت لئے سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ وشنو اتم جانیا، ہر کا کھیل اپار۔ پُرکھ ابناشی تیرا سچا بھانیا، ہوں مٹاں مٹنہار۔ تون دانی دیونہار دانی، ہوں بھکھک منگدے رہے بھکھار۔ تیرا ویلا وقت نہ کسے جانیا، کون روپ ہوئے اُجیار۔ ہوں گاواں تیرا گانیا، لو آتر کر پیار۔ تیری بسنتر جگے دو جہانیا، منتر پھرے وچ سنسار۔ تیرا منتر گن دھانیا، تتوت کرے خوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا جانے لکھنہار۔ لیکھا لکھنہار گوپالا، ایک کھیل کھلائیندا۔ شنکر تیرا توڑ جنجالا،

تیری جوتی جوت ملائیندا۔ آنت آد بھوئے رکھوالا، آپ اپنی سیو کھائیندا۔ اپنے گل پاوے تیری مالا، مُونڈ منکے آپ بنائیندا۔ آپے چلے اولڑی چالا، چال نرالی اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیشہ نر نریشا اک سنائیندا۔ سچ سندیشہ ہر مہربانا، برہما وشنوں شو سنایا۔ لکھ چوراسی کر پردھانا، جیو ایش میل ملایا۔ پنج تت تک مکانا، ہر ہرجن برہم مت وچ ٹکایا۔ بوند رکت اک نشانہ، لوک مات اک دکھایا۔ شبد شبدی دھر فرمانا، گھر گھر وچ آپ سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اکھ دے پڑھایا۔ ایک اکھ سچ پڑھائی، پُرکھ ابناشی آپ جنائیندا۔ برہمے وشن شو کری کُرمائی، تتان میلا میل ملائیندا۔ ساچے در وچے ودھائی، در دوار آپ سہائیندا۔ کرے کھیل بے پرواہی، بے پرواہ اپنی بنت بنائیندا۔ کل ورتتا گہر گمبھیر، بھو کوئی نہ پائیندا۔ برہما وشن شو دیوے دھیر، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ امرت بخشے ٹھانڈا سیر، اور ہتھ کسے نہ آئیندا۔ برہمنڈ کھیلے کھیل اخیر، اپنا بیڑا آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگم اگمڑی کار کھائیندا۔ تتان شبد اک ہلارا، ہر ساچے آپ سنایا۔ لکھ چوراسی کر پسارا، لوک مات ویس وٹایا۔ رَو سس کر اُجیارا، سورج چن منڈل منڈپ آپ سہایا۔ زمیں اسمانا لائے پاڑا، آپ اپنی کل ورتایا۔ دھرت دھول ویکھ (اؤڑا)، جل بنب آپ سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوجھ بوجھایا۔ ساچا بھو ہر کرتار، ابھید بھید کھلائیندا۔ پاربرہم برہم آپ اپایا، آپ اپنی دھار بندھائیندا۔ شنکر تیری سیو کھایا، وشنوں کھیل کھلائیندا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہیا، تھر گھر بیٹھا ویکھ دکھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچ دوارا اک سہایا، جوتی جوت جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ چڑھائیندا۔ چڑھیا رنگ ترے گن تت، ہر ساچا آپ چڑھائیندا۔ آپ اپنی اُچھائے مت، برہم مت بھو کھلائیندا۔ آپے بیجے اپنے وت، آپ اپنی سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، برہمے وشن شو آپ سمجھائیندا۔ برہمے وشن شو شاہ سلطان، ہر ساچا آپ سمجھائیندا۔ تتان میلا آپ جہان، دو جہاناں والی ہر کرائیندا۔ لکھ چوراسی کر پردھان، سچ نشان آپ جھلائیندا۔ چارے جگ کرے کلیان، چارے ویداں آپ پڑھائیندا۔ سادھ سنت دیوے مان، گر پیر اوتار آپ اپائیندا۔ شبد جنائے دھر فرمان، نادی ناد سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھو چھپائیندا۔ بھو چھپاؤنا صاحب جن میت، ابھید ابھید اکھوائیندا۔ چارے

جُگ بودھ آگادھ گائے گیت، گر پیر اوتار آپ اپنا راگ الائیندا۔ آپے بیٹھا رہے اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیندا۔ سدا سہیلا وسے مندر مسیت، سانتک اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جُگ جُگ چلائے اپنی ریت، جُگ چوکرئی آپ بھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ بٹھے دھار لوک مات، ترے گن جوڑ جڑایا۔ پنج تت جگت کرامات، کرم کرمی بندھن پایا۔ اگم اگمڑی اندر دھر سوغات، ساچا سنگ رکھایا۔ نو دوارے ویکھے مار جھات، واسنا واسنا وچ ٹکایا۔ آپے اندر ویکھے ڈونگھا کھات، در گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ آپے ویکھے اپنا کھات، اپنا لیکھا آپ جنایا۔ آپے وکائے اپنے ہاٹ، دوسر ہٹ نہ کوئی وکھایا۔ آپے کھولے چوڈاں ہاٹ، چوڈاں طبقاں ونڈ ونڈایا۔ آپے ہوئے آتم پر ماتم سچا ساک، سجن سین ناؤں دھرایا۔ آپے لیش جیو ہوئے پاکی پاک، جگدیش جگدیش سیو کھایا۔ آپے آسو شبد گھوڑے چڑھے مار پلاک، آپے اپنا آسن لایا۔ آپے بودھ آگادھ بولے شبد بھوکھت واک، آپے کھانی بانی لئے سمجھایا۔ آپے ہوئے سب تون عاق، آپے نیوں نیوں سیس جھکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہما وشن شو لئے سمجھایا۔ برہما وشن شو ہر سمجھایا، بھل رہے نہ رائیا۔ نو سو چرانوے چوکرئی اپنا گیت بنایا، گیتا گیتا دئے گوائیا۔ جُگ جُگ اپنا پندھ مکیا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ دئے گواہیا۔ جُگ جُگ راما کرشن باون بھیکھ وٹایا، عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد دئے صلاحیا۔ جُگ جُگ نانک گوہند بھیکھ وٹایا، پُرکھ ابناشی اپنی دیا کھائیا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جُگ نرگن روپ نہ کیسے درسایا، نہکلنک نہ ناؤں دھرائیا۔ برہمے وشن شو پُرکھ ابناشی پھڑکے آپ اٹھایا، پھڑ بابوں لئے ملائیا۔ میرا حکم بھل نہ جایا، وید شاستر سمرت پُران انجیل قرآن دین گواہیا۔ گر پیر اوتار سادھ سنت چار کنت لوک مات جو اُپجایا، اتم اپنے وچ ملائیا۔ اُچی کوک نہ کھئے دیوے دُبایا، بوں بھانا دینا اُٹائیا۔ شاہ پاتشاہ آپ اکھوایا، وشنو تیرا سنگ نبھائیا۔ برہمے تیرا پندھ دئے مکیا، تیری پُری اپنے چرناں بیٹھ دبائیا۔ چار چوکرئی نو سو چرانوے جُگ گیتا دئے مکیا، کولہو چکی چک آپ بھوائیا۔ نانک نرگن سیوادار بنکے آیا، اُچی کوکے دئے دُبائیا۔ چھٹی جُگ بھيو کھلایا، کھئے ہر کا بھيو نہ پائیا۔ نرگن آپے آپ اپنا پردہ پایا، نہ سکے کوئی لاپیا۔ سچکھنڈ بیٹھا آپے آسن لایا، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ برہما وشن شو تیرا لیکھا دئے جنایا، تیرا جنم اپنے ہتھ رکھائیا۔ تیرا جنم اپنے وچ ٹکایا، تیرا ورن نہ کوئی بنائیا۔ کرنی کرتا آپ اکھوایا، کرتا پُرکھ سچی سرنائیا۔ دھرنی دھرت دھول دئے وڈبایا، آکاش پرکاش کرے رُشنائیا۔ رو سس

سُوْر ج چنّ چرناں ہیٹھ لئے دبایا، آپ اپنا بہار ٹکائیا۔ نرگن جوت کرے رُشنایا، اک اکلّا پھیری پائیا۔ دُوسر آگے نہ سیس جھکایا، آپ اپنا بل دھرائیا۔ جو گھڑے سو بہنّ وکھایا، برہما وشن شو نال رلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہمے دیوے ساچا ور، وشن شو آگے کھڑ، شنکر لیکھا چُکے سیس دھڑ، تن خاکی خاک نہ کوئی رمائیا۔ تنان سُنیا ہر کا ہر سندیش، ترے چیلے نیوں نیوں سیس جھکایا۔ پُرکھ ابناشی تیرے آگے چلے نہ کوئی پیش، تیرا ویس اولڑا دِس نہ آیا۔ کوئن کوٹ جنم اجنم دھارے ویس، برہما وشن مہیش تیری سیوک سیو کمایا۔ تُوں آد جُگادی رہے ہمیش، جُگ جُگ تیری ساچی چھایا۔ ہوں بھانا تیرا لئیں ویکھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ایک ایک دئے جنایا۔ اتم بھانا ہر وکھاون، کریا قوّل اقرار۔ پُرکھ ابناشی جامہ پاون، نرگن نُوں ہونے اُجیار۔ شبد ڈنکا اک وجاونا، شبد اگتی ایکا تار۔ پنج تت نہ کوئی رکھاون، ترے گن ویس نہ وچ سنسار۔ دیپک دیا اک جگاونا، وشنوں نُوں اُجیار۔ برہم پاربرہم ملاونا، پاربرہم کرے پیار۔ برہم تیرا رُوپ پاربرہم ملاونا، پاربرہم کرے پیار۔ شنکر تیرا ٹھوٹھا اپنے ہتھ رکھاون، نرگن چاروں گنٹ بنے بھکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل کھیلنہار۔ وشنوں شو کرن پُکار، شنکر نال رلایا۔ کون رُوپ لئے اوتار، لوک مات ہونے رُشنایا۔ کون جن لئے ادھار، جن جنی لیکھ لایا۔ کون من لئے سوار، من منکا دئے پھرایا۔ کون تن کرے ادھار، تن تن کا بھیو چُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا آپ دئے سمجھایا۔ اتم آنت کھیل کھلاونا، بھیو ابھید ہتھ رکھائیندا۔ نرگن نرگن جامہ پاون، نرگن نرگن ونڈ ونڈائیندا۔ وشنوں تیرا سنگ نبھاون، سکلا سنگ نبھائیندا۔ شبد گر اک اُچاونا، گر گر میل ملائیندا۔ چار جُگ اپنے ہتھ رکھاون، سنت ساجن میل ملائیندا۔ بھگتاں بھگتی لیکھ لاؤنا، پُرب لہنا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ چار جُگ ہر کرے دھیانا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ گرُمکھ ساچے چتر سُگھڑ میل ملانا، میل ملائے سہج سُبھائیا۔ گرُسکھاں اتم دیوے اک دربانا، ایکا رُوپ درسائیا۔ ہر بھگتن دیوے برہم گیانا، پاربرہم میل ملائیا۔ سنن ہتھیں بٹھے گانا، ساچا سگن آپ کرائیا۔ نُوں سُو چرانوے چوکڑی جُگ اتم جُگ لوک مات ہونے پردھانا، نہکلنک ناؤں رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے لئے اُچائیا۔ نُوں سُو چرانوے چوکڑی جُگ ویلا اتم آؤنا، آنت آنت کھیل کھلائیندا۔ گرُمکھ ساچے شبد جگاؤنا، ستگر ساچا اپنی دیا

کھائیندا۔ گُرمکھ گُرمکھ ساچا بیڑا اُٹھاؤنا، دوس زین سیو کھائیندا۔ ایکا ایک میل ملاؤنا، دُئی دویتی ہر گوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔

کلجگ ویلا اتم آیا، ہر ساچا دیا کھائیندا۔ چوٹھے جگ پھیرا پایا، نہکنا ناؤں رکھائیندا۔ جگ جگ وچھڑے میل ملایا، پورب لہنا مَول چُکائیندا۔ آپ اپنا سنگ نیہایا، سگلا سنگ رکھائیندا۔ رام کِشنا رُپ وٹایا، رام راما آپ ہو جائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ انگ لگایا، سنگ محمد جوت جگائیندا۔ نانک زِگن ناؤں دھرایا، منتر ستنام دِرڑائیندا۔ گوہند جوت آپ جگایا، واپگرُ فتح آپ جگائیندا۔ زِگن زِگن کھیل کھلایا، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ اپنی چوکر پھیرا پایا، چوٹھے جگ مَکھ بھوائیندا۔ گُرمکھاں اوکڑ کٹن آیا، آپ اپنا بھیٹ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ کٹن آیا دُھر دی پھاسی، جم کی پھاسی رہن نہ پائیا۔ زِگن سرگن کلیاں چولی پائی چوڑاسی، گُرسکھ چوڑاسی وچ کوئی نہ آئیا۔ پرگٹ ہویا گھنک پُر واسی، شاہو شباشی ناؤں دھرائیا۔ اندر وڑ وڑ اپنے مندر کرے واسی، واس نواسا آپ وکھائیا۔ بھيو نہ پائن پنڈت کاشی، گیانی دھیانی دس نہ آئیا۔ ہرجن مانس جنم کرے رہراسی، گھر منڈل راس رچائیا۔ سوہنگ شبد پون سواسی، سو پُرکھ زرنجن آپ جپائیا۔ جگ جگ کدا آیا پورن آسی، پورن پت پریشور ناؤں دھرائیا۔ کلجگ اتم زِگن جوت ہوئے پرکاشی، سمبل نگری دھام سُہائیا۔ جن بھگتاں بنیا داسن داسی، سیوک سیوا آپ کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ گُرسکھاں پھاسی کٹن آیا، ہرجن بن جگت ملاح۔ سواس سواسی گُرسکھاں دا نام چپن آیا، اپنا تن کر سواہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر سنگت تیرا لیکھا دئے لیکھا۔ ہر سنگت لیکھا آپ لیکھاونا، لیکھنہار آپ اکھوایا۔ سمت ستاراں ہاڑ ستاراں دوس وڈیاونا، وڈ وڈا ویکھ وکھایا۔ سو پُرکھ زرنجن درشن پاونا، دردیاں درد دئے مٹایا۔ چوٹھے جگ ہر سنگت تیری چرن دھوڑی مستک تلک آپ لگاونا، تیری لالاٹ جوت کرے رُشناہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سوارتی ایکا کیسر جگ اپنے ہتھ رکھایا۔ سوارتی کیسر جگت جلال، لالو لال رنگ چڑھائیندا۔ گُرسکھ نیڑ نہ آئے کال، مہاکال سپس جھکائیندا۔

برجن میلا دین دیال، ستگر پورا آپ ملائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں بھال، آپ اپنا تول ٹلائیندا۔ بھاگ لگائے کایا ماٹی کھال، پنج تت کایا ویکھ وکھائیندا۔ جنم جنم گھالان جو رہے گھال، کیتی گھال لیکھے لائیندا۔ سچ سہائے سچی دھرمسال، چھپر چھن نہ کوئی چھہائیندا۔ دیوے نام سچا دھن مال، سچ خزانہ اک وکھائیندا۔ آپے بنیا رہے کنگال، گرسکھ اپنے شاہ بنائیندا۔ جگ جگ چلے اولڑی چال، چال زوالی اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت تیرا ساچا لیکھا، لکھنہار دس دسمیسا، در گھر ساچے آپ لکھائیندا۔ کیسر سوارتی، گر گوبند لوک مات ونڈ ونڈائیا۔ گرمکھاں وا نہ لگے تتی، اگتی تپے سرشٹ سبائیا۔ پُرکھ ابناشی دیوے ایکامتی، ایکابرہم چار ورن جنائیا۔ گر چرن دوارا ساچی ہٹی، دوسرہٹ نہ کوئی وکھائیا۔ گرمکھ لاہا رہے کھٹی، ممکھ گوڑھی نیند سوائیا۔ کوڑ کڑیا جڑ رہیا پٹی، جھوٹھا بوٹا کوئی رہن نہ پائیا۔ ستجگ ساچی پوہ آپے پھٹی، ستگر نور ہونے رشنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تن جگ دا ساچا لیکھا، رام بھرت جوں آپے ویکھا، شتروگھن میل ملائیا۔ بھرت بھارت بھون بھے کر، بھے بھیانک کھیل کھلائیندا۔ گر گر چرن سیس دھر، دھر مستک ٹکا لائیندا۔ رام نام ایک ہر، ہر ہر روپ سائیندا۔ راج تلک ملیا سچے گھر، پتا پوت نہ کوئی وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپے کر، آپے حکم سناؤنڈا۔ حکم سنا سینگھ پرگٹ، پرگٹ ہو ہر جنائیا۔ پُرکھ ابناشی وسنہارا گھٹ گھٹ، گھٹ گھٹ جوت کرے رشنائیا۔ سوارتی کیسر لیاؤنا جھٹ، پہلی چیت جو منگ منگائیا۔ تلک جوت لگائے لاٹ، اپنی لاٹ گرسکھاں وچ ٹکائیا۔ دئی دویتی مٹے پھٹ، پھٹ گرسکھ کوئی دس نہ آئیا۔ ستگر پورا تولے اپنے تکر، اپنا کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ لیکھا پھیر دے سمجھائیا۔

چوٹھے جگ کھیل اپارا، چار ورنان آپ کرائیندا۔ زرگن نر نرائن لے اوتارا، نر ہر اپنا روپ وٹائیندا۔ جگا جگنتر ویکھنہارا، جگ جگ اپنی کل ورتائیندا۔ سنتن دے نام ہلارا، رام نام اک وڈیائیندا۔ بھگتن میلا دھر دربارا، ہر گردھارا آپ کرائیندا۔ گرمکھاں کرے سچ پیارا، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ گرسکھ میلا وچ سنسارا، چیلا گر روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی ونڈن ونڈ ونڈائیندا۔ ونڈی ونڈ ستگر پورے، ساچا حصہ اپنے ہتھ رکھائیا۔ کلجگ ناتے دسن کوڑے، کوڑو کوڑ جگت وڈیائیا۔ ممکھ جیو

مايا ممتا مؤڑھے، ہوئے ہنگتا گھر ہلکائیا۔ گرمکھ وِرن لے بخشے چرن دھوڑے، چرن کول سچّی سرنائیا۔ چتر سگھڑ بنائے مورا کھ مؤڑھے، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ کایا رنگن رنگ چڑھائے گوڑھے، اتر کدے نہ جائیا۔ درشن پا اترن سگل وسورے، وکھ آتم رہے نہ رائیا۔ شبد سرؤپی دیوے تے، رتی رت وچ ٹکائیندا۔ ست سنتوکھی دھیرج جت، ہتھ تپ آپ سکھائیندا۔ ایکا بیج آتم گھت، پھل پھلواڑی مات مہکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا بوٹا مات لگائیندا۔ نو جنم مانس مانکھ، من ممتا وچ بھوائیا۔ مات گریہ آئے اٹا رُکھ، اگن کُند آپ تپائیا۔ دوس زین سگھنا سگھ، نو اٹھاراں پنڈھ مکائیا۔ سپھل کرائے مات ککھ، مکھ اپنا بابر رکھائیا۔ درس دیوے جیو اندر لک، بیٹھا پردہ پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن لیکھا دئے سمجھائیا۔ نو جنم نو وار، مانس مانس آپ اپائیندا۔ آپ اپنا دئے آدھار، آپ اپنا نام درڑائیندا۔ آپ اپنی کریا دھار، آپ اپنا میل ملائیندا۔ نو جنم جپ تپ کرے سنسار، ہتھ مٹھ آپ رکھائیندا۔ تیرتھ تٹ کرے خوار، تٹ تٹ کنارے آپ پھرائیندا۔ گر در مندر مٹھ کرے پکار، شودوالے راہ تکائیندا۔ جوت جولا لٹ لٹ کرے اجیار، گھر گھر دیپک آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنا ویس دھرائیندا۔ نو جنم لوک مات، مانس روپ وٹائیا۔ دیونہارا ساچی دات، ساچی وست جھولی پائیا۔ ایکا اکھ وڈ کرامات، ہر ہر کی کرے پڑھائیا۔ اتم رکھ گرمکھ ذات، ورن برن نہ کوئی رکھائیا۔ اک رنگ رنگائے دوس رات، زین اندھیری نہ کوئی وکھائیا۔ آپے ویکھے مار جہات، آپ اپنا پردہ لاپیا۔ کھولنہارا بند تاک، بند کواڑ آپ تڑائیا۔ پچھنہار اتم ذات، پُرکھ ابناشی اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن لیکھا دئے سمجھائیا۔ پہلا جنم مانس پا، اپنی بوجھ نہ کوئی رکھائیندا۔ بال جوانی لئے گوا، ہر کا نام نہ کوئی دھبائیندا۔ اتم ویلا راہ تکا، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ پُرکھ ابناشی دیا کما، آپ اپنا ہتھ رکھائیندا۔ مانس جنم دئے دوا، دوجی وار جوت جگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن لیکھا آپ سمجھائیندا۔ دوجی وار مانس جوت، تن ماٹی آپ مہکائیا۔ آپ بندھائے وچ ورن گوت، برہم روپ نہ کوئی جنائیا۔ تن نہ لگے شبد چوٹ، من منکا نہ کوئی بھوائیا۔ واسنا کڈھے نہ کوئی کھوٹ، زرویر نہ کوئی درسائیا۔ پُرکھ اکال نہ دسے اوٹ، ایکا ایشٹ نہ کوئی وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنی دیا کما۔ ویلا اتم بردھ اوستھ، جنی جنم سواردا۔ آپ جنائے اپنا است، آپے پیج

سواردا۔ لیکھا جانے کِٹ ہست، کھیلے کھیل سچ سرکار دا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، میل ملائے ڈھر دربار دا۔ آنت بڈھیپا سنتن سنگ، ہرجن آپ کرائیا۔ کر درس نہ کوئی سکے منگ منگ، نیتر نین رہے شرمائیا۔ مانس جنم نہ ہوئے بہنگ، لیکھا لیکھے لئے لگائیا۔ تیجے چولے چاڑھے رنگ، مانس جنم دئے اُپائیا۔ آپ پھرائے تیرتھ تھ جمن سُرستی گنگ، چاروں گنٹ پھیرا پائیا۔ ہر کا نام نہ لائے انگ، دُرمت میل نہ کوئی دھوائیا۔ بن بن سنت بھچھیا رہیا منگ، ساچی بھچھیا نہ کوئی وکھائیا۔ سرِشٹ سبائی در دروازہ رہیا لنگھ، اپنا گنڈا نہ کوئی کھلائیا۔ آنت بڈھیپا آئے پندھ، جم کی پھاسی نہ کوئی کٹائیا۔ ساچے بھگت میل ملائے کرے وچھوڑا بندی بند، ایک بندنا دئے کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چوٹھے لیکھا دئے وکھائیا۔ چوٹھا جنم لوک مات، مانس منکھ آپ دھرایا۔ پردھ جوانا نہ پُچھے وات، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ ہر ہر ناؤں نہ گائے گاتھ، پردے ہر نہ کوئی وسایا۔ من مت پھرے ہاٹو ہاٹ، ساچے ہٹ نہ کوئی وکایا۔ اتم کایا چولا جائے پاٹ، تھر کوئی رہن نہ پایا۔ آتم پردے رکھے واس، ہر کا نام نہ مات دھیایا۔ پُرکھ ابناشی کر پرکاش، اپنی دیا کمایا۔ پنچم جامہ دئے دھرواس، پوٹ سپوٹا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ پنچم جامہ مات دھر، دھرت دھول سہائیندا۔ جوانی اوستھا ملے ور، آپ اپنا مل پوائیندا۔ سنت ساجن لبھے گھر گھر، در در پھیری پائیندا۔ وقت لنگھائے ڈر ڈر، بھہ بھیانک اک جنائیندا۔ ہر کے پوڑے نہ سکے چڑھ، ڈنڈا ہتھ نہ کوئی پھڑائیندا۔ مایا ممتا بیٹھے اڑ، دوسر بہار نہ کوئی ونڈائیندا۔ کالجے پتر جائن جھڑ، ساچا پھل نہ کوئی کھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا ویس دھرائیندا۔ جوان اوستھا جوین جوانی، جُگ جُگ ہنڈھائیا۔ ہر کا نام نام نشانی، لبھدے پھردے تھاؤں تھائیا۔ تیر نشانہ نہ وجے کانی، تیر انیالا نہ کوئی چلائییا۔ امرت ہتھ نہ آئے ٹھنڈا پانی، سر سرور پھیری پائیا۔ ویلے اتم گائے ہر کی بانی، اتم ہر ہر لو لائیا۔ پُرکھ ابناشی جان جانی، جاننہار دیا کمایا۔ چھیواں جامہ دیوے دو جہانی، لوک مات کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سُرٹ سوانی لئے اٹھائیا۔ سُرٹ سوانی آپ جگائے، اپنی دیا کمائیندا۔ جوین اوستھا رنگ رنگائے، ایک ات سمجھائیندا۔ جگت وِدیا آپ پڑھائے، گر گُرْمکھاں گن گن آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چھیواں روپ آپ درسائیندا چھیواں جامہ چھ دھار، چھ گھر آپ لگائیا۔ جوین جوانی بئے سار، مست مستانی رہے نہ رائیا۔

لبھ بانی وچ سنسار، سُرَت سوانی دئے دُبائیا۔ اُچی کوکے کرے پُکار، چاروں کُنٹ پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آسا آسا وچ سمائیا۔ اتم آسا پرہ ملن کا چاؤ، چاؤ گھنیرا اک رکھائیندا۔ آد جُگادی کرے پساؤ، آپ اپنا کھیل کھلائییندا۔ ویکھنہارا تھائیں تھائوں، تھان تھنتر آپ سہائیندا۔ کایا کھیڑا ویکھے نگر گراؤں، اپنا بھیو کھلائییندا۔ آپے مارگ بائے پھڑ پھڑ ہاںوں، پار کنارہ آپ وکھائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَت سَت اپنا رُپ وٹائییندا۔ سَتوں جامہ لوک مات دے، ایک مات سمجھائییندا۔ سَتگر لگے ساچا نیہ، بن سَتگر کھئے نہ پار کرائیندا۔ امرت برکھے نہ کوئی مینہ، میگھ رُپ نہ کوئی وٹائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی دیا کھائییندا۔ اٹھویں جامے سُرَت پیاسی، آتم آنتر ربی بللائییا۔ چار کُٹ دہ دشا پھرے بن بن داسی، کوئی سنت لئے ملائییا۔ کون رُپ نیج گھر کرے واسی، سواسی سواس کون سمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بدھ اپنے ہتھ رکھائییا۔ اٹھویں جامے ہر بللائے، سانتک سَت سَت نہ کوئی کرائیندا۔ بال جوانی پردھ اوستھا پری گن گئے، گن گا گا سیو کھائییندا۔ اٹھ پھر ایک لو لائے، نیتر نین نہ کوئی کھلائییندا۔ وکار ہنکار سرب گوئے، پیار ادھار اک رکھائییندا۔ کون یار میل ملائے، سُنجی سیج کون ہنڈھائییندا۔ کون نار کنت رلائے، دو جہاناں پنڈھ مکھائییندا۔ کون نین شنکار کرائے، سولان اچھیا پور کرائیندا۔ کون کنکن تن پہنائے، ٹھگ چور یار کون وکھائییندا۔ کون سُرَت مشرانی لئے منائے، کون براہمن رُپ وٹائییندا۔ کون گنگا تیرتھ یاترا لئے کرائے، رام نام کون سُنائییندا۔ کون اٹھاں تتاں لیکھا دئے مکھائے، اپ تیج وائے پرتھمی آکاش من مت بُدھ سمجھائییندا۔ کون مانس جنم راس کرائے، کون جم کی پھاسی پھند کھائییندا۔ کون چوتھے پد لئے ملائے، چوتھے گھر کون بہائییندا۔ کون برہم ند وجائے، راگ انادی سُنائییندا۔ کون ساچی ہوئے ٹپائے، آد جُگادی کھیل کھلائییندا۔ دُھر دی وادی کون رکھائے، ایک شبد بول سُنائییندا۔ پُرکھ ابناشی ہر رگھڑائے، ہر جن ساچے میل ملائییندا۔ سنت ساجن دئے سمجھائے، بہرم بھلیکھا سرب کڈھائییندا۔ ویلے آنت ہر بھگونت جو جن لو آنتر لائے، سر اپنا ہتھ ٹکائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نوواں جامہ پھیر دوئییندا۔ نوواں جامہ مانس دھار، لوک مات لئے انگڑائییا۔ گرسکھ بنے وچ سنسار، سَتگر پورا لئے بنائییا۔ پُرکھ ابناشی لئے اوتار، آپ اپنا میل ملائییا۔ سر رکھ ہتھ سمرتھ کرتار، پچھلا لہنا جھولی پائییا۔ چڑھے رتھ سچی سرکار، رتھ رتھوہی بیروہییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ

تیرا جنم دئے سمجھائیا۔ نوویں جاے جنم رکھ، ستگر سچے میل ملایا۔ جگا جگنتر ہو پرتکھ، گرمکھ ساچے گود بہایا۔ لکھ چوراسی وچوں کرے وکھ، نو دوارے نہ کوئی پھرایا۔ کرنہارا ککھوں لکھ، لکھوں ککھ دئے بنایا۔ درس دکھائے ہو پرتکھ، جوتی نور نور رُشنا یا۔ کلجگ وچوں اتم لئے رکھ، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ مانس جنم نہ ہونے بھٹھ، کلجگ بھٹھیلے نہ کوئی تپایا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھ، پچھلا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ نہ کوئی دھونی لائے پھڑ پھڑ کاٹھ، اگنی ہون نہ کوئی کرایا۔ نہ کوئی جائے تیرتھ تاٹ، سر سروور نہ کوئی نہایا۔ نہ کوئی مندر مسجد مٹھ، شودوالا نہ کوئی وکھایا۔ ایک چرن دوارے کر اکتھ، آپ اپنے گلے لگایا۔ گرمکھ تیرا کھولیا ساچا ہٹ، ستگر ونجارا بن کے آیا۔ تیری سیجا ستا ساچے پٹ، آپ اپنا آسن لایا۔ تون اپنی کروٹ آپے لئی وٹ، ویلا اتم دئے ڈبایا۔ بن نہکلنک کیسے نہ میٹنا لگا پھٹ، کوٹن کوٹ سادھ سنت دین ڈبایا۔ ساون رس ہر چرن رہے چٹ، دوس زین اک دھیان لگایا۔ گرسکھ تیری نیڑے واٹ، پچھلا دور ڈراڈا پنڈھ مکایا۔ اتم اترنا اپنے گھاٹ، ادھ وچکار نہ کوئی رڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، نو نو لیکھا دئے مکایا۔ نو جنم در چکیا بہار، نو نو چوراسی گیڑے آپ بھوٹیا۔ نو چار واشنا کر خوار، نو نو کرے ہلکائیا۔ نو دوارے رو رو زارو زار، نو نو دئے ڈبایا۔ کلجگ آئی اتم وار، پرکھ ابناشی کھیل کھلایا۔ ہرجن ساچے لئے اُبھار، جوں بالک ماتا گود بیٹھایا۔ ثالث بنے آپ نرنکار، حق حقیقت دئے وکھایا۔ خالص کرے سرب سنسار، چار ورن اک پڑھایا۔ بالک پردھ نہ کرے وچار، جو جن جگت نہ دئے وڈیائیا۔ گرمکھ سجن کر پیار، چرن دھوڑی مجن اک وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے ترائیا۔ ہرجن ساچا تاریا، گرسکھ گوبند ذات۔ کر کرپا پار اُتاریا، ویلے اتم پچھی وات۔ جھوٹھا کھیل نہ کوئی کھلاریا، جوں لیکھا لیکھ سلکھنی سچ دوات۔ آپے آپا اتوں واریا، کلجگ مٹی اندھیری رات۔ گرسکھ تیری پیج سواریا، اندر بہ بہ رہیا جہات۔ تیرا جھوٹھا مندر پاڑیا، آپ وکھایا اپنا گھاٹ۔ دوس سہایا ستاراں ہاڑیا، ستگر پورا پچھے وات۔ گرسکھ ساچے لاڑیا، تیری چڑھی سچ برات۔ سچکھنڈ دوارے تیری جوتی ماتا تیرے اتوں پانی واریا، نرگن بدھا ساچا نات۔ تیری سرت نہ رہے کواریا، نام ملے سوہنگ سچی دات۔ تیرا وجدا رہے نگاریا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی واٹ۔ گرسکھ سوہنے سجن، اٹھ میت پیارے میت۔ کلجگ کایا بھانڈے بھجن، نہ دسن دیہرے مسیت۔ شاہ سلطان راج

راجان گھر تجن، سُہاگی گائے نہ کوئی گیت۔ مکہ کعبہ حاجی نہ حجن، مُلا شیخ نہ دسے مسیت۔ گُرسکھ گُر چرن دوارے بہ بہ سجن، لوک مات ہوئے پت پت پُت۔ مدرا ماس جو جن تجن، اتم مٹی نہ ہوئے پلپت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا رنگ رنگائے ہست کیٹ۔ گُرسکھ سچے دُولہیا، تیری دُولہن ہر زرنکار۔ تیرے گل ادرش پھولیا، پُہل پُہلواری ہوئی اُجیار۔ پُرکھ ابناشی چُکائے مُولیا، بن مالن بائے ہار۔ تیری سُولی ہوئی سُولیا، سَتگر پورے چُکیا بہار۔ گُرسکھ بوٹا کدے نہ ہُلیا، لوک مات کھڑی گلزار۔ آئے در جو پھرے بھلیا، دُوچے گھر نہ کوئی واپار۔ کیسے آگ نہ ملنی چُلیا، ناری کنت نہ کرے پیار۔ کلجگ مایا ممتا اندر زُلیا، پھل دسے نہ کیسے ڈال۔ گُرسکھ تیرا سَتگر پورا بائے مَلیا، قیمت کرتا در وچار۔ لال اٹلڑا کدے نہ زُلیا، لال لعلان وچ کرے شنکار۔ جو جن در در آئے بھلیا، چرن سرن کرے نمسکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرسکھ گُرسکھ ہرجن ہر بہگت کر کرپا جائے تار۔

★ ۱۸ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال ★

سچکھنڈ نواسی ہر زرنکار، گھر ساچا سچ سہائیندا۔ پُرکھ ابناشی نراکار، نرویر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوت پرکاشی آگم اپار، کھنڈ برہمنڈ سہائیندا۔ سرب نواسی سرجنہار، آد آنت ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر سچ دوارا آپ سہائیندا۔ سچ دوار سہنجننا، پرم پُرکھ کرتار۔ جوت جگائے آد نرنجنا، اک اکلا ایکنکار۔ ساچے مندر بہ بہ سجننا، آپ سہائے بنک دوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کرائے ساچی کار۔ کار کزنڈڑا پُرکھ اکال، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جگا جگنتر کھیل نیار، کھیلنہار آپ کھلائیا۔ لکھ چوراسی پھل ویکھے ڈال، پت ڈالی پھول پھولایا۔ ہٹ وکائے کال دیال، نرگن نرگن بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا ویکھ وکھائیا۔ اپنی رچنا لکھ چوراسی ویکھنہار، ترے ترے اپنی کھیل کھلائییندا۔ نرگن دیا کر اُجیار، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ کول نین میت مُرار، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ شبد آگمی سچ جیکار، دُھر دربارا آپ سُنائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر کر پَسار، آپ اپنا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سگن آپ منائیندا۔ لکھ چوراسی رچن رچا، ہر ساچا کھیل کھلائییندا۔ برہما

وشن شو سیوا لا، ساچا حُکم جنائندا۔ دُھر فرمانا اک سُننا، رسنا جہوا نہ کوئی پلائیندا۔ اپنا تانا آپ تنا، اپنا پیٹا آپ وکھائیندا۔ ساچا رانا
 بن دُھر درگاہ، بے پرواہ اپنا ناؤں وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ رنگ رتڑا پاربرہم بے آنت،
 مہا اگت گنی نہ جائیا۔ لیکھا لکھے جُگا جُگت، جُگ جُگ وڈیائیا۔ لیکھا جانے آد آنت، آنت آد بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا لیکھا دئے سمجھائیا۔ ایکا لیکھا ہر سمجھایا، برہما وشن شو اٹھائیندا۔ ساچی سیوا سیوادار کرایا، بھیو ابھیدا آپ
 کھلائیندا۔ دیوی دیوا آپ اکھوایا، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی وست اپنے ہتھ رکھائیندا۔
 ساچی وست لال گلال، ہر اپنے ہتھ رکھائیا۔ دو جہاناں بنے دلال، در گھر ساچے دئے وڈیائیا۔ لیکھا چُکائے کال مہاکال، دین دِیال ہوئے
 سہائیا۔ وسائے دھرم سچی دھرمسال، در دروازہ اک کھلائیا۔ کرے کرائے سدا پرتپال، پرتپالک آپ ہو جائیا۔ اپنے پھل لگائے ڈال، برہما وشن
 شو اُپجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی وست اپنے سنگ نبھائیا۔ برہما وشن شو کرن دھیان، چرن کول جت لایا۔
 پُرکھ ابناشی بخشے دان، تیرا دان جیاں رزق سبایا۔ ہوں سخی منگے بن بن کابن، کابنا تیرا رُپ سبایا۔ ہر رکھنا ایکا مان، مان نائیاں گلے
 لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار دئے سمجھایا۔ ساچی دھار ہر زرنکار، ترے ترے آپ سمجھائیندا۔ میرا رُپ تھر
 دربار، سچکھنڈ دوار ویس وٹائیندا۔ انس بنس کھیل نیار، پُوت سپوتا ویکھ وکھائیندا۔ ساچا سچ دئے ہُلا، سچ ساچی کھیل کھلائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا میلا آپ ملائیندا۔ میل ملاونہار گوپال، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ وشنوں اٹھایا اپنا لال،
 برہمے اپنی گود سہائیا۔ شنکر بنیا آپ دلال، سچ وچولا بے پرواہیا۔ چرن پرت نبھائے لگی نبھ نال نال، ساچی جوڑی جوڑ جُرائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی ریت اک وکھائیا۔ ساچی ریتی ہر زرنکار، اپنی آپ چلائیندا۔ تِنان کرے اک پیار، دیا ناتھ
 دیا کھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھول کواڑ، چرن کول باہر کڈھائیندا۔ اپنا رس آپے کر تیار، امرت ناؤں رکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، نرگن
 نرگن آپ کھلائیندا۔ وشنوں پھڑیا نراکار، آکار آکار ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔
 امرت ساچا ستگر صاحب سلطان، سچکھنڈ دوارے ہتھ رکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل مہان، تخت نواسی آپ کرائیندا۔ وشنوں شو برہما کر

پردھان، اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ ساچا امرت ہر بہنڈار، پُرکھ اکال بھرایا۔
 وشنوں کرے سچ پیار، پُوت سپوتا گلے لگایا۔ اپنی رت کڈھ باہر، لال رنگن رنگ رنگایا۔ برہم تت کر تیار، ایک مت دے سمجھایا۔ ساچا
 ست وچ سنسار، نرگن دھار بندھن پایا۔ شنکر میلا سچ دوار، گھٹ گھٹ واسی آپ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، اپنا رس آپ چوایا۔ وشنوں رت امرت رس، ہر امر امر دکھایا۔ پُرکھ ابناشی کیرپا کھیل ہس ہس، نرگن اپنا رُپ وٹایا۔ پُرکھ اکٹرا
 اپنا مارگ ساچا دس، ساچا راہ اک چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، لال گلالا رنگ چڑھایا۔ ایک امرت ہر کرتارا، ساچا
 سچ دکھائیندا۔ دوجی وشنوں رت دھارا، رتی رت رنگائیندا۔ دوہاں میلا اپر اپارا، پُرکھ کرتار آپ کرائیندا۔ نہ جل نہ رت پسارا، دوہاں میل
 ملائیندا۔ اپنا رنگ آپے چاڑھا، رنگ رنگیلا ویکھ دکھائیندا۔ لہو مجھ نہ دے گارا، ہڈ ماس نہ جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کیرپا کر، آپ اپنا بھیو گھلائیندا۔ امرت رت تت کر تیار، ہر ساچے بنت بنائیا۔ برہما وشن شو بہائے اٹھال، دے مت آپ سمجھائیا۔
 سچکھنڈ نواسی وسے ترے ترے کال، ترے کال درسی بھیو نہ رائیا۔ اپنا رکھ آگے اک سوال، سوال سوامی دے سمجھائیا۔ کون رُپ بھیو
 مہاکال، کون دوارے کال دکھائیا۔ کون توڑے توڑنہار جنجال، جاگرت جوت کون رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر،
 ساچے مندر دے ودھائیا۔ ساچے مندر گھولن گھولیا، امرت رت کر تیار۔ پُرکھ ابناشی ایک بولیا، وشنوں سن تیری پکار۔ آد جگادی رہے
 اڈولیا، برہما تیری پاوے سار۔ شنکر تیرا لہے چولیا، چولی رنگے آپ نرکار۔ آپے کھیلنہارا ساچی بولیا، لال گلالا رنگ چاڑھ۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپے کرے سچ وبار۔ سچ وبارا ہر نرکارا، دھر دربارا آپ کرائیندا۔ آد آد کھیل اپارا، دس کیسے نہ
 آئیندا۔ امرت رس رت رت دھارا، رتی رت رنگائیندا۔ ساچا تلک کر تیار، پُرکھ ابناشی اپنے ہتھ ٹکائیندا۔ برہما وشن شو لگائے وارو
 وارا، تتاں اپنے وچ بند کرائیندا۔ اچی کوک بول جیکارا، ایک حکم سنائیندا۔ لکھ چوراسی ورتے ورتارا، اجون اجونی گیڑ دکھائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی مت آپ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی بھرے بہنڈار، وڈ بہنڈاری آپ اکھوائیندا۔ جیواں جنتاں دے
 ادھارا، جیون اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ناری کنت کرے شنکارا، ساچی سیج ہنڈھائیندا۔ بنائے بنت آگم اپارا، آگم اکٹرا میل ملائیندا۔ ہڈ ماس

ناڑی چمڑے وسے باہرا، امڑا امڑی نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دُھر فرمانا اک الائیندا۔ دُھر فرمانا شبدا
 جنایا، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوڑاسی گِڑ بنایا، جُون اجُونی ویکھ وکھائیا۔ چارے جُگاں بندھن پایا، سَتجگ تریتا دواپر کلجگ
 انک لگائیا۔ برہم برہم ویتا برہم وٹایا، رُوپ انُوپ آپ درسائیا۔ کھیوٹ کھیٹا ناؤں دھرایا، نِرگن جوت کرے رُشنائیا۔ مات پتا جننی جن
 جن جایا، دھن دھن جنیدی مائیا۔ کاغد قلم لکھ لکھ تھکی شاہیا، چارے وید دین دُہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا
 تلک لے لگائیا۔ مستک لگا تلک لِلاٹ، وِشنو کُک کُک پُکاریا۔ پُرکھ ابناشی تیرا کون کنارہ پار گھاٹ، کون دوارے بیٹھ کرے کھیل
 نرنکاریا۔ کون گھر تیرا کُھلے ہاٹ، کون ونج ہوئے ونجاریا۔ کون نُوں تیرا جوت لِلاٹ، کون نُوں نُوں اُجیاریا۔ کون لیکھا چُکائے آن ہاٹ، لکھ
 چوڑاسی پاوے ساریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کھولے بھیو اگم اپاریا۔ پُرکھ ابناشی بھیو کُھلایا، وِشنوں ایکا اک
 سُنائیندا۔ آد جُگادی اک رگھرایا، دُوسر ہور نہ کوئی دسائیندا۔ اپنا گِڑا رہیا چلایا، گِڑا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نُوں سو چُرانوے چوکڑی جُگ
 ایکا بندھن پایا، دُوسر بندھ نہ کوئی رکھائیندا۔ اپنا تندن تند وکھایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ نُوں سو
 چُرانوے چوکڑی جُگ کون دھار، پرہہ ساچے سچ ورتاونی۔ کون رُوپ آوے وچ سنسار، پورن کرے بھاوونی۔ کون سوہے بنک دوار، کون
 میٹے زین اندھیری شامنی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دیوے ساچا ور، بھیکھ ویکھ وگے باوونی۔ پُرکھ ابناشی آپ الاپا،
 نِرگن نراکار اڈول۔ وِشنو تیرا لیکھا دے وکھایا، شبدا اگتی انادی بول۔ جُگ جُگ پندھ دے مُکایا، چوکڑی جُگ ہٹ ورو لے کھول۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اتم آنت ہر بھگونت تیری مورت جائے مول۔ ساچی مورتی مورت اکال اکال، مورتی وڈ وڈیائیا۔ پُرکھ
 ابناشی آپ اپنے لے بھال، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ آپے بنے ثالث شال، سچ ثالثی آپ کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا
 لیکھا آپ لکھائیا۔ چوکڑی جُگ آنت کراونا، نُوں نُوں چار رہن نہ پائیا۔ وِشنو بھگوان میلا آپ ملاونا، آپ اپنا رُوپ انُوپ درسائیا۔ اپنا تلک
 ہتھیں پھیر لگاونا، تیری لِلاٹ وچ رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چار جُگ جُگ گِڑا تلک لِلاٹی آپ وکھائیا۔ برہم
 تلک لِلاٹ لگایا، اتم برہم ہوئی جنائیا۔ پردہ اوبلا آپ ہٹایا، ساچی ہٹ وچی ودھائیا۔ اتم کھاٹ ساچی سیج نر ہر پایا، ناری کنت

خوشی منائیا۔ نیڑے واٹی پندھ مُکایا، اوکھی گھاٹی آپ چڑھائیا۔ دیا باقی مندر سُہایا، کملاپاتی میل ملائیا۔ گائی گاتھی شبدا لایا، چار ویدان کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک تِلک لئے لگائیا۔ تِلک تِلک لوک مات دھر، دھرن دھول سُہایا۔ سادھ سنت منگان منگدے رے در، پُرکھ ابناشی بھچھیا پایا۔ باؤن رُپ آگے کھڑ، بل دوارا منگ منگایا۔ پہلی وار مستک لایا ہر، زرگن سرگن ویس دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ باؤن تیری ساچی دھار، رت رت وچ پُکائیا۔ تیری آسا جگت پیار، ترسنا ترسنا ویکھ وکھائیا۔ تیرا پھل سچّی گلزار، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ تیرا بوٹا ہویا اُجیار، کلی کلی آپ مہکائیا۔ نام دھر وچ سنسار، ایک کیسر ناؤں رکھائیا۔ نہ کوئی جانے جیو جنت گوار، بھیو ابھیدا آپ چُھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، باؤن تیری رتی رت، اندر پائی برہم مت، پُرکھ ابناشی ایک ت، دھرنی دھرت دھول دئے سمجھائیا۔ ساچا کیسر کر تیار، چار جگ آپ سمجھایا۔ جگت جگدیش کھیل اپار، پنڈت پاندھا ویکھ وکھایا۔ تھکا ماندا جیو گوار، ہر کا رُپ دس نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ستجگ ساچا راہ چلایا۔ ستجگ ساچا راہ چلایا، ہر ساچے وڈی وڈیائیا۔ زرگن سرگن ویس وٹایا، ورن گوت نہ کوئی جنائیا۔ برہمے سُت آپ اُچایا، ایک وِدیا کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا کھیل دئے کھلایا۔ باؤن دھریا باؤن رُپا، بھیکھ اولڑا اک رکھائیندا۔ وسنہارا چارے کوٹا دہ دشا پھیری پائیندا۔ اک لگایا ساچا بوٹا، رتن امولک آپ کڈھائیندا۔ آپے دیوے ساچا جھوٹا، سچ ہلارا نام رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ برہمے سینج تیری جونی، باؤن اپنا رنگ رنگایا۔ پُرکھ ابناشی پُکار سنی، سُن داتار ویس وٹایا۔ لیکھا جانے گن اوگنی، گنوتنا بے پرواہیا۔ اپنی رت آپے چھان پنی، پُن چھان آپ کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک پھل دئے کھوایا۔ ساچا کیسر کر تیار، چار جگ آپ سمجھائیندا۔ ستجگ تریتا اُترے پار کِنار، دوپر اپنا مُکھ چُھپائیندا۔ تریتا پہلوں آئے وار، تریا ویکھ وکھائیندا۔ گوتم اہلیا کر خوار، ایک حُکم سُنائیندا۔ ولیا چھلیا آپ زرنکار، اچھل اچھل بھیو نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنا رُپ وٹائیندا۔ رُپ وٹائے پُرکھ کرتار، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ تریا تریتا کر پَسار، رام راما ناؤں دھرائیا۔ دسترہ بھیوے سُت دُلا، جگت ایدھیا بھاگ لگائیا۔ وششٹ گرو کر پیار، ایک رنگ رنگائیا۔ سرشٹ سبائی بن

ونجار، ساچا ونج اک کرائیا۔ گھر مندر تچ گڑھ دوار، بن دھار پھیری پائیا۔ ساچی سیتا کر پیار، جنک سپتری آپ پرنائیا۔ دھنکھ چلہ کر
 اُجیار، اُچی کوکے دئے ڈہائیا۔ پھرے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، اُچے ٹلے پربت پھیرا پائیا۔ بھرت بھٹیا کر سِکدار، ساچی سِکھیا اک سمجھائیا۔ ایکا
 لایا انگیکار، لچھمن اپنے انگ لگائیا۔ شتروگھن سوہے دوار، چھتر ایکا ہتھ اُٹھائیا۔ بھرت منگے بن بھکھار، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ کرپا کرے
 رام اوتار، ایکا کیسر رتی ہتھ پھڑائیا۔ سوا رتی تیرا ہوتے ونج ونجار، چار جگ لیکھا تیرا سکے نہ کوئی گنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ ساچی وست جھولی پا، بھرت خوشی منائیندا۔ صاحب سچے تیری سرنا، صدق
 صبوری نال ہنڈھائیندا۔ سچ دیپ اک جگا، تیرا ہون ویکھ وکھائیندا۔ تیرے در در سیس جھکا، اپنا پردھ رکھائیندا۔ تون کملاپاتی ہو نرگن
 سرشٹ سبائی جانے بھرا، ہون سیوک ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، رام راما آپ
 سمجھائیندا۔ رام رام آپ سمجھایا، بھرت اپنی ونڈ ونڈائیا۔ تیری جھولی ایکا رتی کیسر پایا، لوک مات وجی ودھائیا۔ لکھ چوراسی سیسر بنکے
 آیا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا وست وست انمول، ساچے کنڈے آپے تول، ساچے تگر آپے پائیا۔
 ساچے تگر آپے تولیا، تولے آپے گِرور گِردهار۔ رام رام اکھ بولیا، رام رُپ آپ کرتار۔ آپ چُکائے پردھ اولیا، دس نہ آئے وچ سنسار۔
 جگت کایا بدلے چولیا، نرگن سرگن کر پیار۔ شبد اگتی بولے ڈھولیا، ایکا بولے سچ جیکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کرے کرائے اپنی کار۔ ساچی وست ساچے گھر، ہر ساچا آپ ٹکائیا۔ پُرکھ ابناشی دتا ور، ایکا کنڈا دئے پھڑائیا۔ تریتا تیرا چُکے ڈر، گڑھ ہنکار
 دئے ٹڑائیا۔ ہنوتنا اندر آپے وڑ، بلوتنا بل دھرائیا۔ سُگریو بالی لئے پھڑ، انگد انگ وکھائیا۔ جاماونت منگے ور، دیونہارا بے پرواہیا۔ توڑنہارا
 لنکا گڑھ، ایکا اک کرے چڑھائیا۔ تیر کمانا ہتھیں پھڑ، شاہ سلطانا دئے کھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپ
 ورتائیا۔ ساچی رتی کر تیار، لوک مات ویس وٹایا۔ تریتا تیرا پار کنار، دواپر ویلا دئے سہایا۔ سولان کلیاں کر شنکار، سولان کل رُپ
 وٹایا۔ سوہے سیس مُکٹ سچی دستار، ساچی سخیاں منگل گایا۔ بن گرو وچ سنسار، بن کھنڈ اپنا پھیرا پایا۔ متھرا گوکل بھے دھار،
 بندرابن آپ سہایا۔ جمنا کنارہ آر پار منجھ دھار، کالی ناگ پھندن پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی

وست ہتھ ٿڪا۔ ساچی وست نام رتی، رتی رت رنگائیندا۔ سرب جیاں دا کھلاپتی، کول نین نین مٹکائیندا۔ اپنی لکھ آپے پئی، اپنا اکھر آپ
 پڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار، اکھ اگوچر بھیو نہ آئیندا۔ ساچی رتی کر تیار، کیسر اپنے ہتھ
 اٹھائیا۔ رتھ رتھوہی کھیل اپار، کھیل اولڑی آپ چکائیا۔ جگت تھانیر کر وچار، بھوم بھومکا دئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کیرپا کر، ایکا رتی سچ للاٹ، پنچم ادھارے اپنے گھاٹ، مستک ٿکا دئے لگائیا۔ ساچی رتی تلک لگایا، کیسر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جگت
 تھانیر پایا، سرشٹ سبائی آپ کھائیندا۔ اپنا ویس آپ وٹایا، نرگن نرگن جوت جگائیندا۔ جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈیرہ لایا، چرن کول آپ
 رکھائیندا۔ بدھگ ہو ہو بان چلایا، تیر نشانہ اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپ اپنی دھار رکھائیندا۔ بدھگ
 ماریا تیر نرالا، چرن کول کول چھپائیا۔ لئے انگڑائی کرشنا کھنا، کھنا اپنا روپ وٹائیا۔ آپے ویکھے مار دھیانا، پچھلا لیکھا رہیا مٹکائیا۔ آپے
 جانے ساچا بھانا، ہر بھانے وچ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اک رتی دئے وڈیائیا۔ ایکا رتی نال نال پیار، کھن گھنیا
 آپ کرائیندا۔ چرن کول رت آئی باہر، ایکا حصہ ونڈ وندائیندا۔ چوتھا حصہ کر تیار، چوتھے جگ تیری جھولی پائیندا۔ اپنی رسنا کہے پکار،
 سوا رتی ناؤں رکھائیندا۔ اٹھاراں بھار نہ ٿلے کوئی بھار، بناسپت ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچا کیسر اک
 اُچھائیندا۔ سوا رتی ور داتار، ایکا ایک رکھایا۔ دوپر کیرپا پار کینار، کلجگ لوک مات پھیرا پایا۔ جیو جنت ونج واپار، بے آنت آپ وکھایا۔
 سادھ سنت کرن شنکار، جگت بیھوت رہے ہنڈھایا۔ چارے کوٹ کرن پکار، لال رنگ نہ کھئے چڑھایا۔ جوٹھ جھوٹھ ہوئے ہاباکار، آسا ترسنا
 من لبھایا۔ پنج تت تت وکار، رتی رتی نہ کوئی دسایا۔ چوڈاں ہٹ ہوئے خوار، چوڈاں طبق رہے گرلایا۔ عیسیٰ موسیٰ رو رو گئے زارو زار،
 ساچا کیسر ہتھ نہ آیا۔ سنگ محمد آپیں رہیا مار، اللہ رانی نین شرمایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، اپنی وست اپنے ہتھ رکھایا۔ نرگن سرگن لئے
 اوتار، پنج تت دئے وڈیایا۔ جگی جوت اگم اپار، نانک اپنا ناؤں دھرایا۔ ایکا کیسر کر تیار، اپنے امرت وچ ملایا۔ ساچا امرت کر تیار،
 اپنے مکھ چوایا۔ لہنا اُتریا پار کینار، دینا کھئے رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا کیسر دئے سمجھایا۔ ساچا کیسر
 ہر کرتار، ایکا ویکھ وکھائیندا۔ ایکا بوٹا کر اُجیار، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ رتی بسنت رت پیار، امر امر پھل لگائیندا۔ امرت پھل ہویا تیار،

رام داس آپ اکھوائیندا۔ رس ویکھے ارجن دھار، پکا بوٹا وڈھ وکھائیندا۔ سچ ابوتی دیوے چاڑھ، لوحاں اُپر بہائیندا۔ لیکھا جانے اپنی وار، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ گر تیغ بہادر ساچی بھٹھی دیوے چاڑھ، اُپر اپنا گھول گھائیندا۔ رنگ رتے رنگ کر تیار، سچ لیلاری ویکھ وکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کرے کرائے کرنیہار، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا کیسر اک اُچائیندا۔ ساچا کیسر کیسر رتی، رتی رت وچ ملائیا۔ دُشٹ دمن اُچایا جتی ستی، ست ست ناؤں دھرائیا۔ ساچی ناری ملیا ایک پتی، پت پتونتا وڈ وڈیائیا۔ گھر جگئے بیٹھا نرگن بٹی، بٹی تیل نہ کوئی وکھائیا۔ سچکھنڈ دوار وکھائے ایک بٹی، چوڈاں لوک چرناں ہیٹھ دبائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک بوٹا دئے لگائیا۔ ساچا بوٹا کیسر کر تیار، ارجن بھیٹ چڑھایا۔ آپے وڈھے اپنی وار، سچ کِرسانا ہر اکھویا۔ ساچی بھٹھی دیوے چاڑھ، تیغ بہادر جوتی لنبو اگنی لایا۔ سچ لیلاری رنگ کرتار، گوبند چولا اک بنایا۔ سچکھنڈ کھیل اپار، لوک مات ویکھن آیا۔ کیس گڑھ ہو تیار، سیس دھڑ آپ رنگایا۔ اُپر چڑھ بولے کوک کرے پکار، گُرمکھاں ایہہ سمجھایا۔ آپے کھنڈا کھچ کٹار، اپنے ہتھ رہیا چمکایا۔ کوئی آئے پہلی وار، گر گر کا روپ سمایا۔ سنگھ دیا کر پیار، اٹھ اٹھ اپنا سیس نوایا۔ ستگر پورا جائے چرن بلہار، نیوں نیوں اپنا سیس جھکایا۔ اپنا کھنڈا اپنی گردن آپے مار، آر پار آپ کرایا۔ گُرسکھاں کر پیار، ساچے ست گود بہایا۔ اپنی رنگی لہو دھار، گُرسکھ رنگ نہ کوئی چڑھایا۔ گر تیغ بہادر تیرا پیار، گر گوبند اپنی تیغ چڑھایا۔ جگت ظلم کرے خوار، مظلوماں لئے بچایا۔ پنچ پیارے کر تیار، ساچا بستر تن سجایا۔ آپ اپنا کرے کھیل کرتار، کھیلنہارا دس نہ آیا۔ ساچا رنگ کر تیار، لال گلالا رنگ چڑھایا۔ ستجگ کوکے اٹھ کرے پکار، گر گوبند آگے آیا۔ تیری جوتی جگی اپار، تیرے درس ہر در پایا۔ تریتا آیا اپنی وار، کیتا قول دئے سمجھایا۔ در دواپر رووے زارو زار، پنچاں پریتی بھل نہ جایا۔ یُدھشٹر ڈھیہ ڈھیہ پئے چرن دوار، چرن چرنودک مکھ چوایا۔ کلجگ آئی اتم وار، نانک بوٹا اک وکھایا۔ گر ارجن آپا اتوں وار، ساچا میوہ پھل لگایا۔ گر تیغ بہادر کر تیار، اپنا سیس وچ رکھایا۔ سچا وکھائے جگت وبار، گر گوبند اپنا بھیو نہ کیسے جنایا۔ ساچا امرت باٹا کر تیار، اپنی ریتی رہیا چلایا۔ جگت پتاسے پائے کرے مٹھا کھار، مٹھا رس رس وچ چکایا۔ ساچی رت وچ کرے امرت راس، ساچا سچ پیالہ اک بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، کلجگ ساچے دئے سمجھایا۔ ستجگ ترتے

دوایر کلجگ، گر گوہند ایہہ سمجھائیندا۔ جگ جگ اوڈھ جائے لنگھ، تہر کوئی رہن نہ پائیندا۔ ہر کا بھیو نہ رہے گجھ، لوک مات آپ پرگٹائیندا۔ اپنا بھانا آپے رہیا سچھ، اپنے بھانے وچ آپ ربائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہند ایہہ سمجھائیندا۔ ستجگ اٹھ نوجوان، تیرا لیکھا دئے مکائیا۔ ساچا ست میرا بلوان، سنگھ اجیت تیری جھولی پائیا۔ مستک ٹکا لائے اک نشان، زرگن آپ ہوئے رُشنائیا۔ تربتا تیرے ویکھے مکان، ججھار جھوج جھوج سائیا۔ دوایر تیری مئے آن، زوراوڑ اپنا بل دھرائیا۔ کلجگ سکے نہ کوئی پچھان، فتح ڈنکا فتح رہیا وجائیا۔ چوہاں لیکھا چکے وچ جہان، گر گوہند دئے مکائیا۔ کھئے جیو جنت نہ سکے کر پچھان، بھیو ابھیدا گیا نہ کیسے سمجھائیا۔ ایک دسیا سچ نشان، پُرکھ اکال اک منائیا۔ گرو گرتھ گرو گرو گران، گر منتر نام پڑھائیا۔ پُرکھ ابناشی سد مہربان، جگ جگ اپنی کل ورتائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوا رتی ساچا کیسر، گر گوہند اپنی جھولی پائیا۔ سوا رتی کیسر پلے بٹھی گنڈھ، ستگر پورا خوشی منائیندا۔ گرسکھاں اندر پائے ٹھنڈ، امرت آتم مکھ چوائیندا۔ لکھ چوراسی دیوے ونڈاں ونڈ، اپنا حصہ آپ کرائیندا۔ آپے ستا دے کر کنڈھ، کروٹ اپنی نہ بدلائیندا۔ کلجگ ویلا جائے ہنڈھ، ماچھوواڑے ایہہ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرکھ اکال اک منائیندا۔ پُرکھ اکال ہر ہر مٹیا، گر گوہند وچی ودھائیا۔ چار ست چار جگ چارھے چٹیا، چار جگ ہوئے رُشنائیا۔ کلجگ بیڑا تیرا بٹھیا، ڈونگھی دھار نہ کوئی وپائیا۔ گرسکھاں دوارے پھرے بھنیا، گرسکھاں سیو کھائیا۔ گرسکھ اپنی گکھوں جمیا، تکھی دھار کٹار ملائیا۔ تیری تاب سکے نہ کوئی جھلیا، من منکا دئے بھوائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا رہیا لکھائیا۔ گر گوہند سچ دوار، ایک ایک سہائیندا۔ پُرکھ اکال کرے پیار، گھر ساچے میل ملائیندا۔ دوہاں رنگ ایک دھار، برہمنڈ روپ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ سمجھائیندا۔ ساچا لیکھا ہر زرنکار، گر گوہند آپ سمجھایا۔ تیری رت کرے پیار، آتر کوئی رہن نہ پایا۔ تیرا بیج بیجے ساچے وت وچ سنسار، چار ورن دئے مٹایا۔ ایک مت کرے کرتار، نو کھنڈ پرتھی پھیرا پایا۔ ایک ہٹ کھولے دوار، دوسر ہٹ نہ کوئی جنایا۔ تیرتھ تھ مارے مار، اٹھسٹھ لیکھا دئے چکایا۔ تیری کھولے گٹھ آپ زرنکار، جو پلے بن لیا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسار، نہکلنک ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا آپ سمجھایا۔ سُنیا بھانا ہر بھگوان،

گر گوبند خوشی منائیندا۔ پُرکھ ابناشی تیرا کون مکان، کون دوارے ڈیرہ لائیندا۔ کون وکھائے مات نشان، کون رُوپ درسائیندا۔ کون بھئے تیرا مکان، کون ڈھولا نام لائیندا۔ کون مارے نرالا بان، چلّہ تیر کمان کون اُٹھائیندا۔ کون سکے تیرا رُوپ پچھان، کون وچولا میل ملائیندا۔ ابناشی کرتا جانی جان، بھیو ابھیدا آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی دیا کھائیندا۔ گوبند وچولا لوک مات، مات لوک کرے کُرمائیا۔ شبد ڈھولا تیری دات، دو جہاناں وجے ودھائیا۔ تیرا نام سچّی کرامات، لوآن پُریاں دئے وڈیائیا۔ تیرے مندر کھولے تاک، اپنا نُور کرے رُشنائیا۔ تیرا ہٹّ ویکھے ساچا ہٹّ، چوڈاں چوڈاں ویکھ وکھائیا۔ تیری سیجا سوہے ساچی کھاٹ، دُوسر آسن نہ کوئی لگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ور گھر ساچا اک رکھائیا۔ گوبند ہر ہر جانی، ایکا ناؤں کرتار۔ تیرا کھیل سِری بھگوانیا، ورتے وچ سنسار۔ آپا آپ کرے قُربانیا، پنج تت نہ کھئے آکار۔ ایکا گھر سوہے مہربانیا، سمبل نگری دھام نیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا جانے اپنی وار۔ سمبل نگری سچ دوار، ہر ساچے سچ سمجھایا۔ پرگٹ بھئے آپ نرنکار، نرگن نُور کرے رُشنایا۔ شبد شبدی واج لے مار، اُچی کوکے دئے سُنایا۔ چار ورنان کرے پیار، چوٹھا جُگ رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سِر اپنا ہتھ رکھایا۔ کلجگ ویلا اتم آونا، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ پُرکھ ابناشی جامہ پاون، نرگن اپنا رُوپ وٹائیندا۔ بونجا اکھّر ویکھ وکھاونا، باون اپنی کل ورتائیندا۔ پینتیس اکھّر رنگ رنگاونا، ستاراں اکھّر اپنی جھولی پائیندا۔ دئے رُوپ اک کراونا، دوا اکھّر اک وکھائیندا۔ تتاں لوکاں صفر صفر صفر آپ کراونا، بیس بیس اپنا کھیل کھلائیندا۔ بیس سو اپنا رنگ چڑھاونا، رنگ ہور نہ کوئی بنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ وپہ سو پکرمی کھیل اپارا، اپنی رتّ دئے جلائییا۔ رتی رتّ کر اُجیارا، اگن لاٹ اک وکھائیا۔ اگن لاٹ بھر بھنڈارا، اسمانا دھواں دھار بنائیا۔ دھواں دھار کرے اُجیارا، جوتی جوت کر رُشنائیا۔ گوبند سچ کرے پیارا، بنک دوارا اک وکھائیا۔ ساچے مندر کر پسارا، سمبل اپنا گُڑھ وسائیا۔ شبد بول ست جیکارا، گوبند تیرا ناؤں وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لکھّ چوڑاسی ویکھ وکھائیا۔ لکھّ چوڑاسی ویکھنہارا، ایکا ایک اکھوایا۔ کلجگ آئی اتم وارا، برہما وشنوں شولے انگڑایا۔ پُرکھ ابناشی جوت جگائی لوک مات ہویا اُجیارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے بٹھے اپنی دھارا۔ ایکا جوتی

ایکا دھار، دُوچے اپنی کھیل کھلایا۔ تیجے برس ہو تیار، چوٹھے سرسٹی ونڈ ونڈایا۔ پنجم پنچاں پاوے سار، چھیویں چھیویں گھر وجے ودھایا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن ساچی کار، اٹھان تتاں آپ وکھایا۔ نوونے در کھیل کرے آپ کرتار، دسویں اپنا لیکھا دئے گنایا۔ ساچا بالا کر تیار، جوت جوالا دئے بُجھایا۔ شاہ کنگالاں پاوے سار، پرتپالک وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، رتی رت رہن نہ پائیا۔ رتی رت پائی ہون، آہوتی آپ وکھائیندا۔ لیکھا چُکائے اُون گون، پون پوناں وچ سمائیندا۔ امرت میگھ بر سے سون، ساون اپنا روپ وٹائیندا۔ لیکھا جانے پون پون، ول چھلدھاری کھیل کھلاییندا۔ توڑے ہنکاری گڑھ راون، رام راما بان اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا حُکم سُنائیندا۔ حُکم سُنایا دُھر فرمان، ہر ساچا شبد جنائیندا۔ شبد پھٹ پھوئے قربان، سکھ سورا سو اکھوائیندا۔ ہتھ پھڑائے نہ کوئی کرپان، جگت میان نہ کوئی بنائیندا۔ نرگن روپ نکہبان، نرگن اپنا تیر چلائیندا۔ سنگر جودھا نوجوان، اک اتینا آپ اٹھائیندا۔ پت پت پت کرے پُن چھان، ساچی ریتا آپ وکھائیندا۔ رتی رت گن ندھان، تت نت نہ کوئی جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا رنگ آپ رکھائیندا۔ ساچا رنگ چاڑھنہارا، دس اک کرے گُرمایا۔ ساچا بنے مات منارا، ساڈھے تن ہتھ ویکھ وکھایا۔ دسم دواری پار کنارہ، ویہ سو دس بکرمی نال رلایا۔ سولان مکھڑ کر شنکارا، ساچی چولی آپ رنگایا۔ آپے کھچے چرن دوارا، سچکھنڈ دوارا اک وڈیایا۔ آپے دیوے سچ سہارا، ساچا ساچی کرے کھیل رگھڑایا۔ اندر مندر سوہے اندر دھارا، شبد سینگھاسن سوہا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک لال گُلالا رنگ چڑھایا۔ لال گُلالا رنگ انڈٹھا، رنگ رنگے رنگنہار۔ کھیلے کھیل ابناشی اچتا، آد جگادی ساچی دھار۔ آلس نندرا وچ کدے نہ ستا، ستا رہے سرب سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ سہائے اپنی ریتا، کرے کھیل اگم اپار۔ ساچی رت سہاونی، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ گر گوبند تیری پور کرائے بھاونی، بھانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ تیری پکی ہاڑی ساونی، پھل بوٹا ویکھ وکھائیندا۔ اپنی ہتھیں آپے گاہونی، دوسر نال نہ کوئی رلاییندا۔ تیری رکھے وچ ضامنی، ضامن اک گر بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا انگ اک وکھائیندا۔ ساچی رت سوارتی کیسر ہر نرنکار، ساچی سچ کرے جنایا۔ ویہ سو گیاراں کِریا خبردار، پنجاں پیاریاں لئے اٹھایا۔ ساچی سچ کرے کرتار، کرنی کرتا آپ کرائیا۔ لال

قلعے ویکھ وچار، دلی پھیرا پائیا۔ اپنا پردہ اُتوں اُتار، گُرسکھاں ہیٹھ وچھائیا۔ سیوا کرائے کرنیہار، ساچی سیوک سیو کھائیا۔ مؤلی تند بنے تند شنکار، ساچا سگن رہیا منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویہ سو پکرمی گیارا دس دو وار پار کنارہ، ایک مایا ساچا یارا، یاری یاران نال نبھائیا۔ دسم دواری ناتا گیا ٹٹ، پُرکھ اکال پرہ پایا۔ کایا مندر لیکھا گیا چھٹ، سچکھنڈ دوارے آپے بہایا۔ لوک مات ترے گن مایا لُٹ، گُرسکھ خالی ہتھ رکھایا۔ دھرم رائے دواویوں کڈھیا کُٹ، چتر گپت نیڑ نہ آیا۔ لاڑی مؤت گت سٹی پُٹ، در دوار نہ پھیرا پایا۔ آون جاون گُرسکھاں گیا چھٹ، جس جن اپنی گود بہایا۔ لکھ چوراسی وچوں لبھی ایک مٹھ، نو کھنڈ پرتھی پھول پھولایا۔ ابناشی کرتا گیا تھ، گر گوبند دئے صلاحیا۔ بھر پیالہ جام پیایا ایک گھٹ، نشہ اتر کدے نہ جایا۔ وچوں کڈھ واسنا کھوٹ، شبد چوٹ اک لگایا۔ آپ اٹھائے آلیوں ڈکے بوٹ، آپ اپنے انگ لگایا۔ دیوے نام بھنڈارا اتوٹ، سوہنگ اکھڑ اک پڑھایا۔ گُرسکھاں اُپر ستگر پورا تھ، گھر گھر اپنا اپنا تان گُرسکھاں وچ ٹکایا۔ گُرسکھاں دی رکھی سدا اوٹ، گُرسکھ اپنا سیس تاج سہایا۔ گُرسکھاں نگارہ گھر گھر وچے چوٹ، ستگر پورا ڈنکا آپ لگایا۔ لبھدے پھردے کوٹی کوٹ، دس کیسے نہ آیا۔ کلجگ جیاں مایا ممتا بھری نہ پوٹ، آسا ترسنا نہ بھیکھ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے قلعے دتا ور، نانک لیکھا نال ملایا۔ نانک لیکھا اگم اتھ، مہا اکھ کتھی نہ جائیا۔ شبد گرو اک ملاح، چار ورنان گیا سمجھائیا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی بہین بھرا، اوچ نیچ نہ کوئی وکھائیا۔ ستگر پورا سدا ملاح، سب دا بیڑا رہیا ترائیا۔ نائیاں گلے لگے لگا، غریب نازے گود سہائیا۔ جروانیاں در دئے ڈرکا، وڈ داتا پُرواہیا۔ لالو تیرا لیکھا دئے مُکا، کایا قلعے ویکھ وکھائیا۔ لال قلعے چرن چھہا، لال رنگ گر نانک دئے چڑھائیا۔ دوہاں وچولا بن ملاح، پُرکھ ابناشی سیو کھائیا۔ انگیکار لے کرا، آپ اپنی دیا کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمت سمتی سچ وبارا، ہر ساچا آپ وکھائیا۔ سمت گیاراں سچ وبارا، ہر ساچے سچ کرایا۔ لیکھا لیکھا اپر اپارا، نہ کوئی میٹ مٹایا۔ سمت ستاراں ستاراں ہاڑا، نو مہینے اٹھاراں دن مات گرہ پھند دئے کٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا لیکھ وچ لگایا۔ سمت باراں سچ دہاڑا، ہاڑ ستاراں وچ وکھائیا۔ سمت تیراں کرایا سچ وبارا، لوک مات رہیا چلائی۔ نہ کوئی گر نہ اوتارا، گُرسکھاں دئے وڈیائی۔ ایک بھرے سچ بھنڈارا، سچ اوتارا آپ اکھوائیا۔ اوچاں نیچاں کرایا پار کنارہ، کھتری براہمن شوڈر ویش

ایکا گود رکھائیا۔ اٹھاراں برن نہ کوئی ونجارا، ایکا رنگن رنگ چڑھائیا۔ ایکا شبد اک جیکارا، سوہنگ سو کرے پڑھائیا۔ ایکا مندر اک دوارا، گر سرن اک سرنائیا۔ ایکا رکھے رکھنہارا، جگ جگ ہرجن پیج رکھائیا۔ بھگت وچھل ہر گدھارا، ہر بھگت لئے ترائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی رچنا آپ رچائیا۔ سمت تیراں تیری دھار، تریلوکاں آپ چلائیندا۔ کلجگ سنتاں مارے مار، ساچے سنتاں میل ملائیندا۔ چوتھے جگ مارے مار، خاکی بندے خاک ملائیندا۔ شاہ سلطاناں کر خوار، تخت تاج مٹائیندا۔ گرمکھ ساچے کر پیار، ساچے در سہائیندا۔ والی ہند کرے خبردار، سویا کوئی رہن نہ پائیندا۔ کلجگ آئی اتم وار، در گھر سنگ نہ کوئی نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمت چوڈاں سچ وبار، ایکا اگی پاوے وچ سنسار، ساچی سکھی آپ اپائیندا۔ ساچی سکھی ایکا رنگ، ہر ہر آپ رنگایا۔ ستگر پورا سورا سربنگ، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ نام وجائے اک مردنگ، دھن انادی ناد سُنایا۔ اتم سیجا سچ پلنگ، اتم سیجا ڈیرہ لایا۔ گرمکھاں بھچھیا رہیا منگ، ایکا جھولی آگے ڈاپیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چوڈاں ہٹاں ویکھ وکھایا۔ چوڈاں ہٹاں پار کنارہ، پندراں پندراں ویکھ وکھائیا۔ تیرتھ تٹاں پار کنارہ، تٹ کنارہ نہ کوئی سہائیا۔ گرمکھ ساچے کر تیارا، چار کٹ آپ پھرائیا۔ ایکا شبد شبد جیکارا، سرشٹ سبائی رہیا سُنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کر کرپا کھیل کھلائیا۔ کرپا کر کھیل کھلائیندا، خالق خلق روپ وٹائیا۔ سمت سولاں ویس وٹائیندا، بالک پردھ نہ کوئی رکھائیا۔ شاہو بھوپ ناؤں دھرائیندا، ست سروپ ان رنگ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن تیرا ساچا ور، ہر ساچا پور کرائیا۔ سمت سولاں سولاں دھار، سولاں سولاں وچ ٹکائیا۔ چار جگ دا بھریا بھنڈار، کلجگ اتم دئے ورتائیا۔ ایکا گر گرو دوار، گرچرن سچی سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا گھر سچ دوار، ہر ساچا سچ سہائیا۔ پینتی اکھر وسیا باہر، بھیکھ کوئی نہ پائیندا۔ برہم ویتا نہ کرے وچار، وید کتیب نہ کوئی گائیندا۔ ستاراں اکھر رنگن دھار، سال ستاراں آپ رکھائیندا۔ سال ستارویں ہو اُجیار، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ پنچم سپس تاج کر اُجیار، لوک مات ویس وٹائیندا۔ شبد انادی بول جیکار، لوآں پُریاں آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ کل ورتنتا ہر بھگوان، اتم کھیل کھلائیندا۔ اک وکھائے سچ نشان، ستجگ ساچا آپ اُٹھائیندا۔ سمت ستاراں ہو پردھان، من کا

بہم مٹائیندا۔ سچ سخیاں میلے ساچا کاہن، مل سخیاں منگل گائیندا۔ ساچا میلا سُرتی رام، رام سُرتی آپ پرنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا راہ وکھائیندا۔ سمت ستاراں سچ وبارا، ہر ساچے سچ کرایا۔ کلجگ تیرا پار کنارہ، ستجگ ساچا رنگ چڑھایا۔
 رتی کیسر کر تیارا، سنگھ پرگٹ ہتھ پھڑایا۔ نال رلایا پریم سنگھ ڈلارا، بہرت شتروگھن میل ملایا۔ کرے کرائے اپنی کارا، کل اپنی آپ ورتایا۔
 آیا اتم سچ دہاڑا، ہاڑ ستاراں خوشی منایا۔ گرسکھ تیرا سچ پیارا، ہر ساچے آپ اپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا امرت
 آپ وکھایا۔ ہر سنگت تیرا ست پیار، ہر امرت رُپ وٹائیندا۔ رتی کیسر کر تیار، سوا رتی میل ملائیندا۔ پُرکھ ابناشی ہتھ دھار، ترے گن
 رُپ نہ کوئی درسائیندا۔ رنگ رنگیلا موہن ساچا یار، ساچی سیج ہنڈھائیندا۔ پت پت پتتا کرے اک وبار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، آپ اپنا میل ملائیندا۔ ساچی رتی گرسکھان رت، ہر امرت وچ سہائیا۔ ایکا دیونہارا برہم مت، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ ہر
 سنگت تیرا ایکا نت، تتوت نہ کوئی رکھائیا۔ رکھ ہتھ سر سمرتھ، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ سوہنگ سو پوجا پاٹھ، پوجس پوجس پوج
 پُجائیا۔ آپ اُتارے اُکھ گھاٹ، کلجگ بیڑا رسیا چلائیآ۔ آگے نیڑے رکھ واٹ، پچھلا پنڈھ مکائیا۔ گھر گھر جوت جوت جگے للاٹ،
 گرسکھ تیرا مستک ٹکا آپ چُھائیا۔ تیری سیجا سوئے کھاٹ، اپنا آسن آپ وچھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن
 دیوے وڈ وڈیائیا۔ ہرجن وڈ وڈیائی دیونہارا، وڈ وڈا آپ اکھوائیندا۔ پنجان میلان میل ملاونہارا، آپ اپنا میل کرائیندا۔ ایکا کیسر پھڑکے وچ
 سنسارا، ہر سنگت رنگ رنگائیندا۔ بھکھ ننگ نہ رہے دوارا، کال مہاکال در ڈرکائیندا۔ ساچا سنگ سچی سرکارا، ستگر پورا آپ
 نہہائیندا۔ اتم اندھ چُکے اندھیرا، سنجھ سویر اک وکھائیندا۔ بہم گوائے ہیرا پھیرا، بہم گڑھ رہن نہ پائیا۔ لیکھا چُکے تیرا میرا، میرا تیرا رُپ
 وٹائیا۔ پرگٹ ہویا سنگھ شیر دلیرا، سنگھ رُپ گرسکھ سرب وکھائیا۔ ہر شبد من چاؤ گھنیرا، پُرکھ ابناشی خوشی منائیا۔ گرسکھ وسدا
 رہے گھر تیرا، ستگر پورا آپ وسائیا۔ بھاگ لگائے کایا کھیڑا، گھر زڑی آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا
 ہر سنگت وچ ٹکائیا۔ ساچا کیسر چرن کول، گر سنگت پیار سہائیندا۔ دیوے وڈیائی اُپر دھول، دھرتی دھرت دھول بہار مٹائیندا۔ تیرا
 قرضہ لاپیا کرشنا ساول سول، بدھگ بان نہ کوئی چلائیندا۔ گرسکھان اندر آپے مول، اپنا رنگ رنگائیندا۔ گر گوہند چھکائی ایکا پول، امرت

جام آپ پيائيندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، ہرجن ساچے آپ صلاحیندا۔ سوارتی کیسر کړپاندھ، کرم کاند میٹ مٹائیا۔ گرسکھ تیرا کارج کرے سدھ، نو ندھ تیرے چرناں سیو کمائیا۔ آپ بنائی اپنی بدھ، گرمکھ ساچے لئے ملائیا۔ تیر نیرالا گیا ودھ، تکھی مکھی آپ چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، سوارتی ساچا کیسر تیرا آنت وبارا وچ سنسار، سمت ستاراں ہاڑ ستاراں دئے کرائیا۔ چار جگ لیکھا پور کرایا، سمت ستاراں وچی ودھائیا۔ ساچی سنگت رنگ چڑھایا، دوسر رنگ کیسے رہن نہ پائیا۔ ہر کا روپ وچ سنسار دس نہ آیا، وبھچار سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، لال رنگن اک رنگائیا۔ لال رنگ گیا چڑھ، ستگر ساچے آپ چڑھایا۔ گرسکھ ساچن لئے پھڑ، چرن دوار آپ ہایا۔ آپ بندھائے اپنے لڑ، ایکا پلؤ ہتھ رکھایا۔ قلعے کوٹ ہنکاری توڑ گڑھ، آپ اپنا در وکھایا۔ ایکا اکھڑ ودیا پڑھ، ہنگ برہم ربیا پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، ساچا ویلا آپ سہایا۔ سمت ستاراں لال رنگ، ہر سنگت آپ چڑھائیا۔ سرشٹ سبائی ہوتے ننگ، چاروں کنت دئے ڈھائیا۔ پنج تت تے کاجی ونگ، کلجگ اتم بہن وکھائیا۔ مانس مانکھ ہوتے بہنگ، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ آکاش نہ ڈوری اڈے پتنگ، گڈیا لوک مات کړلائیا۔ جو جن نر نرنکار سیچ دوار نو در آئے لنگھ، ملے میل ساچے ماہیا۔ دو جہاناں مٹے پنڈھ، جم کی پھاسی تے پھند، تندن تند آپ کٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، ساچا کیسر ہر سنگت روپ وٹایا تھنيسر، تھر گھر ساچا اک وسائیا۔ تھر گھر وسیا ہر کرتار، ہر سنگت آپ وکھائیندا۔ اچ بنائے اک دربار، لوک مات ویس وٹائیندا۔ ایکا رنگ رنگے رنگہار، لال گللا رنگ چڑھائیندا۔ سوارتی کیسر کر تیار، گرمکھ ساچے میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، کلجگ تیری اتم ور، اتم دھار آپ وکھائیندا۔ اتم دھار ہر ہر کړپا، کیسے توٹ رہن نہ پائیا۔ چار جگ چار وید چار ورن چار بانی چار کھانی آسا پور کړپا، نراسا رہن کوئی نہ پائیا۔ گرسکھان اندر واسا رکھے ہریا، چرن بھرواسا اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، کلجگ تیری اتم ور، رتی رت آپ کھچائیندا۔ رتی رت کھچی ڈور، گر سنگت میل ملائیندا۔ عرش فرش ربیا ہوڑ، اندھ گھور پھول پھولائیندا۔ لیکھا چکائے تور مور، منمکھ در تون ہوڑ آپ ڈرکائیندا۔ گرسکھ چڑھائے اپنے گھوڑ، ساچا راکی نام دوڑائیندا۔ ہرجن اپنے آپے لوڑ، لڑیندرا ساچن میل ملائیندا۔ پُرکھ نرنجن آپے پھڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، کالی

شاہی آپ مٹائیندا۔ کالکھ شاہی مٹیا داغ، سمت ستاراں وجی ودھائیا۔ ہاڑ ستاراں جگے چراغ، گرسکھ گھر ہوئے رُشنائیا۔ پھڑ بنایا ہنس
 کاگ، سوہنگ موتی چوگ چُکائیا۔ سوئی سُرقتی گئی جاگ، جاگرت جوت اک وکھائیا۔ ترے گن بوجھی آگ، تتوت وچ سہائیا۔ ہر
 سنگت ہویا وڈ وڈ بھاگ، وڈبھاگی خوشی منائیا۔ آپ کرایا جن ماگھ، دھوڑی ٹگا مستک خاک رمائیا۔ جو جن سرنائی گیا لاگ، رائے
 دھرم نہ دئے سزائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہر سنگت ایکا کیسر تیری رتی رت بنائیا۔ تیری رت سچ اچھال، لوک
 مات کرایا۔ کرے کھیل ہر ت کال، ترے گن ت آپ تپایا۔ دوس زین ہوئے رکھوال، گرسکھاں ساچے لئے بچایا۔ پھل لگائے کایا ڈال، امرت پھل
 آپ کھویا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا مندر اک وکھایا۔ ساچا مندر سہاونا، سہائے آپ نرنکار۔ کلجگ اتم رنگ
 رنگاونا، چاڑھے رنگ سچی سرکار۔ پنج پیارے جوت جگاونا، اگی اگی اکیاں اتوں وار۔ ایکا سیکھی سیکھ بناونا، چار ورن کر خوار۔ تیری
 تیکھی دھار رکھاونا، والوں نکئی وچ سنسار۔ نیتر پیکھ پیکھ روپ درساونا، دیناں انا تھا دئے ادھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا
 کر، ہر سنگت لائے پار۔ ہر سنگت بیڑا چُکیا، کر کریا دین دبال۔ گرسکھ بوٹا کدے نہ سکیا، ہوئے سہائی آپ کریال۔ کلجگ ویلا اتم
 ڈھکیا، پھل دسے نہ کیسے ڈال۔ لکھ چوراسی چوگ نکھٹیا، گھر گھر ویس کرائے کال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہویا
 مہربان۔ پُرکھ ابناشی اپنا کھیل آپے کھیلیا، دیون آیا دانی دان۔ لکھ چوراسی کٹے جیلیا، بخشے چرن دھوڑ اشنان۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا دانی دان۔ دان اولٹا پُرکھ اکالا، ایکا سوہنگ جاپ جپائیندا۔ اچھا جاپ پائے گل مالا، بھگت بھگتی بھگتاں
 وچ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ ساچی ونڈ ونڈائیندا۔ گرمکھ ونڈی ونڈ اپار، ستگر پورا آپ ونڈائیا۔ سمت
 ستاراں ہاڑ ستاراں دوس وچار، دوس زین ویکھ وکھائیا۔ کالکھ کال میٹے دھار، لال لال رنگائیا۔ ایکا کیسر کرے پیار، سوا رتی رت
 سہائیا۔ پرمیشور میلا وچ سنسار، پرم پُرکھ آپ ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہر سنگت
 دیوے مان وڈیائیا۔ ساچا امرت بھریا بھنڈار، کیسر رتی نال رنگ رنگایا۔ سنگھ بشن بنے اک ورتار، ہر سنگت دئے ورتایا۔ روگ سوگ
 چنتا دکھ لٹھے دکھڑا بہار، جو جن چرن دھیان لگایا۔ اُجل مُکھڑا ہوئے وچ سنسار، اُلٹا زکھڑا پندھ مُکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کِرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، برہما وشن شو دیون آیا دان۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ کرے کلیان، ہر سکھاں ویکھے مار دھیان، گرسکھاں میل ملایا۔ ہر سکھ ہر ہر ویکھن آیا، ہر جوتی جوت جگا۔ گرسکھ گر گر گود بہایا، گر گوبند گیا سمجھا۔ مانک موتی چوگ چگایا، سرتی سوتی لے اٹھا۔ ورن گوتی پنڈھ مکایا، ایک چوٹی دے چڑھا۔ پاندھا پوتھی نہ کوئی پڑھایا، ملا مسیتی نہ دے سنا۔ گرنتھی پنٹھی نہ راہ تکایا، نہ کوئی بنے جگت ملاح۔ ستگر پورا آپے اپنے ویکھن آیا، کلجگ اتم لایا اپنا داء۔ نرگن سرگن وچ سمایا، ایک پردہ اُپر پا۔ گر نانک ڈھان کو پت ایک شبدا گا اُچی کوک گیا سُنایا، اک اُترے نہکلنک کلجگ اتم پھیری جائے پا۔ پریم پٹولا گرسکھ تیرا روپ وکھایا، گراں فیتیاں نال لے منا۔ سر اپنے اُتے لے ٹکایا، سر رکھے ٹھنڈی چھاں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہر سنگت لے ترا۔ تارنہارا آگیا، نرگن روپ پُرکھ اکال۔ دیا باقی جوت جگا گیا، کایا بیٹھ دھرم سچی دھرمسال۔ گرسکھ اُچے من ویراگیا، کوئن کوئی کوٹ نہ سکے بہال۔ گھر جگے جوت چراغیا، مُرشد مُریداں آپے رہیا بہال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ڈھردرگابی بنیا مات دلال۔ جگت دلال بنکے آیا، نرگن اپنا روپ وٹائیندا۔ کال مہاکالا اپنے سچے ہتھ پھڑکے آیا، آپ اپنا سنگ نیہائیندا۔ کال چرناں ہیٹھ دیکے آیا، اُپر اپنا بہار رکھائیندا۔ برہما وشن شو اپنی اُنکلی لا، چرن دوارا اک درسا، ایک اکھڑ آپ پڑھا، سرشٹ سبائی پڑھاؤن آیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، سمت ستاراں ہاڑ ستاراں کرے کرائے سچ وبار، گرمکھاں کرے اک پیار، ایک اپنے انگ لگائیا۔ گرسکھ سچن جس آپ جگایا، جگاوانہار سدا اتیت۔ سرشٹ سبائی رہیا سوایا، ہر کا بھیو کیسے نہ پایا، لکھ چوراسی رہی پیت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گرسکھاں دیوے ساچا ور، امرت دیوے ٹھنڈا سیت۔ ڈھردرگابی ساچا مان، ہر سنگت میل ملائیندا۔ کلجگ اتم کرے پچھان، گرسکھ تیرے ڈھولے گائیندا۔ آپے بیٹھ سچ مکان، دو جہاناں تیرا راہ تکائیندا۔ شبد سروپی لے بان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ساچی کھیل دیوے کر، کھیلنہارا آپ اکھوائیندا۔ سمت ستاراں جائے لنکھ، ستگر پورا دیا کمائیندا۔ گرسکھ تیری مانے سیج پلنگ، اپنا آسن آپ وچھائیندا۔ پنجاں پیاریاں چاڑھے رنگ، گر گوبند گود سہائیندا۔ اکیاں منگی ایک منگ، ایک سیکھی روپ وٹائیندا۔ ایک ڈوری ہر سنگت پتنگ، دو جہاناں آپ اڈائیندا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، ہر سنگت اُتوں آپ اپنا کر فُربان، دیون آیا دانی دان، گُر اپنی رت گُرسکھان برہم مت سمجھائیندا۔

★ ۲۳ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی ریشم سنگھ دے گھر پنڈ خیرا ضلع جالندھر ★

ست پُرکھ نرنجن نرگن دھار، آد جگاد رکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل اپار، جگا جگنت آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن الکھ اگوچر اگم اپار، بھیو ابھیدا بھیو نہ آئیندا۔ ایکنکارا نور اجیار، آد نرنجن جوت جگائیندا۔ اناشی کرتا وسنہارا سچکھنڈ دوار، تھر گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ سِری بھگوان آپے جانے اپنی کار، کرنی کرتا پُرکھ آپ اکھوائیندا۔ پاربرہم پرہہ ہو تیار، جوئی ربت اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ اناشی کرتا، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ ویس اولّا ایکنکارا، آد جگاد وٹائیا۔ نرگن نور کر اجیارا، جوتی نور ڈگمگائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے وسنہارا، تھر گھر بیٹھا سیج ہنڈھائیا۔ محل اٹل اُچ منارا، ہر مندر آپ سہائیا۔ شاہو بھوپ سچا سکدارا، راج راجاناں حکم سنائیا۔ دھر فرمانا اک جیکارا، شبد انادی ناد وجائیا۔ در درویش بن بھکھارا، نر نریش الکھ جگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسا پُرکھ اناشا آپ اپنا کھیل کھلائییا۔ سچکھنڈ دوارا سچ محلہ، ست پُرکھ نرنجن آپ وسائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن اک اکلا، آدن آتا آسن لائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن اچھلا، ول چھل اپنا آپ وکھائیندا۔ ایکنکارا اپنے دیپک آپے بلا، آد نرنجن ڈگمگائیندا۔ سِری بھگوان اپنی جوتی آپے رلا، دوسر سنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ اناشی کرتا کرے کھیل جلاں تھلان، جل تھل مہیئل ڈیرہ لائیندا۔ پاربرہم سچ سنگھاسن ایکا ملا، ساچی سیجا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھیو نہ آئیندا۔ الکھ اگوچر اگم اتھار، پُرکھ اناشی بھیو نہ رائیا۔ آد جگادی بے پرواہ، جگ جگ اپنی رچن رچائیا۔ نرگن بنے نرگن ملاح، نرگن کھیوٹ کھیٹا بیڑا آپ چلائییا۔ نرگن صفتی صفت صلاح، بے عیب پروردگار اپنا ناؤں دھرائیا۔ نرگن وسے سچکھنڈ دوارے ساچے تھان، تھر گھر ساچے سوہیا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن روپ نراکار، اکال مورت کھیل اپار، اجوئی

رہت وڈ وڈیائیا۔ اجونی رہت پُرکھ اکالا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ آد جگادی دین دایلا، دیندھ اپنا ناؤں رکھائیندا۔ ایکا وسے سچکھنڈ سچّی دهرمسالہ، چہپر چہنّ نہ کھئے چھہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تہر گھر ساچا سچ دوارا، نرمل دیا باقی کر اُجیارا، کھلاپاتی ویکھ وکھائیندا۔ کھلاپاتی ہر بھگوان، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ آد جگادی نوجوان، پردھ بال نہ روپ وٹائیا۔ سدا شہیلا سد مہربان، انہو پرکاش سہائیا۔ جگا جگنتر کھیل مہان، چاروں کُنٹ جوت کرے رُشنائیا۔ اک وکھائے سچ نشان، شبد نشانہ ہتھ اُٹھائیا۔ پاوے سار دو جہان، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ ایکا ناؤں کر اُجیار، سرشٹ سبائی ہر کرتار دئے سُنائیا۔ اپنے گھر ہو پردھان، اپنی بانی آپ سُنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے وسے سچ محلہ، پُرکھ ابناشی اک اُکلا، ایکنکارا ایکا جوت رُشنائیا۔ اک اُکلا کر پسارا، ایکنکارا آد اپنا آپ پرہ ساچا آپ اُپائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، شاہ سلطان ناؤں دھرائیندا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتارا، حُکمی حُکم آپ چلائیندا۔ سچ سینگھاسن کھیل نیارا، پُرکھ ابناشی آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ ابناشی کرتا، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ اپنی کل ہر ورتنتا، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ زرگن روپ سِری بھگوتتا، سارنگ دھر آپ اکھوائیا۔ جگا جگنتر ویس وٹنتا، روپ ریکھ نہ کھئے وکھائیا۔ شبد انادی ناد وجنتا، سُر تال نہ کھئے جنائیا۔ تہر گھر ساچا دھام سہنتا، سچکھنڈ وجدی رہے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔

تتّان لیکھا اپنے ہتھ رکھایا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ساچے تخت آسن لایا، شاہو بھوپ اپنا حُکم چلائیندا۔ پنچم تاج سیس ٹکایا، پنچم مُکھ صلاحندا۔ تتّان لوکان تتّان ایکا رنگ رنگایا، چوٹھاگن آپ سمجھائیندا۔ چارے مُکھ دئے کھلایا، چارے ویدان آپ پڑھائیندا۔ چارے جگ وند وندایا، چارے کھانی آپ اُپجائیندا۔ چارے بانی دُھن اناد وجایا، شبد انادی اک رکھائیندا۔ چارے ورتان ویس وٹایا، چار یاری میل ملائیندا۔ چاروں کُنٹ ویکھ وکھایا، آپ اپنا مُکھ چھپائیندا۔ وشنو تیری سیوا لایا، سیوک تیرا ناؤں دھرائیندا۔ تیرا روپ آپ وٹایا، زرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ برہما ویتا برہم دھرایا، پاربرہم برہم اپنا انگ کٹائیندا۔ ایکا اکھّر شبد پڑھایا، نام نامہ ہتّ چلائیندا۔ شنکر سنسا دئے چُکایا، زرگن اپنا روپ درسائیندا۔ جو گھڑیا سو بہنّ وکھایا، تہر کھئے رہن نہ پائیندا۔ آد جگادی ہر رگھرایا، جگ

جُگ اپنا ويس وٺائيندا۔ لوآن پُرياں برہمنڌاں کھنڌاں ويڪھ وکھايا، آپ اپنا سنگ ٺهائيندا۔ اُتبهج سيٽج جيرج انڌ پنج ت تيري جهولي پايا، ترے گن ساچا جوڙ جڙائيندا۔ لکھ چوراسي ونڌ ونڌايا، جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ساچي وست جهولي پائيندا۔ ساچي وست نام انمول، هر وشنون جهولي پائيا۔ پُرکھ ابناشي وسے تيرے کول، جيان داتا رزق سبائيا۔ ترے گن تيرا وجائے ڏهول، راجس تيرا روپ درسائيا۔ سانتڪ ست سروپي جائے موڻ، ڪرپا ڪرے بے پرواهيا۔ طموتت جائے کھول، اگني ت ت اک جلايا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ايڪا ونج اک ونجارا، ايڪا کھولے بٽ دوارا، در دروازه اک کھلايا۔ در دروازه کھوليا، ڪر ڪرپا آپ ڪرتار۔ نرگن وشنون اندر بوليا، ايڪا شبد راگ جيڪار۔ ابناشي ڪرتا سُنائے ساچا ڏھوليا، تيرا روپ اگم اپار۔ نرگن سرگن بدلے چوليا، سوہنگ شبد بهرے بهنڌار۔ تيري آتم آنتر موڻيا، امرت کھڙي سچي گلزار۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ديويے وست اک اپار۔ وشنون وست ايڪا پا، پُرکھ ابناشي سيس جهڪائيندا۔ ٺون پاتشاه سچا پاتشاه، نيون نيون اپنا سيس جهڪائيندا۔ تيرا در تيرا گھر ميں منگدا رهوان، سدا سد ايڪا ور در گھر ساچا اک سُهائيندا۔ ٺون پتا ٺون ميري مان، بالڪ تيرا ناؤن دھيائيندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ايڪا دينا ساچا ور، تيرا چرن تيرا کول تيرا روپ درسائيندا۔ پُرکھ ابناشي ور گھر ديا، وشنون ديويے وڏ وڏيائيا۔ ڪرتا پُرکھ ڪر نرمل جيا، جيان جوت ڪر رُشنايا۔ چارے جُگ سيوا ڪرني ڪر ڪر هيا، نو سو چرانوے چوڪري جُگ دے بهوئيا۔ تيرا بيچ آپے بيا، پُهَل پُهَلواري ويڪھ ساچا ماھيا۔ کلجگ اتم تيري ونڌ ونڌا ساڏھ تَن بٽھه سِيان، دھرت دھول ڪرے رُشنايا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، وشنون ديويے ايڪا ور، نو سو چرانوے چوڪري جُگ سيوک تيري سيوا دھر، آنت دھرنی دھرت دھول سُهائيا۔ وشنون ور هر ايڪا پايا، گھر ساچے خوشي منائيندا۔ نيون نيون سيس در جهڪايا، سيس اپنا بهار آپ اُٺائيندا۔ هر جگديش نظري آيا، جاگرت جوت اک جگائيندا۔ چھتر سيس اک جهلایا، پنجم مُکھ تاج بنائيندا۔ چھيوين گھر ڏيرھ پار ڪرايا، چھپر چھن نہ کڻے چھائيندا۔ ستويں ست رنگ نشانہ اک چڙھايا، سٽح پرکاس وکھائيندا۔ سو پُرکھ نرنجن بٽھه اُٺايا، هر پُرکھ نرنجن ويڪھ وکھائيندا۔ ايڪنڪارا سگن منايا، آد نرنجن کھيل کھلائيندا۔ ابناشي ڪرتا ويڪھن آيا، سري بهگوان اپنے بٽھه اُٺائيندا۔ پاربرہم پرہ دے جهلایا، در گھر ساچے سوہيا پائيندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ست

پُرکھ نرنجن ساچی دھار آپ چلائے اگم اپار، لیکھا لیکھ نہ کھئے لیکھایا۔ لیکھا کیسے نہ لیکھیا، ہر صاحب سچا بے آنت۔ نیتز نین کیسے نہ دسیا، آد
 جگادی ساچا کنت۔ برہما وشن ونڈایا اپنا حصیا، نام ملیا منیا منت۔ پُرکھ ابناش دیوے ساچی سکھیا، وڈ داتا گنی گنوت۔ دھردرگاہی پائے
 بھچھیا، لکھ چوراسی اُپاؤنا جیو جنت۔ امرت جھرنا ایکا رسیا، امرت بخشے ساچا کنت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے
 دیوے ایکا ور، در بنائے ساچی بنت۔ پاربرہم برہم اُچایا، پُرکھ ابناشی کرپا دھار۔ اپنی انس آپ اُچایا، رُپ انُپ ست سرُپ صاحب
 سچّی سرکار۔ پاتی پاتی آپ مہکایا، کملاپاتی میت مُرار۔ ساچے ساقی جام پیایا، امرت بھریا سچ بھنڈار۔ ساچی تاکی کھول وکھایا، اپنا کھولیا
 آپ کیواڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا برہم کرے اُجیار۔ پاربرہم برہم اُچایا، نرگن کرپا کھیل اپارا۔ اپنی کل آپ ورتایا،
 نرگن ورتے سچ ورتارا۔ جوتی جوت جوت جگایا، دیپک دیا کر پیارا۔ مات پت نہ کھئے بنایا، رکت بوند نہ لایا گارا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ جوڑ
 جڑایا، ترے گن بھریا نہ کھئے بھنڈارا۔ من مت بُدھ نہ وچ ٹکایا، آسا ترسنا نہ کھئے وچارا۔ آپ اپنا انگ کٹایا، کھیلے کھیل سورا سرینگ نرنکارا۔
 گھر ساچا شبد وجایا، نرگن ناد دھن جیکارا۔ ایکا ویدیا اکھڑ پڑھایا، نش اکھڑ نہ پاوے کوئی سارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 برہمے دیوے اک ہلارا۔ برہما اُتت کملاپات، پت ڈالی آپ مہکائی۔ نہ کوئی ورن گوت نہ دیسے ذات، برن برن وچ نہ کھئے لگائی۔ نہ کوئی بھین
 نہ بھرات، ساک سین نہ کھئے اکھوائیا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، سورج چن نہ کھئے چڑھائی۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھ، اشٹ دیو نہ کھئے
 وکھائی۔ نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی گھاٹ، اٹھسٹھ نہ کھئے ٹھائی۔ نہ کوئی سیجا نہ کوئی کھاٹ، آسن سنگھاسن نہ کھئے وچھائی۔ نہ کوئی چوڈاں لوک
 دسے ہاٹ، ترے بھون نہ رچن رچائی۔ نہ کوئی لیکھا جانے آن ہاٹ، مات گرہ نہ اگن تپائی۔ نہ کوئی کھیلے کھیل بازی گر ناٹ، سوانگی
 سوانگ نہ کھئے وکھائی۔ نہ کوئی بجر نہ کپاٹ، ٹریا ناد نہ کھئے وجائی۔ نہ کوئی جوت نہ للاٹ، نور نور نہ کھئے درسائی۔ پُرکھ ابناشی آپ اتاریا
 اپنے گھاٹ، پاربرہم برہم برہم لئے اُچائی۔ آپے جانے اپنی واٹ، دوسر پندھ نہ کھئے وکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا
 سٹ کیا اُتت آپے دیوے برہم مت، دوُجا سٹ نہ کھئے جنائی۔ برہما ویتا آپے جایا، آپ اپنی گودی گود سہائی۔ دائی دایا ناؤں دھرایا،
 سیوک سیوا سیو کھائی۔ اپنی گودی آپ اُٹھایا، نرگن دس کیسے نہ آئی۔ ساچے ساقی ساچا جام پیایا، امرت جھرنا اک جھرائیا۔ الکھنا لاکھی

لکھ اپنا کھیل کھلایا، لیکھا لکھ نہ سکے کھئے رائیا۔ پُرکھ ابناشی دیا کمایا، نج گھر واسی ڈیرہ لائیا۔ پون سواس نہ کھئے چلایا، رسنا جہوا نہ کھئے
 بلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما ویتا سُت دُلارا، آپ اُپائے ہر نرنکارا، وشنوں ساچا سنگ ملائیا۔ برہما سُت کر
 پیار، نرگن اپنی دیا کھائیندا۔ شبد انادی دئے دھنکار، ساچا ناد و جائیندا۔ سُنے سُنائے سُننپہار، گھر مندر سوہا پائیندا۔ ہر مندر ساچے میت
 مُرار، اپنا روپ درسائیندا۔ ٹھانڈا سینتا دُھر دربار، در ساچا گھر آپ وڈیائیندا۔ انڈیٹھا وکھائے دھام نیار، نیتر نین نہ کھئے کھلائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے دیوے ساچا ور، ساچا حُکم آپ سُنائیندا۔ برہمے سُننا کر دھیان، ہر ساچا شبد سُنائیندا۔ تیرا
 ناؤں ہویا پردھان، پاربرہم تیرا رنگ آپ رنگائیندا۔ تیرے ہتھ رکھائے نشان، سچ نشان آپ جھلائیندا۔ تیری جھولی پائے اک گیان، اپنی بھجھیا
 ونڈ وندائیندا۔ آد جُگاد رہے نگاہبان، جُگ جُگ ویکھ وکھائیندا۔ نو سؤ چرانوے چوگری جُگ رکھے اپنی آن، حُکمی حُکم آپ پھرائیندا۔
 سر سر مننپئے بھان، ہر بھانا وڈ دھرائیندا۔ دو جہاناں ایک آن، ایک اپنی کل ورتائیندا۔ تیری وست چار کھان، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ساچی ونڈن آپ وندائیندا۔ ساچی ونڈن وندنہارا، پُرکھ اکال اکھوائیندا۔ برہمے دیوے نام بھنڈارا، آتم
 انتر آپ ٹکائیندا۔ گھر مندر دیا کر اُجیار، نرگن جوت جوت جگائیندا۔ شبد اناد ناد دھنکارا، دھن آتمک آپ سُنائیندا۔ چار کُنٹ ہو اُجیارا،
 دہ دشا دگمگائیندا۔ چار ویدان بن لکھارا، چار جُگاں جھولی پائیندا۔ چار ورن کر ونجارا، اٹھاراں برن ویکھ وکھائیندا۔ چارے بانی بول
 جیکارا، چوتھا پد آپ سہائیندا۔ لیکھا چُکے چار یارا، پنچم جوتی جوت دگمگائیندا۔ لیکھا جانے ایکنکارا، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ نو نو چار
 ہوئے پار کنارہ، کلجُگ ویلا اتم آئیندا۔ منوتر اکتّر نہ کھئے سہارا، جُگ چوگری نہ کھئے وکھائیندا۔ تیرا وید نہ پائے سارا، آپ اپنا آپ چُھپائیندا۔
 آپے جانے اپنی اتم وارا، لیکھا لیکھ نہ کھئے لکھائیندا۔ تیرا کرے پار کنارہ، تیرا لیکھا مول چُکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 برہمے دیوے ایک ور، ایک ات سمجھائیندا۔ برہمے انت ہر بوجھیا، پرہہ ساچے دیا کمائیا۔ پُرکھ ابناشی بھیو کھلایا گوجھیا، بھیو رہے نہ رائیا۔
 لیکھا چُکے ایک دوجیا، تیجے نین ہوئے رُشنائیا۔ چوتھے پد ہر درس کر کر لوجھیا، پنچم گھر وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ایک مندر دئے سہائیا۔ مندر سہایا ہر بھگوان، نرگن جوت کر رُشنائیا۔ برہمے دیا ایک دان، جیا داتا آپ اکھوائیا۔ ترے گن مایا ست

نشان، ست ستوادی جھولی پائیا۔ پنج تت کر پردھان، اپ تیج وائے پرتھی آکاش میل ملائیا۔ لکھ چوراسی تیری سنتان، تیری انس آپ
 وکھائیا۔ من مت بُدھ اک نشان، نرگن اپنی ونڈ ونڈائیا۔ برہم مت ہوئے پردھان، ایش جیو کرے کڑمائیا۔ نو دوارے جگت دکان، آسا ترسنا
 وچ ٹکائیا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار پنج شیطان، پنچم میل لائے ملائیا۔ پنچم شبد ناد دھنکان، گھر گھر وچ دئے وجائیا۔ انحد ناد سچی
 دھنکان، ہر مندر دئے سنائیا۔ سکھمن ٹیڈھی بنک نشان، ایڑا پنگل سنگ نیہائیا۔ سر سروور اک مہان، امرت آتم جل بھرائیا۔ بجر کپائی
 گھٹ دکان، اپنی بتھیں بند کرائیا۔ شبد وکھائے سچ نشان، گھر ساچے آپ جھلائییا۔ پُرکھ ابناشی کھیل مہان، کایا بنک گڑھ آپ سہائیا۔ نرگن
 جوت جگے مہان، جوت نرنجن ڈگمگائیا۔ آتم سیجا ہوئے پردھان، دسم دواوری در کھلائییا۔ سرت سخی ملے ساچا کاہن، گھر وجدی رہے
 ودھائیا۔ پیا پریم ایک جان، پریم پیالہ دئے پیائیا۔ آتم آتر اک گیان، نش اکھڑ وکھڑ کرے پڑھائیا۔ بودھ آگادھا ہر بھگوان، شبد انادا ناد
 وجائیا۔ برہم پنج تت مائس مائکھ رکھے تیرا جگت نشان، ہر داتا بے پرواہیا۔ نرگن سرگن کھیل کرے مہان، اپنا روپ آپ وٹائیا۔ لکھ
 چوراسی کرے پُن چھان، اپنی ونڈن ونڈ ونڈائیا۔ آپے جوتی دیپ جگے مہان، آپ اپنی کل دھرائیا۔ آپے شکتی روپ ہووے نوجوان، آد
 شکت اپنا جوہن آپ ہنڈھائیا۔ آپے گر پیر دیوے دان، ساچی وست جھولی پائیا۔ آپے پرگٹ ہووے والی دو جھان، چترُہج اپنا روپ آپ
 وٹائیا۔ آپے گائے ساچا گان، دُھر فرمانا آپ سنائیا۔ آپے پون پانی مسان، سواس سواس آپ چلائییا۔ آپے کھانی بانی پائے آن، اُتبھج سینج
 جیرج انڈ پرا پستی مدھم بیکھری اپنی دھار بندھائیا۔ آپے چار جگ ونڈن ونڈے ونڈ، ستجگ تریتا دواپر کلجگ اپنے انگ لکائیا۔ آپے پائے
 سار ہر ہر برہمنڈ، برہما وشن شو ویکھ وکھائیا۔ آپے رو سس سورج چن تارا منڈل دیوے ڈن، جو گھڑیا سو بھن وکھائیا۔ آپے ہوئے نار
 دُباگن رنڈ، آپے ساچا کنت ہنڈھائیا۔ آپے ویس وٹائے بھیکھ پکھنڈ، آپے سچ سچ دئے درڑائیا۔ آپے ہوئے پرمانند، نجانند اپنا ڈیرہ لائیا۔ آپے
 دُئی دویتی ڈھائے اپنی کندھ، آپے ہوئے گڑھ وسائیا۔ آپے سووے دے کر کنڈ، اپنی کروٹ نہ دئے بدلائیا۔ آپے اپنا آپ لائے اپنے انگ، برہم
 پاربرہم میل ملائیا۔ آپے سنائے سہاگی چھند، جگ جگ ڈھولا اپنا آپے گائیا۔ آپے برہما تیرا مکائے نو سو چرانوے چوکرئی جگ پندھ، گیڑا
 اپنے ہتھ رکھائیا۔ آپے وسنہارا سچے سچکھنڈ، آپے دھرت دھول نرگن سرگن روپ لائے پرگٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر،

برہمے ساچی سکھیا دئے سمجھائیا۔ برہمے سُنیا ہرِ سندیش، دہئے جوڑ کرے نمسکارا۔ تُوں صاحب سچّا نریش، بے عیب پروردگار۔ ہوں
 ٹھاکر کران آدیس، منگان منگ بن بھکارا۔ آد جُگادی تیرا ویس، جُگا جُگنتر گر پیر اوتارا۔ میری کوئی نہ چلے تیرے آگے پیش، ہوں سیوک
 سیوادارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ملے ساچا ہر، چُھٹ جائے نہ تیرا دوارا۔ پُرکھ ابناشی حُکم جنایا، برہما سُن لئے
 انگڑائیا۔ چارے وید تیری دھار بندھایا، چار جُگ کرے گُرمائیا۔ لکھّ چوڑاسی تیری جھولی پایا، گھڑ بھانڈے آپ وکھائیا۔ اتم ویلا اپنے ہتھ
 رکھایا، کوئی لکھ نہ سکے رائیا۔ چوکڑی جُگ گیڑا رہیا دویا، ترتالی لکھّ بیس ہزار ایکا رنگ وکھائیا۔ ساچی وندن آپ وندایا، آپے ویکھنہار
 ہوئے بے پرواہیا۔ لوآن پُریاں دھرت دھول جیرج انڈ اپنا کھیڑا لوآن وسایا، وسدا کھیڑا لوآن اُجڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 برہمے دیوے ایکا ور، ور داتا آپ اکھوائیا۔ برہمے مٹیا ہر کا بھانا، نیتر نیر وہایا۔ پُرکھ ابناشی ساچا رانا، ساچے تخت سُہایا۔ سچکھنڈ نواسی
 بے مہانا، ہر کسے نہ پایا۔ آپے ہوئے جانی جانا، جانہار دس نہ آیا۔ جو گھڑیا سو بھنّ وکھانا، تھر کئے رہن نہ پایا۔ آپے جانے اپنا بھانا، ہر
 بھانے سد سہایا۔ میرا کھیل آون جانا، جاون آن رچن رچایا۔ لکھّ چوڑاسی پیٹا تانا، تانا پیٹا آپے پایا۔ گھٹ گھٹ اندر گائے گانا، شبد انادی
 ناد سُنایا۔ لکھّ چوڑاسی دیوے پینا کھانا، سرشٹ سبائی رزق سبایا۔ در دوارے بخشے مانا، سچ سرنائی اک وکھایا۔ نو سؤ چرانوے
 چوکڑی جُگ چوٹھے آئے ہانا، ویلا آنت دئے کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی اپنا ویس، کرے کرائے نر نریش، نر
 ہر اپنا کھیل کھلایا۔ نر ہر کھیل کھلندڑا، جودھا سورپیر بلوان۔ سچکھنڈ دوارا آپ وسندڑا، ست رنگ جھلائے اک نیشان۔ تخت تاج اک
 وکھندڑا، پُرکھ ابناشی وڈ مہربان۔ ایکا حُکم آپ سُنندڑا، جُگا جُگنتر دھر فرمان۔ برہما ایکا مارگ آپ چلندڑا، چار جُگ کر پردھان۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا پائے ساچی آن۔ ساچی آن شبد جنایا، برہمے بھل رہے نہ رائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلایا، وشن
 برہما شو سیوا لائیا۔ ترے ترے چیلے رُپ وٹایا، ایکا مات گود بہائیا۔ سر سمرتھ ہتھ ٹکایا، ناتھ اناتھاں آپ ہو جائیا۔ ایکا منتر گاتھ پڑھایا،
 ایشٹ دیو اک جنائیا۔ ایکا درشٹ دئے کھلایا، سرشٹ سبائی وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے دتا ایکا ور،
 اتم لیکھا دئے چُکائیا۔ اتم لیکھا ہر چُکاون، پاربرہم برہم سمجھائیندا۔ نو سؤ چرانوے چوکڑی جُگ پندھ مَکاون، حُکمی حُکم آپ پھرائیندا۔

لکھ چؤراسی بھانڈا بھنّ وکھاونا، گھڑیا کھنّے رہن نہ پائیندا۔ برہم تیرا پندھ مُکونا، جوتی جوت میل ملائیندا۔ رَو سس مُکھ شرمونا، جگت اندھیرا پردہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سِکھیا اک سمجھائیندا۔ ساچی سِکھیا دُھر دربار، وشن برہمے آپ سمجھائیا۔ پُرکھ ابناشی کِرپا دھار، کِرین اپنے ہتھ رکھ وڈیائیا۔ نرگن سرگن کھیل اپار، سرگن نرگن ویکھ وکھائیا۔ دوہاں وچولا آپ کرتار، شبد میلا سہج سُبھائیا۔ گاوے ڈھولا وچ سنسار، ایکا اکھّر کرے پڑھائیا۔ بدلے چولا اگم اپار، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ کلا سولاں نہ کھنّے اوتار، چوڈاں لوک نہ حُکم چلائیا۔ عقل کلا کل آپے دھار، آپ اپنا کھیل ورتائیا۔ کوڑی کِرپا پاوے سار، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھاؤنا، ہر ساچا لیکھ لیکھائیندا۔ ستجگ تربتا دواپر پار کراؤنا، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ راما کرشنا ویس وٹاؤنا، راون لنکا گڑھ تڑائیندا۔ غریب نہانیاں گلے لگاؤنا، بدر سُداما آپ ترائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ نبھاؤنا، کالا سوسا تن چھپائیندا۔ کلمہ امام آپ پڑھاؤنا، کائنات آپ جگائیندا۔ شرع شریعت اک وکھاؤنا، لاشریک کھیل کھلائیندا۔ بے عیب پروردگار رُپ وٹاؤنا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ اُچی کوک نعرہ اک سُناؤنا، حق بحق ویکھ وکھائیندا۔ انا الحق میل ملاؤنا، حق حقیقت جوڑ جڑائیندا۔ جگ تاریکی اک گواؤنا، ایکا نور ڈگمگائیندا۔ طُلبا طالب اک اکھاؤنا، ایکا سبق سُخن جنائیندا۔ رحمت رحمان ناؤں دھراؤنا، عظمت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سنگ محمد میل ملاؤنا، چار یاری جوڑ جڑائیندا۔ مکہ کعبہ پھیرا پاؤنا، دو دو آہ ویکھ وکھائیندا۔ شاہ نوابا ناؤں دھراؤنا، شاہ سوار آسو گھوڑا آپ دوڑائیندا۔ آبِ حیاتا جام پیاؤنا، بے آب نہ کھنّے تڑائیندا۔ ثابت ایمان اک رکھاؤنا، انجیل قرآن آپے گائیندا۔ تیس بتیس آپ سُناؤنا، بیس بیس ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ ساچا ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ ساچا ویکھنہارا، ایکا ایکنکار۔ کرے کھیل اگم اپارا، لوک مات لے اوتار۔ نانک نرگن دیپک جوت کر اُجیارا، لکھ چؤراسی پاوے سار۔ سچکھنڈ دوارے پار کنارہ، دو جہاناں اک آدھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا وست بھرے بھنڈار۔ ساچی وست نام بھنڈار، ہر ساچے ہتھ رکھائیا۔ نانک نرگن کِرپا اک پیار، وست امولک جھولی پائیا۔ نام ست ونج وپار، نرگن سرگن دئے کرائیا۔ چار ورنان دئے آدھار، اُچاں نیچاں میل ملائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، خالق خلق رُپ

وٹائیا۔ ملیا میل میت مُرار، اک توفیق شہنشاہیا۔ سچ رفیق ہر نرنکار، بے عیب اک اکھوائیا۔ محبوب ملیا کر پیار، میخانہ اک پرگٹائیا۔ کایا کعبہ کر تیار، سچ محرابے بیٹھا آسن لائیا۔ اچی کوک کرے پُکار، مقارے حق اک خدائیا۔ نورو نور جلوہ سچی سرکار، ساکھیات رُوپ وٹائیا۔ ہندو مُسلم کرے پیار، نانک نرگن ایکا ت سمجھائیا۔ ورن گوت تون وسیا باہر، کلمہ قلمی صفت صلاحیا۔ کھانی بانی کرے پُکار، ہر ہر ساچی مہا رہی گائیا۔ اکھر لکھن پڑھن وچ نہ کرے کھئے وچار، ہر کا ناؤں دس نہ آئیا۔ چارے وید لکھ لکھ گئے ہار، پُران اٹھاراں دین گواہیا۔ وید ویاسا کرے پُکار، چار لکھ ستاراں ہزار، سلوک گیا گنائیا۔ شاستر سمرت بن بھکھار، منگن بھکھیا بے پرواہیا۔ ہر کا نام اکم اپار، بن ستگر پورے ہتھ کسے نہ آئیا۔ پنڈت کوکن کرن پُکار، واچک ویدیا رہے گائیا۔ یاچک گرمکھ منگے دان، دیونہارا اک رگھرائیا۔ نام ست کر پردھان، نانک سکھیا سکھ سمجھائیا۔ ایکا بانی شبد نشان، دھر فرمانا آکھ سُنائیا۔ جگا جگنتر کھیل مہان، سری بھگوان آپ کرائیا۔ اتم کلجگ پرگٹ ہووے والی دو جہان، نہکلنک اپنا ناؤں دھرائیا۔ چار گنٹ واجے شبد نشان، سچ نگارے چوٹ لگائیا۔ چارے ورن ہون حیران، اٹھاراں برن مکھ شرمائیا۔ برہمنڈ کھنڈ برہما وشن شو راہ تکان، کروڑ تینتیسا راجا سُرپت اند منگے دان، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ ایکا جوت بلی بلوان، نرگن نرگن لئے اُچائیا۔ دس رُوپ وچ جہان، گوبند اپنی کھیل کھلائییا۔ ساچا کھنڈا نام کِرپان، تیکھی دھار آپ اٹھائیا۔ پنچم میتا پنچم کر پردھان، پنچم امرت جام پیائیا۔ پنچم دیوے دھر فرمان، شبد سندیش اک سُنائیا۔ کلجگ مٹے کوڑ نشان، کوڑی کِریا رہن نہ پائیا۔ چوڈاں طبق ہون ویران، الفی الف نہ کھئے ہنڈھائیا۔ مایا مندر نہ دسے نشان، ڈُونگھی کندر ویکھ وکھائیا۔ کئے جندر پنج شیطان، ہوئے گڑھ دئے ٹڑائیا۔ پرگٹ ہووے والی دو جہان، شاہو بھوپ اپنا بل دھرائیا۔ سمبل نگری سچ مکان، ساچا تخت دئے سہائیا۔ جودھا سورپیر بلی بلوان، ایکا کھنڈا ہتھ رکھائیا۔ لوآں پُریاں پاوے آن، نو کھنڈ پرتھی ایکا حُکم چلائییا۔ ستاں دیپاں کرے پچھان، ست سمنڈ ساگر ایکا گیڑا دئے دوائیا۔ پرگٹ پرگٹائے گرمکھ چتر سُبجان، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ ایکا راگ سُنائے کان، دوس رین ناد دُھن شنوائیا۔ ملے میل سری بھگوان، سنسا روگ رہے نہ رائیا۔ گھر مندر وسائے اک مکان، آتم سیجا دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ اتم اپنا کھیل آپ کھلائییا۔ کلجگ اتم کھیل کھیلنا، نرگن نور ہر نرنکار۔ بھگت بھگونت آپ اپنا میل میلنا، لکھ چوراسی کر

وچار۔ آپے جانے اپنا وقت ویلنا، تہت وار نہ پاوے سار۔ لیکھا جانے گُرو چیلنا، چیلا گُرو ہر اوتار۔ آپے وسے رنگ نَویلنا، سچکھنڈ
 نواسی تہر دربار۔ اچرج کھیل پارہسہ پرہہ کھیلنا، کلجگ تیری اتم وار۔ گُرمکھاں کئے دھرم رائے دی جیلنا، رائے دھرم نہ مارے مار۔ جوت
 نرنجن چاڑھے تیلنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لئے اُبھار۔ ہرجن سچ اُبھاریا، کر کِریا ہر گوبند۔ دیوے درس
 اگم اپاریا، میٹے سگلی چند۔ کایا کپڑے آپے ٹھاریا، امرت پیائے ساگر سِندھ۔ آون جاون گیڑ نواریا، میل ملایا گئی گہند۔ لکھ چوراسی پار
 کِناریا، ہر ملیا سد بخشند۔ گھر مندر سوہے دواریا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن میٹے سگلی چند۔ ہرجن چنتا
 چکھا ٹٹا ناتا، روگ سوگ رہن نہ پائیا۔ ملیا میل پُڑکھ بدھاتا، آتم آنتر وجی ودھائیا۔ مٹی زین اندھیری راتا، سچ سچ کرے رُشنائیا۔ ہرجن
 سُنائے ہر ہر ساچی گاتھا، ایکا اکھڑ کرے پڑھائیا۔ لیکھ چُکائے مستک ماتھا، دُھر مستک ویکھ وکھائیا۔ آپ چڑھائے اپنے راتھا، ستگر پورا
 سیو کھائیا۔ گُرسکھ نہ وکے کیسے ہاٹا، چوڈاں لوک چرناں ہیٹھ دہائیا۔ چار جُگ دا پورا کرے گھاٹا، جو جن آئے سرنائیا۔ آگے نیڑے رکھے
 واٹا، پچھلا پندھ مٹکائیا۔ امرت پیائے کایا ہاٹا، سر سروور دئے نھائیا۔ دو جہاناں رکھے ساتھا، سگلا سنگ آپ نھائیا۔ لہنا دینا چُکیا تیرتھ
 اٹھساٹھا، گنگا گوداوری جمن سُرستی گُرسکھ تیرے چرن وبائیا۔ مستک جوت جگے للاٹا، جوت نرنجن کرے رُشنائیا۔ جنم جنم دا پورا کرے
 گھاٹا، سچ بھنڈارا نام ورتائیا۔ گُرسکھ سووے ساچی کھاٹا، ستگر پورے آپ وچھائیا۔ دیونہارا ساچی داتا، داتا دانی آپ اکھوائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لئے ترائیا۔ ہرجن ساچا تاریا، کر کِریا آپ کرتار۔ جُگ جُگ دا کرم نواریا، نہکرمی کرم
 وچار۔ مائس جنم آپ سواریا، پھر آئے نہ دوجی وار۔ ساچے پوڑے آپے چاڑھیا، دسم دواریوں کڈھیا باہر۔ شبد گھوڑے شاہ آسواریا، آپے
 بٹھے اپنی دھار۔ سچکھنڈ دوارے آپے واڑیا، تہر گھر کھول آپ کواڑ۔ جوتی جوت میل ملا رہیا، پنج تت نہ کئے پیار۔ واسنا کھوٹی سرب
 کڈھا رہیا، آتم جوتی کر اُجیار۔ کوٹن کوٹی در دُرکا رہیا، گُرمکھ ساچے لئے اُبھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ اتم لے
 اوتار۔ کلجگ اتم ہر ہر جامہ، نرگن جوت جگائیا۔ لیکھا جانے سیپا راما، رادھا کرشنا ویکھ وکھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ پھرے بانا، سنگ محمد
 کرے رُشنائیا۔ نانک گوبند کر پردھانا، لوک مات کرے رُشنائیا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہووے والی دو جہاناں، نہکلنکا ناؤں دھرائیا۔ ہتھ رکھائے

سچ نشانہ، نو کھنڈ پر تھی دئے جھلائی۔ میٹ مٹائے شاہ سلطانا، سیس تاج نہ کئے بندھائی۔ لکھ چوراسی بٹھے گانا، لاڑی مؤت لئے پرنائیا۔
 گرمکھ ورا چتر سُبجانا، جس جن اپنی بوجھ بُجھائی۔ گوبند روپ کھیلے کھیل سِری بھگوانا، گوبند اپنا روپ وٹائی۔ کال مہاکال رکھائے چرن
 دھیانا، آد شکت سیو کھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، جگ وچھڑے میل ملائی۔ کلجگ ویلا اتم
 آیا، چار کُنٹ کوکے دئے ڈبائی۔ برہمے اپنا نین اٹھایا، چارے کوٹاں ویکھ وکھائی۔ چارے ویدان مُکھ شرمایا، اتھرن سنگ نہ کئے نبھائی۔
 چارے کھانی بھیو نہ رایا، تریا ناد نہ کئے وجائی۔ چارے ورنان ناتا دئے تڑایا، سگلا سنگ نہ کئے نبھائی۔ چوتھے جگ دھیر نہ کئے وکھایا، چار
 یاری نیتر نیناں نیر رہے وبائی۔ اللہ رانی مُکھ کُملایا، جھوٹھا گھنگ رہی وکھائی۔ دھرت مات دئے ڈبایا، دھیرج جت ست نہ کئے دھرائیا۔
 ماواں پُتران نینہ لگایا، بھیناں بھینا سنگ رکھائی۔ پتا پوت نہ کئے سُہایا، لیکھا چُکیا سرب لوکائی۔ چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا، ساچا چند نہ
 کئے چڑھائی۔ سادھ سنت کوئی دس نہ آیا، کایا بنک نہ کئے وڈیائی۔ دھیان بھیناں رہے تکایا، اٹھسٹھ تیرتھ پھیرا پائی۔ من کا منکا نہ کیسے
 پھرایا، مالا اٹھوتری رہے چلائی۔ جن جنکا میل نہ کیسے ملایا، سیتا رام نہ کئے کُرمائی۔ رادھا کرشن نہ میل ملایا، نام بنسری نہ کئے وجائی۔
 ست نام نہ نظری آیا، نرگن نرکار نانک نام نہ کیسے درڑائی۔ پنجاں ڈیرہ کیسے نہ ڈھایا، گُردر مندر پئی لڑائی۔ ہر کا مندر دس نہ آیا، کلجگ
 پردہ رہیا پائی۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلایا، کلجگ اتم ویس وٹائی۔ نہکلنکی جامہ پایا، نرگن جوت کرے رُشنائی۔ گوبند ڈنکا اک وجایا،
 سمبل نگری دھام سُہائی۔ راؤ رنکاں آپ اٹھایا، سویا کئے رہن نہ پائی۔ سب دا شنکا دئے مٹایا، سمت وہہ سو ستاراں دئے گواہیا۔ واسی پُری
 گھنکا آپ اکھوایا، وار انکا جوت جگائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ساچا لئے اٹھائی۔ گرمکھ ساچا جاگیا، کلجگ
 تیری اتم وار۔ ہر ہر پایا کنت سُہاگیا، میل ملاوا کنت بہتار۔ سُن اُچے اک ویراگیا، در بھگتن ہوئے خوار۔ جو جن سرنائی لاگیا، ستگر
 پورا کھولے بند کواڑ۔ ترے گن مایا ڈسے نہ ڈسنی ناگیا، پنچ وکارا دیوے در ڈرکار۔ پھڑ پھڑ ہنس بنایا کاگیا، سوہنگ موتی چُکے چوک
 اپار۔ ڈرمت میل دھووے داغیا، نرم امرت اُپر ڈار۔ مایا ممتا بچھے آگیا، کایا ہوئے ٹھنڈی ٹھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ہرجن ساچے لائے پار۔ ہرجن پار اُتاریا، کر کرپا ہر بھگوان۔ اتم میل وچ سنساریا، شبد وکھائے دھر نشان۔ آون جاون گیڑ نواریا، لکھ

چوڑاسی پھند کٹان۔ پایا پُرکھ اک کرتاریا، وڈ داتا گنی یدھان۔ مائس جنم جنم پیج سواریا، ساچی سخی ملیا ہر ہر ایک کاہن۔ سچکھنڈ
 دوارے آپے واڑیا، برہما وشن شو ہوئے حیران۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ساچے کرے پروان۔ گرسکھ ہوئے پروانیا،
 درگاہ ساچی میل ملائے۔ اتم دیوے شبد بانیا، سنگر پورا آپ چڑھائے۔ رائے دھرم مکھ شرمانیا، چتر گپت نہ لیکھ وکھائے۔ برہما نیوں نیوں
 سیس جھکانیا، جس مارگ گرسکھ جائے۔ وشنوں دیوے جوڑ کرے دھیانیا، واہ واہ رسنا ہر گن گئے۔ پُرکھ اباشی سد مہربانیا، ہرجن
 ساچے گود بہائے۔ درگاہ ساچی دھام وکھانیا، سچکھنڈ دوارا سو بہا پائے۔ تخت نواسی کھیل مہانیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ہرجن ساچے دھام وسائے۔ ہر کا دھام اولڑا، سچکھنڈ دوارا سو بہاؤنت۔ پُرکھ اباشی وسے اک اکلڑا، کھیلے کھیل آد جگادی جگا جگنت۔
 ہرجن پھڑائے ساچا پلڑا، میل ملائے ساچے سنت۔ جوتی شبدی آپے رلڑا، آپے مہا جانے بے آنت۔ گرسکھ ساچے سچ پھڑایا پلڑا، لیکھا چکائے
 آد آنت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلے ساچے در، میل ملاوا ناری کنت۔ ناری کنت ہر پایا، کنت کنتوہل
 نوجوان۔ ساچی سیجا اک ہنڈھایا، ملیا میل سری بھگوان۔ سنسا روگ رہے نہ رایا، گھر وسیا سچ مکان۔ ست سنتوکی ایک پایا، ست
 ستوادی وڈ مہربان۔ ڈھر سنجوگی میل ملایا، وچھڑ نہ جائے دو جہان۔ ہوں روگی روگ چکایا، انگیکار کر آپ نکہبان۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، گرمکھ ساچے لئے پچھان۔ گرسکھ ریشم ساچا پٹ، پُرکھ اباشا تند تند اوٹایا۔ سچکھنڈ
 دوارا کھول ہٹ، ساچے ہٹ وکایا۔ برہما وشن شو لاہا رہے کھٹ، گرسکھ تیرا درشن پایا۔ تیرا کنارہ ایک تیرتھ تھ، سچکھنڈ دوارا آپ
 بنایا۔ تیری جوت جگے لٹ لٹ، آد شکت بھوانی تیرا روپ وٹایا۔ تیری کایا ساچا مٹ، پُرکھ اباشی ڈیرہ لایا۔ تیرا لہنا دینا چکایا پوجا پاٹھ،
 ایک نیت ہر ہر درشن پایا۔ تیرا بیڑا اتریا پار گھاٹ، منجھدھار نہ کھئے زڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا ریشم تانا پیٹھا،
 ہر ہر بنیا کھیوٹ کھیٹا، مات پت لیکھا جانے بیٹی بیٹا، بال بالائے تریا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نرگن روپ دو جہان، سرگن
 نرگن اپنا کھیل کھلایا۔ سو پُرکھ نرنجن نراکار، ہر پُرکھ نرنجن ویس وٹائیندا۔ ایکنکارا ہو تیار، آد نرنجن جوت جگائیندا۔ اباشی کرتا سچ
 دربار، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ سری بھگوان بن بھکھار، در درویش الکھ جگائیندا۔ پاربرہم اک بھنڈار، اپنی جھولی آپے پائیندا۔

ست پُرکھ نرنجن ساچی کار، سچکھنڈ دوارے آپ کرائیندا۔ گھر وچ گھر کھول کواڑ، تھر گھر اپنا ویکھ وکھائیندا۔ اپنے مندر ہو تیار، آسن سنگھاسن آپ سہائیندا۔ اپنی سیجا کر وچار، سیج سہنجی آپ سہائیندا۔ آپے نار کنت بہتار، نر نرائن آپ اکھوائیندا۔ آپے برہما وشن شو کر تیار، لکھ چوراسی رچن رچائیندا۔ آپے ترے گن مایا بھر بہنڈار، پنج تت جوڑ جڑائیندا۔ آپے اتم مارے مار، چارے کھانی ویکھ وکھائیندا۔ آپے لیکھا جانے سرب سنسار، لیکھا لیکھے آپے پائیندا۔ آپے جگ جگ گیڑا گیڑنہار، کولو چرخہ چکی چک آپ بھوائیندا۔ آپے رکھے رکھنہار، سر سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ آپے لکھ چوراسی کرے آر پار، جو گھڑیا سو بہن وکھائیندا۔ کلجگ اتم بھئے خوار، دھرج دھرم نہ کھئے دھرائیندا۔ نہکلنکا نر ہر نرائن اک اوتار، لوک مات جوت جگائیندا۔ نو کھنڈ پرتھمی بنے سچا سکدار، ستاں دیپاں اک نشان جھلائیندا۔ شاہ سلطاناں کر خوار، راج راجاناں در در پھرائیندا۔ بیس بیسا مارے مار، جگت جگدیشا آپ اکھوائیندا۔ راگ چھتیسا پائے سار، جگت حدیثا پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن میلے ایکا در، در دروازہ آپ کھلائیندا۔

★ ۲۴ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی گرچن سنگھ دے گھر احمد پُرا دیا ہوئی ضلع کپورتھلا ★

ست پُرکھ نرنجن دین دیالا، ست ستوادی کھیل کھلائیندا۔ ابناشی کرتا جوت اکالا، عقل کل کل دھاری ناؤں رکھائیندا۔ آد شکتی نور جوالا، جاگرت جوت ڈگمگائیندا۔ نرگن روپ انوپ ہر مہاکالا، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیندا۔ دُھر دربار وسائے سچے دھرمسالہ، در دربارا آپ سہائیندا۔ جگا جگنتر اولڑی چالا، چال نرالی اک رکھائیندا۔ شبدا گئی بن دلالا، لوآن پُریاں پھیرا پائیندا۔ نام ندھانا ایکا مالا، لکھ چوراسی پھول ہنڈھائیندا۔ سچ سنگھاسن سوہے ساچی شالہ، شاہ سلطانا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ اپنی کل ہر ورتائے، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ جگا جگنتر ویس وٹائے، لوک مات وجے ودھائیا۔ ستگر ساچا ناؤں دھرائے، گر گر ایکا بوجھ بوجھائیا۔ سنتن میلا سہج سُبھائے، گھر ساچے لے ملایا۔ ہرجن ساچے لے اُٹھائے، ایکا اکھر لے پڑھایا۔ نام ندھانا

جھولی پائے، بجر کپائی دئے ٹڑائیا۔ دوس زین کرے پرتپالے، دیوی دیو سیو کھائیا۔ سیوک سیوادار آپ اکھوائے، جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچا آپ صلاحیا۔ ہر گھر ساچا وسیا، پاربرہم کرتار۔ دو جہاناں پھرے نسیا، نت نوتا ساچی
 کار۔ ساچے مندر بہہ بہہ ہسیا، ہرجن ویکھے میت مُرار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گُرمکھ ساچے لئے اُبھار۔ گُرمکھ ساچا
 جانا، گُر گُر کریا دھار۔ آپ چلائے اپنے بھانیا، دیوے رام نام اُردھار۔ لیکھا جانے دو جہانیا، لوک مات کھیل نیار۔ ہرجن ساچا سگھڑ
 سیانیا، گُرمکھ وِرا اُترے پار۔ لکھ چوراسی بال نادانیا، آتم برہم نہ کھئے وچار۔ ہر کا رنگ ہرجن ساچے مانیا، جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل آپ کرتار۔ کرتا کھیل کندڑا، ہر سچا صاحب سُلطان۔ گُرمکھ ویکھ وکھندڑا، ساچے بھگت وڈ مہربان۔ ایکا
 رچنا رام رچندڑا، رچ رچ ویکھے آپ بھگوان۔ ساچا چھتر سیس سہندڑا، کروڑ تینتیس دیوے دان۔ اندر میگھ آپ وسندڑا، گُرسکھ ترکھا مئے
 دو جہان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، در گھر ساچے بھئے پردھان۔ در گھر ساچا سوہیا، ستگر پورا آپ
 سہائیندا۔ گُرمکھ کرے نوان نروآ، نرمل امرت جام پپائیندا۔ ایکا بیج ساچا بویا، پھل ساچا آپ کھوائیندا۔ دُھر درگابی لے کے آیا ڈھوآ،
 ہرجن ساچے تن پہنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گُرمکھ ساچے لئے اُٹھائے۔ گُرمکھ ساچا اُٹھیا، ملیا ہر گوبند۔ گوبند
 سورا تھیا، مٹائے سگلی چند۔ بھاگ لگائے بُتیا، امرت بخشے ساگر سندھ۔ آپ سہائے اپنی رُتیا، وڈ داتا گئی گہند۔ نام چڑھائے ساچی چوٹیا،
 جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا جانے سُرپت اُند۔ آپ بنائے ساچا رانیا، گُرمکھ مات پچھان۔ آپ چلائے اپنے بھانیا، دیوے
 نام ندھان۔ لیکھا لکھ سگھڑ سیانیا، برہوں مارے نرالا بان۔ ایکا اکھڑ کر پردھانیا، دو جہان جپائے ساچا نام۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ
 اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، گُرمکھ ساچے ویکھے اک نشان۔ سچ نشانہ گُرسکھ دھار، گُر ستگر ویکھ وکھائیا۔ جنم جنم دی بھجھے پیاس،
 چاترک چت نہ پھر بللائیا۔ ستگر پورا پوری کرے آس، دے درس تریت کرائیا۔ نج گھر نج آتم کرے واس، گھر مندر سوہیا پائیا۔ ساچی
 جوت جوت پرکاش، پرم پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ ہرجن پوری کرے آس، آس نراسا نہ کھئے وکھائیا۔ لیکھا جانے پرتھمی آکاش، پُریاں لوآں کھوج
 کھوجائیا۔ تخت نواسی ساچے تخت بہہ بہہ پائے اپنی راس، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے لئے

تراٹیا - بھئی پیاس من ترپتایا، گر ستگر دیا کھائیا۔ جنم جنم دا لیکھ چکایا، گھر ملیا ساچا ماہیا۔ آون جاون پھند کٹایا، بھے بھیانک ہوئے
 سہائیا۔ اچن اچانک کھیل ورتایا، پورب لہنا دئے چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جنم اجنا دئے سمجھائیا۔ پورب لہنا
 ویکھیا، کر کرپا ہر نرنکار۔ آپے جگ جگ لیکھیا لیکھیا، آپے قرضہ دئے اٹار۔ آپے دواپر دھارے بھیکھیا، کاہنا کرشنا روپ اگم اپار۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے گووردھن لئے اُہار۔ آپے گووردھن دھاری ہر، ہر وڈا وڈا وڈیائیا۔ آپے گوال بالا بن بن دیوے ور،
 گوکل متھرا ہوئے سہائیا۔ آپے بندرابن ویکھے کھڑ، اپنی سیو آپ کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے نند میہر دئے وڈیائیا۔
 آپے نند نند پیارا، بھائی بھئی سنگ رکھائیندا۔ آپے لہیا ست ڈلارا، آپے سٹیا میل ملائیندا۔ آپے منگے بن بھکھارا، دوئے دوئے چرنی سیس
 جھکائیندا۔ کون روپ دسے گرور گردھارا، گووردھن ہتھ اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی چھپر اپنا میگھ اپنے
 حکم چلائیندا۔ ساچا میگھ ساچی دھار، ہر کرشنا کرشن جنائیا۔ بال بالے اترے پار، چوٹھے جگ وجے ودھائیا۔ تیرا جنم جنم ہوئے سنسار،
 لوک مات دئے ہر وڈیائیا۔ پُرکھ ابناشی کرے کھیل اپار، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ چرن کول کرے سچ پیار، نانا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ کلجگ
 اگنی تپے ہار، چاروں کُنٹ رہی جلائیا۔ ستگر پورا ہو تیار، ست ستوادی کھیل کھلائییا۔ گرْمکھ کرے سچ پیار، گھر مندر کھوج کھوجائیا۔
 لیکھا جانے دُھر دربار، دُھر دا لہنا مُول چکائیا۔ دیوے درس در گھر آن، آپ اپنی دیا کھائیا۔ دواپر کرے کل پچھان، کل کلکی ویس وٹائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک میگھ ایک دھار، ایک چھپر سچے گھر بار، در گھر ساچے آپ وکھائیا۔ در گھر سچ سہاونا،
 ہوئی رُت بسنت۔ گرْمکھ گر گر ایک رنگ رنگاونا، ایک جہوا منیا منت۔ ایک شبدي ناد وجاونا، دھن وڈیائی ساچے سنت۔ در مندر آپ
 سہاونا، پارہسم پرہ بے آنت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، میل ملاوا ساچی سنگت۔ سنگت سنگ
 نہایا، کر کرپا گن نہان۔ گرْسکھ گر گر لیکھے لایا، لیکھا مٹیا دو جہان۔ نیتر پیکھ پیکھ درشن پایا، دردیاں درد مٹائے آن۔ نر نریشا ویس
 وٹایا، در درویشا کھیل مہان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے ور، گرْمکھ ساچے چتر سجان۔ گرچن چن گر
 منیا، دواپر چُکی کان۔ کلجگ بھانڈا بھنیا، بھرمی مٹے کوڑ نشان۔ ستجگ ساچا چڑھ چنیا، جوت جگے دو جہان۔ دیوے نام سچا دھن

دھنیا، سچ خزینہ آپ پچھان۔ ایکا راگ سُنائے کتیا، سوہنگ شبد سِری بھگوان۔ لکھ چوڑاسی دیوے ڈنیا، نو کھنڈ ہوئے ویران۔ جو گھڑیا سو بہتیا، پنج تت دسے نہ کھئے مکان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ ساچے کرے پچھان۔ گُرجن گر ایک ہے، ایک ٹیک رگھناتھ۔ ترے گُن مایا نہ لائے سیک ہے، پُرخہ ابناشی سگلا ساتھ۔ کلجگ اتم ربیا ویکھ ہے، آپ پڑھائے اپنی گاتھ۔ لیکھا جانے مستک ریکھ ہے، لہنا چُکے للاٹی ماتھ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ چُکائے جگت ڈر، اک وکھائے ساچا گھر، سگل وِسورے جائن لاتھ۔ سگل وِسورا چُکیا، پایا پاربرہم گر کرتار۔ ہرجن بوٹا کدے نہ سُکیا، ہریا ہوئے وچ سنسار۔ گُرمکھ کدے نہ رہے لُکیا، پرگٹ کرے آپ زینکار۔ جو جن سرن سرنائی جھُکیا، پھڑ پھڑ باہوں آپے کرے پار۔ اُلٹا مات گرہ نہ رُکھیا، دس دس ماس نہ ہوئے خوار۔ اُجل کرے مات مُکھیا مانس جنم پیج سوار۔ گُرسکھاں بہار ستگر پورے آپے چُکیا، گُرسکھ رکھے ہوئے بہار۔ چتر گیت لیکھا لین کدے نہ ڈھکیا، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ کلجگ ویلا اتم ڈھکیا، چاروں گنٹ اگ انگیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لائے پار۔ ہرجن ساچے پیکھیا، پر پُرخہ کرتار۔ پورب جنم جنم دی میٹے ریکھیا، لیکھا لیکھنہار اگم اپار۔ نہ کوئی مُچھ داہڑی نہ دسے کیسیا، موند مُنڈائے نہ ہر زینکار۔ اپنا روپ آپے ویکھیا، آپے ویکھنہار۔ حُکمے اندر برہما وشن مہیش کنیشیا، ترے گُن مایا کرے شنکار۔ آد جُگادی دھارے بھیکھیا، زرگن سرگن لے اوتار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن وکھائے ساچا سچ دربار۔ سچ دوارا سوہاؤنت، گر چرن سچّی سرنائیا۔ گر گر ملوا ہر ہر کنت، ناری کنت سیج ہنڈھائیا۔ کایا چولی چڑھائے رنگ بسنت، اُتر کدے نہ جائیا۔ ایکا اکھڑ ایکا ناؤں منیا منت، من منسا دئے مٹائیا۔ ہرجن وِرا جانے سنت، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ لکھ چوڑاسی مایا پائے بے آنت، ترے گُن اپنا تال وجائیا۔ کلجگ اتم ہوئے ہنگت، مایا ممتا گڑھ سُہائیا۔ چاروں گنٹ بُکھ ننگت، ہر کا نام نہ کھئے دھیائیا۔ گُرسکھ وِرا ملے ساچی سنگت، جس جن ستگر پورا آپ ملائیا۔ میل ملوا ساچی سنگت، درگاہ ساچی وچے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لے پھڑ، لکھ چوڑاسی پھول پھولائیا۔ لکھ چوڑاسی پھولن پھولیا، کایا گڑھ ہنکار۔ پُرخہ ابناشی تولے تولیا، تولنہارا ایکنکار۔ آد جُگادی بدلے چولیا، زرگن سرگن لے اوتار۔ شبد اناد سُنائے ڈھولیا، اُچی کوک کرے پکار۔ کلجگ اتم کھیلے ہولیا، سرشٹ

سبائی جائے ہار۔ گرمکھ ورلے اُلٹا کرے ناہہ کولیا، جھرنا جھرے امرت دھار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرسکھ ساجن کرے شنکار۔ گُرسکھ تن شنکاریا، تن بستر نام ندھان۔ آپ بیٹھائے سچ دواریا، سچکھنڈ نواسی وڈ مہربان۔ ساچا کاج آپ سواریا، دو جہاناں بن نکہبان۔ رکھے لاج وچ سنساریا، آد آنت کر پچھان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرمکھ ساچے لئے پھڑ، آتم آنتر کر پچھان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن کھیل کر، کرے کھیل مات پت جوں بال انجان۔

★ ۲۴ ہاڑ ۲۰۱۷ یکرمی جسونت سنگھ دے گھر کرتار پُر ضلع جالندھر ★

ہر تخت نواسی سر سوہے تاج، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ دو جہاناں ساچا راج، راج راجان شاہ سلطان شہنشاہ آپ کھائیا۔ آد جگادی غریب نواز، غریب نیانیاں ہوئے سہائیا۔ شبد اگتی اک آواز، سری بھگوان آپ لگائیا۔ کرتا پُرکھ رچ رچ کاج، قادر کریم ویکھ وکھائیا۔ برہما وشن شو سازن ساز، لکھ چوراسی بنت بنائیا۔ ترے گن مایا دیوے داج، پنچم وست جھولی پائیا۔ آد جگادی رکھے لاج، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی چلائے جہاز، ایکا چپو نام لگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سر شاہاں شاہ آپ ہو جائیا۔ سیس تاج سری بھگوان، پاربرہم پرہ آپ ٹکائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل مہان، ابناشی کرتا آپ کرائیندا۔ ایکنکارا دھر فرمان، سچکھنڈ دوارے آپ لائیندا۔ آد نرنجن نور مہان، نرگن جوت ڈگمگائیندا۔ ساچے تخت ہو پردھان، آسن سنگھاسن آپ سہائیندا۔ ایکا دیوے دھر فرمان، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شاہ پاتشاہ ویس وٹائیندا۔ شاہ پاتشاہ شاہ سلطانا، ہر ساچا وڈ وڈیائیا۔ مندر وسے سچ مکانا، تھر گھر ساچے سوبھا پائیا۔ سچکھنڈ محل اُچ ٹکانا، نرگن بیٹھا جوت جگائیا۔ شبد انادی گائے ترانہ، تریا ناد اک وجائیا۔ آپے جانے پد نربانا، پرم پُرکھ سہج سُکھدائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گھر ساچے سوبھا پائیا۔ گھر ساچا ہر سہنجنا، نرہے روپ ہر نرنکار۔ جوت جگائے اک نرنجنا، نورو نور ہوئے اجیار۔ درگاہ ساچی ساچا سجننا، ست پُرکھ نرنجن میت مُرار۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا، مرے نہ جھے وچ سنسار۔ اپنا پردہ آپے کجنا، نرگن اپنی کِریا دھار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،

شابو بھوپ سچی سرکار۔ سچ سرکار شابو بھوپ، ستگر ساچا ناؤں دھرائیندا۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپ، ریکھ بھیکھ نہ کھئے دسائیندا۔ نہ کوئی تاگا نہ کوئی سوٹ، تانا پیٹا نہ کھئے پائیندا۔ نہ کوئی ماس برس نہ کوئی دسے رت، بسنت بہار نہ کھئے جنائیندا۔ آد جگاد ابناشی اچت، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ آپ پتا آپے بنے ست، ساچی گود آپ سہائیندا۔ آپے نرم نور اجالا جگے جوت، در گھر ساچے ڈگمگائیندا۔ آپے روپ وٹائے کوئی کوٹ، آپے روپ رنگ نہ کھئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا وسے ساچے گھر، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں رکھائیندا۔ شاہ پاتشاہ ہر راجن راج، راج جوگ اک بندھائیا۔ دو جہاناں سازن ساز، لوآن پریاں ویکھ دکھائیا۔ آپے جانے اپنا کاج، کرنی کرتا کرت کھائیا۔ کھیلے کھیل شاہ نواب، در درویش نر نریش ایکا الفی گل بندھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگادی ایکا کار، کرے کرائے کرنیہار، اپنی کل آپ ورتائیا۔ کل ورتنتا ہر مہربانا، در گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ ست سروپی نوجوانا، پردھ بال نہ روپ دکھائیندا۔ ایکا بٹھے ساچا گانا، تھر گھر ساچے سگن منائیندا۔ شبدا انادی بول ترانہ، انحد ایکا تال وجائیندا۔ پاوے سار رو سس سورج چن کوئن بھانا، آکاش پرکاش ڈگمگائیندا۔ دھرت دھول ویکھے اک نشانہ، آپ اپنا کرم کھائیندا۔ نرگن نیرویر نر ہر پہرے اپنا بانا، روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کھیلے کھیل سری بھگوانا، دس کیسے نہ آئیندا۔ ہر ساچا کھیل کھلندڑا، کھیلنہار بے پرواہ۔ درگاہ ساچی دھام سہندڑا، آد جگادی جگت ملاح۔ ڈھر فرمانا حکم جنندڑا، دو جہاناں مارگ لا۔ ترے ترے چیلے رنگ رگندڑا، ایکا اکھر ودیا دئے پڑھا۔ شبدا نرالا تیر چلندڑا، اپنے ہتھ اٹھا۔ سچ نشانہ اک لگندڑا، آر پار دئے کرا۔ ساچا تخت آپ سہندڑا، تخت نواسی شہنشاہ۔ سیس تاج اک ٹکندڑا، پنچم مکھی مکھ بھوا۔ چارے ویداں بھیو کھلندڑا، چارے جگ وندن پا۔ چارے کھانی کھوج کھوجندڑا، چار ورنان دئے صلاح۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے وسے ساچے تھان۔ تھان تھنتر سوہاؤنت، ست پُرکھ نرنجن آپ سہایا۔ پُرکھ ابناشی ہر ہر ہر جوجو ہر مندر بیٹھا ایکا کنت، دؤلھے دؤلھا نام دھرایا۔ لال گلالا رنگ چاڑھے ایکا رت دکھائے بسنت، اپنی مہک آپ مہکایا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنا بھیو چھپایا۔ لکھ چوراسی جیو جنت، جون اجونی آپ بھوایا۔ آپے ویکھے گرھ ہوئے ہنگت، آپے کام کرودھ لوہ موہ ہنکار جھولی پایا۔ آپے لیکھا جانے ساچی سنگت، ستگر ساچا سنگ نبھایا۔ آپے نام بھچھیا منگے منگت،

در در اپنی الکھ جگایا۔ آپے ہرجن لائے اپنے انگ انگد، انگیکار دِس نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا تخت اِک وڈیایا۔ ساچا تخت سچکھنڈ دوارا، شاہ پاتشاہ آپ سہائیا۔ آسن لائے ایکنکارا، اونکارا رُپ وٹائیا۔ مندر سوہے بنک دوارا، نِرگن جوت ہوئے رُشنائیا۔ ناد دُھن اُچے سچّی دُھنکارا، انادی ناد آپ سُنائیا۔ برہم برہما دِ پاوے سارا، پاربرہم وڈّی وڈیائیا۔ آگادھ بودھ اِک جیکارا، جے جیکار آپ کرائیا۔ ساچے مندر کھول کواڑا، اپنا پردہ دئے چُکائیا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ کرائے ونج سچّا ونجارا، ایکا ہٹ چلائییا۔ ایکا کھول نام بھنڈارا، پُرکھ ابناشی دئے ورتائیا۔ برہما وشن شو سیوادارا، آد جُگاد سیو کھائیا۔ رُو سس کر اُجیارا، منڈل منڈپ ویکھ وکھائیا۔ زمیں اسمان بٹھے دھارا، دھرت دھول جل بنب آپ ٹکائیا۔ شبدا اگئی کھیل نیارا، بن تھمی گگن رہائیا۔ اگنی ہون کر اُجیارا، پون پونی دئے ٹکائیا۔ کرنی کرے آپ نرنکارا، آپ اپنی کھیل کھلائییا۔ ورتے ورتاوے وچ سنسارا، واستک اپنا رُپ وٹائیا۔ وشو نام اِک ورتارا، واسدیو آپ سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا تخت شاہ پاتشاہ آپ سہائیا۔ تخت سہایا دُھر دربارا، تخت نواسی چرن ٹکائیندا۔ جوت پرکاشی ایکنکارا، نِرگن اپنی کل ورتائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، آد جُگادی ویس وٹائیندا۔ بند خلاصی کرے سرب سنسار، جم کی پھاسی آپ لٹکائیندا۔ پون سواسی دئے آدھار، نج گھر واسی میل ملائیندا۔ منڈل راس گِرور گِردھار، گرہ اپنا ویکھ وکھائیندا۔ ساچا ساقی بن نرنکارا، نرمل امرت آتم سچ پیالہ جام پمائیندا۔ کھولے تاکی بند کواڑا، اپنا پردہ آپ اُٹھائیندا۔ لہنا دینا باقی چُکے وچ سنسار، جس جن اپنا درس دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سَتگر سچّا گرُمکھ ساچے میل ملائیندا۔ سَتگر سچّا شبدا گردیو، دیو دیوا وڈ وڈیائیا۔ آد جُگادی الکھ ابھیو، الکھ الکھنا لکھیا نہ جائیا۔ جن بھگتاں کرے ساچی سیو، نِرگن سرگن ساچی سیو کھائیا۔ نہ رسنا نہ گائے جہو، بتی دند نہ کھئے بلائییا۔ گرُمکھاں وکھائے امرت آتم ایکا میو، ساچا پھل اپنے ہتھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دو جہان وسائے ایکا گھر، گھر سچّا سہج سُکھدائیا۔ دو جہاناں وسیا، ہر سچّا پروردگار۔ آد جُگادی پھرے نسیا، جُگا جُگنتر ساچی کار۔ جُگ جُگ میٹے زین اندھیری مسیا، لوک مات لے اوتار۔ گرُمکھ ورلے مارگ دسیا، آپ اپنا کر پیار۔ گھر مندر بہ بہ ہسسیا، بند تاکی کھول کواڑ۔ کرے پرکاش کوئن رو سسیا، میٹ مٹائے اندھ اندھیار۔ ہرجن ہردے اندر آپے وسیا، جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، ساچے تخت سوہے سچی سرکار۔ سچ سرکار سچ سلطانا، سوتردھاری بھیو نہ آئیندا۔ جودھا سور بلی بلوانا، بل اپنا آپ رکھائیندا۔ گنوتتا گن ندھانا، نام نشانہ ہتھ اٹھائیندا۔ ساچا چلہ تیر کمانا، دو جہاناں آپ وکھائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا مانا، مان نہانیاں گلے لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شاہ پاتشاہ ویس وٹائیندا۔ شاہ پاتشاہ پرہہ ویس وٹائے، جگ جگ کار کھائیندا۔ بھگت بھگوت لے اٹھائے، ساچے سنت آپ جگائیندا۔ گرمکھ ساجن سنگ رلائے، آپ اپنی گود بھائیندا۔ گرمکھاں اندر نام مردنگ وجائے، دوس زین سیو کھائیندا۔ کایا چولی رنگ چڑھائے، اتر کدے نہ جائیندا۔ دھر دیبان نرگن سرگن بھچھیا منگن آئے، روپ انوپ آپ وٹائیندا۔ دہ دشا چار کٹ پھیری پائے، نو نو اپنی کل ورتائیندا۔ ہرجن ساچے لے جگائے، جاگرت جوت اک ڈگمگائیندا۔ سوچھ سروپی درس دکھائے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی کل ورتائیندا۔ گرمکھ سجن درس دکھایا، دیناں ناتھ درد دکھ بھہ بہنجن۔ آپ اپنا ترس کھایا، گر چیلہ ملیا ساچا سجن۔ امرت میگھ برس وکھایا، چرن دھوڑ کرایا ایکہ مجن۔ ہومے ہنگتا روگ گویا، گرھ ہنکاری بھانڈے بھجن۔ لگی پریت توڑ نہھایا، اتم آیا پڑدے کجن۔ جگت وچھوڑا دے کٹایا، درگاہ ساچی ہرجن ساچے بہ بہ سجن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نیتر پائے ایکہ انجن۔ ایکہ انجن نام گر منتر، مدن مورت دے درسائیا۔ سرب جیاں بدھ جانے اتر، ترے گن بھیو نہ بہرم بھلائیا۔ آد جگاد بنائے بنتر، لکھ چوراسی بھانڈا گھر گھر وچ دے ٹکائیا۔ پائے سار گگن گگنتر، گھر گمبھیر آپ اکھوائیا۔ تت وکار لگائے بسنتر، اگنی ہون آپ جلائیہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لے ملائیہ۔ ہرجن ملیا چرن دوار، چرن چرنودک مکھ چوایا۔ کوٹن کوٹ پاپ دے اُتار، پتت پاپی لے ترایا۔ وڈ پرتاپی بن سچی سرکار، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھایا۔ ہرجن ویکھن آیا، نرگن روپ سچی سرکار۔ لکھ چوراسی پھول پھولایا، نو کھنڈ پرتھمی پاوے سار۔ ستان دیبان ڈھولا گایا، ایکہ شبد دھن جیکار۔ اپنا چولا آپ بدلایا، سرگن نرگن لے اوتار۔ پردہ اوبلا اک رکھایا، دس نہ آئے جیو گوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے کرے پیار۔ سچ پیار کندنڈا، گھر ساچے دھر سنجوگ۔ گرمکھ سجن میل ملندڑا، ہومے چکے روگ۔ گھر مندر آپ سھندڑا، در درس وکھائے اموگھ۔ آون جاون پھند کندنڈا، پار کرائے چوڈاں لوک۔ ایکہ ساچے دھام

بہندڑا، جو جن سوہنگ گائے سچ سلوک۔ پُرکھ ابناشی میل ملندڑا، آدھ وچکار نہ سکے کوئی روک۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچی موکھ۔ ساچی موکھ مکت گر چرن داسی، گرُمکھ تیری سیو رہی کھائیا۔ پرگٹ ہویا شاہو شاہاشی، جگت جگت اک بنائیا۔ ویس وٹایا گھنک پُر واسی، ساچی شکت اک دھرائیا۔ گرُمکھان پوری کرے آسی، نیتر نینان درس دکھائیا۔ نیج آتم نرگن جوت اک پرکاسی، پرم پُرکھ ویکھ دکھائیا۔ پار کرائے پون سواسی، رسنا چہوا جو جن رہے گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ستگر سچا دین دیاں، ہرجن اٹھائے اپنے لال، لال لال گود سہائیا۔ گرُمکھ لال اٹھایا، لکھ چوراسی وچوں بھال۔ آپ اپنی گود بہایا، کر کِریا دین دیاں۔ تخت نواسی تخت دکھایا، سچکھنڈ دوار سچے دھرمسال۔ پُرکھ ابناشی آسن لایا، اُپر بیٹھ شاہ کنگال۔ جوت پرکاشی جوت جگایا، آپ اپنا دیپک بال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن دوس زین کرے پرتپال۔ پرتپالک پرہ پرتپالدا، دوس زین پرہات۔ ہرجن ساچے تیری سرت سمبالدا، میٹ مٹائے اندھیری رات۔ کرے کھیل شاہ کنگال دا، لیکھا جانے اُچ نیچ ذات پات۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، گرُمکھان دیوے ساچی دات۔ سچ دات نام وڈیائی، گر ستگر ہٹ وکائیندا۔ گرُمکھ منگن چائیں چائیں، گر پورا جھولی پائیندا۔ دیونہارا سبھی تھائیں، اتوٹ اٹ ورتائیندا۔ جگ جگ کرے سچ نیائیں، ساچا ثالث آپ اکھوائیندا۔ ہرجن پار کرائے پھڑ پھڑ بانہیں، منجھدھار نہ کھئے زڑھائیندا۔ سر رکھے ٹھنڈیاں چھائیں، سمرتھ پُرکھ اپنی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لائے پار، پار کنارہ اک دکھائیندا۔ پار کنارہ لوک مات، لوک پرلوک ہوتے سہائیا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی نیج گھر آتم ویکھے مار جھات، کایا جھروکھا اک کھلائیا۔ چرن کول اُپر دھول آپ بندھائے ساچا نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ ساچی سخی نر نرائن ملیا ملیا ہر ہر کھلاپات، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ بودھ آگادھا شبد انادا سُنائے ساچی گاتھ، نام وکھر کرے پڑھائیا۔ لہنا دینا چُکیا پوجا پاٹھ، پارپرہم پرہ ملی سچ سرنائیا۔ گرسکھ اُتریا اپنے گھاٹ، سچا بیڑا بنے لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شاہ پاتشاہ دیوے ور، ساچے تخت اُپر چڑھ، قلعہ کوٹ نہ دسے گرھ، چار دیوار چھپر چھن نہ کھئے دکھائیا۔ چھپر چھن نہ کھئے دروازہ، پُرکھ ابناشی کھیل کھلائی۔ کرے کھیل غریب نوازا، مان نایاں ویکھ دکھائیندا۔ آسو گھوڑا رکھے تازا، شبد شبدی آپ دوڑائیندا۔ انحد وجائے اپنا واجا، انحد

ساچی تار ہلائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پھرے بھاجا، گگن پاتال پھیری پائیندا۔ دو جہاناں ساچا راجا، شاہو بھوپ مستک ٹگا تلک للاٹی جوت جگائیندا۔ اتم کلجگ پرگٹ ہویے دیس ماجھا، مات پت نہ کھئے وکھائیندا۔ سمبل نگری شاہ نوبا، تن ربابا ستار ہلائیندا۔ کایا گڑھ مکہ کعبہ، حُجرہ حاجی ویکھ وکھائیندا۔ گُرمکھاں پیائے حیاتِ آہ، بے آب نہ کھئے تڑپھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے سہائے در، در گھر ساچا آپ وکھائیندا۔ در گھر ساچا کھولیا، کر کرپا گن یدھان۔ سوہنگ اکھڑا ایک بولیا، ستجگ سچ کرے پردھان۔ ابناشی کرتے ایک کنڈے تولیا، تولا بن سری بھگوان۔ اپنا پردہ آپے پھولیا، ویکھ وکھائے دو جہان۔ ساچی وست رکھے کولیا، گُرمکھاں دیوے آن۔ نج آتم نج گھر نج روپ ہو ہو مؤلیا، جیو جنت نہ سکے پچھان۔ اُلٹا کرے نابھ کولیا، امرت جھرنا جھرے مہان۔ دیوے وڈیائی اُپر دھولیا، دھرت دھول کر پروان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ہرجن میلے اپنے گھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔

★ ۲۷ ہاڑ ۲۰۱۷ بکرمی گردیال سنگھ دے گھر پنڈ مینہیاں ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن ٹھانڈا سیت، آد جگادی ہر اکھوائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک اتیت، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیندا۔ ایکنکارا آپ چلائے اپنی ریت، جگا جگنتر کھیل کھلائییندا۔ آد نرنجن ساچا میت، سگلا ساتھی سگلا سنگ نبھائیندا۔ ابناشی کرتا وسے دھام انڈیٹھ، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیندا۔ سری بھگوان گائے اپنا سہاگی گیت، اپنا ڈھولا آپ الائیندا۔ پاربرہم پرہ پنت پنت، روپ رنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلائییندا۔ سو پُرکھ نرنجن سرب گن داتا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن آپ بندھائے اپنا ناتا، آپ اپنا میل ملائیا۔ ایکنکارا چلائے ساچا راتھا، رتھ رتھوہی دس نہ آئیا۔ آد نرنجن جوتی نور للاٹا، نورو نور ڈگمگائیا۔ ابناشی کرتا آپے جانے اپنی واٹا، آپ اپنا پندھ مکائیا۔ سری بھگوان آپ چلائے ساچا راتھا، جگا جگنتر سیو کھائیا۔ پاربرہم اپنا چکائے لہنا دینا مستک ماتھا، لیکھا لیکھ رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور ڈگمگائیا۔ سو پُرکھ نرنجن

نور نورانہ، روپ رنگ نہ کھئے دکھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل مہانا، ست ستوادی آپ کرائیندا۔ ایکنکارا گن یدھانا، گن اوگن نہ کھئے جنائیندا۔ آد نرنجن جوت مہانا، جگا جگنتر ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان آپے جانے اپنا آون جانا، آون جاون اپنی رچن رچائیندا۔ ابناشی کرتا کھیلے کھیل دو جہاناں، دو جہاناں والی آپ اکھوائیندا۔ پاربرہم ساچے مندر ہو پردھانا، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ تھر گھر ویکھے اک ٹکانا، نرگن اپنا آپ سہائیندا۔ ساچا تخت شاہ سلطانا، تخت نواسی اک دکھائیندا۔ بھوپ ست سروپ بن راجا راجا، آسن سنگھاسن آپے لائیندا۔ انادی ناد ڈھر فرمانا، شبد شبدی آپ لائیندا۔ آپے بھوے در دربانا، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کھیلے کھیلے اکم اپار الکھ اگوچر بھو کھئے نہ پائیندا۔ الکھ اگوچر بھو نیارا، سو پُرکھ نرنجن وڈ داتا بے پرواہیا۔ جگا جگنتر ساچی کارا، ہر پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ تھر گھر وسائے سچ دوارا، ایکنکارا اپنی کل ورتائیا۔ سچکھنڈ دوارا کھول کواڑا، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ آد نرنجن دیپک ہو اُجیارا، دیا باقی نہ کھئے ٹکائیا۔ رو سس نہ کھئے ستارا، سورج چن نہ کھئے چڑھائیا۔ منڈل منڈپ نہ کھئے اُجیارا، دوسر رنگ نہ کھئے رنگائیا۔ گگن گگنتر نہ کوئی پاوے سارا، منڈل منڈپ نہ ویکھے دکھائیا۔ زمیں اسمان نہ بٹھے دھارا، چوڈاں لوک نہ ہٹ کھلاٹیا۔ لوآن پُریاں نہ کھئے اکھاڑا، برہما وشن شو نہ رچن رچائیا۔ سُرپت راجا اند نہ کوئی پیارا، کروڑ تیتیسنا نہ میل ملاٹیا۔ گن گندھرب نہ بولے کھئے جیکارا، رسنا جہوا نہ کھئے ہلاٹیا۔ ترے گن مایا نہ کھئے بھنڈارا، پنج تت نہ کھئے کُرمائیا۔ لکھ چوراسی نہ دے کھیل گپت ظاہرا، اندر باہر نہ ویکھے دکھائیا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نارا، نہ کوئی کنت سیج ہنڈھائیا۔ پُتر دھیاں نہ کرے کھئے ونجارا، مات پت نہ کھئے بنائیا۔ ساک سین نہ دے سنسارا، سجن ٹھگ نہ کھئے رکھائیا۔ ناد شبد دھن نہ کھئے جیکارا، بتی دند نہ کھئے ہلاٹیا۔ مندر مسجد نہ کھئے گردوارا، شودوالا مٹھ نہ کھئے سہائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ نہ کھئے کنارہ، گنگا گوداوری جمنا سُرستی نہ دھار وٹائیا۔ گر پیر نہ کھئے اوتارا، سادھ سنت نہ روپ وٹائیا۔ پنج تت نہ کھئے ہنکارا، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نہ ویس وٹائیا۔ من مت بڈھ نہ کھئے سہارا، آسا ترسنا نہ سنگ ملاٹیا۔ آد جگادی کھیل اپارا، پُرکھ ابناشی آپ کرائیا۔ سری بھگوان کھیل نیارا، نرگن اپنے وچ چھپائیا۔ پاربرہم پرہہ سانجھا یارا، در گھر ساچے سوہا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جوئی ربت پُرکھ اکالا، گھر ساچے بیٹھا ساچا ماہیا۔ در گھر ساچا سوہاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ساچا کنت،

نرگن میلا میل ملائیندا۔ ایکنکارا بنائے بنت، آد نرنجن سنگ نبھائیندا۔ ابناشی کرتا اپنی مہا آپے جانے اگنت، وید کتیب بھیو نہ پائیندا۔
 ابناشی کرتا لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی کھیل کھلائیندا۔ پاربرہم پرہہ منگے منگت، در اپنے اپنی بھچھیا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا کھول کواڑا، نرگن لائے اک اکھاڑا، گوپی کاہن آپ نچائیندا۔ گوپی کاہن ہر بھگوانا، دوسر اور نہ کھئے
 جنائیا۔ سچکھنڈ وسے سچ مکانا، تھر گھر بیٹھا جوت جگائیا۔ شاہو بھوپ شاہ سلطانا، راج راجانا بے پرواہیا۔ نورو نوری نوری نورا،
 پروردگار ناؤں دھرائیا۔ ایکا گاوے سچ ترانہ، شبد انادی ناد سنائیا۔ دو جہاناں دیونہارا ساچا دھر فرمانا، اپنی اچھیا دئے وکھائیا۔ جودھا
 سورپیر بلی بلوانا، درگاہ ساچی ساچے دھام دئے وڈیائیا۔ نہ کوئی چلہ تیر کمانا، کھڑگ کھنڈا نہ ہتھ اٹھائیا۔ ایکا حکمی حکم فرمانا، لیکھے وچ
 سرب بھوئیا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، ترے ترے اپنی ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا،
 پُرکھ ابناشا آپ کرائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اولّا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن اک اکلّا، نرگن اپنی کل ورتائیندا۔ سچکھنڈ دوارے وسے
 سچ محلہ، اُچ اٹلا آپ وسائیندا۔ اپنی جوتی دیپک آپے بلا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ اپنی شکتی آپے رلا، آد شکت وچ سہائیندا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر سہنجنا جوت جگائے آد نرنجنا، نور نورانہ آپ اکھوائیندا۔ نور نورانہ پاربرہم، ہر سچّا
 وڈ وڈیائیا۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات گریہ نہ پھیرا پائیا۔ پون سواس نہ لئے دم، پنج تت نہ کرے کڑمائیا۔ نہ کوئی جننی جنے جن، بالک گود نہ
 کھئے سکھائیا۔ نہ کوئی بیڑا دیوے ہتھ، سیس بہار نہ کھئے چکائیا۔ کیسے نہ وسیا چھپر چھن، چار دیوار نہ بند وکھائیا۔ آد جگاد نہ دیوے کھئے
 ڈن، جگ جگ اپنی کھیل آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر تھر گھر ساچے دئے وڈیائیا۔ تھر گھر
 ساچا ہر وڈیایا، پُرکھ ابناشی دیا کمائیندا۔ گھر وچ گھر دئے اُچایا، سچکھنڈ دوارا ناؤں دھرائیندا۔ نرگن دیا باقی کملاپاتی آپ ٹکایا، اپنی سیوا
 آپ کمائیندا۔ اپنا ناتی پُرکھ بدھاتا آپ اکھوایا، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ اپنا ساقی بن بن جام پیایا، سچ پیالہ ہتھ اٹھائیندا۔ اپنا رام بن بن درس
 دکھایا، رام رُپ آپ ہو جائیندا۔ اپنا لیکھا آپ لکھایا، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنا بھرم بھلیکھا آپ کڈھایا، بھرم گڑھ آپ نڑائیندا۔ اپنے
 اندر وڑ اپنا آسن آپ سہایا، سچ سنگھاسن ڈیرہ لائیندا۔ پُرکھ ابناشی ناؤں دھرایا، جنم مرن وچ نہ آئیندا۔ ساچی منڈل راس آپ رچایا،

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وسنہارا ساچے گھر سچکھنڈ دوارا سوہاؤنت، ہر ہر سے ایکا کنت، کنت کنتوبل آپ اکھوائیندا۔ کنت کنتوبل لال گوپال، ہر سچا بے پرواہیا۔ ستگر سچا دین دیال، گھر ساچے سوہا پائیا۔ چرن بھکار بنائے مہاکال، آپ اپنی کل ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارا کھیل نیارا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ بے عیب پروردگار، نورو نور نور نوراہیا۔ مقامے حق ایکا یار، لاشریک دو جہانیا۔ محبان بیدو کھیل نیار، رحمت رحمان سیری بھگوانیا۔ نوری جلوہ نور اجیار، نور نورانہ ڈگمگانیا۔ طالب طلب طالبگار، حق حقیقت کھیل مہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وسنہارا ساچے گھر، درگاہ ساچی نوجوانیا۔ درگاہ ساچی سچ نواسا، ہر ساچا سچ سہائیا۔ نرگن کرے کھیل تماشا، نرگن نرگن ویکھ وکھائیا۔ نرگن اندر کِریا نرگن واسا، نرگن نرگن گود بہائیا۔ نرگن نور جوت پرکاشا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وسنہارا ساچے در، در دروازہ آپ کھلائیا۔ در دروازہ کھولیا، سچکھنڈ نواسی ایکنکار۔ نش اکھرا اپنا آپے بولیا، آپ اپنی کر پکار۔ اپنا لیکھا آپے تولیا، تولنہار سچی سرکار۔ آپے بنے ہر وچولیا، لیکھا جانے دھر دربار۔ سچکھنڈ نہ کوئی پردہ نہ کوئی اوہلیا، ایکا نور بیٹے اجیار۔ صاحب سلطان نہ کوئی کل دے سولہیا، عقل کل آپ کرتار۔ ایکا نام شبد انمولیا، آپ اپنا لے اُبھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا ونج کرے وپار۔ سچ ونجارا ہر نرنکارا، سچکھنڈ دوارا سوہا پائیندا۔ ایکا ہٹ کھول کواڑا، ساچی وست وچ ٹکائیندا۔ در درویش بن بھکارا، در دربان الکھ جگائیندا۔ شاہو بھوپ بن سیکدارا، ساچا حکمی حکم آپ الائیندا۔ ایکا دیونہار ہر بھنڈارا، ساچی وست جھولی پائیندا۔ اپنا ناؤں رکھ نرنکارا، آپے ویکھ وکھائیندا۔ آد جگادی کھیل نیارا، دس کیسے نہ آئیندا۔ وید کتیاں سے باہرا، شاستر سمرت بھیو نہ پائیندا۔ کھانی بانی نہ کرے وچارا، ترے گن میل نہ کھے ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا ناؤں آپ دھرائیندا۔ اپنا ناؤں ہر ہر رکھ، اپنی دیا کمائیندا۔ ساچے مندر ہو پرتکھ، سچکھنڈ دوارے جوت جگائیندا۔ آپ اپنا کیتا وکھ، آپ اپنا انگ کٹائیندا۔ آپے ہوئے الکھنا الکھ، لیکھا لیکھ نہ کھے جنائیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے راہ چلائییندا۔ اپنے آگے آپے ہویا وس، آپ اپنا سیس جھکائیندا۔ آپے رسیا بھوگے رس، رس رس وچ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرگن اندر نرگن وڑ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، ساچے پوڑے بیٹھا چڑھ، تھر گھر ساچا آپ سہائیندا۔

ساچے پوڑے ہر ہر چڑھیا، آد آد وڈی وڈیائیا۔ اپنا اکھر آپے پڑھیا، آپ اپنے وچ سائیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑیا، نہ کوئی بھنے بھنے وکھائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رُپ آپ وٹائیا۔ رُپ اپارا ہر زینکارا، اپنا آپ وٹائیندا۔ جوتی جوت کر پسارا، جوتی جوت
 ڈگمگائیندا۔ جوتی ناری کنت بہتارا، ساچی سیج ہنڈھائیندا۔ ایک اُچے سٹ ڈلارا، شبد شبدی ناؤں رکھائیندا۔ شبدی شبد بہرے بہنڈارا،
 اتوٹ اٹ آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا رکھ اپنے ہتھ، سمرتھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن ہر
 سمرتھ، ساکھیات جوت جگائیا۔ ایکنکارا چلائے رتھ، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ ایکنکارا مہا اکتھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ آد زرنجن اپنی دیوے
 ایکا وتھ، جوت زرنجن کر رُشنائیا۔ ابناشی کرتا نہہائے سگلا ساتھ، ساچا سنگ اک خُدائیا۔ سری بھگوان آپے وسیا اپنے گھاٹ، در گھر
 ساچا آپ سہائیا۔ پاربرہم ایکا ناتا بندھائے اپنے سنگ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا میل ملائیا۔ زرگن میل ملایا،
 زرگن ناری کنت بہتار۔ زرگن سیج ہنڈھایا، سو پے سچکھنڈ دوار۔ تھر گھر ساچا ویکھ وکھایا، کملاپاتی میت مُرار۔ سٹ پُرکھ زرنجن دیا
 کمایا، دین دایالا سانجھا یار۔ جوتی جوت جوت رُشنایا، پوٹ سپوٹا کر پیار۔ شبد شبدی ناؤں دھرایا، ناد وجایا ایکنکار۔ آپ اپنی گود
 بہایا، سمرتھ پُرکھ پرہہ کرپا دھار۔ سر اپنا ہتھ رکھایا، ور دئے سچی سرکار۔ تیری ساچی سیو لگایا، سیوک بنا خبردار۔ آلس نندرا وچ نہ
 آیا، ترے گن نہ کھئے پیار۔ اپنی ککھوں آپے جایا، رکت بوند نہ کھئے آدھار۔ مانس مانکھ نہ رُپ وٹایا، زرگن زرگن کھیل اپار۔ سنسا ڈکھ نہ کھئے
 جنایا، روگ سوگ نہ کھئے دھار۔ درس اموگھ اک کرایا، آپ اپنا کر پیار۔ پُرکھ ابناشی امرت ایکا چوگ چُگایا، چرن کول ٹھنڈی ٹھار۔
 سچکھنڈ دوارے سچ سنجوگ وکھایا، ہوئے وجوگ نہ اتم وار۔ ایکا اپنا سلوک سُنایا، سوہنگ رُپ اپر اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ایکا دوجی بٹھے دھار۔ ایکا ایکنکار ہے، دوجی کھیل کھلائیا۔ ایکا پُرکھ اکالا میت مُرار ہے، دوجے گھر وجے ودھائیا۔ ایکا
 مات پت ہوئے اُجیار ہے، دوجے سٹ ڈلارا جائیا۔ دوہاں وچولا آپ کرتا رہے، شبدی شبد ہوئے گڑمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، شبد ڈلارا ویکھے سٹ، پاربرہم ابناشی اچت، اپنی رت آپ سہائیا۔ ساچی رُٹری ہر سہایا، سچکھنڈ وچی ودھائیا۔ سٹ ڈلارا
 اک اُچایا، شبد داتا بے پرواہیا۔ آپ اپنی گود بہایا، بال نادانا گلے لگائیا۔ دھر فرمانا اک جنایا، تیری سیوا سچ لگائیا۔ تیرا زرگن نور نور

ٺرايا، نراڪار آڀ آڪهواڻيا۔ تيرا ويس آڀ وٺايا، شاه پاتشاه شاه ڪرے شهنشاهيا۔ اپنا ڪهيل ڏئے وڪهايا، نرگن نراڪار آڪار هو جائيا۔ اپنا ناؤں لئے رکهايا، ڀرتڪھ رُوپ گوسائنيا۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آڀ اپني ڪرپا ڪر، اپنا ليڪها آڀے ڪر، سٺ ڏلارے ڏئے سمجھائيا۔ شبد سٺ ٻر سمجهايا، ايڪا ايڪ ڪرے پڙھائيا۔ تيرا ميرا بهيو نہ رايا، تيرا رُوپ ميري شنوائيا۔ تيرا تيري سيو ڪمايا، تيرا ليڪها ڏئے مڪائيا۔ بودھ آگاهه بهيو ابيد الڪھ نرنجن ڪهيل ڪهلايا، سو پُرڪھ نرنجن ٻے پرواھيا۔ سٺ پُرڪھ نرنجن سٺ ستواڍي ڏيا ڪمايا، درگاه ساڇي بيٺا آسن لائيا۔ اپنا انگ لئے ڪٺايا، تيرا سنگ سنگ ٺهائيا۔ وشنو رُوپ آڀ دھرايا، وشو ليڪها ريبيا گنائيا۔ ناھي ڪولي پهل اُڇايا، امرت جھرنا ڏئے جھرائيا۔ ساڇا پهل آڀ لگايا، پٽ پنڪھڙياں ويڪھ وڪھائيا۔ گل غنچا آڀ ڪهلايا، نرگن نور رُوپ مھڪائيا۔ برہما ويتا آڀ جايا، پاربرہم سڇي سرنائيا۔ ساڇا ليڪها آڀ سمجهايا، ايڪا وڍيا آڪھ پڙھائيا۔ چارے ڪوٺاں راھ تڪايا، چارے مڪھ ڏئے ڪھلايا۔ چارے ويداں بهيو چڪايا، چارے باني ڏئے جنائيا۔ چارے ڪھاني ليڪھ سمجهايا، چار جگ وڃے ودھائيا۔ چار ورنان رنگ رنگايا، چار ياري نور الاھيا۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آڀ اپني ڪرپا ڪر، ليڪها لڪھ ساڇا ٻر، لڪھنھارا ڊس نہ آڻيا۔ ليڪها ٻر ٻر لڪھيا، تھر گھر بيٺھ سڇے دربار۔ برہمے ديوے ساڇي سيڪھيا، نرگن شبد ڏھن سٺائے سڇي ڏھنڪار۔ جو اُڇے سو مٽھيا، تھر رھے نہ وچ سنسار۔ پُرڪھ اکال ايڪا وسے دھام انڏئھيا، دھام اولڙا ايڪنڪار۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آڀ اپني ڪرپا ڪر، ڏھر فرمانا ساڇا رانا، آڀ سٺائے اپني وار۔ برہمے سٺيا سڇ سنديش، ڏھڻے جوڙ ڪرے نمسڪارا۔ پاربرہم ٻرہ سدا آڍيس، ٻوڻ سيوڪ سيوادارا۔ تيرا رُوپ نہ جاناں اولڙا ويس، ٺوڻ صاحب سڇي سرڪارا۔ ٺوڻ وسين ساڇے ڊيس، تيرا وسدا رھے دوارا۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آڀ اپني ڪرپا ڪر، ايڪا ڏے ڏے سڇ بھنڌارا۔ سڇ بھنڌارا برہمے منگيا، ٻرہم آگے جھولي ڏاھ۔ درگاه ساڇي موڻ نہ سنگيا، نيتر نيناں نير ويا۔ پُرڪھ اکال سورا سرينگيا، ايڪا ديوے سڇ صلاح۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آڀ اپني ڪرپا ڪر، اپنا پردہ ڏئے چڪا۔ پُرڪھ ابناشي پردہ چڪيا، برہمے پايا درس ڪرتار۔ آسا منسا سنسا مڪيا، مليا پُرڪھ دين ڏيال۔ ڏھڻے جوڙ چرناں آتے جھڪيا، چرن سيوڪ تيرا لال۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آڀ اپني ڪرپا ڪر، برہما اُٺھايا چھوٽا بال۔ چھوٽا بال بال نادانا، سو پُرڪھ نرنجن آڀ اُٺھائيا۔ ٻر پُرڪھ نرنجن ديوے مانا، سر اپنا بٽھ ٽڪائيا۔ ايڪنڪارا ڪر دھيانا، ايڪا ايشٽ ڏئے وڪھائيا۔ جوت نرنجن جگائے جوت مھانا، آڍ نرنجن ڏيا ڪمائيا۔ ابناشي ڪرتا

بو مہربانا، اپنی وٹن لے وٹدائیا۔ سِری بھگوان دُھر فرمانا، دُھر دیبان دے سمجھائیا۔ پاربرہم برہم کرے پچھانا، برہم پاربرہم ملائیا۔
 برہمے تیرا ہر نشانہ، نرگن نرگن لے اُچائیا۔ ایک دیوے داتا دانی دانا، تیری جھولی آپ بھرائیا۔ ترے گن مایا ت وکھانا، تتوت وچ ٹکائیا۔
 برہم رت رنگ رنگے دو جہاناں، کملاپت ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تیری جھولی دے بھرائیا۔ برہمے سُنیا دُھر
 فرمانا، پاربرہم پرہہ آپ جنایا۔ ساچے تخت ویکھیا ساچا رانا، نرگن نرگن نظری آیا۔ جگ جگ مَننا پئے بھانا، بھانے وچ سد رہایا۔ ایک
 دیونہارا مانا، مان نائیاں آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک ور دے سمجھایا۔ ور سمجھایا ہر
 کرتار، برہمے بھل رہے نہ رائیا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، تیری جھولی آپ وکھائیا۔ وشنوں کرے سیوک سیوادار، سگلا سنگ نبھائیا۔
 سُن اگئی دھواں دھار، شنکر نور رُشنائیا۔ تِنان میلا سِرجنہار، سِر سِر دیوے رِزق سبائیا۔ تانا تینا آپ کرتار، ترے گن اپنے ہتھیں تند
 وٹائیا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش کرے پیار، پنج تت رُپ وٹائیا۔ لکھ چوراسی تیرا ہوئے ونجار، گھڑ بھانڈے آپ وکھائیا۔ گھاڑن گھڑے سچا
 ٹھٹھیار، نام کٹھالی ایک تائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جوتی لنبو اگئی لائیا۔ لکھ چوراسی بھانڈا گھڑنا، جُون اجونی آپ
 سمجھائیندا۔ پُرکھ ابناشی اندر وڑنا، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ اپنا کھیل آپے کرنا، نو دوارے کھول وکھائیندا۔ گھر وچ گھر آپے دھرنا، گھر
 مندر سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سیکھیا اک سمجھائیندا۔ ساچی سیکھیا ہر بھگوان،
 برہمے وشن شو سمجھائیا۔ کھولنہارا ہر دکان، دو جہاناں ویس وٹائیا۔ چوڈاں لوک کر پردھان، رو سس کرے رُشنائیا۔ منڈل منڈپ کھیل
 مہان، برہمنڈ کھنڈ ویس وٹائیا۔ جیرج انڈ بھوے پردھان، اُتبھج سیتج انگ لگائیا۔ پنج تت کایا ویکھ مکان، کایا بنک دے سہائیا۔ تخت نواسی
 ہو مہربان، گھر گھر وچ دے وڈیائیا۔ آتم سیجا ہو پردھان، اپنا نور لے دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا
 ور، وست امولک جھولی پائیا۔ برہمے وشن شو کر صلاح، تتاں ہر ہر اک منایا۔ پُرکھ ابناشی تیرا پنتھ مارگ سچا راہ، لوک مات ویکھ
 وکھایا۔ گھٹ گھٹ اندر برہمے تیرا ناں، ناؤں نرکارا آپ اکھوایا۔ تھان تھنتر و سے ساچے تھان، تہر دربارا آپ گھلایا۔ ٹوں سرشٹ سبائی پتا
 ماں، بوں سیوک سیو کایا۔ کون ویلا کریں سچ نیاں، لکھ چوراسی لہنا دینا دے چکایا۔ کون وقت پکڑے بانہہ، بوں نہانے نیوں نیوں بیٹھے

سپس جھکایا۔ ٹوں صاحب سدا سُہیلا رکھنی ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ اتم کرنا سچ نیاں، اہل اہل آپ رگھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے وشن شو دئے سمجھایا۔ ہر سمجھائے دیا کر، آد پُرکھ وڈی وڈیائی۔ برہمے وشن شو سیوا کر، نو سو چرانوے چوکرئی جگ تیری ونڈ ونڈائی۔ جگا جگنتر جوت دھر، زرگن سرگن کرے رُشنائی۔ پنج تت کایا چولا لئے ور، گھر مندر بے پرواہیا۔ ساچے پوڑے آپے چڑھ، سچ سنگھاسن سوہیا پائی۔ مانس مانکھ آپے پھڑ، آپ اپنی بوجھ بوجھائی۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، چوٹی جڑ نہ کھئے وکھائی۔ نہ کوئی ودیا رہیا پڑھ، برہمے وشن شو کرے پڑھائی۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ، مڑھی گور نہ کدے دبائی۔ ہتھو ہتھ نہ سکے کوئی پھڑ، پُرکھ انباشی بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی بھانڈے رہیا گھڑ، گھڑنہارا دس نہ آئی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویلا اتم دئے سمجھائی۔ لکھ چوراسی ویلا اتم آؤنا، ہر ساچے سچ سمجھائی۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ گیرا آپ دواؤنا، چار جگ گیر وکھائی۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ناؤں دھاؤنا، نام نامہ آپ اُچائی۔ چارے ویداں سنگ رلاؤنا، چارے کہانی ویکھ وکھائی۔ اُنہج سینج جیرج انڈ ڈیرہ لاؤنا، آپ اپنی رچن رچائی۔ پرا پسنتی مدھم بیکھری آپے گاؤنا، چارے بانی کرے پڑھائی۔ چار ورنان رُپ وٹاؤنا، کھتری براہمن شوڈر ویش رنگ رنگائی۔ جگ جگ اپنا ویس دھاؤنا، زرگن سرگن کل ورتائی۔ بل باون ہر بہیو کھلاؤنا، رام راما وجے ودھائی۔ لنکا گڑھ گڑھ ٹاؤنا، دہسر دیوے گھائی۔ بھگت بھگونت میل ملاؤنا، اتم برہم گیان درڑائی۔ ساچے سنتاں سنگ رکھاؤنا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ غریب نائیاں گلے لگاؤنا، دُھر دی بانی اک وکھائی۔ جگ جگ دا پنڈھ مکاؤنا، اپنا گیرا آپ بھوئی۔ حق نیڑا آپ کراؤنا، آپ اپنی کل ورتائی۔ کاہنا کرشنا رُپ وٹاؤنا، کول نین نین مٹکائی۔ سپس تاج اک سہاؤنا، سپس اپنے آپ اُٹھائی۔ ساچی سخیاں منگل گاؤنا، پیا پریم اک منائی۔ رتھ رتھوہی پھیرا پاؤنا، کھیوٹ کھیٹ بنے ملاہیا۔ غریب نانا بھگت بھگونت گود ہاؤنا، پیر سُداملے ترائیا۔ دروید لجا آپ رکھاؤنا، پنچم دیوے مان وڈیائی۔ کلجگ اپنا گیرا گراؤنا، عیسیٰ موسیٰ بخشے شہنشاہیا۔ کالا سوُسا رنگ رنگاؤنا، ایک الفی آپ ہنڈھائی۔ سچ حدیثا اک پڑھاؤنا، کائنات کرے پڑھائی۔ آب حیات جام پیاؤنا، ملے محبوب ساچا ماہیا۔ عظمتو کسمتو اجبوا اتلہ بہیو کھلاؤنا، مہبان بیدو لیکھا جانے دُھر درگاہیا۔ کلمہ قلمی آپ پڑھاؤنا، لیکھا لکھ نہ سکے قلم شاہیا۔ سنگ محمد اک نہاؤنا، مکھ نقاب دئے چکائی۔ احباب رباب اک

و جاؤنا، شاہ نواب دئے سمجھائیا۔ مکہ کعبہ بھیو کھلاؤنا، ایکا مکتب کرے پڑھائیا۔ حق حقیقت لیکھ لکھاؤنا، لاشریک اک خدائیا۔ ثالث بن
 بن پھیرا پاؤنا، نورو نور جلوہ لایا۔ اپنی کل آپ ورتاؤنا، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ جوتی جوت جوت جگاؤنا، نانک زرگن سرگن میل
 ملائیا۔ سچکھنڈ دوارا اک سہاؤنا، ناری کنت وجی ودھائیا۔ اپنا گھگٹ آپ اٹھاؤنا، مکھ نین نین شرمائیا۔ نیتر لوچن نیناں درشن پاؤنا،
 درس ترس وچ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دئے سمجھائیا۔ جوتی نور زرنکار، زرگن نانک ناؤں دھرایا۔ نام
 ست ست وپار، ساچا ونج کرایا۔ برہم مت پاوے سار، ترے گن ت مت میٹ مٹایا۔ دھیچ جت وچ سنسار، ست سنتوکھ دئے درڑایا۔ مت
 گت جانے آپ کرتار، کرتا پُرکھ ویکھ وکھایا۔ ایکا جوتی دس دس دھار، گوہند ساچا گڑھ سہایا۔ نانک لیکھا لیکھے اپار، نہ کوئی سکے میٹ
 مٹایا۔ گر گر بانی شبد آدھار، گر کا روپ آپ درسایا۔ امرت بھر بھر ٹھنڈی ٹھار، بھر پیالہ جام پیایا۔ گوہند بول سچ جیکار، واپگر و فتح
 اک گجایا۔ پنچم میتا پنچم پیار، پنچم لیکھا دئے سمجھایا۔ پُرکھ ابناشی ست دُلاں، زراکار اک اپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، برہم وشن شو دیوے ور، لیکھا رہے نہ رایا۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، نو سو چرانوے چوکرئی جگ گیتا دئے بھوئیا۔ نانک گوہند جوت
 جگاؤنا، ایکا نور کرے رُشنائیا۔ ایکا لیکھا آپ سمجھاؤنا، لیکھا لیکھے لوے پائیا۔ لکھ چوراسی تیرا پنڈھ مکاؤنا، جو گھڑیا بھن وکھائیا۔ رائے
 دھرم آپ اٹھاؤنا، چتر گیت سویا رہن نہ پائیا۔ لاڑی موٹ حکم سناؤنا، دھر دی بان آپ جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، دیونہارا ساچا ور، ایکا ایشٹ دئے سمجھائیا۔ برہم وشن شو ہر ایشٹ سمجھایا، زرگن اک ایشٹ اکھوائیندا۔ آد پُرکھ آپ اپنا آپ اُچایا،
 دوجی قدرت ویکھ وکھائیندا۔ تیجا نیتر اک کھلایا، چوتھے پد میل ملائیندا۔ پنچم ڈھولا ساچا گایا، گھر گھر شبد اناد سنائیندا۔ چھیویں
 چھپر چھن نہ کھئے وکھایا، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیندا۔ ست پُرکھ زرنجن ناؤں دھرایا، آد جگادی ویس وٹائیندا۔ اٹھان تتاں وچ کدے نہ آیا،
 نو دوارے کھوج کھوجائیندا۔ دسم دواری لوک مات ونڈ ونڈایا، آدھ وچکارے ڈیرہ لائیندا۔ برہم روپ شاہو بھوپ کرے رُشنایا، ایش جیو
 آپ اکھوائیندا۔ جگت جگدیش بھیو نہ آیا، چھتر سیس اک جھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم وشن شو دیوے
 ایکا ور، اپنا لیکھا آپ لکھائیندا۔ برہم کرے شبد جنائی، ترے ترے آپ سمجھایا۔ جگا جگنتر پنڈھ مکائی، گیتا گیتا دئے بھوایا۔ گر پیر

اوتار سادھ سنت سیوا لائی، دُھر فرمانا دئے جنایا۔ بھگت بھگونت کرے کُرمائی، آپ اپنا بندھن پایا۔ سنت کنت ملے چائیں چائیں، ساچی
 ناری سیج ہنڈھایا۔ گُرمکھ ویکھے تھاوں تھائیں، نو کھنڈ پرتھمی پھول پھولایا۔ گُرسکھاں پکڑ اُٹھائے بانہیں، جو جن آنتر آتم رہے گایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم ویلا دئے سمجھایا۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ پُرکھ ابناشی جامہ پاؤنا، نرگن اپنا
 کھیل کھلائیندا۔ نہکلنکا ناؤں دھراؤنا، مات پت نہ کھئے بنائیندا۔ ساک سین نہ نظری آؤنا، بھائی بھین نہ کھئے وکھائیندا۔ مندر مسجد مٹھ نہ
 ڈیرہ لاؤنا، چھپر چھن نہ کھئے چھپائیندا۔ سمبل نگری دھام سہاؤنا، گر گوہند ویکھ وکھائیندا۔ ساڈھ تے بتھ بنت بناؤنا، ساڈھ تے تن
 مۇل چکائیندا۔ رویداس چارا نال رلاؤنا، ساچی سیاں ونڈ وکھائیندا۔ شبدا نادی ڈھولا ایکا گاؤنا، چار ورنان ایہہ سمجھائیندا۔ پُرکھ اکال
 ایشٹ اک مناؤنا، نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ کوڑا پنڈھ مکاؤنا، کوڑی کرپا میٹ مٹائیندا۔ ستجگ ساچا سہاگی چھند سناؤنا،
 سوہنگ ڈھولا ایکا گائیندا۔ گُرمکھاں پرمانند وکھاؤنا، نیج آتم میل ملائیندا۔ امرت جام بھر پیاؤنا، کایا سروور اک ہُٹائیندا۔ کام کرودھ لوہ
 موہ ہنکار گواؤنا، آسا ترسنا میٹ مٹائیندا۔ ڈونگھی کندر سچ پرکاش کراؤنا، جوت نرنجن آپ جگائیندا۔ انحد شبد تال وجاؤنا، تلواڑا اپنے
 ہتھ رکھائیندا۔ ساچی سخیاں بہہ بہہ منگل گاؤنا، گیت سہاگی آپ الائیندا۔ بجر کپائی توڑ ٹراؤنا، دئی دویتی پردہ لاپندا۔ سُکھمن اندھیر آپ
 گواؤنا، آپ اپنا روپ درسائیندا۔ ایڑا پنگل مکھ شرمائنا، ستگر پورا ویکھ وکھائیندا۔ گُرسکھاں اپنا پلا آپ پھڑاؤنا، دو جہانان نہ کھئے
 ٹرائیندا۔ ساچے پوڑے آپ چڑھاؤنا، دسم دواوی گنڈا لاپندا۔ آتم سیجا جوت جگاؤنا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ناری کنت اک مناؤنا،
 وبھچار نہ کھئے وکھائیندا۔ سچ سوانی ساچے دھام بہاؤنا، دُھر دی رانی ویکھ وکھائیندا۔ شبد بانی میل ملاؤنا، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ دُھر
 دی بانی شبد سناؤنا، بودھ آگادھ الائیندا۔ نیج آتم نیج گھر نیج ویس کراؤنا، نیج نیتر آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ ویلا انت سہاؤنا، برہمے وشن شو سمجھایا۔ نہکلنک جامہ پاؤنا، وید ویاسا ربیا
 لکھایا۔ عیسیٰ ایکا اکھڑ پڑھاؤنا، نورو نور کرے رُشناپا۔ نانک ایکا راہ تکاؤنا، نہکلنکی پھیرا پایا۔ گوہند اپنی کل ورتاؤنا، کل کلکی ویس
 وٹایا۔ سمبل نگری دھام سہاؤنا، پُری گھنکی جوت جگایا۔ ایکا ڈنک شبد وجاؤنا، لوآن پُریاں برہمنڈان کھنڈان دئے سناپا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے پرواہ، کلجگ اتم بے ملاح، ستجگ بیڑا دے چلا، ایکا چپو نام لگایا۔ ستجگ بیڑا آپ چلاونا، ستگر ساچے ہتھ وڈیائیا۔ کلجگ کوڑا کوڑا مٹاونا، رین اندھیری رہن نہ پائیا۔ ستجگ ساچا چند چڑھاونا، چار کٹت ہوئے رُشنائیا۔ کلجگ کوڑا پنڈھ مٹاونا، ویلا آنت دے دُہائیا۔ ستجگ ساچا چھند سٹاونا، سوہنگ اکھڑا پڑھائیا۔ کلجگ بہرمان کندھ ڈھاہونا، دئی دویتی رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ستگر سچا شاہ پاتشاہ گر شبد اک بنائیا۔ ہر پاتشاہ شاہ سلطان، تخت نواسی آپ اکھوائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، لوک مات ویس وٹائیندا۔ دیونہارا دھر فرمان، جگ جگ اپنا حکم جنائیندا۔ لیکھا جانے سری بھگوان، بھگون بھگتن اپنے راہ چلائیندا۔ داتا دیوے دانی دان، چرن دھوڑا اک اشنان، آتم آتر برہم گیان، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ دھرم وکھائے سچ نشان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، سچکھنڈ نواسی کھول در، در گھر ساچا اک وکھائیندا۔ در گھر ساچا تھر دربارا، ہر ساچا سچ سہائیندا۔ نرگن سرگن لے اوتارا، لوک مات پھیری پائیندا۔ کلجگ آئی اتم وارا، چاروں کٹت اندھیرا چھائیندا۔ سرشٹ سبائی باباکارا، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ سادھ سنت روون زارو زارا، نیتز نیر سرب وپائیندا۔ ہر ملے نہ ساچا کنت بہتارا، سنجی سیج سرب وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلجگ لیکھا مٹنا، آئی اتم وار۔ لکھ چوراسی بوٹا سٹکنا، ہریا ہوئے نہ وچ سنسار۔ شاہ سلطاناں جنگل جوہ اجاڑ بہہ بہہ لکنا، تخت تاج نہ کھئے سیکدار۔ اُجل ہوئے نہ مات مٹھنا، نو کھنڈ ہوئے خوار۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی سٹھنا، نہ کوئی دے تے تٹ کینار۔ سنگھ شیر شبد ایکا بٹکنا، آد جگادی گر اوتار۔ نو کھنڈ پرتھی پُرکھ ایشی آگے جھکنا، نہ کوئی جھلے پہلا وار۔ ڈونگی کندر کیسے نہ لکنا، سمنڈ ساگر پاوے سار۔ ہر کا تیر کدے نہ اگنا، نشانہ مارے اپنی وار۔ برہمے وشن شو تیرا پینڈا مٹنا، نو سو چرانوے چوکڑی جگ رسیا پکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نرگن لے کل کلکی اوتار۔ نرگن شبد اپار ہے، گر گر روپ سمایا۔ جگا جگنتر ساچی کار ہے، لوک مات ویس وٹایا۔ گر پیر بن اوتار ہے، لکھ چوراسی دے سمجھایا۔ شبد انادی بول جیکار ہے، بانی بان دے لگایا۔ برہم برہمادی پاوے سار ہے، آد جگادی رچن رچایا۔ بودھ آگادھی نام دھن دھن جیکار ہے، دھر ترانہ اک سٹنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکنک نرائن نر، ایکا ڈنکا شبد وجایا۔ ڈنکا شبد وجیا، لوآن پُریاں ہویا جیکار۔ برہما وشن شو اٹھ اٹھ بھجیا، سویا دسے نہ وچ سنسار۔ کون کوٹے نرگن روپ ہو ہو گجیا، نہکنکا لے اوتار۔ کون مندر بہ بہ سجیا، نرگن جوت کر اجیار۔ کال نگارہ سب دے سرتے وجیا، رائے دھرم اچی کوک کرے پکار۔ جو گھڑیا سو بھجیا، تھر رہے نہ وچ سنسار۔ جن بھگتاں رکھے ہر جو لجا، ویلے آنت کرے سنہال۔ دو جہاناں پھرے بھجیا، چتربھج آسو آسوار۔ گرمکھاں پردہ اتم کجیا، شبد دوشالہ ایکا ڈار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کرے کھیل اگم اپار۔ اگم اپارا کھیل نیارا، نرگن تت نہ کھئے وکھائیندا۔ الکھ اگوچر ساچی دھارا، دھرت دھول آپ ٹکائیندا۔ الکھ نرنجن بول جیکارا، اپنی الکھ آپ جگائیندا۔ سچکھنڈ سچ ساچی پاوے سارا، ساچی وست آپ اٹھائیندا۔ تھر گھر کھولے بند کیوڑا، اپنا پردہ آپے لائیندا۔ سُن اگمی پار کنارہ، دھواں دھار نہ کھئے وکھائیندا۔ گرمکھاں کرے سچ پیارا، دسم دوارا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکنک نرائن نر، مورت اکال اکال مورت، ناد وجائے ساچی تورت، تریا راگ آپ لائیندا۔ تریا راگ ہر ترانہ، لیکھن پڑھن وچ نہ آتیا۔ تریا راگ اگمی گانا، پُرکھ ابناشی آپے گائیا۔ تریا راگ وسے سچ مکانا، تھر گھر ساچے آپ ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھاں دیوے ایکا ور، گھر مندر میل ملائیا۔ گھر مندر ہر گرمکھ میلنا، کلجگ تیری اتم وار۔ لیکھا چکے گرو گریچلنا، گر چیلنا اک دوار۔ پرہ ملے سجن سہیلنا، سنسا مکے وچ سنسار۔ ستگر پورا چاڑھے تیلنا، سگن منائے اپنی وار۔ اچرج کھیل پاربرہم پرہ کھیلنا، چارے وید نہ پائن سار۔ گرمکھاں گرمکھاں لکھ چوراسی دھرم رائے دی کئے جیلنا، آون جاون گیڑ نوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے لائے پار۔ ہرجن ساچا پار اتارنا، بیڑا اپنے کندھ اٹھائیا۔ مانس جنم پیچ سوارنا، ویلے آنت ہونے سہائیا۔ کاگوں ہنس آپ بناونا، سوہنگ مانک موتی چوک چکائیا۔ درگاہ ساچی آپ بہاونا، آپ اپنی گود اٹھائیا۔ پنت پاپی آپ تراونا، جو چل آئے سرنائیا۔ پورب لہنا آپ چکاوننا، پچھلا لیکھا رہن نہ پائیا۔ آگے مارگ اک وکھاونا، چار ورن بنائے بہیناں بھائیا۔ اٹھاراں برناں پندھ مکاوننا، کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا رنگ رنگائیا۔ شاہ سلطاناں راج راجاناں خاک ملاونا، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیا۔ اوچاں نیچاں ایکا دھام بہاونا، راؤ رنگاں میل ملائیا۔ سوہنگ ڈھولا سرشٹ سبائی گاونا، بیس بیسا کوکے

دئے دُبائیا۔ جگت جگدیشا اک مناونا، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، جُگ جُگ وچھڑے لئے ملائیا۔ جُگ جُگ وچھوڑا کئیا، کلجگ تیری اتم وار۔ گُرمکھ میٹے دئی دویتی پھٹیا، امرت اتم اُپر ڈار۔ چوڈاں لوک وکھائے ایکا ہٹیا، گر چرن دوار بھکھار۔ لیکھا چکے تیرتھ تئیا، پایا پُرکھ اک نرنکار۔ گُرمکھ ورلے لاہا، کھٹیا، سرشٹ سبائی ستی پیر پَسار۔ کلجگ سیس پاوے گھٹیا، دھرگ جیون دسے کرے دھرگ دھرگ دھرگ کار۔ گُرمکھ دوارے آئے تھیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے لئے ور، نرگن سرگن جوت دھر، جوتی جامہ اپر اپار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں دیوے اک ادھار۔

★ پہلی ساون ۲۰۱۷ بکرمی دربار وچ جیٹھووال ★

سو پُرکھ نرنجن صاحب سلطان، نرگن نراکار اکھوائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن مہربان، بے عیب پروردگار ناؤں دھرائیندا۔ ایکنکارا کھیل مہان، آد جگادی ویس وٹائیندا۔ آد نرنجن نور مہان، جوت اُجالا ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا گن ندھان، بھيو ابھیدا بھيو چھپائیندا۔ سری بھگوان سچ نشان، در گھر ساچے آپ جھلائییندا۔ پاربرہم ایکا رکھے آن، دوسر حکم نہ کھئے وکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے وسے سچ مکان، سچ سنگھاسن سوہیا پائیندا۔ تھر گھر ساچا کر پچھان، شاہ سلطان ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جونی ریت پُرکھ اکال، انھو پرکاش کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر ہر نرائن، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ساک سین، در گھر ساچے سوہیا پائیا۔ ایکنکارا آپ چکائے اپنا لہن دین، سکلا سنگ آپ نبھائیا۔ آد نرنجن آپے ویکھے اپنے نین، نرگن اپنا ناؤں دھرائیا۔ ابناشی کرتا در درویشا نر نریشا دھر دربارا کھول کواڑا اگم اپارا ایکنکارا اپنا ناؤں آپے کہن، آپ اپنا بل دھرائیا۔ سری بھگوان ہر مہربان، آپے جانے اپنا لہن دین، دوسر ہور نہ سنگ رکھائیا۔ پاربرہم، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچے گھر، گھر ساچا اک وڈیائیا۔ گھر ساچا ہر سہایا، سوہاؤنت بے پرواہ۔ پُرکھ ابناشی ڈیرہ لایا، نرگن دیپک جوت جگا۔ ہر مندر آپ سہایا، اگم اگمڑی کھیل کرا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ اپنی الکھ آپ جگایا، شبد اگمی نعرہ لا۔ اپنی منگن منگ منگایا، اچھیا بچھیا جھولی پا۔ ساچا مردنگن تال وجایا، جوتی

جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جُگادی کھیل اپارا، آپے کھیلے کھیلنہارا، رُوپ رنگ نہ کھئے وکھا۔ رُوپ رنگ نہ کوئی ریکھ، آدن آنتا دس نہ آئیندا۔ سچکھنڈ دوارے آپے کرے اپنا ویس، ویس انیکا آپ وٹائیندا۔ مچھ داہڑی نہ دیسے کیس، سیس جگدیش نہ کھئے دھرائیندا۔ نہ کوئی برہما وشن مہیش گنیش، در درویش نہ بوجھ بُجھائیندا۔ نہ کوئی کرے آدیس، نیوں نیوں سیس نہ کھئے جھکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے وسے ساچے گھر، سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھیل اولّا، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن وسیا اک اکلّا، ہر پُرکھ نرنجن میل ملائیندا۔ ایکنکارا آپ پھڑائے اپنا پلا، آد نرنجن سنگ نہائیندا۔ ابناشی کرتے سچ سنگھاسن ایکا ملا، سِری بھگوان ڈیرہ لائیندا۔ پاربرہم لیکھا جانے نہچل دھام اٹلا، اُچ محلہ آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ کھول دوارا، تھر گھر کرے آپ پسارا، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ تھر گھر ساچے سچ دروازہ، درگاہ ساچی آپ کھلائی۔ ایکا وسے غریب نوازا، رُوپ رنگ نہ کھئے رکھائی۔ آپے رچے اپنا کاجا، کرتا پُرکھ ناؤں دھرائیا۔ آپے مارے اپنی واجا، رسنا جہوا نہ کھئے بلائی۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجا، شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیا۔ آپے رکھے اپنی لاجا، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارا ساچا کھول، آپ وجائے اگئی ڈھول، تال تلواڑا نہ کھئے رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر نرنکارا، اپنا آپ سہائیندا۔ دیا باقی کملاپاتی کر اُجیارا، نُور نُورانہ ڈگمگائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، شاہو بھوپ ویس وٹائیندا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتارا، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ آد جُگادی کرے اپنی کارا، کرنی کرتا کِرت کائیندا۔ ویکھے وگسے کرے وچارا، ویکھنہارا دس نہ آئیندا۔ در درویش بن بھکھارا، اپنی بھچھیا منگ منگائیندا۔ الفی پائے چوبدارا، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارا کھیل اپارا، خالق اپنا کھیل کھلائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سوہاؤنت، ہر ساچا سچ سہائیندا۔ نرگن میلا ناری کنت، نر نرائن ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی کل ورتائیندا۔ نہ کوئی سادھ نہ کوئی سنت، گر پیر اوتار نہ کھئے رکھائیندا۔ نہ کوئی رسنا جہوا منیا منت، شبد ناد نہ کھئے وجائیندا۔ اپنی مہما آپے جانے بے آنت، بے آنت اپنا ناؤں رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا ہر سہنجنا، پُرکھ ابناشی آپ سہایا۔ دیپ جگایا اک آد نرنجنا، نُورو نُور نُور رُشناپا۔ آپے بنیا ساک سین سجنّا، مات پت بھائی

بہین آپ ہو جایا۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا، مڑھی گور نہ کھئے دبايا۔ اپنے سروور آپے کرے مجنا، اپنا تال آپ سہایا۔ اپنے نگارے آپے وجنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے وس، آپے رسیا اپنا جانے رس، آپے بھوگی بھوگ دکھایا۔ سچکھنڈ دوارے ساچا بھوگ، نرگن نرگن آپ کرائیا۔ درگاہ ساچی ڈھر سنجوگ، پُرکھ اکال میل ملائیا۔ مورت اکال درس اموگھ، جونی ربت آپ کرائیا۔ اپنا بول سچ سلوک، آپ اپنا آپے گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے اندر وڑ، بیٹھا سیج سہائیا۔ سچکھنڈ دوارے ہر جو وڑیا، نرگن اپنا تھان سہایا۔ ساچے پوڑے آپے چڑھیا، آپ اپنا محل اٹل ویکھ دکھایا۔ اپنا اکھر اپنی ویدیا اپنا ناؤں آپے پڑھیا، آپ اپنا بل دھرایا۔ اپنا پلو پروردگار نور الہی آپے پھڑیا، بسمل روپ ہو وچ سمايا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے وڑیا ساچے گھر، سچکھنڈ دوارا اک گھلایا۔ سچکھنڈ دوار سچی سرکار، ساچے تخت سہائیا۔ شاہ پاتشاہ بھوپ بن سیکدار، شہنشاہ آپ اکھوائیا۔ آپے جانے اپنی کار، کرنہار آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے مندر آپے وڑ، آپ اپنا ویکھ دکھائیا۔ اپنا آپ ہر ہر ویکھیا، نرگن نرگن ہو اُجیار۔ آپے وسیا اپنے دیسیا، محل اٹل اُچ مینار۔ اپنی جوت آپ پروسیا، جوتی جوت ہو اُجیار۔ آپے دھر دھر اپنا ویسیا، آپ اپنا کرے پیار۔ آپے لکھنہارا لیکھیا، بیٹھا درگاہ ساچی ڈھر دربار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا اپنا بھرے بھنڈار۔ سچ بھنڈارا اپنا بھریا، اپنی بھجھیا اچھیا جھولی پائیا۔ اپنی کرنی آپے کریا، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ اپنی ناری آپے وریا، کنت سہاگ آپ ہنڈھائیا۔ اپنی سیج آپے چڑھیا، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ اپنے اندر آپے وڑیا، آپے اپنا سنگ رکھائیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑیا، تتو تت نہ میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نرگن لے اُچائیا۔ نرگن نرگن اُچایا، آپ اپنی کل دھار۔ پوت سپوتا ناؤں دھرایا، شبدي شبد کر پکار۔ ناؤں نرنکارا آپ اکھوایا، نرگن نور جوت اُجیار۔ سچکھنڈ دوارا آپ سہایا، تھر گھر وسیا سرجنہار۔ تخت نواسی ڈیرہ لایا، ابناشی کرتا کھیل اپار۔ پون سواسی نہ کھئے چلایا، لکھ چوراسی نہ کھئے پیار۔ جوت پرکاشی جوت جگایا، جوتی جوت ہوئے آدھار۔ سورج چن نہ کھئے چڑھایا، رو سس نہ کھئے ستار۔ دھرت دھول نہ کھئے وڈیایا، جل بنب نہ پاوے سار۔ آکاش پرکاش نہ کھئے ٹکایا، لوآن پُریاں نہ کھئے وچار۔ برہمنڈ کھنڈ نہ ویکھ دکھایا، گگن گگنتر نہ کھئے آدھار۔ جیرج انڈ نہ رنگ رنگایا، اُتبھج سیج نہ لے اُبھار۔ چارے بانی

نہ کھٹے پڑھایا، وِدیا وِکھم نہ کھٹے پاوے سار۔ ترے گن روپ نہ کھٹے درسایا، پنج تہ نہ تہ جیکار۔ سچکھنڈ ساچے آسن لایا، نرگن بیٹھ نرکار۔
 ساکار روپ نہ کھٹے وکھایا، ریکھ بیکھ اگم اپار۔ آپ اپنا دیس سہایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا جانے اپنی وار۔
 سچکھنڈ دوار وسایا، کر کِریا آپ کرتار۔ ساچے تخت آسن لایا، ست سلطانا بن سیکدار۔ سیس تاج اک ٹکایا، پنچم مُکھ کر وچار۔ ست
 رنگ نشانہ اک چڑھایا، ست پُرکھ نرنجن ہو اُجیار۔ درگاہ ساچی دھام سہایا، اُچ اٹل اگم اپار۔ آپ اپنا حُکم سُنایا، حُکمی حُکم کرے کرائے
 ساچی کار۔ نرگن سرگن روپ لے وٹایا، شبدی شبہ بھئے آدھار۔ شبہ وچولا اک بنایا، پوت سپوتا کر پیار۔ ناری کنت خوشی منایا، آد
 نرنجن ویکھنہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ وسے وسنہار۔ وسنہارا وسیا، تھر گھر کھول کواڑا۔ اپنا مارگ آپے
 دسیا، نرگن نرگن کر پسارا۔ نرگن اندر مندر بہ بہ ہسسیا، نہ کوئی ناری کنت بہتارا۔ نرگن میٹے زین اندھیری مسیا، جگا جگنتر کھیل اپارا۔
 نرگن شبہ نرالا تیر کسیا، آد جگادی مارے مارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کرے آپ پسارا۔ اپنا پسارا آپے کر، ہر
 اپنی کل ورتائیندا۔ نرگن اندر نرگن دھر، نرگن جوڑ جڑائیندا۔ نرگن جننی جن اپنی گودی دھر، دھر دا لیکھا آپ سمجھائیندا۔ ست ستوادی
 دیوے ور، پارہم برہم برہمادی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ نرگن پیار سچ
 دوارے، گھر گھر منگل گایا۔ نرگن گپت نرگن ظاہرے، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ نرگن مات پت اُچٹے ست دُلا رے، نرگن گود سہایا۔ نرگن
 جننی جنے اپارے، اگم اگمٹا ویکھ وکھایا۔ نرگن بھرے نرور بھنڈارے، نر ہر اپنا ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، سچکھنڈ دوارا اک وڈیایا۔ وڈ وڈیائی سچکھنڈ، ہر ساچا سچ سہائیندا۔ آپے ونڈی اپنی ونڈ، ونڈنہارا کھیل کھلائیندا۔ اپنے اندر آپے
 دتی گنڈھ، آپے کھول کھلائیندا۔ نہ کوئی جیرج نہ کوئی انڈ، اُتہج سیتج نہ روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے
 رکھے اپنی گکھ، آپے کرے اُجل مُکھ، آپ اپنا نور درسائیندا۔ اپنی گکھ آپے جایا، پُرکھ اکال وڈی وڈیائی۔ نرگن نرور بنیا پت مایا، دائی
 دایا نہ کھٹے لگائیا۔ اپنا کھیل آپ رچایا، رچ رچ ویکھے بے پرواہیا۔ وشنوں اپنی گود بہایا، وشنو واستک دئے سمجھائیا۔ امرت آتم جل بھرایا،
 چرن چرنودک اک چوائیا۔ ساچا بیچ آپ بجایا، کول کولا لے کھلائیا۔ پھل پنکھڑیاں آپ لگایا، گنچا آپے پھول پھولایا۔ بھوری بھورا وچ

سایا، گونج گونجے بے پروا ہیا۔ پاربرہم روپ وٹایا، برہم اپنی انس اُپایا۔ آپ اپنے رنگ رنگیا، رنگ رنگیلا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سما، سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، برہم لیکھا دئے سمجھایا۔ پاربرہم برہم اُچایا، کول کولا کر اُجیار۔ اپنی واسنا وچ ٹکایا، ترسنا بھکھ نہ کھئے وچار۔ آسا آسا پور کرایا، منسا من نہ پائے پیار۔ داسی داسا آپ بنایا، سیوک سیوا دئے آدھار۔ شبد سوانگ وچ ٹکایا، منڈل راسا ہوئے اُجیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا جانے سٹ ڈلار۔ برہما سٹ اپنیا، پاربرہم اُچایا۔ ویکھنہارا ساچی جننی ایک جن جنیا، نرگن نور ہوئے اُجیار۔ ایک بھانا ہر ہر مٹیا، ہر بھانے سرب ورتارا۔ کسے دسے نہ چہر چھٹیا، محل اٹل نہ کھئے منارا۔ پُرکھ ابناشی بیڑا بٹھیا، دیونہار آپ سہارا۔ ایک راگ سُنائے کتیا، دُھر دا شبد بول جیکارا۔ آد جگاد نہ جائے ڈتیا، جس ملیا ہر نرکارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، برہمے کھولے بند کواڑا۔ برہمے کھولیا بند کواڑ، پُرکھ ابناشی دیا کھائیا۔ اندر رکھی اپنی دھار، ساچے مندر وچی ودھایا۔ نرگن جوت کر اُجیار، نورو نور کرے رُشنائیا۔ کھلا پاتی میت مُرار، گھر میلا سہج سُبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، برہمے برہم لیکھا دئے سمجھایا۔ پاربرہم برہم سمجھائیندا، آپ اپنی کریا دھار۔ تیرا روپ انوپ وٹائیندا، نرگن نور جوت اُجیار۔ انس بنس آپ سُبھائیندا، سہنس سہنسا کر وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، برہمے دیوے اک وچار۔ برہمے دیوے برہم مت، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ نرگن جاننا ایک ات، رتی رت نہ کھئے وکھایا۔ پُرکھ ابناشی ساچا پت، پیت پیتمبر سیس سُبھایا۔ تیری جانے مت گت، گت مت اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، برہمے لیکھا دئے جنایا۔ برہمے مٹیا ہر کا بھانا، نیتر نین نیر وپایا۔ تُوں شاہ پاتشاہ ہر ساچا رانا، ہوئے سیوک سیو کھایا۔ تیری ستار تیرا گانا، تُوہی تُوہی راگ الایا۔ ہوئے غریب در بھکھاری بنے نانا، نون سو نون سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، تیرا تیرے لیکھے وچ رکھایا۔ پُرکھ ابناشی ساچا بول، ایک ایک سُنائیندا۔ برہمے تیرا تولنا تول، کنڈا اپنے ہتھ وکھائیندا۔ آد جگادی بیٹھا رہے اڈول، سچکھنڈ دوارا اک سُبھائیندا۔ ساچی وست سد رکھے کول، وشن برہمے آپ ورتائیندا۔ بھولا ناتھ آپ اُچائے انہول، مہا گت نہ کھئے گنائیندا۔ اپنا آپ لے ورو، اپنا مدھانا آپ چلائیندا۔ اپنا پردہ آپے پھول، اپنی وست باہر کڈھائیندا۔ پُرکھ ابناشی در دروازہ ساچا کھول، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ اپنی رچنا

آپے رچ، ہر ساچے کھیل کھلایا۔ برہمے شو وشن وکھایا ایک سچ، سچو سچ سچ درڑایا۔ ہر گھٹ اندر ربیا رچ، تتاں میلا میل ملایا۔ ایک شبد لینا واج، آپ اپنا دئے درڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ ساچی سکھیا ہر سمجھئے، برہمے وشن شو جگائیا۔ نرگن میلا میل ملئے، میلنہارا اک اکھوائیا۔ سجن سہیلا ساچے دھام بہئے، دھام اولڑا وڈ وڈیائیا۔ ایک اکھر دئے پڑھئے، اپنا ناؤں آپ جپائیا۔ ساچا پلڑا دئے پھڑئے، چھٹ کدے نہ جائیا۔ سچ دوارا ایک ملڑا، پُرکھ ابناشی رُٹھ نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما وشن شو ایک رنگ رنگائیا۔ ایک رنگ رنگیا چلؤل، اتر کدے نہ جائیندا۔ ابناشی کرتا نہ جانا بھؤل، اہل اہل آپ اکھوائیندا۔ جگا جگنتر پاوے ملّ، کرتا قیمت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچے کنڈے جانا تلّ، تولنہارا تول ثلاثیندا۔ اک دوارا جانا کھل، ساچا ہٹّ اک اپائیندا۔ وشنوں تیرا کول پھل، برہم روپ درسائیندا۔ برہمے تیری آسا پن، شنکر سنگ نبھائیندا۔ شنکر شنکر آپے چن، شاکر اپنا میل ملائیندا۔ تتاں جنئے ایک گن، ایک اکھر آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ نرگن روپ نراکار، سو پُرکھ نرنجن آپ اکھوائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل اپار، الکھ اگوچر اگم اتھابے پرواہ آپ کھلائییندا۔ ایکنکارا عقل کل دھرا، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ آد نرنجن ڈگمگا، نور نورانہ نور وکھائیندا۔ ابناشی کرتا ڈیرہ لا، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سری بھگوان بنے ملاح، اپنا بیڑا آپ چلائیندا۔ پاربرہم بنے پتا مان، برہما وشن شو آپ اُچائیندا۔ اپنا ناؤں دئے سنا، آپ اپنی کھیل کھلائییندا۔ ایک دو جا روپ دھرا، تتاں جوڑا جوڑ جڑائیندا۔ ساچا گھوڑا دئے وکھا، شبد اگمی آپ اُپائیندا۔ دھر دا پوڑا دئے لگا، ایک ڈنڈا آپ لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا روپ درسائیندا۔ نرگن روپ ہر درسایا، لالن لال لال سہائیا۔ سٹح پرکاس آپ کرایا، سٹ جنی کھئے نہ جائیا۔ کنچن روپ آپ وٹایا، کنچن گڑھ نہ کھئے سہائیا۔ سوہا ویس جوت رگھریا، تھر گھر ویکھے بے پرواہیا۔ ساچی دھار آپ بندھایا، سٹ سفیدی گیا سہائیا۔ پیا پریم ویس وٹایا، پیلا رنگن رنگ رنگائیا۔ نیلا روپ آپ درسایا، نرگن اپنی جوت جوت رُشنائیا۔ کالا کالی دھار اک سمجھایا، کال مہاکال پائے پھاسیا۔ دین دیال اپنا ناؤں رکھایا، دو جہانان بنے ملاہیا۔ شہنشاہ پاتشاہ بے پرواہ سیس اپنے تاج ٹکایا، پنچم پنچم دئے وڈیائیا۔ سٹ رنگ جوتی رنگ رنگایا، در گھر ساچے کر رُشنائیا۔ ایک جھلک فلک وکھایا، بے عیب عیب خدائیا۔ ثالث اپنا بن کے

آپے آیا، نہ دیوے کھئے صلاحیا۔ آلس نندرا نہ کھئے رکھایا، سیج سہاوی نہ کھئے بندھائیا۔ بانی بان نہ کھئے ملایا، گلوکری نہ کھئے رکھائیا۔ جل پانی پان نہ کھئے کرایا، بانی بان نہ کھئے پڑھائیا۔ نربان ایک پد آپ سہایا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ ایک سد دھن اُچایا، ناد اناد آپ سُنائیا۔ بودھ اکادھ کھیل رچایا، اکادھ ابودھا اک رگھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، برہما وشن شو لئے سمجھائیا۔ برہمے وشن شو دھیان لگاؤنا، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ تیرا بوٹا آپ لگاؤنا، امرت سینچ ہرا کرائیندا۔ وشنوں اپنے انگ لگاؤنا، انگیکار آپ ہو جائیندا۔ برہما چرناں ہیٹھ بہاؤنا، چرن چرنودک اُپر پائیندا۔ شنکر ادھ وچکار ٹکاؤنا، ہتھ ترسول پھرائیندا۔ تتاں لوکان تلک لگاؤنا، اک تریلوکی ونڈ ونڈائیندا۔ اک سلوک ہر سُنائنا، ہر ہر کا نام پڑھائیندا۔ اوانگ روپ آپ درسائنا، سوئم اپنا روپ درسائیندا۔ دوئم در آپ گھلاؤنا، در درویش ویس وٹائیندا۔ نرگن سرگن چولا پاؤنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا نام آپ دھرائیندا۔ نرگن سرگن بھیکھ وٹایا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ وشن برہما شو لئے اُچایا، چھیل چھیل بے پرواہیا۔ ترے ترے ویسا ویس کرایا، وشو اپنی دھار بندھائیا۔ واستک روپ وچ سمایا، واسنا ہور نہ کھئے رکھائیا۔ ایک اپنا ناؤں درڑایا، اکھڑ وکھڑ کرے پڑھائیا۔ وشنوں دھن ناد سُنایا، برہمے انحد تال وجائیا۔ شنکر دیپک جوت جگایا، دیا باقی آپ ٹکائیا۔ دھر سنجوگی میل ملایا، گھر ساچے وچی ودھائیا۔ سچ سلوک ایک گایا، سوہنگ شبد دئے پڑھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن آپ اکھوایا، ہنگ برہما وشن شو لئے اُچائیا۔ دوہاں وچولا بن کے آیا، بنیا تولا شہنشاہیا۔ ایک ڈھولا اپنا آپے گایا، آپ اپنی دیا کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہنگ بھو دئے گھلائی۔ ہنگ ہنگ ہنگ بھو نیارا، ترے گن وچ کدے نہ آئیندا۔ ترے ترے لوکان وسیا بابرا، ترے ترے میل نہ کھئے ملائیندا۔ ترے ترے رنگ نہ کھئے وچارا، ترے ترے سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہنگ اپنا روپ درسائیندا۔ وشنوں سُننا کر دھیان، ہر ساچے آپ جنایا۔ ہنگ روپ سری بھگوان، پاربرہم برہم اپنی انس اُچایا۔ برہمے دیوے اک گیان، ایک نیتر تین گھلایا۔ سو پُرکھ نرنجن اک وکھائے سچ نشان، برہم برہماد آپ جھلایا۔ تیرا کھیت بھٹے پردھان، رُت بسنتی وڈ وڈیایا۔ شنکر تیری کرے کلیان، کل کاتی ویس وٹایا۔ اک جماعتی اک فرمان، قلم دواتی نہ لیکھ لکھایا۔ ہنگ برہم کر پردھان، پاربرہم ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سندیش نر نریش نرگن اپنا آپ

سمجھایا۔ سچ سندیشہ دُھر فرمانا، وشن برہمے شو آپ سمجھائیندا۔ ترے گن مایا دیوے دانا، ترے ترے ساچی ونڈ ونڈائیندا۔ آد آنت متنا پیئے بھانا، ہر بھانا وڈ وکھائیندا۔ ایک اکھڑ گاؤنا گانا، سوہنگ شبد آپ پڑھائیندا۔ لکھ چوراسی تننا تانا، پنج تت وستو جھولی پائیندا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش سنگ نبھانا، سکلا سنگ آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تنان وکھائے ایک گھر، گھر ساچا آپ درسائیندا۔ در گھر ساچا سوہیا، سہائے آپ نرنکار۔ ایک بیچ ساچا بویا، نرگن اپنی کرپا دھار۔ اپنے جیہا آپے ہویا، آپے ویکھے پُھل پُھلوڑ۔ آپے لے کے آئے ڈھویا، مالن بن ہر نرنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اپر اپار۔ اپر اپارا کھیل کھیلیا، اپنی ونڈن آپ ونڈائیندا۔ ترے گن گھر ساچے میل میلیا، رجو طمو ستو ویکھ وکھائیندا۔ آپے وسے دھام نویلیا، دھام اولڑا اک وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچے گھر، دیونہارا ایک اور، ور داتا آپ ہو جائیندا۔ ور داتا بے پرواہ، صفتی صفت صفت صلابیسا۔ تنان دسیا ایک راہ، ترے گن میلا میل ملایا۔ لکھ چوراسی بنے ملاح، بیڑا بیڑا لے چلایا۔ نرگن سرگن روپ لے وٹا، نرکار ساکار آپ اکھویا۔ برہمے ودیا لے پڑھا، چارے ویدان مکھ صلابیسا۔ چارے مکھ لے کھلا، آپ اپنی بوجھ بچھایا۔ ساچی ونڈن لے ونڈا، چار جگ رنگ رنگیا۔ چارے بانی لے جنا، چارے کھانی سنگ رکھایا۔ چارے ورنان مان دوا، مان ابھانا آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، جگ جگ اپنا سنگ نبھایا۔ برہمے وشن تیرا سنگ، ہر ساچے سچ نبھاونو۔ ستجگ تریتا دوپر وجے مردنگ، کلجگ تیرا راگ الاونا۔ جگا جگنتر کھیلے کھیل سورا سربنگ، سارنگ دھر آپ اکھاونو۔ ایک وست ایک وار لینی منگ، اتوٹ اٹت بھنڈار آپ ورتاونو۔ ترے گن مایا نہ ہوئے ننگ، سر اپنا ہتھ رکھاونو۔ لیکھا جانے وچ وربھنڈ، برہمنڈ کھیل کھلاونا۔ ایک گاؤنا سہاگی چھند، سوہنگ اکھڑ جاپ چاونو۔ آد جگادی دیوے پرمانند، نجاند اک ورتاونو۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا گیڑ دواونا۔ سوہنگ شبد ہر گھر پایا، وشن برہما شو خوشی منائیندا۔ تون صاحب ٹھاکر وڈ رگھرایا، در تیرا موہے بھائیندا۔ ہوں سیوک چاکر سیو کھایا، گھولی گھول گھول گھائیندا۔ تیری چرن دھوڑ مستک خاک رمایا، خاکی خاک روپ وٹائیندا۔ پاک تیرا جلوہ نور اک درسایا، مقامے حق حق صلاحیندا۔ ایک نغمہ آپے گایا، تار ستار نہ کھئے وجائیندا۔ ساچا چشمہ آپ وہایا، آب حیات آپ پیایا، ایک کلمہ

آپ پڑھائیندا۔ کاتب لکھ نہ سکے کوئی رایا، سچ محرابے آپ بہائیندا۔ شاہ نوابا دیا کمایا، آد جگادی کھیل کھلائیندا۔ خالق خلق روپ وٹایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما وشن شو سمجھایا۔ وشن برہما شنکر اٹھ بل دھار، دوئے جوڑ کرن نمسکاریا۔ پُرکھ ابناشی تیرا روپ اگم اپار، تیرا بھیو کھئے نہ آ رہیا۔ کوئن کوٹ وار پئے جم، تیری گود بھاگ لگا لیا۔ آد آنت بیڑا رہیا بٹھ، بٹھنہار سرب سنساریا۔ تیری وڈیا سنی اپنے کن، بہرم گڑھ نہ کھئے بنا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، سوہنگ روپ کون رکھا لیا۔ کون روپ سوہنگ دھار، وشن برہما شو آپ پُچھائیندا۔ نرگن روپ تیرا کرتار، ترے ترے لوکاں دس نہ آئیندا۔ ترے گن مایا بھئے پنہار، لوک مات پن گھاٹ اک وکھائیندا۔ سورج چن لئے اوتار، تیری کرنی کرن ڈگمگائیندا۔ اک نال اک کرے پیار، اک ایک میل ملائیندا۔ جگا جگنتر میری کار، برہما وشن شو بھیو نہ پائیندا۔ کون روپ ورتے وچ سنسار، لکھ چوراسی کون کھیل کھلائیندا۔ کون برہم کرے پیار، کون پاربرہم اکھوائیندا۔ کون دھرنی دھرت دھول دئے سہار، دھیرج دھیر کون دھرائیندا۔ کون نار بھئے بہتار، کون کنت بسنت رت ہنڈھائیندا۔ کون جیو جنت پاوے سار، بے آنت کون اکھوائیندا۔ کون منیا بھئے منت، کون شبد جیکار لگائیندا۔ کون لیکھا جانے سادھ سنت، بھگت بھگونت کون ملائیندا۔ کون بنائے ہر ہر بنت، ہر کی پوڑی کون چڑھائیندا۔ کون جانے آد آنت، مدھ کون روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما وشن شو منگ منگائیندا۔ برہما وشن شو منگے منگ، در کھڑے بن دربانیا۔ سو پُرکھ نرنجن تیرا کون رنگ، آد جگاد چڑھے دو جہانیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کون روپ وجائے مردنگ، سنائے راگ سچ ترانیا۔ ایکنکارا گائے کون چھند، سہاگی گیت اک بھگوانیا۔ آد نرنجن جوت اُجالا چاڑھے کون چند، نورو نور نور دھرانیا۔ ابناشی کرتا بھئے کد بخشند، مہربان مہربان کون اکھوانیا۔ پاربرہم برہم کون مٹائے پنڈھ، جگ جگ گیرا کون دوانیا۔ لکھ چوراسی کون بائے پھند، بندی بندھن کون وکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دے ساچا ور، برہما وشن شو چرن کول کرن دھیانیا۔ برہما وشن شو چرن کول دھیان، نیر نین نین بگسائیا۔ پُرکھ ابناشی نہانیاں دینا مان، ڈھیہ پئے تیری سرنائیا۔ ٹوں داتا سری بھگوان، دیونہارا رزق سبائیا۔ ٹوں سرب سخیاں ساچا کابن، منڈل راس اک رچائیا۔ ٹوں صاحب شبد دی بان، نام بیان اک اڈائیا۔ تیرا نام ساچی آن، دو جہان تیری شہنشاہیا۔ چتربھج روپ مہان، آد شکت تیری وڈیائیا۔ ٹوں

آد جگادی ساچا رام، رحمت رحیم رحمان اک اکھوائیا۔ ٹوں ثابت سچ ایمان، تیرا ایشٹ بے پرواہیا۔ ہوں بھکھک منگدے دان، بھچھیا جھولی دینی پائیا۔ کون روپ پرگٹ ہووے وچ جہان، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیا۔ کون روپ کریں کھیل گن ندهان، تیرا کھیل دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھیو کھلائیا۔ ہر ساچا بھیو کھلائیندا، برہما وشن شو جنائیا۔ سچ سنگھاسن آسن لائیندا، سچکھنڈ وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت ڈگمگائیندا، نرگن نر نر ژشنائیا۔ مات پت نہ کھئے بنائیندا، سفل ککھ نہ کھئے وکھائیا۔ اپنا مکھ آپ وکھائیندا، آپ اپنا درس دکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آپ اپنا پردہ لاپیا۔ وشنوں ہر بھیو کھلایا، گھر ساچے سچ درڑائیندا۔ تیرا لہنا اپنی جھولی پایا، اپنا ناؤں تیرا روپ دھرائیندا۔ تیرا گہنا تن بندھایا، بستر بھوشن آپ سہائیندا۔ تیرے نیناں نین ملایا، کول نین آپ ہو جائیندا۔ تیرا امرت تال بھرایا، تال سہاوا آپ سہائیندا۔ اُپر بوٹا ایکا لایا، کول نابھی پھل کھلائیندا۔ برہما ویتا باہر کڈھایا، پارہرم سمجھائیندا۔ چارے ویداں لئے گنایا، چار چار ونڈ ونڈائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ ایکا اپنا انک رکھایا، آگے دھار نہ کھئے بندھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ برہمے سنا ساچی کار، لکھ چوراسی تیری جھولی پائیا۔ پُرکھ ابناشی پاوے سار، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ گھر وچ گھر کر تیار، کایا مندر آسن لائیا۔ مانس مائکھ کر اجیار، لکھ چوراسی دئے وڈیائیا۔ جم کی پھاسی بائے ہار، رائے دھرم سیوا لائیا۔ چتر گیت بنے لکھار، اپنی وست ہتھ پھڑائی شاہیا۔ لاڑی موٹ کر شنکار، دھرم رائے دی سچ سپتری کواری کتیا لئے اٹھائیا۔ لکھ چوراسی ویکھ وارو وار، چاروں کٹ پھیرا پائیا۔ دہ دشا دئے ہلار، سرشٹ سبائی کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی کھیل اپار، جگ جگ کرے آپ کرتار، آپ اپنی کار کھائیا۔ لکھ چوراسی بوٹا لاؤنا، نرگن سرگن کر پیار۔ وشنوں رزق اک پچاونا، گھر گھر مندر کھول کواڑ۔ شنکر اتم جو گھڑا بھن وکھاونا، دس نہ آئے وچ سنسار۔ آد جگادی ویس وٹاونا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن لے اوتار۔ نرگن روپ وٹاونا، سرگن کھیل اپارا۔ پنج تت جوتی جوت جگاونا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش دئے ادھارا۔ من مت بدھ پنڈھ مکاونا، شبدي شبد بول جیکارا۔ نو دوارے پار کراونا، بند کواڑی کھول کواڑا۔ آتم سیجا اک سہاونا، دسم دوااری میل کنت بہتارا۔ ڈونگھی گندر ویکھ وکھاونا، ٹیڈھی بنک آر پارا۔ شبد

ڈھولا ایک گاونا، شبد سُنائے اپنی وارا۔ اپنا چولا آپ بدلاونا، نرگن لے مات اوتارا۔ سَتجگ ساچا ویس کراونا، سَت سَت ورتے ورتارا۔
 سَت ستوادی آپ اکھواونا، برہم برہمادی بھر بہنڈارا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جگ جگ کھیلے کھیل اپارا۔ سَتجگ
 کھیل کھلاونا، نرگن سرگن رُوپ وٹائیا۔ گر پیر اوتار آپ اکھواونا، بھکت بھگونت دئے صلاحیا۔ مَورکھ مگدھ انجان آپ ہو جاونا، بل باؤن
 بھیکھ وٹائیا۔ راج راجاناں شاہ سُلطاناں سیس تاج ٹکاونا، در درویش در در پھرے پھیری پائیا۔ نام نامہ ایک گاونا، اوانگ رُوپ سریشٹ
 سبائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سَتجگ بیڑا پار کر، تریتا مات لے پرگٹائیا۔ تریتا ہر پرگٹایا، ترے گن ت رت رکھائیندا۔ رام
 راما رُوپ وٹایا، راون ہنکاری میٹ مٹائیندا۔ ہنکاری گڑھ آپ ٹڑایا، گڑھ ہنکار رہن نہ پائیندا۔ ساچا چلہ ہتھ اٹھایا، تیر کمان اک
 سہائیندا۔ غریب نانے گلے لگایا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ دوئے دوئے اپنا ویس دھرایا، نرگن سرگن ساقی جام پيائیندا۔ ساچا راکی آپ دوڑایا،
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، ساچا لیکھا آپ سمجھائیندا۔ تریتا اُتریا ساچے گھاٹ، دواپر لوک مات
 وڈیائیا۔ ویکھنہارا ایک ہاٹ، چوڈاں لوکان پھول پھولایا۔ سولان اچھیا سٹا کھاٹ، سولان کل آپ ورتائیا۔ سوانگی سوانگ کرے بازی گر
 ناٹ، نٹ نٹوآ بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ لیکھا لکھنہار داتارا، لیکھا لیکھے وچ نہ
 آئیندا۔ چار وید کرن پُکارا، برہما اچی کوکے کوک سُنائیندا۔ شاستر سمرت کرن ہاباکارا، پُران اٹھاراں سرب گُرائیندا۔ وید ویاس مارے نعرہ،
 اچی کوک اک سُنائیندا۔ کاہنا کرشنا دئے ادھارا، ارجن گیتا اک درڑائیندا۔ رتھ رتھوایی شاہ آسوارا، مہاسارتھی بھیو نہ آئیندا۔ بھگتاں دیوے
 بھکتی بہنڈارا، ساچی وست جھولی پائیندا۔ بدر سُداما پار کنارہ، دروید سٹ لاج رکھائیندا۔ پنچم دیوے نام ادھارا، مستک ٹکا اک
 وکھائیندا۔ کلجگ آئے وچ سنسارا، دھرنی دھرت دھول سرب گُرائیندا۔ ایک رُوپ ہو اُجیارا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ حق حقیقت پاوے
 سارا، لاشریک اک اکھوائیندا۔ ساچا کلمہ بول نعرہ، کائنات آپ سُنائیندا۔ سچ حدیث کرے پُکارا، تیس بتیسا آپے گائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ
 کھیل نیارا، کالا سوسا تن چُھپائیندا۔ لیکھا جانے سنگ محمد چار یارا، اللہ رانی پردہ لاپندا۔ نیتر رووے نار مٹیارا، نیتر نیر سرب وکھائیندا۔
 ہر ہر ملیا نہ کنت بہتارا، ساچی سیج نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ راہ تگے پروردگارا، دُور دُراڈا پندہ نہ کھئے مٹائیندا۔ محمد بیٹھا ادھ وچکارا، اپنی

خواہش اپنی اچھیا اللہ رانی ناؤں رکھائیندا۔ پاوے بھچھیا سچّی سرکارا، دوس زین راہ تکائیندا۔ اجرائیل جبرائیل میکائیل اسرافیل نیوں نیوں
 کرن نمسکارا، چار یاری ویکھ وکھائیندا۔ کاغد قلم نہ لیکھنہارا، انجیل قرآنا آپ پڑھائیندا۔ مقامے حق ایکا نعرہ، ہر جو ہر ہر ساچا لائیندا۔
 درگاہ وسے دھام نیارا، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ کلجگ ورتے تیرا ورتارا، ترے گن میلا میل ملائیندا۔ کالا سوستا تن شنکارا، کالی دھار
 آپ چلائیندا۔ ورتے ورتاوے وچ سنسارا، آد جگاد اپنی کھیل کھلائیندا۔ شاستر سمرت نہ پاؤن سارا، وید کتیب قرآن انجیل سرب گرلائیندا۔
 سادھ سنت کرن پکارا، مٹا شیخ مسائق پیر دستگیر، اچی کوک سرب سنائیندا۔ پُرکھ ابناشی پائی اک زنجیر، توفیق خدائے اک رکھائیندا۔
 آپے چڑھیا چوٹی اخیر، دس کیسے نہ آئیندا۔ وسنہارا شاہ حقیر، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ بے آب تڑپھے آپے بن بن نیر، نیر سیر اپنا
 آپ چوائیندا۔ آپے بنے تقدیر تدبیر، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گیڑا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنا
 گیڑا آپ دواؤنا، ہر ساچا سچ درڑائیندا۔ وشنوں اک دھیان رکھاؤنا، چرن کول آپ سمجھائیندا۔ برہم امرت مکھ چواؤنا، امرت آتم آپ
 دھرائیندا۔ شنکر سیس بھیٹ چڑھاؤنا، باسک تشکا گل سہائیندا۔ کٹھ مالا اک پہناؤنا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 دیونہارا ساچا ور، اپنا آپ آپ سمجھائیندا۔ کلجگ کرے کھیل اولّا، قدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ نرگن وسے سچ محلہ، بے عیب بے پرواہیا۔
 لیکھا جانے رانی اللہ، انا الحق کھوج کھوجائیا۔ آپے کرے ول چھلا، اچھل اچھل بھیو نہ رائیا۔ اپنا سندیش دھر فرمانا آپے گھلا، آپ اپنی
 کرے پڑھائیا۔ جوتی شبدی آپے رلا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ وسنہارا سچ دھام اچ اٹلا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ
 اپنی کل ورتائیا۔ کل ورتے ہر بھگوانا، ترے گن وچ کدے نہ آئیندا۔ نرگن پہرے جوتی جامہ، پنج تت چولا آپ ہنڈھائیندا۔ نانک رکھ نام
 وچ جہانا، نراکار کھیل کھلائیندا۔ اپنے در کرے پروانہ، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ نام ست سنائے ایکا گانا، دھر ترانہ آپ لائیندا۔ آپ
 وکھائے اپنا بانا، جوتی جوت جوت جگائیندا۔ ورن گوت نہ کھئے پچھانا، چار ورن اک رکھائیندا۔ غریب نائیاں دیوے مانا، مان نائیاں آپ ہو
 جائیندا۔ چاروں گنٹ تنیا تانا، تانا پیٹا اک وکھائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش سنائے گانا، منتر نام ست درڑائیندا۔ کلمہ امام جس پہچانا،
 مان موہ سرب مٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ نانک نرگن جامہ پایا،

پنج ت و جی ودھائیا۔ ستنام منتر درڑایا، پُریاں لوآں ہوئی رُشنائیا۔ برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھایا، جیرج انڈ مان دھرائیا۔ بھیکھ پکھنڈ سرب
 مٹایا، نرگن چند اک چڑھائیا۔ پرمانند وچ سمایا، نجانند سرب درسائیا۔ بہرمان کندھ ڈیرہ ڈھایا، ہوے ہنگتا گڑھ ٹڑائیا۔ ایتھے اوتھے پندھ
 مٹایا، جو جن آیا سرنائیا۔ ایک جوتی چند چڑھایا، لوک مات ہوئی رُشنائیا۔ دس دس جامے بھیس وٹایا، گر گوبند کری گڑمائیا۔ پوت
 سپوتا آپے جایا، جننی جن آپ اکھوائیا۔ ست ڈلارا ناؤں دھرایا، شبد شبدی میل ملائیا۔ ساچا دھونسا نام وجایا، رنجیت نگارہ اک
 وکھائیا۔ ساچا امرت جام پیایا، بھر پیالہ دے ورتائیا۔ ساچا ساقی بن کے آیا، دھردرگابی لے کے سچ صُراحیا۔ اک پیمانہ ہتھ اٹھایا، مہربانا آپ
 ورتائیا۔ پنج شیطانا دے مٹایا، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیا۔ نوجوانا دے بنایا، پردھ بال ایک رنگ وکھائیا۔ جام حقیقی اک پیایا، بند
 تاکی دے کھلائیا۔ ساچے راکھی آپ چڑھایا، سولان کلیاں آسن پائیا۔ پاکھی پاک ایک خُدایا، خلق خالق دے سمجھائیا۔ عاقی کھے رہن نہ پایا، جلوہ
 تگے نہ ساچے ماہیا۔ لہنا دینا باقی دے چُکایا، ایک اوٹ اکال رکھائیا۔ ورن گوت دے مٹایا، بھيو کھے رہن نہ پائیا۔ کوٹن کوٹی وار روپ وٹایا، آد
 جُگاد وڈی وڈیائیا۔ برہمے وشن شو دے سمجھایا، پُرکھ اباشی دیا کمائیا۔ ساچی سیوا سیوا لگایا، بھل رہے نہ رائیا۔ اک چوکری چار جُگ
 بنایا، گر پیر اوتار لے اُچھائیا۔ نو سو چرانوے چوکری گیتا گیتے لگایا، کوبلو چکی چک آپ بھوائیا۔ اپنا لیکھائے مٹایا، بھل نہ جائے
 بے پرواہیا۔ برہمے تیرا لکھ چوراسی رچیا مندر دیوے ڈھایا، گھڑ بھانڈے آپ بھٹائیا۔ نو سو چرانوے جُگ ویلا اتم دے وکھایا، اپنا نور ظہور
 کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میل ملے تھاون تھائیا۔ میل ملاؤنا تھاون تھائیں، بھل کدے نہ جائیندا۔ وشنوں
 اٹھائے پھڑ پھڑ بانہیں، آپ اپنے گلے لگائیندا۔ برہمے ملنا چائیں چائیں، تیرا اتم پندھ مٹائیندا۔ شنکر کرے سچ نیائیں، سنسا روگ نہ کھے
 وکھائیندا۔ آپے کرے سچ نیائیں، سچا شہنشاہ آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپے لابندنا۔ نو سو
 چرانوے چوکری جُگ گیتا اتم آؤنا، ہر ساچا دے سمجھائیا۔ برہمے تیرے چارے ویداں پندھ مٹاؤنا، لوک مات رہن نہ پائیا۔ ستجگ وار
 اٹھاراں جوت جگاؤنا، تربتا دو دو نور کرے رُشنائیا۔ دوپر وید ویاسا بھيو کھلاؤنا، پُراں اٹھاراں دے لکھائیا۔ اٹھاراں دھیائے گیتا گیان درڑاؤنا،
 اٹھ دس کرے لڑائیا۔ کلجگ کلمہ نبی آپ پڑھاؤنا، رسول رسولاں دے سمجھائیا۔ شرع شریعت اک وکھاؤنا، انجیل فرآناں کرے پڑھائیا۔ منتر

ست اک درڑاؤنا، نانک نرگن بوجھ بھجھائیا۔ واپگرُو فتح اک گجاؤنا، واہ واہ گرُو وڈی وڈیائیا۔ ستگر ساچے ویس وٹاؤنا، لیکھا لکھ نہ سکے کھئے رائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نو سو چرانوے چوکڑی اتم دھار، وید ویاسے دئے ہلار، سچ ہلارا اک لگائیا۔ وید ویاس ہر جنایا، ویلا اتم آئیندا۔ دواپر لیکھا دئے لکھایا، نہکلنک کل اپنی آپ ورتائیندا۔ مہاکال ہر بن کے آیا، کال چرناں ہیٹھ دباؤندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کھیل کھلاؤندا۔ کلجگ اتم کر وچار، نرگن نانک کرے جنائیا۔ پرگٹ ہووے ہر نرنکار، اتم ویلا دئے سہائیا۔ نہکلنکا لے اوتار، مات پت نہ کھئے وکھائیا۔ گوبند لیکھا لکھ اپار، سنگ رلائے قلم شاہیا۔ پرگٹ ہووے ہر گردھار، نوری جلوہ نور رُشناؤنا۔ سمبل نگری دھام نیار، سچ سنگھاسن لئے وچھائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، پُرکھ پُرکھوتم آپ کرائیا۔ کل کلکی لئے اوتار، کلجگ کوڑا پندھ مکائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئے نار وبھچار، ساچا کنت نہ کھئے ہنڈھائیا۔ پتا پوت نہ کھئے پیار، بھٹیا بھیناں رہے تکائیا۔ ساچا سٹیا ملے نہ ہر نرنکار، خالی بیہا رہے وکھائیا۔ ہتھ کنگن نہ کرے کھئے شنکار، نیتر نین کجل نہ کھئے پائیا۔ ساچی سیج نہ برکھ پھولن دھار، پھول مالا کٹھ نہ کھئے پہنائیا۔ امرت ملے نہ ٹھنڈی ٹھار، سرت سوانی دئے دُباؤنا۔ گھر مندر رووے زارو زار، گرہ بنک نہ کھئے وڈیائیا۔ آتم سیجا سوئے نہ کھئے پیر پزار، اپنی کروٹ لئے نہ کھئے بدلاؤنا۔ سرشٹ سبائی دھواں دھار، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیا۔ سادھ سنت جائن ہار، ہر کا پوڑا نہ کھئے وکھائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ پوے مار، اچی کوکن دین دُباؤنا۔ گنگا جمنا سُرستی رووے زارو زار، گوداوری کھلڑے کیس گل وکھائیا۔ دس دسمیس نہ کرے کھئے پیار، کندھا گھاٹ نہ کھئے سہائیا۔ گر در مندر مسجد مٹھ ہوئے خوار، ہتھو ہٹ جگت وکائیا۔ گھٹ گھٹ وسے آپ نرنکار، جگ جگ اپنی کھیل کھلاؤنا۔ پرگٹ ہووے چوویاں اوتار، نہکلنک ناؤں دھرائیا۔ گر گوبند سنگھ سنگھ کرے میت مُرار، سنگھ شیر وجے ودھائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، فتویٰ کیسے اُپر نہ لائیا۔ مُلا شیخان مارے مار، پنڈت پاندھیا دئے سزائیا۔ جنہاں بھلیا ہر نرنکار، کلجگ اتم ویکھے تھائیا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، برہمے وشن شو دتا ور، ویلے آنت لئے ملاؤنا۔ ویلے آنت ہر ملاؤنا، نہکلنکا جامہ پائیندا۔ شبد ڈنک اک وجاؤنا، لوآن پُریاں آپ اٹھائیندا۔ راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایکا دھام بہاؤنا، اُچ نیچ نہ کھئے وکھائیندا۔ تخت تاج سرب مٹاؤنا، سپس تاج نہ کھئے دھرائیندا۔ ورن برن کھئے رہن نہ

پاؤنا، ذات پات نہ کھئے جنائیندا۔ اندھیری رات پندھ مُکاؤنا، کلجگ کوڑا کوڑا گوائیندا۔ ستجگ ساچا چند چڑھاؤنا، جاگرت جوت اک
 جگائیندا۔ لکھ چوراسی پھول پھلاؤنا، برہم پاربرہم ویکھ وکھائیندا۔ گرمکھ ساچے میل ملاؤنا، ہرجن اپنے رنگ رنگائیندا۔ بھگتاں بھگتی
 مارگ لاؤنا، گرسکھ اپنی گود بہائیندا۔ کلجگ ویلا آنت سہاؤنا، گر پیر نہ کھئے اکھوائیندا۔ برہمے وشن شو تیرا روپ آپ وٹاؤنا، آپ اپنی
 کھیل کھلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ کلجگ ویلا آنت آئے، پُرکھ ابناشی دیا کھائیا۔ برہمے
 وشن شو تیری گھال لیکھے لائے، گھالی گھال جو سیو کھائیا۔ دھر دا مالی پھیرا پائے، جگت دلالی آپ کھائیا۔ جوت اکالی اک جگائے، پُرکھ اکال
 وڈی وڈیائیا۔ سچ دھرمسال نو کھنڈ پرتھی اک بنائے، ستاں دیپاں نال ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری
 اتم ور، اپنا انک دئے سمجھائیا۔ اونکارا ایک انک ایکنکارا ناؤں رکھائیندا۔ شبداگمی وجے ڈنک، دھن انادی ناد وجائیندا۔ لیکھا جانے راؤ
 رنگ، بہرم بھلیکھا نہ کھئے پائیندا۔ سادھاں سنتاں کڈھے شنک، جو جن سرنائی آئیندا۔ گرمکھاں لائے جوتی تنک، آپ اپنا میل ملائیندا۔
 ناؤں رکھائے واسی پُری گھنک، گھنک پُر واسی آپ ہو جائیندا۔ لیکھ چکائے برہما ست سنک، سنت گُار پندھ مُکھائیندا۔ لیکھا جانے وار
 انک، وار انک اپنی کل ورتائیندا۔ کلجگ کوڑا توڑے دھنش، رام راما ویس وٹائیندا۔ یادو ویکھن آیا بنس، نام بنسری اک وجائیندا۔
 باسک سیجا ستا سنے ناد رسنا جہوا دو سہنس، مُکھ سہنسر آپ ہلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور،
 ساچا ویلا آپ سہائیندا۔ ساچا ویلا ہر سہنجنا، نرگن جوت کری رُشنائیا۔ دیپ جگایا آد نرنجنا، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ پُرکھ ابناشی ساچا
 سجننا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ گرسکھاں انت کرائے چرن دھوڑی ساچا مجنا، دُرمت میل گوائیا۔ اک وکھائے مکہ کعبہ حاجی جنا، کایا کعبہ آپ
 گھلائییا۔ تال نگارہ، انحد تال ایکا وجنا، نوبت نو نو آپ وجائیا۔ جو گھڑیا سو بھجنا، برہمے وشن شو آپ سمجھائیا۔ جگت سنگھاسن سب
 نے تجنا، تریلوک رہن نہ پائیا۔ پُرکھ اکال دین دیال ایکا پردہ کجنا، ویلے آنت ہوئے سہائیا۔ سو پُرکھ نرنجن آپے مارے اپنی واجنا، دھن دھن
 وچ ٹکائیا۔ کلجگ رچے ساچا کاجنا، کالکھ ٹگا میٹے شاہیا۔ چڑھے آسو ساچے تازنا، دُھردرگاہی سچا شہنشاہیا۔ گرسکھاں رکھے لاجنا،
 سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ مٹمکھاں کھولے پاجنا، گر گوبند دئے گواہیا۔ ستجگ ساچا سازن سازنا، چار ورن اک پڑھائیا۔ گاتتری منتر نہ کھئے

پڑھے نمازنا، جنجُو تِلک نہ کھئے لگائیا۔ شاہ سلطان نہ دسے کھئے راجنا، رعیت مُکھ نہ حُکم چلائیآ۔ پُرکھ ابناشی غریب نوازنا، غریب نانیان گلے لگائیا۔ اک چلائے سچ جہازنا، کھیوٹ کھیٹا سیو کھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، وشن شو برہمے دتا ایک اور، ویلے آنت لئے ملائیآ۔ ویلا اتم آگیا، کلجگ تیری کالی دھار۔ ہر جوتی جوت جگا گیا، نہکلنکا لے اوتار۔ نام ڈنکا اک وجا لیا، شاہ سلطاناں کریا خبردار۔ دوار بنکا اک سُہا لیا، سمبل نگر کر وچار۔ گر گوبند میل ملا لیا، سنگھ رُوپ آپ نرنکار۔ شیر دلیر آپ اکھوا رہیا، سریشٹ سبائی مارے مار۔ ایک گھیرا نام پا لیا، شابی فوج سنگ رکھے نہ کھئے آسوار۔ نام چندی اک چمکا لیا، چندی ڈھیہہ ڈھیہہ ڈگے دوار۔ بھیکھ پکھنڈی سرب تکا لیا، ٹیڈھی ڈنڈی نہ دسے وچ سنسار۔ نار دُباگن رنڈی دھرم رائے دے گھر بہا لیا، نو کھنڈ پرتھی کر خوار۔ گیت سُہاگی چھند اک سُنا لیا، نرگن سرگن بٹھے دھار۔ سریشٹ سبائی اندھی بھیو نہ پا لیا، گوڑھی نیند سٹے پیر پَسار۔ کلر کندھ ڈھپندی نہ کھئے پچا لیا، شوہ دربائے دئے ہلار۔ دشا لہندی پھیرا پا لیا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے جانے اپنی دھار۔ کلجگ ویلا اتم آیا، ترے گن رسی کُرائیا۔ پُرکھ ابناشی پھیرا پایا، مایا ممتا دئے دُبائیا۔ نرگن جوتی جامہ بھیکھ وٹایا، آسا ترسنا ہوئی ہلکائیا۔ شبہ کھنڈا بٹھ اٹھایا، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار بھجے واہو داہیا۔ چند نوچندا گرمکھ چڑھایا، سورج چن مُکھ شرمائیا۔ وشنو تیرا پنڈھ آپ مُکایا، پاندھی بنیا ہر رگھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا لیکھا پورا لئے کرائیا۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، ہر ساچے سچ درڑایا۔ پُرکھ ابناشی جامہ پاؤنا، نہکلنکا ناؤں رکھایا۔ گوبند ڈنکا اک وجاؤنا، گر گوبند ہوتے سہایا۔ چار ورن ایک دھام بہاؤنا، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کھئے وکھایا۔ چارے بانی میل ملاؤنا، پرا پسنتی مدھم بیکھری ایک دُھن سُنایا۔ ثریا ناد اک وجاؤنا، گھر گھر آپ الایا۔ بودھ آگادھ شبہ جناؤنا، لیکھا لیکھ نہ کیسے سُنایا۔ سوہنگ شبہ اک پڑھاؤنا، نرگن سرگن میل ملایا۔ ہنگ برہم پاربرہم وچ ٹیکاؤنا، اپنی وست اپنی جھولی آپ بھرایا۔ وشن جوتی جوت ملاؤنا، جوتی جوت کر رُشنایا۔ برہمے تیرا بیڑا پار کراؤنا، لیکھا لیکھے لئے لگایا۔ تیرا نگر کھیرا آپ وساؤنا، گرمکھ ساچے دئے وڈیایا۔ شو شنکر ایک گود بہاؤنا، بال بالا سیر پیایا۔ سٹ دُلارا ایک دھام وساؤنا، گوبند رت رت سِنچایا۔ سُرپت راجا اند تختوں لاہنا، کروڑ تیتیسا نہ حُکم سُنایا۔ چھوٹا بالا آپ سہاؤنا، ساچے تخت تخت سجایا۔ ویلا وقت اپنے ہتھ رکھاؤنا، بھیو ابھیدا کھئے نہ سکے پایا۔ جوتی

جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ساچے لے ملایا۔ ہرجن ملایا کِریا دھار، دھرنی دھرت دھول سہائیندا۔
 بخشش بخشے چرن پیار، بخشش ہرجن جھولی پائیندا۔ رکھشش ہوئے وچ سنسار، کلجگ ساگر پار کرائیندا۔ نرمل کرم کرے اُجاگر ہر نرنکار،
 جو جن سرنائی آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، سنت چیلے گرو گُر چیلے آپ اپنا میل ملائیندا۔
 میل ملایا گُر گوبند، چنتا چکھا رہن نہ پایا۔ امرت دھار ویائے ساگر سِنده، گہر گمبھیر وڈی وڈیائیا۔ گُرْمکھ بنائے اپنی بند، نادی سْت بند
 اُچائیا۔ داتا دانی گئی گہند، ہرجن ویکھے تھائوں تھائیا۔ مان گوائے سُریت راجا اِند، شو شنکر رہن نہ پائیا۔ برہمے میٹے سگلی چنت، اتم
 انت دئے سمجھائیا۔ وشنوں میلا ہر ہر کنت، نار سہاگن خوشی منائیا۔ گہر زُڑی کھڑے بسنت، پُھل پُھلوڑی آپ مہکائیا۔ لیکھ چُکائے جیو
 جنت، کنت بھگونت ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے پار کرائیا۔ ہرجن تیرا
 وسیا کھیڑا، کایا نگر گرام آپ وسائیندا۔ پنجاں چوراں چُکیا جھیڑا، پنچ وکار نہ کھئے ستائیندا۔ من مت بُدھ دئے اُلٹا گیڑا، گیڑا اپنے ہتھ
 رکھائیندا۔ کایا مندر کرے ویہڑا، مایا ممتا موہ چُکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کٹنہارا جم کا جیڑا، رائے دھرم پھند
 کٹائیندا۔ رائے دھرم کٹیا پھند، ستگر پورے دیا کھائیا۔ جس جن گایا بتی دند، سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جے جیکار دو
 جہان آپ وکھائیا۔ مدرا ماس تجایا رسنا گند، گُر گوبند لے ملایا۔ جگت ترسنا میٹے چند، چنتا چکھا دئے بُجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، گُرْمکھ ساچے لے ترائیا۔ گُرْمکھ ساچا تاریا، کل کلکی لے اوتار۔ جُگ جُگ دا گیڑ نواریا، لکھ چوڑاسی اُترے پار۔ رائے
 دھرم نہ کرے خواریا، ویلے انت نہ مارے مار۔ لاڑی موٹ نہ کرے شنکاریا، آئے چل نہ سکھ دوار۔ ستگر پورا دیوے در ڈرکاریا، شبد
 اگئی مارے مار۔ ویلے اتم پیج سواریا، آپ اپنا کرے پیار۔ اپنی گود آپ بہالیا، شبد بیانے لیوے چاڑھ۔ درگاہ ساچی آپے واڑیا، سچکھنڈ
 دوارا دھام نیار۔ اتم جوتی جوت میل ملایا، واسنا رہے نہ وچ سنسار۔ ستگر پورا دیا کما رہیا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہرجن دیوے جیا دان، داتا دانی اک اکھوا رہیا۔

۶ پہلی بہادروں ۲۰۱۷ یکرمی دربار وچ دیا ہوئی جیٹھووال ۶

سو پُرکھ نرنجن ستگر پورا، صاحب سلطان وڈی وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن حاضر حضورا، آد جگاد سچا شہنشاہیا۔ ایکنکارا وسنہارا نیرن دورا، در گھر ساچا اک سہائیا۔ آد نرنجن نورن نورا، جوت اُجالا دیپ جگائیا۔ ابناشی کرتا سرب کل بھریورا، نہ مرے نہ جائیا۔ سری بھگوان ناتا توڑے کوڑو کوڑا، سچ سچ وڈی وڈیائیا۔ پاربرہم آسا منسا کرے پورا، آپ اپنی دیا کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلائییا۔ سو پُرکھ نرنجن گہر گمبھیرا، مہربان وڈی وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن چوٹی چاڑھے اک اخیرا، محل اٹل نہ کھئے دسائیا۔ ایکنکارا وڈ پیرن پیرا، شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیا۔ آد نرنجن ایکا رس امرت سیرا، ہر مندر آپ بھرائیا۔ سری بھگوان دیونہار دھیرا، دھیرج دھیر نہ کھئے وڈیائیا۔ ابناشی کرتا شاہ حقیرا، اوج نیچ نہ روپ دھرائیا۔ پاربرہم، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بل آپ وکھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن وڈ بلکارا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل اپارا، اک اکلآ آپ کرائیا۔ ایکنکارا وسنہارا سچ دوارا، سچکھنڈ ساچا آپ سہائیا۔ آد نرنجن بے عیب پروردگارا، نوری جلوہ نور الہییا۔ سری بھگوان سانجھا یارا، دوسر وند نہ کھئے وندائیا۔ ابناشی کرتا نرنجن دھارا، نرنجن اپنی آپ چلائییا۔ پاربرہم پرہہ کر پسارا، اپنی رچنا ویکھ وکھائیا۔ آپے وسے سب توں باہرا، بھیو ابھیدا بھیو چھپائییا۔ روپ رنگ نہ کیسے وچارا، ریکھ بھیکھ نہ کھئے درسائییا۔ پنج تت نہ کھئے آکارا، رتی رت نہ کھئے وڈیائیا۔ آپے جانے اپنی کارا، کرتا پُرکھ اپنا ناؤں دھرائیا۔ وسنہارا ٹھانڈے دربارا، تھر گھر ساچا اک اپائییا۔ نہ پُرکھ نہ دسے نارا، نہ ہر اپنی کھیل کھلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرنجن داتا بے پرواہ، آپ آپے بنے ملاح، کھیوٹ کھیٹا روپ وٹائییا۔ کھیوٹ کھیٹا ہر بھگوان، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ آپے وسے سچ مکان، چہر چہن نہ کھئے چھپائییا۔ نہ زمیں نہ کھئے اسمان، گگن منڈل نہ کھئے سہائیا۔ سورج چن نہ کھئے بھان، تیج پرکاش نہ کھئے چمکائییا۔ شبد راگ نہ کھئے گان، تار ستار نہ کھئے ہلائییا۔ پون پانی نہ کھئے مسان، تتوت نہ کھئے سمائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلآ ایکنکارا، کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر بھیو نہ آئییا۔ الکھ اگوچر ہر بے انت، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ اپنی مہا جانے بے انت، لیکھا لیکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ کھیلے کھیل جگا جگنت، جگ جگ اپنی دھار بندھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت

دھر، تھر گھر ساچا سچ دوارا آپ اُپائے ہر زینکارا، زرگن اپنا دھام آپ سہائیندا۔ زرگن دھام اولٹرا، سو پُرکھ زرنجن آپ سہائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن اک اکلٹرا، ایکنکارا آسن لائیا۔ آد زرنجن دیپک بلٹرا، نچ گھر کرے ژشنائیا۔ ابناشی کرتا سچ سنگھاسن ایکا ملٹرا، ساچے تخت بیٹھا بے پرواہیا۔ سیری بھگوان پھڑے پلٹرا، ایکا پلّو اپنا آپ وکھائیا۔ پاربرہم سچ سندیش ایکا گھلٹرا، دُھر فرمانا ہر جنائیا۔ سہائے دھام نہچل اٹل اٹلٹرا، اُچ دوارا ویکھ وکھائیا۔ اپنی جوتی آپے رلٹرا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرگن زرویر نراکار مورت اکال بے عیب پروردگار در گھر ساچے آپ سہائیا۔ در گھر سہنجنا، سو پُرکھ زرنجن آپ سہائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر درد دکھ بھہ بہنجنا، بھو ساگر آپ ترائیا۔ دین دیال دیا ندھ ساگر گہر گمبھیر ایکا پائے اپنا انجننا، نیتر نین اک درسائیا۔ دو جہاناں کھیل مہاناں پاربرہم ابناشی کرتا ساک سین سجننا، سگلا سنگ آپ نبھائیا۔ نہ گھڑیا نہ بھجننا، جنم مرن نہ کھئے وڈیائیا۔ آپ چلائے اپنا سچ جہازنا، زرگن بیڑا آپ ترائیا۔ سچکھنڈ نواسی آپ رجائے اپنا کاجنا، نہ کوئی دوسر صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ساچے وڑ، اپنی اچھیا آپے پور کرائیا۔ تھر گھر ساچے ہر ہر وڑیا، روپ رنگ نہ کھئے جنایا۔ سچکھنڈ دوارے ساچے پوڑے آپے چڑھیا، محل اٹل آپ سہایا۔ اپنے مندر آپے کھڑیا، آپ اپنا ویکھ وکھایا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑیا، تتوت نہ کھئے دھرایا۔ اکھر ودیا کھئے نہ پڑھیا، راگ راگنی نہ کھئے صلاحیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوار سچ دوارا، پُرکھ ابناشی کھیل اپارا، در گھر ساچے آپ کرائیندا۔ در گھر ساچا ہر سہاونا، زرگن جوت نور اُجیار۔ دیپک جوت اک جگاونا، تیل باقی نہ کھئے پیار۔ رو سس نہ کھئے چڑھاونا، منڈل منڈپ نہ کھئے ستار۔ گگن گگنتر نہ کھئے وکھاونا، جل بنب نہ کھئے دھار۔ دھرت دھول نہ کھئے اپاونا، آکاش پرکاش نہ بھئے اُجیار۔ برہما وشن شو نہ کھئے وکھاونا، ترے گن تت نہ کھئے بھنڈار۔ برہم ونڈ نہ کھئے ونڈاونا، لکھ چوراسی نہ کھئے پزار۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ نہ کھئے وکھاونا، سمنڈ ساگر نہ کھئے جانے پار کینار۔ کایا گاگر نہ کھئے رکھاونا، من مت بُدھ نہ کھئے پیار۔ جاگرت جوت اک جگاونا، در گھر ساچے آپ کرتار۔ گر پیر اوتار نہ کھئے وکھاونا، سادھ سنت نہ پاوے سار۔ زرگن اپنا روپ آپ وٹاونا، ساچے تخت بیٹھ سچا سیکدار۔ شاہو بھوپ آپ اکھاونا، دو جہاناں کھیل اپار۔ تخت نواسی ایکا تخت ہنڈھاونا، دوسر کھئے نہ چوبدار۔ لوآں پُریاں نہ کھئے بناونا، کروڑ تیتیس نہ کھئے شنکار۔ گن گندھرب نہ ناچ نچاونا، یس اپچھراں نہ گائے اپنی وار۔ پُرکھ ابناشی

اپنی کل آپ ورتاونا، کاغد قلم نہ لکھنہار۔ برہما وید لکھ نہ گائے چار چار جگ نہ کھئے دھراونا، چارے کہانی نہ کھئے پسا۔ چارے بانی نہ کھئے
 لاونا، چار ورن نہ کھئے پسا۔ چار یاری نہ میل ملاونا، اک اکلایکنکار۔ درگاہ ساچی دھام سہاونا، نرگن جوت کر اُجیار۔ گھر مندر ڈیرہ
 لاونا، سچکھنڈ دوارے پائے سار۔ ست ست اپنا روپ دھراونا، برہم مت نہ کھئے وچار۔ تتوت نہ کھئے رکھاونا، جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا کھیل اپارا کرے کرئے کرنہارا، نہ کوئی ویکھے جیو سنسارا، ایک اک بے پرواہیا۔ اک اکلای بے پرواہ،
 آد جگاد سہایا۔ ست پُرکھ نرنجن ناؤں دھرا، اپنی کل ورتایا۔ اگم اگم تھان سہا، تھان تھنتر آپ سہایا۔ الکھ الکھنا الکھ جگا، الکھ الکھنا
 اپنی منگ آپ منگایا۔ سُن سادھی رہیا سما، مون روپ آپ وٹایا۔ گن اوگن نہ سکے کھئے جنا، نرگن اپنی دھار آپ بندھایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر وسے ایک گھر، گھر مندر آپ سہایا۔ گھر مندر ہر سہائیندا، چار دیوار نہ کھئے بنائیا۔ مورت اکل
 وچ ٹکائیندا، دوسر ایشٹ نہ کھئے منائیا۔ رسنا جہوا نہ کھئے ہلائیندا، دھن ناد نہ کھئے وجائیا۔ اکھر ودیا نہ کھئے پڑھائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھے شاہیا۔
 مات پت نہ کھئے بنائیندا، ناتا دے نہ بہیناں بھائیا۔ ذات پات نہ کھئے رکھائیندا، ورن گوت نہ کھئے رکھائیا۔ ایک اپنا تھان سہائیندا، درگاہ ساچی
 وڈی وڈیائیا۔ ساچی سیج آپ ہنڈھائیندا، آپ اپنا میل ملائیا۔ ناری کنت آپ پرنائیندا، نار بہتار آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا ساچا گھر، آپے وسے ایک ہر، دو جا در نہ کھئے سہائیندا۔ ساچا در سہاونا، پُرکھ ابناشی آپ سہایا۔ سو
 پُرکھ نرنجن ایک پاونا، ہر پُرکھ نرنجن میل ملایا۔ ایکنکارا نظری آونا، آد نرنجن دے درسایا۔ سری بھگوان سگن مناونا، ابناشی کرتا ویکھ
 وکھایا۔ پاربرہم پرہہ جھولی پاونا، ساچی وست امولک اپنی آپ ورتایا۔ سچکھنڈ دوار بنائے ساچی گولک، اپنا گنڈا آپے لاپیا۔ آپے جانے
 اپنی کھیل ان بولت، بولت بولت نہ کھئے جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک ویکھے ساچا در، در دروازہ آپ کھلایا۔ در
 دروازہ صاحب بے عیب پروردگار، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ مقامے حق حق ہوتیار، حق حق وچ ٹکائیا۔ اپنی لجا آپے رکھ، اپنا ہونے آپ
 سہائیا۔ اپنا پردہ آپے ڈھک، آپے پلو رہیا پائیا۔ آپے لیکھا جانے پُرکھ سمرتھ، سمرتھ پُرکھ بھیو نہ رائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر اپنی مہا گائے
 اکتھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ نرگن چلائے اپنا رتھ، اپنی سیوا آپ کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے دیونہارا ور، اپنی

ونڌن آپ ونڌائيا۔ ساچي ونڌن ٻر ڪرتار، سچڪهندڙ دوارے آپ ونڌائيندا۔ نرگن داتا نرگن ٻهڪهار، نرگن ٻهڪهڪ نرگن ٻهچھيا جهولي پائيندا۔ نرگن ونج نرگن وپار، نرگن هٿ پسارا آپ وڪھائيندا۔ نرگن ميت نرگن مرار، نرگن ڪنت نرگن نار، نرگن ساچي سيچ ٻنڌھائيندا۔ نرگن پوت ست ڏلار، نرگن مات پت ڪرے پيار، روپ رنگ نه ڪھڻے وڪھائيندا۔ نرگن ست ست دئے ٻلار، جوتي جوت سروپ ٻر، آپ اپني جوت دهر، اپن مندر آپے وڙ، اپنا بل آپ دھرائيندا۔ اپنا بل آپے دھار، اپني ڪرني آپ ڪمائيا۔ سو پُرڪھ نرنجن ڪھيل اپار، نرگن نرگن لئے اُچائيا۔ نرگن ڪرے ست ورتار، نرگن سانڪ سچ سڪھڙيا۔ نرگن راج نرگن جوگ سچا سڪدار، نرگن شاه سچا پاتشاھ نرگن در درويش ٻن ٻهڪهار، نيون نيون اپنا سيس جھڪائيا۔ جوتي جوت سروپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، اپني ڪل آپے رهيا چلايا۔ ڪل ڪلوتتا مهاڪال، بهيو ابھيد چھپائيندا۔ ست سروپ دين ديال، ديا نده آپ اڪھوائيندا۔ شاھو بهوپ اپنا ڪارج ڪرے سدھ، ساچا مارگ آپے لائيندا۔ پُرڪھ ابناشي آپے جانے اپني بدھ، اپني دھار آپ بندھائيندا۔ نه ڪوئي ديسے نو نده، اٿھاراں سدھ نه ڪھڻے رڪھائيندا۔ جوتي جوت سروپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، سچڪهندڙ دوارا سچ پسارا، ڪرے ڪرکے ڪرنيھارا، ڪرتا پُرڪھ اپني ڪھيل ڪھلائيندا۔ ڪرتا پُرڪھ سچا سلطان، قادر ڪريم آپ اڪھوائيندا۔ سچ دوارے سچ نشان، سچڪهندڙ نواسي آپ جھلائيندا۔ ساچے تخت سري بهگوان، سچ سنگھاسن آسن لائيندا۔ ساچا حُڪم دھر فرمان، اپني اچھيا آپ اُپائيندا۔ شبدی شبد ديوے مان، پوت سپوتا ايڪا جائيندا۔ آپے گوپي آپے ڪاٻن، آپے اپني راس رچائيندا۔ جوتي جوت سروپ ٻر، آپ اپني جوت دهر، آپے وسے ساچے گھر، در دروازہ در دربارا اک سھائيندا۔ در دربارا ٻر سھايا، سچڪهندڙ وڃي ودھائيا۔ پُرڪھ اگمڙے اگمڙا حُڪم چلايا، ليڪھا ليڪھن وچ نه آيا۔ اپنا نام اپنا شبد آپے گايا، آپے ڪرے شنوآيا۔ اپنا مردنگ سازنگ آپ وجايا، دوسر ٻتھ نه ڪھڻے وڌيايا۔ اپنا مردنگ آپ اُٿھايا، اپني سيوا آپ ڪمائيا۔ اپنا رنگ آپ چڙھايا، اتر ڪدے نه جائيا۔ اپنا سنگ آپ نيھايا، سگلا ساٿي ٻے پرواھيا۔ جوتي جوت سروپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، شبد سنديشه نر نریش ساچے تخت آپ سُنائيا۔ شبد سنديشه سچ ورتارا، ٻر ساچے سچ جنايا۔ پوت سپوتا ڪر اُجيارا، ايڪا شبد اُٿھايا۔ نرگن نرگن ڪھيل اپارا، نرگن نرگن لئے ڪرايا۔ نرگن حُڪم نرگن ورتارا، نرگن حُڪمي حُڪم سُنايا۔ نرگن گھر نرگن مندر نرگن دوارا، نرگن در در الڪھ جگايا۔ نرگن ونج نرگن وپارا، نرگن جهولي آپ بهرايا۔ نرگن شاه سڪدارا، نرگن اپني جهولي آگے ڏاھيا۔

جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ڈھر فرمانا آپ سمجھایا۔ ڈھر فرمانا ہر سمجھائیندا، شبد سُت کر تیار۔ اپنا کھیل آپ کھلائیندا، کھیلنہار آپ زرنکار۔ روپ رنگ نہ کھئے وکھائیندا، رنگ رتڑا ساچا یار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا حُکم کرے ورتار۔ ہر حُکم ورتایا، شبدی شبد جنائیا۔ ساچا بھانا آپ سُنایا، ہر بھانے رہیا سمائیا۔ راجا رانا آپ اکھویا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ عدل عدالت اک وکھایا، ساکھیات نؤر رُشنائیا۔ اپنا لیکھا آپے رہیا پڑھایا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ اپنی ونڈن رہیا ونڈایا، ونڈ ونڈ ویکھے تھاور تھائینا۔ ایک شبد سیوا لایا، ستگر ساچا سیو کمائیا۔ سچکھنڈ دوارا ویکھ وکھایا، ویکھنہارا دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد دُلارا اک اُٹھائیا۔ شبد دُلارا جاگیا، کِریا کری آپ کرتار۔ سرن سرنائی ساچی لاگیا، نیوں نیوں کرے نمسکار۔ دھن دھن سُبھاگ میرے وڈبھاگیا، پرہ پایا ایک وار۔ آد جگاد مٹاں تیری آگیا، تیرا حُکم میرا سکدار۔ تیرے حُکمے اندر پھراں بھاگیا، کراں کراواں ساچی کار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دے وست اک اپار۔ شبد سُت منگے منگ، پرہ آگے جھولی ڈاہیا۔ ستگر داتے چاڑھ رنگ، ست پُرکھ زرنجن تیری وڈ وڈیائیا۔ ایک وار میرا کجنا ننگ، پردہ اُتر کدے نہ جائیا۔ تیرا ناؤں میرا مردنگ، وجدا رہے سبئی تھائینا۔ تُوں داتا سورا سربنگ، ہوں سیوک سیو کمائیا۔ تیری گود میرا انگ، انگیکار سہج سُکھدائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، شبد دُلارا ڈھیہہ ڈھیہہ پئے سرنائیا۔ پُرکھ ابناشی کِریا دھار، اپنی دیا کمائیندا۔ زرنگ زرنگ کر پیار، اپنے انگ لگائیندا۔ پتا پوت اک پیار، ساچا ناتا جوڑ جڑائیندا۔ ساچے دوت رہنا خبردار، آلس نندرا نہ کھئے وکھائیندا۔ تیرا حُکم ورتے کوٹ چار، دہ دشا تیری ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے شبد آپ سمجھائیندا۔ ہر شبدی شبد سمجھایا، آپ اپنا پردہ لاہ۔ ایک مارگ سچ وکھایا، پُرکھ ابناشی بنے ملاح۔ تیری سیوا اک وکھایا، زرنگ اپنا بھیو دئے گھلا۔ تیری رچنا آپ رچایا، رچ رچ ویکھے سرب رضا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک شبد دتا سُنا۔ شبد سُنایا ہر زرنکار، سُت دُلارا مان رکھائیا۔ ایکنکارا کرے پیار، نراکار سہج سُکھدائیا۔ جوتی دیوے ساچی دھار، جوت شبد کرے گڑمائیا۔ پُرکھ ابناشی آگم اپار، آگڑی کار آپ کمائیا۔ ورتے ورتاوے اپنا ورتار، ورتنت بھگونت اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو دئے گھلائیا۔ ہر گھلایا اپنا بھیو، اپنا پردہ آپے لائیندا۔ پُرکھ ابناشی اکھ بھیو،

مہا گنت نہ کھئے گنائیندا۔ ساچے شبد تیری ساچی سیو، ساچا کرمی کرم کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا
 ور، سچا سندیشہ اک سُنائیندا۔ سچ سندیش الایا، کر کرپا آپ نرنکار۔ آپ اپنا حُکم جنایا، آپے کھولیا بند کیوڑ۔ اپنی رچنا آپ وکھایا،
 نرگن نرگن کر پَسار۔ سُنٹ دُلارا آپ اُٹھایا، سِر رکھ ہتھ سمرتھ کرتار۔ مہا اکتھ آپ جنایا، ایکا لو اک گفتار۔ تار ستار نہ کھئے ہلایا، جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ جنایا۔ بھیو جنایا پُرکھ ابناش، ابناشی کرتا دیا کھائیندا۔ شبد دُلا رے تیرا کھیل تماش، تیری
 منڈل راس رچائیندا۔ تیرا گگن ہوئے پرکاش، لوآن پُریاں تیرا رُوپ دھرائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ ہوئے تیرا نواس، تیری ڈوری بندھن پائیندا۔ تیرا رنگ
 پرتھی آکاش، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیندا۔ تیرا نیتر رَو سس کرے پرکاش، نج نیتر سیوا آپ کرائیندا۔ اک کرن ہوئے داسی داس، اک اک
 اک نال ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سیکھیا جھولی پائیندا۔ شبد سُنٹ ور ہر ساچا
 پایا، گھر ساچے خوشی منائیندا۔ گگن منڈل رچن رچایا، رَو سس تار ستار آپ لٹکائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ رُوپ وٹایا، آپ اپنی کل دھرائیندا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سیوا آپ لگائیندا۔ سیو لگایا سیوادار، سیوک سیوا سیو کھائی۔
 پُرکھ ابناشی کھیل اپار، ساچے شبد بخشی اک سرنائیا۔ تیرا محل اٹل مینار، اُچ دوار ہر ویکھ وکھائی۔ آد آد بٹھ آپے دھار، آد اپنی بنت
 بنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، اپنا میلا میل ملائیا۔ میل ملاوا ہر ہر کنت، کنت کنتوہل آپ
 ہنڈھائی۔ آپے آد آپے انت، آپے مدھ رسیا سمایا۔ آپے جانے اپنی بنت، آپ اپنی رچن رچائی۔ آپے نام آپے منت، آپ اپنا رسیا درڑائی۔
 آپے پورن جوت سِری بھگونت، پارہرم آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد صاحب شبد سُلطان ایکا ایک
 وکھائی۔ برہمنڈ کھنڈ لوآن پُریاں رچن رچایا، ہر شبدی کھیل کھلاییندا۔ اپنا انگ سورا سرننگ بھنگ کرایا، اپنی ونڈن اپنے ہتھ رکھائیندا۔
 اپنا اند اپنے وچ ٹکایا، دوسر رس نہ کھئے سہائیندا۔ اپنا بند آپ کھلایا، آپ اپنا پندھ مُکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آپے شبد کھیل پَسار، آپے شبد ورتے ورتار، گپت ظاہر آپ ہو آئیندا۔ گپت ظاہر ہر کھیل اپارا، ساچے شبد دئے وڈیائی۔ نرگن اندر
 نرگن دھارا، نرگن نرگن دئے ٹکائی۔ نرگن بیچ نرگن پھل کیارا، نرگن پت ڈالی آپ مہکائی۔ نرگن بھورا گونجے اپر اپارا، نرگن رس رسیا ساچا

ماہیا۔ نرگن بھوگی نرگن ویوگی نرگن سنجوگی کرے کھیل آپ کرتارا، اپنی کرنی آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی
 اچھیا اپنے وچ سہائیا۔ اپنی اچھیا اپنے اندر دھر، اپنا بیج آپ بجائیندا۔ نہ کوئی پُرکھ ناری نر، نر نرائن اپنا میل آپ ملائیندا۔ نہ کوئی چوٹی
 نہ کوئی جڑ، آدھ وچکار نہ کھئے سہائیندا۔ اپنے اندر آپے وڑ، اپنا بوٹا آپے لائیندا۔ آپے ویکھے آگے کھڑ، آپ اپنا روپ وٹائیندا۔ اپنا گھاڑن آپے
 گھڑ، گھڑن بھنہار اپنی کھیل کھلائی۔ اپنا لڑ آپے پھڑ، اپنا پلو آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل
 ساچے گھر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر سہاونا، نرگن جوت جوت رُشنائیا۔ پُرکھ ابناشی ویس وٹاونا، شبدی شبد دئے صلاحیا۔
 اپنا ناؤں آپ پرگٹاونا، پرم پُرکھ بے پرواہیا۔ اپنی کل آپ ورتاونا، عقل کل آپ دھرائیا۔ اپنی انس آپ اُچاونا، اپنا بنس آپ اکھوائیا۔ وشو
 اپنا ناؤں دھراونا، وشنوں کھیل کرے شہنشاہیا۔ شبدی میلا میل ملاونا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ساچا مندر آپ سہاونا، دیا باقی کر
 رُشنائیا۔ آپ اپنا ویکھ وکھاونا، نیتر نین آپ کھلائی۔ اپنا راگ آپے گاونا، گاوناہارا دس نہ آئی۔ وشنوں اپنا میل ملاونا، واستک روپ آپ
 سہائیا۔ مات پت نہ کھئے بناونا، رکت بوند نہ کھئے وکھائی۔ دس دس ماس نہ گرہ تپاونا، ہون کُنڈ نہ اگن جلائی۔ اپنی اچھیا آپ پرگٹاونا، آپے
 بنے پتا مائی۔ سُر ت سیر اک پیاونا، چرن چرنودک مکھ چوائیا۔ ساچی دھار وچ ٹکاونا، کول کول روپ وٹائی۔ کول اپنی ناہ سہاونا، ناہی
 روپ بے پرواہیا۔ بے آبی کھیل کھلاونا، آب حیات لئے پرگٹائی۔ بے آفتابی آفتاب چمکاونا، کر کریا کھیل کھلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، اپنا روپ آپ دھرائیا۔ وشن ہر اُچایا، کر کریا مہربان۔ اپنی بوجھ آپ بوجھایا، آپے دیونہارا دان۔ اپنا بھیو آپ کھلایا،
 پرگٹ ہو سری بھگوان۔ اپنا سنجوگ آپ جنایا، آد جگادی کھیل مہان۔ اپنا بھوگ آپ بھوگایا، بھسمڑ بھیو نہ وچ جہان۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنا روپ وٹایا۔ سو پُرکھ نرنجن روپ وٹائے، ہنگ وشنوں روپ سہائیا۔ اونکارا ایکنکارا نراکار کھیل
 کھلائے، ساکار نہ کھئے وڈیائیا۔ پُرکھ اکال اپنی مورت آپ پرگٹائے، انہو پرکاش ٹکائی۔ نہچل دھام اک وکھائے، استھل بیٹھا ساچا ماہیا۔ امرت
 جام اک پیائے، امر امر امر آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وشنوں بنس آپ سہائیا۔ وشنوں اٹھیا جاگیا، نیتر نین
 کھلایا۔ انتر اُچیا اک ویراگیا، پُرکھ ابناشی بھیو نہ پایا۔ کون کنت کون ناری ملے سچ سہاگیا، نہ مرے نہ جایا۔ کون سیوک رہے سدا وچ

آگيا، دُھر فرمانا سڀس اُٺاڀيا۔ کون بهڪھاري پهرے بهاگيا، در در گھر گھر پھيري پايا۔ جوتي جوت سرُپ ھير، آپ اپني کريپا کر، ايڪا منگے ساچا ور، پُرکھ ابناشي آگے سڀس جهڪايا۔ وشنو سڀس جهڪائيندا، پرھ چرن کول دھيان۔ نيترو رو نير وٺائيندا، خالي جهولي منگے دان۔ اپنا گُن نه کھڻو وڪھائيندا، نيترو نين سرب شرمٰن۔ جوتي جوت سرُپ ھير، آپ اپني کريپا کر، ايڪا منگے ساچا ور، آد جُگادي تيري آن۔ وشنو منگيا گھر اپارا، پُرکھ ابناشي ديا کھائيندا۔ ميرا نام تيرا جيڪارا، وشنو تيري چولي آپ ھنڏھائيندا۔ ميرا شبد تيرا آدھارا، تيرا آدھار موپ رکھائيندا۔ ميرا ھنڏار تيرا ورتارا، تيري وست تيري جهولي پائيندا۔ جوتي جوت سرُپ ھير، آپ اپني کريپا کر، ديونھارا ساچا ور، اپنا پردھ آپ لائيندا۔ پُرکھ ابناشي پردھ لاه، وشن آپ سمجھائيا۔ وشنو تيرا بن ملاح، ميرے ھتھ تيري وڏيائيا۔ تيرے اندر اپني وست ٽڪا، اپني ونڏن لوا وٺائيا۔ کول نين کول آپ آگا، کول کول وچ سمائيا۔ کول بنيا آپ شھنشاھ، پٽ ڏالي نه کھڻو وڪھائيا۔ اپنا مڪھ آپ گھلا، آپے ويڪھنھارا ويڪھ اپني تھائيا۔ اپني انس آپ بنا، برھم برھم برھم وٺ وٺائيا۔ جوتي جوت سرُپ ھير، آپ اپني کريپا کر، ديونھارا ساچا ور، وشن ايڪا راھ دسائيا۔ ساچا مارگ ھير درسايا، وشو وشنو کر پيار۔ ايڪا اپنا بھيو گھلایا، آپ اپني کريپا دھار۔ تيري ساچي سيو لگايا، سيوا کر اپر اپار۔ تيرا ليکھا اپن ھتھ رکھايا، دوسر کھڻو نه ليڪھنھار۔ جوتي جوت سرُپ ھير، آپ اپني کريپا کر، ديوے ور سچي سرڪار۔ وشنو در دربار کھڙ، اپني آگے جهولي ڏاھيا۔ پُرکھ ابناشي پڪڙاونا لڙ، چھٺ کدے نه جايا۔ آد جُگاد چُڪاونا ڏر، نرېھو اپنا بھو وڪھائيا۔ جوتي جوت سرُپ ھير، آپ اپني کريپا کر، ديوے ور، شاھ سلطان آپ اکھوئيا۔ ور ديا جيا ھير بھگوانا، دياندھ ديا کھائيا۔ امرت پيا کر کر پيا ھويا نوجوانا، بل اپنا آپ وڪھائيا۔ پيچ پيا مليا پيا سري بھگوانا، سر سر اپنا رزق سبائيا۔ جوتي جوت سرُپ ھير، آپ اپني کريپا کر، اپنا رنگ دے چڙھائيا۔ وشنو چڙھيا رنگ چلول، سچ للاري آپ چڙھائيندا۔ آد جُگاد نه جائے ٻھول، اٻھل اپني کھيل کھلائيندا۔ آپ چُڪائے اپنا مول، لھنا ھور نه کھڻو جنائيندا۔ صاحب سچا کنت کنتوبل، گھر ساچا آپ سھائيندا۔ آپے نابھي آپے ٻھول، آپے برھم روپ پرگھائيندا۔ آپے لائے اپني دھول، آپے مستڪ ويڪھ وڪھائيندا۔ جوتي جوت سرُپ ھير، آپ اپني کريپا کر، ديونھارا ساچا ور، ساچي وست اک وڪھائيندا۔ ساچي وست ھير نرائن، اپني آپ بھجائيا۔ وشنو ويڪھ اپن نين، کول نين نين گھلايا۔ پيا پريتم ساک سين، سجن سچا اک اکھوئيا۔ منگے

در ساچا گھر نیترا پاوے وین، نیترا نیناں دھار بندھائیا۔ آپ چکاؤنا میرا لہن دین، جگ جگ تیری سیو کھائیا۔ ہوں مٹاں سدا تیرا کہن، تیرا حکم میری رضائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا اتم ور، کون کھیل رہیا کھلائیا۔ ہر اپنی کھیل جنائیندا، وشنوں کھول کواڑ۔ برہما تیری دھار بندھائیندا، تیرے اندر واڑ۔ وشنوں اپنا انگ رنگائیندا، شنکر کرے آپ پیار۔ دھواں دھار آپ سمائیندا، سُن اگئی آپ اُجیار۔ تخت تاج آپ سہائیندا، آپے بنے سچا سیکدار۔ ہتھ ترسول آپ اُٹھائیندا، کرنی کرے آپ وچار۔ تتاں میلا میل ملائیندا، در وکھائے چرن دوار۔ مستک ٹکا ایک لائیندا، دھوڑی دھوڑ کرے شنکار۔ ساچا سیکہ آپ چلائیندا، بھانا ورتے ہر کرتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں دیوے ساچا ور، برہما پھڑے ایک لڑ، شنکر پوڑے جائے چڑھ، اپنا پوڑا آپ وکھائیندا۔ ساچا پوڑا ہر بلوان، اپنے ہتھ رکھائیا۔ نہ کوئی زمیں نہ اسمان، دھرت دھول نہ کھئے وڈیائیا۔ کھیلے کھیل دو جہان، تریلوکی رچن نہ کھئے رچائیا۔ چوڈاں لوک نہ کھئے مکان، ہتھو ہٹ نہ کھئے وکائیا۔ پُرکھ ابناشی مہربان، اپنی دیا آپ کھائیا۔ وشن وکھایا اک نشان، سچ دوارے رہیا جھلائیا۔ برہما ویکھے مار دھیان، نیترا نیناں اُٹھائیا۔ شنکر منگے منگنہارا دان، در اپنی الفی اپنے ہتھ اُٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تتاں دیوے ایک ور، ایک روپ رہیا درسائیا۔ ترے سمجھائے آپ پرہہ، ترے ترے اپنا روپ وٹائیندا۔ اپنا روپ آپے لہہ، آپے ویکھ وکھائیندا۔ اپنا امرت اپنی نہہ، اپنے کول چوائیندا۔ اپنا رس اپنی مد، اپنا سرور آپ رکھائیندا۔ آپے کرے اپنی پار حد، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ آپ اُچجائے اپنی جد، جد اپنی ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہما وشن شو گھاڑن گھڑ، اپنے لڑ آپ بندھائیندا۔ گھاڑن گھڑیا ہر اپارا، برہما وشن شو اُچجائیا۔ اندر رکھ نرگن دھارا، اپنی بوجھ بوجھائیا۔ شبدي حکم ورتے ورتارا، حکم حاکم اک سُنائیا۔ مارگ پنتھ وکھائے آپ نرنکارا، اپنے مارگ آپے لائیا۔ وشنوں ہیئے سیوادارا، گھر گھر ساچی سیو کھائیا۔ برہما تیرا برہم پسارا، پاربرہم پرہہ ونڈ ونڈائیا۔ شنکر تیری ساچی دھارا، ہر ساچے آپ بندھائیا۔ جو اُچے سو پار کنارہ، جو گھڑیا بھن وکھائیا۔ تتاں وچولا بنے نرنکارا، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ت رہیا سمجھائیا۔ ایک ایک ہر سمجھایا، اک اک نال جوڑ جڑائیندا۔ ایک اک اک رگھڑیا، اک ایک ویکھ وکھائیندا۔ ایک اک سہج سکھدایا، ایک ایک میل ملائیندا۔ ایک گیت ایک گایا، شبد ساچا

ناؤں دھرائیندا۔ وشنو تیرے انگ لگایا، برہما اپنا بندھ وکھائیندا۔ شنکر اپنے کٹھ سُہایا، کٹھ مالا آپ لٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سیوا اک وکھائیندا۔ ساچی سیو کماونی، ترے ترے لیکھا ہر سمجھایا۔ پُرکھ ابناشی پوری کرے بہاونی، ترے گن میل میل ملایا۔ دیوے دُھردرگاہی ساچی ضامنی، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ ساچا نگر کھپڑا گرامنی، ہر مندر دئے سُہایا۔ سانتک راجس ویکھے طمو تامنی، تامس اپنی دھار بندھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے کھڑ، آپ اپنا حُکم سُناپا۔ سُنیا حُکم دُھر فرمان، برہما وشن شو سیس جھکائیندا۔ ٹوں داتا سری بھگوان، تیرا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ٹوں تخت نواسی شاہ سُطان، ہوں چاکر سیو کمائیندا۔ آد جگادی تیری رہے آن، سیس آگے نہ کھئے اٹھائیندا۔ ہوں سخیاں ٹوں ساچا کابن، تیری منڈل تیری راس تیری سمگری اک سُہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کون دوارا میل کنت بہتارا، جگت وچھوڑا پندھ مکھائیندا۔ کون ویلا مکے پندھ، برہما وشن شو رہے گر لایا۔ تیرا بھیو نہ پاؤن سورج چن، منڈل منڈپ تیرے حُکم رہیا پھرایا۔ کون گائے سُہاگی چھند، تار ستار نہ کھئے ہلایا۔ کون رُپ خوشی کرے بند بند، بندی چھوڑے پرواہیا۔ کون رُپ ہوئے بخشنند، بخشنہار ٹوں اکھوایا۔ کون رُپ دیوے دند، تیرا دند کوئی سہ نہ سکے رایا۔ کون رُپ ویکھے بھیکھ پکھنڈ، تیرا بھیکھ نہ کیسے جنایا۔ کون رُپ ویکھے نار دُباگن رنڈ، کون رُپ ساچا کنت میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در آگے سیس جھکایا۔ پُرکھ ابناشی دیا کھائے، دینا ناتھ آپ اکھوائیندا۔ برہما وشن شو تیری سیوا لائے، ترے گن تیری جھولی پائیندا۔ لکھ چوراسی بھانڈا آپ گھٹائے، پنج تت میل ملائیندا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش کھیل کھائے، من مت بُدھ آپ دھرائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لائے، سنگھاسن آسن لائیندا۔ دیا باقی جوت جگائے، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ دُھن اناد انحد شبد وجائے، سُر تال نہ کھئے رکھائیندا۔ آپے بہ بہ منگل گائے، بودھ اگادھا آپ سُنائیندا۔ ساچی ونڈن ونڈ ونڈائے، اپنا شبد آپ لائیندا۔ چارے ویداں لئے لکھائے، چارے جگ کھیل کرائیندا۔ نرگن سرگن رُپ پرگٹائے، سرگن نرگن میل ملائیندا۔ بھیو ابھیدا بھیو کھائے، کایا چولا آپ بدلائیندا۔ گر پیر سادھ سنت آپ میل ملائے، گر مگھ گرسکھ ساچے میل ملائیندا۔ جگ چوکرئی جگ جگ کھیل کھائے، ستجگ تریتا دواپر کلجگ اپنا بندھن پائیندا۔ چارے بانی آپ لائے، پرا پسنٹی مدھم بیکھری آپے گائیندا۔ چارے ورن

آپ بنائے، شاستر سمرت وید پُران آپ لکھائیندا۔ اپنا رُوپ آپ پرگٹائے، کوٹن کوٹی ویس دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، سچ اُپدیش اک سُنائیندا۔ سچ اُپدیش سُننا کر دھیان، بھل رہے نہ رائیا۔ پُرکھ ابناشی نوجوان، بردھ بال نہ رُوپ وٹائیا۔ پرگٹ ہووے وچ جہان، لوک مات کرے رُشنائیا۔ جُگا جُگنتر دیوے دان، اپنی بھچھیا آپ ورتائیا۔ نُو سوؤ چُرانوے چوکڑی جُگ کھیل مہان، برہمے وشن شو تیری سیو لگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ول چھل اپنی دھار چلائی۔ اچھل اچھل ہر اچھیدا، ول چھل دھاری کھیل کرائیندا۔ بھیو نہ پائن چارے ویدا، برہما لکھ لکھ مُکھ صلاحیندا۔ انت نہ جانے رسنا جہوا، بتی دند نہ کھئے گائیندا۔ بھیو نہ پائے جگت کتیا، قادر قُدرت وچ سمائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا ویلا اپنا وقت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ویلا وقت وار تھت، ہر اپنے ہتھ رکھائیا۔ جُگ جُگ جن بھگتاں کرے ساچا بت، نت نوت جوت پرگٹائیا۔ آپے مات آپے پت، بال انجانے گود اٹھائیا۔ امرت اتم دیوے ست، کایا کنچن گڑھ سہائیا۔ من منوآ من لئے جت، من کی منسا دئے مٹائیا۔ اک وکھائے دھام انڈیٹھ، چھپر چھن نہ کھئے بنائیا۔ اپنی رکھے چھایا ہیٹھ، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ جُگ جُگ بھنئے کوڑے ریٹھ، ریٹھا کوڑا کھئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا لیکھا دئے سمجھائیا۔ لیکھا ہر سمجھایا، نُو سوؤ چُرانوے چوکڑی جُگ کر وچار۔ برہمے وشن شو ایہہ وکھایا، پُرکھ ابناشی کھیل اپار۔ گھٹ گھٹ اندر وشنو تیرا ڈیرہ لایا، برہم میلا کنت بہتار۔ شنکر اپنا مُکھ چھپایا، وسنہارا دھوڑا دھار۔ ستجگ تریتا دوپر جُگ جُگ دیوے پندھ مُکایا، جُگا جُگنتر ساچی کار۔ لگی بسنتر دئے بُجھایا، امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار۔ سرشٹ سبائی ویکھ وکھایا، لکھ چوڑاسی پاوے سار۔ سُر اسر آپ ترایا، کرے کرائے اپنی کار۔ گر ستگر ناؤں آپ دھرایا، پُرکھ ابناشی کھیل اپار۔ دُھر دا لیکھا دئے سمجھایا، کلجگ آئے اتم وار۔ لکھ چوڑاسی پھول پھولایا، نُو سوؤ چُرانوے چوکڑی کرے خوار۔ گر مُکھ ساچے لئے جگایا، بخشے ساچا چرن پیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، برہمے وشن شو تیرا قرضہ دئے اتار۔ ترے ترے تیرا قرضہ لاہنا، ترے گن مات رہن نہ پائیا۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، چوتھے جُگ دئے دُہائیا۔ نرگن نرگن جوتی جوت جگاؤنا، نورو نور نور رُشنائیا۔ نہکلنکی جامہ پاؤنا، مات پت نہ کوئی بہین بھائیا۔ سجن ساک سین نہ کھئے اکھواؤنا، جگت بندھن نہ کھئے رکھائیا۔ پنج تت نہ کھئے اُپجاؤنا، رکت بوند نہ میل ملائی۔ من مت بُدھ نہ کھئے

دھراؤنا، نو دوار نہ کھوج کھوجائیا۔ ایکا نرگن جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت اپنا روپ آپ پرگٹاؤنا، پرگٹ ہووے سچا شہنشاہیا۔ گوہند
گر شبد اُچاؤنا، گر گوہند مرے نہ جائیا۔ وشنو تیرا سیس جھکاؤنا، اپنا چرن کول دکھائیا۔ برہمے تیرا پنہہ مکاؤنا، تیری جوت جوت وچ
ٹکائیا۔ اپنی جوت پھیر پرگٹاؤنا، گرمکھ دیوے مان وڈیائیا۔ شنکر تیرا باسک تشکا گلوں لاہنا، ہتھ ترسول نہ کھئے رکھائیا۔ اتم اپنے پیٹے
پاؤنا، تیرا پیٹ نہ بھریا لکھ چوراسی کھا کھا خلق خدائیا۔ تیرے در ساچا بالا آپ بہاؤنا، نرگن نرگن روپ لے پرگٹائیا۔ جوتی جوت سروپ
ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا اکھ کرے پڑھائیا۔ نرگن اکھ جنایا، نش اکھ آپ اُپائیندا۔ وشنو اکھ اک پڑھایا، سوئم
روپ نظری آئیندا۔ برہما پاربرہم ویکھ دکھایا، بے انت بے انت رسنا گائیندا۔ شنکر اپنا بل دھرایا، بلدھاری اپنا حکم سُنائیندا۔ تتاں
اتم ویکھ دکھایا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ جوتی تُو کرے رُشناہیا، دیپک دیا آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
کلجگ تیری اتم ور، اپنا لیکھا پور کرائیندا۔ ہر لیکھا پور کراونا، بھل رہے نہ رائیا۔ برہما وشن شو اپنے وچ ملاؤنا، ترے گن مایا اپنا ت
دکھائیا۔ ایکا جوتی لنبو لاؤنا، سرشٹ سبائی ایکا ہون دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک
نرائن نر، نر ہر نرائن آپ اکھوائیا۔ نر ہر آپ اکھوایا، ستگر داتا دیناں ناتھ۔ اپنا مندر آپ سہایا، آپے گائے اپنی گاتھ۔ دوسر ایشٹ نہ کھئے
منایا، نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھ۔ سوہنگ منتر اک درڑایا، آپ اُتارے اپنے گھاٹ۔ ہنگ برہم پاربرہم وچ ٹکایا، کوئی ساڑے نہ اگنی کاٹھ۔
مڑھی گور نہ کیسے دبایا، نہ کوئی سٹے ڈونگھے کھات۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نرگن پُچھنہارا
وات۔ نرگن وقت پچھانیا، کل کلکی لے اوتار۔ سرشٹ سبائی گائے گانیا، دس نہ آئے ہر نرنکار۔ جگت مدھانا پانی چھانیا، سپر دسے نہ وچ
سنسار۔ کھئے چلے نہ ہر ہر بہانیا، موركھ مؤڑھ ہونے گوار۔ تختوں لاپے راجے رانیاں، در در منگن پھرن بھکار۔ گرمکھ ورا آپ پچھانیا، میل
ملائے وچ سنسار۔ میل ملاوا ساچے ہانیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک لے اوتار۔ نہکلنک ہر
اوتارا، درگاہ ساچی آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچ گھر بارا، سچکھنڈ ساچا آپ وسائیندا۔ تہر گھر واسی کھول کواڑا، گھر مندر ویکھ
دکھائیندا۔ ابناشی کرتا ہو اُجیارا، لوک مات جوت جگائیندا۔ سرشٹ سبائی کرے خبردارا، جیو جنت سادھ سنت آپ اُٹھائیندا۔ کرے کھیل

اگم اپارا، کلجگ اپنی کل ورتائیندا۔ چاروں کُنٹ دے للکارا، شبد ہلارا اک لگائیندا۔ دو جہاناں سچ جیکارا، برہما وشن شو کروڑ تیتسسا آپ سنائیندا۔ کھتری براہمن شودر ویش کرے خبردارا، سویا کھنے رہن نہ پائیندا۔ کلجگ کل ورتے کلکی اوتارا، کال دیال اپنا روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نر ہر اپنی کھیل کھلائیندا۔ نر ہر کھیل کھلایا، کلجگ تیری اتم وار۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹایا، شبد سنائے ساچی وار۔ بودھ آگادھا آپ اکھویا، ودیا پڑھے نہ کھئے سنسار۔ چوڈاں ودیا چرناں ہیٹھ دباہا، پُرکھ انباشی کھیل نیار۔ گرمکھ ساچے لے اٹھایا، اٹھیا جودھا سورپیر بلکار۔ نرگن سرگن اُپر ٹٹھیا، ترے گن مایا کٹ جنجال۔ پنچ وکارا پھڑ پھڑ کٹھیا، لُٹیا جائے نہ سچا دھن مال۔ گرمکھ ورا لاکھ ساچی سکھیا، کایا مندر ویکھے سچی دھرمسال۔ ستگر بیٹھا اندر لُکیا، نہ شاہ نہ دے کنگال۔ آد جگاد ایکا شبد بکیا، اُپر پہنے بُرقع کھال۔ کلجگ ویلا اتم ڈھکیا، اپنا جلوہ دے وکھال۔ جیواں جنتاں بھاگ نکھٹیا، ساچی وست نہ سکے سنہال۔ کلجگ دین دہارے رہیا پٹیا، پھل رہن نہ دیوے کیسے ڈال۔ جگت ودیا بوٹا پٹیا، گرمکھ ورلے گھالن رہے گھال۔ ستگر دوارے لایا ایکا لُٹیا، ناتا تٹھا جگت جنجال۔ امرت پیتا ایکا گھٹیا، ست پُرکھ نرنجن دے پیال۔ آون جاون ناتا چھٹیا، رائے دھرم نہ کرے بے حال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، گرمکھ ساچے لے بھال۔ گرمکھ ساچا بھالیا، گر گوبند کر پیار۔ ساچی نگری آپ بہا لیا، سمبل دیس کر اُجیار۔ ہر مندر آپ سہالیا، نرگن جوت کر اُجیار۔ بودھ آگادھ شبد سنا لیا، لکھے پڑھے نہ وچ سنسار۔ ساچے پوڑے آپ چڑھا لیا، لیکھا جانے پار کینار۔ براہمن گوڑے آپ اٹھا لیا، پوت سپوتا کر تیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، گرمکھ لگائے اپنے لڑ، لکھ چوراسی وچوں پھڑ، قلعے توڑ بنکاری گڑھ، بجر کپاٹ نہ کھئے رکھا لیا۔ بجر کپاٹ تڑایا، کر کیریا ستگر بلوان۔ راتیں ستیاں درس دکھایا، پھڑ سچا ہتھ نشان۔ سچکھنڈ دوارے آپ جھلایا، اتم ویکھے زمیں اسمان۔ سادھا سنتاں اُچی کوک کوک سنایا، چارے جگ کرن گان۔ نانک نام اک الاہیا، منتر ست کر پردھان۔ گوبند پُرکھ اک منایا، پُرکھ اکال سیری بھگوان۔ ساچا ست آپ اکھویا، جودھا سورپیر بلی بلوان۔ اتم لیکھا گیا سمجھایا، ناتا چھٹا وچ جہان۔ سمبل نگری دھام وکھایا، دھام اولٹا بے پہچان۔ زوداس چمارا لیکھ لکھایا، ساڈھے تین ہتھ مندر مکان۔ گنپت گنیش نہ کھئے منایا،

اِشٽُ ديوَ نہ کھئے وکھان۔ نرگن نراکار نروير ايڪا نظري آيا، مورت اڪال چتر سُبجان۔ چت وت ٿهڪوري کھئے نہ پايا، جوتي جوت سرُپ ٻر، آپ اپني جوت دهر، کلجگ تيري اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ديوي ساچا مان۔ مان نائياں آپ ٻر، جگ جگ سيو کھائيندا۔ نرگن سرگن رُپ دهر، دهرني دهرت دھول سہائيندا۔ ہنڪاريان توڙے ہنڪاري گرھ، دوتاں دُشٹاں آپ مٿائيندا۔ جن بھگتاں وکھائے ساچا در، در دروازہ غريب نوازا آپ گھلائيندا۔ آپ ٺہائے ساچے سر، سر سرور اپنا تال بھرائيندا۔ جوتي جوت سرُپ ٻر، آپ اپني جوت دهر، کلجگ تيري اتم ور، نہکلنک نرائن نر، جو گھڙيا سو بھن وکھائيندا۔ جو گھڙيا سو بھتئا، کلجگ تيري اتم وار۔ لکھ چوراسي ديوي دُٺنا، اُتبھج سينج جيرج انڌ نہ کھئے وچار۔ گرمکھ ورا جنني جننا، جس ميلا ٻر کرتار۔ اتم بيڙا اپنا بٽھنا، بھو ساگر ڏبے نہ وچ منجھدار۔ جوتي جوت سرُپ ٻر، آپ اپني جوت دهر، نہکلنک نرائن نر، سرشٽ سبائي پاوي سار۔ مھارج شير سنگھ وشنون بھگوان، بھگت بھگونت سنت کنت آپ وسائے سچ گھر سچ سچے دربار۔

رسنا کھنا رام رام، رام رام نظر نہ آيا۔ رسنا کھنا جام جام، جام مد نہ کھئے پيايا۔ رسنا کھنا شام شام، شام بنسري نہ کھئے وجايا۔ رسنا کھنا بھان بھان، بھان پرکاش نہ کھئے وکھائيا۔ رسنا کھنا گان گان، گاکيت نہ کھئے سُنائيا۔ رسنا کھنا دان دان، جيه دان نہ کھئے کرائيا۔ جوتي جوت سرُپ ٻر، آپ اپني کريا کر، کير کري اک پڙھائيا۔ کير کيا جيا دان، جي جگت رهن نہ پايا۔ کير هيا کيا گيا رام، رسنا جھوا نہ کھئے بلايا۔ کير نگر کھيڙا وسايا ساڏھ تڻ بٽھ گرام، چھپر چھن نہ کھئے چھپايا۔ کير بھيڪھ رکھايا ماڻي چام، ماڻي اندر رام اپنا بند کرايا۔ جوتي جوت سرُپ ٻر، آپ اپني کريا کر، اپنا رام آپے دئے وکھايا۔ آپے کير آپے راما، آپے راما نند گوسائنيا۔ آپے پھرے اپنا جام، آپے چولا پنج تت ہنڏھائيا۔ آپے زين اندھيري بھيڙے شاما، آپے پرکاش پرکاش وکھائيا۔ جوتي جوت سرُپ ٻر، آپ اپني کريا کر، رسنا رام دئے سمجھائيا۔ رسنا گائے رام جگت، گاگا تھکي سرب لوکائيا۔ رام گائے ايڪا بھگت، بٽي دند نہ دين صلاحيا۔ اٿھ پھر نہ کوئي ويلا نہ کوئي وقت، سنجھ سوير نہ کھئے بنايا۔ جگت اوکڙ نہ سکے کوئي ٻٽڪ، جو کيرا رام رھيا گائيا۔ نو کھنڊ پرتھمي لکھ چوراسي من دے پھيڙے اُتے ربي لٽڪ،

رام نام ڈوری گل کھئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کبیرا ایکا رام سمجھائیا۔ کبیر گایا رام اولٹرا، رُپ ریکھ نہ کھئے جنائیندا۔ دھام وسایا اک اولٹرا، در دروازہ نہ کھئے کھلائیندا۔ اپنے رام اندر آپے رٹرا، کبیر رام رام کبیر بھیو کھئے نہ پائیندا۔ لکھ چوراسی مندر مسجد کر جائے ہلٹرا، چار دیواری اندر رام ہتھ کسے نہ آئیندا۔ اُچی کوکن گل پائن پلٹرا، متھے تلک سرب وکھائیندا۔ رام چرن سرن کھئے نہ رٹرا، چرن کول کول چرن دھیان نہ کھئے رکھائیندا۔ کبیر ایکا رام پھڑھیا پلٹرا، لوکائی کہن کبیر شرمائیندا۔ کبیر رسنا نہ سکے کہہ، جو رام رام پایا۔ ایکا مندر بیٹھا رہے، گھر ایکا بنک سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کبیر کا رام کہن وچ نہ آیا۔ کبیر رام کسے نہ جانیا، رُویا انتر میت۔ کبیر ایکا رام پچھانیا، نہ ٹھنڈا نہ سیت۔ کبیر ایکا رنگ مانیا، آد جُگادی گائے ایکا گیت۔ آپ سُنائے اپنی اکتھ کہانیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دیوے وست انڈیٹھ۔ لوگو رام پچھانو، کبیر کوکے دئے دُہائیا۔ اپنے اندر اپنا رام جانو، باہر لبھے نہ کسے تھائیا۔ ایکا ستگر ساچا چرن کول دھیانو، دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ گر کا شبد ملے بانو، ساچے رام لئے ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کبیر دتا ایکا ور، ایکا رام راجا رام آپ درسائیا۔

★ ۲ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی نرین سنگھ دے گھر نجام پُرا ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن شاہو شاباشا، شہنشاہ وڈی وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل تماشا، پُرکھ اکال آپ کرائیا۔ ایکنکارا آد جُگادی پائے راسا، نرگن داتا بے پرواہیا۔ آد نرنجن جوتی نور نور پرکاشا، پرم پُرکھ صفت صلاحیا۔ سری بھگوان گھٹ گھٹ واسا، جونی رست نظر نہ آئیا۔ اباشی کرتا پرتھی آکاشا، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ پارہم پرہ داسی داسا، جُگا جُگنتر سیو کرائیا۔ سچکھنڈ دوارا نر ہر نرنکارا کرے نواسا، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ تھر گھر ساچا کھول کواڑا، اپنی دھار وچ ٹکائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، تخت تاج اک وکھائیا۔ محل اٹل اُچ منارا، بے عیب پروردگار آپ بنائیا۔ نہ کوئی دسے چار دیواریا، چہر چہن نہ کھئے چھہائیا۔ رو سس نہ کھئے ستارہ، منڈل منڈپ نہ کھئے رُسنائیا۔ برہما وشن شو نہ کھئے پسارا، ترے گن رُپ نہ کھئے وٹائیا۔ پنج تت نہ کھیل نیارا، سرگن رنگ نہ کھئے چڑھائیا۔ نو ست نہ کھئے ہلارا،

رتی رت نہ کھئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلّا کھیل اپارا، کرے کرّے کرنیہارا، کرتا پُرکھ آپ اکھوئیا۔ کرتا پُرکھ صاحب سلطان، در گھر ساچا آپ سُہائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن وڈ مہربان، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن کھیل مہان، بیو بہیدا بیو چُہائیندا۔ ایکنکارا دانی دان، درد دُکھ بھے بہنجن ناؤں رکھائیندا۔ آد زرنجن نور مہان، جوت اُجالا ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا نوجوان، پردھ بال نہ کھئے وکھائیندا۔ سِری بھگوان کھیلے کھیل دو جہان، آون جاون اپنی رچن رچائیندا۔ پاربرہم وکھائے اک نشان، ست ستوادی آپ اُٹھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سچ مکان، زربھو ساچا دھام سُہائیندا۔ نہ کوئی راگ نہ کوئی گان، دُھن ناد نہ کھئے وجائیندا۔ نہ کوئی سیتا نہ کوئی رام، نہ کوئی بنسری کاہن سُنائیندا۔ نہ کوئی نگر نہ گرام، نہ کوئی کھیڑا گڑھ وکھائیندا۔ نہ کوئی ماٹی نہ کوئی چام، بھر پیالہ جام نہ کھئے پیائیندا۔ نہ کوئی تیر نہ کوئی بان، ہتھ کمان نہ کھئے رکھائیندا۔ نہ کوئی حُکم نہ فرمان، نیوں نیوں سیس نہ کھئے جھکائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل مہان، سچکھنڈ دوارے آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلّا کھیل اپارا، کرے کرّے کرنیہارا، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ ورتے کل سِری بھگوان، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ تخت نواسی شاہ سلطان، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ ایکا حُکم اک فرمان، دُھر دیبان آپ جنائیا۔ ایکا داتا ایکا دان، ایکا جھولی رہیا بھرائیا۔ اک بھکاری اک دربان، ایکا سیوک سیو کھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارا کھیل نیارا، کرے کرّے ایکنکارا، کرنی کرتا آپ کرائیندا۔ کرنی کرتا کرنیہارا، تھر گھر ساچا آپ سُہائیندا۔ زرمَل دیا کر اُجیارا، باقی جوتی اک وکھائیندا۔ تھان تھنتر ویکھے آپ گھر بارا، بند کواڑا آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر بیو نہ آئیندا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاء، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ سمرتھ پُرکھ کھیل کرے کرّے تھائوں تھان، در گھر ساچے سوہیا پائیا۔ ابناشی کرتا ناؤں دھرا، آد جُگاد ویس وٹائیا۔ سِری بھگوان کرے کرّے سچ نیاں، عدل عدالت اک وکھائیا۔ آد زرنجن پکڑے بانہ، اُہل اُہل اُہل رُوپ رنگ نہ کھئے وکھائیا۔ ایکنکارا دئے صلاح، صفتی صفت صلاحیا۔ ہر پُرکھ زرنجن وسنہارا ساچے کھیڑے اک گرا، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیا۔ سو پُرکھ زرنجن وڈ مہربان، آد انت اک رگھرائیا۔ اک وکھائے سچ نشان، اگم اگمرا آپ اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا کھیل اپارا، زرنجن دھارا آپ چلائیا۔ زرنجن دھارا ہر بھگوان، اپنی آپ چلائیندا۔ دوسر ہور

نہ کھئے نشان، سگلا سنگ نہ کھئے دھرائیندا۔ کرے کرائے کھیل مہان، مہا اگت نہ کھئے گنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنی اچھیا پائے بھچھیا، اپنا لیکھا آپ لیکھائیندا۔ لیکھا لیکھنہار گوپال، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوار سے سچی دھرمسال، دوسر در
 نہ کھئے رکھائیا۔ اناد انادی وجے تال، تال تلواڑا اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپے کر، آپے ویکھے
 بے پرواہیا۔ الکھ اگوچر کھیل اپارا، اگم اگمڑا آپ کرائیندا۔ نرگن نور نورا اُجیارا، آد جگادی ڈگمگائیندا۔ ایکا سے دھام نیارا، سچکھنڈ دوارا
 آپ سہائیندا۔ تھر گھر ساچے پاوے سارا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ ست سرُپی ٹھانڈا ٹھارا، تتوت نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جگ جگ ویس ہر اولا، لیکھا لیکھ نہ کھئے جنائیا۔ ایکنکارا اک اکللا، عقل کل
 آپ اکھوائیا۔ آپے سے سچ محلہ، سچ سنگھاسن سوہا پائیا۔ اپنی جوت آپے رلا، مات پت نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، اپنی کل آپ ورتائیا۔ عقل کل دھارا ایکنکارا، آد جگاد سمایا۔ سچکھنڈ دوارا کھول کواڑا، نرگن نرور کر پسارا، اچل
 مورت ویس وٹایا۔ اپنی کرنی کرے کرائے کرنیہارا، کرتا پُرکھ آپ اکھوایا۔ ویس اولڑا سرجنہارا، ست پُرکھ نرنجن آپ دھرایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپے کھول، اپنے مندر آپے بول، اپنا نام آپ الاٹیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھولیا، کرپا آپ
 نرنکار۔ نرگن اندر وڑ وڑ بولیا، دس نہ آئے اگم اپار۔ نہ کوئی تن نہ کوئی چولیا، نہ کوئی تتوت آکار۔ اپنی شکتی آپے مؤلیا، آپے پاوے اپنی
 سار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کرے سچ پسار۔ سچ پسارا ہر کرتارا، اپنا آپ کرائیندا۔ آپے اندر آپے باہرا،
 گپت ظاہرا ویس وٹائیندا۔ آپے ناری کنت بہتارا، آپے ساچی سیج ہندھائیندا۔ آپے پوت سپوتا ست ڈلارا، آپے اپنی گود سہائیندا۔ آپے
 شبد ناد دھن جیکارا، انبولت اپنا رُپ درسائیندا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، آپ اپنا بھانا اپنے وچ ٹکائیندا۔ آپے راج راجان بن سکدارا،
 شاہ سلطان آپ اکھوائیندا۔ آپے اپنا کر پسارا، اپنی اچھیا اپنی بھچھیا اپنی جھولی آپے پائیندا۔ آپے ونج آپ ونجارا، آپے اپنا ہٹ کھلاٹیندا۔
 آپے نرگن نور نورا کر اُجیارا، آپ اپنا سنگ نبھائیندا۔ آپے وشنوں آپے کول کول اُجیارا، آپے برہم برہم سمائیندا۔ آپے شنکر پاوے سارا،
 ساچی اپنی دھار بندھائیندا۔ آپے تٹان سے باہرا، بھو کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل آپ ورتائیندا۔

وشن برہما شو کر تیار، ہر ساچا رچن رچائیندا۔ ایکا جوت نور اُجیار، گھر مندر آپ ٹکائیندا۔ اگم اگمڑا اگمڑی کار، گھر ساچے آپ کرائیندا۔
 لکھ لکھنا بول جیکار، اپنا نعرہ آپ لائیندا۔ برہم برہمادی کھیل اپار، آد جگادی ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آپ اپنی دھار رکھائیندا۔ ساچی دھار ہر نرائن، اپنی آپ چلائیا۔ نہ کوئی مہا رسنا جہوا کہن، ساچا در نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنے مندر آپے وڑ، ساچا مندر آپ سہائیا۔ ساچا مندر سوہاؤنت، پُرکھ ابناشی آپ سہایا۔ نہ ہر نرائن ہر
 ہر کنت، گھر سہنجنا سیج ہنڈھایا۔ نرگن نور رُپ بسنت، لال گلالا رنگ چڑھایا۔ اپنی مہا جانے آد انت، مدھ اپنا ویس دھرایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہما وشن شو دیوے ور، ایکا وست جھولی پائیا۔ ایکا وست سچی سرکار، درگاہ ساچی آپ
 ورتائیا۔ ترے گن مایا کر تیار، ترے لیکھا دئے سمجھائیا۔ لکھ چوراسی کر پسار، رکت بوند میل اپار، در دوار آپ سہائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیل آپے کر، سرگن ساچا ویس وٹائیا۔ نرگن سرگن دھار ہر، اپنی آپ چلائیندا۔ برہما وشن شو
 دیوے ور، ور داتا آپ اکھوائیندا۔ لکھ چوراسی بھانڈا گھڑ، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ ڈونگی کندر آپے وڑ، آپ اپنی کھیل
 کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا ناؤں دھرائیندا۔ جگ کرتا ہر کرتار، کرتا پُرکھ کھیل کھلائیندا۔ لکھ
 چوراسی کر تیار، نو دوار ویکھ وکھائیندا۔ گھر وچ گھر کر تیار، کایا مندر آپ سہائیندا۔ امرت آم جل ٹھانڈی ٹھار، سر سروور اک
 دھرائیندا۔ نرمل دیا کر اُجیار، جوت نرنجن آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جاتا آپ جنائیندا۔ جوتی
 جاتا ہر مہربانا، ذات پات نہ کھئے رکھائیا۔ پاربرہم پرہم کھیل مہانا، برہم اپنی انس اُچائیا۔ ایش جیو اک ترانہ، ایشور اپنا راگ سنائیا۔ سچ
 حدیث دھر فرمانا، ایکا اکھڑ وکھڑ کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، برہمے برہم برہم آپ
 سمجھائیا۔ برہمے ہر ہر جاننا، ہر ساچا آپ جنائیندا۔ ہر رنگ ایکا ماننا، دوسر رنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ دیونہارا ساچا داننا، داتا دانی ویس
 وٹائیندا۔ دو جہاناں دیوے ماننا، ابھان وچ نہ کھئے جنائیندا۔ ہتھ پھڑائے سچ نشاننا، لوآن پُریاں آپ جھلائیندا۔ اپنا ت بنھے گانا، برہم مت
 آپ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی کر پردھانا، کایا ہٹ آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، برہمے برہم

مت اک وکھائیندا۔ برہمے ہر سمجھایا، کر کیریا آپ نرنکار۔ تیری سیوا سچ لگایا، جگا جگنتر کھیل نیار۔ گھڑ بھانڈے آپ بنایا، دس نہ آئے سچ ٹھہیار۔ اپنی وسٹو وچ ٹکایا، روپ جنائے نرنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ایکا وست دئے سنہال۔ ساچی وست ساچے گھر، ہر ساچا آپ ورتائیندا۔ برہما وشن شو دیوے ور، تٹاں ایکا میل ملائیندا۔ انہو رکھائے اپنا ڈر، بھہ بھیانک نہ کھئے جنائیندا۔ اپنی مورت آپ گھڑ، اکال اپنا ویس وٹائیندا۔ ترے گن مایا ویکھے گڑھ، آپ اپنی کل دھرائیندا۔ نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جڑ، ہتھ کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا بیٹھا رہے اک اکتا، کل دھاری آپ ہو جائیندا۔ کل دھاری کل کھیلیا، کھیل اگم اپار۔ نرگن سرگن ملیا ملیا، میل ملاوا وچ سنسار۔ روپ وٹائے گرو گڑ چیلیا، گر شبد دھن جیکار۔ لیکھا جانے سجن سہیلیا، درگاہ ساچی ویکھے وچار۔ اچرج کھیل پاربرہم پرہہ کھیلیا، لیکھا لکھن نہ وید چار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، لکھ چوراسی پاوے سار۔ لکھ چوراسی ویکھنہارا، گھٹ گھٹ رہیا سہائیا۔ گھر دیپک جوتی کر اجیارا، دوس زین رہیا ڈگمگائیا۔ شبد اناد سنائے سچی دھنکارا، آتم انتر آپ وجائیا۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھارا، سچ پیالہ جام آپ پیائیا۔ میٹنہارا اندھ اندھیارا، ست پرکاش اک وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، برہمے ونڈ اک ونڈائیا۔ برہمے ونڈ اپنی ونڈ، ہر ساچا سچ درڑائیندا۔ اُتہج سینج جیرج انڈ، چارے کھانی تیری جھولی پائیندا۔ وشنو تیرا دیش برہمنڈ، لوآن پُریاں آپ سہائیندا۔ شنکر پھڑ ایکا کھنڈ، ہتھ ترسول اٹھائیندا۔ لکھ چوراسی دینا ڈن، جو گھڑیا سو بہن وکھائیندا۔ پاربرہم پت پریشور اپنی ستا دے کر کنڈ، کروٹ کھئے نہ آپ بدلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ونڈنہارا ساچی ونڈ، اپنا حصہ آپ کرائیندا۔ برہما ونڈ ونڈا سُنیا دھر فرمانا، مہاکال حکم جنائیندا۔ کال بھوئے بھوئے چرن نانا، تہر گھر واسی کھیل کھلائےیندا۔ تخت نیواسی شاہ سلطانا، وشنو نیوں نیوں سپس جھکائیندا۔ خالی جھولی منگے دانا، پُرکھ ابناشی ایکا وست جھولی پائیندا۔ چرن کول بخشے سچ دھیانا، ساچا مارگ اک وکھائیندا۔ برہما میل سری بھگوانا، بن تھماں گگن رہائیندا۔ آپے جانے اپنا بھانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بل وکھائیندا۔ وشن برہما دئے جوڑ ویکھن نیتا، نیتن نیت آپ اکھوائیا۔ ایکا ماتا ایکا پتا، گر گوہند رہیا منائیا۔ ایکا پت ایکا پتا، ایکا سوت تند بندھائیا۔ ایکا گر ایکا پتا، ایکا بنک سہائیا۔ ایکا کھیل کرے نت نوتا،

جُگ داتا بے پرواہیا۔ ایکا سَتگر ساچا ڈٹھا، نہ مرے نہ جائیا۔ ایکا مٹھا کرے کوڑا ریٹھا، امرت پھل کھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا دئے سمجھایا۔ جگت سَت پُت ڈلارے، گر گوبند ویکھ وکھائیندا۔ ماتا گجری نہ کھئے پیارے، تن بندھن نہ کھئے وکھائیندا۔ سَتجگ بنیا جیت جُجھارے، تریتا دواپر فتح ڈنکا آپ وجائیندا۔ کلجگ زوراور بل اپنا آپ وچارے، بابو بل آپ وکھائیندا۔ آپے کھنڈا کھڑگ تیز کٹارے، تیکھی دھار آپ وکھائیندا۔ آپے آر آپے پارے، آپے اپنا وار کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوبند سیوا ساچی سچ وکھائیندا۔ گوبند گر سَت ڈلارا، پُرکھ اکال اپایا۔ گھر مندر کر اک اُجیارا، دیپک اپنا آپ جگایا۔ آپ سہائے سہاونا اوچ منارا، محل اٹل دئے وڈیایا۔ چارے کُنٹ چار منارا، چار سَت دئے وکھایا۔ جیت جُجھار فتح زورا، زور ایکا رنگ رنگایا۔ کلجگ آئے اتم وارا، اندھ اندھیر دئے گویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پنج تت ناتا نہ کھئے وکھایا۔ پنج تت ناتا کدے نہ تٹیئا، جس جن دیا کمایا۔ گرُمکھ لال نہ جائے کدے لُٹیا، تیز کٹار نہ کھئے گھایا۔ چار ورنان میٹھے پھٹیئا، لال رنگ اک رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دتا ساچا ور، ساچے لال آپ اپایا۔ ساچے لال اُٹھ اُٹھ سَت، ہر ساچا آپ اُٹھایا۔ کرپا کری ابناشی اچت، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ کلجگ سوارے تیری رُت، رُتی رُت ویکھ وکھایا۔ گھر مندر نہ پائے کھئے لُٹ، ٹھگ چور یار رہن نہ پائیئا۔ امرت پیائے جام گھٹ، اُتر کدے نہ جائیا۔ ماتا گجری سِپھل گکھ، دھن جنیدی مائیئا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ماتا گجری اک سمجھایا۔ لکھ چوراسی جیو انجان، خاکی خاک سرب چھان دا۔ ساچا سیر بھر پیالہ، سَت ڈلارے آپے پیال دا۔ ناتا توڑے کال مہاکالا، چارے سَت اپنی گود بہائیئا۔ شستر بستر تیر کمان، نہ کیسے دوسر ہتھ پھڑائیئا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ساچا شستر ہتھ پھڑائیئا۔ ساچا شستر ہتھ تلوار، ایکا ایک پھڑائیئا۔ کلجگ اتم کرے پار کینار، دوٹان دُشٹان دئے مٹائیئا۔ جوتی ماتا پانی دیوے اپنی وار، جگت جل نہ مُکھ چھپائیئا۔ ایکا پتا اک پیار، ایکا گھر بیٹھے چائیں چائیا۔ ایکا نام اک آدھار، ایکا روپ دئے درسائیئا۔ مات پت بہائی بہین ساک سین نہ کھئے پیار، نہ کھئے لاڈ لڈایا۔ گودی گود نہ کھئے ہلار، گکھی گکھ نہ کھئے رکھایا۔ پنج تت نہ کھئے دھار، مانس منکھی نہ ویس وٹایا۔ من مت بُدھ نہ کھئے اُجیار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچایا۔ چارے لال لال گلالا، ہر ہر ساچا رنگ

رنگائیا۔ گرسکھاں اُپر پائے دوشالہ، چار کتیاں رہیا پھڑھائیا۔ اپنی جپائے آپے مالا، من کا منکا آپ بھوئیا۔ ایک دسٹیا راہ سُکھالا، گُر چرن
 سرن ساچی سرنائیا۔ جو جن جھوَجھے وچ میدانا، مر جیوت مرے نہ رائیا۔ ایکنکارا در ساچا سُوَجھے، نانک ستگر ملے شاہ پاتشاہیا۔ بھيو
 چُکائے ایک دوَجے، دَویت دُکھ رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، رُوپ انُوپ ایک رُوپ درسائیا۔ نیہاں ہیٹھ رکھائی
 خاک، ستگر پورے کھیل کھلایا۔ اُپر چڑھیا پاکی پاک، پتت پاپی لے ترائیا۔ آپ سُنائے بھوکھت واک، سرِشٹ سبائی ویکھ وکھایا۔ آپے
 چڑھ ساچے راک، شبد گھوڑا لے دوڑایا۔ میرا پورا کرے بھوکھت واک، کلجگ اتم ساڈھ تَن بتھ سیان لے سہایا۔ آگے کھے نہ دسے عاق،
 نو کھنڈ پرتھی لے جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سمگری اپنے ہتھ رکھایا۔ سچ سمگری دھرنی
 دھر، نیہاں ہیٹھ آپ دبائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کر، گوبند میلا چائیں چائیا۔ اپنا گیڑ گیڑ ہر، گیڑا گیڑے وچ ٹکائیا۔ اتم کرے حق نبیڑ،
 حق حقیقت ویکھ وکھائیا۔ بال انجانے چھیڑاں گئے چھیڑ، ڈُونگھی گندر اپنا آسن لائیا۔ ہیٹھاں سٹے کلجگ جڑ رہے اکھیڑ، گُر گوبند ایک بوٹا
 پٹیا کابیا۔ نہ کوئی نگر نہ کوئی کھیڑ، شہر گراں نہ کھے دسائیا۔ دھرت مات دا کھلا کرے ویہڑ، نو کھنڈ پرتھی پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی ریتی اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچی ریتی ہر بھگوان، جگ جگ آپ چلائیندا۔ چارے سٹ چارے جگ جھلدے
 رہے نشان، کلجگ اتم میل ملائیندا۔ ست ستوادی سد مہربان، بھل کدے نہ جائیندا۔ ستجگ پرگٹائے والی دو جہان، چار ورنان ایک
 گھر بہائیندا۔ اوچا نیچاں راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطانان پائے ایک آن، ایک حکم سنائیندا۔ سینگھ سوریہر بھئے بلوان، بل باون رُوپ
 دھرائیندا۔ گھر گھر ویکھے سرتی کابن، سینا سرتی آپ پرنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگا جگنتر ویس اولاکرے کرے
 اک اکلّا، اپنی کل دھرائیندا۔ گوبند سور وڈ بلکار، اپنا کھیل کھلایا۔ گڑھی چمکور ہو تیار، ساچے سٹ لے لڑایا۔ ساچے سکھاں کر پیار،
 رن بھومی رنگ رنگایا۔ کھیلے کھیل سورا سربنگ، ہر ہر بھانا وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھيو وچ رکھایا۔
 اپنا بھيو گُر گوبند، اپنے وچ رکھایا۔ گُرْمکھاں میٹ سگلی چند، سٹ دُلا رے ہیٹ چڑھائیا۔ کِریا کر گئی گہند، گُر ساچے مان دوئیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنے بھانے دے وڈیائیا۔ گُرْمکھاں دتا نجانند، نیج آتم وچ وڈھائیا۔ جگت تجایا رسنا گند، آتم رس اک

وکھائیا۔ کلجگ اتم چاڑھے ساچے چند، سورج چنّ ڈگمگائیا۔ گر گوبند کھیل کر، تیغ بہادر دئے وڈیائیا۔ نانک میلا ساچے گھر، انگد انگ
 سمائیا۔ امرداس امر پد، ایک گھر وکھائیا۔ رام داس وجایا ند، گر ارجن شبد جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت
 سپیلے ایک گھر بہائیا۔ شبد ناد دُھن وجیا، گھر مندر سوبھاؤنت۔ رام داس گر ستگر ساچا گجھیا، کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت۔ جگت
 وکارا در تون بھجیا، رسنا جہوا ایک نام منیا منت۔ پُرکھ ابناشی پردہ کجیا، میل ملاوا ناری کنت۔ ساچی سیج بہ بہ سجیا، رُوپ چڑھائے
 سری بھگونت۔ نرگن ہون کدے نہ دجھیا، لیکھا جانے نہ جیو جنت۔ غریب زانیاں پردہ کیسے نہ کجیا، ستگر پورا ہونے سہائی آد انت۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے منیا منت۔ ایک شبد ست دھار، ستگر ساچے وچ ٹکائیا۔ ارجن گائے آپ نرنکار،
 نانک ستار بلائیا۔ چوتھے پد اترے پار، دو جا حکم نہ کوئی جنائیا۔ بودھ آگادھی شبد جیکار، دوس زین آپ سنائیا۔ سنت بھگت بھگونت کر
 وچار، ایک رنگ رنگائیا۔ چار ورنان دئے سہار، ایک نام وڈیائیا۔ مٹکھ جیو نہ پائن سار، بھرے بھلی بھرم لوکائیا۔ کلجگ اگنی تپے نہ کوئی
 ٹھنڈی ٹھار، چار کُنٹ نظر کوئی نہ آئیا۔ ستگر پورا ہو تیار، اپنی سیوا آپ کھائیا۔ اُتھلے دیگ نہ اگنی سکے ساڑ، تیغ تلوار نہ سیس کٹائیا۔
 اپنے بھانے نہ سچی سرکار، اپنا شکر رہیا منائیا۔ کیا کوئی میہنا دیوے وچ سنسار، اپنی گت مت نہ ویکھ وکھائیا۔ کلجگ اتم کھیل کرپا
 اپار، نہکلنک جامہ پائیا۔ پنج تت نہ کوئی آکار، پھڑ سکے نہ کوئی شاہیا۔ پھٹے پھاسی نہ دیوے کوئی ہلار، اُچے پریت نہ سکے رڑھائیا۔ ڈونگھی
 سٹے نہ کوئی غار، اگنی اگن نہ کوئی تپائیا۔ نرگن رُوپ کر کرتار، کلجگ اتم ویس وٹائیا۔ گرمکھان آپے پاوے سار، مہا پُرکھ مہا مَورکھ ویکھ
 وکھائیا۔ دیوت دیوا سر دئے آدھار، سادھک سدھ لے ترائیا۔ آپے گوبند ماتا گجری کرے پیار، آپے سٹ دُلا رے لے پرنائیا۔ لاڑی مَوت نہ
 کرے کوئی شنکار، ویلے انت مہندی لال نہ کوئی رنگائیا۔ سریشٹ سبائی نہ پاوے کوئی سار، پُرکھ ابناشی اپنا سگن آپ منائیا۔ پایا کنگن ہتھ
 کرتار، رنگن رنگ اک چڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چارے لال لے ور، آپ اپنا در سہائیا۔

★ ۳ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی کپہر سنگھ دے گھر رچی والا ضلع فروزپور ★

سو پُرکھ نرنجن کھیل اپارا، آدن اتنا آپ کرائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کرے وچارا، اپنی اچھیا اپنے وچ ٹکائیا۔ ایکنکارا پاوے سارا، اپنا لیکھا جانے سہج سُبھائیا۔ آد نرنجن ہو اُجیارا، اپنا پردہ دئے چُکائیا۔ ابناشی کرتا کھول کواڑا، ہر مندر دئے سُبھائیا۔ سِری بھگوان ٹھانڈا دربارا، ہر گھر ساچا اک وکھائیا۔ پاربرہم برہم پرہہ بیٹھ نیارا، نرگن اپنی کل ورتائیا۔ تخت نیواسی بن سیکدارا، شاہو بھوپ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آسن سنگھاسن کھیل نیارا، پُرکھ ابناشن، آپ کرائیا۔ سچکھنڈ سُبھائے استھل چُبارا، محل اٹل سچا شہنشاہیا۔ در دربان بنے بھکھارا، در درویش لکھ نرنجن اپنی لکھ جکائیا۔ اگم اگمٹا بھرے بھنڈارا، اگمٹری وست آپ اُچائیا۔ تھر گھر ساچے ہو اُجیارا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، صاحب سلطان اک اکھوائیا۔ صاحب سلطان ہر کرتارا، اک اکلا کھیل کھلائیندا۔ سچکھنڈ سُبھائے سچ دوارا، تھر گھر ساچے آپ اُچائیندا۔ حُکمے حُکم ورتے ورتارا، دُھر فرمانا آپ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا بیہو آپ کھلائیندا۔ بیہو ابھید کھلایا، سو پُرکھ نرنجن کیرپا دھار۔ اپنا رُپ آپ پرگٹایا، ہر پُرکھ نرنجن ہو اُجیار۔ ایکنکارا ناؤں دھرایا، نرگن بٹھے ساچی دھار۔ آد نرنجن ڈگمگایا، رُپ انویا شاہ آسوار۔ سِری بھگوان سنگ رکھایا، سگلا سنگ اگم اپار۔ ابناشی کرتا ویکھ وکھایا، ویکھنہارا بے عیب پروردگار۔ پاربرہم پرہہ میل ملایا، گھر میلا کنت بہتار۔ سچ سُبھنجی سیج سُبھایا، درگاہ ساچی کھول کواڑ۔ نرگن نر نرائن ہر اپنا آسن لایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی کار۔ کار کرائے ہر نرنکارا، نرگن بیہو کھئے نہ پائیندا۔ ویکھے وگسے کرے وچارا، کل دھاری کل ورتائیندا۔ ساچے مندر کھیل نیارا، تھر گھر واسی آپ کرائیندا۔ نرمل دیا کر اُجیارا، دپیک اپنا آپ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بل آپ وکھائیندا۔ اپنا بل آپے دھر، آپ اپنے وچ سُمائیا۔ اپنا بھنڈارا آپے بھر، آپے ویکھے بے پرواہیا۔ آپے ناری آپے نر، نار کنت آپ ہنڈھائیا۔ ہر مندر سُبھائے ساچا گھر، سچکھنڈ دوار سچئی وڈیائیا۔ آپے چوٹی بیٹھا چڑھ، دُور دُراڈا ساچا ماہیا۔ آپے نرگن اپنا گھاڑن گھڑ، نرگن نرگن وچ ٹکائیا۔ آپ پھڑھائے اپنا لڑ، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ جگا جگنتر لائے جڑ، جگ کرتا کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر ہر مہا اگنت گنی نہ جائیا۔ مہا اگنت

اگم اتھاء، لیکھا لیکھ نہ کھئے جنائیندا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہ، بے عیب اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جُگا جُگنتر بے ملاح، کھیوٹ کھیٹا اپنا رُوپ وٹائیندا۔ ایکا شبد جنئے ساچا نان، گُر منتر اک وکھائیندا۔ ایکا ویکھنہارا تھائوں تھان، گگن منڈل پھول پھولائیندا۔ ایکا پکڑنہارا بانہ، آپ اپنی سیو کھائیندا۔ اک اِکلا کرے سچ نیان، در گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر اپنی کل ورتائیندا۔ الکھ اگوچر ہر بے انت، لیکھا لیکھ نہ سکے رائیا۔ سچکھنڈ نواسی مہا اگنت، وید کتیب بھیو نہ پائیا۔ لیکھا جانے جیو جنت، سادھ سنت دئے وڈیائیا۔ رس جنئے منیا منت، رس آتم اک بھرائیا۔ پورن جوت سِری بھگونت، پاربریم اک درسائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھیو ابھیدا اچھل اچھیدا ول چھل دھاری اپنی کھیل آپ کرائیا۔ کھیل اولّا اک اِکلا، ایکنکارا آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ دوار ملیا سچ محلہ، اوچ اٹلا آپ سہائیندا۔ اپنی جوتی آپے رلا، مات پت نہ کوئی بنائیندا۔ اپنا پھڑیا آپے پلا، اپنا سنگ آپ نبھائیندا۔ اپنا سنگھاسن آپے ملا، شاہ سلطان ساچا چرن کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن، آپ اپنی دھار وبتائیندا۔ دھار ویائے ہر کرتارا، دھرت دھول نہ کھئے وڈیائیا۔ جل بنب نہ کھئے پَسارا، پون ہون نہ کھئے کرائیا۔ ترے گن مایا نہ کھئے بھنڈارا، برہما وشن شو نہ کھئے ورتائیا۔ گُر پیر نہ کھئے اوتارا، سادھ سنت نہ کھئے وکھائیا۔ لکھ چوراسی نہ کھئے پَسارا، پنچم ناتا نہ کھئے جُڑائیا۔ کام کرودھ لوہہ موہ نہ کھئے ہنکارا، آسا ترسنا نہ میل ملائیا۔ ناد دُھن شبد نہ کھئے جیکارا، رسنا جہوا نہ کھئے ہلائیا۔ نار کنت نہ کرے پیارا، جگت سیج نہ کھئے وچھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا سوہاؤنت، آپ سہائے ہر ہر کنت، در گھر بیٹھا آسن لائیا۔ در سہایا ہر کرتار، کرنی کرتا آپ کھائیندا۔ جُگا جُگنتر بھیو نیار، بھیو ابھیدا آپ کھلائیندا۔ تھر گھر ساچا کھول کواڑ، اپنی اچھیا وچ کھائیندا۔ سُن سادھ کرے پار، شبد ناد اک وجائیندا۔ لوآن پُریاں کھنڈ برہمنڈ محل اُسار، اپنی رچنا ویکھ وکھائیندا۔ رَو سس کر اُجیار، منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔ برہما وشن شو کر پیار، ترے ترے میلا آپ ملائیندا۔ ایکا وست اگم اپار، اپنی آپ آپ ورتائیندا۔ کاغد قلم نہ لیکھنہار، لیکھا لیکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ برہما لکھ وید چار، ہر کا بھیو نہ کھئے جنائیندا۔ نیتر رووے زارو زار، نین نینا نیر برسائیندا۔ وشنوں کرے وشو پُکار، واستک رُوپ نہ کھئے درسائیندا۔ شنکر کھیل دُھر دربار، سنسا روگ نہ کھئے اُپجائیندا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر آپ سہائیندا۔ ہر مندر ہر ہر اُپایا، دوسر ہور نہ کھئے بنائیا۔ ساچا دیپک
 آپ جگایا، نرگن جوت کر رُشنائیا۔ گیت سہاگی ایکا گایا، شبد ناد دُھن سُنائیا۔ کنت سہاگی اک ہنڈھایا، نہ مرے نہ جائیا۔ پریت لاگی نہ
 کوئی دئے تڑایا، ایکا رنگن آپ رنگائیا۔ اندر وڑ آپ اپنا آسن لایا، سچ محلہ آپ سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دوارا
 ویکھ وکھائیا۔ سچ دوارا سچکھنڈ، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ آپ ونڈائے اپنی ونڈ، برہمنڈ اپنی رچن رچائیندا۔ آپے لیکھا جانے جیرج انڈ، اُتبھج
 سینج آپے کھیل کھلائیندا۔ آپے گائے سہاگی چھند، اپنا ناؤں آپ دھرائیندا۔ آپے دو جہاناں میٹے پندھ، جُگا جُگنتر ویس وٹائیندا۔ آپے بہرماں
 توڑنہارا کندھ، بھانڈا بہرم بھو آپ بھٹائیندا۔ آپے رسیا سہائے پرمانند، نجانند اپنی دھار وکھائیندا۔ آپے داتا دانی بھوئے بخشند، گہر گمبھیر اپنی
 دیا آپ کرائیندا۔ آپے کرنہارا کھنڈ کھنڈ، کھڑگ کھنڈا اک چمکائیندا۔ آپے نار دُہاگن بھوئے رنڈ، ساچا کنت آپ ہنڈھائیندا۔ آپے سُتا دے کر
 کنڈ، اپنی کروٹ آپ بدلاییندا۔ لیکھا جانے سورج چند، رُو سس حُکمی آپ پھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تہر گہر
 ساچا ہر دوار، آپے وسے ایکنکار، نرگن نراکار اپنی کل آپ ورتائیندا۔ کل ورتائے ہر بھگوانا، دس کیسے نہ آئیندا۔ جودھا سور بلی بلوانا، بل
 اپنا آپ دھرائیندا۔ مندر ویکھ سچ مکانا، سچ سینگھاسن آپ سہائیندا۔ شاہو بھوپ راج راجانا، تخت تاج آپ ہنڈھائیندا۔ نرگن چڑھائے سچ
 نشانہ، ست ستوادی ساچا رنگ رنگائیندا۔ اپنا رکھے آپے مانا، جوتی جوت سرُوپ ہر آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سمگری
 ساچی راس، پُرکھ ابناشی رکھے پاس، دوسر ہتھ نہ کیسے پھڑائیندا۔ ساچی وست ہر مہربان، اپنے ہتھ رکھائیا۔ شبدی شبد دیوے دان،
 شبدی شبد وڈ وڈیائیا۔ وشن برہما شو بخشے اک دھیان، چرن کول سچئی سرنائیا۔ امرت آتم پین کھان، ترسنا بھکھ نہ کھئے وکھائیا۔ ایکا نین
 نین مہان، نین نین دئے کھلائیا۔ ایکا گوپی ایکا کاہن، ایکا راما رام درسائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا
 ساچا گہر، ایکنکارا ویکھے کھڑ، نرگن اپنا رُوپ آپ پرگٹائیا۔ نرگن ویس اولڑا، رُوپ ریکھ رنگ نہ کھئے جنائیندا۔ آد جُگادی اک اکلڑا، درگاہ
 ساچی سوہیا پائیندا۔ سچ سینگھاسن ایکا ملڑا، سیس اپنا تاج ٹکائیندا۔ سچ سندیش نر نریش ایکا گھلڑا، حُکمی حُکم آپ ورتائیندا۔ اپنے
 دیپک جوتی آپے بلڑا، آد انت نہ کھئے بُجھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ویکھنہارا ساچا گہر، در گہر ساچا آپ سہائیندا۔

در گھر ساچا ہر سُہایا، صاحب سلطان ستگر وڈی وڈیائیا۔ ایک وست آپ ورتایا، برہما وشن شو اٹھایا۔ ترے گن ناتا جوڑ جڑایا، ترے ترے لیکھا جانے شہنشاہیا۔ ایک ایک دے سمجھایا، اک اگلا جلوہ نور لایا۔ ایک الفی گل بندھایا، رنگ رنگے ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچا آپ اُچایا۔ ساچا گھر اُچایا، آپ اپنی کریا دھار۔ باڈی بنت نہ کھئے بنایا، نہ کوئی دے چار دیوار۔ دیپک دیوا نہ کھئے جگایا، تیل باقی نہ کھئے پسا۔ سورج چن نہ کھئے چڑھایا، منڈل منڈپ نہ کھئے سہار۔ اپنی کل آپ ورتایا، نرگن کرے کھیل اپار۔ رُپ انُپ آپ پرگٹایا، پُرکھ ابناشی ہو تیار۔ در گھر ساچا آپ سُہایا، سُہاونہارا بنک دوار۔ جوت اُجالا ہر گوپالا نظری آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر آپ اپنی جوت دھر، ایک وست کرے ورتار۔ ساچی وست ہر ورتائے، اپنی سیوا آپ کھایا۔ ایک منتر نام درڑائے، سو پُرکھ نرنجن سہج سُکھدائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن رہیا سمجھائے، بھل رہے نہ رائیا۔ ایکنکارا اُچی کوکے کوکے سُنائے، آپ اپنا راگ لایا۔ آد نرنجن کر پرکاش اپنا مندر ویکھن آئے، آپ اپنا پردہ پائیا۔ ابناشی کرتا در گھر بیٹھا سگن منائے، گھر گھر وچ وچے ودھایا۔ سری بھگوان مل مل منگل گائے، نرگن داتا وڈ وڈیائیا۔ پاربرہم پرہ نیوں نیوں سپس جھکائے، نون سو اکھر اک سمجھایا۔ برہما وشن شو ہر ہر درشن پائے، چرن کول، دھیان لگائیا۔ ترے گن مایا جھولی دے بھرائے، سانتک راجس تامس ایک رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، سچکھنڈ دوارے آپے کھڑے، تھر گھر ساچا آپ سُہایا۔ تھر گھر ساچا سچ دوارا، ہر ساچا آپ سُہائیندا۔ برہما وشن شو پاوے سارا، تیناں میلا میل ملائیندا۔ ایک بنہنہارا دھارا، دھر دی بان اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایک حُکم دھر فرمانا، شبد نربانا آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ وشن برہما شو بھیو کھلایا، پرہ ساچے شبد جنائیا۔ تیناں سیوا اک وکھایا، نیتر تین آپ درسائیا۔ لک لک اپنا پردہ لایا، سوچھ سرُپی رُپ وٹایا۔ پھڑ پھڑ بابوں آپ جگایا، آلس نندرا رہے نہ رائیا۔ وشنوں داتا آپ بنایا، دیونہارا رزق سبائیا۔ برہمے گھاڑت گھڑ وکھایا، لکھ چوراسی بھانڈے لے گھڑائیا۔ شنکر تیری سیوا اک وکھایا، جو گھڑیا بھن وکھائیا۔ تیناں میلا میل ملایا، ڈوری بندھن ایک پائیا۔ شبد وچولا وچ دھرایا، پُرکھ ابناشی کھیل کھلائیا۔ ساچا ڈھولا ایک گایا، سو پُرکھ نرنجن اپنی دھن آپ جنائیا۔ ہنگ رُپ سرب درشٹایا، لکھ چوراسی جیو آتم اپنی ونڈ ونڈایا۔ برہم پاربرہم ایک

رُوپ بنے پرم آتم، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا اکھَر کرے پڑھائیا۔ ایکا اکھَر کھول اکھ، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ نِرگن سرگن کر پرتکھ، دُوئے دھارا آپ چلائیندا۔ سو پُرکھ نِرجن صاحب سمرتھ، ہنگ اپنا انگ کٹائیندا۔ اپنی وست اپنے اندر آپے گھت، آپے باہر کڈھائیندا۔ آپے وسنہارا گھٹ گھٹ، گھر گھر مندر آپ سہائیندا۔ آپے کھولے ساچا ہٹ، ونج ونجارا اک وکھائیندا۔ آپے جوتی تُوَر اُجالا بلے لٹ لٹ، اگیان اندھیر آپ چُکائیندا۔ آپے سویا اپنی ساچی سیجا کھاٹ، آسن سِنگھاسن پُرکھ ابناشی آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، برہما وشن شو آپ سمجھائیندا۔ ترے ترے بھیو آپ گھلایا، پُرکھ ابناشی دیا کائیا۔ تیتاں سیوا اک وکھایا، ترے لوکاں بنت بنائیا۔ شبد سلوکی ایکا گایا، سوہنگ اپنا نِرگن سرگن رُوپ دھرائیا۔ آد آد اپنی دھار بندھایا، گر پیر اوتار نہ کھئے وکھائیا۔ لکھ چوراسی رچن رچایا، گھڑ بھانڈے ویکھے تھاوں تھائیا۔ من مت بُدھ وچ ٹکایا، نِرگن نِرگن اپنا انگ کٹائیا۔ پاربرہم برہم اپنی انس اُچایا، بنس سرہنسا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا شبد ایکا دھار، سو پُرکھ نِرجن کر اُجیار، ہنگ میلا سہج سُبھائیا۔ ہنگ برہم جُڑیا ناتا، پُرکھ ابناشی آپ جُڑایا۔ کرے کھیل اک اکانتا، دس کیسے نہ آیا۔ آپے گئے اپنی گاتھا، اپنا منتر نام آپ دِرڑایا۔ آپ چلائے اپنا راتھا، رتھ رتھوہی بے پرواہیا۔ آپے پُوچا آپے پاٹھا، ایشٹ دیو آپ منایا۔ آپے جوت للائی ہوئے للاٹا، آد نِرجن ڈگمگایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، برہم وشن شو دتا ایکا ور، سوہنگ ساچا منتر نام دِرڑایا۔ سوہنگ منتر ترے گن گا، ترے گن بہن نظر نہ آئیا۔ اک اتینا بیٹھا بے پرواہ، ٹھانڈا سینتا نظر نہ آئیا۔ پتت پُنیتا وسے ایکا تھار، درگاہ ساچی دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا شبد اپنا اپنے آکے دھر، آپے ویکھ وکھائیا۔ سوہنگ شبد کر پَسارا، برہم پاربرہم اُچایا۔ لکھ چوراسی کر پَسارا، گھٹ گھٹ اندر آسن لایا۔ نو دوارے کھول کواڑا، جگت واسنا ویکھ وکھایا۔ گھر وچ گھر کر تیارا، اپنا مندر اپنا دیپ جگایا۔ بودھ آگادھ بول جیکارا، دُھن آتمک راگ سُنایا۔ لکھن پڑھن وچ نہ آئے لیکھا لکھے نہ کوئی سنسارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا مارگ آپے لایا۔ ہر ہر مارگ ساچا لا، سو پُرکھ نِرجن دیا کٹائیندا۔ ہنگ برہم سرشٹ اُپا، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا۔ اپنا ناؤں آپ اُچا، منتر انتر آپ پڑھائیندا۔ برہما وشنو شو ویکھے تھاوں تھان، تھان تھنتر پھول پھلاییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،

ایکا رُوپ ست سرُوپ، دوئے دئے دھار آپ بندھائیندا۔ ایکا دھار ایکنکار، اپنی آپ چلائیا۔ دُوچی فُدرت ویکھ سنسار، سرِشٹ سبائی بیٹھا آسن لائیا۔ تیجا نیتز کھول کواڑ، گھر مندر اپنا پردہ دئے چُکائیا۔ چوٹھے گھر چوٹھا پد میل ملاوا سچی سرکار، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ پنچم ناد شبد دُھنکار، دُھنی دُھنی وچ ٹکائیا۔ چھپر چھٹاں وسیا باہر، چھیویں گھر وڈی وڈیائیا۔ ست ستوادی کھیل اپار، ست سرُوپی آپ کرائیا۔ اٹھاں تتاں کرے پار کینار، پنچ تت ویکھے تهاؤں تھائیا۔ نو دوارے دئے ہلار، نئیئا نوکا آپ چلائیا۔ دسم دواری کھیل اپار، آتم سیجا آپ گھلائییا۔ ایکا برہم کر اُجیار، پاربرہم میلا سہج سُبھائییا۔ ایش جیو کنت بہتار، گھر ساچے رنگ ایکا رُوپ درسائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد آد سوہنگ شبد دتی داد، برہما وشن شو کر فریاد، نیتز رو رو نیر وہائییا۔ برہما وشن شو گر لایا، پرہہ آگے سیس جھکائیندا۔ تیرا حُکم ورتایا، آد جُگاد سہائیندا۔ ہوں سیوک بن بن سیو کمایا، سیوک سیوا لیکھے لیکھے کون لگائیندا۔ در بھکھاری منگن آیا، وشنوں آگے جھولی ڈاپندا۔ کون رُوپ شاہو بھوپ تیری رچنا ویکھ وکھایا، لوک مات جوت پرگٹائیندا۔ چوڈاں ہٹ کون گھلایا، چوڈاں طبقات کون پھولائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، آد انت تیرا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ پُرکھ ابناشی دیا کھائے، سر اپنا ہتھ رکھائییا۔ وشنوں تیرا پندھ مُکائے، نو نو چار پار کرائیا۔ برہمے تیرا برہم ویکھ وکھائے، لکھ چوراسی پھول پھلایا۔ شنکر تیری ترسول ہتھوں دئے سٹائے، باسک تسکا گلوں لاپیا۔ جُگ چوکرزی اپنا گیزا آپ دوئے، جُگ جُگ اپنی کھیل کھلایا۔ نرگن سرگن ویس دھر دھر آئے، پنچ تت وجے ودھائییا۔ سادھ سنت لئے ملائے، بھگت بھگونت ویکھ وکھائییا۔ غریب نہانے لئے اٹھائے، ہنکاریاں گڑھ تڑائییا۔ ستجگ تریتا دواپر پار کرائے، کلجگ اتم ویکھے چائیں چائیا۔ نرکار نرکار نرگن نروریر مورت اکال جونی ریت اپنی جوت آپ پرگٹائے، لوک مات کرے رُشنائییا۔ نہکنکا ناؤں دھرائے، لکھ چوراسی ویکھ وکھائییا۔ ساچا ڈنکا اک وجائے، سوہنگ ڈھولا ایکا گائییا۔ راؤ رنکاں آپ اٹھائے، جگت وچولا بنے شہنشاہیا۔ ایکا بولا کوک سُنائے، نو کھنڈ پرتھمی پئے ڈہائییا۔ پردہ اوبلا دئے چُکائے، نور نورانہ ایکا نظری آئییا۔ ایکا مارگ دئے وکھائے، چار ورن بخشے سچ سچی سرنائیا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنکاں ایکا تھان بہائے، دھام اولڑا اک درسائییا۔ ساچا پلڑا ہر کا نام پھڑائے، دوسر کرے نہ کھئے پڑھائییا۔ راہ سُکھلڑا اک چلائے، کوڑی کِریا دئے مٹائییا۔ سچ سچ مارگ ایکا لائے، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائییا۔ چارے کُنٹ ایکا رُوپ

نظری آئے، پاربرہم برہم ویکھیا چائیں چائیا - سوہنگ رُوپ سرب درسائے، اونکارا اپنا میل ملائے، ایکنکارا ویکھ وکھائیا۔ بھگت ڈلارا آپ جگائے، جاگرت جوت کر رُشنائیا۔ لکھ چوراسی گوڑی نیند سوائے، نیتر سکے نہ کھئے کھلائیا۔ ترے گن مایا پردہ پائے، پاپاں جھولی آپ بھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ جگ جگ ویس وٹائیندا، ستگر ساچا دین دیال۔ نرگن سرگن جوت جگائیندا، لیکھا جانے کال مہاکال۔ گرمکھ ساچے آپ اٹھائیندا، لکھ چوراسی وچوں بھال۔ ساچے سنتاں میل ملائیندا، شبد سروپی بن دلال۔ بھگت بھگوت رنگ رنگائیندا، نانا توڑ جگت جنجال۔ گرسکھ اپنے چرن بھائیندا، سچ دوار وکھائے سچی دھرمسال۔ ہرجن کایا کنچن سونا آپے ڈھالدا، نام کٹھالی پائے ہر گوپال۔ لیکھ چکائے تریدرسی ترے کال دا، ترے گن مایا نیڑ نہ آئے۔ نانا توڑے رائے دھرم پنج شیطان دا، چتر گپت نہ لیکھ وکھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلے اپنے گھر، آپ اپنی بوجھ بوجھائے۔ بوجھ بوجھائے ہرجن، ستگر پورا دیا کھائیا۔ کلجگ اتم چاڑھے چن، گرسکھ ساچی کرے رُشنائیا۔ ستگر پورا بیڑا دیوے بٹھ، منجھدھار نہ کھئے ڈبائیا۔ ایکا وست دیوے نام دھن، سچ خزینہ اک بھرائیا۔ ایکا راگ سُنائے کت، انحد دُھن ناد وجائیا۔ گرسکھ اتم جائے من، من منکا بھو رہن نہ پائیا۔ بھاگ لگائے کایا تن، جس جن چرن سرن بخشے سچ سرنائیا۔ رائے دھرم نہ دیوے ڈن، لاڑی مؤت نہ پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ویکھے تھائیں تھائیا۔ تھان تھنتر پھولیا، برہمنڈ کھنڈ کر وچار۔ ستگر پورا بنیا ساچا تولیا، لیکھا جانے اٹھاراں بھار۔ جگا جگت رہے اڈولیا، اڈول اڈل آپ کرتار۔ کلجگ اتم وشنوں رُوپ ہو ہو مؤلیا، سوہنگ شبد ساچی جیکار۔ برہم برہم رُوپ ہر مؤلیا، کولا کول کھلے گلزار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے سنہال۔ ہرجن آپ سمبھالدا، جگا جگنتر ساچی کار۔ دوس رین سدا پرتپالدا، پرتپالک آپ نرنکار۔ در در گھر گھر پیج سواردا، جو جن ستگر چرن کرے نمسکار۔ لیکھا چکائے شاہ کنگال دا، ایکا رنگ رنگے سنسار۔ کلجگ اتم ویس کریا آپ دلال دا، دس نہ آئے جیو گوار۔ بھو چکاوے کال مہاکال دا، دین دیال کرے پیار۔ گرسکھ ساچے آپے بھالدا، لکھ چوراسی وچوں لئے نکال۔ من کا منکا ویکھے اپنے ہار دا، اپنی ہتھیں لئے اٹھال۔ کلجگ اتم آپ شنگار دا، ویکھنہارا پھل پھلواری پت ڈال۔ کدے نہ آوے پاسا ہاردا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن اٹھائے ساچے لال، لال اٹھرا مانک موتی،

رتن جواہر گُرمکھ اک وکھائیا۔ آد جُگاد جگدی رہے نرمل جوتی، جگت جُگت نہ سکے کھئے بُجھائیا۔ لہدے پھردے کوٹن کوٹی، ہر ہر نظر کیسے نہ آئیا۔ تیرتھ تٹاں پھردے بٹھ لنگوٹی، تن بوٹی بوٹی رہے کٹائیا۔ کوٹن کوٹی منی بیٹھے چوٹی، تن بیٹھے خاک رمائیا۔ کوٹن کوٹی بھنگ بیٹھے گھوٹی، دھتورا سُرا پان رسنا جہوا کری ہلکائیا۔ بن ستگر پورے کھئے نہ کڈھے واسنا کھوٹی، گرو گرو ستگر نانک دئے گواہیا۔ بن ہر بھگت نہ چڑھے کھئے چوٹی، کبیرا کوک کوک رہیا سُنائیا۔ کلجگ اتم گُرسکھاں اٹھائے آتما سوتی، شبد سوٹی ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن لیکھا اپنے لیکھے لائیا۔ گُرسکھ لیکھا لاؤنا، اپنے گھر کرتار۔ پورب لہنا آپ چُکاونا، مانس جنم سوار۔ پت پوت آپ کراونا، پت پاپی جائے تار۔ ساچا پت اک کراونا، نت نوت ساچی کار۔ امرت سنج ہرا کراونا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ ساچے لئے سنبھال۔ گُرسکھ آپ سمبالدا، ہر ستگر سچا میت۔ اپنی گودی آپ اٹھال دا، آد جُگادی ساچی ریت۔ لیکھا جانے گگن مستک تھال دا، پت پریشور ٹھانڈا سیت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن وکھائے اک پریت۔ سچ پریت چرن گر دیوا، گر گُرشٹ جنائیا۔ پُرکھ ابناشی ساچی سیوا، ایکا ایک اک لو لائیا۔ پاربرہم پرہہ لکھ ابھیدا، لکھ اگوچر اکم اتھاہ، اپنا مارگ دئے وکھائیا۔ ایکا ناؤں گاؤنا رسنا جہوا، اٹھ پھر اک لو لائیا۔ امرت آتم ساچا میوہ، پُرکھ ابناشی اک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے ملائیا۔ میل ملایا ملن یوگ، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ در گھر ساچے ہویا سچ سنجوگ، ایکا پلو نام پھڑھائیا۔ جگت جُگ کٹیا وجوگ، لوک پرلوک وجی ودھائیا۔ چرن بھکاری کرے مکٹ موکش موکھ، گُرسکھ تیرے چرنان ہیٹھ دبائیا۔ تیرا ناؤں گائن چوڈاں لوک، برہما وشن شو رہے جس سُنائیا۔ تیرا ڈھولا سچ سلوک، سوہنگ بولا وڈ وڈیایا۔ ہر کا بھانا کوئی نہ سکے روک، شاہ سلطاناں خاک ملائیا۔ لکھ چوراسی دیوے جھوک، جو گھڑیا بھن وکھائیا۔ اک نگارے لائے چوٹ، لوآن پُریا آپ سُنائیا۔ جیو جنت آلیوں ڈگے بوٹ، نہ سکے کھئے اٹھائیا۔ کلجگ مایا ممتا آشا ترسنا بھری نہ پوٹ، دوس زین رسنا جہوا ہوئی ہلکائیا۔ گُرسکھاں اندروں کڈھے وکاری کھوٹ، چرن دھیان اک وکھائیا۔ وشنوں ویکھے اپنا اوت پوت، برہما برہم جوت رہیا جگائیا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، گُرمکھ وسائے اپنے گھر، ہری ہر ہر اپنی دیا کھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوؤں بھگوان، وشو روپ آد جگاد شاہو بھوپ نہ مرے نہ جائیا۔

★ ۴ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی مل سنگھ دے گھر رچی والا ضلع فیروزپور ★

بھیروں بھوری دیوے سٹ، بھاوی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ در دواویوں کڈھ کٹ، گھر ساچے رہن نہ پائیندا۔ پھڑ پھڑ باہوں لے لٹ، خالی ہتھ پھرائیندا۔ آؤنا جانا جائے چھٹ، در گھر مکھ نہ پھیر پھرائیندا۔ گر شبد کھائے ایک اوٹ، اوت پوت ویکھ وکھائیندا۔ کریا ندھ نرمل جوت، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تیج بل آپ چکائیندا۔ تیج بل چکے بھو، بھیانک روپ نظر نہ آئیا۔ اپنی سیجے جائے سوں، نیر نین نہ کھئے اٹھائیا۔ ناتا تے گرہ گراؤں، ستگر پورا آپ چھڈائیا۔ گرسکھ من سدا چاؤ، چاؤ گھنیرا ہر ہر درشن پائیا۔ نردھن نرگن کرے نیاؤں، نکابسان ہر گھٹ تھائیا۔ پکر اٹھائے ڈکے باہوں، آپ اپنی گود سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرہ مندر کرے صفائیا۔ گرہ مندر ہویا صاف، ستھرا تال نہ کھئے وجائیندا۔ ہرجن بوجھ اپنا آپ، آپ آبا وچوں موہ چکائیندا۔ ساچی تھاپن جائے تھاپ، حکمی حکم آپ ورتائیندا۔ ترے گن مایا کبے تاپ، تینوں تاپ میٹ مٹائیندا۔ دکھاں مٹے اندھیری رات، سکھ سہج سہج سمائیندا۔ روگ سوگ دکھڑا کاٹ، تیر کٹاکش ایک لائیندا۔ سوامی سندر اپنا جاپ، تن مندر آپ کرائیندا۔ سجن سہپلا مائی باپ، پتا پوت میل ملائیندا۔ جگت پردہ جائے پاٹ، دئی دویتی پرے ہٹائیندا۔ بھیروں کھیل نہ نٹو ناٹ، کالا رنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوؤں بھگوان، اپنی دات ایک وست جھولی پائیندا۔

★ ۴ بہادروں ۲۰۱۷ یکرمی مکھتیار سنگھ دے گھر پنڈ رامو والا (نواں) ضلع فروزیہ ★

پُرکھ اکال عقل کل دھار، انہو اپنا روپ پرگٹائیا۔ نرگن نرویر کھیل اپار، جونی ربت آپ کھلائییا۔ تھر گھر ساچے ہو تیار، سچکھنڈ نواسی اپنی دھار بندھائییا۔ سچ سنگھاسن بن سکدار، تخت نواسی نرگن جوت کرے رُشنائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل بے پرواہییا۔ بے پرواہ پُرکھ سلطان، ست ستوادی روپ وٹائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھیل مہان، درگاہ ساچی آپ کرائیندا۔ ایک مندر اک مکان، دھر دربارا آپ سہائیندا۔ ایک نور سری بھگوان، ایک شبد ناد وجائیندا۔ ایک راگ ایک گان، ایک گیت گوبند الائیندا۔ ایک حکم اک فرمان، شبدی شبد آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا روپ آپ درسائیندا۔ روپ اولہ ہر کرتارا، نرگن جوت کرے رُشنائییا۔ تھر گھر ویکھے اک دوارا، غریب نوازا صفت صلاحیا۔ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ الکھنا لکھیا نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کار آپ کرائیا۔ اپنی کار آپے کر، ہر جو ساچی بنت بنائیندا۔ اپنی اچھیا بھنڈارا آپے بھر، آد جگادی آپ ورتائیندا۔ اپنی سیکھیا ودیا آپے پڑھ، اپنا نام آپ درڑائیندا۔ اپنے مندر اندر آپے وڑ، سچ سنگھاسن سوہیا پائیندا۔ اپنا درس دکھائے آپے کھڑ، روپ انویا آپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ محلہ آپ سہائیندا۔ سچ محلہ اچ منارا، اچرج ہر ہر بنت بنائیا۔ اک اکلا شاہ سکدارا، ہر سلطانا آسن لائیا۔ کھیل کھلائے اگم اپارا، وڈ داتا بے پرواہییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی مہا آپ جنائیا۔ اپنی مہا آپے جان، اپنا بھیو آپ کھلائییندا۔ شاہ پاتشاہ ہر بن راجان، راج جوگ آپ کھائیندا۔ آدن انت جگا جگنتا دیونہارا دانی دان، داتا دانی ناؤں رکھائیندا۔ لیکھا جانے مندر مکان، تھر گھر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ راگ انادی ایک گان، گرہ اپنے آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اک اکلا ایکنکار، اپنی دھارا آپ چلائییندا۔ اپنی دھارا ہر نرنکار، ستگر ساچا کرم کھائیا۔ گرگر روپ کھیل اپار، شبدی شبد ناد وجائیا۔ بھگتن بھگونت کرے پیار، ویکھنہارا تھائوں تھائیندا۔ سنتن دیوے ساچا نام آدھار، لو انتر بوجھ بھجھائییا۔ گرمکھار کھولے بند کواڑ، اگیان اندھیر دئے مٹائییا۔ گرسکھ ساچے گھوڑھے چاڑھ، دو جہاناں پندھ مکھائییا۔ اک وکھائے سچ اکھاڑ، ساچی منڈل راس آپ رچائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بھیو ابھید آپ کھلائییا۔ ہر ستگر سورا وڈ بلوان، آد جگادی

ویس وٹائیندا۔ گر گر روپ سِری بھگوان، لوک مات جوت جگائیندا۔ بھگتاں دیوے بھگتی دان، وست امولک جھولی پائیندا۔ سنتن دیوے نام ندھان، کایا گولک آپ ٹکائیندا۔ گرمکھاں بخشے چرن دھیان، چترُہج دیا کمائیندا۔ گرسکھ ساچے کر پچھان، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ آد جگاد کھیل مہان، جگ کرتا آپ کرائیندا۔ ست ستوادی ست نشان، ستگر پورا ہتھ اٹھائیندا۔ گر گر روپ ہوتے مہربان، دیا ندھ اپنی کل آپ ورتائیندا۔ بھگتن ویکھے جگت جہان، جاگرت جوت سرب جگائیندا۔ سنتن راگ سنائے کان، دھن آتمک آپ الائیندا۔ گرمکھاں دیوے برہم گیان، برہم اپنا میل ملائیندا۔ گرسکھ ساچے چترُہج سجان، ہر مندر آپ سہائیندا۔ شاہو بھوپ ہر وڈ راجان، تخت تاج آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی کار کرائیندا۔ ستگر پورا ہر سورپیر، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ گر گر روپ میل ملاوا پنج ت سیر، من مت بدھ نہ کوئی لڑائیا۔ بھگتن چوٹی چاڑھے اخیر، ایکا اکھ نام پڑھائیا۔ سنتن کٹے جگت زنجیر، نام ڈوری بندھن پائیا۔ گرمکھاں کڈھے ہومے پیڑ، ہرہوں اگنی نہ کوئی جلائییا۔ گرمکھاں بخشے امرت سیر، بھر پیالہ جام پیائیا۔ اٹھر ورو لے اپنا نیر، نیتر نین نہ کوئی درسائیا۔ لیکھا جانے شاہ فقیر، پیرن پیر آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، اک اکل ہر گویالا، جگ جگ چلے اولڑی چالا، لیکھا لیکھ نہ کوئی وکھائیا۔ ستگر پورا سچا داتا، نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ گر گر روپ نہ کیسے پچھاتا، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ بھگتن درشن دیوے اک اکانتا، دئی دویتی پردہ لائیندا۔ سنتن میلا جوتی جاتا، ورن گوت نہ کھٹے رکھائیندا۔ گرمکھاں چرن کول بندھائے ساچا ناتا، چرن دھوڑی مستک ٹکا لائیندا۔ گرمکھاں وکھائے ایکا پوجا پاٹھا، ایشٹ دیو آپ ہو جائیندا۔ لیکھا جانے تیرتھ تاٹا، تٹ سروور کھوج کھجائیندا۔ بھیو چکائے چوڈاں باٹاں، لوک پرلوک پھیرا پائیندا۔ آپے سویا اپنی کھاٹا، ساچا بھوشن آپ وچھائیندا۔ آپے جوتی نور للاٹا، نرگن اپنا رنگ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا، پُرکھ انباشا آپ کرائیندا۔ پُرکھ انباشا ستگر میت، سانتک ست ست ورتائیا۔ جگا جگنتر ٹھانڈا سیت، گر گر شبدی ناؤں دھرائیا۔ بھگتن آپے آپے چیت، من چت ٹھگوری کھٹے نہ پائیا۔ سنتن بخشے اک پریت، بیا پریم میل ملائییا۔ گرمکھاں ایکا رنگ وکھائے ہست کیت، اوچ نیچ نہ کوئی وڈیائیا۔ گرمکھاں دھام وکھائے اک انڈیٹھ، ٹھانڈا در سچا بیٹھا پاتشاہیا۔ جگا جگنتر گائے اپنا گیت، دوسر سنگ نہ کھٹے رکھائیا۔ نہ کوئی

مندر نہ مسیت، گردوارا شودوالا مٹھ نہ کھئے جنائیا۔ بیٹھا رہے اک اتیت، ترے گن بندھن کھئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستگر سچا دین دیا، لیکھا جانے کال مہاکالا، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ستگر پورا اُچ اگم، ایکایکنکاریا۔ گر گر روپ نہ مرے نہ پئے جم، نرگن سرگن لئے اوتاریا۔ بھگت لگائے اپنا کم، ساچی کیرت اک وکھا رہیا۔ سنتا نام جپائے دما دم، پون سواس آپ بلا رہیا۔ گرمکھاں بیڑا دیوے ہتھ، جگ جگ کھیوٹ کھیٹا ایک چپو نام لگا رہیا۔ گرمکھ چڑھائے ساچے چن، سینتل دھارا آپ سہا رہیا۔ آد جگادی بیڑا ہتھ، بھو ساگر آپ ترا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے دیکھے ساچے گھر، در گھر ساچا اک وڈیا رہیا۔ ستگر پورا دیا ندھ ساگر، گہر گمبھیر اکھوائیندا۔ گرسکھ کرے کرائے سچ سوڈاگر، نام ونجارا ہٹ کھلائیندا۔ بھگتن دیوے نام رتی رتناگر، رتن امولک اک وکھائیندا۔ سنتن بھاگ لگائے کایا گاگر، گرہ مندر کھوج کھجائیندا۔ گرمکھاں چرن دوارے کرے آدر، آپ اپنے در بہائیندا۔ گرسکھ ملائے دیا کھائے کرتا قادر، کریم رحیم اپنا میل ملائیندا۔ شبد دوشالہ دیوے چادر، چاترک چت نہ کوئی بللائیندا۔ آپے شاہ آپے قادر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ آپے سورا آپ بہادر، شاہ سلطان اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اجونی ریت انہو پرکاشا، کرے کرائے پُرکھ انشا، دیا باقی نہ کوئی رکھائیندا۔ ستگر سچا دین دیا، پارہم وڈی وڈیائیا۔ گر گر روپ وسے سچی دھرمسالہ، در گھر ساچا آپ سہائیا۔ بھگتن دسے راہ سکھالا، نرگن میلا سہج سُبھائیا۔ سنتن توڑ جگت جنجالا، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ گرمکھاں پھل لگائے کایا ڈالا، کال گراس نہ کوئی کرائیا۔ گرسکھ جپائے ایک مالا، من کا منکا آپ بھوائیا۔ سر سرور وکھائے ساچا تالا، امرت آتم جام بھرائیا۔ شبد سرُپی بن دلالا، جگا جگنتر سیو کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچا اک سہائیا۔ ستگر پورا آدر نرگن، نر ہر نرویر آپ اکھوائیندا۔ گر گر روپ درد دکھ بھہ بہنجن، بھووی بھو ساگر آپ ترائیندا۔ جن بھگتاں دیوے نام انجن، نیتر نین آپ مٹکائیندا۔ سنتن بخشے چرن دھوڑی مجن، ڈرمت میل آپ دھوائیندا۔ گرمکھاں آئے پردے کجن، سچ دوشالہ اُپر پائیندا۔ گرسکھ تال نگارے ایک وجن، اندر مندر آپ وجائیندا۔ آپ چلائے۔ سچ جہازن، اپنا بیڑا آپ ترائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جاگرت جوت اک پرگٹائیندا۔ ستگر پورا سرب گنوت، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ گر گر روپ ناری کنت، نرگن سرگن میل ملائیا۔

درس دیکھائے پورن بھگونت، بھگتن ویکھ چائیں چائیا۔ سنتن لیکھا آد انت، جُگا جُگنت رسیا سمجھائیا۔ گُرمکھاں کایا چولی چاڑھ رنگ سنت، اُتر کدے نہ جائیا۔ گُرمکھاں گُڑھ توڑے ہوئے ہنگت، مایا ممتا آسا ترسنا دئے مکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگاہ ساچی اک سہائیا۔ درگاہ ساچی ستگر پورا تھان سہائیندا۔ دھرت دھول نہ کوئی پیار، گر گر اپنا رُپ وٹائیندا۔ لوک مات لے اوتار، بھگتن لیکھا آپ سمجھائیندا۔ اکھ اگوچر آگم اپار، نینن نین درس درسائیندا۔ آتم ترکھا دئے نوار، گُرسکھ ایکا رنگ رنگائیندا۔ رنگ رنگیلا کر پیار، گُرسکھ سوئے آپ جگائیندا۔ سرت سوانی دئے ہلار، آلس نندرا آپ چکائیندا۔ بھٹھ کھیڑا دسے سنسار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لے اُبھار۔ ستگر پورا پاربرہم، پُرخھ ابناش وڈی وڈیائیا۔ گُرو گر جانے اپنا کم، کرتا پُرخھ اپنی کار آپ کھائیا۔ بھگت بھگونت آد انت بیڑا دیوے بٹھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ سنت کنت آپ وسائے بن چھپر چھن، محل اٹل اُچ مینار در گھر ساچا اک وکھائیا۔ گُرمکھ کہے دھن دھن جنیا ایکا جن، جن جنی لیکھے لائیا۔ گُرسکھ راگ سنے ساچا کن، پنچ وکارا ہوئے کھن کھن، ایکا منتر انتر نام درڑائیا۔ دوسر کھئے نہ دیوے ڈن، رائے دھرم نہ کھئے سزائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لے اُٹھائیا۔ ستگر پورا دیا کھائیندا، سری بھگوان سچا سکدار۔ گر گر اپنا ناؤں دھرائیندا، سرگن جوت کر اُجیار۔ شبدی ڈنکا اک وجائیندا، آپ سُنائے سُننہار۔ لوآن پُریاں ویکھ وکھائیندا، برہمنڈ کھنڈ کرے وچار۔ برہما وشن شو سمجھائیندا، ایکا حُکم سچے سرکار۔ کروڑ تیتیسآ آپ اُٹھائیندا، سُرپت راجا اند دئے ہلار۔ گن گندھرب ویکھ وکھائیندا، گھر مندر بیٹھا کھول کواڑ۔ لکھ چوراسی اندر پھول پھلائیندا، کرے کھیل گپت ظاہر۔ جُگ جُگ اپنا رُپ وٹائیندا، پُرخھ ابناشی بو تیار۔ گھٹ گھٹ واسی نرگن جوت جگائیندا، پرتھمی آکاش پاوے سار۔ بند خلاصی آپ کرائیندا، بندی توڑ آپ نرنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچے وسے وسنہار۔ ستگر پورا ایکا ایک، دوجا اور نہ کوئی جنائیا۔ گر گر رکھے ساچی ٹیک، اشٹ دیو نہ کوئی رکھائیا۔ بھگت بھگونت لکھے آپے لیکھ، برہما وید نہ کوئی پڑھائیا۔ سنتن لائے مستک ریکھ، بدھنا لیکھ نہ کوئی وکھائیا۔ گُرمکھاں آپے لے پیکھ، پُرخھ ابناشی دیا کھائیا۔ گُرمکھاں وکھائے ساچا دیش، گھر مندر آپ سہائیا۔ لیکھا جانے گنپت گنیش، سیل پوجس بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھولنہارا ساچا در، در دروازہ

آپ کھلایا۔ ستگر پورا در دروازہ کھول کواڑ، بے عیب پروردگار اپنی کل ورتائیندا۔ گر گر روپ ہو تیار، شبدی ڈھولا آپے گائیندا۔ بھگون تولا بن نرنکار، ساچا سو بلا آپ سُنائیندا۔ سننن تولا پنے سرجنہار، نام کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ گرمکھاں پردہ او بلا چکائے وچ سنسار، بجر کپائی توڑ تڑائیندا۔ گرمکھاں اُلٹا کول کرے اُجیار، امرت ناہی مَکھ چوائیندا۔ دھرتی دھرت دھول پاوے سار، سندر ساول اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اک اکلا آپ وسائے سچ محلہ، اُچ اٹلا آپ سہائیندا۔ ستگر ساچا چتر سُبجان، ست سرُوپ اپنا روپ درسائیا۔ گر گر ویکھے اک نشان، دو جہاناں ہتھ اٹھائیا۔ بھگتن میلا گوپی کابن، سیتا سرتی رام پرنائیا۔ سننن بخشے ساچا مان، جگت ابھان رہن نہ پائیا۔ گرمکھاں ایک راک سُنائے کان، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ گرمکھ کرے پرکاش کوٹن بھان، سورج چن بیٹھے مَکھ چھپائیا۔ ایک مندر اک مکان، ایک گھر دئے وکھائیا۔ ایک شرع اک ایمان، ایک کلمہ اک پڑھائیا۔ ایک اشٹ دیو کرے پرنام، ایک نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ ایک رام رام ہوئے گن ندھان، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ ایک نام کرے پڑھائی، ست ستوادی بے پرواہیا۔ بودھ آگادی دھر فرمان، جگا جگنتر آپ سُنائیا۔ برہما ویتا ہوئے حیران، چار وید بھیو نہ رائیا۔ شنکر سُنے لا لا کان، نیتر نیناں نیر وپائیا۔ وشنوں منگے ایک دان، پُرکھ ابناشی آگے جھولی ڈاپیا۔ سب دا داتا سری بھگوان، دیونہارا اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، گھر اپنا آپ اُپائیا۔ ستگر پورا تخت تاج، سچکھنڈ دوارے آپ سہائیندا۔ گر گر روپ کرے ہر کاج، پنج تت کایا چولا آپ ہنڈھائیندا۔ ہر بھکت بنائے سچ سماج، ساچی سیکھیا اک سمجھائیندا۔ سننن مارے شبد آواز، آگم اکٹری تار ہلائیندا۔ گرمکھاں دیوے ساچا راج، راج جوگ اک وکھائیندا۔ گرمکھ آد انت تیری رکھے لاج، سر اپنا ہتھ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سگلا سنگ آپ رکھائیندا۔ ستگر پورا سگلا سنگ، ست پُرکھ نرنجن آپ نبھائیا۔ گر گر چاڑھے ایک رنگ، رنگن رنگ نام رنگائیا۔ بھگتن ڈوری نام پتنگ، سرتی شبد جوڑ جڑائیا۔ سننن لائے اپنے انگ، ساچی گود آپ سہائیا۔ گرمکھاں دُئی دویتی ڈھائے کندھ، بھانڈا بھرم ہوئے بھنائیا۔ گرمکھاں مکائے چوراسی پندھ، جوئی جوئی نہ کھئے بھوائیا۔ اک سُنائے سہاگی چھند، جگا جگنتر آپے گائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئے بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ اک جنائے پرمانند، نجانند نیج رس مَکھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا جانے

تھاؤں تھائیا۔ ستگر پورا تھان تھنتر، ہری ہر اپنا آپ جنائیندا۔ گر گر سُنائے ایکا منتر، لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا۔ بھگتاں بُجھائے لگی بسنتر، امرت میگھ آپ برسائیندا۔ سنتاں بنائے ساچی بنتر، برہم پاربرہم میل ملائیندا۔ گرمکھاں لیکھا چُکائے گگن گگنتر، لوآں پُریاں پار کرائیندا۔ گرسکھ لیکھ چُکائے جُگا جُگنتر، جُگ کرتا دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ستگر پورا ہر بھگوت، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ گر گر ویس نہ ہر نرائن کنت، نرگن سرگن رُپ دھرائیا۔ بھگتن لیکھا جانے آدانت، انت آد سہج سُکھدائیا۔ سنت رُپ درسائے دیا کھائے بے انت، بے عیب پروردگار اپنی کھیل کھلائیا۔ گرمکھ ناتا توڑے جیو جنت، جاگرت جوت جوت رُشنائیا۔ گرسکھ پڑھے نام منت، رسنا جہوا سیو کھائیا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، نام کھنڈا اک چمکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا جانے دُھر درگاہیا۔ ستگر ساچا دُھر درگاہ، دیاوان دیا کھائیندا۔ گر گر رُپ بن ملاح، جگت ساگر بیڑا آپ ترائیندا۔ بھگتن دیوے اک صلاح، صفت صلاحی رُپ وٹائیندا۔ سنتن پکڑے آپے بانہ، درگھر ساچے میل ملائیندا۔ گرمکھاں دیوے ساچا تھان، چرن دوارا اک سمجھائیندا۔ گرسکھ بال انجانے اُٹھائے جوں پتا ماں، ساچی گودی آپ بھائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کان، کاگوں ہنس آپ اُڈائیندا۔ نتھاویاں دیوے ساچا تھان، درگاہ ساچی آپ سہائیندا۔ پھڑ پھڑ بانہوں جائے ترا، ترے گن مایا وچ نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی پھند کتا، جم کی پھاسی آپ کٹائیندا۔ پون سواسی آپ چلا، منڈل راسی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ستگر پورا اُٹھیا، پُرکھ ابناشی دین دیال۔ گر گر رُپ انویا اُٹھیا، بھاگ لگائے سچی دھرمسال۔ بھگتن امرت دیوے گھٹیا، بھر پیالہ جام بنے دلال۔ سنتن ہر گھر نہ جائے لُٹیا، بخشے نام دھن سچا دھن مال۔ گرمکھ بھاگ نہ کدے نکھٹیا، ہر ہر گھالن رہے گھال۔ گرسکھ دئے بھنڈار اُٹھیا، پھل لگائے ساچے ڈال۔ لکھ چوراسی بٹھے ایکا مٹھیا، دوسر وچے نہ کھئے تال۔ جگت وکارا پھڑ پھڑ کٹھیا، پنج تت کرے بے حال۔ کوڑ کڑیاں بوٹا پٹیا، پھل لگے نہ کیسے ڈال۔ آپ سہائے اپنی رُتیا، ستگر پورا دین دیال۔ گر گر میل ابناشی اچتیا، جُگا جُگنتر اولڑی چال۔ بھگت اُٹھائے آپے ستیا، سرتی سرت سنبھال۔ سنتن پینڈاں اتم مُکیا، پاندھی پندھ مُکائے کال۔ گرمکھ لوک مات رہے نہ لُکیا، جگت چلے اولڑی چال۔ گرسکھ جودھا سورپیر ہو ہو بُکیا، ناتا تٹا جگت جنجال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن

ساچے لئے سنبھال۔ ستگر پورا جاگیا، آس بندرا نہ کھئے رکھائیا۔ گر گر سورا پھرے بھاگیا، دو جہاناں پھیری پایا۔ بھگتاں جگے جوت چراغیا،
 اندھ اندھیر رہن نہ پائیا۔ سنتن ہونے وڈ وڈ بھاگیا، پرہہ ملیا سہج سکھدائیا۔ گرمکھ چرن سرن سرنائی ایکا لاگیا، لوک لجا مات تجائیا۔
 گرسکھ منے گر گر آگیا، ہر بہانا شبد رضائیا۔ دھن بھاگ پایا کنت شہاگیا، گرہ مندر وجے ودھائیا۔ ہرجن ہر لکھ چوراسی وچوں کاڈھیا،
 نہکرمی کرم کھائیا۔ کرے کرائے ساچا لاڈیا، آپ اپنی گود سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے لئے ملائیا۔ ستگر
 پورا ویکھ وکھائیندا، ویکھنہارا ہر گویال۔ گر گر اپنی دھار چلائیندا، دھرنی دھرت دھول ویکھ سچی دھرمسال۔ بھگتن لیکھا آپ چکھائیندا،
 لیکھا مکے شاہ کنگال۔ سنتن مستک ٹکا اک لکھائیندا، جوتی باقی ویکھے گگن تھال۔ گرمکھ نگا وڈا نہ کھئے رکھائیندا، آد جگادی رہیا سرت
 سنبھال۔ گرسکھ پھکا رس نہ کھئے چکھائیندا، امرت پھل لگائے ساچے ڈال۔ دہ دشا ویکھ وکھائیندا، چارے کنت اولڑی چال۔ جگ جگ اپنا
 حصہ آپ وندائیندا، بھل نہ جائے ہر بھگوان۔ ستجگ تریتا دواپر پندھ مکھائیندا، میٹ مٹائے جگت نشان۔ کلجگ ویلا اتم آئیندا، پرکٹ ہونے
 سری بھگوان۔ ستگر پورا آپ اکھوائیندا، سورپیر بلی بلوان۔ گر گر ایکا شبد سنائیندا، راگ دھن سچی دھنکان۔ بھگتن ساچے در
 بہائیندا، کایا کپڑ اک مکان۔ سنتن ایکا میل ملائیندا، ناتا چھٹے آون جان۔ گرمکھ ساچے رنگ رنگائیندا، چولی رنگے پُرکھ سبجان۔ گرسکھ
 ایکا منگ منگائیندا، چرن کول کر دھیان۔ ساچے گھوڑے تنگ کسائیندا، پُرکھ ابناشی وڈ مہربان۔ سولان کلیاں آسن پائیندا، نو کھنڈ ستان
 دیپاں بائے آن۔ چتربھج اپنا چرن ٹکھائیندا، جودھا سورپیر بلی بلوان۔ ایکا شستر ہتھ اٹھائیندا، سوہنگ چلہ تیر کمان۔ دو جہانا ویکھ
 وکھائیندا، لوآں پُریاں کرے پچھان۔ برہما وشن شو آپ بلائیندا، سویا رہے نہ کھئے نادان۔ کروڑ تیتیسآ آپ جگائیندا، لیکھا جانے جیو
 شیطان۔ لکھ چوراسی آپ اٹھائیندا، دھرنی ویکھے سنجھ مسان۔ زمیں اسماناں پھیرا پائیندا، ویکھے پرکاش رو سس بہان۔ ایکا اپنا حکم
 چلائیندا، شاہو بھوپ سچا سلطان۔ کلجگ اتم ویس وٹائیندا، جوتی جامہ ویس مہان۔ کاغد قلم نہ لیکھ لکھائیندا، جگت لیکھاری ہونے
 حیران۔ چارے وید مکھ شرمائیندا، پُران اٹھاراں مکھ شرممان۔ انجیل قرآن تین نہ کھئے اٹھائیندا، تیس بتیس نہ کھئے گان۔ کہانی بانی بے انت
 سمجھائیندا، انت نہ پاوے کھئے سری بھگوان۔ جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا، کرنی کرتا کرے آپ نگہبان۔ نہکنکا اپنا ناؤں دھرائیندا، فتح ڈنکا

دو جہان۔ سرِ شٹ سبائی ویکھ وکھائیندا، تختوں لاپے راج راجان۔ گُرمکھ ساچے آپ جگائیندا، درس دیکھائے در گھر آن۔ جیو جنت گوڑی
 پند سوائیندا، ہر کا روپ سکے نہ کوئی پچھان۔ مایا ممتا موہ ودھائیندا، کوڑی کریا کر پردھان۔ بھینا بھینا نانا جوڑ جڑائیندا، دھیاں پتر ویکھ
 اک نشان۔ ساڈھے تین تین ہتھ سپاں ونڈ ونڈائیندا، خالی دسن مندر مکان۔ بن ستگر پورے کھئے نہ پار لنگھائیندا، ویلے انت سرب پچھتان۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے لے پھڑ، آپ اپنے لے پچھان۔ ہرجن آپ پچھانیا، کر کریا ستگر میت۔ ایکا بخشے
 چرن دھیانیا، آد جگادی ساچی ریت۔ ایکا نام دھر فرمانیا، آپ جنائے ہر انڈیٹھ۔ راگ سُنائے سچ ترانیا، ترے گن مایا رہے اتیت۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن کایا کرے ٹھنڈی سیت۔ کایا ٹھنڈی سیت اُجل مُکھڑا، موہ ممتا رہن نہ پائیا۔ گرسکھ مات گرہ
 نہ ہووے اُلٹا رُکھڑا، دس دس ماس نہ اگن تپائیا۔ آون جاون مٹے دُکھڑا، دُکھ درد نہ کھئے وکھائیا۔ سفل کرائے مات ککھڑا، جو جن رہے
 سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ ساچے لے پرنائیا۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، اپنے ہتھ رکھ
 وڈیائیا۔

★ ۵ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی بکر سینگھ پنڈ رامو والا دے گرہ فروزپر ★

ستگر پورا دھر سنجوگ، ست ستوادی ست کرائیندا۔ گر گر دیوے درس اموگھ، ہر ہر منتر نام درڑائیندا۔ بھگتن بھگتی آتم
 چوگ، ناؤں نرنکار مُکھ لگائیندا۔ ہر سنت سُنائے سچ سلوک، بودھ اکادھ شبد الائیندا۔ گُرمکھان کئے ہوئے روگ، ہر کے پوڑھ آپ
 چڑھائیندا۔ گرسکھان میٹے ہرکھ سوگ، چنتا دُکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ لیکھا جانے چوڈاں لوک، پُریاں لوآں پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ ستگر پورا ساکھیات، نرگن داتا بے پرواہیا۔ گر گر روپ پُکھ ابناش، کرتا کرنی اپنی
 آپ کھائیا۔ بھگتن اندر کر کر واس، انتر آتم کرے پڑھائیا۔ سنتن پوری کرے آس، سانتک ست آپ ورتائیا۔ گُرمکھان ہوئے سہائی پرتھی
 آکاش، جُگا جُگنتر سیو کھائیا۔ گرسکھ نہ ہوئے کھئے نراس، جس ملیا ہر ہر ماہیا۔ جُگا جُگنتر داسی داس، سیوک سیوا سچ کھائیا۔ ایکا

جوت نؤر پرکاش، جوتی جوت ڈگمگائیا۔ ایکا شبد اک دھرواس، دھیرج دھیر اک وکھائیا۔ ایکا پون اک سواس، ایکا رُوپ انُوپ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی کل آپ وکھائیا۔ ستگر پورا اگم اپارا، الکھ اگوچر کہن نہ جائیا۔ گر گر رُوپ وچ سنسارا، لوک مات ویس وٹائیا۔ بھگتن بخشے اک دوارا، در دروازہ کھول کھلائییا۔ سنتن دیوے سچ ہلارا، ساچا جھولا نام جھلائییا۔ گرمکھاں بیڑا کرائے پار کنارہ، منجھدھار نہ کھئے رُڑھائییا۔ گرمکھاں دیوے سچ سہارا، آپ اپنے انگ لگائییا۔ جاگرت جوت جوت کر اُجیارا، اندھ اندھیارا، دئے مٹائییا۔ ورتے ورتاوے وچ سنسارا، واستک اپنا رُوپ درسائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہییا۔ ستگر بے پرواہ نؤر اللہ، عالم گیر کھیل کھلائییندا۔ گر گر رُوپ وسے سچ محلہ، مقارے حق ڈیرہ لائیندا۔ بھگتن بھاؤ وکھائے اک بسملا، بسمل اپنا ناؤں کرائیندا۔ سنتن پھڑے ساچا پلا، حق حقیقت پھول پھلائییندا۔ گرمکھ سچ سنندیش ایکا گھلا، کلمہ امام آپ پڑھائییندا۔ گرمکھ در دوارے آپے کھلا، نورو نؤر ڈگمگائیندا۔ آد جگاد ولا چھلا، اچھل چھلدھاری آپ کرائیندا۔ آپے اسمی نوری نؤر اللہ، الہی نؤر آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی مہا آپ گنائیندا۔ ستگر ساچن سکھا سہیلا، گنوتنا بے پرواہییا۔ گر گر رُوپ گرو گر چیلا، لیکھا جانے دھردرگاہییا۔ بھگت بھگوت ساچا میلا، گھر مندر سوہا پائییا۔ سنتن وکھائے دھام نویلا، دس کسے نہ آئییا۔ گرمکھاں کئے لکھ چوراسی دھرم رائے دی جیلا، جے جے جیکارا اک کرائیا۔ گرمکھاں جانے وقت ویلا، جگ جگ وچھڑے میل ملائییا۔ اپنا کھیل ابناشی کرتے پاربرہم پرہ آپے کھیلا، کھیلنہارا دس نہ آئییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جیون داتا وڈ وڈیائیا۔ ستگر پورا جیون داتا، جیا دان جھولی پائیندا۔ گر گر رُوپ پتا ماتا، ساچی سیوک سیو کھائیندا۔ بھگت سنائے ساچی گاتھا، گوبند اپنا ناؤں لائیندا۔ سنتن رکھے اُم داتا، ورن گوت نہ کھئے بنائیندا۔ گرمکھاں میٹے اندھیری راتا، نرگن ساچا چند چڑھائییندا۔ گرمکھاں پورا کرے گھاٹا، پورب لہنا جھولی پائیندا۔ لہنا جانے مستک ماتھا، تلک للاٹی کھوج کھجائییندا۔ جنم جنم دا پورا کرے گھاٹا، پچھلا گھاٹا ویکھ وکھائییندا۔ اک وکھائے تیرتھ تاٹا، سر سروور آپ نہائییندا۔ آگے نیڑے دسے واٹا، کوڑ گریارا پنڈھ مکھائییندا۔ ست ستوادی سچ کھلائے ہاٹا، ساچے مندر سوہا پائیندا۔ لیکھا جانے آد جگادا، جگ جگ اپنا رُوپ دھرائیندا۔ پرگٹ ہوئے برہم برہمادا، پاربرہم اپنی کھیل کھلائییندا۔ شبد وجائے تریا راگا،

راگ راگنی نہ کھئے سنائیندا۔ پُرکھ ابناشی مادھو مادھا، موہن اپنا رُوپ دھرائیندا۔ گُرمکھ سَجَن وِرا لادھا، لالن اپنا رنگ رنگائیندا۔ لیکھا جانے سنتن سادھا، صدق صبورِی آپ ہنڈھائیندا۔ بیو کھلائے بودھ اگادھا، ایک منتر نام درڑائیندا۔ برہما وِشن شو سُنے فریادا، در دربارا آپ سہائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھ ڈونگھا کھاتا، پُرکھ بدھاتا پھول پھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کھیلے کھیل اگم اپار، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ ستگر پورا عقل کل دھار، کال پھاس نہ کھئے دسائیا۔ گر گر کھیل اپر اپار، قیمت کرتا آپے پائیا۔ بھگتن جوت کر اُجیار، دیا باقی اک وکھائیا۔ سنتن کھولے بند کوار، نج مندر کرے رسائیا۔ گُرمکھ ساچے پوڑے دیوے چارھ، چوٹھے پد آپ بہائیا۔ گُرسکھاں تیجا نین دئے اگھاڑ، جگت نیتر لیکھے لائیا۔ ترے گن اگنی دیوے ساڑ، تتوت نہ کھئے وکھائیا۔ کرے پرکاش بہتر نار، نورو نور نور درسائیا۔ پنچ وکارا دیوے جھاڑ، من مت نہ ہوئے ہلکائیا۔ بُدھ مت گھڑے گھاڑ، بن ٹھہیارا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ستگر پورا لیکھا لکھنہارا، لیکھا لیکھے وچ نہ آئیندا۔ گر گر رُوپ کر پسارا، نرگن سرگن ناؤں دھرائیندا۔ بھگتن بے میت مُرارا، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ سنتن میلا پُرکھ نارا، کنت کنتولا سیج ہنڈھائیندا۔ گُرمکھاں امرت بخشے ٹھنڈی ٹھارا، نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ گُرسکھاں وکھائے اک دوارا، چرن کول اپر دھول دھیان دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بندی چھوڑ آپ اکھوائیندا۔ بندھن توڑے بندھن پا، بندی خانہ ربن نہ پائیا۔ ساچے گھوڑے چڑھے بے پرواہ، شبدی گھوڑا اک دوڑائیا۔ جگ جگ بھڑے گھٹ گھٹ تھان، تھان تھنتھر ویکھ وکھائیا۔ آد جگادی کرے سچ نیاں، پاتشاہ شاہ شہنشاہ آپ اکھوائیا۔ لکھ چوراسی کائیا کھیڑا ویکھ نگر گراں، جگت بھومکا پھول پھلائیا۔ نو نو ست ست جانے جنائے اپنا ناں، ناؤں نرنکارا سہج سُکھدائیا۔ وکھ وکھ کرے بنس کال، کاک بنس سنگ نہ کھئے نبھائیا۔ نایان دیوے ساچا تھان، نتھاوایاں اپنے گلے لگائیا۔ ہنکاریاں دیوے خاک رلا، خاکی خاک چھار سپس پوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگا جگنتر بنائے بنتر، اپنا بیڑا آپ چلائیا۔ ستگر پورا بیڑا بٹھدا، سچکھنڈ دوارے کر وچار۔ گر گر رُوپ پُرکھ اکال دا، جوتی جامہ اگم اپار۔ کرے کھیل دین دیال دا، بھگت وچھل بھگتن جائے تار۔ ناتا توڑے کال مہاکال دا، ساچے سنتن لئے اُبھار۔ کنچن سونا سچ کٹھالی آپے گالدا، گُرمکھ چارھ رنگ اپار۔ گُرسکھ بال انجانے گود بہال دا، جوں بال مات کرے

پیار۔ ساچا منتر اک سکھال دا، ہنگ برہم بھوئے اُجیار۔ سو پُرکھ نرنجن اپنا کیتا آپے جان دا، دوسر کھئے نہ کرے وچار۔ کلجگ جیو نہ کھئے پچھاندا، مایا ممتا کرے خوار۔ لکھ چوراسی پُن چھاندا، اٹھسٹھ نیر ورولے وچ سنسار۔ ویلا اتم آیا ہان دا، چار کُنٹ بھوئے ہاباکار۔ گُرمکھ وِرا ہر رنگ ماندا، جس ملیا سَتگر پُورا مہربان۔ اپنا آپ لوک مات پچھاندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل دو جہان دا۔ سَتگر پُورا والی دو جہان، دوئے دوئے لوچن نہ کھئے جنائیا۔ گُر گُر ہتھ اُٹھائے سچ نشان، ست ست ایکارُپ درسائیا۔ بھگتن دیوے اک گیان، ایکارُپ برہم وڈیائیا۔ سنتن وکھائے سچ مکان، اُتر پُورب پچھم دکھن چار کُنٹ نہ کھئے بھوائیا۔ گُرمکھاں ایکارُپ راک سُنائے کان، چھٹی راک دین گواہیا۔ گُرسکھاں ایکارُپ بخشے مان، چرن کون سچئی سرنائیا۔ امرت آتم پین کھان، ترسنا بھکھ رہے نہ رائیا۔ ساچا ڈھولا ایکارُپ گان، پُرکھ ابناشی صفت صلاحیا۔ ناتا تے جیو جہان، ساک سین مات پت بھائی بھین بندھپ بندھن نہ کھئے پائیا۔ لاڑی موٹ نہ کھائے ڈائن، جم کا بھو نہ کھئے جنائیا۔ چتر گپت نہ لیکھا وکھائے لہن دین، رائے دھرم دئے نہ کھئے سزائیا۔ سَتگر پُورا درس دکھائے ایکارُپ، نینن نین آپ کھلائی۔ تن بستر پائے ساچا گہن، شبد دوشالہ ہتھ اُٹھائیا۔ گُرمکھ وپے نہ جھوٹھے وبن، واہ وا پورے گُر وڈی وڈیائیا۔ آپ چُکائے لین دین، مقروض بنے شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگا جُگنتر کھیل کر، جگ جیون داتا آپ اکھوائیا۔ جگ جیون داتا جاگیا، سَتگر سچا پاتشاہ۔ گُر گُر رُپ پھرے بھاگیا، شبد گُر بن ملاح۔ بھگتن میل کنت سہاگیا، گیت سہاگی رہیا گا۔ سچا جگیا اک چراغیا، دیپک جوت ڈگمگا۔ گُرمکھ اُچے من ویراگیا، من کی منسا دئے مٹا۔ گُرسکھ سرن سرنائی ساچی لاگیا، ناتا سکے نہ کھئے تڑا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگیا، امرت آتم جام پیا۔ ڈرمت مایل دھوئے داغیا، کالکھ ٹکا دیوے لاہ۔ ترے گُن مایا ڈسے نہ ڈسنی ناگیا، ناگن دیوے در ڈرکا۔ لکھ چوراسی وچوں پھڑ پھڑ کاڈھیا، جن بھوت بھرت خبیث نہ سکے کھئے دبا۔ جگت وکارا پھڑ پھڑ واڈھیا، نام کٹارا اک چلا۔ ڈونگھے کھاتے آپے گاڈیا، نہ کوئی سکے باہر کڈھا۔ ناتا تٹا ماس ناری چم ہڈی ہاڈیا، جوڑی جوڑ نہ سکے بنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی بھوئے سہا۔ سدا سہاک آد جُگاد، سَتگر پُورے ہتھ وڈیائیا۔ گُر گُر وجائے ساچا ناد، نام پُھنکارا ایکارُپ لائیا۔ بھگتن دیونہارا داد، دردی دُکھ رہیا وڈائیا۔ سنت سہیلے ساچے لادھ، سہج جوگ اک سمجھائیا۔ گُرمکھاں لڈائے اپنا لاڈ، آپ اپنی گود بہائیا۔ گُرسکھ دیوس زین

رکھے یاد، رسنا جہوا ہر گن گائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیناں ناتھ درد دُکھ بھہ بہنجن، گُرمکھ ویکھے ساچے سجن، سگلا سنگ آپ نہائیا۔ سگلا سنگ پُرکھ سمرتھ، جُگا جُگنتر آپ نہائیندا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوہی سیو کھائیندا۔ لیکھا جانے مہما اکتھ، کتھنی کتھ نہ کھئے الائیندا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیندا۔ شبد جنائی پوجا پاٹھ، واہ واہ گر گر اشٹ منائیندا۔ اک گھلائے ساچا ہاٹ، چوڈاں چوڈاں رُوپ وٹائیندا۔ جوتی تُوَر تریلوکی ناتھ، ترے گن مایا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُجیارا تُوَر اُجیار، ہر گوپالا کھیل اپار، دین دِیالا ایکنکار، عقل کل آپ ورتائیندا۔ عقل کل ورتایا، مہما شبد انوپ۔ ساچے تخت سُہایا، ہر ستگر سچا بھوپ۔ گر گر ساچا دوت درڑایا، ویکھنہارا چارے کوٹ۔ جُگا جُگنتر وپس وٹائیا، پنج تت نہ کھئے قلبوت۔ کاغد قلم نہ لیکھ لکھائیا، اپنا دیوے آپ ثبوت۔ اؤندا جاندا دس نہ آیا، تاننا پیٹا دسے نہ کھئے سوٹ۔ اپنا کھیل آپ کھلایا، پاربرہم اباشی اچت۔ جُگا جُگنتر وپس وٹایا، آپ سُہائے سُہنجی رت۔ قادر کریم ویکھ وکھایا، گُرمکھ سجن ساچے ست۔ دئی دوتی پردہ لاییا، پنج وکارا کڈھ کٹ۔ ایکا امرت جام پیایا، بھر پیالہ ہر ہر گھٹ۔ ساچے مندر آپ بہایا، آون جاون جائے چھٹ۔ ایکا منتر نام درڑایا۔ بھڑ چڑھائے اچی چوٹ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لئے ور، لیکھا جانے اوت پوت۔ پوت اوت بنس بنساولی، برہما وشن شو رُوپ درسایا۔ پُرکھ اباشی کھیل کراونی، کرن کراونہار آپ ہو جایا۔ آپے پکڑے اپنی دامنی، دامنگیر درد دُکھ ونڈایا۔ آپے میٹے زین اندھیری شامنی، شمع دیپک اک جگایا۔ آپے کرے پرکاش کوٹن بہانتی، انہو اپنا رُوپ درسایا۔ آپے چمکے ایکا دامنی، دمک اپنے وچ رکھایا۔ آپے پوری کرے بھاونی، بھاونی بھہ نہ کھئے ودھایا۔ آپے کامن آپے کامنی، آپے ست سنتوکھ سہایا۔ آپے زرگن جوت اک وکھاونی، پُرکھ اکال اپنا رُوپ دھرایا۔ آپے امرت میگھ برسے ساونی، آپے چار کُنٹ رہیا ترسایا۔ آپے نگر کھیڑا وسے گرامنی، آپے ڈھیہ ڈھیہ ڈھیر وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا ڈھر سندیشہ آپ سُنایا۔ ستگر پورا ست سندیش، سچکھنڈ نواسی آپ سُنایا۔ گر گر داتا نر نریش، شبد ودھاتا وڈ وڈیائیا۔ بھگتن دیوے اک آدیس، آد جُگاد بے پرواہیا۔ سنتن میلا کر کر وپس، وپس انیکا آپ دھرائیا۔ گُرمکھاں رکھائے ایکا ٹیک، بڈھ بیپک کرے صفائیا۔ گُرسکھاں لکھے ساچا لیکھ، بتھ رکھے نہ کھئے قلم شاہیا۔ ساچے مندر بیٹھا رہیا ویکھ،

ویکھنہار دس نہ آئیا۔ جُگا جُگنتر کرے بھیکھ، نہکلنک نرگن جوتی جامہ پائیا۔ لیکھا چُکائے مُلا شیخ، قُطب غوث پیر دستگیر ویکھ وکھائیا۔
 جگت جہانا مٹے ریکھ، رکھی مُنی رہے کُرائیا۔ منگے منگ سہنسر مُکھ شیش، وشنوں وشنو نال رلائیا۔ برہما کھلڑے کر کر کیس، نیوں
 نیوں بیٹھا سیس جھکائیا۔ شنکر منگے اک ادیس، سر رکھ ہتھ سمرتھ پُکھ بے پرواہیا۔ تیرا میلا ترے ترے دیش، ترے گن تیرے رنگ
 سائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا آپ سمجھائیا۔ لیکھا ہر سمجھائیندا، ستگر پُکھ سُبجان۔ گر گر ناؤں دھرائیندا،
 والی دو جہان۔ بھگتن میل ملائیندا، گھر مندر سچ مکان۔ سنتن آپ اُٹھائیندا، دیوے برہم گیان۔ گرمکھ لیکھ لائیندا، جن سجن لے
 پچھان۔ گرمکھ مارگ پائیندا، ایک حکم دھر فرمان۔ آد جُگادی اپنا ڈھولا آپے گائیندا، جُگا جُگنتر کھیل مہان۔ ستجگ تریتا دوپر پار
 کرائیندا، کلجگ اتم ویکھ آن۔ نہکلنکا جامہ پائیندا، شبد کھنڈا تیر کمان۔ واسی پُری گھنک آپ اکھوائیندا، جودھا سورپیر بلی بلوان۔ ساچا
 ڈنکا آپ وجائیندا، ویکھ وکھائے راج راجان۔ ساچا بنکا آپ سہائیندا، بنک دواری سری بھگوان۔ من منکا آپ پھرائیندا، جو جن چرنی ڈگے
 آن۔ بوئے شنکا روگ گوائیندا، ایک سچ نام ندھان۔ جن جنکا ویکھ وکھائیندا، گرمکھ ساچے چتر سُبجان۔ دھن دھن جھولی پائیندا، دیونہارا
 مال دھن سچا خزان۔ راؤ رنگا کھیل کھلائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن بخشے ساچا مان۔ ہرجن ساچے مان چرن
 دوارے، ستگر سیوا آپ وکھائیا۔ گر گر روپ لے اوتارے، گوبند میلا سچ ملائیا۔ استھل سوہن وسدے رہن چُبارے، بھگت بھگوت
 دے صلاحیا۔ سنتن چاڑھے رنگ اپارے، رنگ مجیٹھی اتر نہ جائیا۔ گرمکھ کوکے کرے پکارے، ہر ہر ایک رسنا گائیا۔ گرمکھ ڈھیہ ڈھیہ
 پئے دوارے، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیا۔ ستگر پورا گرمکھان اُتوں آپ اپنا آپے وارے، اپنی بھیٹا آپ چڑھائیا۔ چارے جگ ست ڈلارے،
 پتا پوت ویکھ وکھائیا۔ لیکھا جانے اجیت جُجھارے، بھل رہے نہ رائیا۔ فتح زوراور مار للکارے، لہنا دینا دے چُکائیا۔ نیلے گھوڑے ہو
 آسوارے، نیلے والا پھیری پائیا۔ نو کھنڈ پرتھی لگا ویکھ اک اکھارے، شاہ پاتشاہ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ گرمکھ اُٹھائے ساچے لاڑے، رنگ
 بستنی اک رنگائیا۔ دوس سہائے ستاراں ہاڑے، جو چڑھیا اتر نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرمکھ ساچے لے پھڑ،
 ویکھنہارا تھاؤں تھائیا۔ تھان تھنتر ویکھدا، ویکھنہار کرتار۔ دھارے روپ دس دسمیس دا، گر شبدی لے اوتار۔ کلجگ ویلا اتم ٹھیسدا،

دھرنی دھرت نہ چُکے بہار۔ برہما وشن شو ستگر چرن دوارے لیٹدا، دھوڑی منگے خاک اپار۔ پُرکھ ابناشی اپنے اندر آپے لیٹدا، دِس نہ آئے
وچ سنسار۔ کرے کھیل کھیوٹ کھیٹ دا، بیڑا چلائے وچ منجھدہار۔ لیا جنم مہینہ جیٹھ دا، جیٹھا پُت ہر کرتار۔ گرمکھاں اندر وڑ وڑ
ویکھدا، کھیلے کھیل آگم اپار۔ مٹمکھاں نال کرے سنگ جھیڑ دا، جھڑک جھڑک در دواویوں دئے ڈرکار۔ گر گوبند ویلا حق نیڑدا، نیڑا کرے
آپ زینکار۔ اُلٹا گیڑا آپے گیڑدا، چاروں کُنٹ دئے ہلار۔ کلجگ کوڑ کوڑ کڑیارا چھیڑاں چھیڑدا، اُچی کوکے کرے پکار۔ جوتی جوت سرُپ
ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ساجن لائے پار۔ ستگر پورا تازدا، دیناں ناتھ دِیال۔ مانس جنم پیچ سواردا، دوس زین کرے پرتپال۔ کلجگ
سُتیاں واجاں ماردا، شبد دُھن لئے اٹھال۔ گڑھ توڑے گڑھ ہنکار دا، شبد کھنڈا پھڑ پھڑ ڈھال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
گرمکھ ساچے ویکھنہارا ساچے لال۔ لال اٹلڑا مانک موتی، گرمکھ مہا کہن نہ جائیا۔ گھر مندر جگدی رہے جوتی، دوس زین نہ کوئی
بُجھائیا۔ سرت سوانی رہے نہ سوتی، سُتیاں زین نہ کوئی وبائیا۔ ستگر پورا کڈھ واسنا کھوٹی، جگت بنباس دئے گوائیا۔ پھڑ چڑھائے ساچی
چوٹی، چت وٹ ٹھگوری کھئے نہ پائیا۔ ہتھ پھڑائے نام سوٹی، ڈونگی کندر پار وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دُکھ
درد دئے گوائیا۔ دُکھ درد در چُھٹیا، زرمِل ہویا سریر۔ آپ سہائی ساچی رُتیا، کڈھ ہوئے پیڑ۔ دین دِیالا ایکا تھتھیا، امرت بخشے ٹھانڈا
سیر۔ ناتا توڑے جوٹھا جھوٹھیا، وڈ داتا گنی گہیر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بخشنہارا ساچا نیر۔ زرمِل نیر آتم جیا،
برہوں اگن مٹائیا۔ گرمکھ ورلے مات پیا، نام خُماری اک وکھائیا۔ ناتا توڑے ساڈھے تِن ہتھ سیان، در گھر ساچے وچی ودھائیا۔ ستگر
مِلیا ساچا پیا، پیت پیتمبر سیس سہائیا۔ گر گر کرے اپنا پیا، گرمکھ وڈ وڈیائیا۔ بھگتن اندر آپے تھیا، تھر گھر واسی بھيو نہ رائیا۔ سنتن
اندر بیجیا بیا، رکت بوند نہ کھئے ٹکائیا۔ گرمکھاں کرائے ساچا ہیا، ہر کے پوڑے آپ چڑھائیا۔ گرمکھ تیری ڈونگی رکھائی ننہا، ننہاں ہیٹھ
نیوں نیوں اپنا آپ دبائیا۔ جوت اکالن بنی تریا، پُرکھ اکال خوشی منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے آپ
ترائیا۔ ہرجن دُکھ دلدر ناسیا، مٹیا جگت اندھیرا۔ ایکا رسنا پوجا پاٹھیا، من انتر چاؤں گھنیرا۔ جگت وکارا وچوں کاٹیا، پنچم پنچم ڈھیہہ
ڈھیہہ ہوئے ڈھیرا۔ پنڈھ مکایا اوکھی گھائیا، سُکھ اُپچے نیرن نیرا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بنہارا بیڑا۔ بیڑا بنے ستگر

میت، میتر پیارا اک اکھوائیا۔ گرُ گرُ منتر نام درڑاے ساچا گیت، گرہ گرہ ویکھ وکھائیا۔ پنج ت ت تن کرے ٹھنڈا سیت، ساتنک ست ست ورتائیا۔ اک وکھائے ساچی ریت، پنت پُنت بے پرواہیا۔ کایا مندر دیہرا مسیت، گھر ٹھا کر بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرُمکھاں آپے دے بُجھائیا۔ ایک ٹھا کر ایک سوامی، ایک سترگر ناؤں دھرائیندا۔ ایک کرم کرے اُجاگر ہوئے نہ کامی، نہ کرمی اپنی کل ورتائیندا۔ ایک نگر کھیڑا وسے گرامی، سچ سنگھاسن ایک لائیندا۔ ایک شبد ناد ایک کائے بانی، باؤن اپنا روپ دھرائیندا۔ ایک امرت ٹھنڈا پانی، آد جگاد آپ ورتائیندا۔ ایک مہا اکتھ کہانی، جگ جگ آپ سنائیندا۔ ایک راجا ایک رانی، ایک تخت آپ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی سیوا آپ کمائیندا۔ سترگر پورا سیوا کر، سیوادار اکھوائیا۔ گر گر روپ مات دھر، دھرت دھول دے وڈیائیا۔ بھگت پھڑاے اپنا لڑ، چھٹ کدے نہ جائیا۔ سنن اندر آپے وڑ، ورن گوت دے گوائیا۔ گرُمکھاں گھر وچ وکھائے گھر، گھر گھر دیپ جوت رُشنائیا۔ گرُمکھاں چکائے جھوٹھا ڈر، بھانڈا بھرم بھو بھنائیا۔ ساچا گھاڑن آپے گھڑ، ایہرن مت ویکھ وکھائیا۔ جت پہارا ویکھے در، اپنی پون پون ہلائییا۔ دھیرج سنارا آپے بن، اپنی کل آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بنت آپ بنائیا۔ نہ کوئی وید دے ستھیا، اپنا گھاڑن آپ گھڑائیندا۔ جت پہارا نہ کوئی سنیار، اگنی ت ت نہ کوئی ملائیندا۔ ایہرن مت نہ کھئے اجیار، ہٹھ مٹھ نہ کھئے ٹھگائیندا۔ ٹھانڈے گھر بیٹھ سچی سرکار، ساچی کھیل آپ کھلائییندا۔ ایک منتر کر تیار، اپنا فرنا باہر کڈھائیندا۔ آد جگادی پاوے سار، جگ جگ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، وسر کدے نہ جائیندا۔

★ ۵ بہادروں ۲۰۱۷ یکرمی گردیال سنگھ دے گھر رامووالا ضلع فروزیہ ★

پُرکھ اکمڑا بے پرواہ، اکھ ابھیو بھیو نہ رائیا۔ ست ستوادی سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچ ملاح، ساچا بیڑا رسیا چلائییا۔ جگا جگنتر چلائے اپنا ناں، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹائییا۔ کرے کرائے سچ نیاں، نرگن اپنے ہتھ رکھے وڈیائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوئی ریت آپ اکھوائیا۔ جوئی ریت پُرکھ اکالا، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ شاہو بھوپ دین دیالا، دیناں ناتھ

آپ اکھوائیندا۔ جُگا جُگنتر اوٹری چالا، چال نرالی اک رکھائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچی دھرمسالہ، ہر مندر سوہیا پائیندا۔ تخت نواسی تخت نرالا، پُرکھ ابناشی آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، انہو اپنا روپ وٹائیندا۔ انہو روپ سری بھگوان، روپ ریکھ نہ کھئے جنائیا۔ ساچے تخت سچ راجان، راج راجانا سوہیا پائیا۔ ست ستوادی ست نشان، ستگر ساچا آپ جھلایا۔ ایکنکارا اک اکل دیونہارا دھر فرمان، دھر دی بانی بان چلائی۔ پاوے سار دو جہان، پُریاں لوآں ویکھ وکھائیا۔ برہمنڈ کھنڈ ہوتے پردھان، الکھ اگوچر اگم اتھاہ، دس نہ آئی۔ لکھ چوراسی جیو جہان، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ ویس اولٹرا گن ندھان، نرگن سرگن روپ وٹائیا۔ گر گر روپ ہوتے آپ مہربان، شبدی ڈنکا اک وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستگر ساچا ساچی سیج آپ سہائیا۔ گر گر کھیل اگم اپار، نرگن سرگن آپ کرائیندا۔ لوک ماتی لے اوتار، پنج تت کایا چولا آپ ہنڈھائیندا۔ ایکا برہم کرے وچار، پاربرہم ویکھ وکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن میت مُرار، ہر پُرکھ نرنجن کھیل کھلاییندا۔ ایکنکارا کنت بہتار، آد نرنجن سنگ نبھائیندا۔ ابناشی کرتا گپت ظاہر، سری بھگوان بھیو کھلاییندا۔ پاربرہم نراکار ساکار، اپنی کل دھرائیندا۔ شبد وچولا بن سنسار، ساچا ڈھولا آپے گائیندا۔ تولا بنے تولنہار، ایکا کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھارا آپ وکھائیندا۔ گر گر ہر ہر کھیل اپارا، قُدرت قادر آپ کرائیا۔ نور الابی ہو اُجیارا، ایکا کلمہ آپ پڑھائیا۔ شاستر سمرت وید پُراناں وسے باہرا، بھیو ابھیدا بھیو چھپائیا۔ سادھ سنت رہے پُکارا، آد جُگاد اک لو لایا۔ سرگن نرگن بن بھکھارا، آگے اپنی جھولی ڈاپیا۔ آد جُگادی اک ورتارا، ستگر سچا آپ اکھوائیا۔ گر گر کرے ساچی کارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا، بے عیب آپ اکھوائیا۔ گر گر سورا سورپیر، ساچے تخت سہائیندا۔ لیکھا جانے شاہ حقیر، راؤ رنک راج راجان ویکھ وکھائیندا۔ ایکا بخشے امرت آتم ٹھنڈا سپر، آد جُگادی آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گر لیکھا جانے اپنا دھر، دھر دا لیکھا آپ سمجھائیندا۔ گر گر ہتھ وڈیائیا، ہر ساچا شبد جنائیندا۔ لکھ چوراسی آپ سمجھائیا، بہرم بھلیکھا بہرم مٹائیندا۔ برہم گیان اک درڑائیا، برہم میلا آپ کرائیندا۔ نیتر نین اک گھلایا، اگیان اندھیر چُکائیندا۔ شبد ناد دھن وجائیا، انحد ساچی سیوا لائیندا۔ آتم سیجا اک سہائیا، گھر مندر سوہیا پائیندا۔ جوت نرنجن کر رُشنائیا، دوس زین

دگمگائیندا۔ ستگر پورا سچا شہنشاہیا، آپ اپنا حکم سنائیندا۔ ویکھنہارا تهاؤں تھائیا، نو نو آپے پھول پھلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر اپنا ناؤں وٹائیندا۔ گر منتر ہر نام درڑایا، ایک بوجھ بھجائیا۔ نش اکھر وکھر آپ پڑھایا، قلم دوات نہ لکھ شاہیا۔ بسدھا کاغذ نہ کھنے بنایا، ست سمند مس ورو لے نہ رائیا۔ بودھ آگادھا شبد جنایا، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ آد جگادی ناؤں دھرایا، نہ مرے نہ جائیا۔ برہم برہمادی کھوج کھجایا، گھٹ گھٹ اپنی سیج ہنڈھائیا۔ چوڈاں لوکاں ویس وٹایا، چوڈاں طبقات دئے صلاحیا۔ ترے گن مایا توڑ تڑایا، بندی بند نہ کھنے رکھائیا۔ پنچم میلا سہج سبھایا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر اپنی کھیل کھلائیا۔ گر گر گر گر گر سورا سورپیر، صاحب سلطان سچا پاتشاہیا۔ جن بھگتاں کٹے جگت زنجیر، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ امرت بخشے ٹھانڈا سیر، سانتک ست ست ورتائیا۔ بھر پیالہ پیائے ساچا نیر، برہوں آگ نہ کھنے تپائیا۔ بجر کپائی دیوے چیر، دئی دویتی پردہ لاپیا۔ ہوے ہنگتا کدھے پیڑ، مایا ممتا رہے نہ رائیا۔ چوٹی چاڑھے پھڑ آخیر، کبیر جلاہا دئے ڈھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا سہج سبھائیا۔ کبیر کبیرا پایا، کایا کنچن گرھ اپار۔ چڑھ آخیرا درشن پایا، محل اٹل اچ مینار۔ نیرن نیرا نظری آیا، دور ڈراڈا پنڈھ کریا پار۔ پیرن پیرا درس دکھایا، شاہ حقیرا کرے پیار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن دیوے اک ادھار۔ بھگت ادھاریئن آپ ہر، چار وید رہے جس گائیا۔ ایک جوت ایک شبد اندر دھر، دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سرؤپی روپ وٹائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، نرگن نرویر اپنی کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا اک اتینا، آد جگادی ٹھنڈا سینتا، کرے کرائے پت پت پتینتا، پت پاپی آپ ترائیا۔ بھگتن میلا ہر بھگونت، پاربرہم سرنایا۔ ناتا تھے لکھ چوراسی جیو جنت، ہر ہر سجن ایک پایا۔ رسنا جہوا منیا منت، من انتر نام درڑایا۔ میل ملاوا ساچے کنت، آتم سیجا آپ سہایا۔ چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جایا۔ مہا گائے اکتھ کہانی بے آنت، آگت رسنا جہوا نہ کھنے ہلایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھگتن ویکھے سہج سبھایا۔ بھگتن میل ملندڑا، کر کرپا گن ندھان۔ دیپک جوتی اک جگندڑا، گھر وکھائے سچ نشان۔ شبد ناد اک وجندڑا، انحد دھن سچی دھنکان۔ امرت جام پلندڑا، ایک گھر سچا بے نام۔ اندھ اندھیر آپ مٹندڑا، جوت زرنجن کر پردھان۔ گیت سہاگی اک سٹندڑا، سو پڑکھ وڈ مہربان۔

ہنگ برہم میل ملندڑا، ناتا تھے پنج شیطان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن دیوے بھگتی دان۔ بھگت بھگونت گھر سہایا، دوس رین پرہات۔ ستگر ساچا رنگ رنگایا، بیٹھا رہے اک اکنت۔ گر گر اپنا روپ وٹایا، دیونہارا ساچی دات۔ ہر بھگت اپنے لیکھے لئے لگایا، آد آت پچھے وات۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن کول بندھائے نات۔ چرن کول جن ناتا جوڑیا، گھر پایا بے پرواہ۔ شبد ملائے گرو گرو گھوڑیا، ویکھ وکھائے شہنشاہ۔ بھگتاں اتم آپے بھڑیا، لوک مات ہوئے سہا۔ جگا جگنتر پھرے دوڑیا، وسنہارا ساچے تہاں۔ چوتھے گھر لایا پوڑیا، آپ اپنا پنڈھ مکا۔ رس ویکھے مٹھا کوڑیا، اپنا رس آپ وکھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن پکڑنہارا بانہ۔ بھگتن پیج سوارن، جگا جگنتر ساچی کار۔ سنتاں دیوے نام آدھارن، آپ اپنا کر پیار۔ نرگن جوتی کر اجیارن، نرگن نور کرے اجیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت ولسائے ساچے گھر، آپ وکھائے سچ دوار۔ سنت دوارا سچکھنڈ، ستگر ساچی ونڈ ونڈائیا۔ گر گر درس منگن منگ، رسنا جہوا نیتر نین جگت جگدیش سیس جھکائیا۔ سورا سربنگ لائے انگ، وجائے نام مردنگ کرے شنوائیا۔ آتم سیج پلنگ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنتن میلا میل ملائیا۔ سنتن میل ملندڑا، کر کرپا گن ندھان۔ لوک مات ویکھ وکھندڑا، لکھ چوراسی کر پچھان۔ آپ اپنے آپ اٹھندڑا، دیونہارا دھر فرمان۔ شبد انادی راگ سندنڈرا، آپ سُنائے اپنے کان۔ گھر مندر جوت جگندڑا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنتن بخشے چرن دھیان۔ سنت ملاوا ایک ہر، ہر جو ویکھ وکھائیا۔ ناتا توڑے تو در، جگت واسنا رہے نہ رائیا۔ آشا ترسنا جائے مر، مایا ممتا نہ کھئے ستائیا۔ ور گھر پائے ایک نر، نر نرائن اک ہندھائیا۔ نرہو چکائے جگت ڈر، بھ بھیانک ہوئے سہائیا۔ اک نہائے ساچے سر، امرت سروور آپ بھرائیا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، نرگن سرگن روپ وٹائیا۔ اپنی ودیا آپے پڑھ، ساچے سنتاں کرے پڑھائیا۔ نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جڑ، سچکھنڈ دوارے بیٹھا آسن لائیا۔ نہ کوئی سکے گھاڑن گھڑ، نیتر نین نہ کھئے وکھائیا۔ اپنے مندر بیٹھا وڑ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ سنتن پھڑائے اپنا لڑ، جگ جگ اپنی کھیل کھلائییا۔ آپے توڑے ہنکاری گڑھ، نون سو اکھڑ آپ سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنتن ست ست ورتائیا۔ ست ستوادی ست بھنڈارا، ہر سنتن آپ ورتائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل نیارا، نرگن اپنا آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن سانجھا یارا، سگلا سنگ وکھائیندا۔ ایکنکارا پاوے سارا، اپنی

دھارا آپ بندھائیندا۔ آد نرنجن ہو اُجیارا، گھر دیپک جوت جگائیندا۔ ابناشی کرتا لائے نعرہ، اُچی کوک آپ سُنائیندا۔ سِری بھگوان بول
 جیکارا، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ پاربرہم پرہ اپنا کر پسارا، اپنی رچنا ویکھ وکھائیندا۔ ترے گن تت آپ وچارا، ترے ترے میلا آپ ملائیندا۔
 وشن برہما شو کر تیارا، نیارا مارگ آپ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنتن رُپ آپ سمجھائیندا۔ وشن وٹایا رُپ
 ہر، برہمے برہم جوت جگائیا۔ شنکر اپنے آگے دھر، ویکھ شہنشاہیا۔ تتن پھڑایا ایکار، جھٹ کدے نہ جائیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، آپے
 بھانڈے بند کرائیا۔ اپنے اندر آپے وڑ، آپے آسن لائیا۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ، نہ مرے نہ جائیا۔ اپنی کرپا آپے کر، اپنی وست جھولی رہیا
 پائیا۔ برہمے دیونہارا ور، لکھ چوراسی رچن رچائیا۔ لیش جیو ایکا گھر، بیٹھا سیج ہنڈھائیا۔ دھرنی دھرت دھول دھرناپت، دھر دھر اپنی
 دھیر دھرائیا۔ رکت بوند نہ دے رت، رتی رت نہ جوڑ جڑائیا۔ رُپ آکارا نہ کھئے پنج تت، ساکار نہ کھئے وڈیائیا۔ کھیلے کھیل ہر کلاپت،
 ناری سیج نہ کھئے ہنڈھائیا۔ اپنی وست اپنے اندر رکھ، آپے ویکھ ویکھنہارا دس نہ آئیا۔ سرب کل آپے سمرتھ، سمرتھ ہتھ وڈی وڈیائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی بھانڈا گھڑیا، نرگن سرگن اندر وڑیا، اپنی وڈیا آپے پڑھیا، برہما مُکھ چار صلاحیا۔
 چار مُکھ صلاحن، چار جگ رچن رچائیا۔ اپنی جہوا آپے گائن، چار وید کرے پڑھائیا۔ چار بانی رنگ رنگائن، چارے کھانی بیو کھلائییا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی مہا اپنے ہتھ رکھائیا۔ لکھ چوراسی کر پسار، پنج تت چولا آپ ہنڈھائیندا۔ گھر وچ گھر کر
 تیار، گھر آسن سیج سہائیندا۔ دیا باقی کر اُجیارا، کھلاپاتی ویکھ ویکھائیندا۔ بوند سواتی ٹھنڈی ٹھار، کولا مُکھ آپ بھرائیندا۔ ساچا ساقی
 ہو تیار، بھر پیالہ جام پیائیندا۔ بند تاکی کھول کواڑ، انحد تال وجائیندا۔ اندر بیٹھا مارے جھاکی سرجنہار، مُکھ اپنا پردہ پائیندا۔ اپنی پُچھ
 آپے واتی پرگٹ ہووے وچ سنسار، بھگون سنتن اپنا رُپ درسائیندا۔ پھڑ پھڑ باہوں جائے تار، بیو ابھیدا آپ کھلائییندا۔ اٹھ پھر اک گفتر،
 گفتم اپنی آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچی وست، اپنی کِرِن اک اک نال ونڈ ونڈائیندا۔ اک کِرِن رچ
 برہمنڈ، اک اک وچ ٹکائیا۔ اک اک کرے کھنڈ کھنڈ، اک اک لیکھا لیکھ نہ پائیا۔ اک اک اپنی ونڈن ساچی ونڈ، اک ایک اک آپے دئے
 ملائیا۔ برہم منگے ساچی منگ، اپنے آگے جھولی ڈھاپیا۔ پُرکھ ابناشی سورا سربنگ، سورپیر آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، آپے دیوے اپنا ور، سنتن آتر اپنی بوجھ بھجھائیا۔ سنتن آتر کیرن کٹاکس، تیر نرالا آپ لگائیندا۔ من وکار مارے راکشس، رکھشش اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنی کرائے آپ شناخت، اپنا پردہ آپے لاپندا۔ اپنی بخشے آپ وراشت، اپنا لیکھا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن وکھائے ساچا گھر، گھر ساچا آپ سہائیندا۔ سنتن پردہ لاپندا، دُئی دویتی دئے اُتار۔ ایکامرت جام پیائیندا، کایا کرے ٹھنڈی ٹھار۔ ساچا منتر اک درڑائیندا، سو پُرکھ نرنجن کرپا دھار۔ ہنگ برہم میل ملائیندا، میل ملوا اگم اپار۔ ہڈ ماس ناڑی چم پنچ تت ویکھ وکھائیندا، من مت بڈھ پائے سار۔ خوشی غم نہ کھئے جنائیندا، ہرکھ سوگ وسیا باہر۔ ساچی چوگ اک چکائیندا، مانک موتی کر تیار۔ سرتی سوتی آپ اٹھائیندا، شبد سوٹی پھڑ ہتھیار۔ کوٹن کوٹی پاپی ترائیندا، کر کرپا آپ نرنکار۔ واسنا کھوٹی باہر کڈھائیندا، تریا ویس نہ کرے کبھی نار۔ نرمل دیا جوت جکائیندا، دوس زین ہوئے اجیار۔ ساچا ناد شبد وجائیندا، دُھن آتمک سچی دُھنکار۔ سنتن پردہ آپے لاپندا، شبد وچولا بن سنسار۔ اپنا لیکھا آپ جنائیندا، پُرکھ ابناشی میت مُرار۔ بہرم بھلیکھا سرب کڈھائیندا، ہوئے ہنگتا روگ نوار۔ ایکامرت آپ سیکھائیندا، نیش اکھڑ دئے آدھار۔ ساچے سنتن سوال آپے حل کرائیندا۔ دوسر پٹی کھئے نہ کرے تیار۔ ہور تاپا نہ کھئے وکھائیندا، پورن گر اک اوتار۔ پورب لیکھیا لیکھا جنائیندا، آپ اپنی کر وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنتن بخشے چرن پیار۔ سنتن ہر رنگ مانیا، دیونہارا دین دیالا۔ اپنا آپ لوک مات پچھانیا، ناتا تٹا شاہ کنگالا۔ پایا پُرکھ سری بھگوانیا، ستگر پورا گر گوپالا۔ چلے چلائے ساچے بھانیا، جگا جگنتر کھیل نرالا۔ تختوں لاپے راجے رانیاں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنتن میلا ساچے گھر، گھر ساچا ایکامرت جانیا۔ گھر ساچا سچ گر در، گھر ساچے سوبھا پائیا۔ سنتن ملیا ایکامرت، ور داتا جھولی پائیا۔ سچ بھنڈارا دیوے بہر، اتوٹ اٹھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سنت کنت ایکامرت رنگ رنگائیا۔ سنت کنت سیج سہائیندا، آتم آتر کر پیار۔ پلنگ رنگیلا اک وچھائیندا، چھیل چھیللا ست کرتار۔ اپنی دشا ویکھ وکھائیندا، کر کر چیلہ ایکنکار۔ اپنا قبیلہ آپ بنائیندا، سنت بھگت کر اجیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے وست اگم اپار۔ سنتن وست امولک، جھولی پائیا۔ شبد انادی وجے ڈھولک، در گھر مندر آپ وجائیا۔ ہر کا ناؤں رکھائے کایا گولک، ترے گن اپنا کڈا لائیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو دئے کھلائیا۔ سنت وجائے سچ نگارہ، مردنگا اپنے بتھ اٹھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیارا، جُگ کرتا آپ کرائیندا۔ جُگا جُگنتر لئے اوتارا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ بھگت ملائے سچ دوارا، درگاہ ساچی دھام سُہائیندا۔ سنتن میلا وچ سنسارا، ساکھیات رُپ درسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت سوالی ویکھ وکھائیندا۔ جگت سوالی، جگت جگ جگ مایا بندھن پائیندا۔ دوباں بتھان رکھے خالی، سرشٹ سبائی آپ بھوائیندا۔ کلجگ رین اندھیری کالی، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیندا۔ کام کرودھ کرے دلالی، جوٹھ جھوٹھ ونج وکھائیندا۔ اپنی بتھیں بوٹا پٹے مالی، ہری سینچ کیاری نہ کھئے کرائیندا۔ پھل نہ دسے کیسے ڈالی، سنمل رُپ سرب لہرائیندا۔ جگت نہ دسے کھئے پالی، پرتپالک مُکھ چھپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ ویکھے اک سوالی، رسنا جہوا آپ سمجھائیندا۔ بھگت سوال بھگتی دان، بھگون ویکھ وکھائیا۔ سنتن منگے ہر ہر نام، ہر ہر جو جھولی پائیا۔ جُگا جُگنتر پورا کرے کام، کام کامنی دئے مٹائیا۔ ویکھنہارا نگر کھیڑا سچ گرام، کایا ماٹی چام پھول پھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھیدا آپ کھلائیا۔ سنت سوال سُنایا، من مت بُدھ کر وچار۔ پُرکھ ابناشی دیا کایا، ترے گن مایا وسے باہر۔ اپنا ت نہ کھئے رکھایا، تقوت لئے ابھار۔ لکھ چوراسی رہیا سمایا، نرگن جوت کر اُجیار۔ سرگن ساچا سنگ نبھایا، میل ملائے وچ سنسار۔ گُرسکھ ساچی منگ منگایا، گُرمکھ بنے در بھکار۔ سنگھ تارا کیوں رہیا گُرایا، پرہ بھرے وست بھنڈار۔ دوجا سوال نہ کھئے جنایا، نہکرمی کرم رہیا وچار۔ پہلا لیکھا جو لیا لیکھایا، کلجگ اتم لاپے بہار۔ ویس انیکا آپ کرایا، داہڑی مُچھ دسے نہ سرجنہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اکھ لئے وچار۔ گُرسکھ اکھ اک اک بولیا، ہر ساچا سچ وچار۔ گھٹ مندر بیٹھا بنکے تولیا، ساچا کنڈا لئے ہلار۔ پچھلا پھولن گُرسکھ تیرا کدے نہ پھولیا، اوگن پاپی لئے تار۔ کلر کول آپے مؤلیا، کھڑی رہے سدا گزار۔ درس دکھایا اُپر دھولیا، نہکنکا لئے اوتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کبدھ کلکھنی دیوے مار۔ کبدھ کلکھنی ڈومنی، نار دُہاگن رنگ۔ جُگ جُگ رہی سؤمنی، سر چُکیا بہار گنڈھ۔ تھان نہ سوہے بھومکا بھومنی، جس گھر بیٹھی دُہاگن اپنی اپنی ونڈن ونڈ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا سرب برہمنڈ۔ سوالیاں حل سوال کرائیندا، سدا بتھ سمرتھ مہا کتھی نہ جائیا۔ گھڑی پل مائس جنم لیکھے لائیندا، ول چھل کھیل کرائیا۔ نو جاے

مانس جنم دوائیندا، گرسکھ سیکھ پھیر بنائیا۔ اک سو اک وار درس دکھائیندا، اک اکلڑا آپ ہو جائیا۔ بال نادانا تارا سنگھ کیوں گھبرائیندا، ہر جو ہر مندر بیٹھا بھل نہ جائیا۔ گرمکھاں دی خاک پھرے چھان دا، اپنی ہتھیں بہار اٹھائیا۔ اپنی کڑیتی کرتا پُرکھ آپے جاندا، گر پیر دین گواہیا۔ سنت ساچے گھر مل ستگر ہر رنگ مان دا، رنگ رنگ وچ ٹکائیا۔ ویلا چُکیا پُچھ پچھان دا، پُچھنہارا اندر بیٹھا تاڑی لائیا۔ ناتا ٹٹیا جگت ہان دا، ہانی ملیا شہنشاہیا۔ بیہو چُکیا جگت مکان دا، ہر جو ہر مندر جوت جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی آپ پچھان دا، بھل رہے نہ رائیا۔ بندھن پائے نام ڈور، اڈول اڈل دیا کھائیندا۔ بنھنہارا پنجے چور، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار گوائیندا۔ ویکھنہارا اندھ گھور، جوت زرنجن دیپ جگائیندا۔ شبد سُنائے سچی گھنگھور، آپ اپنا بول لائیندا۔ لیکھا چُکے تور مور، تیرا تیرا نہ کھئے وکھائیندا۔ شبد چڑھائے ساچے گھوڑ، واگاں اپنے گھر رکھائیندا۔ لگی پریت نبھے توڑ، آدھ وچکار نہ کوئی ٹھائیندا۔ ہرجن ساچے لئے جوڑ، آپ اپنا میل ملائیندا۔ مٹکھ در تون دیوے ہوڑ۔ ہر کا روپ نظر نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، گرسکھ نپائے ساچے سر، ڈرمت میل آپ دھوائیندا۔ ڈرمت میل دیوے کٹ، ستگر بتھ وڈی وڈیائیا۔ داتا دانی میٹے پھٹ، ایکا رنگن نام رنگائیا۔ امرت آتم دیوے جھٹ، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ شبد نگارے مارے سٹ، انحد تال آپ وجائیا۔ آتم سیج سہائے کھاٹ، سری بھگوان اپنا آسن لائیا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ذات پات ورن برن نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں اک گوسائیا۔

★ ۵ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی اُجاگر سنگھ دے گھر رامو والا (نواں) ضلع فیروزپور ★

سو پُرکھ زرنجن ٹھانڈا دربارا، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن رنگن دھارا، آپ اپنی وچ رکھائیندا۔ ایکنکارا کر پسارا، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ آد زرنجن نور اُجیارا، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان سیج سیکدارا، ساچا تخت آپ سہائیندا۔ ابناشی کرتا حکمی حکم ورتے ورتارا، دھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ پاربرہم ورتے ورتاوے سیج بھنڈارا، وڈ بھنڈاری ناؤں دھرائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھول کواڑا، تھر گھر

ساچے سوہا پائیندا۔ شبدا اگئی سٹ ڈلارا، ہر نرکارا آپ اُچائیندا۔ ایکا رنگ رنگے کرتارا، ساچی رنگن آپ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا شبدا ہر مہربان، نرگن اپنا آپ اُپائیا۔ اپنے مندر بیٹھ مکان، تھر دربارے ویکھ وکھائیا۔ ساچے تخت راج راجان، آسن سنگھاسن سوہا پائیا۔ در درویش بن دربان، در بھکاری منگ منگائیا۔ وست امولک اک مہان، پُرکھ ابناشی اپنے ہتھ رکھائیا۔ دیونہارا ساچا دان، داتا دانی وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ رچائیا۔ جوتی کھیل پُرکھ اکالا، نرگن نور ڈگمگائیندا۔ سچکھنڈ وسے سچی دھرمسالہ، برہمنڈ سوہا پائیندا۔ جگا جگنتر اولڑی چالا، جاگرت جوت آپ جگائیندا۔ اپنا مارگ اک سکھالا، ست ستوادی آپ لگائیندا۔ لیکھا جانے کال مہاکالا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا آپ سُہائیندا۔ مہا اگت انوپ، ہر مندر بہ بہ آسن لائیندا۔ آد جگادی ست سرُپ، دیا باقی اک جگائیندا۔ ایکا دیونہارا دھوپ، شبدا نادا تال وجائیندا۔ آپ سُنائے دہ دشا چارے کوٹ، پاربرہم پرہہ کھیل کھلائییندا۔ اپنے اُپر آپے تھ، تھر گھر ساچے سوہا پائیندا۔ آپے چڑھیا ساچی چوٹ، ساچا تخت آپ سُہائیندا۔ دو جہاناں اپنی رکھے آپے اوٹ، اپنے بھانے آپ ربائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ نگارے لائے چوٹ۔ سچ نگارہ ہر نرکار، درگاہ ساچی آپ رکھائیا۔ شبدا نادا سچی دھنکار، ہر مندر آپ وجائیا۔ سُنے سُنائے سُننیہار، گھر گمبھیر بے پرواہیا۔ گاوٹ گائے اگم اپار، راگ راگنی نہ کھئے الائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدا شبدا دئے وڈیائیا۔ شبدا وڈا ہر وڈیائیندا، وڈ داتا بے پرواہ۔ شبدا اپنا روپ پرگھائیندا، جوتی جوت جوت جگا۔ شبدا ساچا مارگ لائیندا، لوآن پُریاں محل وسا۔ شبدا ایکا رنگ رنگائیندا، برہمنڈ کھنڈ رچن رچائے تھاؤں تھان۔ شبدا ایکا حُکم سُنائیندا، نرگن سرگن روپ لئے وٹا۔ شبدا ایکا ویکھ وکھائیندا، وشن برہما شو پکڑے بانہ۔ شبدا ترے گن پنڈھ چکائیندا، رجو طمو ستو پکڑنہارا بانہ۔ شبدا ایکا گن جنائیندا، پنج تت ساچی گودی لئے بہا۔ شبدا ایکا ناد وجائیندا، بودھ آگادھا بھیو کھلا۔ شبدا ایکا حُکم جنائیندا، برہما چارے ویدان دئے لکھا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا شبدا اُچائیندا۔ شبدا سندیشہ ہر نرکار، اپنا آپ سُنائیا۔ شبدا نریشا وڈ سنسار، سیکدار سچا پاتشاہیا۔ شبدا کرے کرے ساچی کار، کرتا پُرکھ اپنی کھیل کرائیا۔ شبدا شبدا دوار، شبدا ایشٹ دیو روپ

وٹائیا۔ شبد کنت شبد بہتار، شبد ناری سیج وچھائیا۔ شبد گیت گوبند گائے منگلاچار، شبد امرت میگھ برسائیا۔ شبد وکھائے ٹھانڈا در دربار، تھر گھر ساچا آپ کھلائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخشے شبد سچی سرنائیا۔ شبد سورا ہر بلوان، مہما گنت گنی نہ جائیا۔ سو پُرکھ نرنجن دیوے مان، ہر پُرکھ نرنجن ہوئے سہائیا۔ ایکنکارا وڈ داتا دانی دان، ساچی وست امولک ایکا جھولی پائیا۔ آد نرنجن کھیل مہان، جوتی نور کرے رُشنائیا۔ ابناشی کرتا بخشے اک دھیان، دوجا در نہ کھئے وکھائیا۔ سری بھگوان نظری آئے ایکا کاہن، ایکا منڈل ساچی سخیاں ناچ نچائیا۔ پاربرہم ہوئے نگہبان، بیج نیتراک درسائیا۔ شبد گر آد جگاد رکھے اپنی آن، نہ مرے نہ جائیا۔ جگا جگنتر ہوئے بے پہچان، دس کیسے نہ آئیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد دئے وڈیائیا۔ شبد داتا پُرکھ بدھاتا، پاربرہم اکھوائیندا۔ شبد پتا شبد ماتا، شبد رُپ انوپ دھرائیندا۔ شبد دوس شبد راتا، رو سس سورج چن آپ چڑھائیندا۔ شبد پوجا شبد پائھا، شبد منتر نام درڑائیندا۔ شبد سروور تیرتھ تاٹا، گھر گھر تال سہائیندا۔ شبد کھیلے کھیل بازی گر ناٹا، سوانگی اپنا سانگ رچائیندا۔ شبد سویا آتم سیجا ساچی کھاٹا، کایا مندر اندر آسن لائیندا۔ شبد کھولے چوڈاں ہاٹا، چوڈاں طبقات پھول پُھلائییندا۔ شبد چلائے جگا جگنتر اپنی گاتھا، ایکا اکھر آپ پڑھائیندا۔ شبد رُپ وٹائے تریلوکی ناتھا، بھیو ابھیدا بھیو رکھائیندا۔ شبد گر سرب کلا سمراتھا، عقل کل دھاری اپنا ناؤں وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد ایکا ہر، ایکا گر گر بندھن پائیندا۔ ایکا شبد گردیو اشٹ، آد جگاد سمایا۔ ایکا رُپ درسائے سرب سرشٹ، ویس انیکا آپ دھرایا۔ لیکھا جانے جگت پروشٹ، گھڑی پل لیکھ لکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر نرگن اپنا کھیل کھلائیآ۔ نرگن شبدی دھار، ست پُرکھ نرنجن آپ چلائیآ۔ نرگن جوت نراکار، نرویر رُپ وٹائیا۔ نرگن کوٹ کر تیار، محل اٹل سوہیا پائیا۔ نرگن بھوپ بن سکدار، تخت تاج رہیا ہنڈھائیا۔ نرگن چاروں کوٹ ہویا خبردار، آس نندرا وچ نہ آئیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن شبد سورا سربنگ، جگ جگ وچائے اک مردنگ، تریا ناد ہتھ اٹھائیآ۔ تریا راگ ہر ترانہ، پُرکھ ابناشی آپے گائیندا۔ ساچے مندر ہو پردھانا، آپ اپنا تال وچائیندا۔ سچکھنڈ دوار جھلائے اک نشانہ، نام نشانہ ہتھ اٹھائیندا۔ پُرکھ پُرکھوتم وڈ مہربانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مندر آپ سہائیندا۔ ساچا مندر تریا راگ، ترے گن بھیو

نہ رائیا۔ پاربرہم پرہ گائے آد جُگاد، سُر تال نہ کھئے رکھایا۔ نیش اکھڑ ویکھو بودھ آگادھ، رُوپ ریکھ نہ کھئے درسایا۔ لیکھا جانے برہم برہماد، بھو ابھیدا بھو چُکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا مندر آپ سہایا۔ تریا راگ شبد تَنگ، ترے کال درسی آپ دوڑائیا۔ نرور و جائے اک مردنگ، مورت اکال سیو کھائیا۔ پُرکھ اکال نبھائے ساچا سنگ، کرنی کرتا کرتا پُرکھ اپنے ہتھ رکھ وڈیائیا۔ ساچے مندر آپے لنگھ، سِری بھگوان سوبھا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک شبد ایک ناد، آپ و جائے آد جُگاد، جُگ جُگ تار ستار آپ بلائیا۔ تریا راگ سُنائیندا، ہر ستگر سچا شہنشاہ۔ گر گر آپے میل ملائیندا، ستگر پورا بے پرواہ۔ بھگتن بھو اک چُکائیندا، نرہو اپنا ناؤں دھرا۔ سنتن سکھیا اک سمجھائیندا، ساکھیات جوت دئے جگا۔ گر مگھ اپنے لڑ بندھائیندا، شبد سرُوپی بندھن پا۔ گر سکھ سوتے مات اٹھائیندا، لکھ چوراسی پھندن پردہ لاہ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہر شبدی بنے ملاح۔ ہر شبد کھیوٹ کھیٹیا، آد جُگاد سہائے۔ پُرکھ اناشی اُچایا بیٹیا، جُگا جُگتر سیو کھائے۔ سچکھنڈ دوارے آپے لیٹیا، درگاہ ساچی دھام سہائے۔ اپنا مندر اپنے نیتز آپے پیکھیا، آپے بیٹھا آسن لائے۔ آپے بھوپ نر نیشیا، حُکی حُکم رہیا ورتائے۔ آپے بنے بھکاری در درویشیا، اکھ الکھنا اکھ جگائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک شبد دئے وڈیائے۔ شبد سُلطانا سِری بھگوانا، در گھر ساچے سوبھا پائیندا۔ راگ ترانہ ایکا گانا، ترت تریا ناد و جائیندا۔ کرے پرکاش رو سس بھانا، سورج چنّ آپ چمکائیندا۔ منڈل منڈپ آپ سہانا، شبد شبدی ویکھ وکھائیندا۔ اپنی ہتھیں بنھے آپے گانا، آپ اپنا سگن منائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا مندر آپ سہائیندا۔ ساچا گانا ہتھ کرتار، اپنی اچھیا پور کرائیا۔ شبدی شبد کرے ورتار، شہنشاہ صفت صلاحیا۔ جوتی شبدی اک پیار، ایک گھر دئے وڈیائیا۔ ساچی چوٹی چڑھ محل مینار، اُچا ٹلا ویکھے چائیں چائینا۔ ورن گوتی وسیا باہر، نرمل جوت اک رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک شبد ہر اوتارا، گر گر رُوپ وچ سنسارا، بھگتن دیوے نام ادھارا، نام اپنی جھولی پائیا۔ نام ادھارا ہر نرنکارا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ شاہو بھوپ وڈ سیکدارا، میت مُرارا دُھر دربارا ویکھ وکھائیا۔ آد جُگادی کر پسارا، ایکنکار اپنی کل آپ ورتائیا۔ شبد بھنڈارا ہر ورتارا، دو جہاناں پاوے سارا، لوآن پُریاں پھول پھولائیا۔ لکھ چوراسی کر تیارا، اندر باہر گپت ظاہر اپنی سیجا آپ بندھائیا۔ گر پیر لئے اوتارا،

سادھا سنتا کرے پیارا، آتر منتر نام درڑائیا۔ جوتی باقی کر اُجیارا، کلاپاتی دئے سہارا، دوس راتی سیو کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی رُپ آپ وٹائیا۔ شبدی رُپ وٹائیندا، پاربرہم کرتار۔ اپنے مندر بہ بہ، اپنا لیکھا آپ سمجھائیندا۔ گنوتنا گن وچار۔ کاغد قلم نہ کھئے رکھائیندا، برہما وشن شو نہ کھئے اُجیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی ورتے شبد ورتار۔ شبد ورتایا ہر نرنکار، اپنی وستو ویکھ وکھائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ کر تیار، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ لکھ چوراسی بھر بھنڈار، گھٹ گھٹ واسی ڈیرہ لائیندا۔ جوت پرکاسی وچ سنسار، نرگن سرگن رُپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک شبد دیوے ساچا ور، ور داتا در گھر آپے پائیندا۔ شبد داتا داتار، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ جگا جگنتر لئے اوتار، لوک مات پھیرا پائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر سادھا سنتا دیوے اک آدھار، بھگتاں بھگتی ویکھ وکھائیندا۔ گر گر رُپ پرگٹ ہونے گپت ظاہر، آپ اپنی کل دھرائیندا۔ اُچی کوک کرے پُکار، اپنا ڈھولا آپے گائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل اپار، ہنگ برہم اپنی انس بنائیندا۔ جگت وچولا بن گردھار، شبد سوہلا آپ سُنائیندا۔ ساچا تولا بنے تولنہار، تیراں تیراں دھار چلائیندا۔ چولا بدلے وارو وار، ایک جوتی ڈگمگائیندا۔ پردہ اوہلا ویکھ وچ سنسار، بیو کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر اک اکھوائیندا۔ ایک شبد ایک گر، ستگر ساچا آپ اُچائیا۔ ایک تال ایک سُر، ایک ناد وجائیا۔ ایک چڑھے ساچے گھوڑ، چاروں کُنٹ پھیری پائیا۔ اک اکلا رہیا دوڑ، پُرکھ ابناشی وڈ وڈیائیا۔ شبد اگمی لائے پوڑ، چوتھا ڈنڈا ہتھ اُٹھائیا۔ لکھ چوراسی ویکھ جیو جنت مٹھا کوڑ، لُکیا کوئی رہن نہ پائیا۔ جن بھگتاں بُجھائے لگی اوڑ، ستگر شبد امرت جام پیالہ ہتھ اُٹھائیا۔ آد جگادی بُجھائے اوڑ، آسا ترسنا دئے مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبدی شبد سمجھائیا۔ گر شبد سچا پاتشاہ، مات پت نہ کھئے رکھائیندا۔ آدن آتا بے پرواہ، نرگن نردھن آپ اکھوائیندا۔ حُکمی حُکم دئے صلاح، شبد شبدی ناؤں پرگٹائیندا۔ جن بھگتاں بنے پتا ماں، آپ اپنی گود بہائیندا۔ نتھاویاں دیوے ساچا تھاں، درگاہ ساچی آپ سہائیندا۔ کاگ ہنس لئے بنا، مانک موتی چوگ آپ چُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد بھنڈارا ہر نرنکارا، جگا جگنتر لے اوتارا، ایک گر سمجھائیندا۔ ایک گر اک اوتار، شبدی شبد وجے ودھائیا۔ ایک مندر اک دربار، ایک گھر رہیا دسائیا۔ ایک اندر کر پیار، ساچی سیج رہیا ہنڈھائیا۔

ایکا کھنڈا تیز کٹار، ایکا شستر ہتھ چمکایا۔ ایکا برہمنڈاں پاوے سار، جیرج انڈاں پھول پھلایا۔ ایکا پار کنڈھا جانے کنار، ستجگ تریتا دواپر آپے پندھ مکایا۔ ایکا ویکھ اُچے ٹلے چڑھ مینار، چوٹی پرت اپنا آسن لایا۔ ایکا ڈھیہہ ڈھیہہ پئے چرن دوار، نیوں نیوں اپنا سیس جھکایا۔ ایکا در در بنے بھکھار، ایکا الفی گل ہنڈھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد گر وسے ایکا گھر، گھٹ مندر آپ سہایا۔ گھٹ مندر ہر سہائیندا، نرگن سرگن کر پیار۔ دھرمسالہ اک وکھائیندا، دھرم دھرمی کر وچار۔ دیپک جوت جگائیندا، نرگن دیپک اک اجیار۔ شبد راگ اک سُنائیندا، انحد بول دُھن جیکار۔ امرت جام اک پیائیندا، بھر پیالہ ٹھنڈا ٹھار۔ گرمکھ ساچے میل ملائیندا، ایتھے اوتھے پاوے سار۔ شبد گر اک سمجھائیندا، ہر مورت اکال۔ کال وچ کدے نہ آئیندا، مہاکال کرے نہ کوئی سوال۔ اپنا بھانا آپ ورتائیندا، جگا جگنتر اولڑی چال۔ کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا، ستگر پورا دین دیال۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا، آپے چلے اولڑی چال۔ شبد شبدی ناد وجائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا منگل آپے گائیندا۔ شبد گائے سہاگی گیت، سوہاؤنت بے پرواہیا۔ پاربرہم انباشی کرتا نرگن بیٹھا رہے اتیت ٹھانڈا سیت، در دربارا آپ سہایا۔ آد جگادی پت پت پتیت، گر شبد چلائے ساچی ریت، مندر مسیت ویکھ وکھایا۔ چار کُنٹ ایکا رنگ رنگائے ہست کپٹ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم ایکا شبد دئے وڈیایا۔ شبد اٹھایا ہر بلوان، لکھ چوراسی لئے نچایا۔ ہتھ پھڑایا ہر نشان، لوآن پُریاں آپ جھلایا۔ ایکا دیوے دُھر فرمان، در گھر ساچے حکم سُنایا۔ نو کھنڈ پرتھی ہوئے حیران، نو ست بھیو نہ رایا۔ من مت بدھ نہ سکے پچھان، گرمت ہتھ کیسے نہ آیا۔ چارے وید جگت گرلان، پُران اٹھاراں دین دُبایا۔ گیتا گائے اپنا گان، اٹھ دس وجے ودھایا۔ انجیل قرآن سرب گرلان، ہر دا مسلہ حل نہ کھئے کرائیا۔ کہانی بانی پڑھن ودوان، جگت ویدیا مات وڈیایا۔ ہر کا روپ لئے پچھان، پرا پسنٹی رہی گایا۔ جودھا سورپیر بلی بلوان، نرگن اپنا بل دھرائیا۔ پرگٹ ہووے والی دو جہان، دوئے دوئے اپنا نام دھرائیا۔ گوبند کرے پچھان، لیکھا لیکھا دُھر آپ سمجھایا۔ اند پُر سچ مکان، ساڈھے تین ہتھ سمبل نگر آپ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد اپنا آپ درسایا۔ شبد اپایا آپ ہر، آد جگادی کار۔ اپنا نور آپے دھر، ویکھ وکھائے سرب سنسار۔ لکھ چوراسی بھانڈے گھڑ، آپے بنے ٹھہیار۔ گرمکھ سجن لئے پھڑ، جگا جگنتر لائے پار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی کِرپا کر، شبدی دیوے ساچا ور، گھر ساچے سچے دربار۔ در دربارا کھولیا، کر کِرپا گن یدھان۔ شبد امولا آپے بولیا، نِرگن سرگن کر پچھان۔ کایا پردہ لاپے چولیا، ترے ترے ویکھے جگت دکان۔ لکھ چوراسی چکے ڈولیا، چار کُنٹ ہونے حیران۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ ستگر شبد ہونے بلوان۔ ستگر شبد ساکھیات، گنوتنا گہر گمبھیریا۔ کلجگ مٹے اندھیری رات، کالا بستر لاپے چیریا۔ چار ورن بنائے ایک ذات، امرت جام پیائے ساچا سیریا۔ چرن کول بندھائے ایک نات، اوچ نیچ شاہ حقیریا۔ اک وکھائے پوجا پاٹھ، تیرتھ تٹ بخشے امرت سیریا۔ اک کھائے ساچا ہاٹ، چوڈاں لوک ہونے فقیریا۔ پار کرائے اتم گھاٹ، دو جہاناں پندھ چیریا۔ کلجگ اتم نیڑے واٹ، کوئی نہ بٹھے کیسے دھیریا۔ گھر گھر سوانگی سوانگ کرے نتوانٹ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے توڑے جگت زنجیریا۔ جگت زنجیر ستگر توڑ، گرمکھاں پندھ مکائیا۔ شبد چڑھائے ایک گھوڑ، لواں پُریاں پار کرائیا۔ نِرگن سرگن جائے بھڑ، جگا جگنتر میل ملائیا۔ کلجگ اتم بھجائے اوڑ، پریم پیالہ جام پیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نہکلنک نرائن نر، ہر سجن ویکھ وکھائیا۔ ہر سجن گرسکھ مٹھڑا، ہرہوں روگ نہ کوئی وکھائیندا۔ میل ملائے دھام انڈٹھڑا، چار دیوار نہ کوئے بنائیندا۔ لیکھ چکائے مات گریہ اُٹا زکھڑا، دس دس ماس نہ کوئے تپائیندا۔ اُجل کرے مات مکھڑا، جو جن ہر ہر رسنا گائیندا۔ تن وجود لتھا دکھڑا، دکھ درد نہ کوئی سٹائیندا۔ گرسکھ درس پیاسا رہے بھکھڑا، ترسنا بھکھ جگت آپ گوائیندا۔ سپھل کرائے مات ککھڑا، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے آپ ترائیندا۔ ہرجن ساچا تاریا، دکھ دلیر دئے نوار۔ کر کِرپا پار اُتاریا، چھل چھدر نہ مارے مار۔ گھر مندر پیچ سواریا، دکھی دکھڑا چھٹا وچ سنسار۔ اک سنائے شبد جیکاریا، سوہنگ ڈھولا اکم اپار۔ بدلے چولا آپ نرنکاریا، کلجگ تیری اتم وار۔ در در گولا بنے بھکھاریا، گرمکھ سجن لے بہال۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، شبد گر بنائے دلال۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد جگا جگنٹ بھگت بھگونت ساچے سنت کرے کرائے سدا پرتپال۔

★ ۶ بہادروں ۲۰۱۷ پکرمی ہرینس سنگھ دے گھر پنڈ چوہڑ چک ضلع فروزپور ★

سو پُرکھ نرنجن شاہ سلطانا، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل مہانا، روپ رنگ نہ کوئی وکھائیا۔ ایکنکارا وسنہارا سچ مکانا، در گھر ساچا آپ سہائیا۔ آد نرنجن جوت مہانا، نرگن نور کرے رُشنائیا۔ سری بھگوان نوجوانا، پردھ بال نہ کھئے اکھوائیا۔ ابناشی کرتا دیونہارا دانا، ساچی وست ہتھ رکھائیا۔ پاربرہم اٹھائے اک نشانہ، در گھر ساچے آپ جھلائییا۔ اک اکلا راج راجانا، تخت نواسی شہنشاہیا۔ در دوار بنے دربانا، آپ اپنی سیو کھائیا۔ جودھا سورپیر بلی بلوانا، بل اپنے وچ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اگم اگمڑی کار کھائیا۔ اگم اگمڑا ہر نرنکارا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ ایکا وسے دھام نیارا، سچ محلہ آپ وسائیا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل نیارا، نرگن نرویر آپ کرائیا۔ شاہو بھوپ بن سیکدارا، ساچے تخت سوہیا پائیا۔ سچ نشانہ کر اُجیارا، سری بھگوان آپ جھلائییا۔ دو جہاناں پاوے سارا، آپ اپنا بھيو کھلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوت اُجالا ہر گوپالا، تھر گھر بیٹھا آسن لائیا۔ سچکھنڈ دوارا سوہاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ اپنی مہا جانے اگت، لیکھا لیکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ آپے ناری آپے کنت، کنت کنتوبل ساچی سیج آپ ہنڈھائیندا۔ آپ بنائے اپنی بنت، دوسر کھئے نہ سنگ رکھائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی کھیل کھلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا ایکنکار، نرگن جوتی نرنکار، ساکار نہ روپ وٹائیندا۔ ایکنکارا کھیل اپارا، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ ساچے دھام وسے وسنہارا، نہچل دھام محل اٹل آپ سہائیا۔ دیا باقی کر اُجیارا، کھلاپاتی ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جونی رست پُرکھ اکالا، آپے چلے اولڑی چالا، چال نرالی اک رکھائیا۔ چال نرالی ہر بھگونت، اپنی آپ رکھائیندا۔ کھیلے کھیل جگا جگنت، جگ جگ اپنی دھار بندھائیندا۔ شبد ناد وجائے ساچا ثریا ناد سُنائے ثرت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا کھیل اپارا، نرگن نرنکار آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھولیا، ہر اپنی کرپا دھار۔ سو پُرکھ نرنجن ایکا بولیا، آپ اپنی اچھیا بھر بھنڈار۔ ہر پُرکھ نرنجن وسے کولیا، روپ ریکھ رنگ نہ کھئے وچار۔ ایکنکارا رہے اڈولیا، اڈول اڈل وڈ بے پرواہ پروردگار۔ آد نرنجن اپنی جوتی آپے مؤلیا، نورو نور نور اُجیار۔ سری بھگوان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی کار۔ ساچی کار کرائیندا، ہر پُرکھ ہر نرنکارا۔

انبھو پرکاش آپ وکھائیندا، جونی ریت کھیل نیارا۔ پُرکھ اکال ناؤں دھرائیندا، عقل کل ورتے ورتنہارا۔ اپنا بھیو آپ جنائیندا، نربھ وسے دھام نیارا۔ اٹل محل آپ سہائیندا، سچکھنڈ نواسی سچ دوارا۔ سچ سنگھاسن اک سہائیندا، پُرکھ ابناشن ہو اُجیارا۔ سپس تاج اک ٹکائیندا، پنچم رُوپ اگم اپارا۔ چھپر چھن نہ کھئے جنائیندا، در گھر ساچے کھیل اپارا۔ ست رنگ نشانہ آپ چڑھائیندا، ایکا جوتی ساچی دھارا۔ نرگن اپنا رُوپ دھرائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنا بنک سہائیندا۔ بنک سہائے ہر بھگوانا، ایکا ایک وڈی وڈیائیا۔ ست سرُوپ ست نشانہ، در گھر ساچے آپ جھلائییا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، اک دوار سہائیا۔ ایکا دیوے دھر فرمانا، دھر دی بانی بان لگائییا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو مہربانا، اپنی دیا آپ کھائییا۔ ہر پُرکھ نرنجن کرے دھیانا، آپ اپنا ویکھ وکھائییا۔ ایکنکارا اپنے آپ پچھانا، نرگن نرگن ویکھ وکھائییا۔ آد نرنجن جوت جگائے اک مہانا، آد جگاد ڈگمگائییا۔ سری بھگوان ہو پردھانا، گھر در ساچا آپ سہائیا۔ ابناشی کرتا گائے اک ترانہ، تریا راگ آپ الائیا۔ پاربرہم ویکھے پد نربانا، گھر ساچے آسن لائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، راج راجان شاہ سلطان آپ اکھوائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، ساچے تخت آپ سہائیندا۔ نرگن داتا نرگن بھکھارا، نرگن اپنی بھچھیا اچھیا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو آپ کھلائییندا۔ بھیو کھلائے پاربرہم، اپنا پردہ آپے لاپییا۔ اپنے مندر آپے پئے جم، مات پت نہ کھئے بنائییا۔ آپ سوارے اپنا گم، کرنی کرتا کرت آپ کھائییا۔ نہ کوئی خوشی نہ کوئی غم، ہرکھ سوگ نہ کھئے وڈیائییا۔ نہ کوئی پون سواسی لئے دم، رسنا جہوا نہ کوئی بلائییا۔ نہ کوئی خوشی نہ کوئی غم، ہرکھ سوگ نہ کوئی جنائییا۔ نہ کوئی ترسنا نہ کھئے تم، آلس نندرا نہ کوئی جنائییا۔ نہ کوئی گھڑے نہ دیوے بہن، گھڑن بہنہار بھیو نہ آئییا۔ نہ کوئی جننی نہ کوئی جن، پوت سپوت نہ کوئی اکھوائیا۔ نہ کوئی چھپر نہ کوئی چھن، مندر مسجد گردوار نہ کوئی بنائییا۔ نہ کوئی تت نہ کوئی تن، ماٹی خاک نہ کوئی سمائییا۔ نہ کوئی دیونہارا ڈن، رائے دھرم نہ کھئے جنائییا۔ نہ کوئی چھپر نہ کوئی چھن، مندر مسجد گردوار نہ کوئی جنائییا۔ اک اکلا ایک اونکار، سری بھگوان، ابناشی کرتا اپنا رُوپ آپ پرگٹائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا کھیل اپارا، نرنکارا آپ کرائیا۔ ساچی کھیل کراونہارا، ایکا رنگ سمایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو تیارا، نرگن اپنا ناؤں رکھایا۔ ہر پُرکھ نرنجن بن ونجارا، ساچا ہٹ اک سمجھایا۔ ایکنکارا وست رکھ تھارا، دیونہارا ہر سبایا۔ آد نرنجن ہو

اُجیارا، ایکا نُور کرے رُشنایا۔ سِری بھگوان پاوے سارا، اپنا بھیو آپ کھلایا۔ ابناشی کرتا بن ورتارا، ساچا ایکا تول ٹلایا۔ پاربرہم پرہ بنے بھکھارا، اپنی آگے جھولی ڈابیا۔ ست پُرکھ زرنجن آپے جانے اپنی دھارا، دھار دھار وچ ٹکایا۔ آپے کنت آپے نارا، ناری نر نرائن آپ پرنایا۔ آپ اُچائے ست دُلارا، ہرِ شبدی ناؤں دھرایا۔ سچکھنڈ سہائے اُچ منارا، تہر گھر اپنا آسن لایا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتارا، دُھر فرمانا آپ جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، شبد سٹ دتا ور، بھل کدے نہ جایا۔ شبد سٹ کرے خبردار، ایکا حُکم جنائیا۔ تہر گھر ساچے ہو تیار، آپ اپنی دھار بندھائیا۔ پُرکھ ابناشی تیرا حُکم سچّی سرکار، نیوں نیوں سپس جھکائیا۔ ہوں سیوک سیوادر ہونے دو جہانا، آد جُگاد تیری سیو کھائیا۔ تیرا راگ تیرا ترانہ، تیری دُھن تیری شنوائیا۔ سچ سُلطان تُوں صاحب گُن ندھانا پینا دانا، ہوں بھکھک بھکھیا در دوارے منگے ایکا منگن رہیا منگائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل مہانا، سچکھنڈ دوارے آپ کرائیا۔ سٹ دُلارا کر پروانہ، ایکا حُکمی حُکم جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ نواسی کھیل کرے اگم اپار، بھیو ابھید آپ جنائیا۔ شبد سٹ اٹھ نوجوان، ہرِ ساچا آپ جگائیندا۔ تیرا میرا اک دھیان، دھیان دھیان وچ رکھائیندا۔ میرا تیرا اک نشان، ایکا ایک وکھائیندا۔ تیرا میرا ایکا مان، مان اپنے وچ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دیوے ساچا ور، در سہنجنا ہرِ ہرِ سوہیا پائیندا۔ سٹ دُلارا اٹھیا، دیوے جوڑ کرے ارداس۔ پُرکھ اکال صاحب ساچا ٹٹھیا، سد وسے تیرے پاس۔ لیکھا جانے چارے کوٹ گٹھیا، دہ دشا ویکھے ویکھنہار پوری کرے آس۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا سچ دھرواس۔ سچ دھرواسا ستگر میت، ہرِ شبدی شبد جنائیا۔ پُرکھ ابناشی چلائے اپنی ریت، آپ اپنا بل دھرائیا۔ میرا ناد تیرا گیت، گہر گمبھیر وڈ وڈیائیا۔ تیرا مندر اک اتیت، تہر دربارا آپ وکھائیا۔ آد جُگادی ٹھنڈا سیت، سانتک ست ست ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دیوے ساچا ور، اپنا میلا آپ ملائیا۔ شبد ملایا ساچا میلا، زرگن جوت جوت جگائیندا۔ آپے گرو آپے چیلا، در گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ پُرکھ ابناشی سجن سہیلا، سگلا سنگ نبھائیندا۔ آد جُگادی وسے اک آکیلا، عقل کل دھاری اپنی کھیل کھلائیندا۔ نہ کوئی وقت نہ کوئی ویلا، تہت وار نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہرِ، آپ اپنی کِریا کر، ساچے سٹ آپ سمجھائیندا۔ شبد دُلارا جاگیا، زرگن اپنی لے انگرائیا۔ ایکا اُچے ہرِ ویراگیا، دوسر ہور نہ ونڈ ونڈائیا۔

سرن سرنائی ساچی لاگیا، نہ مرے نہ جائیا۔ سچکھنڈ دوارے پھرے بھاگیا، ملیا میل سچے شہنشاہیا۔ نہ کوئی میل نہ کوئی داغیا، نرمل نور
 اک درسائیا۔ دیا باقی نہ جگے چراغیا، ایک جوتی جوت ڈگمگائیا۔ پیا پریم کنت سہاگیا، ور پایا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اپنی بوجھ آپ بوجھائیا۔ ہر ساچا بوجھ بوجھائیندا، شبدی شبد کر تیار۔ اپنا بھیو آپ گھلائیندا، نرگن نرگن کر پیار۔ ساچے
 تخت آپ سہائیندا، شاہو بھیو سچے سرکار۔ دھر فرمانا آپ الائیندا، سو پُرکھ نرنجن ہو اُجیار۔ ہر پُرکھ نرنجن ڈھولا گائیندا، ایکنکارا
 سُننہار۔ آد نرنجن سنگ نبھائیندا، سِری بھگوان وجائے تال۔ ابناشی کرتا ویکھ وکھائیندا، پاربرہم پرہ چلے نال نال۔ شبد ڈلارا سیس
 جھکائیندا، ست پُرکھ نرنجن کرنی سدا پرتپال۔ در تیرا اک سوہا پائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور،
 دیوے وست سچا دھن مال۔ دیونہارا ہر نرنکارا، شبد کرے جنائیا۔ اتوٹ اٹھ ہر بھنڈارا، تیرے ہتھ پھڑائیا۔ اپنی کل ورتے ورتارا، تیرا
 رُوپ بے پرواہیا۔ تیرا رنگ اگم اپارا، الکھ اگوچر آپ رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، شبدی
 شبد دے وڈیائیا۔ شبد ست اٹھ ڈلارے، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ تیری سیوا اپر اپارے، نرگن نرنکارا آپ لگائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ کر
 پسارے، لوآن پُریاں تیری رچن وکھائیندا۔ رَو سس کر اُجیارے، منڈل منڈپ میل ملائیندا۔ نرگن سرگن پاوے سارے، تیرا بندھن اک
 وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد دتا ور، ایک در بوجھائیندا۔ شبد داتا بولیا، ایک سچ جیکار۔ پُرکھ ابناشی
 تیرا تولن تولیا، تیرا تیری جانے دھار۔ تیرا رُوپ میرا وچولیا، دو جہاناں سچ پیار۔ سچ بھنڈارا ایک کھولیا، کریا ونج ونج وپار۔ تُوں بدلنہارا
 اپنا چولیا، ہُوں سیوک سیوادار۔ در بھکھاری بیٹھا گولیا، گرہ مندر کرے نمسکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا
 لے وچار۔ پُرکھ ابناشی جانا، بھیو ابھیدا بھیو۔ اپنا رُوپ آپ پچھانیا، ایکنکار بن نہکیو۔ اپنا مندر آپ سہانیا، آپے کرے ساچی سیو۔ آپے
 ورتے اپنے بھانیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل الکھ ابھیو۔ الکھ ابھیو اگم اتھاہ، اپنی رچنا رچائیندا۔ شبدی شبد
 بن ملاح، ساچا بیڑا آپ ترائیندا۔ حُکمی حُکم حُکم صلاح، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ اپنا ناؤں آپ پرگٹا، ناؤں نرنکارا آپ دھرائیندا۔ اپنا مندر
 آپ سہا، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ تھر گھر ساچے جوت جگا، رُوپ انُوپ آپ ہو جائیندا۔ ساچے شبد میل ملا، میل ملاوا اپنے ہتھ

رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، دُھر فرمانا اک الائیندا۔ دُھر فرمان الایا، نرگن اپنی کر وچار۔
 ساچے شاہ حکم سُنایا، بیٹھ تخت ساچے دربار۔ درگاہ ساچی دھام سُهپایا، آپ اپنی کِریا دھار۔ دُوسر سنگ نہ کھئے رلایا، نہ کوئی میت مُرار۔
 گر پیر اوتار نہ کھئے اکھوایا، نہ کوئی سادھ سنت کرے پیار۔ بھگت بھگونت نہ کھئے گایا، نہ کھئے سیکھ سجن سوہے بنک دوار۔ گرُمکھ رنگ نہ
 کھئے رنگایا، رنگے رنگ نہ رنگنہار۔ لکھ چوراسی نہ کھیل کھلایا، نرگن سرگن نہ بٹھے دھار۔ دھرت دھول نہ کھئے سُهپایا، جل بنب نہ کھئے پَسار۔
 جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ نہ ڈیرہ لایا، سمنڈ ساگر نہ وسے ڈونگھی غار۔ جل تھل مہیئل نہ کھئے رکھایا، اُچے ٹلے نہ دئے ہلار۔ راگ ناد نہ کھئے سُنایا،
 نہ کھئے گائے اپنی وار۔ برہم برہمادی نہ کھئے دسایا، گگن منڈل منڈپ نہ کھئے وچار۔ برہما وشن شو نہ کھئے رکھایا، ترے گن مایا نہ کھئے ورتار۔ اک
 اِکلا سچ سینگھاسن بیٹھا آسن لایا، پُرکھ ابناشی کھیل اپار۔ ساچا شبد آپ اُچایا، اپنی اچھیا کر بھر بھنڈار۔ اپنا ور جھولی پایا، جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے شبد دیوے ور، ایک سیکھیا سچ سمجھایا۔ ساچی سیکھیا ہر سمجھائیندا، شبدی شبد اگمی بول۔
 سْت دُلارا آپ اُٹھائیندا، آپے وسنہارا کول۔ تیری سیوا سچ کرائیندا، پورا کرے تیرا قول۔ لوآن پُریاں تیری رچن وکھائیندا، برہمنڈ کھنڈ وجے
 تیرا ڈھول۔ رو سس تیری انس بنائیندا، گگن گگنتر تولے تیرے تول۔ جل بنب تیرے چرن سُهپائیندا، دھرت دھول جائے مؤل۔ برہما وشن
 شو تیری گود بہائیندا، ٹون دیونہارا ساچی پاہل۔ ترے گن تیرا رنگ رنگائیندا، آد جگادی رکھے اڈول۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، شبد داتا پُرکھ بدھاتا، ایک اک آپ اکھوائیندا۔ ہر سچا سچ جنائیا، سُن لال املڑے لال۔ لکھ چوراسی تیری ونڈ ونڈائیا، تیرے چرن
 بہائے کال مہاکال۔ وشنوں تیرا رنگ رنگائیا، آپے بنے دلال۔ گھر مندر ویکھ وکھائیا، نابھی کول لے اُچھال۔ ساچا پُھل اک کھلایا، رنگ
 چاڑھے لال گلال۔ اندر باہر آپ سہائیا، ویکھنہارا پت ڈال۔ پاربرہم برہم اپنا روپ وٹائیا، ہڈ ماس ناڑی نہ دسے کھال۔ رکت بوند نہ کھئے
 ملائیا، دس دس ماس نہ کھئے پرتپال۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک شبد دئے وڈیائیا۔ شبد ہلارا ساچے سْت، ہر ساچا
 آپ دوائیندا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ آپ سُهائی اپنی رت، وار تھت نہ کھئے وکھائیندا۔ کرے کھیل ابناشی اچت، اپنا
 بندھن آپ رکھائیندا۔ نہ کوئی قلعہ نہ کوئی کوٹ، چار دیوار نہ کھئے بنائیندا۔ نہ کوئی نگارہ نہ کوئی چوٹ، نہ تال کوئی وجائیندا۔ پُرکھ اکال ایک

اوٹ، ہرِ شبِدی شبِد سمجھائیندا۔ آد جُگاد بھنڈارا دئے اک اتوٹ، نِکھٹ کدے نہ جائیندا۔ ویس وٹائے کوٹن کوٹ، تیری دھار وچ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا شبِد ایکا رنگ رنگائیندا۔ رنگے رنگ رنگنہارا، رنگ رنگ وچ چڑھائیا۔ دیوے سچ سچ ہلارا، ہر ہر مہما کہن نہ جائیا۔ کرے کھیل اپرا، در گھر ساچے سوہیا پائیا۔ آپے ونج آپ ونجارا، آپے ساچا ہٹ کھلایا۔ برہما وشن شو کر تیارا، ترے گُن مایا جھولی پائیا۔ پنج تت تت کر پیارا، گھر گھر بیٹھا سوہیا پائیا۔ آپے گائے اپنی وارا، بودھ آگادھ وڈی وڈی پائیا۔ کرے کھیل سچے سرکارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا وٹن وٹن وٹن پائیا۔ پُرکھ ابناشی وٹنی وٹن، ہرِ شبِدی جھولی پائیندا۔ لیکھا جانے کھنڈ برہمنڈ، چوڈاں لوک ویس وٹائیندا۔ آپے سٹا دے کر کنڈ، دِس کیے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لکھ چوڑاسی بنت بنائیندا۔ شبِد سٹ ساچے پوڑے چڑھیا، ہر ہر درشن پایا۔ شاہ پاتشاہ میرا گھاڑن گھڑیا، بے پرواہ دئے صلاحیا۔ آد جُگاد کدے نہ مریا، تیرے تیرے وچ رکھایا۔ تہر دربارا ساچا گھریا، گھر میرا اک وسایا۔ ایکا لڑ تیرا پھڑیا، چھٹ کدے نہ جایا۔ لکھ چوڑاسی بھانڈا گھڑیا، گھٹ گھٹ اپنا آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دے ساچا ور، کون سو ویلا میلا ہونے ساچے گھر، گھر ساچائے سہایا۔ پُرکھ ابناشی بول سُنایا، شبِد سٹ تیری وڈی پائیا۔ نو سؤ چرانوے چوکرئی جُگ تیری سیوا لایا، لوک مات کرے رُشنائیا۔ وشن برہما شو تیرے نال رلایا، حُکمی حُکم لے پھرائیا۔ لکھ چوڑاسی وٹن وٹن دایا، اندج جیرج اُتبھج سینج چارے کھانی ویکھ وکھائیا۔ تیرا ناد اک وجایا، چارے بانی رُپ وٹایا۔ چارے جُگ رچن رچایا، چارے مَکھ ربیا چارے وید صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تیرا لیکھا ویکھے تھاون تھائیا۔ لکھ چوڑاسی رچیا کاج، ہر سَتگر حُکم سُنایا۔ شبِد اگمی سازن ساز، ترے گُن میل ملایا۔ پنچم ماری اک آواز، اپ تیج وائے پرتھی آکاش لے رلایا۔ من مت بُدھ دیوے داج، نرگن اپنی وٹن وٹایا۔ تن ماٹی چلائے اک جہاز، ہڈ ماس ناڑی جوڑ جڑایا۔ نرگن بنیا آپ مُحتاج، گھر گھر وچ دئے اپایا۔ آپ ہونے غریب نواز، نج گھر بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پاربرہم برہم اپنا ویس وٹایا۔ ویس وٹنڈرا ہر بھگوتنا، بھگون اپنی دھار چلائی۔ لوک مات اپنی کھیل کھلنتا، ورہنڈی کھوج کھوجائیا۔ ایکا ناؤن نِدھانا ناد سُننتا، سو پُرکھ نرنجن آپے گائیا۔ ہنگ برہم پرہ ویکھ وکھنتا، آپ اپنا

نیں کھلائیآ۔ نرگن بنائے نرگن بنتا، نرگن چولا تن پہنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبدی شبد ویکھ وکھائیآ۔ شبد شبدی کرے پُکار، پرہ آگے سیس جھکایا۔ کون سو ویلا کون کرے وچار، اپنا میلا میل ملایا۔ جو اُچیا سو بھتے کرے خوار، گھڑن بھتہنہار تون بے پرواہیا۔ جگ جگ ورتے تیرا ورتار، تیرے بھانے سد رہایا۔ تون کھیلین کھیل کھیلنہار، خالق خلق رُوپ وٹایا۔ تون نور الاهی بے عیب پروردگار، جلوہ جلوہ آپ دھرایا۔ مقامے حق ہو تیار، در گھر ساچا اک سہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دینا ساچا ور، لکھ چوراسی لیا گھڑ، کون ویلے بھن وکھایا۔ پُرکھ ابناشی اک جنائیآ، ہر ہر ساچا آپ سُنائیندا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ آپ بھوائیا، چار چار کرے گڑمائیآ۔ چار وید نہ سکے گایا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھایا، جگا جگنتر اپنی ونڈ ونڈائیآ۔ ستجگ ساچا مارگ لایا، ایکا برہم دئے درسائیآ۔ دوسرے نہ کھئے رکھایا، ترے گن وچ کدے نہ آئیآ۔ جاگرت جوت کرے رُشنایا، نور نورانہ ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو آپ کھلائیآ۔ لکھ چوراسی پنڈھ مُکاؤنا، نو نو چار گیڑ ڈائیندا۔ شبد ست تیری آسا منسا پور کراؤنا، آس نراس نہ کھئے وکھائیندا۔ ثالث بن آپے آؤنا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ آس بندرا وچ نہ سوؤنا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگ اپنا کھیل کھلائییندا۔ ستجگ ساچا مارگ لا، لوک مات دئے وڈیائیآ۔ سو پُرکھ نرنجن بے پرواہ، ہنگ برہم لئے سمجھائیآ۔ ایکا منتر نام درڑا، تن مندر دئے سہائیآ۔ نرگن باقی جوت جگا، اندھ اندھیرا دئے گوائیا۔ امرت آتم جام پیا، سر سرور ایکا رنگ وکھائیآ۔ بجر کپائی توڑ تڑا، دئی دویتی پردہ لاپیا۔ آتم سیجا آپ سہا، سچ سنگھاسن سوہا پائیآ۔ شبد انادی ایکا ناد وجا، انحد راگ الائیآ۔ پنچم سخیاں ملے ایکا تھان، تھان تھنتر دئے وڈیائیآ۔ میل ملوا سہج سہا، آپ اپنے ہتھ رکھ وڈیائیآ۔ کاغد قلم کوئی لکھ نہ، ست سمندر مس رو رہی گڑلائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا اپنا ویس وٹائیآ۔ ستجگ ویس وٹندڑا، پاربرہم کرتار۔ اپنے کھیل آپ کھلندڑا، کھیلے کھیل اگم اپار۔ بھگن ساچا میل ملندڑا، کایا مندر ہو تیار۔ سنتن ساچا راہ وکھندڑا، تھر گھر واسی ایکا دھار۔ ایکا ہر ہر جاپ چپندڑا، سو پُرکھ نرنجن میت مُرار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگ جگ بٹھ اپنی دھار۔ جگ جگ دھار بندھائییندا، دھرت دھول ہو اُجیار۔ ساچا مارگ آپے لائیندا، آپے ویکھ ویکھنہار۔ لکھ چوراسی آپ سمجھائییندا، ساچے سنتن کر پیار۔

کایا چولا آپ بدلائیندا، جوتی جامہ بھیکھ نیار۔ ورن گوتی نہ کھئے بنائیندا، ذاتاں پاتاں وسیا باسر۔ ایکا ڈنکا نام رکھائیندا، آپ وجائے وجاونہار۔
 راؤ رنگاں آپ اٹھائیندا، در گھر ساچا سوہے دربار۔ دربار بنکا آپ سہائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی
 کار۔ کرے کار آد نرنجن، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ داتا دانی درد ڈرکھ بھہ بہنجن، بھو ساگر بیڑا آپ ترائیندا۔ گُرمکھاں بائے نیترا نام انجن، اگیان
 اندھیر چُکائیندا۔ دُھر درگاہی ملے ساچا سجن، گھر در ساچے اپنا میل ملائیندا۔ نہ گھڑیا نہ بھجن، گھڑن بھنہار آپ اکھوائیندا۔ لکھ چوراسی
 جیو جنت سادھ سنت آد جُگاد پردے کجن، نام دوشالا ہتھ اٹھائیندا۔ جُگ جُگ رکھے آپ اپنی لجن، دوسر حق نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی کار، کرے کرائے کرنہار، قُدرت قادر ویکھ وکھائیندا۔ کلجُگ اتم ویکھ وکھاونا، پنج تت
 رہے کُرائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلاونا، نرگن جوت کر رُشناٹیا۔ لکھ چوراسی بھانڈا ویکھ وکھاونا، جگت بیٹھا سیج وچھائیا۔ اندھ اندھیر
 آپ مٹاونا، کوڑ کُریارا میٹے شاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا جوتی دس اوتار، ایکا شبد شاہ سچا سیکدار، ستگر
 ساچا آپ اکھوائیا۔ گوبند سنگھ ستگر پُورا، پُرکھ اکال منایا۔ آد جُگادی حاضر حضورا، نہ مرے نہ جایا۔ آسا منسا آپے کرے پُورا، دوسر
 در نہ منگن جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اکھڑ آپ پڑھایا۔ ایکا اکھڑ آپ پڑھائیندا، آپ اپنا پردہ کھول، پُرکھ اکال دیا
 کھائیندا۔ سُت دُلا رے وسے کول، ایکا وست وچ ٹکائیندا، آپ اپنا نام اڈول۔ چنتا فکر نہ کوئی رکھائیندا، برہمنڈ کھنڈ تولے اپنا تول۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے اندر آپے جائے مؤل۔ اپنے اندر مؤلنہارا، نرگن نرگن کھیل کھلائیندا۔ آپے گر گر رُپ کر پَسارا،
 لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ در دربار کھول دوارا، ٹھانڈا گھر آپ وسائیندا۔ آپے پھڑ تیز کٹارا، اپنے ہتھ چمکائیندا۔ آپے شبد بول جیکارا، واہ
 واہ گرو آپ ہو جائیندا۔ آپے امرت کر تیارا، بھر پیالہ، جام پیائیندا۔ آپے کرے سچ پیارا، چتر سگھڑ آپ بنائیندا۔ آپے رکھے تکھی دھارا، آر
 پار آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچا اک وکھائیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ اکال، مہا گنت
 گتی نہ جائیا۔ اپنی کرے آپ پرتپال، آپے ویکھے تھائوں تھائیا۔ اپنا پائے آپ جنجال، آپے توڑ ٹرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ ایکا رنگ سری بھگوان، اپنا آپ جنایا۔ سورپیر وڈ بلوان، ایکا ایک اکھوایا۔ ست سرُپی لے نشان، لوک

مات اُٹھ دھایا۔ گر گوبند سنگھ نوجوان، نہ مرے نہ جایا۔ ساچا چلہ تیر کمان، ایک ہتھ اُٹھایا۔ کلجگ اتم ویکھے مار دھیان، چارے کوٹاں
 پھول پُھلایا۔ سرشٹ سبائی دئے گیان، گرو گرتھ اک وڈیایا۔ جیو جنت ہوون بے ایمان، سادھ سنت دھیج دھیر نہ کھئے دھرایا۔ ناری کنت
 نہ کوئی کھیلے کھیل مہان، کنت چار سرشٹ سبائی ہنئے ہلکایا۔ اٹھسٹھ تیرتھ نہ کوئی اشنان، گنگا گوداوری جمن سُرستی نہ کوئی پار کرایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گر گوبند اے سمجھایا۔ بائی سو کوس ویکھ کھڑ، اپنا نین کھلائیندا۔ دھرنی دھرت دھول دیا
 کر، ہر ساچا آپ سمجھائیندا۔ پت سپوتا دیوے ور، ست سنتو کھ جھولی پائیندا۔ گیان دھیان آگے دھر، ایک مکھ صلاحیندا۔ بھے بھیانک
 چکے ڈر، زربھو بھے دکھائیندا۔ ساچی ترنی جانا تر، سر سرور اک سُہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا ویلا آپ
 سُہائیندا۔ اپنا ویلا سُہاون آئے، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ دھولا تیرا بہار چکائے، ہولا بہار اک دکھائیا۔ دُشٹ ہنکاری میٹ مٹائے، لوک مات
 رہن نہ پائیا۔ ایک کھنڈا ہتھ چمکائے، دُشٹ دمن اپنا آپ چمکائیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں کھوج کھجائے، ترے بھون پھیرا پائیا۔ اون گون ڈیرہ ڈھائے،
 کلجگ ویکھے جھوٹھی شاہیا۔ نہکلنکا ناؤں دھرائے، تیرا شنکا دئے مٹائیا۔ سنک سندن سناتن سنگ رلائے، سنت کمارا ڈھپہ پئے سرنائیا۔
 براہ یگے روپ وٹائے، حیکریب سچی سرنائیا۔ نر نرائن سیس جھکائے، کپل من رہیا جس گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 تیرا ہولا بہار کرائیا۔ ہولا کراون آئے بہار، دتا ترے سیس جھکائیندا۔ رکھو دیو بھو نیار، اپنا رنگ رنگائیندا۔ پرتھو دھرنی پاوے سار، ان
 دھار دکھائیندا۔ متس میلا اپار، کچھپ ایک بہار اُٹھائیندا۔ دھنتر اوکھد کر تیار، موہن مادھو موہنی روپ وٹائیندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا ہو
 تیار، آپ اپنی جوت آد جگاد جگائیندا۔ ہنسا چوگ آپ چکائے، مانک موتی ویکھ دکھائیندا۔ نر سنگھ روپ روپ دکھائے، بھگت پربلاد
 گود بہائیندا۔ نر نرائن آپ ہو جائے، بالی بڈھ دھرو سمجھائیندا۔ نر ہر اپنی کھیل کھلائے، گج پھندن پھند کٹائیندا۔ کھتری کھتری ویکھ
 دکھائے، پارس پرس روپ دھرائیندا۔ لنکا گڑھ ہنکار ٹوائے، راما ہتھ چکر رکھائیندا۔ سیتا سوانی آپ پرنائے، غریب ناناے گلے لگائیندا۔ ست
 سرور ویکھ دکھائے، جگت بھیلنی میل ملائیندا۔ اپنا بیڑا آپ چلائے، روپ انویا ناؤں دھرائیندا۔ وید ویاسا لیکھ لکھائے، کواری کتیا بھاگ
 لگائیندا۔ اٹھاراں پُراں آپ جنائے، برہما نارد سنگ رلائیندا۔ باراں اکشر دھار بندھائے، وساد اپنا روپ دھرائیندا۔ کابنا کنس میٹ مٹائے، نام

بنسری اک سنائیندا۔ مور مُکٹ سیس ٹِکائے، مُکند منوہر لکھی نرائن ناؤں اُچائیندا۔ پنچم پانڈو میل ملائے، دروید لجا آپ رکھائیندا۔ گیتا گیان اک درڑائے، اٹھاراں دھیائے بھیو کھلائیندا۔ ارجن شبد اک سمجھائے، ایک بوجھ آپ بھجائیندا۔ بدر سُداما پار کرائے، گھر اُونے ساگ بھوگ لگائیندا۔ ایک تندل مُٹھ وکھائے، یار یاری آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی کھیل اپارا، جگا جگنتر لے اوتارا، دھرت کرائے ہؤلا بہارا، رتھ رتھوہی سیو کھائیندا۔ سیو کھائے ہر کرتار، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ بُدھ بیپک کر تیار، کلجگ ویکھ وکھائیندا۔ ایک برہم مت پاوے سار، ایک ت وکھائیندا۔ ایک جوت کر اُجیار، گھر گھر دیپک آپ جگائیندا۔ ایک رت بھرے بھنڈار، اتوٹ اٹھ وکھائیندا۔ ایک نبی ایک رسول ایک بے عیب پروردگار، ایک اپنا ناؤں وٹائیندا۔ ایک عیسیٰ ایک موسیٰ کر تیار، سنگ محمد چار یار اپنا کلمہ آپ پڑھائیندا۔ ایک نبی اُمت رسول، شرع شریعت اک وکھائیا۔ ایک اُمت کرے قبول، ایک اپنا حُکم ورتائیا۔ ایک کنت اک کتھول، ایک ویکھے تھائوں تھائیا۔ آد جگاد نہ جائے بھول، اپنی کار آپ کھائیا۔ دھرت دھول چُکائے تیرا مَول، ہؤلا بہار کرائیا۔ اپنا جانے آپ اصوُل، انجیل قرآن دین گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ کھلائیا۔ اپنا بھیو آپ کھلانا، اپنی بوجھ بھجائیندا۔ آپے ورتے اپنا بہانا، اپنے بہانے سد رہائیندا۔ آپے چار یاری سنائے اک ترانہ، حق حق آپ سمجھائیندا۔ آپے ورتے ورتاوے دو جہاناں، دوزخ بہشت اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ دھرتی تیرا بہار وٹائیندا۔ تیرا بہار وٹاؤن آیا، نانک نرگن جامہ دھار۔ چار ورتاں آپ سمجھاؤن آیا، ستنام کر اُجیار۔ پنڈت پاندھے آپ سمجھاؤن آیا، برہم مت کر اُجیار۔ مُلا شیخ مسائق پیر مارگ لاون آیا، دستگیراں درس دیکھائے گپت ظاہر۔ ستاں دیپاں ایک رنگ رنگاون آیا، وڈ پیرن گر اوتار۔ ایک جوتی جامہ ویس وٹاون آیا، دس دس میلا گنی گہیر۔ اپنی کل آپ ورتاؤن آیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا چولا بدلے چیر۔ کایا بدلیا ہر ہر چولا، چولی رنگن رنگ رنگائیا۔ جگا جگنتر بنیا گولا، لوک مات سیو کھائیا۔ ست ستوادی ایک تولا، ترے گن مایا تول ثلاثیا۔ کلجگ اتم پائے رؤلا، گر گوہند ویکھ وکھائیا۔ جن بھگتاں غریب نہانیاں امرت بھرائے اتم کولا، سچ پیالہ جام پیائیا۔ ملے وڈیائی اُپر دھولا، دھرت دھول دئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ میٹھے جھوٹھی شاہیا۔ کلجگ اتم ہؤلا بہار، گر گوہند آپ کرائیا۔ چارے

سُت دُلا رے وار، مات پت بھیٹ چڑھائی۔ سَتجُگ رنگ چڑھ اجیت تیرتا تیرا رُوپ جُجھار، جھُجھ جھُجھ خوشی منائیا۔ دواپر فتح
 ڈنکا وجے اپار، وجاونہارا اک وجائیا۔ کلجُگ زوراور زور دھرے وچ سنسار، بل اپنا آپ وکھائیا۔ سَتجُگ ساچی نیہاں گئے اُسار، کلجُگ
 کوڑا کوڑی جڑ اُکھڑائیا۔ ساچا بوٹا کر تیار، لوک مات گر لگائیا۔ پُهل پُهلواڑی کرے تیار، ساچی ہاڑی ویکھ وکھائیا۔ کلجُگ اتم واری پرگٹ
 ہوئے نہکلنک نرائن نر اوتار، نو کھنڈ پرتھی ویکھ وکھائیا۔ دھرت دھول تیرا ہوؤلا کرے بہار، ساول سندر میت مُرار، رام رمٹیا آپ نرنکار،
 عیسیٰ موسیٰ کھیل کرے سنسار، نرگن اپنا ورن نہ کوئی رکھائیا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، نہکلنک ہر آپ اکھوائیندا۔ تھر گھر ساچے نرمل
 جوت، جوتی جاتا جوت جگائیندا۔ آد جگادی ایکا اوٹ، پُرکھ اکال آپ رکھائیندا۔ جُگا جُگنتر شبد نگارے لائے چوٹ، گر اوتار آپ
 اُپجائیندا۔ اتم کڈھے لکھ چوراسی واسنا کھوٹ، جگت جُگ منونتر گیڑا آپ دوائیندا۔ آپے جانے اپنا اوت پوت، بنس سرینسا ویکھ
 وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجُگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ساچے پار کرائیندا۔ ہرجن پار کراونا،
 کر کیرپا ہر کرتار۔ گھر مندر اک سُہاونا، میل ملائے ہر ہر میت مُرار۔ لکھ چوراسی پھند کٹاونا، مانس جنم پیچ سوار۔ مات گربھ پھیر نہ
 آونا، جس جن درشن پایا ہر نرنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گُرمکھ ساجن لئے اُہار۔ گُرمکھ سجن سچ گھر، ہر ساچا
 سچ سُہائیندا۔ دھرنی دیوے ایکا ور، حُکمی حُکم سُنائیندا۔ گُرمکھ لڑ اپنا پھڑ، سَتگر پورا آپ پھڑائیندا۔ تیرا بہار ہوؤلا دینا کر، ویلے آنت
 ونڈ ونڈائیندا۔ دوس زین اٹھ پھر ایکا چین ہری ہر، ہر بن اور نہ کوئی بہائیندا۔ ساچی ترنی جائن تر، سَتگر پورا آپ ترائیندا۔ کوڑ کُڑیارا
 چُکے ڈر، بھہ بھیانک نہ کوئی وکھائیندا۔ ست دوارے جانا وڑ، درگاہ ساچی دھام سُہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر،
 کلجُگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ساچا بھانا ہر ہر رانا، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، سَتجُگ چلائے ایکا
 گانا، راگ ناد اک وجائیندا۔

ہر کا نام ساچا گر منتر ، پُرکھ ابناشی آپ اُپائیندا۔ جُگا جُگنتر بُجھائے بسنتر ، ترے گن مایا ت گوائیندا۔ نرگن سرگن سرب جیاں بدھ
 جانے آنتر، آنتر آتم ویکھ وکھائیندا۔ لوک مات بنائے اپنی بنتر، نرگن سرگن ویس دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 نام آپ اُپائیندا۔ ہر کا ناؤں اگم اپار، ہر ساچا آپ اُپائیا۔ تہر گھر واسی کھول کواڑ، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیا۔ سُن اگمی کڈھے باہر،
 لکھ لکھنا بھیو نہ رائیا۔ لکھ چوراسی کر پسار، گھر گھر وچ آپ ٹکائیا۔ آپے کرے بند کواڑ، بجر کپائی گنڈا لائیا۔ نیتر نین دس نہ آئے وچ
 سنسار، لکھ چوراسی بیٹھی راہ تکائیا۔ ساچے مندر بھر بھنڈار، پُرکھ ابناشی بیٹھا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنا ناؤں آپ سمجھائیا۔ اپنا ناؤں اندر دھر، آپے ویکھ وکھائیندا۔ اپنی کرپا آپے کر، آپے میل ملائیندا۔ آپے دیونہارا ور، ور گھر ساچا آپ
 ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اکھر جگت وکھر، اپنا ناؤں آپ درڑائیندا۔ ہر کا نام نام امولا، دس کیسے نہ
 آئیندا۔ آد جگادی شبد وچولا، گر گر رُپ وٹائیندا۔ لکھ چوراسی بنے تولا، جیو جنت آپ ٹلائیندا۔ آپے بولے اپنا بولا، اکھر وکھر نام
 پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام اکھر وکھر نرگن ساچا اُپائیندا۔ نام وست امولک، پُرکھ ابناشی آپ اُچجائیا۔
 آپے رکھے اپنی گولک، آپ اپنے وچ ٹکایا۔ سیوا کھائے ناد وجائے انحد ڈھولک، تال تلواڑا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنا بھیو ہر نہکیو، آپے آپ سمجھائیا۔ ہر ہر آپ بُجھائیندا، کرپا آپ نرکار۔ نرگن سرگن رُپ وٹائیندا، گر گر لئے مات اوتار۔
 جوتی جوت جگائیندا، نور نورانہ ہو اُجیار۔ دھر فرمانا آپ سُنائیندا، ایکا شبد ناد جیکار۔ ساچی سیوا آپ کھائیندا، لکھ چوراسی
 پاوے سار۔ بھگت بھگونت ویکھ وکھائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخشے سچ پیار۔ گر گر سدا صلاحیئے، لوک
 مات لئے اوتار۔ ایکا منتر نام درڑائیے، ستگر رسنا دئے اُچار۔ گر چرن دھیان لگائیے، بھوجل اُترے پار۔ گر ستگر درشن پائیے، مٹے اندھ
 اندھیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخشے نام ادھار۔ شبد بھنڈاری آپ ہر، گر گر رُپ سمائیندا۔ جس جن کرپا
 دیوے کر، آپ اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ پنچ وکارا جائے ہر، ہر کا شبد دُھن اُچجائیندا۔ آپ نھائے ساچے سر، ستگر پورا چرن دھوڑی مستک
 ٹکا لائیندا۔ گرسکھ غریب نمانے شبد سرُپی لئے پھڑ، سرتی شبدی میل ملائیندا۔ قلعے توڑ ہنکاری گڑھ، مایا ممتا موہ چُکائیندا۔ اپنی وِدیا

آپے پڑھ، گُرمکھاں آپ پڑھائیندا۔ کایا مندر بیٹھا وڑ، اپنا پردہ آپے لابندا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، روپ رنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر ساچا اپنا کھیل کھلائیندا۔ ستگر ساچا سیونا، الکھ اگوچر اگم اپار۔ گر گر روپ نیتر پیکھنا، نیج نیتر نین اگھاڑ۔ مچھ داہڑی نہ دسے کیسنا، مؤنڈ منڈائے نہ وچ سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام وکھائے ساچی دھار۔ نام دھار دھار نرالی، پُرکھ اکال آپ چلائیا۔ سیوا کرے جوت اکالی، جگ جگ ویس وٹائیا۔ گر گر شبد بنے دلالی، جگت دلال آپ اکھوائیا۔ جو جن گھالن رہے گھالی، ہر ہر گھال تھیں پائیا۔ پھل لگائے کایا ڈالی، پھل پھلواڑی آپ مہکائیا۔ جگ جگ چلے اولڑی چالی، اپنا ناؤں آپ اُچائیا۔ لیکھا جانے دھر دا والی، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ دھر درگاہی ساچا مالی، نام بوٹا مات لگائیا۔ مٹکھ جیو رہن خالی، پھل امرت نہ کھئے وکھائیا۔ ستگر دوارے جو بنے سولی، نام بھچھیا جھولی پائیا۔ سرت سوانی نہ بھٹے بے حالی، من منوا نہ دئے دُہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد ایک مارگ لائیا۔ جگ جگ مارگ لائیندا، گر ستگر لے اوتار۔ ایک منتر نام درڑائیندا، شبدا گمئی بول جیکار۔ گُرمکھ ساچے آپ اُٹھائیندا، بخشے چرن کول پیار۔ دُرمت میل آپ دھوائیندا، پتت پاپی دیوے تار۔ نو دوارے کھوج کھوجائیندا، سُکھمن ناڑی پاوے سار۔ ٹیڈھی بنک پار کرائیندا، ترینی نینی دئے ہلار۔ امرت ساچا جام پیائیندا، نجھر جھرنا کھول کواڑ۔ کاگو ہنس آپ اُڈائیندا، مانک موتی چوگ چُکائے اگم اپار۔ ساچی سوٹی ہتھ پھڑائیندا، گر منتر شبدا دھار۔ ہر کا منتر لیکھن پڑھن وچ نہ آئیندا، وید شاستر سمرت کھانی بانی انجیل قرآن کرن پکار۔ نش اکھڑ آپ رکھائیندا، بودھ آگادھا کھیل اپار۔ کاغد قلم مُکھ شرمائیندا، لیکھا لیکھ نہ سکے کوئی جیو سنسار۔ ستگر پورا ایک منتر گُرمکھ ساچے آپ بچھائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ بجر کپائی توڑ ٹرائیندا، شبدا کھنڈا ایک مار۔ دسم دواہری پردہ لابندا، یزگن نور کر اُجیار۔ آتم سیجا آپ سہائیندا، آپ اپنا کر پیار۔ ساچے مندر سوہا پائیندا، سوہاؤنت پُرکھ بہتار۔ گرسکھ وچھڑ کدے نہ جائیندا، جس ملیا گر کرتار۔ ساچا مارگ اک وکھائیندا، ستگر پورے چرن دوار۔ رسنا جھوا آپ سہائیندا، بتی دند کرے وچار۔ آتم آنتر اچھا جاپ آپ کرائیندا، سرتی لو گائے گنتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر ساچا منتر ، ایک اپنا آپ بچھائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت، جگ جگ گر لائیا۔ بھيو کھائے ور لے سنت، جس جن اپنی دیا کھائیا۔ میل ملاوا ناری

کنت، گھر سُہنجی سیج ہنڈھائیآ۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اُتر کدے نہ جائیا۔ ایکا گر ایکا منت، ایشٹ دیو اک اکھوائیا۔ لیکھا جانے پورن بھگت، پاربرہم پاربرہم بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی مایا پائے بے آنت، پردہ کوئی نہ لاپیا۔ گڑھ بنائے ہومے ہنگت، پنج تت کرے کڑمائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد گر وکھائیا۔ شبد گر سورپیر سلطانا، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ ایکا شبد دھر فرمانا، دھر دی بانی آپ الائیندا۔ آتم اُتر اک برہم گیانا، پاربرہم آپ سمجھائیندا۔ ساچا مندر سچ مکانا، نرگن دیا باقی آپ ٹیکائیندا۔ انحد راگ سُنائے گانا، چھٹی راگ نہ کھئے الائیندا۔ آپ وکھائے اپنا سچ ٹکانا، سچ بیان آپ اڈائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا شبد آپ اُچھائیندا۔ شبد چلائے آپ ہر، نرگن سرگن لے اوتارا۔ گرگمکھ وکھائے اک در، لکھ چوراسی کرے خوارا۔ نرہو چکائے جگت ڈر، پنج تت مارے مار وکارا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دسے راہ سُکھالا۔ جگ جگ راہ چلائیندا، ستجگ تریتا دواپر کار۔ اوانگ سوہنگ روپ آپ ہو جائیندا، نرگن سرگن کھیل اپار۔ اونکارا اپنا روپ وٹائیندا، دوسر ہوتے نہ کھئے سنسار۔ برہم پاربرہم اُچھائیندا، کرے کھیل اپر اپار۔ ایکا اکھڑ آپ بھجھائیندا، باون اکھڑ کر تیار۔ باون روپ آپ وٹائیندا، پُرکھ ابناشی کھیل نیار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اک اکلا ایکنکارا، سچ محلہ آپ وکھائیندا۔ ستجگ ست محل وسائیندا، کر کرپا ہر نرنکار۔ ایکا اپنا نام درڑائیندا، سو پُرکھ نرنجن لکھ اگم اپار۔ ہنگ برہم میل ملائیندا، نانا توڑ سرب سنسار۔ اپنی دھار بندھائیندا، ایکا راگ سچے دھنکار۔ ہر شبد ناد سُنائیندا، دوس زین رہے دھنکار۔ ٹھانڈا جل آپ پیائیندا، امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار۔ جس سر اپنا ہتھ ٹیکائیندا، کر کرپا جائے تار۔ پوجا پاٹھ نہ کھئے وکھائیندا، ایکا درس ستگر سچا دیدار۔ اندر مندر کھوج کھجائیندا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پائے سار۔ اُچے ٹلے آپ بہائیندا، روگ سوگ چنتا دکھ دے نوار۔ مایا ممتا موہ چکائیندا، آسا ترسنا کرے خوار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر ساچا در، اپنے گھر آپ وکھائیندا۔ نام درڑائے دیا کھئے، رسنا جہوا آپ ہلائیا۔ بھگت بھگوت بھگتی لائے، بھاونا بھاونا وچ ٹکائیا۔ سنت کنت جیو جنت ہر آپ سمجھائے، گر منتر نام پڑھائیا۔ رام راما روپ وٹائے، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت اکھڑ ہر ناؤں وڈیائیا۔ جگت اکھڑ سرگن دھار، نرگن نام صلاحیندا۔ نرگن داتا کھیل کرے اپار، دس کیسے نہ آئیندا۔ شبد وچولا

بن سنسار، حیوان جنتان سادھان سنتان ویکھ وکھائیندا۔ اپنا ڈھولا گائے اپنی وار، آپ اپنا راگ الاہ اپنا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ پننہ آپ رکھائیندا۔ ساچا مارگ سوچھ سرُوپ، ایک ایک آپ لگائیا۔ دُھر درگاہی ساچا بھوپ، سنگھاسن آسن بیٹھا سوہیا پائیا۔ ایک نام چلائے چارے کوٹ، دہ دشا اک وڈیائیا۔ ستگر پورا آپے ٹٹھ، گر گر اپنی بوجھ بوجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر ساچا ہر، ہرجن ساچے لے ملایا۔ گر گر دیہ بوجھائیندا، تتوت کر وچار۔ ایک شبد نام سنائیندا، اکم اکمرا اکمڑی کار۔ الکھ الکھنا پاربرہم کرتار۔ پرتکھ اپنا رُوپ وٹائیندا، نرگن سرگن ہو اُجیار۔ سمرتھ پرتکھ اپنا بیڑا آپ چلائیندا، نام مہانا کر تیار۔ جگت ساگر ویکھ وکھائیندا، ڈونگی بھوری کرے پار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام دئے آدھار۔ نام اپارا ہر نرنکارا، ستگر ہتھ پھڑھائیا۔ ستگر بنے آپ ورتارا، گر گر جھولی دئے بھرائیا۔ گر گر ہونے سیوادارا، بھگتان سیو کھائیا۔ بھگت وکھائے اک دوارا، سنتن میلا سہج سُبھائیا۔ سنتن کھولے بند کواڑا، گرمکھان ایہ سمجھائیا۔ گرمکھان کرائے ونج وپارا، سچ ونجارا ہتھ کھلائییا۔ ساچا ہتھ کھول دوارا، گرسکھان دئے لٹائیا۔ منمکھ نہ پائے کوئی سارا، جگ جگ بیٹھے مکھ چھپائیا۔ جس جن ملیا گر کرتارا، ایک رُوپ دئے درسائیا۔ پت پرمیشور سچ سوامی میل ملائے کنت بہتارا، سرت شبد کرے کڑمائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر پورے دئے وڈیائیا۔ ستگر پورا ساکھیات، جگ جگ دیا کھائیندا۔ میٹ مٹائے اندھیری رات، ساچا چند چڑھائیندا۔ گرسکھان ناتا چرن کول بندھائے نات، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ شبد سنائے اپنی گاتھ، رسنا جہوا نہ کوئی ہلائیندا۔ لہنا دینا چکائے مستک ماتھ، پورب کرماں ویکھ وکھائیندا۔ دوس رین ایک پائھ، شبد اناد دھن وجائیندا۔ گھر مندر سروور مارے ٹھائھ، امرت آتم جل بھرائیندا۔ اک وکھائے ساچا گھاٹ، تیرتھ تٹ نہ کھئے جنائیندا۔ آپے کھولے بجر کپاٹ، تیجا لوئن آپ پرگٹائیندا۔ پنڈھ مکائے چوٹھے پد واٹ، ساچے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ ستگر پورا کھیوٹ کھیٹ، گرسکھ بیڑا آپ ترائیندا۔ شبد دوشالے لے لیٹ، آپ اپنی گود بھائیندا۔ لہدے پھدے کوٹی کوٹ، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگی گندر جیو جنت سرب کُرائیندا۔ گرمکھ ورا دیا کھائے، درس وکھائے نیتن نیت، نیت نوت اپنی کار کھائیندا۔ جگ جگ کرے ساچا ہیت، ہتکاری آپ ہو جائیندا۔ سنت سہیلے گرو گرو چیلے آپے ویکھ، گر ستگر میل ملاییندا۔ جوتی جوت سرُوپ

ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ ابھياس اکِ درڑائيندا۔ سچ ابھياس گر چرن دھيانا، نيتر نين نين شرمائيا۔ سچ ابھياس گر متنا بھانا، ہرجن بھانے سد سمائيا۔ سچ ابھياس گر شبد گانا، سچ ترانہ اکِ سنائيا۔ سچ ابھياس من کا منکا پھرانا، من چنديا رہن نہ پائيا۔ سچ ابھياس ستگر پورا ايکا دئے شبد بھانا، گرسکھ ساچے لئے چڑھائيا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جگ جگ ہرجن ساچے ميل ملائيا۔ کلجگ جيو بھليا، پنج تت دئے دُھائيا۔ ترے گن مايا اندر زليا، مايا ممتا ہوئی ہلکائيا۔ مليا نام جگت ائمليا، نام امولک پيرا بيٹھے گوائيا۔ ستگر نانک بھنڈارا ايکا کھوليا، نام ست گيا ورتائيا۔ چرن پريتى جو جن گھولی گھوليا، گھول گھمائی ليکھے لائيا۔ آٹھ پھر دوس زين کدے نہ بھليا، ساچا مارگ اکِ وکھائيا۔ امرت آتم گرسکھ کدے نہ ڈليا، مودھا کول آپ بھرائيا۔ جو جن ساچے کدے گر گر پورے تول ثليا، تيرا تيرا تيري دھار چلايا۔ لوک مات پھليا پھليا، پھل پھلواڑی آپ مہکائيا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ايکا بدھ دئے بتائيا۔ ہر کا نام ساچی بدھ، گر ستگر آپ سمجھائيندا۔ چرن داسی کرے نو دھ، اٹھاراں سیدھ سيو کھائيندا۔ گرسکھ اُچائے اپنی بند، نادى ست نام دھرائيندا۔ داتا دانی گنی گھند، گر ستگر اپنا روپ وٹائيندا۔ آد جگاد سدا بخشنند، بخشش اپنے ہتھ رکھائيندا۔ مٹکھ لگائے اپنی نند، گرمکھ رسنا جھوا اپنا نام چپائيندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، واہ واہ گرو روپ وٹائيندا۔ واہ واہ گرو گر کر تار، گر گویند شبد جنائيندا۔ چرن کول کول چرن سچ پيار، دھرت دھول ويکھ وکھائيندا۔ آتم مول پون ہلار، اُنجا پون مکھ شرمائيندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ايکا مارگ آپ لگائيندا۔ ساچا مارگ ستگر لایا، لوک مات وجی ودھائيا۔ گرسکھ من مت دئے تجايا، من مت رہن نہ پايا، گرمت ساچی لئے پرنايا۔ گر ایشٹ دیو اکِ منايا، شبد گرو گر جگت اکھوایا، جگ جگ اپنی دھير دھرائيا۔ الکھ ابھيو آد نرنجن جوت جگایا، نہ مرے نہ جائيا۔ چارے بانی رہی جس گایا، پرا پسنٹی مدھم بيکھری اپنی وار الايا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا پنتھ اکِ چلايا۔ ساچا پنتھ مارگ اولّا، گر گر بنس چلايا۔ پُرکھ ابھاشی اکِ اکلا، نرگن سرگن روپ دھرايا۔ گرمکھاں اندر سچ سنگھاسن ملا، آپ اپنی سيچ ہنڈھایا۔ مٹکھ بھلائے کر کر ول چھلا، اچھل اچھل بھيو نہ آيا۔ پنج وکارا بولے ہلا، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار کوک کوک سُنایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، وچھڑی سرت اکال مورت، اپنی انس اپنے بنس لئے ملایا۔ سرت سوانی جگت گر لائے،

نر ہر ساچا نظر نہ آئیا۔ ایک سترگر ویکھ وکھائے، گھر مندر بیٹھا آسن لائیا۔ جگت دُباگن لے ترائے، سچ سہاگن آپ کرائیا۔ من ویراگن اک
 اُچائے، اپنا تیر لگائیا۔ وکار تیاگن میل ملائے، آپ اپنے انگن بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گر شبد دے سمجھائیا۔ شبد
 گر گرو گر بلوانا، گر گر ایک رنگ سمایا۔ گرمکھاں بٹھے ساچا گانا، جگ جگ اپنا سگن منایا۔ کلجگ اتم ہو پردھانا، نانک نرگن جامہ پایا۔
 ستنام دُھر فرمانا، لوک مات آپ سُنایا۔ ایک مارگ اک بیکانا، ایشٹ دیو اک وکھایا۔ چار ورنان اک دھیانا، اوچ نیچ نہ کھئے بنایا۔ کھتری
 براہمن شوڈر ویش وسن اک مکانا، دُئی دویت رہن نہ پایا۔ گرمکھ چلے ہر ہر بہانا، ہر بہانا وڈ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کِرپا کر، جگ وچھڑے میل ملایا۔ ایش جیو ہر ہر میلا، گھر مندر آپ کرائیندا۔ ایک گھر وسے گرو گر چیلا، گر گوہند ویکھ وکھائیندا۔
 سورا سربنگ سجن سہیلا، نام مردنگ اک وجائیندا۔ جگت وکارا کرے بہنگ، اک اکلا کھیل کھلائیندا۔ آسو گھوڑے کسے تنگ، لوآن
 پُریاں پار کرائیندا۔ گرمکھاں دوارا آپے لنگھ، اپنی جھولی آگے ڈائیندا۔ ہرجن نہ ہوئے کدے ننگ، خما غریبی آپ ہندھائیندا۔ سترگر پورا وسے
 سدا سنگ، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ دُور ڈراڈا مکائے پنڈھ، شبد بیانے آپ بٹھائیندا۔ جگت مٹائے اندھیرا اندھ، گیان بہان اک وکھائیندا۔
 شبد سُنائے سہاگی چھند، اپنا راگ آپ الائیندا۔ خوشی کرائے بند بند، بندی توڑ دیا کھائیندا۔ گھر مندر چاڑھے ساچا چند، جوت نرنجن آپ
 جگائیندا۔ دُئی دویت بہرماں میٹے کندھ، ڈھاہ ڈھاہ ڈھیری آپ کرائیندا۔ اک اُچائے پرمانند، نج آتم ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن رسنا لائے نہ مدرا
 ماس گند، امرت آتم جام پیائیندا۔ شبد اناد بتی دند، دُهن ستار آپ وجائیندا۔ جگت جگدیشر جگ جگ اپنی ونڈن آپے ونڈ، گرمکھاں
 جھولی پائیندا۔ نانا توڑے بھیکھ پکھنڈ، گرمت ساچی اک سمجھائیندا۔ گرسکھ نار نہ ہوئے رنڈ، جو جن ہر ہر کنت منائیندا۔ لیکھا چکائے
 جیرج انڈ، لکھ چوراسی پنڈھ مکائیندا۔ گرسکھاں بہار سترگر پورا اپنے سر چکے پنڈ، گر گوہند ساچا مارگ مات لگائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جگ جگ وچھڑے آپ ملائیندا۔ سترگر پورے راکھو ٹیک، دوسر اور نہ کھئے سرنائیا۔ بڈھ سوانی کرے
 بییک، نام بییک نال ملایا۔ مت متوالی لے ویکھ، در دوارا پھول پھلایا۔ من منوا نہ کرے بھیکھ، دہ دشا نہ پھیری پائیا۔ میٹھارا بدھنا
 لیکھ، اپنی بدھ دے جنایا۔ نیتر لوچن نینا درشن لینا پیکھ، سترگر سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک پوجا

پاٹھ کرے پڑھائیا۔ ساچی پوجا پاٹھ کایا گھر، ہر مندر آپ سہائیندا۔ گرمکھ اکھر لینا پڑھ، جگت و دیا موہ چکائیندا۔ ساچی کرپا آپے کر،
 اکرت گھن آپ ترائیندا۔ آلس یندرا دیوے ہر، سُن سیکھوپت ویکھ وکھائیندا۔ جاگرت پھڑائے اپنا لڑ، تریا ناد و جائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ہرجن میل ملائیندا۔ ستگر پورا دین دیا، گرسکھاں آپ ترائیا۔ ایک وست دیوے نام سچا دھن مال،
 چور یار لٹ کھئے نہ جائیا۔ رام کرشن نام ست واپگرؤ اکھر اک سیکھاں، من سکھ ایک رنگ رنگائیا۔ انا الحق بن دلال، کلمہ امام نبی رسول آپ
 پڑھائیا۔ دو جہاناں ربیا راہ تگ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے نام رکھے وڈیائیا۔ ہر نام وڈیائی وڈ، وڈ وڈا آپ اپائیندا۔
 جگ جگ نشانہ مات گڈ، لوک مات آپ جھلائیندا۔ گرمکھ گرسکھ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، آپ اپنا لاڈ لڈائیندا۔ لیکھا جانے اندھیری
 کھڈ، ڈونگھی گندر پھول پھلائیندا۔ جس جن امرت جام پیائے مد، اٹھے پھر خمار وکھائیندا۔ نام و جائے دھن ناد ساچا انخدا، آپ اپنی کل
 دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ایشٹ روپ درڑائیندا۔ ایک ایشٹ پُرکھ اکال، نرگن داتا بے پرواہیا۔ کلجگ چلے
 اولڑی چال، ہینگم اک رکھائیا۔ نال رکھائے کال مہاکال، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ لوآن پُریاں بن دلال، برہمنڈ کھنڈ ویکھے تھاون تھائیا۔ لکھ
 چوراسی آد جگاد کرے پرتپال، شبد سروپی سیو کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک راہ دئے وکھائیا۔ ستگر سچا راہ،
 لوک مات چلائیندا۔ گرمکھاں دیوے سچ صلاح، جگت ہنکار وکار مٹائیندا۔ سریشٹ سبائی جاننا بہین بہرا، پتا ماں سرب روپ وٹائیندا۔
 ایک ناری انگ لگا، کنت سہاگی سیج سہائیندا۔ ایک ایشٹ گردیو منا، گھر ایک سیس جھکائیندا۔ سادھ سنت ایک منت رہے جیا، جیت
 جیت جیت سکھ پائیندا۔ بن ستگر پورے کھئے نہ پکڑے بانہ، بیڑا پار نہ کھئے کرائیندا۔ کوٹی کوٹ سہنسر مکھ شیش گائے ناں، دو سہنسر
 جہوا آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ناؤں وکھائیندا۔ جگ جگ ناؤں وکھان دا، بے آنت بے پرواہ۔
 سنت سہیلے آپے جان دا، آپ اپنی دیا کما۔ نانا توڑے جیو جہان دا، جیون جگت اک جنا۔ میل ملائے سری بھگوان دا، جو جن چرنی
 ڈگے آ۔ پندھ مکے من شیطان دا، پنچم چوٹ نہ سکے لا۔ پرکاش وکھائے سچ مکان دا، نرگن دیپ جوت جگا۔ راگ سنائے شبد دھنکان دا،
 گھر انخد شبد و جا۔ پندھ مکائے دو جہان دا، پھڑ باہوں گلے لگا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک مارگ دئے سمجھا۔ ایک

مارگ سَتگر چرن، دوسر اوٹ نہ کھئے رکھائیا۔ سَتگر پورا کھولے ہرن پھرن، نچ نیتز کر رُشنائیا۔ رائے دھرم چُکے ڈرن، لاڑی مؤت نہ کرے
 کُرمائیا۔ اپنی ورنی آپے ورے، ورن گوت نہ کھئے وکھائیا۔ اپنی کِرپا آپے کرے ہر ہرے، اپنی سیو آپ لگائیا۔ گرسکھ وِرا مات نہ ڈرے،
 دھرم رائے نہ دئے سزائیا۔ چتر گپت نہ ہتھ لیکھا پھڑے، حساب کتاب نہ کھئے وکھائیا۔ برہما وشن شو نہ پھیر گھاڑن گھڑے، گھڑ بھانڈے نہ کھئے
 بھٹائیا۔ سَتگر پورا آپ بندھائے اپنے لڑے، نام پلؤ اک رکھائیا۔ اُچ محلے لے کے چڑھے، دس کیسے نہ آئیا۔ آپ وسائے اپنے گھرے، سچکھنڈ
 دوارا سو بھا پائیا۔ جوتی جوت آپے رلے، جوتی جوت جوت ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گُرمکھ ساچے لئے ترائیا۔
 تارنہارا اک گردیو، شبدي شبد سُنائیندا۔ اندر مندر ساچی سیو، دوس رین کرائیندا۔ دُکھ یوارن الکھ ابھیو، سُکھ سہج سہج سہج سہج سہج سہج سہج
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا مارگ سچ صلاح، سَتگر پورا بنے ملاح، اک چپائے ساچا ناں، نام نِدهانا سِری بھگوانا آد
 جُگاد وچ برہما، برہم پاربرہم ایش جیو جگت جگدیشر سرب جیاں بن ایکا ایشر، ایک دیو دیو آتما آپ سمجھائیندا۔ جیو جنت، سَتگر
 پورا شبد چلائیندا۔ جُگ جُگ مہا گنت اگنت، اپنا لیکھا آپ لیکھائیندا۔ کرے کھیل آد آنت، عقل کل دھاری رُوپ وٹائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہر کی بانی ہر آپ الائیندا۔ ہر کی بانی ہر کا رُوپ، جیو جنت سکے نہ کھئے جنائیا۔ من مت بُدھ در دوار
 کھلوتی منگے منگ، پُرکھ ابناشی ساچی وست نہ جھولی پائیا۔ درگاہ ساچی وجے اک مردنگ، سورا سربنگ آپ ہو وجائیا۔ ساچے پوڑھے
 سچکھنڈ دوار سہائے لنگھ، اپنا آسن پُرکھ ابناشن آپے رہیا سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد جُگادی کھیل کر، شبدي
 اپنا ناؤں دھرائیا۔ شبدي بولے اپنا بول، بول جیکارا اک رکھائیندا۔ ایکا کنڈا ایکا تول، تولنہارا اک اکھوائیندا۔ ایکا ہٹ وِنجارا کھول، ساچی
 وست آپ دھرائیندا۔ آد جُگادی رہے اڈول، سریشٹ سبائی آپ ڈلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا ناد ہر برہما،
 آد جُگاد وجائیندا۔

★ ۷ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی بوڑ سنگھ دے گھر ناتھیوال ضلع فیروزپور ★

سو پُرکھ نرنجن شاہ سلطانا، در گھر ساچے سو بہا پائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن گن ندھانا، نرنجن نرویر اپنا ناؤں رکھائیا۔ ایکنکارا کھیل مہانا، عقل کل اپنی آپ اُچھائیا۔ آد نرنجن جوت مہانا، نورو نور ڈگمگائیا۔ اناشی کرتا جودھا سور بلی بلوانا، بلدھاری بھیو نہ رائیا۔ سری بھگوان سیچ نشانہ، درگاہ ساچی آپ جھلائییا۔ پاربرہم پرہہ ہو پردھانا، لوک مات ویس وٹائییا۔ ایکا برہم لکھ چوراسی ونڈ ونڈانا، گھڑ بھانڈے آپ ٹکائییا۔ جگا جگنتر ویکھ وکھانا، نرنجن سرگن روپ وٹائییا۔ نام سنائے سیچ ترانہ، شبد انادی ناد وجائییا۔ جگا جگنتر ویکھ وکھانا، جگ کرتا شہنشاہیا۔ جن بھکتاں بٹھے ساچا گانا، نام ڈوری تندن پائییا۔ ہر سنتاں بخشے چرن دھیانا، چرن کول وڈی وڈیائییا۔ گرمکھاں راگ سنائے کانا، ساچا راگ اک سمجھائییا۔ گرسکھ وکھائے سیچ نشانہ، در گھر ساچے آپ جھلائییا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی مہا اپنے ہتھ رکھائییا۔ ہر مہا اکتھ، کتھنی کتھ سکے نہ رائیا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوہی سیو کھائییا۔ لکھ چوراسی بیٹھا کایا مٹھ، ساچے مندر سو بہا پائییا۔ جگ جگ کھائے ایکا ہٹ، نام وست اک وکائییا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائییا۔ سو پُرکھ نرنجن گھر گمبھیرا گنوت، گوہند اپنی دھار رکھائیندا۔ آد جگاد سری بھگوت، پُرکھ اکال ایشٹ وکھائیندا۔ وسنہارا ساچے دھام اپنا گن وکھائے بے انت، لیکھا لکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنا ویس دھرائیندا۔ ویس دھرائے ہر بھگوانا، پاربرہم وڈی وڈیائییا۔ ست پُرکھ نرنجن کھیل مہانا، ست ستوادی آپ کرائیا۔ سو پُرکھ نرنجن دھر فرمانا، ہر پُرکھ نرنجن دئے سنائییا۔ آد نرنجن منگے دانا، سری بھگوان جھولی پائییا۔ اناشی کرتا کرے پروانہ، پاربرہم وڈی وڈیائییا۔ نرنجن ویکھے سیچ ٹکانا، سرگن ساچی سیچ ہنڈھائییا۔ آسا ترسنا لیکھا جانے گن ندھانا، گن اپنے وچ رکھائییا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھیو آپ کھلائییا۔ بھیو کھلندڑا وڈ مہربانا، اپنی دیا آپ کھائیندا۔ آپے یاچک بن بن منگے دانا، جگت بھکھاری روپ وٹائیندا۔ آپے صاحب سلطان ستگر بن بن دیوے مانا، چرن دوارا اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ ہر ہر بھیو جنائییا، جاگرت جوت اک جگا۔ لوک مات ویس وٹائییا، اک اکلا جامہ پا۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھائییا، نرنجن سرگن میلا سہج سبھا۔ گرمکھاں گرسکھاں ایکا اکھ

کرے پڑھائیا، اک جپائے اپنا ناں۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لئے ملا۔ ہر ملائیندا، میلنہارا آپ نرنکار۔ نو نو
 جاے مانس دھرائیندا، اک سو اک کرے ادھار۔ اک گھر اپنا روپ وکھائیندا، اک اکلّا کھول کواڑ۔ سچ محلہ آپ وسائیندا، کرے کرائے سچ
 پیار۔ سچ سنگھاسن سوہیا پائیندا، تخت نواسی میت مُرار۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا، گرمکھ سجن لائے پار۔ دہ دشا پھیری پائیندا، چاروں
 کُنٹ کر وچار۔ گگن منڈل پھول پھلائیندا، لوآن پُریاں پردہ دئے اُتار۔ برہما وشن شیو آپ اُٹھائیندا، کروڑ تینیس دئے ہلار۔ نرگن نرگن ویکھ
 وکھائیندا، سرگن دسے نہ وچ سنسار۔ نو نو جاے گرسکھ آپ بھگتائیندا، نو نو دوارے کرے پار۔ کلجگ ویلا اتم آئیندا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے جانے اپنی دھار۔ کلجگ اتم آئیندا، کرے کھیل سِری بھگوان۔ ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا، پرگٹ
 ہوئے دو جہان۔ ایکا انک نام درڑائیندا، شبد دُھن ناد مہان۔ اپنا سنسا آپ چکائیندا، سنسے بھریا جیو جہان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی آن۔ نو نو ویس اولڑا، ایکنکار ویکھ وکھائیا۔ ست پُرکھ نرنجن ست ستوادی آپ پھڑائے اپنا پلڑا، ایکا پلُو ہتھ
 پھڑائیا۔ سچ سندیش نر نریش سچ دوارے ایکا گھلڑا، حُکمی حُکم آپ سُنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نو نو لیکھا دئے
 مُکائیا۔ نو نو لیکھ مُکاونا، جنم مرن نہ کھئے وچار۔ ہرجن ساچے آپ اُٹھاون، کلجگ تیری اتم وار۔ ساچا منتر اک درڑاونا، سوہنگ شبد
 نام جیکار۔ رسنا جہوا ہر گن گاون، دوس زین رہے حُمار۔ ساچا بھانڈا آپ سہاون، رکھے وست ہر نرنکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، کرے کرائے سچ وبار۔ سچ وبارا کرنے آیا، قادر قُدرت ویکھ وکھائیا۔ گرمکھ ساچے ورنے آیا، ور داتا بے پرواہیا۔ ڈبڈے ساگر
 لئے ترايا، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ کایا گاگر بھيو چُکایا، نام رتی رت ایکا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھيو
 آپ کھلائیا۔ ہر ہر بھيو کھلنا، نو نو اُترے پار۔ پُرکھ ابناشی کدے نہ بھلنا، ورتے ورتاوے وچ سنسار۔ ساچا نشان ایکا جھلنا، آپ جھلائے
 ایکنکار۔ نہ کوئی قیمت نہ کوئی مُلنا، نہ کوئی ونج نہ وپار۔ جس جن ساچے کنڈے تُلنا، دوویں چھابے دئے ہلار۔ کلجگ اتم اتم ڈلنا، رووے
 زارو زار۔ گرمکھ کر درس چرن پِرتی گھول گھلنا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنی کرے وچار۔ سچ وبار سچ وچار
 سرب دُکھ دینن، دیناں ناتھان دیا کھائیا۔ گرسکھ نانا جوڑے جوں جل مینن، تھل مارو نہ کھئے تپائیا۔ کایا چولی رنگ چڑھائے بھینن، بھڑی

زین دئے صلاحیا۔ جن بھگتاں کرے ٹھاندا سین، سکھیا اپنے ہتھ رکھائیا۔ کرے پرکاش لوک تین، ترے گن پیندا پنہہ مکائیا۔ منمکھاں
 توڑے ہنکاری پین، ایک کھنڈا ہتھ چمکائیا۔ لیکھ چکائے چوڈاں لوک چوڈاں ہٹ بہین، لاشریک بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیا۔ ہرجن ہر ہر چھیراں چھیردا، نو کھنڈ پرتھی کھیل اپار۔ راشٹر راجانا آپے بھیڑدا، ملا شیخ
 مسائق اتم پائن سار۔ اتم ساچا ویلا حق نیڑدا، ناتا چھٹے وچ سنسار۔ ستگر پورا اپنے شبد لپیندا، تن تن دئے آدھار۔ کرے کھیل کھیوٹ
 کھیٹدا، پھڑ پھڑ بانہوں لائے پار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دسے سچ پیار۔ چار ورن سچ پیار، ہر ستگر آپ
 سمجھائیندا۔ وید ویاسا لیکھیا لیکھ اپار، لیکھا اپنا پھول پھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی بانی ساچے ہانی، در
 گھر ساچے آپ سنائیندا۔ شبد ہانی در پروان، پاربرہم پرہہ مکھ صلاحندا۔ پورب کرماں چکے آن، لہنا دین نہ کھئے وکھائیندا۔ سرب جیاں ہوئے
 جانی جان، جانہارا بھل نہ جائیندا۔ جودھا سوربیر بلی بلوان، بل باون روپ وٹائیندا۔ تخت نواسی نوجوان، اپنا لیکھا آپ وکھائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ایک منتر آتر نام درڑائیندا۔ آتر نام آتم رس، رسک رسیا ویکھ وکھائیندا۔ آپ بچھائے لگی
 بسنتر، اگنی تہ نہ کھئے رکھائیندا۔ ایک نام شبد گر منتر، سرشٹ سبائی آپ پڑھائیندا۔ ساچا مارگ دسے ستنتر، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنی لپلا آپ رچائیندا۔ ستجگ تیرا ویکھ پسارا، پاربرہم پرہہ ویس وٹائیندا۔ خالی چھڈے سرب پروارا، مایا ممتا نہ کھئے
 رکھائیندا۔ ہتھی ہتھ کرے اپارا، تیرتہ تہ نہ کھئے ٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ جگائیندا۔ ہرجن
 ساچا آپ جگایا، کلجگ اتم وار ویکھ وکھائیا۔ رکت بوند لیکھ لایا، چار جگ وڈی وڈیائیا۔ کلجگ اتم ویکھ وکھایا، روپ انوپ آپ
 درسائیا۔ شاہو بھوپ ناؤں دھرایا، راج راجانا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہرجن ساچے
 ویکھ وکھائیا۔ ہرجن گرمکھ ویکھنا، پیا پریم ساچا یار۔ ایک لکھنہارا لیکھنا، لیکھا ہتھ رکھے کرتار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ایک نام ہوئے ورتار۔ نام ورتائے ایک ہر ہر، نام نامہ جھولی پائیا۔ بھگت جگائے کرپا کر کر، کر کرپا ہوئے سہائیا۔ دوہاں وچولا آپے بن بن،
 لوک مات ویکھ وکھائیا۔ جن بھگتاں لیکھا چکائے گن گن، اپنا پلو صاف کرائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت ساڈھے تین ہتھ سیواں دیواں من

من، خالی دست نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پڑھ پُستک واد ودھائیا۔ گُرسکھ پُستک پڑھیا ہر ہر گیت، رسنا جہوا نہ کھئے ہلائیا۔ گھر مندر نہ کھئے مسیت، ایشٹ دیو نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرسکھ ویکھے تھاون تھائیا۔ گُرسکھ ساچا ویکھیا، گُرسکھ میت مُرار۔ جگت سنسا چکے بھلیکھیا، بھرمی بھرم نہ کھئے وچار۔ ستگر پورا لکھنہارا لیکھیا، گوبند لیکھا اگم اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ ساچے لائے پار۔ گُرمکھ پار اُتاردا، پُرکھ ابناشی ہر کرتار۔ کرے کھیل سچّی سرکار دا، آپ اپنی بٹھ دھار۔ نیوں نیوں سپس سرب جھکائیندا، گھر ٹھانڈا دسے دربار۔ چارے ورنان رنگ رنگائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ دوسر در نہ کھئے وکھائیندا، خالی بھرے دسن بھنڈار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے پائے سار۔ ہرجن ہر ہر ایک ہے، دوانگ دوسر نہ کھئے ہوئے۔ من مت بُدھ آپ بیک ہے، نرمل امرت آتم آپے چوئے۔ اُلٹی کرے نابھ کول ہے، امرت رس اک بھروئے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچے ڈھوئے۔ ساچا ڈھوآ لے کے آیا، کلجگ تیری اتم وار۔ اپنا مارگ کہہ کے آیا، بھل نہ جائے اگم اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے بخشے چرن دوار۔ چرن دوارا سچ گھر بارا، ہر کرتارا آپ وڈیائیا۔ نام نگارہ جوت اُجیارا، ناد انادی اک سُنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن لیکھا آپ لکھائیا۔ ہرجن لیکھا لکھیا، لکھنہار گوپال۔ چارے کُنٹ ایک رنگ وسے دہ دِشیا، شبد پنکھوڑا لینا جھول۔ دُئی دوتی میٹے وِسیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے سچ دلیل، سچ دلیل جگت بھرواسا، بھرمی بھرم رہن نہ پائیا۔ ساچے سنت اک دھرواسا، دھیرج جت دئے وکھائیا۔ کرے کھیل منڈل منڈپ اپنی راسا، گوپی کاہن آپ نچائیا۔ آپے رام راون پوری کرے آسا، اپنے باناں آپے گھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ ہرجن لے ملائیا۔ ستگر میل ملندڑا، دیناں اناٹھاں ناتھ۔ در گھر ساچے آپ سہندڑا، سدا سہیلا رکھے ایک ساتھ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گُرسکھاں لاپے تینو تاپ۔ ترے گن تاپ مٹائیندا، ہر پُرکھ نرنجن ایکنکار۔ گیت سہاگی اک سُنائیندا، سوہنگ شبد اک پکار۔ سچن ساچے میل ملائیندا، میلا ملیا رہے سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے بخشے اک ادھار۔ اک ادھارا ستگر چرن، دھرت دھول وڈیائیا۔ سوچھ سروپی روپ درسائے اپنے نین کول، کول کولا

میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ اک دئے بُجھائیا۔ اک دیہہ اک دیہہ، دیہہ داتا آپ ہو جائیا۔ ایکا گھر لگا نیہ، پتا پوت ویکھ وکھائیا۔ کر کرپا برکھ امرت میہ، ساچا جھرنا دئے جھرائیا۔ لگا ٹٹ نہ جائے نیہ، نہکلنکا آپ لگائیا۔ لکھ چوراسی بھانڈا پھٹے ہووے خاکی دیہہ، خاک خاک اپنے چرناں ہیٹھ دبا یا۔ امرت دھارا برسے میہ، ساول سُندر رُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ویکھ تھاون تھائیا۔ تھان تھنتر پھولیا، کر کرپا ہر نرنکار۔ لکھ چوراسی خاک وریلیا، گھر گھر دسے چہار۔ اُچا کوک آپے بولیا، پُرکھ ابناشی بے عیب پروردگار۔ دُھر درگابی لے کے آیا ڈھولیا، سوہنگ شبد سچ جیکار۔ آسا منسا آپے مؤلیا، نرگن سرگن دئے آدھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، کل کلکی لے اوتار۔ کل کلکی ہر سیس دھر، دھرنی دھرت دھول سہائیندا۔ گُرمکھاں دیوے ایکا ور، ایکا وست جھولی پائیندا۔ آون جاون چُکے ڈر، جم کی پھاسی آپ ٹھائیندا۔ اپنی کرپا آپے کر، غریب نیانے گلے لگائیندا۔ ساچی وست اندر دھر، دھرنپت ساچا مندر آپ سہائیندا۔ درس دیکھائے آگے کھڑ، رُپ انوپا رُپ وٹائیندا۔ اپنی ودیا آپے پڑھ، ساچی ودیا اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لے ور، جگت وچھوڑا پندھ مکھائیندا۔ مُکائے پندھ دو جہاناں، نیرن نیرن ویکھ وکھائیا۔ شبد سرُپی بٹھے گاناں چوڈاں چوڈس کرے مسیا، رین اندھیر ایکا چھائیا۔ گُرسکھ امرت اتم ساچی پاہل چھکے، پل پل وسر نہ جائیا۔ اپنی اچھیا آپے پلے، آپے داتا رزق سبائیا۔ سچ سنیہڑا آپے گھلے، رسنا جہوا بتی دند ہلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچے گھر، پورب لیکھا ویکھ وکھائیا۔ پورب لیکھا مُکیا، آئی اتم وار۔ ستگر پورا شیر دلیرا ہو ہو بُکیا، سنگھ سرُپی لے اوتار۔ لکھ چوراسی جیو جنت کلجگ سنگ دین دباڑے جائے لُٹیا، خالی بھرے رہن بھنڈار۔ مانس جیواں چوک نکھٹیا، ملے میل نہ ہر کرتار۔ دوتی دشمن بوٹا پٹیا، پھل لگے نہ وچ سنسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دسے جگت تھار۔ جگت تھاری نور اُجالا، نرگن اپنا ویکھ وکھائیا۔ شبد جنائی کال مہاکالا، کالکھ ٹکا دئے وکھائیا۔ اک وکھائے سچکھنڈ ساچی دھرمسالہ، تھر دربارا آپ کھلائییا۔ سچکھنڈ دوارے کریا کھیل نرالا، ہالی ساچا بل چلائییا۔ آپے تکھا رکھیا پھالا، مُمکھاں جڑ اکھڑائییا۔ پھل لگے ساچے ڈالا، ڈالی پت نہ کھئے مہکائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ چلے اولٹری چالا، سچ سندیش نر نریش اک

سُنائیا۔ سچ سندیش من چاؤ گھنیرا، گرسکھ خوشی منائیا۔ ستگر نظری آئے نیرن نیرا، نرگن اپنی جوت جگائیا۔ برہمند کھنڈ نہ پائے پھیرا، اُون گون نہ کھئے جنائیا۔ آپے دیونہارا گیڑا، گیڑا اپنے ہتھ رکھائیا۔ دوس زین کرے جھیرا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بیڑا آپ ترائیا۔ ساچا بیڑا تارنا، گرمکھ کرم وچار۔ مانس مانکھ جنم سوارنا، لیکھا جانے دُھر دربار۔ ہرکھ سوگ نہ کھئے وکھاونا، نیتز رووے نہ زارو زار۔ سٹ دُلارا خاکی خاک نہ کھئے دباونا، اگنی تت کرے بہنڈار۔ پُرکھ ابناشی بوجھ بوجھاون، بھل رہے نہ وچ سنسار۔ کلجگ اتم سنگ نیھاونا، نہکلنک کل کلکی لئے اوتار۔ ساچا چھتر سپس جھلاؤنا، جھلاوندا رہے سرب سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا بخشے چرن دوار۔ چرن دوارا بھیٹیا، ملیا ہر ہر رائے۔ در گھر ساچے بنے کھیوٹ کھیٹیا، ایکا بیڑا لئے اٹھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا بندھن آپے پائے۔ کلجگ اتم بندھن پایا، لیکھا لیکھ نہ کوئی رائیا۔ سوہنگ شبد سہاگی چھندن ایکا گایا، ایکا دئے سمجھائیا۔ دین دایالا سرب بخشندن، گرمکھ ساچے ویکھ وکھائیا۔ غریب نانے گلے لگائے جوں سداما چھے تندن، اپنی مٹھی آپ بھرائیا۔ گرمکھاں توڑے خانہ بندن، بندی چھوڑ آپ ہو جائیا۔ مستک ٹکا لائے ایکا چندن، نم واس سنگ مہکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک سُنائے سہاگی چھندن، گیت گوبند آپ الاٹیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ بندھائے ساچا تندن، گرمکھ اپنی ونڈ ونڈائیا۔

★ ۸ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی اندر سنگھ دے گھر ناتھیوال فروزپور ★

ستگر پورا سرب گن ٹھاکر، پُرکھ اکال ناؤں دھرائیندا۔ جگ جگ ویکھے جگت ساگر، کلجگ اتم پھیرا پائیندا۔ وست امولک دیوے نام رتی رتناگر، رتی رت میٹ مٹائیندا۔ گرمکھ بنائے ساچے سوڈاگر، در گھر ساچا ہٹ اک کھلائیندا۔ نرمل کرم کرے اُجاگر، دُرمت میل دھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا کھیل کھلائیندا۔ دیناں ناتھ سرب گونتا، دینن دیا آپ کھائیا۔ جگا جگنتر ویس وٹنتا، کلجگ اتم پھیرا پائیا۔ لکھ چوراسی ترے گن مایا ویکھے سنستھا، جگت سماج پھول پھلاٹیا۔ ورنان برنان بنیا بنسا، ساچا بنس

نہ کھئے سہائیا۔ ترے گن مائی بنی انسا، پیار آدھار اک وکھائیا۔ من بنکاری بنیا کنسا، جوٹھا جھوٹھا کھنڈا ہتھ چمکائیا۔ جیو وکاری ہوئے سہنسا، سہنسر گن نہ کھئے گائیا۔ کایا میلا مایا موہ جگت اہنسا، سگلا سنگ نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن کھیل کرے بے پرواہیا۔ پُرکھ اہنشی دین دیالن، دیا ندھ ٹھاکر گہر گمبھیریا۔ آد جگادی کھیل نرالن، جوت اکالن لوک مات لئے اوتاریا۔ چلے چلائے اولڑی چالن، وید کتیب بھیو نہ پا رہیا۔ کھیلے کھیل دو جہانن، دو جہاناں والی اپنا ناؤں دھرا رہیا۔ جن بھگتاں کرے ہر ہر پالن، ہر جو مندر آپ سہا رہیا۔ سنتن میٹے اندھیری شامن، شمع دیپک اک جگا رہیا۔ گرمکھاں بخشے نام ندھانن، سچ منتر آپ درڑا رہیا۔ گرمکھاں کرے پرکاش کوٹن بھانن، بھاری بھرم بھو چکا رہیا۔ ایک شبد پھڑائے ساچا دامن، دامنگیر اپنی سیو کما رہیا۔ نیڑ نہ آئے کامنی کامن، قادر کرتا اپنی کیرت آپ کما رہیا۔ دو جہاناں بنے ضامن، لوک مات ویکھ وکھا رہیا۔ نہ کوئی کھتری نہ کوئی براہمن، شوڈر ویش نہ کھئے اُپا لیا۔ نرگن روپ سرب گھٹ چانن، گرہ مندر گہر گہر ڈیرہ لا لیا۔ تانا پیٹا تینا تانن، ترے گن مایا تند اوٹا لیا۔ کرے کھیل سری بھگوانن، بھیو اہییدا آپ چلا رہیا۔ جگا جگنتر بنے دلالن، جگت دلیل ویکھ وکھا رہیا۔ بھگت بھکاری ہوئے سوالن، اچھیا بھچھیا منگ منگا رہیا۔ منگے وست نام دھن مالن، دھن دھناڈھی آپ اکھوا رہیا۔ پنج تت وکارا کلجگ اگنی جالے بالن، دھواں دھار سرب سما لیا۔ ہر کا روپ نہ کھئے پچھانن، ہر کے پوڑے نہ کھئے چڑھا رہیا۔ انحد شبد نہ کھئے گانن، رسنا جہوا سرب بلا رہیا۔ تھے مان نہ جگت اہھانن، ہوئے ہنگتا گڑھ سہا لیا۔ گر چرن دھوڑ کر یا نہ سچ اشنانن، اٹھسٹھ بھوون بھوون وقت لنگھا لیا۔ آتم اچھیا نہ برہم گیانن، پڑھ پڑھ رسنا جگت سنا لیا۔ وجا تیر نہ سچ نشانن، جھوٹھا کھنڈا ہتھ وکھا لیا۔ ملیا میل نہ گن ندھانن، کوٹ کوٹی روپ وٹا لیا۔ کلجگ اتم رین اندھیری ویکھ کالن، پُرکھ اہنشی اپنا نین کھلا لیا۔ نرگن سرگن چڑھیا بھالن، لوک مات پھیرا پا لیا۔ سرتی سوئی آیا اٹھالن، شبد ڈنڈا ہتھ رکھا لیا۔ سوچھ سرؤپی آیا درس دکھالن، نرویر اپنا ناؤں اُپجا لیا۔ دھر درگاہی ساچا ماہی آپے آیا بن کے مالن، ساچی کھاری پھولن سیس اٹھا لیا۔ گرمکھ ویکھے ساچے لالن، رتن امولک ہیرا لال لکھ چوڑاسی وچوں آپ اٹھا لیا۔ ایک گل پائے سوہنگ ساچی مالن، برہم پاربرہم سگن منا لیا۔ چوٹھے جگ اپنے ناؤں پورا کرے سوالن، یوگ اہیاس نہ کوئی وکھا رہیا۔ چرن کول اک دھیانن، چرن چرنودک مکھ چوا رہیا۔ پھل لگائے ساچے ڈالن، پت ڈالی

آپ مہکا رہیا۔ گرمکھاں دسے راہ سکھالن، سکھ ساگر اپنا روپ وٹا لیا۔ کلجگ جیو ڈگے پنچھی آلن، پھڑ بابوں نہ کھئے ٹکا لیا۔ لاڑی مؤت بائے دھالن، گھر گھر اپنا ناچ نچا لیا۔ ویکھنہاری جوت اکالن، کلجگ اتم ویس وٹا لیا۔ وشنوں بھنڈارا کرے خالن، خالق خلق سرب تڑپھا رہیا۔ برہما برہم تھے مانن، ویلا اتم اک جنا لیا۔ شنکر پوری کرے گھالن، کیتی گھال لیکھے لا رہیا۔ چتر گیت ویکھے کھول دکان، لکھ چوراسی لیکھا جگت حساب آپ گنا لیا۔ رائے دھرم اٹھیا نوجوانن، پُرکھ ابناشی حکم سنا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن اپنے کھاتے پا لیا۔ ہر جو رکھے اپنا کھاتا، دوسر ہتھ نہ کھئے وڈیائیا۔ جگ جگ ورتاوے اپنی داتا، داتا دانی ناؤں دھرائیا۔ اپنے اندروں اپنی وست آپے کڈھے بؤہ بؤہ بھاتنا، بھو ابھیدا بھو نہ رائیا۔ آپے گائے سنائے ساچی گاتھا، سچکھنڈ دوار وجے ودھائیا۔ کھیلے کھیل تریلوکی ناتھا، ترے ترے ویس انیک وٹائیا۔ ایک منتر پوجا پاٹھا، جگا جگنتر جگت پڑھائیا۔ ایک کھولنہارا ہاٹا، ایک وست نام وکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام انمولا پُرکھ ابناشی بنیا تولا، ایک کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ ساچا کنڈا ہر نرنکار، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نام وست اگم اپار، اتول اٹل اپنے چھابے آپے پائیندا۔ آد جگاد رکھے اڈول، جگ جگ نہ کھئے ڈلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام نام وست اپار، دیونہار ہر داتار، در گھر ساچے آپ ورتائیندا۔ نام ورتندرا ہر بھگوتنا، دین دیا لا دیا کھائیندا۔ جگ جگ میلا ساچے سنتا، سنت ساچن ویکھ وکھائیندا۔ توڑے گڑھ ہوئے ہنگتا، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ در بھکھاری بنائے منگتا، در درویشا لکھ جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا نام وڈیائیندا۔ جگت وڈیائی ہر ہر ناؤں، وید پُران رہے جس گائیا۔ آد جگاد جگا جگنت جن بھگتاں دسے ساچا تھائوں، تھان تھنتر اک سہائیا۔ سنتن میلا اگم اتھابو، لکھ اگوچر بے پرواہ ویکھ وکھائیا۔ گرمکھاں پکڑے آپے باہوں، میل ملائے سہج سہائیا۔ گرسکھ بنائے ہنس کاؤں، کاگوں ہنس آپ اڈائیا۔ ستگر پورا سدا سدا سد رکھے چاؤ، ہرجن ویکھے اپنا نین اٹھائیا۔ آپے پھڑ پھڑ بئے راہو، راہ کھپڑا آپ جنائیا۔ جگ جگ کرے سچ نیاؤں، کلجگ اتم پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جو ہر مندر بیٹھا سوہبا پائیا۔ کلجگ اتم آیا، ویلا وقت وچار۔ گرمکھ لے جگایا، کر کرپا آپ نرنکار۔ لکھ چوراسی دے مٹایا، پھندن توڑ سچی سرکار۔ بند خلاصی آپ کرایا، جم کی پھاسی دے اُتار۔ پون سواسی شبد چلایا،

دوس زین رہے دھنکار۔ ساچا مندر آپ سہایا، ہر مندر کایا سچا گھر بار۔ دیا دیپک جوتی اک ٹکایا، جوت زرنجن رہے اُجیار۔ آتم سیجا اک سہایا، شبد وچھوڑا اپر اپار۔ ست سرؤپی آسن لایا، آپے ستا پیر پَسار، دوس زین جن بھگتاں راہ رہیا تکایا، آپ اپنا نین آگھاڑ۔ کلجگ اتم ویکھ وکھایا، گرُمکھ گرُسکھ غریب نانے ساچے لاڑ۔ ساچے گھوڑے لئے چڑھایا، شبد آگئی کر تیار۔ ہنگ برہم آپ سمجھایا، سو پُرکھ زرنجن کر پادھار۔ جوتی جامہ میل ملایا، میل ملایا کنت بہتار۔ سُرَت سوانی پکڑ اٹھایا، سوئی رہے نہ نار وِہچار۔ ایکا کجَل نین پوایا، تکھی رکھی آپے دھار۔ ساچا بھوشن تن سہایا، رنگے رنگ لال گلال۔ ایکا پیہڑا رنگیل وچھایا، باڈی بن آپ کرتار۔ ساچے ڈولے آپے پایا، بنیا رہے آپ کھار۔ ساڈھے تِن ہتھ لمان آپ رکھایا، اندر لُکیا لُکنہار۔ اپنے کندھ آپ ٹکایا، آپے چُکے سچا بھار۔ اپنے راہ آپ چلایا، ڈونگھی غاروں کڈھیا باہر۔ پنج تت ترے گن آگنی دئے بُجھایا، امرت پیایا ٹھنڈا ٹھار۔ سُرَت سوانی نین کھلایا، اک وکھایا سچ دربار۔ گرُ شبدی مات پرناون آیا، آپ اپنا سکن وچار۔ ایکا پلُو ہتھ پھڑایا، چوٹھے جگ لال لائے چار۔ اُلٹا گیڑا آپ گرایا، کایا کوری کڈھے باہر۔ سوہرے پیئے ویکھ وکھایا، پیا پریم میت مُرار۔ ساچی جوتی آپ جگایا، تھر گھر بیٹھ سچے دربار۔ ساچا سکن اک وکھایا، امرت ایکا اُتوں وار۔ سچ سوانی پردہ دئے اٹھایا، مُکھ گھنگٹ دئے اُتار۔ ساچی سیج اک سہایا، بے عیب پروردگار۔ مہندی رنگن رنگ رنگایا، اُتر نہ جائے دوجی وار۔ ساچا سالو سیس ٹکایا، مینڈی گندے سرجنہار۔ مستک ٹکا اک لگایا، جوت زرنجن کر اُجیار۔ چھوٹا بالا گود بہایا، دیور بہابی کرے پیار۔ ساچا میلا میل ملایا، کرے کھیل آپ کرتار۔ اپنی ہتھیں دیپ جگایا، گھر مندر ہونے اُجیار۔ تیل باقی نہ کھئے ٹکایا، نہ کوئی مارے پھوک پھنکار۔ چارے کُنٹ اُتر پورب پچھم دکھن اپنا دروازہ آپے بند کرایا، نہ کوئی کھولے بند کواڑ۔ لاڑی لاڑا ایکا رنگ سمایا، کرے کھیل کھیلنہار۔ گرُسکھ تیرا کایا کھیڑا آپ وسایا، آپے بنیا چوبدار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ جن بھگتاں قرضہ دئے اُتار۔ گرُسکھ تیرا قرض اُتارنا، مقروض ہر کرتار۔ تیری غرض پور کرانا، فرض پورا کرے سنسار۔ تیری جھوٹھی مرض مٹاونا، طرز سُنائے شبد دھنکار۔ تیرا حرج نہ کھئے وکھاون، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرُسکھ ساچے لائے پار۔ گرُسکھ ساچا پار اُتارنا، کلجگ ڈونگھا ساگر غار۔ ایکا چپو نام لگاونا، ویکھ وکھائے ویندی دھار۔ ساچے بیڑے آپ چڑھاون، زرنگن نئیا کر تیار۔ ساچا سئیَا سنگ نیہاون، چھٹ نہ جائے

اتم وار۔ پھڑ پھڑ ہپیا میل ملاونا، بھینا بھینا اک آدھار۔ دھرم رائے وہنیا کڈھ نہ کھئے وکھاونا، لیکھا منگے نہ اتم وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ساچے دھام لئے بحال۔ دھام اولڑا پُرکھ اکالا، گرمکھاں گر گر آپ سمجھائیا۔ آد جگادی کھیل یرالا، شبد سرُپی بنے دلالا، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیا۔ لیکھا جانے کال مہاکالا، ترے گن توڑے تت جنجالا، ایک منتر آتر نام درڑائیا۔ دوس زین کرے پرتپالا، گل پائے سوہنگ ساچی مالا، اٹھ تت اٹھوتری نہ کھئے پھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، اک اکوتری اپنی ہتھیں آپے پائیا۔ ایک صبرا ایک لکھ، اک اک نال ملائیندا۔ ایک دیونہارا بھکھ، ایک جھولی ڈائیندا۔ ایک میٹے ترسنا ترکھ، ایک امرت جام پیائیندا۔ ایک دھارے اپنا بھیکھ، ایک رُپ ویس انیک کرائیندا۔ ایک داتا اک نریش، ایک نردھن ناؤں دھرائیندا۔ ایک برہما وشن مہیش، ایک ترے گن جھولی پائیندا۔ ایک آد جگاد کرے آدیس، ایک نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ ایک سٹا باسک سیج، ایک دھئے سہنسر جہوا آپ پلائیندا۔ ایک برہم کرے پرویش، ایک پاربرہم رُپ وٹائیندا۔ ایک شنکر بھوتی دھارے بھیس، خاکی خاک رمائیندا۔ ایک کروڑ تیتیسا ربیا ویکھ، ایک اپنا نین بند کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکوتر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اک اکوتر کلا یار، اک اک نال دو جڑائیندا۔ دو جہاناں ہو اُجیار، آدھ وچکار نہ کھئے اُپائیندا۔ آپے زرگن آپے سرگن آپے دوہاں توں وسے باہر، دوہاں وچ آپ سمائیندا۔ آپے کھیل کرے اگم اپار، آپے پرگٹ ہو ہو رُپ وٹائیندا۔ آپے تخت نواسی بیٹھے سچی سرکار، آپے در در منگن بھکھیا جائیندا۔ آپے اپنی الفی کرے تن شنگار، آپے لکھ چوراسی کایا چولا ہنڈھائیندا۔ آپے اپنی برسی منائے جگ جگ ایک وار، چار جگ ایک برسی ناؤں دھرائیندا۔ نو نو اک اک جوڑا جوڑے آپ کرتار، جوڑنہارا دس نہ آئیندا۔ نو اک دس ورتے ورتار، گرمکھ ساچے میل ملائیندا۔ دس دس میلا دسم دوار، دہ دشا پھیری پائیندا۔ ایک ایک کر تیار، دس آگے آپ لگائیندا۔ اک اکوتر ہویا خبردار، جوجن ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر ساچی کار کرے کرائے کرنہار۔ کرتا پُرکھ دین دیالا، گرمکھ ویکھے ساچے لالا، لالن اپنے رنگ رنگائیندا۔ رنگ رتھا پاربرہم پُرکھ بدھاتا، بے آنت آنت آپ ہو جائیا۔ کلجگ اتم ویکھے کھیل تاشا، سادھ سنت جیو جنت آتم آتر کھوج کھوجائیا۔ گرمکھ گرسکھ بنائے ساچی بنت، اپنا بھانڈا آپے گھڑ وکھائیا۔ شبد جنائی منیا منت، من دا سنسا دئے گوائیا۔ سوہنگ سو میلا ہر ہر کنت، ایک

صفا ایکا وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گرُمکھ ساچے آپ ترائیا۔ تارنہارا غریب نوازا، گرُمکھ ساچے آپ نوازا۔ ڈھر درگاہی ساچا راجا، ہرجن ساچے واجاں ماردا۔ ساچے آسو چڑھے تازا، کرے کھیل شاہ آسوار دا۔ پرگٹ ہونے دیس ماجھا، کلجگ رُوپ انوپ سچی سرکار دا۔ گرُمکھاں رکھے اتم لاجا، پھڑ پھڑ بانہوں پار اُتاردا۔ سو پُرکھ نرنجن وکھائے اک جہازا، بیڑا چلے پروردگار دا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لیکھا جانے آر پار دا۔

★ ۸ بہادروں ۲۰۱۷ پکرمی گردیال سنگھ سؤداگر سنگھ ناظر سنگھ پورن سنگھ دے گھر ناتھیوال ضلع فروزپُر ★

آگم سرُوپ انہو پرکاش، الکھ آگوچر کتھن نہ جائیا۔ اچل مورت سرب گھٹ نواس، نؤر ظہور اک درسائیا۔ محل اٹل سرب پرہاس، پرتھی آکاش سوہا پائیا۔ جل تھل منڈل راس، سمنڈ ساگر سیج وچھائیا۔ پُریاں لوآں کھیل تماش، برہمنڈ کھنڈ کھوج کھوجائیا۔ سچکھنڈ نواسی تہر گھر ساچے پوری کرے آس، سن سادھ رُوپ سہائیا۔ جوتی شبدی کر کر داس، سیوک سیو کھائیا۔ برہما وشن شو اُپائے بن بن سواس، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیا۔ ترے گن مایا نہ ہونے وناس، ترے ترے جھولی آپ بھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انہو اپنی دھار چلائیا۔ ست پُرکھ نرنجن انہو دھار، پاربرہم پرہ آپ چلائیندا۔ نرگن نرائن کھیل اپار، نیتر نین آپ کھلائیندا۔ جونی ریت کھیل اپار، عقل کل دھار آپ وکھائیندا۔ پُرکھ اکال ہو تیار، رُوپ انوپ آپ وٹائیندا۔ بھو نہ رکھے کھئے گردھار، بھ اپنا سرب وکھائیندا۔ پنج تت کایا کر پیار، ساچا مندر بنک سہائیندا۔ پنج تت پائے سار، رتی رت جوڑ جڑائیندا۔ اندر باہر ہر کرتار، نرگن دھار آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انہو اپنا رُوپ وٹائیندا۔ انہو رُوپ پُرکھ اکالا، اپنا آپ آپ درڑائیا۔ جوتی نؤر بے مثالا، نیتر نین نہ کوئی رکھائیا۔ آپے وسے سچ سچی دھرمسالہ، آپے مندر رہیا سہائیا۔ آپے بنے سد رکھوالا، آد جگاد سیو کھائیا۔ آپے بنے سچ دلالا، جگا جگنتر ویس وٹائیا۔ آپے نؤر اُپائے مہاکالا، کال دیال آپ ہو جائیا۔ آپے مارگ لائے اک سُکھالا، تہر گھر ساچے بیٹھا کرے صلاحیا۔ آپے چلے اولڑی چالا، نرگن سرگن لے اُپجائیا۔ آپ وچائے شبدی تالا، جوتی شبد شبدا لائیا۔ آپے کرے کھیل نرالا، نرگن نؤر نؤر رُشنائیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، انہو اپنی دھار بندھائی۔ انہو اپنی دھار بندھائیندا، رُپ ریکھ نہ کوئی جنائیا۔ پرکاش پرکاش وچ
 ٹکائیندا، پرم پُرکھ وڈی وڈیائی۔ آکاش آکاش اپنے رنگ رنگائیندا، رنگ رنگیلا بے پرواہیا۔ داسی داس سیو کھائیندا، سیوک سیوادار سہج
 سُکھدائیا۔ نرگن سرگن اپنا ناؤں دھرائیندا، دس کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اوم رُپ آپ ہو جائیا۔ اوم رُپ
 سِری بھگوانا، برہمے وشن شو درشن پایا۔ توج ترے گن دیوے مانا، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ کھیلے کھیل دو جہانا، دو جہانی ویس وٹایا۔
 سچکھنڈ دوارے گئے ہر رگھائے سچ ترانہ، نرگن اپنا راگ الایا۔ وشنو کہے گن ندھانا، گنوتتا بھیو نہ رایا۔ برہما جے جے جیکار کر دھیانا،
 چارے مُکھ صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، انہو اپنی دھار چلانا۔ انہو دھار کہن نہ جائی، سو پُرکھ نرنجن رُپ
 انوپ سمایا۔ ہر پُرکھ نرنجن گہر گمبھیر وڈ وڈیائی، وڈ وڈا صفت صلاحیا۔ ایکنکارا دسے سبھی تھائیں، نہ مرے نہ جایا۔ آد نرنجن جوت
 جگائے اگم اتھابی، جگا جگنتر ڈگمگایا۔ سِری بھگوان سچ گوسائیں، نیج گہر بیٹھا سیج ہنڈھایا۔ ابناشی کرتا ویکھے وگسے چائیں چائیں، چار
 جگ اپنی دھار بندھایا۔ پاربرہم پرہ دیوے سچ صلاحی، ثالث ساچا رُپ وٹایا۔ برہم برہم ویکھے تھائیں، لکھ چوراسی پھول پھلایا۔
 گھٹ گھٹ دیپک رہیا جگائی، نرگن جوتی نور رُشنایا۔ سرگن اندر وڑ پکڑے بانہی، اؤندا جاندا دس نہ آیا۔ انہو پرکاش سرب گھٹ رہیا
 سمائی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، انہو اپنا ناؤں دھرایا۔ انہو ہر کا رُپ، دس کسے نہ آئیندا۔ آد جگادی ست سرُپ،
 ست ستوادی ناؤں دھرائیندا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا پھیری پائیندا۔ اپنے اُپر آپے تھہ، آپ اپنی سیو کھائیندا۔ آپے لوآن پُریاں
 برہمنڈاں کھنڈاں تھر گہر واسی سچکھنڈ دوارے بے لک، آپے لکھ چوراسی ویکھے وکھائیندا۔ آپے شبد ڈلارا چکے اپنی گکھ، آپے اُجل مُکھ
 وکھائیندا۔ آپے نرہے چکائے جگت ڈکھ، سُکھ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، انہو اپنا بندھن پائیندا۔ انہو
 ہر ہر بندھن، آد جگادی پایا۔ رُپ وٹائے وچ برہمنڈن، برہمنڈ کھنڈ اپنا ویس وٹایا۔ لیکھا جانے جیرج انڈن، اُتبہج سینج ویکھے وکھایا۔
 شبد سُنائے سہاگی چھندن، شرع شریعت نہ کوئی بنایا۔ بھگتن رس وکھائے پرمانندن، رسک بیراگی آپ ہو جایا۔ سنتاں لائے مستک چندن، نم
 واس آپ مہکایا۔ گرُمکھاں کرے دوئے بندن، دوئے دوئے لوچن ویکھے وکھایا۔ گرُسکھ منگ ایکا منگن، من اچھیا پور کرایا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی کِرپا کر، انہو گھر گھر ڈیرہ لایا۔ انہو گھر گھر وسیا، پاربرہم کرتار۔ اپنا روپ رو سس نرگن جوت دسیا، سیس دھڑ کر پرکاش۔ ترے ترے دیساں پھرے نسیا، جگا جگنتر پاوے ساچی راس۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بیہو کھلائے انہو پرکاش۔ انہو ہر کھیل نیارا، جگا جگنتر آپ کرائیا۔ نرگن سرگن لے اوتارا، پنج تت کرے کڑمائیا۔ اپنا نور اپنا ظہور کرے بند کواڑا، دس کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بیہو آپ کھلائیا۔ انہو روپ ستگر کھیل، گر گر آپ کرائیا۔ نہ کوئی وقت نہ کوئی ویل، تھت وار نہ کوئی جنائیا۔ اباشی کرتا سجن سہیل، جگ جگ اپنی رچن رچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنا اپنے وچ ٹکائیا۔ اپنے مندر آپے وڑیا، انہو نظر نہ آیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑیا، باڈی کھئے نہ بنت بنایا۔ اپنے دوارے آپ کھڑیا، آپ اپنا روپ وٹایا۔ اپنا اکھر آپے پڑھیا، نش اکھر ناؤں دھرایا۔ اپنا پلو آپے پھڑیا، آپ اپنا بندھن پایا۔ اپنا کھیل آپے کریا، ہر آپے ویکھ وکھایا۔ آپے ناری آپے نریا، نر نرائن آپ ہو جایا۔ اپنا ور آپے وریا، آپ اپنا میل ملایا۔ اپنی دھرنی اپنا آپ آپے دھریا، دھرت دھول دئے سہایا۔ نرہو آپ چکائے اپنا ڈریا، نرہے اپنی کھیل کھلایا۔ اپنے وسیا آپے گھریا، گھر بنک آپ سہایا۔ اپنی ترنی آپے تریا، تارنہار سرشٹ سبایا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑیا، پُرکھ اباشی ویس وٹایا۔ نرگن سرگن اکم اپریا، نہ مرے نہ جایا۔ پنج تت انہو سروپ اپنا آپے اندر دھریا، گر گر ناؤں جگت وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، برہم پاربرہم سمایا۔ انہو روپ پاربرہم، اور نہ کھئے جنائیا۔ پنج تت کایا مندر گر گر روپ پئے جم، مات پت نہ کوئی بنائیا۔ ہرکھ سوگ نہ خوشی غم، نیر نین نہ نیر وہائیا۔ لاٹ نہ رکھے سورج چن، دوس زین سدا رُشنائیا۔ اپنا بیڑا آپے بٹھ، کھیوٹ کھیٹلے چلائیا۔ اپنی وست نام امولک ویکھے دھن، گھر خزینہ آپ بھرائیا۔ بھاگ لگائے کایا تن، ستگر گر گر روپ دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، انہو نظر کیسے نہ آئیا۔ انہو ہر ہر دھار اولی، آد جگاد چلائیندا۔ کرے کھیل نرگن جوت اگلی، دوسر سنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ گر گر مندر بیٹھی ملی، پنج تت قلعہ کوٹ بنائیندا۔ کرے کھیل ول چھلی، اچھل چھل دھاری دس نہ آئیندا۔ دھام وسائے نہچل اٹلی، اچ مینار ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے سورا آپے بلی، بل بلوان آپ اکھوائیندا۔ انہو روپ سری بھگوانا، گھر سہجے سہجے سمایا۔ کرے کھیل دو جہانا، دئے دئے اپنی دھار چلایا۔ نرگن سرگن کر پروانہ،

دُھر فرمانا دئے سُنایا۔ گھر ناد گھر ستار گھر اُچائے اک ترانہ، گھر تریا راگ الایا۔ گھر مندر گھر مکانا، گھر ملے ہر پُرکھ سُبجانا، سوہاؤنت
آپ اپنی دیا کمایا۔ گھر یاچک گھر منگے دانا، گھر بھکاری گھر بھکھک، بھچھیا جھولی پایا۔ گھر مرد گھر مردانہ، گھر سورا سربنگ گھر شاہ
سُلطانا، گھر ساچی سیج سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رُپ وٹایا۔ انہو رُپ سو پُرکھ نرنجن، نر ہر مہما
کتھن نہ جائیا۔ نہ کوئی نیتز نہ کوئی انجن، کجل دھار نہ کھئے بندھائییا۔ نہ کوئی سخا نہ کوئی سبجن، سخی سپس نہ کھئے گندائییا۔ نہ کوئی سروور نہ
کوئی مجن، تیرتھ تٹ نہ کھئے وکھائییا۔ پُرکھ ابناشی ایکنکار کھیل اپار، آپے رکھے اپنی لجن، انہو اپنا نام دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
اپنی کیرپا کر، گھر آپے ویکھ وکھایا۔ انہو عم عم ویکھدا، برہما وشن شو کر پیار۔ توج ترے گن لیکھا لیکھ لیکھ دا، لیکھا ہتھ کسے نہ آیا۔ دُور
دُراڈا دُھر درگاہی ساچا ماہی انہو رُپ آپے ویکھدا، اپنا نین آپ کھلایا۔ کرے کھیل سچ نریش دا، تخت نواسی تخت سہایا۔ مان رکھائے اپنے
بھیکھ دا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ انہو کھیل کھلایا، جگا جگنتر کار۔ گر ستگر مات پرگٹایا،
سرگن نرگن لے اوتار۔ بھگت بھگونت ویکھ وکھایا، کایا مندر ڈونگی غار۔ سنت کنت لے ملایا، لیکھا جانے سہاگن نار۔ گرمکھ ساچے لے
اٹھایا، شبد سُنائے سچے دُھنکار۔ گرسکھ اپنی گود بہایا، اپنیاں بھجان مات اُہار۔ ستجگ تریتا ویکھ وکھایا، دوپیر کری ساچی کار۔ کلجگ
اپنا ناؤں پرگٹایا، نرگن سرگن کر وچار۔ سچ ڈلارا ایکا جایا، گوبند رُپ اگم اپار۔ ترے ترے اکھڑ ناؤں دھرایا، گور مڑھی وسیا باہر۔ بند
اپنی آپ اُچایا، مات پتا کر پیار۔ دس دس ماس نہ ڈیرہ لایا، اندر وڑیا نہ ہر کرتار۔ ماتا گجری بالک جایا، برہم سٹ کر پیار۔ پُرکھ
ابناشی دیا کمایا، برہم پاربرہم کرے پسا۔ اپنا رُپ کایا مندر آپ ٹکایا، کرے کھیل اگم اپار۔ چیلہ برہم نال ملایا، ستگر ملیا ہر کرتار۔
دوہاں وچولا بھو کھلایا، انہو رُپ ہوئے اُجیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کرے اپنی کار۔ انہو ہر پرکاسیا، گر
گوبند کر پیار۔ ساچے مندر کرے نواسیا، نرگن جوتی جامہ دھار۔ ساچے منڈل پاوے راسیا، آٹھ پھر منگلاچار۔ برہما وشن شو در منگن
بھکھک ہوئے داسی داسیا، نیوں نیوں کرن نمسکار۔ کہے شبد سرب گن تاسیا، ترے گن مایا جگت وبار۔ جے جیکار ہوئے پرہاسیا، کلجگ
تیری اتم وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپ اپنا لے وچار۔ اپنا آپ ہر وچاریا، کیرپا ندھ گنونت۔ انہو رُپ کر اُجیار،

لیکھا جانے ساچے سنت۔ گرہ مندر کر پساریا، رُت سہائے اک بسنت۔ آپ لگائے سچ پُھلوڑیا، ابناشی کرتا مہا اگنت۔ جوتی جوت کر پساریا، ویکھنہار سِری بھگونت۔ ناد شبد دُھن جیکاریا، آپ وجائے آد آنت۔ گوہند سورا اک للکاریا، گڑھ توڑے ہوئے ہنگت۔ کلجگ اتم پاوے ساریا، نو کھنڈ پرتھی ایک رنگ رنگائے آتم بودھ ہوئے پنڈت۔ مُلا شیخ کرے وچاریا، شرع شریعت لاشریک منگن بھیکھ بن بن منگت۔ ایک نام کرے جیکاریا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، انہو ایک روپ پساریا۔ انہو کھیل کھلائیندا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ تخت نواسی تخت سہائیندا، ستگر سچا شہنشاہ۔ سچکھنڈ دوارا آپ کھلائیندا، در دروازہ دئے تڑا۔ تھر گھر ساچا راہ وکھائیندا، پُرکھ اگتا بن ملاح۔ کلجگ اتم ویس وٹائیندا، برہما وشن شو دئے صلاح۔ گوہند ساچا سنگ نبھائیندا، ہر جو پلّو لئے پھڑا۔ انہو اپنا میل ملائیندا، پُریا لوآں جلاں تھلاں ربیا سما۔ اُچی کوک ایک نعرہ لائیندا، وایگرؤ اللہ رام ویکھے آپ خُدا۔ نام ست آپ جنائیندا، سب دی جنیندی جوتی ایک ماں۔ پُرکھ اکال پتا آپ اکھوائیندا، جگ جگ دیوے ٹھنڈی چھاں۔ کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا، نو کھنڈ پرتھی تھان تھان۔ لکھ چوراسی گھٹ گھٹ ڈیرہ لائیندا، آپ اپنا مکھ چھپا۔ گرمکھ ساچے پکڑ اٹھائیندا، دوس زین سیو کما۔ چارے کوٹاں پھیری پائیندا، ہندو مُسلم سکھ عیسائی نہ کوئی ربیا ونڈ ونڈا۔ چارے ورنان ایک رنگ رنگائیندا، جو رسنا جہوا رہے دھیا۔ کالی چولی ایک رنگ چڑھائیندا، دُرمت میل دئے دھوا۔ ساچی الفی گل ہنڈھائیندا، جگت عارف دئے سمجھا۔ اُلفت وچ کدے نہ آئیندا، ساچی معرفت مارگ دئے وکھا۔ کلجگ رُستم آپے ڈھائیندا، شبد سروپی گرج اٹھا۔ لنکا گڑھ آپ تڑائیندا، من ہنکاری مُرچھا دئے کرا۔ شبد کھنڈا اک چمکائیندا، جودھا سوربیر اپنا ناؤں دھرا۔ ایک ڈنکا نام وجائیندا، شبد شبدی چوٹ لگا۔ انہو اپنا روپ آپ پرگٹائیندا، آپے ویکھنہار ہوئے مہرواں۔ نو کھنڈ پرتھی پھیرا پائیندا، ستاں دیپاں دیپ جگا۔ غریب نانے گلے لگائیندا، ہنس بنائے پھڑ پھڑ کان۔ مانک موتی چوگ چکائیندا، سوہنگ شبد ساچا ناں۔ کلجگ ڈکھڑے آنت مٹائیندا، مُکھڑے اُجل دئے کرا۔ سُکے رُکھڑے ہرے کرائیندا، امرت سینچے کرے نیاں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ انہو روپ عقل کل دھار، ترے گن مایا بندھن توڑ تڑائیا۔ سگل سمگری ویکھے سگل پَسار، جوت اِکگری بے پرواہیا۔ کلجگ نگری پاوے سار، روپ انوپ ست سروپ اپنا آپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، انہو اپنا

ناؤں دھرائیا۔ انہو ناؤں اپنا رکھ، دس کیسے نہ آئیندا۔ سرگن اندر ہو پرتکھ، نرگن اپنی جوت جگائیندا۔ گرمکھ ورلے مارگ دس، آپ اپنا
 میل ملائیندا۔ تیر نرالا مارے کس، شبد کمان بَب اُٹھائیندا۔ دو جہاناں رسیا نس، کلجگ اتم پندھ مکائیندا۔ پنچ وکارا دیوے جھس،
 گرمکھاں مایا ممتا موہ چکائیندا۔ میل ملاوا ہس ہس، ہنس مکھ آپ صلاحیندا۔ اتم رسیا اتر آتم رس رس، امرت جھرنا آپ جھرائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، انہو اپنا پردہ لائیندا۔ انہو اپنا پردہ لاپیا، کلجگ اتم وجی ودھائیا۔ سرگن نرگن بن کے آیا،
 نرگن سرگن لئے اُٹھائیا۔ پوت سپوتا جنی بن کے جنکے آیا، گویند سورا ناؤں دھرائیا۔ اپنا بھانا آپے من کے آیا، سرشٹ سبائی دئے منائیا۔
 گرسکھاں اندر رل کے آیا، جوتی جوت رسیا سائیا۔ اپنا نہچل دھام اٹل چھڈ کے آیا، گرسکھ وچھوڑا چھڈیا نہ جائیا۔ نرویر گھوڑے چڑھ کے
 آیا، کلجگ قہر ویکھے خلق خدائیا۔ فلک آفتاب روپ بن کے آیا، جگت مہتاب کرے رُشنائیا۔ مکھ نقاب ایک پلو دھر کے آیا، ترے گن مایا
 پردہ پائیا۔ آب حیات پیالہ بھڑ کے آیا، سچ محبوب سچا ہر مایا۔ ایکا حرؤف پڑھ کے آیا، ایکا الف دئے وکھائیا۔ ایکا نقطہ آگے رکھ کے آیا،
 کلجگ نقطہ دئے مٹائیا۔ ساچا مکتا بن کے آیا، مکتی گرسکھاں پیراں ہیٹھ جھسائیا۔ ساچا بکتا بن کے آیا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، انہو اپنا کھیل کھلائیا۔ انہو کھیل کھلائییندا، کھیلنہار پُکھ کرتار۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا، لوک مات لے
 اوتار۔ ترے ترے لیکھا اک سمجھائیندا، صبرا روپ سرب سنسار۔ ایکا اپنا ناؤں آگے لائیندا، آگے پچھے کھیل کرے کھیلنہار۔ دئے دئے دھارا
 آپ بندھائیندا، الکھ اگم آگوچر کرے ساچی کار۔ نو نو لیکھا آپ سمجھائیندا، نو نو بیٹھا میت مُرار۔ ست ست بندھن آپے پائیندا، ست
 ستوادی ہو اُجیار۔ بودھ آگادھی شبد چلائیندا، بھیمو ابھیدا کھیل نیار۔ ساچا حاجی ایکا حج کرائیندا، اک وکھائے پروردگار۔ ایکا پنڈت گیان
 درڑائیندا، ایکا رام روپ اوتار۔ ایکا سخیاں منگل گائیندا، ایکا نام بنسری وجائے مدھر سُر تال کرے وچار۔ ایکا اُچی کوک نعرہ لائیندا، حق
 حق کہے پکار۔ ایکا ست نام درڑائیندا، ست ستوادی ساچی کار۔ ایکا واپگرؤ فتح گجائیندا، رسنا جہواگن وچار۔ ایکا نرگن انہو اپنا روپ
 وکھائیندا، ریکھ رنگ دسے نہ وچ سنسار۔ گرواں پیراں شبد سُنائیندا، جگ جگ کرے کرائے سچ گفتار۔ اکھر وکھر آپ پڑھائیندا، عین غین
 نہ کوئی رسی مکھ آگھاڑ۔ نقطہ نوں نہ کوئی سمجھائیندا، میم مکھ موڑے نہ کھئے دربار۔ حمزہ انگ نہ کھئے بھوائیندا، واستا پائے نہ کوئی اوگن بار۔

بستہ بٹھ نہ مکتب جائیندا، بے بل نہ سکے کوئی دھار۔ بے پُستک نہ کھئے پڑھائیندا، تے طلب نہ منگے طلب غار۔ سے ثابت رُوپ نہ کھئے
 جنائیندا، سخی سکور کھیل نیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ کرے کھیل اونکار، ایکنکار اپنی کل
 ورتائیا۔ ایکا اوڑا کر تیار، ترے ترے مندر دئے سہائیا۔ تنان بنائے آپ سِکدار، ستگر سچا شہنشاہیا۔ ایڑا اکھ لئے آگھاڑ، نیتر لوچن آپ
 کھلائیا۔ سسّا قلعے کر تیار، ستگر اپنا آسن لائیا۔ ایڑی اشٹ اک کرتار، دوسر رُوپ نہ کھئے درسائیا۔ ہاہا ہر کا پوڑا کر تیار، ہر مندر آپ
 سہائیا۔ گگا کاغد قلم لکھنہار، کھکھا کھول دکان نہ کھئے وکھائیا۔ گگا گوہند جانے اپنی دھار، گھگھا گھوڑا نہ کھئے دوڑائیا۔ ننا نگہبان کرے آپ
 اپنے سچے دربار، نرگن نرگن کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے پنڈت آپے پاندھا، اپنی پاٹھشالا آپ سہائیا۔
 ساچی سالہ ساچا پاٹھ، ساچا مکتب آپ سہائیندا۔ ساچا تیرتھ ساچا گھاٹ، سچ محلہ آپ وسائیندا۔ ساچا بستر ساچی کھاٹ، سچ
 سنگھاسن آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا مندر اک آکار، ایکا اکھڑ اک وچار، ایکا الف اک پیار، اپنا بھیو
 اپنے وچ ٹکائیندا۔ اپنا بھیو ابھید رکھایا، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ جوتی دھار آپ وبایا، آپ اپنا لئے پرگٹائیا۔ ایکا نور نور جنایا، نورو نور
 نور اُچائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنا پرکاش اپنے وچ ٹکائیا۔ سچ پرکاش پُرکھ ابناش، اپنے وچ رکھائیندا۔ داسی
 داس شامو شاباش، اپنی آس آپے پور کرائیندا۔ منڈل راس پرتمھی آکاش، گگن منڈل سوبھا پائیندا۔ لکھ چوراسی واس سے جل تھل
 پرہاس، گھٹ گھٹ واس آپ کرائیندا۔ گر ستگر پوری کرے آس، دیوے شبد سچ دھرواس، دھرت دھول آپ وڈیائیندا۔ جن بھگتاں سے
 پاس، لیکھ چکائے دس دس ماس، دہ دشا پھیری پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، انہو کھیل اکم اپارا، آپ کرائے کرنہارا،
 قادر قدرت وچ سمائیندا۔ قدرت قادر ویکھنہارا، گھٹ گھٹ جوت جگائیندا۔ کلجگ اتم کھیل اپارا، رُوپ انوپ آپ دھرائیندا۔ نیلے بستر کر
 شنگار، نام مہندی رنگ رنگائیندا۔ سر امامہ پروردگارا، شبد دمامہ اک وجائیندا۔ کرے کایا رُوپ سنسارا، سنسا روگ نہ کھئے جنائیندا۔
 گڑھ توڑے کام کرودھ لوہہ موہ ہنکارا، اچے تھے پربت چڑھ چڑھ پھیرا پائیندا۔ لیکھا ویکھے سرجنہارا، مُلا شیخ مسائق پیر دستگیر پھول
 پھلائیندا۔ حاضر حضور گپت ظاہرا، حضرت ہر جو اپنا ناؤں دھرائیندا۔ کلجگ اتم کرن آیا جگت مُشاعرہ، گرمکھ ساچے سنگ رلائیندا۔

سوا پہر ایکا قہرا، لہر بحر اپنی آپ ویکھ وکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کرے سیرا، سیرگاہ لوک مات اُپائیندا۔ کلجگ ساگر دِسے گہرا، بیڑا پار نہ
 کھئے کرائیندا۔ نو نو تیرا ڈھائے ڈیرہ، شبد گہیرا اک وکھائیندا۔ گوبند اُٹھیا سْت دلیرا، سِنگھ شیرا نال رلائیندا۔ لکھ چوراسی چکے میرا تیرا،
 تُوں میں نہ کھئے وکھائیندا۔ گُرسکھ وسے تیرا ایکا کھیڑا، دُوجا نگر کھئے نہ سوہیا پائیندا۔ پُرکھ ابناشی ہتھ وچ پھڑیا ایکا جیوڑا، لکھ چوراسی
 بندھن پائیندا۔ دھرت مات دا کرے کھلا وپہڑا، لاڑی موْت ناچ نچائیندا۔ اتم کرے حق نبیڑا، خالق خلق مخلوق آپ سمجھائیندا۔ آون جاون
 چکے جھیڑا، کلجگ آفتاب طلوع غروب آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل اگم اپار، انہو اپنا بندھن
 پائیندا۔ انہو روپ شبد جنایا، گر گوبند رسن اُچاریا۔ جاپُ صاحب جپُ صاحب اُجایا، جیو جنت نہ کرے وچاریا۔ اک نو نو چھند بند
 سُنایا، بندی بند نہ کھئے اپاریا۔ امتوز اپنے وچ ٹکایا، کہہ کہہ ڈھولا ایکا گا لیا۔ جے جیکار سرشٹ سبایا، کلجگ ویلا آنت سہا لیا۔ نرگن
 اپنا روپ آپ پرگٹایا، انہو نظر کیسے نہ آریا۔ گرمکھ ورلے میل ملایا، پورب لہنا ویکھ وکھا رہیا۔ مائس جنم لے ترایا، ترے گن مایا پھند
 کٹا لیا۔ اپنے نیتر اپنے نین اپنے لوچن ویکھن آیا، دو جہاناں پندھ مُکا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ ساچے لے پھڑ،
 اپنا پردہ آپ اُٹھا لیا۔ گُرسکھ پردہ اُٹھیا، چُکیا جم کا بھو۔ ستگر پورا ٹٹھیا، گھر گھر پکڑے آئے ہاوں۔ گرمکھ کدے نہ جائے لُٹیا، ستگر پورا
 سر رکھے ٹھنڈی چھاؤں۔ امرت آم دیوے گھٹیا، ہنس بنائے کاؤں۔ اتم بھاگ نہ کھئے نکھٹیا، لیکھے لائے پتا ماؤں۔ گرمکھ ساچا سوری لوک مات
 پھٹیا، دوس رین کرے رُشناؤ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن میلے تھائیں تھائوں۔ تھان تھنتر سہاونا، ہر سنگت میل
 اپار۔ ستگر دردی درد ونداونا، دیناں انا تھان کرے پیار۔ گُرسکھ آتم جگت مردی آپ پچاونا، حکمت کرے اپر اپار۔ گرمی سردی پندھ
 مُکاونا، ایکا رنگ رنگے کرتار۔ بیڑی زُرھدی پار کراونا، ونج مُہانا کر تیار۔ کایا سڑدی اگن بُجھاونا، امرت پائے ٹھنڈی ٹھار۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے کرے پیار۔ مِت پیرا مِتڑا، پیا پریم اک بھگونت۔ کایا چولی چاڑھے رنگ مچھٹھا، پُرکھ ابناشی
 ساچا کنت۔ آپ جنائے اپنی ریتڑا، لیکھا جانے جگا جگنت۔ پنت پاپی آپ پُنتڑا، کھیلے کھیل آپ بے آنت۔ کلجگ ستجگ آپ چلائے ریتڑا،
 لیکھا جانے جیو جنت۔ گُرسکھ دھام وکھائے اک انڈیٹھا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ بنائے ساچی بنت۔ ساچی بنت

بنائیندا، ساچی درگاہ سچِ نواس۔ ساچے سنتِ ملائیندا، کلجُک جنگل جوہ ویکھ پرہاس۔ ایکا منت کنت پڑھائیندا، ہنگ برہم کرے پرکاش۔ ساچا مندر اک وکھائیندا، انہو ست پُرکھ ابناش۔ سیس چور نہ کھئے جھلائیندا، نہ کوئی چیلا نہ داسی داس۔ گر پیر کھئے نظر نہ آئیندا، تختِ نواسی شاہو شاہباش۔ اپنی جوت ڈگمگائیندا، دوس زین نہ کھئے رات۔ سو پُرکھ نرنجن آپ اکھوائیندا، سچکھنڈ دوارے کرے سچِ نواس۔ جُک جُک ہرجن ساچے میلِ ملائیندا، جن بھگتاں پوری کرے آس۔ گرمکھاں بندھن توڑ تڑائیندا، گرسکھاں لیکھے لائے رسن سواس۔ کلجُک ویلا آپ سہائیندا، نرگن سرگن وسے پاس۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سینگھ وشنو بھگوان، رُپ رنگ نہ دے ریکھ، میلِ ملاوا دس دسمیس، رُپ وٹائے انہو پرکاش۔

★ ۹ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی سوڈاگر سینگھ دے گرہ ناتھیوال ضلعِ فروزپور ★

سو پُرکھ نرنجن ست ستواد، ہر ہر ساچا تخت سہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن آد آد، انہو پرکاش کرائیندا۔ ایکنکارا جُگا جُگاد، اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ آد نرنجن اپنی وست آپے لادھ، اپنے گھر ٹکائیندا۔ سری بھگوان مادھو مادھ، رُپ رنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ ابناشی کرتا دیونہارا ساچی داد، ساچی ونڈن ونڈ ونڈائیندا۔ پاربرہم اپنا گن آپے ربیا ارادھ، اوگن کھئے نہ ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے برہم برہماد، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا تخت آپ سہائیندا۔ تختِ نواسی شاہ سلطانا، شہنشاہ وڈی وڈیائیا۔ جوتی نور سری بھگوانا، انہو پرکاش کرائیا۔ وسنہارا سچ مکانا، سچکھنڈ بیٹھا جوت جگائیا۔ تھر گھر کھولے اک دکانا، گھر گھر وچ آپ ٹکائیا۔ آپے مرد آپ مردانہ، رُپ انوپ آپ درسائیا۔ آپے راج آپ راجانا، آپے رعیت رُپ وٹائیا۔ آپے حکمی حکم دیوے دھر فرمانا، دھر فرمانا آپ سُنائیا۔ آپے ست سرُپی بٹھے گانا، ست ستوادی ساچا ماہیا۔ آپے راگ گائے دھن ترانہ، اپنا ناد آپ وجائیا۔ آپے ہونے ہر پردھانا، اپنے بھانے آپ سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تخت تختِ نواسی، اک اکلا پُرکھ ابناشی، آسن سینگھاسن آپ سہائیا۔ آسن سینگھاسن سو بہاوت، پُرکھ ابناشی آپ سہائیندا۔ نرگن نرائن ہر ہر کنت، ہر ہر اپنی جوت جگائیندا۔ پت پرمیشور پورن جوت ایکا

رنگ رنگائے بسنت، اپنی رنگن آپ چڑھائیندا۔ ساچے دھام مہا اگنت، لیکھا لیکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ نہ کوئی سادھ نہ کوئی سنت، گر اوتار نہ
 کھئے بنائیندا۔ نہ کوئی جیو نہ کوئی جنت، ایش جیو نہ ونڈ ونڈائیندا۔ آپے آد آپے آنت، آپ اپنا دھام سہائیندا۔ آپے ہوتے ہر بے آنت، اپنی مہا
 اپنے وچ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنگھاسن آپ سہائیندا۔ سچ سنگھاسن انہو پرکاش، شاہو بھوپ ستگر
 سچا آسن لائیا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا ربیا سہائیا۔ اگم اگمڑا آپے ٹٹھ، آپ اپنی رچن رچائیا۔ آپے چڑھیا ساچی چوٹ، محل اٹل اچ
 منار بیٹھا سیج وچھائیا۔ آپ اُپائے نرمل جوت، بمل اپنا رُپ سہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنگھاسن پُرکھ
 ابناشن، ایک ایک سہائیا۔ ایک ایک سہائیندا، گھر سچا سچ دربار۔ پُرکھ اکالا آسن لائیندا، آد جگاد ایکنکار۔ الکھ اگوچر اگم آپ
 اکھوائیندا، مرے نہ جھے وچ سنسار۔ ساچے تخت چرن ٹکائیندا، جودھا سورپیر بلی بلکار۔ دیپک جوتی اک جگائیندا، آد جگاد رہے اجیار۔
 ساچا مندر آپ سہائیندا، سوہاؤنت پُرکھ کرتار۔ اپنا بل آپ دھرائیندا، منگے بھکھ نہ کیسے دوار۔ اپنا شاہ آپ ہو جائیندا، شہنشاہ سچی
 سرکار۔ اپنی سیوا آپ کرائیندا، گھاڑن گھڑے پر اپار۔ سو پُرکھ نرنجن سچ سُنیارا اپنا ناؤں دھرائیندا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ سچ سُنیار سچ کٹھالی، ساچی وست وچ ٹکائیا۔ لیکھا جانے جوت اکالی، عقل کل بے پرواہیا۔ اپنی دات آپ
 سمبھالی، اپنے ہتھ آپ رکھائیا۔ اپنی چلے چال نرالی، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر،
 سچا شاہ آپ اکھوائیا۔ سچا شاہو ہر مہربان، مہا اگنت گنی نہ جائیا۔ سچکھنڈ دوارا کھول دکان، ایک وست وچ رکھائیا۔ بن سُنیار سری
 بھگوان، ساچا کنچن ہتھ اٹھائیا۔ رُپ رنگ نہ کھئے نشان، آکار نہ کھئے وکھائیا۔ آپے گھڑے کر دھیان، آپے ویکھے نین اٹھائیا۔ اپنا لہنا آپے
 جانے جانی جان، جانہار بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، راج راجان اک اکھوائیا۔ راج راجانا ہر نرنکارا، بھيو اہید
 چھپائیندا۔ سچکھنڈ وسے سچ دوارا، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ اکال مورت ہو اجیارا، جونی ریت ڈگمگائیندا۔ انہو پرکاش پر اپارا، پر
 اپرمپر آپ کرائیندا۔ ساچا سیس جگدیش آپ اپنا کر پیارا، آپے ویکھے وکھائیندا۔ ست سرؤپی ہتھ دستارا، ساچا سگن منائیندا۔ نرگن در
 نرگن بھکھارا، نرگن سیوک سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرہ مندر آپ سہائیندا۔ گرہ مندر ہر سہایا، نرگن

جوت کر اُجیار۔ تخت نواسی ساچے تخت ڈیرہ لایا، آپ اپنی کیریا دھار۔ آپ اپنا سیس سہایا، سر رکھ سچی دستار۔ ساچا بستر اک
 وکھایا، نور نورانی نور پیار۔ نور نور ویکھ وکھایا، جوتی جوت دئے آدھار۔ جوتی جاتا آپ اکھویا، اک اکلا ایکنکار۔ اپنا ساتھ آپ نبھایا،
 ساچے مندر کھیل اپار۔ ساچا تاج ہتھ اٹھایا، زرگن زرگن پاوے سار۔ اپنے مستک آپ چھپایا، آپے بنیا سیوادار۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کیریا کر، تخت نواسا پُرکھ ابناشا، کھیلے کھیل پروردگار۔ سیس تاج سہائیندا، سچکھنڈ وجے ودھائی۔ آد پُرکھ اپنی رچن رچائیندا،
 جگاد روپ نہ کھئے درسائیا۔ ست نام نہ کھئے اپائیندا، شبد ناد نہ کھئے وجائیا۔ امرت میگھ نہ کھئے برسائیندا، گیت گوہند نہ کھئے الاٹیا۔ تال تلواڑا نہ
 کھئے وجائیندا، بھر پیالہ جام نہ کھئے پیائیا۔ اچھہر ناچ نہ کھئے نچائیندا، روپ رنگ نہ کھئے وکھائیا۔ در دربان نہ کھئے بہائیندا، نیوں نیوں سیس نہ کھئے
 جھکائیا۔ سیس چور نہ کھئے جھلائیندا، اچی کرے نہ کھئے بانپیاں۔ اک اکلا ساچے تخت آسن لائیندا، ستگر سچا شہنشاہیا۔ ساچا تاج سیس
 ٹیکائیندا، زرگن اپنا آپ ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر سہنجنا اک وڈیائیا۔ گھر سہنجنا
 ہر سہایا، سانتک ست ست ورتائیندا۔ آد زرنجن ویکھ وکھایا، انہو اپنا روپ وٹائیندا۔ پرکاش پرکاش آپ سایا، ریکھ رنگ نہ کھئے جنائیندا۔
 آدیس آدیس اپنا ڈھولا گایا، راگ ناد نہ کھئے لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ایک تخت ایک تاج، ایک ہر غریب نواز، آد
 آد آپ اپنا سازن ساز، ساجنہارا ویس وٹائیندا۔ ہر جو ہر ہر ساجیا، ہر مندر کھیل اپار۔ ویکھے کھیل غریب نوزایا، گرہ اندر ہو
 اُجیار۔ تخت نواسی شاہو شاہاشی، سیس رکھائے ساچا تاجیا، حکمی حکم ورتے ورتار۔ دھر فرمانا مارے واجیا، اکم اکمڑا اکمڑی کار۔ اپنے
 منڈل آپے پھرے بہاجیا، دوسر سنگ نہ کھئے پیار۔ زرگن رچیا اپنا کاجیا، کرے کھیل ہر زرنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر،
 ایک جگدیش ایک سیس ایک راج ایک کاج ایک تاج ہر کرتار۔ ہر کرتار سیس سہائیندا، جگت جگدیش کر پیار۔ اپنی بنت آپ بنائیندا،
 بناونہار اکم اپار۔ سچ سنیاں روپ وٹائیندا، زرگن زرگن کر پیار۔ اپنی کٹھالی آپے پائیندا، اگنی جوت اچھیا پھنکار دیوے مار۔ آپ اپنا آپے
 سودھ، گھاڑن گھڑے اپر اپار۔ چارے مکھ کرے بودھ، آگادھ بودھ ایکنکار۔ پنچم مکھ سنائے اپنا سچ سلوک، اکھر وکھر کھیل نیار۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، پنچم مکھ آپ سہایا، اپنی کیریا دھار۔ پنچم مکھ ہر ہر تازا، تاجدار آپ اکھوائیندا۔ شاہو

بھوپ بن بن راجا، رعیت اپنا ویس وٹائیندا۔ سچکھنڈ دوارے رچ رچ کاجا، شخصیت اپنا بل وکھائیندا۔ آد آد رچیا کاجا، کرتا پُرکھ اپنی نیا
 آپ چلائیندا۔ اگم اگمڑی مارے واجا، ساچا سٹیا حُکم سُنائیندا۔ شاہو بھوپ بن نوابا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنی
 کھیل کھلائیندا۔ ساچا تاج کر تیار، سچکھنڈ دوارے متا پکائیندا۔ اک جگدیش اک سرکار، اپنی ونڈن آپ ونڈائیندا۔ ایک حُکم ایک ورتار،
 حُکم آپ چلائیندا۔ ایک وست اک بھنڈار، ایک ایک جھولی پائیندا۔ ایک نام اک جیکار، جے جیکار اک کرائیندا۔ ایک در اک دربار،
 ایک نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ ایک کھڑگ اک کٹار، ایک کھنڈا آپ چمکائیندا۔ ایک ترکش تیر کمان، ایک تڑنگ تھنگ ہتھ رکھائیندا۔ ایک
 بخشش کرے آپ نرنکار، بخشنہارا دس نہ آئیندا۔ ایک اکثر کر تیار، نش اکھڑ ناؤں دھرائیندا۔ ایک وکھڑ وست اپار، شبد شبدی ونڈ
 ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنے بھانے سد رہائیندا۔ ایک تاج تخت نواسا، راج راجانا اک اکھوائیا۔ ایک بھوپ پُرکھ
 ابناشا، تاگا سوٹا تانا پیٹا ایک پائیا۔ ایک پورن پُرکھ پوری کرے آسا، پورن پریشور اک اکھوائیا۔ ایک کھیلے کھیل تماشا، ایک بیٹھا مکھ
 چھپائیا۔ ایک منڈل پائے راسا، ایک جوتی جوت رُشنائیا۔ ایک ساچے گھر کرے نواسا، نرگن اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کِرپا کر، تخت سہندا ساچے تھان دے وڈیائیا۔ ساچے تھان سہایا تاج، پُرکھ ابناشی وڈ وڈیائیا۔ آپے گرو غریب نواز، گوبند اپنے ہتھ رکھے
 وڈیائیا۔ دُھر درگاہی سچ ملاحی شبد سرُوبی ایک کاج، ان رنگ روپی رہیا کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ
 دوارے گھاڑن گھڑ، نرگن نرگن لے منائیا۔ نرگن گھاڑن گھڑیا اپار، رُوپ ریکھ نہ کھتے جنایا۔ سچ سینگھاسن بیٹھ سچی سرکار، اپنا حُکم آپ
 سُنایا۔ ایک حُکم ورتے ورتار، حُکم حُکم کھیل کھلایا۔ ایک سٹ اُچے دُلا، شبد سپوٹا ناؤں رکھایا۔ در دوار بنے دربان، در درویش دے
 صلاحیا۔ آد جُگاد مے آن، نیوں نیوں جُگ جُگ سیس جھکایا۔ سنے سُنائے ایک کان، ناد انادی ناد وجایا۔ پتا پوٹ میلا سری بھگوان،
 ساچا دوٹ اک دوڑایا۔ آپ اُپائے اپنا اک نشان، در گھر ساچے آپ جھلایا۔ ایک بخشے چرن دھیان، دُھر دیبان بان لگایا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبد بلکار دُھر دربارا آپ سمجھایا۔ شبد بلکاری کر دھیان، پرہ آگے سیس جھکایا۔ تیرا حُکم سچا فرمان،
 ہوں سیوک سیو کھائیا۔ تیرا مندر میرا مکان، تیرا مکان میری پاتشاہیا۔ تیرا در ہوں دربان، در درویش سوہا پائیا۔ توں شاہو میرا راجان،

ہوں رعیت رُوپ وٹائیا۔ تُوں ستگر سچا کاہن، ہوں گوپی سیو کھائیا۔ تُوں داتا گنِ ندھان، ہوں اوگنِ ربیا سمجھائیا۔ چرن کولِ بخشنا
 ایک مان، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ سْت دُلارا ڈھیہہ ڈھیہہ پئے بال نادان، بالی بُدھ ربیا سُنائیا۔ بالی بُدھ ربیا کُرا، پتا پُوت ویکھ
 وکھائیندا۔ سِری بھگوان تیری سرنا، سرنگ نہ کھئے جنائیندا۔ نرہوؤ چکا میرا ڈرنا، بھے بھیانک نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ہوں یاچک منگ منگائیندا۔ یاچک منگے دان، شبد سْت سچّی سرنائیا۔ کرپا کر سِری بھگوان، سیوک سیوا لیکھے لئے
 لگائیا۔ ایک منگاں ساچا دان، وست امولک جھولی پائیا۔ تیرا کھیل دو جہان، ہوں ویکھاں تھاوں تھائیا۔ لوآں پُریاں بن تیرا مکان، برہمنڈ
 کھنڈ تیری سیج سہائیا۔ برہما وشن شو اچے تیرا نشان، ترے گن جھولا دئے جھلائییا۔ پنج تت ہوئے پردھان، اپ تیج وائے پرتھی آکاش تیری
 ونڈ ونڈائیا۔ من مت بُدھ کرے وکھیاں، تتوت تت سہائیا۔ گھر وچ گھر اچے مہان، تیرا بنک سہائیا۔ تیرا رُوپ برہم گنِ ندھان، نہ مرے نہ
 جائیا۔ لکھّ چوراسی تیری کھان، شبد بھنڈاری آپ بھرائیا۔ جُگ جُگ کرے ویس مہان، کوئن کوٹ رُوپ دھرائیا۔ اک اکلّا پاوے آن،
 حُکمی حُکم چلے رضائیا۔ تخت نواسی نوجوان، تیرا بھے سرب وکھائیا۔ ہوں سیوک بال بالا نادان، جوین تیرا پریم بندھائیا۔ آد جُگاد رہنا
 نگہبان، نیتر نین نہ کھئے بھوائیا۔ لوک مات جھلاواں تیرا سچ نشان، جُگ جُگ اپنے ہتھ اٹھائیا۔ کون گن پُکار سُن کر پیا پروان، ویلے آنت لئے
 ملائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سْت منگے ور، آگے بیٹھا سیس جھکائیا۔ سیس جھکایا گیا جھک، نیتر نین نہ کھئے
 اٹھایا۔ ہر جو تیرا بھانا نہ جائے رُک، آد جُگاد تُوں ہیں ورتایا۔ ہوں چرن دوارے بیٹھا جھک، در درویشا منگن آیا۔ کون رُوپ بہ لُک،
 لوک مات نظر نہ آیا۔ کون ویس گودی لئے چُک، جگت وچھوڑا پندھ مُکایا۔ کون دھار میٹے دُکھ، تیرا وچھوڑا جھلیا نہ جایا۔ کون رنگ
 چاڑھے اپنی ککھ، مات جوتی جاتا وچ رکھایا۔ کون مُکھ سُکھنا لوآن سُکھ، تیرا ایشٹ دیو منایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ایک دینا ساچا ور، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ سِری بھگوان شبد اگمی بولیا، شبدی شبد کر پیار۔ تیرا بدلے ہر جی چولیا، برہما وشن شو
 کر پسا۔ لکھّ چوراسی بنے تیرا ڈولیا، ناری رُوپ اندر بڑے آپ کرتار۔ چار جُگ نو سو چرانوے چوکرئی پھرے آلا بھولیا، خبر نہ پائے وچ
 سنسار۔ کلجگ اتم آئے نرگن پورا کرے کولیا، جوتی جامہ لے اوتار۔ پرگٹ ہوئے اُپر دھولیا، نہکلنک ناؤں دھرائے اگم اپار۔ رُوپ وکھائے نہ

ساول سولیا، پنج تت نہ کھئے وچار۔ تیرا کرے بہار ہولیا، سر اپنے چکے بہار۔ آد جگاد کدے نہ ڈولیا، اڈول اڈل اک نرنکار۔ ساچے کڈے
تول دیوے تولیا، تولانے وچ سنسار۔ بل نہ جانے کلا سولیا، عقل کل ورتے ورتار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویلے اتم
پاوے سار۔ شبہد بہرواسا رکھنا، شہنشاہ سچا درڑائیندا۔ کلجگ اتم نو کھنڈ پرتھمی لکھ چوراسی بھانڈا ہووے سکھنا، تیرا بیج نہ کھئے
بجائیندا۔ تیرا روپ کیسے نہ لکھنا، سادھ سنت سرب گرلائیندا۔ تیری قیمت کھئے نہ پاوے ککھنا، لکھ کرورٹی مایا ممتا موہ ودھائیندا۔ تیرا روپ
ورو لے نہ کوئی مکھنا، سرشٹ سبائی چھاچھ وکھائیندا۔ نظر نہ آئے اتر پورب پچھم دکھنا، چاروں کٹ خالی ہٹ وکھائیندا۔ تیرا پردہ کیسے نہ
ڈھکنا، ننگا دوزخ سرب پھرائیندا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی شاہو شاہاشی ہوئے پرتکھنا، نرگن اپنا روپ وٹائیندا۔ پنچم مکھی تاج اپنے
سیس رکھنا، نرگن سرگن دھار وکھائیندا۔ دو جہاناں ملے جسنا، جس اپنا اک سُنائیندا۔ گھر مندر بہ بہ ہسنا، ستگر پورا میل ملائیندا۔
گرمکھاں مارگ ایکا دسنا، منمکھ در ڈرکائیندا۔ ترے گن مایا لٹھے وسنا، جو جن تیرا سنگ نبھائیندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا دین دایلا، پُرکھ
اکالا ایکا دسنا، نرگن داتا جوت جگائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ساچے وسنا، در گھر ساچے میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
کرپا کر، شبہد ڈلارے دتا ور، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نرگن داتا نرگن بھکاری، نرگن ونڈ ونڈائیندا۔ نرگن وست نرگن ورتاری، نرگن
جھولی پائیندا۔ نرگن ہست نرگن آسواری، نرگن چرن رکاب ٹکائیندا۔ نرگن شاہ نرگن سلطان نرگن سکداری، نرگن حکم سُنائیندا۔ نرگن
جوت نرگن شبہد نرگن کوکے وارو واری، اپنی کوک آپ لائیندا۔ نرگن تاج نرگن غریب نواز، غریب نایا پاوے ساری، نیوں نیوں اپنا سیس
جھکائیندا۔ نرگن کھنڈا نرگن کٹاری، نرگن رکھ تیکھی دھاری، آر پار آپ وکھائیندا۔ نرگن سرگن پیج رہیا سواری، سرب گھٹ داتا اپنی دیا
کھائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہاری، برہما وید نہ کھئے صلاحندا۔ واہ واہ گرو گرو گر شبد سچی یاری، یار یاری توڑ نبھائیندا۔ واہ واہ کنت واہ واہ
ناری، واہ واہ رنگ رنگیلی سیج ہنڈھائیندا۔ واہ واہ پت پتونت ساچی پتنی کرے پیاری، پیت پیتبر سیس سہائیندا۔ واہ واہ سگنی سگن
منائے اپنی واری، جوتی جوت نہ رہے کواری، جوتی جوت آپ پرنائیندا۔ واہ واہ روپ واہ واہ شنکاری، واہ واہ نیتر نین آپ مٹکائیندا۔ جوتی
جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبہد وچولا آپے بن آپ اپنا میل ملائیندا۔ میل ملاوا اکم اتھاہ، تھر گھر ساچے ویکھ وکھائیا۔ آد پُرکھ

دتی آد صلاح، جُگاد ویکھے کھیل بے پرواہیا۔ ایکا ناد دتا وجا، برہم برہماد ربیا سُنائیا۔ ایکا تاج سپس لیا ٹیکا، جگت جگدیش وڈی وڈیائیا۔ ساچا کاج لیا رچا، رچ رچ ویکھے ویکھنہارا دس نہ آئیا۔ بھگتن بھگتی ربیا سمجھا، بھگون بہاوی بھگت بھگوت بھگوتی اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچی سخاوت سخی اپنا آپ کرے فدا، فطرت ہور نہ کھئے جنائیا۔ اسے اعظم اعظمل اپنا آپ کرے جُدا، رحمت رحمان آپ کھائیا۔ عظمتو کسمتو اجبوا اتلہ اپنی سیوالے لگا، محبان پیدو بی خیر یا اللہ رہے سرنائیا۔ حُکمی حُکم دئے ورتا، سرشٹ سبائی ایکا فتویٰ دیوے لا، ویلے آنت سکے نہ کھئے چُھڈائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تھر گھر ساچے متا رہیا پکا، مت بُدھ نہ دیوے کھئے صلاحیا۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، آد گر شبد دُھر برہماد، سُر برہما اپنا تال وجائیا۔

★ ۹ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی ماہلا سینگھ دے گھر دیا ہوئی، پنڈ سماں سر ضلع فرورپڑ ★

سو پُرکھ زرنجن سرب ویاپیا، جونی ربت پُرکھ اکال۔ ہر پُرکھ زرنجن وڈ پرتاپیا، آد جُگادی دین دیاں۔ ایکنکارا کھیل تماشیا، کھیلے کھیل دو جہان۔ آد زرنجن نور پرکاسیا، جوتی نور جلوہ جلال۔ سری بھگوان شاہو شاباشیا، تخت نیواسی وڈ مہربان۔ ابناشی کرتا داسن داسیا، سیوک سیوا کرے مہان۔ پاربرہم پرہہ پائے منڈل راسیا، آد جُگادی ساچا کابن۔ سچکھنڈ دوارا اک سہاسیا، سوبھاؤنت گن ندھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا نوجوان۔ اک اکلا ایکنکارا، آد جُگاد سمایا۔ جُگا جُگنتر کھیل اپارا، زربھو اپنا آپ کرایا۔ انہو پرکاش ہو اُجیارا، رُپ انوہ آپ وٹایا۔ ست سرُپ سرجنہارا، ست ستوادی ویس وٹایا۔ الکھ اگوچر اکم اپارا، اکم اکمڑا تھان سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ ہر ہر کھیل کھلائیندا، زرنجن رُپ اکم اپار۔ سو پُرکھ زرنجن اپنا رُپ وٹائیندا، ہر پُرکھ زرنجن ساچی کار۔ ایکنکارا ناؤں دھرائیندا، جونی ربت آد زرنجن ہو تیار۔ ابناشی کرتا دھام سہائیندا، سری بھگوان ساچا میت مُرار۔ پاربرہم پرہہ پردہ لاپندا، آپ اپنی کِرپا دھار۔ سچ سینگھاسن اک سہائیندا، ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار۔ سچکھنڈ دوارا آپ کھلائیندا، آپے کھولے بند کواڑ۔ دیا باقی آپ جگائیندا، اپنی جوتی کر اُجیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کھیلے کھیل اپر

اپار۔ سچ سنگھاسن ہر سہائیندا، مہا گنت اگت۔ اپنے مندر ڈیرہ لائیندا، آپے جانے اپنی بنت۔ اپنا تخت آپ سہائیندا، پُرکھ ابناشی سوہاؤنت۔ ساچا سیس تاج ٹکائیندا، نر نرائن ہر ہر کنت۔ سچ نشانہ آپ جھلائیندا، درگاہ ساچی دھام سہنت۔ حُکمی حُکم آپ ورتائیندا، پورن جوت سِری بھگونت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارا کھیل اپارا، ایکنکارا آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سہاونا، ہر ساچا آپ سہائیا۔ سو پُرکھ نرنجن رُپ وٹاونا، ایکنکارا ویکھے چائیں چائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن سگن مناونا، آد نرنجن دئے ودھائیا۔ ابناشی کرتا انگ لگاونا، سِری بھگوان گود سہائیا۔ پاربرہم پریہ بھیو کھلاونا، انہو اپنا رُپ پرگٹائیا۔ رُپ ریکھ نہ کھئے رکھاونا، نرگن اپنی دھار وکھائیا۔ عقل کل اپنا ناؤں دھارونا، کال مہاکال نہ کھئے وڈیائیا۔ ساچی دھرمسال اک وکھاونا، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیا۔ تھر گھر واسی اپنا پردہ آپے لاہونا، آپ اپنا نُور کر رُشنائیا۔ ساچے تخت بہ بہ حُکم سناونا، شاہو بھوپ سچا شہنشاہیا۔ راج راجانا آپ اکھاونا، راؤ رنگ نہ کھئے وڈیائیا۔ ایکا ڈنکا نام وجاونا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کرے کھیل اولّا، درگاہ ساچی آپ کرائیندا۔ پُرکھ ابناشی وسیا اک اکلّا، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ سچ سنگھاسن آپے ملا، آپ اپنی سیج ہنڈھائیندا۔ اپنی جوتی آپے رلا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ وسے نہچل دھام اٹلا، اُچ مندر آپ سہائیندا۔ سچ سندیشہ ایکا گھلا، گھر شبدی ناد وجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا آپ حُکم سناؤنڈا۔ ساچا حُکم ساچا رانا، ہر ہر آپ جنائیا۔ تخت نواسی شاہ سلطانا، گھر گھر بیٹھا جوت جگائیا۔ در درویش بن دربانا، ایکا الفی گل ہنڈھائیا۔ ثالث بنے دو جہانوں، شبد پروانہ ہتھ اٹھائیا۔ کھیلے کھیل سِری بھگوانا، بھگون اپنی کل ورتائیا۔ جودھا سورپیر بلی بلوانا، بل اپنا آپ ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچے سوہا پائیا۔ در گھر ہر سہاونا، سوہاؤنت کرتار۔ حُکمی حُکم اک ورتاونا، شبدی شبد ناد دھنکار۔ ساچی رچنا آپ رچاونا، اپنی اچھیا بھر بھنڈار۔ ساچی بھچھیا جھولی پاونا، دیونہار ہر نرنکار۔ اپنا لیکھا آپ لکھاونا، کاغد قلم نہ پاوے سار۔ بودھ آگادھا آپ اکھاونا، آد جُگادی ساچی کار۔ سچکھنڈ دوارے ساچا نام آپ اپاونا، نام اُپائے ایکنکار۔ اپنا منتر آپ درڑاونا، ایکا ایشٹ سچّی سرکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچا دھام نیار۔ دھام نیارا سچکھنڈ، ہر ساچا سچ سہائیندا۔ پُرکھ اکال ونڈے ونڈے،

دوسر سنگ نہ کھئے جنائیندا۔ نہ کوئی روپ نہ کوئی رنگ، ریکھ بھیکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ جوئی ربت وسے سنگ، انہو اپنا روپ دھرائیندا۔ شبد اناد وجائے مردنگ، سُر تال نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا ہر سہائے، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ نرگن نرگن ویکھ وکھائے، نرگن میلا سہج سہائیا۔ نرگن چیلا سیس جھکائے، نیوں نیوں اپنا آپ ویکھ وکھائیا۔ نرگن میلا آپ ملائے، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ نرگن سجن سہیلا آپ بن جائے، اک اکیلا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نرگن لے اُچائیا۔ نرگن اُچائے نرگن سٹ، ابناشی اچت کھیل کھلائیندا۔ وار تھت نہ کھئے رُت، ماس برکھ نہ ویکھ وکھائیندا۔ آپے جانے اپنی جُکت، جاگرت جوت آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد ناؤں دھرائیندا۔ شبد اُپایا ہر ہر پیارا، پرم پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ ایک در ایک بھکھارا، ایک وست آپ ورتائیا۔ ایک شبد اک جیکارا، ایک حُکمی حُکم سُنائیا۔ ایک تخت اک سیکدارا، شہنشاہ اک ہو جائیا۔ ایک ایک ورتے ورتارا، آپ اپنی رچن رچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ور سچا پاتشاپیا۔ اپنا ور اپنی جھولی پا، آپے دیا کھائیندا۔ آپے جوت ڈگمگا، شبدی دھار آپ چلائیندا۔ آپے پتا آپے مان، نادی سٹ آپ اکھوائیندا۔ آپے سچکھنڈ دوارے وسے ساچے تھان، تھان تھنتر ویکھ وکھائیندا۔ آپے تھر گھر گنڈا دیوے لاه، آپ اپنا پردہ لائیندا۔ آپے حُکمی حُکم دئے سنا، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ آپے لوآن پُریاں رچن رچا، برہمنڈ کھنڈ اپنی سیو کھائیندا۔ آپے رو سس سورج چن منڈل منڈپ کر رُشنا، آپ اپنی جوت ٹکائیندا۔ آپے دھرت دھول جل بنب ٹکا، جل تھل مہیئل اپنا روپ سہائیندا۔ آپے برہما وشن شیو ناؤں دھرا، اپنی دھارا آپ وکھائیندا۔ آپے ترے گن مایا رچن رچا، ترے ترے بندھن آپے پائیندا۔ آپے پنچم لیکھا جانے سہج سہبا، پنچم پنچم میل ملائیندا۔ آپے گھر وچ گھر ربیا اُپا، ہر مندر ناؤں دھرائیندا۔ ایش جیو ہر روپ وٹا، جگت جگدیشا کھیل کھلائیندا۔ پارہم پرہہ ناؤں دھرا، آپ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ لکھ چوراسی گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لا، آپ اپنا مکھ چھپائیندا۔ آد نرنجن ڈگمگا، جوتی نور اک چمکائیندا۔ انحد شبد ناد وچا، تال تلواڑا آپ سُنائیندا۔ امرت سروور کول نابھی آپ بھرا، ساچا جھرنا آپ جھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ ویس ویس انیکا آپ کرائیندا۔ لکھ چوراسی کر پسارا، ترے گن ناتا جوڑ جُڑائیندا۔ پنچ تت بول جیکارا، سچ ورتارا آپ ورتائیندا۔

من مت بُدھ بھر بھنڈارا، کایا مندر آپ سہائیندا۔ زرگن سرگن کر پسارا، دیا باقی آپ ٹکائیندا۔ ----- آد اپنی رچن رچائیندا۔ وشنوں برہما سیوادارا، چار وید مکھ صلاحیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھیو آپ گھلائیندا۔ ہر بھیو اولڑا، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ آد جگادی اک اکلڑا، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ سچ دوارا ایک ملڑا، دوسر دھام نہ کھنڈے وڈیائیا۔ آپے پھڑیا اپنا پلڑا، آپ اپنا میل ملائیا۔ شبد سندیش نر نریش ایک ایک ایک گھلڑا، دھر فرمانا آپ سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلائیندا، الکھ اگوچر اگم اپار۔ وشنوں وشو آپ اٹھائیندا، واستک روپ ہر کرتار۔ نمو دیو ایشٹ وکھائیندا، دیو دیوا سچی سرکار۔ گھر مندر آپ سہائیندا، آپ اپنا کھول کواڑ۔ سچ بھنڈارا اک ورتائیندا، بخشش کرے بخشہار۔ دھر فرمانا حکم سنائیندا، وشنوں ہونا خبردار۔ چرن دھیان اک رکھائیندا، دوسر ہور نہ کھنڈے دوار۔ تیری سیوا مات لگائیندا، جگ جگ کرنی ساچی کار۔ پُرکھ انباشی ویکھ وکھائیندا، مرے نہ جتے وچ سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے حکم ورتے ورتار۔ حکمی حکم ورتائیندا، پاربرہم پُرکھ انباش۔ برہما ویتا آپ سمجھائیندا، صاحب ستگر شاہو شاہاش۔ اپنا بھیو آپ گھلائیندا، آپے پوری کرے آس۔ برہمے تیری ونڈ ونڈائیندا، برہم جوت سرب پرکاش۔ تیرا اندر مندر آپ سہائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل شاہو شاہاش۔ برہما ہر سمجھائیندا، کر کرپا گن ندھان۔ تیری سیوا سچ لگائیندا، لکھ چوراسی ہو پردھان۔ جگ جگ تیری جوت جگائیندا، کرے کھیل سری بھگوان۔ تیرا روپ آپ پرگٹائیندا، آد جگادی نوجوان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا دھر فرمان۔ دھر فرمان شبد جنایا، پاربرہم برہم دیا کھائیا۔ برہم اپنا بھیو کھلایا، پاربرہم سچی سرنائیا۔ پاربرہم ڈھولا ایکا گایا، برہم سنے چائیں چائیا۔ برہم نیوں نیوں سیس جھکایا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ پُرکھ انباشی اپنا وچولا آپ پرگٹایا، ایکا شبد ناؤں دھرائیا۔ ساچا سوہلا آپ سنایا، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ ساچا تولا تولا ٹلایا، ایکا کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ اپنا پردہ اوہلا دئے اٹھایا، برہم پاربرہم ملائیا۔ اپنا بولا آپ جنایا، اچی کوک کوک سنائیا۔ اپنا کول آپ اٹھایا، آپے ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ناد دھن وجائیا۔ شبد انادی دھن برہمادی، ہر ساچا سچ وجائیندا۔ بودھ آگادی دیوے دادی، بھیو ابھیدا بھیو گھلائیندا۔ کرے کھیل آد جگادی، اپنی کل

آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دُھن اک دُھنکار، آپ سُنائے سُننپہار، برہما ویتا کر پیار، برہم میلا سہج سُبھائیا۔ برہم پیارا پاربرہم، پُرکھ انباشی دیا کمائیندا۔ اپنے مندر آے جم، آپ اپنا رُپ پرگٹائیندا۔ آپ اُچائے اپنا نام، نام ندھان آپ اکھوائیندا۔ آپ وکھائے اپنا سچ نشان، سچ نشانہ آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ بھیو کھلائے ہر بھگوان، برہم برہم سمجھایا۔ جگا جگنتر اک دھیان، لو آنتر چرن وکھایا۔ ساچا مندر اک مکان، سچ دوارے سوہا پایا۔ پُرکھ انباشی دیوے گیان، ایکا منتر نام درڑایا۔ نہ کوئی سرتی نہ کوئی کاہن، مورت اکال ویکھ وکھایا۔ ناد تورت بے پچھان، تریا راگ آپ الا یا۔ برہما برہم کر پروان، پرہہ اپنے لیکھے لئے لگایا۔ شبد جنائے سچ فرمان، بھیو ابھیدا بھیو کھلایا۔ چارے ویداں کھول دکان، چارے جگ ونڈ ونڈایا۔ چارے کھانی ویکھ نشان، اُتبھج سینج جیرج انڈ رنگ رنگایا۔ چارے بانی بول زبان، چار ورنان آپ سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد شبد اُچایا۔ شبد اُچائے آد، پاربرہم برہم کرے پڑھائیا۔ گھر مندر وجیا ساچا ناد، گرہ ساچے خوشی منائیا۔ انباشی کرتا دیوے داد، اپنی وست آپ ورتائیا۔ نام ندھانا بودھ اکادھ، نش اکھر وکھر کرے پڑھائیا۔ چارے ویداں ایکا راگ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہار آپ وڈیائیا۔ چارے وید جھولی پا، سر برہم ہتھ ٹکایا۔ پُرکھ انباشی بے پرواہ، اپنا حکم سُنایا۔ چارے جگ جگت ملاح، تیرا مارگ دئے وکھایا۔ چارے کوٹان ونڈ ونڈا، دہ دشا پھول پُھلایا۔ کایا ماٹی بھانڈا پنج تت گھڑا، لکھ چوراسی بنت بنایا۔ تیرا مندر دئے سہا، برہم تیرا رُپ وٹایا۔ تیری جوتی دئے جگا، جوت زرنجن سیو لگایا۔ تیرا شبد دئے سنا، انحد راگ الا یا۔ تیرا جام دئے پیا، امرت آتم تال سہایا، تیرا پردہ دئے اٹھا، بجر کپائی توڑ تڑایا، تیرا آسن دئے سہا، آتم سیجا آپ بندھایا۔ تیرا میللا لئے ملا، آپ اپنی دیا کمایا۔ ایکا رنگ لئے رنگا، لال گلالا آپ چڑھایا۔ ساچے تخت لئے بہا، تخت نواسی شاہ سُلطانا آپ اکھوایا۔ جگ جگ بنے تیرا ملاح، نرگن سرگن میل ملایا۔ گر پیر آپ اکھوا، آپ اپنا نور کرے رُشنایا۔ تیری ویدیا ویکھے تھاوں تھان، مؤل منتر آپ پڑھایا۔ اپنی سکھیا دئے سمجھا، آد جگادی ویس دھرایا۔ دُھر دا لیکھا دئے وکھا، ایکا پٹی نام پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم دیوے ایکا ور، چارے وید جھولی پایا۔ چارے وید ملی دات، چرن کول سچئی سرنائیا۔ پُرکھ انباشی کملاپات، کول نین ساچا ماہیا۔ شبد سُنانے ساچی گاتھ، بھیو

ابھیدا آپ کھلایا۔ آپ رکھائے سگلا ساتھ، آد جگاد وچھڑ نہ جائیا۔ لیکھا جانے آر پار گھاٹ، منجھدھار رہیا سہائیا۔ پردہ لاپے چوڈاں ہاٹ، چوڈاں لوک ویکھ وکھائیا۔ نرگن سرگن کھیلے کھیل بازی گر ناٹ، سوانگی اپنا سانگ ورتائیا۔ بیہو چکائے تیرتھ تاٹ، سر سروور ویکھ تھاوں تھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا برہم پاربرہم لکھ چوراسی ونڈ ونڈائیا۔ لکھ چوراسی ونڈنہارا، ایکا روپ سہائیندا۔ شاستر سمرت وید پڑھنہارا، اپنی ویدیا آپ پڑھائیندا۔ چارے مکھ چارے کٹ اٹھ نیتز کھولنہارا، اپنا نین آپ مٹکائیندا۔ آد جگادی شبد برہمادی، ایکا تولا تولنہارا، سرشٹ سبائی آپ ٹلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہم دیوے ایکا ور، ورور داتا آپ ہو جائیندا۔ ور داتا سری بھگوان، مہا اکتھ کنھی نہ جائیا۔ چرن دھوڑ سچا اشنان، ایکا ایک ایک اکھوائیا۔ بن کے بیٹھا ساچا کاہن، سچکھنڈ ساچا سچ سہائیا۔ کھیلے کھیل دو جہان، لوآں پریاں ویکھ وکھائیا۔ اک جنائے دھر فرمان، دھر دی بانی بان لگائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، برہما وشن شولے جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا برہم پاربرہم لیکھا لکھنہارا آپ اکھوائیا۔ برہم سن کر دھیان، ہر ساچا سچ سنائیندا۔ میرا حکم دھر فرمان، تیری دھار بندھائیندا۔ تون بالک جگت انجان، تیری سار آپے پائیندا۔ ہوں دانا پینا چتر سجان، مورکھ مگدھ کارے دھندے آپے لائیندا۔ تیری کھولے آپ دکان، لکھ چوراسی تیرے ہٹ وکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا حکم سنائیندا۔ برہم سن گنوت، گن گہر گمبھیر سنایا۔ لکھ چوراسی بنائے تیری بنت، وشنوں تیرا سنگ نیھایا۔ تیرا روپ جیو جنت، جاگرت جوت ہر جگایا۔ تیری مہا ہویے آگت، پُرکھ ابناشی واک سنایا۔ تیرا روپ پرگٹائے سادھ سنت، بھگت بھگوت تیرا ناؤں دھرایا۔ تیرا لیکھا جانے آد آنت، مدھ تیرا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، برہم دتا ایکا ور، لکھ چوراسی بھانڈا گھڑ، نرگن سرگن اندر وڑ، ساچے پوڑے آپے چڑھ، سچ سنگھاسن آپ سہایا۔ برہم ور ہر پایا، دیئے جوڑ کرے نمسکار۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہیا، ستگر صاحب سچا داتار۔ ہوں سیوک ساچی سیو کایا، جگ جگ تیرا حکم ورتے ورتار۔ لکھ چوراسی بھانڈا گھڑ وکھایا، گھڑنہار اک ٹھہیار۔ کون وست وچ ٹکایا، سرگن دئے آدھار۔ ایکا بھچھیا منگ منگایا، آپ اپنی کریا دھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، در منگ منگے بھکھار۔ در بھکھاری منگدا، برہما اپنا سپس جھکا۔ کرے کھیل سورے سرینگ دا،

تُوں داتا بے پرواہ۔ لکھ چوراسی چولی رنگدا، رنگن رنگ اک چڑھا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا وست جھولی پا۔ ایکا
 وست کِریا کردے ہر، برہما ساچی منگ منگائیندا۔ رنگن جوتی اندر دھر، گھر گھر دیپ جگائیندا۔ زربھو چکے تیرا ڈر، سرشٹ سبائی بھ
 وکھائیندا۔ ایش جیو آپے بن، جگت جگدیش اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا حُکم
 آپ سُنائیندا۔ ساچا حُکم ہر سُنایا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ وید شاستر نہ کیسے لکھایا، برہمے گیان نہ کھئے درڑائیا۔ اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا،
 پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، برہمے دتا ایکا ور، اپنی انس سرشٹ سربنس، ایکا آپ پرگٹائیا۔ ایکا
 جوت جوت اُجالا، پُرکھ ابناشی رُپ وٹائیندا۔ ایکا گر گر گوپالا، ایکا گر سائیندا۔ ایکا مندر اک دھرمسالہ، ایکا کنت سوبھا پائیندا۔ ایکا
 شبد ایکا تالا، ایکا ناد وجائیندا۔ ایکا مارگ دتے سُکھالا، برہم پاربرہم وکھائیندا۔ آد زرنجن جوت اکالا، رنگن اپنا ناؤں وٹائیندا۔ لکھ
 چوراسی پھل لگائے ڈالا، جُگ جُگ اپنا گیڑ بھوائیندا۔ نو سؤ چرانوے چوڑی جُگ کرے کھیل زالا، برہمے تیری سیوا آپ لگائیندا۔ اتم
 لہنا چکائے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ کون رُپ ہر لیکھ چکاؤنا، برہم پاربرہم منگ منگائیندا۔ کون
 رُپ ہر کھیل کھلاؤنا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ کون رُپ ہر رنگ چڑھاؤنا، اتر کدے نہ جائیندا۔ کون رُپ ہر مردنگ وجاؤنا، دو
 جہاناں آپ سُنائیندا۔ کون رُپ نو کھنڈ کھنڈ کھنڈ کراؤنا، برہمنڈ کون ویکھ وکھائیندا۔ کون رُپ چند پرچنڈ چمکاؤنا، کون چلہ تیر کمان
 اٹھائیندا۔ کون رُپ ہر خوشی بند بند کراؤنا، جگت وچھوڑا پندھ مُکائیندا۔ کون رُپ نجانند ساؤنا، نیج آتم رس چکھائیندا۔ کون رُپ لکھ
 چوراسی ڈیرہ ڈھاؤنا، کون بھانڈے گھڑ بھن وکھائیندا۔ کون رُپ اپنا کھیل ورتاؤنا، چار ویداں کون رُپ مُکائیندا۔ کون رُپ اپنا نام
 پرگٹاؤنا، ایکا ڈھولا آپ سُنائیندا۔ کون رُپ تولا اکھواؤنا، ساچا کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ کون رُپ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں چرناں ہیٹھ
 دباؤنا، کون برہم بہار ٹکائیندا۔ کون رُپ وشنوں میل ملاؤنا، کون بھنڈارا ہتھ اٹھائیندا۔ کون رُپ برہم لیکھے لاؤنا، برہم رو رو نیر
 وپائیندا۔ کون رُپ شنکر ویکھ وکھاؤنا، باسک تشکا کون سہائیندا۔ کون سرُپ کروڑ تینتیس مات وکھاؤنا، کون سرُپ پندھ مُکائیندا۔ نو
 کھنڈ پرتھی ستاں دیپاں پھیرا پاؤنا، ایکا حُکم کون سُنائیندا۔ کون رُپ اُون گون ترے بھون ڈنک وجاؤنا، کون رُپ رو سس سورج چن

اپنے وچ سائیندا۔ کون رُوپ منڈل منڈپ آن بلاؤنا، کون رُوپ دھرت دھول جل بنب وچ ٹکائیندا۔ کون رُوپ ایکا ایشٹ لکھ چوراسی آپ درساؤنا، چارے وید مان گوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم ویلا کیہڑا، ہر جگ وچھڑے میل ملاؤنا۔ ہر جو ہر ہر بولیا، کر کرپا آپ زرنکار۔ اپنا دوارا آپے کھولیا، پرگٹ ہونے آپ زرنکار۔ نو نو چار بنے تولیا، تول تولے تولنہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کرے ساچی کار۔ جگ جگ چوکرئی جگ کھیل کھلاؤنا، ستجگ تریتا دوپر کلجگ ویکھ وکھائیا۔ گر اوتار آپ اکھواؤنا، سنت بھگونت رُوپ وٹائیا۔ گرمکھ اپنے رنگ رنگاؤنا، گرمکھ ایکا دے بھجائیا۔ جگ جگ اپنا نام چلاؤنا، پیر دستگیر شاہ حقیر آپ ہو جائیا۔ جگ جگ اپنا ناؤں پرگٹاؤنا، وید پُران شاستر سمیت گیتا گیان انجیل قرآن رہے جس گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھانی بانی دیوے ور، برہمے برہم مت اک سمجھائیا۔ برہمے چار جگ اترے پار، چووی اوتار سیو کھائیا۔ نو نو چار چوکرئی کھیل کرے اپار، منوتر گیڑا گیڑا دے لگائیا۔ ایکا منتر پُھرے سچی سرکار، لوآں پُریاں دے دہائیا۔ لگے بسنتز سرب سنسار، اتم اتر نہ کھئے بھجائیا۔ بنائے بنتر آپ زرنکار، اپنا بھیو دے کھلاؤنا۔ نو نو چار اترے پار، لوک مات رہن نہ پائیا۔ اتم کھیل کرے اپار، زرنگن جوت رُشنائیا۔ شبدا ناد سچی دھنکان، دھر دی بانی آپ سُنائیا۔ پنج تت نہ کرے کوئی آکار، ساکار نہ رُوپ وٹائیا۔ زرنگن کھیل اگم اپار، کلجگ اتم آپ وکھائیا۔ برہمے تیری پاوے سار، ترے گن ناتا توڑ ٹڑائیا۔ وشنوں میلا کنت بہتار، ہر جو ساچی سیج ہندھائیا۔ شنکر کرے اک پیار، ہتھ ترسول نہ کھئے پھڑائیا۔ شبدا وچولا بنے آپ کرتار، برہم ویکھ تھاوں تھائیا۔ چارے ویدان پاوے سار، شام رگ یجر اتھرن بھل رہے نہ رائیا۔ چارے کھانی کرے پیار، کھتری براہمن شودر ویش ایکا رنگ رنگائیا۔ چارے بانی بول جیکار، پرا پستی مدھم بیکھری آپے گائیا۔ آپے سب توں وسے باہر، دس کیسے نہ آئیا۔ پرگٹ ہووے وچ سنسار، زرنگن جوت کر رُشنائیا۔ رکھے ناؤں نہکلنک سچی سرکار، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیا۔ تیری آپے پاوے سار، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ تیرا قرضہ دے اتار، لکھ چوراسی اپنی جھولی پائیا۔ اپنا گھاڑن گھڑے آپ زرنکار، اپنی رچنا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ایکا ہر ہر کرے پڑھائیا۔ ایکا برہم پاربرہم سماونا، زرنگن جوت ملا۔ پُرکھ انباشی کھیل کھلاؤنا، جوتی جامہ بھیکھ وٹا۔ شبدا وچولا اک بناونا، دو جہاناں پھیرا پا۔ زرنگن

نرگن ویکھ وکھاونا، سرگن پکڑنہارا بانہ۔ اپنی ودیا آپ پڑھاونا، اپنا لیکھا دئے سمجھا۔ ساچی سیکھیا اک سیکھاونا، چار ورنان ناتا تئے ایکا رنگ
 رنگائے ایکا بھومکا دئے وسا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، برہم میلا پاربرہم جوں بالک پتا ماں۔ برہم پاربرہم ہر میل ملایا،
 گھر ساچے وجی ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی سگن منایا، چار کُٹ ہوئے رُشنائیا۔ ایکا مردنگن ہتھ اٹھایا، ترے ترے لوکان رہیا سُنائیا۔ چوڈاں
 طبقات جاگ کھلایا، نیتر نین نہ بند کرائیا۔ برہمے بھوکھت واک آپ سُنایا، آد آد آپ اکھوائیا۔ چار چوکر پندھ مُکایا، اتم اوکر رہن نہ پائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، برہمے میلا ساچے گھر، پاربرہم پرہہ ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم پرہہ ویکھن آیا، نرگن جوتی جامہ
 دھار۔ وشنوں سیوادار نال رلایا، سو پُرکھ نرنجن کریا دھار۔ لکھ چوراسی پھول پھلایا، برہم برہم کرے وچار۔ ہنگ ہنگ ہنگ سرب
 کُرایا، کلجگ کوکے کرے پُکار۔ پُرکھ ابناشی مردنگ اک وجایا، دُھن ناد سچی دُھنکار۔ سورا سربنگ اٹھ اٹھ ویکھن آیا، پرگٹ ہو ہر
 کرتار۔ اپنے آسو تنگ کسایا، پُرکھ ابناشی شاہ آسوار۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پینڈا آپ مُکایا، لوک مات پاوے سار۔ جیرج انڈاں پھول
 پھلایا، دئی دویتی پردہ دئے اُتار۔ ساچا کھنڈا ہتھ چمکایا، بھیکھ پکھنڈا جگت نوار۔ پاربرہم پرہہ دئے صلاحیا، ساچی سیکھیا اک وچار۔ دُھر
 دا لیکھا دئے مٹایا، پُورب پُورب ویکھ ویکھے پاوے سار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ اتم نرگن لئے اوتار۔ نرگن
 نرائن ہر ہر، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ لوک مات ہر جوت دھر، دھرتی دھول دھرت سہائیا۔ برہم پاربرہم ملانے پھڑ پھڑ، بھيو ابھید بھيو
 چُکائیا۔ آپ بنھائے اپنے لڑ، لڑ اپنا پلو اک پھڑائیا۔ ساچے پوڑے آپے چڑھ چڑھ، گرمکھ سرتی آپ جگائیا۔ قلعے توڑ ہنکاری گڑھ گڑھ،
 ہوئے ہنگتا دئے مٹائیا۔ کرے پرکاش بہتر نر نر، اندھ اندھیر دئے گوائیا۔ اپنی ودیا آپے پڑھ پڑھ، ہرجن ساچے لئے پڑھائیا۔ پاربرہم برہم آپے
 ور ور، ناری کنت روپ وٹائیا۔ اپنی سیجا آپے کھڑ کھڑ، سوچھ سروپی اپنا روپ درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 کلجگ تیری اتم ور، برہمے پاربرہم پرہہ میلا، لیکھا چُکیا گرو گُر چیلا، ہر ستگر سجن آپ چُکائیا۔ ستگر سجن سچا پاتشاہ، اک اکلا
 ایکنکار۔ بے عیب پروردگار صفت صلاح، صفتی صفت نہ کوئی وچار۔ جُگا جُگنتر بنے ملاح، نرگن سرگن لئے اُہار۔ کلجگ اتم نہکنک
 نرائن نر اوتار اپنا ناؤں دھرا، دھرتی دھرت دھول کرے ہوؤلا بہار۔ نو کھنڈ پرتھمی ویکھ وکھائے تھائوں تھان، لکھ چوراسی کرے خوار۔

گرسکھاں اُٹھائے پھڑ پھڑ بانہ، آپ کرائے سچ پیار۔ دو جہاناں کرے سچ نیاں، کلجگ تیری اتم وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، برہمے ویتا آپے پھڑ، درس دکھائے آگے کھڑ، سُہائے بنک دوار۔ بنک دوار سہاونا، ہر ہر میلا پاربرہم۔ جوتی جوت جوت ملاونا، نہ مرے نہ پئے جم۔ ساچے دھام آپ سہاونا، ست ستوادی بیڑا بٹھ۔ لکھ چوراسی پھیرا نہ پاونا، مات گربہ نہ کوئی ڈن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، آپے جننی آپے جن۔ آپے جننی جن جایا، جوتی ماتا ست دُلا۔ آپے دھن دھن دھن جھولی پایا، کرایا ساچا ونج وپار۔ آپے دُھن دُھن راگ سُنایا، دُھن دُھن بول شبد جیکار۔ آپے گرسکھ گرسکھ چُن چُن میل ملایا، میل ملاوا دُھر دربار۔ آپے ہر ہر گھر گھر منگل گایا، گیت سُہاگی شبد اُچار۔ وڈبھاگی ہر ستگر درشن پایا، مٹیا سنسا سرب سنسار۔ گرسکھ ویراگی درس دوارے آیا، جس جن کرپا کرے آپ کرتار۔ چرن دھوڑی ماگھی سچ نُہاؤن آپ نُہایا، دُرمت میل دئے اُتار۔ پھڑ پھڑ کاگی ہنس بنایا، سوہنگ مانک موتی چُکے اپار۔ ذات پاتی میٹ مٹایا، اُوچ نیچ نہ کوئی وچار۔ اندھیری راتی دئے گویا، ساچا بہان ہوتے اُجیار۔ برہم پاربرہم ویکھ وکھایا، گھر مندر کھول کواڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ اتم ویس دھر، برہم پاربرہم ایکا رنگ روے کرتار۔

★ ۱۰ بھادروں ۲۰۱۷ بکرمی جگپیر داس دے گرہ کھیالی والا ضلع بٹھنڈا ★

سو پُرکھ نرنجن سرب گنونت، عقل کل وڈی وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن مہا اگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنائیا۔ ایکنکارا آد آنت، انہو اپنا رُپ درسائیا۔ آد نرنجن جُگا جگنت، جوت نرنجن ڈگمگائیا۔ اباشی کرتا کھیل اک بے آنت، بے آنت آپ اکھوائیا۔ سِری بھگوان میل ملاوا ساچے سنت، نرگن نرگن ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم لیکھا جانے جیو جنت، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگاد برہم برہماد، شبد اناد ناد وجائیا۔ ست پُرکھ نرنجن ساچی دھار، اک اکلا آپ چلائیندا۔ سچکھنڈ دوارے کھیل اپار، نرگن

نرائن آپ کرائیندا۔ محل اٹل اچل سوہے دربار، سچ سُلطانا آپ سہائیندا۔ ست سرُوپ بھُوپ بن سِکدار، مہا انُوپ آپ درسائیندا۔ تخت نواسی ہو تیار، سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ آد جُگادی لئے اوتار، حُکمی حُکم آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ دوارا ایکنکارا، دھام سہنجنا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سچ ٹکانا، ہر ساچا سچ سہائیا۔ اک اکلا سِری بھگوانا، ابناشی کرتا بیٹھا آسن لائیا۔ شاہو بھُوپ بن راج راجانا، شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیا۔ شبد اگتی دھر فرمانا، دھر دی بانی آپ سُنائیا۔ جُگا جُگنتر کھیل مہانا، پاربرہم پرہہ آپ کرائیا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، آپ اپنا بل دھرائیا۔ نرگن نرائن آپ اپنا ویکھے مار دھیانا، بھيو ابھید آپ کھلائیآ۔ آپے مرد آپ مردانہ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنا ناؤں دھرائیا۔ ست سرُوپ سرب گن داتا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ آد جُگادی پُرکھ بدھاتا، جُگ کرتا وڈ وڈیائیا۔ آپے جانے اپنی گاتھا، بودھ اگادھا بے پرواہیا۔ شبد چلائے ایکا راتھا، رتھ رتھوہی سیو کھائیا۔ سچکھنڈ دوارے آپ نبھائے اپنا ساتھا، تھر گھر ساچا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اجوئی ربت پُرکھ اکال، دینا بندھپ دین دِیال دِیاندھ آپ ہو جائیا۔ دین دِیالا ہر گویالا، اک اکلا کھیل کھلائیآ۔ آد جُگادی کھیل نرالا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ جُگا جُگنتر چلے اولڑی چالا، بھيو ابھید آپ اپنے وچ جُھپائیندا۔ سچکھنڈ دوارا وسے سچّی دھرمسالہ، تھر دربارا آپ سہائیندا۔ آپے جانے اپنا سچ جنجالا آپ اپنی کل دھرائیندا۔ آپے کرے کرے سدا پرتپالا، آپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ در گھر ہر وسائیندا، پاربرہم بے آنت۔ در گھر ساچے سوہا پائیندا، پُرکھ ابناشی ہر ہر بے آنت۔ دیا باقی اک جگائیندا، دانا بینا سوہاؤنت۔ گھر منگل ایکا گائیندا، مہا گائے آپ بے آنت بے آنت۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا جانے آد آنت۔ آد آنت ہر سمایا، اپنا لیکھا اپنے وچ ٹکائیا۔ سٹح پرکاس آپ کرایا، اچل مورت بے پرواہیا۔ اجوئی ربت ناؤں دھرایا، مرے نہ جھے سچّا شہنشاہیا۔ تھر گھر گھر آسن لایا، سچکھنڈ دوارا دوارا رہیا آپ سہائیا۔ شاہو بھُوپ اپنا ناؤں دھرایا، راج راجاناں اک اکھوائیا۔ اپنا حُکم آپ چلایا، آپے ویکھے تھاوں تھائینا۔ در دربانا سیو کھایا، در درویش ایکا اپنی کل رکھائیا۔ نر نریشا ویس وٹایا، نر نرائن آپ اکھوائیا۔ برہما وشن شولے اُپایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا ہٹّ آپ کھلائیآ۔ اپنا پردہ

دے چکا، اپنی دیا کھائیندا۔ کرے کھیل بے پرواہ، اپنا ناؤں آپ ورتائیندا۔ برہما وشن شولے آیا، ترے ترے میل ملائیندا۔ اپنی وست اپنے اندر لئے بھرا، سچ بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ نرگن سرگن رُوپ دھرا، جوتی جاتا آپ اکھوائیندا۔ سرب کلا آپے سمرتھ، سگل سمگری آپ ورتائیندا۔ آپے پوجا آپے پاٹھ، اپنا منتر نام درڑائیندا۔ چرن کول بندھائے ساچا نات، برہما وشن شو دھئے جوڑ سیس جھکائیندا۔ آپ سُنائے اپنی شبد اگتی گاتھ، سچ نعرہ آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، دیوے نام وست انمول، پُرکھ ابناشی اپنے کندے تول، برہما وشن شو آپ جگائیندا۔ برہما وشن شو بھنڈار ہر بھریا، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ایک حکم در دوارے آپے کریا، ساچی سیوا سچ لگائیا۔ اپنی ترنی آپے تریا، تارنہار آپ ہو جایا۔ اپنی کرنی آپے کریا، کرتا پُرکھ وڈ داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنی رچن آپ رچائیا۔ اپنی رچنا رچنہارا، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ برہما ویتا کر تیارا، ناہی پُھل آپ کھلائیندا۔ وشنو تیرا اک سہارا، دھئے دھار آپ چلائیندا۔ امرت کول ٹھنڈا ٹھارا، نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنی انس اپنا بنس آپ سہائیندا۔ اپنی انس پاربرہم، آپ اپنا رُوپ وٹائیندا۔ اپنی ککھوں آپے جم، مات پت نہ کوئی وکھائیندا۔ اپنا بیڑا آپے بٹھ، دو جہاناں آپ چلائیندا۔ درگاہ ساچی دھام اولّا نہ کوئی سورج نہ کوئی چن، منڈل منڈپ نہ کوئی سہائیندا۔ نہ کوئی گھڑے نہ کوئی لئے بھن، گھڑن بھنہنہار پُرکھ سمرتھ اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ نہ کوئی دیونہارا ڈن، جوئی جون نہ کوئی بھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، برہمے دیوے ایک ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ برہمے سُن کر دھیان، پُرکھ ابناشی آپ سُنائیندا۔ میرا حکم سچا فرمان، تیری در در سیو لگائیندا۔ میرا راگ تیری دھنکان، تیرے مندر تال وجائیندا۔ میرا شبد تیرا بیان، نگہبان آپ اکھوائیندا۔ میرا چرن تیرا مان، کول نین نین ملائیندا۔ میرا ناد تیرا گان، شبد شبدی اک سُنائیندا۔ میرا تیج تیرا بھان، نورو نور ڈگمگائیندا۔ میرا گھر تیرا مکان، در دوارا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا حکم آپ جنائیندا۔ حکم جنایا ہر نرنکارا، برہما سُن لئے انگڑائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپارا، ہر ہر اپنی ونڈ ونڈائیا۔ ترے گن مایا کر تیارا، ترے ترے لیکھا دے لیکھائیا۔ پنج تت ہوئے سہارا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش سنگ نبھائیا۔ آپے وسے سب توں باہرا، دس کیسے نہ آئیا۔ سیوک سیوا کرے بن بھکھارا، جگ جگ اپنی کار

کرائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، لیکھا لکھ نہ سکے شاپیا۔ میرا شبد سچی ڈھنکارا، برہمے چارے وید تیری پڑھائیا۔ تیرا رُوپ ورتے وچ سنسارا، لکھ چوراسی تیری ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی بھچھیا جھولی پائیا۔ ساچی بھچھیا جھولی پا، پُرکھ ابناشی دیا کھائیندا۔ برہما وشن شو سیو لگا، ترے گن میلا میل ملائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن لیا گھڑا، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ نرگن باقی اک ٹکا، سرگن کھلا پاتی ویکھ وکھائیندا۔ شبد داتی بے پرواہ، انحد راگی راگ سُنائیندا۔ سازن سازی اکم اتھاہ، کایا مندر ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر اندر آپے وڑ، آپ اپنا مکھ چھپائیندا۔ لکھ چوراسی ہر پَسارا، سو پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیندا۔ لوک مات کھیل نیارا، برہمنڈ کھنڈ رچن رچائیندا۔ لوآن پُریاں اک سہارا، گگن پاتالا سوہیا پائیندا۔ رَو سس کر اُجیارا، منڈل منڈپ ڈیرہ لائیندا۔ جل بنب ہو نیارا، دھرت دھول آپ اُچائیندا۔ نو کھنڈ پرتھمی پاوے سارا، ستان دیپاں پھول پھلائیندا۔ چوڈاں لوکاں اک اکھاڑا، ترے ترے واسی ویس وٹائیندا۔ ایک شبد نام جیکارا، پُرکھ ابناشی آپ لائیندا۔ برہما سنے سُننہارا، ست ستوادی آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ دوارا اک وڈپائیندا۔ ساچا حکم دھر فرمانا، ہر برہمے شبد جنایا۔ دھر درگاہی ایک رانا، ہر جو ساچے تخت اپنا آسن لایا۔ ساچا مندر سچ مکانا، تھر گھر اپنا گھر وکھایا۔ ایک رُوپ ایک گانا، ایک تریا ناد وجایا۔ ایک جوت سری بھگوانا، آد جگادی ڈگمگایا۔ ایک ست سرُوپی ست نشانہ، ست ست ست آپ چڑھایا۔ ایک تخت تاج وکھانا، سچا تاج آپ وکھایا۔ جودھا سورپیر بلی بلوانا، بل اپنا آپ وکھایا۔ برہما ویکھے مار دھیانا، اٹھ نیتر نین رکھایا۔ ابناشی کرتا سُنائے اک فرمانا، ساچا حکم آپ جنایا۔ لوک مات جگا جگنتر سُنائے اپنا بھانا، ہر بھانے وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا آپ سمجھایا۔ برہما اٹھیا نیتر کھول، پرہہ آگے سیس جھکائیندا۔ ناد انادی بولے بول، برہم برہمادی آپ سُنایا۔ کون کنڈے تولے تول، لکھ چوراسی کون ونڈ ونڈائیندا۔ کون مایا ممتا دے ورول، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک مارگ ساچا دس، کون دھام کون رام میل ملائیندا۔ پُرکھ ابناشی بھيو گھنڈڑا، برہم پاربرہم کر پیار۔ لکھ چوراسی جوت جگنڈڑا، گھر گھر دیپ ہوئے اُجیار۔ نرگن سرگن ویکھ وکھنڈڑا، اک اکلا ایکنکار۔ جگ جگ اپنی دھار چلنڈڑا، چال نرالی سرجنہار۔ برہما ایک در سُننڈڑا، گھر مندر ہوئے اُجیار۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ لئے مات اوتار۔ جُگ جُگ اوتار مات دھراؤنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ساچے سنتاں آپ اٹھاؤنا، شبد شبدی ویکھ وکھائیندا۔ امرت میگھ اک برسائونا، اگنی تت آپ بُجھائیندا۔ انحد شبد راگ الاؤنا، دُھنی ناد آپ وجائیندا۔ امرت ساچا جام پیاؤنا، نام پیالہ ہتھ اٹھائیندا۔ جُگ جُگ اپنا ویس وٹاؤنا، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ایکا اکھر نام پڑھاؤنا، لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا۔ کایا مندر بہ بہ گاؤنا، رسنا جہوا نہ کوئی بلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے سنت آپ اٹھائیندا۔ سنتن میتا ہر بھگوانا، آد جُگاد سہایا۔ جُگا جُگنتر دُھر فرمانا، شبد شبدی مات سُنایا۔ دو جہاناں بخشے مانا، آون جاون پندھ چُکایا۔ ست سنتوکھی بٹھے گانا، ایکا حُکم منایا۔ ہر مندر وکھائے ہر مکانا، بجر کپاٹی کُنڈا لایا۔ دیپک جوتی اک جگانا، آد نرنجن سیو لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگا جُگنتر ساچی کار، کرے کرئے کرنیہار، ہر سنتن ویکھ وکھایا۔ سنتن لیکھا لیکھا دُھر، دُھر دی بانی بان لگائیا۔ پاربرہم پرہ چڑھیا گھوڑ، شبدی گھوڑا اک دوڑائیا۔ دو جہاناں لایا ایکا پوڑ، ایکا ڈنڈا ہتھ رکھائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے پرکھے جیو جنت مٹھا کوڑ، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہاناں پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں رسیا دوڑ، آؤندا جاندا دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ اپنی کار کرائیا۔ جُگ جُگ کار کرائیندا، ستگر سچا پاتشاہ۔ ساچا بیڑا آپ چلائیندا، نرگن سرگن بن ملاح۔ ایکا چپو ناؤں لگائیندا، ناؤں نرنکارا آپ اکھوا۔ گرمکھ ساچے میل ملائیندا، لکھ چوراسی وچوں لئے اٹھا۔ آپ اپنا منتر نام درڑائیندا، ایکا اکھر لئے پڑھا۔ ستجگ ساچے پھیری پائیندا، اک اکلا بے پرواہ۔ جن بھگتاں محلہ آپ وسائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن راہے دیوے پا۔ ہرجن پار اُتاردا، آپ اپنی کِریا دھار۔ جُگ جُگ پیچ سواردا، دیوے نام شبد ادھار۔ جوتی شبدی بن ملاح، ساچے گھوڑے آپے چاڑھدا، شہنشاہ سچا آسوار۔ توڑے گڑھ جگت ہنکار دا، نام کھنڈا ایکا مار۔ گرمکھ ساچے آپ شنگارد، جُگا جُگنتر ساچی کار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد اگمی مارے واج۔ شبد اگمی سچ ترانہ، تریا راگ لائیندا۔ سنتن میلا دو جہاناں لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ ایکا راگ سُنائے کانا، دُھن آتمک آپ لائیندا۔ امرت آتم دیوے پینا کھانا، ترسنا بھکھ نہ کوئی رکھائیندا۔ چرن کول بخشے سچ دھیانا، چرن چرنودک مُکھ چوائیندا۔ ست سنتوکھی بٹھے گانا، ستگر ساچے گھر سگن

منائیندا۔ سرب جیاں بھوئے جانی جانا، جانہار بھوئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنت ملاوا ساچے گھر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ سنتن ہر ہر پایا، آتم وجے ودھائیا۔ جگا جگنتر کھیل کھلایا، ستجگ تریتا ویکھے چائیں چائینا۔ دواپر اپنے انگ لگایا، لوک مات وجے ودھائیا۔ کلجگ اتم ویکھ وکھایا، نو کھنڈ پرتھی پھول پھلایا۔ ہرجن ساچے لئے جگایا، آپ اپنا میل ملائیا۔ دئی دویتی پردہ دئے اٹھایا، ڈرمت میل دھوئے جھوٹھی شاہیا۔ آتم آتر ایکا شبد سنایا، دوس رین نہ کوئی رکھائیا۔ کھلاپاتی میل ملایا، بوند سوانتی امرت جام پیایا۔ بجر کپائی ساچی ہائی نظری آیا، چوڈاں لوک رہے مکھ شرمائیا۔ ساچے سنت ستگر پورا حاضر حضورا ساچا ساتھی اک بنایا، نہ مرے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن میلے ساچے گھر، گھر سجن اک سہائیا۔ نرگن نراکار، ہر سوبھاوت آپ سہائیندا۔ سنت ساجن میت مرار، پیا پرتیم ویکھ وکھائیندا۔ ناری کنت میلا بہتار، گھر ساچی سیج سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سنتن سنگ نیہائیندا۔ سنتاں سنگ نیہاونہارا، اک اکلا ویس وٹائیندا۔ آد جگادی لئے اوتارا، گر گر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ شبد اناد بول جیکارا، سرشٹ سبائی آپ سنائیندا۔ ورنان برناں وسے باہرا، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ روپ وٹائیندا۔ اک سہائے دھام نیارا، سچکھنڈ دوار آپ سہائیندا۔ غریب نائیاں پاوے سارا، ہنکاریاں ہنکار ٹرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ہر ہر ویکھنہارا، جگا جگنتر کھیل کھلاییندا۔ ستجگ تریتا دواپر پار کنارہ، کلجگ اتم ویس وٹائیندا۔ چارے ویداں پاوے سارا، پُران اٹھاراں کھوج کھجائیندا۔ کھانی بانی دئے ہلارا، انجیل قرآناں پردہ لائیندا۔ ایکا نام ست ورتارا، ست ست آپ کرائیندا۔ ایکا ستگر ایکا گر اوتارا، ایکا دھر دا لیکھ لکھائیندا۔ ایکا شبد نام سچ کٹارا، دو جہان آپ چمکائیندا۔ ایکا مندر ایکا گرو دوارا، ایکا ہر ہر سوبھا پائیندا۔ ایکا ٹھا کر بنے پُجارا، ایکا نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ ایکا رام روپ ورتے وچ سنسارا، ایکا بنسری نام وجائیندا۔ ایکا انا الحق بولے نعرہ، حق حقیقت اک صلاحیندا۔ لاشریک اک پروردگارا، بے عیب اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اک اکلا ایکا ورتے اپنا سچ ورتارا، ایکا ایکنکارا اپنا روپ وٹائیندا۔ آپے ستنام کرے پیارا، چار ورنان اک گیان درڑائیندا۔ آپے واپگر و فتح بول جیکارا، اوچار نیچاں گلے لگائیندا۔ آپے شبد گرو بن سنسارا، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جاگرت جوت بھوئے اُجیارا، اندھ اندھیر سرب گوائیندا۔ ست ست ورتے

ورتارا، ترے گن اگنی تت بھائیندا۔ سنتاں سہائے سچ دوارا، ٹھانڈا دربارا اک وکھائیندا۔ وید کتیب شاستر سمتر کرن پکارا، ہر کا بھیو کوئی نہ پائیندا۔ کلجگ اتم کھیل نیارا، نر ہر نرائن آپ کرائیندا۔ جوتی جاتا ہو اُجیارا، ساچے مندر سوہا پائیندا۔ سمبل نگر پُرکھ اکال دین دِیال اک وچارا، گوبند میلا میل ملائیندا۔ شبد اناد سچّی دھنکارا، سچ نگارہ آپ سُنائیندا۔ برہما وشن شو دئے ہلارا، کروڑ تیتیسآ آپ اُٹھائیندا۔ سُرپت رووے زارو زارا، نیتر نیناں نیر وپائیندا۔ رائے دھرم منگے بن بھکارا، گل اپنے پلّو پائیندا۔ چتر گپت لیکھا لیکھا اپنی کرے وچارا، وچار وچ نہ کوئی آئیندا۔ لاڑی موٹ کرے شنکارا، لال شبدی ہتھ رکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیارا، تخت نواسی سوہا پائیندا۔ سنتن کرے سچ پیارا، ساچی سیجا آپ ہنڈھائیندا۔ اپنا ونج اک وپارا، ایک ہٹ وکھائیندا۔ ایک جگت اک بھنڈارا، ایک بھگونت ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سنت سہاگی ہر ہر کنت، کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیندا۔ رنگ بسنتی ایک چاڑھ، کایا کنچن گرھ سہائیا۔ در گھر ساچے دیوے واڑ، محل اٹل اک وکھائیا۔ گرمکھ بنائے دھردرگاہی لاڑ، سپس جگدیش وڈی وڈیائیا۔ کرے پرکاش بہتر ناڑ، دئے لوچن ہوئے رُشناٹیا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، ڈونگھی کندر ویکھ وکھائیا۔ ترے گن مایا نہ سکے ساڑ، اگنی تت نہ کوئی جلاٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیا۔ سنت ستگر پایا، پاربرہم گر کرتار۔ گر سیکھی بہ بہ منگل گایا، سچ سہنجی گائی وار۔ نیتر انجن اک وکھایا، نج نیتر نین آگھاڑ۔ تن بستر اک چھایا، شبد سروپی کر پیار۔ شاہو بھوپی نظری آیا، نرگن داتا بے عیب پروردگار۔ چارے کوٹاں ہوئے سہایا، دہ دشا ہوئے سہار۔ انڈج جیرج اپنی گود بہایا، اُتہج سینج رہیا اُتھال۔ چارے بانی آپ پڑھایا، پرا پسنتی مدھم بیکھری گھالے گھال۔ چارے کھانی ونڈ ونڈایا، کھتری براہمن شودر ویش ویکھ شاہ کنگال۔ سرشٹ سبائی رنڈ آپ کرایا، چاروں کنت دسے دہانگ نار۔ کلجگ کوکے دئے دُہایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچے سنت لئے اُتھال۔ سنت اُٹھائے آپ پرہی، لکھ چوراسی پُن چھان۔ لکھ چوراسی وچوں لبھ، آپ اُپجائے اپنے لال۔ جھرنا جھرائے کول نبھ، امرت آتم ساچا ڈال۔ ست سنتو کھی پیائے مد، نیڑ نہ ائے کال مہاکال۔ سچ نشانہ پھرائے ہتھ، دو جہاناں توڑ جنجال۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، سچکھنڈ بہائے سچّی دھرمسال۔ جگا جگنتر لڈائے لڈ، آد جگاد کرے پرتپال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے لئے سنبھال۔ ہرجن ہر

سمبالدا، جگا جگنتر ساچی کار۔ نرگن سرگن آپے پالدا، دیونہار اپر اپار۔ مارگ دسے اک نگہبان دا، نرویر رُوپ مورت اکال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سنت ساجن آپے بہال۔ سنت ستگر اک گھر، انت انت سمایا۔ جگا جگنتر دیوے ور، در درویشا پھیری پایا۔ اپنی کرنی ربیا کر، کرتا پُرکھ بھیو نہ رایا۔ نرہے چکائے جگت ڈر، بھے اپنا سرب وکھایا۔ دھرنی دھرت دھول اپر آپ اپنی جوت دھر، دھر دی دھار آپ چلایا۔ گھٹ گھٹ اندر آسن لا ساچی سیج بیٹھا چڑھ، سچ سنگھاسن آپ سہایا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، نہ کوئی ودیا اکھر گایا پڑھ، آپ اپنا شبد سُنایا۔ نہ جنے نہ جائے مر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ویکھے تھاوں تھائیا۔ تھان تھنتر پیکھیا، نرگن سرگن کر پیار۔ گرسکھ گرمکھ آپے ویکھیا، آپ اپنا نین اگھاڑ۔ سنتاں چکے دھر دا لیکھیا، میل ملاوا کنت بہتار۔ بہگتاں میٹے پچھلی ریکھیا، آگے لیکھا دئے وکھال۔ کلجگ اتم دھارے بیکھیا، بھیو اولا ہر نرنکار۔ مچھ داہڑی نہ دسے کیسیا، مؤنڈ مؤنڈائے نہ وچ سنسار۔ جوت جگائے دس دسمیسیا، دہ دشا ہویے اُجیار۔ لیکھا جانے گنپت گنیش برہما وشن مہیشیا، شو شنکر پاوے سار۔ ساچے سنت کرے ادیسیا، جس ملیا ہر کرتار۔ لکھ چوراسی کورٹا بھیسیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ اگم اپار الکھ اگوچر اگم اتھاہ، پاربرہم ابناشی کرتا وڈ وڈ وڈیائیا۔ کلجگ اتم نرگن نرویر پنے سچ ملاح، پُرکھ ابناشی اپنا بیڑا آپ چلائی۔ مورت اکال دین دیال دیونہارا سچ صلاح، ساکھیات جوت کرے رُشنائیا۔ سرشٹ سبائی نو نو ست ست دئے سمجھا، برہم مت اک پڑھائیا۔ من مت دئے تجا، گرمت اک سیکھائیا۔ چار ورنان اپنا رُوپ دھرا، بند خلاصی دئے کرائیا۔ جن ہر رسنا رہے گا، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ ساچا میلا دئے ملا، گر چیلایا تھاوں بہا، گر گر ویکھے تھاوں تھائیا۔ اُچی کوک دئے سنا، شبد اگتی نعرہ لا، سو پُرکھ نرنجن بے پرواہ، جگت بہہ کرے کُرمائیا۔ ترے گن ناتا توڑ تڑا، پنچم اپنی جھولی پا، ہر دیوے مان وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے لے پھڑا، آتر اتم برہم ڈوری ایکا پائیا۔ برہم ڈوری پُرکھ سُبجان، نرگن اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جگ جگ تینا پائے آن، اپنا بندھن اک وکھائیندا۔ سنتن دیوے برہم گیان، برہم ودیا اک پڑھائیندا۔ گرمکھاں بخشے چرن دھیان، چاترک ترکھا آپ بُجھائیندا۔ گرمکھ راگ سُنائے کان، ناد انادی ناد الائیندا۔ کرے کھیل سِری بھگوان، شبد بھگوتی ہتھ اُٹھائیندا۔ بھگت رُوپ سرب جہان، واستک اپنی دھار بندھائیندا۔ آستک کھیل دو

جہان، ناستک سرب مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، سنت ساجن ویکھ وکھائیندا۔ سنت
 سَتگر تھیا، وڈ داتا ہر مہربان۔ امرت جام پیائے گھٹیا، میل ملاوا سِری بھگوان۔ جگت وکارا تن تن چھٹیا، ہر چرن اک دھیان۔ نام
 دھن نہ جائے لُٹیا، نیڑ نہ آئے پنج شیطان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گُرمکھ دیوے ایکا دان۔ گُرمکھ دان اولڑا، گُرمت گُرم
 جھولی پائیندا۔ آپ پھڑائے اپنا پلڑا، جُگ جُگ اپنا سنگ نبھائیندا۔ در دوار آئے کھلڑا، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ سہائے بنک نہچل دھام
 اٹلڑا، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملڑا، شاہو بھوپ راج راجان سیس تاج اک سہائیندا۔ شبد سنہڑا لوک مات جُگا
 جُگنتر ایکا گھلڑا، جُگ جُگ گر پیر اوتار آپ سمجھائیندا۔ اپنی جوتی آئے رلڑا، آپے شبدی شبد ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، سنت بیراگن آپ اکھوائیندا۔ سنت ویراگی سچ ویراگی، نام ویراگ اک جنائیا۔ سنت تیاگ جگت تیاگی، ترے گن مایا ناتا
 توڑ تڑائیا۔ سنت سہاگ سنت سہاگی، کنت کنتوبل پُرکھ اکال اک ہنڈھائیا۔ سنت جاگ کھلائے آپ سدا جاگیا، آلس نندرا وچ نہ آئیا۔ آپ
 بنائے پھڑ پھڑ بنس کاگیا، مانک موتی چوگ چُکائیا۔ جو جن سَتگر سرن سرنائی ساچی لاگیا، سنسا روگ رہے نہ رائیا۔ پھڑ بابوں شوہ
 دریائے آپے کاڈھیا، نام نئیائے چڑھائیا۔ کِرپا کرے غریب نوازیا، غریب نہانے گود بہائیا۔ کلجگ اتم سازن سازیا، قُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔
 نرہے ہو ہو لوک مات گاجیا، شاہ سلطاناں دئے اٹھائیا۔ نہ کوئی دے جگت نواپیا، سیس تاج نہ کوئی ٹکائیا۔ نہ کوئی حاجی نہ کوئی حاجیا،
 حضرت میل نہ کوئی کرائیا۔ اُچی کوک مقامے حق نہ مارے کوئی واجیا، حق بحق نہ کوئی جنائیا۔ پاربرہم ابناشی کرتا اک اکلا ایکنکارا آپ
 چڑھیا ساچے تاجیا، سچکھنڈ دوارا آپ کھلائییا۔ تہر گھر واسی بھوپن راجیا، راج جوگ اک وکھائیا۔ جن بھگتاں رکھے لاجیا، جُگ جُگ اپنا
 رُوپ دھرائیا۔ گُرسکھ وِرا لکھ چوڑاسی وچوں لادھیا، گھر گھر بھانڈا پھول پھلائییا۔ ڈونگھی بھوری آپے کاڈھیا، سُکھمن بیڑا پار کرائیا۔
 ترینی دوار لڈائے لادیا، سنگم اپنا اک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سنت سہیلا اک آکیلا، گر چیلا ویکھے تھاون
 تھائیا۔ چیلا گر ایکا رنگ، سَتگر پُرکھ آپ رنگائیندا۔ گھر گھر وجائے نام مردنگ، مرد مردانہ سیو کھائیندا۔ گُرسکھ گُرمکھ ہرجن ہر بھگت
 ننگی ہون نہ دیوے کنڈ، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ لیکھا جانے ہر جو ہر برہمنڈ، برہم برہما ویکھ وکھائیندا۔ ناد وجائے سہاگی چھند، برہما

وشن شو نال رلائیندا۔ بھيو نہ پائن رسنا جھوا بتي دند، بول بول نہ کوئی سنائیندا۔ گرمکھ ورا جانے پرمانند، پرم پُرکھ جس آپ وکھائیندا۔
 نچ نچھر دیوے نجانند، نچ گھر اپنا رس چکھائیندا۔ سگل سنساری میٹے چند، چنتا چکھا نہ کوئی رکھائیندا۔ داتا دانی گنی گہند، گہر گمبہر
 گرمکھ اپنے نال ملائیندا۔ آپ بنائے نادى بند، سرتی شبدي میل ملائیندا۔ امرت دھار وپائے ساگر سنده، جل تھل مہیئل اپنا روپ
 درسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنت وسائے ساچے گھر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ سنتن در سہایا، گرہ مندر
 ہر نرنکار۔ گھر دیپک جوت جگایا، دوس زین بھوے اُجیار۔ انحد ساچا شبد الايا، نرگن وجدی رہے ستار۔ میل میل سخیاں گھر گھر منگل
 گایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سنتن دیوے نام ادھار۔ نام ادھار اٹھ بھنڈارا، گر ستگر آپ ورتائیا۔ جُکا جُگنتر لئے
 اوتارا، گرمکھ ساچے ویکھ وکھائیا۔ گرمکھ ساچن پاوے سارا، سارنگ دھر اپنی دیا کھائیا۔ سنتن دیوے اک ہلارا، سنمل رُکھ پُھل لگائیا۔
 بھگتن بھگون ہو اُجیارا، آپ اپنالے پرگٹائیا۔ لیکھا چُکائے اتم وارا، جوتی جوت میل ملائیا۔ لکھ چوراسی نہ بھوے خوارا، جونی اجون نہ کوئی
 بھوائیا۔ ستجگ تریتا دواپر اُتریا پار کنارہ، بھگت بھگونت ویکھے تھاون تھائیا۔ کلجگ اتم چاروں کُنٹ اُچی کوک بولے جیکارا، سرشٹ
 سبائی رہیا سنائیا۔ نو ست ہویا اندھیارا، ساچا دیپ نہ کوئی جگائیا۔ گھر گھر وچ میلا جوٹھ جھوٹھ لوبھ موہ ہنکارا، کام کرودھ دئے ڈہائیا۔
 آسا ترسنا کر شنکارا، ہوے ہنگتا نال رلائیا۔ نانا تٹا پُرکھ نارا، وبھچار سرب لوکائیا۔ پُتر دھیاں نہ کوئی وچارا، مات پوت سیج ہنڈھائیا۔
 ساک سجن سین نہ پاوے کوئی سارا، بدن بندھپ گئے چھڈائیا۔ گھر گھر وسے دھوان دھارا، ساچی جوت نہ کوئی رُشنائیا۔ رسنا جھوا اک
 وکارا، وشو شانتی نہ کوئی کرائیا۔ ڈرجن ہویا سرب سنسارا، نندک نندیا مُکھ بھوائیا۔ ہر کا ناؤں بھلیا جیو گوارا، کایا مندر سوہیا کھئے نہ پائیا۔
 ملیا میل نہ پریم پیارا، پریم رنگ نہ کوئی رنگائیا۔ کایا تٹا نہ گڑھ ہنکارا، من راون نہ کوئی ڈھائیا۔ سیتا سرتی نہ کرے کوئی پیارا، سیتا رام نہ
 کوئی اکھوائیا۔ گیتا گائے نہ کوئی اپنی وارا، بنسری کرشن نہ کوئی وجائیا۔ پنکھٹ دسے نہ کوئی پنہارا، اٹھسٹھ در در دین ڈہائیا۔ گنگا گوداوری
 مارے نعرہ، جھنا سُرستی گھلڑے کیس رہی وکھائیا۔ امرت جل نہ ملے ٹھنڈی ٹھارا، کلجگ اگنی رہی تپائیا۔ سر سروور رہیا نہ سچ
 بھنڈارا، کلجگ جیو ناری پُرش ننگے رہے تاریاں لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ساچے سنت لئے

پرنائیا۔ ہر جوت پرنائیندا، زرگن رُوپ انُوپ سچّی سرکار۔ در گھر ساچے سگن منائیندا، سچکھنڈ نواسی ہو تیار۔ ایکا تندن ہتھ اٹھائیندا، نام ڈوری اگم اپار۔ لوک مات پھیری پائیندا، گرمکھ ساچے لئے وچار۔ اپنی ہتھیں ہتھ وکھائیندا، نہ کوئی توڑے اتم وار۔ ساچے گھوڑے آپ چڑھائیندا، آپ اپنی کیرپا دھار۔ ساچے ڈولے آپ بہائیندا، پُرکھ ابناشی کھیل نیار۔ زرگن کھار آپ ہو جائیندا، چارے کوٹاں ویکھ وچار۔ گرمکھ تیرا بہار آپ اٹھائیندا، سر چُکے اپنا بہار۔ لوآن پُریاں پار کرائیندا، برہمنڈ کھنڈ چرناں بیٹھ دئے لتاڑ۔ برہما وشن شو تیرا راہ تکائیندا، نیوں نیوں کرے نمسکار۔ ستگر ساچے دھام بہائیندا، تھر گھر کھولے بند کواڑ۔ سچکھنڈ دوارا آپ سچائیندا، سنت سپیلے آپے واڑ۔ اپنی جوتی آپ جگائیندا، جوتی جوت آپ زرنکار۔ ورن گوت نہ کوئی رکھائیندا، اوچ نیچ نہ کھئے دھار۔ جو جن ہر ہر رسنا گائیندا، ویلے اتم لئے اُہار۔ کلجگ اتم ویس وٹائیندا، نہکلنکا لئے اوتار۔ ہرجن ساچے میل ملائیندا، میل ملاوا وچ سنسار۔ جگت جگیا سو پندھ مُکائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سنت سہیلا نت نوت بھگتن کرے ساچا بت، وار تہت نہ کوئی رکھائیندا۔ وار تہت نہ دوس ماس، برس برکھ نہ کھیل کھلائیندا۔ جگ جگ جن بھگتاں اُتے کرے ترس، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ جگت ترسنا میٹے حرص، سنسا روگ سرب چُکائیندا۔ امرت میگھ ایکا برس، سانتک ست ست کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے آپ اٹھائیندا۔ ہرجن شبد جگایا، کر کیرپا گن ندھان۔ ست ست میل ملایا، پنج تت ہویا نگاہبان۔ دھر دی بانی بان لگایا، ناتا توڑ پنج شیطان۔ پنچم شبد اک سنایا، گھر مندر ہوئے دھنکان۔ انحد ساچا تال وجایا، آپ وجائے گن ندھان۔ بنک دواری بنک سہایا، زرگن سرگن ہو پردھان۔ آپ اپنا بھیو کھلایا، اک وکھائے پد زربان۔ اک اکلا ایکنکارا اپنی کل ورتایا، دوچی فُدرت ویکھے جیو جہان۔ تیجا لوچن آپ کھلایا، چوٹھے پد دیوے مان۔ پنچم راگ اک سنایا، چھیویں چھپر چھن نہ کوئی مکان۔ ستویں ست ستوادی ست ست ورتایا، نہ زمیں نہ اسمان۔ چار دیوار نہ بنت بنایا، چھپر چھن نہ کوئی نشان۔ سچ سنگھاسن اک وچھایا، اُپر بیٹھ سری بھگوان۔ آپ اپنا حکم الایا، نور الاہی نوجوان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جگ جگ ہرجن ساچے لئے جگایا۔ جاگرت جوت ہر جگا، گرمکھ سجن آپ جگائیا۔ مایا پھندن پھند کٹا، پت پت پت کرے بے پرواہیا۔ سانتک ست تن ورتا، من پنکھی اڈ نہ دس جائیا۔ مت متوالی دئے سمجھا،

بُدھ بیکھی آپ کرائیا۔ شرعِ شرعیت اک وکھا، کلمہ امام آپ پڑھائیا۔ نبی رسولان راہے پا، مُلا مُسائق شیخ پیر دستگیر آپ اپائیا۔ نورو نور جلوہ آپ خُدا، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ آفتاب آپ رہیا چمکا، ظاہر ظہور کھیل کھلائیا۔ نیرن دُور وسے ساچے تھان، دُور نیڑ اپنا پندھ مُکائیا۔ آسا پُور جن بھگتاں پکڑے بانہ، منسا منسا وچ ٹکائیا۔ جگت وکارا کرے دُور سچ نیاں، ثالث اپنا ناؤں رکھائیا۔ نرگن نرویر جوتی جامہ پا، ہر ہر اپنا بل آپ دھرائیا۔ سنت ستگر لیکھے لے لا، پُورب لیکھا لیکھے پائیا۔ بہرم بھلیکھا رہے نہ را، بھل اُپھل بے پرواہ، اُپھل مارگ اک چلائیا۔ صلح کُل دو جہاں، عالم علم اک پڑھائیا۔ ایک مارگ دے وکھا، کائنات کایا شرع آپ جنائیا۔ آب حیات جام پیا، مہو محبوب دے ملائیا۔ ایکنکارا اپنا ویس وٹا، نانک نرگن دے صلاحیا۔ ایک منتر سچ پڑھا، ایشٹ دریشٹ سریشٹ اک وکھائیا۔ ایک جوتی جوت ڈگمگا، پُوت سپوتا سُت دُلارا ایک جائیا۔ گوہند سُورا ناؤں دھرا، پُرکھ اکال رہیا دھیائیا۔ دھرنی دھرت دھول تیری پیج لے رکھا، کلجگ اتم ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ساچے ساچی سیکھیا اک سمجھائیا۔ ساچی سیکھیا شبد گردیو، دیو آتما سرب جگائیندا۔ پُرکھ ابناشی الکھ ابھیو، انہو اپنا روپ وٹائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا میو، امرت آتم رس چکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گُرمکھ ویکھے اپنے گھر، گھر مندر آپ سہائیندا۔ گھر مندر بنک سہایا، ہر سنگت کر پیار۔ ست ستونتا میل ملایا، پت پتونتا کرے پیار۔ بھکھا ننگتا پھیری پایا، منگدا پھرے در دوار۔ پُرکھ ابناشی جگت بھکھاری آپ ہو جایا۔ گُرسکھ لبھدا دوار۔ اپنی الفی اک ہنڈھایا، دُوجا بستر نہ کھے پیار۔ ساچا شستر اک چمکایا، نام کھنڈا تیز کٹار۔ لوہار ترکھان نہ کیسے گھڑایا، ایہرن ت نہ مارے مار۔ جگت کٹھالی کیسے نہ پایا، اگنی اک نہ دیوے ساڑ۔ گُرسکھ تیرے رنگ رنگایا، ساچا کھنڈا تیکھی دھار۔ زوراور ہتھ اٹھایا، کلجگ آئی اتم وار۔ روداس چمارا ڈھوراں ڈھوئے سُن لایا، لیکھا لیکھے سرب سنسار۔ ساڈھے تِن ہتھ وند وندایا، شاہ سلطانان مارے مار۔ برہمنڈ کھنڈ ڈیرہ ڈھایا، برہما وشن شو کرے پکار۔ شنکر باسک تشکا گلوں لابییا، ہتھ ترسول سٹی نیتر نیر ویلے وارو وار۔ برہما چارے مُکھ اٹھایا، اٹھ نیتر رہیا آگھاڑ۔ وشنوں باسک تشکا سانگو پانگ سیج تجایا، چرن دوار بنے بھکھار۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی شابو شاباشی کلجگ اتم جوت جگایا، پرگٹ ہوئے وچ سنسار۔ نہکلنک ناؤں دھرایا، چوٹھا جگ ویکھ وکھایا، نو سو نژنویں چوکرئی

جُگ کرے خوار۔ سمرتھ پُرکھ آپ اکھوایا، سرِشٹ سبائی ہتھ گویا، گر در مندر مسجد مٹھ ویکھ وکھایا، شو دوالا پاوے سار۔ تیرتھ تھ پھول پُھلایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجُگ تیری اتم ور، تیرا کرے پار کِنار۔ کلجُگ تیرا پار کنارہ، کرتا پُرکھ آپ کرائیا۔ سمت سمتی مارے مارا، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ وید ویاسا وشو لکھارا، اپنا لیکھا گیا سمجھائیا۔ نانک نرگن تکھی دھارا، تریلوکی رسیا جنائیا۔ گوہند سورپیر بلکارا، کھڑگ کھنڈا اک چمکائیا۔ چارو کُنٹ دھواں دھارا، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیا۔ چاروں کُنٹ آئے پاسا ہارا، سار پاش کھیل کھلایا۔ پرگٹ ہووے نہکلنک نرائن نر اوتارا، سمبل نگری دھام سُہائیا۔ جوتی شبدی ایکا رنگ رُوے نرنکارا، نرگن نرگن وچ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجُگ تیری کل مٹائیا۔ کلجُگ تیرا کل کلیش، کل کلکی آپ مٹاونا۔ تیری الفی در درویش، در در بھکھاری منگ منگاونا۔ تیری کھئے نہ چلے پیش، پُرکھ اباشی اپنا بھانا آپ ورتاونا۔ در منگن منگ برہما وشن مہیش گیش، ویلا آنت نہ کیسے بچاونا۔ دھرت دھول وکھائے کھلڑے کیس، نیترو رو رو نیر وپاونا۔ گرُمکھ راہ تگن دس دسمیس، نیلا نیلی دھاروں پار کراونا۔ وشن برہما شو باسک شیش، سہنسر مُکھ آپ صالابونا۔ کلجُگ اتم پاربرہم اباشی کرتا جن بھگتا کرے اک آدیس، جس بہ بہ رسنا گاون۔ سورپیر بلوانا نر نریش، نر ہر نرائن اپنا روپ آپ پرگٹاونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، چار ورن رکھے ساچی ٹیک، ایشٹ روپ اک اکھواونا۔ چار ورن اک ٹیک، سرِشٹ سبائی ہر رکھائیندا۔ شبدی شبد بُدھ بیک، مت متوالی آپ سمجھائیندا۔ سوچھ سرُپی آپ اپنے لئے ویکھ، پُرب لہنا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلجُگ اتم اُکھڑے میخ، تھر کوئی رہن نہ پائیندا۔ لیکھا جانے رکھی کیش، گوردھن اپنے ہتھ اُٹھائیندا۔ کھنڈا ویکھے دس دسمیس، سری بھگوتی بھگوت آپ چمکائیندا۔ گرُمکھ سجن ستگر شاہ سلطان اپنے نیتر لئے پیکھ، جگت نیتر لوچن نین بند کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے سنت رسنا جہوا منیا منت، من منکا آپ بھوائیندا۔ منکا منکا آپ بھوائے، من واسنا رہن نہ پائیا۔ تُنکا تن آپ لگائے، جوتی تلک اک رکھائیا۔ شبد ڈنکا اک وجائے، انحد ساچا تال وجائیا۔ واسی پُری گھنکا دیا کھائے، گھنک پُر واسی سچا شہنشاہیا۔ بار انیکا جوت جگائے، عقل کل آپ اکھوائیا۔ نام دھنٹس ہتھ ٹکائے، کلجُگ راون لئے کھپائیا۔ کورٹا کنس آپ مٹائے، بل کرشنا آپ رکھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سنسا دئے چُکائے، سنگ محمد چار یار دئے صلاحیا۔ اللہ رانی انکا انگ لگائے، انگیکار

آپ ہو جائیا۔ ساچا بنکا آپ سہائے، گرمکھ بنک دواری دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سنتن ویکھے کایا گرہ، جوت سرُپی اندر وڑ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، اپنا دھام آپ سہائیا۔ کایا مندر دھام نیارا، گر ستگر آپ سہائیندا۔ نو دوارے پار کنارہ، پنچ وکارا میٹ مٹائیندا۔ سکھمن ناڑی اندھ اندھیارا، ٹیڈی بنک پار کرائیندا۔ ایڑا پنگل دئے سہارا، آپ اپنی انگل لائیندا۔ امرت آتم ٹھنڈی ٹھارا، بھر پیالہ مد پٹائیندا۔ انحد شبد سچی دھنکارا، دھن آتمک آپ سٹائیندا۔ شبد انادی منگلچارا، واہ واہ گیت گوبند لائیندا۔ پنچم راج جوگ سیکدارا، ساچا حکم آپ سٹائیندا۔ بجر کپائی کھول کوارا، ساچا مندر ویکھ وکھائیندا۔ دسم دواری کھیل نیارا، ہر نرنکارا جوت جگائیندا۔ آتم سیجا کر شنکارا، آپ اپنا آسن لائیندا۔ آپے سٹا پیر پسارا، کروٹ اپنی نہ کھئے بدلائیندا۔ گرمکھ ورا چڑھ دوارا، منزل اپنا پنڈھ مکائیندا۔ ایک دوجا پار اتارا، تیجا نین آپ پرگٹائیندا۔ چوتھے پد سچ سہارا، پنچم میلا میل ملائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیارا، برہم پاربرہم ویکھ وکھائیندا۔ سرتی شبدی کر پیارا، ناری کنت میل ملائیندا۔ ایش جیو میلا اک دوارا، گھر گھر ساچے آپ کرائیندا۔ جگت جگدیش دئے سہارا، جگنیشور اپنا بیہو کھلائیندا۔ سنتن سوہے اک منارا، گھر مندر سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سنتن اندر آپے وڑ، سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ سچ سنگھاسن سوہاوت، گرمکھ آتم سیج سہائیا۔ پُرکھ ابناشی ایک کنت، نج گھر بیٹھا خوشی منائیا۔ ایک چاڑھ رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ ایک منیا ایک منت، ایک شبد نام درڑائیا۔ ایک سادھ ایک سنت، ایک ستگر رُپ وٹائیا۔ ایک لیکھا جانے جیو جنت، ایک لکھ چوراسی رہیا بھوٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد شبد برہماد، سن سادھ ہر سنتن دئے بھٹائیا۔ سن سادھ پنڈ برہمند، ہر ساچا کھوج کھجائیندا۔ لکھ چوراسی وٹن وٹن، ہر آپ اپنی جھولی پائیندا۔ کلجگ اتم شبد سنائے سہاگی چھند، سو پُرکھ نرنجن ڈھولا گائیندا۔ ہنگ برہم اک وکھائے پرمانند، پیا پریم میل ملائیندا۔ لکھ چوراسی گا گا تھکی بتی دند، کلجگ بندھن نہ کوئی ٹرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنت سپیلے گرو گریچیلے میلے اپنے گھر گھر بند دوار، سوہاوت بھوئے وچ سنسار، ہرجن ساچا آپ سہائیندا۔ نہکلنک نرائن نراوتار، جوتی جوت جوت اجیار، رُپ رنگ ریکھ نہ کوئی وکھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، ستجگ ساچا بھوئے پردھان، کلجگ اتم پنڈھ مکائیندا۔

★ ۱۱ بہادروں ۲۰۱۷ یکرمی مکند سنگھ دے گرہ پنڈ مہراج ضلع بٹھنڈا ★

پُرکھ اکال سرب گنوتنا، ست ست وڈی وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن جُگا جُگنتا، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ساچا دھام سہنتا، نرگن داتا بے پرواہیا۔ ایکنکارا ایکا دھام وسنتا، تھر گھر ساچے سوہا پائیا۔ آد نرنجن جوتی نور وکھنتا، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ ابناشی کرتا بے آنت بے آنتا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ سِری بھگوان آپ اپنا انگیکار کرے لائے انگ انگدا، میل ملاوا سہج سُبھائیا۔ پاربرہم در دربان در درویش بنے منگتا، اپنی بھکھیا آپے جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا نور آپ پرگٹائیا۔ آپے جوت آپے جاتا، جوتی جوت آپ جگائیندا۔ آپے پُرکھ آپ بدھاتا، اپنی بڈھ آپ رکھائیندا۔ آپے پتا آپے ماتا، آپے بالک گود سُبھائیندا۔ آپے دیونہارا ساچی داتا، داتا دانی آپ اکھوائیندا۔ آپے نرگن رکھے نرگن ساتھا، آد جُگاد سنگ نبھائیندا۔ ترے ترے بھون چلائے راتھا، رتھ رتھوہی سیو کمائیندا۔ آپے شبد انادی گائے گاتھا، ناؤں نرنکارا آپ الائیندا۔ آپے کھیلے کھیل تماشا، منڈل منڈپ آپ سُبھائیندا۔ آپے روس کرے پرکاشا، سورج چن آپ چڑھائیندا۔ آپے دوس آپے راتا، گھڑی پل اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ آپے پوجا آپے پاٹھا، ایشٹ گردیو آپ ہو جائیندا۔ آپے سروور مارے ٹھاٹھا، امرت تال آپ سُبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ آپے اپنی کل دھار، اپنی مہا آپ جنائیا۔ آپے رُپ انوپ سچے سرکار، ساچے تخت آپ سُبھائیا۔ آپے ابناشی کرتا ہو اُجیار، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ آپے وسے سچکھنڈ سچے دربار، سچ سینگھاسن سوہا پائیا۔ آپے راجن بھوپ بن سیکدار، شہنشاہ آپ ہو جائیا۔ آپے حُکمی حُکم ورتے ورتار، آپے بھانے ربیا سہائیا۔ آپے سیس بٹھ دستار، ساچا تاج آپ اٹھائیا۔ آپے ست ستوادی نشانہ دیوے چاڑھ، درگاہ ساچی وجے ودھائیا۔ آپے بنے ساچا لاڑ، نرگن نرائن وڈ وڈیائیا۔ آپے گھڑے اپنا گھاڑ، گھڑن بھتہنہار آپ ہو جائیا۔ آپے گپت آپے ظاہر، ظاہر ظہور اپنی کھیل کھلاٹیا۔ آپے شبد ناد نور وجائے ستار، شبد جیکارا آپ کرائیا۔ آپے تھر گھر کھولے بند کواڑ، تھر گھر واسی اپنی مہا آپ جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگاد اک اکلا، کرے کھیل اُچ محلہ، نہچل اٹلا آپ سُبھائیا۔ آپے محل آپ اٹار، نرگن نرنکار آپ اکھوائیندا۔ آپے جوتی جوت ہو اُجیار، نور نور نور سہائیندا۔ آپے شبد شبد جیکار، آپے دُھن دُھن اُپجائیندا۔ آپے ست ست ورتے ورتار، ست ستوادی آپ اکھوائیندا۔

اگم اگمڑی کرے کار، اگم اتہاہ بھیو نہ آئیندا۔ آپے الکھ الکھنا اچی کوک کرے پکار، اپنی الکھ آپ جگائیندا۔ آپے سچ محلہ ییج سوار، آپے اپنی بنت بنائیندا۔ آپے جلاں تھلاں کرے وچار، مہیئل اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر سہنجنا آد زرنجن اک وکھائیندا۔ آپے داتا دھر سنجوگی، جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے رسیا رس رس بھوگی، بھسمڑ روپ نہ کوئی وٹائیندا۔ آپے دیوے درس اموگھی، سوچھ سرؤپ آپ پرگٹائیندا۔ آپے ہوئے آگادھ بودھی، بودھ آگادھا شبد لائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے در، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ آپے در آپ دروازہ، کھولنہار آپ ہو جائیا۔ آپے ہوئے غریب نوازا، گھر گمبھیر وڈی وڈیائیا۔ اپنا ساجن آپے ساجا، تخت نواسی سچا پاتشاہیا۔ آپے بھوپ آپے راجا، آپے نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ آپے در درویش بن بن مارے واجا، سچکھنڈ دوارے سیو کھائیا۔ آپے رکھے اپنی لاجا، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ آپے آسو چڑھے تازا، ساچا گھوڑا آپ دوڑائیا۔ آپے چلائے نام جہازا، ایکا چپو ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا ایکنکار، کرے کھیل اپرا پار، الکھ آگوچر بھیو نہ آئیا۔ آپے راج جوگ سکدار، شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیندا۔ آپے رعیت کرے پیار، رام روپ آپ وٹائیندا۔ آپے وشنوں وشو کر آکار، نراکار ساکار کھیل کھلائیندا۔ آپے کولا بٹھے دھار، امرت ناہی آپ ٹکائیندا۔ آپے پھول پھولن ہوئے اجیار، ساچی مالن آپ ہو جائیندا۔ آپے پت ڈالی پائے سار، ساچی کھاری سیس اٹھائیندا۔ شبد دلالن بن ونجار، وشنوں اندر پھیرا پائیندا۔ جوت اکالن سیوادارا، روپ رنگ نہ کوئی وکھائیندا۔ آپے شاہو بھوپ ہر زرنکار، ساچے مندر سوہا پائیندا۔ آپے پنکھڑیاں آپے گلزار، آپے گنچہ مکھ کھلائیندا۔ آپے بھورا گونچے در دوار، اجونی ربت انہو پرکاش آپ کرائیندا۔ آپے برہما پاربرہم کرے کھیل نیار، نرگن اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ آپے ساجن ساچے کرے پیار، ساچے میلا آپ ملائیندا۔ آپے تاکی کھولے بند کوار، دھر فرمانا آپ سنائیندا۔ آپے چارے مکھ لے آگھاڑ، رسنا جہوا آپ بلائیندا۔ آپے نش اکھر وکھر دیوے دھار، اپنی مہا آپ سنائیندا۔ آپے چارے ویداں بھر بھنڈار، ودت اپنے وچ ٹکائیندا۔ آپے کھیل کرے زرنکار، کھیل کھلاڑی ویس وٹائیندا۔ نرگن نرگن پاوے سار، روپ رنگ ریکھ اپنے وچ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے وشن آپے برہما، اپنے مندر آپے جمّا، مات پت نہ کوئی رکھائیندا۔ آپے وشنوں کرے پیار، سو پُرکھ زرنجن ایکا منتر نام درڑائیا۔ ہوئے ہنگتا برہم کر پَسار،

پاربرہم اپنی ونڈ ونڈائیا۔ آپے شنکر دیوے دھار، دھواں دھار آپ سہائیا۔ آپے سُن سہادھی بھئے اُجیار، نرگن جوت کر رُشناٹیا۔ آپے اندر باہر گپت ظاہر، چارے کوٹاں ویکھ وکھائیا۔ آپے دہ دشا دئے ہلار، لوآن پُریاں کھوج کھوجائیا۔ آپے برہمنڈ کھنڈ ورتے ورتار، گگن پاتالان آپ سہائیا۔ آپے نرگن سرگن کرے کھیل اگم اپار، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکا ہر، ہر جو ہر مندر رہیا سہائیا۔ ہر مندر ہر سہائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ نرگن دیا باقی اک جگائیندا، پُرکھ اکال ہو اُجیار۔ دین دیا دیا کھائیندا، ست سروپی ساچی دھار۔ سچ سنگھاسن اک سہائیندا، نرگن راجا بن سکدار۔ ساچا چہتر آپ جھلائیندا، اُنجا پون نہ کوئی ہلار۔ برہما وشن شو سپس جھکائیندا، ترے ترے میتا کرن چرن نمسکار۔ ایکا منتر نام درڑائیندا، سوہنگ شبد سچی جیکار۔ پاربرہم اپنا روپ آپ پرگٹائیندا، ایکا برہم کر پسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل اپر اپار۔ آپے ترے گن داتا ہر نرنکار، کرتا پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ آپے ترے گن مایا کرے پسار، رجو طمو ستو آپ پرگٹائیا۔ آپے پنج تت کرے آکار، اپ تیج وائے پرتھی آکاش آپ اُپائیا۔ آپے لکھ چوراسی بھانڈے گھڑے وچ سنسار، برہما وشن شو سیو لگائیا۔ آپے رکت بوند کرے پیار، ناری کنت آپ سہائیا۔ آپے من مت بڈھ دئے ادھار، آسا ترسنا آپ بھرائیا۔ آپے کام کرودھ موہ لوبھ ہنکار، آپے ہنگتا گڑھ وسائیا۔ آپے وسیا اندھ اندھ اندھیار، ڈونگھی گندر ڈیرہ لائیا۔ آپے جوتی جوت کرے اُجیار، آد نرنجن سیو کھائیا۔ آپے سکھمن ٹیڈی غار، ایڑا پنگل اپنا راہ وکھائیا۔ آپے امرت ٹھنڈی ٹھار، کایا مندر آپ بکائیا۔ آپے شبد دُھن سچ جیکار، انحد تال آپ وجائیا۔ آپے سخیان منگلاچار، گیت گوہند آپے گائیا۔ آپے بجر کپائی لائے پاڑ، دئی دویتی دئے چکائیا۔ آپے آتم سیجا ہو اُجیار، نچ گھر ساچا آپ سہائیا۔ آپے برہم پاربرہم ہو پاوے سار، ایش جیو ویکھ وکھائیا۔ آپے جگدیش سچی سرکار، جگت جوتی جوت کرے رُشناٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے داتا دانی وڈ بھنڈاری، اپنی ونڈن آپ ونڈائیا۔ آپے بھنڈاری آپے داتا، دیونہار آپ اکھوائیندا۔ آپے سنساری آپے گیاتا، گیان دھیان آپ جنائیندا۔ آپے شبد آپے راتھا، آپے جگ جگ سیو کھائیندا۔ آپے جوتی نور لالاٹا، نور نورانہ ڈگمکائیندا۔ آپے جانے آد جگادی واٹا، اپنا پنڈھ آپ مکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل ساچے گھر، در در گھر گھر آپ سہائیندا۔ آپے در آپ درویش، دیناں ناتھ

وڈی وڈیائیا۔ آپے نر آپ نریش، نر نرائن آپ اکھوائیا۔ آپے وشن برہما بنے مہیش، اپنی کل آپ دھرائیا۔ آپے ترے گن مایا دھارے بھیکھ، پنچم اپنا رنگ رنگائیا۔ آپے باسک سٹا سیج، سانگو پانگ آپ ہنڈھائیا۔ آپے برہما نیتر رسیا پیکھ، اپنا نین آپ کھلائیا۔ آپے پوجا گنت گیش، باسک تشکا گل ہنڈھائیا۔ آپے دو جہاناں دھارے بھیکھ، گر پیر اوتار اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپے بھگتاں دیوے بھگتی ٹیک، بھگون بھاونی آپ پور کرائیا۔ آپے سنتن کرے بڈھ بیک، ڈرمت میل آپ دھوائیا۔ آپے گرمکھاں لکھنہارا لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ آپے گرمکھ سجن لے پیکھ، جگ جگ اپنا میل ملائیا۔ آپے میٹنہارا جگت لگی میخ، لکھ چوراسی پھول پھلائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کر کرپا ہوئے سہائیا۔ آپ سہائک سرب گنوتتا، آپے رچھک رچھیا بھگت کرائیندا۔ آپے میل ملاوا ساچے سنتا، جگ جگ اپنی دھار بندھائیندا۔ آپے شبد منیا منتا، رسنا جہوا آپ سٹائیندا۔ آپے توڑے گڑھ ہوئے ہنگتا، نون سو اکھڑ آپ پڑھائیندا۔ آپے در درویش بنے منگتا، جگ جگ جن بھگت دوارے آئیندا۔ آپے کایا چولی ساچی رنگدا، نام مجیٹھی اک چڑھائیندا۔ آپے لوآن پُریاں لنگھدا، برہمنڈ کھنڈ چرناں ہیٹھ دبائیندا۔ آپے کرے کھیل سورے سربنگ دا، ستگر پورا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا میل آپ ملائیندا۔ آپے پاربرہم بل باون بھیکھا دھار، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ آپے در در منگے منگ کرتار، کرتی اپنی کرت کھائیا۔ آپے دھرت دھول کر اُجیار، جل بنب آپ ٹکائیا۔ آپے سیوک کرے سیوادار، شاستر سمرت دین گواہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا آپ وکھائیا۔ آپے بھانا آپے رانا، آپے حکم چلائیندا۔ آپے چتر سگھڑ سیانا، مورکھ موڑ آپ اکھوائیندا۔ آپے راگ آپے گانا، ناد دھن آپ وجائیندا۔ آپے پون آپے مسانا، پون پونی آپ سٹائیندا۔ آپے پینا آپے کھانا، آپے گھر گھر رزق پُچائیندا۔ آپے دانا آپے پینا، پینا دانا آپ ہو آئیندا۔ آپے جل آپے مینا، آپے بالوت تپائیندا۔ آپے امرت آتم ٹھنڈا سینتا، سر سرور آپ اکھوائیندا۔ آپے لیکھا جانے لوکاں تیناں، چوڈاں ہٹ پھول پھلائیندا۔ آپے اپنے رنگ ہوئے بھینا، بھنڑی رین آپ سہائیندا۔ آپے مرنا آپے جینا، لکھ چوراسی آپ بھوائیندا۔ آپے پاٹا آپے سینا، آپے دوئے دوئے جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ آپے رنگ رنگیلا، چھیل چھبیل ساچا ماہیا۔ آپے کرے اپنا حیلہ، ہلت پلت آپ سٹائیا۔ آپے روپ وٹائے لال کنچن سوہا پیللا، چٹی دھار آپ سٹائیا۔ آپے کالا رنگ

بوئے ادھینا، آپے نیلی دھار پار کرائیا۔ آپے بھنے ہنکاری بینا، گرہ ہنکار آپ ترائیا۔ آپے مذہب آپے دینا، شرع شریعت آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ آپے بے عیب پروردگار، آپے نورو نور اکھوائیندا۔ آپے مقامے حق وسے ساچا یار، سانجھا یار ناؤں وڈیائیندا۔ آپے حق حقیقت راہ رہیا تگ، اپنی تدبیر آپ بنائیندا۔ آپے ویکھے خلق خدائی ہو پرگٹ، نورو نور ڈگمگائیندا۔ آپے چوڈاں طبقات کھولے ہٹ، زمیں اسمانا ڈیرہ ڈھاپیندا۔ آپے پیر فقیر دستگیر شاہ حقیر کھیل بازی گر نٹ، سوانگی سوانگ اپنا آپ وکھائیندا۔ آپے فُط غوث مُلا شیخ ٹوآ نٹ، تسبیح مالا آپ لٹکائیندا۔ آپے انجیل قرآناں ایکا مسلا رہیا رٹ، کائنات آپ سنائیندا۔ ایکا آب حیات پیئے گٹ گٹ، ست پیالہ ہتھ رکھائیندا۔ ایکا مکہ کعبہ بیٹھا ڈٹ، سچ محرابے آسن لائیندا۔ ایکا دُئی دویتی لائے پھٹ، ایکا کلمہ نبی آپ سکھائیندا۔ ایکا احباب رباب وجائے سٹ، ست ستار آپ بلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا اپنی کل ورتائیندا۔ آپے جلوہ نور جلال، بسمل اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپے فلک آپے خلق آپے عرش آپے قُرس آپے دھمال، ملنگ اپنا انگ آپ پرگٹائیا۔ آپے پت ڈالی ڈال، پھل پھلواری آپ مہکائیا۔ آپے سنگ محمد چار یار چلے نال نال، حق حقیقت دئے گوابیا۔ آپے اللہ رانی بنے دلال، مکھ گھنگٹ مات اٹھائیا۔ آپے کال آپے مہاکال، دین دیال آپ اکھوائیا۔ آپے رائے دھرم لئے اٹھال، اٹھائی گنڈاں آپ گھلائییا۔ آپے چتر گپت دئے وکھال، لکھ چوراسی بھل نہ رائیا۔ آپے لاڑی مؤت سر جُتی رنگ لال، ہتھیں مہندی مات رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر، جگ جگ اپنی کار کھائیا۔ جگ جگ کار کرائیندا، اک اکلا ایکنکار۔ اپنے مارگ آپے پائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ اپنا شبد آپ لائیندا، نام ندھانا بول جیکار۔ اپنا روپ آپ پرگٹائیندا، گر ستگر لئے اوتار۔ بھگت بھگونت ویکھ وکھائیندا، سنتن میلا کنت بہتار۔ گرمکھ چولی رنگ رنگائیندا، گرمکھ سوہے بنک دوار۔ ستجگ تریتا کھیل کھلائییندا، ترے گن مایا وسیا باہر۔ رام رام ناؤں دھرائیندا، لنکا گرہ توڑ ہنکار۔ راون اپنے لیکھے پائیندا، ناتا تھے سرب سنسار۔ ساچا چلہ ہتھ اٹھائیندا، دھنٹس دھنڈی مارے مارے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے رامآپے رام، آپے جانے اپنا کام، آپے سینتا سرتی کرے پرنام، آپے جنگل جوہ اجار پہاڑ بنباس پھیرا پائیندا۔ آپے بن آپے بنباس، آپے در در الکھ جگائیا۔ آپے پرتھمی آپے آکاش، آپے گگن گگنتر رہیا سہائیا۔ آپے منڈل آپے راس،

آپے گوپی کابن نچائیا۔ آپے پون آپ سواس، سواس سواسا آپ سہائیا۔ آپے جگ جگ پوری کرے آس، اپنی اچھیا آپ بھرائیا۔ آپے داتا
 سرب گنتاس، گنوتا وڈ وڈیائیا۔ آپے پُرکھ پُرکھ ابناشی، نہ مرے نہ جائیا۔ آپے تریتا تریا کریا واسی، اپنا لیکھا دئے چُکائیا۔ آپے دواپر کرے
 بند خلاصی، وید ویاسا آپ پڑھائیا۔ آپے پُران اٹھاراں کر پرکاشی، چار لکھ ہزار ستاراں سلوک گنایا۔ آپے غریب نہانیاں کرے بند خلاصی،
 اپنا پردہ آپے پائیا۔ آپے رتھ رتھوہی بنے داس داسی، سیوک سیوا آپ کرائیا۔ آپے بھگت بھگونت پوری کرے آسی، ارجن گیتا اک پڑھائیا۔
 آپے لکھ چوراسی کرے واسی، آپے گھڑے بہن وکھائیا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا جانے جگا جگتتر، آپ بچھائے لگی
 بسنتر، ایک نام چلائے ساچا منتر، مت متوالی بھیو نہ پائیا۔ مت متوالی نہ پاوے بھیو، گہر گمبھیر ہر اکھوائیندا۔ پُرکھ ابناشی لکھ ابھیو،
 گنوتا ناؤں دھرائیندا۔ بڈھ نہانی کرے سیو، جگت بیک نہ کوئی رکھائیندا۔ اک اکلا وڈ دیوی دیو، دیو آتما اپنا ناؤں دھرائیندا۔ پرما آتما سدا
 نہکیو، نہچل اپنا دھام سہائیندا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے پوجا آپ پوجاری، آپے ایشٹ گر اوتاری، آپے نیوں نیوں
 کرے نمسکاری، سیس جگدیش آپ جھکائیندا۔ آپ جگدیش ہر جو ہر، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ اپنی جوت آپے دھر، نرگن نرگن کرے
 رُشنایا۔ ساچے مندر آپے وڑ، پنج تت کایا بنک وڈیائیا۔ شبد اگمی اکھ پڑھ، نش اکھ آپ سُنایا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، چوٹی
 جڑ نہ کھئے رکھائیا۔ ستجگ تریتا دواپر بندھایا اپنے لڑ، اپنا بیڑا آپ چلائی۔ جگ جگ کرتا کرنی رہیا کر، کرنہار اک اکھوائیا۔ نہبھو چُکایا اپنا
 ڈر، نہبھو وکھائے سرشٹ سبایا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ اپنی ونڈ ونڈایا۔ آپے ستجگ آپے تریتا، آپے
 دواپر پار کرائیندا۔ آپے بنے ساچا نیتا، آپے حُکمی حُکم سُنائیندا۔ آپے لیکھا جانے برہما ویتا، برہم وڈیا آپ پڑھائیندا۔ آپے بندھن پائے کروڑ
 تینتیس دیوی دیوتا، گن گندھرب اپنے اندر آپے بند کرائیندا۔ آپے نو کھنڈ پرتھی ویکھے جھک جھک، سچ کرسانا اپنا روپ وٹائیندا۔ آپے
 ستان دیپاں روپ پرگٹائے چُن چُن، چت وت ٹھگوری کھئے نہ پائیندا۔ آپے کھیوٹ آپے کھیٹا، سچ ملاح آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرورپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ اپنا روپ پرگٹائیندا۔ آپے کالا تن شنکار سوسا، اپنی رنگن آپ رنگایا۔ آپے موسیٰ آپے عیسیٰ، عیس اسلا
 ہر اپنی رحمت وچ کُکائیا۔ آپے شبد آپ حدیثا، آپے الف اُفت پھیر کرائیا۔ آپے جگت آپ جگدیشا، آپے جوت کرے رُشنایا۔ جوتی

جوت سرُپ بر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ آپے انجیل آپے فُران، عالمِ علمی آپ اکھوائیندا۔ آپے مسجد کعبہ دو دو آہ کرے
 پہچان، آپے نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیندا۔ آپے شرع آپے ایمان، آپے اُمت ویکھ وکھائیندا۔ آپے عاشق آپے معشوق آپے آبا آپے حیوان،
 مہبان بیدو آپ اکھوائیندا۔ آپے مجلس آپے مہان، آپے اپنی آن جنائیندا۔ آپے تیس بتیسا گائے گان، اپنی تسبیح آپ پھرائیندا۔ آپے مُلا شیخ
 مسائق پیر دستگیر ہوئے پردھان، امامِ امامہ آپ ہو جائیندا۔ آپے سنگ محمد چار یاری دیوے مان، چوڈاں طبقات آپ بلائیندا۔ آپے چوڈاں
 صدی کرے پروان، لوک مات کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ بر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا رُپ بر رگھڑے، بسمل اپنا ناؤں دھڑے،
 دھرنی دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ آپے زرگن دھار، سرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپے نانک گر لے اوتار، لوک مات پھیرا پائیندا۔ آپے وسے
 سچکھنڈ دوار، سچکھنڈ سنگھاسن سوہیا پائیندا۔ آپے کھچے چرن دوار، نام ڈوری ہتھ رکھائیندا۔ آپے درس وکھائے آگم اپار، زرگن سرگن
 ویکھ وکھائیندا۔ نانک پایا ستگر ایکا گھر بار، در گھر مندر آپ سہائیندا۔ جگے جوت سچی سرکار، تخت شبد آپ سہائیندا۔ اُچی کوک
 کرے پُکار، ہوں سیوک ٹھاکر ابناش در دوارے منگن آئیندا۔ پُرکھ ابناشی کِریا دھار، ساچی وست نام امولک جھولی پائیندا۔ نام ست
 جگت ورتار، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ تیرا میرا رُپ اپار، برہم پاربرہم سہائیندا۔ میرا ناؤں تیری دھار، زرگن نانک آپ پڑھائیندا۔
 سوہنگ شبد سچا جیکارا، در گھر ساچے آپ سنائیندا۔ ملی وست اپر اپار، چور یار ٹھگ کھئے لٹ نہ جائیندا۔ نانک ستگر ہو تیار، لوک
 مات پھیرا پائیندا۔ چار ورنان کرے پیار، اوچاں نیچاں راؤ رنگاں، راج راجاناں شاہ سلطاناں ایکا رنگ رنگائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش
 بھڑ پھڑ بانہوں دیوے تار، تارنہارا آپ ہو جائیندا۔ غریب نیانے بنائے گل دا بار، خماں غریبی آپ ہنڈھائیندا۔ ہنکاریاں توڑ گڑھ ہنکار،
 ساچی ودیا آتم آنتر آپ پڑھائیندا۔ ست نام سچ جیکار، واہ واہ ستگر آپ سنائیندا۔ ہتھیان تپیاں پاوے سار، جپی تپی ہتھی ستی ویکھ
 وکھائیندا۔ آتم برہم جوت اُجیار، دیا باقی ڈگمگائیندا۔ کھلاپاتی میت مُرار، ہر زرنکار گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ گرمکھ ہوئے سہاگن نار،
 ساچی مینڈھی سیس گندائیندا۔ نیتز نینان کجل دھار، نام ندھانا آپ مٹکائیندا۔ ہتھیں مہندی رنگ چاڑھے اپار، چرن کول سیو کھائیندا۔ تن
 بستر وکھائے اک شنکار، سولان اچھیا پور کرائیندا۔ ہتھ کنگن گہنا پائے کرتار، اپنے انگن گود بہائیندا۔ سیج سہاوی کرے پیار، اپنا میلا آپ

ملائیندا۔ گر چیل سوبن اک دوار، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ دھرم رائے نہ مارے مار، چتر گپت نہ حساب وکھائیندا۔ لاڑی مؤت دیوے
 ڈرکار، نام کھنڈا ہتھ چمکائیندا۔ گرمکھ ساچے کرے پیار، ساچی سیجا آپ ہنڈھائیندا۔ ساچی سیجا سٹے پیر پَسار، اپنی کروٹ آپ
 بدلائیندا۔ نانک نرگن سرگن کرے پیار، محل اٹل اُچ منار ہر مندر ہر دوار آپ وڈیائیندا۔ ملیا میل ایک وار، ملیا میل وچھڑ نہ جائیندا۔
 دوجی قدرت پاوے سار، تیجے برہما وشن شو آپ جگائیندا۔ چوتھے پد ہو تیار، چوتھے گھر سوہیا پائیندا۔ پنچم ناد شبد دھنکار، ساچی
 سخیاں مل بہ بہ منگل گائیندا۔ چھیویں چھپر چھن نہ کھئے اُسار، مندر گردوار نہ کھئے وکھائیندا۔ ستویں ست ستوادی ساچی کار، سچکھنڈ
 دوارے آپ کرائیندا۔ اٹھار تتاں وسیا باہر، من مت بُدھ بندھن کھئے نہ پائیندا۔ نو در نہ کرے کھئے خوار، جگت واسنا نہ کھئے وکھائیندا۔ ناتا تھے
 کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، مایا ممتا ہوئے ہنگنا آسا ترسنا اگنی جوت آپ جلائییندا۔ ایکا بجنشے چرن پیار، پُرکھ ابناشی کرپا دھار، نر نرائن
 پیج سوار، آتم برہم کر پیار، پاربرہم ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم جایا، اپنی گود سہا۔ ساچا سٹ اُپجایا، برہم مت اک پڑھا۔ ساچے مندر
 آپ ٹیکایا، پنج تت کایا جڑت جڑا۔ ایکا دیپک ہتھ پھڑایا، جوت نرنجن کر رُشنا۔ شبد انادی ناد سُنایا، دُھن آتمک راگ الا۔ سرشٹ
 سبائی دئے جنایا، نانک ستگر بے پرواہ۔ چوتھا جگ دئے دُہایا، کلجگ کوکے تھاوں تھان۔ دہ دشا اندھیرا چھایا، رو سس رپے شرما۔ سادھا
 سنناں مکھ بھوایا، ناتا تٹا پتا ماں۔ پتا پوت نہ گود سہایا، ناری کنت نہ لئے ہنڈھا۔ جگت دُہاگن نار سرشٹ سبایا، وبھچار رہی کما۔ چارے
 وید نہ کرن سہایا، پُران اٹھاراں بیٹھن مکھ چھپا۔ گیتا گیان نہ کوئی درڑایا، نو اٹھاراں پنڈھ نہ سکے کوئی مُکا۔ بہتر ناڑ نہ ہوئے رُشنا، تِن سؤ
 سٹھ ہاڈی لیکھا سکے نہ کوئی گنا۔ وید شاستر ساچی سیکھیا نہ کوئی پڑھایا، دُھر دا لیکھا نہ دئے مُکا۔ انجیل قرآنا رو رو نعرہ ایکا لایا، عیسیٰ
 موسیٰ سنگ محمد کوک رہی سنا۔ ویلے آنت رچھیا نہ کوئی کرایا، ناتا جوڑے نہ نال خُدا۔ خالق خُدی روپ وٹایا، خلق ویکھے بے پرواہ۔ ثالث
 اپنا ناؤں دھرایا، سرشٹ سبائی ویکھے تھاوں تھان۔ نانک اکھڑ ایکا گایا، نو کھنڈ پرتھی کر رُشنا۔ کلجگ ویلا آنت دئے سہایا، پُرکھ ابناشی
 بے پرواہ۔ نہکلنکا جامہ پایا، جوتی جوت لے جگا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل لے کھلایا۔ آپے نانک نرگن دھار،
 ستنام آپ پڑھائی۔ آپے جوتی گر اوتار، انگد امرداس سہائی۔ آپے رام داس کر پیار، سر سروور اک سہائی۔ آپے ارجن کھول کواڑ، شبد

ناد دُھن وِجائیا۔ آپے گُرُو گرتھ گُر کر تیار، گُرْمکھاں ایہہ سمجھائیا۔ آپے ہرِ گوبند ہو اَسوار، دِوے دھارا رُوپ وٹائیا۔ آپے ہررئے سچّی سرکار، آپے بالی بُدھ ہر کرشن لیکھ لائیا۔ آپے تیغ بہادر ہو اُجیار، ہند چادر رُوپ وٹائیا۔ آپے کرتا قادر کرے کار، عظمت اپنے ہتھ رکھائیا۔ آپے سْت دُلارا ہو اُجیار، گُر گوبند ناؤں پرگٹائیا۔ آپے پُرکھ اکال پاوے سار، دین دِیال دِیا کھائیا۔ آپے امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار، بھر پیالہ جام پیائیا۔ آپے کھڑگ کھنڈا چنڈ پرچنڈ تیز کٹار، آپے نیناں ہون کرائیا۔ آپے پنجاں کرے اک پیار، اک نال اک سیس گنداٹیا۔ آپے نیوں نیوں پئے چرن دوار، آپے ڈھیہہ ڈھیہہ منگے سچ سرنائیا۔ آپے چار چارے جُگ کرے پار، چار دُلا رے سیو کھائیا۔ آپے جانے سرسا دھار، سَتگر اپنا اِشٹ وچ رکھائیا۔ آپے بھکت بھوکھتی رکھ کر پیار، چرن کول سچّی سرنائیا۔ آپے جُکت جکت کرے وچار، آپے سَتھر سولان سیج ہنڈھائیا۔ آپے سنیہڑا دیوے میت مُرار، اپنا ڈھولا آپے گائیا۔ آپے پُرکھ پُرکھوتم پاوے سار، پرم پُرکھ بے پرواہیا۔ آپے گوبند ہر ہر کرے پیار، سینگھ رُوپ سہج سُکھدائیا۔ آپے کھولے اپنا بھیو نیار، بھیو ابھید بھیو جنائیا۔ سْت دُلا ر سچ وبار، سچّی سرکار آپ کرائیا۔ ناتا چُھٹنا سرب سنسار، پنج تت رہن نہ پائیا۔ ایکا جوتی دس اوتار، گُرُو گرتھ دئے وڈیائیا۔ کلجگ آوے اتم وار، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیا۔ پُرکھ ابناشی لئے اوتار، نہکلنکا ناؤں دھرائیا۔ گوبند سورا وڈ بلکار، گُر چیلا ویکھ وکھائیا۔ کلخی توڑا سیس دستار، تیر کمان ہتھ اٹھائیا۔ ایکا چلہ ویکھ نشان، سچ نشانہ اک لگائیا۔ ولیا چھلیا ہر بھگوان، اُچ اٹلیا ساچے محلے ڈیرہ لائیا۔ سمبل نگری کرے مقام، جکت قیامت دئے وکھائیا۔ لیکھا جانے رمیا رام، کرشنا بنسری آپ وچائیا۔ عیسیٰ موسیٰ دئے پیغام، جبرائیل مکائیل اسرافیل اسرائیل آپ وڈیائیا۔ پورن کرے اپنا کام، پورن پریشور بے پرواہیا۔ آپ اٹھائے اپنا سچ نشان، ست ستوادی آپ جھلاٹیا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھ مار دھیان، نو دوارے کھوج کھوجائیا۔ چارے ویداں کرے پروان، آپ اپنے وچ ٹکائیا۔ چارے کھانی دئے گیان، چارے بانی دئے پڑھائیا۔ چارے جُگ بن نادان، سَتجُگ تربتا دواپر کلجگ بال بالا رُوپ وٹائیا۔ پُرکھ ابناشی ہو مہربان، اپنا چولا لئے بدلائیا۔ ایکا ڈھولا گئے دو جہان، سو پُرکھ نرنجن بے پرواہیا۔ ہنگ برہم کرے پچھان، سوہنگ نام منتر اک سمجھائیا۔ اللہ واپگرُو رام کرشن ایکا رُوپ سیری بھگوان، واہ واہ صفتی کرن صفت صلاحیا۔ ابناشی کرتا اک اُونکار آپ پکڑائے اپنا دامن، دامنگیر سرِشٹ سبائیا۔ لیکھا جانے بڈ ماس ناڑی چام، تتوت ویکھ وکھائیا۔ پنج

تت کایا کھیڑا نگر گرام، گھر بیٹھا ساچا ماہیا۔ جن بھگتاں بھر پیالہ پیائے جام، اٹھے پھر خُمار اک وکھائیا۔ مٹمکھ جیو سرب پچھتان، جُگ جُگ ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ مانس مائکھ ہون حیران، من مت کوک رہی کُرائیا۔ کلجُگ اتم انت ہر بھگونت ساچے سنت لئے پچھان، لوک مات ویس وٹائیا۔ نہکلنک بلی بلوان، نرگن اپنا بل دھرائیا۔ کلجُگ میٹے جھوٹھ دکان، کوڑی کریا رہن نہ پائیا۔ ہنکاریاں توڑے مان ابھان، شاہ سُطاناں خاک ملائیا۔ گُرسکھ ویکھے چتر سُجان، جس جن آتم آتر اک لو لائیا۔ چار ورنان دیوے مان، اوچ نیچ نہ کھئے وکھائیا۔ چار وید سدا جس گان، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیا۔ اپنی کرنی کرے آپ بھگوان، بھگون ساچی کھیل کھلائیا۔ ستجُگ دیوے ساچے دان، جیا دان جھولی پائیا۔ آپے ویکھے بھنڑی رین آن، گُرسکھاں سنگ سائیا۔ دوئے دوئے لوچن نین اٹھ اٹھ ویکھے مار دھیان، کون کوٹے ہر پرگنیا پارہسم اک رگھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک آپ اکھوائیا۔ آپے نہکلنک نرنکار، نرگن اپنا روپ پرگنائیندا۔ آپے شبد ڈنکا اگم اپار، لوآن پُریاں برہمنڈ کھنڈ آپ سنائیندا۔ آپے بار اینکا کرے کھیل کرتار، خالق خلق روپ وٹائیندا۔ آپے ہرجن جنکا جائے تار، جنک سپُتری سینتا سرتی آپ پرنائیندا۔ آپے کاہنا کرشنا نام بنسری وجائے ست ستار، مُکند منوہر لکھی نرائن سیس مُکٹ اپنے آپ سہائیندا۔ آپے کالا سوسا کر شنکار، چوراسی کلیاں ویکھے وکھائیندا۔ آپے آسو شاہ ہو آسوار، چار کُنٹ پھیرا پائیندا۔ آپے نام نامہ بول جیکار، جے جیکار آپ کرائیندا۔ آپے سرشٹ سبائی کرے خوار، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ آپے کلجُگ پاسہ کرے ہار، ہار جت اپنے ہتھ رکھائیا۔ آپے شبد کھنڈا پھڑ تیز کٹار، لوک پرلوک ویکھے وکھائیندا۔ آپے برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈ لئے وچار، اُتبھج سینج آپے پندھ مُکائیندا۔ آپے ستجُگ ساچے کرے پیار، ستجُگ آپے دیا کھائیندا۔ آپے لکھ چوراسی وچوں گُرسکھ ساچے لئے اُبھار، در گھر ساچے میل ملائیندا۔ آپے اپنے گل پائے پھولن ہار، گُرسکھ کلی کلی آپ مہکائیندا۔ آپے تاگا سوٹ دیوے ڈار، نام سوٹی ہتھ اُٹھائیندا۔ آپے مالن بنے نر نرنکار، جگت باغیچہ ویکھے وکھائیندا۔ جوت اکالن سیوادار، ساچی سیوا آپ کرائیندا۔ گھالن گھالی در دربار، دُھر دی گھال لیکھے لائیندا۔ پالی بنیا آپ گردھار، آد جُگاد کھیل کرائیندا۔ کلجُگ سوالی رووے زارو زار، ویلا آنت سرب پچھتائیندا۔ ناتا تٹا ساک سجن سین میت مُرار، سگلا سنگ نہ کھئے نہھائیندا۔ کایا کنتی ہوئی دُکھیار، دردی دُکھ نہ کھئے وٹائیندا۔ اپنا حلفیہ دئے بیان، ساچا کرم نہ کھئے گنائیندا۔ ورن برن بھلایا جیو جہان، چار ورن اٹھاراں

برن دھیرج دھیر نہ کھئے وکھائیندا۔ کلجگ اتم ایکا ایک کرنی کرن، کرتا پُرکھ ناؤں دھرائیندا۔ جس جن بخشے اپنی سرن، جنم مرن پھند
 کٹائیندا۔ نیتر کھولے ہرن پھرن، گر گوبند درس وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ بیڑا آپ چلائیندا۔ جگ
 جگ بیڑا آپ چلایا، ستگر ساچا وڈ وڈیائیا۔ کلجگ کھیوٹ بن کے آیا، کھیلے کھیل خلق خُدائیا۔ آس نندرا تج کے آیا، دوس رین ایکا رنگ
 سائیا۔ بن بندرا گوپی کاہن بن کے آیا، گوکل متھرا راس رچائیا۔ ساچی سخیاں رل کے آیا، گرُمکھ ساچے نال پرگٹائیا۔ سولان ہزار کتیاں ور
 کے آیا، سمت سولان بیس بیس کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اک اِکلا اپنے بتھ رکھے وڈیائیا۔ عیسیٰ موسیٰ بن
 کے آیا، رام رام آپ اکھوائیندا۔ ساچا تانا تن کے آیا، تانا پیٹا آپے پائیندا۔ ساچا راجا بن کے آیا، کلجگ اتم حُکم سُنائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ول چھلدھاری آپ اکھوائیندا۔ ساچا بنیا محمد ملاح، چار یاری متا پکائیا۔ اللہ رانی دئے صلاح، صلاحگیر
 اک خُدائیا۔ خالق خلق ویکھے آپ خُدا، اجمطو کسمتو مہربان مہبان تُوں جلوہ آپ الاہیا۔ اُچی کوک دئے صدا، اپنا کرے فرض ادا، ساچے
 حُجرے آپے سوہیا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بیو کھلائیا۔ نانک نرگن بن کے آیا، جننی جن گود بہائیا۔
 پُرکھ اکال دین دیال پتا بن کے آیا، پتا پوت دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ اتم ویکھے وکھائیا۔ کلجگ اتم
 ویکھن آیا، نہکلنک بلی بلکار۔ پھل ریکھا میٹن آیا، نانا توڑ سرب سنسار۔ جوٹھ جوٹھ مایا ممتا ہوئے ہنگتا بھیکھ بیکھن آیا، نیتر نین آپ
 اکھاڑ۔ مُلا شیخ مسائق پیر قُطب غوث میٹن آیا، چوڈاں طبقاں توڑ زنجیر۔ برہما وشن شو لیکھا منگن آپ لگایا، چارے ویداں کرے اخیر۔
 پنڈت پاندھ آپ پڑھاؤن آیا، چوڈاں وِدیا کئے بھیڑ۔ گرُمکھ ساچے آپ سہاؤن آیا، وڈ داتا گہر گمبھیر۔ ساچا مارگ اک وکھایا، ٹھانڈا گہر
 امرت ٹھانڈا سیر۔ گرُمکھ ورلے مُکھ چوایا، دئی دویتی کڈھی پیڑ۔ ساچے مندر آپ بہایا، چوٹی چاڑھ اک اخیر۔ نرمل دیپک آپ جگایا،
 میل ملاوا پیرن پیر۔ پیت پتھر سیس سہایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، جن بھگتاں کئے بھیڑ۔ جن
 بھگتاں سُرْت سمبالدا، جگا جگنتر ساچی کار۔ ستجگ تربتا دواپر اپنے چرناں ہیٹھ لتاڑدا، کلجگ آئی اتم وار۔ لیکھا جانے اگنی تت ہاڑ دا،
 ترے گن تپے مات انگیار۔ گرُمکھ ساچے لکھ چوڑاسی وچوں کڈھ درگاہ ساچی آپے واڑدا، آپ اپنا کرے پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ساچے لئے اُبھار۔ ہرجن پیچ سوارین، کلجگ تیری اتم وار۔ ایک دیوے نام ادھارین، چرن کول سچ پیار۔ آپے کھولے بند کواڑین، ناتا تھے جگت وکار۔ پنچ وکارا آپ پچھاڑین، آپے مارن ہارا مار۔ آپے گرمکھاں پھرے پچھے اگاڑین، ایتھے اوتھے پاوے سار۔ آپے لہنا چکائے چرن چھپائی داہڑین، ناری پُرکھ پُرش ایک دھار۔ پردھ بال پار اُتارین، منجھدھار نہ ڈوبے کوئی وچ سنسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نر ہر پاوے ساچی سار۔ نر ہر بنواری نمو ست، نمو دیوے واستک رُپ سرب سائیا۔ ایک جوت زرنکاری آستک، وشو دھار اک بندھائیا۔ ستجگ ساچی کرے کاری، چار ورنان اک ادھاری، در دربارا اک وکھائیا۔ سوہنگ شبد جیکاری، گر گر چیل لاون واہو داہیا۔ برہما وشن شو کرن نمسکاری، جگت جگدیش وڈی وڈیائیا۔ سرشٹ سبائی ہوتے پنہاری، کاغد قلم نہ لکھنہاری، نیترووے دھرت بشدھا، ست سروور لیکھا چکے نہ جگت شاہیا۔ بھگت کبیر واجاں رہیا ماری، سچ محلے بیٹھ اٹاری، گرسکھاں راہ تکائیا۔ کلجگ تیری آئی اتم واری، ستگر پورا جائے پیچ سواری، گرمکھ ساچے پوڑے گیا چاڑھی، اچا ڈنڈا وچ برہمنڈا ہر ساچا آپ لگائیا۔ گرمکھ سرتی رہے نہ کواری، ملیا میل ہر کنت بہتاری، درگاہ سے سچ اٹاری، جوتی جوت سائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، گرسکھ سجن لئے پھڑ، پھڑنہارا دس نہ آئیا۔ گرمکھ پھڑیا کیرپا ندھ، کر کیرپا میل ملایا۔ اتم کارج کرے سدھ، صدق صبوری اک وکھایا۔ چرن داس کرائے نو ندھ، اٹھاراں سدھ پھرے ہلکایا۔ آپ جنائے اپنی بدھ، اپنا منتر آپ پڑھایا۔ من مت اتر اتم جائے ودھ، تیر نرالا ایک لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ویکھے تھائوں تھانیا۔ تھان تھنتر سہایا، کر کیرپا آپ زرنکار۔ گرسکھ بنک ویکھ وکھایا، لوک مات لے اوتار۔ اپنے انک آپ لگایا، انگیکار کرے زرنکار۔ دھر دا ساچا سنگ نبھایا، جگ جگ وچھڑیا ملیا ساچا یار۔ ہرہوں وچھوڑا آپ کٹایا، اٹھے پھر درس دیدار۔ نج اتم ساچی سیجا ڈیرہ لایا، پُرکھ ابناشی کیرپا دھار۔ اپنا گیڑا آپ دواہیا، چاروں گنٹ گیزنہار۔ ہرجن کھیرا آپ وسایا، کایا مندر کھول کواڑ۔ دھندھوکار اندھیر آپ مٹایا، دیپ جوتی باقی کر اُجیار۔ کھلاپاتی رُپ پرگٹایا، امرت بوند سوانتی پیائے ٹھنڈی ٹھار۔ راتیں سٹیاں لئے اُٹھایا، سُن سیکھوپت جاگت تریا ایک دھار۔ اپنا میل لائے ملایا، ہر سنگت بخشے چرن پیار۔ گر چیل ایک دھام سہایا،

سمبل نگری کر وچار۔ رَوَداس چمیار لیکھ لکھایا، ساڈھ تِن ہتھ مندر مینار۔ جگت باڈی نہ کیسے بنایا، گھاڑن گھڑے نہ کوئی وچ سنسار۔
 رکت بوند میل ملایا، سیوا کرے سیوادار۔ گر گوبند وچ وسایا، شبد گر وڈ بلکار۔ پُرکھ اکال آپ اکھوایا، جوتی جامہ بھیکھ اپار۔ ایکا
 سوٹی ہتھ رکھایا، شبد کھنڈا نام کٹار۔ کوٹی کوٹ جیو جگایا، جگت جگت کر کرتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے
 کھیڑے دیوے ور، گرسکھ بندھائے اپنے لڑ، ایکا پلُو ہتھ وکھایا۔ ایکا پلُو ساچی ڈور، نام نامہ ہتھ پھڑائیندا۔ لیکھا جانے پنج چور، تتوت
 میٹ مٹائیندا۔ پاوے سار اندھ گھور، اگیان اندھیر گوائیندا۔ جگت وکارا دیوے ہوڑ، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔ اپنے مارگ دیوے تور، ساچا
 مارگ اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ساچے میل ملایا۔ گرمکھ میل ملایا، کر کرپا آپ نرنکار۔ پورب
 لہنا جھولی پایا، مانس جنم کر وچار۔ نیتز نیناں درس دکھایا، جوتی جامہ بھیکھ اپار۔ ساک سجن سین اک اکھوایا، مات پت بھائی بھین آپ
 نرنکار۔ پتا پوت گرمکھ جوڑ جڑایا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ ورن گوتی پنڈھ مکایا، ذات پات نہ کوئی وچار۔ واسنا کھوٹی آپ کڈھایا، ایکا
 رنگ رنگائے سچی سرکار۔ جوتی جوت جگایا، جیون مرن دے ادھار۔ اوت پوت آپ بنایا، وشنوں بنسی کھیل اپار۔ بنس سربنسا آپ سُہایا،
 سہنس سہنسا روپ کرتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ تیری اتم ور، ساچی سکھیا کر وچار۔
 سکھیا سکھ وچار، شبد جنائیندا۔ ڈھر درگاہی دھار، دھرم وکھائیندا۔ نہکرمی کرم وچار، پار کرائیندا۔ ورنی برنی وسیا باہر، ایکا رنگ
 سہائیندا۔ ہرن پھرن کھول کواڑ، نیتز نین درس کرائیندا۔ ساچے گھوڑے دیوے چاڑھ، واگان اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرمکھ گرمکھ ہربھگت
 ہرجن اپنے مندر دیوے واڑ، ہر مندر آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ بھائے اپنے در، در دروازہ آپ
 سہائیندا۔

★ ۱۲ بہادروں ۲۰۱۷ یکرمی ودھاوا سنگھ دے گرہ پنڈ مہراج ضلع بٹھنڈا ★

اک اکلا گن ندھان، عقل کل ہر اکھوائیندا۔ اک اکلا سری بھگوان، نرگن دیپ جوت جگائیندا۔ اک اکلا جودھا سورپیر بلوان، عقل کل اپنی کھیل کھلائیندا۔ اک اکلا سچکھنڈ وسے سچ مکان، چھپر چھن نہ کوئی چھپائیندا۔ اک اکلا وڈ مہربان، اپنی دیا آپ کھائیندا۔ اک اکلا نوجوان، روپ رنگ ریکھ نہ کوئی وکھائیندا۔ اک اکلا شاہو بھوپ بن راج راجان، درگھر ساچے سوہیا پائیندا۔ اک اکلا آپ وکھائے سچ نشان، دو جہاناں آپ جھلائیندا۔ اک اکلا وڈ دانی دان، دیونہارا اک اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ اک اکلا سری بھگوان، بھيو ابھید آپ چھپائیندا۔ اک اکلا شاہ سلطان، تخت نواسی کھیل کھلائیندا۔ اک اکلا راج راجان، سیس اپنے تاج ٹکائیندا۔ اک اکلا جوتی نور جوت مہان، انہو پرکاش سمائیندا۔ اک اکلا دیونہارا دھر فرمان، شبد اگتی ناد وجائیندا۔ اک اکلا در درویش بنے دربان، درگھر ساچے اپنا حکم آپ الائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا روپ آپ پرگٹائیندا۔ اک اکلا شاہو بھوپ، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ اک اکلا ست سروپ، ست ستوادی بے پرواہیا۔ اک اکلا مہا انوپ، نہ مرے نہ جائیا۔ ایکا وسے چارے کوٹ، دہ دشا پھیری پائیا۔ ایکا آپ اپنے اُپر جائے تھہ، اپنا بھيو آپ کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ ایکا ایک شاہ سلطانا، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ ایکا ایک جیا دانا، جیون جگت آپ بنائیندا۔ ایکا ایک پینا کھانا، امرت ایکا دھار وائیندا۔ ایکا ایک شبد بانا، پُرکھ اکال آپ اڈائیندا۔ ایکا ایک ویکھے مار دھیانا، نرگن اپنا نیتر آپ کھلائیندا۔ ایکا ایک چتر سگھڑ سیانا، من مت بدھ نہ کوئی دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ اک اکلا کھیل کھلائے، مہا اگت گنی نہ جائیا۔ سچکھنڈ دوارے سوہیا پائے، درگاہ ساچی جوت جگائیا۔ تھر گھر ساچا آپ کھلائے، در دروازہ بے پرواہیا۔ اپنا کاجا آپ رچائے، ساچا سگن آپ منائیا۔ اپنا تاجا آپ سہائے، تخت نام وڈی وڈیائیا۔ اپنا راجا آپ اکھوائے، رعیت اپنا روپ وٹائیا۔ اپنا تاجا آپ دوڑائے، شاہ آسوار شہنشاہیا۔ اپنا راگا آپ الائے، تریا راگ آپ سنائیا۔ اپنی ربابا آپ وچائے، سُر تال نہ کھئے رکھائیا۔ اپنا ربابا آپ اکھوائے، محبوب نور الاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اک اکلا کھیل اپارا، کرے کرے ہر نراکارا، نرگن نرویر اپنا بل دھرائیا۔ اپنا

بل آپے رکھ، اپنا ویس وٹائیندا۔ نرگن اندر نرگن ہو پرتکھ، نرگن دیا باقی کملاپاتی آپ جگائیندا۔ نرگن نرگن وچوں ہوئے وکھ، اپنا آپ پرگٹائیندا۔ نرگن نرگن ہوئے سرب کل سمرتھ، اپنی کتھا اکتھ آپ سٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ اک اکلا ایک دھار، ایکنکارا آپ چلائیآ۔ اباشی کرتا کھیل اپار، الکھ اگوچر بھیو کھئے نہ پائیآ۔ سری بھگوان ہو اُجیار، آد نرنجن ڈگمگائیآ۔ سو پُرکھ نرنجن وسنہارا دھام نیار، نہچل دھام اٹل آپ سہائیآ۔ ہر پُرکھ نرنجن آد جگادی خبردار، جنم مرن وچ نہ آئیآ۔ سری بھگوان لیکھا جانے دُھر دربار، دُھر دی بان اپنے ہتھ رکھائیآ۔ پاربرہم پرہم میت مرار، میل ملاوا سہج سُکھدائیآ۔ کرے کھیل سچھی سرکار، شاہ پاتشاہ بے پرواہ آپ اکھوائیآ۔ نرگن بنے نرگن ملاح، نرگن بیڑا آپ چلائیآ۔ نرگن دیوے سچھی صلاح، صفت صلاح اپنا ناؤں دھرائیآ۔ بودھ آگادھا شبد سنا، گھر مندر ناد وجائیآ۔ سچکھنڈ دوارا ویکھ وکھا، ویکھنہارا دس نہ آئیآ۔ تخت نیواسی سچا پاتشاہ، حُکمی حُکم آپ چلائیآ۔ اپنی وست آپے جھولی پا، اپنی ہتھیں بھکھیا منگ منگائیآ۔ آپ اپنی رچھیا کرے سبئی تھان، سر اپنا ہتھ آپ ٹکائیآ۔ اجونی ریت پُرکھ اکال دین دیال انہو پرکاش آپ کرا، مورت اکال وڈی وڈیائیآ۔ تھر گھر ساچا مندر دئے سہا، دُھر دربار آپ لگائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارا ایک کھول، شبد انادی آپے بول، اپنا نام آپ جنائیآ۔ اک اکلا ایک ناؤں، نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اک محلہ اک گراؤں، سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ ایک پتا ایک ماؤں، ایک بالک رُپ وٹائیندا۔ ایک رکھ ٹھنڈی چھاں، سمرتھ پُرکھ اک اکھوائیندا۔ ایک کرے سچ نیاؤں، عدل عادل آپ ہو جائیندا۔ ایک ہنس بنائے کاؤں، کاک ہنس آپ اڈائیندا۔ ایک پکڑنہارا باہوں، اک اکلا اپنی سیو آپ کھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگادی کھیل اپار، کرے کرے کرنیہار، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ عقل کل دھارا ہر نرنکارا، مہا کتھ کتھی نہ جائیآ۔ نرگن نرائن نرہے ہو اُجیارا، در گھر ساچے جوتی جوت کری رُشنائیآ۔ اک وسائے ٹھانڈا دربارا، اگنی تت نہ کھئے تپائیآ۔ سورج چن نہ کھئے اُجیارا، منڈل راس نہ کھئے وکھائیآ۔ گگن منڈل نہ کھئے ادھارا، پُریاں لوآں نہ بندھن پائیآ۔ زمیں اسمان نہ کوئی پاڑا، دھرت دھول نہ کھئے وکھائیآ۔ جل پنہ نہ کھئے دھارا، سیندھ ساگر نہ پھیرا پائیآ۔ برہما وشن شو نہ کھئے پساہرا، ترے گن مایا ونڈن نہ کھئے ونڈائیآ۔ برہما وید نہ کھئے لکھارا، چارے بانی نہ کھئے سٹائیآ۔ چارے کھانی نہ کھئے ونجارا، اُتہج سینج جیرج انڈ نو کھنڈ ونڈ نہ کھئے وکھائیآ۔

لکھ چوراسی نہ کھئے پسارا، کایا کھیت نہ کھئے وکھائیا۔ اٹھسٹھ سرورور نہ کھئے ٹھنڈی ٹھارا، تیرتھ تٹ نہ کھئے اُپائیا۔ مندر مسجد مٹھ شودوالا نہ کھئے گروڈوارا، گر پیر اوتار سادھ سنت کھئے نہ نظری آئیا۔ آد آد پُرکھ اگم الکھ اگوچر اگم اپارا، آپ اپنا روپ آپ وکھائیا۔ سچکھنڈ سہائے اک منارا، نہچل بیٹھا آسن لائیا۔ دھام اولڑا کر پسارا، جوتی جوت سرور پیر، آپ اپنی کرپا کر، آد آد اپنا ناؤں آپ اُچائیا۔ اپنا ناؤں رکھ نرنکار، نرگن اپنا بل دھرایا۔ آپے ونج آپ ونجار، آپے اپنا ہٹ کھلایا۔ آپے وسے رکھے ہر تھار، تھر گھر ساچے آپ ورتایا۔ آپے جوتی جاتا کرے پیار، جاگرت جوت کر رُشناپا۔ آپے پُرکھ بدھاتا بنے نار، نر نرائن کنت آپ اکھوایا۔ آپے دوہاں وچولا سرجنہار، روپ رنگ نہ کھئے پرگٹایا۔ آپے اپنا چولا جانے گورور گردھار، گہر گمبھیر وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرور پیر، آپ اپنی کرپا کر، ایک مندر ایک گھر، ایک وسے ساچا پیر، دوسر سنگ نہ کھئے رکھایا۔ نہ کوئی دوسرا سنگ، میت سجن نہ کھئے اکھوایا۔ پُرکھ ابناشی بیٹھا سچ پلنگ، نور نورانی سیج ہنڈھائیا۔ اک وجائے نام مردنگ، نام ندھانا اک ستار بلائیا۔ اپنے مندر آپے لنگھ، آپے ویکھے اپنا پردہ لاپیا۔ اپنی بھچھیا آپے منگ، آپے جھولی رہیا بھرائیا۔ آپے بھکھ آپے ننگ، شاہ پاتشاہ آپ ہو جائیا۔ آپے سورا سربنگ، آپے نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ آپے آسو گھوڑے کیسے تنگ، آپے چارے کُٹ رہیا دوڑائیا۔ آپے اپنا کرے کھنڈ کھنڈ، آپے جوڑی جوڑا جوڑا جڑائیا۔ آپے میٹے اندھیرا اندھ، ست پرکاش آپ کرائیا۔ آپے گائے سہاگی چھند، اپنی مہا آپ سُنائیا۔ جوتی جوت سرور پیر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا سچ محلا، در گھر ساچا آپ سہائیا۔ سچ محل سہنجنا، پُرکھ ابناشی آپ سہائیندا۔ دیپ جگائے اک نرنجنا، نر نرائن ویکھ وکھائیندا۔ داتا دانی درد دکھ بھے بھنجنا، نرہو اپنا کھیل کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ساچا سجن، گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا، گھڑن بھنہار آپ اکھوائیندا۔ اپنا مندر آپے تجنا، اپنا روپ آپ دھرائیندا۔ آپ چلائے اپنا سچ جہازنا، ساچی سیوا آپ کھائیندا۔ آپے ہوئے غریب نوازنا، آپے نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ آپے رکھنہارا لاجنا، ایک پردہ ہتھ اٹھائیندا۔ آپے دو جہاناں مارے واجنا، بودھ آگادھ شبد سُنائیندا۔ جوتی جوت سرور پیر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا سچا شہنشاہ، اپنا بنے آپ ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ نرگن نرگن بن ملاح، گھر مندر سوہیا پائیا۔ نرگن اندر نرگن آسن لا، نرگن ویکھے سہج سُبھائیا۔ نرگن پتا نرگن ماں، نرگن پوت سپوتا بال ایک شبد جائیا۔ نرگن دھر فرمانا دئے سنا، ساچے بال سچ وکھائیا۔ لوآن

پُریاں رچن رچا، برہمنڈ کھنڈ تیری ونڈ ونڈائیا۔ برہما وشن شو تیری جھولی دتا پا، وشو تیرا رُوپ سہائیا۔ واستک ایکا رنگ دئے رنگا، رنگنہارا بے پرواہیا۔ اپنا انگ آپ کٹا، نرگن ونڈ ایکا دئے وکھائیا۔ وشنوں وشنوں ناؤں دھرا، وشنوں مہما کنھی نہ جائیا۔ امرت پیالہ ساچا جام پیا، گھر کولا کول کھلائییا۔ برہما ویتا ناؤں دھرا، برہم ودیا کرے پڑھائییا۔ ایکا اکھڑ آپ سنا، نیج اکھڑ دئے وکھائییا۔ اک اکلا دیوے سچ صلاح، دھواں دھار سنّ اگم کرتا پُرکھ آپے جم اپنا رُوپ لئے پرگٹائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے وشن برہما کر پیار، آپے شنکر اندروں کڈھے باہر، رُوپ اٹوپ آپ درسائییا۔ آپے شبد آپ ورتارا، آپے جھولی ہر بھرائیندا۔ آپے وشنوں کر اُجیارا، جوتی جوت جگائیندا۔ آپے برہما کر پسارا، پاربرہم ویکھ وکھائیندا۔ آپے شنکر بخشے چرن پیارا، چرن چرنودک مستک ٹِگا ایکا لائیندا۔ آپے تتاں وسے باہرا، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ آپے ہوتے سچ بھنڈارا، ساچی وست وشنوں جھولی پائیندا۔ آپے برہما بنائے ست دُلارا، ساچا حُکمی حُکم سُنائیندا۔ لکھ چوراسی کر تیارا، گھڑ بھانڈے ویکھ وکھائیندا۔ آپے شنکر دئے ہلارا، ہتھ ترسول وکھائیندا۔ باسک تشکا گل شنگارا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ آپے سانگو پانگ لئے ہلارا، ساچی سیج آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد اپنا بندھن آپے پائیندا۔ اپنا بندھن آپے پا، سو پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائییا۔ ہر پُرکھ نرنجن جوت جگا، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ ایکنکارا بن ملاح، اپنا بیڑا آپ چلائییا۔ آد نرنجن دیپک جگا، ساچے مارگ کرے رُشنائیا۔ سری بھگوان سگلا سنگ رکھا، سگلا ساتھی پھرے واہو داہیا۔ پُرکھ ابناشی سیوک سیو رہیا کہا، سیوک سیوا سچی بن آئییا۔ پاربرہم اپنی ونڈ ونڈا، برہم برہم برہم اپنا رُوپ دھرائیا۔ ایکا وست اپنے ہتھ لگا، ترے گن مایا کھیل کھلا، تنان میلا سہج سُبھا، وچولا بنے بے پرواہیا۔ اک اکلا کھیل کھلا، خالق خلق رُوپ وٹائییا۔ لکھ چوراسی بھانڈا گھاڑن لیا گھڑا، پنج تت میلا سہج سُبھائییا۔ نو دوارے آپ کھلا، جگت واسنا وچ ٹِکائییا۔ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار رلا، تتوت تک سمجھائییا۔ آسا ترسنا جھولی پا، مایا ممتا کری گڑمائییا۔ پنج دس میلا ایکا تھاں، پنچی ویکھے تھاؤں تھائییا۔ نرگن اپنا سچ آپ چھپا، آپے بیٹھا مکھ چھپائییا۔ سُکھمن ناڑی ٹیڈھا بنک بنا، ڈُونگھی غار آپ رکھائییا۔ ایڑا پنگلا آگے رکھا، اپنا دروازہ بند کرائیا۔ سر سروور آتم امرت جل بھرا، اُلٹی ناہی کول بھوائیا۔ شبد اناد دُھن وجے سہج سُبھا، دوس زین ایکا راگ سُنائییا۔ بجر کپائی پردہ لاه، بند کواڑا آپ کھلائییا۔ دسم

دواری سچ وکھا، سچ سنگھاسن سوہا پائیا۔ نرمل جوتی جوت ڈگمگا، ایکا نور کرے رُشنائیا۔ ہر ہر روپ آپ پرگٹا، گھر گھر وچ رہیا سمائیا۔ رو سس رہے شرما، نیتر لوچن نین نہ سکے کوئی اُٹھائیا۔ پُرکھ ابناشی بے پرواہ، گھٹ گھٹ اپنی جوت رہیا جگائیا۔ جوت زرنجن ڈگمگا، دوس زین کرے رُشنائیا۔ ساچا مندر آپ سہا، ہر مندر دیوے مان وڈیائیا۔ دھواں دھار پرے ہٹا، سُن اگم پندھ مُکائیا۔ سچکھنڈ دوارے جوت جگا، نورو نور نور رُشنائیا۔ الکھ الکھنا اپنی الکھ دئے سنا، الکھ اگوچر اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ست ستوادی اپنا تھان رہیا سہا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا کھیل نیارا، آد جگادی کر پسارا، برہما وشن شو دئے بھنڈارا، اپنی وست آپ ورتائیا۔ ساچی وست ہر اٹمول، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ زرگن زرویر تولے تول، ایکا کھنڈا ہتھ اُٹھائیندا۔ لکھ چوراسی لئے ورول، کایا کھیڑا ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے دھرت دھول، دھول دھرنی اپنے لیکھے پائیندا۔ امرت ویکھے بھریا قول، کولا اپنا مکھ کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا کھیل کھلائیندا۔ اک اکلا کھیل اپارا، ہر زرنکارا زرنجن زرادھار آپ چلائیا۔ لکھ چوراسی کر پسارا، ویکھنہارا گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ برہما وشن شو کر پیارا، سیوادار دوس زین سیو کائیا۔ کایا مندر بنک دوارا امرت ٹھانڈا ٹھارا سچ پیالہ اک وکھائیا۔ شبدا ناد دھنکارا، اند کوکے بولے بول سنائے اک جیکارا، جے جیکار آپ کرائیا۔ کھیل کھیل اگم اپارا، زرنجن سرگن لئے اوتارا، لوک مات کرے گڑمائیا۔ برہم پاربرہم میلا ناری کنت بھتارا، گر ستگر اپنا روپ وٹائیا۔ سادھاں دیوے اک ادھارا، سنتن ایکا بوجھ بھجھائیا۔ بھگتن وکھائے اک دوارا، در دروازہ آپ کھلائیا۔ گڑمکھاں بخشے چرن پیارا، چرن کول سچی سرنائیا۔ سیکھ سیکھیا گر گر دھارا، دھارن گر آپ بندھائیا۔ ایکا شبدا گر اوتارا، جگا جگنتر ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا کھیل اپارا، جگا جگنتر لئے اوتارا، لوک مات ہیٹے اجیارا، سریشٹ سبائی پائے سارا، نو نو ست ست ویکھ وکھائیا۔ شبدا گر وڈ بلوانا، ست ست آپ اپایا۔ سو پُرکھ زرنجن ہر مہربانا، ساچا حکمی حکم سنایا۔ ہر پُرکھ زرنجن دھر فرمانا، دھر دی دات وند وندایا۔ ایکنکارا گئے ترانہ، اپنا نام آپ سنایا۔ آد زرنجن کرے کھیل مہانا، گھر گھر کرے رُشنایا۔ سرب جیاں دانا پینا، پینا دانا بیہو نہ رایا۔ ابناشی کرتا لیکھا پاوے ترے گن تینا، تینا مارگ اک وکھایا۔ پاربرہم لیکھا جانے مرنا جینا، جگت جگت آپ بندھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبدا اک

ورتار، ایکا نام ونج وپار، سرِشٹ سبائی ویکھ وکھایا۔ سرِشٹ سبائی ایکا وسیا، پاربرہم گر کرتار۔ جُگا جُگنتر پھرے نسیا، نرگن سرگن
 لئے اوتار۔ میٹے زین اندھیری مسیا، ساچا چن کر اُجیار۔ جن بھگتاں مارگ ایکا دسیا، دئی دویتی کر خوار۔ آتم رس مانے رسیا، رس آتم کر
 وچار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ جانے اپنی کار۔ جُگ جُگ کار کھائیندا، اک اکلا ایکنکار۔ سچکھنڈ ساچی
 ونڈ ونڈائیندا، آپ اپنی کر وچار۔ وشنوں وشنو لیکھا آپ سمجھائیندا، سرِشٹ سبائی بھرے بھنڈار۔ برہمے برہم روپ پرگٹائیندا، لکھ
 چوراسی کر پسا۔ شنکر اتم میٹ مٹائیندا، سیوا کرے اپار اپار۔ چارے وید مکھ صلاحیندا، دیوے نام دھن نرنکار۔ چارے جُگ ونڈ
 ونڈائیندا، چارے کھانی کر پیار۔ چارے بانی دھار بندھائیندا، پرا پسنتی مدھم بیکھری کر اُجیار۔ ستجگ ساچا نام دھرائیندا، دھرنی دھرت
 دھول دئے سہار۔ بھگت بھگونت میل ملائیندا، نت نوت کھیل اپار۔ تریتا اپنا بندھن پائیندا، ترے ترے لیکھا کرے خوار۔ تریا ویس آپ
 کرائیندا، رام راما کنت بہتار۔ ہنکاری گڑھ آپ تڑائیندا، دُشٹ راون دیوے مار۔ دواپر اپنا ویس وٹائیندا، کابنا کرشنا میت مُرار۔ نام
 بنسری اک وجائیندا، سخیاں گائے منگلاچار۔ مُکند منوہر لکھی نرائن آپ اکھوائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ
 جُگ کرے کھیل اپار۔ اک اکلا کھیل کھلائیندا، چار وید بھیو نہ رائیا۔ ستجگ تریتا دواپر پار کرائیندا، کلجگ نور کرے رُشنائیا۔ جلوہ اپنا
 آپ پرگٹائیندا، بے تاب ساچا ماہیا۔ آب حیات ہتھ رکھائیندا، ایکا پھڑی نام صُراحیا۔ بھر پیالہ جام پیائیندا، سچ سرور اک چڑھائیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ ایکا کار کرائیا۔ اک اکلا پروردگار، بے عیب اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سرب جیار دا
 سانجھا یار، ثالث اپنا پردہ آپے لابندا۔ لوک مات پاوے سار، کائنات ویکھ وکھائیندا۔ عالم علما لئے وچار، جگت طلبا آپ پڑھائیندا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا ایکنکارا، کرے کھیل وچ سنسارا، ستگر اپنا روپ وٹائیندا۔ آپے ستگر ساچا دین، دیاندھ
 آپ اکھوائیندا۔ آپے جل آپے مین، آپے تھل وچ تڑپھائیندا۔ ایکا لیکھا جانے ترے تین، ترے گن اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ آپے ہوئے نیتربین، نین
 مُوند آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگا جُگنتر ساچی کار، کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ کرتا پُرکھ کرنے یوگ،
 قادر قُدرت ویکھ وکھائیا۔ لیکھا جانے دُھر سنجوگ، دُھر دا میل سہج سُبھائیا۔ جُگ جُگ کئے مایا ممتا ہوئے ہنگتا روگ، ساچی سیکھیا

اک پڑھائیا۔ نانا توڑے چوڈاں لوک، چوڈاں طبقاں ویکھ وکھائیا۔ اک اکلا اک سُنائے سچ سلوک، ڈھولا گائے بے پرواہیا۔ پرہہ کا بھانا سکے
 کوئی نہ روک، ستجگ تریتا دواپر گئے مکھ شرمائیا۔ لکھ چوڑاسی دیوے جھوک، جوتی شبدی اگنی ایکا لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، گر ستگر اپنا ویس وٹائیا۔ گر ستگر میت ہر کرتارا، قادر قدرت وچ سمائیندا۔ رام روپ ہو اُجیارا، ایکا ڈنکا نام
 وجائیندا۔ نیل بستر کر شنکارا، بن بنواری پھیرا پائیندا۔ حق حقیقت کھول کواڑا، لاشریک در سہائیندا۔ ایکا جوتی جوت اُجیارا، پنج تت
 کایا چولی آپ ہنڈھائیندا۔ نانک نرویر پاوے سارا، گوبند ساچا میل ملائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، پُرکھ اکال ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر جگ پینڈا آپ مکائیندا۔ ستجگ تریتا پنڈھ چکایا، دواپر لوک مات رہن نہ پائیا۔ پُرکھ ابناشی
 ویکھے تھائوں تھایا، تھان تھنتر کھوج کھوجائیا۔ شاستر سمتر وید پُران اپنی مہما آپے لایا، گر پیر اوتار سادھ سنت رہے جس گائیا۔ بے آنت
 بے آنت آپ اکھوایا، اک اکلا سچا شہنشاہیا، جلاں تھلان ڈیرہ لایا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی گندر ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوڑاسی پھول
 پھلایا، کایا مندر جھوٹھا جوٹھا ڈیرہ ڈھابیا۔ من پنکھی دہ دشا اڈا پھڑ وکھایا، نام ڈوری ہتھ رکھائیا۔ مت متوالی نین شرمایا، نیتر نیر رہی
 وبائیا۔ بڈھی بھيو نہ ہر ہر پایا، ہر ہر روپ دس نہ آئیا۔ گھر گھر در در مندر بہ بہ سب نے گایا، رسنا جہوا جگت بلائیا۔ اندر وڑ درس
 کیسے نہ پایا، کلجگ بھلی سرب لوکائیا۔ جوٹھا جھوٹھا موہ ودھایا، نانا جڑیا مات پت بھینا بھائیا۔ ساک سجن سین سنگ رکھایا، ناری کنت
 سیج سہائیا۔ پیا پریم پریم پُرکھ دیالا دیناں ناتھا درد دکھ بھہ بھنجن دس کیسے نہ آیا، چاروں کنت اندھیرا چھائیا۔ نام نیتر گیان انجن کیسے نہ پایا،
 کلجگ کجل دھار ویکھ کالی شاہیا۔ مستک چندن پنڈت پاندھ رہے لگایا، جوت للاث نہ کوئی جگائیا۔ باراں اکھر رہے سُنایا، وید
 ویاسا روپ وٹائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ رہے نھایا، ہر کا پوڑا نہ کوئی چڑھائیا۔ گر در مندر پھیرا پایا، ہر مندر پردہ کوئی نہ لایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا کھیل اپارا، کلجگ کرے اتم وارا، نرگن اپنا ناؤں پرگنائیا۔ کلجگ کالی ویکھی دھار، پُرکھ ابناشی
 جوت جگائیندا۔ رو سس ہوئے شرمسار، جوٹھا جھوٹھا نانا توڑ ٹرائیندا۔ سچ سچ کرے ورتار، چار ورنان ایکا دھام بہائیندا۔ کھتری براہمن
 شوڈر ویش نہ کوئی وچار، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ ایکا گر اک اوتار، ایکا ویدیا آپ پڑھائیندا۔ چوڈاں ویدیا مارے مارے، چوڈاں طبقاں پھول

پُھلائیئندا۔ چوڈاں لوکاں پاوے سار، چوڈس چند آپ چڑھائیئندا۔ صدی چوڈویں آئے ہار، عید دید آپ منائیئندا۔ باعید پروردگار، ساچا سجدہ سیس جھکائیئندا۔ جگت مُصلاً دھرت دھول کرے وچار، ایکا کوزا ہتھ اُٹھائیئندا۔ روزہ بانگ پاوے سار، نماز نمازی آپ ہو جائیئندا۔ مکے کعبے حج رہیا گزار، ایکا ایک کوک بانگ سُنائیئندا۔ سچ محرابے ساچا یار، مکھ نقاب آپ اُٹھائیئندا۔ اپنا پردہ دئے اُتار، عالم علما ویکھ وکھائیئندا۔ کلجگ تیری اتم وار، ساچی الف اک سیکھائیئندا۔ عارف جگت جائن ہار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اک اکلا کرے کھیل نیار، کھیل نیارا ہر کرائیئندا۔ کلجگ تیری اتم وار، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیئندا۔ نو کھنڈ پرتھی پاوے سار، ستان دیاں آپ جگائیئندا۔ سرشٹ سبائی دئے ہلار، من مت آپ ڈرکائیئندا۔ در دواویوں کڈھ ہاہر، کلجگ کوڑ کُریا سرب کُرائیئندا۔ نیترووے زارو زار، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار گھر گھر سرب تڑپھائیئندا۔ جیو جنت پاسا گئے ہار، سادھ سنت اُٹھ اُٹھ راہ تکائیئندا۔ کون کوٹ ہر ساچا لے اوتار، گوہند لیکھا اک سمجھائیئندا۔ لیکھا لیکھ اپر اپار، وید ویاسا میل ملائیئندا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا کر وچار، اچے ٹلے پربت جوت جگائیئندا۔ آد شکت نور اُجیار، ہرن پھرن آپ سہائیئندا۔ سچ سمگری اک داتار، جوت اکگری ڈگمگائیئندا۔ ترے گن وسیا سدا ہاہر، جونی ربت اپنا ناؤں دھرائیئندا۔ پُکھ اکال سچی سرکار، ساچی نگری آپ وڈیائیئندا۔ نرمل دیا دھر نرنکار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگ جگ اپنا روپ پرگھائیئندا۔ جگ جگ کھیل اولڑا، ست پُکھ نرنجن آپ کرائیا۔ جن بھگتاں پھڑائے نام پلڑا، جگت ناتا دئے تڑائیا۔ ایکا مارگ دیسے سکھلڑا، چرن کول سچی سرنائیا۔ پنچ وکار نہ کرے ہلڑا، ہوؤلا بہار آپ رکھائییا۔ برہم پاربرہم ہر نرگن سرگن رلڑا، ایش جیو کرے کُرمائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم وار، ایکا نور کرے رُشنائییا۔ نور اُجالا ہر گوپالا، ہر گوہند ویس وٹایا۔ وسے سچکھنڈ سچی دھرمسالہ، دین دیالا دیاندھ نام دھرایا۔ سنگ رکھائے کال مہاکالا، اولڑی چالا لوک مات ویکھ وکھایا۔ گُرمکھ ویکھے ساچے لالا، رنگ چڑھائے اک گلالا، رنگ رنگیلا دیا کھایا۔ لیکھا چکے شاہ کنگالا، بخشنہارا نام سچا دھن مالا، دھن دھندا آپ ورتایا۔ گُرمکھاں پھل لگائے کایا ڈالا، بھکتی میوہ نام کھوایا۔ سنت ساچن ساچی گھال رہے گھالا، دوس رین ہر ہر ناؤں رسنا جہوا گایا۔ لکھ چوراسی توڑ جنجالا، رائے دھرم پھند رہن نہ پایا۔ ایکا گل پائے سوہنگ ساچی مالا، ہنگ برہم میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کړيا کر، کلجگ تیری اتم ور، نېکلنک نرائن نر، اک اکلآ وپس وٹایا۔ اک اکلآ نېکلنک، نرگن نرور اپنی کھیل کھلائیندا۔ اک اکلآ وچائے ڈنک، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں سرشٹ سبائی آپ سُنائیندا۔ پرگٹ ہویا واسی پُری گھنک، بار انک اپنی کل ورتائیندا۔ گرمکھ لیکھے لائے جوں جن جنک، جن جنی ویکھ وکھائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی کڈھے شنک، شنکر برہما وشن اپنی سیوا لائیندا۔ اک سہائے دوار بنک، بنک دواوی ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا چکے کامنی کنک، پُرکھ ابناشی آپ چُکائیندا۔ ساچا اٹھائے ایکا دُهنش، دهنکھ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ پاوے سار مانس مائکھ، مات ککھ پھول پُھلائیندا۔ لیکھا جانے اٹا رُکھ، دس دس ماس اگن تپائیندا۔ کلجگ ویلا اتم گیا ڈھک، ہر کا بھيو کھئے نہ پائیندا۔ کلجگ بوٹا جانا سُک، ہریا سنج نہ کھئے کرائیندا۔ پُرکھ ابناشی ست سرؤپا شاہو بھوپا انرنگ روپا ایکا رہیا بک، چاروں کُنٹ آواز سُنائیندا۔ اندر وڑ بے نہ لک، پربت تله پھول پُھلائیندا۔ وشنوں بھنڈارا رہیا مُک، رازق رزق نہ کھئے پُچائیندا۔ برہما موڑنہارا مُکھ، برہم پاربرہم جھولی پائیندا۔ شنکر سُکھنا رہیا سُکھ، کون ویلا ہر جو میل ملائیندا۔ رائے دھرم نیوں نیوں نمسکار کرے جھک، ایکا بھچھیا منگ منگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، جگ جگ لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلجگ اتم پار کراؤنا، پاندھی اپنا پندھ مکائیندا۔ نو نو چار لیکھا رہن نہ پاؤنا، نو نو اپنا مول وکھائیندا۔ دہ دس دھار اک بندھاؤنا، در دوارا اک سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا اک وڈیاؤنا، تھر گھر ساچے میل ملائیندا۔ سویا ست آپ اٹھاؤنا، چوتھے جگ ویکھ وکھائیندا۔ دھرت مات دی گود بہاؤنا، سر اپنا ہتھ دھرائیندا۔ پوت سپوتا اک اُچاؤنا، ستجگ ناؤں رکھائیندا۔ سادھا سنتاں سنگ نبھاؤنا، مٹمکھاں میٹ مٹائیندا۔ چار ورنان ایکا رنگ چڑھاؤنا، اوچ نیچ ایکا دھام بہائیندا۔ امرت ایکا جام پیاؤنا، دُرمت میل آپ دھوائیندا۔ سوہنگ سو ساچا جاپ جاپاؤنا، اجپا جاپ آپ وکھائیندا۔ تینو تاپ مگروں لاہنا، تریگن اگ نہ کھئے تپائیندا۔ کاگ ہنس آپ بناؤنا، سوہنگ ہنسا ساچی چوک چُکائیندا۔ اتم جوتی چراغ آپ جگاؤنا، تیل باقی نہ کھئے رکھائیندا۔ شبد ناد دُهن آپ اُچاؤنا، گھر انحد راگ سُنائیندا۔ سر امرت اتم آپ نہاؤنا، کایا مندر سوہیا پائیندا۔ در گھر ساچے میل ملاؤنا، آپ اپنی گود سہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نېکلنک نرائن نر، ہرجن ساچے آپ جگائیندا۔ کلجگ جیو اُٹھ اُٹھ جاگ، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ ست سنتوکھی بھچھیا چراغ، دھیرج جت تیل کھئے نہ پایا۔

مٹکھ جیو بھوئے کاگ، جوٹھ جھوٹھ وِشٹا مُکھ رکھایا۔ بِن سَتگر پُورے کھئے نہ پکڑے واگ، وید کتیب رہے سُنایا۔ سچ سرنائی ایکا لاگ،
 پُرکھ اکال اک منایا۔ جنم جنم دا دھووے داغ، جو جن سرنائی آیا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے کاڈھ، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ ساچی گود لڈائے
 لاڈ، جوں مات پتا گود پُوت سُہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے ویکھن آیا۔ ویکھنہارا گُر
 گوبند، کلجگ اتم وِس وٹائیندا۔ گُرْمکھاں میٹے سگلی چند، چنتا چکھا نہ کھئے تپائیندا۔ آپ اُچائے اپنی بند، آپ اپنے گلے لگائیندا۔ امرت
 دیوے ساگر سندھ، اتوٹ اٹھ آپ رکھائیندا۔ گہر گمبھیر گئی گہند، گُر ساگر آپ ہو جائیندا۔ مٹکھ لگائے اپنی بند، بندک مُکھ
 بھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگ جُگ بیڑا پار کرائیندا۔ جُگ جُگ بیڑا پار اُتارن ہارا، ترے گن وچ کدے نہ آیا۔
 اک اکلا شاہ سیکدارا، ساچے تخت آپ سُہایا۔ سپس رکھ جگدیش دستارا، تخت تاج دئے وڈیایا۔ جُگا جُگنتر لے اوتارا، لوک مات کھیل
 کھلایا۔ کوڑا میٹے دُھندھوکارا، دھرو پرہلاد آپ اُٹھایا۔ کلجگ کرے کھیل اپارا، غریب نانے گلے لگایا۔ ایکا بخشے چرن پیارا، چاترک ترکھا
 دئے بُجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نر ہر نرائن بن بنواری، بھگت بھگونت
 سنت کنت ربیا تاری، گُرْمکھاں پیج سواری، گُرْمکھ اپنے لیکھے لائیا۔ گُرْسکھ لیکھے لاونا، پُورب کرماں آپ وچار۔ جُگ جُگ وچھڑے
 میل ملاونا، جگت وچھوڑا کر خوار۔ ساچے گھوڑے آپ چڑھاونا، شبدی گھوڑا کر تیار۔ جوتی جوڑے میل ملاونا، سُرَت سوانی نہ بھوئے
 خوار۔ شبد ہانی گلے لگاونا، دوس زین کرے پیار۔ ٹھنڈا پانی آپ پیانا، امرت اتم اک اُچھال۔ دُھر دی بانی آپ سُناونا، لیکھا لیکھا پڑھے
 نہ وچ سنسار۔ پُرکھ ابناشی درس وکھاونا، سوچھ سروپی ہو تیار۔ گہر گہر سوئے آپ جگاونا، آلس نندرا دئے اُتار۔ اتم سُہاوی سیج سُہاونا،
 پھولن برکھا کرے آپ کرتار۔ سچ سُگندھی آپ مہکاونا، بھورا گونجے اپنی دھار۔ پرمانندی نند سماونا، نند چند سُرَت دُلا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے لئے اُبھار۔ بھگت ادھاریئن سہج سُکھ پیار، پیا پریتم ویکھ وکھائیندا۔ پیج
 سواریئن وچ سنسار، نت نوت سیو کھائیندا۔ شبد ادھاریئن ناد دُھنکار، دُھن اتمک آپ الایندا۔ ایکا جوگ جگت وچاریئن، دیونہارا داد۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے میل ملائے ساچے گہر، کلجگ تیری اتم وار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں

بهگوان، وشو روپ ست سرُوپ، تخت نواسی شاہو بھوپ، اک اکلا سچ محلہ، دھام نیارا کر پسارا ایکنکارا مورت اکال دین دیال جلوہ
 جلال نور الہی جگت ملاحی شبد صلاحی دیناں ناتھ، سگلا ساتھ گھٹ گھٹ واس، پُرکھ ابناشی پرتھی آکاش منڈل راس، ہرجن ساچے
 سدا وسے پاس، گُرسکھ تیرا سنگ آپ نبھائیا۔ ایتھے اوتھے رکھے سنگ، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ جگت جگت جگ گئے لنگھ، مایا
 ممتا آسا ترسنا ہوئے ہنگتا بھکھا ننگتا اپنی جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سنت ساجن ساچے میت، آد جگاد
 رکھے اتیت، کایا آتر آتم ٹھانڈا سیت، سیتل دھار نر نرنکار، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنی آپ چلائیآ۔ ساچی دھارا ہر کرتارا، اگم اپارا ہو
 اُجیارا، لوک مات چلائیندا۔ وشن بھنڈارا ہر ہر داتارا، شنکر سنگھارا دیوت پکارا، گن گندھرب دھنکارا، نو کھنڈ ہلارا دہ دشا پسارا،
 چار کوٹاں ویکھ وکھائیندا۔ وربھنڈ سیکدارا برہمنڈ پسارا، جیرج انڈ ادھارا، اُنبھج سینج میل ملائیندا۔ راؤ رنگ ہنکارا، جیو جنت وبھچارا،
 سادھ سنت خوارا، بھگت بھگونت میل نہ کھئے ملائیندا۔ دہ دشا دھواں دھارا، دھرنی دھرت دھول کرے پکارا، گھلڑے کیس رووے زارو
 زارا، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ پُرکھ ابناشی لے اوتارا، کرے کھیل اگم اپارا، شبد اگمی بول جیکارا، گُرمکھ ساچے پاوے سارا، درس
 وکھائے گپت ظاہرا، سرشٹ سبائی دس نہ آئیندا۔ چرن کول اُپر دھول وکھائے سچا دربارا، آون جاون ناتا چھٹے سرب سنسارا، جوئی جوئی نہ
 کھئے بھوائیندا۔ آپ سہائے بنک دوارا، در گھر آئے سیوادارا، سیوک چاکر پاکی پاک خاکی خاک آپ اکھوائیندا۔ رام کرشن ہوئے اُجیارا، عیسیٰ
 موسیٰ سنگ محمد لائے نعرہ، نانک گوہند بٹھے دھارا، کلجگ اتم لے اوتارا، نہکلنک اپنا ڈنک آپ وجائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا، میٹے زین اندھیری راتا، ستجگ ساچا چند آپ چڑھائیندا۔ ستجگ ساچا چڑھے چند، بیس بیسا
 راہ تکائیآ۔ گُرسکھاں خوشی کرائے بند بند، سرشٹ سبائی اگنی تت تپائیآ۔ لیکھا چکے بتی دند، رسنا جہوا نہ کھئے پلائیآ۔ پُرکھ اکال کرے پرتپال
 اک سُنائے سہاگی چھند، سوہنگ شبد کرے پڑھائیآ۔ چرن بہائے کال مہاکال، دو جہاناں بنے دیال، دیناں ناتھ دینن ہوئے آپ سہائیآ۔ نہ کوئی
 پوجا نہ کوئی پاٹھ، سر سروور نہ کوئی مارے ٹھاٹھ، اک جیکارا ہر نرنکارا، اپنا ناؤں وڈیائیآ۔ ورنہ برنا وسے باہرا، مارگ دسے اک سنسارا،

ہندو مسلم سیکھ عیسائی ایک مارگ دئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرکار سرگن ساکار، دوہاں وچولا بن کرتار، قدرت قادر قدرت دین دئی دوویں ایک رنگ وکھائیا۔

★ ۱۳ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی بھاگ سنگھ دے گرہ پنڈ کبڑی خانہ ضلع بٹھنڈا ★

سو پُرکھ نرنجن انہو پرکاش، آد آد وڈی وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل تماش، اجوئی ربت آپ کرائیا۔ ایکنکارا سرب گنتاس، پُرکھ اکال بے پرواہیا۔ آد نرنجن شاہو شاہاش، جوت نورانہ ڈگمگائیا۔ ابناشی کرتا سچ محلے رکھے واس، اچ اٹل منار آپ سہائیا۔ سری بھگوان پاوے راس، سچکھنڈ دوارا وجے ودھائیا۔ پارہیم آپ اپنی پوری کرے آس، اچھیا اپنی ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، الکھ اگوچر اگم اتہا، اک اکلا کھیل کھلائیندا۔ آد جگادی بے پرواہ، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ نرگن دیپک جوت جگا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ساچا دھام آپ سہا، روپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ سچ سنگھاسن آپ وچھا، تہر دربارا ویکھ وکھائیندا۔ شاہو بھوپ راج راجان اپنا ناؤں دھرا، نر نرائن اپنی کھیل کھلائیندا۔ ست ستوادی سیس تاج ٹکا، تخت تاج آپ سہائیندا۔ دھر فرمانا حکم سنا، بیہو ابھیدا بیہو کھلائیندا۔ در دربانا سیس جھکا، در درویش سیو کھائیندا۔ اک اکلا بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا سوبھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ اک اکلا ناری کنت، کنت کنتوبل ساچی سیج ہنڈھائیا۔ اک اکلا منیا منت، شبد انادی نور چلائیا۔ اک اکلا آد آنت، جگ جگ اپنی رچن رچائیا۔ اک اکلا بنائے بنت، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا آپ کھلائیا۔ در گھر ساچا ہر کھلا اک اکلا ایکنکار، اگم اگمٹرا اگمٹری کار کرائیندا۔ جوتی جوت نور اجیار، الکھ الکھنا الکھ الاہیندا۔ آپ اپنا بول جیکار، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ نہ کھئے دیسے نو دوار، سورج چن نہ کھئے چڑھائیندا۔ رو سس نہ کھئے ستار، پُرکھ ابناشی اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ جوئی ربت پروردگار، رام راما اپنا بل آپ دھرائیندا۔ جودھا سورپیر بلی بلکار، ساچے تخت آپ سہائیندا۔ تخت نواسی سچی سرکار، حکمی حکم حکم ورتائیندا۔ دھر فرمانا ساچی دھار، شبد انادی ست پرگٹائیندا۔ جوتی جاتا کر اجیار، مات پت آپ ہو جائیندا۔ پوت سپوتا کرے

پیار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا، پُرکھ ابناشا آپ کرائیندا۔ پُرکھ ابناش کھیل آگم، الکھ
 آگوچر مہما اکتھ کتھی نہ جائیا۔ نہ مرے نہ پئے جم، آد جگادی ویس وٹائیبا۔ نرگن نراکار نر نرائن آپے جانے اپنا کم، کرتا کرنی کرت آپ کرائیا۔
 نہ کوئی پون سواسی لئے دم، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیبا۔ ہرکھ سوگ نہ خوشی غم، آس نندرا نہ کھئے رکھائیندا۔ اپنا بیڑا آپے بٹھ، درگاہ ساچی آپ
 چلائیبا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا سچ محلہ، آپ وسائے اک اکلا، ایکنکارا بیٹھا آسن لائیبا۔ ایکنکار سیری
 بھگوان، درگھر ساچا آپ سہائیندا۔ ست سرُپی ست نشان، ست ستوادی آپ اٹھائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ راج راجان، شاہ پاتشاہ ویکھ
 وکھائیندا۔ اپنا بھانا ساچا رانا دئے سمجھا، حکمی حکم آپ اٹھائیندا۔ ست دلارا سیوا لا، سچ بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ سچ کٹارا تن چُہا، اپنا نام
 شستر بستر اک وکھائیندا۔ سیس سمرتھ ہتھ ٹکا، کتھنی کتھ کتھا آپ الائیندا۔ لوآن پُریاں رچن رچا، برہمنڈ کھنڈ تیری ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپے کھول، پُرکھ آگما رہیا بول، تتوت نہ کوئی رکھائیندا۔ نہ کوئی تتو نہ کوئی تت،
 ترے گن مایا نہ کوئی بنائیبا۔ نہ کوئی وشنوں کرے اُتیت، برہما رت نہ کوئی وکھائیبا۔ نہ کوئی شنکر دیوے مت، کروڑ تیتیسسا نہ کوئی وڈیائیبا۔
 اک اکلا پُرکھ سمرتھ، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیبا۔ نہ کوئی بڈھ نہ کوئی مت، من واسنا نہ کوئی رکھائیبا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھ، اشٹ دیو نہ
 کوئی منائیبا۔ نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی تاٹ، سر سروور نہ کوئی ٹھائیبا۔ نہ کوئی بستر نہ کوئی سیجا دسے کھاٹ، کایا اوڑ نہ کوئی رکھائیبا۔ نہ کوئی
 کھولے چوڈاں ہاٹ، چوڈاں طبق نہ انگ لگائیبا۔ نہ کوئی زمیں آسمان ویکھے واٹ، گگن منڈل نہ کوئی وڈیائیبا۔ اک اکلا پُرکھ ابناش، تھر گھر
 ساچے بیٹھا جوت جگائیبا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، تھر دربارا آپ سہائیبا۔ تھر گھر ساچا ہر
 سہائیندا، گھر گھر وچ کر تیار۔ سچکھنڈ واسی ساچی جوت جگائیندا، نرگن دیا باقی اک نرنکار۔ ساچے مندر سوہبا پائیندا، سوچھ سرُپی
 کھیل اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے مندر بیٹھا چڑھ، سچ سنگھاسن آپ سہائیندا۔ ساچے مندر آپے چڑھیا،
 نرگن نرگن ویس وٹائیندا۔ در دروازے آپے کھڑیا، رُپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ ست سرُپ نہ کوئی سیس دھڑیا، ست ستوادی ساچا رنگ
 آپ رنگائیندا۔ باڈی گھاڑت کوئی نہ گھڑیا، گھرن بھنہار کھیل کھلائییندا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، مڑھی گور نہ کوئی دبائیندا۔ اپنا پلو آپے

پھڑیا، سگلا سنگ رکھائیندا۔ اپنا کنت آپے وریا، اپنی ناری سیج بندھائیندا۔ زہیہو چُکائے اپنا ڈریا، بھہ بھو نہ کوئی رکھائیندا۔ اپنے تیرتھ
 نہاوے سریا، امرت ساچا نال لیائیندا۔ اپنے آگے آپے کھڑیا، شاہ پاتشاہ اپنا حُکم آپ لائیندا۔ آپے نیوں نیوں کرے نمسکریا، چرن کول دھیان
 لگائیندا۔ تھر گھر واسا پُرکھ ابناشا اپنی ودیا آپے پڑھیا، نش اکھر آپ پڑھائیندا۔ کاغد قلم شاہی لکھ لکھ آگے کسے نہ دھریا، رُوپ ریکھ نہ کوئی
 وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچا ویکھے در، در دروازہ آپ کھلائییندا۔ در دروازہ پروردگار، ایکا ایک
 کھلائیآ۔ مقالے حق کھیل مہان، خالق اپنا رُوپ وٹائیآ۔ جودھا سُو ر بلی بلوان، تیج بل اپنا آپ دھرائیا۔ ساک سجن سین نہ رکھے کوئی گن
 ندھان، اپنے گن دئے وڈیائیآ۔ مندر مسجد نہ کوئی دسے جگت مکان، چہر چہن نہ کوئی چھپائیآ۔ اک اکلآ سری بھگوان، ساچے تخت بیٹھا
 ساچا ماہیا۔ آد جُگادی نو جوان، پردھ بال نہ رُوپ وٹائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا کھیل اپارا، تھر گھر
 کھولے آپ کواڑا، اپنا بندھن آپ ٹرائیا۔ اپنا بندھن آپے توڑ، ہر ہر اپنی دیا کھائیندا۔ ہر ہر چڑھے اپنے گھوڑ، شبد گھوڑا اک وکھائیندا۔
 اپنے مندر اپنے ہتھ رکھے ڈور، ڈوری اپنے نال بندھائیندا۔ اپنا ورتے آپے زور، زور زر دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اک اکلآ ساچا ہر، سچکھنڈ دوارا کھیل اپارا ہر نرنکارا آپ کرائیندا۔ تھر گھر واسا پُرکھ ابناشا، آد پُرکھ وڈی وڈیائیآ۔ الکھ اگوچر اکم
 اتھاہ پائے راسا، جوتی جوت کر رُشنائیآ۔ دین دیال سدا کرپال ویکھنہارا تماشا، اپنا نین لوچن لئے کھلائیآ۔ شبد ست دیوے سچ بھرواسا،
 بھاوی بھگوان آپ جنائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، سچکھنڈ دوار وڈی وڈیائیآ۔ سچکھنڈ دوار
 سہاونا، پُرکھ ابناشی آپ سہائیآ۔ اپنی پوری کرے آپے بھاونا، اپنی اچھیا بھچھیا جھولی پائیآ۔ آپ پکرائے اپنا دامنا، دامنگیر سچا شہنشاہیا۔
 نرگن نرگن ہویے ضامنا، ظاہر ظہور وڈی وڈیائیآ۔ تھر گھر وسے نگر گرامنا، ساچا کھیڑا آپ سہائیآ۔ آپے پرکاش آپے اندھیری شامنا، نور نور
 آپ ڈگمگائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد لئے اُچائیآ۔ شبد اُچایا ساچا ست، جُگ جُگ آپ اُچائیآ۔ کرے کھیل
 ابناشی اُچت، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ نہ کوئی وار تھت جانے رت، رُڑی اپنی آپ سہائیآ۔ اپنے اندروں آپے پُھٹ، اپنا بوٹا آپے لائیآ۔ آپے
 امرت بخشے گھٹ، ساچا جام ہتھ اُٹھائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے بھنڈارا اٹھ، اتوٹ اٹھ ورتائیآ۔ شبد

ڈلارا اُٹھیا، ہر ساچا آپ اُٹھائیندا۔ پاربرہم میت مُرار ایک اُٹھیا، پھڑ بانہوں گلے لگائیندا۔ امرت جام پیائے گھٹیا، آپ اپنا بھیو کھلائیندا۔ آد
 جُگاد نہ جائے لُٹیا، ساچا دامن ہتھ پھڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکنکارا ہر نرنکارا، ایک در سہائیندا۔ ایک در درد
 دکھ بہنجن، آپ اپنی بوجھ بوجھائیا۔ دو جہاناں بنے سجن، ترے بھون ویکھ وکھائیا۔ آد جُگادی بنے پردہ کجن، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ شبدی
 شبدر رکھ تیری لجن، پاربرہم پرہ بے پرواہیا۔ وشنوں جھولی ڈاہ ڈاہ منگن، نیتر نین ربیا اُٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، دیونہارا ساچا ور، ایک وست امولک اپنی آپ ورتائیا۔ ساچی وست نام انمول، ست پُرکھ نرنجن آپ اُپائیندا۔ اپنے کندے تولیا تول،
 تولنہارا دس نہ آئیندا۔ اپنا اکھڑ آپ بول، سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیندا۔ پاربرہم پرہ بدلے چول، ہنگ اپنا روپ وٹائیندا۔ ترے گن بہنڈارا
 دیوے کھول، شنکر میلا گھر سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھانا آپ جنائیندا۔ ہر بھانا بلوان، بھیو کھئے نہ
 پائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل مہان، در گھر ساچے آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک گیان، ایک منتر نام درڑائیندا۔ ایکنکارا ست ستوادی
 کھول دکان، ساچا بت اک سہائیندا۔ آد نرنجن دیپ مہان، گھر مندر آپ ٹکائیندا۔ ابناشی کرتا کر پروان، بہ بہ منگل گائیندا۔ سری
 بھگوان دیوے دان، داتا دانی دیا کھائیندا۔ پاربرہم برہم کر پروان، اپنا لیکھا لیکھ سمجھائیندا۔ شبدی شبدر نوجوان، ساچے مارگ آپے
 پائیندا۔ وشنوں رکھ ایک آن، وشو واستک روپ سرب سہائیندا۔ برہمے بخشے اک دھیان، چرن کول آپ بہائیندا۔ شنکر میلا گن ندھان،
 گنوتنا ویکھ وکھائیندا۔ تیناں وچولا بن بھگوان، دھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ لوک مات ویکھنا جگت شیطان، لکھ چوراسی ونڈ ونڈائیندا۔
 ترے گن مایا کر پردھان، پنج تت جوڑ جڑائیندا۔ رجو طمو ستور رکھ آن، آپ اپنا میل ملائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر جوت مہان، نرگن اپنا
 روپ آپ پرگٹائیندا۔ من مت بُدھ کرے پرکاش، اپنے بھانے تتوت آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تیناں دیوے ایک
 ور، لکھ چوراسی بھانڈا اپنا گھڑ، وست امولک اک ورتائیندا۔ لکھ چوراسی بھانڈا گھڑیا، پُرکھ ابناشی حکم سُنائیندا۔ پاربرہم پرہ آپے درنا،
 ناری کنت روپ وٹائیندا۔ آپ سہائے اپنا درنا، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ اپنے گڑھ آپے وڑنا، گھر گھر وچ بنت بنائیندا۔ اُچے ٹلے آپے چڑھنا،
 بجر کپاٹی آپ کھلائیندا۔ شبدر دھن آپے پڑھنا، انحد دھن دھن اُپائیندا۔ جوت پرکاش نرگن کرنا، دیا باقی نہ کھئے رکھائیندا۔ برہم روپ پئے

ساچی سرنا، پاربرہم ساچی سیج ہنڈھائیندا۔ کوٹی کوٹ نہ کوٹی درنا، برن روپ نہ کھئے دھرائیندا۔ نہ کوٹی بھہ نہ کوٹی ڈرنا، بھہ بھیانک کھیل
 کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، برہما وشن شو آپ سمجھائیندا۔ برہما وشن ہر سمجھایا،
 ترے گن لیکھا ویکھ وکھائیا۔ جگ جگ ساچی سیو لگایا، لکھ چوراسی میل ملائیا۔ اپنا حکم آپ ورتایا، نہ کوٹی میٹے میٹ مٹائیا۔ اپنا روپ
 آپ وٹایا، مہاکال وڈی وڈیائیا۔ در دوارا آپ تجایا، نرگن کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ اپنے بھانے آپ سمایا، دھار دھار وچوں پرگٹائیا۔ دھندھوکارا
 ویکھ وکھایا، سُن اگتی پھیرا پائیا۔ کال روپ آپ وٹایا، نرگن نور نظر نہ آئیا۔ وشنوں تیری ونڈ ونڈایا، دیوے رزق سرشٹ سبائیا۔ برہمے
 تیرا برہم روپ اک درسایا، ایک جوت جوت رُسنائیا۔ شنکر ہتھ ترسول رکھایا، جو گھڑیا بھن وکھائیا۔ کال دیال میل ملایا، سگلا سنگ
 آپ نبھائیا۔ اولڑی چال آپ چلایا، چت وت اپنا چتر گپت روپ وٹائیا۔ دھرم رائے دھرم کھایا، دُھر دیبان آپ رکھائیا۔ در دوارے مان دھرایا،
 حکمی حکم شبہ سُنائیا۔ سُنٹ ڈلارا نال رلایا، انباشی اچت ویکھ وکھائیا۔ کواری کتیا آپ اٹھایا، جوہن ویکھ شہنشاہیا۔ لاڑی مؤت ناؤں
 دھرایا، دس کیسے نہ آئیا۔ شنکر تیری گودڑی رہی اٹھایا، تیری دھوڑی خاک رمائیا۔ لکھ چوراسی ویکھ تھاوں تھایا، آد جگادی پھیرا پائیا۔
 لاڑی مؤت منگے ور، اوچی کوک دئے دہائیا۔ جیو جنت نیتر لوچن ویکھ ویکھ، اپنا من رہی تڑپھائیا۔ پاربرہم انباشی کرتے دین دیال ہو
 کرپال دینی اک آدیس، کال روپ ہو پرویش، نو کھنڈ پرتھی پھری دیس پردیس، ستان دیپان پھیریاں پائیا۔ وربھندی تیرا میٹ کلیش جیرج
 انڈی دھارے بھیکھ، اُتہج سینج پھول پھلائیا۔ تختوں لاہواں نر نریش، اپنا مارگ آپے ویکھ، جو گھڑیا بھن وکھائیا۔ جگ جگ رکھاں
 کھلڑے کیس، در در منگاں بن درویش، ایک الفی گل ہنڈھائیا۔ وشن برہما شو لین ویکھ، چتر گپت لکھ لیکھ، دھرم رائے ویکھ اپنا کھیل،
 کال کرے ایک ہیت، لاڑی مؤت لئے پرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے وسیا ہر، اپنی رچنا آپ رچائیا۔
 اپنی رچنا رچنہارا، آپے رچ ویکھ وکھائیندا۔ آپے وسے سچکھنڈ دوارا، تھر گھر ساچا آپ سہائیندا۔ آپے گگن منڈل پاوے سارا، منڈل
 منڈپ آپ اُپائیندا۔ آپے رُو سس سورج چن کر اُجیارا، پرکاش پرکاش آپ کھائیندا۔ آپے برہما وشن شو دئے ہلارا، اپنی گودی آپ سہائیندا۔
 آپے شبہ ناد دھن جیکارا، برہم برہماد آپ سُنائیندا۔ آپے بودھ آگادھ بن لکھارا، چارے ویداں بھید کھلائیندا۔ آپے تریا راگ پاوے سارا،

جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے وسیا ایک ہر، ہر جو اپنا مندر آپ سہائیندا۔ ہر جو ہر مندر سوہاؤنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ ایک وسیا پارہرم ابناشی کرتا ساچا کنت، کنت کنتوبل سیج ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، برہمے وشن شو دتا ایک ور، لکھ چوراسی تیری ونڈ ونڈائیا۔ برہما وشن شو اٹھ کرن دھیان، پرہ آگے سیس جھکائیا۔ ٹوں صاحب سچا سلطان، ہوں سیوک سیو کھائیا۔ ٹوں داتا سیری بھگوان، ہوں بھکھک جھولی رہے ڈاہیا۔ ایک درس تیرے چرن کول دھیان، دوسراوٹ نہ کھئے تکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، تھہ بن اور نہ کھئے وسائیا۔ ساچا ور ہر جھولی پاونا، آئے در بھکھار۔ کون روپ لوک مات پرگٹاونا، پرگٹ ہونے وچ سنسار۔ کون رنگ آپ چمکاون، لال گلالا کر تیار۔ کون کنچن کچ وکھاون، کون سہندا ویس کرے پروان۔ کون چٹی دھاری دھار بٹھاون، ست شبدی رنگ اپار۔ کون پیلا بستر تن سجاونا، پنج تت کر آکار۔ کون نیلی دھاروں ڈیرہ پار رکھاون، نرگن سرگن لے اوتار۔ کالا سوسا کون روپ گلوں لہونا، کوڑ گریارا ویکھ وچار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، برہما وشن شو کرے پیار۔ ----- نرگن سرگن بنے ملاح، لوک مات ویس وٹائیندا۔ بھگت بھگونت لے جگا، آتم آنتر ویکھ وکھائیندا۔ سنت کنت لے ملا، سرتی شبدی جوڑ جڑائیندا۔ گرمکھ ساچے آپ اٹھا، آپ اپنی گود بہائیندا۔ گرمکھ ساچے رنگ رنگا، ڈرمت میل سرب دھوائیندا۔ جگ جگ اپنا ناؤں دھرا، اکھ وکھ جاپ چپائیندا۔ ستجگ ساچا کھیل کھلا، روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ تریتا پنڈھ دے مکا، تریا لیکھا لیکھ پائیندا۔ کلجگ پسارا دے ڈھاہ، شبد کھنڈا ہتھ چمکائیندا۔ کلجگ کالا سوسا ویکھ تھاون تھان، سرشٹ سبائی پھول پھلائیندا۔ اک اکلا ایکنکارا کوڑ گریارا ویکھ تھاون تھان، لکھ چوراسی جیو جنت کایا مندر کھوج کھجائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو رہیا کھول، شبد آگئی ایک بول، لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا۔ ہر کا شبد نہ لیکھا کھئے، برہما وشن شو دھیان لگایا۔ آد جگادی آپ ہونے، نرگن سرگن روپ وٹایا۔ لیکھا جانے ترے ترے لہئے، لوآن پریاں رہیا سہایا۔ شبد آگئی نرگن لے کے آوے ڈھوئے، لوک مات ناؤں پرگٹایا۔ جن بھگتاں آتم آنتر بوند سواتی کول ناہی آپے چوئے، دس کیسے نہ آیا۔ سنت سہیلے آپ اٹھائے سوئے، شبد ہلارا اک لگایا۔ گرمکھان ڈرمت میل پاپاں دھوئے، پت پاپی لے ترایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،

جُگ جُگ اپنا کھیل آپ کھلایا۔ جُگ جُگ کھیل کر نہار کرتارا، قادر قُدرت رُوپ وٹائیا۔ سَتجُگ تریتا دواپر پار کنارہ، راما کرشنا اپنا رُوپ وٹائیا۔ کلجُگ اتم کھیل نیارا، عیسیٰ موسیٰ محمد چار یار کرے پڑھائیا۔ نانک گوہند بن سہارا، چار ورن بخشے اک سرنائیا۔ اوچاں نیچاں پار کنارہ، راؤ رنکاں راج راجاناں ایک دھام وکھائیا۔ کھڑگ کھنڈا نام کٹارا، تیج پرچنڈ آپ چمکائیا۔ میٹ مٹائے کوڑ کڑیارا، اندھ اندھیرا رہن نہ پائیا۔ نام سَت سَت ورتارا، واہ واہ گرو اک جیکارا، فتح ڈنکا نام سنائیا۔ نانک نرگن بن لیکھارا، منگے منگ ایکا وارا، کلجُگ کرے پار کنارہ، نہکلنک نرگن جوت کر رُشنائیا۔ گوہند بن سچا سکدارا، جودھا سورپیر بلی بلکارا، ویکھے وگسے کرے وچارا، پُرکھ اکال اک منائیا۔ کلجُگ آئے اتم وارا، پرگٹ ہوئے ہر نرکارا، سمبل نگری دھام نیارا، ساڈھے تین ہتھ محل آپ سہائیا۔ وید ویاسا پنے لیکھارا، پُران اٹھاراں کرے وچارا، پُوت سپوتا براہمن گوڑا بٹھے دھارا، اچے ٹلے پریت جوتی جوت دئے وڈیائیا۔ پاربرہم ابناشی کرتا، آد جُگادی ایکنکارا، ترے گن مایا بہن وسے باہرا، کرے کھیل وچ سنسارا، جوتی جامہ ویس وٹائیا۔ کاغد قلم نہ لیکھنہارا، چارے وید کرن پکارا، شاستر سمرت کرن باباکارا، ہر کا لیکھ سمجھ نہ سکے کوئی رائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد شبد برہما، گر اوتار آپ ہو جائیا۔ آپے گر آپ اوتار، سنت بھگت آپ اکھوائیندا۔ آپے گرمکھ گرمکھ دئے ہلار، آپے مٹکھ در ڈرکائیندا۔ آپے آسا ترسنا کرے خوار، آپے ہوئے ہنگنا گڑھ بنائیندا۔ آپ شبد ناد دھنکارا، دھنی ناد آپ وجائیندا۔ آپے لیکھا جانے نو دوارا، آپے سکھمن ٹیڈھی بنک ڈیرہ لائیندا۔ آپے ترینی نینی جانے پار کنارہ، آپے امرت آتم کول ناہی تال بھرائیندا۔ آپے کاگ ہوئے اڈارا، آپے ہنسا رُوپ وٹائیندا۔ آپے شبد انحد گائے اپنی وارا، پنچم تال آپ وجائیندا۔ آپے کھولے بند کواڑا، اپنا گنڈا آپے لاپندا۔ آپے آتم سیجا کر پسارا، ساچی سیج آپ سہائیندا۔ آپے وسیا دسم دوارا، تھر گھر آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے ناری کنت بہتارا، اپنا میلا آپ ملائیندا۔ آپے برہم پاربرہم کرے پیارا، شبد وچولا اک رکھائیندا۔ آپے دیا باقی ہو اُجیارا، کملا پاتی کھیل کھلاییندا۔ آپے نرگن سرگن وسے باہرا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ اپنا بندھن پائیندا۔ جُگ جُگ بندھن پائے پروردگار، بے عیب نام خُدا یا۔ سرشٹ سبائی سانجھا یار، رحمت رحمان اک وکھایا۔ چوڈاں طبق کھول دگان، زمیں اسمان دئے سہایا۔ امام امام ہو سر بلوان، مُلا شیخ مسائق پیر دستگیر ایکا کلمہ دئے پڑھایا۔ کائنات اک نشان، نگہبان ویکھ وکھایا۔ دیونہارا

دُھر فرمان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا ناؤں پرگٹایا۔ نرگن سرگن آپ نرنکار، کلجُگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی پاوے سار، لکھ چوراسی جیو جنت سرب کُرائیندا۔ دھیرج دھیر کرے نہ کوئی پیار، اتم برہم نہ کوئی وکھائیندا۔ جگت رہی ودیا وچار، چار ورن رنگ نہ کوئی رنگائیندا۔ کھنڈا کھڑکے دو دو دھار، بھکھ ننگ نہ کوئی کٹائیندا۔ شاہ سلطان رہے جھکھ مار، سچ مردنگ نہ کوئی وجائیندا۔ نام دھونسا اگم اپار، ہنسا رُوپ نہ کوئی وٹائیندا۔ کلجُگ جیو رلے کاگان ڈار، مانک موتی چوگ نہ کوئی چُکائیندا۔ سیس پائی بیٹھے چھار، اتم جوت نہ کوئی جگائیندا۔ دوس رین رہے اندھیار، ساچا ایشٹ نہ کوئی منائیندا۔ پُکھ ناری ہوئے وبھچار، گھر گھر مندر سو بھا کھئے نہ پائیندا۔ ایکا وسریا کرتار، پتا پُوت نہ سیس جھکائیندا۔ مات پت نہ کرے پیار، بھئیاں بھیناں سیج ہنڈھائیندا۔ ناری کنت نہ کوئی ادھار، ستگر پورا نظر کسے نہ آئیندا۔ رام کرشن واپگرؤ اللہ کوک کوک کرن پُکار، پُکھ ابناشی نرگن رُوپ ست سرُوپ اپنا بل آپ دھرائیندا۔ کلجُگ تیری اتم وار، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ جاگرت جوت کر اُجیار، ساچا کھنڈا نام چمکائیندا۔ دو جہاناں مارے مارے، کلجُگ اتم پندھ مکائیندا۔ تھر رہے نہ وچ سنسار، ستجُگ ساچا مارگ لائیندا۔ دھرت مات پیج سوار، پیس پیسا راہ تکائیندا۔ جگت جگدیشا ہوئے اُجیار، گرمکھ ساچے آپ اٹھائیندا۔ اتم آتر کر پیار، کایا انگیٹھا تت بُجھائیندا۔ سانتک ست ورتے ورتار، من مت آپ سمجھائیندا۔ چار ورن اک سہار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگا جُگنتر کھیل کر، گرمکھ گُرسکھ ہرجن ہر بھگت ہری ہر لئے اُبھار۔

★ ۱۳ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی گلزار سنگھ دے گرہ پنڈ شاہو کے ضلع فروز پُری ★

ست پُکھ نرنجن وڈ مہربان، عقل کل بے پرواہیا۔ سو پُکھ نرنجن رُوپ مہان، جوتی جوت نور رُشنائیا۔ ہر پُکھ نرنجن گن ندھان، گنوتنا بھو نہ رائیا۔ ایکنکارا کھیلے کھیل مہان، گل اپنی آپ اُچائیا۔ سری بھگوان وسے سچ مکان، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیا۔ ابناشی کرتا ہو مہربان، تھر گھر ساچی سیج سہائیا۔ پاربرہم اپنا گھر پچھان، اپنا پردہ دئے چُکائیا۔ اک اکلا جودھا سوربیر بلوان، شاہ سلطان آپ اکھوائیا۔ دو جہاناں راج راجان، سچ سنگھاسن سو بھا پائیا۔ تخت تاج اک نشان، درگاہ ساچی آپ جھلائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ

اپنی کیرپا کر، نرگن اپنا ناؤں دھرائیا۔ نرگن داتا ہر نرکار، نرور اپنی کھیل کھلائی۔ پُرکھ بدھاتا شاہ سِکدار، گھر ساچا تخت سہائیندا۔ اُم ذاتا گِرور گِردھار، کھلاپاتا نُر نُر وچ ٹکائیندا۔ نادى گاتھا دُھر جِیکار، شبد شبدى راگ الائیندا۔ پُرکھ سمرتها اگم اپار، الکھ اگوچر اپنی کھیل کھلائی۔ چلائے راتھا بے عیب پروردگار، ساچی سیوا آپ کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اک اکلا ویس وٹائیندا۔ اک اکلا ایکنکار، مہما اکتھ کتھی نہ جائیا۔ سچکھنڈ وسے سچ دوار، ست ستوادى بے پرواہیا۔ تہر گھر کھول اک کواڑ، نج گھر بیٹھا جوت جگائیا۔ تخت نواسی بے عیب پروردگار، نورو نورو نورا الایا۔ شاہو بھوپ بن سِکدار، حُکمی حُکم آپ سُنائیا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ہتھ وڈیائی رکھ کرتار، اپنی کھیل آپ کھلائی۔ نرگن رُپ ہو اُجیار، نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ نرگن کنت نرگن بہتار، نرگن ساچی سیج ہنڈھائیندا۔ نرگن میت نرگن مرار، نرگن ساچا سنگ نیہائیندا۔ نرگن در گھر ساچے وسے وسنہار، تخت سہنجنا سوبھا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بل رکھائیندا۔ اپنا بل رکھنہارا، آد جُگاد سہایا۔ اک اکلا ایکنکارا، اپنی کرنی آپ کھایا۔ سچکھنڈ وسے سچ دوارا، محل اٹل آپ سہایا۔ چہر چہن نہ کوئی سہارا، چار دیوار نہ کوئی بنایا۔ نہ کوئی راگی نادى گائے وارا، تال تلوڑا نہ کوئی وجایا۔ نہ کوئی کھانی بانی کرے پُکارا، اُوچی کوک نہ کوئی سُنایا۔ نہ کوئی برہما وشن شو وندے بہنڈارا، ترے گن مول نہ کوئی رکھایا۔ پنج تت نہ کرے کوئی آکارا، سرگن رُپ نہ کوئی وٹایا۔ سادھ سنت نہ کوئی ڈلارا، بھگت بھگونت نہ کوئی اُٹھایا۔ گر پیر نہ کھئے اوتارا، رُپ ریکھ نہ کھئے پرگٹایا۔ اک اکلا کھیل نیارا، نرگن نر ہر نرائن اپنا آپ کرایا۔ شاہو بھوپ بن ونجارا، پُرکھ ابناشی اپنا ونج آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا رُپ آپ پرگٹایا۔ اپنا رُپ انہو پرکاش، پُرکھ ابناشی آپ اُچائیا۔ آد جُگاد رہے ابناش، نہچل دھام ڈیرہ لائیا۔ درگاہ ساچی رکھے واس، گھر اپنے جوت جگائیا۔ آپ اپنی پوری کرے آس، آسا منسا نہ کھئے بنائیا۔ نہ کوئی پرتھی نہ آکاش، گگن مندل نہ کھئے اُپائیا۔ نہ کوئی گوپی کھن بائے راس، سگلا یار نہ کھئے وکھائیا۔ نہ کوئی پون نہ سواس، پون پون نہ کوئی سہائیا۔ نہ کوئی سیوک نہ کوئی داس، داسی رُپ نہ کھئے وٹایا۔ نہ کوئی کرے بند خلاص، لکھ چوراسی نہ کھئے بھوائیا۔ نہ کوئی لیکھا دس دس ماس، مات گرہ نہ ڈیرہ لائیا۔ پاربرہم اپنے گھر کھیلے کھیل تماش،

نرگن داتا بے پروا بیا۔ اپنی جوتی جوت پرکاش، جوتی جاتا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا سچ
 محلہ، نرگن نروریر نراکار وسیا اک اکلا، اپنا بنک آپ سہائیا۔ اباش سہائے سوبھاؤنت ہر کرتار، جونی ربت رُپ وٹائیندا۔ الکھ اگوچر اگم
 اپار، مؤرت اکال آپ پرگٹائیندا۔ آپ اُچائے اپنی دھار، ست ستوادى کھیل کھلائییندا۔ مرے نہ جھے وچ سنسار، جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ سہائے سچ دوار۔ سچکھنڈ دوارا بھيو اولّا، سو پُرکھ نرنجن آپ کھلائییا۔ آپ وسائے اپنا سچ محلہ، دیا باقی کر
 رُشنائیا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، شاہو بھوپ بن وڈ وڈیائیا۔ اپنا سندیش نر نریش آپے گھلا، دھر دی بانی بان چلائییا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دئے وڈیائیا۔ سچکھنڈ اُپایا آپ ہر، اپنی سیوا آپ کھائیندا۔ چار دیواری نہ دسے گھر، سورج چن نہ
 کھئے چڑھائیندا۔ اک اکلا اندر بیٹھا وڑ، رُپ رنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، چیتن جڑ نہ رُپ دھرائیندا۔ نہ کوئی ودیا
 اکھر گیا پڑھ، اشٹ دیو نہ کھئے منائیندا۔ دھر دربار ہر نرنکار سچ دوارے آپے کھڑ، آپ اپنی الکھ جگائیندا۔ ساچے پوڑے آپے چڑھ،
 ساچے مندر سوبھا پائیندا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، ہر جو ہر مندر آپے ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ
 دوارا ایکنکارا اپنا دوارا آپ سہائیندا۔ ساچی سیجا ستا ہر ہر کنت، اپنی سیج آپ ہنڈھائیندا۔ آپے رنگ رنگیلا رنگ رنگائے اک بسنت،
 اتر کدے نہ جائیندا۔ آپے آد آپے آنت، مدھ اپنی کھیل کھلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ
 دوارا آپ وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوارا وڈ وڈیائی، پُرکھ اکال آپ وڈیائیندا۔ آد نرنجن نرگن جوت کر رُشنائی، دیپ اُجالا اک وکھائیندا۔ اپنے
 مندر اپنے گھر ہر ہر کرے آپ گڑمائی، ساچا سگن آپ منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارا دیوے ور،
 سچکھنڈ دروازہ آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ سچ دروازہ، ہر ہر آپ کھلائییندا۔ اندر وڑ غریب نوازا، اپنا پردہ آپے لابندا۔ آپے شاہو بھوپ بن
 راجن راجا، تخت نواسی ساچے تخت آسن لائیندا۔ آپے چلائے اپنا جہازا، اپنا بیڑا آپ ترائیندا۔ آپے رکھے اپنی لاجا، لاجاؤنت آپ ہو جائیندا۔
 آپے آد جگاد پھرے بھاجا، نرگن نرگن سیو کھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے رچیا کاجا، آپ اپنا میل ملائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، سچکھنڈ دوارا اک اُپائیندا۔ سچکھنڈ دوارا پایا، ساچا ہر بے آنت۔ اپنا رُپ آپ پرگٹایا، در گھر ساچے سوبھاؤنت۔ شبد اگئی اک

چلایا، ٹریا راگ ناد سُنت۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلایا، مہا گائے ہر بے آنت۔ وید کتیب بھیو نہ رایا، راہ تگن سادھ سنت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارا کھولیا، ایکنکارا آپے بولیا، آپے منیا آپے منت۔ سچکھنڈ دوارا ہر سہنجنا، نر ہر نرائن آپ سہائیا۔ دیپک جوت جگے اک نرنجنا، آد نرنجن آپ جگائیا۔ ساچے تخت بیٹھا درد دکھ بھے بہنجنا، بھے بھو اپنے ہتھ رکھائیا۔ نہ گھڑیا نہ بہجنا، مرن جنم وچ نہ آئیا۔ آد جگادی ساچا سجننا، سچکھنڈ بیٹھا سیج ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکالا دین دایلا، آپے چلے اپنی چالا، دُھر دی چال اک رکھائیا۔ پُرکھ اکال دین دایلا، دیاندھ ہر اکھوائیندا۔ سچکھنڈ سچی دھرمسال، سچ سینگھاسن سوہا پائیندا۔ ایکا جوتی ایکا بال، پرکاش پرکاش وچ ٹکائیندا۔ اپنی گھالے آپے گھال، گھال گھالی آپے لیکھے پائیندا۔ نرگن نرگن بن دلال، نرگن ساچی سیو کھائیندا۔ نرگن مات نرگن پتا نرگن اچھے اپنا لال، شبد دُلارا ناؤں پرگٹائیندا۔ دیوے سچ سچا دھن مال، آپ اپنی جھولی وچ بھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سیری بھگوان، ساچا تخت سہائیا۔ ست سرُپی ست نشان، نوجوان آپ جھلائییا۔ دو جہاناں رکھے آن، حُکمی حُکم سُنائییا۔ آد جگاد اپنی کرے آپ پچھان، بے پچھان بے پرواہیا۔ شبدی شبد دیوے دان، ساچی وست ونڈ ونڈائییا۔ گھر وچ گھر سچ مکان، تھر گھر ساچائے اُپائییا۔ اندر وڑگن ندھان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تھر گھر ساچے آپے وسے وسنہارا دس نہ آئیا۔ سُنٹ دُلارا اک اٹھاون، شبد ناد دُھن جیکار۔ اپنے مارگ آپے پاونا، پُرکھ اگتا کرے کرائے ساچی کار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر ویکھے آپ دربار۔ کرے کھیل پُرکھ کرتار، کرتا قیمت اپنی آپے پائییا۔ ویکھے وگسے کرے وچار، نیتر لوچن نین آپ کھلائییا۔ آپے بنے وڈ سیکدار، در درویش آپے سیس جھکائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تھر گھر ویکھے ایکا در، در دوارا سوہا پائییا۔ تھر گھر امرت رس، ہر ساچے چرن ٹکایا۔ پُرکھ ابناشی ہو پرتکھ، اپنا پیالہ ہتھ اٹھایا۔ اپنے مندر آپے رکھ، آپے ویکھے وکھایا۔ سرب کلا آپ سمرتھ، سمرتھ پُرکھ ناؤں دھرایا۔ اپنی بانی گائے اکتھ، اکتھ کتھا آپ الاہیا۔ تھر گھر دوارا آد جگاد نہ جائے ڈھٹھ، پاربرہم پرہہ آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، وسنہارا ساچے در، در اپنا ویکھے وکھایا۔ تھر گھر ساچا اُچ محل اٹل منارا، گھر گھر وچ آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ ویکھے چار دیوارا، چاروں کُنٹ آپ

سہائیندا۔ آپے وسے ڈونگھی غارا، اپنا مکھ آپ چھپائیندا۔ آپے ہیوے آپ اُجیارا، نیتز نین ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، تھر گھر ویکھے ہر ہر کھڑ، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ اک اکلا کرے کرائے ساچی سیو، سیوک سیوادار آپ ہو جائیا۔ نرگن نرویر نرنکار، نراکار اجونی رست پُرکھ اکال اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ شبدی شبد بھنڈارا داتا دانی بنے داتار، ساچی ونڈ آپ ونڈیائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈ کھنڈ کر تیار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، انڈج جیرج اُتبھج سیبج برہما وشن شو جھولی پائیا۔ ترے گن مایا کر تیار، پنج تت دئے ادھار، من مت بڈھ کرے گُرمائیا۔ پاربرہم پرہہ پائے سار، شبد شبدی ہو تیار، لوک مات لے اوتار، ستگر اپنی کھیل کھلائیا۔ گر گر ناؤں بول جیکار، سرشٹ سبائی پاوے سار، نو کھنڈ دئے ہلار، ست ست وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جگاد شبد برہماد، ناد انادی آپ وجائیا۔ شبد انادی سچ ترانہ، پاربرہم پرہہ آپ سُنائیندا۔ سچ محلہ ایکا گانا، سُر تال اک وکھائیندا۔ ایکا مرد اک مردانہ، رُپ انو پ اک وٹائیندا۔ ایکا ورتے اپنا بھانا، بھانے وچ آپ سہائیندا۔ ایکا راج ایکا راجانا، شاہ سُلطان اک اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لوک مات ویس کر، گر ستگر اپنا رُپ پرگٹائیندا۔ ستگر سچا پاتشاہ، پاربرہم کرتار۔ گر گر بنے جگت ملاح، لوک مات لے اوتار۔ بھگتاں دیوے سچ صلاح، ہر صفتی نام بھنڈار۔ سنتاں پکڑے آپے بانہ، نرگن سرگن کر پیار۔ گر مکھ ویکھے تھاؤ تھان، جگا جگنتر ساچی کار۔ گر سکھ گود بھائے جوں بالک پتا ماں، سر رکھ ہتھ سمرتھ پُرکھ نرنکار۔ دو جہاناں دیوے ٹھنڈی چھان، نانا توڑ جگت سنسار۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کار، کاگ ہنس اڈائے ایکا ڈار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن پاوے سار۔ نرگن رُپ پُرکھ اکال، شبد گر مات وڈیائیا۔ شبد رُپ ہر مہاکال، بھوپت بھوپ آپ اکھوائیا۔ سٹ ڈلارا ویکھے لال، لال لال نرگن رنگ رنگائیا۔ جگ جگ چلے اولڑی چال، جگ کرتا بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی بن دلال، لوک مات کرے رُشنائیا۔ سرشٹ سبائی پھل لگا ویکھے کایا ڈال، پت ڈالی پھول پھلائیا۔ گر مکھ سجن ساچے لال، آپ اپنا میل ملائیا۔ جگ جگ چلیا آیا نال، نہ مرے نہ جائیا۔ انت کنت نہ کھائے کال، جم کا بھے نہ کھئے ڈرائیا۔ سُر تی شبد کرے سنہال، ناری کنت میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا گر شبد وڈیائیا۔ شبد گر سورپر، جودھا جودھ بل بلکاریا۔ جگا جگنتر سنگتی آئے ویر

لوک مات کھیلے کھیل اپر اپاریا۔ دو جہاناں پاندھی پندھ دئے چیر، لوآن پُریاں چرناں ہیٹھ لتاڑیا۔ گُرمکھاں مٹائے ہوئے ہنگت دئی دویتی لگی پیڑ، ایک منتر نام درڑا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ اپنا ناؤں رکھا رہیا۔ جُگ جُگ سَتگر کھیل کھلائیندا، لکھ اگوچر اگم اتھاہ۔ گر گر اپنا ناؤں دھرائیندا، پتا پوت دئے سچ صلاح۔ ساچا مارگ ایک لائیندا، ایک اکھ دئے پڑھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بل آپ وکھا۔ اپنا بل آپ دھار، گر شبد لئے انگڑائیا۔ پرگٹ ہووے وچ سنسار، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ کرے کھیل اگم اپار، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، لکھ لکھ لکھت جگت شاہیا۔ سَتگر پورا آپ اپنی پاوے سار، دوسر بھیو کئے نہ رائیا۔ جُگا جُگنتر ہو تیار، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیا۔ سَتجگ تریتا دواپر کرپا پار، کلجگ اتم دئے دُہائیا۔ چاروں کُٹ اندھ اندھیار، ساچا چند نہ کئے چڑھائیا۔ ناتا تٹا کنت بہتار وبھچار، تتاں لوکان مایا ممتا کرن آہار، آسا ترسنا جگت ودھائیا۔ ناتا جُڑیا کام کرودھ لوہ موہ ہنکار، ہوئے ہنگنا گڑھ بنائیا۔ جوٹھا جھوٹھا ونج واپار، من سیکدار رہیا کرائیا۔ مت متوالی ہو خوار، در در کوکے دئے دُہائیا۔ بڈھ کرؤمنی گئی ہار، کلجگ ملیا ڈوم قصائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اوتار اپنا روپ وٹائیا۔ آپے گر آپ اوتارا، آپ اپنا بل دھرائیندا۔ آپے برہما وشن شو دئے سہارا، آپے اپنی سیوا لائیندا۔ آپے ترے گن وسے باہرا، آپے تتوت رکھائیندا۔ آپے کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، چند پرچند آپ چمکائیندا۔ آپے نرگن سرگن دئے ادھارا، آپے سرگن نرگن پردہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ ایک شبد چلائیندا۔ ایک شبد گر ساچا پیر، پیرن پیراں آپ اکھوائیا۔ آپے شاہ سلطانا دستگیر، دستبردار کرے سرب لوکائیا۔ آپے چوٹی چڑھے اخیر، مقامے حق نور الہیا۔ آپے لکھ چوراسی پائے زنجیر، آپے بندھن توڑ تڑائیا۔ آپے کٹنہارا پیڑ، جم کی پھاسی رہیا لٹکائیا۔ آپے امرت سنج ٹھانڈا سیر، آپے اگنی تت تپائیا۔ آپے شاہ آپ حقیر، آپے اپنا حُکم ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ سَتگر اپنا ناؤں دھرائیا۔ سَتگر سچ سلطان، در گھر ساچے سوبھا پائیندا۔ آپے گر گر روپ سری بھگوان، لوک مات ویس دھرائیندا۔ آپے بھگتاں کرے پچھان، بھگونت بھکتی لیکھے لائیندا۔ آپے سنتن دیوے برہم گیان، اتم برہم اک جنائیندا۔ آپے گُرمکھاں بخشے سچ اشنان، دُرمت میل مات دھوائیندا۔ آپے گُرسکھاں میل ملائے ساچے کاہن، سرتی شبدی جوڑ جُڑائیندا۔ آپے دیونہارا دُھر

فرمان، جُگ جُگ اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ آپے جانے اپنی سچ کلام، کائنات آپ پڑھائیندا۔ آپے بدر سُداما ہونے امام، اپنی رنگن آپ رنگائیندا۔ آپے در درویش بنے غلام، اپنا بندھن آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد جُگادی ایکا ہر، گر سَتگر ناؤں دھرائیندا۔ سَتگر اپنا ناؤں رکھ، ہر ساچا ویس وٹائیندا۔ گر گر رُپ ہو پرتکھ، لوک مات پھیری پائیندا۔ بھگت بھگونت لئے رکھ، آپ اپنا میل ملائیندا۔ سنتن مارگ ایکا دس، ساچے مارگ آپ چلائیندا۔ گر مُکھاں ہردے اندر وس، جگت ترسنا حرص مٹائیندا۔ گر سیکھاں کرے پرکاش کوئن رو سس، دیک جوتی آپ جگائیندا۔ جگت وکارا دیوے متھ، ہر کھنڈا ہتھ چمکائیندا۔ نرگن سرگن میل ملائے نس نس، ہر جو ہر مندر سوہیا پائیندا۔ بھگتن بھگون ہویا وس، شبد ڈوری ہتھ پھڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ گر شبدی اپنا ناؤں اُچائیندا۔ شبد گر شبد داتار، شبد سیکھا سچ سکھائیندا۔ شبد چرن شبد دوار، شبد کولا وچ رکھائیندا۔ شبد نام شبد جیکار، شبد نادى ناد وجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَتجگ تریتا دواپر پار کرائیندا۔ باسک تشکا شنکر گلوں لاییا، ہتھ ترسول لئے ایکا وار۔ وشنوں سانگوں پانگ، سیج بیٹھا راہ تگے ساچے یار۔ سَتگر پورا شبد مہربان، ست دوارے سوہیا پائیندا۔ آد جُگادی بنایا ہٹ، ہٹ ویکھ وکھائیندا۔ اک نشانہ ست نشان، درگاہ ساچی آپ جھلائیندا۔ تخت نواسی سری بھگون، بھگون اپنی دھار بندھائیندا۔ آپے داتا دیوے دان، دانی آپ اکھوائیندا۔ آپے نرگن سرگن ہو پردھان، پاربرہم پرہ اپنا آپ دھرائیندا۔ آپے کایا مندر وسے پنج تت مکان، گھر گھر وچ سوہیا پائیندا۔ آپے چوڈاں لوکاں کھول دکان، چوڈاں ہٹ اپنا ونج کرائیندا۔ چوڈاں طبقاں پائے آن، ایکا حُکم حُکم سنائیندا۔ کلجگ اتم کرے پچھان، لیکھا لیکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ نانا توڑے جیو شیطان، پنچم تت میٹ مٹائیندا۔ تیر نرالا مارے بان، شبدی چلہ ہتھ اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد گر گر ایکا رُپ پرگٹائیندا۔ پرگٹیو رُپ ہر گوہند، انہو پرکاش سمایا۔ سگل سرشٹی میٹے چند، چنتا چکھا ویکھ وکھایا۔ داتا دانی گہر گمبھیر گنی گہند، سمند ساگر نام مدھانے ورول وکھایا۔ جن بھگت اُبھارے اپنی بند، آپ اپنا میل ملایا۔ مٹکھ لگائے جگت بند، بندک بندیا مُکھ صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نرگن نرویر نر ہر، اپنا رُپ آپ پرگٹایا۔ رُپ پرگٹائے نہکنک، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ ست سرُپ وجائے

ڈنک، ایکا ڈورُو نام وجائیا۔ آپ اٹھائے راؤ رنگ، راج راجاناں شاہ سلطاناں دئے بلائیا۔ ویس وٹائے واسی پُری گھنک، گھنک پُر واسی سچّا
 شہنشاہیا۔ گُرمکھ ادھارے جوں جن جنک، جن جنی لیکھے لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور،
 اپنے نُور کرے رُشنائیا۔ ہر کا نُور نُور اُجیارا، نُورو نُور سمایا۔ برہما چارے ویداں پاوے سارا، اٹھاراں پُراں رہے جس گایا۔ گیتا گیان کرے
 نِمسکارا، پاربرہم پرہہ صفت صلاحیا۔ اگم اتہاہ بے پرواہ، وسنہارا دھام نیارا، دھام اولٹا اک اُپایا، جُگا جُگنتر جانے اپنی کارا۔ دوسر بھیو نہ
 کھئے کھلایا، پُرکھ اکال کھیل نیارا۔ نرگن اپنا آپ لئے پرگٹایا، سمبل نگری ویکھے دھام نیارا، ساڈھ تِن تِن رچن رچایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ اتم ویکھ وکھایا۔ کلجگ ویکھے اتم اُنترجامی، اُنشکرن ویکھ وکھائیا۔ نرگن نروریر سدا نہکامی، نہکرمی وڈ
 وڈیائیا۔ شبدی شبدا بنیا بانی، داتا دانی سہج سُکھدائیا۔ کلجگ تیری ویکھے جگت کہانی، رسنا جہوا کھوج کھوجائیا۔ کون گُرمکھ گائے
 امرت بانی، چوٹھے پد رہیا سمائیا۔ کون ہر میل ملائے ساچے بانی، جگت وچھوڑا دئے کٹائیا۔ کون امرت اتم پیوے ٹھنڈا پانی، اٹھسٹھ تیرتھ
 بھل نہ جائیا۔ کون سُرَت بھئے سیج سوانی، گھر ساچا کنت لئے ملائیا۔ کلجگ اتم سرِشٹ سبائی جگت دُباگن اپنا آپ نہ سکی پچھانی، مایا
 پردہ نہ کھئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، گُرمکھ ہردا آپ بنائیا۔ گُرمکھ ہردا سیوک سیوادار،
 چاکر چاک اکھوائیندا۔ ستگر پورا کرے پیار، اپنے در آپ بہائیندا۔ گر گر کھولے بند کواڑ، نج نیتز پردہ لاپندا۔ ڈونگی بھوری کڈھے باہر،
 ساچے دھام آپ سہائیندا۔ بنس ہنس رلائے ہنسا ڈار، سوہنگ مانک موتی چوگ چُگائیندا۔ جھرنا جھرے ٹھنڈا ٹھار، امرت میوہ رسن
 آپ کھوائیندا۔ ڈرمت میل آپ اُتار، نرمل نروریر آپ کرائیندا۔ بجر کپائی پردہ آئے پاڑ، اپنا اوہلا آپ بٹائیندا۔ اتم سیجا کر شنکار، سیج
 سہنجی سیج سہائیندا۔ نرگن جوت کر اُجیارا، جوت نرجن ڈگمگائیندا۔ پاربرہم برہم پاوے سار، گر چیلایا ایک رنگ رنگائیندا۔ سجن سہیلا
 ہر نرنکار، ساچا ساقی ساچا جام پيائیندا۔ اک اکلا ایکنکار، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ گُرمکھ میلا ناری کنت بہتار، کنت کٹھول ساچی
 سیج سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نہکلنک نرائن نر، ہر پُرکھ اکال آپ اکھوائیندا۔ نہکلنک سری بھگونت، دوسر
 اور نہ کھئے جنائیا۔ کھیلے کھیل جُگا جُگنت، گر پیر اوتار دین گواہیا۔ میل ملایا ساچے سنت، ست ستوادی ویکھے تھاون تھائیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ وچھڑے میلے ہر، ہرجن ساچے آپ اٹھائیا۔ ہرجن ساچا آپ جگایا، جاگرت جوت اک جگائے۔ سوچھ سرُپی درس وکھایا، اندھ اندھیر مٹائے۔ چارے کوٹ نظری آیا، اک اکلا ہر رگھڑائے۔ جوٹھا جھوٹھا ناتا توڑ ٹڑایا، بخششی چرن سچئی سرنائے۔ جُگ جُگ رٹھا آپ منایا، سر اپنا ہتھ ٹکائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ساچے ویکھ وکھائے۔ گرمکھ ساچا جگایا، کلجگ تیری اتم وار۔ ستگر سرنائی ساچی لاگیا، ایکا شبد گر کر پیار۔ دوس رین رہے ویراگیا، اک ویراگ سرجنہار۔ لوک مات وڈ وڈ بھاگیا، پایا پُرکھ پُرکھ کرتار۔ دُرمت میل دھوے داغیا، پتت پایی لے اُبھار۔ چرن دھوڑ کرے ساچا مجن ماگھیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ساچے کر پیار۔ گرمکھ ساچا میتڑا، میل ملایا ہر بھگوان۔ اتم رکھے کایا چولی چیتھڑا، دیوے نام سچ نشان۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھڑا، امرت رس بھر سری بھگوان۔ اک سُنائے سہاگی گیتڑا، سوہنگ شبد گن ندھان۔ دھام وکھائے اک انڈیٹھڑا، ستگر ایکا راج راجان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، گرمکھ ساچے لے پچھان۔ گرمکھ پچھانیا ساچے گھر، لوک مات وجی ودھائیا۔ کرپا کر ہری ہر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیا۔ شبد بندھائے نام لڑ، ساچی ڈوری ہتھ اٹھائیا۔ کلجگ قلعے کوٹ توڑ ہنکاری گڑھ، نون سو اکھڑ اک پڑھائیا۔ چار ورنان لڑ رہیا پھڑ، اوچ نیچ نہ کھے وڈیائیا۔ گھٹ گھٹ اندر آپے وڑ، پاربرہم برہم اپنا رُپ پرگٹائیا۔ مایا بھلے ناری نر، نر نرائن نظر نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، گرمکھ سجن میلے چائیں چائیا۔ گرمکھ من چاؤ گھنیرا، گر ستگر درشن پایا۔ ستگر وسے نیرن نیرا، دُور دُراڈا پندھ مُکایا۔ ہرجن ویکھ کایا کھڑا، بنک دوارا آپ کھلایا۔ کلجگ اتم بٹھ بیڑا، شوہ دریائے نہ کھے زڑھایا۔ کرے کرے حق نیڑا، انت کنت بھگونت ہرجن ساچے میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلے اپنے در، در بھکاری اپنا میل ملایا۔

★ ۱۴ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی راج سنگھ دے گرہ فرید کوٹ ضلع فروزپور ★

جیو پنڈ جن پرتیت، جیون جگت جگت ہرجن جس گائیا۔ کایا برہمنڈ بیٹھا رہے اتیت، ترے گن بہن انڈٹھ روپ سہائیا۔ تتوت کرے ٹھنڈا سیت، چرن پیرت اک سمجھائیا۔ اگتی ڈھولا گائے سُنائے سہاگی گیت، دُھن اُحد آپ اُچائیا۔ ناتا توڑ جگت پیرت، من پیر لے

سمجھائیا۔ آد جُگاد بھگت بھگونت لیکھا جانے ہست کیٹ، اُوچ نیچ ویکھے سرب گھٹ تھائیا۔ ہتھ وکھائے سیس ٹکائے پتھر پیت، پت پریشور وڈی وڈیائیا۔ چیتن وسے سدا چیت، چاترک روپ سدا بلاییا۔ تن کپڑ کرے پت پتیت، دُرم ت میل آپ دھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جیو پنڈ ویکھ وکھائیا۔ جیو پنڈ جگت جگت راس، جوتی جاتا ویکھ وکھائیا۔ برہم داتا پاربرہم پُرکھ انباش، پُرکھ بدھاتا کھیل کھلائیندا۔ اُم ذاتا سرب گنتاس، اپنا راتھا آپ چلائیندا۔ سُنائے گاتھا گھٹ گھٹ واس، شبد انادی دُھن وچائیندا۔ سگلا ساتھا جوت پرکاش، زرگن سرگن میل ملائیندا۔ ترے ترے پوری کرے آس، چوٹھا گیرا آپ رکھائیندا۔ بھگونت بھکھاری بھگت رہے آداس، دوس زین راہ تکائیندا۔ گہر گمبھیرا کایا سریرا وسے آس پاس، آسن سنگھاسن سوہا پائیندا۔ جیو پنڈ جگت داتا داس، سیوک ساچی سیو کھائیندا۔ بھگتی بھاو پوری کرے آس، بھگون اپنی وست جھولی پائیندا۔ لوک مات بھجائے لگی پیاس، اگن ت نہ کھئے تپائیندا۔ بھگت وچھوڑا کرے ناس، آستک اپنے انگ لگائیندا۔ دو جہاناں کرے بند خلاص، بندھن بندی توڑ دیا کھائیندا۔ لیکھا جانے اک اک ساس، ثالث بیٹھا لیکھ لکھائیندا۔ آد جُگاد نہ بھئے وناس، انباشی اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جیو پنڈ سد رکھے واس، گہر مندر سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ جیو پنڈ اندھیرا گھپ، رو سس نہ کھئے رُشنائیا۔ زرگن نرائن نر ہر اندر بیٹھا چھپ، مگھ اپنا پردہ پائیا۔ نہ کوئی چھاں نہ کوئی ڈھپ، دوس زین نہ کھئے وکھائیا۔ نہ کوئی مات نہ کوئی پت، پتا گود نہ کھئے سہائیا۔ نہ کوئی تھت وار دسے رت، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈائیا۔ نہ کوئی امرت جام پیائے گھٹ، پیالہ صراحی نہ ہتھ اٹھائیا۔ نہ کوئی دھن دولت رہیا لٹ، ٹھگ چور یار دس کھئے نہ آئیا۔ نہ کوئی میت مُرار بن بن بھے رُٹھ، نہ کوئی رُٹھرا رہیا منائیا۔ اک اکلا جیو پنڈ برہم پاربرہم جائے ٹٹھ، آپ اپنا لے ملائیا۔ اپنی گودی آپے چُک، اپنیاں بھجان آپ سہائیا۔ پاربرہم انباشی اچت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ جنائیا۔ جیو پنڈ جگ جیون داتا، جیون مکت آپ اکھوائیندا۔ اٹھے پھر ایکا گاتھا، گہر گمبھیر آپ سُنائیندا۔ جگا جگتر سگلا ساتھا، سگلا سنگ آپ نہہائیندا۔ دپیک جوتی جوت پرکاشا، پرکاش پرکاش وچ کھائیندا۔ دیناں ناتھ اناتھ اناتھا، مان نمانیاں آپ رکھائیندا۔ چرن کول کول بھرواسا، دھرت دھول دھول سہائیندا۔ لیکھا جانے پرتھی آکاشا، گگن منڈل پھول پھلائیندا۔ اپ تیج وائے رکھے واسا، اپنا ت آپ اپائیندا۔ جیو پنڈ کرے کھیل

تماشا، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا مندر آپ سہائیندا۔ جیو پنڈ ہری ہر مندر، ہر کنچن گڑھ سہائیا۔ نرگن نرویر وڑیا اندر، مورت اکال کر رُشناٹیا۔ اپنا لائے آپے جندر، نہ کھئے توڑے توڑ ٹرائیا۔ من منوآ نو دوارے پھرے بندر، دہ دشا پھیری پائیا۔ جگت واسنا بن قلندر، چاروں گنٹ رہی نچائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جیو پنڈ اپنا آپ دھر، دُھر دھام ویکھ وکھائیا۔ جیو پنڈ ہر محلہ، ہر ہر جو آپ وسائیندا۔ ایکنکارا بیٹھ اکلا، عقل کل اپنی آپ دھرائیندا۔ انہو پرکاش اچھل اچھلا، ول چھلدھاری کھیل کھلاٹیندا۔ وسنہارا جلاں تھلان، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر پھول پھلاٹیندا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن ایکا ملا، آتم سیجا سیج سہائیندا۔ سرت سوانی پھڑائے پلا، شبد گر ہانی ویکھ وکھائیندا۔ امرت آتم ٹھنڈا پانی پیائے جلا، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ جیو پنڈ ہر رنگ رنگیلا، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ پاربرہم پرہ چھیل چھیلایا، اپنا جو بن آپ ہنڈھائیا۔ اپنی سیجے آپے ستا کر کر حیلہ، اپنی کروٹ آپ بدلایا۔ اپنا بنائے آپ قبیلہ، ناری کنت آپ اکھوائیا۔ اپنی کرے آپ دلایا، اچھیا اپنی ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جیو پنڈ اپنا جو بن ویکھ وکھائیا۔ جیو پنڈ ہر جو بن جوانی، شبدی شبد ہنڈھائیندا۔ اک اکلا ایکنکارا دسے سچ ندھانی، اپنا پردہ آپے لاپندا۔ دُھر دی دھار اگئی بانی، دو جہاناں آپ سُنائیندا۔ اپنا آپ اپنے اتوں کر قُربانی، کایا گرہ ویکھ وکھائیندا۔ سچ دوارا پد نربانی، پرم پُرکھ پرہ آسن لائیندا۔ نردھن سردھن بنے دانی، نام دان آپ ورتائیندا۔ جوت جگائے پُرکھ سُلطانی، اندھ اندھیر گوائیندا۔ اپنی گائے اکتھ کہانی، رسنا جہوا نہ کھئے پلاٹیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بنک آپ سہائیندا۔ جیو پنڈ بنک سہاونا، ہڈ ماس ناڑی رت پنج تت جوڑ جُڑائیا۔ تخت نواسی تخت سہاونا، آتم سیجا پاربرہم وڈیائیا۔ گائن گیت گویند ایکا گاونا، نیتر لوچن نین نج اپنے درشن پائیا۔ مُکھ اپنا پردہ آپے لاہونا، سوچھ سروپی روپ پرگٹایا۔ ہرجن ساچے میل ملاونا، ورنان برنان کٹے پھاپیا۔ انگیکار آپ اکھواونا، اپنا انگن لئے سہائیا۔ اوچ نیچ بھیو چُکاون، بھیو گھلائے بے پرواپیا۔ دیناں اناٹھا درد ونڈاون، دُکھیاں دُکھ اپنی جھولی پائیا۔ ننان ننانیاں گلے لگاونا، ننان ننانیاں بھیو سہائیا۔ آپ پھڑائے اپنا دامنا، دامنگیر سچا شہنشاہیا۔ جیو پنڈ ہر جن پوری کرے بھاونا، بھاوی بھیو نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

ایکا میلا ایک گھر، ہرجن ہر ہر ملیا ور، ور نر کنت کنتوبل آتم سیجا سہائے برکھے ساچے پھول، پون پونی سیوا آپ لگائیا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیان کا ایک داتا، دیونہار سریشٹ سبائیا۔

★ ۱۴ بہادروں ۲۰۱۷ یکرمی کرم سنگھ دے گرہ پنڈ پیلی ضلع فروزپور ★

ست پُرکھ نرنجن راجن راج، اک اکلا کھیل کھلائیندا۔ سچکھنڈ دوارے سازن ساز، اپنی بنت آپ بنائیندا، اکم اکمٹرا رچ رچ کاج، انہو اپنا ویکھ وکھائیندا۔ آد جگادی ست جہاز، پُرکھ اکال آپ چلائیندا۔ شبد اگمی دیوے دات، نرگن اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ تھر گھر بیٹھا تھر گھر نواسی آپے پُچھے وات، سمرتھ پُرکھ اپنا بل دھرائیندا۔ نرگن نرائن نر ہر جوتی شبد بدھائے نات، جوڑی جوڑا جوڑا جوڑا جڑائیندا۔ بودھ آگادی ایک گاتھ، الکھ الکھنا آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا بھوپ روپ وٹائیندا۔ ساچا بھوپ ہر سلطانا، ست ستوادی بے پرواہیا۔ درگاہ ساچی وسے سچ مکانا، در دوارا آپ سہائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارا آپ سہانا، سوہاوت سہج سکھائیا۔ تھر گھر ساچا در پروانہ، سچ سنگھاسن رہیا سہائیا۔ تخت نواسی بن بن ساچا کابنا، ہر مندر سوہا پائیا۔ دیپک جوت جگائے مہانا، تیل باقی نہ کھئے ٹکائیا۔ تریا راگ گائے ایک گانا، آپ اپنی دھن اُچائیا۔ ست سروپی ست ستوادی اک جھلئے سچ نشانہ، آپ اپنے ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بل آپ جنائیا۔ ست ستوادی ساچی کار، ست پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو اُجیار، آپ اپنا روپ پرگٹائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن پاوے سار، سگلا سنگ آپ رکھائیندا۔ ایکنکارا کرے کھیل اکم اپار، اکم اکمٹری دھار چلائیندا۔ آد نرنجن دیپک جوتی کر اُجیار، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا ہو تیار، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ سری بھگوان اندر باہر گپت ظاہر، اپنی کل دھرائیندا۔ پاربرہم پرہ میت مرار، اپنا میلا میل ملائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر نرنکار، آپ اپنا کر پسار، نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، تخت نواسی تخت سہائیندا۔ بے عیب خدائی پروردگار، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ نرویر نراکار ہو تیار، اجونی ریت اپنا کھیل کھلائیندا۔ انہو پرکاش کر پسار، پرکاش پرکاش وچ ٹکائیندا۔ آپے حکم آپ ورتار،

دُهر فرمانا آپ سُنائيندا۔ آپ سِيوڪ چوڊار، در دروِيش آپ اڪهوائيندا۔ آپ نيون نيون ڪرے نِسڪار، اپنا سِيس آپ جُهڪائيندا۔ آپ شاه
 شابه بن سِڪدار، شاه پاتشاه آپ اڪهوائيندا۔ آپ راج راجانا هو اُجيار، سِيس تاج آپ ٽڪائيندا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر،
 ست پُڪه ست ستواد ساچي دهارا آپ بندھائيندا۔ ساچي دهار بٽهنهارا، ايڪا رنگ سھائيا۔ وسنھارا اوچ اٿل منارا، نپچل دھام اڪ وڏيائيا۔
 نرگن ديا نرگن باقي ڪملاپاتي ڪر اُجيارا، گھر ساچي سوڀها پائيا۔ نرگن نرائن ناري نر ڪنت بهتارا، اپني سيچ آپ سھائيا۔ نرگن ونج نرگن ونجارا،
 نرگن وست امولڪ آپ ورتائيا۔ نرگن شبد نرگن بهنڌارا، جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، سچڪھنڌ دوارا اڪ سھائيا۔ سچڪھنڌ
 دوار سھاونا، پاربرهم آپ سھائيندا۔ اپنا بل آپ رڪھاونا، سري بھگون ميل ملائيندا۔ اپنا راج آپ ڪماونا، ابناشي ڪرتا ڪھيل ڪھلائيندا۔ اپنا
 نُر آپ پرگھاونا، آد نرنجن جوت جڪائيندا۔ اپنا حُڪم آپ سُناونا، ايڪنڪارا اپنا ناؤن دھرائيندا۔ اپنا تخت آپ وڏياونا، هر پُڪه نرنجن چرن
 ٽڪائيندا۔ اپنا پاتشاه آپ بن جاونا، آپ اپنا سِيس جگديش سِيس ٽڪائيندا۔ ست پُڪه نرنجن الڪھ اگوچر اگم اتھاه بے پرواه اپنا بيڙا آپ چلاونا،
 چلاونھار اڪ اڪهوائيا۔ ساچا مندر آپ سھاونا، سچڪھنڌ دوارے وڃے ودھائيا۔ تھر دربارا در دروازه آپ ڪھلاونا، جوتي جوت سرُپ هر،
 آپ اپني جوت دھر، اپني ڪل آپ ورتائيا۔ سو پُڪه نرنجن ڪل ورتتتا، درگاه ساچي دھام سھائيندا۔ ايڪا نُر سري بھڪوتتا، نُر نوران
 ڏگمڪائيندا۔ ڪھيل ڪھيل جُگا جُگنتا، جُگ جُگ اپني دھار چلائيندا۔ آپ بنائے اپني بنتا، گھڙن بهننھار آپ اڪهوائيندا۔ آپ آد آپ آنتا، مدھ
 اپنا رُپ پرگھائيندا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، سچڪھنڌ دوارا ساچا ڪھول، شبد انادي ايڪا بول، اپنا ناؤن آپ پرگھائيندا۔
 سچڪھنڌ دوارا ڪھوليا، پُڪه اگم ڪرپا دھار۔ تخت نواسي در گھر ساچي هر هر مندر آپ بوليا، آپ اپنا تولے تولے۔ نرگن نر هر نرگن بدلے
 چوليا، آد جُگاد رپے اڏول۔ اپني جوت آپ بوليا، آپ ڪرے اپنا قُول۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، سچڪھنڌ دوارا ڪھيل
 نيارا، ايڪنڪارا ريبيا ڪھول۔ سچڪھنڌ دوارا سچ وڏيائي، هر وڏا وڏ وڏيائيندا۔ پُڪه ابناشي بنت بنائي، ساچا پاندھي آپ هو جائيندا۔ سري
 بھگون ساچي چھپر چھن آپ سھائي، استھل اپنا ناؤن دھرائيندا۔ پاربرهم نرگن نرور اجوئي رپت آد نرنجن اپني جوت آپ ٽڪائي، نُر نوران
 ڏگمڪائيندا۔ چار ڪنٺ دھ دشا نه ڪوئي ونڌ ونڌائي، ونڌنھارا دوسر ڪھڙے دس نه آئيندا۔ اڪ اڪلا بيٺها سچ محلہ آسن لائي، پُڪه ابناشي سچ

سنگھاسن سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے وسے ہر، ہر جو مندر ہر آپ سہائیندا۔ ہر جو مندر ہر جو سوہا پائیندا۔ ہر جو اندر ہر جو باہر، ہر جو گپت ظاہر کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ اُجالا ہر گوپالا، دین دیالا آپ کرائیندا۔ دین دیالا گہر گمبھیر، بھو ابھیدا بھو چھپائیا۔ شاہ سلطان حقیر فقیر، ایکنکارا ایکا بیٹھا آسن لائیا۔ پروردگار پیرن پیر، دستگیرا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارا سوہاؤنت، آپ سہائے ہر ہر کنت، کنت کنتوبل وڈی وڈیائیا۔ کنت کنتوبل سری بھگوانا، بھو ابھیدا بھو چھپائیندا۔ آد جگادی نوجوانا، ایکا رنگ سمائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سلطانا، ساچا حکم آپ ورتائیندا۔ آپے جانے اپنا بھانا، اپنے بھانے سد سمائیندا۔ آپے مندر ویکھے سچ ٹکانا، اُچ اٹلا آپ بنائیندا۔ آپے چار گٹ ویکھے مار دھیانا، اپنا لوچن تین نیتز آپ کھلائیندا۔ آپے گائے اپنا گانا، تار ستار نہ کھتے بلائیندا۔ آپے جانے پد نربانا، اپنے پد آپ سمائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر نرنکارا اک وکھائے سچ ٹکانا، سچ گھرانہ آپ بنائیندا۔ ساچا گھر ٹھانڈا دربار، پُرکھ اکال آپ اُپائیا۔ ست سرُپی دین دیال، دیاندھ بیٹھا جوت جگائیا۔ آد جگاد اک دھرمسال، دھر دی دھار آپ بندھائیا۔ کرے کھیل شاہ کنگال، شہنشاہ شاہ پاتشابیا۔ اپنی چلے اولڑی چال، اپنی اچھیا آپے پور کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ سنگھاسن پُرکھ انباشن اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ اپنی کھیل کھلاونہارا، ایکا رنگ سمایا۔ نرگن نرگن ہو اُجیارا، نرگن نرگن روپ پرگٹایا۔ اپنا کھول بند کواڑا، آپ اپنا پردہ لایا۔ آپے میلا میل ملائے آپے رنگ رنگائے اپرا پارا، رنگ ریکھ آپ اکھوایا۔ آپے ناری کنت بہتارا، ست دُلارا شبدی آپے جایا۔ آپے حکمی حکم ورتے ورتارا، دھر فرمانا آپ سُنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ نواسی ساچا راج، دو جہاناں آپ چلائیا۔ دو جہاناں ساچا راجا، راؤ رنگ نہ کھتے رکھائیا۔ اک اکلا غریب نوازا، اپنی لاج آپ دھرائیا۔ شبدی شب رچیا کاجا، شب ست آپ پرگٹایا۔ آپ چڑھائے سچ جہازا، اپنی سیوا آپ کرائیا۔ ایکا دیوے ساچا داجا، اپنی اچھیا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارے ساچی کھیل کھلائیا۔ ست دُلارا جاگیا، نرگن نرگن نراکار۔ پاربرہم انباشی کرتا ملیا میل کنت سہاگیا، وچھڑ نہ جائے ہر کرتار۔ آد جگاد رباں وچ آگیا، جگ جگ سیوا کراں بن بن سیوادار۔ در درویش پھراں بھاگیا، نر نریش حکمی حکم ورتے سچئی

سرکار۔ نیوں نیوں سدا کران آدیسیا، ہر پُرکھ چرن نِمسکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارے اپنے ورتے آپ ورتار۔ سْت دُلا را ہر سمجھایا، سر رکھ ہتھ کرتار۔ ایکا سِکھیا صاحب سُنایا، اہل گر آپ نرنکار۔ تیری سیوک سیوا اک جنایا، بھل نہ جانا بن گوار۔ لوآن پُریاں رچن رچایا، برہمنڈ کھنڈ ہونے تیرا ادھار۔ سورج چن تیری جوت ٹکایا، اک کِرن اپر اپار۔ اک اک نال میل ملایا، تِنان وچولا آپ نرنکار۔ سچکھنڈ دوار پلّوں ہر کڈھایا، تھر گھر کھول آپ کواڑ۔ سُن اگتی پندھ مُکایا، پُرکھ ابناشی کھیل اپار۔ دینان ناتھ دِیاندھ گھر گمبھیر سر اپنا ہتھ رکھایا، لیکھا جانے آر پار۔ اپنا حُکم آپ جنایا، دُھر فرمانا دتے سچّی سرکار۔ پاربرہم اپنی ونڈ تیری جھولی پایا، وست امولک دتے داتار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک شبد کرے پیار۔ شبد سُنیا ہر سندیش، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ لوآن پُریاں کران تیرا ویس، تیرا بندھن ایکا پایا۔ تُوں صاحب سُلطان نر نریش، تیرا حُکم آپ ورتایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تیرے بھانے بل رکھایا۔ پُرکھ ابناشی کِرپا دھار، شبد گر آپ جگائیا۔ تیرا رُوپ اگم اپار، ہر ہر ساچا ویکھ وکھائیا۔ نرگن نراکار تیرا کھیل کرے ساکار، صاحب سُلطان وڈی وڈیائیا۔ پاربرہم برہم کر تیار، انسا بنسا آپ اکھوائیا۔ نرگن مات پت کرے کھیل اپار، پُوت سپوتا دتے ودھائیا۔ امرت بوند کرے کرتار، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ اپنا رنگ سورا سرینگ مُکٹ کرے تیار، نرگن دس کیسے نہ آئیا۔ آپے وشو ورتے دھار، وشنوں اپنا بل پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبد سرُوپی اندر وڑ، شبدی شبد لئے اُچجائیا۔ نرگن اندر نرگن وڑیا، آپ اپنی کل دھار۔ نرگن آگے نرگن کھڑیا، رُوپ اگم اپار۔ نرگن اکھر نرگن پڑھیا، لیکھا لکھ نہ کوئی سنسار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، پرگٹے نراکار نراکار آکار۔ نراکار رُوپ وٹایا، بھيو ابھیدا ابھید۔ سْت دُلا را سیو لگایا، کرے کھیل اچھل اچھید۔ وشنوں اپنا ناؤں رکھایا، آپے کھیداں رسیا کھیڈ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے جانے اپنا بھيو۔ بھيو اولّا ہر کرتارا، اپنے وچ رکھائیا۔ اک اکلا ہو اُجیارا، نرگن نر کرے رُشنائیا۔ وشنوں پھڑایا اپنا پلا، اپنا بندھن آپے پائیا۔ اپنی جوتی آپے رلا، آپے ویکھے بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، وشن اندر آپے وڑ، آپے اپنا رُوپ پرگٹائیا۔ وشن اندر ہر ہر دھار، اپنی آپ رکھائیندا۔ اپنا پیار امرت وچار، رس ایکا ایک آپ وٹائیندا۔ اپنی اچھیا بن داتار، پاربرہم ہر اپنا کھیل کھلا تیندا۔ آپے کولا ہو اُجیار، آپے

نابھی پُھل کھلائیندا۔ آپے پنکھڑیاں پاوے سار، آپے بھورا گونج گجائیندا۔ آپے برہم رُوپ بھوئے اُجیار، شبدي دھارا آپ پرگٹائیندا۔ کرے
 کھیل سرجنہار، ایکا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایکا حُکم کرے ورتار، حُکمی حُکم سرب بھوائیندا۔ شبد ناد دُھن سچّی سرکار، برہم پاربرہم
 سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے وشن آپے برہم، برہم اپنا ناؤں دھرائیندا۔ وشن برہما ہر ناؤں دھرایا، نِرگن اپنی
 ونڈ ونڈائیا۔ اپنا رُوپ آپ پرگٹایا، سُن اگم ویکھ وکھائیا۔ دُھر دی دھار پردہ لاپیا، اپنی کروٹ لے بدلائیا۔ اپنا پُھل آپ اُپایا، شنکر میلا
 سہج سُبھائیا۔ گر چِلا شبد بنایا، ویکھنہارا تھائوں تھائیا۔ سجن سہیلا آپ اکھویا، نہ مرے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آد اپنی اُتت آپے رہیا کرایا۔ آپے نِرگن نِراکارا، ہر نِرکار آپے جوتی جوت جگائیندا۔ آپے شبدي شبد ناد دُھنکارا، آپے اپنا
 ناؤں پرگٹائیندا۔ آپے نِرکار بھوئے ساکارا، وشنوں اپنا کھیل کھلائیندا۔ آپے کول برہم کر پَسارا، پاربرہم پرہ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ آپے شنکر
 کرے دھواں دھارا، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ آپے وسے سچکھنڈ دوارا، ساچے تخت آپ سُبھائیندا۔ آپے راج جوگ کرے سچّا سیکدار، سیس
 تاج آپ ٹکائیندا۔ لیکھا لیکھ اگم اپارا، مور مُکٹ بھيو کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا نِرگن تاج، نِرگن
 راج نِرگن حُکمی حُکم سُنائیندا۔ نِرگن شاہ نِرگن سُلطان، نِرگن تخت سُبھائیا۔ نِرگن درویش نِرگن دربان، نِرگن دو جہان الکھ جگائیا۔ نِرگن
 رچیا اپنا کاج، نِرگن ویکھے بن ملاپیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے ساچا تاج، آپ بنائے غریب نواز، دوسر
 سنگ نہ کوئی رکھائیا۔ ساچا گھاڑن ہر ہر گھڑدا، ایکنکارا اپنی دیا کھائیا۔ ساچا کھیل آپے کردا، اپنی سیوا اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنی گُٹھالی آپے
 دھردا، جوت اگنی آپ جگائیا۔ اپنے پاسے آپے ڈھلدا، آپے کھیل کرے بے پرواہیا۔ چارے مُکھ آپے بن دا، آپے بکتا بھوئے سچّا شہنشاہیا۔
 آپے پنچم مُکھ اُپر رکھائے ہری ہر دا، ہر کا بھيو کوئی نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا تاج دے وڈیائیا۔ ساچا تاج
 چار مُکھ، نر نرائن آپ گھڑایا۔ پنچم رُوپ آپے چُک، آپ اپنے ہتھ ٹکایا۔ آپے نِمسکار کرے نیوں نیوں جھک، آپے سجدہ سیس جھکایا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کھیلے کھیل اگم اپارا، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ چارے مُکھ ہر ہلارا، ہر ساچا آپ دوائیا۔ وشنوں
 کرے سچ پیارا، وشنوں رُوپ آپ پرگٹایا۔ آپے کھولے برہم کواڑا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ چارے مُکھ اک سہارا، نیش اکھڑ کرے پڑھائیا۔

چارے ویداں بن لکھارا، چارے جُگ ونڈ ونڈائیا۔ چارے کھانی کر پسارا، اُتہج سیبج جیرج انڈ نال رلائیآ۔ چارے بانی بول جیکارا، اُچی کوک پرا پسنٹی مدھم بیکھری آپے گائیآ۔ چارے ورنان دئے ہلارا، کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا رنگ رنگائیآ۔ آپے وسے سب توں باہرا، آپے ہر گھٹ ربیا سمائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، برہما وشن شو آپ سمجھائیآ۔ وشن وشو دھار، ہر ہر سمجھائیآ۔ برہمے کر پیار، پاربرہم میل ملائیآ۔ شنکر کر شنکار، تن سہائیآ۔ دوہاں وچولا میت مُرار، ویکھ وکھائیآ۔ وشنوں سچ بھنڈار، رزق سبائیآ۔ برہما لکھ چوراسی کر پسار، برہم جوت سرب ٹکائیآ۔ شنکر اتم دئے سنگھار، جو گھڑیا بھن وکھائیآ۔ تیناں وچولا آپ نرنکار، سچکھنڈ سوبھا پائیآ۔ حُکمی حُکم ورتے ورتار، سْت دُلا ر آپ سمجھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، تیناں وچولا آپے بن، آپے جنی جن جنے جن، جن جنیدی آپ ہو جائیآ۔ آپے جن جنیدی مائی، اپنی بنت آپ بنائیآ۔ آپے ترے گن ربیا اُپائی، رجو طمو ستو ویکھ وکھائیآ۔ آپے وشنوں ربیا اُٹھائی، نیتز نین اک گھلائیآ۔ آپے برہمے کرے پڑھائی، چارے وید آپ سُنائیآ۔ آپے شنکر سیو لگائی، ہتھ ترسول وکھائیآ۔ آپے چلے اپنی رضائی، آپے اپنا حُکم ورتائیآ۔ آپے شبد کرے گُرمائی، گیت سہاگی آپے گائیآ۔ آپے وشنوں سانگو پانگ سیج ربیا سہائی، کول نین آپ مٹکائیآ۔ آپے برہمے پاربرہم ونڈ ونڈائی، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیآ۔ آپے شنکر باسک تشکا گل ہنڈھائی، کٹھ مالا سوبھا پائیآ۔ آپے وسے اپنی تھائی، تھان تھنتر آپ سہائیآ۔ آپے بنے ساچی مائی، تِن چیلے اپنی سیوا لائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اک اکلا ایکنکار، آد جُگادی کھیل اپار، سچکھنڈ نواسی ہو تیار، لوآن پُریاں پاوے سار، برہمنڈ کھنڈ سوبھا پائیآ۔ سچکھنڈ سہاونہارا، سچکھنڈ دوارا ویکھ وکھائیآ۔ رَو سس کر اُجیارا، نرگن نور نور کرے رُسنائیآ۔ منڈل منڈپ دئے سہارا، آپ اپنا بندھن پائیآ۔ اپنا ورتے آپ ورتارا، اپنی وارتا آپ سُنائیآ۔ آپے شبد بول جیکارا، بودھ آگادھ کرے پڑھائیآ۔ نرگن رُوپ نراکارا، نرویر اپنی رچنا آپ رچائیآ۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، لیکھا جانے نہ کوئی شاہیآ۔ برہما وشن شو کر تیارا، ترے گن میلا میل ملائیآ۔ ساچے گھر کھیل اپارا، شاہ پاتشاہ آپ وکھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بل آپ وکھائیآ۔ شبد بھنڈاری آپ ہر، مہما اکتھ کتھی نہ جائیآ۔ شبد سنساری آپ ہر، اپنا رتھ آپ چلائیآ۔ شبد سنگھاری آپ ہر، تھر کوئی رہن نہ پائیآ۔

تِنان پُجاری آپ ہر، اِشٹ دیو آپ اکھوئیا۔ تِنان سِکداری آپ ہر، ساچا رانا حُکم سُنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 سچکھنڈ دوارا ساچا در، در دوار وجے ودھائیا۔ وجے ودھائی سچکھنڈ، ہر ساچا سگن منائیندا۔ رچن رچائے پُری لوآن برہمنڈ، سٹ ڈلارا
 سیو کھائیندا۔ برہما وشن شو لگایا انگ، سورا سربنگ دیا کھائیندا۔ ناد دُھن وجایا مردنگ، دُھر دی بانی شبد سُنائیندا۔ پرکاش کرایا
 سورج چند، منڈل مندپ آپ سہائیندا۔ ترے گن مایا ونڈن ونڈ، تِنان جھولی پائیندا۔ نرگن نرور سُنائے سہاگی چھند، اپنا پردہ آپے لاپندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد اپنا بھیو کھلائیندا۔ آد پُرکھ ہر بھیو کھلائے، اپنا پردہ آپ چُکائیا۔ جوتی جوت جوت رُشنائے،
 اپنی دھارا دھار وپائے، شبدي شبد دئے وڈیائیا۔ شبدي شبد حُکم جنائے، دُھر فرمانا بے پرواہیا۔ دُھر دا رانا کھیل کھلائے، عقل کل آپ
 ورتائیا۔ اپنی کل آپ دھرائے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد اپنا رنگ رنگائیا۔ آد آد ہر بھگوانا، اپنی کھیل کھلائیندا۔
 سچکھنڈ سہائے سچ مکانا، تھر گھر ساچے آسن لائیندا۔ ناد انادی دُھر ترانہ، تریا راگ آپ سُنائیندا۔ شبد سرُپ ہی وڈ بلوانا، اپنا بل آپ
 وکھائیندا۔ وشن برہما شو کر پروانہ، اپنی سیوا آپ کھائیندا۔ ترے گن مایا دیوے دانا، ساچی جھولی آپ بھرائیندا۔ اک اکلا کھیلے کھیل دو
 جہانا، آپ اپنا رُپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ بندھن پائے نام کرتار، نہ کوئی توڑے
 توڑ تڑائیا۔ برہما وشن شو کِریا خبردار، آس نندرا نہ کوئی رکھائیا۔ ایکا حُکم سچّی سرکار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ ترے گن مایا ہر کا ت
 ورتار، ترے ترے میلا سہج سہائیا۔ لکھ چوراسی کر تیار، گھڑ بھانڈے ویکھ وکھائیا۔ پنج ت ت پَسار، اپ تیج وائے پرتھی آکاش تیری
 گود سہائیا۔ وشنو تیری سیوا اپار، گھر گھر دینا رزق سبائیا۔ برہمے تیرا رُپ نراکار، برہم اپنا رُپ پرگٹائیا۔ شنکر اتم لینا سنگھار،
 تھر کوئی رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تِنان ایکا ت رہیا سمجھائیا۔ تِنان کری اک صلاح، پرہہ آگے سپس
 جھکایا۔ تُوں صاحب سُلطان بنا سچ ملاح، بیڑا تیرے ہتھ رکھایا۔ تُوں پتا تُوں ماں، ہوؤں بالک ہر رگھرایا۔ ہوئے سہائی سبھی تھار، سر
 اپنا ہتھ ٹکایا۔ لکھ چوراسی بنت لے بنا، گھڑ بھانڈے دئے وکھایا۔ کون وست اپنے اندر دئے ٹکا، پنج ت کھیرا آپ سہایا۔ نرگن نرگن رہیا
 سمجھا، آپ اپنا میل ملایا۔ جیو آتم اپنا ناؤں رکھا، پر م آتم ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد آد اپنی دھارا آپ

دکھایا۔ لکھ چوراسی بھانڈا گھڑنا، تیری مہا گنت گنی نہ جائیا۔ نرگن ہو کے اندر وڑنا، سرگن ساچا ویکھ دکھایا۔ اپنے دوارے آپے چڑھنا، اپنا پوڑا آپے لائیا۔ اپنے مندر آپے کھڑنا، اپنا روپ آپ پرگٹایا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑنا، روپ رنگ ریکھ نہ کوئی دکھایا۔ اپنا کھیل آپے کرنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی مہا آپ جنایا۔ برہما وشن شو دوئے جوڑ کرن پرنام، پرہہ تیری وڈ وڈیایا۔ آد جگاد جگ جگ تیرا اُچے نام، تیرے نام وجے ودھایا۔ لوک مات رچیا تیرا گرام، جگت کھیڑا آپ سہایا۔ اپنا پورا کرے آپے کام، اہل داتا اک بے پرواہیا۔ وقت سہاؤنا دوس زین شام، گھڑی پل ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آد اپنی کھیل کھلایا۔ آد آد تیرا کھیل کھلایا، لکھ چوراسی رچن رچایا۔ کون ویلا کون وقت ہر میل ملاؤنا، برہما وشن شو رہے سنایا۔ تیرا وچھوڑا سدا نہ بھاؤنا، تیرے بھانے سد سہایا۔ کون روپ ہر نظری آؤنا، سوچھ سروپ روپ پرگٹایا۔ کون دھام مات سہاؤنا، تیاں لیکھا دئے مکایا۔ کون سیجے آپ ساؤنا، پھولن برکھا ایک لائیا۔ کون کھیڑا گرام وساؤنا، کون نگر دیوے ڈھایا۔ کون جگ جوت جگاؤنا، کون چوڑی دئے بھوایا۔ کون لوک ویس وٹاؤنا، چوڑاں لوک کون رُسنایا۔ کون رنگ وشن آپ رنگاؤنا، سری بھگوان میل ملاؤنا۔ کون روپ برہمے پنڈھ مکاؤنا، جگ چوڑی کھیل کھلایا۔ کون روپ شنکر جوت ملاؤنا، اتم لیکھا دئے مکایا۔ کون روپ سُرپت تختوں لائنا، کون روپ کروڑ تیتیسا مان دین گوائیا۔ کون روپ گن گندھرب کتر پچھپ وقت سہاؤنا، راگ ناد نہ کوئی سنایا۔ کون روپ سرشٹ ہر پھیرا پاؤنا، لکھ چوراسی دئے کھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دینا ساچا ور، برہما وشن شو بیٹھے سیس جھکایا۔ پاربرہم پرہہ حکم جنایا، بھل رہے نہ راتیا۔ نرگن اپنا کھیل کھلایا، سرگن جوت کرے رُسنایا۔ لکھ چوراسی ونڈ ونڈایا، اک اکلا بے پرواہیا۔ برہمنڈ کھنڈ گگن پاتال رہیا سہایا، دھرت دھول سمنڈ ساگر ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک لیکھا رہیا سمجھایا۔ برہما وشن شو ہر سمجھائے، اپنی دیا کھائیندا۔ نو سو چرانوے چوڑی جگ سیوا لائے، منوتر جگت ونڈ ونڈائیندا۔ گر پیر اوتار اپنا روپ وٹائے، نرگن سرگن جوت جگائیندا۔ بھگتن بھکتی مارگ لائے، ایک منتر نام درڑائیندا۔ سنتن ساچی سیج ہنڈھائے، ناری کنت ویکھ دکھائیندا۔ گرمکھ چولی رنگ رنگائے، رنگ چلوں اک رنگایا۔ گرمکھ ساجن لے ملائے، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ نو دروازے کھوج کھجائے، جگت واسنا بند کرائیندا۔

نو کھنڈ پرتھی پھرا پائے، نو نو اپنا رنگ رنگائیندا۔ چار جگ ویس وٹائے، چار چوکر میل ملائیندا۔ ایک چھیکا جوڑ جڑائے، چار وید چھ شاستر پھول پھلائیندا۔ پُران اٹھاراں آپے گائے، اپنی سیوا آپ کمائیندا۔ گیتا گیان آپ درڑائے، اپنی مہا آپ سنائیندا۔ انجیل قرآنا آپ لکھائے، بائبل اپنی مت رکھائیندا۔ کہانی بانی آپ پڑھائے، چارے ورنان ویکھ وکھائیندا۔ نرگن سرگن کر رُشنائے، ستجگ تریتا دواپر پھیری پائیندا۔ ساچے تخت بیٹھا سچا شہنشاہے، سیس اپنے تاج رکھائیندا۔ ست رنگ نشانہ اک جھلائے، ستاں دیپاں آپ اٹھائیندا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ گپڑا آپ دوائے، چوویاں اوتار سیو کمائیندا۔ دس دس گر میل ملائے، ایک جوتی جوت دگمگائیندا۔ ملا شیخ مسائق پیر دستگیر آپ ہو جائے، سنگ محمد چار یار ویکھ وکھائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ کالا سو سا آپ رنگائے، ایک الفی آپ ہنڈھائیندا۔ سچ حدیثا آپ پڑھائے، شرع شریعت آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، برہمے وشن شو آپ سمجھائیندا۔ ہر سمجھاؤں ہر نرنکار، بھو رہے نہ رائیا۔ جگا جگنتر ہر اوتار، جگ چوکرئی کھیل کھلائی۔ نرگن سرگن پاوے سار، اگم اگمڑا بھو نہ رائیا۔ ہڈ ماس ناڑی چمڑے وسے باہر، من مت بڈھ نہ کھئے دھرائیا۔ برہم برہم دئے ادھار، پاربرہم اپنے انگ لگائیا۔ وشنو تیرا وشو بھنڈار، نو کھنڈ پرتھی آپ ورتائیا۔ آپے تیرا برہم پساں، لکھ چوراسی ویکھ جگ لوکائیا۔ بے عیب خدائی پروردگار، جلوہ نور نور الایہیا۔ مقامے حق سانجھا یار، شاہ نواب بیٹھا تخت سہائیا۔ انا الحق لائے نعر، حق حقیقت ویکھ وکھائیا۔ احباب رباب وجائے ستار، اپنا تار ستار آپ بلائی۔ چوڈاں طبقاں وسے باہر، عالم علما بھو نہ رائیا۔ نہ کوئی کاتب بنے لکھار، مکتب کرے نہ کوئی پڑھائیا۔ خلق خدائی ویکھنہار، خالق اپنا روپ وٹائیا۔ اللہ رانی ویکھ ویکھنہار، اپنی اچھیا آپے لئے پرگٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہما وشن شو آپ سمجھائیا۔ برہمے شو رکھنا دھیان، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کلجگ ویکھ ایک کابن، نرگن اپنا نور آپ پرگٹائیندا۔ سرگن میلا وچ جہان، پنج تت چولا آپ ہنڈھائیندا۔ نانک نام کر پردھان، ایک بوجھ بوجھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے کر پروان، ساچی وست امولک جھولی پائیندا۔ نام ست ایک دان، چار ورنان ونڈ ونڈائیندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ ویکھ مار دھیان، اپنا نیتر اک اٹھائیندا۔ مان ٹڑائے راج راجان، شاہ سلطان خاک ملائیندا۔ ایک حکم دھر فرمان، سرشٹ سبائی آپ سنائیندا۔ کلجگ کوڑا بھو پردھان، اندھ اندھیر نہ کوئی مٹائیندا۔ لکھ چوراسی جیو شیطان، کام کرودھ لوہ موہ ہنکار نہ کوئی وکھائیندا

- آسا ترسنا پین کھان، ست سنتوکھ نہ کوئی جنائیندا۔ پنڈت پاندھے کھول جھوٹھ دکان، ہر کا نام ساچے ہٹ نہ کوئی وکائیندا۔ رسنا بہ بہ گان، نیتر لوچن درشن کوئی نہ پائیندا۔ چار دیواری مسجد مٹھ مندر پوجا کرن جیو نادان، کایا مندر ہر جو ہر نہ کوئی بہائیندا۔ پرگٹ ہووے ہر مہربان، نہکلنک اپنا ناؤں دھرائیندا۔ مات پت نہ کوئی نشان، گودی گود نہ کوئی سہائیندا۔ شبد اگتی گائے گان، لوآں پریاں پھول پھلائیندا۔ وشنوں تیری سار پائے آن، برہما تیرا پندھ مکائیندا۔ شنکر تیرا ویکھے تھان، آپ اپنا چرن ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ساچی وست اک ورتائیندا۔ وشن سچ دھیان لگاؤنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ایک جوتی جوت جگاؤنا، دس دس روپ وٹائیندا۔ گوہند گر گر ناؤں رکھاؤنا، سنگھ اپنا بل دھرائیندا۔ پُرکھ اکال اک مناؤنا، پتا پوت گود سہائیندا۔ ایک کھنڈا آپ چمکاؤنا، چنڈ پرچنڈ آپ چمکائیندا۔ دو جہاناں ویس دھراؤنا، دھرنی دھول چرن ٹکائیندا۔ اتم لیکھا لیکھ لکھاؤنا، آپ اپنا بند رکھائیندا۔ سچ سنڈیشہ اک سناؤنا، لکھ چوراسی جیو جگائیندا۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، ساچا چند نہ کوئی چڑھائیندا۔ ماواں پتران سنگ رکھاؤنا، بہینا بھینا نہ کوئی ویکھ وکھائیندا۔ ناری کنت نہ کیسے ہنڈھاؤنا، وبھچار سرب کھائیندا۔ سادھ سنت ساچے اندر بہ ہر کا درس کیسے نہ پاؤنا، نو دوارے سرب پھرائیندا۔ اچی کہہ کہہ جگت سناؤنا، رسنا جہوا سرب بلائیندا۔ دیوی دیوا دس نہ آؤنا، دیو آتما میل نہ کوئی ملائیندا۔ الکھ ابھیو اپنا ویس وٹاؤنا، روپ رنگ نہ کوئی جنائیندا۔ ساچا کھیڑا آپ وساؤنا، سمبل ایک گراؤں جنائیندا۔ نہکلنکا ڈنک وجاؤنا، برہمنڈاں کھنڈاں آپ اٹھائیندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں تختوں لاہنا، تخت نواسی سیس اپنے تاج ٹکائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ پندھ مکاؤنا، ویلا اتم اپنے ہتھ رکھائیندا۔ راما کرشنا میل ملاؤنا، سیتا سرتی آپ پرنائیندا۔ رادھا بنسری اک سناؤنا، گیت گوہند مکند منوہر لکھی نرائن آپے گائیندا۔ چار ویداں آپ جناؤنا، اکھڑ اکھڑ آپ سناؤنا۔ نارد سُرستی بہار لاہنا، چھتی راگاں پھول پھلائیندا۔ دھر دا راگ اک سناؤنا، وید کتیب بھيو نہ پائیندا۔ گائتری منتر نہ کیسے درڑاؤنا، باراں اکھڑ نہ کوئی وکھائیندا۔ چار چار نہ پاٹھ کراؤنا، چوتھے جگ پندھ مکائیندا۔ نرگن سرگن میل ملاؤنا، ہنگ برہم پاربرہم سہائیندا۔ ستجگ ساچا مات دھراؤنا، ایک مارگ آپ وکھائیندا۔ چار ورن ایک رنگ رنگاؤنا، چار یاری خاک ملائیندا۔ پنچم تاج پنچم مکھ پنچم میتا سیس پہناؤنا، پنچم راج جوگ کھائیندا۔ شبد انادی ڈھولا ایک گاؤنا، کلجگ چولا

آپ بدلائیندا۔ ساچا تولا ایکا دھار سناؤنا، تیرا اپنی دھار چلائیندا۔ گوہند میلا میل ملاؤنا، شبد گر اک اکھوائیندا۔ نہکلنکا ناؤں دھراؤنا، نیرویر نراکار اپنا بل آپ اپائیندا۔ برہما وشن شو تیرا کیتا قول پور کراؤنا، آد آنت ہر بھگونت، جگا جگنتر آپے اپنا پائے بندھن، آپے توڑنہارا تندن، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن کھیل کر، ہر سنت ساچے لئے پھڑ، اندر مندر ڈونگھی کندر کایا کھوج کھجائیندا۔ کایا اندر ڈونگھی غار، ستگر پورا ویکھ وکھائیا۔ گر گر کرے سچ پیار، ہرجن ویکھ تھاون تھائیا۔ ناتا توڑ نو دوار، جگت واسنا دئے مکائیا۔ ایکا بخش چرن پیار، چرن چرنودک دئے پیائیا۔ سکھمن کرے آر پار، ٹیڈھی بنک آپ سہائیا۔ ایڑا پنگل کر خوار، اپنے مارگ آپے لائیا۔ جوت نرنجن کر اجیار، گھر گھر وچ کرے رُشنائیا۔ شبد سنائے سچی دھنکار، انحد ساچی سیو کھائیا۔ پنچم سخیاں منگلچار، دوس زین نہ کوئی وکھائیا۔ گھر مندر سوہے بنک دوار، وجدی رہے ودھائیا۔ دئی دویتی پردہ دیوے پاڑ، بجر کپائی آپ ٹڑائیا۔ ساچی ہائی ونج واپار، آتم سیجا ویکھ وکھائیا۔ دسم دواوی چٹی دھار، ایکا آپ لئے پرگٹائیا۔ برہم برہم کر پساہ، سورج چن مکھ شرمائیا۔ سرتی سرت کرے پیار، ستگر سچا شہنشاہیا۔ اکال مورت دئے ادھار، جیو مورت ویکھ وکھائیا۔ ایش جیو اک ادھار، جگت جگدیش وڈ وڈیائیا۔ گرمکھ بنے سوہاوتی نار، گھر ملیا میل پریم پیا سچا ماہیا۔ ست ست کرائے سچ شنکار، نیتر کجلا نام پائیا۔ بستر بھوشن کر تیار، شبدی چولی آپ رنگائیا۔ اگئی ڈولی کر تیار، گرمکھ ساچے وچ بہائیا۔ دسم دواویوں کڈھے باہر، دھواں دھار رہن نہ پائیا۔ سن اگئی آر پار، ستگر پورا اپنی گود اٹھائیا۔ تہر گھر ساچا کھول کواڑ، اپنا مندر دئے وکھائیا۔ چوتھے پوڑے آپے چاڑھ، چوتھے پد رہیا سائیا۔ تتوت نہ کوئی وچار، روپ رنگ ریکھ نہ کوئی وکھائیا۔ ساچے سنت کر پیار، ست ستوادی سچکھنڈ دوارا آپ کھلائییا۔ الکھ الکھنا بول جیکار، اپنا نعرہ دئے سنائیا۔ سوہنگ روپ آپ نرنکار، نرگن میلا ایکا تھائیا۔ سچکھنڈ دواویوں کڈھے باہر، اپنی انگل آپے لائیا۔ اگم اتھاہ کرے کھیل نیار، ساچا دھام آپ سہائیا۔ دھام اولڑا ایکنکار، ساچے تخت بیٹھا آسن لائیا۔ پنچم مکھ سیس تاج دستار، شاہ پاتشاہ آپ سہائیا۔ سنت کنت بھگونت چرن کول کرے پنہار، سوچھ سروپ انرنگ روپ اپنا درس دکھائیا۔ مہاکال نہ دسے چارے کوٹ، بیٹھا مکھ شرمائیا۔ جس جن اُپر صاحب ستگر سچا جائے تھ، جگ جگ وچھڑے اپنا میل ملائییا۔ کلجگ اتم نو کھنڈ پرتھی پینی لٹ، نہ

سکے کوئی بچائیا۔ مٹمکھاں بھاگ گیا نکھٹ، پنکھی پنچھی ترور سرور رہے ڈلائیا۔ کیسے نہ پیا امرت گھٹ، اٹھسٹھ تیرتہ رہے کُرائیا۔ ساچے مندر نہ چڑھیا کوئی چوٹ، مندر مسجد مٹھ شودوالے مُلا شیخ پیر پنڈت پاندھے رہے ٹل کھڑکائیا۔ گوبند سُورا ظاہر ظہورا شبد نیرالا مارے تیر، ایکا چلہ ہتھ اٹھائیا۔ تیر کمانا توڑ زنجیر، پیرن پیر شاہ فقیر ویکھے تهاؤں تھائیا۔ گُرمکھاں بخشے امرت آتم تھانڈا سیر، جو جن آتر آتم اک لو لائیا۔ بیس اکیسائے پھڑ سِر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ لاڑی موٹ گھر گھر جا جا لاپے چیر، سریشٹ سبائی نکن پھرائیا۔ ناری پُرقھ کوئی نہ ونڈے کیسے دی پیڑ، در در گھر گھر کوکن دین دُباٹیا۔ رائے دھرم ہتھ پھڑ زنجیر، دُور دُراڈا راہ تکے نو کھنڈ پرتھی لکھ چوراسی ویکھے جھوٹھی شاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، برہما وشن شولے پھڑ، سویا کھے رہن نہ پائیا۔ برہما وشن شو ہر ساچے پھڑنا، کلجگ ویلا اتم آیا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھنا، چڑھنہار دس نہ آیا۔ چوڈاں لوک ترے بھون اُون گون نو ست شاہ سلطان کیسے نہ اڑنا، جو گھڑیا بہن وکھائیا۔ کلجگ پھل اتم جھڑنا، کلجگ اندھیر رہیا جھلاٹیا۔ مایا ممتا ہومے ہنگتا شوہ دریائے ہڑنا، ساچا ہڑ اک وکھائیا۔ ترے گن مایا تیری اگنی پنج تت جیو جنت سڑنا، سانتک ست نہ کوئی کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکنک نرائن نر، برہما وشن شو آپ اٹھائیا۔ برہمے وشن شو اٹھنا جاگ، ہر ساچا سچ سُنائیندا۔ لکھ چوراسی ہوئی کاگ، ہنس روپ نہ کوئی وٹائیندا۔ سادھاں سنتان لگا داغ، دُرمت میل نہ کوئی دھوائیندا۔ دیپک جوت نہ جگے کوئی چراغ، گھپ اندھیرا چھائیندا۔ مایا ڈسنی ڈسے ناگ، گر پیر نہ کوئی منائیندا۔ نہ کوئی سجن نہ کوئی ساک، بہین بھائی نہ کوئی اکھوائیندا۔ دھیان بھینان رہے تاک، گر در مندر مسجد سرب کُرائیندا۔ اٹھسٹھ تیرتہ رہیا نہ پاک، ناری پُرش ننگا تاریاں لائیندا۔ غریب نیانے رُلے خاک، پھڑ بانہوں گلے نہ کوئی لگائیندا۔ پرگٹ ہوئے پاربرہم ابناشی کرتا گوبند تیرا پورا کرے بھوکھت واک، لکھیا لیکھ نہ کوئی مٹائیندا۔ کیسے ہتھ نہ آئے ورن ذات، کھتری براہمن شودر ویش اچے ٹلے چڑھ چڑھ سرب کُرائیندا۔ گنگا گوداوری جمن سُرستی چرن دھوڑ منگے خاک، پُرقھ ابناشی ایکا دھوڑ نہ مستک لائیندا۔ ترے گن اگنی لگی آگ، ملے مجن نہ ساچا ماگھ، آتم اچے نہ اک ویراگ، من باندھ نہ کوئی وکھائیندا۔ گُرمکھ ورلے میلا ہر ہر کنت سہاگ، دوس زین دیا باقی اک جگائے چراغ، اپنا مندر سوہاؤنت آپ سہائے ساچا کنت، لیکھا جانے جگ جگ سنت، بھگت بھگونت اپنے لیکھے پائیندا۔

★ ۱۵ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی دھرم سنگھ دے گرہ پنڈ پپلی ضلع فروزپور ★

ست پُرکھ نرنجن بے پرواہ، اک اِکلا وڈ وڈیاٹیا۔ سو پُرکھ نرنجن سچا شہنشاہ، ساچے تخت سنگھاسن سوہا پائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن اگم اتھاہ، الکھ اگوچر بھیو نہ رائیا۔ ایکنکارا وسے ساچے تھان، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیا۔ آد نرنجن نور نورانہ ڈگمگا، انہو پرکاش آپ کرائیا۔ اباشی کرتا ساچا مندر رہیا سہا، تھر دربارا ویکھ وکھائیا۔ سیری بھگوان نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، گودی گود نہ کھئے سہائیا۔ پاربرہم پرہ آپے جانے اپنا ناں، ناؤں نرنکارا آپ دھرائیا۔ آد جگادی کرے سچ نیاں، شابو بھوپ وڈی وڈیاٹیا۔ اپنے بھانے سوہیا ، دوسر بور نہ حُکم جنائیا۔ جوئی رہت ناؤں دھرا، دپیک جوت کرے رُشنائیا۔ پُرکھ اکال آپ اکھوا، اپنا بل آپ رکھائیا۔ کرتا پُرکھ ویس وٹا، اپنی کرنی کرے دس نہ آتیا۔ آد جگادی اک ملاح، نرگن بیڑا رہیا چلائیا۔ ونج مہانا اک رکھا، ایکا چھو ہتھ اٹھائیا۔ نام سہارا دئے لگا، شبد انادی آپ پرگٹائیا۔ بودھ آگادی بھیو کھلا، اپنا راگ آپ سُنائیا۔ اپنا منتر آپ درڑا، اپنی بوجھ آپ بُجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا آپ سہائیا۔ ست پُرکھ نرنجن اوچ اپارا، بے آنت بھیو نہ آئیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل نیارا، نرگن نرائن نیرویر آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن سہائے اک منارا، استھل جُبارا آپ بنائیندا۔ ایکنکارا آپے پنے شابو بھوپ سچا سکدارا، تخت نواسی تخت سہائیندا۔ آد نرنجن کر پسارا، جوت اُجالا جوت کرائیندا۔ سیری بھگوان ویکھے سچ اکھاڑا، درگاہ ساچی آپ لگائیندا۔ اباشی کرتا ایکا لاڑا، اپنا جوہن آپ سہائیندا۔ پاربرہم پرہ میت مُرارا، اپنا سنگ آپ نبھائیندا۔ آد جگادی ساچی کارا، کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ ناد انادی بول جیکارا، شبد شبدی ڈنک وجائیندا۔ شبد شبدی کر پیارا، در گھر ساچے میل ملائیندا۔ در گھر ساچے بن ونجارا، ونج وپار اک کرائیندا۔ ونج وپاری پروردگارا، گھر گمبھیر آپ اکھوائیندا۔ گھر گمبھیر سب توں وسے نیارا، نراکار دس نہ آئیندا۔ نراکار کر پسارا، اپنی دھارا آپ بندھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن پروردگار، بے عیب ناؤں دھرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سانجھ یار، در گھر ساچے ڈیرہ لائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کرے کھیل اپر اپارا، اپر اپرمپر اپنا مکھ چھپائیندا۔ آد نرنجن ویکھے وگسے پاوے سار، ویکھنہارا دس نہ آئیندا۔ سیری بھگوان روپ رنگ توں وسیا باہر، ریکھ بھیکھ نہ کھئے بنائیندا۔ اباشی کرتا کھڑگ کھنڈا نہ کھئے کٹار، بستر شستر نہ کھئے

اُٹھائیندا۔ پاربرہم جودھا سُو رپر بلی بلکار، بلدھاری آپ ہو جائیندا۔ اچھل اچھل کرے کرے اپنی کار، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ عقل کلا ہو
 اُجیار، حُکمی حُکم آپ ورتائیندا۔ حُکمی حُکم کر پَسار، اک اِکلا ویکھ وکھائیندا۔ دُھر درگاہی در دربار، ساچا تخت آپ سہائیندا۔ راج
 راجانا ہو تیار، شاہ سُلطانا آسن لائیندا۔ ست ستوادی سچ نشانہ دیوے چاڑھ، نام ڈوری اک رکھائیندا۔ پنچم مُکھ تاج سپس دھار، جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد اپنی کار آپ کھائیندا۔ کار کراونہارا ایکنکار، مہا اکٹھ کتھی نہ جائیا۔ سچکھنڈ دوارا کر پَسار،
 نرگن بیٹھا جوت جگائیا۔ نہ کوئی ساجن میت مُرار، سگلا سنگ نہ کھئے وکھائیا۔ نہ کوئی گر پیر اوتار، سادھ سنت نہ روپ وٹائیا۔ نہ کوئی
 بھگت کرے جے جیکار، بھگون میل نہ کھئے ملائیا۔ رام نام نہ کھئے پیار، کابنا بنسری نہ کھئے وجائیا۔ اناالحق نہ کھئے نعر، مقامے حق نہ کھئے
 خُدائیا۔ نام ست نہ کھئے پیار، فتح واپگرُو نہ کھئے بُلایا۔ نانک گوہند نہ کھئے دھار، پنج تت نہ کھئے وکھائیا۔ برہما وشن شو نہ کرے کھئے پکار،
 ترے گن ونڈ نہ کھئے ونڈائیا۔ اک اِکلا ایکنکار، کرے کرے کھیل اپار، بلدھاری آپ ہو جائیا۔ اک اِکلا سِری بھگون، در گھر ساچے سوہا
 پائیندا۔ نہ کوئی شاستر سمرت وید پُران، گیتا گیان نہ کھئے درڑائیندا۔ نہ کوئی انجیل نہ قرآن، تیس بتیس نہ کھئے گائیندا۔ کھانی بانی نہ گائے گان،
 رسنا جہوا نہ کھئے بلائیندا۔ اٹھسٹھ نہ پانی کوئی رہیا جہان، سر سروور نہ کھئے اُپائیندا۔ چار جگ نہ کھئے نشان، ستجگ تریتا دواپر کلجگ
 روپ نہ کھئے وٹائیندا۔ چارے مُکھ نہ کھئے پردھان، چارے کُنٹ برہما راگ نہ کھئے الائیندا۔ سانگو پانگ نہ کھئے سہان، وشنوں سیج نہ کھئے
 ہنڈھائیندا۔ باسک تشکا نہ کھئے کلیان، شنکر گل نہ کھئے لٹکائیندا۔ اکھڑ وکھڑ نہ جانے کوئی کلام، گائتری منتر نہ کھئے پڑھائیندا۔ نیوں نیوں
 کرے نہ کوئی پرنام، سپس جگدیش نہ کھئے جھکائیندا۔ نہ کوئی رسنا کہے رام رام، جنک سپتری سیتا نہ کھئے پرنائیندا۔ نہ کوئی بن نہ بنباس،
 جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پھیری کھئے نہ پائیندا۔ نہ کوئی نگر نہ گرام، بنک دوار نہ کھئے وکھائیندا۔ نہ کوئی صُبح نہ کوئی شام، دوس رین نہ ونڈ
 ونڈائیندا۔ نہ کوئی ترسنا نہ کوئی تام، آس بندرا نہ کھئے بنائیندا۔ نہ کوئی مد نہ کوئی جام، نہ کوئی ساقی بن پیائیندا۔ نہ کوئی پلُو نہ کوئی دام،
 دامنگیر نہ کھئے اکھوائیندا۔ نہ کوئی چلہ تیر کمان، دھنٹس ہنٹہ نہ کھئے رکھائیندا۔ نہ کوئی رتھ رتھوہی کرے کلیان، مہاسارٹھی نہ کھئے اکھوائیندا۔
 اک اِکلا سِری بھگون، اکال پُرکھ کھیل مہان، سچکھنڈ دوارے آپے سوہا پائیندا۔ نہ کوئی دھرت دھول آکاش، پرتھوی روپ نہ کھئے وٹائیا۔

نہ کوئی دسے جگت بناسپت بناس، پُھل پُھلواری نہ کھئے مہکائیا۔ نہ کوئی نندن نہ کوئی راس، گوپی کاہن نہ کھئے نچائیا۔ نہ کوئی سیوک داسی
 داس، در دربان نہ کھئے اکھوائیا۔ نہ کوئی کرے بند خلاص، لکھ چوراسی نہ کھئے بھوائیا۔ نہ کوئی رائے دھرم پائے گل پھاس، چتر گپت حساب نہ
 کوئی وکھائیا۔ نہ کوئی برس نہ کوئی ماس، گھڑی پل ونڈ نہ کھئے ونڈائیا۔ نہ کوئی سورج چند کرے پرکاش، کین کین نہ کھئے چمکائیا۔ نہ کوئی تھل
 نہ آگس، جل جل روپ نہ کھئے وٹائیا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلایکنکار، سچکھنڈ وسے دھام نیار، نرگن اپنا
 نور دھرائیا۔ نرگن نور اُجالا ہر گویالا، پاربرہم بھیو نہ آئیندا۔ آد جگادی کھیل نرالا، چلے اولڑی چالا، چال نرالی اک رکھائیندا۔ سچکھنڈ
 دوار وسے سچی دھرمسالہ، جوتی نور رنگ گلالا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ اک اکلای بن رکھوالا، جگ جگ کرے سچی پرتپالا، پرتپالک اپنا
 ناؤں دھرائیندا۔ ابناشی اپنا ناؤں آپے مالا، آپ اپنی سیو کھائیندا۔ آپے مات پت کرے پت، آپے ست ڈلار بنے لالا، بالک بال اپنا روپ
 وٹائیندا۔ آپے کال آپے مہاکالا، آپے گھالے اپنی گھالا، گھالی گھال آپے لیکھے پائیندا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ واسا
 پُرکھ ابناشا، کھیل تماشا پُرکھ بدھاتا آپ کرائیا۔ پُرکھ بدھاتا اک اکٹرا، ایک رنگ سمایا۔ سچکھنڈ دوارا ساچا ملڑا، تھر گھر ساچے سوہا پایا۔
 آپ وسائے نہچل دھام اٹلڑا، اُچ محل اٹل آپ وکھایا۔ اپنے نور آپے بلڑا، جوتی جوت آپ جگایا۔ نرگن زوریر نر ہر اپنا پھڑے آپے پلڑا، اپنا
 بندھن آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ دوارا سوہاؤنت، ہر ہر سوہے ایک کنت، ہر مندر آپ اُپایا۔ ہر
 مندر ہر اُپائیندا، سوہاؤنت سچا پاتشاہ۔ نرکار آسن لائیندا، بے عیب ناؤں خُدا۔ اپنا نور آپ پرگٹائیندا، آپے میل ملائے آپے ہوئے جُدا۔
 سچ سنگھاسن سوہا پائیندا، جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اگم اگم اپنا کھیل کھلائیندا۔ اگم پُرکھ وڈیائی وڈ، وڈا آپ صلاحیا۔
 اپنے وچوں اپنا آپ کڈھ، ہر آپے ویکھ وکھایا۔ آپ لڈائے اپنا لڈ، سمرتھ پُرکھ اپنا ناؤں دھرایا۔ ست نشانہ آپے گڈ، ست ستوادی آپے ربیا
 سمایا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اگم اگم آپ اکھوایا۔ اگم پُرکھ بھیو اولا، سچکھنڈ دوارا ربیا تکائیا۔ اپنے سنگھاسن بیٹھا
 اک اکلای، عقل کل اپنا بل دھرائیا۔ آپے ہوئے اچھل اچھلا، ول چھل اپنا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اگم اپنا
 ویس وٹائیا۔ اگم دھام دھام نیارا، نرگن زوریر آپ اُپائیندا۔ چار کنت نہ کوئی سہارا، چھپر چھن نہ کوئی اُپائیندا۔ کھلاپاتی ایک ایک ہو اُجیارا،

ایک ایکنکارا کھیل کھلائیندا۔ آپ اپنا کر پسارا، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنا لیکھا اپنے رکھ ہتھ، درگاہ ساچی سوہا پائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن صاحب سمرتھ، مہا اکتھ آپ جنائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن ساچے دھام وسے نہ جائے ڈھتھ، گھاژن گھڑت نہ کوئی گھڑائیندا۔ ایکنکارا ایک اُتیت، اپنی پت آپ کرائیندا۔ آد زرنجن اپنے بیٹھ آپے رتھ، ساچا در آپ سہائیندا۔ سیری بھگوان اپنی ویکھے آپے وتھ، سچ سمگری آپ اُپائیندا۔ اناشی کرتا اپنا پنڈھ مُکائے ٹٹھ نٹھ، اپنی کار آپ کرائیندا۔ پاربرہم پت پریشور اک اگلا وسے سچ محلہ سچ سلطانا غریب نانا اپنے دوارے آپے جائے ڈھتھ، اپنی بھکھیا منگ منگائیندا۔ زرنجن نراکار اپنا مارگ آپے دس، اپنا راہ آپ چلائیندا۔ اپنا میل ملاوا کرے ہس ہس، ہر مندر سوہا پائیندا۔ اپنا مانے آپے رس، رسک بیراگی آپ ہو جائیندا۔ اپنے تخت آپے بہ سچ، سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ اپنے نگارے آپے جائے وج، ایکا دھوَساں نام وجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک سہائے ساچا در، در دروازہ آپ سہائیندا۔ در دوار سہاونا، ہر ٹھانڈا دربار۔ پُرکھ اناشی ڈیرہ لاونا، اک اگلا کر پسار۔ تخت تاج سیس ٹکاون، راج راجانا ہر زرنکار۔ وڈ بھانا حُکمی حُکم سُنونا، شبد اگمی بول جیکار۔ زرنجن نرویر نراکار اپنا سیس آپ جھکاون، راج راجانا ہر زرنکار۔ ڈھر فرمانا اپنی جھولی آپے پاونا، آپے ورتے ورتاوی ساچی کار۔ ساچا شبد آپ وڈیاونا، وڈ وڈا کر پسار۔ برہمنڈ کھنڈ لوآں پُریاں رچن رچاونا، آکاش پرکاش دئے سہار۔ وشن برہما شو انس بناونا، ترے گن مایا بھر بھنڈار۔ پرتھمی پرکاش آپ کراونا، جل بنب دئے ادھار۔ برہم اپنا ناؤں دھراونا، پاربرہم کرے کھیل نیار۔ لوک مات جوت جگاون، لکھ چوراسی ہو اُجیار۔ چار جگ ونڈ ونڈاونا، نو کھنڈ پرتھمی بٹھے دھار۔ ستاں دیپان رنگ چڑھاونا، راجس ورتے اپنی کار۔ ساتک ست سرُپ بھو نہ آونا، ست ستوادی کھیل نیار۔ تامس اپنا ت تپاونا، لیکھا جانے جاننہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ کرے آپ پسار۔ جگ پسارا جگت جوگ، ہر ساچا رچن رچائیندا۔ آپے بھوگے ساچا بھوگ، برہما وشن شو آپ اُپجائیندا۔ آپے لکھ چوراسی دیوے چوگ، وست امولک جھولی پائیندا۔ آپے لیکھا جانے چوڈاں لوک، لوک پرلوک آپ سہائیندا۔ آپ سُنائے سچ سلوک، شبد ناد آپ وجائیندا۔ آپے بخشنہارا موکھ، آپے گیڑا گیڑ دوائیندا۔ آپے لکھ چوراسی دیوے جھوک، آپے جوتی جوت ملائیندا۔ آپے نانا جوڑے ہرکھ سوگ، آپے ہوئے روگ

وکھائیندا۔ آپے رُوپ پرگٹائے کوئن کوٹ، کوئن کوئی اپنا رنگ رنگائیندا۔ آپے تن نگارے لائے شبد چوٹ، انحد ساچا تال وجائیندا۔ آپے واسنا
 کڈھ جھوٹھی کھوٹ، آپے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکائیندا۔ آپے کھولنہارا بند سوت، آپے دُئی دویتی پردہ پائیندا۔ آپے کرے پرکاش نرمل
 جوت، اندھ اندھیر آپ رکھائیندا۔ آپے بندھن پائے ورن گوت، دین مذہب آپ وٹدائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 اک اکلا ایکنکارا، آد جگادی کھیلے کھیل وچ سنسارا، وڈ سنساری آپ ہو جائیندا۔ وڈ سنساری کھیل کردڑا، خالق خلق رہیا سلائے۔ جگ
 جگ اپنا ویس وٹندڑا، جوتی جوت کرے رُشنائے۔ گر سترگر ناؤں رکھندڑا، پنج تت چولا آپ بندھائے۔ شبد گیان اک درڑندڑا، دُھر دی
 بانی بان لگائے۔ ہر بھگون میل ملندڑا، ہر سنتن لئے جگائے۔ گرمکھ ایکا دھام سہندڑا، چرن کول سچی سرنائے۔ گرسکھ ساچے دھندے آپ
 لگندڑا، ایکا مارگ دئے وکھائے۔ جگا جگنتر ویس وٹندڑا، نرگن سرگن میلا سہج سُبھائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے
 کرے سچ نیائے۔ جگ جگ جوت جگائیندا، جوتی جاتا آپ نرکار۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا، تُو نُو ست ست پاوے سار۔ در در اپنی
 الکھ جگائیندا، اُوچی کوک کرے پُکار۔ اپنا ڈھولا آپے گائیندا، اپنا اکھڑ آپ وچار۔ اپنا سوہلا آپ سُنائیندا، سرشٹ سبائی کر پیار۔ ساچا
 تولا آپ ہو جائیندا، نام کنڈا پھڑ داتار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ کرے اولڑی کار۔ جگ جگ کار
 کھائیندا، کرتا پُکھ کرے یوگ۔ ستجگ اپنا رُوپ وٹائیندا، باؤن بھوگے اپنا بھوگ۔ اپنی سیجا آپ ہندھائیندا، آپ اُسارے اپنا قلعہ کوٹ۔
 اپنا کھیل آپ کرائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا بندھن پائیندا۔ ہر ہر بندھن اپنا پا، جگ جگ بندی توڑ
 ٹڑایا۔ لکھ چوراسی ویکھ تھائوں تھان، تھان تھنتر پھول پُھلائیآ۔ لگی بسنتر دئے بُجھا، گرمکھ ہر بھگت امرت میگھ برسائیآ۔ ساچا سگن لئے
 منا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیآ۔ اپنا چولا لئے بدلا، رُوپ رنگ ریکھ نہ کوئی وکھائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ
 جگ اپنا مارگ آپ وکھائیآ۔ ستجگ اپنا مارگ لایا، سچ سچ ورتائیندا۔ بھگت بھگوت ویکھ وکھایا، دُرباشا در دُرکائیندا۔ بھگت لیکھا
 لیکھے لایا، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ ہر کے پوڑے لئے چڑھایا، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ رُوپ انوپ آپ پرگٹایا، دس اٹھ کھیل کھلائیآ۔
 اٹھ دس مات پت کیسے نہ جایا، گودی گود نہ کوئی وکھائیندا۔ عالم علم نہ کیسے پڑھایا، پنڈت پاندھا گیان نہ کوئی درڑائیندا۔ مستک تلک نہ

کوئی لگایا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ الکہ اگوچر اگم اتہاہ اپنا رتھ رہیا چلایا، اپنی سیوا آپ کھائیندا۔ اپنی مہا اکٹھ کہانی آپ رہیا گایا، چار وید بھید نہ رایا۔ برہما وشن شو نیوں نیوں رہے سیس جھکا، چرن کول دھیان رکھایا۔ جُگا جُگنتر اپنی بنت بنا، لوک مات پھیرا پایا۔ تریتا تیرا تخت سہا، تخت نواسی چرن ٹکایا۔ اپنا لیکھا آپ گنا، اپنی جھولی آپے پایا۔ اپنا مان آپ دھرا، ابھان آپے میٹ مٹایا۔ اپنا چلہ آپ اٹھا، اپنا نشان آپ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگا جُگنتر اپنی ونڈ ونڈایا۔ جُگ جُگ پار کرائیندا، ستجگ تریتا پار کینار۔ دواپر لیکھا ویکھ دکھائیندا، موہن روپ کر کرتار۔ کاپنا کرشنا ویس وٹائیندا، رتھ رتھوہی تن شنکار۔ گیتا گیان اک درڑائیندا، وشو ویراٹی ہو تیار۔ اپنا کال آپ ورتائیندا، آپے مارنہارا مار۔ اٹھ دس آپ کھپائیندا، اٹھ دس کر ادھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگا جُگنتر کرے کرائے ساچی کار۔ ساچی کار کرنڈرا، پاربرہم بے پرواہ۔ دواپر پندھ مکندڑا، لیکھا لیکھے لئے پا۔ کلجگ لوک مات اٹھنڈرا، ایک دیوے جگت صلاح۔ جوٹھا جھوٹھا رنگ رنگنڈرا، مایا ممتا چولی لئے ہنڈھا۔ من مت میل ملنڈرا، بڈھ نانی رہی شرما۔ من راج جوگ کمنڈرا، اچی کوک رہیا گا۔ سرشٹ سبائی آپ ہلنڈرا، اٹھا گپڑا دئے گڑا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ اپنی کھیل رہیا کھلا۔ جُگ جُگ کھیل اولاً، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ آپے روپ پرگٹائے رانی اللہ، بسمل اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپے ہوٹے ول چھلا، جل تھل مہیئل آپ سمائیندا۔ آپ پھڑائے اپنا پلا، چاروں کُنٹ ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ پھڑائے اپنا آپے پلا، اپنا سنگ آپ نبھائیندا۔ کلجگ اتم پلو آپ پھڑاؤنا، نرگن نرویر کھیل کرائیا۔ پُرکھ اکال ویکھ دکھاؤنا، واہ واہ وجدی رہے ودھائیا۔ ایک منتر نام درڑاؤنا، واہ واہ ست ست رسنا جہوا گائیا۔ نانک وچولا اک رکھاؤنا، گوہند ویکھ تھائوں تھائیا۔ اتم چولا آپ بدلاؤنا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلاؤنا، نر نرائن بے پرواہیا۔ ثالث بن کے آپے آؤنا، کوڑی کرپا دئے مکائیا۔ چار کُنٹ نو کھنڈ پرتھی خالص روپ آپ پرگٹاؤنا، ایک اکھڑ کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ ایک جوت کرے رُشنائیا۔ ایک جوت ہر اجاگر، جاگرت جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ ایک نام رتی رتناگر، رتی رت وچ سمائیندا۔ ایک شبد سچا سوڈاگر، ونج ونجارا ہٹ کھلاؤنا۔ ایک بھانڈا کایا گاگر، پنج تت آپ گھڑائیندا۔ کرتا پُرکھ دیوے آدر، گھر گھر وچ ڈیرہ لائیندا۔ میل ملوا کریم قادر،

رحمت رحمان آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ ویس وٹندڑا ہر بھگونت، بیہو کھئے نہ پائیندا۔ کلجگ ویکھ ویلا آت، اتم اپنی دھار چلائیندا۔ گرمکھ وِرا اٹھائے سنت، جس جن اپنی بوجھ بچھائیندا۔ جیاں جنتاں سادھاں سنتاں مایا پائے بے آت، کایا گودڑی پھول نہ کوئی دکھائیندا۔ نر نرائن نظر نہ آئے ساچا کنت، جگت دُباگن سرب کُرائیندا۔ چولی نہ چڑھے رنگ بسنت، نام بھٹھی نہ کوئی تپائیندا۔ مائس جنم نہ بنے بنت، لکھ چوراسی پھند نہ کوئی کٹائیندا۔ کلجگ کور کُریارا گڑھ بنیا ہوئے ہنگت، ہنکاری بُرج کوئی نہ ڈھائیندا۔ در در منگن راج راجان ہوئے منگت، ساچی بھچھیا جھولی کوئی نہ پائیندا۔ چار ورن کسے ہتھ نہ آئے ساچی سنگت، چار کُٹ سرب کُرائیندا۔ پاٹا چیتھڑا دسے ننگت، کلجگ پردہ نہ کوئی رکھائیندا۔ رسنا چہوا ہوئی گندت، گیت گوہند نہ کوئی لائیندا۔ کایا مندر اندر کول پُھل نہ دسے سچ سگندھت، کاگ وِشٹا سرب پُھلائیندا۔ ستگر پورا کسے نہ لائے انگت، انگیکار نہ کھئے کرائیندا۔ مائس جنم نہ ہوئے بھنگت، منمکھ جیو لیکھا لیکھ نہ کوئی مُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا رُپ پرگٹائیندا۔ کلجگ اتم ویکھن آیا، نہکلنکا جامہ دھار۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹایا، پُرکھ ابناشی ہو تیار۔ ساچے آسو تنگ کسایا، سولان کلیاں کر شنکار۔ سولان اچھیا جھولی پایا، داتا دانی دیوے وڈ بھنڈار۔ سرب رچھیا آپ کرایا، رکھشک ہوئے آپ نرنکار۔ ساچی سیکھیا دئے سمجھایا، کلجگ تیری اتم وار۔ دُھر دا لیکھا سکے نہ کوئی مٹایا، چوتھے جُگ آئی ہار۔ کلجگ رُٹھیا نہ کسے منایا، نیترووے زارو زار۔ دھن مال لُٹیا نہ کھئے سہایا، ناتا جُڑیا ٹھگ چور یار۔ گرمکھ بیٹھے مُکھ چھپایا، اُپر اپنا پردہ ڈار۔ کلجگ جیو دین دُپایا، تانا رہے مار۔ پُرکھ ابناشی دیا کمایا، ویلے اتم ہوئے سہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جُگا جُگنتر لئے اوتار۔ کلجگ کور ا رہیا کُرا، کوک کوک سُنائیا۔ ناتا تُٹا بھین بھرا، سجن ساک سین دس نہ آتیا۔ چار یاری بیٹھی مُکھ بھوا، نہ کوئی دیوے جگت صلاحیا۔ مد پیالہ رہیا رُڑھا، بھر جام نہ کوئی پیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، لکھ چوراسی دئے سزائیا۔ لکھ چوراسی ویکھنہارا، گھٹ گھٹ آسن لائیندا۔ جُگا جُگنتر اک اوتارا، گر گر رُپ وٹائیندا۔ کلجگ ویکھ پار کنارہ، رُڑی رُت سہائیندا۔ پھل پُھلواری ویکھ جگت کیارا، پت ٹہنی پھول پُھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ اتم ویکھ دکھائیندا۔ کلجگ تیرا اتم لیکھا، ہر

ساچا ویکھ وکھائیا۔ اتم مٹی جئے ریکھا، جگت چن رہن نہ پائیا۔ در منگن در درویشا، برہما وشن مہیشا در بیٹھے نیوں نیوں سپس
 جھکائیا۔ دھرت مات کرے ادیسا، رو رو نیتر نیر وبائیا۔ گرمت رووے وکھائے کھلڑے کیسا، ساچا سپس نہ کوئی گندائیا۔ راہ تکه دس
 دسمیسا، دہسر راون کلجگ رہیا گھائیا۔ دو سہنسر جہوا کم نہ کرے شیشا، سہنسر مکھ بیٹھا بند کرائیا۔ پاربرہم اپنا پکھ آپے ویکھا، کیشنا
 شکلا نہ کوئی درڑائیا۔ پرگٹ ہوتے نر نیشا، نرگن جوت کر رُشنائیا۔ کرے پرکاش دیس پردیسا، دہ دشا پھیری پائیا۔ آد جگادی ایکو ایکا،
 دوسر نظر نہ کوئی آئیا۔ سرشٹ سبائی دیوے ٹیکا، گیان دھیان اک درڑائیا۔ ترے گن مایا چکائے لیکھا، لیکھنہارا بے پرواہیا۔ کلجگ مت
 کدھ ڈومنی کمایا پیسا، نار ویسوا روپ وٹائیا۔ نر نرائن اپنے نیتر پیکھا، نرگن جوت کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کلجگ لہنا جھولی پائیا۔ کلجگ تیرا جگت لہنا، ہر ساچا آپ چکائیندا۔ کام کرودھ تیرے نیناں، کجل دھار وکھائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ جھوٹھی
 سیجے بہنا، مایا ممتا بھوگ بلاس کرائیندا۔ لوک مات آنت نہ رہنا، کوڑی کرپا میٹ مٹائیندا۔ ورن برن تیرا مٹیا کہنا، دئی دوتی جڑ
 اکھڑائیندا۔ ہر کا بھانا سہنا پینا، گر پیر اوتار سادھ سنت نہ کوئی پچائیندا۔ ہوے ہنگتا بوج اتم ڈھنا، ککر کندھ آپ وکھائیندا۔ ستگر
 پورے دا متنا کہنا، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ باقی رہے نہ کیسے دا دینا، لکھ چوراسی پھول پھلائیندا۔ کرے شنکار لاڑی موٹ ڈینا، رائے دھرم
 حکم سنائیندا۔ چتر گپت لیکھا کدھ کدھ آگے بہنا، سمت ستاراں وقت لیائیندا۔ محل اٹل راج راجان شاہ سلطان دے نہ بہنا، خاکی خاک
 سرب زلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ کلجگ مٹے کوڑ پسارا، کوڑی کرپا رہن نہ پائیا۔
 چاروں کنت اک جیکارا، چار ورن دے سنائیا۔ چارے جگ کرن پکارا، کلجگ اتم رہیا کرائیا۔ پرگٹ ہوتے ہر کرتارا، نرگن داتا بے پرواہیا۔
 شبد آسو ہو آسوارا، لوآن پُریاں پھیرا پائیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں دے ہلارا، سورج چن آپ جگائیا۔ برہما وشن شو نیتر اک اکھاڑا، ایکا حکم دے
 سنائیا۔ ترے گن مایا جگت اکھاڑا، پنج تت کرے لڑائیا۔ میل ملانے رکت بوند گارا، ہڈ ماس ناڑی ویکھ وکھائیا۔ من مت رووے زارو زارا،
 نیتر نیناں نیر وبائیا۔ چار ورن نہ کوئی سہارا، گھر گھر جیو جنت کرے لڑائیا۔ سادھ سنت کیسے نہ ملیا میت مزارا، پاندھی بھلے اپنا راہیا۔
 پُرکھ ابناشی کھیل نیارا، نرگن نرویر ایکا جوت کرے رُشنائیا۔ شبد وجائے سچ نگارہ، تال تلواڑا ہتھ اٹھائیا۔ گرمکھ ساچے پائے سارا، گھر گھر

در در مندر پھول پُھلایا۔ لکھ چوراسی وچوں کر پیارا، آپ اپنا میل ملائیا۔ کلجگ مٹے دھواں دھارا، دُھندھوکار رہن نہ پائیا۔ امرت بخشے ٹھنڈا ٹھارا، چرن چرنودک آپ پیائیا۔ ایکا ونج کرائے سچ ونجارا، سوہنگ شبد کرے پڑھائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش بہائے اک دربارا، ہنگ پاربرہم آپ سمجھائیا۔ پنچم میلا کنت بہتارا، آتم سیجا دئے وڈیائیا۔ سارنگی سارنگ وچ سنسارا، وجاونہار آپ وجائیا۔ گاونہارا گائے اپنی وارا، دُھن آتمک دُھن سُنائیا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہویا نہکلنک نرائن نر اوتارا، مات پت نہ کوئی بنائیا۔ مات پت نہ کیا پیارا، پتر دھی نہ کوئی وڈیائیا۔ گُرمکھان در منگے بن بھکھارا، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ اپنا کرے کھیل کرتارا، کرتا قیمت آپے پائیا۔ گُرمکھ تیرا اُچ منارا، پاربرہم اباشی کرتا آپے ربیا سہائیا۔ بنے درویش در دربان جگا جگنتر ساچی کارا، کلجگ اتم ویس وٹائیا۔ خالی ہتھ رکھے گیور گِردھارا، گُرمکھان نام بھنڈارا جھولی پائیا۔ الکھ اگوچر آگم اپارا، جم کی پھاسی دئے کٹائیا۔ گُرسکھ تیرے چرن رائے دھرم کرے نمسکارا، چتر گپت منگن حساب کوئی نہ آئیا۔ ستگر پورے ایکا شبد سیس دھریا دستارا، جگدیش اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کرے تیرا پار کنارہ، تیرا دھام اولڑا اک وکھائیا۔ شاہ پاتشاہ بیٹھا ہر سچا سکدارا، ساچے تخت آسن لائیا۔ گُرسکھ گُرمکھ ہرہگت ہرجن ساچے سنت سوہن اک دوارا، سچکھنڈ ساچا سوہیا پائیا۔ کلجگ اتم پورب قرضہ لاپے سر رکھے نہ کوئی ادھارا، مقروض اپنا قرضہ پورا دئے کرائیا۔ ناتا توڑ سرب سنسارا، اپنے چرن جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، گُرمکھ ساچے لئے جگائیا۔ گُرمکھ سجن میت پیارا اٹھیا، کریا کری گن ندھان۔ صاحب سلطان گر پورا ٹھیا، پُرکھ اباشی وڈ مہربان۔ امرت جام پیائے گھٹیا، دُھر دھام وکھائے اک نشان۔ دیوے نام خزانہ اٹھیا، مُک نہ جائے وچ جہان۔ چور یار کیسے نہ لٹیا، جو جن چرنی ڈگے آن۔ مائس جنم نہ بہاگ نکھٹیا، ستگر پورا کرے پچھان۔ وچوں بھلے کوٹن کوٹیا، آپ اپنا دیوے دان۔ ہومے کڈھے واسنا کھوٹیا، آتم اُچائے برہم گیان۔ بابوں پکڑ چڑھائے چوٹیا، لیکھا منگے نہ کوئی آن۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، کلجگ گُرمکھ اٹھائے بال انجان۔ گُرسکھ انجانا بالا، بالی بڈھ بھیو نہ آئیندا۔ پُرکھ اباشی دین دیالا، پورب لہنا ویکھ وکھائیندا۔ نرگن اندر پائے مالا، برہم پاربرہم چپائیندا۔ کایا مندر ویکھ دھرمسالہ، سچ دروازہ آپ گھلاٹیندا۔ امرت ٹھاٹھ مارے اُچھالہ، نچھر جھرنآ آپ جھرائیندا۔ شبد دممامہ وجے تالا، تال تلواڑا

آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ہر بہگت شبد جوڑی جوڑ جڑائیندا۔ سُرَت شبد ہر ہر جوڑ، سُرَت شبد سنگ رکھائیا۔ پنچم وکارا ہونے کھور، پنچم موہ رہے نہ رائیا۔ پنچم شبد سُنائے اُحد سچّی گھنگھور، پنچم ناد آپ وجائیا۔ پنچم اپنے ہتھ رکھے ڈور، پنچم چار کُنٹ بھوائیا۔ پنچم ڈونگھی گندر پاؤن شور، دوس رین رہے کُرائیا۔ پنچم ٹھگ چور حرام خور، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن لیکھا لیکھے پائیا۔ ہرجن لیکھ اپارڑا، وید کتیب بھیو نہ آیا۔ گُرمکھ وسے دھام نیارڑا، نرگن ساچے آپ سہایا۔ ملیا میل میتر پیارڑا، یار ستھر ربیا بندھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، ہرجن ساچے ویکھ وکھایا۔ ہرجن گُرسکھ ساچا میت، پیا پریم ویکھ وکھائیا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، ست سنتوکھ نام درڑائیا۔ چار ورن کرائے اتیت، ترے ترے اگن نہ کوئی تپائیا۔ ایک ایشٹ گردیو سچ پریت، ایک مندر دے وسائیا۔ ایک رنگ رنگائے ہست کیت، اوج نیچ نہ کوئی وڈیائیا۔ گُرسکھ دھام رکھائے اک انڈیٹھ، جگت نیت دس نہ آئیا۔ پار کرائے دیا کرائے پت پت پت، پت پاؤن روپ پرگٹایا۔ لکھ چوراسی پرکھ نیت، گھر گھر لیکھا ربیا گنٹایا۔ ستجگ چلائے ساچی ریت، ستجگ ساچی دھار بندھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ سجن میل ملائیا۔ گُرسکھ سجن سہیلیا، جگت وچھوڑا کٹ۔ ایک رنگ رنگائے گُرو گُریلیا، شبد لگائی ساچی سٹ۔ دھام رکھایا اک نوبلیا، نرگن سرگن ہو پرگٹ۔ آد نرنجن چاڑھے تیلیا، جوت نرنجن میلا گھٹ گھٹ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے لے رکھ۔ رکھنہارا دیناں ناتھ درد دکھ بھہ بہنجن، بھو ساگر آپ ترائیا۔ نیت پائے گیان نام انجن، اندھ اندھیر رہن نہ پائیا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن، ڈرمت میل کٹ وکھائیا۔ اتم آیا پردے کجن، نہکلنک نرائن نر اپنا روپ آپ پرگٹایا۔ لکھ چوراسی بھانڈے بھجن، جو گھڑیا بھن وکھائیا۔ گُرسکھ ستگر دوارے بہ بہ سجن، ستگر پورا سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ امرت جام پی پی رجن، سچ پیالہ اک وکھائیا۔ نام چڑھائے اک جہازن، پار کنارہ دے جنائیا۔ شبد اگمی مارے واجن، ستیاں لے اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، روپ رنگ نہ کوئی نشان، جیو جنت نہ سکے کوئی پچھان، داتا دانی آپ اکھوائیا۔

★ ۱۶ بہادروں ۲۰۱۷ یکرمی کیرپال سنگھ دے گرہ پنڈ گولے والا ضلع فروزپور ★

ست پُرکھ نرنجن اکم اتھاء، اک اکلّا بھو نہ آئیندا۔ سو پُرکھ نرنجن بے پرواہ، آپ اپنا روپ پرگٹائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وسے ساچے تھان، اکم اکمڑا دھام سہائیندا۔ ایکنکارا اپنا ناؤں دھرا، ناؤں نرنکارا آپ اکھوائیندا۔ آد نرنجن اپنا آپ کر رُشنا، جوتی جوت جوت پرگٹائیندا۔ سیری بھگوان کرے سچ نیاں، آپ اپنا کھیل کھلا ئیندا۔ اناشی کرتا بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلا ئیندا۔ پاربرہم بنیا پتا ماں، پوت سپوتا آپے جائیندا۔ شبد انا دی ناؤں دھرا، نرگن اپنا روپ پرگٹائیندا۔ کرتا پُرکھ کھیل کھلا، ساچا کام آپ کرائیندا۔ مورت اکال انہو پرکاش کرا، انہو اپنا روپ وسائیندا۔ اجوئی ربت نہ کوئی نشان، روپ رنگ ریکھ نہ کوئی وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد آد اپنی کل آپ ورتائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن سرب گنوتنا، مہا اکھ کتھی نہ جائیا۔ سو پُرکھ نرنجن آدن آتا، ایکا رنگ رہیا سہائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن بنائے بنتا، نرگن اپنا گھاڑن آپ گھڑائیا۔ آد نرنجن دھام سہنتا، دیپک نور کر رُشنا ئیا۔ اناشی کرتا ویس وٹنتا، روپ انوپ آپ درسائیا۔ سیری بھگوان ساچا گھر سہنتا، تھر دربار وجے ودھائیا۔ پاربرہم پرہ بنے منگتا، آپے اپنی جھولی ڈاہیا۔ نرگن نرویر نراکار آپ لگائے اپنے انگتا، انکیکار آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا گھر آپ سہائیا۔ ست پُرکھ نرنجن ست وسیرا، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن گھر گمبھیرا، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن چوٹی چڑھے اک اخیرا، محل اٹل آپ اُپائیندا۔ ایکنکارا نہ کوئی بستر نہ کوئی چیرا، اپنا روپ آپ سہائیندا۔ آد نرنجن وڈ پیرن پیرا، شاہ پاتشاہ روپ پرگٹائیندا۔ اناشی کرتا اپنا منگے آپے سیرا، امرت اپنا آپ اُپائیندا۔ سیری بھگوان بن حقیرا، اپنی بھچھیا جھولی پائیندا۔ پاربرہم آپے بخشے اپنی دھیرا، دھیرج اپنی آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن بن دلالا، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن وسے سچی دھرمسالہ، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیا۔ ایکنکارا ہر گوپالا، تھر گھر بیٹھا سیج ہنڈھائیا۔ آد نرنجن جوت اُجالا، نورو نور ڈگمگائیا۔ اناشی کرتا روپ پرگٹائے مہاکالا، بل اپنا آپ وکھائیا۔ سیری بھگوان مارے اک اُچھالہ، سر سروور دھار وہائیا۔ پاربرہم کرے کھیل نرالا، نرگن نرویر اپنی کل ورتائیا۔ شبد ست نادانا بالا، پوت سپوتا دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلّا ایکنکار،

۱۰۶.

۱۰۶.

کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھیو نہ رائیا۔ الکھ اگوچر بھیو نہ رایا، برہم رُوپ نہ کوئی دسائیندا۔ آد آد اپنا ناؤں دھرایا، دھرنی دھرت
 دھول نہ کوئی سہائیندا۔ برہم برہماد نہ کوئی رچایا، برہمنڈ نہ راس رچائیندا۔ وشن شو نہ کوئی جگایا، برہما ناؤں نہ کوئی رکھائیندا۔ رُو سس
 نہ کوئی چمکایا، دوس رین نہ کوئی بنائیندا۔ اک اکلا ست پُرکھ نرنجن در گھر ساچا آپ سجایا، سچ دوارا وڈ وڈیائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنی کل
 آپ دھرایا، عقل کل اپنی کھیل آپ کھلائییندا۔ ہر پُرکھ نرنجن سیوا لایا، سیوک چاکر آپ بن جائیندا۔ ایکنکارا راہ تکایا، سچ ملاح رُوپ
 پرگٹائیندا۔ آد نرنجن کرے کھیل دائی دایا، دوسر ہور نہ کوئی دسائیندا۔ ابناشی کرتا ساچا تخت رہیا سہایا، سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔
 ابناشی کرتا راج راجان سچ نشان رہیا جھلایا، ست دوارے آپ اٹھائیندا۔ پارہم نیوں نیوں رہیا سیس جھکایا، دوئے جوڑ چرن دھیان
 لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ محلہ کر تیار، ایکا وسے ایکنکار، نرگن نرور اجونی ربت انہو پرکاش آپ
 کرائیندا۔ انہو پرکاش سمایا، پارہم وڈی وڈیائیا۔ ابناشی کرتا ویکھ وکھایا، سری بھگوان وجی ودھائیا۔ آد نرنجن سنگ نبھایا، ایکنکارا
 انگ سہایا۔ ہر پُرکھ نرنجن رنگ رنگایا، سو پُرکھ نرنجن ویکھ چائیں چائیا۔ ست پُرکھ نرنجن ست ستواد اپنی رچنا آپ رچایا، دوسر ونڈ نہ
 کوئی ونڈائیا۔ سچکھنڈ دوارا آپ سہایا، نرمل جوت کر رُشنائیا۔ ساچے تخت شاہ سلطانا ڈیرہ لایا، تخت تاج اک وڈیائیا۔ حُکمی حُکم آپ
 ورتایا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ اپنی کار آپ کمایا، کرتا آپے ویکھ وکھائیا۔ تھر گھر ساچے رُوپ پرگٹایا، چھپر چھن نہ کوئی جُھپائیا۔ چار
 دیوار نہ کوئی وکھایا، نہ کوئی باڈی بنت بنائیا۔ گر پیر اوتار سادھ سنت نہ کوئی نظری آیا، آد پُرکھ اپنی جوت آپ جگائیا۔ ساچا مندر رہیا
 سہایا، ہر جو ہر مندر ڈیرہ لائیا۔ اُتر پورب پچھم دکھن چارے دشا نہ ویکھ وکھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا
 کر پسارا، آپے ویکھ ویکھنہارا دس کسے نہ آیا۔ ست پُرکھ نرنجن ست ستواد، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ کھیلے کھیل آد جُگاد، جُگ کرتا
 ناؤں دھرائیندا۔ شبد اگمی ایکا ناد، دُھن ترانہ آپ سُنائیندا۔ شبد ڈلارا آپے لادھ، پوٹ سپوٹ سیوا لائیندا۔ نام جنائے بودھ آگادھ، نش
 اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی مہما آپ لائیندا۔ اپنی مہما آپ جنا، آپے بھیو کھلائییا۔ اپنا تخت
 آپ سہا، آپے بیٹھا آسن لائیا۔ اپنا راج آپ کما، آپے رعیت ویکھ وکھائیا۔ اپنا حُکم آپ چلا، حُکمی حُکم دئے وڈیائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں

کہنڈاں رچن رچا، برہما وشن شو تیری جھولی پائیا۔ ترے گُن مایا بتھ اُٹھا، ایکا کنگن تن پہنائیا۔ پنج تت گھاڑن آپ گھڑا، اپ تیج وائے
 پرتمھی آکاش دے وڈیائیا۔ لکھ چوراسی رچن رچا، گھٹ گھٹ جوت کرے رُسنائیا۔ اپنی وِدیا آپ پڑھا، چارے ویداں کرے سُنائیا۔ چارے
 جُگ ونڈ ونڈا، ستجُگ تریتا دواپر کلجُگ ویکھ وکھائیا۔ چارے بانی آپ الا، چارے کہانی آپ سمجھائیا۔ لکھ چوراسی ڈیرہ لا، کایا کھیڑا
 آپ وسائیا۔ نرگن نیڑا دے کرا، پنچم جھیڑا ویکھ تھاور تھائیا۔ ساچا بیڑا رہیا چلا، جُگ جُگ داتا بے پرواہیا۔ اپنا گیڑا رہیا دوا، گیڑنہارا
 دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا ایکنکار، آد جُگادی ساچی کار، جُگ کرتا آپ کرائیا۔ ساچی کار
 کمائیندا، پاربرہم گر کرتار۔ نرگن سرگن رُپ پرگٹائیندا، لوک مات لے اوتار۔ بھگتن بھگتی میل ملائیندا، آتم آتر کر پیار۔ ساچے سنتن
 رنگ رنگائیندا، اتر نہ جائے وچ سنسار۔ گرمکھ اپنی گود بہائیندا، در گھر ساچے کر پیار۔ گرسکھ ساچے ایکا نین کھلائیندا، نیتر لوچن کر
 اُجیار۔ مایا ممتا پردہ لاپندا، ہوئے ہنگتا کر خوار۔ آسا ترسنا میٹ مٹائیندا، دیوے شبد نام بہنڈار۔ پنچ وکارا آپ کھپائیندا، کاغد قلم نہ
 لکھنہار۔ پنچم دُھن آپ اُچائیندا، انحد شبد سچی دُھنکار۔ امرت جام آپ پیائیندا، نچھر جھرنا ٹھنڈا ٹھار۔ بجر کپائی پردہ لاپندا، کریا کر
 آپ کرتار۔ گر شبدی میل ملائیندا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ ساچے مندر آپ بہائیندا، ہر سنتن کرے پیار۔ آتم سیجا سوہبا پائیندا، گھر گھر
 وچ کر تیار۔ نرگن سرگن میل ملائیندا، جیو آتم پائے سار۔ پر م آتم ویکھ وکھائیندا، برہم پاربرہم ناری کنت بہتار۔ دوباں وچولا شبد
 جنائیندا، جُگا جُگنتر ساچی کار۔ اپنا ڈھولا آپ سُنائیندا، نرگن بول نام جیکار۔ اپنا چولا آپ بدلائیندا، مرے نہ جھے وچ سنسار۔ ساچا
 تولا اک اکھوائیندا، ترے گُن مایا تولنہارا، اپنا تت تولے بہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جُگ جُگ کھیلے کھیل اپر اپار۔
 ساچا کھیل کھلندڑا، پاربرہم بے آنت۔ جُگ جُگ ویس وٹندڑا، لیکھا جانے ساچے سنت۔ ساچا دھام اک سُنندڑا، پُرکھ اناشی مہا اگنت۔
 اپنا بھیو آپ کھلندڑا، گرمکھ میلا ناری کنت۔ گیت سہاگی آپ سُنندڑا، آپے منیا آپے منت۔ دیپک جوت اک جگندڑا، اندھ اندھیرا کرے
 کھنڈت۔ ساچا اکھڑ آپ پڑھندڑا، بھیو نہ جانے پاندھا پنڈت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کرائے کرنیہار، دوسر در نہ
 جائے منگت۔ دوسر در نہ منگدا، بے عیب پروردگار۔ کرے کھیل سورے سرینگ دا، نرگن نرویر نراکار۔ اپنا دامن آپے رنگدا، رنگنہار آپ

کرتار۔ اپنے آسو آپے تنگ کسدا، آپے ہونے آسو آسوار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت کھیلے کھیل سِری بھگونت، اپنا رُوپ کرے اپار۔ رُوپ اپارا ہر نرنکارا، وید کتیب کہن نہ جائیا۔ وشنوں کرے نیوں نیوں نِسکارا، چرن کول دھیان لگائیا۔ برہما دربنے بھکھارا، خالی جھولی رہیا بھرائیا۔ شنکر ویکھے اک دوارا، پاربرہم سچّی سرنائیا۔ تتاں وچولا بن سچّی سرکارا، ساچا حُکم آپ سُنائیا۔ ایکا ڈھولا شبد جیکارا، نرگن نرگن لے اُچائیا۔ سرگن ساچا کر تیارا، محل منارا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگا جُگنتر آپ بُجھائے لگی بسنتر، ترے گن ت ویکھ وکھائیا۔ آد جُگاد ہونے پرگٹ، آد بیٹھا ویس وٹائیا۔ شبد ناد وجائے سٹ، ڈھن انحد تال رلائیا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، لکھ چوراسی پھول پُھلائیا۔ کھیلے کھیل بازی گر نٹ، سوانگی اپنا سانگ ورتائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَتجگ تریتا دواپر اپنے لیکھے لائیا۔ سَتجگ تریتا دواپر پار اُتاریا، کر کِریا گن نِدهان۔ نرگن سرگن لے اوتاریا، بھگت بھگونت کر پچھان۔ غریب زبائیاں دیوے سہاریا، ہنکاریاں میٹے جگت نِشان۔ ایکا ونج کرے واپاریا، وڈ داتا بے پرواہیا گن نِدهان۔ ایکا رام نام جیکاریا، اک جھلے سچ نِشان۔ ایکا لیکھا جانے آر پار کیناریا، ایکا بیڑا چلائے دو جہان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ کرے کھیل مہان۔ کھیل مہانا سِری بھگوانا، اپنا آپ کرائیندا۔ ست ستوادی ست نِشان، لوک مات آپ چلائیندا۔ گُرمکھ اندر برہم گیانا، برہم ودیا اک پڑھائیندا۔ گُرمکھاں اک سُنائے ڈھن ترانہ، انحد ساچی تار بلائیندا۔ ایکا بھشے پینا کھانا، ترسنا بھکھ سرب مٹائیندا۔ اک وکھائے پد نربانا، محل اٹل آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ جُگ جُگ کھیل کھلاونہارا، ایکا ایک ایکنکار۔ ترے ترے کِریا پار کنارہ، چوتھے جُگ آئی وار۔ چارے ویداں پاوے سارا، پُران اٹھاراں کھول کواڑ۔ شاستر سمرت دئے ہلارا، لیکھا جانے اندر باہر۔ جگت گیان اک ادھارا، دیونہار سِری بھگوان۔ انجیلا قُرآناں کرے کنارہ، شرع شریعت ویکھے وچ جہان۔ کھانی بانی بن ورتارا، داتا دانی گن نِدهان۔ کلجگ اتم رووے زارو زارا، دوس زین سکے نہ کوئی پچھان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگا جُگنتر آپ اُٹھائے اپنا بان۔ جُگ جُگ بان اُٹھائیندا، ہر سَتگر سچّا پاتشاہ۔ گُڑھ ہنکاری آپ ٹُرائیندا، شبد نِشانہ ایکا لا۔ گر پیر آپ اکھوائیندا، کل دھاری بے پرواہ۔ کھڑگ کھنڈا اک چمکائیندا، چند پرچنڈ ہتھ اُٹھا۔ برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ وکھائیندا،

ترے بھون پھیرا پا۔ لوآن پُریاں پھیرا پائیندا، برہما وشن شو دئے جگا۔ کروڑ تئیسارہن نہ پائیندا، سُرپت رووے مارے دھا۔ شاہ سُلطانا ہر
 بھگوانا اپنا بل آپ دھرائیندا، اپنیاں بھجان رہیا اُٹھا۔ دو جہاناں ویکھ وکھائیندا، تریلوکی چرناں ہیٹھ دبا۔ چوڈاں لوکاں گنڈا لابیندا، چوڈاں
 طبقات پنڈھ مُکا۔ رو سس مُکھ شرمائیندا، نیتر نیر رہیا ویا۔ پاربرہم پرہہ کھیل کھلائیندا، کلجگ ویلا اتم گیا آ۔ وید کتیب بھیو نہ پائیندا،
 گر پیر دے دے تھکے صلاح۔ وید ویسا لیکھ لکھائیندا، پوت سپوتا براہمن گوڑا اُچے ٹلے پربت پھیرا جائے پا۔ نانک نرگن ویکھ وکھائیندا،
 جوتی جوت جوت جگا۔ ہر ہر اپنا روپ پرگٹائیندا، کلجگ ویکھ تھاوں تھان۔ زمیں اسماناں پھیری پائیندا، جگا جگنتر چھڈے نہ کوئی تھان۔
 ستاں دیپاں ڈیرہ ڈھائیندا، نو کھنڈ پرتھی دئے بلا۔ نو دوارے کھوج کھجائیندا، لکھ چوراسی مندر ویکھے آ۔ مات پتا نہ کوئی بنائیندا، جنی
 گکھوں نہ لئے جا۔ مہابلی آپ اکھوائیندا، سورپیر بے پرواہ۔ نہکلنک ناؤں دھرائیندا، جوتی جامہ بھیکھ وٹا۔ ایکا جوتی ڈگمگائیندا، ویکھ
 وکھا۔ پُرکھ اکال اک منائیندا، دو جہاناں پتا ماں۔ دوسرا شٹ نہ کوئی جنائیندا، چار ورنان رہیا سمجھا۔ کلجگ جیو بھیو نہ پائیندا، بھرے
 بھلا سرب جہاں۔ کھتری براہمن شوڈر ویش ساچا کرم نہ کوئی کھائیندا، نہکرمی کرے کھیل بے پرواہ۔ ورن برن آپ مٹائیندا، اوچاں نیچاں لئے
 ملا۔ راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سُلطاناں ایکا تھان بہائیندا، راجے رانے تختوں دیوے لاہ۔ ویلے اتم آپ سہائیندا، کلجگ زین اندھیری میٹے
 سیاہ۔ ساچا کھنڈا ہتھ چمکائیندا، شبد اگمی گھاڑت لئے گھڑا۔ لوہار ترکھان نہ کوئی بنائیندا، کلجگ مٹھی نہ دیوے لا۔ جگت گیان نہ کوئی
 رکھائیندا، ترے گن مایا نہ سکے چھپا۔ پُرکھ اناشی اپنا کھیل آپ کھلائیندا، آپ اپنی کل ورتا۔ نہکلنک ناؤں دھرائیندا، دھرتی دھول بھاگ
 لگا۔ ساچا کھنڈا آپ چمکائیندا، برہمنڈاں دئے ڈرا۔ جیرج انڈاں ویکھ وکھائیندا، اُتھج سینج دئے بلا۔ ست سمندر پھول پھلائیندا، ساگر
 رڑکے اپنی بانہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ناؤں آپ پرگٹائیندا۔ اپنا ناؤں آپ پرگٹاؤنا، ہر وڈا وڈا وڈیاٹیا۔ ست
 پُرکھ نرنجن ویس وٹاؤنا، الکھ الکھنا ایکا الکھ دئے جگائیا۔ اگم اگمڑا دھام سہاؤنا، دھام اولاک بنائیا۔ سمبل نگری ناؤں رکھاؤنا، اپنے ہتھ
 رکھے وڈیاٹیا۔ اٹ گارا نہ کوئی لگاؤنا، چھپر چھن نہ کوئی چھپائیا۔ نو کھنڈ پرتھی وچ پھراؤنا، ست ست ڈیرہ رہیا ڈھائیا۔ چار ورن چار
 جگ چار کھانی چار بانی راہ تکاؤنا، چار ورن دھیان لگائیا۔ اُچ محل اٹل اک وساؤنا، تھر دربارا آپ بنائیا۔ راگ انادی ایکا گاؤنا، چھٹی راگ

بھيو نہ رائيا۔ نارد سُرستی مُکھ شرمائونا، نیتر نیناں نیر رہیا وبائیا۔ پاربرہم ابناشی کرتا ایکا اپنا کھیل کھلاؤنا، خالق خلق ویکھے بے پرواہیا۔
 ایکا کلمہ آپ پڑھاؤنا، شرع شریعت اک جنائیا۔ عالم علما آپ سمجھاؤنا، طالب طلبا آپ سمجھائیا۔ نون نقطہ میٹ مٹاؤنا، پاربرہم اپنے ہتھ رکھے
 وڈیائیا۔ ثابت ایمان اک جناؤنا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ لیکھا ہتھ
 کرتار، کاغد قلم نہ لیکھے شاہیا۔ برہما وید نہ پاوے سار، چارے مُکھ دئے ڈہائیا۔ پُران اٹھاراں کرن پکار، وید سنگ رلائییا۔ شاستر سمرت ہوتے
 لاچار، جیو جنت کرن پڑھائیا۔ گیتا گوجھ اک گیان گیان وچ ٹکا بیس بیسا انجیل قرآن، رسنا جہوا رہے گائیا۔ کھانی بانی گن یدھان،
 گنوت کہن نہ جائیا۔ کلجگ نہکلنک نہ سکے کوئی پچھان، چاروں گنٹ اندھیرا چھائیا۔ سچ دھرم نہ کوئی نشان، جوٹھ جھوٹھ وچے ودھائیا۔
 ہر کا ناؤں رسنا گان، پردے ہر نہ کوئی وسائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ کرن اشنان، آتم سروور نہ کوئی نہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کلجگ اتم ویکھے وکھائیا۔ کلجگ اتم ویکھنہارا، نرگن روپ سہائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے کایا محل منارا، گھر گھر اپنی جوت جگائیندا۔
 اندر مندر ڈونگھی گارا، اندھ اندھیر آپ سہائیندا۔ پاوے سار گرھ ہنکارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم
 ور، نرگن اپنی کھیل کھلائییندا۔ نرگن کھیل سرگن دھار، گر ستگر ناؤں دھرائیندا۔ اک اکلا ایکنکار، عقل کل روپ پرگٹائیندا۔ جُکا جُکنتر
 ہو تیار، لوک مات ویکھے وکھائیندا۔ شبدا نادی بول جیکار، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ کوڑ کڑیارا کرے خوار، سچ سچ مارگ ایکا لائیندا۔
 کلجگ ڈہاگن دسے نار، کنت سہاگ نہ کوئی ہنڈھائیندا۔ من بیراگن کون ملے یار، پیا پریم کون سیج سہائیندا۔ کون بانی بول کرے جیکار،
 کون ناد دھن وجائیندا۔ کون پانی ملے ٹھنڈا ٹھار، نرگن ت کون بھجھائیندا۔ کون مندر سوہے گرودوار، جس دوارے ستگر ویس وٹائیندا۔
 کلجگ جیو ہوتے گوار، من مت سرب پرنائیندا۔ من مت نہ کرے کوئی پیار، کام کرودھ لوہ موہ ہنکار سرب تڑپائیندا۔ جاگرت جوت نہ جگے
 ہوتے اجیار، گوبند میل نہ کوئی ملائیندا۔ سرت سوانی ستی پیر پسار، آلس نندرا نہ کوئی گوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کلجگ اتم ویکھے وکھائیندا۔ کلجگ تیرا کوڑ پسارا، تیرا رنگ رہیا رنگائیا۔ چاروں گنٹ ہاکارا، ست سننوکھ نہ کوئی دسائیا۔ ساچا
 دسے نہ کوئی دربارا، ٹھانڈا در نہ کوئی وکھائیا۔ پنڈت پاندھ مٹا شیخ مسائق اچی کوکن کرن پکارا، رسنا جہوا کاگ وانگ کُرا لئییا۔ ملیا میل

نہ سانجھے یارا، خُدی خود نہ کوئی گوائیا۔ نانا تُوئے نہ جگت سنسارا، ساچی سیکھیا نہ کوئی سمجھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی بنیا جگت اکھاڑا، سیاست وراست دئے ڈبائیا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہوئے پاربرہم ابناشی کرتا ڈھر دربارا ساچا لاڑا، نہ ہر اپنا روپ پرگٹائیا۔ چاروں کُنٹ کرے خوارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ بھگتن میل ملائیا۔ جگے جوت جوت نرنکارا، کلجگ اتم آنت سہائیندا۔ ملے میل بھگت بھگونت ڈھر دربار، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ لوک مات پاوے سارا، نرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ در در بنے آپ بھکھارا، در درویش ویس وٹائیندا۔ ایکا الفی ہر شنکارا، چوراسی کلیاں رنگ رنگائیندا۔ غریب نائیاں پاوے سارا، ہنکاریاں گڑھ تڑائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلے اپنے گھر، گھر ساچا آپ سہائیندا۔ ہرجن ساچا میلنہارا، پاربرہم اک اکھوائیندا۔ کلجگ اتم پاوے سارا، جگ وچھڑے ویکھ وکھائیندا۔ گھر دیپک جوتی کر اُجیارا، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ شبد سُنائے سچی ڈھنکارا، انحد ساچا تال وچائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ورو لے چھاچھ، لیکھا جانے پرتھی آکاش، گُرمکھ ساچے میل ملائیندا۔ گُرمکھ سجن میت، ستگر ساچا میت میل ملائیا۔ آد جگادی ڈھر دی ریت، نہ کھوئے میٹے میٹ مٹائیا۔ ایکا رنگ رنگائے بست کیٹ، اُوچ نیچ دئے اک وڈیائیا۔ دھام وکھائے اک انڈیٹھ، جگت نیتر دس نہ آئیا۔ گُرسکھ کرے پت پت پت، پت پاؤن دیا کھائیا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، ہرہوں وچھوڑا سرگن دئے کٹائیا۔ مانس جنم جن جائے جگ جیت، جس ملیا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ لیکھا لیکھ لائیا۔ گُرسکھ ویکھنہارا گوپالا، گوبند مہا کہن نہ جائیا۔ جگا جگنتر توڑے جگت جنجالا، اگن بسنتر دئے بھجھائیا۔ ایتھ اوتھ ہوئے رکھوالا، سر سمرتھ ہتھ ٹکائیا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکالا، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ دھام وکھائے سچکھنڈ ساچی دھرمسالہ، اک اکلا آپ سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، مانس مانس لے ملائیا۔ مانس اُچیا مانس جات، پُرکھ اکال دیا کھائیندا۔ لکھ چوراسی نہ کوئی نات، جونی جوں نہ کوئی پھرائیندا۔ جیو آتم نہ ہوئے گھات، پرم آتم میل ملائیندا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی ذات، ذات اذاتی آپ اکھوائیندا۔ اک اکلا ایکنکارا پتا مات، آپ اپنی گود بھائیندا۔ جگ جگ ویس کرے بدھ نات، نرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ جن بھگتاں نبھائے اپنے ساتھ، ایکا سنگ آپ رکھائیندا۔ جوں دواپر میلا گوپی ناتھ، کابنا کرشنا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،

آپ اپنی کِرپا کر، اپنا لیکھا آپ جنائیندا۔ جُگ جُگ لیکھا جانہارا، سچکھنڈ نواسی آپ اکھوائیا۔ گُرمکھ ساجن ساچے کر پسارا، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ مانس مانس دئے سہارا، مائکھ اپنا رُوپ پرگٹائیا۔ پتا پُوت کرے پیارا، گودی مات آپ سہائیا۔ آپے ونج آپ ونجارا، آپے کھیوٹ کھیٹا بیڑا رہیا چلائیآ۔ آپے پاونہارا سارا، مہاسارتھی شہنشاہیا۔ دواپر تیرا کھیل نیارا، رتھ چلائے بن رتھواہیا۔ تیر کمان نہ کوئی سہارا، ارجن بل نہ کوئی وکھائیا۔ پُتر دھی نہ کوئی سہارا، بہین بھائی نہ لاڈ لڈائیا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ دسے نارا، رُوپ انُوپ کھیل کھلائیآ۔ سیس پگ نہ کوئی دستارا، چوئڈی گند نہ کوئی وکھائیا۔ ویکھن ویکھے جگت اٹھاراں اکشونیاں دھیان لگائیا۔ اٹھائی لکھ دئے ہلارا، ایکائین نین کھلائیآ۔ پُرکھ ابناشی پاوے سارا، اپنی دھارا دھار وچ ٹکائیا۔ دیوے حُکم گپت ظاہرا، گپت گپتی آپ اکھوائیا۔ تیرا میرا اک پیارا، لوک مات وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ایکائت رہیا سمجھائیا۔ دواپر ناتا تٹنا، رہے نہ وچ سنسار۔ کلجگ لوک مات بکنا، کالا سوُسا کر شنکار۔ نو کھنڈ پرتھی بوٹا سُکنا، ہریا ہوئے نہ پت ڈال۔ سروور اٹھسٹھ پانی مُکنا، گنگا گوداوری جمنا سُستی نہ دئے اُچھال۔ ست دھرم پینڈا مُکنا، نہ کوئی دسے راہ سُکھال۔ سادھاں سنتاں کایا جھوٹے گُڑھ وچ لُکنا، مایا پردہ اُپر ڈال۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی نرگن رُوپ ہو ہو بکنا، لوک مات لئے اوتار۔ برہما وشن شو در دوارے سیس جھکنا، رُو سس کرن نسکار۔ دھرت مات دی سُپھل کرائے گکھنا، دُکھی دُکھ دئے نوار۔ جن بھگتاں بہار اپنے سیس چُکنا، نہکُنک لئے اوتار۔ مُنمکھاں مُکھ پینا تھکنا، چاروں گنٹ ہوئن خوار۔ ہر کا بھانا کدے نہ رُکنا، نہ کوئی روکے وچ سنسار۔ کندی بوٹا تیرا سُکنا، پھل دسے نہ کیسے ڈال۔ سنمل سمیرُو دسے رُکھنا، اوچی کوک کرے پُکار۔ پرہ تیرے درس اک بھکھنا، نیتر نیناں کر پیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، لیکھا جانے آپ کرتار۔ پُورب لیکھا جھولی پایا، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ کلجگ اتم ویکھ وکھایا، مانس مانس رُوپ وٹائیا۔ نپنسک رنگ نہ کھئے رنگایا، رنگ رنگیلا بے پرواہیا۔ کایا چولی رنگ دئے رنگایا، جگت واسنا دئے مٹائیا۔ نرمل نرُویر آپ کرایا، وڈ داتا شہنشاہیا۔ سچ بھنڈارا کھول وکھایا، ورتاونہار اک اکھوائیا۔ برہما وشن شو جھولی رہیا بھرایا، لکھ چوراسی جوُن دھرائیا۔ پنج تت گھاژن دئے گھڑایا، رکت بوند میل ملائیآ۔ اتم برہم اپنی انس اُپایا، نرگن اپنی ونڈ وندائیا۔ سرینس بنس آپ سہایا، سہنس سہنسا ویکھے تھاوں تھائیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، پُورب لیکھا دئے چُکائیا۔ پہلا پُورب لیکھ چُکاون، کرم گکرماں کر وچار۔ دُجا اپنا نام چپاون، کر کِریا آپ نرنکار۔ تیجا نیتر نین کھلاونا، نین وکھائے اگم اپار۔ چوٹھا پد اک وکھاون، گھر سچ سچا گھر بار۔ پنجم میلا سہج سُبھاون، میل ملائے گر کرتار۔ چھیویں چھپر چھن رنگ رنگاون، رنگ رنگے اپر اپار۔ ستویں ست ستوادى دیا کھاون، آپ اپنی کِریا دھار۔ اٹھویں اٹھان تتان کھوج کھجاون، اندر باہر پاوے سار۔ نؤویں نؤ در واسنا باہر کڈھاون، دسویں دسم دواړی کر پیار۔ گرُمکھ آتم سیجا ڈیرہ لاؤنا، گھر مندر جوت کر اُجیار۔ سو پُرکھ نرنجن ایکا نام چپاون، ہو برہم کر پیار۔ بنگ جھولی آپ بھراونا، گھر گھر وچ کر تیار۔ در دروازہ آپ کھلاونا، نابھی کولی پاوے سار۔ پت پرمیشور رُپ وٹاون، آپ اپنا کر وچار۔ شُکلا پکھ آپ سُبھاون، کیشنا مارے مار۔ بوند رکت لیکھے لاونا، ناتا جُڑے وچ سنسار۔ ساچی وست ایکا ونڈ ونڈاون، نکھٹ نہ جائے اتم وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے دیونہار پیار۔ سچ پیارا نام وست انمول، ہرجن ہر ہر جھولی پائیندا۔ پہلاں اپنے کنڈے دیوے تول، دُجی دھار وپائیندا۔ تیجا نیتر کھول وسے کول، مردنگ ڈھول آپ وجائیندا۔ چوٹھے پد پئے بول، پنج تت نہ کوئی ہڈ ماس ناڑی رت نہ کوئی رکھائیندا۔ پنجم پور کرے کیتا قول، دیوے وڈیائی اپر دھول، دھرنی بوٹا آپے لائیندا۔ پُهل پُهلواڑی جائے مول، رت بسنتی آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ور داتا آپ ہو جائیندا۔ پُهل پُهلواڑی لائے بوٹا، کول کولا آپ اُچائیا۔ لوک مات ہلارا دیوے ساچا جھوٹا، مات پت خوشی منائیا۔ رس وکھائے اک اوٹھا، رسنا جہوا چکھ نہ پائیا۔ جس جن اپر ستگر پورا تھھا، دیوے وست سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار، دواپر ناتا تٹا، کلجگ لئے ملائیا۔ کلجگ آپ ملاونہارا، شبد شبدی کھیل کھلائییندا۔ پُوت سپوتا ست دُلارا، ہر نرنکارا جھولی پائیندا۔ وسدا رہے جگت دوارا، ساچا کھیڑا آپ سُبھائیندا۔ بُهل نہ جائے وچ سنسارا، اُهل گر بُهل کدے نہ جائیندا۔ گرُمکھاں کرے جگت پیارا، جاگرت جوت جوت جگت پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ایکا داتا ایکا ایک رنگ رنگائیندا۔ ایکا رنگ رنگے کرتارا، قُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ جس جن بخشے چرن پیارا، چاترک جیو نہ کوئی بللائیا۔ بوند سوانتی دیوے ٹھنڈی تھارا، گھر پیالہ امرت بوند جام پيائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا

ساچا ور، گُرمکھ ساچے تیرا لیکھا لیکھے پائیا۔ لیکھا لیکھے پاون، لیکھا دُھر دربار۔ ویلا وقت آپ سہاونا، سوہے بنک دوار۔ پھل پُھل آپ مہکونا، پُھل پُھلواڑی کھڑے سچ گلزار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، بخشش کرے آپ یرنکار۔

★ ۱۷ بھادوں ۲۰۱۷ بکرمی حضورا سینگھ دے گرہ پنڈ گولے والا ضلع فروزپُور ★

ستگر پورا ہر یرنکار، آد جگاد سہائیندا۔ گر گر روپ وچ سنسارا، یرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ بھگتن دیوے نام بھنڈارا، ساچی بھگتی جھولی پائیندا۔ سنتن وکھائے اک دوارا، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ گُرمکھاں بخشے چرن پیارا، چرن چرنودک مُکھ چوائیندا۔ گُرمکھاں لیکھا لیکھے اپرا پارا، پورب لہنا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستگر ساچا روپ دھرائیندا۔ ستگر سچا شاہ سلطان، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ گر گر روپ پرگٹ ہوئے وچ جہان، لوک مات کر رُشنائیا۔ بھگتن دیوے برہم گیان، آتم برہم اک وڈیائیا۔ سنتن وکھائے اک نشان، در گھر ساچے آپ صلاحیا۔ گُرمکھاں رکھے ایک مان، آپ اپنے انگ لگائیا۔ گُرمکھ ویکھے بال نادان، بالی بڈھ بڈھ سمجھائیا۔ گُرمکھ بنائے چتر سُبجان، تتوت اک رکھائیا۔ گُرمکھاں پائے اپنی آن، حُکمی حُکم آپ سُنائیا۔ سنتن راگ سُنائے ساچا کان، اند دُھن آپ وجائیا۔ بھگتن آتم جگے مہان، جوت یرنجن کر رُشنائیا۔ گر گر روپ سِری بھگوان، پنج تت چولا آپ ہنڈھائیا۔ ستگر پورا دیونہارا دانی دان، پُرکھ اک اکھوائیا۔ پُرکھ اکال دین دیاں، دیاںدھ بھیو نہ رائیا۔ جگا جگنتر چلے اولڑی چال، گر مورت روپ پرگٹائیا۔ سنتن دے راہ سُکھال، ساچے مندر آپ سہائیا۔ سنتن توڑ جگت جنجال، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ گُرمکھاں بخشے پین کھان، امرت آتم سچ پیالہ جام پیائیا۔ گُرمکھاں دیوے اک گیان، ایک اکھڑ کرے پڑھائیا۔ کھیلے کھیل دو جہان، گُرمکھ ساچے لے ملائیا۔ سنتن میلا ساچے کاپن، سرت شبد کرے کُرمائیا۔ بھگتن وکھائے اک دکان، در دروازہ آپے لاہیا۔ گر گر روپ نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ ستگر پورا سد مہربان، اک اکلا آد جگاد اپنا کھیل ربیا کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بنک آپ سہائیا۔ ستگر پورا سوہاوت، بنک دواڑی آپ اکھوائیندا۔ آپے ناری آپے کنت، آپے اپنی سیج ہنڈھائیندا۔ آپے روپ پرگٹائے سِری بھگونت، گر گر مات

ويڪھ وڪھائيندا۔ گر گر مہا اگت، ويد کتيب بھيو نہ پائيندا۔ بھگتن وڏيائي جيو جنت، آپ اپنا گھر سہائيندا۔ ليڪھا جانے آت، جُگ کرتا
 ويڪھ وڪھائيندا۔ سنن ديوي ميا منت، ايڪا منتر نام درڙائيندا۔ آپ بنائے ساچي بنت، دوسر گھاڙن نہ ڪڍے گھڙائيندا۔ گرمکھاں توڙے گڙھ
 ہؤمے ہنگت، ميا ممتا موہ چڪائيندا۔ نانا توڙے بھڪھ ننگت، سر اپنا ہتھ ڏڪائيندا۔ گرمکھاں کايا چولي چاڙھ رنگت، نام مچھي رنگ
 رنگائيندا۔ دوجے در نہ جائے منگت، شبد بھنداري آپ اکھوائيندا۔ جوتي جوت سروپ ہر، آپ اپني ڪرپا ڪر، اپنا کھيل آپ کھلائيندا۔
 سترگر پورا شاه پاتشاہ، پاربرسم وڏي وڏيائيا۔ سچ سنگھاسن رھيا سہا، سچڪھنڊ وجے ودھائيا۔ دھر فرمانا رھيا سنا، حُڪمي حُڪم آپے
 ورتائيا۔ شبد گر جوت جگا، لوڪ مات لے انگرائيا۔ ورن گوت نہ ڪڍے وڪھا، برني برن نہ وڏ وڏيائيا۔ قلعے کوٽ آپ سہا، پنج تت ڏيرہ رھيا
 لڪائيا۔ بھگتن ميتا بھگت لے جگا، شبد ناد دھن سُنائيا۔ ساچي ريتا دے وڪھا، مندر مسيت نہ ڪڍے بنائيا۔ دھام انڌيٿھا سوہيا رھيا پا، ديا باقي
 نہ ڪڍے جگائيا۔ سنن ميلا ميل ميلا، مل مل اپنے رنگ رنگائيا۔ گر چيلا ايڪا روپ وڪھا، دئي دوتي ميٺ مٺائيا۔ سجن سھيلا پڪڙے بانہ،
 جُگ جُگ اپني سيوا آپ ڪرائيا۔ گرمکھاں بنے پتا ماں، پوت سپوتا گود سہائيا۔ اڪ جيائے اپنا ناں، نام ٺدھانا جھولي پائيا۔ پھڙ پھڙ ہنس بنائے
 کان، کاگوں ہنس آپ اڏائيا۔ گرسکھ زانباں ديوي ساچا تھان، درگاھ ساچي اڪ سہائيا۔ امرت آتم جام دے پيا، مد پيالہ ہتھ اُٿھائيا۔ ايڪا
 مارگ ديوي لا، پورب لہنا مول چڪائيا۔ جوتي جوت سروپ ہر، آپ اپني ڪرپا ڪر، اپنا بل آپ دھرائيا۔ سترگر سچا لکھ ابھيو، اگم
 اگوچر بھيو نہ آئيندا۔ سچڪھنڊ نواسي ڪرے ساچي سيو، ساچا حُڪم آپ منائيندا۔ داتا داني وڏ ديوي ديوي، ديوي آتما سرب سہائيندا۔ جوتي
 جوت سروپ ہر، آپ اپني ڪرپا ڪر، آد جگاد سدا نہڪيو، نہچل دھام سوہيا پائيندا۔ گر گر روپ سورا سربنگ، زرگن زروير آپ اکھوائيا۔
 شبد ناد وجائے مردنگ، دو جھاناں رھيا سُنائيا۔ اپنا دوارا آپے لنگھ، آپے ويڪھے بے پروا پيا۔ جوتي جوت سروپ ہر، آپ اپني ڪرپا ڪر،
 اپنے آسو کسے تنگ، شاہ آسوار آپ ہو جائيا۔ بھگتن ميتا ہر بھگوانا، بھيو ابھيدا آپ کھلائيندا۔ ساچي ريتا وچ جھانا، نام گيتا اڪ پڙھائيندا۔
 اڪ ايتنا نگھبانا، دس کسے نہ آئيندا۔ ٿانڌا سيتا ايڪا بخشے چرن دھيانا، چرن کول آپ سمجھائيندا۔ سنن ميلا ہر بھگوانا، بھاوي بھے نہ کو
 وڪھائيندا۔ آتر آتم اڪ نشانہ، دھر دا بان لگائيندا۔ نہ کوئي تير نہ کمانا، مڪھي تڪھي نہ ڪڍے رکھائيندا۔ جوتي جوت سروپ ہر، آپ اپني ڪرپا

کر، شبد انادی مارے اک نشانہ، برہم برہماد کھوج کھجائیندا۔ گرمکھاں رنگ رنگائیندا، رنگ امل امول۔ کایا چولی ویکھ وکھائیندا، تولنہارا ساچا تول۔ ایکا اکھر نام پڑھائیندا، نج اکھر وکھر آپے بول۔ ایکا رُوپ انُوپ درسائیندا، کایا ماٹی پنج تت پھول۔ گرمکھ ساچے آپ جگائیندا، دوس رین وسے کول۔ گھر ناد دُھن سُنائیندا، انحد وجائے ڈھول۔ بجر کپاٹی کھول وکھائیندا، سُرتی شبدی رہیا مَول۔ کیتا قول پور کرائیندا، بھل نہ جائے اُپر دھول۔ دھرت دھول آپ سُهائیندا، آد جُگادی رہے اڈول۔ سچ سینگھاسن سوہیا پائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے اپنی سیوا کر، آپے آپ اپنا گھولی رہیا گھول۔ ستگر پورا گہر گمبھیرا، ست پُرکھ زرنجن آپ اکھوائیندا۔ سچکھنڈ دوارا اُچ منارا سچ سینگھاسن بیٹھا پیرن پیرا، شاہ حقیرا ناؤں دھرائیندا۔ سیس تاج ساچا چیرا، پنچم راج جوگ کھائیندا۔ لیکھا جانے آنت اخیرا، آد اپنی کل ورتائیندا۔ اپنا چُکے آپے بیڑا، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر رُوپ لوک مات، زرگن سرگن میل ملائیندا۔ اک اکلّا ویکھے مار جہات، گھر مندر سوہیا پائیندا۔ بند کواڑی کھولے تاک، دیا باقی آپ جگائیندا۔ بودھ اگادھی بھوکھت واک، شبد انادی آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی پت آپے راکھ، ڈھاکن کو پت آپ ہو جائیندا۔ بھگت میلا ساچے گھر، گھر سُهنجنا اک سُهائیندا۔ پاربرہم پرہ ملے ور، ناری کنت آنت پرنائیندا۔ اک کھلائے ساچا در، درگاہ ساچی دھام سُهائیندا۔ لیکھا چُکے ناری نر، نر نرائن میل ملائیندا۔ آپ بندھائے اپنے لڑ، ایکا بندھن ہتھ رکھائیندا۔ سنت ساچن میترّا، پاربرہم گر کرتار۔ ایکا شبد جنائے میٹھڑا، رس رسک جھرنا جھیرے اپار۔ شبد سُنائے سُهہاگی گیتڑا، پنچم گائین وارو وار۔ کرے کرائے ٹھنڈا سیتڑا، اگنی تت دئے نوار۔ میٹھا کرے کوڑا ریٹھڑا، امرت رس بھرے بھنڈار۔ گرمکھ ساچا سوہاؤنت، ہر سجن آپ ملائیندا۔ آد جُگادی مہا اگنت، وید کتیب سرب جس گائیندا۔ ایکا منیا ایکا منت، ایکا منتر شبد درڑائیندا۔ ایکا آد ایکا آنت، مدھ ایکا کھیل کھلائیندا۔ ایکا بناونہارا بنت، گھڑن بھنہارا اک اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر لگائے اپنے انگ، انگیکار آپ ہو جائیندا۔ سکھ گرسکھ سکھ ساکھیات، گر گر درشن پائیندا۔ گر گر میلا پارجات، جات اجاتی میٹ مٹائیندا۔ نانا تئے اندھیری رات، ساچا چند آپ وکھائیندا۔ شبد اگنی جنائے گاتھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا۔ دُرمت میل دیوے کاٹ، پتت پاپی آپ ترائیندا۔ جُگا جُگنتر کھولے ہاٹ، ہٹ ہٹوانا ویس

وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سَتگر صاحب دیوے ور، گر گر جوت مات دھر، بھگت بھگونت لے پھڑ، سنت لگائے اپنے لڑ، گرُمکھاں اندر آپے چڑھ، گرُسکھ سرن سرنائی جائے پڑ، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ گرُسکھ سویا جاگیا، ہر ساچا آپ جگائیندا۔ گرُمکھ اُچے من ویراگیا، نر ہر آپ اُچائیندا۔ سنتن ملے کنت سُہاگیا، سچ سُہنجنی سیج ہنڈھائیندا۔ بھگتن بہہ مارے واجیا، دوس رین ایک رنگ رنگائیندا۔ گر گر پھرے بھاجیا، چار کُنٹ دہ دشا لوآن پُریاں ویکھ وکھائیندا۔ سَتگر پورے رچیا کاجیا، انہو پرکاش رُپ رنگ ریکھ نہ کھتے جنائیندا۔ آد جگادی غریب نوازا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ سَتگر پورا سورپیر، شہنشاہ وڈا پاتشابیا۔ گر گر پھڑائے ایک تیر، دو جہاناں رسیا چلائیا۔ بھگتن پینڈا دیوے چیر، پاندھی اپنا پندھ مُکائیا۔ سنتن امرت بخشے ٹھانڈا سیر، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ گرُمکھاں کڈھے ہوئے پیڑ، برہوں روگ رہن نہ پائیا۔ گرُسکھاں لکھ چوراسی کتے زنجیر، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ جگا جگنتر گھتدا رسیا وپیر، آوندا جاندا دس نہ آئیا۔ لیکھا جانے شاہ فقیر، دستگیر ویکھے تھاوں تھائینا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جگا جگنتر ساچی کار، کرے کرائے کرنیہار، کرتا قادر بے عیب پروردگار، نوری جلوہ نور الہیا۔ سَتگر سچا سرب گن داتا، گنوتنا گن ندھانیا۔ گر گر بنے پتا ماتا، پوت سپوتا ویکھے سری بھگوانیا۔ بھگتاں دیوے ساچی داتا، وست امولک اک وکھانیا۔ سنتن بھے ایک ناتا، نہ کوئی توڑن توڑ ٹرائیا۔ گرُمکھاں سُنائے اپنی گاتھا، بودھ آگادھ شبد ناد ترانیا۔ گرُسکھاں لہنا دینا چُکائے تیرتھ اٹھ ساٹھا، چرن کول دھوڑ بخشے سچ اشنانیا۔ پندھ مُکائے چوڈاں ہاٹا، چوڈاں لوکاں ویکھنہارا اُچ نشانیا، آپے سویا ساچی کھاٹا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے ہوئے بینا دانیا۔ بینا دانا سَتگر صاحب سلطان، اک اکلا کھیل کھلائیندا۔ لوکاں تیناں دیوے دان، وڈ پردھان بھیو نہ آئیندا۔ بھگون میلا گوپی کاہن، سنتن سُرتی سیتا رام پرنائیندا۔ گرُمکھاں وسائے نگر گرام، گرُسکھاں کھیڑا آپ سُہائیندا۔ جگا جگنتر کرے کھیل سری بھگوان، ست ستوادی اپنی دھار چلائیندا۔ برہم برہمادی ہو تیار، آد جگادی کل ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، پنچم ایک رنگ رنگائیندا۔ ایک دھار سَتگر، دوجی گر گر وچ سائیا۔ تیجے بھگت چڑھائے اپنے گھوڑ، چوتھے سنت وجے ودھائیا۔ پنچم گرُمکھاں آپے جائے ہڑ، چھیویں گرُسکھ آپے لے ترائیا۔ ستویں ست ستوادی جگاں جگاں دی لگی بُجھائے اوڑ، امرت

ميگھ آپ برسائيا۔ لکھ چوراسي ريڻها ڪرڻ مڻها ڪوڙ، پت ڌالي پهول پهلانئا۔ دو جهانا لائے ايڪا پوڙ، جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪريا
 ڪر، گر سترگر گرو گريو، بهگت بهگوان سنت کنت لائے ايڪا سيو، گرمکھ گرسکھ ڪرے جنائيا۔ سترگر پورا اُٺيا، کلجگ تيري اتم وار۔
 تيرا وڪارا پهر پهر کُٺيا، ترے گن مارنهارا مار۔ جوڻها جهوڻها دهن جائے لُٺيا، نه کوئي ربه هٿ بازار۔ شاه سلطان هٿه پهرائے خالي ٿهوڻها، گهر
 گهر منگن بهکھ بهڪهار۔ سترگر سورا ايڪا رُٺيا، کوئي نه پاوے ڪيسے سار۔ جگت جيو ڍن ڍاڙے جائے لُٺيا، کلجگ مارے اتم مار۔ جوتي
 جوت سروپ هر، آپ اپني جوت دهر، سترگر صاحب هيو تيار۔ سترگر ساچا گن ڍدھانا، اپني ڪروٽ آپ بدلائيندا۔ جگا جگنتر ڪهيل ڪهيل
 مهانا، سترجگ ترينا دواپر پنڊه چڪائيندا۔ کلجگ اتم ويڪھ ڪوڙ پردھانا، چارون گنٽ اندھيرا چھائيندا۔ سچ سچ نه ڪھن ڪھن ڪھن نه ڪھن
 منائيندا۔ سترگر بھليا جيو نادانا، برهم پاربرهم نه ڪھن سمجھائيندا۔ مايا ممتا بدھا گانا، آسا ترسنا سگن منائيندا۔ هوءے هنگنا بنيا جگت مڪانا،
 ڪنچن گرھ نه ڪھن وڏيائيندا۔ ايڪا ملے نه نام سري بهگوانا، رسنا جهوا سرب هلائيندا۔ پڙھ پڙھ تهڪے ويد پُرانا، شاستر سمرت بهيو نه آئيندا۔
 گيتا اٿھاراں دھيائے ڪر گيانا، اٿھ دس پنڊه نه ڪھن مڪائيندا۔ انجيل قرآن سُنائے ترانه، بيس تيس بتيس سرب الائيندا۔ نور الابي نه مليا اڪ
 نشان، جلوه جلال نه ڪھن رکھائيندا۔ پڙھ پڙھ باني بان لان پنج شيطانا، گھائل ڪر نه ڪھن وڪھائيندا۔ اٿھسٿ تيرتھ ڪر اشنانا، ڏرمت ميل نه ڪھن
 دھوائيندا۔ پوجا ڪر ڪر تهڪے سيتا راما، رام اِشٽ نه نظري آئيندا۔ پا پا راس منڊل تهڪے ڪرشنا ڪاھنا، نام بنسري نه ڪھن وجائيندا۔ اُچي ڪوڪ
 سُنائے بانگان، سچ محراب ايڪا حُجرے سجده نبی نه ڪھن ڪرائيندا۔ پير فقير پڙهن ڪلاماں، الابي ڪلام نه ڪھن سُنائيندا۔ چھٽي راگ گائن گانا،
 دهن ناد نه ڪھن وجائيندا۔ روپ نظر نه آئے هر بهگوانا، هر ڪي پوڙي چڙھ چڙھ جيو جنت سب تارياں لائيندا۔ مٿمکھ جيو هويانجانا، کلجگ
 ڪوڙا ڪپڙ تن سُهائيندا۔ مايا ممتا من لوبھانا، ڪام ڪروڊھ لوبھ موه بنڪار ساچا ميلا ميل ملائيندا۔ انگيڪار ڪرے پنج شيطانا، پنچم شبد نه ڪھن
 سُنائيندا۔ لاڙي موٽ بدھا گانا، سترگر پورا نظر نه آئيندا۔ چار گنٽ ده دشا نو کھنڊ پرتھمي ست ديپ هيو ويرانه، کلجگ اپنا ڏور وائيندا۔
 جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني جوت دهر، جگا جگنتر ويس دهر، لوڪ مات پھيري پائيندا۔ لوڪ مات هر جگ جگ آئے، جگا جگنتر
 سيو ڪائيا۔ بهگت بهگونت لے ترائے، بهاوي بهگت نيڙ نه آيا۔ سنت ساجن لے ملائے، سترگر پورے هٿه وڏيائيا۔ گرمکھ گر گر لے اُٿھائے، گر

شبدی شبد سنائیا۔ گرسکھ ساچے مارگ آپے پائے، پچھلا پینڈا دئے مکائیا۔ کلجگ اتم کھیل رجائے، نرگن نرور اپنی کل دھرائیا۔ جوئی ربت روپ پرگٹائے، پُرکھ اکال نظر نہ آئیا۔ کرتا کرنی کرت کھائے، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ نہکلنکا ناؤں دھرائے، شبد ڈنکا اک وجائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دئے ہلائے، برہما وشن شو کروڑ تیتسیا سرپت راجا اند رہن نہ پائیا۔ ایکا کھنڈا ہتھ چمکائے، برہمنڈاں دیونہار سزائے، لکھ چوراسی ڈیرہ ڈھاپیا۔ جیرج انڈاں پھول پھلائے، اُتہج سینج ویکھے تھائوں تھائیں، جنگل جوہ اوجاڑ پہاڑ ڈونگھی گندر سمنڈ ساگر پھول پھلائییا۔ کلجگ اتم پنج تت کایا ویکھے مندر، ہٹ و نجا را پھیری پائیا۔ کوڑی کریا توڑے جندر، نام ہتھوڑا ایکا لائیا۔ سرشٹ سبائی کرے کھنڈر، کھنڈ کھنڈ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ گرسکھاں میل ملائے اندرے اندر، سرت شبد کر کُرمائیا۔ منوآ من نہ بھوے بندر، دہ دشا نہ اُٹھ اُٹھ دھائیا۔ پائے ڈوری ڈونگھی گندر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اُچے ٹلے لاپے گورکھ مچھندر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، گُرمکھ ساچے لئے ترائیا۔ گُرمکھ ساچا تاریا، تارنہار نرنکار۔ گر گر پیچ مات سواریا، بھوجل کرے پار۔ مانس جنم نہ آئے باریا، جس پایا دھر دربار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گُرمکھ سچے لئے ابھار۔ گُرمکھ سجن سرب گنوت، ستگر پورا آپ بنائیندا۔ ناری نر ایکا رنگ چڑھائے بسنت، ناری پُرش ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا۔ ستگر دوارے ایکا سنگت، دوچا روپ نہ کوئی وکھائیندا۔ ایکا بھکھیا منگے منگت، نام بھچھیا جھولی پائیندا۔ لیکھا جانے جوں گر نانک انگد، انگیکار آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گُرمکھ ساچے ویکھے وکھائیندا۔ گُرمکھاں دُکھ نوار، دُکھ سُکھ وچ سہائیا۔ کریا کر آپ کرتار، کوڑی کریا دئے اُٹھائیا۔ صفا اُٹھ ملیچھ وچ سنسار، مایا ممتا رہن نہ پائیا۔ گنپت گنیش نہ کوئی ادھار، برہما وشن شو کھئے نہ سیس جھکائیا۔ در کھولے اک نرنکار، چار ورنان کرے پڑھائیا۔ اوچاں نیچاں اک گھر بار، سچکھنڈ دوارا اک سہائیا۔ پُرکھ اکال کرے پیار، سرشٹ سبائی پتا مائیا۔ گرسکھ سجن سوہن سچ دربار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، جن بھگتاں دیوے ساچا ور، جگت دلدر دیوے کٹ، دئی دویتی میٹے پھٹ، رتی رت آپ رنگائیا۔ رتی رت رنگ چاڑھے گوڑھے، اتر کدے نہ جایا۔ چتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑ، جس سر اپنا ہتھ ٹیکایا۔ ہرجن بخشے ایکا دھوڑ، چرن چرنودک تلک لگایا۔ نانا توڑے کوڑو کوڑ، سچ سمگری، اک اک وکھایا۔ آسا منسا کرے پور، جو جن

سرنائی آیا۔ مٹمکھاں توں وسے دُور، مُکھ اپنا پردہ پایا۔ گُرمکھاں آگے حاضر حضور، جُگ جُگ رُوپ انُوپ وٹایا۔ سرب کلا آپے بھرپور، سمرتھ پُرکھ اپنا ناؤں دھرایا۔ جگت وکارا کرے چور، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرسکھ اپنی سیج سہایا۔ گُرسکھ سیج سہاؤنی رنگیلا پلنگ، لوہار ترکھان نہ کوئی بناٹیا۔ پاربرہم پرہہ چاڑھے اپنا رنگ، رنگنہار ایکا ماہیا۔ اُپر بیٹھ سورا سربنگ، اپنی سیجا آپ سہاٹیا۔ شبدا اگتی اک مردنگ، نرگن اپنا آپ وجاٹیا۔ گُرمکھاں کولوں منگے منگ، سچ پریتی وڈ وڈیاٹیا۔ ہو ندھڑک دسم دواوی لنگھ، ادھ وچکار نہ کوئی لٹکائیا۔ ترے گن مایا نہ مارے ڈنگ، پنج چور نہ کرن لڑائیا۔ سُکھمن ناڑی نہ اندھیرا اندھ، ایڑا پنگل نہ مُکھ بھوٹیا۔ ستگر پورا گُرسکھ تیرا آپ مُکائے پنڈھ، آؤنا جانا لیکھے لائیا۔ مدرا ماس تجایا رسنا گند، گھر میلا سچ سُبھائیا۔ جوت نرنجن چاڑھے چند، سورج چن مُکھ شرمائیا۔ اٹھے پھر پرمانند، نج رس اپنا آپ وکھائیا۔ خوشی کرائے بند بند، بندی خانہ توڑ ساچے گھوڑ لئے چڑھائیا۔ رسنا گائین بٹی دند، جہوا رسنا رس دھیائیا۔ آپے ڈھاہے بھرماں کندھ، دُئی دویتی رہن نہ پائیا۔ جس جن گایا سوہنگ سہاگی چھند، جن مرن وچ نہ آٹیا۔ تخت سلطان سِری بھگوان ہو مہربان آپ سہائے اپنا پکھ، آسن سنگھاسن کھیل تماشن پرتھی آکاشن سوہا پائیا۔ گُرمکھاں کٹے بھکھ ننگ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہککنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگت جنم جُگ دھرائے، کلجُگ اتم لئے ملاٹیا۔

★ ۱۷ بہادروں ۲۰۱۷ یکرمی صوبیدار رام سنگھ دے گرہ گوال ٹولی مکان نمبر ۳۸۶ فروزپور چھاؤنی ★

سو پُرکھ نرنجن گن ندھان، ہر وڈ وڈی وڈیاٹیا۔ ہر پُرکھ نرنجن والی دو جہان، اگم اگم کھیل کرائیا۔ ایکنکارا رکھائے سچ نشان، در گھر ساچے آپ جھلاٹیا۔ آد نرنجن نور مہان، جوتی جوت ڈگمگائیا۔ ابناشی کرتا آپ سہائے سچ مکان، سچکھنڈ دوارا سوہا پائیا۔ سِری بھگوان وڈ دانا دانی دان، دیونہار اک اکھوٹیا۔ پاربرہم سنے سنائے دھر فرمان، حُکمی حُکم آپ جنائیا۔ کرے کھیل ہوئے نگہبان، نرور اپنا بل آپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد آت اک وڈیاٹیا۔ سو پُرکھ نرنجن شاہ سلطانا، تخت تاج آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ

دوار سے سچ مکانا، درگاہ ساچی آسن لائیندا۔ رُوپ رنگ نہ ریکھ کوئی وکھانا، انہو پرکاش آپ کرائیندا۔ حُکمی حُکم سُنائے سچ ترانہ، دُھر ترانہ آپ جنائیندا۔ ایک راگ ایک گانا، راگ انادی آپ وجائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، در گھر ساچا اک اپائیندا۔ در گھر ساچا آپ اُپایا، آپے اپنا آسن لائیا۔ اک اِکلا کھیل کھلایا، کھیلنہار دِس نہ آئیا۔ نِرگن اپنا ناؤں دھرایا، نہ مرے نہ جائیا۔ تہر دربار آپ کھلایا، محل اٹل اچل سوہا پائیا۔ کھلا پاتی دِپیک اک رہیا جگایا، تیل باقی نہ کوئی رکھائیا۔ ساچی ہاٹی اک کھلایا، وست امولک اک ورتائیا۔ سرب کلا سمرتہ آپ اکھوایا، عقل کل ہر رگھرائیا۔ اپنی کھانی اپنا بھنڈارا آپ وکھایا، آپے مندر رہیا سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہر مندر ڈیرہ لائیا۔ ہر مندر ہر سہاونا، پاربرہم بے آنت۔ اپنی قیمت کرتا آپے پاوننا آد جُگاد مہا آگنت۔ اپنا تھان آپ سہاونا، آپے ہوئے سوہاؤنت۔ اپنا رُوپ آپ پرگٹاونا، آپے کھیلے کھیل ناری کنت۔ آپے ساچی سیج ہنڈھاونا، آپے چاڑھے رنگ بسنت۔ آپے سکلا سنگ نیہاونا، آپے لیکھا جانے آد آنت۔ آپے جُگ جُگ رُوپ دھراونا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک وسائے ساچا گھر، در گھر ساچا اک سہنت۔ در گھر ساچا ہر سہائیندا، سوہاؤنت گہر گمبہر۔ ست پُرکھ ست ستوادی اپنا آسن لائیندا، آد جُگادی ٹھانڈا سیر۔ تتو ت نہ کوئی وکھائیندا، نہ کوئی بستر پہنے چیر۔ نِرگن جوت اک جگائیندا، چوٹی چڑھیا اک اخیر۔ شبد ناد دُھن لائیندا تریا راگ سُنائے پیرن پیر۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپے کھول، پُرکھ آگما آپے بول، آد جُگاد نہ جائے ڈول، اڈل اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھولیا، کر کِرپا گن دہان۔ نِرگن اندر وڑ وڑ بولیا، جودھا سُروریر بلی بلوان۔ آپے بنیا ساچا تولیا، تولنہار دو جہان۔ آپے بنے سچ وچولیا، نِرگن نِرگن ہو پردھان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارا سوہاؤنت، آپ سہائے ہر ہر کنت، دوسر اور نہ کوئی جنائیا۔ سچکھنڈ دوار سہائیندا، پاربرہم پرہ بے پرواہ۔ نِرگن اپنا آسن لائیندا، دِپیک جوتی جوت جگا۔ نورو نور ڈگمگائیندا، نِرویر کھیل رہیا کھلا۔ اکال مورت آپ پرگٹائیندا، رُوپ ریکھ نہ رہیا جنا۔ ساچے تخت چرن ٹکائیندا، شاہو بھوپ بنے سچا پاتشاہ۔ ست پُرکھ نِرجن ساچی کار کھائیندا، الکھ آگوچر آگم اتھاہ۔ سچ نشانہ آپ جھلائییندا، آگم آگمرا اپنے ہتھ ٹکا۔ اپنی ونڈن آپ ونڈائیندا، آپے کرے سچ نیاں۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے پرواہ۔ بے پرواہ ہر

نرنکارا، نرور اپنا کھیل کھلائیندا۔ ساچے تخت بیٹھا سچی سرکارا، تخت تاج آپ سہائیندا۔ رچیا کاج پروردگارا، نور الابی نور سہائیندا۔
 مقامے حق کرے پیارا، لاشریک کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ تھر گھر وڈا
 وڈ وڈیائے، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ سو پُرکھ نرنجن آسن لائے، ہر پُرکھ نرنجن سوہا پائیا۔ ایکنکارا ویکھ وکھائے، آد نرنجن کرے رُشنائیا۔
 سیری بھگوانا پردہ لاپے، ابناشی کرتا دیا کھائیا۔ پاربرہم پرہ پئے سرنائے، اپنا سیس جگدیش آپ جھکائیا۔ روپ رنگ نہ کوئی وکھائے، ریکھ
 بھیکھ نہ کوئی وٹائیا۔ سچکھنڈ دوارا اک سہائے، چہر چہن نہ کوئی بنائیا۔ دیا باقی اک جگائے، کنت کنتوبل ڈگمگائیا۔ ساچی ہائی اک کھلے،
 ونج ونجارا بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا ایکنکارا، کرے کھیل اگم اپارا، نرگن نرور اُچائے ساچی دھارا،
 دھار دھار وچ سہائیا۔ اپنی دھار سہالین، پاربرہم بے آنت۔ آپے کھیلے کھیل نرائن، سیری بھگوان صاحب گنوت۔ آپے جوت جگائے اک
 اکالین، ابناشی کرتا مہا اگت۔ اپنا دیپ پرگٹائے اک جوالین، آد نرنجن ساچا کنت۔ آپے ساچا دھام سہالین، ایکا ایکنکارا آد آنت۔ آپے
 لیکھا جانے دو جہانین، ہر پُرکھ نرنجن سرب گنوت۔ آپے درگاہ ساچی دھام سہالین، سو پُرکھ نرنجن آد آنت۔ ست پُرکھ نرنجن اپنی آپ
 کرے پرتپالین، آپے کرے اپنی منت۔ سو پُرکھ نرنجن در سہاونا، دینا ناتھ وڈی وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارا سوہا پاون، سو پُرکھ نرنجن جوت
 جگائیا۔ تھر گھر ساچا ایکا رنگ رنگاونا، ہر پُرکھ نرنجن سیو کھائیا۔ ایکنکارا ناد انادی اک وجاونا، تریا راگ آپ سُنائیا۔ آد نرنجن
 ڈگمگاونا، سورج چن نہ کوئی چڑھائیا۔ ابناشی کرتا روپ وٹاونا، نرہو اپنا ناؤں دھرائیا۔ سیری بھگوان سنگ نبھاونا، نہ مرے نہ جائیا۔
 پاربرہم پرہ اپنا کھیل کھلاونا، مات پت نہ کوئی بھین بھائیا۔ اک اکلا وسے سچ محلہ اُچ اٹلا آپ سہاونا، آپے بیٹھا سیج وچھائیا۔ شاہ پاتشاہ
 بے پرواہ آپ اکھواونا، شہنشاہ کرے سچی پاتشاہیا۔ نرگن روپ ملاح آپ بناونا، ست پُرکھ سہج سکھدائیا۔ اپنی دشا اپنی کوٹ ویکھ
 وکھاونا، چار کنت نہ ونڈ وٹدائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوار سہنجن، جوت جگائے آد نرنجن، آد پُرکھ وڈی
 وڈیائیا۔ آد پُرکھ ناد اناد، ایکا رنگ سہائیندا۔ کھیلے کھیل آد جگاد، جگ جگ ویس دھرائیندا۔ لیکھا جانے برہم برہماد، پاربرہم اپنا سیس
 سہائیندا۔ شبد جنائی بودھ اگادھ، تھر گھر ساچے آپے گائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔

سچکھنڈ دوارا کھیل اپارا، پرم پُرکھ آپ کرائیا۔ زرگن دیا کر اُجیارا، کملاپاتی جوت جگائیا۔ رو سس نہ کوئی ستارا، منڈل منڈپ نہ کوئی
 رُشنائیا۔ گگن گگنتر نہ کوئی اکھاڑا، لوآن پُریاں رچن رچائیا۔ وشنوں سیج نہ سانگو پانگ کوئی ہلار، سپنسر مُکھ باسک رسنا کوئی نہ
 گائیا۔ برہم برہم نہ کرے پسارا، چار وید نہ کوئی پڑھائیا۔ شنکر ہتھ ترسول نہ پھڑے کٹارا، باسک تشکا نہ گل لٹکائیا۔ کروڑ تیتیس نہ کوئی
 اکھاڑا، سُریت راجا اند نہ سوہیا پائیا۔ گن گندھرب نہ گائے وارا، کتر پچھپ نہ ناچ نچائیا۔ زمیں اسمان نہ کوئی ادھارا، دھرت دھول نہ کھئے اُپائیا۔
 جل بنب نہ کھئے ادھارا، سمنڈ ساگر نہ کھئے وکھائیا۔ ترے گن مایا نہ کھئے بھنڈارا، لوک مات نہ کھئے ورتائیا۔ پنج تت نہ کوئی اُجیارا، اپ تیج وائے
 پرتھی آکاش جوڑ نہ کوئی جڑائیا۔ نہ کوئی مات پُت ست دُلارا، بہین بھائی ساک سین نہ کوئی اکھوائیا۔ نہ کوئی شاہ سلطان دسے دارا، راج
 راجان نہ کوئی بنائیا۔ سیس تاج نہ کوئی دستارا، حُکمی حُکم نہ کوئی ورتائیا۔ گر پیر نہ کوئی اوتارا، کنچن گڑھ نہ کوئی وکھائیا۔ رسنا جہوا نہ
 کوئی ہلارا، بتی دند نہ کوئی پلائییا۔ من مت بُدھ نہ کوئی دوارا، زرگن ونڈ نہ کوئی ونڈائیا۔ لکھ چوراسی نہ کھئے پسارا، اُنُبھج سینج جیرج انڈ نہ
 روپ پرگٹائیا۔ چار کھانی نہ کھئے ہلارا، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کھئے اکھوائیا۔ چار بانی نہ کھئے جیکارا، پرا پسنتی مدھم بیکھری اُچی کوک
 نہ کھئے سُنائیا۔ چار جگ نہ کھئے اکھاڑا، شستر بستر نہ کھئے سہائیا۔ تیر تلوار تُفنگ نہ رکھے کھئے تکھی دھارا، چند پرچنڈ نہ کھئے چمکائیا۔ چترُبھج
 نہ کھئے زراکارا، آد شکت نہ روپ وٹائیا۔ اشٹُبھج نہ کرے پکارا، سینگھ آسوار نہ کھئے بنائیا۔ رام کرشن نہ کوئی اوتارا، جنک سپتری نہ کھئے
 ویاہیا۔ سخیاں منگلچار نہ کھئے سنسارا، مُکند منوہر روپ نہ کھئے۔ وٹائیا۔ عیسیٰ موسیٰ نہ کھئے ہلارا، کالا سوُسا نہ کھئے رنگائیا۔ نانک گوبند نہ
 کرے کھئے پکارا، پُرکھ اکال کوک کوک نہ کھئے سُنائیا۔ آد جگادی اک اِکلا ایکنکارا، سچکھنڈ دوارے بیٹھا سوہیا پائیا۔ آپے پائے اپنی سارا، دوجا
 سنگ نہ کھئے وکھائیا۔ تیجا کھولے نہ کھئے کوارا، چوٹھے پد نہ کھئے بہائیا۔ پنچم ملے نہ میت مُرارا، چھیویں گھر نہ دئے صلاحیا۔ ستویں ست
 ستوادی نہ کرے کھئے پکارا، اٹھ تت نہ رنگ رنگائیا۔ نو در نہ ہوئے خوارا، لکھ چوراسی جیو واسنا نہ وچ بھرائیا۔ آتم انتر نہ کرے کوئی وچارا،
 برہم روپ نہ کوئی پرگٹائیا۔ انحد شبد نہ کھئے دُھنکارا، دُھن آتمک نہ کھئے سُنائیا۔ امرت جام نہ ٹھنڈا ٹھارا، نجھر جھرنا نہ کھئے جھرائیا۔ سُکھمن
 ٹیڈھی نہ دسے غارا، ایڑا پنگل نہ بیٹھا تارڑی لائیا۔ میرو ڈنڈ نہ کرے پکارا، ہڈ ماس نارڑی رت نہ کوئی میلا میل ملائیا۔ بوند رکت نہ کھئے ادھارا،

ناری کنت نہ سنگ رکھائیا۔ پتا پُوت نہ کھئے پیارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی اک اِکلا آپے وسے سچ محلہ، سچکھنڈ دوارے جوت جگائیا۔ جوت اُجالا ہر گوپالا، گوہند اپنا ناؤں دھرائیندا۔ دیناں ناتھ دین دایالا، اپنا کھیل کرے نرالا، نرگن دھارا آپ چلائیندا۔ آپے پت آپے ڈالا، آپ پُهل پُهلواڑی ویکھے دو جہانا، دو جہاناں والی آپ اکھوائیندا۔ آپے وسے سچکھنڈ سچّی دھرمسالہ، آپے شاہ آپے کنگالا، شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا بھیو کھلائیندا۔ سچکھنڈ دوارا بھیو کھلاؤنا، پُرکھ اکمڑا اکمڑی کار کرائیا۔ ست ستوادی اپنا رنگ آپ رنگاؤنا، رنگ رنگیلا ایکا مابیا۔ چاروں کُنٹ بند کراؤنا، اُتر پورب پچھم دکھن دشا نہ کھئے گنائیا۔ چار دیوار نہ کھئے بناؤنا، اُپر چھن نہ کھئے چھائیا۔ دیا باقی نہ کھئے ٹکاؤنا، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ اک اِکاتی اپنا آسن لاؤنا، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ تخت تاج پرہ آپ سہاؤنا، اپنی بنت آپ بنائیا۔ ساچا گھاڑن گھڑ آپ اپنا ویکھے وکھاؤنا، نیتر لوچن نین نہ کھئے کھلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ونڈن آپ ونڈائیا۔ ساچے تخت بیٹھ بھگوان، اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ سٹح پرکاس جوت مہان، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن ویکھے مار دھیان، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ اپنا رنگ رُوپ مہان، مہربان آپ وٹائیندا۔ لال گُلالا کھیلے کر دھیان، کنچن اپنا میل ملائیندا۔ سوہا رنگ کرے پردھان، چٹی دھار دھار بٹھائیندا۔ پیلا رنگ اک نشان، نیلی دھاروں دھار کرائیندا۔ کالا عقل کلا بھگوان، نرگن اپنی کھیل کھلائیندا۔ ستار میلا سچ جہان، درگاہ ساچی آپ سہائیندا۔ ست رنگ نشانہ گن ندھان، سچکھنڈ دوارے آپ جھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تخت آسن سوہا پائیندا۔ بھوپن بھوپ وڈ وڈ راجا، پاربریم اک اکھوائیندا۔ ست سرُوپ رچیا کاجا، لیکھا لیکھ نہ کھئے لکھائیندا۔ شبد اگمی مارے واجا، در دربان آپ اکھوائیندا۔ آپے اپنا سازن سازا، آپے حُکم چلائیندا۔ آپے اندر باہر پھرے بھاجا، گپت ظاہر کھیل کھلائیندا۔ آپے شاہ آپے نوابا، آپے رعیت رُوپ وٹائیندا۔ آپے آسو آپے آسن آپے چرن ٹکائے وچ رکابا، شاہ آسوار اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حُکم آپ سُنائیندا۔ ساچا حُکم ہر کرتار، اپنا آپ سُنائیا۔ پنچم مُکھ تاج کرنا تیار، درگاہ ساچی گھاڑت آپ گھڑائیا۔ چارے مُکھ چار دیوار، چاروں کُنٹ بند کرائیا۔ پنجواں مُکھ آپ کرتار، نرگن اپنا لے کھلائیا۔ تخت نواسی بن سیکدار، سو پُرکھ نرنجن کرے سچ سچّی شہنشاہیا۔ چاروں کُنٹ دے

ٻُلاَ، چارے مُکھ مُکھ صلاحيا۔ چارے اندر کر پيار، ساچا مندر ويڪھ وڪھائيا۔ سو پُرڪھ نرنجن كهيل نيار، اپني كل آپ ورتائيا۔ اپني ونڌ
 ونڌے اپر اپار، ونڌنهارا دس نه آيا۔ نراڪار رُوپ کرے ساڪار، نرگن سرگن آپ هو جائيا۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني کريا کر، اپني
 كهيل آپ كهلائيا۔ كهيل كهلائے هر بهگوت، اپنا رُوپ آپ پرگنائيندا۔ اپني مهيا جانے آد آنت، دوسر بهيو ڪهڻے نه پائيندا۔ درگاه ساچي دهام
 سُهنتا اڪ بسنت، سوبهاونت چرن ٽڪائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني کريا کر، پنچم مُکھ آپ صلاحندا۔ پنچم مُکھ بنت بنائے،
 ستگر پورا ٻه پروابيا۔ چارے مُکھ آپ لڪائے، چارے باني راگ الايا۔ چارے ويداں دئے لڪھائے، برهم پاربرهم پڙھايا۔ چارے جگ ونڌ
 ونڌائے، چار ورن رهے سرنايا۔ چار ياري مُول چُڪائے، ليڪھامات رهے نه رايا۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني جوت دهر، پنچم مُکھ تاج
 آپ بنايا۔ پنچم مُکھ گھڙيا گھڙ، پُرڪھ ابناشي سيوڪمائيندا۔ ساچے تخت سوہے ساچا لاڙ، درگاه ساچي سوبها پائيندا۔ سيوک سيوا کرے آپ
 کرتار، در درويش دربان اکھوائيندا۔ بهُوپ شاه بنے نريش، نرور اپنا ناؤں رکھائيندا۔ مچھ داہڙي نه ديسے کيس، سيس جگديش نه مؤنڌ
 مڏائيندا۔ اڪ اڪلا کرے اولڙا ويس، ويس انيڪا رُوپ پرگنائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني کريا کر، درگاه ساچي دهام سُهائيندا۔
 پنچم مُکھ کر تيار، هر ستگر هتھ اُٺھائيندا۔ سچڪھنڌ دوارا كهول ڪواڙ، اپن اندر آپے آئيندا۔ آپے تخت بيٺھ سچي سرڪار، آپ اپنا حُڪم
 چلائيندا۔ آپے دؤے جوڙ کرے نمسڪار، نيون نيون اپنا سيس جهڪائيندا۔ آپے اپني پيج لئے سوار، ساچا مُڪٽ سيس ٽڪائيندا۔ كهڙگ كهنڌا نه
 ڪھڻے ڪنار، تير کمان نه هتھ اُٺھائيندا۔ جودھا سوربير نه ڪھڻے نال بلڪار، سگلا سنگ نه ڪھڻے رکھائيندا۔ اڪ اڪلا کر پيسار، سچڪھنڌ دوارے ويڪھ
 وڪھائيندا۔ سوہے تاج سچي سرڪار، نرگن ساچا آپ سُهائيندا۔ پنچم مُکھ اپر اپار، سو پُرڪھ نرنجن آپ پرگنائيندا۔ حُڪمي حُڪم کرے ورتار،
 دهر فرمانا آپ سُنائيندا۔ وشو رُوپ کر تيار، وشن جوت آپ جگائيندا۔ آپے کولا امرت بهر بهنڌار، پُهَل نابهِي آپ كهلائيندا۔ آپے اندروں آئے
 باهر، آپے بهورا گونج گنجائيندا۔ آپے پاربرهم برهم هو تيار، ايش جيو اپني ونڌ ونڌائيندا۔ آپے پرمام آتم كهيل نيار، لوڪ مات ويڪھ
 وڪھائيندا۔ آپے شنڪر سُن اگتي دهواں دھار، اپنا ايش آپ جنائيندا۔ آپے تنان ميلا کرے کرتار، آپے اپنا مُکھ چُهپائيندا۔ آپے بن بهنڌاري
 بهنڌار، ساچي وست آپ اُپائيندا۔ ترے گن مايا کر پيار، وشن برهما شو جهولي پائيندا۔ لڪھ چوراسي تن شنڪار، کايا گرھ آپ بنائيندا۔

جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک تخت تاج سُہائیندا۔ تخت تاج سُہائیندا، ہر سترگر دین دِیال۔ درگاہ ساچی سوہیا پائیندا، نرگن جوت پُرکھ اکال۔ اپنا بل آپ وکھائیندا، آد جُگاد کرے پرتپال۔ اپنے سیس آپ سُہائیندا، جگدیش چلے اولڑی چال۔ ساچا تاج آپ ٹکائیندا، پاربرہم پرہہ گھالن گھال۔ کال مہاکال در ڈرکائیندا، بیٹھ سچکھنڈ سچّی دھرمسال۔ اپنا ناؤں آپ دھرائیندا، ناؤں نرنکارا حق حلال۔ اک جیکارا بول سُنائیندا، سو پُرکھ نرنجن ہو اُجیار۔ پہلا مُکھڑا اپنا آپ گھلائییندا، اک للکارا دیوے مار۔ برہم رُوپ انوپ پرگٹائیندا، آپے بنے سچ دلال۔ برہما وشن میل ملائییندا، شنکر اُٹھائے ساچا لال۔ تیناں اپنا رُوپ جنائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا سیس تاج دھر، درگاہ ساچی آپ سُہائیندا۔ برہمے وشن شو ہر درس دکھایا، پنجم تاج سیس ہر رکھ۔ نرگن اپنا رُوپ پرگٹایا، تھر گھر ساچے ہو پرتکھ۔ انہو اپنا پرکاش جنایا، آپ اپنا کر کر وکھ۔ شوم شکتی آپ پرگٹایا، آد شکت الکھنا الکھ۔ چترُبھج رُوپ وٹایا، اپنا مارگ آپے دس۔ اپنا گوجھ گھلایا، تیر نرالا مارے کس۔ وشن نیوں نیوں سیس جھکایا، مانہارا ایک رس۔ برہما نیتر نیر وہایا، تیرا وچھوڑا اندھیری زین مس۔ شنکر گھلڑے کیس وکھایا، تیرا در نہ ملے نس نس۔ ٹوں داتا بے پرواہیا، بوں سیوک تیرے چرن رہے جھس۔ ساچی بھچھیا جھولی پایا، ساڈی پوری کر آس۔ در بھکھاری بنکے منگن آیا، سترگر پورے شاہو شاباش۔ تیری منڈل راس ویکھ وکھایا، نہ کوئی پرتھمی نہ کوئی آکاش۔ سورج چن نہ کوئی چڑھایا، نہ کوئی جنگل نہ کوئی پرہاس۔ اک اکلّا ڈیرہ لایا، سچکھنڈ دوارے کھیل تماش۔ تیرے سیس تاج سُہایا، آد جُگاد نہ ہوئے وناس۔ ایک تیرا درشن پایا، دوجی وست نہ کوئی پاس۔ رُت زُتھی نہ کوئی وکھایا، گھڑی پل برس نہ ماس۔ دوس زین ونڈ ونڈایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینا ساچا ور، بوں سیوک چاکر داسی داس۔ سترگر پورا دیا کھائیندا، برہما وشن شو کرے پیار۔ ایک ایک حُکمی حُکم سُنائیندا، ہر بھانا ورتے وچ سنسار۔ ترے گن تیری جھولی پائیندا، رجو طمو ستو کر شنکار۔ لکھ چوراسی بھانڈے آپ گھڑائیندا، پنج تت وستو دیوے ڈار۔ پنج دس ایک رنگ رنگائیندا، پنج پنج کرے جیکار۔ پنج تین میلا میل ملائییندا، من مت بُدھ دئے ادھار۔ نو دوارے کھول گھلائییندا، آسا ترسنا بھرے بھنڈار۔ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نال رلائییندا، جھوٹھ جھوٹھ کر پَسار۔ مایا ممتا جھولی پائیندا، بوئے ہنگتا گڑھ ہنکار۔ بھکھا ننگا آپ پھرائیندا، من منوا کر خوار۔ گھر گھر وچ آپ سُہائیندا،

باڈی بن سچی سرکار۔ ساچے تخت آسن لائیندا، نرگن جوت کر اُحیار۔ برہم اپنا رُوپ پرگٹائیندا، برہمے تیری پاوے سار۔ وشنوں گھر گھر
 رزق پُچائیندا، دیونہار آپ کرتار۔ شنکر جو گھڑیا بھنّ وکھائیندا، مارنہارا ڈاہڈی مار۔ تِنّاں وچولا کھیل کھلائیندا، بولے شبد نام جیکار۔
 دُھر دا تولا آپ ہو جائیندا، ساچا کنڈا کر تیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ورتے سچ ورتار۔ ستگر بھانا ہر
 سمجھائیندا، کر کرپا گنّ ندھان۔ وشنوں تیری سیوا لائیندا، لوک مات کر پردھان۔ برہمے تیری ونڈ ونڈائیندا، برہم رُوپ سِری بھگوان۔
 شنکر ہتھ ترسُول رکھائیندا، اٹھ پھر نگابسان۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ تیری جھولی پائیندا، ایکا چوکڑا جگت نشان۔ گر پیر اوتار تیری
 گود بہائیندا، لے کے آون دُھر فرمان۔ ساچے سنتاں کنت ملائیندا، اک اِکلا نوجوان۔ بھگتاں بھگتی اک درڑائیندا، آتم بھچھیا دیوے دان۔
 گُرمکھ ساچے آپ جگائیندا، آلس نندرا ناتا توڑ جگت جہان۔ گُرسکھ سجنّ ویکھ وکھائیندا، نرگن سرگن ہو پردھان۔ جگ جگ اپنا رُوپ
 دھرائیندا، کرے کھیل والی دو جہان۔ نو نو چار گیڑا اپنے ہتھ رکھائیندا، چار وید نہ کرن پچھان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 دیونہارا ساچا ور، ایکا دیوے دُھر فرمان۔ دُھر فرمانا ہر جنائیندا، پُرکھ اِناشی بول جیکار۔ وشن تیرا بنس سہائیندا، بنس بنسا کر تیار۔
 برہما تیری برہم بند اُچائیندا، نادى سْت کر شنکار۔ شنکر تیرا بل وکھائیندا، بل دھارے آپ کرتار۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ کھیل
 کھلائیندا، لیکھا جانے ترتالی لکھ بیس ہزار۔ باون رُوپ آپ پرگٹائیندا، لوک مات لئے اوتار۔ رام راما آپ اکھوائیندا، دُشٹ ہنکاری کرے
 خوار۔ کابنا کرشنا کنسا کیسا پکڑ آپ گرائیندا، ناتا توڑ جیو گوار۔ عیسیٰ موسیٰ ڈنک وجائیندا، بیس بیساکوک کرے پکار۔ نانک نرگن
 میل ملائیندا، نرگن اِشٹ پُرکھ اکال۔ گوبند سورا سوربیر ناؤں دھرائیندا، جگت جہانا بن دلال۔ کلجگ ویلا اتم آئیندا، سرشٹ سبائی
 کھائے کال۔ چار کُنٹ اندھیرا چھائیندا، نہ کوئی کرے پرتپال۔ ناری نار وبھچار کھائیندا، سنت کنت نہ کوئی پیار۔ آتم سیجا نہ کوئی ہنڈھائیندا،
 گھر گھر کام کرودھ وڑیا چنڈال۔ جوتی دیپک نہ کوئی جگائیندا، کایا سیجا وسے دھرمسال۔ گھر شبد نہ کوئی الائیندا، گیت گوبند نہ گائے
 سُکھال۔ امرت جام نہ کوئی پیائیندا، اٹھسٹھ تیرتھ رہے نہال۔ کایا ماٹی پوچ نہ کوئی پُچائیندا، چکڑ بھریا جیو جہان۔ سادھ سنت نہ کوئی
 پچائیندا، جھوٹھی رسنا کرن گیان۔ آتم رام نہ کوئی دِسائیندا، برہم مارے نہ کوئی بان۔ نام بنسری نہ کوئی وجائیندا، نظر آئے نہ ساچا کابن۔

گھنٹیا راس نہ کوئی نچائیندا، سخیان جنگل ملے نہ آن۔ کلجگ پرہاس اتم ڈیرہ ڈھائیندا، مٹھرا گوکل نہ کوئی نشان۔ کھانی بانی سرب الاٹیندا، پائے پد نہ کوئی نربان۔ نام ست نہ کوئی گائیندا، کلجگ کاگ وشٹا مکھ رکھان۔ اتم برہم نہ کوئی جنائیندا، ملے میل نہ سری بھگوان۔ ساچے مندر ہر کا درس کوئی نہ پائیندا، بھرے بھلے جیو نادان۔ بجر کپائی توڑ نہ کوئی چڑھائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما وشن شو اپنی دسے اک پچھان۔ برہمے وشن شو دے دلہاسا، ستگر دیا کمائیا۔ نو نو چار کھیل تماشا، ترے گن وندن ونڈ ونڈائیا۔ گگن گگنتر پاوے راسا، آکاش پرکاش روپ وٹائیا۔ اتم پوری کرے آسا، جگت نراس نہ کوئی بنائیا۔ پنج تت ویکھے کایا کاسہ، کون کھپری ہتھ اٹھائیا۔ تول تولنہارا تولہ ماشہ، رتی رت آپ ٹلاٹیا۔ لیکھا جانے پون سواسا، ساس گراس اپنے وچ ٹکائیا۔ آد جگاد نہ کدے وناسا، ابناشی کرتا اپنا ناؤں دھرائیا۔ اتم کرے بند خلاصا، بندی توڑے بندھن رہے نہ پھاپیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تتاں وچولا آپے بن، اپنا لیکھا دے سمجھایا۔ لیکھا ہر سمجھایا، کر کرپا گن ندھان۔ ویلا اتم دے سہایا، لوک مات ہو پردھان۔ لہنا دینا دے چکایا، مول رہے نہ کوئی نشان۔ آنت کنت لے گل لایا، نار سہاگن کر پچھان۔ وشنوں تیرا جوڑ جڑایا، ناتا جوڑے آپ بھگوان۔ برہمے تیرا روپ وکھایا، ہنگ برہم اک نشان۔ شنکر تیرا تخت سہایا، تیرا لیکھا چکاوے آن۔ کروڑ تیتیسا رہن نہ پایا، سُرپت راجا اند منگے چرن دھیان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا دسے سچ نشان۔ سچ نشانہ ہر سمجھائے، تتاں ایک مات جنائیا۔ نو نو چار گیڑا آپ دوئے، دیونہار دس نہ آتیا۔ گر پیر اوتار سادھ سنت سیوا لائے، جگ جگ اپنی کار کرائیا۔ کرم دھرم جرم اپنے لیکھے لائے، ورن برن ونڈ ونڈائیا۔ ساچی سرن اک رگھائے، ایک ایشٹ دیو الکھ ابھیو منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم لیکھا دے وکھائیا۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، پُرکھ ابناشی کھیل کھلاونا۔ زرگن زرویر نر ہر جامہ پاؤنا، جوتی جوت دیپ جگاونا۔ مات پت نہ کھئے بناؤنا، گودی گود نہ کھئے سہاونا۔ پنج تت نہ کھئے رکھاؤنا، دس دس ماس نہ گریہ تپاونا۔ انّ جل نہ پان کراؤنا، آسا ترسنا نہ کھئے پرگٹاونا۔ ناری کنت نہ کھئے ہنڈھاؤنا، پُتر دھیان نہ کوئی وکھاونا۔ رنگ بسنت نہ کھئے چڑھاؤنا، جوتی رنگ نہ کھئے چمکاونا۔ گولی بن نہ سیو کھاؤنا، در در پھیری کوئی نہ پاونا۔ ایک اپنا نام دھراؤنا، ساچا ڈنک آپ وجاونا۔ کل کاتی کوڑ کڑیارا میٹ مٹاؤنا، ساچا مارگ اک وکھاونا۔ نہکلنکا ناؤں دھراؤنا، شاہو بھوپ آپ ہو جاونا۔ اپنا پردہ آپے لاہنا،

مُکھ نقاب نہ کوئی پاونا۔ دو جہاناں جہاز آپ چلاؤنا، ایکا چپیو نام رکھاونا، راج راجاناں شاہ سلطاناں تختوں لاہنا، سیس تاج نہ کوئی ٹکاونا۔
 لکھ چوراسی بندر گھر گھر نچاؤنا، کلجگ ڈورو ہتھ رکھاونا۔ گرمکھ ورلے درس دکھاؤنا، پورب جہاں ویکھ وکھاونا۔ وشنوں تیرا ناؤں
 پرگھاؤنا، تیری سیوا اک جناونا۔ کایا چولا تیرا ناؤں دھراؤنا، شبد انمولا وچ سماونا۔ برہم بھولا پھڑ اٹھاؤنا، پاربرہم ویکھ وکھاونا۔ شنکر
 انگڑائی لے لے آؤنا، ویلا آنت آپ سمجھاونا۔ تتاں ایکا حکم سناؤنا، اہل گر آپ الاونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا
 ساچا ور، شبدی شبد آپ سناونا۔ برہم وشن شو کر نمسکار، دئے جوڑ پئے سرنائیا۔ کون ویلا وقت سوہے وچ سنسار، نرگن نور کرے
 رُشنائیا۔ کون روپ ورتے ورتائے ایکنکار، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیا۔ کون جوت جگے نرنکار، نرگن زرویر اپنا ناؤں دھرائیا۔ کون ہوں کرے
 پیار، تیرا میرا رہن نہ پائیا۔ کون وشنوں وشو ملے داتار، واستک اپنا روپ درسائیا۔ کون پاربرہم کرے اپنی کار، ساچی ناری کنت
 پرنائیا۔ کون روپ کرے شنکار، کون نین نین کون مٹکائیا۔ کون روپ کرے پیار، اپنیاں بھجاں آپ اٹھائیا۔ کون شنکر دئے ہلار، سنسا ساگر
 دئے مٹکائیا۔ کون کایا گاگر مارے مار، ہتھ ترسول اک وکھائیا۔ کون نرمل کرم کرے اجاگر بیڑا جائے تار، ونجھ مہانا کون لگائیا۔ کون کوٹے
 پرگٹ ہئے آپ نرنکار، کون کھیڑا دئے وسائیا۔ کون بدھ تیرا درشن کریئے آن، لوک مات ملے وڈیائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سری بھگوان، ایکا حکم
 ربیا سمجھائیا۔ پرگٹ ہو وچ جہان، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ سرگن ویکھے مار دھیان، گھٹ گھٹ اپنی سیج سہائیا۔ پنچم مُکھ تاج مہان،
 پاربرہم پرہہ اپنے سیس ٹکائیا۔ برہم وشن شو تیرا وچولا بنے آن، ایکا شبد سنیہڑا دئے گھلائی۔ گرمکھ ساچے کر پردھان، تیری پُری ویکھ
 وکھائیا۔ سنگھ پالا نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ برہم دیوے اک گیان، سو پُرکھ نرنجن ربیا پڑھائیا۔ کرپا کرے گن ندھان، چھوٹے بالے بال
 وڈیائیا۔ شنکر تیرا رکھے مان، اتم اپنے رنگ رنگائیا۔ سُرپت راجا اند ہئے حیران، مٹدی جائے اتم شاہیا۔ بال نادان لے کے آیا دھر فرمان،
 کڈھ پروانہ ربیا وکھائیا۔ اُپر لکھیا نام مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لوآں پُریاں ربیا اٹھائیا۔ گر پیر اوتار منگدے در دربان، دیونہارا
 اک اکھوائیا۔ لیکھا جانے سیتا رام، رادھا کرشن میل ملائیا۔ نانک گوبند کر پروان، نمو نورہے سنائیا۔ رام روپ سری بھگوان، ایکنکارا
 آپ اکھوائیا۔ اک اک ورتے سرب سنسار، وارتا اپنی آپے گائیا۔ برہم وشن شو تیرا رکھے مان، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ

بر، آپ اپنی کیرپا کر، نہکنک نرائن نر، لوک مات ویکھے مار جہات، لکھ چوراسی بھل رہے نہ رائیا۔ لکھ چوراسی ویکھنہارا، ستگر اپنا
 ناؤں دھرائیندا۔ گر گر روپ پرگٹائے وچ سنسارا، شبد شبدي ميل ملائیندا۔ بھگتن وکھائے سچ دربارا، بھاؤ بھگت پور کرائیندا۔ سنتن دیوے
 نام ادھارا، نام رس انڈٹھا اک چکھائیندا۔ گرسکھا بنائے چرن بھکھارا، دھوڑی ٹکا مستک لائیندا۔ گرسکھ گائن وارو وارا، اجپا جاپ آپ
 کرائیندا۔ اندرے اندر کھیل نیارا، نرگن سرگن آپ کھلائیندا۔ پنج تت تن کر خوارا، من مت بڈھ در ڈرکائیندا۔ بڈھ بیکی دئے ہلارا، نیتز
 پیکھی پیکھ درس دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ بر، آپ اپنی کیرپا کر، جگ جگ وچھڑے ميل ملائیندا۔ جگ جگ جگ جگ
 وچھڑیاں ملنہار کرتار۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھڑیا، جس جن بخشے چرن پیار۔ کرے پوت پنت پاپی پنیٹریا، پنت پاون آپ گردھار۔ آد جگادی
 ٹھنڈا سیٹریا، کلجگ اگنی دیوے ٹھار۔ گرسکھ کایا اندر وکھائے شودوالا مندر مٹھ نہ کھئے مسیٹریا، نہ کوئی لائے اٹاں گار۔ چھند گائے سہاگی
 گیتریا، دوس زین اک دھنکار۔ جوتی جوت سروپ بر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے پیج دئے سوار۔ ہرجن پیج سواردا، نرگن سرگن کر
 پیار۔ لکھ چوراسی گیڑ نواردا، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ چتر گیت نہ حساب وکھالدا، در دواویوں کڈھ باہر۔ ستگر پورا سار سالدا، آد
 جگادی ساچی کار۔ لیکھا جانے شاہ کنگال دا، اوچ نیچ نہ کوئی وچار۔ غریب زانیاں پار اٹاردا، کھتری براہمن شودر ویش بٹھے دھار۔ کرے
 کھیل سچی سرکار دا، ساچے تخت بیٹھ کرے ساچی کار۔ جگ جگ گیڑا گیڑا آپ نواردا، ستجگ تریتا دواپر کیرپا پار۔ کلجگ توڑے قلعہ
 گڑھ ہنکار دا، نہکنکا لئے اوتار۔ لکھ چوراسی پُن چھان دا، گرمکھ ساچے لئے نکال۔ اک مدھانا دین دیال دا، چھاچھ ورو لے دو جہان۔
 گرسکھ سرت سوانی شبد بانی رنگ ماندا، ملیا ميل سیری بھگوان۔ گھر سوہیا گوپی کابن دا، منڈل راس رچائے آن۔ وچھوڑا توڑے سینتا رام
 دا، راون توڑ جھوٹھا نشان۔ جوتی جوت سروپ بر، آپ اپنی کیرپا کر، جگ جگ بھگتاں میلے آن۔ بھگت ملاوا سچ گھر، در در ستگر
 دیا کرائیندا۔ سنت ساچن لئے پھڑ، گھر مندر آپ سہائیندا۔ گرمکھ لگائے اپنے لڑ، ایک پلو ہتھ اٹھائیندا۔ گرسکھ ایک اکھڑ جائے پڑھ، گر گر
 سورا آپ پڑھائیندا۔ ساچے پوڑے جائے چڑھ، آدھ وچکار نہ کوئی اٹکائیندا۔ برہما وشن شو گرسکھ تیرے چرن رہے پھڑ، سمرتھ سر ہتھ آپ
 ٹکائیندا۔ کلجگ اتم ملیا ور، لوک مات ميل ملائیندا۔ دھرنی دھرت دھول اُپر اپنا آپ دھر، دھرت دھول آپ سہائیندا۔ کرتا پُرکھ اپنی کرنی

کر، کلجگ کیریا میٹ مٹائیندا۔ گرسکھ بٹا ہویا ہر، امرت آتم سنج ہرا کرائیندا۔ پھل پھلواری لائے پت ڈال، پھل غنچا آپ کھلائیندا۔ بھورا
 بھوری اندر وڑ، ڈونگی کوری آپ مہکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، جس جن پھڑائے اپنا لڑ،
 دو جہاناں پار اُتاردا۔ دو جہاناں پار کراؤنا، لکھ چوراسی رہن نہ پائیا۔ جس جن نیر لوچن درس پاؤنا، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ سادھ
 سنگت وچ بہکے جس رسنا گاؤنا، جن مرن وچ نہ آئیا۔ گرسکھ اُون گون کیسے نہ پاؤنا، ترے بھون تیرے چرناں ہیٹھ دباؤنا۔ کلجگ اتم دے
 بانہ سربانے سؤنا، ستگر پورا بھئے سہائیا۔ پوجا پاٹھ اک رکھاؤنا، تیرتھ تٹ اک نہاؤنا، چوڈاں ہٹ اک کھلاؤنا، شبد سٹ اک ملاؤنا،
 دویٹی پھٹ اک مٹاؤنا، نام شبد پٹ پہناؤنا، سوہنگ شبد وڈی وڈیائیا۔ دُرمت میل کٹ نرمل جام پیاؤنا، راتی ستیاں اٹھ اٹھ درس
 دکھاؤنا، گرسکھ بال انجانا اپنی گود بہاؤنا، کلجگ پھڑ پھڑ کاگ ہنس مانک موتی چوک چگاؤنا، اپنی سیوا آپ کھائیا۔ جگ جگ دا
 وچھوڑا بندھ کٹاؤنا، جگت وجوگ دس نہ آؤنا، ہومے روگ نہ کیسے مٹاؤنا، تیتاں لوکاں پار بہاؤنا، ایکار روپ انوہ ست سروپ اپنا درس
 دکھاؤنا، سوچھ سروپی روپ درسائیا۔ گرسکھ ساچے مان رکھاؤنا، اُنجا پون چور جھلاؤنا، چھیانوے کروڑ میگھ مالا اُپر برسائونا، کروڑ
 تینتیس در دوارے آئے نیوں نیوں سیس جھکاؤنا، سمرتھ پُرکھ مہا اکتھ اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ ہر سنگت تیرا رتھ آپ چلاؤنا، جگت وکارا
 متھ باہر کڈھاؤنا، امرت دھارا اک وکھائیا۔ سگل وسورا جائے لتھ جس جن آئے درشن پاؤنا، من کا بنک ہنکاری جائے ڈھٹھ، قلعہ کوٹ آپ
 تڑاؤنا، ہر مندر دئے سہائیا۔ لٹ لٹ دیپ جوت جگاؤنا، گھٹ گھٹ سہنجی سیج وچھاؤنا، برہم پاربرہم میل ملاؤنا، آنت جوتی جوت
 سائیا۔ درگاہ ساچی آپ بہاؤنا، سچکھنڈ دوار بھاگ لگاؤنا، تھر گھر واسی ویکھ وکھاؤنا، دوسر ویکھنہارا نہ کھئے اکھوائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، گُرمکھ تیرا اُچا گھر، دوسر کھئے نہ سکے وڑ، جیو جنت رہے راہ تکائیا۔ راہ تگن جیو جنت، کلجگ سادھ
 سنت گُرا لایا۔ کیسے نہ ملیا ہر ہر کنت، نار ڈہاگن دئے ڈہایا۔ ناؤں نہ جییا منیاں منت، من کا منکا نہ کھئے بھوایا۔ مل مل بیٹھے جگت سنگت،
 ہر سنگت رنگ نہ کھئے چڑھایا۔ گا گا تھکے نانک انکد، انکیکار نہ کھئے کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ
 ہرجن ساچے لئے ملایا۔ میلنہار گوبند گویال، ٹھاکر ابناشی کرتارا۔ آد جگاد کرے پرتپال بھئے رکھوال، ایتھ اوتھ بن سہارا۔ شبد سروپی بھئے

دلال اولٹری چال، جُگا جُگنتر جانے پار کنارہ۔ جو جن گھالن رہے گھال، دیوے نام وست دهن مالا۔ سیوا کرے جوت اکال، گُرسکھ تیرا بہار اُٹھائے اپنے سپس کھارا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، ستگر پُورا ویلے آنت کرے سنہال، گُرسکھ آئے تیرے چل دوارا۔ لاڑی مؤت نہ پائے دھمال، رنگ مہندی نہ لائے لال، سپس مینڈھی نہ گندے وال، نین کجَل نہ کھئے پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرسکھ اتم لئے ور، شبد اگتی گھوڑے چڑھ، نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، درس دیکھئے آگے کھڑ، کرپا بندھ گن بندھان، دین دین لئے ترائیا۔ دین دیال سرب پرتیالک، پل پل چہن چہن ویکھ وکھائیندا۔ مہربان مہیاں ویکھے خالق، خلق خلق خالق ویکھ وکھائیندا۔ اک سُنائے آپ اذان، سچ محراب احباب کوک سُنائیندا۔ اتم کل شاہ نواب، امام امامان سر رکھے خطاب، شاہ شہانہ آپ ہو جائیندا۔ لے کے آیا آب حیات، دو دو آب میل ملائیندا۔ لیکھا چُکائے مکہ کعبہ، کایا کعبہ آپ سہائیندا۔ مُرشد مُرید نہ دیوے کھئے عذابا، عظمت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، چار ورن بہائے ایکا در، اوج نیچ راؤ رنگ چُکے ڈر، راج راجان شاہ سلطان ایکا حُکم سُنائیندا۔ گُرسکھ گُرمکھ ہرجن ہر سنت ہر بھگت بھگوت میلا ایکا گھر، در گھر نر ہر ساچا اک سہائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، برہم پاربرہم آپ اپنے وچ ٹکائیندا۔

★ ۱۸ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی سلکھن سنگھ دے گرہ پنڈ مونگے ضلع فروزپور دیا ہوئی ★

چرن پریت ستگر پُورا، آد جُگاد اک وکھائیندا۔ جُگا جُگنتر حاضر حضورا، نرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ گُرمکھان ناتا توڑے جگت کوڑا، در گھر ساچے جوڑ جُڑائیندا۔ ستگر بخشے ساچی دھوڑا، ڈرمت میل دھوائیندا۔ چتر سگھڑ بنائے مورا کھ موڑھا، جس جن ساچی سرن لگائیندا۔ جوتی نور کرے اُجیار نورا، دیپک جوت ڈگمگائیندا۔ آسا منسا کرے پورا، آس نراس نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن پریت آپ بندھائیندا۔ چرن پریتی ساچا ناتا، ستگر پُورا آپ بندھائیا۔ لیکھا جانے پُرکھ بدھاتا، جُگا جُگنتر ویس وٹائیا۔ سرشٹ سبائی پتا ماتا، اک اکلا شہنشاہیا۔ جگ جگ ویکھے اندھیری راتا، گر ستگر روپ دھرائیا۔ لکھ چوراسی کایا مندر اندر

ویکھے اپنی کھاٹا، سچ سہنجی سیج سہائیا۔ کرے پرکاش جوتی جوت للاٹا، اندھ اندھیر رہن نہ پائیا۔ سرب کل آپے سمراتھا، سمرتھ پُرکھ
 وڈی وڈیائیا۔ جن بھگت نبھائے سکلا ساتھا، دو جہاناں ہوئے سہائیا۔ زرگن زرویر چلائے راتھا، مہاسارتھی سیو کھائیا۔ اکم اگمڑی سُنائے گاتھا،
 اکھڑ وکھڑ کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن پریتی اک سمجھائیا۔ چرن پریتی شاہ سلطان، سنگر پورا آپ
 جنائیندا۔ جگا جگنتر ہو مہربان، بھگت بھگونت ویکھ وکھائیندا۔ سنتن دیوے ایکا مان، مان ابھان میٹ مٹائیندا۔ امرت بخشے پین کھان،
 ترسنا بھکھ گوائیندا۔ درس دکھائے در گھر آن، غریب نانے گلے لگائیندا۔ آد جگادی کھیل مہان، جگا جگنتر ویس وٹائیندا۔ دھرم اٹھائے ست
 نشان، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اک گیان، نو کھنڈ سرشٹ درشٹ اک کھلائیندا۔ آتم برہم دیوے دان،
 برہم وڈیا اک پڑھائیندا۔ گرمکھ ساچے مات پچھان، آپ اپنا میل ملائیندا۔ ایکا راگ سُنائے کان، دو جی دھن نہ کھئے اُچھائیندا۔ آپ وکھائے سچ
 مکان، مندر اندر بیٹھا سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن پریتی ساچی ریتی، صاحب ستگر آپ سمجھائیندا۔
 چرن پریتی ساچا گھر، ہر ہر درشن پایا۔ آون جاون چکے ڈر، جس جن میل ملایا۔ پاربرہم پرہ دیوے ور، ورن اور نہ سیو کھایا۔ لیکھا
 جانے ناری نر، نر نرائن اپنا ناؤں اُچھایا۔ لکھ چوراسی بھانڈے گھڑ، گھٹ گھٹ بیٹھا ویکھ وکھایا۔ گرمکھاں بنھائے اپنے لڑ، ایکا پلو نام اٹھایا۔
 آپ ٹہائے ساچے سر، چرن دھوڑ اشنان کرایا۔ قلعے توڑے ہنکاری گڑھ، پنج تت رہن نہ پایا۔ آپ چکائے جم کا ڈر، بھہ بھیانک ہوئے سہایا۔
 اپنی کریا آپے کر، گرمکھ ساچے لے جگایا۔ جاگرت جوت اندر دھر، اگیان اندھیرا دئے گویا۔ ترے گن مایا جائے سڑ، تتوت رہے نہ رایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، چرن پریت ہر اتیت، پنت پنت آپ سمجھایا۔ چرن پریت دھر دی بان، دھر مستک لیکھ
 وکھائیا۔ آدن آنتا ہر بھگوان، جگا جگنتا ویکھ وکھائیا۔ پرگٹ ہو ہو والی دو جہان، چوڈاں لوکاں پھول پھولائیا۔ لیکھا جانے زمیں اسمان،
 رو سس اپنے لیکھے پائیا۔ شبد جنائی دھر فرمان، برہما ویتا اک سُنائیا۔ چارے ویدان اک گیان، بودھ اگادھا آپ سُنائیا۔ کرے ویس گن
 ندھان، انک کل اپنا روپ پرگٹائیا۔ زرگن سرگن داتا دانی دان، اچھیا بھچھیا آپ ورتائیا۔ لیکھا جانے دھر فرمان، قلم کاغد لیکھے نہ کھئے شاہیا۔
 جن بھگتاں اُپر ہوئے آپ مہربان، آپ اپنی بوجھ بھجھائیا۔ چرن کول رکھائے اک دھیان، دھرنی دھرت دھول سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کِرپا کر، چرن پریتی بخشے نیتی، نج گھر بیٹھے آسن لائیا۔ ستگر پورا سچ سنگھاسن، آتم برہم جنائیندا۔ کھیلے کھیل پُرکھ ابناشن، ابناشی کرتا ویس وٹائیندا۔ لیکھا جانے شاہو شاہشن، راج راجانا حکم سُنائیندا۔ ورتے ورتاوی پرتھمی آکشن، لوآن پُریاں ڈیرہ لائیندا۔ جن بھگتاں ہونے داسی داسن، لوک مات سیو کھائیندا۔ لیکھا جانے رسنا جہوا پون سواسن، سواس سواس آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، چرن پریتی ناتا جوڑ، آپ چڑھائے ساچے گھوڑ، شبدی گھوڑا اک دوڑائیندا۔ شبدی گھوڑا ہر سلطان، ست پُرکھ نرنجن آپ دوڑائیا۔ سچکھنڈ دوارے بیٹھ سری بھگوان، اپنا بل آپ وکھائیا۔ لیکھا جانے دھر فرمان، دھر دا بان آپ چلائی۔ سورپیر اٹھ نوجوان، رُپ انُپ آپ پرگٹائیا۔ ست ستوادی کھیل مہان، اگم اگمرا اگمڑی کار کرائیا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ بول جیکار، اپنا نعرہ دے سُنائیا۔ شبدر گُر لوک مات لے اوتار، پنج تت کایا چولا آپ ہنڈھائیا۔ پنج پچیسا پاوے سار، من مت بُدھ ویکھے تھاون تھائیندا۔ کایا مندر ڈونگھی غار، اندھ اندھیرا پھول پُھلائی۔ کھلاپاتی ہو اُجیار، جوت نرنجن دیپک دیا ہتھ رکھائیا۔ بوند سواتی تھنڈی تھار، نجر جھرنا سچ پیالہ دین دیا ایکا ایک پیائیا۔ گُرْمکھاں کرے سد پیار، بھگت بھگونت لے اُبھار، سنتن ویکھے چائیں چائیندا۔ بخشنہارا چرن پیار، کول کول دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن کول سچ سہارا، غریب زانیاں لائے پارا، ساچے بیڑے آپ چڑھائیا۔ ساچا بیڑا ہر نرنکار، ایکا شبدی شبدا اُپائیندا۔ جُگا جُگنتر ہو تیار، لوک مات آپ چلائییندا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، جیرج انڈ اتبھج سینج ویکھ وکھائیندا۔ بھگت بھگونت کرے کرے ساچی کار، اپنے دھندے آپ لائیندا۔ ناتا توڑ جگت وکار، نام آدھار اک وکھائیندا۔ آتم برہم کر پیار، پاربرہم سیو کھائیندا۔ ساچا بخشے چرن پیار، ناتا ناتا جُڑیا نہ کھئے تڑائیندا۔ گُرْمکھ منگے بن بھکار، ستگر پورا اپنی بھچھیا جھولی آپ پائیندا۔ ایکا رنگ رنگ کرتار، رنگ مجیٹھی اک چڑھائیندا۔ چرن پریت وکھائے سچا دربار، سچکھنڈ دوارا سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سوہاؤنت، ہر جو ہر مندر آپ سہائیندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا ایکا بیٹھا کنت، سنت بھگونت ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے جیو جنت، لہنا دینا مول چُکائیندا۔ جس جن بنائے ساچی بنت، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ناتا توڑے ہومے ہنگت، مایا ممتا موہ چُکائیندا۔ آپ ملانے ساچی سنگت، گُرْمکھ ساچے رنگ رنگائیندا۔ ہرجن ہر بھگت در

بھکاری ایک منگت، ایک وست جھولی پائیندا۔ چرن پریتی چاڑھے رنگت، لال گلالا آپے رنگ رنگائیندا۔ نانا توڑے بھکھ ننگت، خیاں
 غریبی آپ ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن پریتی یاچک دان، دیونہار سری بھگوان، دوسر ہتھ نہ کھے
 رکھائیندا۔ چرن پریتی وست انمول، امولک جھولی پائیا۔ شبد بھنڈار اگنی کھول، گرمکھاں آپ ورتائیا۔ زرگن سرگن تولے تول، ایک کنڈا
 ہتھ اٹھائیا۔ بھاگ لگائے کایا چول، کایا چولا دئے بدلایا۔ سرتی شبدی جائے مؤل، روپ انوپ آپ درسائیا۔ اٹھا کرے نابھ کول، امرت جھرنا
 دئے جھرائیا۔ دیوے وڈیائی اُپر دھول، جس جن بخشے سچ سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن پریتی میلا میت، متر
 پیارا درس دکھائیا۔ متر پیارا ہر گوہند، گہر گمبھیر سمائیندا۔ گرمکھاں میٹے سگلی چند، چکھا نہ کوئی وکھائیندا۔ داتا دانی گئی گہند، آپ
 اپنی دیا کھائیندا۔ نادی ست اُچائے اپنی بند، مات پت روپ پرکھائیندا۔ امرت دھار بخشے ساگر سندھ، سچ پیالہ نام پیائیندا۔ لیکھا جانے
 جیو پند، برہمنڈ کھوج کھجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن پریتی وکھائے ساچا گہر، گہر سہنجنا آپ سہائیندا۔ گہر
 سہنجنا سہائے زرنکار، مہا کتھ کتھی نہ جائیا۔ زرگن سرگن کھیل اپار، خالق خلق روپ وٹائیا۔ ترے گن مایا وسے باہر، پنج تت نہ کوئی
 لڑائیا۔ شبدی ڈھولا ست جیکار، گر اوتار آپ لگائیا۔ بھگت بھگونت سنت لیکھا جانے وچ سنسار، گرمکھ ساچے میل ملائیا۔ گرمکھ
 گرمکھ میل ملائے اپنی وار، ملیا میل نہ وچھڑ جائیا۔ چرن پریتی دسے سچ پیار، صدق صبوری اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، چرن سرن سرن چرن بخشے سچ سرنائیا۔ سچ سرنائی چرن گردیو، دیو اتما ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم پرہہ الکھ ابھیو، الکھ آگوچر
 مہا کتھ نہ کوئی سنائیا۔ جگا جگنتر کرے ساچی سیو، جن بھگت دوارے پھیری پائیا۔ امرت رس کھوئے ساچا میو، رس پھیکا نہ کوئی
 دسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن پریت جگ جگ گرسکھاں آپ سمجھائیا۔ چرن پریتی سمجھاونہارا، ایک رنگ سمایا۔
 آدن آتنا گر اوتارا، زرگن سرگن روپ وٹایا۔ ستجگ تریتا دواپر اپنا ویکھے آپ سہارا، ویکھنہارا دس نہ آیا۔ بھگت بھگونت میل ملائے دھر
 دربارا، در دروازہ آپ گھلایا۔ دھرنی دھرت دھول اُپر بول جیکارا، ایک فتح ڈنکا نام وجایا۔ پکڑ پچھاڑے دشت ہنکارا، غریب نہانے لئے
 اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن پریتی اک رکھایا۔ چرن پریتی ایک ایک، دوسر اور نہ کوئی جنائیندا۔ ستگر صاحب

سلطان ساچی ٹیک، پاربرہم پت پریشور ویکھ وکھائیندا۔ نرمل نروریر بُدھ بییک، دُھر دا لیکھا آپ سمجھائیندا۔ جوتی جامہ دھارے بھیکھ،
 انہو اپنی کھیل کھلائیندا۔ آپ لیکھا میٹنہارا لیکھ، لیکھا اپنا آپ سمجھائیندا۔ شاہو بھوپ وڈ نریش، نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ برہم پاربرہم
 ہو پرویش، جیو آتم انس آپ اکھوائیندا۔ جس جن بخشے ساچی سیو، سر ہتھ دھر سمرتھ بھیو کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کِرپا کر، چرن کول چاترک ترکھ ترے گن آپ مٹائیندا۔ ترے گن مٹے بھرم بھیو لاتھا، ہوے روگ رہے نہ رائیا۔ ستگر پورا حاضر حضور
 اک جنائے پوجا پاٹھا، اپنے نام کرے پڑھائیا۔ لہنا دینا چکائے تیرتھ اٹھ ساٹھا، سر سرور چرن سرن بخشے اک سرنائیا۔ جنم جنم دا پورا کرے
 گھاٹا، پورب لہنا ویکھ وکھائیا۔ نانا توڑے آن باٹا، مات گرہ پھیر نہ آئیا۔ دو جہاناں پنڈھ مکائے دُور ڈراڈی واٹا، لکھ چوراسی پھندن دئے
 کٹائیا۔ امرت پیائے جام بھر باٹا، شبد پیالہ ہتھ اٹھائیا۔ نانا توڑے تہ آٹھا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بُدھ بندھن کھئے نہ پائیا۔ جگ
 جگ جن بھگتاں کرے پورا گھاٹا، ساچا تولا اک اکھوائیا۔ آپ اپنا کھولے باٹا، چوڈاں لوک بھچھیا منگن تھاوں تھائیا۔ گرمکھاں ستگر ملے
 پورن پُرکھ سمراتھا، سمرتھ پُرکھ دیا کھائیا۔ آتم آتر پوری کرے آسا، پوری آسا آپ وکھائیا۔ چرن پریتی بخشے سچ بھروسا، بھرم گرہ رہن نہ
 پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، چرن چرنودک مکھ چوائیا۔ چرن پریتی چاترک رس، اٹھا میگھ آپ برسائیندا۔ ہری اوم
 ہری ہر نر نرائن میل ملاوا ہس ہس، ہو پرتکھ روپ درس دکھائیندا۔ سنت سپیلے جگا جگنتر میلے روپ دسائے نس نس، اندھ اندھیر
 رہے نہ ریا۔ تیر نرالا مارے کس کس، ہردے اندر وس وس، مایا ممتا موہ دئے چکایا۔ پنچ وکارا جھس جھس، گرمکھاں گائے آپ جس،
 جگ جگ ساچی سیو کھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، چرن پریتی چرن دوارا ملے میل ہر نرنکارا، جگت دوار نہ کوئی
 پھرایا۔ چرن پریت ہری ہر مندر، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ ستگر پورا میل ملائے اندرے اندر، سرتی شبد جوڑ جڑائیندا۔ من منوآ
 نہ بھوے بندر، نام ڈوری ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا جانے ڈونگھی گندر، جوت اجالا دین دیا لا دیپک پرکاش آپ کرائیندا۔ آپے توڑے اپنا جندر،
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، چرن کول سچ دوارا، دُھر دربارا آپ وکھائیندا۔ چرن پریتی ساچا مان، نائیاں ہوتے سہائیا۔ جگ
 جگ کرے جگت پچھان، اہل گر وڈ وڈیائیا۔ در در گھر گھر ہرجن ساچے دیوے دان، داتا دانی بھچھیا جھولی پائیا۔ آتم اچے اک گیان،

گیان دھیان اک دِرڑائیا۔ دھوڑ کرکے چرن اشنان، دُرمت میل کٹائیا۔ امرت ٹھانڈا پین کھان، امیوں رس ایکا مُکھ چوائیا۔ آون جاون چُکے کان، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ جو جن سَتگر پورے چرن ڈکے آن، جگت پریتی توڑ نہائیا۔ چوراسی بھوے نہ کوئی مسان، گور کفن نہ کوئی ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن سرن ہرن پھرن اک گھلائیآ۔ چرن گردیو درس اموگھ، چھٹیا جگت سنسارا۔ سَتگر پورا کئے روگ، ایکا بخشے نام سہارا۔ لیکھا چُکے لوک پرلوک، ملیا ہر نرنکارا۔ شبد اگئی گائے سلوک، سو پُرکھ نرنجن اک جیکارا۔ ہنگ برہم دیوے موکھ، مکتی کرے پار کنارہ۔ نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگ، چنتا دکھ نہ کوئی وچارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن پریتی آپ جنائے بنے جگت ونجارا۔ چرنی پریتی ساچی بھکیا، گرُمکھ ورلے جھولی پائیندا۔ جس دا لیکھا دھر دربارے بہ بہ لیکھا، لوک مات میل ملائیندا۔ آوندا جاندا کیسے نہ دسیا، کوئن کوٹ جیو راہ تکائیندا۔ اپنا ونڈے آپے حصیا، کھنڈ برہمنڈ اپنی رچن رچائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی سیکھیا، چرن پریتی پریت وکھائیندا۔ سرشٹ سبائی جانو متھیا، تھر کئے رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن سرن اک جنائیندا۔ چرن گر گرو گر دھام، ہر جو ہر ہر میل ملایا۔ سینتا سرتی ملائے ساچے رام، شبد شبدي جوڑ جڑایا۔ رادھا کرشن آتم سیج کرے بسرام، نام بنسری اک الایا۔ عیسیٰ موسیٰ دئے پیغام، حضرت نبی رسول اللہ رانی میل ملایا۔ نانک نرگن جنائے سننام، نام ست منتر آپ پڑھایا۔ گوبند واپگرُو فتح بول جیکارا میٹے اندھیری شام، اندھ اندھیر رہن نہ پایا۔ چار ورنان کھتری براہمن شودر ویش اک جنائے ہر کا نام، پُرکھ اکال ایشٹ وکھایا۔ پلُو پھڑائے اپنا دام، دامنگیر دیا کھایا۔ آد آنت ہر بھگونت جن بھگتاں کرے پہچان، پہچان وچ آپ کیسے نہ آیا۔ چرن پریتی لوک مات وکھائے ساچا کام، بن گر چرن بیڑا پار نہ کئے کرایا۔ نو کھنڈ پرتمی جھوٹھا گرام، ست دیپ کھیڑا دس نہ آیا۔ کیسے لیکھے لگے نہ ہڈ ماس ناڑی چام، بن سَتگر ساچے ویلے آنت نہ کئے سہایا۔ کیسے کم نہ آونا مدرا جام، امرت جام نہ کیسے پیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ دیوے ایکا ور، اپنی ریتی آپ جنایا۔ ساچی ریتی اک اکلا، ہر سَتگر آپ سیکھائیندا۔ لوک مات ویکھے جگت محلہ، لکھ چوراسی پھول پھلائییندا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، سمنڈ ساگر وروں نام مدھانا ایکا پائیندا۔ جن بھگت ملائے اک اکلا، دوسر سنگ نہ کوئی نہائیندا۔ آتم سنگھاسن پُرکھ ابناشن ایکا ملا، سچ سنیہڑا اک سنائیندا۔ ناد

دُھن اُچائے برہمنڈ آپ پھڑائے اپنا پلا، اپنا رُوپ آپ درسائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ چرن پریٹ گُرمکھاں وکھائے ساچی ریت، دیہرا مندر مسیت نہ کوئی جنائیندا۔ کایا مندر دیہرا مسیت، مندر مسجد مٹھ گُروڈوارا آپ وکھائیا۔ کایا اندر تیرتھ اٹھسٹھ، دوس زین سیو کھائیا۔ کایا مندر جوت لٹ لٹ، نُوں نُوں ڈگمگائیا۔ کایا اندر سَتگر پُورا ہو پرگٹ، سوچھ سرُوپ درس دئے وکھائیا۔ کایا مندر کھیلے کھیلے بازی گر نٹ، سوانگی اپنا سانگ ورتائیا۔ کایا اندر برہم آتم ساچی کھاٹ، سچ سینگھاسن سوہا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، برجن ساچے ویکھ وکھائیا۔ برجن ساچا جانیا، چرن دوارا کھول۔ گُرمکھ چتر سگھڑ سیانیا آپ پچھانیا، سرتی شبدی آپے مؤل۔ آپ وکھائے اپنا سچ ٹکانیا، شبدی آگئی ہر ہر بول۔ کھیلے کھیلے دو جہانیا، کلجگ اتم تولے تولے۔ پکڑ اٹھائے غریب نایانیا، لکھ چوراسی ستی مات انبھول۔ نو کھنڈ بھجنا وانگر دانیان، گُرمکھ وِرا رے اڈول۔ جس جن بخشے چرن دھیانیا، سَتگر سہائی وسے کول۔ رسنا جہوا گئے گانیا، سوہنگ اکھڑ وکھڑ بول۔ پچھ گئے جگت کہانیا، لکھ چوراسی وجے ڈھول۔ تختوں لاپے راجے رانیان، کایا کپڑ دیوے بیھول۔ نام جہاز چلایا اک بے مہانیا، ونجھ مہانا رکھے اپنے کول۔ دس نہ آئے چتر سگھڑ سیانیاں، کلجگ مایا پایا گھول۔ پڑھ پڑھ تھکے چارے بانیاں، امرت آتم چکھی نہ کیسے پاہل۔ رام کرشن گائن گانیا، رام راما نہ گیا مؤل۔ کلجگ بیوے بے مہانیا، نو کھنڈ پرتھمی ربی اڈول۔ گُرمکھ وِرا چلے سَتگر بھانیا، ہر بھانا جوں جل کول پُھل۔ چرن پریتی سچ ٹکانیا، ملے وڈیائی اُپر دھول۔ چار ورن ایک رنگ رنگانیا، اوچاں نیچاں پُورا کرے قؤل۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، بھرمی بھرم بھلائے پنڈت پاندھ رؤل۔ پنڈت پاندھ پڑھ پڑھ تھکے، ہر کا بھیو کیسے نہ آیا۔ مَلا شیخ مسائق پیر بیٹھے مکے، محرم دس کیسے نہ آیا۔ چار کُنٹ نو کھنڈ پرتھمی لکھ چوراسی پیندے دھکے، دھرتی دھول ربی کُرایا۔ کہانی بانی پڑھ پڑھ اکے، عقل عاقلان وچ رہے نہ رایا۔ پاربرہم اناشی کرتا گُرمکھاں پردہ آپے چُکے، مَکھ گھنگٹ دئے اٹھایا۔ کرے کھیل آپ اپنی رُتے، رُت بسنتی آپ سہایا۔ اندر باہر آپے تکے، نرگن سرگن ویس وٹایا۔ غریب نمانے گُرسکھ بال انجانے اپنی گودی آپے چُکے، سِر اپنے بہار بندھایا۔ آپے سُپھل کرے اپنی گکھے، آپے دھن جنیندی مایا۔ کلجگ جیو ہر کے نام رہے بھکھے، جگت ترسنا موہ ودھایا۔ پنچ وکارا دوس زین گِلا ائیندھن دھکھے، جوتی جوت نہ کھئے جگایا۔ کل کلیش در در گھر گھر

پھڑ پھڑ کئے، کوڑی کریا ویکھ وکھایا۔ گرمکھ وِرا لہنا دینا چھٹے، جس جن اپنا میل ملایا۔ چرن پریتی ستجگ ساچی پو پھٹے، گرمکھ ساچا سوری چن چمکایا۔ جیو جنت دن دہاڑے جائن لٹے، گھر مندر رہن کھتے نہ پایا۔ گرمکھ گرمکھ ہربھگت ہر سنت بانہ سربانے دے کے سٹے، کوئی سکے نہ مات اٹھایا۔ کرے مہر پُرکھ ابناشی اچتے، چت وت ٹھگوری کھتے نہ پایا۔ چرن پریتی لٹ گرمکھ وِرا لٹے، جس جن اپنا راہ وکھایا۔ مہارج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، دیونہارا ایک دان، گرمکھ منائے پچھلے رُٹھے، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔

★ ۱۹ بہادروں ۲۰۱۷ پکرمی کرنیل سنگھ دے گرہ پنڈ آلیوالا ضلع فروزپور ★

داتا داتار سرب جیاں ٹیک، ناتھ اناتھاں ہٹھے سہائیا۔ جگا جگنتر کرے بڈھ بییک، نام ندھانا جھولی پائیا۔ پورب کرماں ہرجن ویکھ، ہر ہر لیکھا لیکھے پائیا۔ ڈھر مستک لائے اپنی میخ، آپے دیوے صفت صلاحیا۔ لکھ چوراسی وچوں ہرجن ویکھ، جن بھگت بھگونت آپ جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جی داتا آپ ہو جائیا۔ جی داتا ایکو بھگوان، بہرم بھو نہ کھتے جنائیندا۔ جگا جگنتر کھیل مہان، مہابلی آپ کرائیندا۔ لوک مات ہو پردھان، نرگن سرگن ناؤں دھرائیندا۔ شبد اگتی ڈھر فرمان، لکھ چوراسی آپ سنائیندا۔ ست ستوادی کھیل مہان، ستگر اپنی دھار بندھائیندا۔ گر گر روپ اگم اپار، کایا گور آپ سہائیندا۔ شبدی شبد ناد دھنکار، آتمک دھن آپ اُچائیندا۔ جوتی جاتا کھیل نیار، دیپک جوتی ڈگمگائیندا۔ کھلاپاتا ہر کرتار، قدرت قادر ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن سنتن کر پیار، لال ائمٹڑے ویکھ وکھائیندا۔ چرن پریتی دئے آدھار، آپ اپنا در وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک ایک ایک رنگ سمائیندا۔ جی داتا ہر بھگونت، جیون جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ آد جگاد مہا اگت، وید کتیب بیو نہ رائیا۔ آپ اٹھائے ساچے سنت، بھگن اپنی بوجھ بوجھائیا۔ گرمکھ میل ملاوا ہر ہر کنت، گرمکھ ناری نر نرائن آپ پرنائیا۔ ایک ناد ایک شبد منیا منت، رسنا جہوا آپ چلائی۔ لیکھا جانے آد آنت، اک اگلا سہج سکھدائیا۔ گرمکھ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، ترے گن مایا پردہ دئے اٹھائیا۔ پنج تت بنائے ساچی بنت، اپنی دیا کمائیا۔ دیوے وڈیائی وچ جیو جنت، جی داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ اپنا بل

دھرائيا۔ جي داتا جاگرت جوت، جوتي جاتا آپ اکھوائيندا۔ نه کوئي ورن نه کوئي گوت، دين مذنب نه ونڌ ونڌائيندا۔ رُوپ پرگڙڪو کوئي کوٽ، لکھ چوراسي اندر ڏيره لائيندا۔ شبد اگهي مارے چوٽ، انحد اپنا تال وجائيندا۔ ليکها جانے اوت پوت، پتا پوت بنس بنسا آپ سھائيندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ايڪا رنگ آپ رنگائيندا۔ جي داتا داتار سورپير، سورس سرنگ وڌ وڌيائيا۔ هر جن چوئي چاڙھ پھڙ آخير، لکھ چوراسي زنجير رهن نه پائيا۔ امرت بخشے ٿانڌا سير، اگني تت دئي بھائيا۔ دئي دوتتي ڪڏھ پير، ماما متا رهن نه پائيا۔ چرن ڪول بهرواسا بخشے ساچي دھير، گيان دھيان اک وڌيائيا۔ ايڪا رنگ رنگے هست ڪيٽ، اوچ نيچ نه ڪئي وڌيائيا۔ سرب جياں دا سانجھا ميت، پيت پيتبر سيس سھائيا۔ جگ جگ سُنائے اپنا گيت، بودھ اگاڏھا شبد الايا۔ ستجگ تريتا دواپر چلائي ريت، ايڪا نام وجے ودھائيا۔ آپے وسے دھام انڌيٿھ، سچڪھنڌ محلہ سوپھا پائيا۔ لکھ چوراسي ستا رپے دے ڪر پيٿھ، گرمڪھ وريلا درشن پائيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ايڪو داتا کھيلے کھيل سرب گھٽ تھائيا۔ ايڪو داتا جي بھڪھاري، بھگون اپنا کھيل کھلائيندا۔ ايڪا جوت جوت اُجباري، ٿورو نور ڏگمگائيندا۔ ايڪا مندر محل اٿاري، ايڪا ايڪ سوپھا پائيندا۔ ايڪا شاه سلطان سڪداري، ايڪا ايڪ حُڪم چلائيندا۔ ايڪا در دربان ڪرے نيسڪاري، ايڪا نيون نيون سيس جھڪائيندا۔ ايڪا سيس تاج رکھے ڪرے سچي سرداري، شاه پاتشاھ آپ هو جائيندا۔ ايڪا کھڙگ اک ڪٿاري، ايڪا کھنڌا نام چمڪائيندا۔ ايڪا دھرت دھول رھيا پيج سواري، جگ جگ اپنا رُوپ پرگڙڪائيندا۔ ايڪا غريب نماڻے لئے اُبھاري، لکھ چوراسي پھول پھلائيندا۔ ايڪا گرسڪھ سجن جائے تاري، تارنھارا آپ اکھوائيندا۔ ايڪا ساچے پوڙے پھڙ پھڙ جائے چاڙھي، چوٿھ پد ميل ملائيندا۔ ايڪا تيجا نين رھيا اگھاري، نيچ نيتر ويڪھ وڪھائيندا۔ ايڪا دو دو اکھڙ بول جيڪاري، هنگ برهم ميل ملائيندا۔ اک اڪلا ڪرے سچ شنڪاري، ساچے تخت سوپھا پائيندا۔ پنجم ڪوڪ ڪرے پڪاري، شبدي شبد آپ لائيندا۔ چھيوين چھپر چھڻ نه ڪئي پساري، ست ستوادي آسن لائيندا۔ اٿھاں تتاں کھيل نياري، نرگن سرگن ميل ملائيندا۔ نو دوارے جگت خواري، خالق خلق ويڪھ وڪھائيندا۔ دسواں گھر پائے پُرڪھ اگمرا پارِي، آپ اپنا ميل ملائيندا۔ گرسڪھ ساچے بنائے چرن بھڪھاري، بھڪھڪ بھچھيا ايڪا جھولي پائيندا۔ بخشے نام امرت سچ خماري، دوس زين ايڪا رنگ رنگائيندا۔ آپے داتا بن بھڪھاري، جيا دان منگن آئيندا۔ آپے داتا ديونھار داتاري، آپے وست جھولي پائيندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ

اپنی جوت دھر، جیون جُگت اپنے ہتھ رکھائیندا - ایکو داتا اک بھگوان، ایکا وست آپ ورتائیندا۔ اک گیاتا ایکا شبد نشان، اک پان آپ اڈائیندا۔ ایکو پتا ماتا ایکا دیوے پین کھان، دو جہان مان اک رکھائیندا۔ ایکا اتم رکھ ذاتا، ورن برن نہ کھئے آن، سچ نشان آپ جھلائیندا۔ ایکا منتر پوجا پاٹھ دوسر وديا نہ کھئے وکھان، گیان دھیان نہ کھئے درڑائیندا۔ اک سروور تیرتھ تاٹا دوسر اور نہ کھئے اشنان، جل دھارا نہ کھئے وپائیندا۔ اک اکل کھیل مہان، کرے کرائے سِری بھگوان، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ شبد اگئی دیوے دان، جیا برہم برہم کر پچھان، ایش جیو میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا داتا پُرکھ بدھاتا، پُرکھ پُرکھوتم اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جی داتا جُگا جُگنتر، جوگ جُگت اک جنائیا۔ گھڑ بھانڈا بنائے لکھ چوراسی بنتر، اگنی جوتی لبو آئے لائیا۔ اپنا جنائے اگئی منتر، شبد اناد کرے پڑھائیا۔ سرب جیاں بدھ جانے انتر، لو اتم میل ملائیا۔ کایا کنچن گڑھ ویکھے گگنتر، گگن منڈل سوبھا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جیا جی جیون اپنے ہتھ رکھائیا۔ جیون جیو جن جانیا، کر کِریا آپ کرتار۔ لکھ چوراسی کھیل مہانیا، کھیلنہارا ہر نرکار۔ آد جُگاد گائے اپنا گانیا، دُھر دی بانی شبد پُکار۔ ورتے ورتائے اپنے بھانیا، بھانا ویکھے سرب سنسار۔ گرمکھ ورلے مات جانیا، جس جن کِریا کرے آپ نرکار۔ دیوے درس سِری بھگوانیا، سکلا سنسا دئے اُتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ اگم اپار جی ابھید، جیو بھیو کہن نہ جائیا۔ لیکھا جانے نہ چارے وید، برہما مُکھ رہیا شرمائیا۔ ابناشی کرتا اچھل اچھید، اچھل چھل اپنا آپ آئے ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ہتھ وڈیائی ہر کرتار، مہما اکتھ کتھی نہ جائے۔ لیکھا جانے دُھر دربار، درگاہ ساچی آسن لائے۔ کھیلے کھیل اگم اپار، شبد شبدی حُکم ورتائے۔ برہما وشن شو کر تیار، لکھ چوراسی بنت بنائے۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش کر شنکار، من مت بُدھ وچ بھنڈار ٹکائے۔ اتم برہم کر پَسار، گھر گھر وچ ڈیرہ لائے۔ ایش جیو نرکار، ساکار سنگ نبھائے۔ اتم پرما تم کر پیار، پر پُرکھ کھیل کھلائے۔ آد جُگادی ساچی کار، جُگ کرتا ویکھ وکھائے۔ وسادی وساد رہے وچ سنسار، بسمل اپنا ناؤں دھرائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جیو ایش روپ پرگنائے۔ جیو ایش ہر ہر انس، پتا پوت آپ اکھوائیا۔ آئے لیکھا جانے وشو سہنس، کوٹن کوٹ سہنسر اپنی کل ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، داتا ایکا وست ہتھ رکھائیا۔ اتم برہم

وست اپار، پاربریم پرہہ ونڈ ونڈائیندا۔ ساچا مندر کر تیار، ہر مندر سوہا پائیندا۔ اُتر پورب پچھم دکھن نہ دسے کھئے کواڑ، بند دروازہ آپ کرائیندا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار، اندری لنگ نہ کھئے لگائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ اپنی ونڈ کر نرنکار، اپنا لیکھا بہ سمجھائیندا۔ ایکا کیرن لکھ چوراسی بھرے بھنڈار، سہنس گن آپ ہو جائیندا۔ اک سہنس مائس دھار، اپنا بل وچ سمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ اک سہنس منکھ ذات، کیرنی کیرن ونڈ ونڈائیا۔ اک اک کھیل کرے بناسپت، پت بناس ابناش پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ جیرج اُتبھج سیبج پاوے راس، اک اک نال لڑ بندھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، داتا دانی اک اکھوائیا۔ داتا دانی دیناں ناتھ، دین دیال کھیل کھلائیندا۔ پاربریم بریم وسے ساتھ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ آپ چلائے ساچا راتھ، رتھ رتھوہی سیو کھائیندا۔ جگا جگنتر اگئی گاتھ، دھر دی بانی شبد الائیندا۔ آتم اُتر ایکا پاٹھ، پوجا ایشٹ دیو منائیندا۔ گرسکھاں وسے سدا ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ حُکے اندر رکھ تریلوکی ناتھ، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں حُکے اندر آپ پھرائیندا۔ جگا جگنتر آپ اپنا ویکھ گھاٹ، اتم نرگن سرگن روپ پرگنائیندا۔ کلجگ نیڑے آئی واٹ، دُور دُراڈا پندھ مکائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی جگت وکارا وکے ہاٹ، سچ ونجارا نظر کھئے نہ آئیندا۔ ایکا سٹا لکھ چوراسی آتم سیجا کھاٹ، اپنا لیکھا بہ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، داتا بھکھاری ویس انیک آپ وٹائیندا۔ آپے دیوے جیا دان، پنج تت کرے کُرمائیا۔ آپے کھیلے کھیل جہان، لوک مات وڈی وڈیائیا۔ آپے بخشے پین کھان، آپے سیوک سیو کھائیا۔ آپے پوجا پاٹھ دئے گیان، گیان دھیان آپ درڑائیا۔ آپے بخشے سر سروور اشنان، تیرتھ تٹ آپ نہائیا۔ آپے بخشے کھڑگ کھنڈا کیرپان، شستر بستر آپ سہائیا۔ آپے بخشے تیر کمان، آپے چلہ ربیا چڑھائیا۔ آپے بخشے چار دیواری جگت مکان، آپے بیٹھا آسن لائیا۔ آپے دیوے جوہن نار رکان، پُتر دھیان آپے بندھن پائیا۔ آپے دیوے پنج شیطان، آپے دوس زین ٹڑائیا۔ آپے دیوے سچ شبد دُھنکان، آپے آٹھ پھر شنوائیا۔ آپے لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت ویکھے مار دھیان، آپے لک لک مُکھ چھپائیا۔ آپے چار وید چھ شاستر پُران اٹھاراں گائے گیان، گیتا گیان آپ درڑائیا۔ آپے انجیل قرآن کرے پچھان، بانی بان آپ لگائیا۔ آپے گر پیر سادھ سنت بھئے اوتار، آپے جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ آپے مایا ممتا موہ ہنکار، آپے آسا ترسنا اگن جلائییا۔ آپے ناتا جوڑے سرب

سنسار، آپے ويڪهه تهاون تهاڻيا۔ آپے لڪهڙ چوراسي روڙهه وهندي دهار، شوہ دريا آپ سٽائيا۔ آپے وشن برهما شو قرضه ڏئے اُتار، سر بهار نه ڪهڙ رکهايا۔ آپے کلجگ اتم ڪرے خوار، ڪوڙي ڪريا رهن نه پائيا۔ آپے جيو داتا جيو اتم ڪرے پيار، اپني وست اپنے وچ سمائيا۔ جوتي جوت سرؤپ هر، آپ اپني ڪريا ڪر، جي داتا ديونهارا دان، آپے ميٽے اُت نشان، کهيلے کهيل بے پروايسا۔ جوتي جوت سرؤپ هر، آپ اپني ڪريا ڪر، گُرمڪه سڄن ليڪهه لائيا۔ گُرمڪه جيو جي جگ چار، جگت جگت بنايندا۔ ڪر ڪريا بخشے چرن پيار، مَورڪه مَورُه چتر سگهڙ سُبجان آپ بنايندا۔ ڏرمت ميل ڏئے اُتار، امرت سرورر آپ ٺهائيندا۔ ڪاگ نه رلے ڪاگاڻ ڏار، بنس بنسا موتي چوگ چُڪائيندا۔ جگت قبيلہ ٻوڙے خوار، بهين بهائئِي نه پار لنگهائيندا۔ گر چرن وسيلہ ڏهر دربار، لڪهڙ چوراسي پنڊه مڪائيندا۔ چهيل چهيلآ آوے وارو وار، جُگا جُگنتر سيو ڪمائيندا۔ ڪلجگ اتم جيو ڪر لے حيله، ويلا ڪيا هتھ نه آئيندا۔ اٿھ ٻهر پاڪهر پائے شاه سوار رکھ تيار نيلا، نيلى دهار بهيو نه رائے۔ جوتي جوت سرؤپ هر، آپ اپني ڪريا ڪر، جس جن اپنا ميل ملائے۔ ميل ملاوا جي جگت، جُگ جُگ ميل ملایا۔ بهگون بهگتي جانے جُگت، نرہ بهو نه ڪهڙے وڪهايا۔ داسي داس مڪتي مڪت، مڪت دوارا گُرسڪه چرناں بهيٺه دبايا۔ اتم ڀرم اتم ايڪا شڪت، نرگن سرگن ميل ملایا۔ اتم ڪلجگ ويلا وقت، مُلا قاضي شيخ مسائق پنڊت پاندھه هتھ ڪيس نه آيا۔ ليڪهه لگے بوند رکت، جو جن سرنائِي آيا۔ جيو برهم نه ڪرے ڪوئي هت، سچ هتھيار هتھ نه ڪيس پھڙايا۔ جوتي جوت سرؤپ هر، آپ اپني ڪريا ڪر، ديونهارا ساچا ور، سرب جياں ڪا ايڪا داتا، جُگ جُگ ميٽے اندھيري راتا، سنت سڄن اپنے سنگ رکهايا۔

★ ۱۹ بهادرون ۲۰۱۷ بڪرمي ارجن سنگھ دے گرہ خلیل بستی ضلع فروزپور ★

سچڪهنڊ دوارے ساچے تخت، هر جو هر مندر به به سجيا۔ ابناشي ڪرتا نه ڪوئي جنائے ويلا وقت، آد جُگاد نه گهڙيا نه بهجيا۔ آد جُگادي نور نورانه آد شڪت، شابو بهوڙ اپني رکھ آپے لجايا۔ ميل ملاوا نه ڪوئي بوند نه ڪوئي رکت، اپنا پردہ آپے ڪجيا۔ جوتي جوت سرؤپ هر، آپ اپني جوت دهر، آپ چلائے سچ جهازيا۔ سچ جهاز دهر دربار، هر نرنڪار آپ چلايا۔ اڪ اڪلا کهيل اپار، دوسر سنگ نه ڪهڙے

وکھائیا۔ زرگن سرگن لے اوتار، لوک مات ویس وٹائیا۔ بھگت بھگونت لے اُہار، سنتن میلا سہج سُبھائیا۔ گُرمکھ آتم دیوے ٹھار، گُرسکھ
 سینتل دھار وہائیا۔ کرے کرائے سچ پیار، سچ دربارے سوہیا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگ جُگ اپنا کھیل کھلائیا۔
 جُگ جُگ کھیل کھلائیندا، کھیلنہار بھگوان۔ بھگت بھگونت ویکھ وکھائیندا، پرگٹ والی دو جہان۔ سنتن ساچا سنگ نہہائیندا، دیوے
 درس در گھر آن۔ گُرمکھ ساچے مات جگائیندا، کایا مندر مار دھیان۔ گُرسکھ اپنے رنگ رنگائیندا، رنگ رنگیلا اک مہان۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ہر جو ہر ہر ہر میلا، درگاہ ساچی آپ ملائیندا۔ لوک مات گُرو گُرو
 چیل، گُر شبدی کھیل کھلائیندا۔ جُگا جُگنتر سچن سہیلا، سگلا سنگ آپ نہہائیندا۔ کرے کھیل اک اکیلا، عقل کل دھاری کل
 ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنا بھیو کھلائیندا۔ بھیو کھلائے بھگت بھگونت، آتر آتم ویکھ وکھائیا۔ سنسا چُکائے
 ساچے سنت، ستگر پورے ہتھ وڈیائیا۔ گُرمکھ میلا نہ ہر کنت، گھر وجے نام ودھائیا۔ گُرسکھ گائے سہاگی چھند، گیت گوبند اک الائیہ۔
 آپ بنائے ساچی بنت، ہرجن ویکھے تھاو تھائیا۔ لیکھا جانے آد آنت، جُگ داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،
 لوک مات ویکھ وکھائیا۔ لوک مات سہایا، جُگا جُگنتر ساچی کار۔ ہرجن ویکھے تھاو تھایا، زرگن سرگن لے اوتار۔ کلجگ اتم ویس وٹایا،
 کل کلکی ہو تیار۔ نہکلنکا ناؤں دھرایا، مرے نہ جھے وچ سنسار۔ آون جاون کھیل کھلایا، کھیلنہارا اگم اپار۔ لکھ چوراسی پھول پھلایا،
 جیو جنت نہ بئے سار۔ نام مردنگ ڈھول وجایا، شبد اگتی بول جیکار۔ کایا چولا آپ بدلایا، ترے گن مایا وسیا باہر۔ ساچا سوہلا آپے
 گایا، آپ سُنایا سوہنگ شبد بول جیکار۔ ایک تولا بنکے آیا، تولے تول کلجگ اتم وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن
 ساچے لے سنہال۔ ہرجن سُرَت سمبالدا، کایا مندر کھوج کھوجائیا۔ کرے کھیل سری بھگوان دا، بھگون بھیو رہے نہ رائیا۔ لیکھا جانے دو
 جہان دا، لکھ چوراسی کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گُرسکھ گُرمکھ ہر بھگت بھگونت میلے ایک تھائیا۔ آپ
 ملائے دیا کھائے، گُرمکھان ویکھ وکھائیا۔ سنگت ساچا ناؤں دھرائے، دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ اپنا رنگ آپ رنگائے، رنگنہارا اک اکھوائیا۔ سچا
 سگن آنت منائے، دس کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ہر سنگت ہر سچ دوارا، ایک ایک

سہائیندا۔ ایک گر اک اوتارا، ایک بھیو کھلائیندا۔ ایک مندر اک اجیارا، ایک دیپک جوت جگائیندا۔ ایک شبد ناد دھنکارا، ایک راگ ناد
 الائیندا۔ ایک امرت ٹھنڈا ٹھارا، ایک بھر پیالہ جام پیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ویکھ وکھائیندا۔ ہر
 سنگت ہر ویکھنہارا، ہر مندر آپ سہائیا۔ کلجگ اتم لے اوتارا، زرگن نرویر کھیل کھلائیا۔ چار ورنان کرے اک پیارا، اوچ نیچ بھیو نہ
 رائیا۔ راؤ رنکان دیوے اک سہارا، چرن کول وڈ وڈیائیا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھارا، بھر پیالہ جام پیائیا۔ دوس زین رہے خُارا، اتر کدے نہ
 جائیا۔ جنم من جگ روگ نوارا، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ نانا توڑ دھرم دوارا، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ ساچا پیڑا اک نیارا، لوک مات آپ
 چلائیا۔ ہر سنگت کرے سچ پیارا، گرمکھ ساچے آپ چڑھائیا۔ آپے جانے اپنا پار کنارہ، ادھ وچکار نہ کوئی ڈبائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ہر سنگت تیرا پورب مؤل، کلجگ اتم آپ چکائیندا۔ گرمکھ ویکھے ساچے پھول،
 سچ پھلوڑی آپ مہکائیندا۔ کرے کھیل ہر کنت کتھول، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ جگا جگنتر نہ جائے بھول، جگ جگ اپنا میل ملائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے ایک ور، ایک مندر آپ سہائیندا۔ ایک مندر ہر دوارا، ہری ہر آپ سہائیندا۔
 ہر سنگت کرے سچ پیارا، سکلا سنگ آپ نبھائیندا۔ ایک شبد سچی دھنکارا، دھن اتمک ناد وجائیندا۔ رسنا رس بول جیکارا، سو پُرکھ
 زرنجن آپ الائیندا۔ ہنگ برہم دئے آدھارا، پاربرہم دیا کھائیندا۔ لکھ چوراسی ہوئے خوارا، کلجگ اتم ویلا آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت میل ملائیندا۔ ہر سنگت تیرا ساچا سنگ، ست پُرکھ زرنجن آپ نبھائیا۔ گرہ مندر وجائے مردنگ، نام مردنگا
 ہتھ اٹھائیا۔ ساچے آسو کسیا تنگ، شاہ سوارا پھیری پائیا۔ آپ لگائے اپنے انگ، انگیکار اک رگھرائیا۔ کٹنہارا بھکھ ننگ، جگ جگ غریب
 نمانے گلے لگائیا۔ پرگٹ ہوئے سورا سرہنگ، سورپیر سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ملاوا ایک
 تھائیا۔ تھان تھنتر سوہیا، ہر ستگر آپ سہائیندا۔ تھان تھنتر سوہیا، ہر ستگر چرن ٹکائیندا۔ تھان تھنتر سوہیا، ہر ستگر دیا کھائیندا۔
 تھان تھنتر سوہیا، ہر ہرجن میل ملائیندا۔ تھان تھنتر سوہیا، ہر ہر ہر راگ سٹائیندا۔ تھان تھنتر سوہیا، ہر در گھر اک وکھائیندا۔
 تھان تھنتر سوہیا، ہر در در الکھ جگائیندا۔ تھان تھنتر سوہیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی جوت جگائیندا۔

دھرت سُہاوی تھان سُہنجنا، ستگر پورا آپ سُہائیندا۔ پُرکھ اکالا دین دایلا جوت جگائے آد نرنجنا، نرور نرگن اپنا کھیل کھلائیندا۔ دیناں ناتھ دیاں ٹھاکر درد دُکھ بھہ بہنجنا، بھو ساگر پار کرائیندا۔ چرن دھوڑی اٹھسٹھ اشنان سروور مجنا، کاگ ہنس روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا دھام آپ وڈیائیندا۔ سوہے گھر در دروازہ، در بھکاری دیا کھائیندا۔ پرگٹ ہو غریب نوازا، غریب نمانے گلے لگائیندا۔ جگا جگنتر رکھے لاجا، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی رچیا کاجا، نو ست اپنا پھیرا پائیندا۔ دو جہاناں پھرے بھاجا، سیوک ساچی سیو کھائیندا۔ شاہو بھوپ بن وڈ راجن راجا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ کھیل کھلندڑا گوپی کاہن، کلجگ ویس وٹائیا۔ دیونہارا دھر فرمان، شبدی شبد ناد سُنائیا۔ گرمکھ ساچے ویکھے آن، گر کرتا قیمت آپے پائیا۔ گر مورت وکھائے اک دھیان، انہو اپنا روپ درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر سنگت میلا سہج سُہائیا۔ ہر سنگت ہر پایا، ستگر گھر گمبھیر۔ جنم مرن دُکھ گویا، سانتک ست سریر۔ کرم دھرم مٹایا، ٹٹا لکھ چوراسی زنجیر۔ ورن برن شرمایا، ستگر بدلنہارا تقدیر تقصیر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن کٹے تیری بھیر۔ ہرجن بھیر آپے کٹ، دُکھیاں دُکھ نواردا۔ سچ کھلائے ایکا ہٹ، ونج ونجائے دھر دربار دا۔ جوت جگائے لٹ لٹ، اگیان اندھیر نواردا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، گرمکھاں پیج سوار دا۔ ساچا مارگ دس دس، راہ وکھائے پروردگار دا۔ میل ملائے ہس ہس، اوچ نیچ نہ کھئے وچاردا۔ ہردے اندر وس وس، اپنا ناؤں آپ اچار دا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگ جگ جن بھگتاں پیج آپ سواردا۔

★ ۲۰ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی پنڈ خلیل بستی ★

ستگر پورے ہتھ وڈیائی، جگ جگت جوگ کھائیندا۔ بھگت بھگونت ہونے سہائی، دھر سنجوگی سنجوگ ملائیندا۔ سنتن ویکھے تھاون تھائیں، دئی دوتی پردہ لابندا۔ گرمکھ اٹھائے بھڑ بھڑ بانہیں، دوس زین سیو کھائیندا۔ گرمکھاں میل ملائے چائیں چائیں، در درویش

اپنی الکھ جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ کرتا ناؤں دھرائیندا۔ سَتگر پُورا ساکھیات، ایکا ایکنکاریا۔ بھگتن دیوے ساچی دات، نام وست اٹل بھنڈاریا۔ سنتن پُچھے آپے وات، لیکھا جانے اندھ اندھیاریا۔ گُرمکھاں چرن کول بندھائے نات، تٹ نہ جائے وچ سنساریا۔ گُرسکھاں بنے پت مات، بال انجانے گود بہا رہیا۔ شبد رکھی وڈ کرامات، ایکا بھانا حُکم جنا رہیا۔ بودھ آگادھی سُنائے گاتھ، نام ندھانا آپ پرگٹا رہیا۔ دھرت دھول سگلا ساتھ، سگلا سنگ نبھا رہیا۔ اک چڑھائے اپنے راتھ، رتھ رتھوہی آپ اکھو رہیا۔ جُگا جُگنتر پُوجا پاٹھ، لوک مات بنت بنا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کار آپ کرا رہیا۔ سَتگر پُورا دینا بندھن، بندھپ اپنا ناؤں دھرائیا۔ بھگتن بخشے پرمانندن، پرَم آتما میل ملائیا۔ سنت سُنائے سہاگی چھندن، گیت گویند آپ الاٹیا۔ گُرمکھ چڑھائے ساچے چندن، رو سس مُکھ شرمائیا۔ گُرسکھاں کٹے پھندن، آون جاون پندھ مُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا کھیل کھلاٹیا۔ سَتگر پُورا آد جُگاد، نرُور رُپ سمایا۔ بھگت بھگونت ساچے لادھ، لہنا دینا مُول چُکایا۔ سنتن سُنائے ایکا ناد، گھر مندر رہیا وجایا۔ گُرمکھاں لڈائے اپنا لاد، آپ اپنا میل ملایا۔ گُرسکھ جگت وکارے وچوں کاڈھ، ساچے مارگ لے لگایا۔ دُھر دی بانی دیوے داد، نام نامہ اک ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جُگا جُگنتر اپنا ویس وٹایا۔ سَتگر پُورا ہر بھگوانا، ایکا رنگ سمائیندا۔ بھگتن دیوے برہم گیانا، ایکا ودیا آپ پڑھائیندا۔ سنتن سُنائے سچ ترانہ، ایکا راگ آپ الاٹیندا۔ گُرمکھاں بٹھائے نام بیانا، آکاش پرکاش پُرکھ ابناش پار کرائیندا۔ گُرسکھاں بخشے چرن دھیانا، دھرت دھول ڈیرہ لائیندا۔ ایتھے اوتھے بخشے مانا، مان نایاں آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ اپنی رچن رچائیندا۔ سَتگر پُورا سگلا ساتھ، انگ سنگ سمایا۔ بھگتن لہنا دینا چُکائے مستک ماتھا، پُورب لیکھا ویکھ وکھایا۔ سنتن پُورا کرے گھاٹا، ایکا کنڈے ساچے تول تُلایا۔ گُرمکھاں نیڑے کرے واٹا، دُور دُراڈا پندھ مُکایا۔ گُرسکھاں میل ملائے آتم سیج ساچی کھاٹا، گھر مندر سوبھا پایا۔ امرت جام پیائے ایکا باٹا، رس مٹھا اک وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن لیکھا لیکھ مُکایا۔ سَتگر پُورا لیکھ مُکائیندا، لیکھا لیکھت وچ نہ آٹیا۔ کاغد قلم نہ ہتھ رکھائیندا، مس روپ نہ کھٹے سیابنیا۔ اندر بند نہ کیسے کرائیندا، حساب کتاب نہ کھٹے جنائیا۔ اک اکلّا؛ کھیل کھلاٹیندا، خالق ویکھے تھائوں تھائینا۔ جُگ جُگ اپنی

جوت جگائیندا، نرگن سرگن بے پرواہیا۔ ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا، اپنا بل آپ دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے لئے اٹھائیا۔ گرمکھ گر اٹھایا، ستگر کرپا دھار۔ اُجل مکھ آپ کرایا، دڑمت میل اُتار۔ آتم سُکھ اک اُچایا، امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار۔ کلجگ کوڑا روگ مٹایا، سوگ رہے نہ وچ سنسار۔ چرن پریتی جوگ سکھایا، دوس زین اک پیار۔ اجپا جاپ اپنا آپے رہیا گایا، جیو جنت نہ پائن سار۔ جس جن سیر اپنا ہتھ ٹکایا، تس جن چارے بانی کرن نمسکار۔ ہر کی بانی ہر کا روپ وٹایا، گر شبدی شبد جیکار۔ گر کا شبد گر اچھیا باہر وکھایا، بھچھیا پائے آپ نرنکار۔ آؤندا جاندا دس نہ آیا، لکھ لکھ قلم کرے وچار۔ سرگن بانی روپ پرگٹایا، چار کھانی ہوئے ادھار۔ چارے کھانی رنگ رنگایا، من مت بُدھ پیچ سوار۔ من مت بُدھ دئے سمجھایا، پد ایکا ایکنکار۔ تیناں لیکھا رہن نہ پایا، گھر چوٹھے میلا کنت بہتار۔ ساچی سخی مل ہر کنت سگن منایا، سوہیا بنک دوار۔ ایکا الفی تن شنکار کرایا، لکھ چوراسی چولی گلوں اُتار۔ پاربرہم ابناشی کرتے حلفیہ بیان آپ سُنایا، اُچی کوک کوک پُکار۔ جُگ جُگ بھگت تیرا سنگ نبھایا، وچھڑ نہ جاواں وچ سنسار۔ تیرا تن مردنگ رکھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے کھیل اپار۔ کھیل اپار ستگر میت، گردیو آپ کرائیا۔ آد جُگادی اچرج ریت، پریت پریت روپ وٹایا۔ جیو جہاناں پرکھے نیت، ہست کیت ویکھ وکھائیا۔ گرمکھ ورا گوبند گائے گیت، رسنا جہوا نہ کھئے ہلائیا۔ اندر میلا دھام انڈیٹھ، ہر پردے وچ سمائیا۔ پاربرہم برہم کایا کپڑ کرے پنت پُنت، پنت پاؤن اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ہرجن رکھے ٹھانڈا سیت، اگنی تت نہ لگے رائیا۔ جس جن ستگر پورا رکھیا چیت، چیتن روپ سرب درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن لیکھا لیکھے پائیا۔ ہرجن لیکھا لیکھے پاونا، کلجگ تیری اتم وار، گرمکھاں ایکا راہ وکھاونا، چار ورنان دئے ادھار۔ اُچ نیچ پار کراونا، راؤ رنگ دئے ادھار۔ ایکا شبد دو اکھر آپ پڑھاونا، چوٹھے جُگ کرے خوار۔ برہم پاربرہم ملاونا، وچھوڑا رہے نہ پُرکھ نار۔ جس جن سوہنگ رسنا گاونا، ویلے آنت نہ ہوئے خوار۔ نرگن گھر گھر پھیرا پاونا، جوتی جامہ بھیکھ اپار۔ شبد بانا اپنے کندھ اٹھاونا، سنگ رکھے نہ کھئے کہار۔ غریب نہانا گرمکھ اپنی ڈولی آپ بہاونا، سگن منائے سرجنہار۔ پریم رسالو تن پہناونا، نام بستر کرے شنکار۔ ست کجل دھار بندھاونا، برہم نیت نیر رووے زارو زار۔ پریم رنگن اک رنگاونا، مہندی دسے نہ وچ سنسار۔ ساچی سخی آپ اکھاونا، سپس گندے نین بن

نرنکار۔ اپنے امرت مکھ جٹھاونا، جوٹھی جھوٹھی کیریا دئے نوار۔ ساچی ڈولی آپ چڑھاونا، سورج چنّ نہ دسے کھئے اُجیار۔ دو جہاناں پینڈا
 آپ مُکونا، کوئن کوٹ جو جن رہے پُکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، گُرمکھاں دیوے ایکا ور،
 ستگر چرن پریتی ساچی کار۔ چرن پریت درس پرس گردیو، آسا ترسنا رہے نہ رائیا۔ آنت کال ملے میل الکھ ابھیو، عرش فرش ہوئے سہائیا۔
 جن جنی جگ لائے سیو، جگ چار وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، گُرمکھ لیکھا آپ
 مکائیا۔ گُرسکھ لیکھا مکیا، لکھ چوراسی تٹا پھند۔ کلجگ ویلا اتم ڈھکیا، سرشٹ سبائی نیترا اندھ۔ پُهل پُهلواڑی بوٹا سُکیا، نو نو ہوئے
 کھنڈ کھنڈ۔ نرگن نو نو چار رہیا لُکیا، اتم مُکائے اپنا پندھ۔ گُرمکھاں آگے آپے جھکیا، اپنا گیت گائے آپ سُنائے چھند۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، ایک اک انیک وکھائے پرمانند۔

★ ۲۰ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی سربن سینگھ دے گرہ پنڈ ندھاں والی ضلع فروزپور ★

ست پُرکھ نرنجن شاہ سلطان، اگم اگمڑی کار کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن وڈ مہربان، اک اکلّا کھیل کھلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن والی دو
 جہان، جوئی ریت ویس وٹائیندا۔ ایکنکارا وڈ بلوان، بل دھاری آپ اکھوائیندا۔ آد نرنجن نور مہان، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ اناشی کرتا
 دیونہارا دھر فرمان، حکمی حکم آپ ورتائیندا۔ سری بھگوان در درویش بن دربان، در گھر ساچے الکھ جگائیندا۔ پاربرہم آپ اپنا کر پروان،
 اپنا لیکھا آپے لائیندا۔ وسنہارا نرگن سچ مکان، سچکھنڈ دوارا سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلّا کھیل
 اپارا، کرے کرائے کرنیہارا، کرتا پُرکھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن اُچ اگم، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن نہ مرے نہ پئے جم، جوئی
 جوئن نہ کھئے بھوائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن نہ کوئی ترسنا نہ کوئی تم، خوشی غم نہ کھئے وکھائیندا۔ ایکنکارا آد جگاد جانے اپنا کم، اپنی کرنی اپنے ہتھ
 رکھائیندا۔ آد نرنجن اپنا کر آپ پرکاش نہ کوئی وکھائے سورج چنّ، نورو نور نور ڈگمگائیندا۔ اناشی کرتا بیڑا بٹھ، سچ ملاح آپ ہو جائیندا۔
 سری بھگوان اپنا حکم آپے من، آپے نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ پاربرہم کیسے جنی نہ جنیا جن، مات پت نہ کھئے بنائیندا۔ نہ کوئی راگ ناد

سُنے کُن، تال تلواڑا نہ کھئے وجائیندا۔ نہ کوئی مال دولت دِسے دهن، جگت خزینہ نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، در گھر ساچا آپ سُہائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن کھیل اپارا، نرگن نرگن آپ کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو اُجیارا، ہر پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیندا۔ ایکنکارا وسنہارا دھام نیارا، اُچ محل اٹل آپ سُہائیندا۔ آد نرنجن اپنا رُوپ کرے نیارا، رُوپ انوپ آپ ہو جائیندا۔ سِری بھگوان بن شاہ سِکدارا، ساچے تخت سوہا پائیندا۔ ابناشی کرتا سوہے در دربارا، در دروازہ آپ سُہائیندا۔ پاربرہم پرہہ سیوادارا، یاچک سیوا آپ کھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھول کواڑا، نرگن دھارا اپنی آپ چلائیندا۔ گھر وچ گھر کر تیارا، تھر گھر بیٹھے سچّی سرکارا، شاہ سُلطان اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپے ناری کنت بہتارا، سچ سُہنجی سیج آپ سُہائیندا۔ آپے کرے اگتی کارا، اگم اگمرا ویکھ وکھائیندا۔ سَت اُچائے شبد ڈلارا، مات پت ساچا پت آپ کرائیندا۔ چرن کول امرت بخشے ٹھنڈی ٹھارا، سانتک ست ست ورتائیندا۔ دوسر اور نہ کھئے سہارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارا سوہاوت، ہر جو بیٹھا ایکاکنت، کنت کنتوبل ساچا دھام سُہائیا۔ ساچا دھام سُہنجنا، سو پُرکھ نرنجن آپ سُہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن اپنے در آپے کرے مجنا، اپنا سروور آپ سُہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن آپے رکھے اپنی لجنا، اپنا پردہ آپے پائیندا۔ ایکنکارا نہ گھڑیا نہ بھجنا، گھڑن بہنہار پُرکھ سمرتھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آد نرنجن ساچے مندر اپنے دیپک آپے جگنا، تیل باقی نہ کھئے ٹکائیندا۔ سِری بھگوان ساچا سبّنا، آد جگاد جگا جگنتر سگلا سنگ نبھائیندا۔ سِری بھگوان ساچے مندر آپے وسنا، ہر مندر سوہا پائیندا۔ پاربرہم پرہہ نرگن نرگن مل مل ہسّنا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا آپ سُہائے، نرگن نرور جوت جگائے، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیندا۔ رُوپ رنگ نہ کھئے ریکھا، ویس اولڑا آپ کرائیا۔ سو پُرکھ نرنجن نر نریشا، نر نرائن بیٹھا آسن لائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن اپنے نیتر آپے پیکھا، دوئے لوچن نہ کھئے کھلائیا۔ ایکنکارا نہ کوئی مچھ دابڑی دِسے کیسا، سیس جگدیش نہ مؤنڈ مُنڈائیا۔ آد نرنجن کِرپا ویسا، نرکار اپنی کل دھرائیا۔ سِری بھگوان آپے جانے اپنا لیکھا، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ابناشی کرتا اپنی جوت آپ پرویسا، تتوت نہ کھئے بنائیا۔ پاربرہم پرہہ کرے آدیسا، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ، نرگن نرور دیوے سچ سندیشہ، شبد انادی آپ سُنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچے دئے وڈیائیا۔ در گھر

ساچے وڈ وڈیائی، ہر وڈا وڈ وڈیائیندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا نرگن نروریر بیٹھا جوت جگائی، الکھ نرنجن اپنی الکھ آپ جگائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ویکھنہارا تھائوں تھائیں، سو پُرکھ نرنجن میل ملائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن کھیلے کھیلے پرواہی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک جوت جوت اُجالا، پاربرہم پرہہ وسے سچکھنڈ سچی دھرمسالہ، دوسر در نہ کھئے وکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے وسیا، ایک رنگ سہائے۔ اپنے مندر بہہ بہہ آپے ہسسیا، آپ اپنا سگن منائے۔ اپنی جوت آپے کرے پرکاسیا، پرکاش پرکاش وچ ٹکائے۔ اپنا ناؤں دھرائے پُرکھ ابناسیا، نہ مرے نہ جائے۔ جُگا جُگنتر بوئے داسی داسیا، سیوک سیوا سیو کھائے۔ لیکھا رکھے نہ پرتھی آکاشیا، منڈل منڈپ نہ کھئے سہائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی ایکنکارا، کرے کھیل اگم اپارا، سچکھنڈ دوار آپ سہائے۔ سچکھنڈ دوار سہنجنا، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ جوت جگائے اک نرنجنا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ تھر گھر واسی پُرکھ ابناشی نہ گھڑیا نہ بھجنا، روپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ تھر گھر میلا آپ ملائے اپنے سبجنا، سبج میت آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے در، تھر گھر ساچا آپ سہائیندا۔ تھر گھر سچ سہاونا، پاربرہم سہائیا۔ اپنا گیت آپے گاونا، اپنی اچھیا پور کرائیا۔ اپنا کنت آپ ہنڈھاونا، آپ اپنی سیج سہائیا۔ اپنی بنت آپ بناونا، آپے ویکھے چائیں چائیا۔ اپنا رنگ آپ رنگاونا، رنگ رنگیلا ساچا ماہیا۔ اپنا قبیلہ آپ اُچاونا، پوت سپوتا آپے جائیا۔ ست دُلارا ناؤں دھراونا، شبدی شبد شبد صلاحیا۔ ایک اکھر آپ پڑھاونا، دوجی ودیا نہ کھئے پڑھائیا۔ ایک ستھر آپ وچھاونا، اپنیاں بھجان رہیا اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، الکھ اگم اتھاہ اپنی دیا آپ کھائیا۔ دیا کر کرے اُتیت، شبدی ست دُلارا جایا۔ بڈ ماس نارے نہ دسے رت، رکت بوند نہ میل ملایا۔ روپ پرگٹائے نہ کوئی پنج تت، اپ تیج وائے پرتھی آکاش نہ رنگ رنگیا۔ ترے گن مایا نہ رنگے رت، من مت بڈھ نہ کھئے دھرایا۔ کرے کھیل ہر کلاپت، آپ اپنی رچن رچایا۔ ویس انیکا کرے ابناشی اُچت، پاربرہم پرہہ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ دیوے مان ساچے ست، دھن دھن جنیدی مایا۔ آپ سہائے اپنی رت، سچکھنڈ دوارے سوہیا پایا۔ اپنی گودی آپے چُک، آپے رہیا کھڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائے، جوتی جوت آپ جگایا۔ جوتی جاتا ہر نرنکار، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ بے عیب خدائی پروردگار، نورو نور ڈگمگائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، ساچا

حُکم آپ چلائیندا۔ شاہو بھوپ بن سِکدار، راج راجان اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سیس بٹھ سچّی دستار، ساچا تاج آپ کُکائیندا۔ پنچم مُکھ مُکھ کر تیار، شبد ناد دُھن وجائیندا۔ تریا راگ اپر اپار، پاربرہم اپنا آپے گائیندا۔ بودھ آگادھی ایکا کار، ہر جو ہر ہر آپ کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ در گھر ساچا ہر وڈیائیندا، رُپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیا۔ ساچے سُت دیا کمائیندا، ایکا حُکم رہیا سمجھائیا۔ اپنا ویلا وقت اپنے ہتھ رکھائیندا، تہت وار نہ بنت بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچے ور، دُھر فرمانا اک جنائیا۔ دُھر فرمانا ہر بھگوانا، اپنا آپ سنائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سُلطانا، عادل عدل کمائیندا۔ ایکا مندر اک کُکانا، اک بیانا آپ اڈائیندا۔ ایکا راج اک راجانا، ایکا رعیت ویکھ وکھائیندا۔ ایکا راگ اک ترانہ، ایکا ناد دُھن سنائیندا۔ ایکا ورتے اپنا بھانا، اپنے بھانے سد رہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبدی شبد دیوے ور، ساچی وست جھولی پائیندا۔ ساچی وست نام آدھار، اپنی جھولی آپ بھرائیا۔ ایکا حُکم ورتے ورتار، حُکمی حُکم سرب پھرائیا۔ ست ونجارے کرنا ساچا ونج وپار، بھل رہے نہ رائیا۔ کِریا کرے آپ کرتار، تیری سیوا سچ لگائیا۔ لوء پُری برہمنڈ کھنڈ محل اُسار، برہما وشن شو تیری انس اُچھائیا۔ ترے گن تیرا تہت بھنڈار، پنچم میلا سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا بھچھیا رہیا ورتائیا۔ ایکا بھچھیا نام انول، اپنی جھولی آپ بھرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی بولے ساچا بول، اپنا حُکم آپ جنائیندا۔ اک اکلّا نرگن نروریر بیٹھا تولے تول، تولنہارا دس نہ آئیندا۔ آد جُگاد رہے اڈول، اڈل اپنی کار کرائیندا۔ آپے وسے اپنے کول، اپنا پردہ آپے لائیندا۔ آپے مردنگ نام ڈھول، آپے دُھن ناد سنائیندا۔ آپے شبدی شبد رہیا مؤل، رُپ رنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وسنہارا ایکا گھر، گھر ساچا اک اُپائیندا۔ ایکا گھر ایکا ہر، ایکا مندر سوہا پائیا۔ ایکا ناری ایکا نر، نر نرائن اک اکھوائیا۔ اک دوار اک در، در دروازہ اک کھلائییا۔ اک سرور اک سر، ایکا رہیا ٹھائیا۔ ایکا گھاڑن ایکا رہیا گھڑ، ایکا بھن وکھائیا۔ ایکا اندر اک دھر، اک اک نام جوڑ جُڑائیا۔ وشو رُپ آپے کر، وشن اپنا بنس سُبھائیا۔ وشن اندر آپے وڑ، کول نابھی پھل کھلائییا۔ کولا امرت ویکھے سر، نابھی دھارا آپ چلائییا۔ آپے اپنا پرکاش کر، نرگن نرگن ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا شبد دیوے ساچا ور، ساچی ونڈ آپ ونڈائیا۔ آپے وشن آپے

اتر، آپے باہر سہائیندا۔ آپے شبد آپے گر منتر، ایشٹ روپ پرگٹائیندا۔ آپ بنائے اپنی بنتر، آپے کولا کول سہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، اپنا رنگ آپ چڑھائیندا۔ اپنا رنگ آپے رنگ، آپے ویکھ وکھائیا۔ اباشی کرتا سورا سرینگ، گھر
 بیٹھا سوہیا پائیا۔ وشنوں دوارے آپے لنگھ، پاربرہم روپ پرگٹائیا۔ برہم برہم وچے مردنگ، کول کول دئے ڈہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار دھار وچوں پرگٹائیا۔ دھار وچوں دھار کڈھ، ہر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن لڈائے لڈ، آپ اپنا میل
 ملائیندا۔ نرگن نرگن کرپا اڈ، اپنی ونڈ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ویکھنہار ہر برہمنڈ، برہم جوتی جوت جگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ کھیل کھلندڑا وڈ کھلاری، ایکا ایکنکاریا۔ پاربرہم برہم کر پساری، وشن دیوے اک ادھاریا۔ ایکا
 جوت جوت نرکاری، اپنا دیپک آپ جگا رہیا۔ ایکا شبد شبد دھنکاری، ناد انادی آپ سنا رہیا۔ ایکا روپ اگم اپاری، اگم اگمڑا آپ
 وکھا رہیا۔ اک محل اک اٹاری، نہچل دھام آپ سہا رہیا۔ ایکا شامبو بھوپ سچا سیکداری، تخت تاج اک جنا رہیا۔ ایکا حکم اک ورتاری،
 ایکا بھانا سد رکھا رہیا۔ ایکا سٹ اک ڈلاری، ایکا مات پت روپ پرگٹا رہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ پُرکھ
 اباشا، آپے کھیلے کھیل تماشا، اپنے منڈل اپنی راس آپ رچا رہیا۔ وشن برہما کر تیار، شنکر سنگ نبھایا۔ تینا وچولا سرجنہار، دس کیے
 نہ آیا۔ شبد سوہلا ایکنکار، آپ اپنا آپے گایا۔ جانے ڈھولا اپنی وار، اپنا بولا آپ جنایا۔ بنیا تولا پاوے سار، ایکا کنڈا ہتھ اٹھایا۔ جوتی
 جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا آپ سہایا۔ سچکھنڈ دوارے ہر نرنکارا، اپنا کھیل کھلائیندا۔ نرگن نرؤیر ہو تیارا،
 اندر باہر گپت ظاہر اپنی کل ورتائیندا۔ برہما وشن شو تن کر شنکارا، برہم برہم برہم میل ملائیندا۔ نہ کوئی دوسر دیوے ہور سہارا،
 ترسنا بھکھ نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ کھیل
 رچائی، برہما وشن شو کر پیار۔ ساچے شبد کرے کڑمائی، شبد سٹ جائے بلہار۔ سیوک سیوا اک سمجھائی، تینا وچولا اک نرنکار۔ وچھڑ
 کدے نہ جائی، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا حکم آپ ورتار۔ شبدی حکم ورتائیندا، پاربرہم گر
 کرتار۔ برہما وشن شو سمجھائیندا، تینا میلا ایکا وار۔ ایکا مائی گود بہائیندا، ایکا پتا کرے پیار۔ ایکا کنگن آپ سہائیندا، ایکا کرے سچ

شنگار۔ ایک منتر نام درڑائیندا، ایک کھان پین دے آبار۔ ایک مندر آپ سہائیندا، رو سس نہ کوئی اُجیار۔ ایک گیت انادی گائیندا، سارنگ
 سارنگی وجے نہ کوئی ستار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ اپر اپار ہر ہر کھیل، سچکھنڈ دوارے ربیا
 کرائیا۔ لیکھا جانے گرو گرو چیل، گر چیل ایک انک سہائیا۔ آپے وسے دھام نیل، دھام اولڑا اک وڈیائیا۔ اچرج پاربرہم پرہہ کھیل، برہما
 وشن شو ربیا سمجھائیا۔ آد نرنجن چاڑھ تیل، گھر ساچے سگن منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن دوارا اک سہائیا۔
 برہما وشن شو چرن دوار، سو پُرکھ نرنجن آپ بہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کر پیار، نرگن اپنا درس دکھائیندا۔ ایکنکارا دے ادھار، دھیرج دھیر
 دھیر دھرائیندا۔ آد نرنجن ہو اُجیار، نورو نور اک چمکائیندا۔ ابناشی کرتا میت مُرار، سر اپنا ہتھ دھرائیندا۔ سری بھگوان سانجھا یار، تتاں
 ایک مارگ لائیندا۔ پاربرہم پرہہ خبردار، آلس نندرا وچ نہ آئیندا۔ شبدا انادی سچ جیکار، دُھر دربار آپ سُنائیندا۔ کرے کھیل ہر کرتار،
 دوسر سنگ نہ کوئی نیہائیندا۔ شبدا شبدا ورتے کرتار، ورتا ورتا دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر دا لیکھا
 لیکھ وکھائیندا۔ دُھر دا لیکھا اگم اپارا، برہم وشن شو وکھائیا۔ شبدا کرے شبدا پیارا، دوباں وچولا بے پرواہیا۔ آد جگادی وسے کولا،
 دُور نیڑے نہ پنڈھ جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ شبدا تیری انس آپ سہائیا۔ ساچے سٹ تیری ساچی انس،
 برہما وشن شو اُپایا۔ پرہہ اپنا ویکھے آپے بنس، بنس سرینسا ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تتاں ایک رنگ رنگایا۔
 برہما وشن شو شبدا سچ میت، ایک دھار وکھائیا۔ سچ دوارا ٹھانڈا سیت، پاربرہم سچی سرنائیا۔ کون جنائے اپنی ریت، کون مارگ دے
 وکھائیا۔ کون پرگٹے سچ پریت، چرن دوار کون بہائیا۔ کون سُنائے ایک گیت، دوسر در نہ کوئی پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنا بھیو ابھیدا دے گھلائییا۔ تتاں میلا ایک دھار، شبدا سنگ نیہایا۔ برہما وشن شو کر وچار، گر گر رہیا دھیایا۔ کون بٹھے ساڈا
 بہار، کون بیڑائے تریا۔ کون لیکھا جانے آر پار، کون مدھ ویس وٹایا۔ کون روپ ہٹے کرتار، نرگن اپنا درس دکھایا۔ کون شبدا ملے بھنڈار،
 کون وست دے ورتایا۔ کون کھنڈا تیز کٹار، کون شستر لے چمکایا۔ کون ہٹے شاہ آسوار، کون روپ انوپ پرگٹایا۔ کون ساچے تخت بنے
 سیکدار، کون حُکمی حُکم سنایا۔ تیرا روپ اگم اپار، نرگن دس کیسے نہ آیا۔ نہ کوئی دسے جگت پَسار، لکھ چوراسی رچن نہ کوئی رچایا۔

ترے گن مایا بھرے نہ کوئی بھنڈار، پنج تت نہ کوئی رکھایا۔ جنگل جوہ نہ اُجاڑ پہاڑ، سمنڈ ساگر نیر نہ کھئے وبایا۔ گر پیر نہ کھئے اوتار، سادھ
 سنت دس نہ آیا۔ سورج چن نہ کوئی اُجیار، منڈل منڈپ نہ کوئی سُہایا۔ نام شبد نہ کوئی جیکار، ایشٹ دیو نہ کوئی بنایا۔ برہما وشن شو
 دوئے جوڑ جوڑ کرن نمسکار، در بیٹھے سیس جھکایا۔ شبد وچولا اُچی کرے پُکار، اپنا ڈھولا رہیا سُنايا۔ پاربرہم ہر کرے کرائے کرنیہار، اپنی
 کل آپ ورتایا۔ جگا جگنتر پاوے سار، بھل کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے تخت رہیا
 سُہایا۔ برہما وشن شو منگن منگ، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ سدا نیھاؤنا اپنا سنگ، ہوں بھکھک بھکھاری در آئیا۔ اک چڑھاؤنا اپنا رنگ،
 اُتر کدے نہ جائیا۔ تیرے مندر تیرے دوار تیرے گھر ہر جو آئے لنگھ، چرن دوار بیٹھے رہے گر لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا
 کر، ایکا بخش سچی سرنائیا۔ ستگر پورا دین دیا، پُرکھ اکال اکھوائیندا۔ سچکھنڈ وسائے سچی دھرمسالہ، ساچی درگاہ آسن لائیندا۔
 سْت دُلارا ویکھے بالا، بال نادانا راہ تکائیندا۔ برہما وشن شو ہوتے کنگالا، وست ہتھ نہ کھئے رکھائیندا۔ ہر جی ہر ہر ہوتے آپ کِرپالا، کِرپاندھ
 اپنی دیا آپ کھائیندا۔ ایکا پھل لگائے تتاں ڈالا، پھل پھلواری آپ مہکائیندا۔ مارگ دسے اک سُکھالا، چرن کول دھیان سمجھائیندا۔ پرہ چلے
 اولڑی چالا، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ لوک مات بنے دلالا، ساچی ونڈن ونڈ ونڈائیندا۔ ترے گن مایا جگت دوشالہ، اک اک نال جوڑ
 جڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سکھائیندا۔ ساچی سکھیا سکھاونہارا، ایکا حُکم
 سنائیندا۔ پاربرہم ورتے ورتارا، بھیو کوئی نہ پائیندا۔ وشن شو تیرا بھرے بھنڈارا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ لکھ چوراسی بھانڈا کر تیارا، گھٹ
 گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ کرے کھیل اپر اپارا، نرگن سرگن ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور،
 وست امولک جھولی پائیندا۔ برہما وشن شو در بن بھکھار در بیٹھے سیس جھکائی، پاربرہم ابناشی کرتے تیری سچ سرنايا۔ جگت جگدیش
 تیرے ہتھ وڈیائی، ہوں یاچک سیوک سیوک کمایا۔ تیرے حُکم رہے رضائی، تیرا حُکم اک بھایا۔ پرہ لیکھا لکھن نہ جائی، آد آد اپنی کھیل
 کھلایا۔ برہم برہماد وچی ودھائی، ساچی داد جھولی پایا۔ نام نامہ ساچے شہنشاہی، بودھ آگادھ شبد سنایا۔ اپنی کرے آپ پڑھائی، وشن
 اپنے رنگ رنگایا۔ ایکات رہیا سمجھائی، جی داتا دیا کمایا۔ سچ بھنڈار دئے ورتائی، برہم اپنا نام سُہایا۔ نش اکھر کرے پڑھائی، ساچا ڈھولا

آپے گایا۔ چارے ویداں دئے لکھائی، وشنوں تیرے سر بتھ ٹکایا۔ برہما میلا سہج سُبھائی، شنکر تیرا مان ودھایا۔ جو گھڑیا بھنّ وکھائی، پُرکھ ابناشی کھیل رچایا۔ رچنہارا دس نہ آئی، سْت دُلا رال رلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا ویس آپ وٹایا۔ برہما وشن شو کر صلاح، ڈھیہہ ڈھیہہ پئے سرنائیا۔ پُرکھ ابناشی لوک مات کون رُپ بنے ملاح، جُگ جُگ بیڑا بنّ ترائیا۔ کون نام دئے صلاح، صفتی صفت صلاحیا۔ کون کھیڑا دئے وسا، کون نگر سوہا پائیا۔ کون جھیڑا دئے مُکا، اتم اپنا پنڈھ مُکائیا۔ کون رُپ جوتی جوت لئے مِلا، برہما وشن شو ایکا منگ منگائیا۔ شبد سْت اپنا بولا دئے سُنا، بھيو ابھیدا آپ گھلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، در گھر ساچے سوہا پائیا۔ وشن برہمے شو ہر جنائیندا، کِریا کر اگم اپار۔ لکھّ چوراسی سیوا لائیندا، گھاڑن گھڑ بن ٹھہیار۔ چار جُگ ونڈ ونڈائیندا، چارے ویداں بن لکھار۔ چارے بانی آپ پڑھائیندا، چارے کھانی کر تیار۔ چار ورنان رنگ رنگائیندا، چار یاری دئے ادھار۔ چار چار ویس وٹائیندا، چار کُنٹ خبردار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی کار۔ چار جُگ اک چوکر، لوک مات ونڈ ونڈائیا۔ اپنے اکھّر تھلے لائے ایکا اوکڑ، لکیر تقدیر آپ کھچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھيو آپ سمجھائیا۔ ایکا چوکرئی نوّ نوّ چار، نوّ سْت رہن نہ پائیا۔ اک چووی اوتار گر گر اپنا رُپ دھرائیا۔ سنت بھگونت جگت کرے پیار، گرُمکھ گرسکھ لئے جگائیا۔ مَورکھ مُگدھ انجان منکھ مارے مار، دوتی دُشت دئے کھپائیا۔ ایکا منتر کر اُجیار، جُگا جُگتر کرے مات پڑھائیا۔ لکھّ چوراسی ویکھے ویکھنہار، نرگن سرگن تهاؤں تھائینا۔ برہمے وشن شو تیرا اک پیار، پُرکھ ابناشی آپ نیہائیا۔ گھٹ گھٹ اندر کر پَسار، تیرا مندر دئے سہائیا۔ نوّ نوّ چار اتم اترے پار، چوکرئی جُگ رہن نہ پائیا۔ کلجُگ بھوئے زین اندھیری اندھ اندھیار، ساچا چند نہ کوئی چڑھائیا۔ لکھّ چوراسی بھوئے وبھچار، نار کنت نہ کھئے ہنڈھائیا۔ لیکھا جُکے گر پیر اوتار، سادھ سنت نہ کھئے سہائیا۔ دُھر دی بانی مارے بان اپار، دُھر فرمانا شبد جنائیا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتار، حُکم اٹل آپ شہنشاہیا۔ شاہ پاتشاہ ہو تیار، نرگن نور کرے رُشنائیا۔ لوک مات کھیل اپار، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، برہما وشن شو سمجھائیا۔ برہمے وشن شو سُن کر دھیان، پاربرہم پرہ آپ سمجھائیندا۔ کلجُگ اتم ویکھے مار دھیان، لوک مات ویس وٹائیندا۔ نہکلنک پرگٹ بھوئے بلی بلوان، نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔

ست نشانہ دیوے چاڑھ، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ کھیلے کھیل دو جہان، لوآن پُریاں ویکھ وکھائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ چُکائے کان، جیرج
 انڈ پھول پُھلائیندا۔ ناتا توڑ جیو شیطان، شبد کمان ہتھ اُٹھائیندا۔ دیونہارا دُھر فرمان، ایکا اکھ نام پڑھائیندا۔ کلجگ اتم ویکھے آن، رُوپ
 انوپ آپ دھرائیندا۔ وشنو کرے آپ پروان، آپ اپنا میل ملائیندا۔ برہمے تیری چُکے کان، برہم اپنی انس بنائیندا۔ شنکر چُکے پین کھان،
 لہنا دینا آنت نہ کوئی وکھائیندا۔ پرگٹ ہویے سری بھگوان، نہکنک ناؤں دھرائیندا۔ ڈنکا وجے وچ جہان، ہر ساچا آپ وجائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا آپ سمجھائیندا۔ برہما وشن شو دھوے دھوے جوڑ، چرن کول دھیان لگائیا۔ پاربرہم کون کوٹے آئے
 دوڑ، کون رُتری مات سُہائیا۔ کون لگائے دو جہان پوڑ، کون ڈنڈا ہتھ رکھائیا۔ کون رُوپ ویکھے لکھ چوراسی پھل مٹھا کوڑ، کون ریٹھے بہن
 وکھائیا۔ کون رُوپ بُجھائے لگی اوڑ، امرت میگھ میگھ برسائیا۔ کون رُوپ لکھ چوراسی ترسنا دیوے ہوڑ، بھانڈے گھڑ نہ کوئی بنائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں یاچک ڈھیہ پئے سرنائیا۔ ستگر ساچا آپ سُنائے، پُرکھ اکال دیا کھائیندا۔
 کلجگ ویلا اتم آئے، نو سو چرانوے چوکڑی جُگ گِیرا آپ دوائیندا۔ پنج ت گر نہ کوئی اکھوئے، شبد گر اک دھرائیندا۔ جوتی جوت
 ڈگمگائے، اجونی ریت ویس وٹائیندا۔ سرگن ویکھے تھاون تھاین، نو کھنڈ پرتھی پھول پُھلائیندا۔ ستان دیپاں پھیرا پائے، آوندا جاندا دس نہ
 آئیندا۔ لوآن پُریاں دئے پلائے، کروڑ تینتیس سرب گُرائیندا۔ برہما وشن شولے جگائے، آپ اپنا حُکم سُنائیندا۔ چارے مَکھ چارے بانی ویکھے
 تھاون تھاین، چارے ویداں کھوج گُھجائیندا۔ شاستر سمرت پھول پُھلائے، انجیل قرآناں پردہ لاپندا۔ گیتا گیان ویکھے اٹھاراں دھیائے، دُھر دی
 دھار آپ جنائیندا۔ کلجگ اتم کرے رُشنائے، نرگن رُوپ ڈگمگائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن رُوپ پرگٹائے، اپنا بل آپ وکھائیندا۔ نہکنکا کل ورتائے،
 کل کلکی آپ اکھوائیندا۔ وشن برہما شولے ملائے، ترے چیلے ایکا ماتا گود بہائیندا۔ لکھ چوراسی بھانڈے بہن وکھائے، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔
 اپنی سازن ہر آپے ساز وکھائے، اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ اپنا رُوپ پرگٹائیندا۔ اک
 چوکڑی چار جُگ اُترے پار، نو نو چار گِیرا آپ دوائیا۔ پرگٹ ہویے نہکنک ہر اوتار، نرگن اپنا رُوپ پرگٹائیا۔ کلگی توڑا سپس دستار،
 شبدی جوڑا جوتی جوت ہویے گُرمائیا۔ اکئی گھوڑا ہر نرنکار، دو جہاناں آپ بھوئیا۔ درگاہ ساچی لایا ایکا پوڑا، سوہنگ شبد کرے

پڑھائیا۔ برہم پاربرہم پرہ آپے بھڑا، نرگن سرگن لیکھا تھاون تھائیا۔ کلجگ بھتے ریٹھا کوڑا، نام کھنڈا ہتھ اٹھائیا۔ روپ پرگٹے براہمن گوڑا، ورن گوت نہ کوئی جنائیا۔ اچے ٹلے پربت آپے چڑھیا گہر گورا، گہر گمبھیر آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا، کلجگ میٹے اندھیری راتا، کالی دھار رہن نہ پائیا۔ نرگن زرویر پُرکھ اکال، اکم اگمڑی کار کھائیندا۔ چرناں ہیٹھ دیائے کال مہاکال، دو جہاناں پھیری پائیندا۔ برہما وشن شولے اٹھال، کلجگ ویلا اتم آئیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے گھالی گھال، گھٹ گھٹ اندر آپ پھولائیندا۔ شبدا نادی وجے تال، چھتی راگ بھیو نہ آئیندا۔ سرشٹ سبائی ویکھے پت ڈال، پھل پھلواڑی پھول پھلاییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، اک اکلا وسنہارا سچ محلہ، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ درگاہ ساچی دھام سہایا، پُرکھ ابناشی ڈیرہ لا۔ کلجگ اتم کھیل کھلایا، نرگن نرگن روپ دھرا۔ سرگن جوتی جوت جگایا، نور نورانہ ڈگمگا۔ کایا کوٹ قلعے وسایا، سمبل نگر ناؤں دھرا۔ گوبند لیکھا دے چکایا، لیکھیا لیکھ نہ کھتے مٹا۔ گرسکھاں دیوے ٹھنڈی چھایا، سر اپنا ہتھ رکھا۔ بال نیا نے لے اٹھایا، اپنی گود لاڈ لڈائے جوں پتا ماں۔ مات پت آپ ہو جایا، پھڑ پھڑ ہنس بنائے کان۔ جو جن سرنائی آیا، لکھ چوراسی پھند دے تڑا۔ رائے دھرم نہ دے سزایا، چوتھے پورے دے چڑھا۔ چوتھا پد آپ وکھایا، تیجا نیتر دے کھلا۔ راتی ستیاں درس دکھایا، دوئے دوئے اکھڑ جاپ جیا۔ سوہنگ منتر اک درڑایا، اک اکلا پھیری پا۔ سرشٹ سبائی رہیا بلایا، گرمکھاں بنے آنت ملاح۔ کلجگ بیڑا لے ترایا، ایکا دیوے سچ صلاح۔ ستگر چرن سچی سرنایا، نتھوویاں دیونہارا ساچا تھان۔ درگاہ ساچی دھام سہایا، پھڑ پھڑ پار کرائے بانہ۔ بھو ساگر نہ کھتے رڑایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نرگن اپنا کھیل کھلایا۔ نرگن داتا سورپیر، جودھا بلی بلوان بلکاریا۔ شبدا نشانہ مارے ایکا تیر، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کرے پار کیناریا۔ ترے گن مایا گھتی جائے وہیر، پنج تت رووے زارو زاریا۔ لکھ چوراسی لتھے چیر، چاروں گنٹ ہاکاریا۔ نہ کوئی سہائی پیر فقیر دستگیر، ملا شیخ مسائق مکھ شرما رہیا۔ پنڈت پاندھا کتے نہ کھتے زنجیر، امرت آتم سیر نہ کھتے پیا رہیا۔ بن ستگر پورے چوٹی چڑھے نہ کھتے اخیر، گرنٹھی پڑھ پڑھ رسنا جہوا سرب پلا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، لکھ چوراسی ویکھ وکھا رہیا۔ لکھ چوراسی ویکھن آیا، نرگن جوتی جامہ دھار۔ گرمکھ ساچے پرکھن آیا، گر

گوبند کر پیار۔ لکھ چوراسی وچوں رکھن آیا، نہکلنکی جامہ دھار۔ ستجگ ساچا مارگ دسن آیا، سوہنگ شبد سچا جیکار۔ لسی وچوں
 مکھن ورولن آیا، نام مدھانا ایک ڈار۔ گھر گھر اندر ڈونگی گندر پھولن آیا، کایا کپڑ کھول بند کواڑ۔ گرمکھاں اندر آپے بہ بہ بولن آیا، ناد
 سنائے سچی دھنکار۔ دھر دی پریت گرمکھاں اُنوں گھول گھولن آیا، نرگن سرگن کر پیار۔ کایا چولی آپ بدلاون آیا، رنگ رنگیلا دیوے
 چاڑھ۔ گرمکھ جگ جگ وچھڑے میل ملان آیا، کل کلکی لے اوتار۔ سمت ستاراں ایک ڈھولا گاون آیا، اُچی کوک کرے پکار۔ چار
 ورنان لوک مات ورولن آیا، خاکی خاک پاوے سار۔ کھتری براہمن شوڈر ویش اپنے کنڈے تولن آیا، اوج نیچ کرے وچار۔ راج راجان شاہ
 سلطان جگت خزینہ پھولن آیا، مایا رانی آئے ہار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ اتم کرے خوار۔
 کلجگ اتم خواریا، چاروں گنٹ ہاکار۔ ناتا تھے چار یاریا، اللہ رانی رووے زارو زار۔ سنگ محمد نہ کرے پیاریا، اناالحق نہ کھئے وچار۔
 مقامے حق نہ کھئے نعریا، ملے میل نہ بے عیب پروردگار۔ ناتا تھے جیو گواریا، ایک بھلیا سانجھا یار۔ چاروں گنٹ پاسا ہاریا، ہر جو مارے
 شبدی مار۔ کھیلے کھیل جگت جواریا، سار پاشا کر تیار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کلجگ
 کریا دئے نوار۔ کلجگ کوڑا ناتا تٹنا، انت رہن نہ پائیا۔ جوٹھا جوٹھا پنڈھ مکننا، دُور ڈراڈا پنڈھ مکائیا۔ لکھ چوراسی بوٹا سکنا، ہریا سنج
 نہ کھئے کرائیا۔ سنگھ شیر دلیر ایک بکنا، کلجگ جھل کوک کوک سنائیا۔ شاہ سلطاناں راج راجاناں تخت چھڈ چھڈ لکنا، سیس تاج نہ کھئے
 ٹکائیا۔ ہر کا بھانا کدے نہ رُکنا، گوبند لیکھا گیا لکھائیا۔ گرمکھ ور لے ستگرُو دوارے آ کے جھکنا، جس سر اُپر ہتھ ٹکائیا۔ دانا پانی سب
 دا مکننا، وشنو دیوے نہ رزق سبائیا۔ برہما نو سو چرانوے چوڑی جگ سکھدا رہیا سکھنا، کون ویلا پرہ ساچے سچ ملے سرنائیا۔
 شنکر ہتھ ترسول نہ کھئے رکھنا، باسک تشکا نہ گل لٹکائیا۔ گرمکھ ورا پاربرہم ابناشی کرتے اپنی سرن رکھنا، سرنگت اک وڈیائیا۔ لکھ
 کروڑی کرے ککھنا، کرتا قیمت کھئے نہ پائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی ہووے گھر سکھنا، دیا باقی نہ کوئی جگائیا۔ کرے کھیل پرہ الکھ الکھنا، الکھ
 اگوچر اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ست ستوادی ساچا مارگ شاہ پاتشاہ ایک دسنا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ساچے لے جگائیا۔ ہرجن اٹھائے چار ورن، سویا کھئے رہن نہ پائیا۔ نیتز کھولے

برن پھرن، نیج نیتر نُور رُسنائیا۔ کِریا کرے ہر کرنی کرن، کرتا پُرکھ دیا کھائیا۔ آپے بیٹے ترنی ترن، گُرسکھ ساچے لے ترائیا۔ لیکھا چُکے مرن
 ڈرن، لکھ چوراسی نہ کھئے بھوائیا۔ بخشے ٹیک دُھر درگاہی ایکا چرن، چرن کول کول پُھل مہکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کلجگ تیری اتم ور، گُرمکھ اپنے رنگ سہائیا۔ گُرمکھ انگیکار کر کر، اپنا بھویو جنائیندا۔ اتم جوتی نُور دھر دھر، اگیان اندھیر
 مٹائیندا۔ چرن دھوڑ ہا سر سر، دُرمت میل گوائیندا۔ نام بھنڈارا آپے بھر بھر، پوجا پاٹھ نہ کھئے کرائیندا۔ درس دیکھائے گھر گھر، رُپ انوہ
 آپ وٹائیندا۔ چار جگ دے وچھڑے پھڑ پھڑ، کلجگ اتم میل ملائیندا۔ آپ بندھائے اپنے لڑ لڑ، ایکا پلُو نام اٹھائیندا۔ درس دیکھائے آگے کھڑ
 کھڑ، جوتی جوت جوت ڈگمگائیندا۔ ساچی وستو آگے دھر دھر، ترے وستو مُول چُکائیندا۔ لیکھا چُکے ناری نر، برہم پاربرہم سہائیندا۔
 کلجگ اتم اپنی کِریا آپے کر، پُورب لہنا جھولی پائیندا۔ پاربرہم پت پریشور سوامی نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، رُپ رنگ نہ کھئے وکھائیندا۔
 گُرسکھاں اندر جائے وڑ، آؤندا جاندا دس نہ آئیندا۔ قلعے توڑ ہنکاری گڑھ، مایا ممتا موہ چُکائیندا۔ پنچ وکارا مارے مار، کام کرودھ لوہ موہ
 ہنکار نیڑ نہ آئیندا۔ اتم سیجا چرن دھر، سہنجی سیج آپ سہائیندا۔ برہم پاربرہم پرہ لے پھڑ، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ جوت اندر جوتی
 دھر، جوتی جوت وچ سہائیندا۔ نہ جنے نہ جائے مر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ کلجگ کورٹا چُکے ڈر، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ ساچے پار لنگھائیندا۔ گُرسکھ اترے پار کنارہ، منجھدھار نہ کھئے رُڑھائیا۔ ستگر صاحب
 سُلطان ایشٹ درشٹ دیوے اک سہارا، نام ندھان جھولی پائیا۔ ایش جیو اتم پرما تم نیج گھر کر پیارا، پنڈ برہمنڈ کھوج کھوجائیا۔ شبد ناد دُھن
 اکم جیکارا، انحد راگ اولٹا آپ سُنائیا۔ امرت اتم سرور ٹھنڈا جل نیجھ دھارا، سچ پیالہ دین دیا نام پیائیا۔ پرگٹ ہو گر کرتارا، پاوے
 سار نرنکار نراکارا، نزویر مورت اکال وڈ وڈیائیا۔ گُرسکھ سوہن سچ دوارا، ستگر پُورا پاوے سارا، ایتھے اوتھے دو جہان ویکھنہارا، ویکھے
 مار دھیان، اک جنائے سچ نشان، نام نشانہ ہتھ اٹھائیا۔ گُرمکھ گوی میلا کھن، سینتا سرتی پائے رام، سوانی گوبند کرے پرنام، ساچا ہانی
 گھر میلا سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ تیری اتم ور، سنت سہیلے میلے اپنے گھر،
 گر چیلے ایکا اپنے رنگ رنگائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، اک اکلا انہو رُپ پرکاش پرکاش وچ رکھائیا۔

★ ۲۱ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی گرچین سنگھ دے گرہ پنڈ سدا سنگھ والا، ضلع فروزپور ★

سو پُرکھ نرنجن ہر سمرتھ، دین دِیال وڈی وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن مہا اکتھ، اولڑی چال بے پرواہیا۔ ایکنکارا چلائے اپنا رتھ، آد جگاد سیو کھائیا۔ آد نرنجن ہر پرگٹ، نور اُجالا جوت کرے رُشنائیا۔ سِری بھگوان اپنی رکھے امولک وتھ، آپ اپنے وچ ٹکائیا۔ ابناشی کرتا ساچا مارگ ایکا دس، آپ اپنا ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم گائے گاتھ، اپنا ناؤں آپ اُچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنے رنگ آپ سہائیا۔ نرگن رنگ اولڑا، دس کسے نہ آئیندا۔ کرے کھیل اک اکلڑا، عقل کل دھاری ناؤں دھرائیندا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملڑا، پُرکھ ابناشی آسن لائیندا۔ نہچل دھام اُچ اٹلڑا، نرور اپنا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ نرگن دھار بندھائیندا، پاربرہم بے آنت۔ جوتی جوت ڈگمگائیندا، کھیلے کھیل سِری بھگوت۔ مدھ سوڈن آپ اکھوائیندا، اکال مورت آد آنت۔ دیا باقی ڈگمگائیندا، آد انادی کھیلے کھیل جگا جگنت۔ اپنی بنت آپ بنائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ کھلاییندا۔ نرگن کھیل کر اپارا، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ سچکھنڈ نواسی کھول دوارا، سچکھنڈ ساچی سیج سہائیا۔ گھر مندر دیپک کر اُجیارا، پرکاش پرکاش وچ ٹکائیا۔ سچ سنگھاسن شاہ سِکدارا، ایکا حُکم سُنائیا۔ نرگن اندر نرگن باہرا، نرگن گیت ظاہرا روپ وٹائیا۔ نرگن شبد نرگن جیکارا، نرگن نعرہ اپنا لائیا۔ نرگن سُن آگم و سہ دھواں دھارا، سُن سہادھ بیٹھا مُکھ چھپائیا۔ نرگن نرکار کر آکارا، آپ اپنا روپ وٹائیا۔ نرگن کول نرگن امرت دھارا، نرگن پھل پھل مہکائیا۔ نرگن برہم نرگن پاربرہم کر پسارا، نرگن روپ انوپ درسائیا۔ نرگن شنکر شاہ سوارا، نرگن و سہ ہر گھٹ تھائیا۔ نرگن رو سس نور کر اُجیارا، جوت جوت وچ ٹکائیا۔ نرگن ونڈے ونڈ آگم اپارا، اپنی ونڈن اپنے ہتھ رکھائیا۔ نرگن لکھ چوراسی کر تیارا، گھٹ گھٹ اپنا روپ درسائیا۔ نرگن چار کھانی بھر بھنڈارا، ترے گن مایا بندھن پائیا۔ نرگن آتم برہم ایش جیو دے سہارا، جگت جگدیش دے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کھیلے کھیل آگم اپارا، الکھ اگوچر بھیو نہ رائیا۔ کھیلے کھیل آگم اپارا، آگم آگمڑی کار کرائیندا۔ لکھ چوراسی ہو اُجیارا، گھر گھر وچ جوت جگائیندا۔ لیکھا جانے سورج چن ستارا، منڈل منڈپ آپ اُپائیندا۔ لوآن پُریاں بٹھ دھارا، برہمنڈاں کھنڈاں رنگ رنگائیندا۔ رو سس منگن در بھکارا، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ پرہہ

ابناشی کوٹی روپ ورتے تیرا ورتارا، کون دھار رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا اکھڑ آپ پڑھائیندا۔ رو سس ہر
 شبد جنئے، اپنا بھیو کھلائیا۔ اپنی جوت جوت جگئے، جوتی جاتا بے پرواہیا۔ کوٹن کوٹی کوٹ روپ آپ پرگٹئے، گھٹ گھٹ کرے رُشنائیا۔
 سگلا ساتھی بن رکھئے، آد جگادی ویکھ وکھائیا۔ مہاسارتھی کھیل کھلئے، دو جہاناں وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا
 کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ رو سس تیری ساچی کار، ہر ساچا آپ سمجھائیندا۔ اٹھ پھر چرناں رکھاں اُپر بہار، نیتر نین دس نہ آئیندا۔ نین
 مُوند بھئے کرتار، ایکا نیتر تیرے تیج سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اک اکلّا کھیل کھلائیندا۔ اک اکلّا کھیل کھلائیا،
 ہر خالق بے پرواہ۔ سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیا، پُریاں لوآں رہیا راہ تکا۔ اپنی جوت کر رُشنائیا، تھر گھر گنڈا دیوے لاه۔ کوٹن کوٹ کرن
 دھرائیا، گنتی وچ نہ سکے آ۔ اک کرن اپنی ونڈ ونڈائیا، برہمنڈاں کھنڈاں وچ جائے سما۔ اک اک نال حصہ رہیا کرائیا، رو سس دیوے
 جھولی پا۔ پاربرہم پرہ بھئے سہائیا، تیری جوت نہ سکے کھئے کھچا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ اپنا گیڑا آپ بھوائیا، بیٹھن دیوے نہ کیسے
 تھان۔ چاروں گنٹ اپنے چرناں بہار دبائیا، لیکھا جانے تھائوں تھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جوتی
 جوت جوت پرگٹائیا۔ ہر چرن کھیل اپارا، رو سس سپس اُٹھائیندا۔ پُرکھ ابناشی نجھر دھارا، زرویر آپ وہائیندا۔ چرن کول سچ سہارا،
 کرن کرن آپ پرگٹائیندا۔ پاوے سار سرب سنسارا، برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھائیندا۔ لوک مات دئے آدھارا، لکھ چوراسی وقت سہائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، وسنہارا ساچے در، اپنا ویلا آپ سہائیندا۔ رو سس دے پرکاش، پرہ ساچے سگن منایا۔ برہما وشن
 شو بھئے داسی داس، دوس زین سیو کمایا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناش، پرتھی آکاش ونڈ ونڈایا۔ وشنوں تیرا ساس گراس، پاربرہم اپنا بھنڈارا
 رہیا ورتایا۔ برہمے تیرا برہم پرکاش، لکھ چوراسی جیو آتم ایش جیو رنگ رنگایا۔ شنکر تیرا ترکھا سواس، ترے گن مایا دئے بُجھایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا بھیو آپ جنایا۔ ترے گن مایا لکھ چوراسی بنت بنا، گھٹ بھانڈے آپ سمائیا۔ وشن برہما شو ویکھے
 تھائوں تھان، تھان تھنتر سوہیا پائیا۔ رو سس آپ چمکا، اپنے چرناں ہیٹھ رکھائیا۔ اپنا گیڑا رہیا گیڑا، گیزنہارا دس نہ آئیا۔ ایکا رنگ رہیا
 رنگا، دو جا روپ نہ کھئے درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ سورج چن ہر جوت جگا، ایکا رنگ

رنگایا۔ برہما وشن شو لکھ چوراسی بنت بنا، پاربرہم ابناشی کرتے آگے بیٹھے سپس جھکایا۔ تیرا لیکھا کوئی جانے نہ، تیرا بھیو کیسے نہ پایا۔
 کون روپ کھیل دئے کھلا، لوک مات ہوئے سپایا۔ کون جیو جنت دھندے دیوے لا، کون مارگ دئے صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی ویکھے گھر، مانس منکھ آپ اُچایا۔ مانس تیری ساچی ونڈ، پُرکھ ابناشی آپ ونڈائیا۔ تِنّ سو سٹھ ہاڈی دتی
 گنڈھ، اپنی ہتھیں گنڈھ پوائیا۔ باہر رکھیا مارو ڈنڈ، سپس جگدیش ویکھ وکھائیا۔ چار رلائے جیرج انڈ، اُتبھج سینج کھیل کھلائیا۔ تِنّ سو
 پیٹھ جیو انڈ پنڈ برہمنڈ، کایا گرھ آپ سہائیا۔ اندر سٹا دے کر کنڈ، اپنا رو اپنا سس اپنا تیج وچ چھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، برہمے وشن شو سمجھائیا۔ برہمے وشن شو ہر سمجھائیندا، مانس مائکھ ویکھ وچار۔ رو سس ونڈ ونڈائیندا،
 تِنّ چھ پنج دئے آدھار۔ اپنی کھیل آپ کھلائیندا، چار ورن چار جگ چار بانی کر پیار۔ باران راسی ویکھ وکھائیندا، نرگن نرگن کھیل نیار۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، بھیو ابھیدا آپ جنائیندا۔ باران راسی کھیل اپارا، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔
 ایک گن ڈھائی گھر، چند اُپر سورج دھر، جوتی جوت جگائیندا۔ بے آنت بے پرواہ اُپر کھڑ، آپ اپنا ویکھ وکھائیندا۔ باران ڈھٹیا تیس در،
 جگدیش کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، در سہنجنا آپ سہائیندا۔ باران تیس ونڈ ونڈا،
 برہمے وشن شو سمجھائیندا۔ باران تیس لیکھ لکھا، گن ندھان گن پائیندا۔ تِنّ سو سٹھ جوڑ جڑا، اپنا اکٹھ آپ کرائیندا۔ ایک ایک لئے اُچا،
 سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیندا۔ ایک چوکا نال رلا، چارے مکھ برہمے صلاحیندا۔ پنچم مکھ تاج بنا، سپس جگدیش آپ ٹکائیندا۔ تِنّ سو
 پیٹھ اپنے رنگ رنگا، تِنّ پنج چھ سنگ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپے لاپندا۔ اپنا پردہ لاپنہارا، بھیو
 ابھیدا دئے کھلائیا۔ اپ تیج وائے پرتھمی آکاش کر اُجیارا، من مت بڈھ وچ ٹکائیا۔ اٹھاں تتاں کھیل نیارا، اٹھے پھر کرے رُشنائیا۔ اٹھ پھر ونڈ
 سنسارا، نرگن سرگن دھار چلائیا۔ دوہاں وچولا بے پرواہ ہر میت مُرارا، لیکھا لکھ نہ سکے کھئے رائیا۔ آدھ وچکارے رکھے اپنی دھارا، شاہ
 سوار پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا ہر، درگاہ ساچی سوہیا پائیا۔ اٹھ پھر ونڈن ونڈ، دوئے دوئے روپ
 پرگٹایا۔ کھیلے کھیل وچ برہمنڈ، وربھنڈی کھوج کھجایا۔ ایک حصّہ جیرج انڈ، دوچا اُتبھج سینج نال رلایا۔ آدھ وچکارے سٹا دے کر کنڈ،

۱۱۱۹ ۱۱۱۹
 پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا آپ وسایا۔ ترے گن دھار ہر نرنکار، ایکا پھر سمائیا۔ ایکا پھر کر وچار، اٹھ ت کرے کُرمائیا۔ اٹھاں تتاں پاوے سار، نو در لیکھا سہج سُبھائیا۔ نو در لیکھا جانے جانہار، ست پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ نو اٹھ ست کر وچار، چووی دھار آپ بندھائیا۔ چوہیاں وچوں ہونے باہر، چوہٹ سار اپنی کھیل کھلایا۔ ایکا ڈھنیا مارے مار، اپنی چال آپ بدلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گھڑی پل آپ ہو جائیا۔ اپنی ونڈ ونڈ کرتار، در گھر ساچے سچ کرائیا۔ برہمے وشن شو دے آدھار، ایکا مت تت سمجھائیا۔ رو سس ہویا اُجیار، سیوک سیوا سچ کائیا۔ جُگا جُگنتر کھیل نیار، دوس رین ونڈ ونڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا وست جھولی پائیا۔ کون روپ ہونے رین، کون روپ دوس سہایا۔ کون روپ ناتا بنے ساک سجن سین، کون روپ مات پت بہین بہایا۔ کون روپ لیکھا چُکائے لہنا دین، کون روپ نیتز نین درس کرایا۔ کون روپ وکھائے ساچا گہن، کون بستر ہتھ اُٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا انک دے سمجھایا۔ پاربرہم سمجھائے، ترے گن اتینتا بہن۔ اپنی کھیل آپ کھلے، دوس رین ونڈ ونڈائے، دس نہ آئے کھے چن۔ جُگا جُگنتر سیوا لائے، اپنا پندھ نہ سکے کوئی گن۔ حُکمی حُکم آپ پھرائے، آپے ویکھے چہن چہن۔ ساچی وست پہلاں جھولی پائے، بہڑی رین پیاری بہن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، برہمے وشن شو دتا ایکا ور، آپ اپنی وست چن۔ بہڑی رین ملی دات، برہما وشن شو خوشی منائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھلاپات، ساچی ونڈ ہتھ پھرائیندا۔ لکھ چوراسی تن من ناتا تے رات، آلس نندرا وچ بہرائیندا۔ رسنا جہوا نہ گائے کوئی گاتھ، سگلا ساتھ نہ کھے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بہڑی رین ناؤں دھرائیندا۔ بہڑی رین آئی مات، لکھ چوراسی ویکھ وکھایا۔ دھر درگاہی ایکا دات، جیو جنت سرب ورتایا۔ اپنے نال جُڑایا نات، ناتا جُڑیا وچھڑ نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بہڑی رین دے وڈیائیا۔ بہڑی رین پہلی وار، اپنا روپ پرگٹایا۔ اپنے مُکھ گھنگٹ لے اُتار، سورج چن مُکھ چھپایا۔ دھرت دھول دے سہار، اپنا پلو آپ اُٹھایا۔ لکھ چوراسی چاروں گنٹ ویکھے وارو وار، اپنا گیڑا آپ دواوا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا لیکھا بہ سمجھایا۔ بہڑی رین پینڈا گیا مُک، رو سس کرے چڑھایا۔ پُرکھ ابناشی ویکھے لک لک، تھر گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ آد جُگاد سیس جگدیش

سب دا رہیا جھک، نیتر نین نہ کھئے اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی ریتی آپ چلائیآ۔ ساچی ریت چلائیندا، جُگا
 جُگنتر ساچی کار۔ دوس رین ونڈ ونڈائیندا، گھڑی پل کر تیار۔ ماس برس کھیل کھلائیندا، آٹھ پہر ایک دھار۔ جگت چوکڑی پار کرائیندا،
 لیکھا جانے آپ نرنکار۔ برہمے وشن شو سمجھائیندا، لوک مات چلے کار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل اپر اپار۔
 برہمے وشن شو کر ارداس، در ساچے سپس جھکایا۔ کون جُگ تیری مکے راس، کون لیل ویکھ وکھایا۔ کون رُپ ہوئے پرکاس، نورو نور کر
 رُشنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا پنڈھ مُکایا۔ کون ویلے مکے پنڈھ، دوس رین رہن نہ پائیا۔
 کون ویلا مُکھ چھپائے سورج چند، کون ویلا اندھ اندھرا دئے دُہائیا۔ کون ویلا ہوئے بخشند، لوک مات بخشش جھولی پائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، آنت اپنا بھیو کھلائیا۔ بھیو کھلائے ہر بھگونت، شبدي شبد جنایا۔ کرے کھیل پرہ
 بے آنت، بے آنت پرہ دی مایا۔ نو نو چار چوکڑی کھیلے کھیل ہر ہر کنت، دوس رین دائی دایا سیو کھایا۔ لکھ چوراسی گود بہائے نال رلائے
 گر پیر اوتار سادھ سنت، سب دا لیکھا آپ لکھایا۔ جُگ جُگ مہا جانے جنائے ہر آگت، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی رایا۔ کلجگ ویلا آئے آنت،
 نو سو چرانوے چوکڑی جُگ گیڑا پنڈھ مُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو رہیا کھلایا۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، نرگن
 نرائن آپ سمجھائیندا۔ نہکلنکی جامہ پاؤنا، تتوت نہ کھئے وکھائیندا۔ آتم پر ماتم ویکھ وکھاؤنا، ایش جیو کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا ویلا آپ سہائیندا۔ اپنا ویلا آپ سہاونا، بھل رہے نہ رائیا۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹاونا، نرگن جوت کر رُشنایا۔
 لکھ چوراسی پھول پھلاونا، گھر گھر پھیرا پائیا۔ بھگت بھگونت آپ اٹھاونا، اپنا لیکھا دئے سمجھائیا۔ دئی دویتی پردہ لاہونا، اندھ اندھیر دئے
 گوائیا۔ جوت پرکاش اک کراونا، نورو نور نور سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ویلے آنت
 بے پرواہیا۔ ویلا آنت سہاونا، پاربرہم ہر کرتار۔ نہکلنکی جامہ پاونا، نرگن نرویر آگم اپار۔ بھنڑی رین آپ سہاونا، کرے کھیل وچ سنسار۔
 گرمکھ ورلے آپ اٹھاونا، میل ملائے دھر دربار۔ جیو جنت گوڑھی نیند سواونا، ترے گن مایا پردہ ڈال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، آپے پاوے اپنی سار۔ بھنی ریڑیئے ہر پائے سار، کلجگ ویلا دئے دُہائیا۔ گرسکھان نال کر سچ پیار، تیرا کنت خوشی منائیا۔ بنیا

وچولا دُھر دربار، ساچا ڈھولا رہیا گائیا۔ پردہ اوبلا چُکے اتم وار، تیرے نیتر نین ویکھ وکھائیا۔ کلجگ کوڑا گھنگٹ دئے اُتار، مستک رہے
 نہ ٹکا شاہیا۔ جاگرت جوت ہبئے اُجیار، جگت جگدیش دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور،
 بہنڑی زین دئے وڈیائیا۔ بہنڑی زین چڑھیا چا، اُٹھ اُٹھ خوشی منائیا۔ ستگر پورا ملیا اک ملاح، بیڑا بئے دیوے لائیا۔ گرسکھ ملائے جوں بہین
 بہرا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ بانہوں پھڑ پھڑ لئے اُٹھا، سویا کھئے رہن نہ پائیا۔ گھر گھر در در جا جا دیوے درس دکھا، نیتر نین نہ کھئے ترسائیا۔
 آپدا پردہ آپے دیوے لاه، پاربرہم برہم ویکھے تھاون تھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بہنڑی زین دئے وڈیائیا۔ بہنڑی زینڑیئے
 اُٹھ جاگ، ستگر پورا آپ جگائیندا۔ ویلا آیا انت سہاک، گیت سہاگی ہر ہر گائیندا۔ گرسکھان دی پھڑ واگ، ساچی میدھی تیرے ہتھوں
 گندائیندا۔ ہنس بنائے اپنی ہتھیں کاگ، سوہنگ ہنسا موتی چوگ چگائیندا۔ تیرے مندر جگیا اک چراغ، لوک مات نہ کھئے بھجائیندا۔
 دُرمت دھوئے پچھلا داغ، سوچھ سروپ اپنی دیا کمائیندا۔ گرسکھان دیوے اک ویراگ، جگت ویراگی آپ ہو جائیندا۔ ترے گن مایا بھجے
 آگ، تیری سینتل دھارا آپ برسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بہنڑی زین دیوے ور، ور داتا آپ ہو جائیندا۔ بہنڑی زین
 ملیا ور، گرسکھ میلا سہج سُبھائیا۔ کلجگ اتم چُکیا ڈر، بھے کھئے دس نہ آئیا۔ نر نرنکارا وسیا گھر، سہنجنی سیج نہ کھئے وکھائیا۔ گرسکھان
 نال بندھایا لڑ، اپنی ہتھیں گندھ پوائیا۔ لکھ چوراسی مایا ممتا اگنی رہی سڑ، چاروں کُنٹ بھٹھ تپائیا۔ بہنڑی زین کہے ہر ہر، ہر جو ملیا
 سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، زین بہنڑی آپ سمجھائیا۔ بہنڑی زین ہر سمجھائیندا، گر ستگر وڈ مہربان۔ آد
 تیرا روپ پرگٹائیندا، اتم آپے ویکھے آن، آد لکھ چوراسی تیری جھولی پائیندا، اتم مٹے جگت نشان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا
 کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔

★ ۲۲ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی گردِیال سنگھ دے گرہ پنڈ سدا سنگھ والا ضلع فروزپور ★

من مت دُرمت داغ، گر ستگر آپ دھوائیا۔ اند بنودی اُچائے اپنا راگ، دوس زین ایکا اک بھائیآ۔ ہنسنا ہنس ملیا کاگ، ایکا ساچی چوگ چُکائیآ۔ جگت ترسنا بھجے آگ، اگنی تت رہے نہ رائیا۔ ہر سرنائی چرن کول لاگ، سرن چرن اک تکائیآ۔ جگت وچھنی گئی جاگ، سرت نرت وچی ودھائیآ۔ پُرکھ اکال ور پایا وڈ بھاگ، بھگتی بھگون لیکھے لائیآ۔ گرہ مندر جگے چراغ، اندھ اندھیر رہن نہ پائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت وچھوڑا دئے کٹائیآ۔ جگ وچھوڑا کٹیا، ہر ستگر سجن میت۔ گرمکھ ورلے لاہا کھٹیا، چرن کول سچ پریت۔ ہر ستگر دھام وکھائے اک اندٹھیا، اگم اتھاہ اوچو اوچ۔ گرمکھ ساچی سکھی سکھیا، تن من ہویا سوچو سوچ۔ ستگر دھر درگاہی لیکھا لیکھا، لیکھا لکھنہار بھگوان۔ گرمکھ ورلے منگی بھکھیا، ہر جی دیوے جیا دان۔ ستگر پورا ساجن میتڑا، گہر گمبھیر سہائے۔ گرمکھ ورلے رنگیا کایا چیتھڑا، جو جن سرنائی آئے۔ ستگر پورا صاحب سلطان، سجن پاتشاہ۔ گرمکھان دیوے نام دان، جگا جگنتر بن ملاح۔ ستگر پورا پایا، مٹیا ہوے روگ۔ گر ستگر دیا کایا، میل ملایا دھر سنجوگ۔ جگت وچھوڑا رہن نہ پایا، وجے ودھائی تیناں لوک۔ جے جیکارا آپ کرایا، برہما وشن شو گائن نام سلوک۔ سچکھنڈ دوار آپ کھلایا، بخشش کیتی چرن اوٹ۔ ویلے اتم انت کنت بھگونت سنت لئے ملایا، آپ ملائے اپنی گوت۔ ورن برن وچ نہ آیا، روپ انوپ پرگٹائے کوٹی کوٹ۔ ہرجن ویکھے تھاؤں تھانیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا دین چُکائے لاڑی موٹ۔ گرسکھ گر گر پیکھیا، گر نیتز کھول گیان۔ گر ستگر لکھنہارا لیکھیا، لیکھا جانے دو جہان۔ جگا جگنتر دھارے بھیکھیا، سنت سہیلے ویکھے آن۔ شاہو بھوپ نر نریشیا، کرے کھیل سری بھگوان۔ مچھ داہڑی نہ دسے کیسیا، روپ رنگ نہ وچ جہان۔ ہرجن ہر بھگت ہری ہر نرائن ورلے لوک مات پیکھیا، جس جن کر کرپا درشن دیوے آن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد برہم برہماد بھگت بھگونت سادھ سنت لکھ چوراسی وچوں لادھ، نام داد ایکا وست جھولی پائیآ۔

★ ۲۲ بہادروں ۲۰۱۷ یکرمی سردارا سنگھ دے گرہ پنڈ مناواں ضلع فروزپور ★

ستگر پورا شاہو بھوپ، بے آنت بے پرواہیا۔ ستگر پورا انرنگ روپ، روپ ریکھ رنگ نہ کھئے جنایا۔ ستگر پورا ست سروپ، ست ستوادى بھيو نہ رايہ۔ ستگر پورا وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا اپنا کھیل کھلایا۔ جوتى جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستگر اپنا ناؤں دھرایا۔ ستگر پورا صاحب سلطان، ساچے تخت براجیا۔ ستگر پورا وڈ مہربان، آد جگاد رچے اپنا کاجیا۔ ستگر پورا وڈ دانی دان، جگا جگنتر چلائے سچ جہازیا۔ ستگر پورا دیونہارا دھر فرمان، سچکھنڈ نواسی آپے رچے اپنا کاجیا۔ ستگر پورا سیری بھگوان، جوتى جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے رکھے اپنی لاجیا۔ ستگر پورا سو پُرکھ نرنجن، ایکا رنگ سہائیندا۔ ستگر پورا دیناں ناتھ درد دُکھ بھے بھنجن، در گھر ساچے سو بہا پائیندا۔ ستگر پورا دو جہاناں ساچا سجن، سگلا سنگ نہائیندا۔ ستگر پورا پردے بھئے کجن، نام دوشالہ ہتھ اٹھائیندا۔ ستگر پورا راج راجن، شاہ سلطان آپ اکھوائیندا۔ ستگر پورا ساچے آسو چڑھے تازن، آد جگاد آپ دوڑائیندا۔ ستگر پورا شبد اگتی مارے واجن، اگم اگمرا بول الائیندا۔ ستگر پورا غریب نوازن، غریب نہانے گلے لگائیندا۔ جوتى جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا بل دھرائیندا۔ ستگر پورا ہر پُرکھ نرنجن ایک، سچ محلہ سو بہا پائیندا۔ ستگر پورا بخشی ساچی ٹیک، سرشٹ سبائی اشٹ اک وکھائیندا۔ ستگر پورا آد جگاد لکھنہارا لیکھ، لکھیا لیکھ نہ کھئے مٹائیندا۔ ستگر پورا تھر گھر بیٹھا ربیا ویکھ، نیتز نین نہ کھئے اپائیندا۔ ستگر پورا مچھ داہڑی نہ دسے کیس، مؤنڈ منڈائے نہ روپ وٹائیندا۔ ستگر پورا، جوتى جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ستگر پورا ایکنکار، عقل کلا اکھوائیندا۔ ستگر پورا کھیل اپار، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ ستگر پورا وسے دھام نیار، اچ محل اٹل آپ سہائیندا۔ ستگر پورا سچکھنڈ دوارے ہو تیار، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ ستگر پورا جونی ریت مرے نہ جتے وچ سنسار، پُرکھ اکال اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتى جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپے ویکھ وکھائیندا۔ ستگر پورا نرنجن آد، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ ستگر پورا کھیلے کھیل جگاد، جگ کرتا ناؤں دھرائیا۔ ستگر پورا رہے سدا وسماد، بسمل اپنا روپ وٹائیا۔ ستگر پورا شبد وجائے ساچا ناد، ثریا دھار آپ چلائییا۔ ستگر پورا بول سُنائے بودھ آگادھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئییا۔ ستگر پورا آپ

لڈائے اپنا لاڈ، آپ اپنا میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سَتگر سچّا اک اکھوائیا۔ سَتگر پُورا ابناشی پُرکھ، جنم مرن
وچ نہ آئیندا۔ سَتگر پُورا پنج تت نہ دسے صُورت، من مت بُدھ نہ کھئے اُپائیندا۔ سَتگر پُورا ناتا رکھے نہ کورُو کورُت، بندھن بندھ نہ کھئے
بندھائیندا۔ سَتگر پُورا ایک نور نورانہ نُورت، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ سَتگر پُورا آپ اپنی آسا منسا پُورت، آپ اپنا ویس دھرائیندا۔
سَتگر پُورا وسنہارا نیڑے دُورت، دو جہاناں کھیل کھلائیندا۔ سَتگر پُورا ناد وچائے ایک نُورت، دُھن دُھن وچ سہائیندا۔ سَتگر پُورا، جوتی
جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بل آپ رکھائیندا۔ سَتگر پُورا سِری بھگوان، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ سَتگر پُورا ہتھ رکھائے سچ
نشان، درگاہ ساچی آپ جھلائیا۔ سَتگر پُورا وڈ راج راجان، تخت نواسی بے پرواہیا۔ سَتگر پُورا دیونہارا دُھر فرمان، جُگ جُگ اپنا حُکم
چلائیا۔ سَتگر پُورا ساچا کاسن، لکھ چُوراسی سخیان ناچ نچائیا۔ سَتگر پُورا ایکا بخشے انیک گیان، ایکا منتر نام پڑھائیا۔ سَتگر پُورا گھٹ
گھٹ ہوتے جانی جان، اُہل اُہل وڈ وڈیائیا۔ سَتگر پُورا سد مہربان، مہبان اپنا ناؤں اُپجائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
ایکا گھر رہیا سہائیا۔ سَتگر پُورا پاربرہم، الکھ اگوچر بھیو نہ آئیندا۔ آد جُگاد نہ پئے جم، جنم مرن نہ کھئے رکھائیندا۔ پون سواس نہ کھئے دم،
رسنا جہوا نہ کھئے بلائیندا۔ ہرکھ سوگ نہ خوشی غم، چنتا چکھا نہ کھئے بنائیندا۔ سَتگر پُورا آپے کرے اپنا کم، اپنی کھیل کھلائیندا۔ سَتگر
پُورا جُگا جُگنتر بیڑا ہتھ، لوآن پُریاں ویکھ وکھائیندا۔ سَتگر پُورا جوت جگائے بن چھپر چھن، محل اٹل نہ کھئے وسائیندا۔ سَتگر پُورا اپنے
دِپک آپے بل، پرکاش پرکاش وچ ٹکائیندا۔ سَتگر پُورا وسنہارا جل تھل، جل تھل مہیئل اپنا بھیو کھلائیندا۔ سَتگر پُورا کرے کھیل گھڑی
گھڑی پل پل، دوس زین برس ماس اپنی دھار بندھائیندا۔ سَتگر پُورا سچ سندیش رہیا گھل، ایکا اکھ نام پڑھائیندا۔ سَتگر پُورا سچ
سنگھاسن بیٹھا مل، نرگن اپنا کرم کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ سو
پُرکھ نرنجن سَتگر پُورا، ہر پُرکھ نرنجن دئے صلاحیا۔ ایکنکارا سَتگر پُورا، آد نرنجن دئے وڈیائیا۔ ابناشی کرتا سَتگر پُورا، سِری بھگوان
بے پرواہیا۔ پاربرہم پرہ سَتگر پُورا، اک اکلا کھیل کھلائیا۔ نرگن زرویر سَتگر پُورا، مورت اکال وڈی وڈیائیا۔ اجونی ریت سَتگر پُورا،
نہ مرے نہ جائیا۔ شبد اناد سَتگر پُورا، سچکھنڈ دوارے وچے ودھائیا۔ دُھر فرمانا سَتگر پُورا، حُکمی حُکم سرب پھرائیا۔ حُکمی حُکم ورتے

ورتائے ستگر پورا، برہمنڈ کھنڈ رچن رچائیا۔ برہمنڈ کھنڈ رچائے ستگر پورا، لوآن پُریاں آپ پرگٹائے ستگر پورا، وشن برہما شو لئے اُچائیا۔ برہما وشن شو اپنی گود بہائے ستگر پورا، ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔ نش اکھر روپ ستگر پورا، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی رائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر پورا اپنی رچن آپ رچائیا۔ آد زرنجن ستگر پورا، ہر پرکھ زرنجن کھیل کھلائیندا۔ ایکنکارا جوت زرنجن ابناشی کرتا حاضر حضورا، سِری بھگوان ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم وسنہارا نیڑے دُورا، برہم اپنا روپ پرگٹائیندا۔ برہما وشن شو دسے حاضر حضورا، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ جوت اُجالا جوتی نورا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ سرب کل آپے بھر پورا، سمرتھ پُرکھ ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ ستگر پورا صاحب مہربان، ایکنکار وڈی وڈیائیا۔ کھیلے کھیل سِری بھگوان، درگاہ ساچی بھیو نہ رائیا۔ سچکھنڈ دوارا کھول دکان، تھر گھر اپنی سیج سہائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سلطان، سیس تاج اگم ٹکائیا۔ ایکا دیوے دُھر فرمان، شبدی شبید سُنائیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں لوآن پُریاں برہما وشن شو اک گیان، ایکا کرے پڑھائیا۔ ستگر پورا ہو مہربان، ساچی بھچھیا جھولی پائیا۔ شبدی میلا دو جہان، دو دو دھار وکھائیا۔ نرگن سرگن ہوئے پردھان، نرور اپنی کل دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا گھر، در گھر ساچا آپ سہائیا۔ شبید سُنیا ہر فرمان، نرگن سرگن روپ پرگٹائیندا۔ برہما وشن شو لگایا کان، دُھر فرمانا ہر جنائیندا۔ کرے کھیل سِری بھگوان، اگم اگمڑی کار کرائیندا۔ لکھ چوراسی کرے پردھان، ترے گن مایا مت من بُدھ پنج تت نشان، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ گھر مندر گھر اک مکان، گھر گھر وچ آپ سہائیندا۔ اُپر بیٹھا شاہ سلطان، آپ اپنا آسن لائیندا۔ پاربرہم پرہ دیوے دان، اپنی ونڈ آنت ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ستگر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ برہما وشن شو پردہ کھول، پُرکھ ابناشی بھیو جنائیندا۔ ناد انادی ایکا بول، اگم اگمڑا آپ سُنائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچ دوارے کرے قؤل، دے مت آپ سمجھائیندا۔ کرے کھیل اُپر دھول، دھرنی دھرت دھول سہائیندا۔ لکھ چوراسی جائے مؤل، برہما بوٹا مات لگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ستگر، ساچی سیکھیا آپ سمجھائیندا۔ ستگر پورا ہر بھگوان، برہما وشن شو پڑھائیا۔ ستگر پورا نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ درگاہ ساچی کرے اک بسرام، سچ سہنجنی سیج

ہنڈھائیآ۔ نو نو چار ویکھے اپنا کام، نہکرمی کھیل کھلائیآ۔ ترے ترے بنائے نگر گرام، جگت کھیڑا دئے وسائیآ۔ وربھنڈی بولے اک کلام،
 جگ جگ اپنا ناؤں پرگٹائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا اکھر کرے پڑھائیآ۔ ایکا اکھر ہر ہر پڑھ،
 ترے ترے سیس جھکایا۔ کون دوارے ستگر ساچا آد جگاد رہے کھڑ، کون دوار جگت سہایا۔ کون پوڑے جائے چڑھ، کون منڈل ڈیرہ لایا۔
 کون روپ درس دکھائے آگے کھڑ، جوتی جوت ڈگمگایا۔ کون سو ویلا کرپا دیوے کر، کر کرپا ہیوئے سہایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں سیوک ڈھیہہ پئے سرنایا۔ وشن برہما شو ڈھیہہ ڈھیہہ سرنائی، نیتر نیناں نیر وبائیآ۔ ستگر پورے تیری
 جھلی نہ جائے جدائی، تیرا وچھوڑا سہ نہ سکے رائیا۔ کون ویلا کون وقت برہم پاربرہم ہیوئے گڑمائی، برہم لیکھا جھولی پائیآ۔ کون در وشنوں
 وجے ودھائی، وشو اپنا منگل گائیآ۔ کون گھر شنکر منگے چائیں چائیں، بھکھک بھچھیا اک وکھائیآ۔ کون ویلا ستگر پورا پکڑے بانہی، آپ
 اپنے گلے لگائیآ۔ کون ویلا ستگر پورا دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، برہموں آگ رہے نہ رائیا۔ کون ویلا ایکا نظر آئے پتا مائی، پتا پوت ایکا رنگ
 سائیآ۔ کون ویلا نو نو چار گھال پائے تھائیں، جگ چوکڑی پنڈھ مکائیآ۔ کون ویلا کر سچ نیائیں، جگ جگ اپنا بھیو کھلائیآ۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ستگر کون روپ پرگٹائیآ۔ پاربرہم برہم آپ سہایا، ایکا ت وکھائیندا۔ نو سو چرانوے
 چوکڑی جگ گیڑا رہیا دواوا، برہما وشن شو سیوا لائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھایا، سورج چن حکمے آپ پھرائیندا۔ لکھ چوراسی جوت
 آپ اپایا، اجونی ریت جوت جگائیندا۔ چار چار وکھ کرایا، چارے مکھ صلاحیندا۔ چارے بانی آپ پڑھایا، چارے کھانی رنگ رنگائیندا۔
 چار ورنان لئے سمجھایا، چار جگ روپ پرگٹائیندا۔ نو نو چار ویس دھرایا، گر پیر اوتار سادھ سنت جوت جگائیندا۔ بھگت بھگونت مارگ
 لایا، اپنا پنڈھ آپ وکھائیندا۔ شبدا ناد اک دھرایا، جگ جگ ناد وجائیندا۔ کرے کھیل بے پرواہیا، وید کتیب بھیو نہ پائیندا۔ چارے وید
 پُران اٹھاراں مکھ شرمایا، ہر کا روپ دس نہ آئیندا۔ اٹھاراں دھیائے گیتا گیان اک درڑھایا، مورکھ موڑے دھندے لائیندا۔ انجیل قرآنا کلمہ آپ
 پڑھایا، نبی رسولاں آیت شریعت آپ سنائیندا۔ نام ست آپ اُپجایا، واہ واہ گرو فتح بول سنائیندا۔ نرگن سرگن لئے اٹھایا، جگ جگ اپنی
 دھار چلائیآ۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ گیڑا دئے چکایا، ویلا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلجگ اتم کھیل کرے بے پرواہیا، بے پرواہ بھیو نہ

آئیندا۔ راہ تگن دوس زین دائی دایا، پوت سپوتا کون جائیندا۔ جوتی جوت آپ اکھوایا، پاربریم بریم نانا آپ جڑائیندا۔ پُرکھ بدھاتا نرگن
 نرویر نورو نور ڈگمگایا، نور نورانہ کھیل کھلائیندا۔ برہما وشن شو تیرا پندھ دئے مکایا، اپنا پندھ پاندھی آپ وکھائیندا۔ ترے گن ڈوری تند
 دئے ٹڑایا، کچی تند دس نہ آئیندا۔ اک اکلا ایکنکارا اپنا رنگ دئے چڑھایا، رنگ رنگیلا اک وکھائیندا۔ لوک مات ویکھے کھیل تھاون تھانیا، نو
 ست پھیرا آپے پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ نو نو چار گر پیر لے اوتار، ستگر اوٹ اک
 رکھائیا۔ ستگر پورا ایکنکار، ایکا وسے دھام نیار، سچکھنڈ بیٹھا سیج بندھائیا۔ چارے جگ بے بھکار، در منگن وارو وار، دیونہارا اک
 اکھوائیا۔ کرے کھیل اپر اپار، شبدا ناد سچی دھنکار، گر ستگر آپ سنائیا۔ سرگن ہیوے ورتے وچ سنسار، نرگن روپ نہ کھئے جنائیا۔ جو
 آیا کوکے کرے پکار، پُرکھ اکال اوٹ رکھائیا۔ سرشٹ سبائی کرے پکار، پن ہر اور نہ کھئے سہائیا۔ جگ جگ مارنہارا مارے مار، گر پیر دین
 گوائیا۔ کلجگ اتم کرے خوار، نو نو چار پندھ مکائیا۔ برہمے وشن شو رہنا خبردار، تیری بندرا دئے گوائیا۔ وشنوں کرے در بھکار، برہمے
 برہم نیر اک کھلائیا۔ شنکر چرن دھوڑ بخشے چہار، خاکی خاک مستک ٹگا اک رمائیا۔ نرگن نرویر پرگئے لوک مات لے اوتار، نہکلنکا اپنا
 ناؤں دھرائیا۔ ستگر روپ پرگٹ ہیوے وچ سنسار، گرو گر نہ ونڈ ونڈائیا۔ اپنے حکم ورتے ورتار، دوچے در نہ منگن جائیا۔ ساچا گھر کرے
 تیار، اپنی سیو آپ کھائیا۔ سمل ویکھے وگسے پاوے سار، نرگن جوت کر زشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر سچا
 اک اکھوائیا۔ ستگر سچا دین دیالا، دیا ندھ اکھوائیندا۔ سچکھنڈ سہائے سچی دھرمسالہ، جس در اپنا چرن ٹکائیندا۔ آد جگادی برہم پائے
 پاربریم ساچی مالا، اجپا جاپ کرائیندا۔ چرناں ہیٹھ دیائے کال مہاکالا، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ کلجگ اتم توڑے جھوٹھ جنجالا، کوڑ گڑیارا
 رہن نہ پائیندا۔ برہمے وشن شو تیرا بے دلالا، پُریاں لوآن ویکھے وکھائیندا۔ ہرہگت ہر سنت گرمکھ گرمکھ جگ جگ گھال جو رہے گھالا،
 ویلے آنت میل ملائیندا۔ نرگن سرگن دسے راہ سکھالا، چرن پریتی جوڑ جڑائیندا۔ امرت آتم وکھائے ساچا تالا، سر سروور اک ٹھائیندا۔ گھر
 پرکاش کرائے کوئن بھانا، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ شبدا اگتی مارے بانا، پنچم موہ چکائیندا۔ اک وکھائے سچ نیشانہ، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔
 انحد انابد گائے گانا، چھٹی راگ بھیو نہ آئیندا۔ گرمکھ نام مستی رہے مستانہ، مستک لہنا جھولی پائیندا۔ ست ستوادی بٹھے گانا، درگاہ

ساجی سگن منائیندا۔ پرگٹ ہوئے جودھا سُر بلی بلوانا، سَتگر پُورا ایکا ناؤں دھرائیندا۔ پاوے سار دو جہانا، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا۔ گرمکھ آون جان چُکائے کانا، رائے دھرم ڈنّ نہ کوئی لگائیندا۔ برہمے وشن شو تیری ویکھے استھانا، تھان تھنتر آپ سہائیندا۔ گرمکھ ساچے کرے پردھانا، برہما شو اپنی جوت ملائیندا۔ کروڑ تیتیسسا میٹ نشانہ، سُرپت ڈیرہ آپے ڈھائیندا۔ دیوے مان بال نادانا، زردھن ساچے تخت سہائیندا۔ وشنوں شو تیرا پُورا کرے قول سِری بھگوانا، کیتا قول بھل نہ جائیندا۔ برہمے تیرا پاربرہم ٹیکانا، برہم پاربرہم سہائیندا۔ سَتگر پُورا ایکا ایک ایکنکارا کھیلے کھیل دو جہانا، دو جہاناں والی آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سَتگر پُورا سبائی سرِشٹ اک ایشٹ جنائیندا۔ اپنا ایشٹ ایشٹ دیوگر، نمو واستک آپ سہائیا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جُگاد جُگا جُگنتر نرگن سرگن بنائے بنتر، شبد چلائے اپنا منتر، رُپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیا۔

★ ۲۳ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی کرنیل سنگھ دے گرہ پنڈ شاہ والا تحصیل زیر ضلع فروزپور ★

سَتگر پُورا جائیئے، اک اِکلا ایکنکار۔ سَتگر پُورا جائیئے، الکھ اگوچر اکم اپار۔ سَتگر پُورا جائیئے، نرگن نور جوت اُجیار۔ سَتگر پُورا جائیئے، سچکھنڈ وسے دھام نیار۔ سَتگر پُورا جائیئے، شبد اگتی بولے جیکار۔ سَتگر پُورا جائیئے، جُگا جُگنتر کرے کھیل اپار۔ سَتگر پُورا جائیئے، نرگن سرگن دئے ادھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی کار۔ سَتگر پُورا جائیئے، ہر سجن ساچا میت۔ سَتگر پُورا جائیئے، آد جُگادی اک اتیت۔ سَتگر پُورا جائیئے، جُگا جُگنتر ٹھانڈا سیت۔ سَتگر پُورا جائیئے، شبد اناد سُنائے سہاگی گیت۔ سَتگر پُورا جائیئے، پنت پاپی کرے پنت پُنت۔ سَتگر پُورا جائیئے، ایکا رنگ رنگائے ہست کپٹ۔ سَتگر پُورا جائیئے، ایکا وسے دھام اندپٹھ۔ سَتگر پُورا جائیئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپے جانے اپنی ریت۔ سَتگر پُورا جائیئے، صاحب سچا سلطان۔ سَتگر پُورا جائیئے، اک اڈائے شبد نشان۔ سَتگر پُورا جائیئے، لیکھا جانے دو جہان۔ سَتگر پُورا جائیئے، جُگ جُگ لکھ چوراسی ویکھے آن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا دیوے دھر فرمان۔ سَتگر پُورا جائیئے، ہر سجن سچا پاتشاہ۔ سَتگر پُورا جائیئے، اک اِکلا

بے پرواہ۔ سَتگر پُورا جانیئے، سچکھنڈ و سچ محلہ، صفتی صفت صلاح۔ سَتگر پُورا جانیئے، پائے سار جلاں تھلاں، جل تھل مہیئل ربیا
 سما۔ سَتگر پُورا جانیئے، شبد سندیش ایکا گھلا حُکمی حُکم آپ ورتا۔ سَتگر پُورا جانیئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 اپنا مارگ دئے وکھا۔ سَتگر پُورا جانیئے، داتا گن یدھان۔ سَتگر پُورا جانیئے، لوک مات ویکھے مار دھیان۔ سَتگر پُورا جانیئے، شبد جنائے
 دُھر فرمان۔ سَتگر پُورا جانیئے، جُگ جُگ کھیلے کھیل سِری بھگوان۔ سَتگر پُورا جانیئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے
 جانے اپنی آن۔ سَتگر سچا آکھیئے، ایکا پُرکھ اکال۔ سَتگر سچا ساکھیئے، دیناں بندھپ دین دیاں۔ سَتگر سچا بھاکھیئے، جوتی جلوہ نُور
 جلال۔ سَتگر پُورا الکھنا الاکھیئے، الکھ الکھنا بے مثال۔ سَتگر پُورا داسی داسیئے، سیوک سیوا کرے سدا سیکھائی رہے پرتپال۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے چلے اپنی چال۔ سَتگر پُورا وڈیائی وڈ، ہر وڈا آپ اکھوائیندا۔ آپ اپنا اپنے وچوں کڈھ، آپے
 ویکھ وکھائیندا۔ آپ لڈائے اپنا لڈ، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپ وجائے اپنا ناد، دُھن ناد آپ سُنائیندا۔ آپے جانے بیوہ بودھ آگادھ،
 جُگ جُگ لیکھا آپ مُکائیندا۔ لیکھا جانے سنت سادھ، بہرم بھلیکھا نہ کھئے جنائیندا۔ گُرمکھ ساچے لئے کاڈھ، لکھ چوراسی پھول پھلاییندا۔
 گُرسکھاں رکھے دے کر ہتھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ پاربرہم پُرکھ سمرتھ، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، اپنا کھیل آپ کھلاییندا۔ سَتگر پُورا کھیل کھلندڑا، خالق خلق رُپ سہلئے۔ جُگ جُگ اپنا ویس وٹندڑا، سَتجگ تریتا دواپر پھیری
 پائے۔ بھگت بھگونت ویکھ وکھندڑا، سنت ساجن میل ملائے۔ گُرمکھاں ہوئے روگ مٹندڑا، آسا ترسنا رہن نہ پائے۔ گُرسکھاں ایکا چوگ
 چُگندڑا، نام رس رسیا مُکھ چوائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ اپنا ویس دھرائے۔ جُگ جُگ ویس اولڑا، سَتگر
 پُورا آپ کرائیندا۔ جن بھگت پھڑائے اپنا پلڑا، دو جہاناں کھیل کھلاییندا۔ اپنی جوتی آپے رلڑا، آپے شبد ڈنک آپ وجائیندا۔ آپے دتے راہ
 سُکھلڑا، آپے پاندھی مارگ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا کھیل کھلاییندا۔ جُگ جُگ کھیل کھلایا،
 سَتجگ تریتا لے اوتار۔ دواپر اپنی جوت جگایا، زرگن سرگن میلا وچ سنسار۔ کلجگ کپڑ آپ ہنڈھایا، کالا سوسا تن شنکار۔ مہندی
 رنگن رنگ رنگایا، دشا لہندی کر وچار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا جانے دُھر دربار۔ سَتگر پُورا دُھر درباری،

درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ پرگٹ کرے جوت نرنکاری، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ رُوپ انویا شاہو بھوپ سچا سیکداری، شاہ سلطانا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ لہنا آپ مکائیندا۔ ستجگ لہنا دوار پال، پرہہ اپنی سیو کھائیا۔ تریتا تیرا بنے رکھوال، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ کھر دوکھن آپے سرت سنبھال، لچھمن تیر کمان چلائیا۔ دواپر جودھا بل بلوان، دوشاشن دیوے وڈ وڈیائیا۔ کلجگ کرے کھیل مہان، ایک جوتی جوت ڈگمگائیا۔ نانک ملیا نرگن نگہبان، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر پورا بے پرواہیا۔ نانک ستگر پورا پایا، پاربرہم کرتار۔ آپ آپا وچ سمایا، دئی دویتی نہ کھئے وچار۔ ایک اکھر اپنی وست رکھایا، دوجی وست نہ کھئے ادھار۔ ایک ستھر اپنے ہیٹھ وچھایا، جگ ستھر کر خوار، گھر وکھر اک سہایا، ملیا میل ایکنکار۔ جوتی جوت ڈگمگایا، جوتی جوت ہوئے اجیار۔ قلعے کوٹی کوٹ کوٹ گڑھ وسایا، لکھ چوراسی دئے ادھارا۔ اپنی چوٹی آپے آسن لایا، پلنگ رنگیلا سیجا کر تیار۔ چھیل چھیل کنت ہنڈھایا، آپ اپنی بھجان پسا۔ جگ قبیلہ آپ وسایا، جوتی جاتا کرے پیار۔ دیپک دیا آپ ٹکایا، اندھ اندھیرا دئے نوار۔ انگیکار آپ کرایا، اپنے انگن رکھ نرنکار۔ ساچا سنگی جگ بنایا، پُرکھ ابناشی پاوے سار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک نور ہوئے اجیار۔ ایک نور ہر اجیار، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ ایک جوت دس اوتارا، کایا کنچن گڑھ سہائیا۔ ایک مات پت ایک ست دئے ہلارا، ایک گودی گود سہائیا۔ ایک کھڑگ اک کٹارا، ایک چند پرچند چمکائیا۔ ایک مندر اک دوارا، گھر بارا اک وسائیا۔ ایک وسے جنگل جوہ اجاڑ پہاڑا، ایک ستھر رہیا ہنڈھائیا۔ ایک ستجگ تریتا دواپر پاوے سارا، پورب وچھڑے لے ملایا۔ ایک ہتھ تیر کمان سٹے کٹارا، ایک گل الفی آپ ہنڈھائیا۔ نیلے بستر کر تیارا، کرے کھیل نیلے والا مابیا۔ ڈھائی گز ہتھ دستارا، ساڈھ تین ہتھ الفی تن چھہائیا۔ چووی چوراسی کلیاں کر شنکارا، چار ورنان لڑ بندھائیا۔ ہندو مسلم کرے پیارا، دویتی در رہن نہ پائیا۔ سچ سنگھاسن کر تیارا، جگ کھاٹ اک سہائیا۔ اُپر بیٹھ پروردگارا، کلمہ امام اپنا آپے گائیا۔ کھلے کیس درویش بنے بھکھارا، ویس اولٹا رُوپ وٹائیا۔ پیر مُرشد مُرید کرے ایک کارا، عید دید آپ ہو جائیا۔ چوڈھویں چند چمکے ستارا، نو چند کرے رُشنائیا۔ بقر عید سعید شاہ شکارا، شیعہ سنی لے پڑھائیا۔ چرن کول اُپر پردہ پئے آپ گر کرتارا، چرن کول نہ کیسے دسائیا۔ نیتر نین کر شنکارا، گرسکھاں پریم رت نیناں وچ

جُھپائیا۔ کرے کھیل کلاپت اُتے دھوئل دھرت، دھرنی سپس رہی جھکائیا۔ کون جانے پرہ تیری گت مت، تیری مہاکتھن نہ جائیا۔ جُگ
 جُگ کرے ساچا پت، پتت پاپی لئے ترائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ستگر پورے ہتھ وڈیائیا۔
 ستگر پورا کھیل کھلائیندا، خالق خلق وچ سما۔ الف الفی ایکا پائیندا، گل تسبیح لئی لٹکا۔ گرسکھ سپس مالا آپ لٹکائیندا، اپنے ہتھ نال
 رہیا پھرا۔ من کا منکا سرب بھوائیندا، لکھ چوراسی گیڑ کٹا۔ اپنا ویس آپ وٹائیندا، آپے ویکھ اپنا تھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، جُگ جُگ بنے سچ ملاح۔ جُگ جُگ ملاح ہر دستگیر، دردیاں درد وٹائیندا۔ چوٹی چڑھ اک اخیر، شاہ حقیر ویکھ
 وکھائیندا۔ طبق طوق زنجیر، رحمت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آب حیات امیوں رس نیر، بھر پیالہ جام حقیقی آپ پلائیندا۔ بن درویش کرے
 کھیل وڈ پیرن پیر، پیر پیغمبر جگت اڈمیر آپ رچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سویمبر ویکھ وکھائیندا۔ نیلے بستر
 بن بنواری، بھوشن سوہیا پائیا۔ عصا مُصلا کاسہ کھیل نیاری، تسبیح تسبیح نال بندھائیا۔ اللہ ہو انا ہو بول جیکاری، واہ واہ تیری وڈ
 وڈیائیا۔ ٹوں پیر بے عیب پروردگاری، تیرا نور جلوہ الہیا۔ تیری سیو کرے سیوک بن برخرداری، سیوک سیوا سچ وکھائیا۔ اُچ پیر بن
 جوت زینکاری، جگت سوسا تن بندھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ تریتا دواپر کلجگ اپنی کھیل آپ کھلائیا۔
 چارے جُگ اُٹھ ہو تیار، مانس روپ وٹائیا۔ مانس جنم ملیا وچ سنسار، ستگر پورے بوجھ بوجھائیا۔ در آیا پروردگار، چرن دھوڑی خاک
 رمائیا۔ چار فرشتے گئے ہار، جبرائیل میکائیل اسرافیل عزرائیل رو رو دین ڈبائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا
 ور، زرگن سرگن کھیل کھلائیا۔ زرگن کھیل اپارا، سرگن ویس وٹائیندا۔ سرگن روپ گر اوتارا، جُگ جُگ ناؤں دھرائیندا۔ کلجگ اتم ہو
 اجیارا، گوہند سنگھ روپ وٹائیندا۔ ستھر یار کر پیارا، سولان سیج بندھائیندا۔ گھر بار چھڈ سکدارا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پھیرا پائیندا۔
 ملیا میل وچھڑیا یارا، یار یاری آپ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا در، جُگ جُگ اپنا بنک سہائیندا۔
 میل ملایا آپ ہر، اپنی دیا آپ کھائیا۔ چار ونجارے لئے پھڑ، ایکا ونج ہٹ وکھائیا۔ چارے کوٹاں لگائے اپنے لڑ، چارے کتیاں ہتھ اُٹھائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنی ونڈ آپ ونڈائیا۔ ونڈ ونڈائے بنائے بنتر، چوکھٹ سیجا آپ سہائیا۔ اپنی

بدھ جانے آنتر، دوجا بھیو کھئے نہ پائیا۔ اُتر دکھن جوڑی جوڑ جُڑائے، لیکھا لیکھ آپ سمجھائیا۔ کندھ بہار آپ چُکائے، کرنیل نچھتر ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نراکار کرے کھیل اپر اپار، پورب پچھم لیکھا دئے جنائیا۔

★ ۲۳ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی جرنیل سنگھ دے گرہ شاہ والا ضلع فروزپور ★

ستگر پورا بے پرواہ، بے پرواہی کھیل کھلائیئندا۔ چوراسی کلیاں الفی پا، عارفان مول چُکائیئندا۔ دوحرفی لیکھا لیکھ خُدا، لیکھا لیکھ دس نہ آئیئندا۔ آیت شرائت آپ پڑھا، شرع شریعت وچ ٹکائیئندا۔ عین عین اکھ کھلا، اناالحق روپ پرگٹائیئندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھائیئندا۔ ایک الفی ست رنگ، کلی کلی نال بندھائیئا۔ ستگر پورا بنیا آپ ملنگ، نام متہرا ہتھ اٹھائیئا۔ من کا منکا وجائے مردنگ، دو جہاناں آپ سنائیئا۔ کرے کھیل سورا سرینگ، صورت رب دی اپنے وچ چھپائیئا۔ آپے ستا جگت پلنگ، دشا کوٹ نہ کوئی جنائیئا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا بھیو آپ کھلائیئا۔ ایک الفی تن شنکار، بستر بنواری آپ سہائیئندا۔ کلغی توڑا نہ کوئی دستار، سپس جگدیش نہ کوئی سہائیئندا۔ آسو گھوڑے نہ بوئے آسوار، شاہ آسوارا روپ پرگٹائیئندا۔ کھڑگ کھنڈا نہ کوئی کٹار، چند پرچند نہ کوئی چمکائیئندا۔ کمر کسا نہ کوئی تیار، ترکش تیر نہ ہتھ اٹھائیئندا۔ کھچے چلہ نہ کوئی کمان، سچ نشان نہ کوئی وکھائیئندا۔ غفلت ویکھے بے ایمان، جگت ایمان ڈیرہ ڈھائیئندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا ویس آپ دھرائئندا۔ ایک الفی تن تن بستر، پنج تت سوہا پائیئندا۔ آپ بنائے اپنی بنتر، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیئندا۔ شبد اگتی پھڑیا شستر، لوہار ترکھان نہ کوئی گھڑائیئندا۔ واپگر واپگر پڑھ نہ کوئی مول منتر، نام ست نہ کوئی جنائیئندا۔ اپنی بدھ جانے آنتر، جگت بسنتر آپ بھجھائیئندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپ اپنی دھار وکھائیئندا۔ ساچی چولی کھیل کرتار، کایا ڈولی آپ سہائیئا۔ ہوئی ہوئی اندر وڑیا نرگن نراکار، نرویر نظر نہ آئیئا۔ کرے کرائے سچ پیار، اُمت اُمتی ویکھ وکھائیئا۔ نبی رسول بلائے در دربار، کلمہ امام اک سنائیئا۔ ملا شیخ مسائق کرے شنکار، تعلیم تعظیم اک درسائیئا۔ روپ انوپ ہر عظیم، عظمت دس کیسے نہ آئیئا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیئا۔ شہنشاہ گر ستگر پورا، نرگن سرگن کھیل کھلایا۔ ستجگ تریتا دواپر کیتا قول کرے پورا، آد جگاد بھل نہ جایا۔ بھگت بھگونت حاضر

حضورا، ظاہر ظہور درس دکھایا۔ نور الابی نورو نورا، نور نورانہ ڈگمگایا۔ بانگ صدا سنائے شبد انادی نورا، سچ محرابے آسن لایا۔
 خدی خدائی توڑ غرورا، آسا منسا پور کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انرنگ اپنا ویس وٹایا۔ چولی رنگ انمول، لالن لال
 رنگائیا۔ آپے تولے اپنا تول، تولنہارا اک خدائیا۔ آد جگاد رہے اڈول، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ قلمی کلمہ آپے بول، اپنی کرے سچ پڑھائیا۔
 آپ وجائے اگتی ڈھول، ڈھنی ڈھن وچ اُچائیا۔ اپنا مندر آپے پھول، اپنا کعبہ ویکھ وکھائیا۔ اپنی پھلواری آپے مؤل، مؤلا اپنا ناؤں دھرائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ لکھ چوراسی سن پکار، ایکا الفی گل سہائیندا۔ چار وید کرن پکار،
 پُران اٹھارن نیر وبائیندا۔ گیتا گیان ہاہکار، نام ندھان نہ کوئی جھولی پائیندا۔ انجیل قرآن اُچی کوک گاؤن وارو وار، حق حقیقت نہ کوئی
 صلاحیندا۔ کہانی بانی کرے وچار، ساچے ہانی نہ کوئی ملائیندا۔ سرشٹ سبائی ہوئی وبھچار، کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا کنت نہ کوئی
 ہنڈھائیندا۔ چار ورن بھرشٹاچار، ایشٹ درشٹ نہ کوئی کھلائییندا۔ شاہ سلطان گئے ہار، ساچا دھرم نہ کوئی دھرائیندا۔ غریب نیانیاں سنے نہ
 کوئی پکار، پھڑ بابوں گلے نہ کوئی لگائیندا۔ دھیان بھیناں ہوئے واپار، کواری کتیا ہٹ وکائیندا۔ تیرتھ تھ ہوئے بھیکار، امرت سروور ہتھ کھئے
 نہ آئیندا۔ بھگت بھگوت نہ کوئی ادھار، بھگتی بھاؤ نہ کوئی جنائیندا۔ سادھ سنت نہ دسے کوئی سہار، ساچے پوڑے نہ کوئی چڑھائیندا۔ ملاً
 شیخ ہوئے گوار، کلجگ غفلت سب تے پائیندا۔ پیر دستگیر نہ چکے کوئی بہار، لکھ چوراسی پھند نہ کوئی کٹائیندا۔ پنڈت پاندھے در دوارے
 کرن پکار، اُچی کوک سرب گر لائیندا۔ رام نام نہ پائے کوئی تن ہار، سینا سرتی نہ کھئے پرنائیندا۔ کابنا بنسری وجائے نہ اُچی کوک بولے جیکار،
 سخیاں منگل راس نہ کوئی رچائیندا۔ چاروں کٹ آئی ہار، کلجگ کورٹا ڈور واپنندا۔ پُرکھ ابناشی بھیو نیار، شبد انادی حکم سنائیندا۔ گوہند
 سورا کر تیار، ست ڈلارا آپ اٹھائیندا۔ میٹے زین اندھیری اندھ اندھیار، دھواں دھار سرب چکائیندا۔ آپ اپنا آپا وار، لہنا دینا مؤل چکائیندا۔
 بھانا مٹے اک کرتار، ایکا الفی تن رکھائیندا۔ ایکا حلفیہ دئے بیان، ہندو مسلم آپ سمجھائیندا۔ میری اچھیا انجیل قرآن، جگت بھچھیا جھولی
 پائیندا۔ میرا درس صدق ایمان، شرع شریعت اک دکھائیندا۔ چارے مغل نوجوان، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنا بھیس آپ دھرائیندا۔ آپے مغل مغلانا، شاہ نواب آپ اکھوائیا۔ آپے بے ایمان ہوئے شیطانا، آپے دئی دوتی ونڈ ونڈائیا۔ آپے

دیونہارا دُھر فرمانا، دُھر دی کار آپ کرائیا۔ آپے شاہو بھوپ بن سلطانا، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ آپے سچکھنڈ اڈائے اک بانا، نام بیان بے پرواہیا۔ آپے دیوے دُھر فرمانا، دُھر دی بانی بان لگائیا۔ آپے کھیلے کھیل دو جہاناں، لوآں پُریاں اپنا بل وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی چولی آپ ہنڈھائیا۔ ساچی چولی ستگر پُورا، اپنے رنگ رنگائیندا۔ گُرمکھاں آسا منسا کرے پُورا، پُورب لہنا جھولی پائیندا۔ امرت آتم بخشے ست سرورا، دوس زین خمار رکھائیندا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑا، مستک ٹکا دھوڑ لگائیندا۔ چتر سگھڑ بنائے مَورکھ موڑھا، جس سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ کرپا ندھ ستگر پُورا، کارج سدھ آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتر دکھن والی ونڈ ونڈائیندا۔ اتر دکھن والی ونڈ، پاربرہم آپ کرائیا۔ پُورب پچھم کھیل برہمنڈ، وڈ وڈا دئے صلاحیا۔ چاروں وکھائے ایکا کنڈ، اپنی کروٹ آپ بدلائیا۔ اک سُنایا سہاگی چھند، کلمہ نبی آپ الائیا۔ سوہنگ روپ پرمانند، گوہند گوہند وچ ٹکائیا۔ ہنگ برہم اک انند، آتم پرما تم ویکھ وکھائیا۔ پرما تم سدا بخشند، بخشنہارا دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سیوا آپ لگائیا۔ ساچی سیوا چار کہار، اُچ پیر اُٹھایا۔ حق مُصلا کر تیار، بغل قرآن اک ایمان شرع شریعت دئے سمجھایا۔ امرت رس پین کھان، لیکھا چُکے دو جہان، نام کھنڈا وچ پھرایا۔ نیڑ نہ آئن پنج شیطان، کرے کھیل سری بھگوان، ساکھیات اپنا روپ کرایا۔ ویکھے کرہ زمیں اسمان، عالم علما مار دھیان، بھیو ابھیدا بھیو کھلایا۔ جھوٹھی شاہی مٹے نشان، سچ سچ ہوئے مات پردھان، ایکا کوکے سورا شور پیر نوجوان، دوسر کھئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ چار کہار چُکیا بھار، قدم قدم اُٹھایا۔ چوڈاں طبقات بیڑا پیراں تھلے دئے لتاڑ، اُپر اپنا بھار رکھایا۔ کرے پرکاش بہتر ناڑ، جوتی جوت ڈگمگایا۔ چارے جُگ اک جُگ، جُگ اپنا میل ملایا۔ کلجگ اوڈھ رہی پُگ، ویلا وقت رہیا سمجھایا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جو بیٹھا رہیا لک، ویلے آنت جوتی نور کرے رُشنایا۔ چار کہاراں اپنی گود لئے چُک، گوہند سیوا آپ کرایا۔ اپنی رکھے اُلٹا گکھ، دھن دھن جنیندی مایا۔ دو جہاناں میٹے ترسنا بھکھ، ترے گن مایا نیڑ نہ آیا۔ اُجل کرے مات مُکھ، بچن امولک آپ سُنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دئے لکھایا۔ چار کہار کر نِمسکار، دئے منگ منگائیا۔ کون روپ تیرا کرتار، کون گھر وجے ودھائیا۔ کون مندر تیرا دربار، کون بنک لئے سہائیا۔ کون ڈنک وجے سنسار، کون

ويڪھ تهاؤن تھائيا۔ جوتي جوت سرؤپ ہر، آپ اپني ڪرپا ڪر، اپني بهجهيا آپے جهولي پائيا۔ ستگر پورا هو مهربان، غريب نمانے گله
 لگائيندا۔ نو نو جنم ديويے دان، مانس مانس رُپ پرگنائيندا۔ عيسى موسيٰ چڪے کان، کالا سوسا اڪ وڪھائيندا۔ شبد اگتي جھلے نشان،
 پروردگار آپ جھلائيندا۔ نو کھنڊ پرتھمي وڪھائے اڪ ايمان، ایکا کلمه نبي پڙھائيندا۔ ایکا مسجد مندر وسے مڪان، وضو نماز اڪ ڪرائيندا۔ ایکا
 واحد هويے پردھان، دوسر سنگ نه ڪھي رکھائيندا۔ جوتي جوت سرؤپ ہر، آپ اپني ڪرپا ڪر، اتم ليکھا آپ سمجھائيندا۔ اتم ليکھا گر
 سمجھايا، بھل رھے نه رائيا۔ کلجگ ويلا دئے مڪايا، ڈھيا نيا مات چلائيا۔ چوڌاں چوڌاں پنڊھ مڪايا، تھر ڪھي ربن نه پائيا۔ گر پير اوتار دئے
 صلاحيا، جگا جگنتر گائيا۔ پُرکھ اڪل هويے رُشنايا، نرگن اپنا ناؤن دھرائيا۔ گوڀند سورا سنگ نبھايا، نه مرے نه جائيا۔ ميرا ناؤن شبد ثورا،
 گھر گھر راگ سُنائيا۔ اتم منسا ڪران پورا، آسا آشا وچ ٽڪائيا۔ جوتي جوت سرؤپ ہر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ایکا الف رھيا پڙھائيا۔ ایکا الف
 ليني پڙھ، دؤئي پردھ ربن نه پائيندا۔ ایکا مندر جانا چڙھ، سچ محلہ آپ بھجائيندا۔ ایکا لڙ لينا پھڙ، نه پلؤ ڪوئي جھڏائيندا۔ ایکا اتم ويڪھنا
 ساچا گھر، در گھر ساچا اڪ سھائيندا۔ جوتي جوت سرؤپ ہر، آپ اپني ڪرپا ڪر، اپنا بهيو آپ گھلائيندا۔ کلجگ ويلا اتم آؤنا، گر گوڀند
 ڪيا سمجھائيا۔ پُرکھ اباڻشي جامہ پاؤنا، نھکلنڪ ناؤن دھرائيا۔ گوڀند ساچا سنگ نبھاؤنا، دس ڪيسے نه آيا۔ چوٽھ جگ چار ڪھاراں جنم
 دواؤنا، لوڪ مات ويڪھ وڪھائيا۔ ساچي سيوا آپ ڪراؤنا، سيوک سيوا اڪ سمجھائيا۔ چوراسي ڪلياں الفی تن سھائيا، سوھني رچنا آپ
 رچائيا۔ ٽکا تاج سيس پھير ٽکاؤنا، پرگٹ هويے سچا شھنشاھيا۔ چار مڪھ چار ڪھار درسائونا پنجواں مڪھ پاتشاھ شاھ پاتشاھ آپ اکھوائيا۔
 گرسڪھاں مٿاؤنا دُکھ، جگت دلدر رھے نه رائيا۔ اپني گودي لئے چُڪ، جؤن بالڪ ماتا گود سھائيا۔ جن جنني ڪرے اُجل مڪھ، رو سس
 مڪھ شرمائيا۔ جوتي جوت سرؤپ ہر، آپ اپني ڪرپا ڪر، جُگ داتا آپ اکھوائيا۔ کلجگ آنت سھائونا، ڪرپا ڪرے سري بھگوان۔ چارے
 جُگ پنڊھ مڪاونا، ليکھا چُڪے جگت نشان۔ ساچا سگن آپ مناونا، چار ورنان اڪ گيان۔ سرشٽ سبائي رنگ رنگاونا، ليکھا جانے دو
 جھان۔ دُھر فرمانا آپ سُناونا، نانا توڙے بے ايمان۔ بھرجن ساچے ويڪھ وڪھاونا، پورن ڪرے اپنا ڪام۔ نگر ڪھيڙا گرام وساونا، ليکھے لائے ٻڏ
 ماس ناڙي چام۔ اپنا دامن آپ پھڙاونا، چرن ڪول بخشے مان۔ جرنيل گرداس سنگ سھائونا، جؤن آڪاش چمڪے رو سس سورج بھان۔ پورب

لہنا آپ مُکاونہ، دیوے درس سِری بھگوان۔ اپنا نیوں نیوں سیس جھکاونہ، گرسکھاں اُتوں وٹھو فُربان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، لیکھا جانے دو جہان۔ گُرمکھ لیکھ چُکایا، کر کرپا آپ نرنکار۔ چار ورنان ویکھ وکھایا، کھتری براہمن شُودر ویش دئے آدھار۔ ساچی سرن اک بہایا، مرے نہ جھے وچ سنسار۔ کوڑا ناتا توڑ ٹُڑایا، پُرکھ بدھاتا ملیا ایکا یار۔ جگت ستھ پرے ہٹایا، ستھ وچھایا ایکنکار۔ ایکا اکھڑ آپ پڑھایا، اکھ کھول بند کواڑ۔ اُتر پُورب پچھم دکھن پھیرا پایا، آپ اپنا بل دھار۔ در درویش ناؤں دھرایا، بھکھک بنے آپ نرنکار۔ گوہند سکلا سنگ رکھایا، پنج تت نہ کھئے وچار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نر ہر سرب جیاں دا سانجھا یار۔

★ ۲۴ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی گرداس سنگھ دے گرہ پنڈ شاہ والا ضلع فروزپُور ★

جُگ جُگ کھیل نرنکار دا، کرے کرائے کرنے جوگ۔ جُگ جُگ جن بھگتاں پیج سواردا، لیکھا جانے دُھر سنجوگ۔ جُگ جُگ ساچے سنت واجاں ماردا، درس دکھائے در اموگھ۔ جُگ جُگ گُرمکھ ساچے آپ اُبھاردا، شبد جنائے اک سلوک۔ جُگ جُگ گُرسکھ ساچے تاردا، چرن پریتی بخشے ساچی موکھ۔ جُگ جُگ شبد وچولا بنے سرب سنسار دا، لیکھا جانے لوک پرلوک۔ جُگ جُگ بھیس اولّا کرے گر کرتار دا، اک اکلّا نہ کوئی ہرکھ سوگ۔ جُگ جُگ لیکھا اپنا آپ وچار دا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رُپ پرگٹائے کوئی کوٹ۔ جُگ جُگ چال نرالیہا، نرگن نرور کھیل کھلائے۔ جُگ جُگ جوت اکالیا، عقل کل رُپ پرگٹائے۔ جُگ جُگ ویکھ سچکھنڈ سچی دھرمسالیہا، لوک مات بنک وڈیائے۔ جُگ جُگ رنگے رنگ گلالیا، رنگ گلالا آپ چڑھائے۔ جُگ جُگ گگن مستک ویکھ ساچی تھالیہا، دپیک دیا آپ ٹکائے۔ جُگ جُگ جپائے اپنا نام سُکھالیہا، منتر نام اک درڑائے۔ جُگ جُگ پھیرے ساچی مالیہا، نام مالا اک وکھائے۔ جُگ جُگ توڑے جگت جنجالیا، جاگرت جوت کر رُشنائے۔ جُگ جُگ گھالے ساچی گھالیہا، گھالنہارا دس نہ آئے۔ جُگ جُگ لکھ چوڑاسی پھل لائے ڈالیا، پھل پھلوڑی ویکھ وکھائے۔ جُگ جُگ دُھر درگاہی بنے سچا مالیہا، مالک اپنی دیا کھائے۔ جُگ جُگ خالق خلق بنے سوالیا، اپنی منگن منگ منگائے۔ جُگ جُگ کرے پرتپالک کرے کھیل دو جہانیا، لوآں پُریاں ویس دھرائے۔ جُگ جُگ کرے پرکاش رو سس کوٹن بھانیا، اندھ

اندھیر آپ گوائے۔ جُگ جُگ پڑھ انحد انادی ساچی بانیا، شبد اگئی راگ الئے۔ جُگ جُگ جانے اکتھ کہانیا، کتھنی کتھ نہ سکے رائے۔
 جُگ جُگ بنے سچ سوانیا، ساچا کنت آپ ہنڈھائے۔ جُگ جُگ دیوے دُھر فرمانیا، اپنی سکھیا سکھ سمجھائے۔ جُگ جُگ ہووے جان
 جانیا، جاننہار بے پروا ہے۔ جُگ جُگ جن بھگتاں دیوے مان نائیاں، غریب نانے گلے لگائے۔ جُگ جُگ ویکھے چتر سگھڑ سیانیا، مَورکھ
 مَورھے بھیو نہ رائے۔ جُگ جُگ تخت بہائے راجے رانیا، جُگ جُگ خاکی خاک ملائے۔ جُگ جُگ ایشٹ دیوگر ویکھ وکھانیا، جُگ جُگ نیوں
 نیوں سیس جھکائے۔ جُگ جُگ بیوے در دربانیا، جُگ جُگ الکھ زرنجن الکھ جگائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اک اکلّا
 بے پروا ہے۔ جُگ جُگ شاہ سلطان، تخت تاج ہنڈھائیا۔ جُگ جُگ وسے سچ مکان، سچکھنڈ دوارا سوہا پائیا۔ جُگ جُگ کھیلے کھیل
 سری بھگوان، زرگن سرگن رُپ دھرائیا۔ جُگ جُگ برہما وشن شو پائے آن، جُگ جُگ حُکمی حُکم چلائیا۔ جُگ جُگ لکھ چوراسی
 اُچجائے اک نشان، جُگ جُگ گیڑا گیڑ دوائیا۔ جُگ جُگ ایکا راگ سُنائے کان، جُگ جُگ وید برہما مَکھ پڑھائیا۔ جُگ جُگ ناتا توڑے پنج
 شیطان، جُگ جُگ میل ملائے پنچم سہج سکھدائیا۔ جُگ جُگ اپنی کرے آپ پچھان، اپنا پردہ آپ اُٹھائیا۔ جُگ جُگ اپنا آپ کرے پروان،
 آپ اپنے گلے لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگا جُگنتر ساچی کار، کرے کرائے ایکنکار، کل قُدرت رُپ پرگٹائیا۔
 جُگ جُگ پُرکھ سمرتھ، سرب کلا اکھوائیندا۔ جُگ جُگ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوہی سیو کھائیندا۔ جُگ جُگ سُنائے گاتھ، بودھ اگادھی
 شبد اُپائیندا۔ جُگ جُگ جپائے پوجا پاٹھ، ایشٹ دیوگر رُپ پرگٹائیندا۔ جُگ جُگ سر سرور مارے ٹھاٹھ، جل دھارا نیر سہائیندا۔ جُگ
 جُگ کھولے اپنا ہاٹ، ونج ونجارا آپ اکھوائیندا۔ جُگ جُگ آتم سیجا سوئے کھاٹ، پلنگ رنگیلا اک سہائیندا۔ جُگ جُگ سوانگی سوانگ
 کرے نٹوآ ناٹ، ٹھک ٹھگوری آپے پائیندا۔ جُگ جُگ بیوے کملاپات، کنت کنتوبل اپنی کھیل کھلائییندا۔ جُگ جُگ اُچجائے کول پھول، کول
 اپنا ناؤں رکھائیندا۔ جُگ جُگ جل بندھائے دھرت دھول دھول، دھرتی دھرت آپ سہائیندا۔ جُگ جُگ لکھ چوراسی جائے مَول، رُپ ریکھ
 رنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ کرتا ویس وٹائیندا۔ جُگ جُگ جوگ ابھياس، منتر آنتر نام
 درڑائیندا۔ جُگ جُگ کھیل پرتھمی آکاش، گگن گگنتر ویکھ وکھائیندا۔ جُگ جُگ لیکھا جانے پون سواس، رسنا جہوا آپ بلائییندا۔ جُگ

جُگ منڈل منڈپ پاوے راس، گوپی کاہن آپ نچائیندا۔ جُگ جُگ کرے کھیل پُرکھ ابناس، ابناسی کرتا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جُگ جُگ جن بھگتاں ہوئے داسی داس، سیوک سیوا آپ کرائیندا۔ جُگ جُگ سنتن پوری کرے آس، نراسا کھئے نہ مات دسائیندا۔ جُگ جُگ گُرمکھاں بُجھائے پیاس، امرت آتم میگھ برسائیندا۔ جُگ جُگ گُرسکھاں اندر کرے واس، ساچی سِکھیا اک پڑھائیندا۔ جُگ جُگ ہوئے نہ کدے وناس، آون جاون کھیل کھلائیندا۔ جُگ جُگ لہنا دینا جانے دس دس ماس، مات گریہ پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنی دھار بندھائیندا۔ جُگ جُگ نام شبد بھنڈار، ایکا ایک ورتائیا۔ گر گر روپ وچ سنسار، جُگ کرتا بھیو نہ رائیا۔ جُگ جُگ لیکھا لکھے اگم اپار، اگم اگمڑی کار کھائیا۔ جُگ جُگ مات پت امڑی نہ کھئے پیار، گودی گود نہ کھئے سہائیا۔ جُگ جُگ بالی بُدھ نہ کھئے آدھار، جوانی جوبن نہ کھئے ہنڈھائیا۔ جُگ جُگ بُدھاپا نہ کرے مات خوار، ویلے آنت نہ کھئے دکھدائیا۔ جُگ جُگ کرے کھیل آپ نرنکار، قُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ جُگ جُگ ورتے ورتاوے سچ ورتار، ورتاونہار آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ کرتا بھیو نہ رائیا۔ جُگ کرتا صفت صلاحیا، سرب گناں بھرپور۔ جُگ جُگ ویس وٹائیا، آدن آنتا حاضر حضور۔ جُگ جُگ جوت جگائیا، جوت اُجالا نورو نور۔ جُگ جُگ جوگ کھائیا، جُگ جُگ ویکھے چرناں دھوڑ۔ جُگ جُگ روگ مٹائیا، لکھ چوراسی کئے جوڑ۔ جُگ جُگ لوک پرلوک سہائیا، لیکھا جانے نیڑا دور۔ جُگ جُگ سچ سلوک سُنائیا، راگ انادی ایکا تور۔ جُگ جُگ ہرکھ سوگ مٹائیا، چنتا دکھ کرے چور۔ جُگ جُگ درس اموگھ کرائیا، اک اکلّا حاضر حضور۔ جُگ جُگ جن بھگتاں گھر بھوگ لکائیا، نرگن سرگن سرگن نرگن آسا منسا پور۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سرب کل بھرپور۔ سرب کل بھرپوریا، پورن برہم سہلے۔ کرے کھیل جوتی نوریا، نوری جلوہ ڈگمگائے۔ تن کفنی ویکھے بھوریا، گل مالا منکائے لٹکائے۔ ویس وٹائے کورو کوریا، کورئی کِریا دئے کھپائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھانا آپ منائے۔ جُگ جُگ بھانا جانیا، جانہار کرتار۔ جُگ جُگ رنگ مانیا، رنگ مانے وچ سنسار۔ جُگ جُگ ہوئے نائیا، در بھگتاں بنے بھکھار۔ جُگ جُگ تختوں لاپے راجے رانیاں، شبد کھنڈا پھڑ کٹار۔ جُگ جُگ توڑے مان اِہانیا، غریب نائیاں جائے تار۔ جُگ جُگ چلہ پھڑے تیر کمانیا، جُگ جُگ آسو ہوئے آسوار۔ جُگ جُگ پائے سار دو جہانیا، لوک مات لئے

اوتار۔ جُگ جُگ پھرے نیلا بانیا، نیلے والا پروردگار۔ کلجُگ ویلا وقت پچھانیا، میل ملایا محمدی یار۔ چار کپار کر پروانیا، سیوالائے در
 دربان۔ گویند بنیا مان بانیا، گل الفی تن شنکار۔ کھلڑے کیس اک وکھانیا، در درویش پروردگار۔ برہما وشن شو سیس نوانیا، نیتروون
 زار زار۔ کون جانے تیرے بھانیا، کون روپ ورتے وچ سنسار۔ وشنوں دیوے تیرا دتا پینا کھانیا، ورتے ورتاوے آپ کرتار۔ برہمے رنگ ایکا
 مانیا، برہم روپ سرجنہار۔ شنکر ہتھ ترسول وکھانیا، تیتان لوکاں ملے باہر۔ کرے کھیل سری بھگوانیا، لوک مات لئے اوتار۔ پُرکھ اکال
 کھیل دو جہانیا، نرگن سرگن بٹھے دھار۔ ست دُلارا آپ اٹھانیا، جوتی جوت کر پیار۔ اپنا ایشٹ آپ وکھانیا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ مات پت
 پتر دھیاں سنگ نہ کھئے وکھانیا، قلعے کوٹ نہ محل اُسار۔ گُرمکھ گُرسکھ بھگت بھگوت شبد سروپی اپنے رنگ رنگانیا، آپ اپنا کرے پیار۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ جانے اپنی کار۔ جُگ جُگ کار کھائیندا، ویکھے جھوٹھی شاہ۔ جُگ جُگ حکم
 سُنائیندا، وڈ داتا بے پرواہ۔ جُگ جُگ تخت تاج اُلٹائیندا، لکھ چوراسی کرے صفا۔ جُگ جُگ اپنا بھیس دھرائیندا، نرگن نرویر روپ خُدا۔
 جُگ جُگ اپنا نام وڈیائیندا، ناؤں نرنکارا آپ اکھوا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپے لائیندا۔ جُگ جُگ جھوٹھی
 شاہی کر تیار، لوک مات دئے وڈیائیا۔ جُگ جُگ سہائے گڑھ ہنکار، مایا ممتا میل ملائیا۔ جُگ جُگ آسا ترسنا کرے پیار، جُگ جُگ
 جوٹھ جھوٹھ کرے کُرمائیا۔ جُگ جُگ ہوئے ہنگتا کرے اڈار، جُگ جُگ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکائیا۔ جُگ جُگ راج راجاناں شاہ
 سُلطاناں گھر گھر کرائے وبھچار، وڈیا اکھڑ جگت پڑھائیا۔ کلجُگ اتم کھیل اپار، لکھ لکھ چار ویکھ وکھائیا۔ بتی دند گئے ہار، بتی ہزار رہن نہ
 پائیا۔ کالا ویس کرپا گر کرتار، گویند الفی تن چھائیا۔ چار ورنان وسیا باہر، کھتری براہمن شوڈر ویش اپنا ورن نہ کھئے جنائیا۔ نہکرمی کرم
 کرے سنسار، کرم کانڈ موند موندائیا۔ ساچا دھرم ایشٹ پوجا پُرکھ اکال، دوسر گر نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 جگت بھوجن ویکھے بے پرواہیا۔ جگت بھوجن چار جُگ، چارے رنگ وٹائیندا۔ نو چار ویکھے چُگ چُگ، چھٹی گیڑا آپ رکھائیندا۔ آپے
 لیکھا جانے لک لک، جی دان داتا آپ اُچھائیندا۔ آپے ترسنا آپے بھکھ، آپے ترپت کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ساچی وست اپنے ہست رکھائیندا۔ وست رکھائے دامنگیر، دہ دشا ویکھ وکھائیا۔ نیلے بستر پہنیا چیر، گنی گہیر وڈ وڈیائیا۔ اپنی رسنا مکھی

رکھی تیر، تن کمان اک سہائیا۔ لکھ چوراسی بنیا در فقیر، شاہ حقیر نہ کھئے وڈیائیا۔ اپنا توڑ آپ زنجیر، اپنا روپ آپ وٹائیا۔ آپے بنیا اُچ
 پیر، گوبند سیس کلغی توڑا نہ کھئے رکھائیا۔ اُچی کوک بولے اخیر، چار یاراں رہیا سمجھائیا۔ کلجگ ویلا آؤنا آنت اخیر، بندو مسلم سکھ
 عیسائی لبھن تهاؤں تھائیا۔ کسے ہتھ نہ آوے دستگیر، دامن پھڑے نہ کھئے شاہیا۔ اپنی کھچے آپ لکیر، آر پار اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے وچ ٹکائیا۔ جگت شاہی کھیل اپار، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ قلمی کلمہ کر شکار، بسمل آگے
 روپ ٹکایا۔ سوا گٹھ کھچ کٹار، کوچ اپنے ہتھ اٹھایا۔ اتر پچھم کھچ پہلی وار، پچھم پورب پھیر پھرایا۔ گیڑا دیوے چار دیوار، نو کھنڈ
 پرتھی گھیرا آپے پایا۔ نانا توڑ شرع شریعت کرے خوار، امام امامان سر آپ ہو جایا۔ ہتھیں مہندی رنگ لگائے اپر اپار، لہندی دشا ویکھ
 وکھایا۔ ساچی دیگ کر تیار، نام تیغ وچ پھرایا۔ کلجگ اتم پاوے سار، امام مہندی اپنا روپ وٹایا۔ گوبند سورا سورپیر بلکار، شبد نشان
 تیر چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا دئے مکایا۔ شبد کھنڈے بھوگ لگائیندا، تکھی رکھی دھار۔ اپنا ایمان آپ
 دھرائیندا، ایمان ایمان سر سکدار۔ سچ کلام آپ سنائیندا، ایک بول حق جیکار۔ ایک کلمہ آپ پڑھائیندا، کایا کعبہ کر وچار۔ ایک آب
 حیات آپ پلائیندا، پیوت پی ہوتے خمار۔ ایک دردی درد وندائیندا، دوزخ بہشت پاوے سار۔ ایک عرضی غرض رکھائیندا، کائنات کرے
 پیار۔ ایک عرضی چار ہتھیں آپ لکھائیندا، آپے بول شبد جیکار۔ اپنی استی تھادے سیس ٹکائیندا، ارتھی چکے نہ کھئے وچ سنسار۔ اتم آنت
 تھادا پریم اپنی اگنی لبو لائیندا، جوتی نور ہوتے اجیار۔ کالا سوسا تن چھہائیندا، نیلا کرے خبردار۔ حق جیکارا ایک لائیندا، ملک الموت کرے
 خوار۔ رُوح بُت نہ کھئے اکھوائیندا، سُت ملے پُرکھ اکال۔ دوجی رُت آپ سہائیندا، پھل لگائے اپنے ڈال۔ چوتھا جگ ویکھ وکھائیندا، کلجگ
 اتم کھیل نرال۔ نہکلنکی جامہ پائیندا، اباشی کرتا نوجوان۔ میری سیوا سنگ رکھائیندا، کرپا کر سری بھگوان۔ نام مردنگ اک وجائیندا،
 ہتھ رکھائے سچ نشان۔ چار چارے میل ملائیندا، چوری کرے گن ندھان۔ ستاراں سو بکرمی ویکھ وکھائیندا، سمت ستاراں پوری کرے آن۔
 کلجگ جیو سرب گر لائیندا، دس نہ آئے گن ندھان۔ گرمکھ وچھڑے میل ملائیندا، زرگن سرگن کر پچھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔

★ ۲۴ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی سوہن سنگھ دے گرہ پنڈ مُنڈی جُمال ضلع فرورزیر ★

سو پُرکھ نرنجن اگم اپارا، اگم اگمڑی کار کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل نیارا، نرنجن زرویر آپ کرائیندا۔ ایکنکارا وسے دھام نیارا، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ آد نرنجن جوت اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا شاہ سلطان سچا سیکدارا، ساچے تخت آسن لائیندا۔ سِری بھگوان در دربان بنے چوبدارا، درگاہ ساچی سیو کھائیندا۔ پاربرہم آپ اپنی چرن کرے نمسکارا، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اک اکلّا وسے سچ محلہ، دھام اولڑا آپ سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سرب گنوت، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن بے آنت بے آنت، بے آنت نرنجن داتا بے پرواہیا۔ ایکنکارا کھیلے کھیلے جگا جگت، جگ کرتا ناؤں دھرائیا۔ آد نرنجن درگاہ ساچی دھام سہنت، دیپک جوتی جوت کر رُشنائیا۔ ابناشی کرتا بنے ساچا کنت، سِری بھگوان سیج ہنڈھائیا۔ پاربرہم آپے جانے اپنا آد آنت، دوسر ہتھ نہ کھئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اک اکلّا کھیل کھلایا۔ سو پُرکھ نرنجن اک اکلّا، ایکا رنگ سہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن اُچ اٹلا، نہچل دھام ڈیرہ لائیندا۔ ایکنکارا وسنہارا جلاں تھلاں، گھٹ گھٹ اپنا کھیل کھلاییندا۔ آد نرنجن اپنے دیپک آپے بلا، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا آپ پھڑے اپنا پلا، سگلا سنگ آپ نہائیندا۔ سِری بھگوان اچھل اچھلا، ول چھل اپنا کھیل کھلاییندا۔ پاربرہم سچ سنگھاسن ایکا ملا، سیج سہنجی سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نرنجن جوت جوت اُجالا، کرے کھیل پُرکھ اکالا، عقل کل اپنی کھیل کھلاییندا۔ سو پُرکھ نرنجن عقل کل دھار، اپنا لیکھا آپ جنائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو اُجیار، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ایکنکارا سہائے سچ سچا دربار، در دروازہ آپ کھلایا۔ آد نرنجن ہو اُجیار، تھر گھر ساچے کرے رُشنائیا۔ ابناشی کرتا کھول کوار، سوچھ سروپ انو پیرگٹایا۔ سِری بھگوان کرے پیار، آپ اپنا میل ملائیا۔ پاربرہم پرہ پاوے سار، دھر سنجوگی آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر سہنجنا اک سہائیا۔ سو پُرکھ نرنجن گھر سہائیندا، اوچو اوچ اگم اتھاہ۔ ہر پُرکھ نرنجن آسن لائیندا، اک اکلّا بے پرواہ۔ ایکنکارا سوہا پائیندا، آد جگادی اک ملاح۔ آد نرنجن ڈگمگائیندا، دیپک دیا اک ٹکا۔ ابناشی کرتا ویکھ وکھائیندا، اپنا مندر رہیا سہا۔ سِری بھگوان رنگ رنگائیندا، رنگ رنگائے ایکا ناں۔ پاربرہم پرہ سیو کھائیندا،

سوہاؤنت سہائے اپنا تھاں۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کرے سچ نیاں۔ سو پُرکھ نرنجن تھاں سہندڑا، سوہاؤنت ہر کرتار۔ ہر پُرکھ نرنجن ویکھ وکھندڑا، اک اکلّا کر پَسار۔ ایکنکار سنگ رکھندڑا، آپ اپنا بل دھار۔ آد نرنجن جوت جگندڑا، جوتی جوت ہونے اُجیار۔ سِری بھگوان تخت سہندڑا، سوہاؤنت شاہ سِکدار۔ ابناشی کرتا حُکم چلندڑا، حُکمی حُکم ورتے ورتار۔ پاربرہم اپنی دھار آپ وکھندڑا، کرے کھیل اپر اپار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا لیکھا آپے رِسیا وچار۔ سو پُرکھ نرنجن سرب گنوت، بھيو ابھید چھپائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن مہا اگت، لیکھا لیکھ نہ کھئے لکھائیندا۔ ایکنکارا آد آنت، اپنی دھارا آپ بندھائیندا۔ آد نرنجن جُگا جُگت، جاگرت جوت ڈگمگائیندا۔ سِری بھگوان ساچا کنت، درگاہ ساچی سیج سہائیندا۔ ابناشی کرتا بنے منگت، در درویش پھیری پائیندا۔ پاربرہم لیکھا جانے دُھر دربارا آد آنت، مدھ اپنا وپس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ اپنا حُکم دُھر فرمانا، پُرکھ اکال جنائیا۔ آپ بنائے اپنا سچ مکانا، اپنی سیوا آپ نبھائیا۔ اپنا تخت آپ سہائے راج راجانا، شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیا۔ اپنا بہ بہ گائے گانا، اپنا ناد آپ وجائیا۔ اپنا دیپک ڈگمگانا، اپنے گھر کرے رُشنائیا۔ اپنے مندر پینا کھانا، اپنا امرت لے اُچجائیا۔ اپنے دربنے دربانا، در درویش سیو کھائیا۔ اپنے گھر ہونے نوجوانا، نہ مرے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا حُکم آپ ورتائیا۔ اپنا حُکم ورتے کرتار، دوجا سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ نرگن نرور ہو تیار، مورت اکال رُپ وٹائیندا۔ جونی ریت سچی سرکار، ساچے تخت سوہا پائیندا۔ انہو پرکاش کر اُجیار، نرہو اپنی کھیل کھلائییندا۔ ست ستوادی ساچی دھار، ست پُرکھ نرنجن آپ چلائییندا۔ سو پُرکھ نرنجن کر پیار، ہر پُرکھ نرنجن میل ملائییندا۔ ایکنکارا میت مُرار، آد نرنجن گلے لگائیندا۔ ابناشی کرتا سانجھا یار، سِری بھگوان وچھڑ نہ جائیندا۔ پاربرہم بنے پنہار، در ساچی سیو کھائیندا۔ نرگن کھیل کرے بے عیب پروردگار، نوری جلوہ ڈگمگائیندا۔ ایکا حُکم سچے دربار، دُھر درباری آپ سُنائیندا۔ ساچا مندر ہونے تیار، گھاڑن ساچی آپ گھڑائیندا۔ نہ کوئی باڈی کڈھے وگار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن حُکم ورتائے، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ ہر پُرکھ نرنجن باڈی لے اُٹھائے، بھيو ابھیدا بھيو کھلائییا۔ ایکنکارا سیو کھائے، دوسر کھئے نہ سنگ رکھائیا۔ آد نرنجن کر رُشنائے، ایکا رنگ وکھائیا۔ سِری بھگوان اپنیاں بھجان آپ اُٹھائے، اپنا بل آپ دھرائیا۔ ابناشی

کرتا ايڪا ايڪا ليو لائے، رُوپ انوڀ اک درسائيا۔ پاربرہم اپني بھيٽا آپ چڙھائے، جوتي جوت سرُوپ ہر، آپ اپني کريپا کر، آپ اپنا کھيل
 کھلايا۔ دُھر فرمانا دُھر درگاہ، ست پُرکھ نرنجن آپ جنائيندا۔ اک اڪلا بن ملاح، ساچا بيڙا آپ اُٺھائيندا۔ صفتي صفت صفت دے صلاح،
 صفت صلاحی ناؤں دھرائيندا۔ اپني رچنا آپ رچا، آپے ويڪھ وکھائيندا۔ آپے بنک دوارا دئے سہا، گڙھ اپنا آپ اُٺائيندا۔ آپے در دربارا دئے
 بنا، درگاہ ساچي ويس وٺائيندا۔ آپے ديپ اُجيارا دئے کرا، جوتي تُوڙ تُوڙ ڏگمگائيندا۔ آپے بند کواڙا دے کھلا، اندر مندر سوڀا پائيندا۔ جوتي
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپني کريپا کر، آپ اپني کل ورتائيندا۔ اپنا حُکم آپ منايا، مَنہار آپ ہو جائيا۔ نرگن داتا نرگن شاہ پاتشاہ بن جايا،
 نرگن نيون نيون سيس جھڪائيا۔ نرگن در درويش دربان اکھوايا، نرگن سيس تاج ٽڪائيا۔ جوتي جوت سرُوپ ہر، آپ اپني کريپا کر، اپنا گھر
 آپ اُٺائيا۔ پُرکھ ابناشي گھر اُٺائيندا، آپ اپني کريپا دھار۔ نرگن ساچي سيو کھائيندا، سيوک بنيا آپ نرنکار۔ سچکھنڊ دوارا اپني ونڊ
 ونڊائيندا، نہ کوئي ديسے چار ديوار۔ چھپر چھن نہ کھيے چھائيندا، کرے کھيل اگم اپار۔ سُوڙج چن نہ کھيے چڙھائيندا، ديپک ديا نہ کھيے پसार۔
 دھرت دھول نہ کھيے وکھائيندا، منڊل منڊپ نہ کھيے آکار۔ لوآن پُرياں نہ کھيے وسائيندا، برہمنڊ کھنڊ نہ کھيے بھنڊار۔ شبدی ست نہ کھيے پرگٽائيندا،
 برہما وشن شو نہ کھيے ادھار۔ ترے گن مايا نہ جوڙ جڙائيندا، پنج تت نہ کھيے پसार۔ من مت بُدھ نہ کھيے ونڊ ونڊائيندا، نو در نہ کھيے کواڙ۔ دسم
 دواڙي نہ جوت جگائيندا، نہ ستا اندھ اندھيار۔ جل تھل مھيئل نہ رُوپ وٺائيندا، ناتا گنڊھ نہ جنگل جوہ اُجاڙ پھاڙ۔ اُچے ٿلے نہ آسن
 لائيندا، ڏونگھي غار ستا نہ پير پसार۔ لکھ چوڙاسي نہ رُوپ وٺائيندا، چارے ويد نہ رُسيا اُچار۔ چارے کھاني نہ بنت بنائيندا، چارے باني نہ
 کرے پُکار۔ پُران اٺھاراں نہ کھيے دھيائيندا، گيتا گيان نہ کھيے ويچار۔ انجيل قرآن نہ کھيے پڙھائيندا، تيسا بتيسا حديٿا نہ پاوے کوئي سار۔ باني بان نہ
 کھيے لگائيندا، رسنا جھوا نہ کھيے اُچار۔ بتي دند نہ کھيے پلائيندا، چھٽي راگ نہ گائے وار۔ رام کرشن نہ کھيے اکھوائيندا، دھرو پربلاڊ نہ جائے کوئي
 تار۔ عيسے مۇسے نہ رنگ رنگائيندا، کالا سوسا نہ تن شنگار۔ چار ياري نہ رنگ رنگائيندا، ميلا ملے نہ محمدی يار۔ الله راني نہ کوک
 سُنائيندا، رُوپ وٺائے نہ پروردگار۔ مقامے حق نہ راه تڪائيندا، مُلا شيخ مسائق پير نہ پاوے سار۔ پنڊت پاندھا نہ کھيے ناؤں دھرائيندا، تلک
 للائي نہ کرے وچار۔ گرنتھ پوجا پاٿھ پڙھ نہ کھيے سُنائيندا، گائتري ہون نہ کھيے سنسار۔ باران اکھشر نہ کھيے سُنائيندا، نارد سُرستي نہ کھيے

آدھار۔ سورج چنّ نہ سیس کھٹے جھکائیندا، جل نیر نہ کھٹے نمسکار۔ خواجہ خضر نہ کھٹے اکھوائیندا، اندر چہر نہ برسے دھار۔ کروڑ تیتیسا نہ
 ونڈ ونڈائیندا، گن گندھرب نہ کوک کرے پکار۔ اٹھاراں بہار نہ بہار دکھائیندا، نہ کوئی تولا دسے وچ سنسار۔ اکھر وکھر نہ کھٹے پڑھائیندا، ودیا
 وکھ نہ کھٹے پرچار۔ کھتری براہمن شودر ویش نہ کوئی اکھوائیندا، اٹھاراں برن نہ ہاہکار۔ دھرت دھول نہ کھٹے سہائیندا، گر پیر نہ لئے اوتار۔
 بھگت بھگونت نہ کھٹے دھیائیندا، سنتن کوک کوک رہے نہ واجاں مار۔ گرمکھ کھیل نہ کھٹے کھلائیندا، گرمکھ کرے نہ پیاری نار۔ نار کنت
 سیج نہ کھٹے ہنڈھائیندا، بھوگی بھوگ نہ کرے اپر اپار۔ جوگی جوگ نہ کھٹے کھائیندا، خاکی خاک نہ پائے سر چہار۔ تن بھوت نہ کھٹے لگائیندا،
 سنّ سادھ نہ وڑیا اندھ اندھیار۔ اٹھسٹھ تیرتھ نہ کھٹے نہاون نہائیندا، سر سروور نہ دئے کھٹے وکھال۔ پاربرہم ابناشی کرتا اک اکلّا ایکنکارا آپ
 اپنی کھیل کھلائیندا، آپ بنائے اپنا گھر سچکھنڈ سچی دھرمسال۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے چلے اپنی چال۔
 سچکھنڈ دوارا اپونا، کر کرپا آپ نرنکار۔ اپنا باڈی آپ اکھاون، سیوا کرے سرجنہار۔ اپنی جوت اپنی دھار رکھاون، دہ دشا ہوتے اجیار۔
 ساچا پلنگ آپ سہاون، نرگن نرگن کر پیار۔ پاوا چول نہ کھٹے بناونا، نہ کوئی گھڑے لوہار ترکھان۔ ست پُرکھ نرنجن اپر آسن لاونا، دس نہ آئے
 اکم اپار۔ سیس ساچا تاج سہاون، شاہو بھوپ بن سکدار۔ آپ اپنا حکم ورتاونا، درگاہ ساچی ہو تیار۔ اپنا چرن چرن نال چھپاون، امرت
 جل دئے ٹھنڈی دھار۔ امرت دھاری آپ بہاون، آپے کھولے اپنا بند کواڑ۔ سچکھنڈ دوارے اندر تھر گھر ساچا آپ بناونا، گھر گھر وچ کر
 تیار۔ ساچے بہ بہ اپنی اچھیا اپنے وچ رکھاون، آپے بھچھیا بنے ورتار۔ اپنا دامن آگے ڈاہونا، آپے نیوں نیوں کرے نمسکار۔ نہکرمی اپنا کرم
 کماونا، کرم کانڈ توں وسیا باہر۔ سچکھنڈ دوارا آپ سہاون، تھر گھر آئے آپ کرتار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے
 اپنا سچ پیار۔ تھر گھر واسی پُرکھ اکالا، سچکھنڈ دوارا سوہیا پائیا۔ سچکھنڈ دوارے گن ندھانا، تھر گھر واسا بے پرواہیا۔ تھر گھر واسی سچ
 نشانہ، سچکھنڈ دوار جھلائی۔ سچکھنڈ نواسی ہو پردھانا، تھر گھر ڈیرہ لائی۔ تھر گھر واسی کھیل مہانا، سچکھنڈ نواسی ویکھ وکھائی۔
 سچکھنڈ نواسی سری بھگوانا، تھر گھر کھیل کرے بے پرواہیا۔ تھر گھر واسی اپنے ہتھیں پھڑیا گانا، سچکھنڈ نواسی ہتھ بندھائی۔ جوتی
 جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنائی۔ سچکھنڈ دوارے ہر بھگونت، اپنی سوہیا پائیندا۔ تھر گھر واسی بنے نار ویکھ

سُہاگی کنت، میل ملاوا آپ کرائیندا۔ آپے آد آپے آنت، مدھ اپنا ویس دھرائیندا۔ تھر گھر دوارے بنائے بنت، نرگن نرگن جوڑ جڑائیندا۔ نرگن نرگن لایا انگت، انگیکار آپ ہو جائیندا۔ نرگن داتا نرگن بھکاری منگت، نرگن بھچھیا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، در گھر ساچا آپ سُہائیندا۔ سچکھنڈ دوار کنت کنتوہل، اپنا کھیل کھلائیا۔ تھر گھر وچھائی ساچی سیج پھول، پھولن سیجا آپ ہنڈھائیا۔ آپے جانے اپنا قول، انہو اپنی دھار رکھائیا۔ تھر گھر واسی سچ پنکھوڑا رسیا جھول، نار کنت خوشی منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، تھر گھر ساچی ونڈ ونڈائیا۔ تھر گھر ونڈ آپ نرنکاری، اپنی ونڈ آپ کرائیندا۔ آپے بنے کتیا کواری، آپے کنت سُہاگ ہنڈھائیندا۔ آپے سیج رسیا شنگاری، بھوگ بلاس آپ کرائیندا۔ آپے اندر آپے باہری، گپت ظاہری کھیل کھلائیندا۔ کرے کھیل اگم اپاری، بھیو ابھیدا بھیو چھپائیندا۔ تھر گھر ساچا بنک دواری، در دربارا سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا رُپ آپ پرکھائیندا۔ آپے نرگن مات پت، ناری کنت آپ اکھوائیا۔ آپے نرگن کرے ساچا پت، آپ اپنا ویکھ وکھائیا۔ آپے نرگن جانے اپنی رت، رت بوند آپ سائیا۔ آپے نرگن اپنا آپے کرے اُپت، تھت وار نہ کھئے وکھائیا۔ آپے اپنا آپ اُپتے ساچا سُت، دھن دھن بنے جنیندی مائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، تھر گھر ساچے اندر وڑ، اپنا جنیپا آپ کٹائیا۔ تھر گھر اندر سُت ڈلارا جایا، پُرکھ ابناشی دیا کھائیندا۔ اپنا پسارا آپ وکھایا، آپ اپنی کل دھرائیندا۔ اپنا بھانا آپ جنایا، اپنے بھانے سد سہائیندا۔ اپنا فرمانا آپ سُنایا، دھر فرمانا آپ الائیندا۔ اپنا مکانا آپ سُہایا، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، شبد سُت کر تیار، ایک اور دے نرنکار، ور داتا آپ اکھوائیندا۔ سُت ڈلار اُٹھایا، کر کیرپا گن ندھان۔ تھر گھر واسی تھر دروازہ آپ کھلایا، اک وکھایا سچ نشان۔ ست رنگ رُپ آپ پرکھایا، نرگن جوتی کھیل مہان۔ قلعے کوٹی آپ وسایا، درگاہ ساچی سچ مکان۔ ساچی چوٹی آپ بہایا، نہ کوئی زمیں نہ اسمان۔ گگن منڈل نہ کھئے وکھایا، رَو سس نہ کھئے بھان۔ پُرکھ ابناشی ایک نظر آیا، جوتی جوت نور مہان۔ سیس ساچا تاج ٹکایا، پنچم مکھ راج راجان۔ دھر فرمانا رسیا سُنایا، گن گائے گن ندھان۔ سُت ڈلارا سیس جھکایا، دھئے جوڑ منگے دان۔ دیونہارا بے پرواہیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، نرگن داتا بے پرواہ، شبدی دیوے سچ صلاح، آد جگادی ملاح اک اکھوایا۔ شبد سُت ہر سمجھائیندا، کر کیرپا آپ

زرنکار۔ تھر گھر دواویوں باہر کڈھائیندا، سُنّ اگم وکھائے دھواں دھار۔ تیری سیوا سچ لگائیندا، حُکمی حُکم ورتے ورتار۔ لوآں پُریاں تیری
 جھولی پائیندا، برہمنڈ کھنڈ تیرا پَسار۔ سُوْر ج چنّ تیری کرن چمکائیندا، اک اک نال کرے پیار۔ اک تیری گود بہائیندا، وشن وشنو روپ
 دھار۔ پاربرہم تیرا سنگ نہائیندا، برہم کول ہونے اجیار۔ شنکر تیری دھار رکھائیندا، لیکھا جانے دُھر دربار۔ ساچے سْت سِر تیرے ہتھ
 ٹکائیندا، بھل نہ جائے ہر زرنکار۔ تیری رت آپ سہائیندا، پھل پھلواری ویکھے گلزار۔ لکھ چوراسی تیری ونڈ ونڈائیندا، ترے گن مایا بھر
 بھنڈار۔ پنج تت تیرے انگ لگائیندا، کھیلے کھیل اگم اپار۔ دھرت دھول آپ سہائیندا، جل بنب لے اُسار۔ پوئی پون آپ چلائیندا، ہونی
 ہون کرے ادھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد سْت دتا ور، آپ اپنا کر پیار۔ سْت دُلا رے کر دھیان، ہر سَتگر آپ
 جنائیا۔ میرا ناؤں تیرا گیان، تیرا گیان جگت جگ سمجھائیا۔ میرا حُکم تیرا فرمان، تیرا فرمان سرشٹ سبائی ناد وجائیا۔ تیرا مندر تیرا مکان،
 تیرا مکان لکھ چوراسی بھانڈے گھڑ بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک شبد دے وڈیائیا۔ سْت
 دُلا رے تیری ونڈ، سْت پُرکھ زرنجن آپ اپائیندا۔ تیری اچھیا کوٹ برہمنڈ، جیرج انڈ نال رلائیندا۔ تیری بھچھیا اُتہج سینج سُوْر ج چند،
 ساچی سیکھیا اک سکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک حُکم آپ ورتائیندا۔ سْت دُلا رے اُٹھ بل
 دھار، پُرکھ ابناشی شبد جنائیندا۔ تیری رچنا رچے آپ کرتار، تیری سیوا سچ وکھائیندا۔ تیرے در پنہار برہما وشن شو منگن وارو وار،
 جگ جگ اپنی کار کرائیندا۔ تیرا نام شبد جیکار، تیرا بندھن سرب بندھائیندا۔ تیرا کھنڈا تیز کٹار، چند پرچنڈ تیرا ناؤں رکھائیندا۔ تیرا
 برہمنڈ ہونے اکھاڑ، دو جہان تیرا در سہائیندا۔ تیرا حُکم ورتے ورتار، لوآں پُریاں آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 دیونہارا ساچا ور، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ دُھر فرمانا سُجھیا، سَتگر ساچے آپ سُنایا۔ چرن کول دوارے لُجھیا، نیوں نیوں سیس جھکایا۔
 مات پت بھو کھلاؤنا گجھیا، پوت سپوتا منگ منگایا۔ لیکھا چکے ایک دوجیا، ایک زرنگ رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، تیرا در اک سہایا۔ در سہائے سِری بھگونت، منگے منگ بھکھاریا۔ تیری سیوا جگا جگت، کرائی وچ سنساریا۔ تُوں داتا دانی
 سِری بھگونت، تیری مہا اپر اپاریا۔ تُوں صاحب سلطان ساچا کنت، ہوں داسی داس سیوک پنہاریا۔ تُوں منیا میرا منت، جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون کھیل کرے وڈ بلکاریا۔ کِریا کر گن نِدهان، اپنی بوجھ بُجھائے۔ تیری سیوا کران دو
 جہان، نال سدا رکھائے۔ لکھ چوراسی ہو پردھان، گھر گھر ڈورُو ڈنک وجائے۔ کال مہاکال وکھائے اک نشان، دو جہاناں آپ رکھائے۔ رائے
 دھرم دیواں دُھر فرمان، چتر گپت لیکھ جنائے۔ لاڑی موٹ رکھائے نال رکان، لکھ چوراسی لے پرنائے۔ بھگتاں سیکھیا اک سمجھائے وچ جہان،
 اکھڑ وکھڑ نام پڑھائے۔ ساچے سنتاں میلے آن، آپ اپنی گود بہائے۔ گُرمکھ راگ سنائے کان، دُھن انادی ناد وجائے۔ گُرسکھ ساچے کرے پچھان،
 ترے گن مایا پردہ لاپے۔ تیرا حُکم سِری بھگوان، جُگا جُگنتر بھل نہ جائے۔ بھوں یاچک منگے دان، ساچی وست جھولی پائے۔ ستجگ تریتا
 دواپر کلجگ بنیا رہنا نکہپان، سِر اپنا ہتھ ٹکائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، ور منگاں ڈھیہہ پیا
 سرنائے۔ سٹ دُلارا منگے منگ، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ پاربرہم سورا سربنگ، ساچی سیکھیا اک سمجھائیا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جُگ
 وجے مردنگ، برہما وشن شو ڈورُو ہتھ اٹھائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپے لنگھ، جیرج انڈاں پھول پھلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، اتم لیکھا اک سمجھائیا۔ سٹ دُلا رے ہر سمجھایا، بیو رہے نہ رائیا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جُگ تیرا
 کھیل کھلایا، چار جُگ چوکرئی ایکا ونڈ ونڈائیا۔ گر پیر اوتار تیری سیوا لایا، سادھ سنت رہے جس گائیا۔ مٹمکھاں مٹکھ ربیا بھویا، اپنی
 کروٹ نہ لئے بدلائیا۔ بہرم بھلیکھا اپنے ہتھ رکھایا، بہرم بھلائے جگت لوکائیا۔ جن بھگتاں مستک لیکھا ویکھ وکھایا، لیکھا لیکھا دُھردرگاہیا۔
 نر نریشا لکھ جگایا، نرگن سرگن کر رُشنائیا۔ پاربرہم اپنا ناؤں رکھایا، پنج تت کرے کُرمائیا۔ من مت بُدھ وچ ٹکایا، کایا ہوئے گڑھ
 سہائیا۔ آسا ترسنا میل ملایا، جوٹھ جھوٹھ وجے ودھائیا۔ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار وچ سہایا، دس کیسے نہ آئیا۔ پنچم ناد شبد دُھن آپ
 وجایا، انحد سیوا ساچی لائیا۔ ٹیڈھی بنک پار کرایا، ترے یینی نینی بیٹھا آسن لائیا۔ سر سرور سوہیا پایا، امرت ساچا تال رہیا سہائیا۔
 کاگوں ہنس لئے بنایا، جس جن اپنی دیا کھائیا۔ بجر کپائی توڑ توڑایا، دسم دواوری آسن لائیا۔ دسم دواوری آسن اک وچھایا، سچ سہنجنی
 سیج سہائیا۔ نرگن نور کر رُشنایا، جوت نرنجن ڈگمگائیا۔ شبد شبدی میل ملایا، سرتی ملی چائیں چائیا۔ چاترک ترکھا آپ بُجھایا، بوند
 سواتی جام پیائیا۔ برہم پاربرہم سہایا، دوسر رنگ نہ کھئے وکھائیا۔ سٹ دُلا رے تیرا پندھ دئے مٹکایا، پاندھی بے سچا ماہیا۔ رو سس دوس

رین سیو لگایا، آد جُگاد رسیا بھوئیا۔ کلجگ اتم ویکھے تھاوں تھانیا، تھان تھنتر سوہیا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکال دین دیاں سٹ دُلا رے چھوٹے بال، بال انجانے آپ سمجھائیا۔ سٹ دُلا را چھوٹا بالا، دین دیاں آپ سمجھائیندا۔ جُگ جُگ چلے اولڑی چالا، تیری چال آپ سمجھائیندا۔ تیرے وس کرائے کال مہاکالا، تیری سیوا سچ وکھائیندا۔ نرگن سرگن بنے دلالا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی پھول پھلوڑی لیکھا جانے پت ڈالا، پت پنکھڑیاں پھول پھلاییندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جُگ تیرا بنیا رہے رکھوالا، تیرے سر ہتھ رکھائیندا۔ کلجگ اتم دو جہاناں توڑے جنجالا، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نرگن آپ سمجھائیندا۔ نرگن حُکم نرگن فرمان، نرگن رسیا سُنائیا۔ نرگن آن نرگن جان، نرگن گیڑا رسیا بھوئیا۔ نرگن داتا نرگن دانی دان، نرگن بھکھ نرگن بھچھیا جھولی پائیا۔ نرگن راگ نرگن گان، گاونہارا نرگن اکھوئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ وکھائیا۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، نو نو چار پندھ مُکائیا۔ شبد سٹ تیرا بھيو گھلاؤنا، آپ اپنی گود بہائیا۔ جوتی جامہ جوت جگاؤنا، جوتی نور نور رُشنائیا۔ برہما وشن شو تیرے سنگ رلاؤنا، سویا کھے رہن نہ پائیا۔ کروڑ تیتیس پھڑ اٹھاؤنا، سُرپت راجا اند دے پلائییا۔ نو کھنڈ پرتھی ڈنک و جاؤنا، ستاں دیپاں بھيو نہ رائیا۔ لکھ چوراسی گیڑ مُکاؤنا، گیڑا گیڑے وچ ٹکائیا۔ نہکلنکی جامہ پاؤنا، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ نرگن لیکھا نرگن مُکاؤنا، سرگن سنگ نہ کھے نہائیا۔ سٹ دُلا را اپنی گود بہاؤنا، آپ اپنی دیا کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کل آپ ورتائیا۔ کلجگ ویلا اتم آیا، اتم رہن نہ پائیا۔ جوتی جامہ سیری بھگونت رکھایا، بھگون روپ دس نہ آئییا۔ گُرمکھ ساچے سنت اٹھایا، جُگ وچھڑے لے ملائییا۔ ناری کنت اک درسایا، درس درس نین بگسائییا۔ اناشی کرتے ترس کھایا، ہرجن ساچے لے اٹھائییا۔ کلجگ ترسنا حرص مٹایا، امرت میکھ اک برسائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نرگن ویکھ وکھائیا۔ نرگن شبد نرگن ڈھولا، نرگن رسیا گائییا۔ نرگن داتا نرگن وچولا، نرگن گر گر روپ وٹائییا۔ نرگن گیت نرگن سوہلا، نرگن رسیا سُنائییا۔ نرگن کٹڈا نرگن تولا، نرگن تولنہار اکھوئیا۔ نرگن بدلیا اپنا چولا، کایا چولی نہ کوئی وکھائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ایکا شبد کرے گُرمائییا۔ شبد گُرمائی جُڑیا ناتا، جوتی جاتا ویکھ وکھائیندا۔ میل ملاوا پُرکھ بدھاتا، ساچی گاتھا

آپ سُنائيندا۔ ليکها جانے داني داتا دوس راتا، سگلا ساٿها آپ نيٺائيندا۔ ميٺے اندھيري رين راتا، سَتجُگ ساچا چند چڙهائيندا۔ چار ورن پياڻے ڪايا امرت باٿا، امرت آتم سر سرور اک وڪهائيندا۔ لہنا دينا چُڪے تيرتھ تاٿا، اٿسٿھ پھيري ڪوئي نہ پائيندا۔ گھر گھر جوت جگائے لِلاٿا، نورو نور ڏگمگائيندا۔ جوتي جوت سروپ ھير، آپ اپني ڪرپا ڪر، ڪلجُگ تيري اتم ور، نہڪنڪ نرائن نر، اپنا در آپے ويڪھ وڪهائيندا۔ اپنا در ويڪھن آيا، ڪل ڪلڪي لے اوتار۔ نيتز لوچن نين اپنے آپے پيڪھن آيا، پرگٺ ھو وچ سنسار۔ اپنا ليکها دُھر دا آپے ميٺن آيا، آپے ليکها ليڪھ اپني وار۔ جوتي جوت سروپ ھير، آپ اپني ڪرپا ڪر، نہڪنڪ نرائن نر، ڪلجُگ ڪوڙي ڪريا دئے نوار۔ ڪلجُگ ڪوڙا نانا توڙنا، تئے سرب سنسار۔ جوٿها جهوٿها وڪار ھوڙنا، گرہ مندر نہ ڪوئي پزار۔ پنج وڪار نہ پائے شورنا، آسا ترسنا نہ ڪرے خوار۔ اپنے ھتھ پڪڙے ڏورنا، من منوا نہ ھوئے اُڏار۔ جوتي جوت سروپ ھير، آپ اپني ڪرپا ڪر، ڪلجُگ تيري اتم ور، نہڪنڪ نرائن نر، ھرجن ساچے لے اُٺار۔ لڪھ چوراسي ڪھيل اپارا، نرگن سرگن دھار چلائيا۔ پنج تت ڪر آڪارا، نرڪار ويڪھ وڪهائيا۔ رڪت بوند ڪر پزارا، ھڏ ماس ناڙي رت لائے اٿان گارا، بنڪ گڙھ آپ بنايا۔ پنج پنڃي ڪھيل نيارا، تتوت نال ملايا۔ اپ تيڇ وائے پرتھمي آڪاش دئے سھارا، من مت بده ڪرے ڪڙمائيا۔ ڪرمي ڪرم ٻھر ٻھنڌارا، نہڪرمي وچ رکھائيا۔ جوتي جوت سروپ ھير، آپ اپني ڪرپا ڪر، اپني ڪھيل آپ ڪھلايا۔ آپے پنج تت پزارا، جياں دان جھولي پائيندا۔ آپے ڪرمان ڪر ورتارا، ڪرم ڪرمان ويس وٺائيندا۔ آپے دھرم دھر سنسارا، ساچا مارگ آپے لائيندا۔ آپے جنم جنم لے اوتارا، آپے جوني جُون پھيرا پائيندا۔ آپے پاپ پُن ڪر وچارا، ساچے ڪنڌے آپے تول ٺلائيندا۔ آپے موركھ مگدھ ھوئے گوارا، آپے برہم گيان درڙائيندا۔ آپے مارے دوزخ مارا، سچ ٻھشتي آپ سھائيندا۔ آپے سچڪھنڏ وڪھائے اک اکھاڙا، ڪنٺي نرڪ آپ پھرائيندا۔ آپے جورو زر وڪھائے وچ سنسارا، حُڪمي حُڪم آپ چلائيندا۔ جوتي جوت سروپ ھير، آپ اپني ڪرپا ڪر، گُن اوگن اپنے ھتھ رکھائيندا۔ گُن اوگن ڪھيل ڪرتار، پنج تت آپ ليڪھائيندا۔ آپے سھائے گڙھ ھنڪار، مايا ممتا آپ اُپائيندا۔ آپے ڪوڙ ڪڙيارا ڪرے شنگار، نار ويسوارو پ وٺائيندا۔ آپے جُگ جُگ جنم جنم پاوے سار، پورب آپے ويڪھ وڪهائيندا۔ جوتي جوت سروپ ھير، آپ اپني جوت دھر، آپے دوشي آپے نردوش، آپے دوش سيس لگائيندا۔ آپے ڪرے پاڪي پاڪ، پتت پاون آپ اکھوئيا۔ آپے ديوے ور سراپ، آپے چار ڪنٺ ٻھوئيا۔ آپ سھائے اپني ڪھاٿ، آپے جنگل جوھ اُچار پھاڙ وسائيا۔ جوتي جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گیارا اپنے ہتھ رکھائیا۔ آپے پاپیاں دیوے ڈن، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ آپے مُشکاں دیوے ہتھ، آپے تندن تند ہتھ اٹھائیندا۔ آپے اپنے اُتے جائے من، من منوا آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات کھیل کھلائیندا۔ لوک مات جیو جنت راجا، رعیت سیکدار وکھائیا۔ حُکمی حُکم بن نوابا، حُکمی حُکم رسیا ورتائیا۔ حُکم مئے بن غلاما، غفلت وچ کدے نہ آئیا۔ مُشکاں ہتھ وچ جہانا، دُولت کوئی نیڑ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُشٹی راجا اک وکھائیا۔ دُشٹی حُکم دیونہارا، متنہار نردوش رکھائیندا۔ پاپی ڈن دیوے وچ سنسارا، جیو جنت نہ کوئی پچائیندا۔ دوہاں وچولا آپ نرنکارا، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ بھولا بھالا جیو گوارا، ہر کا بھيو کوئی نہ پائیندا۔ اپنی بُدھی کرے وچارا، انہو کھیل نہ ویکھ وکھائیندا۔ کرم ککرم جرم مارے مارا، پورب لیکھا آپ مکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے پاپی پائے جوڑ، آپے پھند کھائیندا۔

★ ۲۵ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی بغیچہ سنگھ دے گرہ پنڈ منڈی جمال ضلع فروزپور ★

دین دیال ٹھاکر گنوت، پرتپال سرب سکھدائیا۔ کھیلے کھیل جگا جگنت، نت نوت کار کھائیا۔ ہرجن ویکھے ساچے سنت، گر ستگر رُوپ پرگنائیا۔ دیوے نام منیا منت، منتر نام اک درڑائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ گہر گن ساگر، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جن بھگتاں نرمل کرم کرے اجاگر، جگا جگنتر سیو کھائیا۔ لیکھا جانے کایا ساگر، پنچم وچولا سچا شہنشاہیا۔ نام ونج کرائے سچ سوڈاگر، ہٹ ہٹوانا اک کھلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا ویس وٹائیا۔ نام خزانہ شبہ بھرپور، گر ستگر آپ ورتائیندا۔ آد جگاد حاضر حضور، جگ جگ کھیل کھلائیندا۔ گرمکھاں آسا منسا کرے پور، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ نانا توڑے کوڑو کوڑ، ساچا مارگ اک وکھائیندا۔ جس جن بخشے چرن دھوڑ، جنم جنم دی ڈرمت میل مٹائیندا۔ درس دکھائے داتا سور، سورپیر اپنا بل دھرائیندا۔ جوتی جاتا بخشے نور، اندھ اندھیر اگیان چکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر کھیل کھلائیندا۔ کھیل اولٹرا بے پرواہ، آد جگاد کرائیندا۔ نرگن نرویر بن ملاح، لوک مات ویس وٹائیندا۔ بھگت بھگونت لے اٹھا،

لکھ چؤراسی پھول پُھلائیئندا۔ شبد اگمی دے صلاح، ساچے مندر آپ سہائیئندا۔ غریب نانیاں پکڑے بانہ، سر اپنا ہتھ ٹکائیئندا۔ سدا سہیلا
 سر رکھے ٹھنڈی چھاں، سمرتھ پُرکھ اپنی دیا کھائیئندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کان، امرت آتم جام پیائیئندا۔ گرسکھ بال انجانے اٹھائے جوں بالک
 گودی ماں، پتا پوت ویکھ وکھائیئندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کان، سوہنگ ہنسا چوگ چُکائیئندا۔ لیکھا جانے کایا نگر کھیڑا گراں، سچ بنک
 آپ سہائیئندا۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھان، چرن دوارا اک وکھائیئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، زردھن سردھن اپنے رنگ
 رنگائیئندا۔ زردھن میٹرا ہر نرنکار، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ گرسکھ کایا چولڑا رنگے وچ سنسار، رنگ مجیٹھی اک چڑھائیئا۔ ساچا تولا بنے آپ
 نرنکار، نام کنڈا ہتھ اٹھائیئا۔ گرمکھ سجن کر تیار، ویکھنہارا تھاوں تھائیئا۔ بناسپت ونڈ ونڈائے اٹھاراں بہار، گرسکھ چرن دھوڑ تل نہ رائیا۔
 کرے کھیل اگم آپار، الکھ اگوچر دس نہ آئیئا۔ آد جگادی کر پساں، جگا جگنتر ویکھ وکھائیئا۔ ستجگ تریتا دواپر کریا پار، کلجگ اتم وچی
 ودھائیئا۔ برہما وشن شو کرن پکار، نیتر نین رہے اٹھائیئا۔ کروڑ تینسسا ہاباکار، اچی کوک دین دہائیئا۔ سُرپت راجا اندر دھاباں رہیا مار، تخت
 تاج نہ سوہبا پائیئا۔ دھرت دھول کرے پکار، پاپی جیو رہے کُرائیئا۔ چاروں کُنٹ ہویا وبھچار، ست دھرم نہ کھئے رکھائیئا۔ جیواں جنتاں آئی
 ہار، ہر کا نام نہ کھئے دھیائیئا۔ پڑھ پڑھ وڈیا ہوئے خوار، آتمک وڈیا نہ کھئے جنائیئا۔ بن ستگر پورے کھئے نہ اترے پار، کلجگ چاروں کُنٹ
 اندھیرا چھائیئا۔ شاہ پاتشاہ ہوئے خوار، راج راجان رہن نہ پائیئا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زردھن میلا سہج سُبھائیئا۔
 زردھن ہر ہر میلیا، کر کریا آپ کرتار۔ لیکھا جانے گرو گُر چیلیا، سوہے سچ دربار۔ دُھر درگاہی سجن سہیلیا، بے عیب پروردگار۔ اپنا
 میل آپے میلیا، پورب لہنا کرم وپچار۔ اچرج کھیل پاربرہم پرہہ کھیلیا، بھیو نہ پائن وید چار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 لیکھا جانے دُھر دربار۔ دُھر دربار سہنجنا، ہر ساچا آپ سہئے۔ جوت جگائے آد نرنجنا، کول نین ڈگمگائے۔ داتا دانی درد دکھ بھہ بہنجنا،
 بھہ بھیانک ویکھ وکھائے۔ لوک مات جن بھگتاں بنے ساچا سجننا، جگا جگنتر ساچی سیو کھائے۔ نیتر پائے نام انجنا، اندھ اندھیر دئے مٹائے۔ چرن
 دھوڑ کرائے مجنا، کوئن کوٹ جنم دی میل دھوائے۔ جو گھڑیا سو بھجنا، تھر کھئے رہن نہ پائے۔ بن ستگر پورے پردہ کیسے نہ کجنا، لکھ چؤراسی
 رہی کُرائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زردھن میلا سہج سُبھائے۔ زردھن آسا پوریا، پورن برہم وپچار۔ پُرکھ ابناشی

حاضر حضوریا، در درویش بنے بھکار۔ ناد وجائے ایکا ٹوریا، ثریا دھار اگم اپار۔ لیکھا جُکے نیڑا دُوریا، دُور نیڑے نہ کھئے وچار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے کرے پیار۔ ہرجن پریم پیا پریتی، پریم پُرکھ اک جنائیا۔ آد جُگاد پرکھنہارا نیتی، گھر گھر وچ آسن لائیا۔ گُرمکھ ورلے کایا کرے ٹھنڈی سیتی، جس جن ترے گن اگن بُجھائیا۔ ایکا رنگ رنگائے ہست کیٹی، اوچ نیچ نہ کھئے وڈیائیا۔ اک سُنائے سہاگی گیتی، گرہ مندر وجے ودھائیا۔ پنج تت کایا ہوئے پنت پُنیتی، پنت پاؤن سَتگر پُورا ملیا ساچا ماہیا۔ وکھ نکلے کوڑی ریٹھی، مٹھا رس اک چکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لئے ملائیا۔ ہرجن شبد ملایا، میل ملوا دُھر سنجوگ۔ گُرسَتگر ویکھ وکھایا، کٹے ہوئے روگ۔ ایکا منتر نام درڑایا، سوہنگ شبد اگتی چوگ۔ دُھر درگاہی جوگ اک وکھایا، شبد انادی گائے سلوک۔ ہرکھ سوگ رہے نہ رایا، چرن داسی مکتی موکھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا جانے لوک پرلوک۔ لوک پرلوک وکھان دا، دو جہاناں کھیل اپار۔ برہمنڈاں کھنڈاں پُن چھان دا، لوآں پُریاں خبردار۔ لکھ چُوراسی کھیل سِری بھگوان دا، برہم پاربرہم کرے اُجیار۔ وشنوؤں کم کرے پرتیالدا، برہما جوت ہوئے اُجیار۔ شنکر حُکم اتم سنگھاردا، حُکمی حُکم ورتار۔ تیناں بیڑا آپے تاردا، ترے گن اتینا ہر نرنکار۔ گُرمکھ ساچے پیچ سواردا، جُگا جُگنتر لئے اوتار۔ نرگن سرگن میلا ناری کنت بہتار دا، پنج تت کایا کرے شنگار۔ شبد سُنہیڑا ساچے یار دا، لوک مات سُنائے وارو وار۔ سَتجگ تریتا دواپر پار اُتاردا، کلجگ آئی اتم وار۔ لیکھا جانے دُھر دربار دا، دُھر درگاہی سچّی سرکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ الکھ اگم اگمٹا، نرگن نرویر اکال۔ ہڈ ماس ناڑی نہ دسے چمڑا، جوتی جلوہ نُور جلال۔ مایا ممتا نہ دمڑی دمڑا، دووین ہتھ خالی رہیا وکھال۔ جن بھکتاں دسے راہ اک سُکھلڑا، جُگت جگ اولڑی چال۔ سچ سینگھاسن آپے ملڑا، سچکھنڈ دوار سچّی دھرمسال۔ ہرجن پھڑائے اپنا پلڑا، جُگا جُگنتر چلے نال۔ ہرکھ سوگ نہ خوشی غمڑا، آس نندرا نہ کھائے کال مہاکال۔ ساچے دھام آپ سُنہنڈا، اُچ محل اٹل مینار ایکنکار۔ شبد انادی ناد وجندڑا، دُھر دی بانی سچّی دُھنکار۔ کلجگ اتم ویس وٹندڑا، نہکلنکا لے اوتار۔ ہرجن ساچے ویکھ وکھنڈا، ڈبڈے پاتھر لائے پار۔ جس دوارے چرن چُھنڈڑا، ہوئے بنک مات اُجیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے پاوے سار۔ ہرجن سار سال دا، سرب گناں گنونت۔ کرے

کھیل سدا پرتپال دا، پاربرہم پورن بھگونت۔ رُوپ پرگٹائے دین دِیال دا، لیکھا چُکائے جیو جنت۔ مان گوائے کال مہاکال دا، ہرجن وڈیائے ساچے سنت۔ دھرمسال اک وکھالدا، ہر مندر میل ملاوا ناری کنت۔ نانا توڑ جگت جنجال دا، کایا چولی چاڑھ رنگ بسنت۔ جو جن چرن پریتی گھالن گھالدا، ستگر پورا ہوئے سہائی آنت۔ لیکھا جانے پت پت ڈال دا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی مہما جانے اگنت۔ مہما اگنت پُرکھ اکال، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی رائیا۔ جُگا جُگنتر ویس وٹائے دین دِیال، دِیاندھ بے پرواہیا۔ بھگت بھگونت لئے اُٹھال، پورب کرماں ویکھ وکھائیا۔ سنتن بنے آپ دلال، شبد وچولا پھیرا پائیا۔ گرُمکھ ویکھ ساچے لال، لال ائمٹڑے گود بہائیا۔ گرُسکھ پھل لگائے کایا ڈال، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ چلے چلائے اولڑی چال، وید کتیب بھیو نہ رائیا۔ کھانی بانی کرے پُکار، بے آنت سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلے سہج سُبھائیا۔ ہرجن گرُمکھ گرُسکھ، نون سو اکھڑ اک پڑھائیندا۔ دُھر دی بانی دُھر دا لیکھا لکھ، مستک لیکھا آپ چُکائیندا۔ نام انادی پائے بھکھ، ساچی جھولی آپ بھرائیندا۔ جگت ترسنا میٹے ترکھ، مایا ممتا موہ چُکائیندا۔ ہوئے ہنگتا لہے وس، امرت آتم جام پیائیندا۔ ہر مندر گھر وچ گھر پئے دِس، ستگر پورا آپ سُبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ ہر مندر سوہے کایا گڑھ، گر ستگر آپ سُبھائیندا۔ زرگن سرگن اندر بیٹھا وڑ، دِس کیسے نہ آئیندا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھ، اپنا بنک سُبھائیندا۔ اپنی ودیا آپے پڑھ، اپنا جاپ آپ جپائیندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، زرگن اپنا رُوپ پرگٹائیندا۔ درس دیکھائے آکے کھڑ، سوچھ سروپی کھیل کھلائیندا۔ نہ جنے نہ جائے مر، جوئی جوئی نہ کھئے بھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ساچے ویکھنہارا، گھٹ گھٹ ربیا سہائیا۔ لکھ چوراسی کرے کھیل نیارا، زرگن سرگن جوت جگائیا۔ گرُمکھ ورلے پائے سارا، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ اندھ اندھیر مٹائے دھواں دھارا، جوت زرنجن کر رُشنائیا۔ شبد اناد سُنائے سچی دُھنکارا، دُھن آتمک آپ وجائیا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھارا، چرن چرنودک مُکھ چوائیا۔ دیوے درس نین مُدھارا، نیتر نین آپ کھلائیا۔ روگاں سوگاں کرے پارا، چنتا سوگ رہے نہ رائیا۔ جس ملیا گر کرتارا، کرتا قیمت آپے پائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، ہر کا بھیو نہ سکے کھئے جنائیا۔ جُگا جُگنتر اک اوتارا، گر ایشٹ اک اکھوائیا۔ جن بھگتاں دیوے نام ادھارا، نام ندھانا جھولی پائیا۔ سریشٹ سبائی کرے خوارا، چاروں کُنٹ

کُٹ ہلکائی۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، چنڈ پرچنڈ آپ چمکائی۔ نو ست دئے ہلارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن لیکھا جانے
 بے پرواہیا۔ بے پرواہ گہر گمبہر، گن اوگن نہ کھئے رکھائیندا۔ لیکھا جانے انت اخیر، لیکھا لیکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ شبد نرالا پکڑے تیر، چلہ
 ہتھ نہ کھئے اٹھائیندا۔ لکھ چوراسی مارے زنجیر، اپنی آپے گنڈھ پوائیندا۔ ناتا توڑے پیر فقیر، شاہ حقیر رہن نہ پائیندا۔ راج راجان ہوئے
 دلگیر، دھیرج دھیر نہ کھئے رکھائیندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ ورو لے نیر، نام مدھانا ایک پائیندا۔ مایا ممتا ہوئے ہنگنا کڈھ پیڑ، ساچی سنگتا میل
 ملائیندا۔ جوٹھا جھوٹھا ویکھے بستر چیر، تن کفنی کون بندھائیندا۔ آپے چوٹی چڑھ اخیر، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ گرمکھاں بخشے
 ساچا سیر، بھر پیالہ آپ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی کار کھائیندا۔ جگ جگ کار کھائیندا، نہکرمی
 کرم وپچار۔ غریب نہانے گلے لگائیندا، شاہ سلطانا مارے مار۔ راؤ رنگ ایک رنگ رنگائیندا، اک سہائے بنک دوار۔ شبد آگئی ڈنک
 وجائیندا، چار کُٹ ہوئے جیکار۔ بھگت بھگونت ویکھ وکھائیندا، نیر نین کھول کواڑ۔ ساچے سنتاں آپ اٹھائیندا، والگے نہ تتی ہاڑ۔ گرمکھ
 اپنی گود سہائیندا، در گھر ساچے لے واڑ۔ گرسکھ اپنے انگ لگائیندا، کرے پرکاش بہتر ناڑ۔ لاڑی موٹ در ڈرکائیندا، رائے دھرم نہ کرے
 خوار۔ چتر گپت نہ لیکھ وکھائیندا، جو جن چرن سرن کرے نمسکار۔ ویلے انت میل ملائیندا، لکھ چوراسی اترے پار۔ ستگر پورا دیا
 کھائیندا، بھو جل بیڑا لائے پار۔ مانس جنم لیکھے لائیندا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ پُرکھ بدھاتا ویکھ وکھائیندا، کلجگ تیری اتم وار۔ اتم ذاتا
 آپ دھرائیندا، ورن برن نہ کھئے ادھار۔ جوتی جاتا آپ اکھوائیندا، جوتی جوت کرے پیار۔ اک اکنتا ویکھ وکھائیندا، دس نہ آئے ویکھنہار۔ اندر
 مندر جام پائیندا، بھر پیالہ ٹھنڈا ٹھار۔ گرمکھ ناری کنت ملائیندا، گھر سخیاں منگلچار۔ جگت وچھوڑا پندھ مکھائیندا، ٹٹی گنڈھ
 گنڈھنہار۔ اپنا لیکھا لیکھے پائیندا، لیکھا کھئے نہ منگے دوچی وار۔ جس جن اپنی سرن لگائیندا، دو جہاناں دئے ادھار۔ اتم جوتی جوت
 ملائیندا، برہم پاربرہم کرے پیار۔ درگاہ ساچی دھام بہائیندا، سچکھنڈ دوارا کھول کواڑ۔ گرسکھ جنم مرن وچ نہ آئیندا، جس پایا ہر
 نرنکار۔ جگ جگ لیکھا آپ مکھائیندا، شاہو بھوپ بن سچی سرکار۔ ساچے تخت آپ سہائیندا، سچکھنڈ نواسی ایکنکار۔ کلجگ اتم ویکھ
 وکھائیندا، زین اندھیری دھواں دھار۔ گرسکھ گرمکھ آپ جگائیندا، سنت بھگت بھگونت کرے پیار۔ ایک مندر سوہیا پائیندا، ہر جو ہری

بر کھیل نیار۔ گرمکھ ساچے چرن بہائیندا، آپ اپنی کیریا دھار۔ نردھن سردھن ویکھ وکھائیندا، دوہاں وچولا سرجنہار۔ گھر گھر آپے رزق سبائیندا، وشنوں بنسی سیوادار۔ سچ بھنڈار آپ ورتائیندا، اتوٹ اٹوٹ ورتے وچ سنسار۔ گرسکھ ساچے میل ملائیندا، گر پورا کر پیار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیونہارا جیا دان، داتا دانی آپ کرتار۔

★ ۲۵ بہادروں ۲۰۱۷ پکرمی بٹن سنگھ دے گرہ پنڈ قادرولا ضلع فروزپور ★

پُرکھ اکال اک اکھوائیندا، آد جگادی ایکنکار۔ ست پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیندا، جونی ربت بے عیب پروردگار۔ درگاہ ساچی دھام سہائیندا، سچکھنڈ دوارا اچ مینار۔ دیپک دیا اک جگائیندا، نرگن باقی کر تیار۔ تھر گھر ساچے سوہیا پائیندا، تخت نواسی اگم اپار۔ اپنی رچنا آپ رچائیندا، آپے ویکھنہار۔ اپنا حکم آپ ورتائیندا، آپے بنے سچا سیکدار۔ اپنے منڈل راس رچائیندا، نرگن کھیل کرے اپار۔ اپنا شبد انادی آپے گائیندا، دُھن وجائے ساچی تار۔ عقل کل اپنی کھیل کھلائییندا، الکھ اگوچر اگم اتہاہ کرے کھیل نراکار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے جانے اپنی کار۔ اک اکلّا کھیل اپارا، پُرکھ ابناشی آپ کرائیا۔ ست پُرکھ نرنجن وسے دھام نیارا، دھام اولڑا سوہیا پائیا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل نیارا، تھر گھر ساچے آپ کھلائییا۔ اگم اگمڑی کرے کارا، الکھ اگوچر بھیو نہ رائیا۔ اپنا کھول آپ کواڑا، در دروازہ آپ سہائیا۔ آپے پرگٹ بھیو نرگن نراکارا، ساکارا اپنا روپ دھرائیا۔ آپے لکھ چوراسی کر پسارا، وشن برہما شو اُچائیا۔ آپے ترے گن دات بنے ورتارا، داتا دانی شہنشاہیا۔ آپے گھٹ گھٹ لکھ چوراسی بھانڈا گھڑے ٹھہیارا، بھننہارا آپ اکھوائیا۔ آپے پنج تت تت کر پسارا، برہم پاربرہم ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، اک اکلّا کھیل کھلائییا۔ اک اکلّا کھیل اولّا، سری بھگوان آپ کرائیندا۔ وسنہارا سچ محلہ، تھر گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ دھام سہائے اچ اٹلا، نہچل اپنا رنگ رنگائیندا۔ ست سرؤپ سمائے جلاں تھلاں، جل تھل مہیئل ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ جلاں جھلاں، ڈونگھی گندر سوہیا پائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت چارے کھانی آپے رلا، اُتہج سیبج جیرج انڈ ویکھ وکھائیندا۔ شبد اناد ہر برہماد، سچ سنیہڑا ایکا گھلا، ناد انادی دُھن سنائیندا۔ بودھ آگادھی اچھل

اچھلا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ سچ سنگھاسن ہر جو ہر مندر ایکا ملا، سچ دوارا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اک اکلّا کھیل کھلائیندا۔ اک اکلّا ایکنکارا، آد جگاد سہائیندا۔ آپ اپنا کر پسارا، نرگن نرویر ویکھ وکھائیندا۔ لوآن پُریاں بٹھے دھارا، برہمنڈ
 کھنڈ اپنا بندھن پائیندا۔ رو سس نہ کھئے پسارا، منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔ زمیں اسمانا بٹھے دھارا، دھرنی دھرت دھول اُچائیندا۔ شبدا آگمی
 بول جیکارا، ناد انادی ناد وجائیندا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، حکمی گیڑا آپ چلائیندا۔ جگا جگنتر کھیل اپارا، جگ کرتا آپ کرائیندا۔
 وشنوؤ بخشے چرن پیارا، وشو روپ آپ سہائیندا۔ پاربرہم کر پسارا، برہم ساچی سیوا لائیندا۔ ڈھر درگابی ڈھر فرمانا، شبدا آگمی
 آپ سُنائیندا۔ چارے ویداں بن لیکھارا، لوک مات راہ چلائیندا۔ شنکر میلا ڈھر دربارا، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اک اکلّا ویس وٹائیندا۔ اک اکلّا پُرکھ ابناش، مہما اکتھ کتھی نہ جائیا۔ سچکھنڈ دوارے پائے اپنی راس، گوپی کاسن نہ کھئے
 نچائیا۔ شاہو بھوپ سچ سلطان شاہ شاباش، شہنشاہ بے پرواہیا۔ چرناں ہیٹھ رکھائے پرتھی آکاش، کوئن کوٹ منڈل دھوڑی خاک رمائیا۔ آد
 جگادی آپ اپنی پوری کرے آس، اپنی مہما اپنے وچ سہائیا۔ سورج چن کر پرکاش، دوس زین ونڈ ونڈائیا۔ لیکھا جانے جنگل جوہ اُجاڑ
 پرہاس، سمنڈ ساگر پھول پھلائیا۔ جونی ریت نہ ہیوئے وناس، ابناشی کرتا آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک
 اکلّا سچ محلہ رہیا وسائیا۔ سچ محلہ سری بھگونت، سچکھنڈ دوار آپ سہائیندا۔ آد جگادی ایکا کنت، کنت کنتوبل ویس وٹائیندا۔ آپ
 بنائے اپنی بنت، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ آد جگاد مہما اگنت، وید پُران سرب جس گائیندا۔ اپنا لیکھا آپے جانے آد آت، مدھ بھیو نہ
 کھئے رکھائیندا۔ لیکھا جانے گُرمکھ ساچا سنت، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ شبدا جنائی منیا منت، نام ندھانا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی کھیل کھلائیندا۔ لکھ چوراسی کھیل کھلندڑا، آد نرنجن پُرکھ اگم۔ جگ جگ اپنا ویس
 وٹندڑا، نرگن نرویر نہ مرے نہ پئے جم۔ لکھ چوراسی جیو جنت ویکھ وکھندڑا، کرتا پُرکھ کرے کرائے اپنا کم۔ گُرمکھ ساچے ویکھ وکھندڑا،
 پون سواسی لیکھا جانے دما دم۔ سنت سہیلے رنگ رگندڑا، کایا چولی رنگے ہڈ ماس ناڑی چم۔ جم کا تراس آپ مٹندڑا، دو جہاناں بیڑا دیوے
 بٹھ۔ ساچا مارگ اک وکھندڑا، رائے دھرم نہ دیوے ڈن۔ ساچے پوڑے آپ چڑھندڑا، چوٹھا پد آپ سہایا نہ کوئی سورج نہ کوئی چن۔ گیت

سُہاگی آپ سُنندڑا، راگ انادی ایکا کَن۔ نرگن سرگن میل ملندڑا، گرھ ہنکاری بھانڈا بھن۔ جوتی جوت اک جگندڑا، کِریا کر سِری بھگوان۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھندڑا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلّا کھیل اپارا، کرے کرکے کرنیہارا، آد جگادی دھن دھن۔ اک اکلّا ساچی کار، دو جہاناں آپ چلائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو تیار، اپنا بل آپ وکھائیا۔ ایکنکارا کر پَسار، ویکھنہارا تھاون تھائیا۔ آد نرنجن جوت اُجیار، جوت نرنجن گھٹ گھٹ رہیا جگائیا۔ سِری بھگوان دوس رین کر پیار، بھگتن میلا بے پرواہیا۔ ابناشی کرتا رہے خبردار، آس نندرا وچ نہ آئیا۔ پاربرہم پرہہ کر پَسار، اپنی کل آپ ورتائیا۔ نرگن جوت جوت اُجیار، جوتی جاتا ویکھ وکھائیا۔ سچکھنڈ دوار سچا دربار، ست پُرکھ نرنجن آپ لگائیا۔ سچ سنگھاسن کر تیار، پُرکھ ابناشن آسن لائیا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتار، دُھر فرمانا شبد جنائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں پاوے سار، لوک پرلوک ویکھ وکھائیا۔ دو جہاناں اک جیکار، نش اکھ کرے پڑھائیا۔ شاہ سُلطانا بے عیب پروردگار، نوری جلوہ نور الاہیا۔ سرشٹ سبائی سانجھا یار، سرشٹ سبائی ویکھ تھاون تھائیا۔ لاشریک بولے ایکا نعر، کلمہ کائنات آپ پڑھائیا۔ آپے گیت آپے ظاہر، اندر باہر اپنی دھار چلائیا۔ آپے جگا جگنتر لے اوتار، نرگن سرگن روپ لے پرگٹائیا۔ آپے گر پیر اوتار، اپنا مارگ دے وکھائیا۔ آپے بھگت بھگونت کرے اُجیار، سر رکھ ہتھ سمرتھ دے وڈیائیا۔ آپے سنتن دے ہلار، نام ہلارا اک رکھائیا۔ آپے گرسکھ ساچے ساچے بیڑے دیوے چاڑھ، منجھدھار نہ کوئی رڑھائیا۔ آپے گرسکھاں پھڑ پھڑ لائے پار، آد جگادی سیو کھائیا۔ جگت وچولا بنے ہر نرنکار، شبد ڈھولا ایکا گائیا۔ تولا بنے اگم اپار، نام کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ بدلے چولا جوتی دھار، جگا جگنتر ویس وٹائیا۔ کوئی کوٹ کرے وچار، کوئی کوٹ جیو ترائیا۔ شبد سوئی ہتھ پھڑ نرنکار، نو کھنڈ پرتمی پھیرا پائیا۔ ستاں دیپاں کرے خبردار، شاہ سُلطاناں رہیا جگائیا۔ ستجگ تریتا دواپر اُتریا پار، کلجگ کوک دے ڈبائیا۔ سرشٹ سبائی جیو نار وبھچار، ہر کنت نہ کھنڈھائیا۔ مورکھ مؤڑے ستے پیر پَسار، پُرکھ اکال ملیا نہ کسے تھائیا۔ چارے ورن روون زارو زار، ساچی ملے نہ کوئی سرنائیا۔ اٹھاراں برن کرن پُکار، ملیا میل نہ پیا پریم ساچے ماہیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، جگ کرتا اپنا ویس آپ دھرائیا۔ شبد اگمی اگم جیکار، دو جہاناں آپ سُنائیا۔ کلجگ اتم لے اوتار، نرگن اپنا ناؤں رکھائیا۔ جوتی جامہ وچ سنسار، رمیا راما ویس وٹائیا۔ گھنیا شاما پاوے سار، نام بنسری اک وجائیا۔ عیسیٰ

مُوسىٰ کلا سوسا کرے تن سنگار، تن الفى اک بندھائيا۔ سنگ محمد ويکھے چار يار، الله رانى مُکھ گھنٹ دئے اُٹھائيا۔ نانک يرگن ايکا نام
 ست کرے جيكار، ست نام سچي سرنائيا۔ کھتری براہمن شودر ويش کرے پيار، دُئي دويتي نہ کوئي رکھائيا۔ سرب جيان دا سانجھا يار، ايکا
 ايک خُداييا۔ خالق خلق رہيا پيسار، خلق خالق ويکھے بے پرواھيا۔ آد جُگادى جانے اپنى کار، جُگ جُگ سيوک سيوا آپ وکھائيا۔ کلجُگ
 زين اندھيرى اندھ اندھيار، ساچا چند نہ کوئي چڑھائيا۔ راج راجان نہ کرے کوئي وچار، غريب نمانے رہے گرلاييا۔ چاروں کُنٹ دھواں دھار،
 ساچا ہون نہ کوئي وکھائيا۔ پون سُکندھى نہ وچ سنسار، ڈرگندھى اپنا رُوپ دھرائيا۔ جوتى جوت سروپ ہر، آپ اپنى کيرپا کر، جُگا
 جُگنتر کھيل ہر، اک اِکلا آپ کرائيا۔ اک اِکلا پارہم، برہم ويکھے لکھ چوراسيا۔ نہ مرے نہ پئے جم، جُگ جُگ کھيلے کھيل تماشيا۔ آد
 جُگادى اپنا کم، کرے کرائے منڈل راسيا۔ گگن پاتال رکھائے بن بن تھم، اگن جوت جوت پرکاسيا۔ جُگ جُگ ديونہارا ڈن، لکھ چوراسى ويکھے
 جم کى پھاسيا۔ جوتى جوت سروپ ہر، آپ اپنى کيرپا کر، کلجُگ تيرى اتم ور، کرے کھيل گھنک پُر واسيا۔ اک اِکلا گھنک پُر واس،
 ساچى پُرى آپ سہائيا۔ يرگن سرگن ہويا داسى داس، داس داسى سيو کھائيا۔ بونجا اکھر پون سواس، سرب ماس پيت بتائيا۔ پينتيس
 اکھر ترے گن ويکھ راس، جگت رچنا آپ رچائيا۔ ايکا ساتا اندر کر کر واس، دس ست کرے رُشنائيا۔ ليکھا جانے پرتھى آکاش، پرتھم اپنا
 آپ پرگٹائيا۔ چرناں بيٹھ دباے کرے کھيل پُرکھ ابناش، جوتى جوت سروپ ہر، آپ اپنى کيرپا کر، جُگ جُگ اپنى دھار چلاييا۔ اک اِکلا
 جُگا جُگنتر، جاگرت جوت کرے رُشنائيا۔ لوک مات بُجھائے لگى بسنتر، امرت ميگھ اک برسائيا۔ شبد جنائے ساچا منتر، دُھر دى باني آپ
 الاييا۔ ليکھا جانے سرب جى اتر، گھٹ گھٹ بيٹھا سيچ بندھائيا۔ ليکھا جانے گگن گگنتر، بھل رہے نہ راييا۔ جوتى جوت سروپ ہر،
 آپ اپنى کيرپا کر، جُگ کرتا ہر بے پرواھيا۔ شبد اگما بن ملاح، لوک مات پھيرا پائيندا۔ اک اِکلا جگت ملاح، جُگ جُگ بيڑا آپ
 چلائيندا۔ شبدى شبد دئے صلاح، ساچا مارگ اک وکھائيندا۔ اپنا پرگٹائے آپے نان، ناؤن زرنکارا آپ اکھوائيندا۔ آپے وسے ہر گھٹ تھان،
 تھان تھنتر سوبھا پائيندا۔ آپے کرے سچ نياں، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤن دھرائيندا۔ آپے جن بھگتاں پکڑے بانہ، لکھ چوراسى وچوں باہر
 کڈھائيندا۔ آپے ہنس بنائے پھڑ پھڑ کان، کاگوں ہنس آپ اڈائيندا۔ آپے نتھوايں ديوے ساچا تھان، درگاہ ساچى دھام سہائيندا۔ آپے ہنکاریاں

دیوے گڑھ ٹڑا، نام کھنڈا ہتھ چمکائیندا۔ آپے برہمنڈاں ویکھے ٹھنڈی چھاں، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی کار کرائیندا۔ اک اکل کار کھائیندا، کرتا پُرکھ کرتار۔ چار وید بھیو نہ آئیندا، برہما چارے مکھ رہیا پکار۔ جگا جگتہ اپنی کل ورتائیندا، عقل کل کھیل اپار۔ کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا، سرشٹ سبائی پاوے سار۔ نہکلنکا ناؤں دھرائیندا، نرگن سرگن لے اوتار۔ سرگن اپنے لیکھے لائیندا، پنج تت نہ کوئی پیار۔ ایک شبدی ڈنک وجائیندا، سنے سنائے سننہار۔ راؤ رنکاں آپ جگائیندا، شاہ سلطاناں کرے خردار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہ، گرو گرو آپ اکھوائیندا۔ کلجگ اتم نرگن زوریر بنے اک ملاح، بے پرواہ بیڑا آپ چلائیندا۔ سنت سپیلے گرو گرو چیلے پکڑے بانہ، جگ جگ وچھڑے میل ملائیندا۔ گرسکھ گود اٹھائے جوں بالک مار، نت نوت ویکھ وکھائیندا۔ بھاگ لگائے نگر کھیڑا کایا گراں، نو دوارے کھوج کھجائیندا۔ سرت سوانی شبد ہانی دئے ملا، امرت آتم ٹھنڈا پانی مکھ چوائیندا۔ دھر دی بانی شبد دئے سنا، انحد ساچا تال وجائیندا۔ جم کی پھاسی دئے کٹا، رائے دھرم نیڑ نہ آئیندا۔ چارے کھانی لیکھا دئے چکا، مات گرہ نہ پھیر پھرائیندا۔ برہم پاربرہم دئے ملا، میل وچھوڑا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ مانس جنم لیکھے لا، گرمکھ ساچا سنگ نہھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہر گھٹ آپے ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ہر درس درسایا، کرپا کرگن ندھان۔ غریب نانے گلے لگایا، آد جگادی دھر دی بان۔ ایک اکھڑ نام پڑھایا، نش اکھڑ کر پردھان۔ بحر کپائی پتھر توڑ ٹڑایا، پھڑ شبد تیر کمان۔ پنج وکارا ستھر لاسیا، منوا اٹھ نہ نوجوان۔ مت متوالی ڈیرہ ڈھاپیا، بدھی ویکھے چرن دھیان۔ ستگر پورا کایا کھیڑا آپ وسایا، شبد جنائے سچی دھنکان۔ گھر مندر راگ اک الا یا، مل سخیاں منگل گان۔ ساچی سیجا آپ سہایا، دسم دواہری ہو پردھان۔ سرت سوانی شبد ملایا، ایک ہانی ملیا ہان۔ جوہن جوانی اک وکھایا، بال بڈھیا نہ کوئی نشان۔ امرت پانی مکھ چوایا، نجھر جھرنا جھرے مہان۔ کول کولا آپ بھوایا، گرمکھاں دیوے ساچا دان۔ برہم پاربرہم ملایا، نال رلایا سری بھگوان۔ جنم مرن وچ نہ آیا، نانا تٹا دو جہان۔ جس جن ستگر پورا درشن پایا، درگاہ ساچی ہوئے پروان۔ سچکھنڈ دوارے آپ بھایا، دھرم دکھائے اک نشان۔ سچ نشانہ آپ جھلایا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد اک اکل ہوئے نگہبان۔

★ ۲۶ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی پیبی ہرنام کور پنڈ تلونڈی ضلع فیروز پور ★

پُرکھ اکال سرب جیاں داتا، آد جگاد سہائیندا۔ جگا جگنتر میٹے اندھیری راتا، نرگن جوتی جوت جگائیندا۔ شبد جنائے اگئی گاتھا، دھر منتر نام درڑائیندا۔ جن بھگتاں نبھائے سگلا ساتھا، سگلا سنگ آپ ہو جائیندا۔ لہنا دین چکائے مستک ماتھا، پورب کرماں ویکھ وکھائیندا۔ چرن سروور سچ وکھائے تیرتھ تاٹا، دُرمت میل میل دھوائیندا۔ چرن کول بندھائے ساچا نانا، نر نرائن کھیل کھلائیندا۔ چار ورن کرائے اتم داتا، ورن گوت نہ کھئے وکھائیندا۔ انحد شبد انادی دُهن اگئی پوجا پاٹھا، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلایکنکار، کرے کھیل اگم اپار، جگ جگ اپنی دھار بندھائیندا۔ پُرکھ اکال سرب گنوت، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ جوتی نور سری بھگوت، آد نرنجن وڈ وڈیائیا۔ درگاہ ساچا دھام سہنت، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیا۔ نرکار بنائے اپنی بنت، دوسر سنگ نہ کھئے وکھائیا۔ لکھ چوراسی ترے گن مایا پنج تت پھل پھلواری ویکھے رت بسنت، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ لیکھا جانے جیو جنت، ----- - پکڑ اٹھائے ساچے سنت، دھر دی بانی بان لگائیا۔ گرھ توڑے ہوئے ہنگت، مایا ممتا موہ چکائیا۔ نانا توڑے بھکھ ننگت، سچ سچ اک ورتائیا۔ میل ملاوا ساچی سنگت، ویکھ وکھائے تھاوں تھائیا۔ نام چاڑھے ساچی رنگت، رنگ مجیٹھی اک چڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا ویس وٹائیا۔ پُرکھ اکال پارہم سری بھگوان، بھيو کھئے نہ آئیندا۔ ابناشی کرتا نہ مرے نہ پئے جم، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن آد جگاد جانے اپنا کم، کرتا پُرکھ روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ساچے تخت براج کرے اپنا کم، کرنی کیرت آپ کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، جگا جگنتر اپنی دھار چلائیندا۔ پُرکھ اکال ٹھانڈا دربارا، سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ اک اکلایکنکارا، نرگن سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، حکمی حکم آپ ورتائیندا۔ تھر گھر واسی کھول کواڑا، ایکار روپ آپ پرگٹائیندا۔ لوآن پُریاں دئے سہارا، برہمنڈ کھنڈ اپنا بندھن پائیندا۔ رو سس کر اجیارا، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ شبد اگئی اک جیکارا، تریا راگ آپ لائیندا۔ برہما وشن شو کر تیارا، انس بنس آپ سہائیندا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈارا، پنچم پنچم جوڑ جڑائیندا۔ لکھ چوراسی کر پسارا، گھٹ گھٹ آسن لائیندا۔ گھر وچ گھر کر تیارا، گھر مندر سوہا پائیندا۔ دیپک جوتی کر اجیارا،

نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ہر شبد اناد سچی دھنکارا، انحد ساچا تال وجائیندا۔ سر سروور امرت ٹھنڈی ٹھارا، کول ناہی آپ رکھائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر بیو نہ آئیندا۔ جگا جگنتر ورتے ورتاوے وچ سنسارا، گر پیر اوتار اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نرگن سرگن بٹھے دھارا، دھار اولی اک وکھائیندا۔ سنت بھگت بھگونت میل ملائے اپنی وارا، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرسکھاں وکھائے سچ دوارا، بند کواڑا آپ کھلائیندا۔ گرمکھ بخشے چرن پیارا، چرن چرنودک مکھ چوائیندا۔ ایکا بخشے شبد بھنڈارا، وست امولک آپ ورتائیندا۔ لیکھا جانے لیکھنہارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکل پُرکھ اکل، دینا بندھپ دین دیال، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ سگلا سنگ ستگر میت، پُرکھ اکل نبھائیا۔ آد جگادی ساچی ریت، جگا جگنتر آپ چلائیا۔ لیکھا جانے ہست کیٹ، اوچ نیچ ویکھ وکھائیا۔ گرمکھ ورلے بخشے چرن پریت، لکھ چوراسی وچوں پھول پھلائیا۔ شبد سُنائے سہاگی گیت، دھن آتمک آپ وجائیا۔ کرے کرائے پنت پنت، پنت پاپی لے ترائیا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، پنج تت اگنی آپ بھجائیا۔ لیکھا جنائے دیہرا مندر مسیت، گھر ہر مندر دئے وکھائیا۔ ستگر پورا وسیا دھام انڈیٹھ، آتم سیجا سوہبا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر ساچی کار، کرے کرائے کرنہار، فُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ ویکھنہارا پُرکھ اکالا، جگا جگنتر ویکھ وکھائیندا۔ جگا جگنتر اولڑی چالا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ نرگن سرگن دسے راہ سکھالا، شبد اگنی مارگ آپے پائیندا۔ دوس زین کرے پرتیالا، پرتیالک اپنی سیو کھائیندا۔ نانا توڑے جگت جنجالا، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا۔ چرن کول رکھائے کال مہاکالا، حکمی حکم آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر ساچی کار، کرے کرائے وچ سنسار، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ پُرکھ اکل کھیل اپارا، نرکارا آپ کرائیا۔ ستجگ تریتا لے اوتارا، دواپر نرگن جوت جوت سائیا۔ پنج تت شبد بھنڈارا، آپ اپنا کر تیارا، اپنا نعرہ دئے سُنائیا۔ کھیلے کھیل کھیلنہارا، رُوپ انوپ وڈی وڈیائیا۔ کلجگ اتم ہو اجیارا، نور الاہی ڈگمگائیا۔ بے عیب خدائی پروردگارا، مقالے حق وچی ودھائیا۔ لاشریک وسے سب توں باہرا، انہو اپنا رُوپ درسائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یارا، ایکا کلمہ نبی پڑھائیا۔ امام اماماں بن ورتارا، مُلا شیخ مسائق پیر ایکا راہ وکھائیا۔ انجیل قرآنا بھر بھنڈارا، تیس بتیسا رہیا سُنائیا۔ جگا جگنتر ساچی دھارا، لوک مات آپ رکھائیا۔ نانک نرگن کر پیارا، پنج تت جوتی جوت جگائیا سچکھنڈ نواسی کھیل اپارا،

تہر دربارے آپ وکھائیا۔ میل ملاوا کنت بہتارا، در گھر ساچے وجی ودھائیا۔ پایا پُرکھ سچّا بہتارا، آد جُگاد نہ مرے نہ جائیا۔ ملیا میل ایکا وارا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ پُرکھ اکال میت مُرارا، نانک نِرگن ویکھے چائیں چائیا۔ ایکا منگے منگ دوارا، دیونہارا بے پرواہیا۔ نام ست بہر بہنڈارا، وست امولک ہتھ پھڑائیا۔ چار ورن بن ورتارا، جیو جنت لے ترائیا۔ ہنکاریاں توڑے گڑھ ہنکارا، نام کھنڈا ہتھ اُٹھائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش سوہن اک دوارا، ہندو مُسلم ونڈ نہ کھئے ونڈائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یارا، اک اکلّا ویکھ وکھائیا۔ اُچی کوک کرے پُکارا، سرِشٹ سبائی گیا سمجھائیا۔ کلجگ اتم ہووے اندھ اندھیارا، سُورج چنّ نہ کوئی رُشنائیا۔ لکھ چوڑاسی بیئے نار وِہچارا، ہر ہر کنت نہ کھئے ہنڈھائیا۔ نہ کوئی دے شاہ دوارا، سچ غلام نہ کوئی وڈیائیا۔ سادھ سنت بیئے خوارا، ہر کے پوڑے نہ کوئی چڑھائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ مارن نعرہ، نر نرائن دس نہ آئیا۔ دھرت دھول کرے پُکارا، نیترو رو نیرو ہائیا۔ پُرکھ ابناشی بے عیب پروردگارا، درگاہ ساچی بیٹھا کرے کھیل بے پرواہیا۔ لوک مات پاوے سارا، لوک چوڈاں چوڈاں طبقاں چرناں ہیٹھ دباہیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں دئے ہلارا، برہما وشن شولے اُٹھائیا۔ کروڑ تیتیسا مارے مارا، سُریت راجا اند آپ اُٹھائیا۔ ایکا کھنڈا تیز کٹارا، نام ندھان ہتھ اُٹھائیا۔ ست پُرکھ نرنجن ساچی کارا، ست ستوادی آپ دھرائیا۔ پرگٹ ہووے نہکلنک نرائن نر اوتارا، مات پت نہ کھئے اکھوائیا۔ شبداگتی بول جیکار، شبدا نش اکھڑ وکھڑ کرے پڑھائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، چارے وید دین گواہیا۔ پُران اٹھاراں کرن نمسکارا، گیتا گیان سیس جھکائیا۔ انجیل قرآن روون زارو زار، ویلا آنت نہ دے کوئی سپھائیا۔ کھانی بانی مارے تیر کرارا، شبدا نشانہ آپ لگائیا۔ گُرمکھ ساچے کرے پیارا، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیا۔ ورتے ورتاوے شبدا ورتارا، جوٹھ جھوٹھ دئے مٹائیا۔ چار ورتاں وکھائے اک دوارا، اُوچ نیچ رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد جُگاد کھیل برہم برہما، شبدا اناد دھن وجائیا۔

★ ۲۶ بہادروں ۲۰۱۷ بکرمی گرچین سنگھ دے گرہ پنڈ اُسا ضلع امرتسر ★

سَت پُرکھ نرنجن سچا پاتشاہ، سَت ستوادی سَت سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن گنوتا بے پرواہ، الکھ اگوچر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن صفت صلاح، صلاحی بھیو نہ آئیندا۔ ایکنکارا نرگن رُوپ آپ دھرا، نرُویر اپنی دھار بندھائیندا۔ آد نرنجن جوت اُجالا ڈگمگا، نور نوراہ آپ اکھوائیندا۔ سِری بھگوان وسنہارا ساچے تھان، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ اباشی کرتا اک اُپاجائے اپنا نار، ناؤں نرنکارا آپ رکھائیندا۔ پاربرہم آپے بنے پتا ماں، پوت سپوتا اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اک اُکلا کر پساہ، آپے ویکھے ویکھنہار، نرگن اپنی کل ورتائیندا۔ نرگن رُوپ عقل کل دھار، اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت کر اُجیار، نور ظہور آپ پرگٹائیندا۔ وسنہارا در گھر سچے دربار، سچکھنڈ دوارا سوبھا پائیندا۔ سچکھنڈ اندر کھیل نیار، پُرکھ اکال آپ کرائیندا۔ تھر گھر کھولے اک کوار، آپ اپنا پردہ لائیندا۔ ساچا مندر کر تیار، شاہ سلطان ویکھ وکھائیندا۔ چھپر چھن نہ کھئے سہار، باڈی بنت نہ کوئی بنائیندا۔ نرگن دیپک دیا کر اُجیار، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ کلاپاتی کھیل نیار، نج گھر اپنے آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ در گھر ساچا سچکھنڈ دوارا، سَت پُرکھ نرنجن آپ اُپائیندا۔ اک اُکلا کر پساہ، آپ اپنا بل رکھائیندا۔ اپنے نور ہو اُجیارا، نور نور وچ سہائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، تخت تاج ویکھ وکھائیندا۔ سنگھاسن بیٹھ سچے سرکارا، حُکمی حُکم آپ سُنائیندا۔ آد جُگاد ورتے ورتارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ کھیلنہارا پُرکھ سمرتھ، اک اُکلا ایکنکاریا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، نرگن رتھوہی شاہ آسواریا۔ ہر کی مہا کتھنی اکتھ، کتھنی کتھ نہ کرے وچاریا۔ درگاہ ساچی دھام نیار آپ اُپائے اپنی وتھ، آپے ونج کرے وپاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، وسنہارا ساچے در، در دوار کرے پیاریا۔ در دوار سہائیندا، سوبھاؤنت کرتار۔ سو پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیندا، ہر پُرکھ نرنجن پاوے سار۔ ایکنکارا بھیو چُکائیندا، آد نرنجن کر اُجیار۔ سِری بھگوان کھیل کھلائیندا، اباشی کرتا دئے ادھار۔ پاربرہم پرہہ ایکا ناؤں دھرائیندا، اجوئی ربت بے عیب پروردگار۔ ساچے تخت سوبھا پائیندا، شاہ سلطان سچے سرکار۔ اپنی اچھیا بھچھیا آپے ویکھ وکھائیندا، نہ کوئی دوسر میت مُرار۔ تھر گھر واسی تھر دربارے رنگ رنگائیندا، رنگے رنگ اگم اپار۔ الکھ الکھنا اپنی

الکہ جگائیندا، شبد اگئی بول جیکار۔ سُر تال نہ کوئی وجائیندا، ست سرُوبی ساچی دھار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، تہر گھر ویکھے اگے کھڑ، آپ اپنا کر پَسار۔ سچکھنڈ دوارا کھولیا، کر کِریا گن نَدھان۔ تہر گھر ساچے مندر بہ بہ بہ
 بولیا، شبد اگئی دُھر فرمان۔ نِزگن نِرویر آپے بنے وچولیا، آپے ویکھے مار دھیان۔ سچکھنڈ تہر گھر اپنے کنڈے آپے تولیا، تولنہار سِری
 بھگوان۔ آد جُگاد رہے اڈولیا، تخت نِواسی شاہ سُلطان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بنے آپ ملاح، کھیوٹ کھیٹا آپ
 اکھوار بیا۔ کھیوٹ کھیٹا پاربرہم کرتارا، ایکا رنگ سہایا۔ درگاہ ساچی ہو اُجیارا، رُوپ انُوپ آپ وٹایا۔ ست سرُوبی ہو نیارا، انزنگ رُوبی
 دِس نہ آیا۔ آپ اپنا کھولے بند کِواڑا، اپنا مندر آپ سہایا۔ آپے بنے ساچا لاڑا، آپ اپنا ویس وٹایا۔ آپے ناری کنت بھتارا، آپے ساچی سیج
 ہنڈھایا۔ آپے در منگے بن بھکھارا، آپے لہنا جھولی پایا۔ آپے شاہ آپے دارا، آپے در دربان سیس جھکایا۔ پُرکھ اگم اگمڑی کارا، اک اِکلا
 رہیا کرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ اگم اگمڑی کار، نِزگن جوتی جوت دُگمگائیندا۔ ست سرُوپ
 سچّی سرکار، شبد اگئی ناد وجائیندا۔ تُریا راگ کر تیار، ہر مندر ساچے سوہا پائیندا۔ تہر گھر کھولے بند کِواڑا، اندر بہ بہ منگل گائیندا۔
 آپ اپنا کر پیار، اپنا بندھن آپے ویکھے وکھائیندا۔ نِزگن نِزگن کر پَسار، سُورج چنّ نہ کوئی چڑھائیندا۔ دیا باقی نہ کوئی ادھار، پرکاش پرکاش
 وچ ٹکائیندا۔ پاربرہم ہر پُرکھ کرتار، خوشی غم نہ کوئی رکھائیندا۔ ہرکھ سوگ و سیا باہر، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 وسنہارا ساچے گھر، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ درگاہ ساچی سچ دوار اٹلا، ست پُرکھ نرنجن آپ وسایا۔ سو پُرکھ وسے اک اِکلا، ہر
 پُرکھ نرنجن رنگ رنگایا۔ ایکنکارا سچ سینگھاسن بیٹھا ملا، آد نرنجن کرے رُشنا یا۔ سِری بھگوان شبد سنہیڑا ایکا گھلا، ابناشی کرتا حُکمی
 حُکم آپ ورتایا۔ پاربرہم پرہ پھڑیا پلا، آپ اپنا انگ لگایا۔ آد جُگادی اک اِکلا، عقل کل دھاری کھیل کھلایا۔ اپنی جوتی آپے رلا، مات
 پت نہ کوئی بنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہایا۔ سچکھنڈ دوارا سوہاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ
 سہائیندا۔ کرے کھیل ناری کنت، کنت کتھول سیج ہنڈھائیندا۔ آپ بنائے اپنی بنت، گھڑن بھنہار نہ کوئی اکھوائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت،
 آنت آد اپنا بل دھرائیندا۔ آپے اُچجائے اپنا ناؤں منیا منت، شبد شبدی ناد وجائیندا۔ پُرکھ ابناشی مہا اگنت، بھيو ابھید آپ اکھوائیندا۔ جوتی

جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، بنک دوارا اک سہائیندا۔ بنک دوار سہایا، ہر ستگر گھر گمبھیر۔ آپ اپنا در گھلایا، آپے ویکھے بے نظیر۔ آپ اپنا گھر وسایا، آپے شاہ آپے فقیر۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، وسنہارا ایک گھر، ہر مندر سوہا پایا۔ ہر مندر اُچ منارا، پُرکھ اکال آپ اُپائیندا۔ جوتی ریت کر پسارا، زرویر آسن لائیندا۔ مورت اکال کھیل نیارا، زربھے اپنا ویس وٹائیندا۔ شاہو بھوپ بن سیکدارا، تخت نیواسی تخت سہائیندا۔ اپنا حُکم آپ کر ورتارا، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ شبد اُٹھائے سَت ڈلارا، ساچی سیوا اک وکھائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کر پسارا، وشن اپنی انس سہائیندا۔ کول کولا کر اُجیارا، نابھی ایک امرت رکھائیندا۔ پاربرہم برہم کر نیارا، زرگن زراکارا ساچی ونڈ ونڈائیندا۔ لیکھا جانے دھواں دھارا، ساچا شنکر آپ پرگٹائیندا۔ ترے ترے میلا پُرکھ کرتارا، کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ آپے وسے سب تو باہرا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ ترے ترے میتا اک اتینا، وشن برہما شو لے اُچائیا۔ دھام وکھائے اک انڈیٹھا، پُرکھ اگم وڈی وڈیائیا۔ دُھر دربارا ٹھانڈا سیتا، ساتک ست ست ورتائیا۔ آپ چلائے اپنی ریتا، راج جوگ دے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچے دے وڈیائیا۔ وشن برہما شو کر تیار، پُرکھ اکال کھیل کھلائییندا۔ نام انادی بول جیکار، ساچا ناد آپ سُنائیندا۔ ساچی وست اگم اپار، ونڈنہارا ونڈ ونڈائیندا۔ ترے گن مایا تت وچار، رجو طمو ستو اپنی اُچھیا آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچا اک سہائیندا۔ ساچے گھر ہو پردھان، اپنی دیا کھائیا۔ برہما وشن شو ملیا دان، پُرکھ ابناشی آپ ورتائیا۔ ترے گن مایا کر پردھان، ترے ترے انگ لگائیا۔ لکھ چوراسی برہم نشان، گھٹ بھانڈا آپ بنائیا۔ گھر وچ گھر سچ مکان، مہربان آپ اُپائیا۔ آد جگادی ویکھے نگہبان، زرویر نین گھلائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک ایک ایک ایک سہائیا۔ برہما وشن شو لے انگڑائی، پرہ چرن دھیان لگایا۔ پُرکھ ابناشی تیری سرنائی، ہوں سیوک بھل نہ جایا۔ تُوں کرتا کرتار تیری چلنا حُکم رضائی، حُکمی حُکم آپ ورتایا۔ لکھ چوراسی تیری رچنا رچ ویکھے تھاؤں تھائیں، تھان تھنتر آپ سہایا۔ آد آنت پکڑی بانہی، دوسر در نہ کوئی جنایا۔ جگا جگنتر رکھی ٹھنڈی چھائیں، سمرتھ پُرکھ تیری وڈ وڈیایا۔ کون ویلا کرے نیاتی، زرگن سرگن میل ملایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دینا

ساچا ور، ہوں ڈھیہ پئے سرنایا۔ سرن سرنائی ترے ترے میت، دوئے جوڑ سپس جھکایا۔ ایکا گائن تیرا گیت، تیرا نام ڈھولا اک سُنایا۔
 سدا سہیلا وسنا چیت، وسر کدے نہ جایا۔ لوک مات چلے تیری ریت، تیرا تیری سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا ہونے سہایا۔ پُرکھ ابناشی دیا کہا، وشن برہما شو سمجھائیا۔ جُگ جُگ تیری سیوا لا، تیرا رُپ سرشٹ سبائیا۔
 پاربرہم برہم ونڈ ونڈا، اپنا انگ کٹائیا۔ وشنوں دینا رزق سب، صدق صبور تیرے ہتھ رکھائیا۔ شنکر لیکھا دینا چُکا، آنت رہن نہ پائیا۔
 نو سو چُرانوے چوکرے جُگ گیتا دے دوا، گیتا اپنا آپ رکھائیا۔ گر پیر اوتار سادھ سنت لے اُچا، ایکا نام شبد کرے کُرمائیا۔ بھکت بھگونت
 ویکھے تھائوں تھان، آپ اپنے لے جگائیا۔ گُرمکھاں پکڑے آپے بانہ، جگت وچھوڑا پھند کٹائیا۔ جُگ جُگ کرے سچ نیاں، شاہ سُلطانا
 بے پرواہیا۔ چتر گیت لیکھا رہیا لیکھا، ہر ہر ساچی سیو لگائیا۔ رائے دھرم دے سزا، بھلیا کھئے رہن نہ پائیا۔ لاڑی مؤت لے پرنا، لکھ
 چوراسی ویکھے تھائوں تھائیا۔ پاربرہم ابناشی کرتا گُرمکھ ورلے لے بچا، جُگ جُگ اپنا میل ملائیا۔ نیش اکھڑ وکھڑ لے پڑھا، دُھن انادی ناد
 وجائیا۔ برہم برہمادی کھوج کھجا، لیکھا لیکھے لے لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ور ساچا جھولی
 پائیا۔ ہر کرتا شبد جنائیندا، دُھردرگاہی اگتی بول۔ وشن تیری سیو لگائیندا، نو نو چار کرنا گھول۔ برہما تیری ونڈ ونڈائیندا، لکھ چوراسی
 جانا مؤل۔ شنکر تیرا قول نبھائیندا، لیکھا چُکے اُپر دھول۔ رو سس تیرا پندھ مکائیندا، پُرکھ ابناشی رہے اڈول۔ دو جہانان ویکھ وکھائیندا،
 نو ست پھولن لے پھول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے تولے اپنا تول۔ ہر ستگر آپ سمجھائیندا، وشنوں کر دھیان۔
 پُرکھ ابناشی کھیل کھلائیندا، لیکھا جانے دو جہان۔ تیرا سگلا سنگ نبھائیندا، میل ملاوا سری بھگوان۔ اپنے انگی انگ رکھائیندا، آپ اپنی
 دے پچھان۔ ساچا نام مردنگ وجائیندا، دُھر درگاہی دُھر فرمان۔ سانگو پانگ سیج وچھائیندا، کول نین سنگھاسن ویکھے آن۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھیو کھلائیندا۔ پاربرہم برہم آپ جنایا، ایکا حُکم سُنائیا۔ نو نو چار تیرا مردنگ وجایا، گھٹ گھٹ
 تیری جوت کرے رُشنائیا۔ لکھ چوراسی مندر کایا پلنگ وچھایا، ساچی سیجا دے وسائیا۔ پرمانند دھام وکھایا، نجانند وجے ودھائیا۔ انحد
 شبد مردنگ تیرے ہتھ پھڑایا، پُرکھ ابناشی وجائے چائیں چائیا۔ جگت دوارا لنگھ تیرا بنک سہایا، سوہے بنک اک رگھرائیا۔ جوتی جوت

سرُپ ٻر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، برہمے ایکا برہم جنائیا۔ پُرکھ ابناشی دیا کھائیندا، بولے شبد جیکار۔ شنکر اکھڑا اک
 پڑھائیندا، نش اکھڑا کر پیار۔ ایکا چوکرئی جُگ ونڈ ونڈائیندا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ چلے کار۔ نو سو چرانوے چوکرئی جُگ گیزا آپ
 دوائیندا، لیکھا لکھے لکھنہار۔ دوسر بھيو نہ کھئے رکھائیندا، لکھ لکھ سکے نہ کھئے وچار۔ جوتی جوت سرُپ ٻر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا
 ساچا ور، ساچا وقت آپ سہائیندا۔ ساچا ویلا اتم آؤنا، نو نو چار رہن نہ پائیا۔ لکھ چوراسی مولا چکاؤنا، جو گھڑیا بھن وکھائیا۔ چار وید
 کیسے نہ گاؤنا، پُران اٹھاراں نہ کھئے الاٹیا۔ گیتا گیان نہ کھئے درڑاؤنا، انجیل قرآن نہ کھئے سنائیا۔ کہانی بانی نہ راگ الاؤنا، چھٹی راگ نہ دین
 گواہیا۔ پُرکھ ابناشی ویس وٹاؤنا، نرگن نور کرے رُشنائیا۔ گر پیر اوتار سادھ سنت کوئی دس نہ آؤنا، چاروں کُنڈ اندھیرا چھائیا۔ شبد
 سہاگی چھند کیسے نہ گاؤنا، گھر گھر ویدیا جگت پڑھائیا۔ سرت سوانی سینتا رام نہ کیسے پرناؤنا، رادھا کرشن نہ کھئے ملاٹیا۔ عیسیٰ موسیٰ چولی
 رنگ نہ کیسے رنگاؤنا، کالا سوُسا ویکھے لگی شاہیا۔ سنگ محمد چار یار کلمہ نبی امام نہ کیسے پڑھاؤنا، اللہ رانی نیتر رووے نیر وبائیا۔ پیر
 دستگیر سر ہتھ نہ کیسے ٹکاؤنا، مَلا شیخ مسائق بیٹھن مکھ چھپائیا۔ پنڈت پاندھ گیان نہ کیسے درڑاؤنا، ساچا مارگ نہ کھئے رکھائیا۔ چار
 ورن نہ سرن کھئے تکاؤنا، اٹھاراں برن دین دہائیا۔ پُرکھ ابناشی ساچے مندر دس کیسے نہ آؤنا، کایا مندر نہ کھئے سہائیا۔ سچ سروور نہ کیسے نہاؤنا،
 امرت تال نہ کھئے وڈیائیا۔ ساچا چند نہ کیسے چڑھاؤنا، رو سس بیٹھن مکھ شرمائیا۔ ناری کنت نہ کیسے ہنڈھاؤنا، وبھچار سرب لوکائیا۔ گر
 ایشٹ دیو نہ کیسے مناؤنا، ست ست نہ کھئے ورتائیا۔ برہم تت نہ کیسے وٹاؤنا، ہڈ ماس ناڑی ایلے رت گھر گھر اگن لگائیا۔ کلاپت ساچی سیج
 نہ کیسے سہاؤنا، انگیکار نہ کھئے کرائیا۔ اندج جیرج اُتہج سیج چارے کہانی ساچا سنگ نہ کیسے نہاؤنا، چارے بانی ویکھ وکھائیا۔ چارے جُگ
 پنڈھ مکاؤنا، نو نو ویلا دئے وکھائیا۔ ہومیں ہنگتا بھرمان کندھ کیسے نہ ڈھاؤنا، دئی دویتی نہ کھئے مٹائیا۔ پرمانند نہ کیسے سماؤنا، چوتھے پد نہ
 وجے ودھائیا۔ پنچم ناد دھن شبد کیسے نہ گاؤنا، سُنجی سیج سرشٹ سبائیا۔ پاربرہم ابناشی کرتے نہکرمی اپنا کرم کاؤنا، اپنا ویلا لئے
 سہائیا۔ جوتی جامہ جوت جگاؤنا، نرگن نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ وشنوں تیرا مان رکھاؤنا، آپ اپنے انگ لگائیا۔ برہمے تیرا پنڈھ مکاؤنا،
 برہم پاربرہم سہائیا۔ شنکر تشکا ہار لاہنا، ترسول ہتھ نہ کھئے اٹھائیا۔ اتم جوتی جوت ملاؤنا، جوتی جاتا اک اکھوائیا۔ تتان وچولا آپ

اکھواؤنا، آد جُگاد کھیل کھلایا۔ اپنا ڈھولا آپے گاؤنا، سو پُرکھ نرنجن وڈی وڈیایا۔ ہنگ برہم پرہہ میل ملاؤنا، درگاہ ساچی دھام سہایا۔
 پچھلا لہنا جھولی پاؤنا، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا رُپ پرگٹایا۔ جُگ
 جُگ کھیل اولڑا، ست پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہوئے اک اکلڑا، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ جن بھگتاں پھڑئے اپنا پلڑا،
 نام پلّو آپ وکھائیندا۔ ساچے سنتاں نام سندیش ایکا گھلڑا، بودھ اگادھی شبد جنائیندا۔ گُرمکھاں جوتی سُرُتی شبدی آپے رلڑا، آپ اپنا میل
 ملائیندا۔ گُرسکھاں دتے راہ سُکھلڑا، سوہنگ اجپا جاپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ کرتا کھیل
 کھلاییندا۔ جُگ کرتا ہر کرنیہارا، قُدرت قادر ویکھ وکھایا۔ قادر کرتا کھیل اپارا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ مقامے حق کھول کواڑا، در دروازہ
 آپ کھلایا۔ امام اماماں سر شاہ سیکدارا، شاہ سُطانا وڈ وڈیایا۔ اُچی کوک بولے ایکا نعرہ، حق حقیقت ویکھے بھل نہ جائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ اپنا کھیل کھلاییندا، پارہہم بے انت۔ نو نو چار پندھ مُکائیندا، جُگا جُگنتر مہا
 اگت۔ کلجگ اتم ویس وٹائیندا، پارہہم سری بھگوت۔ جوتی جامہ آپے پائیندا، ساچا دھام سہائے سوہاؤنت۔ ہر مندر آسن لائیندا، پُرکھ
 اناشی ساچا کنت۔ سمبل نگر آپ وڈیائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے پھڑ، آپ اپنا میل ملائیندا۔
 ہرجن ساچا ہر جو پھڑیا، لیکھا لکھت وچ نہ آتیا۔ نرگن سرگن اندر وڑیا، کایا مندر پھول پھلایا۔ ڈونگھی بھوری آپے کھڑیا، سُکھمن ٹیڈھی
 بنک پار کرائیا۔ امرت اتم سر سروور ویکھے ٹھانڈا ٹھریا، کول ناہی مَکھ بھوایا۔ انحد شبد انادی تُوَر آپ وجائے ساچے گھریا، گھر منگل گیت
 گوبند الاٹیا۔ آپے گڑھ ہنکاری توڑے شبد کھنڈا ایکا پھڑیا، تکھی دھار وکھایا۔ بجر کپاٹی پار کریا، آر پار اپنی کھیل وکھایا۔ اتم پر اتم اتم
 سیجا آپے چڑھیا، انہو اپنا رُپ پرگٹایا۔ کنت سہاگی آپے وریا، واہ واہ گھر ساچے وجے ودھایا۔ پُرکھ اناشی نرگن سرگن کھیل کریا،
 سرگن نرگن میلا ایکا تھائینا۔ دسم دواہی سوہے دریا، در گھر ساچے ملیا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن
 میلے سہج سُبھایا۔ سہج سُبھائے ہرجن میلیا، کر کریا گر کرتار۔ گرہ مندر وسے گرو گُر چیلیا، گھر ساچے ہوئے اُجیار۔ برہم پارہہم بنیا سجن
 سہیلیا، آد جُگاد کرے پیار۔ تہت وار سہائے ساچا ولبیا، وقت سہنجنا میت مُرار۔ دھام وکھائے اک نویلیا، نرگن وسے سچکھنڈ سچے دربار۔

کلجگ اتم کھیل اپنا کھیلیا، عقل کل دھاری بے عیب پروردگار۔ گرمکھاں کئے دھرم رائے دی جیلیا، لکھ چوراسی اترے پار۔ کر کیریا آپے
 میلیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، امرت بوند سوانتی بخشے ٹھنڈی ٹھار۔ امرت بوند شبد پیالہ، ستگر پورا آپ پئائیندا۔ جگا
 جگنت بنے رکھوالا، جن بھگتاں سیو کھائیندا۔ دینا بندھپ دین دایلا، دیندھ گہر گن ساگر اپنی کار آپ کھائیندا۔ کلجگ اتم چلی اولڑی
 چالا، وید کتیب بھیو نہ پائیندا۔ شبد گرو بن دلالا، لوک مات کھیل کھلائیندا۔ چرناں ہیٹھ دباکے کال مہاکالا، کلجگ کالی دھار مٹائیندا۔
 گرمکھ ویکھے ساچے لالا، لال اٹلڑے اپنی گود ہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، دیونہارا ساچا ور، دو جہاناں ویکھ
 وکھائیندا۔ دو جہاناں ویکھن آیا، وشنوں پاوے سار۔ چترہج ہر کھیل کھلایا، آد شکت ہو اگیار۔ نادى سٹ ایکا جایا، شبدی شبد
 کرے پیار۔ برہم برہمادی کھوج کھجایا، کھوجنہارا آپ نرنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، لیکھا جانے دھر دربار۔ دھر
 دربار ہر ہر لیکھا، پارہم برہم ونڈ ونڈائیا۔ روپ رنگ نہ دسے ریکھا، نرگن نرگن وچ سائیا۔ مچھ داہڑی نہ دسے کیسا، مؤنڈ مؤنڈائے نہ
 شہنشاہیا۔ لیکھا چکائے وشن مہیشا، برہما شنکر بھیو نہ رائیا۔ پُرکھ اکال اک رکھائے سد ادیسا، دوسر سپس نہ کوئی جھکائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، دیونہارا ساچا ور، نو سو چرانوے چوکری جگ پندھ مکائیا۔ نو نو چار چوکری کھیل مہان، ہر ساچا دیا
 کھائیا۔ شبد مارے تیر نشان، سچ نشان لگائیا۔ کلجگ میٹے جھوٹھ دکان، کوڑی کیریا ربن نہ پائیا۔ چوڈاں لوک ویکھے مار دھیان، ترے
 ترے اپنا ویس وٹائیا۔ جن بھگتاں راگ سنائے کان، دھن اگتی ناد وجائیا۔ ست سروپی دیوے دھر فرمان، سو پُرکھ نرنجن بے پرواہیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہر سنت میلے اپنے گھر، گرمکھاں چکائے جم کا ڈر، گرسکھ
 لگائے اپنے لڑ، اپنا بندھن آپے پائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے کھیل دو جہان، داتا دانی شاہ سلطان، شہنشاہ پاتشاہ آپ ہو
 جائیا۔

★ پہلی آسو ۲۰۱۷ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

سو پُرکھ نرنجن شہنشاہ، اک اِکلا کھیل مہان۔ ہر پُرکھ نرنجن بے پرواہ، آد جُگادی وڈ مہربان۔ ایکنکارا اگم اتہاہ، کھیلے کھیل دو جہان۔ آد نرنجن نور دھرا، جوتی جوت جگے مہان۔ سری بھگوان اپنی الکھ جگا، شبد گائے انادی گان۔ ابناشی کرتا آپے وسے اپنے تہاں، سچکھنڈ دوارا سچ مکان۔ پاربرہم پرہ۔ بھیو نہ را، رنگ روپ نہ کھئے نشان۔ تخت نواسی بن سچا شہنشاہ، سنگھاسن سہائے راج راجان۔ ست سرؤپی رنگ رنگا، ست ستوادی جھلائے اک نشان۔ چھیویں چھپر نہ کوئی بنا، نرگن وسے ساچے دھام اک مکان۔ پنچم مکھ سیس تاج ٹکا، دھر درگاہی دیوے دھر فرمان۔ چوٹھے گھر کرے سچ نیاں، روپ انوپ ایکا ایک پکڑے بانہ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اک اِکلا کر پسارا، نور نورانہ ہو اُجیارا، بے عیب خدا پروردگارا، مورت اکال نرگن زرویر اجون اجونی ریت اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ چوٹھے در دروازہ کھول، ہر ساچا دیا کھائیندا۔ شبد اگمی ایکا بول، ناد انادی ڈھول وجائیندا۔ اپنا تولے آپے تول، تولنہارا آپ اکھوائیندا۔ اپنی شکتی جوتی آپے مؤل، آپ اپنا بل دھرائیندا۔ آپے نرگن نرگن کرے قول، اپنا حکم آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی دھار آپ وکھائیندا۔ ساچے گھر ساچی دھار، نرگن اپنی آپ چلائیا۔ شبد اگمی کر پسار، حکمی حکم ورتائیا۔ آپ اپنا کر پیار، ساچی سیج آپ ہنڈھائیا۔ ناری کنت بن بہتار، پوت سپوتا ست دلارا ایکا جائیا۔ شبد رکھ ناؤں نرنکار، اپنی کل آپ ورتائیا۔ اپنی اچھیا بھر بہنڈار، ساچی وست اک ورتائیا۔ اپنے مندر ہو اُجیار، آپ اپنی کھیل کھلائیا۔ اپنے اندروں آئے باہر، وشن اپنا روپ وٹائیا۔ اپنا پیالہ امرت دھار، کول نابھ رکھائیا۔ اپنا رنگ رنگ نرنکار، پت ڈالی پھل مہکائیا۔ اپنی ونڈ کر اپر اپار، پاربرہم برہم روپ پرگٹائیا۔ اپنا کھیل کر کرنیہار، کرتا پُرکھ اپنی دھار بندھائیا۔ اپنا ویراگ ویکھے سہاگ، شنکر ناؤں رکھائیا۔ تیناں پکڑے اپنے ہتھ واگ، نرگن داتا بے پرواہیا۔ نرمل جوتی جگے چراغ، گھر نور کرے رُشنائیا۔ شبد جنائے بودھ اگادھ، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھار ہر آپ وکھائیا۔ ترے ترے دھار ہر نرنکار، ایکا جوتی مات اُپائیا۔ ست دلارے کر پیار، ابناشی اچت سیو وکھائیا۔ پنچ تت کایا بُت گھڑ ٹھٹھیار، لکھ چوراسی بھانڈے دئے گھڑائیا۔ ترے گن مایا بن ورتار، اپنی بھچھیا جھولی پائیا۔ بڈ ماس ناڑی رت کر پسار، برہم مت

وچ رکھائیا۔ من مت بُدھ کر پَسار، نِرگن اپنے وچ ٹکائیا۔ دیوے حُکم سچّی سرکار، شہنشاہ سچّا پاتشابیا۔ برہما وشن شو در کھڑے
 بھکار، پُرکھ ابناشی ویکھ اپنا نین اٹھائیا۔ لوک مات پاوے سار، پُری لوء بیوے سہائیا۔ جیرج انڈج اُتہج سیتج کرے وچار، ونڈنہارا اک
 اکھوائیا۔ نو نو چار دئے آدھار، چار وید اک پڑھائیا۔ نو در کھول کواڑ، نو کھنڈ پرتھی دئے وکھائیا۔ چار جگ پاوے سار، آپ اپنا بل
 دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلایا۔ نو نو چار کھیل کھلایا، لوک مات وچی ودھائیا۔ لکھ
 چوراسی رچن رچایا، نِرگن سرگن میل ملائیا۔ دھرت دھول آپ سہایا، منڈل منڈپ پھیرا پائیا۔ پرتھی آکاش رنگ رنگایا، رنگ رنگیلا آپ
 وکھائیا۔ پون سواس سرب سمایا، سرب گنتاس وڈی وڈیائیا۔ جوت پرکاش دیپک دیا آپ کرایا، جوت نرنجن اک رُشنائیا۔ برہم پاربرہم
 ویکھ تھائوں تھایا، آپ اپنی دیا کھائیا۔ اپنا بل لئے دھرایا، نِرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ گر گر اپنا روپ وٹایا، شبد داتا سچّا شہنشاہیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹایا۔ چار جگ ونڈ وٹا، ہر ساچا کھیل کھلایا۔ چارے ویدان لیکھ لکھا، لکھ لکھ
 لیکھا آپ سمجھائیندا۔ چارے بانی اپنا بیو کھلا، اپنا اکھڑ آپ سمجھائیندا۔ چارے کھانی رچن رچا، چاروں گنٹ ویکھ وکھائیندا۔ چوتھے پد
 ربیا سما، آپ اپنی جوت ٹکائیندا۔ وشن شو برہما سیوا لا، ساچا حُکم سُنائیندا۔ نو نو چار گیڑ دوا، جگا جگنتر آپ بھوائیندا۔ ستجگ
 لیکھا جانے بے پرواہ، روپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ تریتا دیوے پندھ مکا، رام راما ناؤں دھرائیندا۔ ہنکاریاں گڑھ دئے تڑا، ساچا چلہ ہتھ
 رکھائیندا۔ دواپر اپنا روپ وٹا، مُکد منوہر ناؤں دھرائیندا۔ غریب نہانے گلے لگا، مایا ممتا ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم ویس دھرا، نِرگن
 سرگن جوت جگائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ آپ پرگٹا، کالا سوسا تن چھپائیندا۔ چار یاری سنگ نبھا، محمد انگ سائیندا۔ نانک نِرگن درشن پا،
 نام ست ورتائیندا۔ گوہند میلا سہج سُبھا، ویلا اتم راہ تکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کھیل آپ کھلایا۔
 جگ جگ کھیل کھلایا، پاربرہم ہر نرنکار۔ جگت چوکڑی ویکھ وکھایا، نِرگن سرگن لے اوتار۔ بھگت بھگونت لئے ملایا، سچ بھگوتی کھچ
 کٹار۔ ہرجن ساچے سنت اٹھایا، ست ستوادی کر پیار۔ گرُمکھ مُکھی مُکھ صلاحیا، شبد نیرالا تیر مارے مارے۔ گرسکھ اپنے کٹھ لگایا،
 لکھ چوراسی کرے پار۔ جگ جگ اپنا ویس دھرایا، گر پیر لے اوتار۔ بیو ابھیدا دئے کھلایا، وید ویاسا بن لکھار۔ نانک نِرگن اک سمجھایا،

بھل رہے نہ وچ سنسار۔ گوہند اٹھ اٹھ راہ تکایا، پُرکھ ابناشی میلا کنت بہتار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کھیلے کھیل اکم
 اپار، لکھ اگوچر آپے جانے اپنی کار۔ کرتا پُرکھ کار کھائیندا، جگا جگت کھیل اپار۔ دھرنی دھرت دھول ویکھ وکھائیندا، لکھ چوراسی
 پاوے سار۔ برہما کول کول مکھ کھلائیندا، اُچی کوک کرے پکار۔ وشن رو رو نین نیر وہائیندا، راہ تگے پروردگار۔ شنکر ہتھ ترسول
 سٹائیندا، اٹھایا جائے نہ جگت بہار۔ کلجگ ویلا اتم آئیندا، نرگن پاوے ساچی سار۔ اپنا کیتا قول نبھائیندا، بھل نہ جائے اُہل گر کرتار۔ آد آد
 اپنا حُکم سٹائیندا، مدھ کھیل کرے سرب سنسار۔ اتم اپنی جوت جگائیندا، جوتی جامہ بھیو نیار۔ نانک گوہند راہ تکائیندا، راہ تگے میت
 مُرار۔ پُرکھ ابناشی ویکھ وکھائیندا، سچکھنڈ دوارے بیٹھ سچی سرکار۔ نہکلنکی جامہ پائیندا، آپ اپنا کر پسار۔ سمت سمتی راہ تکائیندا، آد
 جگادی ساچی کار۔ ویہ صد بکرمی مان دوائیندا، دو جہاناں سانجھا یار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا جانے دھر
 دربار۔ دھر درباری ہر نرنکارا، ایک رنگ سہایا۔ دوجی قدرت کر پسارا، تیج نیت ویکھ وکھایا۔ چوتھے پد ہو اُجیارا، پنچم اپنا ناد سُنایا۔
 چھویں چہر چہن نہ کھئے پسارا، ستویں ست پُرکھ نرنجن آسن لایا۔ اٹھان تتان دئے سہارا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بُدھ نال رلایا۔
 نو در کھولے جگت کواڑا، پنچم دھاڑا میل ملایا۔ دسویں گھر برہم پسارا، برہم جوتی جوت جگایا۔ پاربرہم وسے دھام نیارا، اک دس رنگ
 رنگایا۔ دو دس گپت ظاہرا، سورا سرینگ مردنگ ہتھ اٹھایا۔ ترے دس سادھاں سنتاں کرے پار کنارہ، شاہ سلطاناں سیس تاج نہ کھئے
 ٹیکایا۔ چار دس گرمکھاں میلا ہس ہس کرے پیارا، پورب لہنا جھولی پایا۔ دس پنچ پندراں نس نس تیرتھ تٹاں کرے خوارا، گنگا گوداوری
 جمننا سُرسی پاوے سارا، گر در مندر مسجد مٹھ پھول پھلایا۔ ویہ صد سولان خالی کرے بھنڈارا، نو کھنڈ پرتھی پھیرا پایا۔ ستان دیپان دئے
 ہلارا، ہر کا بھیو کیسے نہ آیا۔ ویہ صد ستاراں ہو اُجیارا، نہکلنک نرائن لئے اوتارا۔ سیس اپنے تاج سہایا، سریشٹ سبائی کرے خبردارا، بھل
 رہے نہ رایا۔ لکھیا لیکھ دھر دربارا، دھر دی بانی بان لگایا۔ گوڑھی نیندے سٹے ہو گوارا، کلجگ کوڑا پردہ پایا۔ مایا ممتا موہ وکارا، ہوئے
 ہنگتا رہی جلا یا۔ ملیا میل نہ ساچے یارا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو دئے کھلایا۔

★ پہلی آسُو ۲۰۱۷ بکرمی راشٹریتی ڈاکٹر راجندر پرساد نوں ★

پہلی چیت لیکھ لکھایا، پاربرسم دیا کھائیا۔ راشٹریت آپ اٹھایا، سِری بھگوان بھو نہ رائیا۔ گت مت نہ کھئے جنایا، ابناشی کرتا بے پرواہیا۔ پنج تت کایا رت تپایا، آد زرنجن نہ جوت رُشنائیا۔ ایکنکارا نظر نہ آیا، دئی دویتی پردہ نہ کھئے لایا۔ ہر پُرکھ زرنجن ہر کا روپ دس نہ آیا، ویلے آنت نہ کھئے سہائیا۔ سو پُرکھ زرنجن سیس اپنے تاج بکایا، جگت جگدیش بے پرواہیا۔ آسُو تِن دوس سمجھایا، بھل رہے نہ رائیا۔ سنگھ شیر شیر بن کے لوک مات آیا، شبد روپ کرے چڑھائیا۔ راتیں سُنیاں لے دبا، اپنا جلوہ دے وکھائیا۔ پنجم مُکھ تاج آگے نظری آیا، نیتر رووے نیر وہائیا۔ سگلا سنگ نہ کھئے دسایا، جھوٹھی دسے سرب شہنشاہیا۔ ایکا جوت زرنجن زرویر کرے رُشنایا، ایشٹ گر گوہند روپ درسائیا۔ شبد وچولا وچ دھنی ناد وجایا، اپنی تار اپنی ستار آپ بلائیا۔ اک اک پنج پنج وقت لکھایا، لیکھا لکھیا نہ میٹے کوئی مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پچھلا قول پور کرائیا۔ راتیں سُنیاں درشن دینا، نیتر نین کھلائیا۔ شاہ بھیکھن چکے لہنا، رامیشور پندھ مکائیا۔ تیرے کولوں لے اپنا گہنا، سر اپنے تاج سہائیا۔ کلجگ اتم وہن وینا، شاہ سلطانا دے رُڑھائیا۔ نہ کوئی میٹے گرو گوہند کھنا، پُرکھ اکال پورا رہیا کرائیا۔ پہلی چیتر وہہ سو اٹھاراں بکرمی ویکھنا اپنے نیناں، پنج پیارے آون واہو داہیا۔ خالی کھنڈا پُرکھ ابناشی اپنے ہتھ رکھاؤنا، اُپر میان نہ کھئے چڑھائیا۔ پنجاں پیاریاں پیلے بستر تن چھہاؤنا، اُچی کوک دے سُنائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا نام چھاؤنا، تیرے کن واج ایکا ناد وجائیا۔ بانہ دے سرانے مول نہ سونا، لئی جائے جگت شہنشاہیا۔ پُرکھ ابناشی اپنا حکم مناؤنا، حُکھے اندر سرب لوکائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی ایکا راگ الاؤنا، تیری رسنا کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیجی آسُو دیوے درس، پہلی چیتر میٹے حرص، عرش فرش کرے رُشنائیا۔

★ سِری ہرمندر صاحب پنٹھ خالصہ سِری امرتسر صاحب ★

پُرکھ اکال کھیل رچایا، گوبند سورا نال رلائیندا۔ نام کھنڈا ہتھ اٹھایا، لوہار ترکھان نہ کھئے گھڑائیندا۔ دُھر دا تاج سیس ٹکایا، راج راجان نہ کھئے سہائیندا۔ شبدا اگمی باز اڈایا، لوآن پُریاں آپ پھرائیندا۔ دو جہاناں کاج رچایا، نرگن آپے ویکھ وکھائیندا۔ فتح ڈنکا اک وجایا، نو کھنڈ پرتھی آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ پنٹھ خالصہ اٹھنا جاگ، گر گوبند سنگھ سوری جوت جگائیا۔ پہلی چیتر دلی دوارے لائے بھاگ، ننگی کٹار ہتھ اٹھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی جگائے اک چراغ، گھر گھر دیوا دئے بُجھائیا۔ شبدا اُچائے دُھن ویراگ، دُھر دی بانی بان لگائیا۔ کلجگ اتم جیو کیوں بنیا کاک، ہنس ہنسا چوگی چوگ چُکائیا۔ جس اُچایا تِس پکڑی واگ، ڈوری ہتھ نہ کسے پھڑائیا۔ ترے گن مایا ڈسنی ناگ، گھر گھر اپنا ڈنگ چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا دُھر فرمانا دئے سمجھائیا۔ دُھر فرمانا ہر بھگوانا، اپنا آپ جنائیندا۔ نہکلنکی پھریا بانا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ گوبند سورا سنگھ بلوانا، شستر بستر تن سچائیندا۔ ساچا کھنڈا رکھے سچ میانا، دو جہاناں آپ چمکائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی سُنائے ایکا گانا، ایک اکھڑ آپ الائیندا۔ سب نوں متنا پئے بھانا، پُرکھ ابناشی سد بھانے وچ رباٹیندا۔ تختوں لاپے راجا رانا، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا حُکم سُنائیندا۔

رام رام ہر جوت جگائی، سرشٹ سبائی سرت لے پرنا۔ سیتا سرت ہئے کُرمائی، گھر ساچے وچے ودھائیا۔ شاستر سمرت دین گواہی، جُگا جُگنتر سیو کائیا۔ کلجگ اتم کئے پھابی، نہکلنک وڈی وڈیائیا۔ کایا بن پھرے ساچا ماہی، دوس رین پھیری پائیا۔ جن بھگتاں میٹے لگی شاہی، دُرمت میل دھوئیا۔ سیتا رام گاؤندے بھلے راہی، اپنا پنڈھ نہ کھئے مُکائیا۔ پنڈت پاندھ تھکے ماندے ساچا راہ نہ کھئے وکھائی، ساچے پوڑے نہ کھئے چڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا ت دئے سمجھائیا۔ رادھا کرشن کر دھیان، نرگن نرور اپنا کھیل کھلایا۔ اٹھاراں دھیائے گیتا دیوے اک گیان، جس جن اپنا درس دکھایا۔ کورٹا توڑے مان ابھان، مایا ممتا موہ چُکایا۔

ست ستوادی وکھائے اک نشان، در گھر ساچے آپ جھلایا۔ کلجگ اتم ویکھے آن، وید ویاس گیا لکھایا۔ نہکلنک بلی بلوان، نہ مرے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کھیل اولّا اک اکلّا، کائنات آپ کرائیندا۔ اپنا روپ بنائے ہر بسملّا، بسمل اپنی دھار چلائیندا۔ لیکھا جانے رانی اللہ، سنگ محمد سنگ جنائیندا۔ چوڈاں طبقات (دیپک) ایک بلا، اناالحق بول سنائیندا۔ حق حقیقی لاشریکی حق مکان ایک ملاً، دوسر در نہ کھئے سہائیندا۔ نور نورانہ نور الہی آپے رلا، نوری جلوہ ڈگمگائیندا۔ امام مہدی دشا لہندی پھڑائے اپنا پلا، ایک پلو ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ والی ہند کر دھیان، ہر شب سچی جنائیا۔ چار ورن کر پچھان، کھتری براہمن شوڈر ویش ہر سمجھائیا۔ پرگٹ ہویا ہر مہربان، نرگن جوت جوت رُشنائیا۔ دیونہارا دھر فرمان، دھر دی بانی بان لگائیا۔ کلجگ اتم چکنی کان، لوک مات رہن نہ پائیا۔ ورن برن سرب مٹ جان، دین مذہب نہ کھئے وڈیائیا۔ سرشٹ سبائی ایک پین کھان، ایشٹ دیو گر اک اکھوائیا۔ پنٹھ خالصہ نہ بن انجان، ویلا گیا ہتھ نہ آتیا۔ مسلم سنی تیرا اک ایمان، عالم گیر بے پرواہیا۔ پنڈت پاندھے کون کرے تیری کلیان، آپ میٹے جھوٹھی شاہیا۔ جگت سماج ویکھے ودھان، آپ اپنی جوت کر رُشنائیا۔ نو کھنڈ پرتمھی دیوے ایک دان، پاربرہم پرہ آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نر ہر اپنا بل رکھائیا۔ بل رکھائے ہر بھگوت، مہا کتھ کتھی نہ جائیا۔ کلجگ لہنا دین چکائے آنت، اتم اپنی کل ورتائیا۔ ستجگ پھلواری لائے سہائے رت بسنت، گرمکھ ساچے میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، سرب جیواں دیوے اک گیان، جیا دان آپ اکھوائیا۔

ہر ستگر بھوگ لگائیندا، کر کریا گن ندھان، ہر سنگت گھال لیکھے پائیندا، پُرکھ ابناشی والی دو جہان۔ کال مہاکال ہر سنگت چرناں ہیٹھ رکھائیندا، اُپر بٹھائے ساچے لال۔ شبدر سروپی تال وجائیندا، دو جہاناں بن دلال۔ نام دھن وست جھولی پائیندا، ناتا توڑ جگت جنجال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کرائے سدا پرتپال۔ ہر رسنا بھوگ اپارا، نرگن سرگن چوگ چگائیندا۔ ہر امرت

بھر بھنڈارا، اپنی درشتی وچ سمائیندا۔ ہر وست ویکھ ہر تھارا، در گھر ساچے آپ سہائیندا۔ ہر بھگتن کرے پیارا، پیا پریم ویکھ وکھائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رس رس بھوگی آپ اکھوائیندا۔ رسنا بھوگ زرگن دھار، سرگن ستگر روپ سمائیندا۔ آد جگادی
 ساچی کار، ست ستوادی آپ کرائیندا۔ پہلا بھوگ لایا ہر زرنکار، وشنوں اپنا جل پیاٹیندا۔ دو جا رنگ چاڑھے اپرا پار، برہمے کول ناہ
 بھرائیندا۔ تیجے شنکر کر پیار، سنسا روگ سرب مٹائیندا۔ چوتھے رکھ سچکھنڈ سچے دربار، اپنے چرناں ہیٹھ دباٹیندا۔ جگ جگ گرواں
 پیاراں دیوے بن ورتار، اپنی بھچھیا جھولی پائیندا۔ سادھ سنت منگدے رہن بن بھکھار، نیتر نین سرب راہ تکائیندا۔ پُرکھ انباشی بے پرواہ،
 کرے کھیل اگم اپار، ساچا امرت ساچا رس اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جگ جگ گرمکھ ورلے دیوے ہس ہس، لکھ چوراسی سرب ترسائیندا۔
 اٹھسٹھ تیرتھ نو کھنڈ پرتھی رہے تھ، ساچا امرت ہتھ نہ آئیندا۔ ستگر پورا گہر گمبھیر گنی گہیرا گیا دس، سچ پیالہ ستگر ہتھ اٹھائیندا۔
 جس جن پردے اندر جائے وس، تس امرت جام پیاٹیندا۔ میٹے زین اندھیری مس، کوٹن کوٹ رو سس آپ چمکائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچے ساچا بھوگی، زرگن زرگن بھوگ وکھائیندا۔ زرگن بھوگ ہر سنجوگ، سچکھنڈ دوارے آپ لگائیا۔ نہ
 کوئی لیکھا جانے چوڈاں لوک، چوڈاں طبق بھیو نہ رائیا۔ نہ کوئی چارے بانی گائے سلوک، برہما وید نہ دئے گواہیا۔ برہما وشن شنکر منگے
 موکھ، پرہ امرت رہیا پیاٹیا۔ ہر کا امرت مٹائے ہرکھ سوگ، چنتا دکھ نیڑ نہ آتیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھوگ
 آپ لگائیا۔ لگائے بھوگ بھو پرساد، ترے گن بھیو مٹایا۔ پُرکھ اکال آد جگاد، جگ جگ اپنا وپس وٹایا۔ لیکھا جانے برہم برہماد، پاربرہم بھیو
 نہ رایا۔ شبد وجائے ساچا ناد، دو جا سنکھ نہ ہتھ اٹھایا۔ ہتھ جوڑ نہ کیسے آگے کرے کوئی ارداس، اپنا بھوگ آپ لگایا۔ گرمکھاں لہنا دینا کئے
 دس دس ماس، مات گریہ پھیر نہ آیا۔ رسنا گایا لیکھے لائے سواس سواس، جو جن سرنائی آیا۔ لہنا دینا چکیا پرتھی آکاش، گگن منڈل
 گرسکھ چرناں ہیٹھ دباہا۔ ستگر صاحب سلطان جن بھگتاں کرے پوری آس، ہرجن نراس نہ کئے رکھایا۔ نیج گھر نیج آتم نیج داتا کرے واس،
 نیج کھیڑا آپ سہایا۔ زرگن سرگن ہویا داسی داس، جگ جگ اپنی سیو کھایا۔ نانا تٹا جنگل جوہ اجاڑ پرہاس، گرمکھ تیرتھ تٹ نہاؤن کئے نہ
 جایا۔ گھر مندر مسجد جوت کرے پرکاش، گھر گر شبدی میل ملایا۔ دو جے در نہ رکھنی کوئی آس، کلجگ کوکے دئے دہایا۔ ساچی وست نہ

کیسے پاس، کلجگ سنت خالی ٹھوٹھے ہتھ رکھایا۔ پرگٹ ہویا شابو شاباش، شاہ سلطان وڈی وڈیایا۔ اپنی کھیلی آپے راس، دیونہار آپ اکھویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پرساد گر کرپا ناؤں دھرایا۔ سچ پرساد شبد بھنڈارا، ستگر پورا آپ ورتائیا۔ جن بھگت سوہن سچ دوارا، گھر ساچے وجی ودھائیا۔ جس جن نیتز لوجن نین درشن پایا ایکا وارا، شودوالا مٹھ نہ پوجن جائیا۔ ہر کا رُپ اگم اپارا، گھر گھر بیٹھا مکھ چھپائیا۔ جس جن کرپا کرے آپ نرنکارا، نرگن زرویر دئے ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ بھنڈارا نام ورتائیا۔ سچ بھنڈارا رس رسنا بھوگ، رس رسیا آپ کرائیندا۔ ناتا توڑے جگت وجوگ، جگت جگ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گر شبد ملالوا دھر سنجوگ، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ لیکھا چکے لوک پرلوک، موکھ مکت چرن داسی آپ کرائیندا۔ ہر سنگت پُرکھ اکال رکھنی ایکا اوٹ، شبد گرو سنگ نہائیندا۔ کلجگ مایا ممتا ممتکھ جیواں بھری نہ پوٹ، دوس زین سرب گرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ساچا رس امرت دھار گرسکھاں مکھ چوائیندا۔ گرمکھاں مکھ امرت دھار، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ کول کولا کر اُجیار، پت ڈالی پھول مہکائیا۔ پھل پھلواری ویکھ سنسار، ساچی مالن بے پرواہیا۔ جوت اکالن ہو تیار، کلجگ اتم ویس وٹائیا۔ گرمکھاں دوارے بنے سوالن، خالی جھولی آکے ڈاہیا۔ جس جن ستگر پورا ملیا پرتپالن، پوری اچھیا دئے کرائیا۔ جو جن پہلی آسوائے گھال گھالن، کوٹن کوٹ جنم دے پاپ دئے مٹائیا۔ کلجگ تیری گلے نہ کھئے دالن، دلدیری دکھ آپ مٹائیا۔ ترے گن ہڈیاں نہ پائے بالن، چنتا چکھا نہ کھئے وکھائیا۔ جوت نرنجن بخشے چانن، چند چاندنی مکھ شرمائیا۔ آپ اٹھائے پنچھی ڈگے آلن، گرمکھ اپنی گود بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن امرت رس چکھائیا۔ جس جن امرت چاکھیا، مٹیا جگت اندھیر۔ گر ستگر پورا بھاکھیا، ناتا تٹا سنجھ سویر۔ گن گایا الکھ الاکھیا، الکھ الکھنا میلے اتم ویر۔ دھر درگاہی ملیا ساچا ساقیا، بھر پیالہ دیوے سنگھ شیر دلیر۔ لہنا دینا چکے باقیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لہنا دئے نیڑ۔ پورب لہنا مکایا، کر کرپا آپ کرتار۔ امرت اتم جام پیایا، بھر صراحی میت مرار۔ ساچے حُجرے بہ بہ پردہ لاہیا، مکھ نقاب دئے اُتار۔ احباب رباب اک وجایا، ست ستوادی سچ ستار۔ آد جگادی کھیل کھلایا، بودھ آگادھ شبد دھنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، گرمکھ ساچے لائے پار۔ لگیا

بھوگ ہویا پروان، پرہ پُڑکھ پتِ پرمیشور دیا کھائیا۔ ساچی سکھیاں ملیا ساچا کابن، جوں سینا رام سہائیا۔ ساچے مندر پرکاش کوئن بہان، اندھ اندھیر رہن نہ پائیا۔ سچ دوار دھرم نشان، درگاہ ساچی آپ جھلائیآ۔ کلجگ آنت کرے پچھان، پُڑکھ ابناشی بے پرواہیا۔ ستجگ تریتا دواپر وچھڑے میلے آن، ویکھنہارا دس نہ آئیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نر ہر نرائن آپ اکھوائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پچھلا لیکھا دئے نیڑ، بن کاغد قلم شاہیا۔ کاغد قلم شاہی کرے پیار، تیرا لیکھ لکھیا نہ جائیا۔ الکھ الکھنا جگت لیکھ وسے باہر، جگت جگت نہ کھئے رکھائیا۔ نو نو چار چوکڑی جگت نرگن سرگن کریا کھیل گیت ظاہر، کلجگ اتم گیت دھار وکھائیا۔ گرمکھان کرے آپ پیار، پریم پیالہ جام پیائیا۔ لیکھا جانے دھر دربار، دین دیا دیا کھائیا۔ کاغد قلم نہ لیکھنہار، ست سمندر بنے مس، کوئن کوٹ کوٹ جگت سیو کھائیا۔ بناسپت اٹھاراں بہار نہ کھئے وچار، مکھی مکھ نہ کھئے صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد آنت آنت ہر بھگونت، اپنی کل آپ ورتائیا۔

★ ۵ آسو ۲۰۱۷ پکرمی کرتار سنگھ دے گرہ پنڈ مانگا سرائے ضلع امرتسر ★

سو پُڑکھ نرنجن ٹھانڈا دربار، سچکھنڈ دوار آپ سہائیندا۔ تھر گھر کھول کواڑ، نرگن نرویر آسن لائیندا۔ ایکنکارا روپ آگم اپار، الکھ آگوچر بھیو نہ آئیندا۔ آد نرنجن نور اجیار، جوت اجالا ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان وسے دھام نیار، نہچل محل اٹل آپ سہائیندا۔ ابناشی کرتا بے عیب پروردگار، جوئی ریت دس نہ آئیندا۔ پارہم نراکار، روپ ریکھ رنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت کر پرکاش، آپ اپنی دھار بندھائیندا۔ جگا جگنتر کھیل تماش، کرتا پُڑکھ آپ کرائیندا۔ آد جگاد نہ جائے وناس، اپنی رچنا ویکھ وکھائیندا۔ نرگن نرگن ہوئے داس، نرگن نرگن سیو کھائیندا۔ نرگن وسے نرگن پاس، نرگن سنگ سہائیندا۔ نرگن منگے نرگن پوری کرے آس، نرگن بھچھیا اپنی اچھیا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سو پُڑکھ نرنجن کھیل اپارا، کرے کرائے کرنہارا، اک اکلآ اپنی کھیل کھلائییندا۔ سو پُڑکھ نرنجن سچ محلہ، ہر پُڑکھ نرنجن آپ سہائیا۔ ایکنکارا اک اکلآ، آد نرنجن جوت جگائیا۔ ابناشی کرتا آپے وسیا اچ اٹلا، سری بھگوان سیو کرائیا۔

پاربرہم سچ سنگھاسن بیٹھا ملا، درگاہ ساچی دھام سُہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرگن نرویر نراکار مُورت اکال کھیل
اپار، انہو اپنی دھار چلائی۔ انہو دھار ہر مہربان، ایکنکارا آپ چلائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ہو تیار، نرگن اپنا رُوپ پرگٹائیندا۔ تھر گھر
ساچے کھول کِواڑ، اپنا پردہ آپ اُٹھائیندا۔ آپ اپنا کر پیار، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے جوتی جاتا ہو اُجیار، در گھر ساچے ساچا
ویس دھرائیندا۔ آپے کلا پاتی میت مُرار، نر نرائن بھیو نہ آئیندا۔ آپے ناری کنت کھیلے کھیل اگم اپار، آپے ساچی سیج سُہائیندا۔ آپے ویکھے
وگسے کرے وچار، دُوسر سنگ نہ کھئے دھرائیندا۔ انہو رُوپ ہو پرکاش، پُرکھ ابناشی کھیل کھلائیندا۔ ساچے منڈل پاوے راس، سورج چن
نہ کھئے چڑھائیندا۔ نہ کوئی پرتھی نہ آکاش، گگن منڈل نہ سوہیا پائیندا۔ ترے گن مایا نہ کھئے داسی داس، برہما وشن شو نہ سنگ رلائیندا۔
پنج تت نہ کھئے واس، من مت بُدھ نہ کھئے دھرائیندا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ نہ کھئے پرہاس، سُمند ساگر نہ ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی کھئے نہ
کرے پوری آس، سادھ سنت گر پیر اوتار چولا تن نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ شبد ناد نہ کھئے دھنکار، چارے وید نہ کھئے سُنائیندا۔ اکھڑ وکھڑ نہ کھئے
پیار، جگت وِدیا نہ کھئے پڑھائیندا۔ رسنا جہوا نہ کھئے جیکار، بتی دند نہ کھئے بلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اِکلا
کھیل اپارا، کرے کرائے کرنیہارا، در گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ سوہاوت سِری بھگوان، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ تخت نواسی ہر مہربان،
سچ سنگھاسن رہیا سُہائیا۔ سچکھنڈ دوارے نوجوان، اک اِکلا رُوپ وٹائیا۔ شاہو بھوپ بن سلطان، راج راجان آپ اکھوائیا۔ دھرم اُٹھائے
سچ نشان، درگاہ ساچی آپ جھلائی۔ کھیلے کھیل گن ندھان، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ در درویش بے دربان، اپنی سیوا آپ کرائیا۔ آپے
دیوے دھر فرمان، شبدی شبدی جنائیا۔ سچکھنڈ سُہائے سچ مکان، چہر چہن نہ کھئے چھہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
جوت دھر، اک اِکلا کھیل اپارا، کرے کرائے ایکنکارا، عقل کل اپنا ناؤں رکھائیا۔ عقل کلا ہر بھگونت، وید کتیب بھیو نہ رایا۔ آد جُگادی
مہا اگت، لیکھا لکھ نہ سکے کھئے رایا۔ سچ سنگھاسن سوہاوت، پُرکھ ابناشی ڈیرہ لایا۔ نہ کوئی شبد نہ کوئی منت، اکثر اکھڑ نہ کھئے
پڑھایا۔ نہ کوئی ناری نہ کوئی کنت، سیج سہنجی نہ کھئے ہنڈھایا۔ نہ کوئی چاڑھ رُوپ بسنت، پُہل پُہلواری نہ کھئے مہکایا۔ لیکھا جانے آد
آنت، آدن آنت بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکالا دین دایلا، انہو اپنا رُوپ درسایا۔ انہو رُوپ پاربرہم،

نیتر نین نہ کھئے درسائیا۔ مات گریہ نہ پئے جم، رکت بوند نہ میل ملائیا۔ جگا جگتتر جانے اپنا کم، کرتا کرنی اپنی کیرت آپ کھائیا۔ نہ کوئی خوشی
 نہ کوئی غم، ہرکھ سوگ وچ نہ آئیا۔ نہ کوئی پون سواسی لئے دم، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ دسے جم، اپ تیج وائے پرتھی
 آکھ پنج تت نہ کھئے ہنڈھائیا۔ اپنا بیڑا آپے بن، پاربرہم پرہ آپ چلائیا۔ آپے جننی جنے جن، جوتی جاتا جوت کر رُشنائیا۔ آپے راگ سنائے
 اپنے کن، دُھنی ناد آپ وجائیا۔ آپے وسے بن چھپر چھن، محل اٹل سوہا پائیا۔ آپے گھڑے آپے لئے بہن، گھرن بہنہار سمرتہ پُرکھ وڈی
 وڈیائیا۔ آپے دیونہارا ڈن، آپے ویکھے تھائوں تھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا جوتی نُور اُجیار، آد جگادی کھیل
 اپار، کھیلنہارا دس نہ آئیا۔ کھیلنہارا بے پرواہ، ایکا رنگ سمایا۔ سچکھنڈ دوارے وسے ساچے تھان، تھر گھر ساچا بنک سُہایا۔ جگا جگتتر
 کرے سچ نیان، نرگن نرور اپنا ویس وٹایا۔ آپ اُچائے اپنا نان، ناؤن نرنکارا آپ دھرایا۔ آپے پتا آپے ماں، پوت سپوتا آپے گود اٹھایا۔ آپے
 دیونہارا ٹھنڈی چھان، سر اپنا ہتھ دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، نرگن جوت ساچے دھام وسے، نہ کوئی قلعہ نہ کوئی
 کوٹ، چار دیوار نہ کھئے وکھایا۔ ساچا قلعہ ہر کرتار، اپنا آپ اُچائیا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل اپار، تھر گھر ساچے رہیا کرائیا۔ درگاہ ساچی
 کھول کوار، انہو روپ کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت کر پیار، جوتی جاتا ناؤن وڈیائیا۔ ست دُلارا ہویے اُجیار، پوت سپوتا شبدی ناؤن
 اُچائیا۔ شبدی ست کھیل نیار، اباشی کرتا اپنی اچھیا اک سمجھائیا۔ برہمند کھنڈ کر تیار، لوآن پُریاں رچن رچائیا۔ لیکھا جانے جنائے اگم
 اپار، اپنی دھارا دھار وٹایا۔ وشن برہما شو کر پیار، بنس بنسا دئے وڈیائیا۔ ترے گن مایا بھر بہنڈار، رجو طمو ستو کرے کڑمائیا۔ پنج تت
 در در بھکھار، در درویش ویکھ وکھائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، ہر لیکھا بے پرواہیا۔ شبداگمی بول جیکار، آپ اپنا بھیو چُکائیا۔ وشنوں
 وشو پاوے سار، ہر ہر ایکا نظری آئیا۔ ایکا برہم کر پسار، پاربرہم اپنی ونڈ ونڈائیا۔ شبدا ناد ناد دُھنکار، دُھن آتمک آپ سنائیا۔ چارے
 ویدان بھر بہنڈار، چارے کھانی چارے بانی دئے سمجھائیا۔ چارے جگ پاوے سار، چار یاری لئے ملائیا۔ چاروں کُٹ ہویے اُجیار، چوتھے پد
 بہ بہ اپنا منگل گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کھیلے کھیل اگم اپار، سرشٹ سبائی رچن رچائیا۔ سرشٹ سبائی رچن
 رچائیندا، پاربرہم ہر کرتار۔ منڈل منڈپ آپ سہائیندا، رو سس کر اُجیار۔ برہما وشن شو سیوا لائیندا، تتان دیوے نام آدھار۔ لکھ

چوڑاسی بھانڈا آپ گھڑائیندا، گھاڑن گھڑے بن ٹھہیار۔ گرہ گرہ گھر گھر اندر مندر ونڈ ونڈائیندا، مانس مانس کر وچار۔ نو دوارے کھیل
 کھلائیندا، جگت واسنا بھر بھنڈار۔ کام کرو دھ لو بھ موہ ہنکار نال رلائیندا، آسا ترسنا کرے پیار۔ ہومیں ہنگتا گڑھ بنائیندا، دئی دویتی بٹھ
 دھار۔ شرع شریعتی اک رکھائیندا، لاشریک کھیل اپار۔ گھر گھر وچ آپ اُچائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ اپنا مارگ آپ وکھائیندا، ڈونگھی
 گندر کھیل نیار۔ سکھمن ٹیڈھی بنک سہائیندا، ایڑا پنگل کرے وچار۔ آتم سروور اک سہائیندا، نابھی بھریا آپ کرتار۔ جوت نرنجن آپ
 جگائیندا، کملا پاتی میت مُرار۔ بجر کپائی کُنڈا لاپندا، نیڑ نہ آئے پنچم دھاڑ۔ آپ اپنا کھیل کھلائیندا، لیکھا جانے گیت ظاہر۔ آتم سیجا آپ
 سہائیندا، دسم دواری ہوئے کرے کھیل اگم اپار، آپ اپنا ناؤں دھرائیندا، نور نورانہ ہو اُجیار۔ شبد انادی دُھن سُنائیندا، پنچم سخیاں مل
 مل گائن وارو وار۔ سُرَت سوانی ویکھ وکھائیندا، شبد ہانی کر پیار۔ امرت ٹھنڈا جل پانی آپ پھائیندا، آپے ہوئے پیونہار۔ آپے ہنس کاگ روپ
 وٹائیندا، آپے کاگ اڈے ہنساں ڈار۔ آپے اپنی چوگ چُکائیندا، سو پُرکھ نرنجن ہو تیار۔ ہنگ روپ سرب درسائیندا، سوہنگ پاربرہم
 برہم ایکا دھار۔ آد اپنی رچن رچائیندا، رچنا رچے ہر نرنکار۔ کایا مائی بھانڈے کچ ہر سہائیندا، ترے گن ت ت کر ورتار۔ برہما وشن شو
 سیس جھکائیندا، پُرکھ ابناشی در دوار۔ تیرا بھو کھئے نہ آئیندا، ہوں سیوک سیوادار۔ کون روپ لوک مات میل ملائیندا، نرگن سرگن پاوے
 سار۔ پُرکھ ابناشی شبد جنائیندا، ناد انادی اک دُھنکار۔ نرگن سرگن روپ دھرائیندا، لوک مات کھیل کرے اپار۔ برہم پاربرہم میل
 ملائیندا، دوہاں وچولا سرجنہار۔ ساچا ڈھولا آپے گائیندا، جُگا جُگنتر کرے ساچی کار۔ پنچ ت چولا آپ ہنڈھائیندا، مات گرہ وسے
 باہر۔ برہم برہم لیکھا لیکھے پائیندا، گر روپ آپ نرنکار۔ اوتار اپنی کھیل کھلائیندا، جُگ جُگ کرے سچ وبار۔ ساچے بھگت آپ
 جگائیندا، لکھ چوڑاسی وچوں لئے اُٹھال۔ ایکا منتر نام درڑائیندا، مارگ دسے راہ سُکھال۔ ساچے سنت ویکھ وکھائیندا، نیڑ نہ آئے کال
 مہاکال۔ گرُمکھ اپنے لیکھے پائیندا، نانا توڑ جگت جنجال۔ گرُسکھ ساچے دھام بھائیندا، نرگن سرگن کرے پرتپال۔ کلجگ جیو جوئی جوئی آد
 آنت لکھ چوڑاسی گیتا آپ دوائیندا، نہ کوئی سکے سُرَت سنہال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی
 سکھیا اک وکھائیندا۔ ساچی سکھیا دُھر دربار، برہم وشن شو ہر سمجھائیندا۔ پُرکھ ابناشی لے اوتار، گر گر اپنا روپ وٹائیندا۔ ستگر

کھیل کرے سنسار، سنسا روگ سرب مٹائیندا۔ بھگت بھگونت لئے اُدھار، سادھ سنت میل ملائیندا۔ گُرمکھاں بخشے چرن پیار، چرن
 چرنودک مکھ چوائیندا۔ گُرسکھ ساچے لائے پار، دُبدے پاتھر آپ ترائیندا۔ لکھ چوڑاسی مارے مار، جم کی پھاسی اک وکھائیندا۔ رائے دھرم
 کرے خوار، چتر گُپت ویکھ وکھائیندا۔ لاڑی موٹ کرائے سنگار، ویلے آنت سرب پرنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک
 ت ہر سمجھائیندا۔ ایک ت ہر جنایا، بھل رہے نہ رائیا۔ وشنوں وشو آپ اٹھایا، آپ جلوہ نُور درسائیا۔ برہم پاربرہم رنگ رنگایا، اُتر
 کدے نہ جائیا۔ شنکر لیکھا رسیا وکھایا، اتم اپنا بھیو کھلایا۔ تینا وچولا بن کے آیا، نرگن داتا بے پرواہیا۔ اگئی ڈھولا ایک گایا، لکھن پڑھن
 وچ نہ آئیا۔ لکھ چوڑاسی کایا چولا جیو جنت بنایا، جگ جگ اپنی سیج سہائیا۔ نرور تولا اک اکھوایا، تولنہار سرشٹ سبائیا۔ اپنا پردہ
 اوبلا دئے چُکایا، برہمے وشن شو نیتر نین اک کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھیدا اچھل اچھیدا چارے ویداں ویکھ
 وکھائیا۔ چارے وید ہر کا گیان، پاربرہم برہم اتم آپ جنائیندا۔ شبد اگئی اک نشان، لوک مات جھلاییندا۔ چار جگ ویکھے آن، اتم پندھ
 مکھائیندا۔ نو دروازے کھول دگان، مائس جیو آپ بھوائیندا۔ نو کھنڈ پرتھمی ہو پردھان، نو اپنی دھار چلائییندا۔ چار جگ پاوے سار،
 ایک رنگ رنگائیندا۔ جگا جگنتر آوے جاوے وارو وار، ستجگ تریتا دواپر کلجگ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ اُترے
 پار، پاربرہم برہم ایہہ سمجھائیندا۔ گر پیر اوتار گاون اپنی وار، وار سوہلا ڈھولا آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 دیونہارا سچا ور، اپنی بھچھیا اک وکھائیندا۔ وشنوں رکھنا اک دھیان، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ برہمے دیوے اک گیان، پاربرہم آپ
 وڈبائیندا۔ شنکر بخشے ساچا مان، نیتر نیناں درس دکھائیندا۔ تیناں وچولا جانی جان، جاننہارا کھیل کھلاییندا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ
 چُکنی آن، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ ستجگ تیرا چُکے مان، باون روپ نہ کھئے دھرائیندا۔ تریتا تریا آوے ہان، رام راون نہ کھئے گھائیندا۔ دواپر
 دسے نہ کھئے نشان، کابنا بنسری نہ کھئے وجائیندا۔ کلجگ اتم جھوٹھ نشان، سرشٹ سبائی چھائیندا۔ نہ کوئی دیسے راج راجان، شاہ سلطان
 سیس تاج نہ کھئے رکھائیندا۔ نو نانا پنج شیطان، پنج پرینچ کھیل کھلاییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی
 ساچا ہر، ہر مندر سوہا پائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سُورا بلوان، ہر پُرکھ نرنجن بے پرواہیا۔ ایکنکارا نُوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ آد نرنجن

کھیل مہان، سِری بھگوان آپ کرائیا۔ ابناشی کرتا دیوے دان، پاربریم پرہہ اپنی جھولی پائیا۔ برہما وشن شو کھول دکان، ترے گن مایا ہٹ
 چلائیا۔ چوڈاں لوک ہو پردھان، ایک اکھڑ کرے پڑھائیا۔ نش اکھڑ گن ندھان، آپ اپنے وچ رکھائیا۔ لوک مات ہو پردھان، پنج تت میلا
 سہج سُبھائیا۔ گر روپ گن ندھان، ستگر ساچا ویس وٹائیا۔ ستجگ تریتا ویکھے آن، دواپر اپنا بندھن پائیا۔ کلجگ کرے کوڑ کلیان،
 کالکھ یگا ویکھے شاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو چار گیڑا رہیا بھوئیا۔ نو نو چار گیڑ بھوایا، جگ کرتا کھیل
 کھلائیندا۔ ست ستوادی ساچی دھار بندھایا، ستجگ ساچا راہ چلائیندا۔ برہم برہمادی کھوج کھجایا، آپ اپنی کھیل کھلائیندا۔ ناد انادی
 شبد وجایا، بودھ آگادھی آپ الائیندا۔ وار اٹھاراں کھیل اپارا، ہر نرنکارا ستجگ ساچے جوت جگایا، بھگت بھگوت ویکھ وکھائیندا۔ تریتا
 تیری دھار بندھایا، گرہ ہنکاری رہن نہ پایا، ایک چلہ ہتھ اٹھائیندا۔ سچ سوانی لے پرنا یا، غریب نانے گلے لگایا، دھر دی بانی راگ الایا،
 رام رام وڈ وڈیائیا۔ نوری جوت جوت رُشنا یا، کایا چولا لے بدلایا، پردہ اوہلا اک رکھایا، بھو ابھیدا بھو کھلائیا۔ کابنا کنسا ناؤں دھرایا،
 اپنا بنسا آپ سُہایا، گیان گیتا اک درڑائیا۔ وید ویاسا بھو جنایا، اٹھ دس اٹھاراں پُراں لکھایا، لکھ چار ستاراں ہزار سلوک گنایا، اکھڑ اکھڑ
 کرے پڑھائیا۔ کلجگ اپنا روپ وٹایا، کالا سوُسا تن چھپایا، عیسیٰ موسیٰ کھیل کھلایا، چار یار سنگ محمد بے عیب پروردگار نوری اللہ
 ایکو گایا، مقالے حق اک خُدائیا۔ حق حقیقت ویکھ وکھایا، لاشریک اک خُدایا، نوری جلوہ سچا شہنشاہیا۔ سچ محرابے آسن لایا، مُکھ
 نقاب نہ کھئے دھرایا، اپنا نور آپ درسائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار بندھائیا۔ جگ جگ دھار ہر
 نرنکار، اپنی آپ چلائیندا۔ کلجگ ویکھ کوڑ اندھیار، پاربریم پرہہ دیا کھائیندا۔ پنج تت تن کر پیار، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ نانک نام ہو
 اُجیار، نام ست منتر اک درڑائیندا۔ چار ورنان کرے پیار، اوج نیچ راؤ رنک راج راجان اپنے گل لگائیندا۔ دیونہارا دھر فرمان، شبد انادی
 ناد وجائیندا۔ چارے کھانی کر پیار، ساچی بانی آپ الائیندا۔ پرا پسنتی ایک دھار، مدھم بیکھری آپ سُنائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی اُچی کوک
 رہیا پکار، بن ہر ساچا کھئے نظر نہ آئیندا۔ جگ جگ بیڑا لائے پار، ستجگ تریتا دواپر آپ ترائیندا۔ کلجگ اتم آئے وار، سگلا سنگ نہ کھئے
 رکھائیندا۔ ناتا تے میت مُرار، مات پت بھائی بھین لوک مات مُکھ بھوئیندا۔ چاروں کُنٹ آسا ترسنا ہوئے ہنگتا پھرے ڈائن، ست سنتوکھ

دھیرج دھیر نہ کھتے دھرائیندا۔ گر کا درس نہ پیکھے کھتے نین، وبھچار سرشٹ سبائی جنائیندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا آپ چکائے لہنا دین، کلجگ اتم
 نہکلنکی جامہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک شبد شبد فرمانا، دیونہارا دو جہانا، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں
 آپ سُنائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ ہر شبد جنایا، نانک زرگن سرگن سیو کھائیا۔ شبد گرو گر اک سمجھایا، آد جگاد سیو کھائیا۔ اک آکیلا پھیری
 پایا، جگا جگنتر وڈ وڈیائیا۔ سجن سہیلا دس نہ آیا، دہ دشا سیو کھائیا۔ کایا چولا لئے بدلایا، ایک جوتی دس اوتار، گر گوبند وجے ودھائیا۔
 ساچا بولا اک سمجھائیندا، واہ وا گرو فتح گجائیا۔ اتم تولا اک سمجھایا، پاربرہم سچی سرنائیا۔ کلجگ بولا بہار دئے کرایا، دھرتی دھرت
 دھول دھرتی ہونے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے وسے اپنے گھر، گھر سہنجان اک سہائیا۔ گھر سہنجان ہر سہایا،
 تخت نواسی بے پرواہ۔ پُرکھ اکال ڈیرہ لایا، شہنشاہ سچا پاتشاہ۔ گر گوبند درشن پایا، ملیا میل دھر درگاہ۔ اپنا بولا آپ سُنایا، گل پلؤ ایک
 پا۔ ہوں گولا سیو کھایا، پتا پوت سیو کھا۔ پنج تت پیار نہ کھتے رکھایا، تیری جوتی جوت رہیا سما۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، دھر فرمانا ایک دتا جنا۔ دھر فرمانا ہر جنایا، گر گوبند وجی ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی ہونے سہایا، کلجگ آنت رہن نہ پائیا۔ تیرا تیرے وچ
 ٹکایا، تیری سرن سچی سرنائیا۔ تیری رت لیکھے لایا، تیرا تت وڈیائیا۔ پُرکھ سمترہ جوت جگایا، زرگن نور کرے رُشنائیا۔ کلجگ اتم
 ویکھے تھان تھانیا، پُریاں لوآن برہمنڈاں کھنڈاں پھول پھلایا۔ ساڈھے تن تن ہتھ لیکھا دئے چکایا، روداس چارا گیا لکھائیا۔ نام کھنڈا ہتھ
 اٹھایا، چاروں کٹ ویکھ وکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھے تھان تھانیا، ستان دیپاں پھیرا پائیا۔ شاہ سلطاناں دئے پلایا، راج راجاناں خاک
 ملائیا۔ چارے ورن دئے مٹایا، کھتری براہمن شودر ویش ایک رنگ رنگائیا۔ ایک ایشٹ سرب جنایا، پُرکھ اکال سچی سرنائیا۔ ستگر پورا نہ
 مرے نہ جایا، مڑھی گور نہ کھتے دبائیا۔ جیو جنت نہ ونڈ ونڈایا، گھٹ گھٹ اپنا روپ رہیا ٹکائیا۔ برہمنڈ کھنڈ اپنا آسن آپ سہایا، لوآن
 پُریاں کرے رُشنائیا۔ برہما وشن سیو لگایا، آد جگادی بھل نہ جائیا۔ کلجگ اتم اپنا روپ لئے پرگٹایا، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ نام ڈنکا اک
 وجایا، نو نو ست ست چار چار آپ سُنائیا۔ ساچا بنکا دئے سہایا، سمبل نگری وڈ وڈیائیا۔ آدن آتنا پھیرا پایا، جگا جگنت ہیو نہ رائیا۔ وید
 پُران شاستر سمتر انجیل قرآن کھانی بانی رہیا گایا، بے آنت بے آنت لکھ چوراسی کوکے سرب لوکائیا۔ اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھایا، بہاوی

سب دے سر تے آپ ورتائیا۔ گر پیر اوتار سادھ سنت پنج تت بھانڈا کوئی رہن نہ پایا، جو گھڑیا بھنّ وکھائیا۔ کلجگ اتم نہکلنک روپ شاہو بھوپ ست سروپ نرویر مورت اکال جوئی ریت بن کے آیا، پھڑ نہ سکے کوئی شہنشاہیا۔ شبد اگمی گھوڑے چڑھ کے آیا، نام کھنڈا رہیا چمکائیا۔ سچکھنڈ دوارے اچے پوڑے ساچے ڈنڈے کھڑ کے آیا، اپنا پردہ رہیا اٹھائیا۔ گرمکھاں گرسکھاں لڑ پھڑ کے آیا، سنت بھگت بھگونت لے ملائیا۔ ساچی ناری ہر کنت ور کے آیا، ہرجن آتم سیج سہائیا۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، کلجگ اتم کھیلے کھیل مہان، جوٹھ جھوٹھ مٹے دکان، ستجگ ستجگ ستواد ست پُرکھ نرنجن ساچا مارگ آپ لگائیا۔

★ ۶ آسؤ ۲۰۱۷ بکرمی پنڈ مانگا سرائے ضلع امرتسر ★

ستگر پورا ہر بھگوان، ہری ہر ایکا ایکنکاریا۔ آد جگادی کھیل مہان، جگا جگنتر لے اوتاریا۔ دھرم وکھائے سچ نشان، دو جہانان آپ جھلا رہیا۔ کلجگ اتم بھوئے پردھان، نرگن اپنا روپ وٹا لیا۔ پُرکھ ابناشی نوجوان، نرگن نہکرمی کرم کما رہیا۔ ساچے تخت بیٹھ سلطان، حکمی حکم آپ ورتا رہیا۔ کلجگ کوڑی کیریا ویکھے آن، نو کھنڈ پرتھمی اندھیرا چھا رہیا۔ برہمنڈ کھنڈ بھوئے سنج مسان، ہر ہر گیت نہ کھئے الا رہیا۔ گھٹ گھٹ اندر پنج شیطان، جگت وکارا سنگ نبھا رہیا۔ چوڈاں لوک بھوئے حیران، ساچا ہٹ نہ کھئے کھلا رہیا۔ چار ورن نہ کھئے گیان، اٹھاراں برن بہرم بھلا رہیا۔ سخی سلطان نہ دیوے کوئی دان، ساچی بھچھیا نہ کھئے ورتا رہیا۔ سچ پرکاش نہ کھئے بھان، اندھ اندھیر نہ کھئے گوا رہیا۔ ڈھنی ناد نہ کھئے کان، انحد شبد نہ کھئے سنا رہیا۔ ستگر پورا نہ کھئے پچھان، گر گر منتر نہ کھئے درڑا رہیا۔ امرت سروور نہ پین کھان، ڈرمت میل نہ کھئے دھوا رہیا۔ چرن کول نہ کھئے مان، ہر چرن سیو نہ کھئے کما رہیا۔ پُرکھ اکال نہ کھئے آن، ایکا ایشٹ نہ کھئے وکھا رہیا۔ چاروں گنٹ جوٹھ جھوٹھ جگت پردھان، مایا ممتا موہ ودھا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا روپ آپ دھرا لیا۔ چاروں گنٹ اندھیرا اندھ، سچ پرکاش نہ کھئے جنائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی ستاں دیپان نہ کھئے مکائے پندھ، پوری آس نہ کھئے کرائیا۔ آتم اُچائے نہ کھئے پرمانند، نجانند نہ کھئے رسائیا۔ بہرماں ڈھاپے نہ دوتی کندھ، دوئی پردہ نہ کھئے اٹھائیا۔ شبد سنائے نہ کھئے سہاگی چھند، ساچی سخیان مل مل

منگل گیت نہ کھئے گائیا۔ جوت اُجالا نہ چڑھے چند، نرویر جوت نہ کھئے رُشنائیا۔ پاربرہم ابناشی کرتا سٹا دے کر کند، لکھ چوراسی کروٹ سکے نہ کھئے بدلائیا۔ لیکھا جانے جیرج انڈ، اُتبہج سیتج پھول پُھلائیا۔ بھیو جنائے برہم برہمند، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ شاہ سُلطاناں راج راجاناں توڑنہارا جُگ جُگ گھمند، گھمن گھیر ویکھے سرشٹ سبائیا۔ ایکنکارا ہر نرنکارا، جودھا سؤر بلی بلکارا شبد پھڑے چند پرجند، چندی چندکا ہتھ اُٹھائیا۔ گوبند سؤرا حاضر حضورا، لکھ چوراسی ویکھے نار دُباگن رنڈ، کنت کنتوہل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اتم ویس کر، نرگن نرگن نرگن اپنی چال چلائیا۔ جُگ جُگ ویکھ وکھایا، کر کیریا آپ کرتار۔ ستجگ تریتا دوپر پار لنکھایا، کلجگ آئی اتم وار۔ نہکلنکی جامہ پایا، پرگٹ ہو وچ سنسار۔ چارے ورن دئے گویا، رنگ چاڑھے اگم اپار۔ اوچ نیچ نہ کھئے رکھایا، ذات پات وسیا باہر۔ شبد گر اک سمجھایا، سرشٹ سبائی سانجھیا۔ درگاہ ساچی آپ بہایا، نور خدائی پروردگار۔ رام راما روپ پرگٹایا، رام راما سرجنہار۔ ساچے تخت آپ سہایا، تخت نواسی سچا شاہکار۔ شہنشاہ اپنا ناؤں دھرایا، پاتشاہ سچی سرکار۔ سچ نشانہ ہتھ اُٹھایا، چاڑھے رنگ اپر اپار۔ درگاہ ساچی آپ جھلایا، سچکھنڈ دوارا کھول کواڑ۔ تھر گھر ساچے آپ گڈایا، آپ اپنی کیریا دھار۔ پنجم سیس تاج سہایا، جگدیش کرے وچار۔ برہما وشن شو بھیو نہ رایا، گر پیر اوتار نیوں نیوں کردے رہے نمسکار۔ نانک گوبند جگت وکھایا، راہ تگے پروردگار۔ پُرکھ ابناشی ہوتے سہایا، کلجگ تیری اتم وار۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹایا، شبد اگمی پھڑ کٹار۔ سچ میان آپ جُھلایا، دس نہ آئے وچ سنسار۔ تیکھی دھارا مُکھ رکھایا، نہ کوئی گھڑے لوہار ترکھان۔ نو کھنڈ پرتھی لکھ چوراسی جیو جنت دس کیسے نہ آیا، آپے وسے سب توں باہر۔ اپنا حصہ آپ ونڈایا، کل کلکی لے اوتار۔ ساچی نگری دھام سہایا، نہ کوئی دیسے چار دیوار۔ جاگرت جوت کر رُشنایا، نورو نور پسر پسر۔ دھن اگمی ناد وجایا، ثریا راگ کیریا خبردار۔ سچ بستتی رُت سہایا، پُرکھ ابناشی کھڑی گنزار۔ تخت نواسی ویکھ وکھایا، ستگر پورا سچی سرکار۔ اپنی ونڈن ونڈ ونڈایا، ونڈنہارا نرگن نرکار۔ گرمکھ ساچے لئے جگایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، جُگا جُگنتر جانے اپنی کار۔ کلجگ اندھیرا چھایا، سچ سچ نہ کھئے وڈیائیا۔ چاروں گنٹ ترے گن مایا، ترے ترے لوکاں پردہ رہی پائیا۔ سچ سلوک نہ کھئے جنایا، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکائیا۔ چوڈاں لوک پندھ نہ کیسے مُکایا، چوڈاں طبق رہے کُرائیا۔ جگت موکھ

چرناں ہیٹھ نہ کھئے دباوا، جگت مکتی راہ تکائیا۔ چار جُگ چار ورن ہرکھ سوگ نہ کیسے چُکایا، گر پیر نیتر نیر ویا ویا گئے جُگ جُگ پاندھی راہیا۔ کلجگ اتم کھیل کھلایا، پارہرم وڈی وڈیائیا۔ نو نو چار پنڈھ مکیا، نو نو آپے ویکھ وکھائیا۔ چار یاری ستھر ہیٹھ وچھایا، پنچم مُکھ مُکھ وڈیائیا۔ دُھر دا راج جوگ اک وکھایا، سیاشت وراست رہن نہ پائیا۔ شبد سلوک ڈھولا ساچا گایا، شبدی بولا اک الاٹیا۔ زرگن سرگن چولا اک ہنڈھایا، پنچ تت ماٹی ویکھ وکھائیا۔ جن بھگتاں گولا بن کے آیا، دوس رین سیو کھائیا۔ ساچا تولا نر نرائن ساچا کنڈا ہتھ پھڑ کے آیا، اپنا بہار آپ وندائیا۔ اٹھاراں بہار چرناں ہیٹھ مل کے آیا، جگت بناسپت رہی گر لائیا۔ گرسکھاں بؤلا بہار سر اپنے دھر کے آیا، دھرنی دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگا جُگنتر ساچی کار، کرے کرے کرنیہار، آد پُکھ ابناشی کرتا اپنی دھار آپ بندھائیا۔ کلجگ رین اندھیری رات، چار کُٹ رہیا گر لائیا۔ چار ورن نہ گائے کوئی گاتھ، گھر گھر جگت و دیا پئی لڑائیا۔ کیسے نہ ملے تریلوکی ناتھ، کول نین نین نہ مُکھ کھئے صلاحیا۔ کوئی نہ کرے پورا گھاٹ، مانس جنم لیکھے کھئے نہ لائیا۔ کھئے نہ کھولے بجر کپاٹ، دُرمت پردہ نہ کھئے لاہیا۔ کھئے نہ جگائے جوت للاٹ، جوت زرنجن نہ کھئے رُشنائیا۔ کھئے نہ وکھائے تن پاٹ، پیت پیتہر نہ کھئے سہائیا۔ کھئے نہ جنائے نیڑے واٹ، چل چل تھکے پاندھی راہیا۔ کھئے نہ دُرمت میل دیوے کاٹ، اٹھسٹھ تیرتھ دین دہائیا۔ کھئے نہ سوئے آتم سیجا ساچی کھاٹ، پیا پریم کھئے نہ دئے ملائیا۔ کھئے نہ امرت آتم رس لئے چاٹ، وکھ ویکھے سرشٹ سبائیا۔ کلجگ اتم کھیلے کھیل بازی گر نٹوآ ناٹ، سوانگی اپنا سانگ رچائیا۔ گر مُکھ گر گر ویکھے پنچ تت کایا چولا ماٹی ماٹ، تن ہائی آپ سہائیا۔ لیکھ چُکائے آن باٹ، مات گریہ پھیر نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرویر نراکار مُورت اکال جوئی ربت بے پرواہ وڈی وڈیائیا۔ کلجگ اندھ اندھیار، چار ورن گر لایا۔ گھر مندر نہ کھئے اُجیار، گرہ اندھیر نہ کھئے مٹایا۔ تن بنک نہ کھئے پیار، نام ڈنک نہ کھئے وجایا۔ تن بستر نہ کھئے شنکار، کجلا دھار نین نین نہ کھئے سہایا۔ بستر بھوشن نہ کھئے آدھار، ساچا ویلا نہ کھئے سہایا۔ کلجگ دُوشن جیو و بھچار، دوتی دُشت سرب گر لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، زرگن اپنا ناؤں دھرایا۔ زرگن زرنکار زرویر اپنا ناؤں رکھ، لوک مات وپس وٹائیا۔ دین دیاں ہو پرتکھ، پُکھ سمرتھ کھیل کھلایا۔ ہر سجن ساچے لئے رکھ، میت مُرارا دیا کھائیا۔ لیکھ جانے کیشنا سُکھلا پکھ، ودی سُدی ویکھ

وکھائیا۔ سَورج چنّ راہ تکن اپنا پکھّ، گھڑی پل رہے گنت گنائیا۔ چار وید مارگ دس، اتم پندھ نہ سکے کھئے مکائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل
 کھلائے ہسّ ہسّ، ہر ہر مہما اکتھ کتھی نہ جائیا۔ کلجگ اتم ویکھے نسّ نسّ، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ گرُمکھاں اندر وس وس، واستک اپنا
 رُپ درسائیا۔ میٹے زین اندھیری مس، ساچا بھان کرے رُشنائیا۔ تیر نرالا مارے کس، ہرہوں اپنی دھار بندھائیا۔ جُگا جُگنتر جن بھگتاں
 گائے جس، وید پُران کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ آپ اپنے لئے ملایا۔ کلجگ آنت اندھیرا چُکیا،
 جس ملیا بے پرواہ۔ دو جہاناں پینڈا مُکیا، لکھّ چوراسی تٹا پھاہ۔ گر کا بوٹا کدے نہ سُکیا، ستگر پورا بنے ملاح۔ ہر کا بھانا کدے نہ رُکیا،
 جُگ جُگ رہیا ورتا۔ گرُمکھاں اُجل کرے مُکھیا، سوہنگ اکھّر جاپ جپا۔ جُگاں جُگاں دا مٹے دُکھیا، دُکھ دلدر دئے گوا۔ آتم رس دیوے
 ہرجن بھکھیا، ترسنا بھکھ رہے نہ را۔ سُپھل کرائے مات گکھیا، جو جن درشن پائے آ۔ گرُمکھ سپس جگدیش سدا جھکیا، جھک جھک اپنا
 سپس رہیا نوا۔ ہر سنت سُپھلا اپنی گودی آپے چُکیا، چُکنہارا بے پرواہ۔ کلجگ اتم رہے نہ لُکیا، اپنا پردہ دئے اٹھا۔ سینگھ شیر دلیر ایکا
 بُکیا، لکھّ چوراسی جبک رُپ لئے چُھپا۔ تیر نرالا دو جہاناں چُھٹیا، ساچا چلہ ہر اٹھا۔ کلجگ بوٹا جائے پٹیا، نہ کھئے سکے مات لگا۔
 گرُمکھاں امرت جام پیائے گھٹیا، سچ پیالہ ہتھ اٹھا۔ جنم جنم دا میل ملایا رُسیا، چار کُنٹ دہ دشا پھیری پا۔ تن پہنئے ساچا سوسیا، نام الفی
 اک وکھا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان،
 ہرجن ساچے سچکھنڈ دوارے دئے بہا۔ سچکھنڈ دوار آپ وساؤنا، تھر گھر اپنا چرن ٹکائیا۔ سُنّ اگمی پندھ مُکاؤنا، سُنّ سادھ نہ کھئے
 وکھائیا۔ رَو سس ادھ وچکارے راہ تکاؤنا، برہما وشن شو دھیان لگائیا۔ نہکرمی نہکرم کماؤنا، کرم گت نہ کھئے جنائیا۔ جس جن اپنا درس
 دکھاؤنا، ترے گن کئے گلوں پہا پیا۔ ہنس مُکھ سوہنگ ہنسا چوک چُگاؤنا، سہنس دُکھ رہن نہ پائیا۔ وشنوں بنسی آپ وڈیاؤنا، پارہم
 برہم ویکھے تھاؤں تھانئیا۔ شنکر میلا اک کراؤنا، بھولے ناتھ دیناں ناتھ دیا کماؤنا۔ پوجا پاٹھ اک درساؤنا، پُرکھ اکال رسنا جہوا گائیا۔ دوسر
 در نہ سپس جھکاؤنا، بن کرتے قیمت کھئے نہ پائیا۔ گرِسکھ ساچے لیکھے آپ لگاؤنا، آپے لیکھا لکھنہار سچا شہنشاہیا۔ کاغد قلم مُکھ شرمائنا،
 ستّ سمندر مس لکھ نہ سکے لیکھ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن

ساچے لئے ور، ایک بندھن نام پائیا۔ بندھن پایا آتم ڈور، دس کیسے نہ آیا۔ کریا کھیل اندھ گھور، چور چوری آپ کمایا۔ جیو جنت بھلائے کر کر شور، آتم رس نہ کیسے دکھایا۔ گرمکھ گرمکھ اپنے سنگ لئے تور، اپنا منتر نام درڑایا۔ منمکھاں چاڑھے من کے گھوڑ، من منکا کیڑا آپ دواوا۔ بہرم بھلیکھے رہے دوڑ، بھانڈا بہرم نہ کھئے بھٹایا۔ گرمکھاں دکھائے ایک پوڑ، چوٹھے پد آپ لگایا۔ ہنگ برہم لیکھ مکائے براہمن گوڑ، سو پُرکھ نرنجن روپ پرگٹایا۔ کلجگ اتم بھجھائے اوڑ، جگ جگ ترسنا رہے نہ رایا۔ گرمکھ بنائے ساچے کور، اپنا ٹیکا مستک آپ لگایا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نام رس انڈٹھا اپنا آپے رس چکھایا۔

★ ۶ آسو ۲۰۱۷ پکرمی بیلا سنگھ دے گرہ پنڈ ماہل ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن اکم اتھاہ، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ ہر پُرکھ نرنجن سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ اک اکھوٹایا۔ ایکنکارا آد جگادی اک ملاح، روپ انوپ دس نہ آتیا۔ آد نرنجن ستھ پرکاس کرا، جوتی نور کرے رُشنائیا۔ سری بھگوان ساچا دھام سہا، سچکھنڈ دوارا سوہیا پائیا۔ ابناشی کرتا سچ سنگھاسن ڈیرہ لا، تھر گھر ساچا ویکھ دکھائیا۔ پاربرہم دیونہار صلاح، سچ سچ اک درڑایا۔ محل اٹل اچ مینار آپ رچا، نرنجن اپنی بنت بنائیا۔ سرب سکھ داتا وسیا ساچے تھان، در گھر ساچے سوہیا پائیا۔ راج راجان شاہ سلطان نوجوان نام دھرا، ناؤں نرنکارا آپ اکھوٹایا۔ ست ستوادی ست پُرکھ نرنجن سچ نشانہ بتھ اٹھا، درگاہ ساچی آپ جھلایا۔ ساچا تاج سیس پرہ آپ ٹیکا، سچ سنگھاسن دئے ودیائیا۔ دھر فرمانا حکم سنا، ساچا رانا دئے صلاحیا۔ لوآن پُریاں رچن رچا، برہمنڈ کھنڈ اپنی دھار بندھائیا۔ شبداگتی ست اٹھا، ساچی سیوا اک دکھائیا۔ اچھیا بھچھیا جھولی پا، نام بھنڈار ہر ورتائیا۔ دہ دشا ایک رنگ رنگا، چارے کوٹاں ہوئے سہائیا۔ اپنا بنس آپ بنا، اپنی انس آپ سہائیا۔ اپنا وشنوں ناؤں دھرا، برہم ست آپ پرگٹایا۔ لیکھا جانے بے پرواہ، شنکر میلا سہج سبھائیا۔ تیناں چپائے ایک نان، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناشی کرتا اپنی دھارا آپ بندھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن دھار

چلائیندا، الکھ اگوچر اگم اپار۔ ہر پُرکھ زرنجن کھیل کھلائیندا، سچکھنڈ بیٹھ سچے دربار۔ ایکنکارا سوہا پائیندا، اک اِکلا ہو اُجیار۔ آد زرنجن ڈگمگائیندا، نور نورانہ بے عیب پروردگار۔ اناشی کرتا ویس وٹائیندا، آد جُگادی سانجھا یار۔ سِری بھگوان تخت سُہائیندا، تخت نواسی شاہ سچا سِکدار۔ پاربرہم اپنا حُکم آپ ورتائیندا، حُکمی حُکم کرائے ساچی کار۔ بودھ اگادھی شبد جنائیندا، دُهن انادی آپ سُنائے اپنی وار۔ برہم برہمادی ویکھ وکھائیندا، برہما وشن شو دئے آدھار۔ اپنی وندن آپ وندائیندا، ترے گن مایا بھر بھنڈار۔ ساچے مندر آپ رکھائیندا، تھر گھر ساچے کھول کواڑ۔ دوسر ہتھ نہ کھئے پھڑائیندا، نہ کوئی ویکھے ویکھنہار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اِکلا ایکنکارا، آد انادی کر پسارا، اپنا بھيو آپ کھلائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن بھيو کھلاؤنا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن ویس وٹاؤنا، رُوپ ریکھ نہ کھئے وکھائیا۔ ایکنکارا ساچا مندر آپ سہاؤنا، محل اٹل اُچ مینارے سوہا پائیا۔ آد زرنجن جوتی جوت دیپک اک جگاؤنا، تھر گھر ساچے کرے رُشنائیا۔ اناشی کرتے سیس تاج چُکاؤنا، پنچم مُکھ مُکھ صلاحیا۔ سِری بھگوان اپنا حُکم آپ فرماؤنا، دُھر فرمانا اک پڑھائیا۔ پاربرہم نیوں نیوں سیس جھکاؤنا، در درویش آپ ہو جائیا۔ سْت دُلارا شبد اک اُچاؤنا، ایکا ایک دئے وڈیائیا۔ وشنوں وشنو دھار دھراؤنا، در گھر ساچے وجے ودھائیا۔ پاربرہم برہم آپ بہاؤنا، بھيو ابھیدا آپ کھلائیا۔ شنکر سنسا اک چُکاؤنا، ساکھیات رُوپ پرگٹائیا۔ تِٹان میلا ایکا تھان کراؤنا، چرن کول وڈی وڈیائیا۔ چرن چرنودک مُکھ پیاؤنا، امرا پد اک سُہائیا۔ سوچھ سرُویی رُوپ پرگٹاؤنا، پنچ تت نہ لئے کھئے انگڑائیا۔ اپنا میلا آپ ملاؤنا، میلنہار دِس نہ آئیا۔ چيلا گر آپ اکھواؤنا، ایکا مائی کرے کُرمائیا۔ ساچا مارگ اک رکھاؤنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ سچکھنڈ دوارے بہ بہ حُکم چلاؤنا، پُرکھ اکال بے پرواہیا۔ جُونی ریت کھیل کھلاؤنا، جُون اجُونی وند وندائیا۔ مورت اکال رُوپ پرگٹاؤنا، عقل کل آپ دھرائیا۔ اک اِکلا کھیل کھلاؤنا، اونکارا ویس دھرائیا۔ برہما وشن شو ساچی سیوا لاؤنا، سیوک سیوا اک جنائیا۔ ترے گن میلا میل ملاؤنا، ایکا وست جھولی پائیا۔ ایکا اکھر آپ پڑھاؤنا، برہم مُکھ کرے پڑھائیا۔ چارے ویداں آپ الاؤنا، چار بانی کھوج کھوجائیا۔ چارے جُگ کھیل کھلاؤنا، چارے کھانی ویکھے تھان تھائیا۔ چوتھے پد رنگ چڑھاؤنا، چترُہج بھيو نہ رائیا۔ آد شکت رُوپ پرگٹاؤنا، بمل جوت کر رُشنائیا۔ اپنی وندن آپ ونداؤنا، برہمنڈ کھنڈ اپنا حصہ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا

ساچا ور، وشن ایکا تت سمجھائیا۔ وشن ہر سمجھایا، پاریرہم کھیل اپار۔ اگم اگمڑا رُوپ وٹایا، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے کرے وچار۔ امی امڑا
 نہ کھئے بنایا، مات پت نہ کھئے آدھار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ایکا بولے شبد جیکار۔ وشنوں شبد
 جنایا، پُرکھ ابناشی ایکا بول۔ اپنے کندے آپ ٹلایا، آپے بیٹھا رہے اٹول۔ تیری ساچی سیو وکھایا، جُگا جُگنتر پورا کرنا قول۔ دھرنی
 دھرت دھول لئے اُپایا، جل پنہ آپے جائے مؤل۔ تیرے اندر کایا کولا ناہی آپ بھرایا، اپنی پھلواری آپے جائے مؤل۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، در دروازہ ساچا کھول۔ در دروازہ کھولیا، سچکھنڈ دوار نرنکار۔ شبد اگمی ایکا بولیا، نرگن کھیل
 اپر اپار۔ وشنوں میل آپے میلیا، میل ملاوا دھام نیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا حُکم کرے ورتار۔ ایکا حُکم دُھر
 فرمانا، تخت نواسی آپ سُنائیندا۔ جُگ جُگ متناپئے بھانا، سد بھانے آپ ربائیندا۔ پُرکھ اکال ایکا رانا، دوجا تخت نہ کھئے وکھائیندا۔ میرا ناؤں
 اگمی گانا، دُھنی ناد ناد و جائیندا۔ میرا بنس سُگھڑ سیانا، من مت بُدھ نہ کھئے وکھائیندا۔ چرن کول بخشے مانا، اک دھیان وکھائیندا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی اچھیا ساچی بھچھیا ایکا وست جھولی پائیندا۔ ایکا وست نام اُملا، پُرکھ ابناشی آپ ورتائیا۔ اپنی
 کرنی کرتا کدے نہ بھلا، اُبھل اُبھل وڈ بے پرواہیا۔ اپنی ناہی اپنے کول اپنی شکتی آپے مولا، اپنی پھلواری آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وشن ایکا گھر وکھائیا۔ وشن وکھایا سچ گھر، چار دیوار نہ کھئے بنائیا۔ چھپر چھن نہ اُپر بیٹھا دھر،
 نہ کوئی باڈی سنگ رکھائیا۔ اک اِکلا اپنا گھاڑن گھڑ، اندر وڑیا شہنشاہیا۔ سچکھنڈ دوارے ساچے چڑھ، سچ سِنگھاسن سوہا پائیا۔ اپنا
 اکھڑ آپے پڑھ، آپے کرے پڑھائیا۔ آپے حُکم سُنائے در دوارے کھڑ، آپے نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ آپے نرگن وشنوں بابوں پھڑ، میل ملائے
 سہج سُبھائیا۔ آپے بھيو کھلائے ہری ہری، ہری ہر بہ ایکا تھانئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپے ہيوئے ساچا ہر، ہری
 وشنوں ناؤں دھرائیا۔ ہری ہر ایکا میلا، پُرکھ ابناشی آپ کرایا۔ ایکا دھام وسیا گر چیلا، چیلا گر رُوپ وٹایا۔ دُھر درگاہی سجن سہیلا،
 ست ستوادی ویکھ وکھایا۔ اپنی کھیل پاریرہم پرہ آپے کھیلا، دوسر بھيو کھئے نہ رایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وشن
 وکھائے ایکا گھر، گھر سہنجنا سوہا پایا۔ گھر سہنجنا سوہاؤنت، ست پُرکھ نرنجن آپ اکھوائیا۔ اک اِکلا بیٹھا ہر ہر کنت، سیج سہنجنی آپ

ہنڈھائیا۔ نرگن زرویر بنائی بنت، اپنا گھاڑن آپ گھڑائیا۔ تھر گھر ویکھے مہا اگنت، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ نہ کوئی سادھ نہ کوئی سنت،
 گر پیر اوتار دس کھئے نہ آئیا۔ نہ کوئی جیو نہ کوئی جنت، لکھ چوراسی رنگ نہ کھئے وکھائیا۔ نہ کوئی منیا نہ کوئی منت، نہ کوئی اکھر کرے
 پڑھائیا۔ نہ کوئی درویش نہ دسے منکت، ساچی بھچھیا کھئے نہ جھولی پائیا۔ اک اکلا ایکنکارا ساچے دھام سوہاؤنت، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔
 آپ بنائے اپنی بنت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وشنوں وکھائے ساچا گھر، اپنا بنک آپ کھلائییا۔ وشن گھر سہاونا، ہر ساچا
 سچ درڑائیندا۔ آد جگادی آسن لاونا، تخت نواسی سوہیا پائیندا۔ جگا جگنتر حُکم چلاونا، دُھر فرمانا آپ الائیندا۔ اپنا بھانا آپ ورتاونا،
 سد بھانے رہنا اک سمجھائیندا۔ جگ جگ اپنا گانا آپے گاونا، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وشن
 وکھائے ساچا گھر، درگاہ ساچی آپ سہائیندا۔ درگاہ ساچی تھان سہنتر، ہر پُرکھ نرنجن آپ سہایا۔ وشنوں تیری بدھ جانے آنتر، تیری جوتی
 میری رُشنایا۔ میرا ناؤں تیرا گر منتر، سو پُرکھ نرنجن ایکا جاپ دسائیا۔ ہنگ برہم بنائے بنتر، انس بنس روپ پرگٹایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، اک وکھائے ساچا در، در گھر ساچا آپ سہایا۔ در گھر ساچا ہر سہائیندا، درگاہ ساچی دھام انڈیٹھ۔ اپنی تاکی آپے
 لابندا، کرے کھیل پُرکھ سمرتھ۔ ساچا ساقی جام پیائیندا، کریا کرے سر رکھے دے کر ہتھ۔ اپنا لہنا دینا باقی سرب سمجھائیندا، نام دیوے
 اگمی وتھ۔ جوتی جوت ڈگمگائیندا، وشنوں وشو چلائے رتھ۔ سچ بھنڈارا ہتھ پھڑائیندا، مہا جنائے اکتھنا اکتھ۔ نو سو چرانوے چوڈری جگ
 تیری سیوا سچ لگائیندا، لوک مات رکھنا ہتھ۔ برہمنڈ تیری ونڈ ونڈائیندا، پندھ مکائے نٹھ نٹھ۔ دو جہاناں کھیل کھلائییندا، وسنہارا گھٹ
 گھٹ۔ تیرا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیوے ایکا نام ساچی وتھ۔ نام وتھ ساچی دات، ہر ہر
 جھولی پائیا۔ چرن کول بندھائے نات، نو نو چار لیکھا دئے سمجھائیا۔ چار چار لیکھا کملاپات، کول نین نین ملائییا۔ آپے ویکھے ساچی کھاٹ،
 ساچی سیج آپ سہائیا۔ جگ چوڈری مکائے تیری واٹ، گیڑا اپنا آپ بھوائیا۔ لیکھا ویکھے مستک ماتھ، جو لکھیا بے پرواہیا۔ ایکا پوجا ایکا
 پاٹھ، اشٹ دیو گر اک جنائیا۔ ایکا تیرتھ ایکا تاٹ، سر سروور اک ٹھائییا۔ ایکا بستر ایکا کھاٹ، ایکا بھوشن تن پھنائیا۔ ایکا ونج ونجارا کرائے
 ساچا ہاٹ، ایکا کرتا قیمت پائیا۔ ایکا کھیلے کھیل بازی گر ناٹ، سوانگی اپنا سوانگ ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر،

دیونہارا ساچا ور، وشن ایکا رُوپ درسائیا۔ وشن رُوپ ہر درسایا، رُوپ ریکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ انہو پرکاش ڈگمگایا، نُو ر نُو رانہ ڈگمگائیندا۔ درگاہ ساچی دھام سُہایا، سچ سنگھاسن اک وچھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے چرن ٹکایا، ساچے مندر سوہبا پائیندا۔ تھر گھر ساچے بند کواڑا آپ کھلایا، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ وشنوؤں میلا سہج سُہایا، پُرکھ انباشی میل ملائیندا۔ تیری سیوا سچ سُنایا، لکھ چوراسی گھر گھر رزق پُچائیندا۔ نُو سُو چرانوے چوکرئی جُگ تیرا گپڑا دے دویا، جُگ جُگ اپنا کھیل کھلاییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دتا ساچا ور، ور داتا آپ ہو جائیندا۔ وشنوؤں سُنا کر دھیان، ہر جُو ساچا چھند سُنائیا۔ نرگن نروریر تیرا اک گیان، نیش اکھر میری پڑھائیا۔ ہوؤں یاچک بھکھک منگے دان، تُوں دیونہار بے پرواہیا۔ جُگ جُگ تیرا درس نیتر لوچن نین پیکھاں آن، چرن دھیان لگائیا۔ لوک مات کرے آپ پچھان، تیرا تیرے آگے سیس جھکائیا۔ کون سُ ویلا چُکے کان، تہت وار وار سمجھائیا۔ جوت ملے جوتی آن، جوتی جوت جوت سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، دیونہار توٹ رہے نہ رائیا۔ وشنوؤں منگے دان، پرہ آگے جھولی ڈاپیندا۔ ہوؤں سیوک بال نادان، تیرا آنت کھئے نہ پائیندا جُگ جُگ منگاں چرن دھیان، نیتر نیناں تیرا راہ دسائیندا۔ ہوؤں سخی تُوں ساچا کابن، گھر ساچے سوہبا پائیندا۔ آد آنت جُگا جُگنت رکھنا میرا مان، ہوئے نانا سیس جھکائیندا۔ ایکا دینا دُھر فرمان، شبد سندیشہ اک الائیندا۔ تیری لکھ چوراسی کراں پروان، گھر گھر تیری سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اتم دینا ایکا ور، دو جا در منگن کوئی نہ جائیندا۔ ایکا در تیرا شاہ سلطان، تیری وڈ وڈیائیندا۔ آد جُگاد سری بھگوان، بھگوان اپنی کھیل کھلاییندا۔ وشنوؤں چرن دُگا آن، نیتر نینا نیر وٹائیندا۔ نُو سُو چرانوے چوکرئی جُگ تیرا کون رُوپ کراں پچھان، کون ویلا وقت سُہائیندا۔ کون محلہ کون کوچا کون گڑھی درس دیوے آن، کون مندر سوہبا پائیندا۔ کون ویلا کون گھڑی کون پل وکھائے سچ نشان، کون رُتی رُت وڈیائیندا۔ کون ماس کون برکھ کون پُرکھ کرے والی دو جہان، کون کسوٹی ہتھ رکھائیندا۔ کون رُوپ ملے ساچا کابن، کون ناد دُھن سُنائیندا۔ کون دھار ہر نرنکار سُنائے دُھر فرمان، کون تار ستار پلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اتم ویلا دینا ور، کون رنگ رنگ رنگائیندا۔ کون رنگ ہر چڑھاؤنا، رنگ رنگیلا ہر سمجھائیا۔ کون مردنگ نام و جاؤنا، کون ڈھولا ایکا گائیا۔ کون سگلا سنگ نبھاؤنا، دو جہاناں ہووے کون

سہائیا۔ کون انگی انگیکار کراؤنا، کون اپنی گود بہائیا۔ کون منگی منگ پور کراؤنا، نو سو چرانوے چوکرئی جگ پندھ مکائیا۔ کون شبد نام جپاؤنا، کون اکھر کرے پڑھائیا۔ کون فرزند گلے لگاؤنا، ست دلارا کون جنائیا۔ کون سد بخشند پورب لہنا جھولی پاؤنا، باقی کھئے رہن نہ پائیا۔ کون تند تند بندھاؤنا، کون ڈوری ہتھ رکھائیا۔ کون روپ بندی توڑ نام دھراؤنا، مایا بندھن دئے گوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، وشنوں منگے ایک اور، نیتر نیناں نیر وبائیا۔ نیتر نیناں نیر وبایا، چرن کول دھیان لگائیندا۔ ایک پلو گل وچ پایا، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیندا۔ ہوں بھکاری بنکے آیا، خالی جھولی آگے ڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ور گھر ایک موہے بہائیندا۔ در گھر ایک رہنا ہر کرتار، تیرا تیرے آگے سیس جھکائیندا۔ تون پُرکھ کرتا ہوں چرن داسی نار، سیوک سیوا سچ کھائیندا۔ تون شاہو بھوپ سچا سکدار، ہوں در درویش سیس نوائیندا۔ تون درگاہ ساچی وسے دھام نیار، ہوں چرن کول راہ تکائیندا۔ تون دھر درگاہی دیوے دھر فرمان، ہوں ہوں حکمی حکم سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک بخشے ساچا در، نہکرمی اپنا کرم کھائیندا۔ پاربرہم پرہہ کرے جنائی، بیہو ابھید رہے نہ رائیا۔ وشنوں تیرے اندر اپنی دھار ٹیکائی، امرت رس اک وکھائیا۔ ناہی کولا پھل اچائی، روپ انوپ بے پرواہیا۔ برہم پاربرہم لئے پرگٹائی، آپ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ ایک اکھر کرے پڑھائی، چار ویداں کرے لکھائیا۔ سرشٹ سبائی لئے رچائی، ترے گن مایا جھولی پائیا۔ پنج تت کرے کڑمائی، گھڑ بھانڈے ویکھ وکھائیا۔ شنکر دھار لئے جنائی، نیراکار بے پرواہیا۔ ساچی مت اک درسائی، اک ترسول ہتھ وکھائیا۔ جو گھڑیا سو بھتے چائیں چائیں، تہر کھئے رہن نہ پائیا۔ تتاں وچولا ایک ماہی، پاربرہم سچی سرنائیا۔ آد آنت پکڑے بانہی، اپنا میل ملائے سہج سُبھائیا۔ وشنوں کھیل کرنا چائیں چائیں، لوک مات بھل رہے نہ رائیا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ گیترا رہیا دوائی، جگ جگ اپنا گیترا رہیا بھوائیا۔ گر پیر اوتار سادھ سنت ناؤں دھرائی، بھگت بھگونت سیج ہنڈھائیا۔ چارے جگ کرے کڑمائی، ستجگ تریتا دواپر کلجگ اپنے انگ لگائیا۔ چارے کھانی وجے ودھائی، چاروں کٹت ہوتے رُشنائیا۔ چار جگ ویکھے جیو پرانی، ایش جیو بے پرواہیا۔ آپے گائے اکتھ کھانی، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ آپے لیکھا جانے دو جہانی، دوہاں وچولا آپ اکھوائیا۔ آپے لیکھا جانے دھر دی بانی، اپنی اچھیا مات پرگٹائیا۔ آپے ہوتے سگھڑ سوانی، سیتا سرتی رام پرنائیا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کیرپا کر، وشنوں دیوے ایک اور، بھید ابھیدا دئے کھلائیا۔ بھيو ابھید کھلائیندا، کر کیرپا گروور گِردھار۔ ستجگ ساکھیات رُوپ
 پرگٹائیندا، نرگن سرگن لئے اوتار۔ تریتا ترے گن پار کرائیندا، رام نام ہو اُجیار۔ پاربرہم اپنی ونڈ ونڈائیندا، وید ویاسا پنے لیکھار۔ کابنا کرشنا
 رُوپ پرگٹائیندا، گیتا گیان کرے اُجیار۔ رتھ رتھوہی رتھ چلائیندا، سیوا کرے وچ سنسار۔ کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا، پُرکھ ابناشی کھیل
 اپار۔ اپنا چولا آپ بدلائیندا، کالا سوسا تن شنگار۔ عیسیٰ موسیٰ رنگ رنگائیندا، میل ملاوا محمدی یار۔ ایک نعرہ حق سُنائیندا، انا الحق
 کرے پیار۔ مُلا شیخ مسائق پیر سمجھائیندا، آپ اپنی کیرپا دھار۔ بے پرواہ پروردگار آپ اکھوائیندا، نُور الابی ہو اُجیار۔ سچ ترانہ اک
 سُنائیندا، انجیل قرآن کر تیار۔ وڈ اماما آپ ہو جائیندا، نبی رسولان کرے پیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جُگا جُگنتر
 جانے ساچی کار۔ جُگا جُگنتر کار کماوندا، اک اِکلا ایکنکار۔ نرگن سرگن رُوپ پرگٹاوند، نانک پنج تت کرے پیار۔ درگاہ ساچی سچکھنڈ
 دوارے آپ بہاوند، ایک ونج کرے سچ ونجار۔ سچ نام وست امولک جھولی پاوندا، چار ورن بنے ورتار۔ اُوچ نیچ راؤ رنگ راج راجان آپ
 سہاوند، امرت اتم سروور ٹھنڈا ٹھار۔ ساچا ساقی بھر بھر جام پیائیندا، لیکھا جانے ڈُونگی غار۔ بند تاکی آپ کھلائیندا، کایا مندر کھول
 کواڑ۔ پاکن پاکي رُوپ پرگٹائیندا، خاکی خاک نہ دے کھئے چہار۔ ایک منتر نام درڑائیندا، اُچی کوک کرے پکار۔ سرشٹ سبائی آپ
 سمجھائیندا، چھٹی راگ کرے پیار۔ چھٹی جگ مُول چُکائیندا، نارد سُرسی جئے ہار۔ اتھرن وید بہہ گُرائیندا، اُچی کوکان رہیا مار۔ ایک
 جوتی جوت جگائیندا، گوبند سُت آپ اُٹھائیندا، جودھا سُورپیر بلی بلکار۔ ساچا کھنڈا تن چمکائیندا، لیکھا جانے گُپت ظاہر۔ وشنوں لیکھا
 اک وکھائیندا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ پروردگار۔ نُور نُورانہ ڈگمگائیندا، سرب جیاں دا سانجھا یار۔ کلجگ اتم چوٹھے جگ پھیرا پائیندا، ویس
 اولٹا رُوپ کرتار۔ نو نو لیکھا پنڈھ مکائیندا، چار یاری کرے خوار۔ چار ورن نہ کھئے دسائیندا، اٹھاراں برناں مارے مار۔ چارے ویداں پنڈھ
 مکائیندا، پنڈت پاندھے گئے ہار۔ ساچا حُکم آپ سُنائیندا، دُھر دی بانی دُھر دی کار۔ اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا، گر پیر اوتار اُچی کوک
 واجاں رہے مار۔ پرپہ کا بھيو کھئے نہ پائیندا، بے آنت بے آنت سچی سرکار۔ وشنوں تیرا رنگ رنگائیندا، رنگنہارا سرجنہار۔ کلجگ اتم
 اپنا ناؤں دھرائیندا، پرگٹ ہو وچ سنسار۔ نرگن نرگن جوت جگائیندا، جوتی جگے اکم اپار۔ شبدي شبد ڈنک وجائیندا، سُنے سُنائے

سُندیہار۔ برہما شنکر سپس جھکائیندا، تیری آئے اتم وار۔ تیرا میلا میل ملائیندا، گر چیل سوہے اک دوار۔ تیرا بستر تن بھوشن چولا آپ
 ہنڈھائیندا، اندر بیٹھ ہر زینکار۔ تیرا ڈھولا آپ لائیندا، اچی کوک کرے پکار۔ لکھ چوراسی پندھ مکائیندا، گیڑا رہے نہ دوجی وار۔ تیجا
 نین آپ وکھائیندا، چوتھے پد کرے پیار۔ پنجم لیکھا بہہ سمجھائیندا، چھیویں چہر چھن نہ کھئے آدھار۔ ستویں ست پڑکھ نرنجن سوہیا پائیندا،
 اٹھان تتان وسیا باہر۔ لکھ چوراسی نو دوارے کھوج کھجائیندا، دسویں کھیل کرے سچی سرکار۔ بھگت بھگونت میل ملائیندا، جگا جگنت
 پاوے سار۔ آپ اپنی گود بہائیندا، درگاہ ساچی کرے پیار۔ کاگوں بنس آپ اڈائیندا، بنس رلے نہ کاگاں ڈار۔ مانک موتی چوگ چکائیندا،
 سوہنگ ہنسا کر پیار۔ کوئن کوئی جیو جنت لکھ چوراسی جوں بھوائیندا، رائے دھرم کرے خوار۔ کوئن کوئی چتر گپت لیکھ وکھائیندا، مانس
 جنم گئے ہار۔ کوئن کوئی جیو لاڑی موٹ نال پرنائیندا، اتم انت کرے سنگھار۔ گرمکھ ورلے ویکھ وکھائیندا، آپ اپنا کھول کواڑ۔ درگاہ
 ساچی سوہیا پائیندا، ساچے تخت سچی سرکار۔ کلجگ ویلا اتم آئیندا، گر پیر رہے پکار۔ نانک گوہند رسنا گائیندا، پرگٹ ہووے نہکلنک
 نرائن نر اوتار۔ کلجگ کوڑا میٹ مٹائیندا، ستجگ ورتے ساچی دھار۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں خاک ملائیندا، اوچاں نیچاں کرے اک
 پیار۔ ورن برن گوت نہ کھئے رکھائیندا، کھتری براہمن شوڈر ویش اک بہائے سچے دربار۔ ساچا حکم آپ سنائیندا، چاروں کنت بول جیکار۔
 جو گھڑیا بہن وکھائیندا، شنکر رہنا خبردار۔ برہمے تیرا ت تیرے وچ رلائیندا، برہم روپ آپ زینکار۔ وشن بھنڈار نہ کھئے ورتائیندا، کلجگ
 اتم جائے ہار۔ پڑکھ ابناشی کھیل کھلائیندا، نرگن نرویر لے اوتار۔ وشنوں لہنا لہنا آپ مکائیندا، تن گہنا بستر کر سنگار۔ ساچی پری پھیرا
 پائیندا، پورن گر آپ کرتار۔ اپنا روپ آپ پرگٹائیندا، سوچھ سرؤپی ہو اجیار۔ جوت اجالا دیپ ڈگمگائیندا، پڑکھ اکالا بھيو نیار۔ دین
 دیالا کھیل کھلائیندا، خالق خلق کرے وچار۔ رازق رزق رحیم آپ اکھوائیندا، داتا دانی سرجنہار۔ کلجگ اتم پندھ مکائیندا، کاغد قلم نہ
 لکھنہار۔ ست سمندر سرب گر لائیندا، مس شاہی رووے زارو زار۔ بناسپت دھیر نہ کھئے دھرائیندا، اٹھاراں تله نہ کھئے بہار۔ پرہہ کا بھيو کیسے نہ
 آئیندا، چار وید کرن پکار۔ ستجگ تریتا دواپر پندھ مکائیندا، کلجگ آئی اتم وار۔ نہکلنکا جامہ پائیندا، شبد ڈنکا وچے وچ سنسار۔ سبیل
 نگری دھام سہائیندا، ساڈھے تن ہتھ مندر کر تیار۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا ڈیرہ لائیندا، اچے تله پربت چڑھ سچی سرکار۔ وشنوں تیرا

ویلا وقت سُہائیندا، وشو رُوپ کرے سنسار۔ برہمے تیرا برہم رُوپ سرب دسائیندا، پاربرہم کرے پسا۔ شنکر تیری ترسُوں لیکھے لائیندا، باسک تشکا سوہے کٹھ ہار۔ آنت ویلا وقت مُکائیندا، نو نو چار اُترے پار۔ جوتی جوت جوت ملائیندا، جوتی جاتا اک آدھار۔ گُرمکھ ساچے آپ پرگنائیندا، کلجگ اتم کر وچار۔ ستجگ ساچا مارگ لائیندا، پُری لوء کرے خبردار۔ برہمنڈ کھنڈ اپنا حُکم سُنائیندا، دوسر اور نہ کھئے ورتار۔ پُرکھ اکال سرشٹ سبائی ایشٹ جنائیندا، سو پُرکھ نرنجن ہو تیار۔ ہنگ برہم ناؤں رکھائیندا، سوہنگ شبد ساچی دھار۔ اوانگ سوہنگ ایکا رنگ رنگائیندا، سوئم رُوپ نراکار۔ دُوچی قُدرت ویکھ وکھائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، وشنو لیکھا چُکائے در در، گھر ساچا آپ سُہائیندا۔ در گھر ہر سُہایا، کر کیریا گن ندھان۔ کلجگ اتم ویکھ وکھایا، نو کھنڈ پرتھی کوڑ دکان۔ ست دیپ رہے کُرایا، چار کُٹ ہویا ویران۔ چار ورن رہے بلایا، گھر گھر وڑیا پنج شیطان۔ ساچا رنگ نہ کھئے رنگایا، کلجگ للاری بے ایمان۔ نام دان بھچھیا کھئے نہ پایا، سادھان سنتاں ٹٹا مان۔ من کا منکا نہ کھئے بھوایا، دھوڑی بخشے نہ کھئے اشنان۔ جنکا جن لیکھے نہ کھئے لایا، لیکھا چُکے نہ آون جان۔ کلجگ گنکا رُوپ وٹایا، گھر گھر ہوئے پردھان۔ کوڑی کیریا مُکھ گھنگٹ اک اٹھایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کھیلے کھیل سِری بھگوان۔ سِری بھگوان کھیل کھلائیندا، کلجگ تیری اتم وار۔ گُرمکھ ساچے میل ملائیندا، لکھ چوراسی وچوں کر پیار۔ پُرب لہنا جھولی پائیندا، مانس جنم لئے سُدھار۔ نیتر نیناں درس دکھائیندا، جوتی جوت ہو اُجیار۔ جگ جگ دی حرص مٹائیندا، کر ترس بے عیب پروردگار۔ امرت میگھ اک برسائیندا، نچھر جھرنا ٹھنڈا ٹھار۔ غریب نہانے گلے لگائیندا، کل کاتی کر خوار۔ جم کی پھاسی آپ کٹائیندا، رائے دھرم نہ مارے مار۔ رسن سواسی جو جن گائیندا، چرن داسی بنے نرنکار۔ پوری آسی آپ کرائیندا، گُرمکھ نراسا رہے نہ وچ سنسار۔ جوت پرکاشی دیپ جگائیندا، میٹ مٹائے اندھ اندھیار۔ گھنک پُر واسی سنگ نبھائیندا، شاہو شاباشی میت مُرار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، گُرسکھ گُرمکھ گر گر سجن جائے تار۔

★ ۷ آسُو ۲۰۱۷ پکرمی ہرینس سنگھ بلونت سنگھ دے گرہ پنڈ ماہل ضلع امرتسر ★

پاربرہم برہم اپایا، آپ اپنی اُپت کر سنتان۔ ساچے مندر آپ بہایا، ست جنائے دُھر فرمان۔ حُکمی راجا اک اکھوایا، ابناشی کرتا والی دو جہان۔ اپنا پردہ آپ اٹھایا، نر نرنکارا ہونے نگہبان۔ در گھر بردا آپ بنایا، سیوا بخشے سِری بھگوان۔ اپنا پلّو آپ پھڑایا، لیکھا جانے آن جان۔ ساچا سالو رنگ رنگایا، رنگ ویکھے گن ندھان۔ دین دیا لُو دیا کمایا، چرن دوارے بخشے مان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک وکھائے اپنی آن۔ برہم اپایا ہر ہر سْت، کرے کھیل وڈی وڈیائیا۔ لیکھا جانے ابناشی اچت، دوسر بھیو کھتے نہ رائیا۔ پنج تت نہ دیسے بُت، رکت بوند نہ سنگ نبھائیا۔ آپ سہائے بسنتی رُت، سو بہاوت بے پرواہیا۔ لیکھا جانے اوت پوت، بنس سرینسا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا رُوپ انو پ پرگٹائیا۔ پاربرہم برہم سْت اپایا، جن جنی آپ اکھوائیندا۔ ساچی گودی آپ سہایا، در گھر ساچے میل ملائیندا۔ امرت ساچا سیر پیایا، رس رسیا ایکا رس چکھائیندا۔ تھر گھر ٹھانڈے نیر وہایا، ساچا جھرنا آپ جھرائیندا۔ شبد نیرالا تیر لگایا، تکھی مُکھی دھار وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا آپ جنائندا۔ سْت اُچایا سچ دُلارا، دُلھا دُلہن خوشی منائیا۔ سو پُرکھ نرنجن کرے کھیل اگم اپارا، ہر پُرکھ نرنجن اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ایکنکارا کر پسارا، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ آد نرنجن گپت ظاہرا، نور نورانہ نور رُشنائیا۔ ابناشی کرتا دیوے سچ بھنڈارا، وست اموک آپ ورتائیا۔ سِری بھگوان بن سیکدارا، حُکمی حُکم آپ سُنائیا۔ پاربرہم پرہ دئے آدھارا، نرگن نرگن ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا لال دین دیا ل ویکھ وکھائیا۔ ایکا لال بال نادانا، پاربرہم پرہ آپ اُچائیندا۔ شبد سُنائے اگم ترانہ، سِری بھگوان آپ الائیندا۔ ایکا بخشے پینا کھانا، ابناشی کرتا امرت جام پیائیندا۔ چرن کول سچ دھیانا، آد نرنجن راہ وکھائیندا۔ ایکا تت چتر سگھڑ سیانا، ایکنکارا ویکھ وکھائیندا۔ ایکا رت پد نربانا، ہر پُرکھ نرنجن سو بہا پائیندا۔ ایکا سمرتھ پُرکھ کھیل مہانا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، سچکھنڈ ساچے سو بہا پائیندا۔ تھر گھر رکھائے اک بیانا، آد جگادی آپ اڈائیندا۔ اک اکلّا ہو پردھانا، سُن اگمی رُوپ سمائیندا۔ آپے ہونے جانی جانا، جاننہار بھیو نہ آئیندا۔ تخت نواسی بن سلطانا شاہو بھوپ راج کھائیندا۔ پاربرہم برہم دیوے مانا، نمان نمانیاں آپ ہو آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ساچا حُکم آپ سُنائیندا۔ چھوٹا بالا بالی بُدھ، برہم پاربرہم سمجھائیا۔ چرن دھیان ساچی سُدھ، دُوسر اور نہ کھئے پڑھائیا۔ سچ پریتی جانا لُجھ، اتر گت اک لو لائیا۔ اپنا آپ لینا بُجھ، کون پتا کون مائیا۔ بھیو کھلائے ہر ہر گُجھ، گُپت ظاہر وڈ وڈیائیا۔ ایکارو پ ناؤں دُج، سوہنگ اپنا کھیل کھلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا حُکم سُنائیا۔ برہم سُن پاربرہم جنایا، برہم بھیو رہے نہ رائیا۔ انس بنسا روپ دھرایا، سہنس سہنسا کھیل کھلائی۔ ساچا مارگ پنٹھا آپ لگایا، نام گرتھا کرے پڑھائیا۔ چارے وید اکھڑ اک جنایا، ایکنکار روپ درسائیا۔ اونکار تیری سیوا لایا، فُدرت ویکھے بے پرواہیا۔ دوہاں وچولا آپ بے پرواہیا، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ ساچا ڈھولا اک سُنایا، ناد انادی دُھن اُچائیا۔ سوہنگ بولا بول بُلایا، پاربرہم برہم ایکارو پ جنائیا۔ دُھر دا تولا اک اکھوایا، ساچا کنڈا ہتھ اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگادی آد برہم، پاربرہم سچ سُکھدائیا۔ برہم بال اُپت ہر، در گھر ساچے وچی ودھائیا۔ ناری نر کِریا کر، نر نرائن خوشی منائیا۔ اپنے مندر آپے وڑ، آپے ویکھے بے پرواہیا۔ آپے پھرے پچھے اگاڑ، اپنی سیوا آپ کھائیا۔ آپ بنائے ساچا لاڑ، ساچی چولی آپ رنگائیا۔ آپ وکھائے سچ اکھاڑ، جگت اکھاڑا اک وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے سٹ اُٹھائے پھڑ، آپ اپنا حُکم ورتائیا۔ حُکم ورتائے ہر بھگوان، برہم پاربرہم جنایا۔ وشنو سنک میل مہان، برہم مٹر سکھائی آپ ہو آیا۔ ایکارو دیوے دیونہارا دان، داتا دانی نام ورتایا۔ ہنگ برہم روپ پچھان، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلایا۔ اک وکھائے سچ نشان، درگاہ ساچی آپ جھلایا۔ ساچے تخت بیٹھ وڈ راج راجان، سیس تاج اک ٹکایا۔ آد آد دیوے اک فرمان، سچ سندیشہ شبدا لایا۔ نو نو چار کرنا پروان، نو سو چرانوے چوکڑی جُگ ایکارو حُکم ورتایا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رکھے ایکارو آن، لوک مات اپنا ویس دھرایا۔ ترے گن مایا بخشے مان، اپنی اچھیا تیری بھچھیا جھولی پایا۔ لکھ چوراسی کر پردھان، چارے کھانی ونڈ ونڈایا۔ جیرج روپ ہونے نکھپان، برہمے رت تت تپایا۔ اندج کھیلے کھیل مہان، برہم پتھ اک وکھایا۔ اُتبھج ویکھے مار دھیان، چرن کول دئے وڈیایا۔ سینج بخشے ایکارو دان، اپنا روم روم کھلایا۔ لیکھا جان گن ندھان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، برہما ایکارو پڑھایا۔ ایکارو پھڑ سو سو دھار، ترے ترے رنگن رنگ رنگائیا۔ ہنگ ہنگ ہنگ سرب پَسار، ہنگ برہم روپ درسائیا۔ سوہنگ روپ آپ نرنکار،

پنج تت نہ کھئے رکھائیا۔ لکھ چوراسی کرے پیار، پنج تت کایا چولا آپ بندھائیا۔ جگ جگ چلائے اپنی کار، قدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ برہم
 تیرا رُوپ اپار، گھٹ بھیتر ڈیرہ لائیا۔ تیرے مندر منگلاچار، گھر خوشی وجے ودھائیا۔ تیری آواز انحد دھنکار، ساچا شبد تیری رسائیا۔
 تیری سیج اپر اپار، پاوا چول نہ کھئے بنائیا۔ تیرا کنت ہر بہتار، دوسر انگ نہ کھئے لگائیا۔ تیرا رنگ بسنت بہار، تیری مہک نام مہکائیا۔ تیرا
 آنت گھر ہر دوار، دوسر مندر نہ سوہا پائیا۔ تیرا اندر اک گلزار، غریب نواز آپ کھلائیا۔ تیرا راج سچا سیکدار، لکھ چوراسی جوگ
 وکھائیا۔ تیرا تاج بھوپ نرنکار، دھر فرمانا شبد سنائیا۔ تیری لاج رکھے وچ سنسار، جگ جگ اپنا رُوپ دھرائیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی
 کر وہار، اتم لیکھا لیکھے پائیا۔ اپنا رُوپ جنائے پُرکھ کرتار، قدرت قادر ویکھے تھائوں تھائیا۔ ہنگ برہم لئے ابھار، سو پُرکھ نرنجن سہج
 سکھدائیا۔ سوہنگ شبد بول جیکار، پنج تت پوجا دئے مٹائیا۔ ایکا رُوپ درسائے ہر نرنکار، گھر گھر پُرکھ اکال وجے ودھائیا۔ جگت جگ
 جگت چلے اولڑی چال، چال نرالی اک رکھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن بن دلال، ہنگ برہم لئے ملائیا۔ لیکھا جانے کال مہاکال، کال دیال اپنا رُوپ
 وٹائیا۔ رائے دھرم بھیو کھلائے آن، چتر گیت گیت سمجھائیا۔ لاڑی مؤت وکھائے بانی بان، لکھ چوراسی ناری کنت پورن بھگونت ویکھے تھائوں
 تھائیا۔ ہرجن گرمکھ گرمکھ جو جن گھالن رہے گھال، گھالی گھال لیکھے لائیا۔ گگن منڈل ویکھے مستک تھال، رو سس سورج چن تارکا
 منڈل اپنے گیڑے آپ بھوائیا۔ ایکا دیوے نام سچا دھن مال، سچ خزانہ بے پرواہیا۔ گرمکھ نہ ہیوے کدے کنگال، دھن دولت جگت بدولت
 دین دنی دئے گوہیا۔ اک وکھائے سچکھنڈ سچی دھرمسال، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر جن بھگتاں سدا چلے نال، یکھ
 مارگ نہ کوئی جنائیا۔ شبد اناد وجائے تال، سرت سوانی آپ اٹھائیا۔ مورت اکال بے مثال، جوتی نور کرے رُشنائیا۔ سنت سہیلے ساچے بہال،
 نو کھنڈ پرتھی آپ اٹھائیا۔ تن پھنائے ساچی مال، من کا منکا آپ بھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہم ملائے ساچے
 گھر، پاربرہم اپنی دیا کمائیا۔ پاربرہم برہم میل ملاؤنا، ایکا رنگ وکھائیندا۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، سریشٹ سبائی اندھیرا چھائیندا۔ گیان
 دھیان نہ کیسے درڑاؤنا، جوگ ابھياس نہ کھئے وکھائیندا۔ سرت شبد نہ کیسے میل ملاؤنا، سادھ سنت سرب گرلائیندا۔ پنج تت ناتا نہ کیسے
 تڑاؤنا، پنچم شبد نہ جوڑ جڑائیندا۔ انحد راگ نہ کیسے الاؤنا، سارنگ ڈھولک سرب وجائیندا۔ اگتی شبد نہ کیسے الاؤنا، رسنا بول سرب

گر لائیندا۔ تریا راگ نہ کیسے اُچاؤنا، سرِ شٹ سبائی ویکھ وکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی دیا کھاؤنا، جُگ جُگ جن بھگتاں میل ملائیندا۔ آپ اپنا پردہ لاہنا، بجر کپائی توڑ ٹرائیندا۔ بن بن ساقی جام پیاؤنا، نام صُراحی ہتھ اُٹھائیندا۔ کھول تاکی درس دِکھاؤنا، آتم برہم آپ جنائیندا۔ ساچی سیجا ڈیرہ لاؤنا، سچ سنگھاسن سوہیا پائیندا۔ پاربرہم برہم رنگ چڑھاؤنا، اُتر کدے نہ جائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلاؤنا، ہنگ برہم سرب اُٹھائیندا۔ لکھ چوراسی پندھ مُکائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھیو آپ جناؤنا۔ پاربرہم برہم کرے جنائی، جاگرت جوت کر زُسنائیا۔ ایک گھر وکھائے ساچا تھائیں، تھان تھنتر سوہیا پائیا۔ ایکا بخشے سچ سرنائی، سرن گت بے پرواہیا۔ ایکا پکڑ اُٹھائے پھڑ پھڑ بانہی، پُرکھ ابناشی وڈ وڈیائیا۔ ایک میل ملائے چائیں چائیں، چاترک ترکھا دئے بُجھائیا۔ ایک کرے سچ نیائیں، جُگا جُگنتر اپنا ویس وٹائیا۔ کلجگ اتم میٹے کوڑی شاہی، شہنشاہ اپنا حُکم ورتائیا۔ برہم پاربرہم جائے سمائی، نرگن نرگن انگ لگائیا۔ سوہنگ شبد آگم پڑھائی، چارے بانی جس اُپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہم دیوے پاربرہم ور، برہم تیری انس سُہائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، نہکلنک نرائن نر، آد جُگاد سِری بھگونت، کھیلے کھیل جُگا جُگنت، برہم پاربرہم اپنی کھیل کھلائی۔

★ ۷ آسو ۲۰۱۷ بکرمی سوندر سنگھ دے گرہ پنڈ بھلر ضلع امرت سر ★

سو پُرکھ نرنجن آگم اپارا، آگم آگمڑی دھار چلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل نیارا، نرگن نرور آپ کرائیندا۔ ایکنکارا اوچ اپارا، بے پرواہ بھیو نہ آئیندا۔ آد نرنجن جوت اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا اک سہائے سچ دوارا، سچکھنڈ ساچے سوہیا پائیندا۔ سِری بھگوان کھول کواڑا، تھر گھر مندر آپ وڈیائیندا۔ پاربرہم پرہ کر پسارا، نراکار اپنا آپ ویکھ وکھائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچّی سرکارا، شاہ بھوپ اپنا حُکم ورتائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈارا، ساچی بھچھیا آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سو پُرکھ نرنجن ہر مہربان، سچکھنڈ دوار جھلائے اک نشان، ست ستوادی آپ پرگٹائیندا۔ ست ستوادی صاحب گنونت، اک اکلا عقل کل دھاریا۔ سچکھنڈ دوارے سوہاوت، ست پُرکھ نرنجن میت مُراریا۔ آپ بنائے اپنی بنت، پُرکھ اکال شاہ سیکداریا۔

اپنا لیکھا جانے آد آنت، دوسر اور نہ کھئے لکھاریا۔ آپے نار آپے کنت، کنت کنتوبل آپے پیج سواریا۔ آپے شبد آپے منت، آپے ناؤں نرنکار کرے اجیاریا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر وسے ایکا ہر، سچکھنڈ دوارا آپ سہا رہیا۔ سچکھنڈ دوار سہائیندا، سو پرکھ نرنجن بے پرواہ۔ تھر گھر ساچے کھیل کھلائیندا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ۔ ایکنکارا روپ پرگٹائیندا، جونی رست ناؤں دھرا۔ آد نرنجن روپ پرگٹائیندا، مورت اکال ڈگمگا۔ سری بھگوان ویس وٹائیندا، روپ رنگ نہ رہیا کھئے وکھا۔ ابناشی کرتا بنک سہائیندا، درگاہ ساچی دھام بنا۔ پاربرہم پرہہ ویکھ وکھائیندا، اک اکل کھیل کھلا۔ ست ستوادی ساچی دھارا آپ چلائیندا، اپنی رچنالے رچا۔ نرگن نرگن میل ملائیندا، وڈ داتا پاتشاہ۔ شہنشاہ اپنا حکم چلائیندا، تخت نواسی تخت سہا۔ دھر فرمانا آپ الائیندا، نام ندھانا ناد وچا۔ تریا روپ آپ پرگٹائیندا، اپنی دھن رہیا سما۔ بھیو ابھید نہ کھئے کھلائیندا، الکھ ابھیو آپ خُدا۔ نرگن نرؤیر ناؤں دھرائیندا، سچکھنڈ نواسی وسے ساچے تھان۔ شبدي ست اک اٹھائیندا، آپے پکڑنہارا بانہ۔ اپنا رنگ آپ رنگائیندا، رنگ رنگیلا پتا ماں۔ درگھر ساچے سوہا پائیندا، تھان تھنتر اک وڈیا۔ سچ محلہ آپ وسائیندا، پُرکھ ابناشی دیا کما۔ نرگن جوتی جوت جگائیندا، وشنو وشنو روپ دھرا۔ اپنا رس آپ وکھائیندا، چرن چرنودک دھار ویا۔ ساچی بوند آپ سہائیندا، پاربرہم پرہہ بے پرواہ۔ وشنو اندر آپ ٹکائیندا، ہر کا لیکھا کھئے جانے نہ۔ کول کولا آپ کھلائیندا، پت ڈالی پھل مہکا۔ برہم اپنا روپ دھرائیندا، پُرکھ ابناشی وند وندا۔ ایکنکارا کھیل کھلائیندا، اک اکل سہج سہا۔ سچ محلہ آپ وسائیندا، ستگر سچا پاتشاہ۔ اپنا حکم آپ سنائیندا، وشن برہما سیوا لا۔ دھار دھار وچ رکھائیندا، دھر درگاہی پردہ دئے اٹھا۔ شنکر اپنے رنگ رنگائیندا، لیکھا جانے پتا ماں۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، آد آد اپنی کھیل رہیا کھلا۔ آد آد ہر کھیل کھلایا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ویس وٹایا، ہر پُرکھ نرنجن ویکھے چائیں چائینا۔ ایکنکارا سچ محلہ آپ وسایا، آد نرنجن کرے رُشنائیا۔ پُرکھ ابناشی سوہا پایا، سری بھگوان رہیا جس گائیا۔ پاربرہم نیوں نیوں سیس جھکایا، گھر ساچے وچی ودھائیا۔ ست پُرکھ نرنجن اپنا کھیل آپ وکھایا، ساچے تخت چرن چھہائیا۔ شاہو بھوپ سیکدار شہنشاہ بن کے آیا، سر پاتشاہاں کرے سچی پاتشاہیا۔ دھر فرمانا ساچا رانا ایک حکم اپنے آگے دھر کے آیا، دیونہار آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، درگاہ ساچی سچ محلہ، آپ

وسائے اک اِکلا، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ نہ کوئی سنگ نہ سگلا ساتھ، سو پُرکھ زرنجن کھیل کھلائیندا۔ آد جُگاد چلائے اپنا راتھ، رتھ
 رتھواہی دس نہ آئیندا۔ شبد جنائی بودھ اگادھ، ایک منتر ناؤں درڑائیندا۔ اپنے وچوں آپا کاڈھ، وشن رُوپ آپ پرگٹائیندا۔ آپے وشو کرے
 پرتاپ، برہم سُت ناؤں دھرائیندا۔ پاربرہم برہم آپے لئے لادھ، آپے شنکر سنگ نبھائیندا۔ آپے دُھر فرمانا دیوے داد، حُکمی حُکم آپ
 الائیندا۔ آپ سُنائے اگمی ناد، سچ ترانہ آپ الائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تِنان ملائے ایک در، در دروازہ آپ
 کھلائیندا۔ در دوار کھلندڑا، پاربرہم پرہ بے آنت۔ ساچا تخت آپ سُنندڑا، سِری بھگوان ساچا کنت۔ ساچا حُکم آپ سُنندڑا، ابناشی کرتا
 مہا اگنت۔ ساچا راج آپ کمنڈڑا، آد زرنجن آد آنت۔ ساچا میل آپ ملندڑا، ایکنکارا ہر زرنکارا لیکھا جانے جُگا جُگنت۔ ہر پُرکھ زرنجن ویس
 وٹندڑا، سو پُرکھ زرنجن بنائے ساچی بنت۔ وشنو جوت آپ جگندڑا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ویکھے اپنی رُت
 بسنت۔ وشن اپایا کرپا دھار، دیاندھ وڈ وڈیائیا۔ پاربرہم کرپا برہم پَسار، انہو اپنا رُوپ درسائیا۔ شنکر رُوپا دھوواں دھار، سُن سہادھ
 ویکھ وکھائیا۔ تِنان کرے اک پیار، ایک ت سمجھائیا۔ ایک مائی دئے ہلار، آد شکت رُوپ وٹائیا۔ ایک حُکم سچ ورتار، دُھر دا بھانا شبد
 سُنائیا۔ ایک شہنشاہ سچی سرکار، پُرکھ اکال سچا پاتشاہیا۔ ایک ورتے ہر ورتار، کرتا پُرکھ اپنی کرنی رہیا کھائیا۔ ایک گاوت گائے گاونہار،
 ایک نش اکھر کرے پڑھائیا۔ ایک جوتی جوت کرے اُجیار، گھٹ گھٹ دیپک جوت اک رُشنائیا۔ ایک وشنو لئے اُبھار، وشو اپنا کھیل
 کھلائیا۔ ایک برہم اُپائے سُت دُلا، پاربرہم سِر ہتھ رکھائیا۔ ایک شنکر دیوے اپنا آہار، امرت آتم جام پیائیا۔ تِنان وچولا بن زرنکار، ترے کال
 درسی اپنی کھیل کھلائیا۔ شبد ڈھولا بول جیکار، سوہنگ جاپ آپ جپائیا۔ بنیا تولا تولنہار، ایک کنڈا ہتھ اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا سیوادار، آپ لگائے دُھر دربار، دُھر دا لیکھا دئے سمجھائیا۔ دُھر لیکھا ہر سمجھائیندا، پُرکھ ابناشی وڈ
 مہربان۔ وشنو اپنے رنگ رنگائیندا، رِزق دیوے جیا دان۔ برہمے برہم رُوپ سرب پرگٹائیندا، ونڈن ونڈے دو جہان۔ شنکر ایک راہ
 چلائیندا، میٹ مٹائے دُئی نشان۔ تِنان ایک دھام بہائیندا، شبد اگمی دئے گیان۔ چرن کول اک وکھائیندا، پاربرہم سِری بھگوان۔ نابھ کول
 امرت آپ بھرائیندا، لیکھا جانے دُھر دی بان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد دیوے ایک ور، جُگاد اپنا راہ وکھائیندا۔

آد پُرکھ ہر حُکم سُنا یا، برہما وِشن شو اُٹھائیا۔ تِتاں ایکا رُوپ رنگایا، رنگیا رنگ اُتر نہ جائیا۔ میری اِچھیا ساچی بھچھیا تِتاں جھولی اِک بھرایا، پاربرہم پرہہ ونڈ ونڈائیا۔ لکھ چوراسی بھانڈا گھاڑن گھڑ جیو جنت جگت اُپایا، آتم برہم برہم وڈیائیا۔ ایش جیو کھیل کھلایا، ہر جگدیش دئے صلاحیا۔ ساچا چہتر سیس جھلایا، در گھر ساچے وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سیکھیا کرے پڑھائیا۔ ساچی سیکھیا سچی سیکھ، بھل رہے نہ رایا۔ آد جگاد پاربرہم پت پریشور رہیا دس، رُوپ ریکھ رنگ نہ کھئے رنگایا۔ برہم وِشن شو ونڈایا تیرا جس، دہ دشا ویکھ وکھایا۔ ترے گن مایا پیسن پیس، پُرکھ اکال چکی ہتھ رکھایا۔ کرے کھیل جگت جگدیش، کلجگ اتم اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی گھاڑت گھڑن گھڑایا۔ ساچی گھاڑن آپ گھڑائیندا، کر کِریا گن ندھان۔ برہم رُوپ سرب پرگٹائیندا، پنج ت کا یا مندر کر تیار مکان۔ اپنی اِچھیا وچ بھرائیندا، ساچی سیکھیا دو جہان۔ ایکا شبدا ناد وجائیندا، ناد انادی دُھر فرمان۔ اپنا حُکمی حُکم ورتائیندا، دُھر درگاہی نوجوان۔ پُریاں لوآں ویکھ وکھائیندا، برہمنڈ کھنڈ کرے پردھان۔ رُو سس سورج چن اپنی کِرن جوت جگائیندا، اِک اِک وندے ونڈ مہربان۔ منڈل منڈپ ڈیرہ لائیندا، اپنی دھوڑ خاک قطرہ قطرہ کر پچھان۔ ساچے تخت سوہیا پائیندا، دین دنی جانے والی دو جہان۔ لکھ چوراسی گھٹ گھٹ مندر آپ سہائیندا، نرگن رُوپ سری بھگوان۔ برہم اپنی انس اُچھائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، سچ محلہ اِک وسائیندا۔ سچ محل وسائیندا، اُوچ اکم اپار۔ سو پُرکھ نرنجن آسن لائیندا، نرگن نُور کر اُجیار۔ جوتی جوت ڈگمگائیندا، اِک اِکلا بے عیب پروردگار۔ تخت نواسی سوہیا پائیندا، پُرکھ ابناشی سانجھا یار۔ منڈل راسی راس رچائیندا، رُو سس کر اُجیار۔ برہما وِشن شو سواس سواسی نام جپائیندا، سوہنگ شبدا دئے آدھار۔ پرتھی آکاش کھیل کھلاییندا، آکاش آکاشاں وسے باہر۔ ساچے تخت سوہیا پائیندا، نرگن داتا بے عیب پروردگار۔ وِشنو اِک حُکم سُنائیندا، لکھ چوراسی بھر بھنڈار۔ برہم رُوپ سرب پرگٹائیندا، پاربرہم سچی سرکار۔ شنکر ایکا راہے پائیندا، لیکھا جانے اتم وار۔ دُھر فرمانا شبدا سُنائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کھیلے کھیل ساچا ہر، ہر کی پوڑی آپ چڑھائیندا۔ ہر کی پوڑی ہر ہر چڑھیا، دوجا اور نہ کھئے وکھائیندا۔ سچ محلے آپے وڑیا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ اپنا ناؤں اپنا اکھر آپے پڑھیا، دوسر وست نہ کھئے

ونڈائیندا۔ آد جگادی ایکنکارا ہر نرنکارا سچکھنڈ دوارے آپے کھڑیا، انہو اپنا روپ درسائیندا۔ نہ جننے نہ کدے مریا، مات گرہ نہ کھئے
 ہنڈھائیندا۔ برہم روپ سرشٹ سبائی وریا، پاربرہم ساچا کنت لکھ چوراسی سخی آپ ہنڈھائیندا۔ آپے آد آپے آت کریا، مدھ اپنی کھیل
 کھلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شنکر برہما وشن دیوے ایک اور، ایک اکھ آپ جنائیندا۔ ایک اکھ اونکار، نش اکھ
 روپ درسائیا۔ ساچا ستھر میت مرار، ساچی سیج وڈیائیا۔ ایک نیتر اکھ نین آگھاڑ، لوچن نور اک رُشنائیا۔ ایک محل اٹل اچ منارا مندر
 دیوے واڑ، ایک کندر سوہا پائیا۔ ایک کنت بھگونت میل ملاوا ساچی نار، رت بسنت اک سہائیا۔ ایک جوگ جگت جانے سنسار، جاگرت
 جوت کر رُشنائیا۔ ایک کوئن کوٹی کوٹ کوٹ جیو جنت کر تیار، اندج جیرج اُنہج سیج ونڈ ونڈائیا۔ ایک شبد نگارے لائے چوٹ سچی
 دھنکار، گھر گھر وچ آپ سُنائیا۔ ایک ورن گوت وسیا باہر، ست سروپ بے پرواہیا۔ ایک لاڑی موٹ نہ کرے شنکار، مڑھی گور نہ
 کھئے دبائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وشن برہما شو دیوے ایک اور، شنکر وشن برہما ایک سیو لگائیا۔ ساچی سیوا ہر
 نرنکار، ترے ترے آپ جنائیندا۔ ترے ترے بھن بے عیب پروردگار، گن گن اپنا حکم سُنائیندا۔ چھن چھن روپ پرگئے آگم اپار، اپنا چھ نہ
 کھئے وکھائیندا۔ رات دن کر پسار، سورج چن آپ پھرائیندا۔ ماس برکھ کر تیار، گھڑی پل ونڈ ونڈائیندا۔ اپنی تھت نہ جنائے ہر نرنکار، ودی
 سدی سرب کُرائیندا۔ وشنوں رووے بن بھکھار، پرہ آگے جھولی ڈائیندا۔ کون سو ویلا کون وقت، کون وار کون تھت، کون گھر پسار
 کرائیندا۔ کون روپ کرے بت، کون مات کون پت، کون بوند کون رت، کون جوڑ جُرائیندا۔ کون ہوئے نیتن نت، کون امرت ربیا ست، کون
 شبد بھنڈار ورتائیندا۔ کون دو جہاناں بے مت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک وکھا ساچا گھر، نیتر نین سرب ترسائیندا۔
 وشنوں اُٹھ پُکاریا، پرہ آگے سیس جھکا۔ تیرا روپ آگم اپاریا، لیکھا سکے نہ کھئے لکھا۔ ہوں یاچک کھڑا دواریا، آگے اپنی جھولی ڈاہ۔ ایک
 بخش چرن پیاریا، بخشیں بخشش سچی سرنا۔ تیرا ناؤ ونج ونجاریا، سچ خزینہ اک بھرا۔ تون شاہو بھوپ سچا سکداریا، دھر فرمانا حکم
 سنا۔ در تیرے منگاں بن بھکھاریا، سُن بینتی بے پرواہ۔ پُرکھ ابناشی کرے پیاریا، نرگن نرگن لے اُٹھا۔ لکھ چوراسی تیری سیو لگا ربیا،
 گھٹ گھٹ دینا رزق پُچا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ گیڑا آپ دوا ربیا، لکھ چوراسی ربیا بھوا۔ اتم ویلا اک سنا ربیا، پاندھی اپنا پورا

کرے راہ۔ نرگنِ نروریر پُرکھ اکال جوئی ربت انہو پرکاش اپنا روپ وٹا لیا، جوتی جوت رہیا جگا۔ تیرا لہنا دینا اپنے بتھ رکھا لیا، اتم لیکھا
 دئے مُکا۔ کلجگ چوتھا جگ نو سو چرانوے چوکرئی تیرا راہ تکا رہیا، اتم اوڈھ جائے پُگ۔ نر نرائن نراکار نروریر اپنا روپ پرگٹا لیا، لکھ
 چوراسی جیو جنت ویکھے لُک لُک۔ وشنوں تیرا ڈنک اک وجا لیا، لوآن پُریاں برہمنڈ کھنڈ نیوں نیوں ویکھن جھک۔ تیرا اتم سنگ نبھا لیا،
 تیرا ویکھن آئے مُکھ۔ تیری سُپھل ککھ کرا لیا، تیرا میٹے وچھوڑا دکھ۔ تیری چوگ جگت چُگا لیا، اتم تیرا دانا پانی جائے مُک۔ درس اموگھ
 آپ کرا لیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ساچا حُکم آپ سنا لیا۔ ساچا حُکم شبد جنایا، ہر ہری ہر
 دیا کھائیندا۔ نو نو چار پنڈھ مُکایا، لکھ چوراسی گِیرا آپ بھوائیندا۔ جُگا جُگنتر ویس وٹایا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ دھرنی دھرت دھول
 دئے سہایا، دُھر دی بانی بان لگائیندا۔ اباشی کرتا کرتا پُرکھ کرنی کرت کمایا، شبد نشانہ اک جھلائییندا۔ جیو جنت سادھ سنت گر پیر اوتار
 اپنے حُکم پھرایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، آپ اپنا میل ملائییندا۔ شبد جنائی دُھر فرمانا، بھای بھگون
 بتھ رکھائی۔ وشنوں سُن اک ترانہ، پُرکھ اباشی ایکا گائی۔ ہنگ برہم ویکھے گن ندھانا، نرگن نور کر رُشنائی۔ سو پُرکھ نرنجن بھئے پردھانا،
 وید کتیب شاستر سمرت انجیل قرآن کھانی بانی بھو کوئی نہ پائی۔ کرے کھیل گن ندھانا، گہر گمبھیر وڈی وڈیائی۔ کلجگ اتم میٹے جھوٹھ
 نشانہ، کوڑی کِریا رہن نہ پائی۔ ست ستوادی بتھے گانا، در گھر ساچے سگن منائی۔ پرگٹ بھئے نہکلنک بلی بلوانا، سِری بھگوان نرگن
 جوت کرے رُشنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وشنوں دیوے ایکا ور، ویلے اتم لائے لڑ، اپنا بندھن آپے پائی۔ برہما کھول
 چار مُکھ، چارے وید کوک پُکاریا۔ پاربرہم سُکھ مانیا تیری ککھ، آیا باہر ہویا اندھیاریا۔ نرگن اندر نرگن بیٹھا لُک، بھو کھئے نہ پا رہیا۔
 چار مُکھی رہیا جھک، سپس جگدیش چرن ٹکا رہیا۔ ہوں پیاس تیرے درشن بھکھ، تیرا وچھوڑا موہے ستا رہیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، برہما رو رو نیر ویا رہیا۔ برہما رووے کرے گریازار، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ پاربرہم تیرا
 سچ پیار، تیری رنگن میری وڈیائی۔ تیرا مندر میرا دوار، تیرا چرن میری سرنائی۔ تیرا شبد میری دھنکار، میری دُھن تیری شنوائیا۔ تیرا
 درس میرا پیار، میری حرص تُوں مٹائی۔ ہوں بَیراگن پھراں دُباگن نار، تُدھ بن نہ کھئے پرنائیا۔ نیتز نین آد جاگن، نندرا آلس نہ کوئی رکھائی۔

جُگ جُگ رہنا میں سہاگن، سپس جگدیش اک بندھائی۔ ساچا گانا بتاں تاگن، جُگ جُگ نہ کھئے تڑائی۔ تیرے نام نہ لگے داغن، نرمِل اک رُوپ وکھائی۔ سدا سنگ وسان گھر مندر بہ بہ ہساں گواں تیرا راگن، تیرا راگ میرا سہاگ پت پرمیشور تیری وڈیائی۔ لکھ چوراسی تیری جاگ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیری سرن رہیا پڑ، پلُو گل ایکا پائی۔ گل پلُو پائے نانا، نردھن اپنا رُوپ پرگٹائیندا۔ شاہو بھوپ سچ سلطانا، شہنشاہ ساچے تخت آپ سہائیندا۔ ہوں منگاں دان بن نادانا، داتا دانی تیری سرن اک تکائیندا۔ تیرا سروپ برہم پچھانا، پاربرہم تیرا مان اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ساچی منگ آپ منگائیندا۔ ساچی منگے منگ، بن بھکاریا۔ ہر ہر چڑھے ساچا رنگ، پاربرہم رنگے اک لاریا۔ تُوں صاحب سورا سربنگ، وڈ داتا شبد بھنڈاریا۔ ہوں نانا نیتر اندھ، چارے مکھ ہونے اجیاریا۔ کرپا کر سرب بخشند، در منگے بن بھکاریا۔ تیرا رُوپ سدا اند، پرمانند سہج سُکھداریا۔ تیری سیاں میرا چند، چارے پد جوت اجیاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، آد آنت آوے نہ پاسا باریا۔ پُرکھ ابناشی دیا کہا، ساچا ت سمجھائیندا۔ برہمے برہم بیچ بچا، لکھ چوراسی تیرا بوٹا لائیندا۔ گھٹ گھٹ بریا دئے کرا، امرت سینچ سیو کھائیندا۔ جُگ جُگ پُھل پُھلواری دئے مہکا، جُگ چوکڑی آپ وکھائیندا۔ نو نو ویکھے تھاون تھان، چار چار ونڈ ونڈائیندا۔ وشنون سنگ لئے نبھا، سچ بھنڈارا ہتھ رکھائیندا۔ تیرا رُوپ دئے درسا، تیری گنت آپ گنائیندا۔ پنج ت کایا مندر رچن لئے رچا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش تیری جھولی پائیندا۔ گھر وچ گھر دئے سہا، آتم برہم رُوپ پرگٹائیندا۔ ایش جیو جوت جگا، آد نرنجن سیو کھائیندا۔ سچ محلہ آپ وسا، شبد انادی دُھن لائیندا۔ گھر امرت تال سروور دئے بہرا، ساچا جھرنا آپ جھرائیندا۔ ہر ہر میلا پاربرہم لئے ملا، بیہو ابھیدا آپ کھلائییندا۔ اپنا چیلہ اپنے چرن لئے بہا، ویلا وقت نہ کوئی جنائیندا۔ سجن سہیلا بے پرواہ، جُگ جُگ اپنا کھیل کھلائییندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جُگ بیڑا پار کرا، کلجگ اتم جوت جگائیندا۔ نہکلنکا ناؤں رکھا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ برہما تیرا لیکھا دئے سہا، پاربرہم سنگ نبھائیندا۔ اپنی جوتی جوت لئے ملا، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ ساچی رچنا پھر رچا، گرمکھ ساچے تخت سہائیندا۔ پُری برہم جو بیٹھا ڈیرہ لا، اپنا حُکم سُنائیندا۔ سوہنگ ڈھولا ساچا گا، آد آنت ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا، اتم رکھے اپنی

ذاتا، ورن گوت نہ ونڈ ونڈائیندا۔ برہما وشن شبد جنایا، شنکر آپ اُٹھائیندا۔ شنکر تیری سیو وکھایا، جو گھڑیا سو بہن وکھائیندا۔ اک
 ترسول ہتھ رکھایا، تریلوکا پار کرائیندا۔ کٹھ مالا اک سُہایا، باسک تشکا گل لٹکائیندا۔ بھولا ناتھ وڈ وڈیایا، دیناں اناتھاں ویکھ وکھائیندا۔
 سگلا سنگ آپ نبھایا، دو جہاناں پھیری پائیندا۔ ایک ہتھ مردنگ پھڑایا، اُچی کوک سرب سُنائیندا۔ اپنی دھوئی رہیا رمایا، خاکی خاک
 آپے چھان دا۔ خاکی خاک نیتز نین راہ تکایا، اپنی درشت اپنا ایشٹ وچ ٹکائیندا۔ شنکر درشتی ویکھ رکھت، پاربرہم پرہہ کھیل کھلائیندا۔
 نہ کوئی بیرج دتا گھت، ناری سیج نہ کوئی سہائیندا۔ چتر گپت کریا اُتیت، پاربرہم پرہہ حُکم سُنائیندا۔ ایکنکارا دیوے مت، ایکات ت ت
 رکھائیندا۔ آپے جانے مت گت، ہر داتا ویس وٹائیندا۔ اندر رکھی اپنی رت، تیناں وچ اُچائیندا۔ کرے کھیل کلاپت، ساچی سیج آپ
 سہائیندا۔ چتر گپت اندر ساچی وست گھت، اپنی دھارا آپ وکھائیندا۔ رائے دھرم کر پرگٹ، پاربرہم پرہہ ویکھ وکھائیندا۔ کھیل کھلائے ساچے
 ہٹ، در دوار نہ کوئی وکھائیندا۔ شنکر نیتز ویکھے پٹ، سُن سادھ آپ لگائیندا۔ تن انگ نہ لیا کٹ، رُوپ انوپ نہ کوئی درسائیندا۔
 پاربرہم پرہہ کریا کھیل جھٹ پٹ، خاکی خاک ویکھ وکھائیندا۔ چتر گپت رائے دھرم بدھانت، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ لکھ چوراسی پھڑاں
 ہتھ، لہنا دینا اک سمجھائیندا۔ رائے دھرم تیرا کھولے ہٹ، ہٹ ہٹوانا آپ اکھوائیندا۔ شنکر اتم کھیرا سب دا کرے ہتھ، جو گھڑیا بہن
 وکھائیندا۔ رائے دھرم اپنے کھاتے دیوے گھت، باہوں پھڑ نہ کوئی کڈھائیندا۔ ستائی جگ نہ آئی کوئی مت، رائے دھرم اپنا حُکم آپ چلائیندا۔
 کری کرپا سری بھگونت، بھگون اپنی دھار چلائیندا۔ رام رانا دتا ایکات ت، ت ت وچ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر اپنی دھار چلائیندا۔ رائے دھرم کر پیارا، دیا ندھ دیا کھائیا۔ ستائی جگ کریا پار کنارہ، اپنی وندن ونڈ
 آپ ونڈائیا۔ دُلہا دُلہن بنیا ایک لاڑا، ایک گھر وچی ودھائیا۔ ایک سیج کنت بہتارا، ایک سٹا بے پرواہیا۔ ایک بھچھیا بھرے بھنڈارا، اچھیا
 اچھیا وچ ٹکائیا۔ رائے دھرم نہ رہے کوارا، کرتا کرنی آپ وکھائیا۔ گھاڑت گھڑے بن ٹھٹھیارا، رُوپ رنگ ریکھ نہ کوئی وڈیایا۔ سُن اگمی دھواں
 دھارا، چتر گپت رائے دھرم آپ بہائیا۔ دوہاں درشت کرے پیارا، ایشٹ نار رُوپ پرگٹائیا۔ اپنے اندر آپے نہ آپے ویکھنہارا، چتر گپت بھیو نہ
 رائیا۔ رائے دھرم نہ کرے وچارا، کون رُوپ ہوئی کڑمائیا۔ نو جگ کریا کھیل نیارا، اندرے اندر ویکھ وکھائیا۔ چھٹی جگ کر پار کنارہ،

شہنشاہ اپنی کل ورتائیا۔ دھرم رائے گھر جنم دوئے، کواری کتیا سد وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی رچنا آپ رچائیا۔
 کواری کتیا جنم دوايا، پُرکھ ابناشی کھیل کھلائیندا۔ دھرم رائے گھر منگل گایا، چتر گپت مردنگ وجائیندا۔ بھولا ناتھ ویکھن آیا، تن خاکی
 خاک رمائیندا۔ ہتھ ترسول اٹھایا، اچی کوک الکھ جگائیندا۔ الکھ نرنجن بے پرواہیا، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ رائے دھرم اٹھ سیس جھکایا، گردیو
 نو سُنائیندا۔ چتر گپت سیو کھایا، اتر لو اک رکھائیندا۔ شنکر ایکا نین اٹھایا، کواری کتیا ویکھ وکھائیندا۔ کون سپتری ناؤں دھرایا، کون
 دوارے آپ بہائیندا۔ رائے دھرم رہیا سرمایا، ہر کا بھيو کوئی نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھيو آپ کھلائیندا۔
 کواری کتیا کر پرنام، دوئے دوئے لوچن درشن پائیا۔ گردیو نو نمستے دینا ایکا نام، دوس رین کون گیت گائیا۔ بھولا ناتھ کر پچھان دیوے مان،
 اچی کوک کوک سُنائیا۔ تیری کھیل ویکھے جگت مہان، لکھ چوراسی تیرا سنگ نبھائیا۔ تیرا ناؤں کرا پردھان، نو سو چرانوے چوکڑی جگ
 رہے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کل آپ ورتائیا۔ بھولے ناتھ دھریا ناؤں، لاڑی موٹ کرے پکاریا۔ لکھ
 چوراسی تیرا گراؤں، گھر مندر آپ سہا رہیا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھنا تیرا تھاؤں، سرِشٹ سبائی سیوا لا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، ایکا تت آپ سمجھا رہیا۔ لاڑی موٹ ناؤں رکھایا، دھرم سپتری دئے وڈیائیا۔ جو گھڑیا سو بھن وکھایا، انت کھئے رہن نہ پائیا۔
 اک دوارا دئے سمجھایا، بھل رہے نہ رائیا۔ جگا جگنت ہر بھگونت ساچے بھگت لئے اٹھایا، اپنے نام کرے پڑھائیا۔ ساچے سنناں لئے سمجھایا،
 ساچی سکھیا اک وکھائیا۔ گرمکھ گر گر لئے جگایا، روپ انوپ اک درسائیا۔ گرسکھ رنگ لئے رنگایا، رنگ رنگن اک وڈیائیا۔ ویلے انت
 پُرکھ ابناشی بھوئے سہایا، نرگن اپنا روپ دھرائیا۔ لکھ چوراسی تیرا کنت، جگ جگ لینا پرنائیا۔ کلجگ اتم نر ہر نرائن بنائے اپنی بنت،
 نہکنکا جامہ پائیا۔ لہنا دینا چکائے اتم انت، انت لیکھا دئے مکائیا۔ آپ بنائے اپنی بنت، ساچی رچنا پھیر رچائیا۔ ناتا تھے جیو جنت، جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، در گھر ساچے سوہبا پائیا۔ در گھر ساچا ہر سہایا، نرگن نرویر پُرکھ اکال۔ کلجگ
 ویکھ وکھایا، سنگ رکھائے کال مہاکال۔ برہما وشن شیو اٹھایا، ترے گن مایا توڑ جنجال۔ پنج تت چولا آپ وٹایا، لیکھا جانے شاہ کنگال۔
 ساچا ڈھولا نام سُنایا، شبداگمی بن دلال۔ دھر دا گولا ویکھ وکھایا، حال مُریداں ویکھے آن۔ ساچا تولا بن کے آیا، دھرم رکھایا ہتھ نشان۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر کی مہا کوئی کتھ نہ سکے رائیا۔ ہر ہر مہا سدا اکتھ، رسنا کتھ نہ سکے رائیا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوہی ڈھدرگاہیا۔ نام درڑائے ساچی وتھ، ستجگ تریتا دواپر پار کرائیا۔ کلجگ اتم ہو پرگٹ، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ سرب کلا آپ سمرتھ، سمرتھ پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ گُرمکھاں گُرسکھاں اندر ساچی وست گتھ، نام رت رتی رت رنگائیا۔ سوہنگ شبد دیوے وتھ، آد برہم پاربرہم سہائیا۔ جگت وچھوڑا دیوے کٹ، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ساچے لئے پھڑ، کایا مندر پوڑے چڑھ، جیو جنت لکھ چوراسی بہرم بھلیکھ آپ بھوئیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں کا ایکو داتا، جی دان اپنے ہتھ رکھائیا۔

★ ۸ آسُو ۲۰۱۷ پکرمی منگل سنگھ دے گرہ پنڈ سارنگڑا ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن ہر سلطان، اک اکلآ آد جگاد سہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وڈ مہربان، مہبان بیدو اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ایکنکارا کھیل مہان، انہو اپنا روپ پرگٹائیندا۔ آد نرنجن جوت مہان، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا والی دو جہان، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ سری بھگوان اٹھائے سچ نشان، پُرکھ اگمڑا آپ جھلائیندا۔ پاربرہم پرہم ہوئے پردھان، نرگن اپنا ناؤں رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے نوجوان، سورپیر اپنا بل دھرائیندا۔ سچ سنگھاسن کر پروان، تخت تاج آپ وڈیائیندا۔ ایکا حکم دھر فرمان، دھر دی بانی آپ لائیندا۔ تخت نواسی راج راجان، شابو بھوپ آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اک اکلآ کھیلے کھیل نیار، کرے کرائے کرنیہار، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سرب گنوت، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن آد آنت، اک اکلآ ویس وٹائیا۔ ایکنکارا آپ بنائے بنت، ساچا گھاڑن آپ گھڑائیا۔ آد نرنجن در گھر ساچا آپ سہنت، نرمل دیا باقی جوت کرے رُشنائیا۔ سری بھگوان ساچا کنت، سچ سہنجنی سیج ہنڈھائیا۔ ابناشی کرتا آد آنت، مدھ اپنی دھار سہائیا۔ پاربرہم آپے رنگے اپنی رنگت، روپ رنگ ریکھ نہ کوئی جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلآ ایکنکار، کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر بھيو نہ رائیا۔ الکھ اگوچر ابيو نیارا، عقل کل دھاری

آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ساچا کھول دوارا، تھر گھر ساچے سوہا پائیندا۔ تخت نواسی شاہ سیکدارا، شاہو بھوپ وڈ وڈیائیندا۔ اک اکل کھیل نیارا، آد جگادی آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، دھام سہنجنا آپ سہائیندا۔ ساچا دھام ہر سہائیندا، ایک رنگ رنگایا۔ پُرکھ ابناشی ڈیرہ لائیندا، در گھر ساچے سوہا پایا۔ تخت تاج آپ سہائیندا، ست پُرکھ نرنجن ویکھ وکھایا۔ آد آپ اپنی کل دھرائیندا، جونی ربت انہو پرکاش وکھایا۔ پُرکھ اکال اپنا ناؤں دھرائیندا، مات پت نہ کھئے بنایا۔ ستح پرکاس آپ کرائیندا، نور نورانہ ڈگمگایا۔ چہر چہن نہ کوئی چہائیندا، اٹل دوارا آپ وڈیایا۔ نرگن اپنا روپ پرگٹائیندا، نرویر اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکل کھیل اپارا، کرے کرائے کرنہارا، کرنی کیرت آپ کرائیندا۔ کھیل اولایا ایکنکار، آد جگادی آپ کرائیندا۔ سچ محلہ کر تیار، ست ستوادی آسن لائیندا۔ ایک روپ نرکار، نرگن اپنا آپ پرگٹائیندا۔ آپے جانے اپنی دھار، ترے ترے وچ سمائیندا۔ آپے گپت آپے ظاہر، آپ اپنا کھیل کھلاییندا۔ آپے کنت آپے نار، آپے سہنجنی سیج ہنڈھائیندا۔ آپے نت نوت کرے سچ پیار، در گھر ساچا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچے مندر سوہا پائیندا۔ ساچا مندر اُچ محلہ، سو پُرکھ نرنجن آپ وسائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بیٹھا اک اکل، ایکنکارا ویکھ وکھائیندا۔ آد نرنجن نرگن جوتی دپیک آپے بلا، پرکاش پرکاش وچ ٹکائیندا۔ سری بھگوان سچ سنگھاسن ایک ملا، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ ابناشی کرتا آپے پھڑائے اپنا پلا، اپنا سنگ آپ نیہائیندا۔ پارہم اپنا کھیل کرے اچھل اچھلا، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن داتا بے پرواہ، آد آد بن ملاح، اپنا بیڑا آپ چلائیندا۔ آد آپ کھیل اپارا، نرگن نرویر آپ کرائیندا۔ اپنی جوت ہو اُجیارا، آپ اپنا نور ڈگمگائیندا۔ اپنا مندر کر تیارا، سچکھنڈ دوارا سوہا پائیندا۔ تھر گھر ساچے کھول کواڑا، گھر گھر وچ ڈیرہ لائیندا۔ سچ سنگھاسن کرے پیارا، پُرکھ ابناشی ویکھ وکھائیندا۔ حُکم ورتے ورتارا، دھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ میل ملاوا ناری کنت بہتارا، نر نرائن سیج ہنڈھائیندا۔ نہ کوئی جانے ست دارا، ویلا وقت نہ کوئی وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انہو اپنا روپ پرگٹائیندا۔ انہو روپ پرکاسیا، آد پُرکھ اگم۔ سچکھنڈ دوار کرے کھیل تماشیا، نرگن اپنا بیڑا بٹھ۔ ایک جوت دپ پرکاسیا، نہ کوئی سورج چن۔ نہ کوئی پرتھی نہ اکاسیا، دھرت دھول نہ کرے

کوئی دھنّ دھنّ۔ برہما وشن شو نہ کوئی گائے رسن سواسیا، لکھّ چوڑاسی جنے نہ کوئی جن۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 وسنہارا ساچے گھر، اپنا بیڑا رہیا ہتھ۔ اپنا بیڑا ہتھنہارا، ایک پُرکھ اکھوایا۔ آدن آد بیو نیارا، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنایا۔ نرگن رُوپ ہو اُجیارا،
 در گھر ساچا آپ سُہایا۔ ساچا بھوپ بن سیکدارا، ساچا سیس تاج ٹکایا۔ ساچے تخت بیٹھ سچّی سرکارا، ساچا عدل آپ کھایا۔ آپے ہوتے
 چوہدارا، نرگن نرگن سیس جھکایا۔ آپے منگے منگ بھکھارا، بھیکھادھاری اپنا ویس وٹایا۔ آپے بنے سچ ورتارا، ساچی وست اپنے ہتھ رکھایا۔
 ساچے مندر نرگن نرائن بیٹھ نرکارا، نراکارا رُوپ دھرایا۔ منڈل منڈپ نہ کوئی ستارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ایک
 گھر، گھر سُہنجنا آپ وڈایا۔ گھر سُہنجنا ہر سُہائیندا، سوہاؤنت بھگوان۔ نرگن اپنا آسن لائیندا، گنونت گن ندھان۔ دوسر اور نہ کوئی
 رکھائیندا، نہ کوئی دیسے ہور نشان۔ اپنی کل آپ ورتائیندا، اپنے مندر ہو پردھان۔ سچکھنڈ دوارا سوہا پائیندا، ست ستوادی ویکھے آن۔
 بودھ آگادھی کھیل کھلائیندا، شبدا اگتی دھر فرمان۔ ناد انادی آپ وجائیندا، تُریا ناد کر پروان۔ ترے گن رُوپ نہ کوئی درسائیندا، پنج تت
 نہ کھیل جہان۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش وند نہ کوئی وندائیندا، برہم دیوے نہ جیا دان۔ وشنوں رزق نہ کوئی پُچائیندا، برہما برہم نہ کرے
 کوئی پروان۔ شنکر ترسول نہ کوئی ہتھ اٹھائیندا، باسک تشکا نہ کوئی نشان۔ سانگو پانگ نہ کوئی ہنڈھائیندا، کول تین نہ کوئی مٹکان۔ جنگل
 جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈیرہ کوئی نہ لائیندا، نہ کوئی دسے سنج مسان۔ دھواں دھار نہ کوئی وکھائیندا، سر سروور نہ کوئی دھنکان۔ جوت نرنجن نہ
 کوئی جگائیندا، آتم برہم نہ کوئی گیان۔ گر پیر اوتار نہ کوئی اکھوائیندا، سادھ سنت نہ کوئی نشان۔ سیس تاج نہ کوئی ٹکائیندا، شاہو بھوپ نہ
 کھتے راجان۔ در در بھکھیا منگ نہ کوئی منگائیندا، داتا دانی دان نہ دیوے کوئی آن۔ اکھ وکھ نہ کوئی پڑھائیندا، رسنا جہوا نہ کوئی کلیان۔ بتی
 دند نہ کوئی بلائیندا، کرے کھیل سری بھگوان۔ سچکھنڈ ساچے ایک سوہا پائیندا، اک اکلّا نوجوان۔ اپنا مردنگ آپ وجائیندا، آپے کھیل
 کرے مہان۔ سو پُرکھ نرنجن اپنا ناؤں دھرائیندا، ہر پُرکھ نرنجن کر پروان۔ ایکنکارا سنگ رکھائیندا، آد نرنجن میلا دو جہان۔ سری بھگوان
 ویکھ وکھائیندا، ابناشی کرتا ہوتے مہربان۔ پاربرہم پرہ نیوں نیوں سیس جھکائیندا، جگت جگدیش ویکھے مار دھیان۔ سچکھنڈ دوارا سوہا
 پائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلّا کھیل اپارا، آد آد اپنا کرے آپ پسا۔ اپنی دھار آپ چلائیندا، نرگن رُوپ پُرکھ

اکال۔ جوتی جوت ڈگمگائیندا، اک اکلآ دین دِیال۔ سچکھنڈ دوارا سوہیا پائیندا، ابناشی کرتا اولٹری چال۔ اپنے مندر ڈگمگائیندا، دیکھ جوتی ایکا بال۔ دهرمسال آپ سہائیندا، درگاہ ساچی دھام نیار۔ آپ اپنا ویکھ وکھائیندا، نراکار نراکار نراکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے کرے اپنا سچ پسا۔ سچ پسا آپ کر، آپ اپنا ویکھ وکھائیا۔ اپنے اندر آپ دھر، اپنی آپ کرے کڑمائیا۔ اپنا آپ آپے ور، آپے سگن منائیا۔ آپے ناری آپے نر، نر ہر وڈی وڈیائیا۔ اپنی سیجا آپے چڑھ، اپنا رس آپ ہو جائیا۔ اپنے اندر آپے وڑ، اپنا بنک سہائیا۔ آپے درس دکھائے کھڑ، ویکھنہار آپ ہو جائیا۔ آپ پھڑائے اپنا لڑ، اپنا بندھن آپے پائیا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ اپنا نش اکھڑ آپے پڑھ، آپے کرے سچ پڑھائیا۔ آد جگاد نہ جائے مر، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ اپنی رچنا آپے رچ، اپنا آپ اُپایا۔ آپے ویکھے اپنا آپ سچ، سچا آپ اکھویا۔ اپنے مندر آپے رہیا نچ، گوپی کاہن آپ ہو جایا۔ اپنے اندر آپے رچ، آپ اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ آپ اکھویا۔ آد پُرکھ پُرکھ ابناشا، پاربرہم پرہہ کھیل کھلائییندا۔ سو پُرکھ نرنجن ویکھے آپ تماشا، سری بھگوان سنگ نہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن پاوے راسا، ابناشی کرتا ناچ نچائیندا۔ ایکنکارا اپنا بخشے آپ بھرواسا، آد نرنجن سیو کھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے اپنی پوری کرے آپے آسا، اپنی اچھیا اچھیا وچ ٹکائیندا۔ آد آنت نہ کھتے وناسا، نرگن اپنا رنگ رنگائیندا۔ تھر گھر ساچے کر کر واسا، گھر گھر وچ سوہیا پائیندا۔ سٹح پرکاش پرکاشا، انہو روپ نہ کھتے دھرائیندا۔ اپنے دوارے آپے ہووے داسی داسا، آپے نیوں نیوں سپس جھکائیندا۔ آپے شاہ آپے شباسا، شاہ سلطان اپنا بل آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنی کھیل آپ کھلائییندا۔ آد پُرکھ ہر کھیل کھلایا، نرگن نور نور رُشنائیا۔ اپنا آپ آپ پرگٹایا، مات پت نہ کوئی بہین بھائیا۔ آپ اپنا سنگ نہایا، ساک سجن سین کھتے دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مندر آپ سہائیا۔ ہر مندر آپ سہائیندا، سوہاوت گہر گمبہر۔ اپنی جوت آپ جگائیندا، آپے چوٹی چڑھیا اک اخیر۔ اپنا حکم آپ سُنائیندا، وڈ وڈا پیرن پیر۔ اپنی کھیل آپ کھلائییندا، آپے شاہ بن فقیر۔ اپنی اچھیا آپ پرگٹائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا بل دھرائیندا۔ اپنی اچھیا اپنے آگے رکھ، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ نرگن آگے نرگن ہو پرتکھ، نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ نرگن روپ

الڪھڻا الڪھ، الڪھ الڪھڻا بھيو نہ آئیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، نرگن ساچا راھ چلائیندا۔ اپنے اندر آپے وس، اپنا بھيو ڪھلائیندا۔ اپنا پندھ مڪائے
 نس نس، آپ اپنی چال بندھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی ڪریا ڪر، اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ ایڪا دھار ڪر تیار، ایڪنڪارا ویکھ
 وڪھائیا۔ ساچے مندر ہوئے اُجیار، پُرکھ ابناشی ویس وٹائیا۔ سو پُرکھ نرنجن بنیا کنت بہتار، پاربرہم پرہہ ناری رُپ سہائیا۔ دوہاں وچولا
 سرجنہار، اپنی آپے گنڈھ پوائیا۔ آپے کھیل ڪرے اگم اپار، اگم اگمڑی ڪار ڪرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی ڪریا ڪر، ساچا مندر آپ
 سہائیا۔ ساچا مندر سچکھنڈ، سچ ساچے آپ سہایا۔ نرگن اپنی ونڈی ونڈ، تھر گھر حصہ اک رکھایا۔ نہ کوئی چار دیواری ديسے کندھ، نہ
 کوئی باڈی بنت بنایا۔ نہ کوئی گائے رسنا چھند، گیت گوہند نہ کوئی الايا۔ پُرکھ ابناشی اک بخشند، بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آد اپنا حُکم چلایا۔ سچکھنڈ دوارا ڪر پسارا، ہر نرنڪارا کھیل ڪھلائیندا۔ تھر گھر ساچے کھول ڪواڑا، نرگن دھارا جوتی
 جوت دگھائیندا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈارا، اپنی دات اپنی جھولی آپ بھرائیندا۔ آپ اپنا ڪر پسارا، در دوارا آپ سہائیندا۔ آپ اُپائے سُت دُلارا،
 ہر شبدي ناؤں دھرائیندا۔ ایڪا حُکم اک ورتارا، اک اکھاڑا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور،
 سُت شبدي آپ اُٹھائیندا۔ سُت شبدي ہر آپ اُپایا، بوند رکت نہ کوئی ملائیا۔ جوتی جوت جوت پرگٹایا، اچھیا بھچھیا ویکھ وڪھائیا۔ اپنی دھارا
 وچ سہایا، سار شبدي ناؤں رکھائیا۔ سارنگی سارنگ نہ کوئی تار رکھایا، سچ ستار آپ وجائیا۔ نرڪار ہر کھیل ڪھلایا، نرگن ویکھے چائیں
 چائیا۔ دُھر فرمانا حُکم جنایا، بھل رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی ڪریا ڪر، ایڪا شبدي دئے وڈیائیا۔ شبدي بال اُٹھیا، پُرکھ
 ابناشی دیا ڪمائیا۔ سورا سربنگ ایڪا اُٹھیا، اپنا بندھن اک وڪھائیا۔ آد جگاد نہ جائے لُٹیا، دو جہان وڈی وڈیائیا۔ ست پُرکھ نرنجن لایا تیرا
 بوٹیا، پت ڈالی آپ مھکائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی ڪریا ڪر، ایڪا شبدي دئے سمجھائیا۔ شبدي نڈھانا ڪر نمسڪار، پرہہ اگے سیس
 جھڪائیندا۔ ہوں سیوک یاچڪ سیوادار، تیری سیوا سد ڪمائیندا۔ ایڪا منگاں منگ بن بھڪھار، مستڪ دھوڑی ٹڪا لائیندا۔ نت نوت رہے
 دیدار، تُدھ بن اور نہ کھئے بھائیندا۔ تیری دھار میرا پیار، پیار تیری گفتار سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی ڪریا ڪر، ایڪا دینا
 ساچا ور، شبدي شبدي منگ منگائیندا۔ پُرکھ ابناشی دیا ڪما، شبدي شبدي سمجھایا۔ تیری سیوا اک لگا، ایڪا حُکم سُنایا۔ لوآن پُریاں

برہمنڈاں کھنڈاں رچن رچا، سورج چن کین جوت رُشناہا۔ اپنی بھچھیا تیری اچھیا دئے بہرا، نراکار ساکار آپ ہو جایا۔ وشنوں اپنا انگ
 کتا، انسا بنسا بھیو نہ رایا۔ جوتی جوت لئے پرگتا، جوتی جاتا ناؤں دھرایا۔ ایک حکم دئے سنا، دھر فرمانا آپ الایا۔ اپنے چرن کول دھوا،
 تیرے ہتھ پھڑایا۔ وشنوں اپنا جام پیا، ناہی بوٹا کول لگایا۔ کول کولا پھل کھلا، پاربرہم ویکھ وکھایا۔ ہر ہر لیکھا لئے لکھا، پُرکھ اناشی
 ایک ونڈ ونڈایا۔ دھر دا لیکھا دئے سمجھا، شبد انادی تال رکھایا۔ سن سادھی پھول پھلا، الکھ اگوچر ویکھ وکھایا۔ دھواں دھار دئے مٹا،
 رُوپ انوہ آپ پرگتایا۔ وشنوں میلا سہج سبھا، ایک کول پھل اُچایا۔ شنکر اپنے رنگ رنگا، ایک منتر نام درڑایا۔ تیناں وچولا بن ملاح،
 ایک بیڑے لئے چڑھایا۔ شبد سروپی چپو لا، چار چار ویکھ وکھایا۔ آد جگاد کھیل کھلا، نرگن اپنی دھار آپ سمجھایا۔ ایک پُرکھ اکال لینا منا،
 دو جا ایشٹ نہ کوئی جنایا۔ نرگن وسے ہر گھٹ تھان، تھان تھنتر سوہا پایا۔ شبد ست تیری پکڑے بانہ، آد جگادی میل ملایا۔ جگا جگنتر
 کرے سچ نیاں، تھر گھر ساچے سوہا پایا۔ سچکھنڈ دوارے بیٹھا جوت جگا، نرگن رُوپ بے پرواہیا۔ ایک حکم دئے ورتا، تیری سیوا سچ
 وکھایا۔ وشنوں لہنا دینا چکا، ساچی بھکھیا ونڈ ونڈایا۔ برہما برہم مت دئے سمجھا، دوسر ت نہ کوئی رکھایا۔ شنکر اپنا آپ اُچا، رتی رت
 نام سماہا۔ مت ت آپ جانے بے پرواہ، بھیو ابھیدا بھیو کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد اپنا رُوپ دھرایا۔ اپنا
 رُوپ آپے دھر، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلایا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہر جو در، ہری ہر مندر سوہا پائیندا۔ اک ایکنکارا اُچ محل اٹل مینارے
 چڑھ، آپ اپنی سیج سہائیندا۔ آد نرنجن اُچ اگم ویکھ کھڑ، آپ اپنا راہ تکائیندا۔ سری بھگوان آپ سہائے ساچا گڑھ، تھر گھر ساچے سوہا
 پائیندا۔ اناشی کرتا اندر وڑ، رُوپ انوہ آپ درسائیندا۔ پاربرہم اپنی کیرپا آپے کر، کر کیرپا کھیل کھلایا۔ شبد دلارے ایک در، دھر دی
 دھار آپ بندھائیندا۔ وشن پھڑاؤنا ایک لڑ، ساچا پلو ہتھ اٹھائیندا۔ برہم وڈیا ایک دھر، برہم پاربرہم سمجھائیندا۔ شنکر میلا ساچے گھر،
 سنسا روگ نہ کوئی وکھائیندا۔ تئاں ایک گھاڑن گھڑ، ایک رنگ آپ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیونہارا ساچا ور،
 ساچے شبد آپ اٹھائیندا۔ شبد اٹھایا کیرپا ندھ، بھیو کیسے نہ آیا۔ اپنا کارج کرے سدھ، کرتا پُرکھ کھیل کھلایا۔ نرگن رچی اپنی بدھ، ناتا
 بدھاتا جوڑ جڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، وشن برہما شولے ترایا۔ وشن اُپایا کیرپا دھار، آپ اپنی کل دھرایا۔ شنکر

کريا اک پيار، اک اڪلا کھيل کھلایا۔ ایکا اکھَر کر تيار، نَش اکھَر کرے پڑھائیا۔ چارے کُنٹ پاوے سار، دوس رات گھڑی پل ونڈ ونڈائیا۔
 وشنوں دیوے ایکا دات، پُرکھ ابناشی بے پرواہیا۔ برہمے سُنائی ساچی گاتھ، چار لکھ چار وید کرے پڑھائیا۔ شنکر اُتارے ایکا گھاٹ، ہر
 کے پوڑے آپ چڑھائیا۔ نرگن نرگن بنے کھیوٹ کھیٹ، ساچا بیڑا ویکھ وکھائیا۔ لیکھا جانے مات پت بیٹی بیٹ، بھیو ابھیدا بھیو کھلایا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست اک وکھائیا۔ ساچی وست ہر کرتار، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ وشن
 برہما شو کر تيار، ترے ترے میلا میل ملائیندا۔ ایکا گن دوئے ورتار، نرگن بھیو کوئی نہ پائیندا۔ شبد انادی ناد بول جیکار، برہم برہمادی
 آپ سُنائیندا۔ بودھ اگادھی کھیل اپار، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ترے گن
 مایا اپنے رنگ رنگایا۔ ترے گن مایا بھکھیا پا، رجو طمو ستو ویکھ وکھائیندا۔ وشنوں وشو رُوپ درسا، سانتک ست ست جھولی پائیندا۔
 برہمے برہم رُوپ دھرا، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ شنکر لیکھا رسیا وکھا، آنت بھگونت کھیل کھلاییندا۔ ایکا حُکم دئے ورتا، حُکمی حُکم آپ
 سُنائیندا۔ ساچی سیکھیا سچ سمجھا، ساکھیات آپ بھوائیندا۔ سوچھ سرُویی رُوپ پرگٹا، رُوپ انوپ آپ دھرائیندا۔ نرگن بن بن ملاح،
 ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ وشنوں ویکھے نین اُٹھا، پُرکھ ابناشی نظری آئیندا۔ دوئے جوڑ رسیا سیس جھکا، چرن کول دھیان لگائیندا۔ اٹھ نیتر
 ویکھ وکھا، چارے وید مکھ صلاحیندا۔ شنکر سُن سَمادھ کھلا، کون نین دگمگائیندا۔ آتم آنتر ایکا رنگ رنگا، رس رس آپ ہو جائیندا۔
 پُرکھ ابناشی دیوے سچ صلاح، تِنار ایکا گن وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد کھیل برہمادی، پاربرہم پرہ آپ
 اپائیندا۔ پاربرہم پرہ کھیل کھلایا، وشن اپنی دھار چلائیا۔ برہم رُوپ پاربرہم پرگٹایا، ہر در وچی ودھائیا۔ شنکر کھیل آپ کھلایا،
 کھیلنہار دس نہ آئیا۔ ایکا مات گود بہایا، ترے چیلے لئے جنائیا۔ جاگرت جوت کر رُشناپا، نورو نور درسائیا۔ دُھن ناد ناد وجایا، آتمک دُھن
 کرے شنوائیا۔ سچ سُنہیڑا اک الایا، دُھر دی بانی شبد الایا۔ ترے گن مایا ونڈ ونڈایا، ساچی وست ہتھ پھڑایا۔ لکھ چوڑاسی گھاڑن
 گھڑایا، جیو جنت ونڈ ونڈائیا۔ اُتبھج سینج آپے ورننا، جیرج انڈ میل ملائیا۔ پنج تت سہائے درنا، اپ تیج وائے پرتھمی آکاش سوبھا پائیا۔
 من مت بُدھ آپے گھڑنا، سچ ٹھٹھیارا سچا شہنشاہیا۔ نو دوارے کھولے درنا، جگت واسنا وچ ٹکائیا۔ اندر رکھ ہرنا فرنا، پُرکھ ابناشی

بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، لکھ چُوراسی رچن رچائیا۔ لکھ چُوراسی بھانڈا گھڑنا، پُرکھ
 اباشی آپ سمجھائیندا۔ زرگن سرگن اندر وڑنا، اپنا مندر آپ رکھائیندا۔ اپنی کرنی آپے کرنا، کرتا پُرکھ کھیل کھلائیندا۔ اپنی دھرنی سوہے
 دھرنا، دھرت دھول جل بنب ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لکھ چُوراسی ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چُوراسی آپ اُپایا،
 گھڑ بھانڈے ویکھ وکھائیا۔ نراکار ساہکار رُپ پرگٹایا، زرگن سرگن میل ملائیا۔ کایا مندر اک بنایا، نو دوارے تاک کھلائیا۔ گھر وچ گھر
 رہیا سہایا، دس کیسے نہ آئیا۔ نو دوارے پنڈھ مُکایا، اپنا مارگ لئے اُپائیا۔ سُکھمن ٹیڈھی بنک پار کرایا، ایڑا پنگل ڈھیری ڈھاپیا۔ آتم
 سروور لئے لئے نھایا، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ بھر پیالہ جام پیایا، پیاونہارا ساچا ماہیا۔ جوت زرنجن کر رُشنایا، اندھ اندھیر دئے مٹائیا۔ بحر
 کپائی توڑ ٹڑایا، دُئی دویتی دئے مٹائیا۔ پنج وکارا ستھر رہیا وچھایا، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نہ ہونے ہلکائیا۔ آسا ترسنا دئے کھپایا، ہوئے
 ہنگتا گڑھ رہن نہ پائیا۔ برہم منگتا پاربرہم بنایا، نیوں نیوں سپس رہیا جھکائیا۔ ساچا بردا شبدا اکھوایا، گھر مندر سوہا پائیا۔ انحد دُهن
 ناد وجایا، اناہت اپنی کھیل کھلائیا۔ آپے سخیاں مل مل منگل گایا، آپے پنجم ویکھے چائیں چائیا۔ آپے بیٹھا مُکھ چھپایا، نیتز نین رہے
 شرمائیا۔ پُرکھ اباشی کھیل کھلایا، پنج تت وچے ودھائیا۔ برہم تیری سیو لگایا، ایش جیو رنگ رنگائیا۔ جگت جگدیش ہونے سہایا، آپ
 اپنا بندھن پائیا۔ رتھ رتھوہی بے پرواہیا، دو جہاناں آپ چلائیا۔ ساچی گاتھا دئے جنایا، اپنا ناؤں لئے پرگٹائیا۔ سرب کل سمراتھا آپ اکھوایا،
 سمرتھ پُرکھ بھیو نہ رائیا۔ لکھ چُوراسی وچوں مائس منکھ کرے وکھ، آپ اپنی بوجھ بوجھایا۔ شبدا سرُپی مارگ دس، گر گر اپنا رُپ
 دھرایا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھے نس نس، جیرج اندج پنڈھ مُکایا۔ اپنے پردے آپے وس وس، ہرجن ساچے لئے سمجھایا۔ اپنا تیر
 نرالا مارے کس، تکھی مُکھی نہ کوئی بھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لکھ چُوراسی بھانڈا گھڑ، گھٹ گھٹ اپنا نور
 درسایا۔ گھٹ گھٹ ہر جوت جگا، دیا باقی اک وکھائیا۔ زرگن سرگن کر رُشنا، نرویر ویکھ وکھائیا۔ مورت اکال آپ دھرا، پُرکھ اکال وڈی
 وڈیائیا۔ دین دیاں بنے پتا ماں، سرشٹ سبائی لیکھا رہیا لکھائیا۔ وشنوں تیری پکڑے بانہ، دیوے رزق سبائیا۔ برہما تیرا بنس سہا، برہم
 گھر گھر جوت جگائیا۔ شنکر تیری ترسول ویکھے تھائوں تھان، جو گھڑیا بھن وکھائیا۔ آد آنت اپنے ہتھ رکھے نیاں، گر پیر اوتار دین گوہیا۔

ین ہر جو سکے نہ کوئی چھٹا، لکھ چوراسی اپنا بندھن پائیا۔ شبد ڈوری گنڈھ رکھا، دو جہان نہ سکے کوئی کھلائیآ۔ آد پُرکھ ابناشی کرتا اپنی
 رچنا آپ رچا، نرگن سرگن بنے ملاہیا۔ پنج تت کایا ماٹی کاچا بھانڈا رہیا سما، وست تھار اپنی آپ ٹکائیآ۔ وشن برہما شو رہیا سمجھا، ایک
 مارگ پائیآ۔ لوک مات دھرنی دھرت دھول دئے سہا، نو نو اپنی ونڈ ونڈائیآ۔ ست ست گپڑا آپ دوا، ست ستوادى رچن رچائیآ۔ برہمنڈ
 کھنڈ کھپڑا لیا وسا، سوبھاونت آپ سہائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ونڈ آپے رہیا کرائیآ۔ اپنی ونڈے ہر ہر ونڈ،
 ساچا کھنڈا نام اٹھایا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اک سُنائے سہاگی چھند، ناؤں نرنکارا آپ اُپایا۔ لیکھا جانے جیرج انڈ، اُتبھج سیتج ویکھ
 وکھایا۔ چارے وید گایا ایک بند، بندی خانہ آپ سہایا۔ اپنے اندر رکھیا اپنا پرمانند، پاربرہم سچّی سرنایا۔ برہم بخشے نجانند، نج گھر ساچے
 سوبھا پایا۔ نج مندر چاڑھے اپنا رنگ، رنگ مجیٹھی اک وکھایا۔ آپے ڈھائے دویتی کندھ، در دروازہ دئے کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ونڈنہارا آپ ہو جایا۔ ونڈ ونڈائے اگم اپار، چار وید بھیو نہ رائیا۔ برہما چارے مکھ کرے پُکار، اُچی کوکے دئے ڈہائیآ۔ نوں
 صاحب سچّا سلطان وڈ مہربان، تیرا بھیو کھئے نہ پائیآ۔ ہوں یاچک منگے دان، ڈھیہہ پیا سرنائیآ۔ جُگ جُگ رکھنی اپنی آن، سر اپنا ہتھ
 ٹکائیآ۔ آد انت میری کرنی اک پچھان، ہوں پوت سپوتا دھوڑی خاک رہیا رمائیآ۔ تیرا شبد میرا فرمان، تیرا نام میری پڑھائیآ۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دینا ساچا ور، دیونہار بے پرواہیا۔ پُرکھ ابناشی دیا کہا، ایک تت سمجھائیندا۔ برہم روپ پرہ لئے
 پرگٹا، پاربرہم کھیل کھلائیندا۔ لکھ چوراسی وچ سما، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ پُریاں لوآن برہمنڈاں کھنڈاں پرتھمی آکاش رہیا سہا،
 گگن گگنتر سوبھا پائیندا۔ رو سس جوت چمکا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلّا کر پسارا، آپے
 ویکھے ایکنکارا، نرنکارا اپنی دھار چلائیندا۔ ساچی دھار ہر نرنکار، نرگن داتا آپ چلائیآ۔ وشنوں کریا سیوادار، ساچی سیوا آپ سمجھائیآ۔
 برہمے کرے برہم پَسار، پاربرہم ویکھے چائیں چائینا۔ نو سو چُرانوے چوگری جُگ کرے کھیل آپ کرتار، قُدرت قادر دئے وڈیائیآ۔ چار جُگ
 آوے وارو وار، ستجگ تریتا دوپر کلجگ اپنی کھیل کھلائیآ۔ نرگن سرگن پاوے سار، پنج تت کایا چولا آپ ہنڈھائیآ۔ آپے بنے گر پیر
 اوتار، بھگت بھگونت آپ اکھوائیا۔ آپے ساچے سنت کرے پیار، ستگر پورا ہوئے سہائیآ۔ آپے ناری کنت رنگ رلیاں مانے سیج بہتار،

بھسمر اپنا بھوگی بھوگ بھگائیا۔ آپے سٹا رہے پیر پسا، دس کیسے نہ آئیا۔ آپے پرگٹ ہووے وچ سنسار، جوتی جاتا رُوپ وٹائیا۔ آپے
 توڑے گڑھ ہنکار، خماں غریبی آپے ویکھ وکھائیا۔ آپے امرت میگھ برسے ٹھنڈا ٹھار، آپے اگن ت جلائییا۔ آپے ستجگ ساچے لئے اوتار،
 وار اٹھاراں کھیل کھلائییا۔ آپے تریتا کریا پار، دوئے دوئے اپنا رنگ رنگائییا۔ آپے رام رام کر پسا، آپے رام رام ویکھے تھاون تھائیا۔ آپے دواپر کر
 شنکار، اپنا رُوپ انوپ پرگٹائییا۔ آپے سخیاں منگلچار، آپے راس رچائییا۔ آپے رتھ رتھوہی بن سنسار، مہاسارتھی آپ اکھوائیا۔ آپے غریب
 نامے جائے تار، آپ اپنا میل ملائییا۔ جگا جگنتر کھیل کرے کرتار، فُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ کلجگ ہوئے آپ اُجیار، نرگن سرگن میل ملائییا۔
 ایکا شبدا ناؤں جیکار، قلمی کلمہ آپ پڑھائییا۔ کائنات ویکھے مار دھیان، نو ست پھیرا پائییا۔ عیسیٰ موسیٰ اک نشان، دُھر فرمان آپ
 سمجھائییا۔ سنگ محمد وڈ مہربان، چار یاری یار نبھائییا۔ ایکا دیوے دُھر فرمان، انجیل قرآنا آپے گائییا۔ بے عیب خُدائی پروردگار، نور
 الہی ڈگمگائییا۔ مقامے حق سانجھا یار، انا الحق راہ تکائییا۔ پیر پیغمبر دستگیر پاوے سار، لاشریک اک خُدائییا۔ مُلا شیخ مسائق جائے تار،
 جو جن سجده سیس رہے جھکائییا۔ سچ مصلا کر تیار، عرش فُرس آپ وچھائییا۔ ایکا کلمہ کر اُجیار، اُچی کوک دئے سُنائییا۔ حق حقیقت
 کرے وچار، شرع شریعت اک وکھائییا۔ آپے ست نو و سیا باہر، نوری جلوہ نور الہییا۔ درگاہ ساچی دھام اپار، دُھر درگاہی بیٹھا آسن لائییا۔
 چوڈاں طبقاں کرے وچار، اپنے چرناں ہیٹھ دبائییا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، جگ جگ کرے کھیل بے پرواہییا۔ شبدا گر ہو تیار، لوک مات
 لئے انگڑائییا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، بھل رہے نہ رائیا۔ نرگن نرگن کر پیار، سرگن سرگن جوت کرے رُشنائییا۔ نانک چولا کر تیار،
 پاربرہم پرہہ اپنی سیج وچھائییا۔ پُرکھ ابناشی میل ملایا کنت بہتار، ساچی سخیاں منگل گائییا۔ سچکھنڈ سہایا اک دوار، در دروازہ آپ
 گھلائییا۔ بنک دوارا کھول کواڑ، تھر گھر بیٹھا آسن لائییا۔ نرگن ملیا نرگن کر پیار، نرگن گر نرگن سرکار، ستگر اپنی کھیل کھلائییا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر ساچا ہر، لوک مات دئے وڈیائییا۔ نرگن نانک نرگن ملایا، ایکا گھر وچی ودھائییا۔ پُرکھ
 ابناشی درشن پایا، ایکا یین ویکھے چائیں چائیا۔ آپ اپنی حرص مٹایا، ہوس ہور نہ کوئی رکھائییا۔ دوئے جوڑ سیس جھکایا، پُرکھ اکال تیری
 سرنائییا۔ تیرا میرا بھیو نہ رایا، سوہنگ رُوپ اک درسائییا۔ ہنگ برہم پاربرہم سہایا، نانک لکھیا لیکھا آپ مُکایا بے پرواہییا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دتا ساچا ور، در گھر ساچا سہج سُبھائیا۔ نانک ملیا پاربرہم، ایک رنگ سمایا۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات گرہ نہ پھیرا پایا۔ ہرکھ سوگ نہ خوشی غم، چنتا دکھ نہ کوئی دکھایا۔ ہڈ ماس نہ دسے چم، پنج تت نہ کوئی دکھایا۔ ترے گن مایا نہ ترسنا تم، ایک اپنے رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ساچا منتر اک درڑایا۔ ساچا منتر ست نام، ہر ہر نانک جھولی پائیندا۔ نانک نرگن کرے پرنام، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ کایا کھیڑا ویکھیا اک گرام، ساچے مندر سوہیا پائیندا۔ دو جہاناں والی ملیا مان، لوک مات آپ وڈیائیندا۔ شبد لگایا نیرالا بان، انیالا تیر آپ چلائیندا۔ نانک نرنکار بیٹھ اک بان، کایا بان آپ اڈائیندا۔ پُرکھ ابناشی دیوے دُھر فرمان، بودھ آگادھی شبد سُنائیندا۔ چار ورن رکھاؤنا ایک مان، اُوچ نیچ نہ ونڈ ونڈائیندا۔ راؤ رنگاں راج راجاناں شاہ سلطاناں دینا اک گیان، ایک اکھڑ آپ پڑھائیندا۔ ستنام کرے پردھان، لوک مات دھرائیندا۔ جو جن رسنا جہوا گان، ہر کے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی دھار چلائیندا۔ ایک جوت ہر ہر دھار، ورن گوت نہ کوئی دکھائیا۔ نانک ملیا ہر نرنکار، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ انگد کریا انگیکار، لہنا لہنے جھولی پائیا۔ امرُ امرا پد پایا اک گھر بار، امر امر سدا سہج سُکھدائیا۔ رام داس داس ہو اُجیار، گھر مندر وڈ وڈیائیا۔ گرو ارجن بن لکھار، بودھ آگادھ شبد جنائیا۔ گرو گرتھ گر کر تیار، سرشٹ سبائی گیا سمجھائیا۔ سنت بھگت بھگوت سوہن اک دوار، اکونجا بونجا دھار آپ چلائیا۔ پینتیس اکھڑ کر وچار ستاراں اکھڑ اپنے وچ چھپائیا۔ باؤن اکھڑی نرکار، نرنکار کر پڑھائیا۔ سرشٹ سبائی اُچی کوک گیا پکار، گر شبد دئے گواہیا۔ کلجگ اتم آئے وار، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیا۔ نانک لیکھا لیکھ اپار، بالے جٹ گیا سمجھائیا۔ گر گوبند جودھا سورپیر بلی بلکار، ایک جوتی دس دس روپ کرے رُشنائیا۔ ساچا کھنڈا پھڑ کٹار، نام چنڈی دئے چمکائیا۔ بھیکھ پکھنڈی مارے مار، ساچی ڈنڈی اک لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ کھیل کرے ساچا ہر، ہر کا بھیو کوئی نہ پائیا۔ نانک نرگن بن لکھارا، ویلا آنت گیا سمجھائیا۔ گر ارجن اُچی بول دئے للکارا، گرو گرتھ دئے گواہیا۔ گر گوبند اپنا ورتے سچ ورتارا، اہل گر اک اکھوائیا۔ کلجگ اتم اُترے پار کنارہ، لکھ چار آؤ پیتے نہ بتی ہزارا، ادھ وچکار توڑ ٹڑائیا۔ لکھ چوراسی ککرماں مارے مارا، نہکرمی دئے سزائیا۔ پرگٹ ہووے جودھا سورپیر بلی بلکارا، بل باؤن روپ

دھرائیا۔ میٹ مٹائے اندھ اندھیارا، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیا۔ نہکنک نرائن سچی سرکارا، پُرکھ اکال اک اکھوائیا۔ ساچا دھام کرے اُجیارا، سمبل نگر دئے وڈیائیا۔ اُچے پریت چوٹی چڑھ بولے جیکارا، پُوت سپوتا براہمن گوڑا ناؤں دھرائیا۔ ستجگ ست ست کرے ورتارا، چار ورنان کرے پڑھائیا۔ ایکا فتح بول جیکارا، ساچا ڈنکا دئے سُنائیا۔ واہ واہ گُرو جودھا پیر بلی بلکارا، سُو ریر آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیا۔ جُگ جُگ ویس اوٹرا، کرنہار کرتار۔ جن بھگتاں پھڑائے اپنا پلڑا، نرگن سرگن پاوے سار۔ مارگ دسے اک سُکھلڑا، چرن کول سچا پیار۔ سُرتی شبدی آپے رلڑا، آتم برہم دئے ادھار۔ ایش جیو پھڑائے پلڑا، چھٹ نہ جائے وچ سنسار۔ در دروازے آگے آپے کھلڑا، جو جن ہر ہر رسیا اُچار۔ ماٹی خاک کدے نہ رلڑا، پاکی پاک کرے پروردگار۔ اگنی ہون کدے نہ بلڑا، جس ملیا ہر نرنکار۔ آد جُگاد شبد برہماد سچ سندیشہ ایکا گھلڑا، دُھر دی بانی ساچی دھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آدن آنتا ہر بھگوتنا، جُگا جُگنتا جانے اپنی کار۔ جُگ جُگ کار کھائیندا، کرتا پُرکھ ہر نرنکار۔ ستجگ تریتا دواپر پار کرائیندا، کلجگ آئے اتم دوار۔ گر گوہند کھیل کھلاییندا، وید ویاسا کرے پیار۔ نہکنکا ناؤں دھرائیندا، نرگن جوت جوت اُجیار۔ شبد ڈنکا اک وجائیندا، حُکمی حُکم ورتے ورتار۔ شاہ سلطانا خاک ملائیندا، در دسے نہ کوئی چوبدار۔ چار ورن ایکا رنگ رنگائیندا، کھتری براہمن شوڈر ویش اک وکھائے سچا دربار۔ پُرکھ اکال ایکا ایشٹ منائیندا، گر شبد کرے پیار۔ کلجگ کوڑا میٹ مٹائیندا، زین اندھیری رہے نہ دھواں دھار۔ ستگر ساچا چند آپ چڑھائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگا جُگنتر کھیل کر، ہرجن سجن لے اُہار۔ گرُمکھ آپ اُٹھائیندا، ستگر پُورا سد مہربان۔ گرُمکھ اپنے انگ لگائیندا، انگیکار کرے بھگوان۔ سنت ساچے ویکھ وکھائیندا، آتر آتم دیوے برہم گیان۔ بھگت بھگونت میل ملائیندا، اک وکھائے سچ نشان۔ ست نشانہ آپ جھلاییندا، درگاہ ساچی ہو مہربان۔ سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا، گرُمکھ تیرے چرناں ہیٹھ دیائے زمیں اسمان۔ برہما وشن شو تیرا راہ تکائیندا، جس جن ہویا آپ مہربان۔ جُگ جُگ وچھڑے میل ملائیندا، پُورب جنان کر پچھان۔ سرشٹ سبائی لیکھا آپ وکھائیندا، ایکا اوٹ سری بھگوان۔ لکھ چوراسی کھیڑا بھٹھ کرائیندا، آنت دسے نہ کوئی نشان۔ گرُمکھ ساچے ساچے دھام بہائیندا، درگاہ ساچی کر پروان۔ ایکا منتر نام درڑائیندا، نرگن سرگن کر پچھان۔ کاگوں بنس آپ بنائیندا، جس جن

دیوے نام دان۔ سوہنگ بنسا چوگ چُکائیندا، درگاہ ساچی کرے پروان۔ کاغذ قلم بھیو نہ آئیندا، ست سمندر مس ہوئی حیران۔ سپت لیکھا نہ کوئی وکھائیندا، اٹھاراں بہار تولے نہ کوئی آن۔ نانک نرگن بہہ بہہ سمجھائیندا، پن گر شبد نہ دیسے کوئی ہور نشان۔ من اچھیا من ہی وچ رکھائیندا، من کوکے بے ایمان۔ من جوت روپ پرگٹائیندا، من من ہی کرے پچھان۔ من ستگر پورا آپ سمجھائیندا، جس اُپر ہوئے آپ مہربان۔ من پنکھی اڈ نہ دہ دہائیندا، چار گنٹ نہ ہوئے ویران۔ آسا آسا وچ رکھائیندا، منسا منسا مارے بان۔ من من میٹ مٹائیندا، من راون مٹے شیطان۔ ایکا نام کوئن کوٹ سہنس سنسا آپ ترائیندا، جس جن دیوے گن ندھان۔ گرمکھ ورا جھولی پائیندا، لکھ چوراسی کایا ہوئی ویران۔ ساچے ہٹ سچ ونجارا کوئی نہ جائیندا، کلجگ لٹی جائے دکان۔ من مت بُدھ جیو جنت سرب کُراٹیندا، گر کا چرن نہ کوئی دھیان۔ نانک گوہند درس نہ کوئی پائیندا، ناتا جڑیا پنج شیطان۔ مایا پردہ نہ کوئی اٹھائیندا، اندر دسے نہ گن ندھان۔ ساچی سیج نہ کوئی سہائیندا، ناری کنت نہ کرے پروان۔ وبھچار سرب درسائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ ساچے لئے پچھان۔ گرمکھ آپ پچھان دا، جگا جگنتر ساچی کار۔ لکھ چوراسی پن چھان دا، پاربرہم پرہہ سانجھا یار۔ سرتی شبدی میلا ہانی بان دا، ہر مندر کرے پیار۔ شبد سنے سنائے دھر فرمان دا، اکم اگمڑی کرے کار۔ اٹھسٹھ تیرتھ ورول آپے چھان دا، بن ستگر پورا امرت کوئی نہ دیوے ٹھنڈا ٹھار۔ ذرا ذرا قطرہ قطرہ اپنا رنگ آپے مان دا، آپے اندر آپے باہر۔ برہم روپ سری بھگوان دا، پاربرہم کریا کھیل نراکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگادی اک اوتار، گر گر روپ پرگٹے وچ سنسار، کلجگ اتم کرے خوار، نہکلنکا اپنا ناؤں دھرائیندا۔

★ ۹ آسو ۲۰۱۷ یکرمی بوٹا سنگھ دے گرہ پنڈ لیلیا ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن ایکا گاونا، آد جگاد سہائے۔ ہر پُرکھ نرنجن اک دھیوانا، جگا جگنتر کھیل کھلائے۔ ایکنکارا ایشٹ وکھاون، جونی ریت بے پرواہے۔ آد نرنجن گھر بہاونا، گرہ مندر کرے رُشنائے۔ سری بھگوان تخت سہاونا، تخت نواسی سچا شہنشاہے۔ ابناشی کرتا حکم ورتاونا، سد بہانے رہیا سہائے۔ پاربرہم پرہہ بھیو کھلاونا، نرگن نور کرے رُشنائے۔ سچکھنڈ دوارا اک سہاونا، تھر گھر ساچا ویکھ وکھائے۔ شاہو بھوپ

اپنا رنگ رنگاونا، دوسر منگ نہ کوئی رکھئے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، اپنی کل آپ ورتائے۔ آد جُگادی ورتے کل، عقل کل آپ اکھوائیا۔ جُگا جُگنتر کھیلے کھیل اچھل اچھل، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ سچ سنگھاسن سوہاؤنت بیٹھا مل، درگاہ ساچی دھام سُہائیا۔ پاوے سار جل تھل، جل تھل مہیئل آپ سہائیا۔ دھام وڈیائے نہچل محل اٹل، اُچ اگم اتھاہ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ دُھر دا لیکھا ہر گوپال، پُرکھ ابناشی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد جُگادی جُگا جُگنتر اولڑی چال، نرگن نرُویر آپ چلائیندا۔ نرگن سرگن سرگن رنگ رنگیلا رنگ رنگے ایکالال، کنچن گڑھ آپ سُہائیندا۔ سوہا ویس کرے سچی دھرمسال، جوت اُجالا نُر ڈمکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنی کھیل کھلائیندا۔ جُگ جُگ کھیل کھلائونہارا، ایکال رنگ سہایا۔ آد جُگادی لے اوتارا، گر ستگر رُپ وٹایا۔ دو جہاناں پاوے سارا، زمیں اسماناں ویکھ وکھایا۔ گگن منڈل دئے سہارا، پُری لوآں کرے رُشناہیا۔ لوک مات ہو اُجیارا، پنج تت میلا سہج سُہایا۔ شبد اناد سچی دُھنکارا، دُھر دی بانی آپ الایا۔ ورتے ورتاوے وچ سنسارا، نُو ست اپنا پھیرا پایا۔ پاربرہم کرے وچارا، اپنا میلا میل ملایا۔ گھر مندر سوہے اک دوارا، گرہ ساچا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، جُگ جُگ اپنا بندھن پایا۔ جُگ جُگ بندھن پائے دیناں ناتھ، دین دُنی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نرگن سرگن چلائے راتھ، رتھ رتھوہی دس نہ آئیندا۔ ناتا بدھاتا دُھر فرمانا چپائے پوجا پاٹھ، ایکال منتر سچ ورتائیندا۔ جگت ونجارا کھولے ہاٹ، چوڈاں لوک ویکھ وکھائیندا۔ شبد سُنائے سچ سلوک، اکھڑ وکھڑ آپ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، جُگا جُگنتر ویس وٹائیندا۔ جُگا جُگنتر ویس اولا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ پُرکھ ابناشی اک اکلّا، عقل کل اپنا رُپ وٹایا۔ لوک مات مار جہات جن بھگتاں میٹے دُئی دویتی سلا، سِری بھگوان بیٹھلو اپنی دیا آپ کھائیا۔ جیو جنت بھلائے کر کر ول چھلا، اچھل اچھل کھیل کھلائیا۔ اپنی جوتی آپے رلا، اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ سچ سندیش دُھر نر نریش ایکالگھلا، گھر گھر در در آتم آتر کرے پڑھائیا۔ دیپک جوتی آپے بلا، پرکاش پرکاش وچ سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگا جُگنتر ساچی کار، کرے کرائے کرنیہار، کرتا پُرکھ بے پرواہیا۔ کرتا پُرکھ کرن جوگ، آد جُگادی کھیل کھلائیندا۔ جن بھگتاں ملائے دُھر دا سنجوگ، دُھر دا لیکھا ویکھ وکھائیندا۔ نام چُگائے ساچی چوگ، آتم رس

اک وکھائیندا۔ شبد سُنائے اگئی سلوک، رسنا جہوا نہ کوئی بلائیندا۔ پندھ مُکائے چوڈاں لوک، اپنا مندر آپ سہائیندا۔ نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگ، چنتا دکھ نہ کوئی وکھائیندا۔ گرمکھاں دیوے درس اموگھ، جگت ترسنا بھکھ مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ہر ویکھنہارا، آد جگاد دیا کمائیا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، لوک مات کرے رُشنائیا۔ لکھ چوڑاسی پاوے سارا، انڈج جیرج اُتہج سینج چارے کھانی پھول پُھلائیا۔ چارے بانی بول جیکارا، پرا پسنتی مدھم بیکھری اپنی رہیا سُنائیا۔ چارے جگ ویکھ پَسارا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ میلے چائیں چائیا۔ چار کُنٹ دئے ہلارا، اُتر پورب پچھم دکھن پھیرا پائیا۔ چوتھے جگ کر پَسارا، نرگن نرگن بیٹھا آسن لائیا۔ اندر مندر سوہے اک دوارا، ہر مندر آپ وڈیائیا۔ آد جگاد رہے اجیارا، سورج چن نہ کوئی چڑھائیا۔ سچکھنڈ وسے آپ نرنکارا، نرگن اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپے ورتے سچ ورتارا، دوسر بھیو نہ کوئی جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا آپ اکھوائیا۔ جگ کرتا سری بھگوان، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ دو جہاناں اُٹھائے اک نشان، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ لوآن پُریاں ہوئے نگہبان، برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوڑاسی جیو جنت پرکھے جان، نام کسوٹی ہتھ اُٹھائیندا۔ شبد جنائے دھر فرمان، دھر دی بانی آپ الائیندا۔ گرمکھ گرمکھ ہرجن ہر سنت سپیلے آپ پچھان، دھر دا میلا میل ملائیندا۔ چرن کول کول چرن بخشے اک دھیان، انتر آتم اک وکھائیندا۔ امرت بخشے پین کھان، جگت ترسنا بھکھ مٹائیندا۔ انحد شبد وجائے سچی دھنکان، ناد انادی تال وجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر ساچی کار، ہرجن ساچے لے اُہار، لہنا دینا جھولی پائیندا۔ ہرجن ساچا اُہاریا، کر کرپا گن نِدھان۔ ایک منتر نام درڑا رہیا، شبد اگئی دھر فرمان۔ ساچا مارگ اک وکھا لیا، گر ستگر چرن دھیان۔ دیناں ناتھ دیا کہا لیا، تن بنھ ساچا گان۔ مستک ٹکا اک لگا لیا، جوت لالاٹ جگے مہان۔ بھانڈا بھرم بھو بھنا لیا، مایا ممتا ہوئے ہنگتا ناتا توڑے پنج شیطان۔ ساچا مندر اک سہا لیا، ہرجن کایا بنک مکان۔ گھر گھر وچ ڈیرہ لا لیا، چتر بھج ہوئے نگہبان۔ ساچی سیجا آپ سہا لیا، آتم برہم کرے پچھان۔ ایش جیو ویکھ وکھا لیا، جگت جگدیش ہوئے مہربان۔ نرگن سرگن سیس جھکا لیا، سرگن نرگن کرے پروان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ جن بھگتاں دیوے ساچا دان۔ داتا دانی ہر بھگونت، دوسر اور نہ کوئی وڈیائیا۔ ہرجن ویکھے ساچے سنت، ستگر

پورا سچا شہنشاہیہا۔ لوک مات بنائے ساچی بنت، گھڑن بھٹنہار آپ اکھوائیا۔ نر ہر نرائن بنے ناری کنت، ہر جو ہر مندر سوہا پائیا۔ آپ جنائے اپنا منت، ایکنکارا کرے پڑھائیا۔ شبد اگمی وجائے ڈنک، ٹریا ناد آپ الاٹیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ہر ہر ہونے سہائیا۔ ہرجن ہر ہر پالدا، آد جگادی کار۔ لیکھا جانے دھر دربار دا، دھر درگاہی میت مرار۔ جگ جگ جن بھگتاں پیج سواردا، نرگن سرگن لئے اوتار۔ پھڑ پھڑ ساچے بیڑے چاڑہدا، نام بیڑا کر تیار۔ قلعے توڑ گڑھ ہنکار دا، شبد کھنڈا ایکا مار۔ نانا تھے جگت پیار دا، ستگر ملے ساچا یار۔ لکھ چوراسی پھند نواردا، جم کی پھاسی لاپے گلوں ہار۔ شاہو شباس کھیل کرے سچی سرکار دا، تخت نواسی ایکنکار۔ ہرجن ساچے پوڑے آپے چاڑہدا، ہر مندر کھول کواڑ۔ چوٹھا گھر اک وکھالدا، تیجا نین ہونے اُجیار۔ پنچم شبد سچی دھنکار دا، دھن اُچے انحد دھار۔ چھویں چھپر چھن نہ کوئی وکھالدا، نرگن بیٹھا سچکھنڈ سچے دوار۔ ست ستوادی اپنا ویلا آپ سمبالدا، تہت وار نہ جانے کوئی سنسار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ جن بھگتاں کرے پیار۔ بھگت پیارا میتڑا، سو پُرکھ نرنجن گھر گمبھیر۔ کایا چولی رنگے چیتھڑا، تن کرے ٹھنڈا سیر۔ نام سُنائے سہاگی گیتڑا، ہومیں ہرہوں کڈھے پیر۔ جگ جگ چلائے ریتڑا، لیکھا جانے آد آنت اخیر۔ نہ کوئی مندر دیہرا دے مسیتڑا، گھٹ گھٹ اندر وسیا پیرن پیر۔ ویکھنہارا لکھ چوراسی کوڑا ریتھڑا، امرت بخشے ساچا نیر۔ گرمکھ پنت پاپی کرے پُنتڑا، نام بستر پہنائے ساچا چیر۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ جن بھگتاں دیوے ساچی دھیر۔ جن بھگتاں دھیر دھرائیندا، ناتھ اناتھاں ہو سہائے۔ ستجگ تربتا دواپر پار کرائیندا، کلجگ اتم ویکھ وکھائے۔ چار کُنٹ نو کھنڈ پرتھمی جیو جنت سرب کُرائیندا، دوس زین رہیا بللائے۔ امرت سیر مُکھ نہ کوئی پائیندا، اگنی تہ نہ کوئی بُجھائے۔ ہر کا درس نہ کوئی وکھالدا، وید پُران شاستر سمتر انجیل قرآن کھانی بانی رہی گائے۔ نانا توڑے نہ کوئی جگت جنجال دا، لکھ چوراسی پنڈھ نہ کوئی مُکائے۔ لیکھا چکے نہ شاہ کنگال دا، ایک رنگ نہ کوئی رنگائے۔ چار ورن سُر ت نہ کوئی سمبالدا، اٹھاراں برن رہے بللائے۔ ساچے مندر نہ کوئی بہالدا، پنڈت پاندھ جگت محلے ٹل رہے کھڑکائے۔ ہر کا روپ نہ کوئی درسائے ساچے یار دا، ساچا ستھر ہیٹھ نہ کوئی وچھائے۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ہرجن ساچے آپ ملائے۔ ہرجن آپ ملائیندا، جگا جگنتر ساچی کار۔ کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا، نرگن نرائن سچی

سرکار۔ سچکھنڈ نیواسی ویس وٹائیندا، جوتی جامہ بھیو نیار۔ گھنک پُر واسی کھیل کھلائیندا، لوآن پُریاں پاوے سار۔ گُرمکھ ساچے میل
 ملائیندا، آتم آنتر کر پیار۔ ایک منتر نام درڑائیندا، نیش اکھڑ کرے وچار۔ سو پُڑکھ نرنجن دیا کھائیندا، ہنگ برہم لئے ادھار۔ دو جہاناں
 وچولا آپ اکھوائیندا، دس نہ آئے وچ سنسار۔ اپنا چولا آپ بدلائیندا، پنج تت نہ کوئی پیار۔ گُرمکھاں پردہ اوہلا آپ اٹھائیندا، لکھ چوراسی
 ستی پیر پسر۔ ہر کا بھیو کوئی نہ پائیندا، جگا جگنتر کرے ساچی کار۔ گُرمکھ ساچے ویکھ وکھائیندا، ویکھنہارا آپ نرنکار۔ جس سر اپنا
 ہتھ ٹکائیندا، اتم بیڑا کرے پار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن داتا اک ملاح، جن بھگتاں دیوے شبد صلاح، دو جا راہ
 نہ کوئی وکھائیندا۔ شبد صلاحی آپ کرتارا، لوک مات ویس وٹائیا۔ کلجگ اتم کھیل نیارا، نرگن نرویر آپ کرائیا۔ نہکلنکی لے اوتارا، عقل
 کل رُپ پرگٹائیا۔ شبد کھنڈا تیز کٹارا، برہمنڈاں آپ چمکائیا۔ بھیکھ پکھنڈا کرے پار کنارہ، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیا۔ مانس مانکھ گندہ
 پھڑ پھڑ مارے مارا، جس بھلیا بے پرواہیا۔ ایک سہاگی چھند گائے اپنی وارا، چار ورن کرے پڑھائیا۔ دئی دویتی پار کنارہ، شرع شریعت اک
 وکھائیا۔ چار ورن سوہن اک دوارا، کھتری براہمن شوڈر ویش ونڈ ونڈائیا۔ ستجگ ساچے کرے ست وبارا، ستگر سچا شہنشاہیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن لیکھا آپ مکائیا۔ ہرجن لیکھا مکاونا، پورب کرم وچار۔ آون جاون گیڑ
 کٹاونا، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ چتر گیت ڈیرہ ڈھابونا، لاڑی موٹ نہ کرے پیار۔ ایک اپنا درس دکھاونا، سوچھ سرُپی پرگٹ ہو ہر
 نرنکار۔ گُرسکھ اپنی گود بہاونا، شبد بیانے دیوے چاڑھ۔ تھر گھر ساچے آپ سہاونا، سچکھنڈ دوارا کھول کواڑ۔ اپنی جوت آپ ملاونا،
 جوتی جوت ہر نرنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ہری ہر آپے پھڑ، لیکھا جانے دھر دربار۔
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساقط نندک دُشت ڈراچار دو جہانی کرے خوار۔

★ ۹ آسو ۲۰۱۷ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ پنڈ لوپے ضلع امرتسر ★

ہرجن قیمت ہر ہر پائیندا، ہری ہر مندر ویکھ دوار۔ لکھ چوراسی مل نہ کوئی رکھائیندا، جون اجونی جائے ہار۔ گُرمکھ لیکھا لیکھ
 پائیندا، دھر درگابی کھیل کھیلنہار۔ منکھ جیو سرب کُرائیندا، جنم جوئے بازی ہار۔ گُرمکھ دوس زین بللائیندا، گر درشن نیتر پیار۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ہر جو جائے تار۔ کرتا قیمت پائیا، گن اوگن نہ کوئی جنائے۔ لکھ کروڑی مل نہ کوئی چکائیا، مانک موتی ساچے ہٹ وکائے۔ ایک کھنڈا ہتھ اٹھائیا، ساچا تولا بے پرواہے۔ لوآن پُریاں ونڈ ونڈائیا، لکھ چوراسی حصہ پائے۔ گرمکھ ساچے سجن وروں باہر کڈھائیا، نام ندھانا اک رکھائے۔ ہرجن اتول اتل تول سکے نہ کوئی رائیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ویکھے تھاون تھاپیں۔ ساچی قیمت کرتا آپے پا، اپنے ہٹ وکائیندا۔ اپنے در لئے بہا، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ سچ پانے لئے چڑھا، دو جہاناں آپ دوڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے سدا صلاحیندا۔ قیمت کرتا پائیندا، گر کرتا گہر گمبہر۔ دو جہاناں مل چکائیندا، ایتھے اوتھے چکے بھیرے۔ ساچے کنڈے آپ ثلاثیندا، چوٹی چاڑھے پھڑا خیر۔ لال انٹرا اپنے ہتھ رکھائیندا، شہنشاہ وڈ پیرن پیر۔ دوسر ہتھ نہ کوئی لگائیندا، ایکنکارا ایکارا کٹے زنجیر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ساچے بٹھے بیڑے۔ پائے قیمت ہر بھگوان، امول امل بے پرواہیا۔ در گھر وکھائے سچ نشان، سچ دوارا اک وکھائیا۔ گرمکھ بنائے چتر سجان، چاترک ترکھا آپ بھجھائیا۔ نام ندھانا دیوے گن ندھان، گرہ مندر وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچا لیکھا لیکھے پائیا۔ قیمت پائے گہر گمبہرا، گن اوگن نہ کوئی جنائیندا۔ لکھ چوراسی جھوٹھے ہٹ وکائے قیمت کسیرا، ساچا ونج نہ کوئی کرائیندا۔ گرمکھ ورلے چرن چرنوڈک بخشے ساچا امرت سیرا، سانتک ست ست کرائیندا۔ آون جاون کٹے بھیرا، واس نواسا گرہ کٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے پار کرائیندا۔ ہرجن پار کرایا، کر کرپا گن ندھان۔ گرمکھ مکھ صلاحیا، دیوے نام ندھان۔ ساچے مارگ آپے لایا، پاونہارا والی دو جہان۔ ساچا راگ اک الایا، دین دنی بھوے حیران۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلایا، پاربرہم برہم کرے پچھان۔ ساچے مندر آپ سہایا، ڈونگھی کندر نور مہان۔ ترے ترے جندر آپ تڑایا، من بندر نہ بھوے شیطان۔ اندرے اندر میل ملایا، آتم برہم بخشے سچ گیان۔ گرمکھ ساچے لئے اٹھایا، لکھ چوراسی پن چھان۔ بال نمانے گلے لگایا، دیونہارا دھر فرمان۔ ساچے پوڑے آپ چڑھایا، چڑھ چڑھ ویکھے نگہبان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ہر جو رکھے مان تان۔ مان نمانیاں آپ پرہے، آد جگاد سہایا۔ گرمکھ ساچے سجن لبھ، در گہر ساچے میل ملایا۔ امرت پیائے آتم مد، مخموری اک رکھایا۔ شبد وجائے ناد انحد، نرگن اپنی دیا کمایا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، کاگ

ہنساں میل ملایا۔ پنچ وکارا دیوے بدھ، شبد کھنڈا تیر چلایا۔ وشنوں وشنوں ویکھے جد، بنس سرینسا آپ سہایا۔ لکھ چوراسی کورٹا بہار رہی لد، آنت سیس لئے نہ کوئی اٹھایا۔ گرسکھ ستگر پورا اتم اپنے گھر لئے سد، درگاہ ساچی دھام سہایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دوس زین زین دوس لدائے لد، لاڈلے ست گر مکھ اپنی گود بہایا۔

★ ۹ آسو ۲۰۱۷ بکرمی پنڈ کاؤنکے ضلع امرت سر اوتار سنگھ دے گھر ★

سو پُرکھ زرنجن ساچے گھر، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن ایک ہر، زرنجن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ایکنکار کھولے اپنا در تھر گھر ساچا آپ ودائیندا۔ آد زرنجن دیپک دھر، جوت اُجالا نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ اباشی کرتا آپ اپنی کِریا کر، اپنی بنت آپ بنائیندا۔ سری بھگوان ساچا در سہائے آگے کھڑ، انہو اپنا روپ درسائیندا۔ پاربرہم پرہ اک اِکلا سچ محلہ زرنجن زرنجن گھاڑن گھڑ، زرویر اپنی کل ورتائیندا۔ آد جگادی سچ سنگھاسن بیٹھا چڑھ، درگاہ ساچی آپ سہائیندا۔ شاہو بھوپ راج راجان بن، تخت نواسی حکم سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ اباشی کرتا، آگم آگمڑی کھیل کھلائیندا۔ آگم آگمڑا کھیل اولا، زرنجن زراکار آپ کرائیا۔ الکھ آگوچر وسے سچ محلہ، دھر دربارا آپ سہائیا۔ آگم اتھاہ اٹل اٹلا، اوچو اوچ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ ورتائیا۔ اپنا کھیل آپ ورتائے، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیا۔ اپنی اُتیت آپ کرائے، دوسر میل نہ کوئی ملائیا۔ اپنی رت آپ سہائے، آپ اپنی مہک مہکائیا۔ اپنی وار تھت آپ جنائے، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جونی ریت بے پرواہیا۔ جونی ریت پُرکھ اکالا، گھر گھر وچ سوہیا پائیندا۔ آد جگادی دین دیالا، زرنجن زرویر سیو کمائیندا۔ جگا جگنتر کھیل زراالا جاگت جوت ڈگمگائیندا۔ آدن آنت چلے اولڑی چالا، لیکھا لیکھ نہ کوئی لکھائیندا۔ سچکھنڈ سہائے سچے دھرمسالہ، سورج چند نہ کوئی چڑھائیندا۔ دیپک جوتی ایکا بالا نورو نور ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارا ایکنکارا اک اِکلا آپ وسائیندا۔ سچکھنڈ دوار آپ وسائیندا، سو پُرکھ زرنجن وڈ وڈیائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن سوہیا پائیندا، ایکنکارا ویکھے چائیں چائیا۔ آد زرنجن

ڈگمگائیندا، ابناسی کرتا سوبھا پائیا۔ سِری بھگوان کھیل کھلائیندا، پاربرہم وجے ودھائیا۔ پُرکھ اکالا رُوپ وٹائیندا دین دِیالا بے پرواہیا۔
 دھرمسالہ اک سہائیندا، تھر گھر ساچے کُنڈا لاییا۔ اپنی دھار آپ اُچائیندا، دھار دھار وچ ٹکائیا، اپنی کار آپ کرائیندا، کرتا پُرکھ ناؤں
 اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا سوبھاوت، آپ سہائے سِری بھگونت، ساجن میت آپ اکھوائیا۔ آپے
 ساجن میت ہر نرنکار، دوسر اور نہ کھئے جنائیا۔ آپے وسے دھام نیار، مئی رکھی سوبھا پائیا۔ کرے کھیل پروردگار، بے عیب اپنی کل
 ورتائیا۔ آد آد ایکا کار، ایکنکارا آپ کھائیا۔ اپنے اندروں کڈھے دھار، جوتی دھار ناؤں دھرائیا۔ شبدا شبدا کرے پَسار، شبدا انادی ناد
 وجائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا اک سہائیا۔ در گھر ساچا ہر سہاونا، ایکا رنگ رنگائے۔ سچکھنڈ ساچے
 ڈیرہ لاونا، استھل دوارا ویکھ وکھائے۔ نرگن اپنا رنگ رنگاونا، اتر کدے نہ جائے۔ ساچا دیپک آپ جگاونا، تیل باقی نہ کھئے رکھائے۔ ساچے
 تخت سوبھا پاون، سچ سنگھاسن آپ ہنڈھائے۔ دُھر فرمانا حُکم جناونا، آپ اپنا ناؤں اُچائے۔ درگاہ ساچی ویکھ وکھاونا، چھپر چھن نہ کوئی
 چھپائے۔ نراکار نرور اجوئی ربت اپنا ناؤں پرگٹاونا، رُوپ ریکھ رنگ نہ کوئی وکھائے۔ سو پُرکھ نرنجن اپنی گت میت اپنے بتھ رکھاونا، دوسر
 ناؤں نہ کوئی جنائے۔ مہا اکتھ کتھ اپنی آپے گاونا، کتنہی کتھ نہ کوئی رائے۔ ایکنکار سمرتھ پُرکھ اپنا ناؤں دھراونا، عقل کل وڈ وڈیائے۔ آد
 نرنجن گھٹ گھٹ اپنا دیپ جگاونا، جوت اُجالا کر رُشنائے۔ سِری بھگوان ساچا رتھ چلاونا، رتھ رتھوہی دس نہ آئے۔ ابناسی کرتا ایکا وست
 جھولی پاون، نام ندھانا آپ ورتائے۔ پاربرہم نیوں نیوں سیس جھکاونا، سیس جگدیش ہر ہر رائے۔ اپنا پیسن پیس آپ کھاونا، نرگن ساچی
 سیو کھئے۔ سچ حدیث اک سُناونا، شبدا گئی ناد وجائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی کھیل اپارا کرے کرائے
 کرنیہارا، ایکنکارا اپنی دھار آپ بندھائے۔ ساچی دھار ہر کرتار، اپنی آپ بنائیا۔ آد پُرکھ پرہہ کھیل نیار، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ کھیلے
 کھیل سرب گھٹ تھائیا۔ نرگن نرگن بنے ملاح، کھیوٹ کھیٹا رُوپ وٹائیا۔ نراکار ساکار آپ اکھوا، ترے ترے میلا ایکا تھائیا۔ وشن برہما شو
 رنگ رنگا، رنگ رنگے ساچا ماہیا۔ نش اکھڑ وڈیا آپ پڑھا، آتم پرما تم دئے سمجھائیا۔ ساچا مارگ اک وکھا، لوک پرلوک برہمنڈ کھنڈ لوآن
 پُوریاں دئے وٹدائیا۔ سچ سلوک اک سُنا، دُھر دی بانی بان لگائیا۔ ایکا جوت دئے جگا، ایکا سیکھیا کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،

آپ اپنی جوت دھر، اپنی کھیل اپنے بتھ رکھائیا۔ پُرکھ اکال کھیل کھلائیندا، آد جُگادی ساچی کار۔ لکھ چوراسی گھاڑن آپ گھڑائیندا، نرگن سرگن بن گھمیار۔ کایا ماٹی پوچ پُچائیندا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش پنج تت واڑ۔ ترے گن مایا رنگ رنگائیندا، رجو طمو ستو کرے شنکار۔ نو دوارے کھول وکھائیندا، جگت واسنا بھر بھنڈار۔ آسا ترسنا نال ملائیندا، مایا ممتا کر وچار۔ کام کرو دھ لوبھ موہ ہنکار سنگ رکھائیندا، جوٹھ جھوٹھ دئے ادھار۔ تن مندر آپ کھائیندا، ڈونگی کندر کر وچار۔ من بندر آپ نچائیندا، دہ دشا مارے اڈار۔ مت متوالی آپ بھلائیندا، بڈھ بیکی کھیل نیار۔ مانس مانکھ ویکھ وکھائیندا، کر کیرپا آپ نرنکار۔ گھر گھر وچ آپ سہائیندا، گھاڑن گھڑے اپر اپار۔ چار دیوار نہ کوئی وکھائیندا، چہر چہن نہ کوئی سہار۔ ساچا مندر آپ بنائیندا، آپے ویکھ ویکھنہار۔ ٹیڈھی بنک راہ وکھائیندا، کوئی چڑھے نہ چیو گوار۔ آگے مارگ آپے لائیندا، ترینی میلا ایکا دھار۔ ساچا امرت تال بھرائیندا، سر سروور ٹھنڈا ٹھار۔ نجھر جھرنا آپ جھرائیندا، بوند سوانتی کیرپا دھار۔ بند کواڑا آپ کھلائیندا، دوئی پردہ دئے اُتار۔ آتم سیجا آپ وکھائیندا، پُرکھ ابناسی کر تیار۔ باڈی بنت نہ کوئی بنائیندا، نہ کوئی گھڑے لوہار ترکھان۔ پاوا چول نہ کوئی وکھائیندا، بنت بنائے سری بھگوان۔ سچ سنگھاسن آپ وچھائیندا، نرگن سرگن کر پروان۔ جوت نرنجن دیپ جگائیندا، آد نرنجن ہو مہربان۔ سری بھگوان حُکم سنائیندا، انحد شبد سچّی دھنکان۔ ابناسی کرتا ویکھ وکھائیندا، تیجا نیتر کھول مہان۔ آد نرنجن ڈگمگائیندا، چوٹھے پد ہونے پروان۔ ایکنکار رنگ رنگائیندا، رنگ رنگیلا نوجوان۔ ہر پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیندا، در گھر ساچے مندر آن۔ سو پُرکھ نرنجن سوہا پائیندا، آد جُگادی وڈ مہربان۔ اپنا انگ آپ کٹائیندا، پاربرہم پرہ دیوے دان۔ رسنا جہوا آپ پلائیندا، دند بتیسا گائے گان۔ بودھ آگادھا شبد جنائیندا، دھر دی بانی دھر فرمان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل سری بھگوان۔ لکھ چوراسی بھانڈا گھڑیا، ہر ہر پاربرہم سیو کھائیا۔ نرگن نرگن وشنو پھڑیا، گھر گھر سیوا اک وکھائیا۔ پُرکھ ابناسی آد جُگادی برہم برہماد آپے پھریا، دھرت دھول آکاش پرکاش آپ کرائیا۔ اجوئی ربت کدے نہ ڈریا، آد جُگاد کدے نہ مریا، جُگ اپنی دھار بندھائیا۔ لکھ چوراسی بوٹا کیرپا ہریا، کرے کھیل نرائن نریا، ساچے پوڑے آپے چڑھیا، ساچا مندر آپ سہائیا۔ ساچا ناد ایکا پھڑیا، لیکھا جانے سیس دھڑیا، جگت جگدیش وڈی وڈیائیا۔ اپنا اکھڑ ایکا پڑھیا، چوڈاں وڈیا دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کھیلے کھیل

بے پروا بیا۔ لکھ چوڑاسی تھاپن تھاپ، تھر گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ ابناسی کرتا پت پریشور بنیا مائی باپ، پتا پوت ویکھ وکھائیندا۔ آپے
 جانے اپنا آپ، اپنی رچن آپ رچائیندا۔ ساچے مندر ساچے اندر ہر جو ہر ہر ویکھے اپنا وڈ پرتاپ، پر م آتم سوہیا پائیندا۔ آد جگاد نہ جائے
 وناس، ابناسی کرتا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ لکھ چوڑاسی گھٹ گھٹ مندر رکھے واس، واس نواسا، آپ ہو جائیندا۔ لیکھا جانے ساس گراس،
 دس دس ماس کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ رنگ رنگے ہر چلؤل، رسنا جہوا
 گن نہ کئے گائیا۔ اپنی مہا نہ جائے بھول، اکتھ کتھا پرہہ آپ سنائیا۔ آپے ہتھ پھڑے ترسؤل، ترے گن مایا بندھن ویکھے تھائوں تھائیا۔ آپے آد
 جگاد چکائے اپنا مؤل، جگ جگ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ونڈنہارا ساچی ونڈ، کھیلے کھیل ہر برہمنڈ،
 اُتہج سینج جیرج انڈ چارے کھانی آپ اُپائیا۔ چوتھے گھر کھول کواڑ، برہما وشن شو ترے ترے سیوا لائیندا۔ چوتھا بنیا مائی باپ، چارے
 جگ ویکھ وکھائیندا۔ کرے کرائے وڈ پرتاپ، چارے بانی آپ لائیندا۔ بھیو کھلائے اپنا آپ، چارے وید آپے گائیندا۔ آپے دیونہارا دات، چار
 ورن آپ ترائیندا۔ کرے کھیل الکھنا الاکھ، چارے جگ ویکھ وکھائیندا۔ جگا جگنتر دیوے ساچی بھاکھ، اپنا منتر آپ درڑائیندا۔ اپنے
 اندروں آپے کاڈھ، اپنا ناد آپ وجائیندا۔ آپے وجاونہارا ساز، آپے لکھ چوڑاسی ویکھ وکھائیندا۔ آپے گھر گھر رچیا کاج، آپے در در مندر
 سوہیا پائیندا۔ آپے شبداگمی مارے واج، آپے حُکمی حُکم چلائیندا۔ آپے دو جہاناں کرے سچا راج، آپے ساچی سرن اک تکائیندا۔ آپے
 رکھنہارا لاج، آپے لکھ چوڑاسی بھانڈے گھڑ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جگ رچنا ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوڑاسی
 کھیل اپارا، ہر نرنکارا آپ کرائیا۔ مانس مٹکھ کر اُجیارا، ایکا ایک دئے وڈیائیا۔ ایکا نام شبدا دھارا، سچ سچ کرے پڑھائیا۔ ایکا گر لے
 اوتارا، رُپ انوپ اک درسائیا۔ ایکا ورتے سچ ورتارا، ساتنک ست ست سمائیا۔ ایکا کرے مات پسارا، ایکا ویکھے ویکھن آئیا۔ ایکا شبدا
 بول جیکارا، ایکا اپنا ناؤں سنائیا۔ ایکا کھولے بند کواڑا، ایکا مندر سوہیا پائیا۔ ایکا راج جوگ سکدارا، شہنشاہ اک اکھوائیا۔ ایکا ورتے
 ست ورتارا، ساچی سیکھیا اک سمجھائیا۔ ایکا ورتے نام بھنڈارا، اتوٹ اٹٹ اک رکھائیا۔ ایکا کاغد قلم لکھنہارا، ایکا چارے ویدا رہیا سنائیا۔
 ایکا برہما وشن شو اُجیارا، ساچی سیوا اک کھائیا۔ ایکا اندر ایکا گپت ایکا ظاہرا، ایکا باہر رُپ پرگٹائیا۔ ایکا حُکم اک ورتارا، دیونہارا اک

بو جائیا۔ ایک نیوں نیوں کرے نمسکارا، ایک ایک سیس جھکائی۔ ایک لکھ چوراسی کر پسارا، آد آنت ویکھ وکھائی۔ ایک چار جگ وندے
 وچ سنسارا، ستجگ تریتا دواپر اپنی وند وندائی۔ ایک جگ جگ لئے اوتارا، بل باؤن بھیکھ دھرائیا۔ ایک کرے کرائے ساچی کارا، قدرت قادر
 ویکھ وکھائی۔ ایک کوٹے بولے نعرہ، ایک رام نام کرے پڑھائی۔ ایک چلہ ایک تیر ایک پھڑے سچا سکدارا، شاہ سلطانا اک اکھوائیا۔ ایک توڑے
 گڑھ ہنکارا، ایک نون سو اکھڑ کرے پڑھائی۔ ایک رنگ رلیاں مانے وچ سنسارا، مکند منوبر لکھی نرائن اک اکھوائیا۔ ایک رتھ رتھوہی بنے
 گرو گرو گرو، گرہ اپنا پندھ مکائی۔ ایک وید پُراناں بنے لیکھارا، اٹھ دس اپنا گن جنائی۔ ایک سب توں وسے باہرا، سچکھنڈ بیٹھا سیج
 سہائی۔ ایک نور ہو اُجیارا، نورو نور کرے رُشنائی۔ ایک مقامے حق ہویا خبردارا، ایک خالق خلق ویکھ وکھائی۔ ایک اُچی کوک کرے پُکارا،
 آنالھق حق سُنائی۔ ایک عیسیٰ موسیٰ بنے سہارا، ایک شاہ سلطان وڈی وڈیائی۔ ایک لیکھا جانے محمدی یارا، چار یاری کرے گُرمائی۔ ایک
 انجیل قرآنا دئے ادھارا، تیس بنیسا ایک گائی۔ ایک اللہ رانی کرے پیارا، محمد اچھیا اک پرنائیا۔ ایک ویکھے سچ دربارا، سچکھنڈ دوارا سوہیا
 پائی۔ ایک نرگن جوت کر اُجیارا، پنج ت ویکھ وکھائی۔ ایک پنج ت بولے سچ جیکارا، ساچا شبدی ناد و جائیا۔ ایک گر اک اوتارا، ایک
 نانک ناؤں دھرائیا۔ ایک نام ست ورتارا، ست ستوادی اک اکھوائیا۔ ایک چار ورن بہائے سچ دوارا، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ وند وندائی۔
 ایک جوتی دس اوتارا، ست ڈلارا ایک جائیا۔ ایک کلگی توڑا سیس دستارا، ساچا گھوڑا اک دوڑائی۔ ایک کھنڈا تیز کٹارا، چند پرچنڈ اک
 چمکائی۔ ایک امرت بخشے ٹھنڈی ٹھارا، ایک امرت جام پیائی۔ ایک اوچاں نیچاں راؤ رنکاں کرے پار کنارہ، ایک شاہ سلطانا دئے وڈیائی۔ ایک
 ایک اکھڑ کرے وچارا، ایک پینتیس اکھڑ پڑھائی۔ ایک روپ باؤن روپ بنے دھارا، باؤن اپنا ویس وٹائی۔ ایک لوک مات منگے بن بھکارا، پُرکھ
 ابناشی آگے جھولی ڈھپیا۔ ایک ستجگ کرے پار کنارہ، ایک تریتا پندھ مکائی۔ ایک دواپر کرے خوارا، ایک کلجگ ویکھ وکھائی۔ ایک اتم
 نہکنک لئے اوتارا، گر پیر اوتار دین گواہیا۔ شاستر سمتر بن لیکھارا، اُچی کوک گیا سُنائی۔ سرشٹ سبائی پاوے سارا، اک اکلا ساچا
 ماہیا۔ سمبل نگر وسائے دھام نیارا، اُچ محلہ ڈیرہ لائی۔ شبدا نادی ناد بولے اک جیکارا، چار بانی بھیو نہ رائیا۔ چھٹی راگاں وسے باہرا، راگ
 راگنی رہے کُرائیا۔ کاغد قلم نہ لیکھنہارا، ست سمندر رووے مس شاہیا۔ قلم نہ لیکھ اٹھاراں بہار بناسپت وچ سنسارا، پرہ وڈا وڈ وڈیائی۔

کلجگ کرے پار کنارہ، تھر گھر کھئے رہن نہ پائیا۔ وشنوں آیا چل دوارا، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیا۔ برہما نیترووے زارو زارا، گریازاری
 اک وکھائیا۔ شنکر منگے منگ اک دوارا، پُرکھ ابناشی دیا کمائیا۔ ترے گن تیرا تورتا، پاربرہم سچی سرنائیا۔ لکھ چوراسی بھانڈا گھڑیا
 اپرا پارا، ویکھنہارا تھائوں تھائیا۔ کلجگ اتم کوڑ پَسارا، کوڑی رین اندھیری چھائیا۔ ساچا نام نہ کوئی اُجیارا، دھواں دھار سرب لوکائیا۔ کسے
 ہتھ نہ آئے رام پیارا، کاہنا کرشنا ساچی سخی نہ انگ لگائیا۔ عیسیٰ موسیٰ ملیا نہ پروردگارا، مُلا شیخ مسائق دین دُہائیا۔ کائنات بنیا جھوٹھ
 اکھاڑا، عزرائیل جبرائیل اسرافیل میکائیل ویکھ تھائوں تھائیا۔ نانک نرگن ملیا نہ دُھر دربارا، کلجگ جیو مانس جنم رہے گوائیا۔ گر گوہند
 امرت جام پیائے نہ ٹھنڈی ٹھارا، نیلے والا نہ سیو کمائیا۔ گھر گھر در در ہوئے وپھچارا، نار دُہاگن سرشٹ سبائیا۔ پُرکھ اکال ملیا نہ کنت پیارا،
 ساچی سیج نہ کھئے سہائیا۔ دھرت دھول رووے زارو زارا، پُرکھ ابناشی آگے اپنا سیس جھکائیا۔ کھلڑے کیس کرے پکارا، مہنڈی سہاگ نہ
 کوئی گندائیا۔ کلجگ آئی اتم وارا، مات پت سیج ہنڈھائیا۔ بھینا بھینا نہ کوئی پیارا، ساچا سئیا نار نہ کوئی سہائیا۔ ہر کا ناؤں نہ کسے وچارا،
 رسنا جہوا جگت پڑھائیا۔ گرھ توڑے نہ کوئی ہنکارا، ہر کے پوڑے نہ کوئی چڑھائیا۔ من مت رنگ رلیاں مانے وچ سنسارا، گرت بیتھی
 مٹھ چھپائیا۔ ورنان برناں جگت اکھاڑا، ساچی سرن نہ کوئی رکھائیا۔ کلجگ اگنی تتی ہاڑا، جیواں جنتان رہی جلائییا۔ پنج وکارا لگا چکر
 گارا، دُرمت میل نہ کوئی دھوائیا۔ ساچا ملیا نہ کوئی دربارا، دویتی پردہ نہ کوئی اٹھائیا۔ ہر کا روپ کسے دس نہ آئے وچ سنسارا، مندر مسجد
 مٹھ گرو دوار چار دواری بیتھے راہ تکائیا۔ نرگن نروہر نراکار، آد جگاد سدا سد وسیا پنج تت کایا منارا، گھر گھر وچ سیج ہنڈھائیا۔ گرمکھ
 ساچے لئے اُبھارا، جس جن اپنی دیا کمائیا۔ میل ملائے دُھر دربارا، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نہکنک نرائن نر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا گرمکھان رکھے اتم ذاتا، ورن برن نہ کوئی رکھائیا۔ ورن برن پرہہ ناتا توڑ، ایک سرن جنائیندا۔ شبدا
 اگنی چاڑھے گھوڑ، سرت سوانی آپ بھائیندا۔ لگی پریتی نبھے توڑ، آدھ وچکار نہ کوئی ٹھائیندا۔ جگ جگ گر پورے نوں گرسکھان دی سدا
 لوڑ، بن گرسکھان ستگر نہ کوئی اکھوائیندا۔ دو جہاناں پنڈھ مٹھائے دوڑ دوڑ، اک اکل پھیرا پائیندا۔ جن بھگتاں بُجھائے لگی اوڑ، امرت میگھ
 آپ برسائیندا۔ کلجگ لکھ چوراسی بوٹا پھل ویکھے مٹھا کوڑ، رس رسیا اپنا رس اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، جوت اُجالا ہر گویالا، دین دیا لا چرن رکھائے کال مہاکالا، گرمکھاں وکھائے سچی دھرمسالہ، در گھر ساچا اک سہائیندا۔ در گھر اک سہنجنا، ہر ستگر آپ سہائے۔ کیرپا کرے درد دکھ بھہ بھنجنا، گرسکھ بھو ساگر پار ترائے۔ نیتر پائے نام انجنا، اگیان اندھیر مٹائے۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مچنا، جو جن سرنائی آئے۔ آد آنت ستگر پورے پردہ کجنا، کاچا گر جگت ہٹ وکائے۔ گھر گھر ہر ہر تال وچنا، پُرکھ اکال آپ وچائے۔ جو گھڑیا سو بھجنا، تھر کوئی رہن نہ پائے۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں جگت مندر سب نے تچنا، کال ڈورؤ رہیا وچائے۔ گرسکھ اٹھ پیارے سچنا، پاربرہم ستگر پورا آپ اٹھائے۔ بن ہر پردہ کیسے نہ کجنا، خالی ہتھ سرشٹ سبائی رہیا وکھائے۔ گرسکھ گرمکھ گر چرن دوارے بہ بہ سچنا، مٹمکھاں رائے دھرم دئے سزائے۔ کنبھی نرک پھڑ پھڑ کسنا، اگنی تے آپ جلائے۔ آگے ہو کیسے نہ پچھنا، ناتا تھے مات پت بھائی بھین ساک سین نہ کوئی چھڈائے۔ کلجگ اتم گرسکھ کیسے نہ رُسنا، کلجگ روسا رہیا وکھائے۔ جھوٹا راج جگ چوں کھسنا، سیس تاج نہ کوئی بکائے۔ نو کھنڈ پرتھی لکھ چوراسی اندر وڑ کیسے نہ لکنا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگی کندر ہر ہر پھیری پائے۔ نرگن نرورہیہ سنکھ شیر ایکا بکنا، کلجگ جھل رہی کُرائے۔ اٹھسٹھ تیرتھ پانی سُکنا، جمن سُرستی گنگا گوداوری کوئی نہ نپائے۔ چار ویدان پینڈا مکنا، وید اتھرن رہیا کُرائے۔ پُران اٹھاراں بھار کیسے نہ چکنا، وید ویاس رہیا سمجھائے۔ انجیل قرآناں اتم لکنا، کالا سوسا نہ کوئی رنگائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، شاہ پاتشاہ بے پرواہ ایکنکارا آد جگاد سہائے۔

★ ۱۰ آسُو ۲۰۱۷ بکرمی نرائن سنگھ دے گرہ پنڈ گمان پُرا، ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن کھیل نیارا، آد جگادی آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل نیارا، نرگن نرورہیہ نہ آئیندا۔ ایکنکارا اگم اتھاہ وسے اُچ منارا، محل اٹل سوہیا پائیندا۔ آد نرنجن جوت اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ اباشی کرتا ساچا گھر سوہے سچا سکدارا، شاہو بھوپ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سیری بھگوان ورتے ورتارا، حکمی حکم آپ سُنائیندا۔ پاربرہم بنے در دربانا سچ دربارا، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیندا۔ سچکھنڈ کھولے سچ کواڑا، سچ اکھاڑا ایکا لائیندا۔ تھر گھر چلائے اپنی دھارا، دھار دھار وچ اُچائیندا۔ آپ اپنا کر پیارا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ لیکھا

جانے ناری کنت بہتارا، سیج سہنجی آپ بندھائیندا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے عیب پروردگار، نوری جلوہ نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست ستوادی اپنا ناؤں رکھائیندا۔ ست ستوادی اک اکلّا، ایک رنگ سمائیا۔ سچکھنڈ وسائے سچ محلہ، سچ بیٹھا جوت جگائیا۔ تھر گھر ساچا آپے ملا، آپ اپنے بھگت دئے وڈیائیا۔ آپ اپنی جوتی آپے رلا، نرگن نرگن وچ سمائیا۔ اپنا پھڑیا آپے پلا، آپ اپنا سنگ نبھائیا۔ اپنا سندیش نر نریش آپے گھلا، حکمی حکم آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت سری بھگوت، اپنی دھار آپ چلائییا۔ اپنی دھار ہر نرنکار، آد پُرکھ آپ چلائییندا۔ سچکھنڈ وسے ساچے دھام نیار، تھر گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ کملاپاتی میت مُرارا، دیا باقی اک رکھائیندا۔ ساچا ساقی بن ورتارا، اپنا جام اپنے ہتھ پیاائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارے بیٹھا وڑ، چہر چہن نہ کوئی چھہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سچ سنگھاسن، ایکنکارا آپ سہائیندا۔ اک اکلّا پُرکھ ابناشن، نرگن نرگن سوہیا پائیا۔ آپے سیوک داسی داسن، شاہو بھوپ آپ ہو جائیا۔ آپے پاوے اپنی راسن، اپنی کھیل آپ کھلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارا سوہاوت، ایک بیٹھا سری بھگوت، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیا۔ نہ کوئی سنگ نہ کوئی ساتھ، اک اکلّا کھیل کھلائییندا۔ اک اکلّا پُرکھ سمراتھا، سمرتھ پُرکھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ایک جانے اپنی گاتھا، ایشٹ دیو آپ منائیندا۔ آپے ورتے ورتائے اپنی وست، دیونہارا آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر بھیو ابھیدا اچھل اچھیدا اپنا آپ کھلائییندا۔ سچکھنڈ دوار سہاونا، پُرکھ اکال آپ سہائیا۔ مورت اکال ڈگمگاونا، ہر نرور وڈی وڈیائیا۔ اجونی ریت روپ وٹاونا، انہو پرکاش سمائیا۔ شاہ سلطان آپ اکھواونا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ ساچا تخت آپ بندھاونا، تخت نواسی بے پرواہیا۔ دھرم دوارا اک وساونا، تھر گھر کواڑ کھلائییا۔ گھر گھر وچ مندر بناونا، چار دیوار نہ کوئی وکھائیا۔ سورج چن نہ کوئی چڑھاونا، منڈل منڈپ نہ کوئی وڈیائیا۔ اک اکلّا ڈگمگاونا، نر نرائن بے پرواہیا۔ سچ محلہ سوہیا پاونا، آد جگاد رہے رُشنائیا۔ ساچا میل میل ملاونا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ دامنگیر دامن پھڑاونا، ہر دامن دس کیسے نہ آئیا۔ اپنا ضامن آپ کراونا، نرگن نرگن دئے گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ابناشی کرتا، اپنی دھار آپ بندھائیا۔ ساچی دھار ہر کرتار، آد پُرکھ بناائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو تیار،

ہر پُرکھ زرنجن ویکھ وکھائیندا۔ ایکنکارا میت مُرار، آد زرنجن سنگ نیہائیندا۔ ابناشی کرتا بول جیکار، اپنا ناؤں آپ پرگٹائیندا۔ سِری بھگوان
 سانجھا یار، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ پاربرہم پرہہ بنے بھکھار، اپنی بھچھیا منگ منگائیندا۔ شبد وچولا نراکار، زرنجن اپنی ونڈ ونڈائیندا۔
 لیکھا جانے دُھر دربار، دُھر دھام اپنی کھیل کھلائیندا۔ آپے ناری کنت بن بہتار، ساچی سیج آپ ہنڈھائیندا۔ آپے سٹ ڈلارا کر تیار،
 شبدی شبد اُچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنی رچن رچائیندا۔ مات پت سٹ کھیل اپارا، پُرکھ ابناشی آپ
 کرائیندا۔ زرنجن اندروں زرنجن آیا بابرا، زرنجن اپنے انگ اٹھائیندا۔ زرنجن راج زرنجن سکدارا، زرنجن بھوپ ست سرُپ اکھوائیندا۔ زرنجن بھکھارا
 زرنجن کرے نمسکارا، زرنجن در گھر الکھ جگائیندا۔ زرنجن ورتے ورتارا، زرنجن ویکھے ویکھنہارا، زرنجن اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن زرنجن کرے پیارا۔ زرنجن پیار شبد سٹ، سچکھنڈ وچی ودھائیا۔ کِرپا کر ابناشی اُچت، اپنا رُپ آپ
 دھرائیا۔ آپ سہائے اپنی زت، زت زٹری ویکھ وکھائیا۔ تھر گھر اُپایا ساچا کوٹ، ہر کنت وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کِرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ شبد سٹ اُپایا، کر کِرپا گن ندھان۔ سچکھنڈ دوارا آپ وسایا، ہتھ پھڑایا دُھر نشان۔ ست رنگ آپ
 رنگایا، رنگنہار سِری بھگوان۔ رُپ رنگ ریکھ نہ کیسے جنایا، کرے ویس والی دو جہان۔ سچ سندیش اک سنایا، آد آد دُھر فرمان۔ اپنا
 حُکم آپ ورتایا، اک رکھائے ساچی آن۔ چرن دھیان اک جنایا، ایکا دیوے ساچا دان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی
 دھار آپ بندھایا۔ ساچی دھار ست رنگ، ست ستواد آپ بندھائیا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ دوسر در نہ منگے
 منگ، گھر ساچے سوہا پائیا۔ آد جگاد نہ بیوئے بھنگ، ساچی ڈوری ایکا پائیا۔ نام ندھانا پایا تند، اپنی ہتھیں سیو کھائیا۔ ست سہاگی گایا
 چھند، ست ستوادی آپ اُچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ست ست دیوے اک وڈیائیا۔ ست رنگ نشانہ ست گھر،
 ست ست آپ سہایا۔ شبد سٹ دتا ور، ایکا رُپ درسایا۔ آد جگاد ویکھے کھڑ، مدھ اپنا ناؤں دھرایا۔ سچکھنڈ دوارا قلعہ گڑھ، پاربرہم
 پرہہ آپ سہایا۔ کھئے نہ سکے اندر وڑ، در دروازہ بند رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست رنگ لیکھا آپ جنایا۔
 ست رنگ ست گن، ست ست آپ جنائیا۔ شبد ڈلارے پکار سن، تیرا بیوئے سہائیا۔ اگم اگمی وجے دُھن، تریا راگ اک وڈیائیا۔ ہر کا

بھیو جانے کون، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا رنگ دئے سہائیا۔ ایکا رنگ لال گُلالا، نرگن اپنا آپ
 اپایا۔ سچ لاری بنیا سچکھنڈ سچی دھرمسالہ، دوسر دھار نہ کوئی جنایا۔ کرے کھیل پُرکھ اکالا، عقل کل اپنی آپ ورتایا۔ اپنا مارگ ویکھ
 سُکھالا، اپنا پاندھی آپے پندھ مُکایا۔ آپے چلے اولڑی چالا، چال نرالی اک رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، در گھر ساچا
 رہیا سہایا۔ در گھر ساچا کھیل اپارا، ہر جو ہر مندر آپ کرائیا۔ کنچن روپ ہو نیارا، نرویر وڈی وڈیائیا۔ اپنا دیوے آپ سہارا، سگلا
 سنگ آپ نیہائیا۔ آپے جانے آر پار کنارہ، دو جہاناں کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ست ستواد وڈی وڈیائیا۔
 ست ستوادے پرواہ، بے عیب پروردگار اکھوائیندا۔ سوہا ویس ایکا رنگ رنگا، رنگ رنگیلا خوشی منائیندا۔ در دروازہ بند کھُلا، اپنا
 بنک آپ سہائیندا۔ اپنے مندر سوہا پا، اپنا گن آپ جنائیندا۔ آد جگاد بنیا رہے بے پرواہ، نرہو بھہ نہ کوئی جنائیندا۔ آپے ہوئے شہنشاہ، شاہ
 پاتشاہ سلطان آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنی کھیل کھلاییندا۔ ساچی کھیل ساچی دھار، سچ سچ
 آپ چلائیآ۔ ایکا رنگ کر پیار، ایکا شبد وڈی وڈیائیا۔ سارنگ سارنگ نہ کوئی ستار، تار ستار نہ کوئی ہلائیآ۔ آپے اندر آپے باہر، گیت
 ظاہر ویس وٹایا۔ چٹی دھار کر پیار، ہر نرکار اگم اپار بودھ اگادھ کرے پڑھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ
 اناشی کرتا، اپنا بھیو آپ کھلایا۔ ساچا بھیو چھیل چھیلا، اپنا آپ جنایا۔ آپ شبد سرُپی رنگ رنگائے پیلا، بیت یتیمبر آپ سہائیا۔ آپے
 سچکھنڈ نواسی اپنا بنائے اک قبیلہ، اپنا بنس آپ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچے سوہا پائیا۔ در گھر
 ساچا اک اکیلا، ایکا ایک سہائیندا۔ آپے وسے دھام نویلا، در دوارا آپ کھلاییندا۔ آپے رنگ روپ رنگائے اپنا نیلا، شبد شبدی گن
 وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ اپنا بندھن آپے پا، آپے کھیل کھلاییندا۔ سچکھنڈ دوارا آپ
 وسا، آپے جوت جگائیندا۔ آپے نرگن بنے ملاح، اپنا بیڑا آپ چلائییندا۔ آپ اُچائے اپنا ناں، ناؤں نرکارا آپ اکھوائیندا۔ اپنا شبد آپ اُچا،
 اپنی دُھن آپ لائیندا۔ اپنا گیت آپے گا، آپے گوبند خوشی منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا رنگ آپ رنگا، کالی
 دھار پار کرائیندا۔ ست ستواد ساچی دھار، شبدی شبد گُرمائیا۔ نرگن کرے سچ وبار، تخت نواسی سچا شہنشاہیا۔ ست دُلارا کِریا

خبردار، شبد اگئی آپ جگائیا۔ ور دتا ایک وار، اتوٹ اٹت بھنڈار ورتائیا۔ ساچا حکم سچّی سرکار، در گھر ساچے رہیا سنائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں لینا اُسار، تیری سیوا اک سمجھائیا۔ وشن برہما شو کر تیار، ترے گن وٹن اک وٹدائیا۔ ایک جوت نرکار، نرگن نرویر اپنے وچ رکھائیا۔ شبد سٹ تیری دھار، اپنے پیار وچ سمائیا۔ آپا دیوے آپے وار، آپ اپنی وٹ وٹدائیا۔ لیکھا کرے دُھر دربار، لیکھنہار اک اکھوائیا۔ ایک شبد شبد ورتار، شبد بھنڈارا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد شبد وڈیائیا۔ شبد وڈیائی ہر نرکار، رُوپ رنگ ریکھ نہ کوئی جنایا۔ اُچے دُھن اگئی دھار، تال تلوارا آپ وجایا۔ سُنے سُنائے سُننیہار، پُرکھ اکال کھیل کھلایا۔ کرنی کرتا کرے اپر اپار، پاربرہم بھیو نہ رایا۔ درگاہ ساچی ہو تیار، آپ اپنا بنک کھلایا۔ برہما وشن شو دے ہلار، شبد ہلارا اک جنایا۔ ایک حکم سچا ورتار، دُھر فرمانا آپ سنایا۔ لکھ چوراسی کر تیار، پنج تت ساچی وست ہتھ پھڑایا۔ گھڑے گھڑائے گھڑنیہار، سچ گھمیارا ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا شبد اک صلاحیا۔ آد شبد ہر نرکار، اپنا آپ اُچائیندا۔ شبد شبدی کر پُسار، شبد شبدی ویکھ وکھائیندا۔ شبد نرگن نرکار، شبد سرگن رُوپ وٹائیندا۔ شبد پنج تت کرے آکار، اپ تیج وکے پرتھی آکاش میل ملائیندا۔ شبد وٹ کرے سنسار، من مت بڈھ اپنی انس بنائیندا۔ شبد بنے لیکھ لیکھار، دُھر دا لیکھا آپ جنائیندا۔ شبد گن جانے مکھ چار، چارے ویدان مکھ صلاحیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اکھڑ شبد پڑھائیندا۔ ایک اکھڑ شبد نرالا، لیکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ آپ اُچائے پُرکھ اکالا، اپنا مندر آپ رکھایا۔ آپے ہوئے دین دیالا، دیاندھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو ایک اپنا ناؤں درڑایا۔ ایک اپنا ناؤں درڑائے، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلایے، شبدی گر اک صلاحیا۔ لکھ چوراسی گھاڑن آپ گھڑائے، گھٹ گھٹ اپنی جوت کرے رُشنائیا۔ در در دیوے رزق سبائے، وشنوں بنسی بھل نہ جائیا۔ پاربرہم پرہ رُوپ پرگٹائے، جوتی جوت رُشنائیا۔ شنکر لیکھا رہے نہ رائے، لیکھا اپنے لیکھے پائیا۔ بنے وچولا بے پرواہے، اپنی سیوا آپ کھائیا۔ ساچا تولا اک اکھوائے، نام کھنڈا ہتھ اُٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل ہر گھٹ تھائیا۔ ساچا کنڈا ہتھ اُٹھایا، نرگن اپنی جوت جگا۔ برہما وشن شو آپ سنایا، ایک اکھڑ نام پڑھا۔ شبد وچولا وچ رکھایا، گھر گھر گیا سما۔ آوندا جاندا دِس نہ آیا، اپنی بیٹھا نظر چھپا۔

چار وید رہے جس گایا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبدی کھیل کھلا۔ ہرِ شبد کھیل
 کھلائیندا، لوک مات ساچی کار۔ لکھ چوراسی بنت بنائیندا، کایا مندر کر تیار۔ گھر گھر وچ آپ سہائیندا، لیکھا جانے ڈونگھی غار۔ نو
 دوارے جگت وکھائیندا، جگت واسنا بھر بھنڈار۔ اپنا مارگ آپے لائیندا، آپے ویکھنہار۔ ڈونگھی بھوری آپ سہائیندا، کایا کوری ہو تیار۔
 آتم سیجا سوہیا پائیندا، برہم رُپ سچی سرکار۔ سچ سنگھاسن اک وچھائیندا، آپ آپے کرے پیار۔ امرت جل اک بھرائیندا، نجھر جھرنا
 ٹھنڈا ٹھار۔ ساچا شبد وچ ٹکائیندا، آد پُرکھ پرہ کرپا دھار۔ اپنی ہتھیں کُنڈا لائیندا، نہ کوئی کھولے بند کواڑ۔ بجر کپائی آگے ٹکائیندا، کرے
 کرے ساچی کار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد ورتے ورتار۔ شبد ورتار ورتایا، کر کرپا گن ندھان۔ برہما وشن شو
 سیو کھایا، ترے گن دیا ایکا دان۔ ایکا میل میل ملایا، ناتا جڑیا دو جہان۔ ساچا سٹیا آپ اکھویا، سوچھ سرُپی نوجوان۔ جگت نٹیا آپ
 چلایا، لکھ چوراسی کر پردھان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا دُھر فرمان۔ دُھر فرمانا ہر جنائیندا، وشنوں سُن کر
 دھیان۔ برہما تیری جاگ کھلائیندا، کرے کھیل سری بھگوان۔ شنکر تیرا رنگ رنگائیندا، آپے ہوئے جانی جان۔ لکھ چوراسی ویکھ
 وکھائیندا، اک اکلّا سری بھگوان۔ چارے جگ وند وندائیندا، چارے بانی کر پردھان۔ چارے کھانی کھیل کھلائیندا، شبد بانی ہو مہربان۔
 داتا دانی دان جھولی پائیندا، کرپا کرے ہر مہربان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، شبد شبدی اک
 سمجھائیندا۔ سچ شبد ہر سیو کما، کرتا اپنی کھیل کھلائیا۔ گر پیر اوتار لے ناؤں دھرا، بھگت بھگونت کرے کڑمائیا۔ سنتن گلے لے لگا،
 سچ دوارا اک سمجھائیا۔ گُرمکھ گر گر لے اٹھا، آپ اپنا میل ملائیا۔ گُرسکھ سکھیا دے سمجھا، ساچی سکھیا کرے پڑھائیا۔ اک اکلّا اپنا ناؤں
 چیا، آپے قیمت لے پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چارے جگ وند وندائیا۔ چار جگ ہر وند وندایا، بھو ابھیدا بھو
 چھائیندا۔ لوک مات راہ چلایا، چوڈاں لوک ویکھ وکھائیندا۔ ایکا اکھڑ جگت سلوک دے پڑھایا، دوسر ڈھول نہ کوئی وجائیندا۔ ایکا منتر
 دے درڑایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا اپنے وچ رکھائیندا۔ ستجگ کھیل اپر اپار، شبد دھار نہ کوئی چلائیا۔
 چار وید کرن پکار، اچی کوک کوک سُنائیا۔ پاربرہم پرہ کرے پَسار، لیکھا جانے تھاؤں تھائیا۔ بھگت بھگونت لے ادھار، نت نوت رُپ

پرگٹایا۔ دس اٹھ جائے پار کنار، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بودھ آگادھ نہ کوئی دکھایا۔ ستجگ
 اترے پار کنار، ترنتے وجے ودھایا۔ دوئے دوئے اکھر کر اُجیارا، رام رام وڈیایا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکارا، تیر کمانا ہتھ اٹھایا۔ ہر کا شبد نہ کوئی
 اُچارا، رسنا جہوا بند کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد کھیل کھلایا۔ تیرتا ہر ہر کھیل کھلایا، دوپر ویس
 وٹائیندا۔ کابنا کرشنا ناؤں رکھایا، مُکند منوہر لکھی نرائن اپنا روپ پرگٹائیندا۔ اٹھ دس لیکھا گیا گنایا، اپنا ناؤں مُکھ رکھائیندا۔ نرگن اپنے
 وچ چھپایا، تتوت نہ کوئی رکھائیندا۔ گیتا گیان اک درڑایا، جگت واسنا سرب چکائیندا۔ ہر کا شبد بھیو نہ رایا، جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ دوپر اُتریا پار کنار، کلجگ ویس وٹایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیارا، اپنی کل آپ ورتایا۔ نرگن
 لگائے اپنا نعرہ، سرگن کرے پڑھایا۔ ونڈے ونڈے وچ سنسارا، حُکمی حُکم آپ سُنایا۔ تیس بتیسا ساچی دھارا، شرع شریعت ویکھ دکھایا۔
 حق مقامے ایک یارا، حق حقیقت دئے گواہیا۔ ایک اُمت کرے تیارا، نبی رسول نام رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد
 جگاد شبد برہماد، برہم اپنا ویس وٹایا۔ ہر شبد ویس وٹندڑا، جگا جگنتر ساچی کار۔ کایا چولا آپ بڈھندڑا، پنج تت کرے پیار۔ اپنا
 کھیل آپ کھندڑا، کھیلنہارا اکم اپار۔ برہم پاربرہم میل ملندڑا، نرگن نرگن دئے آدھار۔ سچکھنڈ دوارا اک سہندڑا، سوہاؤنت سچی سرکار۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپے لئے وچار۔ اپنا لیکھا آپ وچاریا، کر کرپا گن ندھان۔ پنج تت ہئے اُجیاریا، نانک
 نام نام پردھان۔ ساچا مندر اک سہا رہیا، ساڈھے تن ہتھ جگت مکان۔ محل اٹل ڈیرہ لا رہیا، جودھا سوربیر بلی بلوان۔ اپنا حُکم آپ جنا
 لیا، اُچے دیوے دھر فرمان۔ سچکھنڈ دوارے آپ سدا لیا، نرگن نرگن کر پروان۔ ستجگ ساچا رنگ آپ رنگا لیا، رنگ رنگے گن ندھان۔
 سو پُرکھ نرنجن ویکھ دکھا لیا، ہر پُرکھ نرنجن کرے پچھان۔ ایکنکارا نین کھلا لیا، آد نرنجن نور کرے مہان۔ سری بھگوان گن گا رہیا،
 ابناشی کرتا گائے ایک گان۔ پاربرہم پرہ سگن منا لیا، درگھر ساچے ہئے پروان۔ نانک نرگن ویکھ دکھا لیا، میل ملاوا دو جہان۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوار ہر نرنکار، اپنی کرے آپ پچھان۔ نانک ہر ہر ایک ایک، دوسر رنگ نہ کوئی رنگایا۔ آد
 جگادی لکھنہارا لیکھ، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ نرگن سرگن دھارے بھیکھ، پُرکھ اکال بے پرواہیا۔ کلجگ اتم لئے ویکھ، سرشٹ سبائی پھیرا

پائیا۔ ساچا شبد تیری آدیس، نر نرائن بھوئے سہائیا۔ چرن داس کرائے برہما وشن مہیش، ترے گن تیری دھوڑی خاک رمائیا۔ اک اکلّا نیتر لے پیکھ، نہ مرے نہ جائیا۔ شبد اگمی سچ سندیش، ست ستوادی آپ سُنائیا۔ تیرا شبد گرو گُر رہے ہمیش، پُرکھ ابناشی دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا تت رہیا سمجھائیا۔ نانک نرگن ہر ہر دھار، ایکا ایک اُچھائیا۔ سچکھنڈ دوارے اک پیار، تھر گھر ساچا دے وسائیا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، اُچی کوک دے سُنائیا۔ میرا ناؤں ست ورتار، ستنام سچّی پڑھائیا۔ جگت جلدا لینا تار، کلجگ اگنی اگ بُجھائیا۔ تیری جوت شبد گفتار، سچ رفتار اک رکھائیا۔ محرم بنے ساچا یار، محبوب اک وڈیائیا۔ چارے بانی کر تیار، پرا پسنتی مدھم بیکھری ایکا گائیا۔ چارے جگ مارے مار، چار ورن دین ڈبائیا۔ چار یاری رووے زارو زار، نیتر نینا نیر وہائیا۔ ایکا شبد سچّا پیار، ستگرُ گُر آپ سمجھائیا۔ ست ستوادی پاوے سار، اپنا کیتا بھل نہ جائیا۔ کرے قول سچّے دربار، پُرکھ ابناشی دے صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی اک اکلّا، جگ جگ اپنا رنگ رنگائیا۔ نانک نرگن دیا کہا، چار ورن سمجھایا۔ ایکا منتر نام درڑا، ایکا رنگ رنگایا۔ غریب نہانے گلے لگا، ہنکاریاں گڑھ تڑایا۔ شبد ڈھولا ایکا گا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ جیاں کایا چیتھڑا دے رنگایا۔ کلجگ چیتھڑا رنگے رت، رتی رت رہن نہ پائیا۔ اک وکھائے ساچا تت، نتوت ڈیرہ ڈھائیا۔ اک اُچھوے برہم مت، پاربرہم سچّی سرنائیا۔ ایکا بیج دیوے گھت، پھل پھلواری آپ مہکائیا۔ ایکا نار وکھائے کھلاپت، کنت کنتوبل بے پرواہیا۔ ایکا بھے ستھر گھت، ایکا سیج سچ ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا شبد گرو گُر دیوے مات وڈیائیا۔ شبد گُر ہر آپ اُپایا، اچرج کھیل کھلائیندا۔ نرگن روپ انوپ وٹایا، دس کیسے نہ آئیندا۔ اپنا چولا لے بدلایا، کایا چولی ویکھ وکھائیندا۔ انگد انگیکار کرایا، لہنا لہن آپ مُکائیندا۔ بستر گہنا تن سہایا، نیتر نینا کجلا نام پائیندا۔ در گھر ساچے لہنا حُکم سُنایا، جگت جنجالا آپ تڑائیندا۔ بھانا سہنا گھر سچ وڈیایا، بھاوی بھانے وچ ٹکائیندا۔ ساچا رانا اک اکھوایا، تخت نواسی ساچے تخت ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھو ابھیدا بھو کھلائیندا۔ لہنے گُر گُر موں چُکایا، شبد گرو دے وڈیائیا۔ شبد گُر بھوئے سہایا، غریب نہانے گلے لگائیا۔ بردھاں بالان ویکھ وکھایا، جگت جیواں آپ ہنڈھائیا۔ امرؤ نتھاواں آپ جگایا، امر پد اک وکھائیا۔ در گھر ساچے سد میل

ملایا، برہم ند ناد وجائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ اپنی گود بہایا، بخشی سچ سچی سرنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی دھارا آپ پرگٹایا۔ ساچی دھارا آپ پرگٹا، اپنا رنگ رنگائیندا۔ رام رام داس گر دیا کما، داسی داس ویکھ وکھائیندا۔ بند خلاصی آپ کرا، ساچی ثالثی ثالث نہ آپ کھائیندا۔ آلس نندرا دئے گوا، نام پیالہ اک پیائیندا۔ آتم جوتی جوت دئے جگا، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ شبد اناد دھن دئے سنا، دھن آتمک آپ لائیندا۔ راگ راگنی رہے شرما، نیتز نین نہ کوئی اٹھائیندا۔ ستگر پورا ملیا اک ملاح، کھیوٹ کھیٹا بیڑا آپ ترائیندا۔ ہر مندر بیٹھا ڈیرہ لا، ہر جو ہر کا جوڑا آپ اپائیندا۔ اپنا نشانہ ویکھے ساچے تھان، ستگر ساچے گھر جھلائیے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ شبد نشانہ ساچے گھر، ست ستوادی آپ جھلائیے۔ ایک گر دتا ور، ستگر دیا کھائیے۔ ایک اکھڑ لیا پڑھ، ایک اکھڑ کرے پڑھائیے۔ ایک مندر بیٹھا وڑ، ایک تھان تھنتر رہیا سہائیے۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھیو آپ کھلائیے۔ گر ستگر بھیو کھلائیے، کر کریا گن ندھان۔ گر شبد مات پرگٹائیندا، اک اکلا سری بھگوان۔ ست ست نال میل ملائیے، نرگن سرگن کرے پروان۔ نرگن شبد سرگن ارجن اندر ڈیرہ لائیندا، دوہاں وچولا سری بھگوان۔ سر اپنے چھتر جھلائیے، پنچ مکھی تاج راج راجان۔ ست رنگ نشانہ ہتھ اٹھائیندا، دو جہاناں نگہبان۔ عقل کل اپنی آپ ورتائیندا، پن نانک سکے نہ کوئی پچھان۔ اک کبیرا نیوں نیوں سیس جھکائیندا، سرشٹ سبائی ہونے ویران۔ دوجا در آپ وڈیائیندا، آپے کھولے سچ دکان۔ تیجے گھر سوہا پائیندا، جوتی نور جگے مہان۔ چوتھے گھر سیج ہنڈھائیندا، ناری کنت کھیل مہان۔ پنچم اپنا رنگ رنگائیندا، شبد ناد سچی دھنکان۔ چھیویں چھپر نہ کوئی وکھائیندا، پُرکھ اکتا وسے اپنے سچ مکان۔ دوویں ست ستوادی اپنی کل آپ ورتائیندا، گرو ارجن دیوے دھر فرمان۔ ارجن اپنا مان سرب گوائیندا، انجانا بالا بنے نادان۔ نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیندا، پرہہ آگے منگے دان۔ نرگن زرویر سنگ نبھائیندا، نانک جوتی جوت جگے مہان۔ انجانی بالی آپ اٹھائیندا، ناری کنت کرے پروان۔ سگھڑ سیانی ویکھ وکھائیندا، شبد ہانی دیاوان۔ امرت ٹھنڈا پانی آپ پیائیندا، سر سروور کر پچھان۔ بودھ آگادی شبد جنائیندا، اکم اکمڑی اک دھنکان۔ پنچم گر چھیواں گھر اُپر چڑھ ویکھ وکھائیندا، منگے منگ وڈ مہربان۔ کایا چولا چیتھڑا نام رنگ رنگائیندا، اتر جائے نہ وچ جہان۔ مایا ممتا

موہ چُکائیندا، جھوٹھا ناتا تُوئے مان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ست ستوادی ساچی دھار، ست شبدا
 آپ سُنائیندا۔ ست شبدا ہر ست پیارا، ست ستگر سیو کھائیا۔ ستگر ست اوتارا، ست نراکارا جوت رُشنائیا۔ ست نام ست ورتارا،
 ست ساچی جھولی ربیا بھرائیا۔ ست شبدا ست دھنکارا، گھر نادی ناد وجائیا۔ ست انحد سُنے پُکارا، ست انحد دئے مٹائیا۔ ست بولے اک
 جیکارا، ست ست کرے پڑھائیا۔ ست بھگت بھگونت ونجارا، ست ویکھے تھاوَن تھائیا۔ ست ویکھے سَت دُلارا، لکھ چوراسی بھول پھلایا۔
 ست گرُمکھان کرے پیارا، مَکھ گر گر رہے صلاحیا۔ ست گرُمکھان دئے ادھارا، بخشے سرن سچی سرنائیا۔ ست شبدا گر ارجن بول جیکارا،
 گرُو گیان دئے وڈیائیا۔ من مت بُدھ نہ پاوے سارا، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکائیا۔ شبدا گرُو پرگنیا کلجگ اتم وارا، گر نانک لئے پرگٹائیا۔ شبدا
 ہزارے ہر جو بن لیکھارا، ہر کی مہا دئے گنائیا۔ اپنا آپ اتوں وارا، تن خکی خاک سمائیا۔ منگی منگ اک دوارا، پیا پریم وچھڑ کدے نہ
 جائیا۔ تن ماٹی دسے جھوٹھا دوارا، ہر مندر ہر جو ڈیرہ لائیا۔ کاغذ قلم نہ لیکھنہارا، ست سمندر مس رہی گر لائیا۔ بناسپت پاوے نہ کوئی
 سارا، اٹھاراں بھار تُل تُل اپنا بھار رہی گنائیا۔ گر نانک میلا اک ارجن دوارا، سچکھنڈ ساچے وجی ودھائیا۔ ست شبدا منگی منگ پُرکھ
 نرنکارا، ایک ایشٹ دیو منائیا۔ ساچے مندر بن بھکھارا، ست بھگت بھگونت گرُمکھ گر سکھ ایکا دھام بہائیا۔ گرُو گرتھ کر تیارا، لکھ چوراسی
 گیا سمجھائیا۔ آد جگادی اک اوتارا، نہ مرے نہ جائیا۔ سچکھنڈ دوارے وسے دھام نیارا، ہر جو ہر ہر مندر سوہا پائیا۔ کلجگ جیو جنت
 ہویے گوارا، ویلا آنت دئے گوائیا۔ چاروں کُنٹ ہویے اندھیارا، ساچا چند نہ کوئی چڑھائیا۔ رسنا گئے جیو جنت گوارا، آتم آنتر درس کوئی نہ
 پائیا۔ پنچ وکار بنے اکھاڑا، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار کرے لڑائیا۔ بہتر ناڑی وجے تاڑا، ترے گن مایا وجائیا۔ من منوآنے جگت لاڑا، بُدھ
 مت لئے پرنائیا۔ نال رلئے پنچم دھاڑا، جوٹھ جھوٹھ ہتھ کمان اٹھائیا۔ لکھ چوراسی ہویے نار وبھچارا، ساچا کنت نہ کوئی ہنڈھائیا۔ گر کا شبدا
 نہ کرے کوئی پیارا، گر کی بانی بان نہ کوئی لگائیا۔ کایا کھولے نہ کوئی بند کواڑا، ہر مندر ملے نہ ساچا ماہیا۔ سارنگ ڈھڈ گئے وارا، انحد تار
 ستار نہ کوئی پلائییا۔ پیئے مد سرب سنسارا، آتم رس نہ کوئی چکھائیا۔ گر کا شبدا آد جگاد کرے پار کنارہ، بن ستگر پورے ہویے نہ کوئی
 سہائیا۔ ایک جوت دس اوتارا، گر گوہند وجے جگت ودھائیا۔ پُرکھ اکال اک جیکارا، واہ واہ گرُو فتح گجائیا۔ کلجگ اتم آئے پاسا بارا، بیڑا

پار نہ کوئی کرائیا۔ نرگن نرویر نراکار کل کلکی لے اوتارا، مات پت نہ کوئی بناٹیا۔ سمبل نگر وسے دھام نیارا، گھر گھر وچ کرے رُشناٹیا۔ شبدا کھنڈا پھڑے تیز کٹارا، لوہار ترکھان نہ کوئی گھڑاٹیا۔ تکھیاں رکھے دوویں دھارا، گرمکھ مٹکھ ویکھے تھاون تھائیا۔ کال مہاکال کرے چرن بھکھارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس آپ وٹاٹیا۔ کلجگ اتم ویس وٹاٹے، پاربرہم وڈی وڈیاٹیا۔ نہکلنکا اپنا ناؤں دھراٹے، پنج تت نہ کوئی جنایا۔ شبدا مردنگ اک وجاٹے، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں چارے کھانی دئے سُنایا۔ اتم میٹے بھیکھ پکھنڈا، پار کرائے کلجگ جیو آتم رنڈا، گرمکھ ساچے لے تراٹیا۔ آد جگاد جگ جگ گر شبدا ستگر سدا بخشندا، بخشنہار اک اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا شبدا ایکا دھار، ایکا گر اک اوتار، ایکا مندر اک دوار، ایکا نام اک بھنڈار، ایکا میت اک مُرار، ایکا بنک رہیا سہایا۔ جگ جگ وچھڑے سنت بھگونت گرمکھ گرمکھ اپنے یار، ستھر یارڑا آپ ہنڈھایا۔ آپے سُناتا سولان پیر پَسار، گرمکھ اپنی گود رکھایا۔ ہرجن ہر بھگت آد جگاد نہ جائے ہار، جس جن ہر ہر رسنا گایا۔ سَنجگ ساچی بٹھے دھار، ست ستوادی ویکھ وکھایا۔ اوچان نیچان راؤ رنکان راج راجاناں شاہ سلطانان بہاے اک دربار، دھر فرمانا اک سُنایا۔ بیس بیسا ہوئے خبردار، جگت جگدیشا شہنشاہ سچے سرکار، حکم حدیثا اک پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا شبدا ملاح، گرمکھ پھڑ پھڑ پار کرائے بانہ، ساچا بیڑا آپ چلایا۔

★ ۱۱ آسُو ۲۰۱۷ بکرمی سورن سنگھ دے گرہ پنڈ گمان پُرا ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن ستگر پورا، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن حاضر حضورا، تھر گھر ساچا آپ وسائیندا۔ ایکنکارا وسنہارا نیڑے دورا، گرہ مندر آپ اپنا روپ دھرائیندا۔ آد نرنجن جوتی نورا، سُنح پرکاس آپ وکھائیندا۔ ابناشی کرتا ست سرورا، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سری بھگوان اپنی آسا منسا آپے کرے پورا، اچھیا بھچھیا جھولی آپ بھرائیندا۔ پاربرہم اپنی منگے آپے دھوڑا، اپنی بخشش آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا، عقل کل اپنا کھیل کھلائیندا۔ عقل کل ہر کھیل اپارا،

نرگن زرویر دھار چلائیآ۔ الکھ اگوچر آگم اپارا، بے پرواہ سہج سُکھدائیآ۔ سچکھنڈ وسے سچ دوارا، درگاہ ساچی سوہیا پائیآ۔ ست ستوادى
 بول جیکارا، شبد سار سار پائیآ۔ دو جہاناں کھیل نیارا، کھیل کھلنتا دس نہ آئیآ۔ جُگا جُگنتر بٹھے دھارا، جُگ کرتا جوت جگائیآ۔ لکھ
 چوراسی کر پسارا، گھٹ اپنی جوت جگائیآ۔ ونڈے ونڈ اپر اپارا، چار نوّ وجے ودھائیآ۔ رنگ رلیاں مانے ہر کرتارا، بھسمڑ اپنی سیج
 ہنڈھائیآ۔ ترے گن تت کر ونجارا، پنچم ناتا ویکھ وکھائیآ۔ شبد اناد سچی دھنکارا، گرہ مندر آپ سُنائیآ۔ آد جُگادی کھیل نیارا، اتم آکار
 آپ کرائیآ۔ گر گر لے مات اوتارا، برہم پاربرہم ویکھ وکھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اک اکلّا وسنہارا سچ محلہ اچ اٹلا،
 نرگن سرگن روپ پرگٹائیآ۔ نرگن سرگن ویس وٹائے، مہا اکٹھ کتھی نہ جائیآ۔ پاربرہم ہر ہر ویکھ وکھائے، اپنی رنگن آپ رنگائیآ۔ اپنا مردنگ
 آپ وجائے، تار ستار نہ کوئی پلائیآ۔ سورا سربنگ کھیل کھائے، خالق خلق روپ وٹائیآ۔ ساچا ثالث بن کے آئے، ساچا شاہ پاتشاہیا۔ جگت
 مارگ آپ وکھائے، لکھ چوراسی راہ چلائیآ۔ ایک منتر نام درڑائے، نش اکھر ڈھولا گائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کھیلے
 کھیل ساچا ہر، ہر اپنی کھیل کھلائیآ۔ ہر ہر کھیل کھلائیآ، جُگا جُگنتر ساچی کار۔ لوک مات جوت پرگٹائیآ، کھیلے کھیل اپر اپار۔
 بھگت بھگوت میل ملائیآ، اندر مندر پاوے سار۔ ڈونگی کندر پھول پھلائیآ، میٹ مٹائے اندھ اندھیار۔ جوت نرنجن دیپ جگائیآ،
 دوس زین کرے اُجیار۔ ساچا مندر آپ سُہائیآ، اٹھے پھر شبد دھنکار۔ گر سترگر ویس وٹائیآ، شبدي ناؤں اپر اپار۔ روپ رنگ ریکھ نہ
 کوئی وکھائیآ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جُگ کرتا بے عیب پروردگار۔ جُگ کرتا ہر کرنیہارا، قُدرت قادر ویکھ وکھائیآ۔
 کھیلے کھیل وچ سنسارا، جگت ساگر پھول پھلائیآ۔ ورتاوے نام سچا ورتارا، ایک وست ونڈ ونڈائیآ۔ گرُمکھاں کھولے بند کواڑا، اتم برہم
 ویکھ وکھائیآ۔ کرے پرکاش بہتر ناڑا، جوتی جوت رُشنائیآ۔ لگے آگ نہ تتی ہاڑا، ترے گن اگنی دئے بُجھائیآ۔ پنچ تت نہ کوئی اکھاڑا، پنچم شبد
 ناد دھن آپ وجائیآ۔ پنچم ملے میت مُرارا، پاربرہم وڈی وڈیائیآ۔ جُگا جگنتر ساچی کارا، ہر سنتن ویکھے تھائوں تھائیآ۔ مندر سوہے اک
 دوارا، جس در اپنا چرن چُھائیآ۔ موركھ مؤڑے لاوے پارا، پتت پاپی آپ ترائیآ۔ ایک دیوے نام ادھارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، جُگا جُگنتر ایک داتا، میٹے زین اندھیری راتا، سچ سچ کرے رُشنائیآ۔ جُگ جُگ اندھیر مٹائیآ، جن بھگتاں دیوے برہم گیان۔

اپنا منتر آپ درڑائیندا، دُھر درگابی دُھر فرمان۔ ساچا راگ اک الائیندا، دُھن اناد سچّی دُھنکان۔ ساچا شبد آپ سُنائیندا، رسنا جہوا نہ کھئے گان۔ ساچا مندر آپ وسائیندا، گھر گھر وچ ہو مہربان۔ بند تاکی آپ کُھلائیندا، ستگر پورا سورپیر بلی بلوان۔ ساچے تخت سوہیا پائیندا، شاہو بھوپ بن سلطان۔ آتم سیجا آپ ہندھائیندا، گنوتنا گن دھان۔ گرمکھ کایا چولی رنگ رنگائیندا، رنگنہار سری بھگوان۔ آتم برہم پاربرہم میل ملائیندا، ایش جیو کر پروان۔ جھوٹھا ناتا توڑ تڑائیندا، لیکھا چکے پنج شیطان۔ ساچا حکم آپ سُنائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھار، جگا جگنتر دیوے ور، گرمکھ ساچے مات پچھان۔ جگ جگ بھگت صلاحیندا، اک اگلا ایکنکار۔ اپنے بھانے آپ رہائیندا، بھانا جانے اگم اپار۔ شاہ سلطاناں خاک رلائیندا، توڑنہارا گڑھ ہنکار۔ غریب نہانے گلے لگائیندا، کیرپا کر وچ سنسار۔ ستجگ تریتا دواپر ویکھ وکھائیندا، جگ جگ چلے اولڑی چال آپ کرتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گرمکھ ساچے کر پیار۔ گرمکھ ساچا میتڑا، ہر ستگر ویکھ وکھائیندا۔ دیوے نام اک انڈیٹھڑا، ساچے مندر آپ بٹھائیندا۔ مٹھا کرے کایا ریٹھڑا، امرت آتم رس چکھائیندا۔ شبد سُنائے سہاگی گیتڑا، ساچے مندر بہ بہ گائیندا۔ من منوا کرے پت پت پت پت پاپی ترائیندا۔ جگ جگ چلائے اپنی ریتڑا، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلجگ چوٹھا جگ اتم بیتڑا، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ ویکھنہارا چار کُنٹ دہ دشا ہست کیتڑا، اک اگلا وچ سنسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ ہرجن ساچا میلیا، کر کیرپا گر کرتار۔ لیکھا جانے گرُو گر چیلیا، آپ سہائے بنک دوار۔ سکھا سکھائی سجن سہیلیا، آد جگادی میت مزار۔ آپے جانے اپنا وقت ویلیا، تھت وار نہ پاوے کوئی سار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گرمکھ سہائے بنک دوار۔ بنک دوارا سوہاوت، گر ستگر سجن پایا۔ پُرکھ ابناشی ملیا ایکا کنت، گھر سہنجنی سیج سہایا۔ شبد جنائے منیا منت، من کا منکا آپ بھویا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنا کھیل کھلایا۔ جگ جگ مہا اگنت، اگنت وید پُران رہے جس گایا۔ لیکھا لائے ساچے سنت، ست ستوادی ہٹھ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرمکھ ساچے لے ملایا۔ گرمکھ شبد ملائیندا، سُرتی سُرت کر وچار۔ مؤرت اکال ویکھ وکھائیندا، نرگن روپ نرکار۔ نام ڈھول مردنگ وجائیندا، دُھن اگمی اک دُھنکار۔ جوئی ریت دس نہ آئیندا، کلجگ تیری اتم وار۔ ساچا ڈنکا اک وجائیندا، دو جہاناں کرے خبردار۔ راؤ

زنگاں آپ اُٹھائیندا، شاہ سلطاناں مارے مارے۔ گُرسکھ جنکا آپ ترائیندا، جن جنی لائے پار۔ اپنی بنتا آپ بنائیندا، آپے بیڑا بٹھنہار۔ گُرمکھ
 سنتا ویکھ وکھائیندا، گُرسورا کر پیار۔ آسا منسا پور کرائیندا، پُھل پُھلواری لائے پت ڈال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ہرجن ایکا بندھن پائیندا۔ ہرجن بیڑا آپے بٹھ، جُگ جُگ دیا کھائیندا۔ گُرمکھ وڈیائی دھن دھن، ستگر پورا رسنا جہوا گائیندا۔ لیکھا جانے
 گوکل متھرا بندرابن، جگت دوارکا اپنے چرناں ہیٹھ دباؤیندا۔ بھاگ لگائے ہرجن تیری چھپری چھن، ساچے مندر سوہیا پائیندا۔ نرگن جوت
 پرکاش سورج چن، کوئن بھان مُکھ شرمائیندا۔ ایکا راگ سُنائے کن، انہو اپنا روپ درسائیندا۔ من پنکھی شبد ڈوری لائے بٹھ، اڈ اڈ نہ دہ
 دہاؤیندا۔ کایا چولی بھاگ لگائے پنج ت تن، دھن ساچا وچ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور،
 ساچی وست اک وکھائیندا۔ ساچی وست نام گردیو، گُرمکھ جھولی پائیندا۔ ابناشی کرتا الکھ ابھیو، اگم اتھاہ بے پرواہ اپنا کھیل آپ
 کھلاؤیندا۔ جُگ جُگ جانہار سیو، پورب جنماں ویکھ وکھائیندا۔ وڈ وڈا اتم پرما تم دیو، دیوی دیو آپ اکھوائیندا۔ آد جُگاد سدا
 نہکیو، نہچل اپنا دھام وسائیندا۔ گُرمکھاں دیوے امرت رس ساچا میو، ساچا پھل آپ کھوائیندا۔ جس جن گایا رسنا جہو، جیون جُگت
 لیکھ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ ساچے ویکھ وکھائیندا۔ گُرمکھ ساچے ویکھنہار آیا، نرگن جوتی جامہ دھار۔
 کلجگ ستجگ بنے دائی دایا، سیوا کرے آپ نرنکار۔ دھرت دھول دئے سہایا، دھر دھرنی سُن پُکار۔ آکاش پرکاش دئے کرایا، نرگن دیپک کر
 اُجیار۔ سوچھ سرُپی روپ پرگٹایا، پاربرہم پرہ کھیل نیار۔ دہ دشا چار کوئی ایکا شبد جنایا، شبد ناد سچی دھنکار۔ لوآن پُریاں برہمنڈ
 کھنڈ پھول پُھلایا، کرے کھیل نرگن نراکار۔ کلجگ اتم ویس وٹایا، روپ رنگ ریکھ نہ سکے کوئی وچار۔ گُرمکھ ساچے لائے جگایا، گھر مندر
 کھول کواڑ۔ ہر مندر دئے اک سہایا، ترے گن ناتا توڑ جنجال۔ اندرے اندر میل ملایا، پاربرہم کرے ہر ہر اک پیار۔ سرت سوانی بن
 وکھایا، جگت واسنا کر خوار۔ ساچے ہانی شبد ملایا، در سوہے ناری پریا بہتار۔ گیت سہاگی ایکا گایا، دوس رین منگلاچار۔ اند اند گ
 اک وکھایا، پرمانند رہے خوار۔ بندی بندھن گُرمکھ وکھایا، ناتا توڑے توڑنہار۔ واسنا گندی دئے کڈھایا، جس سر ہتھ دھرے کرتار۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ سہائے سچ دربار۔ گُرمکھ دوار سہنجنا، سہاونہار آپ نرنکار۔ جگے دیپک اک نرنجنا، نرگن نور

بوئے اُجیار۔ ستگر ملیا درد دکھ بھہ بہنجا، بھو ساگر کرے پار۔ نیترا پائے نام انجنا، میٹ مٹائے اندھ اندھیار۔ آنت کال کل رکھے لجنہ، رائے
 دھرم نہ کرے خوار۔ گھر ناد انادی وجنا، شبدی شبد کرے گفتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پھل لگائے ساچے ڈار۔
 ساچا پھل بوٹا لائے جگ، جڑ اپنے ہتھ رکھائیا۔ چیتن روپ سورا سرگ، کرے کھیل بے پرواہیا۔ نرگن وسے اُپر شاہ رگ، ساچا مندر آپ
 سہائیا۔ جن بھگتاں بھے بھکتی تگ، نام ڈوری تند بندھائیا۔ ہر شبد بھجائے اگنی آگ، تتوت نہ کوئی جلائی۔ گرمکھاں میٹے دُور ڈراڈا
 پنڈھ، ساچا پاندھی بے پرواہیا۔ بے پرواہ گرمکھاں سُنائے ایکا چھند، سو پُرکھ نرنجن دیا کھائیا۔ بوئے ہنگت ڈھائے کندھ، ہنگ برہم اک
 وکھائیا۔ نیج گھر وکھائے نجاند، نیج امرت جام پیائیا۔ خوشی کرائے بند بند، بندی خانہ رہے نہ رائیا۔ سرب جیاں داتا بخشند، بخشنہار اک ہو
 جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جگ جگ گرمکھ لئے اٹھائیا۔ گرمکھ شبد جگایا، جاگرت جوت اک جگا۔ گرمکھ
 شبد سُنایا، انحد انادی راگ الا۔ گرمکھ میل ملایا، دئی دویتی پردہ لہ۔ گرمکھ رنگ رنگایا، رنگ رنگیلا اک چڑھا۔ گرمکھ سیج
 ہنڈھایا، اتم سیجا سوہا پا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے بوئے سہایا۔ ہرجن سدا سہاک، ستگر دین دئی
 ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے دھر مستک آپے جائے بہڑ، پورب کرماں پھول پھلاییندا۔ لکھ چوراسی وچوں پھل ویکھے مٹھا کوڑ، کرتا قیمت
 آپے پائیندا۔ آد جگاد شبد گردیو دو جہاناں رہیا دوڑ، لوک مات ویس وٹائیندا۔ نرگن سرگن اندر لائے پوڑ، چوٹھا ڈنڈا ہتھ رکھائیندا۔ جن
 بھگتاں بھجائے لگی اوڑ، جنم جنم دی پیاس آپ بھجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر بھکت اپنے لیکھے
 لائیندا۔ ہر بھکت لیکھا منگنا، کلجگ تیری اتم وار۔ سرشٹ سبائی نو کھنڈ پرتھی اگنی تت وگنا، کوئی کرے نہ ٹھنڈا ٹھار۔ کلجگ جیو
 ہنس بوئے کگنا، کاگ رلے کاگاں ڈار۔ کال نگارہ سب دے سرتے وجنا، اچی کوکے کرے پیار۔ جو گھڑیا سو بھجنا، تھر رہے نہ وچ
 سنسار۔ گر گوہند سورا ایکا گجنا، سنگھ روپ شاہ آسوار۔ گرمکھاں پردہ اتم کجنا، دوس زین پاوے سار۔ سچ چلائے نام جہازنا، گرمکھ
 ساچے لئے چاڑھ۔ اندر مندر مارے واجنا، سوئی سرتی لئے اٹھال۔ نرگن سرگن رچیا کاجنا، کاج کرے آپ کرتار۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجنا،
 نہکنکا نر اوتار۔ آپے بوئے غریب نوازنا، غریب نہانے لائے پار۔ ساچے آسو چڑھے تازنا، تریلوکی چرناں ہیٹھ لتاڑ۔ برہما وشن شو تیری

ویکھے رچی سا جنا، نرگن نرگن ہو اجیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، جُگا جُگنتر ساچی کار۔ جُگ جُگ کار کھائیندا، کرتا
 پُرکھ دین دیاں۔ جُگ جُگ اپنا رُوپ وٹائیندا، جُگ جُگ سیو لگائے کال مہاکال۔ جُگ جُگ شستر کھنڈا ہتھ چمکائیندا، جُگ جُگ ویکھے
 چلہ تیر کمان۔ جُگ جُگ لکھ چوراسی رتھ چلائییندا، رتھ رتھوہی بے مثال۔ جُگ جُگ اکتھ کہانی آپ سُنائییندا، کوئی کتھے نہ وچ سنسار۔
 جُگ جُگ سرشٹ سبائی متھ وکھائییندا، نام مدھانا ایکا ڈار۔ جُگ جُگ اپنا ہتھ اٹھائییندا، جن بھگتاں کرے سچ پیار۔ جُگ جُگ سمرتھ
 پُرکھ کھیل کھلائییندا، ستجگ تریتا دواپر کریا پار۔ کلجگ اتم جوت جگائییندا، نہکلنکا لے اوتار۔ جوٹھ جھوٹھ جگ مٹائییندا، کوڑ گُریارا،
 کرے خوار۔ راج راجاناں شاہ سُلطاناں خاک ملائییندا، سیس تاج رکھے نہ کوئی دستار۔ چار ورنان ایکا در وکھائییندا، کھتری براہمن شوڈر
 ویش کر پیار۔ ساچا کھنڈا ہتھ چمکائییندا، بہتر ناڑی مارے مار۔ برہمنڈاں ویکھ وکھائییندا، برہما وشن شو لے اُبھار۔ کروڑ تینتیس پندھ
 مُکائییندا، سُرپت راجا اند بازی جائے ہار۔ شنکر اپنا ہار سُٹائییندا، باسک تشکا نہ کوئی وچار۔ ہر ہر پاربرہم راہ تکائییندا، میل ملائے اتم
 وار۔ وشنو سانگوں پانگ سیج پرے ہٹائییندا، در دوار بنے بھکھار۔ پُرکھ ابناشی حُکم جنائییندا، تیاں لوکاں ایکا وار۔ چوڈاں لوک ہٹ
 کھلائییندا، چوڈاں طبقاں مارے مار۔ چوڈاں ودیا پندھ مُکائییندا، چوڈس چوڈاں ہوئے اندھیار۔ صدی چوڈھویں ویکھ وکھائییندا، ویکھنہارا آپ
 نرنکار۔ ترے گن اگنی مٹھ تپائییندا، جوتی لنبو لائے آپ کرتار۔ پنج تت ہڈیاں بالن وچ ڈاپیندا، کال سیوا کرے دوار۔ مہاکال دیا کھائییندا،
 دوس زین کرے وچار۔ لکھ چوراسی وچوں گُرمکھ گُرسکھ پھڑ پھڑ آپ اٹھائییندا، لیائے کھچ ستگر چرن دوار۔ نہکلنک نہ ہر نرائن جوتی
 جامہ بھیکھ وٹائییندا، گر پیر اوتار رسنا گا گائے وچار۔ اتم لیکھا اپنے ہتھ رکھائییندا، گر گوبند کرے پیار۔ ساڈھ تہ ہتھ مندر بنائییندا، نو
 در کرے شنکار۔ دسویں اپنا آسن لائییندا، دس نہ آئے وچ سنسار۔ گُرسکھاں دسم دواری بند گھر آپ کھلائییندا، شبہ کھنڈا پھڑ تیز کٹار۔
 پوجا پاٹھ جپ نہ کوئی کرائیندا، ست ہتھ نہ کرے کوئی وچار۔ اٹھسٹھ تیرتھ نہ کوئی نہائییندا، نہ کوئی گھالے جگت گھال۔ جس سر اپنا ہتھ
 رکھائییندا، گُرمکھ بنائے ساچے لال۔ ہوئے پرتکھ درس دکھائییندا، ناتا توڑ کال مہاکال۔ جنم جنم دی حرص مٹائییندا، لکھ چوراسی توڑ جنجال۔
 درگاہ ساچی دھام وکھائییندا، شبہ بانے لے بہال۔ سچکھنڈ دوارا مندر آپ سہائییندا، کر کیریا گن ندھان۔ ست رنگ نشانہ آپ جھلائییندا،

ساچے تخت بیٹھ سری بھگوان۔ گُرمکھ چرناں وچ رکھائیندا، نانا تھے وچ جہان۔ اپنی جوت اپنے وچ ملائیندا، برہم پاربرہم کرے پروان۔ سوہنگ اپنی کھیل کھلائیندا، سو میٹے سرب نشان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد شبد اناد، جگ کرتا آپ وجائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، برہم برہما جن بھگتاں دیوے ساچی دات، داتا دانی دیا ندھ گہر گن ٹھا کر ٹھاگ ٹھگوری جگت آپ وکھائیندا۔

★ ۱۱ آسُو ۲۰۱۷ بکرمی دلپ سنگھ دے گرہ پنڈ گگو بوآ، ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا، آد جگادی وڈ مہربان۔ ہر پُرکھ نرنجن ویس وٹائیندا، اک اکلا والی دو جہان۔ ایکنکارا روپ پرگٹائیندا، روپ انوہ شاہ سلطان۔ آد نرنجن ناؤں رکھائیندا، جوتی جوت جگے مہان۔ سری بھگوان اپنا بل آپ دھرائیندا، جودھا سورپیر بلی بلوان۔ ابناشی کرتا اپنی کار آپ کرائیندا، کرتا پُرکھ نوجوان۔ پاربرہم پرہ ساچا در سہائیندا، در گہر ساچا کر پروان۔ سچکھنڈ دوارا آپ اپائیندا، آپ رکھائے سچ نشان۔ گہر گہر وچ آپ کھلائیندا، تھر دربارا کر پروان۔ سچ سنگھاسن اک وچھائیندا، نرگن نرویر آپ اپنا کر قربان۔ تخت تاج سوہیا پائیندا، اُپر بے راج راجان۔ شبد تاج اک ٹکائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نرویر آپ اکھوائیندا۔ نرگن نرویر پُرکھ اکالا، عقل کل بے پروا ہیا۔ آد جگادی دین دیا، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ سچکھنڈ سہائے سچی دھرمسالہ، در گہر ساچے سوہیا پائیا۔ تھر گہر ساچے کھیل نرالا، انہو اپنا روپ پرگٹائیا۔ آپے چلے اوٹری چالا، چال نرالی اک رکھائیا۔ نرگن نرگن بن دلالا، لال لال آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے مندر دئے وڈیائیا۔ تھر گہر مندر سچ دوارا، پُرکھ ابناشی آپ وسائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ہو اجیارا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ نرگن کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر بھو نہ آئیندا۔ اجوئی ربت نراکارا، نرویر اپنی دھار بندھائیندا۔ نہچل وسے دھام نیارا، محل اٹل آپ سہائیندا۔ ساچی کرنی ورتے سچ ورتارا، کرتا کرنی اپنی آپ کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیا باقی اک رکھائیندا۔ دیا باقی کلاپات، ہر ساچے گہر ٹکائیا۔ آد جگاد کھیل تماش، درگاہ ساچی ویکھ وکھائیا۔ آپے

منڈل پائے اپنی راس، آپ اپنا روپ نچائیا۔ اپنے اندر کرے اپنا واس، واس نواسا آپ ہو جائیا۔ آپے پُرکھ بیوئے شابو شاباش، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوار دئے وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارا سوبھاؤنت، ہر جو ہر مندر آپ سہائیندا۔ نرگن جوت سِری بھگوت، اک اِکلا ڈیرہ لائیندا۔ آپ بنائے اپنی بنت، گھڑن بھننہار آپ اکھوائیندا۔ آپے آد آپے آنت، آنت آد اپنی دھار چلائیندا۔ آپے نار آپے کنت، کنت کنتوبل اپنی سیج آپ ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارا ایک کھول، شبد اگمی دئے بول، اگم اگمڑا کھیل کھلائیندا۔ شبد اگمی ایک ڈھولا، پُرکھ ابناشی ایک گاٹیا۔ نرگن نراکار بن وچولا، میل ملائے ساچے تھائینا۔ سچکھنڈ دوارا ایک کھولا، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد اگمی دئے بول اگم اگمڑا کھیل وکھائیا۔ شبد اگمی ایک ڈھولا، پُرکھ ابناشی آپے گاٹیا۔ نرگن نراکار بن وچولا، میل ملائے ساچے تھائینا۔ سچکھنڈ دوارا ایک کھولا، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ناد انادی آپ الاٹیا۔ ناد انادی ہر نرکارا، ایک ایک وجائیندا۔ آپے جانے ست ستارا، ست ستوادی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے پائے اپنی سارا، اپنی دھار آپ پرگٹائیندا۔ آپے گائے اپنی وارا، مہا اکتھ آپ سُنائیندا۔ آپے جائے بل بلہارا، آپے واہ واہ سلوک لائیندا۔ آپے وسے گپت ظاہرا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا ایک سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارے وجے ناد، ست ستوادی آپ وجائیا۔ شبد کھلائے بودھ اگادھ، لکھن پڑھن وچ نہ آٹیا۔ نام جنائے آد جگاد، نر نرکارا آپ ہو جائیا۔ اپنا گن آپے ارادھ، اپنی کرے آپ پڑھائیا۔ آپے دیوے ساچی داد، اپنی بھچھیا جھولی آپ بھرائیا۔ آپ آپا وچوں کاڈھ، آگے اپنا آپ ٹکائیا۔ اپنا نام آپے لادھ، آپے لئے پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کھیلے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچا ایک سہائیا۔ در گھر ساچا ہر سہائیندا، اندر وڑ ہر نرکار۔ دیا باقی ایک ٹکائیندا، کھلاپاتی کھیل نیار۔ ساچا ساتھی آپ اکھوائیندا، ساچا بیڑا کرے تیار۔ اپنا راتھی رتھ چلائیندا، رتھ رتھوہی نراکار۔ ساچی گاتھی آپے گائیندا، گات گائے گاونہار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارے ساچے وڑ، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ در دروازہ کھولنہارا، نرگن نرور آپ اکھوائیندا۔ اجوئی رپت ہو اجیار، مورت اکال ڈگمگائیندا۔ انہو کھیل کرے اگم اپارا، نرہے اور نہ کوئی جنائیندا۔ جوتی جوت کر پسارا، جوتی جاتا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ تھر گھر

ساچے پاوے سارا، گھر گھر وچ آپ سہائیندا۔ آپے نار کنت بن بہتارا، سٹ دُلارا آپے جائیندا۔ شبدی ناؤں رکھ ہر کرتارا، ساچی گودی آپ سہائیندا۔ دیوے حُکم دُھر دربارا، اپنی اچھیا بھچھیا وچ ٹکائیندا۔ ایکارو پ ہر زرنکارا، اپنا آپ درسائیندا۔ ایکارو ناؤں کر اُجیارا، ہر زرنکارا ویس وٹائیندا۔ ایکارو دئے سچ بھنڈارا، سٹ ورتارا آپ ہو جائیندا۔ ایکارو کے بول جیکارا، کوک کوک آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکارو سٹ شبد دھار، آپ پرگٹائے ہر زرنکار، تھر گھر ساچے آپ سمجھائیندا۔ تھر گھر ساچے شبد پسارا، سچکھنڈ جوت رُشنائیا۔ سچکھنڈ وسے ہر زرنکارا، تھر گھر شبدی سیو کائیا۔ تھر گھر بنے شبد بھکارا، سچکھنڈ بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ سچکھنڈ بنے آپ ورتارا، تھر گھر شبدی جھولی پائیا۔ تھر گھر کرے ونج ونجارا، سچکھنڈ دوارے ایکارو راس وکھائیا۔ سچکھنڈ دوارا اُچ منارا، تھر گھر گھر وچ آپ پرگٹائیا۔ کرے کھیل آپ کرتارا، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیا۔ آد آد ہو اُجیارا، روپ انوپ آپ درسائیا۔ اناشی اُچت ساچے سٹ کرے پیارا، شبد شبدی دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تھر گھر اندر آپے وڑ، سٹ دُلارا لائے لڑ، ایکارو رنگن رنگ رنگائیا۔ ایکارو کرن دیوے دات، سو پُرکھ زرنجن دیا کائیندا۔ ہر شبد اُپائی اپنی ذات، ذات پات نہ کوئی رکھائیندا۔ ایکنکارا بھے نات، ساچا ناتا جوڑ جڑائیندا۔ آد زرنجن پُچھے وات، جوت اُجیارا ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان گائے گاتھ، اپنا بولا آپ سنائیندا۔ اناشی کرتا چلائے راتھ، رتھ رتھوہی سیو کائیندا۔ پاربرہم نبھائے سکلا ساتھ، سکلا سنگ اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکارو کرن دتا ور، اچھیا بھچھیا جھولی پائیا۔ ایکارو کرن بخشے ہر، کرے کیرپا گن ندھانیا۔ شبد بھنڈارا دتا بھر، سٹ دارا ہویا پروانیا۔ لیکھا جانے ہر، نر نرائن کھیل مہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپے جانے دُھر فرمانیا۔ شبدی شبد جنائیندا، ہر داتا بے پرواہ۔ سیوک سیوا سچ وکھائیندا، زرنگن زرنگن بن ملاح۔ ایکارو کرن ونڈ ونڈائیندا، ایکارو جوتی جوت چمکا۔ ایکارو حُکم آپ سنائیندا، برہمنڈ کھنڈ رچن رچا۔ اک اک آپے ونڈ ونڈائیندا، اک اکلا سبئی تھان۔ اک برہما وشن شو اُپجائیندا، ایکارو جوتی نور جگا۔ اک سورج چن چڑھائیندا، زرنگن نور ڈگمگا۔ لکھ چوراسی ویس وٹائیندا، ترے گن مایا گھاڑت گھڑا۔ زرنگن اپنا ویس وٹائیندا، بھویو ابھیدا بھویو چھپا۔ اچھل اچھیدا چھل کائیندا، لیکھا لکھ نہ سکے کوئی را۔ شبد شبدی ونڈ ونڈائیندا، گھر گھر اپنا ڈیرہ لا۔ ناد انادی ناد وکھائیندا، آد پُرکھ آپ

اکھوا۔ وشن شو برہما سیوا لائیندا، رزق پُچائے تهاؤں تهاں۔ آتم برہم سرب منائیندا، ایش جیو روپ وٹا۔ آنت کل اپنی کل آپ ورتائیندا، لیکھا لیکھے لئے لگا۔ شبد دھار اک اُچائیندا، دو جہاناں پھیرا پا۔ برہمنڈ کھنڈ آپ وسائیندا، گگن گگنتر رہیا سہا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد ورتا۔ شبد ورتارا آپے ہر، شبدی شبد آپ اکھوائیا۔ زرگن سرگن کھیل کر، سرگن زرگن میل ملائیا۔ ترے گن دیوے ایکا ور، پنچم پنچ کرے کڑمائیا۔ کایا مائی بھانڈا گھڑ، ساچی ہائی اک وکھائیا۔ بند تاکی کھول در، گھر گھر وچ اک رُشنائیا۔ ساچا ساچی جام بھر، نام پیالہ اک پیائیا۔ جوت نرنجن اندر دھر، نورو نور کرے رُشنائیا۔ آتم برہم ویکھے کھڑ، سچ سہنجی سیج ہنڈھائیا۔ میل ملائے اپنے گھر، ہر مندر سوہا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد وشنو آد برہما، آد شنکر اپنا ناؤں دھرائیا۔ وشنو آد ہر کا ناؤں، ہر نرنکارا آپ پرگٹائیندا۔ آد برہما ہر کا ناؤں، پاربرہم اپنا ناؤں رکھائیندا۔ آد شنکر ہر کا ناؤں، ہر اپنا انگ کٹائیندا۔ تتان بے پتا ماؤں، ساچی مٹیا گود بھائیندا۔ کرے کرائے سچ نیاؤں، اہل بھل کدے نہ جائیندا۔ تخت بھائے پھڑ پھڑ باہوں، ساچی پُریاں آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد ہر بھگونت، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ آد وشنو آپ اپایا، وشو اپنی شکت دھرائیا۔ آد برہما جوت جگایا، پاربرہم سچی سرنائیا۔ آد شنکر آپ اٹھایا، سنّ اگئی پھول پھلائییا۔ چرن چرنودک امرت اک پیایا، امرت آتم اک وکھائیا۔ بودھ اکادھ شبد جنایا، ہر اپنے ناؤں وڈی وڈیائیا۔ آد جگادا کھیل وکھایا، نہ مرے نہ جائیا۔ پیو دادا کیسے دس نہ آیا، پھڑ باہوں گلے لگائیا۔ دُھن اگئی واجا آپ وجایا، برہما وشن شو سنّ اک دھیان لگائیا۔ وڈ وڈا راجا حُکم سنایا، حُکم حُکمی رہیا ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد دئے وڈیائیا۔ شبد وشن برہما شنکر دھار، شبد ترے گن وند وندائیندا۔ شبد رو سس اُجیار، شبد نور نور ڈگمگائیندا۔ شبد حُکم شبد ورتار، شبد شبدی کھیل کھلائییندا۔ شبد بھوپ شبد سکدار، شبد راج جوگ کھائیندا۔ شبد ناد شبد دُھنکار، شبد سنّ سادھ سہائیندا۔ شبد نار شبد کنت بہتار، شبد سہنجی سیج ہنڈھائیندا۔ شبد کھیل کرے اپر اپار، شبد روپ دس کیسے نہ آئیندا۔ شبد لوآن پُریاں محل لئے اُسار، وشن برہما شو آپ بھائیندا۔ وشن داتا بے بھنڈار، سچکھنڈ واسی سچ بھنڈاری روپ دھرائیندا۔ شبد برہم کرے پُسار، لکھ چوراسی جوت جگائیندا۔ شبد شنکر کرے سنگھار، جو گھڑیا بھنّ وکھائیندا۔ تتان

وچولا آپ نرنکار۔ تخت نواسی سوہا پائیندا۔ شاہو بھوپ سچی سرکار، ایکنکارا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک شبد دُھر فرمانا، ساچا رانا دو جہاناں آپ ورتائیندا۔ وشن برہمے شو ہر جنایا، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوراسی رچنا رچ وکھایا، پنج تت گھاژن لئے گھڑایا۔ نرگن وڈ کرے رُشنایا، نور نورانہ ڈگمگایا۔ ترے گن پلا اک پھڑایا، بھل رہے نہ رائیا۔ اپنا ویلا وقت نہ کیسے جنایا، تہت وار نہ کوئی لکھایا۔ اپنا بنس آپ سہایا، سربنس ویکھے شہنشاہیا۔ اپنی انس آپ اُچایا، آپے ہوتے سدا سہایا۔ اپنا بنک آپ سہایا، بنک دوارے سوہا پائیا۔ اپنا رنگ آپ رنگایا، رنگ رنگیلا آپ چڑھایا۔ اپنا پلنگ آپ وچھایا، آتم سیجا دئے وڈیائیا۔ اپنا بنک آپ سہایا، بنک دوارے سوہا پائیا۔ اپنا ڈنک آپ وجایا، شبد انادی ناد سُنایا۔ اپنا انک آپ جنایا، نِش اکھر کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وشن برہما شو سمجھایا۔ لکھ چوراسی کر تیار، گھٹ گھٹ اپنا نور پرگٹائیندا۔ نور نورانہ ہو اُجیار، شبد ترانہ ایک گائیندا۔ دوس رین رہے دُھنکار، سچ نِشانہ اک وکھائیندا۔ کایا مندر کھول کواڑ، اپنا میلا آپ ملائیندا۔ میل ملائے ملاونہار، ترے گن لیکھا آپ جنائیندا۔ پنج تت دئے ادھار، سرتی سرت آپ پرگٹائیندا۔ مورت اکال کر پیار، ثریا ثورت ناد آپ وجائیندا۔ ترے گن وشنہارا باہر، آسا پورت آپ اکھوائیندا۔ اک اِکلا ایکنکار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وشن برہما شو دیوے ور، لکھ چوراسی بھر بھنڈار۔ لکھ چوراسی بھنڈارا بھرپور، بھگوان اپنی دیا کھایا۔ لیکھا جانے حاضر حضور، ہر ہر جو وڈا بے پرواہیا۔ داتا دانی جودھا سورپیر، وڈ بلوانا اک اکھوائیا۔ ویکھنہارا چوٹی چڑھ اخیر، اُچے مندر سوہا پائیا۔ امرت رکھے ساچا سیر، گھر گھر جھرنا آپ جھرائیا۔ آد پُرکھ آد بٹھے پیر، بیڑا بٹھنہار بھیمو نہ رائیا۔ وشن برہما شو ماریا شبد زنجیر، نہ کوئی توڑے توڑ ٹڑایا۔ اپنے در بنائے حقیر، شاہ فقیر آپ ہو جائیا۔ آپے ہوتے پیرن پیر، برہما وشن شو در بیٹھے سپس جھکایا۔ آپے دیونہارا دھیر، چرن کول بخشے سچ سرنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی رچنا لئے رچایا۔ لکھ چوراسی رچنا رچ، ہر اپنی کھیل کھلائییندا۔ ویس وٹایا سچو سچ، سچ اپنی دھار بندھائیندا۔ بھاگ لگایا کایا ماٹی کچ، کچن گڑھ بنائیندا۔ نرگن سرگن اندر رچ، اپنا آپ چھپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ پُرکھ اِبنشا، آپے ویکھے اپنا سچ تماشا، ویکھنہارا ایکنکاریا۔ وشن برہما شو کر صلاح، تے نیتر نین اُٹھایا۔ پُرکھ

ابناشی چرن دھیان لگا، نیوں نیوں سپس جھکائیآ۔ ہوں سیوک درویش در بیٹھے آ، کھلڑے کیس رہے رکھائیآ۔ ایک دسنا اپنا ناں، کون ناؤں تیرے وڈیائیآ۔ لکھ چوراسی بھانڈا لیا گھڑا، گھر بھانڈے ویکھ وکھائیآ۔ لوک مات کون روپ ہوئے رشنا، کون میل ملائے پے پرواہیا۔ کون ویلا آنت دئے جنا، تھہ بن اور نہ کوئی جنائیآ۔ ہوں بھکھک بھکھاری جھولی بیٹھے ڈاہ، اپنی دات اتوٹ اٹٹ نکھٹ کدے نہ جائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھید ابھیدا دئے کھلایآ۔ بھيو ابھید کھلایندآ، کر کرپا گن ندھان۔ وشن برہما شو اپنا حکم آپ جنائیندآ، اتم کرے ہر پچھان۔ نو سو چرانوے چوکری جگ تیناں سیو اک لگائیندآ، بھل نہ جائے بن انجان۔ چار جگ تیری گود بھائیندآ، ستجگ تریتا دواپر کلجگ ایکا رکھے آن۔ چار مکھ تیرے برہمے پاربرہم صلاحیندآ، چار وید کرے وکھیان۔ چارے بانی بان لگائیندآ، پاربرہم کر دھیان۔ چارے کھانی رچن رچائیندآ، چارے جگ ہوئے پردھان۔ نو نو گپڑا آپ دوائیندآ، گپڑا گپڑے سری بھگوان۔ گر پیر اوتار جگ جگ اپنے حکم گھلایندآ، لکھ چوراسی دیوے دھر فرمان۔ آد وشنوں تیرا وقت نہ کھئے چکائیندآ، آد برہما نہ ہوئے ویران۔ آد شنکر نہ پندھ مکائیندآ، لیکھا مٹے نہ دو جہان۔ نو نو چار اپنا کھیل کھلایندآ، دیندا رہے دھر فرمان۔ اپنا بھيو نہ کیسے کھلایندآ، بھيو ابھیدا ہر بھگوان۔ کلجگ اتم ویکھ وکھائیندآ، نو نو چار کر پروان۔ آنت اپنی کل ورتائیندآ، وید کتیب شاستر سمرت انجیل قرآن ہوئے حیران۔ ایکا جوتی نور ڈگمگائیندآ، آد پُرکھ وڈ مہربان۔ دو جا شبد سنگ رکھائیندآ، لوآن پُریاں برہمنڈ کھنڈاں دیوے اک گیان۔ تیجے تیجا نیتز اک کھلایندآ، وشن برہما شو کر پچھان۔ چوتھے چوتھے پد ڈیرہ لائیندآ، ترے گن مایا کرے ویران۔ پنچم پنچم ناد شبد وجائیندآ، پنچم میٹے پنچ شیطان۔ چھیویں چھیواں گھر سہائیندآ، چھپر چھن نہ کھئے مکان۔ ستویں ست پُرکھ زرنجن کھیل کھلایندآ، لیکھا جانے زمیں اسمان۔ گر پیر اوتار سادھ سنت جگ جگ جگ بے آنت بے آنت سرب گائیندآ، بے آنت ہوئے آپ سری بھگوان۔ ترے ترے آنت اپنے ہتھ رکھائیندآ، جودھا سورپیر بلی بلوان۔ وشن برہما شو آپ سمجھائیندآ، پُرکھ ابناشی نوجوان۔ کلجگ اتم نہککنک اپنا ناؤں رکھائیندآ، اپنا گن جانے گن ندھان۔ تتاں لیکھا لیکھے پائیندآ، لیکھا لکھنہار اک مہربان۔ کاغد قلم نہ کوئی رکھائیندآ، نہ کوئی کاتب ہوئے پروان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے دھر فرمان۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، آد پُرکھ سمجھائیندآ۔ وشن تیرا وشو روپ پرگٹاؤنا، پاربرہم پرہم سنگ نبھائیندآ۔ برہم تیرا روپ برہم سرب

درساؤنا، ہنگ روپ آپ ہو جائیندا۔ شنکر تیرا لہنا دینا تیری جھولی پاؤنا، پورب لیکھا ویکھ وکھائیندا۔ بہانا سہنا حکم جناؤنا، ہر بہانے آپ سمائیندا۔ لکھ چوراسی جو گھڑیا سو بہن وکھاؤنا، ٹھیکر چرناں ہیٹھ دباؤنا۔ گرمکھ ورا آپ جگاؤنا، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ گرسکھ ساچا سنگ رکھاؤنا، جگ وچھڑے میل ملائیندا۔ سنت سہیلا رنگ رنگاؤنا، ساتک ست ست ورتائیندا۔ بہگت بہگوت ایکاکھر بہاؤنا، سہنجنی سیج آپ وچھائیندا۔ گرمکھاں ہر مان دواؤنا، ساچا مارگ اک لگائیندا۔ وشن برہمے شو تیرا پنڈھ مکاؤنا، پاندھی اپنا راہ آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، آنت آنت ہر بہگوت، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگا جگنتر ایکاکھن، ہنگ برہم کرے پچھان، سو پڑکھ زرنجن گن ندھان، گن اوگن نہ کوئی جناؤنا۔

★ ۱۲ آسو ۲۰۱۷ بکرمی بخشیش سنگھ دے گرہ پنڈ گگوہوا ★

پاربرہم برہم پائے سارا، زرنجن زرن ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم برہم رکھائے چرن دوارا، چرن کول اک جناؤنا۔ پاربرہم ہر بنائے سچا گھر بارا، گھر گھر وچ آپ ٹکائیندا۔ پاربرہم برہم دے سہارا، امرت اپنا جام پیاؤنا۔ برہم برہم وڈ ادھارا، اپنا منتر نام درڑائیندا۔ برہم برہم برہم کرے پسارا، اک اکلا ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم برہم سہائے بنک دوارا، گھٹ مندر ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم برہم سناے سچ جیکارا، دھن انادی انحد شبد وچھائیندا۔ پاربرہم برہم کرائے ونج واپارا، وست ہر تھارا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاربرہم برہم ایکاک رنگ رنگائیندا۔ پاربرہم برہم رنگ رنگائے، رنگ مجیٹھی اک چڑھائیا۔ پاربرہم برہم انگ لگائے، زرنجن زراکار آپ ہو جائیا۔ پاربرہم برہم سنگ نیہائے، سکلا سنگ وچھڑ کدے نہ جائیا۔ پاربرہم برہم سچ ٹرنگ دوڑائے، سورا سرہنگ ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم ہنگ روپ وٹائے، سو اپنا روپ پرگٹائیا۔ پاربرہم سوہنگ دھار چلائے، دھر دیان بانی اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاربرہم برہم وڈیائیا۔ پاربرہم برہم دیوے وڈیائی، آد جگاد ہوئے سہایا۔ پاربرہم برہم کرے گڑمائی، ساچا ناتا جوڑ جڑایا۔ پاربرہم برہم بخشے سرنائی، سرنگت اک جناؤنا۔ پاربرہم پکڑے بانہی، آپ اپنا میل ملایا۔ پاربرہم برہم سر رکھ ٹھنڈی چھائیں، شاہ سلطان ہوئے سہایا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاربرہم برہم ایکا ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم برہم ویکھنہارا، نرگن اپنا کھیل کھلائیندا۔ پاربرہم برہم ہو
 اجیارا، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ پاربرہم وکھائے ٹھانڈا دربارا، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ پاربرہم برہم بنائے بھکارا، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہم پاربرہم ہر اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ پاربرہم برہم ونڈے ونڈے، مہا اگنت گنی نہ جائیا۔ پاربرہم
 برہم دسائے برہمنڈ کھنڈ، آپ اپنی کل ورتائیا۔ پاربرہم برہم دھرے جیرج انڈ، اُتہج سینج اپنا آپ سمائیا۔ پاربرہم پرہ چاڑھے چن، سورج
 سورہ کرے رُشنائیا۔ پاربرہم برہم بیڑا بتھ، جُگ جُگ رتھ چلائیا۔ پاربرہم برہم دیوے دھن، دھن دھنوتنا اک اکھوائیا۔ پاربرہم برہم دیوے
 ڈن، جونی جون آپ بھوائیا۔ پاربرہم کرے وسیرا بن چھری چھن، ہر ہر گھٹ گھٹ بند کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کرے کھیل ساچا ہر، نرور وڈی وڈیائیا۔ پاربرہم کرے پرکاش، گھٹ گھٹ آپ سہائیندا۔ پاربرہم برہم رکھے واس، جُگ جُگ حُکم
 چلائیندا۔ پاربرہم برہم دیوے درس سواس، سواس پون دھرائیندا۔ پاربرہم برہم وکھائے پرتھی آکاش، آپ اپنا نین کھلائیندا۔ پاربرہم برہم
 کرے نواس، واس نواسا اپنا دھام سہائیندا۔ پاربرہم برہم دیوے گراس، گرہ گرہ ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم برہم پوری کرے آس، آسا ترسنا
 میٹ مٹائیندا۔ پاربرہم برہم کرے بند خلاص، اپنی بندی آپے توڑ ٹرائیندا۔ پاربرہم برہم ناتا توڑے جگت پرہاس، برہم سچ محل وسائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، نر ہر نر ایک کھیل کھلائیندا۔ پاربرہم برہم دیوے جوین، لال
 گللا رنگ چڑھائیا۔ پاربرہم مٹائے ہرکھ سوگن، چنتا دکھ نہ کوئی رکھائیا۔ پاربرہم برہم دیوے سچا جوگن، جوگ جگت اک جنائیا۔ پاربرہم
 لیکھا جنائے چوڈا لوکن، ترے ترے لوآن مکائیا۔ پاربرہم برہم کرے سنبودھن، آپ اپنا ناؤں جپائیا۔ پاربرہم برہم بخشے دات آگادھ بودھن،
 نش اکھر کرے پڑھائیا۔ پاربرہم برہم روپ درسائے جودھ جودھن، جودھا سورپیر دیا کمائیا۔ پاربرہم برہم وکھائے ایک اوٹن، ایک اوٹ سچی
 سرنائیا۔ پاربرہم برہم لائے ساچی چوٹن، تال نگارہ اک وجائیا۔ پاربرہم برہم روپ وٹائے کوئی کوٹن، کوئی کوٹ اپنی سیو لگائیا۔ پاربرہم برہم
 دیوے بھنڈارا اک اتوٹن، اتوٹ اٹ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر وجے ودھائیا۔
 پاربرہم پرہ دیوے دات، اپنا بھیس آپ وٹائیندا۔ پاربرہم برہم کرے اتم ذات، ورن گوت نہ کوئی رکھائیندا۔ پاربرہم برہم ویکھے اک اکانت،

اک اکلا ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم برہم بندھائے چرن نات، ناتا بدھاتا آپ جڑائیندا۔ پاربرہم برہم چلائے راتھ، رتھ رتھوایی سیو کھائیندا۔ پاربرہم برہم سُنائے ساچی گاتھ، شبد اگئی ڈھولا آپے گائیندا۔ پاربرہم برہم وکھائے ساچا ہاٹ، ساچے تخت سوہا پائیندا۔ پاربرہم برہم دیوے اپنی لاٹ، لالاٹ جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ پاربرہم برہم سوئے ساچی کھاٹ، گھر گھر سیج آپ وچھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک برہم پاربرہم پسارا، ایک در دُھر دربارا، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ پاربرہم برہم ناؤں دھرائے، دھرنی دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ پاربرہم برہم لکھ چوراسی وچ سہائے، آپ اپنی کل دھرائیا۔ پاربرہم منڈل راس ایک پائے، برہم گوپی کابن نچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، پاربرہم ہر ویکھے تھائوں تھائیا۔ پاربرہم برہم ویکھنہارا، جگ جگ لئے اوتاریا۔ پاربرہم برہم دئے ادھارا، گرمکھ ساچا ناؤں دھرا رہیا۔ پاربرہم برہم کھچ لیکے چرن دوارا، آپ اپنی بوجھ بوجھ رہیا۔ آد جگادی ساچی کارا، دُھر دربارا کھیل کھلا رہیا۔ کلجگ آئی اتم وارا، پاربرہم برہم ویکھ وکھا لیا۔ لکھ چوراسی وچوں کر اُجیارا، آپ اپنے رنگ رنگا لیا۔ گرمکھ گرمکھ اتم برہم برہم سوہے اک دوارا، پاربرہم پرہم گود گود بہا لیا۔ نہکلنک نرائن نر اوتارا، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، برہم داتا آپ اکھوا رہیا۔

۱۲۵۸

۱۲۵۸

★ ۱۲ آسُو ۲۰۱۷ بکرمی منگل سنگھ دے گھر پنڈ سوہل ضلع امرتسر ★

پاربرہم برہم ویکھنہارا، ایکنکارا کھیل کھلائییندا۔ اک اکلا کر پسارا، جگا جگنتر ویس وٹائیندا۔ ابناشی کرتا آپے بٹھے اپنی دھارا، دھار دھار وچ رکھائیندا۔ اجوئی ریت کر پسارا، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائییندا۔ پاربرہم برہم ویکھن جوگ، ایک رنگ سمایا۔ آد جگادی دُھر سنجوگ، دُھر دا میلا میل ملایا۔ دیونہارا درس اموگھ، رُپ انوپ آپ پرگٹایا۔ لیکھا جانے چوڈاں لوک، لوک پرلوک ہوئے سہایا۔ نام سُنائے سچ سلوک، ساچا اکھڑ آپ پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنی دھار چلایا۔ پاربرہم برہم کھیل کھلائے، کھیلنہارا اک اکھوایا۔ سو پُرکھ نرنجن ویس وٹائے، ہر پُرکھ نرنجن بے پرواہیا۔ ایکنکارا بھیو نہ رائے، آد نرنجن سچا شہنشاہیا۔ سیری بھگوان اپنا پردہ آپ اٹھائے، ابناشی کرتا ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم برہم

رچن رچائے، برہم ویتا انس اُچائیا۔ اپنا رنگ آپ رنگائے، رُوپ ریکھ نہ کوئی دکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلّا ویس وٹائیا۔ پاربرہم برہم ایک رنگ، آد جُگاد رنگایا۔ ست پُرکھ نرنجن سورا سربنگ، سچکھنڈ دوارے سوہا پایا۔ تھر گھر وجائے اک مردنگ، ناد ترانہ اک سُناپا۔ ساچی سیجا بیٹھ پلنگ، نرگن اپنا تھان سُہاپا۔ آپے منگنہارا منگ، نیوں نیوں رہیا سیس جھکایا۔ سدا سُہیلا ہوئے سنگ، سکلا سنگ آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، جُگ جُگ اپنا جوگ دکھایا۔ پاربرہم پرہ مارگ لا، بہ بہ ایک ت سمجھائیندا۔ ایک مندر دئے وسا، ہر مندر سوہا پائیندا۔ ایک نام دھن اندر دئے ٹیکا، ساچا جندر آپ لگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر کا بھیو کوئی نہ پائیندا۔ پاربرہم برہم کر پرتکھ، نرگن نور نور رُشنائیا۔ اپنے مندر آپے رکھ، آپے ویکھ دکھائیا۔ آپے سیوا لائے سورج چن رو سس، حُکی حُکم آپ بھوائیا۔ آپے لیکھا جانے دو جہاناں نس نس، نیڑے دُور اپنی کھیل کھلائییا۔ پاربرہم برہم کھیل کھلائییندا، آد پُرکھ اگم اپار۔ دیپک جوتی آپ جگائیندا، جوتی جوت کر اُجیار۔ ساچے مندر آپ ٹکائیندا، تھر گھر کھول بند کواڑ۔ وشن شو سیو کھائیندا، برہم کرے خبردار۔ تتان ایک سنگ دکھائیندا، اک اکلّا ایکنکار۔ سچ دوار مردنگ وجائیندا، دُھن اناد شبد دُھنکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہم دیوے اک پیار۔ برہم پیارا ہر نرنکارا، پاربرہم سرنائیا۔ سچکھنڈ دوارا کھول کواڑا، تھر گھر ساچا ویکھ دکھائیا۔ تھر گھر ساچے گپت ظاہرا، گھر گمبھیر رُوپ دھرائیا۔ اندر باہر وسے نیارا، نرگن نرور بھیو نہ رائیا۔ سُن اگئی ساچی کارا، سُن سادھ درسائیا۔ کرے کھیل اپرا، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہم لیکھا دئے سمجھائیا۔ کر کیرپا گن ندھانن، اپنی انس آپ بنائیندا۔ دیونہارا دُھر فرمانن، ساچا بنس آپ سُہائیندا۔ تخت نواسی سری بھگوانن، منڈل راسی راس رچائیندا۔ جودھا سورپیر بلی بلوانن، اک اکادسی اپنا رنگ رنگائیندا۔ رنگ رنگائے دو جہانن، ساچے مندر آپ سُہائیندا۔ اوچ محل اٹل مکانن، نرگن جوت اک جگائیندا۔ دیا باقی نہ کوئی نشانن، کھلاپاتی سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل سری بھگوان۔ سری بھگوان پُرکھ سمرتھ، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ آپ اُچائے اپنی وتھ، اپنے بتھ رکھ وڈیائیا۔ اپنا مارگ آپے دئے دس، اپنا بھیو آپ کھلائییا۔ اپنے اندر آپے وس، آپ اپنا مندر رہیا سُہائیا۔ جوتی

جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاربرہم برہم اپنی کھیل کھلائیا۔ پاربرہم وسے دُھر دربارا، نراکارا کھیل کھلائیندا۔ نرور رُوپ ہو اُجیارا، مورت اکال ڈگمگائیندا۔ اجونی ریت سب توں وسے باہرا، کال مہاکال نہ کوئی کھائیندا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر آپے جانے اپنی کارا، کرتا پُرکھ کار کرائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا لیکھ، الیکھ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پاربرہم برہم رُوپ وٹائیندا۔ پاربرہم پرہہ رُوپ وٹایا، نرگن نرور دیا کھائیا۔ نراکارا نراہار اپنا پرکاش آپ وکھایا، پرکاش پرکاش کر رُشنائیا۔ اپنا داسی داس آپ بن جایا، سیوک سیوا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی ونڈ آپ ونڈایا۔ ونڈ ونڈائے پاربرہم، برہم اپنا رنگ رنگایا۔ آد جُگاد نہ پئے جم، جنم مرن وچ نہ آیا۔ کرے کرائے ساچا کم، کرنی کرتا آپ اکھویا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں بیڑا دیوے ہتھ، گگن منڈل ویکھ وکھایا۔ دیوے پرکاش سورج چن، دھرت دھول ہونے سہایا۔ ایک ناؤں گائے دھن دھن، گھر ساچے آپ وسایا۔ پُرکھ ابناشی ساچی جنی برہم جنیا ایک جن، دھن دھن جنیندی مایا۔ تریا راگ سنایا کن، سچکھنڈ دوارے آپ الایا۔ آپ وسایا بن چھیری چھن، چار دیوار نہ کوئی بنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کھیل آپ کھلایا۔ پاربرہم کھیل اولا، ہر ساچا آپ کرائیا۔ آد جُگادی اک اکلّا، ایکنکارا بے پرواہیا۔ سچ سنگھاسن ایک ملا، ساچا بھوپ سچا شہنشاہیا۔ در درویش در دوار کھلا، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیا۔ دُھر دی بانی دُھر سندیش ایک گھلا، دُھر فرمانا کرے پڑھائیا۔ پاربرہم ہر پھڑائے پلا، ساچا پلو اک وکھائیا۔ جوتی جوت آپے رلا، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ اپنے دیپک آپے بلا، تیل باقی نہ کوئی رکھائیا۔ دھام سہائے نہچل دھام اٹلا، اُچ محل دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاربرہم برہم ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم بے آنت، بھیو کوئی نہ آئیندا۔ آد جُگادی مہا آگت، الکھنا الکھ نہ لکھیا جائیندا۔ لیکھا جانے جُگا جُگنت، جُگ جُگ اپنی دھار بندھائیندا۔ پاربرہم برہم بنائے بنت اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ پاربرہم پرہہ دیا کما، نرگن نرگن کرے کُرمائیا۔ اپنا انگیکار آپ کرا، انگ اپنا دئے وکھائیا۔ اپنا سنگ آپ نبھا، آپے ہونے سہائیا۔ اپنا رُوپ آپ پرگٹا، آپے ویکھ وکھائیا۔ اپنا ناؤں وشن وشنو رُوپ درسا، اپنے اندر امرت آپ چوا، اپنے وچ ٹُکائیا۔ اپنی بوند آپ ٹپکا، آپ اپنے وچ رکھائیا۔ اپنا بیج آپ بجا، آپے لئے اُپجائیا۔ آپے سینچ ہرا کرا، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ آپے پھل

پھلوڑی دئے لگا، کون پُهل آپ اُچائیا۔ آپے کول کولا ناؤں دھرا، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ آپے کول آپ اُپائیندا، امرت بھر بھنڈار۔ آپے اندر آسن لائیندا، نرگن نرُویر ہر نرنکار۔ آپے وشو میل ملائیندا، آپے وشن کرے پیار۔ آپے اپنی انس اُپائیندا، بنس سرینسا کھیل نیار۔ آپے نُر نُر وچ رکھائیندا، نُر نُر ہونے اُجیار۔ آپے اپنا پردہ لائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے اپنا آپ کرے تیار۔ کول اُپایا کرپا کر، امرت جھرنا ناہہ جھرائیا۔ وشنوں اندر وشنوں وڑ، بیٹھا مکھ چھپائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، رُوپ ریکھ نہ کوئی وکھائیا۔ نہ کوئی قلعہ کوٹ دسے گڑھ، چار دیوار نہ کوئی بنائیا۔ نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جڑ، نیر تین نہ کوئی وکھائیا۔ کول کولا اندر بیٹھا وڑ، اپنیاں پنکھڑیاں آپے رسیا کھلائیا۔ آپے جل اُپر دھر، جلوہ نُر نُر الہبیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اُتیت آپے آپ کرائیا۔ آپے کول پساریا، نرگن رُوپ نرکار۔ آپے آئے اندروں باہریا، جوتی جوت کر اُجیار۔ آپے ویکھے اپنا پساریا، آپے ونڈے ونڈاں ونڈنہار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاربرہم برہم لے آپ اُہار۔ پاربرہم برہم پایا، کول بنک دوار۔ کول کولا لیکھے لایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ اپنا نُر آپ درسایا، نُر نُرانہ ہر کرتار۔ دُھر فرمان شبد جنایا، شبد اگمی بول جیکار۔ ناد ترانہ اک وکھایا، آپ وجائے وجاونہار۔ بندی خانہ نہ کوئی وکھایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے برہم کرے وچار۔ برہم اُپایا آپ پرہہ، پاربرہم دیا کھائیا۔ لیکھا جانے کول ناہہ، ناہی کول مکھ کھلائیا۔ امرت پیایا جام مد، سچ خُمار اک وکھائیا۔ اک وجایا ناد انحد، اپنی دُھن دُھن سُنائیا۔ سچ دوار آپے سد، ساچی سیکھیا اک پڑھائیا۔ پاربرہم برہم لڈائے لڈ، جُگا جُگنتر کھیل کھلائیا۔ آپا آپے وچوں کیتا اڈ، تیرا میرا بھیو نہ رائیا۔ سو پُرکھ نرنجن نشانہ دتا گڈ، ہنگ برہم ویکھ وکھائیا۔ میرا چرن دوارا تیری حد، اُپر رہے سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حُکم رسیا سُنائیا۔ برہم تیرا اُچ منارا، پُرکھ ابناشی آپ جنائیندا۔ تیرا تین میرا چرن گھر بارا، دُو جا در نہ کوئی رکھائیندا۔ تیرا سین سچا سکدارا، بھائی بھین مات پت آپ اکھوائیندا۔ تیرا ونج میرا وپارا، نام ائملا اک وکھائیندا۔ میرا درس تیرا دیدارا، تیری حرص آپ بُجھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دیوے ساچا ور، ساچا حُکم آپ سُنائیندا۔ برہمے رکھنا چرن دھیان، سچ دوارا اک سمجھایا۔ پُرکھ ابناشی ہونے مہربان، چرن چرنو دک دئے مکھ چوایا۔ امرت جھرنا

جھرے مہان، کپال ریکھا کھول وکھایا۔ چارے کُنٹ دئے گیان، چارے مُکھ مُکھ صلاحیا۔ چارے بانی مارے بان، تیر نرالا شبد اُٹھایا۔ چارے وید کرے وکھیان، چارے جُگاں ونڈ ونڈایا۔ چارے کھانی ہونے پردھان، چار ورنان ویس وٹائییا۔ چار یاری وکھائے نشان، چار جُگ بندھن پایا۔ نو دوارے کھول دکان، نو کھنڈ پرتھی حصہ اک وکھایا۔ تیرا روپ سری بھگوان، آد آنت ویکھ وکھایا۔ تیری جوت جگے مہان، جوتی جاتا آپ جگایا۔ تیرا کوئن کوٹ بنے مکان، لکھ چوراسی بھانڈا دئے گھڑایا۔ تیری مہا ہونے جہان، لوک مات ویکھ وکھایا۔ میرا ناؤں تیرا گیان، تیرا گیان جگت سبائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم دتا ایک اور، پاربرہم آپ سمجھایا۔ پاربرہم برہم سمجھائیندا، ایک اکھڑ شبد گیان۔ تیری سیوا سچ وکھائیندا، وڈ داتا ہو مہربان۔ لکھ چوراسی بھانڈا آپ گھڑائیندا، ترے گن دیوے ایک دان۔ سچ وست جھولی پائیندا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش کر پروان۔ ساچا ناتا جوڑ جڑائیندا، جوڑنہارا گن ندھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست اک ورتائیندا۔ ساچا ناتا دیوے جوڑ، برہم پنج تت کرے گڑمائییا۔ پاربرہم چڑھیا رہے اگتی گھوڑ، شبد گھوڑا اک دوڑائییا۔ دو جہانان لائے ساچا پوڑ، دھر دا پوڑا اپنے ہتھ رکھائییا۔ آد آنت جائے بھڑ، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ برہما بچھائے پیاس لگی اوڑ، پاربرہم امرت میگھ اک برسائییا۔ لیکھا مُکائے دوڑ دوڑ، دو جہانان ہونے سہائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک برہم دئے وڈیائییا۔ پاربرہم برہم آپ اپایا، اپنی مہا آپ جنائیندا۔ دھر سنجوگی میل ملایا، جگت سنجوگ آپ ہنڈھائیندا۔ درس اموگھی اک وکھایا، در سہنجنا آپ وکھائیندا۔ ساچا چوگی چوگ چُگایا، امرت آتم رس پیائیندا۔ شبد سلوکی سلوک سُنا یا، سو پُرکھ نرنجن ایک گائیندا۔ ہنگ برہم برہم ویکھ وکھایا، پردہ اوہلا آپ اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا ناؤں جنائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن پاربرہم، برہم ہنگ روپ درسائییا۔ آد جُگاد نہ پئے جم، جُگا جُگنتر کھیل کھلایا۔ ہرکھ سوگ نہ کوئی غم، چنتا دکھ جیو رہے نہ رائیا۔ ہڈ ماس نہ ناڑی چم، رکت بوند نہ میل ملایا۔ آسا ترسنا نہ ترکھاتم، ہنکار وکار نہ کوئی وکھائییا۔ اپنا بیڑا آپے بٹھ، آپے رہیا چلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، برہم اپنی کرے پڑھائییا۔ سو پُرکھ نرنجن دیا کہا، ایک ات سمجھائیندا۔ ہنگ برہم پرہ آپ اپا، اپنا راہ وکھائیندا۔ جُگ جُگ ویس مات دھرا، جگت وچولا پھیرا پائیندا۔ چار جُگ کھیل کھلا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ

ونڈ ونڈائیندا۔ نو نو گہرا آپ دوا، جگت جھپڑا ویکھ وکھائیندا۔ اپنا کھیڑا آپ وسا، آپے سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہم ایکا شبد جنائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر کرے جنائی، برہم بھل رہے نہ رایا۔ ہنگ روپ ہر رہیا سمائی، لکھ چوراسی جیو اپایا۔ جگا جگنتر کرے کڑمائی، آپ اپنا میل ملایا۔ گھر وجدی رہے ودھائی، شبد انادی ناد سُنایا۔ چار جگ گر پیر اوتار بنائے راہی، ساچا پاندھی اپنے مارگ آپ لایا۔ کرے کھیل سچا شہنشاہی، اپنی رعیت ویکھ وکھایا۔ ایکا حُکم رہیا جنائی، حُکمی حُکم دئے سُنایا۔ ایکا قول رہیا نبھائی، کیتا قول بھل نہ جایا۔ برہم برہم دھول ٹکائی، پنج ت چولے بند کرایا۔ اپنی شکتی آپے مؤل، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھیو آپ گھلایا۔ برہم سُنیا برہم گیان، اتر اک لو لائیا۔ چرن کول کول چرن کر دھیان، بیٹھا سپس جھکائیا۔ ہوں بالی بڈھ بال انجان، تُوں صاحب سچا پت مائیا۔ اپنی بخشش دتا دان، میری بخشش ہووے سہائیا۔ نش اکھر تیرا اک نشان، روپ ریکھ نہ کوئی بنائیا۔ تیرا ستھر دو جہان، ویکھ وکھاواں تھاوں تھائیا۔ لکھ چوراسی کرے پروان، ڈھر پروانہ ملیا شہنشاہیا۔ لوک مات وکھائے اک دکان، چوڈاں لوک ہٹ گھلایا۔ چار جگ دھن سناوا ایکا کان، راگ راگنی نال رلائییا۔ مندر سہاواں تن مکان، گھر گھر وچ جوت جگائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہونا آپ مہربان، ہوں سیوک سپس جھکائیا۔ ہنگ برہم لینا پچھان، آتم برہم کر کڑمائییا۔ چار جگ کرے کھیل مہان، جگ چوکرئی آپ بتائییا۔ نو نو لیکھا مکاؤنا آن، نو نو رہن نہ پائییا۔ چوتھے پد اک دھیان، چوتھے گھر وچے ودھائییا۔ چارے جگ کر کلیان، کیتی گھال لیکھے پائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، برہم اپنی منگ منگائییا۔ ہنگ برہم پرہ آگے منگے منگ، خالی ہتھ رکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سورا سربنگ، اپنا حُکم آپ جنائیندا۔ نو نو چار چوکرئی کال جائے لنگھ، کال مہاکال سیو کھائیندا۔ کلجگ اتم وچے مردنگ، نرگن نرویر آپ وجائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آئے لنگھ، دھرت دھول ویکھ وکھائیندا۔ سوہنگ روپ چار جگ چڑھیا رہے رنگ، رنگ رنگیلا آپ رنگائیندا۔ گر پیر اوتار ہر کا نام رہے منگ، نام ندھانا آپ ورتائیندا۔ آپے ستا رہے سچکھنڈ دوار سچ پلنگ، سچ سینگھاسن آپ سہائیندا۔ نو نو چار کرائے پندھ، پاندھی اپنے گھر ملائیندا۔ برہم تیرا بنے آپ سنبندھ، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ آد سُنایا سوہنگ چھند، برہم پاربرہم روپ وٹائیندا۔ اتم کھیل کرے گہر گمبھیر گئی گہند، اپنا پردہ آپے لاپندا۔

جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہم ویلا وقت اپنا آپ جنائندا۔ آد اُپایا سوہنگ رُوپ، وڈ بھوپ دیا کھایا۔ کریا پرکاش چارے کوٹ، دہ دشا جوت رُشناٹیا۔ برہم اُچایا اپنا سوٹ، تانا پیٹا آپ ہو جائیا۔ کریا کھیل ابناشی اُچت، مہا اکٹھ کتھی نہ جائیا۔ تھر گھر سہائی ساچی رُت، رُت رُٹری آپ مہکائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد اپنی رچن رچائی۔ آد رچنا سوہنگ دھار، پاربرہم برہم رُوپ وٹایا۔ اتم جانے اپنی کار، بھيو کيسے نہ پایا۔ بے آنت بے آنت کہہ گئے اُچار، جو جن لوک مات وچ آیا۔ پنج تت نہ پائے ہر کی سار، کایا گھڑی بہار اُٹھایا۔ نرگن سرگن دیوے دھار، گر پیر اوتار سیوا لایا۔ نو سو چرانوے چوکری جگ و جاؤندا رہیا ستار، نرگن سرگن سارنگا اک بنایا۔ نانک ایکا اُچی کوک گیا پکار، ایکنکارا بھيو نہ رایا۔ کلجگ اتم آئے وار، نہکلنک ہوتے سہایا۔ لکھ چوراسی پائے سار، برہم پردہ دئے اُٹھایا۔ سوہنگ اکھڑ رسنا گیا اُچار، سو اکال ونڈ ونڈایا۔ گوبند جودھا سورپیر بولے بلکار، ایکا منگن منگ منگایا۔ کل کلکی لے اوتار، کالکھ ٹکا دئے گویا۔ برہم پاربرہم پائے سار، سوہنگ اپنا کھیل کھلایا۔ سو پُرکھ جانے جنائے اگتی دھار، سوہنگ سو اگلا پچھلا، بیڑا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سو اُچیا پاربرہم، ہنگ بنایا اک برہم، سو اپنے وچ سہایا۔ آد آنت ہر سو سو، ہنگ مدھ وچ سہایا۔ نو نو چار بیج بو بو، لکھ چوراسی پھل پھلواڑی آپ مہکائی۔ دھر فرمانا شبد ڈھوا ڈھو ڈھو، گر پیر اوتارا رہیا سُنایا۔ سادھان سنتان امرت آم چو چو، نچھر جھرنا رہیا جھرائیا۔ بھگتان ناتا توڑے دو انگ دو دو، ایکا رُوپ رُوپ درسایا۔ گرمکھان تیجے لوچن کرے لو، اندھ اندھیر آپ مٹایا۔ گرمکھان چکائے جگت موہ، مایا ممتا نیڑ نہ آئی۔ کلجگ اتم جس جن گایا رسنا سوہنگ سو، پاربرہم برہم پاربرہم وچ سہایا۔ ہر کا بھيو نہ جانے کو، وید پُران شاستر سمرت انجیل قرآن کھانی بانی رہی جس گائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر نرائن ایکا ایک اکھوائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ست است ویکھے تھاؤں تھائیا۔

★ ۱۲ آسُو ۲۰۱۷ پکرمی سُرجن سنگھ دے گھر، پنڈ بھچر ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن شاہ سلطانا، اک اِکلا کھیل کھلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وسے سچ مکانا، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ ایکنکارا رُوپ مہانا، نراکارا ڈگمگائیندا۔ آد نرنجن جوت مہانا، نورو نُوَر نُوَر اُپائیندا۔ ابناشی کرتا والی دو جہانا، تھر گھر ساچے سوہا پائیندا۔ سِری بھگوان جھلّے سچ نشانہ، درگاہ ساچی آپ اُٹھائیندا۔ پاربرہم بنے راج راجانا، ساچے تخت ڈیرہ لائیندا۔ نراکارا آپ جنائے اپنا دُھر فرمانا، شبد انادی ناد وجائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ اپنی کھیل کھلاونہارا، ایکا رنگ سہائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ کھول دوارا، در گھر ساچے آسن لائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، ساچا تاج سیس ٹکائیندا۔ در درویش بن بھکھارا، ایکا سنگ نبھائیندا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتارا، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ویس اولّا، ایکا ایک کرائیندا۔ آد جُگادی اک اِکلا، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ وسے دھام اُچ اٹلا، نہچل دھام آپ سہائیندا۔ اپنی جوتی آپے رلا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ اپنا سندیش آپے گھلا، شبد شبدی ناؤں اُچائیندا۔ اپنا پھڑے آپے پلا، درگاہ ساچی ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سو پُرکھ نرنجن ویس وٹائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل نیارا، نرگن نرویر آپ کرائیا۔ در گھر ساچے کھولے بند کواڑا، چہر چہنّ نہ کوئی چھہائیا۔ نرگن دیا باقی کر اُجیارا، ایکا جوت کرے رُشنائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، شاہو بھوپ آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ایکنکارا کھیل مہانا، بھيو ابھید چھپائیندا۔ تھر گھر وسے سچ مکانا، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ شبد انادی گائے ترانہ، تریا راگ آپ لائیندا۔ آپے جانے اپنا بھانا، سد بھانے وچ سہائیندا۔ دو جہانی ساچا رانا، ایکا تخت ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ آد نرنجن جوت اُجالا، نورو نُوَر ڈگمگائیا۔ سچکھنڈ وسے سچی دھرمسالہ، در گھر ساچے سوہا پائیا۔ نرگن نرویر چلے اولّی چالا، اجوئی ربت بھيو نہ رائیا۔ پرگٹ ہوئے پُرکھ اکالا، عقل کلا آپ اکھوائیا۔ شبد اُچائے اک دلالا، دو جہاناں سیو کھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اِکلا ایکنکارا، نرگن نرگن کر پَسار، سچ محلے آپ وسائیا۔ سِری بھگوان سوہاؤنت، مہا اکتھ کتھی نہ

جائیا۔ آپ بنائے اپنی بنت، گھڑن بھٹنہار بے پرواہیا۔ لیکھا جانے آد آنت، آنت آد اک اکھوائیا۔ روپ وٹائے ناری کنت، کنت کنتوبل سیج ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا رہیا سہائیا۔ در گھر سہائے سری بھگوان، ہر مندر سوہیا پائیندا۔ اک اٹھائے سچ نشان، دو جہاناں آپ جھلائیندا۔ آد جگادی نو جوان، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ شبد سنائے دھر فرمان، نادی ناد وجائیندا۔ در گھر ساچے ہو پردھان، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا اک وسائیندا۔ در گھر وسائے پاربرہم، دوسر اور نہ کوئی جنائیا۔ کرے کھیل پُرکھ اگم، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ ایک وست رکھے نام دھن، ست دوارے آپ ٹکائیا۔ نہ کوئی جنی جنے جن، جن جنیدی دے نہ کوئی مائیا۔ اپنا بیڑا آپے بٹھ آد پُرکھ آپ چلائیا۔ سو پُرکھ نرنجن کہے دھن دھن، ہر پُرکھ نرنجن صفت صلاحیا۔ ایکنکارا جائے من، آد نرنجن سگلا سنگ وکھائیا۔ سری بھگوان بیڑا بٹھ، ابناشی کرتا لے چلائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچا اک وسائیا۔ در گھر ساچا ہر وسائیندا، سچکھنڈ سچا دوار۔ ست پُرکھ نرنجن آسن لائیندا، ہر پُرکھ نرنجن کریا دھار۔ ایکنکارا ویکھ وکھائیندا، آد نرنجن ہو اجیار۔ سری بھگوان کھیل کھلائیندا، ابناشی کرتا میت مُرار۔ پاربرہم پرہہ سیس جھکائیندا، نیو نیو کرے نمسکار۔ ایک وست منگ منگائیندا، بیٹھ سچ سچے دربار۔ اپنی اچھیا آپے پور کرائیندا، آپے داتا دیونہار۔ اپنی ونڈ آپ ونڈائیندا، ونڈے ونڈ آپ نراکار۔ ساچا ست سیوا لائیندا، شبد شبدی کر ورتار۔ ابناسی کرتا رت سہائیندا، نہ کوئی تھت نہ کوئی وار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچے کھول کواڑ۔ سچ کواڑا ساچے مندر، سو پُرکھ نرنجن آپ گھلائیا۔ نرگن ویکھ پیکھ اپنا اندر، نرگن ساچی سیج ہنڈھائیا۔ نرگن لگا توڑے جندر، وڈ داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچے سوہیا پائیا۔ سچکھنڈ دوار سہایا، کر کریا گن ندھان۔ تھر گھر مندر ویکھ وکھایا، پُرکھ ابناشی نو جوان۔ سن اگمی ڈیرہ ڈھایا، پرگٹ ہو والی دو جہان۔ سوچھ سرؤپ روپ درسایا، مہا انوپ سری بھگوان۔ چارے کوٹ دہ دشا ویکھ وکھایا، نہ کوئی زمیں نہ اسمان۔ سورج چن نہ کوئی چڑھایا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک ویکھے سچ مکان۔ سچ مکان سہایا، پُرکھ ابناشی کریا دھار۔ اپنا مندر آپ اپایا، اندر وڑ سچی سرکار۔ اپنا کھیڑا آپ وسایا، آپے بھوے ویکھنہار۔ اپنا بیڑا آپ چلایا، آپے بنے

سیوادار۔ اپنا سنگ آپ نبھایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا کرے وچار۔ ہر اپنا آپ پرگٹائیندا، زرگن جوت پُرکھ
 اکال۔ ساچا مندر آپ وسائیندا، سچکھنڈ دوارا کھول کواڑ۔ اندر زرگن جوت جگائیندا، دیپک دیا آپے بال۔ سچ سنگھاسن سوہیا پائیندا،
 شاہو بھوپ راج راجان۔ پُرکھ ابناشی ویس وٹائیندا، ویس وٹائے دین دیال۔ اپنا مارگ آپے لائیندا، لیکھا جانے شاہ کنگال۔ اپنا گھاڑن آپ
 گھڑائیندا، آپے بنے ہر دلال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چلے چلائے اولڑی چال۔ چلے چال اک زرالی، ہر کا بھیو کوئی نہ
 پائیندا۔ نور پرکاش جوت اکالی، عقل کل اپنی کھیل کھلائیندا۔ آد پُرکھ بنے ساچا مالی، اپنا بوٹا آپ لگائیندا۔ زرگن رہے ہتھاں خالی، کوئی
 وست نہ ہتھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک وسائے ساچا گھر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ ساچی وست نام
 انمول، اپنے گھر اُچھایا۔ ست ست تولے تول، اپنا کنڈا اک اٹھایا۔ آد جگاد رہے اڈول، نہ ڈولے کوئی ڈلائیآ۔ اپنے نال اپنا کرے قول، کیتا
 قول بھل نہ جائیا۔ اپنے اندر آپے مؤل، ناری کنت آپ اکھوائیا۔ اپنے اندر آپے بول، ناؤن زرنکارا آپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ کرپا کھیل بے پرواہ، ناؤن زرنکارا آپ پرگٹائیندا۔ زرگن بنیا سچ ملاح، درگاہ ساچی ساچا دھام
 سہائیندا۔ پاربرہم پرہہ آپ پرگٹا، دھار دھار وچ جگائیندا۔ جوتی جوت ڈگمگا، نورو نورو نورا اکھوائیندا۔ شبد انادی ناد وجا، اپنی اچھیا
 آپ وکھائیندا۔ اپنا ست آپ اُچھا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ست ڈلارا بے پرواہ، ساچے دھام آپ سہائیندا۔ دھر فرمانا دئے جنا، ایکا حکم آپ
 ورتائیندا۔ زرگن زراکار زرویر آپ اکھوا، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک وکھائے ساچا در،
 سچکھنڈ دوارا اک وسائیندا۔ سچکھنڈ دوار وساونہارا، ایکا گھر سہایا۔ ساچے مندر پاوے سارا، ہر مندر کھیل کھلایا۔ اُچی کوک لائے نعرہ،
 آپ اپنا ناؤن چپایا۔ جاگرت جوت کرے اُجیارا، جوتی نورا آپ جگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو دئے کھلایا۔ ہر
 پُرکھ زرنجن بھیو کھلائیندا، کر کرپا گن ندھان۔ سو پُرکھ زرنجن ناؤن دھرائیندا، ہر پُرکھ زرنجن ہونے آپ مہربان۔ ایکنکارا کل ورتائیندا، آد
 زرنجن دیوے دان۔ ابناشی کرتا سنگ نبھائیندا، سری بھگوان سنائے دھر فرمان۔ پاربرہم برہم ایکا رنگ رنگائیندا، وشو روپ کرے پروان۔
 ساچی ہر ہر جوت جگائیندا، کولا کولا دیوے دان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ آپ اکھوائیندا۔ آد پُرکھ ہر

ابناشا، وڈ وڈا وڈ وڈیائیا۔ عقل کلا کل کھیلے تماشا، بے آنت بے پروا بیا۔ آپے منڈل پاوے راسا، آپ اپنی رچن رچائیا۔ اپنا بخشے آپ بھرواسا، اپنی اوٹ آپ تکائیا۔ اپنے درس رہے پیاسا، اپنی ترکھا آپ بُجھائیا۔ اپنی آپے پوری کرے آسا، نراسا آس وچ رکھائیا۔ اپنی جوت کر پرکاشا، جوتی جوت لئے جگائیا۔ برہما وشن کرائے داسی داسا، سیوک ساچی سیو کھائیا۔ ایک شبد سرب گنتاسا، ہر وندن وند وندائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جو ہر مندر بیٹھا سوہا پائیا۔ ہر اپنا بھیو کھلائیندا، نرگن روپ نراکار۔ نرگن نرگن آپ اُچھائیندا، نرگن ناد شبد دھنکار۔ نرگن وشو کھیل کھلائیندا، نرگن برہم کرے پسا۔ نرگن شنکر میل ملائیندا، نرگن جوت ہوتے اُجیار۔ نرگن دھواں دھار سائیندا، نرگن سب توں وسے باہر۔ نرگن آد پُرکھ اکھوائیندا، نرگن اتم جانے اپنی کار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھیلے کھیل اگم اپار۔ اگم اپارا کھیل کھلائیندا، نرگن روپ سری بھگوان۔ وشنوں برہما شو اُچھائیندا، دیونہارا ساچا دان۔ نام ندھانا جھولی پائیندا، شبد نشانہ دھر فرمان۔ ایک اپنا رنگ رنگائیندا، رنگ رنگیلا نو جوان۔ سگلا سنگ آپ وکھائیندا، لیکھا جانے دو جہان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا در آپ سہائیندا۔ در سہنجنا ہر سہئے، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ ایک شبد ست اُچھائے، وڈ وڈا سنت صلاحیا۔ سمرتھ پُرکھ سر ہتھ رکھائے، آد جگاد مرے نہ جائیا۔ نرگن نرویر رتھ چلائے، رتھ رتھوہی دس نہ آئیا۔ مہا اکتھ سُنائے، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، وشن برہما شو سمجھائیا۔ وشن برہما شو کر پروان، ایک حُکم چلایا۔ ایک حُکم دھر فرمان، شاہو بھوپ اک منایا۔ ایک شبد نام بیان، لوآن پُریاں آپ اُڈایا۔ ایک بخشے پین کھان، امرت رس اک رکھایا۔ ایک بخشے چرن دھیان، بن ہر اور نہ کوئی سہایا۔ ایک دیوے جیا دان، ترے گن مایا جھولی پایا۔ ایک سخیان ساچا کاپن، ایک منڈل راس رچایا۔ ایک ستا بیابان، ایک دس کیسے نہ آیا۔ ایک روپ سری بھگوان، ایک برہما وشن شو سیوا لایا۔ ایک دیوے پد نربان، ایک محلہ دئے وسایا۔ ایک کھیلے کھیل گن ندھان، اپنی کھیل آپ رچایا۔ ایک وسے سچ مکان، سچکھنڈ دوارے سوہا پایا۔ اک اٹھائے سچ نشان، درگاہ ساچی آپ جھلایا۔ ایک دیوے شبد گیان، برہما وشن شو آپ پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ابناشی کرتا اپنی رچنا آپ رچایا۔ ایک شبد ہر جنایا، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ نرگن اپنا ڈھولا آپے گایا، رسنا

جہوا نہ کھئے بلائیا۔ نرگن اپنا چولا آپے ویکھ وکھایا، پنج تت نہ کوئی کڑمائیا۔ نرگن اپنا سوہلا آپے گایا، راگ راگنی نہ کوئی وکھائیا۔ نرگن اپنا پردہ اوہلا آپ چکایا، سوچھ سرؤپی رُپ وٹائیا۔ نرگن برہما وشن شو درس دکھایا، جوتی جوت کر رُشنائیا۔ نرگن تتاں حرص مٹایا، ایک مائی خوشی وکھائیا۔ نرگن تولا بنکے آیا، ساچا کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ نرگن ترے گن مایا ونڈ ونڈایا، اپنی اچھیا بھچھیا جھولی رسیا بھرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ پُرکھ ابناشا، اپنا ویکھ کھیل تماشا، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیا۔ دوسر نہ کوئی دیسے سنگ، اک اگلا کھیل کھلائیندا۔ پاربرہم سورا سرہنگ، ست پُرکھ نرنجن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن وجائے مردنگ، سچکھنڈ دوارے آپ سُنائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن آپے جانے اپنا پرمانند، پر پُرکھ بھیو نہ آئیندا۔ ایکنکارا آد جگاد ہوئے بخشند، بخشنہارا دس نہ آئیندا۔ سری بھگوان وشن برہمے شو تیرا آون جاون جانے پنڈھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ پاربرہم اک سُنائے سہاگی چھند، اپنا ناؤں آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، تتاں دیوے ایک ور، ور داتا آپ ہو جائیندا۔ ایک شبد کر پڑھائی، ایک اکھر دئے بچھایا۔ ایک شبد کر کڑمائی، ایک نانا دئے جڑایا۔ ایک پتا ایک مائی، ایک پوت سپوتا گود بہایا۔ ایک دیوے دانا سبنیں تھائیں، دیونہارا بھل نہ جایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وشن برہمے شو دیوے ور، ایک حکم سُنایا۔ حکم سُنایا دھر فرمانا، بھل رہے نہ رائیا۔ ست پُرکھ نرنجن ہویا حیرانا، در گھر ساچے خوشی منائیا۔ تتے چیلے کر پردھانا، ترے گن مایا بندھن پائیا۔ آپے بنے راج راجانا، شاہ سُلطانا سیس تاج ٹکائیا۔ پنچم مُکھ آپ وکھانا، پنچم تت لئے پرگٹائیا۔ اپ تیج وائے پرتھمی آکاش ناؤں رکھانا، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی گھڑ مکانا، مہربانا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دیوے ساچا ور، اہل اہل آپ اکھوائیا۔ ور دیا بھگوان، بھیو کیسے نہ آیا۔ وشنوؤں میلا دو جہان، وشو دھار وکھایا۔ برہم پاربرہم کرے پردھان، گھٹ گھٹ اندر جوت جگایا۔ آد برہم پرہ دئے گیان، نش اکھر اک پڑھایا۔ بودھ اگادھا دھر فرمان، دھن انادی ناد وجایا۔ چارے وید کر پردھان، چارے چار ونڈ ونڈایا۔ چارے جگ کرن کلیان، چارے کوٹاں ویکھ وکھایا۔ چارے ورن دیوے اک گیان، ساچی سرنا اک سرنایا۔ چارے بانی وکھائے اک نشان، اک دوارا دئے سہایا۔ کرے کھیل سری بھگوان، ہر کا بھیو کیسے نہ رایا۔ آد پُرکھ ہو مہربان، برہما ویدیا اک پڑھایا۔ چوڈاں ویدیا دیوے دان، جگت

بھچھیا رہیا بھرایا۔ چار جُگ کرے کلیان، نو نو چار گیڑ رکھایا۔ جُگ جُگ لئے مات اوتار، نرگن سرگن روپ وٹایا۔ گر پیر دئے سہار،
 بھگت بھگوت ویکھ وکھایا۔ ساچے سنت لئے ابھار، ست ستوادی میل ملایا۔ گرمکھ نیت دئے آگھاڑ، لوچن نین آپ کھلایا۔ گرمکھ بنائے ساچے
 لاڑ، ایک پلُو ہتھ پھڑایا۔ جُگا جُگتر کرے ساچی کار، جُگ کرتا ویس وٹایا۔ آد برہما لئے ابھار، آد وشنوں میل ملایا۔ آد شنکر کرے
 سنگھار، ساچی سیو سیو کھایا۔ تنان وچولا ہر نرنکار، دس کیسے نہ آیا۔ ساچا ڈھولا گئے آگم اپار، جُگ جُگ اپنا ناؤں الایا۔ گر پیر اوتار
 رہے پُکار، رسنا جہوا ہر ہر گایا۔ آپے وسے سب توں باہر، آپے گھٹ گھٹ جوت جگایا۔ آد جُگادی ساچی کار، جُگ کرتا آپ کرایا۔
 نرگن سرگن پاوے سار، شبد وچولا اک دھرایا۔ نو سو چرانوے چوکیڑی جُگ اترے پار، وشنوں تیرا میل لئے ملایا۔ برہمے تیرا قرضہ دئے
 اُتار، لکھ چوڑاسی جو چڑھایا۔ شنکر تیرا پندھ دئے نوار، کلجگ اتم ویکھ وکھایا۔ دھرنی کرے ہوؤا بھار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کریا کر، وشن شو دتا ایک اور، برہمے ساچا سنگ نبھایا۔ برہمے تیرا برہم ساتھ، پاربرہم آپ رکھائیا۔ جُگ جُگ جنائے اپنی گاتھ، اکھڑ
 اکھڑ کرے پڑھائیا۔ لوک مات چلائے ایک راتھ، آپ اپنا ویس وٹایا۔ کرے کھیل تریلوکی ناتھ، چوڈاں لوکاں کھوج کھوجائیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں
 سنائے اپنی گاتھ، ایک وکھڑ نام پڑھائیا۔ لکھ چوڑاسی کھولے ہاٹ، ایک مندر ویکھ وکھائیا۔ لیکھا جانے تیرتھ تاٹ، سر سروور بے پرواہیا۔
 جُگ جُگ جانے اپنی واٹ، وڈ وڈا پاندھی رہیا۔ گھر گھر جوت جگائے للاٹ، مستک نور نور رُشنائیا۔ لیکھا جانے آن ہاٹ، مات گریہ
 ہوئے سہائیا۔ دس دس ماس لئے راکھ، اگنی کُنڈ آپ تپائیا۔ آپے کرے سدا رہراس، وڈ داتا سہج سُکھدائیا۔ برہم پاربرہم وسے تیرے پاس،
 جگت وچھوڑا دئے مُکائیا۔ ویلے آنت نہ کرے نراس، اپنے بیڑے لئے چڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وشن برہمے شو دتا
 ایک اور، ایک وست دئے وکھائیا۔ ایک وست ہر امولک، آپ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایک رکھے ساچی گولک، نام گنجی ایک لائیندا۔ آد جُگاد نہ
 سکے کوئی بولت، انبولت اپنا حُکم سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک دات وڈ کرامات، ساچی
 جھولی پائیندا۔ وڈ کرامات ہر کا ناؤں، وشن برہمے شو سمجھایا۔ ہوئے سہائی سببیں تھائوں، نہ مرے نہ جایا۔ آد جُگاد کرے نیاؤں، جُگ
 جُگ ونڈ ونڈایا۔ بھگت بھگوت پکڑے باہوں، سنت ساچن لئے ترایا۔ گریسکھ بنائے ہنس کاؤں، مانک موتی چوگ چُگایا۔ گرمکھان بنے پتا

ماؤں، بال انجانے گود بہایا۔ پنج تت نگر کھیڑا ویکھے گراؤں، برہم تیرا گھر سہایا۔ سدا سہیلا رکھے چھاؤں، سر اپنا بتھہ ٹکایا۔ لکھہ
 چوراسی نو کھنڈ پرتھی جگ جگ ویکھے اُدے کاؤں، مکھ وشٹا جوٹھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں دیوے
 ایک اور، برہما میلا ساچا گھر، شنکر ویلا لئے سہایا۔ ہر ویلا سدا سہاونا، کھیلے کھیل اپار۔ اپنا بھیو آپ کھلاونا، کھلاونہار ایکنکار۔ ترے
 ترے تیری دھار چلاونا، ترے گن مایا دئے آدھار۔ پنج تت ساچا گڑھ سہاونا، گرہ مندر کر تیار۔ من مت بڈھ وچ ٹکاون، کر کھیل اپر اپار۔
 کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نال رلاونا، آسا ترسنا بھر بھنڈار۔ جوٹھ جھوٹھ میل ملاونا، مایا ممتا نال رلائے نار وبھچار۔ لکھہ چوراسی کھیل
 کھلاونا، مر جھے وچ سنسار۔ رائے دھرم تخت بہاونا، چتر گپت کر پیار۔ لاڑی موٹ رنگ رنگاونا، جگا جگنتر پاوے سار۔ نو سو چرانوے
 چوکڑی جگ ہولی ہولا آپ کھلاونا، نرگن سرگن لے اوتار۔ کلجگ اتم نو نو چار پندھ مکاونا، نہکلنک ہو اُجیار۔ وشنوں تیرا رزق اپنے
 ہتھ رکھاونا، آپ بے ہر ورتار۔ برہم تیرا بھانڈا لکھہ چوراسی خالی آپ کراونا، آپے گھڑے آپے ہوتے بھنہار۔ شنکر تیری ترسول ہتھ سٹاونا،
 پُرکھ ابناشی اپنی مارے آپے مار۔ تتان اپنی گود بہاونا، لیکھ چُکائے اگم اپار۔ ہرکھ سوگ نہ کھئے وکھاونا، نیتر رووے نہ زارو زار۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد آپے جانے اپنی کار۔ برہما وشن شو کرے چرن دھیان، دوئے دوئے بیٹھے سیس جھکایا۔ پُرکھ
 اکال ہونا مہربان، در بھکھاری منگن آئی۔ ایک دینا ساچا دان، دین دُنی نہ کھئے وڈیائی۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ سیوا کرے مہان،
 سیوک سیوا بن آئی۔ آد آنت رہنا نگہبان، مدھ تیرا ویس وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا لیکھے لینا لایا۔
 وشنوں گرلائے نیتر نین نیر ویا، دوئے جوڑ کرے نمسکاریا۔ برہما منگے اک سرنا، پاربرہم سچی سرکاریا۔ شنکر دوس زین رہیا دھیا، آٹھ پھر
 اک لو تاریا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ ویلا لیا مکا، ویلا اتم نیڑے آ رہیا۔ نو کھنڈ پرتھی ستان دیپاں برہمنڈاں کھنڈاں نہ دیسے کھئے
 سہا، سر ہتھ نہ کھئے ٹکا رہیا۔ بھانا ورتے اپنا بے پرواہ، گر پیر اوتار بھانے وچ رکھا رہیا۔ آگے کرے نہ کھئے نانہ، سرگن نرگن آگے سیس
 جھکا رہیا۔ سرشٹ سبائی پتا ماں، پاربرہم پرہہ اک اکھوا رہیا۔ کلجگ اتم کرے سچ نیاں، لکھہ چوراسی جیو جنت کرم گکرماں ویکھ وکھا
 رہیا۔ ترے گن مایا تیرا کرے آنت، آنت اپنے وچ سما لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دیوے ساچا ور، نر نرائن ایک

حُکم سُنا لیا۔ ایک حُکم دُھر فرمانا، دُھر دیبان بان لگائیا۔ کلجُگ اتم پرگٹ ہو نہکلنک بلی بلوانا، جودھا سُروریر اکھوائیا۔ شبد چلہ تیر کمانا، شستر دھاری، سچا شہنشاہیا۔ ایک مرد مرد مردانہ، مات پت نہ کوئی جائیا۔ لکھ چوراسی بٹھ گانا، ایکا برہم کرے کُرمائیا۔ گھٹ گھٹ اندر مارے تیر نشانہ، لُکیا کھئے رہن نہ پائیا۔ پاوے سار دو جہاناں، چوڈاں لوک چوڈاں طبق اپنے چرناں ہیٹھ دبائیا۔ گُرمکھاں دیوے دُھر فرمانا، سوئے مات لئے اُٹھائیا۔ ایکا بخشے چرن دھیانا، چرن کول سچئی سرنائیا۔ تختوں لاپے راجا رانا، سیس تاج نہ کوئی ٹکائیا۔ مننا پئے سب توں بھانا، کلجُگ میٹے جھوٹھی شاہیا۔ گُرسکھ ویکھے مان نانا، نیاں نیاں ہیٹھ سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ایکا جوت کرے رُشنائیا۔ نہکلنک نرگن جوت، رُوپ ریکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، برن ونڈ نہ کوئی ونڈائیندا۔ نہ کوئی قلعہ نہ کوئی کوٹ، مندر مسجد گردوار مٹھ نہ ڈیرہ لائیندا۔ نہ کوئی واسنا نہ کوئی کھوٹ، ہنکار وکار نہ کھئے جنائیندا۔ نام بھنڈار رکھے اتوٹ، گُرمکھاں آپ ورتائیندا۔ پنج تت نگارے لائے چوٹ، گھر انحد تال سُنائیندا۔ پُرکھ اکال وکھائے ایکا اوٹ، دوجی سرن نہ کوئی تکائیندا۔ کلجُگ جیو آلیوں ڈگے بوٹ، پھڑ پھیر نہ کھئے ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ اپنا بندھن آپے پائے، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ دین دیال دیاندھ ٹھاگر دیا کھائے، دیناں اناتھاں ہیٹھ سہائیا۔ کلجُگ ڈونگھا ساگر ویکھ وکھائے، اپنا چپو وچ رکھائیا۔ جن بھگتاں بیڑائے ترائے، تارنہار آپ ہو جائیا۔ جُگ جُگ وچھڑے لئے ملائے، پورب کرماں لیکھا آپ مُکائیا۔ بھانڈا بھرم بھو دئے بھٹائے، جس سِر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جم کا بھے رہے نہ رائے، ویلے آنت نہ دئے سزائیا۔ ہرجن ہر ہر میل ملائے، میل وچھوڑا اپنے ہتھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، پاربرہم بے پرواہیا۔ پاربرہم پرہم نہکلنک، نرگن اپنا رُوپ وٹائیندا۔ شبد وجائے ساچا ڈنک، لوآں پُریاں آپ سُنائیندا۔ آپ اُٹھائے راؤ رنگ، شاہ سُلطانا حُکم جنائیندا۔ پرگٹ ہویا واسی پُری گھنک، گھنک پُری واسی اپنی کھیل کھلائییندا۔ گُرمکھ اُہارے جوں جن جنک، جن جننی لیکھے لائیندا۔ شبد اگمی لائے تنک، تار ستار آپ وجائیندا۔ گُرسکھ سہائے تیرا بنک، سورج چن سیس نوائیندا۔ ایتھ اوتھ بنائے بنت، ہر کنت میل ملائییندا۔ گُڑھ توڑے ہوئے ہنکت، ساچی سنگت سنگ رلائییندا۔ نانا توڑے بھکھ ننگت، بھکھیاں ننگیاں اپنی گود بہائییندا۔ جُگ جُگ جن بھکت دوارے بنیا رہے منکت،

نتِ نوتِ ویسِ وٹائیندا۔ جوتی جوتِ سرُوپِ ہرِ، آپِ اپنی جوتِ دھر، نہکلنکِ نرائنِ نر، نرِ ہرِ اپنی کھیل کھلائیندا۔ نرِ ہرِ کھیل کھلندڑا، ایکایکنکار۔ کلجگِ اتمِ ویسِ وٹندڑا، کل کلکی لئے اوتار۔ سمبلِ نگری دھامِ سہندڑا، ساڈھے تین ہتھ مندرِ مینار۔ گھر گھر وچ جوتِ جگندڑا، گھر گھر میلا ناری کنتِ بہتار۔ گھر ساچی سیجِ سہندڑا، گھر ستا پیرِ پَسار۔ گھر شبدِ ناد گیتِ سُنندڑا، گھر گائے اپنی وار۔ جوتی جوتِ سرُوپِ ہرِ، آپِ اپنی جوتِ دھر، کرے کھیل ساچا ہرِ، دُوسرِ اور نہ کھئے سُنار۔ دُوسرِ اور نہ کوئی دیسے، لوکِ ماتِ ویکھ وکھایا۔ کرے کھیل جگتِ جگدیشے، جاگرتِ جوتِ جگتِ رُشنایا۔ شاہِ سُلطانا کرے خالی کھیسے، کوڈی کوڈی ہٹ وکایا۔ لہنا دینا چُکائے مَوسِ عیسے، سنگِ محمدِ چارِ یاری ویکھ وکھایا۔ نو کھنڈِ پرتھی کرے پرکاشِ بیسِ اکیسے، بیسِ بیسا راہِ تکایا۔ ایکای چہترِ جھلائے ہرِ ہرِ سیسے، دُوسرِ سیسے نہ کوئی ٹکایا۔ چارِ ورنِ پڑھے اکِ حدیثے، پُرکھِ ابناشی لئے پڑھایا۔ لیکھا جانے راگِ چھتیسے، بہترِ ناڑی تاڑا آپِ وجایا۔ جوتی جوتِ سرُوپِ ہرِ، آپِ اپنی جوتِ دھر، نہکلنکِ نرائنِ نر، مہاراجِ شیرِ سنگھِ وشنوںِ بھگوان، نرگنِ سرگنِ سرگنِ نرگنِ کھیلے کھیل والی دو جہان، جیواں جنتاں ویکھ وکھایا۔

★ ۱۳ آسُو ۲۰۱۷ بکرمی موتا سنگھ دے گرہ پنڈ کلسیاں ★

پاربرہمِ ابناشی اچت، چیتنِ اپنی کھیل کھلائیندا۔ اکِ اُچائے اپنا سَت، شبدِ ڈلارا ناؤں دھرائیندا۔ جگِ جگِ لوکِ ماتِ ویکھے رُت، دھرتِ دھولِ ڈیرہ لائیندا۔ نرگنِ سرگنِ کر اُتپت، سرگنِ نرگنِ وچ سہائیندا۔ لیکھا جانے اپنی مت، برہمِ متِ اکِ وکھائیندا۔ چرنِ کولِ ساچا نت، ناتا بدھاتا آپِ جڑائیندا۔ امرتِ اتمِ ایکایگت، ترسنا بھکھِ مٹائیندا۔ نامِ بیجے ساچے وت، پُھلِ پُھلواری آپِ مہکائیندا۔ آدِ آنتِ آپے لئے کٹ، جوتی جوتِ سرُوپِ ہرِ، آپِ اپنی جوتِ دھر، اپنی وستِ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ابناشی اچتِ سربِ گنِ ٹھاکر، ہرِ وڈا وڈا وڈیائیا۔ کرے کھیل کرتا کریمِ قادر، قُدرتِ اپنی ویکھ وکھائیا۔ ساچے سَتِ دیوے آدر، جگِ جگِ ہوئے سہائیا۔ سچِ دوشالہ ایکای چادر، نامِ دھارا اکِ وکھائیا۔ درِ کرائے ونجِ سوڈاگر، ساچی وستِ ہٹ وکائیا۔ بھاگِ لگائے پنجِ تت کایا گاگر، گرہ مندرِ ہوئے سہائیا۔ آدِ جگادِ دیوے آدر، چرنِ

کول بخشے سچ سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے سُت دئے وڈیائیا۔ ساچا سُت ائمٹرا لال، پُرکھ ابناشی اک اُپایا۔
 آد جُگاد چلے نال، جُگ جُگ سیو کھایا۔ آپ وسائے سچکھنڈ سچّی دھرمسال، ساچا مندر آپ سہایا۔ امرت آتم رس امیوں رسیا ایک دئے
 کھوال، ترپت ترپتاس ترکھا رہے نہ رایا۔ نرگن نرّویر گھالے گھال، سرگن گھالی گھال لیکھے پایا۔ جُگ جُگ چلے اولڑی چال، لوک مات راہ
 چلایا۔ کلجگ اتم بن دلال، شبد وچولا پھیری پایا۔ ساچا ڈھولا گائے دو جہان، جگت جہان ویکھ وکھایا۔ ایک سُت سورپیر بلوان،
 صاحب زادہ اپنی زد وچ رکھایا۔ جُگا جُگنتر بنیا رہے کابن، ساچے تخت سوہا پایا۔ لکھ چوراسی دیوے دان، منگن گھر نہ کیسے جایا۔ ایک
 اوٹ سری بھگوان، بھگن ہر گھٹ بھٹے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک سُت ایک پوت، آپ وسائے چارے کوٹ،
 خالی در نہ کھئے رکھایا۔ ساچا سُت جُگ چار مالک، دین دنی ویکھ وکھائیا۔ لیکھا جانے خلق خالق، بے پرواہ بے پرواہیا۔ نرگن سرگن بن بن
 ثالث، لہنا دینا دئے مکائیا۔ دوس زین نہ نندرا آس، غفلت ہور نہ کھئے وکھائیا۔ لیکھا چُکائے پُن اماوس، ودی سُدی سیو لگائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک سُت سرب سکھائیا۔ سُت ڈلارا ہر نرنکار، ایک ایک رکھائیندا۔ جُگا جُگنتر کرے پیار، لوک مات میل
 ملائیندا۔ داتا دانی ہر داتار، وست امولک جھولی پائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر دیندا آیا آپ بھنڈار، کلجگ آنت آپ ورتائیندا۔ نانا توڑ
 سرب سنسار، جگت کُٹب نہ کھئے سہائیندا۔ نرگن جوت کر اُجیار، ساچے مندر سوہا پائیندا۔ انادی سُت کرے پیار، سرشٹ سبائی سکھیا
 اک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ ایک سُت ایک مات پت، پیت پیتمبر
 اک سہائیا۔ ایک پُرکھ ابناشی کرے پت، ایک ویکھے تھاوں تھائیا۔ ایک جوت پرگٹائے نت نوت، رُپ انوپ آپ درسائیا۔ ایک لیکھا چُکائے وار
 تہت، تہت وار نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کھیلے کھیل ساچا ہر، لکھ چوراسی کرے پڑھائیا۔ لکھ چوراسی
 رہیا پڑھا، نرگن شہنشاہ پاتشاہ۔ سُت ڈلارا اک اُجیا، شبد ناد رہیا وجا۔ ایک اکھڑ جگت دھرا، جیو جنت لئے سمجھا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کیرپا کر، مہربان مہربان مہربان آپے بھٹے مہربان۔ مہربان ہر نرنکارا، کلجگ اتم کھیل کھلائیندا۔ گرسکھاں دیوے سچ
 بھنڈارا، شبد ڈلارا آپ ورتائیندا۔ سکھی سکھیا کر وچارا، سکھ ستگر رُپ وٹائیندا۔ ستگر سکھ سوہے اک دوارا، دوسر سنگ نہ کھئے

رکھائیندا۔ جگت واسنا تچ گر چرن کرے نمسکارا، سو گرسکھ ستگر پورے بھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ میلے اپنے در، دوجے در نہ پھیرا پائیندا۔ سُت شبد کر پیار، لوک مات کھیل کھلائیا۔ گرسکھ ساچے لئے اُہار، آپ اپنے در بھائیا۔ میل ملائے ساچے یار، جگت ستھر رہن نہ پائیا۔ دوس رین پاوے سار، گھر سجن ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ساچے لئے وڈیائیا۔ گرسکھان دیوے دات، جنم کرم دکھ دلدر بھو گوائیندا۔ میٹے رین اندھیری رات، ستگر ساچا چند چڑھائیندا۔ در در گھر گھر پُچھے وات، جو جن من کا مان گوائیندا۔ گرمکھان وسے سدا پاس، دوسر بنس نہ کھئے بنائیندا۔ نرگن نہ کوئی بھوگ نہ بلاس، جگت سیج نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ کام کامنی کھیل تماش، پنج تت کایا رنگ رنگائیندا۔ اپنی کر پہلے بند خلاص، گرسکھان بند خلاصی پھیر کرائیندا۔ جو جن چرن کول رکھے دھرواس، ڈھر دی دھار آپ سمجھائیندا۔ سرب وست ہر ساچے پاس، اتوٹ اٹھ بھنڈار آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا جانے ساچا ہر، اور بھيو کھئے نہ پائیندا۔ اور بھيو نہ جانے کھئے، ہر ہر مہا کہن نہ جائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر جن بھگتاں سنے ساچی سوئے، سوپا کھئے رہن نہ پائیا۔ غریب زانیاں آپے دیوے ساچے ڈھوئے، ڈھوئے ڈھور جوں روداس چُاریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ساچے لئے لڑ، دوسر اور نہ کھئے سہاریا۔ نہ کوئی گھر نہ کوئی گھاٹ، نہ کوئی مندر چار دیوار بنائیندا۔ نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی تاٹ، جل سروور نہ کھئے بھرائیندا۔ نہ کوئی بستر نہ کوئی کھاٹ، نہ کوئی بھوشن تن سہائیندا۔ نہ کوئی مستک نہ کوئی للاٹ، جوتی جوت نہ کھئے جگائیندا۔ نہ کوئی پنڈھ نہ کوئی واٹ، نہ کوئی قدم اٹھائیندا۔ نہ کوئی شبد نہ کوئی گاتھ، نہ کوئی راگ ناد سنائیندا۔ نہ کوئی سیوا نہ کوئی ہاتھ، پنج تت نہ کھئے اُپائیندا۔ نرگن روپ پُرکھ سمرتھ، نہکلنک کھیل کھلائیندا۔ پتر دھیاں نہ جگت نت، ناتا بدھاتا اک رکھائیندا گرمکھ گرسکھ اپنے انگن آپے رکھ، آپ اپنی گود سہائیندا۔ نو نو چار بھانڈے کرے سکھ، در در گھر گھر ہر ہر ویکھ وکھائیندا۔ ساچا مارگ ایک دس، گرسکھ پرہ ملن کا چاؤ، دوس رین راہ تکائیندا۔ گرمکھ سجن ستگر پورا پکڑے باہوں، جم پھاس کٹ جگت حرص مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، آد جگادی کھیل مہان، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔

★ ۱۳ آسُو ۲۰۱۷ بکرمی گنڈا سنگھ دے گھر پنڈ دراجکے ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا، جُگا جُگنتر ساچی کار۔ نرگن نرور اپنا ویس وٹائیندا، جوئی ربت اگم اپار۔ نرہوؤ اپنا ناؤں دھرائیندا، بھے جنائے سرب سنسار۔ مورت اکال آپ اکھوائیندا، انہو پُراکش کر اُجیار۔ ساچے تخت سوہا پائیندا، کرتا پُرکھ ہر کرنیہار۔ ترے گن مایا وچ نہ آئیندا، آد جُگادی کھیل نیار۔ دُھر فرمانا شبد جنائیندا، اگم اگم اگمڑی کار۔ اکھ نرنجن ایکا اکھ جگائیندا، در گھر ساچے بول جیکار۔ شبد انادی ناد وجائیندا، لوآن پُریاں کرے خبردار۔ وشن برہما شو آپ اُٹھائیندا، اُٹھاونہار ہر نرنکار۔ بیہو ابھیدا آپ کھلائیندا، لوک مات لے اوتار۔ گر پیر آپ اکھوائیندا، بھگت بھگوت میل ملائے ناری کنت بہتار۔ ساچے سنت سنگ رکھائیندا، شبد جنائے بودھ گیان۔ گرمکھ اپنے رنگ رنگائیندا، سوری وڈ بلوان۔ گرسکھ اپنی گود بہائیندا، دیونہارا دُھر فرمان۔ نام اٹلا جھولی پائیندا، لیکھا جانے دو جہان۔ ستجگ ساچا سچ ورتائیندا، تخت نواسی وڈ مہربان۔ تریتا ترے ترے ویس وٹائیندا، رُوپ انوپ سری بھگوان۔ دواپر دوئے دوئے نین کھلائیندا، کول نین نوجوان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل سچی سرکار۔ جُگ جُگ کھیل کھلائیندا، اک اکلایکنکار۔ نرگن اپنا رتھ چلائیندا، درگاہ ساچی کھول کواڑ۔ ساچے مندر سوہا پائیندا، تھر گھر بیٹھ سچے دربار۔ دُھر فرمانا حکم سنائیندا، حُکمی حُکم کر آکار۔ برہما وشن شو اُٹھائیندا، ترے گن مایا بھر بھنڈار۔ لکھ چوراسی بھانڈا آپ گھڑائیندا، نرگن سرگن کر پیار۔ تتوت وچ ٹکائیندا، جوتی جاتا ہو اُجیار۔ شبد ناد دُھن وجائیندا، دُھنی ناد سچی سرکار۔ اپنا حُکم آپ ورتائیندا، ویکھے وگسے کرے وچار۔ لوک مات کھیل کھلائیندا، پنج تت سہائے بنک دوار۔ من مت بُدھ راہ چلائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ کھیل کرے اپار۔ جُگ جُگ کھیل اولڑا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے بیٹھا اک اکلڑا، دُھر فرمانا حُکم سنائیندا۔ لکھ چوراسی پھڑائے پلڑا، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ شبد سندیش ایکا گھلڑا، گر شبدی رُوپ وٹائیندا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملڑا، برہم پاربرہم ویکھ وکھائیندا۔ اپنی جوتی آپے رلڑا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ جُگ جُگ مارگ لائے اک سُکھلڑا، لکھ چوراسی پاندھی آپ ترائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر سوہا پائیندا۔ جُگ جُگ مندر سہنجنا، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ کھیلے کھیل درد دکھ بھے بھنجنا،

رُوپ ائوڻ آپ وٺائيا۔ جوت جگائے آد نرنجنا، ايڪا نُوَر نُوَر رُشنائيا۔ جن بهگتاں بنے ساڪ سِين سَجَنا، ايڪا نانا جوڙ جُڙائيا۔ چرن ڪول ڪرائے ساچا مَجنا، سر سرور اڪ نُهائيا۔ جام پيائے ايڪا مدھنا، امرت جھرنا آپ جھرائيا۔ ليکھا جانے وِشنوُن يَدنا، وِشو اپنا رُوپ درسائيا۔ آد آنت ڪيسے نہ بدھنا، جس سر اپنا ہتھ ٽڪائيا۔ آنتڪال گھر اپنے سَدنا، درگاہ ساچي وجے ودھائيا۔ نو کھنڊ پرتھمي ست ديپ جيو جنت لکھ چوراسي آپے ھويا رپے ادنا، مان نانا آپ ھو جائيا۔ آپے وسے چوتھے گھر ساچے پدنا، پاربرہم وڏي وڏيائيا۔ آپے برہم برہماد وچائے ندنا، لوآن پُرياں برہمنڌاں کھنڌاں شبد سُنائيا۔ جوتي جوت سرُوپ ھر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ڪرے کھيل ساچا ھر، جُگا جُگنتر ٻے پرواھيا۔ جُگا جُگنتر ٻے پرواھ، ساچا کھيل کھلائيندا۔ نرگن نرُوپر بن ملاح، ساچا پيڙا آپ ترائيندا۔ جن بهگتاں ديويے سچ صلاح، صفت صلاحِي آپ اکھوائيندا۔ اڪ چپائے ساچا ناں، ناوُن نرنڪارا آپ پرگنائيندا۔ دو جھاناں پڪڙے بانہ، سگلا سنگ نبھائيندا۔ آد جُگاد ڪرے سچ نياں، ساچے تخت سوبھا پائيندا۔ گرُمکھاں بنے پتا ماں، بال انجانے گود ٻھائيندا۔ پھڙ پھڙ ھنس بنائے ڪاں، ڪاگوں ھنس آپ اڏائيندا۔ جس سر رکھ ٽھنڏي چھاں، سو جن در گھر ساچے سوبھا پائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ ھر، آپ اپني جوت دھر، جُگا جُگنتر ساچي ڪار، ڪرے ڪرائے ايڪنڪار، اڪ اڪلا ويس وٺائيندا۔ ويس وٺائے اڪ اڪلا، سري ٻھگوان وڏي وڏيائيا۔ وسے نہچل دھام اٿلا، سچڪھنڊ دوار سُھائيا۔ ڪرے کھيل اچھل اچھلا، ول چھل دھاري ٻھيو نہ رائيا۔ سچ سنگھاسن ايڪا ملا، شاھو ٻھوپ سوبھا پائيا۔ آپے رُويا جلا تھلا، جل تھل مھيئل آپ سھائيا۔ ايڪا شبد اناد جُگا جُگنتر لوڪ مات گھلا، گر پير اوتار دين گواھيا۔ ھر سنت پھڙائے ساچا پلا، ست ستوادي ڏوري ہتھ رکھائيا۔ جوتي جوت سرُوپ ھر، آپ اپني جوت دھر، آد جُگاد جُگ جُگ اپني جوت ڪرے رُشنائيا۔ جُگا جُگنتر ساچي جوت، نرگن نرُوپر آپ پرگنائيندا۔ نہ کوئي قلعہ نہ کوئي ڪوٽ، ساچے مندر آپ سُھائيندا۔ لکھ چوراسي اندر لائے شبد چوٽ، گھٽ گھٽ نگارہ آپ وچائيندا۔ نہ کوئي ورن نہ کوئي گوت، ذات پات نہ کھڙے وکھائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ ھر، آپ اپني جوت دھر، جُگ جُگ اپنا ناوُن دھرائيندا۔ جُگ جُگ اپنا ناوُن رکھ، نرگن سرگن ويڪھ وکھائيندا۔ ست سرُوپي ھو پرتڪھ، برہم پاربرہم ديا ڪمائيندا۔ آپ آڀا ڪرے وکھ، آپ اپني ڪل دھرائيندا۔ اپنا مارگ آپے دس، گر پير اوتار سيوا لائيندا۔ سنتن ھردے آپے وس، ھر ڪي پوڙي آپ چڙھائيندا۔ بهگتاں مارے تير نرالا ڪس، بجر ڪپاڻي توڙ ٽڙائيندا۔ گرُمکھ

میل ملائے ہس ہس، ہنس مکھ سوہا پائیندا۔ گرسکھاں دیوے ایکا رس، امرت آتم جام پائیندا۔ کرے پرکاش میٹے اندھیر زین مس، ساچا چند آپ چڑھائیندا۔ ترے گن مایا نہ ڈسنی سکے ڈس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا رنگ رنگائیندا۔ جگ جگ رنگ رتڑا، پارہم گر کرتار۔ آد جگادی نہ ٹھنڈا نہ تڑا، ایکا وسے دھام نیار۔ جن بھگتاں دیوے ایکا متڑا، برہم مت کر اجیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ بنھے اپنی دھار۔ جگ جگ دھار چلائیندا، دھرنی دھرت دھول کر وچار۔ جگ جگ کار کھائیندا، لکھ چوراسی پاوے سار۔ جگ جگ ویکھ وکھائیندا، چار ورن کر پیار۔ جگ جگ بھیکھ وٹائیندا، شبد اناد بول جیکار۔ جگ جگ لیکھ لیکھائیندا، چارے وید کرن پکار۔ جگ جگ جوگ سکھائیندا، جاگرت جوت کر اجیار۔ جگ جگ بھوگ بھوگائیندا، ناری کنت دئے آدھار۔ جگ جگ سنجوگ ہنڈھائیندا، گرمکھ سجن کر تیار۔ جگ جگ ہوئے روگ مٹائیندا، چنتا سوگ دئے نوار۔ جگ جگ ساچی چوگ چکائیندا، ہر کا ناؤں اپر اپار۔ جگ جگ درس اموگھ وکھائیندا، مات لوک لے اوتار۔ جگ جگ چوڈاں لوک پھیرا پائیندا، اک اکلایکنکار۔ جگ جگ آپ سلوک سنائیندا، زرگن بولے بولنہار۔ جگ جگ وید پُران شاستر سمرت لیکھ لیکھائیندا، جگ جگ گیتا گیان دئے آدھار۔ جگ جگ انجیل قرآن پڑھائیندا، لیکھا جانے عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار۔ جگ جگ نانک زرگن ویکھ وکھائیندا، ست نام کرے پردھان۔ جگ جگ جوتی جوت ڈگمکھائیندا، ایکا شبد اک گیان۔ جگ جگ چارے بانی ویکھ وکھائیندا، جگ جگ چارے کھانی کرے کلیان۔ جگ جگ سرت سوانی شبد ملائیندا، امرت پانی دیوے ٹھنڈی آن۔ جگ جگ ست دلارا اپنا ناؤں رکھائیندا، گوبند سورا نوجوان۔ جگ جگ چند پرچنڈ چمکائیندا، جگ جگ لیکھا جانے دو جہان۔ جگ جگ برہم برہمنڈ ویکھ وکھائیندا، لوآن پُریاں ویکھے مار دھیان۔ جگ جگ جیرج اندج ڈیرہ ڈھائیندا، اُتہج سیج کرے ویران۔ جگ جگ کھنڈ کھنڈ کرائیندا، خالق میٹے جیو بے ایمان۔ جگ جگ لکھ چوراسی رنڈ وکھائیندا، نانا توڑے سری بھگوان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ اپنی دھار چلائیندا۔ جگ جگ دھار چلاونہارا، ایکا رنگ سہائیا۔ آد جگادی لے اوتارا، گر گر ویس دھرائیا۔ شبد انادی بول جیکارا، برہم برہمادی آپ سنائیا۔ بھکت بھگونت بخشے چرن پیارا، سنت ساجن لے ملاییا۔ گرمکھاں کھولے بند کواڑا، گرسکھ ایکا رنگ رنگائیا۔ منمکھاں

مارے آد آنت مارا، چچیا کھئے رہن نہ پائیا۔ سَتجُگ تریتا دواپر اُتریا پار کنارہ، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ کلجُگ آئی اتم وارا، چاروں کُنٹ رین
 اندھیری چھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی بنیا جگت اکھاڑا، چار ورن دین دُہائیا۔ اُچی کوکے پنچم دھاڑا، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار ہوئے ہلکائیا۔ لگی
 آگ بہتر ناڑا، سانتک ست نہ کھئے ورتائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیا۔ جُگ جُگ ویس وٹائیندا،
 الکھ آگوچر آگم اپار۔ نِرگن سرگن کھیل کھلائیندا، کھیلنہار بے عیب پروردگار۔ نُورو نُور ڈگمگائیندا، خلق خُدائی سانجھا یار۔ ساچے در
 سوہا پائیندا، حق حقیقت کرے وچار۔ لاشرِیک رُوپ وٹائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جُگ
 جُگ ساچی دھار بندھائیندا۔ جُگ جُگ دھار بندھائیندا، پاربرہم بے آنت۔ کلجُگ اتم ویس وٹائیندا، پورن جوت سِری بھگونت۔ نِرگن نر
 نرائن اپنا ناؤں رکھائیندا، لیکھا جانے آد آنت۔ نہکلنکا ویس وٹائیندا، سرشٹ سبائی ساچا کنت۔ لکھ چوراسی آپ پرنائیندا، چچیا رہے نہ کھئے
 جیو جنت۔ گرمکھ ناری سُگھڑ سوانی ساچے در بہائیندا، مایا رانی کرے بہسمنت۔ سر سرور امرت آتم ٹھنڈا پانی آپ پیائیندا، ہر ہر مہا
 گنت آگنت۔ کہانی بانی پھول پُھلائیندا، لیکھا جانے ساچے سنت۔ شبَد بانی اک مِلائیندا، میل مِلاوا آد آنت۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ویس وٹائے جُگا جُگنت۔ جُگ جُگ ویس وٹائیندا، نِرَدھن سردھن کرے پیار۔ کلجُگ اتم کھیل
 کھلائیندا، کل کلکی لے اوتار۔ سمبل نگری دھام سُہائیندا، ساڈھے تِن ہتھ مندر کر تیار۔ نہکلنک جوت جگائیندا، جوتی جوت ہوئے اُجیار۔
 شبَد ڈنکا اک وجائیندا، شاہ سُلطانا کرے خبردار۔ ایکا انک شبَد سُنائیندا، سوہنگ رُوپ سچّی سرکار۔ برہم پاربرہم مِلائیندا، ایکا دُوجا
 دُوجا ایکا لیکھا چُکے ایکا وار۔ اندر باہر اپنی کھیل کھلائیندا، گپت ظاہر کرے پیار۔ ساچا ساقی جام پیائیندا، امرت پیالہ بھر بھنڈار۔ گرمکھ
 بند تاکی آپ کھلائیندا، ڈُونگھی کندر کر اُجیار۔ ساچا راکی شبَد دُوڑائیندا، ساچے آسو ہو آسوار۔ جُگ جُگ لہنا دینا باقی آپ چُکائیندا،
 کلجُگ رہے نہ وچ سنسار۔ اتم آنت کال خاکی خاک مِلائیندا، چاروں کُنٹ اڈے چہار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 جُگ جُگ کھیل کرے کرتار۔ جُگ جُگ کھیل کرے کرتارا، قُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ کلجُگ اتم آئی وارا، بسمل ویکھے تھاروں تھائیا۔
 آنالحق حقیقت نعرہ، لاشرِیک آپ سُنائیا۔ لیکھا جانے مُلا شیخ مسائق پیر دستگیر سانجھا یارا، لاشرِیک اک خُدائیا۔ چوڈاں طبقات کھول

کوڑا، نوری جلوہ دئے درسائیا۔ زمیں اسماناں چُکے پاڑا، محبان مہربان کھیل کھلائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ملک الموت بہتر ناڑ وجائے تارا، کائنات
 رہی کُرائییا۔ دُھر درگاہی چھیل چھبلا اک اِکلا ساچا لاڑا، ساچے آسو سولان کلیاں آسن پائییا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھے اک اکھاڑا، پنچم دھاڑا
 نال ملائییا۔ کرے کھیل جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، سُمند ساگر پھیرا پائییا۔ کوڑی کریا کرے پار کنارہ، جوٹھ جھوٹھ بیڑا دئے ڈبائییا۔ نہ کوئی دیسے
 شاہ سیکدارا، سیس تاج نہ کھئے رکھائییا۔ لکھ چوراسی آوے ہارا، ایکا بھلیا ہر ہر سچا ماہییا۔ چار ورن اٹھاراں برن روون زارو زارا، ظاہر
 ظہور دس نہ آئییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ جُگ اپنا کھیل آپ کھلائییا۔ کلجگ اتم کھیل کھلاونا، پُرکھ ابناشی
 ساچی کار۔ جیو جنت جگت زُلاونا، چاروں کُنٹ دھواں دھار۔ گُرمکھ وِرلا آپ پچاونا، جس جن بخشے چرن پیار۔ شاہ سلطاناں خاک
 ملاونا، خاکی خاک اُدے چہار۔ مایا ممتا ہوئے ہنگتا گُڑھ تڑاونا، نام کھنڈا مار کٹار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جُگ
 جُگ کھیل کرے اگم اپار۔ اگم اپار الکھنا الکھ، لیکھا لیکھت وچ نہ آئییا۔ لکھ چوراسی بھانڈے کرے سکھ، پاربرہم برہم اپنے وچ سہائییا۔
 جوں اجوں ہوئے پرتکھ، بے آنت سچا شہنشاہییا۔ بھگت بھگونت ساچے سنت کرے وکھ، لکھ چوراسی پھول پھلائییا۔ مٹمکھ جیواں اتم مل
 پئے نہ کوڈی ککھ، ہتھو ہٹ آپ وکائییا۔ گُرسکھاں سگل وسورے جائن لٹھ، جس ستگر پورا درس دکھائییا۔ ایکا دیوے وسنت نام ساچی
 وتھ، واہ واہ گُرو وڈی وڈیائییا۔ گُرو گوبند سنگھ سورا ایکا مارگ گیا دس، پُرکھ اکال اک منائییا۔ گُرسکھ تیرا سیس دوجے در نہ جائے ڈھٹھ،
 تیری قیمت کرتا آپے پائییا۔ آد جگاد لئے رکھ، رکھنہارا اک اکھوائییا۔ جس دا ستھر ہوں بیٹھا گھت، لیکھا جانے تھاون تھائییا۔ گُرسکھ تیرا بوٹا
 لگایا اپنی رت، رتی رت آپ سکائییا۔ میرا ناؤں تیری مت، دوجی دھار نہ کھئے وکھائییا۔ ایکا ملے کلاپت، پاربرہم وڈی وڈیائییا۔ ویلے اتم لئے
 رکھ، رائے دھرم نہ دئے سزائییا۔ دیوے درس ہو پرتکھ، نہکلنک زِگن نور نور رُشنائییا۔ ہر کا مندر گُرو دوار کدے نہ جائے ڈھٹھ، اٹ گارا نہ
 کھئے لگائییا۔ دوس زین وجائے انحد سٹ، تال تلوڑا اپنے ہتھ رکھائییا۔ تیرے اندر دئی دویت نہ ہووے پھٹ، اپنا پھٹ اتم گیا کھلائییا۔ نو کھنڈ
 وکھائے تیرا ہٹ، لوک مات دئے وڈیائییا۔ آون جاون چھٹے تیرتھ تٹ، گنگا گوداوری جمن سُرستی پھیرا کھئے نہ پائییا۔ ساچا مارگ ایکا دس،
 ستجگ ساچا راہ وکھائییا۔ ایکا تخت بے سج، تخت تاجاں والا سچا شہنشاہییا۔ اپنا چرن دوار وکھائے ساچا ج، مکہ مدینہ پھیرا کھئے نہ پائییا۔

سریشٹ سبائی پردہ لئے کج، جو جن آئے سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ تیری اتم ور، گر پیر اوتار ایشٹ دیو نو مو اپنا سیس آپ جھکائیا۔

★ ۱۳ آسو ۲۰۱۷ بکرمی لچھمن سنگھ دے گرہ پنڈ بھورے ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن سچ سلطانا، تخت نواسی کھیل کھلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیلے کھیل دو جہاناں، اک اِکلا ویس وٹائیندا۔ ایکنکارا وڈ بلوانا، جودھا سو رپیر بلی بلوان آپ اکھوائیندا۔ آد نرنجن نور مہانا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان وسے سچ مکانا، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ ابناشی کرتا در دوار بھوے دربانا، در درویش سیو کھائیندا۔ پاربرہم پرہ گن ندھانا، بھو ابھیدا بھو چھپائیندا۔ ساچا تخت کر پروانہ، آسن سنگھاسن اک سہائیندا۔ آد جگادی دھر فرمانا، شبدا انادی ناد سُنائیندا۔ جگا جگنتر کھیلے کھیل مہانا، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اِکلا ویس وٹائیندا۔ اک اِکلا ایکنکارا، آد جگاد سہایا۔ سچکھنڈ سہائے اک دوارا، تھر گھر ساچی سیج ہنڈھایا۔ الکھ اگوچر اگم اپارا، بے پرواہ بھو نہ رایا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، جگ کرتا ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آد اپنی دھار آپ چلایا۔ ساچی دھار ہر چلائیندا، پاربرہم کرتار۔ درگاہ ساچی دھام سہائیندا، نرگن جوت کر اُجیار۔ آپ اپنا روپ پرگٹائیندا، نرور نراکار۔ جونی رپت آپ اکھوائیندا، مورت اکال ہو اُجیار۔ ست نام اپنا آپ دھرائیندا، آد جگادی ساچی کار۔ کرتا پُرکھ کرت کرائیندا، در گھر ساچا کھول کواڑ۔ حکمی حکم اک سُنائیندا، دھر فرمانا بول جیکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، درگاہ ساچے دھام وڈیائیندا۔ درگاہ ساچی دھام اولّا، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن بیٹھا اک اِکلا، ایکنکارا روپ وٹایا۔ آد نرنجن اپنے دیپک آپے بلا، نور نورانہ ڈگمگائییا۔ ابناشی کرتا سچ سنگھاسن نہچل دھام آپے کھلا، سری بھگوان سنگ نبھائییا۔ پاربرہم سچ سندیش نر نریش نراکار ایکا گھلا، ایکا دھن ناد سُنائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا سچ سنگھاسن آپ سوہے پُرکھ ابناشن، دو جگ سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سوہاؤنت، ست پُرکھ نرنجن آپ

سُہائیندا۔ نرگن بنائے نرگن بنت، نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ نرگن نار نرگن کنت، نرگن ساچی سیج ہنڈھائیندا۔ نرگن مہا گائے اگنت، بودھ اکادھا اپنا ناؤں اُچھائیندا۔ نرگن آد نرگن آنت، نرگن اپنا وپس وٹائیندا۔ نرگن نام نرگن منت، نرگن شبدی شبد دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا کھول کواڑا، ایکنکارا آسن لائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر سُہائیندا، اک اِکلا ایکنکار۔ دپیک جوتی اک ٹکائیندا، آد جُگاد رہے اُجیار۔ سورج چن نہ کھئے چڑھائیندا، منڈل منڈپ نہ کھئے سہار۔ برہما وشن شیو نہ کھئے ویکھ وکھائیندا، ترے گن مایا نہ کھئے بہنڈار۔ پنج تت نہ جوڑ جڑائیندا، کایا گرہ نہ کھئے آکار۔ وید پُران نہ کھئے گائیندا، شاستر سمرت نہ کھئے وچار۔ چارے کھانی نہ کھئے بنائیندا، اندج جیرج اُتبھج سینج نہ بٹھے کھئے دھار۔ چارے بانی نہ کوئی سُنائیندا، پرا پسنتی مدھم بیکھری نہ دئے اُچار۔ چارے جُگ نہ ونڈ ونڈائیندا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ کھئے نہ جانے وار۔ گر پیر نہ کھئے اکھوائیندا، سادھ سنت نہ کھئے پَسار۔ بھگت بھگونت نہ کھئے گائیندا، رسنا جہوا کر آدھار۔ بٹی دند نہ کھئے صلاحیندا، پون سواس نہ پاوے سار۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ نہ کھئے وکھائیندا، سمنڈ ساگر نہ کھئے جلدھار۔ کروڑ تیتیسسا نہ ناچ نچائیندا، سُرپت اند نہ واجاں رہیا مار۔ گن گندھرب نہ کھئے وکھائیندا، کتر چھپ نہ کھئے نچار۔ چوڈاں ودیا نہ کھئے پڑھائیندا، چوڈاں لوک نہ کھئے پَسار۔ چوڈاں طبق نہ ہٹ کھلائییندا، کھیلے کھیل اگم اپار۔ سچکھنڈ دوارا اک سُہائیندا، آپ اپنی کریا دھار۔ نرگن ساچا سوہا پائیندا، پاربرہم سچی سرکار۔ سچ سنگھاسن اک سُہائیندا، شاہو بھوپ بن سِکدار۔ سیس اپنے تاج ٹکائیندا، پنچم مُکھ مُکھ پیار۔ ست رنگ نشانہ آپ چڑھائیندا، درگاہ ساچی پروردگار۔ مقالے حق ڈیرہ لائیندا، جوتی نور کر اُجیار۔ آد جُگادی ڈگمگائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکسا وسے ساچے گھر، سچکھنڈ دوارا آپ سُہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر سُہائیندا، ایکسا رنگ سملے۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلائییندا، جوئی ریت بے پروا ہے۔ انہو اپنا پرکاش کرائیندا، پرکاش پرکاش وچ ٹکائے۔ نرہو بھ نہ کھئے جنائیندا، بھہ بہیانک اپنا آپ بھٹے سہائے۔ اچن اچانک اپنا روپ پرکھائیندا، مات پت نہ کھئے سہائے۔ جگت سیانپ نہ کھئے رکھائیندا، دھر فرمانا حکم سُنائے۔ ونج ونجارا ہٹ نہ کھئے کھلائییندا، در گھر ساچا اک اُپائے۔ آپ اپنی جوت جگائیندا، پمل روپ سچا شہنشاہ ہے۔ سچ سنگھاسن آسن لائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکسا وسے ساچے گھر، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائے۔ سچکھنڈ دوارا سُہنجنا، پُرکھ ابناشی آپ سُہایا۔

جوت جگائے اک زرنجا، آد جگاد رہے رُشنايا۔ نہ گھڑيا نہ بھجنا، نہ مرے نہ جايا۔ نہ کوئی سروور نہ کوئی مجنا، نہاؤن نہون نہ کھئے نہایا۔ نہ کوئی نگارہ نہ کوئی تال وچنا، ناد اناد نہ کھئے سُنایا۔ اک اِکلا گھر ساچے بیٹھا ایکا سبنا، آپ اپنا سنگ نہایا۔ آد جگاد چلائے اپنا جہازنا، رتھ رتھوہی ہر رگھرایا۔ سچکھنڈ دوارے بہ کرے اپنا کاجنا، کرتا پُرکھ سیو کھایا۔ شبد اگمی مارے واجنا، ناؤن زرنکارا آپ پرگنایا۔ آپے دیوے اپنا داجنا، اپنی وست آپے جھولی پایا۔ آپے کرے اپنی سازنا، سازنہار آپ اکھوایا۔ آپے رکھے اپنی لاجنا، پاربرہم وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ دوارا اک سُہایا۔ سچکھنڈ دوار سُہاونا، سو پُرکھ زرنجن آپ سُہائے۔ ہر پُرکھ زرنجن ڈیرہ لاونا، ایکنکارا جوت جگائے۔ آد زرنجن ڈگمگاونا، ساچے مندر ہویئے رُشنائے۔ سری بھگوان تخت سُہاونا، ابناشی کرتا سیج ہنڈھائے۔ پاربرہم نیوں نیوں اپنے آگے سپس جھکاونا، ایکا منگن منگ منگائے۔ ست پُرکھ زرنجن دیا کماونا، دیونہارا بے پرواہے۔ اپنی ونڈ آپ ونڈاونا، زرنگن زرنگن ویس دھرائے۔ اپنا رنگ آپ رنگاونا، روپ رنگ نہ کھئے جنائے۔ اپنا سنگ آپ نہاونا، دوسر سنگ نہ کھئے وکھائے۔ اپنا بنک آپ سُہاونا، سچکھنڈ وجے ودھائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ور داتا آپ ہو جائے۔ زرنگن داتا بن بھنڈاری، زرنگن وست ونڈائیندا۔ زرنگن درویش بنے بھکھاری، زرنگن بھچھیا جھولی پائیندا۔ زرنگن کھیلے کھیل اگم اپاری، زرنگن الکھ اگوچر آپ اکھوائیندا۔ زرنگن جوت جگے زرنکاری، زرنگن نر نرائن اپنا ناؤن دھرائیندا۔ زرنگن جوتی رہے کواری، زرنگن ناری کنت آپ پرنائیندا۔ زرنگن سیج رہیا سواری، سچ سنگھاسن اک وچھائیندا۔ زرنگن میلا ہر بہتاری، کنت کنتوبل سوہیا پائیندا۔ زرنگن اندر زرنگن باہری، زرنگن گپت ظاہری ویس وٹائیندا۔ زرنگن ----- بھوک بلاس کرائیندا۔ زرنگن سُہائے اُچ محل اٹل مناری، زرنگن سوہیا پائیندا۔ زرنگن جوت جگائے اک اُجیاری، دیوا بتی نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، زرنگن میلا اپنا آپ ملائیندا۔ زرنگن میل ملائیندا، زرنگن کر پیار۔ زرنگن انگ لگائیندا، زرنگن دئے آدھار۔ زرنگن زرنگن وچ سمائیندا، زرنگن زرنگن وچوں آئے باہر۔ زرنگن ست دُلارا جائیندا، جننی بنے آپ زرنکار۔ آپے اپنی گود سُہائیندا، آپے ویکھے نین اگھاڑ۔ آپے اپنا رس پائیندا، رس رسیا رساں وسے باہر۔ آپے اپنا داس بنائیندا، کر کیرپا ہر مہربان۔ آپے اپنا واس رکھائیندا، دیونہارا ساچا دان۔ آپے جوت پرکاش کرائیندا، آد جگاد رہے نگہبان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اک اُچائے ساچا سُت، شبد شبدی کھیل کھلائیندا۔ شبد ڈلارا ساچا لال، سو پُرکھ زرنجن آپ اُپایا۔ ہر پُرکھ زرنجن کرے سدا پرتپال، آد جُگاد ہویئے سہایا۔ ایکنکارا بنے دلال، دو جہاناں ویکھ وکھایا۔ آد زرنجن دیپک بال، کرے کرائے سچی رُشناپا۔ اناشی کرتا دیوے سچ سچا دھن مال، سچ خزینہ اک بھرایا۔ سِری بھگوان داس بنائے کال مہاکال، دھرمسال اک سہایا۔ پار برہرم پرہ لائے پُھل ڈال، پُھل پُھلواری ویکھ وکھایا۔ آد پُرکھ چلے اولڑی چال، لیکھا لیکھ نہ کھئے لکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا اک سہایا۔ سچکھنڈ دوارا ہر اُپایا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ چار دیوار نہ کھئے بنایا، چہر چہن نہ کھئے چھپائیا۔ اک اِکلا بیٹھا آسن لایا، سوچھ سرُپ بے پرواہیا۔ شاہو بھوپ بنک سہایا، آد آنت کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ شاہ پاتشاہ، پاربرہم آپ اکھوائیندا۔ اکال پُرکھ بن ملاح، اپنا بیڑا آپ چلائیندا۔ نرگن زرویر دیوے اک صلاح، صفت صلاحی بھیو نہ آئیندا۔ سچکھنڈ دوارا رچن رچا، اپنا مندر ویکھ وکھائیندا۔ اپنی اچھیا اپنی بھچھیا آپے جھولی دئے بھرا، آسا آسا وچ ٹکائیندا۔ سچکھنڈ اندر تھر گھر لئے اُپا، گھر گھر وچ جوت جگائیندا۔ شبد سُت وچ دئے بہا، دھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ گھر وچ گھر گھر اُپایا، تھر گھر خوشی منائیا۔ اپنا جایا وچ بہایا، جوتی جاتا ویکھ وکھائیا۔ دائی دایا سیو کمایا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ حُکمی حُکم آپ ورتایا، ورتے حُکم سچا شہنشاہیا۔ ہر ہر کرتے کھیل رچایا، اپنا بنس آپ اُپائیا۔ اپنا پرچہ اپنے آگے آپے پایا، دوُجا کرے نہ کھئے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ویکھے ایکا ہر، سُت ڈلارا ربیا سہائیا۔ سُت ڈلارا بال انجانا، شبدی سیس جھکائیندا۔ ٹوں صاحب سُلطانا سچا رانا، ساچے تخت سوہا پائیندا۔ ہوں یاچک غریب زانا، در تیرے الکھ جگائیندا۔ سمرتھ پُرکھ سر ہتھ ٹکانا، تیری اوٹ اک تکائیندا۔ تیرا ناؤں میرا گانا، میرا گانا تیرا ناؤں الائیندا۔ تیرا حُکم میرا بھانا، میرا بھانا تیرا حُکم منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچا ویکھے کھڑ، اپنا دوارا آپ کھلائیندا۔ شبد ڈلارا کرے پُکار، پرہ آگے سیس جھکائیا۔ ہوں سیوک بردا سیوادر، ٹوں پاتشاہاں سر پاتشاہیا۔ آد جُگاد بنیا رہاں بھکھار، سچکھنڈ دوارا راہ تکائیا۔ ٹوں بنیا رہنا ورتار، میری ترسنا بھکھ مٹائیا۔ بن تڈھ اور نہ منگاں کھئے دربار، دوُجی اور نہ کھئے سرنائیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، بخشش تیرے ہتھ وڈیائیا۔ پُرکھ ابناشی دیا دان، ساچے سْت سْت سمجھائیندا۔ آد جُگاد سُنائے دُھر فرمان، اپنا ناؤں تیری جھولی پائیندا۔ تیرا ناؤں میرا نشان، دو جہان اک وکھائیندا۔ تیرا مان میرا تان، نگہبان آپ الائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دیوے ساچا ور، ساچا میلا میل ملائیندا۔ شبَد سْت نوائے سیس، نیوں نیوں کرے نمسکارا۔ پاربرہم سچ جگدیش، ہوں سیوک کھڑا دوارا۔ ایک چہتر ویکھاں تیرے سیس، دو جہان بنیا رہے سچا سِکدارا۔ جُگا جُگنتر تیرا پیسن لوں پیس، حُکمی حُکم ورتے ورتارا۔ اک اُچکے سچ حدیث، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، دیوے ور ایکنکارا۔ ایکنکار دیا کھائیندا، دیا ندھ سری بھگوان۔ اپنے سْت سیو لگائیندا، ابناشی اچت وڈ مہربان۔ دُھر فرمانا اک سُنائیندا، ونڈے ونڈ گن ندھان۔ نرگن نرگن انگ کھائیندا، وشو روپ کر پروان۔ وشن اپنی انس بنائیندا، آپے رکھنہارا مان۔ نرکار ساکار ہو جائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ساچا تخت آپ سہائیندا۔ شبَد دُلارا اُٹھیا، تہر گھر ساچے لے انگرائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ایک اُٹھیا، وست امولک جھولی پائیا۔ آد جُگاد نہ جائے لُٹیا، جُگ جُگ وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، کون س ویلا سوہاں در، آد پُرکھ دے سمجھائیا۔ آد پُرکھ سمجھائیندا، کر کِریا مہربان۔ سْت شبَد آپ اُٹھائیندا، داتا دانی دیاوان۔ حُکمی حُکم آپ ورتائیندا، شاہو بھوپ حُکمران۔ اپنا بھیو آپ کھلائیندا، لیکھا لکھے نہ کھے گن ندھان۔ تیری ساچی ونڈ ونڈائیندا، ونڈنہارا آپ بھگوان۔ وشن برہما شو تیری جھولی پائیندا، انس بنس کر سنتان۔ ترے گن مایا روپ پرگھائیندا، کرے کھیل کھیل مہان۔ لکھ چوراسی بھاندے آپ گھڑائیندا، گھاڑن گھڑے وڈ مہربان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دیوے ساچا ور، ساچے شبَد آپ سمجھائیندا۔ سْت دُلا رے کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیا۔ برہمنڈ کھنڈ لوآں پُریاں تیرا اک نشان، گگن منڈل تیری وڈیائیا۔ سورج چن منگن تیرے کولوں دان، کِرن کِرن وچ سمائیا۔ منڈل منڈپ زمیں اسمان، تیری گود بہائیا۔ جل بنب کر پروان، نیر نیر وچ سمائیا۔ لکھ چوراسی نگہبان، گھٹ گھٹ جوت کرے رُشنائیا۔ تیرا سنگ نبھائے برہما وشن شو ایک دینا ساچا دان، داتا دانی آپ سمجھائیا۔ وشنوں گھر گھر رِزق پُچکے آن، بھل رہے نہ رائیا۔ برہما برہم کرے پردھان، کوٹن کوٹ گڑھ وسائیا۔ شنکر آنت کرے کلیان، ترے گن ترسول ہتھ اُٹھائیا۔

کرے کھیل سِری بھگوان، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، تہر گھر ساچے آپے کھڑ،
 ایک شبد دئے وڈیائیا۔ شبد دُلارا نوجوان، اپنی سیو کھائیندا۔ برہما وشن شو کر پردھان، ساچی سِکھیا اک سمجھائیندا۔ پاربرہم برہم چرن
 دھیان، دوجی لو نہ کھئے دھرائیندا۔ نش اکھڑ دیوے اک گیان، لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا۔ نام ندھانا مارے بان، تکھی مکھی مکھ صلاحیندا۔
 چاروں کُنٹ ہو پردھان، دہ دشا ویکھ وکھائیندا۔ چارے وید گائے گان، گیت گوہند الاہیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 ایک دیوے ساچا ور، ساچے سْت ہر سمجھائیندا۔ ہر سمجھئے اپنی دھار، نش اکھڑ کرے پڑھائیا۔ لکھ چوراسی کر پَسار، گھٹ گھٹ بیٹھا
 جوت جگائیا۔ نرگن سرگن دئے آدھار، سرگن نرگن وچ ٹکائیا۔ بنے وچولا آپ کرتار، ساچا ڈھولا شبد سُنائیا۔ بنیا تولا تولنہار، اتول اٹل آپ
 اکھوائیا۔ کرے کھیل اپر اپار، اکم اکٹری کار کھائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، ست سُمندر مس رووے شاہیا۔ پُرکھ ابناشی سب توں وسیا باہر،
 بھيو ابھیدا بھيو چھپائیا۔ اپنی رچنارچ سنسار، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ گھاڑن گھڑے اپر اپار، ساچی بھٹھی اگن تپائیا۔ جوتی لنبو لائے ایک
 وار، تتوت اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے شبد بھيو کھلائیا۔ بھيو کھلائے پاربرہم، مہا
 کتھ نہ سکے کوئی رائیا۔ آد جگاد نہ مرے نہ پئے جم، جگ جگ اپنی رچن رچائیا۔ جگا جگنتر کرتا پُرکھ کرے کارج کم، کرنہار آپ ہو جائیا۔
 لکھ چوراسی دیوے دم، پون سواسی سواس سائیا۔ چارے کھانی بیڑا بٹھ، دُھر دی بانی آپ الاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ایک سِکھیا ہر سمجھائیا۔ سِکھیا سِکھ چھوٹا بالا، شبدی سیس جھکائیندا۔ تیرا کھیل پُرکھ اکالا، لوک مات
 کھلائیندا۔ تون دینا بندھو دین دِبالا، دے دیا تیری منگ منگائیندا۔ لکھ چوراسی رچی دھرمسالہ، گھر گھر تیرا مندر بنائیندا۔ ایک شبد
 وچائے تالا، انحد ساچی سیو لگائیندا۔ اپنا مارگ دسنا اک سُکھالا، کون ویلا میل ملائیندا۔ کون جگ پوری ہونے گھالا، چوڑی جگ کون
 بتائیندا۔ کون رُپ ہونے دلالا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، ساچی منگن منگ منگائیندا۔ دیوے ور پُرکھ
 ابناشا، بھيو رہے نہ رائیا۔ ساچے سْت رکھ بھرواسا، پُرکھ اکال اکال سمجھائیا۔ نو سو چرانوے چوڑی جگ رہنا داسی داسا، لکھ چوراسی
 سیو کھائیا۔ گگن منڈل لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پاؤنی راسا، لکھ چوراسی گوپی کابن نچائیا۔ گر اوتار دیون آئن جگت دِلاسا، حُکمی

حُکمِ اکِ سُنائیا۔ بھگتاں اندر کر کر واسا، جگت واسنا باہر کڈھائیا۔ سنتن پوری کرے آسا، آلس نندرا رہے نہ رائیا۔ گُرمکھاں امرت رس چوئے کایا کاسہ، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ گُرسکھاں اندر کرے واسا، گُر منتر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو آپ کھلائیا۔ نرگن نرگن بھیو کھلائیندا، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ پتا پوت آپ سمجھائیندا، ساچا لیکھا لیکھے لئے لگایا۔ نو نو چار پنندھ مکھائیندا، جُگ چوکڑی گیڑا آپ دوايا۔ سورج چن آپ بھوائیندا، زمیں آسمان ویکھ وکھایا۔ لکھ چوراسی کھیل کھلائیندا، خالق خلق روپ وٹایا۔ جُگ جُگ اپنا مردنگ و جائیندا، ایکا ناؤں کر رُشنایا۔ جُگ جُگ اپنا پنندھ مکھائیندا، پاندھی بھوئے ہر شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا ناؤں دئے درڑایا۔ ناؤں درڑائے آپ نرنکار، نرور کھیل کھلائیا۔ جُگ جُگ بیڑا جائے تار، پُرکھ انباشی بے پرواہیا۔ لیکھا جانے لکھ چوراسی کر وچار، نو ست پھول پھلائیا۔ برہم مت دئے آدھار، ایکا تتوت سمجھائیا۔ گت مت ہتھ رکھے کرتار، آد جُگاد وڈی وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، نو نو چار بھیو کھلائیا۔ نر نرائن دیا کھائیندا۔ آد جُگاد شبد برہماد ساچا ناد وجایا، لوآں پُریاں آپ سُنائیندا۔ اپنے وچوں کاڈھ اپنی سیوا لایا، آپے ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا ہتھ رکھے کرتار، کرتا بھیو نہ کھئے پائیندا۔ آد جُگادی لے اوتار، گُر گُر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ شبد اگنی بول جیکار، لوک مات مات پرگھائیندا۔ بھگت بھگوت کر پیار، ساچے سنت میل ملائیندا۔ پنج تت کایا کرے شنکار، رنگ مجیھی اک چڑھائیندا۔ جوت جگائے ڈونگھی غار، اندھ اندھیر سرب مٹائیندا۔ سکہمن ناڑی کرے پار، ٹیڈھی بنک ویکھ وکھائیندا۔ ایڑا پنگل کر وچار، ساچے مارگ آپے لائیندا۔ ناہی کولا امرت دھار، نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ کول کولا مکھ اگھاڑ، امرت رس آپ وہائیندا۔ اپنا نیتر آپ اگھاڑ، اپنا روپ آپ درسائیندا۔ نانا توڑے پنجم دھاڑ، پنجم دھن شبد اُچھائیندا۔ انحد گائے اپنی وار، گیت انادی آپ سُنائیندا۔ ساچا لائے اک اگھاڑ، ساچی سخیاں میل ملائیندا۔ ساچا ہانی شبد کرے پیار، سُرَت سوانی ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا سُرَت شبد وڈیائی۔ سُرَت شبد بل لینا رکھ، سمرتھ پُرکھ دئے وڈیائی۔ جُگ جُگ بھوئے آپ پرتکھ، لوآں پُریاں ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی قیمت کرتا آپے پائے کروڑی لکھ، ککھ ککھ آپ وکائیا۔ نرگن

نرور مارگ ایکا دس، چار ورن راه وکھائیا۔ شبد بان مارے کس، بجر کپائی دئے ٹرائیا۔ آتم سیجا ہے بس بس، گھر ساچی سیج سہائیا۔
 بھوگ بلاس دیوے ایکا رس، رس بہناں اک سمجھائیا۔ زین بہنڑی راه تگے نس نس، ملے میل ساچے ماہیا۔ گرمکھ پیار اندر جائے پھس، لکھ
 چوراسی توڑے پھاسیا۔ گھر کرے پرکاش کوئن کوٹ رو سس، برہم پاربرہم ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا جانے
 ساچا ہر، جگ جگ گیڑا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگ جگ گیڑ گرائیندا، گیڑنہار آپ نرنکار۔ ستجگ تریتا دواپر پندھ مکائیندا، کلجگ آئے اتم
 وار۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ کولو چکی چک بھوائیندا، ترے بھون کر خوار۔ اون گون ویکھ وکھائیندا، نرگن روپ نراکار۔ لکھ
 چوراسی پندھ مکائیندا، جو گھڑیا بھتے وچ سنسار۔ تھر کھتے رہن نہ پائیندا، کھیلے کھیل اگم اپار۔ ست دلارا آپ سہائیندا، پاربرہم پرہ کر
 وچار۔ کلجگ اتم ویس وٹائیندا، نرگن روپ بھوئے اجیار۔ تیری قیمت آئے پائیندا، گن اوگن لئے وچار۔ سن پکار دیا کمائیندا، دھرت دھول
 دئے سہار۔ وشنوں لیکھا مول چکائیندا، پاوے سار آپ بھنڈار۔ برہمے برہم میل ملائیندا، میلنہارا ایکنکار۔ شنکر ہتھ ترسول سٹائیندا،
 پُرکھ ابناشی کرے وچار۔ چاروں کنت اندھیرا چھائیندا، زین اندھیری دھواں دھار۔ بہیناں بھیا سیج ہنڈائیندا، ست مات کرے وپہچار۔
 ناری کنت نہ کھتے منائیندا، نو سو چرانوے چوکڑی جگ آئی ہار۔ پُرکھ ابناشی دیا کمائیندا، شبد ست کرے پیار۔ اپنا بھیو آپ گھلائیندا،
 الکھ اگوچر اگم اپار۔ دیوی دیو نہ کھتے وکھائیندا، گر پیر نہ کھتے اوتار۔ وشنوں سیج نہ کھتے ہنڈھائیندا، سانگو پانگ کرے پیار۔ برہما وید نہ
 کھتے لکھائیندا، ویدان والا پاوے سار۔ شنکر باسک تشکا نہ گل لٹکائیندا، کنتھ مالا نہ سوہے ہار۔ اندر سیج نہ کھتے ہنڈائیندا، کروڑ تبتیس
 نہ میت مرار۔ لکھ چوراسی پھول پھلائیندا، اک اکلا ایکنکار۔ گھٹ گھٹ اپنی سیج وچھائیندا، آپے ستا پیر پساہ۔ اپنی کروٹ نر ہر
 پرگٹائیندا، بدلے کروٹ نہ نراکار۔ کلجگ کوڑے دھندے لائیندا، کوڑی کریا دئے آہار۔ جوٹھ جھوٹھ ہتھ پھرائیندا، چاروں کنت کرے پکار۔
 آسا ترسنا میل ملائیندا، گڑھ وسائے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ ہر کا نام نہ کھتے دھیائیندا، رسنا جہوا بھریا اک وکار۔ اشٹ دیو نہ کھتے
 منائیندا، درشت کھولے نہ کھتے سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا شبد دئے آدھار۔ شبد دلارا ہر
 سمجھاؤنا، آد پُرکھ بے پرواہیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ پندھ مکاؤنا، کال کال بیت بتائیا۔ کلجگ ویلا آنت سہاؤنا، نرگن نرور کھیل

کھلائی۔ بل باؤن ہر بھیکھ وٹاؤنا، رام راون دئے گھائی۔ کابنا کنسا میٹ مٹاؤنا، کول نین اک اکھوائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کالا سوسا تن چھپاؤنا،
 کلمہ کائنات اک پڑھائی۔ سنگ محمد چار یار ڈھولا ایکا گاؤنا، انا الحق نعرہ لائی۔ نانک نرگن ویس وٹاؤنا، ست نام نام پڑھائی۔ چار ورنان
 میل ملاؤنا، اوچ نیچ رہن نہ پائی۔ آد شبدر گر اک وکھاؤنا، گر ارجن گر گر سمجھائی۔ جودھا سورپیر ناؤں دھراؤنا، پُرکھ اکال ست ڈلارا
 اک پرگٹائی۔ چند پرچند ہتھ اٹھاؤنا، تکھی دھار آپ وکھائی۔ کلجگ اتم راہ تکاؤنا، نانک گوہند دئے صلاحیا۔ وید ویسا لیکھ لکھاؤنا، پُران
 اٹھاراں سلوک لکھ چار ہزار ستاراں گیا لکھائی۔ نہکنک پرہہ جامہ پاؤنا، نرگن جوت کرے رُشنائی۔ کل کلکی اوتار اک اکھواؤنا، دوسر
 اور نہ کھئے جنائی۔ پُرکھ اکال اک مناؤنا، آد جگاد سچا گوسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، آد جگاد
 جگاد آد اپنے حکم آپ پھرائیا۔ اپنے حکم اندر آپے وسیا، باہر حکم نہ کھئے۔ پُرکھ ابناشی پھرے نسیا، جگا جگنتر تینوں لکھئے۔ جن بھگتاں
 مارگ ساچا دسیا، نام سُنائے ساچی سوئے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگاد آد اپنا بیج آپے بوئے۔ اپنا بیج آپے
 بیج دا، بیجن ہار آپ نرنکار۔ اپنے امرت آپے سیدھا، سنج کیاری ویکھے ہر اور نہ جانے کھئے۔ اپنے اندر آپے بھنج دا، رس لہنا دیوے
 ساچے ڈھوئے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد اپنے جیہا آپے ہوئے۔ اپنے جیہا آپے ہویا، دوسر روپ نہ کھئے وٹائی۔ نہ
 جنے نہ کدے مویا، آون جاون کھیل کھلائی۔ آلس نندرا وچ نہ کدے سویا، دوسرین نہ کھئے وڈیائی۔ جگا جگنتر دیوے ساچا ڈھوآ، نام
 ناماں لئے پرگٹائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگاد آد اپنی کھیل کھلائی۔ آپے کھیلے کھیل کھلاری، کھیلنہارا
 آپ اکھوایا۔ آپے نرگن جوت کرے اجیاری، آپے سُن سادھ سمایا۔ آپے جگ جگ لے اوتاری، کرتا پُرکھ اپنا ویس وٹایا۔ آپے اپنی بازی
 جائے ہاری، جت ہار اپنے ہتھ رکھایا۔ آپے اپنی پیج جائے سواری، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا وسے ساچے گھر، گھر
 سچکھنڈ دوارا ساچا کھول، شبدر راگی ایکا بول، آد جگاد تولے تول، لکھ چوراسی اندر جائے مؤل، آپ اپنا روپ درسایا۔ روپ درسائے پُرکھ
 اکالا، گھٹ گھٹ جوت رُشنائی۔ جن بھگتاں کرے سدا پرتپالا، پرتپالک اک اکھوائیا۔ سچکھنڈ وکھائے سچی دھرمسالہ، جس جن اپنی دیا
 کھائی۔ لکھ چوراسی توڑے جنجالا، رائے دھرم نہ دئے سزائی۔ پاربرہم برہم گل پائے مالا، سوہنگ اکھر ہنگ برہم پڑھائی۔ ستجگ چلے

اوٹری چالا، چال نرالی اک رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا دیوے ور، شبدی شبد وڈ وڈیایا۔ شبد گر وڈ بلوانا، آد جگاد
 سمایا۔ جگا جگنتر نوجوانا، دو جہاناں کھیل کھلایا۔ لیکھا جانے مرد مردانہ، محرم اپنا بھیو کھلایا۔ کلجگ اتم ہیوے پردھانا، نرگن نرور ناؤں
 رکھایا۔ کھتری براہمن شودر ویش چار ورن بٹھے گانا، جو جن ہر ہر رہے دھیایا۔ نام جنائے ڈھر فرمانا، ڈھر دی بانی بان لگایا۔ ایشٹ دیو
 گر شبد منانا، پنج تت ناتا توڑ ٹڑایا۔ آد جگاد جگا جگنتر ہری ہر ورتائے اپنا بھانا، ہر بھانے وچ سمایا۔ کلجگ اتم تختوں لاپے راجا رانا،
 سیس تاج نہ کھئے رکھایا۔ نو کھنڈ پرتھی رکھے ایک آنا، پیس پیسا ہیوے رُشنا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل
 ساچا ہر، شبدی ڈنکا اک وجایا۔ ہر ڈنکا شبد وجائیندا، نرگن چوٹ اگم اپار۔ راؤ رنکاں آپ اٹھائیندا، شاہ سلطاناں کرے بے دار۔ ملاً
 شیخ مسائق پیر آپ جگائیندا، سویا رہے نہ کھئے وچ سنسار۔ پنڈت پاندھے اکھ کھلائیندا، جوت للاٹی کرے وچار۔ سادھاں سنناں بھیو
 جنائیندا، آتم کھولے بند کواڑ۔ گرمکھ ساچے در بہائیندا، ناتا توڑ پنچم دھاڑ۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیندا، جس جن ستگر پورا
 کرے پیار۔ گرسکھ ورا لاناں گوبند درشن پائیندا، لکھ چوراسی سٹی پیر پسا۔ کابنا کرشنا نظر کیسے نہ آئیندا، کلجگ گوپی کورٹا کریا تن
 شنکار۔ سینا سرت نہ کھئے پرنائیندا، جنک سپتری نہ کھئے ڈلار۔ رام دھنکھ نہ کھئے اٹھائیندا، گھر گھر کاج رچیا وبھچار۔ نمو نمو سرب
 گرلائیندا، پاربرہم کرے نہ کھئے نمسکار۔ رسنا جہوا جیو جنت سب گائیندا، اجپا جاپ نہ کرے پیار۔ دوئے دوئے لوچن ویکھ وکھائیندا، تیجا نیتر
 کھولے نہ کھئے کواڑ۔ اٹھسٹھ تیرتھ جا جا نہاؤن نہائیندا، ڈرمت میل نہ دیوے کھئے اٹار۔ بن ستگر پورے بند تاک نہ کھئے کھلائیندا، آتم برہم نہ
 بائے سار۔ ایش جیو نہ میل ملائیندا، جیون جگتی دئے سوار۔ آد شکتی شکت دھرائیندا، چتر بھج کھیل اپار۔ سچ بھوانی آپ پرگٹائیندا، سچ
 نشانی ہتھ نرکار۔ دو جہانی کھیل کھلائیندا، کلجگ ویکھے اتم وار۔ سورپیر بلکار اپنا بل دھرائیندا، اک اکلا پروردگار۔ مکھ نقاب پردہ
 لاپندا، احباب رباب وجائے ستار۔ گرمکھ ساچے میل ملائیندا، پورب کرماں کر وچار۔ جنم جگ وچھڑے میل ملائیندا، میل ملائے میلنہار۔
 کلجگ سترے آپ اٹھائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ہر نر نرائن نر ہر سچی سرکار۔

★ ۱۴ آسُو ۲۰۱۷ بکرمی بلی سینگھ دے گھر پنڈ کیروں ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا، الکھ آگوچر اگم اتھاء۔ ہر پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیندا، آد جگادی اک ملاح۔ ایکنکارا بنک سہائیندا، سچکھنڈ دوارا آپ آپا۔ آد نرنجن جوت جگائیندا، گھر ساچے کرے رُشنا۔ سِری بھگوان سیو کھائیندا، تھر گھر ساچی بنت بنا۔ ابناشی کرتا سوہیا پائیندا، سچ سینگھاسن ویکھ وکھا۔ پاربرہم پرہہ اپنا چرن ٹکائیندا، شہنشاہ سچا پاتشاہ۔ نرگن اپنی دھار بندھائیندا، نرور کل ورتا۔ جوئی رست نظر نہ آئیندا، انہو پرکاش رسیا وکھا۔ پُرکھ اکال ناؤں دھرائیندا، ناؤں نرنکار آپ پرگٹا۔ اپنا آپ آپے ویکھ وکھائیندا، اپنا پردہ لئے اٹھا۔ درگاہ ساچی سوہیا پائیندا، آد جگادی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے وسے اپنے تھان۔ ساچا تھان سہائیندا، سوہاؤنت گھر گمبھیر۔ اک اگلا آسن لائیندا، ایکنکارا چوٹی چڑھ اخیر۔ ساچی سیج آپ ہنڈھائیندا، پاتشاہ وڈ پیرن پیر۔ ایکا حُکم آپ ورتائیندا، آپے دیونہارا دھیر۔ اپنا راج آپ کھائیندا، آپے بھوئے شاہ فقیر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، نرگن بٹھے اپنی بیڑ۔ نرگن داتا ہر بھگونت، ایکا رنگ سہایا۔ آپ بنائے اپنی بنت، دو جا گھاڑن نہ کھٹے گھڑایا۔ لیکھا جانے آد آنت، جگ جگ اپنا کھیل کھلایا۔ آپ اُچائے اپنا ناؤں منت، ایکا منتر آپ درڑایا۔ لیکھا جانے ناری کنت، نر نرائن سیج ہنڈھایا۔ اک سہائے رت بسنت، درگاہ ساچی دھام وڈایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد اپنا کھیل آپ کھلایا۔ اپنا کھیل کھلندڑا، ایکا ایکنکار۔ سچکھنڈ دوار سہندڑا، نرگن دیا باقی کر اُجیار۔ ساچا تخت آپ وچھندڑا، ہر سچ سینگھاسن کر تیار۔ شاہو بھوپ آسن آپ لگندڑا، راج راجانا بن سیکدار۔ حُکمی حُکم آپ ورتندڑا، دو جہاناں پاوے سار۔ شبدا ناد اک وجندڑا، ناد انادی کر تیار۔ تھر گھر ساچا آپ کھلندڑا، بنک دواوی کھول کواڑ۔ اپنا رُپ آپ رگندڑا، ریکھ رنگ نہ کھٹے وچار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد آد آپے بٹھے اپنی دھار۔ اپنی دھار بندھائیندا، نرگن رُپ سِری بھگوان۔ سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا، ساچے تخت بیٹھ سلطان۔ شبدا شبدا حُکم ورتائیندا، دیونہارا دھر فرمان۔ شاہو بھوپ اک اکھوائیندا، وڈ داتا راج راجان۔ لوآں پُریاں رچن رچائیندا، برہمنڈ کھنڈ کرے پردھان۔ اپنا بنس آپ سہائیندا، وشن دیوے ایکا دان۔ امرت رس آپ چوائیندا، نابھی کول ہو مہربان۔ برہم رُپ آپ پرگٹائیندا، پاربرہم کر پچھان۔ سُن اگم آپ سہائیندا، آپے بھوئے جانی جان۔ اپنا پردہ

آپے لاپندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ہر مہان۔ ہر ساچا کھیل کھلائیندا، کھیلنہار پُرکھ اگم۔ سچکھنڈ دوار سہائیندا، اپنا بیڑا آپے بٹھ۔ نرگن اپنا نور رکھائیندا، نہ مرے نہ پٹے جم۔ جاگرت جوت جوت ڈگمگائیندا، کرے پرکاش رو سس سورج جن۔ وشن برہما شو آپ پرگٹائیندا، ایک راگ سنائے کن۔ ترے گن مایا رنگ رنگائیندا، دیوے وست املڑا دھن۔ پنج تت ناتا جوڑ جڑائیندا، اپ تیج وئے پرتھی آکاش لیکھا جانے چھپر چھن۔ ساچا مارگ آپے لائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد آپے جنی آپے جن۔ آپے جن جنیدی مائی، پاربرہم اکھوائیندا۔ آپے نرگن جوت نور کر رُشنائی، آد شکت ویس وٹائیندا۔ آپے چترپنج ساچا تھان رہیا سہائی، درگاہ ساچی سوہیا پائیندا۔ آپے ناد دھن ناد رہیا وجائی، شبد انادی ناد لائیندا۔ آپے الکھ اگوچر اگم اتھاہ، بے پرواہ بیڑا رہیا چلائی، سچ ملاح سیو کھائیندا۔ آپے سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن سوہیا رہیا پائی، سیس تاج آپ ٹکائیندا۔ آپے ست نشانہ ست ستوادی رہیا جھلائی، ست پُرکھ نرنجن اپنی کار آپ کرائیندا۔ آپے برہمنڈ کھنڈ رچنا رہیا رچائی، رچ رچ آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے وشن برہما شو رہیا اُپجائی، آپے اپنا حکم سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ پُرکھ ابناشا، آپے ویکھے اپنا کھیل تماشا، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ نہ کوئی سنگ نہ کوئی ساتھ، اک اکل کھیل کھلائیندا۔ پاربرہم پرہ پُرکھ سمراتھا، در گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ آپ چلائے اپنا راتھا، رتھ رتھوہی دس نہ آئیندا۔ شبد اگمی گائے گاتھا، لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد سو ایک اکھ نیش اکھ آپ اُپائیندا۔ نیش اکھ ہر کی دھار، جوتی جوت جوت جگائیا۔ نیش اکھ ایکنکار، اونکار لے وڈیائیا۔ نیش اکھ سانجھا یار، آد جگاد رہیا سہائی۔ نیش اکھ ہر بھنڈار، جگا جگنتر رہیا ورتائیا۔ نیش اکھ وسے دھام نیار، درگاہ ساچی آپ بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، اپنی مہا آپ گنایا۔ اپنی مہا آپے گائے، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیا۔ اپنی دھن آپ اُچجائے، دھن دھن وچ ٹکائیا۔ اپنی سن آپ کھلائے، سن سادھ ویکھ وکھائیا۔ اپنی گل آپ پرگٹائے، گلوتتا سچا شہنشاہیا۔ اپنی جوت آپ جگائے، نرگن نرگن میل ملائیا۔ اپنا کوٹ آپ بنائے، تھر گھر ساچا ہر مندر آپ سہائیا۔ اپنی اوٹ آپ تکائے، آپے ہوئے سدا سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، سچکھنڈ دوارا سہائے در، در دروازہ آپ کھلائی۔ در دروازہ غریب نوازا، در گھر ساچے آپ کھلائیندا۔ سچ سنگھاسن ساچا

راجا، تختِ نواسی سوہیا پائیندا۔ شبد اگتی مارے واجا، اپنا ناؤں آپ صلاحیندا۔ لیکھا جانے انحد واجا، ہوئے ہوئے نہ کھئے وکھائیندا۔ ساچے مندر بہہ بہہ رچیا کاجا، کرتا پُرکھ کار کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ ابناشی کرتا، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ اپنی کرنی آپے کر، آپے دئے صلاحیا۔ آپے دیونہارا ور، آپے جھولی رہیا بھرائیا۔ آپے کرے سچ پیار، ناری کنت رُوپ وٹائیا۔ آپے کرے ست شنکار، ست ستوادی بے پرواہیا۔ آپے گئے اپنا منگلاچار، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ آپے لیکھا جانے آگم اپار، الکھ آگوچر بھیو نہ رائیا۔ آپے ست دُلارا کریا خبردار، شبدی شبد دئے وڈیائیا۔ آپے وشن وشنو دیوے دھار، نرگن نرور دیا کھائیا۔ آپے پاربرہم برہم لئے آدھار، آپ اپنی گود سہائیا۔ آپے شنکر سنسا دئے نوار، ایکا حُکمی حُکم سنائیا۔ آپے تتاں کرے سچ پیار، ایکا چیلار گُر گُر مائیا۔ آپے دیوے داتا دان، گن ندھان وست امولک جھولی پائیا۔ آپ جنائے دُھر فرمان، سو پُرکھ نرنجن کرے پڑھائیا۔ ہنگ رُوپ ہوئے پردھان، سوہنگ اپنی بنت بنائیا۔ نہ کوئی زمیں نہ اسمان، دھرت دھول نہ کھئے وڈیائیا۔ لیکھا جانے سِری بھگوان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بھیو آپ کھلائیا۔ سِری بھگوان گہر گن ساگر، بھیو کھئے نہ آئیندا۔ آد جُگادی اک سوڈاگر، ساچا ونج اک کرائیندا۔ وشن برہما شو کر اُجاگر، اپنا اکھر آپ پڑھائیندا۔ آپے دیوے ساچا آدر، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا جانے ساچا ہر، دوسر بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ہر کا بھیو نہ جانے کھئے، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ سچکھنڈ دوارے ایکا سوئے، نرگن بیٹھا سیج وچھائیا۔ آد جُگادی ایکا ہوئے، نہ مرے نہ جائیا۔ نرگن جوت بخشے لئے، لوئن اپنا آپ کھلائیا۔ وشن برہما شو بیج آپے ہوئے، مات پت نہ کھئے بنائیا۔ ایکنکارا دیوے ساچے ڈھوئے، نام وست امولک جھولی پائیا۔ امرت مُکھ سچا چوئے، چرن چرنودک سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلایا ایکنکارا، آد پُرکھ اپنا کرے سچ پَسارا، سچ ساچی جوت ٹکائیا۔ وشن پَسارا سچے ہر، سچ ساچا میل ملایا۔ کول کولا کر اُتت، ناہی امرت آپ بھرایا۔ پاربرہم برہم اُپجائے اپنی رت، رکت بوند نہ میل ملایا۔ اپنے مندر آپے رکھ، آپے بنے جنیدی مایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ کھیل اپارا، کرے کرائے کرنہارا، دُھر دربارا آپ سہایا۔ دُھر دربارا سوہاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ایکا کنت، نر نرائن ناؤں وڈیائیندا۔ ایکنکارا بنائے اپنی بنت، ساچا گھاڑن ویکھ وکھائیندا۔ آد نرنجن مہا

اگت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ سِری بھگوان رُوپ رُوپ آٹو پ آت، جُگ جُگ اپنی کھیل کھلائیندا، ابناشی کرتا آپ اُپائے اپنا منت، ناؤں
 زرنکارا آپ سُنائیندا۔ پاربرہم پرہہ بنا رہے منگت، اپنی جھولی اپنے آگے ڈاہندا۔ وشنوں چاڑھہ ایک رنگت، رنگ رنگیلا رنگ اک
 وکھائیندا۔ برہما در بھکار پرہہ لائے اپنے انگت، انگیکار آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل ساچا ہر،
 در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ ساچا گھر پُرکھہ بدھاتا، ایک ایک سہائیا۔ آد جُگادی گائے اپنی گاتھا، نرور کرے پڑھائیا۔ ایک پوجا ایک پاٹھا،
 ایک منتر لئے اُچھائیا۔ ایک ستگر ایک ساتھ، ایک سگلا سنگ نبھائیا۔ ایک دیونہارا داتا، داتا دانی اک اکھوائیا۔ ایک ترے گن مایا رُوپ پچھاتا،
 کرے کرپا سچا گوسائینا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہما وشن شو اپنی جوت دھر، نورو نور کرے رُشنائیا۔ نور اُجالا ہر
 گویالا، پاربرہم پرہہ دیا کھائیندا۔ کرے کھیل سچے دھرمسالہ، در دوار آپ سہائیندا۔ شبد سرُوپی بن دلالا، آد پُرکھہ سیو کھائیندا۔ اپنی
 چلی اولڑی چالا، لیکھا لیکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ شبد جنائے دیا کھائے سیو لگائے رُوپ مہاکالا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ ویس وٹائے اک اکلا، ایک رنگ سہایا۔ وسنہارا اُچ محلہ، سچ منارا سوہا پایا۔ سچ سندیش ایک گھلا، وشن برہما شو
 سمجھایا۔ ترے گن مایا پھڑائے پلا، رجو طمو ستو سنگ نبھایا۔ آپے کرے کھیل کر کر ول چھلا، اچھل چھل دھاری اپنا ویس وٹایا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیش نر نریش، نر نرائن آپ الایا۔ سچ سندیشہ ہر کا ناؤں، پُرکھہ ابناشی آپ جنائیا۔
 سچکھنڈ دوار وسے ایک نگر گراؤں، ساچے کھپڑے ملے وڈیائیا۔ تئان میلا ایک پتا ایک ماؤں، ایک نین ویکھ وکھائیا۔ ایک پکڑنہارا باہوں،
 سمرتھ پُرکھہ اک ہو جائیا۔ ایک دیوے ٹھنڈی چھاؤں، جُگ جُگ ہوئے سدا سہائیا۔ ایک کرے سچ نیاؤں، زرنکار بے پرواہیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے گھاڑن گھڑ، لوآن پُریاں آپے وڑ، زرنگن زراکار ساکار کھیل کھلائیا۔ ساکار کھیل اپارا، زراکارا
 آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت کر اُجیارا، تتوت میل ملائیندا۔ ترے گن مایا اک بھنڈارا، ہر زرنکارا آپ ورتائیندا۔ وشنوں بنے سیوادارا،
 ساچی سیوا اک وکھائیندا۔ برہما بنے گھاڑن گھڑنہار ٹھہیارا، لکھ چوراسی بھانڈے آپ گھڑائیندا۔ شنکر لیکھا اتم دئے نوارا، ست ترسول ہتھ
 بھڑائیندا۔ تئان وچولا بن گردھارا، گرہ اپنے سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا شاہ

سُلطان ایکا ایک سمجھائیندا۔ ایکا سکھیا ایکا گر، ایکا رُوپ دے درسائیا۔ ایکا میلا پاربرہم پرہہ درگاہ ساچی دُھر، دُھر بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ آد جُگاد چڑھیا رہے اپنے گھوڑ، شاہ سوارا ناؤں رکھائیا۔ وشن برہما شو ہر ساچا جائے بہڑ، ایکا دوجا بھو چُکائیا۔ ایکا نین دسے نہ کھئے اور اور، گہر گمبہر وڈی وڈیائیا۔ چوٹھے پد لایا پوڑ، گہر سہنجنا سیج سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ور داتا سچا شہنشاہیا۔ دیوے ور سیری بھگوان، داتا دانی اک اکھوائیا۔ لکھ چوراسی ہوئے پروان، گھٹ گھٹ اپنی جوت کرے رُشنائیا۔ پنج تت ویکھے جگت مکان، کایا بنک آپ سہائیا۔ نو در ویکھے مات دکان، ویکھنہارا دس نہ آئیا۔ گہر وچ گہر کھیل مہان، دُونگھی گندر پھول پھلایا۔ آد نرنجن جوت نرنجن جگائے مہان، دیپک دیا ڈگمگائیا۔ امرت آتم دیوے دان، نجر جہرنا آپ جہرائیا۔ آتم سیجا کرے پروان، برہم میلا سہج سُبھائیا۔ شبد ناد وجائے احد دُھنکان، تار ستار نہ کھئے ہلایا۔ ایش جیو کرے کلیان، کاغد قلم نہ لکھے شاہیا۔ جُگ جُگ ہوئے مات پردھان، نرگن سرگن رُوپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ایکا کرے سچ پڑھائیا۔ سچ پڑھائی ایکنکار، ایکا اکھر آپ جنائیندا۔ ترے گن مایا وسے باہر، ترے گن اتیتا کھیل کھلاییندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، گھٹ گھٹ اپنا نور ٹکائیندا۔ مانس مانس کرے وچار، مانکھ اپنا میل ملائیندا۔ دھرت دھول پاوے سار، آد جُگاد ویس وٹائیندا۔ جُگا جُگنتر ساچی کار، کرنیہارا آپ کرائیندا۔ وشن برہما شو رہنا خردار، آلس نندرا نہ کھئے وکھائیندا۔ جُگ چوکرئی ورتے ورتار، دُھر فرمانا حُکم سُنائیندا۔ شبد اگمی بول جیکار، اپنا حُکم آپ الائیندا۔ چارے مَکھ کرے پکار، چارے کوٹاں پھول پھلاییندا۔ چارے جُگ بنھے دھار، چارے ویدان آپے گائیندا۔ ایکا چوکر کر پسار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد کھیل اپارا، وشن برہما شو اوتارا، لوک مات ہر کر اُجیارا، وسے دھام نیارا، ساچی سیوا سیو لگائیندا۔ ساچی سیوا کر پروان، تے بیٹھے سیس جھکائیا۔ پُرکھ ابناشی ویکھے مار دھیان، نین نین اک کھلایا۔ ایکا دیوے نام ندھان، وست امولک جھولی پائیا۔ جُگ جُگ اپنے ہتھ رکھے نشان، سرشٹ سبائی آپ اٹھایا۔ لکھ چوراسی بنیا رہے کاہن، نو ست گوی آپ نچایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ایکا اکھر رہیا سمجھائیا۔ ایکا اکھر لینا پڑھ، برہم پاربرہم پڑھایا۔ اگنی ہون نہ جانا سڑ، مڑھی گور نہ کھئے دبایا۔ تانا پیٹا بہتر نڑ، ہڈ ماس ناڑی رت جوڑ

جُڑایا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش گھاڑن گھڑ، من مت بُدھ وچ رکھایا۔ گھر وچ سہائے گھر، برہم ساچی ونڈ ونڈایا۔ ڈونگی کنڈر بیٹھا وڑ، دس کیسے نہ آیا۔ اک پھڑائے اپنا لڑ، ایک ڈوری ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، جگ چوکرئی کھیل کھلایا۔ جگ چوکرئی کھیلے جگ چار، چار وید کرے پڑھائیا۔ چارے کھانی پاوے سار، اُتہج سینج جیرج انڈ ونڈ ونڈائیا۔ چارے بانی کرے پیار، پرا پسنٹی مدھم بیکھری آپے گائیا۔ چارے ورنان دئے آدھار، کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا رنگ رنگائیا۔ چاروں گنٹ ہٹے اُجیار، اُتر پُورب پچھم دکھن پھیرا پائیا۔ چارے جگ کرے وچار، ستجگ تریتا دواپر کلجگ نرگن سرگن وپس وٹائیا۔ چارے گھر کرے خبردار، چوتھے پد اک وڈیائیا۔ ترے گن مایا تیری دھار، لوک مات آپ چلائی۔ ٹھانڈا سینتا وسے سچ دربار، سچکھنڈ نواسی بے پرواہیا۔ اپنی ریتا جانے آپ نرنکار، پنت پُنیتا بھیو نہ رائیا۔ نو در کھولے جگت دوار، دسواں اپنے ہتھ رکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی کر پسار، لکھ چوراسی جُون گپڑا رہیا دوائیا۔ چارے جگ کر خوار، جگ جگ اپنا حکم ورتائیا۔ نو نو چار ایکا دھار، نو سو چرانوے چوکرئی جگ جوڑ جُڑایا۔ وشن برہما شو بنیا رہنا سیوادار، تیرا منوتر تیری جھولی پائیا۔ پاربرہم ابناشی کرتا اتم لہنا دینائے وچار، اُہل اُہل سچا شہنشاہیا۔ کرتا قیمت پائے وچ سنسار، نرگن نرگن ویکھ وکھائیا۔ کلجگ ائے اتم وار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، تِنان ایکا گن رہیا سمجھائیا۔ نو سو چرانوے چوکرئی پنڈھ مُکاؤنا، اپنا گپڑا آپ دوائیا۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، پُرکھ ابناشی ہٹے سہائیا۔ پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں پھیرا پاؤنا، گگن گگنتر ویکھے تھان تھائیا۔ زمیں اسماناں پنڈھ مُکاؤنا، پاندھی بنے سچا ماہیا۔ چوڈاں لوک ویکھ وکھاؤنا، چوڈاں طبقات ہٹ گنڈا لایا۔ تیرتھ تِنان بھیو کھلاؤنا، اٹھسٹھ پھولے پھول پھلائییا۔ چار ورن چار گنٹ اٹھاراں برن اندر مندر ویکھ وکھاؤنا، کایا بنک کون سہائیا۔ گر پیر اوتار سادھ سنت بھگونت ساچے مندر آپ بہاؤنا، محل اٹل اُچ مینار سوہیا پائیا۔ شبد اناد برہماد حکم سناؤنا، ناد انادی ڈھولا گائیا۔ ترے گن مایا پھند کٹاؤنا، جگت جنجال رہن نہ پائیا۔ نہکلنکا ناؤں دھراؤنا، نرگن نروریر پُرکھ اکال برہما وشن شو رہیا سمجھائیا۔ وشنو ساچا سنگ رکھاؤنا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ برہمے پاربرہم برہم میل ملاؤنا، ایکا گھر وچے ودھائیا۔ شنکر جوتی جوت سماؤنا، ہتھ ترسول رہن نہ پائیا۔ ایکا ڈھولا دو جہاناں سب نے گاؤنا، سوہنگ شبد سچے پڑھائیا۔ تخت نواسی ساچا تخت سہاؤنا،

ساچے تخت بے سچا شہنشاہیہ۔ چارے بانی ایک راگ الاؤنا، چارے کہانی دے وڈیائیا۔ چارے ورنان ایک رنگ رنگاؤنا، اوج نیچ راؤ رنگ کھئے رہن نہ پائیا۔ سرشٹ سبائی اشٹ درشٹ اک وکھاؤنا، ایک روپ انوپ پرگٹائیا۔ گھر گھر دیپک مندر جوت جگاؤنا، گھر گھر وچ کرے رُشنائیا۔ گھر گھر احد شبد وجاؤنا، چھٹی راگ رہے جس گائیا۔ گھر گھر برہم پاربرہم ملاؤنا، جگت وچھوڑا رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگا جگنتر آپ چلائے اپنا منتر، اپنے نام کرے پڑھائیا۔ ساچا نام ہری ہر منتر، نمو دیو واستک روپ سرب سائیا۔ لیکھا جانے جگا جگنتر، جگ کرتا سچا پاتشاہیا۔ سرب جیاں بدھ جانے آتر، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ ستجگ ساچی بنائے بنتر، کلجگ میٹے جھوٹی شاہیا۔ ایک ناؤں پرگٹائے گگن گگنتر، لوک مات پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں ایک پُرکھ اکال دین دیال اپنا ناؤں رہیا سُنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا اتم رکھے اپنی ذاتا، سرشٹ سبائی پتا ماتا، لکھ چوراسی پوت سپوتا ویکھنہارا دہ دشا چارے کوٹان، گرمکھ گرمکھ ہرجن ہریہگت میل ملائے تھاؤں تھائیا۔ ست ستوادی لائے بوٹا، امرت سینچ ہریا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، لیکھا جانے دو جہان، اپنا لیکھا اپنے لیکھے پائیا۔

★ ۱۴ آسؤ ۲۰۱۷ بکرمی مکھن سینکھ دے گرہ پنڈ جوڑا ضلع امرتسر ★

ست پُرکھ نرنجن صاحب سلطانا، آد جگاد سائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل مہانا، اک اکلا آپ کرائیندا۔ ایکنکارا جودھا سورپیر بلی بلوانا، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ آد نرنجن نورو نور مہانا، جوت اُجالا ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان گن ندھانا، گھر گمبھیر بھو نہ آئیندا۔ اباشی کرتا کھیلے دو جہانا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ پاربرہم پرہ آپے ہوئے جانی جانا، بھو ابھیدا آپ کھلائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ ہر راج راجانا، شاہو بھوپ حکم سُنائیندا۔ ناد انادی دھر فرمانا، شبد انادی ناد وجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن داتا بے پرواہ، آد جگادی اک ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ ساچا بیڑا چلاونہارا، ایک رنگ سمایا۔ درگاہ وسے ساچے دھام نیارا، محل اٹل

اُچ آپ اُپایا۔ نرگن دیا باقی کر اُجیارا، جوتی جوت کرے رُشنایا۔ تھر گھر کھولے ٹھانڈا دربارا، نراکارا ویس وٹایا۔ سچ سینگھاسن اپر اپارا،
 الکھ اگوچر آپ سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر اپنا روپ آپ پرگٹایا۔ ہر نرگن روپ پرگٹائیندا،
 دوسر اور نہ کھئے جنائیا۔ مات پت نہ کھئے وکھائیندا، ساک سجن نہ کھئے بنائیا۔ روپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیندا، سٹح پرکاس آپ کرائیا۔ سچا
 شہنشاہ انہو اپنی دھار چلائیندا، الکھ الکھنا بھیو نہ رائیا۔ سچکھنڈ دوارے سوبھا پائیندا، ایکنکارا اپنی کل دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، نر نرائن اک اکھوائیا۔ نر نرائن ایکنکارا، عقل کل آپ اکھوائیا۔ آپے جانے اپنی دھارا، دھار دھار
 دھار وچ ٹکائیا۔ آپے اندر آپے باہرا، گپت ظاہرا اپنی کھیل کھلائییا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچا مندر کر تیارا، جونی رپت بیٹھا تخت سہایا۔
 مورت اکال کھیل اپارا، دین دیال وڈی وڈیائییا۔ جاگرت جوت ہویے اُجیارا، آد نرنجن اک رُشنائیا۔ سری بھگوان سانجھا یارا، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچے دئے وڈیائییا۔ در گھر ساچا پُرکھ اکال، اک اکلا آپ سہائیندا۔ آد
 جگادی چلے اولڑی چال، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ سچکھنڈ دوارے نرگن نرگن بنے دلال، تھر گھر واسی ویکھ وکھائیندا۔ اپنی کرے آپ
 پرتپال، جگ جگ ساچی سیو کھائیندا۔ ساچے مندر وجائے ایکا تال، شبد انادی ناد سُنائیندا۔ اپنی اچھیا آپ پرگٹائے مہاکال، شبدی سیوا
 سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در سہنجنا سوبھاوت، ست
 پُرکھ نرنجن آپ سہایا۔ نرگن زرویر بیٹھا ایکا کنت، نر ہر وڈی وڈیائییا۔ آپ بنائے اپنی بنت، گھڑن بھننہار بھیو نہ رائیا۔ لیکھا جانے آد آنت،
 جگ کرتا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، در دروازہ اک کھلائییا۔ در دروازہ کھولنہارا،
 ایکا ایک رنگ سائیا۔ سچکھنڈ دوارے بھیو نیارا، بھیو ابھیدا آپ کھلائییا۔ ایکا شبد بول جیکارا، ایکا نام دئے وڈیائییا۔ تھر گھر واسی میت
 مُرارا، پیا پریم اک اکھوائیا۔ سچ سینگھاسن کر تیارا، پُرکھ ابناشی ڈیرہ لائیا۔ سیوک بن کر سیوادارا، در درویش اپنی سیو کھائیا۔ آپے
 بھوپ راج راجان بنے سکدارا، پاتشاہ شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھیدا آپ کھلائییا۔ ہر اپنا بھیو
 کھلائییندا، الکھ اگوچر اکم اپار۔ سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا، نرگن نور کر اُجیارا۔ اپنا ویس آپ وٹائیندا، ویس اولّا کر کرتار۔ اپنی رچن آپ

رچائیندا، آپے بنے ویکھنہار۔ اپنی ونڈ آپ ونڈائیندا، نرگن نرگن کر پیار۔ نرگن ساچا تاج آپ سہائیندا، سپس جگدیش رکھ ایکنکار۔ ساچے مندر سوہا پائیندا، ست ستوادی جھلئے اک نشان۔ دھر فرمانا اک لائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ اپنی دھار بندھاونہارا، نرگن نرور اکھوائیا۔ ساچے مندر ہو اُجیارا، اپنی کرنی کرت کھائیا۔ نرگن نرگن کر پیارا، نرگن میلا سہج سُبھائیا۔ نرگن اُچھائے ست دُلارا، نرگن وشن برہما شو آپ اُچھائیا۔ نرگن ترے گن دیوے تت بھنڈارا، نرگن پنچم کرے گُرمائیا۔ نرگن لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں لائے اک اکھاڑا، نرگن لوآن پُریاں تال وجائیا۔ نرگن گگن منڈل دیوے سہارا، نرگن زمیں اسماناں بھئے سہائیا۔ نرگن جوت جگائے رو سس ستارا، نورو نور نور رُشنائیا۔ نرگن اپنا کھولے بنک کواڑا، اپنا بھيو آپ جنائیا۔ نرگن شبداگتی بول جیکارا، ناؤں نرکارا آپ پرگٹائیا۔ نرگن وشنو دئے آدھارا، چرن کول بخشے سچ سرنائیا۔ نرگن برہمے پاوے سارا، برہم وديا اک پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ انبانشی کرتا، اپنی قُدرت آپ رچائیا۔ قُدرت رچن رچائیندا، ہر قادر بے پرواہ۔ حق مقامے ڈیرہ لائیندا، نورو نور جلوہ اک خُدا۔ ساچا کھیل آپ کھلائییندا، بسمل اپنا روپ وٹا۔ گھر مندر سوہا پائیندا، دیا باقی دئے جگا۔ ایک کلمہ نبی پڑھائیندا، ایک شریعت دئے وکھا۔ ایک حکم حکم لائیندا، کاغذ قلم نہ لکھے را۔ ایک اپنی آیت سنائیندا، کیسے آیت وچ نہ جائے آ۔ ایک اپنی دھار بندھائیندا، دو جہاناں والی بے پرواہ۔ آد جگادی اپنا ناؤں دھرائیندا، نہ جھے نہ مر جا۔ قلعہ کوٹ اک وکھائیندا، سچکھنڈ دوارا ربیا وسا۔ تھر گھر ساچے اپنا کاتب شبدا رکھائیندا، دوسر سنگ نہ لئے کھئے نیہا۔ وشن برہمے شو ایک لیکھا لکھ لکھ آپ پُچائیندا، ایک حکم دئے ورتا۔ دھر فرمانا آپ سنائیندا، گاونہارا آپے گا۔ نرگن اپنی ونڈ ونڈائیندا، سرگن میلا سہج سُبھا۔ سرگن ساچا جوڑ جُڑائیندا، پنج تت گھاڑن لئے گھڑا۔ ترے گن مایا بندھن پائیندا، بندی پاوے سچا شہنشاہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ہر کھیل اپارا، کرے کرائے کرنیہارا، اپنی کرنی آپ کھائیا۔ کرے کرائے کرتا پُرکھ، بے آنت بے پرواہیا۔ آد جگاد نہ سوگ ہرکھ، چنتا روگ نہ کھئے وکھایا۔ اپنا ناؤں آپے کرے پرکھ، ویکھنہار اپنا روپ وٹایا۔ نرگن نرور دیوے اپنا درس، وشن برہما شو آپ تریٹایا۔ آپے میٹھہارا حرص، چرن چرنودک مُکھ چوایا۔ آپے لیکھا جانے اپنے عرش، دو جا گرہ نہ کھئے ونڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آد اپنی

کھیل آپ کھلایا۔ ہر ساچا کھیل کھلائیندا، خالق خلق کر وچار۔ وشن برہما شو سیو لگائیندا، ترے گن مایا بہر بہنڈار۔ ایکا تتو ت سمجھائیندا، رتی رت کر پیار۔ گت مت آپ جنائیندا، برہم مت اپر اپار۔ ساچا ست اک وکھائیندا، جوت جگت جگت سچ کار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کر آپ پسا۔ اپنا پسا کر نیہارا، اپنا کھیل کھلایا۔ نرگن نرگن بن ورتارا، نرگن بھچھیا ہتھ اٹھایا۔ نرگن ویکھ در دوارا، نرگن در در الکھ جگائیا۔ نرگن جوت نرگن اُجیارا، نرگن شبد دُھن اُچائیا۔ نرگن سروور امرت ٹھنڈا ٹھارا، نرگن بہر پیالہ جام پیایا۔ نرگن لکھ چوراسی گھاڑن گھڑے وچ سنسارا، سرگن ساچا جوڑ جڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑیا، برہما وشن شو سیو کھائیندا۔ کرے کھیل پرہ ساچا ہریا، ہری ہر اپنا میل ملائیندا۔ گھر وچ گھر ایکا دھریا، بنک دوارا اک سہائیندا۔ پارہم برہم اندر وڑیا، دس کیسے نہ آئیندا۔ ساچے پوڑے آپے چڑھیا، چوٹھا پوڑا آپ لگائیندا۔ ساچے مندر آپے کھڑیا، ہر مندر سوہا پائیندا۔ اپنا اکھڑ آپے پڑھیا، بودھ آگادھی شبد سُنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ اِناشی کرتا، اپنی رچن آپ رچائیندا۔ رچن رچائے ہر برہمنڈ، اپنی رچن آپ رچایا۔ لیکھا جانے جیرج انڈ، اُتہج سیتج ویکھے تھاون تھائیا۔ گھر گھر جوت جگائے سورا سرہنگ، جوت نرنجن کر رُشنایا۔ اک سُنائے سہاگی چھند، انحد دُھن آپ الاٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی رچنا رچ، اندر وڑ کے بیٹھا سچ، کایا ماٹی بھانڈا کچ، نو دوارے کھوج کھوجایا۔ نو دوارے کھیل اپارا، جگت واسنا وچ بھرائیندا۔ من مت بڈھ پاوے سارا، ڈونگی گندر پھول پھلاییندا۔ کام کرودھ لوہ موہ ہنکار جگت شنکارا، آسا ترسنا ویکھ وکھائیندا۔ ہوے ہنگتا گڑھ ہنکارا، نرگن سرگن بُرج سہائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ کر پسا، من آہارا اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ، گھٹ گھٹ اپنا کھیل کھلاییندا۔ گھٹ اندر دیا باقی، ہر ساچی جوت جگائیا۔ گھٹ اندر بوند سواتی، پرہ کول ناہ بھرائیا۔ گھر کھولے بند تاکی، بجر کپاٹ ٹڑایا۔ گھر بنے ساچا ساقی، بہر پیالہ جام پیایا۔ گھر دیوے شبد راکی، شاہ سوارا سچا شہنشاہیا۔ گھر لیکھا مکائے باقی، جس ملیا بے پرواہیا۔ گھر سہائے سیجا کھاٹی، آتم آنتر ویکھ وکھائیا۔ گھر لیکھا چکے چوڈاں ہاٹی، چوڈاں طبقات چرناں ہیٹھ دبائیا۔ گھر جگے جوت للاٹی، نرگن نور کرے رُشنایا۔

گھر نیڑے دکھائے واٹی، اگلا پنڈھ مکائیا۔ گھر تہ تیرتھ دسے ساچا تاٹی، تہ کنارہ سوہا پائیا۔ گھر پُچھنہارا واٹی، آس نندرا وچ نہ آئیا۔
 گھر اُم کرے ذاتی، ورن گوت نہ کھئے دکھائیا۔ گھر مٹے اندھیری راتی، اندھ اندھیر رہن نہ پائیا۔ گھر ملے کملا پاتی، کول نین آپ گھلائییا۔ گھر
 وگسے ساچا ساتھی، سکلا سنگ اک جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی رچنا رچ، کایا مندر آپے رہیا سہائیا۔ کایا مندر بنایا گڑھ،
 ستگر ست پُکھ نرنجن دیا کھائیندا۔ نرگن اُپر بیٹھا چڑھ، سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، چوٹی جڑ نہ کھئے
 دکھائیندا۔ اپنا نیش اکھڑ آپے پڑھ، اپنا شبد آپ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، برہما وشن شو دیوے ور، ور داتا بھیو
 نہ آئیندا۔ وشن برہما شو آپ سمجھایا، لکھ چوراسی ویکھ دکھائیا۔ ترے گن گھارن آپ گھڑایا، پنج تہ ہوئی گڑمائییا۔ من مت بڈھ راہ چلایا،
 آم برہم بیٹھا مکھ چھپائییا۔ شبد انادی اپنے ہتھ رکھایا، تال تلواڑا آپ وجائییا۔ برہم برہمادی کھیل رچایا، رچ رچ ویکھ دُھردرگاپیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، برہما وشن شو سمجھائییا۔ وشن برہما شو کر صلاح، نیتر نیناں نیر وہائییا۔ نون
 داتا دیتار بے پرواہ، تیرا بھیو کھئے نہ آئیا۔ در درویش بن بھکار بیٹھے آ، نیوں نیوں چرناں سپس جھکائییا۔ اپنا حکم اک جنا، کون حکم سچا
 شہنشاہیا۔ لکھ چوراسی گھارن لیا گھڑا، تیرا رُپ سرشٹ سبائییا۔ کون ویس لے دھرا، دھرنی دھرت دھول لے وڈیائییا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھیو رہیا گھلائییا۔ بھیو کھلے سری بھگوان، ترے ترے آپ جنائیندا۔ لوک مات رکھائے اپنا
 اک نشان، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ چارے وید جگت گیان، چار جگ ونڈ ونڈائیندا۔ چارے کھانی کرے پروان، چارے بانی مکھ
 صلاحندا۔ بن ہر نہ چکے کیسے کان، آنت پنڈھ نہ کھئے مکائیندا۔ پرگٹ ہوئے وچ جہان، نرگن اپنا بھیو کھلائییندا۔ سرگن برہم کرے پروان،
 پاربرہم میل ملائییندا۔ شبد دکھائے سچ نشان، دُھر دی بانی بان لگائیندا۔ چارے جگ ویکھ آن، ستجگ تریتا دواپر کلجگ اپنے انگ
 لگائیندا۔ اپنی اچھیا دیوے دان، لکھ چوراسی وچوں بھگت بھگوت آپ اٹھائییندا۔ سرتی شبد ملائے آن، شبد گر راہ دکھائییندا۔ سنتن
 دیوے ایک مان، من کا منکا آپ بھوائیندا۔ گر مکھ لیکھ لائے آن، لکھ لکھ آپ پڑھائییندا۔ گرسکھ بخشے چرن دھوڑ اشنان، دُرمت میل
 آپ دھوائیندا۔ ستجگ ست کرے کلیان، ست ستوادی ویس وٹائیندا۔ تریتا تریا ہو پردھان، رام راما ڈنک وجائییندا۔ دواپر کھیلے کھیل

بھگوان، مُکند منوبر لکھی نرائن اپنا رُوپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پُرکھ اکالا دین دیا، آپے چلے اولڑی
 چالا، جُگ کرتا چال چلائیندا۔ چال چلائے ہر نرالی، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ جوت جگائے اک اکالی، جُگ جُگ اپنا حُکم ورتائیا۔ جن
 بھگتاں کرے سچ دلالی، دو جہان پھیرا پائیا۔ بوٹا لائے ایک مالی، گرسکھ پُھل پُھلوڑی آپ مہکائیا۔ لیکھا جانے پت ڈالی، کلی کلی آپ
 مہکائیا۔ آپے پھرے ہتھان خالی، خالق خلق سیو کھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ساچی بھچھیا
 جھولی پائیا۔ ساچی بھچھیا جھولی پا، ایک حُکم سنائیندا۔ ستجگ بیڑا دئے چلا، رُوپ انوپ آپ پرگنائیندا۔ وار اٹھاراں جوت جگا، نرگن
 سرگن ویس دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچا ہر، ہر مندر سوہا پائیندا۔ جُگ جُگ ویس اولڑا،
 ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ کرے کھیل اک اکٹرا، عقل کل اپنی دھار وٹائیندا۔ وسائے نہچل دھام اٹل اٹلڑا، اُچ منارا ہر زینکارا سوہا پائیندا۔
 ستجگ پھڑایا اپنا پلڑا، پار کنارہ آپ وکھائیندا۔ ترنتے لوک مات آسن ملڑا، ترے گن لیکھا آپ جنائیندا، سچ سندیش ایک گھلڑا، نر نریش
 رُوپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر ہر اپنی کار کھائیندا۔ اپنی کار کھاون جوگ،
 جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ نرگن سرگن دھر سنجوگ، دھر دا میلا میل ملائیا۔ لیکھا جانے چوڈاں لوک، چوڈاں وڈیا کرے پڑھائیا۔ رام
 نام سُدھاکر اک سلوک، نش اکھڑ آپ اپائیا۔ آپے داتا دانی دیونہارا مکت موکھ، آپے مکتی چرناں ہیٹھ دبائیا۔ آپے مٹائے ہرکھ سوگ، ہر
 میلا سہج سُبھائیا۔ آپے چُگائے ساچی چوگ، نام مانک موتی ہتھ رکھائیا۔ آپے دیوے درس اموگھ، رُوپ انوپ آپ پرگنائیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ اپنا ویس دھرائیا۔ جُگ جُگ ویس دھرائیندا، پاربریم کرتار۔ انہو اپنا کھیل کھلائیندا، مورت
 اکال ہو اُجیار۔ جوئی ربت جوون وچ نہ آئیندا، اندج جیرج اُتبھج سیتج پاوے سار۔ دھر فرمانا حُکم سنائیندا، رام نامہ کر پیار۔ جنک
 سپتری آپ پرنائیندا، راون توڑے گڑھ ہنکار۔ بدر سُداما آپ ترائیندا، جُگا جُگنتر ساچی کار۔ سخیان منگل آپے گائیندا، لیکھا جانے گوپی
 کابن۔ ایک بنسری نام وجائیندا، بال گوالا گھوآن چارے آن۔ غریب نہانے گلے لگائیندا، لُجیا رکھے سبھا وچ بھگوان۔ دُشت ہنکاری آپ
 مٹائیندا، گھر در بن نگہبان۔ ایک اکھڑ آپ پڑھائیندا، اٹھاراں دھیائے کر پردھان۔ وید ویاسا مُکھ صلاحیندا، پُران اٹھاراں دئے گیان۔ نارد برہما

سنگ رلائیندا، لیکھا جانے دُھر فرمان۔ اپنی کل آپ ورتائیندا، کال اُٹھائے آپ بھگوان۔ مہاکال حُکم سُنائیندا، بیٹھا سچ سچّی دھرمسال۔ جو گھڑیا بھنّ وکھائیندا، گر پیر اوتار چلن نال نال۔ اپنے بھانے سد سمائیندا، شبد سروپی بن دلال۔ لکھّ چوڑاسی برہما وشن شوپت ڈالی آپ مہکائیندا، آپے پُھل پُھلواڑی ویکھے آن۔ ستجگ تریتا دواپر پار کرائیندا، جھوٹھی شاہی مٹے نشان۔ در گھر ساچے سوبھا پائیندا، ساچے تخت بھے سِری بھگوان۔ کلجگ ویلا لوک مات آئیندا، اُٹھ اُٹھ چاروں کُنٹ کرے دھیان۔ کون داتا حُکم سُنائیندا، کون دیوے دُھر فرمان۔ کون راجا رعیت ویکھ وکھائیندا، کون دیوے پین کھان۔ کون محل دوار وسائیندا، کون آد جگاد کرے پچھان۔ پُرکھ ابناشی شبد آواز لگائیندا، ایک دیوے دُھر فرمان۔ کلجگ کر کِریا میل ملائیندا، پاربرہم پرہ چتر سُجان۔ ساچی سِکھیا اک سمجھائیندا، دیونہارا اک گیان۔ ایکنکارا اونکارا اپنا روپ پرگٹائیندا، ایڑا اکھّر کرے پردھان۔ ایک تیری اکھّ کھلائیندا، کلجگ اُٹھاؤنا اک نشان۔ لکھّ چوڑاسی کیتا تیری جھولی پائیندا، تیری چولی رنگے ہر بھگوان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دیوے ساچا ور، دیونہارا دانی دان۔ سُنیا ناؤں شبد نرنکارا، کلجگ لے اک انگڑائیا۔ نیتر کھول پایا درس اگم اپارا، رو رو رہیا گر لائیا۔ لوک مات رُت آئی چوٹھے جگ اتم وارا، دھرت دھول تنّ پیر رہی بھٹائیا۔ چوٹھے پیر نہ چُکیا جائے بہارا، لکھّ چوڑاسی بہار رہی دبائیا۔ تیرا حُکم میرا ورتارا، چار کُنٹ دیاں ورتائیا۔ گھر گھر اندر کراں دھواں دھارا، دُھر دی بانی اک بھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، آنت ملے سچّی سرنائیا۔ ہر ستگر سچّا بولیا، نرگن داتا گن دھان۔ کلجگ تیرا کنڈا تولیا، تولنہار سِری بھگوان۔ کلجگ وجے ایک ڈھولیا، مردنگ دِسے نہ کھّے نشان۔ سچ وست رکھے نہ کھّے کولیا، جوٹھ جھوٹھ بھوئے پردھان۔ رام نام نہ کیسے مؤلیا، کاہنا کرشنا نہ ملے مان۔ دھرنی بہار نہ چُکے اپنا دھولیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، دیوے دُھر فرمان۔ کلجگ کوڑا کر پسارا، ہر ساچا سچ جنائیا۔ تیرا لیکھا اگم اپارا، الکھ اگوچر آپ لکھائیا۔ سرشٹ سبائی کر خوارا، پنج تت تت ہلکائیا۔ زین اندھیری بھوئے اندھیارا، ساچا چند نہ کھّے چڑھائیا۔ تیرا سنگ رکھائے عیسیٰ موسیٰ سنگ محمدی یارا، اللہ رانی وجے ودھائیا۔ ایک کلمہ کرے پسارا، کائنات خُدی خُدائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہبان بیدو بی خیر یا اللہ بسمل اپنی کھیل کھلائیا۔ کلجگ منگے منگ اپار، دوئے چرن سپس نوایا۔ پُرکھ ابناشی کِریا دھار، در

بھکاری منگن آیا۔ کالا سوسا تن شنکار، ہتھیں مہندی رنگ رنگیا۔ عیسیٰ موسیٰ دئے آدھار، ایکا اپنا کھیل کھلایا۔ ایکا رُوپ پرگٹئے آپ
 کرتار، سنگ محمد جوڑ جڑایا۔ چار یاری سچ دھار، کلجگ چوٹھا جگ ویکھ وکھایا۔ سرشٹ سبائی کرے خوار، ایکا کلمہ امام پڑھایا۔ راہ
 تگے پروردگار، چوڈاں چوڈاں ونڈ ونڈایا۔ چوڈاں طبقاں دئے آدھار، چوڈس چند آپ چڑھایا۔ چوڈاں صد بنے سیکدار، آنت تاج سپس نہ کھئے
 ٹکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، جگ جگ اپنا کھیل کھلایا۔ دیوے ور ہر کرتار، اپنی بوجھ بھجھایا۔
 کلجگ ربنا خبردار، پُرکھ ابناشی ایہ سمجھایا۔ نانک نرگن لئے اوتار، سُنے پکار سچا شہنشاہیا۔ نام ست منتر دئے اچار، چار ورن کرے
 پڑھایا۔ اک وکھائے سچکھنڈ دوار، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں چرناں بیٹھ رکھایا۔ اک وجائے رباب ستار، اپنی سازنگی سازنگ آپ
 وجایا۔ رسنا گئے کرتار کرتار، کرتا کیرت آپ کرائیا۔ ایکا جوتی نور اُجیار، گھر گھر مندر کرے رُشناہیا۔ ڈبڈے پاتھر جائے تار، جو جن آئن
 سرناہیا۔ لیکھا لیکھے اگم اپار، لیکھاونہارا بے پرواہیا۔ ایکا وسے دھام نیار، سچکھنڈ دوارا سوہیا پائیا۔ نرگن سرگن کر پیار، لوک مات وجے
 ودھایا۔ اک اکلا کر پسار، ایک آکار سرشٹ سبائی رہیا وکھایا۔ ست نام بھر بھنڈار، اپنا ناؤں ست ست جنایا۔ کرتا پُرکھ ہو تیار، اپنی
 کرنی رہیا کھایا۔ اکال مورت مہاکال رکھے چرن دوار، کال اپنی سیوا آپ سمجھایا۔ زربھو کھیل کرے آپ کرتار، بھے وکھائے سرشٹ سبایا۔
 جونی ریت آوے جاوے وارو وار، جگا جگنتر اپنی بنت بناہیا۔ کلجگ جیواں سُنے پکار، اندر مندر بہ بہ ڈیرہ لائیا۔ دکھیاں دیوے درد
 نوار، درد ونڈے ساچا ماہیا۔ جگت غریبی اپنے گل بئے بار، جگت چاکری آپ کھایا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنگاں راج راجاناں کرے پیار، اٹھاراں
 برناں بخشے اک سرناہیا۔ ایکا شبداں بول جیکار، نش اکھر کرے پڑھایا۔ اوچی کوک گیا پکار، کلجگ آنت اندھیرا چھایا۔ نہکلنک اترے اپنی
 وار، کوئی جنے نہ پتا مائیا۔ لیکھا جانے دھر دربار، دھر دا داتا اک رگھڑایا۔ نو کھنڈ پرتھی ہئے اُجیار، ستاں دیپاں کرے رُشناہیا۔ کوڑی
 کریا دئے نوار، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیا گر کا شبداں جو جن رہے وچار، گر کرتا گر کرنے یوگ گر قیمت اپنی آئے پائیا۔ ایکا جوتی نور اُجیار،
 دوئے دوئے دھارا ویکھ وکھایا۔ انگد کریا انگیکار، امرداس امراید بہایا۔ رام داس وکھایا اک دربار، در دروازہ آپ گھلایا۔ گر ارجن شبداں
 جنایا سچے دھنکار، دھر دی بانی بان لگایا۔ ایکا ور پایا پُرکھ کرتار، ایکا سہنجی سیج سہایا۔ سنت بھگونت بھگت کر پیار، میل ملانے

سہج سُبھائیا۔ گُرُو گرتھ گُورُو کر تیار، لکھ چُوراسی گیا سمجھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی بیڑا کرے پار، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ دیہ جوت کرے پیار، ہر گوبند شاہ آسوار اک شہنشاہیا۔ ہر رائے دئے آدھار، ہر کرشن جوتی جوت ملائیا۔ گرتیغ بہادر رکھی تیکھی دھار، دو جہاناں آپ رکھائیا۔ کلجگ تیرا کوڑ پسارا دئے نوار، اپنا ساچا چند چڑھائیا۔ اُچیا چند وچ سنسار، گوبند کین کین چمکائیا۔ پُرکھ ابناشی کرے پیار، سَت دُلارا ویکھ وکھائیا۔ ایک دیوے سچ بہنڈار، سَت ستوادی آپ ورتائیا۔ ایکا بخشے نام کٹار، چند پرچنڈ ہتھ پھڑائیا۔ ایکا آسو اک آسوار، ایکا آسن سنگھاسن رسیا لگائیا۔ ایکا بھوپ اک سِکدار، ایکا حُکم رسیا ورتائیا۔ ایکا بہکھاری بہکھک منگے آن، ایکا دانا جھولی پائیا۔ ایکا شبد دُھر فرمان، آد جُگاد رسیا سُنائیا۔ ایکا مندر اک مکان، ایکا بیٹھا آسن لائیا۔ ایکا جوت سِری بھگوان، نانک گوبند کری رُشنائیا۔ لوک مات ویکھے مار دھیان، کلجگ جیو کوکن دین دُہائیا۔ گھر گھر بھلیا سینتا رام، رادھا کرشن نہ کھئے لائیا۔ اُٹھیا جودھا سُو رپیر بلی بلوان، نام کھنڈا اک چمکائیا۔ چلے چڑھیا تیر کمان، سچ نشان اک لگائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، دو جہاناں والی بے پرواہیا۔ اپنی ریتی کرے آپ پردھان، پت پنتی کھیل کھلایا۔ چارے ورن اک گیان امرت پان آپ کرائیا۔ تن گاترا اک وکھان، نام شستر وچ ٹکائیا۔ نہ کوئی گھڑے لوہار ترکھان، تیکھی سان نہ کھئے کرائیا۔ پہلاں کام کرو دھ لوہہ موہ ہنکار لاہوے گھان، دُو جی آسا ترسنا دئے مٹائیا۔ تیجی تیجے نیتر درس کرائے سِری بھگوان، گوبند میلا سہج سُبھائیا۔ چوتھے پد کرے پروان، چوتھے گھر وجے ودھائیا۔ پنچم دیوے سچ نشان، پنچم دیوے مان وڈیائیا۔ پنچ پیارے کر پردھان، پنچم مُکھ آپ صلاحیا۔ پنچم آگے منگے دان، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیا۔ آپے حُکم سُنائے دُھر فرمان، شبد اگتی آپ لائیا۔ کوئی نہ لکھ بن نادان، کاغد قلم شاہی سب دے ہتھوں دئے سٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کریا کھیل اگم اپار، لوک مات ویس وٹائیا۔ گوبند گُر کر نمسکار، پنجان آگے سیس جھکائیندا۔ سِر رکھ آگے سچ سِرکار، اپنا آپ بھیٹ وکھائیندا۔ میرا منارا اُچ نشان، پنچم رنگ رنگائیندا۔ پنچم تاج سِری بھگوان، آد پُرکھ اپنی ہتھیں آپ گھڑائیندا۔ کلجگ اتم کھیل کرے مہان، لیکھا لیکھ نہ کھئے لکھائیندا۔ میرا تن نہ دسے کھئے نشان، میرا شبد سرب سمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جُگ جُگ ایکا ویس وٹائیندا۔ دیا سنگھ اک بول جیکارا، گوبند آگے سیس جھکایا۔ تُوں صاحب ستگر ہوں چاکر سیوادارا، کون روپ کھیل کھلایا۔ ہوں بہکھاری منگدے رہے تیرا

دوارا، کیوں منگن داتا تون بنکے لوک مات وچ آیا۔ اپنی دسدے ساچی گاتھا، پردہ او بلا دے اٹھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گوہند اپنا بھیو کھلایا۔ گر گوہند بھیو کھلائیندا، چو اکھر رسنا بول۔ چارے جگ مول چکائیندا، میرا سیس تولے تول۔ جگدیش کھیل کھلائیندا، ستنے رسنا نہ بن انہول۔ کلجگ ویلا اتم آئیندا، نو کھنڈ پرتھی جائے ڈول۔ چاروں کٹ اندھیرا چھائیندا، چار ورنان پینان گھول۔ گر پیر نہ کئے چھڈائیندا، بھانا ویکھے اپنا ہول۔ پاربرہم اپنا کھیل آپ کھلائیندا، گر گوہند پنجان پیاریاں نال کرے قول۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ہر گھٹ آپے رسیا مول۔ گر گوہند قول لیا کر، پنج پیارے میل ملائیا۔ کلجگ اتم جائے ہر، چاروں کٹ اندھیرا چھائیا۔ گوہند سورا آئے چڑھ، نیلے والا ساچا ماہیا۔ شبد اگتی کھنڈا ہتھ وچ پھڑ، بہتر ناڑی دئے سزائیا۔ پُرکھ اکال بنائے ایک گڑھ، ساڈھے تین ہتھ مندر سہائیا۔ سمبل نگر جوت دھر، ایک نور کرے رُشنائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، شبدی شبد حُکم ورتائیا۔ کلجگ کوڑ کوڑ یارا اکھیرے جڑ، تھر کئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو اپنے وچ چھپائیا۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، گر ستگر آپ جنائیندا۔ نہکلنک کل جامہ پاؤنا، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ واسی پُری گھنک عقل کل آپ ورتاؤنا، کل دھاری دس نہ آئیندا۔ اچھل چھل کھیل کھلاؤنا، ول چھل اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ جل تھل مہیئل آپ سماؤنا، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی گندر ڈیرہ لائیندا۔ گگن منڈل ویکھ وکھاؤنا، منڈل منڈپ پھیرا پائیندا۔ کروڑ تیتسیسا مول چکاؤنا، سُرپت راجا اند رہن نہ پائیندا۔ شنکر انکر وچ سماؤنا، آپ اپنا حُکم ورتائیندا۔ برہمے برہم جوت جگاؤنا، پاربرہم اپنے رنگ رنگائیندا۔ وشنوں وشو دھار چلاؤنا، واستک اپنی کھیل کھلائیندا۔ چارے ویداں پنڈھ مکاؤنا، چارے جگ پار کرائیندا۔ پُران اٹھاراں راہ تکاؤنا، وید ویاسا راہ تکائیندا۔ گیتا گیان اک دِرڑاؤنا، بودھ گیانا وچ سمائیندا۔ انجیل قرآناں پار کراؤنا، سچ امامہ ویس دھرائیندا۔ لاشریک ایک ڈھولا گاؤنا، ساچا سوہلا آپ لائیندا۔ کھانی بانی ویکھ وکھاؤنا، دُھر دی بانی بان لگائیندا۔ چھتی راگاں بھیو چکاؤنا، نارد سُرستی آپ سہائیندا۔ برہما وشن شو اپنے لیکھے لاؤنا، پچھلا لہنا جھولی پائیندا۔ ترے گن مایا پھند کٹاؤنا، جگت جنجالا توڑ ٹرائیندا۔ چتر گپت لیکھ وکھاؤنا، رائے دھرم سنگ رلائیندا۔ لاڑی موٹ شنکار کراؤنا، نینان کجل ایک پائیندا۔ لکھ چوراسی بھول پھلاؤنا، جو گھڑیا بھن وکھائیندا۔ سورج چن مکھ شرماؤنا، کیرن کیرن وچ

سہائیندا۔ منڈل منڈپ ڈیرہ ڈھاؤنا، دوجا گرھ نہ کھئے بنائیندا۔ پُرکھ ابناشی ویکھ وکھاؤنا، ویکھنہارا دس نہ آئیندا۔ گویند سؤرا اک پرگٹاؤنا، نام کھنڈا ہتھ چمکائیندا۔ کلجگ کوڑا پار کراؤنا، ٹھوٹھا خالی ہتھ وکھائیندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں تختوں لاہنا، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیندا۔ نہکلنک کلکی اوتار جامہ پاؤنا، کال قلندر آپ نچائیندا۔ رنگ محل اک وساؤنا، سمبل نگری ڈیرہ لائیندا۔ آتم رنگیلا پلنگ وچھاؤنا، پاوا چول نہ کھئے بنائیندا۔ سورج چن نہ کھئے چڑھاؤنا، نرگن جوت ڈگمگائیندا۔ لکھیا لیکھ نہ کھئے الاؤنا، نش اکھر آپے گائیندا۔ اپنا حکم آپ ورتاؤنا، پُرکھ اکال کھیل کھلاؤنا۔ سو پُرکھ نرنجن سچ نشانہ ہتھ اٹھاؤنا، ست ستوادی آپ جھلاؤنا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہر مندر آپ وڈیاؤنا، وڈی وڈیائی ہر وڈا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایکنکارا ایکاکار کھاؤنا، کرتا قیمت اپنی آپے پائیندا۔ آد نرنجن جوت اجالا نورو نور ڈگمگاؤنا، نوری نور آپ اکھوائیندا۔ ابناشی کرتا خالق خلق ویکھ وکھاؤنا، مخلوق اپنا تال وجائیندا۔ سیری بھگوان سانجھا در دوار اک وکھاؤنا، در دروازہ آپ سہائیندا۔ پارپرہم برہم میل ملاؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نر ہر اپنا کھیل کھلاؤنا۔ کھیل کھلائے ہر نرنکارا، کلجگ اتم ویکھ وکھائیا۔ چوتھے جگ لے اوتارا، نرگن نرگن کرے رُشناٹیا۔ سریشٹ سبائی پاوے سارا، نو ست وجے ودھائیا۔ لیکھا جانے مندر مسجد مٹھ گروودوارا، اٹھسٹھ تیرتھ تٹ کنارہ ویکھ وکھائیا۔ سادھاں سنتاں جیاں جنتاں کایا مندر ویکھے بنک کواڑا، پنچم دھاڑا مول چکائیا۔ چاروں کُنٹ نار دُباگن وبھچار لگایا اک اکھاڑا، گلکھنی نار مت ڈومنی رسی نچائیا۔ ستگر پورا گرسکھاں گر کرے پیارا، گر گر اپنی دیا کھائیا۔ ہرجن ہر بھگت دیوے نام سہارا، رسنا جہوا ایکا گن وکھائیا۔ اجپا جاپ نہ وسرے ہر کرتارا، جیت جیت سچ سچ سکھ پائیا۔ کلجگ اتم نرگن نرور پُرکھ اکال جونی ریت پاوے سارا، جو جن رہے دھیائیا۔ آون جاون لکھ چوراسی جم کی پھاسی کرے پار کنارہ، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ ناتا تھے کوڑ کڑیارا، مات پت بھائی بھین ساک سین بندھپ نہ کھئے پیارا، جس جن بخشے سچ سچی سرنائیا۔ لیکھا جانے آر پار کنارہ، منجھدھار بیڑا آپ چلاؤنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر اگم اتھاہ شہنشاہ سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر وڈ وڈا راجا، راج جوگ اک کھائیندا۔ کلجگ ستجگ رچیا کاجا، دوہاں وچولا آپ اکھوائیندا۔ پرگٹ جوت دیس ماجھے پایا ماجھا، چارے جگ چاروں کُنٹ پھرائیندا۔ نو ست

چلائے آپ جہازا، ایکا چھو ہتھ اٹھائیندا۔ گرسکھاں ستیاں مارے شبد واجا، زین دوس سیو کھائیندا۔ جگا جگنتر رکھے لاجا، بھگت وچھل اپنا پرد دھرائیندا۔ آد جگاد پھرے بھاجا، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، در گھر ساچا اک سہائیندا۔ در گھر ساچا ہر سہائیندا، سمبل نگر دھام نیار۔ گر گوبند جوت جگائیندا، جوتی جاتا آپ کرتار۔ آد آنت اپنی کھیل کھلائیندا، ایکا گر اک اوتار۔ اپنی مہا آپے گائیندا، آپے ہوتے گاونہار۔ ستجگ تریتا دواپر پار کرائیندا، کلجگ اتھ کرے خوار۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ پندھ مکائیندا، کرے کھیل آپ کرتار۔ گرمکھ ساجن میت مرار کر پیار گلے لگائیندا، جوں بالک ماتا ست کرے پیار۔ امرت سیر اک پیائیندا، کایا کرے ٹھنڈی ٹھار۔ پنج چور نیڑ نہ آئیندا، ٹھکوری ٹھکے نہ کھئے ہنکار۔ ترے گن اگنی تت بھجائیندا، سچ شبد دئے سچی دھنکار۔ واہ واہ سخیاں منگل گائیندا، کایا مندر بیٹھ سچے دوار۔ ہر مندر سوبھا پائیندا، نرمل جوت جگے اگم اپار۔ تیل باقی نہ کھئے رکھائیندا، ایکا ہون سچی سرکار۔ آد جگاد ساقط نندک دشت آپ مٹائیندا، گرمکھ ساچے لائے پار۔ ستجگ ست ستوادی راہ وکھائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ایکا وسے درگاہ ساچی ٹھانڈے دربار۔ نانک نرگن ہر ہر پایا، سچکھنڈ وچی ودھائیا۔ نرگن نانک وچ سمایا، نانک نرگن بھیو نہ رائیا۔ نرگن نانک چولا آپ ہنڈھایا، نانک نرگن رنگ چڑھائیا۔ نرگن نانک گولا آپ بنایا، نانک گولا نرگن سیو کھائیا۔ نرگن نانک تولا آپ بنایا، تولاے تول سچا پاتشاہیا۔ نانک نرگن اپنا حکم آپ جنایا، نانک نرگن حکم وچ سمایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلایا، لوک مات وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اٹھل اٹھل اک اکھوائیا۔ نانک نرگن شبد دھار، ست پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن وجائے ستار، سچ ستار آپ بلائیندا۔ نرگن سرگن کرے پیار، سرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ لالو بنے آپ نرنکار، اپنا روپ آگے آپ درسائیندا۔ وچولا بن سچی سرکار، سرشٹ سبائی آپ سمجھائیندا۔ پنج تت نہ کھئے آکار، من مت بدھ نہ کھئے وکھائیندا۔ آپے سُنائے آپے سُننپہار، آپے لالو ناں دھرائیندا۔ آپے گائے اپنی وار، آپے خصم حکم منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ نرگن اندر نانک نرگن دھار، سرگن وچ سرگن روپ وٹائیا۔ نرگن اندرے اندر کرے گفتر، سرگن نانک رسنا جہوا بلائیا۔ نرگن نرور کرے پیار، پراپستی آپے گائیا۔ سرگن سُنائے سرب سنسار، مدھم

بیکھری رُوپ وٹائیا۔ لالو لالان سد بیٹھا رہے وچکار، شبدی شبد رُوپ پرگٹائیا۔ نانک اکھڑ کوئی نہ سکے وچار، من مت بُدھ بھیو نہ رائیا۔ ترے گن وسیا باہر، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ نانک خصم دی بانی رہیا وچار، ایکا لالو کرے جنائیا۔ لکھن پڑھن توں رکھی باہر، جو ہر ہر بانی رہیا سُنائیا۔ جو نانک رسنا دے اُچار، کلجگ جیواں راہ وکھائیا۔ لکھ چوراسی وکھائے ایکنکار، جگت اشارہ اک سمجھائیا۔ پچھے ساچے تخت بیٹھا آپ نرنکار، نانک سیوا رہیا کھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، شبد اناد سچّی دھنکار، کایا مندر اندر دیوے کر پیار، رسنا جہوا کڈھے باہر، قلم شاہی دے آدھار، کاغد لیکھا پر اپار، جیواں جنتاں کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، نانک نرگن نرگن نانک ایکا ہر آپے اکھڑ آپے وکھڑ آپے رہیا پڑھائیا۔

★ ۱۵ آسُو ۲۰۱۷ بکرمی کیشوداس دے گھر پنڈ جنڈوکے سرہالی ضلع امرتسر ★

آد جگادی ہر بھگوان، ہر جو ہری ہر مندر سوہا پائیا۔ ہری اوم دیوے تت شبد گیان، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ سُندری بالا کرے پروان، سریس اپنا رُوپ درسائیا۔ بن مہ کھیل دو جہان، بس اپ جس اپنی دھار چلائی۔ جگا جگنتر ہو پردھان، نگہبان رُوپ پرگٹائیا۔ نش اکھڑ بنائے ویدانت ودھان، ودوت اپنا رُوپ درسائیا۔ راگ ناد اگم دھنکان، شبد شمشان آپ سہائیا۔ کرے کھیل گن ندھان، گہر گمبھیر بے پرواہیا۔ چترنہج نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ ایشٹ درشٹ رُوپ ساچا کاہن، واستک وششٹ کھیل کھلائی۔ لیکھا جانے دھر دی بان، دھر فرمانا آپ الاٹیا۔ گاوت گیت گوہند گائے مہان، اکھڑ وکھڑ الکھ پڑھائیا۔ گن ندھان وکھائے اک نشان، نردھن نروریر آپ جھلائی۔ اوانگ کھیل کرے بے پہچان، مہبان اپنی دھار بندھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، آد جگادی ایکا ہر، ہر مندر رہیا سہائیا۔ ہر مندر سوہے اُچ محلہ، پر م پُرکھ سہائیا۔ نرکار نچ گھر واسی بیٹھا اک اکلّا، عقل کل اپنی کھیل کھلائی۔ جگا جگنتر رُوپ انوپ اچھلا، ول چھلدھاری بھیو نہ رائیا۔ سچ سنندیش نر نریش نرکار ایکا گھلا، دھن اناد برہماد آپ سُنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایکا ہر، ایکا مندر دے وڈیائیا۔ ہر مندر وڈیائی وڈ، سو پُرکھ نرنجن آپ وڈیائیندا۔ اپنے وچوں آپا کڈھے، آپ اپنا رُوپ

دھرائیندا۔ اپنے مندر آپ لڈائے لڈ، پریم پیار پیا پریم پریا ناری آپ کرائیندا۔ اگم اگمرا الکھ الکھنا آپ سُنائے اپنا چھند، بودھ اگادھ آپ
 الایندا۔ آپے اپنا لیکھا جانے بندی بند، دوسر بندھن نہ کھئے وکھائیندا۔ ایکنکارا اک اگلا سدا سہیلا سد بخشند، بخشش اپنی آپ کرائیندا۔
 جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگادی ایکا ہر، ہر مندر تھان سہائیندا۔ ہر مندر تھان سہندڑا، سہائے آپ کرتار۔ انہو
 پرکاش کرنڈڑا، نرمل جوت جوت اُجیار۔ آد جگادی ویکھ وکھندڑا، جگ کرتا بے عیب پروردگار۔ داتا دانی گنی گھندڑا، گہر گمبہر سچی
 سرکار۔ نرگن نرگن کھیل کھلندڑا، کھیلے کھیل اگم اپار۔ ایکا منتر ناؤں درژندڑا، ہری اوم ایکا تت وچار۔ رُپ اتوپ آپ دسندڑا، شاہو
 بھوپ سچا سکدار۔ دو جہاناں لیکھ لکھندڑا، لکھ لکھ لیکھا ویکھ ویکھنہار۔ کاغد قلم نہ کھئے رکھندڑا، مس بناسپت نہ کھئے آدھار۔ اپنی اچھیا
 آپے پور کرنڈڑا، بھوکھت بھچھیا پائے ہر گردھار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر مندر سوہے ایکا گھر، در گھر ساچا آپ
 سہائیندا۔ در گھر ہر نر سہائیندا، نرگن نرور پُرکھ اکال۔ جونی رست اپنا رُپ آپ پرگٹائیندا، بھاگ لگائے سچکھند سچی دھرمسال۔ جوتی
 جاتا کھیل کھلاٹیندا، جاگرت جوت دین دیال۔ اپنا ویلا وقت آپ سہائیندا، تھت وار نہ سکے کھئے سرت سنہال۔ ایکا اکھڑ آپ پرگٹائیندا،
 اک اوم ہو مہربان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر رنگ رنگائیندا۔ ہر مندر رنگ رنگیلا،
 رنگ رنگ وچ چمکائیا۔ آد نرنجن چھیل چھیلا، جوہن ونت سہج سکھدائیا۔ رُپ پرگٹائے لال کنچن سوہا چٹا پیلا، نیلا کالا بھیو نہ رائیا۔
 درگاہ ساچی آد جگادی اپنا بنیا رہے آپ وکیلا، اپنی دلیل دئے سوائیا۔ دوسر کرے نہ کھئے اپیلا، حکمی حکم نہ کھئے سُنائیا۔ نرگن نرگن بنائے اک
 قبیلہ بنس سربنس آپ سہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہر مندر وکھائے ایکا گھر، گھر مندر سوہا پائیا۔ گھر مندر ہر
 سہاونا، ست پُرکھ نرنجن آپ سہایا۔ مورت اکال آسن لاؤنا، بھیو ابھیدا بھیو چھپایا۔ بھگون بھگونت رُپ اک درساونا، آد شکت جوت
 رُشنایا۔ رکت بوند نہ میل ملاونا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در ساچا اک سہاونا۔ در سہائے
 پاربرہم، اُچ اگم اتھاہ۔ آپ اُچائے اپنا نام، دو جہان بنائے سچ ملاح۔ پورن کرے اپنا کام، صفتی دیوے صفت صلاح۔ درگاہ ساچی وسے
 دھام، دھام اولٹرا رہیا سہا۔ کرے پرکاش ایکا رام، رمیا رہے سبئی تھان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ساچا

ہر، اپنا حُکم آپے ربیا سُننا۔ ایک حُکم ہر کرتار، ایک سِکھیا سچ جنائیا۔ ایک مندر اک دوار، ایک ہر ہر سوہا پائیا۔ ایک شبد اک جیکار،
 ایک نو نو نمسکار، ایک بیٹھا سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد نو اپنی آپے ریت چلائیا۔
 آد نو نمسکار گُردیو، دیو دیوا کھیل کھلائیندا۔ پاربرہم پرہہ الکھ ابھیو، اگم اتھاہ بے پرواہ در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ آپے جانے اپنی سیو،
 سیوک سیوادار ساچی سیوا آپ کرائیندا۔ رُوپ انُوپ بھُوپ شاہو سچّی سرکار، ساچے تخت سوہا پائیندا۔ تخت تاج سر رکھ دستار، ایک
 حُکم نام درڑائیندا۔ نو ست ورتے ورتار، ست ست اپنی دھار بندھائیندا۔ ست رُوپ ہر کرتار، ست رُوپ پاربرہم آدھار، ست رُوپ
 سب توں وسے باہر، ست سنگھاسن ست پُرکھ ابناشن ست ستوادی آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک وسے
 ساچا ہر، ساچا مندر آپ وڈیائیندا۔ ساچا مندر سوہاؤنت، ست پُرکھ زرنجن آپ سہایا۔ اپنی گائے مہا اگنت، گاونہارا دس نہ آیا۔ لیکھا
 جانے جگا جگنت، جگ کرتا بے پرواہیا۔ اپنی اچھیا بنائے اپنا منت، اپنا ناؤں آپ درڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 ایک ست ایک ت، پاربرہم پرہہ اپنا آپ پرگٹایا۔ ست ست ست کر پردھان، ست پُرکھ زرنجن کھیل کھلائیندا۔ ست شبد ناد دھنکان، ست
 ناد ناد وجائیندا۔ ست سچکھنڈ دوارا اک مکان، ست تھر گھر ساچا آپ سہائیندا۔ ست زرنجن دیوے دان، ست وستھو جھولی آپ
 بھرائیندا۔ ست وشن کر پردھان، ست امرت کول ٹکائیندا۔ ست برہما برہم نشان، ست سروپ آپ وکھائیندا۔ ست شنکر گن ندھان،
 گنوتنا ویکھ وکھائیندا۔ ایک ست کر پروان، تیناں ایک رنگ رنگائیندا۔ ایک ست دیوے دان، سانتک ست ست سمجھائیندا۔ ایک ست دیوے
 گیان، برہما چارے وید گائیندا۔ ایک ست کرے پچھان، شنکر ہتھ ترسول اٹھائیندا۔ ایک ست کرے دھیان، وشنوں سانگو پانگ سیج
 ہنڈھائیندا۔ ایک ست ہویے مہربان، ترے گن وندن وند وندائیندا۔ ایک ست پائے آن، پنج ت آپ پرگٹائیندا۔ ایک ست کرے وکھیان، اپنا
 حُکم آپ سُنائیندا۔ ایک ست لکھ چوراسی گھاڑن گھڑے آن، وشن برہما شو سیو لگائیندا۔ ایک ست کایا مندر اندر گھر وچ گھر وکھائے سچ
 مکان، آتم برہم آپ بھائیندا۔ ایک ست امرت آتم دیوے پین کھان، ایک اپنے رنگ رنگائیندا۔ ایک ست شبد ناد وجائے سچّی دھنکان، انحد اپنا
 تال وجائیندا۔ ایک ست ایش جیو کر پروان، پرہم آتما اپنا کھیل کھلائیندا۔ ایک ست پنج ت دیوے دان، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار جگت

واسنا وچ رکھائیندا۔ ایک ست آسا ترسنا کھول دکان، جوٹھ جھوٹھ وچ وکائیندا۔ ایک ست بھوے جانی جان، جانپارا دس نہ آئیندا۔ ایک ست
 دو جہاناں ونڈے ونڈے سری بھگوان، لوک مات پھیرا پائیندا۔ ایک ست ستجگ تریتا دواپر کلجگ کرے کلیان، ست ست اپنی دھار
 وکھائیندا۔ ایک ست گر اوتار بھوے مہربان، سنت بھگونت ست ستوادی میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اک
 اُچایا نام ست، شبد اگتی رچنا رچ، پاربرہم پرہ کھیل کھلائیندا۔ کھیل کھلائے ست کرتار، ست بانی شبد چلائیا۔ آد جگادی ساچی کار،
 جگا جگنتر ویس وٹائیا۔ ہر جو ہر مندر سہائے بنک دوار، گھر سہنجنا اک وڈیائیا۔ نمو ست برہمت اک ت، لکھ چوراسی جیو جنت آتم
 برہم سہج سکھدیو، نیہکیو نہکرمی کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہر مندر بیٹھا ساچا ہر، ساچا پوڑا اک لگائیا۔
 ہر جو ہر مندر لائے پوڑا، چوٹھا جگ ویکھ وکھائیا۔ روپ انوپ وٹائے براہمن گوڑا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیا۔ سمبل نگر کھئے نہ جانے
 اُچا لماں چوڑا، روداس چمیار گیا سمجھائیا۔ چار کٹ چار دیوار چار جگ سسے اُپر پائے ہوڑا، زرگن سرگن کھیل کھلائیا۔ ہنگ برہم آپ
 بچھائے لگی اوڑا، امرت میگھ میگھ تھرسائیا۔ لکھ چوراسی ویکھ پھل مٹھا کوڑا، ست ست اپنی دھار بندھائیا۔ نراکار نرویر پُرکھ اکال، آد
 جگاد جگا جگنت پھرے دوڑا، سخی سلطان داتا دانی کھر گمبھیر گئی کھند گر گر اپنا روپ وٹائیا۔ شاہو بھوپ وڈ پیرن پیر، نام ندھان ساگر
 سندھ، بھگت وچھل میت مرار، در درویش در در الکھ جگائیا۔ بھگت بھگونت لئے اُبار، ساچے سنت اک پیار، گرمکھ گرسکھ آتم آتر
 میل ملائیا۔ ناتا توڑ سرب سنسار، دیوے نام اک ادھار، برہم ت کرے وچار، من مت بڈھ بھیو نہ رائیا۔ سہائے ایک بنک دوار، ہر مندر
 کھول کوڑا، ست سروپ ست ستوادی کرے ساچی کار، ہرجن ساچے میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک
 نرائن نر، آد انت ایک ہر، نہ جنے نہ جائے مر، ہر مندر اندر بیٹھا وڑ، سچ سنگھاسن آسن سوہیا پائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،
 جس جن لگائے اپنے لڑ، لکھ چوراسی لڑ چھڈائیا۔

★ ۱۵ اَسُو ۲۰۱۷ بکرمی سنٲا سِنگھ دے گھر، ترٲنارن ضِلَع امرٲسر ★

سٲ پُرکھ نرنجن اگم اٲهاہ، اِک اِکلا کھیل کھلائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن بن ملاح، نرگن اپنی کل ورتائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن سچا شہنشاہ، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ ایکنکارا اپنا ناؤں پرگٹا، نام نامہ آپ پائیندا۔ آد نرنجن نورو نورانہ ڈگمگا، نرگن جوتی جوت جگائیندا۔ ابناشی کرتا اپنا کھیل آپ کھلا، ہر آپے ویکھ وکھائیندا۔ سِری بھگوان اپنی رچنا آپ رچا، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ پاربرہم وسنہارا ساچے تھان، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا آپ وڈیا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اِک اِکلا کھیل اپارا، کرے کرے کرنہارا، آپ اپنی دھار چلائیندا۔ دھار چلائے ہر کرتار، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ سچکھنڈ سہائے اِک دربار، در گھر ساچے سوہا پائیا۔ نرگن دیا باقی کر اُجیار، کھلاپاتی ویکھ وکھائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچا سِکدار، راج راجانا شاہ سُلطانا آپ اکھوائیا۔ ایکا حُکم ورتے ورتار، حُکمی حُکم کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ویس آپ وٹائیا۔ ویس وٹائے اِک اِکلا، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ سچ سِنگھاسن ایکا ملا، پُرکھ ابناشی آسن لائیندا۔ اپنی جوتی آپے رلا، نورو نورو ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر آپ سہائیندا۔ ہر مندر سوہاوت، ہر پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ ایکنکارا وسے ساچا کنت، کنت کنتوبل بے پرواہیا۔ اپنی مہا جانے اگت، لیکھا لیکھ نہ کھئے لکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر سہنجنآ آپ سہائیا۔ ساچا گھر کر اُجیار، اپنی دھار چلائیا۔ آد پُرکھ ہر کھیل اپارا، ایکنکارا آپ کرائیا۔ نرگن نورو کر اُجیار، نورو نورو ڈگمگائیا۔ سچکھنڈ وسائے اِک دوارا، دھر دربارا بے پرواہیا۔ سچ سِنگھاسن کر تیارا، اگم اپارا آپ سہائیا۔ شاہو بھوپ بن سِکدارا، راج راجان وڈ وڈیائیا۔ ایکا حُکم ورتے ورتار، حُکمی حُکم آپ الاٹیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، انہو اپنی دھار چلائیا۔ انہو دھار ہر پرکاش، نورو نورو سمایا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناش، ابناسی کرتا ویس وٹایا۔ آد جگاد نہ جائے وناس، جگ کرتا بھيو نہ رایا۔ ساچے منڈل پاوے راس، ایکنکارا کھیل کھلایا۔ شاہو بھوپ وڈ شاہو شاباش، سچ سُلطانا ناؤں دھرایا۔ اپنے آگے اپنی آپ کرے ارداس، اپنی بھچھیا منگ منگایا۔ اپنی وست آپے رکھے پاس، نرگن نرگن دئے ورتایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا جانے ساچا

ہر، ہر مندر آپ سہایا۔ ہر مندر ہر سہائیندا، درگاہ ساچی دھام نیار۔ سو پُرکھ زرنجن آسن لائیندا، ہر پُرکھ زرنجن میت مُرار۔ ایکنکارا
 میل ملائیندا، آد زرنجن جوت اُجیار۔ سری بھگوان چہتر جھلائیندا، ابناشی کرتا بنے بھکار۔ پاربرہم منگ منگائیندا، دیونہار آپ زراکر۔
 ساچی وست ونڈ ونڈائیندا، آپ آبا وچوں کڈھے باہر۔ آپ اپنی کل ورتائیندا، کھیلے کھیل اپر اپار۔ اکھ اگوچر اگم اتہاہ بے پرواہ اپنا بیڑا آپ
 چلائیندا، آپے ہوتے سیوادار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکاکھ آپ وسائیندا۔ ایکاکھ ہر وسایا، مہما
 اکتھ کتھی نہ جائیا۔ سچکھنڈ دوارا آپ وڈیایا، اپنا روپ آپ پرگٹائیا۔ سورج چن نہ کھتے چڑھایا، دیا باقی نہ کھتے رُشنائیا۔ کھلاپاتی ویکھ
 وکھایا، دوس راتی نہ کھتے وڈیائیا۔ زمیں اسمان نہ کھتے سہایا، گگن منڈل نہ کھتے رُشنائیا۔ اک اکل کھیل کھلایا، نان آد پُرکھ سچا شہنشاہیا۔
 اپنا بھانا اپنے وچ ٹکایا، اپنے بھانے آپے رسیا پھرائیا۔ ساچا رانا آپ اکھوایا، ساچے تخت سوہبا پائیا۔ ساچی ونڈن آپ ونڈایا، آد آد بے پرواہیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا آپے کھول، آپے تولے اپنا تول، تولنہارا اک اکھوائیا۔ تولنہارا تولے تول، آد
 جُگاد اپنا تول ٹلائیندا۔ اپنے مندر در دروازہ آپے کھول، آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے بیٹھا رہے اڈول، اڈل اپنی دھار آپ چلائیندا۔ آپے جانے
 اپنا قول، کیتا قول آپے پور کرائیندا۔ اپنی جوت آپے جائے مؤل، اپنے مندر اندر آپے سوہبا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 دیونہارا ساچا ور، ساچا حکم آپ سنائیندا۔ آپے رانا دُھر دربار، شہنشاہ آپ اکھوائیا۔ آپے فرمانا دیوے سچی سرکار، ست پُرکھ وڈی
 وڈیائیا۔ آپے کرے اپنا آکار، زراکر زرویر اپنی کھیل کھلایا۔ جوئی رہت نہ کھتے دھار، مؤرت اکال بے پرواہیا۔ ساچے مندر پیج سوار، کرے
 کھیل سچ سچی درگاہ ایکاکھ دُھردرگاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکاکھ دیوے ساچا ور، وست امولک اپنے ہتھ رکھائیا۔
 ساچی وست ہر کرتار، اپنی آپ اپائیندا۔ زرنجن زرنجن کر پیار، زرنجن زرنجن وچ ٹکائیندا۔ زرنجن نار زرنجن بہتار، زرنجن کنت سہاک ہنڈھائیندا۔
 زرنجن سیجا ستا پیر پَسار، زرنجن آلس نندرا وچ نہ آئیندا۔ زرنجن سچکھنڈ کھول کواڑ، زرنجن تھر گھر گنڈا لائیندا۔ ساچی جننی بن کرتار، اپنا
 جن اک اپائیندا۔ ست دُلا رے کر پیار، اپنی گود بہائیندا۔ دیوے حکم سچی سرکار، دُھر فرمانا آپ سنائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ لوآں پُریاں ایکاکھ
 محل لینا اُسار، جوگ جُگت آپ جنائیندا۔ جوتی جاتا دیوے دھار، اک اکانتا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر

گھر ساچے دیوے ور، شبِ سُت آپ سمجھائیندا۔ شبِ سُت اُٹھایا ڈلارا، پُرکھ ابناشی کرے جنائیا۔ ایک بختے چرن پیارا، ایک اوٹ پُرکھ اکال وکھائیا۔ ایک وست دیوے ہر تھارا، اتوٹ اٹھ آپ ورتائیا۔ ایک رنگ رنگائے ہر ہر اپارا، اتر کدے نہ جائیا۔ دو جہاناں کریا خبردارا، لوآن پُریاں برہمنڈ کھنڈاں سیو کھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنی بوجھ آپ بوجھائیا۔ ہر ہر اپنی بوجھ بوجھائیندا، شبِ سُت کر تیار۔ سچکھنڈ دوارے خوشی منائیندا، تھر گھر ساچا رہیا سوار۔ ناد انادی تال وجائیندا، دُھنی دُھن کرے وچار۔ لکھ اگوچر کھیل کھلائیندا، بے عیب پروردگار۔ اپنی رچنا آپ رچائیندا، ایک سُت دے ہلار۔ ساچا منڈل منڈپ آپ سہائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ اپنا انگ آپ کٹائیندا، کرے کھیل آپ کرتار۔ وشن برہما شو اُچھائیندا، شبِ دی وچار۔ ترے گن مایا بندھن پائیندا، پنج تت دے آدھار۔ وشنو بنس آپ سہائیندا، لیکھا جانے دُھر دربار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، کرے کھیل اپار۔ وشن برہما شو اُپایا، ہر شبِ وڈی وڈیایا۔ شبِ راگ شبِ دُھن شبِ ناد شبِ شبِ دی رہیا سُنایا۔ شبِ سُت شبِ سہادھ، شبِ بانی بودھ آگادھ، شبِ برہمنڈ کھنڈ لوآن پُریاں ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، دُھر دی بانی بان لگایا۔ دُھر دی بانی شبِ نش اکھر، ہر پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ وشن نیتر نیر ورو لے اتھر، رو رو چرن کول منگے اک سرنائیا۔ برہما وچھائے اپنا ستھر، پاربرہم آگے جھولی ڈاپیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنی اچھیا پائے بھچھیا، سچ بھنڈار آپ ورتائیا۔ شبِ سورپیر سلطان، سو پُرکھ نرنجن آپ اُٹھایا۔ شبِ آد جگادی نوجوان، نہ مرے نہ جایا۔ شبِ برہمنڈ کھنڈ لوآن پُریاں وسائے اک مکان، شبِ شبِ دی ویکھ وکھایا۔ شبِ وشن برہما شو دیوے اک گیان، ایک منتر آپ درڑایا۔ شبِ ترے گن مایا کرے پردھان، ستو طمو رجو میل ملایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھیو آپ کھلایا۔ ہر شبِ بھیو کھلائیندا، پاربرہم پُرکھ آگم۔ وشنو بنس آپ اُٹھائیندا، اک جنائے ساچا گم۔ برہما برہم روپ پرکھائیندا، پاربرہم بن جنی جن۔ شنکر سُت سہادھ اُٹھائیندا، ایک راگ سُنائے کن۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ کھیل کھنڈرا سیری بھگوان، برہما وشن شو سیو لگائیا۔ دیونہارا داتا دانی دان، دیاندھ بے پرواہیا۔ حُکمی حُکم کرے فرمان، دُھر فرمانا آپ سُنائیا۔ لکھ چوراسی کر

پردھان، گھڑ بھانڈے آپ گھڑائیا۔ لیکھا جانے گن ندھان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی وست
 آپ اپنیا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ، وشن برہما شو سیو لگائیندا۔ پنج تت اندر آپے وڑ، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ نرویر پُرکھ اکال نوری
 درس دیوے کھڑ، آتم برہم ناؤں دھرائیندا۔ ایش جیو بندھائے لڑ، جگدیش ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے
 کھیل ساچا ہر، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ ہر کا بھیو بودھ آگادھ، شبدی شبد کرے شنوائیا۔ پاربرہم برہم دیوے ایکاداد، ایکا وست وند
 وندائیا۔ سرگن وجائے انادی ناد، ثریا راگ آپ الاٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وست امولک اک
 وکھائیا۔ وست امولک دیوے کر پیار، اپنے ناؤں رکھے وڈیائیا۔ چارے مکھ پاوے سار، چارے کوٹاں دین گواہیا۔ چارے وید دئے اچار،
 چارے جگ وند وندائیا۔ چارے بانی دئے ہلار، پرا پسنتی مدھم بیکھری آپے گائیا۔ چار ورن دئے آدھار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کیرپا کر، اپنا لیکھا آپ سمجھائیا۔ ہر لیکھا آپ سمجھائیندا، رچنا رچ وید چار۔ وشنو ساچا حکم سنائیندا، لکھ چوراسی دینا آدھار۔
 برہما برہم رُپ پرگٹائیندا، گھٹ گھٹ اندر کرے اُجیار۔ شنکر اتم لیکھ مکائیندا، جو گھڑے سو بھتے وچ سنسار۔ تتاں میلان آپ ملائیندا،
 گر چیل کھیل اپار۔ ساچا سٹیا ویکھ وکھائیندا، نٹیا چلائے ہر کرتار۔ وشن برہما شو نیوں نیوں سیس جھکائیندا، در بیٹھے بن بھکار۔ تیرا
 بھیو کھتے نہ آئیندا، بے آنت بے آنت کہن کرتار۔ کون رتھ مات چلائیندا، رتھ رتھوہی ہوتے آسوار۔ کون گاتھ مات چلائیندا، رسنا گائے
 جیو جنت آدھار۔ کون سگلا سنگ نبھائیندا، آد جگادی چلے نال۔ کون برہم برہمادی کھوج گھجائیندا، لیکھا جانے شاہ کنگال۔ کون شبد
 انادی تال وجائیندا، کون دیوے دھر فرمان۔ کون آد آد اپنی کھیل کھلائیندا، کون جگاد کرے سنہال۔ کون مدھ ویس وٹائیندا، لوک مات
 چلے اولڑی چال۔ کون برہم میل ملائیندا، پاربرہم کر دھیان۔ کون کایا بنک سہائیندا، پنج تت وکھائے نشان۔ کون امرت جام پیائیندا، کون
 لیکھا منگے آن۔ کون ساچا بنک سہائیندا، کون سوہبا ہوتے سچی دھرمسال۔ کوٹی جنم جنم جوئی جوئی بھوائیندا، لکھ چوراسی کرے پروان۔
 کون جگ وند وندائیندا، کون ہوتے نگہبان۔ کون ستجگ راہ وکھائیندا، کون ترتے کرے کلیان۔ کون دوپر پندھ مکائیندا، کون کلجگ
 میٹے نشان۔ کون چار وید لکھائیندا، دیونہارا دھر فرمان۔ کون اپنے وچوں آپا کاڈھ، گھٹ گھٹ جوت جگائیندا، آد نرنجن اک نشان۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینا ساچا ور، وشن برہما شو سچ جنائیندا۔ پُرکھ ابناشی اٹھیا، نرگن داتا بے پرواہ۔ شبد سروپی ہو ہو تھیا، جوتی نور ڈگمگا۔ چار جگ نرگن سرگن سرگن نرگن اپنی کھیل کرے لکھا، کایا چولا تہ ہنڈھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا لیکھا دئے سمجھا۔ لیکھا ہر سمجھائیندا، وشن کرنا اک دھیان۔ برہم آپ جنائیندا، دیوے پاربرہم گیان۔ وشنوں اپنے رنگ رنگائیندا، شبد جنائے دھر فرمان۔ چارے جگاں ونڈ ونڈائیندا، ونڈنہار سری بھگوان۔ گرو پیر اوتار سادھ سنت سیوا لائیندا، جگ جگ دیوے اک فرمان۔ راگ انادی کت سنائیندا، برہم برہمادی کر پہچان۔ ساچا ناؤں راہ چلائیندا، مارگ پنتھ اک وکھان۔ دھرت دھول آپ سہائیندا، نرگن سرگن ہو پردھان۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ویکھ وکھائیندا، اُچے ٹلے پربت ویکھے مار دھیان۔ سمنڈ ساگر وروں وکھائیندا، نام مدھانا ایک ڈال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی کھیل کرے بھگوان۔ بھگون اپنی کھیل کھلائیندا، آد جگادی ساچی کار۔ وشن برہما شو آپ سمجھائیندا، چارے جگ کر وچار۔ چارے ویداں آپے گائیندا، دیونہارا دھر دی دھار۔ اپنی ونڈ آپ ونڈائیندا، کرے کھیل اپر اپار۔ ستاراں لکھ اٹھائی ہزار ستجگ جھولی پائیندا، پُرکھ ابناشی کریا دھار۔ باراں لکھ چھیانوہ ہزار تریتا رنگ رنگائیندا، رنگ رنگیلا کنت بہتار۔ اٹھ لکھ چوسٹھ ہزار دواپر جھولی پائیندا، گوکل متھرا کر وچار۔ کلجگ ساچا سنگ نبھائیندا، لیکھا جانے چار لکھ بتی ہزار۔ چار تین بیس بیس اپنی کھیل کھلائیندا، پاربرہم سچی سرکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا جانے ساچا ہر، دوسر اور نہ کھتے وچار۔ لیکھا لکھیا دھر درگاہ، پُرکھ ابناشی آپ لکھائیندا۔ جگا جگنتر بن ملاح، نرگن سرگن بیڑا آپ چلائیندا۔ شبد سروپی دیوے سچ صلاح، اپنے مارگ آپے لائیندا۔ گر پیر اوتار آپ اکھوا، روپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ ستجگ دوارے لئے بہا، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ست ست ست اک سمجھا، سانتک ست روپ درسائیندا۔ مت گت جانے بے پرواہ، رتی رت نہ کھتے تپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، جگت اوتار لائے کار، گرو گر اُپدیش دئے سنسار، ہر ساچا حکم چلائیندا۔ بہانے اندر گر اوتار، بہانے اندر سریشٹ سبائیا۔ بہانے اندر رو سس اُجیار، بہانے اندر منڈل منڈپ آپ سہائیا۔ بہانے اندر لکھ چوراسی کر پسار، بہانے اندر ڈیرہ ڈھاپیا۔ بہانے اندر آیو دیوے آپ کرتار، بہانے اندر لئے ملائیا۔ ستجگ تریتا اپنا آپ گیا بار، تھر کھتے رہن نہ پائیا۔ دواپر رووے زارو زار، پورا تول

نہ کھئے ٹلاٹیا۔ کلجگ نہکلنک مارنی مار، نام کھنڈا ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی کھیل
 آپ کھلائیا۔ چوتھا وید اتھرن دھار، ایڑا اکھ اک کھلائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، اگم اپارا آپ کرائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ کر تیار، کالا سوسا
 تن چھہائیندا۔ سنگ محمد کر پیار، چار یاری چوتھے جگ ویکھ وکھائیندا۔ ایک کلمہ کر تیار، چار لکھ پنڈھ مکھائیندا۔ شرع شریعت مارے
 مار، حق حقیقت آپ جنائیندا۔ لاشریک سانجھا یار، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ کوڑ کوڑا کر پسار، کوڑ کوڑی کھیل کھلائیندا۔ نانک جوتی اک
 اوتار، ورن گوتی پار کرائیندا۔ شبدی سوٹی پھڑ نرنکار، لوک مات پھیرا پائیندا۔ ایک نور دس دس دھار، گوہند سورا آپ رکھائیندا۔ شب
 کھنڈا تیز کٹار، تن گاترے آپ پہنائیندا۔ پنج پنج پنج پنج کر تیار، پنج پنج ہزار اک اک چرناں ہیٹھ دبائیندا۔ فتح زوراور سنگھ چکیا
 پار، اک دو پنج ست کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ چار لکھ
 بتی ہزار کلجگ ونجارا، کاچی ونگ ہتھ اٹھائیا۔ چاروں کٹ اچی کوک کوک سنائے ہلکارا، دوس رین دئے ڈبائیا۔ پھرے دوارے گلی محلہ،
 گھر گھر واجاں مارے، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیا۔ کلجگ ونج ونجارڑا، چار
 کٹ اٹھ دھایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل نیارڑا، چوتھے جگ آپ ورتایا۔ چار یاری چار لکھ کرے پیارڑا، چار لکھ مانس جون ویکھ وکھایا۔ نو
 دس گیاراں بیس تیس چار دئے آدھارڑا، چوراسی پنڈھ آپ مکایا۔ پنجم ملیا میت مرارڑا، پنج پچیس ناتا دئے ٹرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا لہنا جھولی پایا۔ جیو جنت ہر اپائیندا، جگا جگنتر ساچی کار۔ جنم کرم
 اپنے ہتھ رکھائیندا، دھرم ناتا جوڑ سنسار۔ مات ککھ کوٹن کوٹ گرائیندا، دس دس ماس نہ دئے آدھار۔ کوٹن کوٹ بال روپ میٹ مٹائیندا،
 تن ماٹی کرے چہار۔ کوٹن کوٹ جون اوستھا پنڈھ مکھائیندا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ کوٹن کوٹ جگت بڈھیپا ویکھ وکھائیندا، کایا گرھ پیچ
 سوار۔ اٹی کھیل آپ کھلائیندا، اٹا کوآں گگن دھار۔ اٹا رُکھ آپ لٹکھائیندا، مات گرہ کھیل اپار۔ بڈھیپا ستجگ روپ وکھائیندا، پُرکھ
 ابناشی ساچی کار۔ جون ترینا مات ہنڈھائیندا، تریا تریمت کر پیار۔ دواپر بالی بڈھ شرمائیندا، بالی بالا جائے ہار۔ کلجگ کچا پھل آپے توڑ
 ٹرائیندا، ناتا توڑ چار لکھ بتی ہزار۔ جیو جنت کرم ویکھ وکھائیندا، مایا بہرم سرب سنسار۔ ہر کا نام نہ کھئے دھیائیندا، چاروں کٹ

کوڑ کوڑیاری۔ ساچا کنت نہ کھئے ہنڈھائیندا، جیو جنت نار وبھچار۔ نرگن سرگن درس کھئے نہ پائیندا، ملے میل نہ میت مُرار۔ چار ورن ایکا رنگ نہ کھئے سمائیندا، سرشٹ سبائی ہوئی خوار۔ جاگرت جوت نہ کھئے جگائیندا، نو کھنڈ پرتھی دھواں دھار۔ ست دیپ ساچا ایشٹ نہ کھئے وکھائیندا، شاستر سمتر وید پُران گئے ہار۔ کلجگ اپنی کالکھ اپنے مکھ لگائیندا، اپنے کرم گکرماں کر وچار۔ پُرکھ ابناشی آگے سیس جھکائیندا، ہوں مَورکھ مُگدھ گوار۔ دھرت دھول میرا بہار نہ کھئے اُٹھائیندا، دھرنی رووے زارو زار۔ وشن رزق نہ کھئے پُچائیندا، گھر گھر غریب نہانے کرن گریازار۔ برہما برہم روپ نہ کھئے درسائیندا، آتم جوتی کر اُجیار۔ شنکر ترسول نہ کھئے اُٹھائیندا، باسک تشکا نہ کھئے شنکار۔ تَتان ایکا رنگ وکھائیندا، وکھاونہار آپ کرتار۔ ترے گن مایا بندھن پائیندا، لکھ چوراسی اک جنجال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ لیکھا چُکائے کال مہاکال۔ کال ونڈے ونڈ، چار یاری سنگ نیہائیا۔ مہاکال پھرے برہمنڈ، پنج پچیس رہن نہ پائیا۔ دوئے دھار کرے رنڈ، دو جہاناں سچا شہنشاہیا۔ پنجم چڑھائے ساچا چند، پنجم موکھ دیوے سچا پانتشاہیا۔ چوڈاں لوک کرے کھنڈ کھنڈ، چوڈاں طبقاں دئے سزائیا۔ دُئی دویتی میٹے جھوٹھی کندھ، قلعہ کوٹ نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ آیو اپنے وچ سمائیا۔ کلجگ آیو مکے پندھ، پُرکھ ابناشی آپ مُکائیندا۔ لیکھا جانے بندی بند، بندی خانہ کھول کھلائییندا۔ آد جگادی ہوئے سدا بخشنند، بخشنہارا بھیو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی کل آپے رکھ، کلجگ کِرپا کرے وکھ، پنج پنج وچ ٹکائیندا۔ پنج پنج کر باہرا، پنج پچیس دئے مُکائیا۔ چارے جگ پاوے سارا، چار یاری دئے وڈیائیا۔ جگ جگ گیڑا پر اپارا، لکھ لکھ گیڑا آپ بھوائیا۔ رسنا جہوا نہ کرے وچارا، من مت بُدھ بھیو نہ رائیا۔ پڑھ پڑھ تھکے جیو گوارا، الکھ نرنجن لکھیا نہ جائیا۔ راکاں ناداں وسے باہرا، چھٹی راگ دین گواہیا۔ اپنا کھیل کرے آپ کرتارا، جگ کرتا ساچا ماہیا۔ آپے گھڑے آپے بھنہارا، سمتر پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ جگت لیکھا جگت جیواں وچارا، جگت جگت جگت ہتھ رکھائیا۔ اپنا بھیو سب توں رکھے باہرا، وید پُران شاستر سمتر انجیل قرآن بھیو کھئے نہ پائیا۔ کرے کھیل گپت ظاہرا، ظاہرا ظہور شہنشاہیا۔ دیونہارا راج جوگ سچا سیکدارا، جوت جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ نو نو چار لیکھا جانے آر پار کنارہ، منجھدھار آپ سمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر ساچی کار، کرے کرائے کرنیہار، کرتا

پُرکھ اک اکھوئیا۔ کرتا پُرکھ ہر کرنے جوگ، آد پُرکھ ابناسیا۔ جُگ جُگ لیکھا جانے دُھر سنجوگ، پاربرہم پُرکھ ابناسیا۔ اک اِکلا سُنائے سچ سلوک، لکھ چوڑاسی رسنا جہوا آپ پرکاسیا۔ اپنا بھانا آد آنت آپ نہ سکے روک، کرے کھیل ہر تماشیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، لکھ چوڑاسی کرے بند خلاصیا۔ ساچی وست آپ اُپا، چار لکھ بئی ہزار ناؤں دھرائیندا۔ اپنی ہتھیں دئے ونڈ ونڈا، ونڈنہارا آپ اکھوئیندا۔ کرے کھیل نرگن توری تُوڑ خُدا، جلوہ جلال آپ پرگٹائیندا۔ مقالے حق ڈیرہ لا، لاشریک کھیل کھلائیندا۔ کلمہ امام اک بنا، کائنات ویس وٹائیندا۔ ست ستوادی ایکا اکھر لیا پڑھا، ست ست ست آپ سمجھائیندا۔ دوئے جوڑ کرے دُعا، سیس جگدیش اک جھکائیندا۔ اک چار لئے ملا، ایکا چوکا رنگ رنگائیندا۔ چوڈاں چوڈاں ونڈ ونڈا، چوڈس چوڈاں کھیل کھلائیندا۔ چار یاری دیوے اک پناہ، بے پرواہ سیس ہتھ رکھائیندا۔ صدی سدییوی کرے گناہ، ابلیس میل ملائیندا۔ اعلیٰ اللہ ناؤں رکھا، دو جہاناں پھیرا پائیندا۔ بسمل روپ آپ وٹا، قلعے کوٹ آپ سہائیندا۔ چوڈاں صد چھلا لئے کما، چار یاری سنگ نیہائیندا۔ چار لکھ اپنی جھولی لئے پا، وکھ وکھ ویکھ وکھائیندا۔ قادر کریم بخشے سرب گناہ، صفت صلاح دیا کھائیندا۔ پیر پیراں آئے پکڑے بانہ، دستگیراں ویکھ وکھائیندا۔ مُلا شیخ مسائق کوئی نہ اگوں کرے ناہ، مُرید مُرشد مُرشد مُرید ایکا دھام بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، لکھ چار بئی ہزار آپے ور، اپنی جھولی آپے پائیندا۔ آپے دیونہارا دات، آپے ونڈ ونڈائیا۔ آپے جانے اپنی گاتھ، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ آپے لیکھ لیکھائے سیاں ساڈھے تین تین ہاتھ، روداس چہارا دئے گوہیا۔ آپے لیکھا جانے پوجا پاٹھ، آنتر منتر کرے پڑھائیا۔ آپے بھیو کھلائے تیرتھ اٹھساٹھ، سر سروور اک جنائیا۔ آپے جُگ جُگ جانے آر پار اپنا گھاٹ، منجھدھار بیڑا آپ چلائییا۔ آپے لکھ چوڑاسی آتم سیجا سٹا کھاٹ، آپے بیٹھا مُکھ چھپائییا۔ آپے چوڈاں لوک وکے ہاٹو ہاٹ، کرتا قیمت کھئے نہ پائییا۔ آپے کھیلے کھیل بازی گر ناٹ، سوانگی اپنا سانگ رچائییا۔ آپے کلجگ آتم پندھ مُکائے جھوٹھی واٹ، گیڑا گیڑے وچ بھوئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جُگا جُگنتر آپ بُجھائے لگی بسنتر، سرب جیاں بدھ جانے آنتر، شبد منتر اک پرگٹائییا۔ ناؤں پرگٹائے گہر گمبھیر، گن ندھان دیا کھائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت اخیر، دو جہان ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگتان بخشے امرت آتم سیر، نام پیالہ اک پیائیندا۔ سنتن دیوے ساچی دھیر، دھیرج جت

ست سنتوکھ ایکا رنگ رنگائیندا۔ گُرمکھاں بٹھے آپے پیڑ، جُگ جُگ پیڑا آپ چُکائیندا۔ گُرسکھاں تن پہنائے بستر ساچا چیر، شبد دوشالہ ہتھ اُٹھائیندا۔ کلجُگ اتم نیترووے وپائے نیر، سگلا سنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ نو ست پنج تت وجھا اک زنجیر، ترے ترے بندھن نہ کھئے ٹڑائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا اپنی کل آپ ورتائیندا۔ ورتائے کل نہکلنک نرنکار، کلجُگ کوڑی میٹے شاہیا۔ شبد ڈنک وجے سنسار، نو کھنڈ پرتھی سویا کھئے رہن نہ پائیا۔ راؤ رنکاں شاہ سلطاناں کرے خبردار، راج راجاناں دے اُٹھائیا۔ ست رنگ نشانہ جھلئے آپ سچے سرکار، ست ستوادی راہ وکھائیا۔ بودھ آگادھی شبد دُھنکار، اکم اگمڑی کار کھائیا۔ دُھر دی وادی دُھر دی بان، غریب نانے گلے لگائیا۔ چار ورنان دیوے اک گیان، کھتری براہمن شوڈر ویش کرے اک پڑھائیا۔ روپ پرگٹائے سینتا رام، کابنا بنسری آپ وجائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کرے سلام، دین اسلام آپے ہونے سہائیا۔ چار یاری سنگ محمد دیوے اک پیغام، اعظمتو کسمتو اجبوا اتلہے مہبان بیدو اک خُدائیا۔ نانک نرگن سرگن کرے پروان، نام ست منتر درڑائیا۔ گوبند سنگھ سورپیر نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ نام کھنڈا تیز کریان، چنڈ پرچنڈ آپ چمکائیا۔ سرشٹ سبائی ویکھے مار دھیان شبد گرو بے پرواہیا۔ چار کُنٹ میٹے کوڑ نشان، پنج شیطان دے کھپائیا۔ آنت کل نہ دیسے کوئی بے ایمان، نانک کنڈا تیران تیران تول ٹلائییا۔ راہ تگے نہکلنک بلی بلوان، ساڈھے تین ہتھ کایا مندر سیج سہائیا۔ پرگٹ ہونے والی دو جہان، کلجُگ میٹے جھوٹھی شاہیا۔ سرشٹ اشٹ درشٹ وکھائے اک بھگوان، پُرکھ اکال اک سرنائیا۔ ہنگ برہم دیوے مان، پاربرہم سچے سرنائیا۔ چار جُگ ایکا ایک گان، بتی دند دند صلاحیا۔ بتی دند بتی ہزار موہن مَکان، جس بھلیا بے پرواہیا۔ چار لکھ چوتھے جُگ چار کُنٹ خالی کریا مَکان، ست نام کیسے نہ ہٹ وکائیا۔ پرگٹ ہووے پاربرہم سخی سلطان، شہنشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد جُگاد ہر برہماد، شبد ناد اک وجائیا۔ شبد ناد جگ وجیا، سو پُرکھ نرنجن آپ وجائیندا۔ کوڑ گُریارا جائے بھجیا، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ ایکنکارا ساچے مندر بہ بہ سجیا، سچ نشان آپ جھلاییندا۔ آد نرنجن پھرے بھجیا، دو جہاناں جوت جگائیندا۔ اباشی کرتا چڑھے ساچے تازیا، شبد آسو آپ دوڑائیندا۔ سری بھگوان راجن راجیا، لکھ چوراسی رعیت ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم برہم آپے سازن سازیا، جیو جنت آپ اپائیندا۔ جُگ جُگ رچیا اپنا کاجیا، ستجگ تریتا دواپر پندھ

مُکائیندا۔ کلجگ اتم نرگن نرور ہو ہو گاجیا، پُرکھ اکال رُوپ وٹائیندا۔ بھاگ لگائے سمبل نگر دیس ماجھیا، ہر مندر چھ چھ جوجن ویکھ وکھائیندا۔ کرے کھیل کل کہ آجیا، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ تختوں لاپے شاہ نواپیا، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیندا۔ جن بھگتاں رکھے ہر جو لاجیا، ہری ہر ساچی سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن داتا نراکار، کلجگ اتم پاوے سار، مہاسارتھی آپ ہو جائیندا۔ مہاسارتھی چلائے رتھ، رتھ رتھوہی آپ اکھوائیندا۔ نو کھنڈ ست دیپ لکھ چوراسی بائے نتھ، شبدا ڈوری ہتھ اٹھائیندا۔ ورن برن دئی دوت ہوئے بنکت پنچ وکارا کرے بھٹھ، ترے گن اگنی جوتی لبو ایکا لائیندا۔ جگا جگنتر آپے گیڑے اپنی لٹھ، کلجگ گیڑا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لہنا دینا چکے اٹھسٹھ، گھر گھر امرت جھرنا جھر آپ جھرائیندا۔ گرمکھاں مارگ ایکا دس، سنت ستگر میل ملائیندا۔ گرو بانی گرو کا رس، مکھ رسنا آپ صلاحندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر سوہا پائیندا۔ ہر مندر ہر سہائیندا، سوہاوت سری بھگوان۔ ایکا اکھڑ آپے گائیندا، گاونہارا گن ندھان۔ بھکت بھگونت آپ اٹھائیندا، اتم دیوے برہم گیان۔ سنت ساجن میل ملائیندا، شبدا جنائے دھر فرمان۔ گرمکھ اپنے رنگ رنگائیندا، کایا چولی کرے پچھان۔ گرسکھ اپنے در بہائیندا، چرن کول ہر بھگون بخشے اک دھیان۔ ایکا مندر سوہا پائیندا، سچکھنڈ دوارا سچ نشان۔ برہما وشن شو گرمکھ ساچے سیس جھکائیندا، جس ملیا ہر بھگوان۔ کلجگ کوڑا رہن نہ پائیندا، ناتا توٹے جگت نادان۔ ستجگ ساچا بل دھرائیندا، لوک مات ہوتے پردھان۔ پیس پیسا راہ تکائیندا، جگت جگدیشا دیوے اک فرمان۔ گوبند سورا حاضر حضورا جاگرت جوت اک جگائیندا، لکھ چوراسی بائے آن۔ نو کھنڈ پرتھی ایکا حکم سنائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر ہر اپنا کھیل کھلائیندا۔

★ ۲۲ آسو ۲۰۱۷ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

پاربرہم پرہ اتم دھار، نرگن نرور آپ چلائیندا۔ پُرکھ اکال کھیل اپار، الکھ آگوچر آپ کھلائیندا۔ سچکھنڈ وسے دھام نیار، دھام اولڑا سوہا پائیندا۔ کھلاپاتی ایکنکار، اک اکلا آپ سہائیندا۔ دیا باقی کر اجیار، آد نرنجن ڈگمگائیندا۔ سگلا ساتھی میت مرار، آد جگادی

سنگ نہ پائیندا۔ لکھ چوراسی کر پسا، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ تتوت اک وچار، رتی رت رنگائیندا۔ رواس سورج چن پاوے سار، منڈل منڈپ ویس وٹائیندا۔ گکن گکنتر دے سہار، جل تھل مہیئل ڈیرہ لائیندا۔ نرگن سرگن کھیل اپار، نراکار بھیو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاربرہم اپنا ناؤں دھرائیندا۔ پاربرہم برہم کر پسا، آد جگادی کھیل کھلائیندا۔ مورت اکال ہو اُجیارا، گھر گھر مندر سوہا پائیندا۔ شبد اناد وجائے سچی دھنکارا، گیت سہاگی آپ لائیندا۔ لیکھا جانے دھر دربارا، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ رنگ رنگیلا موہن مادھو ہر نرکارا، چھیل چھیلا بھیو نہ آئیندا۔ ست ستوادی ست پُرکھ نرنجن ساچے دھام وسے نیارا، تھر گھر ساچے آسن لائیندا۔ سچ سنگھاسن کر پیارا، روپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، وید کتیب بھیو نہ پائیندا۔ جونی ریت وسے سب توں باہرا، نرہو اپنی کل آپ دھرائیندا۔ جوتی جاتا ہو اُجیارا، نور نورانہ نور دھرائیندا۔ پاربرہم برہم دے آدھارا، لکھ چوراسی پھول پھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاربرہم برہم اپنا میل ملائیندا۔ پاربرہم پرہ پُرکھ بدھاتا، آد جگادی ایک رنگ سمایا۔ برہم برہم دیوے ساچی داتا، نرگن نرگن ونڈ ونڈایا۔ ناد انادی سُنائے ایک گاتھا، شبد اگتی ناد وجایا۔ رتھ رتھوہی چلائے ایک راتھا، جگا جگنتر سیو کمایا۔ آپے جانے اپنی پوجا پاٹھا، ایک منتر نام درڑایا۔ لیکھا جانے پرتھی آکاش چوڈان لوک ایک ہاٹا، گھر مندر کھوج کھجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاربرہم برہم آپے لئے آپایا۔ پاربرہم برہم آپ اپایا، انس بنس آپ سہائیندا۔ اپنا پھل آپ اپایا، کول کولا ناؤں دھرائیندا۔ ساچے مندر آپ ٹکایا، نرور امرت سِنچ ہرا کرائیندا۔ چوٹی جڑ نہ کوئی وکھایا، اپنی دھار دھار وچ ٹکائیندا۔ اپنا روپ آپ پرگٹایا، پت ڈالی ویکھ وکھائیندا۔ ساچی کلی آپ مہکایا، نام سگندھی وچ رکھائیندا۔ بندی خانہ توڑ اپنا بندھن آپ کٹایا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ شبد سہاگی چھندن ایک گایا، رسنا جہوا نہ کھئے پلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاربرہم برہم دیوے ور، در گھر ساچا اک سمجھائیندا۔ پاربرہم برہم پاوے سار، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ اک اکلّا کرے پیار، گھر مندر وجے ودھاییا۔ نہ کوئی جانے تھت وار، رتھی رت نہ کھئے وڈیائیا۔ اک اکلّا نرکار، لیکھا جانے سہج سہائیا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن اپنے رنگ روے کرتار، کرتا پُرکھ پُرکھ وڈیائیا۔ لکھ چوراسی بھر بھنڈار، ایک وست اتوٹ اتوٹ ورتائیا۔ نام داتا سرجنہار، سر سر دیوے رزق سبائیا۔

گھٹ گھٹ اندر ہو اُجیار، جوت نرنجن آپ جگائیا۔ امرت بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھار، بھر پیالہ جام پیائیا۔ سانتک ست ست کرے ورتار، ست سنتوکھی بے پرواہیا۔ راگ راگنی کرن پکار، اُچی کوکن دین دُہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہم اپنا کھیل کھلایا۔ پاربرہم برہم کھیل اولّا، نرگن نرگن آپ کرائیندا۔ سچ سینگھاسن بیٹھ اُچ اٹلا، تھر دربارے سوبھا پائیندا۔ کرے کھیل ولا چھلا، اچھل چھل دھاری بھیو نہ آئیندا۔ سچ سینگھاسن ایک ملا، نرگن نرکار سوبھا پائیندا۔ پاربرہم برہم پھڑائے اپنا پلا، شبد ڈوری نال بندھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، برہم پاربرہم اپائیندا۔ پاربرہم برہم کر پسارا، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیا۔ نورو نور نور اُجیارا، نور نورانہ سچا شہنشاہیا۔ تتوت دئے آدھارا، پنج تت کرے کُرمائیا۔ من مت بُدھ پاوے سارا، سارنگ دھر بھگوان بیٹھلو اک اکھوائیا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتارا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جُگا جُگنتر لے اوتارا، نرگن سرگن انگ لگائیا۔ سرگن میلا وچ سنسارا، نرگن ویکھے تھاروں تھائیا۔ شبد ڈھولا گائے اپنی وارا، ایک اکھڑ کر پڑھائیا۔ تولا بنے گِرور گِردهارا، لکھ چوراسی تول ٹلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، برہم میلا ساچے گھر، پاربرہم میل ملائییا۔ پاربرہم برہم میل ملائییندا، کر کریا گن ندھان۔ ساچے تخت آپ شہائیندا، سوبھاوت سِری بھگوان۔ آتم برہم ویکھ وکھائیندا، دُھر درگاہی ہر مہربان۔ اپنا بھیو آپ کھلاییندا، اک وکھائے سچ نشان۔ اپنی سیوا آپ کھائیندا، آپے دیوے دُھر فرمان۔ اپنا راگ آپ لائیندا، آپے گیت گاون گائے گان۔ اپنا مردنگ آپ وجائیندا، آپے سارنگ سارنگی کر پچھان۔ نام ستار اک پلائییندا، لیکھا جانے دُھر دیبان۔ اپنا مان آپ دھرائیندا، پاربرہم برہم دیوے ایک دان۔ جیا داتا آپ اکھوائیندا، جیون جُگت دئے جہان۔ ساچی سیکھیا اک سمجھائیندا، ساکھیات سرب گیان۔ ایک اکھڑ آپ پڑھائیندا، لیکھا جانے نہ وید پُران۔ شاستر سمرت سرب صلاحندا، صفت صلاحی وڈ مہربان۔ برہم اپنے لیکھے پائیندا، پاربرہم کر کلیان۔ اپنے رنگ آپ رنگائیندا، رنگ رنگیلا گن ندھان۔ ساچے مندر آپ شہائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پاربرہم برہم دیوے ایک مان۔ پاربرہم برہم مان رکھائیندا، جُگا جُگنتر ساچی کار۔ وشن ساچی سیو کھائیندا، بھگون جوتی کر پیار۔ برہما پاربرہم راہ تکائیندا، ایک نیتر نین آگھاڑ۔ شنکر شہنشاہ ایک سیس جھکائیندا، ایک اوٹ سِری بھگوان۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلاییندا، جُگا جُگنتر کھیل مہان۔ نام ندھانا منتر آنتر اک

پڑھائیندا، جوتی جاتا کر پروان۔ بودھ اگادھا بھیو نہ آئیندا، شبد انادا دُھر فرمان۔ سنتن سادھ آپ سمجھائیندا، بھگت بھگونت کھیل مہان۔ گُرمکھ چتر سُگھڑ آپ بنائیندا، گویند میلا ایک رام۔ گُرسکھ ایک مارگ لائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم میلا ایک گھر، پاربرہم سنگ نبھائیندا۔ پاربرہم برہم سکلا ساتھ، وچھڑ کدے نہ جایا۔ جُگا جُگنتر چلائے راتھ، رتھ رتھوہی سیو کھایا۔ نرگن سرگن سُنائے اپنی گاتھ، نش اکھڑ ڈھولا آپ الایا۔ آپے جانے اپنی واٹ، آپ اپنا پنڈھ مُکایا۔ آپے سُننا اپنی کھاٹ، آپے سیجا رہیا بندھایا۔ آپے برہما میلا کملاپات، پاربرہم سہج سُکھدایا۔ آپے میٹے اندھیری رات، ساچا چند آپ چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، پاربرہم برہم سچّی سرنایا۔ پاربرہم برہم اک سرنائی، ایک ایشٹ وکھائیندا۔ ہر مندر وجے نام ودھائی، پُرکھ ابناشی آپ وجائیندا۔ برہم میلا چائیں چائیں، نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے بے پرواہی، بے پرواہ اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک برہم پاربرہم دھار، دھرنی دھرت دھول دئے سہار، پنج تت چولا آپ بندھائیندا۔ پنج تت چولا کایا گڑھ، پاربرہم برہم ایک گھر وکھائیندا۔ نرگن نرگن بے اندر وڑ، دس کسے نہ آئیندا۔ دست بدست نہ سکے کوئی پھڑ، بندی بندھن نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلّا کھیل اپارا، پاربرہم برہم دئے آدھارا، انس بنس آپ سہائیندا۔ انس بنسا سورپیر سورا سربنگ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جُگ جُگ وجائے اپنا مردنگ، ست مردنگا ہتھ اٹھائیا۔ کُجگ اتم کال مہاکال رکھے سنگ، جگت سنگت ویکھے تھائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپے لنگھ، تو کھنڈاں پھیری پائیا۔ ست دیپ ونڈے ونڈ، جیرج انڈ ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی توڑے مان گھمنڈ، گھنک پُر واسی سچّا شہنشاہیا۔ گُرمکھاں وکھائے ایک پرمانند، نجانند نیج گھر نیج رس دئے چوٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاربرہم برہم میلا ایک در، در سہنجنا اک سہائیا۔ در سہنجنا سوہاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ بھگت وچھل مہا اگت، لیکھا لیکھ نہ کھئے لکھائیندا۔ جگت جُگ جگت گاؤے بھگت بھگونت، ساچے سنت آپ اٹھائیندا۔ رسنا جہوا منیا منت، من واستک روپ درسائیندا۔ برہم پاربرہم بنائے بنت، گھڑن بھنہار دس نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت، گھٹ گھٹ اپنا روپ وکھائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی کھیل کھلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاربرہم برہم رت بسنت آپ

سُہائیندا۔ رُت بسنت جائے مۆل، پاربرہم برہم کھیل کھلایا۔ لیکھا جانے دھرت دھول دھول، دھرنی دھر ویکھ وکھایا۔ امرت رس بھرے
ایکا نابھ کول، کول کولا ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پاربرہم برہم ویکھے تھاون تھائیا۔ تھان تھنتر ویکھنہارا، ایک
ایکنکاریا۔ آد جگادی لے اوتارا، لوک مات ہئے اُجیاریا۔ کلجگ اتم پاوے سارا، چاروں گُٹ میٹے اندھ اندھیاریا۔ نام کھنڈا پھڑ کٹارا، چنڈ
پرچنڈ آپ چمکا رہیا۔ وربھنڈی کرے خوارا، مۆرکھ مۆڑھے انجانے کوڑے دھندے آپ لگا رہیا۔ گُرمکھ سجن کرے پیار، کایا چولی رنگ
چاڑھے گوڑھا، ایک رنگن آپ رنگا رہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پاربرہم برہم میلا ایکا گھر، گھر مندر آپ سُہا رہیا۔
گھر مندر سوہاؤنت، ہری ہر ہر کھیل کھلایندا۔ گھر پُھلواڑی رُت بسنت، گھر کلی کلی مہکائیندا۔ گھر گھر لیکھا جانے جیو جنت، جنت
جیو ویکھ وکھائیندا۔ گھر گھر نام منیا منت، دوس رین آپ سُنائیندا۔ گھر گھر میلا پورن بھگونت، پورن برہم برہم گیان آپ درڑائیندا۔ گھر
گھر سیج سُہائے ہر ہر کنت، سُہنجی سیج آپ ہنڈھائیندا۔ گھر گھر گیان بودھ آگادھا پنڈت، اپنی وِدیا آپ پڑھائیندا۔ گھر گھر ہنکار وکار
کرے کھنڈت، گھر گھر کھڑگ کھنڈا آپ چمکائیندا۔ گھر گھر بنیا رہے منگت، پاربرہم برہم بھچھیا منگ منگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
آپ اپنی جوت دھر، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ در گھر ہر سُہائیندا، پاربرہم برہم کریا دھار۔ کایا بنک ویکھ وکھائیندا، کنچن گڑھ اکم
اپار۔ زرگن اندر آسن لائیندا، سرگن میلا ناری کنت بہتار۔ سچ سُہنجی سیج ہنڈھائیندا، پیا پریم میت مُرار۔ ایک اپنا حکم سُنائیندا، سُنے
سُناوے سُنیہار۔ راگ راگنی بھیو نہ آئیندا، گا گا تھکے وید چار۔ شاستر سمرت سرب گُرائیندا، پُرکھ اباشی سب توں وسے باہر۔ جو جن
اپنا پردہ لاپندا، دُئی دویتی کرے پار۔ برہم پاربرہم سہائیندا، ناتا تے سرب سنسار۔ ساچے مندر سوہا پائیندا، جگمگ جوت جگے اپار۔
جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر مندر ویکھے اک دوار۔ ہر مندر ہر سُہایا، گن اوگن نہ جانے کئے۔ اک اکلا ویکھ وکھایا،
ویکھنہار آپے ہئے۔ نیتر نین آپ کھلایا، آپے لوئن دیوے آپے لہئے۔ چوٹھے پد آپ سمایا، پنچم دیوے ساچے ڈھوئے۔ چھویں چہر چھن چھپایا،
ستویں ست پُرکھ زرنجن، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاربرہم برہم لے ور، اپنا نور آپ بلوئے۔ نور نورانہ کر پرکاش،
پرتمھی آکاش ویکھ وکھایا۔ پاربرہم برہم داسی داس، سیوک ساچی سیوا سچ کھایا۔ گرہ مندر پاوے راس، ہر مندر کر سُنائیا۔ سچ

سنگھاسن کر نواس، تخت سہائے سچا شہنشاہیا۔ کرے کھیل شاہو شاہاش، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پاربرہم برہم ایک دھار، ورتے ورتاوے وچ سنسار۔ لیکھا جانے آر پار، آد آنت اک اکھوائیا۔ آد آنت سری بھگوان، ایک ایک اکھوائیندا۔ جگا جگنتر دانی دان، اپنا بھنڈار آپ ورتائیندا۔ کھیلے کھیل دو جہان، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ شبد اگتی دیوے دُھر فرمان، لکھ چوراسی آپ سُنائیندا۔ گُرمکھ گُرسکھ کر پچھان، آپ اپنا میل ملائیندا۔ ہوئے ہنگتا تھے مان، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ اک وکھائے سچ نشان، درگاہ ساجی آپ جھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک برہم لئے پھڑ، پاربرہم اپنا بندھن پائیندا۔ پاربرہم برہم بندھن ڈور، شبدي تند ہتھ رکھائیا۔ لیکھا جانے اندھ گھور، گھوری روپ بھو نہ رائیا۔ پکڑنہارا ٹھگ چور، جگت ٹھگوری آپے پائیا۔ پھل ویکھے لکھ چوراسی ریٹھا کوڑ، پت ڈالی پھول پھلائیا۔ پاربرہم برہم وکھائے ایک پوڑ، سچ محلہ سوبھا پائیا۔ جن بھگتاں آپے جائے بھڑ، آنت کنت بھگونت ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پاربرہم برہم ملائے اپنے گھر، در گھر ہر نہ سچا سہائیا۔

★ پہلی کتک ۲۰۱۷ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

گُرسکھ آنت کدے نہ آیا، نہ مرے نہ جائیا۔ جس سترگر پُکھ منایا، پرہہ پایا ساچا ماہیا۔ ایتھے اوتھے ہوئے سہایا، دو جہاناں لئے ترائیا۔ ایک اپنا نام چپایا، رسنا چپت چپت سکھ پائیا۔ کایا نگر کھیڑا ویکھ وکھایا، اندر بیٹھا بے پرواہیا۔ گُرسکھ جیٹھا ست آپے جایا، دھن دھن جنیندی مائیا۔ دائی دایا آپ اکھوایا، دوس رین سیو کھائیا۔ کاغد قلم نہ لکھ شاہیا، چار وید رہے جس گائیا۔ گُرمکھ تیرا آنت کیسے نہ پایا، چارے بانی رہی گُرائیا۔ پرا پسنتی مدھم بیکھری راگ الا یا، ناد انادا ناد وجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگاد جگا جگنتر، جن بھگتاں بُجھائے لگی بسنتر، لیکھا جانے آتم آنتر، اپنی آنترگت جنائیا۔ گُرمکھ کدے نہ زلیا، جس ملیا بے پرواہ۔ در دوار جو آیا بھلیا، پُکھ ابناشی، اپنے گلے لئے لگا۔ ساچے کدے جو جن تلیا، تولنہارا رہیا تولا۔ باز سنگھ تیرا بوٹا لوک مات پھلیا، پت ڈالی دئے مہکا۔ لوک مات نہ زلیا، کرتا قیمت دیوے پا۔ دیوے نام اٹلیا، سچ وست امولک آپ ورتا۔ امرت آتم اچے نہ ڈھلیا، نابھی کول رکھیا بند کرا۔ ویلے

اتم پاوے ملیا، عمل اپنا ناؤں اکھوا۔ گرمکھ بوٹا کدے نہ بلیا، ستگر پورا دین دیا وڈ کیرپالا ایکا ہتھ سپس دے ٹکا۔ جو جن چرن پریتی گھول گھلیا، لکھ چوراسی دیوے پھند کٹا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد جگادی ایکنکارا، لکھ چوراسی ویکھنہارا، نرگن سرگن بٹھ دھارا، گرمکھ ساچے پار کرائیندا۔ گرمکھ لیکھ اولٹا، پاربرہم آپ لکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی اک اکلٹا، جگا جگتر وپس وٹائیندا۔ مارگ دسے اک سکھٹا، چرن پریتی جوڑ جڑائیندا۔ نام پھڑے ایکا پلڑا، ساچا پلو آپ اٹھائیندا۔ جوتی شبدی آپے رلٹا، سرتی شبدی میل ملائیندا۔ انہو پرکاش شبد اناد دھر درگابی وچ برہماد آپے گھٹا، پاربرہم ہر ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گرمکھ اپنے رنگ رنگائیندا۔ گرمکھ رنگ رنگائیندا، کر کیرپا گن ندھان۔ ایکا وست جھولی پائیندا، شبد انادی دھر دیبان۔ نیتر نین اک گھلائیندا، آتم آتر برہم گیان۔ آتم سیجا آپ سہائیندا، نرگن روپ سری بھگوان۔ شبد ڈنکا اک وجائیندا، انحد دھن سچی دھنکان۔ سچ مکان آپ بہائیندا، چوڈاں لوک بند کرائے دکان۔ تخت نواسی دیا کمائیندا، شاہو بھوپ وڈ راجان۔ دلپ سنگھ کیوں گھبرائیندا، جس ستگر ملیا آن۔ آلیوں ڈگے بوٹ آپ اٹھائیندا، پرگٹ ہویا جودھا سورپر بلی بلوان۔ شاہ سلطاناں خاک ملائیندا، ہتھ رکھ نہ کھتے تیر کمان۔ نو کھنڈ پرتمھی پھیرا پائیندا، ستاں دیپاں کرے پچھان۔ برہما وشن شو آپ اٹھائیندا، کروڑ تیتیس دے گیان۔ رو سس جوت ٹکائیندا، پُرکھ ابناشی وڈ مہربان۔ منڈل منڈپ ڈیرہ لائیندا، دھرت دھول زمیں اسمان۔ بودھ آگادھا شبد جنائیندا، شاہو بھوپ وڈ سلطان۔ دھر فرمانا آپ لائیندا، تخت نواسی راج راجان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گرمکھ ساچے میل ملائیندا۔ گرمکھ ساچا میلیا، کر کیرپا گن ندھان۔ ایکا رنگ رنگائے گرو گر چیلیا، گر چیللا سورپر بلوان۔ پرہہ ملیا سجن سہیلیا، لکھ چوراسی وچوں کرے پچھان۔ لیکھا جانے اک اکیلیا، اک اکلٹا گن ندھان۔ آپے جانے اپنا وقت ویلیا، تھت وار نہ کوئی پچھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیونہارا ساچا ور، لیکھا لکھے کایا مندر بیٹھ مکان۔ کایا مندر ہر دوار، ہر جو ہر ہر آپ صلاحیندا۔ اندر بیٹھ سری بھگوان، نرگن ساچی سیج ہنڈھائیندا۔ امرت آتم دیوے پین کھان، امیوں رس اپنا آپ چکھائیندا۔ نانا توڑے پنج شیطان، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیندا۔ اک سنائے ساچا گان، گیت گوبند آپ لائیندا۔ کرے پرکاش کوٹن بھان، آگیان اندھیر گوائیندا۔ لکھ چوراسی پُن چھان، گرمکھ

لال ائٹلڑے وِروِل اپنے کِنڈے آپے پائیندا۔ دیونہارا دانی دان، داتا دانی سیو کھائیندا۔ گُرمکھ سخی ہر ہر ملیا ساچا کابن، نام بنسری اک وجائیندا۔ ناتا جُڑیا سیتا رام، سیتا سرتی آپ پرنائیندا۔ کرے کرائے پورا کام، پورن اچھیا بھچھیا وچ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چرن دھیان اک وکھائیندا۔

سو پُرکھ نرنجن سچا پاتشاہ، آد جگاد سہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بے پرواہ، اک اِکلا بھیو نہ آئیندا۔ ایکنکارا ڈھر ملاح، ڈھر دا بیڑا آپ چلائیندا۔ آد نرنجن نرگن جوت جگا، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ اناشی کرتا اپنا ناؤں دھرا، سری بھگوان آپے جس گائیندا۔ پاربرہم پرہہ ویس وٹا، ویس اویسا آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارا اک اُپا، چھپر چھن نہ کھئے چھہائیندا۔ گھر وچ گھر لئے ٹکا، تھر گھر ساچی رچن رچائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن ڈگمگا، نور نور آپ دھرائیندا۔ اپنی دیا آپ کما، اپنی کل ورتائیندا۔ اپنا رنگ آپ رنگا، آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے بنے شاہ پاتشاہ، راج راجان آپ اکھوائیندا۔ اپنا کھیل آپ کرا، کھیلنہارا ویس دھرائیندا۔ اپنا تخت آپ بنا، سچ سنگھاسن ناؤں اُپائیندا۔ سچ دوارے آپے ڈاہ، آپے آسن لائیندا۔ اپنا حُکم آپ چلا، حُکمی حُکم آپ ورتائیندا۔ اپنے بھانے آپ سما، وڈ بھانا ہتھ رکھائیندا۔ اک اِکلا بے پرواہ، تخت نواسی سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، در گھر ساچا اک اُپائیندا۔ در گھر ساچا سوہاؤنت، سچکھنڈ دوار وڈی وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن بیٹھا ایکاکنت، نرویر کھیل کھلائیا۔ ایکنکارا مہا اگنت، لیکھا لیکھت وچ نہ آئیا۔ آد نرنجن دیپ جگنت، جوتی جاتا بے پرواہیا۔ اناشی کرتا آد آنت، اپنی دھار آپ بندھائیا۔ سری بھگوان ساچے دھام سوہاؤنت، تھر دربارا وڈ وڈیائیا۔ پاربرہم پرہہ بنے منگت، نرگن نرگن جھولی آگے ڈاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ اناشی کرتا، اپنی دھار آپ چلائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچی دھار، سچکھنڈ دوارے آپ چلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل اپار، مورت اکال روپ پرگنائیندا۔ ایکنکارا ہو تیار، انہو پرکاش آپ وکھائیندا۔ آد نرنجن نور اُجیار، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان آپ سہائے بنک دوار، سچ دوارا سوہا پائیندا۔ اناشی کرتا کر پسا، آپ اپنا ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم بھیو نیار، گپت ظاہر اپنی کل دھرائیندا۔ سچکھنڈ دوار کھیل اپار، کرے کرائے کرنیہار، کرتا پُرکھ آپ

کرائیندا۔ نرہو روپ اگم اپار، الکھ اگوچر دس نہ آئیندا۔ آپے بنے سچی سرکار، ساچے چرن ٹکائیندا۔ آپے بنے چوبدار، آپے نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ آپے حکمی حکم کرے ورتار، حکم حاکم اپنا آپ الائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ اپنی رچنا ہر بھگون، آپا آپ اُپائیا۔ آد آد کھیل مہان، کھیل کھلنتا بھیو نہ رائیا۔ مات پت نہ کوئی بال نادان، گودی گود نہ کھئے سہائیا۔ اک اکلا نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ اپنا روپ آپ پچھان، انوپ ست سرُوپ شاہو بھوپ وڈ وڈیائیا۔ آپ وسائے اپنا سچ مکان، سچکھنڈ دوارا بنت بنائیا۔ تخت نواسی راج راجان، سوہاونت سوہنگ اک رگھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی بنت آپ بنائیا۔ آپے گھاڑن گھڑے گھڑنیہارا، نہ کوئی بھنے بھنے بہن بہنائیندا۔ اپنے مندر آپے ورے ورنیہارا، در دروازہ نہ کھئے وکھائیندا۔ اپنی کرنی کرے آپے کرنیہارا، کرتا پُرکھ ناؤں دھرائیندا۔ اپنی سرنی آپے پڑے پڑنیہارا، دوسر سیس نہ کیسے جھکائیندا۔ اپنی مرنی آپے مرے مرنیہارا، جیون مرن وچ نہ آئیندا۔ اپنی ترنی آپے ترے ترنیہارا، ترنیہار آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا، نرگن ویکھے سچ تماشا، اپنا واسا آپ کرائیندا۔ اپنا واسا آپے رکھ، آپ آپا ویکھے وکھائیا۔ نرگن روپ کر پرتکھ، نرگن نرگن لئے جائیا۔ نرگن اندر نرگن وکھ، نرگن اپنا پکھ نہائیا۔ نرگن نرگن مارگ دیوے دس، ساچا راہ آپ چلائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا ہر، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ درگاہ ساچی دھام نیارا، سچکھنڈ وچے ودھائیا۔ ایکا وسے ایکنکارا، عقل کل بے پرواہیا۔ الکھ اگوچر اگم اپارا، اوچو اوچ سچا شہنشاہیا۔ الکھ الکھنا بھیو نیارا، بھیو ابھیدا بھیو چھپائیا۔ نرگن نور ہو اُجیارا، آد جگاد ڈگمگائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سکدارا، شاہ سلطان آپ کھائیا۔ اپنا تاج کر تیارا ساچی سیوا سیوا کھائیا۔ پنچم مکھ مکھ آپ اگھاڑا، مکھی مکھ نہ کھئے صلاحیا۔ نہ کوئی ناری نہ کوئی نارا، نر نرائن کھیل کھلائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم مکھ تاج سیس جگدیش اپنا آپ ٹکائیا۔ ساچا تاج نرگن رنگ، پُرکھ ابناشی آپ چڑھایا۔ داتا بن سورا سربنگ، ست پُرکھ نرنجن کھیل کھلایا۔ ابناشی کرتا در دوارا اپنا لنگھ، در دروازہ دئے کھلایا۔ سچکھنڈ دوار وچھائی ساچی سیج پلنگ، نرور آپ ہنڈھایا۔ پارپرہم نردھن ہوتے منگے منگ، نیوں نیوں اپنا سیس جھکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر کا بھیو کیسے نہ آیا۔ ہر کا بھیو اگم اپار، ایکا ایک ایک جنائیندا۔ آد آد

نور اُجیار، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ سیس رکھ شبد دستار، تاج تاجاں آپ رکھائیندا۔ اپنا کاج کرے کرتار، اپنی کرنی کِرت وکھائیندا۔ اپنا راج کرے سِکدار، ساچے تخت سوہا پائیندا۔ آپے اندر آپے باہر، گپت ظاہر اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ سچکھنڈ دوار سُہایا، کر کرپا گن نِدهان۔ اپنا روپ آپ پرگنایا، پُرکھ ابناشی چتر سُجان۔ اپنی سیجا آپ ہنڈھایا، ناری کنت میلا میل سِری بھگوان۔ جن جننی آپ اکھویا، دائی دایا بن گن نِدهان۔ ساچا سُت ایکا جایا، شبد اگتی ہو مہربان۔ تہر گھر ساچے آپ بہایا، آپے دیوے دُھر فرمان۔ ساچا تاج بتھ ٹیکایا، پنچم مُکھ کر پروان۔ چھیویں چھپر چھن نہ کھئے وکھایا، ساچے مندر بیٹھ ہوئے نگہبان۔ ست پُرکھ زرنجن کھیل کھلایا، آپے دیوے دانی دان۔ ست رنگ نشان اپنا آپ چڑھایا، نہ کوئی دسے زمیں اسمان۔ سورج چن نہ کھئے رُشنایا، جوت جگائے نہ کوئن بہان۔ اک اِکلا آسن لایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے شبد سُت دُلارا۔ آپے مات پت دئے ہلارا، جننی جن آپ اکھویا۔ جننی جن جنیا پوت، سچکھنڈ وچی ودھائیا۔ پُرکھ ابناشی آپے جانے اپنا سُوت، پرسوت اپنا بندھن آپے پائیا۔ آپے لیکھا جانے دہ دشا چارے کوٹ، کوٹ کوٹاں آپ سہائیا۔ اپنے اُپر آپے جائے توٹھ، آپ اپنی دیا کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا جایا سُت دُلار، شبدی ناؤں اگم اپار، نہ مرے نہ جائیا۔ شبد سُت اٹھیا بلوان، پرہہ آگے سیس جھکائیندا۔ تُوں صاحب سچا سُلطان، ہوں سیوک سیو کھائیندا۔ زرنجن روپ سِری بھگوان، دس کسے نہ آئیندا۔ ہوں بھکھک منگے دان، آگے اپنی جھولی ڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اپنا ساچا در، ہر جو ہر مندر آپ سُہائیندا۔ ہر جو ہر مندر سُہاونا، ست پُرکھ زرنجن گر کرتار۔ حُکمی حُکم ورتاونا، ورتے ورتاوے ورتاونہار۔ شبد انادی ناد وجاونا، نہ کوئی ہلائے تار ستار۔ بودھ اگادھی کھیل کھلاونا، بودھ اگادھا ہر زرنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچا ہر، تہر گھر بیٹھ سچے دربار۔ تہر گھر ساچا کھولیا، کر کرپا گن نِدهان۔ نش اکھر شبد آپے بولیا، سُت دُلارا بن جوان۔ ابناشی کرتے ایکا کنڈے تولیا، تولنہارا نگہبان۔ آد جُگاد رہے اڈولیا، نہ ڈولے وچ جہان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اُچائے ساچا سر، در گھر ساچا آپ سُہائیا۔ در گھر ہر سُہائیندا، تہر گھر وڈی وڈیائیا۔ ایکا شبد وچ ٹکائیندا، پاربرہم سُت ایکا جائیا۔ گن اوگن نہ کھئے جنائیندا، لیکھا لکھ نہ کھئے سُنائیا۔

ساچے مارگ آپے پائیندا، اپنے نام کرے کُرمائیا۔ ایکا راگ ایکا تال آپ وجائیندا، تال تلواڑا جگت ستار، نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، تھر گھر ساچا آپ سہائیا۔ تھر گھر ساچا سترگر دین دایالا، ایکا رنگ رنگائیا۔ کرے کھیل گر گویالا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ نرویر چلے اولڑی چالا، مورت اکال بھیو نہ رائیا۔ شبدی سٹ اُچایا ساچا لالا، لالو لال لالن رنگ رنگائیا۔ چرناں کول بہائے مہاکالا، آپ اپنی دھار دھار وچوں اُچائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر وکھائے ساچا گھر، دھرمسال اک اُچائیا۔ دھرمسال ہر وسیا، پاربرہم ہر نرنکار۔ آد جُگادی پھرے نسیا، آپے کرے اپنی کار۔ اپنا مارگ آپے دسیا، دسنہارا بھیو نیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچا ہر، اک اُچائے سٹ دُلا۔ سٹ دُلارا شبد اُپایا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ نرگن سرگن دُنک وجایا، نرویر آپ سُنائیا۔ پُرکھ اکالا آپے گایا، دین دایالا سُننہار بھیو نہ رائیا۔ اولڑی چالا آپ چلایا، سچکھنڈ ویکھے تھائوں تھائیا۔ اپنی گھالا آپ گھول گھایا، گھولی گھول نہ کھئے گھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد اُپنیا، پاربرہم پُرکھ پرمیشور آپے جنیا، دھن دھن جنیندی مائیا۔ دھن ماتا دھن پتا، پرم پُرکھ اکال آپ اکھوائیندا۔ آپے دیوے ساچی داتا، وندنہارا اپنی ونڈ وندائیندا۔ آپے جانے اپنی اُتم داتا، ذات پات نہ کھئے رکھائیندا۔ آپے جانے اپنی گاتھا، اپنا اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا ساتھ آپ نبھائیندا۔ ساچا ساتھ سکلا سنگ، ایکا ایکنکارا آپ نبھائیا۔ سٹ دُلا رے منگی منگ، پُرکھ ابناشی جھولی پائیا۔ ایکا ڈوری اک پتنگ، ایکا رہیا اڈائیا۔ ایکا وسے سدا سنگ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ آد جُگادی جُگا جُگنتر نہ ہوئے بھنگ، سمرتھ پُرکھ دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سیکھیا دئے سمجھائیا۔ سٹ دُلا رے جاگنا، پُرکھ ابناشی آپ جگائیندا۔ تیرے اندر اک ویراگنا، ویراگی ویراگ آپ اُچائیندا۔ میرا تیرا میل کنت سہاگنا، سچ سہاگی سچ سہاگ ہنڈھائیندا۔ میرا حُکم تیرا نادنا، نادی ناد اک وجائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھیو کھلائییندا۔ بھیو کھلائے ہر کرتار، شبدی شبد سمجھایا۔ تیرا رُوپ اگم اپار، الکھ اگوچر آپ اُپایا۔ سچکھنڈ دوارے کرے پیار، سچکھنڈ نواسی اپنا میل ملایا۔ تھر گھر میلا سچی سرکار، شاہ شاہانہ ہوئے سہایا۔ اپنے رنگ رنگے کرتار، رنگ رنگیلا اُتر کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

ایکا دیوے ساچا ور، ساچی وست جھولی پایا۔ ساچی وست سِری بھگوان، ایکا جھولی پائیندا۔ نرگن نراکار دیوے دان، ساکار ونڈ ونڈائیندا۔ دوہاں وچولا بنے آپ کرتار، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر سوہا پائیندا۔ ہر مندر سوہنیک، ست پُرکھ نرنجن آپ سہایا۔ واحد وسے لاشریک، پروردگار تورو نور ڈگمگایا۔ اپنے دوارے اپنی رکھی اک تاریخ، آپ اپنا حکم سُنایا۔ شبد منگے اک بھکاری بھیکھ، ساچی بھچھیا جھولی پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا سچا ور، اپنا پردہ دئے اُٹھایا۔ اپنا پردہ آپ اُٹھائیندا، کر کِریا گن ندھان۔ ساچے ست آپ سمجھائیندا، نرگن نرگن ہو مہربان۔ تیرا محل اک وسائیندا، لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈ بنائے دکان۔ اپنی دھارا دھار چلائیندا، نراکار ساکار ہوئے مہربان۔ وشو اپنا روپ وٹائیندا، وشنوں دیوے ساچا دان۔ امرت چرن کول وٹائیندا، ناہی کول کرے پروان۔ تیرا روپ سنج ہرا کرائیندا، بیج بیجے آپ مہربان۔ مات پت نہ کھئے بنائیندا، لیکھا جانے گوپی کاہن۔ کول کولا آپ کھلائیندا، ناہی روپ ہو پردھان۔ وشنوں ساچی سیو کھائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے شبد آپ سمجھائیندا۔ وشنوں اُپایا وشو دھار، واستک روپ آپ پرگٹایا۔ کول کولا کر اُجیار، ناہی امرت آپ وکھایا۔ پُھل پنکھڑی کر تیار، پُھل پُھلاوڑی آپ مہکایا۔ آپے اندر آپے باہر، روپ انوپ آپ وٹایا۔ پاربرہم برہم ہو تیار، برہم اپنا روپ دھرایا۔ اُچی کوک کرے پُکار، دوئے جوڑ پئے سرناٹیا۔ وشنوں برہمے ایکا دھار، پُرکھ ابناشی پتا مایا۔ آپے وسے دھوآں دھار، سُن اگئی ڈیرہ لایا۔ شبدی شبد کر پَسار، شبد شبدی کھیل کھلاٹیا۔ شنکر میلا ہر کرتار، ہر کا روپ انوپ وٹایا۔ ایکا گر اک اوتار، ایکا اکھڑ کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا شبد ست سمجھایا۔ ایکا شبد ست ڈلارا، پُرکھ ابناشی آپ اُپایا۔ ایکا روپ ہر نرنکارا، نرگن اپنا ناؤں رکھایا۔ ایکا جوتی جوت اُجیارا، جوتی جوت ڈگمگایا۔ ایکا مات پت کرے پیارا، ایکا مٹیا ناؤں وکھایا۔ ایکا کرے ست پَسارا، وشن برہما شو آپے جایا۔ اک بنائے سیوادارا، ساچی سیوا آپ سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا جانے ساچا ہر، ساچے شبد شبد وڈیایا۔ برہما وشن شو دیوے دان، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ ایکا اکھڑ اک گیان، ایکا اک کرے پڑھایا۔ ایکا نور سِری بھگوان، روپ انوپ اک درسائیا۔ ایکا مندر اک مکان، ایکا بیٹھا آسن لایا۔ ایکا دیوے دھر فرمان،

ایکا حُکمی حُکم چلائیآ۔ ایکا رکھے ساچی آن، آد جُگاد سچا شہنشاہیآ۔ برہما وشن شو بھل نہ جانا بن نادان، پرہہ ویکھنہارا تهاؤں تھائیآ۔ دو جہان رکھے مان، بخشے چرن کول سچي سرنائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے شبد آپ سمجھائیآ۔ برہما وشن شو سُنیآ کر دھیان، جو سَتگر پُرکھ سُنیآ۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر تیرے چرن کول اک دھیان، دُوسر اوٹ نہ کھئے تکایآ۔ تیرا رُوپ سِری بھگوان، ایکا اِشٹ اِشٹ منایآ۔ اوم اوم نوجوان، سوم تیرا در سُہایآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، آپ اپنا بھیو دئے کھلایآ۔ وشن برہما شو کرن پُکار، پرہہ آگے سِیس جھکائیآ۔ کون ناؤں تیرا لئیے اُچار، ناؤں نرنکارا بے پرواہیآ۔ کون گن گائے وارو وار، گاوت گاوت گیت گوہند الائیآ۔ کون گھر منگے بن بھکار، در الکھنا الکھ جگائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، اپنی وست امولک آپ وکھائیآ۔ پُرکھ ابناشی دیا کمائیندا، کِریا ندھ گن ندھان۔ برہمے وشن شو آپ سمجھائیندا، دیونہارا دانی دان۔ آد پُرکھ اپنی کل ورتائیندا، رُوپ رنگ نہ دسے کھئے پچھان۔ پُرکھ اکال آپ اکھوائیندا، اپنا لیکھا جانے آپ سِری بھگوان۔ ساچا شبد تال وجائیندا، ایکا ناد سچي دھنکان۔ ترے ترے اپنا میل ملائیندا، چیلَا گر بھوئے مہربان۔ ایکا حُکمی حُکم سُنائیندا، نرگن سرگن ویکھ نشان۔ سو پُرکھ نرنجن اپنا ناؤں دھرائیندا، دُھر دی بانی مارے بان۔ ہر پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیندا، درگاہ ساچی سچ نشان۔ ایکنکارا پنچم تاج سِیس آپ ٹکائیندا، تخت سوہے راج راجان۔ آد نرنجن در درویش حُکم کمائیندا، جوتی جوت جگے مہان۔ ابناشی کرتا اُٹھ اُٹھ ویکھ وکھائیندا، آد جُگادی نگہبان۔ سِری بھگوان اپنا سنگ آپ نبھائیندا، وچھڑ جائے نہ دو جہان۔ پاربرہم برہم اپنی ونڈ ونڈائیندا، آپے ویکھے مار دھیان۔ ایکا دوا آپ ہو جائیندا، ایکنکارا سِری بھگوان۔ انہو پرکاش اپنا آپ وکھائیندا، رُوپ رنگ نہ کھئے نشان۔ مورت صورت ڈگمگائیندا، نوری نور نور نور مہان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا ناؤں آپ چپائیندا۔ اپنا ناؤں ہر جنائیندا، کر کِریا گن ندھان۔ وشنو ہاہوں پھڑ اُٹھائیندا، پُرکھ ابناشی وڈ مہربان۔ برہمے ایکا راگ الائیندا، آتم دھن سچي دھنکان۔ شنکر ہتھ ترسول پھڑائیندا، ایکا بخشے چرن دھیان۔ دُوئی قُدرت ویکھ وکھائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، داتا دانی گن ندھان۔ برہما وشن شو ہر سمجھایا، اپنا ناؤں گہر گمبھیر۔ سوہنگ رُوپ آپ وٹایا، نہ کوئی بستر پھرے چیر۔ ہنگ برہم سرُوپ سبایا، کرے کھیل

انت آخیر۔ ساچی دھیر آپ دھرایا، ترے ترے بنھنہارا بیڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دیوے ساچا ور، لیکھا جانے شاہ حقیر۔ برہمے وشن شو ہر جنایا، سوہنگ رُپ بھیو نہ رائیا۔ ہنگ برہم پرہہ میل ملایا، پاربرہم سچی سرنائیا۔ نہ مرے نہ پئے جم اگم اکمڑا اکمڑی کار کرایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک ت اپنا آپ وکھائیا۔ ہر ہر ت جنائیندا، نرگن رُپ اپار۔ وشنوں وشنو دھار وکھائیندا، آپ اپنی کر وچار۔ پاربرہم برہم ونڈ ونڈائیندا، الکھ الکھنا کھیل نیار۔ شنکر سنسا روگ مٹائیندا، آپ اپنا کر پیار۔ اپنی اچھیا بھچھیا جھولی پائیندا، ترے گن مایا کر ورتار۔ ستو رجو طمو سنگ رکھائیندا، سگلا سنگ آپ نرنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، دیوے اک سچا بھنڈار۔ سچ بھنڈار ورتائیندا، برہما وشن شو کر تیار۔ ترے گن مایا جھولی پائیندا، دیوے حکم سچی سرکار۔ لکھ چوراسی بنت بنائیندا، پنج ت کر اُجیار۔ پرتھمی آکاش کھیل کھلائیندا، اپ تیج وائے کرے پیار۔ ایک رنگن رنگ چڑھائیندا، آپے سے سب تون باہر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا حکم آپ سنائیندا۔ وشنوں سنا کر دھیان، ہر پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ تون داتا رازق دو جہان، گھر گھر رزق پُچائیندا۔ برہما تیری برہم سنتان، لکھ چوراسی آپ وکھائیندا۔ شنکر تیرے ہتھ نشان، جو گھڑیا بھن وکھائیندا۔ تینا ہونے نگہبان، سچکھنڈ دوار سہائیندا۔ شبدی دیوے دھر فرمان، آد جگادی آپ الائیندا۔ شاہو بھوپ بن راجان، سیس اپنے تاج ٹکائیندا۔ ترے گن مایا کر پردھان، ایکا پلے گنڈھ بندھائیندا۔ پنج ت دیوے مان، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سیکھیا اک سمجھائیندا۔ برہما وشن شو کر وچار، پرہہ آگے ڈھپہ ڈھپہ پئے سرنائیا۔ تیرا حکم سچی سرکار، سیس اپنے لئے ٹکائیا۔ لکھ چوراسی محل رہے اُسار، گھڑ بھانڈے آپ گھڑائیا۔ تیری وست نرادھار، نرگن تیرے وچ سائیا۔ تون کِریا کر اتم وار، آتم برہم میل ملایا۔ ایش جیو اک پیار، جگت جگدیش تیری وڈیائیا۔ تیرے سیس سوہے دستار، شاہ پاتشاہ تون اک اکھوائیا۔ تون داتا دانی دیونہار، ہون منگدے ترے ترے بھکھاری در تیرے بیٹھے الکھ جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دیوے ساچا ور، بھل کدے نہ جائیا۔ ساچا ور پُرکھ اباشی دینا، بھل کدے نہ جائیا۔ تیرا بستر ساچا گہنا، ساچے نینان رنگ چڑھائیا۔ تیرے بھانے سدا رہنا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ

بر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در گھر ساچے سچے سچ ملے سرنائیا۔ پُرکھ ابناشی دین دیا، اپنی دیا کھائیندا۔ آپ اُٹھائے سٹ
 مہاکالا، ساچا سنگ وکھائیندا۔ آپے چلے اولڑی چالا، چال اولڑی اک رکھائیندا۔ ترے گن تیرا جنجالا، اپنی ہتھیں آپ ٹزائیندا۔ آپے لکھ
 چوراسی پھل لگائے ڈالا، پنجم بھسم اپنے آپ کرائیندا۔ آپے ہوتے شاہ کنگالا، راج راجن شاہو بھوپ در دربان آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، برہما وشن شو اپنے بھانے آپ رکھائیندا۔ مننا بھانا ہر کرتار، بھل رہے نہ رائیا۔ آواں
 جاواں وچ سنسار، لوک مات کر رُشنائیا۔ نرگن سرگن بٹھاں دھار، دو جہان وڈ وڈیائیا۔ رو سس سورج چن کران اجیار، منڈل منڈپ آپ
 سُہائیا۔ دھرت دھول دئے سہار، جل بنب آپ ٹکائیا۔ لکھ چوراسی کر پسار، اُتبھج سینج جیرج انڈ رچن رچائیا۔ ایکا شبد دھن جیکار،
 چارے ویدان رہیا گائیا۔ ایکا ناد وجائے و جاونہار، چارے بانی آپ سُنائیا۔ ایکا ونڈن ونڈ ونڈے کرتار، چارے جگاں ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، برہما وشن شو ایکا گھر وکھائیا۔ ایکا گھر اک وچولا، پارہرم پرہ آپ اکھوائیندا۔ ایکا شبد
 ایکا ڈھولا، ایکا آپے گائیندا۔ ایکا رسنا ایکا بولا، ایکا گن آپ وکھائیندا۔ ایکا وست ایکا تولا، ایکا کنڈا ہتھ اُٹھائیندا۔ ایکا بدلے اپنا چولا،
 جگ جگ اپنا روپ پرگٹائیندا۔ ایکا گائے ساچا سوہلا، کل کل اپنی آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا
 ساچے گھر، برہما وشن شو بھيو جنائیندا۔ بھيو جنایا پُرکھ اکال، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ کرے کھیل دین دیا، دیا ندھ وڈی وڈیائیا۔
 سچکھنڈ بہ سچ سچے دھرمسال، بنک دوارا آپ سُہائیا۔ آپ اُٹھایا مہاکال، کال بھ نہ کوئی جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا گھر ویکھ وکھائیا۔ ایکا گھر سُہنجنا، ہر ساچا آپ سُہائیندا۔ جوت جگے آد زرنجا، دیا باقی نہ کوئی ٹکائیندا۔ داتا
 دانی درد دکھ بھ بھنجنا، اپنی دھارا آپ بندھائیندا۔ اپنا کرے آپے مجنا، اپنی میل گوائیندا۔ آپے پنے اپنا سجن، آد جگادی سنگ نیہائیندا۔ نہ
 گھڑیا نہ بھجنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچے شبد آپ اُچائیندا۔ برہما وشن شو کرن پکار، پرہ
 ساچے تیری وڈ وڈیائیا۔ کون روپ لوک مات لئے اوتار، کون روپ ناؤں وکھائیا۔ کون گن گائے وچ سنسار، کون اکھ وکھ کرے پڑھائیا۔ کون
 جن لئے پچھان، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ کون تن کرے پیار، کون تن ت بندھائیا۔ کون جن دئے ادھار، کون بڈھی رہے سمجھائیا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، لوک مات تیری کون وڈیائیا۔ پاربرہم سمجھائیندا، برہما وشن شو اُٹھ اُٹھ ویکھ وچار۔ لکھ چوراسی جوت جگائیندا، گھٹ گھٹ کرے آپ پسا۔ پرہہ اپنا روپ وٹائیندا، ایش جیو دئے ادھار۔ پنج تت چولا آپ ہنڈھائیندا، ترے گن مایا کھیل نرنکار۔ اٹھاں تتاں بندھن پائیندا، گھر مندر سوہے بنک دوار۔ گھر گھر وچ آپ رکھائیندا، گھر دیپک جوت کرے اُجیار۔ گھر سر سروور امرت آتم آپ بھرائیندا، گھر رکھے ٹھنڈا ٹھار۔ گھر جوت نرنجن دیپ جگائیندا، اُٹھ پھر ہونے اُجیار۔ گھر انحد شبد وجائیندا، دھنی دھن سُنائے سچے دھنکار۔ گھر ساچی سیج وچھائیندا، گھر پلنگ رنگیلا کر تیار۔ گھر ناری کنت ہنڈھائیندا، گھر سخیاں منگلچار۔ گھر گیت گوہند الائیندا، گھر میلا کنت بہتار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم وشن شو دیوے ور، سیوا کرے وچ سنسار۔ برہم وشن شو تیری ساچی سیوا، ترے گن مایا جوڑ جڑایا۔ پنج تت کرے کھیل لکھ ابھوا، آد نرنجن بھیو نہ رایا۔ کروڑ تیتیس دیوی دیوا، ساچے مارگ آپے لایا۔ لکھ چوراسی جیو جنت گاوے رسنا جہوا، اپنا ناؤں لے درڑایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جڑ چیتن اپنا کھیل کھلایا۔ آپے جانے جڑ چیتن کھیل کرے کرتار، کنت بہتار بے پرواہیا۔ آپے ورتے اپنا ورتار، لکھ چوراسی جوں اجونی آپ بھوائیا۔ آپے نو دس گیاراں بیس تیس دئے ادھار، چار یار جوڑ جڑایا۔ آپے سب توں وسے باہر، آپے سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیا۔ آپے آد نرنجن ہو اُجیار، گھٹ گھٹ جوت نرنجن کرے رُشنائیا۔ آپے تھر گھر وجائے شبد دھنکار، جیو جنت آپ سُنائیا۔ اپنا روپ پرگٹے آپ کرتار، نرگن سرگن ویس وٹائیا۔ اپنی کرے آپ پچھان، اپنا گن آپ بھجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، برہم وشن شو کرے پڑھائیا۔ برہم وشن شو اکھر ایکا پڑھنا، سو پُرکھ نرنجن آپ پڑھایا۔ ساچے مندر ایکا وڑنا، چار دیوار نہ کوئی وکھایا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑنا، مڑھی گور نہ کوئی دبا یا۔ بن ستگر پورے تیرا گھاڑن کیسے نہ گھڑنا، نہ کوئی پلے بٹھ بنھایا۔ اپنا مستک اپنی موتی ہیرا لال جواہر آپے جڑنا، آپے ویکھ وکھایا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھنا، اپنا مندر آپے دئے سہایا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑنا، دھرت دھول نہ کھئے وڈیایا۔ تیرے دوارے آد جگاد برہم برہما ہر جو آپے کھڑنا، ہر مندر سوہیا پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، برہما وشن شو آپ سمجھایا۔ برہما وشن شو چیلار، ہر مندر سوہیا پائیندا۔ میل ملاوا لکھیا دھر، دھر دروازہ آپ کھلاییندا۔ ایکا

راگ ایک تال ایک سُر، ایک ناد و جائیندا۔ ایک چرن پریتی گئی جُر، نہ کوئی توڑے توڑ ٹرائیندا۔ ایک شبد اگئی چڑھیا گھوڑ، لوآن پُریاں ویکھ وکھائیندا۔ ایک وشن برہمے شو جائے بہڑ، لوک پرلوک اپنا حُکم چلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا تخت آپ وڈیائیندا۔ ساچے تخت شاہ سُلطانا، ساچی حکمت حُکم چلائیا۔ جودھا سُوْر بلی بلوانا، بل اپنا آپ رکھائیا۔ لوک مات ویکھے مار دھیانا، چوڈاں لوکاں پھول پھلائیا۔ برہمے وشن شو دیوے اک گیانا، نش اکھڑ کرے پڑھائیا۔ اپنا پہرے آپے بانا، باون اکھڑی اکھڑ اکھڑ اکھڑ وچ سائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا جانے ساچا ہر، اک اِکلا ایکنکار، دُوچی بٹھے فُدرت دھار، تیجا نین رہے اگھاڑ، چوٹھے پد پاوے سار، پنچم میلا کنت بہتار، چھیویں چھپر لئے اُسار، ستویں ست ستوادی ساچی کار، اٹھان تتاں بندھن پائے سرب سنسار، نو دوارے کھولے کواڑ، دسم دوارے اپنا ڈیرہ لائیا۔ دسم دواری ساچا ڈیرہ، پُرکھ ابناشی آپ لگائیندا۔ برہما وشن شو جانے اپنا ہیرا پھیرا، بھیو ابھیدا بھیو چھپائیندا۔ آپے جانے اپنا دُور نیڑا، نیڑ دُورا اپنا پنڈھ مکائیندا۔ آپے گیڑا اپنا گیڑا، گیڑنہارا آپ اکھوائیندا۔ آپے پائے اپنا جھیڑا، کایا مندر اندر پنج تت اپنی کھیل کھلائیندا۔ آپے کرے حق نیڑا، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیندا۔ آپے بٹھے اپنا بیڑا، کھیوٹ کھیٹا سچ ملاح بے پرواہ ایک ایک بن جائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک دتا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ساچا کھیوٹ کھیٹا داتار، آد جُگاد اکھوایا۔ جُگ جُگ بیڑا چلائے وچ سنسار، رتھ رتھوایی بھیو نہ رایا۔ لکھ چوڑاسی پاوے سار، گھر گھر مندر جوت جگایا۔ گرُمکھ ساچے لئے اُبھار، سادھ سنت لئے اٹھایا۔ بہگت بہگونت دئے ادھار، آپ اپنی بُوچھ بُجھایا۔ ناری کنت سچ بہتار، کنت کنتوہل سیج سہایا۔ آتم سیجا برکھے پھول ، پُھل پُھلواری آپ مہکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ایک وست امولک کایا گولک وچ ٹکایا۔ کایا گولک سچ ٹکانا، ہر ساچی وست ٹکائیا۔ شبد سرُوپی ایک گانا، دُھن آتمک آپ سُنائیا۔ آد جُگادی ایک رانا، ایک حُکم رہیا سُنائیا۔ ترے ترے ایک بہانا، ترے ترے بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی بُوچھ بُجھائیا۔ برہمے سُنیا لا کر کُن، وشن نال رلایا۔ شنکر کرے دھن دھن، پرہ تیری وڈ وڈیایا۔ تُوں دانا بینا تُوں جننی جن، دھن دھن جنیندی مایا۔ آد جُگاد بیڑا بٹھے، بن تُدھ اور نہ کوئی چلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ساچا

حُکم آپ سُنایا۔ آد آنت بیڑا بٹھ چلاونا، بھل رہے نہ رائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلاونا، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ آد شکت میل ملاونا، نورو نور نورو بے پرواہیا۔ پروردگارا ناؤں دھراونا، عقل کل آپ اکھوائیا۔ وشنوں اپنا رنگ رنگاونا، وشو ایکا روپ درسائیا۔ برہمے برہم ودیا آپ پڑھاونا، چارے مکھ مکھ صلاحیا۔ چارے ویداں آپے گاونا، چارے جگ ونڈ ونڈائیا۔ ستجگ ساچا ست ورتاونا، ست ستوادى سچا شہنشاہیا۔ باؤن اپنا روپ وٹاونا، ول چھل کھیلے کھیل دُھردرگاہیا۔ وار اٹھاراں جوت جگاونا، جوتی جوت دُگمگائیا۔ تریتا تریا روپ پرگٹاونا، روپ ریکھ نہ کھئے وکھائیا۔ رام راما دھنکھ اٹھاونا، ساچا چلہ آپ چڑھائیا۔ گرھ ہنکاری توڑ تڑاونا، ترے گن مایا پھند نہ کھئے پائیا۔ آپ اپنی چال چلاونا، چال نرالی اک رکھائیا۔ زمیں اسماناں ویکھ وکھاونا، دھرت دھول دھرنی دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، برہمے وشن شو دئے سمجھائیا۔ ستجگ تریتا کرنا پار، پُرکھ ابناشی کھیل کھلاونا۔ جگ جگ لئے اپنا اوتار، روپ انوپ آپ وٹاونا۔ نرگن سرگن کرے پیار، کاغد قلم بھیو نہ لاونا۔ چارے وید نہ کرن وچار، لکھ لکھ لیکھا نہ کیسے سناونا۔ برہمے تیری برہم دھار، لوک مات آپ پرگٹاونا۔ گھر گھر مندر کر تیار، کایا بنک سہاونا۔ اندر وڑ سچی سرکار، اپنا تخت وکھاونا۔ بھگت بھگونت کر پیار، آپ اپنا میل ملاونا۔ ساچے سنت دئے ہلار، ساچے پوڑے آپ چڑھاونا۔ ڈونگھی گندر کر کر پار، سکھمن ٹیڈھی بنک پنڈھ مکاونا۔ ترینی تینی کر خوار، آپ اپنا درس دکھاونا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار، کول نابھی پھل کھلاونا۔ دُرمت میل دئے اُتار، ساچی کل آپ سہاونا۔ ہنس نہ اڈے کاگاں ڈار، کاگوں ہنس آپ بناونا۔ آتم سیجا کر پیار، آتم برہم میل ملاونا۔ ناری کنت اک شنکار، پیا پریم اک ہنڈھاونا۔ ستجگ تریتا اترے پار، سیتا سرتی ایکا رام پرناونا۔ شبد نشانہ مارے مار، تیر نرالا اک چلاونا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، برہما وشن شو آپ سمجھاونا۔ برہمے وشن شو ستجگ تریتا اترے پار، دواپر دئے ڈبائیا۔ پُرکھ ابناشی پاوے سار، نرگن نرگن بے پرواہیا۔ سرگن روپ پرگٹ بھئے آپ کرتار، پنج تت میلا سہج سُبھائیا۔ ترے گن مایا دئے آدھار، روپ انوپ وڈی وڈیائیا۔ ساچا گائے منگلاچار، ساچی سخیان ویکھ وکھائیا۔ مُکند منوہر لکھمی نرائن سندر گنڈل مُکٹ بین، سیس جگدیش آپ سہائیا۔ نام ہنسری وجئے بجاونہار، گیتا گیان اک درڑائیا۔ بھگت بھگونت کرے پیار، غریب نانے گلے لگائیا۔ دوٹان دُشٹان مارے کر خوار، چاروں کُنٹ دئے

بلاٹیا - دھرت دھول کرے پُکار، دھرنی نیتر نیناں نپر وبائیا۔ وید ویاسا بن لیکھار، پُران اٹھاراں دئے لکھائیا۔ چار لکھ ہزار ستاراں سلوک گنے اپنی وار، بھدر پُران مُکھ بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، برہمے وشن شو دیوے ور، لیکھا لیکھے اپنے پائیا۔ ستجگ تریتا دواپر اُترے اپنے گھاٹ، پُرکھ ابناشی اپنا کھیل کھلاونا۔ مانس دیہی چولا جائے پاٹ، جوتی جوت ملاونا۔ آپے سوہے اپنی کھاٹ، اپنا پلنگ آپ ہنڈھاونا۔ آپے جگے اپنی جوت للاٹ، اپنا نُور اپنے وچ بیکاون۔ آپے وکے اپنے ہاٹ، اپنی قیمت آپے پاونا۔ آپے کرے اپنا پورا گھاٹ، اپنا لیکھا آپے لابونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، برہمے وشن شو دیوے ور، اپنا پردہ آپ وکھاونا۔ برہمے وشن شو ستجگ تریتا دواپر پار کرائیا۔ نہ کوئی مات پت پٹری باپڑ، پتا پوت نہ کھئے وڈیائیا۔ نہ کوئی گود سہائے تھاپڑ، آلس نندرا نہ کھئے مٹائیا۔ لکھ چوراسی ویلے پاپڑ، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیا۔ ورن برن شاستر سمرت وید پُران گیتا گیان دیون آدر، آدرش رُپ نہ کھئے درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، برہمے وشن شو دیوے ور، اپنا ت آپ بُجھائیا۔ اپنا ت سمجھائیندا، پاربرہم پُرکھ اگم۔ اپنی مت اپنے وچ بیکائیندا، نہ ہرکھ سوگ نہ خوشی غم۔ اپنا ست آپ جنائیندا، نہ مرے نہ پئے جم۔ بن تھماں گگن ربائیندا، آپے جانے اپنا کم۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آپے گھڑے آپے دیوے بہن۔ گھرن بھتہار سمرتہ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ برہمے وشن شو لکھ چوراسی چلائے تیرا رتھ، رتھ رتھوہی بے پرواہیا۔ شبد جنائے مہا اکتھ، اپنا ناؤں آپ پرگٹائیا۔ کلجگ دیوے ساچی وتھ، چوتھے جگ وڈی وڈیائیا۔ چارے بانی وکھائے ہٹھ، ہٹھ تپ جوگ ابھياس اک سیکھائیا۔ پندھ مُکائے نٹھ نٹھ، دو جہاناں سچا ماہیا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، لکھ چوراسی جوت کر رُشنائیا۔ لیکھا جانے تیرتھ تٹ، اٹھسٹھ پھول پھلائییا۔ پاوے سار مندر مٹھ، شودوالے کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچے ور، برہمے وشن شو ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔ کلجگ دھار چلائے ہر، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ لوک مات آیا دھر، مانس جنم دوائیا۔ لکھ چوراسی اندر وڑ، اپنی حکمت حُکم لئے چلائییا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، آوندا جاندا دس نہ آئییا۔ اپنی وڈیا آپے پڑھ، پنج ت دئے پڑھائیا۔ کایا چولے آپے وڑ، جگت وجود آپ ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، برہمے وشن شو اک سمجھائیا۔ کایا ت آپ ہنڈھاؤنا، لاشریک کھیل کھلائییندا۔ مہبان پیدو اپنا رنگ رنگاؤنا، محبوب اپنا

رُپ آپ وٹائیندا۔ ساچا مندر آپ سہاؤنا، مقامے حق ڈیرہ لائیندا۔ ایکا کلمہ آپ پڑھاؤنا، ایکا نبی آپ اکھوائیندا۔ ایکا حق بحق اپنا ویکھ وکھاؤنا، لاشریک اپنا بھیو جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، جُگ جُگ اپنی دھار چلائییندا۔ جُگ جُگ دھار چلائے اولیٰ، اول اللہ اپنا ناؤں رکھائیندا۔ نرگن جوت اک اِکلی، کال مہاکال کھیل کھلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، در گھر ساچے آپ سمجھائیندا۔ لوک مات کھیل اپارا، کلجگ ویکھے ویکھ وکھائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ کر تیارا، کالا سوسا تن چھپائیندا۔ ایکا شبد اک ہلارا، ایکا کلمہ آپ پڑھائیندا۔ ایکا نبی رسؤل کرے پیارا، ایکا اپنا رُپ وٹائیندا۔ ایکا کھولے کھولنہار کواڑا، بند دروازہ اک وکھائیندا۔ ایکا محمد محمدی یارا، چار چاراں میل ملائییندا۔ ایکا حق حق نعرہ، انا الحق رنگ رنگائیندا۔ ایکا راہ رسیا تک، ساچے تخت سوہا پائیندا۔ ایکا اپنا پردہ بیٹھا ڈھک، مُکھ نقاب رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، جُگ جُگ اپنی رچن رچائیندا۔ جُگ جُگ رچن رچائے سلوک، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ سنگ محمد چار یار لیکھا جانے چوڈاں لوک، طبق طبقا پھیرا پائیا۔ نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگ، عالم علما کرے پڑھائیا۔ اپنا بھانا آپے لئے روک، اپنے بھانے آپ سہائیا۔ لکھ چوراسی دیوے جھوک، نہ کوئی میٹے خلق خُدائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے وشن شو وکھائے اک در، در دروازہ آپ کھلائییا۔

.....

گر گوبند میلا سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ڈنکا وجائے دُھر دربارا، راؤ رنکاں شاہ سلطانان دئے جگائیا۔ ایکا ڈنکا وجیا، پاربرہم آپ وجایا۔ گوبند سورا آیا بھجیا، لوک مات لئے انگریا۔ غریب نانیاں پردہ کجیا، ایکا شبد پردہ پایا۔ ایتھے اوتھے رکھے لجا، جو جن سرنائی آیا۔ اپنا گھر آپے تجیا، گرسکھاں کھیڑا دئے وسایا۔ اک چلائے سچ جہازیا، چھو نام ہتھ اٹھایا۔ اندر مندر بیٹھ مارے واجیا، برہما وشن شو بھیو نہ رایا۔ دُھر درگاہی لے کے آیا داجیا، سر اپنے بہار اٹھایا۔ کلجگ اتم رچے کاجیا، جُگ جُگ اپنی رچن رچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، برہمے شیو تیری اکھ کھلایا۔ برہمے شیو نیتز لینا کھول، پرہہ ساچا آپ سمجھائیندا۔ چوٹھے جُگ پرہہ تولے تول، نرگن سرگن رُپ وٹائیندا۔ چار کُنٹ اگتی وجائے ڈھول، شبد نگارہ ہتھ اٹھائیندا۔ اپنا اکھر آپے بول، لوآن

پُریاں آپ سُنائیندا۔ گُرسکھاں اندر وڑ وڑ کرے چوبل، آپ اپنے میل ملائیندا۔ سُرُتی شبِدی جائے مۆل، مۆلا اپنا ناؤں رکھائیندا۔ اُلٹا کرے
 ناہ کول، امرت ساچا جام پيائیندا۔ مان وڈیائی دیوے اُپر دھول، دھرنی دھرتی دھول ہؤلا بہار کرائیندا۔ لکھ چؤراسی پنج وکار ترے گن مایا
 اُبلے رت، نہ کوئی سمائیندا۔ سرِشٹ سبائی جانے مت گت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، برہما وشن شو
 آپ سمجھائیندا۔ برہمے وشن شو نیتر نین اگھاڑ، پرہہ ساچا آپ اُٹھائیندا۔ کلجگ اتم ویکھے اک اکھاڑ، گر گوبند پھیرا پائیندا۔ چارے سٹ
 ڈلارے آپے وار، ستجگ تریتا دواپر پندھ مُکائیندا۔ آپے نینہاں ہیٹھ دے اُسار، آپے کلر کندھ ڈھائیندا۔ آپے رکھے تکھی تیز دھار کٹار، آر
 پار آپ کرائیندا۔ آپے سیس دھڑ لیکھے لائے اپنے آپ نرنکار، چوٹی جڑ آپ سہائیندا۔ آپے اندر وڑ کرے پکار، آپے اُچی کوک سُنائیندا۔ آپے
 سٹا پیر پسار، آپے اپنی نندرا میٹ مٹائیندا۔ آپے پُرکھ اکال بنائے میت مُرار، ستھر یار آپ ہنڈھائیندا۔ آپے راکھا بنے سرب سنسار، رکھک
 اپنی اچھیا آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، برہما وشن شو دیوے ور، بھولے ناتھ آپ اُٹھائیندا۔ بھولے ناتھ اُٹھ اُٹھ
 جاگ، پُرکھ ابناشی آپ جگائیندا۔ کلجگ اتم لگنا بھاگ، نر ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ برہمے تیری پکڑے واگ، لکھ چؤراسی اپنے ہتھ
 وکھائیندا۔ وشنوں تیرے من اُچے اک ویراگ، تیرا بھنڈار نہ کوئی ورتائیندا۔ تیناں گر بٹھے ایک تاک، تے چیلے ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چؤراسی
 ویکھے جیو کاگ، چاروں کُنٹ سرب کُراٹیندا۔ بن گُرسکھ کسے ملے نہ ہر جو کنت سہاگ، جگت رنڈیا سرب ہنڈھائیندا۔ ترے گن مایا تے
 اگنی آگ، پنج تت چولا سرب جلاٹیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، برہمے وشن شو ایک نیتر آپ
 سمجھائیندا۔ برہمے نیتر نین اگھاڑنا، پُرکھ ابناشی حُکم سُنائیندا۔ ہر کے شبد ہر جو تارنا، ترے گن مایا بھیٹ چڑھائیندا۔ نو نو ویکھے اک
 اکھاڑنا، ست ست سرُپ جنائیندا۔ بھاگ لگائے ایک ہاڑکا ہاڑنا، ایک ساچا میل ملائیندا۔ ناتا تے پُرکھ نارنا، ناری سیج نہ کنت ہنڈھائیندا۔
 گوبند آپا آپ اتوں وارنا، واری واری بھیٹ چڑھائیندا۔ نو سو چُرانوے چوکڑی جگ کھیل کھلاونا، گر پیر اوتار رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھیو آپ کھلاٹیندا۔ نو سو چُرانوے جگ ورتارا، جگ کرتا آپ کرائیا۔ آد جگادی لے
 اوتارا گر رُپ وٹائیا۔ بھگت بھگونت دے سہارا، سنت ساجن لے ملائیا۔ نو نو اُترے پار کنارہ، نو نو ڈیرہ دیوے ڈھائیا۔ چار چار کر

خوارا، چار چار لے ملائیا۔ چوٹھے پد سہائے اک دوارا، در دروازہ آپ گھلائییا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ پار کنارہ، کلجگ اتم دے
 وکھائییا۔ اک ویاسا بن لکھارا، لوک مات دے گواہیا۔ عیسیٰ موسیٰ کرے نمسکارا، پرہہ آگے سیس جھکائییا۔ راہ تگے محمدی یارا، چوڈاں لوک
 ادھ وچکارے ڈیرہ لائییا۔ نانک نرگن ہو اُجیارا، ایکا جوت کرے رُشنائییا۔ راہ تگے ایکنکارا، ایکا نین نین اُٹھائییا۔ کلجگ آوے اتم وارا، پُرکھ
 اناشی لے ملائییا۔ مہابلی اُترے وچ سنسارا، مات گکھ نہ کوئی جائیا۔ پنج تت نہ کوئی آکارا، من مت بُدھ نہ کوئی وڈیائییا۔ کرے کھیل اگم
 اپارا، اگم اگمڑی چال چلائییا۔ رکھے نہکلنک ناؤں نرویر کرے کھیل وچ سنسارا، ورن برن نہ کوئی بنائییا۔ شاستر سمرت وید پُراں نہ پاؤن
 سارا، کھانی بانی رہی جس گائییا۔ کلجگ آوے اپنی وارا، نرگن جوت کرے رُشنائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، برہمے
 وشن شو تیرا لیکھا ویکھ وکھائییا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ اُترنا پار کنار، پار کنار آپ کرائیندا۔ پُرکھ اناشائے اوتار، نرگن نرگن ویکھ
 وکھائییندا۔ نانک راہ تگے اک داتار، در دوارا منگ منگائیندا۔ تیرا روپ اپر اپارا، نرویر کھیل کھلائییندا۔ تیری شبد سچّی دھنکار، برہمنڈ
 کھنڈ ناد وجائییندا۔ جیرج انڈج دے ہلار، اُتبھج سیبج ویکھ وکھائییندا۔ پرا پستی تیری گھال، مدھم بیکھری آپے گائییندا۔ ایکا جوتی دیوے دوئے
 دھار، جوتی جاتا ویس وٹائییندا۔ انگد امر کر پیار، رام داس سروور امرت اک نھائییندا۔ ارجن لیکھا اگم اپارا، بودھ آگادھا شبد جنائییندا۔
 ایکا گرو کر تیار، گر شبدی گرو گرتھ وڈیائییندا۔ نرگن نرگن بھر بھنڈار، ترے ترے ونڈ ونڈائییندا۔ چولا بدلے وچ سنسار، کایا ڈولا ویکھ
 وکھائییندا۔ ہر گوبند ہر ہر دھار، تیز کٹار آپ چمکائییندا۔ ہر رائے روپ اپارا، ہر کرشن سنگ نبھائییندا۔ گر تیغ بہادر دھرنی دھول تیرا ہولا
 کرے بہار، اپنی رت بھیت چڑھائییندا۔ اُچی کوک کرے پکار، پرہہ تیرا بھانا موہے بھائییندا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ پچھوں آئی میری
 وار، میرا تیرا تیرا مول چکائییندا۔ تیرا رنگ سچّی سرکار، اُتر کدے نہ جائیندا۔ تیرا کھیل اپر اپارا، دِس کیسے نہ آئیندا۔ تُوں ماتا تُوں پتا
 کرے پیار، گوبند تیرا سٹ دلارا اکھوائیندا۔ پُرکھ اکال تیری جیکار، تیرا ڈنک اک وجائییندا۔ نو نو لیکھا کر کر پار، چوٹھا جگ ویکھ
 وکھائییندا۔ بال اوستھا کھیل اپارا، نوویں سال گر گوبند آپ جگائییندا۔ نو دوارے کرے پار، کایا کھیڑا پنڈھ مکائییندا۔ امرت بخشے نچہر دھار،
 سچ پیالہ ہتھ اُٹھائییندا۔ دین دیا لا آپ کرتار، کرتا پُرکھ ویس وٹائییندا۔ جودھا سورپیر بلی بلکار، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کیریا کر، دیونہارا ساچا ور، چوٹھے جگ آپ سمجھائیندا۔ ستجگ تریتا دوایر پار کنارہ، کلجگ اتم واری آئی۔ برہما وشن شو
 لئے ہلارا، پُرکھ ابناشی سوئے آپ جگائیا۔ گر گوبند گوبند سنگھ ست ڈلارا، ہر کرتارا آپ اٹھائیا۔ شستر کھنڈا تیز کٹارا، چنڈ پرچنڈا آپ
 چمکائیا۔ ونڈا ونڈے اگم اپارا، برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھائیا۔ توڑنہارا گرہ ہنکارا، چاروں کُنٹ ویکھ خلق خدائیا۔ نور نورانہ ہو اُجیارا، نور
 نور ڈگمگائیا۔ اپنا لیکھا آپ لیکھنہارا، آپ لیکھ لیکھ دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، لیکھا جانے ساچا ہر، سیس
 جگدیش دئے وڈیائیا۔ کلغی توڑا ہر جگدیش، گر گوبند سنگھ آپ سہائیندا۔ آپے گائے تیس بتیس، تیس بتیس لہنا آپ چُکائیندا۔ آپے بھیو
 کھلئے پیس اِکس، اِکس پیس آپے ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، پنچم مُکھ ویکھ دستار، درشن پایا ہر نرنکار،
 گر گوبند خوشی منائیندا۔ ہر نرنکار گوبند درشن پا، کایا گھر خوشی منائیندا۔ پرہے ملیا بے پرواہ، پُرکھ اکال وچھڑ نہ جائیندا۔ جگمگ جوت
 رہیا ڈگمگا، نورو نور آپ پرگٹائیندا۔ نہ کوئی دوسر دیوے کوئی ہور صلاح، متا ہور نہ سنگ پکائیندا۔ اک اکلا بن خُدا، خالق اپنی خلق
 ویکھ وکھائیندا۔ جُگا جُگنتر چلائے راہ، گر پیر اوتار سادھ سنت اپنا حُکم سُنائیندا۔ گر گوبند چیلایا بنا، ستگر اپنا ناؤں وکھائیندا۔ سجن
 سہیلا ہوئے سہائی سبھی تھان، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ پنچم مُکھ تاج دئے وکھا، پردہ اوہلا آپ ہٹائیندا۔ ایک حُکم دئے سنا، دھر فرمانا آپ
 جنائیندا۔ چوٹھے جگ چار یاری یاران نال لئی ہنڈھا، تھر کوئی رہن نہ پائیندا۔ پنچ پیارے جوت جگا، غریب نہانے گلے لگائیندا۔ کاگوں
 ہنس دئیں بنا، کاگ ہنس تیری چال چلائیندا۔ ایک امرت جام دئیں پیا، پُرکھ اکال ہتھ پھڑائیندا۔ نانک ملیا اک ملاح، کلجگ بیڑا آپ
 چلائیندا۔ گر ارجن لیکھا گیا لیکھا، لیکھا لیکھ نہ کوئی مٹائیندا۔ پنچم پنچم پنچم کر رُشنا، پنچم پردھان اپنا ناؤں دھرائیندا۔ پنچم وچ جائے
 سما، پنچم روگ گوائیندا۔ پنچم چوک دئے چُگا، ترسنا بھکھ مٹائیندا۔ پنچم جوگ دئے سکھا، وڈ جُگیشر سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ درس
 اموگھ دئے کرا، گر گوبند میل ملائیندا۔ چوڈاں لوک روون مارن دھا، تیرا تیج نہ جھلیا جائیندا۔ پُرکھ ابناشی ایک اکھڑ دئے پڑھا، واہ واہ اپنا
 رُپ وٹائیندا۔ ایک ڈنک دئے وجا، چاروں کُنٹ آپ سُنائیندا۔ ایک فتح دئے گجا، ایک حُکم سُنائیندا۔ چار ورن خالص خالصہ دئے بنا، ہنکار
 وکار نیڑ نہ آئیندا۔ ثالث بنے آپ مہربان، مہربان مہربان مہربان اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جگت نئیا دئے چلا، غریب نہانے اُپر بہائیندا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گوہند میلا ساچے گھر، پُرکھ اکال آپ کرائیندا۔ گوہند سُنیا ہر فرمانا، گھر ساچے وجی ودھائیا۔ تُوں صاحب
 سُلطان ساچا رانا، شاہ پاتشاہ تیری وڈیائیا۔ پنچم رُوپ شاہو بھُوپ کرے کلیانا، کلجگ کال نیڑ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، بن تَدھ اوڑ نہ کوئی دھیائیا۔ دانا پینا ہر کرتارا، آد جگاد سمایا۔ گر گوہند میلا وچ سنسارا، گر چِلا رُوپ
 وٹایا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، دُھر دی دھار دھار بندھایا۔ ایک ہون ہون کر اُجیارا، نین نین ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم پرہ کر پیارا، شبد
 اگمی کھنڈا ہتھ پھڑایا۔ نہ کوئی گھڑے لوہار ترکھانا، جگت پان نہ کوئی لگایا۔ پُرکھ ابناشی پھرے اپنا بانا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک ت دے سمجھایا۔ ایک ت ہر سمجھائیندا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ چار ورن میل ملائیندا، گر گوہند کرے
 کُڑمائی۔ امرت ساچا آپ بنائیندا، گر ارجن بانی بانی وچ سمایا۔ گرسکھاں پیار مٹھاس وچ پائیندا، شبد اگمی کھنڈا رہیا پھرائیا۔ پُرکھ اکال
 ایک رسنا گائیندا، نانک نرگن دے صلاحیا۔ جگت وچولا دس نہ آئیندا، بھلی جھوٹھی شاہیا۔ اُچی کوک بول سُنائیندا، واپگرُو فتح اک
 گجائیا۔ پنچ پیارے موکھ دھرائیندا، پنچم دیوے مان وڈیائیا۔ پنچاں آگے اپنا سیس جھکائیندا، نیوں نیوں پئے سرنائیا۔ پنچم آپے منگ
 منگائیندا، بھکھیا منگے سچا شہنشاہیا۔ اپنی وست نہ کوئی وکھائیندا، آپے چلے حُکم رجائیا۔ گرسکھاں کایا کوٹ قلعے بنائیندا، اندر رہیا سیج
 وچھائیا۔ اُپر اپنا آسن لائیندا، سِنگھ دیا دیا کھائیا۔ سرگن رُوپ آپ پرگٹائیندا، نرگن ویکھے چائیں چائینا۔ تیز دھار تلوار آپ چمکائیندا، کھنڈ
 برہمنڈ رہے گر لائیا۔ برہما وشن شو نیوں نیوں سیس جھکائیندا، گر گوہند تیری سچ سچ سرنائیا۔ تیرا پیار گرسکھاں وچوں نظری آئیندا،
 تیرا بنس ہور نہ کوئی دسائیا۔ تیری رت گرسکھاں رت رنگائیندا، رنگ رنگیلا اک چڑھائیا۔ تیرا کھنڈا آر پار دو جہاناں پار کرائیندا، آدھ
 وچکار نہ کوئی اٹکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گر گوہند دیوے حُکم سُنائیا۔ گر گوہند شبد سُنایا، پُرکھ ابناشی ہو
 مہربان۔ شبد اگمی کھنڈا ہتھ پھڑایا، دامنی دمکے دو جہان۔ چنڈ پرچنڈ رہیا وکھایا، جودھا سُروریر بلی بلوان۔ پنچ پیارے منگ منگایا،
 منگے سیس کرے پروان۔ ننگی کٹار رہیا چمکایا، آپے ویکھے مار دھیان۔ اپنا میلا آپ ملایا، دُشت دمن دمن پروان۔ سِنگھ دیا آگے آیا، آگیا
 کری آپ بھگوان۔ تیرا تیرے وچ سمایا، وچھڑ نہ جائے دو جہان۔ گوہند اپنا کھنڈا اپنے ہتھ اُٹھایا، اپنا سیس کرے فُربان۔ آر پار دھار چلایا،

لہو رنگے نال میان۔ اچی کوک سرب سُنایا، لیکھا جانے سِری بھگوان۔ ساچا بنس آپ اُچایا، نو سؤ چُرانوے چوُکری جُگ رہے نشان۔
 چوٹھا جُگ میٹ مٹایا، نو کھنڈ پرتھی ہوئے بیابان۔ سُنج مسان دیوا بتی نہ کھئے جگایا، سورج چن روشن ہوئے نہ کھئے بہان۔ پُرکھ اکال مردنگ
 وجایا، ناتا تھے جگت شیطان۔ کوڑی کلجگ کایا کنگ رُڑھایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کریا کھیل وچ جہان۔ پنچم میتا
 اک اتینا، پنچم رنگ رنگائیندا۔ پنچم در ٹھانڈا پنچم سینا، پنچم لیکھا جانے ہست کیتا، پنچم اوچ نیچ میٹ مٹائیندا۔ پنچم امرت جام پیائے
 انڈیٹھا، پنچم رس بھرائے ایک میٹھا، کوڑا ریٹھا نہ کھئے وکھائیندا۔ پنچم وسے آپے چیتا، پنچم کرے پت پت پتینا، پنچم لہنا دینا چُکائے مندر مسیتا،
 گر چرن دھیان اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ پنچم میلا آپ کرایا،
 پنچم پنچم رہے نہ رائیا۔ پنچم رنگ آپ رنگایا، اتر کدے نہ جائیا۔ پنچم مردنگ آپ وجایا، سارنگ سارنگا نہ کھئے بلائیا۔ پنچم سنگ آپ
 نیہایا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ پنچم پرمانند آپ سہایا، نجانند کرے رُشنائیا۔ پنچم بہ بہ منگل گایا، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ پنچم کنت
 کنٹولا میل ملایا، ساچی ناری خوشی منائیا۔ پنچم گرمکھ لے جگایا، پنچ پیارے دے وڈیائیا۔ پنچ ناد شبد دُھن آپے گایا، راگ راگنی مکھ
 شرمائیا۔ چھٹی راگ رہے راہ تکایا، پارہرم تیری وڈی وڈیائیا۔ گر گوبند اوچ اگم اپارا ایک پایا، پارہرم ابناشی کرتا شاہ پاتشاہ سچی سرنائیا۔
 آن جان کھیل رچایا، جُگا جُگنتر پھیری پائیا۔ گر پیر اوتار اک اکھوایا، نہ مرے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،
 گوبند میلا ساچے گھر، پنچم دیوے جگت وڈیائیا۔ پنچم پنچم کر تیار، پنچم رنگ رنگائیندا۔ آپا آپا اُتوں وار، چار چار لیکھا مُول چُکائیندا۔
 چار یاری کر خوار، چار ڈلارے بھیٹ چڑھائیندا۔ ماتا گجری دے ادھار، دھرت دھول تیرا ہولا بہار کرائیندا۔ غریب نہانے لے اُبھار، آپ اپنی
 گود بہائیندا۔ بھگتاں بھگونت کرے پیار، ساچے سنتاں اک اُٹھائیندا۔ دھن دھن جنیندی مائی پوت سپوتا جن جمیا وچ سنسار، جاگرت جوت
 جوتی جاتا اک جگائیندا۔ ورن گوت وسے باہر، ہرکھ سوگ نہ کھئے وکھائیندا۔ قلعے کوٹ نہ لیا محل اُسار، شبد نگارے چوٹ اک لگائیندا۔
 رنجیت نگارہ وجائے آپ کرتار، دُھر دربارے آپ سُنائیندا۔ ہنکاریاں توڑ گڑھ ہنکار، گڑھی چمکور سہائیندا۔ سرسا تیری ڈونگھی دھار،
 گرمکھ آپ بہائیندا۔ بائی کروڑ کر نہ کوئی پیار، ہیرے جواہر مانک موتی تیرے وچ کُکائیندا۔ گرتھ گرتھ گرتھ اپنی انس پاوے سار، شبد

ناد دُهن جل وایو وچ سمائیندا۔ اپنا کھیل کر کرتار، کرتا پُرکھ کرنی کِرت کِرت وچ ٹکائیندا۔ قُدرت قادر دئے آدھار، کریم غنیم صنیم صادق صبر
 صبورى آپ ہنڈھائیندا۔ اپنی ترمیم کرے آپ نرنکار، ترے گن وچ کدے نہ آئیندا۔ کلجگ تیرا کھیل اپار، نو سو چرانوے چوکرى جگ ویکھ
 وکھائیندا۔ جگا جگنتر ساچی کار، کرنہارا آپ کرائیندا۔ گوہند بے لیکھ لکھار، اپنا لیکھا بھوکھت آپ جنائیندا۔ ستھر چنگا کرے یار تیار،
 سؤلاں سیج آپ ہنڈھائیندا۔ راہ تگے میت مُرار، نیتز نین اک اٹھائیندا۔ پون سنہا دیوے جاندی وار، اُنجا پونا مکھ شرمائیندا۔ پُرکھ اکال
 ہو تیار، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ لوک مات آئے کِریا دھار، دس کسے نہ آئیندا۔ گر گوہند لیا اٹھال، ساچی گود آپ ہائیندا۔ امرت جام
 اک پیال، امراید اک وکھائیندا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، کال مہاکال تیرے در دوار ہائیندا۔ تیری چلے اولڑی چال، چار جگ بھيو نہ آئیندا۔ تیرا
 امرت اک اُچھال، اپنے پیالے آپ رکھائیندا۔ تیرا روپ ساچے لال، چار ورن نو کھنڈ پرتھمی آپ پرگنائیندا۔ تیری گھالان آپے گھال، پُرکھ ابناشی
 تیری گھال لیکھے لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیون آیا ساچا ور، لوک مات پھیری پائیندا۔ لوک مات پُرکھ اکالا،
 نرگن نرگن اپنا کھیل کھلاٹیا۔ گوہند ستا سیج دوسالا، سؤلاں ستھر ہیٹھ وچھائیا۔ پُرکھ ابناشی اپنی چلی اولڑی چالا، چال نرالی اک رکھائیا۔
 اپنا مارگ دس سُکھالا، بودھ اکادھا کرے سنائیا۔ لیکھا لیکھ بیٹھ سچی دھرمسالہ، گھر مندر وچے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، لیکھا جانے ساچا ہر، اپنا ت دئے سمجھائیا۔ گر گوہند شبد پایا دُھر فرمانا، پُرکھ ابناشی میل ملانیا۔ ایکا گھر دو جا ٹکانا، تیجے
 گھر ہوئے پروانیا۔ چوتھے پد ہوئے پروانہ، پنچم میل سری بھگوانیا۔ چھویں چہپر چھن نہ کھئے سہانا، ست پُرکھ نرنجن ایکا رنگ رنگانیا۔ لوک
 مات کرے پردھانا ناد انادی ایکا ناد وجنیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، لیکھا جانے دو جہانیا۔ گر
 گوہند آتم آنتر ایکا بوجھ، بوجھ بوجھنتر آپ بوجھائیندا۔ لیکھا چکے ایکا دوج، دوج ایکا رنگ سمائیندا۔ اپنا لیکھا جانے گوجھ، گوجھ گوجھ
 آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا جانے ساچا ہر، نو نو چار پندھ مکاؤنا، گر
 گوہند شبد جنایا۔ بھوکھت واکى واک لکھاؤنا، لکھ لکھ لیکھا اپنا آپ اُپایا۔ مچھ داہڑی کیس نہ کھئے رکھاؤنا، نہ کوئی مؤنڈ مُنڈایا۔ دس
 دسمیسی ویس وٹاؤنا، شبد انادی ناد وجایا۔ چار کُنٹ پھیرا پاؤنا، دہ دشا چرناں ہیٹھ دباوا۔ چوڈاں لوک چرناں ہیٹھ دباؤنا، چوڈاں لوک

پھول پھلایا۔ برہما وشن شو تیرا وقت چکاؤنا، تھر کھئے رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنی رچنا آپ رچایا۔ کلجگ ویلا کھیل کھلندڑا، گر گوبند بنت بنائیندا۔ لیکھا لیکھ اگم اگمڑا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا بد ماس ناڑی نہ کوئی چمڑا، امڑی امڑا نہ کھئے رکھائیندا۔ نہ کوئی رکھے پلے پیسا دمڑا، ترے گن مایا اپنا کھیل کھلاییندا۔ نہ مرے نہ کدے جمڑا، مات گود نہ کھئے سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل پُرکھ اکال، آد جگادی دین دیال، ایکا ایک کال مہاکال، اپنے رنگ رنگائیندا۔ گوبند لیکھا لیکھ اپارا، پُرکھ ابناشی آپ لکھایا۔ کلجگ آئے اتم وارا، چوڈاں چوڈاں پندھ مکیا۔ چوڈاں چوڈاں دئے ہلارا، چوڈاں لوک رہے نہ رایا۔ تیرا نام ہوئے اُجیارا، تیرا ڈنکا اک سُنایا۔ تیرا نگر وسائے اگم اپارا، سمبل ایکا ناؤں دھرایا۔ دیوا جوتی کملاپاتی کرے اُجیارا، نورو نورو ہوئے رُسنایا۔ ساچا ساقی بنے آپ زرنکارا، ایکا جام دئے پیایا۔ لیکھا چکائے باقی اگم اپارا، لیکھا لیکھے وچ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بھیو اہیدا آپ کھلایا۔ گر گوبند لیکھ لکھائیندا، سُرپر بلوان۔ سرِشٹ سبائی آپ سمجھائیندا، شبد جنائی دھر فرمان۔ کلجگ اتم راہ تکائیندا، چوٹھا جگ مار دھیان۔ چار کُنٹ اندھیرا چھائیندا، جوٹھ جھوٹھ ہوئے پردھان۔ کام کرودھ ہنکار لوہہ موہ ونڈ ونڈائیندا، آسا ترسنا کھلے دکان۔ سورج چن مگھ شرمائیندا، پرکاش دسے نہ کھئے بہان۔ گگن آکاش پاتال ویکھ وکھائیندا، دھرت دھول کرے دھیان۔ ناری کنت نہ کھئے ہنڈھائیندا، وبھچار ہویا جیو جہان۔ مات پتر سیج وسائیندا، بہینا بھینا نانا توڑے جیو شیطان۔ کایا چولی رنگ نہ کھئے رنگائیندا، نظر نہ آئے سیری بھگوان۔ گر کا منتر نہ کھئے درڑائیندا، گر چرن نہ دھرے کھئے دھیان۔ نانک نرگن میل نہ کھئے ملائیندا، کلجگ جیو ہوون بے ایمان۔ نو دوارے پندھ نہ کھئے مکائیندا، تیغ بہادر نوواں گر نہ چکائے آن۔ دسم دواری نہ کھئے کھلاییندا، دسم گرو نہ کرے کوئی پروان۔ پنچم شبد ناد دھن نہ کھئے تن وجائیندا، کلجگ کایا ہوئے ویران۔ رسنا بہ بہ جیو جہان سرب گائیندا، ہتھ آئے نہ گن ندھان۔ جوٹھا جھوٹھا واک سُنائیندا، گیانی گیان نہ کرے دھیان۔ من کا منکا نہ کھئے پھرائیندا، مایا ممتا توڑے نہ کھئے اہمان۔ ہوئے شنکا روگ نہ کھئے گوائیندا، امرت ملے نہ پین کھان۔ چار کُنٹ سرب گر لائیندا، گر ارجن بانی مارے نہ کھئے تن بان۔ انجیل قرآن تیس بتیس نہ کھئے سہائیندا، مُلا شیخ مسائق پیر دستگیر ہوئے حیران۔ پنڈت پاندھا گیتا گیان نہ کھئے درڑائیندا، مایا ممتا ہوئے ہنگتا اتوں اپنا

آپ کر رہے فربان۔ ساچا مٹھ نہ کھتے تپائیندا، نام ابوتی نہ دیوے وچ جہان۔ کلجگ کایا سرب تپائیندا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا بیہو آپ کھلائیندا۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، نوؤ نو چار رہن نہ پائیا۔ پُرکھ ابناشی جامہ پاؤنا، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ نہکلنک ناؤں رکھاؤنا، نرؤیر وڈی وڈیائیا۔ انادی ناد ڈنک وجاؤنا، برہم برہماد دئے سُنائیا۔ وشن برہما شو آپ جگاؤنا، آپ اپنا حُکم ورتائیا۔ جگت جگدیش کھیل رچاؤنا، جگت وِدیا ویکھ پڑھائیا۔ پینتیس اکھری پھول پھلاؤنا، ترے پنج وچے ودھائیا۔ باؤن اکھری اپنا انک چلاؤنا، باؤن باؤن کرے پڑھائیا۔ ایکسا ساتا جوڑ جڑاؤنا، دس ست ستاراں دئے صلاحیا۔ وپہ سو ستاراں بکرمی نرگن نور ڈگمگاؤنا، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ نہکلنک نرائن نر اپنا آپ مات پرگٹاؤنا، سرشٹ سبائی دئے سُنائیا۔ سپس تاج اک ٹیکاؤنا، پنچم مکھ مکھ وڈیائیا۔ چارے مکھ چار جگ چار وید چارے کھانی چارے بانی بیہو کھلاؤنا، بھل رہے نہ رائیا۔ پنچم مکھ پنچ پیارے مات وڈیائیا، پنچم راج جوگ اک سمجھائیا۔ پنچم شبد ناد دُھن اُچھاؤنا، رسنا جہوا نہ کھتے پلائییا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، وشن برہم شو تیرا پندھ دئے مکائیا۔ نہکلنک کل جامہ پا، برہم وشن شو تیری سار سالییا۔ چوتھے جگ پندھ دئے مکا، جوتی نور ہوئے اک اکلیا۔ گرمکھ ساچے لئے جگا، آپ ہائے سچی دھرمسالییا۔ سنگھ شیر شیر اپنا روپ وٹا، پھل ویکھے پت ڈالیا۔ شاہو بھوپ سچ سنگھاسن ڈیرہ لا، پردہ چکے دو جہانیا۔ برہما ویتا اپنے وچ لئے ملا، برہم اپنا روپ کرے پردھانیا۔ شنکر لیکھا دئے چکا، نال رلائے شاستر سمرت وید پُرانیا۔ اپنی رچنا آپ رچا، آپے آنت مٹانیا۔ گرمکھ ساجن آپ اٹھا، دیونہارا دُھر فرمانیا۔ پنج تت چولا دئے چھٹا، اتم اتم کرے دھیانیا۔ نرگن نرگن لئے ملا، نرگن جوت کھیل سری بھگوانیا۔ پھلا اپنا حُکم ورتا، دوجا بھانا اک وکھانیا۔ اپنا چولا آپ تجا، اپنا روپ پرگٹ کرے وشنوں بھگوانیا۔ سو سو اپنی رچن رچا، ہنگ ویکھے جگت نشانیا۔ مہاراج غریب نواز دیا کما، غریب نانے کرے پروانیا۔ شیر روپ آپ وٹا، سنگھ گرچے وچ میدانیا۔ نوؤ سو چرانوے چوکرئی جگ اپنا مکھ آپ چھپا، گروآں پیراں دیندا رہیا دُھر فرمانیا۔ کلجگ اتم ویس وٹا، پرگٹ ہویا والی دو جہانیا۔ برہم تیری صفا دئے اٹھا، کلجگ ستھر اک وچھانیا۔ ستگر پورا دیا رہیا کما، گر تیغ بہادر تیرا جھلائے اک نشانیا۔ تیرا سپس جگدیش لیکھے لا، لیکھا جانے گن ندھانیا۔ بھل پھلواری مات اُپا، سنگھ پالا کرے پروانیا۔ برہم پُری دئے ٹکا، مستک ٹکا لائے

آپ بھگوانیا۔ امرت جھرنا رہیا جھرا، آد جگاد اک مہانیا۔ دو جے در نہ منگن جا، دیونہار آپ اکھوانیا۔ سب دا سنسا رہیا چکا، جگے جوت اک مہانیا۔ شنکر لیکھا دئے لکھا، لکھنہار آپ اکھوانیا۔ ہتھ ترسول دئے سٹا، جٹا جوٹ کرے پروانیا۔ دھوڑی خاک رہیا رما، اودھوت ہوئے پروانیا۔ چار کوٹ ڈنک دئے وجا، جو گھڑیا بہن وکھانیا۔ پُرکھ ابناشی رہیا سنا، ساچے تخت بیٹھ سلطانیا۔ کلجگ اتم گیا آ، نہ کوئی دے راج راجانیا۔ شاہ سلطانان کرنا سواہ، سپس تاج نہ کھئے ٹکانیا۔ پرگٹ ہویا ایکا ایکنکار سچا شہنشاہ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانیا۔ ویہ سو ستاراں بکرمی اپنا حکم رہیا ورتا، تختوں لاپے راجے رانیاں۔ شبد کھنڈا ہتھ چکا، نرہے اپنا روپ پرگٹانیا۔ جگت سیاست دئے مٹا، وراست دے نہ کھئے نشانیا۔ ناستک آستک ایکا رنگ دئے رنگا، اپنا بل آپ اکھوانیا۔ اپنی ودیا سرب دئے پڑھا، اتم پرما تم ویکھ وکھانیا۔ گھر گھر رام رام دئے جنا، سینتا سوانی سرت اپنے انگ لگانیا۔ گھر گھر سخی لے پرنا، کاہنا گوپی ویکھ وکھانیا۔ گھر گھر کلمہ دئے پڑھا، کائنات چتر سُبجانیا۔ گھر گھر دماملہ دئے وجا، سچ امامہ وڈ مہربانیا۔ گھر گھر شاما دئے مٹا، اندھ اندھیر رہن نہ پانیا۔ گھر گھر بندی خانہ دئے تڑا، بندی چھوڑ ہوئے مہربانیا۔ گھر گھر امرت اتم دئے بہرا، سچ بھنڈار اک ورتانیا۔ گھر گھر میلے خلق خُدا، عرش فرش قُرص فلک ویکھے وڈ مہربانیا۔ مہبان پیدو اپنی رحمت آپ کما، بی خیر یا اللہ عظمتو کسمتو اپنی دھار وکھانیا۔ چارے چار سیوا رہے کما، عزرائیل جبرائیل میکائیل اسرافیل ہوئے دربانیا۔ اک محمد چرنی ڈگا آ، چار یاری گل وچ پلّو پانیا۔ اللہ رانی نیوں نیوں سپس رہی جھکا، نیتر نین نین شرمانیا۔ پُرکھ ابناشی تیرے دوارے منگان اک دُعا، دوزخ دے جگت جہانیا۔ کلجگ ویلا اتم پلا پھڑا، دامنگیر وڈ مہربانیا۔ ضامن ہوئے آپ شہنشاہ، نہکنک سری بھگوانیا۔ چوڈاں طبقاں کلنک دئے مٹا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل کھیل مہانیا۔ چوڈاں لوک ایکا نعرہ، ایکا روپ درسائیندا۔ چوڈاں طبقاں اک ہلارا، اک ہلار بنائیندا۔ چوڈاں لوک اک پسارا، ایکا ایک ویکھ وکھائیندا۔ چوڈاں لوک اک اکھاڑا، ایکا ناچ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اک اکلا اپنا رنگ رنگائیندا۔ اپنا رنگ رنگاونہارا، پیرن پیر آپ اکھوائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یارا پاوے سارا، شرع شریعت ویکھ وکھائیا۔ روپ انوہ پرگٹائے محمدی یارا، احمد محمد دئے صلاحیا۔ نویت وجے دھر دربارا، نویت ہور نہ کوئی بنائیا۔ سخی سرور بنے سچا سیکدارا، رحمت رحمان رحیم بسمل اپنی بھیٹ چڑھائیا۔ طلب طالب کرے تعلیم بے

عیب پروردگارا، ایکا الف نقطہ نوَن نہ کوئی وکھائیا۔ بمجا دئے نہ کوئی سہارا، ہوس میٹے خلق خدائیا۔ عین غین وسے باہرا، ہزارا درود کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، آپے عاشق آپے معشوق، آپے اپنے اُپر ہوئے مشکوک، آپے احباب رباب ستار وجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وشن برہمے شو اک سمجھائیا۔ اک اِکلا ایکنکارا، عقل کل آپ اکھوائیندا۔ ویس وٹئے وارو وارا، جگ جگ اپنی دھار چلائیندا۔ نانک نرگن کر پیارا، ستنام نال ست منتر اک درڑائیندا۔ سرشٹ سبائی بن ونجارا، گھر گھر ونج اک وکھائیندا۔ ایکا نور کرے پیارا، ظاہر ظہور اپنی کل ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، آد جگاد کھیل برہماد، شبدا ناد اپنا آپ سنائیندا۔ شبدا نادای اٹھیا، کلجگ تیری اتم وار۔ پُرکھ اکال اٹھیا، سُنائے دھن سچّی دھنکار۔ گرسکھ منائے چار جگ دا زٹھیا، پورب کرماں لئے وچار، لُکیا رہے نہ کوئی گٹھیا، لکھ چوراسی پاوے سار۔ شنکر تیرا ویلا اتم مُکیا، جگت جگدیشا ہوئے اُجیار۔ ستگر پورا ایکا بُکیا، کلجگ جگت آئی ہار۔ ہر کا بھانا کدے نہ زُکیا، نہ کوئی روکے تیر تلوار۔ نرگن روپ ہو ہو اٹھیا، کلجگ تیری اتم وار۔ والی ہند نہ رہنا سُنیا، سوئے کھئے نہ پیر پَسار۔ پہلی چیت سہاؤنی زُتیا، سیس رکھ پنج پنج وست اپار۔ کھچ کٹار ننکی آئے تیرے در ڈھکیا، پنج پیارے کرے شنکار۔ گوہند تیرا بوٹا کدے نہ سُکیا، پُرکھ اکال لایا نال پیار۔ تیرا بہار اپنے سیس چُکیا، سُنت ڈلارے ساچے وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کرائے ساچی کار۔ ساچی کار کرنیہار، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ نرگن سرگن لئے اوتار، ستجگ تربتا دواپر پار کرائیندا۔ کلجگ آئی اتم وار، چار ویداں پھول پھلائیندا۔ شاستر سمرت لئے اٹھال، کہانی بانی پھول پھلائیندا۔ بانی مارے نرالا بان، شبدا گر اک وڈبائیندا۔ ہر کا روپ نہ سکے کوئی پچھان، نانک ستگر اک سنائیندا۔ ایکا انگ کر پروان، کلجگ اتم راہ تکائیندا۔ کھیلے کھیل سری بھگوان، نہکنکا ویس وٹائیندا۔ آد جگادی نوجوان، گر گوہند میل ملائیندا۔ میل ملاوا دو جہان، ساچی پُریاں دھام سہائیندا۔ نہچل وسے اک استھان، سمت ستاراں لوک مات مار جہات، گرُمکھ دوارا سچکھنڈ بنائیندا۔ تہر گھر وسے آپ بھگوان، شبدا نادای ناد وجائیندا۔ دُھر درگاہی اک فرمان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اک اِکلا نوجوان۔ نوجوان پرہ آگیا، کلجگ کل اپنی دھار۔ سرشٹ سبائی آپ سوا رہیا، ترے گن مایا اُپر ڈار۔ گرُمکھ ساچے آپ جگا رہیا، جگا جگنتر پاوے سار۔ ترے

اگنی آپ بوجھا رہیا، امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار۔ جوگ ابھياس نہ کوئی کرا رہیا، دیوے درس آپ کرتار۔ لکھ چوراسی پھند کٹا رہیا، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ چتر گیت حساب وکھا رہیا، لاڑی مؤت گیت سنار۔ جون اجوئی نہ کوئی پھرا رہیا، جوئی ریت آپ نرنکار۔ گرمکھ ساچے میل ملا رہیا، جو آئے چرن دوار۔ راتی ستیاں گھر گھر درس دکھا رہیا، پاندھی بنیا سرجنہار۔ دو جہاناں پندھ مکا لیا، پائی گنڈھ وچ سنسار۔ گرمکھاں اپنے رنگ رنگ رہیا، منمکھاں کرے خوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، شو شنکر شوپری وچوں لئے اٹھال۔ پاربرہم بے آنت، نہکلنک جامہ پایا۔ پرگٹ بھٹے سری بھگونت، تن خاکی خاک رلایا۔ کنت ناری پھیر پرناون آیا، گر پیر بنائی بنت۔ ساچے سنت لئے جگایا، لیکھا جانے آد آنت۔ جیو جنت سرب کرلایا، پرہہ مایا پائے بے آنت۔ شاہ سلطان دین دہایا، گڑھ توڑے نہ ہوئے ہنگت۔ بن ستگر پورے کوئی نہ دیا کھایا، تن نانک لائے نہ کوئی انگد۔ کلجگ ویلا اتھم آیا، ہر جو ویکھے ساچی سنگت۔ نرگن بن بھکھاری منگن آیا، آد جگاد بنیا رہے منگت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گرمکھاں کٹے بھکھ ننگت۔ گرمکھ ستگر میلیا، میل ملایا چرن دوار۔ ستگر ملیا سجن سپیلیا، ناتاٹھے سرب سنسار۔ در پایا اک آکیلیا، ناری کنت میل بہتار۔ گھر وسیا سجن سپیلیا، گرہ مندر ہویا اجیار۔ کلجگ اتھم سہائے ویلیا، گرمکھاں پائے سار۔ شنکر تیرا دھام اک نویلیا، کرے کھیل آپ کرتار۔ گرمکھ آپ اپنا رہیا، کر کرپا دین دیال۔ گوہند ست اک رلایا، جگت جگدیشا چھوٹا بالا لال۔ تنان لیکھ آپ سمجھایا، لیکھا توڑے جگت جنجال۔ ست رنگ نشانہ ہتھ اٹھایا، در بھکھاری کال مہاکال۔ پنچم تاج سوہے ہر گیدھاریا، بھگت وچھل بنے کرپال۔ گرمکھ ساچے پوڑے آپے چاڑھیا، آپے بنیا ہر رکھوال۔ پری شو آپے واڑیا، آپے دیوے سچا دھن مال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، کرے کھیل ہر نرال۔ کھیل نرالی جوت اکالی، کلجگ اتھم آپ کرائیا۔ پرگٹ ہویا دو جہاناں والی، نرنکار کرے پرتپالی، پرتپالک بے پرواہیا۔ دوسر گھر کرے پالی، پت نہ دسے کسے ڈالی، سنمل زکھ سرب لہرائیا۔ کلجگ کوڑا کرے دلالی، کسے نہ دسے حق حلالی، خالق خلق ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، چار گنٹ کرے رشنائیا۔ چار گنٹ اجالا، ہر گوپالا ایکا نور ڈگمگائیا۔ دین دیالا کھیل نرالا، دو جہاناں آپ کرائیا۔ گوہند تیری گھال گھالا، لیکھے لائے دین دیالا، ایکا ہتھ وڈی وڈیائیا۔

نَو کھنڈ ایکا رُوپ بنائے سچّی دھرمسالہ، ایکا اکھّر پڑھائے وچ پاٹھشالا، سوہنگ اکھّر کرے پڑھائیا۔ گل پائے ایکا مالا، سوہنگ توڑے جگت جنجالا، ترے رنگ وچا رہے نہ کوئی تالا، بجر کپائی آپ نڑائیا۔ ستجگ دسے راہ سُکھالا، برہم میلا سنگھ پالا، شو شنکر سنگھ جگدیش ہوئے رکھوالا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ اند انداسن کڈھے دوالا، کروڑ تینتیسا نہ سُرت سمبھالا، سرب دیوت نہ کوئی وڈیائیا۔ لیکھا چُکے آد شکت جوالا، سُبھ نُسبہ نہ ڈھالے کوئی ڈھالا، سینگھ آسوار اشٹبھج نہ رُوپ پرگٹائیا۔ اپنا لیکھا جانے بے پرواہ دین دیا، برہما وشن شو نہ کوئی رکھوالا، لوک مات نہ کوئی سہائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ نہ کوئی رکھوالا، دُرمت میل نہ کوئی ڈھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ایکا حُکم دئے جنائیا۔ بند انّ دانا وشنو تیرا کیتا ، جگت بھنڈار نہ کوئی ورتائیندا۔ پاربرہم برہمے مارگ ایکا دسنا، رُوپ انُوپ آپ دھرائیندا۔ لوک مات میری کوئی نہ کرے لکھنا، برہم بوٹے آپے لائیندا۔ کلجگ تیرا کڈھے ڈکھنا، ڈکھیاں ڈکھ آپ گوائیندا۔ گُرمکھ جُگ جُگ سُکھدے رہے سُکھنا، کون ویلا ستگر میل ملائیندا۔ بیس بیس گُرسکھ گُراک دُو جے گھر آپے ڈھکنا، ناری کنت کنت ناری اپنا رُوپ پرگٹائیندا۔ سنت جنان ایکا مارگ دسنا، جگت وکار دئے گوائیا۔ مُمکھاں چاروں کُنٹ نسنا، خالی ٹھوٹھا سرب وکھائیا۔ راج راجانا شاہ سُلطانا تخت تاج تجنا، سیس تاج نہ کوئی ہنڈھائیا۔ پاربرہم پت پریشور نہکلنک ایکا بُکنا، نرگن داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گُرمکھ ساچے آپ ملائیا۔ گُرمکھ میل ملتیا، میلا ہر دوار۔ ستگر پورا چڑھائے چنیا، نرگن جوت کرے آکار۔ جو گھڑیا سو بھتیا، تھر رہے نہ وچ سنسار۔ کلجگ جیو اتم جانا ڈتیا، جس بھلیا ہر کرتار۔ دھرگ جنم جنم ماں جس ہر بھگت مات نہ جنیا، مائس جنم ہویا خوار۔ بانجھ رہندی مات کتیا، سیج آئے نہ کنت بھتار۔ مائس مٹکھ جو ویلے اتم جائے ڈتیا، لکھ چوراسی ہوئے خوار۔ بن گُرسکھ ہر کا راگ نہ سُنے کوئی کتیا، ستگر پورا آپ سُنائے سچّی گفتار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، گُرسکھاں پیج رہیا سوار۔ گُرسکھاں پیج سواردا، کر کِریا گن نڈھان۔ پورب پورب جنم وچاردا، لیکھا لکھنہار بھگوان۔ کلجگ کنڈھا آیا پار دا، ناتا تٹا جیو جہان۔ کلجگ اپنا کھیل کھلاردا، سار پاشا دین ایمان۔ ورنی ورن ورن وکھان دا، بھرمی بھرم بھرم شیطان۔ بن گُرمکھ اک سرن نہ کوئی جان دا، دین مذہب ہوئے حیران۔ آتم آنتر کوئی نام نہ جانے برہم

گیان دا، جگت وِ دیا کرن وکھان۔ ساچا گھر نہ کوئی پچھان دا، جھوٹھے دھن جگت مکان۔ کیسے فکر نہیں پین کھان دا، جگت مایا ہوئے غلطان۔ کیسے بھہ نہیں شاہ سلطان دا، جھوٹھی رعیت ہوئی حکمران۔ کلجگ ویلا اتم سری بھگوان دا، پرگٹ ہوئے والی دو جہان۔ کلجگ ناتا تئے جھوٹھے نشان دا، سچ نشان ہوئے پردھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھان دیوے ایکا مان۔ گُرمکھ مان نہانیا، دیوے دیونہار۔ راتیں سُنیاں کھڑا رہے سرہانیا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ گھر گھر سُنائے گانیا، آپ اپنے کر پروان۔ بیڑا چلائے یں ونجھ مہانیا، سَتگر پُورا ہویا مہربان۔ کوئی رہنے نہیں تحصیل ٹھانیا، نہ کوئی کیسے پھڑے آن۔ ایکا ورتے حُکم بھگوانیا، دُھر دی بانی مارے بان۔ کلجگ جھوٹھا نہ دے جہانیا، اتم کرے ویران۔ پہلی چیتراک سمجھانیا، نو کھنڈ پریمی ایکا پرگٹ ہوئے حکمران۔ پنج مُکھ سیس تاج ٹکانیا، شبد کھنڈا تیز کِریان۔ والی ہند کرنا چرن دھیانیا، سرِشٹ سبائی دینا پھیر گیان۔ پنڈت نہرُو بہتر دیش لکھنا لکھ لکھ بھیجنا اک پروانیا، پُرکھ ابناشی آیا وچ جہان۔ جس ٹٹیا جگت نشانیا، لکھ چوڑاسی کرنی ویران۔ اک جھلاؤنا ست رنگ نشانیاں، زمیں اسمان کرن سلام۔ سورج چن سیس جھکانیا، برہما وشن شو کرے پرنام۔ لوک پرلوک راہ تکانیا، گن گندھرب گائن گان۔ گُر پیر ویکھ وکھانیا، سادھ سنت بھگت بھگونت گن نہدان۔ سب دا داتا اک سری بھگوانیا، کلجگ کھیل کرے مہان۔ جھوٹھا ناتا توڑے جیو جہانیا، سَتجگ ساچا کرے پردھان۔ دلی دوارے چرن ٹکانیا، ساچے تخت بھے راج راجان۔ نو کھنڈ پرتھمی سُنائے اک فرمانیا، ستاں دیپاں بئے آن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا حُکم آپے ورتے آن۔ اپنا حُکم آپ ورتاونا، لوک مات ہو اُجیار۔ چار ورتاں ایکا گاون، اک اکلا ایکنکار۔ گردوار مندر مسجد مٹھ شودوالا ایکا رنگ رنگاونا، ایکا ایشٹ سچھی سرکار۔ درِشٹ سرِشٹ آپ کھلاونا، میل ملاوا جوں وشِشٹ رام اوتار۔ ایکا گیان گیان درڑاونا، جوں گیتا ارجن کرے پیار۔ ایکا کلمہ آپ پڑھاونا، اناالحق بول جیکار۔ ایکا منتر نام درڑاونا، ست نام کرے پیار۔ ایکا واپگرُو فتح گجاونا، فتح ڈنکا وچ وجے سنسار۔ نہکلنک نو کھنڈ پرتھمی گھر گھر اپنا دیپ جگاونا، کلجگ مٹے رین اندھیار۔ اتم پرماتم ایکا رنگ رنگاونا، ایش جیو دئے آدھار۔ سو پُرکھ نرنجن وقت سہاونا، ہر پُرکھ نرنجن کرے وچار۔ ایکنکارا گیت گاون، آد نرنجن جائے بلہار۔ سری بھگوان سہاگ بندھاونا، ابناشی کرتا کنت بہتار۔ پاربرہم برہم میل ملاونا، میل ملائے ایکا وار۔ سچکھنڈ دوار لوک مات سہاونا،

ستجگ ساچی چلے دھار۔ ہنگ برہم ویکھ وکھاونا، سوئم رُپ آپ نرنکار۔ سوہنگ اکھڑ جاپ جپاونا، برہم پاربرہم دئے آدھار۔ ورن
گوت نہ کھئے وکھاونا، اٹھاراں برن نہ کھئے سہار۔ چار ورن پنڈھ مُکاونا، کھتری براہمن شوڈر ویش وندن ونڈ ونڈے نہ کھئے سنسار۔ منوں سمرتی
پنڈھ چُکاونا، اپنا لیکھا جانے آپ گردھار۔ سرشٹ سبائی ساچا بھوپ اک اکھاونا، گھر گھر بنے نہ کھئے سیکدار۔ ویہ سو ویہ بکرمی پندراں
کتک جگت ودھان آپ بناونا، لیکھا لیکھ آپ نرنکار۔ تعزیرات بند تیرا پنڈھ مُکاونا، گوہند بند شاہی بنے وچ سنسار۔ ساگر سیندھ مُکھ
شرماونا، اٹھاراں بہار بناسپت لیکھے نہ لیکھنہار۔ ست سمندر مس گرلاونا، آنت پائے نہ پاراوار۔ پُرکھ ابناشی اپنی رتی رت کڈھاونا، سوا رتی
کرے پنج پیار۔ پنجان ہتھ ڈور پھڑاونا، سرشٹ سبائی کرے پیار۔ جوٹھ جھوٹھ ستجگ وچ رہن نہ پاونا، نہ کوئی ویکھے دوچی نار۔ ناری
ایکا کنت ہنڈھاونا، مات لوک رہے نہ کھئے وبھچار۔ بن پتر خالی نہ کھئے جاونا، ویلے آنت نہ رووے دھاپیں مار۔ بن ستگر درس دیہ نہ کیسے
تجاونا، جس ملیا گر کرتار۔ ایک اکھڑ آپ سمجھاونا، والی ہند کرنا خبردار۔ اپنا پردہ اُپروں لاہونا، پرگٹ ہو وچ سنسار۔ ساقی بن ساچا
جام پیاونا، جو آئے چل دربار۔ پھڑ بابوں تخت بہاونا، سچکھنڈ دوارے ہر نرنکار۔ راہ وچ نہ کیسے اٹکاونا، تھر گھر وسائے دھام نیار۔ لاڑی
موت مُکھ شرمنا، مُکھ گھنگٹ پا رووے زارو زار۔ برہمے وشن شو تیرا راہ تکاونا، چارے کوٹاں رہے وچار۔ دھرت دھول تیرے چرن چُم
چُم خوشی مناونا، جس چرناں آیا چل دربار۔ تیرے چرناں دھوڑ تٹاں لوکاں پار کراونا، آپ رمائی ہر کرتار۔ وشنوں جٹا جوٹ آئے اپنا
سیس کھلاونا، گرسکھ تیری خاک لائے تن چہار۔ جگت جگدیشا بہ بہ اُچی گاونا، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان پرگٹ ہویا وچ
سنسار۔ راگ چھتیسارہن نہ پاونا، گر نانک بنیا اک لیکھار۔ ہر کا رُپ پرگٹ نظری آونا، ستگر پورا کیرپا کرے آپ نرنکار۔ تیرتھ تٹ نہ
کیسے نہاونا، اٹھسٹھ کرے آپ خوار۔ گرسکھ تیرے چرن چُمے آن۔ مندر مسجد مٹھ شوڈوالے سیس نہ کیسے جھکاونا، کایا مندر اندر اپنے
سچا گروڈوار۔ گھر رام راما سینتا سرتی آپ پرناونا، ساچا چلہ کھچے دھنش بان۔ کاپنا کرشنا بنسری اک وجاونا، رادھا سرتی کرے دھیان۔
ساچا سوامی سنگ نبھاونا، میل ملانے سیری بھگوان۔ نام ست ست نام ساچے گھر بہاونا، نانک نرگن میلا دو جہان۔ گر گوہند درس
گر مُکھ ورلے پاونا، کلجگ جیو نہ سکے کھئے پچھان۔ ہوئے ہنگتا دکھ سرب گرلاونا، اُجل مُکھ نہ کھئے جہان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گُرمکھ ساچے آپ تراونا۔ گُرمکھ تیرا پار کنارہ، تیری ترنی ترن کھئے نہ جانیا۔ تیرا میل اک نرنکارا، کیسے ہتھ نہ آئے راجے رانیا۔ تیرا گھلیا سچکھنڈ دوارا، ملیا ہر پورن بھگوانیا۔ لوک مات کرے پیارا، دیوے دان ساچا دانیا۔ چرن کول اک سپہارا، شبدا جنائے اکھنا اکھ دھر درگاہی دھر دی بانیا۔ پاربرسم ایکا پُرکھ سمرتھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ میلے چتر سُبجانیا۔ گُرمکھ میلا ساچے گھر، گھر سُنجننا آپ سُنہائیندا۔ جگت وکھائے نو در، گُرمکھان نو دوارے پنڈھ مَکائیندا۔ ست رنگ نشانہ ربیا چڑھ، ست ستوادی آپ چڑھائیندا۔ نرگن اندر سرگن وڑ، سرگن اندر نرگن وڑ، نرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ جگت حکومت نہ کوئی سکے پھڑ، ہتھ کیسے نہ آئیندا۔ سنگھ پورن بدھا اپنے لڑ، کایا تہ ہنڈھائیندا۔ جھوٹھیاں نال جوٹھ رہیا کر، سچ نہ کیسے وکھائیندا۔ راشٹریتی بھون جائے وڑ، مہاراج شیر سنگھ دس کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچھل اچھیدا بھيو ابھیدا اپنا بھيو اپنے وچ رکھائیندا۔ اپنا بھيو اپنے وچ ٹکایا، لیکھا لیکھ نہ سکے کوئی رائیا۔ بن گُرمکھ پورے پورن بوجھ نہ کیسے بوجھایا، بہرے بھلی سرب لوکایا۔ جس نوں کہے گوبند آیا، اگوں کردے جگت لڑایا۔ سرشٹ سبائی رہیا سمجھایا، بہرم بھلیکھا رہے نہ رائیا۔ جس اپنے سپس تاج ٹکایا، کرکے جائے سچی شہنشاہیا۔ اپنے ہتھ بند رکھایا، کوئی پکڑے سچا ماہیا۔ گُرسکھاں دا ڈر آپے لایا، تیر تلوار نہ ہتھ پھڑایا۔ والوں نیکی کھنڈیوں تکھی پھڑ کے آیا، لوہار ترکھان نہ کیسے گھڑایا۔ گوبند کیتا قول بھل نہ جایا، ابھل داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، نر ہر اپنی رچنا ویکھ وکھائیا۔ گُرسکھاں ہولا بہار کرائیندا، سر اپنے چکیا بہار۔ اپنی خاک خاک وچ رلائیندا، جوتی جوت کرے اُجیار۔ شیر سنگھ دس کیسے نہ آئیندا، اُچی کوک نہ سکے کوئی پکار۔ گوبند باز نہ ہتھ کوئی ٹکائیندا، نیلا گھوڑا نہ کوئی آسوار۔ شبدا اپنا ناؤں وکھائیندا، نہ جننے نہ مرے وچ سنسار۔ ساچا بھانا اپنیاں آپ جنائیندا، کلجگ تیری آنتر دھار۔ زین اندھیری آپ مٹائیندا، ساچا ست کرے اُجیار۔ کوڑ گُریارا کوڑے دھندے پائیندا، کوڑی رعیت کوڑی شخصیت کوڑا میٹے سرب سنسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گُرمکھان کرے سچ پیار۔ گُرمکھ تیرا مول چکاؤنا، کرتا قیمت آپے پائیا۔ رسنا جہوا ایکا گاؤنا، گنوتنا بے پرواہیا۔ دوسر اوٹ نہ کھئے رکھاؤنا، پُرکھ اکال سچی سرنایا۔ پنج تہ نہ گُرم کوئی بناؤنا، گُرم پنج تہ کرے گُرمائیا۔ جس دوارے شبدا وجاؤنا، تیس

دوارے سُر تال رکھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن کیوں منوں بھلاؤنا، جس بھلیاں ملے نہ کھئے تھائیا۔ بھگتی مارگ کلجگ اتم اوکھا کھئے کسے نہ پور کراؤنا، ساچی گھاٹی نہ کھئے چڑھائیا۔ کبیر روداس سب نے گاؤنا، کبیر روداس روپ نہ کھئے وٹائیا۔ جوگ ابھاس تپ ہٹھ ڈونگی بھور نہ کھئے پار لنگھاؤنا، سرشٹ سبائی رہی رڑھائیا۔ نیر موند نہ کسے ملاؤنا، کول نین نہ کھئے سرنائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ نہا نہا ڈرمت میل نہ کسے گواؤنا، کاگ بنس نہ روپ وٹائیا۔ دیپک دیوالی جوت جگت جگاؤنا، آتم جوتی جوت نہ کرے کھئے رُشنائیا۔ جس جن ستگر پورے درشن پاؤنا، آسا ترسنا رہے نہ رائیا۔ ویلا آنت کنت بھگوت مناؤنا، ساچے سنت خوشی منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، سمت سترہ اک ست دھار، کرے کھیل اپر اپار، گرمکھ ساچے ویکھ وکھائیا۔ گرمکھ ساچا پیکھیا، کر کرپا ہر مہربان۔ پچھلا کرم چُکیا لیکھیا، اگلا لیکھا کرے پروان۔ جو جن رہے بہرم بھلیکھیا، چاروں گٹ کسے ہتھ نہ آئے سچی دکان۔ ہر کا روپ مچھ داہڑی نہ دسے کیسیا، مؤنڈ مُنڈائے نہ وچ جہان۔ ستگر پورا دس دسمیسیا، دہ دشا ہوئے پردھان۔ ستجگ بنے اک نریشیا، نرور ہوئے نگہبان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔

★ ۱۹ کتک ۲۰۱۷ بکرمی اجیت سنگھ دے گھر بٹالے ★

ہر سلطان سیری بھگوت، آد جگاد سہائیندا۔ ایکنکارا مہا آگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنائیندا۔ کھیلے کھیل جگا جگنت، جگ کرتا ویس وٹائیندا۔ آپ بنائے اپنی بنت، گھڑن بھنہار پُرکھ سمرتھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سو بھاؤنت، نرگن نرور آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا، پُرکھ ابناشا آپ کرائیندا۔ سچ سلطان شاہ پاتشاہ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ اک اگلا سچ ملاح، نرگن بیڑا بٹھ آپ چلائییا۔ دو جہاناں مارگ ایکا لا، پُرکھ اکال ویکھ وکھائیا۔ سچکھنڈ نواسی دھر دربارے کرے سچ صلاح، چھپر چھن نہ کوئی چھہائییا۔ اپنی پکڑے آپے بانہ، آپے ویکھے تھاوڑ تھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا ایکنکار، کرے کھیل آگم اپار، الکھ آگوچر بے پرواہییا۔ سچ سلطان آد نرنجن، مہا آکتھ کتھی نہ جائیا۔ تھر گھر واسی

درد دُکھ بھہ بہنجن، نرہہ اپنا ناؤں دھرائیا۔ نرہہ بنے ساچا سجن، ست پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ اک دوارا ایکا مجن، ایکا گھر آپ سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا، اپنی کل آپ ورتائیا۔ سچ سلطان عقل کل دھار، اجوئی ریت ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت جوت اُجیار، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ سچکھنڈ سہائے بنک اپار، چار دیوار نہ کوئی جنائیندا۔ تخت نواسی ساچا شاہکار، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نہ کوئی دیسے چوبدار، سیس جگدیش نہ کوئی جھکائیندا۔ اک اِکلا کھیل اپار، اِناشی کرتا آپ کرائیندا۔ سچ محلے سوہاؤنت ---، آپ سہائے سچا دربارا آپ کھلائیندا۔ آپے رعیت بن سچی سرکار، آسن سنگھاسن آپ سہائیندا۔ آپے حُکمی حُکم ورتے ورتار، حُکم حاکم آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارا ایکا کھول، اپنا اکھڑ آپے بول، نش اکھڑ ویکھ وکھائیندا۔ سچ سلطان گہر گمبھیرا، بھيو ابھید نہ کوئی پائیندا۔ آد جُگادی شاہ حقیرا، نرگن نردھن اپنا کھیل کھلائیندا۔ آپے بھوئے پیرن پیرا، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپے بنے در حقیرا، آپے اپنی الکھ جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اک اِکلا سچ محلہ، تھر دربارا آپ سہائیندا۔ سچ سلطان پاربرہم، ایکا رنگ سہایا۔ نہ مرے نہ پائے جم، نرگن نور ڈگمگائیندا۔ اپنا بیڑا آپے بٹھ، کھیوٹ کھیٹا آپ ملایا۔ آپے جنی آپے جن، جن جنیدی آپے مایا۔ آپے راگ دھن آپے سُننہارا رہیا سُن، تار ستار نہ کوئی ہلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا آپ سہایا۔ سچ سلطان در سہائیندا، سچکھنڈ دوارا اک بنا۔ سو پُرکھ نرنجن آسن لائیندا، نرگن رُپ اگم اپار۔ ہر پُرکھ نرنجن ویس وٹائیندا، رُپ ریکھ وسیا باہر۔ ایکنکارا اپنی دھار بندھائیندا، دھرنی دھرت دھول نہ کوئی اُجیار۔ اِناشی کرتا سوہا پائیندا، اک اِکلا نرگن نراکار۔ سری بھگوان اپنی رچنا آپ رچائیندا، آپے بھوئے گھڑن بھنہار۔ پاربرہم برہم اپنا ناؤں دھرائیندا، اپنی اچھیا اپنی بھچھیا آپے بھرے بھنڈار۔ ایکا رُپ انوپ آپ پرگٹائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر سوہا پائیندا۔ سچ سلطان دین دایلا، دیناں ناتھ وڈی وڈیائیا۔ کرے کھیل پُرکھ اکالا، عقل کل دھاری بھيو نہ رائیا۔ سچکھنڈ وسے سچی دھرمسالہ، دس کیسے نہ آئیا۔ چلے چلائے اولڑی چالا، مارگ پنٹھ اپنا ویکھ وکھائیا۔ آد جُگادی دین دایلا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ سچ سلطان ہر ہر میتا، ایکا ایکنکارا یا۔ آد جُگادی ٹھانڈا سیتا،

جُگا جُگنتر کھیل اپاريا۔ نرگن رپے اک ایتنا، ترے گن بندھن کوئی نہ پا رہيا۔ اپنا نام ندھان آپے پیتا، امرت آپے رس بنا رہيا۔ آپے ہست آپے کیتا، اپنی کھیل آپ کھلا رہيا۔ آپے جانے اپنا بھانا میٹھا، سد بھانے وچ سما رہيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ویکھنہارا ساچے گھر، تھر گھر ساچا آپ سہا رہيا۔ سنگھاسن تھر گھر سہائیندا، گھر گھر وچ کر تیار۔ سچ آسن سوہا پائیندا، ست پُرکھ نرنجن اگم اپار۔ سو پُرکھ نرنجن روپ پرگٹائیندا، ہر پُرکھ نرنجن دے ادھار۔ ایکنکارا کل دھرائیندا، آد نرنجن ہو اُجیار۔ ابناشی کرتا ویکھ وکھائیندا، سری بھگوان پاوے سار۔ پاربرہم ہر اپنی الکھ جگائیندا، الکھ الکھنا پروردگار۔ تھر گھر ساچا اک سہائیندا، لیکھا جانے اندر باہر۔ سچکھنڈ دوارا ایکا رنگ رنگائیندا، رنگ رنگیلا میت مُرار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، در ٹھانڈا اک دربار۔ ہر سلطانا ٹھانڈا دربارا، تخت نواسی تخت سہائیندا۔ ساچا مندر کر اُجیارا، دیپک جوتی جوت جگائیندا۔ آد آد ویکھنہارا، انہو اپنا پرکاش آپ دھرائیندا۔ رو سس نہ کوئی ستارا، منڈل منڈپ نہ کوئی سہائیندا۔ شبد ناد نہ کوئی دھنکارا، تال تلوڑا نہ کوئی وجائیندا۔ اک اُکلا کھیل اپارا، نرگن اپنا آپ کرائیندا۔ شابو بھوپ بن سکدارا، تخت نواسی اپنی کل آپ ورتائیندا۔ پنچم مُکھ سپس دستارا، ایکنکارا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا پردہ آپے لائیندا۔ ہر جو کھیل اگم اپارا، اپنا بھو آپ کھلائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو اُجیارا، نور نرانہ ڈگمگائیا۔ سچکھنڈ وسائے اک دربارا، درگاہ ساچی وجے ودھائیا۔ روپ انوپ سچی سرکارا، بے عیب پروردگار اپنا ناؤں رکھائیا۔ جلوہ جلال ہو اُجیارا، نور ظہور اک چمکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، گھر مندر وڈ وڈیائیا۔ گھر مندر ہر وڈیائیندا، اک اُکلا ایکنکار۔ ستح پرکاس آپ کرائیندا، انہو کھیل کرے اپار۔ ست ستوادی ساچی دھار چلائیندا، چلاونہار اک کرتار۔ کاغد قلم نہ لیکھ لکھائیندا، نہ کوئی لیکھا لکھنہار۔ اپنی بنت آپ بنائیندا، سو پُرکھ نرنجن ہو تیار۔ ناری کنت اپنا روپ پرگٹائیندا، آپے پیا پریم بنے سچ بہتار۔ نرگن آپے ساچی سیج ہنڈھائیندا، نرگن میلا ٹھانڈے دربار۔ ساچا پلنگ آپ سہائیندا، پاوا چوٹ نہ دسے کوئی گھاڑن گھڑے نہ کئے ترکھان۔ شبد اگمی ڈیرہ لائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا آپ اپائیندا۔ در گھر ساچا ہر اپائیندا، سچکھنڈ دوارا کھول۔ پُرکھ ابناشی آسن لائیندا، نرگن نرگن اندر جائے موٹ۔

کول ناہ نہ کھئے بنائیندا، نہ کھئے امرت بھریا کول۔ جوتی جوت جوت جگائیندا، ناد اناد ناد بول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے اندر آپے وڑ، آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے ناری کنت بہتارا، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ آپے نرگن نرگن کرے پیارا، نرور ساچی سیج ہنڈھائیندا۔ آپے گائے اپنا منگلچارا، گیت گوبند آپ لائیندا۔ آپے اندر آپے باہرا، گیت ظاہرا آپے کھیل کھلائیندا۔ آپ سہائے سچ دوارا، سچکھنڈ دوارا سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ناری کنت ایکا بنک وڈیائیندا۔ بنک وڈیائی دیونہار، در دروازہ آپ سہائیندا۔ نرگن جنے سٹ ڈلار، نرگن پتا پوت ویس وٹائیندا۔ نرگن ماتا اک ادھار، نرگن دائی دایا ناؤں رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بنس آپ اُچائیندا۔ سچ سلطانا ہر نرکارا، ایکا رنگ سمایا۔ آپ اپنا کر پسارا، آپے ویکھ وکھایا۔ آپے جنی جنے سٹ ڈلارا، شبدی ناؤں دھرایا۔ آپے جودھا سورپیر بلی بلکارا، بل اپنا آپ وکھایا۔ آپے شاہ بھوپ بن سیکدارا، ساچے تخت سوہا پایا۔ آپے حُکمی حُکم ورتے ورتارا، دھر سندیشہ آپ الایا۔ آپے شبد سٹ کریا خبردارا، آس نندرا نہ کھئے وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا اپنا بیہو جنایا۔ ہر پُرکھ نرنجن بیہو جنائیندا، الکھ اگوچر اکم اپار۔ سو پُرکھ نرنجن حُکم سنائیندا، ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار۔ ایکنکارا ویکھ وکھائیندا، ویکھنہار آپ کرتار۔ آد نرنجن ڈگمگائیندا، نور نورانہ ہو اُجیار۔ سری بھگوان سیس جھکائیندا، اباشی کرتا فرمانبردار۔ پاربرہم آگے اپنی جھولی ڈائیندا، بھنہار آپ ہر بھنڈار۔ دیونہار آپ اکھوائیندا، آد جگادی ساچی کار۔ شبد ڈلارا اک اٹھائیندا، حُکمی حُکم ورتے ورتار۔ اپنا بنس آپ اُچائیندا، مات پت بن ڈلار۔ اپنی گود آپ سہائیندا، آپے ویکھ ویکھنہار۔ قلعے کوٹ نہ کھئے بنائیندا، دائی دایا ایکنکار۔ کاغد قلم نہ لیکھ لکھائیندا، گھاڑن گھڑے نہ کھئے سنیار۔ ساچے مندر سوہا پائیندا، سچکھنڈ دوارا کھول کواڑ۔ اک اکلا ڈیرہ لائیندا، مرے نہ جھے پروردگار۔ بے آنت بے آنت آپ اکھوائیندا، اپنے اندر اپنی پائے آپے سار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جو اپنا کھیل کھلائیندا۔ ہر جو کھیل کھلایا، آد پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ اپنا حُکم آپ سنایا، حُکمی حُکم اک الایا۔ شبد ڈلارا آپ اٹھایا، اپنا بل آپ دھرائیا۔ ایکا بنک آپ سہایا، بنک دواری سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وڈ داتا ور داتا دانی بھل نہ جائیا۔ ور دیونہار داتار، داتا دانی

آپ اکھوائیندا۔ اپنی وست آپ وچار، آپ جھولی پائیندا۔ آپ ویکھے ویکھنہار، نرگن دس کسے نہ آئیندا۔ اپنے مندر اپنا آپا کر تیار، اپنا گھاڑن آپ گھڑائیندا۔ آپ بنیا میت مُرار، آپ ستھر یار وچھائیندا۔ آپے پُرکھ پُرکھوتم ہو تیار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے شبد آپ سُنائیندا۔ شبد جنائے ہر نرنکارا، ایکا راگ الایا۔ وشن برہما شو کر تیارا، تیری سیوا ست درڑایا۔ نرگن ویس نراکارا، نرُویر کھیل کھلایا۔ اپنی بٹھے آپے دھارا، دھار دھار وچ بکایا۔ جوتی جوت جوت اُجیارا، نورو نورو نورا سمایا۔ شبد ناد ناد دُھنکارا، نادى ناد ناد وجایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، شبد شبدى آپ اُٹھایا۔ شبد دُلارا اُٹھیا، کرپا کرى آپ بھگوان۔ پُرکھ ابناشى ایکا تُٹھیا، دیونہارا ساچا دان۔ اپنے اندر بہ بہ آپے لُکيا، آپے ہوئے ہر پردھان۔ آپے اُچی کوک کوک بکيا، آپے وسيا سچ مکان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے دُھر فرمان۔ شبد سُنیا دُھر فرمانا، پرہہ آگے سپس جھکائیندا۔ نون شاہ پاتشاہ ساچا رانا، ہون سیوک سیوک کمائیندا۔ نرگن تیرا رُوپ نرگن پھریا میں تیرا بانا، دس کسے نہ آئیندا۔ نرگن پینا نرگن کھانا، آسا ترسنا نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ساچا شبد آپ اُپائیندا۔ شبد سُنائے ہر نرنکار، دوئے جوڑ کرے نمسکاریا۔ تیرا حُکم سچى سرکار، ورتے ورتاوے سچ درباریا۔ کرے سیوا شبد دُلارا، پوت سپوتا سپس جھکا رہیا۔ ایکا منگ منگے ایکا وار، بھل نہ جائے آگم اپاریا۔ وشنون اُچے تیری دھار، وشو تیرا رُوپ درسا رہیا۔ تیرا رُوپ اپر اپار، ست سرُوپ اک سما رہیا۔ چارے کوٹ ہوئے اُجیار، دہ دشا ونڈ ونڈا رہیا۔ تیرا پیار میری دھار، امرت ناؤں رکھا رہیا۔ امرت رکھے تیرے کواڑ، تیری کھیل کھلا رہیا۔ تیرے اندرون آئے باہر، نرگن سرگن رُوپ پرگٹا لیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ست دُلارا سپس جھکا رہیا۔ شبد دُلارا سپس جھکائیندا، کر کرپا سرى بھگوان۔ وشن وشو رُوپ ویکھ وکھائیندا، آتم اتر ایکا امرت پین کھان۔ امرت امر امر کرائیندا، کرے کھیل گن ندھان۔ نرگن اندر نرگن بیچ بجائیندا، کول کولا ہوئے پردھان۔ نابھى کول آپ سہائیندا، لیکھا لکھے نہ کھئے جہان۔ پت پھل پنکھڑیاں آپ کھلا ئیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، درگھر ساچا اک سہائیندا۔ ایکا پھل کولا دھار، کول کول مُکھ صلاحیا۔ تیرا رُوپ آگم اپار، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ وشنون اندر وشو باہر، برہم رُوپ انوپ پرگٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،

آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، واستک تیری وڈ وڈیائیا۔ واستک رُوپ عقل کل دھار، برہم اپنا ویس وٹایا۔ وشن تیرا اک پیار، بھل کدے نہ جایا۔ دوہاں وچولا شبد ڈلار، شبد شبدی گنڈھ پوایا۔ کرے کھیل ساچے دربار، در درویش نہ کھئے بہایا۔ نر نریش سچی سرکار، سیس تاج اک ٹکایا۔ آد جگاد رہے ہمیش مرے نہ جھے ایکنکار، جنم مرن وچ کدے نہ آیا۔ اپنی کرے آپے کار، کرتا پُرکھ اپنی کھیل کھلایا۔ جوئی ریت سانجھا یار، تتوت نہ کھئے بنایا۔ وسنہارا دھواں دھار، سُنّ اگم ڈیرہ لایا۔ رکت بوند نہ کھئے پیار، جوڑی جوڑ نہ کھئے وکھایا۔ اپنی اچھیا کر کرتار، شنکر اپنا رُوپ دھرایا۔ ایکا گن دیوے دیونہار، رُوپ انوپ دئے درسایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد وچولا وچ دھر، اپنا کھیل کرے بے پرواہیا۔ کرے کھیل کرنہارا، کرتا پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ وشن برہما شو کر تیار، ترے ترے میلا سہج سُبھائیا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، دُھر دی دھار اک وکھائیا۔ اک اکلّا ایکنکارا، ایکا رنگ رہیا سہائیا۔ ساکھیات سجن میت پرگٹ ہوئے اگم اپارا، زربھو زربھے زرویر اپنی کل دھرائیا۔ وشن کرے نیوں نیوں نمسکارا، چرن کول سچی سرنائیا۔ برہما بنے در بھکھارا، اپنی جھولی آگے ڈابیا۔ شنکر نیتر نیر ویلے زارو زارا، بھولا بھاؤ اک وکھائیا۔ تتاں وچولا شبد ڈلارا، در گھر ساچے میلا لئے ملائیا۔ منگے منگ بن بھکھارا، اپنی الکھ الکھ زرنجن آگے آپ جگائیا۔ ایکا بھرنا سچ بھنڈارا، توٹ رہے نہ رائیا۔ تیرا بنس سرینس بنایا اپر اپارا، ترے ترے میلا ایکا تھائیا۔ ترے گن اتیت تیرا ناؤں نراکارا، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ تیرا وسدا رہے دوارا، اُجڑ کدے نہ جائیا۔ ٹوں شاہ پاتشاہ سلطان، تیرے در تیرے گھر چرن کول سچی نمسکارا، نیوں نیوں جگدیش سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، برہما وشن شو نیوں نیوں بیٹھے سیس جھکائیا۔ پاربرہم سرب گنوتتا، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ پورن جوت سری بھگوتتا، پرم پُرکھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اپنی کھیل کرے بے اتتا، بھو کھئے نہ پائیندا۔ وشن برہما شو تیری بنائی بنتا، اپنا انگ سورا سرینگ آپ کٹائیندا۔ اپنی چولی آپے رنگدا، رنگ مجیٹھی اک چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ وشن سُننا کر دھیان، ہر ساچا سچ درڑائیندا۔ برہما دیوے اک گیان، پاربرہم اپنی ودیا آپ پڑھائیندا۔ شنکر بخشے اک گیان، لو آنتر اک سمجھائیندا۔ بن وچولا سری بھگوان، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، دو جہاناں کھیل کھلائیندا۔ شبدی شبد بن بلوان، بل اپنا آپ

وکھائیندا۔ تخت نواسی راج راجان، شاہ سلطان ڈیرہ لائیندا۔ ایک حکم دھر فرمان، دھر دی بانی آپ سنائیندا۔ بھل نہ جائے گن ندھان،
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپے کر، آپے ویکھ وکھائیندا۔ وشن تیرا سچ وبارا، ست پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔
 برہما تیرا برہم پسارا، پاربرہم پرہہ سیو لگائیندا۔ شنکر تیرا کھیل نیارا، سنسا سرب چکائیندا۔ شبدی شبد رنگ روے آپ نرنکارا، دس
 کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک حکم سنائیندا۔ ایک حکم ہر جنائیندا، پاربرہم بے پرواہ۔
 وشن تیری سیو لگائیندا، سچ بھنڈار ہتھ پھڑا۔ برہما تیرا ناؤں دھرائیندا، پاربرہم اپنی انس اچا۔ شنکر تیرا کھیل کھلائییندا، آپ اپنا بھیو
 چکا۔ اپنی رچنا آپ رچائیندا، آپے بن سچ ملاح۔ آپے گھر گھر رزق پچائیندا، آپے لکھ چوراسی گھاڑن لے گھڑا۔ آپے ترے گن روپ
 پرگٹائیندا، رجو طمو ستو ویکھ وکھا۔ آپے اپنا بھیو جنائیندا، پنج تت ایک رنگ رنگا۔ اپ تیج وائے پرتھمی آکاش اپنی دھار وکھائیندا، آپ
 اپنے وچوں لے پرگٹا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی اچھیا آپے پور کرائیندا۔ وشن برہما شو ور
 گھر پایا، پرہہ پورن بوجھ بھجھائیا۔ بھنڈاری سنساری کھیل رچایا، لائے دیان اک لگائیا۔ ایک حکم آپ سنایا، حکمی حکم آپ پھرائیا۔ اپنا تانا
 آپ تنایا، ترے گن ایک تند بندھائیا۔ پنچم ناتا جوڑ جڑایا، پنچم ویکھے تھائوں تھائیا۔ قادر اپنا کھیل کھلایا، قدرت اپنی رچن رچائیا۔ اپنا نور
 نور پرگٹایا، رو سس کرے رشنائیا۔ منڈل منڈپ آپ سہایا، آپے دھرت دھول جل بنب لے ٹکائیا۔ اپنا راگ آپ سنایا، چارے مکھ کرے
 پڑھائیا۔ چارے ویدان آپے گایا، ایک بوجھ بھجھائیا۔ چارے بانی آپ سنایا، پرا پسنٹی مدھم بیکھری ایک دے سمجھائیا۔ چارے کھانی اپنے
 رنگ رنگایا، اندج جیرج اتبھج سیبج ست ست دے وڈیائیا۔ اپنا بندھن آپے پایا، جگ چوگری کھیل کھلایا۔ آپے وندن رہیا وندایا، اپنا
 حصہ آپ رکھائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ اپنی جھولی پایا، گیڑا گیڑ آپ بھوائیا۔ شبد دلارا ست اک سمجھایا، پُرکھ ابناشی حکم سنائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا جانے سچا شہنشاہیا۔ شبد دلارا بولیا، کر کرپا گن ندھان۔ ایک تول ساچا تولیا،
 تولنہارا دو جہان۔ آد جگاد کدے نہ ڈولیا، ڈلاونہار زمیں اسمان۔ ساچی وست رکھ کولیا، ایک نام دیویں دان۔ گھٹ گھٹ اندر آپے مؤلیا، آتم
 برہم کر پچھان۔ آپے بھریا امرت کولیا، آپے اتر بھوے پردھان۔ آپ سنائے ساچا ڈھولیا، انحد شبد گائیں گان۔ آپے وسے پردے اوہلیا، کرے

کھیل پنج تت کایا جگت مکان۔ آپے چاروں کُنٹ پائیں رُولیا، آپے لیکھا جانے پنج شیطان۔ آپ بہار اُٹھائے دھرت دھولیا، آپے گائیں اپنا گان۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، سو ویلا کون وقت برہما وشن شو لیکھا مکے آن۔ ساچا ویلا ہر سمجھاؤنا،
 ہر شبد کرے عرضوئیا۔ کون ویلا وقت سہاؤنا، نرگن نرگن لئے ملائیا۔ کون جگ بہاگ لگاؤنا، لوک مات وجے ودھائیا۔ کون گکھ آپ
 سہاؤنا، کون مات ملے وڈیائیا۔ کون سُکھ برہمے وشن شو اُچھاؤنا، جگت ناتا توڑ ٹڑائیا۔ کون روپ مُکھ وکھاؤنا، انہو پرکاش کرائیا۔ کون
 گودی چُک اپنے دھام بہاؤنا، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرا تیرے وچ جائے
 سہائیا۔ پُرکھ ابناشی اک سمجھائیندا، شبدی شبد گیان۔ برہما وشن شو سیوا لائیندا، ترے ترے کر پردھان۔ اک اکیلا ویکھ وکھائیندا،
 ویکھنہارا شاہ سلطان۔ نو سو چرانوے جگ گیترا اک بنائیندا، جگ چوکرئی مٹے نشان۔ لوک مات لکھ چوڑاسی کھیل کھلائیندا، پنج تت کر
 پردھان۔ اپنا نام آپ پرگٹائیندا، سچ سندیشہ دیوے گن ندھان۔ مائس مانکھ آپ وڈیائیندا، آپ اپنی کرے پچھان۔ ناد دھن اک سُنائیندا،
 شبد اگئی ہر فرمان۔ لکھ چوڑاسی پھول پھلائیندا، ساچے سنت کرے پردھان۔ بھگت اپنی بھگتی لائیندا، ایکا دیوے برہم گیان۔ ساچی
 شکتی وچ رکھائیندا، آد شکت بخشے مان۔ گر پیر اوتار اپنی جوت جگائیندا، لوک مات وپس کرے آپ مہربان۔ اتم چوکرئی رنگ
 رنگائیندا، نو نو چار چُکے کان۔ ست ست اپنا رنگ رنگائیندا، ست ستوادی ہو مہربان۔ ست پُرکھ نرنجن شاہ پاتشاہ اپنی کل دھرائیندا،
 روپ انوپ چارے کوٹ اک نشان۔ ستجگ تریتا دوپر پار کرائیندا، کلجگ اتم ویکھے آن۔ چارے ویدان پھول پھلائیندا، لیکھا جانے اٹھاراں
 پُران۔ شاستر سمرت آپ پڑھائیندا، آپے دیوے گیتا گیان۔ انجیل قرآناں آپ سُنائیندا، تیس بتیسا ہو پردھان۔ کہانی بانی آپ اُپائیندا، پُرکھ
 ابناشی وڈ مہربان۔ نت نوت اپنا روپ پرگٹائیندا، جگ جگ چلے اولڑی چال۔ کلجگ اتم کھیل کھلائیندا، خالق خلق ویکھے آن۔ جگ
 چوٹھے بہار اُٹھائیندا، نو نو چار کرے پچھان۔ گرُمکھ ساچے میل ملائیندا، میلنہار سِری بھگوان۔ پورب لہنا جھولی پائیندا، ویکھنہارا چوڈاں
 لوک دکان۔ چوڈاں طبقات ڈیرہ ڈھائیندا، شبد اگئی مارے بان۔ شبد ست اک سمجھائیندا، پاربرہم گن ندھان۔ وشن برہما شو میل
 ملائیندا، ترے گن پینڈا مکے آن۔ جو گھڑیا سو بھن وکھائیندا، تھر رہے نہ کھئے نشان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا

ساچا ور، تئان دیوے ایکا مان۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ برہما ہر اپنے پاؤنا، لیکھا ہور نہ کھئے وکھائیندا۔ پاربرہم برہم میل ملاؤنا، جگت وچھوڑا پندھ مکائیندا۔ شنکر سنسا دُور کراؤنا، ساکھیات اپنی گود سہائیندا۔ اپنے پیٹے آپے پاؤنا، پون پانی سیو نہ کھئے کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ساچے شبد دیوے ور، ایکا سکھیا آپ پڑھائیندا۔ ساچی سکھیا ہر سمجھائے، ساکھیات رُپ پرگٹائیا۔ کلجگ اتم کھیل کھلئے، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ نرگن نرور جوتی جوت دگمگائے، اندھ اندھیار رہن نہ پائیا۔ شبد سوٹی ہتھ اٹھائے، ساچا کھنڈا نام چمکائیا۔ اچی چوٹی ڈیرہ لائے، سچ سنگھاسن سوہا پائیا۔ کوٹن کوٹی ہتھ نہ آئے، لبھ لبھ تھکی سرب لوکائیا۔ واسنا کھوٹی دئے مٹائے، اپنی درشتی سرشت سبائی ایکا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد دیوے ساچا ور، واہ واہ وجدی رہے ودھائیا۔ واہوا چوتھا جگ آؤنا، نو سو چرانوے چوگری پندھ مکائیندا۔ باؤن رُپ نہ کیسے وٹاؤنا، سینتا رام نہ کھئے پرنائیندا۔ راون گڑھ نہ کھئے تڑاؤنا، چلہ دھنٹس نہ کھئے چڑھائیندا۔ سخیان منگل کھئے نہ گاؤنا، ساچی راس نہ کھئے رچائیندا۔ رتھ رتھوہی کھئے دس نہ آؤنا، گیتا گیان نہ کھئے درڑائیندا۔ پنج تت نہ کھئے رکھاؤنا، پنجم میل نہ کھئے ملائیندا۔ کالا سوسا نہ تن چھپاؤنا، عیسیٰ موسیٰ نہ میل ملائیندا۔ کلمہ امام نہ کھئے پڑھاؤنا، نبی رسول نہ کھئے اکھوائیندا۔ کائنات نہ پھیرا پاؤنا، نور ظہور نہ کوئی وکھائیندا۔ انا الحق نعرہ کیسے نہ لاؤنا، اچی کوک نہ کھئے سنائیندا۔ جگت مصلا نہ کھئے وچھاؤنا، سجدہ سپس نہ کھئے جھکائیندا۔ اپ تیج وائے پرتمھی آکاش کھیل نہ کیسے کھلاؤنا، نانک نام نہ کھئے رکھائیندا۔ کھڑگ کھنڈا نہ کھئے چمکاؤنا، تیر کمان نہ ہتھ اٹھائیندا۔ امرت جام نہ کیسے پیاؤنا، امرت میگھ نہ کھئے برسائیندا۔ پُرکھ ابناشی رُپ پرگٹاؤنا، ساچے ست شبد سمجھائیندا۔ برہمے وشن شو تیرا پندھ مکاؤنا، لیکھیا لیکھ نہ کھئے پڑھائیندا۔ اپنارُپ آپ پرگٹاؤنا، پاربرہم اپنی جوت آپ جگائیندا۔ ورن گوت وچ کیسے نہ آؤنا، کھتری براہمن شوڈر ویش ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا۔ مندر مسجد مٹھ شوڈوالے کیسے نہ بہاؤنا، گرسکھاں اندر ڈیرہ لائیندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ گنگا گوداوری جمنا سُستی باہوں پھڑ نہ کیسے گلے لگاؤنا، اپنی دھوڑ گرسکھاں مستک ٹکا لائیندا۔ اچے ٹلے چڑھ چڑھ ہتھ کیسے نہ پاؤنا، جوگی جتی ستی جٹا جوٹ دھار سرب کر لائیندا۔ سنیاس ویراگ نہ کھئے وکھاؤنا، برہمچاری گریستی اپنے چرناں نال ملائیندا۔ جس جن اپر اپنی دیا کماؤنا، کوٹن کوٹ کوٹ جنم دے پاپ گوائیندا۔ نہکلنک اپنا ناؤں رکھاؤنا، شبد ڈنکا ہتھ رکھائیندا۔ شاہ

سُلطاناں راج راجاناں راؤ رنگاں اُوچاں نیچاں ایکا رنگ رنگاؤنا، ورن گوت نہ کھئے بنائیندا۔ ایکا برہم سرب سمجھاؤنا، پاربرہم پرہہ پردہ لاپندا۔ گھٹ گھٹ اندر دیپ جوت جگاؤنا، جوت نرنجن سیوا لائیندا۔ دئی دویتی پردہ لاپنا، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔ ہوئے ہنگتا گڑھ ٹراؤنا، من راون آپ کھپائیندا۔ سینتا سرت سوانی آپ پرناؤنا، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ کلجگ جیو کاگ پھڑ پھڑ ہنس بناؤنا، جس جن اپنے نام چوگ چُکائیندا۔ لوک پرلوک آپ سہاؤنا، آنت بھگونت میل ملائیندا۔ رائے دھرم در دُرکاؤنا، چتر گپت نیڑ نہ آئیندا۔ کلجگ کوڑا پندھ مُکاؤنا، جوٹھ جھوٹھ ڈیرہ ڈھائیندا۔ وشو روپ سرب درساؤنا، وشن اپنا ناؤں رکھائیندا۔ پاربرہم برہم پرگٹاؤنا، برہم ودیا اک پڑھائیندا۔ شنکر ہتھ ترسول سٹاؤنا، باسک تشکا مکھ شرمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد دیوے ور، پُرکھ ابناشی کرپا کر، کر کرپا کھیل کھلائیندا۔ شبد دلارے سچ وچارنا، بن رسنا جہوا ہر گن گائیا۔ کاغد قلم نہ کیسے وچارنا، جگت ودیا بھیو نہ رائیا۔ گر پیر اوتار در دوار بن سوالنا، منگن بھچھیا بھکھک بھچھیا جھولی پائیا۔ آپ اپنی پوری کرے کامنا، کرتا پُرکھ سچا شہنشاہیا۔ نو سو چرانوے چوکری جگ گر پیر اوتار بن دا رہیا ضامنا، رام کرشن رادھا کرشن اللہ ہو اکبر ستنام واپگرُو جگ جگ کرے پڑھائیا۔ اتم آنت سیری بھگونت نو کھنڈ پرتھی ست دیپ چوڈاں لوک ترے بھون برہما وشن شو کروڑ تیتیسانگ گندھرب سُر نر من جن کتر پچھ آپے میٹے اندھیری شامنا، اک نرگن جوت کرے رشنائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں وسے باہر اک رکھائے سچ گرامنا، سچکھنڈ دوارا ہر نرنکارا نگر کھپڑا آپ وسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکنک نرائن نر، ہر جو ہر ہر بیٹھا ویس وٹائیا۔ ویس اولّا ایکنکارا، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ لوک مات مات لے اوتارا، مات پت پتا پوت ویکھ وکھائیندا۔ چاروں کُنٹ ہو اُجیار، اُتر پورب پچھم دکھن پھیرا پائیندا۔ سرشٹ سبائی ویکھے اک اکھاڑا، پنچم دھاڑ آپ اٹھائیندا۔ لیکھا جانے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی غارا، سمنڈ ساگر پھول پُھلائیندا۔ جودھا سورپیر بلی بلکارا، حُکمی حُکم ورتے ورتارا، ہر نرنکارا شستر ہتھ نہ کوئی اٹھائیندا۔ چاروں کُنٹ کرے خوارا، دھرنی دھرت دھول کرے پکارا، زمیں اسمانا دھواں دھارا، سچ سچ نہ کوئی درڑائیا۔ لکھ چوراسی نار وبھچارا، ملے میل نہ ہر کرتارا، پنچ وکار ہویا شنکارا، من مت بیٹھی ویس وٹائیا۔ اتم برہم نہ کیسے وچارا، چار ورن اٹھاراں برن روون زارو زارا، پاربرہم نہ کوئی ملائیا۔ کلجگ چاروں

کُنٹ ہونے دھواں دھارا، اُچی کوک لاوے نعرہ، سرِشٹ سبائی رہیا بھلائیآ۔ ساچا مندر گرو در دوارا، گرمکھ وِرا پاوے سارا، کایا مندر کھوج کھوجائیآ۔ اٹھے پھر رہے دھنکارا، ساچی سخیاں منگلچارا، امرت آتم ٹھنڈا ٹھارا، سر سرور اک سہائیآ۔ آتم سیجا کنت بہتارا، رنگ رلیاں مانے اگم اپارا، بہسمڑ ہونے مرے نہ جائیآ۔ جس ملیا پُرکھ کرتارا، ناتا تٹا سرب سنسارا، گھر پایا اک دوارا، ملیا میل کنت بہتارا، وچھڑ کدے نہ جائیآ۔ گرسکھ تیرا وسدا رہے دوارا، پنچ وکارا میٹے جھوٹھی دھاڑا، کرے پرکاش بہتر ناڑا، اندھ اندھیر رہن نہ پائیآ۔ تیرا مندر تیرے گھر وچ سوہیا گھر اُجیارا، دیا باقی تیل نہ کوئی پسارا، جگاونہارا اک اکھوائیآ۔ درس دکھائے اگم اپارا، سرب جیاں اک داتارا، آد جگاد جگا جگنتر جگت جگت کرے ساچی کارا، کار کماونہارا وشن برہما شو دئے ادھارا، لکھ چوراسی ویکھے تھاون تھائیآ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنون بھگوان، آد جگاد شبد برہماد وجائے دھن ناد، نر نرائن گھٹ گھٹ مندر اندر بیٹھا سوہیا پائیآ۔

★ ۲۰ کتک ۲۰۱۷ پکرمی سنت بھگوان سنگھ دے گھر پنڈ سید پُر ضلع امرتسر ★

ست پُرکھ نرنجن سچ سلطان، ستگر داتا اک اکھوائیآ۔ نرگن روپ جوت مہان، انہو اپنی دھار بندھائیآ۔ اک اکلا سری بھگوان، در گھر ساچے سوہیا پائیآ۔ اگم اگمڑا دیوے دان، دیونہارا اک اکھوائیآ۔ جگا جگنتر ہو پردھان، اپنی کل آپ دھرائیآ۔ پُریاں لوآں برہمنڈ کھنڈ وکھائے اک نشان، ست نشانہ آپ اُٹھائیآ۔ وشن برہما شو دیوے اک گیان، آنتر اپنا نام درڑائیآ۔ ترے گن مایا بخشے مان، پنچم ڈوری ہتھ رکھائیآ۔ گھاڑت گھڑے دو جہان، گھڑن بہنہار سمرتھ پُرکھ اپنی بنت بنائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر ہر ساچا دھام سہائیآ۔ ساچا دانی دیوے دان، دیونہارا اک اکھوائیآ۔ اپنی کرے آپ پچھان، ہر آپے ویکھ وکھائیآ۔ آپے وسے اپنے سچ مکان، دُھر دربارا آپ سہائیآ۔ آد جگادی بن جانی جان، جگا جگنتر وپس وٹائیآ۔ لکھ چوراسی بنے ساچا کابن، گھٹ گھٹ منڈل راس رچائیآ۔ ایکا گائے اپنا گان، ناد انادی دھن اُپجائیآ۔ امرت امیوں رس پین کھان، سر سرور اک سہائیآ۔ جوت نرنجن نرگن بھان، گھٹ بہیتر آپ جگائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست ہتھ رکھائیآ۔

ساچی وست نام ائمل، بھگون اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد جگاد نہ جائے تُل، تولنہارا دس کھئے نہ آئیندا۔ اپنی قیمت کرتا آپ چکائے مُلّ، سچ ونجارا
 آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست اک رکھائیندا۔ ساچی وست نام بھنڈارا، سو
 پُرکھ نرنجن آپ ورتائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل اپارا، ایکنکارا کل دھرائیندا۔ آد نرنجن ٹھانڈا دربارا، سیتل دھارا پرکاش وکھائیندا۔ سِری
 بھگون کھول کواڑا، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ ابناشی کرتا میت مُرارا، مل مل اپنی خوشی منائیندا۔ پاربرہم بنے بھکھارا، نرگن آگے نرگن
 سیس جھکائیندا۔ ستگر سچا شہنشاہ سچی سرکارا، شاہ سلطان اپنا حُکم آپ سنائیندا۔ دیونہارا اٹھ بھنڈارا، شبد ونجارا اک وکھائیندا۔ اپنے
 نام دئے آدھارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ خزینہ بے پرواہ، پاربرہم پرہ اپنے ہتھ اُٹھا، اپنا مارگ ویکھ وکھائیندا۔
 سچ خزینہ ہر کا ناؤں، ست پُرکھ نرنجن آپ اُپایا۔ آپ رکھے اپنے تھاؤں، نگر کھیڑا نہ کھئے وسایا۔ آپے دیوے پھڑ پھڑ باہوں، اپنی اچھیا بھچھیا
 جھولی آپ بھرایا۔ آپے لیکھا جانے پتا ماؤں، پوت سپوتا آپے جایا۔ آپے لیکھا جانے ہنس کاؤں، آپے ہنس کاگان ڈار اڈایا۔ آپے دیونہارا
 ٹھنڈی چھاؤں، سمرتھ پُرکھ سدا سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے دانی دان، آد جگادی سچ نشان، نہ مرے نہ
 جایا۔ ساچا دان سِری بھگونت، درگھر ساچے آپ ورتائیندا۔ کھیلے کھیل جگا جگنت، جگ کرتا اپنی دھار بندھائیندا۔ ایکا نام جنائے منت،
 منتر نام آپ درڑائیندا۔ کرے کھیل ناری کنت، واہ واہ ستگر بھیو نہ آئیندا۔ ترے گن دھاری مایا بے آنت، ترے گن ویسا ویس وٹائیندا۔ لکھ
 چوراسی جیو جنت، گھاڑن گھڑ گھٹ گھٹ اندر اپنا روپ پرگٹائیندا۔ آد جگاد نہ ہوئے بھسمنت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 دیونہارا ساچا ور، ساچا نام آپ ورتائیندا۔ سچ نام پاربرہم پرہ اچھیا، دوسر وست نہ کھئے جنائیا۔ جگ جگ دیونہارا اپنی بھچھیا، برہمنڈ
 کھنڈ لوآں پُریاں جیرج اند لکھ چوراسی ویکھے سرب لوکائیا۔ نرگن زرویر نراکار، جن بھگتاں دیوے ساچی سکھیا، ایکا آتم برہم کرے پڑھائیا۔
 چوڈاں لوک چوڈاں وڈیا لیکھ کسے نہ لکھیا، برہما چارے وید لکھ لکھ نیتز نین گیا شرمائیا۔ ہر کا ناؤں کسے نہ دسیا، ہتھ پھڑ لوچن نین نہ
 کھئے بگسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام وست امولک آپے رکھے اپنی گولک، دوسر ہتھ نہ دئے وڈیائیا۔ ہر کا ناؤں
 اگم اتھاہ، ہر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جگا جگنت بے پرواہ، اپنی کھیل کھلائییندا۔ پنج ت میل میل ملا، نرگن سرگن دھار بندھائیندا۔ اپنی دیا

آپ کہا، اپنا لیکھا بہ سمجھائیندا۔ سنت بھگونت لے اُچھا، ساچا کنت ویکھ وکھائیندا۔ آد آنت اپنا گُن جنا، اوگن لیکھا سرب مکھائیندا۔ انحد راگ دُھن وجا، دُھنی دُھن آپ اُپائیندا۔ سُن مَن دے تڑا، چُن چُن اپنے لیکھے پائیندا۔ پُن چھان کرے سبئی تھار، گھٹ بھانڈا پھول پُھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا نام نام اٹٹ، ایکنکارا آپ ورتائیندا۔ ہر کا ناؤں ہر کا رنگ، ہر بن اور نہ کھتے چڑھائیا۔ ہر داتا سورا سربنگ، ستگر اپنا بھیو جنائیا۔ ہر شبد ہر مردنگ، ہر تال تلوڑا رہیا وجائیا۔ ہر سیجا ہر پلنگ، ہر بیٹھا آسن لائیا۔ ہر بھکاری منگے منگ، ہر بھچھیا جھولی پائیا۔ ہر بھکھ ہر ننگ، ہر ترسنا ترپت کرائیا۔ ہر لیکھا جانے کایا مائی کاجی ونگ، ہر کایا گڑھ سہائیا۔ ہر ہر مندر ویکھے آپے لنگھ، بند کواڑا آپ گھلائییا۔ ہر سنتن وسیا سدا سنگ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ہر کا نام پوری کرے اُمنگ، امکا مول رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ناؤں، نہچل وکھائے ایکا تھائوں، محل اٹل مینار تھر دربارا سوہبا پائیا۔ ہر کا نام نرگن دھار، روپ رنگ ریکھ نہ کوئی جنائیندا۔ اپنے وچوں آپے لے اُبھار، ویکھنہارا آپ ہو جائیندا۔ نہ کوئی سارنگ نہ ستار، ہتھ سمرتہ نہ کوئی رکھائیندا۔ نہ کوئی گز کھچے اپنی وار، تنبور کندھ نہ کوئی لٹکائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، اپنی دُھن اپنے وچوں آپ اُچھائیندا۔ ساچے سنتاں کر پیار، لوک مات آپ سُنائیندا۔ اک وکھائے ساچی کار، ساچی کارے آپے لائیندا۔ ناتا توڑ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، آسا ترسنا میٹ مٹائیندا۔ چرن کول کول چرن بخشے اک پیار، پوجا پاٹھ نہ کوئی بنائیندا۔ اندر مندر ڈونگھی کندر، آپ سُنائے سچّی گفتار، رسنا جہوا نہ کوئی پلائیندا۔ نرگن جوتی کر اُجیار، اٹھ پھر ڈگمگائیندا۔ بن تیل باقی کرے کھیل کھیلنہار، محل اٹل سوہبا پائیندا۔ آپے سخی سلطان ملے ساچا یار، سہنجی سیج آپ سہائیندا۔ آپے گائے منگلاچار، اپنا گیت آپ لائیندا۔ آپے میلا میل ملائے میلنہار، ایکنکار اپنی کل آپ دھرائیندا۔ ایکا شبد سچّا ورتار، ہر اپنا ناؤں آپ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نانک کبیر کہہ کہہ گئے پکار، ہر ہتھ کیسے نہ آئیندا۔ گھڑے بھتے گھڑن بھنہار، وشن برہما شو تریلوکی ناتھ کوٹن کوٹ سیس جھکائیندا۔ بن ہر نامے نہ کوئی اُترے پار، آد جگاد جگا جگنتر لگی بسنتر نہ کوئی بچھائیندا۔ جس جن کِریا کرے آپ نرنکار، جنم جنم دے روگ گوائیندا۔ کاغد قلم نہ لیکھنہار، وید شاستر سمرت پُران گیتا گیان انجیل قرآن کہانی بانی چار جگ گر پیر اوتار سادھ سنت سب ہر کا جس گائیندا۔ پُرکھ ابناشی کرے کھیل اپار، ایکا نام وست اپار،

اپنے ہتھ رکھے کرتار، سب دی جھولی پائیندا۔ آپے وسے سب توں باہر، بیٹھا رہے اک دربار، شاہ پاتشاہ سچی سرکار، شہنشاہ اپنا ناؤں رکھائیندا۔ ستگر پورا کوئن کوئن کوٹ برہمنڈاں کرے اک پیار، کوئن کوٹ برہما وشن شو دئے ادھار، کوئن کوٹ گر پیر اوتار اپنی ککھوں لئے اُبھار، کوئن کوٹ ایک شبد نام درڑائیندا۔ آد جگادی ساچی کار، جگا جگنتر کرے وچ سنسار، لوک مات ویس وٹائیندا۔ بن ہر بہگت دوسر جائے نہ کیسے دوار، گر در مندر مسجد مٹھ، ستگر پورا کدے نہ آسن لائیندا۔ کیسے نہ ہووے بند کواڑ، ست ست گندھی گندھ نہ کوئی رکھائیندا۔ کیسے نہ سر رکھے اپنا بہار، سیس چک چاروں کُنٹ نہ کوئی پھرائیندا۔ گرمکھ گرسکھ ہر بہگت ہر سنت اپنی گودی لئے آپ اُٹھال، شاہ کنگال اپنے لیکھے پائیندا۔ ایک بنا رہے دلال، نیڑ نہ آئے کال مہاکال، گر شبدی سیو کمائیندا۔ ستگر پورا کوئی نہ ہتھ کے رکھے وچ رومال، الماری وچ نہ کوئی رکھائیندا۔ دین مذہب ورن گوت ستگر پورے پوے نہ کوئی جنجال، داڑی مچھ کیس مؤنڈ نہ مُنڈائے نرگن اپنا روپ آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، سچا صاحب پُرکھ سمرتھ، اپنی مہا جانے اکتھنا اکتھ، وید کتیب سرب جس گائیندا۔ گا گا تھکے ہر کا جس، چار ورن وڈی وڈیائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ رہے نس، اپنا پنڈھ نہ سکے کوئی مُکائیا۔ پڑھ پڑھ پُستک جگت مارگ رہے دس، اپنا مارگ ہتھ کیسے نہ آئیا۔ کر کریا جس پردے گیا وس، دوجے گھر نہ منگن جائیا۔ اندرے اندر میلے ہس ہس، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ گرسکھ اپنا ستھر تیرے مندر بیٹھا گھت، تیری ترے گن سؤلاں سیج ربیا ہنڈھائیا۔ مایا ممتا موہ انت کال نہ ڈسے ڈسنی ڈس، جگت ناگنی نیڑ نہ آئیا۔ ایک تیر نرالا مارے کس، شبد کمان آپ اُٹھائیا۔ نو گِراہ نو کھنڈ نو دوار نو کال چرن ڈگن ڈھٹھ، ڈھیہہ ڈھیہہ ڈھیری آپ بنائیا۔ ہر کا نام سدا رکھے پت، جس سر ستگر پورا ہتھ ٹکائیا۔ گرمکھان اتم سامبھن آیا وٹ، اپنا بیج اپنی ہتھیں دیوے پائیا۔ اپنی فصل آپے لئے کٹ، دوجا واڈھا وڈھن کوئی نہ آئیا۔ اپنے کھاتے لئے گھت، سچکھنڈ دوار کھلائی۔ اپنی ہتھیں لکھ چوراسی چھن ربیا چھٹ، نام ہلارا اک لگائیا۔ اپنا روپ وچکار رکھائی وٹ، لکھ چوراسی دس کیسے نہ آئیا۔ ایک تولا تولا تولا گھٹ گھٹ، اپنا کھنڈا اپنے ہتھ رکھائیا۔ چوتھے جگ چار جگ دے وچھڑے گرسکھ میلے نٹھ نٹھ، جگت چوڑی دئے گواہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک دیوے اپنا دان، سخی ملے ساچا کاپن، آتم برہم پاربرہم ایک گھر لئے ملائی۔

★ ۲۰ کتک ۲۰۱۷ بکرمی ناظر سنگھ دے گھر پنڈ ملیاں ضلع امرتسر ★

ست پُرکھ نرنجن اگم اپارا، الکھ الکھنا اک اکھوائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن وسے ٹھانڈے دربارا، نرگن نرکار وپس وٹائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن سوہے مندر دوارا، سچکھنڈ دوارا آپ اُپائیندا۔ ایکنکارا کرے کھیل نیارا، نرویر اپنی کل دھرائیندا۔ آد نرنجن نور اُجیارا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ ابناشی کرتا آپے جانے اپنی دھارا، دھار دھار وچ رکھائیندا۔ سری بھگوان اُچ محل اٹل سہائے اک منارا، آسن سنگھاسن اک سہائیندا۔ پاربرہم پرہم بھو نیارا، انہو اپنا رنگ رنگائیندا۔ شابو بھوپ بن سکدارا، شاہ سلطان اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلّا وسنہارا سچ محلہ، در گھر ساچے آپ سہائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن سوہاوت، مہا اکٹھ کتھی نہ جائیا۔ سو پُرکھ نرنجن بے آنت بے آنت، بے پرواہ بھو نہ رائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن آد آنت، اپنی کل آپ ورتائیا۔ ایکنکارا ہر نرنکارا دھام سہائے سوہاوت، سچکھنڈ دوار دئے وڈیائیا۔ آد نرنجن آپ بنائے اپنی بنت، گھرن بھنہار ہور دس کھئے نہ آئیا۔ ابناشی کرتا کرے کھیل ناری کنت، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ سری بھگوان آپ اپنے لائے انگت، انگیکار آپ ہو جائیا۔ پاربرہم پرہم بنے منگت، در درویش الکھ جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آد اپنی رچنا آپ رچائیا۔ ست پُرکھ نرنجن ٹھانڈا دربارا، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ اگم اگمٹا روپ اپارا، مہا انوپ نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جاتا ہو اُجیارا، جاگرت جوت ڈگمگائیندا۔ گھر وچ گھر کر تیارا، تھر گھر ساچا آپ سہائیندا۔ کھلا پاتی بن بن میت مُرارا، ناری کنت سیج ہنڈھائیندا۔ اندر باہر گپت ظاہرا، اپنا میلا آپ ملائیندا۔ لیکھا جانے سچی سرکارا، شاہ سلطان بھو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر سوہا پائیندا۔ ہر مندر اُچ منارا، پُرکھ ابناشی آپ اُپچائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کھول کواڑا، اپنا گنڈا آپے لائیندا۔ تھر گھر ساچے پاوے سارا، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ چار کنت نہ کھئے سہارا، دہ دشا نہ ونڈ ونڈائیندا۔ اک اکلّا کھیل نیارا، نرگن اپنا آپ کرائیندا۔ رو سس نہ کھئے ستارا، پرکاش پرکاش نہ کھئے جنائیندا۔ شبد دھن نہ کھئے جیکارا، راگ ناد نہ کھئے سنائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ نہ کھئے پسارا، منڈل منڈپ نہ کھئے وکھائیندا۔ نو کھنڈ نہ کھئے اکھاڑا، ست دھار نہ کھئے بنائیندا۔ برہما وشن شو نہ کھئے پسارا، ترے گن مایا بندھن نہ کھئے رکھائیندا۔ پنج تت نہ کھئے پسارا، من مت بُدھ نہ میل ملائیندا۔ لکھ چوراسی

نہ کوئی گھاڑن گھڑے ٹھٹھیارا، کہانی بانی نہ کھئے وکھائیندا۔ جل بنب نہ کھئے آدھارا، دھرنی دھرت دھول نہ کھئے پرگٹائیندا۔ اک اکلّا ایکنکارا، اپنے مندر آپ سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی ربت پُرکھ اکالا، سچکھنڈ دوار وسے سچّی دھرمسالہ، دھر دربارا آپ سہائیندا۔ دھر دربار سہائیندا، پُرکھ ابناشی بے پرواہ۔ اپنی رچنا آپ رچائیندا، نرگن نرگن بن ملاح۔ ساچی سیوا آپ کرائیندا، آپے صفتی صفت صلاح۔ اپنا بہار آپ اٹھائیندا، کھیوٹ کھیٹا بن ملاح۔ اپنا رنگ آپ رنگائیندا، رنگنہارا ایک تھان۔ اپنا ناؤں آپ پرگٹائیندا، ناؤں نرنکارا لئے رکھا۔ اپنی دھارا آپ چلائیندا، جوتی جوت جوت جگا۔ اپنا گانا آپے گائیندا، شبد ناد دھن سنا۔ اپنا مندر آپ سہائیندا، آد نرنجن جوت پرگٹا۔ اتر پورب پچھم دکھن ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا، چارے دشا ایکارو رپ رسیا درسا۔ تھر گھر ساچا آپ سہائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناشا، آپے جانے اپنے کھیل تماشا، اپنی راس آپ وکھائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن گھر گمبھیرا، ایکارنگ سمایا۔ آپے پہنے اپنا بستر چیرا، اپنا شنکار آپ وکھایا۔ آپے ہوتے جودھا سوربیرا، اپنا بل آپ دھرایا۔ آپے ہوتے پیرن پیرا، ستگر اپنا ناؤں رکھایا۔ آپ اپنا بندھن پائے زنجیرا، توڑنہار آپ رگھرایا۔ آپے چوٹی چڑھیا اخیرا، آپے نیوں نیوں سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ محلہ پُرکھ ابناشی وسے اک اکلّا، دوسر سنگ نہ کھئے رکھایا۔ نہ کوئی سنگ رکھائیندا، اک اکلّا ایکنکار۔ درگاہ ساچی سوہا پائیندا، دھر درگاہی ساچا یار۔ امام اماماں سر آپ اکھوائیندا، نور الہی بے عیب پروردگار۔ حق حق مقامے حق اپنا جلوہ نور پرگٹائیندا، شاہ پاتشاہ سچّی سرکار۔ ساچے تخت سوہا پائیندا، راجن راج وڈ مہربان۔ حکم حاکم آپ سناؤیندا، دھر فرمانا بول جیکار۔ شبد انادی ناد وجائیندا، سنے سنائے سننہار۔ دوسر سنگ نہ کوئی وکھائیندا، نہ کوئی دسے گر پیر اوتار۔ ساچے مندر ڈیرہ لائیندا، انہو پرکاش نرگن جوت کر اجیار۔ پُرکھ اکال اپنا ناؤں رکھائیندا، نرہو کھیل کرے سچّی سرکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکارنگ سورا سربنگ، روپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ روپ انوپا شاہو بھوپا، پاربریم وڈی وڈیائیا۔ ست پُرکھ نرنجن ست سروپا، سانتک ست ست سہج سکھدائیا۔ آد جگاد وسنہارا چارے کوٹا، اپنی دشا اپنا حصہ آپے ونڈ ونڈائیا۔ ابناشی اچت نرگن نروریر نرکارا آس نندرا وچ کدے نہ ستا، نہ مرے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپے کھول، اپنا ناؤں آپے بول، ہر جو

ہر مندر آپے لئے سُنائیا۔ ہر مندر ہر کھولیا، کر کِریا گُن نِدهان۔ پُرکھ اکال شبد اگتی بولیا، شاہ پاتشاہ سچا سُلطان۔ اپنا آپ اپنے کنڈے
 آپے تولیا، تولنہارا سِری بھگوان۔ آد جُگاد رہے اڈولیا، اڈول گر گُرو مہربان۔ سد وسے اپنے کولیا، ہتھ اُٹھائے اک نشان۔ اپنی شکتی آپے
 مؤلیا، آپے دیونہارا دان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا ہر نرنکارا لیکھا جانے جانی جان۔ جانہار پُرکھ
 سمرتھ، ایکا رنگ سمایا۔ سو پُرکھ نرنجن مہا اکتھ، ہر پُرکھ نرنجن رہیا جس گایا۔ ایکنکارا اپنے مندر آپے وس، آد نرنجن دیپک ڈگمگایا۔
 سِری بھگوان اپنا مارگ آپے دس، ابناشی کرتا راہ چلایا۔ پاربرہم اپنا پنڈھ مکائے نس نس، اپنا لیکھا لیکھے پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی مہا آپ سُنایا۔ ہر مہا شبد جنائیندا، اک اِکلا ایکنکار۔ آد پُرکھ آپ اکھوائیندا، جوئی رِبت
 میت مُرار۔ ڈھر دربارا سوبھا پائیندا، جگمگ جوت جگے اپار۔ سچکھنڈ دوارا اک وڈیائیندا، تھر گھر کھول کواڑ۔ سچ سِنگھاسن اک
 وچھائیندا، پُرکھ ابناشی ہو تیار۔ اپنا حُکم آپ سُنائیندا، حُکمی حُکم ورتے ورتار۔ اپنا چوبدار آپ بنائیندا، آپے سیوک سیوا کرے بن
 بھکھار۔ اپنا تاج اپنے آپ اُٹھائیندا، آپے ہوئے پہنہار۔ اپنا نشانہ آپ چڑھائیندا، ست ستوادی ساچی کار۔ اپنا جوین ویکھ وکھائیندا، پُرکھ
 ابناشی ہو تیار۔ ساچے تخت چرن ٹکائیندا، وڈ بھوپ جودھا سُروریر بلکار۔ اپنی رچنا آپے ویکھ وکھائیندا، رچ رچ ویکھ ویکھنہار۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، در ساچا آپ سُهائیندا۔ اپنی رچنا ہر رچائیندا، رچنہار دین دِیال۔ جوتی جوت نُور
 پرگٹائیندا، نیڑ نہ آئے کال مہاکال۔ ساچا مندر آپ سُهائیندا، آد جُگاد کرے پرتپال۔ چہپر چہن نہ کھئے بنائیندا، چار دیواری نہ رکھے نال۔
 سچکھنڈ دوارا اک وڈیائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بھو ابھید آپ گھلائییندا۔ بھو ابھیدا
 کھولنہارا، نرگن رُوپ سمایا۔ آد پُرکھ نرنجن ہو اُجیارا، رُوپ انوپ آپ درسایا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، تخت نواسی آسن لایا۔ ایکا
 حُکم ورتے ورتارا، اپنا بندھن آپے پایا۔ لیکھا جانے گُپت ظاہرا، ناری کنت کھیل کھلایا۔ رنگ رلیاں مانے کنت بھتارا، نرگن نرگن سیج
 ہنڈھایا۔ آپے اُپت کِیا سِت دُلارا، شبد شبدی ناؤں رکھایا۔ دائی دایا اگم اپارا، رُوپ ریکھ نہ کھئے بنایا۔ وشن شیو کر تیارا، برہما اپنے انگ
 لگایا۔ شنکر تیرا کھول کواڑا، ساچی دھارا وچ سمایا۔ ترے گُن مایا بھر بھنڈارا، ترے ترے لیکھا دئے سمجھایا۔ پنج تت دئے ادھارا، آپ اپنا

میل ملایا۔ رو سس کر اُجیارا، آکاش پرکاش وچ سمایا۔ لوآن پُریاں دئے سہارا، گگن منڈل آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا، پاربرہم وڈ وڈیایا۔ ہر وڈا وڈیائی وڈ، اپنا لیکھا آپ لکھائیندا۔ اپنے اندروں آپا کڈھ، وشن برہما شو پرگٹائیندا۔ شبد سرُپی لڈائے لڈ، شبد شبدی دھار رکھائیندا۔ آپے پیکھنہارا وربھنڈ، بھگت بھکھاری آپ اکھوائیندا۔ ترے گن مایا آپے ونڈ، رجو طمو ستو سنگ نبھائیندا۔ آپے بندھن پائے بندھ، ایکا ڈوری نام ہتھ رکھائیندا۔ آپے پنج تت جوتی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا گھاڑن آپ گھڑائیندا۔ گھاڑن گھڑنہار ہر، ہر کا بھیو کیسے نہ پایا۔ اپنی کرپا آپے کر، برہما وشن شو اُچایا۔ آپ بہائے اپنے در، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ آپے لیکھا دیوے ساچے گھر، ایکا اکھڑ آپ پڑھایا۔ آپے ناری آپے نر، نر نرائن اپنا رنگ آپ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ایکا در، در در آپ گھلایا۔ در دوارا کھولیا، کر کرپا گن ندھان۔ شبد اگتی ایکا بولیا، وشن برہما شو دیوے گیان۔ پاربرہم اناشی کرتا ست ستوادی بنیا ایکا تولیا، تولنہارا اک بھگوان۔ ترے اندر مندر آپے مؤلیا، روپ رنگ نہ چتر سُبجان۔ برہما تیرا اُلٹا کرے ناہ کولیا، دانی دیوے ساچا دان۔ شنکر بوٹا بہار کرے دھولیا، لیکھا جانے دھرت دھول زمیں اسمان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے سچا ور، درگاہ ساچی سچا دھر فرمان۔ سچ فرمانا ہر جنایا، بھل رہے نہ رائیا۔ وشن برہما شو سیوا لایا، شنکر ہتھ ترسول رکھائیا۔ لکھ چوراسی گھاڑن لئے گھڑایا، وڈ ٹھٹھیارا سچا شہنشاہیا۔ من مت بُدھ وچ دئے ٹکایا، ڈونگھی گندر سیوا لایا۔ اپنا انگ آپ کٹایا، پاربرہم اپنا ناؤں اُچائیا۔ اپنی اچھیا بھچھیا ویکھ وکھایا، ایش جیو وڈی وڈیائیا۔ جگت جگدیش ویکھ وکھایا، چھتر سپس آپ ٹکائیا۔ پنج دس بیس رچن رچایا، راگ چھتیس کرے پڑھائیا۔ اک اکیس پھیرا پایا، گن اوگن نہ سکے کوئی جنائیا۔ برہما وشن شو سیو کمایا، ترے گن ایکا رنگ رنگائیا۔ آتم وت بیج بجایا، پُرکھ سمرتھ کھیل کھلایا۔ خالق خلق روپ وٹایا، تیری نتھ اپنے ہتھ رکھائیا۔ سچکھنڈ دوارا بیٹھا آسن لایا، ایکا وتھ آپ ورتائیا۔ سچ بھنڈارا نام سمجھایا، برہما وشنو شو دئے چائیں چائینیا۔ سو پُرکھ نرنجن آپ پڑھایا، ہنگ روپ سرشٹ سبائیا۔ پاربرہم اپنی ککھوں آپے جایا، سوہنگ نام دئے وڈیائیا۔ نرگن سرگن روپ وٹایا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جگت پرواہ آپ چلایا، لیکھا جانے ایکا مائیا۔ ترے ترے چیلے سیو کمایا، واہ واہ وجدی رہے ودھائیا۔

ستگر ساچے کھیل کھلایا، کاغذ قلم نہ لکھے شاپیا۔ چارے مکھ چارے وید برہم ست رسیا کرایا، ابناشی اچت بھیو نہ رایا، من مت بڈھ نہ کھئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر سہنجنا جگے جوت آد نرنجنا، نرگن نرور اپنا نور آپ دھرائیا۔ ہر اپنا نور دھرائیندا، پُرکھ اکال اگم۔ سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیندا، نہ مرے نہ پئے جم۔ مات پت نہ کھئے رکھائیندا، بہین بھائی جنی جنے نہ کھئے جن۔ کایا تہ نہ کھئے ہنڈھائیندا، نہ کوئی پین نہ کوئی کھان۔ دھن وست نہ کھئے لٹائیندا، نہ کوئی بہار بیٹھا بٹھ۔ دیا باقی نہ کھئے جگائیندا، نہ کوئی رکھائے سورج چن۔ اپنا سنگ آپ نہائیندا، اپنے مندر آپے من۔ اپنا کھیل آپ کھلاییندا، ابناشی کرتا سورا سربنگ۔ ساچا نام مردنگ وجائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا اک سہائیندا۔ در گھر ساچا ہر سہائیندا، پاربرہم سچا شہنشاہ۔ لکھ چوراسی رچن رچائیندا، چارے کھانی بنت بنا۔ جیرج انڈج پھول پھلاییندا، اُتہج سیتج لیکھا لکھ تھاون تھان۔ نو کھنڈ پرتھی ونڈ ونڈائیندا، ستان دیپان حصہ پا۔ ست سروور پھول پھلاییندا، سمنڈ ساگر بے پرواہ۔ ایک حکم نام چلائیندا، پن حکمے دسے نہ کھئے تھان۔ برہما وشن شو سیس جھکائیندا، در منگن بھکھیا بیٹھے آ۔ پُرکھ ابناشی دیا کھائیندا، ساچی ونڈن دئے ونڈا۔ تئان ایک مارگ لائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے تخت سوہیا پائیندا۔ تخت نواسی ستگر سورا، صاحب سچا سلطان۔ آد جگادی حاضر حضورا، ہر والی دو جہان۔ جوت اجالا نورو نورا، مہا انوپ سری بھگوان۔ شبد ناد وجائے ساچی تورا، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دیوے اک گیان۔ آتم برہم دیوے ست سرورا، امرت بخشے پین کھان۔ برہما وشن شو ترے ترے منگن چرن دھوڑا، خاکی خاک ملے دان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگاد جگا جگنتر آگیا شبد آپے کرے پورا، نہ کوئی میٹے ہر نشان۔ سچ نشانہ ہر جھلاییندا، جگا جگنتر ساچی کار۔ سچکھنڈ دوارے آپ اٹھائیندا، لیکھا جانے دھر دربار۔ ترے ترے جگدیش سیس جھکائیندا، لوک پرلوک منن آن۔ کروڑ تیتیسا تھر تھرائیندا، سُرپت رووے بال انجان۔ لکھ چوراسی بہم مٹائیندا، شبد اگمی مارے بان۔ ترے گن ناتا توڑ ٹرائیندا، پنچم لیکھا چکے جگت مکان۔ ساچے مندر جوت جگائیندا، نرگن سرگن دیوے ایک دان۔ کایا ماٹی پھول پھلاییندا، ڈونگھی بھوری کایا کوری آپے ویکھے آن۔ جوت نرنجن ڈگمگائیندا، انحد شبد سنائے سچی دھنکان۔ اپنا راگ آپ لائیندا،

پنجم مینا گن ندھان۔ ٹھانڈا سیتا در رکھائیندا، نانا توڑے پنج شیطان۔ گھر گھر وچ آپ سہائیندا، آتم سیجا اک نشان۔ نرگن نرویر آسن
 لائیندا، آتم برہم ہو پردھان۔ پاربرہم پرہہ کھیل کھلائیندا، خالق روپ سری بھگوان۔ برہما وشن شو سیو کھائیندا، بھل نہ جائے بن نادان۔
 ترے گن اتینا اپنا رنگ رنگائیندا، رنگ ویکھے نگہبان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا نام اک درڑائیندا۔
 ساچا نام شبد انمول، پُرکھ ابناشی آپ جنائیا۔ اپنے مندر اپنے اندر لینا پھول، دوجے در نہ منگن جائیا۔ دوس رین وجے مردنگ ڈھول، انحد
 تار ستار پلاٹیا۔ اپنا پردہ آپے لینا کھول، بجر کپائی گنڈا لابییا۔ اپنی سرتی اپنے شبد جانا مؤل، شبد سرت ہونے گڑمائییا۔ گھر گھر اندر بھریا
 امرت ناہہ کول، ساچا جھرنا آپ جھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، برہما وشن شو ایکتا ت درڑائے،
 برہم مت ایکتا روپ انوپ درسائیا۔ برہم مت برہم برہم دھارا، پاربرہم جنائیندا۔ ست سروپ نرکارا، نرویر اپنا ناؤں رکھائیندا۔ لکھ
 چوراسی کر پسارا، گھٹ گھٹ آسن لائیندا۔ کرے کھیل اکم اپارا، الکھ اگوچر اپنی الکھ آپ جگائیندا۔ ونڈن ونڈ ونڈے سنسارا، اپنا حصہ
 اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کر تیارا، کلجگ ایکتا منگ منگائیندا۔ نو سو چرانوے چوگری جگ بن ورتارا، لکھ چوراسی کھیل
 وکھائیندا۔ جون اجونی بن ورتارا، واستک اپنا روپ درسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکتا لیکھا لیکھنہارا، لکھ
 چوراسی وسے باہرا، حکمی حکم ورتے سچ ورتارا، ساچا حکم اک چلائییا۔ حکم ورتے ہر نرکارا، آد جگاد چلائییا۔ جگ چوگری کرے
 وچار، نرگن سرگن روپ وٹایا۔ بھگت بھگونت لے ادھار، آپ اپنا میل ملایا۔ سنت ساجن لے ابھار، ستجگ ساچا در سہایا۔ گرمکھاں
 کھولے بند کواڑ، ساچی ہائی ونج کرایا۔ گرسکھ پھڑ پھڑ لائے پار، جگت بیڑا آپ تریا۔ لوک مات لے اوتار، گر گر اپنا ناؤں دھرایا۔ نت نوت
 ساچی کار، ہر ہر ساچے کھیل کھلایا۔ نو نو چار اترے پار، نو نو لیکھا دے وکھایا۔ چوتھے جگ پاوے سار، چارے وید رہے گر لایا۔
 چارے کھانی کرے پکار، چارے بانی دے ڈھایا۔ چارے یار روون زارو زار، چار ورن دھیر نہ کوئی دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، جگا جگنتر اپنا روپ آپ پرگٹایا۔ جگا جگنتر ہر نرکارا، ست پُرکھ کھیل کھلائیندا۔ ستجگ کریا پار
 کنارہ، ست ستوادی دیا کھائیندا۔ تریتا لیکھا آپ وچارا، بیہو کوئی نہ پائیندا۔ دواپر ویکھے جگت دھاڑا، سریشٹ اکھاڑا آپ لگائیندا۔ کلجگ

اتم دھواں دھارا، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیندا۔ ساچا چنّ نہ کوئی اُجیارا، ساتک ست نہ کوئی کرائیندا۔ ہر کا روپ نہ کیسے وچارا، ورن برن
 سرب کرائیندا۔ جوٹھا جھوٹھا جگت اکھاڑا، مایا ممتا موہ نال رلائیندا۔ نال رلایا کام کرودھ لوہہ موہ ہنکارا، آسا ترسنا ناچ نچائیندا۔ نانا تٹا
 مندر گروڈوارا مسجد مٹھ شودوالا، ساچا رنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ ایکا بھلیا ہر نرنکارا، ہر کا روپ نہ کوئی درسائیندا۔ سادھ سنت کرن
 وبھچارا، آتم سیج نہ کوئی سہائیندا۔ کلجگ کوکے جودھا سوربیر بلی بلکارا، اُچی کوک سرب سُنائیندا۔ جوٹھا جھوٹھا دئے للکارا، ست دھرم
 پیراں ہیٹھ دباؤندا۔ کوئی نہ مئے گر اوتارا، گر کا حکم سیس نہ کوئی رکھائیندا۔ کوٹن کوٹ لہدے پھدے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، کایا مندر کھئے
 نہ پھول پھلاؤندا۔ کوٹن کوٹ پڑھ پڑھ کرن وچارا، چوڈاں ودیا بھیو نہ آئیندا۔ کوٹن کوٹ اُچی کوکن کرن پکارا، رسنا جہوا سرب ہلاؤندا۔ بن
 ستگر پورے دئی دویتی پردہ کھئے نہ لاپندا۔ میل ملے نہ ہر جو ہر ہر کنت بہتارا، ساچی سیج نہ کھئے سہائیندا۔ گھر دسے نہ میت
 مُرارا، دین ایمان نہ کھئے رکھائیندا۔ بہرے بھلا جیو گوارا، ایکا نام پُرکھ اکال سرب جنائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش اُترن پارا، نیج آتم نیج
 گھر نیج مندر جو جن دھیان لگائیندا۔ دیوے درس اگم اپارا، کلجگ کوڑا اندھیرا رہن نہ پائیندا۔ سچ دیپک بھوئے اُجیارا، جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کیریا کر، دیونہارا ساچا ور، جگ جگ بھگت بھگونت سادھ سنت اک وکھائے سچ دربارا، ہر بھگت سدا وڈیائیندا۔ جگا
 جگنتر ساچی کار، ہر سنت سدا صلاحندا۔ لوک مات کھیل اپارا، ستجگ تریتا دواپر پار کرائیندا۔ کلجگ اتم آئی وار، لکھ چوراسی پھول
 پھلاؤندا۔ آپ اپنی کیریا دھار، گرمکھ ساچے میل ملاؤندا۔ پورب لہنا کرم وچار، نیتر نیناں درس دکھائیندا۔ تیجا لوچن کر اُجیارا، چوتھے پد
 آپ سہائیندا۔ پنچم لیکھا چھٹے سنسار، چھیویں چھ گھر پھول پھلاؤندا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن ساچی کار، اٹھان تتان مول چُکائیندا۔ نو
 دوارے کر خوار، دسویں گھر آپ بہائیندا۔ جوت شبد شبد جوت وکھائے اک پیار، قلعہ کوٹ اک وکھائیندا۔ کایا گڑھ سچی سرکار، شبد
 نگارے چوٹ آپ لگائیندا۔ اُحد دُھن سچی دُھنکار، گرمکھ چُن چُن میل ملاؤندا۔ آپ اپنی کیریا دھار، کلجگ تیرا پندھ مکائیندا۔ جھوٹھی
 کیریا کرے خوار، سرشٹ سبائی ایکا چھند سُنائیندا۔ ایکا ورتے سچ ورتار، ایشٹ دیو اک منائیندا۔ آتم برہم کرے پیار، ترے گن بندھن توڑ
 تڑائیندا۔ رائے دھرم نہ کرے خوار، چتر گپت نہ لیکھ وکھائیندا۔ لاڑی موٹ نہ کرے شنکار، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ دو جہاناں کرے پار،

کلجگ اتم ویس وٹائیندا۔ نہکلنکا جامہ دھار، شبد شبدی آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت کر پَسار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نر ہر اپنی کھیل کھلائییندا۔

★ ۲۱ کتک ۲۰۱۷ بکرمی موہن سینگھ دے گھر پنڈ سکیاں والی ضلع امرتسر ★

ست پُرکھ نرنجن سچا شہنشاہ، آد جگاد سائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن بے پرواہ، اک اکلّا کھیل کھلائییندا۔ ہر پُرکھ نرنجن اگم اتہا، رُوپ رنگ نہ کھئے رکھائییندا۔ ایکنکارا اپنا ناؤں پرگٹا، آپ اپنی دھار بندھائییندا۔ آد نرنجن جوت جگا، نُر نورانہ ڈگمگائییندا۔ ابناشی کرتا الکھ جگا، الکھ الکھنا بھیو کھلائییندا۔ سِری بھگوان ساچا مندر ربیا سہا، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائییندا۔ پاربرہم آپے ویکھے اپنا تہاں، تہر گھر ساچے ڈیرہ لائییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ پُرکھ ابناشا، اپنی کھیل آپ کھلائییندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر نرنکارا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ ایکا وسے دھام نیارا، سچکھنڈ دوار وڈ وڈیائیا۔ نُر نورانہ جوت اُجیارا، شہنشاہ بے پرواہیا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، تخت نیواسی اک اکھوائیا۔ کرنی کرے کرنیہارا، کرتا پُرکھ بے عیب نام خدائیا۔ نُر ظہور اگم اپارا، الکھ اگوچر آپ پرگٹایا۔ سچ محلہ اُچ اٹلا کر تیارا، نہچل دھام دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ جوتی جاتا ہر بھگوانا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ نرگن نرور سچ سلطانا، شاہو بھوپ وڈ وڈیائیا۔ ساچے تخت بیٹھے جودھا سُرور بلی بلوانا، انہو اپنی دھار بندھائیا۔ ایکا جوتی نُر نورانہ، سٹح پرکاس ڈگمگایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو مہربانا، ہر پُرکھ نرنجن لئے اُٹھایا۔ ایکنکارا دیوے دانا، آد نرنجن نیر نین کھلائییا۔ سِری بھگوان ابناشی کرتا آپے وسے سچ مکانا، سچ دوارے سوہیا پائییا۔ پاربرہم پرہ گن ندھانا، گنوتتا کہن نہ جائیا۔ آد جگادی کھیل مہانا، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ شاہو بھوپ بن ساچا رانا، اپنی کل آپ اپائییا۔ آپے دیوے دھر فرمانا، دھر دی دھارا آپ اُچجائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، در گھر ساچے سوہیا پائییا۔ در گھر ساچا سوہیاؤنت، ست پُرکھ نرنجن آپ سہائییندا۔ آپے ناری آپے کنت، نر نرائن ویس وٹائییندا۔ اپنی مہا جانے اگنت، لیکھا لیکھ نہ کھئے جنائییندا۔ آپے منیا آپے منت، آپے اپنا ناؤں

درزائيندا۔ جوتى جوت سرُوپ ٻر، آپ اپنى جوت دهر، جوتى نُور نُور اُجالا، آد پُركھ دين دِيالا، دِيانده اِڪ اِڪهوائيندا۔ دِيانده صاحب
سُلطانا، پاربرہم پرہ آپ اِڪهوائيندا۔ سِرى بھگوانا بن راج راجانا، حُڪم اپنا آپ ورتائيندا۔ ابناشى کرتا ويڪھ سچ مڪانا، تھر دربارے ڈيرہ
لائيندا۔ آد نرنجن جوتى نُور جگائے مھانا، پرکاش پرکاش وچ رکھائيندا۔ ايکنکارا آپے جانے اپنا بھانا، سد بھانے وچ سمائيندا۔ ٻر پُركھ نرنجن
چتر سُگھڑ سيانا، اِڪ اِڪلا ويس وٺائيندا۔ سو پُركھ نرنجن آپے ٻوٽے جاني جانا، جاننھار دِس نہ آئيندا۔ ساچے تخت بيٺھ سچا سُلطانا، نرنجن اپنا
حُڪم آپ ورتائيندا۔ نہ کوئى چوبدار دِسے در دربانا، سيس جگدِيش نہ ڪھڙے جھڪائيندا۔ نہ کوئى راگ نہ کوئى گانا، تار ستار نہ ڪھڙے وجائيندا۔ نہ
کوئى پون نہ مسانا، اگنى تت نہ ڪھڙے بنائيندا۔ نہ ڪھڙے وشن برہما شو وڪھائے پد نرابانا، رُوپ رنگ ريڪھ نہ ڪھڙے بنائيندا۔ نہ ڪھڙے زمين نہ اسمانا،
گگن منڊل برہمنڊ ڪھنڊ رچن نہ ڪھڙے رچائيندا۔ نہ ڪھڙے دھرت دھول نہ کوئى جل بنب نہ کوئى ڪھيلے ڪھيل دو جھانا، لوڪ پرلوڪ نہ ڪھڙے سُهائيندا۔
نہ ڪھڙے چوڏاں لوڪ بڻھ گانا، چوڏاں طبق نہ ونڊ ونڊائيندا۔ نہ کوئى ترے گن مایا ديويے دانا، رجو طمو ستو نہ رنگ رنگائيندا۔ نہ ڪھڙے سورج
چن نہ دِسے نشانہ، منڊل منڊپ نہ ڪھڙے سُهائيندا۔ سچڪھنڊ دوار وسے ايڪا سِرى بھگوانا، ساچے تخت سوٻها پائيندا۔ آپے ورتے اپنا بھانا،
بھانے وچ آپ ربائيندا۔ جوتى جوت سرُوپ ٻر، آپ اپنى جوت دهر، وسنھارا ساچے گھر، در دربارا آپ سُهائيندا۔ در دربارا ٺھانڊا گھر،
ست پُركھ نرنجن آپ سُهائيندا۔ نرنجن نروير نراڪار ديونھارا ور، ست سرُوپ جھولى ست بھرائيندا۔ آپے منگے در درويش آگے ڪھڙ، نر نريش
آپ ٻو جائيندا۔ آپ ٻھڙائے اپنا لڙ، آپے پلُو گنڊھ دوائيندا۔ اپنا گھاڙن آپے گھڙ، گھڙن بھننھار سمرتھ اپنا ناؤں دھرائيندا۔ سچڪھنڊ دوارے بيٺھا
وڙ، سچ سنگھاسن سوٻها پائيندا۔ اپنى ڪرنى آپے ڪر، کرتا پُركھ ڪھيل ڪھلائيندا۔ نہ جنم نہ جائے مر، جُونى ريت ويس وٺائيندا۔ مورت اڪال
آپے دهر، اپنا پرکاش آپے ڏگمگائيندا۔ نر ٻھوؤ اپنے دوارے آپے ڪھڙ، بھ ٻور نہ ڪھڙے رکھائيندا۔ آد جُگاد نہ جائے ٻر، اپنا بل آپ دھرائيندا۔ اپنى
سرنى آپے پڙ، آپے سيس جھڪائيندا۔ آپے شاٻو ٻھوؤ بن سِڪدار، آپے رعيت ناؤں رکھائيندا۔ آپے دھر فرمانا ديويے بھنڌارا بھر، اپنى ٻتھيں
آپ ورتائيندا۔ آپے تھر گھر ويڪھ ساچا نر، نر نرائن رُوپ پرگھائيندا۔ اپنى نارى آپے لئے ور، ڪنت سُهياگ آپ ٻو جائيندا۔ جوتى جوت
سرُوپ ٻر، آپ اپنى جوت دهر، اِڪ اِڪلا ايکنکار، آپ اپنا ڪر پَسار، آپے ٻوٽے ويڪھنھار، دُوڄا سنگ نہ ڪھڙے رکھائيندا۔ ايکنکارا ڪر پَسارا،

آپے ویکھ وکھائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ دوارا، تھر گھر ساچے دئے وڈیائیا۔ نرگن روپ اگم اپارا، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ کرے کھیل سچ دربارا، ٹھانڈا گھر وجے ودھائیا۔ آپے پُرکھ آپے نارا، ناری کنت آپ ہو جائیا۔ آپے سیجا سٹا پیر پسارا، آپے لئے ہر انگرائیا۔ آپے اندر آپے باہر آپے گپت ظاہرا، آپے ویکھے تھاوں تھائیا۔ آپے سٹت آپ دُلارا، آپے ہوئے بخشندی ماہیا۔ آپے راکھے راکھنہارا، آپے اپنا سیس ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا ساچا گھر، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ سو پُرکھ نرنجن گھر سہائیندا، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن آسن لائیندا، ایکنکارا پیکھے چائیں چائیا۔ آد نرنجن ڈگمگائیندا، ابناشی کرتا پکڑے باہیاں۔ سِری بھگوان خوشی منائیندا، پاربرہم اپنی چلے آپ رضائیا۔ دھر دربارا آپ سہائیندا، آپے بخشے اپنی سچ سرنائیا۔ اپنا رنگ آپ رنگائیندا، رنگ رنگیلا ساچا ماہیا۔ چھیل چھیلیا آپ اکھوائیندا، روپ انوپ سچا شہنشاہیا۔ اپنا سیس جگدیش آپ سہائیندا، آپے ویکھے تھاوں تھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، آپے کرے سچ نیائیندا۔ سچ نیائیں کرنہارا، ایکا ایک اکھوایا۔ جُگا جُگنتر ہو اُجیارا، ناؤں نرنکارا اپنا ناؤں رکھایا۔ آپے پتا آپے مائی، آپے بال سٹت دُلارا جایا۔ آپے دیونہارا ٹھنڈیاں چھائیں، سِر اپنا ہتھ ٹکایا۔ آپے تھر گھر بیٹھا گنڈا لائی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا ایکا گھر، گھر سہنجن آد نرنجنا، ایکا دیپک رہیا جگایا۔ ایکا دیپک ہوئے پرکاش، پاربرہم پرہ آپ کرائیندا۔ ابناشی کرتا نہ جائے وناس، بسمل اپنا روپ وٹائیندا۔ سِری بھگوان داسی داس، اپنی سیوا آپ کھائیندا۔ آد نرنجن آپے کرے پوری آس، اچھیا بھچھیا جھولی پائیندا۔ ایکنکارا ساچے گھر کر نواس، اک اکلّا کھیل کھلائییندا۔ ہر پُرکھ نرنجن شابو شاباش، تخت نواسی بھیو نہ آئیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سرب گنتاس، اپنا رنگ آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا ساچے گھر، در دروازہ اک وڈیائیندا۔ در دروازہ غریب نوازا، اپنا آپ کھلائییندا۔ پروردگارا سازن سازا، نور الاهی ڈگمگائیندا۔ نرور رچیا اپنا کاجا، نرگن نراکار ویکھ وکھائیندا۔ آپے بنیا شابو بھوپ وڈ راجن راجا، تخت نواسی تخت سوہا پائیندا۔ آپے شبدا اگمی مارے واجا، چوبدار نہ کھئے رکھائیندا۔ اپنے مندر چار گنٹ دہ دشا آپے پھرے بھاجا، اپنا پنڈھ آپ مکھائیندا۔ آپے شاہ آپے نوابا، آپے نوبت نام وجائیندا۔ آپے رکھے مکھ بقابا، اپنا پردہ آپے لابنددا۔ آپے اپنے ہتھ رکھائے آب حیاتا، آپے امرت جام بھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا وسے ساچے گھر، در گھر ساچا اک سہائیندا۔ در گھر ساچا سہنجنا، ست پُرکھ نرنجن آپ سہایا۔ جوت جگائے
 آد نرنجنا، بمل روپ ڈگمگایا۔ آد جگادی ساچا سجننا، ایکنکارا کھیل کھلایا۔ نہ گھڑیا نہ بھجننا، نہ کوئی بنت وکھایا۔ نہ کوئی دھوڑ نہ کوئی مجنا،
 سروور نہاون نہ کھئے نہایا۔ اپنا آپ چلائے جہازنا، سچکھنڈ بیٹھا جوت جگایا۔ شبد اگمی چڑھے تازنا، آسو اپنا آپ اپایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلّا پُرکھ اکال، کرے کھیل دین دیال، سچکھنڈ وسے سچی دھرمسال، در دروازہ نہ کھئے وکھایا۔
 سچکھنڈ سچی دھرمسالہ، سو پُرکھ نرنجن آپ اپائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن وڑیا دین دیالا، نج گھر اپنا آپ سہائیا۔ ایکنکارا اپنی آپ کرے پرتپالا،
 پرتپالک وڈ وڈیائیا۔ آد نرنجن جوت اجالا، نورو نور نور سہائیا۔ سری بھگوان کھیل نرالا، کال مہاکال رہیا دبائیا۔ ابناشی کرتا اولڑی چالا،
 چال نرالی اک جنائیا۔ پاربرہم اپنی گھالن آپے رہیا گھالا، گھالی گھال لیکھے پائیا۔ اپنا مارگ اک سکھالا، ست پُرکھ نرنجن آپ لگائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نرگن گھاڑن اپنا گھڑ، اپنے مندر بیٹھا وڑ، محل اٹل اچ مینار، آپ سہائے ہر نرنکار، دوسر سنگ نہ کھئے
 رکھائیا۔ دوسر نہ کوئی دیسے سنگ، اک اکلّا کھیل کھلاییندا۔ سچکھنڈ دوار وجائے مردنگ، دھن ناد نہ کھئے وکھائیندا۔ اپنے مندر آپے لنگھ،
 آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے سورا صاحب سرینگ، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چند، نرگن جوت ڈگمگائیندا۔ چار
 دیوار نہ دیسے کندھ، چہر چہن نہ کھئے چھہائیندا۔ نہ کوئی گائے سہاگی چھند، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیندا۔ نہ کوئی گر پیر اوتار منگے منگ،
 سادھ سنت نہ سیس جھکائیندا۔ اک اکلّا ہری ہر گوبند، اپنا در آپ وڈیائیندا۔ آپے جانے اپنا پنڈھ، ساچا پاندھی آپ ہو آئیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارا ہر وسنیک، اک اکلّا لاشریک، واحد اپنا نور پرگٹائیندا۔ نور نورانہ پروردگار، مقامے
 حق ڈیرہ لائیندا۔ آد جگادی ایکا یار، مقامے حق اک وکھائیندا۔ لاشریک میت مرار، اپنا احباب آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارا ایکا در، در دوارا آپ سہائیندا۔ در دوار سہایا، کر کِرپا گن ندھان۔ اپنی اچھیا آپ اپایا، آپے ویکھے مار
 دھیان۔ اپنی بھچھیا ونڈ ونڈایا، داتا دانی دیوے دان۔ ست دلارا آپ اٹھایا، شبدی جودھا سورپیر بلوان۔ دھر فرمانا آپ سنایا، دھر دی
 بانی لایا بان۔ ایکا مارگ دئے جنایا، ست وکھائے اک نشان۔ شاہو بھوپ ہتھ اٹھایا، تخت نواسی راج راجان۔ سیس اپنے تاج ٹکایا، پنچم مکھ

دیوے گیان۔ سو پُرکھ نرنجن اپنا ناؤں پرگٹایا، شبدی پائے ایک آن۔ ایک دوآ دوآ ایک رنگ سایا، میل ملاوا ہانیاں ہان۔ سچکھنڈ دوارا اک کھلایا، ابناشی کرتا کرے پچھان۔ سُت ڈلارا ایک جایا، جننی بنے سِری بھگوان۔ دائی دایا آپ اکھویا، کرے کھیل کھیل مہان۔ اپنا پردہ آپے لابیہا، آپے وسیا لامقام۔ صفت صلاحی آپ خُدایا، اپنی رحمت کرے آپ رحمان۔ اپنا رُوپ آپ پرگٹایا، ایک اکھَر گُن نِدھان۔ سوہنگ ساچی دھار جنایا، نہ کوئی لکھ لکھ کرے بیان۔ شبد ڈلارا اُٹھ اُٹھ دھایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، درگاہ ساچی دُھر فرمان۔ شبد ڈلارا سیس جھکائیندا، دُوئے جوڑ کرے پرنام۔ پرہ تیرا حُکم سیس کُکائیندا، ملیا دُھر فرمان۔ تیری رچنا رچ وکھائیندا، وشنوں تیرا دھرے دھیان۔ اُتر آتم کول بھرائیندا، نابھی پرگٹ کرے گُن نِدھان۔ برہم تیری دھار بندھائیندا، پاربرہم ایک دان۔ شنکر سُن اگم سمائیندا، دھواں دھار کرے پچھان۔ تتاں ایک رنگ رنگائیندا، ایک ویکھنہارا کرے پچھان۔ رُوپ انُوپ آپ درسائیندا، مہما انُوپ سِری بھگوان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آپے دیوے ساچا دان۔ ہر ساچا دان ورتائیندا، وڈ داتا گنی گہیر۔ سُت ڈلارا جھولی پائیندا، منگی منگ اک اخیر۔ بے پرواہ سِر ہتھ رکھائیندا، شاہو بھوپ وڈ پیرن پیر۔ مستک تلک اک لگائیندا، ایک بٹھے ساچا چیر۔ تیری کھیل آپ کھلاییندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبد سُت دتا ور، آپے بٹھنہار پیڑ۔ ہر شبدی بیڑا بنہیا، کر کِرپا صاحب سلطان۔ وشن برہما شو آپے جنیا، نرگن نرگن دیوے مان۔ ایک راگ سُنائے کتیا، وڈ داتا ہو مہربان۔ اپنا بھانڈا آپے بھنیا، بھنہنہار سِری بھگوان۔ شبد سُت ڈلارا مٹیا، تتاں لیکھا لیکھ آن۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہتھ وکھاؤنا سچ نشان۔ سُت ڈلارا منگدا، دُوئے جوڑ کرے نمسکارا۔ وشن برہما شو کھیل سُرے سرینگ دا، نہ کوئی جانے پار کنارہ۔ ویکھے کھیل پرمانند دا، گھر مندر ہٹے اُجیارا۔ اپنا بنہن کیوں بٹھدا، اپنے ہتھ ڈور رکھے کرتارا۔ کرے کھیل سُرے سرینگ دا، شاہ پاتشاہ سچّی سرکارا۔ اپنی ڈوری آپے گنڈھدا، دس نہ آئے اگم اپارا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وشن برہما شو دیوے اک ہلارا۔ سچ ہلارا آپ دوائیندا، برہما وشن شو لے انگرٹایا۔ شبد ڈلارا وچ رکھائیندا، وچولا بنیا بے پرواہیا۔ دُھر فرمانا اک سُنائیندا، کاغد قلم نہ لکھ شاہیا۔ سچ گفتر آپ رکھائیندا، رسنا جہوا نہ کھے ہلاٹیا۔ جوت پرکاش اک کرائیندا، نورو نور ڈگمگٹایا۔ شبد

دُھن اِک اُپجائیندا، بودھ اگادھ دئے وڈیائیا۔ چرن دھیان اِک رکھائیندا، چرن کول سچّی سرنائیا۔ برن پھرن آپ کھلائیندا، اپنی بوجھ آپ بُجھائیا۔ نرویر نراکار نرگن ایکا وار برہمے وشن شو درس دکھائیندا، ساچے تخت بیٹھ سچّی سرکار۔ پنچم مُکھ تاج آپ کھائیندا، آپے اپنی کر وچار۔ اپنی دھار شبد بنائیندا، پہلاں اپنی کرے کار۔ اِک بھنڈارا نام ورتائیندا، وشنوں وشو کرے پیار۔ سچ ورتارا آپ اکھوائیندا، دیونہار نرنکار۔ برہما برہم درشن پائیندا، نیترین اگھاڑ۔ چارے مُکھ مُکھ وکھائیندا، پنچم مُکھ سیس دستار۔ اپنی ونڈ تیری جھولی پائیندا، دیوے وست اپر اپار۔ اپنا راگ ناد الائیندا، دُھن وجائے سچّی دُھنکار۔ شنکر ایکا بھیو کھلائیندا، اپنا کھولے بند کواڑ۔ سوچّھ سروپ نظری آئیندا، اندھ اندھیر نہ کھئے اندھیار۔ تتاں ایکا سنگ وکھائیندا، شاہ پاتشاہ بن سکدار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، برہمے وشن شو وکھائے اپنا در، اپنا روپ انوپ آپ پرگنائیندا۔ وشن برہما شو درشن پایا، دھئے جوڑ کرن نمسکارا۔ پاربرہم وڈی وڈیایا، ست ستوادی تیرا ست دوارا۔ ہوں سیوک بن کے در تے آیا، منگن آئے منگ بھکارا۔ چرن کول کول چرن بیٹھے دھیان لگایا، تیرا نور ظہور اگم اپارا۔ نرگن سرگن کھیل کھلایا، کریا کھیل اپنی دھارا۔ تیرا درس کون دوارے دوجی وار پایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، سچ سندیشہ اِک سُنایا۔ سچ سندیشہ دئے سری بھگوان، وشن برہما شو بھل نہ جائیا۔ تیری کھولاں اِک دکان، برہمنڈ کھنڈ رچن رچائیا۔ لوآں پُریاں ویکھاں مار دھیان، منڈل منڈپ آپ شہائیا۔ ترے گن مایا دیواں دان، پنج تت کران گُرمائیا۔ لکھ چوراسی روپ پرگنائے وچ جہان، لوک مات ملے وڈیائیا۔ جیو جنت ہر بھگونت ویکھنہارا ساچا کاہن، آتم برہم ایکا رنگ سمائیا۔ ایش جیو کرے پچھان، جگدیش بھیو نہ رائیا۔ پنج تت دیوے مان، پنچم وکار کرے گُرمائیا۔ پنچم شبد اِک گیان، ایکا دُھن وجائیا۔ گھر وچ گھر سچ مکان، کایا بنک دئے وڈیائیا۔ آد نرنجن نور مہان، جوت نرنجن دئے جگائیا۔ امرت آتم پین کھان، کول ناہ آپ بھرائیا۔ آتم سیجا ہو پردھان، ساچی سیج ہنڈھائیا۔ شبد اناد سچّی دُھنکار، گرہ مندر کرے شنوائیا۔ سخی ملے ساچا کاہن، برہم پاربرہم سمائیا۔ چارے کھانی اِک نشان، انڈج جیرج اُنُبھج سینج مان وکھائیا۔ چارے بانی اِک گیان، پرا پسنتی مدھم بیکھری آپے گائیا۔ چارے وید ہون قُربان، چارے جُگ ونڈ ونڈائیا۔ چار ورن بنن نادان، اٹھاراں برن ویکھے تھاوں تھائیا۔ لیکھا جانے زمیں اسمان، ایکا ایکا سچّا شہنشاہیا۔ ایکا حُکم دُھر فرمان،

جُگا جُگنتر آپ سُنائیا۔ مائس مائکھ کر پردھان، جیو آتم دئے وڈیائیا۔ دیونہارا ساچا دان، داتا دانی اک اکھوائیا۔ سنت بھگت آپ اپنا رنگ آپے مان، آپے میلے سہج سُبھائیا۔ جُگا جُگنتر کھیلے کھیل سچا شہنشاہ سُلطان، سُرُقی شبد وجے ودھائیا۔ لکھ چوڑاسی گیت بنائے جیو جہان، کرم گکرماں بندھن پائیا۔ چوڈاں ودیا کر پردھان، نو کھنڈ پرتھی آپ سُنائیا۔ ستاں دیپاں کرے پچھان، بھل رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دیوے ور، شبد انادی ناد سُنائیا۔ شبد انادی بولیا، کر کرپا ہر کرتار۔ ایکا کنڈے ہر جو تویا، ترے گن مایا تہ بھنڈار۔ سچکھنڈ دوارا آپے پھولیا، نرگن نرگن پاوے سار۔ آد جُگاد رہے اڈولیا، ڈول جائے نہ وچ سنسار۔ ساچی وست رکھے کولیا، جُگا جُگنتر بنے ورتار۔ اپنی سرشٹی آپے مؤلیا، مؤلا روپ سرجنہار۔ آپے پرگٹے اُپر دھولیا، نرگن سرگن لے اوتار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دیوے ور، بھل نہ جائے اُپھل گر اوتار۔ بھلنہار اُپھل کدے نہ بھلیا، آد جُگاد سہائے۔ جُگا جُگنتر بائے ملیا، کرتا قیمت آپ چُکائے۔ لکھ چوڑاسی پُھل پُھلواری مؤلیا، پت ٹہنی آپ مہکائے۔ آپے بھورا گونجے بن بن اُپر دھولیا، ہرجن ساچے لے ملائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جونی رست پُرکھ اکالا، آپے جانے اپنی چالا، برہما وشن شو آپ سمجھائے۔ برہما وشن شو ہر سمجھائیندا، شبد نیش اکھر ایک بول۔ تتاں سیوا ایک لائیندا، ساچی وست بھنڈارا دیوے کھول۔ لکھ چوڑاسی جیو اُپائیندا، گھٹ گھٹ اندر جائے مؤل۔ سنت بھگت بھگونت آپ جگائیندا، لیکھا جانے دھرنی دھرت دھول۔ اپنا قول آپ نبھائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما دیوے ور، شو اپنے حُکم چلائیندا۔ برہمے تیرا جگت وبارا، پاربرہم برہم سمجھایا۔ لکھ چوڑاسی کر پیارا، ترے گن بندھن پایا۔ وشنوں تیرا وست بھنڈارا، ایک وار ورتایا۔ شنکر تیرا جگت اکھاڑا، تھر کھئے رہن نہ پایا۔ جو اُچے سو بنسے اتم وارا، پُرکھ ابناشی رچن رچایا۔ تتاں وچولا بنے ست دُلارا، جگت وبارا رہیا وکھایا۔ ستجگ ساچا کر پسارا، ایک منتر نام درڑایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو تیارا، نرگن اپنا رنگ رنگایا۔ ہنگ برہم دئے آدھارا، سوئم روپ سو پُرکھ نرنجن سوہنگ اپنا ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھیمو رہیا گھلایا۔ ہر اپنا بھیمو کھلائیندا، آد پُرکھ اگم اپار۔ تتاں ایک گر سمجھائیندا، کر کرپا نراکار۔ نو سو چرانوے چوکرئی برہما وشن شو سیوا لائیندا، جگ چوکرئی آوے وارو وار۔ ستجگ تیرتا دواپر روپ

پرگٹائیندا، کلجگ ویکھے کالی دھار۔ نو نو گیترا اپنے ہتھ رکھائیندا، ہر کا بھیو نہ جانے کوئی گر پیر اوتار۔ بے آنت بے آنت سرب
 گائیندا، بے آنت سچی سرکار۔ جگ کرتا اپنا روپ پرگٹائیندا، آد جگادی ساچی کار۔ ستجگ دھرت مات دی گود سہائیندا، سر رکھ ہتھ
 سمرتھ کرتار۔ ساچا مارگ اک وکھائیندا، ایک برہم کر پسار۔ آتم برہم بھیو چکائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 ستجگ ساچا ساچی کار برہما ست لے اُبھار۔ براہ روپ پرگٹائے نرنکار، یکے پُرش دئے ادھار، ہیگریو ہوتے اُجیار، نر نرائن وڈ وڈیائیا۔ کپل
 مَن پائے سار، دتا ترے دئے ادھار، رکھہ بخشے چرن پیار، پرتھو منگے بن بھکھار، متس وسے جل دھار، کچھپ اپنا روپ پرگٹائیا۔ وید
 دھنتر رہیا وچار، باون روپ اگم اپار، ہنسا بولے ہنسا ڈار، ہری ہرناکش آپے مار، اپنا بل آپ دھرائیا۔ آپے نر نرائن بنے کرتار، بیڑا گج
 لائے پار، بالک دھرو لے اُبھار، اپنا روپ آپ دھرائیا۔ ستجگ آئے اٹھاراں وار، نرگن سرگن لے اوتار، نت نوت کھیل کھلائییا۔ تریتا روپ اپر
 اپار، کرے کھیل سچی سرکار، ایک کل دوتے وچار، براہمن ست لائے پار، پرس پارس روپ پرگٹائیا۔ رام رام ہو اُجیار، دسرتھ بیٹا ہوتے
 خبردار، جنک سیپتری کرے پیار، ساچا چلہ آپے چاڑھ، اپنا بل آپ دھرائیا۔ آپے پھرے جنگل وچ پہاڑ، آپے سینتا سوانی کرے خوار، آپے
 راون دیوے گڑھ ہنکار، آپے بانر گلے لگائیا۔ آپے مارنہارا مار، آپے ڈبڈے جائے تار، تیر کمان اپنے ہتھ رکھائیا۔ آپے غریب نائیاں پاوے
 سار، آپے پھولن کرے تن شنکار، جوٹھے بیراں آپے بھوگ لگائیا۔ آپے اُترے اپنے پار کِنار، ترنتے ویکھے دوتے دوتے وار، بھیو ابھیدا بھیو
 چھپائیا۔ آپے تریتا لے سنگھار، آپے دواپر کرے پسار، آپے کواری کتیا اندر بنھے اپنی دھار، وید ویاسا آپے روپ پرگٹائیا۔ آپے پُران اٹھاراں
 گائے اپنی وار، چار لکھ ہزار ستاراں سلوک گنائیا۔ آپے نارد دئے ادھار، آپے سُرسی مارے واج ایکا وار، چھتی راگ مکھ صلاحیا۔ آپ
 مکند منوسر لکھی نرائن ہوتے اُجیار، آپے بنسری نام وجائیا۔ آپے سخیاں منگلچار، آپے گوکل متھرا بندرابن کرے اپنا وبار، آپے گوالا بن بن
 ویس وٹائیا۔ آپے بدر سُداما لائے پار، آپے دروپت ست لجا رکھے وچ سنسار، آپے گیتا ارجن آپ درڑائیا۔ آپے پنچے پانڈو بنائے چرن بھکھار،
 آپے توڑے گڑھ ہنکار، دُشٹ دریودھن آپ کھپائیا۔ آپے رتھ رتھوہی بنے سچی سرکار، کرے کرائے اپنی کار، مہاسارتھی ناؤں دھرائیا۔ آپے
 دواپر کرے خوار، آپے کلجگ ساچا لے اُسار، لوک مات دھرت مات رنگ رنگائیا۔ کلجگ جگت کر پسار، ہر ہر کھیل کھلائییا۔

ویکھنہارا ہر نرنکار، اپنا روپ پرگٹائیا۔ ایکا حکم سچّی سرکار، کرے کرائے کرنہار، ڈھر دی بانی بان لگائیا۔ من مت بُدھ بھرے بنکار، کام کرودھ لوہہ موہ ہلکائیا۔ آسا ترسنا کرے شنکار، ہوئے ہنگنا گڑھ بنائیا۔ بُدھ بیکی اک اجیار، بودھ گیان اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی کھیل اولّا، کرے کرائے ایکا اللہ، عالم بھیو کسے نہ آئیا۔ اک الہی اللہ نور، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ ایکا کلمہ سچ تنبور، چوڈاں طبقاں آپ سُنائیندا۔ ایکا جوتی نور ظہور، لوک مات پرگٹائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ آسا منسا پور، من منسا آپ گوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ساچا ہر، اپنا کھیل کھلائیندا۔ آپے کلمہ کائنات، عالم علما آپ پڑھائیا۔ آپے ویکھے مار جہات، برہم اپنا ناؤں رکھائیا۔ آپے خلق خدائی ویکھے اک لاکنت، مقامے حق سوبھا پائیا۔ آپے دیونہارا نجات، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آپے سدا پُچھے وات، آپ اپنا نور درسائیا۔ آپے چار یاری بنے سجن ساک، ثالث اپنا کھیل کھلائیا۔ آپے ہویا پاک، پت پوت وڈ وڈیائیا۔ آپے چڑھیا ساچے راک، شاہ پاتشاہ ناؤں دھرائیا۔ آپے مارے اک پلاک، دو جہاناں چرن پار کرائیا۔ آپے لکھ چوراسی کرے خاک، اُمت اُمتی ویکھ وکھائیا۔ آپے اترے اپنے گھاٹ، کھیوٹ کھیٹا بھیو نہ رائیا۔ آپے وکے اپنے ہاٹ، دوسر قیمت کھئے نہ پائیا۔ آپے ستا اپنی کھاٹ، پلنگ رنگیلا اک ہنڈھائیا۔ آپے جانے اپنی واٹ، اپنا پنڈھ آپ مکائیا۔ آپے جانے اپنی باطن بات، گفتار گفتار وچ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، انک کل اک رگھرائیا۔ اک اکلا کل آپے دھار، نرگن سرگن روپ وٹایا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، بھیو ابھیدا بھیو درسایا۔ پنج تت کر پیار، کایا چولا اک ہنڈھایا۔ نانک نرگن نرکار ہو اجیار، لوک مات ویس وٹایا۔ دھرنی دھرت دھول ہوؤلا کرے بہار، سیس اپنے بہار اٹھایا۔ منگی منگ اک دوار، دو جے در نہ منگن جایا۔ پُرکھ ابناشی بھر بھنڈار، ست نام منتر اک درڑایا۔ چار ورنان کرائے ونج واپار، کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا رنگ رنگایا۔ سرشٹ سبائی سانجھا یار، پُرکھ اکال اک وڈیایا۔ اُچی کوک کوک گیا پکار، کلجگ جیواں آپ سمجھایا۔ مہابلی اترے نہکلنک نرائن نر اوتار، مات پت نہ کوئی جایا۔ ساک سجن دسے نہ کوئی سنسار، جگت ناری نہ کنت پرناہیا۔ نرگن جوت ہوئے اجیار، شبد گر ڈنکا ہتھ اٹھایا۔ سرشٹ سبائی پاوے سار، برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھایا۔ برہما وشن شوئے اٹھال، سویا کھئے رہن نہ پایا۔ کروڑ تیتنسا کرے بے حال، سُرپت راجا اند دئے دُبایا۔ کتر

پچھپ نہ گائن اپنا گان، مردنگ انگ نہ کوئی لگایا۔ بھکھ ننگ کئے سرب جہان، سورا سرینگ دیا کمایا۔ کیسے کولوں منگن نہ جائے کوئی دان،
 پُرکھ اکال دیونہار آپ اکھویا۔ جن بھگتاں توڑے جگت جنجال، لکھ چوراسی دئے کٹایا۔ دیپک مستک وکھائے ساچا تھال، رو سس رہے
 شرمایا۔ نام وست دیوے سچا دھن مال، چور یار لٹ کھئے نہ جایا۔ گر نانک سکھیا گیا سکھال، بن شبد گر اور نہ کھئے جنایا۔ کایا مندر
 ویکھنا سچّی دھرمسال، اٹھے پھر رہیا دُھن گایا۔ ناڑ بہتر تال تلواڑا وجے ایکا تال، بھیو کیسے نہ پایا۔ گرسکھ گر چرن پریتی ریتی گھالن لینی
 گھال، ساچا مارگ اک درسایا۔ ستگر پورا آد جگاد جگا جگنتر چلے نال نال، نہ مرے نہ جایا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، جس جن ستگر
 پورے درشن پایا۔ لاڑی مؤت ہوئے بے حال، نیتر نین نہ کیسے اٹھایا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہووے نہکلنک بلی بلوان، آپ اپنا بل دھرایا۔ سرشٹ
 سبائی پائے ایکا آن، چار ورن کرے سرنایا۔ ایکا حکم دُھر فرمان، نو کھنڈ پرتھی دئے سُنایا۔ بھگت بھگونت لئے پچھان، لکھ چوراسی وچوں
 باہر کڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ نانک جوت آگم اپار،
 پُرکھ اکال آپ جگائیا۔ انگد کریا انگیکار، انگ لایا بے پرواہیا۔ وکھایا گھر سچّی دھرمسال، گرہ مندر وجی ودھائیا۔ چرن پریتی نیھی نال،
 نہ کوئی توڑے توڑ ٹڑائیا۔ پردھ اوستھا امرت آتم ماریا اک اچھال، امرت رس چکھائیا۔ امرداس ہو کرپال، رام داس جوت کرے رُشنائیا۔
 رام داس میلا اک اکال، ارجن شبد دُھن شنوائیا۔ کرے کھیل دو جہان، شاہ پاتشاہ سچّی وڈیائیا۔ سنت بھگت بھگونت آپے بہال، گرمکھ
 گرسکھ سجن ایکا تھان بہائیا۔ گرو گرتھ ترے گن مایا پنج تت لکھ چوراسی پھل لگایا ڈال، امرت رس وچ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، ایکا ایشٹ اک گردیو، ایکا شبد آد جگاد کرے سیو، گر شبد وڈی وڈیائیا۔ گر شبد بھیو نیارا، ہر گوبند کھیل کھلائیندا۔
 کھڑگ کھنڈا تیز کٹارا، دئے دھارا روپ پرکھائیندا۔ شبد گر وسے نیارا، گرو گرتھ ونڈ ونڈائیندا۔ جوت دیہہ کر پسارا، ہر گوبند گھوڑے آپ
 چڑھائیندا۔ کرے کھیل سچّی سرکارا، ہر ہر ہر رائے روپ سمائیندا۔ بال اوستھا پار کنارہ، ہر کرشن بھیو نہ آئیندا۔ گر تیغ بہادر ٹھانڈا دربارا،
 تیکھی دھار نال بندھائیندا۔ پُرکھ اکال اپنا ایکا ست دُلارا، گر گوبند ناؤں رکھائیندا۔ سنگھ سورپیر بلکارا، سنگھ اپنا ویس وٹائیندا۔ ایکا شبد
 بول جیکارا، واہ واہ گرو فتح گجائیندا۔ واپگر و شبد اپارا، واستک ایکا دھام سہائیندا۔ پیا پریم ملیا ساچا یارا، در گھر ساچے ویکھ

وکھائیندا۔ ایک منگ منگ بھکھارا، نین نیناں آپ اُٹھائیندا۔ بونی بون پار کنارہ، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ پُرکھ ابناشی کِریا کر ایکا بخشے
 کھنڈا دو دھارا، لوہار ترکھان نہ کوئی گھڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جگاد اجونی ریت پُرکھ اکال ورتے ورتارا،
 اپنی کار کھائیندا۔ نرگن روپ پُرکھ اکال، گر گوبند انگ لگائیندا۔ ساچے گھر سچّی دھرمسال، ایکا وست جھولی پائیندا۔ لیکھا جانے شاہ
 کنگال، امرت بھنڈارا ہتھ پھڑائیندا۔ نراکار بن دلال، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ غریب نیانیاں کر پیار، چار ورن میٹ مٹائیندا۔ ورن اورنی
 ہو تیار، ساچی کھیل آپ کھلائییندا۔ کرے کھیل ست کرتار، اوچاں نیچاں ایکا دھام بھائیندا۔ راؤ رنگ اک پیار، دیناں ناتھ اناتھ اناتھاں گلے
 لگائیندا۔ آپ اپنا بٹھے ہار، سگلا ساتھ آپ رکھائیندا۔ اپنی رچنا آپ وچار، امرت تال اک سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، کرے کھیل ساچا ہر، آد جگاد جگا جگتتر، لوک مات لگی بسنتر آپ بھجائیندا۔ لگی بسنتر لوک مات، جیو جنت رہے کُرائیا۔
 پاربرہم سرب جیاں بدھ جانے آتتر، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیا۔ اپنا جانے جنائے آپے منتر، گر منتر دئے وڈیائیا۔ گر گوبند بنائے بنتر، امرت
 آتم اک وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ بھنڈارا اک ورتائیا۔ سچ بھنڈارا امرت رس، گر ستگر
 آپ بنایا۔ کھنڈا پھیرے ہس ہس، پنچم روپ آپ دھرایا۔ بانی بان مارے کس، جپ جی جاپ جپت وچ رایا۔ اپنا مارگ آپے دس، گر مکھ
 تیرا سچ پیار مٹھا رس اک جنایا۔ دھر درگاہی آیا نس، آوندا جاندا دس نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا
 ور، ایکا روپ رہیا درسایا۔ ایکا روپ ہر درسائیندا، نرگن نروہر پُرکھ اکال۔ گھٹ گھٹ اندر گوبند نظری آئیندا، چار ورن نہ کوئی وچار۔
 اوچ نیچ اندر آسن لائیندا، پاربرہم سچّی سرکار۔ گر گوبند میل ملائیندا، پھڑ پھڑ میلے وچھڑے یار۔ ستجگ تریتا دواپر کھیل کھلائییندا،
 کلجگ آئی اتم وار۔ سچ کٹارا ہتھ اُٹھائیندا، دامنی دمکے چمکے ایکا وار۔ اُچی کوک آپ سُنائیندا، گر مکھ آئے چل دوار۔ میرا کھنڈا مکھ
 ترسائیندا، رت پیوے کر پیار۔ برہم مت اک جنائیندا، گر مت دئے ادھار۔ سنگھ سورا آپ اُٹھائیندا، سنگھ دیا کر پیار۔ گوبند اپنی چالی
 آپ چلائییندا، پہلوں اپنے اُپر کِریا وار۔ سیس دھڑ دھڑ سیس نہ کوئی رکھائیندا، جگت جگدیش سچّی سرکار۔ پنج پیارے لیکھے لائیندا،
 لیکھا جانے نہ کھئے جیو گوار۔ ساچا منتر اک درڑائیندا، ایکا ایشٹ پُرکھ اکال۔ آد جگاد وپس وٹائیندا، گر پیر لئے اوتار۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی جوت دھر، گوہند میلا ساچے ہر، ہر ساچا میل ملائیندا۔ گوہند میل ملانیا، پایا پاربرہم کرتار۔ ہتھ پھڑائے تیر کھانیا، نیلے چڑھیا شاہ آسوار۔ جودھا سورپیر بلی بلوانیا، کھنڈا پھڑے اک دو دھار۔ لیکھا جانے دو جہانیا، آپ پچھانے اپنی وار۔ پتا پوت کرے قُربانیا، سُت دُلا رے آپے وار۔ سولان ستھر سیج آپ ہنڈھانیا، آپے راہ تگے ساچے یار۔ ساچا بھنڈارا اک رکھانیا، نہ کوئی لکھے لکھنہار۔ پُرکھ اکال ہویا مہربانیا، گوہند ملیا آپے آن۔ لیکھا مکے دو جہانیا، پاربرہم دیوے سیج فرمان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایکارُپ سِری بھگوان۔ سیج سندیشہ ہر نریشا، گر گوہند آپ جنائیا۔ کلجگ اتم چُکے لیکھا، نو سُو چرانوے جگ دین دُبائیا۔ راہ تگن تیرا برہما وشن مہیشا، بیٹھے آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ایکا حُکم رہیا سُنائیا۔ ایکا حُکم دُھر فرمانا، پُرکھ اکال آپ جنایا۔ کلجگ ورتے ایکا بھانا، ہر بھانا وڈ وڈیایا۔ نہکلنک ہر پہرے بانا، رُپ ریکھ نہ کوئی وکھایا۔ تیرا سنگ اک نبھانا، شبدی تیرا ناؤں پرگٹایا۔ سمبل وسے اک مکانا، لوہار ترکھان نہ کوئی بنایا۔ ساڈھے تن ہتھ دیوے دانا، گھر گھر وچ لے بہایا۔ نہ کوئی پینا نہ کوئی کھانا، آسا ترسنا نہ کوئی وکھایا۔ نہ کوئی راگ نہ کوئی گانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دیوے ساچا ور، سیج سنیہڑا آپ جنایا۔ گر گوہند سُنیا ہر سندیش، گھر ساچے وچی ودھائیا۔ پُرکھ اکال اک نریش، ساچے تخت بیٹھا سچا پاتشاہیا۔ آد جگاد اک آدیس، جگا جگنتر وڈ وڈیایا۔ کلجگ اتم لے ویکھ، نرگن نروریر پُرکھ اکال جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ شبد گر پرگٹے دس دسمیس، گر نانک مارگ اک وکھائیا۔ ستگر پورا نہ کوئی مچھ داہڑی نہ دسے کیس، نہ کوئی موند مُندائیا۔ برہما وشن شو تیرا لیکھا لے ویکھ، آد آد جو گیا سمجھائیا۔ چوتھ جگ کیسے نہ چلے کوئی پیش، چارے وید دین دُبائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ایکا جوت کرے رُشنائیا۔ ایکا جوت ہر نرکارا، کلجگ اتم ویس وٹائیندا۔ ناؤں رکھ نہکلنک نر اوتارا، برہما وشن شو ویکھ وکھائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کرے پار کنارہ، ترے بھون ایکا ڈنک وجائیندا۔ چوڈاں لوک لگائے اک اکھاڑا، نرگن اپنا ناچ نچائیندا۔ نو کھنڈ پرتھمی ویکھے جنگل جوہ اجاڑ پہاڑا، سمند ساگر پھول پھلائیندا۔ ستان دیپاں لائے ایکا نعرہ، سو پُرکھ نرنجن ایکا ڈھولا گائیندا۔ چار ورنان کرے خوارا، کھتری براہمن شوڈر ویش وند نہ کھتے وندائیندا۔ ایکا گھر وکھائے سچا دربارا، تھر گھر واسی آپ کھلائیندا۔

نرگن جوت کرے اُجیارا، گھٹ گھٹ دیا باقی آپ جگائیندا۔ کھلا پاتی میت مُرارا، پیا پریم سنگ نہائیندا۔ آلس یندرا وسے باہرا، سُنن سکھوپت جاگرت تریا اپنا ناد وجائیندا۔ آپے وسے ساچی پُریا، پُری اند آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ تیری اتم ور، ایک ڈنک شبد دمامہ، آپ وجائے رمیا راما، لیکھا جانے گھنیا شاما، ساچی کھیل آپ کھلائیندا۔ کلجگ اتم ویس وٹایا، نہکلنک بلی بلوان۔ شاہ سلطانا رسیا جگایا، بھلا رہے نہ کھئے نادان۔ سمت ویہ سؤ ستاراں پکرمی دئے دُہایا، پرگٹ ہوئے والی دو جہان۔ نو کھنڈ پرتھی ایک چکر دئے پھرایا، لیکھا جانے زمیں اسمان۔ والی ہند دئے اٹھایا، حُکمی حُکم دیوے دُھر فرمان۔ تخت تاج رہن نہ پایا، کلجگ جھوٹھا مٹے نشان۔ نو کھنڈ پرتھی جگت اکھاڑا دئے وکھایا، خالی ہتھ پھرے بلوان۔ سیس اپنے تاج ٹکایا، دوجی مٹے نہ کیسے دی آن۔ ویہ سؤ اٹھاراں پکرمی ایک ڈنکا دئے سُنایا، دُھن اُچائے سِری بھگوان۔ اُنی اُنسیا مول چُکایا، مُکھ نقاب اُٹھائے نوجوان۔ بیس بیس راہ تکایا، ناتا تے پنج شیطان۔ کام کرودھ لوہ موہ ہنکار رہن نہ پایا، دین مذہب نہ دیوے کھئے گیان۔ رام کرشن اوم ست برہم مت کلمہ کائنات اک امام جنایا، سجدہ سیس نہ کھئے جھکایا۔ نام ست وایگرُو فتح ایک رنگ رنگایا، ایک رُوپ سرب درسائیا۔ ایک ایشٹ ایک سریشٹ ایک دریشٹ دئے کھلایا، دُئی دوتی پردہ آپ چُکایا۔ سچ بہشت دئے سمجھایا، ستگر چرن سچی سرنائیا۔ سچ سورگ دئے وکھایا، ستگر پورا ایک نظری آئی۔ نورو نور نور ڈگمگایا، اندھ اندھیر دئے گوائیا۔ بن کے ساقی ساچا جام دئے پیایا، دُھر درگاہی لے کے آیا سچ صُراحی۔ ستجگ بوٹا دئے لگایا، نہ کوئی سکے مات اُکھڑایا۔ نو کھنڈ پرتھی وچوں یاراں لکھ لے چایا، باقی رائے دھرم دی جھولی پائیا۔ بن ہر آنت ویلے نہ ہوئے کھئے سہایا، نانک گوہند دئے گوہیا۔ گرو گرتھ نہ کیسے منایا، من دی میل نہ کھئے دھوائیا۔ دُئی دوتی پردہ نہ کیسے اُٹھایا، گھر گھر پئی لڑایا۔ گر گوہند سورپیر نظر کیسے نہ آیا، جگت سکھ روون مارن دھابیا۔ گرمکھ ورلے درشن پایا، جس کریا کری سچے شہنشاہیا۔ کوٹ کوٹ جنم دے پاپ گویا، امرت جام اک پیایا۔ کلجگ جیو آنیوں ڈگے بوٹ آپ اُٹھایا، پورب لہنا جھولی پائیا۔ ساچا قلعہ کوٹ آپ بنایا، سمبل نگر دھام وسائیا۔ شبد نگارے چوٹ لگایا، رنجیت نگارہ وجائے بے پرواہیا۔ ورن گوت نہ کھئے بنایا، آتم برہم کرے پڑھایا۔ پاربرہم سرب دئے وکھایا، جو چل آئے سرنائیا۔ کرم ککرماں دئے کٹایا، جم کی پھاسی دئے تڑایا۔ گھنک پُر واسی جوت جگایا، عقل کل آپ ہو

جائیا۔ گر در مندر مسجد مٹھ بند نہ کیسے رکھایا، شودوالے پا نہ بیٹھا کھٹے پھابیا۔ گھٹ گھٹ اندر اپنا ڈیرہ لایا، سوانگی بیٹھا سانگ رچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ، آپے بہن وکھائیا۔ برہمے تیرا گھاڑن گھڑیا، ہر ہر ویکھ وکھائیندا۔ وشنوں تیرا بھنڈار اپریا، لکھ چوراسی کون ورتائیندا۔ شنکر تیرا ترسول پھڑیا، ویلا آنت سرب سمجھائیندا۔ نر نرائن ایک ہریا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ پُرکھ اناشا، کلجگ اتم ویکھ جگت تماشا، ترے گن اتیتا بھگن میتا، ٹھانڈا سیتا اک اکھوائیندا۔ ٹھانڈا سیتا سترگر دھار، گر شبدی ناؤں رکھائیندا۔ سنت بھگت بھگوت لے اُبھار، گرمکھ اپنے لیکھ پائیندا۔ گرسکھاں کرے سچ پیار، سچ سہنجی سیج سہائیندا۔ نو دوارے پار کینار، ڈونگی بھوری کوری پھول پھلائییندا۔ سکہمن ناڑی ٹیڈھی بنک دے آدھار، ایڑا پنگل پندھ مکھائیندا۔ جوت نرنجن کر اُجیار، اندھ اندھیر گھائیندا۔ امرت اتم بخشے ٹھنڈی ٹھار، بھر پیالہ جام پھلائییندا۔ بجر کپاٹی توڑ کواڑ، سچ سنگھاسن اک سہائیندا۔ اتم سیجا کر پیار، سرتی شبدی میل ملائییندا۔ ساچا مندر ہر نرنکار، اپنا کھیل کھلائییندا۔ بھگت وچھل بھگتن دے آدھار، بھگتی مارگ آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، کلجگ تیرا اُچارے کھیڑا، سرشٹ سبائی بھیڑ بھیڑا، دھرت مات دا کھلا ویڑا، آپ کرائیا۔ دھرت مات تیری سُن پکار، نرگن اپنی دیا کھائیندا۔ کلجگ اتم چوویاں لے اوتار، نہکلنک ناؤں رکھائیندا۔ دہ دشا پاوے سار، چار گنٹ ویس وٹائیندا۔ گرمکھ کرے سچ پیار، ساچی سکھیا اک سُنائیندا۔ سترگر پورا دین دیالا، آد آنت ہویے کرپالا، کرپاندھ گہر گن ٹھاگر، سرب سوامی سدا نہکامی، آنتر جامی اپنی گت آپ جنائیندا۔ گت مت جنائے جان یوگ، گرمکھاں دے وڈ وڈیائیا۔ ایک رس ایک بھوگ، ایک اتم سکھ سمجھائییا۔ ایک مکت ایک موکھ، گرسکھ تیرے چرناں ہیٹھ دباؤیا۔ ست ستوادی بخشے ساچی اوٹ، ست پُرکھ نرنجن بے پرواہیا۔ مٹمکھ جیواں مایا ممتا بھری نہ اچے پوٹ، جہوا کاگ وانگ گُرائیا۔ بن سترگر پورے کھٹے نہ کڈھے واسنا کھوٹ، ڈرمت میل نہ کھٹے دھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، گرمکھ سجن اپنی گود اٹھائییا۔ گرسکھ گود اٹھائیندا، گر سترگر وڈ مہربان۔ بودھ آگادھ جنائیندا، دھر دی بانی برہم گیان۔ بنکاری قلعے کوٹ آپے ڈھائیندا، شبداگتی مارے بان۔ جگت واسنا مول چکھائیندا، بخشے چرن کول دھیان۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھاں دیوے جیا دان۔ جیا دان دیونہار داتارا، ترے گن وچ کدے نہ آیا۔ سوچھ سرُویی بھر بہنڈارا، انہوے روپ ہونے سپایا۔ ایک ایک ایکنکارا، اپنی کل آپ وکھایا۔ کل میٹنہارا دُھندھوکارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، دیونہارا ایک دان، نام امولک کایا گولک، گرسکھ جھولی آپ بھرایا۔

★ ۲۲ کتک ۲۰۱۷ بکرمی گیان سنگھ دے گھر پنڈ بھورچھی ضلع امرتسر ★

ست پُرکھ نرنجن ٹھانڈا دربارا، آد جگادی آپ اپائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کر پسارا، محل منارا آپ سہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن نراکارا، نرگن اپنا کھیل کھلائیندا۔ ایکنکارا اگم اپارا، روپ ریکھ رنگ نہ کھئے جنائیندا۔ آد نرنجن نور اجیارا، جونی ریت ڈگمگائیندا۔ پُرکھ انباشی بھو نیارا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ آپ اکھوائیندا۔ سری بھگوان سچی سرکارا، شاہو بھوپ سچ سلطان، تخت نواسی سوہا پائیندا۔ پاربرہم پرہ بن بھکھارا، نرگن نرگن آگے کرے نمسکارا، سپس جگدیش آپ جھکائیندا۔ سچکھنڈ دوارا اک کوارا، اپنا آپ اپائیندا۔ گھر وچ گھر کھیل نیارا، کرے کرائے کرنیہارا، تھر دربارا وڈ وڈیائیندا۔ جوتی جاتا ہو اجیارا، ست سرُوپ شاہ دارا، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا وسنہارا سچ محلہ، نہچل دھام آپ اپائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن سرب گنوت، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ سو پُرکھ نرنجن آد آنت، انہوے پرکاش سہائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن مہا بے آنت، لیکھا لیکھ نہ سکے کھئے رائیا۔ ایکنکارا ناری کنت، سچ سہنجی سیج سہائیا۔ آد نرنجن بنائے بنت، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ انباشی کرتا اپنا لیکھا جانے آگت، لیکھنہارا دس نہ آئیا۔ سری بھگوان سچ سہنجنا دھام سہنت، ست سرُوپ سہج سکھدائیا۔ پاربرہم پرہ بے منگت، در دربار الکھ جگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا ایکنکارا، کرے کھیل اپر اپارا، آد آد اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ ست پُرکھ نرنجن آدی آد، آد پُرکھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نہ کوئی برہم نہ برہماد، شبد ناد نہ کھئے وجائیندا۔ نہ کوئی سنت نہ کوئی سادھ، گر پیر اوتار نہ کھئے اکھوائیندا۔ ترے گن مایا وست نہ لئے کھئے لادھ، پنج تت نہ کھئے اپائیندا۔ نہ کوئی پرتھی نہ آکاش، گگن منڈل سوہا کوئی نہ پائیندا۔ رو سس نہ کھئے پرکاش، دھرنی دھرت دھول جل بنب نہ کھئے ٹکائیندا۔ نہ

کوئی منڈل نہ کوئی راس، گوپی کاہن نہ کھٹے نچائیندا۔ نہ کوئی سیوک نہ کوئی داسی داس، اشٹ دیو نہ کھٹے منائیندا۔ نہ کوئی اندر مندر بہ بہ کرے واس، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈونگی گندر پھیرا کھٹے نہ پائیندا۔ نہ کوئی مات گرہہ سے دس دس ماس، نو اٹھاراں کھیل نہ کھٹے کرائیندا۔ نہ کوئی وشن برہما شو پوری کرے آس، کروڑ تینتیسا گن گندھرب ناچ نہ کھٹے کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلایکنکارا، آپے سے سچ منارا، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر پسارا، دوسر اور نہ کھٹے جنائیا۔ نہ کوئی ست نہ ڈلارا، مات پت نہ کھٹے اکھوائیا۔ نہ کوئی وست نہ بھنڈارا، نہ کوئی جھولی رہیا بھرائیا۔ نہ کوئی ونج نہ ونجارا، چوڈاں ہٹ نہ کھٹے کھلائییا۔ ترے گن نہ کھٹے پسارا، اون گون نہ کھٹے وڈیائییا۔ نہ کوئی تیرتھ تٹ کنارہ، جل دھارا نہ کھٹے وبائییا۔ نہ کوئی پون نہ سوارا، پون پانی نہ کھٹے بنائییا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نارا، نہ کوئی سیج رہیا ہنڈھائییا۔ نہ کوئی ودیا دوٹ کرے پکارا، سلوک گیت نہ کھٹے گائییا۔ نہ کوئی ویکھے ویکھنہارا، لکھ چوراسی گھاڑن نہ کھٹے گھڑائییا۔ نہ کوئی اندج جیرج اُتہج سینج دے ہلارا، کہانی بانی نہ کھٹے سنائییا۔ نہ کوئی وید شاستر کرے پکارا، رسنا جہوا نہ کھٹے ہلاییا۔ اک اکلایکنکارا، وسنہارا سچ دربارا، سچکھنڈ دوارا اک وڈیائییا۔ سچکھنڈ دوار سہائیندا، کر کیرپا گن یدھان۔ دوسر سنگ نہ کھٹے رکھائیندا، نہ کوئی شاہو بھوپ راج راجان۔ جگت مردنگ نہ کھٹے وجائیندا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں نہ کرے کھٹے دھیان۔ اک اکلایکنکارا کھلائییندا، آد جگادی سری بھگوان۔ ساچے تخت سوہا پائیندا، پاربرہم سچا سلطان۔ حکمی حکم آپ ورتائیندا، دیونہارا ڈھر فرمان۔ در دربان نہ کھٹے رکھائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، انہو پرکاسا کھیل تماشا، پُرکھ ابناشا آد نرنجن درد دکھ بھے بھنجن، سچکھنڈ دوارے نرگن جوتی کر اجیارے، نرور اپنی کھیل کھلائییندا۔ نرکار نرور پُرکھ اکال، اک اکھوائیندا۔ آد جگادی دین دیال، جاگرت جوت ڈگمگائیندا۔ سچکھنڈ دوار سے سچے دھرمسال، تھر گھر اپنا بنک وڈیائییندا۔ آپے شاہ آپے کنگال، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ اپنی آپ کرے پرتپال، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچ دروازہ غریب نوازا، اپنا رچے آپے کاجا، رچنہار بھیو نہ آئیندا۔ ہر ہر کاج رچائیندا، سچکھنڈ دوارا کھول۔ اپنی بنت آپ بنائیندا، آپے تولنہارا تول۔ نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا، آد جگاد سے کول۔ ایک مندر پھول پھلائییندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ دوارا ایک ہر، نرگن ایک روپ پرگٹائییندا۔

نرگن شاہ سلطان، شاہ سچا پاتشاہیا۔ نرگن راجا راج راجان، نرکار اک اکھوائیا۔ جودھا سورپیر بلی بلوان، بل اپنا آپ اُپائیا۔ نہ کوئی تیر نہ
 کمان، چلہ ہتھ نہ کھئے اُٹھائیا۔ نہ کوئی گاترا رکھے میان، ہتھ کٹار نہ کھئے اُٹھائیا۔ کرے کھیل والی دو جہان، اپنی کل آپ ورتائیا۔ حکمی حکم
 اک فرمان، اپنا آپے دئے سُنائیا۔ سچکھنڈ دوارے ہو مہربان، شاہو بھوپ سچ راجن راج کرے سچ سچی شہنشاہیا۔ ساچے تخت سہائیندا،
 سو پُرکھ نرنجن آد آنت۔ ہر پُرکھ نرنجن سیو کھائیندا، لیکھا جانے اپنی بنت۔ ایکنکارا ویکھ وکھائیندا، آد نرنجن ہوتے سوبھاؤنت۔ ابناشی کرتا
 دُھر فرمانا آپ الاٹیندا، سیری بھگوان مٹے منت۔ پاربرہم اپنی جھولی آپے پائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا دُھر دُھر
 فرمانا، دیونہارا ہر ہر رانا، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ سچا حکم سچا کرتار، سچ ساچا آپ ورتائیا۔ تخت نواسی ہو اجیار، اپنی اچھیا اپنے
 وچوں باہر کڈھائیا۔ اپنی دیوے آپے سکھیا، اپنی کرے آپ پڑھائیا۔ اپنا لیکھ آپے لکھیا، نہ کوئی رکھے قلم شاہیا۔ آد جگاد نہ ہوتے مٹھیا،
 ابناشی کرتا وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا حکم رہیا سُنائیا۔ ہر ایک حکم جنائیندا، کر کیرپا گن ندھان۔ اپنا
 میل آپ ملاٹیندا، نرگن نرگن دیوے دان۔ نرگن نرگن سنگ نیھائیندا، اک اکلا کر پچھان۔ سچکھنڈ دوارے سوبھا پائیندا، دوسر اور نہ کھئے
 مکان۔ چار دیوار نہ کھئے وکھائیندا، چھپر چھن نہ رکھے کھئے پچھان۔ انہو اپنی دھار بندھائیندا، جوتی نور نور مہان۔ اپنا ویس آپ وٹائیندا،
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا ایک گھر، نر ہر اپنا رنگ رنگائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر نرنکارا، اپنا کھیل
 کھلاٹیا۔ رُوپ وٹائے اکم اپارا، الکھ اگوچر بھیو نہ رائیا۔ ست ستوادی ہو تیارا، نرکارا اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آپے ناری آپے نارا، ناری
 کنت آپ ہو جائیا۔ آپے سیجا ستا بن بہتارا، آپے کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ آپے اندر آپے باہرا، آپے نرگن مات پت بنے ست دُلارا، دائی دایا
 آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ دوارا ساچا گھر، ہر جو اندر بیٹھا وڑ، نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، نرگن
 اپنا رُوپ آپ پرگٹائیا۔ نرگن اندر نرگن دھار، ست پُرکھ نرنجن آپ رکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن میت مُرار، ہر پُرکھ نرنجن انگ سہائیندا۔
 ایکنکارا کر پیار، آد نرنجن ویکھ وکھائیندا۔ سیری بھگوان خبردار، آلس نندرا وچ نہ آٹیندا۔ ابناشی کرتا ٹھانڈا دربار، سچ دوارا اک وکھائیندا۔
 پاربرہم پرہ دئے آدھار، اپنا آدھار آپ ہو جائیندا۔ شبد بنایا ست دُلار، گودی گود سہائیندا۔ ایک دیوے دُھر فرمان، اپنا حکم آپ سُنائیندا۔

برہمنڈ کھنڈ کر تیار، تیری سیوا سچ وکھائیندا۔ ایشور اندر وشو دھار، وشن ایکا رُوپ پرگٹائیندا۔ ایکا امرت بھر بھنڈار، کول کولا آپ پرگٹائیندا۔ آپے اندر آپے باہر، پاربرہم برہم اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ سُنّ اگم ہو اُجیار، نور نور نور درسائیندا۔ شنکر میتا ایکنکار، ساچی رچنا آپ رچائیندا۔ تِنان وچولا بن شبد ڈلار، ساچا میلا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا، آپے پتا آپے ماتا، جننی۔ جن آپ اکھوائیندا۔ آپے جننی جن جایا، سُنّ ڈلارا ساچا سُنّت۔ ہر جو ہر ہر کھیل کھلایا، ویس وٹایا ابناشی اچت۔ پُرکھ اکال دیا کایا، آپ سہائی اپنی رُت۔ جوئی ریت ویس وٹایا، اپنا نور کیا اُتپت۔ پت ڈالی آپ مہکایا، آپ سہائے ساچی رُت۔ برہما وشن شو آپ دھرایا، شبد نال رلایا جیٹھا پُت۔ پُرکھ ابناشی اپنا مارگ آپے لایا، لیکھا جانے دہ دشا چار کُنٹ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا ور ایکا ہر، ایکا نر نر نرائن آپ ہو جایا۔ نر نرائن سرب سکھ داتا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ آد جُگادی اک گیاتا، گیان گیان وچ رکھائیا۔ جُگا جُگنتر بنھے ناتا، ناتا بدھاتا جوڑ جُڑائیا۔ وشن شو برہما پُچھے واتا، واستک ایکا رُوپ درسائیا۔ اپنی سُنّے آپے گاتھا، بودھ اگادھ کرے پڑھائیا۔ ایکا جوت جوت للاٹا، نور نور نور درسائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، برہما وشن شو ایکا اچھیا پوری آپ کرائیا۔ ہر اچھیا پور کرائیندا، آد جُگادی گہر گمبہر۔ ساچی سکھیا اک سمجھائیندا، شبد انادی دیوے دھیر۔ ترے ترے میلا آپ ملائیندا، نام اگتی بائے زنجیر۔ چیلار رُوپ سرب پرگٹائیندا، سچکھنڈ دوارے بٹھے بیڑ۔ دُھر فرمانا دُھر دی بان لگائیندا، چرن چرنودک بخشے امرت سیر۔ نیتز نیناں درس وکھائیندا، سچ محلے چڑھ اخیر۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، وڈ داتا گنی گہیر۔ گنی گہیر گہر گن ساگر، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ وشنو دیوے ایکا آدر، ساچی وست اک وکھائیا۔ برہمے تیرا برہم رُوپ لوک مات ہوئے اُجاگر، لکھ چوراسی گھاڑن لئے گھڑائیا۔ شنکر بنے آت سؤداگر، جو گھڑیا بھن وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تِنان وچولا آپے بن، تہ رہیا سمجھائیا۔ ایکا تہ ہر نرنکار، آتم برہم جنائیندا۔ آنتر آنتر کر پیار، ایکا رُوپ درسائیندا۔ ساچے مندر ہو اُجیار، نرگن نرور ڈگمگائیندا۔ بوند سواتی ٹھنڈی ٹھار، چرن چرنودک مُکھ چوائیندا۔ اک اکتی ساچا یار، سگلا سنگ آپ نہائیندا۔ کلاپاتی ہو تیار، تِنان ایکا رنگ وکھائیندا۔ مہاسارٹھی ہوئے اُجیار، رتھ رتھوہی

رتھ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی کارے آپے لائیندا۔ ساچی کار کھاونی، ہر سچ سندیش سُنایا۔ وشن برہما شو تیری پوری کرے بھاونی، جس تیری بنت بنایا۔ جُگ جُگ پکڑائے دامنی، دامنگیر آپ ہو جایا۔ لوک مات دیوے ضامنی، ویلے آنت ہونے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، بھیو ابھیدا آپ گھلایا۔ برہما وشن شو کرن پُکار، دھوے جوڑ چرن سرن نِمسکارا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی کون رُپ آوے وچ سنسار، پاوے ساڈی سارا۔ لکھ چوراسی تیرا ورتار، ہون سیوک سیوادارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون سو ویلا کون وقت، نرگن درس ہونے تہارا۔ نرگن دیا کھائیندا، پاربرہم کرتار۔ وشنون برہما شو سمجھائیندا، پُرکھ ابناشی کھیل اپار۔ ترے گن تیرا سنگ نبھائیندا، پنج تت دئے آدھار۔ من مت بُدھ تیری جھولی پائیندا، آتم برہم نرکار۔ ایش جیو کھیل کھلائیندا، لکھ چوراسی ورتے ورتار۔ جُگ جُگ اپنا ویس دھرائیندا، مانس مانکھ کر پیار۔ اپنا ناؤں وچ ٹکائیندا، نام دمامہ وچے وچ سنسار۔ گر پیر آپ ہو آئیندا، سادھ سنت دئے آدھار۔ چارے وید وید سمجھائیندا، چارے مکھ لے آگھاڑ۔ پُران اٹھاراں آپ گنائیندا، شاستر سمرت لے اُبھار۔ گیتا گیان آپ درڑائیندا، ایکا بھگتن کرے پیار۔ انجیل فُرانا آپے گائیندا، تیس بتیسا ہونے سہار۔ کھانی بانی آپ سُنائیندا، دُھر دی بانی مارے بان۔ چار جُگ چوڑی اک بنائیندا، گیڑا دیوے وارو وار۔ لکھ لکھ گیڑا آپ دُوائیندا، پُرکھ ابناش سچی سرکار۔ حُکم اندر سرب رکھائیندا، چند سورج پھر پھر تھکے اپنی وار۔ نو سو چرانوے چوڑی جُگ برہمے وشن شو تیری سیوا لائیندا، جگت منوتر کر خوار۔ اپنا ویلا آپ سہائیندا، نو نو چار اترے پار۔ وید ویاس گواہ رکھائیندا، لیکھا لکھ اپنی وار۔ نانک نرگن کوک جنائیندا، نہکلنک اترے مہا بلی اوتار۔ گوبند ساچا مارگ اک سہائیندا، سرشٹ سبائی پاوے سار۔ ورننا برناں پنڈھ مکھائیندا، چار ورنناں دسے ایکا دھار۔ امرت جام اک پیائیندا، دُئی دویتی ہومے ہنگتا کر خوار۔ ساچا تاج سیس ٹکائیندا، شاہو بھوپ بن سکدار۔ پُرکھ اکال اک منائیندا، دھوے جوڑ کرے نِمسکار۔ لکھ چوراسی آپ سمجھائیندا، کلجگ آئے اتم وار۔ نرگن نرویر پُرکھ اکال دین دیال نہکلنک جامہ پائیندا، گوبند سورا ہو کِرپال۔ ستگر سچا سنگ نبھائیندا، جگت جُگ جاگرت جوت چلے اولڑی چال۔ وید کتیب بھیو نہ آئیندا، برہما وشن شو تیری سرت لے سنہال۔ کیتا قول بھل نہ جائیندا، برہما برہم پُری وچوں لے اُتھال، جوتی جوت میل

ملائیندا۔ شنکر تیرا بنے نہ کوئی دلال، ہتھ ترسول آپ سٹائیندا۔ سُرپت راجا اند اپنی گھالن جائے گھال، کروڑ تیتیس سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ وشنو بنے انت دلال، وشو اپنا روپ پرگنائیندا۔ نال رکھائے کال مہاکال، دو جہاناں پھیری پائیندا۔ گرمکھ سبج مپت مرار، ہر نرنکار سچی سرکار، جگا جگنتر لئے بہال، لکھ چوراسی وچوں پھول پھلائیندا۔ لیکھا توڑے شاہ کنگال، غریب نہانے آپ اٹھائیندا۔ آتم آنتر دیپک جوتی دیوے بال، اگیان اندھیر گوائیندا۔ امرت آتم رس دیوے پین کھان، ترسنا بھکھ مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلایکنکار، آد جگادی اک اوتار، نربھو روپ سچی سرکار، بھہ سیس نہ کوئی رکھائیندا۔ نہ کوئی بھہ بھو رکھے سیس، بھیانک روپ آپ نرنکارا۔ کرے کھیل جگت جگدیش، کلجگ اتم ہو اگیارا۔ لیکھا جانے پیس اکیس، نو کھنڈ پرتھی لاوے ایک نعرہ۔ چھتر جھلائے ساچے سیس، لیکھا جانے دھر دربارا۔ کوڑی کریا جائے پیس، ناتا تھے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکارا۔ شاہ سلطانان کرے خالی کھیس، در دربان نہ کوئی سہارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اک اکلای ہر جو ہر، ہری ہر مندر بیٹھا وڑ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، جوتی جوت نور اگیارا۔ نور اجالا ہر گوپالا، اک اکلای کھیل کھلائیندا۔ کلجگ اتم ویکھ وکھائے شاہ کنگالا، جگت جگت ویس وٹائیندا۔ لیکھا جانے کال مہاکالا، اپنا مردنگ سورا سرینگ ایک نام وجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے ور، ور داتا اک اکھوائیندا۔ ہرجن ساچا ہر دھرنا، ورن گوت نہ کوئی جنائیندا۔ آپے کھولے ہرنا پھرنا، نیتر نینا درس دکھائیندا۔ ناتا توڑے مرنا ڈرنا، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ رائے دھرم انت نہ پھڑنا، جس سیر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ گرمکھ ساچے شبد گھوڑے ایک چڑھنا، ستگر پورا آپ چڑھائیندا۔ ویلے انت کنت سنت بھگونت اک دوارے وڑنا، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر گرمکھان بخشے ساچی سرنا، سرن سرنائی اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایشٹ دیو دیو گر داتا، سرب جیاں جیاں پت ماتا، مات پت پت پوت ایک رنگ رنگائیندا۔ ایک رنگ رنگاونہارا، رنگ رنگیلا اک چڑھائیا۔ کلجگ تیری اتم وارا، نہکلنک نرائن نر، نرگن جوت کر رُشنائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، ست سمندر ساگر مس رووے شاہیا۔ بسدھا کاغد نہ کھئے پسارا، بناسپت نہ سیو کھائیا۔ اٹھاراں بہار تھے اپنی وارا، ایک تولا شہنشاہیا۔ ہر کاگن نہ کیسے وچارا، بے انت کہے لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نرگن داتا گہر گمبھیر، لیکھا جانے

آد آنت آخیر، مدھ اپنی کھیل کھلایا۔ ہر ساچی کھیل کھلایندا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھے آ۔ اپنا بھیو نہ کیسے جنائیندا، سنت ساجن جگا جگنتر رہے گا۔ اپنا مارگ آپے لائیندا، آپے بنے جگت ملاح۔ اپنا نام آپ درڑائیندا، رام کرشن نانک گوہند آپے جوت جگا۔ اپنا اکھر آپ پڑھائیندا، نیش اکھر روپ وٹا۔ پینتیس اکھر رنگ رنگائیندا، ستاراں اکھر بیٹھا اپنے وچ ٹکا۔ باون اکھری آپ پڑھائیندا، جس گرمکھ دئی دویتی پردہ دئے چکا۔ چارے کنت دہ دشا نو کھنڈ پرتھی ست دیپ چوڈاں لوک چوڈاں طبق برہمنڈ کھنڈ لوآں پُریاں آکاش پرکاش گگن منڈل دھرت دھول زمیں اسمان دو جہان ایکا روپ درسائیندا، نرگن داتا پکڑے بانہ۔ مورت اکال سرب پرتپال گھٹ گھٹ وسے سبئی تھان، تھان تھنتر آپ سہائیندا۔ گرسکھاں بنے پتا ماں، بال انجانے گود اٹھائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کان، مانک موتی سوہنگ سو چوک چکائیندا۔ سدا سہیلا سر رکھے ٹھنڈی چھاں، ستجگ ساچا راہ وکھائیندا۔ اتم کلجگ کرے اک نیاں، ثالث کھئے نہ نال لیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ دوارا ہر نرنکارا، کرے کرائے ساچی کارا، کرتا پُرکھ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا دکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نرگن جوت نہ سکے کوئی پرکھ، جگت سنیار کسوٹی ہتھ نہ کھئے رکھائیندا۔ گرمکھ ورا کرے دیدار، جس جن کیرپا کرے آپ نرنکار، نردھن سردھن سردھن اپنے رنگ رنگائیندا۔

★ ۲۲ کتک ۲۰۱۷ بکرمی گیانی گرمکھ سنگھ دے گھر پنڈ بھلائی پُر ڈوگراں ضلع امرتسر ★

سد دربارا ہر نرنکارا، آد جگاد لگائیندا۔ وست امولک اک بھنڈارا، نرگن اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچے کنڈے تولے اکم اپارا، اتول اٹل بھیو نہ آئیندا۔ سچکھنڈ نواسی کھول کواڑا، تھر گھر ساچے آپ ٹکائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، شاہو بھوپ حکم سنائیندا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، نر نرائن دھار چلائییندا۔ کرے کھیل اپر اپارا، آپ اپرمپر روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ دربارا آپ سہائیندا۔ سچ دربارا سری بھگوان، اپنا آپ سہائیا۔ تخت بیٹھ نو جوان، شہنشاہ کرے سچی شہنشاہیا۔ ست چڑھائے اک نشان، نرویر روپ درسائیا۔ اپنی رکھے آپے آن، اک اکلا بے پرواہیا۔ ساچے مندر بیٹھ مکان، سچکھنڈ کرے رُشنائیا۔ ساچا حکم دھر فرمان،

نر ہر اپنا آپ سُنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ دربارا ایکنکارا، ایکا ایک وکھائیا۔ سچ دربارا شاہ سُلطان، ایکا ایک
 سُهائیئندا۔ تخت نواسی وڈ مہربان، اپنی رچنا آپ رچائیئندا۔ نرگن بن بن دانی دان، داتا داتار دیا کھائیئندا۔ ست ست ست کر ورتار، ست
 ستوادی کھیل کھلائیئندا۔ ایکا وست اپر اپار، انادی اپنے ہتھ رکھائیئندا۔ اپنے در بن بھکار، اپنی اچھیا بھچھیا جھولی پائیئندا۔ اپنا رنگ رنگ
 نرنکار، رنگ رنگیلا اک ہو جائیئندا۔ اپنا قبیلہ کر تیار، بنس سر بنس آپ سُهائیئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ دربارا
 آپ سُهائیئندا۔ سچ دربارا سوہاؤنت، ست پُرکھ نرنجن آپ سُهائیئندا۔ اُپر بیٹھ سری بھگونت، پُرکھ اکال آسن لائیئندا۔ اپنی مہا آپے جانے
 بے آنت، بے پرواہ بھیو نہ آئیئندا۔ لیکھا جانے جگا جگنت، آد مدھ آنت ویس وٹائیئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ
 دربارا تھر گھر واسا، نرگن جوت جوت پرکاسا، انہو اپنا روپ دھرائیئندا۔ سچ دربارا انہو دھار، ست ست وچ سمائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل
 اپار، کھیلے کھیل سہج سُکھدائیا۔ در گھر سہائے ٹھانڈا ٹھار، سینٹل دھار آپ وھائیا۔ نہ کوئی دیسے چار دیوار، دشا ونڈ نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ دربارا ہر نرنکارا، ایکا ایک سُهائیا۔ سچ دربار سُهائیئندا، اک اِکلا ایکنکار۔ آسن سنگھاسن آپ
 وچھائیئندا، ابناشی کرتا بے عیب پروردگار۔ ساچی راسی رچن رچائیئندا، کرے کھیل آپ کرتار۔ شاہو شاہاشی بھیو نہ آئیئندا، کہنی کتھنی وسے
 باہر۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ دربارا اک سہائے، سچکھنڈ دوارے آپ رکھائے، پاوا چول نہ کھئے بنائیئندا۔ سچ
 دربارا ساچے گھر، ہر ساچا سچ سُهائیئندا۔ سو پُرکھ نرنجن گھاڑن گھڑ، پُرکھ سمرتھ دیا کھائیئندا۔ ہر پُرکھ نرنجن آپے پھڑ، آپ اپنا جوڑ
 جڑائیئندا۔ ایکنکارا اندر وڑ، نیج گھر اپنے ویکھ وکھائیئندا۔ آد نرنجن جوتی نور آگے دھر، پرکاش پرکاش ڈگمگائیئندا۔ سری بھگوان دیوے ور،
 ور گھر ایکا ایک وڈیائیئندا۔ ابناشی کرتا سرنی پڑ، سرب سوکھ اک وکھائیئندا۔ پاربریم آپ بندھائے اپنا لڑ، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیئندا۔
 سچ دربار ہر نرنکار سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشن آپے بیٹھا چڑھ، ساچے تخت آسن لائیئندا۔ نہ کوئی قلعہ کوٹ دسے گڑھ، باڈی بنت نہ کھئے
 بنائیئندا۔ نہ کوئی دربان سوہے در، در درویش نہ کھئے وکھائیئندا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ کار کھائیئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کِرپا کر، سچ دربارا ہر نرنکارا، اپنا آپ سُهائیئندا۔ سچ دوار سہج سُکھ مندر، سو پُرکھ نرنجن آپ اُپایا۔ آپے ویکھے اپنے اندر، ویکھنہارا دس

نہ آیا۔ آپے لیکھا جانے اپنی ڈونگھی کندر، محل اٹل اُچ مینار آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ دربارا اک
 پسارا، دہ دشا سہارا، در دروازہ اک کھلایا۔ در دروازہ کھولیا، کر کِریا گن نِدهان۔ پُرکھ ابناشی اپنا تول آپے تولیا، نِرگن ہویا مہربان۔
 ایک تخت آد جُگاد رہے اڈولیا، اڈول اڈل سِری بھگوان۔ ساچی وست رکھے کولیا، دیونہارا آپے دان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، کرے کھیل ساچا ہر، دیونہارا دُھر فرمان۔ دُھر فرمانا ہر کا ناؤں، ہر ہر آپ جنائیندا۔ سچکھنڈ دوارے وسے سچ گراؤں، نہچل اپنا
 آسن لائیندا۔ آپے کرے اپنا سچ نیاؤں، عدل عادل آپ ہو جائیندا۔ آپے رکھے اپنی ٹھنڈی چھاؤں، سمرتھ پُرکھ اپنا ہتھ اپنے سیس ٹکائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دربارا نرہے۔ رُپ اُپائے سچا کرتارا، بھے اور نہ کھتے جنایا۔ سچ دربارا اُچ اپارا، الکھ اگوچر اگم
 اپار آپ اُپائیندا۔ زمیں اسمان نہ دیوے کھتے سہارا، دھولا بہار نہ کھتے چُکائیندا۔ رَو سس سُوْرَج نہ کھتے اُجیارا، آفتاب نہ رُپ وٹائیندا۔ نِرگن
 نِراکار کرے کھیل اپر اپارا، دیا باقی کھلاپاتی نِرگن جوت ڈگمگائیندا۔ اپنے مندر آپے کھولے تاکی، ویکھے مار جھاتی، اندر باہر گیت ظاہر اپنا
 رُپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دُھر دربارا وسیا پاربرہم پرہ آپ وسائیندا۔ سچ دوارا سچا
 شہنشاہ، سچ دوارے سچکھنڈ دوارے آپ وسائیا۔ کرے کھیل سچّی درگاہ، در گھر ساچے وجے ودھائیا۔ اُپر بیٹھ کرے اک صلاح، وڈ داتا
 صفت صلاحیا۔ اپنا مارگ آپے پا، آپے ویکھے تھائوں تھائیا۔ اپنا ناؤں آپ پرگٹا، ناؤں نِرنکارا آپ سُنائیا۔ اپنے در دربان در درویش لئے بہا،
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچے سوہا پائیا۔ سچ دربارا اُپایا، کر کِریا گن نِدهان۔ سچکھنڈ
 دوار سہایا، ست رنگ جھلائے نشان۔ تخت نواسی تخت اُپایا، شابو بھوپ راج راجان۔ نِرگن بہ بہ آسن لایا، جودھا سُوْرپیر بلوان۔ سیس
 ایک تاج ٹکایا، کِریا کر سِری بھگوان۔ حُکمی حُکم آپ ورتایا، آپ اپنی کر پچھان۔ اپنی رچنا آپ رچایا، دیونہارا ساچا دان۔ وشن برہما شو
 جایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دربار کرے پروان۔ ساچے در کر پروانا، اپنا کھیل کھلائے۔ ترے ترے دیوے ایک
 دانا، ترے ترے جوڑ جُڑائیندا۔ ایک ناد ایک گانا، ایک دُھن اُپجائیندا۔ ایک مندر اک مکانا، ایک گھر وکھائیندا۔ اک نُور اک ظہور ایک جوت
 سِری بھگوانا، ایک ہر ڈگمگائیندا۔ ایک پینا ایک کھانا، ایک تریپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا

ہر، ساچا حُکم آپ سُنائیندا۔ برہما وشن شو آپ اُپایا، اپنا در دئے وکھائیا۔ سچ دربارے آسن لایا، شابو بھوپ وڈ وڈیائیا۔ تِتاں ایکا در
 درشن پایا، نیتر نین نین پگسائیا۔ چرن کول سیس جھکایا، ہر تیری وڈ وڈیائیا۔ تون داتا سرب سُکھدایا، ہوں سیوک بھکھک آئے چل
 سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا دینا ساچا ور، ایکا وست ہتھ پھڑائیا۔ ایکا وست ہتھ پھڑوئی، وشن اُچی کوک
 پُکاریا۔ برہما منگے منگ ایکا نُور تیرا رُپ درسوئی، درس ترس اگم اپاریا۔ شنکر کرے پور بھاؤنی، بھاؤن بھاونا وچ سما رہیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ست سرُپ شابو بھوپ آپ جنا رہیا۔ ست سرُپ ہر جنایا، رُپ رنگ ریکھ نہ کھئے۔
 جوتی جوت ڈگمگایا، سوچھ سرُپی آپے ہوئے۔ ساچے تخت سوہا پایا، دیونہارا ساچے ڈھوئے۔ ایکا شبد نام درڑایا، ایکا بیج ساچا ہوئے۔ ایکا
 لڑ آپ پھڑایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دربارے بیٹھا چڑھ، آس نندرا وچ کدے نہ سوئے۔ برہمے وشن شو ہر
 جنائیندا، شبد اگتی ایکا بول۔ نرگن آسن اک وچھائیندا، آد جُگادی ہر اڈول۔ سچ دربارا آپ وڈیائیندا، جدا رہے اگتی ڈھول۔ اپنی
 جوت آپ جگائیندا، اپنے اندر آپے جائے مؤل۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، آد جُگاد نہ جائے بھل۔ آد جُگاد
 کدے نہ بھلیا، پاربرہم کرتار۔ بھاگ لگائے اپنی گلیا، وشنوں وشو کر تیار۔ برہما وشن شو دیوے بھنڈار اٹلیا، وڈ داتا ہر نرنکار۔ سچ دوارا
 ایکا کھولیا، آد پُرکھ ساچی کار۔ اپنے کندے آپے تولیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا، آپے کرے
 اپنی کار۔ ساچی کار کراونہارا، ایکا رنگ سمایا۔ تِتاں دیوے اک سہارا، ایکا گن جنایا۔ ایکا ت ست بھنڈارا، ترے گن درسی آپ ورتایا۔
 ترے ترے کرے سچ پیارا، پنچم لیکھا آپ سمجھایا۔ لکھ چوراسی بن بھکھارا، گھٹ گھٹ بھانڈا آپ سہایا۔ نرگن دیپک جوتی کر اُجیارا، گھر
 مندر کرے رُشنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، دیونہارا وڈ وڈیایا۔ وڈ وڈیائی دیون یوگ، ایکا
 ایک اکھوائیندا۔ آد آنت نہ ہوئے وچوگ، ساچا میلا میل ملائیندا۔ لیکھا اپنے ہتھ رکھیا ڈھر سنجوگ، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ وشن
 برہما شو سُنایا اک سلوک، سو پُرکھ نرنجن آپے گائیندا۔ ہنگ بنائے چوڈاں لوک، لکھ چوراسی وچ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا بھیو آپ جنائیندا۔ اپنا بھیو آپ جنایا، اپنی دیا کھائیا۔ وشن برہما شو سیوا لایا، لکھ چوراسی گھاڑت

رِہیا گھڑائیا۔ نو نو چار گیز آپ دوايا، ساچے تخت بیٹھ سچا شاییا۔ گر پیر اوتار ساچی سیو لگایا، ایکا وست جھولی پائیا۔ اپنا ناؤں دئے
 سُنایا، نرگن زرویر اپنا ناؤں دھرائیا۔ جگ چوکرئی کھیل کھلایا، کولہو چرخہ چکی چک آپ بھوئیا۔ سادھ سنت گر پیر اوتار کوئی رہن نہ
 پایا، جو بھیجے سو اپنے وچ ملایا۔ اپنی سیجے آپے بہ بہ آسن لایا، واہ واہ ستگر وڈی وڈیایا۔ پُرکھ اکال شاہ پاتشاہ، آپ اکھوایا، کوئن
 کوٹ برہمنڈ اپنے حُکم وچ پھرائیا۔ جیرج انڈ وچ کدے نہ آیا، مات گریہ نہ سیج سہائیا۔ پنج تت کایا چولا دئے وڈیایا، جس وچ اپنی دھار
 ٹکایا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ برہما وشن شو تیرا پندھ مکایا، کرے کھیل ساچا رابیا۔ ساچے آسو سچ سنگھاسن پُرکھ ابناشی ایکا پایا،
 شاہ آسوار ایکا آسن لایا۔ پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں رِہیا دوڑایا، آپ اپنا بل دھرائیا۔ چار جگ جگ رہے نہ رایا، جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، درگھر ساچا آپ سہائیا۔ چار جگ ہر گیز چکایا، نو نو پندھ مکائیندا۔ کلجگ اتم ویکھ
 وکھایا، نرگن روپ پرگٹائیندا۔ ست ستوادی پھیرا پایا، برہم برہما کھوج کھجائیندا۔ انادی ناد اک وجایا، ثریا راگ الاٹیندا۔ سوانگی
 سوانگ اک وٹایا، بھيو کوئی نہ پائیندا۔ برہما وشن شو تیری پھاندی لے کٹایا، ترے گن توڑ ٹرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا
 کر، اک وکھائے ساچا گھر، درگھر ساچا آپ سہائیندا۔ درگھر سچا سہاؤن آیا، نرگن جوتی جامہ دھار۔ برہما وشن شو تیری آس پوری
 کراون آیا، نہکلنکائے اوتار۔ لوک مات اپنا کھیل کھلاؤن آیا، خالق خلق ویکھے پروردگار۔ خلق نور آپ چمکاون آیا، نور نورانہ ہو اُجیار۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل سچے سرکار۔ سچے سرکار ہر نرنکارا، دوسر اور نہ کھئے جنائیا۔ جو اُچے سو بنسے
 اپنی وارا، تھر مات رہن نہ پائیا۔ جگ چوکرئی گئے بارا، گر پیر اوتار سیو کھایا۔ آد آت نہ جانے کوئی کنارہ، ادھ وچکار تاریاں لایا۔
 برہما وشن شو منگن اک سہارا، گھاٹ بیٹھے ساچے ماہیا۔ نو نو چار اترے پارا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ چپو لائے آگم اپارا، سو پُرکھ نرنجن
 گھاڑن آپ گھڑایا۔ ہنگ برہم دئے سہارا، پاربرہم سچے سرنائیا۔ لوک مات ہوئے اُجیارا، جوتی جوت کر رُشنائیا۔ سچ وکھائے اک دربارا،
 جس تخت ہر جو آسن لایا۔ سنگھ سورن تیری سنے پکارا، پورب جنم بھل نہ جائیا۔ مُسلم سنی دئے سہارا، شرع شریعت میٹ مٹایا۔
 تیری بھلے نہ تیکھی دھارا، بقاب کایا وچ لگائیا۔ تیرا سلب کیا اپنا خون ٹھنڈی ٹھارا، رتی رت جگت رنگائیا۔ اک وکھائے سچا دربارا، ستگر

پورا آپ اُپائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، چار وید مکھ شرمائیا۔ ہر کا تخت سب توں نیارا، راج راجن شاہ سلطان لوک مات ہتھ کیسے نہ آئیا۔ جو جن بنے در بھکھارا، کر کرپا دئے وکھائیا۔ آسا ترسنا کرے دُور کنارہ، سانتک ست ست کرائیا۔ ناٹک چیتک نٹوآ کرے اگم اپارا، کلجگ بازی رہیا پائیا۔ مُلا قاضی شیخ مسائق پیر جھئے جنم ہارا، ہار جت ہتھ کیسے نہ آئیا۔ پنڈت پاندھا رووے زارو زارا، جوت لالاٹ مستک ٹکا نہ کوئی لگائیا۔ گرنھی پنھی مارے نعرہ، پت پت پت پت پاون دس کیسے نہ آئیا۔ لکھ چوراسی جیو رہیا کوارا، ہر کنت نہ کوئی پرنائیا۔ گرمکھاں وکھائے سچ دربارا، کر کرپا ہر رگھرائیا۔ جس جن دیا کمائے درس دکھائے سرجنہارا، سگلی چنت دئے گوائیا۔ گھر سخیاں منگلاچارا، واہ واہ وجدی رہے ودھائیا۔ ستگر پایا ایکا وارا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ٹھانڈا دسے اک دربارا، اگنی تت دئے بھجھائیا۔ کریا کھیل اپر اپارا، کلجگ جیو بھیو نہ رائیا۔ پہلوں اپنا آپ پنج تت کایا چولی ساڑا، جگت نشان دئے مٹائیا۔ پھیر لایا شبد اکھاڑا، گرمکھ سخیاں ناچ نچائیا۔ پاربرہم ابناشی کرتا آپ وجائے تال تلواڑا، گھر تار ستار ہلائییا۔ دوس سہایا ستاراں ہاڑا، گرسکھ تیری اگنی اپنی جھولی پائیا۔ اک بنایا سچ دربارا، سچکھنڈ روپ درسائیا۔ جگت وکھائے نو دوارا، گرسکھاں نو دوارے پندھ مکائیا۔ آد آنت کرے پار کنارہ، لکھ چوراسی دئے چھڈائیا۔ گرمکھ گرمکھ ہرجن ہرجن وکھایا، اک سچا دربارا، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، چرن کول کول چرن سچی سرنائیا۔

★ ۲۳ کتک ۲۰۱۷ بکرمی اودھم سنگھ دے گھر جلالاباد ضلع امرتسر ★

ستگر پورے دھن کھٹیا، ایکا نام وست انمول۔ تول ٹلے نہ کیسے وٹیا، آد جگاد رہے اڈول۔ ہٹی وچ ٹنگے نہ کوئی پھڑکے اتے پھٹیا، بنیا رہے سدا انبھول۔ جن بھگتاں آون جاون ہر جو کٹیا، نج آتم وسے کول۔ کوڑی خاک نہ گھٹیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچ بھنڈارا دیوے کھول۔ سچ بھنڈارا کھولیا، ہر سجن میت مُرار۔ پن رسنا جہوا رہیا بولیا، شبد انادی کوک پکار۔ کرے کھیل ہولی ہولیا، نرگن سرگن دئے ادھار۔ اپنی شکتی آپے مؤلیا، روپ رنگ تے وسیا باہر۔ پورا کرے کیتا کولیا، بھل نہ جائے وچ سنسار۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرکے ونج سچا وپار۔ ونج واپارا ساچا ہٹ، گھر مندر آپ کھلائیندا۔ اپنی قیمت آپے وٹ، اپنے پلے گنڈھ بٹھائیندا۔
 جگا جگنتر کھیل بازی گر نٹ، نر نرائن ویس وٹائیندا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیندا۔ سنت ساجن کر پرگٹ، پاربرہم
 برہم ویکھ وکھائیندا۔ ساچی وست تھائے گھت، ساچا کھاتا آپ بھرائیندا۔ سر رکھے اپنا ہتھ، اتوٹ اٹ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا ناؤں آپ وڈیائیندا۔ وڈ وڈیائی ہر ہر ناؤں، پاربرہم آپ وڈیائیا۔ لیکھا جانے پتا ماؤں،
 بالک ست دئے وڈیائیا۔ آد جگادی کرے سچ نیاؤں، جگ جگ داتا سچا شہنشاہیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاؤں، امرت رس امیوں رس چوگ
 چگائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اہل وڈی وڈیائیا۔ اہل ہر کرتارا، بیو کھئے نہ پائیندا۔ کوٹن
 کوٹ جگ اپنی چلے آپے کارا، کرتا پُرکھ کھیل کھلائیندا۔ جنم اجنم ویکھے وچ سنسارا، کرم گکرماں کھیل کھلائیندا۔ بھگت بھگونت کھیل نیارا،
 سنت ساجن دیا کھائیندا۔ کھیوٹ کھیٹا بن سہارا، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 ساچا مارگ ایکا لائیندا۔ ہر مارگ اپار، آد جگاد لگایا۔ راہ جانے نرگن دھار، مکھ پنتھ نہ کھئے دسایا۔ نرور گت کرے شنید دید اپر اپار،
 واحد اپنا راگ الا یا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ بیڑا رہیا چلایا۔ جگ جگ بیڑا ہر ہتھ،
 اپنی کھیل کھلائیندا۔ اپنی ونڈ ونڈائے ساچے دھن، نام ندھانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنی سکھیا آپے من، آپے حکم ورتائیندا۔ آپے گھڑے آپے لئے
 بہن، گھڑن بھنہار پُرکھ سمرتھ، اپنی چال آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اچرج روپ آپ
 پرگٹائیندا۔ اچرج روپ ہر کرتارا، آچار یہ ورن کھئے نہ جائیا۔ براہمن برہم نہ کھئے پسارا، پاربرہم نہ کھئے سرنائیا۔ زوی زو نہ کھئے اُجبارا، داسی
 داس نہ سیو کھائیا۔ کنگن تن نہ کھئے شنکارا، جوین جگت نہ کھئے ہنڈھائیا۔ کرے کھیل اگم اپارا، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ پورب لہنا جنم کرم
 وچارا، بھرمی بھرم دئے مکائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پرد آپے رہیا ترائیا۔ اپنا پرد آپے رکھ، آد جگاد سمائیندا۔ جگا
 جگنتر ہو پرتکھ، روپ اتوپ آپ پرگٹائیندا۔ آپے جانے اپنا پکھ، کیشنا شکلا مکھ شرمائیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، ساچے مارگ آپے
 پائیندا۔ آپے پردے اندر جائے وس، ہر کے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ آپے لیکھا جانے نس نس، دور ڈراڈا پندھ مکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ

ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ بھیو جناوے جیو جنت، جگت جہان دیا کھائیا۔ ترے گن مایا روپ
 بے آنت، نانا پرکار کرے رُشنائیا۔ اک وسرے ہر ہر کنت، گھر مندر ٹھور نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل
 ساچا ہر، لہنا ویکھے تھاوں تھائیا۔ پورب لہنا کر وچار، نو نو جنم دوائیندا۔ روداس چمارا مارے مار، نیتر نینا تیر چلائیندا۔ خاکی خاک ملائے
 در دربار، شاہ سلطان سیس تاج نہ کھئے کھائیندا۔ گنگا گوداوری نہ کھئے آدھار، روپ انوپ نہ کھئے ترسائیندا۔ گنگا رام کی کرے پکار، اپنی
 کیتی آپے بھل جائیندا۔ ساچے در منگی منگ بن بھکار، نیوں نیوں دھئے جوڑ سیس جھکائیندا۔ روداس چمار ایکا ڈور بندھی کر پیار، تندن
 تند ہتھ رکھائیندا۔ ڈھوئے ڈھور وچ سنسار، جگت کھلڑی اپنی سیج سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا
 ہر، پورب لہنا ویکھ وکھائیندا۔ گنگا رام کر پکار، روداس چمار آگے گر لایا۔ تیرا سنگ بھلیا میت مرار، تیرا کسیرا ہتھ کسے نہ آیا۔ راہ بھلیا
 بے نظیر، حُدی روپ اک وٹایا۔ جگت مایا پایا اک زنجیر، نہ سکے کھئے ٹڑایا۔ ویلا آیا آنت اخیر، دیونہارا شاہ سزایا۔ نہ کوئی کئے میری بھیڑ،
 سری بھگوان دس کسے تھان نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، پورب لیکھا دئے وکھایا۔ جگت براہمن
 کر پیار، نیتر نینا نیر وٹائیندا۔ لیکھا جانے روداس چمار، رویداس اپنا کھیل کھلائییندا۔ ایکا نیتر ایکا وار نین اگھاڑ، نو دوارے واسنا کھوٹی
 آپ کڈھائیندا۔ پنت پاپی کون دوارے اترے پار، پنت پنت کون کرائیندا۔ کون گیت ڈھولا گائے وچ سنسار، ساچا سوہلا کون سُنائیندا۔
 کون تولا بنے تولنہار، کون کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ کون وچولا ہتھ اتم وار، جگت لہنا مول چُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،
 کرے کھیل ساچا ہر، بھیو ابھیدا اپنا آپ جنائیندا۔ نو دوار مار جہات، رویداس دیا کھائیا۔ جگت براہمن نو جنم تیری لوک مات چڑھ
 برات، مانس مانس روپ وٹایا۔ اٹھ ت اٹھ جنم پئے کھات، کھات کھاتا سکے نہ کھئے پھولائیا۔ کلجگ اتم آئے اندھیری رات، تیرا روپ انوپ لئے
 پرگٹایا۔ تیری ڈرمت میل دیوے کاٹ، جس تیری بنت بنائیا۔ اک وکھائے ساچا ہاٹ، دو جا ہٹ نہ کھئے جنائیا۔ تیرا لہنا دینا چُکائے تیرتھ تاٹ،
 گنگا گوداوری جمن سُرستی اپنے چرناں ہیٹھ دبائیا۔ لیکھا جانے جوں بالک پتا مات، پوت سپوتا گلے لگائیا۔ تیرا لیکھا چُکائے ہاتھو ہاتھ،
 گنگا مائی پریم کنگن اپنے ہتھ چھپائیا۔ سدا سہیلا وسے ساتھ، ویلا وقت نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے

کھیل ساچا ہر، در گھر ساچے آپ سہائیا۔ ساچا لیکھا لکھنہارا، آد جگاد سہایا۔ گواہ رکھایا زوداس چمارا، بھل رہے نہ رایا۔ دوہاں وچولا بن
 زرنکارا، زرگن ایکا روپ وٹایا۔ ساچا تولا وچ سنسارا، ساچا کنڈا لے کے آیا۔ ایکا بولے اچ جیکارا، ہنگ برہم میل ملایا۔ براہمن براہمنی
 جگت جگت جگت ہوتے خوارا، نو نو لیکھا سکے نہ کھتے مکایا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ
 اپنے بھانے سد سہایا۔ کیا براہمن کیا شوڈر دھار، کھتری ویش بھیو نہ رائیا۔ جنم جنم دی ڈرمت میل دئے اُتار، دین دیال سچا شہنشاہیا۔ نو
 نو جامے جنم مانس مانکھ دے وچ سنسار، لیکھا لیکھا لیکھے پائیا۔ کلجگ آئے اتم وار، پاوے سار بے پرواہیا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار،
 کنت کنتوہل اک اکھوٹایا۔ ہرجن کرے سچ شنکار، سولاں اچھیا پور کرائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا
 ہر، جگ جگ اپنا روپ دھرائیا۔ جگ جگ روپ دھرائیندا، ہرجن ساچے لئے جگا۔ لوک مات سٹے آپ اُٹھائیندا، آس نندرا پردہ لاہ۔
 اپنا ناؤں آپ درڑائیندا، اپنی وڈیا دئے پڑھا۔ گرمکھ ساچے گلے لگائیندا، پورب لہنا دئے مکا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا سکھ سمجھا۔ ساچی سکھیا ہر سمجھائیندا، سُن بینتی کرے وچار۔ ہر کا لیکھ سمجھ وچ کیسے نہ آئیندا، من
 مت بُدھی جائے ہار۔ ہار ستاراں جو فرمائیندا، کاغد قلم نہ لکھنہار۔ نو نو چار راہ تکائیندا، گر پیر اوتار نہ پاؤن سار۔ جوتی جوت سرور
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وسنہارا سچ دوار۔ سچ دوار سہائیندا، ہر داتا بے پرواہ۔ کلجگ اتم ویس وٹائیندا، جوتی
 جامہ سچا شہنشاہ۔ گرمکھان سنگ سدا سہائیندا، زرگن اپنا روپ دھرا۔ جگت ہٹی وچ بہ بہ تول نہ کھتے تُلانیندا، دھڑی وٹی ہتھ نہ لئے
 اُٹھا۔ مال مویشی نہ کھتے چرائیندا، گرسکھان سرتی بنھے چرن لگا۔ ٹھنڈا پانی نہ راہ تکائیندا، کھالان اُتے بے نہ منجا ڈاہ۔ گرمکھ آسن سیجا
 سوہیا پائیندا، آتم آنتر جوت جگا۔ ٹھنڈی چھان نہ کھتے جنائیندا، سب دے سر تے دیونہارا ٹھنڈی چھان۔ پورب لہنا آپ مکائیندا، جوتی
 جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کرائے سچ نیاں۔ کیا بینتی کیا پکار، اپنی گت جیون جگت کہن نہ جائیا۔ من مت بُدھ نہ سکے
 وچار، ہر کا بھیو بھیو نہ رائیا۔ کاغد قلم کرے پکار، نیترووے جگت شاہیا۔ ہر جو ہر مندر وسیا سب توں باہر، اپنا گھاڑن آپ گھڑائیا۔
 جو بولے سو سنے سننہار، بھل کدے نہ جائیا۔ ہر کا بولیا جیو نہ سکے کھتے وچار، بھلی سرب لوکائیا۔ گرمکھ گرسکھ اپنے کندے آپے تولیا،

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ایکا ہر، ایکا ایک سہج سُکھدائیا۔ اپنی بینتی جانے کون، رسنا جہوا جگت کُرائیا۔ دیوے سنیہا اُنجا پون، آد جُگاد سیو کھائیا۔ لیکھا جانے اُون گون، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ کایا مندر اندر ترے گن آہوتی پنج تت ہون، اگنی جوتی لبو لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بے پرواہ بے پرواہ اک اکھوائیا۔ جگت بینتی بھگت جواب، ستگر پورا آپ سُنائیندا۔ کوٹن کوٹ جو چیدے رہے جاپ، سُنھے وچ نظر کیسے نہ آئیندا۔ لوک مات نہ گائے جس پرگٹ ہو پرہہ آپ، چار جُگ مُکھ شرمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کھیل آپے رسیا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ کیا مانگے کیا دیجے دان، منگن منگن کھئے نہ جائیا۔ اپنا آپ نہ سکے کھئے پچھان، کیا لیکھا لیکھت جگت بانیا۔ ستگر پورا ہوتے جس آپ مہربان، اپنی سُنائے اکتھ کھانیا۔ گرسکھ بالا بنیا رہے نادان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، امرت آتم بخشے ٹھنڈا پانیا۔ کیا کھنا کیا سُننا کیا بولنا، رسنا جہوا کر وچار۔ سُن بینتی گر ستگر پورا تول تولنا، جھوٹھا ہوتے نہ اگم اپار۔ اپنا بھنڈارا آپے کھولنا، ورتا ونہار سچی سرکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سرب شکتی اک ویکتی، بھگت بھگتی اپنے ہتھ رکھے نرنکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، ہرجن جن ہر دیوے اک آدھار۔

★ ۲۳ کتک ۲۰۱۷ بکرمی سوہن سنگھ دے گھر پنڈ رام پُر ضلع امرتسر ★

ست پُرکھ نرنجن سچا پاتشاہ، آد جُگاد سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن بے پرواہ، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بن ملاح، نرگن اپنا بیڑا آپ ترائیندا۔ ایکنکارا دیوے سچ صلاح، صفت صلاحی آپ اکھوائیندا۔ آد نرنجن جوت جگا، نور نورانہ روپ پرگٹائیندا۔ اباشی کرتا سنگ نیہا، سکلا سنگ آپ ہو جائیندا۔ سری بھگوان وسے ساچے تھان، در گھر ساچا سوہا پائیندا۔ پاربرہم ایکا اپنا ناؤں لے پرگٹا، ناؤں نرنکارا آپ اکھوائیندا۔ مورت اکال روپ دھرا، انہو پرکاش سہائیندا۔ جونی ریت اگم اتھاہ، الکھ اگوچر اپنی کل ورتائیندا۔ نرویر کھیلے کھیل

سبني تھان، بھيو ابھيدا بھيو گھلائيندا۔ آد آد اپني بنت بنا، آپ اپني رچن رچائيندا۔ سچڪھنڊ دوارا اک سڀا، چار ديوار نہ ڪڍي بنائيندا۔ نرگن ديا باقي ڪملاپاتي آپ ٽڪا، نور ظهور اک چمڪائيندا۔ ساڄي تاڪي بند گھلا، در دروازہ آپ سڀائيندا۔ گھر وچ گھر دئي ٽڪا، تھر دربارا آپ اڀائيندا۔ اپني اڇيا فرنا آپ پھرا، ساڄي بھچھيا ونڊ ونڍائيندا۔ اپنا حڪم آپ ورتا، حڪمي حڪم کھيل گھلائيندا۔ آڀے داتا بنے پے پرواه، داتا داني ناؤں دھرائيندا۔ اپني وست اپنے ہتھ اُٹھا، ہر آڀے ويڪھ وڪھائيندا۔ جوتي جوت سروپ ہر، آپ اپني جوت دھر، آد پُرڪھ کھيل اپارا، جوتي نور اُجيارا، رُوپ رنگ ريڪھ نہ ڪڍي جنائيندا۔ ست پُرڪھ نرنجن ساڄي کار، ست ستوادي آپ کرائيا۔ سو پُرڪھ نرنجن ہو تيار، ہر پُرڪھ نرنجن لئي انگڙايا۔ ايڪنڪارا وسے ٿھانڊے دربار، آد نرنجن رُوپ پرگڙايا۔ ابناشي کرتا ميت مُرار، سري بھگوان ساڄا سنگ نبھايا۔ پاربرہم کھيلے کھيل پر اپار، الڪھ اڳوچر اگم اتھاء، بے پرواه وڏي وڏيائيا۔ سچڪھنڊ دوارا دئي سڀا، سوبھاونت اک اکھوئيا۔ اپني رچنا آپ رچا، ويڪھنھارا آپ ہو جائيا۔ آڀے بنے سڄا شهنشاه، شاہو بھوپ راج راجان شاہ سلطان اک اکھوئيا۔ اپنا نشانہ آپ لئي اُٹھا، ست پُرڪھ آپ جھلايا۔ اپنا تاج اپنے سيس آڀے لئي ٽڪا، نرگن سيو ڪمائيا۔ جوتي جوت سروپ ہر، آپ اپني ڪرپا ڪر، آد پُرڪھ پُرڪھ اڪالا، ڪرے کھيل دين ديالا، بھيو ڪوئي نہ آئيندا۔ ست پُرڪھ نرنجن وڏ وڏيائي، مہا اڪتھ ڪتھي نہ جائيا۔ سو پُرڪھ نرنجن کھيل رچائي، انھو اپنا رُوپ دھرائيا۔ ہر پُرڪھ نرنجن ويڪھ چائين چائين، مورت اڪال ڏگمگائيا۔ ايڪنڪارا دئي صلاحی، آد نرنجن ويڪھنھارا تھاو تھائيا۔ ابناشي کرتا بن ملاحی، سري بھگوان ساڄا ليڪھا دئي سمجھائيا۔ پاربرہم اک گوسائين، آپ اپني کل دھرائيا۔ سچڪھنڊ دوار ہر نرنڪار سچ سينگھاسن ايڪا رسيا وچھائي، پُرڪھ ابناشي سيچ سڀائيا۔ اُپر بيٺھ سڄا شهنشاهي، ساڄے تخت دئي وڏيائيا۔ آڀے چلے اپني سچ رضائي، جوتي جوت سروپ ہر، آپ اپني ڪرپا ڪر، اک اڪلا ايڪنڪارا، آد پُرڪھ لے اوتارا، در گھر ساڄے سوبھا پائيا۔ ست پُرڪھ نرنجن ہر نرنڪارا، ايڪا رنگ سمايا۔ سچڪھنڊ سڀائے سچ دوارا، تخت نواسي ڏيرہ لايو۔ ايڪا حڪم ورتے ورتارا، دھر فرمانا آپ جنايا۔ ساڄا بھوپ ساڄا رانا، ہر ہر ساڄا کھيل ڪھلایا۔ آڀے جانے اپنا بھانا، اپنے بھانے سد سمايا۔ آڀے بيٺا آڀے دانا، آڀے دات جھولي پايا۔ اپنا کھيل آڀے کينا، کرتا پُرڪھ ويس وٿايا۔ جوتي جوت سروپ ہر، آپ اپني جوت دھر، اک اڪلا ساڄي کار، ڪرے ڪرائے ڪرنيھار، دوسر سنگ نہ ڪوئي رکھايا۔ اک اڪلا ہر نرنڪار، درگاہ ساڄي ڏيرہ لائيندا۔ سچڪھنڊ

دوار کھول کواڑ، نرگن دیا باقی اک جگائیندا۔ نہ کوئی دیسے اندھ اندھیار، اپنی کھاٹی سیج سہائیندا۔ اُپر بیٹھ سچی سرکار، ساچا تاج سیس
 ٹکائیندا۔ نرگن روپ ہر نرنکار، مورت اکال ڈگمگائیندا۔ اجونی ربت پر اپار، ساچی کھیل آپ کھلائیندا۔ اک اکل کرنیہار، اُچ محل اٹل
 آپ وسائیندا۔ تھر گھر ساچا کھول دوار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا آپ کرے اُجیار۔ اپنا آپ آپ اُپایا، مات پت نہ
 کوئی بنائیا۔ دائی دایا نہ کوئی لگایا، سیوک سیو نہ کوئی کھائیا۔ بوند رکت نہ میل ملایا، تتوت نہ کوئی رکھائیا۔ نرگن نراکار سٹح پرکاس آپ
 کرایا، انہو اپنا روپ درڑائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ویکھن آیا، پنجم پردہ آپ چُکائیا۔ ایکنکارا آپ اپنا رنگ رنگایا، آد نرنجن لاڈ لڈائیا۔ سری
 بھگوان دے صلاحیا، ابناشی کرتا گیت الائیا۔ پاربرہم اپنا روپ آپے ویکھے نہ کوئی دوسر دسے چھایا، نہ کوئی بنت بنائیا۔ ایک گھر ایک نر ایک
 ہر ڈیرہ لایا، ایک وجدی رہے ودھائیا۔ سچکھنڈ دوارا سوبھا پایا، پُرکھ ابناشی دیا کھائیا۔ تھر دربارا آپ کھلایا، اندر مندر ویکھ وکھائیا۔ اپنا
 روپ آپ درسایا، آپے ویکھنہارا ویکھے چائیں چائیا۔ ایک جوتی جوت جگایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا
 ہر، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ ہر وڈا شاہ سلطان، ایک ایک ایکنکاریا۔ سچکھنڈ دوارے وسے اک مکان، نرگن جوت کر اُجیاریا۔ آپے بخشے اپنا
 مان، مان تان ایک ایک وکھا رہیا۔ آپے دیوے دیونہارا دان، آپے بھکھ روپ وٹا رہیا۔ آپے گائے اپنا گان، آپ اپنی اچھیا باہر کڈھا رہیا۔
 اپنی اچھیا کرے دھر فرمان، شبد انادی ناؤں دھرا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر ساچا اک
 وڈیا لیا۔ گھر وڈیائے ہر دوارا، ہر ہر اپنا روپ پرگٹائیندا۔ ایک وسے ایکنکارا، آپ اپنی کل رکھائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، شاہ
 شہانا روپ پرگٹائیندا۔ روپ انوپ ست سرُوپ گیت ظاہرا، اندر باہر آپ ہو جائیندا۔ اپنا دین آپ لائے نعرہ، اپنا ناؤں آپے گائیندا۔ آپے
 کرے سچ وبارا جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک وسے ساچے گھر، در ساچا آپ کھلائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھول، سو پُرکھ
 نرنجن دیا کھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن اپنا ناؤں آپے بول، ست جیکارا ایک لائیندا۔ ایکنکارا وجائے ڈھول، مردنگا دس کسے نہ آئیندا۔ آد نرنجن
 تولے تول، ساچا کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ ابناشی کرتا ایک وست رکھے کول، آد آنت بھل نہ جائیندا۔ سری بھگوان اپنی دھارن آپے بول، اپنا گت
 آپے گنائیندا۔ پاربرہم اپنے اندر آپے مؤل، روپ انوپ اپنے وچ ٹکائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ہر نرنکارا اپنا کرے آپے قول، کیتا قول پور کرائیندا۔

تھر گھر دوارا رکھے اڈول، آد جُگاد نہ کھئے ڈلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے تخت بیٹھا چڑھ، نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، اک اِکلا ایکنکارا، کرے کھیل اکم اپارا، الکھ الکھنا کھیل کھلائیندا۔ الکھ الکھنا ہر نرنکار، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچّی سرکار، ساچی کار آپ کرائیندا۔ شبدی شبد ست ورتار، ست ستوادی آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ایکا ہر، اک اِکلا ویس وٹائیندا۔ ویس وٹندرا سِری بھگوان، رُوپ انوپ پرگٹائیندا۔ ست جھلائے اک نشان، درگاہ ساچی آپ جھلائیندا۔ دُھر دی بانی دُھر فرمان، دُھر دی دھار آپ سُنائیندا۔ دُھر دا مندر سچ مکان، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ دُھر دا راج دُھر دی بان، دُھر دا حُکم آپ ورتائیندا۔ کھیلے کھیل دو جہان، آپ اپنا بل رکھائیندا۔ نہ کوئی چلہ تیر کمان، شستر ہتھ نہ کوئی چمکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اِکلا ساچا ہر، اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ ہر ساچی دھار بندھائیندا، انہو کر پرکاش۔ اپنی رچنا آپ رچائیندا، اپنے اندر کرے واس۔ ناری کنت آپ اکھوائیندا، اپنی پوری کرے آس۔ اپنی سیج آپ ہنڈھائیندا، اپنے وسے سدا پاس۔ اپنی گکھ آپ سہائیندا، آپے کرے بند خلاص۔ اپنی گود آپ بہائیندا، آپے ہوئے داسی داس۔ اپنی سیوا آپ کھائیندا، آد جُگاد نہ جائے وناس۔ اپنا حُکم آپ ورتائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل شاہو شاباش۔ ساچا حُکم آپ کرایا، کر کریا گن ندھان۔ اپنی اچھیا پور کرایا، بھچھیا پائے سِری بھگوان۔ ست ڈلارا ایکا جایا، شبدی ناؤں اک مہان۔ سچکھنڈ دوارے آپ بہایا، تھر گھر وسدا رہے مکان۔ سر اپنا ہتھ ٹکایا، بھل نہ جائے بن ندھان۔ ایکا رنگن رنگ رنگایا، رنگنہارا رُوپ مہان۔ سگلا سنگ آپ نہایا، نرگن رُوپ ہو آپ مہربان۔ سچ مردنگ آپ وجایا، آپ سُنائے سچّی دھنکان۔ سورا سربنگ کھیل کھلایا، جودھا بیر بلی بلوان۔ ست رنگ نشان اک چڑھایا، آپے ہوئے نکہپان۔ اپنیاں منگان آپے پور کرایا، آپے دیونہارا دُھر فرمان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ کھیل اپارا، کرے کرائے ایکنکارا، اک اِکلا نوجوان۔ اک اِکلا نوجوانا، اپنا بل رکھائیندا۔ پاربرہم کھیلے کھیل مہانا، سِری بھگوان بھیو نہ آئیندا۔ ابناشی کرتا جانی جانا، آد نرنجن میل ملائیندا۔ ایکنکارا کرے پچھانا، ہر پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن مردانہ، آپ اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن ساچا کاہنا، ساچے مندر سوہا پائیندا۔ ایکا شبد کر پروانہ، حُکمی حُکم آپ سُنائیندا۔

ست سرُوبی بٹھے گانا، ساچا سگن منائیندا۔ کرے کھیل دیاوانا، دیاںدھ بھیو کھلائیندا۔ ایکا رُوپ دئے وکھانا، دئے رُوپ اک بو جائیندا۔
 آپے وشن دیوے مانا، آپے وشو واستک رُوپ سہائیندا۔ آپے امرت کول بھرانا، آپے ناہی کول کھلائیندا۔ آپے برہما دیوے ایکا دانا، پاربرہم
 اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ آپے شنکر ویکھے مار دھیانا، سُن اگمّا ویکھے وکھائیندا۔ تئاں سُنایا ایکا گانا، بودھ اگادھ آپ لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اک اکلّا وسنہارا سچ محلہ، سچکھنڈ ساچے سوہا پائیندا۔ سچکھنڈ محلہ اُچ اٹاری، سو پُرکھ نرنجن آپ اُپائیندا۔ ایکا
 جوت جگے نرنکاری، نزویر اپنا رُوپ پرگٹائیندا۔ ایکا آسو ایکا شاہ سواری، ایکا آسن لائیندا۔ ایکا بھوپ اک سیکداری، ایکا حُکم چلائیندا۔
 ایکا کھیل کرے اگم اپاری، اگم اگمڑا رُوپ پرگٹائیندا۔ ایکا کھڑگ اک کٹاری، ایکا چند پرچنڈ چمکائیندا۔ ایکا کرے سچ شنکاری، ایکا اپنا
 مردنگ وجائیندا۔ ایکا جوت ایکا دھاری، ایکا دھار دھار سہائیندا۔ ایکا وشن ایکا برہما، ایکا شو ایکا اکھَر نش اکھَر نام پڑھائیندا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا اک سہائیندا۔ برہما وشن شو کر تیارا، ساچی ہر ہر کرے پڑھائیا۔
 ایکا میلا دُھر دربارا، دُھر دوارا اک وکھائیا۔ ایکا حُکم اک سرکارا، شہنشاہ اک وڈیائیا۔ ایکا جگت ورتے ورتارا، جاگرت جوت کر رُشنائیا۔
 ایکا شکت بھر بھر بھنڈارا، آد شکت نال رلائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا نام رہیا وڈیائیا۔ ہر کا
 نام وڈا وڈ، تئاں ہر ہر آپ سمجھائیندا۔ اپنے وچوں آپے کڈھ، اپنے آگے آپ پرگٹائیندا۔ آپ لڈائے ساچا لڈ، ساچی گود آپ سہائیندا۔ برہما
 وشن شو تئے لوے بندھ، ایکا بندھن ساچا پائیندا۔ کر کِرپا دیوے ایکا اند، پرمانند آپ وکھائیندا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چند، آکاش پرکاش
 نہ کھئے دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد جُگادی ایکا ہر، آد اپنا ویس وٹائیندا۔ آد پُرکھ کھیل اپارا، برہما وشن
 شو اُچایا۔ نرگن نرگن بھر بھنڈارا، وست امولک اک درسایا۔ سیوا لائے سیوادارا، سیوک سیوک سیوا سچ جنایا۔ ایکا مات کرے پیارا،
 ایکا ایک دئے وڈیائیا۔ ایکا مندر اک دوارا، ایکا گھر رہیا سہایا۔ ایکا پُرکھ ایکا نارا، ایکا جننی بن بن جایا۔ ایکا جانے ساچی کارا، ایکا ہیوئے
 دائی دایا۔ ایکا بول سُنائے ایکا نعرہ، شبدا انادی ناد وجایا۔ ایکا بنیا رہے ورتارا، وشنوں تیرا بھنڈار اک سہایا۔ برہما تیرا لگے برہم اکھاڑا،
 لکھ چوراسی ویس وٹایا۔ شنکر ہتھ پھڑائے تیکھی دھارا، ترسول تئاں مول چُکایا۔ کرے کھیل اگم اپارا، لیکھا لیکھت وچ نہ آیا۔ آپے وسے

تتاں بابرا، نرگن اپنا ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنگھاسن بیٹھا چڑھ، تخت تاج اک سہایا۔ تخت تاج ہر سہائیندا، سچکھنڈ دوار سچی سرکار۔ برہما وشن شو آپ پرگٹائیندا، تتاں میلا ایکا وار۔ روپ انوپ آپ درسائیندا، جوتی جلوہ نور اپار۔ ساچی سوٹی شبد اٹھائیندا، اپنے ہتھ رکھ کرتار۔ قلعہ کوٹ اک وکھائیندا، تھر گھر ٹھانڈا دربار۔ وشنوں نیتز اک گھلائیندا، پرہہ چرن کول لگائے دھیان۔ نیتز نینا نیر وبائیندا، دوئے جوڑ کرے پرنام۔ پرہہ تیرا وچھوڑا موہے نہ بھائیندا، تیرا پیارا لگے گرام۔ تیرے چرناں سیو کھائیندا، ہوں پکڑاں تیرا دام۔ تیرا رنگ اک وکھائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، بھل نہ جائے تیرا نام۔ برہما نین اٹھائیندا، چار گنٹ دھیان۔ پُرکھ ابناشی ایکا نظری آئیندا، جوتی جلوہ نور مہان۔ پرکاش پرکاش وچ رکھائیندا، ابناشی پُرکھ چتر سجان۔ اپنے منڈل راس رچائیندا، نہ کوئی گوپی نہ کوئی کاہن۔ اپنی بنسری آپ وجائیندا، اک سُنائے مدھر دھنکان۔ اپنا راگ آپ الائیندا، آپے ہوئے جانی جان۔ برہما چرناں ہیٹھ سیس رکھائیندا، کر کرپا سیری بھگوان۔ ہوں تیری انس اکھوائیندا، برہم روپ تیری ٹیک منگے مان۔ بن تیرے در نہ کھئے سہائیندا، نہ کوئی میری کرے پچھان۔ ہوں یاچک بھکھک بن کے دوارے آئیندا، ایکا دینا ساچا دان۔ تیرا وچھوڑا نہ موہے سکھائیندا، ہوں بالا بال نادان۔ بن پت پوت نہ سوہیا پائیندا، سُنجا دے سرب مکان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، آد جگاد رہنا نگہبان۔ شنکر کوک پکاریا، پرہہ نیتز درشن پا۔ بھولا ناتھ لائے نعریا، ہتھ ترسول سٹا۔ تیرا در اگم اپاریا، درگاہ ساچی ربیا سہا۔ ہوں سیوک چاکر سیو کما ربیا، سیوک سیوا لینی لیکھے لا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، تتاں لے ہر سمجھا۔ وشن برہما شو ہر سمجھائیندا، شبد اناد اگمی بول۔ تتاں رچنا ویکھ وکھائیندا، پُرکھ ابناشی تولے ساچا تول۔ نرگن سرگن روپ وٹائیندا، ترے گن بھنڈارا کھول۔ رجو طمو ستو میل ملائیندا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش پنج تت کرے چوبل۔ لکھ چوراسی ونڈ وٹائیندا، من مت بدھ رکھے کول۔ جیرج انڈ رنگ رنگائیندا، اُتبھج سینج جائے مؤل۔ نو نو چار کھیل کھلائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، اپنا پردہ آپے لاپندا۔ دیوے ور شاہ سلطانا، ہر جو ہر وڈا وڈیائیا۔ وشن برہما شو تیرا وسائے اک مکانا، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنی رچن رچائیا۔ گگن منڈل منڈپ کرے پرکاش رو سس سورج بھانا، چن چن وچ ٹکائیا۔ دھرتی جل

بٹھے گانا، جل بنب روپ پرگٹائیا۔ لیکھا جانے زمیں اسماناں، گکن گکنتر سوہیا پائیا۔ لکھ چوراسی بیوے پردھانا، پنج تت میلا سہج سُبھائیا۔
 گھر وچ گھر وسے مکانا، گھٹ گھٹ اپنی جوت کرے رُشنائیا۔ آتم برہم دیوے دانا، ایش جیو کرے کُرمائیا۔ نو دوار جگت وکھانا، دسویں
 اپنا بندھن پائیا۔ ساچا امرت اک مہانا، گھر گھر وچ دئے ٹکائیا۔ شبد اناد سچّی دُھنکانا، گرہ مندر دئے وجائیا۔ وشن برہما شو نتے سیو کمانا،
 ترے بینی ایک سنگم دئے بنائیا۔ ایڑا پنگل سُخمن گائے گانا، واہ واہ وجدی رہے ودھائیا۔ بجر کپاٹی اک وکھانا، ایک پردہ رہیا اُٹھائیا۔ کام کرودھ
 لوہ موہ بنکار کر پردھانا، من مت دئے وڈیائیا۔ آسا ترسنا سنگ رلانا، ہوئے ہنگتا ویس وٹائیا۔ بھکھا ننگتا پینا دانا، گھر گھر الکھ جگائیا۔
 بودھ آگادھی دُھن ترانہ، آد جُگاد سُنائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کر پردھانا، مانس مائکھ دئے وڈیائیا۔ اپنا روپ درسائے سری بھگوانا، انہو
 پرکاش وکھائیا۔ بھگت بھگونت بٹھے گانا، ساچے سنت کرے کُرمائیا۔ گرُمکھاں دیوے آتم گیانا، برہم میلا سہج سُبھائیا۔ اپنی ونڈ آپ ونڈانا،
 کرے کھیل سچّا شہنشاہیا۔ اپنا حُکم دُھر فرمانا، برہما ویتا کرے جنائیا۔ چارے ویدان لیکھ لکھانا، چارے جُگ دئے صلاحیا۔ چارے بانی کر
 پروانہ، پرا پسنتی مدھم بیکھری آپے گائیا۔ چارے ورن کھیل مہانا، کھڑی براہمن شو در ویش ونڈ ونڈائیا۔ چارے جُگ بن ندھانا، گر پیر
 اوتار اپنا روپ پرگٹائیا۔ نو سو چرانوے چوکرئی جُگ وشن برہمے شو تیرا کھیل کھلانا، جُگ چوکرئی کھیلے کھیلے بے پرواہیا۔ کلجگ ویلا
 اتم اک سہاؤنا، لوک مات وجے سچ ودھائیا۔ نرگن نرویر پُرکھ اکال جوتی جامہ پاؤنا، روپ رنگ ریکھ نہ کوئی وکھائیا۔ نہکلنکا ناؤں رکھاؤنا،
 شبد ڈنکا ہتھ اُٹھائیا۔ جُگ چوکرئی ویلا پار کراؤنا، اپنا پاندھی پندھ مکائیا۔ وشن تیرا لیکھا تیرے ہتھ پھڑاؤنا، بھل رہے نہ رائیا۔ برہما برہم
 جوت ملاؤنا، تھر کوئی رہن نہ پائیا۔ شنکر باسک تشکا گلوں سٹاؤنا، اتم اپنی اکھ کُھلائییا۔ کروڑ تیتیسا در در پھراؤنا، سُرپت راجا اند
 تخت تاج دئے تجائیا۔ لکھ چوراسی بھانڈا بھنّ وکھاؤنا، ترے گُن مایا گھڑ گھڑ پنچم ماٹی پوچ پُچائیا۔ شبد کھنڈا اک چمکاؤنا۔ نرہو بھے اپنا اک
 جنائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی ویکھ وکھاؤنا، ستان دیپاں پھیرا پائیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں تختوں لاہنا، سیس تاج نہ کوئی ٹکائیا۔ شبد نگارہ
 اک وجاؤنا، اچی کوک سُنائیا۔ ورن برن ڈیرہ ڈھاہنا، نو اٹھاراں رہی گرلائیا۔ ایک مارگ سرشٹ سبائی وکھاؤنا، ایک اکھر کرے پڑھائیا۔
 وشنو تیرا وشنو روپ آپ اپنے لیکھ پاؤنا، لیکھا لیکھے لے لائیا۔ برہم پاربرہم سنگ نبھاؤنا، ہنگ برہم کرے کُرمائیا۔ بھولا ناتھ ساچے

سنگ نیھاؤنا، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ ساچا مارگ ہر کرتار آپ لاؤنا، کرنی کرت کرتا آپ کرائیا۔ مورت اکال دین دیاں کال مہاکال ویکھ
 وکھاؤنا، آپ اپنا بل رکھائیا۔ رائے دھرم پھڑاٹھاؤنا، سویا کھئے رہن نہ پائیا۔ چتر گیت حساب لکھاؤنا، لکھ لکھ تھکا اپنی شاہیا۔ پُرکھ ابناشی
 اپنا ویلا وقت آپ سپاؤنا، تھت وار نہ کوئی جنائیا۔ برہمے وشن شو تیرا پنڈھ مُکاؤنا، منوتر دیوے نہ کوئی گواہیا۔ سورج چن مُکھ شرمائونا،
 اندھ اندھیرا رہیا کُراٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آد پُرکھ ابناشا، جگ جگ کرے کھیل تماشا،
 مدھ اپنی دھار چلائیا۔ مدھ دھار ہر چلائیندا، ترے گن بہن اٹوپ۔ ساچا کھیل آپ کھلائیندا، پُرکھ اکال ست سروپ۔ لکھ چوراسی ویکھ
 وکھائیندا، وسنہارا دہ دشا چارے کوٹ۔ جگ جگ گپڑا آپ دوائیندا، آپے پنکھوڑا آپے رہیا جھوٹ۔ ستجگ تریتا دواپر آپ ہنڈھائیندا،
 کلجگ آئی اتم رت۔ ابناشی کرتا کھیل کھلائیندا، اک پرگٹائے شبد ساچا ست۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ایکا دوت دوڑائیندا، آپے بیٹھا
 اندر لک۔ حُکمی حُکم اک ورتائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہمے وشن شو دیوے ور، کلجگ اتم انت لوک مات
 دھر، ایکا ویکھ ساچا ہر، ترے گن بوٹا جائے سک۔ ترے گن بوٹا سُکنا، وشن برہما شو کر دھیان۔ نو نو چار پینڈا مُکنا، انت مٹے نشان۔
 لوک مات پُرکھ ابناشی سنگھ شیر ایکا بکنا، جودھا سورپیر بلوان۔ جنبک ہونے سب نے لکنا، ہتھ پھڑے نہ آگے کوئی تیر کمان۔ سورا جے نہ
 کوئی ککھنا، وبھچار ہونے سب جہان۔ سنت گود کیسے نہ چکنا، مات سپر پیائے نہ سچا آن۔ جوٹھ جھوٹھ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار کایا مندر
 سب نے رکھنا، ہر کا ناؤں کرے نہ کوئی پیار۔ لکھ چوراسی بھانڈا دیسے سکھنا، امرت آتم دیسے نہ کیسے دوار۔ پاربرہم ابناشی کرتا چھاچھ
 ورولے ساچے مکھنا، گرمکھ ساچے لئے نکال۔ اتم انت سری بھگونت قیمت کھئے نہ پائے ککھنا، جس بھلیا سری بھگوان۔ بن ستگر پورے
 مارگ کیسے نہ دسنا، نانک گوہند گر دے دے گیا دھر فرمان۔ انت کال پردہ نہ ڈھکنا، سب دے سر تے کوکے کال۔ گھر گھر لاڑی مؤت لین
 آئے پردکھنا، ناری کنت مات پت بھائی بہین ساک سجن کوئی نہ چلے نال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 برہما وشن شو اک وکھائے سچی دھرمسال۔ سچی دھرمسال ستگر دوارا، دوسر اور نہ کوئی جنائیا۔ تتان دیوے اک ادھارا، پاربرہم وڈی
 وڈیائیا۔ نو سو چرانوے جگ ڈھئے تیرا پسر پسارا، جوں اجونی پھیرا پائیا۔ کلجگ آئے اتم وارا، جگ چوکرئی دین گواہیا۔ لکھ لکھ تھکے

وید چارا، وید ویسا ربیا سمجھائیا۔ لیکھا جانے سنگ محمد چار یارا، چوڈاں چوڈاں ونڈ ونڈائیا۔ نرگن نانک بولے سچ جیکارا، سرشت
 سبائی اک سمجھائیا۔ گوبند سورا بن لیکھارا، لیکھا آگے گیا ٹکائیا۔ اتم کلجگ پرگٹے نہکلنک نرائن نر اوتارا، مات پت نہ کوئی بنائیا۔ نال رکھائے
 ست دُلارا، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ کرے کھیل شاہ آسوارا، شہنشاہ سچا شہنشاہیا۔ گوبند میتا سرجنہارا، اک اتیتا بے پرواہیا۔ کھڑگ
 کھنڈا تیز کٹارا، تیکھی دھار لے چمکائیا۔ وشن برہما شو دے ہلارا، کروڑ تینتیسآپ اٹھائیا۔ شاہ سلطانا کرے خوارا، راج راجانا خاک ملایا۔
 کلجگ میٹے اندھ اندھیارا، کوڑی کریا رہن نہ پائیا۔ چار ورنان کرے اک پیارا، اوج نیچ نہ کوئی رکھائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یارا، بے
 عیب ناؤں خدائیا۔ خالق خلق روپ ورتے اپر اپارا، بسمل ہونے بے پرواہیا۔ من منسا لائے نعرہ، لاشریک بول سنائیا۔ نورو نور ہو اجیارا،
 جلوہ نور اک دکھائیا۔ پرگٹ ہونے آگم اپارا، عقل کل اپنا ناؤں دھرائیا۔ گرمکھ ساچے لے اُبارا، آپے پورب جنان ویکھ دکھائیا۔ ساچی سنخیاں
 دکھائے اک اکھاڑا، واہ واہ منڈل راس رچائیا۔ گائے گیت ایکنکارا، اک اکلا راگ لائیا۔ ہنگ برہم پاوے سارا، سو پُرکھ نرنجن وڈی وڈیائیا۔
 سوہنگ روپ آپ کرتارا، برہم پاربرہم اکھوائیا۔ گھٹ گھٹ اندر کر پسارا، بیٹھا مکھ چھپائیا۔ گرمکھ بنایا اک ونجارا، جس جن اپنی بوجھ
 بھجھائیا۔ سد ونڈدا رہے نام بھنڈارا، اتوٹ اٹھ رکھائیا۔ کلجگ اتم پاوے سارا، غریب نانے گلے لگائیا۔ نہکلنک نرائن نر لے اوتارا، جوتی
 جوت کرے رُسنائیا۔ سمبل نگری دھام نیارا، پُرکھ ابناشی دے وڈیائیا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا ہو اجیارا، اُچے تھے پرت پھیرا پائیا۔ ہر کا
 روپ اپر اپارا، ناری پُرکھ نہ کوئی درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، وشن برہما شو ایکا اکھر سنائے
 پڑھ، دوجی اور نہ کوئی پڑھائیا۔ ایکا اکھر ہر پڑھایا، سوہنگ اپنا روپ درسائیندا۔ اپنے مندر بند کرایا، اپنے اندروں باہر کڈھائیندا۔ نرگن
 سرگن دے ورتایا، سرگن نرگن دیا کھائیندا۔ آوندا جاندا دس نہ آیا، لکھ چوراسی ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، گرمکھ گرسکھ ہرجن ہربھگت جگا جگنتر لے پھڑ، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ سوچھ سروپی شاہو بھوپ انرنگ روپی درس دکھائے آگے
 کھڑ، روپ اتوٹ آپ پرگھائیندا۔ جس جن اُپر کریا دیوے کر، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اک اکلا

وسے ساچے گھر، کلجگ اتم ویس دھر، لوک مات مار جہات اک اِکانت گرہ مندر ہرجن ہر جو آپ سہائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو
 بھگوان، آد جگاد شبد برہما، جنم مرن جنم وچ نہ آئیندا۔

★ ۲۴ کتک ۲۰۱۷ پکرمی سکھدیو سنگھ دے گھر پنڈ کلا ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا، اکم اگمرا اگمڑی کار۔ ہر پُرکھ نرنجن روپ پرگٹائیندا، اک اِکلا کھیل اپار۔ ایکنکارا اپنی دھار
 بندھائیندا، روپ رنگ تے وسیا باہر۔ آد نرنجن جوت جگائیندا، آد پُرکھ نور اُجیار۔ اِبناشی کرتا ویکھ وکھائیندا، ساچے تخت بیٹھ سچّی
 سرکار، سِری بھگوان سنگ نہائیندا، درگاہ ساچی کر پیار۔ پاربرہم اپنا مارگ آپے لائیندا، بھیو ابھیدا کھول کواڑ۔ سچکھنڈ دوارا آپ
 سہائیندا، تھر گھر وسے وسنہار۔ شبد انادی ناد وجائیندا، آپ اپنی کر وچار۔ اپنا ویس آپ پرگٹائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کِرپا کر، اک اِکلا عقل کل اکھوائیندا۔ عقل کل ہر کھیل اپارا، اپنا روپ آپ دھرائیا۔ سچکھنڈ دوارے ہو اُجیارا، نرگن نرویر ناؤں دھرائیا۔
 ۱۴۱۶ مورت اکال انہو پرکاش در گھر ساچے پاوے سارا، اپنا میل آپ ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اِکلا وسنہارا
 سچ محلہ، نرگن اپنا روپ پرگٹائیا۔ روپ پرگٹائے ہر نرنکارا، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ ست سروپی ہو اُجیارا، ست ستوادی ڈگمگائیا۔ ساچے
 تخت بیٹھ سچّی سرکارا، شاہو بھوپ راج راجان شہنشاہ آپ اکھوائیا۔ اپنی کرے آپے کارا، کرتا پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بھیو ابھیدا اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیا۔ بھیو ابھیدا ہر بھگوان، آد پُرکھ آپ اکھوائیندا۔ سچکھنڈ وسے
 سچ مکان، نرگن آسن سنگھاسن سوہا پائیندا۔ نرویر روپ شاہ سلطان، مورت اکال ڈگمگائیندا۔ دیونہارا ساچا دان، وست امولک آپ
 ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ پُرکھ اِبناشا، آپے جانے اپنا کھیل تماشا، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ ویس وٹائے
 پُرکھ سلطانا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ نرگن نرگن دیوے دانا، نرگن داتا نرگن بھکاری، نرگن بیٹھا سیس جھکائیا۔ نرگن جودھا سورپیر بلی
 بلوانا، نرگن نردھن اپنا کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ نر نرائن

جودھا بلکارا، انہو اپنا کھیل کھلائیندا۔ آد جگادی ہو اُجیارا، اپنی دھارا آپ بندھائیندا۔ شبدي شبد کر پیارا، جوتی دھارا آپ پرگٹائیندا۔
 اپنے رنگ رُوے نرنکارا، ریکھ رنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ اپنا گھاڑن گھڑے پر اپارا، گھڑن بھتہار سمرتھ پُرکھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپے ونج آپ
 ونجارا، ساچی وست اپنے ہٹ وکائیندا۔ آپے مات پت بنے سٹ دُلارا، گودی گود آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آد پُرکھ پُرکھ اکالا، آد جگادی دین دایلا، سچکھنڈ دوارے وسے سچی دھرمسالہ، سٹ پُرکھ نرنجن اپنی کھیل کھلائیندا۔ سٹ پُرکھ نرنجن
 اگم اپارا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ ساچے مندر ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ تہر گھر کھولے آپ کیواڑا، آپے ویکھنہارا دُھردرگاہیا۔ ساچے
 تخت ہے ساچا لاڑا، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ اپنے مندر اندر آپے لائے اک اکھاڑا، اپنی رچنا آپے ویکھ وکھائیا۔ آپے دیونہارا ست ہلارا، سٹ
 ستوادی بھیو نہ رائیا۔ آپے اندر آپے باہرا، اپنی کل آپ پرگٹائیا۔ آپے وشن برہما شو کر اُجیارا، ترے ترے میلا جوڑ جڑائیا۔ آپے جگا
 جگنتر کرے ساچی کارا، جگ کرتا اک اکھوائیا۔ آپے پنچم پنچ کر کر پیارا، آپے پنچم ناتا توڑ ٹڑائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، اک اکلا کر پسارا، کرے کھیل اگم اپارا، انہو اپنا رُوپ پرگٹائیا۔ انہو رُوپ ہر نرنکارا، دس کیسے نہ آئیندا۔ آپے جانے اپنی دھارا،
 نرگن سرگن رُوپ پرگٹائیندا۔ شبد شبدي بن ونجارا، آد جگادی پھیرا پائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دئے سہارا، سورج چن سنگ
 نبھائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑے ہر کرتارا، ترے گن مایا بندھن پائیندا۔ گھر گھر دیپک کر اُجیارا، آد نرنجن ڈگمگائیندا۔ شبد اناد سچی
 دُھنکارا، دُھن آتمک آپ وجائیندا۔ آپے گائے اپنی وارا، بودھ آگادھ شبد درڑائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
 ساچا ہر، آدن آنتا ہر بھگوتتا، لیکھا جانے جگا جگنتا جگ اپنا رُوپ پرگٹائیندا۔ جگا جگنتر ساچی کارا، آد پُرکھ آپ کرائیا۔ وشن
 دیوے ایکا دھارا، وشو رُوپ سرب درسائیا۔ برہما سٹ کر تیار، برہم رُوپ لئے پرگٹائیا۔ شنکر دیوے اک آدھارا، آسا ترسنا رہے نہ رائیا۔
 تتاں وچولا بن کرتارا، شبد ڈھولا آپے گائیا۔ آپے لیکھا جانے وید چار، دُھر دی بانی بان لگائیا۔ آپے سب توں وسیا باہر، ہتھ کیسے نہ آئیا۔
 کاغد قلم نہ لیکھنہارا، مس نیتر نیناں نیر وہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل پُرکھ اکالا، جگا جگنتر اولڑی چالا،
 چال نرالی اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگا جگنتر کھیل اولا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے بیٹھا رہے اک اکلا، دوسر

سنگ نہ کھٹے رکھائیندا۔ پُرکھ ابناشی سچ سنگھاسن ایکا مَلا، تخت نواسی ڈیرہ لائیندا۔ آپ پھڑائے اپنا پَلا، آد جُگاد سنگ نیہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوئی رِبِت انبھو پرکاش، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھٹے جنائیندا۔ رُوپ رنگ ریکھ وسیا باہرا، ست پُرکھ نرنجن اپنا رُوپ پرگٹائیا۔ سچکھنڈ دوارے ہو اُجیارا، ایکا جوت نُوَر رُشنائیا۔ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا اپنا بھرے آپ بھنڈارا، آپے ویکھنہارا ساچے تھائیندا۔ وشن برہما شو بن ورتارا، ایکا وست جھولی پائیا۔ لکھ چوراسی کر تیارا، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ برہم برہم پاربرہم دتا ادھارا، ایش جیو کھیل کھلائیا۔ گھر وچ گھر کر تیارا، ترے گُن اتیتا بیٹھا ساچا ماہیا۔ آپے جانے اپنی ریتا، سدا سہیلا ٹھنڈا سینتا، نہ مرے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، اک اِکلا آد آنت، اپنی رچنا آپے ویکھ وکھائیا۔ اپنا کھیل ویکھنہارا، ایکا رنگ سہائیندا۔ جُگا جُگنتر لے اوتارا، لوک مات جوت پرگٹائیندا۔ ورنان برنان وسے باہرا، ذات پات نہ کوئی رکھائیندا۔ شبدا ناد سچّی دھنکارا، ناد انادی آپ وجائیندا۔ ساچا مندر کر اُجیارا، دھواں دھار سرب مٹائیندا۔ ایکا دیپک کر اُجیارا، اندھ اندھیر گوائیندا۔ گرمکھ ساچے لے اُہارا، آپ اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ بھگتاں دیوے اک سہارا، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ سنتن وکھائے اک دوارا، چرن کول سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اک اِکلا ایکنکارا، وسنہارا دھام نیارا، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا، نرگن رُوپ اگم اتہا۔ جُگ جُگ بیڑا آپ چلائیندا، پُرکھ ابناشی بن ملاح۔ ایکا چپو ہتھ اُٹھائیندا، نام ندھانا ناؤں دھرا۔ گرمکھ ساچے پار کرائیندا، ہر بھگت اُٹھائے پھڑ پھڑ بانہ۔ ایکا دھام آپ وکھائیندا، سچ سنگھاسن لا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی جانے آپے ست صلاح۔ صفت صلاحی ہر نرنکارا، ایکا رنگ سہایا۔ آد جُگادی ہو اُجیارا، نرگن سرگن رُوپ وٹایا۔ ستجگ تریتا دواپر کِریا پار کنارہ، بیہو ابھیدا بیہو کھلایا۔ کلجگ اتم کھیل نیارا، پُرکھ ابناشی ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا دھام آپ سہایا۔ ہر ساچا دھام سہائیندا، نرگن داتا شاہو بھوپ۔ ساچے تخت آسن لائیندا، نہ کوئی رنگ نہ کوئی رُوپ۔ لوآن پُریاں ویکھ وکھائیندا، گھر ویکھے چاروں کوٹ۔ ایکا اپنا حُکم سُنائیندا، شبدا نرالا جائے چھوٹ۔ گرمکھ گرسکھ سجن سہیلے آپ جگائیندا، جس جن ہر ہر جائے تھ۔ اپنا پردہ آپے لائیندا، امرت آتم دیوے گھٹ۔ پنچ وکارا آپ مٹائیندا، جوٹھ جھوٹھ جڑ دیوے پُٹ۔

ساچا مندر آپ سہائیندا، نرگن جوت جگائے لٹ لٹ۔ بند تاکی آپ کھلائیندا، شبد انحد مارے سٹ۔ بجر کپائی توڑ ٹرائیندا، بھاگ لگائے کایا
 ہٹ۔ سچ پیالہ جام آپ پیائیندا، گرمکھ ورا پیوے گٹ گٹ۔ آتم سیجا آپ سہائیندا، نرگن نرویر ہو پرگٹ۔ ساچی ناری کنت ملائیندا،
 سرت سوانی وکے ایک ہٹ۔ گر شبدی تن پہنائیندا، ست سرورپی ایک پٹ۔ ساچا سالو ہتھ اٹھائیندا، ڈرمت میل دیوے کٹ۔ اپنا سپس
 ہتھ ٹکائیندا، وسنہارا گھٹ گھٹ۔ کلجگ اتم جوت جگائیندا، کیسے ہتھ نہ آئے تیرتھ تٹ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد
 جگادی اک اکلّا وسنہارا سچ محلہ، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ در گھر ساچا سوہاؤنت، ہر جو ہر مندر آپ سہائیندا۔ تہر گھر وسیا ایک
 کنت، نر نرائن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آد جگادی مہا اگنت، بے آنت بھیو کھئے نہ پائیندا۔ گرمکھ ورا جانے سنت، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلّا کرنہارا، نرگن سرگن لے اوتارا، سرگن نرگن میل ملائیندا۔ سرگن نرگن میل ملایا، کر
 کرپا گن ندھان۔ کلجگ اتم ویکھ وکھایا، جودھا سوربیر بلوان۔ جوتی جامہ بھیکھ وٹایا، پنج تت نہ دسے کھئے نشان۔ من مت بدھ نہ میل
 ملایا، رکت بوند نہ کھئے پروان۔ مات پت نہ کھئے بنایا، دائی دایا نہ چتر سجان۔ بھائی بھین نہ کھئے اکھوایا، ناری ملے نہ گوپی کاہن۔ جگت سیج
 نہ کھئے ہنڈھایا، کرے کھیل سری بھگوان۔ ابناشی کرتا روپ دھرایا، لیکھا جانے دو جہان، وشو وشن آپ اٹھایا، دیونہارا دھر فرمان۔ برہما
 ویتا پکڑ بلایا، پری برہم ویکھے مار دھیان۔ شنکر سویا رہن نہ پایا، لیکھا جانے جانی جان۔ کروڑ تیتیسا آپ اٹھایا، سرت اند ہوئے حیران۔
 لوک مات ایک ڈنکا شبد وجایا، نو کھنڈ پرتھی ستاں دیپاں ایک دیوے دھر فرمان۔ شاہ سلطاناں آپ جگایا، شبد اگنی مارے بان۔ تیر
 نرالا اک چلایا، پُرکھ ابناشی ست کمان۔ زمیں اسماناں دئے بلایا، چوڈاں طبق ہون ویران۔ ترے بھون پھول پھلایا، کرپا کرگن ندھان۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، کرے کھیل ساچا ہر، وید کتیب بھیو نہ رایا۔ وید کتیب بھیو نہ پائیندا،
 چارے وید کرن پکار۔ اٹھاراں پُران رسنا گائیندا، شاستر سمتر منگے آدھار۔ اٹھاراں دھیائے گیتا ایک گن وکھائیندا، ایک بھگت کرے پیار۔
 انجیل قرآناں حکم سنائیندا، دھر دی بانی دھر دی دھار۔ جگت مسلا ویکھ وکھائیندا، ابناشی کرتا بے عیب پروردگار۔ نرگن نرویر اپنی بانی
 بان لگائیندا، لکھ چوراسی مارے مار۔ رسنا جہوا آد جگاد جگا جگنتر ہر کا جس سرب گائیندا، اچی کوک کرن پکار۔ لوک مات مارگ

آپے لائیندا، لیکھا جانے ورن چار۔ کھتری براہمن شوڈر ویش ونڈ ونڈائیندا، نیچاں اوچاں کر پسا۔ ترے گن مایا پردہ پائیندا، آپے لکھا رہے اندر وڑ سچی سرکار۔ نو سو چرانوے چوکرئی جگ گیزا آپ دائیندا، چار جگ ایک چوکرئی ہوئے آر پار۔ پُرکھ ابناشی روپ وٹائیندا، نہکلنکا جامہ دھار۔ شبد کھنڈا ہتھ اٹھائیندا، آپے رکھے تکھی دھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لیکھا جانے ساچا ہر، دوسر بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ہر کا بھیو کیسے نہ پایا، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ ستجگ تریتا دواپر آپ ہنڈھایا، بھگتن میلا میل ملائیا۔ سنتن ساچا راہ وکھایا، آتم برہم پاربرہم پڑھائیا۔ گرمکھ ایک پوڑے لے چڑھایا، چوتھے پد آپ سایا۔ گرسکھ ایک لڑ پھڑایا، شبدی شبد ناؤں وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جوگ ابھاس جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ وچ پرہاس، اُچے ٹلے پربت پھیری پائیا۔ دو جہاناں ویکھنہارا، جاگرت جوت اک رُشنائیا۔ جتی ستی تپی ہٹھی پاوے سارا، نیولی کرم ویکھے تھائوں تھائیندا۔ سنیاں ویراگ دیوے اک آدھارا، آپ اپنا بل دھرائیا۔ ایک نام بول جیکارا، رام رام روپ پرگٹائیا۔ ایک شبد ناد دھنکارا، پُرکھ اگما آپ سُنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ کرے کھیل ساچا ہر، نرگن سرگن میل ملائیا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن میلا، آد پُرکھ کھیل کھلایا۔ بن کے آیا گرو گُر چیلا، چیلا گُر روپ دھرایا۔ شبد بنایا سجن سہیلا، ساچا سنگ رکھایا۔ آپے کٹنہارا دھرم رائے دی جیلا، آپے کنبھی نرک نواس وکھایا۔ آپے وسے اک آکیلا، آپے لکھ چوراسی رہیا سما۔ آپے جانے اپنا آد انت ویلا، مدھ بھیو کیسے نہ رایا۔ اچرج کھیل پاربرہم کلجگ تیری اتم وار کھیل، نہکلنکا جامہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایک ڈنکا رہیا وجایا۔ ایک ڈنکا ہر و جائیندا، کل کلکی لے اوتار۔ برہما وشن شو آپ اٹھائیندا، شبد بلونا دیوے مار۔ شاہ سلطانا حکم سُنائیندا، لیکھا لکھ اگم اپار۔ کلجگ ویلا اتم آیا، لکھ چوراسی ہوئے خوار۔ سیس تاج نہ کھئے ٹیکائیندا، در دے نہ کھئے دربان۔ شاہ پاتشاہ اک ہو جائیندا، دو جہاناں کرے کار۔ کوڑی کریا میٹ مٹائیندا، جوٹھا جھوٹھا نانا توڑے سرب سنسار۔ جو گھڑیا سو بہن وکھائیندا، آپے ہوئے بھتنہار۔ برہما ویتا اٹھ اٹھ نینا نیر و ہائیندا، دوئے جوڑ کرے نمسکار۔ شنکر اپنا بل مٹائیندا، چرن دھوڑی منگے ایک خاک خاک چھار، وشن اپنی جھولی آگے ڈائیندا، سچ دے نہ کھئے بھنڈار۔ پُرکھ ابناشی تیرا بھانا مٹ کدے نہ جائیندا، سرشٹ سبائی میٹنہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر

جو ہر مندر بیٹھ سچی سرکار۔ ہر مندر ہر براجیا، آد پُرکھ اکال۔ آپے بنیا ساچا راجن راجیا، دیونہارا ڈھر فرمان۔ ایکا سیس رکھے تاجیا، دو جہاناں نگہبان۔ لیکھا جانے غریب نوازیا، غریب نہانے ویکھے آن۔ ساچے آسو گھوڑے چڑھے تازیا، جودھا سوریہر بلی بلوان۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپے پھرے بہاجیا، جیرج انڈج اُتہج سینج چارے کھانی کرے پچھان۔ جن بہگتاں رکھے لاجیا، وڈ داتا ہو مہربان۔ مانس جنم سوارے کاجیا، لکھ چوراسی پھند کٹان۔ اک چڑھائے سچ جہازیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہککنک نرائن نر اوتارا، کرے کھیل اپنی وارا، دوسر سنگ نہ کھئے رکھان۔ نہ کوئی سنگ نہ کوئی ساتھا، دوسر اوٹ نہ کھئے تکائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھا، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ آپے جانے اپنی گاتھا، آد جگاد کرے آپ پڑھائیا۔ آپے پورا کرے اپنا گھاٹا، اپنا لیکھا لیکھے پائیا۔ آپے اپنا جوڑے ناتا، برہم پاربرہم ملائیا۔ آپے ویکھے اندھیری راتا، کلجگ رین اندھیری چھائیا۔ آپے بھیو چُکائے ذاتاں پاتاں، چار ورن آپ سہائیا۔ آپے جانے پوجا پاٹھا، ایکا شبد ست پڑھائیا۔ آپے لہنا دینا چُکائے تیرتھ تاٹا، اٹھسٹھ مول رہے نہ رائیا۔ آپے جگا جگنتر پندھ مُکائے دُور ڈراڈی واٹا، نیڑن نیڑ آپ ہو جائیا۔ آپے نو کھنڈ پرتھی ستاں دیپاں لکھ چوراسی لین دین چُکائے مستک ماتھا، جیو جنت سادھ سنت بھل کدے نہ جائیا۔ آپے بھیو کھلائے نو نو ناتھا، آپے سدھ چوراسی لیکھے پائیا۔ آپے ویکھنہارا اٹھ تاپ تیج وائے پرتھی اکاسا، من مت بدھ ویکھے تھاون تھائیا۔ آپے سرشٹ سبائی ہوئے کملاپاتا، کول نین سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہککنک نرائن نر، ایکا ڈنکا نام وجائیا۔ ڈنکا نام اگم اپارا، آد جگاد وجایا۔ سنے سنائے سُننیہارا، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ گرمکھاں اندر ہو اُجیارا، ساچا مندر ویکھ وکھایا۔ انحد دُھن سچی دُھنکارا، دُھن آتمک آپ سُنایا۔ راگان ناداں وسے باہرا، چھتی راگ رہے جس گایا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، ہر کا شبد دس کیسے نہ آیا۔ سو پُرکھ نرنجن بن میت مُرارا، ہنگ برہم دئے سمجھایا۔ سوہنگ شبد سرگن نرگن دھارا، سرگن نرگن وچ ٹکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا ناؤں ایکا گراؤں ایکا وسے ہر گھٹ تھاون، تھان تھنتر آپ سہایا۔ سو پُرکھ نرنجن ایکنکارا، دوسر اور نہ کوئی جنائیا۔ ہنگ روپ سرب سنسارا، برہم ایکا روپ سہائیا۔ دوہاں وچولا سرجنہارا، انہو اپنی کھیل کھلایا۔ سوہنگ شبد کر تیارا، برہما وشن شو کری کُرمائیا۔ نرگن سرگن اک پیارا، سرگن نرگن بندھن پائیا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک شبد دئے وڈیائیا۔ سو پُرکھ زرنجن ساچی دھار، ہنگ برہم پرگٹائییا۔ ہنگ برہم زرنکار، سوئم رُوپ سرب گھٹ
 تھائییا۔ اوم کرے کھیل زرنکار، دوجی قدرت ساچ وکھائییا۔ تیجا نیتراک اپار، اپنی جوت رکھ رُشنائییا۔ چوٹھا پد سچی سرکار، چوٹھے گھر
 دئے وڈیائیا۔ پنچم میتا پروردگار، شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیا۔ چھویں چہر چہنّ وسیا باہر، سچکھنڈ دوارا اک سہائییا۔ ستویں ست پُرکھ زرنجن
 الکھ اگوچر اگم اپار، اگم اگمڑی دھار چلائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جگاد جگ جگ ہتھ نہ آئے مندر مسجد مٹھ
 شودوالا گروُدوار، گرمکھاں اندر ڈیرہ لائییا۔ گرمکھاں اندر ہر جو وڑیا، دس کیسے نہ آئیندا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھیا، اپنا مارگ آپ
 وکھائییندا۔ آدھ وچکار کیسے نہ اڑیا، سُخن ٹیڈھی بنک بند نہ کھئے کرائیندا۔ ایڑا پنگل ترینی نینی کدے نہ تریا، تارنہار آپ ہو جائیندا۔ ڈونگھی
 گندر کدے نہ وڑیا، جوت زرنجن ڈگمگائییندا۔ آتم سروور کدے نہ ٹھریا، ساچی دھارا آپ وائییندا۔ سچ دوارے آپے کھڑیا، سوچھ سرُوپی
 رُوپ وٹائییندا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑیا، چوٹی جڑ نہ کھئے بنائییندا۔ اپنی ودیا آپے پڑھیا، گروآں پیراں اوتاراں سادھاں سنتاں آپ پڑھائییندا۔
 اگنی ہون کدے نہ سڑیا، مڑھی گور نہ کھئے دبائییندا۔ آگے ہو کیسے نہ پھڑیا، شاہ پاتشاہ ہتھ کھئے نہ لائییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، اک اگلا ساچا ہر، جگ جگ اپنا ویس دھرائیندا۔ جگ جگ ویس اولٹا، کرے کرائے کرنیہار۔ کلجگ اتم مارگ دسے اک سکھلٹا،
 چار ورنان سچ پیار۔ شبد اناد پھڑائے پلٹا، برہما دئے آدھار۔ اپنی جوتی آپے رلٹا، جوت جگائے اگم اپار۔ گرسکھاں در دوارے آپے کھلٹا، آپے
 بنیا رہے بھکھار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک داتا پُرکھ بدھاتا، ایک گائے اپنی گاتھا، ایک سُنائے ساچی وار۔ ساچی وار ہر
 کا ناؤں، آد جگاد سُنایا۔ ہر بھگت اٹھائے پھڑ پھڑ بابوں، جوں بالک پتا مایا۔ سر رکھ ٹھنڈی چھاؤں، ستگر پورا اپنا ناؤں دھرایا۔ پھڑ پھڑ
 ہنس بنائے کاؤں، جو جن سرنائی آیا۔ نتھاویاں دیوے ساچا تھائوں، درگاہ ساچی دھام وڈیایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ساچے لئے تریا۔ ہرجن ساچا تاریا، گر ستگر ہو مہربان۔ کوٹن کوٹ جنم دا پاپ نواریا، کر
 کِریا سری بھگوان۔ مانس جنم پیچ سواریا، آتم آنتر ایک دیوے برہم گیان۔ ڈبدا پتھر آپے تاریا، پاپن لیکھا جانے جانی جان۔ رائے دھرم نہ
 کرے خواریا، چتر گپت لیکھا منگے نہ آن۔ لاڑی موٹ نہ کرے شنکاریا، جس جن اُپر ہویا آپ مہربان۔ ویلے آنت سری بھگونت گرسکھ

بٹھائے سچ بانیا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں گگن پاتالاں کڈھے باہر۔ اک وکھائے سچ دواریا، سچکھنڈ سچا مکان۔ ابناشی کرتا ڈیرہ لا رہیا، جوتی نُوَر نُوَر مہان۔ ست ستوادی ساچا سیس تاج سُہا رہیا، پنچم پنچم پنچ کر پردھان۔ ست ستوادی ست نشانہ اک چڑھا رہیا، آد جگاد رکھے ایکا آن۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، گرسکھ گرسکھ ہرجن ہربھگت ہری ہر آپے لے پچھان۔

★ ۲۵ کتک ۲۰۱۷ بکرمی ہری سنگھ دے گھر پنڈ کلا ضلع امرتسر ★

ستگر پورا صاحب سچا سلطان، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ آد جگادی ست نشان، ست دوارے آپ جھلائیآ۔ جگا جگنتر دھر فرمان، شبد انادی ناد سُنائیآ۔ لیکھا جانے دو جہان، اک اکلآ سچا شہنشاہیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ایکا بئے آن، حکمی حکم آپ پھرائیا۔ لکھ چوراسی بھئے جانی جان، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیآ۔ گرسکھ ویکھے چتر سُبجان، چاترک اپنی ترکھا بُجھائیآ۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ پچھان، آپ اپنا میل ملائیآ۔ ایکا دیوے برہم گیان، اتم برہم نور درسائیآ۔ امرت بخشے پین کھان، امیوں رس جھرنا آپ جھرائیا۔ چرن کول وکھائے سچ مکان، سچ دوارا اک سمجھائیآ۔ راگ سُنائے اگمی کان، نرویر آپ الائیآ۔ چار ورن بخشے مان، اوچ نیچ راؤ رنگ نہ کھئے وڈیائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر سچا دین دیالا، لیکھا جانے کال مہاکالا، در گھر ساچا اک سمجھائیآ۔ ستگر پورا سرب گنوت، ایکا رنگ رنگایآ۔ آد جگادی مہا اگت، وید کتیب بھیمو نہ رایا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، بھگت بھگونت بھئے سہایا۔ نام ندھانا دیوے منیاں منت، من پنکھی اڈ اڈ دہ دہ نہ کھئے دھایا۔ لیکھا جانے ناری کنت، وبھچار روپ نہ کھئے وٹایا۔ دیوے مان وچ جیو جنت، جاگرت جوت کر رُشناہیا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، نون سو اکھڑ اک سمجھایا۔ میل ملاوا ساچی سنگت، ناتا بدھاتا جوڑ جڑایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر سچا ہر نرنکارا، لیکھا جانے در دربارا، دھر دی کار آپ کرائیندا۔ ستگر پورا اگم اتھاہ، آد جگاد سائیندا۔ جگا جگنتر چلائے اپنا راہ، ساچا مارگ آپ وکھائیندا۔ گرسکھ ساچن ہرجن ساچے لے اٹھا، آلس نندرا مول چکائیندا۔ ایکا

اکھڑ وکھڑ دئے پڑھا، کاغد قلم بھیو نہ آئیندا۔ ساچے پوڑے آپ چڑھا، گھر مندر سوہیا پائیندا۔ لیکھا جانے دُھر درگاہ، گرہ اپنا کھوج
 کھجائیندا۔ کھلا پاتی میل ملائے سہج سُبھا، بوند سواتی جام پیائیندا۔ میٹے اندھیری راتی لیکھا جانے تھائوں تھان، اٹھل گُر بھل کدے نہ جائیندا۔
 گُرسکھ بال انجانے اپنی گود اُٹھائے جُوں بالک مان، امرت ساچا سپر پیائیندا۔ سخا سپیلا اک آکیلا سمرتھ سر رکھے ٹھنڈی چھان، دو جہانان
 سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سَتگر سچا شاہ پاتشاہ، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سَتگر سچا شاہو بھوپ،
 راجن راج اک اکھوائیندا۔ ویکھنہارا چاروں کوٹ، اُتر پُورب پچھم دکھن پھیری پائیندا۔ ایک نام ایک تاکا ایک سوت، ایک وٹ آپ چڑھائیندا۔
 ایک ورکھ ایک ماس ایک رُت، تھت وار اپنے ہتھ رکھ۔ کرے کھیل ابناشی اچت، اکھ اکھنا دس کسے نہ آئیندا۔ گُرمکھ اُچائے ساچے سوت،
 نادى بند ناؤں دھرائیندا۔ لیکھا جانے ہر جُو ہر ہر پت، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سَتگر سچا اکھ برجن، ایک نیتر پائے
 نام انجن، آگیان اندھیر مٹائیندا۔ سَتگر صاحب گہر گمبھیر گن ندھ داتا، اکھ اکھنا اک اکھوائیا۔ اپنی رکھے اتم ذاتا، ذات پات نہ کھئے وڈیائیا۔
 جن بھگتاں لیکھا جانے مستک ماتھا، پُورب کرمان ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی پورا کرے گھاتا، نام دات جھولی پائیا۔ ایتھے اونھے دو جہان
 نبھائے سکلا ساتھا، سکلا سنگ نبھائیا۔ سگل وسورا گُرمکھ ورلے لاتھا، جس جن اتم اتر بوجھ بوجھائیا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھا، دین
 دیال دیانندھ ٹھاکر اپنی اچھیا پائے بھچھیا، ایشٹ دیو آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سَتگر پورا ہٹے سہائیا۔ دیناں
 ناتھا ناتھ اناتھا گلے لگائیا۔ ناتھ اناتھا سَتگر دیو، سرب کل آپ سمایا۔ لیکھا جانے اکھ ابھیو، اگم اتھاہ بے پرواہ رُوپ رنگ ریکھ نہ کوئی
 جنایا۔ جن سنتاں جگا جگنتر جانے ساچی سیوا، سیوک اپنا رُوپ پرگٹایا۔ بھیو چُکائے دیوی دیو، دیو آتما واستک اپنا رُوپ سمایا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہرجن ساچے لے جگایا۔ ہرجن ساچا آپ جگائیندا، کر کِرپا گن ندھان۔ ایک
 منتر نام درڑائیندا، اتر اتم سچے دھنکان۔ دیا باقی ڈگمگائیندا، لیکھا چُکے رُو سس سورج چند بہان۔ اتم اتر امرت جام پیائیندا، اٹھسٹھ
 لیکھا مکے جگت اشنان۔ کایا کنچن آپ وکھائیندا، پنج تت ماٹی کر پروان۔ سرتی شبد ڈور بندھائیندا، لہنا چُکے پنج شیطان۔ ایک اپنے
 رنگ رنگائیندا، رنگ رنگیلا سِری بھگوان۔ ساچی سیج آپ سہائیندا، اتم برہم کر پچھان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،

ستگر پورا حاضر حضورا، لیکھا جانے نیڑے دُورا، دُور نیڑے نہ کوئی رکھائیندا۔ ستگر پورا سچ دوار، ایکا ایک سہائیندا۔ جُگا جُگنتر لے اوتار، گرمکھ سجن میل ملائیندا۔ لکھ چوراسی کر خوار، جُون اجُونی سرب بھوائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، درگاہ ساچی سوہا پائیندا۔ حُکم حاکم دُھر فرمان، آد جُگاد سُنائیندا۔ ایکا اکھ کر پروان، نِش اکھ آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ کھیل کرے ساچا ہر، کلجُگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ کلجُگ اتم ویکھنہارا، ایکا ایکنکاریا۔ سچکھنڈ وسے سچ دوارا، محل اٹل اُچ مناریا۔ دیپک جوتی کر اُجیارا، نرگن نورو نور ڈگمگا رہیا۔ پُرکھ ابناشی ہو تیارا، اجُونی ریت ویس وٹا رہیا۔ جوتی جامہ بھیکھ نیارا، انہو پرکاش کرا رہیا۔ شبد اناد سچی دُھنکارا، برہم برہماد آپ سُنا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ دھرا رہیا۔ اپنا ناؤں آپ رکھ، کرے کھیل بے پرواہیا۔ نرگن سرگن ہو پرتکھ، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ سرگن نرگن سرگن اپنا مارگ آپے دس، آپے ویکھے تھاوں تھائیا۔ دو جہاناں لوآن پُریاں نو ست پندھ مُکائے نس نس، رو سس مُکھ مُکھ شرمائیا۔ گرمکھاں درس دکھائے ہس ہس، ہست کیٹ ایکا رنگ رنگائیا۔ پردے اندر وس وس، وست امولک ایکا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے مندر آپے وڑ، ستگر پورا سوہا پائیا۔ ساچا مندر گرمکھ دوارا، گر کرتا قیمت آپے پائیندا۔ اندر مندر گیت ظاہرا، شبد نعرہ اک لگائیندا۔ جوتی جاتا ہو اُجیارا، دیپک دیا اک جگائیندا۔ ساڈھے تِن ہتھ محل اٹل اُچ منارا، گھر گھر وچ سوہا پائیندا۔ دین دیاں دیا کھائے اک وکھائے ٹھانڈا دربارا، نرگن ت نہ کوئی جلائیندا۔ ایکا گر اک دوارا، ایکا گھر سچ گھر بارا، ایکا کملاپاتی میت مُرار وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستگر سچا ناؤں نرنکار، آد جُگادی کرے کھیل اکم اپار، روپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ روپ انوپا ہر بھگونت، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ لیکھا جانے آد آنت، آنت آد اک اکھوائیا۔ کلجُگ اتم مایا پائے بے آنت، ترے گن کپڑ ہتھ اٹھائیا۔ بھرے بھلا جیو جنت، سادھ سنت نہ کھے چٹرائیا۔ ناتا تٹا ناری کنت، سچ سہنجنی سیج نہ کوئی ہنڈھائیا۔ گرمکھ وِرا کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، جس جن ستگر پورا آپ چڑھائیا۔ دوجے در نہ جائے منگت، جس ملیا بے پرواہیا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگت، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ میل ملانے ساچی سنگت، ہر کے پوڑے آپ چڑھائیا۔ لہنا دینا چُکے بھکھ ننگت، نام ندھانا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کِریا کر، سَتگر پُورا دیونہارا ور، جُگ جُگ ساچی سیو کھائیا۔ جن بھگتاں سیو کھائیندا، پاربرہم ہر کرتار۔ جُگا جُگنتر ویس وٹائیندا، لوک مات لئے اوتار۔ مَورکھ مَورے جھوٹھے دھندے لائیندا، ناتا جوڑ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار۔ آسا ترسنا رنگ چڑھائیندا، ہوئے ہنگتا کرے خوار۔ گُرمکھ ساچے میل ملائیندا، ڈُبدے پاتھر جائے تار۔ چرن کول کول چرن اک ٹکائیندا، کایا مندر اندر ڈُونگھی غار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہری ہر سچا کرتار۔ کرتا پُرکھ ہر کرنے یوگ، جُگ جُگ وڈی وڈیائیا۔ آتم رسیا بھوکے ایکا بھوک، جُگا جُگنتر کھیل کھلایا۔ ہرجن میلے دُھر سنجوگ، جگت وِجوگ رہے نہ رائیا۔ شبد جنائے سچ سلوک، سنسا روگ دئے گوائیا۔ پار کرائے چوڈاں لوک، لوک پرلوک دئے وڈیائیا۔ چرن داسی بنائے مکت موکھ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ ناتا توڑے ہرکھ سوگ، چنتا دُکھ رہے نہ رائیا۔ جس جن اپنا درس دیکھائے اموگھ، کوٹن کوٹ جنم دے پاپ دئے گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سَتگر پُورا اپنا ناؤں دھرائیا۔ سَتگر پُورا اک اِکلا ایکنکارا، جن بھگتاں اُپر ٹھیا۔ دیوے نام شبد بھنڈارا، گُرمکھ رہے نہ در تے رُٹھیا۔ میل ملائے پیا پریم ساچے یارا، ہر کا نام کدے نہ جائے لُٹیا۔ کیسے ہتھ نہ آئے ٹھگ چور یارا، کلجگ جیواں بھاگ نکھٹیا۔ ایکا بھلیا دُھر دربارا، آلیوں ڈکے تھلے بوٹیا۔ نہ کوئی سکے پھر اُٹھال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، لیکھا جانے شاہ کنگال۔ شاہ کنگالان سُرَت سمبھالدا، آد جُگاد سہایا۔ لیکھا جانے سچکھنڈ سچی دھرمسال دا، دھرم دوارے سوہا پایا۔ برہما وشن شو آپے پرتپالدا، کروڑ تینتیسا ہوئے سہایا۔ نو کھنڈ پرتھی لکھ چوراسی نرگن جوت کھیل اکال دا، گھٹ گھٹ اپنا دیپ جگایا۔ بنے والی دو جہان دا، شاہ سُلطان سچا شہنشاہیا۔ خزانہ دئے سچے دھن مال دا، اتوٹ اٹوٹ آپ بھرایا۔ جُگا جُگنتر گُرمکھ ساچے آپے بھالدا، در درویش در در پھیرا پایا۔ ناتا توڑ کال مہاکال دا، سکلا سنگ آپ رکھایا۔ امرت آتم اک اُچھالدا، ہنس کاگ روپ وٹایا۔ لیکھا جانے پت ڈال دا، پُھل پُھلواری مات مہکایا۔ کلجگ ویلا اتم ہویا بے حال دا، حال مُریدا سُنن کوئی نہ آیا۔ کرے کھیل اولڑی چال دا، وید کتیب بھیو نہ رایا۔ گُرسکھ دوارے اپنی گھال آپے گھالدا، ہرجن ہر جو بھکتی آپ کھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن لگائے اپنے لڑ، ایکا پلو ہتھ رکھائیندا۔ ساچا پلو ہر نرنکار، شبد ڈوری ہتھ رکھائیا۔ ویکھے وگسے سرب سنسار، ویکھنہارا دس نہ آئیا۔

بھگت بھگونت سرت سنبھال، سنت کنت میل ملائیا۔ گرمکھاں سُنائے ساچا تال، ناد انادی تلواڑا آپ وجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ ستگر سچا ایک، ہر ست ستوادی کھیل کھلائیا۔ ست ستوادی ہر زرنکارا، ہر مندر بیٹھا سوہیا پائیندا۔ تخت نواسی بے عیب پروردگارا، نور نرانا ڈگمگائیندا۔ گھر گمبھیر گپت ظاہرا، رُپ انُپ شاہو بھُپ، جوت آپ پرگٹائیندا۔ ایکا ایک لگائے ساچا نعرہ، سو پُرکھ زرنجن آپ سُنائیندا۔ ہنگ برہم دئے ادھارا، پاربرہم اپنی کھیل کھلائیندا۔ سوہنگ شبد ست جیکارا، ستجگ ساچے آپ وکھائیندا۔ کلجگ بھلا جیو گوارا، ہر کا بھیو کوئی نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، نہکلنک نرائن نر، نر ہر بنواری کرے کھیل اگم اپاری، الکھ اگوچر اگم اتھاہ، بے پرواہ سرب گن داتا، پُرکھ بدھاتا گرمکھاں کرے اتم داتا، ورن گوت نہ کوئی رکھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لیکھا جانے کوٹن کوٹ، کوٹن کوٹی اپنی کھیل کھلائیندا۔

★ ۲۵ کتک ۲۰۱۷ بکرمی نرائن سنگھ دے گھر پنڈ کنگ ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ زرنجن ہر مہربان، ہر وڈا وڈا وڈیاٹیا۔ ہر پُرکھ زرنجن نوجوان، آد جگادی ایگا رنگ سہائیا۔ ایکنکارا وڈ بلوان، زراکار نہ مرے نہ جائیا۔ آد زرنجن سدا سہیلا نگہبان، زرویر اپنی کھیل کھلائیا۔ اباشی کرتا وسنہارا سچ مکان، سچ دوارے سوہیا پائیا۔ سری بھگوان لیکھا جانے دو جہان، اک اکلّا بے پرواہیا۔ پاربرہم پرہ گن ندھان، گنوتنا بھیو نہ رائیا۔ جوتی جوت نور مہان، جوت اُجالا ڈگمگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی دھار آپ بندھائیا۔ اپنی دھار بننہہارا، ایکا رنگ سہایا۔ اک اکلّا ایکنکارا، سچکھنڈ دوارے سوہیا پایا۔ اپنا کرے آپ سچ وہارا، ساچا سگن آپ منایا۔ آپے جانے اپنی کارا، کرتا پُرکھ بھیو نہ رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر ایکا ڈیرہ لایا۔ ہر مندر ہر سہائیندا، پاربرہم بے آنت۔ زرنگن زرویر آسن لائیندا، لیکھا جانے آد آنت، جوتی جاتا ڈگمگائیندا، آپ اپنی بنائے بنت۔ آپ اپنا سنگ نبھائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل سری بھگونت۔ سری بھگونت کھیل کھلائیندا، پُرکھ اگم اگمڑی کار۔ سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیندا، تھر گھر ساچا

کھول کواڑ۔ آپ اپنا میل ملائیندا، لیکھا جانے اپنی وار۔ آپ اپنا رُوپ پرگنائیندا، آپ بے کنت بہتار۔ آپے ناری نر نرائن اکھوائیندا، آپے
 سیجا مانے ساچی سار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، آد جُگادی ایکا کار۔ ساچی کار کرائیندا،
 ابناشی کرتا پُرکھ اکال۔ اپنا میلا آپ ملائیندا، اک اِکلا دین دیال۔ ناری کنت رُوپ پرگنائیندا، سچکھنڈ بیٹھ سچی دھرمسال۔ اپنا انگ آپ
 لگائیندا، آپے چلے اولڑی چال۔ اپنی گود آپ سہائیندا، آپ جن جنی جنے بال۔ سْت دُلارا آپ اپائیندا، آپے ہویا آپ کِرپال۔ ایکا مندر آپ
 بہائیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سْت وسائے ایکا گھر، آپے چلے نال نال۔ سْت دُلارا جایا، کِرپا کر پُرکھ اکال۔ اپنے
 مندر آپ بہایا، ویکھنہارا دین دیال۔ اپنی ککھوں باہر کڈھایا، لال انٹڑا ایکا لال۔ کرتا قیمت آپے پایا، آد جُگادی بن دلال۔ ساچا لیکھا بہ
 سمجھایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا جانے ساچے بال۔ بال نادانا شبد سْت، پارہرم اُچائیندا۔ لیکھا جانے ابناشی
 اُچت، لیکھا لیکھ نہ کوئی وکھائیندا۔ آپ وکھائے اپنی رُت، رُت رُتری آپ مہکائیندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ نہ کوئی دِسے بُت، رُوپ رنگ
 نہ کوئی وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبد وسائے ساچے گھر، گھر مندر آپ اپائیندا۔ شبد دُلارا اپایا، کر کِرپا گن
 ندھان۔ سچکھنڈ دوارے آپ بہایا، اک وکھائے سچ نشان۔ دائی دایا ایکا نظری آیا، مات پت سِری بھگوان۔ پُرکھ ابناشی جوت جگایا، آد
 جُگادی رُوپ مہان۔ اپنا بھیو آپ گھلایا، لیکھا جائے دو جہان۔ تیرا نعرہ اگم پرگٹایا، سِری بھگوان ہو مہربان۔ ساچا بیڑا بٹھ چلایا، آپے
 ویکھے آن۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چرن دوارے بخشے مان۔ چرن دوار ہر پیکھیا، شبد سْت کرے پرنام۔ نُوں
 صاحب سچا لیکھنہارا لیکھیا، ہوں مَورکھ بال انجان۔ کون رُوپ ہونے تیرا بھیکھیا، کون کھیل کرے دو جہان۔ کون نام ہونے ادیسیا، کون گھر
 کریں پروان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں سیوک بالک چرنی ڈگا آن۔ چرن دھیان لگایا، سْت
 دُلارا بال نادان۔ دوتے جوڑ سیس جھکایا، منگ منگے ایکا دان۔ تیرا وچھوڑا وچھڑ نہ جایا، تیرا رُوپ اگم سِری بھگوان۔ تیرا وسیرا ایکا پایا،
 سچکھنڈ سچا مکان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، جھلدا رہے تیرا سچ نشان۔ پُرکھ ابناشی دیا کھائیندا،
 دیوے درس داتار۔ ساچی تیری سیوا اک وکھائیندا، لوآن پُریاں برہمنڈ کھنڈ کر تیار۔ برہما وشن شو تیرا سنگ نیہائیندا، لکھ چوراسی کر

آکار۔ نراکار تیرا کھیل کھلائیندا، گھٹ گھٹ وچائے تیری ستار۔ نو نو چار ویکھ وکھائیندا، آد جگادی میت مرار۔ ایکا چوکر ونڈ ونڈائیندا، ونڈن ونڈ اپر اپار۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ جھولی پائیندا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ بھگت بھگوت سادھ سنت سیوا لائیندا، اوتاران دیوے اک ادھار۔ گر گر تیرا ناؤں دھرائیندا، آپ وچائے سچ ستار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا یار۔ ساچا یار میت مرار، پتا پوت ویکھ وکھائیا۔ پُرکھ اگتا ہو تیارا، سچکھنڈ دوارے دئے وڈیائیا۔ تیرا میرا اک پیارا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جگا جگنتر ساچی کارا، جگ چوکرئی گیڑا آپ دوائیا۔ ایکا چوکر لیکھا جانے جگت اوتارا، نو سو چرانوے چوکرئی جگ دئے گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، آد پُرکھ ایکا اپنا بھیو کھلائیا۔ آد پُرکھ پرہہ بھیو کھلایا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ ساچے ست آپ سمجھایا، ایکا دیوے ساچا دان۔ نو نو چار گیڑا اپنے ہتھ رکھایا، لیکھا جانے دو جہان۔ جگ جگ اپنا ویس وٹایا، ویس اولڑا سری بھگوان۔ کلجگ اتم ہوئے سہایا، جودھا سوربیر بلی بلوان۔ پنج تت چولا اک ہنڈھایا، وچولا بنے نگہبان۔ نانک تولا نال رکھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے قول ہر مہربان۔ ہر ساچا قول قرار کیا، قیمت کرتا کھئے نہ پائیندا۔ اپنا بیج آپے بیا، آپے ویکھ وکھائیندا۔ اپنی جوت آپے دیپک دیا، پرکاش پرکاش آپ دھرائیندا۔ آپے پیوی آپے میاں، ناری کنت آپ ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا ہتھ کرتار، ایکا ایک جنائیا۔ کلجگ آئے اتم وار، ست دُلا رے تیری وجے ودھائیا۔ تیرا روپ دھرے آپ نرنکار، لوک مات کرے کرمائیا۔ تیرا کھنڈا تیز کٹار، تیرا نام صفت صلاحیا۔ تیرا روپ برہم اپار، الکھ اگوچر اگم اتھاہ اپنی گھاڑت آپ گھڑائیا۔ تیرا کرے سچ پیار، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ تیرا مردنگ وچائے آپ کرتار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ دتا ور، آد اپنا بھیو آپ کھلائیا۔ کلجگ اتم کھیل کھلاؤنا، ست ست سمجھائیندا۔ نانک نرگن جوت جگاؤنا، نو نو جامے ویس وٹائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی بھیو کھلاؤنا، نو دوارے پنڈھ مکائیندا۔ نو نو ناتھ رہن نہ پاؤنا، چوراسی کل نہ کوئی وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے ست دتا ور، ایکا در سمجھائیندا۔ ساچا در سمجھاونہارا، ایکا رنگ سہایا۔ کلجگ ویکھے اک دوارا، ایکا گھر دئے وڈیایا۔ ایکا جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت آد آنت ہوئے پسارا، نرگن اپنا روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ور داتا بھیو کھلایا۔ کلجگ ویلا آنت آؤنا، ہر ساچا شبد جنائیا۔ سرِشٹ سبائی چار ورن اٹھارن
 برن گھر گھر کُراؤنا، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ شاہ سلطاناں سچ دھرم نہ کیسے دکھاؤنا، رعیت رووے نیتر نینا نیر وہائیا۔ پاربرہم ابناشی
 کرتے تیرا روپ اک پرگٹاؤنا، تیرے نام دئے وڈیائیا۔ اپنا سٹ آپ بناؤنا، پُرکھ اکال بنے پتا مائیا۔ ماتا گجری ککھ بھاگ لگاؤنا، اندر وڑ کیسے
 لہے نہ ساچا ماہیا۔ دس دس ماس نہ کیسے بند رکھاؤنا، گریہ واس نہ اگن تپائیا۔ تیغ بہادر پتا جگت مناؤنا، ہر کا بھیو نہ کوئی پائیا۔ چتالی
 برس مات پت ست سنتوکھ ہنڈھاؤنا، چوتھ جگ وجے ودھائیا۔ ابناشی کرتے تیرا بیج آپ بجاؤنا، نرگن سرگن میل ملائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، سٹ ڈلارا اپنا آپ اُپائیا۔ سٹ ڈلارا ہر ہر ساز، اپنی دیا کمائیندا۔ پُرکھ اکال مارے
 اک آواز، گوہند ایکا ناؤں دھرائیندا۔ گگا گوہند گر کر پیار، گھر گمبیر دیا کمائیندا۔ کایا گور وسیا باہر، ڈونگھی کندر نہ ڈیرہ لائیندا۔ ببا
 بند اک اپار، پُرکھ ابناشی اپنی آپ اُپجائیا۔ ددا دیوے دیونہار، دس کیسے نہ آئیندا۔ ایکا ہوڑا کر تیار، نرگن سرگن کھیل کھلاییندا۔ بہاری
 اندرے اندر کرے وچار، گھر گھر وچ بوٹا لائیندا۔ اُتے ٹپی رووے زارو زار، ہر دا وچھوڑا جھلیا کدے نہ جائیندا۔ گوہند اکھرتے کر تیار،
 تے لوان بندی ہوڑے میل ملائیندا۔ تتان تتان وسیا باہر، تتان گناں وچ کدے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا
 سٹ ابناشی اچت، گوہند سورا آپ اُپائیندا۔ گوہند سورا سٹ اُپایا، پُرکھ اکال دیا کمائیا۔ ترے گن مایا وچ نہ آیا، کال مہاکال چرناں ہیٹھ
 دبائیا۔ پنج تت ساچی دھرمسال اک دکھایا، گھر ملیا ساچا ماہیا۔ ناد انادی تال وجایا، دوس زین وجدی رہے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچے سوہا پائیا۔ گوہند اکھرتے اپارا، نش اکھرتے میل ملایا۔ سسا قلعہ کر تیار،
 ستگر ساچا ویکھ دکھایا۔ سیاری منگے بن بھکھارا، چاروں کنت پھیرا پایا۔ اُتے ٹپی کرے ہاباکارا، ہر کا بھیو کوئی نہ آیا۔ گھگا گھارن گھڑے
 اپر اپارا، گھڑن بھتہار پُرکھ سمرتھ اک اکھوایا۔ جودھا سورپیر بلی بلکارا، دو جہاناں اپنا ناؤں دھرایا۔ گوہند سنگھ مار شبد للکار، پُرکھ اکال
 اپنا سٹ اُپجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا بھیو دئے جنایا۔ گوہند اکھرتے تین تین چھ، چھ شاستر بھیو نہ پائیندا۔
 پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ واسی آپ مکایا اپنا پنڈھ، چار وید دس نہ آئیندا۔ امرت برکھے ایکا مینہ، پُران اٹھارن سرب کُراؤنا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سورپر سٹ اپنیا، وڈ جودھا بلکار۔ لوک مات چڑھیا
 چنیا، جگت اندھیر ہویا اُجیار۔ کوڑ وکارا پھرے بہنیا، چاروں کُنٹ آئے ہار۔ پن وسے چہر چہنیا، کایا مندر کرے پیار۔ دوس رین پھرے
 بہنیا، غریب نہانے پاوے سار۔ چار ورنان دیوے ڈنیا، ایکارو پ وکھائے پُرکھ اکال۔ گُرمکھ وِرلا لوک مات منیا، لکھ چوراسی ہونے خوار۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کرے قوُل اِقرار۔ قوُل اِقرار گھر ساچے، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ کلجگ ویکھے لگی آچے،
 ترے گن مایا تت تپائیندا۔ کوڑ گُریارا گھر گھر ناچے، مایا متنا ناچ کرائیندا۔ کوئی نہ ڈھلے ساچے ڈھانچے، جوٹھ جھوٹھ سرب ہنڈھائیندا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ گوبند تیری ساچی کار، سنگھ روپ آپ لگائیا۔ سنگھ
 ہونے سچا شاہکار، شہنشاہ وڈی وڈیائیا۔ چار ورنان کرے پار، پاربرہم صفت صلاحیا۔ پنچم دیوے اک ادھار، پنچم میلا سہج سُبھائیا۔
 امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار، ست پیالہ ہتھ اُٹھائیا۔ شبد اگمی کھچ کٹار، دو دھارا آپ چلائیا۔ آپے گُرمکھاں اُتوں اپنا کرے وار، آر پار اپنے پار
 کرائیا۔ گُرمکھ لہو لال رنگ پریم ستار، پریمی پریم نال وجائیا۔ گُرسکھ اپنی ہتھیں نہ کریا کوئی قُربان، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ ستگر پورا
 دیونہارا جیا دان، جیو بُدھ نہ سیو کائیا۔ اپنا آپ کرے قُربان، کرپلا لیکھا دئے مکائیا۔ چار یار سنگ محمد دُور دُراڈا بیٹھے روون کُرنان، اللہ
 رانی کھلڑے کیس گل وکھائیا۔ جبرائیل دیوے دُھر فرمان، اسرائیل نال رلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا آپے لئے
 وڈیائیا۔ پنچم میلا جوڑ جُڑایا، شبدی کھنڈا ہتھ اُٹھائیندا۔ ورنان برنان بھیو چُکایا، ایکارنگ رنگائیندا۔ امرت ساچا جام پیایا، پیر رس آپ
 بھرائیندا۔ ساچے پوڑے آپ چڑھایا، یوجا پاٹھ نہ کوئی کرائیندا۔ ایکارنگ رنگائیندا۔ ایکارنگ رنگائیندا۔ ایکارنگ رنگائیندا۔ ایکارنگ رنگائیندا۔
 ایشٹ اک جنایا، آپ اپنا سیس جھکائیندا۔ گُرسکھاں آگے جھولی آپے ڈاہیا، اپنی بھچھیا منگ منگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی دھارا آپ بندھائیندا۔ ساچی دھارا گُرو گُریلا، گُراپ بندھائیا۔ آپے بنیا سجن سہیلا، آپے ہونے ساچا
 ماہیا۔ آپے جانے اپنا وقت ویلا، آپے پُری اند تچائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا بھانا اک
 سمجھائیا۔ ساچا بھانا ہر سمجھائیندا، بھل رہے نہ رایا۔ کلجگ اپنی کھیل کھلائیندا، میٹھنہارا آپ ہو جایا۔ لوک مات ویکھ وکھائیندا، جگت

نانا جوڑ جڑایا۔ چارے جُگ پھول پُھلائیندا، چارے سٹ لے پرگٹایا۔ سَتجگ اجیت ناؤں دھرائیندا، جُچار تریتا ونڈ ونڈایا۔ زوراوَر سینگھ
 دواپر انگ لگائیندا، کلجگ فتح سینگھ فتح ڈنکا اک وجایا۔ چوواں اپنی ہتھیں بھیٹ چڑھائیندا، پُرکھ اکال شکر اک منایا۔ ماتا پتا نہ سنگ
 رکھائیندا، پردھ اوستھا لیکھے لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در درویش اپنا بھیو کُھلایا۔ در
 درویش گر گوبند، اپنا کھیل کھلائیندا۔ گڑھی تاج گنی گہند، رُوپ انُوپ آپ پرگٹائیندا۔ سینگھ سنگت کولوں منگی اک منگ، سیس
 سیس نال وٹائیندا۔ گرسکھ تیرے اُتوں اپنا آپ وارے والی ہند، ہند دی خاک اپنا ستھر ہیٹھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، پُرکھ اکال ساچا سٹ، گوبند ایکا جائیندا۔ گوبند سٹ گجری لال، سولان سیج ہیٹھ وچھائیا۔ اُپر بیٹھا مار
 چھال، جگت جہاناں ساچا ماہیا۔ آپے بنیا شاہ کنگال، ننگی پیریں پھیری پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا جانے اپنے
 در، دوسر اور نہ کھئے جنائیا۔ یارڑا ستھر ہنڈھائیندا، گر گوبند نوجوان۔ پُرکھ اکال اک منائیندا، دیونہارا دُھر فرمان۔ حال مُرداں اک
 سُنائیندا، آپ اپنی کر بہال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل اوڑی چال۔ گر گوبند شبد سُنایا، سینگھ رُوپ آسو
 آسوار۔ پُرکھ ابناشی دیا کمایا، لوک مات بن دلال۔ لیکھا لیکھے آپے پایا، سٹ ساچے کر سنہال۔ تیرا لہنا دئے چُکایا، تیری پوری کرے گھال۔
 کلجگ اتم ہیٹھے سہایا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں نو کھنڈ پرتھی تیرا وجائے تال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دیوے
 ساچا ور، نرگن رُوپ پُرکھ اکال۔ پُرکھ اکال دیا کمائیندا، گر گوبند گلے لگا۔ تیرا رُوپ انُوپ مات پرگٹائیندا، شبد شبدی ناؤں دھرا۔ پنج
 تت چولا تیرا آپ ہنڈھائیندا، سمبل نگری ناؤں رکھا۔ جوتی جوت ڈگمگائیندا، نورو نور کرے رُشنا۔ دس کیسے نہ آئیندا، کوٹن کوٹ راہ رہے
 تکا۔ دھیان وچ کیسے نہ آئیندا، سادھ سنت آد آت اپنا بیٹھے دھیان لگا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا دئے سمجھا۔
 لیکھا ہر سمجھایا، کر کِریا گن ندھان۔ گوبند سورا آپ منایا، پُرکھ ابناشی ہو مہربان۔ تیرا ناؤں ناد ساچی تورا دئے وجایا، پُریاں لوآں ہون
 حیران۔ کلجگ نانا کوڑا دئے تڑایا، سچ سچ کرے پردھان۔ تیری مستک دھوڑا گُرمکھاں مستک دئے لگایا، چتر سگھڑ بنائے مورکھ مُگدھ
 انجان۔ تیرا بیڑا لئے ترایا، ایکا چپو لائے آن۔ جو سرسے آیا زڑھایا، لوک مات کرے پردھان۔ پہلوں اپنے چرن ملایا، نانا توڑ سرب جہان۔

نہکنک اپنا ناؤں رکھایا، پرگٹ ہونے جو دھا سورپیر بلی بلوان۔ ایک بنکا دئے سہایا، بنک دوا ری ہر بھگوان۔ ایک ڈنکا دئے وجایا، پکڑ اٹھائے راج راجان۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد پُرکھ آد آد، نرگن نرگن کیرپا قؤل، پورا کرے اُپر دھؤل، دھرنی دھرت دھؤل ویکھ وکھان۔ کلجگ اتم پور کراؤنا، لکھیا لیکھ نہ کھئے مٹایا۔ نو کھنڈ پرتھی ستاں دیپاں ایک رنگ رنگاؤنا، لکھ چوراسی ایک منتر نام درڑایا۔ شاہو بھوپ راج راجان اک اکھواؤنا، جگت جگدیش وڈی وڈیایا۔ ساچا چہتر سیس جھلاؤنا، بیس بیس سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، لیکھا جانے اپنے در، در درویشا نر نریشا، لیکھا جانے برہما وشن مہیشا گیشا، شنکر لیکھا رہے نہ راتیا۔ برہما وشن شو پندھ مکاؤنا، ترے ترے اپنی کھیل کھلائیندا۔ ایک ڈنکا نام وجاؤنا، کروڑ تیتیس صفا اٹھائیندا۔ من مت ملیچھ کھئے رہن نہ پاؤنا، گنپت گیش نہ کھئے منائیندا۔ رکھی کیش گووردھن نہ کیسے سیس جھکاؤنا، مستک تلک نہ کھئے لگائیندا۔ پُرکھ اناشی رُپ پرگٹاؤنا، پُرکھ اکال ناؤں رکھائیندا۔ گوہند سورا نال رلاؤنا، شبد شبدی میل ملائیندا۔ سمبل نگری دھام سہاؤنا، ساڈھ تِن ہتھ گڑھ اُپائیندا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ اناشن ڈیرہ لاؤنا، اُچ محل اٹل منارا ایکا وسے ہر نرنکارا، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ گوہند ست ست دُلا را، آد جگادی اک پیارا، جگا جگنتر بٹھ دھارا، کلجگ ویکھ اتم وارا، کوڑ کُریا راپندھ مکائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آدن آنتا کھیل مہان، دیونہارا ساچا دان، جگا جگنتر اپنی رچنا آچے رچ، آچے ویکھ وکھائیندا۔

★ ۲۶ کٹک ۲۰۱۷ بکرمی گرنام سنگھ دے گھر پنڈ کنگ ضلع امرتسر ★

تھر گھر ٹھاندا ساچا در، سو پُرکھ نرنجن آپ اُپایا۔ نرگن نرؤیر اندر وڑ، ہر پُرکھ نرنجن آسن لایا۔ ایکنکارا اپنی کیرپا آچے کر، ساچا مندر آپ سہایا۔ آد نرنجن دیپ اُجالا ایکا کر، نور نورانہ ڈگمگایا۔ سری بھگوان سچ دوارے آچے کھڑ، رُپ انوپ آپ پرگٹایا۔ اناشی کرتا دیونہارا ور، آد جگاد اپنی کھیل کھلایا۔ پارہم سرن سرنائی جائے پڑ، اپنی بھکھیا منگ منگایا۔ ست پُرکھ نرنجن ست دوارے سچ سنگھاسن پُرکھ اناشن اپنا کھیل کرے ہر، بھیو ابھیدا آپ کھلایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گھر گھر وچ ڈیرہ لایا۔ سچکھنڈ اندر تھر

دربارا، پُرکھ ابناشی آپ اُپائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر بھیو نہ آئیندا۔ نہ کوئی ديسے چار ديوارا، چھپر چھن نہ کھئے چھپائيندا۔ رَو
 سس نہ کھئے اُجيارا، منڈل منڈپ نہ کھئے وکھائيندا۔ گگن گگنتر نہ کھئے اکھاڑا، لوآن پُرياں نہ ويکھ وکھائيندا۔ وشن برہما شو نہ لائے کھئے نعرہ،
 ترے گن مايا نہ ونڈ ونڈائيندا۔ نہ کوئی کرے پارا، سادھ سنت گر پير اوتار جيو جنت نہ کھئے پرگٹائيندا۔ کرے کھيل پرہہ کرنہارا، کرتا پُرکھ اپنا
 کھيل آپ کھلائيندا۔ جوتی ريت وسے سب توں نيوارا، انہو پرکاش اپنی دھار چلائيندا۔ گھر مندر سوہے اک دوارا، محل اثل اُچ منارا، آپ
 اپنا آپ اُپائيندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر دوارا آپے کھول، آد جُگادی بيٹھا رہے اڈول، اڈل اپنا ناؤں دھرائيندا۔
 تھر گھر واسا پُرکھ ابناشا، مہا اکتھ کتھی نہ جائيا۔ کرے کھيل شاہو شاباشا، شہنشاہ وڈی وڈيائيا۔ آپے ہوتے تخت نواسا، تخت تاج آپ
 ہنڈھائيا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ويکھے ايکا گھر، گھر سُهنجنا نرگن جوت، اک رُشنائيا۔ تھر گھر ساچا ہر
 بھگونت، آد جُگاد سُهائيندا۔ اک اکلّا ساچا کنت، ست پُرکھ نرنجن آسن لائيندا۔ آد جُگادی مہا اگت، ليکھا ليکھ نہ کھئے ليکھائيندا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ٹھانڈا در سچا دربارا، تھر گھر کھولے آپ کواڑا، اپنا مندر ويکھ وکھائيندا۔ ساچے مندر کھول کواڑ،
 اپنی ديا آپ کھائيا۔ پُرکھ ابناشی ہو اُجيارا، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا ايکا جوت کرے رُشنائيا۔ بيٹھا رہے اک اکتا، عقل کل بھیو نہ رائيا۔ اُتم
 رکھ اپنی ذاتا، جوتی جاتا بے پرواھيا۔ سرب کل آپے سمراثا، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈيائيا۔ آپے ديونہارا داتا، ساچي اچھيا بھچھيا جھولی پائيا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ويکھے ايکا گھر، گھر وڈا وڈ وڈيائيا۔ گھر وڈا ہر صلاحندا، ايکا ايکنکار۔ پُرکھ ابناشی
 ويکھ وکھائيندا، نرگن رُوپ اگم اپارا۔ پاربرہم بھیو نہ آئيندا، سري بھگوان کھيلے کھيل کھيلنہار۔ سو پُرکھ نرنجن اپنا پردہ آپے لابندا، ہر پُرکھ
 نرنجن ميلا اپر اپارا۔ آد نرنجن رُوپ پرگٹائيندا، جوتی جوت کر اُجيارا۔ ساچے تخت سوہا پائيندا، تخت نواسي بيٹھ سچي سرکار۔ تھر گھر
 ساچا اک وڈيائيندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھيل ہر کرتار۔ ہر کرتا کھيل کھلائيندا، سچکھنڈ دوارا کھول۔ گھر
 وچ گھر آپ بنائيندا، تھر مندر اک اڈول۔ تھر گھر ساچے آسن لائيندا، پُرکھ ابناشن اپنا کنڈا آپے تول۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، تھر گھر ويکھے ايکا ہر، اپنا بھیو الکھ الکھنا آپ کھول۔ ٹھانڈا در دھر دربارا، ہر ساچے سچ کھلایا۔ آد جُگادی ويکھے ويکھنہارا،

جُگ جُگ اپنا رُوپ پرگٹایا۔ ساچا ناد سچّی دُھنکارا، گرہ مندر آپ وجایا۔ ایکا شبد بول جیکارا، اپنا اکھّر نام پڑھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا مندر اک سہایا۔ ساچا مندر سہائیندا، نرگن داتا بے پرواہ۔ جُگا جُگنتر ویس وٹائیندا، شبد گر بن ملاح۔ لوک مات ویکھ وکھائیندا، لکھ چوراسی تھاؤں تھان۔ گرُمکھ ساچے آپ اٹھائیندا، آپ درڑائے اپنا ناں۔ ہرجن ساچے میل ملائیندا، لیکھا جانے پنا ماں۔ ہر سنتن ساچا رنگ رنگائیندا، رنگ مجیٹھی اک چڑھا۔ بھگت بھگتی مارگ لائیندا، آتم برہم گیان درڑا۔ رُوپ انوہ آپ درسائیندا، آتم درسی درس کرا۔ اپنا بھیو آپ گھلائیندا، دئی دویتی پردہ لاہ۔ ساچے مندر سوہا پائیندا، پاربرہم اکم اتھاہ۔ ایکا جوتی جوت جگائیندا، نور نورانہ کر رُشنا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، تھر دربارا اک سہا۔ تھر دربارا کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ گرُمکھان مٹئے پنچم دھاڑا، جھوٹھا نانا توڑ ٹرائیندا۔ گرُمکھان دیوے اک ادھارا، شبد شبدي میل ملائیندا۔ سرشٹ سبائی ساچا نعرہ، ناد انادی دُھن سُنائیندا۔ بھگتان سہائے سچ منارا، گھر مندر کھوج گھجائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اک وکھائے ٹھانڈا در، در ٹھانڈا آپ گھلائیندا۔ در دروازہ غریب نوازا، ایکا ایک گھلاٹیا۔ گرُمکھان مارے نت نوت آوازا، دوس رین سیو کھائیا۔ گرُمکھان در پھرے بھاجا، ستگر پورا وڈ وڈیائیا۔ سنتن رکھے ساچی لاجا، لاجونت سچا شہنشاہیا۔ جن بھگتان رچے آپے کاجا، کرتا پُرکھ دیا کھائیا۔ ہتھ رکھائے انحد واجا، گھٹ گھٹ آپ وجائیا۔ آسو گھوڑے چڑھے تازہ، شبد شبدي رسیا دوڑائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپے کھول، تھر گھر ساچے رسیا بول، بول بولا بھیو نہ کوئی جنائیا۔ ساچا شبد بول جیکارا، پُرکھ نرنجن آپ لائیندا۔ رسنا جہوا نہ کھئے سہارا، بتی دند نہ کھئے بلائیندا۔ ترے گن تت نہ کھئے ونجارا، پنج تت نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ رکت بوند نہ لائے کھئے گارا، پُرکھ ابناشی اپنا رُوپ آپے آپ دھرائیندا۔ جُگا جُگنتر لے اوتارا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، تھر گھر ساچا اک وکھائیندا۔ تھر گھر ساچا سچ محلہ، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ ابناشی کرتا بیٹھا اک اکلا، دوسر سنگ نہ کھئے رلائیندا۔ اپنا دیپک آپے بلا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ سچ سنديش نر نریش ایکا گھلا، شبد شبدي تال وجائیندا۔ لوک مات مار جھات، پنج تت آتم برہم پاربرہم پھڑائے پلا، سگلا سنگ نبھائیندا۔ وسنہارا جلا تھلا، جل

تھل مہیئل اپنا رُوپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، تھر دربارا آپ کھلائیندا۔ تھر دربارا اپر اپار، ستگر پورا آپ کھلائیا۔ گرمکھ وِرا پاوے سار، جس جن اپنی بوجھ بھجھائیا۔ جگا جگنتر لکھ چوراسی ستی رہے پیر پَسار، ہر کا رُوپ دس کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر ساچی کار، کرے کرائے کرنیہار، ہرجن میلے سہج سُبھائیا۔ ہرجن میلے تھر گھر، تھر وجدی رہے ودھائیا۔ ستگر پورا اپنی کرپا کر، کر کرپا ہوئے سہائیا۔ آون جاون چُکائے ڈر، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ رائے دھرم نہ مارے مار، ویلے آنت نہ دئے سزائیا۔ نرک نیواس نہ ویکھے گھر، گریہ واس نہ پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ وِرا ساچا گھر وکھائیا۔ ساچا گھر سچ دربارا، ہر سنتن ونڈ ونڈائیندا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، گر منتر نام درڑائیندا۔ ایتھے اوتھے دئے سہارا، دو جہاناں ویکھے وکھائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کرے پار کنارہ، جیرج انڈاں اُتُبھج سینج پندھ مُکائیندا۔ ایکا بخشے چرن دوارا، چرن چرنودک مُکھ چوائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، چارے وید مُکھ شرمائیندا۔ اٹھاراں پُراں کرن پُکارا، شاستر سمرت سرب کُرائیندا۔ گیتا گیان نہ کھئے سہارا، اٹھاراں دھیئے ایکا ایک ایکا رنگ رنگائیندا۔ تیس بتیس جگت نعرہ، جگت حدیثِ انجیلِ قرآن پڑھائیندا۔ بانی بان گر ایکا مارا، آر پار آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اِکلا ساچا ہر، جگا جگنتر ویس دھر، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ ہرجن ساچے تھر گھر وڑنا، ستگر پورا آپ بہائیا۔ آتم آنتر چوٹھے پوڑے آپے چڑھنا، چوٹھا پد اک وکھائیا۔ ترے گن آگنی کدے نہ سڑنا، مایا ممتا موہ مٹائیا۔ دوئے دوئے لوچن درسن کرنا، نیتز نین اک سمجھائیا۔ ایکنکارا ہر نرنکارا کنت بھنارا ایکا داتا وِرنا، سہنجنی سیج سچ ہنڈھائیا۔ پنچم میتا اک اتیتا در دوارے درسن کرنا، آسا ترسنا دئے بھجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ویکھے ایکا گھر، کملاپاتی دیا باقی اک جگائیا۔ گھر دیا گھر باقی، گھر کول کول پرکاسیا۔ گھر میلا ہر ہر کملاپاتی، گھر منڈل ساچی راسیا۔ گھر دیوے امرت بوند سوانتی، گھر پوری کرے آسیا۔ گھر درس دکھائے اک اِکانتی، گرسکھ ہوئے نہ کھئے نراسیا۔ گھر کھولے بند تاکی، اندھ اندھیر آپ مٹاسیا۔ گھر جوت نرنجن اک پرکاسی، گھر میلا شاہو شاہاشیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر جن بھگتاں بھجھائے لگی بسنتر، لیکھا چُکائے دس دس ماسیا۔ دس دس ماس لیکھ چُکاؤنا، گرمکھاں گر گر دیا کھائیندا۔ ساچا مندر اک وکھاؤنا، ڈونگھی

کندر پھول پھلائیئندا۔ ترے گن مایا جندر آپ تڑاؤنا، نام کھنڈا ہتھ چمکائیئندا۔ اچے ٹلے پریت آپ چڑھاؤنا، بجر کپاٹی پار کرائیئندا۔ انحد ساچا
 راگ سناؤنا، گھر دُھن ناد وجائیئندا۔ برہم برہماد کھوج کھجاؤنا، آتم درسی کھیل کھلائیئندا۔ امرت آتم جام پیاؤنا، نجر جھرنا ست
 جھرائیئندا۔ آتم سیجا آپ سہاؤنا، بنک دواری ڈیرہ لائیئندا۔ سُرتی شبدی میل ملاؤنا، جگت وچھوڑا پندھ کٹائیئندا۔ ساچے مندر سوہبا
 پاؤنا، نرگن جوتی جوتی روپ پرگٹائیئندا۔ تھر گھر ساچا اک وساؤنا، گُرمکھ ساچے آپ بہائیئندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 سرِشٹ سبائی دیوے ور، ایکا ت آپ سمجھائیئندا۔ تھر گھر بیٹھن بیٹھن یوگ، دوسر اور نہ کھئے چترائیئا۔ بھگتن میلا دھر سنجوگ، ست
 پُرکھ نرنجن لئے ملائیئا۔ مایا ممتا ہوے ہنگتا دئی دوتی کئے روگ، ایکا اکھر دئے پڑھائیئا۔ ہر کا ناؤں چُکائے ساچی چوگ، رس پھیکا سرب
 لوکائیئا۔ اگم اگمڑا بولے اک سلوک، نش اکھر کرے پڑھائیئا۔ لیکھا جانے لوک پرلوک، دو جہاناں ہوئے سہائیئا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، اک وکھائے ساچا گھر، تھر دربارا آپ سہائیئا۔ تھر دربارا سچ دوار، ہر ساچا سچ سمجھائیئندا۔ گُرسکھ گُرمکھ ہرجن ہر بھگت
 میل ملائے ایکا وار، ملیا میل وچھڑ نہ جائیئندا۔ ستگر پورا کارج دئے سوار، پنج دوت نیڑ کھئے نہ آئیئندا۔ گرہ مندر کر اجیار، گھر دیپک
 ڈگمگائیئندا۔ ایکا بخشے امرت ٹھنڈا ٹھار، آسا ترسنا بھکھ گوائیئندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن بہائے ساچے گھر، ساچا
 مندر آپ سہائیئندا۔ ساچا مندر تخت سہاوا، ستگر پورا آپ اپائیئندا۔ نہ کوئی چول نہ کوئی پاوا، نہ کوئی باڈی بنت بنائیئندا۔ نہ کوئی روپ
 رنگ ریکھ دے ناواں، اگم اگمڑی کھیل کھلائیئندا۔ نہ کوئی نگر کھیڑا دے گراواں، گرہ مندر اپنا آپ سہائیئندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، تھر گھر ساچے آپے وڑ، نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، ساچے تخت بیٹھا چڑھ، گُرمکھاں پھڑائے ایکا لڑ، شبدی ڈور ہتھ
 رکھائیئندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگا جُگنتر دیوے ور، لیکھا جانے ناری نر، نر نرائن ہر نرنکارا، کلجگ اتم لے
 اوتارا، گُرمکھ ساچے میل ملائیئندا۔ کلجگ اتم ہر اوتار، نرگن جوتی جوت جگائیئا۔ وسنہارا سچکھنڈ دوار، لوک مات کرے رُشنائیئا۔
 ٹھانڈا رکھے اک دربار، تھر گھر بیٹھا سیج سہائیئا۔ ڈنکا وجائے اپر اپار، شبد شبدی ناؤں پرگٹائیئا۔ جُگ جُگ وچھڑے میلے یار، ستجگ
 تریتا دواپر کلجگ اتم ویکھ وکھائیئا۔ پورب لہنا کرم وچار، کرم گکرماں ڈیرہ ڈھاپیئا۔ نانا جوڑے آپ کرتار، جوڑنہارا دس نہ آئیئا۔ لکھ

چوڑاسی وچوں کڈھے باہر، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ آتم آتر کرے پیار، برہم پاربرہم ملائیا۔ رسنا بولے نہ کھئے جیکار، بتی دند نہ کھئے
 سنائیا۔ نرگن نرگن نرگن نال کرے گفتار، بے عیب سچا ماہیا۔ بھگت بھگونت وسے اک دربار، سچ دربارا آپ سہائیا۔ ستگر پورا کرے
 پیار، ہر سجن لئے ملائیا۔ مانس جنم پیج جائے سوار، اپنے لیکھے آپے پائیا۔ غریب نہانیاں دئے آدھار، جس بخشے سچ سرنائیا۔ لوآن پریاں
 برہمنڈاں کھنڈاں کرے باہر، چوڈاں لوک چرناں ہیٹھ دبائیا۔ وشن برہما شو گرمکھ ساچے تیرے چرن کرن نمسکار، آدھ وچکار بیٹھے نیوں
 نیوں سیس جھکائیا۔ جس جن ستگر ملیا میت مرار، سنسا روگ رہے نہ رائیا۔ سن آگئی کرے پار، دھواں دھار نہ کھئے وڈیائیا۔ تہر گھر
 دربارا کھول کواڑ، اپنی ہتھیں سیو کماٹیا۔ گرسکھ ساچے اندر واڑ، آپے ویکھے تھواں تھائیا۔ بنیا رہے چوہدار، سیوک سیوا سچ کماٹیا۔ آد
 جگادی خبردار، آلس نندرا وچ نہ آٹیا۔ مرے نہ جئے وچ سنسار، مڑھی گور نہ کھئے دباٹیا۔ چوڈاں ودیا نہ کرے کھئے وچار، لیکھا جانے جگت
 پڑھائیا۔ آپے وسے سب توں باہر، نرگن داتا بے پرواہیا۔ آپے گھٹ گھٹ رہیا پسار، لکھ چوڑاسی آسن سنگھاسن آتم سیجا آپ سہائیا۔
 کلجگ تیری اتم وار، نرگن نرویر پُرکھ اکال جوئی ریت دین دیال، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ نہکلنکا لے اوتار، شبد ڈنکا وچ سنسار،
 سمند ساگر جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈونگی کندر پھول پھلاٹیا۔ گرسکھاں کرے اک پیار، مت گرمت دیوے اک آدھار، ایک ایشٹ پُرکھ اکال،
 آتر درشٹ دئے کھلاٹیا۔ سرتی سرت نہ ہوئے بے حال، مورت اکال ہوئے دیال، گرمکھ ویکھے ساچے لال، گر گوہند سورا حاضر حضورا روپ
 انوپ شاہو بھوپ ست سروپ انہو دھار، کھیل اپار، ہرجن ہر جو ہر مندر لئے ملائیا۔ کریا کرگن ندھان، شبد رکھائے اک نشان، چرن
 کول کول چرن بخشے بھگت دھیان، بھگت بھگونت ناری کنت ساجن میت مرار ہر کرتار، جگت وچھوڑا دیوے کٹ، تہر گھر وکھائے ایک
 ہٹ، گرمکھ سجن بھے ڈٹ، تیرتھ تٹ جگت کینار گرمکھ نہاؤن کدے نہ جائیا۔ جس جن ملیا ستگر سمرتھ، مہا اپنی آپ جنائے اکتھنا اکتھ،
 نام چڑھائے ساچے رتھ، ست سروپی دیوے وتھ، ہوئے ہنگنا ہنکاری بُرج جائے ڈھٹھ، من منوا گپڑے اٹی لٹھ، آتر جوت جگائے لٹ لٹ،
 دئی دویتی میٹھے پھٹ، امرت آتم ست پیالہ ایک جام ایک وار ایک دیوے گھت، لیکھا جانے ہڈ ماس ناڑی رت، میل ملاوا کلاپت، ترے گن
 تت نہ اگن جلاٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، تہر گھر میلے ساچا ہر، گرمکھ سجن ایک کرن مجن، ڈرمت میل رہے نہ رائیا۔

★ ۲۶ کتک ۲۰۱۷ بکرمی کرتار سنگھ دے گھر پنڈ کنگ ضلع امرتسر ★

ستگر پورا ہر سمرتھ، سچکھنڈ دوارے سوبھا پائیندا۔ آد جگاد چلائے رتھ، رتھ رتھوایی سیو کھائیندا۔ لوک مات ہو پرگٹ، نرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگتاں دیوے نام وٹھ، وست امولک جھولی پائیندا۔ لہنا جانے مستک متھ، دھر مستک ویکھ وکھائیندا۔ جگت وکارا پائے نتھ، شبد ڈوری ہتھ اٹھائیندا۔ ڈرمت میل دیوے کٹ، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ چرن دوار وکھائے ساچا ہٹ، سچ سدا اک کھائیندا۔ لیکھا جانے تیرتھ تٹ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستگر پورا دیا کھائیندا۔ ستگر پورا ہر مہربان، ایک رنگ سما۔ جگا جگنتر کھیل مہان، سری بھگوان آپ کریا۔ شبد سروپی ست نشان، ترے گن اتینا آپ جھلایا۔ لوک مات ہونے پردھان، نرگن سرگن ویس دھرایا۔ ساچے سنت کرے پروان، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ ایک دیوے نام ندھان، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ آتم آنتر برہم گیان، دئی دوتی پردہ لایا۔ سچ وکھائے اک مکان، ہر جو ہر مندر ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستگر سچا صاحب، ہر ست پرکھ نرنجن آپ اکھویا۔ ستگر پورا ساچا ہر، ہر بن اور نہ کھئے جنائیا۔ جن بھگتاں وکھائے ایک در، در دروازہ آپ کھائیا۔ آتم آنتر اپنا گھاڑن آپے گھڑ، گھاڑن گھڑے سرب لوکائیا۔ برہما وشن شو آپے پھڑ، سیوک سیوا ساچی سچ سمجھائیا۔ لکھ چوراسی ناری نر، نر نرائن روپ پرگٹائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پرکھ کھیل کھائیا۔ سنت ساجن لئے ور، ہر سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستگر سچا پاتشاہ، پاربرہم پرہ بے پرواہ، آد جگاد سمائیا۔ ستگر پورا دین دیا، پرکھ اکال اک اکھوائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچی دھرمسالہ، تیر گھر ساچے سوبھا پائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر بھگت وچھل، دین بنے کریالا، کریاندھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ چلے چلائے اولڑی چالا، اپنا مارگ اپنا پنٹھ آپے لائیندا۔ جن بھگتاں دسے راہ سکھالا، چرن کول دھیان جنائیندا۔ لیکھا جانے لکھ چوراسی پت ڈالا، برہم پھلواڑی ویکھ وکھائیندا۔ سیو لگائے کال مہاکالا، کال دیال روپ وٹائیندا۔ آپے پاونہارا ترے گن مایا جگت جنجالا، پنچم ناتا جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستگر پورا صاحب سلطان، لیکھا جانے دو جہان، جگ جگ اپنا کھیل کھائیندا۔ ستگر پورا بھگت ادھارن، مہا اکھ کتھی نہ جائیا۔ آد جگاد آئے پیج سوارن، لوک مات دئے

وڈیائیا۔ شبدا اگتی دسے ایکا دھارن، دھرنی دھرت دھول سہائیا۔ آپے جانے اپنا کارن، جگت کیریا بند نہ کھئے کرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اک اکللا ساچا ہر، ستگر پورا بے پرواہیا۔ ستگر پورا بے پرواہ، ایکنکارا کھیل کھلائیندا۔ جگا جگنتر بن ملاح، لوک مات پھیرا پائیندا۔ ناؤن نرنکارا اپنا ناؤن پرگٹا، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھا، ساچی بھگتی اک سمجھائیندا۔ آد آنت اپنا لیکھا دئے جنا، بھيو ابھیدا آپ کھلائیندا۔ ساچے مارگ آپے لا، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیندا۔ نتھاویاں دیونہارا تھان، سر سمرتھ ہتھ ٹکائیندا۔ غریب نیانے گلے لگا، غریب نواز اپنا ناؤن دھرائیندا۔ سدا سدا سد رکھ ٹھنڈی چھان، اگنی تت آپ بھجھائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کان، کاگوں ہنس آپ اڈائیندا۔ امرت آتم جام دئے پیا، نجھر جھرنا اک جھرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آنت سری بھگونت، ستگر پورا اپنا روپ آپ پرگٹائیندا۔ جگ جگ روپ پرگٹائیندا، ہر ستگر دین دیال۔ بھگت بھگونت ویکھ وکھائیندا، جگت جگ اولڑی چال۔ ستجگ تریتا دواپر پار کرائیندا، لیکھا جانے سچکھنڈ بیٹھ سچی دھرمسال۔ کلجگ ویلا اتم آئیندا، نو کھنڈ پرتھمی لکھ چوراسی ہوئے بے حال۔ برہما وشن شو سرب کرائیندا، کروڑ تیتیسا سُرپت راجا اند رلائے نال۔ راج راجان شاہ سلطان دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیندا، در در گھر گھر منگدے پھردے بن کنگال۔ جوٹھ جوٹھ چاروں کُنٹ ڈنک وجائیندا، سچ سچ کسے دسے نہ دھرمسال۔ مایا ممتا موہ سرب کرائیندا، آسا ترسنا پیا جیو جنت جنجال۔ ہر کا روپ دس کسے نہ آئیندا، مندر مسجد مٹھ شودوالے رہے بھال۔ پُرکھ سمرتھ کھیل کھلائیندا، کلجگ تیری اتم وار۔ نہکلنکا جامہ پائیندا، روپ رنگ ریکھ وسیا باہر، پُرکھ اکال اپنا ناؤن دھرائیندا۔ آپے ہویا جانی جان، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ لیکھا جانے ہڈ ماس ناڑی ماٹی کھال، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، جگ جگ بنے مات دلال۔ ستگر پورا بن دلال، جگا جگنتر سیو کھائیا۔ ہر بھگت ساچے لئے اٹھال، لکھ چوراسی پھول پھلایا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ ایکا مارگ دسے سُکھال، اپنا منتر آپ پڑھائیا۔ امرت آتم سروور مارے اچھال، اٹھسٹھ بیٹھے مُکھ شرمائیا۔ ایکا دیوے نام سچا دھن مال، سچ خزینہ اک رکھائیا۔ ناتا توڑے کال مہاکال، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ سچ دوار وکھائے سچی دھرمسال، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیا۔ گُرمکھاں کارج دئے سوار، ستگر پورا سو اکھوائیا۔ ڈبڈے پاتھر جائے تار، پاپن اپنا

چرن چُھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے پھڑ، سُرتی شبد ڈور بندھائیا۔ سُرت شبدی بٹھے ڈور، اپ تیج وائے پرتھی آکاش ویکھ وکھائیندا۔ وسنہارا اندھ گھور، سُکھمن ٹیڈھی بنک پار کرائیندا۔ پنچ وکارا دیوے ہوڑ، نو دوارے پندھ مکائیندا۔ شبد چڑھائے ساچے گھوڑ، شاہ سوارا دیا کھائیندا۔ شبد اناد دُھن اک سُنائے انحد گھنگھور، چھٹی راگ بھیو نہ آئیندا۔ ایکا ناتا ایکا ور لئے جوڑ، جُڑیا جوڑ نہ کھئے ٹرائیندا۔ آتم سیجا جائے ہُڑ، بھر پیالہ جام پیائیندا۔ بجر کپاٹی دیوے توڑ، ترے گن ڈیرہ آپے ڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے ور، ستگر پُورا دیا کھائیندا۔ ستگر پُورا سرب گن میت، میت مُرارا اک اکھوائیا۔ آد جُگاد چلائے اپنی ریت، دُوسر سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ گرُمکھاں سُنائے سُہاگی گیت، گھر مندر وجدی رہے ودھائیا۔ کایا کرے پتت پُتت، پتت پاپی لئے ترائیا۔ ایکا وسے ہر ہر چیت، چت وت ٹھگوری کھئے نہ پائیا۔ رنگ رنگائے ہست کیٹ، اوچ نیچ نہ کھئے وڈیائیا۔ دھام وکھائے اک انڈیٹھ، گھر وچ گھر سمجھائیا۔ نہ کوئی مندر نہ مسیت، چار دیوار نہ کھئے بنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر پُورا ایکا ہر، گرُمکھ میلے سہج سُبھائیا۔ گرُمکھ میل ملائیندا، جُگا جُگنتر ساچی کار۔ گرہ مندر کھوج کھجائیندا، گھٹ بھیتر ہو اُجیار۔ در دروازہ اک کھلائیندا، آپ اپنی کرپا دھار۔ گھر گھر وچ نظری آئیندا، نیتر نین دئے اگھاڑ۔ بنک دوار اک سُبھائیندا، پُرکھ ابناشی میت مُرار۔ برہم پاربرہم ملائیندا، میل ملاوا ایکا وار۔ جوتی جوت جوت سمائیندا، جوتی جاتا آپ نرنکار۔ ساچی جوڑی آپ چڑھائیندا، گرُمکھ سجن لئے اُبھار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ستگر اک ملاح، ایکا شبدی دیوے ست صلاح، گر گر ہر ہر شبدی شبد ناؤں دھرائیا۔ شبد گردیو سرب جگ پت ماتا، ست پُرکھ نرنجن آپ اُپایا۔ آد جُگاد چلائے اپنی گاتھا، اکھر وکھر آپ پڑھایا۔ بھگت بھگونت دیونہارا داتا، بھل کدے نہ جایا۔ کلجگ اتم ویکھے اندھیری راتا، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیا۔ نرگن بھلیا تیرا پوجا پاٹھا، سرگن بیٹھے ایشٹ منایا۔ پُرکھ ابناشی سچکھنڈ دوار بیٹھا ویکھے تماشا، چار ورن اٹھاراں برن گھر گھر در در دین دُہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ستگر سچا شاہ پاتشاہ، اک اکلا بن ملاح، جن بھگتاں دیوے نام صلاح، ستجگ ساچا بیڑا ہتھ وکھایا۔

★ ۲۶ کتک ۲۰۱۷ بکرمی گندن سنگھ دے گھر پنڈ مالچک ضلع امرتسر ★

ستگر پورا ہر نرنکارا، عقل کل دھاری ناؤں دھرائیندا۔ گر گر روپ پر اپارا، ہر شبدی شبد پرگٹائیندا۔ بھگتن میتا وچ سنسارا، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ سنتن وکھائے اک دربارا، ٹھانڈا گھر بارا اک جنائیندا۔ گرمکھاں دیوے نام آدھارا، نام نامہ جھولی پائیندا۔ گرسکھاں بخشے امرت آتم ٹھنڈی ٹھارا، بھر پیالہ جام پائیندا۔ جگا جگنتر ساچی کارا، کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ لوک مات لے اوتارا، آپ اپنی دھار بندھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آنت اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ ستگر پورا گھر گمبھیرا، ایک رنگ سہائیا۔ گر گر داتا جودھا سورپیرا، وڈ بلوان ست نشان ہتھ اٹھائیا۔ سرگن چوٹی چاڑھے اک آخیرا، سچا مندر دے وکھائیا۔ سنتن بخشے ساچی دھیرا، دھرت دھول دے وڈیائیا۔ گرمکھاں امرت آتم دیوے نیرا، سانتک ست ست ورتائیا۔ گرسکھاں کڈھے ہوئے پیڑا، پرہو اکن نہ کھئے جلائییا۔ ناتا توڑے جگت زنجیرا، ترے گن بندھن رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ستگر پورا ساچا ہر، مہما اکتھ کتھی نہ جائیا۔ ستگر پورا دین دیالا، اکم اتھاہ بے پرواہ آپ اکھوائیندا۔ گر گر کھیلے کھیل نیرالا، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ بھگتن بنے آپ دلالا، در گھر ساچے میل ملائیندا۔ سنتن ہیوئے سدا رکھوالا، جگا جگنتر سیو کرائیندا۔ گرمکھاں دسے نام سکھالا، آنتر آتم آپ درڑائیندا۔ گرسکھ بہائے سچی دھرمسالہ، گرہ مندر کھوج کھجائیندا۔ شبد اناد وجائے دھن ساچا تالا، اناد انادی اپنا ناد آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ستگر سجن ہر ہر میت، آد جگادی ٹھنڈا سیت، اگنی تت نہ کھئے وکھائیندا۔ ستگر سچا صاحب سلطانا، آد جگاد سہایا۔ گر گر روپ سری بھگوانا، ویس انیکا آپ کرایا۔ بھگون بھکتی دیوے بھگتن دانا، اچھیا بھچھیا جھولی پایا۔ سنتن دیوے دھر فرمانا، ثریا راگ ناد وجایا۔ گرمکھاں وکھائے اک ٹکانا، گھر گھر وچ کر رُشنا یا۔ گرسکھاں ہیوئے جانی جانا، لکھ چوراسی وچوں لے ترایا۔ ایک بٹھے ست سروپی سچا گانا، ہر جو ہر ہر ساچا سگن منایا۔ آپ رکھائے اپنے بھانا، ہر بھانا دے وکھایا۔ لیکھا جانے آن جانا، جوں اجونی پھول پھلایا۔ شاہو بھوپ بن ساچا رانا، تخت نیواسی ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ ستگر سجن، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ گر گر کرائے ایکا مجن، سر سرورر اک نہائیا۔ بھگتن سوارے آپے کاجن، کرتا پُرکھ

اپنی کِرت کھائیا۔ سنتن مارے ساچی واجن، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیا۔ گرمکھ چڑھائے ساچے تازن، شبد گھوڑا اک دؤڑائیا۔ گرسکھاں میل
 ملائے غریب نوازن، غریب نانے گلے لگائیا۔ لیکھا جانے کل کہ آجن، جگ چوکڑی پھول پھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر سچا شہنشاہیا۔ ستگر سچا شہنشاہ، ساچے تخت سہائیندا۔ گر گر روپ بن ملاح، لوک مات پھیرا پائیندا۔
 جگ جگ اپنا ویس وٹا، ہر بھگتن ویکھ وکھائیندا۔ ساچے سنتاں لے جگا، آلس نندرا نہ کھئے رکھائیندا۔ گرمکھ پلؤ لے پھڑا، نام پلا ہتھ
 اٹھائیندا۔ گرسکھاں جنئے اپنا نان، ناؤن زرنکارا آپ ہو آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگا جگنتر ساچی کار، کرے کرے
 کرنیہار، قادر قدرت وچ سہائیندا۔ قادر قدرت و سیا، زگن روپ اکم اپار۔ ستگر پورا زراکار ہو ہو نسیا، آد جگادی ساچی کار۔ گر گر
 مارگ ایکا دسیا، پارہم پرہم ہو تیار۔ بھگتن اندر بہ بہ ہسیا، کایا مندر کھول کواڑ۔ سنتن دیوے رس رسیا، آتم رس اپر اپار۔ گرمکھاں
 اندر کرے پرکاش کوٹن رو سسیا، جوتی جاتا ہو اجیار۔ گرمکھ ہردے اندر آپے و سیا، آپے پاونہارا سار۔ شبد نرالا تیر ایکا کسیا، ڈونگھی
 کندر مارے مار۔ تت وکارا چرناں ہیٹھ جھسیا، نانا توڑ سرب سنسار۔ میٹے زین اندھیری مسیا، ساچا چن کرے اجیار۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرمکھ ساچے لے ابھار۔ گرمکھ دیا کھائیندا، گرمکھ میتا ہر زرنکار۔ سنت ساچن میل ملائیندا، بھگت وچھل
 آپ کرتار۔ گر گر اپنا ناؤن دھرائیندا، جنے نہ مرے وچ سنسار۔ ستگر اپنا دھام آپ سمجھائیندا، ابناشی کرتا پُرکھ اکال۔ جگ جگ اپنا
 روپ آپ پرگھائیندا، ستجگ تریتا دواپر چلے اولڑی چال۔ کلجگ روپ انوپ شاہو بھوپ ست سروپ آپ وٹائیندا، ہڈ ماس ناڑی نہ دے
 کھال۔ رتی رت نہ کوئی اُچائیندا، مات پت نانا جوڑے نہ کوئی بال۔ جوتی جوت جوت ڈگمگائیندا، پُرکھ ابناشی کھیل نرال۔ گر شبدی نال
 رلائیندا، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں وچائے ساچا تال۔ انڈج جیرج ویکھ وکھائیندا، اُتہج سیبج رہیا سرت سنہال۔ چوتھے جگ ڈیرہ
 ڈھائیندا، لیکھا جانے شاہ کنگال، ساچا کھنڈا ہتھ چمکائیندا، بھے رکھائے کال مہاکال۔ زربھو اپنا ناؤن دھرائیندا، وسنہارا سچکھنڈ سچے
 دھرمسال۔ درگاہ ساچی ویکھ وکھائیندا، پروردگار جلوہ نور جلال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستگر سچا ایکا ہر، گر
 گر روپ مات دھر، بھگت بھگونت لے پھڑ، سنت سپیلے لائے لڑ، گرمکھاں اندر آپے وڑ، گرمکھاں لیکھا جانے چوٹی چڑھ، بھیمو ابھیدا بھیمو

کھلائیئندا۔ بیہو ابھید بیہو کھلاونا، کلجگ تیری اتم وار۔ زرگن جوتی جامہ ویس وٹاونا، کل کلکی لئے اوتار۔ نہکلنکا ایک ڈنک وجاونا، لوآن
 پُریاں کرے خبردار۔ برہما وشن شو اٹھاونا، کروڑ تیتیس نیتروے زارو زار۔ نو کھنڈ پرتھی دہ دشا اپنا پھیرا پاون، آسو گھوڑے ساچے ہو
 آسوار۔ سولان کلیاں آسن لاؤنا، سولان اچھیا بھرے بھنڈار۔ نام کھنڈا ہتھ اٹھاونا، دو جہاناں تکھی رکھے دوویں دھار۔ گرُمکھ ساچے میل
 ملاونا، ستمکھ کرے پیار۔ سچ کٹھالی ہتھ اٹھاونا، سیوا کرے آپ نرنکار۔ جوتی لبو لاؤنا، اگنی دیوے آپے اپنی وار۔ گرُسکھ سونا کنچن
 کندن وچ رکھاونا، کر کپا ہر گِردھار۔ سنگھ پارس روپ وٹاونا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کپا کر، ہرجن ساچے لئے پار۔ سوئنا
 کنچن کندن سچ کٹھالی، ستگر پورا آپے پائیندا۔ آپے کرتا قیمت پائے بن دلالی، کیسے ہٹ لوک مات نہ جگت وکائیندا۔ درگاہ ساچی سچکھنڈ
 دوارے جن بھگتاں تھان رکھے خالی، چار جگ اپنا گپڑا آپ بھوائیندا۔ جگا جگنتر بنیا رہے مالی، ہرجن بوٹے لوک مات پھل پھلواری آپ
 مہکائیندا۔ زرگن آد جگاد جگا جگنتر اپنے ہتھ رکھے خالی، گرُمکھان نام جھولی آپ بھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کپا کر،
 ستگر سچا ایک ہر، سیس نہ رکھے کھٹے ڈر، جگدیش اپنا کھیل کھلائیئندا۔ جگت جگدیش ہر نرنکارا، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ ست
 پُرکھ نرنجن اگم اپارا، اگم اگمڑی کار کھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن وسنہارا ٹھانڈے دربارا، سچکھنڈ دوارا اک پرگٹائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن میت مُرارا،
 گھر ساچے سوہیا پائیا۔ ایکنکارا نراکارا، نرور اپنا ناؤں دھرائیا۔ آد نرنجن ہو اُجیارا، جوت نرنجن لکھ چوراسی وچ ٹکائیا۔ اباشی کرتا سانجھا
 یارا، سکلا سنگ آپ رکھائیا۔ سیری بھگوان ہوتے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پھاڑا، ڈونگھی کندر سمنڈ ساگر ویکھ وکھائیا۔ پارہم برہم دئے
 آدھارا، برہم میلا ساچے ماہیا۔ بھگت بھگونت ساچے سنت بخشے چرن پیارا، گرُمکھ گرُسکھ ایک رنگ رنگائیا۔ کلجگ اتم نہکلنک نرائن نر
 لے اوتارا، گرُمکھ ساچے لئے جگائیا۔ ستجگ تریتا دواپر اُتریا پار کنارہ، کلجگ کوکے دئے دُہائیا۔ جوٹھا جھوٹھا ناتا سرب سنسارا، بن ستگر
 پورے نہ کھٹے سہائیا۔ ساک سجن سین نہ کوئی میت مُرارا، مات پت بھائی بھین انت کال نہ سکے کھٹے گل لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کپا کر، گرُمکھ گرُسکھ ساچے لئے پھڑ، آؤندا جاندا دس نہ آئیا۔ آؤندا جاندا کدے نہ دسیا، زرگن روپ اگم اپار۔ جگ جگ وندائے اپنا
 حصیا، گرُمکھ ساچے لئے اُہار۔ جگت وکارا لہوے وسیا، امرت دیوے اپر اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کپا کر، ہرجن ساچے

آپ بہائے سچ سچے دربار۔ سچ دوار گر چرن، گرودوار اک سمجھائیندا۔ ستگر پورا ترنی ترن، تارنہار اک ہو آئیندا۔ نیر کھولے ہرن پھرن، اگیان اندھیر چکائیندا۔ نانا توڑے مرن ڈرن، جم کا بھو نہ کھئے رکھائیندا۔ لیکھا چکے ورن برن، ذات پات نہ بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ ساچے وکھائے ایکا گھر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا سو بہاؤنت، ستگر پورا آپ سہائیا۔ گرمکھ میلے ساچے سنت، دھن دھن جنیندی مائیا۔ میل ملاوا ناری کنت، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ کایا چولی چاڑھ رنگ بسنت، جس جن اپنی دیا کھائیا۔ گرھ توڑے ہوئے ہنگت، ہنکار وکار رہے نہ رائیا۔ میل ملائے ساچی سنگت، سنگت روپ سچا شہنشاہیا۔ گرمکھ جگت دوارے نہ چڑھے منگت، ستگر پورا پوری اچھیا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھاں اندر بیٹھا وڑ، چار کٹ دہ دشا نو کھنڈ پرتھی ست دیپ برہمنڈ کھنڈ اپنا روپ گھٹ گھٹ ربیا درسائیا۔ اپنا روپ ہر درسائے، گرمکھاں دیا کھائیندا۔ گھٹ گھٹ ایکا نظری آئے، دوسر ہور نہ کھئے جنائیندا۔ ورن برن نہ ونڈ ونڈائے، ذات پات نہ کھئے رکھائیندا۔ آتم برہم پاربرہم پرہہ رُشنائے، نورو نور ڈگمگائیندا۔ دیا باقی اک جگائے، کلاپاتی ویکھ وکھائیندا۔ ساچا ساقی بن بن جام پیائے، امرت پیالہ ہتھ اٹھائیندا۔ لہنا دینا باقی دئے چکائے، پورب کرم ویکھ وکھائیندا۔ آتم تاکی بند کھلائے، بجر کپائی کُنڈا لائیندا۔ گرمکھ ساچے گلے لگائے آپ اپنے انگ سمائیندا۔ کندن پارس آپ بنائے، اپنی بھٹی آپے پائیندا۔ ثالث بنکے میل ملائے، گر شبدی ناؤں دھرائیندا۔ گر گوبند میلا سہج سُبھائے، سنگھ روپ ہر آپ اکھوائیندا۔ دوہاں وچولا ایکا تھایں، دو جہانار کھیل کھلائیندا۔ آد آنت پکڑنہارا باہیں، بانہوں پکڑ گود بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرسکھ در دوارے آگے کھڑ، لیکھا جانے سیس دھڑ، قلعے کوٹ کایا گرھ کنچن، کٹھالی آپے پائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگادی اک بھگوان، لیکھا جانے شاہ سلطان، دین دیال اپنی دیا کھائیندا۔

★ ۲۶ کتک ۲۰۱۷ بکرمی پیپی اجیب کور دے گھر پنڈ باٹھ ضلع امرتسر ★

کرتا پُرکھ ہر کرنے جوگ، جُگ جُگ اپنی کھیل کھلائیندا۔ جن بھگتاں میلے دُھر سنجوگ، دُھر سنجوگی میل ملائیندا۔ جگت وچھوڑا کٹے روگ، ہوئے روگ میٹ مٹائیندا۔ آتم آتر دیوے ساچی جوگ، امرت آتم رس چکھائیندا۔ لیکھا جانے چوڈاں لوک، لوآن پُریاں پنڈھ مکائیندا۔ شبد سُنائے اگتی سلوک، اناد انادی ناد وجائیندا۔ نانا توڑے ہرکھ سوگ، چنتا دُکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ چرن داسی کرے مکُت موکھ، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ہرجن اُہارے وچوں کوئن کوئی کوٹ، لکھ چوڑاسی پھول پُھلائیندا۔ تن نگارے لائے چوٹ، دُھن آتمک آپ اُچائیندا۔ کوڑی کرپا کڈھے کھوٹ، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیندا۔ چرن کول کول چرن ایکا بخشے ساچی اوٹ، پُرکھ اباشا جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، پنت پاپی پار اُتار دا۔ پنت پاپی اُدھارن ہر، آد جُگاد سمایا۔ اپنی کرپا آپے کر، دُرمت میل دئے دھوایا۔ جو جن سرنائی جائے پڑ، ساچے پوڑے دئے چڑھایا۔ قلعے توڑ ہنکاری گڑھ، نون سو اکھڑ اک سمجھایا۔ ستگر پورا لگائے اپنے لڑ، شبد ڈوری ہتھ وکھایا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، نرگن سرگن میل ملایا۔ ہر کا روپ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، کایا چولی پنج تت نہ کھئے رکھایا۔ اپنی کرنی آپے کر، قُدرت قادر ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، غریب نانے جُگا جُگنتر گلے لگایا۔ جُگ جُگ ساچی کار، ست پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ نرگن سرگن لے اوتار، لوک مات ویس وٹائیندا۔ ہرجن ساچے کر پیار، آپ اپنا میل ملائیندا۔ ویکھے وگسے ویکھنہار، ویکھنہارا دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنت پاپی لے ور، پنت اُدھارن آپ ہو آئیندا۔ پنت پاپی بیڑا پار، ڈونگھے ساگر پار کرائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، شاہ سلطانا اپنے ہتھ رکھے ودیائیا۔ کلجگ اتم لے اوتار، جوتی جامہ ویس وٹائیا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، برہمنڈاں آپ چمکائیا۔ جیرج انڈاں دئے ہلار، نرگن نرویر اپنا روپ آپ دھرائیا۔ گُرمکھ ساچے لے اُہار، ساچی گودی آپ سہائیا۔ در وکھائے ٹھانڈا دربار، تھر گھر وجدی رہے ودھائیا۔ سچکھنڈ کرے سچ پیار، ساچے تخت ساچا ماہیا۔ گن اوگن نہ کرے کھئے وچار، گنوتنا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، پنت پاپی ویکھ وکھائیا۔ پنت پاپی پار کنارہ، دُرمت میل دھوائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر کر پسارا، ہر ہر ویکھ وکھائیندا۔ دیا باقی کر

اُجیارا، کھلاپاتی ڈگمگائیندا۔ ساچا ساقی بن ونجارا، امرت نام پیالہ اک پیائیندا۔ کھولے تاکی بند کواڑا، اندھ اندھیر گوائیندا۔ ستگر پورا ساچا
 لاڑا، دھر درگاہی پھیرا پائیندا۔ گرمکھ ویکھ سہانگ نارا، پیا پریم میل ملائیندا۔ ساچی سخیاں منگلچارا، پیا پریم ویکھ وکھائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ویکھ ساچے گھر، گرہ مندر کھوج کھجائیندا۔ گرہ مندر ڈونگی غار، کایا ہٹ ویکھ وکھائیندا۔
 مائس مانکھ بھلے جیو گوار، ہر کا روپ دس کیسے نہ آئیندا۔ چاروں کٹ اندھ اندھیار، جگت اندھیرا سارے چھائیندا۔ سرشٹ سبائی سستی
 پیر پسا، ترے گن مایا پردہ ایکا پائیندا۔ گرمکھ ورا بھئے اُجیار، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ مایا ممتا دکھڑا دئے نوار، آسا ترسنا موہ
 چکائیندا۔ ساچا شبد دئے اک ادھار، اتم برہم پاربرہم میل ملائیندا۔ ایش جیو جانے کرم، جگت جگدیش ویکھ وکھائیندا۔ ستگر سرنائی
 ساچا دھرم، دوسر دھرم نہ کھئے بنائیندا۔ گر پورا حاضر حضورا نیتز لوچن کھولے ہرن پھرن، اپنا لوئن آپ پرگنائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اکلا ایکنکارا، جگا جگنتر پاوے سارا، کلجگ تیری اتم وارا، ایکا ڈنکا شبد وجائیندا۔ ڈنکا شبد ہر کرتار،
 چار کٹ دہ دشا آپ وجائیا۔ دو جہاناں کرے خبردار، چوڈاں لوکاں آپ اٹھائیا۔ چوڈاں طبقات مارے مارے، ہر جو ویکھ خلق خدائیا۔ بے
 عیب خدائی پروردگار، جلوہ نور نور الہیا۔ نور نورانہ ہو اُجیار، لوک مات نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ سمبل نگری دھام نیار، ایکا بیٹھا
 سیج وچھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھولنہارا ساچا در، در دروازہ اک کھلائیا۔ در دوار سہندڑا، ہر ستگر سجن
 میت۔ گرمکھ سجن میل ملندڑا، آد جگادی ساچی ریت۔ پتت پاپی آپ ترندڑا، کرے کرائے پتت پتت۔ ساچے دھام آپ سہندڑا، دھام وکھائے
 اک انڈیٹھ۔ چار وید لیکھا لیکھ نہ کھئے لکھندڑا، پُران اٹھاراں گائے ہر ہر گیت۔ ہر جو ساچا ویس وٹندڑا، جن بھگتاں وسے سدا چیت۔
 چت وت ٹھگوری کھئے نہ پندڑا، لیکھا جانے ہست کیٹ۔ ہست کیٹ ایکا رنگ رگندڑا، میل ملائے اوج نیچ۔ اوج نیچ اندر آسن لگندڑا،
 نرگن داتا سوچو سوچ۔ سچ سچ اپنا نام درڑندڑا، کایا ماٹی ویکھ کچ۔ کایا کنچن گرھ آپ سہندڑا، گرسکھاں پردے آپے رچ۔ ساچے
 پردے ڈیرہ لگندڑا، ترے گن مایا نہ جائے مچ۔ ترے گن اگنی تت بھجائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ساچا
 مارگ ایکا دس۔ ساچا مارگ ہتھ کرتار، آد جگاد لگایا۔ ستجگ تریتا دواپر ویکھ اپنی وار، کلجگ اتم ویکھن آیا۔ نہکلنکا جامہ دھار،

شبد ڈنکا اک سُنايا۔ راؤ رنگاں راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے خبردار، سويا کھئے رہن نہ پایا۔ گُرسکھ ميلے وچھڑے يار، جگت وچھوڑا پھند کٹايا۔ ايکا سو بلا سُنائے اپنی وار، سو پُركھ نرنجن ڈھولا گايا۔ ہنگ برہم کرے پيار، آتم برہم ہوئے سہايا۔ ايکا ايک ايکنکار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کريپا کر، پت پاپی لائے پار۔ پت پاپی بیڑا تاردا، کريپانده ہر دين ديال۔ ليکھا جانے موركھ مگدھ بال انجان دا، چتر سُگھڑ سري بھگوان۔ پورب جہاں کرم پچھاندا، لہنا ديوے دو جہان۔ ہرجن ہر بھگت ہر چرن دوارے رنگ ماندا، لکھ چوراسی نانا جڑيا پنج شيطان۔ کلجگ ويلا اتم برہم گيان دا، کلجگ بھلا جيو نادان۔ ست پُركھ نرنجن ست ستوادی نہ کھئے پچھان دا، چار ورن ہوئے حيران۔ آتم سيچ کنت کنتوبل ہر بھگوت رنگ نہ کھئے مان دا، ترے گن مایا بيٹھ وچھائی سيچ سول۔ الکھ اگوچر اکم اتھاہ بے پرواہ گھٹ گھٹ آتر آپے جان دا، آد جگاد جگا جگنتر آپ پچھانے اپنا مول۔ گُرمکھ گُرسکھ گُرسنگر ساچا آپ پچھان دا، لوک مات مار جہات، آپ اُچائے ديا کھائے پھل پھلواری ساچے پھول۔

★ ۲۶ کتک ۲۰۱۷ بکرمی مہندر سنگھ دے گھر پنڈ باٹھ ضلع امرتسر ★

جگت وکارا گہرا ساگر، کوڑی کريا تال وجائیندا۔ نرمل کرم کرے اُجاگر، جس سیر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ دیوے نام رتی رتناگر، رتی رتناگر ليکھ پائیندا۔ ساچے نام کرے سوڈاگر، ساچا ونج اک کرائیندا۔ بھاگ لگائے کایا گاگر، امرت آتم دھار چوائیندا۔ غریب نائیاں دیوے آدر، جگ جگ ہرجن ہر ہر ويکھ وکھائیندا۔ کرے کھیل ہر کرتا قادر، بے عیب روپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کريپا کر، کلجگ نانا توڑے کوڑو کوڑ، ايکا بخشے چرن دھوڑ، چرن چرنودک مستک تلک اک لگائیندا۔ چرن دھوڑی ساچی وست انمول، گُرسکھ ہر ہر جھولی پائیندا۔ سدا سہيلا وسے کول، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ پورا کرے کيتا قول، کول اپنا آپ اُلٹائیندا۔ دیوے وڈيائی اُپر دھول، دھرنی دھرت دھول سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کريپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر ہر اپنا روپ پرگٹائیندا۔ کایا

کوڑا جگت ناتا، سچ سچ نہ کھئے درڑائیا۔ چاروں کُنڈ اندھیری راتا، نرگن رُوپ نہ کھئے درسائیا۔ غریب نائیاں پُچھے نہ کوئی واتا، گرہ مندر
 اندر ڈُونگھی گندر پنج تت کرے لڑائیا۔ مایا ممتا پھرے نار کڈاتا، جگت ڈباگن دیوے ڈبائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،
 کرے کھیل ایک ہر، دیناں ناتھ درد ڈکھ بھے بہنجن، ہرجن پائے نیتراجن، اگیان اندھیرا دئے مٹائیا۔ اگیان اندھیرا دیوے کٹ، ایک منتر نام
 درڑائیندا۔ دئی دویتی میٹے پھٹ، ایک نرگن رنگ رنگائیندا۔ ساچی وست وکائے ساچے ہٹ، جگت دوار نہ کھئے پھرائیندا۔ دیونہارا برہم مت،
 تتو تت اک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گرہ مندر ویکھے آپے وڑ، لیکھا لیکھے آپے پائیندا۔ پنج تت جگت
 بندھن، اپ تیج وائے پرتھی آکاش کھیل کھلائیندا۔ ترے گن مایا بدھا تندن، من مت بُدھ ویس وٹائیندا۔ گرُمکھ وِرا جانے پرمانندن، جس
 جن آتم آتر میل ملائیندا۔ دُھن انادی ناد گائے سہاگی چھندن، اجپا جاپ آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا
 جانے وڈ پرتاپ، میٹنہارا تینوں تاپ، جگت سنتاپ آپ گوائیندا۔ جگت سنتاپ مٹے ڈکھ، کایا روگ رہے نہ رائیا۔ اُجل کرے بھگت مُکھ،
 مُکھ مُکھڑا آپ صلاحیا۔ سفل کرے مات ککھ، جس جن بخشے سچ سرنائیا۔ اک لکھ آسین ہزار اندر بے نہ کھئے لک، پسو پریٹ بھوت
 چکر جن خبیث دئے کھپائیا۔ سعید مُلا شیخ پیر مسائق کھئے نہ مارے آئے چکر، در دوارے دئے ڈرکائیا۔ مڑھی مسانا لاپے ستھر، شبد کھنڈا
 اک چمکائیا۔ کوڑی کِرپا کرے وکھر، ساچی وست امولک ایک نام جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، غریب ناناے جائے
 تار، تارنہار اک سچا شہنشاہیا۔ تارنہارا آگیا، نرگن جوتی جامہ دھار۔ غریب ناناے گلے لگا رہیا، ہرکھ سوگ توں وسیا باہر۔ اوچ نیچ نہ
 کھئے جنا رہیا، ایک سرن بخشے سچی سرنار۔ امرت جام پیالہ ساچی مد آپ پیا رہیا، اٹھے پھر رہے خُار۔ برہم ند اک وجا رہیا، سد
 وجدی رہے ستار۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ ہر سنگت میل ملا لیا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،
 بخشش بخشے اک اکلا بخشنہار۔

★ ۲۶ کتک ۲۰۱۷ بکرمی دارا سنگھ دے گھر پنڈ نؤرنگاباد ضلع امرتسر ★

تخت نواسی شاہ پاتشاہ، پُرکھ ابناشی اک اکھوائیندا۔ شاہو شاباشی بے پرواہ، نرگن نرؤیر ناؤں رکھائیندا۔ وسنہارا ساچے تھان، سچکھنڈ دوارے سوبھا پائیندا۔ آد جگادی کرے اک نیاں، حُکم حاکم اک سُنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدن آنتا اک بھگوتتا، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ شاہ پاتشاہ ہر بھگوانا، پرم پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ کھیلے کھیل دو جہانا، جاگرت جوت کر رُشنائیا۔ شبدا سُنائے دُھر فرمانا، بودھ آگادھا آپ الاٹیا۔ آپے جانے اپنا بھانا، سد بھانے ہر سہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ شہنشاہ سچ دربارا، درگاہ ساچی آپ سہائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن بن سکدارا، ساچے تخت سوبھا پائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ورتنہارا ست ورتارا، ست ستوادی دھار جنائیندا۔ ایکنکارا بنے گھڑن بھنہارا، سمرتھ پُرکھ رُپ وٹائیندا۔ آد نرنجن کر پسارا، جوت اُجالا ویکھ وکھائیندا۔ سیری بھگوان در دربار بنے بھکھارا، منگنہارا رُپ وٹائیندا۔ ابناشی کرتا دیونہارا اتوٹ بھنڈارا، اتٹ آپ ورتائیندا۔ پاربرہم آپے جانے اپنی کارا، کرنی کیرت کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ جگا جگنتر ہو اُجبارا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ وشن برہما شو دئے آدھارا، ترے ترے لیکھا بہ سمجھائیندا۔ شبدا اناد سچے دُھنکارا، گرہ مندر آپ وجائیندا۔ لیکھا جانے شاہ دارا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا کھیل آپ کھلاٹیندا۔ شہنشاہ ہر غریب نوازا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ بھوین بھوپ وڈ وڈ راجا، راج راجان اک اکھوائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رچیا کاجا، رَو سس کرے رُشنائیا۔ آد جگاد پھرے بھاجا، نرگن نرگن ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر وڈا وڈا وڈیائیا۔ شاہ پاتشاہ ہر بھگوت، در گھر ساچے سوبھا پائیندا۔ لیکھا جانے جگا جگنت، جگ چوکرئی ونڈ وٹائیندا۔ اپنی مہا جانے بے آنت، لیکھا لیکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ دھار بندھائے ناری کنت، نرائن سیج سہائیندا۔ لیکھا جانے جیو جنت، لکھ چوراسی بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ شاہ پاتشاہ سچا سُلطانا، ہر پُرکھ نرنجن آپ اکھوائیندا۔ آد جگادی نوجوانا، پردھ بال نہ رُپ وٹائیندا۔ ہتھ اٹھائے ست نشانہ، سچ دربارے آپ جھلاٹیندا۔ آپے جانے اپنا آون جانا، جگ جگ اپنا ویس دھرائیندا۔ آپ پرگٹائے اپنا بانا، انہو اپنی جوت

ڈگمگائیندا۔ آپے گائے اپنا گانا، تریا راگ ناد وجائیندا۔ وسنہارا سچ مکانا، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیندا۔ تہر گھر دیونہارا مانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ایک ہر، آد آنت اپنا رُپ آپ پرگٹائیندا۔ شاہ پاتشاہ پاربرہم، اک اِکلا ایکنکاریا۔ نہ مرے نہ پئے جم، نرگن جوت نُور اُجیاریا۔ گگن پاتال ریائے بن بن تہم، کرے کھیل اپراپا۔ ساچے مندر وسے بن چہپر چہن، چار دیوار نہ بنت بنا رہیا۔ نہ کوئی جننی جنے جن، مات پت نہ کھئے وکھا رہیا۔ اپنا بیڑا آپے بنہ، پُرکھ اکال آپ چلا رہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وسنہارا ساچے گھر، سیس تاج آپ سہا لیا۔ شاہ پاتشاہ سیس سہائے تاج، اک اِکلا وڈ وڈیائیا۔ دو جہاناں کرے ساچا راج، شہنشاہ بے پرواہیا۔ جُگا جُگنتر رچ رچ کاج، نرگن سرگن رُپ وٹائیا۔ گرواں پیراں سادھاں سنتاں دیونہارا ایکا داج، نام وست امولک جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ کرتا ہر کرنیہارا، کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر بھیو ابھیدا بھیو کھلائییا۔ شاہ پاتشاہ ہر دین دیالا، دیاندھ آپ اکھوائیندا۔ ایکا وسے سچکھنڈ سچے دھرمسالہ، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیندا۔ سیوا لائے کال مہاکالا، جُگ چوکرے گیڑا آپ ڈائیندا۔ لکھ چوراسی پُہل پُہلواری ویکھے پت ڈالا، نو کھنڈ پرتھمی پھول پُہلائییندا۔ شبد اگمی بن دلالا، پون سواسی دمی مول مُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، توڑنہارا جگت جنجالا، ترے گن مایا پندھ مُکائیندا۔ شاہ پاتشاہ ہر ساچا ستگر، ایکا ایک اکھوائیندا۔ لیکھا جانے لیکھا دُھر، دُھر لیکھا آپ لیکھائیندا۔ جُگا جُگنتر دو جہاناں لائے ایکا پوڑ، لوک پرلوک ویکھ وکھائیندا۔ وسنہارا اندھ گھور، دیپک جوت گیان آپے ڈگمگائیندا۔ لیکھا جانے پنج چور، پنچم شبد ناد دُھن آپ وجائیندا۔ پنچم ناتا آپے جوڑ، پنچم موہ مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ستگر سچا ساچا ہر، راج راجان اک اکھوائیندا۔ راج راجانا شاہو بھوپ، ست پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ اپنا جانے ست سرُپ، مہا کہن نہ جائیا۔ لیکھا جانے چارے کوٹ، چارے جُگ پھول پُہلائییا۔ شبد دوڑائے ساچا دوت، دوس رین سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نورو نور نور رُشنائیا۔ نور اُجالا ہر گویالا، ہر جو ہر ہر کھیل کھلائییندا۔ جُگا جُگنتر بن دلالا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ جن بھگتاں دسے راہ سُکھالا، ساچا مارگ ایکا لائیندا۔ گرمکھاں چلے نال نالا، گرسکھ ساچی گود بہائیندا۔ ایکا دیوے نام سچا دھنّ مالا، ٹھگ چور یار لٹ کھئے نہ جائیندا۔ لیکھا جانے شاہ کنگالا، راج راجاناں

شاہ سلطاناں غریب نے پھول پُھلائیئندا - نائیاں دیوے ایکا مانا، آپ چلائے اپنے بھانا، دُھر فرمانا راگ سُنائیئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا کھیل آپ کھلائیئندا۔ جُگ جُگ کھیل کھلائیئندا، گر سَتگر لے اوتار۔ لوک مات ویکھ
 وکھائیئندا، نرگن سرگن پاوے سار۔ ویلا وقت اپنے ہتھ رکھائیئندا، کھئے نہ جانے تہت وار۔ گر پیر اوتار آپ پرگٹائیئندا، آپے دیونہارا سچ سہار۔
 بھگت بھگوت کھیل کھلائیئندا، سنت ساجن لے اُبھار۔ گر مَکھ ساچے رنگ رنگائیئندا، اُتر نہ جائے وچ سنسار۔ گر سِکھ ایکا درس دِکھائیئندا،
 ترسنا بھکھ دے نوار۔ عرش فرش چار کُنٹ دہ دشا اپنی ونڈ آپ ونڈائیئندا، برہمنڈ کھنڈ ونڈنہار۔ جُگ چوکرے پندھ مَکائیئندا، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آدی جُگادی ساچی کار۔ آد جُگاد ساچی کار، کرتا پُرکھ آپ کرائیا۔ سَتجگ تریتا
 دواپر نرگن سرگن دھر دھر آپے اوتار، مائس مائکھ پنچھی پسو رُپ وٹائی۔ لیکھا جانے دُھر دربار، دُھر درباری اک ملائی۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نو نو لیکھا اپنے ہتھ رکھائی۔ نو نو لیکھا ہتھ کرتار، چار چار وچے ودھائی۔ چارے جُگ روون وارو وار،
 چارے وید رہے گر لائی۔ چارے بانی کرے پُکار، چارے کھانی دے دُبائی۔ چارے ورن نہ کھئے آدھار، چار یاری اُچی کوکے کوک سُنائی۔
 چار کُنٹ دھواں دھار، ساچا چند نہ کھئے چڑھائی۔ نو نو ہوئے مات خوار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 آد آنت اپنے ہتھ رکھائی۔ آد آنت کھیل کھلائیئندا، مدھ اپنی کِریا دھار۔ سَتجگ تریتا دواپر پار کرائیئندا، کلجگ آئے اتم وار۔ گر پیر اوتار
 سب ہر ہر رسنا گائیئندا، ایکا ایشٹ دیو اگم اپار۔ نیوں نیوں سیس سرب جھکائیئندا، در منگن بن بھکھار۔ پُرکھ ابناشی دیا کھائیئندا، نرگن
 داتا بنے ست ورتار۔ ست وستو ایکا جھولی پائیئندا، بھریا رہے بھنڈار۔ لوک مات کھیل کھلائیئندا، جیاں جنتان دے آدھار۔ ایکا شکتی برہم
 وکھائیئندا، پاربرہم پرہم پاوے سار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جُگا جُگنتر ہو تیار۔ جُگ جُگ
 کھیل اولڑا، ہر ساچا سچ کرائیئندا۔ وسنہارا اک اکلڑا، درگاہ ساچی دھام سہائیئندا۔ تیئی دس اٹھاراں پھڑائے اپنا پلڑا، پنج اک میل ملائیئندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایکا دوْجا دوْجا ایکا اپنے انگ لگائیئندا۔ اک اکلّا کھیل اپارا، دوْجی قُدرت
 رُپ وٹائی۔ تیجے نیتر ہو اُجیارا، چوٹھا پد ویکھ وکھائی۔ پنچم شبد ناد دُھنکارا، چھویں گھر آپ سُنائی۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن ست

ستوادی بول جیکارا، آد جُگاد ایکا نعرہ لائیا۔ اٹھاں تتاں وسے باہرا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بُدھ نہ کھئے چُترائیا۔ نو دوارے دئے ہلارا، جگت واسنا وچ رکھائیا۔ دسویں کھولے اک کواڑا، گھر گھر وچ آپ بنائیا۔ وا نہ لگے تتی ہاڑا، اگنی تت نہ کھئے جلائییا۔ سخیاں وکھائے ساچا اک اکھاڑا، واہ واہ گیت گوہند گائیا۔ تال وجائے انحد تلواڑا، دُھنی ناد ناد سُنوائیا۔ امرت بخشے ٹھنڈی ٹھارا، بھر پیالہ جام پیائیا۔ گُرمکھ گُرسکھ ہرجن میلے اپنی وارا، جُگا جُگنتر ویس وٹائیا۔ کلجگ اتم کوکے کرے پکارا، چاروں کُنٹ ہونے ہلکائیا۔ ورن برن ہونے خوارا، خالق خلق رُوپ ویکھ وکھائیا۔ ساچا حق نہ کیسے وچارا، شرع شریعت بیٹھی مُکھ چُھپائیا۔ لیکھا جانے بے عیب پروردگارا، مقالے حق سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جُگا جُگنتر لگی بسنتر، لوک مات دئے بُجھائیا۔ کلجگ اتم لگی آگ، ترے گن مایا تت جلائییندا۔ جگت اندھیری رہی وگ، دھواں دھار سرب وکھائییندا۔ مانس مانکھ ہونے کگ، ہنس رُوپ نہ کھئے وٹائییندا۔ کوڑی کِریا پیتی مد، امرت رس ہتھ کیسے نہ آئییندا۔ گر کا شبد کایا وچوں کڈھ، پنجاں چوراں جڑ لگائییندا۔ خالی دسے کایا ماٹی بہتر ناڑ تن سُو سٹھ ہڈ، رتی رت نہ کھئے جنائییندا۔ گرہ مندر ستگر پورا نہ لڈائے کیسے لڈ، سر ہتھ نہ کھئے ٹکائییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، جگت پسارا ویکھ وکھائییندا۔ جگت پسارا ویکھن آیا، نرگن رُوپ نراکار۔ دائی دایا بن جس جگت بنایا، لیکھا جانے اتم وار۔ وشن برہما شو جس اپنی گودی جایا، اک ہلارا دیوے مار۔ رجو طمو ستو جس گھاڑن آپ گھڑایا، آپے ہونے گھڑن بہنہار۔ پنج تت جس رنگ چڑھایا، اتم اپنی آپ کرے وچار۔ لکھ چوراسی جس ویس وٹایا، گھر گھر بیٹھا کر جوت اُجیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر اوتار۔ کلجگ اتم کوڑ پسارا، کل کلکی ویکھ وکھائیا۔ وید پُران شاستر سمرت کرن پکارا، انجیل قرآن تیس بتیس دئے دہائیا۔ کہانی بانی مارے مارا، ساچا چلہ تیر کمان نام اٹھائیا۔ وید ویاسا کر پکارا، اُچی کوک گیا سُنائیا۔ کرے کھیل براہمن گوڑا سُت دُلارا، اُچے ٹلے پرت چڑھ چڑھ پھیری پائیا۔ ہر کا بھیو نہ کیسے وچارا آد جُگاد جُگا جُگنتر سب بیٹھے دھیان لگائیا۔ آپے وسے سب توں باہرا، گپت ظاہرا رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ تھکے ست سمندر مس جگت شاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا آپے جانے، کرے کھیل سری بھگوان، ہر سچا

شہنشاہِ ہر ستگر پورا، ایک ایکنکاریا۔ کلجگ اتم اپنا کارج کرے پورا، نہ کوئی جانے جیو گواریا۔ بل دھارے جودھا سورا،
 جوتی جامہ بھیکھ اپاریا۔ کلجگ ناتا توڑے کوڑا، کوڑ کڑیارا کرے خواریا۔ جن بھگتاں مستک لائے چرن دھوڑا، جنم مرن گیڑ نواریا۔ رنگ
 چڑھائے ایک گوڑھا، لالن لال آپ رنگا رسیا۔ اپنا پچن آپے کرے پورا، گوبند قول آپ وکھا رسیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں دھرا لیا۔ شاہ پاتشاہ ہر ناؤں رکھ، ایک ڈنکا شبد وجائیندا۔ لیکھا جانے
 چوراسی لکھ، لکھا کھئے ربن نہ پائیندا۔ بھگت بھگونت کرے وکھ، نرگن نرویر ونڈ ونڈائیندا۔ ستجگ مارگ ساچا دس، ساچا پنتھ اک
 بنائیندا۔ چار ورن ملاوا ہس ہس، کھتری براہمن شوڈر ویش ایک رنگ رنگائیندا۔ دو جہاناں پندھ مکائے نس نس، ساچا آسو آپ
 دوڑائیندا۔ دئی دویتی میٹے رین اندھیری مس، نرگن ساچا چند اک چڑھائیندا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنگاں پردے اندر جائے وس، مایا ممتا موہ
 مٹائیندا۔ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار آسا ترسنا چرناں ہیٹھاں دیوے جھس، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، کلجگ اتم کرے کھیل ساچا ہر، ساچا کھیل آپ کھلائیندا۔ ساچا کھیل ہر کھلاونا، بیو ابھیدا بیو کھول۔ شاہ سلطاناں خاک
 ملاونا، اتم تولے ساچا تول۔ نو نو ایک کنڈے پاونا، نام کنڈا ہتھ اٹھائے اک اڈول۔ جگت کھیڑا پھیر وساونا، لیکھا جانے دھرنی دھرت
 دھول۔ لکھ چوراسی انگ سماونا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، جوٹھا جھوٹھا پندھ مکاونا۔ جوٹھا
 جھوٹھا پندھ جائے مک، کوڑی کرپا ربن نہ پائیا۔ ٹھگ چور یار اندر وڑیا رہے نہ کھئے لک، در در گھر گھر ویکھ وکھائیا۔ دشت ڈراچار جنی
 جنے نہ کھئے ککھ، ستگر پورا دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، چار ورن میٹے
 ترسنا بھکھ، اٹھاراں برن دکھ نہ کوئی وکھائیا۔ ہومے روگ دیوے کٹ، دکھ دلدر آپ نوارنا۔ دئی دویتی میٹے پھٹ، ستگر پورے کاج
 سوارنا۔ چوڈاں لوک وکھائے ایک ہٹ، چوڈاں طبقات پار اٹارنا۔ نو کھنڈ پرتھی وکھائے اک تیرتھ تھ، سچ سروور پیج سوارنا۔ گھر گھر
 جوت جگائے لٹ لٹ، اگیان اندھیر آپ نوارنا۔ ستجگ ساچا کر پرگٹ، دھرت مات دی گود بہاونا۔ ایک لاپائے ساچا کھٹ، نرگن درشن
 ہر ہر پاونا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، سچ دربارا اک کھلاونا۔ ست دربار

جائے کھل، ستگر پورا آپ کھلائیندا۔ چار ورن بنائے ایک کُل، ہر ہر روپ سرب درسائیندا۔ شاہ سلطان راج راجان غریب نے ایک کنڈے
 جائن تُل، اوچ نیچ نہ کوئی بنائیندا۔ لکھ چوراسی آپ اُچائے اپنے کول پُھل، ڈالی پت پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ آپے پاونہارا مُل، کرتا قیمت
 آپ چُکائیندا۔ کلجگ کوڑا دیپک ہونا کُل، کُل چراغ نہ کوئی وکھائیندا۔ اگنی ملے نہ کیسے چُھ، گھر گھر سگن نہ کوئی منائیندا۔ ست پُرکھ
 نرنجن جو جن گئے پُھل، اپنا لیکھا لیکھے نہ کوئی وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شاہ پاتشاہ سچا سُلطانا، ساچے
 تخت بیٹھ سری بھگوانا، جن بھگتاں بٹھے ایک گانا، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ ساچا بندھن پائے ڈور، تندن تند ہتھ رکھائیندا۔ سرشٹ سبائی
 دسے اندھ گھور، جگت اندھیرا اک وکھائیندا۔ پنچم مچائے اپنا شور، اُچی کوک سرب سُنائیندا۔ گرمکھاں ستگر پورا آپے جائے بھڑ، پھڑ
 باہوں باہر کڈھائیندا۔ چرن پریت نبھائے توڑ، جس جن اپنے چرن لگائیندا۔ شبدا چڑھائے ساچے گھوڑ، واگان اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ساچا ویکھدا، ویکھنہار ہر کرتار۔ لیکھا جانے جنم
 دے بھیکھ دا، بھیکھادھاری اپر اپار۔ لہنا دینا چُکائے مچھ داہڑی کیس دا، نانا ویکھے مؤنڈ مُنڈائے یار۔ کرے کھیل سری دسمیس دا، پُرکھ
 اکالا ہو تیار۔ سمت ستاراں آپے اندر بہ بہ ویکھدا، جگت بھلیاں گجھی مارے مار۔ نانا توڑے اولیئے پیر شیخ دا، مُلا مسائق کر خوار۔
 پُرکھ اکال دین دیال ناؤں ایک چیت دا، چیتن کرے آپ سرب سنسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور،
 نہکلنک نرائن نر پرگٹ ہووے کل کلکی اوتار۔ کل کلکی اوتار، ہر جو ہر مندر سوہا پائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، حُکمی حُکم اک
 جنائیا۔ نو ست ست نو کرے خوار، شاہ سلطان راج راجان خاک ملائیا۔ ہتھ نہ پھڑے کوئی کٹار، ترکش تیر کمان نہ کوئی اٹھائیا۔ سورپیر نہ
 رکھے کوئی نال بلوان، گھوڑا جگت نہ کھئے دوڑائیا۔ ایک شبدا مارے بان، ایک درد گھائل سرب وکھائیا۔ دو جہاناں لاپے آپے گھان، ڈرگا
 اشٹبھج نیوں نیوں چرن سرن سرن چرن پئے سرنائیا۔ ہر کا بھاؤ بھیو نہ سکے کوئی پچھان، گر اوتار دین گواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگون لیکھا اپنا آپے وچ چُکائیا۔

★ ۲۷ کتک ۲۰۱۷ بکرمی مکھن سنگھ دے گھر نۆرنگاباد ضلع امرتسر ★

ہر کرپا گر جان دا، گر کرپا بھگتن دان۔ ہر کرپا گر پچھان دا، گر کرپا سنتن مان۔ ہر کرپا گر وکھان دا، گر کرپا گرمکھ آتم برہم گیان۔ ہر کرپا گر ویکھ وکھان دا، گر کرپا گرمکھان دیوے ساچا دان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی اک بھگوان۔ ہر کرپا گر گر رنگ، گر گر رنگ بھگت چڑھائیا۔ ہر کرپا گر گر منگ، گر گر منگ سنت درسائیا۔ ہر کرپا گر گر سنگ، گرمکھان گر گر لے ملائیا۔ ہر کرپا گر گر مردنگ، گر مردنگ گر گرمکھ شبد آپ سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر اکھوائیا۔ ہر کرپا گر بھنڈارا، گر بھنڈارا بھگت وڈیائیا۔ ہر کرپا گر ورتارا، سنتن جھولی آپ بھرائیا۔ ہر کرپا گر ونجارا، گرمکھ ساچے ونج وکھائیا۔ ہر کرپا گر ادھارا، گرمکھان مان دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، ہر سچا شہنشاہیا۔ گر کرپا گر جوان، ہر اپنی کھیل کھلائیندا۔ ہر کرپا گر مہربان، گر بھگتن ویکھ وکھائیندا۔ ہر کرپا گر ست نشان، گر سنتن بتھ پھرائیندا۔ ہر کرپا گر جانی جان، گر گرمکھان جان پچھان آپ کرائیندا۔ ہر کرپا گر اک دھیان، گرمکھان گر اک دھیان لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا ساچا ہر، سچ دوارا سو بھاپائیندا۔ ہر کرپا گر پرگٹایا، ست پُرکھ اگم اپار۔ ہر کرپا گر جیا، مات پت ست دُلا۔ ہر کرپا گر درس دکھایا، کرے کھیل اپر اپار۔ ہر کرپا گر مارگ لایا، زرگن زرگن دئے ادھار۔ ہر کرپا گر راگ سنایا، شبد اناد بول جیکار۔ ہر کرپا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا روپ درسایا۔ ہر کرپا گر ویس دھر، روپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ ہر کرپا گر کھیل کر، گھر ساچے کھیل کھلائیندا۔ ہر کرپا گر میل در، در در آپ سہائیندا۔ ہر کرپا گر زربھو ہونے نہ رکھے کئے ڈر، بھہ سر نہ کوئی وکھائیندا۔ ہر کرپا گر نہ جئے نہ جئے مر، جون اجونی نہ کوئی وکھائیندا۔ ہر کرپا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اک اکلا کھیل کھلائیندا۔ ہر کرپا گر شاہ سلطانا، ساچے تخت سہائیا۔ ہر کرپا گر جودھا سورپیر بلی بلوانا، بل اپنا آپ رکھائیا۔ ہر کرپا گر نوجوانا، پردھ بال نہ روپ وٹائیا۔ ہر کرپا گر مرد مردانہ، پُرکھ نار نہ کوئی دسائیا۔ ہر کرپا گر اک گیانا، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ ہر کرپا گر وسے سچ مکانا، سچکھنڈ دوار وجے ودھائیا۔ ہر کرپا گر ویکھے مار دھیانا، تھر گھر

ساچے سوہا پائیا۔ ہر کرپا گر گائے ترانہ، اپنی تار ستار آپ بلائیا۔ ہر کرپا گر ہر منتر جانا، اپنی گت مت آپے ویکھ وکھائیا۔ ہر کرپا گر
 ورتے بھانا، گر بھانا وڈ وڈیائیا۔ ہر کرپا گر کھیلے کھیل آون جانا، روپ انوپا آپ درسائیا۔ ہر کرپا گر پائے مانا، در گھر ساچے سوہا پائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وڈ وڈا بے پرواہیا۔ ہر کرپا گر شاہو بھوپ، بھوپت بھوپ اک اکھوائیندا۔
 ہر کرپا گر ست سروپ، روپ ریکھ نہ کوئی جنائیندا۔ ہر کرپا گر مہا انوپ، وید کتیب نہ ویکھ وکھائیندا۔ ہر کرپا گر وسے چارے کوٹ،
 دہ دشا پھیری پائیندا۔ ہر کرپا گر ایکار روپ، تندن تند وکھائیندا۔ ہر کرپا گر نہ بنائے کوئی قلبوت، نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا ایکار، ایکار در سہائیندا۔ ہر کرپا گر جودھا سورپیر بلکار، اک اکلا کھیل کھلائییندا۔ ہر کرپا گر
 بول جیکار، اپنا نعرہ آپے لائیندا۔ ہر کرپا گر شنکار، آپ اپنی سیج سہائیندا۔ ہر کرپا گر کر پیار، آپ اپنا انگ لگائیندا۔ ہر کرپا گر
 بخشے دھار، دھار وچوں آپ پرگٹائیندا۔ ہر کرپا گر اندر باہر، گپت ظاہر کھیل کھلائییندا۔ ہر کرپا گر میت مرار، میت مرارا اک بن
 جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ ہر کرپا گر ساچی ٹیک، ایکار اوٹ جنائیا۔ ہر کرپا گر
 لکھے لیکھ، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنائیا۔ ہر کرپا گر آپا ویکھ، اپنا روپ آپ درسائیا۔ ہر کرپا گر دھارے بھیکھ، نرگن سرگن روپ وٹائیا۔
 ہر کرپا گر پنج تت کرے پرویش، ترے مایا اگن انگ سہائیا۔ ہر کرپا گر بنے نر نریش، لوآن پُریاں برہمنڈاں اپنا حکم سنائیا۔ ہر کرپا گر
 اپنے نیتز آپے لے پیکھ، لوچن اپنا آپ کھلائییا۔ ہر کرپا گر لیکھا جانے مچھ داہڑی کیس، مؤنڈ منڈائے ویکھے تھاروں تھائیا۔ ہر کرپا گر سیوا
 لائے برہما وشن مہیش، گرہ مندر ڈیرہ لائیا۔ ہر کرپا گر اک ادیس، گر اک دیہہ بھجھائیا۔ ہر کرپا گر رہے ہمیش، نہ مرے نہ جائیا۔ ہر
 کرپا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ ہر کرپا گر کرتارا، گر گر اپنا روپ وٹائیندا۔ ہر کرپا گر
 کھیل اگم اپارا، لیکھا لیکھ نہ کوئی وکھائیندا۔ ہر کرپا گر شبدی دھارا، شبد شبد وچ سہائیندا۔ ہر کرپا گر ٹھانڈا دربارا، در گھر ساچا آپ
 سہائیندا۔ ہر کرپا گر اوتارا، نت نوت لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ ہر کرپا گر میت مرارا، ہر بھگت ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہر کرپا گر
 ساچا یارا، سنتن ساچا سنگ نبھائیندا۔ ہر کرپا گر گرگمکھ ویکھے ست دلارا، پوت سپوتا گلے لگائیندا۔ ہر کرپا گر کرے کھیل وچ

سنسارا، سنسار ساگر پھول پھلائیئندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ہر ایک گر، ایک لیکھا جانے دھر، دھر لیکھا اپنے ہتھ رکھائیئندا۔ ہر کرپا گر اٹھیا، ستگر سچا ہو مہربان۔ جن بھگتاں اُپر آپے تھیا، گر گر روپ سری بھگوان۔ دیوے نام بھنڈار اٹھیا، نکھٹ نہ جائے وچ جہان۔ امرت آم دیوے گھٹیا، امرت آم پین کھان۔ تن لگائے شبد چوٹیا، ناد سُنائے سچی دھنکان۔ کایا رکھائے قلعے کوٹیا، گھر مندر ہر بیٹھا نگہبان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگادی ایک ہر، کرے کھیل سری بھگوان۔ ہر کرپا گر دیا کر، دین دیا کھیل کھلائیئندا۔ ہر کرپا گر گرمکھ ساچے لے ور، آپ اپنا میل ملائیئندا۔ ہر کرپا گر گرمکھ سجن لے پھڑ، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیئندا۔ ہر کرپا ہر سنتن وکھائے اکا گھر، گھر گھر وچ جوت جگائیئندا۔ ہر کرپا گر بھگتن اندر جائے وڑ، آم سیجا سوبھا پائیئندا۔ ہر کرپا گر لیکھا جانے ناری نر، نر نرائن کھیل کھلائیئندا۔ ہر کرپا گر لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ، گھٹ گھٹ اپنا روپ دھرائیئندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گر گر اپنا ناؤں دھرائیئندا۔ ہر کا ناؤں گر گر دھار، وید کتیب کتھن نہ جائیا۔ گر گر کھڑے در دوار، ہر ہر لیکھا رسیا پائیا۔ ہر ہر سچا دیونہار، گر گر ڈھپہ پئے سرنائیا۔ گر گر ویکھ اک ورتار، ہر سچا شہنشاہیا۔ بنے ہر سچی سرکار، گر گر در دربان ہائیا۔ گر گر منگے ایک دان، ہر ہر آگے جھولی ڈاہیا۔ ہر ہر سورا سوریہر بلی بلوان، گر گر ایک بل رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ ہر داتا گر بھکاری، ایک محل سہایا۔ ہر وچ گر وپاری، واہ واہ ایک وچ کرائیا۔ ہر ناؤں گر دھاری، واہ واہ اک ادھار رکھایا۔ ہر گھر گر سچ دھاری، واہ واہ چاکر سیو کھایا۔ ہر کنت گر ایک ناری، واہ واہ ناری کنت بندھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ہر، دوسر اور نہ کوئی جنایا۔ ہر کرپا گر بھیٹیا، بھگتن بھگون میلا دو جہان۔ ہر کرپا گر ملیا کھیوٹ کھیٹیا، ہر سنتن بیڑا چلائے آن۔ ہر کرپا گر ناتا بندھائے مات پت بیٹی بیٹیا، گرمکھ ساچے سرت سنہال۔ ہر کرپا گر گرمکھ اپنے شبد لپیٹیا، نام اکٹا پھڑ رومال۔ ہر کرپا گر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھنہارا ساچا لیکھیا، جگا جگنتر بن دلال۔ ہر کرپا گر ایک، گر کرپا ہر پچھان۔ گر کرپا ہر ٹیک، لیکھا چکے دو جہان۔ آد جگاد رسیا ویکھ، وڈ داتا ہر مہروان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گر گر روپ کر پردھان۔ ہر ہر گر گر ایک

رنگ، آد جُگاد سہایا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، انزنگ روپ پرگٹایا۔ اک اِکلا پھڑ مردنگ، سچ دوارے آپ وجایا۔ آپے جانے اپنا اند،
 اند منگل نہ کیسے گایا۔ آپ مُکائے اپنا پندھ، پاندھی راہی سنگ نہ کھئے رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد آنت سِری
 بھکونت، جُگا جُگنت ویس دھرایا۔ جُگا جُگنت ساچی دھار، گر گر روپ مات پرگٹایا۔ اپنی کل ورتے کرتار، کل وچ اپنا آپ بند رکھایا۔
 نو نو چار کِریا کھیل اپار، جُگ چوکرئی گیڑا رہیا دوائیا۔ پنج تت تت بول جیکار، رتی رت لیکھے لائیا۔ سمرتھ پُرکھ کھیل اپار، مہما اکتھ آپ
 سُنائیا۔ رتھ چلائے سرب سنسار، رتھ رتھوہی سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگا جُگنت ساچا ہر، گر گر
 ایکا روپ درسائیا۔ ایکا روپ گر گر درس، درس درسی آپ کرائیندا۔ جن بھگتاں اُپر کرے ترس، سنت ساجن ویکھ وکھائیندا۔ گر مُکھاں
 میٹے جگت حرص، گر سیکھاں ترسنا مول مُکائیندا۔ امرت میگھ امیوں رس دیوے برس، سانک ست ست کرائیندا۔ لیکھا جانے عرش قُرص،
 فرش اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد جُگادی اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آد جُگادی ہر
 کرتارا، ایکا دوآ کھیل کھلائیندا۔ ترے ترے لوآں کر پسارا، چارے جُگ ونڈ ونڈائیندا۔ چارے کھانی بانی بول جیکارا، چارے ویداں ویکھ
 وکھائیندا۔ چار ورن کر اُجیارا، چار کُنٹ کھیل کھلائیندا۔ چار یاری کر پسارا، ایکا چوکر بندھن پائیندا۔ آپے وسے سب توں نیارا، نر ہر
 اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جُگا جُگنت اپنا ناؤں کر اُجیارا، گرؤاں پیراں ایکا سبق پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے ہر
 آپے گر، آپے تال آپے سُر، آپے شبد آپے سُر ت جائے جُڑ، آپے لگی توڑ نہائیندا۔ آپے گر آپے اوتارا، آپے اپنا روپ پرگٹائیندا۔ آپے شاہ
 آپے سِکدارا، شاہ سُلطان اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپے حُکم آپ ورتارا، حُکمی حُکم آپ پھرائیندا۔ آپے جگت جُگ بنے اکھاڑا، آپے تریلوکی ناچ
 نچائیندا۔ آپے چوڈاں لوکاں دئے سہارا، آپے چوڈاں طبقات پھول پھلائیندا۔ آپے لکھ چوڑاسی کر پسارا، آپے گھٹ گھٹ جوت جگائیندا۔ آپے
 برہما وشن شو کر سیوادارا، ساچی سیکھیا اک سمجھائیندا۔ آپے کروڑ تیتیس دئے آدھارا، اند اندراسن آپ ٹکائیندا۔ آپے کرے کھیل وچ
 سنسارا، قُدرت قادر ویکھ وکھائیندا۔ آپے سنجگ تریتا دواپر کرے کھیل اپرا، انک گن اپنے آپ جنائیندا۔ آپے رام بن اوتارا، آپے راون
 گرھ ٹرائیندا۔ آپے کاہنا کنسا مل سخیاں گائے منگلاچارا، منگل راس آپ رچائیندا۔ آپے عیسیٰ موسیٰ کالا سوسا تن شنکارا، الفی ایکا تن

رنگائیندا۔ آپے نرگن نرور بول جیکارا، نام ست نانک منتر اک درڑائیندا۔ آپے واپگرُو فتح سُنائے سُننہارا، ایکا ڈنکا شبد وجائیندا۔ آپے ایشٹ بنیا ربیا سرب سنسارا، گر پیر اوتار سرب دھیان لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، گر گر اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ اپنا ناؤں گرُو گر گر کرتار، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ لوک مات ہو اُجیار، مانس مانس لئے سمجھائیا۔ اُچی کوک کرے پکار، سرگن ساچی سیو کھائیا۔ نرگن وسیا دھام نیار، جیواں جنتاں دئے سمجھائیا۔ گھٹ گھٹ اندر کرے پیار، جو جن آتم آتر اک لو لائیا۔ گر کرپا ہر ویکھے گرمکھ وِرا ویکھنہار، دوسر دس کیسے نہ آئیا۔ ساچے بھگت بھگوت کر دیدار، سانتک ست ست اپنے تت ورتائیا۔ کپیر جولاہا اُتریا پار، گھر ساچے وِجی ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بھگتن ایکا لیکھا دئے سمجھائیا۔ ہر بھگت ایکا در منگدا، دوسر در نہ کھئے پروان۔ بن ہر نام نہ چولی رنگ دا، اور کرے نہ کھئے پچھان۔ بن سچکھنڈ دوارے دو جا در نہ کھئے لنگھدا، رکھے سر نہ کیسے دی آن۔ میلا منگے سورے سربنگ دا، ناتا توڑ دو جہان۔ اپنا آپ ست سروپی اندر آپے ٹنگدا، دوسر دسے نہ کھئے نشان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سرشٹ سبائی دیوے اک گیان۔ ہر کرپا گر دیوے گیان، گر کرپا کہن نہ جائیا۔ ہر کرپا بھگت ملے بھگوان، وید شاستر سمرت کرے نہ کھئے پڑھائیا۔ چارے بانی ساچے بھگت نیوں نیوں چرن سرن کرن نِمسکار، بن بھگت بانی مات نہ کھئے پرگنائیا۔ ساچی بانی ہر کا ناؤں وِچ سنسار، گرمکھ اپنی رسنا جہوا گائیا۔ گر گر کھیل کرے اپار، گرمکھ ساچے لئے جگائیا۔ بن جوگ ابھياس پھڑ پھڑ باہوں دیوے تار، گر نانک ساچی ریت چلائی۔ گر گوبند دیوے اک دیدار، کلغی توڑا سیس ٹکائیا۔ واہ واہ گرُو بولے جو اک جیکار، سچکھنڈ دوارے دئے بہائیا۔ ایکا ایشٹ وکھائے پُرکھ اکال، ساچا بھگتی مارگ ربیا وکھائیا۔ بھہ نہ وکھائے کھئے سر کال، مہاکال نیڑ نہ آئیا۔ جس جن ستگر پورا بھئے آپ مہربان، در گھر ساچے لئے بہائیا۔ ہر ہر رُوپ نظری آئے اک بھگوان، ساچے تخت بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گر گر ایکا بھیو کھلائی۔ ہر گر بھیو کھلائی، گر ہر ایکا پیار۔ ہر گر سیو کھائیندا، گر ہر ایکا دھار۔ ہر گر جوت جگائیندا، گر ہر نور اُجیار۔ ہر گر چوٹ لگائیندا، گر ہر شبد دھنکار۔ ہر گر لوک پرلوک حُکم چلائی، گر ہر ورتے وِچ سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگتتر

کرے کھیل سچی سرکار۔ ہر گُر سیو کھائیندا، نرگن سرگن ہو اُجیار۔ ہر گُر جوگ وکھائیندا، نہکرمی کر پیار۔ ہر گُر سلوک سُنائیندا،
 شبدا گئی اک جیکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، مندر بیٹھ سچے دربار۔ ہر مندر در سہاونا، گرہ
 وسے ہر نرنکارا۔ کرے کھیل سِری بھگوانا، جوتی جاتا ہو اُجیارا۔ جگ جگ جھلئے اپنا ست نشاننا، لوک مات لے اوتارا۔ گُرمکھاں پھڑائے
 ایکا دامنا، چُھٹ نہ جائے وچ سنسارا۔ کھیڑا وسائے نگر گرامنا، کایا مندر دئے سہارا۔ درگاہ ساچی بنے ضامنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، اک اِکلا ساچا ہر، اپنی پوری کرے آپ بھاوننا۔ اپنی بھاوننا بھاونی اندر رکھ، بھگتن دئے جنائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کر کر وکھ،
 نش اکھ نام کرے پڑھائیا۔ سِری بھگوان ایکا مارگ دس، نرویر روپ درسائیا۔ پُرکھ اکالا میل ملاوا ہس ہس، حسرت جگت رہے نہ
 رائیا۔ بھگتاں اندر آپے جائے وس، روپ انوپ آپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ساچا مارگ اک
 سمجھائیا۔ ہر گُر مارگ لایا، کلجگ تیری اتم وار۔ گُر گُر ہر ہر روپ وٹایا، ہر ہر گُر گُر کر دھار۔ پنج تت نہ کوئی رکھایا، نرگن
 جوت جوت اُجیار۔ ورن گوت نہ کھئے بنایا، راج راجان نہ شاہ سُلطان۔ اوچ نیچ نہ ونڈ ونڈایا، چارے ورن نہ کھئے گیان۔ چارے وید نہ سیس
 جھکایا، اٹھاراں پراناں نہ کرے دھیان۔ کیتا گیان نہ رسنا گایا، انجیل قرآن نہ کرے سلام۔ کھانی بانی نہ سیس جھکایا، آپے ہویا جانی جان۔
 کلجگ اتم ویس وٹایا، نہکلنک بلی بلوان۔ گُرمکھ ساچے لئے جگایا، سویا رہے نہ کھئے نادان۔ پُرکھ اکال اک ملایا، ہر جو ہویا آپ مہربان۔
 چال اولڑی اک چلایا، ساچے بھگت کر پروان۔ جگت جنجالا گلوں تڑایا، لکھ چوراسی چُکی کان۔ پوجا پاٹھ ابھياس نہ کھئے وکھایا، گُرمکھاں
 گھر گھر درس دیوے آن۔ جس جن ایکا وار درشن پایا، درگاہ ساچی جھلدا جائے نشان۔ ویلے آنت ست بیان لئے بٹھایا، پُرکھ ابناشی اپنا دیوے
 دُھر فرمان۔ گُرسکھاں بن کہار سیو کھایا، ڈولی چُکی جائے دو جہان۔ دوسر ہتھ نہ ڈور پھڑایا، تیئی اوتار ہون حیران۔ اٹھاراں بھگت رہے
 جس گایا، دس گُرو کرن پروان۔ کلجگ اتم گُرمکھاں لیکھا اپنے ہتھ رکھایا، اپنی پائی ایکا آن۔ نانک گوہند لیکھیا پور کرایا، بھل نہ جائے گن
 ندھان۔ ناری پُرش ایکا تھاں بہایا، ونڈے ونڈ سِری بھگوان۔ ہرجن ساچے وارو واری اپنی گودی لئے بہایا، ہرکھ سوگ کرے نہ کھئے وچ
 جہان۔ بھینا بھئی نانا جگت بندھایا، سینگھ نرائن دیا گیان۔ مکھن سینگھ نیتز نیر نہ کھئے وہایا، بال انجانے آپے لئے سنبھال۔ ہربنس انس گُر

ستگر اپنے بنس رلایا، جگت ست ساچے پتا پُرکھ ملے آن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن
 نر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھار دتا دان ایکا وار، دوجی وار تہت نہ کھئے جنایا۔

★ ۲۸ کتک ۲۰۱۷ بکرمی سرین سنگھ دے گھر پنڈ جنڈیالا گرو ضلع امرتسر ★

ست پُرکھ صاحب سلطان، اگم اگمرا وڈ وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن صاحب مہربان، روپ انوپ بے پرواہیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل
 مہان، انہو اپنی کھیل کھلایا۔ ایکنکارا نوجوان، آد جگادی بیہو نہ راتیا۔ آد نرنجن نور مہان، نرویر اپنا آپ پرگٹایا۔ ابناشی کرتا کرتا پُرکھ
 کرنیہار، اپنی کل آپ دھرائیا۔ سری بھگوان کرے کھیل اپر اپار، اک اگلا سچا شہنشاہیا۔ پاربرہم پرہہ لیکھا جانے سچ دربار، درگاہ ساچی
 وڈ وڈیائیا۔ سچکھنڈ وسائے ایکنکار، نرگن نور کر رُشنایا۔ گھر مندر پاوے آپے سار، تہر گھر لیکھا اگم اتھاپیا۔ اپنا جوبن ویکھ بلکار، بل
 اپنا دے پرگٹایا۔ اپنا کھیل کرے کھیلنہار، الکھ الکھنا لکھیا نہ جائیا۔ اپنی اچھیا کر وچار، اپنی سکھیا آپے پائیا۔ اپنی گھاڑت گھڑے ہر کرتار،
 ساچا تخت آپ سہایا۔ آپے شاہ پاتشاہ بنے سچی سرکار، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیا۔ آپے بھوپت بھوپ بھوے داتار، راج راجان آپ اکھوایا۔
 آپے ست ستوادی اٹھائے ست نشان، ست پُرکھ نرنجن سیو کھایا۔ آپے دیونہارا دھر فرمان، شبد اگمی واج سُنایا۔ آپے حکمی حکم کرے
 پروان، پروردگار بے پرواہیا۔ آپے اپنا بھوے جانی جان، جانہار نور خدایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اگلا سچ
 محلہ، ایکا رہیا وسایا۔ اک محلہ ہر وسایا، آد جگادی آسن لائیندا۔ ایکا روپ انوپ پرگٹایا، رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیندا۔ ایکا نریش رہیا
 سہایا، در درویش نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گھر ساچا آپ جنائیندا۔ گھر ساچا
 سوہیا بنک دوارا، سچکھنڈ وچی ودھایا۔ گھر پرگٹیا ہر ایکنکارا، نراکار روپ دھرائیا۔ گھر بولنہارا نام ست جیکارا، ست ستوادی آپ
 پرگٹایا۔ گھر کرتا پُرکھ بھوے اچیارا، نرویر اپنی دھار چلائی۔ گھر مورت اکال ایکا وسے وسنہارا، جونی ریت سہج سکھدایا۔ گھر لیکھا
 جانے دھر دربارا، سچکھنڈ نواسی سچا شہنشاہیا۔ گھر منگن منگے بن بھکھارا، گھر اچھیا جھولی پائیا۔ گھر مندر بنے ست ورتارا، ساچی

وست بتھ اٹھایا۔ گھر بولے شبِ ناد دھنکارا، گھر راگ انادی گایا۔ گھر امرت رکھے ٹھنڈی ٹھارا، چرن سروور اک سہائیا۔ گھر اُچائے برہما
 وشن شو ست دُلارا، گھر جنی ایک مائیا۔ گھر وکھائے رو سس سورج چن ستارا، گھر منڈل منڈپ دئے وڈیائیا۔ گھر ترے گن مایا بھر بھنڈارا،
 ترے ترے لیکھا دئے سمجھایا۔ گھر پنچم تت تت پسارا، تتو تت اک رکھایا۔ گھر گھاڑت گھڑے آپ سنیارا، سچ کٹھالی آپے تائیا۔ گھر لیکھا
 جانے ہر نرنکارا، دوسر اور نہ سنگ رکھایا۔ گھر نش اکھڑ پڑھے پڑھنہارا، گھر ساچے ویداں کرے پڑھایا۔ گھر لکھ چوراسی کر پسارا، گھر
 ساچی ونڈ ونڈایا۔ گھر بخشنہارا نام ادھارا، ائملا نام اک ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایک
 ایک سچا شہنشاہیا۔ گھر مندر گھر کھیل نیارا، گھر جوتی جوت جگائیندا۔ گھر برہم پاربرہم کرے پسارا، گھر اپنا ویکھ وکھائیندا۔ گھر راتی
 رتی تھتی جانے وارا، گھر اپنی رت سہائیندا۔ گھر پھل پھلواڑی ویکھے سچ بہارا، سچ سگندھی آپ مہکائیندا۔ گھر لیکھا جانے ناری کنت
 بہتارا، گھر گرہ سہنجنی سیج سہائیندا۔ گھر اُچائے مات پت گھر ست دُلارا، گھر جنی جن میل ملائیندا۔ گھر راگ راگنی گائے اپنی وارا، گھر
 دُھن دُھن وچ سائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایک ہر، گھر ایک سچ وسائیندا۔ ایک گھر ہر وسایا،
 سچکھنڈ وچی ودھایا۔ دوجی قدرت لئے پرگٹایا، تیجے نیترو ویکھے تھاون تھائیا۔ چوتھے پد آپ سایا، دُھن ناد شبِ گائے سہج سہائیا۔ چھویں
 چھپر چھن کسے دس نہ آیا، پُرکھ ابناشی رچن رچایا۔ ستویں ست ستوادی گھر گھر اپنا ڈیرہ لایا، نرگن جوت کرے رُشنایا۔ اٹھان تتاں
 بندھن پایا، میل ملاوا سہج سہائیا۔ نو دوارے جگت وکھایا، نو در کھیلے سرشٹ سبایا۔ دسواں اپنی ونڈ ونڈایا، گھر گھر وچ ربیا
 چھپایا۔ ساچے گھر جوت جگایا، نور نورانہ نور رُشنایا۔ ساچے گھر سیج وچھایا، آتم سیجا اک وکھایا۔ ساچے گھر میل ملایا، سرتی شبِ
 ایک رنگ رنگایا۔ ساچے گھر تیل چڑھایا، ایک سکن منایا۔ ساچے گھر کھوجت کھوجت ہر پرہہ پایا، برہم پاربرہم ہونے گڑمائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک وکھائے ساچا ہر، گرہ مندر آپ سہایا۔ گرہ مندر ہر سہائیندا، گھر گھر وچ کر پرکاش۔ ست سروپی
 آسن لائیندا، آد جگادی نہ جائے وناس۔ جگ جگ اپنا روپ دھرائیندا، نرگن سرگن پرگٹ ہو شاہو شاہاش۔ ساچا ڈنکا نام وجائیندا، لیکھا
 جانے سرب گنتاس۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا، جن بھگتاں پوری کرے آس۔ ساچے سنتن میل ملائیندا، سیوا کرے بن بن داسی داس۔

گُرمُکھ ساچے رنگ رنگائیندا، لیکھا جانے پون سواس۔ گُرمُکھ ایکا در بہائیندا، سدا سپلا وسے پاس۔ گھر مندر میل ملائیندا، ہرجن رہے
 نہ کوئی نراس۔ بٹی دندان جو جن گائیندا، پاوے سار اپ تیج وائے پرتھی آکاش۔ پرماندن اک وکھائیندا، گرہ مندر ساچی راس۔ لکھ
 چوراسی بندھن توڑ ٹھائیندا، نانا توڑے مات گرہ واس۔ گھر مندر آپ سُہائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی ایکا
 ہر، کھیلنہارا کھیل تماش۔ گرہ مندر ہر کھیل تماش، کایا منڈل راس رچائیا۔ پرگٹ ہوتے پُرکھ ابناشا، ہرجن ساچے لے جگائیا۔ چرن کول کول
 چرن اُپر دھول دے بھرواسا، دھرنی دھرت دھول نال رلائیا۔ نیج گھر نیج آتم نیج گرہ کر کر واسا، نیج آتم ویکھے تھاون تھائیا۔ لیکھا جانے کایا
 ماٹی پنج تت کاسہ، بنک دوا ری سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایکا گھر ایکا در، ایکا ہر دے وکھائیا۔ ایکا
 در ساچے مندر، ہر ہر آپ وکھائیندا۔ لیکھا جانے ڈونگی گندر، کوری بھوری پھول پھلائیندا۔ آپے توڑنہارا چندر، ڈئی دویتی کُنڈا لائیندا۔
 آپ جنائے اپنا ناؤں منتر، بدھ آتر ویکھ وکھائیندا۔ جگت بُجھائے لگی بسنتر، امرت میکھ اک برسائیندا۔ لیکھا جانے گگن گگنتر، برہمنڈ
 کھنڈ کھوج کھجائیندا۔ گُرمُکھ ورلے بنائے بنتر، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گرہ ایکا گھر، ایکا
 وسے ساچا ہر، دوسر روپ نہ کوئی دھرائیندا۔ گھر وسیا ہر زینکارا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ گھر شبد ناد دھنکارا، گھر وجدی رہے
 ودھائیا۔ گھر میل ملاوا پیا پریم پُرکھ پُرکھوتم ایکا وارا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ گھر رنگ رلیا مانے نال بہتارا، گھر سانتک ست ست سہائیا۔
 گھر ساچی کلیاں کھڑے گلزارا، گھر مہک مہکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگا جُگنتر ساچی کار، آد جُگادی کرنیہار،
 کرن کراونہار اک اکھوائیا۔ جُگ جُگ کار کھائیندا، اک اکلا بے پرواہ۔ ستجگ تریتا دوا پر رتھ چلائیندا، اکم اکمٹرا بن ملاح۔ جگت نئیا
 ویکھ وکھائیندا، ستجگ ساگر پھول پھلا۔ ڈونگی بھوری ڈیرہ لائیندا، روپ انوپ آپ پرگٹا۔ گر پیر اوتار اپنا ناؤں دھرا،
 جگت مارگ ویکھ وکھائیندا، سرشٹ سبائی ویکھے تھاون تھان۔ ایکا اکھڑ جاپ چائیندا، اکھڑ گھاڑن لے گھڑا۔ گھڑنہارا دس نہ آئیندا، گھٹ
 گھٹ بیٹھا مُکھ چُپھا۔ اپنا مندر اپنا گھر آپ سُہائیندا، اپنی سیجا سٹا پیر پَسار ایکنکارا شہنشاہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، جُگا جُگنتر ساچی کار، کرے کرے کرنیہار، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ ترے گن اتیتا ترے گن بہن، ترے ترے ریکھا آپ مُکائیا۔

سَتَجُک تریتا دواپر پار کرایا ایکا دُوْجا گِن گِن، تهر کوئی رہن نہ پائیا۔ یت نوت لئے اوتار کرے کھیل بہن بہن، بہیو ابھیدا بہیو نہ رائیا۔ اپنا
 رُوپ رنگ نہ دِسائے کیسے چنہ، لیکھا لیکھے کوئی نہ پائیا۔ ہر کا رُوپ لما چوڑا کوئی نہ سکے من، بے آنت کہہ کہہ تھکی سرب لوکائیا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اک سہائے ساچا گھر، گرہ مندر دئے وڈیائیا۔ گرہ مندر ہر سہنجنا، نرگن نور جوت پرکاش۔ پُرکھ
 اباثی وسے ایکا سَجنا، وڈ داتا شاہو شاہاش۔ جُگ جُگ آپے جانے اپنی رچنا، لیکھا جانے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پرہاس۔ جُگا جُگنتر اپنا
 ناؤں دھرائے ساچو سچٹا، سچ سچ کرے پرکاش۔ آپے گرہ گرہ گھر گھر نرگن سرگن ہو ہو نچنا، گھٹ بہیتر پاوے راس۔ آپے پنج تت کایا ماٹی
 ہوئے کچنا، آپے اُچے آپے جائے وناس۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ترے گن دھار ہر نرکار، گرہ مندر آپ چلاس۔ ساچی
 دھارا ہر نرکارا، گھر ساچے آپ چلائیا۔ آد جُگادی اک اوتارا، رُوپ انوپ اک پرگٹایا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، لوک مات ویکھ وکھایا۔
 برہما وشن شو دئے سہارا، کروڑ تینتیسا سُریت راجا اند چرن کول بخشے سچ سرنایا۔ داتا جودھا سُوْرپیر وڈ مرگند، جُگا جُگنتر کھیل
 کھلائیا۔ ہر بھگت اُچائے اپنی بند، نادی سٹ ناؤں دھرائیا۔ گرہ مندر میٹے سگلی چند، چنتا چکھا رہے نہ رائیا۔ امرت دھار ویائے ساگر
 سندھ، بہو ساگر پار کرائیا۔ ہر داتا گہر گمبھیر گنی گہند، گن اوگن اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ
 کرتا ہر کرنے یوگ، جن بھگتاں دیوے درس اموگھ، دوسر دس کیسے نہ آئیا۔ ترے ترے لیکھا جاننہارا، ایکا رنگ سمایا۔ ترے ترے ویس
 وٹاونہارا، ایکا جنی ایکا پت مایا۔ ترے ترے گود اٹھاونہارا، ایکا دائی دایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا
 ہر، تخت نواسی ساچے تخت ڈیرہ لایا۔ ساچے تخت سہائیندا، ہر سُوْرپیر بلوان۔ نرگن سرگن رُوپ پرگٹائیندا، لیکھا جانے دو جہان۔ گر
 اوتار اپنی سیوا لائیندا، جُگ جُگ دیوے دُھر فرمان۔ کایا پنج تت میل ملائیندا، ترے گن تت کر پروان۔ برہم پاربرہم وکھائیندا، گھر مندر
 کھول دکان۔ ساچا ہٹ اک جنائیندا، بن ونجارا سیری بھگوان۔ ایکا وست جھولی پائیندا، داتا دانی ہو مہربان۔ نام شبد اک اُچائیندا،
 دیونہارا سرب گیان۔ لوک مات آپ دھرائیندا، آپے ہوئے نگہبان۔ اُچی کوک آپ سُنائیندا، گاونہارا گائے ساچے گان۔ گر گر کایا مندر آپ
 وسائیندا، لیکھا جانے سچ مکان۔ در دروازہ آپ اپنے ہتھ جنائیندا، کھول سکے نہ جیو نادان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،

کرے کھیل سِری بھگوان۔ سِری بھگوان کھیل کھلائیندا، جُگا جُگنتر ساچی کار۔ کلجُگ اتم ویکھ وکھائیندا، لوک مات لے اوتار۔ جوتی
 جامہ ویس وٹائیندا، پنج تت نہ کھئے شنکار۔ تن کپڑ نہ کھئے رکھائیندا، بستر بھوشن نہ کھئے ادھار۔ ان پانی نہ مکھ لگائیندا، نہ کوئی کھئے اور
 آہار۔ مندر مسجد گردوارا بنک نہ کھئے رکھائیندا، تیرتھ تٹ نہ رہیا پَسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اگم اپار۔
 اگم اپار ہر کھیل کھلایا، کلجُگ بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ایک جوتی دس دس روپ وٹایا، گر گر اپنا رنگ رنگائیندا۔ ساچی سوٹی شبد پھڑایا،
 نام کھنڈا اک چمکائیندا۔ کوئن کوئی جیولے ترایا، کوئن کوئی پار کرائیندا۔ واسنا کھوٹی دئے کڈھایا، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ نرمل جوتی
 دئے جگایا، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ ورن گوتی ذات پات رہے نہ رایا، آتم برہم سرب درسائیندا۔ ورن برن بندھن نہ کھئے رکھایا، چار ورن اٹھاراں
 برن مکھ شرمائیندا۔ ایک رنگ گرمکھاں کایا چولی آپ رنگایا، اتر کدے نہ جائیندا۔ ساچا ڈھولا سوہنگ سو اک سُنایا، آتم برہم پاربرہم
 میل ملائیندا۔ ہر جو ہر ہر تولا بن کے آیا، ساچا کنڈا نام ہتھ اٹھائیندا۔ گولا بن بن سیو کھایا، جن بھگت دوارے پھیری پائیندا۔ دھرت
 مات تیرا بولا بھار دئے کرایا، مٹکھ جیو سرب مٹائیندا۔ اپنا چولا لے بدلایا، جوتی جاتا کھیل کھلائیندا۔ اوبلا پردہ دئے چکایا، مکھ نقاب نہ
 کوئی رکھائیندا۔ کلا سولاں نہ کوئی رکھایا، انک کل دھاری اپنا ناؤں رکھائیندا۔ مؤلا روپ بنکے آیا، بسمل اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک مندر ایک گرہ، ایک گھر ہر جو رہے دس کیسے نہ آئیندا۔ ساچا گھر کر تیار، ہر مندر دئے وڈیائیا۔
 جگمگ جوت جگے اپار، اٹھ پھر رُشنائیا۔ دیا باقی نہ کوئی ادھار، تیل وٹی نہ کوئی ٹکائیا۔ کیسے کولوں منگن نہ جائے کوئی ادھار، ونج ونجارا
 اپنا آپے ہو جائیا۔ کیسے گھر سُنن جائے نہ کوئی دھنکار، اپنا شبد ناد آپ وجایا۔ کیسے در کرن نہ جائے نمسکار، سپس جگدیش نہ کیسے جھکائیا۔
 پن بھگت نہ ہیوے جگت بھکھار، بھگت دوارا ایک منگن آئیا۔ کلجُگ اتم لے اوتار، نہپکنکا ناؤں رکھائیا۔ شبد ڈنکا وجے سنسار، چار کُنٹ
 دہ دشا رہیا سُنائیا۔ گرھ توڑے ہوئے ہنگنا، کوڑی کرپا دئے مٹائیا۔ لیکھا جانے غریب نہانے برہم چولی آپے رنگدا، رنگنہارا ایک ایک سچا
 شہنشاہیا۔ دُکھیاں دیناں اناتھان در در آپے ونڈدا، درد دُکھ بھے بہنجن ساچا ماہیا۔ نردھن پردے آپے کجدا، نام دوشالا اُپر پائیا۔ گرمکھاں
 گرہ آپے وسدا، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ جس جن اپنا مارگ آپے دسدا، جگت نانا دئے ٹڑائیا۔ ہر جو سدا سدا بھکھا رہے بھگت جسدا،

جس بھگتاں آپے گائیا۔ مٹمکھاں کولوں آد جُگاد جُگا جُگنتر نَسدا، پلّو دیوے نہ کیسے پھڑائیا۔ تیر نیرالا ایکا کسدا، ست کمان اک اٹھائیا۔ ترے گن مایا آپے ڈسدا، نر ہر پیالہ اک پیائیا۔ کرے کھیل سرب گنتاس دا، گنوتنا گن کہن نہ جائیا۔ لیکھا چکاؤنا مدرا ماس دا، مایا ممتا دئے کھپائیا۔ لیکھا مُکاؤنا ہاس بلاس دا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ ہوئے ہلکائیا۔ کلجگ ویلا اتم ناس دا، لکھ چوراسی سکے نہ کوئی بچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گُرمکھن لے ملائیا۔ گُرمکھ سجن میت مُرارا، گُرسنگر آپ الائندا۔ لیکھا جانے اندر بابرا، گیت ظاہرا ہیو نہ آئندا۔ پُورب جنم کرے وچارا، نہکرمی کرم کمائندا۔ دیونہارا ست بہنڈارا، وست امولک آپ ورتائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن میلے اپنے گھر، گھر گھر وچ آپ سہائندا۔ گھر وچ گھر کر تیار، گُرمکھاں بوجھ بوجھائندا۔ گھر وچ گھر امرت بخشے ٹھنڈی ٹھار، نجھر جھرنا جام پیائندا۔ گھر وچ گھر جوت کر اُجیار، اگیان اندھیر گوائندا۔ گھر وچ گھر شبد دھنکار، سچ مردنگ آپ وجائندا۔ گھر وچ گھر سیجا اپر اپار، اگم اگمرا آپ سہائندا۔ گھر وچ گھر میلا ناری کنت بہتار، گھر سُرتی شبد ملائندا۔ گھر وچ گھر سخیاں منگلچار، گیت گوہند آپ الائندا۔ گھر وچ گھر ویکھے ویکھنہار، گُرمکھ ورلے آپ وکھائندا۔ نیتر لوچن نین پیکھے سرجنہار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ وکھائے ایکا گھر، دئی دویتی ڈیرہ ڈھائندا۔ گُرمکھ ہر گھر ویکھیا، گھر آتم کر گیان۔ جگت ناتا تٹا بہرم بھلیکھیا، موہ چُکیا پنج شیطان۔ گُرملیا نر نریشیا، بل دیوے سوریہر بلوان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، گُرمکھ سجن لے پچھان۔ گُرمکھ آپ پچھانیا، کر کریا گن ندھان۔ نو کھنڈ پرتھی لکھ چوراسی پُن چھانیا، چھاچھ ورو لے سری بھگوان۔ رسنا جہوا چار کُنٹ گائے ساچا گانیا، کیسے ہتھ نہ آئے برہم گیان۔ ستگر چلے نہ کوئی بھانیا، من مت ہوئی پھرے پردھان۔ ہر نظر نہ آئے وڈ ودوانیا، پڑھ پڑھ تھکے ہوئے حیران۔ گُرمکھ ورا لا چتر سُجانیا، جس ستگر پورا درشن دیوے آن۔ اپنی سُنائے اکتھ کہانیا، کتھنی کتھ نہ سکے کوئی وکھیان۔ کیسے ہتھ نہ آئے راجے رانیا، ہٹ وکے نہ کیسے جہان۔ غریب نمانے آپ اٹھائے بال انجانیا، صاحب ستگر ہو مہربان۔ ساچے گھر گرہ مندر سچکھنڈ دوارے دیوے مانیا، چرناں ہیٹھ دبائے زمیں اسمان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔

★ ۲۸ کتک ۲۰۱۷ بکرمی اندر سنگھ دے گھر پنڈ بندالا ★

دین دیال سرب گن ٹھاکر سوامی، نرگن نیرویر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ گرہ مندر وسے سچ مقامی، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر سدا سد نہکامی، نر نرائن اپنی دھار چلائیندا۔ شبد اگم چلائے بانی، بودھ آگادھ شبد الاٹیندا۔ چرن سروور امرت رس رکھ ٹھنڈا پانی، نچھر اپنا رس آپ پرگٹائیندا۔ آپے جانے اپنی اکٹھ کہانی، رسنا جہوا کتھ نہ کوئی سنائیندا۔ آپے لکھ چوراسی جیو جنت لیکھا جانے سرب پرانی، گھٹ گھٹ مندر جوت جگائیندا۔ آپے کرے آکار چارے کہانی، ایش جیو میل ملاٹیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے کرتا آپے ٹھاکر، آپ اپنی کھیل کھلاٹیندا۔ ٹھاکر کرتا ہر مہربانا، ہر جو ہر ہر مندر سوہا پائیندا۔ تھر گھر وسے اک مکانا، گھر مندر آپ درسائیندا۔ ساچا تخت اک شہانا، آسن سنگھاسن سوہا پائیندا۔ شبد انادی سچ ترانہ، ناد انادی ناد وجائیندا۔ انہو کھیل سری بھگوانا، بیہو ابھیدا بیہو چھپائیندا۔ کر پرکاش دو جہانا، مورت اکال ڈگمگائیندا۔ کرے کھیل گن ندھانا، جگا جگنتر ویس وٹائیندا۔ اپنا روپ آپ پچھانا، روپ انوپ آپ درسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارا ایکنکارا، کل اپنی آپ پرگٹائیندا۔ کل پرگٹے ہر گوبند، مہا اکٹھ کتھی نہ جائیا۔ گھر گمبھیر ساگر سندھ، لکھ آگوچر بے پرواہیا۔ لیکھا جانے برہما وشن شو سُرپت راجا اند، کوٹن کوٹ روپ دھرائیا۔ لکھ چوراسی ایکا داتا بن بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دین دیالا سرب گن ٹھاکر، رتی نام اک رتناگر، وست انمول اک وکھائیا۔ نام وست انمول ہر کرتار، سمرتھ پُرکھ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جگا جگنتر ہو اجیار، لوک مات ویس وٹائیندا۔ ایکا بانی بول جیکار، اپنا ناؤں آپ صلاحیندا۔ آپے گر گر دیونہار دھار، آپے گر گر مکھ وڈیائیندا۔ آپے بھگتن دیوے سچ بھنڈار، بھگتی بھگت بھگونت آپ ورتائیندا۔ آپے سنتن دیوے نام ادھار، ساچی سیجا اک شہائیندا۔ آپے گر مکھ سجن لئے ابھار، جگت گودڑی ویکھ وکھائیندا۔ آپے گر مکھ ویکھے ساچے لال، انٹڑا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے لیکھا جانے کال مہاکال، دو جہان اپنی کھیل کھلاٹیندا۔ آپے لہنا دین چکائے شاہ کنگال، راؤ رنکاں مول مکائیندا۔ آپے شبد اناد وجائے سچا تال، ساچی نگری آپ شہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کریا ندھ ایکا ٹھاکر، آد جگادی نام سوڈاگر، ونج ونجارا اکو اک اکھوائیندا۔ ونج ونجارا

سری بھگوان، جگ جگ اپنا ونج کرائیندا۔ چوڈاں لوکاں ویکھے مار دھیان، لوآن پُریاں پھول پُھلائیندا۔ ترے ترے دیوے اک گیان، وشو
ایکا روپ وکھائیندا۔ ایک منتر دُھر فرمان، دُھر دی بانی بان لگائیندا۔ ایک مندر اک مکان، ایک گرہ وسائیندا۔ ایک لیکھا جانے جیو جہان،
جیو جنت سادھ سنت ہر بھگوت ویکھ وکھائیندا۔ ایک چکائے جم کی کان، ایک رائے دھرم پھندن گل پائیندا۔ ایک بخشنہارا مان، ایک در دربار
دُرکائیندا۔ ایک دیوے پین کھان، ایک بھکھیاں بھکھ مٹائیندا۔ ایک گُرو ہو مہربان، سچ نشانہ اک وکھائیندا۔ چرن کول بخشے مان، موہ ابھان
سرب گوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرب جیاں پرہہ ایک ٹھاکر، دوسر اور نہ کھئے جنائیندا۔ ٹھاکر کرتا ایکنکارا،
اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ جاگرت جوت کر اجیارا، گھر گھر اپنا ویس وٹائیندا۔ راگی نادی وسے باہرا، راگ راگتی بھیو نہ آئیندا۔ کریا کھیل اکم
اپارا، الکھ اگوچر ہو اجیارا، نرگن نرگن بٹھے دھارا، جوتی جوت پرگٹائیندا۔ ہرجن جن ہر شبد ہلارا، کرے کھیل وچ سنسارا، آد جگادی
ساچی کارا، کرتا پُرکھ اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ ٹھاکر سوامی بن ونجارا، در در منگے بن بھکھارا، ایک الفی تن شنکارا، ویس انیک آپ
وٹائیندا۔ لیکھا جانے وارو وارا، بیٹھا رہے دُھر در دربارا، کاغد قلم نہ لکھنہارا، لیکھا لیکھ نہ کوئی جنائیندا۔ ساقط نندک نہ پاوے کوئی سارا،
جس جن ساچا نام ادھارا، آتم کھولے بند کواڑا، دئی دویتی پردہ لاپیندا۔ میٹے زین اندھیر اندھیارا، ساچا چن کرے اجیارا، ملے میل پیا پریم
میت مُرارا، پر کنت ایک راگ ناد انادی آپ سُنائیندا۔ ساچی سکھیا منگلچارا، واہ واہ ہر ہر پایا سچ دربارا، وچھڑ نہ جائے وچ سنسارا،
سگلا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ٹھاکر سوامی آپ اکھوائیندا۔ ٹھاکر سوامی سرب
گنوتنا، ہر جو ہر ہر اک اپائیندا۔ آپے جانے اپنی ریتا، وید کتیب بھیو نہ پائیندا۔ جگا جگنتر ٹھانڈا سیتا، وسنہارا دھام انڈیٹھا، اپنا رس
جانے میٹھا، امرت رس آپ اپائیندا۔ لیکھا جانے ہست کیتا، وسنہارا اوچاں نیچاں، اپنے رنگ آپے بھینچا، دوسر رنگ نہ کوئی جنائیندا۔ نہ
کوئی مندر نہ مسیتا، بیٹھا رہے پنت پُنیتا، گرمکھ وسے سدا چیتا، کایا کنچن گڑھ سہائیندا۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھا، ایک شبد سُنائے بہاو
رکھائے اٹھاراں دھیائے گیتا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہر ٹھاکر سوامی ساچا میت، جگا جگنتر لکھ چوڑاسی پرکھے نیت، نیت
نیت اپنا ویس وٹائیندا۔ ویس اولڑا اک اکڑا، نرگن نرور آپ کرائیا۔ سچکھنڈ دوارا سچ سنگھاسن ایک ملڑا، اپنی جوتی آپے رلڑا، نور نور وچ

ٹکائیا۔ آپ پھڑے اپنا پلڑا، آپے مارگ لائے ست سکہڑا، آپے ویکھے تهاؤں تھائیا۔ سچ سندیش آپے گھلڑا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، شبد ناد ناد دھنکارا، آپ وجائے وجاونہارا، دو جہاناں آپ سنائیا۔ دو جہاناں شبد ناد، ست پُرکھ نرنجن آپ وجایا۔ گیت گائے بودھ آگادھ، گوبند بھیو کسے نہ پایا۔ لیکھا جانے آنت آد، آد آنت اپنے ہتھ رکھایا۔ رُپ درسائے برہم برہماد، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ گُرمکھ سجن لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، جُگ جُگ اپنے انگ لگایا۔ دیونہارا ساچی داد، ساچی وست جھولی پایا۔ سنت سہیلے آپے لادھ، جگت جھاچھ وروں وکھایا۔ لیکھا جانے مادھو مادھ، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ٹھاکر سوامی وسے ایکا در، در دربارا آپ سہایا۔ در دربار سہاونا، ہر ساچا سوہبا پائیا۔ جُگ جُگ ویس وٹاونا، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ برہم لیکھا بہہ سمجھاونا، بھل رہے نہ رائیا۔ جوتی باقی ایکا ڈگمگاونا، گرہ مندر کر رُشنائیا۔ سرتی شبدی میل ملاونا، جگت وچھوڑا پندھ مُکائیا۔ ایکا پکڑے پکڑائے ساچا دامنا، دامنگیر آپ ہو جائیا۔ ایتھے اوتھے ہوتے ضامنا، زیر زیر دئے مٹائیا۔ لیکھا جانے رام رامنا، رام رامنا ہر رگھرائیا۔ میٹے زین اندھیری شامنا، گھنڈیا شاما بنسری نام اک وجائیا۔ ناتا توڑے ترسنا تامنا، مایا ممتا موہ رہن نہ پائیا۔ اک وسائے نگر گرامنا، کایا کھیڑا سہج سُبھائیا۔ امرت پیائے ساچا ضامنا، ترسنا بھکھ گوائیا۔ نیڑ نہ آئے کامنی کامنا، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نہ ہوتے ہلکائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گُرمکھ ساچے لئے پھڑ، جگت وچھوڑا کٹے مات جدائیا۔ جس جن سنگر پورا پایا، آتم وجے ودھائیا۔ کایا نگر کھیڑا اک وسایا، پنج تت ہوتے رُشنائیا۔ من مت بڈھ نہ چلے کھئے چٹرایا، ڈھیہہ ڈھیہہ چرن کول پین سرنائیا۔ اندھ اندھیر رہے نہ رایا، ٹیڈھی بنک ویکھنہارا تهاؤں تھائیا۔ نرگن جوت اک جگایا، جوت نرنجن کر رُشنائیا۔ امرت سروور سچ نہاؤن اک نہایا، گُرسکھ دوسر در نہاؤن کھئے نہ جائیا۔ کاگ ہنس آپ بنایا، مانک موتی چوگ چُکائیا۔ بحر کپائی پردہ آپ تڑایا، دئی دوتی رہے نہ رائیا۔ ترے گن اگنی سڑدا آپ بچایا، پنجاں چوراں لئے چُھڈایا۔ کنچن گرھ اک وکھایا، گھر انحد شبد وجائیا۔ دُھن ناد آپ سنایا، دُھن آتمک اک اپائیا۔ مل سخیاں منگل گایا، گھر ساچے خوشی منائیا۔ آتم سیجا ویکھ وکھایا، دسم دواری گنڈا لایا۔ نرگن اپنا آسن سچ سنگھاسن آپ سہایا، اُپر بیٹھا سیج وچھائیا۔ برہم رُپ کر رُشنائیندا، پرکاش پرکاش وچ ٹکائیا۔ رَو سس رہے شرمایا، باراں راسی بھیو نہ رائیا۔ اک اکادسی کھیل کھلایا، رُپ انوہ آپ درسائیا۔ گُرمکھ سرتی شبد سہایا، سرتی

شبد بھیو نہ رائیا۔ اکال مورت نظری آیا، کال ربت سدا سُکھدائیا۔ گُرمکھ ساچے آپ اپنی گود بہایا، سَتگر پورے وڈ وڈیائیا۔ رائے دھرم نہ
 دئے سزایا، چتر گپت لیکھا نہ کئے وکھائیا۔ ہرجن ساچے درگاہ ساچی آپ بہایا، ویلے آنت ہونے سہائیا۔ جم کا ڈنڈ نہ سیس رکھایا، شبد بہانے لئے
 بیٹھائیا۔ آؤندا جاندا کسے دس نہ آیا، برسما وشن شو بیٹھے راہ تکائیا۔ سَتگر پورا حاضر حضورا نہ مرے نہ جایا، شبد شبدی اپنا ناؤں
 پرگٹائیا۔ چارے وید بھیو نہ رایا، پُران اٹھاراں رہے جس گائیا۔ شاستر سمرت دین دُہایا، گیتا گیان دئے گواہیا۔ انجیل قرآن کوک کوک رہے
 سُنایا، تیس بتیس ڈھولا ایک گائیا۔ نانک نرگن بان چلایا، ڈھر دی بانی بان لگائیا۔ چارے کھانی ویکھ وکھایا، اندج جیرج اُتہج سیج اندر
 مندر پھول پُھلایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جگادی ایک ہر، ہرجن سجن لئے ور، ناری کنت آپ پرنائیا۔ گُرمکھ
 ناری کنت ہر پایا، وچھڑیا سنسار۔ کایا چولی رنگ بسنت چڑھایا، چڑھیا روپ اگم اپار۔ نیتر نیناں کجل اک سہایا، نام ندھانا ہر کرتار۔
 جوین ساچا ویکھ وکھایا، شبد جوانی ہو اُجیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جگاد ایک ہر، ہرجن ساچے لئے ملایا۔
 ہرجن میل ملنیا، سَتگر ملیا بے پرواہ۔ دیوے نام سچا دھن دھنیا، اتوٹ اٹت بھنڈارا دئے ورتا۔ گُرسکھاں دوارے پھرے بھتیا، جگ جگ
 اپنا وپس وٹا۔ نیتر دسے نہ آتم انھیاں، دئی دویتی پردہ بیٹھے مُکھ چُھپا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرسکھاں پھڑائے ایک لڑ،
 لکھ چوراسی دیوے ڈتیا۔ گُرسکھ ساچے لڑ پھڑاؤنا، گُرشبدی کھیل کھلائیندا۔ ساچے پورے آپ چڑھاؤنا، دو جہاناں پنڈھ مکائیندا۔ ایک
 دوجا بھیو چکاؤنا، تیجا نیتر نین گھلائیندا۔ چوتھے پد میل ملاؤنا، گھر چوتھا آپ سہائیندا۔ پنچم میلا اک کراؤنا، پنچم پنچم روپ سہائیندا۔
 چھبویں چھپر چھن نہ کوئی رکھاؤنا، سچ دوارے آپ بہائیندا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن سیس ہتھ ٹیکاؤنا، جگدیش ویکھ وکھائیندا۔ اٹھان تتان
 ناتا جوڑ جڑاؤنا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بُدھ نہ کوئی رکھائیندا۔ نو دوارے پنڈھ مکاؤنا، جگت واسنا باہر کڈھائیندا۔ دسم
 دواہری میل ملاؤنا، گھر گھر وچ آپ بہائیندا۔ ساچی ناری ہر کنت ملاؤنا، ساچی سیج اک سہائیندا۔ اک دوجے دا پلو آپ پھڑاؤنا، جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ ساچے لائے لڑ، ایک پلو نام پھڑائیندا۔ گُرمکھ ساچے پلو پھڑیا، سَتگر پورے دیا کھائیا۔ اپنے اندر
 آپے وڑیا، دوجے در نہ منگن جائیا۔ پنچ وکارا آپے چڑھیا، ڈھیہ ڈھیہ ستھر ڈھیر کرائیا۔ سَتگر پورا گُرمکھ دوارے آپے کھڑیا، اپنی سیوا

آپ کھائیا۔ اپنی ودیا آپے پڑھیا، گرمکھاں کرے ست پڑھائیا۔ قلعہ کوٹ ہنکاری توڑے گڑھیا، سچ مکانا دئے وسائیا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑیا، رُوپ رنگ ریکھ نہ کوئی جنائیا۔ گرمکھاں اندر آپے وڑیا، بھيو ابھیدا بھيو چھپائیا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، مڑھی گور نہ کوئی دبائیا۔ کرے پرکاش بہتر تڑیا، گرمکھ روم روم کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، اپنی سیوا آپ لگائیا۔ آپے دیوے نام رتی رتناگر، رتی رت اپنے لیکھے آپے لائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھاں اُتوں ہویا قُربان، گرمکھ کربلا ویکھے نہ کھئے (گھمسان)، گھر وجدی رہے ودھائیا۔

★ ۲۸ کتک ۲۰۱۷ بکرمی سرین سنگھ دے گھر جنڈیالا گرو ضلع امرتسر ★

نر ہری ہری نرائن، نرُوپر رُوپ دھرائیندا۔ گرمکھ وِرلا پیکھے نین، جس جن اپنا کھیل کھلائیندا۔ ہرجن چُکائے لہنا دین، پُورب جنان ویکھ وکھائیندا۔ دو جہاناں بنے ساک سجن سین، سگلا سنگ نبھائیندا۔ لیکھا جانے مات پت بھائی بھین، جگت کُٹم پھول پھلائیندا۔ تن بستر پائے ایکا گھن، ست شنکارا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، ہری ہری نرائن اک اکھوائیندا۔ ہری ہری نرائن ہر نرنکارا، ہر جو ہر ہر مندر سوبھا پائیندا۔ الکھ اگوچر اگم اپارا، آد جُگاد برہم برہماد کھوج کھجائیندا۔ شبد اناد سچّی دھنکارا، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ سُنائیندا۔ صفت صلاحی وسے باہرا، لیکھا لیکھ نہ کھئے جنائیندا۔ ترے گن سنگ نہ کھئے وچارا، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ کرے ویس گیت ظاہرا، اندر باہرا رُوپ پرگٹائیندا۔ نرگن لائے ایکا نعرہ، رسنا جہوا نہ کھئے پلائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، وید کتیب بھيو نہ پائیندا۔ گرمکھ وِرلا پاوے سارا، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ کھولنہارا بند کوارا، پنچم دھارا میٹ مٹائیندا۔ سخیان وکھائے ایکا اکھاڑا، ساچی منڈل راس رچائیندا۔ گوپی کاپن کر پیارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، ہر نر نرائن نر ہر اپنا رُوپ آپ دھرائیندا۔ ہر نر نرائن بنواری، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ اک اکلا ایکنکاری، مورت اکال وڈی وڈیائیا۔ جونی ربت سچّا شہنشاہ وڈ سیکداری، شاہ پاتشاہ اپنا رُوپ وٹائیا۔ دو جہاناں کرے کھیل اگم اپاری، آون جاون پت پاون اپنی دھار بندھائیا۔ جُگا جُگنتر ہو اُجیاری،

جاگرت جوت کرے رشنائیا۔ جن بھگتاں پاوے آپے ساری، بھگون اپنا روپ وٹائیا۔ سدا سہیلا میت مُراری، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نر ہر ہر ہر ایک رنگ سمائیا۔ ایک رنگ پُرکھ اکالا، آد جُگاد سمایا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچّی دھرمسالہ، درگاہ ساچی دھام وڈیایا۔ انہو کرے کھیل نِرا، نِرگن جوت نُو پرکاش آپ وکھایا۔ جگت جُگ اولّی چالا، جُگ کرتا آپ کرایا۔ جُگا جُگنتر بن دلالا، گُرمکھ ساچے لے ملایا۔ نام پائے تن ساچی مالا، من کا منکا آپ پھرایا۔ دوس رین چلے نالا، وچھڑ کدے نہ جایا۔ پھل لگائے کایا ڈالا، پُھل پُھلواری ویکھ وکھایا۔ ترے گُن مایا توڑ جنجالا، پنج تت ڈیرہ دیوے ڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ایک ہر، نر ہر اپنا کھیل کھلایا۔ کھیلنہار پُرکھ سمرتھ، اک اِکلا کھیل کھلائیندا۔ نِرگن نِرویر چلائے رتھ، جُگ جُگ اپنی سیو کھائیندا۔ نام جنائے مہا اکتھ، کتنہی کتھ نہ کھئے لکھائیندا۔ بخشنہارا ساچی وتھ، وست امولک آپ ورتائیندا۔ جن بھگتاں مارگ ایک دس، لوک مات راہ وکھائیندا۔ پردے اندر آپے وس، ہر مندر ڈیرہ لائیندا۔ شبد تیر نِرا لا مارے کس، بجر کپائی چیر چرائیندا۔ پنج وکارا چرناں ہیٹھ جھس، کام کرودھ لوبھ موہ بنکار آسا ترسنا ہوئے ہنگتا گُڑھ ٹرائیندا۔ امرت آتم دیوے ایک رس، رس رسیا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سگل وسورے جائن لتھ، جس جن ستگر پورا دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ہر ہر ویکھنہارا، عقل کل وڈیایا۔ جُگا جُگنتر لے اوتارا، ہرجن ساچے لے ملایا۔ ستجگ تریتا دوپر اُتیا پار کنارہ، کلجگ اتھ ویکھ وکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی چار کُنٹ دھواں دھارا، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیا۔ چار ورن ہوئے خوارا، چارے وید رہے گُرائیا۔ اٹھاراں برن مارن نعرہ، اٹھاراں پُران کوک کوک سُنائیا۔ اٹھاراں دھیائے نہ بٹھ دھارا، گیتا گیان دئے گواہیا۔ چارے جُگ کرن پُکارا، چار یار بیٹھے مکھ شرمائیا۔ چارے بانی دئے ہلارا، چارے کھانی ویکھ وکھائیا۔ ایک شبد نام دھن سچّی دھنکارا، ہتھ کیسے نہ آئیا۔ لکھ چوراسی پڑھ پڑھ تھکی سرب سنسارا، جگت ساگر سندھ پار نہ کھئے کرائیا۔ ہرجن وِرلا پائے سارا، نیتر لوچن نین اک کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن میلے اپنے گھر، گھر مندر اک وکھائیا۔ گھر مندر ہر سہائیندا، نِرگن جوت کر اُجیار۔ دوس رین تال وجائیندا، آٹھ پھر رہے دھنکار۔ ایک جوتی ڈگمگائیندا، تیل باقی نہ کھئے پیار۔ امرت جھرنا اک جھرائیندا، سر سروور اگم اپار۔ ساچا ساقی

بن بن جام پیائیندا، سیوا کرے سیوادار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے لے سنبھال۔ ہرجن سُرَت سمبھالدا، دوس رین پرہات۔ کرے کھیل جگت دلال دا، لیکھا جانے آد جگاد۔ ہرجن سوئے مات اٹھالدا، دیوے نام شبد سچ دات۔ ناتا توڑے جگت جنجال دا، سدا سُہیلا پُچھے وات۔ خزانہ دیوے نام سچے دھن مال دا، ناتا توڑ ورن گوت ذات پات۔ ایکا اپنا رُپ وکھال دا، جوت سرُپی اک اِکانت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نر نرائن ایکا ہر، ہرجن ویکھے مار جہات۔ ہرجن ویکھے ویکھنہارا، ستگر پورا ناؤں دھرائیندا۔ کلجگ کل کلکی لے اوتارا، کل کلیش سرب مٹائیندا۔ نر نریش ہیئے اُجیارا، برہما وشن شو سیس جھکائیندا۔ کروڑ تیتیس منگے منگ بھکھارا، سُرپت راجا اند آگے جھولی ڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سوہاؤنت، ہر ساچا تخت سُہایا۔ اُپر بیٹھ سری بھگونت، نرگن اپنا آسن لایا۔ اپنی مہما جانے اگت، انہو اپنا کھیل کھلایا۔ نرگن رُپ سرگن دھرائے جگا جگنت، لوک مات ویس وٹایا۔ ویکھ وکھائے ساچے سنت، گرُمکھ ساچے گلے لگایا۔ دیوے نام منیا منت، آتم برہم گیان درڑایا۔ گرھ توڑے ہوئے ہنگت، ہر کے پوڑے آپ چڑھایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگت، رنگ مجیٹھی اک رنگایا۔ ناتا توڑے بھکھ ننگت، سچ بھنڈارا اک ورتایا۔ گرِسکھ دوئے در نہ جائے منگت، ساچی بھچھیا جھولی پایا۔ مانس جنم نہ ہوئے کھنڈت، لکھ چوراسی دئے کٹایا۔ ناتا توڑے جیرج انڈت، اُتبھج سینج نہ رُپ وٹایا۔ ہر کا بھیو نہ جانے کوئی پاندھا پنڈت، شاستر سمرت بیٹھے مُکھ شرمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ہر ایکا نر، نر نرائن اپنا ناؤں دھرایا۔ نر نرائن ہر نرنکارا، عقل کل وڈی وڈیائیا۔ کلجگ اتم کھیل کرے اپارا، رُپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیا۔ نہکلنکا لے اوتارا، لوک مات کرے رُشنائیا۔ چاروں گنٹ ویکھے دھواں دھارا، دھرنی دھرت دھول پھول پھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ایکا ہر، کرنہار دس نہ آئیا۔ کرنہار ہر کرنے یوگ، قُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ جن بھگت ملائے دھر سنجوگ، دھر دا لیکھا لیکھے پائیا۔ جگت وچھوڑا کٹے روگ، سوگ چنت نہ کھئے جنائیا۔ آپ سوارے لوک پرلوک، پر پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ اک سُنائے سچ سلوک، ہنگ برہم پاربرہم لے ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لے ور، ورنہار اک اکھوایا۔ ورنہار ستگر صاحب سلطان، وڈ وڈی وڈیائیا۔ ہرجن

ساچے لئے پچھان، گھٹ گھٹ اندر کھوج کھوجائیا۔ چرن کول بخشے سچ دھیان، سرن چرن سچّی سرنائیا۔ ایکا دیوے نام ندھان، نردھن ہر ہر جھولی پائیا۔ اٹھے پہر ناد دھنکان، دُھن آتمک وجدی رہے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن میلے اپنے گھر، ہر کی مہما کہن نہ جائیا۔ ہر مہما اپار، وید کتیب جس گایا۔ ہر مہما اپار، بھگت بھگونت لئے ملایا۔ ہر مہما اپار، ساچے سنت گود بہایا۔ ہر مہما اپار، گُرمکھ ساچے لئے جگایا۔ ہر مہما اپار، گُرسکھ سجن انگ لگایا۔ ہر مہما اپار، مٹکھ مؤڑھے جھوٹھے دھندے لایا۔ ہر مہما اپار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، کرے کرے ساچی کار، لیکھا جانے دُھر دربار، دو جہاناں پاوے سار، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اک ادھار، ہرجن جن ہر میلا نرگن جوت اک اکال، کال پھاس رہن نہ پایا۔

★ ۲۹ کتک ۲۰۱۷ یکرمی بیبی بلونت کور دے گھر پنڈ دھارڑ ضلع امرتسر ★

ستگر صاحب جانیئے، نرگن روپ سری بھگونت۔ ستگر صاحب جانیئے، آد جگادی مہما آگت۔ ستگر صاحب جانیئے، ہر وڈا وڈ بے آنت۔ ستگر صاحب جانیئے درگاہ ساچی دھام سہنت۔ ستگر صاحب جانیئے، لیکھا جانے آد آنت۔ ستگر صاحب جانیئے، آپے جانے اپنا ناؤں، آپے گائے اپنا منت۔ ستگر صاحب جانیئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپ بنائے ساچی بنت۔ ستگر صاحب جانیئے، سرب کلا بھرپور۔ ستگر صاحب جانیئے، آد جگادی جوتی نور۔ ستگر صاحب جانیئے، وسنہارا نیڑے دُور۔ ستگر صاحب جانیئے، سدا سہیلا حاضر حضور۔ ستگر صاحب جانیئے، آسا منسا پور۔ ستگر صاحب جانیئے، نانا توڑے کوڑو کوڑ۔ ستگر صاحب جانیئے، ایکا دیوے مستک دھوڑ۔ ستگر صاحب جانیئے، چتر سگھڑ بنائے مورکھ مؤڑھے۔ ستگر صاحب جانیئے، گرھ توڑے ہوئے ہنگتا غرور۔ ستگر صاحب جانیئے، امرت آتم بخشے ست سرور۔ ستگر صاحب جانیئے، سرب کل ہوئے بھرپور۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے ہوئے ظاہر ظہور۔ ستگر صاحب جانیئے، آد جگاد سہائے۔ ستگر صاحب جانیئے، اک اکلا کھیل کھلائے۔ ستگر صاحب جانیئے، برہما وشن شو اُپجائے۔ ستگر صاحب جانیئے، رو سس کرے ژشنائے۔ ستگر صاحب جانیئے، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رچن رچائے۔ ستگر

صاحبِ جانیئے، ترے گن مایا سنگ نبھائے۔ ستگر صاحبِ جانیئے، پنج تہ گھاڑن لئے گھڑائے۔ ستگر صاحبِ جانیئے، لکھ چوراسی ونڈن ونڈ ونڈائے۔ ستگر صاحبِ جانیئے، جیرج اندج اُتہج سیبج رنگن رنگ رنگائے۔ ستگر صاحبِ جانیئے، گرہ گرہ گھر گھر وجائے مردنگن، برہم برہماد آپ سُنائے۔ ستگر صاحبِ جانیئے، دو جے در نہ جائے منگن، سرب بھنڈاری آپ اکھوائے۔ ستگر صاحبِ جانیئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اِکلا ساچا ہر، کرے کھیل بے پرواہے۔ ستگر صاحبِ جانیئے، ہر ستگر ساچن میت۔ جگ جگ ویکھ وکھائیئے، اک اِکلا بیٹھا رہے اتیت۔ سدا سُنائے آکتھ کہانیئے، شبد اناد اگئی گیت۔ لیکھا جانے دو جہانیئے، لکھ چوراسی بن بن میت۔ بھگتن دیوے ایکا ورنیئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی ریت۔ ستگر صاحبِ ساچن ریت، ست پُرکھ نرنجن آپ چلائیندا۔ اک اِکلا پتت پُتت، پتت پاپی آپ ترائیندا۔ لیکھا جانے ہست کپٹ، اوچ نیچ ویکھ وکھائییندا۔ ہرجن میلے ساچے میت، متر پیارا آپ اکھوائیندا۔ ساچا مندر وکھائے دیہرا مسیت، کایا بنک آپ گھلائیندا۔ جگ جگ پرکھنہارا نیت، نرگن اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائییندا۔ ایکا وسے دھام انڈیٹھ، دس کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اِکلا ساچا ہر، صاحبِ ستگر آپ ہو جائیندا۔ ستگر صاحبِ دین دیالا، دینن رچھیا آپ کرائیا۔ جگا جگنتر کھیل نرالا، کھیلے کھیل سچا شہنشاہیا۔ جوتی نور نور اُجالا، نورو نور ڈگمگائییا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچی دھرمسالہ، تھر گھر بیٹھا سیج ہنڈھائییا۔ لیکھا جانے کال مہاکالا، مہاکال بل اپنا آپ وکھائییا۔ جگا جگنتر کھیل نرالا، نرگن سرگن میل ملائییا۔ توڑنہارا جگت جنجالا، جاگرت جوت کرے رُسنائییا۔ لیکھا جانے شاہ کنگالا، نردھن سردھن ویکھے تھاون تھائییا۔ شبد سرُپی بن دلالا، نو کھنڈ پرٹھی لوآن پُریاں پھیری پائییا۔ نام انٹری ایکا مالا، من کا منکا آپ پھرائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر صاحبِ وڈی وڈیائییا۔ ستگر صاحبِ سچا شہنشاہ، ایکنکارا اک اکھوائیندا۔ ست ستوادى بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ ناؤن نرنکارا آپ دھرا، نر نرائن سچ جیکارا آپ سُنائییندا۔ انحد مردنگا اک وجا، انابد سیو کھائییندا۔ سورا سربنگا بھیو نہ را، انزنگا روپ آپ وٹائییندا۔ بھکھا ننگا بے پرواہ، نام بھنڈارا اک ورتائییندا۔ جگا جگنتر ویس وٹا، لوک مات روپ دھرائیندا۔ ہرجن ساچے لئے ملا، آپ اپنا میل ملائییندا۔ کھلا پاتی کھیل کھلا، اندھیری راتی میٹ مٹائییندا۔ امرت بوند سواتی جام پیا، گرمکھا ترسنا بھکھ آپ

گوائیندا۔ چرن کول ناتا لئے بندھا، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ ساچی کھاٹی دئے سہا، آتم سیجا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، صاحب ستگر روپ دھرائیندا۔ صاحب ستگر روپ دھر، زرگن سرگن روپ وٹائیا۔ زراکار آکار کر، کرتا پُرکھ ویکھ وکھائیا۔ در دروازہ کھولے در، درگاہ سچّی وڈ وڈیائیا۔ نر نریش ایکا نر، ہر نرائن سچّا شہنشاہیا۔ آپے وسے اپنے گھر، گرہ مندر کر رُشنائیا۔ آپے توڑے اپنا گڑھ، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، صاحب ستگر وسنہارا ایکا تھائیا۔ ایکا تھان ہر تھنتر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ ایکا گرہ ایکا گر ایکا منتر، ایکا نام درڑائیندا۔ ایکا سرب جیاں بدھ جانے آتر، آترجامی آپ اکھوائیندا۔ ایکا بھجھائے لگی بسنتر، ترے گن اگنی تت مٹائیندا۔ ایکا روپ پرگٹائے جگا جگنتر، گر پیر اوتار اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ستگر صاحب بے عیب اپنا ناؤں دھرائیندا۔ بے عیب ستگر پروردگار، نورو نور ڈگمگائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، خالق خلق روپ درسائیا۔ مقامے حق ہو اُجیار، جلوہ جلال اک درسائیا۔ اناالحق کر پکار، حق حق ربیا سمجھائیا۔ لاشریک کھیل اپار، واحد اپنا روپ دھرائیا۔ ایکا کلمہ کر تیار، کلام الابی دئے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ستگر صاحب اک اکھوائیا۔ ستگر صاحب ساچا رام، رام رام ناؤں دھرائیندا۔ پورن کرے اپنا کام، پورب لہنا ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے ساچے نگر گرام، کنچن گڑھ آپ سہائیندا۔ آپ وجائے ست دمّام، شبد نگارہ آپ سُنائیندا۔ آپ پیائے سچّا جام، امرت جھرنا آپ جھرائیندا۔ آپے کرے پرکاش کوٹن بہان، نورو نور نور درسائیندا۔ آپے ہووے آتم پنڈت بودھ گیان، برہم گیان آپ درڑائیندا آپے کرے کرائے سرب کلیان، جوں اجوئی آپ پھرائیندا۔ آپ وکھائے سچ نشان، درگاہ ساچی آپ جھلائییندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، صاحب ستگر ویس وٹائیندا۔ صاحب ستگر گھنٹیا شام، ایکا بنسری نام وجائیا۔ لیکھا جانے ہڈ ماس ناڑی چام، تتوت پھول پھلائییا۔ زرگن سرگن کر پچھان، سرگن زرگن میل ملائییا۔ ایکا راگ سُنائے کان، ایکا وجدی رہے ودھائییا۔ ایکا مندر اک مکان، ایکا ہر جو درس دکھائییا۔ ایکا گوپی ایکا کاہن، ایکا منڈل راس رچائییا۔ ایکا دیوے دھر فرمان، ایکا سخیاں منگل گائییا۔ ایکا کرے سچ گھر بسرام، آس نندرا نہ کھئے وکھائییا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، صاحب سچّا ایکا ہر، ہر جو اپنا ناؤں دئے وڈیائیا۔ صاحب سچّا زرگن دھار، زرویر پُرکھ اکھوائیندا۔ مورت اکال ہو اُجیار،

جُونی رِبَت ڈگمگائیندا۔ مرے نہ جھے وچ سنسار، انہو اپنی کھیل کھلائیندا۔ لکھ چوراسی وسیا باہر، لکھ چوراسی اپنا ڈیرہ لائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، درگاہ ساچی ویکھ وکھائیندا۔ جُگا جُگنتر ساچی کار، سَتجگ تریتا دواپر کر کر پار، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ نہ پُرکھ نہ دسے نار، پنج تت نہ کھئے آکار، رتی رت نہ کھئے پیار، ہڈ ماس ناڑی رت بندھن کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، صاحب سچا ایکا ہر، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ کرے کھیل پرہ سمرتھ، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ جگ جگ چلائے ایکا رتھ، رتھ رتھوہی دس نہ آئیا۔ کلجگ اتم ہو پرگٹ، نہکلنکا ناؤں دھرائیا۔ سرب کل آپے سمرتھ، سمرتھ پُرکھ اک اکھوائیا۔ لکھ چوراسی پائے نتھ، چاروں کُنٹ لئے بھوائیا۔ جن بھگتاں دیوے ایکا وتھ، نام امولک وست جھولی پائیا۔ شبد جنائے اکنہا اکنہ، اگم اگمڑی دھار وکھائیا۔ لیکھا جانے چوڈاں لوک چوڈاں ہٹ، چوڈاں طبقاں کھوج کھوجائیا۔ پاوے سار تیرتھ تٹ، تٹ کینار اٹھسٹھ پھول پھلایا۔ لیکھا جانے جو جن رسنا جہوا رہے رٹ، اندر مندر ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سَتگر سچا ایکا صاحب، در گھر ساچے سوہیا پائیا۔ در گھر ساچے سوہیا پائیندا، سَت پُرکھ نرنجن وڈ مہربان۔ سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیندا، آد جگادی کھیل مہان۔ ہر پُرکھ نرنجن روپ پرگٹائیندا، لیکھا جانے دو جہان۔ ایکنکارا کل ورتائیندا، عقل کل نہ سکے کھئے پچھان۔ آد نرنجن ڈگمگائیندا، نور نورانہ سچ مکان۔ ابناشی کرتا کھیل کھلائیندا، کھیلے کھیل سِری بھگوان۔ پارپرہم پرہ روپ دھرائیندا، آد جگادی نوجوان۔ برہم انس آپ دھرائیندا، لیکھا جانے دو جہان۔ سوہنگ اپنا روپ وٹائیندا، نرگن سرگن کر پروان۔ لکھ چوراسی کھیل کھلائیندا، جگ چوگڑی ہو پردھان۔ گر اوتار سیوا لائیندا، سنتن دیوے دُھر فرمان۔ بھگتن لیکھا اک سمجھائیندا، اپنی وِدیا کر بلوان۔ چوڈاں وِدیا مُکھ شرمائیندا، ہر کا روپ نہ سکن پچھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگا جُگنتر ساچا ہر، کرے کھیل وچ جہان۔ جگت جہان کھیل کھلائیندا، کلجگ اتم لے اوتار۔ دوئے دوئے دھارا آپ وکھائیندا، نرگن سرگن روپ اپار۔ سرگن لیکھا آپ مُکھائیندا، نرگن داتا ہو اُجیار۔ نرگن ایکا ڈنک وجائیندا، شبد ناد سچّی دُھنکار۔ گر مُکھ ساچے آپ جگائیندا، میل ملائے اپنی وار۔ گھر گھر در در کایا مندر پھول پھلاییندا، ڈونگھی گندر پاوے سار۔ من بندر اُٹھ نہ دہ دیش دھائیندا، مت بُدھ نہ ہوئے خوار۔ جس سِر اپنا ہتھ ٹکائیندا، سُرَت شبد دئے ادھار۔ شبد سُرَت میل ملاییندا، سُرَتی شبدی اک

پیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن نر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجُگ تیری اتم وار۔ کلجُگ تیری اتم وارا، ہر ساچی کھیل کھلائیندا۔ نہکلنک لئے اوتارا، نام ڈنکا اک و جائیندا۔ سمت سمتی پاوے سارا، برس ماس دوس زین گھڑی پل ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، دُھر دی دھار اپنے ہتھ رکھائیندا۔ چار وید نہ پاؤن سارا، پُران اٹھاراں سرب کُرائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر اگم اتہاہ شبدی دھار آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، بیہو ابھیدا اچھل اچھیدا، ول چھل اپنا کھیل کھلائیندا۔ ول چھل اچھل اڈول، اچھل اچھل کار کھائیا۔ آپے بنیا رہے انہول، گُرمکھ ساچے اپنے بھانے چلائیا۔ آد جُگادی تولنہارا تول، ایکا کھنڈا ہتھ اٹھائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی ست دیپ لکھ چوراسی گھٹ گھٹ ویکھے سچ وست نہ کیسے کول، خالی ہٹ سرب وکھائیا۔ کلجُگ کوک پُکارے اچی بول، ایکا ایک رسیا سُنائیا۔ میرا روپ گھٹ گھٹ اندر گیا مؤل، مؤلا ہتھ کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجُگ مٹے کوڑی شاہیا۔ کلجُگ کوڑ چُکاون، کل کلکی لئے اوتار۔ ستجُگ ساچا راہ وکھاون، لوک مات ہو اُجیار۔ نو کھنڈ ایکا رنگ رنگاونا، ست ستوادی بول جیکار۔ ایکا اکھ نام جپاون، چار ورنان دئے ادھار۔ ایکا منتر ست پڑھاون، پھرے منتر وچ سنسار۔ ایکا اتم کھیل کھلاونا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سرشٹ سبائی ویکھے دھواں دھار۔ ---- جگت اندھیرا، ساچا چند نہ کوئی چڑھائیا۔ کیسے نہ دسے سنجھ سویرا، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیا۔ کوڑ کُریارے پایا گھیرا، مایا ممتا موہ پھندن اک وکھائیا۔ بھرمان ڈھائے سب دا ڈیرہ، ساچا گُڑھ نہ کوئی وکھائیا۔ کلجُگ کوکے بن دلیرا، سادھ سنت سیر سکے نہ کوئی اٹھائیا۔ پرگٹ ہوئے سنگھ شیر شیر دلیرا، جوتی جوت کر رُشنائیا۔ چوٹھ جُگ دیوے آپے گیڑا، جگت لٹھ دئے بھوائیا۔ آنت لگائے اک اُکھیرا، سب دی جڑ دئے اُکھرائیا۔ جن بھگتاں بٹھے آپے بیڑا، ساچا کھیوٹ کھیٹا سیو کھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ تیری اتم ور، گُرمکھ ساچے ویکھ وکھائیا۔ گُرمکھ سچا مانک موتی، ستگر ساچے ہٹ رکھایا۔ دوس زین جگدی رہے جوتی، جگت اندھیر نہ کوئی جنایا۔ آپ اٹھائے سرتی سوتی، سوانی ہانی اک ملایا۔ نانا توڑے ورن گوتی، ورنان برنان پھند کٹایا۔ نام پھرائے ساچی سوٹی، پنچ وکارا دئے دُرکایا۔ شبید چڑھائے ساچی چوٹی، آدھ وچکار نہ کوئی وکھایا۔ نو دوارے کڈھ واسنا کھوٹی، وشو اک روپ درسایا۔

جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، صاحب سچا ایک ہر، ہر بیٹھا تخت سُہایا۔ تخت نواسی آپ ہر، لوک مات کھیل کھلائیندا۔
 گرُمکھاں چُکائے جم کا ڈر، بھہ بہانک نہ کوئی جنائیندا۔ اپنی کرپا آپے کر، کر کرپا میل ملائیندا۔ امرت نُہائے ساچے سر، گھر سروور اک
 وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن گرُمکھ گرُسکھ لئے پھڑ، نام ڈوری چوری چوری آپ اپنی ہنتھیں بندھن پائیندا۔
 مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، ایک رکھے ساچا تندن، آد جُگاد سدا بخشندن، بخشش بخشیش گرُمکھاں سپس جگدیش سچ سپہرا نام
 بندھائیندا۔

★ پہلی مگھر ۲۰۱۷ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ★

سَتر پُورا جانیئے، جو آد جُگاد سلئے۔ سَتر پُورا جانیئے، سو پُرکھ زرنجن ناؤں دھرائے۔ سَتر پُورا جانیئے، ہر پُرکھ زرنجن کھیل
 کھلائے۔ سَتر پُورا جانیئے، ایکنکارا ایک لئے اُپائے۔ سَتر پُورا جانیئے، آد زرنجن جوتی جوت ڈگمگائے۔ سَتر پُورا جانیئے، سری بھگوان
 وسے ہر گھٹ تھیں۔ سَتر پُورا جانیئے، اناشی کرتا اپنے سینگھاسن آپے سوہا پائے۔ سَتر پُورا جانیئے، پارہم پرہہ وڈی وڈیائے۔ سَتر
 پُورا جانیئے، سچکھنڈ دوارے آپ اپنا ویکھ وکھائے۔ سَتر پُورا جانیئے، شاہو بھوپ وڈ راج راجان، سپس ساچا تاج ٹکائے۔ سَتر پُورا
 جانیئے، اک اکلا وسے سچ محلہ، محل مینار آپ سُہائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شاہ پاتشاہ سچا
 شہنشاہ۔ سَتر سچا شہنشاہ، ایک رنگ سہائیندا۔ تخت نواسی بے پرواہ، بیہو کوئی نہ پائیندا۔ آد جُگادی بن ملاح، جُگ جُگ کھیل
 کھلائیندا۔ اپنا ناؤں آپ پرگٹا، اپنا لیکھا آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ دوارا اک
 سُہائیندا۔ سچ دوارا سَتر میت، ایک ایک سُہائیندا۔ آد جُگادی ساچی ریت، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ بیٹھا رہے اک اتیت، درگاہ ساچی
 سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن زوریر اپنا ناؤں دھر، پُرکھ اکال وپس وٹائیندا۔ پُرکھ اکالا کھیل اولّا،
 سچکھنڈ دوارے آپ کرائیا۔ رُپ پرگٹائے اک اکلا، انہو پرکاش کرے رُشناٹیا۔ سچ سینگھاسن ایک ملا، راج راجانا ایک اپنا بل دھرائیا۔

وسنہارا سچ محلہ، تھر گھر ساچا آپ کھلائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر ڈیرہ لائیآ۔ ہر مندر سری بھگوان، ست ستوادی آپ سہائیندا۔ ست سرُپی اک نشان، نرُویر پُرکھ آپ جھلائیندا۔ آپے ہوئے جانی جان، اپنا بھویو آپ کھلائیندا۔ اپنا کھیل کرے مہان، لیکھا لیکھ نہ کوئی وکھائیندا۔ شاہو بھوپ بن سلطان، سچ سیکدارا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی دھارا آپ بندھائیندا۔ ہر ساچی دھار بندھائیندا، نرگن رُپ اگم اپار۔ ساچے مندر سوہیا پائیندا، کلاپاتی ہو اُجیار۔ نرگن باقی دیپ جگائیندا، نُر نورانہ ہو اُجیار۔ سگلا ساتھی آپ ہو آئیندا، کرے کھیل کرنیہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے جانے اپنی کار۔ ہر ساچی کار کھائیندا، کرتا پُرکھ کرنے یوگ۔ ساچے مندر ڈیرہ لائیندا، نرگن نرگن کرے سنجوگ۔ جوتی جوت میل ملائیندا، جوتی جاتا بھوگے بھوگ۔ اپنا موہ آپ وکھائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے رکھے اپنی اوٹ۔ اپنی آپے اوٹ رکھ، اپنی دیا کھائیآ۔ اپنے مندروں آپا کر وکھ، پتا پوت کھیل کھلائیآ۔ شبد شبدی ناؤں رکھ، سٹ ابناشی اُچت دئے وڈیائیآ۔ کرے کھیل الکھنا الکھ، الکھ اگوچر بھویو نہ رائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، درگاہ ساچی سوہیا پائیآ۔ درگاہ ساچی ہر سہائیندا، نرگن داتا بے عیب پروردگار۔ سٹ دُلارا ایکا جائیندا، جاگرت جوت کر اُجیار۔ ساچی بھچھیا جھولی پائیندا، اتوٹ اٹٹ اک بھنڈار۔ نرگن اپنا آپ ورتائیندا، آپے ہوئے ویکھنہار۔ ست سرُپ آپ دھرائیندا، اپنی گل آپ وچار۔ آپے وشنوں باہر کڈھائیندا، آپے نابھی کول پُھل اُجیار۔ آپے برہما ویکھ وکھائیندا، آپے شنکر دئے ادھار۔ آپے ترے ترے میل ملائیندا، آپے تِتاں وسے باہر۔ آپے رُو سس اپنی جوت جگائیندا، آپے منڈل منڈپ دئے سہار۔ آپے شبد ناد وجائیندا، آپے برہما وید گاوے چار۔ آپے پنج تت گھاڑت گھڑائیندا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش پاوے سار۔ آپے لکھ چوراسی کھیل کھلائیندا، آپے چارے کھانی بنے میت مُرار۔ آپے چارے بانی ڈھولا گائیندا، آپے چار ورنان دئے سہار۔ آپے چار جگ ونڈ ونڈائیندا، آپے چوکرئی کرنیہارا پار۔ آپے نو کھنڈ کھیل کھلائیندا، آپے نو دوار کھولے جگت کواڑ۔ آپے چوٹھے پد سہائیندا، پُرکھ ابناشی کھیل اپار۔ ایکا جُون اجونی پھرائیندا، آپے مارنہارا مار۔ آپے گنبھی نرک رکھائیندا، آپے ویکھے سورگی دھار۔ آپے چرناں نال ملائیندا، آپے تِتاں لوکان کرے باہر۔ آپے چوڈاں لوک چرناں ہیٹھ دبائیندا، آپے

چوڈاں طبقاں کرے خوار۔ آپے چوڈاں وِ دیا مات پڑھائیندا، آپے شبد اگئی بولے ہر جیکار۔ آپے منتر نام درڑائیندا، آپے بولے ہنکار وکار۔
 آپے ساچے مندر بہائیندا، آپے وسے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ۔ آپے دھواں دھار سمائیندا، آپے جوتی نور کرے اُجیار۔ آپے سُنّ سادھ ڈیرہ
 لائیندا، آپے اُچی کوکے کرے پیار۔ آپے گر اوتار اکھوائیندا، آپے پیرن پیر بنے سیکدار۔ آپے بھگت بھگونت اُچائیندا، آپے سنتن دئے ادھار۔
 آپے گرُمکھ لیکھ لکھائیندا، آپے گرُمکھ لئے اُہار۔ آپے گرُمکھ ویکھ وکھائیندا، آد جُگادی ویکھنہار۔ جُگ گیڑا اپنے ہتھ رکھائیندا، حُکمی حُکم
 ورتے ورتار۔ کاغذ قلم لیکھ لیکھ بھيو کوئی نہ پائیندا، پُران اٹھاراں گئے ہار۔ چھ شاستر سرب گر لائیندا۔ منو سمرتی نہ کرے وچار۔ کرشن
 اٹھاراں دھیائے گیتا گائیندا، ایکا ارجن دئے ادھار۔ انجیل قرآناں تیس بتیسا مُلا شیخ مسائق پیر آپ سمجھائیندا، آپے ہوئے بے عیب خدائی
 پروردگار۔ حق حقیقت نعرہ آپے لائیندا، آپے اناالحق واجاں رہیا مار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جُگادی ایکا ہر،
 کرے کھیل ساچے گھر، اُچے مندر بیٹھا چڑھ، دس کیسے نہ آئیندا۔ ساچے مندر ہر جو چڑھیا، بھيو کیسے نہ رایا۔ نرگن دوارے نرگن کھڑیا،
 بیٹھا لکھ جگایا۔ نرگن اندر نرگن وڑیا، در دوار نہ کوئی کھلایا۔ نرگن وِ دیا نرگن پڑھیا، رسنا جہوا نہ کوئی ہلایا۔ نرگن پلا نرگن پھڑیا، نہ
 مرے نہ جایا۔ جُگا جُگنتر آپ اپنا کھیل کریا، برہما وشن شو سیوا لایا۔ ترے گن در درویش پھرے دریا، در دربانا، سیو کمایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد جُگادی ویکھنہارا برہم برہما، لوک پرلوک ویکھ وکھایا۔ برہم برہما ہر
 ویکھدا، آد جُگادی ساچی کار۔ جُگ جُگ ویس اولڑا کرے نر نریش دا، سرگن نرگن دئے ادھار۔ دُھر دا لیکھا آپے ویکھدا، سرشٹ سبائی
 سانجھا یار۔ گھٹ گھٹ اندر آپے کھیلدا، جوتی جاتا ہو اُجیار۔ گرُمکھ ساچے مات میلدا، آپ اپنی کریا دھار۔ دھام وسے اک نویل دا،
 چہر چہن نہ کوئی چار دوار۔ ناتا جوڑے سجن سپیل دا، تٹ نہ جائے وچ سنسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جُگا جُگنتر
 ساچی کار۔ جُگ جُگ کار کھائیندا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ نو نو چوکرئی ویکھ وکھائیندا، چار چار کرے کڑمائیا۔ سرشٹ سبائی بھيو نہ
 آئیندا، بھيو نہ جانے کھے لیکھا لیکھ نہ سکے جیو گوار۔ اپنی دھارا آپ بندھائیندا، لوک مات لئے اوتار۔ گر گر اپنا ناؤں پرگٹائیندا، شبدی ناد
 وجائے سچی دھنکار۔ گھٹ گھٹ مندر آپ سنائیندا، دوس زین سناونہار۔ چوٹھے جُگ ویس وٹائیندا، پاربرہم بے عیب پروردگار۔ تیئی اوتار

اپنی گود بہائیندا، دس گر بخشے سیس پیار۔ اٹھاراں بھگت چرناں نال چُہہائیندا، اک اِکلا ایکنکار۔ کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا، نہکلنکی جامہ دھار۔ کل کلکی آپ اکھوائیندا، پرگٹ ہونے آگم اپار۔ کلغی توڑا سیس ٹکائیندا، بھل نہ رہے جیو گوار۔ ساچی سخیاں سیکھ سمجھائیندا، لکھ چوراسی گیڑ نوار۔ جم کی پھاسی پھند کٹائیندا، رائے دھرم نہ کرے خوار۔ ہر کا بھیو پنڈت کاشی کوئی نہ پائیندا، جگت ودیا رووے دھاہاں مار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، اپنا روپ آپ پرگٹائیندا۔ روپ پرگٹائے ہر بنواری، ایک رنگ سمایا۔ پرگٹ جوت جوت نرنکاری، نرگن اپنا ناؤں دھرایا۔ دو جہاناں پاوے ساری، بھیو ابھید بھیو کھلایا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکاری، نام کھنڈا ہتھ چمکایا۔ جن بھگتاں پیج جائے سواری، گرمکھ ساچے لئے جگایا۔ ایک بخشے نام ادھاری، نام ندھانا جھولی پایا۔ چرن پیرتی بخشے ساچی یاری، یارڑا ستھر اک وچھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، اپنا روپ ست سروپ، چار کٹ دہ دشا کرے رُشنا یا۔ دہ دشا کھیل کھلاونا، نو کھنڈ پرتھی دھار۔ ستاں دیپاں دیپ جگاونا، جوتی نور نور اجیار۔ ہست کیٹ ویکھ وکھاون، اوچاں نیچاں پاوے سار۔ راؤ رنگ آپ اٹھاون، شاہ سلطانا دئے ہلار۔ ایکا ڈنکا نام وجاونا، لوآن پُریاں کرے خبردار۔ گرمکھ ساچے آپ جگاونا، آلس نندرا دئے نوار۔ باہوں پکڑ گلے لگاونا، کلجگ تیری اتم وار۔ بھیکھ اولآ آپ دھراونا، نرگن روپ ہو اجیار۔ جلاں تھلاں ڈیرہ لاؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جو ہر سچی سرکار۔ سچ سرکار سچا شہنشاہ، جگ جگ کھیل کھلائیندا۔ کلجگ اتم بن ملاح، لوک مات بیڑا اپنے کندھ اٹھائیندا۔ ایکا چپو دیوے لا، دس کیسے نہ آئیندا۔ جن بھگتاں دیوے سچ صلاح، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ پنڈھ رہیا مُکا، گیڑا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نرگن نرویر مورت اکال درس دئے دکھا، جوئی ریت ڈگمگائیندا۔ کال مہاکال در دئے ڈرکا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ دین دیال آپ اکھوا، گرمکھ لال میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہر داتارا کرے کھیل وچ سنسارا، سمند ساگر پھول پھلائیندا۔ سمند ساگر تے وروے، دھرنی دھرت دھول ویکھ وکھائیندا۔ آد جگادی سدا اٹولے، ڈول کدے نہ جائیندا۔ نرگن نرویر لکھ چوراسی اپنے کندھے تولے، تولنہارا دس نہ آئیندا۔ شبدا آگمی دھارن بولے، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ کرے کھیل پردے اوپلے، کایا پنج

ت پرده اک وکھائیندا۔ سرب جیاں دی آتم پھولے، آنتر اپنا کھیل کھلائیندا۔ گُرمکھ ویکھے ساچے گولے، چرن بھکاری آپ اُٹھائیندا۔ بجر کپاٹ کایا ہاٹ اندر آپے کھولے، تیجا نین نین درسائیندا۔ انحد شبد انادی آپے بولے، سو پُرکھ نرنجن ہنگ برہم میل ملائیندا۔ اپنی وست اپنے رکھے کولے، آد آنت آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ دو جہاناں ویکھن آیا، پاربرہم ہر کرتار۔ گر گر روپ نہ کھئے وٹایا، پنج تت نہ کھئے آکار۔ جوتی جامہ ویس دھرایا، پُرکھ ابناشی بھیو نیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچے ہو تیار۔ درگاہ ساچی کھیل نیارا، ہر کرتارا آپ کرائیا۔ کلجگ ویکھے جگت کنارہ، چاروں کُنٹ پھیرا پائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی دھواں دھارا، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیا۔ سادھا سنتاں من ہنکارا، تن شنکارا نہ کھئے کرائیا۔ مت بُدھ گلکھنی ڈومنی ہوئی وبھچارا، ہر کنت نہ کھئے پرنائیا۔ ہر کا مندر نہ دے سچ دوارا، اٹاں مندر رہے بنائیا۔ جوٹھ جھوٹھ لایا گارا، ندی کنارے کلر کندھ جگت محل رہے وسائیا۔ کلجگ اتم پُرکھ ابناشی دیوے اک ہلارا، سب دے دھولر دئے ڈھابیا۔ اچا نہ دے کھئے منارا، اچی کوک نہ کھئے سنائیا۔ سمت سولاں کریا سچ وبارا، درشت ایشٹ دئے سمجھائیا۔ سنگھ بھگوان اج تک رہیا کوارا، ناری سرت نہ کھئے پرنائیا۔ پاربرہم ابناشی کرتا نرگن نرگن لے آیا اوتارا، سرگن نرگن وچ سمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھیو دئے کھلائیا اپنا چرن سدا دھر، سچکھنڈ دوارے وچ ٹکائیا۔ دوجا چرن پٹھا کر، منمکھاں کنبھی نرک وکھائیا۔ دوباں وچولا آپے بن، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ سنتاں چکاون آیا ڈر، اپنا بھیو آپ کھلائیا۔ جو نہکلنک نرائن نر سرنی جئے پڑ، دوچی وار نہ پھیرا پائیا۔ جو دوچے در لڑ رہے بھڑ، پٹھا پیر پٹھا گیرا لکھ چوراسی وچ بھوائیا۔ کرن آیا حق نیڑا، بھل رہے نہ رائیا۔ سچکھنڈ وساونا ایکا کھیڑا، گُرمکھ ساچے وچ بہائیا۔ دھرت مات دا کھلا وہیڑا، چاروں کُنٹ دئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کیسے نہ دیوے اپنا ور، بھگت منگن چائیں چائیا۔ سُنھے وچ برڑائے کے، جس درشن دیوے آن۔ کبیر جولہا منگے آن در دوارے جئے کے، تیرے پگ کی پانہی میرے تن کو چام۔ پُرکھ ابناشی لوک مات نہ دتی ضامنی، کلام نال نہ کری کلام۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جن بھگتاں پکڑے دامنی۔ سدا چرن ہر نرنکارا، لوک پرلوک آپ

رکھائیندا۔ گرمکھ کھچے وارو وارا، لڑ نال لڑ آپ بندھائیندا۔ ایکا بخشے سچ پیارا، چرن کول پریت سکھائیندا۔ چوڈاں طبقاں کرے خوارا،
 چرناں ہیٹھ دبائیندا۔ برہما وشن شو راہ تگن آدھ وچکارا، نیترن سرب اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا چرن آگے
 رکھ، ہرجن ہربھگت لکھ چوراسی وچوں کرے وکھ، ساچا پکھ آپ رکھائیندا۔ اٹا پیر کلجگ دھار، سرشٹ سبائی ویکھ وکھائیا۔ کلجگ
 کایا ہوئے خوار، پنج تت گرھ رہن نہ پائیا۔ ناتا تے جگت سنسار، سگلا سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ منمکھاں مکھ مارے مار، نندیا نندک مکھ
 مستک ویکھ شاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ پہلی مگھر کھیل
 رچایا، گرمکھاں دیا کھائیندا۔ منمکھاں در توں دئے ڈرکایا، جونی جون گیز وکھائیندا۔ گرمکھ ساچے لئے ملایا، جگ جگ وچھڑے آپ
 ملائیندا۔ منمکھ لیکھا رہے نہ رایا، لیکھا لیکھے جھولی پائیندا۔ گرمکھ ساچے لئے ترایا، تارنہارا دیا کھائیندا۔ منمکھاں بیڑا دئے ڈبایا، پار کنار نہ
 کھئے لگائیندا۔ دوہاں وچولا بنکے آیا، پُرکھ اکال کھیل کھلائیندا۔ برہما لیکھا دئے مکایا، پورب لہنا جھولی پائیندا۔ شنکر ترسول ہتھ دئے سٹایا،
 بھولا ناتھ نین اٹھائیندا۔ سُریت راجا اند تخت چھڈ چھڈ نیترن نیناں نیر وایا، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ کلجگ اتم کوکے دئے ڈبایا، چاروں
 کٹ کوک سنائیندا۔ شاہ سلطان سیس تاج نہ کھئے ٹکایا، راج راجان نہ کھئے اکھوائیندا۔ چار ورنان ویکھ وکھایا، کھتری براہمن شوڈر ویش
 پردہ کھئے نہ پائیندا۔ اٹھاراں برناں پھول پھلایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ دو
 جہاناں کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ درگاہ ساچی دھام نیارا، گھر مندر سوبھا پائیندا۔ سچکھنڈ کھول کواڑا، گھر گھر وچ آپ
 اُچائیندا۔ تھر گھر وسیا آپ نرنکارا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ بھگتن میتا بھگتن پاوے سارا، جگ جگ میل ملائیندا۔ کلجگ اتم لیکھا
 جانے دھر دربارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نہ، اپنا بھیو الکھ ابھیو اگم آگوچر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لوک
 مات مار جہات، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیا۔ منمکھاں ناتا جڑیا جگت ساک، مایا موہ بندھن ایکا پائیا۔ جوٹھ جھوٹھ ملیا راک، کام کرودھ
 لوبھ موہ ہنکار شاہ سوارا رہیا دوڑائیا۔ کھئے نہ دے سے پاکی پاک، پوت روپ نہ کھئے وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے
 کھیل ساچا ہر، ویکھنہارا سرب لوکائیا۔ ویکھنہارا سرب گھٹ آتر، گھٹ گھٹ آپ سمایا۔ کلجگ لگی جگت بسنتر، ترے گن لنبو ایکا لایا۔

ست نہ دیسے کھئے منتر ، پڑھ پڑھ تھکے جیو سبایا۔ نہ کھئے بنائے ساچی بنتر، من کا بھو نہ کھئے جنایا۔ پاربرہم پرہ سرب جیاں بدھ جانے آتر،
 بھل رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دو جہاناں ویکھ وکھایا۔ دو جہاناں ویکھنہارا، دوئے دوئے
 دھار چلائیندا۔ پٹھا سِدھا کر وہارا، سنسار ساگر پھول پھلائیندا۔ نو نِدھاں کرے خوارا، اٹھاراں سِدھاں مُول چُکائیندا۔ اپنی بدھ آپے جانے
 ہر نرنکارا، دوسر سنگ نہ کھئے رلائیندا۔ ہرجن میلے چرن دوارا، منمکھ در ڈرکائیندا۔ آد جُگادی کھیل نیارا، خالق خلق رُوپ وٹائیندا۔
 ثالث بنے اگم اپارا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر سوہبا پائیندا۔ ساچا چرن ساچی دھار،
 اگلا مارگ ستجگ راہ چلائیا۔ پچھلا چرن کلجگ جیواں مارے مارن، مڑھی گور دئے دُہائیا۔ دوہاں وچولا بن سچّی سرکارن، لیکھ لیکھا
 ویکھ وکھائیا۔ کرتا پُرکھ کرے اپنا کارن، کرنہار وڈ وڈیائیا۔ ویس وٹائے گپت ظاہراً، اندر باہر پھول پھلائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ
 اپنی کړپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ گرمکھ آگے چرن ٹکاؤنا، پچھلا پندھ رہے نہ رائیا۔ کورٹا ناتا توڑ ٹراؤنا، کورٹی
 کړیا نہ ویکھ وکھائیا۔ پُرکھ بدھاتا سنگ نبھاؤنا، سکلا سنگ اک درسائیا۔ سیج بپانے آپ چڑھاؤنا، کیسے راجے رانے ہتھ نہ آئیا۔ غریب
 نمانے گلے لگاؤنا، جس بخشے سچ سرنائیا۔ سچکھنڈ دوارے آپ بہاؤنا، پُرکھ ابناشی سیو کھائیا۔ ساچا چور سبیس جھلاؤنا، اُنجا پون مُکھ
 شرمائیا۔ اتم جوتی جوت ملاؤنا، جوتی جوت جوت سمائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک
 نرائن نر، آگے چرن اک وکھائیندا۔ آگے چرن ستگر دھار، ست سرؤپ سمجھائیندا۔ دو جہاناں بیڑا کرے پار، جس جن اپنے چرن لگائیندا۔
 اٹھ اوتھ بھئے سہار، سکلا سنگ آپ نبھائیندا۔ گرمکھ آئے نہ دوجی وار، لکھ چوراسی گپٹا نہ کھئے رکھائیندا۔ اپنے سنگ رکھے کرتار، جوں
 بھاوے تیوں چلائیندا۔ جُگا جُگتر لئے اوتار، اپنا بیڑا آپ ترائیندا۔ ساچے بھگت کر تیار، لوک مات نال لیائیندا۔ مانس جنم مانس جنم مانس
 جنم دئے ادھار، تیناں لوکاں پار وسائیندا۔ چوتھے گھر سچّے دربار، چوتھے پد میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، آگے
 چرن ایکار، گرمکھاں چُکائے جگت ڈر، نہ بھو بھ نہ کھئے جنائیندا۔ پچھلا چرن کلجگ واٹ، پاندھی پندھ نہ کھئے مکائیا۔ من مت وکے کورے
 ہاٹ، کرتا قیمت کھئے نہ پائیا۔ نہ کوئی دیسے کھیوٹ کھاٹ، بیڑا لوک مات چلائیا۔ کلجگ کھیل نٹوآ ناٹ، سوانگی سوانگ اک رچائیا۔ جوتی

جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، رُوپ ریکھ نہ کوئی جنائیا۔ پُٹھی پانہی چرن ٹیکا، چوٹھا جگ کُرائے۔ کلجگ جیو ساچا گھر کھئے نہ پائے۔ جس جن کھادھا کُٹھا، ہر ساچا دئے سزائے۔ دھرم رائے در ٹنگے پُٹھا، ویلے آنت نہ کھئے چُھڈائے۔ مانس جنم جائے لُٹا، پنج چور نقب رہے لگائے۔ اتم بھاگ مُنمکھاں نکھٹا، دیوے درس نہ ہر رگھرائے۔ جم پُر جائے کھائے چوٹا، اگنی آگ تپائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہے۔ پُٹھا چرن جگت خواری، چار کُنٹ جنائیا۔ مانس جنم کلجگ جیو رہے ہاری، امولک ہیرا ہتھ نہ آئیا۔ بھرے بھلا نر ناری، نر ہر نرائن نہ درشن پائیا۔ کورٹا ویس کر شنکاری، نیتر نیناں کجل رہے مٹکائیا۔ ناری پُرش کرن پیاری، ساچی سیج نہ کوئی ہنڈھائیا۔ سرشٹ سبائی ہونے وبھجاری، گھر گھر ویسوا رُوپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا اک سزائیا۔ گرسکھاں کرے پیار، دیا کھائیندا۔ مُنمکھاں مارے مار، نہ کوئی چُھڈائیندا۔ گُرمکھاں پیج سوار، لیکھے لائیندا۔ مُنمکھاں کر خوار، دہ دشا پھیرا پائیندا۔ گُرمکھاں نور اُجیار، جوت ڈگمگائیندا۔ مُنمکھاں اندھ اندھیار، دوس زین اندھیرا چھائیندا۔ گُرمکھاں بخشے نام ادھار، نام امولا جھولی پائیندا۔ مُنمکھاں کورٹا ونج واپار، جھوٹھا ناتا جوڑ جُڑائیندا۔ کرے کھیل آگم اپار، زرگن سرگن بھیو کوئی نہ آئیندا۔ برہما وشن شو روون در کرن پُکار، نیوں نیوں سرب سیس جھکائیندا۔ کروڑ تیتیس بن بھکھار، آگے جھولی اپنی ڈائیندا۔ کلجگ رووے زارو زار، ویلا آنت نہ کوئی چُھڈائیندا۔ منکھ سٹے پیر پَسار، دُئی دویتی پردہ نہ کوئی اُٹھائیندا۔ گُرمکھ گُرمکھ راہ تگن میت مُرار، نیتر بند اک گھلا ئیندا۔ پاربرہم ابناشی کرتا کرے کھیل آگم اپار، کر کرپا میل ملا ئیندا۔ آگے پچھے پچھے آگے پاوے سار، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ آپے ستگر لیکھا جانے دھر دربار، آپے گر گر رُوپ پرگٹے وچ سنسار، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپے ہونے جانی جان، جاننہارا دس نہ آئیندا۔

من مرے من چڑھے پھاس، من لہنا دئے چُکائیا۔ من رووے من کرے ہاس، من ویکھے وجدی ودھائیا۔ ستگر پورا گُرمکھاں کرے پوری آس، آس نراس نہ کوئی جنائیا۔ جیوندیاں اپنی ہتھیں کئی پھاس، موپاں گل نہ کوئی پائیا۔ مُغل جامہ نہ جانیا کر کر ہاس، گُرمکھاں

ہتھوں دتی آپ سزائیا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہو نہکنک نرائن گھنک پُر واس، پچھلا لہنا اپنی جھولی پائیا۔ گھر وچ گھر جوت ہوئی پرکاش، پُرکھ اکال دین دیاں نال رکھائیا گوبند لال، پیلا بستر تن چھپائیا۔ لیکھا چکیا شاہ کنگال، آپے بنیا ہر دلال، سنگت رکھے نال نال، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ چیت اتیت آپے بہال، ساون سرت لئے سنبھال، آنت نہ کھائے کوئی جم کال، جم کال گراس نہ کوئی کرائیا۔ گرمکھ تیرا ونگا ہوئے نہ وال، پھل لگے کایا ڈال، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ دسمیں جامے نال رکھایا چویدار سنگھ پال، جس شستر ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکنک نرائن نر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔

★ ۲ مکھ ۲۰۱۷ بکرمی گرانام سنگھ دے گھر پنڈ ویرکا ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن سچا شہنشاہ، ہر وڈا وڈا وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن بے پرواہ، آد جگاد سہائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک ملاح، اک اکلا بیڑا رہیا چلائییا۔ ایکنکارا وسے ساچے تھان، دھام سہیلڑا اک سہائیا۔ آد نرنجن جوت جگا، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ اباشی کرتا دیونہارا سچ صلاح، درگاہ ساچی سچ سہائیا۔ سری بھگوان کرنیہارا سچ نیاں، روپ انوپ بھیو نہ رائیا۔ پاربریم پرہ اپنا آپ آپ پرگٹا، ویکھنہارا آپ ہو جائیا۔ سچکھنڈ دوارا سچ دربارا کھیل کھلا، خالق اپنا نور کرے رُشنائیا۔ گھر وچ گھر آپ اُپا، تھر گھر ساچے دئے وڈیائیا۔ ست سروپی سچ سنگھاسن آپ بنا، نرگن سچ محلے آپ رکھائیا۔ شاہو بھوپ بن بے پرواہ، نرگن زرویر اپنا بل آپ دھرائیا۔ اک اکلا آسن لا، ست محلہ دئے وسائیا۔ تخت نواسی شاہو بھوپ راج راجان آپ اکھوا، کھیل اولڑا آپ کھلائییا۔ الکھ آگوچر اکم اتھاہ، بھیو ابھیدا بھیو کھلائییا۔ اپنا ناؤں آپ دھرا، ناؤں زینکارا آپ گائیا۔ در دربان سیو کما، در درویش نر نریش ویکھ وکھائیا۔ حُکم حُکم ورتا، دھر فرمانا آپ سُنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ پُرکھ اباشا، اپنا ویکھے آپ تماشا، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ نہ کوئی سنگ نہ کوئی ساتھ، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائییدا۔ ہر پُرکھ نرنجن چلائے اپنا راتھ، رتھ رتھوہی دس نہ آئیندا۔ ایکنکارا آپے جانے اپنی گاتھ، اپنا ناؤں آپ الائیندا۔ آد نرنجن اپنی جوت آپ پرگٹائے اپنے باٹ، ساچے مندر سوہیا پائیندا۔ سری بھگوان سچ سنگھاسن آپے سٹا اپنے کھاٹ، سچکھنڈ

دوارا آسن اک سہائیندا۔ سِری بھگوان آپے جانے اپنی واٹ، آد جُگادی پندھ مُکائیندا۔ پاربرہم پرہہ کھیلے کھیل ٹٹوآ ناٹ، سوانگی سوانگ آپ رچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اِکلا ساچا ہر، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ در گھر ساچا سوہاؤنت، سچکھنڈ دوار وجے ودھائیا۔ وسنہارا ایکاکنت، نرگن نرور اپنا ناؤں دھرائیا۔ پُرکھ اکال مہا اگنت، لیکھا لیکھ نہ کھتے جنائیا۔ الکھ اگور بے آنت بے آنت، بھيو ابھیدا بھيو چھپائیا۔ آپے جانے اپنا منت، نام نڈھانا آپ پرگنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اک اِکلا ایکنکار، کرے کھیل اگم اپار، اگم اگمڑی کار کرائیا۔ اگمڑی کار ہر کرائیندا، سچکھنڈ دوارا کھول۔ الکھ نرنجن ایکاکھ آپ جگائیندا، شبد اناد اگتی بول۔ ساچا تخت آپے سوہا پائیندا، آد جُگاد رہے اڈول۔ در دربان نہ کھتے رکھائیندا، اک اِکلا وسے کول۔ ساچا حُکم آپ ورتائیندا، اپنی جوتی آپے مؤل۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر اُپر دھول۔ ساچا کھیل کھلاونہارا، اپنی دیا کھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ساچا کھول دوارا، تھر گھر ساچے سوہا پائیندا۔ شاہو بھوپ بن سیکدارا، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ اپنی بٹھے آپے دھارا، اپنا کھیل آپ کھلائیندا۔ آپے بنے کنت نارا، ناری نر نرائن آپ ہنڈھائیندا۔ آپے بیٹے سٹ دارا، آپے سیوک سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی ایکاکہر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوار سہنجنا، ہر ساچا سچ سہائے۔ جوت جگائے آد نرنجنا، نور نورا نا ڈگمگائے۔ اک اِکلا ساچا سجننا، گھر ساچے میل ملائے۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا، ابناشی پُرکھ اپنا ناؤں دھرائے۔ آد جُگاد اپنی رکھے آپے لجننا، سِر اپنا ہتھ آپ ٹکائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جو ہر مندر ڈیرہ لائے۔ ہر مندر ہر کھیل اپارا، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ تھر گھر کھولے بند کواڑا، اپنی سیوا آپ کھائیا۔ آپے وسے سچ دربارا، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ آپے پُرکھ آپے نارا، آپے سٹ ڈلارا گود سہائیا۔ آپے شبدی شبد بول جیکارا، ناد انادی اک سُنائیا۔ آپے سیوا لائے سیوادارا، ساچی سیوا آپ کھائیا۔ آپے دیوے ست بھنڈارا، ساچی وست جھولی پائیا۔ آپے برہما وشن کر تیارا، آپے شنکر کھیل کھلائیا۔ آپے رو سس کر اُجیارا، نور نور وچ ٹکائیا۔ آپے منڈل منڈپ دئے سہارا، گگن گگنتر آپے سوہا پائیا۔ آپے ترے گن تت کرے وچارا، آپے لیکھا دئے سمجھائیا۔ آپے نرگن نرگن بن ورتارا، اپنی اچھیا بھکھیا اک وکھائیا۔ آپے وشنوں سدے چرن دوارا، چرن کول اک

درسائيا۔ آپے برہما نيتر کھولے ويکھے وارو وارا، چارون کُنٺ نين اُٺھائيا۔ آپے شنکر ليکھا جانے دھواں دھارا، سُن اگم پھول پُھلايا۔ آپے
 تَتان وسے باہرا، انھو اپني کھيل کھلايا۔ شبد اناد سچي دھنکارا، گرہ مندر آپ وجائيا۔ ديوي ور سچي سرکارا، شهنشاه سچي شهنشاهيا۔
 پُرکھ اکال سہج سِکدارا، نِراکارا بھيو نہ راتيا۔ ايکنکارا ويکنہارا، آپ اپنا اپنے وچ رکھائيا۔ وشن برہما شو کر بھکارا، ايکا وست جھولي پائيا۔
 جوتي جوت سرُپ ہر، آپ اپني کِريا کر، ديونہارا ساچا ور، ايکا سِکھيا دئے سمجھائيا۔ سچ سِکھيا ہر سمجھائيندا، وشنون اُٺھ بال نادان۔
 پاربرہم پرہ کھيل کھلايندا، نِرگن سرگن کر پردھان۔ اپني جوتي جوت جگائيندا، آپے بھوئے نِگہبان۔ اپنا تَت آپ پرگنائيندا، آپے ويکھے مار
 دھيان۔ آپے رتي رت سمائيندا، جوتي جوت سرُپ ہر، آپ اپني کِريا کر، آپے ديونہارا دان۔ وشن سُنيا ہر سنديش، نيون نيون چرني
 سيس جھکيا۔ پُرکھ ابناشي سدا آديس، ہون سيوک سيو کھيا۔ تيرا در منگدا رباں ہميش، بھل کدے نہ جايا۔ جوتي جوت سرُپ ہر،
 آپ اپني کِريا کر، ايکا دينا ساچا ور، دوسر در نہ منگن جايا۔ پُرکھ ابناشي کِريا دھار، وست امولک جھولي پائيا۔ ايکا بخشے چرن پيار،
 چرن چرنودک مُکھ چوائيا۔ وست نام ساچي جھولي ديوي ڈار، اتوٺ اٺٺ آپ رکھائيا۔ ورتے ورتاوي ورتاونہار، بھيو کوئي نہ پائيا۔ جوتي
 جوت سرُپ ہر، آپ اپني جوت دھر، کرے کھيل ساچا ہر، اک اکلّا سچا شهنشاهيا۔ وشنون ور گھر ساچا پايا، بھل رہے نہ راتيا۔ ايکا
 ميت مُرارا دئے ورتايا، اتوٺ اٺٺ رکھائيا۔ آد آد اپنا لہنا دئے سمجھايا، سيس جگديش چرن چھپائيا۔ کون ويلا کون رُت آنت لے ملایا، جوتي
 جوت جوت ملایا۔ کون رُپ ہر کھيل کھلایا، کون نور کرے رُشنائيا۔ کون تَت لے پرگنایا، کون ناد وجے ودھائيا۔ کون برہما د کھوج کھجایا،
 کون برہم لے اُٺھائيا۔ کون پنڊھ دئے مُکايا، بن پاندھی ساچا رابيا۔ کون نِرگن چھند دئے سُنيا، ساچا ڈھولا ايکا گائيا۔ جوتي جوت سرُپ ہر،
 آپ اپني کِريا کر، ايکا دينا ساچا ور، آد پُرکھ تيري سچي سرنائيا۔ آد پُرکھ نِرگن داتا، جوتي جوت ڈگمگائيندا۔ شبد سُنائے گاتھا،
 وشنون آپ سمجھائيندا۔ پاربرہم پرہ اپنا ويکھے کھيل تماشا، ساچي رچنا آپ رچائيندا۔ نو سو چرانوي چوڪري جگ پائے مندل راسا، مندل
 اپنا کھيل کھلايندا۔ اتم تيري پوري کرے آسا، نِرگن نِرگن ويکھ وکھائيندا۔ آپے بنے داسي داسا، داسي داسا بھيو نہ آيندا۔ جوتي جوت
 سرُپ ہر، آپ اپني جوت دھر، وشنون ديوي ايکا ور، اپنا بھيو آپ کھلايندا۔ وشنون سُن کر دھيان، ہر ساچا سچ جنائيندا۔ نو سو

چُرانوے چوڪڙي جُگ کر پروان، سيوک سِوا سچ وکھائيندا۔ اتم ميلے والی دو جہان، نرگن اپنا رُوپ دھرائيندا۔ نِهڪنڪا بلی بلوان، ايکنکارا
 ہر نرکارا اپنا ويس آپ وٺائيندا۔ جودھا سُوڙپير بلی بلکارا، ايڪا کھنڊا ہتھ چمکائيندا۔ جوتی جوت سَرُوپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، کرے کھیل
 ساچا ہر، نُو نُو چار پندھ آپ مُکائيندا۔ نُو نُو چار پندھ مُکاؤنا، تھر رہن نہ کوئی پائيا۔ پُرکھ ابناسی ويس وٺاؤنا، جوتی جوت کر رُشنائيا۔
 لہنا دينا آپ چُکاؤنا، ديونہار آپ ہو جائيا۔ وشنُوں بھگون ميل ملاؤنا، بھيو کھي نہ پائيا۔ سو پُرکھ نرنجن اپنی دھار آپ چلاؤنا، سو رُوپ
 سچا شہنشاہيا۔ ہنگ رُوپ وشنُوں وچ ساؤنا، سوہنگ ايڪا رنگ رنگائيا۔ آد آد اپنا لہنا تیری جھولی پاؤنا، جُگاد رہن نہ پائيا۔ جوتی
 جوت سَرُوپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، ديونہارا ساچا ور، ساچي سِکھيا اک سمجھائيا۔ ساچي سِکھيا سُن کر پرنام، دُوے چرن سيس جھکائيندا۔
 تُوں داتا صاحب سِری بھگون، ہُوں بال انجانا بھيو نہ آئيندا۔ تيرا جھلدا رے نشان، سچکھنڊ دوارا اک سہائيندا۔ ہُوں ويڪھاں مار دھيان،
 تُوہی تُوں نظری آئيندا۔ جوتی جوت سَرُوپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، ايڪا پھڙيا تيرا لڙ، چھٹ کدے نہ جائيندا۔ وشن ہر لڙ پھڙايا، برہما ويتا
 لے جگائيا۔ پاربرہم برہم لے اُٹھايا، انس بنس ويڪھ وکھائيا۔ کول کولا کھول کھلایا، نابھي اپنی دھار بندھائيا۔ اپنا نُور نُور درسایا، جلوہ جلوہ
 سچا شہنشاہيا۔ اپنا مردنگ انگ انگ وجايا، نام ندهانا اک سُنائيا۔ ساچے رنگ آپ رنگايا، اُتر کدے نہ جائيا۔ سہاگی چھند اک سُنایا،
 برہم پاربرہم وچي ودھائيا۔ اپنا اند آپ وکھايا، رس رس وچ بھرائيا۔ جوتی جوت سَرُوپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، آد پُرکھ اپنی کھیل آپ
 کھلایا۔ آپے برہما کر اُتیت، پت ڈالی آپ مھکائيا۔ آپ بنایا اپنا سَت، پاربرہم وڏي وڏيائيا۔ ہر ليکھا جانے ابناشی اچت، دُو سر بھيو کھي نہ
 رائيا۔ نہ کوئی جانے ساچي رُت، تھت وار نہ کھي وڏيائيا۔ جوتی جوت سَرُوپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، برہمے ديوے ايڪا ور، ايڪا برہم
 سمجھائيا۔ ايڪا برہم ہر سمجھائيندا، پاربرہم پرہہ کړپا دھار۔ مات پت آپ اکھوائيندا، جنم داتا بن سچي سرکار۔ دائی دایا ويڪھ وکھائيندا،
 ويڪھنہار اگم اپار۔ ساچا ليکھا آپ ليکھائيندا، ليکھنہار ايکنکار۔ کاغد قلم نہ ہتھ رکھائيندا، نہ کوئی کاتب کرے وچار۔ اپنا بھيو آپ جنائيندا،
 شبد اگتي بول جيکار۔ بودھ اگادھا آپ سُنائيندا، ويڪھ وگسے کرے وچار۔ جوتی جوت سَرُوپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، کرے کھیل ساچا
 ہر، ساچا ليکھا اک سمجھائيندا۔ برہمے ليکھا ہر سمجھايا، کر کړپا گن ندهان۔ ايڪا نش اکھڙ دے پڙھايا، چارے ويدان کر گيان۔ ايڪا حُکم دے

سُنایا، پُرکھ ابناشی بو مہربان۔ لکھ چوڑاسی تیری جھولی پایا، پنج تت کر پردھان۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش کھیل کھلایا، آپے ہویا جانی جان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دیونہارا دُھر فرمان۔ دُھر فرمانا ہر جنایا، بھل رہے نہ رائیا۔ ترے گن مایا پنج تت ناتا جوڑ جُڑایا، میل ملاوا سہج سُبھائی۔ لکھ چوڑاسی بھانڈا دئے گھڑایا، تن ماٹی خاک وکھائی۔ پون سواس دئے دھرایا، اپنی آسا آپے پور کرائیا۔ نو دوارے کھول وکھایا، وڈ داتا بے پرواہیا۔ کایا بنک دئے سہایا، نرگن سرگن روپ دھرائیا۔ آتم برہم دئے ٹکایا، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ ایش جیو روپ دھرایا، روپ انوپ دس نہ آئیا۔ ہر جگدیش کھیل کھلایا، جاگرت جوت کر رُشنا یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، برہما دتا ایک اور، پاربرہم ہر دیا کھائی۔ برہمے در ہر ساچا پایا، گھر ساچے خوشی منائیندا۔ لکھ چوڑاسی ویکھ وکھایا، گھٹ گھٹ جوت جگائیندا۔ گھر وچ گھر دئے سہایا، نرگن اپنا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے سچ سمگری، نال رکھائے جوت اکگری، پُرکھ اکال دیا کھائیندا۔ لکھ چوڑاسی گھاڑن گھڑنا، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ نرگن ہر ہر اندر وڑنا، دس کیسے نہ آئیندا۔ ست سرُپی نرگن اپنے پوڑے چڑنا، در اپنا آپ کھائیندا۔ اپنی وڈیا آپے پڑھنا، دوسر وڈیا نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی رچنا ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوڑاسی کر تیار، برہما نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ پُرکھ ابناشی تیرے چرن کول پنہار، ہوں سیوک سیو کھائیندا۔ ترے گن مایا تت وچار، پنچم ناتا جوڑ جُڑائیندا۔ سرگن روپ اگم اپار، نرگن تیری ونڈ تیرے ہتھ رکھائیندا۔ کرپا کر سچی سرکار، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ من مت بڈھ دئے ادھار، گڑھ مندر آپ وسائیندا۔ گھر وچ گھر اگم اپار، ڈونگی بھوری ویکھ وکھائیندا۔ تربینی نینی اک ادھار، ٹیڈھی بنک آپ سہائیندا۔ سر سرور ٹھنڈا ٹھار، نابھی کول جل بھرائیندا۔ آپے کرے بند کواڑ، ترے گن پردہ آپے پائیندا۔ آپے آتم سیجا ہو تیار، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ آد برہم روپ ویکھے ویکھنہار، پاربرہم اپنی سیو آپ کھائیندا۔ لیکھا جانے بڈ ناڑی ماس چم، تتو تت آپ ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہمے دتا ایک اور، لکھ چوڑاسی رچن رچائیندا۔ لکھ چوڑاسی رچن رچایا، برہم برہماد وجے ودھائی۔ تیرا بھانا موہے اک سہایا، سیس جگدیش آپ جھکائی۔ کون ویلا کون وقت ہر جو ہر ہر بھوئے سہایا، لیکھا لیکھے لہنے پائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ایک دینا ساچا

ور، آد پُرکھ تیری سچّی سرنائیا۔ آد پُرکھ ہر سمجھائیندا، برہمے اُٹھ اُٹھ کر دھیان۔ نوّ نوّ چار تیری سیوا لائیندا، کرے کھیل سِری بھگوان۔
 نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا، ویکھنہارا وڈ مہربان۔ جُگ جُگ تیری ونڈ ونڈائیندا، لوک مات کر پردھان۔ نوّ ست کھیل کھلائیندا، ناتا جوڑ
 زمیں اسمان۔ گگن گگنتر پھیرا پائیندا، برہمنڈاں کھنڈاں دیوے اک گیان۔ شبد ڈنکا اک وجائیندا، پرگٹ ہو ہو والی دو جہان، آدن آنتا اپنا
 گن آپے ویکھ وکھائیندا، دوسر سکے نہ کوئی پچھان۔ تیرا لہنا تیری جھولی اتم پائیندا۔ ہر جو ہر ہر آپے ویکھ آن۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، ایک دیوے دھر فرمان۔ دھر فرمانا شبد جنایا، برہمے نیتر نین اگھاڑیا۔ پُرکھ ابناشی نظری آیا، اک اِکلا ایکنکاریا۔ چرن
 کول کول چرن ڈھیہہ پیا سرنایا، مستک دھوڑ منگے ساچی چھاریا۔ سمرتھ پُرکھ سر ہتھ ٹکایا، دیوے وست اپر اپاریا۔ نوّ سوّ چرانوے
 چوڑی جُگ تیرا پندھ دئے مُکایا، نرگن نرگن لے اوتاریا۔ نہکلنکا جامہ پایا، آپے ویکھ ویکھنہاریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، ایک دیوے ساچا ور، لکھّ چوراسی بھانڈا گھڑ، لوک مات بن ٹھہریا۔ شنکر ہر پرگٹائیندا، کر کِریا گن ندھان۔ سُنّ اگمی ویکھ
 وکھائیندا، آپے ویکھ ویکھنہار۔ اپنی جوت آپ جگائیندا، نرگن سرگن کر آکار۔ اپنا کھنڈا ہتھ پھڑائیندا، ترے گن ترسول مارے مار۔ جو
 گھڑیا بھنّ وکھائیندا، حُکمی حُکم ورتے ورتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایک ہر، زربھو چُکائے بھے ڈر، بھیانک
 رُپ نہ کھئے درسائیندا۔ شنکر کر نمسکاری، نیتر نیناں نیر وہائیندا۔ تُوں صاحب سچّا بے عیب پروردگاری، ہوں بھکھاری یاچک منگن در
 تیرے آئیندا۔ ایک وست دے اپاری، آگے اپنی جھولی ڈائیندا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپاری، کرتا پُرکھ آپ کھلائیندا۔ ایک حُکم ورتے ورتاری،
 جو گھڑیا بھنّ وکھائیندا۔ لکھّ چوراسی کرنی داری، لُکیا کھئے رین نہ پائیندا۔ انڈج جیرج اُتبیج سینج چارے کھانی ہوئے پنہاری، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہار ساچا ور، شبد سندیشہ اک سُنائیندا۔ شبد سندیشہ سُنیا بھولے ناتھ، باسک تشکا گل لٹکائیا۔
 پُرکھ ابناشی کھیلے کھیل تماش، آد جُگاد وڈی وڈیائیا۔ لکھّ چوراسی گھٹ گھٹ اندر پائے راس، گوپی کابن آپ نچائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایک ہر، ایک اِشٹ دئے سمجھائیا۔ ایک اِشٹ ہر سمجھایا، ایک تت گیان۔ ایک کھنڈا ہتھ پھڑایا، ایک ویکھ
 مار دھیان۔ اک پرچنڈا دئے چمکایا، چنڈ چنڈکا ہوئے نگہبان۔ اتم لیکھا دئے سمجھایا، نوّ نوّ چار کرے کلیان۔ نرگن جوتی جامہ ویس وٹایا،

پرگٹ ہووے سِری بھگوان۔ نہکلنکا ناؤں دھرایا، گھر گھر آپے ویکھے آن۔ تیرا لہنا دئے چُکایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیوے ور سچّا سلطان۔ وشن برہما شو ہر سمجھایا، سچکھنڈ نواسی دیا کمائیا۔ لکھّ چوڑاسی گھاڑن لیا گھڑایا، نرگن اپنی جوت کر رُشنائیا۔ نو کھنڈ پرتھی آپ سمایا، دھرنی دھرت دھول دئے سہائیا۔ جل بنب ویکھ وکھایا، پُری آکاش وجے ودھائیا۔ ساچا مارگ آپے لایا، چارے ویدان کرے پڑھائیا۔ چارے جُگ ونڈ ونڈایا، چارے کھانی جھولی پائیا۔ چارے بانی شبد سُنايا، الکھ الکھنا الکھ جگائیا۔ چاروں کُنٹ ویکھ وکھایا، ویکھنہارا سچّا شہنشاہیا۔ چارے ورنان رنگ چڑھایا، کھتری براہمن شوڈر ویش آپ پرگٹائیا۔ جُگا جُگنتر پھیرا پایا، نرگن نرگن سرگن ویکھے تھاوں تھائیا۔ اپنا گِیرا اپنے ہتھ رکھایا، اپنی لٹھ آپ گِیرائیا۔ گر پیر اوتار آپے سیوا لایا، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھایا، میل ملاوا سہج سُبھائیا۔ ساچے سنت لئے جگایا، برہم گیان اک درڑائیا۔ گرُمکھ ساچے مارگ پایا، اندھ اندھیر رہن نہ پائیا۔ گرِسکھ اپنی گود بہایا، جوں بالک مات سکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ آد پُرکھ ہر کھیل کھلائیندا، وشن برہما شو کر تیار ترے گن مایا جھولی پائیندا، پنج تت تت آکار۔ رتی رت میل ملائیندا، لیکھا جانے ویکھنہار۔ کایا قلعے کوٹ بنائیندا، ساچا مندر کر تیار۔ شبد چوٹ اک لگائیندا، سچ دوارے آپ نرنکار۔ کوٹن کوٹی کوٹ جیو پرگٹائیندا، انڈج جیرج اُنُبھج سیتج کر تیار۔ جونی جوں آپ پھرائیندا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ لکھّ چوڑاسی کر پسارا، سچکھنڈ نواسی دیا کمائیندا۔ اپنی اچھیا بھر بہنڈارا، اپنی بھچھیا ویکھ وکھائیندا۔ اپنا رُپ کر اُجیارا، مہاکال ناؤں دھرائیندا۔ کرے کھیل سرجنہارا، دیال اپنی دیا کمائیندا۔ اپنے اندروں آئے باہرا، تھر گھر ساچے کُنڈا لائیندا۔ تھر گھر ساچے پار کنارہ، سُنّ اکمّ آپ سمائیندا۔ آپے ویکھے دھوؤں دھارا، ڈھر دی دھار آپ بندھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن سرگن رُپ دھرائیندا۔ نرگن سرگن برہما وشن شو دھار، سنسا روگ رہے نہ رائیا۔ کرتا پُرکھ کھیل اپار، پاربرہم پرہ آپ کھلائیا۔ اپنا ویکھے آپ دوار، در دروازہ سوہبا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، مہاکال ایکا در، دین دیال ہتھ رکھے وڈیائیا۔ مہاکال ہر کا ناؤں، ہر بن اور نہ کھئے جنائیندا۔ آد جُگاد وسے ہر گھٹ تھاوں، تھان تھنتر سوہبا پائیندا۔ جُگا جُگنتر کرے سچ نیاؤں، سچ سینگھاسن

آسن لائیندا۔ ہر جی پکڑے آپے بابوں، گرمکھ ساچے میل ملائیندا۔ بنس بنائے پھڑ پھڑ کاؤں، امرت سروور آپ نہائیندا۔ لیکھا جانے پتا ماؤں، گرمکھ گرسکھ بال انجانے گود بہائیندا۔ سدا سہیلا دیوے ٹھنڈی چھاؤں، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ برہما وشن شو کر اجیار، ہر ساچے کھیل کھلایا۔ وشنوں منگے اک بھنڈار، سچ بھنڈارا ہر ورتایا۔ برہمے تیرا برہم پیار، لکھ چوراسی وچ سہایا۔ شنکر رووے کرے گریازار، پرہہ آگے سپس جھکایا۔ کون روپ ماراں مار سرب سنسار، جو گھڑیا بھن وکھایا۔ پاربرہم پرہہ کرپا دھار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، اپنی بھچھیا جھولی پایا۔ سچ بھچھیا جھولی پائیندا، گنوتتا گن ندھان۔ کال اپنے وچوں آپ پرگٹائیندا، کر کرپا دین دیاں۔ دھواں دھار کھیل کھلاییندا، پت لائے ساچے ڈال۔ تیرا سگلا سنگ نبھائیندا، لگی پریتی نبھ نال۔ جو اچے سو اپنے پیٹے پائیندا، میٹے جگت نشان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا دان۔ مہاکال کال ہر کھیل کھلایا، برہما وشن شو میل ملانیا۔ دو جہاناں ویکھ وکھایا، ترے ترے پھرے بھنیا۔ چوڈاں چوڈاں کھوج کھجایا، جوتی نور سری بھگونیا۔ رو سس لے جگایا، لیکھا جانے چہر چھنیا۔ سچ دربارا آپ وکھایا، دیونہارا دھر فرمانیا۔ برہما آگے جھولی ربیا ڈاہیا، منگے منگ بن نایا۔ لکھ چوراسی جیو جنت جو مات پرگٹایا، کون لیکھا لکھے سری بھگوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، کرے کھیل گن ندھانیا۔ لیکھا لکھن لگائیندا، دیا ندھ دین دیاں۔ کال ست ایک جائیندا، چتر گپت کر پرتپال۔ مہاکال دیا کھائیندا، اپنی گودی لے سنبھال۔ دھرم رائے وچ بہائیندا، آد جگاد کرے پرتپال۔ دھرم رائے اچھیا اک پرگٹائیندا، ویکھنہار جگت جہان۔ اپنی اچھیا اک سپتری جائیندا، لاڑی مؤت کر پردھان۔ برہما وشن شو میل ملائیندا، کال مہاکال کھیل مہان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا کھیڑا آپ سہائیندا۔ جگت کھیڑا آپ سہایا، لکھ چوراسی بنت بنائیا۔ گھر گھر ڈیرہ آپے لایا، نرگن سرگن سیج ہنڈھائیا۔ جگ جگ گپڑا آپ دوايا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ ونڈ ونڈائیا۔ جگ جگ اپنا روپ دھرایا، گر اوتار ناؤں رکھائیا۔ لوآن پریاں کھوج کھجایا، برہمنڈ کھنڈ ویکھے تھاوں تھائیا۔ نو سو چرانوے چوگری جگ گپڑا آپ دوايا، چارے جگ دین گواہیا۔ ست ست جھپڑا دے مکایا، شہنشاہ سچا پانتشاہیا۔ کلجگ ویلا اتم آیا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ تیئی اوتار دس گرو پورب لہنا

پھول پھلایا، بھگت اٹھاراں کر کُرمائیا۔ نرگن سرگن کھیل کرایا، اپنا بھیکھ وٹائیا۔ باؤن روپ بن کے آیا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ باؤن اکھر پڑھ
 کے آیا، پینتی اکھر کرے پڑھائیا۔ ستاراں نش اکھر اپنے وچ بند رکھایا، گر پیر بھیو نہ رائیا۔ پیر دستگیر سگلا سنگ نہیایا، ملاً شیخ
 مسائق آپ اکھوائیا۔ آد جگادی روپ پرگٹایا، جگا جگنتر بل وکھائیا۔ اپنا ڈھولا آپے گایا، پُراں اٹھاراں آپ سُنائیا۔ شاستر سمرت آپ پڑھایا،
 اپنی ودیا آپ سُنائیا۔ اٹھ دس گیان آپ درڑایا، بھگت بھگونت دئے وڈیائیا۔ ایکا کلمہ آپ سُنایا، کائنات کر رُشنائیا۔ حق حقیقت ویکھ
 وکھایا، لاشریک سچا شہنشاہیا۔ بے عیب پروردگار اپنا ناؤں دھرایا، محبان بیدو وڈی وڈیائیا۔ مقالے حق ڈیرہ لایا، حق حق حق رہیا
 سُنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ پُرکھ ابناشا، جگا جگنتر ویکھے کھیل تماشا، اپنی راس آپ رچائیا۔ آپے لے
 اوتار، دیا کھائیندا۔ آپے نرگن دھار، جوت جگائیندا۔ ایکا شب دُک اپار، آد جگاد و جائیندا۔ آپے سخیان منگلچار، آپے بھگن ویکھ
 وکھائیندا۔ آپے وسیا محل اٹار، اچے مندر آپے آسن لائیندا۔ آپے رنگ رلیاں مانے کنت بھتار، آپے ساچی سیج ہنڈھائیندا۔ آپے نر نرائن
 سُنائیا۔ آپے آس نندرا وچ نہ آئیندا۔ آپے تریتا ستجگ دواپر کریا پار، ستجگ تریتا دواپر آپے کھیل کھلائیندا۔ آپے کلجگ ہو
 اجیار، عیسیٰ موسیٰ کالا سوسا تن چھہائیندا۔ آپے لیکھا جانے سنگ محمد چار یار، اللہ رانی مکھ گھنگٹ آپے لائیندا۔ آپے نرگن جوتی جاتا
 ہو تیار، کھلاپات اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نانک ستگر ملیا ہر سچے نرنکار، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ ست نام منتر کر تیار، ست نام
 سریشٹ سبائی آپ پڑھائیندا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنکار راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے اک پیار، کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا دھام بہائیندا۔
 آپے شب ناد دھن جیکار، آپ اپنا بھیو کھلائیندا۔ آپے گرو گرو گرو کر تیار، گرو گرتھ گرو وڈیائیندا۔ آپے دسویں جوتی ہو اجیار، ست دُلا را
 ناؤں دھرائیندا۔ آپے اچی کوکے کرے پکار، پُرکھ اکال راہ وکھائیندا۔ آد جگادی ایکا دھار، کرے کرائے کرنیہار، نرگن سرگن لے اوتار، جگا
 جگنتر پاوے سار، وید کتیب بھیو نہ آئیندا۔ وید کتیب رہے جس گا، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیا۔ سچکھنڈ دوارے وسے سچا شہنشاہ، شاہ
 پاتشاہ اک اکھوائیا۔ جگ جگ بنے مات ملاح، ساچا بیڑا لے چلائییا۔ بھگن دیوے سچ صلاح، ایکا منتر نام درڑائییا۔ ہر جو وکھائے ہر
 گھٹ تھان، چاروں کُنٹ ایکا روپ درسائییا۔ چار ورن بنائے بہین بھرا، دوسر ناتا نہ کھئے وکھائییا۔ برہمنڈ ایکا کھیڑا دئے وساء، نو ست وچ ٹکائییا۔

جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک ت برہم مت پاربرہم دئے سمجھائیا۔ برہم مت ساچی دھار، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ جُگا جُگنتر لے اوتار، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ کلجُگ اتم کھیل نیار، نرگن نرور اپنی کل آپ وکھائیندا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، نہکلنکا ناؤں رکھائیندا۔ شبد ڈنکا پر اپار، لوآں پُریاں آپ سُنائیندا۔ شاہ سُلطاناں کرے خبردار، سویا کھئے رہن نہ پائیندا۔ لکھ چوراسی ہونے خوار، جو گھڑیا بہن وکھائیندا۔ کلجُگ میٹے زین اندھیار، ستجُگ ساچا چند چڑھائیندا۔ نانا توڑے پنج وکار، من مت وبھچار نار نہ کھئے ہندھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، اک اِکلا ایکنکارا، جوتی جوت جوت اُجیارا، جونی ربت دس نہ آئیندا۔ جونی ربت پُرکھ اکالا، عقل کل وڈی وڈیائیا۔ ستگر سچا دین دیا، ساکھیات رُپ پرگٹائیا۔ چرناں ہیٹھ دیائے کال مہاکالا، آپ اپنا بل وکھائیا۔ شبد اگمی رکھے ڈھالا، نام کھنڈا اک چمکائیا۔ جن بھگتاں توڑے جگت جنجالا، ترے گن بندھن رہے نہ رائیا۔ ایک مارگ دسے ہر سُکھالا، برہم پاربرہم ملائیا۔ پنج تت کایا کنچن سچ کھالی ڈھالا، نام سہاگا اُپر لائیا۔ آپے بنے ونج ونجارا، سچا پارکھو ہر رگھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، اک اِکلا پھیری پائیا۔ اک اِکلا سِری بھگوانا، کلجُگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ ست رنگ جھلئے اک نشانہ، ستاں دیپاں آپ جنائیندا۔ شبد اگمی پھڑے تیر کمانا، دو جہاناں چلے آپ اُٹھائیندا۔ تختوں لاپے راجا رانا، شاہ سُلطاناں خاک ملائیندا۔ جن بھگتاں بٹھے ہتھیں گانا، ساچا سگن آپ منائیندا۔ امرت آتم بخشے پینا کھانا، امیوں رس آپ چکھائیندا۔ دُھن اناد سچا دُھن گانا، انحد ساچا تال وجائیندا۔ لکھ چوراسی سِر تے ورتے بھانا، کال کوکے کوک سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، اک اِکلا وسنہارا سچ محلہ، کلجُگ اتم ویس وٹائیندا۔ کلجُگ اتم ویس وٹندڑا، پاربرہم ہر کرتار۔ نہکلنکا ناؤں رکھندڑا، کل کلکی لے اوتار۔ سیس تاج اک رکھندڑا، پنچم مُکھ مُکھ شنکار۔ سمت سمتی ویکھ وکھندڑا، لکھ چوراسی مارے مارے۔ نہ کوئی ویکھے آتم اندھڑا، گرُمکھ وِرا پاوے سار۔ جس جن ہونے آپ بخشندڑا، نیتز نین دئے آگھاڑ۔ ست سرُوی رُپ وکھندڑا، رُپ رنگ ریکھ تے وسیا باہر۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر اوتار۔ ہر اوتار اوگت میتا، بھیو کسے نہ رایا۔ آد جگاد جُگا جُگنتر بھگت بھگونت بنے میتا، مِتر پیارا ناؤں دھرایا۔ ساچے مندر بیٹھا رہے اک

ایتنا، ترے گن وچ کدے نہ آیا۔ سانتک ست ٹھانڈا سینتا، اگنی تت نہ کھئے جلا یا۔ لیکھا جانے سرت سوانی سینتا، شبیدی رام آپ ملایا۔ آپے
 ہوئے پنت پُنیتا، پنت پاپی لئے ترا یا۔ ایک دھام وکھائے ہر اندیٹھا، جگت نیتر دس نہ آیا۔ نام ندھان گرمکھ ور لے پیتا، برہما وشن رہے ترسایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنی کھیل کھلایا۔ نرگن داتا نراکار، سرگن جوت
 مات پرگٹائی۔ کرے کھیل اگم اپار، چوڈاں لوک چوڈاں طبق ترے بھون کھوج کھوجائی۔ سناونہارا سچ سلوک، لوآن پُریاں کرے جنائی۔
 کلجگ اتم ہر کا بھانا کھئے نہ سکے روک، نانک گوہند گیا لکھائی۔ بن ستگر پورے کھئے نہ دسے دوجی اوٹ، سیس ہتھ نہ کھئے ٹکائی۔ کلجگ
 جیو آلیوں ڈکے بوٹ، ساچی گود نہ کھئے بہائی۔ آسا ترسنا ہوئے ہنگتا مایا ممتا کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار کھئے نہ کڈھے کھوٹ، سچ سچ نہ
 کھئے درڑائی۔ جھوٹھا ناتا ات پوت، پیا پریم نہ کھئے منائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے
 لئے جگائی۔ ہرجن شبد جگایا، کر کرپا سری بھگوان، گرمکھ ساچے میل ملایا، ایک دیا دھر فرمان۔ جگ جگ وچھوڑا پھند کٹایا،
 کلجگ اتم ہو مہربان۔ گرہ مندر چند چڑھایا، جوتی جوت جگے مہان۔ بہرماں کندھ آپے ڈھایا، اک وکھائے سچ نشان۔ شبد سہاگی چھند
 ایک گایا، سو کنت سو ایک روپ پچھان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن بختے چرن دھیان۔ چرن کول ہر سچ دھیانا،
 گرمکھاں مکھ صلاحیندا۔ ایک دیوے نام ندھانا، نردھن جھولی آپ بھرائیندا۔ شبد اگنی اک بیانا، ہرجن ساچے آپ بھائیندا۔ سچکھنڈ دوار
 وکھائے اک مکانا، پُرکھ اناشی آپ سہائیندا۔ کرے کھیل مرد مردانہ، روپ رنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ سرب جیاں دا ایک کاہنا، لکھ چوراسی
 گوپی آپ ہنڈھائیندا۔ گرمکھاں دیوے ایک مانا، مان ابھان گوائیندا۔ سرب جیاں پرہ جانی جانا، پردہ اوبلا نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہر سجن میل ملائیندا۔ ہر سجن ہر میلیا، کر کرپا وڈ مہربان۔
 ایک رنگ رنگائے گرو گریلیا، گر چیل کر پروان۔ بنیا رہے سجن سہیلیا، ہر سدا سدا مہربان۔ جوت نرنجن چاڑھے تیلیا، پُرکھ اناشی
 ویکھے آن۔ آپے جانے اپنا وقت ویلیا، اپنی تہت وار آپے لئے وکھان۔ اچرج کھیل پاربرہم کلجگ کھیلیا، نرگن روپ بلی بلوان۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، وڈ داتا وچ جہان۔ دو جہاناں کھیل کھلندڑا، اک اکلا ایکنکار۔ وشن برہما شو

پندھ مُکندڑا، جُگ چوُکڑی کر خوار۔ ساچا مارگ اک وکھندڑا، ست ستوادی ساچی دھار۔ پُرکھ اکال ایشٹ اک رکھندڑا، نرگن سرگن دئے ادھار۔ شبد گُر سرب وکھندڑا، پنج تت نہ کھئے پیار۔ برہم پاربرہم کرے بندنا، جیو ایش کرے نمسکار۔ نرگن بٹھے ساچا تندنا، سرگن ناتا جُھٹ نہ جائے وچ سنسار۔ جس جن ہر ہر گایا بٹی دندنا، کلجگ لیکھا چکے چار لکھ بٹی ہزار۔ دوس زین اٹھے پہر پرماندنا، لگے آگ نہ تتی ہاڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جس جن دیوے ساچا ور، کرے پرکاش بہتر ناڑ۔ بہتر ناڑی دیوے چانن، چت وت ٹھگوری کھئے نہ پائیا۔ جس جن پھڑائے اپنا دامن، دامنگیر ہوئے سہائیا۔ نیڑ نہ آئے کامنی کامن، دھیرج جت ست اک وکھائیا۔ میٹے زین اندھیری شامن، ساچا نور کر رُشنائیا۔ کایا کھیڑا وسائے گرامن، گھر گھر وچ میل ملائیا۔ ستگر پورا گرمکھاں ہوئے آپے ضامن، ویلے آنت لئے جُھدائیا۔ بیڑا کوئی نہ کرے اتم پار ، مُلا شیخ پنڈت پاندھے جگت گرتھی ہوئے نہ کھئے سہائیا۔ سرب جیاں دا ایکا رامن، آد جُگاد ایکا رام اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وشن برہما شو آپے پھڑ، آپے لیکھا دئے وکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد آنت اک بھگونت، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنی کھیل کھلائیا۔

★ ۳ مگھ ۲۰۱۷ بکرمی پچھوڑا سنگھ دے گھر پنڈ ویرکا ضلع امرتسر ★

سو پُرکھ نرنجن سد مہربان، آد آنت بے پرواہیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل مہان، نرگن نرور آپ کرائیا۔ ایکنکارا جودھا سورپیر بلی بلوان، بل اپنا آپ دھرائیا۔ آد نرنجن نور مہان، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ ابناشی کرتا ساچا کابن، اک اکلا ناؤں پرگٹائیا۔ سری بھگوان والی دو جہان، الکھ آگوچر آگم اتھاہ بے پرواہ بھیو نہ رائیا۔ پاربرہم آپ اپنا لئے اُپا، نام نام آپ اُپائیا۔ سچکھنڈ دوار وسے سچ مکاں، چھپر چھن نہ کوئی جُھپائیا۔ اپنی اچھیا اپنے وچ دھرا، لیکھا جانے سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اک اکلا ایکنکارا، آپے بٹھے اپنی دھارا، آد پُرکھ ناؤں دھرائیا۔ آد پُرکھ سچکھنڈ، در گھر ساچا ویس وٹائیندا۔ اپنے اندر آپ آپے کرے بند، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ کرے کھیل گھر گمبھیر گئی گہند، بھیو ابھیدا بھیو کوئی نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ابناشی کرتا

اپنی کل آپ ورتائیندا۔ کل ورتے عقل کل دھار، مہا اکتھ کنھی نہ جائیا۔ سو پُرکھ نرنجن وسنہارا ٹھانڈے دربار، ہر پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیا۔ ایکنکارا کرے پیار، آد نرنجن میلا سہج سُبھائیا۔ ابناسی کرتا میت مُرار، سری بھگوان دئے ملائیا۔ پاربرہم پریہ ہو تیار، اپنی آپ لئے انگریئیا۔ سچکھنڈ دوارا کھول کیوڑ، اپنا مندر سوہیا پائیا۔ کرے کرائے ساچی کار، کرتا پُرکھ کرنی کرت آپ کھائیا۔ گھاڑت گھڑے اگم اپار، گھڑن بھنہار پُرکھ سمرتھ روپ رنگ ریکھ نہ کوئی جنائیا۔ اپنی پرگٹائے آپے وتھ، ویکھنہار آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر وڈا وڈا وڈیائیا۔ ہر وڈا صاحب سلطان، در گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ ست سرُوپی ست نشان، ست ستوادی آپ اٹھائیندا۔ آپے ہوتے جانی جان، جاننہار دس نہ آئیندا۔ درگاہ ساچی ہو پردھان، در دوار آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا گھاڑن آپ گھڑائیندا۔ ساچا گھاڑن گھڑنہارا، ایکا رنگ سمایا۔ اپنے مندر وڑنہارا، روپ انوپ بے پرواہیا۔ اپنی کرنی آپے کرنہارا، گھر گھر ویکھے ہر گھٹ تھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارا ساچا گھر، ایکا وسے ہر ہر، دوسر روپ نہ کھئے درسایا۔ سچکھنڈ دوارا کر تیار، انہو اپنا روپ پرگٹائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل اپار، کھیلے کھیل سہج سُکھدائیا۔ نرگن داتا بے عیب پروردگار، جلوہ نور نور اُچھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر آپ سُبھائیا۔ ہر مندر سوہاؤنت، سچکھنڈ دوارا آپ سُبھایا۔ پُرکھ ابناشی ایکا کنت، نرگن بیٹھا آسن لایا۔ ساچے تخت بنائے بنت، ساچے تخت آپ سُبھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچے تخت آپے چڑھ، آپ اپنا حُکم ورتائیا۔ ساچا حُکم آپ ورتائیندا، آپ اپنی کریا دھار۔ آپ اپنا ناؤن سُنائیندا، نرگن نرگن کر پُکار۔ در گھر ساچے کھیل کھلائییندا، تخت نواسی بن سچی سرکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، الکھ اگوچر اگم اپار۔ الکھ اگوچر کھیل کھلایا، پاربرہم بھیو نہ آئیندا۔ اپنا حُکم آپ جنایا، اپنا لیکھا اپنے وچ ٹکائیندا۔ اپنے تخت آپے آسن لایا، پُرکھ ابناشی کھیل کھلائییندا۔ اپنی سیوا آپ کھایا، در دربان نہ کوئی رکھائیندا۔ سیس جگدیش آپ نہ کوئی جھکایا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایکا ناؤن آپ دھرائیندا۔ ناؤن نرنکارا آپے دھر، اپنا کھیل آپ کھلائییا۔ آپ وسے اپنے در، در دروازہ آپ کھلائییا۔ آپے بہے اندر وڑ، سچ سینگھاسن سوہیا پائیا۔ آپے پُرکھ ناری نر، نر نرائن

سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا دیوے آپے ور، اپنی جھولی آپے آگے ڈاہیا۔ آپے بنے کھلاری، ہر سچے کھیل کھلائیندا۔ آپے بنے بھنڈاری، اپنی وست آپے جھولی پائیندا۔ آپے نرگن جوت جگے نرنکاری، آپے سُن سادھ سمائیندا۔ آپے وسے دھام نیاری، نہچل دھام آپ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا دیوے آپے ور، اپنی بھچھیا آپ ورتائیندا۔ اپنی بھچھیا آپے منگ، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ نرگن چاڑھے نرگن رنگ، نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ نرگن نام نرگن مردنگ، نرگن تال وچائیندا۔ نرگن ساٹھی نرگن سنگ، نرگن سکلا سنگ نیھائیندا۔ نرگن لائے اپنے انگ، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ نرگن ویکھ نرگن پندھ، دوسر بھيو نہ کوئی آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے دیوے ایکا ور، اپنا بھيو آپ کھلائیندا۔ اپنا بھيو کھلاونہارا، ایکا حُکم جنائیندا۔ نرگن کھیل کرے اگم اپارا، آپ اپنی دھار چلائیندا۔ آپے بنیا رہے نہکلنک آد آنت نہ پاراوارا، وار تہت نہ کوئی وکھائیندا۔ دوسر دسے نہ کوئی دوارا، منگن در نہ کیسے جائیندا۔ آپے ونج آپ ونجارا، ہٹ ہٹوانا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا جانے نہکلنک، سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن سہائے اپنا بنک، ایکنکارا ویکھے تھاوں تھائیا۔ آد نرنجن مہا اگت، نرگن جوت جوت رُشنائیا۔ سِری بھگوان ساچا کنت، کنت کنتوہل آپ اکھوائیا۔ ابناشی کرتا آپے جانے اپنی بنت، اپنا ناؤں آپ وڈیائیا۔ پاربرہم در درویش رہے منگت، سیس جگدیش اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نہکلنک اپنا بھيو دئے کھلائیا۔ ہر کا رُپ نہکلنک، انہو پرکاشیا۔ سو پُرکھ نرنجن نہکلنک، آد جگاد نہ کدے وناسیا۔ ہر پُرکھ نرنجن نہکلنک، سچکھنڈ دوارے پاوے راسیا۔ ایکنکارا نہکلنک، اپنا جانے آپ بھرواسیا۔ آد نرنجن نہکلنک، جوتی جوت سدا پرکاشیا۔ سِری بھگوان نہکلنک، ویکھنہار کھیل تماشیا۔ ابناشی کرتا نہکلنک، اپنی کرے آپے پوری آسیا۔ پاربرہم پرہ نہکلنک، سیوک سیوک بنیا رہے داسی داسیا۔ شبد انادی نہکلنک، سچکھنڈ دوارے کرے واسیا۔ برہما وشن شو دھار نہکلنک، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آپے جانے لیکھا اپنے در، اپنے گھر آپ کرے نواسیا۔ وشن برہما شو ساچی دھار، نہکلنک نرگن رُپ آپ پرگٹائیا۔ آپے برہمنڈ کھنڈ لوآن پُریاں محل لائے اُسار، نہکلنک نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ آپے رو سس لائے اُبھار،

نہکلنک ہر جوتی جوت جگائیا۔ آپے شبد ناد دھنکار، بودھ اگادھ آپ پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد ایکا ہر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ وشن برہما شو کھیل اپارا، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ سیوا لائے سیوادارا، ساچی سیوا اک سمجھائیندا۔ دیونہارا ست بہنڈارا، سچ وست جھولی پائیندا۔ کرے کھیل گھڑن بہنہارا، ساچی گھاڑت آپ گھڑائیندا۔ لیکھا جانے اتھ وارا، ست شنکارا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن ہر، اپنا بل آپ رکھائیندا۔ نہکلنک سری بھگوان، دوسر در نہ کوئی جنائیا۔ سچکھنڈ دوارے وسے وڈ مہربان، مہما اکتھ کتھی نہ جائیا۔ درگاہ ساچی جھلئے اک نشان، تخت نواسی سچا شہنشاہیا۔ دیونہارا دھر فرمان، بے عیب نام خدائیا۔ شبدی شبد کر بلوان، ست دلارا ویکھ وکھائیا۔ وشنو دیونہارا دان، ایکا وست جھولی پائیا۔ برہمے بخشے اک گیان، نش اکھر نام سنائیا۔ شنکر کرے آپ کلیان، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ بن وچولا نکہبان، ویکھنہارا تھاوں تھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن نروہر پُرکھ اکال، وسنہارا سچکھنڈ سچی دھرمسال، درگاہ ساچی آپ سہائیا۔ وشن برہما شو کر تیار، ایکا حکم آپ ورتائیندا۔ پُرکھ ابناشی گھٹ گھٹ اندر ہو اُجیار، ایکا چیلارو پ درسائیندا۔ ایکا ناد سچی دھنکار، گرہ گرہ اپنا ناد وجائیندا۔ ایکا بخشے چرن پیار، چرن دوارا اک وکھائیندا۔ روپ انوپ سچی سرکار، سوچھ سرُپی آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی دھار اگم اپار اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچی دھار آد نرنجن، اپنے ہتھ رکھائیا۔ آپے ہوئے درد دکھ بھے بہنجن، سکلا سنگ آپ نبھائیا۔ آپے بخشے چرن دھوڑ نیتراجن، گیان گیان وچ چمکائیا۔ آپے بخشے ساچے مجن، چرن سرور اک نہائیا۔ آپے بنے ساچا سجن، ساکھیات روپ پرگٹائیا۔ آپے ہوئے پردہ کجن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اک اکللا بے پرواہیا۔ اک اکللا سچ محلہ، ست پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ وسنہارا اُچ اٹلا، نہچل اپنا گرہ بنائیندا۔ اپنی جوتی آپے رلا، جوتی جوت آپ سمائیندا۔ اپنا پھڑے آپے پلا، دامنگیر آپ ہو جائیندا۔ اپنا شبد سندیش آپے گھلا، اپنا نام آپ پرگٹائیندا۔ آپے کرے ول چھلا، اچھل چھلہدھاری اپنا کھیل کھلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد اپنی رچنا آپے ویکھ وکھائیندا۔ اپنی رچنا ویکھنہارا، ایکنکارا ناؤں دھرائیندا۔ نرگن نرگن پاوے سارا، روپ ریکھ رنگ نہ کھئے جنائیندا۔ کرے کرائے ساچی کارا، کرتا

پُرکھ کل ورتائیندا۔ تِتاں میتا اک دوارا، ایکا ریتا آپ درسائیندا۔ ٹھانڈا سیتا دُھر دربارا، امرت میگھ اک برسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھیو وڈ دیوی دیو آپ جنائیندا۔ برہما وشن شو ہر جنائیندا، کر کِریا گن نِداہن۔ ساچی سیوا اک وکھائیندا، دیوے دُھر فرمان۔ ترے گن وست جھولی پائیندا، پنچم دیونہارا مان۔ نو نو چار کھیل کھلائیندا، بھیو ابھیدا سِری بھگوان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد جُگادی وکھائے اک نشان۔ وشن جنایا ہر نرنکار، بھل رہے نہ رائیا۔ نہکلنک میرا ناؤں اپار، نہ مرے نہ جائیا۔ برہمے نیتر اک گھاڑ، نین نیناں دے درسائیا۔ آد جُگادی ساچا یار، میت مُرارا اک اکھوائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچے دربار، تخت نِواسی سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ست سچا اک اکھوائیا۔ شو جنایا شنکر دھار، سنسا روگ رہے نہ رایا۔ نہکلنکا اک اوتار، آد جُگاد سمایا۔ شبد ڈنکا اگم اپار، ناد انادی ناد وجایا۔ سہائے بنکا اک دوار، وار انکا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، تخت نِواسی بھیو نہ رایا۔ نہکلنک وڈ داتارا، اک اکلّا کھیل کھلائیندا۔ وشن برہما شو دے بھنڈارا، ترے گن وست جھولی پائیندا۔ پنج تت دے آدھارا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش کھیل کھلائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ بن ٹھٹھیارا، چارے کھانی ونڈ ونڈائیندا۔ انڈج جیرج دے سہارا، اُتبھج سینج میل ملائیندا۔ نو در ویکھے جگت دوارا، نو کھنڈ ساچا ویس وٹائیندا۔ چار جُگ پاوے سارا، چار وید آپ پڑھائیندا۔ چار بانی کرے پُکارا، چارے کھانی بہہ سمجھائیندا۔ چار ورنان دے آدھارا، چار یاری سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، آد پُرکھ اِناشی کرتا اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ وشن برہما شو کر پیار، ساچی وست جھولی پائیا۔ نو نو چار ورتے تیرا ورتار، جُون اجوئی کھیل کھلائیا۔ لکھ چوراسی کر شنکار، تن ماٹی آپ سہائیا۔ کھیوٹ کھیٹا بن نرنکار، جُگ جُگ بیڑائے چلائیا۔ ساچی ہاٹی کرے ونج وپار، نام بھنڈارا اک ورتائیا۔ چوڈاں لوک دے سہار، لوک پرلوک اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ جُگا جُگنتر پاوے سار، اپنا منتر آپ چلائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، ہر کا بھیو نہ کھے پائیا۔ نو سو چرانوے چوگڑی جُگ لوک مات ورتے ورتار، ترے ترے ویس انیک کرائیا۔ پنج تت ات اجیار، برہم مت کرے پڑھائیا۔ گر پیر لیکھا جانے اوتار، آد جُگاد سچا شہنشاہیا۔ بھگتن دیوے نام آدھار، ساچے سنت لے جگائیا۔ گُرمکھاں کھول

کوڑ، اندھ اندھیرا دئے مٹائیا۔ گرسکھاں ناتا توڑ پنچم دھاڑ، پنچ وکارا دئے کھپائیا۔ کرے کھیل آپ کرتار، فُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ گھٹ
 گھٹ اندر ہو اُجیار، جوت زرنجن دئے جگائیا۔ گھر گھر وچ ست بھنڈار، اُلٹا کول ناہی آپ بھرائیا۔ گھر گھر شبد ناد دُھنکار، انحد ساچا تال
 وجائیا۔ گھر گھر سخیاں منگلچار، گھر گھر گیت گوہند گائیا۔ گھر گھر آتم سیجا کرے پیار، گھر گھر وچ ہونے سہائیا۔ گھر میلا ناری کنت
 بہتار، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ گھر ملے پیا پریم مُرار، آتم برہم پاربرہم سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
 ساچا ہر، برہما وشن شو تیرا لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ، جُگ جُگ ویکھے سچا شہنشاہیا۔ جُگ جُگ کھیل کھلاونا، زرگن سرگن ساچی
 دھار۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھاونا، گھٹ بھانڈے ہو اُجیار۔ جوتی نور ڈگمگاونا، مٹ جائے اندھ اندھیار۔ ساچا ساقی بن بن جام پیاونا، بھر
 پیالہ ایکا وار۔ ساچا راکی اک دُوڑاونا، شبد گھوڑے ہو آسوار۔ دو جہاناں پندھ مُکونا، لیکھا جانے آن جان۔ جن بھگتاں پھند کٹاونا،
 میل ملائے سری بھگوان۔ اپنا منتر آپ درڑاونا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے کرے اپنا کام۔ ہر ساچی کار کرائیندا،
 جگا جُگنتر کھیل اول۔ زرگن سرگن روپ دھرائیندا، پنچ تت ویکھے کایا جگت محلہ۔ گر گر اپنا ناؤں دھرائیندا، اپنی جوت آپے رلا۔ اپنا
 ناؤں آپ پڑھائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو لیکھا پار کر، چار چار ویکھ وکھائیندا۔ چار چار ہر ویکھن آیا، کلجُگ
 تیری اتم وار۔ وشنو بنسی نال رکھایا، ایکا دیوے شبد ہلار۔ برہما بھل رہے نہ رایا، اُبھل بنے آپ زرنکار۔ شنکر ساچا مارگ وکھایا، لیکھا
 جانے دُھر دربار۔ تتاں وچولا بن کے آیا، نہکلنک لے اوتار۔ راؤ رنکاں بھیو نہ رایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
 ساچا ہر، ساچی دھار آپ چلایا۔ ساچی دھار چلاونہارا، جُگ جُگ ویس وٹائیندا۔ ستجُگ تریتا دواپر پار کنارہ، کلجُگ اتم ویکھ
 وکھائیندا۔ برہما وشن شو روون زارو زارا، نیتر نیر سرب وبائیندا۔ کروڑ تیتیسا سُریت راجا اند گن گندھرب ہاہاکارا، کھنڈ برہمنڈ دھیرج دھیر
 نہ کھئے وکھائیندا۔ لوک مات کھیل نیارا، چار ورن اٹھاراں برن ساتک ست نہ کھئے ورتائیندا۔ ناتا تٹا پُرکھ نارا، وبھچارا سرب کھائیندا۔ پنچ تت
 بنیا گڑھ ہنکارا، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار ناچ نچائیندا۔ آسا ترسنا کر شنکارا، مایا ممتا میل ملائیندا۔ من منوآ بنیا جھوٹھ سیکدارا، ساچا ونج
 نہ کھئے وکھائیندا۔ بُدھ مت مت بُدھ نہ کرے کھئے وچارا، سچ بییک نہ کھئے جنائیندا۔ گر کا شبد نہ کیسے وچارا، رسنا جہوا سرب ہلائیندا۔ بتی

دند گاؤن وارو وارا، کھلا پاتی میل نہ کھئے ملائیندا۔ گھر مندر اندر نہ ہونے اُجیارا، جوت نرنجن دیپک باقی نہ کھئے جگائیندا۔ گھر ملے نہ امرت ٹھنڈا ٹھارا، تیرتھ تال سرب جگت نہائیندا۔ گھر وجے نہ شبد انحد ڈھنکارا، تال تلواڑا سب ویکھ وکھائیندا۔ گھر ملے نہ میت مُرارا، اُچی کوک کوک جیو جنت کُرائیندا۔ گھر کرے نہ کھئے سچ شنکارا، کلجگ کپڑ سرب ہنڈھائیندا۔ گھر سوہے نہ سیج کنت بہتارا، جگت سؤلان سیج سرب ہنڈھائیندا۔ من مت نار ڈباگن ہوئی مٹیارا، چاروں کُنٹ نو کھنڈ ست دیپ نین اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ اپنا روپ دھرائیندا۔ جگ جگ روپ دھرائیندا، نرگن سرگن جامہ دھار۔ لکھ چوراسی پھول پھلائیندا، اُتبھج سینج جیرج انڈج پاوے سار۔ برہم پاربرہم ویکھ وکھائیندا، ایش جیو دئے آدھار۔ جگت جگدیش سیو کھائیندا، نر نریش در درویش بن دربان۔ اپنا کیتا آپے آپ مٹائیندا، شبد سُنائے دُھر فرمان۔ انک ناؤں اپنے آپ جنائیندا، سہنسر مُکھ نہ سکے کھئے پچھان۔ وشن برہما شو ساچی سیوا لائیندا، ترے گن اتیتا دیوے دُھر فرمان۔ کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا، پرگٹ ہو ہو والی دو جہان۔ پنج تت نہ کھئے رکھائیندا، من مت بُدھ نہ کھئے دھیان۔ ساک سین نہ کھئے بنائیندا، مات پت نہ کھئے جہان۔ ایش دیو نہ کھئے منائیندا، اک اکلّا سِری بھگوان۔ ساچے تخت آپ سہائیندا، شاہو بھوپ راج راجان۔ کلجگ کوڑی کِریا میٹ مٹائیندا، ایک منتر دیوے نام گیان۔ چارے ورنان آپ پڑھائیندا، کھتری براہمن شودر ویش مار ویکھے اک دھیان۔ ایک کلمہ آپ سُنائیندا، نبی رسؤلان پاوے آن۔ شرع شریعت بھیو کھلائیندا، لاشریک وڈ مہربان۔ کائنات پھول پھلائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک بلی بلوان۔ نہکلنک سِری بھگوانا، آد انت بے پرواہیا۔ جگا جگنتر کھیل مہانا، جگت بسنتر دئے بُجھائیا۔ اپنا ناؤں مارے تیر نشانہ، ترے ترے لوکان پار کرائیا۔ جن بھگتاں بنھے ساچا گانا، ست سروپی ساچا سگن منائیا۔ سنتن بخشے اک دھیانا، چرن کول سچّی سرنائیا۔ گرمکھان دیوے برہم گیانا، پاربرہم وڈّی وڈّیائیا۔ گرسکھ ساچا چتر سُکھڑ سیانا، مۇرکھ مۇڑھے دئے سمجھائیا۔ ایک راگ سُنائے ترانہ، دُھر دی بانی آپ الاٹیا۔ پرا پسنٹی آپے گائے گانا، مدھم بیکھری آپ سُنائیا۔ گھٹ گھٹ اندر کرے پچھانا، بھل رہے نہ رائیا۔ میٹ مٹائے جیو نادانا، گر کا شبد ردے نہ کوئی وسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سچّا شہنشاہیا۔ نہکلنکا سچّا شہنشاہ، ست ست اپنا ناؤں دھرائیندا۔ پرگٹ ہووے جگت ملاح، بھگت

بھگونت ویکھ وکھائیندا۔ سنتاں دیوے سچ صلاح، صفت صلاحی آپ اکھوائیندا۔ گُرمکھاں پکڑنہارا بانہ، ڈبڈے پاتھر آپ ترائیندا۔ گُرمکھاں
 دیوے ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ لیکھا جانے پتا ماں، بال انجانے گود بہائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کان، جس جن سوہنگ ساچی
 چوگ چُکائیندا۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھان، درگاہ ساچی آپ بہائیندا۔ برہما وشن شولے جگا، سویا کھے رہن نہ پائیندا۔ سب دا لیکھا دئے
 سمجھا، پُورب لہنا پھول پُھلائیندا۔ وشنوں وشن نال رلا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ برہمے چارے ویداں دئے جنا، لیکھا لیکھ آپ جنائیندا۔
 شنکر تیری ترسول دئے سٹا، باسک تشکا گلوں لائیندا۔ نو نو لیکھا آپ چُکا، نو چار پندھ مُکائیندا۔ کلجگ جیڑی دئے کٹا، گل الفی نہ کوئی
 رکھائیندا۔ لال بھوشن تن نہ سکے کوئی چُہا، کنچن رنگ نہ کوئی چڑھائیندا۔ سوہا ویس نہ سکے کوئی وٹا، چٹی دھاری پھول پُھلائیندا۔ پنچم
 ویکھے تھاوں تھان، نیلا نیلی دھاروں پار کرائیندا۔ کلجگ کالا سوہا لیکھا جانے عیسیٰ موسیٰ، تن شنکار اک کرائیندا۔ تیس بتیسا جانے
 حدیثا، لاشریک کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن نر، اک اکلا کھیل کھلائیندا۔ نہکلنک نرائن،
 رُپ رنگ ریکھ نہ کوئی جنائیا۔ شبد انادی ایکا کہن، گر شبد دئے وڈیائیا۔ بھگت بھگونت بنائے ساک سجن سین، سگلا سنگ آپ نہیائیا۔
 سنتاں چُکائے لین دین، پُورب لیکھا رہے نہ رائیا۔ گُرسکھ گُرمکھ ہرجن سدا رسنا کہن، رسنا چہوا ایکا گن گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، برہما وشن شو بخشے اک سرنائیا۔ شنکر تیرا پندھ مُکایا،
 تھر کھے رہن نہ پائیا۔ تیرا لیکھا دئے چُکایا، بھولے ناتھ سیو لگائیا۔ تن تیناں ویکھنہارا ویکھن آیا، بھل رہے نہ رائیا۔ مُچھ داہڑی کیس نہ کوئی
 رکھایا، نہ کوئی مُوند مُندائیا۔ گر گر اپنا رُپ دھرایا، گوہند رُپ انوپ درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن
 نر، ناد انادی کھیل کھلائیا۔ برہما برہم وکھائیندا، دیوے برہم گیان۔ تیرا ویلا اتم آئیندا، لکھ چوراسی تیرا مٹے نشان۔ جو گھڑیا بھن
 وکھائیندا، کرے کھیل سری بھگوان۔ تیرا پندھ آپ مُکائیندا، پرگٹ ہووے والی دو جہان۔ تیرا بہار اپنے کندھ اٹھائیندا، آپے بنے بلی بلوان۔
 جودھا سوریہ اپنا ناؤں دھرائیندا، مرد مردانہ گن ندھان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد اگمی مارے بان۔ وشنوں تیرا
 کھیل جنایا، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ سانگو پانگ سیج بندھایا، باسک تشکا آسن لائیندا۔ چرن دوارے اک بہایا، لچھی ایکا سیو

کرائیندا۔ دیوی دیوا الکھ ابھیو پاربریم ابناشی ویکھن آیا، نرگن اپنا روپ دھرائیندا۔ ایکا گن تن چیلے لے سمجھایا، ساچا میلا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، ایکا نام دے درڑایا۔ وشنوں درڑائے ہر ہر مہربانا، اک اِکلا ایکنکاریا۔ برہمے دیوے اک گیانا، چارے ویداں وید سما رہیا۔ شنکر بخشے ایکا مان، سر سمرتھ ہتھ ٹکا رہیا۔ اتم لیکھا چکا کان، کلجگ ویلا اتم آ رہیا۔ دھرے جوت سری بھگوان، جوتی جامہ بھیکھ وٹا رہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر ایکا تخت سہا لیا۔ ہر مندر تخت سہائیندا، تخت نواسی ایکنکار۔ پرہ پاربریم آسن لائیندا، ابناشی کرتا ہو تیار۔ سری بھگوان سوہا پائیندا، آد نرنجن کرے اُجیار۔ ایکنکارا کھیل کھلائیندا، ہر پُرکھ نرنجن پاوے سار۔ سو پُرکھ نرنجن ڈگمگائیندا، آد جگادی بھو نیار۔ سچکھنڈ دوارا اک وڈیائیندا، کرے کرائے ساچی کار۔ ساچی گھاڑت آپ گھڑائیندا، بنیا رہے سچا سنیار۔ شبد ٹھگوری آپے پائیندا، کرے کھیل اگم اپار۔ کوئن کوٹ برہما وشن شو دھیان لگائیندا، تیرا آنت نہ پاراوار۔ گر اوتار کھیل کھلائیندا، لوک مات ساچی کار۔ جگ چوکری آپ بھوائیندا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ بھے دھار۔ نو نو پندھ مکائیندا، ویکھنہارا چار چار۔ اپنا بھانا اپنے ہتھ رکھائیندا، وید پُران شاستر سمرت پائے نہ کوئی سار۔ گیتا گیان ہر جس گائیندا، اٹھ دس کر وچار۔ انجیل قرآناں صفت صلاحیندا، صفتی صفت بھرے بھنڈار۔ کھانی بانی رنگ رنگائیندا، رنگ رتھا آپ نرنکار۔ گر گر دھارا آپ چلائیندا، آد جگادی ساچی کار۔ شبد شبدی ڈنک وجائیندا، لوک مات سنے سنائے سنہار۔ اپنی اچھیا آپے ویکھ وکھائیندا، کرے کھیل اپر اپار۔ اپنی دیکھیا اپنی بھیکھیا آپے بھچھیا جھولی پائیندا، آپے ہوئے دیونہار۔ وید ویاسا ہر جس گائیندا، پُران اٹھاراں لے اُچار۔ کلجگ اتم راہ تکائیندا، نہکلنک لے اوتار۔ عیسیٰ موسیٰ صفت صلاحیندا، مکھ کلمہ نبھی اُچار۔ اناالحق ایکا حق راہ تکائیندا، نام حق پروردگار۔ اپنی نقاب آپے مکھ توں پردہ لاپندا، نور نورانہ جلوہ کر اُجیار۔ ایکا الفی گل ہنڈھائیندا، عارف کوئی نہ کرے وچار۔ اپنی دھارا آپ چلائیندا، دھرنی دھرت دے سہار۔ چوڈاں طبقات ایکا نور درسائیندا، محمد بیٹھا آدھ وچکار۔ اپنا رنگ آپ رنگائیندا، رنگ رنگیلا سچا شاہکار۔ نراکار ساکار روپ دھرائیندا، نرگن سرگن پاوے سار۔ ایکا جوت ڈگمگائیندا، پُرکھ ابناشی کھیل اپار۔ پنج تت چولا جگت ہنڈھائیندا، سانتک ست کرے پیار۔ ستنام منتر درڑائیندا، دھر دی بانی دھر دی دھار۔ چار ورنان ایکا

تھاں بہائیندا، اُوچ نیچ نہ کوئی وچار۔ کھتری براہمن شوڈر ویش کایا ماٹی ویکھ وکھائیندا، ساچی ہاٹی ونج واپار۔ تیرا تیری دھار چلائیندا، کوڑی کریا لئے وچار۔ اُچی کوک آپ سُنائیندا، بن ہر ہر کوئی نہ اُترے پار۔ کلجگ کوڑ گڑیا را چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیندا، ساچا چن نہ کوئی اُجیار۔ دھواں دھار سرب وکھائیندا، جوتی نور نہ کوئی اُجیار۔ ایک منتر نام پڑھائیندا، پھرے منتر وچ سنسار۔ ساقط نندک دُشٹ میٹ مٹائیندا، گرمکھاں دئے ادھار۔ کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا، ویکھنہارا گر کرتار۔ ست سمندر مس بھیو نہ آئیندا، بناسپت لکھ لکھ جائے بار۔ بسدھا اُپر لیکھ نہ کوئی جنائیندا، پاربرہم سچی سرکار۔ اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا، لکھن پڑھن توں وسے باہر۔ کلجگ اتم جوت جگائیندا، جوتی جاتا ہوتے اُجیار۔ نہکلنک ناؤں رکھائیندا، اُتر آئے اپنی دھار۔ مات پت کھئے نہ گود بہائیندا، جنی کرے نہ کھئے پیار۔ شرع مذہب دین ایمان نہ کھئے رکھائیندا، سرب جیاں دا سانجھا یار۔ جو جن رسنا گائیندا، گھر گھر ملے آن۔ چار دیوار بند نہ کھئے کرائیندا، نرگن روپ سری بھگوان۔ گر گوبند سینگھ راہ تکائیندا، شہنشاہ سچا سلطان۔ کل کلکی اوتار روپ پرگنائیندا، بے آنت بے آنت مہما مہان۔ سادھ سنت سرب جس گائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، آپے ہوتے جانی جان۔ داتا دانی دنی دار، لکھ چوراسی بنت بنائیا۔ کرے کھیل اپر اپار، آوندا جاندا دس نہ آئیا۔ لیکھا لکھ لکھنہار، اٹھل بھل کدے نہ جائیا۔ وشنو تیرا قرضہ دئے اُتار، تیری سیوا اپنے لیکھے پائیا۔ برہما تیرا برہم پساں، پاربرہم اپنے وچ ٹکائیا۔ شنکر تیری تکھی دھار، گھاڑت گھڑے سچا شہنشاہیا۔ تیناں وچولا ہر نرنکار، کلجگ اتم ویکھ وکھائیا۔ ایک ڈھولا سُنائے دھر جیکار، سوہنگ سو اپنا گن وکھائیا۔ بنیا تولا سرجنہار، نام کنڈا ہتھ اُٹھائیا۔ تول نہ تُلے اٹھاراں بھار، لوآں پُریاں رہیا مُکھ شرمائیا۔ گرمکھ ورا اُچی کوک کرے پکار، پرہہ ملیا سچا ماہیا۔ وچھڑ نہ جانے وچ سنسار، جگت وچھوڑا دئے کٹائیا۔ سرت سوانی ملیا شبد میت مُرار، ساچا ہانی ہانی ویکھ وکھائیا۔ سچ سہنجنی اتم ٹھنڈی ٹھار، سینتل دھارا اک وہائیا۔ گھر سکھیاں منگلچار، واہ واہ وجدی رہے ودھائیا۔ تیناں ناتا تٹا رجو طمو ستو نہ کھئے وچار، ایک گیاتا گر شبد ساچی ہانی آپ جنائیا۔ مائس جنم نہ جائے بار، لکھ چوراسی رہے نہ پھایا۔ دھرم رائے نہ کھڑے دوار، چتر گپت نہ لیکھ وکھائیا۔ لاڑی موٹ نہ کرے شنکار، گرسکھ دوارے نہ پھیرا پائیا۔ جس جن ملیا کل کلکی اوتار، کل کلکیش دئے مٹائیا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، چار ورن بخشے ایک سرن، اُوج نیچ راؤ رنک راج راجان شاہ
 سلطان ایک دھام بہائیا۔ ساچا دھام سُہایا، ہر سترگر دین دیال۔ غریب نہانے گلے لگائیندا، آد جگاد کرے پرتپال۔ جھوٹھا ناتا توڑ ٹرائیندا،
 درس دکھائے دین دیال۔ جم کا پھاس آپ کٹائیندا، نیڑ نہ آئے کلجگ کال۔ مہاکال ویکھ وکھائیندا، گرسکھان سرت سنہال۔ جگ جگ اپنے نال
 چلائیندا، جگت رکھ اولڑی چال۔ منمکھان در ڈرکائیندا، نو کھنڈ پرتھی کرے بے حال۔ شبہ کھنڈا اک چمکائیندا، تکھی رکھ دھار۔ دو
 جہاناں پھیری پائیندا، شاہو بھوپ سچا شاہکار۔ نرگن نرور پُرکھ اکال اپنا ناؤں دھرائیندا، جوئی ریت جوں اجوئی وسے باہر۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، کوڑی کریا کلجگ دئے نوار۔ کلجگ کوڑا پندھ مکاؤنا، سمت
 سمتی ویکھ وکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ستان دیپاں پھیرا پاؤنا، شبہ اگمی گھوڑا اک دوڑائیا۔ سچ سنگھاسن آسن لاؤنا، سولاں کلیاں آسن پائیا۔
 برہمنڈ کھنڈ تیج چند پرچند نام کھنڈا اک چمکائیا، لوہار ترکھان نہ کھئے گھڑائیا۔ کھنڈ کھنڈ آپ کراؤنا، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ تیر تھنگ نہ
 کھئے ہتھ اٹھاؤنا، حکمی حکم اک ورتائیا۔ جو گھڑیا سو بہن وکھاؤنا، سوانگی اپنا سانگ رچائیا۔ جگت اکھاڑا اک لگاؤنا، پنج ت ناچ کرائیا۔
 وشن شو برہما اٹھ اٹھ ہر ہر راہ تکاؤنا، کون کوٹے رہیا جوت جگائیا۔ پُرکھ ابناشی دیا کماؤنا، دیناں ناتھ دینن ہویئے سہائیا۔ اپنا گھاٹ اپنا
 ہاٹ آپ درساؤنا، سمبل نگری دئے وڈیائیا۔ ساڈھے تین ہتھ بنت بناؤنا، پُرکھ اکال سیو کماؤنا۔ گھر وچ گھر آپ ٹکاؤنا، گھر جوتی جوت
 رُشناؤنا۔ اچے تلے پرت چڑھ کے آسن لاؤنا، پوت سپوتا براہمن گوڑا دس کیسے نہ آئیا۔ گوبند سورا سترگر حاضر حضورا جوتی نورا، ایک
 شبہی ڈنک وجائیا۔ اپنا قول کرے پورا، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ گر کا پچن نہ ہویئے ادھورا، بھل جائے سرب لوکائیا۔ کلجگ اتم نرگن جوت نہ
 کوئی ورن نہ کوئی گوت، کیسے نہ وسے قلعے کوٹ، ہتھ کیسے نہ آئیا۔ دھر شبہ نگارہ وجے چوٹ، جن بھگتاں کڈھے واسنا کھوٹ، کایا
 دُرمت میل ڈھوائیا۔ جس جن پُرکھ اکال دین دیال ایک اوٹ، دوسر در نہ منگن جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نہکلنک نرائن نر، ہر سچا سرب سکھدائیا۔ سرب جیاں دا اکو داتا، آد جگاد سہائے۔ پاربرہم پرہ پُرکھ بدھاتا، جنم مرن وچ نہ آئے۔ جن
 بھگتاں دیوے ساچی داتا، نام نہدھانا جھولی پائے۔ کلجگ آنت ستجگ چلائے ساچی گاتھا، سوہنگ منتر نام چلائے۔ لیکھا جانے تریلوکی

ناتھا، رام کرشن ویکھے تھاون تھاین۔ کرے کھیل ہر گھٹ وسنہارا ویکھے تیرتھ تاٹا، گنگا گوداوری جمن سُرستی اٹھسٹھ پھیرا پائے۔ بن سترگر
 پورے کھئے نہ دیوے نام باٹا، امرت امیوں رس امرت دھار نہجر جھرنا نہ کھئے جھرائے۔ چار ورن وکے جھوٹھے ہاٹا، کایا کچ کچ رہی ہنڈائے۔ من
 بندر نو دوارے اٹھ اٹھ ناچا، سُرتی سُرت نہ کھئے بھوائے۔ نانک گوبند شبد جس جن واچا، پُرکھ اکال لے ملائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرن نر، آپ اپنا کھیل کھلائے۔ ہر ساچا کھیل کھلائیندا، اکم اکمرا اکمڑی کار۔ نرگن اپنا ناؤں
 پرگٹائیندا، آپ اپنی جوت کر آکار۔ شبد سٹ نال رلائیندا، کرے کرائے ساچی کار۔ برہما وشن شو ایکا حکم آپ سنائیندا، کروڑ تیتیسایا
 دھکا دیوے مار۔ سُریت راجا اند انت کُرائیندا، کوئی نہ پاوے سار۔ ترے گن مایا ڈیرہ ڈھاپیندا، پنج تت نہ کوئی وچار۔ لکھ چوراسی کھیل
 کھلائیندا، خالق خلق روپ کرتار۔ اپنا کھیل آپ کھلائیندا، ویکھنہار سرب سنسار۔ گھٹ گھٹ ویکھ وکھائیندا، اندر مندر ڈونگھی گندر
 پاوے ہر ہر سار۔ جوٹھ جھوٹھ جگت تت جھوٹھ رت ویکھ وکھائیندا، برہم مت بٹھ دھار۔ ست سننوکھ دھیرج جت ست نہ کھئے رکھائیندا،
 ہٹھ کرے نہ کھئے جیو سنسار۔ ترے گن مایا مٹھ تپائیندا، امرت ملے نہ ٹھنڈی ٹھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک
 نرائن نر، ہرجن ساچے لے اُبھار۔ ہرجن آپ اُبھاردا، ہر سترگر سجن میت۔ جگ جگ پیج سوار دا، لیکھا جانے ہست کپٹ۔ راہ وکھائے
 سچ گھر بار دا، دھام وکھائے اک اندیٹھ۔ توڑے گڑھ موہ ہنکار دا، آپے وسے ہر جو چیت۔ لیکھا جانے آر پار کینار دا، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرسکھ نہہائے چرن پریت۔ چرن پریتی ناتا جوڑ، گُرسکھاں دیا کھائیندا۔ ست چڑھائے شبد گھوڑ، ست
 ستوادی میل ملائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے پھل ریٹھا کوڑ، گُرمکھ ورلے آپ جگائیندا۔ پنج وکارا دیوے در تون ہوڑ، سسے اُپر ہوڑا لائیندا۔
 ہنگ برہم پرہ پئے ہڑ، بوہ جنم نہ پھیر پھرائیندا۔ جگاں جگاں دی لگی پیاس بُجھائے اوڑ، دے درس سانت کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ میلے اپنے گھر، مڑھی گور نہ کھئے دبائیندا۔ مڑھی گور کسے نہ سڑنا، خاکی خاک نہ کھئے ملائیا۔ گربھ اگنی پھیر نہ
 سڑنا، تتوت نہ کھئے جنائیا۔ سترگر پورے لڑایا پھڑنا، پھر چھٹ کدے نہ جائیا۔ تیجے لوچن نین درشن کرنا، لو آتر دے بُجھائیا۔ چوٹھ
 پد چوٹھ گھر گُرسکھ ایکا وڑنا، ادھ وچکار نہ کھئے اٹکائیا۔ برہما وشن شو گُرسکھ تیری منگن سرنا، واہ واہ تیری وڈ وڈیائیا۔ تیرا چکے مرنا

ڈرنا، بھہ بہانک نہ کھئے وکھائیا۔ پُرکھ ابناشی کنت کنٹوبل ایکا ورنہ، دوسر سیج نہ کھئے ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرسکھ میلے اپنے گھر، گھر سُنہجنا اک سُنہائیا۔ گھر سُنہجنا سو بہاؤنت، ہر پُرکھ زرنجن سُنہایا۔ ناری ملیا ایکا کنت، گھر ساچے منگل گایا۔ چڑھیا رنگ اک بسنت، اتر کدے نہ جایا۔ ملیا ناؤں منیا منت، رسنا جہوا نہ کھئے ہلایا۔ لیکھا ٹٹا آد آنت، مدھ بہیتر گیا سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے لے ترایا۔ ہرجن ہر ہر ایکا دھار، دوجا رُپ نہ کھئے درسائیا۔ شبدی شبد شبد پیار، شبد شبد وچ ٹکائیا۔ جوتی جوت جوت اُجیار، جوتی جوت وچ سائیا۔ آپے اندر آپے باہر، گپت ظاہر اپنی کھیل کھلائی۔ گُرسکھ ستگر مل ایکا رُپ درسائے نہ پُرکھ نہ کھئے نار، انہو پُراکش درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گُرمکھ ساچے لے ور، ورنہار بے پرواہیا۔ جُگ جُگ گُرمکھ ساچے وردا، بھگت بھگونت کر پیار۔ ساچے گھوڑے آپے چڑھدا، شاہ سوارا ہو آسوار۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دو جہاناں بیڑا پار آپے کردا، گُرمکھ سجن لے اُٹھال۔ ساچی ڈولی آپے اپنے کندھے دھردا، نال رکھائے نہ کھئے کہار۔ گُرسکھان بنیا رہے بردا، گر ستگر سیوادار۔ چائیں چائیں سیوا کردا، لوک مات لے اوتار۔ زربھو بھوئے کدے نہ ڈردا، بھہ رکھے نہ کھئے سنسار۔ اپنا کیتا قول کدے نہ ہردا، جُگ جُگ لوک مات پاوے سار۔ زرنجن اپنا کھیل آپے کردا، سرگن کرے نہ کھئے وچار۔ کوئن کوٹ برہما وشن شو چرناں سیس دھردا، دوئے دوئے جوڑ کرن نمسکار۔ تیئی اوتار ور دیوے سچا ایکا گھر دا، ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار۔ دس گر رُپ نر ہر دا، پنج تت دئے آدھار۔ اٹھاراں بھگتاں اندر آپے وڑدا، کِریا کر آپ کرتار۔ گر شبد اپنا ناؤں ہردا، ہار منے نہ وچ سنسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، ایکا ایک نہکلنک نرائن نر اوتار۔ نہکلنکا پُرکھ اکال، کال مہاکال چرناں ہیٹھ دباوندا۔ دو جہاناں سُرَت رہیا سنبھال، کرے کھیل شاہ کنگال دا۔ جوتی جلوہ نور جلال، گھٹ گھٹ دیپک آپے بالدا۔ شبد اگئی ایکا تال، لکھ چوراسی سوئی آپ اُٹھالدا۔ گُرمکھ وِرا لگھالے ساچی گھال، مٹکھ گوڑھی نیند سوالدا۔ دن دہاڑے لیکھا جانے خزانہ سچے دھن مال، راج راجان کھئے نہ کیسے پیج سواردا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، کرے کھیل اگم اپار دا۔ اگم اپار اتھاہ بے آنت، وید کتیب کہن نہ پائیا۔ آد پُرکھ ابناشی کرتا پاربرہم مہا اگنت، الکھ الکھنا لکھیا نہ جائیا۔ آپے جانے اپنا آد آنت، آنت آد اپنا کھیل کھلائی۔

کلجگ اتم مایا پائے بے آنت، ترے گن چاروں گنٹ پھیرا پائیا۔ بھرے بھلا جیو جنت، جاگرت جوت نہ کھئے رُشنائیا۔ مایا ممتا ہوے بنگتا
 کلجگ سنت، کوڑی کریا جو بن رہے ہنڈھائیا۔ رسنا بولن ہر کا ناؤں منت، من کا منکا نہ کھئے بھوئیا۔ گاگا تھکے راگ راگنی چھنت، ستگر
 صاحب دیال نہ کھئے ملائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہاناں کسے نہ مکیا پندھ، پاندھی بھلے کلجگ راہیا۔ چوٹھے جگ چار لواوں لے لے ہنڈھایا جھوٹھا
 کنت، پُرکھ انباشی ور گھر ساچا کھئے نہ پائیا۔ کوٹن کوٹ پڑھ پڑھ تھکے اند، اند وچ نہ کھئے سہائیا۔ جس ستگر پورا ملیا بخشند، ڈبدا بیڑا
 لے ترائیا۔ آد جگاد کدے نہ دیوے کند، اپنی کروٹ آپے لے بدلائیا۔ کلجگ اوڈھ گئی ہنڈھ، چار لکھ بٹی ہزار چوٹھے جگ بٹی دند چار
 ورن اپنے پیٹے رہے پائیا۔ اتم ٹٹ جائے بدھی گنڈھ، کوڑی کریا بند نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک
 نرائن نر، ایک ڈنکا رہیا وجائیا۔ ہر ڈنکا شبد وجائیا، لوآن پُریاں برہمنڈاں کرے خبردار۔ وشن برہما شو سہس نوائیندا، چرن کول ہوئے
 خاک سار۔ کلجگ منہ وچ پلا پائیندا، نیترووے زارو زار۔ کلجگ میت نہ کھئے دسائیندا، سگلا سنگ نہ دسے وچ سنسار۔ جیو جنت
 سرب گرائیندا، غریب نہانے دھاباں رہے مار۔ ساچا گھر نہ کھئے وکھائیندا، پنڈت پاندھے جگت پتری رہے وچار۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، اک اکللا ہویا خبردار۔ اک اکللا اٹھیا، ہر ستگر سورپیر۔ آد جگاد نہ جائے لٹیا،
 سد بھنڈارا رکھے بھرپور۔ جگ جگ جن بھگتاں اُپر تھیا، پندھ مکائے نیڑا دور۔ اپنی گودی آپے چُکیا، آپے بیڑا بٹھے پور۔ ستگر پورا لوک
 مات نہ رہے لُکیا، ظاہر ہوئے حاضر حضور۔ مٹمکھاں جو مکھوں تھک سٹیا، کلجگ اتم چٹنا پئے ضرور۔ سینگھ شیر دلیر نر زرنکار وچ
 سنسار ہو کے بُکیا، شاہ سلطانان توڑے غرور۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ دا بیٹھا بھکھیا، آسا منسا اپنی کرے پور۔ گرمکھ ور لے جگ
 جگ سُکھنا رہے سُکھیا، گر داتا ملے اک ضرور۔ سفل کرائے مات ککھیا، لیکھے لگے ماتا پتا نور۔ جو جن آسرنائی جھکیا، کلجگ ناتا
 توڑے کوڑو کوڑ۔ اُجل کرے مات مکھیا، جس جن بخشے چرن دھوڑ۔ مات گریہ نہ ہوئے اٹا رُکھیا، دس دس تپے نہ اگن تندور۔ گرمکھ
 گرمکھ سنت بھگونت آد آنت اپنی گودی آپے چُکیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک بخشے جوتی نور۔
 مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، جن ہر دیوے جیا دان، آدانا برہم برہما، برہم ویکھے حاضر حضور۔

★ ۱۴ مگھ ۲۰۱۷ بکرمی گردیپ سنگھ دے گھر پنڈ بردو پھرا لا ضلع جالندھر ★

سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلاؤنا، ہر پُرکھ نرنجن وڈی وڈیاٹیا۔ ایکنکارا رُوپ پرگٹاؤنا، آد نرنجن ناؤں رُشناٹیا۔ ابناشی کرتا بیو چکاؤنا، ابناشی کرتا بے پرواہیا۔ پاربرہم پرہ اپنا ناؤں دھراؤنا، نرگن نرور آپ اکھوٹیا۔ پُرکھ اکال ایکا مندر گھر سہاؤنا، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیا۔ تخت نواسی تخت ڈیرہ لاؤنا، رُوپ رنگ نہ کوئی وکھٹیا۔ شاہ پاتشاہ ناؤں رکھاؤنا، راجن راج دیا کھٹیا۔ دھر فرمانا حکم سناؤنا، اٹھل بھل نہ جائیا۔ اجوئی ریت ویس وٹاؤنا، آد پُرکھ ابناشی کرتا آپ دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایکا ایک آپ اکھوٹیا۔ سو پُرکھ نرنجن اک اکلّا، آد جگاد سہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وسنہارا سچ محلہ، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ ایکنکارا اپنے نور آپے رلا، نور نورانہ نور سہائیندا۔ آد نرنجن اپنے پرکاش آپے بلا، رُوپ ریکھ نہ کوئی جنائیندا۔ سری بھگوان اچھل اچھلا، اچھل اچھل اپنا کھیل کھلاٹیندا۔ ابناشی کرتا در دروازہ ایکا ملا، تھر گھر ساچے ڈیرہ لائیندا۔ پاربرہم پرہ آپ پھڑائے اپنا پلا، سگلا سنگ آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلّا ایکنکار، آد پُرکھ کھیل اپار، بیو کوئی نہ پائیندا۔ آد پُرکھ ہر کھیل اپارا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ نرگن نرور کر پسارا، رُوپ انوپ آپ دھرائیا۔ آپے اندر آپے باہرا، گپت ظاہر دھار چلاٹیا۔ کرے کھیل سچکھنڈ دوارا، در گھر ساچے وجے ودھائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، شہنشاہ کرے شہنشاہیا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، دھر فرمانا آپ جنائیا۔ در درویش بنے دربانا، تھر گھر ساچے سیس جھکٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل بے پرواہ آپے ویکھ وکھٹیا۔ اپنا کھیل ویکھنہارا، ایکنکارا اپنی کل دھرائیندا۔ اپنے مندر ہو اجیارا، تھر گھر ساچے ڈگمگائیندا۔ تخت نواسی شاہ سیکدارا، ست سروپی رُوپ پرگٹائیندا۔ اگم اگمڑی کرے کارا، اکھ اگوچر بیو نہ آئیندا۔ اپنا نور کر اجیارا، نورو نور نظر سہائیندا۔ لیکھا جانے دھر دربارا، درگاہ ساچی آپ وڈیائیندا۔ آپے ناری بن کنت بہتارا، ساچی سیج آپ ہنڈھائیندا۔ آپے جانے ست دُلارا، شبدی شبد پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ چلاٹیندا۔ ست دُلا ر شبد ہر دھار، اپنی آپ اُچائیا۔ کرے کرائے کرنیہار، کرتا پُرکھ وڈ وڈیاٹیا۔ لیکھا جانے شاہ سیکدار، پُرکھ ابناشی بیو نہ راتیا۔ اپنی بھکھیا آپے بنے بھکھار، دیونہار آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

کرے کھیل ایک ہر، ہر مندر سوہیا پائیا۔ ہر مندر ہر دھام نیارا، سچکھنڈ دوارا آپ اپائیندا۔ اک اکل کر پسارا، نرگن اپنا آسن لائیندا۔ ساچا سٹ کر نیارا، جن جننی گود بہائیندا۔ پُرکھ اکل دئے ہلارا، پاربرہم پرہہ سیو کھائیندا۔ دوسر کوئی نہ کرے وچارا، سگلا سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل نیارا، کھیلنہارا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکل و سنہارا سچ محلہ، ایکنکارا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ویکھے کھیل تماشا، ساچی منڈل راس رچائیا۔ اپنے اندر آپے کرے واسا، رُپ انُپ آپ درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی دھار آپ چلائیا۔ شبد دھار ہر چلائیندا، پُرکھ اگم اگمڑی کار۔ الکھ الکھنا الکھ جگائیندا، ڈھنی ناد ناد جیکار۔ ایک اپنا ناؤں پرگٹائیندا، آپے بیوئے سُننہار۔ اپنا مندر آپ سہائیندا، آپے ویکھے ست دوار۔ اپنا سٹ اپنی گود بہائیندا۔ آپے لیکھا جانے پروردگار، اپنی مہا آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جوئی ریت اک ایکنکار۔ جوئی ریت پُرکھ اکالا، ایک رنگ سہایا۔ اپنے اُپر ہو دیا لا، اپنی دیا کمایا۔ آپے چلے اولڑی چالا، بھيو کوئی نہ پایا۔ سچکھنڈ وسے سچھی دھرمسالہ، تھر گھر ساچے ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، انہو پرکاش کرایا۔ انہو پرکاش ہر نرنکارا، رُپ رنگ ریکھ نہ کوئی جنائیا۔ و سنہارا دھام نیارا، چہر چہن نہ کوئی چہائیا۔ دیا باقی نہ کوئی اُجیارا، جوتی نور ڈگمگائیا۔ سٹ دلارا کرے پُکارا، اُچی کوک سُنائیا۔ ہوں سیوک سیوادار، تون پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ آد آد ہوں یاچک منگے دان بن بھکھارا، تون دیونہار سچا شہنشاہیا۔ سو پُرکھ نرنجن بن ورتارا، وست امولک جھولی پائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن دئے سہارا، سگلا سنگ اک وکھائیا۔ ایکنکارا کر پیارا، سپس اپنا ہتھ ٹکائیا۔ آد نرنجن اک اُجیارا، اندھ اندھیار نہ کوئی وکھائیا۔ سری بھگوان سانجھا یارا، ایک ت سمجھائیا۔ ابناشی کرتا دئے ہلارا، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ پاربرہم پرہہ پاوے سارا، ہر شبدي شبد سمجھائیا۔ اک وست دیوے تھارا، اتوٹ اٹ رکھائیا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتارا، دھر فرمانا آپ جنائیا۔ وشن برہما شو کر پسارا، لوآن پُریاں رچن رچائیا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈارا، وست امولک ہتھ پھڑائیا۔ پنج تت بنے اکھاڑا، اپ تیج وائے پرتھمی آکاش رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ پُرکھ ابناشا، آپے پلے اپنی راسا، جوتی نور نور رُشنائیا۔ ساچے منڈل ساچی راس، ست پُرکھ نرنجن آپ رچائیندا۔ ایک وست رکھ

پاس، آد جُگاد ورتائیندا۔ جُگا جُگنتر نہ بیوئے وناس، بھسمرُ بیوئے نہ روپ وٹائیندا۔ نہ کوئی پرتھمی نہ آکاش، سورج چن نہ کوئی چڑھائیندا۔ نہ کوئی برس نہ کوئی ماس، گھڑی پل نہ کھیل کھلائیندا۔ برہما وشن شو نہ وسے پاس، لکھ چوراسی گھاڑن نہ کوئی گھڑائیندا۔ ترے گن مایا نہ داسی داس، پنج تت چولا نہ کوئی ہنڈھائیندا۔ جیو جنت نہ بُجھائے کوئی پیاس، رسن سواس نہ کوئی چلائیندا۔ ایک جوت جوت پرکاش، آد پُرکھ نرگن اپنا روپ دھرائیندا۔ شبدی شبد کر واس، سرب گنتاس کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی دھار اپنے بتھ رکھائیندا۔ شبد سَت ہر سیوا لا، ایکا حُکم سُنائیندا۔ وشن وشنوں وشنو روپ پرگٹا، واستک اپنا ناؤں رکھائیندا۔ ایکا بوند کر تیار، کول کولا آپ کھلائیندا۔ اپنی نابھی کول تال بھرا، تال سہاوا آپ سہائیندا۔ اپنا کول آپ اکھوا، پُھل پُھلواری آپ مہکائیندا۔ آپے پنکھڑیاں لئے کھلا، رُت بسنتی آپ سہائیندا۔ آپے برہما لئے پرگٹا، پاربرہم برہم اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ آپے چارے مَکھ لئے کھلا، چارے کوٹاں ویکھ وکھائیندا۔ آپے چارے ویداں لئے گا، شبد انادی ناد لائیندا۔ آپے چارے کھانی رچن رچا، انڈج جیرج اُنُبھج سینج آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، برہما وشن شو اپنے آگے دھر، اپنا حُکم آپ سُنائیندا۔ وشن برہما شو شنکر ہر جو ہر اپایا، ترے ترے کھیل کھلائیندا۔ شبد سَت اک سمجھایا، ابناشی اچت ویکھ وکھائیندا۔ اپنی رُت آپ سہایا، دوسر سنگ نہ کوئی وکھائیندا۔ اپنی چوٹی اپنا مردنگ آپ وجایا، نام سَت راگ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، برہما وشن شو دیوے ایکا حُکم سُنایا۔ ایکا حُکم ہر سُنائیندا، وشن برہما کر پروان۔ نو نو چار کھیل کھلائیندا، لیکھا جانے دو جہان۔ جُگ چوگری ونڈ ونڈائیندا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ کر پروان۔ لکھ چوراسی کھیل کھلائیندا، پنج تت گن ندھان۔ اٹھ تت ویکھ وکھائیندا، من مت بُدھ کر پردھان۔ بہتر ناری جوڑ جڑائیندا، تِن سؤ سٹھ کرے کلیان۔ پنچم ناچ آپ نچائیندا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار بلوان۔ ہر شبد ناد دُھن وجائیندا، گھر مندر اک نشان۔ گھر جوتی نور ڈگمگائیندا، گھر ویکھے سنج مسان۔ گھر سخیاں منگل گائیندا، گھر پنچم بیوئے پردھان۔ گھر اپنا مَکھ چُھپائیندا، دِس نہ آئے سری بھگوان۔ گھر برہم روپ دھرائیندا، گھر آتم سیجا کرے پروان۔ گھر شبدی ند وجائیندا، انحد راگ سچّی دُھنکان۔ گھر سرتی کھیل کھلائیندا، اکال مورت وڈ مہربان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، وشن برہما شو تیری سیوا سچ

وکھائیندا، بھل نہ جانے بن نادان۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑیا، وشن برہما شو سیو لگائیا۔ پُرکھ ابناشی کارج کریا، کرتا پُرکھ اپنے بتھ رکھے
 وڈیائیا۔ بھگتاں اندر آپے وڑیا، نرگن جوت کر رُشنائیا۔ ساچے پوڑے آپے چڑھیا، گھر بیٹھا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، آد پُرکھ پُرکھ ابناشا، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ لکھ چوراسی رچن رچایا، پاربرہم برہم اپنی ونڈ ونڈائیا۔ نرگن سرگن ویس وٹایا، پنج
 تت کرے گڑمائیا۔ ترے گن ناتا جوڑ جڑایا، لوک مات کھیل کھلایا۔ بودھ آگادھ شبد جنایا، گھر گھر وچ آپ سُنائیا۔ برہم ند ہر ناد وجایا،
 تریا راگ راگ الاٹیا۔ سنت سادھ لے اٹھایا، جگا جگنتر وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ آپ اپنالے بھجھایا، بھل رہے نہ رائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو آپ سمجھائیا۔ وشن برہما شو ہر سمجھائیندا، ترے گن داتا وڈ بلکار۔ نو سو چرانوے
 چوکرئی جگ سیوا ساچی لائیندا، حکمی حکم ورتے ورتار۔ چار جگ اک چوکرئی بندھن پائیندا، جگ جگ گپڑا آوے وارو وار۔ لکھ
 چوراسی کھیل کھلاییندا، چارے کھانی کرے پیار۔ چارے بانی شبد لائیندا، چارے جگ دے آدھار۔ چارے ورنان ویکھ وکھائیندا، چارے
 کُنٹ ہوئے اُجیار۔ اوتار گُر اپنا ناؤں دھرائیندا، سادھ سنت دے آدھار۔ پیر دستگیر اپنا کھیل کھلاییندا، شاہ حقیر ہوئے پروردگار۔ جگ کرتا
 اپنی کار کھائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دیوے ایک اور، آپے کرے کرائے خبردار۔ وشن خبردار رہنا، ہر
 ساچا شبد جنائیندا۔ لوک مات تہر گھر ساچے تخت بیٹھ بیٹھ حکم نام کہنا، حکمی حکم سرب بھوائیندا۔ برہمے اپنا نیتر آپ اپنا ویکھ لینا،
 سوئم تیرا روپ درسائیندا۔ نو نو چار لیکھا دینا پینا، ویلا وقت آپ چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا آپ
 سُنائیندا۔ شنکر اُٹھ کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ نو نو چار چوکرئی جگ آنت مٹے سرب نشان، پُرکھ ابناشی آپ مٹائیندا۔ پرگٹ ہوئے
 سری بھگوان، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ اپنا دیوے شبد گیان، اپنا حکم آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ
 جگ لیکھا آپ سمجھائیندا۔ جگ جگ لیکھا ہر سمجھائیندا، وشن برہما شو کر پیار۔ چارے وید مکھ صلاحندا، برہمے دیوے ایک دھار۔
 پُران اٹھاراں آپ سُنائیندا، آپے کرے ساچی کار۔ شاستر سمرت آپ لائیندا، لیکھا جانے وارو وار۔ گیتا گیان آپ درڑائیندا، آپے بول جگت
 جیکار۔ انجیل فُرانا آپ سُنائیندا، تیس بتیس وچ سنسار۔ کھانی بانی آپے گائیندا، نرگن سرگن ہو تیار۔ ستجگ تریتا دواپر آپ ہنڈھائیندا،

کلجگ کھیل کرے کرتار۔ تیئی دس اٹھاراں رُوپ پرگٹائیندا، پنج اک دئے آدھار۔ باؤن اپنا ناؤں دھرائیندا، لیکھا لکھے نہ کھئے وچ سنسار۔ تِن
 پنج میل ملائیندا، نوؤ نوؤ کھول کواڑ۔ نوؤ کھنڈ پھیرا پائیندا، چار چار ہو اُجیار۔ چاروں کُنٹ ویکھ وکھائیندا، ست ست دئے پَسار۔ دہ دشا
 پھول پُھلائیندا، اکھ اگوچر اگم اپار۔ زبھوؤ اپنا ناؤں دھرائیندا، بھے رکھے نہ وچ سنسار۔ جوئی ربت دس کسے نہ آئیندا، رُوپ ریکھ رنگ نہ
 سکے کھئے وچار۔ انبھوؤ اپنی دھار بندھائیندا، دھرت دھول دئے سہار۔ جوتی تُوڑ ڈگمگائیندا، لیکھا جانے سُوچ چن ستار۔ اتم انت کلجگ
 اپنا ویس دھرائیندا، پرگٹ ہووے وچ سنسار۔ نہکلنک بھیو نہ آئیندا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے جانے اپنی سار۔
 کلجگ اتم جامہ پا، نہکلنک ہر ناؤں رکھائیا۔ وشنوں بنسی ویکھے تھاوں تھان، تھان تھنتر پھول پُھلائیا۔ برہما برہم لکھ چوراسی لئے جگا،
 اتم برہم کھوج کھوجائیا۔ شنکر تیری بھوئی تیرے تن دئے رما، جگت خاک آپ اڈائیا۔ وشنوں تیرا بھنڈارا دئے چھڈا، سچ بھنڈار نہ کھئے
 ورتائیا۔ برہما تیرا برہم رُوپ اپنے وچ لئے سما، لکھ چوراسی نہ کھئے بھوائیا۔ شنکر تیرا مان دئے گوا، ہتھ ترسول نہ کھئے وکھائیا۔ کرے کھیل
 بے پرواہ، جو گھڑیا بھن وکھائیا۔ بھانے اپنے وچ سدا رہیا چلا، ہر بھانا وڈ وڈیائیا۔ نوؤ سو چرانوے جگ چوگری پندھ رہیا مُکا، تخت
 نواسی سچا شہنشاہیا۔ سچکھنڈ دوارا لیا کھلا، تھر گھر اپنی سیج ہنڈھائیا۔ سُن اگئی پندھ مُکا، لوآں پُریاں چرناں ہیٹھ دباٹیا۔ لوک مات
 نرگن جوت کر رُشنا، نوؤ نورانہ اپنا نوؤ کرے رُشنائیا۔ ساچے مندر ڈیرہ لا، سچ سنگھاسن سوہیا پائیا۔ پُرکھ انباشی اپنا کھیل کرے سچ
 سُبھا، وید کتیب بھیو نہ رائیا۔ بے آنت بے آنت سب گئے گا، جو پنج تت کایا چولا جگت ہنڈھائیا۔ نہکلنک تیرا راہ رہے تکا، گر
 گوبند دئے صلاحیا۔ سمبل نگری ایکا دھام سہا، سچ سنگھاسن سوہیا پائیا۔ جودھا سُوپر بلی بلوان اتم پرگٹ ہووے آ، شاہ پاتشاہ سچا
 شہنشاہیا۔ شاہ سلطاناں دیوے خاک ملا، راج راجان تخت تاج نہ کھئے ہنڈھائیا۔ نوؤ کھنڈ پرتھی ستاں دیپاں اک نشانہ دئے چڑھا، پُرکھ اکال
 وڈی وڈیائیا۔ اک سرنا سرب جائے جنا، سرنگت اک اکھوائیا۔ جن بھگتاں بنے پتا ماں، بال انجانے گود اٹھائیا۔ اٹھاراں برناں دئے مٹا، چاروں
 کُنٹ ویکھ وکھائیا۔ گرُمکھاں دیوے ٹھنڈی چھاں، سمرتھ پُرکھ اک اکھوائیا۔ چرن کول کول چرن بخشے سچ سرنا، جڑ ہنکاریاں دئے پٹائیا۔
 کلجگ اتم ہر بھگونت سہائی ہووے آ، جو جن رسنا جہوا رہے ہر گن گائیا۔ کرنہارا سچ نیاں، سچکھنڈ بیٹھا سچا پاتشاہیا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، برہما وشن شو لیکھا دئے مُکائیا۔ وشنوں تیرا لیکھ مُکاؤنا، لیکھا لیکھے رہے نہ رائیا۔ پُرکھ ابناشی کھیل کھلاؤنا، لوک مات وڈی وڈیائیا۔ ستجگ ساچا مارگ لاؤنا، سانتک ست ست سمجھائیا۔ راگ راگنی مُکھ شرمائونا، چھٹی راگ بھیو نہ پائیا۔ گُرمکھ ساجن اک وڈیائونا، جس اتم آتر کرے نام پڑھائیا۔ نش اکھڑ جاپ اک جپاؤنا، اجپا جاپ مۇل چُکائیا۔ تینوں تاپ میٹ مٹاؤنا، ترے گُن بھانڈا دئے بھٹائیا۔ ساچا مندر اک وکھاؤنا، کایا مندر آپ سہائیا۔ جوت نرنجن دیپ جگاؤنا، گھر گھر وچ کرے رُشنائیا۔ شبدا نادى انحد تال وجاؤنا، دُھنی ناد ناد و جائیا۔ بجر کپائی پردہ لاہنا، دئی دویتی رہے نہ رائیا۔ امرت جام نجر جھرنا آپ جھراؤنا، گُرسکھ اٹھسٹھ تیرتھ نہاؤن کھئے نہ جائیا۔ اتم سیجا اتم برہم پاربرہم ملاؤنا، ایش جیو کرے گُرمائیا۔ ناری کنت اک ہنڈھاؤنا، سیج سہنجنی اک سہائیا۔ کنت کنتوبل سیس ہتھ ٹکاؤنا، جگدیش دیا کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، وشن تیرا وشنو رُپ، واستک ایکا ایک درسائیا۔ برہمے تیرا مُکنا پنڈھ، پاربرہم پرہہ آپ مُکائیندا۔ ہنگ برہم سُنایا ایکا چھند، سو پُرکھ نرنجن آپے گائیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہان جانے اپنا پرمانند، اند اند آپ اُچائیندا۔ آپے توڑے آپے لے گنڈھ، گھڑن بھتہار آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، برہمے تیرا برہم پَسارا، ہر جو ویکھے ویکھنہارا، اپنا رُپ آپ دھرائیندا۔ برہمے برہم ہر ویکھن آیا، نہکلنکی جامہ دھار۔ نرگن سرگن وچ سمایا، اندر وڑ وڑ ڈُونگھی غار۔ ڈُونگھی بھوری آپے ڈیرہ لایا، دس نہ آئے سرجنہار۔ لکھ چوراسی سوئی نہ کھئے جگایا، سرشٹ دبی پاپاں بہار۔ ترے گُن آگنی آگ نہ کھئے بُجھایا، امرت دیوے نہ ٹھنڈی ٹھار۔ برہمے تیرا برہم کول، نجر جھرنا نہ دئے جھرائیا۔ ست سرُپی بخشے نہ کھئے پُہار، چار کُنٹ اندھیرا چھایا، جیو جنت سادھ سنت روون زارو زار۔ پورن بھگونت نظر کیسے نہ آیا، مندر مسجد ہویئے خوار۔ من بندر بٹھ نہ کیسے وکھایا، دہ دشا مارے اڈار۔ کایا جندر کیسے نہ توڑ ٹڑایا، ناتا تٹا نہ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار۔ ستگر پورا نظر نہ آیا، نرگن جوتی جوت کرے اُجیار۔ کایا قلعہ کوٹ دئے وکھایا، گھر ملے میت مُرار۔ سرتی شبد لے ملایا، شبد سرت کرے پیار۔ گُرسکھ ناری گر شبد لے پرنایا، ساچے گھوڑے ہو آسوار۔ شاہ آسوارا پھیرا پایا، دھاروں پار نہ کھئے درسایا، لال کنچن سوہا ویس جگت وٹایا، سنت بھگت نہ کھئے پیار۔ پیلا بستر ویکھ وکھایا، نیلا اُچی کوک کرے

پُکار۔ کالا سوسا جگت وکار ودھایا، اتم جوتی جوت نہ کھئے جگایا، جگتی ہتھ نہ آئے کیسے کرتار۔ کلجگ کوڑا دھندا اک وکھایا، ورن برن ہوئے وبھچار۔ دئی دویتی پردہ وچ ٹکایا، کھئے نہ کرے پار۔ دین مذہب ونڈ ونڈایا، ذات پات ہوئے پنہار۔ برہمے تیرا برہم روپ دس کیسے نہ آیا، سرشٹ سبائی گئی ہار۔ کلجگ اتم پاربرہم پرہ ویکھن آیا، نہکلنکی جامہ دھار۔ تیرا لہنا دینا دئے چکایا، لیکھا رہے نہ وچ سنسار۔ نیتر نیناں دئے وکھایا، آپ اپنی کرپا دھار۔ بھینا بھینا نانا دئے ٹڑایا، مات پت نہ کھئے آدھار۔ ساچی تھت دئے سمجھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، کرے کھیل اکم اپار۔ برہمے تیرا برہم روپ چھپاؤنا، سرشٹ سبائی لیکھا دئے مکائی۔ ست سمندر نظر کھئے نہ آؤنا، ست دیپ نہ ونڈ ونڈایا۔ نو کھنڈ ڈیرہ کیسے نہ لاؤنا، سورج چن گگن منڈل نہ کوئی رُشنایا۔ تارکا منڈل نہ ڈگمگاؤنا، دھرو لیکھا رہے نہ رائیا۔ وشنو تیرا وشو روپ اپنے وچ ملاؤنا، شنکر دیوے پندھ مکائی۔ باسک تشکا گلوں لاہنا، جٹا جوٹ نہ کوئی وکھائی۔ تار ستار نہ کوئی وکھاؤنا، نارد سُرستی راگ نہ کوئی گائی۔ گر پیر اوتار نظر کوئی نہ آؤنا، سادھ سنت نہ کوئی وڈیائی۔ جو گھڑیا سو بھن وکھاؤنا، پاربرہم اپنا کھیل آپ کھلائی۔ چار جگ چار وید پندھ مکاؤنا، چارے کھانی ویکھنہارا ویکھے تھاون تھائیا۔ چارے بانی راگ نہ کیسے الاؤنا، پرا پسنی مدھم بیکھری کوئی نہ گائی۔ اپنا ویس آپ دھراؤنا، دھرت دھرنی دھول دئے وڈیائی۔ کرنی کرتا قدرت قادر ویکھ وکھاؤنا، کلجگ اتم ویکھ وکھائی۔ ساچا کلمہ اک پڑھاؤنا، نبی رسول امام اک ہو جائیا۔ کائنات ایکا رنگ رنگاؤنا، اک نجات دئے سمجھائی۔ واحد خدائے نور اک درساؤنا، مقالے حق اک رُشنایا۔ پرمتا اتما اک اُچاؤنا، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ واہ واہ ناد گر اک سناؤنا، شبد انادی ناد وجائی۔ ایشٹ درشٹ اک جناؤنا، سرشٹ سبائی پردہ دئے چکائی۔ پُرکھ اکال نو کھنڈ پرتمی لکھ چوراسی اک مناؤنا، دوجا ناؤں نہ کوئی وکھائی۔ ایکا دوآ دوآ ایکا گھر گھر مٹاؤنا، سو پُرکھ نرنجن اپنا پردہ آپے پائی۔ ہنگ اپنے وچوں آپ پرگٹاؤندا، سرگن سگلا سنگ نبھائی۔ سوہنگ روپ سری بھگوان نرگن سرگن سرگن دو جہان چلاؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ساچا مارگ اک وکھائی۔ ستجگ ساچا مارگ لاؤنا، کوڑ گڑیارا کر خوار۔ بھگت بھگونت آپ اٹھاونا، تیجے لوجن نین دیوے درس دیدار۔ شبد شبدی اک سناؤنا، ناد انادی اک دھنکار۔ برہم برہمادی بھيو کھلاؤنا، آد جگادی ساچی کار۔ بودھ آگادھی ایکا

شبد جانا، لکھن پڑھن توں رکھے باہر۔ چوڈاں ودیا میٹ مٹاونا، لیکھا چُکے سولا شنکار۔ سولان اچھیا نہ کوئی وکھاونا، آسا ترسنا دیوے
 مار۔ ساچی سیکھیا اک سمجھاونا، چار ورن کرے پیار۔ سو پُرکھ نرنجن ایکا گاونا، مرے نہ جھے وچ سنسار۔ ہنگ تیرا رُوپ اپنے وچ
 ٹکاونا، ہنگ برہم آپ نرنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ستجگ ساچی بھے
 دھار۔ ستجگ ساچا مات دھراونا، کلجگ کوڑا دئے اٹھال۔ سرشٹ سبائی ایکا رنگ رنگاونا، چار ورن کرے خوار۔ نو کھنڈ پرتھی مندر
 اک سُہاونا، کایا کھولے بند کواڑ۔ گھر گھر دیپ اک جگاونا، جوت اپنی کر اجیار۔ گھٹ گھٹ امرت جام پیاونا، جھرنا جھرے اگم اپار۔
 ساچا تیرتھ اک وکھاونا، سر سروور بھریا تال۔ سُک کدے نہ جاونا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور،
 نہکلنک نرائن نر، ستجگ مارگ دسے سُکھال۔ ستجگ مارگ دسنا، داسی داس سیو کما۔ گرمکھاں پردے ہر جو وسنا، اپنا پردہ آپے
 لاہ۔ جگت وکارا در توں نسننا، نیڑ نہ آئے پنج شیطان۔ ستگر پورے گرمکھاں نال کایا مندر آتم سیجا بہہ بہہ ہسننا، کایا وسے کھیڑا گراں۔
 ایکا تیر نرالا کسنا، انیالا تیر دئے لگا۔ مٹے زین اندھیری مسنا، گھر ساچا چند دئے وکھا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھٹھنا، بھٹھ کھیڑا کرے سآہ۔ کایا
 اندر من منوآ تیری اُٹی گیڑے لٹھنا، شودوالا ایکا گھر وچ گھر دئے پرگٹا۔ امرت وکھائے ساچا رسنا، رس رسیا اک چوا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ستجگ ساچا مارگ دئے لگا۔ ستجگ ساچا مارگ جائے لگ، لوک مات
 وجے ودھائیا۔ کرے کھیل سورا سرگ، ست پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ ترے گن مایا لگی بھجے آگ، تتوت اک رکھائیا۔ گرسکھاں ستگر پورا
 پردے لئے کج، جنم جنم دی دھووے لگی شاہیا۔ گھر وچ گھر وکھائے مکہ کعبہ ساچا ج، مکہ مدینہ پھیری کوئی نہ پائیا۔ گرمکھ گرسکھ
 ہر بھگت بھگوت ایکا دھام بہنا سچ، دوسر دھام نہ کوئی وڈیائیا۔ ایکا ناد ایکا شبد، ایکا دھن ایکا ساز جائے وچ، سازنگ سازنگا نہ کوئی
 وکھائیا۔ گرمکھ تیری وکھائے چوتھا پد حد، برہما وشن شو تیرے آگے سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ
 تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ستجگ ساچا دئے وکھائیا۔ ستجگ ساچا ہر وکھاونا، جن بھگتاں دیا کما۔ لکھ چوراسی خاک رلاونا،
 وسدا کھیڑا دئے ڈھاہ۔ سمت اٹھاراں راہ تکاونا، بیس بیسا دئے صلاح۔ گوہند سورا ایکا ڈنک وجاونا، لوآن پُریاں دئے بلا۔ برہما شو آپ اٹھاونا،

اچی روون مارن دھا۔ کروڑ تیتیسارہن نہ پاونا، سُرپت راجا اند لہے نہ کوئی راہ۔ کلجگ کوڑا مکھ چھپاونا، جھوٹھا بھلے اتم ناں۔ ستجگ ساچا مارگ لاونا، ساچا کھیڑا دئے سہا۔ ست رنگ نشانہ اک چڑھاونا، ستاں دیپاں دئے وڈیا۔ نو کھنڈ پھیرا پاونا، نو دوارے پندھ مکا۔ چند پرچنڈ اک چمکاون، برہمنڈاں کھنڈاں ونڈن آپ ونڈا۔ ائبھج سیتج رہن نہ پاونا، جنگل جوہ اجاڑ پھاڑ ڈونگھی گندر کرے نیاں۔ ست سمندر جل سکاون، اگنی رکھہ ایکا بہاہ۔ پُرکھہ ابناشی کھیل کھلاونا، اپنا بھانا دئے ورتا۔ ہر کا بھانا نہ کیسے مٹاونا، گر پیر اوتار رہے سپس جھکا۔ نہکلنک ناؤں ہر ابناشی اپنا آپ دھراونا، نرگن جوت کر رشنا۔ ستجگ ساچا ست ورتاونا، ست ستوادی ہوئے آپ ملاح۔ آد جگادی اپنا بیڑا آپ چلاونا، آپے دیونہار صلاح۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، ستجگ ساچے اک جپائے ساچا ناں۔ ایکا ناؤں چار ورن، ستجگ کرے پڑھائیا۔ ایکا بخشے سچی سرن، ہر سچا سچ سرنائیا۔ ایکا کھولے ہرن پھرن، نیتر نین اک کھلائییا۔ ایکا کرے کرنی کرن، کرتا پُرکھہ اک اکھوائیا۔ ایکا لیکھا جانے دھرنی دھرن، دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ بھو چکائے مرن ڈرن، بھہ بھیانک ہوئے سہائیا۔ ایکا ہوئے ترنی ترن، تارنہار اک ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، نر نرائن اک اکللا سچا شہنشاہیا۔ ستجگ سچا شہنشاہ، ست پُرکھہ نرنجن اک اکھوائیندا۔ اک جپائے اپنا ناں، ناؤں نرنکارا آپ اکھوائیندا۔ سچ سندیش نر نریش دیوے تھاوں تھان، وشن برہما شو آپ سمجھائیندا۔ گرمکھ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کان، جس جن سوہنگ چوگ چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نر ہر بنواری اپنا بندھن آپے پائیندا۔ گرسکھ بندھن پایا، شبد ڈوری بٹھیا تند۔ لوک مات نہ کوئی ٹڑیا، جس گایا سہاگی چھند۔ بتی دند لیکھ لایا، اتم اچھائے پرمانند۔ رسن وکارا گند تجایا، گھر جوت نرنجن چڑھیا چند۔ ستگر پورا درس دکھایا، مانس جنم ٹئی لئے گنڈھ۔ لکھ چوراسی پھند دئے کٹایا، رائے دھرم نہ منگے کوئی منگ۔ چتر گپت نہ حساب وکھائیندا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگاد جن بھگتاں ہوئے سدا بخشند۔ بخشنہار دین دیال، دیانندھ وڈی وڈیائیا۔ گرمکھ ویکھے ساچے لال، لکھ چوراسی وچوں پھول پھلائییا۔ نرگن سرگن بن دلال، سچ ونجارا ایکا ونج کرائیا۔ اپنے سانچے آپے ڈھال، اپنے نام دئے وڈیائیا۔ کرے کرائے سدا پرتپال، پرتپالک ہر رگھرائیا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، جس بخشے سچ سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کریا کر، گُرمکھ ساچے لے ملائیا۔ گُرمکھ سجنِ ملیا، کر کریا گنِ ندھان۔ ایکا دھام وکھائے گُرو گُریلیا، ستگر پورا بو مہربان۔ ہر ملیا سجنِ سپیلیا، سنایا دُھر فرمان۔ رائے دھرم دی کئے جیلیا، سچکھنڈ دوارا دسے اک مکان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، گُرمکھ ویکھے بال انجان۔

★ ۱۵ مگھر ۲۰۱۷ پکرمی لال سنگھ دے گھر پنڈ ڈلے وال ضلع جالندھر ★

گُرسکھ سمنل رہے نہ خالی، ستگر پورا دیا کھائیندا۔ گر ملیا دو جہاناں والی، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ ایکنکارا بنیا ساچا مالی، امرت سنج ہرا کھائیندا۔ آپ ویکھے پت ڈالی، پھل پھلواری ویکھ وکھائیندا۔ جگت جگ چلے اولڑی چالی، چال نرالی اک رکھائیندا۔ دو جہان سری بھگوان گُرمکھان کرے سچ دلالی، ونج ونجارا اک اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ گُرسکھ سرتی لے ہلارا، ستگر پورا آپ دوائیا۔ دو جہاناں کرے پار کنارہ، ادھ وچکار نہ کوئی ڈبائیا۔ اک وکھائے سچ دربارا، سچکھنڈ دوارا کھول جنائیا۔ جوت جگائے دیا کھائے اچ منارا، نہچل دھام وڈی وڈیائیا۔ گُرسکھ گُریا کر پیارا، گر منتر نام وڈیائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھے باہرا، جُون اجُونی نہ کوئی پھرائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ جگا جگنتر کھیل اپارا، ہر کرتارا آپ کرائیا۔ بھگت بھگونت بنیا رہے سیوادارا، سیوک ساچی سیو کھائیا۔ شبد اگتی ناد انادی بول جیکارا، اپنا منتر دئے سمجھائیا۔ سمنل رُکھ گُرمکھ گُریا پائے سارا، ہر گھر وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سمنل رُکھ جگت یاد، لکھ چوراسی دئے وڈیائیا۔ کلجگ اتم صاحب ستگر سنے آپ فریاد، خالی کھئے رہن نہ پائیا۔ جس جن دیوے نام داد، وست امولک آپ ورتائیا۔ شبد جنائے بودھ آگادھ، گرہ مندر وجے ودھائیا۔ چرن کول دوار لڈائے لڈا، جننی جن آپ اکھوائیا۔ میل ملاوا موہن مادھو مادھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گُرمکھ لیکھا دئے سمجھائیا۔ گُرمکھ لیکھا ہر دوار، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن میت مُرار، وچھڑ کدے نہ جنائیندا۔ ایکنکارا خبردار، آلس نندرا نہ کوئی وکھائیندا۔ آد نرنجن نورا اُجیار، نورا نورا ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان

بو تیار، گھر مندر پھول پُھلائیندا۔ ابناشی کرتا آپے ویکھے ویکھنہار، ویکھنہارا دِس نہ آئیندا۔ پاربرہم برہم بوٹا کر تیار، لوک مات آپ لگائیندا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر پاوے سار، مہا سارتھی اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ آپے جانے سنمل رُکھ، سچ سچ وڈی وڈیائی۔ آپے میٹھہارا دُکھ، پُورب لیکھا ویکھ وکھائی۔ آپے سُپھل کرائے گُکھ، مائس مائکھ بھیو نہ رائی۔ اپنا پھل اپنے کول رکھے گرہ مندر بیٹھا لُک، تُوڑ ظہور نہ کوئی جنائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، بھیو ابھیدا دئے کھلائی۔ ہر بھیو ابھید کھلائیندا، کر کَریا گن نہان۔ اپنی رچنا آپ رچائیندا، آد جُگادی کھیل مہان۔ نرگن نرگن جوت جگائیندا، جوتی جاتا وڈ مہربان۔ ساچے تخت سوہا پائیندا، تخت نواسی شاہ سلطان۔ دُھر فرمانا حُکم جنائیندا، دُھر دی بانی ایکا بان۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راج اکھوائیندا، کرے کھیل دو جہان۔ شبد انادی ناد وجائیندا، آپے سُنے سُنائے سُننہار۔ دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیندا، اک اِکلا ایکنکار۔ سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا، تہر کھولے اک کواڑ۔ ہر مندر وڈ وڈیائیندا، نہ کوئی دیسے چار دیوار۔ سورج چند نہ کوئی چڑھائیندا، منڈل منڈپ نہ کوئی آکار۔ گر پیر اوتار نہ کوئی اکھوائیندا، سادھ سنت کرے نہ کوئی پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اک اِکلا پروردگار۔ اک اِکلا پروردگار، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ کرے کھیل اگم اگمٹرا اگمٹری کارا، الکھ اگوچر رُپ وٹائیندا۔ اُچے مندر ہو اُجیارا، اپنا رُپ آپ پرگٹائیندا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتارا، حُکمی حُکم آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ در گھر ساچا سوہا ووت، ست پُرکھ نرنجن آپ سہائی۔ ایکا وسے نر ہر نرائن کنت، کنت کنتوبل بے پرواہیا۔ اپنی مہا جانے بے آنت، بے آنت اپنا ناؤں رکھائی۔ لیکھا جانے جُگان جُگنت، جُگ کرتا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، اپنا بھیو وڈ دیوی دیو آپ جنائی۔ مات پت نہ کوئی پیار، جننی گود نہ کوئی سہائیندا۔ بال رُپ نہ سیر خوار، سیس ہتھ نہ کھئے ٹکائیندا۔ جگدیش دیوے نہ کوئی سہار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، آپ اپنا آپے لئے اُہار۔ ہر اپنا آپ اُہاریا، کر کَریا گن نہان۔ نرگن دیپ کر اُجیارا، ویکھنہارا آپے ہوتے نگہبان۔ آد آنت نہ پاراواریا، ہر سچا شاہ سیکدار وڈ وڈا مہربان۔ ساچا تخت آپ سہا رہیا، بھوپ بن راج راجان۔ سیس تاج اک ٹکا رہیا، پنچم رُپ گن نہان۔ ست ستوادی دھار وکھا رہیا، نہ کوئی

زمیں نہ اسمان۔ گگن منڈل نہ کوئی رچن رچا لیا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ہر بھگوان۔ اپنا لیکھا ہر بھگوان
 لیکھائی، برہما وشن شو سیو لگایا۔ ترے ترے لیکھا اک سمجھائی، ایک ماٹی گود بہایا۔ جنی جن ویکھے چائیں چائیں، دائی دایا ہر رگھڑایا۔
 آد پُرکھ سیو کھائی، برہم برہما دیکھ وکھایا۔ وڈ وڈا شہنشاہی، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دیوے ساچا ور، ساچی
 سیکھیا اک سیکھایا۔ ساچی سیکھیا کرنی کرتار، ہر شبیدی منگ منگائیندا۔ کون رُوپ وشن ہوتے اُجیار، واستک تیرا رُوپ درسائیندا۔ کون
 برہما کرے پَسار، پاربرہم ونڈ ونڈائیندا۔ کون شنکر کرے کھیل نیار، ساکھیات رُوپ دھرائیندا۔ کون دیوے آنت ادھار، کون جوتی جوت
 ملائیندا۔ کون بھرے سچ بھنڈار، ست بھنڈاری کون اکھوائیندا۔ کون لکھ چوراسی کرے تیار، رُوپ انوپ کون وٹائیندا۔ کون اتم دئے
 سنگھار، لیکھا کون ہتھ رکھائیندا۔ کون کھیل کرے وچ سنسار، ست دُلارا دئے جوڑ منگ منگائیندا۔ منگے بھکھ ڈھیہہ ڈھیہہ پے دوار،
 چرن چرنودک مستک لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں ساچی منگ منگائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن
 تھیا، ست دُلارا لے اُٹھا۔ اپنے وچوں آپے پھٹیا، اپنا رُوپ لے پرگٹا۔ وشنوں رُوپ نہ جائے لُٹیا، وشنوں اپنا ناؤں رکھا۔ وشنوں پیائے امرت
 گھٹیا، چرن چرنودک مکھ چوا۔ کول ناہی آپے پھٹیا، پاربرہم ہو رُشنا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو دئے کھلا۔ ہر
 ساچا بھیو کھلائیندا، سُن بالک بال نادان۔ وشنوں اپنا رُوپ دھرائیندا، آد جگادی اک بھگوان۔ برہم اپنی انس اُپائیندا، پاربرہم ہو ہو
 مہربان۔ شنکر اپنا بل دھرائیندا، آپے ویکھے نگہبان۔ تتاں تیری گود سہائیندا، داتا دیوے ساچا دان۔ اپنا بھنڈارا اٹھ نکھٹ رکھائیندا،
 نکھٹ نہ جائے دو جہان۔ وشنوں ورتارا آپے لائیندا، دیوے دھر فرمان۔ برہما برہم رُوپ دھرائیندا، لوک مات کرے پردھان۔ شنکر ایک
 رنگ وکھائیندا، اتم میٹے سرب نشان۔ تتاں وچولا تیرا رُوپ دھرائیندا، شبد شبیدی گن ندھان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 اپنی دسے آپ پچھان۔ ہر اپنی پچھان جنائیندا، بھیو ابھیدا کھول۔ ترے گن مایا تت پرگٹائیندا، پنج تت کر پروان۔ رجو طمو ستو رنگ
 رنگائیندا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش کرے کلیان۔ لکھ چوراسی گھاڑت آپ گھڑائیندا، آپے ہوتے نگہبان۔ لوک مات کھیل کھلائیندا، منڈل
 منڈپ ویکھے مار دھیان۔ رُو سس جوت جگائیندا، کرنی کرن دئے ندھان۔ جل بنب آپ سہائیندا، دھرت دھول رکھائے آن۔ نو ست ونڈ

ونڈائیندا، ایک ت کرے دھیان۔ لکھ چوراسی جوت جگائیندا، روپ انوپ سری بھگوان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا دان۔ ساچا دان ہر ہر دیا، دیونہار نرنکارا۔ گھر گھر جیوت جیے جیا، جاگرت نور جوت اجیارا۔ برہم بیج آپے بیا، آپے ویکھے پھل پھلوڑا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اگم اپارا۔ اگم اپار کھیل کھلایا، بھیو کوئی نہ پائیا۔ اپنا اکھڑ اک پڑھایا، پاربرہم کرے پڑھائیا۔ چارے ویداں آپے گایا، چارے جگ ونڈ ونڈائیا۔ چارے کھانی رچن رچایا، اندج جیرج اُتہج سینج ویکھے تھاون تھائیا۔ چارے بانی بان لگایا، انہو روپ اپنا آپ بھجائیا۔ چارے کٹاں پھول پھلایا، دور نیڑا پندھ مکائیا۔ اپنا پردہ گھٹ گھٹ اندر آپ چھپایا، گھر گھر وچ آسن لائیا۔ کایا مندر اک وڈیایا، نو دوارے آپ کھلایا۔ جگت وستو وچ رکھایا، جگت ترسنا کر کڑمائیا۔ پنج تت پنج وکارا بندھن پایا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار اک جنائیا۔ اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھایا، دوسر ہتھ کسے نہ آئیا۔ گھر گھر وچ ناد وجایا، انحد شبدا دھن وجائیا۔ گھر گھر وچ دیپ جگایا، جوت نرنجن کر ژشنائیا۔ گھر گھر وچ کنڈا لاییا، بحر کپائی دے ٹرائیا۔ گھر گھر وچ امرت تال بھرایا، نابھی امرت اک وکھائیا۔ گھر گھر وچ سیج سہایا، آتم سیجا ڈیرہ لائیا۔ گھر گھر وچ ہر ہر ونڈ ونڈایا، پاربرہم ویکھے چائیں چائیا۔ گھر گھر وچ دے سمجھایا، آپ اپنا پردہ لایا۔ ساچے ست تیری وڈیایا، تیرے ناؤں وچے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، روپ انوپ اک درسائیا۔ روپ انوپ آپ درساونا، ہر ساچی سچ پچھان۔ بھگت بھگوت آپ اٹھاون، دیوے دھر فرمان۔ ساچے سنتاں سنگ نبھاون، ہتھے سہائی اتم آن۔ گرمکھ گرمکھ میل ملاونا، چکے جم کی کان۔ گرسکھ اپنی گود بہاونا، دو جہاناں دیوے مان۔ جگ جگ گیتا آپ گڑاونا، لوک مات نہ رہے نشان۔ دواپر اپنا مکھ چھپاونا، سخی ملے نہ ساچا کاہن۔ کلجگ اپنا بل دھراونا، چاروں کٹ کرے ویران۔ سریشٹ سبائی سنمل رُکھ نظری آونا، پھل دسے نہ کسے ٹاہن۔ پھل پھکے پھل بک بک کسے نہ آونا، بھرے بھلے بن ندھان۔ گرمکھ ورا گر ستگر آپ جگاونا، جس دیوے دھر فرمان۔ آتم آتر برہم گیان اک درڑاونا، نیڑ نہ آئن پنج شیطان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگوان۔ کلجگ اتم سنمل دھار، چار کٹ رہی کڑائیا۔ ہر ستگر صاحب کرے نہ کسے پیار، جیو جنت رہے کڑائیا۔ امرت پھل نہ ملے کسے دوار، آتم ترسنا نہ کوئی گوائیا۔ جوٹھ جوٹھ لے ہلار، کلجگ جھکھڑ رہیا

جھلائیآ۔ گرھ ہنکاری بنیا اُچ مینار، ہوئے دیرگھ روگ رہیا ستائیآ۔ مائس جنم رہے ہار، پت ڈالی گئے سُکائیآ۔ لوک مات کھڑی نہ دے
 کوئی گلزار، رت بسنت نہ کوئی سُہائیآ۔ مٹکھ ناری نہ ملیا کنت بہتار، سُہنجی سیج نہ کوئی ہنڈھائیآ۔ چاروں کنت دے وِہچار، ست
 ست بیٹھا مُکھ چُہپائیآ۔ کلجگ مٹکھ جیو سِمل رووے دھاہاں مار، اُچی کوک کوک سُنائیآ۔ جڑ اُکھڑے اتم وار، جگت نشان رہن نہ پائیآ۔
 سیس دھڑ نہ کوئی پیار، پنج تت خاکی ماٹی خاک ملائیآ۔ نانا تے ساک سجن سین یار، نہ کوئی سہائی پتا مائیآ۔ ناری کنت نہ کوئی پیار،
 سگلا سنگ نہ کوئی رکھائیآ۔ اٹھ جیو کل ہو تیار، ویلا اتم انت سمجھائیآ۔ جھوٹھا دے تن شنکار، جگت وکار رہے ہنڈھائیآ۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت سرائرا سِمل رُکھ، مایا ممتا ترسنا نہ لتھی بھکھ، سُپھل ہوئی نہ مات ککھ، مائس جنم رہے گوائیآ۔
 گرمکھ بوٹا سِمل جائے پُھل، رت بسنت اتم آئیآ۔ پاربرہم اناشی کرتا اپنی جوتی جائے مول، پت ٹہنی آپ مہکائیآ۔ اتم انت ہر بھگونت کرتا
 قیمت بائے مُل، لکھ کروڑی نہ کھئے چُکائیآ۔ گرسکھ ساچے کنتے جائے ٹل، اٹھاراں بہار چرناں ہیٹھ دبائیآ۔ دیوے نام نام امل، کرتا قیمت کھئے
 نہ لائیآ۔ جو جن دوارے آئے بھل، سِمل روپ نہ کھئے وکھائیآ۔ بھاگ لگائے ساچی کُل، کالکھ ٹیکا میٹھ شاہیآ۔ سچ نشانہ جائے جھل، ستگر
 پورا آپ جھلائیآ۔ گرسکھ ترے گن مایا وچ نہ جائے رُل، جگت جنجالا آپ کٹائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرمکھ سجن
 لئے پھڑ، آوندا جاندا دس نہ آئیآ۔ زرگن زرگن آپے پھڑ، سرگن زرگن وچ ملائیندا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھ، ساچا مندر کھوج کھجائیندا۔ کر
 پرکاش بہتر نر، اندھ اندھیر گوائیندا۔ شبد اگتی آپے پڑھ، تریا راگ سُنائیندا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ قلعے
 توڑ ہنکاری گرھ، اپنا مندر آپ سُہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرسکھ بنھائے اپنے لڑ، بندی خانہ آپ تڑائیندا۔
 گرسکھ گر ایکا جانیآ، گرہ مندر کر وچار۔ گر ستگر آپ پچھانیا، ایکا بخشے چرن پیار۔ دیوے نام گن ندھانیا، امرت برکھے ٹھنڈا ٹھار۔ لکھ
 چوراسی پُن چھانیا، کلجگ تیری اتم وار۔ کوڑی کِریا چولا ہویا پُرانیا، اتم چیتھڑا دیوے ہار۔ پُچھے وات نہ کھئے راجے رانیاں، رائے دھرم کرے
 خوار۔ لاڑی موٹ پرنائے چتر سُگھڑ سیانیا، عالم علما مارے مار۔ پھڑ پھڑ کھائے وڈ جروانیا، توڑے گرھ ہنکار۔ گرمکھ وِرا چلے ستگر بھانیا،
 جس سر ہتھ دھرے کرتار۔ کلجگ جیو بال انجانیآ، سِمل رُکھ لئے ہلار۔ لاڑی موٹ بھنے ڈاہنیا، اتم کرے چہار چہار۔ جس جن ستگر

پورا ملیا سِری بھگوانیا، ناتا توڑے سرب سنسار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرُمکھ ساچے لائے پار۔ گرُسکھ پار اُتاریا، کر کرپا ہر کرتار۔ جنم جنم دا روگ نیاریا، لکھ چوراسی گیڑ نیوار۔ مانس جنم پیج سواریا، مات گرہ نہ آئے دوجی وار۔ گھر مندر اک وکھا لیا، سچکھنڈ دوارا کھول کواڑ۔ اپنی گودی آپ بہا لیا، جوں ماتا بالک لال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، گرُسکھ سدا کرے پرتپال۔ گرُسکھان پرتپالدا، آد جگاد سمئے۔ گرُمکھان آپ اُٹھالدا، جگا جگنتر سیو کھئے۔ سنتن گھال آپے گھالدا، ویس انیکا رُپ پرگٹئے۔ بھگتن بھگون راہ وکھال دا، ساچے مارگ آپے پائے۔ لیکھا جانے دو جہان دا، کال مہاکال اپنے حُکم پھرائے۔ گرُمکھ ساچے سدا سدا سرت سمبھالدا، شبدی ڈوری بندھن پائے۔ لیکھا جانے شاہ کنگال دا، بھل رہے نہ رائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے لئے ملائے۔ ہرجن میل ملنیا، کل کوڑا ناتا توڑ۔ دیوے نام سچا دھن دھنیا، دوسر در نہ کھئے لوڑ۔ دس نہ آئے نیتز انہیاں، کلجگ کایا ریٹھا ہویا کوڑ۔ گرُمکھ ورلے ہر ہر مٹیا، جس درس دکھائے ہڑ۔ لکھ چوراسی دیوے ڈتیا، شبدا اگئی چڑھیا گھوڑ۔ گرُمکھان بیڑا بنھیا، سچکھنڈ دوارے لائے ایکا پوڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن بھجئے لگی اوڑ۔ ہرجن بھجے لگی پیاس، ستگر پورا آپ بھجائیا۔ درس دکھائے داسی داس، دوس زین سیو کھائیا۔ لیکھا جانے پرتھی آکاش، گگن گگنتر پھول پھلایا۔ گرُسکھان اندر کر کر واس، اپنا رُپ انوپ آپ سمجھائیا۔ ست سرُپی کر پرکاش، اندھ اندھیر مٹایا۔ کرے کرائے بند خلاص، بندی چھوڑ سچا شہنشاہیا۔ اتم کلجگ پوری کرے آس، جو جن رہے دھیان لگائیا۔ ہونے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ وچ پرہاس، اچے ٹلے پرت ڈونگھی کندر پھول پھلایا۔ ستگر پورا آد جگاد نہ ہونے وناس، نہ مرے نہ جائیا۔ گرُمکھان سد وسیا پاس، گھر گھر وچ جوت جگائیا۔ نو کھنڈ پرتھی لکھ چوراسی سنمل لکڑی دسے کاٹھ، کلجگ اتم دئے جلائی۔ گرُمکھ ورلا اترے ساچے گھاٹ، جس ستگر ملیا اک ملاہیا۔ دو جہاناں مکے واٹ، پاندھی اپنا پندھ مکائیا۔ پورب جہان پورا کرے گھاٹ، جس سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ دُرمت میل دیوے کاٹ، نرمل نیر اک درسائیا۔ لیکھا چکائے چوڈاں لوک چوڈاں ہاٹ، چوڈس رُپ نہ کھئے وٹائیا۔ اک رکھائے ساچی کھاٹ، سچ سنگھاسن سوہیا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرُسکھ میلے اپنے در، سنمل سرائیرا چکے ڈر، گھر رُتڑی گھر بہار، گھر

سخیاں منگلاچار، گھر میلا کنت بہتار، گھر سُہنجی سیج، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس جن ہویا آپ مہربان، خالی رکھے نہ کھئے نشان، ست نشانہ آپ جھلائی۔

★ ۱۶ مگھ ۲۰۱۷ بکرمی کیسر سنگھ تیرتھ سنگھ دے گھر پنڈ ڈلیوال ضلع جالندھر ★

ستگر دوارا ساچا ہٹ، جگا جگنتر آپ وکھائیا۔ گرمکھ ورا لابلے کھٹ، سرٹ سبائی نیر رو رو نیر وائی۔ گر ستگر ڈرمت میل دیوے کٹ، نرمل نیر سیر اک پلائی۔ دئی دویتی میٹے پھٹ، ساچا مارگ اک درسائی۔ انحد شبد کر پرگٹ، گرہ مندر دئے وڈیائی۔ ناتا توڑ پنچ وکارا نٹوآ نٹ، آسا ترسنا دئے کھپائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے آتم کھاٹ، سُہنجی سیج اک سُہائی۔ سیج سُہنجی آتم آتر، ہرجو ہر ہر مندر آپ سُہائیندا۔ سرب جیاں بدھ جانے آتر، جیو جنت ویکھ وکھائیندا۔ گرمکھ جنائے اپنا منتر، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ اگنی آگ بچھ بسنتر، سیتل امرت میگھ برسائیندا۔ لیکھا جانے گگن گگنتر، گگن منڈل کھوج کھجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرہ آسن پُرکھ اناسن، برہم لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ برہم یواسا پُرکھ اناشا، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ گرسکھاں پائے ساچی راسا، نام بنسری اک وجائی۔ جگت جگت جگت دئے دلّاسا، چرن بھرواسا اک سمجھائی۔ جن ہر ہرجن مات لوک نہ ہوئے نراسا، نردھن سردھن ویکھے تھاوں تھائیا۔ جو جن درس درشن رہے پیاسا، دے درس ترکھا بھجھائی۔ کایا مندر کر کر واسا، رسن سواسا لیکھے لائی۔ کدے نہ آئے ہار پاسا، جس سر اپنا ہتھ ٹکائی۔ لکھ چوراسی کرے بند خلاصا، بندی چھوڑ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن لیکھا لیکھے لائی۔ ہرجن ہر ہر جانیا، جاننہار اک کرتار۔ آد جگاد چلے اپنے بھانیا، بھانا ورتے سرب سنسار۔ گرمکھ ورا لے ہر رنگ مانیا، آتر آتم کر پیار۔ گر ستگر بخشے چرن دھیانیا، چرن کول دئے آدھار۔ کیسے ہتھ نہ آئے چتر سُکھڑ سیانیا، مورتھ مؤڑھے لائے پار۔ جس جن اپنے در کرے پروانیا، لوک پرلوک نہ ہوئے خوار۔ نام پھڑائے ست نشانیا، دو جہاناں دئے ہلار۔ وکھائے اک پد نربانیا، پرم پُرکھ آپ کرتار۔ جس جن گایا سوہنگ گانیا، ہنگ برہم پاربرہم آپ سُنائے اپنی سچ گفتار۔ درگاہ ساچی سچکھنڈ

در دربار دیوے مانیا، اک اِکلا کر پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ سِجَن لئے اُبھار۔ گُر کرتا گُر کرنہار، گُر گُر اپنا ویس وٹائیندا۔ گُر گھاڑت گھڑے بن سُنیار، گُر گُر نام کُٹھالی ایکا تائیندا۔ گُر گُر روپ بِنے ٹھھیار، گُر گُر گُرمکھ بھانڈے آپ بنائیندا۔ گُر کنچن روپ اگم اپار، نام پارس سنگ ملائیندا۔ گُر گُرسکھ مستک چُھائے چرن کول چرنار، چیتن روپ سرب درسائیندا۔ نیتن نیت کرے پیار، نیت نوٹ ویس وٹائیندا۔ ساچا پت سِرجنہار، ہرجن اپنا میل ملائیندا۔ پت پوت کر جائے تار، پت پاپی اپنے رنگ رنگائیندا۔ وار تہت نہ جانے کُھئے جیو سنسار، وید کتیب شاستر سمرت کھانی بانی بھیو کُھئے نہ پائیندا۔ آد جُگاد جانے اپنی کار، برہم برہماد کھوج کُھجائیندا۔ کلجگ اتم ویس اولٹا نِراکار، ساکار نہ روپ وٹائیندا۔ جُگ جُگ ویکھ وچھڑے یار، کر کِریا میل ملائیندا۔ ناری پُرکھ نہ کُھئے وچار، سرب جیان داتا اک اکھوائیندا۔ گُرسکھ ڈُبدے پاتھر لائے پار، پابن اپنا چرن چُھائیندا۔ گرہ مندر گھر دیوے درس دیدار، گُرسکھ دید اپنی عید منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔

